

אוֹצֵר לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

THESAURUS LINGUÆ SANCTÆ

Compendiosè scil. contractus,

Planè tamen referatus, pleneque explicatus:

S I V E,

CONCORDANTIALE LEXICON

Hebræo-Latino-Biblicum:

In quo, Lexica omnia *HEBRAICA*, huc usque edita, Methodicè,
Succinctè, & quasi Synopticos, exhibentur;

U N A C U M

CONCORDANTIIS HEBRAICIS;

In quibus, universæ, & singulæ voces *Hebræo-Biblicæ*, (cum locis
suis, quibus, in Textu, occurrunt,) interpretatæ sunt, & expositæ; Atque etiam,
Grammaticè, sub suis propriis *Radicibus* quibuscumlibet, resolutæ; Ad faciliorem, ma-
gisque commodum Studiosorum, & *Hebræo-Philologicorum* usum & progressum, in
Lingua Sancta Hebraica discenda, vel docenda.

OPUS, jamjam, cum Deo Opt. Max. ad umbilicum perductum;

Quale verò, (in universa *Biblia Hebræa*,) nunquam antehac, à quo-

quam attentatum, nedum perfectum & editum &c. Prout in

PRÆFATIONE sequente plenius explicatur:

A GULIELMO ROBERTSON A.M.

L O N D I N I,

Excudebat *Samuel Roycroft*, In Linguis Orientalibus, Typographus Regius.

Impensis *Thomæ Sawbridge*; apud quem prostant Venales, ad Insignia
Bibliorum, in vico vulgò vocato, *Audgate Hill*.

MDC LXXXVI.

NEWBURGH COLLECTION

1797

THESAURUS LINGUAE SANCTAE

Compendiosus sibi conatus

Planus tamem relectus, pleniusque explicatus:

SIVE

CONCORDANTIALE LEXICON

Hebraeo Latino-Biblicum:

In quo, Lexica omnia HEBRAICA, huc usque edita, Methodice
succincte, & quasi Synopse, exhibentur;

UNACUM

11

CONCORDANTIIS HEBRAICIS;

In quibus, universae, & singulae voces Hebraeo-Biblicae, (cum locis
suis, quibus, in Testamento, occurrunt), interpretatae sunt, & expolite; Atque etiam,
Grammaticae, sub suis propriis capitulis, distribuitae, resolutae; Ad facilitandam, in-
tellectum, commentum, studiorum, & Hebraeo-Biblicarum, rum & profectum, in
Lingua Hebraea, diligenda, vel docenda.

OPUS, sanctissimum, cum Deo Opt. Max. ad umbilicum perductum;

Quale vero, (in universis Biblis Hebraeae), nunquam antehac, & quo-
quam attentum, necum perlectum & editum est. Prout in
PREFATIONE sequens plenius explicatur:

A GULIELMO ROBERTSON A.M.

L O N D O N I,

Excudit Samuel Rogers, in Linguis Orientalibus, Typographus Regius.
Imensis Thome Sturtevant, apud quem possunt Venales, ad insignia
Bibliorum, in vico vulgo vocato, Strandam Hill.
MDC LXXXVI

VIRIS,

In Republica Literaria, longè præclarissimis,
Univerſis, ſcil. & ſingulis, ACADEMIARUM omnium, In toto
Orbe Chriſtiano, verè Chriſtianarum; Atque ſpeciatim, inter eas,
Academiarum maximè illuſtrium, Celeberrimæ,
Viz. ſimul & Antiquiſſimæ,

OXONIENSIS

ACADEMIÆ, ET

CANTABRIGIENSIS,

GYMNASIARCHIS Piis & eruditis; ut & Doctõribus, in iis,
Et Profeſſoribus Doctiſſimis; Aliiſque omnibus Viris hujusmodi
Egregiis, Literatis, & Cordatis; Præſertim,
Sacroſanctæ Linguae HEBRAICÆ Studia,
Et ingenuos, in ea Lingua diſcenda,
Studioſos, in eaque docendâ, Didacſcalos ſedulos & expertos,
Maximo favore proſequentibus, atque benigniſſimè ſoventibus;
CONCORDANTIALE hoc LEXICON,
HEBRÆO-LATINO-BIBLICUM;

OPUS, nunc primùm in Lucem editum;

Et quale, antehâc, ad *SACROSANCTI HEBRAICI* Textûs intelligentiam,
Adeò facilem, aliud nunquàm extitit æquè commodum & accommodatum;
(Fore, SPERANS, ut, ſub hujusmodi Virorum Clariſſimorum benigniſſimis auſpiciis,
DIVINIS, interim, adſpirantibus auxiliis; Sancta hæc Linguae SACROSANCTÆ Studia,
Impoſterum, indiès reddantur creſcentia, & magis magiſque florentia;)

DICAT, & DE DICAT,

Studiorum HEBRAICORUM, &, in iis, Studioſorum Piorum,
Fautor Cordatus,

GULIELMVS ROBERTSON.

GULIELMI ROBERTSON

In CONCORDANTIALIA hæc LEXICA Hebræo-Latino-Biblica,
(de usu scil. & utilitate hujus Operis, in studiis Hebraicis)

P R Æ F A T I O.

[Cui etiam subjunguntur quæ Vir eruditissimus, D. D. Johannes Buxtorfius, filius, in Concordantias patris sui clarissimi Hebraicas de usu Concordantiarum, præcipuè Hebraicarum, præfatur.]

JAM tandem, prædit, in publicum, opus hoc, tamdiu, literatis, omnibus, primævæ, atque sacræ sanctæ (quia *ἁγία*) linguæ Hebrææ studia profectumque, desideratum & ardentè exoptatum; viz. Concordantiæ Lexicon Hebræo-latino-biblicum; in quo opere, prout jam, præ manibus, (*כִּד אֱלֹהֵי הַטּוֹבָה עֲלֵי*) est exornatum; quænam, quot, & quanta studiosis Philo-hebræis, præparentur adjumenta, ad intelligenda Dei ipsius verba, in veteri canone Hebræo nobis descripta, dici, vel explicari, haud potest faciliè. (Præcipua autem hujusmodi hîc recitabuntur;) namque,

I. Omnia Lexica, ad Hebræi Canonis intelligentiam, huc usque edita, tam vetera Hebræorum Rabbînorum, quàm recentiora, Doctôrum Christianorum, hîc, in unico hoc Volumine, eoque non adeò magno, methodicè, succinctè, & quasi synopticè disposita, studiosis exhibentur; unâ cum Authorum Lexicographorum nominibus, (post eorum verba) contractè designatis: ita ut unicum hoc Volumen, (in quarto) sit plenè instar, & æquipollente planè loco, tot ac tantorum Voluminum; in foliis, in quartis, & in octavis, &c. ab eorum eruditissimis authoribus, editorum; idque studiosorum usui ac commodo pari penitus & æquali, cum iis omnibus segregatim acceptis, acquisitis, & usui sic singulatim, (ac proinde multo majore cum tædio, & dispendio, temporis) applicatis; prout hujus usui Voluminis apertè manifestabitur; (& infra speciatim etiam magis explicabitur;) adeo ut qui unici illius, reliquorum etiam omnium, usum, praxim, & exercitium habeat; (idque, ut dictum, minore multo, pretij, temporisque dispendio;) atque illud unicum reliquorum omnium præbeat, quasi Bibliothecam; eaque sigillatim studiosis, præsertim non benè nummatis, supervacanea reddat.

Deinde II. quicumque loci, in ipso sacro textu, paulò difficiliore occurrunt, (præcipuè, quorum difficultas à vocibus, aut phraseologis, Hebraicis oritur, aut originem ducit, & ab hisce Lexicographis, in suis operibus, explicantur; eorum etiam explicationes & commentarij, in hosce locos textûs sacri difficiles, hîc, in eorum itidem verbis, succinctè studiosis exhibentur, & in eorum gratiam, & usum, dilucidè describuntur. Ex quorum virorum eruditissimorum sacræ sancti textûs explicationibus, non exigua, imò, perutilis & magna literaturæ Hebræicæ notitia, lectoribus cordatis erui, intelligi, & observari, potest. Denique, ut iterum, paucis dicam, quicquid, in omnibus Lexicis Hebraico-latinis, veteribus & neotericis, hucusque editis, lectu, intellectu, atque observatu, præstantius habetur, hîc, in hoc unico Lexico, simul & planè, pleneque studiosis ingenuis, & eorum usui perfacili, adaptatur.

Sed præterea, ac præcipuè; III. præter omnia, quæ in Lexicis prædictis continentur, omnibus; in hoc, etiam, universæ Concordantiæ Buxtorfianæ Hebræicæ, eaque, in tyrocinio etiam Hebraico versatorum captui, facillimè, perspicuè, breviterque accommodatæ, luculenter adornantur: adeo ut, Volumen illud magnum, præclarum, & mirandum, clarissimi, simul & eruditissimi, illius viri, maximique Rabbini Christiani, D. D. Joannis Buxtorfij patris, immenso penè labore & studio exantlatum, & clarissimi etiam viri, nec minùs eruditi, D. D. Joannis Buxtorfij filij, diligentia accuratâ; & eruditione summâ, in lucem editum; licet sit opus, ad textum Hebraicum intelligendum, & resolvendum, ante alia omnia, longè utilissimum; & licet jam, quinquaginta plus minùs annis, in lucem fuerit editum; attamen, literatis etiam orbis Christiani perpaucis, sit notum, & multò paucioribus, (ob usum ejus studiosis non adeo promptum & facile,) usitatum, & exercitatum: Jam verò, in hoc præ manibus opere, tyronibus etiam quibusvis, in Hebræo pulvere grammaticæ, aliquatenus tantum exercitatis, obvium admodum, & ad usum facile penitus & promptum, exhibeatur; ita ut, jamjam, Concordantiæ Hebræicæ, earumque *παραδείγματα*, æquè ac aliarum Concordantiarum exercitia, perfaciliè, possint intelligi, & usui studiosorum, ad textum Hebræum intelligendum, accommodari.

Deinde IV. illud in hoc Volumine continetur, quod, studiosis in tyrocinio Hebræo versantibus, utilissimum fore reperietur; (etsi nunquàm antehâc, in universâ Bibliâ Hebræâ, à quoquam Authore, in ullo opere publici juris factò, præstitum, aut attentatum erat;) in eo namque, non solum radices, & ab iis derivatæ variæ Conjugationes, & nomina Verbalia ab iis deducta, (ut fieri solet, in editis plerisque Lexicis) describuntur; sed & præterea, unumquodque textûs sacri vocabulum Hebræum, non solum exhibetur expositum, & interpretatum, sed etiam Grammaticè (ut fieri solet à præceptoribus, in discipulis suis verbatim & viva voce docendis) resolutum & explicatum: i. e. non tantum ipsæ Conjugationes Kal, Niphal, Piel, &c. in unaquaque radice occurrentes, aut pauca quadam earum Conjugationum tempora, præter, vel fut. &c. unâ cum nominibus, ab hisce radicibus, & Conjugationibus earum, derivatis, exemplificantur; (quod, ut dictum, in Lexicis fieri solet aliis;) sed etiam omnes personæ utriusque numeri, quæ in quocunque tempore cujusvis Conjugationis, & à quacunque radice, in textu occurrunt, simul cum omnibus nominibus, in utroque numero, & in utraque nominum forma, simplice, scil. seu absoluta, & constructa, seu in regimine; cum omnibus itidem verborum & nominum præ-

fixis & affixis, prout in textu leguntur, hic non tantum describuntur & interpretantur, sed & ad analogiam Grammaticam resolvuntur & explicantur. Ita ut hic planè & clarè indicetur, quomodo omnes & singulæ voces Biblico-hebrææ ad radices suas proprias, sive perfectas, sive quiescentes & defectivas, reducuntur, & in qua Conjugatione, in quo cujusque Conjugationis tempore, in qua cujusque temporis persona singulariter vel pluraliter, unumquodque verbum, & in qua forma & numero, unumquodque nomen, sicuti venit in textu Hebræo, explicatur; & uniuscujusque vocis in eo currentis ipsa Grammaticalis inflexio exhibeatur. V. g. si quævis occurrat vox Hebræo-biblica, in præterito, vel futuro, in Imperativo vel Infinitivo Conjugationis Kal, Niphal, Piel, Pual, Hiphil, Hophal, vel Hithpaël, & in prima, secunda, vel tertia persona singularis, vel pluralis numeri, in genere masculino vel foemino, &c. sic breviter, ad studiosorum faciliorem praxin & usum, describitur, & Grammaticè resolvitur; in præter. vel fut. Kal. vel Niph. Hiph. vel Hoph. aut Hithp. &c. 1. aut 2. aut 3. sing. vel pl. masc. (m.) vel foem. (aut f.) occurrit, vel, occ. talis vel talis vox Hebræa; quæ postea describitur, significatio ejus exprimitur, & loci ubi talis vel talis vox in quolibet libro, capite, vel Psalmo sacri textus, legitur, norantur: & sic ubi quælibet vox venit in Imper. Kal. Niph. Hiph. vel Hithp. &c. sing. vel pl. m. vel f. aut in Infin. Kal. Niph. &c. vel in part. ben. (i. e. benoni) vel Pahul, Kal, &c. in f. vel pl. m. vel f. &c. prout etiam si vox aliqua Hebræa in textu veniens, sit nomen aliquod radicale, aut derivatum à quacunque radice, sic etiam resolvitur; est no f. vel pl. m. vel f. in forma absol. vel constr. (absoluta vel constructa) &c. Deinde significatio ejus exprimitur, & loci ejus adnotantur, &c. idque etiam, si vox aliqua Hebræa, verbaliter, aut nominaliter, veniat in textu, simpliciter, seu in simplici ejus forma, vel, cum præfixis aut affixis ejus quibuscumque; eodem, quò legitur in textu, modo, sic, hic describitur; hujusmodi vox &c. simpl. vel cum præf. aut aff. quæ itidem specificantur, & loci ubi sic occurrunt tales voces cum præf. & aff. subjiciuntur. Atque sic, ut superius dictum, eodem planè modo, Hebrææ voces hic explicantur, ac si præceptor quis discipulis suis, earum explanationem & grammaticam inflexionem, vivâ voce diceret.

Præterea V. non solum voces omnes Hebrææ, quæ in textu occurrunt, regulares, i. e. juxta regularem & usitatam Grammaticæ formam, ita hic Grammaticè resolvuntur, & ad radices suas proprias reducuntur; sed omnes etiam aliæ voces, quocunque modo, & ratione quævis irregulares, i. e. juxta formam Grammaticæ minus usitatam currentes, (quales in textu multæ veniunt & frequentes, & quæ proinde, studiosis difficultatem parere solent, in iis resolvendis, & ad radices suas reducendis, non exiguum) hic itidem ita describuntur, ut earum anomalia, & irregularitas quælibet, vel in literis, seu consonantibus, vel in punctis, seu vocalibus, vel in præfixis & affixis, &c. semper indicetur; & ipsis tyronibus in hisce studiis, intellectu perfacili ostendatur, & cum regulari, seu magis usitata Grammaticæ forma vocum hujusmodi sic conferatur; ut tallum etiam Hebræarum vocum anomalorum, & quovis modo irregularium, resolutio, & ad proprias radices reductio, ac aliarum vocum regularium, æquè facilis studiosis reddatur & exhibeatur; & loci postea, ubi tales voces, in textu, taliter, i. e. *ἀνωμαλῶς*, leguntur, vocibus ipsis sic explicatis, adnotantur & subjunguntur: (licet, in Buxtorfij Concordantijs, hujusmodi voces anomalæ, seu irregulares, ante locos earum, nudè tantum, absque earum anomalia notata, proponantur & describantur.) Hæc autem omnia, facillimâ hæc methodo, sic adornare statui; ut studiosis, præsertim hæc studia sacra iniciantibus, ipsius Dei verba, (tanquam animarum suarum cibis sibi præmanus) perquam facillimè redderentur & exhiberentur intelligenda.

Denique VI. (quod literatis, & in studiis Hebraicis, licet diu multumque exercitatis, gratum admodum & acceptum fore angur & arbitror) In hoc opere, non solum omnes Hebrææ voces, quæ in vetere Canone Hebræo, leguntur, ita sunt, prout antè didis est expositum, ordinatæ & dispositæ, ad facilitum studiosorum usum & exercitium; sed præterea etiam, vocum Hebraicarum significationes, secundum singularem illam & accuratissimam, simul & (studiosis) utilissimam methodum (in Concordantijs) Buxtorfianam, ita digeruntur; ut non solum, ad initium uniuscujusque radices Hebrææ, significationes ejus omnes, simul & unâ, confusæ cumulantur, & postea unum aut alterum aliquod exemplum in una significatione, & aliud in alia, in diversis radicis alicujus Conjugationibus, aut nominibus ab ea derivatis, proponatur & describatur; (quod tantum in alijs Lexicis fieri solet, & in hoc etiam, ex iis, & eorum, ut dictum est, verbis, est factitatum;) sed & omnes hæ varis significationes, in quacunque radice venientes, per seipsas, distinctè, & singulariter exhibeantur explicatæ; & voces omnes Hebrææ, ad talem vel talem specialem aliquam significationem, in quolibet radice, vel verbaliter, vel nominaliter, pertinentes, unâ cum textus Hebræi locis, in quibus hæ voces, in hujusmodi aliqua speciali significatione, reperiuntur occurrentes, per sese, ut dictum est, & specialiter, in hoc Concordantiali Lexico, succinctè distribuuntur. Hoc scilicet ordine; In Bu. Conc. Rad. hæc, (ut עָבַר, תָּמַם, פָּרַד, &c.) Duo, vel tria, quatuor, vel quinque, &c. (prout unaquæque radix plura, vel pauciora disperit in significata, quædam enim radices, in sex, septem, octo, vel decem significationes assurgunt varias;) signif. i. e. significat, seu significata habet; 1. est, transire, perfectam esse, redimere, &c. (quomodocunque cujusvis radices significatio exprimitur;) & postea sequuntur voces omnes, tam verbales, quàm nominales, ad hanc 1. significationem pertinentes, unâ cum locis sacri textus, in quibus hæ voces, in hac 1. significatione, leguntur; hoc modo; prout occ. (i. e. occurrit) hæc Rad. vel hoc verbum, in præter. vel fut. Kal. vel Niphal, &c. 1. vel 2. aut 3. (i. e. in prima, secunda, vel tertia persona) sing. vel plur. masc. vel foem. in loco, vel locis seq. (i. e. sequente, vel sequentibus,) quæ vox tunc describitur, ejusque significatio exprimitur, locique ejus subjunguntur: & sic, si vox aliqua, in hac prima veniens significatione, sit nomen, eodem modo resolvitur, & ordine Concordantiali describitur; sic; prout occ. hoc No. (ut מַעְבֵּר, תָּמַם, פָּרַד, &c.) in forma absol. vel constr. sing. vel pl. masc. vel foem. simpl. vel cum præf. aut aff. &c. loco, vel locis seq. quæ vox nominaliter sic occurrens, in quali-

In CONCORDANTIALE Lexicon PRÆFATIO.

bet hujusmodi forma, similiter describitur, significatio ejus exprimitur, ejusque loci, ubi taliter vel taliter legitur, postea adnectuntur. Et sic etiam in II. III. vel IV. &c. signif. voces in unaquaque signif. à quacunque radice, eadem hac Methodo, ac eodem ordine Concordantiali, describitur, significatio ejus exprimitur, & loci ejus, in quibus legitur, postea subjunguntur. Atque horum omnium præcedentium, exempla multa possent hic produci; (sed in Operis totius unaquaque pagina, varia hujusmodi adeo frequentia veniunt; ut hæc præcedentia generalia, (cum quibus particularia, in toto libro, quælibet exempla, faciliè conferri, & ad ea reduci, possunt,) sic descripta, planè plenèque sufficiant. G. R.

Maximam horum Indicium esse utilitatem, nemo est hodiè qui ambigat. Si quis compendio scire gestit, quid quisque Author tractat, si novisse lubet, num de hac vel illa materia aliquid notatu dignum habeat, si quid è memoria excidit, repetere placeat, ad Indices, veluti ad asylum vel sacram anchoram confugit. Quò præstantior itaque & nobilior, quò magis necessarius est aliquis Liber vel Author, tanto quoque utilius, tanto magis necessarium est ipsi hoc auctarium.

Hinc ante aliquot secula piis & industriis in Ecclesia Christi viris occasio data est, de Indice S. Scripturæ, cogitandi, qui non tantum res frustulim recenseret, sed universam Scripturam per membra redderet, ad que facilis esset, seu ad res vel voces dubias investigandas ac explanandas, seu ad loca Scripturæ conferenda, seu ad memoriam juvandam, sive accessus sive regressus. Indicem hunc Biblicum, tanquam rem novam, novo quoque ceu artis vocabulo, CONCORDANTIAS vocarunt, & à Bibliis, BIBLICAS, quales diversis temporibus, in diversis linguis, diverse prodierunt.

Concordantiarum Sacrarum utilitatem in quavis lingua esse maximam, semper omnes cordati, & diligentes Scripturarum scrutatores experti sunt, & quotidie experiuntur. Hinc de Latinis scribit Sixtus Senensis Biblioth. Sanct. lib. 3. Est autem tanta hujus magni Indicis & commoditas & utilitas, ut quum primum studiosus Lector ipsum prudenter & cum judicio versare didicerit, & familiariter ejus assuescere coeperit, illico sentiat, se in illo invenisse thesaurum quandam inexplebilem, hoc est, universalem & absolutissimam totius Divinæ Scripturæ expositionem: ex cujus usu non minorem fructum ac delectationem capiat, quam si innumeros exppositorum commentarios evolveret.

Longè majorem autem esse earum usum in Linguis Originalibus, שחר משיהרן ריומא luce meridianà est clarior: Tales sunt Concordantiæ Hebræe in Veteri, & Græcæ, in Testamento novo. Hæ enim solæ genuinæ, ipsaque Spiritus S. verba proponunt: Illæ, pro versionum imperfectione talia nonnunquam habent, quorum nec vola nec vestigium in Textu Sacro apparet: ac ubi optimè etiam rem tangunt, tamen originalis textus elegantiam, & efficaciam nequaquam attingunt. Hæ solæ bonâ fide similes & concordantes voces phrasæque Lectori exhibent: illæ, propter Interpretis varietatem, frequenter sub uno themate, diversas & discordantes in authentico textu voces conjungunt: & contra, unam eandemque vocem Originalem, pluribus ac diversis ab interprete redditam, in diversa quoque loca distribunt. Ad id verum semper manet illud;

Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquæ!

Non immeritò proinde à viris doctis magni semper habitæ, æstimatæque fuerunt. Prolixè hac de re agit wolfgangus Franzius, in libro de Interpretatione Sacrarum Scripturarum, ubi inter alia sic scribit, pag. 64. Potius carebit pius & diligens scrutator Scripturarum, & quidem fontium Veteris & Novi Testamenti, aliis libris multis. Concordantiis utrisque istis carere citra magnum studiorum suorum detrimentum nequit. Et de Hebræis scribit, p. 78. De cujus libri usu, ego usum ipsius multiplicem & propè infinitum expertus, & laudibus, satis grandia effari non possum. Hunc enim librum in Bibliotheca Theologica post ipsa Biblia Hebræa, ante omnia probatissima Lexica, & ante omnia monumenta, scripta à Divinis Homnibus super libros sacros, primum locum occupare debere, mecum confitebuntur, quotquot rem ipsam testare & continuare magno suo cum comodo non detrectarint. Et in præfat. Verùm enim verò etsi Concordantiarum usus planè est absolutus, perfectus, & divinus, &c. Nicolaus Fullerus Anglus, vir eruditissimus, in Miscellan. Sacr. lib. 4. cap. 7. scribit; Concordantiarum Hebraicarum librum verè aureum esse, & usum mirificum atque divinum præbere, nemo Theologiæ, linguæque Hebraicæ, tam rudis & imperitus tyro, quin probè intelligat, & in quotidiana, veteris potissimum instrumenti lectione, magis ac magis experiatur.

Quod si verissima hæc laus prioribus confusis & obscuris Concordantiis attribuebatur, tanto magis certè novo huius Operi competet, quanto plus lucis & ornatus accepit per novam methodum, per vocum Hebraicarum principalium punctationem, & accuratam Latinam interpretationem, quanto etiam est perfectius?

Primus usus est, rem vel locum quæstum offendere, idque momento, aut facillimo jucundissimoque labore. Præstiterunt id quidem etiam priores Concordantiæ, sed magno cum labore & tædio, nec exiguè in prolixioribus radicibus: cum temporis dispendio. Usus hîc permagnus est tum in memoriæ defectu, tum in Authorum lectione. Ea enim est memoriæ nostræ imbecillitas, ut quamvis sensum locorum Scripturæ teneamus, verba ipsa tamen & locum vix retineamus. Hæret interim una vel altera vox. Illam si quis in vulgaribus Concordantiis quærat, tota Radix & omnes libri sunt percurrendi. Si autem illa sit prolixa, ut est, זכר, זכר, &c. quanta id molestia? Hic si ejus formam intelligat, statim & ejus sedem novit. In Authoribus verò legendis quantum hoc querendi compendium juvat? Solent enim multi verba Scripturæ allegare, sine ulla Authorum, vel librorum vel capitum commemoratione. Perpetuum hoc in Hebræorum commentariis, & in Majora. Unde illorum lectio Concordantias plus quàm Diomedæa requirit necessitas. In Commentariis suis frequentissimi sunt Hebræi in allegandis Scripturæ dictis. Quod faciunt sine ulla characteris varia-

tione;

In CONCORDANTIALE Lexicon PRÆFATIO.

tione, sine ulla libri mentione, sæpe etiam sine ullo signo vel phrasi id significante, aut præmonente, præsertim quando plura testimonia accongerunt. Unde magnæ sæpe tenebræ, quæ vix aliâ, quàm Concordantiarum luce possunt discuti. Exemplis brevissimis rem declaremus & comprobemus. Nam res ita notæ est, ut prolixius non sit opus. R. D. Kimchi Amos 6. v. 8. scribit ad hæc verba, וְנִשְׁבַּע יְהוָה בְּנַפְשׁוֹ; Juravit DOMINUS per animam suam: בְּעַצְמוֹ. כמו כן נִשְׁבַּעְתִּי וְכֵן אֲשֶׁר לֹא נִשְׁבַּע לִשְׁמוֹ נַפְשׁוֹ. h. e. Per seipsum sicut per me juravi & sic qui non effert ad vanitatem animam suam. Sensus est: Per animam suam, in verbis textus idem esse quod Per seipsum. Et ad hoc illustrandum, afferuntur duo Scripture loca, quorum primus est, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי Per me juravi: alter, לֹא נִשְׁבַּע לִשְׁמוֹ נַפְשׁוֹ Non effert ad vanitatem animam suam. Liber autem & locus non indicantur. Ad Concordantias ergo recurrendum. Prior nullibi queri potest nisi in Radice שָׁבַע. Si veteres habeas Concordantias, tota radix ab initio percurrenda, quia librum ignoras. In novis statim ad נִשְׁבַּעְתִּי, quod est Prima persona præteriti Niphal, te confers, & quod queris, momento invenies. Sic alterum locum querere oportet vel in Rad. נִשְׁבַּע, vel in שָׁוַע vel in נִפַּשׁ. Quod si inter has tres voces unius duntaxat formam assequaris, locum invenire tibi erit promptissimum: ut; facillimè agnoscitur, quid sit נִפַּשׁוֹ, nomen vix. נַפֶּשׁ cum affixo ו. Ad illam itaque vocem recurras, & quod in veteribus Concordantiis diu querendum esset, hîc statim invenies, quia hujus formæ non adeo sunt multa. Et hîc nota, ut illam semper vocem in querendo eligas, quæ vel tibi est notior, vel cujus formæ pauciora exstare arbitreris. Et sic enim facilius res succedet. Sic ib. v. 7. ad vocem וָסַר scribit Kimchi: כִּמְכִּי וָסַר לִשְׁוֹן קִרְיָהּ. כמו וָסַר לִשְׁוֹן קִרְיָהּ. h. e. סוּרָה שָׁבָה פֶּה אֲסוּרָה וְכֵן וָסַרָה. huc appropinquo nunc & videbo. Ita de verbo ad verbum sonant & scripta sunt Hebræa. Docet his verbis, verbum וָסַר in hoc loco significare idem quod קָרַב, h. e. Accedere, Appropinquare, & hoc confirmat duobus scripture dictis, in quibus hoc verbum idem significat, sed coherentibus, & sine ulla distinctione propositis. Hæc & similia, quæ in singulis paginis occurrunt, nullâ quàm Concordantiarum ope investigari possunt. Illæ docebant, num hæc verba in uno loco, an in diversis contineantur. In his ergo inquirendis, ad formam & significationem vocum est attendendum, quâ agnitâ, omnis difficultas & querendi molestia jam est superata.

Secundus usus est, quod continent Lexici Hebraici formam absolutissimam: ita ut incertum sit, rectiusne Concordantiarum quàm Lexici vocabulum illis accommodari possit. Continentur enim in eo non solum distinctæ Omnes Radices cum suis derivatis omnibus, sed & singulorum vocum formæ universæ, appostitis statim singulorum vocabulorum locis, in quibuscunque per universam Scripturam occurrunt, quod in nullo hæctenus Lexico factum. Usus hujus rei est magnus. Primo enim hinc discere & videre possunt tyrones, non solum quid singulæ radices aut vocabula in absoluta & regulari sua forma significant, sed singulorum vocabulorum in textu sacro sub quacunque forma occurrentium interpretationem propriam & accuratissimam. Nota est sæpe vocis alicujus significatio: sed non statim constat discentibus, (neque etiam semper doctis) quomodo in hoc vel illo loco sit reddenda. Absolutè id potest disci ex hoc libro. Si Psalmum vel textum Sacrum legant, nulla occurret vox, quam non ipsammet hîc & punctatam & explicatam reperiant. Quantum verò hoc subsidij, quantum adjumenti! Ex Gr. Psal. 3. v. 2. ita habet; בְּקִרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי יִצְחָק; בְּקִרְאִי עֲנֵנִי וְשָׁמַע הָאֱלֹהִים. Prima vox בְּקִרְאִי est infinitivus cum prefixo ב & affixo י. In Lexicis reperies significationem quidem ipsius radicis קָרָא, sed hanc ipsam vocem & hoc exemplum, modumque illud exponendi fortè non reperies. Hîc istam quoque formam cum vera & genuina significatione habes, בְּקִרְאִי. In invocare me. Sic עֲנֵנִי in Radice עָנָה invenies, עֲנֵנִי Exaudi me. Et sic reliqua singula. Deinde potest hinc Lexicorum imperfectio, sicuti deficiunt, perfici & compleri, quinimò illorum errores juxta hanc quasi Regulam emendari. Vera vocis alicujus significatio certius & melius non potest dijudicari, quàm ex singulorum exemplorum consideratione & collatione. In nullo autem hæctenus libro, præterquam in isto, id habebatur. Hinc scribit Franzius de Interpret. Script. p. 64. Ut autem de certitudine Lexicorum Hebræorum magis reddaris securus, & sicuti Lexica imperfecta sunt ipsa, quod nemo negare potest, & experientia nimium conviciat, Imperfectionem illam videre, agnoscere & corrigere queas, duos tibi commendo libros, quorum utilitatem immensam satis laudare non possum; videlicet Concordantias Hebræas super Verus Testamentum, & Concordantias Græcas super Novum Testamentum.

Atque hunc usum præstant Concordantiæ circa verborum considerationem. Quod si nunc etiam vellem exponere usum, qui exinde ad rerum ipsarum intelligentiam exsurgit, novus dicendi campus se mihi aperiret.

Ad versiones Scripturarum probandas, ad illarum diversitates & discrepantias examinandas & conciliandas, ad errores tollendos, imò ad novam etiam versionem cudendam, quodnam quæso commodius subsidium excogitari potuisset? Ad loca Scripture dubia & obscura excutienda, illustranda, quid magis utile, quàm similes voces, phrasæ & sententias conferre, atque ita ex uno de alio, ex clariori de obscurioribus judicare? Atqui id hîc perfectè exhibetur, quod nullus Commentarius, nullus aliûs liber tibi præstabit?

Sed hæc, & alia quæ adhuc dici possent, certo consilio nunc prætereo, & Lectori ipsi pensitanda relinquo. usus ipse opinione plura cuivis monstrabit.

Atque hæc, ex Cl. Buxtorfio filio, de usu, & utilitate Concordantiarum Hebræicarum ad Textum Hebræum intelligentum: Quæ etiam, pro Præfatione, in hoc opus subsequens dicta sufficiant. Methodus autem, & ordo hujus operis, suprà, in Præfatione præcedente, satis indicatur. Authores verò in unaquaque ferè sequentis Operis pagina citati, sunt, Nominibus etiam suis, non solum insigniter clari & illustres; sed etiam communiter, & vulgò satis, in Orbe literato, notî: Quales sunt, inter Judeos, Rabbi David Kimchi, Aben Ezra, Salomoh Jarchi, R. Levi, R. Moscheh, Abarbanel, &c. Et, inter Christianos, Munsterus, Pagninus, Forsterus, Avenarius, Mercerus, Cevalarius, Buxtorfius, Cocceius, &c. Quos, vel nominasse, satis est.

DISSERTATIO PHILOLOGICO-THEOLOGICA;

De decem *DEI NOMINIBUS HEBRAICIS*, Quorum D. Hieronymus meminit. In quibus non pauca se offerunt Philologiæ, Theologiæ, & Antiquitatis Studioforum disquisitione digna.

Quam de Dei nominibus Hebraicis, in Sacrosancto Textu Hebræo, usitatis, variæ solent moveri, & agitari quæstiones; (de notionibus scilicet significationibus, proprietatibus, & numero eorum, &c.) quumque hæc nomina Divina, in variis tantum eorum radicibus, à Lexicographis, describantur, & explicentur; ita ut à paucis tantum, (præterquam in studiis Hebraicis, non parum exercitiis,) notum esse possit, quot, quænam, aut quælibet sint, quidve significant, & in quibus Radicibus locata reperiantur, &c. Ad hæc, & alia hujusmodi, de Nominibus Dei Hebraicis intelligendis, incommoda, è medio tollenda; conducibilis, & studiosis ingenuis gratum magis & acceptum, nihil videbatur, quam ut prædicta hæc Dei Nomina, in Hebræo Textu multoties occurrentia, in tractatu, de iis, speciali, per sese, sigillatim, seorsim & separatim, hæc, ad initium hujus operis, Lectoribus exhiberentur descripta, & explicata. Ad hoc autem institutum profectum, Dissertationem Viri clarissimi, eruditissimiq; D. D. Joh. Buxtorffii, filii, accuratissimam, de Dei Nominibus Hebraicis, &c. accommodatissimam, & studiosis utilissimam, judicavi; utpote, in qua, scitu dignissima, quæcumque, de hisce Nominibus Dei Hebraicis, apud Lexicographos, sparsim, & sub variis Radicibus digeruntur, eruditè, accurate, methodoque distinctè & perspicuè, ex ipso sacro Textu Hebræo, & ex Doctorum & Rabbinoꝝ maximè illustrium in Textum Commentariis, dilucidè describuntur; & sub uno supra-scripto hoc titulo, de decem Nominibus Dei Hebraicis, &c. in genere continentur, & succinctè comprehenduntur. Cujus Dissertationis præcipua, & ad intelligenda hæc Nomina Divina, maximè necessaria, utilissimaq; sequuntur.

Verissimum est illud Servatoris nostri, qui ipsa est veritas, effatum : Hæc est vita æterna, ut te cognoscant verum Deum, &c. Joh. 17. 3. In qua quidem cognitione, licet imperfecta in hac vita, (quia monente Apostolo, hinc ex parte tantum cognoscimus, 1 ad Cor. 13. 12.) summum hominis Christiani bonum positum est : juxta illud Prophetæ; Ne jactet se sapiens, &c. sed in hoc glorietur, qui gloriari vult, quod intelligat & cognoscat me, Jer. 9. 22.

2. Cum vero Deus in se & essentia sua consideratus, cognoscatur à nobis, vel ex nominibus, vel ex attributis propriis, non potest non utilissima esse utraque consideratio.

3. Nos itaque in præsentia de Nominibus Dei, ex infinitis, quæ de hæc materia dici & scribi possent ac solent, missis illis, quæ ad sublimiorem Theologiam spectant, mysticis item & Cabalisticis speculationibus, quædam duntaxat, & quidem maxima ex parte Philologica, quæ S. Theologiæ, & sanctæ linguæ studiosis potissimum scitu necessaria & utilia sunt, deliberare constituimus.

4. D. Hieronymus in Epist. ad Marcellam, decem, ex Hebræorum sententia, enumerat Dei nomina, יהוה, שריו, ארנוני, אהיה, עליון, עבמות (vel אלוהי singulare), אלוהים, אל. Totidem etiam numerant Hebræorum Cabalists, sed paulò aliter ea recensent.

g. Possunt autem enumerata nomina Divina ad duas potissimum revocari classes: quædam enim desumpta sunt ab essentia Dei: ut אלהים, יהוה, יהוה: quædam ab effectis & attributis ejus, ut sunt cætera nomina. Et hoc ordine nos quoque strictim ea pertractabimus.

[I. Classis.] 6. Inter essentialia nomina, quæ tria esse diximus, primum locum assignavimus nomini יהוה, tanquam omnium sanctissimo, Deum ipsum maximè propriè & difertè, ab æterna & independenti existentia denominanti.

7. Hoc nomen variis Epithetis ab Hebræis insigniri solet. Et primò quidem vocatur שם העצם, vel שם ההיה, nomen substantiæ, vel essentiæ, שם ההיה. Derivatur enim à radice היה vel הוה (nam utraque in lingua Hebræa est usitata) esse, existerè. Jod ab initio est formativum nominum propriorum, ut in יצחק, יעקוב, & aliis, desumptum ex tertia persona futuri. Unde יהיה est ens, existens à seipso, ab æterno, & in æternum, omnibusque aliis extra se essentiam & existentiam communicans. Nam ille reverè est, qui à seipso est, & ab æterno, cæterisque omnibus esse largitur. Rabbi Berachiel, citante R. Jehudah Muscato in Sofri, f. 42. col. 2. vult שם העצם explicandum esse: Nomen quod est substantia. Sic enim ait, Vocârunt nomen Tetragrammaton שם שיהא עצם, h. e. שם שהוא עצם. Sic explicârunt sapientes שם העצם; non, ut R. Moses in lib. morè; שם המורה עצמותו nomen docens essentiam Dei: quemadmodum hæc phrasis intelligitur de creaturis usurpata. Nam in creaturis, ipse & nomen earum sunt duæ diversæ res, sed quoad Deum benedictum; ipse est nomen ejus, & nomen ejus est ipse.

28. Hanc nominis istius sanctissimi notionem divinè expressit Johannes, verè hac in parte θεολογῶν, h. e. Dei interpres, in Apoc. 1.4. quando scripsit, ἄρτις ὤμην καὶ ἐπύθην, ἀπὸ τοῦ ὄντος, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος; Gratia sit vobis ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est: & v. 8. dicit Dominus; (Hebraice אֲמַר הוּא, quod legitur אֲמַר הוּא dicit Dominus) quia autem hæc lectio nominis יהוה per אֲמַר הוּא vim nominis essentialis non exprimit: idcirco porro additur, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

φ. In qua explicatione notandum, δ' ἐρχόμενος idem esse quod δ' εἰσόμενος, ex ratione loquendi Hebrææ. Illi enim hoc vocabulum futurum, exprimunt vel, עתידו simpliciter, vel per לבואו futurum venire, venturum, adeo ut עתיד לבוא futurum, עתיד venturum, apud ipsos promiscuè usurpentur, hac tamen cum differentia, ut Elias in Thisbi observavit, quod hoc לבואו עתיד venturum, plerumque adhibeatur in fine sententiarum, illud in continuata sententia. Quæ observatio optimè hic quadrat, & explicat, cur potius dicatur δ' ἐρχόμενος quàm δ' εἰσόμενος. Sic in Schemoth Rabba, ד' הריהו explicatur per אנו הוה עשוי

Ego fui, & ego sum nunc, & ego sum venturus: Deinde ὁ ἐρχόμενος pro, ὁ ἐσόμενος
 in istis locis poni apertè liquet ex Apoc. 16. 5. ὁ ὢν, καὶ ὁ ᾔων, καὶ ὁ ἐσόμενος: ut locum illum restituit D. Beza,
 ex antiquo & fide digno exemplari M.S.

10. Et optimè quadrat hæc expositio cum ipsa forma nominis. Nam omnium trium temporum characteres & notæ in eo sunt expressæ. Litera jod ab initio, characterica est futuri, vau in medio participii, temporis præsentis; he in fine, cum kamets subscripto, Præteriti. Atque non est alienum ab hoc, quod Cabalists quidam observârunt, ad Exod.cap.3. ideo Deum illic duo ista nomina usurpasset, & Mosi revelasse, יהוה & יהיה vers.14.& 15. quòd ex illis componantur ista tria, יהי, fui, sum, יהיה, ero.

11. Deinde vocatur ab Hebræis **שם המיוחד** nomen proprium : quia soli Deo proprium est, & illi soli competit, juxta id quod legitur, Isa. 16. v. 21. & 42. v. 8. Exod. 6. 3.

12. Atque hinc est, quod etiam grammaticè eas proprietates servat, quas nomina propria virorum apud Hebræos habere solent, quæque describuntur ab Aben Ezra, Exod. 3. Ephodi in opere suo Gram. cap. 9. & aliis. Nam 1. nomina propria non assument He hajedihah ab initio: quia illa, tanquam individui nomina, sui notitiam per se suo nomini exhibent, nec alio signo opus habent: non enim dicimus האברהם הישראלי, ita nunquam legitur היהיה; præfigitur autem cæteris quibusdam nominibus: dicitur enim האל האלהים. 2. non recipit affixa pronomina. 3. non admittit formam constructam. Hinc in illis locis ubi legimus יהוה עבדו Dominus exercituum, omnino videtur esse Ellipsis, pro יהוה אלוהי עבדו Dominus Deus exercituum, ut alibi frequenter legitur. Contra analogiam enim & naturam nominum propriorum est, ut cum nominibus appellativis confluantur: maxime hujus nominis Divini propriissimi: 4. non declinatur, neque flectitur ex numero singulari in pluralem.

13. Tertio dicitur שמם המפורש Shem hammephoraſch: quod pro diverſa verbi Hebræi ſignificatio-
ne, diverſiſimodè quoque exponunt. Quidam enim reddunt, Nomen explicatum vel expoſitum. Sic vo-
lunt dici quòd eo divina eſſentia propriè exprimitur & explicetur, inò quòd Deus ipſe Moſi, & per eum Iſra-
elitis, eo ſuam eſſentiam expoſuerit. Alii שמם המפורש volunt dici, qu. nomen ſeparatum & ſegregatum: quòd
planè ab aliis Dei nominibus fit diſtinctum & ſejunctum, ſoli Deo, tanquam primæ cauſæ & enti entium, com-
petens. Vide Ikkarim fol. 53. col. r.

14. Quarta vocarunt illud à numero literarum *שם של ארבע אותיות*, *τῆς τετραγράμματος*: Nomen quatuor literarum: vel *שם בן ארבע אותיות*, *τῆς τετραγράμματος*, nomen filius quatuor literarum, 4 scil. literis constans: ad cuius imitationem Græci dixerunt *τῆς τετραγράμματος*.

15. Honoris causâ etiam pluribus alijs nominibus insignire solent: ut, שם הנכבד והנורא nomen gloriosum & terribile, ex Deut. 28. 52. Ad timendum nomen gloriosum & terribile hoc, יהוה Dominum Deum tuum. Item, השם nomen illud, per Synecdochen, idque ex Lev. 24. ויקרב בן האשה הישראלית ויושם : Expressit filius mulieris istius Ifraelitidis Nomen, ὄνομα τοῦ θεοῦ : scil. Dei proprium, magnum & gloriosum; ut Hebræi exponunt,

16. His breviter sic præmissis, quæstiones aliquot de hoc nomine paucis placet attingere.

17. Primò enim quæri potest: An Mosi primùm hoc nomine se Deus revelaverit, atque adeò ante Mosén ignotum & inauditum fuerit?

ואמר אל-אברהם אל-יצחק ואל- *Occasionem quaerendi praebet locus Exod. 6, 3. ubi legitur, —* Et apparui Abrahamo, Isaac, Jacobo, in (nomine) El Schaddai; sed nomen meum יהוה non notum feci eis; vel. nomine יהוה non notus factus sum eis. Ex quo loco videtur colligi, ignotum patribus hoc nomen fuisse. Nos tamen statuimus, Patribus sanctis omnino non ignotum fuisse hoc Dei nomen. Nam ex, gr. Gen. 14. 22. dicitur Abrahamum dixisse ad regem Sodom יהוה אל-עליון הרימותי ידי אל-יהוה הלא עשיתי לך ענין *levo manus meas ad Dominum excelsum, &c.* Gen. 13. 4. ויקרא שם אברהם בשם יהוה *Et invocavit ibi Abraham nomen יהוה.* Gen. 15. 2. dicitur *אני יהוה* Ego sum יהוה qui te eduxi ex Ur Chasdim. Ex horum & aliorum locorum collatione patet, non ignotum fuisse ipsis nomen hoc. Ad illorum conciliationem variè respondent. Breviter existimamus non inconcinne responderi posse: Deum, Exod. 6. non tam de nomine, quam de re ipsa per hoc nomen significata, cognitione videlicet illà Dei clarà, Mosi unà cum nomine, hic & Exod 3. revelata, locutum esse, quam longè illustriorem à Deo accepit Moses, & per eum Israelitæ, quam patres ante ipsum. Nulli enim ante Mosén de facie ad faciem apparuit. Adde, quòd si subtiliter verba ista Mosi explicare quis vellet, ea etiam hoc pacto possent reddi: Apparui Abrahamo, Isaac & Jacobo, in El Schaddai & nomine meo יהוה, neque tamen notus factus sum eis. Nam etsi nomen hoc andiverint, tamen vim & efficaciam ejus non tam benè intellexerunt, neque tam claram & illustrem Dei cognitionem sunt affectuti.

18. Secundò quæri poteft circa hoc nomen, an ità fit Dei proprium, ut non etiam competat creaturis?

Ad hoc respondemus; omnino soli Deo proprium esse, Deo vero quoque soli in sacris literis, neque ulli creaturæ unquam, saltem propriè, tribui. Quod illa loca attinet, in quibus videtur tribui, vel Arcæ, Num. 10. 35, 36. & alibi, Hierosolymæ, Ezech. 48. 35. Angelis, Jud. 6, &c. negamus, ea quicquam contrariæ sententiæ, illiusque patronis, Arrianis, Photinianis, Socinianis, aut aliis, favere. In plerisque enim potest & debet commodissimè ac rectissimè nomen illud ad Deum ipsum referri: vel explicanda sunt per Ellipsin, aut per Metonymiam signi & rei significatæ, ut vocetur רַבֵּן בְּשֵׁם בעל הָרַב res nomine Domini ipseus res,

rei, ut loquitur Josephus Albo in libro Ikkerim, lib. 2. cap. 27. Cæterum de hac quæstione consulat lector benevolus dissertationem nostram de arca fœderis, in qua plenius eam exposuimus.

19. Tertiò quæritur; an hoc nomen Deo Patri soli, non etiam Christo ac Spiritui sancto tribuatur? Ad hoc respondetur breviter ex ipsa natura nominis istius; cum sit יהוה nomen essentia, illis necessario competere & tribui, quibus essentia illa est communis. Cùm itaque essentia divina unica tribus personis sit communis, nomen quoque essentia eisdem commune erit. Huc facit, quod ex ipso hoc nomine, sacrosanctam Trinitatem quidam probare nituntur. Dicunt in hoc nomine Tetragrammato tantùm tres esse literas distinctas יהוה , quæ totidem hypostases in adoranda Trinitate denotent: literam autem secundam ה , denotare secundam personam, & duplicari ad indicandam duplicem Christi naturam. Huc referunt quidam, quòd in antiquis paraphrasibus Chaldaicis manuscriptis Judæorum, nomen hoc tetragrammaton scribitur per trisa Jod cum subscripto Kamets hoc pacto, יהי , & nonnunquàm circulo inclusa; tria Jod putant denotare tres hypostases; tria æqualia Jod, tres personas æquales; unicum kamets tribus illis subscriptum, essentiam unicam tribus personis communem.

20. Quartò etiam quæri potest; cur hoc solum præ cæteris vocetur Tetragrammaton, cùm & alia quatuor literis constent; præsertim יהוה , quod itidem est essentiale & ejusdem originis, nullaque alia videatur inter hæc duo nomina esse differentia, nisi quòd unum sit primæ personæ Futuri, alterum tertiæ? Resp. quia Ehjeh rariùs, nec ullibi, quàm Exod. 3. occurrit: neque præterea ampliùs vel à Deo, vel ab hominibus usurpatum legitur, &c. Videatur de hac quæstione etiam Galatinus lib. 2. cap. 14.

21. Quintò denique quæritur; an per hoc nomen miracula fieri possint, atque adeò, an olim Moses & Christus, vi hujus nominis, miracula ediderint, ut Judæi fingunt?

Ad hoc respondemus, impiam & diabolicam esse superstitionem, credere, peculiarem quandam vim inesse literis, characteribus, & numeris, vel in hoc, vel in aliis, seu veris, seu fictis nominibus, quàm etiam saniores Judæi ipsi detestantur & refellunt; quæ de re videri potest R. Moses Ægyptius in More Nevochim par. 1. cap. 61. Nam, ut Augustinus Justinianus Episcopus Nebensim, ad dictum locum scribit; Notum ac manifestum est cuilibet alicuique intelligenti & ponderanti rationes divinarum rerum, literas & characteres, seu figuras literarum, manu artificis scriptarum, esse puras creaturas, & ideo non habere ullam potentiam aut virtutem à se, nisi recidamus ad ignorantiam idololatrarum; creaturas pro creatore adorantium, quorum peccatum est blasphemia impia & Deo abominabilis. In genere itaque dicimus cum auctore libri Cabalistici שערי אורה Schaare orah, fol. 2. $\text{א. ויעה בני שמע בקולי}$ &c. Mi fili, ausculta voci meæ, & aures tuæ attentæ sunt ad consilium meum: si seducere conentur te peccatores, nè acquiescito: si dixerint tibi, Veni nobiscum, & trademus in manum tuam nomina divina, quibus possis uti; mi fili, ne abito in viam cum ipsis, contine pedem tuum à semita ipsorum: quia illa nomina, & usus illorum, nil sunt nisi retia & laquei, ad capiendum animas, & ducendas eas in perditionem. Mosen quod attinet, non eo sine ipso nomen hoc sacrosanctum revelavit Deus, ut eo miracula faceret, sed ut per illud, & ex eo, Israelitis veram Dei cognitionem insinuaret & communicaret, eosque de veritate promissionum divinarum ex æterna & immutabili Dei essentia confirmaret. Alio modo & medio per Mosen miracula illa operatus est Deus: Per fidem, dicit Apostolus, Mosen omnia fecisse, non in hoc nomen, ejusque literas, vel prolatas, vel baculo suo inscriptas, sed in Deum ipsum. De Christo atrocissimam dicimus esse Judæorum blasphemiam, quæ hoc ei affingunt, in impudentissimo scripto, quod vocant יהוה ירושלים , quam jam olim eleganter refutavit Lutherus in libello de Schem hammephorach, &c. Fecit is sua miracula, non per nomen hoc יהוה prolatum, sed per rem hoc nomine significatam, h. e. per naturam suam divinam, tanquàm verus & essentialis יהוה Deus.

22. Hæc de nomine Tetragrammato. Alterum nomen essentiale est איהי Ehieh, Ero. Quamvis enim illud nullibi aliàs, quàm Exod. cap. 3. legatur: tamen, quicquid contrà obganniant Photiniani, è numero divinatorum nominum illud minimè expungendum, sed rectè inter illa referri & recesseri censemus. Sufficit enim si semel extet. Nam 1. Deus ipse איהי hoc nomen tribuit. Cùm enim Moses ad Israelitas mittendus, à Deo quæreret de nomine ipsius; respondit ei Dominus, v. 12. איהי אשר אהיה & mox v. 14. איהי שלחני Ehieh misit me ad vos; ubi tanquàm nomen Dei proprium adhibetur. 2. quia essentia divinæ rationem accuratè & disertè quoque exprimit: ut eleganter ostendit R. Moses in More Nevochim p. 1. cap. 63. Nam ex multorum, & omnium Hebræorum, sententiâ, non est alia inter hoc, & nomen Tetragrammaton, differentia, nisi quòd illud est personæ primæ, hoc tertiæ; & quod Deus de se in prima persona dixit, איהי ero, vel sum quod sum; id homines de eo efferunt, יהיה Erit vel est, qui est, mutato Jod in vau, יהוה : ut in חווה Chavva, quod est à חיה vixit. 3. Autoritate Hebræorum, qui hoc nomen inter præcipua decem Dei nomina referunt, ut videre est ex libro שערי אורה portæ lucis, Josephi Gecatila, quem de nominibus Dei decem scripsit, & autoritate D. Hieronymi, patrum in Hebraicis doctissimi, & aliorum.

23. Quod obijciatur Deum his verbis, Ehjeh ascher Ehjeh, promittere tantùm se populo suo adfuturum, & illos ex præsentī & aliis tribulationibus liberaturum, atque iis perpetuò adfuturum: id nos minimè lædit. Subordinata enim se invicem non tollunt. Utrumque voluit ut populo insinuaret Moses, & æternitatem ac immutabilitatem essentia ipsius, & immutabilitatem in promissionibus. Unum enim ex altero fluit. Nam quemadmodum Deus immutabilis est in sua essentia; ita quoque in suis promissionibus.

24. Etymologiam ejus quod attinet, habet simpliciter formam futuri, à verbo **אֶהְיֶה** fuit; unde **אֶהְיֶה** de verbo ad verbum est, Ero qui ero, vel Ero quia ero, semper, scil. vobiscum in vestris tribulationibus, tanquam is qui semper idem est ac permanet. Rectius autem transferri hæc futura per præsens statuimus, Sum qui sum, idque autoritate veterum interpretum 70 Græcorum, qui reddunt **ἐγώ εἰμι** D. Hieronymi & aliorum. Esse enim, in præsentī maxime competit Deo, cujus esse non novit præteritum, neque futurum: æternitati non competit p æteritum aut futurum, scribit Paulus Burgenfis. Atque hæc etiam de causā probabile est, Deum noluisse hīc mutare tempus, dicendo **אֶהְיֶה** Ero qui fui: ut doceret nullam in se esse varietatem temporum. Et futurum sæpissimè apud Hebræos pro præsentī, quo illi carent, poni, in re continua seu permanente, notius est, quàm ut demonstratio indigeat. Videatur Thesauri Grammatici lib. 1. cap. 12. Hinc etiam R. Moyses exponit per **הַנִּמְצָא** Exiſſens qui est existiſſens.

25. Tertium Nomen Dei effentiale est יה Jah. Nam & hoc nomen probabile est á radice היה esse, & forté ex ipso nomine Tetragrammato, descendere, quemadmodum plerique doctissimorum Hebræorum sentiunt, vel dimidiatum aut decurtatum ex nomine Tetragrammato, ejus duas priores habens literas, ut scribit Ab. Ezra, Moses Gerundenfis, & alii: vel ex eodem per Syncopen contractum, habens ejusdem primam & ultimam, ut sentit doctissimus Nicolaus Fullerus in appendice ad Miscellanea Theologica. Hinc scribunt Hebræi, non tantum idem significare, quod יהיה, sed & numerum eundem literis suis facere, quem facit Tetragrammaton. Nam יהיה valet 26. & Jah, suis literis hoc modo scriptum יהוה Jod he, itidem facit 26. Sunt etiam qui radicem ejus faciunt יהיה, quæ idem cum היה. Alii observârunt, יה non tantum esse initium nominis יהוה, sed & finem אלהים, & medium אלהים.

Hæc suo loco relinquimus. Nostriæ & Hebræorum sententiæ, favere videtur, quòd Psalm. 68. 5. & 150. 6. & alibi. גֹּדֵד. Græci reddunt hoc nomen per *κύριος*, perinde ut nomen יְהוָה, & Theodosio per *τὸν* in הללויה. Nec obstat, quòd Isa. 26. 1. conjungantur hæc duo nomina בֵּיהּ יְהוָה; nam licet habeant eandem originem & idem principium, habent tamen formas diversas. Myſteria quæ alii hic quærent, nos tanquàm incerta, omittimus.

26. Quæritur: an terminatio illa יי, quæ in pluribus nominibus propriis occurrit, veluti in ישעיה Jeshajah, נחמיה Nechemjah, עובדיה Obadjah, ירמיה Jeremjah, &c. sit idem hoc nomen יי, atque adeo ex hoc & alio nomine sint composita? Resp. Videri quòd non, 1. quia ה in illis nominibus propriis non habet mappik: 2. quia non semper hanc terminationem retinent, sed aliquando assumunt vau schurek, ut ישעיהו Jeshajah, ירמיהו Jirmejahu, &c. 3. quia ה. Græci hoc nomen יי vel reddunt per *αῖρος*, vel immutatum retinent ja: in his verò nominibus propriis non servant terminationem ja, sed addunt s in fine: Ζαχαρίας, Ἰεζεκιῆς, *Iezekias*, &c. Quod ה. יריריה expriment *Ιερριή*, idè fecerunt, quia potius est appellativum quàm proprium. Hinc etiam vulgatus expressit appellativè, Amabilis Domino. Confer Deut. 33. 12. Contrà videtur esse, quòd quædam horum nominum in fine etiam habeant ואל: ut ונניהו Hananijah idem videtur esse cum חננאל: sic ונוריה: item ויחזקיה: item ויחזקאל: item וימכיה: item וימכאל: ויחזקיהו Afarjah, ויחזקאל Afarel; & similia ejusdem significationis esse videntur. Fortè etiam dici possit, esse nomen Tetragrammaton ipsum, idque ob easdem rationes, quia ה non habet Mappik, & sæpè vau in fine additur.

[II Classis.] 27. Secunda Classis Nominum Divinorum comprehendit ea, quæ Deum ab operibus vel proprietatibus quibusdam describunt. Inter hæc primus merito locus tribuitur nomini אֱלֹהִים Eloah, cujus considerabimus scriptionem & formam, etymologiam, significationem & usum.

28. Circa hoc nomen observandum, illud sub triplici forma de Deo in Scriptura sacra legi: אֱלֹהִים Eloah in singulari numero; אֱלֹהִים Elohim, אֱלֹהֵי Elohe, formæ numeri pluralis absolutæ & constructæ, & cum affixis pronominibus: אֱלֹהֵי Deum meus: אֱלֹהֵינוּ Deum tuus, &c. Prima forma אֱלֹהִים semper plenè scribitur, cum vau scil. expresso, unico excepto loco, Deut. 32. 17. Reliquæ formæ, אֱלֹהִים & אֱלֹהֵי, ubique per totam Scripturam, aliquot centenis aut millenis locis, defectivè scribuntur sine vau, uno excepto loco, ubi juxta Maforam plenè scribitur, Psal. 18. 47. Cum affixis omnia similiter defectivè sunt scripta, duobus exceptis אֱלֹהֵי Ps. 143. 10. 145. 11. De causa hujus rei mox aliquid dicetur.

29. Etymologiam hujus nominis quod attinet, ea haud ita certè reddi potest, quia in Scriptura nullibi exprimitur.

Sunt qui arbitrantur, derivari ab antiquo verbo אלה, quod apud Arabes adhuc in usu, & colere significat, ut אלהו fit colendus, is cui cultus debetur, qui coli debet.

Alii deducunt ab Hebræo אלה juravit, quia in juramentis, adjurationibus & execrationibus, Dei fit mentio. Huic repugnare videtur, quod אלהה habet he mappikkatum.

Non defunt etiam qui ab ^N originem ejus petunt. Quod si analogiam grammaticam respiciamus, vix videri potest, quomodo inde deduci queat: cum he mappikatum nunquam sit fervile, & proinde ne hic heemanticum regulariter esse possit. Interim tamen etiam hoc constat, in nominibus propriis per mandis analogiæ grammaticæ non ita accuratam semper haberi rationem; ut vel ex unico nomine מִן אֶלֶף verbo מִן אֶלֶף secundum Scripturam, deducto, appareat; in quo tertia radicalis abiecta, quod in nullis verbalibus appellativis facile fieri solet: sic hic fortè certas ob causas una possit esse addita. Sic scribit Marcus Marinus in arca Noæ, in hac voce: Alii, & fortassè verius, ab ^N deducunt, adjecto ה quasi potentissimum diceret.

Huc inclinat quoque Abarbanel, cumus sententiam de hac voce hic recensere placet: quam habet in commentario suo in Genesin cap. 1. Primò statuit is אל, אלה, אלוהים, &c. omnia esse ejusdem originis, & sensus; primamque eorum vocem ac stirpem esse Nomen אל: Deinde, quando Deo placuit singulariter sanctificare nomen hoc, addidisse eas duas literas, mediam, scil. parrem nominis sui proprii & sanctissimi Tetragrammati, ut sic hoc nomen de sanctitate illius participaret. Sic quandoque ei addidisse jod & he, unde exsurrexit nomen יהוה, אלהים, in qua forma ׀ in fine additum sit ad tollendam duntaxat formam constructam, non ad denotandum numerum pluralem: quandoque verò vau & he, unde orta sit forma אלה: Tertiò elicit hinc rationem, cur אלה semper scribatur plenè, cum vau & he, unico excepto loco, Deut. 32. 17. ubi de Dæmonibus sermo, & dicitur, quod non sint אלה Deus; אלהים verò & אלוהי tam sola, quàm cum affixis, duobus aut tribus tantum locis exceptis, defectivè; quia scilicet suffecerunt illis duæ literæ de nomine Tetragrammato mutuatæ. Duabus autem de causis scribit, non integrum nomen Tetragrammaton huic nomini adjungi vel inferi: 1. quia nomen Tetragrammaton docet propriissimè de essentia Dei, ac proinde inconveniens foret adhiberi in Nomine Deum ab operibus nobis describente: 2. quia hoc nomen Elohim metaphoricè etiam aliis communicatur. Nomen verò Tetragrammaton nequaquam; unde iterum non integrum potuit ei communicari, nè unà cum ipso etiam nomen Tetragrammaton, quod nulli creaturæ tribuitur, aliis communicaretur. Hæc ille, quæ in medio relinquitur.

20. De significatione & sensu hujus vocabuli itidem variè interpretes sentiunt. Hebræi communiter volunt esse Nomen judicii, seu significare propriè Judicem, aut Judices, seu Magistratus. Sic R. Moses ben Majemon, R. Solomon, R. D. Kimchi, & Talmudici ipsi; unde in tractatu Joma fol. 87. 1. ad locum illum, יהוה אלהים, וישתטט אדם ביהוה אלהים, si peccaverit vir in virum, judicabit ipsum Elohim; 1 Sam. 2. 25. scribitur; מן אלהים Quid est hic Elohim? רינה Judex. Huc referunt etiam sequentia loca; Exod. 22. 8. Et accedet paterfamilias ad Elohim, (Judices;) & itidem v. 9. ad Elohim (Judices) veniet negotium amborum illorum: quem condemnaverint Hælohim (Judices) duplum rependet. De hac sententia mox plura dicentur.

Author Libri Cosri parte 4. ab initio de hac voce ita scribit;

Nomen Elohim est Epitheton Dominatoris in rem aliquam, aut Judicis. Et talis est vel universalis, dominium habens in mundum universum, vel particularis, in partem aliquam; veluti, vel virtus aliqua coelestis, vel natura rei alicujus, vel Judex inter homines.

Don Isaaci Abarbanelis sententia est; hoc nomen Elohim attribui Deo, tanquàm effectori & productori omnium rerum, atque etiam propriè & primò significare productorem seu autorem omnipotentem; idque probat ex illis scripturæ locis, in quibus frequenter, ubi Deus tanquàm creator & author omnium rerum describitur, hoc nomine à spiritu sancto insignitur: In hunc autem modum suam ille explicat mentem; Deus sub duplici notione à nobis consideratur, uno respectu nempe nostri, והם הם אחת מצדו, cum non nisi una sit ex parte Dei primò; מצד עצמותו ומחורו respectu essentia & quidditatis ejus simplicissimæ, & perfectissimæ שהוא בלתי מושג לוולתו quæ incomprehensibilis est aliis, prout in se est. De hac docet nomen Tetragrammaton יהוה; deinde מצד השפעתו לכל-וולתו Respectu influentiæ (active seu transitive, ut Philosophi quandoque verbum influere, & nomen influentiæ, samunt pro immiissione seu communicatione influentiarum) omnibus aliis, quæ influentiam ab ipso accipiunt secundum perfectionem ejus. De hac docet nomen אלהים Elohim; quia, scil. hæc influentia sit secundum potentiam ejus infinitam, Nomen hoc אלהים significat המשפיע והממציא כל הדברים בכוח גורל ועצום influentem & exiliter facientem (h. e. producentem, efficientem) omnia per potentiam suam magnam & immensam; juxta id quod Propheta Esaias dicit בורא קצות הארץ אלהים Elohe Deus (i. e. ex ejus mente effectori, creator) mundi, Deus creans fines terræ, Isa. 40. 28. Item, ego sum primus, & ego ultimus, & præter me non est אלהים (q. d. Influens, Efficiens per influxum) Isa. 44. 6. Item, scitote, quod Dominus ipse sit אלהים Deus, ipse fecit nos, Psal. 100. 3. In his enim & aliis similibus locis plurimis Deo attribuitur nomen אל & אלהים sensu effectiōis, productionis, creationis. Sic ille.

31. Ad usum hujus nominis referamus & lectori communicemus חמש סגולות quinque proprietates, quas de hoc nomine אלהים Elohim Abarbanel ex scriptura observavit. 1. Quod non inveniatur uspiam in scriptura, quod vel Deus ad Prophetam aliquem sit locutus, aut Propheta ad Deum, nisi commemorato vel nomine Tetragrammato, יהוה; vel nomine hoc אלהים, vel utroque si nul; cætera nomina nunquam hoc usu adhiberi; nullibi legi וידבר שרי וידבר Schaddai; vel dixit El, aut Elohe Tsebaoth, &c. Causam hujus rei reddit hanc, quia duo hæc nomina docent, tum de essentia & quidditate Dei, tum de influentia ipsius: Hinc putat factum, quod nulla Prophetia attribuat nisi his duobus nominibus. 2. Quod ordinis ratione hæc duo nomina convertantur, & promiscuè usurpentur; adeoque nunc hoc, nunc illud præponatur, quando conjunguntur: sicut quandoque dicitur יהוה אלהים Adonai Elohim; sic alias dicit יהוה אלהים Elohim Adonai. In cæteris nominibus & cognominibus Dei hoc non fieri. Causam dicit esse, quia significant duas notiones unitas in Deo benedicto. 3. Sicut nomini Tetragrammato nullum aliud nomen præponitur; sic nomini אלהים Elohim nullum aliud præponitur: Non enim dicimus, אלהים אלהים Exercituum Deus, aut אלהים אל fortis Deus, aut חנון אלהים Gratiōsus Deus. In illo ורחום יהוה חנון Gratiōsus & misericors Dominus, Ps. 111. 4. dicit esse Ellipsin מלת המציאות verbi substantivi, Est: q. d. חנון ורחום הוא חנון Gratiōsus & misericors est Dominus. Causa quia

quia sicut essentia & influentia Dei sunt omnibus rebus priores nec quicquam prius illis: sic duo hæc nomina reliquis nominibus divinis sanctitate & dignitate sunt priora. 4. Quòd cum nomen aliquod appellativum adjectivum construitur cum Tetragrammato, illud non fiat, nisi mediante & intercedente nomine **אלהים** vel **אל**: ut **אל רחום וחנון** Domine Deus misericors & graciosus, Exod. 34. 6. **אלהים עבארת**; Dominus Deus exercituum: **יהוה אלהים ישראל** Dominus Deus Israelis, & alia. In illis locis, ubi legitur, **יהוה עבארת** esse ellipsin nominis **אלהים**, pro **אלהים עבארת**; (ut supra visum.) Causa; quia cætera nomina divina omnia non attribuantur Deo, nisi secundum ipsius opera. Horum quia radix & scaturigo est influentia divina, idcirco non construuntur illa cum nomine Tetragrammato, nisi mediante **אל** vel **אלהים**, quæ influentiam denotant. 5. Quòd nomen Tetragrammaton quandoque assumat puncta nominis **אלהים** Elohim, & per illud legatur: sed non vice versa nomen **אלהים** suscipiat puncta nominis Tetragrammati, & per illud legatur. Causa; quia influentia ipsius sequitur ex essentia, idcirco afficitur quandoque nomen **יהוה** punctis nominis **אלהים**, & per illud legitur. Non autem fit vice versa, quia non statim cognita ipsius influentia, cognoscimus quoque ipsius quidditatem & essentiam. Adde quòd nomen Elohim metaphoricè dicitur etiam de aliis; secus verò nomen Tetragrammaton, quod nulli alii communicatur. Hæc Abarbanel: quæ nec examinare, nec ulterius explicare aut illustrare placet, sed lectoris iudicio permittere, in cuius gratiam ea produximus. Sciendum autem, quæ hæcenus ex isto auctore protulimus, illa non exactè de verbo ad verbum esse translata, nec eo ordine apud ipsum extare, sed ut brevitati ac perspicuitati, quin etiam utilitati Lectoris confuleremus, ad nostræ tractationis methodum singula applicavimus, & sensum fideliter atque ita expressimus, ut quivis illa intelligere & capere possit.

32. Sequitur nomen **אל** El, quod formæ suæ respectu originem suam deducere videtur ex verbis quiescentibus secundà radicali vau vel jod. Hinc à plerisque derivatur ab **אל** fortitudo, robur: unde Pl. 73. 4. **ובריא אולם** & sanum est robur eorum: vel ab **איל** aut **אל** fortitudo, virtus, potestas, &c. Sic **אל** El propriè est Deus fortis, à summa fortitudine & potentia sic dictus, quæ non solum suprà omnes creaturas eminet, sed omnium virtutum & potentiarum in illis fons est & principium. Hinc dicit Moses: Quis sicut tu **באלים** inter fortissimos Domine? Exod. 15. 11. q. d. nullus: quia scilicet omnes cæteri, qui potentiam & virtutem aliquam habent, ab hoc **אל** El habent. Sic David; Quis similis est Domino in filiis **אלים** Elim? Psal. 89. 7. Hinc etiam vocatur **אל עליון** El (Deus fortis) supremus, summus, Gen. 14. 20. & alibi: Item **אל אלים** El Elim, fortissimus omnium fortium, Dan. 11. 36. Hæc causa, quòd à plerisque interpretibus hoc nomen, quando de Deo dicitur, reddatur non simpliciter Deus, sed Deus fortis, sicut de Christo inter reliqua nomina, quæ à Jesaia ei tribuuntur, cap. 9. v. 5. dicitur, quòd sit **אל גבור** El gibbor. Hinc scribit D. Hieronymus: El, **עלזר**, Aquila, Etymologiam ejus explicans, **עלזר** interpretatur. Alii deducunt ab **אלה**, ut ab illo sit decuratum, ut **יהוה אלה** Contrà Abarbanel; ab hoc **אל** (ut supra vidimus) derivat nomen **אלהים** & dicit significare **היכול** Potentem absolutum per influentiam suam, secundum id quod scriptum est: Et cui assimilabitis **אל** (Deum?) Isa. 40. 18. Item, Tu es **אל** El (Deus) faciens mirabilia, Pl. 77. 15. h. e. Influens (transitive) per potentiam tam fortem, ut possis miraculosè mutare naturas rerum.

33. Usus hujus nominis occurrit tum in forma simplici, tum composita. Simpliciter & extra compositionem usurpatum, quandoque est appellativum & commune, quandoque proprium. Appellativum est & commune, quando dicitur de hominibus, robore ac fortitudine pollentibus; ut Ezec. 31. 11. **אל גויים**, fortissimus gentium, de rege Babyloniz: & 32. 21. **אלים גבורים**, fortes potentum, duces potentissimi &c. vel Angelis; ut Exod. 15. 11. **אלים** 31. 2. juxta quosdam interpretes, & alibi. Proprium nomen dici potest aliquo modo, quando Deo tribuitur, ut in locis quamplurimis: **אלהים** etiam & improprie, quando de Idolis dicitur, ut Isa. 44. 10, 15. Mal. 2. 11. quia Idola propriè non sunt **אל** Deus fortis, juxta illud, Deut. 32. 21. Zelare fecerunt me, eò quòd non est **אל** El; sed sunt **אלילים** h. e. **אלים** non Dii, Dii nihili, 1 Chron. 16. 26. Psal. 96. 5. cum quo convenit illud Apostoli, 1 Cor. 8. 4. Vox enim hæc **אלילים** contrarium habet sensum, & significat **העדר** privationem, defectum, & impotentiam juxta illud **אלילים כללם** Rofai Medici (Elil) nihili, inutiles, estis omnes vos, Job 13. 4. & **הו רועי אליל** o pastor (Elil) nihili, Zach. 11. 17. Hoc namque vocabulum volunt derivari ab **אל** vel **לא**, ac significare **כלל** **שאין** in quo nulla planè est potentia, imbecillem, impotentem.

Cæterum de Deo usurpatum aliquando ut nomen **אלהים**, vel potiùs, tanquam idem cum eo confunditur. Hinc Jacob dicitur appellatus **ישראל** Israel, quia contendit cum **אלהים** Elohim Deo, Gen. 32. Sic Angeli, qui vocantur **בני אלהים** filii Elohim, Job 1. 6. & 2. 1. iidem dicuntur **בני אלים** filii Elim, Pl. 29. 1. & 89. 7. Et Deus promiscuè dicitur **אל אלהים** El Elohim Pl. 50. 4, &c. & **אלהי** **אלהים** Elohe haelohim. Ita quòd Moses dicit, Quis sicut tu inter Elim? Exod. 15. 11. pro eo dicit David; Non est sicut tu inter **אלהים** Elohim, Psal. 86. 8.

In compositione frequens est hujus nominis divini usus, & quidem cum nominibus tum hominum, tum Angelorum. Hominum nominibus quandoque præponitur; **אלעזר** Eleasar, **אליקים** Eljakim, **אלישבע** Elisabetha, **אלינחן** Elnathan, &c. aliàs postponitur: ut in **ישראל** Israel, **בתואל** Bethuel, **עמנואל** Immanuel, **ישמעאל** Ishmael, **פנואל** Phanuel, & quamplurimis aliis. In Angelorum nominibus frequentissima est hæc compositio. Unde pleraque Angelorum nomina, tum in scriptura, tum apud alios auctores,

thores, designunt in אֵל El: ut מִיכָאֵל Michael, גַּבְרִיאֵל Gabriel, רַפָּאֵל, Raphael, אֱוִרִיאֵל Uriel, & infinita alia apud Cabbalistas. Hinc scribitur in Schemothrabba sect. 20. ad locum illum Ps. 68. 18. Currus Dei sunt myriades יְהוָה בָּם Dominus in eis; שְׁמוֹ שֶׁל אֱלֹהִים הִיּוּ מְעֻרָּבִים עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיכָאֵל; h. e. Nomen Dei est commixtum vel compositum cum unoquoque illorum, ut Michael, Gabriel. Sic in Tanchuma sect. 4. משַׁפְּטִים fol. 34. col. 3. שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּבִי'ה מְשֻׁתָּף עִם כָּל מַלְאָךְ וּמַלְאָךְ שֶׁנִּי כִי שְׁמִי בִקְרֹב Nomen Dei conjunctum vel communicatum est unicuique Angelo, sicut dicitur, Quia nomen meum in medio ejus, Exod. 23. 21.

34. Hęc de nomine אל: hoc meritò excipiet nomen שדי Schaddai, quia cum eo sępissimè conjungitur, Gen. 17. 1. Ego sum אל El Schaddai. Sic cap. 35. 11. & alibi.

35. Nominis hujus varia afferuntur etymologiae ab Interpretibus. Quidam volunt significare שׂוֹרֵר, vastatorem, aut מַנְצֵחַ victorem, à verbo שָׂרַר vastavit, devastavit; quòd scil. Deus, eà potentia, quā omnia creavit, eādem omnia vastare, & in nihilum redigere possit: vel, ut Hebræorum quidam scribunt, quòd Deus pro suo libitu & beneplacito vastet, & aboleat virtutes superiores, syderum, scil. & similes. De hac Etymologia scribit Abarhanel Exod. 6. quòd, licet Deus hoc faciat, tamen inde non possit aut debeat dici שׂוֹרֵר aut מַשְׂרֵר: quòd hoc vocabulum significet גּוֹלֵן raptorem, מַעוֹל iniquè & injustè agentem, & חוֹמֵץ oppressorem, ut Job. 15. 21. 12. 6. Obad. 1. 5. Quomodo itaque, inquit, יְכֻנֵּה הַכְתוּב יְכֻנֵּה הכתוב את השם הכבד בחומר מגונה אשר כזה cognominaret scriptura Deum gloriosissimum Epitheto tali inhonesto & probroso? Quin &, scribit porro; Victoris nomen propriè non competit Deo: Deus enim cum nulla creatura bellum gerit, neque ulla creatura cum ipso: sed Potens, Gubernator, Dominator, Rector, sunt nomina hoc respectu Deo convenientia.

Alii deducunt à nomine יי' sufficiens. In ratione verò assignanda variant. Hebræi in Talmud Chagiga fol. 12. col. 1. sic scribunt מאי רכתיב אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם יי'. Quid est quod scriptum est Ego sum Deus Schaddai? h.e. ego sum, qui dixi mundo יי', satis est : quæ verba in hunc sensum exponit Abarbanel : Mensura coeli et stellarum, numerus intelligentiarum abstractarum, & Angelorum, horumque omnium determinatio, non est abipsis, sed à me, & à mea voluntate ; Ego sum qui omnibus ac singulis suam dedi mensuram, magnitudinem ac numerum : In hunc sensum dixit etiam Rabbi Eliezer magnus, שהיו השמים נמתחים והולכים עד שאמר להם יי' quod cœli fuerint tamdiu extenti (in creatione) donec Deus ipsis dixit, יי' Dai, satis est. Sic idem est מי שאמר יי' ac Qui dixit (reaturis suis) satis est. Sic hoc nomen refertur ad mundi & creaturarum omnium, à Deo creationem, conservationem & gubernationem. Alii dicunt שדי Schaddai dici, quasi Scheddai, qui sufficiens est, לבי עצמי sibi ipsi, scil. qui nec essentiam suam nec quidvis aliud, ab alio accipit, atque ita nullius est indigus, juxta illud :

Ipfa suis contenta opibus, nihil indiga nostri,

ubi de natura sermo est; quæ Poetis nihil aliud est quam Deus. Hac de causa etiam Plato Deum vocavit ἀ-
 γερθεῖν. Aut, quia sufficiens est ad omnia, quæ vult, præstanda; vel, ut Raschi scribit, שיש יובא להו
 כריה quod satis fit in Deitate ipsius pro omnibus creaturis: vel, כולם הנמצאים שהוא מספיק חסרון
 quod ipse sufficiens sit ad supplendum defectum omnium creaturarum.

Sunt etiam quidē ducunt à ^Wmamma, quasi mammosum dicas, quod omnia alat ac nutriat. Sic reperitur apud prophanos Scriptores, Diana mammosa, Isis mammosa, Ceres mammosa.

Denique potest deduci אֲשֶׁר, quod idem cum אֲשֶׁר fudit, effudit, quod Deus copiose vires, virtutes, potentias, ac influentias super creaturas effundat. Sic אֲשֶׁר erit formæ, רִמּוֹ, גִּבּוֹר, רִמּוֹ.

Omnes hæ significationes in hoc conveniunt, quòd Deus שַׁדַּי Schaddai vocetur, à summa sua potentia, vel potiùs omnipotentia. Hinc etiam plerique interpretes reddiderunt, Deum præpotentem, omnipotentem, Germ. Allmagtig: Græci παντοκράτωρ seu ἰκανόν.

36. Quoad usum, non tribuitur hoc nomen unquam vel Angelis, vel hominibus, vel Idolis, ut præcedentia quædam, sed semper soli Deo vero, quod ille solus sit Schaddai Omnipotens, *ἀναρχὴς* & *ἀνεξέτης*. Neque obstant loca Ezech. 1. 24. Job. 22. 25. 6. 4. ubi quidam volunt esse nomen prophanicum & appellativum, vel epitheton cuiusvis potentis. Nam & his in locis Nomen divinum manere censemus. Solent enim ita nomina divina epitheti loco adhiberi, ad summum & excellentissimum, aut maximum & vehementissimum quid significandum: vide Thesaur. Gramm. lib. 2. cap. 3. neque tamen desinunt manere nomina Dei: Vox Schaddai (Omnipotentis) Ezech. 1. 24. dicitur eodem cap. Vox El Schaddai, (Dei Omnipotentis) ubi vox *ἀντιστοιχιστῶς* Deo tribuitur, & potest esse Ellipsis Adverbii similitudinis & præpositionis, pro, sicut ubi omnipotentis, i. e. ab omnipotente: ut dicitur, Sicut vastatio ab omnipotente, Isa. 3. 7. Joel. 1. 5. Quod Job. 6. 4. dicit, Sagittæ *שׁוּרֵי* mecum sunt, id effert David, Sagittæ tuæ infixæ sunt in me, *יְהוָה* Domine.

37. In compositione tamen duo virorum nomina haecenus observari, cum quibus componitur, צורירי Tzuri Schaddai, & עמי שרי Ammi Schaddai, Num. 1.6. & 12. pro quibus alibi est צוריתל Tzuriel & עמיתל Ammiel.

38. Celebre inter nomina divina quoque est nomen אֲדֹנָי Adonai, Dominus, quo primus omnium Abrahamus Deum compellasse & nominasse in Scriptura legitur, Gen. 15. 2. dicens: אֲדֹנָי הוּא אֱלֹהִים A-donai Domine Deus quid dares mihi? Habet id formam nominis pluralis cum affixo primæ personæ, q.d. Domini mei. Autem ita sit, potest ambigi? Nam posset etiam esse numerus pluralis, Domini, simpliciter, ad formam גִּבּוֹרִי locustæ, Nah. 3. 17. שָׂרִי principes, Jud. 5. 15. חַלּוּנֵי fenestræ Jer. 22. 14. & similibus, in quibus הַ vel יֵ non est affixum, sed terminatio irregularis numeri pluralis: & kamets pro pathach,

ut differat ab ארני Domini mei. Quicquid sit nunquam de Deo dicitur ארני Dominus meus, vel ארני Domini mei, cum pathach, sed semper ארני cum kamets, & quidem centies trigefies quater, ut Masorethæ notarunt. Tribuitur autem Deo in numero singulari ארני Dominus; & in plurali tam absoluto ארנים, Mal. 1. 6. quam constructo ארני Deut. 10. 17. Semper tamen sensu singulari, ut & אלהים, quod inde Theologi quidam dicunt esse communis numeri. Dicitur autem Deus jure ארני Dominus, vel ארנים Dominus multiplex, quia universæ mundi machinæ quæ velut domus aut familia ejus est, imperat, illaque vicissim servit ei: unde vocatur ארני כל הארץ Dominus totius terræ, Ps. 95. 7, & c. ארנים ארני אלהים, Luc. 10. 21. ארנים πάντες, Act. 10.

39. Attamen non soli Deo tribuitur, sed aliquando etiam aliis: & quidem singulare Adon, passim de hominibus; plurale de unico; ut אֲדֹנָיִם Domini durus, pro Dominus durus, Isa. 29. 4. אֲדֹנָיִם Domini terræ, de solo Josepho, Gen. 42. 30. שֵׁמֶר אֲדֹנָיִם Schemer Domini (i. e. Dominus) montis, 1 Reg. 16. 24. fed אֲדֹנָיִם cum kamets, nunquam de hominibus dicitur. De Angelis videtur dici, Gen. 18. 3, 27, 30, 31, 37. & Jud. 6. 14. 22. quando illi, ut legati, Deum & Dominum suum referunt: quamvis etiam illa ad Deum referri possint. quatenus videlicet Deus ipse per Angelos cum sanctis est locutus.

40. Restat ut aliquid de nominibus עֲלִיּוֹת & עֲבֹתוֹת addamus, quæ D. Hieronymus, in suprà citato loco, quoque inter decem mystica nomina in V. T. Deo assignata retulit.

41. Et vox quidem צבאות Tzebaoth numeri pluralis est, ac significat exercitus, á singulari צבא, D. Hieronymus & Origenes existimârunt, nomen hoc plûrîm & absoluté esse ex sanctis Dei nominibus.

42. Sed scire licet, nomen hoc nusquam solū & absolute positum Deo attribui, sed semper præcedente alio aliquo nomine divino, יהוה Adonai, אלהים Elohim, vel utroque simul, יהוה אלהי עבאח Domi- nus Deus exercituum. Hinc etiam Hebræi quidam, qui de nominibus divinis scripserunt, duō hīc faciunt nomina, Adonai Tzebaōth, & Elohim Tzebaoth, nomina scil. divina cum eo conjungentes.

43. Permoti autem videntur illi ad hoc statuendum, illis locis, in quibus legitur יהוה עבדות ubi absolute ponitur, non in constructione; quia, ut supra dictum, nomen Dei proprium & essentiale non construitur: & אלהים עבדות, ubi itidem videtur absolutum esse, ob nomen præcedens, quod etiam in forma absoluta ponitur, ut Pf. 59. 6.. 69. 7.. 80. 5, 8, 20. Isa. 3. 15.

Sed sciendum in illis locis vel esse Enallagen nominis absoluti pro constructo, frequentem in lingua hebræa, ut videre est in Thesauro Grammatico, lib. 2. cap. 4. vel ut alii volunt, Ellipticam & concisam locutionem, pro יהוה אלהי עבאֹת שְׁמוֹ, juxta illud Am. 4. 13. Dominus Deus exercituum est nomen ejus, Am. 4. 13.. 5. 27. & אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עַבְאֹתָּהּ ut plenè hoc legitur, Am. 3. 13.

44. Recte autem vocatur Deus, non Deus exercitus in singulari numero, sed Deus exercituum, quia varios habet exercitus, qui ipsi parent ministrant & militant. Neque enim uno duntaxat exercitu, sed pluribus, iidemque fortissimis, atque ad remgerendam promptissimis, ad nutum suum uti potest. Habet עֲצוּת מַלְאָכָה exercitus superiores: habet עֲצוּת מִשֶׁמֶח exercitus inferiores, Exercitus superiores sunt primò Angelorum & Spirituum acies; unde David ait Psal. 103. Benedicite Domino omnes exercitus ejus. Luc. 7. 13. Et repente affuit cum Angelo multitudo (exercitus cœlestis) laudantium Deum, &c. Sunt deinde exercitus cœlorum astrorum, fiderumque virtutes, juxta illud Gen. 2. Et consummati sunt cœlum & terra, & omnis exercitus eorum. Deut. 4. 19. Ne quando eyles oculos tuos in cœlum, & videas solem & lunam, & stellas, omnem exercitum cœli, &c. Act. 7. 42. Ut servirent exercitui cœli, &c. Exercitus inferiores habet quoque innumeros: exercitus Dei sunt gladius, fames, pestis, qui tres exercitus plerumque in expeditionem ad ulciscenda publica scelera dicuntur: est nix, grando, ignes, venti, &c. Sunt locustæ, aliæque noxia animalia, exercitus & copiæ Dei magnæ. Quin & filii Dei sunt exercitus ipsius, militantes in hac terra pro ipsius gloria adversus Satanam, mundum, & propriam carnem. Hinc Israelitæ olim appellabantur Exercitus Dei, Exod. 12. 41. 7. 4. Sic alios innumerabiles habet exercitus. visibiles & invisibiles, quibus bonorum, & malo impiorum utitur. R. Bechai adducit ex quodam Medrasch, in Com. in Leg. fol. 65. כְּשֶׁמֶן אֵת הַבְּרִיּוֹת אֵין נִקְרָא אֱלֹהִים כְּשֶׁמֶן בְּרָשָׁעִים מִלְחָמָה אֵין נִקְרָא עֲצוּתָהּ. Quando Deus judicat creaturas, vocatur El him: quando impiis bellum infert, vocatur Deus Zebaoth.

45. Et quoniam hoc solius Dei omnipotentis opus est, hinc etiam nulli creaturarum hoc Epitheton in sacris literis tribuitur. Unde D. Hieronymus monuisse videtur, non esse in aliam linguam transferendum, cum etiam Apostoli illud non mutarint.

46. Ultimum nomen est **עליון** Eljon, non Heljon, ut quidam scribunt; quod epitheton potius Dei est, quam Nomen Dei. Est nomen autem adjectivum, excelsus, altus, altissimus, **עליון**, ut Græci reddiderunt. Hinc frequenter aliis Dei nominibus adjungitur: ut **אל עליון** El Eljon, Deus excelsus, **יהוה עליון** Adonai Eljon, Dominus excelsus altissimus, **אלהים עליון** Deus excelsus. Et quotiescunque seorsum vel absolute ponitur, tale aliquod nomen divinum subaudiendum.

48. Tribuitur autem hoc nomen *supra omnia* Deo opt. max. propter Ma'ifestatis celsitudinem, quod is solus essentia & gloria celsissimus sit & altus supra omnia, neque ullus ipso superior, iuxta id quod Psaltes ait, Psal. 97. 9. *כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים* Quia tu Domine excelsus es super terram, & valde exaltatus super omnes Deum, vel omnes Deos. Eadem notione vocatur Deus *על*, *yai*, ex ple-

Hæc in præsentia de Nominibus Dei sufficiant. Nunc cum Jobo concludo:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ Sit Nomen Domini benedictum.

CONCORDANTIÆ

Hebraicæ & Chaldaicæ, Biblicæ ;

In Epitomen redactæ, & reserata; captivique etiam
Tyronum accommodatæ, adornatæ & explicatæ :

In quibus, etiam, Hebræo-Latina Lexica præcipua, huc
usque edita, tam in Radicibus, quàm in Derivatis, ex-
plicandis, succinctè & quasi synopticè, exhibentur, &c.

אֲכַב

אָכַר

R A D. 1. אֲכַב, indè, 1. אָכַב; M. frumentum
maturefcens; arista virens; & in genere, om-
nia quæ verno tempore è terra progerminant;
Spica cum calamo, arista; nomen mensis; Exod. 9. 31.
Lev. 2. 14. Ezek. 3. 15. Cum præf. הָ demonstr. אָכַב
Spica; mensis spicarum; Martius; quòd eo Mense, fru-
menta sunt spicata, in regionibus orientalibus; Exod.
13. 4. 23. 15. 34. 18. Deut. 16. 1. Inde, 11. אָכַב M.
Viror, virgultum; unde cum præf. & aff. בָּאֲכַב in viro-
re suo; Job. 8. 12. In pl. m. אֲכָבִים, in genere dicun-
tur, omnes fructus & plantæ; omniaque virentia, & ut ap-
pellant, terræ, dum virent, nascentia; unde in pl. m. conftr.
cum præf. בְּאֲכָבִי in virentia Vallis, Cant. 6. 10. Item, inde
Chald. אֲכַבָּא, vel אֲכַבָּא m. idem, viror, virens, fructus
recens; unde cum Aff. אֲכַבָּה vel אֲכַבָּה fructus ejus;
Dan. 4. 11. & cum præf. אֲכַבָּה & recens fructus ejus;
Dan. 4. 9. & 18. In quibus Nun est loco Dagesh; sed
Radix, אֲכַב, primum vel præcoccum fructum produ-
cere, legitur in Targum, Hof. 9. 10.

Rad. 2. אָכַר, & in pausa אָכַר perit, interiit; est,
perdi, amitti, de medio tolli; amoveri, auferri. Num. 21.
30. Job. 11. 20. 18. 17. 30. 2. Psal. 9. 7. 142. 5.
Jer. 48. 46. Lam. 3. 18. Joel. 1. 11. Mich. 7. 2. Job. 4. 6.
Jon. 4. 10. Isa. 57. 1. Mich. 4. 9. cum præf. וְאָכַר & peri-
rit, vel conversivè, & peribit; 2 Reg. 9. 8. Pl. 41. 6.
Eccl. 5. 13. Jer. 25. 35. 48. 8. Ezek. 12. 22. Am. 2. 14.
Zach. 9. 5. In 3. sing. fam. præf. kal, וְאָכַר, vel in pau-
sa, וְאָכַר perit illa, fam. Exod. 10. 7. Jer. 7. 28. 9. 11.
47. 9. Ezek. 19. 5. Prov. 11. 7. Eccl. 9. 6. & cum præf.
וְאָכַר & perit; vel conversivè, & peribit. Isa. 29. 14.
Jer. 40. 15. Ezek. 37. 11. In 2. sing. m. וְאָכַר peristi,
m. Num. 21. 33. & in 2. sing. fam. וְאָכַר peristi fam.
Ezek. 26. 17. & in 1. sing. וְאָכַר perii, Psal. 119. 92.
Esth. 4. 16. Sic, in 3. pl. præf. kal, וְאָכַר & in pausa
וְאָכַר perierunt; Pl. 10. 16. 146. 4. Jer. 48. 36. & cum
præf. Vau cony. וְאָכַר vel in pausa, וְאָכַר & peribunt;
Am. 1. 8. 2. 15. Jer. 6. 21. & in 2. pl. m. cum præf. Vau
cony. וְאָכַר & peribitis; Lev. 26. 38. Deut. 11. 17.
Jof. 23. 16. Jer. 27. 10. & 15. & in 1. pl. אָכַר peri-
mus; Num. 17. 27. In Benoni Kal; אָכַר vel אָכַר pe-
riens; Num. 24. 20, & 24. Deut. 26. 5. & 32. 28.
Job. 4. 11. 29. 13. 31. 19. Pl. 31. 13. 119. 176. Eccl. 7.

17. cum præf. וְאָכַר pereunti, Prov. 31. 6. & in fam.
sing. cum præf. וְאָכַר pereuntem, Ezek. 34. 4. & 16.
In pl. m. cum præf. וְאָכַר pereuntes; Isa. 27. 13. &
in pl. fem. וְאָכַר pereuntes; Jer. 50. 6. & cum præf.
וְאָכַר idem; 1 Sam. 9. 20. In infin. Kal; אָכַר pe-
reundo; Deut. 4. 26. 8. 19. 30. 18. & alia formâ,
אָכַר perire; Deut. 7. 20. & cum præf. וְאָכַר & in pe-
reundo; Prov. 11. 10. cum Aff. Cholem transmutatur,
& mutatur in Cametz-chatuph; Sic, וְאָכַר perire te.
Deut. 28. 20. vel sic, וְאָכַר idem; ib. v. 22. sic, וְאָכַר
perire vos, Jof. 23. 13. & וְאָכַר perire ipsos; Ob. 1. 12.
& cum præf. וְאָכַר & in perire ipsos, seu, & in pe-
reundis ipsis; Prov. 28. 28. In fut. Kal, וְאָכַר, peribit;
pereat; Job. 3. 3. Jer. 4. 9. & in alia forma cum tzeri;
אָכַר idem; peribit, Job. 20. 7. Prov. 19. 9. 21. 28.
In 3. fem. וְאָכַר, vel וְאָכַר, peribit; fam. Deut. 22. 3.
Job. 8. 13. Pl. 1. 6. 9. 19. 112. 10. Prov. 10. 28. 11. 7.
Jer. 18. 18. Ezek. 7. 26. In 3. pl. masc. וְאָכַר, & in
pausa, וְאָכַר, peribunt, Jud. 5. 31. Pl. 68. 31. 20. 27.
Job. 4. 9. & 20. Pl. 37. 20. 49. 11. 73. 27. 80. 17. 92. 10.
Isa. 60. 12. Jer. 10. 15. & 51. 18. cum præf. cop. Vau,
וְאָכַר & in pausa, וְאָכַר & peribunt; Pl. 9. 4. Isa. 41.
11. Pl. 83. 18. & cum Vau conv. וְאָכַר, vel in Pa.
וְאָכַר & perierunt; Num. 16. 33. 2 Sam. 1. 27.
Job. 6. 19. & in 3. fam. pl. cum præf. Vau conv. וְאָכַר
& perierunt; 1 Sam. 9. 3. Item in 2. pl. m. in pausa,
וְאָכַר peribitis; Esth. 4. 14. & cum præf. וְאָכַר
& pereatis, Pl. 2. 12. Item, cum Nun parag. in fine,
וְאָכַר peribitis, Deut. 4. 26. 8. 19 & 20. 30. 18. De-
nique, in 1. pl. וְאָכַר peribimus; Jon. 1. 6. & 3. 9. &
cum הָ parag. וְאָכַר, idem; Jon. 1. 14. In Piel, וְאָכַר
perdidit; 2 Reg. 21. 3. Lam. 2. 9. & cum præf. cop. וְאָכַר
& perdidit, Jer. 51. 54. Et cum Aff. וְאָכַר perdidit
eos; 2 Reg. 13. 17. In 2. sing. m. præf. piel; וְאָכַר per-
didisti; Pl. 9. 6. & in 1. sing. וְאָכַר peridi; Jer. 15.
7. cum Vau conv. præf. וְאָכַר & perdam, Ezech. 6. 3.
& in 2. pl. m. cum præf. Vau conv. וְאָכַר & perdetis,
Num. 33. 51. Deut. 12. 3. In infin. piel, וְאָכַר perden-
do, Deut. 12. 2. cum præf. וְאָכַר & perdere; Esth. 9. 6.
& 12. Jer. 12. 17 וְאָכַר ad perdendum, Esth. 8. 5. Eccl. 3. 6.
Ezech. 22. 26. וְאָכַר & ad perdendum, Est. 3. 13, & 7. 4.

8.11. Cum Aff. לְאָבֶר ad perdendum me, Psal. 119.95. וְאָבֶר ad perdendum eos, Esth. 3.9. 4.7. 9.24. וְאָבֶר & ad perdendum eos, Esth. 9.24. In fut. Piel. וְאָבֶר perdet, Prov. 29.3. Eccl. 9.18. cum præf. cop. וְאָבֶר & perdet, Eccl. 7.9. Zeph. 2.13. et cum Vau conv. & Aff. וְאָבֶר & perdidit eos, Deut. 11.4. Job. 12.23. In 2 sing. masc. וְאָבֶר perdes, Psal. 5.7. 21.21. præf. וְאָבֶר & perdes, Psal. 26.14. Aff. וְאָבֶר perdes eos, Prov. 1.32. Et in 1 sing. Cum Vau conv. & Aff. וְאָבֶר & perdidit te, vel, & feci ut perires; est, euphoniae gratia, cum defectu alterius N, radicalis, scilicet pro וְאָבֶר Ezech. 28.16. Item, in 3. pl. conv. & Aff. וְאָבֶר & perdidit eos, 2 Reg. 19.18. Isai. 36.19. & in 2 pl. m. וְאָבֶר perdetis, Numb. 33.51. & cum Nun parag. וְאָבֶר perdetis, Deut. 12.2. In Part. Piel, pl. m. מְאָבֶר (a sing. מְאָבֶר) perdentes, Jer. 23.1. In Hiphil 3. præf. cop. וְאָבֶר & perdidit, Numb. 24.19. In 2. m. מְאָבֶר perdidisti, Job 14.15. & conv. וְאָבֶר & perdes, Deut. 7.24. Psal. 143.12. cum Aff. וְאָבֶר & perdes eos, Deut. 9.3. sic, in 1. sing. cum conv. וְאָבֶר & perdam, Lev. 23.30. Jer. 25.10. 49.38. Ezech. 25.15. 30.13. 32.13. Obed. 5.8. Mich. 5.10. cum Aff. וְאָבֶר & perdam te, Ezech. 25.7. et וְאָבֶר & perdam te, f. Zeph. 2.5. In infin. hiph. וְאָבֶר perdere, 2 Reg. 10.16. præf. לְאָבֶר ad perdendum, Deut. 28.63. וְאָבֶר & ad perdendum, Jer. 1.10. 18.7. 31.28. Aff. לְאָבֶר ad perdendum nos, Jos. 7.7. Item, וְאָבֶר perdere eum, Deut. 28.51. וְאָבֶר ad perdendum cum, Deut. 7.10. 2 Reg. 24.2. In fut. hiph. 1. sing. cum parag. אָבֶר, vel אָבֶר, Jer. 46.8. perdam, perire faciam, &c. est autem anomalum, N radicali abjecta; & cholem, ex forma Kal, vel ex chald. assumpto; Item, in part. hiph. וְאָבֶר perdens, Deut. 8.20. col. Rad. verbaliter. Inde, 1. אָבֶר res perdita vel amissa; Exod. 22.8. Lev. 5.22. præf. וְאָבֶר rem amissam, Lev. 5.23. Confr. אָבֶר rei amissa; Deut. 22.3. Deinde ii. אָבֶר perditio, Job 28.22. 31.12. præf. וְאָבֶר & perditio, Prov. 15.11. אָבֶר in perditione, & Psal. 88.12. אָבֶר perditioni, Job. 26.6. Item iii. In alia forma cum præf. וְאָבֶר cum cholem, & אָבֶר perditio, Prov. 27.20. Et iii. In alia, cum præf. וְאָבֶר & perditione, ut in Esth. 9.1. Ac denique etiam v. In alia, idem, cum præf. וְאָבֶר in perditionem, Esth. 8.6. At, אָבֶר Numb. 24.20. & Psal. 119.176. licet, à quibusdam, pro nomine sumatur; perditio; plerisque tamen manet part. benoni kal, ut ibi ponitur.

Rad. 3. אָבֶר Voluit, concupivit, acquievit, Exod. 10.27. Deut. 2.30. 10.10. 23.10. 25.7. Jud. 11.17. 19.10. 1 Sam. 31.4. 2 Sam. 2.21. 6.10. 12.17. 13.14. 16.25. 14.29. 23.16. 17.1. Reg. 22.49. 2 Reg. 8.19. 13.23. 24.4. 1 Chron. 10.4. 11.19. 19.19. 2 Chron. 21.7. Psal. 8.1. In 1. sing. אָבֶר volui. Jos. 24.10. 1 Sam. 26.23. In 3. Pl. אָבֶר voluerunt, acquieverunt, Jud. 19.25. 20.13. 1 Sam. 15.9. 22.17. Prov. 1.30. Isai. 30.9. 42.24. Ezech. 20.8. Item, אָבֶר Idem; sed est cum N, parag. pro אָבֶר voluerunt, Isai. 28.12. Et in 2 pl. m. אָבֶר voluistis, Deut. 1.27. Prov. 1.25. Isai. 30.15. In fut. kal, אָבֶר acquiescet, Deut. 29.20. Prov. 6.35. cum ה interrog. præf. וְאָבֶר An volet? Num acquiescet? Job. 39.9. Et in 3. sing. fam. אָבֶר volet, f. Gen. 24.5. & 8. & in 2 sing. m. אָבֶר velis, acquiescito, Deut. 13.8, 1 Reg. 20.8. Item, אָבֶר, idem; est cum tertia Radicali ה, in N, mutata; & prima radicali N, abjecta; Prov. 1.10. Et in

3. pl. m. אָבֶר voluerint, Ezech. 3.7. & 2 pl. M. אָבֶר volueritis, Lev. 26.21. Isai. 1.19. Item, in part. benoni kal, pl. m. אָבֶר acquiescentes, volunt, (a sing. אָבֶר) Ezech. 3.6. Col. Rad. verbaliter. Inde, i. אָבֶר m. desiderium, concupiscentia, Job 9.26. Dein, ii. Hinc, אָבֶר Adv. seu particula optandi, 6. f. si; Job. 34.36. Et iii. Hinc, No. fam. cum præf. וְאָבֶר concupiscentia, Eccl. 1.26. Ut & iii. Hinc, m. pauper, egenus, qui nihil aut parum habet, sed habere desiderat; vel potius, ab acquiescendo, quia tales, obsequiosi, & non fastidiosi esse solent; Deut. 15.4. 7.11. 1 Sam. 2.8. Job. 5.15. Psal. 9.19. 72.4. 12.107. 41.109. 31.113.7. Prov. 14.31. Isai. 32.7. Jer. 20.13. Am. 8.4. cum præf. וְאָבֶר & egenus, Deut. 24.14. Job 24.14. Psal. 35.10. 37.14. 40.18. 70.6. 49.4. 72.13. 74.21. 82.4. 86.1. 109.16. & 22. Prov. 31.6. Jer. 22.16. Ezech. 16.49. 18.11. Ezech. 22.28. Am. 2.6. & 8.6. וְאָבֶר egenus, Deut. 15.6. & 9. וְאָבֶר egeno, Job 30.25. 31.19. Prov. 31.17. Isai. 25.4. Et cum Aff. וְאָבֶר egeni tui, Exod. 23.6. וְאָבֶר & egeno tuo, Deut. 15.11. In pl. m. וְאָבֶר egeni, pauperes, Job 24.4. Psal. 13.7. 69.34. 72.13. 140.13. Jer. 2.33. 5.28. Am. 4.1. cum præf. וְאָבֶר & egeni, Prov. 30.15. Isai. 15.3. Am. 5.12. & וְאָבֶר & egeni, Isai. 40.17. וְאָבֶר & egeni, Esth. 9.22. Job 29.16. Psal. 112.9. Confr. וְאָבֶר egeni, Exod. 23.11. cum cop. וְאָבֶר & egeni, Isai. 29.19. & cum Aff. וְאָבֶר egeni ejus, fam. Psal. 132.15. Item, ad hoc significatum, reducunt quidam, No. fam. supra descriptum, viz. וְאָבֶר indigentia, Eccl. 12.6. Dein, v. Huc etiam reducunt, interjectionem, seu particulam dolendi, אָבֶר Heu, eheu, Prov. 23.29. Denique vi. Hinc & nomen notum אָבֶר, m. Pater; ratio derivationis videtur esse, à benevolopatrum affectu; quia scilicet sunt indulgentes erga liberos, & idem, quod illi, volunt; sed אָבֶר dicitur etiam, author, inventor primus, doctor, dux, avus, proavus, & in genere, pater generatione, atque & honore; est autem nomen quod frequens admodum occurrit, Gen. 4.19. & 20. & ad 2 Chron. 35.5. (30. circ. l.) cum præf. וְאָבֶר patris, Ezech. 18.4. & 20. col. וְאָבֶר & pater, ibid. v. 20. col. וְאָבֶר in patrem, pro patre, pater, patri, Gen. 25.8. Jud. 17.10. 18.19. 2 Sam. 7.14. Isai. 22.21. 48.10. Jer. 31.8. Ezech. 44.26. Prov. 30.17. 1 Chron. 17.13. 22.10. 28.6. col. וְאָבֶר sicut pater, Job 31.18. וְאָבֶר & sicut pater, Prov. 3.12. col. In confr. interdum est, אָבֶר pater, Gen. 17.5. cum præf. וְאָבֶר in patrem, Gen. 17.4. col. Sed frequentius multo, est in confr. וְאָבֶר pater, patris, &c. Gen. 4.20, 21. 9.18. 22.10. 21.11. 29. Isai. 9.7. Psal. 68.6. &c. ad 2 Chron. 9.35. (80. circ. l.) Item, cum præf. וְאָבֶר & pater, 1 Chron. 2.17 & 49. & אָבֶר patri, Deut. 22.19. & 29. col. præf. Sæpe etiam occurrit cum Aff. ut, אָבֶר (differt à confr. per camez) pater meus, patris mei, patrem meum, &c. Gen. 19.34. 20.12. & 13. 22.7. Psal. 27.10. 89.26. & ad Jer. 3.19. (130. circ. l.) cum præf. וְאָבֶר & pater meus, 1 Sam. 24.11. 1 Reg. 2.32. וְאָבֶר patri meo, Gen. 44.32. 45.13. Jud. 14.16. 1 Sam. 17.34. 1 Reg. 19.20. Prov. 4.3. col. & 2 Item, cum aliis Aff. וְאָבֶר pater noster, Gen. 19.31, 32. 31.14. 42.13. & 32.44. 25. & 31. Numb. 26.3. 27.4. Jos. 11.2. 1 Chron. 29.10. Isai. 63.16. & 64.8. Jer. 35.6, 8. & 10. cum præf. וְאָבֶר patri nostro, Gen. 31.1. 43.28. & וְאָבֶר à patre nostro, Gen. 19.32. & 34. & 31.17. col. sic & אָבֶר pater tuus, Gen. 12.1. 26.3. & 24. 27.6. 28.13. &c. ad Jer. 22.15. (110. circ. l.) cum præf. וְאָבֶר & pater tuus, 2 Sam. 17.8. וְאָבֶר patri tuo, Gen. 27.9. & 10.

Rad. 5. נָכַט. Unde הִנָּכַטְתִּים pl. m. (cum præf.

Rad.8. אָפּ; & in pausa, אָפּ; fām.lapis, pondus, perpendicularum, Gen.31.45-35.14-49.24. Psal.118.22.&c ad Zach.12.2. (60.circ.l.) cum præf. אָפּ! & ob pausas, אָפּ! וְאָפּ! & lapis, Lev.26.1. Deut.4.28, 25.12. Prov.11.1, 20.10 & 23.&c. ad Ezech.20.32. (20.circ.l.) אָפּ! לַאֲבָנִים lapis,lapidis,lapidem, Gen.28.11. &c.ad Zach.4.10. (20.circ.l.) Sic,cum aliis præf. וְ, בְּ, כִּי, יוֹ, וְ, כִּי, כִּי, לְ, וְ, & מִ, 25. circ.l. Cum Aff. אָבָנוּ lapidemfumum, 2 Reg.3.25.col.Aff. In pl.f. (licet term.m.) אָבָנִים lapides,pondera,perpendiculara,Gen.31.46.Exod.20.25, 34.1. & 4.1 Reg.5.17.&c. ad Jer.43.9.(40.circ.l.) cum præf. וְאָבָנִים & lapides, 1 Chron.22.14.col. Sed cum

comportabis; (a 3. sing. m. **יִתְּנָה**) Deut. 28.
39. In benoni kal, **אָנֶה** vel **אָנֶה** comportans, Prov.
10.5. & in Paul, **אָנֶה** q.d. recollectus, vel nomen propr.
à part. derivatum, & videtur esse ænigmaticum, Agur;
q.d. collectus, receptus, filius jakeh, h.e. obedientiss; quod
nomen Solomon sibi fecit, tanquam innuens oberrationem
suam, ex qua receptus est, Prov. 30.1. Inde 1. Nô.
אָנֶה fam. Epistola, Esth. 9.29. cum præf. **וְאָנֶה** &
epistola, Neh. 2.8.. 6.5. & **אָנֶה** epistolæ, Esth. 9. 26.
In pl. fam. **אָנֶה** epistolæ, 2 Chron. 30.1. Neh. 2.7. &
9.. 6.19. Cum præf. **וְאָנֶה** cum epistolis, 2 Chron. 30.6.
&

& cum Aff. אָר epistolas suas, Neh. 6. 17. Deinde, ii. Hinc etiam deducunt quidam, nomen אָר fam. in Confr. אָר nummus, nummulus, parva moneta, obolus, scrupulus, &c. extat femel, cum praf. אָר pro nummulo, 1 Sam. 2. 33. vel 36.

Rad. 20. אָר m. Radicale nomen pluriliterum, pelvis, pollubrum; In pl.m. אָר (ab אָר) pelvis, pollubra, Ezr. 1. 9.

Rad. 21. אָר Unde, Hiphil אָר cruciavit; atque inde, Infin. hiph. cum praf. אָר extrito ה, caracteristico Hiphil, pro אָר & ad cruciandum, 1 Sam. 2. 33.

Rad. 22. אָר rubuit, rufus, seu ruber fuit; Unde in 3. pl. אָר rubebant, Lam. 4. 7. & in part. pual, אָר rubefactus, Nach. 2. 3. & in pl. אָר rubefactus, Exod. 25. 5. 26. 14. 35. 7. & 23. cum praf. אָר idem, rubricata, Exod. 39. 34. In hiph. fut. 3. pl. אָר (à praf. אָר) in infin. אָר; Unde fut. אָר (&c.) rubra fuerint, Ifa. 1. 18. Item, in fut. Hiph. אָר (à praf. אָר) rubescit, Prov. 23. 31. Inde, i. No. אָר vel אָר rufus, rubens, Ifa. 63. 2. Zac. 1. 8. cum praf. אָר & rufus, Cant. 5. 10. אָר rufus, rufo, Gen. 25. 30. In pl. m. אָר rufi, rubri, 2 Reg. 3. 22. Zach. 1. 8. & 4. 2. & in fing. fam. אָר rufa, Numb. 19. 2. Ubi in pl. & fing. f. cholem mutatur in kibbuz & dagefeh. Dein, ii. Inde, No. אָר m. Rubinus, pyropus, lapis pretiosus, Exod. 28. 17. 39. 10. Ezech. 28. 13. Item, iii. Hinc, אָר m. rufus, Gen. 25. 25. 1 Sam. 16. 12. cum praf. אָר & rufus, 1 Sam. 17. 43. Ut et, iv. No. אָר maf. subrubidus, subruber, subrubidus, Lev. 13. 42. & 49. In fam. אָר subrubida, Lev. 13. 19. 24. 43. & in pl. fam. אָר subrubida, Lev. 14. 36. Item v. Hinc, No. אָר fam. terra, humus, Gen. 4. 2. Exod. 20. 24. 2 Sam. 15. 32. 2 Reg. 5. 17. 2 Chron. 26. 10. Pfal. 104. 30. Ifa. 15. 14. 45. 9. Joel 1. 10. 2. 21. Am. 7. 17. Zach. 13. 5. cum praf. אָר & terra, 1 Sam. 4. 12. 2 Sam. 1. 12. Neh. 9. 1. & 25. Dan. 11. 38. At, multò frequentius אָר terra, terræ, terram, &c. Gen. 1. 25. 2. 5. 6. 7. 9. 19. 3. 17. 19. 23. &c. ad Mal. 3. 11. (120. circ. l.) & ter etiam אָר & terra, Gen. 47. 19. 11. 17. Ifa. 6. 11. ut & femel, cum u-nosque Aff. Seg. Viz. אָר in terra, Deut. 4. 18. & אָר idem, Deut. 21. 1. אָר terra, Psal. 83. 11. אָר & ex humo, Job 5. 6. In confr. est אָר terra, -ra, &c. Gen. 47. 20. 22. 26. Exod. 3. 5. Psal. 137. 4. Ifa. 14. 2. & ad Zach. 2. 16. (20. circ. l.) cum praf. אָר terra, Ezech. 7. 2. 21. 8. & cum Aff. אָר terra mea, 2 Chron. 7. 2. Job 31. 38. Jonah 4. 2. אָר terra nostra, Gen. 47. 19. cum praf. 1. ibid. & v. 18. &c. ut & cum aliis Aff. אָר vel, in pausa אָר (& cum praf. אָר, Am. 7. 17.) אָר אָר, אָר אָר (in terram suam, Psal. 146. 4.) אָר אָר. 70. circ. l. Item, in pl. f. אָר terra, Psal. 49. 12. col. pl. Denique, vi. Hinc etiam, No. אָר in. homo, hominis, hominem, &c. Gen. 1. 26. 4. 25. 5. 1. & 2. 16. 12. Psal. 39. 6. 12. 49. 3. 21. &c. ad Mal. 3. 8. (330. circ. l.) & cum praf. אָר & homo, Gen. 2. 5. Job 34. 15. Psal. 49. 13. Prov. 3. 4. & 13. 20. 24. Eccl. 9. 15. Ifa. 13. 12. 45. 12. col. אָר homo, nis, nem, &c. Gen. 1. 27. 2. 8. 3. 5. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 3. 8. 9. 12. 20. 22. 24. Psal. 116. 1. 14. 5. 12. Prov. 27. 19. &c. ad Zach. 11. 6. (160. circ. l.) & semel

cum cop. praf. אָר & homo, Gen. 4. 1. Sic, cum aliis praf. אָר, אָר, אָר, אָר (Jer. 32. 20. col. אָר, אָר, אָר, אָר; 80. circ. l. Item, semel, אָר ab homine, Jer. 51. 62.

Rad. 23. אָר No. m. Bafis, Stylobata; cum praf. אָר (cum Camez, ob accentum finalem; Pag. in bafin, Exod. 38. 27. col. fing. In pl. m. אָר bafes, Exod. 26. 19. 21. 36. 26. & 30. 38. 27. & cum praf. אָר & bafes, Exod. 38. 17. In confr. אָר bafes, Exod. 26. 19. 32. 37. 36. 24. 36. 38. 27. 30. 31. Cant. 5. 15. Cum Aff. אָר bafes ejus, Exod. 35. 11. 40. 18. אָר & bafes ejus, Exod. 39. 33. Numb. 3. 36. & 4. 31. אָר bafes ejus, Exod. 35. 17. 39. 40. Job 38. 6. אָר bafes eorum, Exod. 26. 21. 36. 26. & אָר & bafes eorum, Exod. 27. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 6. 30. 38. 10. 12. 19. 10. 11. 14. Num. 3. 36. & 4. 32. Inde Nom. אָר m. Dominus, De Deo & hominibus, Psal. 12. 5. 105. 21. 114. 7. Jer. 22. 18. cum praf. אָר idem, Dominus, nis, &c. Exod. 23. 17. 34. 23. Ifa. 1. 24. 3. 10. 16. 33. 19. 4. Mal. 3. 1. ut & אָר domino, Gen. 45. 9. אָר & domino, Ibid. v. 8. In confr. est, אָר dominus, -ni, -num, &c. Jof. 3. 11. & 13. Psal. 97. 5. Zach. 4. 14. & 6. 5. praf. אָר domino, Mich. 4. 11. vel 13. Cum Aff. אָר dominus meus, Gen. 23. 6. 11. & 15. 23. 15. &c. ad Zach. 4. 4. (100. circ. l.) & cum praf. אָר & dominus meus, Gen. 18. 12. &c. Sic, אָר in dominum meum, 1 Sam. 24. 11. & 2 Sam. 28. 28. (col. cum אָר) אָר domino meo, Gen. 24. 36. 54. 56. & c. 40. circ. l. Item, semel, אָר a domino meo, Gen. 47. 18. Item, cum Aff. i. pl. אָר dominus noster, 1 Sam. 16. 16. In pl. m. אָר domini, 1 Reg. 22. 17. 2 Chron. 15. 16. Ifa. 19. 4. 26. 13. Mal. 1. 6. praf. אָר dominorum, Deut. 10. 17. Psal. 136. 3. in Confr. אָר domini, dicitur de uno & pluribus, Gen. 39. 20. 42. 30. & 33. 1 Reg. 16. 24. cum praf. אָר & domini, Deut. 10. 17. & אָר dominis, Psal. 136. 3. cum Aff. אָר (Gen. 19. 2.) vel, אָר domini mei, Gen. 18. 3. 19. 18. Exod. 4. 10. 13. Jof. 7. 8. Jud. 6. 15. 13. 8. Sic, cum aliis Aff. אָר dominus noster, 1 Sam. 25. 14. 25. 17. 1 Reg. 1. 43. & 47. Neh. 15. 30. Psal. 8. 2. & 10. 147. 5. & אָר & dominus noster, 1 Reg. 1. 11. Psal. 135. 5. & אָר domino nostro, Neh. 8. 10. Sic, אָר domini tui, dominus tuus, Gen. 24. 51. 44. 8. 2 Sam. 9. 9. & 10. 12. 8. 16. 3. 20. 6. 2 Reg. 2. 3. 3. & 17. 9. 7. 18. 27. Ifa. 22. 18. 36. 12. & אָר dominus tuus, Psal. 45. 12. Ifa. 51. 22. אָר dominis tuis, 1 Reg. 18. 8. 11. & 14. Sic, אָר domini vestri, 1 Sam. 26. 16. ad Jer. 27. 4. אָר domini ejus, domini sui, &c. Gen. 24. 9. ad Mal. 1. 6. (50. circ. l.) & cum praf. אָר sicut dominus ejus, Ifa. 24. 2. אָר domino ejus, domino suo, Exod. 21. 32. 2 Reg. 5. 4. אָר a domo. Job. 3. 18. Sic & אָר domini sui, domini ejus, Exod. 21. 8. Jud. 19. 26. & 27. אָר domino ejus, fam. Exod. 21. 4. Ac, denique, אָר dominus eorum, dominum suum, Jud. 3. 25. 2 Sam. 10. 3. 1 Reg.

12.27. 2 Reg.6.22, & 23. Neh.3.5. Psal.123.2. Jer.27.3. Zeph.1.9. **לְאֲדָרְיָהּ** in Dominum suum, Gen.40.1. Am. 4.1. **רַדְיָהּ** Dominus, Deo proprium; vide inter nomina divina, occurrit, 135.l.]

Rad.24. **אֲדָרִי** Inde Niph. part. **אֲדָרִי** magnificus, magnificè illustris, Exod. 15.11. & cum **י**, Jod Parag. **אֲדָרִי** Idem, v.6. vel, est pro **אֲדָרִי** magnifica dextera tua, **י** pro **ה**; In hiph. fut. cum praf. **אֲדָרִי** (à praf. **אֲדָרִי**) & magnificabit; vel, magnificum reddidit, Isa.42.21. Inde, i. **אֲדָרִי** m. magnificus, magnificè illustris, Psal.8.2, 10.. 76.5.. 93.4. Isai.33.21. Ezech.17.23. praf. **אֲדָרִי** per magnificum, Isai. 10.34. & Aff. **אֲדָרִי** magnificus ejus, Jer.30.21. In pl. m. **אֲדָרִי** magnifici, Exod.15.10. Jud.5.25. Psal.93.5. 136. 18. Ezech.32.18. Zach.11.2. praf. **אֲדָרִי** magnifici, magnificorum, 1 Sam.4.8. 2 Chron.23.20. & **אֲדָרִי** magnificis, Jud.5.13. In constr. **אֲדָרִי** magnifici, Jer.25.34. & 36. praf. **אֲדָרִי** & magnifici, Psal.16.3. **אֲדָרִי** à magnificis, Jer.25.35. & cum Aff. **אֲדָרִי** magnifici tui, Nah.3.18. **אֲדָרִי** magnificorum suorum, Nah.2.5. **אֲדָרִי** magnificis eorum, Neh. 10.29. **אֲדָרִי** & magnifici eorum, Neh.3.5. Jer.14.3. Dein, ii. Inde, No. **אֲדָר** m. magnificentia, Mich.2.8. Zach.11.13. Item, iii. Hinc, No. **אֲדָרִי** f. idem, magnificentia, Ezech. 17.8. cum Aff. **אֲדָרִי** magnificentia eorum, Zach. 11.3. Sed in alia signif. sapias occurrit, viz. **אֲדָרִי** toga magnifica; pallium magnificum, Jos.7.21. 2 Reg.2.13, & 14. Zach. 13.4. praf. **אֲדָרִי** toga magnifica, Jos.7.24. **אֲדָרִי** sicut toga, Gen.25.25. Aff. **אֲדָרִי** togam suam, 1 Reg.19.19. 2 Reg.2.8. Jon. 3.6. **אֲדָרִי** cum toga sua, 1 Reg.19.13. Denique iv. Hinc & **אֲדָר** m. Adar, mensis duodecimus, Februario nostro respondens, Ez.6.15. Est.3.7. & 13.. 8.12.9. 1, 15, 17, 19, & 21.

Rad.25. **אֲדָרִי** m. Drachma; in pl. m. cum praf. **אֲדָרִי** & drachma, 1 Chron. 29.7. **אֲדָרִי** ad drachmas, Ez. 8.27. [רש, vide Rad. אדרש.]

Rad.26. **אֲהַב** vel **אֲהַב** (etiam extra pausam, ut affixa indicant) est, amare; dilexit, amavit, Gen.37.3. & 4. Deut. 4.37.. 1 Reg.11.1. & cum tzere **אֲהַב** idem, Gen.27.9. & 14.. 1 Sam.1.5. Psal.111.7.. 47.5.. 78.68.. 89.4. Hof.12.7. Mal.2.11. cum Aff. **אֲהַב** diligit te, Deut.15.16.. 23.6. & cum **י**, conv. **אֲהַב** & diligit te; **אֲהַב** diligit eum, Gen.44.20.. 1 Sam.20.17.. 2 Sam.12.24. Isai. 48.14. **אֲהַב** amavit eam, 2 Sam.13.15.. Psal.119.109. In 3. fam. cum praf. **אֲהַב** quem diligit, Cant.1.7.. 3.1, 2, 3, 4. cum Aff. **אֲהַב** diligit te, fam. Ruth. 4.15. & **אֲהַב** diligit eum, 1 Sam.18.28. In 2. sing. m. **אֲהַב** dilexisti, diligis, Gen.22.2. Psal.45.8.. 52.5. Eccl.9.9. Hof.9.1. cum **י**, conv. **אֲהַב** & diliges, Lev. 19.18. Deut.6.5.. 11.1. Aff. **אֲהַב** amas me, Jud.14.17. & **אֲהַב** dilinos, Mal.1.2. Et in 2. sing. fam. **אֲהַב** amafii, amas, fam. Isa.57.8. Ezech. 16.37. & in 1. sing. **אֲהַב** & in pausa, **אֲהַב**, dilexi, diligo, Gen.27.4. Exod.21.5. Job 19.19. Psal.26.8.. 52.6.. 116.1.. 119.47, 48, 97, 113, 119, 159, 127, & 162. Jer.2.24. Mal. 1.2. Aff. **אֲהַב** dilexi, & dilexi te, 1 Sam.18.22. Cant.1.3. & 4. & **אֲהַב** diligunt ea, In 2 pl. m. **אֲהַב** amatis, Am.4.5. & cum **י** conv. **אֲהַב**

& amabitis, Deut.10.19. In Infin. kal, **אֲהַב** amare, cum praf. **אֲהַב** ad amandum, vel amandi, Eccl.3.8. & in alia forma cum **י**, parag. & praf. **אֲהַב** ad diligendum, Deut.10.15.. 11.13, & 22. Jos.22.5. & 23.11. Deut.19.9.. 30.6, 16, 20. 2 Sam.19.6. 1 Reg.11.2. & **אֲהַב** & diligere, Deut.10.12. Isa.56.6. & cum praf. & Aff. Hof. 9.10. **אֲהַב** juxta amare iporum. Item, in imper. kal. **אֲהַב** ama, Hof.3.1. cum Aff. **אֲהַב** dilige eam, Prov.4.6. & in pl. **אֲהַב** amate, diligit, Psal.31.24. & in pausa, **אֲהַב** amate, Zach.8.19. praf. **אֲהַב** & amate, Am.5.15. Et, in fut. kal, **אֲהַב**, Prov. 3.12. vel, in pausa, contracte, cum cametz. **אֲהַב** diliget, Prov.15.9. & 12.. 16.13. cum **י** conv. **אֲהַב** & dilexit, Gen.25.28.. 29.18. & 30.34.3. Jud.16.4. 1 Reg.3.2. 2 Chron.11.21. Esth.2.17. Psal.109.17. cum Aff. **אֲהַב** diligit me, Gen.29.32. & **אֲהַב** & amabit te, Prov.9.8. & cum **י** conv. **אֲהַב** & dilexit eum, 1 Sam.16.21.. 18.1. Gen.24.66. **אֲהַב** & dilexit eam, ut 2 Sam.13.1. Item, sic in 3. sing. fam. cum **י** conv. **אֲהַב** & amavit, 1 Sam.18.20. Et, in 2. sing. masc. **אֲהַב** & in pausa, **אֲהַב** diliges, 2 Chron.19.2. Prov.20.13. & in 2 pl. m. **אֲהַב** Prov.11.22. in pausa, **אֲהַב** Zach.8.16. & cum Nun Parag. **אֲהַב** diligetis, Psal.4.3. Item in 1. sing. ex forma Chald. **אֲהַב** amabo, Prov.8.17. & in alia forma cum cholem, & **אֲהַב** & dilexi, Mal.1.2. cum Aff. **אֲהַב** & dilexi eum; **אֲהַב** amabo eos, Hof.14.5. cum **י** conv. **אֲהַב** & diligo ea. Psal.119.167. Item, in Benoni kal **אֲהַב** vel **אֲהַב** amans, diligens, 1 Sam.18.16. 2 Sam.13.4. 1 Reg.5.1. 2 Chron. 26.10. Psal.33.5.. 34.13.. 37.28.. 87.2.. 88.19.. 146.8. Prov.12.1.. 17.17, 19.. 18.23.. 19.8.. 21.17.. 22.11.. 27.6.. 29.3. Eccl.5.9. Isai.1.23.. 61.8. cum praf. **אֲהַב** & amans, Deut.10.18. Psal.111.5. cum Aff. **אֲהַב** amans me, Isai.41.8. **אֲהַב** amans te, 2 Chron. 20.7. **אֲהַב** & amans eum, Prov. 13.24. In pl. m. **אֲהַב** amantes, Deut.13.3. In constr. **אֲהַב** amantes, Psal.5.12.. 40.17.. 97.10.. 70.5. Isai.56.10. praf. **אֲהַב** & amantes, Psal. 69.37. Prov.14.20. Hof.3.1. Mich.3.2. **אֲהַב** amantibus, Psal. 119.132. & 165. Aff. **אֲהַב** amantes me, amici mei, Psal.38.12. Prov.8.17. & 21. **אֲהַב** diligentes me, Exod.20.6. Deut.5.10. Sic, **אֲהַב** amantes te, 2 Sam. 19.7. Jer.20.4. & 6. **אֲהַב** amantes te, fam. Psal.122.6. **אֲהַב** amantes eum, Esth.5.10. & 14.. 6.13. Psal.145.20. **אֲהַב** & amantes eum, Jud.5.31. **אֲהַב** diligentes eum, Deut.7.5. Neh.1.5. Dan. 9.4. **אֲהַב** amantes eam, Isai.66.10. Lam.1.2. praf. **אֲהַב** & amantes eam, Prov. 18.20. In fing. fam. **אֲהַב** amans, Gen.25.28. & cum **י** parag. **אֲהַב** (pro praced. **אֲהַב**) Hof. 10. 11. amans. Item, in part. paul. cum praf. **אֲהַב** & dilectus, Neh. 12.27. in fam. **אֲהַב** Deut.21.15. & cum praf. **אֲהַב** dilecta, Deut.21.15.16. In Niph. praf. **אֲהַב** amatus fuit; unde part. Niph. **אֲהַב** amatus & in pl. m. cum praf. **אֲהַב** dilecti, 2 Sam.1.23. Item, in piel praf. **אֲהַב** dilexit ardentè; Unde in part. piel f. m. **אֲהַב** ardentè, vel frequenter amans; & in pl. m. **אֲהַב** & in constr. **אֲהַב** amantes, amatores, amafii; nam, in textu, semper in vitio ponitur pro amafii, qui fornicationis, causà procantur; 70. mercedem scortationis afferentes; ut, in pl. m. cum Aff. **אֲהַב** Hof.2. 5. & in pausa, **אֲהַב** amantes me, amici mei, Hof.2.12. Zach. 13.6. praf. **אֲהַב** amantes, vel amantibus me, Lam.1.19. Sic, cum aliis Aff. **אֲהַב** & in pausa **אֲהַב** amantes te, fam. Jer.

22.20. Ezech. 16.33.36.37. 23.22. וְיִמְאָרְבוּ & amatores tui, fam. Jer. 22.22. Sic, מְאָרְבוּ amatores ejus, vel suos, Ezech. 23.5. & 9. Hof. 2.7, 10, 13. Inde 1. No. pl. m. אֲהָבִים amores, Prov. 5.19. Hof. 8.9. cum praf. בְּאֲהָבִים amori- bus, Prov. 7.13. (quasi à fing. אֲהָבָה vel אֲהָבָה) Dein, ii. Hinc, אֲהָבָה amor, amicitia, dilectio, charitas, Prov. 10. 12.. 17.9. Eccl. 9.1. Cant. 2.4.. 3.10.5.9.. 7.7.. 8.6. Jer. 2. 33. Hof. 11.4. cum praf. וְאֲהָבָה & dilectio, Prov. 15.17. בְּאֲהָבָה amor, Cant. 2.7.. 3.8.. 8.4. & 7. בְּאֲהָבָה pro amore, Cant. 8.7. praf. מְאָרְבוּ praf. amore, 2 Sam. 13.1. Prov. 27.5. In constr. אֲהָבָה 1 Sam. 20.17. Jer. 2.2. cum praf. וְאֲהָבָה & amor. Jer. 31.3. Mich. 6.8. בְּאֲהָבָה pro amore, 1 Reg. 10.9. 2 Chron. 2.10.. 9.8. אֲהָבָה juxta amorem, Hof. 3.1. מְאָרְבוּ propter amorem, Deut. 7.8. 2 Sam. 1. 26. cum Aff. אֲהָבָה amor meus, Psal. 109.4. & 8. אֲהָבָה amor tuus, 2 Sam. 1.26. בְּאֲהָבָה propter amorem ejus, Gen. 29.20. 1 Sam. 18.3.. 20.17. Ifa. 63.9. Zeph. 3.17. בְּאֲהָבָה in amore ejus, Prov. 5.19. & אֲהָבָה amor eorum Eccl. 9.15.

Rad. 27. אֲהָה Ahah, Ah, Heu. Jud. 6.22. 2 Reg. 3. 10. Ezech. 9.8. Joel 1.15. Interjectio dolentis, aliàs אֲהִי Ah; (Ezech. 30.2.) id vide. Item, אֲהִי secundum quosdam est pro אֲהִי ubi? secundum alios, est per apocopen, pro אֲהִי; (1. fut. sing. kal, ab אֲהִי) ero, &c. Hof. 1.3. 10. & 14.

Rad. 28. אֲהָל fixit tentorium, extendit tabernaculum, erexit aulam, vel tentorium; seu tabernaculum movit, ut in fut. kal, 3. fm. (vide infra) & tetendit, vel movit tentorium, usque ad sedem; i.e. tendebat, vel movebat tabernaculum suum, de loco, ad locum, & non erat illi firmitas quoad venit ad sedem, &c. vide post nonien sequens; nam, inde No. Radicale, אֲהָל m. tentorium, tabernaculum, Gen. 4.19. Exod. 28.44.. 29.4.. 30.20. Psal. 19.8.. 77.60. &c. ad Ifa. 33.20. (100. circ. l.) cum praf. וְאֲהָל & tentorium, Job 8.22. Prov. 14.11. col. 1. Sed sæpius אֲהָל tentorium, tentorii, Gen. 18.1, 2, 10.. 31.34. Exod. 26.9, 11, 12, 13, 36. &c. ad Ezech. 41.1. (50. circ. l.) & semel וְאֲהָל & tentorium, Num. 3.25. & cum ה' locali, in fine אֲהָל in tentorium, Gen. 18.6.. 24.67. Exod. 18.7.. 33.8. & 9. Numb. 11.26. Jos. 7.22. Jud. 4.38. Sic cum aliis praf. בְּאֲהָל in tentorio, vel in tentorium, &c. Gen. 31. 33. Exod. 27.21.. 30.36.. 40.22, 24, 26, &c. & cum ב', ג', ד' & מ' (50. circ. l.) Item, וְאֲהָל & in tentorio, Gen. 31. 33. אֲהָל sicut tentorium, Ifa. 38.12. אֲהָל idem, Ifa. 40.22. Sic & cum Aff. אֲהָל tentorium meum, Job 29.4. 31.31. Jer. 4.20.. 10.19. & אֲהָל Jos. 7.21. idem; אֲהָל ad tentorium meum, Job 19.12. אֲהָל tentorium tuum, Job 5.24. & אֲהָל idem, fam. Ifa. 54.2. בְּאֲהָל & אֲהָל in tentorio tuo, Psal. 15.1.. 61.. 91.10. אֲהָל ad tentorium tuum, Jud. 19.9. אֲהָל tentorium ejus, tentorii sui, &c. Gen. 9.21. 12.8.. 13.3.. 35.21. Jud. 4.11. pro אֲהָל idem, Gen. 26.25.. 31.25.. 33.9. Ex. 33.8, 10. 35.11. Num. 11.10. Jos. 7.24. Psal. 27.5. בְּאֲהָל in tentorio ejus, vel suo, &c. Ex. 16.16. Jos. 7.22. 1 Sam. 17.25. Job 18.6.15.. 20.26. Psal. 27.6. Jer. 37.10. אֲהָל ad tentorium suum, Lev. 14.8. Jud. 20.8. אֲהָל ex tentorio ejus, Job 18.14. In pl. m. אֲהָל tentoria, Gen. 25.27. Job 12.6. Jer. 6.2. praf. וְאֲהָל & tentoria, Gen. 13.5.. 2 Reg. 7.10. אֲהָל in tentoriis, Jud. 8.11. Jer. 35.7. & 10. Hof. 12.9. In constr. אֲהָל tentoria, Num. 16.26. &c. & cum praf. ב', 12.1. Sic אֲהָל sicut tentoria, Cant. 1.5. אֲהָל ex tentoriis Mal. 2.12. Cum Aff. אֲהָל ten-

toria tua, Numb. 24.5. cum praf. ב' מלך; Item, אֲהָלִים cum praf. ב' 7. 12. circ. l. ut & אֲהָלִים ad tentoria sua, Jud. 7.8. 1 Sam. 4.10.. 13.2. 2 Sam. 8.18.. 19.19.. 20.1. & 22. &c. אֲהָלִים tentoria eorum, & cum praf. 1 & 7. 15. circ. l. Atque inde verbum in kal; אֲהָל tentorium figere, tendere vel movere; Unde fut. kal. cum 1 conv. וְאֲהָל & movit tentoria, Gen. 13.12. & 18. & in Hiph. אֲהָל idem; unde fut. hiph. וְאֲהָל tentorium figet vel movebit, Job 25.10. pro quo defectivè (absque נ Radicali) occurrit יִהָל (pro וְאֲהָל) idem, tentorium figet, Ifa. 13.20. & est cum pathach, ut differat à יִהָל (plendisset, Job 31.26. fut. Hiph. ab אֲהָל Hiph. ab אֲהָל, ut inquit Kimchi. Item, hinc No. pl. m. אֲהָלִים Aloes, fantali; Aloë, vel Santalum; arbor aromatica, ita forsan dicta, quod per lignum & fructum ejus, procul extendat odorem valde gratum; Kimchi, & R. Immanuel dicunt esse genus aromatis, quod Arabicè vocatur צִנְדָּל sandalum, & communiter redditur Aloë, vel fantalus arbor; occurrit autem, Prov. 7.17. cum praf. וְאֲהָלִים ut fantalis; Numb. 24.6. & in pl. fam. אֲהָלִים idem, aloes, vel fantali, cum praf. וְאֲהָלִים & fantali, Psal. 45.9. Cant. 4.14.

Rad. 29. או, aut, vel, five, Exod. 22.1. Deut. 13.6. & 1 Sam. 14.6. & secundum quosdam, pro &, si; sed, exponi per Copulativum Vau, &, nullibi necesse est; interdum tamen videtur poni, pro si, vel nisi; ut Lev. 26.41. Ifa. 27.5. &c. nam loca ejus desunt in conc. או desiderium, &c. vide sub Rad. או.

Rad. 30. או, m. Pytho; qui responsa dando, diabolicis artibus homines à Deo advocat; homo, per quem Spiritus impurus loquitur; & ipse quoque Spiritus impurus sic loquens, או vocatur; occurrit autem, Lev. 20. 27. Deut. 18.11. 1 Sam. 28.7. & 8. 1 Reg. 21.7. 2 Chron. 33.6. cum praf. או per pythonem, 1 Sam. 28.8. 1 Par. 10.13. או sicut pytho, Ifa. 29.4. In pl. fam. אוֹבוֹת pythones; cum praf. וְאוֹבוֹת vel אוֹבוֹת pythones, pythonum, &c. Lev. 19.31.. 20.6. 1 Sam. 28.3. & 10. 1 Reg. 23.24. Ifa. 8.18. & 19.3. Item, אוֹבוֹת semel significat, utres, cum praf. אוֹבוֹת sicut utres, Job 32.19. Hinc pythonis significatio, quod ex tumido ventre, quasi ex utre, oracula deproneret. Bulex.

Rad. 31. אֲהָל Inde, pl. f. semper cum על præcedente; Sic, אֲהָל אֲהָל, vel אֲהָל על propter, causâ, gratiâ, occasione, Gen. 21.11. & 25.. 26.32. Exod. 18.8. Num. 12. 1.. 13.28. Jud. 6.7. 2 Sam. 13.16. Jer. 3.8. & cum Aff. אֲהָל על causâ mei; & אֲהָל על causâ tui, Jos. 14.6. Item, אֲהָל, m. est torris, titio, Am. 4. 11. Zach. 3.2. In pl. m. cum praf. אֲהָלִים titiones, Ifa. 7.4.

Rad. 32. אֲהָל unde in piel, אֲהָל desideravit, expetivit, concupivit, Psal. 132.13. in 3. fam. אֲהָל expetit, Job 23.13. Prov. 21.10. Mich. 7.1. & in 1. sing. cum Aff. אֲהָל expetivi eam, Psal. 132.14. אֲהָל expetivi si ve, ardentier desideravi te, Ifa. 26.9. Item, in fut. piel, 3. sing. fam. אֲהָל (à 3. m. אֲהָל) desiderabit, Deut. 12.28.. 14.26. 1 Sam. 2.16. 2 Sam. 3.21. 1 Reg. 11.37. Job 33.20. In hitph. אֲהָל desideravit, Prov. 21.26. In 1. sing. אֲהָל expetivi, desideravi, Jer. 17.16. & in 3. pl. אֲהָל concupiverunt, Num. 11.4. Item, in fut. hitph. אֲהָל concupisces, Eccl. 6.2. cum 1 conv. וְאֲהָל & desideravit, 2 Sam. 23.15. & defectivè, absque ה 3. Rad. וְאֲהָל & expetere, concupiscere, 1 Chron. 11.17. & Psal. 45.12. In 2. sing. m. אֲהָל concupisces, Deut. 5.21. & defectivè וְאֲהָל idem, expetere, Prov. 23. 3. &

3. & 6. 24. i. Et in 3 pl. cum ¹conv. וְחָאֵר & concupiscunt, Psal. 106. 14. Sic & in part. Hithp. מְחָאֵר concupiscens, concupiscit, Prov. 13. 4. & in pl. m. cum praf. מְחָאֵר concupiscentes, Num. 11. 34. Am. 5. 18. מְחָאֵר vide in חָאֵר. Inde i. No. חָאֵר, m. desiderium, juxta quosdam, Prov. 3. 14. Dein, ii. Hinc חָאֵר f. idem; In constr. חָאֵר desiderium, Deut. 12. 15, 20, 21. 18. 6. i Sam. 23. 20. cum praf. בְּחָאֵר pro desiderio, Jer. 2. 24. & cum Aff. בְּחָאֵר in desiderio meo, Hof. 10. 10. Item, iii. Hinc etiam חָאֵר f. desiderium, concupiscencia, Gen. 3. 7. Psal. 106. 14. Numb. 11. 4. Prov. 13. 12, 19. 21. 26. cum praf. חָאֵר desiderium, Num. 11. 34, 35. 33. 16, 17. Deut. 9. 23. & לְחָאֵר pro desiderio, Prov. 18. 1. In constr. חָאֵר desiderium, Psal. 10. 3. & 17. 21. 3. 112. 10. Prov. 11. 23. 19. 22. 21. 25. Ifai. 26. 8. praf. חָאֵר & desiderium, Prov. 10. 24. & cum Aff. חָאֵר desiderium meum, Psal. 38. 10. חָאֵר & desiderium ipforum, Psal. 78. 29. חָאֵר a concupiscencia sua, Psal. 78. 30. Sic, & iv. Hinc, No. pl. m. חָאֵר in constr. חָאֵר desideria, Psal. 140. 9. Et v. hinc etiam quidam deducunt, חָאֵר m. desiderium, cum Aff. חָאֵר desiderium meum, Job 31. 35. Vide & sub Rad. חָאֵר. Item, ab חָאֵר in kal, quidam formant Niph. חָאֵר sed in alia signif. pulchrum, decorum esse, psal. 93. 5. decora est sanctitas, &c. & in 3. pl. חָאֵר decora sunt, Cant. 1. 10. Ifai. 52. 7. Inde, in part. Niph. m. חָאֵר decorus, decorum est, decet, Prov. 19. 10. 26. 1. Cant. 2. 10. 43. & in part. fem. חָאֵר decora est, Psal. 33. 1. 147. 1. Prov. 17. 7. Cant. 6. 3. cop. וְחָאֵר & decora, Cant. 1. 5. & femel, cum praf. defectivè, absque Rad. Sic, חָאֵר decora, Jer. 6. 2. Atque inde, a Rad. in hac signif. deducitur nomen חָאֵר pl. f. caulæ, habitacula decora, Psal. 65. 13. 74. 20. 83. 13. Jer. 9. 10. 23. 10. 25. 37. Lam. 2. 2. Joel 1. 19. & 1. 20. & 2. 21. Am. 1. 2. & femel cum praf. חָאֵר in caulis, seu in habitaculis decoris, &c. Psal. 23. 2. Vide & sub Rad. חָאֵר.

Rad. 33. חָאֵר. Inde in pl. m. חָאֵר, vel חָאֵר, fimix, mustelæ; alii, aves ferales, animalia terribilia; variant interpretes; Ifai. 13. 21.

Rad. 34. חָאֵר. Eheu, Væ, particula lamentantis, Numb. 21. 30. 24. 24. i Sam. 4. 7. & 8. Prov. 23. 29. Ifai. 3. 9. & 11. 6. 5. 24. 15. Jer. 4. 13. & 31. 6. 4. 10. 18. 13. 26. 15. 10. 45. 3. 48. 45. Lam. 4. 38. Ezech. 9. 22. 24. 6. & 9. Hof. 7. 12. 9. 12. Unde & חָאֵר, heu, Eheu, Psal. 120. 5. ה, est parag. Inde etiam, secundum quosdam, particula חָאֵר, δ, Intersectio optantis & exultantis; ut, Ezech. 21. 15. O gauderemus, si esset virga filii mei; i.e. si esset virga filialis, &c.

Rad. 35. חָאֵר. Inde nomen Radicale, חָאֵר m. stultus, Job 5. 3. Prov. 7. 22. 10. 14. 11. 29. 12. 15. & 16. 14. 3. 15. 5. 17. 28. 20. 3. 27. 3. 29. Jer. 4. 22. Hof. 9. 7. cum praf. חָאֵר stultum, Prov. 27. 22. חָאֵר & stultus, Prov. 18. 8. & 10. חָאֵר & stulto, Job 5. 2. Prov. 24. 7. cum ¹jod parag. חָאֵר stultus, Zach. 11. 15. In pl. m. חָאֵר stulti, Psal. 107. 17. Prov. 1. 7. 14. 9. Ifai. 19. 11. cum praf. חָאֵר & stulti, Prov. 10. 21. Ifai. 35. 8. Atque inde, No. חָאֵר f. stultitia, Prov. 12. 23. 13. 16. 14. 17. 17, 10. 24. 29. 15. 2. 14. 21. 16. 22. 18. 13. 19. 3. 22. 15. 24. 9. cum praf. חָאֵר & stultitia, Prov. 14. 1. & 8. cum Aff. חָאֵר stultitia mea, Prov. 38. 6. חָאֵר stultitiam meam, Psal. 69. 6. חָאֵר stultitiæ suæ, Prov. 5. 23. 27. 22. חָאֵר in stultitia sua, Prov. 17. 12. 26. 11. & חָאֵר בְּחָאֵר juxta stultitiam suam, Prov. 26. 4. & 5. Inde quidam

formant Niph. חָאֵר stulte agere, pro חָאֵר. Sed id vide sub Rad. חָאֵר. Ad hanc radicem etiam referre solent quidam, Vocem, חָאֵר vel חָאֵר fortassis, fortasse, forsit, Job. 1. 5. Lam. 3. in jod. &c. particula bene sperantis, potius quam dubitantis, & interdum etiam optantis; sed ejus loca defunt, in conc. Item, huc referunt etiam חָאֵר profecto, certe, veruntamen; confirmandi particula, Gen. 28. 19. quasi à Rad. חָאֵר. Sed ejus loca etiam defunt in conc. Sic etiam חָאֵר porticus, &c. Vide infra in חָאֵר. Denique huc referunt etiam nomen, חָאֵר m. robur, cum Aff. חָאֵר robur eorum, Psal. 73. 4. Sed pertinet potius ad חָאֵר; ibi vide.

Rad 36. חָאֵר. Inde nomen Radicale, חָאֵר, m. Iniquitas, vanitas, molestia, idolum, a vanitate vel molestia, &c. est propriè vanitas, sed ad peccatum, & scelus quodlibet, transfertur; quod peccatum mera fit vanitas; ac perinde etiam, transfertur & ad idololatriam; utpote rem vanissimam; Unde חָאֵר בֵּית Beth-Ayen, à prophetis dicta, (ob idololatriam ibi investam) quæ חָאֵר בֵּית Beth-El, vocabatur; i.e. domus vanitatis, seu idoli, quæ erat domus Dei; habet, proinde, notionem morealem, quæ vanitas, adeo frequenter redditur; ut notet, falsum bonum; h.e. falsum finem, falsa media, falsam religionem, &c. Atque hinc, nomina, חָאֵר, חָאֵר, רִיחַ וְחָאֵר, conjunguntur, Ifai. 41. 29. ubi sermo est de Idolis, & falsæ religionis doctoribus; qui propterea vocantur פְּעָלֵי חָאֵר h.e. qui sectantur meram vanitatem; qui scilicet non Deum, non verum bonum quarunt, tanquam finem, vel Deum & justitiam, non verà viâ sectantur; atque ideo, iporum via perit; Itaque, חָאֵר, Aven, Vanitas, i.e. Idololatria, superfluitio, vel falsâ quavis religio, & חָאֵר El, Deus fortis opponuntur, Am. 5. 5. Ifai. 66. 3. &c. Nomen autem hoc, חָאֵר occurrit sæpe, (& affinitatem habet cum חָאֵר quod negat rem esse.) Num. 23. 21. Job 4. 8. & 5. 6. 11. 11. & 14. 15. 35. 22. 15. 31. 3. 34. 5. 22. 36. 21. Psal. 5. 6. 6. 9. & 15. 13. 5. 14. 4. 28. 3. 36. 4. 5. 13. 41. 7. 55. 4. 56. 8. 59. 3. & 6. 64. 3. 66. 18. 92. 8. 10. 94. 4. 10. 101. 8. 119. 13. 141. 4. & 9. Prov. 6. 12. & 18. 10. 29. & 21. 15. Item, 12. 21. 17. 4. 19. 28. 22. 8. 30. 20. Ifai. 1. 13. 10. 1. 29. 20. 31. 2. 32. 6. 41. 29. 58. 7. 9. 59. 4. 6. 7. 66. 3. Jer. 4. 14. Ezech. 11. 2. 30. 17. Hof. 4. 15. 5. 8. 6. 9. 10. 5. & 8. 12. 11. Am. 1. 5. Mich. 2. 1. Hab. 1. 3. 3. 6. Zach. 10. 2. Et cum praf. חָאֵר & iniquitas, i Sam. 15. 23. Psal. 5. 11. In pausa חָאֵר & vanitas, Psal. 10. 7. 90. 10. חָאֵר iniquitatem, Psal. 125. 5. חָאֵר in iniquitatem, Am. 5. 5. & חָאֵר ab iniquitate, Job 36. 10. Cum Aff. hac formâ venit, חָאֵר iniquitatem suam vel illius, Job 20. 10. 21. 19. חָאֵר iniquitatem ipforum, Psal. 94. 23. חָאֵר vanitatis tuæ, Jer. 4. 14. quæ forma est, ut מָוֶה à מָוֶה & חָאֵר à חָאֵר &c. Atque inde, i. No. חָאֵר pl. m. molestia; Ezech. 24. 12. Item, hinc, ii. No. חָאֵר m. robur, potentia, vires, substantia, opes, quomodo cum חָאֵר, convenit; & occurrit, Hof. 12. 8. Cum Aff. חָאֵר potentia mea, Gen. 49. 3. חָאֵר, potentia ejus, Deut. 21. 17. Job 18. 7. 19. 12. & 20. 10. חָאֵר & fortitudo ejus, Job 40. 11. חָאֵר & robore suo, Hof. 12. 3. & חָאֵר potentia ipforum, Psal. 105. 36. In pl. m. חָאֵר vires, Psal. 78. 51. Ifai. 40. 26. & 25. Prov. 11. 7. Deinde, iii. Hinc quidam deducunt verbum in hithpael, חָאֵר quæri de vanitate & miseria, quiritari, lugere; & in fut. hithp. חָאֵר quirabitur, Lam. 3. 39. & in part. hithpael, pl. m. cum praf. כְּחָאֵר

כְּמִתְאֲרִימִים sicut quirittantes, Num. 11.1. Atque inde, nomen participiale, pl.m. אֲרִימִים (quasi ab אֲרִיָּה benoni kal ab אֲרִי id vide) lugentes, Hol. 9.4. Item, inde etiam, No. אֲרִי m. luctus; cum Aff. אֲרִי, luctus mei, Gen. 35.18. & cum praf. אֲרִי in luctu meo, Deut. 26.14.

Rad. 37. אֲרִי festinare, urgere, arctum esse; In præt. kal, declinatur, אֲרִי (אֲרִי אֲרִי &c.) festinavit, Jos. 10. 13. & in 1. sing. אֲרִי urfi, Jer. 17.16. Inde benoni kal, vel nomen participiale, אֲרִי m. praeceptus, festinus, arctus, angustus, Prov. 21.5. 29.19. Jos. 16.15. cum praf. אֲרִי & festinus, Prov. 19.2. 28.20. & in pl.m. אֲרִי urgentes, urgebant, Ex. 5.13. In hiph. אֲרִי festinavit, urfi; Unde in fut. hiph. 3. pl. cum ! conv. אֲרִי (à 3. sing. אֲרִי) & urfurus, Gen. 19.15. & sic, in 2. pl.m. אֲרִי (à 2. sing. אֲרִי) festinetis, Isai. 22.4.

Rad. 38. אֲרִי, lucere, illucere, illuminari; declinatur in præt. kal; אֲרִי (אֲרִי אֲרִי &c.) illuxit, Gen. 44.3. Cum ! conv. אֲרִי & illuxit, 1 Sam. 29.10. Prov. 4.18. & in 3. pl. אֲרִי illuminati sunt, 1 Sam. 14.29. In imper. kal; sing. fam. אֲרִי illucefce, Isai. 60.1. In fut. kal; 3. pl. fam. cum ! conv. אֲרִי & illuminati sunt (à 3. sing. אֲרִי, אֲרִי &c.) 1 Sam. 14.27. In Niph. אֲרִי lucidus, illustris, factus est. Sed Pfal. 76.5. est part. Niph. Et in infin. niph. אֲרִי ubi הָא, nota infin. Niph. cum Sheva precedente deficit, seu ejicitur, ob vocis contractionem; & לamed amittit suum Sheva, ut fervet tzere, vocalem literæ He ejciet; ut solet fieri, in hujusmodi Contractionibus Infinitivorum Niphal, à Verbis pe Aleph (pro אֲרִי) ad illustrandum, ut illustratur, Job 33.3. & in fut. Niph. cum ! conv. אֲרִי & illuxit; 2 Sam. 2.32. In Hiph. אֲרִי fecit lucere, illuminavit, cum ! conv. אֲרִי & lucem præbeat, Ex. 25.37. & in 3. fam. אֲרִי lucebat, Ezech. 43.2. & in 3. pl. אֲרִי illustrantur, Pfal. 77. 19. 98.4. In fut. hiph. אֲרִי vel אֲרִי lucere faciet, vel faciat, Num. 6.25. Job 41.24. Pfal. 67.2. 119.130. 139. 12. Isai. 60.19. cum ! conv. אֲרִי & illustravit, Exod. 14. 20. Pfal. 118.27. In 3. fam. אֲרִי illustrat, Eccl. 8.1. & in 2. sing. m. אֲרִי illustras, lucere facis, vel facies, Pfal. 18. 29. In 3. pl. m. אֲרִי lucem præbeant, Num. 8.2. & in 2. pl. m. אֲרִי illustratis, Mal. 1.10. In infin. hiph. אֲרִי illuminandum, ad lucendum, Gen. 1.15. & 17. Exod. 13.21. Ez. 9.8. Neh. 9.12. & 19. Pfal. 105.29. In imper. hiph. אֲרִי vel אֲרִי lucere fac, illustrato, Pfal. 80.20. 119. 135. cum cop. אֲרִי & lucere fac, Pfal. 80.4. & 8. Dan. 9.17. & cum הָא, par. אֲרִי illumina, Pfal. 13.4. & 31. 17. In part. hiph. אֲרִי illuminans, illuminat, Prov. 29. 13. in fam. conftr. אֲרִי illustrans, Pf. 19.9. In pl. fam. אֲרִי inflammantes, subjectis ignibus succedentes, vel incendant, &c. Isai. 27.11. Inde 1. Nom. אֲרִי m. lux, lumen, & specialiter pro sole, lumine maximo; Item, pro aurora, & ortu diei; & figuratè, אֲרִי lux, sæpe accipitur, pro serenitate, h.e. pro prosperitate, & rebus secundis; sicut, contrà, tenebræ, pro rebus adversis; occurrit autem nomen hoc frequenter, viz. Gen. 1.3. Exod. 10.23. Jud. 16.2. 1 Sam. 14.36. 25.34. & 36. 2 Sam. 17.22. 2 Reg. 7.9. Job 3.16. & 20.12. 25. 17.12. 18. 5. & 6. 22.28. 24. 13. & 16. 26.10. 28.11. 31.26. 36. 32. 37. 14. 20. 38. 19. 24. 41.10. Pfal. 4.7. 36.10. 49. 20. 98. 11. 104.2. 112.4. 139.11. 148.3. Prov. 6. 23. 13.9. Isai. 9.2. 10.16. 18.4. 30.26. 31.9. 44.16. 45.7. 47.14. Lam. 3.1. Ezech. 32.8. Hof. 6.6. Am. 5.18. & 20. 8.9. Mich. 7.8. Zach. 14.6. & 7. cum praf. אֲרִי (ob

pausam) & lux, Isai. 5.30. & extra pausam, אֲרִי & lumen Job 29.24. Pfal. 38.11. 44.4. 119.105. Isai. 5.20. 30.26. Jer. 25.10. אֲרִי lux, lucis, lucem, &c. Gen. 1.4. & 18. Jud. 19.26. Neh. 8.4. Eccl. 2.13. 11.7. אֲרִי & lux, Eccl. 12.20. אֲרִי in luce, in lumine, Job 33.30. Pfal. 56.14. 78.14. 89.16. Prov. 16.15. Isai. 2.1. Mic. 2.1. & ob pausam, אֲרִי in lucem, Job 33. 28. Sic, אֲרִי sicut lux, Prov. 4.18. Isai. 30.26. & ob pausam, אֲרִי idem, Pfal. 37. 6. Isai. 30.26. Am. 8.8. Hab. 3.3. אֲרִי & sicut lux, 2 Sam. 23.4. אֲרִי ad lucem, Job 3.9. 30.26. Isai. 8.20. 42.6. 49.7. 51.4. 60.19. & 20. Jer. 13.15. 31.34. Hab. 3.10. & ob pausam, אֲרִי idem, Gen. 1.5. Job 12.22. 24.14. Isai. 42.7. 59.9. Mic. 7.9. Hab. 3.5. Item, cum Aff. אֲרִי lux mea, Pfal. 27.1. אֲרִי lux tua, Pfal. 43.3. Isai. 58.8. & 10. אֲרִי in luce tua, Pfal. 36.10. אֲרִי lux tua, fam. Isai. 60.1. & cum praf. אֲרִי ad lucem tuam, fam. Isai. 60.3. Sic, אֲרִי lucem tuam, Job 36.30. 37.11. Isai. 13.10. Ezech. 32.7. אֲרִי & lucem tuam, Job 37.3. אֲרִי ad lumen ejus, Job 29.3. Item, אֲרִי lux ejus, Job 25.3. אֲרִי, lux eorum, vel sua, Job 38.15. Isai. 13.10. Jer. 4.23. In pl.m. אֲרִי lumina, Pfal. 136.7. Deinde, n. Inde, No. אֲרִי fam. Idem, lux, Esth. 8.16. cum praf. אֲרִי sic lux, Pfal. 139.12. Sed in pl. f. אֲרִי sunt olera; Sic dicta, quod virore suo, oculis illustrant; juxta Talmudicos; occurrit 2 Reg. 4.39. Isai. 26. 19. Item, iii. Hinc, No. אֲרִי m. Ignis, à lucendo; focus; cum praf. אֲרִי in igne, in ignem Isai. 50.11. & אֲרִי in igne, Ezech. 5.2. & אֲרִי ex igne, de flamma, aut foco Casdim, i.e. Chaldaeorum; vel, ut alii, de valle; utroque modo Kimchi in lib. Rad. vel, ut plerique, de Ur Chaldaeorum; nomen civitatis, aut loci volunt esse; habere tamen appellationem ab igne, quem Chaldaei pro Deo coluerunt; nam cum vidisset, olim, igne cælitus delapsos, sacrificia Patriarcharum consumi, putarunt ignem esse Deum; Occurrit Gen. 15.7. & Neh. 9.7. In plur. אֲרִי ignes, Isai. 24.14. cum praf. אֲרִי in ignibus; Kimchi, in vallibus, Hieron. in doctrinis; & sunt quæ cavernas exponant, per antiphrasim, quod luce careant, vel potius, quæ supernè foramina habeant, per quæ lux illabatur; sicut, אֲרִי dicuntur, & אֲרִי ab albicatione; ita hoc loco, in cavernis glorificatè Dominum; ubi verisimile quibusdam videtur, Troglodytas intelligi. col. sing. & plur. Deinde 4. hinc no. אֲרִי pl. m. Urim; q. d. lucis; quo nomine, lapides erant dicti, in pectorali sacerdotali; quia annuente Domino, emittebant fulgorem; Forst. Urim sunt duodecim lapides pretiosi, in pectorali summi sacerdotis, fulgentes & lucentes sicut flamma ignis, ut est natura tot simul gemmarum junctarum, è quibus responsa, vel per splendorem, vel occultam vel manifestam revelationem, dabantur; Aven. Urim, pectorale sacrum erat summi sacerdotis, oraculo in rebus dubiis serviens; Buxt. Quid Urim & Thummim significant; aut qualia fuerint, non est manifestum apud nos; inquit R. David & Aben Esra, apud Pag. & Buxt. Nam secundum versum (h.e. loca & textus Scripturæ in quibus reperitur. Merc.) Videntur esse aliquid quam lapides pectoralis; R. Selomoh dicit fuisse Scripturam nominis expositi, h.e. יהוה Jehovah, five Dei, quam ponebant inter plicas pectoralis, per quam lucere faciebat & perficiebat verba sua; sed veritate ignoramus; Pag. sonant Urim & Thummim, quasi, illuminationes, dicas, & perfectiones; per nomen autem expositum, intelligitur Tetragramma-

ton, יהוה, quod appellant, שם המפורש i.e. nomen expositum, h.e. quod per aliud explicetur & effertur, nempe, per אדוני Adonai; Græci ἀνεκάντων ineffabile vocarunt; Joseph. 3. Ant. c. 12. scribit, per Urim & Thummim, quæ ipse putat fuisse duodecim gemmas in rationali, seu pectorali, Dominum defuisse voluntatem suam indicare, ductentis, antequam scriberet, annis; Merc. & Cev. Sic, Sota, fol. 48. 2. cessant post templum primum. Buxt. Divus Hieronymus, doctrinam & veritatem interpretatus est; pag. Occurrit, tantum, cum præf. האורים Urim, Exod. 28. 30. Lev. 8. 8. Numb. 27. 21. לאורים per Urim, 1 Sam. 28. 10. Isai. 24. 14. האורים ad Urim, Ez. 2. 63. Neh. 7. 65. In Confr. אורי, Urim; Unde cum Aff. ואורי & Urim tui, Deut. 33. 8. In Sacerdote nostro vero, est lux; nam in ipso, vita est, & vita est lux hominum; Joh. 1. 4. Deum, quem vidit, enarrat; nam, quæ vidit, testatur, Joh. 1. 18. 3. 32. In pectorali sacerdotis Levitici, erat indicium prophetiæ, Exod. 28. 30. Lev. 8. 8. Num. 19. 20, 21. Deut. 33. 8. Quemadmodum Deus pectorale vocat המשפט הַשֵּׁן pectorale iudicii, & iudicium dicit האורים המשפט iudicium lucis; ita quod in pectorali erat, vocat lucem, & sinceritatem; nam in iudicio requiritur lux, & sinceritas; perpetuus Scripturæ mos est, signo dare nomen significati; sacerdos noster verus est iudex; ejus est iudicium, qui sanguine suo emit sibi populum peculiarem; oportet igitur, ut & novit suos, & eos amet; illud est lucis, hoc sinceritatis; sacerdos typicus rem non habebat; (nam, si maxime fidelis esset, non carebat infirmitate) igitur signum habebat. Gemmis lucidis inscripta nomina filiorum Israel, in pectore suo ferebat; quid hoc? nisi quod verus sacerdos, electos suos, ut stellas, videt, & in corde suo fert, & cum eo amore se sistit coram Deo, interpellans pro ipsis; porro, & sacerdos typicus consulebatur, המשפט האורים in iudicio lucis; nempe, sacerdos noster verus, qui iudex est omnium, is etiam index est voluntatis Dei, & Propheta, qui suis omne id indicat, quod Deus facit, tanquam amicis suis; verbum Dei, quod ex ore ipsius exit, est lux & sincera charitas; Imò, is electos suos facit lapides ignis, ut Ezechiel loquitur, cap. 28. 14. In quibus est fides, ac sapientia & charitas; atque ita eos non tantum fert in corde, ut electos, coram Deo; sed etiam in iis, ut membris suis, vivit, & cum ipsis accedit ad Deum; Deut. 33. 7. phrasis quidem sumitur ab historia, sed veritas, quæ significatur, est in Ecclesia Christiana, probata in variis afflictionibus; in ea enim fides & charitas spectatur. Hæc secundum analogiam & conformitatem fidei quum sint; harolationes Rabbiorum facile excludunt; nam sacerdotem in tenebris veteris Testamenti, prophetasse aliquando, five sacerdotem, aditum, ut Christi figuram, respondisse populo & ducibus ejus, & consilium dedisse, satis constat. Nobis autem Christi verbum satis est, in quo revera habemus lucem & charitatem. Hæc foliè ex Cl. Cocc. Deinde, v. Hinc, No. מאור m. lumen, luminare, corpus lucidum, Psal. 74. 16. Prov. 15. 30. cum præf. המאור idem, Gen. 1. 16. Ex. 35. 14. 39. 37. Num. 4. 9. & 16. & למאור ad luminare, Ex. 29. 6. 27. 20. 35. 8. Lev. 24. 2. למאור idem, Exod. 35. 28. In confr. cum præf. למאור ad lumen, Psal. 90. 8. In pl. האורות luminaria, Gen. 1. 14. cum præf. המאורות idem, Gen. 1. 16. & למאורות in luminaria, Gen. 1. 15. De-

nique, vi. Hinc, etiam, מאורה f. Caverna, specus, spelunca quasi terra ad lucem aperta; antrum, habens foramen, per quod lux diei illabitur; vel, per Antiphrasin, quod minime luceat; In Confr. מאורה idem; Isai. 1. 8. super antrum, vel, speluncam aspidis, &c. Sic etiam cavernæ dicuntur מאורות eadem ratione, Jud. 6. 2. à Rad. נִירָה ubi vide. [ארות & אורות vide sub Rad. ארה.]

Rad. 39. אות; comm. gen. signum, tam nudum, quam prodigiosum; quo modo cum מופת (vide in יפת) portento, junctum אות reperies, Deut. 13. bis, & alibi; proprie, אות, signum est, quod portendat futura, venturæ; atque sic convenit cum אתה venire; sed, in genere, omne id, quod aliam rem, præteritam (ut Num. 17. 3.) præsentem, futuram, quæ non apparet, indicat, eamque facit in mentem venire; quod mirabilitate & novitate ad considerandum, quo fine factum sit, excitat; quod rem à re discernit; quod fidem facit; אות dicitur; Imò, futura res ponitur signum rei præsentis simul & futuræ; ut Exod. 3. 11. 1 Sam. 2. 34. 2 Reg. 19. 29. Jer. 44. 29. 30. In his significatur, quibus rebus manifestum futurum sit, Deum, quæ loquebatur, & locutum esse, & ea revera facere decrevisse; nam, quando post sermonem res fit, id signum est, Deum esse locutum, & rem decrevisse facere; occurrit absolute. Gen. 4. 14. 9. 12. Ex. 31. 13, 17. Deut. 13. 2. Jos. 2. 12. 4. 6. Jud. 6. 17. 2 Reg. 20. 8. Psal. 86. 17. Isai. 11. & 14. 20. 3. 38. 22. 66. 19. Ezech. 4. 3. cum præf. האות signum, signi, &c. Ex. 3. 11. 4. 8. 8. 23. Deut. 13. 3. 1 Sam. 2. 34. 14. 10. 2 Reg. 19. 29. 20. 9. Isai. 37. 30. 38. 7. Jer. 44. 28. לאות in signum, Gen. 9. 13. 17. 11. Eccl. 12. 13. 13. 9. & 16. Numb. 17. 3. & 28. Deut. 6. 8. 11. 18. 28. 46. Isai. 19. 20. 55. 13. Ezech. 14. 8. 20. 12. & 20. In pl. אותות signa, Deut. 6. 22. Neh. 9. 10. Psal. 74. 4. 135. 9. Isai. 44. 25. Jer. 32. 20. cum præf. האותות signa, Ex. 4. 9, 17, 28. 30. Num. 14. 11. Deut. 7. 19. 29. 2. 34. 11. Jos. 24. 16. 1 Sam. 10. 8. & 10. האותות cum signis, Num. 2. 2. Jer. 32. 21. Deut. 4. 34. וְהָאֹתוֹת & cum signis, Deut. 26. 8. לאותות in signa, Gen. 1. 14. Isai. 8. 17. וְהָאֹתוֹת & à signis, Jer. 10. 2. cum Aff. אותותי signa mea, Exod. 7. 5. 10. 1. & 2. Num. 14. 22. אותותינו signa nostra, Psal. 74. 9. מאותותיך à signis tuis, Psal. 68. 9. אותותי signa ejus, signa sua, Deut. 11. 3. Psal. 78. 43. 105. 27. אותותם

signa sua, Psal. 74. 4. וְהָאֹתוֹת & signa ipsorum, Job 21. 29. Item, in Grammatica, אות est, litera; quasi signum externum & visibile vocis proferendæ, ejusque character & nota; Unde, notas etiam appellantur nostri literas; & ejus plur. אותות literæ; sed & pro venturis & futuris usurpatur, Isai. 41. 23. & alibi; atque tunc est à radice אָתָה; ubi vide, suo loco. Hinc, etiam quidam deducunt verbum in Niph. נִאֲתָה & in infin. הִאֲתָה de conditione convenire, Gen. 34. 15. 22. 23. Nam conventio fere per signa, arrhas & pignora fit. Plerique vero, נִאֲתָה, נִאֲתָה, & נִאֲתָה, quæ his locis occurrunt, reducunt ad Rad. נִאֲתָה, ubi ea vide.

Rad. 40. אָז Particula Adverbialis, five, Adverbium temporis; tunc; Chald. אָז. Adjuncti sibi sæpe futurum, sensu præteriti imperfecti, ut Exod. 15. 1. אָז יִשְׁרָאֵל tunc canebat; sic Jos. 8. 30. & 10. 12. אָז יִרְבֶּה tunc loquebatur, & 2 Reg. 12. 17. אָז יַעֲלֶה tunc ascendebat, &c. Nihilominus tamen, etiam futurum in suo significato ei adjungitur, ut Jos. 1. 8. bis; אָז תַּעֲלֶיךָ אֶת דְּרָבְךָ אָז תִּשְׁכַּל tunc facies prosperas vias tuas, & tunc felix

eris; sic Prov.2.5,9. & Psal.2.5. וְכִי תִּנָּח תִּנָּח tunc loquetur; h.e. ideo loquetur; sic וְכִי ibi, pro ideo, Job 35. 12. &c. Item, וְכִי מִן q.d. à tunc, ex tunc, i.e. à quo tempore, ex quo, Jer.45.18. וְכִי מִן ex quo non fecimus fuffitum; sic, contrahit, וְכִי idem, Exod.5.23. & Gen. 39.5. Jos.14.10. וְכִי מִן pro מִן, vel, ex quo,

loqui tuum extitit, Exod.5.10. Ruth 2.6. מִן הַבֹּקֶר à manè; Item, מִן pro jam olim, pridem; Gallicè, dès lors; Mercerus. Sic Jefa.48.3. מִן הַבֹּקֶר pridem indicavi, 70. & v.7. מִן וְכִי nunc creata sunt, & non pridem; ubi, וְכִי & מִן opponuntur; ut & 2 Sam.15. 34. olim & nunc; Psal.93.2. Psal.76.8. מִן ira tua pridem est, i.e. dudum incepit flagrare; מִן etiam, est, q. d. à tunc, pro ab æterno, ante ullum tempus, ut Psal.93.2. & Prov.8.22. מִן מַעֲלֵי קֶדֶם ante molitiones suas, i.e. confilia sua, מִן pridem; Sapiencia, filius Dei, apud Deum fuit ab æterno, ante confilia ipfius, quia in filio fecit propofitum feculorum. Eoloco, Targum, וְכִי in, vel ab initio. Item, pro וְכִי dicitur etiam וְכִי tunc, cum jod Parag. ante Literam gutturalem, Psal.124. 3,4, & 5.

Rad.41. וְכִי & וְכִי Chald. accendi, fuccendi, &c. Vide inter Chaldaicas Voces Biblicas.

Rad.42. וְכִי; Unde Nomen Radicale, מִן m. Hyffopus; R. David ait, Arabicè Vocari, וְכִי, Latinè, seu Vulgariter,, וְכִי Origanum, cujus feptem effe dicit species; Maimonides quatuor dicit; de vacca rufa, c.3. Sect. 2. Cl. Golius, Arabicum וְכִי vertit, Thymbra, origanum, pulegium; pro diverfis epithetis; Satureia, 1 Reg. 4.33. Hyffopus; quæ exit in pariete, vel sub pariete, ut ingeniofè Bocartus; Arborum præcipua Cedrus, viliffima וְכִי; nam & inter וְכִי arbores, cenfetur; quia in fcapum affurgit & caulefcit; Junius ad Exod.12.22. Species effe herbæ fragrantiffimæ, quæ in legalibus afperfionibus adhibebatur, fasciculo ex eo facto ad fpargendum, vel Victimæ fanguinem, vel aquam luftralem; ut patet Exod.12.22. Lev.14.4,6,21,49, 52. Num.19.7,18. figuram ad veritatem refert David, in Pfalm.51. 9. expiabis me Hyffopo, & purificabor; expiationem petens à peccatis per fanguinem Chrifti, qui victimarum fanguine fignificabatur; porro, ut Hyffopi afperfo, teftè Kimchi, finis erat emundationis, fic per Chriftum abfolutiffimè expiantur peccata; &c. occurrit autem hoc nomen, in textu, ordine fequente, viz. Exod.12.22. Num.19.18. cum præf. וְכִי & hyffopus, Lev.14.4. & 49. Num.19.6. וְכִי Hyffopus, hyffopum, &c. Lev.14.6. & 21. 1 Reg.4.33. וְכִי cum hyffopo, Pfal.51.9. וְכִי & cum hyffopo, Lev.14.52.

Rad.43. וְכִי Chald. abiit, exiit, &c. Vide inter Chaldaicas Radices Biblicas. Ubi etiam vide וְכִי vel וְכִי Chald. accendi, &c.

Rad.44. וְכִי abiit, profectus effe, digreffus effe, 1 Sam. 9.7. In 3. fing. fam. וְכִי (cum וְכִי, fam. nam regulariter effet וְכִי &c.) abiit, defecit, Deut.32.26. & in 3. pl. וְכִי abiverunt, Job 14.7. In fut. kal. וְכִי abibit, &c. Unde in 2. fing. fam. וְכִי (per Synerefin, pro וְכִי &c.) abibis, vel abis, Jer.2.36. Et in heroni kal; fing. m. cum Cop. וְכִי & abiens, vel, & abit, Prov.20.14. Item, in part. pual. וְכִי abire factus, (à præf. pual. וְכִי, seu וְכִי &c.) Ezech.27.19. Atque inde, No. וְכִי m. itio, abitio, iter, 1 Sam.20.19, apud lapidem וְכִי (cum præf. וְכִי & cametz sub וְכִי, ob paufam) itionis, vel itineris, i.e. itinerarium, mercuriale; qui fcil. effe fignum tranfeunti-

bus per viam, iter iis comonftrando; vel ita dictus lapis ille, וְכִי ob itionem affiduam, quòd, quum convenirent, eo ire folerent. Quibufdam præcedens Me-uzal, & hoc ezel; funt nomina propria.

Rad.45. וְכִי, effe, aufcultare, attendere, auribus percipere; Unde in præf. piel, cum ! cop. וְכִי & attendit, Eccl.12.9. In Hiph. וְכִי aufcultavit, Deut.1.45. & cum ! conv. וְכִי & attendat, Psal.77.2. Sic, in 2. Sing. m. cum ! conv. וְכִי & attendes, Ex.15.26. & in 3. pl. וְכִי attenderunt, 2 Chron.24.19. Neh.9.30. Ifa.64.4. In fut. hiph. וְכִי auribus percipiet, vel percipit, Job.9.16. Ifa.42.23. & in 1. fut. fing. וְכִי (defective, primà radicali נ, abjectâ; pro וְכִי) attendam, vel attendi, Job. 32.12. Item, in Imper. hiph. fing. m. cum וְכִי, parag. וְכִי attende, aures adverte, auribus percipe, Num.23.19. Job. 33.1. 34.16. & 37.13. Psal.5.2. 17.1. 39.13. 54.4. 55.2. 78.1. 80.2. 84.9. 86.6. 140.7. 141.1. & 143.1. & in 2. fing. f. cum ! cop. וְכִי & attende, Ifa.1.2. In Imper. pl. m. וְכִי præbete aures, Deut.32.1. Jud.5.3. Job.34.2. Psal.49.2. Ifa.1.10. 28.24. 51.4. Hof.5.1. וְכִי & attendite, Ifa.8.9. Jer.13.14. Joel.1.2. & in 2. pl. f. וְכִי auribus percipite, Gen.4.22. & Ifa.32.9. Item, in part. hiph. Prov.17.4. וְכִי (defective, abfque נ Rad. pro וְכִי) attendens, attendens effe, attendit, &c. Inde 1. No. וְכִי fam. auris, aurem, &c. Ex.29.20. Lev.8.23. 14.14. 17.25,28. 1 Sam.9.15. & 2 Sam.7.27. 22.45. 1 Chron.17.25. Job.12.11. 29.11. 33.16. 34.3. 42.6. Psal.18.45. 94.9. Prov.15.31. 20.12. 25.12. Eccl.1.8. Ifa.50.4,5. Am.3.12. cum ! cop. præf. וְכִי & auris, Prov. 18.15. Cum Aff. וְכִי auris mea, aurem meam, 1 Sam. 20.2. 22.8. & 17. Job.4.12. 13.1. Psal.49.5. & Prov.5.13. וְכִי, vel, ob paufam וְכִי auris tua, vel aurem tuam, &c. Ruth 4.4. 2 Reg.19.16. Neh.1.6. & 11.1. Psal.17.6. 31.3. & 71.2. 45.11. 86.1. 88.3. 102.3. Prov.4.20. 5.1. 22.17. Ifa.37.16. 48.8. Lam.3.19. Dan.9.18. וְכִי & auris tua, Prov.23.12. וְכִי auris veftra, Psal.78.1. Ifa.55.3. Jer.9.20. 25.4. 35.15. 44.5. Sic, וְכִי auris ejus, aurem fuam, Exod.21.6. Psal.58.5. 116.2. Prov.21.13. 28.9. Ifa.33.15. 59.1. וְכִי in aurem ejus, Deut.15.17. וְכִי auris eorum, aurem fuam, Lev.8.24. Job.36.10. & 15. Jer.6.10. 7.26. & 28. 11.8. 17.23. 34.14. In duali, וְכִי aures, Psal.40.7. 115.6. 135.17. Ifa.42.20. Jer.5.22. Ezech.12.2. 24.26. וְכִי & aures, Deut. 29.3. Ifa.43.8. In conft. cum ! cop. וְכִי & aures, Neh. 8.4. Ifa.32.3. 35.5. Item, וְכִי in auribus, in aures, Gen.23.13. & 16.44. 18. 50.4. Exod.10.2. 11.2. 17.14. 24.7. 32.2. Num.11.1. & 18. Deut.31.30. 32.44. Jos. 20.4. Jud.7.3. 9.23. 1 Sam.8.21. 11.4. 18.23. 2 Sam. 3.19. 2 Reg.18.26. Neh.13.1. Prov.23.9. 26.16. Ifa.5.9. 22.14. 36.11. Jer.22. 29.29. 36.6,10,12,13, 19, 21. וְכִי & in auribus, 1 Chron.28.8. Jer.28.7. 35.21. Item, cum Aff. fæpè occurrit, prout fequitur; וְכִי aures meæ, Psal.92.12. וְכִי & aures meæ, 2 Chron.7.15. וְכִי in auribus meis, Num.14.28. 1 Sam.15.13. 2. Reg. 19.28. Job.33.8. Ifa.37.29. Ezech.9.5. 10.13. וְכִי in auribus noftris, 2 Sam.7.22. 18.12. 1. Chron.17.20. Job.28.22. Psal.44.2. Jer.36.14. וְכִי aures tuæ, 1 Sam. 20.12. & 13. Prov.2.2. Ezech.16.11. וְכִי & aures tuæ, 2 Chron.6.40. Ifa.30.21. Ezech.23.25. וְכִי in auribus tuis, 1 Sam.25.24. Jer.28.7. וְכִי in auribus tuis, fam. Ifa.49.20. וְכִי & in auribus tuis, Ezech.3. 10. 40.4. 44.5. וְכִי in auribus veftris, seu in aures veftras.

vestras, Deut. 5.1. Job. 13.17. Jer. 26.10. & 14. Item, **חֹר** aures ejus, aurium suarum, 1. Sam. 3.11. 2. Reg. 21.13. Isa. 11.3. Jer. 19.3. **חֹר** & aures ejus, Psal. 34.16. Isa. 6.10. **בְּחֹר** in auribus ejus, 2. Sam. 22.7. Job. 15.21. Psal. 18.7. **וּבְחֹר** & auribus suis, Isa. 6.10. Denique, **חֹר** aures eorum, Mic. 7.15. **חֹר** & aures eorum, Zac. 7.11. **בְּחֹר** in auribus, vel in aures ipsorum, Gen. 20.8. 35.4. Exod. 32.3. Deut. 31.11. & 28. 2. Reg. 23.3. 2. Chron. 34.30. Jer. 36.14. Indè non **חֹר** Du. m. bilanx; libra habens duas lances, velut aures; communiter vertitur, lances, bilances, statera, trutina, Isa. 40.15. cum præf. **חֹר** in lancibus, Job. 6.2. Psal. 62.10. & in pausa, **חֹר** idem, Isa. 40.12. Jer. 32.10. In Confr. **חֹר** lances, bilances, Lev. 19.36. Prov. 11.1. Ezech. 5.1. 45.10. Hof. 12.7. Am. 8.5. cum præf. **חֹר** & lances, Prov. 16.11. 20.23. **חֹר** in lancibus, Mic. 6.11. Job. 31.6. **חֹר** arma, à Chald. **חֹר** armare, vide sub Rad. **חֹר**. Quidam tamen hinc deducunt nomen in sing. **חֹר** masc. paxillus; Instrumentum habens formam auriculæ, seu lancis incurvatur; semel extat cum Aff. Deut. 23.14. & clavis erit tibi, **חֹר** juxta paxillum tuum; Kimchi verò deducit à **חֹר**; sic **חֹר** erit Heemanticum; ita Aven. sed pag. ex R. Jona. deducit ab hac Rad. **חֹר**; & legit in pl. **חֹר** & exp. cum Instrum. vel armis tuis, &c.

Rad. 46. **חֹר** non occurrit, ut verbum; indè tamen, nomen, pl. masc. **חֹר** vel **חֹר** compedes, manica seu catenæ ferreæ; bis occurrit cum præf. Jer. 40.4. **חֹר** vel contractè **חֹר** catenæ ligandis manibus, manicæ; Chald. **חֹר** R. David, טַבְּעוֹת annuli; Sic, v.1. **חֹר** vel contractè **חֹר** cum catenis, vel manicis, &c. R. David autem dicit **חֹר**, esse nosepheth, additam, i.e. non radicalem, seu fervilem & Heemanticam; & reduci ad **חֹר**; eo quod **חֹר** occurrat, aliis locis, sine **חֹר**. Sed ejusdem vocis, sæpè duæ possunt esse radices. Vide tamen etiam in **חֹר**.

Rad. 47. **חֹר** cinxit, accinxit; accinctus fuit. In 3. pl. **חֹר** accinguntur, 1. Sam. 2.4. In part. paul. **חֹר** accinctus, 2. Reg. 1.8. Et in Imper. sing. **חֹר** accinge, Job.

38.3. & 40.2. & in fut. 2. sing. masc. **חֹר** (à 3. masc. **חֹר**) accinges, Jer. 1.18. vel, scribitur etiam **חֹר**; & in 3. f. m. cum Aff. **חֹר** accinget me, Job. 30.18. Cocc. alii verò ponunt ut fut. piel; ita Bu. conc. & potest esse fut. hiph. à præf. **חֹר**. In Niph. **חֹר** vel **חֹר** part. (à **חֹר** præf.) accinctus, Psal. 65.7. Et in piel, **חֹר** accinxit, succinxit; Undè fut. **חֹר** accinget, & in 2. sing. m. **חֹר** accinges; Undè cum **חֹר** conv. & Aff. **חֹר** & accinxisti me; Psal. 18.40. 30.11. pro quo, 2. Sam. 22.40. est defectivè, sine **חֹר**, 1. Rad. **חֹר** & accinges me; & in 1. sing. fut. piel, cum Aff. **חֹר** accingam te, Isa. 45.8. Item, in part. piel, **חֹר** accingens; Undè cum præf. & Aff. **חֹר** accingens me, Psal. 18.33. & in pl. m. **חֹר** in Confr. **חֹר** accingentes, &c. Isa. 50.11. **חֹר** accingentes manicas; ut quidam exp. Sed Kimchi, in alia signif. ex R. Jona. & exp. accingentes, seu fuscitantes scintillas ignis; Monet autem esse qui exponunt latomos, aut fabros, qui dum cedunt ligna aut lapides, vi ictus, scintillas ignis fuscitant. R. Joseph Kimchi, in vulgato significatu fumit, colligentes scintillas; quidam succincti flammis; vel potius, succinctiores flammarum, i.e. qui alios flammis accingunt; & hoc rectius est; q.d. qui omnia complent scintillis ignis quem excitant. Minus au-

tem rectè, pro manicis, **חֹר** exponitur; Merc. de hoc loco, in pag. Item, in lithp. **חֹר** accingit se, Psal. 93.1. & in Imper. pl. **חֹר** accingimini, Isa. 8.9. Inde, No. **חֹר** m. cingulum, cinctura, Job. 12.18. Isa. 5.27. 11.5. Jer. 13.1. Ezech. 23.15. cum præf. **חֹר** & cingulum, 2. Reg. 1.8. **חֹר** cingulum, Jer. 13.2. 4. 6. 7. 11. & **חֹר** sicut cingulum, Jer. 13.10. **חֹר** vide in **חֹר**.

Rad. 48. **חֹר** tria significat; i. **חֹר**, s. focus; receptaculum ignis; acerra; (id enim est Hæbraïs **חֹר** quod hic à Kimchi affertur; Merc.) Jer. 36.21. & 22. Deindè, ii. **חֹר** est dolentis, vel gaudentis vox, ah, heu, eheu, Ezech. 6.11. & 21.15. & cum præf. **חֹר** euge, ah, Job. 39.25. Psal. 35.21. 25. 40.16. 70.4. Isa. 44.16. Ezech. 25.3. 26.2. 36.2. Item, iii. **חֹר** est unus, Ezech. 18.10. pro **חֹר** per aphæresin; ut Chald. **חֹר** pro **חֹר** & c. quo sensu etiam R. Jona. exponit illud, Psal. 49.8. **חֹר** unum non redemit, vel redimet; sed 70. & R. David exp. fratrem. Nam 4. **חֹר** est etiam frater, sed sic reducitur à plerisque ad Rad. **חֹר** ibi vide. Ab **חֹר** unus, fit, secundum R. David **חֹר** una; de quo vide **חֹר**.

Rad. 49. **חֹר** m. unus, quidam; primus; unus, una, unum, &c. Gen. 1.5. & 9. 2.24. 11.6. 27.45. &c. Deut. 6.4. &c. 2. Sam. 2.21. &c. Psal. 14.3. &c. 53.4. &c. Isa. 51.2. &c. ad Mal. 2.10. 15. (400. circ. l.) Item, cum præf. **חֹר**, 1. **חֹר**, 160. circ. l. Item, **חֹר** & unus, unum, Gen. 42.13. Lev. 14.22. 15.15. & 1. Sam. 14.5. & **חֹר** & in uno, Ez. 7.9. **חֹר** (cum **חֹר** sub **חֹר** ob pausam) in unum, Ex. 17.22. Num. 15.12. & **חֹר** & uni, Eccl. 4.11. Item, in alia forma, **חֹר** unus, una, unum, sæpè occurrit, ut Gen. 21.15. 22.2. 26.10. &c. ad Dan. 10.13. (30. circ. l.) ut & cum præf. **חֹר**, 1. **חֹר**, 30. circ. l. Item, **חֹר** & unum, Gen. 37.8. & sicut unus, Psal. 82.7. **חֹר** & unum, Zach. 11.7. & **חֹר** ex uno, Deut. 15.7. 18.6. & 2. Sam. 15.2. In pl. m. **חֹר** uni, idem, quidam, pauci; Gen. 27.44. 29.20. 11.1. & 20. cum præf. **חֹר** in unos, Ezech. 37.17. vel, in una; i.e. unita, & conjuncta erunt, ut res una. Ut autem ulterius explicetur significatio nominis hujus, in textu adeò frequentis; notandum, quòd, aliquando notat principium numeri; ut, dies unus, Gen. 1.5. h.e. primus; aliquando notat individuum vagum; quidam, aliquis de genere; ut **חֹר** à **חֹר** ut aliquis hominum, Jud. 16.7. ii. & Psal. 82.7. **חֹר** ut unus aliquis principum; aliquando notat compositum quid & conjunctum, non divisum, ut, **חֹר** caro una, Gen. 2.25. Sic, **חֹר** populus unus, Gen. 11. 6. 35. 15. 23. Sic in plur. Ezech. 37.17. **חֹר** fiet uni baculi, i.e. non distincti, aut divisi. Item aliquando opponitur multitudini; ut testis unus, h.e. tantum unus, Deut. 17.6. benedictio una, i.e. tantum una, Gen. 27.38. Et diversitati, ut **חֹר** judicium unum, i.e. uniusmodi, non diversum, idem, Lev. 24.22. Sic, **חֹר** die uno, i.e. eodem, Lev. 22.28. Item, unus, h.e. non alius, 1. Chron. 29.1. Solomonem filium meum unum, h.e. solum, elegit Deus. Sic Deut. 6.4. **חֹר** i.e. Jehovah, Deus noster, Jehovah est unus, vel unum; ita Joh. 10.30. ego & pater unum sumus; undè, quando pater filio gloriam dat, alii, sive diverso, non dat; vel sic, Jehovah est Deus noster; Jehovah, inquam, solus, & nemo præter eum; ut Exod. 20.2. non erunt tibi Dii alii; & Esa. 44.6. præter me non est Deus; Vide & Esa. 43.10. & 45.21. Sic, **חֹר** unus, sæpè ponitur pro solus;

solus; ut, **אָהר אָהר** unus, qui solus cubat, quomodo calefit? Eccl.4.2. In plur.masc. **אָהר** uni,i.e. idem,ut Gen.11.1. **אָהר** & **אָהר** & sermones iidem; & Gen.27.44. **אָהר** dies aliquos, paucos; Gen.29.20. **אָהר** ut dies aliquot,&c. plur.fam.esset **אָהר** sed non occurrit in textu; In sing.autem fam.esset **אָהר**, & ad accentus pausantes **אָהר** una,unum; contracte scil.ex masc.pro **אָהר** ut docet Aben Ezra,Exod.26.7. quod sæpe etiam occurrit; ut Gen.2.21..11.1.6.. 27.38.&c. Psal.27.4.60.12.. 89.35.&c. Cant.6.9. **אָהר** 66.8.&c.ad Zach.3.9..5.7.& 8.21. (150.circ.l.) Et cum præf. **אָהר**, vel **אָהר** una,unum; Gen.32.8.&c. ad Job.42.15. Jer.32.22.& Dan.8.9.(40.circ.l.) ut & **אָהר** & una,unum,& **אָהר** in uno; 30.circ.l.Item, **אָהר** in una, Prov.28.18. **אָהר** & in uno, Jer.10.8. **אָהר** sicut una,Ruth.2.13. Jos.10.2. **אָהר** uni, ad unum, Lev.4.5.5. 1.Reg.3.5. Eccl.7.29. **אָהר** uni, 1. Reg.3.5. **אָהר** 18.10. Ezech.1.6. & **אָהר** ex uno, Lev.4.2.. 5.13. Ezech.18.10. Notandum, **אָהר** interdum sumi pro **אָהר** **אָהר** semel,&c. Ab hac autem radice, seu ab **אָהר** nomine radicali, plerique formant verbum in kal, **אָהר** prounire, seu adunare se; Undè in fut. **אָהר** &c. arque indè 3.sing.fam.per Contractionem, absorptio radicali, **אָהר** uniatur,vel,uniatse, Gen.49.6. & sic, in 2.sing.m. **אָהר** uniaris, vel unias te, **אָהר** 14.20. quasi à 3.sing.m. **אָהר**, **אָהר**, **אָהר** Item, indè, verbum in Hithp. **אָהר** unire sese; Undè in imper. hithp. sing.fam. **אָהר** (à masc. **אָהר**) unito te,Ezec.21.16. **אָהר** vide in **אָהר**.

Rad.50. **אָהר** Undè No. **אָהר** m. frater, propinquus, agnatus,cognatus,&c. Nam tribuitur quoque propinquis sanguine vel professione;& cognationem habet cum **אָהר** unus; dicuntur enim fratres qui sunt unius uteri, animi, vel religionis; tribuitur etiam rebus inanimatis, quæ similitudinem quandam invicem habent; Undè non solum qui unius gentis & originis sunt, vocantur fratres; sed & quivis alter, dicitur frater; & res altera, quæ generefeminino effertur, dicitur **אָהר** soror; ut Exod.26.27. **אָהר** altera al- **אָהר** alteram; occurrit autem **אָהר** frater, Gen.24.29.. 43.6. 7.. 44.19. Job.30.29. Psal.49.8. Prov.18.9. & 19. Jer.9.4. Ezech.18.10,18. Mal.1.2. cum præf. **אָהר** Prov.17.17. & ob paulam **אָהר** & frater, Eccl.4.8. **אָהר** sicut frater, Psal.35.14. Cant.8.1. **אָהר** in fratrem,Ezec.44.25.& **אָהר** præ fratre, Prov.19.23..27.10. In Confr. **אָהר** frater, fratris, fratrem, &c. Gen.10.21.. 14.12.& 13.&c. ad 1.Chron.27.7. (36.circ.l.) cum 1 cop. **אָהר** & frater, Gen.14.13. cum Aff. **אָהר** frater meus, Gen.29.. 20.5.&c. ad Jer.22.18. (45. circ.l.) cum præf. **אָהר** fratri meo, 1.Reg.2.15. sic, **אָהר** frater noster, Gen.31.32.. 37.25.& 27.. 42.21.. 43.4.44. 26.Num.36.2. Jud.9.3. **אָהר** & frater noster, Gen.44.26. **אָהר** fratri nostro, Ruth.4.3. Item, **אָהר** frater tuus, Gen.4.9,10,11.. 22.20.&c. ad Obad.10.& 12. (50. circ.l.) ut & **אָהר** frater tuus, fam.2.Sam.13.7.& 20.cum præf. **אָהר** in fratrem tuum, Deut. 15.9. Psal.50.20. **אָהר** fratri tuo, Gen.38.8. Deut.15.11.. 22.1.. 23.19. **אָהר** fratris tui,fam.Gen.20.16. **אָהר** & fratri tuo, Deut.23.20. **אָהר** à fratre tuo,Deut.15.7.sic & **אָהר** frater vester, Gen.42.15,16,19,20,33 & 34.. 43.3,5,6, 13,14,29.. 44.23.. 45.4. Jud.9.48.& 24. Item, **אָהר** frater ejus,vel suus,&c.Gen.4.2.& 7.& 21.9.5..10.25.&c. ad Zach.7.9,10.in 100.circ.l.cum præf. **אָהר** & frater ejus,

suus, Gen.44.20. Deut.25.11.1.Chron.6.38..8.13. Ezech.4.17. **אָהר** in fratrem suum, Lev.25.46.. 26.37. Deut.19.18..28.54. Neh.5.6. **אָהר** 19.2. Ezech.38.21. Mal.2.10. **אָהר** & in fratrem suum, Exod.32.29. **אָהר** sic ut frater ejus, Lev.7.10. Ezech.47.14. **אָהר** fratri suo, Gen.26.31.. 38.9. Num.6.7. Deut.19.19.. 25.7. Jer.34.17. **אָהר** & fratri suo, Lev.21.2. **אָהר** à fratre suo,Neh.4.19. **אָהר** frater ejus,fratrem suum, 2. Chron.31.12. Jer.34.9. Mic.7.2. **אָהר** in fratre suo, Job.41.8. & **אָהר** frater ejus, fratris sui, Gen.24.55.. 2. Sam.13.8,10, & 20. **אָהר** fratri ejus, Gen.24.53. Item, **אָהר** frater iporum,fratris sui, 2.Sam.30.Neh.12.9. Job.1.13. & 19. In pl. **אָהר** fratres, Gen.13.8.. 42.13.& 32.49.5.Num.27.10.& 11.Deut.25.5. 2.Chron.21.2. Psal.133.1. Prov.6.19. 17.2. Hof.13.15. Am.1.9. & **אָהר** & fratres 1.Chron.26.9. & 11. In Confr. **אָהר** fratres, Gen.34.25.. 42.3.& 6.. 45.16.. 50.15.Num.27.4. & 7. Jos.17.4. Jud.9.1.& 3. 2.Reg.10.13..12.30.2.Chron.22.7. Prov.19.7. cum præf. **אָהר** fratribus, Num.27.10. & **אָהר** ex fratribus, 1.Chron.12.2.. 27.18. Cum Aff. **אָהר** fratres mei, Gen.19.7.. 29.4. 31.37..37.16.46.31. Exod.4.18. Jos.2.13. Jud.8.19.. 19.23. 2.Sam.19.13. 1.Chron.28.2. Neh.5.9. Job.6.15.. 19.13. Psal.122.8. & in pausa, **אָהר** fratres mei, 1.Sam.20.28.. 30.23. cum præf. **אָהר** & fratres mei, Gen.47.1. Jos.14.8.Neh.4.23.. 5.13. Psal.22.23.. 69.9. **אָהר** ex fratribus meis, Neh.1.2. Item, **אָהר** fratres nostri, Num.20.3. Deut.1.28.. 2.8. Jos.17.4. 2.Sam.19.42. 1.Chron.13.2. Neh.5.4.7. **אָהר** fratres tui, Gen.37.12,13.&c. Job.22.6.ad Ezech.11.14. (20.circ.l.) cum præf. **אָהר** & fratres tui, Gen.31.37.. 37.10.. 47.5. **אָהר** ex fratribus tuis, Gen.27.29. 1.Sam.17.18. **אָהר** ex fratribus tuis, Deut.18.15..24.14. & **אָהר** fratres tuos, fam. Jos.2.18. Item, **אָהר** fratres vestri, Lev.10.4. Num.18.6.&c. ad Jer.29.16.(20.circ.l.) & **אָהר** & fratres vestri, Lev.10.6. 1.Chron.15.12. **אָהר** An fratres vestri? Num.32.6. & **אָהר** & in fratres vestros, Lev.25.46. & sicut fratres vestri, 2.Chron.30.7. **אָהר** fratribus vestris,Deut.3.20.Jos.1.15..22.4. 2.Chron.35.1.& 6.Hof.2.8. **אָהר** ex fratribus vestris, 2.Chron.19.10.. 28.11. Item, **אָהר** fratres ejus,sui, Gen.9.22.. 16.12.. 25.18.. 27.37.&c. ad Mic.5.3.(80.circ.l.) cum præf. **אָהר** & fratres ejus, Gen.44.14.. 50.8,14. Jud.9.26. & 31.&c. ad Jer.49.10.(40.circ.l.) **אָהר** in fratres suos,1.Chron.5.2. 2.Chron.11.23. **אָהר** sicut fratres ejus, Gen.35.11. **אָהר** fratribus suis, Gen.9.25.. 31.46. & 54.. 37.4. 9. Num.27.9. 1.Sam.17.23. **אָהר** & fratribus ejus, 1.Chron.4.27.. 16.37. & **אָהר** ex fratribus ejus,vel suis; vel præ fratribus suis, Exod.2.11. Lev.21.10.. 25.48. Deut.17.20.24.7. 1.Chron.4.9.Neh.11.17. & **אָהר** fratres ejus,fam. Gen.34.11. Jos.6.23. Item, **אָהר** fratres iporum,fratres suos,&c.Gen.48.6. Deut.18.18. Jud.18.8. &c. ad Jer.41.8.(30. circ.l.) & cum præf. **אָהר** & fratres iporum, 1.Chron.5.13.6.46.&c. ad Neh.12.24.(20.circ.l.) **אָהר** fratribus iporum, 2.Chron.31.15. Neh.13.13. & **אָהר** ex fratribus iporum, 2.Chron.22.8. Ez.8.& 2. Indè i.No. **אָהר** & forori, 2.Sam.13.1. Cant.8.8. Jer.22.18.cum præf. **אָהר** & forori, Ezech.44.25. In Confr. **אָהר** frater, Gen.25.20.. 28.9.. 36.3. Ex.6.23.. 15.2. Lev.18.12.. 18.13.. 20.19. 2.Sam.13.4.. 17.25. 1.Reg.11.19.& 20. 2.Reg.11.2. 1.Chron.4.19. 2.Chron.22.10.cum præf. **אָהר** & foror, Gen.4.

vota valetudinis, optiones sanitatis; nam usurpatur in optionibus valetudinis; cognatione alludit, אֲחֵלָּהּ precatio est in ægritudine pro sanitate; & אֲחֵלָּהּ expectavit optando; hinc Græci & Latini acceperunt אֲחֵלָּהּ, אֲחֵלָּהּ, valeo; Item, valetudo, &c. A bsolutè non usurpatur, tantum, in Constr. אֲחֵלָּהּ & cum Aff. אֲחֵלָּהּ, & notandum, quòd in Constr. non nobis, sed aliis, h. e. abientibus optamus. Antiqua versio reddit utrumque per utinam; & eam plerique sequuntur, tanquam esset particula tantum optandi; R. David autem, & post eum alii, reducant ad Rad. אֲחֵלָּהּ quod est orare, precari; Et sic, אֲחֵלָּהּ non est radicalis, ac effert in sing. אֲחֵלָּהּ, prorsus ut צֶרֶךְ juvenis, in plur. צֶרְכִּים, extat bis, 1. In Constr. seu in Regim occurrit, 2 Reg. 5.

3. **utinam** Dominus meus esset coram Propheta; ac si dixisset, utinam preces Domini mei, & ejus petitiones essent coram. Propheta; vel sic, valetudines Domini mei essent, si apud Prophetam esset; Et

2. cum Aff. Psal. 119.5. וְחַלִּי רַבּוֹנִי, vulgò utinam firmentur viæ meæ; i.e. preces et postulationes meæ sunt, ut firmentur viæ meæ, &c. Vel, valetudines meæ essent, ut dirigerantur viæ meæ; 70. utrumque reddunt עֲלֵי רַבּוֹנִי, Chald. locum in Reg. שׁוּבִי רַבּוֹנִי reddit; & in Psal.

R. Hai exponit, כָּל חֲפֵצֵי רְצוֹנוֹ וּשְׂאֵלֹתָי וְשִׁבְלֵי; Aben Ezra, אֲשֶׁר, beatus, aut beatitudo, vel potius beatitudines; quod sequitur Jonathan in Targum, 2 Reg. ubi R. Jonah exponit תְּכִלִּית חֲלָלִים perfectio, finis; ac si nihil posset facere utilius, quam stare coram Propheta. אֲחֻלְמָה Amethysus; Vide in חלום.

Rad. 53. **ܐܪܚܐ**. Unde **ܐܪܚܐ** Chald. arca, scrinium;
vide inter Chaldaicas Voces Biblicas.

Rad. 54. **אָחַר**. Undè, **אָחַר** prapositionio post; vel Adverbium post, postea, postquam, Gen.9.28.. 10.1.. 11.1.. 15.1.. 18.5.. 22.13.. 24.55.. 37.16.. 39.7. & 40.1.&c. ad Hof.3.5. & Zach.2.12. (50.circ.l.) & cum cop. praf. **אָחַר** & post, postea, Gen.10.18.. 30.20.. 32.21.. 33.7.. 38.30.&c. ad Ezech.20.39. (40.circ.l.) Item, **אָחַר** de post Ifai.59.13. **פֶּלַח**. 71. Indè, i. **אָחַר** idem, post, postquam, (& multò frequentius occurrit.) Gen.5.4, 7, 10, 13, 16, 19, 22, 26, & 30.. 6.4.. 11.11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25.&c. ad Eccl.2.12. Ifai.38.17. & indè ad Hof.5.11, 13, 11. (300.circ.l.) cum praf. **אָחַר** & post, & postea, Gen.15.14.. 23.19.. 25.26.. 45.15.&c. ad Dan.9.26. (50.circ.l.) & **אָחַר** & cum posteriore, 2 Sam.2.29. **בְּאַחֲרֵי** posteriore parte hastæ; ubi R. Levi dicit, hastam utrinque habuisse **חַצִּיִּם** cuspides; & **אָחַר** de post, Num.14.43. **יֹסֵפֶה**. 4. & 14.. 22.16, 18, 23, 29. **פֶּלַח**. 127.2. &c. ad Zeph.1.6. (30.circ.l.) sed occurrit etiam sæpè cum Aff. ut, **אָחַר** post me, Gen.24.5. & 39.. 31.36. Num.14.24.. 32.11. Jud.3.28. 1 Sam.14.12.. 24.22. Prov.28.23. &c. ad Ezech.3.12. (20.circ.l.) **אָחַר** de post me, Deut.7.4. 1 Sam.5.11. 2 Sam.2.22. 1 Reg.9.6. Ezech.14.7. & 11. & **אָחַר** & de post me, Jer.3.19. Sic & **אַחֲרַיִנוּ** post nos, Gen.32.19. & 21. **יֹסֵפֶה**. 22.27. Item, **אָחַר** post te, Gen.17.7, 8, 9, 10.. 19.17. &c. ad Hof.5.8. (30.circ.l.) & **אָחַר** & post te, 1 Reg.3.13. 2 Chron.1.12. Ezech.13.33. & **אַחֲרָיו** de post te, Deut.23.15. Ruth 1.16. Ifai.30.21. Sic & **אַחֲרֵיכֶם** post vos, Gen.9.9. Lev.25.46.. 26.33. Deut.11.4. 1 Sam.25.19. 1 Chron.28.8. Jer.9.16.. 42.16.. 49.37. **אַחֲרֵיכֶם** de post vos, Deut.29.21. Item, **אָחַר** post meum, post se, Gen.17.19.. 18.10. & 19.. 19.6.. 31.23. Exod.28.44.. 29.29. Lev.20.5.&c. ad Eccl.3.

22. 7.2. & 16. Joel 2.14. (100.circ.l.) וְאַחֲרָיו & post eum, Exod.10.14. Jof.10.14. &c. ad Zach.1.8. (20.circ.l.) & מֵאַחֲרָיו de post eum, Gen.19.26. Num.32.15. &c. ad Eccl.10.14. (12.l.) Sic & אַחֲרֵיהֶם post eam, Exod.15.20. Jud.19.3. &c. ad Ezech.41.15. (12.l.) וְאַחֲרֵיהֶם & post eam, 2 Chron.11.19. מֵאַחֲרֵיהֶם de post eam, Jof.8.2. Item אַחֲרֵיהֶם post eos, Gen.48.6. Exod.14.4, 9, 10, 17, 23, & 28. &c. ad Zac.7.14. (40.circ.l.) וְאַחֲרֵיהֶם & post eos, 1 Reg.20.15. 2 Chron.11.16. Pfal.49.14. Jer.2.24. & מֵאַחֲרֵיהֶם de post eos, Ex.14.19. Jof.3.14. 1 Sam.6.7. 2 Reg.10.29. 2 Chron.13.13. Jer.32.40. Denique אַחֲרֵיהֶם post eas, Gen.41.3, 19, 6, 23, 27. Ruth.2.9. De hac autem particula, variaz sunt notandaz Phrasiologiaz in textu usitatæ, quæ sequuntur; כֵּן אַחֵר vel אַחֲרֵי Gen.18.5. &c. est idem quod אַחֵר Adverbialitèr, post, postea; Illud autem, Prov.24.27. אַחֵר בֵּיתִיךָ אַחֵר, postea ædificabis domum tuam; ubi, vau tantum est conversivum. Sic & Hof.3.5. Prov.20.27. Pfal.73.24. Sed dicitur & de loco, in postica parte, ponè, retrò, Gen.22.13. Item, notat & præ-existentiam causæ, cur res non sequi debeat; ut Prov.20.25. אַחֵר נִדְרִי, post vota considerare; Et Gen.18.12. אַחֲרֵי בָלוֹתִי postquam senui; sic Eccl.7.14. עֲלֵדְבַרְתָּ שְׁלֹא מֵאַחֲרָם. אַחֲרָיו מֵאַחֲרָה; i. e. adeo ut homo non inveniat quicquam post ipsum; h. e. inveniat, omnia esse in Deo, & post Deum omnia esse nihil; & quod nihil possit assequi post Deum, ut perveniat ad gloriam ejus; Item, Jer.13.25. אַחֲרֵי מַתִּי est pro עַד מַתִּי quousque? Item, interdum, אַחֲרֵי post me, ponitur pro, בְּאַחֲרֵי, retrò, in secessu; ut Prov.28.23. & אַחֲרֵי אֲדָם מוֹכִיחַ redarguens, hominem secretum, seu seductum; estque nomen, vel adverbium; confer cap.29.2. Item, אַחֲרָיו post illum; est & post illud, postea, ex ordine, Eccl.6.12. 9.3. 10.14. ubi מֵאַחֲרָיו, &c. Deindè, ii. Hinc, No. אַחֵר m. alius, alter, quasi posterior, qui est post primum, vel priorem; non ipse; est nomen ex piel formatum; & occurrit, Gen.4.25. 29.19. 30.23. 37.8. 43.14. & 22. &c. Job.8.19. Pfal.16.4. 109.8. & 13. Prov.25.9. &c. Zach.2.7. (50.circ.l.) וְאַחֵר & alius, Job.31.8. Isa.65.22, & 23. Item, אַחֲרָיו alius, 2 Reg.6.29. 2 Chron.3.11, & 13. & לְאַחֵר Job.31.10. Isa.42.8. 48.11. alteri, alij, seu ad alium, &c. In pl.m. אַחֲרֵים alij, aliorum, alios, &c. Gen.8.10, 12. Exod; 20.3. 23.13. Lev.6.4. Deut.5.7. 6.14. 7.4. 8.19. 11.16. & 28. 13. 37. & 14. 17.3. 18.20. 28.36. & 64. 29. 25. 30. 37. 1.18. & 20. Jof.23.16. 24.2 & 16. Jud.2.12, 17, 19. 10.11. 1 Sam.8.8. 19.21. 26.19. 28.8. 1 Reg.9.6. 11.4. & 10. 14.9. 2 Reg.5.17. 17.7. 35.3. 7.38. 22. 17. 1 Chron.23.16. 2 Chron.7.19. & 22. 28.28. 30.23. 34.25. Ez.1.10. Job.31.10. 34.24. Eccl.7.24. Jer.1.17. 7.7. 9. 11. 10. 13. 10. 16. 11. 35. 15. 7.18. 16. 13. 19. 4. & 13. 22.9. 25.6. 32.29. 44.3. 5. 8. 14. Ezech.42.14. 44.19. Dan.12.5. Hof.3.1. Cum præf. אַחֲרֵים alij, ad alios, Neh.5.4. Pfal.49.11. Prov.5.9. Jer.6.12. 8.10. וְאַחֲרֵים & alij, Dan.11.4. forma hæc pl.m. אַחֲרֵים alij, alteri, vel alieni; est ob- sub- n, quasi à singulari, אַחֵר vel אַחֲרֵי &c. In Exod.20.

3. non erit tibi אלהים אחרים Deus alius, vel Dii alii;
i.e. non dabis gloriam meam ei, qui non est id, quod ego
sum; ita loquitur habitans in rubo; Esa. 42. 8. gloriam
meam non dabo לאחר alteri, nempe ei, qui non est
Jehovah, Deut. 32. 27. non Deus; ibid. v. 17. 21. intelli-
gitur

gitur gloria justitiæ donatæ, illuminationis gentium, & salvationis; Sic Psal. 16. 4. אחר אחר alium dotarunt, i.e. non-Deum, non-Christum, non-Regem, &c. In plur. masc. semel etiam est cum more Chaldaico, viz. אחרין alii, Job. 31. 10. In fam. אחרת alia, altera, aliud, Gen. 26. 21. & 22. Exod. 21. 10. Num. 14. 24. Deut. 29. 27. Jud. 11. 2. 1 Sam. 21. 10. 1 Chron. 2. 26. Jer. 22. 26. 36. 28. & 31. cum præf. אחרת alia, aliam, &c. Gen. 17. 21. 1 Reg. 3. 23. 7. 8. 2 Chron. 3. 12, 13. & 32. 5. Ezech. 40. 40. אחרת alii, alteri, Ezech. 41. 24. & אחרת ab alia, 2 Sam. 13. 16. In plur. אחרת alii, aliz, alia, Gen. 29. 27. & 30. 41. 3. & 19. Lev. 14. 42. Item. iii. Hinc, אחר retro, retrorsum, posterum, posterius, posterior pars, & Item, occidens, &c. nam sic Occafus, vel mundi plaga occidia dicitur, quod retro sit, facie hominis ad Orientem conversâ; Unde & Oriens dicitur קדם i.e. pars anterior; juxta quem ordinem, & meridies ad dextram, & Septentrionalis regio ad levam esse dicitur; ut hic monet Kimchi. Occurrit autem אחר posterum, posterius, vel retro, retrorsum, Gen. 49. 17. 2 Sam. 1. 22. Psal. 9. 4. 35. 4. 40. 15. 70. 3. 44. 11. & 19. 56. 10. 78. 65. 129. 5. 139. 5. Isai. 1. 4. 28. 13. 42. 16. 44. 25. 50. 5. 59. 14. Jer. 15. 6. 38. 22. 46. 5. Lam. 1. 8. 13. 2. 3. cum præf. אחר & retro, 1 Chron. 19. 10. 2 Chron. 13. 14. Job. 23. 8. Ezech. 2. 10. אחר in posteriore, in fine, postremo, seu tandem, Prov. 29. 11. אחר retro, retrorsum in posterum, Psal. 114. 3. & 5. Isai. 41. 23. 42. 23. Jer. 7. 26. in אחר in posteriore, Isai. 9. 12. 23. & אחר & retro, 2 Sam. 10. 9. Et interdum in forma pl. Constr. sic, אחר posteriora, partes posteriores, Exod. 26. 12. & cum Aff. אחר posteriora mea, Exod. 33. 23. אחר posteriora ipsorum, 1 Reg. 7. 25. 2 Chron. 4. 4. Ezech. 8. 16. Dein, iii. Hinc, אחר m. posterior, postremus, posterius, postremum, posterum, Psal. 48. 14. 78. 4. & 6. 102. 19. Prov. 31. 25. Isai. 30. 8. 44. 6. 48. 12. cum præf. אחר & posterior, seu postremum, Job. 19. 25. אחר posterior, postremus, Exod. 4. 8. Deut. 11. 24. 24. 3. 29. 21. 34. 2. Ruth. 3. 10. Neh. 8. 19. Jer. 50. 17. Joel. 2. 20. Hag. 2. 9. Zach. 14. 8. & אחר & posterior, vel posterius, &c. Isai. 9. 1. vel 8. 23. In plur. אחר posteriores, postremi, ultimi, Gen. 33. 2. 2 Sam. 19. 12. & 13. Ezr. 8. 13. Job. 18. 20. Isai. 41. 4. אחר & posteri- ores, 2 Chron. 9. 29. אחר posteriores, postremi, &c. 2 Sam. 22. 52. 1 Chron. 23. 27. Eccl. 4. 16. & cum ! cop. 1 Chron. 29. 29. 2 Chron. 12. 15. 16. 11. 20. 34. 25. 27. 26. 22. 28. 26. 35. 27. & אחר posterioribus, Eccl. 1. 11. Et in sing. fam. אחר posterior, ultima, novissima; Unde cum præf. אחר in posteriore, in postremo, i.e. postea sive in extremo; nam feminino utuntur Hebraei, ubi nos neutro; atque Hebraicè, in hac phrasi, subauditur nomen פעם significans vicem, &c. Occurrit autem, Deut. 13. 10. 17. 7. 1 Sam. 29. 2. 2 Sam. 2. 26. 1 Reg. 17. 13. Dan. 8. 3. & אחר & sicut posterior, seu postrema, Dan. 11. 29. & אחר ad postremum, Num. 2. 31. Eccl. 1. 11. Item v. Hinc, אחר retro, retrorsum, Gen. 6. 23. 1 Sam. 4. 18. 1 Reg. 18. 37. 2 Reg. 20. 10. & 11. Isai. 38. 8. [אחר m. Chald. alius; vide inter Chaldaicas voces Biblicas] Sic & vi. Hinc & No. אחר f. posteritas, postremum, extremum, posterius, finis, consequens; Item, merces, &c. Deut. 11. 12. Job. 42. 13. Psal. 37. 37, 38. Prov. 23. 18. 24. 14. & 20. Eccl. 7. 10. Isai. 46. 10. Jer. 29. 10. 50. 12. Dan. 12. 8. cum præf. אחר & posterius, seu extremum, Eccl. 10. 13. Sic, אחר in postremo, ulti-

mo, vel extremo, &c. Gen. 49. 1. Num. 24. 15. Deut. 4. 30. 31. 29. Psal. 139. 9. Isai. 2. 2. Jer. 23. 2. & 30. 23. 48. 46. 49. 39. Ezech. 38. 8. & 16. Dan. 8. 19. 10. 14. Hof. 3. 5. Mich. 4. 1. & אחר in postremo, Dan. 8. 23. & cum Aff. אחר posterius, seu extremum meum; Num. 23. 10. אחר posterius, seu ultimum nostrum, Jer. 12. 4. אחר & posterius tuum, Job. 8. 7. אחר idem, fam. vel & posteritas tua, Ezech. 23. 25. אחר (cum sægol, ob paulam) in posteriore, seu postremo tuo, Deut. 8. 16. Prov. 5. 11. 19. 20. Sic אחר in postremo, seu extremo tuo; Jer. 31. 16. אחר & postremum vestrum, Am. 4. 2. Sic & אחר posterius, seu posteritas ejus, Psal. 109. 13. Prov. 23. 32. & posterius, seu posteritas ejus, Num. 24. 21. Prov. 29. 2. Jer. 17. 11. אחר posteritati ejus, Dan. 11. 4. אחר posterius, seu extremum ejus, f. Isai. 47. 7. Lam. 1. 9. אחר & posterius, vel Posteritas ejus, Prov. 5. 4. 14. 12. 16. 25. 14. 13. 20. 21. Am. 8. 10. אחר in postremo ejus, Prov. 25. 8. אחר extremi, seu ad extremitatem ejus, f. Jer. 5. 32. Item, אחר posterius, finis eorum, Deut. 32. 20. אחר & postremum, seu posteritatem eorum, Am. 9. 1. אחר ad finem suum, Deut. 32. 29. Ps. 73. 17. אחר finem eorum, fam. Isai. 41. 22. Denique, vii. à Radicali אחר post, postea, &c. est verbum אחר in kal, tardavit, moram fecit, remoratus est, posterior fuit, distulit; idem significat quod אחר distulit, q. d. posterioravit; ut in fut. kal i. sing. cum præf. אחר & moratus sum hætenus, Gen. 32. 4. forma Chald. quasi contractè, persynæresin, אחר primâ rad. abjectâ; pro אחר (& sic fut. esset אחר pro אחר; & אחר pro אחר &c.) vel certè est à verbo אחר de quo infra; 70. reddunt אחר & col. kal. In pihel, אחר vel אחר tardavit valde, distulit, procrastinavit, Gen. 34. 19. Et in 3. plur. præf. pihel, אחר Jud. 5. 28. tardaverunt, differunt, seu distulerunt; est cum sægol, pro Tzere, propter sequens ח, cum Catephsægol, pro אחר seu אחר. Et in fut. piel, אחר tardabit, Deut. 7. 10. Hab. 2. 3. & in 3. f. אחר idem, tardabit, f. Isai. 46. 13. ut & in 2. sing. m. אחר differes, Exod. 22. 29. Deut. 23. 21. Eccl. 5. 3. vel tardes, tardato, Psal. 40. 18. 70. 6. Dan. 9. 19. & in 2. pl. m. אחר remoremini, Gen. 24. 56. Item, in part. piel, pl. m. cum præf. אחר (à sing. אחר) morantibus, Prov. 23. 30. & in Constr. אחר morantes, Isai. 5. 11. In hiph. אחר fecit, seu fivit tardare; Unde fut. hiph. cum ! conv. præf. אחר & tardavit; seu, & fivit ut tardaret, 2 Sam. 20. 5. ubi ! est loco א, ex Chaldaismo; forma autem regularis, fut. hiph. esset אחר &c. Quidam autem volunt אחר, esse fut. kal, ad formam אחר si forum attendas. Alii verò volunt pertinere ad Rad אחר id vide.

Rad. 55. אחר, est nomen Radicale pluriliterum, plur. masc. Satrapæ, vel dignitas inter Persas; erant principes & consilarii magni, qui jugiter manebant ante Regem, & ejus videbant faciem; nam componitur ex Chaldæo אחר i.e. magnus, רר habitavit; & פנים, facies; secundum Kimchi, & alios; quinque legitur; Esth. 9. 3. cum præf. אחר, & principes; sic & cap. 8. 9. & 36. Et in Constr. אחר Satrapis, Ezr. 8. 36. & Esth. 3. 12. absque præf. Item, Chald. emphaticè אחר principes, seu Satrapæ, Dan. 3. 2.

Rad. 56. אחר, Nomen item pluriliterum plur. masc. muli; teste Kimchi; quod sint animalia magna, ex duabus speciebus, viz. ex equa & asino; Unde Esth. 8.

9. scribitur **מטב** mulos; & mox sequitur filios **מטב** equarum; nam equus, vel potius, ut Kimchi videtur dicere, equa, in Lingua Arabica vocatur **מטב**; occurrit etiam ibid. v. 14. Alii Dromades exponunt; Alii Camelos velocissimos; Alii Cursores Regios, &c.

Rad. 57. **מטב** Nomen Radicale masc. rhamnus; virgultum spinosum; genus spinæ, vel sentium, asperissimum aculeis, & flore gratissimum; fauciat corpora aculeis suis, eosque recta spargit, non ut cæteri, aduncos; hinc etiam, ab Aphris, seu Panis & Arabibus dicitur & Atad; Occurrit Psal. 58. 10. antequam sentiant ollæ vestræ **מטב** rhamnum, h. e. calorem à spinis succensis sub illis; ubi David de pomis, **מטב** spinam: olla autem pro civitatibus ponitur in parabola, Ezech. 11. 3. Occurrit & cum praf. **מטב**, rhamnus, Gen. 50. 10, 11. Jud. 9. 14, 15. Col. Rad. hæc autem spina juxta Josephum, lib. 5. Antiq. c. 11. & Scripturam, Jud. 9. 15. præcipuam naturâ vim habet proferendi ignem; quod alii, eo loco, miraculo tribuunt; in loco autem Gen. 50. 10. ad aream **מטב**, rhamni, seu rhamnorum; appellatur hæc area à rhamnis quibus erat circumfcripta; nam emphasis nominibus propriis, maxime virorum, adscribi non solet; à quibusdam, hoc genus spinæ, putatur esse kynosbaton, sentis-canis, seu rubus caninus.

Rad. 58. **מטב**, contra dicitur **מטב** vel **מטב** lenitèr, seu lenitèr, incessit; (cognitionem habet cum **מטב** declinavit;) iter fecit, scil. juxta communem incessum, non festinanter; Radix autem hæc non occurrit in textu verbalitèr; sed indè, i. **מטב** lenis, lenitas, lenitudo; sed in textu potius Adverbialitèr, & scribitur cum Patach, **מטב**, ut Participula Adverbialis; quietè, pedetentim; lenitèr, lentè, paulatim & absque strepitu; nam de gressu lento dicitur; 1. Reg. 21. 27. & ambulavit **מטב** quietè, aut pedetentim; Kimchi autem **מטב** lentè, ut solent tristes. Col. absque praf. ut notat Masoreth; Illudigitur Job. 23. 11. & non **מטב** declinabo, vel declinavi, seu deflexi; pertinet ad Rad. **מטב**; nam omnia hujus Radicis & significationis sunt cum patach, etiam in Pausa; quidam autem huc referunt Hof. 11. 4. **מטב** & tunc veteres, clementèr erga eum me continebam; vel quietè eum comedere faciam; plerique verò, referunt ad **מטב**, ubi vide; cum praf. **מטב** lenitèr, quietè; q. d. ad lenitatem; ut 2 Sam. 18. 5. **מטב** lenitèr mihi, sive quietè propter me puero, sub. habetote vos; vel ad lenitudinem puero meo; vel lenitèr mihi puerum tractate; &c. Item, Esa. 8. 6. aquas quæ vadunt **מטב** lentè, quietè; Hieron. cum silentio; Item, **מטב** cum **מטב** sub **מטב**; Job. 15. 11. Et verbum, seu res est **מטב** quietè, placidè, sine strepitu aut impetu, &c. semel etiam cum Aff. **מטב** Gen. 33. 14. ad lenitatem, seu commoditatem meam; cum quiete meâ; vernaculè (i. e. Gallicè) à monaise, Merc. Et sic usum habet nominis; ubi Dagesh in **מטב** ostendit radicem esse **מטב**; Chald. ibi habet **מטב**; Deindè ii. Hinc nomen masc. **מטב** lenitudo, quies; ad quod nomen quidam reducunt præced. **מטב** cum praf. & Aff. idque Analogicè & Grammaticè satis; Sed alibi non extat in sing. & in plur. masc. **מטב**, significat incantatores, seu præstigiatores; & q. d. susurratores, qui scil. verbis secretis & lenibus susurrant in adjurationibus creaturarum; occurrit autem in p. m. cum praf. **מטב** præstigiatores; Esa. 19. 3. Chald. **מטב**; & convenit etymon; nam **מטב**

est silentio; nam Mystra, proculdubio, indicantur; qui nescio quæ arcana musitare solent; Kimchi intelligit maleficia quæ fiebant in quiete, vel genus fascinationi quod occultè fit; licet plerique, ut dictum, maleficos & incantatores exponunt; quasi Arcanos dicas, qui secreta verba insusurrant; quod rectius videtur; notandum autem quosdam putare nomen **מטב** per Apharefin Literæ **מטב** à **מטב** efformatum esse; hoc enim est involvere, velare, abscondere; quasi, absconditè; lenitèr & absque strepitu, diceret; ita ut **מטב** & **מטב** sint, ut **מטב** & **מטב**; gens, natio; ubi **מטב** putatur etiam esse Radicalem.

Rad. 59. **מטב** est, obturare; compressit in arcum, constipavit, occlusit; & dicitur de auribus, labiis, & fenestris; cognitionem habet cum **מטב** obstruxit, **מטב** occlusit, **מטב** occlusit, & **מטב** obturavit. Occurrit in kal, tantum in Participiis, ut in Benoni **מטב**, vel **מטב** obturans, occludens, Prov. 17. 28. 21. 13. & Esa. 33. 15. Sic in Pahl **מטב** occlusus, obturatus; Occurrit tantum in plur. ut in p. m. 1. Reg. 6. 4. fenestras aperitas, scil. intrinsecus, i. e. latas, & **מטב** clausas, i. e. angustas, scil. forinsecus; sic, in pl. F. Ezech. 40. 16. 41. 26. (à sing. **מטב**) clausas; & cum praf. Ezech. 41. 16. **מטב** [fenestras] clausas; i. e. angustas forinsecus; ut exponit Kimchi; Si enim penitus fuissent clausæ, non possent appellari fenestras; Ità Pag. Doctores tamen alitèr sentiunt; foris scil. latas fuisse, intus verò angustas; Chaldaus quidem expressè vertit aperitas intrinsecus, & clausas foris; & tales solent esse nostrorum Templorum fenestras; Hieron. non incommodè, obliquas vertit, quasi in arcum compressas, & prospectu angustas dicas; ità Merc. Certum est fenestras, aut exterius, aut interioris arctiores fuisse & conniventes; Cocc. Et fenestras compressas, i. e. foris angustas, & interioris latas; Av. vel sic, fenestras clausas, i. e. angustas, quasi clausæ viderentur; vel clausæ scil. vitro; Bu. lex. Et fecit domui fenestras prospectu angustas; Forst. ad 1. Reg. Et fenestras angustas circa exedras; idem. ad Ezech. 40. In high. **מטב** fecit obturatum & compressum, compressit, seu obturavit; Undè in fut. High. **מטב** & contra dicitur **מטב** obturabit, seu obturat; Psal. 58. 5. Col. Rad.

Rad. 60. **מטב** Radix non usitata, sed indè Nomen **מטב** masc. tapetum; textum; funis, funiculus; & fila ex quibus lintea fiunt; Undè &, pro ipsis linteis ponitur; Metonymicè, tænia, tæna; lineamentum; lodix habens funiculos in extremitate linteos; Velamen linteum & subtile quo utimur in lectisterniis; vel, extremitas linteorum quæ ab infulis pendet; Idem videtur velle Chaldaus, per **מטב**; nam, **מטב** est opere; Sed **מטב** est in Targ. pro **מטב** & **מטב** funibus, seu funiculis; cogn. cum **מטב** extendit, nam lodix est operimentum, quod super lecto extenditur; hinc Latine tæna, tæniola, &c. Occurrit autem Prov. 7. 16. interfectis **מטב** fune Egypti, i. e. fune byssino Egyptio, qui erat pulcherrimus; undè quidam interpretantur **מטב**, byssum; tapetes, quidam reddunt; Col. Rad.

Rad. 61. **מטב** obturavit, obstruxit, contraxit, clausit, occlusit; dicitur tantum in textu de oris obturatione, seu occlusionè; Hinc Latini, turo, quod tantum in compositione usurpatur, obturo; & Græcè **μύρω**, janua, quæ claudendo obturat ostium; nè pateat; in fut. kal, **מטב** & contra dicitur **מטב**; undè in 3. sing. fæm. **מטב** pro **מטב** claudat, obturet, occludat, &c. Psal. 69. 16. Col. Rad. verbalitèr.

baliter. Indè autem nomen **מֵיֶמֶר** masc. q. d. præclusus, obturatus; sed intelligitur præcipue **שְׂמאלוֹ** i. e. scævâ, seu scævola, qui scil. impeditus & quasi præclusus est manu dextera ad ministrandum. Occurrit Jud. 3. 15. & 20. 16. **מֵיֶמֶר יָרַד יְמִינוֹ** præclusus manu dextera suâ i. e. impos manu dextera; Bu. Lex. Rabbinî interpretantur per **כְּנֵר** vel **מֵמֶר**; non puto tamen, semper intelligi **מֵמֶר** **אִינוֹ שׁוֹלֵט בְּיָדוֹ** qui non potest uti dextera; sed etiam, qui non utitur dextera; ut ambidextrî; Undè redditur ambidexter; Coc. vir scil. qui utraq. manu, vel scævâ, seu lavâ, utitur ut dextrâ; vel qui finistrâ utitur in suis operibus pro dextera, ac si dextera esset clausa; Pag. Col. Rad.

Rad.62. מ. Infula; quæ alicubi est in ficcitibus maris; & aliquando pro ipsius ficcitatibus Infularum; Item, femel in pl. pro avibus, seu feris infularibus, quæ sunt in Infulis vastis; has aliqui striges appellant; hinc אֵיָא, terra, quæ est circumdata aquis maris, seu infula; Sic autem dicta putatur à quibudam infula מ ab ירה, ave, (de quo infra) quodd, sicut avis in aere volitet, ita ipsa, in aquis, ficca veluti naret; & simili ratione, quâ מ navis appellatur; nam, tam infula, quam navis ficca manet & arida in aquis; Av.& Forst. Sed Nomen מ infula, interdum dicitur etiam regio, provincia; ut, Esa, 20. 6. Occurrit autem מ infula, Job. 22. 30. Isa. 23. 2, 6. Jer. 47. 4. præf. הַיְּמִנִי infula, infula, Isai. 20. 6. Jer. 25. 22. In pl. m. מִן infula, Psal. 97. 1. Isa. 34. 14. 40. 15. 41. 1. & 5. 42. 5. & 10. 49. 1. 51. 5. 60. 9. Jer. 50. 39. Ezech. 27. 8. & 15. cum præf. מִן! & infula, Psal. 72. 10. מִן הַיְּמִנִי infula, infularum; Isa. 66. 19. Ezech. 26. 15, 18, 35. 39. 6. & femel הַיְּמִנִי infula, Ezech. 26. 18. מִן בְּיָמֶיךָ in infulis, Isa. 42. 12. Jer. 31. 9. מִן הַיְּמִנִי infulis, Isa. 42. 15. 59. 18. מִן הַיְּמִנִי ad infulas; In Confr. מִן infula, Gen. 10. 5. Jer. 2. 10. Zeph. 2. 11. præf. מִן! & infula, Esth. 10. 1. מִן בְּיָמֶיךָ in infulis, Isa. 24. 14. מִן ex infulis, Ezech. 27. 6, 7. וּמִן ex infulis, Isa. 11. 11. Notandum autem, quod per הַיְּמִנִי מִן infulas gentium, Gen. 10. 5. intelligitur ea pars mundi, quæ est terræ Canaan ad occidentem; plerique enim filii Japheth in eas terras concesserunt; licet etiam eorum quidam in Asia residerint, ut Medi; hinc explicandæ Prophetiæ, de prædicatione prima Evangelii inter gentes; Vide Psal. 72. 10. 97. 1. Isai. 41. 1. 42. 4. & 12. 49. 1. 51. 5. & Isa. 11. 11. &c. Item, מִן pl. m. significat & bestias sylvestres, deserta, aut infulas incolentes; plerisque sunt aves insulanæ & fera; quibudam ululæ, aliis Feles, seu Catte sylvestres; Isa. 13. 22. Est quasi à sing. מִן insulanus; ab מ infula; vel à voce & sono ululæ, aut quid simile; loco citato, hoc sensu tantum occurrit. Item, מִן, vñ; Eccl. 4. 10. & 10. 16. Sic quidam sumunt 1 Sam. 4. 21. q.d. Ah gloria! In loco autem, Job. 22. 30. Chaldaeus pro negativa particula accipit; quoniam non est innocens; (& sic quidam etiam exponunt nomen מִן כְּבוֹד, q.d. non est gloria) R. Jonah, fumi pro מִן קִיָּים; vir innocens, &c. Item, מִן ubi, &c. Vide in Rad. מִן; vel מִן מִן non, Vide in מִן.

Rad. 63. **יָחַד** inimicitias exercuit, inimicatus est, instavit, odio habuit, contrariam habet significationem verbis **יָחַד** dilexit; **וַיִּחַד** voluit; significat enim male velle, & male afficere; hinc Græcè per inversionem Radicis, **βιάμαι, βιάμαι, & βιάω**, vim infero, & violo aliquem hostiliter; Occurrit verbaliter

semel tantum in prækal. i. sing. cum ! conv. præf. Exod. 23. 22. וְאִי־בָרִי & inimicabor, vel hostiliter infestabo inimicos tuos; 70. אֶשְׂמַשׁ אֶת־הַסָּוֵת, hostis ero hostibus tuis, &c. Indè 1. Nomen Participiale אוֹיֵב vel אוֹיֵב masc. inimicus, hostis, malevolus, vel male afficiens; Exod. 15. 6. & 9. &c. 40. circ. l. Et cum præf. לְ, בְּ, קִי, הֵן. 20. circ. l. Item cum Aff. אוֹיְבֵי, אוֹיְבֵינוּ, אוֹיְבֶיךָ, אוֹיְבֶיהָ, 20. circ. l. In Pl. m. אוֹיְבִים inimici, hostes, Psal. 127. 5. cum præf. לְ אוֹיְבֵיךָ in inimicos, Pl. 139. 22. Thren. 1. 2. & אוֹיְבֵיהֶם ab inimicis; Psal. 68. 24. Col. plur. simpl. Et in Confr. אוֹיְבֵי inimici, 1 Sam. 20. 15. &c. & cum præf. לְ, בְּ, קִי, 20. circ. l. cum Aff. אוֹיְבֵי vel אוֹיְבֵי vel, אוֹיְבֵי, hostes mei, Num. 23. 11. &c. & cum præf. לְ, & בְּ, 50. circ. l. Sic אוֹיְבֵינוּ inimici nostri, 1 Sam. 4. 3. in 12. circ. l. אוֹיְבֵיךָ inimici tui, Gen. 49. 8. &c. & cum præf. לְ, & בְּ, 50. circ. l. Item, אוֹיְבֶיךָ inimici tui, fæm. Thren. 2. 16. & cum præf. לְ אוֹיְבֶיךָ inimicis tuis, fæm. Nah. 3. 13. Col. Item, אוֹיְבֵיכֶם inimici vestri, Lev. 26. 7. &c. 25. circ. l. Item אוֹיְבֵי inimici ejus, vel inimicorum suorum, &c. Gen. 22. 17. &c. & cum præf. לְ, & בְּ, 30. circ. l. Sic אוֹיְבֵיהֶם inimici ejus, fæm. Jer. 12. 7. Thren. 1. 5. Denique אוֹיְבֵיהֶם inimici eorum vel sui; Lev. 26. 36. &c. & cum præf. לְ 40. propè 1. Deindè, ii. אוֹיֵב, finimicitia; אֶת־שׂוֹנְאֵי, odium summum amplius enim est quàm שׂוֹנְאָה odium; hoc enim aversionem & fugam, tantum; illud etiam, nocendi & destruendi cupiditatem notat; Occurrit Num. 35. 22. & cum præf. לְ וְאִי־בָרִי & inimicitiam, Gen. 3. 16. & בְּאִי־בָרִי per inimicitiam, Num. 35. 21. & in Confr. אִי־בָרִי finimicitia; Ezec. 25. 15. Item & 35. 5. Col. iii. אוֹיְבֶיהָ, vel אִי־בָרִי finimica; Sed bis tantum occurrit, idque cum Aff. 1. perf. sing. Sic אוֹיְבִי inimica mea; Mic. 7. 8. & 10. Col. Notandum autem; quod אוֹיֵב inimicus; dicatur םֶ אֶת־שׂוֹנְאֵי, h. e. Diabolus; Psal. 8. 3. & 44. 7. ut in N. T. Mat. 13. 39. & Luc. 10. 19. &c.

Rad. 64. מִן m. nomen Radicale, vapor; 70. *πνεῦμα*,
νεφέλη; Kimchi, נֶבֶל nubes; Item הַעֲשֵׂן הַמֵּן הָאֶרֶץ
fumus ascendens ex terra; hoc sensu, occurrit bis cum
præf. וְאֵיזֵר & vapor; Gen. 2.6. & cum præf. & Aff. וְאֵיזֵר
ad vaporem illius; Job. 36.26. & sic, secundum Masoram
legitur נֶבֶל, absque jod. Deinde, וְאֵיזֵר est calamitas, nocu-
mentum, perniciēs, exitium; interitus; Metapho-
ricè scilicet quod, quæ evaporant, intereant, & in nihilum
quasi abeant; nubis enim significatio primaria hujus loci
videtur; Atque inde à nube & pluvia noxiâ plantis su-
perveniente, ad calamitatem transferitur, quæ est impro-
viso accidit; cogn. cum וְאֵיזֵר, titio, aduersionem habens cum
vapore tanquam exitium suum; hinc, אֵיזֵר nocumentum.
אֵיזֵר, אֵיזֵר noceo, lædo; אֵיזֵר perniciēs, אֵיזֵר Pluto,
Infernus, &c. serenitas & lux lætitiæ symbolum est; vapor,
nebula, nubes, & tenebræ, significant אֵיזֵר, אֵיזֵר
tristitiam, perplexitatem; Job. 31.3. הֲלֹא אֵיזֵר לְעַל
annon Calamitas injusto? 70. ἀπώλεια; & v. 23. אֵיזֵר
אֵל calamitas Dei, h. e. אֵל, divinitus immissa;
Occurrit & Job. 21.30. Jer. 48.16. & 49.8. & cum præf.
וְאֵיזֵר & calamitas, Job. 18.12. וְאֵיזֵר in calamitatem,
Prov. 17.5. Item cum Aff. וְאֵיזֵר calamitas mea; 2 Sam.
22.19. Psal. 18.19. Item, אֵיזֵר; sed in pausa אֵיזֵר ca-
lamitas tua; five afflictionis tuæ; Prov. 27.10. [locus
ille & vox hæc, desunt in Bu. Conc.] Sic וְאֵיזֵר &
calamitas vestra, Prov. 1.26. בְּאֵיזֵר in calamitate ve-
stra

fra, Prov.1.25. Item, אור calamitas ejus, Prov.6.15. Obad.13. Denique אור calamitas ipsorum; Deut.32.35. Job.21.17. 30.12. Prov.24.22. 27.10. Jer.18.17. 46.21. 49.32. Ezech.35.5. Obad.13. Col. Rad.

Rad. 65. אור Rad. non usitata; Indè verò אור ubi?

אור; Interrogativa particula, quæ quæritur in quo loco aliquis sit; Cogn. cum אור quorum? Interrogativum

ad locum; hinc אור אור ubi? est quæsitivum loci, de quo nullum extat vestigium, ut de eo tanquam vagè, seu vagâ mente quærat; Occurrit Gen.18.9. 19.5. &c. 40.

propel. cum præf. אור אור ubi? Jud.6.13. 2 Sam.12.3.

Job.17.15. 21.28. Isa.15.13. Jer.2.27. & 37.19. Et cum Aff. אור pro אור Gen.3.9. אור ubi es tu? sic אור ubi

ille? 2 Reg.19.13. Job.20.7. Mic.7.10. & אור אור ubi est ille? Exod.2.20. Job.14.6. Item אור ubi sunt illi?

Isai.19.12. Nah.3.17. Col. cum præf. & Aff. Quidam autem, in Hof.13.10. putant pro אור, per transpositionem

literarum poni אור ubinam? Sic etiam bis v.14. Ità in Bu. Conc. & Forsterus, sequutus, ut ait, Aquilæ, Septua-

ginta, & Pauli Apostoli versiones, licet plerique alii volunt אור ibi, ut alibi, esse tal. kal. i. sing. ab אור ubi vide.

Indè i. per Apocopen literæ He, idem, ubi? ubinam? Gen.4.9. 16.8. &c. 25. circ. l. Interdum autem admirati-

vè ponitur, qui! aut quomodo! &c. Jer.5.7. ubi super hoc, vel qui, aut quomodo ob hoc parcam tibi? &c. sæpè autem

אור jungitur cum אור, sic אור אור, vel absque Caph אור אור q. d. ubi hic, & sic interdum est quis, Isa.

66.1. Interdum etiam exponitur quanam? 1 Reg.22.24. quanam? Jer.6.16. qualem, aut quodnam? Eccl.2.

3. [qui textus deest in Bu. Conc.] Item, quidnam? Eccl.11.6. [qui locus etiam deest in Bu. Conc.] Item אור אור exp. ubi, ex quo venis? h. e. undenam? 2 Sam.1.3.

vel ubi scil. est locus, undè venis? Sic etiam אור אור q. d. ubi, undè es? ubi, est scil. locus, undè es? Latine unde-

nam es? nam אור אור est interrogativum loci; Item, אור אור exp. quare? propter quid? ut in loco citato,

Jer.5.7. Sed jungitur etiam אור cum אור, & אור, ubi vide; Item, reperitur etiam אור defectivè scriptum pro אור non;

teste Kimchi; ut Prov.3.14. Et principibus אור (sic enim Masoreth, Jod, quod in Vau protrahitur est, legitur) non (sub des, vel convenit) Sechar; ubi quidam legunt אור

& exponunt concupiscentiam; ab אור hoc sensu, nec principibus concupiscentia fieret; sed potest etiam exponi per ubi; ità ut subaudiatur præcedens אור nè, hoc sensu,

& nè principibus (scil. des vinum) quia dicent, ubi Sechar ad bibendum? vel sic, nè Regibus contingat bibere vinum,

& principibus dicere, ubi ficera? vel, juxta literas אור aut; & principibus, aut ficeram. Sic etiam, ut אור ponitur pro אור; ità & אור pro אור seu אור non; ut 2 Sam.

4.21. & vocavit puerum אור אור i. e. non gloria, dicendo, translata est gloria ab Israele; est per Chirek, pro אור quod & per Chirek pro Tzere invenias, 1 Sam.21.8.

Ab hac igitur voce cum utroque illo puncto, finale i. reser-

carî potest, ut hinc, & ex superioribus apparet; Undè apud Rabbinos, אור אור non est possibile; quod, juxta Eliam, perperam legitur אור; quod esset ubi; Merc. in Pag.

Sed, in loco citato, אור, potest etiam exponi ut, & pro, אור ubi; Sic, ubi est gloria? quia non est in Israel hodiè;

Denique vocula אור significat etiam vā; ut, Eccl.10.16. אור vā tibi terra; 70. אור σοι πόλις; quo sensu etiam 70. sumunt præcedens אור אור q. d. אור, vel אור אור

אור gloria! Sic etiam occurrit, Eccl.4.10. אור אור vā uni; 70. אור אור אור vā uni; & vā illi qui unus, i. e.

solus; est autem אור, ut una dictio, composita ex duabus; & sunt, qui utrumque exponunt, ubi, sed durius;

Item, secundum quosdam invenitur אור defectivum pro אור, vir. ut Job.2.230. eruet אור אור, vir innocens; pro אור אור; alii autem, hoc loco, exponunt אור insulam; &

Kimchi sic explicat, אור אור כל אור אור inno-

cens facit, ut tota provincia evadat suo merito. Deindè ii.

ab hac Radice אור five אור deducitur à plerisque No-

men אור fam. nomen avis; à quibusdam, pica putatur

esse, ab aliis אור, vultur, ab aliis cornix, ab aliis אור אור milvus;

qui sic appellari dicitur à volatu incerto, ubi habitat, aut voliter; vel accipiter, qui ubique locorum

volitat & circumspicit; est genus avis impura, seu im-

mundæ; Occurrit Job.28.7. & cum præf. אור אור milvus,

vultur, vel cornix, &c. Lev.11.14. & Deut.14.13. Col.

Rad. 66. אור Radicalis particula, quomodo? qualiter?

interrogat de habitu & qualitate alicujus personæ, seu rei;

& componi dicitur ex אור ubi; & אור sicuti; præponitur tantum verbis;

ut Jer.2.23. Psal.11.1. 2 Sam.6.9. &c. pro quo, dicitur etiam, אור אור, idem, quomodo? quali-

ter? Psal.73.11. Deut.18. penult. Item, pro ubi; Cant. 1.7. Et sic, videtur esse ab אור, & אור sicut; hoc sensu

etiam scribitur cum Cholem, אור אור ubinam? ex אור ubi?

& אור אור; 2 Reg.6.13. quasi pro אור אור de quo in פה אור; I-

tem, occurrit geminato Caph, אור אור quomodo? Esth. 8.6. Cant.5.3. אור; atque ità potest esse ex אור אור; sic, Esth.6.9. & particula אור, quæ præposita demonstrativis

facit interrogativa; sic, אור אור ubi; ex אור אור hic; sicut etiam אור præpositum, facit ex Demonstrativis אור אור & אור Interrogativa;

ut אור אור quis? 70. אור אור pro אור; Isa. 66.1. Sic ex אור אור hic; אור אור ubinam? &c. Vide אור אור.

Rad. 67. אור fortis vel potens fuit; viribus, vel fortitudine & potentia valuit, invaluit, seu prævaluit; &c. Radix hæc non occurrit in textu verbaliter, sed, varia sunt nomina indè deducta, Radicalem significationem potentia & fortitudinis præ se ferentia. Nam i. Indè nomen אור m. potentia, facultas, virtus, fortitudo; [cogn. cum אור strenuitas] ut, Psal.88.5. ut vir, אור אור sine potentia; impotens, אור אור; vel sine virtute ut viribus; Col. simp. In Constr. est אור אור idem, potentia, facultas; sed occurrit tantum cum præf. אור; ut Gen.31.29. אור אור, est mihi facultas, seu potentia; sic semper ubi occurrit additur nomen אור; viz. Deut.28.32. Neh.5.4. Prov.3.27. Mich.2.1. In quibus etiam semper præfigitur אור. Deindè ii. אור, idem, potentia, facultas, fortitudo; occurrit tantum semel, idque cum Aff. אור אור fortitudo mea; Chald. אור אור; facultas seu potentia mea; à quo habeo omnem facultatem, vitam, motum, vim, efficaciam, copiam; Deindè iii. Hinc Nomen אור m. (concretè) potens, fortis, validus; fortissimus; אור אור; ut, Ezech.3.1.11. אור אור in manu validissimi, seu fortissimi gentium; אור אור אור אור אור; 70. אור אור אור; in quo loco solum appellativè legitur; nam in sing. ferè dicitur antonomastice, de eo, qui sine ullo defectu habet, & potest omnia; Deus, אור אור; ab infinita fortitudine, & potestate sic dictus; undè, à quibusdam Deus fortis semper

אור vā tibi terra; 70. אור σοι πόλις; quo sensu etiam 70. sumunt præcedens אור אור q. d. אור, vel אור אור

per transfertur; (quidam tamen volunt esse decurtatum ab אֵר, sicut à יהוה venit יְהוֹה Isā. 46. 9. ego sum אֵר Deus fortis, qui habet potentiam & sufficientiam; & non est præterea אֵר; occurrit etiam Gen. 14. 20, 22. 16. 13. 17. 1. 21. 33. &c. 190. circ. l. & cum præf. אֵר, מְהֵל לְכָךְ בְּהָרָה; 70. circ. l. passim cum epithetis & attributis venit; Imprimis cum אֵר; Gen. 17. 1. Exod. 6. 3. &c. Item, cum aliis Dei nominibus; ut, אֵר אֱלֹהִים יְהוֹה אֵר אֱלֹהִים יְהוֹה Jos. 22. 22. Sic, Psal. 50. 1. אֵר אֱלֹהִים יְהוֹה; Nominativos hos esse puto; omnipotens, אֵר, Deus, Jehovah; quemadmodum Gen. 33. 20. אֵר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; Omnipotens, Deus Israelis; & Num. 16. 22. אֵר אֱלֹהֵי הָרֹחוֹת; Omnipotens, אֵר, Deus Spirituum; cum Aff. occurrit solum in 1. perf. אֵר Deus noster; is scilicet qui me facit vivere & valere; à quo omnis mea facultas est, & cuius omnis sufficientia pro me est; in Prov. 30. 1. אֵר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל tanquam nomen proprium est; & sonat, mecum Deus fortis, & possum, seu potens ero, & prævalebo. Si Deus mecum sit, aut quia Deus mecum est, valeo, & prævalebo; Item, c. 3. 1. & 4. לְמֹאֵל & לְמֹאֵל q. d. ad Deum fortem, vel in Deo forti. In plur. appellativè frequentius occurrit, אֵר potentes, fortes; אֵר; Job. 41. 17. Psal. 89. 7. & cum præf. אֵר in fortibus, vel inter fortes; Exod. 15. 11. Item in Constr. אֵר, fortes, potentes; sed ita occurrit cum ' in medio, sic, אֵר potentissimi; Exod. 15. 15. 2. Reg. 24. 15. Ezech. 17. 13. & 32. 21. quibus locis אֵר dicuntur potentes terræ, & אֵר potentiores fortium, i. e. duces potentissimi, &c. Item Dan. 11. 36. Dominus dicitur אֵר Deus Deorum, אֵר אֵר אֵר, sine quo potentes nihil possunt. Col. plur. Item iv. Indè Nomen אֵר m. aries; אֵר, a fortitudine, & quod tanquam præcipuus, seu anterior in grege præcedat; & metaphoricè, hominibus tribuitur, & significat fortes, seu duces, qui populum præcedere debent; item, de ædificiis usurpatum, notat frontes, seu prominentias ædium, quas oportet esse prævalidas, ad excipiendum trabes & laquearia; verti possit frontispicia; sed significatum illud pertinet ad אֵר, superliminare; de quo infra; aries autem אֵר dicitur, qui angulum unum jam excessit; occurrit Gen. 22. 13. &c. & cum præf. אֵר, אֵר, אֵר, אֵר 80. circ. l. Item in Constr. est אֵר aries, Exod. 29. 22. & 31. Lev. 8. 18. & 22. 19. 21. Num. 5. 8. Ezr. 10. 19. & cum præf. אֵר, per arietem; Lev. 5. 16. 19. 22. Item, אֵר ab ariete, Exod. 29. 26. Lev. 8. 29. Col. sing. constr. In pl. m. אֵר arietes, Exod. 25. 5. 26. 14. &c. & cum præf. אֵר, אֵר, אֵר, אֵר 60. circ. l. Et in pl. constr. אֵר arietes; occurrit tantum bis, idque cum præf. אֵר & arietes, Gen. 31. 38. Isā. 60. 6. Item, אֵר m. cervus; quasi aries, ferus, vel sylvestris, juxta quosdam; nam אֵר est aries cicur & gregarius; Merc. in Pag. & quia nomen est universale & collectivum, dicitur esse communis generis, seu ἀνέκαυστος; Pag. & Av. Occurrit, Deut. 14. 5. & cum præf. אֵר, Psal. 42. 2. & אֵר Isā. 35. 6. sicut cervus; ut & אֵר & sicut cervus; Deut. 12. 15. & 15. 22. In pl. m. occurrit tantum cum præf. אֵר cervi, Cant. 2. 9. 17. & 8. 13. Sic אֵר sicut cervi; Thren. 1. 6. Col. m. sing. & plur. Sic &, vi. Indè,

אֵר f. cerva, Gen. 29. 41. Et in aliā formā אֵר idem, cerva, Prov. 5. 19. Jer. 14. 5. In pl. f. אֵר, Job. 39. 1. Pl. 29. 9. cervæ; præf. אֵר 2 Sam. 22. 34. Psal. 18. 34. & אֵר, Hab. 3. 18 sicut cervæ; Item, in pl. f. constr. אֵר cervæ; Cum præf. אֵר in cervis, Cant. 2. 7. & 3. 5. quo in loco אֵר intelliguntur, electi gentium. Col. sing. & pl. f. Sed in Psal. 22. 1. אֵר variè exponitur; alii enim, per cervum auroræ, intelligunt initium alicujus cantici; alii verò, instrumentum musicum fuisse; alii verò exponunt stellam matutinam; alii כֹּחַ עֲלֹת הַשָּׁחַר, seu robur & vim ascensus auroræ; Merc. in Pag. & Bu. Lex. Fortè, cerva auroræ, potest esse ænigma, quo significatur Psalms argumentum; Christus enim in Cantico assimilatur cervo, ob velocitatem; Cant. 2. 9. 17. & 8. 13. quocunque autem venit, lucem affert; vide Cant. 4. 6. est enim lux, sol justitiæ. Item vii. Huc referri potest Nomen אֵר m. robur, vis; quod extat semel tantum cum Aff. אֵר robur, seu vis eorum; ut Psal. 73. 4. בְּרִיאֵ אֵר sanus & integer est valor illorum; scilicet in morte non experiuntur cruciatum; dum valent, integri, robusti, & perfectè sani sunt. Deindè, viii. Hinc etiam nomen אֵר m. quod secundum Kimchi, est מְזוּזָה i. e. postis, limen; & כְּפֶה testudo, fornix; Pag. prominentia in janua, ut aries cornua habet prominentia, quibus injuriam propulset, superliminare, vel frontispicium, quibusdam vertitur; limen superius quod incumbit super duos postes laterales januæ, circumstantia luminum, margo fenestrarum, frons ædificii; Vide Hieron. in Ezech. 40. Merc. Aquila quidem, frontem, i. e. frontispicium est interpretatus; Pag. אֵר in ædificiis verti potest projectura; parietis in imò prominentia paulò altior solo, aut pavimento; in qua palmæ ad parietem, & columnæ ponuntur; quales in ædificiis splendidioribus videre est; & ni fallor, in testo suggrunda; Metaphora ab אֵר animali; nam occurrit gressus; extat, Ezech. 40. 14. & 17. & cum præf. אֵר superliminare; ut, 1. Reg. 6. 3. חֲמִשָּׁתַּי חֲמִשָּׁתַּי חֲמִשָּׁתַּי vertuat superliminare; sed malim, quod suppositum postibus, postes, quinta pars; Kimchi אֵר & אֵר confundit; fortasse, ad hunc modum dicitur אֵר Gen. 14. 6. in oppositione אֵר, Deut. 33. 2. h. e. ἡ ὑπερμαχία τῶ ὄρους παρὰ γ. In Constr. est אֵר idem, superliminare vulgò, vel frontispicium; Ezech. 41. 3. In pl. m. אֵר superliminaria, frontispicia; Ezech. 40. 14. & cum præf. אֵר idem, Ezech. 40. 49. 41. 40. sic etiam אֵר, ad limina, vel frontispicia, Ezech. 40. 38. Et אֵר liminibus seu frontisp. Ezech. 40. 10. ubi scribitur tur defect, אֵר, Item, cum Aff. אֵר limina, seu frontisp. ejus, Ezech. 40. 24. 26. 31. & 34. ut &, cum אֵר præf. ibid. v. 9. 21. 29. 33. & 37. Item, Ezech. 40. 16. Occurrit defectivè sine Radicali jod, sic, אֵר limina, seu frontispicia eorum; ubi etiam est cum אֵר, parag. pro אֵר. Item, ix. Nomen אֵר m. planities; quo significatu semel tantum occurrit, Gen. 14. 6. אֵר; ubi Chald. מִישַׁר מִישַׁר, planities Paran; ubi R. Sol. negat omnem planitiem sic vocari, sed illam tantum; ita enim, alias planities, aliis nominibus suis appellari; ut, אֵר, nam illa omnia in Targum explicari per מִישַׁר planitiem. Item, x. אֵר & אֵר; Item, אֵר quercus; videantur sub Radice אֵר & אֵר; ut &, אֵר planities; ibidem; vel sub Radice אֵר

nam huc non ita propriè referuntur, quum carcant se-
cunda Radicali jod.

Rad. 68. **ΔΙ** terribilis, formidabilis, vel crudelis fuit; radix hæc non est in textu verbaliter; sed, ab hoc verbo inusitato, quod formidinem significat; derivatur, i. Nomen **ΔΙ** terribilis, formidabilis, terrificus; ἐκπαληλός; 70. φοβερός; Hab. i. 7. Indè Græcè, **ὠμός** crudus, erudelis; & **ὠμότης** crudelitas; & fortè hinc Latine, immanis. Deindè, ii. hinc **ΔΙ** f. terrifica, formidabilis; Cant. 6. 4. & 10. Col. Item, iii. Indè **ΔΙ** f. terribilitas, terror, formido; immanitas, horror crudelis;

τὸ ἐκ πλῆκτε; 70. φ6β9, quod est יִימור, timor; Gen.
 15.12. Deut. 32.25. Job. 39.20.. 41.7. Isai. 33, 18. & cum
 praf. יִימָה cum terrore, Ezr. 3.3. Item semel cum du-
 plicata litera fæminini generis; יִימָתָה; יִימָתָה (ad
 augendam significationem) formido maxima, terror im-
 manis, Exod. 15.16. in constr. יִימָתָה terror, horror,
 Prov. 20.2. & cum Aff. יִימָתִי terror meus, Exod. 23.27.
 Job. 33.7. Sic, יִימָתָה & terror tuus, Job. 13. 21.

Item, iv. Indè אַיִמִּים vel אַיִמִּים, pl.m. terribilitates; Item, homines terrifici, crudeles & horribiles; & sic vo-

cabantur Hanakim, Gigantes; Emim, seu Emei dicti, quasi terrifici & formidabiles, quod videntibus essent terrori. Item, appellantur hoc nomine sculpilia, seu Idola, quasi terricula, quod terrorem potius quam tranquillitatem animis cultorum suorum afferant; ut Kimchi scribit; Jer. 50. 38. vel terriculamenta, i.e. daemones terribiles hominibus; Occurrit autem גִּיגָנִים Gigantes terrifici; Deut. 2. 11. Job. 20. 25. Et cum præf. תְּרִיפִים Emim, i.e. crudelitates; Gigantes, seu crudeles tyranni, Gen. 14. 5. Deut. 2. 11. Item, וְרִבְאִיִּים & in terriculis, seu terriculamentis; Jer. 50. 38. Item, in constr. cum Aff. תְּרִיפִים terribilitates tuæ; seu terrores tui; Psal. 88. 16. Col. Rad. Hebr. sed inde etiam Chald. אִימָתָא masc. terrificus, terribilis, formidabilis; in plm. אִימָתִין terribiles, formidabiles; sæpè in Targ. ut Isa. 28. 6. & Hab. 1. 7. &c. Undè in sæm. אִימָתִינִי terrifica; sed semel tantum occurrit cum præf. & per apocopen ultimæ literæ תְּרִיפִים, & terribilis, Dan. 7. 7. ubi etiam sægol est pro Tzere.

Rad. 69. **לֹא**; particula negativa; non, nihil; Item, nemo, nullus; non est; nam opponitur **וְ** est; Occurrit, Gen. 2. 5. 30. 1. Exod. 32. 32. Jud. 9. 15. & 20. 1 Sam. 10. 14. 2 Reg. 2. 10. Isa. 37. 3. In pausa, est cum cāmēt **לֹא**, idem, non, &c. Exod. 17. 7. Lev. 26. 37. &c. 10. 1. & cum praf. **לֹא** & non; 1 Sam. 9. 4. Job. 3. 9. Pfal. 69. 21. &c. 8. l. in pausa, **לֹא** & non, Prov. 14. 6. 20. 4. sic cum aliis praf. **לֹא** quasi nihil; quod elliptice etiam usurpatur, pro tanquam, sicut, vel quasi nihil, scilicet, abest; h. e. penē, ferē, &c. occurrit autem Pfal. 39. 6. 73. 2. Ifai. 40. 17. 41. 11, 12. Hag. 2. 3. Et **לֹא** ad nihilum. Isa. 40. 23. Item, **לֹא** ex nihilo; praf. nihilo; magis quān nihilum; Item, unde? unde nam? pro **לֹא** &c. Occurrit Gen. 29. 4. 42. 7. &c. 12. l. Et cum praf. **לֹא** & unde? Jos. 9. 8. Isa. 39. 3. Sed, in 2. Reg. 5. 25. defectivē occurrit, sic, **לֹא** pro **לֹא** unde nam? quando autem occurrit pro **לֹא**, vide infra in **לֹא**. Notandum autem particulam hanc negativam, praterito

& futuro nunquam jungi; & usurpari tantum, ubi sententia membrum aliquod est; In continuatione autem sententiarum, scribitur אֵין אֵין, non, ut 1 Sam. 26. 12. אֵין רֹאדָה אֵין יָרַע וְאֵין מִקִּי non est videns, nec cognoscens, nec evigilans, &c. Et, ut dictum, plerumque negat EST secundi Adjecti, quod dicitur; ut Psal. 14.

1. dicit stultus in corde suo, אלהים non est Deus, five negat ὁ παρρησιῶν existentiam, atque ita vicem prædicati implet; ut Exod.8.10. אין כִּיהוָה אלהינו non est, sicut Jehovah Deus noster; nihil est ipsi simile, aut par. Item; Notandum etiam, quod forma אין amat postponi; ut, אין הוּא homo non erat, Gen.2.5. forma verò אין amat præponi nominibus; ut Jud.7.14. ואת אין non est hoc; nisi gladius Gideonis; sed postponitur etiam, quando aliquid succedit, - ut Gen.40.8. ואתו אין פוֹתֵר pro פוֹתֵר אִתּוֹ; ut c. 41.8. Sic, Thren.5.8. Occurrit autem forma אין frequenter, ut Gen. 11.30. 19.31. 20.11.&c. 300.circ.l. Item, cum præf. sępę; ut ואין & non, Gen.39.11. 41.8,24.&c. 200. circ.l. Item, ואין interrogativę, annon? anne? Jud.14.3. 1 Reg.22.7. & 2 Reg.3.11. Item, 2 Chron. 18.6. & Jer.49.7. Col. Sic etiam, cum aliis præf. ut, בִּינִי in non; dum non; absque; Prov.5.23. 8.24. 11.14. 14.4. 15.22. 29.17. Isai.57.1. Ezech.38.11. Et cum copula præf. ואין & in non, & absque, Prov.26.19. Isai.59.10. Item, ואין ad non, ut non, 1 Chron.22.4. & 2 Chron. 14.11. &c.8.l. וְאִין & cui non, Isai.40.28. Col. Sic ואין a non, absque, eod quod non, Isai.59.6.11. 20.2.&c.30. circ.l. וּמֵאִין & absque, Jer.33.10. Item, שְׁאִין quod non, Psal.146.3. Col. cum Aff. etiam, sępę occurrit; ut אֵינִי non ego, Exod.5.10. Deut.1.42. 4.22. Isai.1.15. Jer. 14.12. 37.14. cum præf. אֵינִי non ego, Job.7.8. & 21. Psal.39.14. Col. Item, אֵינִי non tu, Gen.20.6.43.5. Exod.8.21. Jud.12.3. 1 Sam.19.11. 2 Sam.19.8. Neh. 2.2. Eccl.11.5. & 6. אֵינִי & non tu; 1 Reg.21.5. Ezech. 28.9. Et אֵינִי & non tu, sęm. Ezech.26.21. 27.36. אֵינִי non tu, Jer.7.19. Col. cum hoc Aff. Sic & אֵינִי non vos, Deut.1.32. 4.12. 2 Reg.12.8. Ezech. 20.39. Mal.2.9. Col. Item, אֵינִי non ipse, Gen.30.32. 31.2,5.&c. 30.circ.l. אֵינִי & non ipse, Gen.5.24.&c.15. l. Sic אֵינִי non ipsa, Lev.11.26. 31.21, & 26. Zach. 8.10. Item, אֵינִי non illi, 2 Reg.17.26. & 34. Psal.104.36. &c. & cum l' præf. 20. circ. l' pro quo dicitur &, אֵינִי non ipsi, Psal.73.8. & cum præf. l' Psal.59.14. Col. ab hoc etiam אין plerique deducunt וא, & legendum dicunt אין per Apocopam, pro אין non, Prov.31.1. vel 4. licet alii legunt וא & exponunt desiderium, à Rad. וָאֵר, ubi vide. Semel etiam occurrit ואין & non 1 Sam.21.8. Unde, per Apocopam אין non, 1 Sam.4.21. Job.22.30. Sic dicitur, בֵּן & בֵּן ut in בְּנֵי; Item, וְאִין ut in וְאִין; וְאִין ut in וְאִין. c. Notandum denique, quod didio אין jungitur tam nominibus, quàm participiis, & partibus indeclinabilibus; præterito verò, & futuro non jungitur, nisi vice capian- tur participiorum; non emm dicimus אֵין non o- peratus est; nec אֵין non operabitur; sed, pro אין in hujusmodi præteritis & futuris usurpatur לא non, ejusdem significantiæ; vice autem Participiorum sępę capitur futurum; ut Jer.38.5. ecce est in manu vestra, quia אין הַמֶּלֶךְ יוכל אתכם רֶבֶר non Rex poterit, pro potest, contra vos quicquam; vel dic, quod non imme-

quod

Aff. sic occurrit mutando ה fam.in ת, sic, אכלתי con-
sumpsit me, Psal. 69. 10. sic אכלתך consumpsit te, Ezec.
28. 18. & אכלתהו consumpsit eum; & אכלתהו idem,
Gen. 37. 20. 33. & Ezec. 19. 12. Item cum Praef. & Aff.
אכלתם & consumpsit eos, Jer. 5. 14. Hof. 2. 14. In 3. pl.
cum ׀ conv. & ׀ pro ׀ ante הו Aff. ואכלהו &
comedet illum, Lev. 24. 9. 26. 16. Jer. 10. 25. Item,
ואכלו & consumant eos, Obad. 18. In benonikal, est
אכל vel אכל; fam. אכלה & in pausa, אכלה; item,
אכלה & in pausa, אכלה comedens, consumens; Item,
in plur. masc. ואכלים & in Confr. אכלי comedentes,
consumentes; Unde, cum Aff. 2. sing. fam. אכלי con-
sumentes te, Jer. 30. 16. ut & cum Aff. 3. sing. masc. אכלי
comedentes eum, Lev. 17. 14. &c. nam variis in locis, hæ
voces Benoni kal. hic descriptæ, occurrunt; & cum
quibuscumque alijs personis præter. kal. hic non descriptis, 200.
circ. l. In infin. kal. אכל vel אכל & ante Maccaph אכל
vel אכל (Gen. 3. 11.) comedere, comedendo; & cum
præf. באכל & באכל in, vel sicut, comedendo; & cum
præf. ל, est etiam ל לאכל & ante Maccaph לאכל ad
comedendum, comedere, Gen. 24. 33. &c. & cum prædi-
ctis Infin. 90. circ. l. Item, semel cum מ præf. מאכלו a
comedendo, Psal. 102. 5. Sed, occurrit etiam Infin. cum
Aff. transmutando Vocales, pro more; Sic באכלני in
comedendo nos, Exod. 17. 3. sic אכלו comedere ap-
sum, 1 Reg. 13. 23. & cum ׀ pro ׀ sic, אכלו idem, 1
Sam. 1. 9. & cum præf. לאכלו ad comedere eum, Ezec.
33. 27. Item, באכלם in comedendo ipsos, Lev. 22. 16.
Jof. 5. 12. & אכלם juxta comedere eos, 2 Reg. 4. 40.
Sed cum Aff. 2. perf. sing. & plur. Vocales non transmu-
tantur; sic enim occurrunt, אכלה comedere te; Gen.
2. 17. אכלכם comedere vos, Gen. 3. 5. & cum præf.
באכלכם in comedendo vos, Num. 15. 19. col. Infin. cum
Aff. Item in Imper. sic occurrit; אכול vel אכל & ante
Maccaph. אכל comedere; cum præf. ואכל & אכל &
comede, 1 Sam. 28. 22. 1 Reg. 13. 14. Ezec. 2. 8. Amos.
7. 12. & semel cum præf. & ׀ parag. ואכלה & comede,
Gen. 27. 19. Item, in plur. אכלו comedite; cum præf.
באכלו pro quo semel est, ואכלו, & comedite, Isa. 55. 1.
cum Aff. ואכלהו & comedite illud, Lev. 10. 12. & se-
mel etiam cum ׀ pro ׀, Exod. 17. 25. אכלהו comedi-
te illud, &c. Denique, in fut. kal, frequenter occurrit hoc
verbum; & duplex occurrit forma personarum ejus,
viz. אכל vel אכל, ואכל vel ואכל & אכל vel אכל
& comedit, comedes, comedam, &c. Item, cum Aff. oc-
currunt variæ ejus personæ; ut אכלתי comedet eum;
ואכלתי comedet, vel consumet eos: pro quo & אכלתי
idem; & אכלתי comedet eam, &c. sic & אכלתי comedes
eam, &c. in 1. perf. sing. occurrit etiam, cum ׀ parag. אכלתי comedam,
Deut. 12. 20. cum præf. ואכלתי & comedam, Gen. 27. 28. & in
pausa ואכלתי idem, Gen. 27. 4. ut & conversivè, ואכלתי
& comedi, Ezec. 3. 3. sic absque ׀ parag. cum præf. אכלתי
vel אכלתי & comedam; & conversivè, ואכלתי & comedi,
vel ואכלתי idem; & sic cum Aff. ואכלתי & consumpsit e-
os, Hof. 13. 8. & ואכלתי & comedi illa. Jer. 15. 17. Item,
in pl. אכלתי & in pausa, אכלתי & אכלתי & cum
׀ parag. אכלתי comedent, comedetis, &c. Sed,
semel, occurrit, אכלתי comedent, vel potius, absumebant,

cum vau vice א pro אכלו demordebant, Ezec. 42. 5.
Alias autem, & frequenter legitur אכלו capiebant, i. e.
occupabant; ut fit inter ædificandum. Merc. Sed hoc est
fut. a Rad. אכל. Et cum Aff. & kibbutz אכלתי comede-
rent eum, Exod. 12. 8. & cum Aff. 3. perf. pl. אכלו
comedent ea, Ezec. 44. 29. Item, in 3. perf. sing. fam. oc-
currit cum Aff. sic, אכלתי consumet te, אכלתי con-
sumet nos, אכלתי consumet eum, אכלתי con-
sumet vos, Isa. 33. 11. & אכלתי consumet eos, Isa. 26. 11.
In 3. perf. pl. אכלתי comedent; Thren. 2. 20.
Zach. 11. 9. & conversivè אכלתי & comedunt, Gen.
41. 4. & 20. Item, in 1. perf. pl. אכלתי vel אכלתי comede-
mus; & cum ׀ parag. & præf. ואכלתי vel in pausa,
ואכלתי & comedemus; & cum Aff. ואכלתי & comede-
mus eum, 2 Reg. 6. 29. & 7. 28. & cum vau conv. præf. &
cum Aff. ואכלתי & comedimus eum, 2 Reg. 6. 29. &c.
quæ omnes personæ fut. kal, occurrunt in 450. circ. l. In
Niph. est אכל comedere, est, absumptus est instar cibi,
qui editur; comesus, consumptus est; cum præf. ואכלתי
& consumatur, Exod. 22. 6. In part. Niph. אכלתי come-
sus, absumptus; & in fam. cum. ת, Lev. 11. 47. cum ׀ de-
monstr. præf. sic אכלתי quod comeditur. In Infin.

Niph. אכלתי comedendo, Lev. 7. 18. 19. 7. Col. præced.
Niph. Item, in fut. Niph. אכלתי comedetur, Gen. 6. 21.
Exod. 12. 16, 46. &c. 30. circ. l. cum ׀ conv. ואכלתי & con-
sumpta fuit, Num. 12. 12. Sic cum ׀ interrog. אכלתי num
comedetur? Job. 6. 6. Sic, in 3. perf. sing. fam. אכלתי
comedetur, Lev. 6. 9. &c. 8. circ. l. In plur. אכלתי comede-
ntur, cum tzere ob pausam, Deut. 14. 19. Jer. 30. 17.
& in 3. pl. fam. אכלתי comedentur, Jer. 24. 2, 3, 8. &
29. 16. Col. Ex pich. אכלתי, solum est, fut. 3. sing. fam.
cum Aff. Sic, אכלתי consumet eum, Job. 20. 26. ex
אכלתי (qualem formam pohel vocant) pro אכלתי factum;
nam ob Pronomen Aff. mutatur cholem in cametz cha-
teph; sicut אכלתי detrahens, part. pohel, cum jod pa-
rag. facit אכלתי detrahentem, Psal. 101. 5. Sic enim Ma-
foreth, demisso accentu ad jod parag. in אכלתי correp-
tum, quantumvis ibi scribatur, abundare vult. Ità
Pag. & Merc. in eo, & Bu. Lex. &c. Alii verò volunt
אכלתי esse fut. kal, pro אכלתי; ità Cocc. & Av. &c.
In pual, אכלתי absumptus est, devoratus est; consump-
tus est; Exod. 3. 20. Ubi est cum cametz, ob pausam;
& in plur. אכלתי consumptæ sunt, Neh. 2. 3. & 13. Nah. 1.
10. Item, in fut. pual, 2. pl. אכלתי consumemini, Isa. 1.
20. col. pual. In Hiphil; אכלתי comedere fecit, comede-
ndum dedit, cibavit; Item, consumpsit; In 2. sing.
masc. cum Aff. אכלתי cibasti eos, Psal. 80. 6. & in 1.
sing. אכלתי cibavi, Exod. 16. 32. & aliâ formâ, cum
præf. אכלתי & cibavi; vel conversivè, & comedere
faciam, Isa. 49. 26. & cum Aff. אכלתי & comedere
faciam te, Isa. 58. 14. Sic & אכלתי & comedere fa-
ciam eos, Jer. 19. 9. & in præced. formâ, אכלתי ciba-
bam te, Ezec. 16. 19. Col. præter. Hiph. In part. hiph. אכלתי
cibans sum, Jer. 23. 15. Cum Aff. אכלתי qui cibans
fuit te, Deut. 8. 16. & אכלתי cibaturus eos, Jer. 9. 15. I-
tem, in Infin. hiph. אכלתי ad comedendum, seu ad con-
sumendum, Ezec. 21. 28. vel 33. Atque sic esset pro
אכלתי. Alii verò referunt ad אכלתי; ibi vide. In Im-
per. hiph. אכלתי ciba eum; Prov. 25. 21. & in plur.
cum kibbutz אכלתי & alite eum, 2 Chron. 18. 26.
1 Reg. 22. 26. Sic, in fut. Hiph. אכלתי comedere faciet;

Unde cum Praef. & Aff. וַיֹּאכְלֵנִי & comedere fecit me, Ezec. 3.2. & defectivè וַיֹּאכְלֵנִי (absque jod notâ hiphil) comedendum daret nobis, Num. 11.4. & 18. sic & וַיֹּאכְלֵהוּ & cibavit te, Deut. 8.3. Sed plenè, וַיֹּאכְלֵהוּ & cibavit eum, Psal. 81.17. Item, in plur. defectivè, cum Aff. וַיֹּאכְלֻם & eos cibarent, 2 Chron. 28.15. Col. hiph. Indè, i. Nomen אָכַל masc. cibus, esca, commeatus, Gen. 41.35. & 48. &c. & cum praef. אָכַל & אָכַל 30. circ.l. cum Aff. autem, cholem mutato in cametz chatuph, sic occurrit, אָכַלְהֶם, אָכַלְהֶם, אָכַלְהֶם cibus tuus, vester, ejus, eorum, &c. 25. circ.l. Deindè ii. Inde Nomen, אָכַלְהֶם fem. à præced. masc. cibus, esca; Occurrit autem tantum cum praef. אָכַל sic, לְאָכַלְהֶם in cibum, Gen. 1.29.30. 6.21. 9.3. &c. 20. circ.l. [deest hoc nomen in Pag. Bu. Lex. & Cocc. &c. describitur autem, in Av. & Bu. Conc. nec sumi potest regularitèr pro Infin. kal.] iii. Hinc &c., nom. אָכַלְהֶם m. cibus; אָכַלְהֶם; occurrit tantum semel, Hof. 11.5. וְאָכַלְהֶם & declinare faciam, vel potius faciebam, (vel, & inclinavi, &c. Av.) ad eum, cibum; Pag. & Merc. sic & Bu. Lex. Alii verò id accipiunt pro אָכַלְהֶם & alii referunt ad כָּל הָאָדָם & c. quæ vide. Ità Cocc. iv. Hinc &, No. אָכַלְהֶם f. idem, cibus; occurrit cum דָּהֵם Demon. praef. i Reg. 19.8. Col. v. Hinc No. מֵאָכַל m. idem, cibus, esca; & quicquid mactatur ad comedendum, mactatio, Gen. 6.21. Lev. 19.23. &c. & cum praef. אָכַל & אָכַל 25. circ.l. In Constr. est מֵאָכַל cibus, Gen. 40.17. Job. 33.20. & cum praef. אָכַל i Reg. 10.5. & 2 Chron. 9.4. Col. Constr. Item cum Aff. sic occurrit וַיֹּאכְלֵהוּ & cibus tuus, Ezec. 4.10. sic מֵאָכַלְהֶם & מֵאָכַלְהֶם cibus ejus, m. f. Hab. 1.16. & Prov. 6.8. & vester, Dan. 1.10. Col. cum Aff. vi. Indè & No. מֵאָכַלְהֶם f. idem; esca, cibus; pabulum; tribuitur enim igni devoranti & consumenti omnia, Isa. 9.5. sic cum praef. מֵאָכַלְהֶם quasi pabulum; Ibid. v. 18.

Col. Item, vii. Hinc, nomen, מֵאָכַלְהֶם idem, cibus, cibarium, esca, i Reg. 5.11. Col. putant quidam idem esse nomen cum præced. & pro eo poni; N. deficiente, vel abscondito per dagefch, quod tamen præter usum; certum autem est, in eo, N., primam radicalem deficere. Denique viii. ab hac Rad. est etiam No. מֵאָכַלְהֶם f. culter, cibarior propriè; & late etiam, ensis, gladius; quo scilicet aliquid absumitur seu discinditur; juxta illud, & gladius meus אָכַל absument carnem, Deut. 32.4. vel, culter cibarior ita dicitur, שֶׁמֶכֶסֶת אֶת אֹכְלֵהָ quia rectificat sive præparat cibum; ut dicunt R. R. Occurrit autem cum הָהֶם praef. מֵאָכַלְהֶם culter, gladius, Gen. 22.6. & 10. Item, Jud. 19.29. Et in pl. cum praef. אָכַל sic occurrit, Prov. 30.14. וַיֹּאכְלֵהוּ & cultri seu enses, sunt Molares ejus, ad comedendum pauperes; Col. est autem hæc forma pluralis, tanquam à sing. מֵאָכַלְהֶם; Cocc. Sed Chaldaicè etiam hæc Radix variè usurpatur in Bibliis; nam i. convenit cum Hebræo in significatione comedendi; nam אָכַל Chald. ut Hebr. אָכַל est, comedit; Græcè, ἐσθίων. Unde Chald. part. praef. fem. אָכַלְהֶם comedens erat; comedebat, Dan. 7.7. & 19. & in Imper. fem. אָכַלְהֶם comedet, Dan. 7.5. fut. אָכַלְהֶם comedet, Dan. 4.33. vel, 30. ut & in 3. perf. fem. cum praef. אָכַלְהֶם & comedet; vel, & consumet; Dan. 7.23. Col. Rad. Chald. in hoc significatu. Deindè ii. אָכַל Chald. significat, proclamare, divulgare, promulgare; Unde phrasis קָרַע אָכַל est proclamare criminationes, (vide Rad. קָרַע unde Chald. קָרַע &

אָכַל est calumnia, criminatio; quasi honoris alterius excisio, &c.) i.e. accusare; Unde, in præf. 3. plur. אָכַלְהֶם קָרַעוּהוּ די יהודהוּן proclamarunt criminationes Judæorum; i.e. accusarunt, criminati sunt Judæos. Gr. ὁ βλαβὸν τὴν ἰσθμὸν. Sic, Dan. 6.24. vel 25. אָכַלְהֶם קָרַעוּהוּ די דָּנִיֵּאל qui proclamaverant detractiones ejus, nempe Danielis, i.e. accusaverant Daniele; &c. Col. Rad. Chald. Hinc in N. T. ὁ διάβολος Diabolus, Syriacè, pafsim vocatur, אָכַל קָרַע proclamans obtreffationem, i.e. obtreffator, calumniator, criminator. Mat. 4.1. &c. & אָכַל קָרַע est καὶ πλάγια, delatio criminis, accusatio. Joh. 18.29. Rom. 1.30. &c.

Rad. 75. אָכַל Affirmandi Adverbium; profectò, sanè; certe, reverà; ἢ ἀνασθίς; verè, utique; Chald. אָכַל אָכַל; Affine est אָכַל אָכַל; Unde quidam reducunt ad אָכַל, ut N. fit Addititium. Occurrit, Gen. 28.15. Exod. 2.14. i gam. 15.32. i Reg. 11.2. Job. 32.8. Psal. 31.23. 66.19. 82.7. Ifai. 40.7. 45.15. 49.4. 53.3. Jer. 3.20. & 23.4. 10. 8.8. Zeph. 3.7. Col.

Rad. 76. אָכַל curvatus est, incurvatus est; cogn. cum אָכַל incurravit, quod activum est, & cum אָכַל inflexit, quod de arboribus dicitur; hinc κύντω inclino, me ipsum incurvo; Item Lat. cavo, excavo; nam excavata habent curvitatem; Av. אָכַל secundum R. David, est אָכַל incurravit, flexit; ut אָכַל אָכַל idem valent. Pag. incurravit, reflexit se; Bu. Lex. Occurrit Prov. 16.26. Anima laborans, vel laborantis, laboravit sibi, quia אָכַל אָכַל incurravit se super eum, vel potius ei, os suum; q. d. Anima laborantis laboravit sibi, vel ei, i.e. ob suam, vel ejus necessitatem, quia os ejus incurvat se ei, & postulat sibi, vel illi, i.e. ab eo, escam quotidie; ut exponit R. David; juxta illud, omnis hominis labor in ore, velos; i.e. propter os ejus, Eccl. 6.7. Alii, transitive אָכַל exponunt, incurvat, i.e. compellit eum os ejus; Pag. & Merc. in eo; quia curvatum est super eum, os ejus; 70. אָכַל אָכַל. Inde, No. אָכַל M. manus, à reflexione; vel cava manus, vola, à curvitate & concavitate; Occurrit tantum cum Aff. אָכַל manus mea, vel vola mea, (idem quod אָכַל juxta Kimchi) super te non erit gravis; Job. 33.17. Col. Rad. Si conjecturæ locus; primum erit אָכַל, אָכַל אָכַל manus mea; deinde, אָכַל manum posuit ad premendum; Anima laboriosus & miseri, laborat ipsi, quia manum posuit super ipso os suum; i.e. os ipsius eum premit, & urget, quasi manu; Cocc. Divus Hieron. transtulit, & eloquentia mea; forsan, juxta quosdam, intelligens, quasi esset scriptum, אָכַל אָכַל verum os meum, &c. Merc. non est autem, quod ab hoc verbo deficiatur illud, Mic. 6.6. אָכַל incurvabor; quum sit à אָכַל Merc. videatur Rad. אָכַל.

Rad. 77. אָכַל Masc. Nomen Radicale; Agricola; a-rator, qui perfodit agrum; Cogn. cum אָכַל fodit; & אָכַל prolongavit; nam agricola fodiendo prolongat fulcos; Av. Kimchi à אָכַל ager, deducit; alii à אָכַל fodiendo; ut, אָכַל fit addititium. Merc. Occurrit in sing. Jer. 51.23. frangam in te, וְאָכַל אָכַל agricolam & jugum ejus; & Am. 5.16. In plur. אָכַל אָכַל agricolæ, aratores, 2 Chron. 26.10. Jer. 14.4. 31.54. Joel 1.11. In Constr. אָכַל; Unde cum Aff. אָכַל אָכַל agricolæ vestra, Ifa. 61.5. Col. Rad. Ad locum autem, Am. 5.16. & vocabunt agricolam ad luctum, & plantum ad scientes lamentum;

Kimchi dicit esse Hyſteron Proteron, i.e. poſteriùs, priùs;
& eſt figura, cùm ſententiæ ordo invertitur; nam ordo
eſt. & ſcientes lamentum, ad planctum. Pag.

Rad. 78. **נֶלֶ** nè, & **מִן** min; nequaquam; ut plurimum est
dehortantis, deprecantis, aut prohibentis particula; ut
1 Sam. 2. 24. **נֶלֶ** nè, filii mei; & Gen. 15. 1. **נֶלֶ** nè
timeas; **מִן** min, &c. jungitur præcipue futuro; ut in
præced. exemplo; & Exod. 12. 9. **נֶלֶ** nè comedatis; &c. rarissime est negantis; aliquando tamen for-
tius negat, quasi abominando cogitationem aliquam; ut

neutiquam dabit in vacillationem pedem tuum; neutiquam dormitabit custos tuus; q.d. Ne cogites, eum permissurum, ut vacillet pes tuus, aut custodem tuum dormitaturum. Sic Gen. 49. 6. בְּסֶדֶם אֶל תָּבֵא נַפְשִׁי in coetum eorum nequaquam veniat, vel minime, nullo modo veniat anima mea. Non valet, nec; nisi ubi vau praepositur; sic, וְאֵל & ne, & non, nec, Nominaliter quasi sumitur, Job. 24. 25. quis ponet לֵאלֹהִים verbum meum? h. e. quis demonstrabit, me non debuisse dicere ullum verbum eorum, quae dixi; ut jure increper, & mihi dicatur אֵל ne? vel, לֵאלֹהִים ad non, vel ad nihilum; &c. Interdum notat. דָּד מִן שֵׁנָה & דָּד מִן מָוֶת &c, hoc sensu, occurrit quasi in compositione, ut Prov. 12. 28. via semitae ejus, i. e. via recta ad iustitiam, אֶל-מָוֶת Immortalitas; אֶל-דָּוָאָה, q.d. ne mors; Absit, ut quis cogitet, ibi esse mortem. Ità Prov. 30. 31. אֶל-קוֹם עִמּוֹ

Rex est **אנשׁוֹרֵאדֹ** irresistibilis; vel, ne sit stare contra ipsum; **עִוֹ** cum eo, ponitur pro contra eum; ut Psal. 94. 16. Quis surget mihi **עִם** — cum malignantibus. i.e. contra malignantes. Interdum etiam **אֵל** ponitur pro **אֵל** vel **עַל**, ut, 2 Sam. 13. 16. **אֵל אֲדָרָת** pro **אֵל אֲדָרָת** vel **עַל אֲדָרָת**. Item, **אֵל** dicitur positum pro **אֵל** quo? 1 Sam. 27. 10. **אֵל פִּסְטֹחֶם הַיּוֹם** quo diffudistis vos hodie? Alii autem negative exponunt, non excurristis; & alii interrogative, nonne excurristis hodie? R. Jonah dicit esse ellipsin, pro **אֵל מִי** & hoc pro **עַל מִי** (nam **אֵל** & **עַל** sunt commutabiles) contra quem? & sic quidem respondet David, **עַל יָגֵב** contra meridianum tractum. Aben Ezra illud exponit ut sonat, sed interrogative; ne, vel nonne, ut sit, diffudistisne vos hodie? & respondet, diffudimus nos contra meridiem; &c. In genere, particula hæc denotat, ne, neque, non, nihilum; si absolute vel in regimine ponatur, significat, nihil; at verbis futuris præpositum, consuevit deprecationem verbis dehortationem; & exponitur per ne, &c. **אֵל** illi, illa; &c. Item, **אֵל** & **אֵל** præpositio ad; &c. Videantur sub Rad. **אֵל**. Item, **אֵל** nomen Dei; Vide supra sub Rad. **אֵל**.

Rad. 79. אֶלְבָּנִי Masc. Nomen radicale pluriliterum;
& exponitur, lapis grandinis magnus; teste Kimchi. Hie
ron. lapis prægrandis. Pag. communiter redditur, grando
immanis. Bu. Lex. & Conc. jungitur cum אֶבְרִי 70. אֶבְרִי
πετροβάτης, vel אֶבְרִי חַלְמִזִּי, Grando magna; Kim-
chi refert ad אֶבְרִי; & vult esse duas voces; Cocc.
אֶבְרִי אֶבְרִי sunt lapides prægrandes, inflat, seu ad
formam Crystallorum; gypsum; ut in grandine fieri
seu inveniri potest; lapides grandinis, reddi potest; Av.
vel, lapides immanis grandinis; i.e. אֶבְרִי בְּרַר גְּדוּלוֹת
lapides grandinis maximi; R. Sal. in Bu. Lex. Occurrit,
Ezec 12. 11. & 12. Item, c. 38. 22. Col.

Rad. 80. **קוצץ** Nomen etiam Radicale quadriliterum; plur. masc. ligna quæ non facile putrescunt; idem cum **קוצץ** literis transpositis; & ambo sunt composita, ex **קצץ** i. e. non; & **קוצץ** i. e. dissolutus est; nam ista species lignorum, non facile recipit humiditatem, ut dissolvatur. Av. Cedri genus est, & ex Libano petebatur; non igitur corallium est. 70. **ξύλα ἀπελέκητα**; πυκνὰ; Cocc. Ligna-thynia; species cedri præstantissimi; Hebræi communiter corallium putant esse; sed id non videtur competere iis operibus ad quæ adhibebatur. Bu. Lex. Occurrit, 2 Chron. 2. 8. & c. 9. 10, 11. & pro his duobus locis, ponitur **קוצץ** 1 Reg. 10. 11, & 12. Col. Rad.

Rad. 81. **נִזְרַת** juravit, adjuravit, maledixit; execratus est; juramento adstringit sese vel alterum addita imprecatione; sæpius neutrum est, si non semper, nam ex eo postea fit Hiphil activum. Pag. & Merc. in eo. Semel, ex significatione Chaldaica, ejulavit; viz. Joel 1.6, vel 8. in Imper. kal; **נִזְרַת** ejulato. Bu. Lex. **נִזְרַת** significat dejerare; dejerando imprecatus est sibi vel alii, ut pereat, & in nihilum redigatur, nisi fides servetur; idè, cognitionem habet cum **נִזְרַת** nihilum; & **נִזְרַת** ululavit; rem enim annihilatam & perditam sequitur ululatus; al-ludit quoque ad **נִזְרַת** Deus; nam, dejerationes & imprecationes diræ, non sunt sine recordatione nominis Dei; Hinc, **נִזְרַת** & **נִזְרַת** pereō, perdo. Av. Occurrit Jud. 17.2. **נִזְרַת** devovisti, adjurasti; execra-

ta es; est 2.fing.fam.præf.kal. Item Hof.4.2. אָלְרֵךְ
 execrando, maledicere. Infinit. kal. & in alia forma, אָלְרֵךְ
 idem; jurando, &c. Hof.10.4. Col. Kal. Nam fut. kal. non
 occurrit in textu: Sed sic regulariter formatur, אָלְרֵךְ
 אָלְרֵךְ &c. teste Kimchi; Pag. in Hiph. אָלְרֵךְ
 adjuravit; fecit dejurare, obstrinxit se dejurando; jurare
 fecit, &c. Unde in infinit. Hiph. אָלְרֵךְ adjurare: Unde
 cum Præf. & Aff. אָלְרֵךְ execratione adjurando eum;
 vel, ut jurare faciat eum; &c. 1 Reg.8.31. 2 Chron. 6.
 22. Sed in fut. hiph. occurrit hæc in formâ, וְאָלְרֵךְ (tan-
 quam esset אָלְרֵךְ) & adjuravit, vel adjuratione obstrin-
 xit; pro, וְאָלְרֵךְ vel וְאָלְרֵךְ 1 Sam, 14.24. Col. Rad. verba-
 liter. Indè, i. No. אָלְרֵךְ f. execratio; אָלְרֵךְ; adjuratio;
 jusjurandum, quo quis adstringitur ad pactum, aut ali-
 quid servandum, cum devotione aut imprecatione mali;
 unde pro imprecatione sumitur: Sed non tantum est ju-
 ramentum execrationis, quo quis se ita astrinxit; Sed
 etiam interdum est conjuratio cum aliis, addita execra-
 tione partis violaturæ pactum; at שְׁבוּעָה est tantum
 juramentum sine imprecatione mali. Occurrit autem
 אָלְרֵךְ execratio, adjuratio, Gen.26.28. Lev.5.1. Psal.10.
 7.&c. & cum præf. אָלְרֵךְ, אָלְרֵךְ, אָלְרֵךְ, &c. Item, cum
 Aff. אָלְרֵךְ execratio ejus, Ezech.17.16. & cum Præf. &
 Aff. אָלְרֵךְ & cum adjuratione ejus, Deut.29.12. Sic,
 אָלְרֵךְ ab execratione mea, Gen.24.41. In pl. fam. cum
 adjurationes, Deut.29.21. & cum præf. אָלְרֵךְ execra-
 tiones istas, Num.5.23. Deut.30.7. & 34.24. col. fing. cum
 Aff. & pl. Deindè, ii. Hinc No. אָלְרֵךְ f. idem, execratio;
 dejectionis, imprecatio: In Constr. אָלְרֵךְ, unde cum Aff.
 אָלְרֵךְ execrationem tuam, Thren.3.65. Col. Item, iii.
 Indè, No. אָלְרֵךְ f. cauda animalis; & figuratè ponitur
 in forma imprecationis, juxta illud, Deut.28. ipse erit
 in caput, & tu eris in caudam; licet hicaliud ponatur
 nomen idem significans: Av. Cauda dicta est אָלְרֵךְ se-
 cundum quosdam, quod in sacrificiis igni devoveretur; v

yel

vel quod extendatur à corpore, ei adhærens; Elias notat, hoc nomine, non intelligi, nisi caudam ovis aut arctis; cum וְנֶבֶל sit generale; Merc. in Pag. Occurrit tantum cum præf. אֵלֶּה cauda, Lev. 3. 9. 7. 3. 8. 25. 9. 19. Sic, אֵלֶּה & caudam, Exod. 29. 22. Col. In plur. regulariter esset אֵלֶּיךָ vel certe אֵלֶּיךָ caudæ; sed non occurrit in textu. iv. Hinc, No. אֵלֶּה f. Genus arboris; sive arbor simpliciter; quam tamen nonnulli, ut refert Kimchi, putant esse ulmum: Hieron. nunc quercum, nunc terebinthum transfert; Targum, nunc כַּסְתָּנָה Castaneam arborem, nunc, אֵלֶּיךָ arborem vertit. Pag. Allis est, tilia; aliis Ilex, quod vero propinquius videtur; Sic dictam putant ab expansione & prominentia ramorum; vel quod diris imprecationibus devoveretur, si quis eam caderet; Nam & Ethnici tales arbores sacras, & sylvas incæduas dixerunt; species quercus putatur esse à plerisque; vox Latina Ilex, ab Hebraica non abludit: Merc. אֵלֶּה Ilex; an ulmus, an quercus? 70. *περίβουλον*, *δῆς*, *δένδρον συκιάζον*, &c. Cocc. אֵלֶּה Terebinthus, ilex, species quercuum, quarum magna est copia in terra sancta; & habet nomen à duritie, sive fortitudine; (nam Av. cum quibusdam aliis deducunt ab אֵלֶּיךָ potentia, &c. id vide.) Hinc, אֵלֶּה sylvā illicum, אֵלֶּה, sylvosus, אֵלֶּה, resono in sylvis, אֵלֶּה, sylvescus; Item, ilex, iliceus, iligneus, &c. Av. potes ex vocis etymo & quercus natura genus ipsum intelligere; potes etiam generis illius speciem aliquam, quam Latini eadem de causâ robur vocant; potes & alteram speciem intelligere, ilicem, viz. Nam & vox Latina originem sonat. Cev. in Pag. reducens itidem ad אֵלֶּיךָ. Occurrit autem אֵלֶּה quercus, vel ilex, &c. Ezec. 6. 13. Col. At cum præf. אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ 20. circ. l. In plur. אֵלֶּיךָ querceta, luci quercei, Bu. Lex. & Conc. Cum præf. אֵלֶּיךָ in quercetis, Isa. 57. 5. & אֵלֶּיךָ à quercetis, Isa. 1. 29. vel, ab arboribus, quercubus, ilicibus, vel ulmis, &c. In Confr. אֵלֶּיךָ vel cum jod, אֵלֶּיךָ quercus, vel ilices, Isa. 61. 3. & cum Aff. אֵלֶּיךָ quercus, ulmi, vel ilices eorum, Ezec. 31. 14. Col. plur. v. Hinc & No. אֵלֶּה (cum l. dageschschato) f. idem, cum præced. quercus, ulmus, ilex, &c. cum præf. אֵלֶּיךָ idem, Jos. 24. 26. Col. vi. Item, indè, אֵלֶּיךָ masc. idem; quercus, ilex, vel ulmus, &c. Hos. 4. 13. quod occurrit & cum præf. אֵלֶּיךָ Isa. 44. 14. cum אֵלֶּיךָ Gen. 35. 8. & אֵלֶּיךָ Isa. 6. 13. ubi 70. *עלמא*; pinum, alii; castaneam alii; quercum, alii volunt. Cocc. in plur. אֵלֶּיךָ quercus; ilices, &c. Ezec. 27. 6. cum præf. אֵלֶּיךָ Am. 2. 9. In Confr. אֵלֶּיךָ, idem, Isa. 2. 13. Zach. 11. 2. Col. Item, vii. indè, אֵלֶּיךָ m. planities; quercetum; campestris locus; Bu. Conc. אֵלֶּיךָ est ilicetum, convallis, ubi sunt multi ilices, seu alni; quercetum; ilicetum. Av. occurrit Jud. 9. 6. juxta אֵלֶּיךָ plantitiem statuat; i. e. ubi erectus erat lapis, aut simile quippiam; dignoscendi causâ, inquit Kimchi; plantitiæ adjecit אֵלֶּיךָ syntacticôs; sunt autem quibusque אֵלֶּיךָ quercum exponant; & hoc loco, אֵלֶּיךָ stationem vertant: Merc. in Pag. Occurrit etiam, Jud. 9. 37. & 1 Sam. 10. 3. In plur. אֵלֶּיךָ & Confr. אֵלֶּיךָ planities, convalles; vel querceta, iliceta, &c. Deut. 11. 30. cum præf. אֵלֶּיךָ in planitiibus, Gen. 13. 18. 14. 13. 18. 1. col. fing. & pl. Item, viii. Huc plerique deducunt, cum tere, cum communis generis; illi, isti; illæ, istæ; hi, hæ; Pronomen demonstrativum, quod significationem extendat ad multos quos completitur; Pag. & Merc. in eo; 1 Chron. 20. 8. אֵלֶּיךָ isti

nati sunt ipsi &c. & cum אֵלֶּיךָ, ab initio, Gen. 26. 3. omnes terras אֵלֶּיךָ istas; & 19. 8. tantum viris אֵלֶּיךָ istis, &c. ad priorem locum Masora enumerat octo quæ sunt profana; nam reliqua sunt divina, i. e. in iis, אֵלֶּיךָ Deum significant. Bu. Lex. Sed sapius occurrit cum אֵלֶּיךָ, parag. in fine; & cum dagesch in אֵלֶּיךָ; sic, אֵלֶּיךָ illi, isti, illæ, istæ, ut Gen. 2. 4. אֵלֶּיךָ istæ generationes, &c. Sic, Psal. 20. 8. אֵלֶּיךָ hi in curru, אֵלֶּיךָ & hi in equis, &c. occurrit etiam sæpe cum aliis præf. viz. אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ &c. Sed eorum loca, non numerantur in Concordantiis. Semel legitur de Goliatho, 1 Sam. 17. 11. Bu. Lex. pronomen istud pluralis numeri, אֵלֶּיךָ idem cum אֵלֶּיךָ, habet singulare אֵלֶּיךָ, secundum Kimchi; אֵלֶּיךָ, &c. hi, hæ, hæc; sed non est confundendum cum אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ, ab אֵלֶּיךָ, demonstrat אֵלֶּיךָ propinquus, hi; ut אֵלֶּיךָ illi, remotius; Cocc. sic etiam, Chald. אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ pro אֵלֶּיךָ Hebr. ut. אֵלֶּיךָ שְׂמֵי שְׂמֵי אֵלֶּיךָ, Jer. 10. 11. & אֵלֶּיךָ Ezra. 5. 15. Denique ad hanc Radicem אֵלֶּיךָ, reducunt etiam ix. particulam אֵלֶּיךָ cum sægol; & אֵלֶּיךָ, Ad; præpositio tendens & astringens orationem ad rem seu personam aliquam; ideoque in statu absoluto, ubi puncto tzere scribendum esset, nunquam legitur Variè autem Latinis exponitur, pro orationis ferie; nam quando dicitur de absente, concinnius ferè redditur Latinis, per præpositionem de. Av. Hæc particula אֵלֶּיךָ, sequentia velut affirmatione sibi devincit, ac velut jurejurando astringit, à radice אֵלֶּיךָ; ut contra אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ sequentia destruant; valet, ad, apud; cum; In, significans quietem vel motum; super; contra; propter; atque interdum, juxta quosdam, adeò; ut Job. 15. 5. וְאֵלֶּיךָ מַעֲרִיבִים, Atque adeò ex spinis accipiet eam, &c. Valet etiam, De. Ubi jungitur verbo non significanti motum ad locum, subaudiendum aliud, motum significans. Item, valet &, juxta; & interdum sumitur pro articulo אֵלֶּיךָ, ut Psal. 2. 7. Merc. Variè sumitur pro אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ, nam interdum ponitur pro ב in; pro א cum; pro ע contra, super; erga, versus; &c. ut, אֵלֶּיךָ ad Josephum, Gen. 41. 57. אֵלֶּיךָ in arcam, Exod. 25. 16. אֵלֶּיךָ cum filiis Egypti, Ezec. 16. 26. אֵלֶּיךָ contra Edom, Jer. 49. 20. & pro אֵלֶּיךָ articulo, Isa. 38. 19. sic, אֵלֶּיךָ ad aquas, Job. 29. 19. quâ formâ jungitur cum Aff. אֵלֶּיךָ ad me, אֵלֶּיךָ ad te; אֵלֶּיךָ ad eum; אֵלֶּיךָ ad eam; אֵלֶּיךָ ad nos; אֵלֶּיךָ ad eos; אֵלֶּיךָ ad eos; אֵלֶּיךָ ad eas; אֵלֶּיךָ ad vos; אֵלֶּיךָ ad vos fam. semper sub forma plurali. Kimchi hæc ad Radicem אֵלֶּיךָ refert. Bu. Lex. [videantur ulterius Pag. & Cocc.] Nomen Dei, אֵלֶּיךָ vel אֵלֶּיךָ & plur.

אֵלֶּיךָ Confr. אֵלֶּיךָ; & Chald. אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ; in plur. אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ &c. Vide inter nomina Divina, per se, seorsim descripta & explicata. Rad. 82. אֵלֶּיךָ; particula conditionalis; si, etiam si; quamvis, siquidem; compositum est ex אֵלֶּיךָ si; & אֵלֶּיךָ etsi; Mem autem absconditur in dagesch, euphoniæ causâ; Av. sunt qui ad radicem אֵלֶּיךָ referant, quod ejus significatio se ad sequentia extendat; forsan in אֵלֶּיךָ Aleph est addititium, ut idem valeat quod אֵלֶּיךָ, de quo suo loco; Merc. Occurrit Eccl. 6. 6. & Eth. 7. 4. Col. Sed unum est cum jod, Pag. & cholem loco Schurek, Cev. Eccl. 4. 10. וְאֵלֶּיךָ si unus ceciderit, &c. Pag. Sed id potius legendum est וְאֵלֶּיךָ & vā ei qui solus est, ut supra dictum in אֵלֶּיךָ sub Rad. אֵלֶּיךָ, licet unica voce scribatur; Merc. & Cev. Vox est Chaldaica & Rabbimica; unde אֵלֶּיךָ

אֵלֶּיךָ ac si, quasi; Bu.Lex. Item, Chald. אֵלֶּיךָ en, ecce; cum præf. אֵלֶּיךָ & ecce, Dan.2.31-4.7.& 10.7.8. Col. est idem quod אֵלֶּיךָ de quo infra, suo loco; per commutationem literarum אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ; Bu.Lex.

Rad.83. אֵלֶּיךָ; fatuit, malè oluit; abolitus est; reprobatus est, tanquam res vana & inutilis seu fatida; cogn. cum אֵלֶּיךָ agrotavit, nam agrotantes paulatim absumuntur, & abolerentur; hinc, oleo, aboleo; & Græcè ἀναλίσκω, ἀναλίσκω confumo, δέλω perdo, δέλωμαι perdor, δέλω perdo; & hinc, fortassis quoque אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ, perniciosus, &c. In textu non occurrit in kal; sed in Niph. אֵלֶּיךָ fatidus, putidus, rancidus factus fuit; putruit, & abominabilis factus est, &c. cum præf. אֵלֶּיךָ & fatidus factus est; vel, & fatēbit, vel putrescet; & est cum camerz, ob pausam. Vel potius, & fatens, seu putrescens; i.e. fatidus, putidus, abominabilis; videtur enim esse part. Niph. ut vox in textu præcedens; (viz. אֵלֶּיךָ) Job.15.16, vel 17. sunt qui putent אֵלֶּיךָ apud Paulum voci Hebraicæ respondere; sed plūs significat, corruptus & inutilis, &c. Merc. Cev. plūs est quam אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ; apud Arabes אֵלֶּיךָ est acescere; Cocc. Occurrit etiam in 3. perf. plur. præf. Niph. אֵלֶּיךָ putidi facti sunt, putridi, & abominabiles, &c. Psal.14.

3.& 53.4. ἡ γρηώσθη, 70. reddunt. Kimc. putat dici per Metath. liter. אֵלֶּיךָ quod fluo habes in loco; Pag. Col. Rad. 84. אֵלֶּיךָ vel אֵלֶּיךָ fluvius, Dan.8.2. Merc. Videtur esse Mediæ fluvius, qui à Geographis dicitur Eulæus, & Sufianen ab Elemaide determinat; 'Ευλάων Ptol. vocat. Ità Cocc. qui statuit illud novum nomen Rad.

Rad.85. אֵלֶּיךָ Chald. Illi, isti; Pronomen 3. perf. pl. m. ut Dan.3.12. אֵלֶּיךָ viri isti; sic, 3.13.21, &c. 15. cir. l.

Rad.86. אֵלֶּיךָ unde, nomen Radicale אֵלֶּיךָ nihilum; res nihili, & nullius momenti; vanum, inutile. Kimchi exponit אֵלֶּיךָ vanitas; מועיל אֵלֶּיךָ res quæ non est utilis, & nihil; atque indè significat etiam, idolum; Pag. R. Levi putat deductum ab אֵלֶּיךָ non; geminatâ literâ ḡ, Lamed, ad extremam nullitatem indicandam; Bu.Lex. vel quasi per reduplicationem ipsius vocalis אֵלֶּיךָ q.d. אֵלֶּיךָ q.d. non non; nihil, nihil; i.e. omnino nihil. In significatione idoli, quidam recentiorum deducunt ab אֵלֶּיךָ Dei nomine, quasi אֵלֶּיךָ non Deus; Dei tantum quædam umbra; quod nomine & ficto cultu Deam referat, sed reverà Deus non fit; nullam opem ferre potens, quasi inopem dicas; Ego nomen generaliter putarum nihilum, seu nihilitatem sonare; quod aptè Idolis tribuitur, quæ per contemptum & paronomasiam quandam, non אֵלֶּיךָ, sed אֵלֶּיךָ vocentur; Deafros non incommode quidam recentiorum dixerunt; etsi vox Hebræa, res nihili, propriè sonet; seu substantivè, ut sic dicam, nihilitates. Merc. propriissimè tribuitur hæc vox, significans res nihili, idolis; quia אֵלֶּיךָ ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ; nihil sunt in mundo; omnia enim Idola & Dii gentium nihil sunt, & tandem in nihilum rediguntur; Cogn. cum אֵלֶּיךָ ululavit; nam Idolorum cultus in conscientis parit multos dolores & ejulatus. Hinc, אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ, אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ perco, in nihilum redigor; Item, אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ perdo, אֵלֶּיךָ perniciosus, &c. Av. Occurrit, in sing. Job.13.4. אֵלֶּיךָ Medici nihili, seu vanitatis, h.e. vani & inutiles; Pag. cum præf. אֵלֶּיךָ & res ni-

hili, Jer.14.14. scribitur cum אֵלֶּיךָ, & legitur אֵלֶּיךָ; Bu.Lex. Vel, & vanitatis; Pag. Vaticinium nihili; nam אֵלֶּיךָ Vau abundat; Cocc. Item, Zach.11.17. רֵעִי הָאֵלֶּיךָ vā pastori vanitatis, i.e. vano & inutili; Pag. ubi 70. οὐ σοιμαίνον-

tes τὰ μάταια; q. fit אֵלֶּיךָ, quum sit part. sing. cum אֵלֶּיךָ jod parag. Cocc. Cal. sing. in plur. masc. אֵלֶּיךָ vel, אֵלֶּיךָ Idola; meræ vanitates, & res nihili, Lev.26.1. 1 Chron.16.26. Psal.96.5. Isā.2.8. Ezec.30.13. Hab.2.18. & cum præf. אֵלֶּיךָ idem, Lev.19.4. Isā.10.10. & 19.3. sic, cum אֵלֶּיךָ & idola, Isā.2.18. Item, cum אֵלֶּיךָ in idolis, Psal.96.7. In Constr. אֵלֶּיךָ Idola, Isā.2.20. 19.1. & 31.7. & cum præf. אֵלֶּיךָ. Ibid. denique, cum præf. & Aff. אֵלֶּיךָ & idolis ejus, Isā.10.11. Col. Plur. Ad hanc radicem אֵלֶּיךָ reducitur à plerisque, i. Nomen אֵלֶּיךָ masc. Elul; mensis Augustus; Pag. propriè cadit, partim in Augustum, partim in Septembrem; Merc. Elul, est mensis sextus, apud Hebræos, in quo segetes sunt demessæ in terrâ Canaan; & in campis sunt annihilationes; i.e. nihil in agris superest; is autem mensis responderet partim Julio, & partim Augusto nostro; Av. cum præf. in vigesimo & quinta אֵלֶּיךָ Augusti, Neh.6.15. Col. Deinde, ii. huc etiam reducunt quidam, vocem, אֵלֶּיךָ Annihilationes meræ, vel mihi; perditiones meræ, &c. Utimur hæc voce ceu Interjectione dolendi; Hieron. vā mihi; alii heu mihi; sed veris est nomen plurale, cum Affixo primæ personæ; & tribuitur tantum personæ loquenti per se; Av. אֵלֶּיךָ est vox אֵלֶּיךָ vā mihi; 70. αἰμοί; est אֵלֶּיךָ מִלֶּיךָ pro jod; Moses Kimchi. Cocc. R. Mosch Kimchi, non solum scribit, Aleph esse vice jod, אֵלֶּיךָ; (ut אֵלֶּיךָ & אֵלֶּיךָ, vel, אֵלֶּיךָ pro eodem sumuntur, Ischai, seu Jesse; Merc.) sed & jod ultimum esse signum pronominis primæ personæ; Pag. communiter tamen exponunt, vā, heu. Job.10.15. & Mich.7.1. Col. Vide & in אֵלֶּיךָ.

Rad.87. אֵלֶּיךָ, secundum varias formas, varia significat; Pag. viz. colligare manipulos; & obmutescere; Merc. אֵלֶּיךָ ligavit in manipulos; colligavit in faeces, strictim; & sæpè accipitur de forti colligatione linguæ, qua quis languidior, & impotens redditur ad proferendum ullum verbum. Cogn. cum אֵלֶּיךָ languit, impotens fuit; & cum אֵלֶּיךָ plenus fuit; manipulus enim implet manum, &c. hinc per Metathesin, אֵלֶּיךָ, manipulus, אֵלֶּיךָ colligare, אֵלֶּיךָ vinculum quo ligantur mergites, seu manipuli; & אֵלֶּיךָ robustus, &c. Av. Non occurrit kal in textu; sed in Niph. אֵלֶּיךָ colligatus est linguâ. i.e. obmutuit; Av. mutus redditus fuit; Bu.Lex. non loquutus est; 70. ἀλαλον γίνεσθαι; κωφεῖσθαι; Cocc. q.d. colligari linguâ; Linguæ vinculo quodam teneri, nè expedite loquaris, Merc. Occurrit, Isā.53.7. אֵלֶּיךָ obmutuit, vel obmutescens; nam potest esse, vel 3. sing. fam. præf. vel part. fam. Niph. & in 2. sing. masc. præf. cum vau conv. præf. אֵלֶּיךָ & obmutescens, vel -cas, Ezec.3.26. ut & in 1. sing. אֵלֶּיךָ obmutui, Psal.39.3. & 10. Ezec.33.22. & cum præf. אֵלֶּיךָ & obmutui, Dan.10.15. Item, in fut. Niph. 2. sing. masc. אֵלֶּיךָ obmutescens, Ezec.24.27. (à 3. masc. אֵלֶּיךָ &c.) & in 3. pl. fam. אֵלֶּיךָ (à 3. masc. אֵלֶּיךָ &c.) obmutescant, Psal.31.19. Col. Niph. Sed in piel, אֵלֶּיךָ significat manipulos colligare; 70. δεσμεύειν δράγματι; Cocc. ligavit manipulos suos; colligavit; Av. signif. ligare, colligare, propriè manipulos, vel faeces segetum; significatio

tione à nomine derivato petita; Bu.Lex. Occurrit tantum part. piel. pl. masc. מְאַלְמִים (à sing. מְאַלֵּם) colligantes segetum fascies; q.d. manipulantes manipulos; Pag. & Bu.Lex. Gen. 37.7. Col. piel; & col. Rad. verbaliter. Sed, inde; i. No. מְאַלֵּם m. mutus, Exod. 4.11. Isa. 35.6. cum præf. וְאַלֵּם & ficut mutus, Psal. 38.14. & מְאַלֵּם לְמוֹתוֹ, Prov. 31.8. In pl. m. מְאַלְמִים muti, Isa. 56.10. Hab. 2.18. col. [מְאַלְמִים & מְאַלְמִים & c. indè derivata, quæ solent sub hac Radice locari, videantur in Rad. seq. ipsis propria.] Deindè, ii. inde No. מְאַלֵּם m. colligatio, ligatura; & quia orationem ligat, exponitur per, equidem, quidem; utique, profectò, certè; & c. ut Psal. 58.2. Num verè מְאַלֵּם quidem, justitiam loquimini? i. e. debebatis quidem loqui iusta. & c. Occurrit etiam Psal. 56.1. præcipienti, מְאַלֵּם עַל יוֹנָתַי super columba colligationis, & c. Videtur esse nomen Instrumenti musici; Av. Nomen מְאַלֵּם exp. manipulus, i.e. מְאַלֵּם congregatio, caterva; ut Aben Ezra citat Psal. 58.2. Item, Psal. 56.1. מְאַלֵּם עַל יוֹנָתַי de oppressione manipuli, qua scil. iustum opprimit manipulus malignus; Alii, de columba obmutescentiæ; Bu. Lex. מְאַלֵּם est Congregatio, multitudo, ut Psal. 58.2. Num verè מְאַלֵּם multitudo, aut congregatio justitiam loquimini? Sed Psal. 56.1. Kimchi exp. super columba מְאַלֵּם muti, vel muta; Pag. vel potius, est substantivè, super columba obmutescentiæ; & Psal. 58. sunt qui exponant, certè, utique, profectò; idem quod מְאַלֵּם de quo suo loco; ut sit ibi duplex asseverandi particula; Merc. Huc retulerim מְאַלֵּם quod est Psal. 56.1. de columba manipuli elongatorum; fideles fuit, instar columbæ, simplices; ii. habent, inter se, מְאַלֵּם מְאַלֵּם vinculum, & communionem, etiam si dispersi sint, & quoad locum separati; sic Psal. 58.2. An revera, ut manipulus justitiæ loquimini? vel, an revera, o manipule, justitiam loquimini? Rectè appellatur, manipulus justitiæ, qui in fide ad nomen Christi nominandum confederantur; sunt enim iusti, Isa. 60.21. At hi sparsi sunt. Sed manipulus loquens in nomine suo, non est manipulus justitiæ. Cocc. Item, iii. Hinc No. מְאַלֵּם pl. m. (nam sing. masc. non est in usu.) manipuli qui ligantur in fasciculos; manipuli, fasciculi, Gen. 37.7. col. Sic, iv. inde & מְאַלֵּם f. colligatio manipulorum; fascis segetum demessarum; manipulus, fasciculus, fascis; & מְאַלֵּם; In Constr. מְאַלֵּם idem; unde, cum Aff. מְאַלֵּם fasciculus meus, Gen. 37.7. cum præf. מְאַלֵּם fasciculo meo, Gen. 37.7. In pl. fæm. מְאַלֵּם fasciculi; cum Aff. מְאַלֵּם fasciculi vestri, Gen. 37.7. & מְאַלֵּם fasciculos ejus vel suos, Psal. 126.6. Col. Item, v. inde מְאַלֵּם, מְאַלֵּם, & מְאַלֵּם; porticus, vestibulum domus aut portæ; Pag. Bu. Cocc. & c. Si ædificiis tribuatur, est locus ante Januas Templi, sive palatiorum exstructus, eisque firmiter colligatus; aliquando autem de ligatura seu structura orationis accipitur, & significat conjunctionem partium orationis; & à principio versûs seu sententiæ, ceu porticus & vestibulum ad orationem, ponitur; & Latinis reddi potest, equidem, quidem; verum; veruntamen; etenim, profectò, verè, & c. Av. מְאַלֵּם porticus, Hebr. dicitur, בֵּית הַשַּׁעַר & porticum, ante templum, à Salomoh structum, Josephus Antiq. 8. c. 2. πύλην appellat, Cocc. In hac autem significatione, pro porticu aut vestibulo, occurrit 1 Reg. 7.6. 2 Chron. 15.8. & c. & cum præf. מְאַלֵּם, מְאַלֵּם, מְאַלֵּם, ante מְאַלֵּם, מְאַלֵּם, vel מְאַלֵּם; 50. circ. l. In pl. m. מְאַלֵּם & Constr. cum

præf. מְאַלֵּם & vestibula, Ezech. 41.15. Col. pl. Item, vi. מְאַלֵּם vel מְאַלֵּם m. idem, vestibulum, & c. Sed non occurrit in sing. At in pl. m. מְאַלֵּם vel מְאַלֵּם; Constr. מְאַלֵּם vel מְאַלֵּם vestibula; Unde cum Præf. & Aff. מְאַלֵּם Ezech. 40.21. & מְאַלֵּם & vestibula ejus, Ezech. 40.22, 24, 26, 29, 31, 33, 24, & 36. defectivè absque Jod plur. pro מְאַלֵּם. Sic & מְאַלֵּם & vestibula sua, ibid. v. 25, 29. & 33. Sed occurrit & in pl. f. מְאַלֵּם & vestibula, ibid. v. 30. & מְאַלֵּם vestibulis, ibid. v. 16. col. In altera autem significatione, מְאַלֵּם equidem; profectò, verè, & c. Job. 2.4. & 13.3. & cum præf. מְאַלֵּם; ibid. v. 40. & Gen. 28.19. Num. 14.21. & c. Variis in locis, quæ desunt in Concordantiis: Vide & מְאַלֵּם supra, sub מְאַלֵּם & מְאַלֵּם. Denique, vii. Inde etiam, est, מְאַלֵּם Almoni; nomen fictitium, quo appellatur is, vel, locus aliquis, cuius nomen reticetur; dicitur enim de personis vel locis innominatis; nam cum Hebræi proprium nomen personæ vel loci cuiusdam exprimere nolant, utuntur his duobus nominibus מְאַלֵּם מְאַלֵּם i.e. alicujus, vel alicubi; talis vel talis; Græci dicunt οὐδὲν; quum nomen proprium non exprimitur; aut alioqui indefinitè quivis significatur; occurrit, Ruth. 4.1. 1 Sam. 21.2. & 2 Reg. 6.8. & semel occurrit, ut dictio una ex utraque composita. Sic, מְאַלֵּם οὐδὲν quidam, & c. ut cum Præf. מְאַלֵּם quidam, Dan. 8.13. Col. Nomen hoc quasi certæ personæ, quum ipsum nomen in narratione regitur: Et dici videtur ex מְאַלֵּם & מְאַלֵּם, quia est quasi expressio muti; Cocc.

Rad. 88. מְאַלֵּם masc. Nomen Radicale seu primitivum (ut quidam statuunt) quadrilaterum; Viduus; viduatus; q.d. orbatus parte sua; i.e. uxore; (fæmina nempe pars erat viri; & uxor mariti) nam componi videtur, ex מְאַלֵּם i.e. non, vel nihil; & מְאַלֵּם i.e. pars; vel certè, Nun à tergo est addititium & heemanticum; & habet radicem מְאַלֵּם ligatus est linguâ, nam Viduæ sæpe non audent aperire os, sed coguntur obmutescere coram oppressoribus suis. Av. & sic plerique ponunt sub Radice מְאַלֵּם ut nomen indè derivavum. מְאַלֵּם dicitur, viduus, quasi carens מְאַלֵּם; Cocc. familiaribus destitutus colloquiis & confabulationibus cum uxore, & c. occurrit Jer. 51.5. לֹא מְאַלֵּם יִשְׂרָאֵל non est viduus, seu viduatus Israel à Deo suo. Col. Indè i. מְאַלֵּם m. viduitas; מְאַלֵּם; orbitas; est nomen abstractum: cum præf. מְאַלֵּם & viduitas, Isa. 47.9. Col. Viduitas Babylonis est carentia opis regum, tradentium potestatem & potentiam suam illi regno, Apoc. 17.13. מְאַלֵּם & מְאַלֵּם adulteri ejus vocantur, Apoc. 2.22. Cocc. Deinde, ii. Hinc Nomen, מְאַלֵּם f. vidua; מְאַלֵּם; Chald. מְאַלֵּם. Non habens partem in marito, & quod obmutescat coram affligentibus eam; passim legitur, & metaphorice ædificiis tribuitur, & significat desolata Mænia, in quibus nemo habitat. Av. Vidua, מְאַלֵּם dicitur, quod viro mortuo non valeat loqui, & litigare; Pag. vel juxta alios, quod velut colligata fideat, nec gaudeat vociferationibus, tripudiis aut canticis, & c. Sic & Græcè χήνη dicta est, juxta quosdam, per Antiphrasin, παρὰ τὸ χείρ; quod omnibus deliciis careat & oblectamentis. Merc. Occurrit, Gen. 38.11. Exod. 22.21. & c. & cum Aff. מְאַלֵּם, מְאַלֵּם, & c. 60. circ. l. In pl. f. מְאַלֵּם viduæ, Exod. 22.23. Job. 22.9. Psal. 68.6. Isa. 10.2. & cum præf. מְאַלֵּם Jer. 18.21. & c.

Thren. 3. 3. Item, cum Aff. וְאַלְמִנּוּתִיךָ & viduæ tuæ, Jer. 49. 10. וְאַלְמִנּוּתִיךָ viduæ ejus, Is. 9. 17. Jer. 15. 8. Ezech. 19. 7. cum præf. וְאַלְמִנּוּתִיךָ viduas ejus, Ezech. 22. 25. col. pl. Item, וְאַלְמִנּוּתִיךָ occurrit pro ædibus vel palatiis; ut Is. 13. 22. וְאַלְמִנּוּתִיךָ in ædibus seu palatiis ejus; ubi Lamed ponitur vice Resch; ac si scriberetur sic, וְאַלְמִנּוּתִיךָ; & sic, Ezech. 19. 7. & contrivit וְאַלְמִנּוּתִיךָ palatia ejus; sed R. Dav. negat ל' mutari in ר' quia non permutantur nisi literæ וְאַלְמִנּוּתִיךָ; Unde, locum in Ezech. exp. viduæ ejus; & appellavit urbes desolatæ Viduas; ut Thren. 1. 1. fuit tanquam vidua domina gentium. Nam quum Civitas esset plena populo, est veluti mulier habens maritum; sed destructa, est instar viduæ; Pag. Atque hanc quidem commutationem Lamed cum Resch, negat sane Kimchi; sed Elias notat in Chaldaea Lingua commutari ל' & ר', Unde Dan. 3. 40. aliàs 4. 7. וְאַלְמִנּוּתִיךָ & ecce, idem est, atque וְאַלְמִנּוּתִיךָ & ecce; Dan. 7. 2. Merc. Cev. Item, iii. Hinc, וְאַלְמִנּוּתִיךָ f. viduitas, alligatio ad viduitatem, status viduitatis; וְאַלְמִנּוּתִיךָ 2 Sam. 20. 3. Ad diem mortis suæ, וְאַלְמִנּוּתִיךָ in viduitate vitæ; & cum Aff. וְאַלְמִנּוּתִיךָ viduitatis suæ, Gen. 38. 14. & 19. וְאַלְמִנּוּתִיךָ viduitatis tuæ, Is. 54. 4. Col. hoc autem ultimo loco, וְאַלְמִנּוּתִיךָ est pro וְאַלְמִנּוּתִיךָ; ut וְאַלְמִנּוּתִיךָ pro וְאַלְמִנּוּתִיךָ Ezech. 16. 15. Cocc. Kimchi scribit, posse in forma absoluta dici וְאַלְמִנּוּתִיךָ unde, constructè וְאַלְמִנּוּתִיךָ; & sic cum affixis; sic Rabbini dicunt וְאַלְמִנּוּתִיךָ. misericordia &c. Bu. Lex.

Rad. 89. וְאַלְמִנּוּתִיךָ; Nomen Radicale quadriliterum, plur. masc. (nam, ejus singulare non occurrit in textu) ligna quæ non facile putrescunt & dissolvuntur; componi namque videtur, ex ו' non; & אל' dissolutus est; Av. Occurrit 1 Reg. 10. 11. & 12. & pro eo, scribitur, וְאַלְמִנּוּתִיךָ 2 Chron. 9. 10. & 11. quod etiam potest esse ex ו' & אל' humidus instar stagni cujusdam; & cum dagech sequente innuit duplicem Lectionem, Av. Vide & supra, וְאַלְמִנּוּתִיךָ.

Rad. 90. וְאַלְמִנּוּתִיךָ. Radix non usitata Hebraicè; sed inde, Chald. Nomen וְאַלְמִנּוּתִיךָ masc. arbor, Dan. 4. 7. & cum נ' in fine, וְאַלְמִנּוּתִיךָ idem, Dan. 4. 11, 17, & 22. & semel cum ה' in fine, וְאַלְמִנּוּתִיךָ idem, Dan. 4. 8. Col. וְאַלְמִנּוּתִיךָ Chald. est generale nomen arborem significans; sed specialitèr, est quercus; ut & וְאַלְמִנּוּתִיךָ apud Græcos; unde Dryidæ, sive Dryidæ dicti: Merc. putant quidam וְאַלְמִנּוּתִיךָ ad radicem וְאַלְמִנּוּתִיךָ referendum; ut jod sit Radicale, & Nun formativum; Bu. Lex. Item, וְאַלְמִנּוּתִיךָ Chald. est pronomen 3. pers. plur. illi, illæ, isti, istæ; illa, ista, Dan. 2. 44. 6. 3, 7. 7. 17. col. וְאַלְמִנּוּתִיךָ vide in וְאַלְמִנּוּתִיךָ & וְאַלְמִנּוּתִיךָ ibidem, vel in וְאַלְמִנּוּתִיךָ &c.

Rad. 91. וְאַלְמִנּוּתִיךָ. Masc. Nomen Radicale statuitur à quibusdam; Alnus; arbor dura, quæ aquis obruta non facile corrumpitur; & potest aliud esse genus alnorum in terra Canaan fuisse, quam apud nos, non multum differens à duritie quercus; Unde & Hieron. vertit quercum; quidam exponunt pinum. Av. In Targum est, castanea arbor; Pag. vel, quercus; nam, וְאַלְמִנּוּתִיךָ etiam Arabicè, quercum significat; At, וְאַלְמִנּוּתִיךָ Arabicè est castanea, quasi Rex quercuum; unde & וְאַלְמִנּוּתִיךָ utramque completitur arborem; quercum scil. & castaneam; sed וְאַלְמִנּוּתִיךָ sic dicitur castanea; Merc. Hinc Latine, Alnus; & Græcè ἄλνυς sylvæ, &c. Av. Occurrit, Is. 6. v. ult. &c. vide sub Rad. וְאַלְמִנּוּתִיךָ.

Rad. 92. וְאַלְמִנּוּתִיךָ est, discere, assuescere; Merc. Cocc. וְאַלְמִנּוּתִיךָ. In kal. studuit, incipiendo à primis Elementis; assuescit se longo usu; addidit, assuesfactus est; didicit in magna frequentia hominum; vel, inter mille fere studiosos versatus est. Cogn. cum וְאַלְמִנּוּתִיךָ caligo, nam res velatas & ceu caligine obductas, indagando assequimur; Hinc, Græcè, ἀλφειά, ἀλφειά, ἀλφειά, ἀλφειά, ἀλφειά, indago, invenio, studeo; & ἀλφειά cogito, &c. Av. In fut. kal. וְאַלְמִנּוּתִיךָ diceret; Unde in 2. pers. sing. masc. וְאַלְמִנּוּתִיךָ ne assuescas itineribus ejus; i. e. moribus ejus & consiliis, Prov. 22. 25. five, ne forte discas vias ejus; ubi est contra &c. וְאַלְמִנּוּתִיךָ. In piel, וְאַלְמִנּוּתִיךָ instruxit, assuescit; discere fecit, docuit; Prov. 15. 5. fut. piel וְאַלְמִנּוּתִיךָ pravitas tua docet os tuum; i. e. sermo tuus obsecundat pravitati tuæ; Cocc. vel, quia docebit iniquitas tua os tuum; Pag. vel potius, iniquitatem tuam, os tuum; Merc. & in 1. pers. fut. cum præf. & aff. וְאַלְמִנּוּתִיךָ & docebo te sapientiam, Job. 33. 35. & in part. piel, וְאַלְמִנּוּתִיךָ docens; unde cum Aff. וְאַלְמִנּוּתִיךָ pro quo, occurrit defectivè, absque primâ Radicali Aleph, וְאַלְמִנּוּתִיךָ docens, seu qui docet nos præ, vel ex, jumentis terræ, &c. Job. 35. 11. Col. kal. & piel. In Hiph. וְאַלְמִנּוּתִיךָ produxit millia; in millia se diffudit; five millena peperit; q. d. milleficavit; (verbum, scil. à nomine וְאַלְמִנּוּתִיךָ, & significatione ejus, mille, formatum;) unde in part. Hiph. pl. f. וְאַלְמִנּוּתִיךָ se in millia diffundentes, producentes millia, seu millena parientes, & q. d. milleficantes, Psal. 144. 13. Col. hiph. & col. Rad. verbalitèr. Sed, inde i. Nomen וְאַלְמִנּוּתִיךָ five וְאַלְמִנּוּתִיךָ Masc. Doctor; Rector, dux, ductor; Antecessor, qui aliis solet præire; sicut נ' Aleph prima litera, reliquas omnes præcedit; instructor, qui suos de omnibus rebus docet & instituit; princeps, &c. Item, bos, qui tanquam dux, præcedit gregem; & est sui generis ductor; & præterea, est animal cicur, usibus humanis docile; Indifferens est hoc nomen ad sexum, & singula notat; Ità, differt à וְאַלְמִנּוּתִיךָ collectivo; ex Av. Bu. Cocc. &c. De ducis significatione Hebræi dicunt, וְאַלְמִנּוּתִיךָ Ducem, à Rege tantum differre, & eo inferiorem esse, coronâ; verum, generalius est; & est propriè, Ductor, qui aliis præest, rector; & quisquis alicui est tanquam וְאַלְמִנּוּתִיךָ, quem ut magistrum sequitur & reveretur in omnibus; unde præcipuum etiam & intimum significat amicum, ex quo quis pender, & cujus consilio & autoritate velut præeunte, agit omnia; Unde, hoc nomine, David Achitophalem appellat, Psal. 55. 14. Hinc & bovem etiam וְאַלְמִנּוּתִיךָ dictum, putarim, quod in gregibus id sit maximum animans, potius quam à mansuetudine, aut assuesfactione cum aliis: Hinc & primam Alphabeti Literam נ' Aleph, וְאַלְמִנּוּתִיךָ, dictam putant, quod veluti dux, cæteras præcedat; vel, à millenario numero quem significat; quod, post absolutas Alphabeti Literas, ad reliquos numeros significandos, ad mille designandos, sit ad initium Alphabeti redeundum; Merc. Occurrit autem, וְאַלְמִנּוּתִיךָ princeps, dux, Gen. 36. 15, 16, &c. hoc cap. & 1 Chron. 1. 51. &c. 30. circ. l. Item, Prov. 2. 16. 16. 28. & 17. 9. cum præf. וְאַלְמִנּוּתִיךָ in duce, vel in ducem; Mic. 7. 5. & וְאַלְמִנּוּתִיךָ sicut dux, Zach. 9. 7. Item, cum Aff. וְאַלְמִנּוּתִיךָ dux meus, Ps. 55. 14. col. sing. in pl. m. וְאַלְמִנּוּתִיךָ duces, Jer. 13. 21. In Constr. וְאַלְמִנּוּתִיךָ idem, duces, principes, &c. Gen. 36. 15, 16, 17, 18, 21, 29, 39, & 42. Exod. 15. 15. 1 Chron. 1. 51, 54. Zac.

Rad. 94. **Q** si; **ei**, **ēān**; particula connexioni in-
serviens; Cocc. **Q** ut plurimum est, si; & cum **N**
non, est, nisi. Pag. **Q** si, five, fin, an, &c. est particula
conditionalis, & aliquando disjunctiva; porro, in jura-
mentis, & obligationibus affirmativis, Itemque in ora-
tione interrogativa, importat vim negandi; hinc, per
inversionem, est **μὴ**, ut Joh. 8. **μὴ σὸ μέλει ἐστὶ τῷ πα-
τρὶς Ἀβραάμ**, &c. & rursus, in juramentis, quibus
particula negativa additur, habet vim affirmandi; quod &
textu & orationis serie, faciliè deprehendetur; Hinc,
Græci per Apocopen, **ei** si, &c. Av. Sunt qui ad **Μὴ** re-
ducunt, quia pro verè, statè, sumitur interdum; est
particula, certo aliquid statuens, etsi sub conditione; &
interdum absolutè, vel affirmativè, vel negativè; est
nunc, qualiteris, nunc, temporis; & reperies, pro siquid-
em, vel quia, ut Latinum, si; & est optantis etiam, ut
Latine, **ō** si; ut Psal. 139. 18. **יְהוָה אֱלֹהִים** **Q** **ō** si occidas,
Deus, impium; Interrogat scapè, ut Græcis **ei**; & tum
scapè affirmat; **G**eminatum inter diversa, valet five, si
ve; In juramentis, negandi vim habet, nisi dicatur
N **Q** si non, subjuncta negatione; tunc enim affir-
mabit. Si, **I** interrogandi nota præcedat, repetita in-
terrogatio, dici solet **Q**, & interdum, **Vau** præposito, sic,
Q ut, Job. 21. 4. **אֲנִי יְהוָה** nonne ego; i.e. quod ad me
attinet; apud hominem eloquium meum est; **Q** **יְהוָה**
Q **אֲנִי** & an quamobrem non ardebitur animus meus; i.e.
quare non ardeatur? &c. Atque ibi, ad **אֲנִי** junctæ
fin

sunt duæ particulae interrogativæ. Sumitur & pro etsi, quamvis; ut Latine; Merc. Occurrit Lev. 1.3, & 10. 2 Reg. 7.4. &c. passim, & frequenter; sed loca desunt in Concordantiis, ut variarum hujusmodi particularum indeclinabilium; ob multitudinem & frequentiam earum. **אִם** est, si, siquidem, siquando; & interrogativè, utrum, an? Jud. 9.2. **אִם־אֵין** verò, Job. 6. 13. **אִם־עַל** usque dum; Gen. 24.33. **אִם־עַל** usque quo quum; i. e. usque dum, per Pleonasmum, Gen. 28.15. **אִם־כִּי** sed; Psal. 1.2. quam quum, usque quum, Gen. 32.26. quod si, etiam si, 1 Sam. 14.40. quia certè, utique enim; nam certè, Prov. 23.18. (Item, nisi, Isa. 55.10. **כִּי־אִם־נִסִּי** nisi madererit; sic v. 11. & Isa. 65.6. nisi solvero, &c. Cocc.) **אִם** si non, nisi, annon. Denique in juramentis, absolute positum, negat, Psal. 89.36. 1 Reg. 17.11. addita particula negandi affirmat. Isa. 5.9. Bu. Lex. Videantur ulterius, Pag. & Cocc. [**אִם** mater; quidam ponunt radicem per se, seu nomen Radicale & plerique, verò referunt ad Rad. **אָמַם**; ubi videatur.]

Rad. 95. **אָמָה** fæm. Nomen Radicale; Ancilla; 70. **δούλη, δούλαινα, δούλεις, παιδοσκη, ἀβρα,** famula, cujus humerus seu cubitus ad servitutem est promptus; Cogn. cum **אִם** mater, & **אָמָה** fidelis fuit; requiritur enim à famulabus, fides & prompta voluntas erga matres familias; hinc, **מָאָה, מָאָמַי**, promptus sum, &c. Av. Occurrit, Exod. 21.30. & cum præf. 1 Lev. 25.44. **אָמָה**. 21.10.13. & Exod. 21.7. Col. Item, cum Aff. **אָמָהּ**. Gen. 30.2. ancilla mea; cum præf. 1 Job. 31.13. Sic cum aliis Aff. **אָמָהּ** vel, in pausa, **אָמָתְךָ** ancilla tua, Gen. 21.12.&c. & cum præf. 1, 2, & 3. 30. circ.l. **אָמָתִי** ancilla ejus, vel sua, Exod. 21.20.&c. & cum præf. 1, 10.1. Sic & **אָמָתְךָ** ancillam suam; Exod. 2.5. col. In plur. **אָמָתַי** & cum præf. **אָמָתַי** ancillæ, Gen. 31.33. 2 Sam. 6.22. col. In Constr. **אָמָתַי** idem, 2 Sam. 6. 20. cum præf. & Aff. **אָמָתַי** & ancillæ meæ; Job. 19.15. **אָמָתַי** & ancillæ vestræ, Deut. 12.12. **אָמָתַי** & ancillæ ejus, Gen. 20.17. **אָמָתַי** & ancillæ ipsorum, Ezr. 2.65. Neh. 7.66. col. plur. [**אָמָה** videatur sub Rad. **אָמַם**.]

Rad. 96. **אָמַם** infirmavit, debilitavit; Item, infirmatus est, debilitatus est; languit, & figuratè tribuitur rebus inanimatis; Cogn. cum **אָמַם** lugebat, planxit; nam infirmus solet lugere, & tristem faciem præ se ferre; hinc, **ἀμαλός & ἀπαλός**; tener, infirmus, fragilis; **ἀμαλῆσθαι** destruo; & Latine, malus; malè habere, &c. **ἀμαλῶς** infirmè; **ἀμαλῶς** tenerè; &c. Av. **אָמַם** affirmativè habet cum **אָמַם**, & idem ferè cum ea valet, excidi; deficere; infirmari, labefieri; ut **אָמַם** & **אָמַם** idem valent; Merc. in hujus thematis derivatis, apparet notio attenuationis, ex defectu succi, spiritusque; 70. **κνήμιον, ὀλιγνῖον, σμικρὸν**; affine τῷ **מָל**, Cocc. signif. languescere, languescere; Bu. Conc. In kal, tantum occurrit part. paul, vel nomen participiale, fæm. **אָמָמָה** vel **אָמָמָה** (à masc. **אָמָמָה** languidus; infirmus, &c.) languidum, debile, infirmum, cor tuum; ardore scil. ac siti libidinis inexplabili; Cocc. Ezech. 16. 29. quam debilitatum. i. e. quam malum & desperatum, est cor tuum? Av. &c. In pual (pro dagesth reduplicata litera tertiâ, Cocc.) est **אָמָמָה** languefactus est; elangu-

it! infirmus & imbecillis factus est; Occurrit Joel. 1.10. Nach. 1.4. Item, Psal. 6.3. Quoniam **אָמַם** infirmus, imbecillis, aut languidus sum; Pag. Cocc. Ubi, est etiam præteriti temporis, sicut illud, Ezech. 9.8. **וְנִאֲמָר** & relictus sum ego; tertia persona pro primâ; & R.D. dicit, quod **אָמַם** ego, est, sicut, **אָמַם** substantia mea; & sic, Num. 14.14. quia oculo ad oculum **אָמַם** appares, vel, videris, tu domine; Sed R. Jaakob, scripsit, quod est nomen Toar, quavis sit cum patach, ut Isa. 28. 16. **יִסְדּוּ** ecce ego fundo in Tzizjon lapidem, &c. Pag. similiter Cocc. Occurrit & in pausa, cum camerz; **אָמַם** idem, elanguit. &c. Isa. 16.8. **כִּי־שָׁרְמוֹת־חֲשִׁבוּ** **אָמַם** Quoniam arva (h. e. unumquodque ex arvis) Chef- bon debilitatum est; &c. Merc. item Nach. 1.4. Quibusdam, **אָמַם** est part. præf. pual; Isa. 16.8. languet, languescit; & in Patach, **אָמַם** languefactus, Psal. 6.5. Bu. Lex. & Conc. Item, cum! conv. præf. **אָמַם** & infirmabitur, vel imbecillis erit, aut debilitabitur, vel succidetur; est præf. pual, quia est cum patach, teste R.D. Pag. & languet; Bu. Lex. Et in 3. sing. fæm. præf. pual; **אָמַמָה** languescit; Joel, 1.12. infirmata est, Pag. languit vitis, i. e. malè se habet; Av. sic, in 3. plur. **אָמַמָה** Isa. 24.4. & Jer. 14.2. ut &, in pausa, **אָמַמָה** languerunt, debilitantur, infirmantur, vel succiduntur, languescunt; &c. Isa. 19.8. & Thren. 2.8. elanguerunt, anemurale, scil. & murus; i. e. amiserunt vim ad standum; &c. Cocc. Indè i. Nomen, **אָמַם** mafc. languidus valdè, qui omnibus labefactus est viribus; semel reperitur; Psal. 6.3. quia languidus ego; Av. Aliis autem, est præf. ut supra. Deindè ii. Hinc, **הָאָמַמָה** pl. m. cum præf. (tanquam à sing. **אָמַם**) exhausti, debiles, languidi; impotentes; miseri, desperati; &c. Nehem. 4.2. Col. Rad.

Rad. 97. **אָמַם** Hæc Radix verbaliter non legitur, sed tantum nomina indè deducta; videtur autem significare propagationem & curam nutriendi liberos; Unde & cogn. cum **אָמַם** ancilla, & **אָמַם** nutritivè fideliter, educavit bonâ fide, &c. est enim officium matrisfamilias, educare sobolem, & regere ancillas, &c. Av. Indè igitur, i. Nomen **אָמַם** f. mater; **μήτηρ**; dicta à propagatione, & educatione prolis; sed tribuitur, etiam, per Metaph. rebus inanimatis, ut civitatibus majoribus, nam Metropolis, respectu parvarum urbium, mater dicitur, quia ab ea, tanquam à matre, propagari videntur: Item, tribuitur viis & semitis majoribus, respectu aliarum parvarum, quæ indè propagantur ad varia loca; nos vocamus bivium, trivium, &c. Hinc, cum affirmatione syllaba **της** est Græcè, **μήτηρ**; mater; &c. Av. Occurrit autem **אָמַם** mater, Gen. 2.20. &c. & cum præf. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40. circ.l. Illud autem, Ezech. 21.21. stetit Rex Babel **אָמַם** in medio viæ, in capite duarum viarum, ad divinandum, vel ad divinationem; &c. intelligitur de bivio, vel quadrivio; nam medium viæ, quod respiciant ad ipsum hinc inde viæ, tanquam ad matrem, appellatur **אָמַם**; Item, 2 Sam. 20.19. Civitas magna appellatur **אָמַם**, quod parvæ circa eam, sunt tanquam ejus filia; Pag. vel etiam mater dicitur civitas magna, quæ multos cives, velut filios, aluerit & genuerit; vel etiam, quod multa alia oppida, ex ea ut ex matre descendunt, & pendent; quo sensu, sæpè etiam, filias alicujus urbis reperies dici, in Scriptura, pro villis ei adjacentibus,

jacentibus, vel oppidis ad ejus ditionem pertinentibus; Sic *μετέδοσαν* Græci dixerunt; Merc. Illud autem, Jer. 15.8. Introduxi eis super *ממ* matrem; Targum exponit, *מעבד* cætum, seu congregationem; Pag. quasi fit *ממ* gens; Merc. cum Affixis *מ*, accipit Dagesch forte, quia Radix est *ממ* teste R.D. Pag. sunt tamen qui, contra Analogiam, ad *ממ* reducant, à naturali matris fidelitate & affectu in liberos; vel quòd sit fidelis propagatrix speciei; Merc. Occurrit autem cum his Aff. *ממ* mater mea, Gen. 20.12. Jof. 2.13. &c. & cum præf. *מ* & *מ* 30. circ.l. sic, *ממ* vel in pausa *ממ* mater tua, Gen. 27.29. & 28.2. &c. & cum præf. *מ* 30. circ.l. Item, *ממ* mater tua, fæm. Jof. 2.18. Ezech. 16.45. & cum præf. *מ*, ibid. v. 50. & Ruth. 2.11. Sic, *ממ* mater vestra, Isa. 50.1. Jer. 50.12. & cum præf. *מ* cum matre, &c. Hof. 2.4. Sic &, *ממ* mater vestra, fæm. Ezech. 16.45. Item, *ממ* mater ejus vel sua, &c. Gen. 2.24. 21.21. &c. & cum præf. *מ*, *מ*, *מ*, & *מ* 110. circ.l. *ממ* mater eorum Hof. 2.7. Sic & *ממ* mater ejus, matris suæ, fæm. Gen. 24.28. &c. & cum præf. *מ*, *מ*, *מ*, & *מ* 20. circ.l. In plur. *ממ* matres; cum Aff. *ממ* matres nostræ, Thren. 4.3. & *ממ* matres ipsorum, vel matrum suarum; Jer. 16.3. Thren. 2.12. & cum præf. *ממ* matribus suis, Thren. 2.12. Col. pl. Deindè ii. Nomen *ממ*, & *ממ* masc. (nam, præposito *מ* radicali, idem valet; ut *ממ* & *ממ* vel *ממ* pederentim, pro eodem reperies; Sic, *ממ* & *ממ* solum; &c. Merc.) gens, natio, populus; Pag. Eu. ex una quasi matre propagatus; Bu. Lex. *ממ*, vel *ממ* (nam in sing. & pl. masc. semper præponitur Lamed, in textu,) est plebs, populus ab una eademque matre, familia unius stirpis; & differt ab *ממ* populus, ex variis nationibus & linguis collectus; Av. Occurrit autem *ממ* natio, &c. Prov. 11.26. 14.28. & cum præf. *מ* & natio; Gen. 25.23. & *ממ* natio præ natione; Ibid. Item cum Aff. *ממ* & natio mea, Isa. 51.4. col. sing. (cum Aff. & in plur. *ממ* mutatur in kibbutz.) In pl. m. *ממ*, (à sing. *ממ* vel *ממ*) undè, cum præf. *ממ* nationes; populi; Psal. 117.1. Item, *ממ* (à sing. *ממ*) idem, nationes; Gen. 25.23. 27.29. Psal. 9.9. &c. & cum præf. *מ* & *מ* 30. circ.l. Item, in pl. f. *ממ* (tanquam à sing. *ממ*) idem, nationes, populi; Num. 25.15. & cum præf. *ממ* per nationes suas; Gen. 25.16. Col. Sic etiam Chald. *ממ* natio, populus; Dan. 3.29. & in pl. *ממ* nationes populi; Dan. 3.4. & 7. 5.19. 6.26. 7.14. Ezech. 4.10. col. sing. & pl. Chald. Item, iii. Hinc, nomen *ממ* f. cubitus; ulna; *ממ*; sunt & qui hoc ad *ממ* revocent, quòd cubito firmiter innituntur; est mensuram magis significet, continentem quinque palmos; palmus autem est quatuor digitorum; Merc. *ממ* est mensura cubitalis, quæ communiter continet quinque palmos; in sacris autem sex; Bu. Lex. est nomen partis brachii, & mensuræ, ab *ממ*, flexu brachii, usque ad extremum digiti medii; sed Ezech. 4.1. *ממ* à manu ad axillam; ea est eadem mensura; apud Ezech. 40.5. & 43.13. cubitus, est palmo, five quatuor digitis, major communi, qui est ab *ממ*, usque ad finem manus in pugnum collectæ; Sic, apud Herod. in Clione, c. 178. cubitus Regius Babylonicus, vulgare excedit tribus digitis; Cocc. Occurrit autem, *ממ* cubitus, mensura cubitalis; Gen. 6.15, 16. 7.20. &c. 80. circ.l. & cum præf. *ממ* &

cubitus, Exod. 25.10. & 37.1. &c. & cum alijs præf. *מ*, *מ*, & *מ* 60. circ.l. Illud autem, 2 Sam. 8.1. *ממ* frætrum cubiti, pro quo, 1 Chron. 18.1. Gath, & filias ejus; Videtur oppidum ita dictum, quod Palæstinis esset commodum ad frændos Israelitas, & quasi manus eorum astringendas; alii volunt *ממ* esse nomen montis aut loci; vocatur, Gath urbs regni, 1 Sam. 27.5. Cocc. frætrum cubiti, sunt qui dominium, vel demensum certum, exponant; alii, *ממ* rivum; ut frætrum rivi, sit aqueductus; Merc. in Constr. est *ממ* cubitus, Jer. 51.13. cum præf. *ממ* in cubito, Deut. 3.11. Col. Constr. Illud autem, Jer. 51.13. *ממ* ulna quæstus tui, poni videtur, pro, mensura quæstus tui impleta est; Cocc. Sed occurrit etiam, in duali, sic, *ממ* duo cubiti; Exod. 25.10, 17, 23. 37.1, 6, 10. cum præf. *ממ* & cubiti duo, Exod. 30.2. & 37.25. & *ממ* & quasi cubiti duo, Num. 11.31. Col. Du. In plur. fæm. *ממ* cubiti, mensuræ cubitales; Exod. 26.16. & 37.21. 27.1. 18. &c. 90. circ.l. & cum præf. *ממ* & cubiti, 2 Chron. 6.13. *ממ* in cubitis, Ezech. 43.13. & *ממ* ad cubitos, 2 Chron. 3.11. Col. præf. Item, in Chald. pl. masc. *ממ* cubiti; Dan. 3.1. & Ezech. 6.3. Col. Chald. Denique, iv. Indè No. *ממ* f. postis; nam *ממ* significat etiam postem; Pag. vel frontem, seu superliminare; Merc. In hac signif. occurrit tantum semel, in plur. *ממ* postes; Isa. 6.5. propriè, postes, quibus innititur superliminare; Rursùm sunt quidam *ממ* reducant, à firmitate; à quæ &, *ממ* postes, dictos invenies, 2 Reg. 18.16. verum, etsi voces sint vicinæ, ego diversas esse radices, non dubito; sicut sæpè fit. Merc. *ממ* semel sumitur pro postibus, qui sunt instar cubitorum vel humerorum in superliminaribus; vel quòd postes mensurabantur ad latitudinem cubiti; Av. loco citato, Isa. 6.5. & moverunt se *ממ* postes liminum; R.D. exp. *ממ* postes; quamvis sunt qui exponant, eodem R.D. teste, & moverunt se cubitis (i.e. duobus aut tribus, vel quibusdam, cubitis) limina; Pag. Chaldaus Paraphrastes, postium nomine, videtur, teste Kimchi, intellexisse angulos, qui sunt super postes, hinc indè, quibus superum limen innititur; Merc. *ממ* postes liminum, 70. *ממ*; Chald. *ממ* R. Sol. intelligit projecturas, aut postes, cubiti mensuram habentes; ipsa limina, cum suis postibus aut projecturis commota sunt; Cocc.

Rad. 98. *ממ* verax & fidelis fuit; tutatus est fidelitèr; enutrivit bonâ fide; profuit fidelitèr; sustentavit; Cogn. cum *ממ* dexter; nam dexteritas, seu dextera manus, non rariò accipitur pro fidelitate; est enim fidei consecrata, & per dexteram jurabant antiqui, tanquam fidei sedem, & virtutis ministrum; hinc, *ממ* tueor, *ממ* defendo fidelitèr, *ממ* auxilior, ulciscor; *ממ* tutamenta; In primâ autem Conjugatione kal, *ממ*, nutrivit fidelitèr; educavit bonâ fide; extant tantum Participia; Av. Hujus verbi prima forma, nisi in participiis, non usurpatur; Nam, *ממ*, & *ממ*, est ut *ממ*, *ממ*, nomen officii, sed ab actu desumpti; *ממ* dicitur, curator, nutricius; *ממ*, *ממ*; 70. *ממ*; propriè, *ממ*; actus, à quo appellatur, est, gestare infantem in ulnis, in sinu; ut Num. 11.12. fer eum in sinu tuo, quemadmo-

dum fert (מן) nutricius lactantem; Cocc. (מן) in kal, est educare, nutrire; Pag. à fide scil. quæ in nutriendo requiritur, (מן) nutritius, dicitur; nutritii enim fidei puer est commissus, quasi fidum, aut fidelem, dicas; sunt qui hoc nomine, curatores, seu procuratores; dispensatores, aut oeconomos significari putent, 2 Reg. 10. 1. quod in dispensatore, fides, potissimum spectetur; & ad hanc vocem putant Paulum alluisse, 1. ad Cor. 4. cum in dispensatore verbi, ait, requiri, ut inveniat quis πῶς, fides; quod ego per Hebræum (מן) (de quo in Niphal) ut Deus de Mose dicebat, crediderim potius, exprimi; Vide Num. 12. 7. Merc. Occurrit autem, (מן) (benoni kal, seu nomen participiale) nutriens, nutricius; Esth. 2. 7 & cum (מן) praf. Num. 11. 12. ut supra. Col. sing. In pl. m. (מן) & cum praf. (מן) nutricii, 2 Reg. 10. 1. nutriendes, qui nutriverunt Achab, viz. ab infantia, i.e. consiliarios, qui erant super negotiis regni; Pag. sic v. 5. (מן) & qui nutrierant; fide, & nutricii, &c. In Constr. (מן) idem; nutricii; Unde cum Aff. 2. pers. sing. fam. (מן) nutriendes te, i.e. alumni, seu nutricii tui, Isa. 49. 23. Col. plur. Sed occurrit & in sing. fam. (מן) nutrix; Pag. Bu. Lex. &c. curatrix, gestatrix pueri; nam aliud (מן) nutrix, lactans, scil. Cocc. cum praf. (מן) pro nutrice; 70. (מן) praf. Av. Unde cum Aff. (מן) nutrix ejus; Pag. & Av. (מן) nutrix; Av. 2 Sam. 4. 4. col. fam. & Col. Benoni kal; Ei respondet paul kal; (מן) qui in sinu gestatur; Cocc. nutritus vel educatus; Pag. Bu. Av. &c. Unde in pl. m. cum praf. (מן) nutriti, educati, seu qui nutriebantur, Lam. 4. 5. Merc. Bu. gestati (מן) in purpura, amplectuntur fimeat; de pueris sermo est; Cocc. Col. paul; Item, secundum quosdam, occurrit in fin. kal; quod regulariter esset, (מן) vel (מן) seu, (מן). Sed occurrit tantum cum (מן) parag. ob quod cholem transmutatur, sic, (מן) vel, (מן) nutrire, educare, vel -i; Unde cum (מן) praf. Esth. 2. 20. (מן) quando nutriebatur cum eo; est makor; (i.e. Infinit.) vel nomen; & (מן) non est pronomen, teste R. D. in l. Rad. Pag. Alii verò sumunt pro nomine, & scribunt (מן) cum mappik; Sic; & (מן) quum nutriebatur ipsa; Bu. Lex. Alii denique, volunt (מן) esse nomen, fam. curatio, curateka; πρεσβυτερία; ut, quum esset in curatione apud ipsum; Cocc. Sicut fuerat sub educatione; nam (מן) est veritas, fides; educatio fidelis; nutritio, cura; Av. quum esset in nutritione, alumna; Bu. Conc. &c. col. kal. In Niphal, (מן) verax rerertus est; fidelis inventus est; firmus & stabilis fuit; Av. in Niphal. significat, firmum, stabile, permanentem; vel, perseverantem; fidelem & fortem esse; Pag. vel, in Neutro, stabile; certum & ratum ac verum esse; si de te aut sermone dicatur; consistere in suo statu, vel loco, & firmitate; Merc. constantem, vel constans esse; verum esse; vel verificari; confirmari; nutriri; Bu. Lex. Apparet natura verbi etiam in forma Niphal; (מן) est propriè, gestari, Isa. 60. 4. (מן) על צד תבשיל pro quo dicitur Isa. 66. 12. על צד תבשיל tux ad latus, seu in ulnis gestabuntur; 70. (מן) ὡς ἀνὰ ὤμους; Targ. (מן) על גססין in latera, in femora accipientur. Cocc. Occurrit autem, praf. Niphal. (מן) firmum, fidum esse; cum Vau conv. praf. (מן) vel (מן) (nam N. est cum Sheva tantum, teste Kimchi) & stabilietur domus tua; Pag. & firma erit, 2 Sam. 7. 16. Bu. Lex. & manebit,

seu permanebit domus tua; nam in Niphal. propriè notat gestari, ut demonstratum ex Isa. 60. 4. Collato, cum 66. 12. Dehinc, notat manere, permanentem esse; Occurrit & (מן) Prov. 11. 15. Sed ibi videtur esse part. Niphal. in constr. licet in nullo Lexico, nec in Conc. ita describatur; locus pensandus relinquitur; nam in Conc. jungitur cum praf. praf. prout ab omnibus statuitur. In 3. sing. fam. non (מן) fidelis repertus est, spiritus ejus, 70. (מן) Psal. 78. 8. in 3. plur. (מן) & (מן) fidi, vel fideles fuerunt; &c. Bu. Conc. Psal. 78. 37. non manserunt, in fædere ejus; Cocc. Occurrit & Psal. 93. 5. Item, Jer. 15. 18. Aquæ non (מן) permanent, seu quæ non manent, non sunt perennes; Cocc. 70. (מן) Av. ad primum locum; & 70. (מן) Cocc. ad ultimum. Item, in fut. Niphal. (מן) vel (מן) stabilietur, confirmetur; 1 Reg. 8. 26. 1 Chron. 17. 23. 2 Chron. 1. 9. & 6. 17. cum praf. (מן) & firmum erit, 1 Chron. 17. 24. & in 3. pl. (מן) & stabilietur; Gen. 42. 20. & in 3. pl. fam. Isa. 60. 4. (מן), nutriendur, cum patach, & absque dagefch; Sic in 2. pl. m. (מן) stabiliemini, confirmamini; cum praf. (מן) & stabiliemini, seu confirmabimini; 2 Chron. 20. 20. Item, occurrit etiam sæpè, in part. Niphal. (מן), usurpatur loco nominis; fidus, fidelis, firmus, constans; permanens; Num. 12. 7. 1 Sam. 23. 5. 3. 20. 22. 14. 25. 28. 1 Reg. 11. 38. Neh. 9. 8. Psal. 89. 37. Prov. 25. 13. Isa. 22. 23. 25. 49. 7. Hof. 12. 1. & cum praf. (מן) & fidus; Jer. 42. 5. & (מן) fidelis; Deut. 7. 9. In fam. (מן) fidelis, fidele; Psal. 19. 8. Isa. 1. 21. & 26. Hof. 5. 9. & (מן) Psal. 89. 29. fidum, fidele, permanens, fædus meum, &c. Psal. 89. 29. In pl. m. (מן) fidi, fideles; permanentes; Neh. 13. 13. Psal. 111. 7. Prov. 27. 7. Isa. 8. 2. 33. 16. cum praf. (מן) & constantes; permanentes; Deut. 28. 59. (מן) fideles, permanentes; Isa. 55. 3. (מן) fidelibus; Job. 12. 20. In constr. cum praf. (מן) in fidos, veraces terræ; Psal. 101. 6. Denique, in plur. fam. cum praf. (מן) & fidas, constans, permanentes; Psal. 101. 6. Col. Niphal. & ejus part. Item, in Hiph. occurrit frequenter (מן) credidit; fidem habuit; credidit firmè; Gen. 45. 26. Jud. 11. 20. Isa. 53. 1. Jer. 40. 14. semel cum praf. deficiente, jod, nota hiphil; (מן) & credidit; Gen. 15. 6. ubi, ut sæpè, cum (מן) construitur; sæpè, item, cum dativo, vel, ut in 1. pers. praf. hiph. (מן) credidi, fidem habui; 1 Reg. 10. 7. 2 Chron. 9. 6. Psal. 27. 13. 116. 10. & 119. 66. Col. 3. & 1. sing. In 3. pl. praf. hiph. (מן) crediderunt; 2 Reg. 17. 14. Psal. 78. 22. 32. 106. 24. Lam. 4. 12. & cum (מן) praf. (מן) & credent; Exod. 4. 8. ut & in 2. pl. m. (מן) credidistis; Num. 20. 12. Deut. 9. 23. Col. praf. Hiph. In fut. Hiph. 3. fm. (מן) credet; Job. 4. 18. 15. 15. 22. 31. 24. 22. 39. 24. Prov. 14. 15. & cum tzeri in ult. absque jod; sic, (מן) idem; ut cum (מן) conv. praf. (מן) & credidit; Exod. 4. 31. 1 Sam. 26. 12. & in 2. fm. (מן) credes; Deut. 28. 66. vel (מן) idem; Prov. 26. 24. Jer. 12. 6. & cum (מן) interrog. praf. (מן) num credes? Job. 39. 12. ut & in 1. sing. (מן) credam; Job. 9. 16. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. (מן) credent; Exod. 4. 1. 58. 9. 19. 9. Num. 14. 1. Job. 29. 24. & cum (מן) conv. praf. (מן) & crediderunt; Exod. 14. 31. Psal. 106. 12. Jon. 3. 5. sic, in 2. pl. m. (מן) credetis; 2 Chron. 32. 15. Isa. 7. 9. 30. 21. Mich. 7. 5. Hab. 1. 5. & cum (מן) cop. (מן) &

& credetis; Isa. 43. 10. Col. fut. hiph. Item, in part. hiph. מִן, & cum מִן, demonstr. praf. מִן מִן credens, qui credit; i.e. qui animum suum ἐπιστρέφει, βεβαιῶ, confirmat, non præcepseretur; Cocc. non festinat; Pag. qui credit, h.e. qui fidei, &c. Isa. 28. 16. Citat Paulus ad Rom. πῶς ὁ πιστῶν ἐπ' αὐτῷ ἡ κατασκευασθῆσεται; sensum magis reddens quam verba; qui verbum promissionis per fidem accepit, nē acceleret; nec, etsi statim non impleantur Dei promissa, idēd animum despondeat; neque enim tandem, confundetur aut frustrabitur; alii exp. non trepidabit; sed Kimchi in comment. Sensum quem attuli, exprimit; Merc. & in plur. מִן מִן credentes, fidem habentes; vel credidistis, aut fidem habuistis; Deut. 1. 32. col. part. hiph. & col. Rad. verbaliter. Inde, verō, nomina sequentia; i. מִן m. nutritius; educatus; Pag. Bu. & c. filius in sinu gestatus; Prov. 8. 30. & eram apud ipsum מִן ἐν κόλπῳ, in sinu. Dixerat sapientia, se genitam; nunc addit, se in sinu fuisse; Itā Joh. 1. 18. filius unigenitus, qui est in sinu patris, qui nunquam à patre separatus est, semper vidit patrem; videt, quid pater faciat, ut ipse hoc similiter (eādē voluntate & potentia) faciat; in quo pater voluntatem & beneplacitum habet, volens, ut in filio, ad se accedamus, in ipso se honoremus & adoremus, & filium honoremus, ut se. Cocc. Occurrit & Jer. 46. 24. Ubi tamen quidam sumunt מִן pro מִן multitudinem; quomodo omnes, Jer. 52. 15. exponunt; & residuum מִן (cum praf. מִן) multitudinis transtulit Nebuzardan; Pag. Bu. Conc. & Lex. & c. Vide & sub Rad. מִן. Illud autem, Jer. 46. 25. מִן, est nomen proprium; unde dicitur, מִן נָא, Nah. 3. 8. No-Ammon, pro No, urbs Ammonis; Ezech. 30. 14, 15. dicitur, No, & נָא multitudino No; per allusionem ad מִן; 70. δῖος οἰκιστὴς; vide ad Nahum, & Bocharti Phaleg. Cocc. מִן est opifex industrius, & fidus; Av. Itā Hieron. Prov. 8. 30. cum eo eram cuncta componens; pro artifice perito & certo, atque in arte suā fido & exercitato, sumpsit; prout sumitur nomen מִן, Merc. vel, collectivē, מִן sumitur, pro vulgo & multitudine opificum; hinc, quidam putant scriptum pro מִן, i.e. copia; Prov. 8. 30. & eram apud eum, velut opifex; 70. ἀρμόζοντα; Jer. 46. 25. Vito opificem de No; Nah. 3. 8. An melior es præ No, opificis; i.e. opifices habente; & Jer. 52. 15. & reliquias opificis; i.e. opificum; & c. Sic, Av. Deinde ii. Hinc, No. מִן, vel, מִן; m. fides, veritas, fidelitas; Deut. 32. 20. & nonnunquam abstractum ponitur pro concreto; Av. Nimirum in pl. מִן מִן fidelitates, veracitates; Prov. 13. 17. 14. 5. 20. 6. vel adjective, fideles, veraces; Psal. 12. 2. 3. 1. 24. & semel cum kibbutz, מִן idem, Isa. 26. 2. & in Constr. מִן fideles; 2 Sam. 20. 19. מִן אֲנֹכִי שְׂכֵמִי Ego (Abel) sum perfecti fidelium Israelis; i.e. mei cives, non minūs, quam ulli alii Israelitarum, sunt perfectæ fidelitatis; pluraliter loquitur, quia de civitate. Cocc. col. sing. & pl. Item, iii. Hinc, No. מִן; m. veritas, fidelitas, fides, certitudo, constantia; Isa. 25. 1. ubi exaggerationis ergō, ponuntur duo nomina idēd significantia; Cocc. consilia à longē, מִן firmum, stabile, i.e. & stabile; Pag. vel potius, substantivē, firmitudo, firmitas, h.e. & firmitas; Cev. deficit enim vau copula, & ut Hab. 3. 11. sol, una; i.e. & luna, stetit; geminantur autē dictiones, augen-

dæ firmitatis gratiā; q.d. firma erunt valdē; Pag. & sunt qui exponant veritas fidei, i.e. certissima, seu ipsissima veritas; sed non est in regimine. Merc. Non occurrit מִן alibi in textu. Sic &, iv. Hinc, No. מִן f. veritas, fides; firmitas; fidelitas; Pag. Bu. Merc. Cocc. & c. est Relativum, respiciens promissionem; & est assensus cordis; Av. Occurrit, Exod. 17. 12. מִן יָדַי & manus ejus, i.e. unaquæque ex manibus ejus, firmitas; i. e. & fuerunt manus ejus firmæ; vel, juxta alios, & fuit manibus ejus firmitudo seu stabilitas; subaudito מִן ad יָדַי. Kimchi, in firmitate & stabilitate, subaudito, יָדַי. Alii Adjectivum faciunt, & fuerunt manus ejus, i.e. utraque manus ejus, firma; Merc. Sed extat etiam Deut. 32. 4. Psal. 37. 3. 119. 30. 85. Prov. 12. 17. & 22. Isa. 25. 1. Jer. 5. 1. & cum praf. Psal. 119. 75. מִן מִן pro מִן, fideliter humiliasti me; Cocc. & fide afflixisti me; Bu. Conc. Vide &, ibid. v. 128. & cum aliis praf. מִן מִן fides, Jer. 7. 28. מִן מִן & fides; Isa. 11. 5. Item, interdum מִן מִן signif. constans, & statum minus, seu officium; ut 1 Chron. 9. 22, 26, & 31. & c. Bu. Lex. Occurrit autē & cum aliis praf. quæ sequuntur; cum מִן praf. מִן in fide; 1 Chron. 9. 26. & 31. 2 Chron. 19. 9. 31. 12. & 15. 34. 12. Psal. 33. 4. Isa. 59. 4. Hof. 2. 22. & cum: pro מִן, sic, מִן idēd; 2 Reg. 12. 16. Ubi quædam exemplaria habent dageš in Nun, post kibbutz, pro longā Vocali Schurek; Vide etiam cap. 22. 7. Sic & cum מִן praf. מִן (præfixa habent sēgol, ob sequens cateph sēgol; pro more) ad fidem; Jer. 5. 3. 9. 3. In formā Constr. est, מִן מִן fides, veritas; & c. Isa. 33. 6. Unde, cum מִן cop. praf. & Aff. מִן מִן & fides, seu veritas mea, Psal. 89. 25. ut & cum מִן, & in pausa מִן, sic, מִן מִן vel, מִן מִן fides, seu veritas tua; Psal. 36. 6. 40. 11. 89. 23, 36. 119. 90. Lam. 3. 21. & cum מִן cop. praf. & Aff. מִן מִן & fides tua; & c. Psal. 88. 12. 89. 9. 92. 3. ut & cum מִן praf. מִן מִן per fidem, seu veritatem tuam; Psal. 89. 49. & מִן מִן pro fide seu veritate tuā; Psal. 143. 1. & cum מִן Aff. מִן, 1 Sam. 26. 23. vel מִן מִן Psal. 100. 5. fides seu veritas ejus; cui & מִן cop. & מִן est praf. sic, מִן מִן fides ejus; Psal. 98. 3. & מִן מִן per fidem suam; Psal. 96. 13. Hab. 2. 4. Item, cum מִן praf. & Aff. מִן מִן in fide ipsorum; 1 Chron. 9. 22. 2 Chron. 31. 18. In pl. sam. מִן מִן fidelitates, veracitates; Prov. 28. 20. col. pl. Item, v. Hinc & No. מִן מִן f. firmitas, stabilitas; perseverantia; constitutio firma; Pag. Bu. Lex. & Conc. Neh. 9. 38. & cum praf. מִן מִן & firmitas; Neh. 11. 23. ubi videtur notare προσάσταν, curam, inspectionem, circa cantores; at Neh. 9. 38. vel 10. 1. מִן מִן nos pangimus fædus; 70. διασπασθε με τὸν σῖτον; Ab. Ezra, קָיוּם; mihi videtur, non aliter, atque aliter esse capiendam hanc vocem, apud Nehemiam, simplici stylo loquentem; sed & hic notare προσάσταν, curam, procurationem; pangimus, h.e. promittimus (vide פָּרַח) curam, si-ve procurationem; & scribimus; & c. προσάσταν, autem, dico, eo modo, quo dicitur, προτὶς ἀδελφῶν ἐγ-γῶν; Tit. 3. 8. Cocc. percutimus fidelitatem, vel firmitatem; Hieron. fædus; Pag. מִן מִן est fides, fidelitas, veritas, constantia; ut Neh. 11. 22. quia, præceptum Regis super eos, & fidelitas super cantores; Av. Sed est & nomen fluminis, in Syria, 1 Reg. 5. 12. Nonne melior est מִן מִן Amanah, quanquam alii codices habent מִן מִן A-

banah; Pag. & sic vulgo scribitur; at Masoreth priorem lectionem sequitur, legitque אֲמָנָה, Merc. Sed est nomen montis, Cant.4.8. de vertice Amanah. Pag.Av.Coc. &c. & fanè, Amanus mons in Cilicia memoratur; Cocc. Item, vii. Hinc, No. אֲמָנָה, fām. columna; quòd ædificium sustentet, sic appellata; teste Kimchi. Sed extat solùm, hoc sensu, in pl.fām.2Reg.18.16. אֲמָנוֹת הַיְּהוֹנָדָב & columnas, quas operuit, &c. quanquam Targum habet, אֲמָנוֹת סְפוֹפִי, aliàs, אֲמָנוֹת סְפוֹפִי limina, vel, postes, aut, secundum alios, trabes; Hieron.laminas; Pag.quidam sumunt pro pl.fām.benoni kal; à fing.fām. אֲמָנָה, nutriendi, fām. nutrix; Unde, hoc loco, אֲמָנוֹת columnæ templi figuratè appellantur nutrices, quod sustineant & portent ædificium templi, sicut nutrix portat infantulum, brachiis suis. Av. Huc refero, אֲמָנוֹת, 2 Reg.18.16. & valvas Templi Jehovæ, אֲמָנוֹת postes (cum liminibus) quæ induxerat auro; 70. τὰ ἐσθρῆγμένα, αἱ ἐκρύψασεν; Chald. אֲמָנוֹת limina; id, quod amplectitur valvas, & gestat, intelligit. Cocc. Item, vii. Indè, No, אֲמָנָה f. veritas, fides; educatio fidelis; nutritio, cura; Esth.2.19. sicut fuerat אֲמָנָה בַּאֲמָנָה sub educatione; Av. Vide & suprà, infim.kal. אֲמָנָה veritas; sed adverbialitèr usurpatur, pro verè, reverà; Bu.Lex. Occurrit, ut adverbium, bis; Gen.20.12. Et etiam, אֲמָנָה verè est soror mea; i.e. veritas est, quod sit soror mea; ità Kimchi; sic Jos.7.20. Verè, ego peccavi. Pag. Deinde, viii. Hinc &, אֲמָנָה (& אֲמָנָה Gen.18.13.) Adv. verè, reverà, fanè; profectò; Bu.Av. certè; utrumque ab אֲמָנָה veritas, fidelitas; 70. ἀληθῆς; ὄντως; ὁπῶς ἀληθείας; Cocc. Occurrit, Ruth.3.12. 2 Reg.19.17. Job.9.2. 12.2. 19.4. 34.12. 36.4. Isā.37.18. & cum præf. הַ Interrog. אֲמָנָה An, vel num verè; Num.27.37. 1 Reg.8.27. 2 Chron.6.18. Psal.88.2. Col.Illud verò, Job.19.4. אֲמָנָה הִנֵּה exp. & etiam fanè; enim-verò esto, sed esto, fanè; Bu.Lex. &c. Dein, ix. Hinc, No. אֲמָנָה m. Artifex fidelis; opifex, qui fidelitèr exercet artem suam; Av.artifex; πτεχνίτης; vulgò, אֲמָנָה; Cocc. quasi artis nutritius dictus; vel quasi firmus in arte, i.e. excellens; Bu.Lex. Opifex, seu artifex excellens vel principalis; Pag. certus in arte suà; Kimchi, in Michlol, per dagešch scribit in Mem; ut & quædam exemplaria habent; Pag. Occurrit Cant.7.1. opere manuum אֲמָנָה artificis; Col. Undè Targum, Exod.35.35. pro אֲמָנָה אֲמָנָה habet אֲמָנָה אֲמָנָה opificis, & artificis. Merc. Item, x. Hinc, No. אֲמָנָה veritas; Bu.Lex. Nam, ex Isā.65.16.

apparet esse Substantivum; nam ibi bis ponitur, אֱמֵן אֱמֵן per Deum veritatis; i.e. verum; Merc. Hinc transit in Adverbium, sive, in assentientis, & approbantis particulam; in bonum vel in malum; Græcorum alii παρισπόμενοι; alii γίνονται, reddiderunt; q. d. fiat, vel ratum sit, quod dictum vel auditum est. Merc. est fidentis & approbantis particula, Amen, Deut. 27. 15, q. d. verè fiat, firmum & ratum esto; Bu. Lex. אֱמֵן veritas, vel, verè, certè; est affirmantis aut jurantis per veritatem; hinc, ὁμῶν ὁμῶν & ὁμῶν. Item, ὁμῶν, juro; ἀμὴν, & ἡμὴν, certè, jurantis est. Av. In N. T. ubi in principio Sententiæ adhibetur, transit in naturam Adverbii, & notat asseverationem, reique confirmationem; ut, Amen, Amen dico vobis, i.e. verè, certè, profeçdò, constanter; hinc quod Matthæus dicit, ἀμὴν

id Lucas, c.9.27. dicit, *אמן* verè; Item, pro *אמן*, Mat.23.36. Lucas, c.1.51. dicit, *ואי*, certè profectò. Geminatum, superlativè significat, ex Idiotismo Hebræorum; Amen dico vobis, i.e. certissimè, verissimè; Hieron. Isa.25.1. scribit; Dominus in Evangelio, sæpè hoc verbo utitur, Amen, Amen, i.e. verè, verè, dico vobis. Bu. Lex. Qui juranti dicit Amen, Jurat. Num. 5.22. Ità olim Testes jurabant; Talmud. in Cod. Schebuoth, c.4. Sed. 3. שבעה העדים כיצד אמר לשנים משבע אני עליוכם ואמרו אמן הרי אלו חייבין; Juramentum Testium, quomodò dixerit quis duobus, &c. adjuro vos; & dixerint, Amen, tenentur. Hinc Amen dicere, est jurare; quia subintelligitur is, cui Amen dicitur, tacitè adjurare, vel consideratur tanquam adjurans; Ità Luc. 12.

44. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, accipi debet ut responsio ad
adjurationem. In Isa. 65. 16. אָמֵן נְלִיִּי Deus Amen, est
Deus, cui postulanti gratiarum actionem & gloriam,
convenit responderi, Amen; Unde 2 Cor. 1. 20. In Chri-
sto, omnes promissiones Dei, nā, & Amen; cui dicenti,
annon præstiti promissa mea? respondendum, נָא, nā;
& dicenti, annon debes mihi gratiarum actionem & glo-
riam? Respondendum, Amen, h.e. fiat. Cocc. Occurrit
autem, אָמֵן Amen; verum, stabile, firmum; (Bu. Conc.)
Num. 5. 22. Deut. 27. 15, 16, & c. sæpe hoc cap. 1 Reg. 1. 36.
1 Chron. 16. 36. Neh. 5. 13. & 8. 6. Psal. 41. 14. 72. 19.
89. 52. 106. 48. Isa. 65. 16. Jer. 11. 5. 25. 6. & cum præf.
(אָמֵן) & Amen. Psal. 41. 14. col. Denique, xi. Hinc, No.
אָמֵן f. veritas, fides, certitudo; sibi tribuit contradic-
tione pro integro, sed inusitato, אָמֵן; Av. nam secundum nor-
mam debuerat esse אָמֵן; sed est sine Nun, leniendæ,
(vel potius, levandæ dictionis, Merc.) gratiā; sicut & בַּת
filia, à Rad. בָּנָה, debuerat esse בָּנָה; unde & אָמֵן
junctum Pronominibus dageschatur; Pag. id quod in-
diciunt est Nun exidentis; Merc. Est autem propriè,
discrimen, inter אָמֵן & אָמֵן, ut inter voluntatem &
opus, quod ex ea proficiscitur; nam, אָמֵן est ipsa
persuasio, & cordis assensus; אָמֵן vero, ipsum opus vo-
luntatis & fidei; etsi passim confunduntur; nisi quod
אָמֵן pro fide quidam reperies; at אָמֵן nunquam;
sed semper pro veritate; certitudine; & interdum, pro
simplicitate, quæ hypocrisis opponitur; Merc. ex Forst.
ut multa alia. אָמֵן est veritas in re; in Sermone, tes-
tante, docente, promittente; in cogitatione, in judicio
animi; Item, in voluntate & actione veritas est, quum
ea quæ facimus, conveniunt cum certa regula, & primâ
veritate; In omni enim malo est אָמֵן mendacium. Est
& constantia in proposito; אָמֵן Veritas omnis mæ-
ner, habet firmitudinem, atque fici fulcrit & statumi-
natur; nomina, אָמֵן אָמֵן gratia & veritas, sæpe jun-
guntur; quorum illud, de Deo dictum, notat amorem
æternum, & munera amoris æterni, opposita iræ, ini-
micitiz, damnationi; hoc autem promissorum exhibi-
tionem & expletionem; Cocc. Occurrit autem אָמֵן ve-
ritas; fides; (Bu. Lex. & Conc.) fidelitas, & c. sæpe in
textu; viz. Gen. 24. 48. Exod. 18. 21. Deut. 13. 14. 17.
4. 22. 20. Jos. 2. 12. 2 Sam. 7. 28. 1 Reg. 10. 6. 17. 24. 22.
16. 2 Chron. 9. 5. 15. 3. 18. 15. Neh. 7. 2. 9. 13. & c.
Psal. 15. 2. 19. 10. 31. 6. 45. 5. 1. 8. 85. 12. 10. 17. 119.
43. 142. 151. 160. 132. 11. 146. 6. Prov. 8. 7. 11. 18.
12. 19. 14. 25. 22. 21. 23. 23. Eccl. 12. 10. Ha. 43. 9. 59.
14. Jer. 2. 21. 10. 20. 14. 13. 42. 5. Ezech. 18. 8. 9.

Dan.8.12.& 26.. 10.21.. 11.2. Hof.4.1. Mich.7.20.Zach. 7.9. Item, cum praf. fape; ut cum ! cop. ורוב & veritas; Gen.24.49..47.29. Exod.34.6.. Jof.2.14. 2 Sam. 2.6.. 15.20. 2 Reg.20.19. Eft.9.30. Pfal.25.10.. 61.8.. 85.11.. 86.15.. 89.15.. 117.2. Prov.3.3.. 14.22.. 16.6.. 20.28. Ifa.39.8. Jer.9.4.. 33.6. Dan.10.1. & cum ! Interrog. praf. ורוב an veritas; Gen. 42.16. & cum ! demonftr. ורוב fides; veritas; &c. Gen.32. 10. Ifa. 59.15. Zach.8.3. cui & ! cop. eft praf. ורוב & veritas; 2 Chron.31.20.. 32.1. Zach.8. 19. Item, cum ! praf. ורוב in veritate; infide; Jud.9.15,16,19. 1 Sam.12. 24. 1 Reg.2.4.. 3.6. 2 Reg.20.3. Pfal.69.14.. 111.8.. 145. 18. Prov.29.14. Ifa.10.20.. 16.5.. 38.3.. 48.1. 61.8. Jer. 4.2.. 26.15.. 28.9.. 32.41. Zach.8.8. cui & ! cop. eft praf. ורוב & in veritate feu fide; Jof.24.14. & cum ! praf. ורוב ad veritatem; Ifa.42.3. Item cum Aff.2. perf. f.m. ורוב vel in pausa ורוב veritas five fides tua; Pfal.30.10.. 57.11.. 71.22.. 115.1.. 108.8.. 138.2. Ifa. 38.18, & 19. cui & ! cop. & ! sunt praf. fic; ורוב & veritatem tuam, Pfal.40.11, & 12.. 43.3. ורוב in veritate tuâ; Pfal.54.7. & in pausa, ורוב in veritate tuâ; Pfal.25.5.. 26.3.. 86.11. Dan.9.13. Denique, cum ! Aff. ורוב veritas ejus; Pfal. 91.4. cui & ! eft praf. ורוב & veritatem fuam; Gen. 24.27. Pfal. 57.4. col ורוב cum praf. & aff.

Rad. 99. ורוב robuftior fuit, corroboratus eft, valde consolidatus eft præ aliis; cogn. cum ורוב offensus fuit; i.e. firmus inflat offium; cum ורוב exprefit, nam ad exprefionem requiritur robur quoddam; Hinc, Græci acceperunt *μεῖζων*, quod per comparationem exponitur, major, grandior; & *μεῖζωνος*, magis, amplius; Av. ורוב robuftus, fortis fuit; Bu. fignificat contentis viribus effe, vel agere; *ἐνδυναμῶμαι*; ut Prov. 24.5. *איש יצר*

כח ורוב vir cognitionis, i.e. fapiens, peritus, circumfpectus, contentis viribus agit; strenuus, imperterritus eft, non defeficitur; Coec. in kal. eft neutrum; fuit qui exponunt, furrigi, erigi; erecto effe corpore vel animo; virtute prævalere; prævalere; ftreuum effe, viriliter agere; In piel, & hiph. tranfitiveft; Merc. ex Forft. Occurrit autem in præ. kal. 3. pl. ורוב, robufti funt; 2 Sam.22.18. Pfal.18.18.. 142.7. In fut. ורוב robuftior erit, Gen.25.23. & in pl. cum praf. Vau conv. ורוב & robufti fuerunt; 2 Chron.13.18. Item, in imper. kal. ורוב (cum praf.) & efto fortis; Deut.31.7. & 23. Jof. 1.6,7,9,18. 1 Chron.22.13. & 28.20. ut & in pl. cum aff. ורוב & fortes effote; Deut. 31. 6. Jof.10.25. 2 Chron.32.7. col. kal. In piel, ורוב roboravit, fortificavit, obfirmavit; erexit; consolidavit; cum praf. ורוב & obfirmavit; Deut.2.30. Et in 2. fing. m. præ. piel, ורוב fortificasti; Pfal.80.16,18. ut & in 1. fing. cum !, aff. ורוב fortifico te; Ifa.41.10. In fut. piel, 3. f. m. ורוב fortificabit; Am.2.14. & cum ! conv. ורוב & obfirmavit; 2 Chron.36.13. & cum fægol in ult. ורוב & fortificat; Ifa.44.14. & in 2. f. m. ורוב obfirmabis, Deut.15.7. Job.4.4. ut & in 3. f. cum ! conv. ורוב & confirmat, Prov.31.17. & cum !, Aff. ורוב fortificabit eum; Pfal.89.22. & in 1. fing. ורוב roborabo; unde cum כח Aff. ורוב fortificabo vos; Job. 16. 5. In 3. pl. m. fut. piel, ורוב fortificabit; & cum ! conv. ורוב & fortificaverunt; 2 Chron. 11.17. & cum ! conv. præ. & ! pro-י, ante ורוב, Aff. f.c; ורוב &

confirmarunt eum; 2 Chron.24.13. In Imper. piel, fing. m. ורוב roborat; confirmato; ut, cum ! cop. & ורוב aff. ורוב & corroborat eum; Deut.3.28. & in pl. m. ורוב & in pausa, ורוב fortificat; Ifa.35.3. Denique, in part. piel, fing. m. f. c. ורוב fortificans eft, confirmat; Prov. 24.5. col. piel. In Hiph. ורוב fecit robuftum; corroboravit; Unde, fut. Hiph. cum praf. ורוב & confirmabit; Pfal.27.14.. 31.25. col. Hiph. In Hithp. ורוב corroboravit fe; erexit fe; 1 Reg.12.18. 2 Chron.10. 18. & in fut. Hithp. ורוב; unde; in pl. cum praf. vau conv. ורוב & fortificaverunt fe; 2 Chron.13.7. Item, in part. hithp. ורוב, unde fæm. ורוב corroborans fe; Ruth.1.18. col. hithp. Inde i. No. ורוב, vel, ורוב, m. robuftus, fortis, prævalens; firmus; contentis viribus; 2 Sam.15.12. (ושר ורוב, conspiratio firma; *ἡ συντριψαία ἰσχυρόν*.) Job.9.19. Nah. 2. 2. & cum praf. ורוב & fortis, Job.9.4. Ifa.28.2.. 40.26. Am.2.16. col. Deinde, ii. Hinc, No. ורוב, m. robur; fortitudo; solidamentum; contentio virium; Job. 16. 9. col. Et, iii. hinc, No. ורוב f. idem; robur; adminiculatio ad ftandum, fortiter agendum, vincendum; confirmatio; *ἐνδυναμῶν*; Cocc. Zach. 12. 5. col. Item, iv. Inde, No. ורוב five, ורוב, robufti, validi; robuftiores; grandiores; Bu. Av. Zach.6.3. & 7. Hebræi coloris aliquam speciem fignificare putant; & inde, Chaldæus קטמין cinerei; Bu. Lex. quidam putant fcribi pro ורוב ruffi; Av. Ità etiam R. D. exp. ורוב ruffi; & quamvis memoraverit ורוב rufos, verfu fuperiore; ad denotandum tamen, quod aliqui erant fubruffi, i.e. parum ruffi, alii, valde ruffi; addidit ורוב; Pag. funt qui erectos, feu fortes exponant; fed coloris genus, omnino videtur; Merc. Videtur poni pro ורוב (quod eft Ifa.63.1.) & fignificare v.3. rubro colore refperfos; & v.7. tinctos, nempe maculis rubris, in colore albo; *ἡ ἀπαρδία ἑλ. ἀπαρδία, ὁ ἀπαρδία; ἡ ἀπαρδία χροματῶ*; In Aristophanis nubibus, Scholiaftes explicat per ἀπαρδία, h.e. *παρδία*; fed dubitat, annon colorem notet; ut & Suidas. Cocc. Alii exp. cineracei, i.e. coloris cineris; Pag. R. Sol. nescio quid hoc fit; Cocc. In fing. effet ורוב, vel ורוב. Pag. v. 3. ורוב robufti; & v.7. cum praf. ורוב & confirmati ifti; Bu. Conc. Col. Denique, v. hinc, inde No. ורוב robur, fortitudo; Pag. Av. In pl. ורוב, unde, in conftr.

כח ורוב, roborat, fortificationes virium; Bu. Lex. fortitudo potentia; Pag. contentio (feu, contentiones) virium. Job.36.19. Col.

Rad. 100. ורוב; dixit, cum fuis omnibus compositis, edixit, prædixit, condixit; pro loci ratione; Item, efferre, narrare, prædicare, effari; omnia reducuntur ad dicere; fensus loci, & Linguz Latinæ Proprietas, quomodo fit reddendum facile commonftrabit. Nunc abfolutè ponitur, nunc cum cafu acenſativo, nunc dativo, nunc cum præpoſitione אל ad; quod ei cum Latinâ Lingua eft commune; quum de Deo dicitur; fæpe fortius quiddam, ut mandatum & ordinationem includit, aut fufcitationem; ut quum, in Jonâ, Deus pifci dixit, fensus eft, quod ejus voluntatem incitavit. Merc. Item, cogitavit, putavit; quando dicitur de corde; Pag. Quum eordi tribuitur, nunc abfolutum eft, & fignificat animo conſtituere, vel, apud fe de cernere; Nunc poſſe fe habet

Beth; nunc אמר; dixit in corde suo, vel ad cor suum; Tribuitur & rei inanimatæ, quod in hac Lingua frequens est, per Prosopopæiam; intercedente relativo אשר, notant sumi pro addicere, promittere, vel condicere, tam in bonum, quam in malum; geminatum in eadem sententiâ notat singularem animi affectum, sive cum infinitivo, sive eadem personâ repetitâ; differt à דבר loqui, quod actum ipsum dicendi significet; at דבר rei vel causæ dispositionem; ut Latine loqui, & dicere. Merc. אמר significat actum dicendi, ideoque semper sequitur declaratio & expressio dictionis, ubi illa non potest subintelligi. ut Gen. 1. Dixit Deus, nempe, fiat lux; item, fiat firmamentum, colligantur aquæ, germinet terra, fiant luminaria, &c. At דבר est loqui, & ponitur sine subjunctione rei dictæ, nisi intercesserit hoc verbum; (ut quum dicitur, & locutus est dominus ad Moysen, & dixit, &c. similia) per Prosopopæiam, tribuitur inanimatis; & notanda est phrasis, quod dicere in corde, sit cogitare, seu statuere in animo. cogn. cum ימר & מיר, i.e. mutare; nam dicendo, mutantur syllabæ, verba, tempora & personæ, pro necessitate orationis. Hinc per inversionem radices, est עמר, עמד, Mercurius, dictator; Item, עמודא, interpretor; עמנא, dictio, expositio dictionum; & per Syncopem עמו, עמו, i.e. dico; & Latini, conversâ radice, dicunt, rumor, rumoris; &c. Av. אמר dicere, עמנא, non est idem cum דבר loqui; ut putat Maimonius, in Moreh, p. 1. c. 65. quamvis enim, Deo loquenti, attribuantur אמרי dicta; Jos. 24. 27. non tamen sequitur, omnem dicentem loqui, quemadmodum omnis loquens dicit; nam, Sermo, דבר, constat ex אמרי dictis, sententiis, quibus quid affirmatur vel negatur; dictum autem, non vice versâ continet sermonem, rationem, coordinatas sententias, deductionem ex principiis; &c. Exod. 29. 3. ואמר דבר loquere, & dic; i.e. utere sermone in hac verba; Exod. 19. 19. loquere tu nobiscum, nè loquatur Deus nobiscum; hic non potest usurpari אמר. Adde his מלל, אלה, verba facere; quæ distinguenda sunt. Vide Psal. 19. 4. 5. cæterum אמר dicere; notat conceptionem sententiæ affirmantis aut negantis, vel animo, vel lingua, ac voce; vel scripto, aliove signo; dicere in corde suo, est judicare, opinari, statuere, deliberare, decernere apud animum suum; quale autem quid distinctè significetur, ex forma verborum adjecta patet; ut Psal. 27. 8. לה אמר tibi dicit cor meum, i.e. pro te, tuam vicem; animus meus, tuis verbis, legem hanc dicit, quærite faciem meam; ea jam non est solum Lex tua, sed & charitatis meæ; confer. Exod. 4. 16. cum הוּא est ellipsis; Gen. 38. 11. Nam dicebat, ita rectius facere, nè moriatur; sic, Gen. 42. 4. Exod. 13. 17. Num. 16. 34. Psal. 38. 17. כי יאמרו לי פון אמרתי quia dixi, nè latentur de me; cogitavi, sim, ut furdus, & mutus, nè latentur super me; confer v. 14. 15. & Ellipsis quoque est, quum iussuionem significat, & solum ponitur; ut Psal. 33. 9. הוּא אמר ויהי ipse dixit, scilicet, ut esset, & extitit; sic Psal. 105. 31. & 34. Jon. 2. 11. plenum, Gen. 1. 3. &c. Item, dicere aliqui, ponitur pro assentiri; ut Job. 34. אמר לי לבב לי אמר לי viri cordati dicent mihi; i.e. ad stipulabuntur; idem dicent, hoc mihi dicent; non silebunt mihi; &c. Hæc ex Cocc. Occurrit autem אמר in 3. præter. sing. kal, dixit, dicebar, dicit, &c. frequenter admodum; ut Gen.

3. 3. 16, & 17. 13. 14. 20. 5. 16. &c. 450. circ. l. In pausa est אמר Gen. 18. 17. 21. 1. Exod. 18. 24. col. in pausa: Item, cum præf. ואמר & dixit, vel conversive, & dicet, Gen. 46. 33. Exod. 14. 3. &c. 60. circ. l. Item, cum præf. ה, Job. 34. 31. ה אמר qui dicit; col. Occurrit etiam 3. fam. אמר dixit ipsa; Gen. 16. 13. 20. 5. 21. 16. &c. & cum præf. ה, 25. circ. l. Et in 2. sing. masc. אמרת dixisti; Gen. 12. 19. 26. 9. 32. 12. &c. 20. circ. l. & cum præf. vau conv. אמרת & dices; Gen. 32. 18. 44. 4. &c. 150. circ. l. ut & in 2. sing. fam. אמרת dixisti; fam. Jud. 17. 2. 2 Sam. 7. 22. Psal. 16. 2. Isa. 47. 10. 57. 10. Jer. 22. 21. Ezech. 27. 3. & cum præf. vau conv. אמרת & dices, fam. Jud. 4. 20. 1 Reg. 1. 13. Isa. 49. 21. col. Sed occurrunt & אמרת & cum præf. אמרו & cum præf. אמרת & cum præf. אמרו & cum præf. אמרו 200. circ. l. Item, in infin. אמור vel אמר dicere; dicendo; Exod. 21. 5. Jud. 15. 2. 1 Sam. 2. 30. 20. 21. Jer. 23. 16. Num. 6. 23. & ante maccaph, cum cametz-charuph, sic, אמר idem, dicere, Prov. 25. 7. col. Sed & alia forma infinitivi occurrit, viz. אמור idem, dicere, Ezech. 25. 8. & cum præf. אמר an dicere, Job. 34. 18. & אמר idem, num dicere? Ezech. 28. 9. אמר in dicendo, Deut. 4. 10. Ezech. 36. 20. & אמר idem, in dicendo, Psal. 42. 4. אמר juxta dicere; Jos. 6. 8. Item, לאמר dicendo, Gen. 48. 20. Jer. 18. 5. 33. 19. col. præced. infin. Sed defectivè sine vau, multo frequentius occurrit, sic, לאמר idem, dicendo; Gen. 1. 22. 2. 16. 3. 17. &c. 750. circ. l. & cum præf. ולאמר & dicere; 2 Chron. 32. 17. Isa. 44. 28. 51. 16. col. præf. Sed cum Aff. cholem mutatur in cametz catuph, & transmutatur; sic, אמר dicere me, Jos. 6. 10. Job. 9. 27. & cum præf. באמר in dicere (seu dicendo) me; Ezech. 3. 17. 33. 8. & 13. & באמר in dicere (seu, dicendo) me; Ezech. 33. 14. Item, cum aliis Aff. אמר dicere te, Ezech. 35. 10. & אמר idem, dicere te, fam. Jer. 2. 35. Ezech. 25. 3. sic & אמר dicere vos, Jer. 23. 37. & cum præf. באמר in dicere vos, Psal. 42. 11. Esth. 1. 17. 3. 4. col. Infin. cum Aff. Occurrit item, non raro, in Imper. אמר dic, dicito, Gen. 45. 17. Exod. 6. 6. &c. 60. circ. l. cum præf. & ante maccaph. ואמר & dic; 2 Reg. 4. 26. Ezech. 6. 11. col. In sing. fam. אמר dic, dicito, fam. Gen. 12. 13. 20. 13. 1 Reg. 2. 17. 14. 7. Isa. 40. 9. Jer. 48. 19. col. fam. Sic & in Imper. pl. אמרו dicite, 2 Sam. 20. 16. 1 Reg. 20. 9. &c. & cum præf. ה, 30. circ. l. Item, in fut. kal, sepius occurrit, viz. יאמר dicet, Gen. 31. 8. 41. 58. 43. 7. &c. 60. circ. l. & cum præf. ויאמר & dicet, 2 Reg. 9. 17. Psal. 58. 12. Isa. 44. 16. & 17. 58. 9. Hab. 2. 6. col. Sed cum vau conv. præf. omnium frequentissimè, sic, ויאמר & dixit, Gen. 14. 19. 15. 8. 16. 8. 18. 3. 23. 27. 29. &c. 2100. circ. l. Item, cum præf. ה, interrog. יאמר num dicet, Isa. 45. 9. & cum ו, præf. ויאמר ut dicat quis, Eccl. 1. 10. col. cum ו, & ו. Sic, in 3. sing. fam. אמר dicet, Gen. 21. 12. 1 Sam. 20. 4. Esth. 2. 13. col. & in alia forma, תאמר (à 3. sing. masc. תאמר) dicet, vel dicit, fam. Prov. 1. 21. Jer. 51. 35. Mal. 1. 4. col. & cum vau conv. præf. ותאמר & dixit, fam. 1 Sam. 1. 11. 21. Esth. 5. 7. 7. 3. col. Sed in alia forma, ותאמר (quasi à 3. sing. masc. ותאמר) & dixit, fam. multo frequentius occurrit, viz. Gen. 3. 2. & 13. 4. 1. &c. 200. circ. l. Item, in

2. pers. sing. masc. **אמר**, dices, Gen. 14. 23. Exod. 3. 14, 15. &c. 50. circ. l. & semel in alia forma, **אמר**, dices, 2 Reg. 10. 5. & cum vau conv. praf. **ואמר** & dixisti, Gen. 44. 21. & 23. &c. 12. circ. l. & in 2. sing. fam. **תאמר** dices, fam. Ruth. 3. 5. & 11. Jer. 13. 20. & 21. 20. 23. & cum vau conv. praf. **ואמר** idem, & dixi, Isa. 47. 7. & 10. Jer. 2. 20, 25, 35. col. Item, in 1. pers. sing. **אמר** dicam, Gen. 24. 14. 26. 20. &c. 15. circ. l. & semel cum **ו** praf. **ואמר** & dicam, Ezech. 13. 15. Sed cum vau conv. praf. multò sæpiùs; sic, **ואמר** & dixi, Gen. 20. 13. 24. 39. 42. 45. 47. 31. 11. &c. 80. circ. l. & ter plenè **ואמר** idem, & dixi, Neh. 2. 7. 17. & 20. Sed occurrit & cum **ה** parag. sic, **אמרה** Pfal. 42. 10. dicam; cum praf. **ואמרה** & dicam, Gen. 47. 31. col. Sed cum vau conv. Sæpiùs, **ואמרה** & dixi, Jud. 6. 10. Ezr. 8. 28. 9. 6. &c. 20. circ. l. Sic, in 3. pl. m. fut. kal. **יאמרו** dicent, Exod. 4. 1. 12. 26. 32. 12. &c. 50. circ. l. & in pausa, **יאמרו**, Pfal. 145. 6. 11. Jer. 5. 2. & semel, cum praf. **ו**. Sic, **ישאמרו** quam dicebant, Lam. 2. 15. & cum **ו** praf. **ואמרו** & dicent, Deut. 32. 7. &c. 10. l. Sed cum vau conv. praf. multò sæpiùs; sic, **ואמרו** & dixerunt, Gen. 11. 3. & 4. 18. 8. 9. 19. 5. 9. 12. &c. 300. circ. l. & semel, cum aff. defectivè, **יאמרו** (absque **נ**, radicali, pro **יאמרו** dicent tibi, five dicunt tibi, &c. Pfal. 139. 20. Et in 3. pl. fam. **תאמרו** dicent, fam. Esth. 5. 18. Pfal. 35. 10. cum vau conv. praf. **ואמרו** & dixerunt, fam. Gen. 31. 14. Ruth. 1. 10. & 19. 4. 14. 1 Sam. 9. 12. & defectivè, absque **ו**, sic, **יאמרו** idem; Exod. 1. 19. 2. 19. 1 Sam. 18. 7. col. 3. pl. fam. Item, in 2. pl. masc. **אמרו**, dicetis, Gen. 34. 11. & 12. 50. 17. &c. & cum Nun parag. **ואמרו**, Gen. 32. 4. &c. (semel autem **אמרו**, Jer. 21. 3.) idem, dicetis; & cum vau conv. praf. **ואמרו** & dixistis, Deut. 1. 14. &c. 50. circ. l. Denique in 1. pers. pl. **נאמר** dicemus, Gen. 44. 16. &c. (semel cum praf. **ו** sic, **נאמר** & dicemus, Isa. 41. 26.) & cum praf. vau conv. sic, **ונאמר** & diximus, Gen. 26. 28. &c. 15. circ. l. Item, sæpè etiam occurrit in benoni kal, **נאמר**, vel **אמר** dicens, Ex. 2. 13. 33. 12. 1 Reg. 5. 5. &c. Pfal. 29. 9. 45. 2. Prov. 24. 24. Isa. 6. 5. &c. 25. circ. l. cum praf. **ואמר** & dicens, Prov. 28. 24. & **אמר** qui dicit, Gen. 32. 9. Deut. 33. 9. 1 Sam. 11. 12. Job. 9. 7. Isa. 41. 13. 44. 26, 27, 28. Jer. 22. 14. In pl. m. **אמרו** dicentes; Gen. 37. 17. Ex. 5. 17. &c. & cum praf. **ואמרו** qui dicunt, dicentes; Job. 22. 17. Pfal. 40. 16. 70. 4. 137. 7. Isa. 5. 19, 20. &c. 18. circ. l. **אמרו** & dicunt; 1 Chron. 20. 21. Ezech. 13. 7. **באמרו** in dicentibus, Pfal. 122. 1. & in sing. fam. **אמרה** quæ dicit, Isa. 47. 8. Mic. 7. 10. Zeph. 2. 15. & **אמרת** & dicens, vel, dicit, fam. Mal. 3. 22, 23, 27. In pl. fam. **אמרות** dicentes, Jer. 38. 22. praf. **ואמרות** quæ dicunt, Am. 4. 1. Item, semel, in pahal, **אמרו** quæ diceris, quæ dicta es, domus Jaakab, &c. Mic. 2. 7. In Niph. **נאמר** dictum fuit; Dan. 8. 26. In fut. Niph. **יאמר** dicetur, Gen. 10. 9. Num. 21. 15. Pfal. 87. 6. vel; **יאמר** idem; Gen. 22. 14. Num. 23. 23. Isa. 19. 18. 61. 6. & 62. 2. Jer. 4. 11. 7. 32. 16. 14. 23. 37. Ezech. 13. 12. Hof. 1. 10. Zeph. 3. 16. ut & **יאמר** idem; dicetur; Isa. 4. 3. & cum **ו**, conv. **ונאמר** & dictum fuit; Jos. 2. 2. In hiph. **האמר** dicere fecit; promittere effecit; auditor dicendi, & gloriandi factus est; **נאמר** & dicitur, Unde, cum Aff. **האמר** dicere fecit te; effecit ut promiseris & sponderis; sponsonem stipulatus est à te; Deut. 26. 18. & in 2. sing. m. **האמר** dicere fecisti; Deut. 26. 17. spondere fecisti ipsum; sponsonem stipulatus es

ab eo; Kimchi, **שנאמר** **סבבה** causa dicendi extitit; Et Aben Ezra, exp. **הוא עושה לך** sic, **האמר** facit tibi, ut dicas; &c. qui Deo factus afferenti adstipulatur, Deo dat occasionem gloriandi in efficacia gratiæ suæ; & ei Deus dat libertatem gloriandi in privilegio populi peculiaris, in testimonio bonæ conscientiæ & spe promissorum. Alii etiam exponunt Hiph. exaltare, magnificare; prædicare; sermone, seu laudibus evehere; ut loco citato, v. 18. Dominus exaltavit te hodie; & v. 17. Dominum exaltasti, hodie; &c. Sed, aptior videtur sensus prior. Item, in Hithp. **התאמר** prædicavit sese, jactatus est; q. d. se dicere; gloriari, exaltare se; &c. ut in fut. hithp. 3. pl. m. **יתאמרו** seiplos dicent, nomen suum prædicabunt, omnes operantes iniquitatem; Nomen suum proponunt nominandum, quasi aliud sit nomen in quo oporteat salvari, quam nomen Christi, quod datum est hominibus; qui venit in nomine suo, ad fidem & obedientiam, se nominat; Pfal. 94. 4. Coccidisti se efferent; verbis prædicabunt, vel exaltabunt se; gloriabuntur; &c. & in aliâ formâ, mutato **נ**, in **ו**; Isa. 61. 6. in 2. pl. m. **תתימרו** nomen vestrum nominabitis, dicentes, hæc nostra sunt; summè prædicabitis, efferetis vos; jactabitis, aut exaltabitis, seu magnificabitis vos; &c. col. niph. hiph. & hithp. Inde, i. No. **אמר** m. dictum, sermo, verbum; effectum; **אמר** Eloquium; pronuntiatum; promissum; &c. Hoc nomen, sunt qui putent secundam Triadis sacrosanctæ personam, appellatam à Joanne Evangelistâ; non nomine **דבר**, quod rem etiam significat, & rerum ordinem; ex Mose sumunt argumentum, qui in rerum creatione describenda, sit verbo **אמר** potius, quam **דבר** usus; ut **אמר**, seu **אמר**, sit sermo quo sint omnia condita; Merc. ex Forst. Occurrit, Job. 22. 28. **אמר** **ותגור** decernes dictum; h. e. optabis quidvis; Pfal. 19. 3, 4. **אמר** **אין** **רברים** non est dictum, & non sunt sermones; narrant cœli, non voce, non dictis, non sermonibus; sed quasi Scripturâ, quæ ab omnibus legi & cognosci potest, qui literas, quæ ubique extant, velint in verba colligere.

Pfal. 68. 12. **אמר** **אדני** **ותן** Dominus dat dictum; dat, ut non ampliùs sit silentium; sed dicatur, nempe bonum expectatum, visum, quod à seculo fuit **שמועתי**, non dictum. Et Pfal. 77. 9. **אמר** **אמר** finitum est dictum in generationem & generationem? i. e. An quod Deus dixit, in nihilum redactum est? vel, an nihil impossibile dicetur, aut annunciabitur? Item, Hab. 3. 9. **שבעות** **אמר** juramenta tribuam dicti; h. e. quæ verbo Dei definita sunt; & semel cum Aff. Job. 9. 27. si **אמרי** eloqui mei, seu sermonis mei, oblitus fuero, &c. col. Deinde, ii. Hinc, in aliâ formâ, No. **אמר** (ut **אמר**, Aff. **אמר**) Masc. idem; sermo, dictio, eloquium, dictum; Græcis est **λογος**; occurrit cum Aff. **אמרו** **האמר** hereditas dicti (seu, eloqui ejus,) h. e. addicta, à Deo; Job. 20. 29. In pl. m. **אמרו** dicta, sermones, Job. 19. 7. **מדרגה** **לא** **המה** **אמרו**, qui persequitur dicta, non sunt, vel, nihil sunt, nempe cognati & amici; magis, quam pauper, deseritur à cognatis & amicis, is, qui dicta persequitur; dicta opponuntur prudentiæ, quæ comparata est ad inveniendum bonum; & persequens dicta & fabulas, ei, qui **אמר** **אמר** v. 8. si legas, **אמר** **אמר**, veres, ea illius erant; verba lucrabitur, & nihil ampliùs. Hi textus sic

fic explicati, ex Cocc. In pl. Constr. אמרי verba, sermones; Gen. 49.21. Num. 24.4. & 16. Deut. 32.1. Jof. 24.27. Job. 6.10, 25, 26. 8.2. 23.12. Psal. 19. 15. 107.11. 138.4. Prov. 1.2. 8.8. 15.26. 16.24. 22.21. cum præf. אמרי in verbis, verbis; Prov. 6.2. Ifa. 32.7. Hof. 6.6. אמרי ad verba, Psal. 54.4. 78.1. Prov. 7.24. 23.12. אמרי à verbis, Prov. 4.5. 5.7. 19.27. cum Aff. אמרי vel, in pausa, אמרי verba mea, Job. 33.3. Psal. 5.2. 141.6. Prov. 2.1. 4.10. & 7.1. אמרי à sermones meos; Prov. 4.20. fic, אמרי sermones vestros; Ifa. 61.26. וְאִמְרוּ & dictis vestris, Job. 32.14. Item, אִמְרוּ dicta ejus, sua, Job. 22.22. 32.12. 34.37. Prov. 17.27. & אמרי sermones suos, &c. Jud. 5.29. Prov. 1.21. 2.16. 7.5. Item, iii. Hinc, No. אמרה f. idem, sermo, verbum; (Unde, Constr. אמר, idem;) dictum; eloquium, 2 Sam. 22. 31 Psal. 18. 31. 105. 19. Prov. 3. 5. Ifa. 5.24. præf. וְאִמְרוּ & verbum, Psal. 119.123. & cum Aff. אמרתי sermo meus, Gen. 4.23. Deut. 32.2. Psal. 17.6. Ifa. 28.23. & 32.9. fic & אמרתה & in pausa, אמרתה sermo tuus, verbum tuum; Deut. 33.9. Psal. 119.38, 50, 67, 103, 140, 158, 162, 175. & Psal. 138.2. Magnificasti supra omne nomen tuum אמרתה dictum tuum; i.e. majora de te dixisti, annuisti, quam unquam de te audivimus, vel cognovimus; confer אמר, Psal. 68.12. de quosupra; vel potest sic accipi; quod de te dicitur, magis est omni eo, quo hæcenus cognitus es; Cocc. Item, אמרתה sermo tuus, Ifa. 29.4. cum præf. אמרתה in sermone tuo, Psal. 119. 132. & 148. אמרתה secundum sermonem tuum, Psal. 119. 76, 116, 170. & in pausa, אמרתה idem, Psal. 119. 41, 58. אמרתה pro sermone tuo, Pl. 119. 154. & אמרתה à sermone tuo; Psal. 119. 82. fic & אמרתה sermonem suum, Psal. 147. 15. & cum sagol, אמרתה idem; Lam. 2.17. In pl. אמרו dicta, eloquia; Psal. 12.7. In Constr. אמרו idem; & ibidem. Item, iv. Hinc, No. מֵאִמֶּר m. edictum; Pronunciatum; In Constr. מאמר edictum, Esth. 1.15. 2.20. cum cop. ומאמר & edictum; Esth. 9.32. Inde Chaldaum, מאמר Dan. 4.14. pro quo Targum מִימֶר; qua voce sapientur, cum nomine Dei, aut hominis, quum nihil diversum à Deo aut homine notare vult; ut Job. 1.10. Verbum tuum protexisti eum, h.e. Tu ipse; sic Eccl. 4.4. Verbum cœli benefaciatis ipsi, h.e. Deus; Ifa. 59.6. in verbo voluntatis suæ, pro צִוְּתוֹ v. 19. in verbo Domini, pro רִיחוֹ (יהוה) Psal. 110.1. dixit Dominus במִימְרֵיהֶם apud seipsum; Jer. 2.29. defecisti à verbo meo; i.e. à me; v. 31. Num, ut desertum, fuit verbum meum filiis Israel? pro Ego; sic, de homine, dixit in verbo suo; apud seipsum, Eccl. 1.2. 2.1. 6.3. 7.24. 8.17. Ruth. 3.8. fixit enssem suum, inter verbum suum (i.e. seipsum) & filiam Saulis. Ità Cocc. Denique, Hinc, v. No. אמיר m. Ramus excelsus; R. David, הַרְעִיף הָעֵלְיוֹן ramus summus, seu in summitate arboris, qui hinc inde jacatur, atque de loco in locum mutatur; Bu. Pag. Cocc. Av. &c. sunt qui causam afferant, quod ut corde sermo, sic, è radice, rami nascantur; sed à significatione hiphil, (exaltandi, scil. & efferendi) de qua supra, ductum propriè crediderim; mecum facit Kimchi; verber Latini appellant ramum in summa arbore, seu extremum rami; Merc. Occurrit, Ifa. 17.6. & cum præf. וְאִמְרוּ & ramus, seu, & rami, Ifa. 17.9. Vide אמר dixit, &c. Chald. in Lex. Chald.

Rad. 101. אמר, אמר Chald. agnus; Vide in Chald. Lex.

Rad. 102. אמס nocte præteritâ, heri; nuper; Chaldaus, בְּרִמְשָׁה, בְּרִמְשָׁה; & interdum, בְּרִמְשָׁה nuper, proxime; minime convenit interpretari אמס noctem, tenebras; nam tempus præteritum notat, non qualitatē temporis, scil. caliginem, tenebras; Cocc. אמס est, heri, sub vespertino tempore; significat enim vespeream præteritam; & cogn. cum משש palpavit, & מוש recessit; innuit enim tenebras palpabiles, i. e. densas, quæ præteritâ vespere fuerunt, & nunc recesserunt; at אמר significat totum hesternum diem; Av. defleunt à משש palpate, quod hæc voce, quæ adverbialiter sumitur, tempus significatur, quo in tenebris palpamus; sic אמר à רצץ deducunt; sicut & Latinè, terra, quod pedibus teratur; nam רצץ est conterere; Merc. Occurrit autem אמס heri-vesteri, hesternâ nocte; Gen. 19. 34. 31.29. & 42. 2 Reg. 9.26. Job. 30. 3. Col. אמסי terrifica, &c. Chald. Vide sub Rad. אמס, & in Lex. Chald.

Rad. 103. אמ quod? quousque? quorum? est qualificativum, tam loci, quàm temporis; Pag. de loco propriè dicitur; tamen & de tempore; Cocc. Reduci potest ad Rad. אמר, quod affectum, & impetum significet; Adverbium temporis non reperio, nisi præcedente ער, ferè motum significat; sed invenio & in quiete usurpatum; pro ubi, Ruth. 2.18, vel 19. Merc. præcedente particula ער, exponitur, quousque, vel usque quo? Av. Occurrit autem, אמ quod? 1 Sam. 10.14. & אמ עד usque quo? Job. 8.2. Item, אמ, de quo; i.e. undenam? 2 Reg. 5.25. quod legitur אמ, ut Gen. 29.4. & alibi; Bu. Lex. Sed scribitur sæpius, cum He, in fine, sic; אמר idem, quorum? quo? Gen. 37.30. & Deut. 1.28. Psal. 139.7. quibus duobus locis, vox est Milra, i.e. cum accentu in ultimo; & proinde brevis; alias semper est Milhel, & longa, i.e. penacuta, cum accentu in penultima; ut Mafethæ notant; Merc. Bu. Lex. &c. אמר עד usque quo? quousque? Exod. 16.28. &c. Item, pro ubi; vel, in quam partem eundo; & אמר & ubi? & quo? Ruth. 2.18, vel, 19. Gen. 16.8. &c. & אמר, אמר huc, aut illuc; Bu. 1 Reg. 2.36, 42. quod quod, in ullam partem, ut 2 Reg. 5.25. &c. Cocc. In quibus locis, ex Reg. Vox prior est cum sagol, sic, אמר, אמר; &, ut quidam volunt, נ, Nun est etiam cum dagesch, in hisce, fic, אמר, אמר huc & illuc; ut & Jud. 19.17. אמר חלקי quo abis? Ità Bu. Lex. & Pag. At hoc de dagesch, paulò alienius est ab his quæ tradit Kimchi, tam in Michlol, quàm in lib. Rad. ubi ait, particulæ quidem obsecrantis, אמר vel, אמר, adjiciendum dagesch; at Adverbii loci אמר vel, אמר, de quo hic, nusquam meminit cum dagesch; quod discrimen etiam, exemplaria vulgo agnoscunt. Merc. & Cev. Occurrit autem, hæc particula, אמר, quorum? quo? ordine concordantiali, locis fecit. Gen. 37. 30. Deut. 1.28. Jof. 2.5. Jud. 19.17. 2 Sam. 2.1. 13.13. 2 Reg. 6.6. Neh. 2.16. Psal. 139.7. Cant. 6.1. Jer. 15.2. Ezech. 21.21. Zac. 2.6. 5.10. & אמר עד usque quo, quousque? Exod. 16.25. Num. 14.11. Jof. 18.3. Job. 18.2. 19.2. Psal. 12.3. 62.4. Jer. 47.6. Hab. 1.2. & cum cop. præf. אמר & ubi? & quo? Gen. 16.8. 32.17. Psal. 139.7. Ifa. 10.3. & אמר, אמר locis, tantum, supra citatis.

Rad. 104. אמ euge, obsecro, quæso; &c. particula est hortandi; & semper præponitur; hoc est, scribitur à principio versus aut sententiæ; significatione convenit cum נא, i.e. quæso, nisi quod hoc postponatur, h.e. à principio versus aut orationis non usurpetur; quod utrumque

11. Item, in part. Niph. **נִנְחָה** suspirabundus, Ezech. 21. 12. & in fam. sing. **נִנְחָה** gemens, suspirans, fam. Lam. 1.8. & 21. Joel 1.18. Et in pl. m. **נִנְחָה** gementes, vel gemebant, Lam. 1.4. 11. Sacerdotes ejus gementes, vel gemebant, &c. & cum praf. **נִנְחָה** suspirantes, Ezech. 9.4. super frontes virorum gementium, &c. Atque, inde, Nomen, **נִנְחָה** fam. genitus, suspirium; In Constr. **נִנְחָה** *sevagmuds*; gemitus cordis, angor, seu angustia animi; *ἀνία*, tristitia, molestia; cum cop. **נִנְחָה** & gemitus; seu, & suspirium, Isa. 35.10. & 51.11. praf. **נִנְחָה** in vel cum gemitu, Psal. 31.11. & cum aff. **נִנְחָה** gemitus meus, Psal. 102.7. Job. 3.23. 23.2. praf. **נִנְחָה** & gemitus meus, Psal. 38.10. & **נִנְחָה** in gemitu meo, Psal. 6.7. Item, **נִנְחָה** gemitus ejus, Isa. 21.2. & in pl. cum aff. **נִנְחָה** gemitus mei, suspiria mea, Lam. 1.22. Confer infra, Rad. **נִנְחָה**. Huc quidam reducunt **נִנְחָה** ah, dolentis particulam; Ezech. 21.20. quam vide supra, suo loco; & **נִנְחָה** nos; vide in sequente, **נִנְחָה** Ego.

Rad. 108. **נִנְחָה** Ego; (pronomen primæ personæ) Gen. 40.16. Psal. 116.10. & 11. & cum cop. **נִנְחָה** & ego; Isa. 43.4. &c. In pausa, est, **נִנְחָה** ego; Psal. 35.3. Isa. 43.2. & 5. &c. Item, in alia forma, assumptā **נִנְחָה** in medio; **נִנְחָה** idem; ego; Gen. 31.5. & 13. Exod. 3.11. cum praf. cop. **נִנְחָה** & ego; Job. 33.9. & **נִנְחָה** num ego? Num. 11.12. &c. Notabilis autem sententia est, quum Deus dicit de se, **נִנְחָה** Deut. 39.2. Ego sum; & **נִנְחָה** Deus solus est; cætera non sunt, quia non habent esse ex se; non necessarium, sed contingens; imitatur hoc Christus, rupes salutis, Joh. 8.24. & 28. 13. 19. falsa proinde gloriatio est, & blasphema usurpatione, Isa. 47.8. 10. Zeph. 2.14. qui suis consiliis nituntur, ad sapientiæ presumptionem, & viribus, ad præsumptionem justitiæ & regni; & nihil dici patiuntur, præterquam, quod illi dicunt; horum est illa (blasphemia) gloriatio; Ego sum, & nihil amplius; Cocc. In plur. est, **נִנְחָה**, in pausa, **נִנְחָה** nos; Gen. 42.13. & 11. Isa. 20.6. & cum cop. **נִנְחָה** & nos, Neh. 9.33. Num. 32.17. & cum aphæresi **נִנְחָה** nos; quæ forma ter tantum reperitur, Gen. 42.11. Lam. 3.42. Num. 32.32. In Genesi quidam volunt deficere, **נִנְחָה** ad indicandum quod unus fratrum deficeret, qui apud patrem manserat; Item, femel scribitur, **נִנְחָה** nos; quod juxta vocales legendum **נִנְחָה** Jer. 42.6. sed juxta literas, esset **נִנְחָה**; nos; quæ forma Rabbiniis usitata. Sic, & Chald. **נִנְחָה** Dan. 2.8. vel, **נִנְחָה** v. 23. ego; & in pl. **נִנְחָה** nos; Dan. 3.16. Inde, i. **נִנְחָה**, tu; & **נִנְחָה** Ubi 2, ex **נִנְחָה** in Dagesch est conversum; sed in Lingua Chaldaea redit; (Chaldæ enim **נִנְחָה** tu, dicitur pro Hebr. **נִנְחָה**) Aben Ezra, Num. 32.32. vult **נִנְחָה** esse addititium; Quinquies scribitur sine **נִנְחָה**, i. fine; sic, **נִנְחָה** tu; vide Maforam, Eccl. 7.23. In pl. est, **נִנְחָה** vos; Exod. 5.11. Chald. **נִנְחָה** c.g. tu; Dan. 2.29. & in pl. **נִנְחָה** vos. v. 8. Atque, inde, ii. **נִנְחָה** fam. & flexus **נִנְחָה**, tu, fam. At ter, per Enallagen, ponitur pro masc. Num. 11.15. Deut. 5.27. Ezech. 22.14. In pl. f. **נִנְחָה** vos, fam. & quater **נִנְחָה**; vide Maforam magnam, Gen. 31.6. Rad. 109. **נִנְחָה** m. Libella, perpendiculum; Bu. Cocc. R.D. **נִנְחָה** *מִשְׁקֶלֶת הַדָּרִיל*; Arab. **נִנְחָה** plumbum, stannum; Cocc. **נִנְחָה** *נִנְחָה* stannum; & perpendiculum plumbeum vel stanneum, secundum R. David. Pag. est, amissis;

seu regula qua utuntur Latomi, ad dirigendum murus, in ædificando; Hieron. vertit trullam; Merc. **נִנְחָה** est norma regularis, five, perpendiculum, quo exigunt cæmentarii angulos, ut respondeant normæ, ad rectificandum murum; Cogn. cum **נִנְחָה** rectificavit, paravit rectè. Hinc, **נִנְחָה** angulus, & **נִנְחָה** angulosus, &c. Av. Occurrit quater, in duobus versibus; Am. 7.7. & 8. ubi **נִנְחָה** *עַל הַדָּרִיל* super murum perpendiculi; Bu. Lex. signif. perpendiculo stanneo constructum; Pag. **נִנְחָה** &c. vide in præced. **נִנְחָה**.

Rad. 110. **נִנְחָה** plangere, lugere, mæstum, tristem esse; Apud Rabbinos; unde, **נִנְחָה**, plangens, mæstus; **נִנְחָה** lamentum, planctus, mæror; **נִנְחָה** idem; & in Targum, **נִנְחָה** idem; ad Job. 18.12. & Lam. 2.5. Hinc, Hebr. in hithp. **נִנְחָה**, lamentari, plangere, quiritari; Unde part. hithp. pl. cum praf. **נִנְחָה** sicut plangentes, quiritantes, Num. 11.1. & in fut. hithp. **נִנְחָה** quiritabitur, Thren. 3.39. Unde, No. **נִנְחָה** m. planctus, mæror, luctus; cum aff. **נִנְחָה** luctus mei, Gen. 35.18. & **נִנְחָה** in luctu meo, Deut. 26.14. & in pl. **נִנְחָה** luctus, dolores, Hof. 9.4. Ita Bu. Lex. hanc peculiarem hic, describit radicem; cujus hic derivata, plerique alii reducunt ad radicem, **נִנְחָה**; quam vide. **נִנְחָה** Chald. illi, isti, Dan. 2.44. & in fam. **נִנְחָה** ista, ea, ea; Dan. 7.17. Nun, in fine, ad terminationem pluralem pertinet; Bu. Lex. post particulam **נִנְחָה**.

Rad. 111. **נִנְחָה** adegit, coegit, urfit, exegit, pressit; Unde, part. benoni kal, **נִנְחָה** nemo erat urgens, Esth. 1.8. Bu. Lex. nemine difficultatem vel molestiam exhibente; Cocc. non erat **נִנְחָה** cogens, five, qui cogeret; nam **נִנְחָה** est cogere, compellere; quo sensu, hoc verbo frequentèr utuntur Talmudistæ. Pag. & frequens est etiam apud Chaldaeos; Elias notat, Hebræos doctores eo non uti nisi in pahlul kal, **נִנְחָה** coactus; & in Niphal, **נִנְחָה** coactus fuit; vis ei illata est; nec in alia unquam conjugatione; Merc. **נִנְחָה** oneravit aliquem bibendo; coegit biberè; cogn. cum **נִנְחָה** conflixit, & cum **נִנְחָה** lassio; seu nocumentum vitæ; nam onustus potu affligit seipsum, accersendo sibi læsionem & perniciem; hinc, Latini, onus, onustus, onero, &c. Item, **נִנְחָה**, &, transpositis literis, asinus, ab onere portando; &c. Esth. 1.8. nec erat onerans, vel cogens; Av. Inde & Chald. part. **נִנְחָה** premens, negotium faciens; Bu. Lex. Dan. 4.6. **נִנְחָה** *לֹא אֶסְתָּר* cui nullum secretum negotium facebat; Cocc. Dan. 4. reperitur in Chald. **נִנְחָה** prohibitum, negatum, impossibile, &c. Merc.

Rad. 112. **נִנְחָה** irasci; **נִנְחָה** *ἔμενε*. Sunt qui per flare naribus exponant, ut irati solent; construitur autem cum Beth; Merc. Iratus fuit; Bu. spiravit naribus, flavit naso, ut solent irati & vesani; ideoque semper accipitur profuccensere, & atrociter irasci; Cogn. cum **נִנְחָה** flavit ore; hinc per inversionem radicis, **נִנְחָה**, *πνέω*, *πνέω*, *πνέω*, i. e. spiro; *πνεῦμα* spiritus; & sic de Saulo scribitur Act. 9. *ὁ δὲ Σαῦλ ἐτιέμνεον*. **נִנְחָה** igitur, in kal, iratus est, succensuit efflando per nares; absolute, & cum **נִנְחָה**, Beth. Av. Occurrit in 2. sing. præter. m. **נִנְחָה** iratus fuisti, Psal. 60.3. Isa. 12.1. & praf. **נִנְחָה** & iratus fuisti, 1 Reg. 8.46. 2 Chron. 6.36. In fut. kal; **נִנְחָה** irascetur, seu irascatur, Psal. 2.12. & in 2. sing. m. **נִנְחָה** irasceris, Ezr. 9.14. Psal. 79.5. 85.6. Item, in Hithpael

exclamabit, Jer. 51. 52. & infin. kal; חֲנָן clamare : undè, cum præf. הָ, sic, חֲנָנִים in clamando; quum clamabit, Ezech. 26. 15. In Niph. חֲנָנִים idem; exclamavit; ingemiscens vociferatus est cum passione animi : Av. Undè in infin. Niph. חֲנָנִים clamare, Ezech. 24. 17. plus est quam חֲנָנִים; & sonum notatejus qui interimitur; 70. *ἄναξ* Cocc. In part. Niph. חֲנָנִים exclamans; undè in pl.m. cum præf. חֲנָנִים & exclamantes, Ezech. 9. 4. Ubi, in climate, jungitur cum, חֲנָנִים; qui suspirant, & ronchos ducunt, instar morientium; nam gravius est suspirio & gemitu; & est sine clamore, Ezech. 24. 17. חֲנָנִים freme silentio : Cocc. qui pro imper. Niph. sumit, ut & alii; ingemisce, &c. Sed secundum R.D. est makor, seu infin. Niph. & subauditur, חָא; h.e. à clamando tace; quia, aliis lugentibus, tu tacebis; licet aliàs, in binjan, seu conjug. niph. venit, augendi clamoris gratià; juxta R.D. Pag. Sed non satis assequitur verba Kimchi; is enim simpliciter docet, verbum neutrum, transire in Niph. ut sit frequentativum; sic, חֲנָנִים clamitantes, vel potius, assidue ingemiscentes : Merc. Cev. Rad. חֲנָנִים exp. clamavit voce gemebunda; ingemuit vociferando; vociferatus est cum gemitu; ingemuit, edidit singultus; exclamavit præ gemitu; idem quod חֲנָנִים & חֲנָנִים, exclamavit vehementer; & Cogn. cum חֲנָנִים suspiravit paululum; nam ut P, est durior litera quàm ח, ita quoque duriorum constituit significationem; non viz. in corde tantum genere significat; sed & prolabi in vociferationes, & querelas gemebundas; hinc, *ῥυγίζουαι* rudo, exclamo; *ῥυγίζω*, *ῥυγίζω*, affinus; à clamore turgente; Item, Latine, anxius, anxietas, &c. Av. Indè, i. No. חֲנָנִים f. exclamatio; ut cum cop. חֲנָנִים & exclamatio, Mal. 2. 13. In Constr. חֲנָנִים clamor, Psal. 79. 11. & 102. 21. & cum הָ præf. חֲנָנִים ab exclamatio, vel propter clamorem gemebundum, Psal. 12. 6. Nomen hoc חֲנָנִים rhonchus, tribuitur vincto, & egeno; & ut Græcum *ῥυγίζω*, à sono factum est, ira & Hebræum חֲנָנִים sunt & affinia, חֲנָנִים & חֲנָנִים. Cocc. Deinde, ii. Hinc, & i. No. חֲנָנִים f. Atelabus; locustæ species sine alis, Lev. 11. 30. diversimodò redditur: Bu. Lex. 70. *μυγάρι* : Vulg. Ericius; est genus reptilis, juxta R.D. quod jugiter clame, sic appellatum : Pag. Undè & Græcis, juxta quosdam, *βοά* dicitur : Reptile quoddam clamosum videtur esse; nam Kimchi non vult esse nomen generis totius reptilium; sed speciei cuiusdam, duntaxat. Unde & à R. Sol. exponi ait חֲנָנִים, Castor; Gallicè, Bieure : Merc. Cev. Hier. mygale, Græco nomine, quod Gaza murum araneum appellat; Targum, חֲנָנִים alius חֲנָנִים sanguisuga : qui ericium exponunt, non animadvertunt textum loqui de reptilibus; de quorum genere non est ericius : Pag. qua de causa, nec castor erit, ut alii volunt : Merc. est nomen reptilis, à clamore gemebundo; Av. est inter reptilia impura : Bochart. accedit iis, qui lacertæ speciem quandam esse volunt; Cocc.

Rad. 114. חֲנָן ægrum esse, ægritudine affici; Bu. Lex. morbo desperato laboravit; ægrotavit desperatè, vel, læthalitè, ita ut desanitate sit desperatum; Metaphoricè quoque tribuitur rebus inanimatis, quarum perditio est insanabilis; convenit significatione cum verbo חֲנָן, vel חֲנָן, ægrotavit læthali morbo : Hinc, *ῥυγίζω*

ægroto, *ῥυγίζω*, *ῥυγίζω*, *ῥυγίζω* morbus, ægritudo, *ῥυγίζω* morbidus, *ῥυγίζω* morbosus, &c. Av. in fut. kal, regularitèr est *ῥυγίζω* vel *ῥυγίζω*, & in i. sing. *ῥυγίζω* &c. Sed Psal. 69. 21. occurrit, cum חֲנָן, parag. schurek pro cholem; & 1 cop. conv. sic, חֲנָנִים & afficio ægritudine : Bu. & dolui : Pag. & desperatus sum, Hier. in Pag. & incurabiliter æger sum, ex fractione cordis; Cocc. pro חֲנָנִים, Bu. Lex. Quidam tamen volunt esse regularitèr fut. kal, à Rad. חֲנָן, vel חֲנָן, ubi vide In Niph. חֲנָנִים idem cum kal; affectus est mobo læthali; ægrotavit desperatè : Undè fut. Niph. cum 1 conv. חֲנָנִים & doluit, seu, infirmatus est; & ægritudine affectus, seu confectus fuit, 2 Sam. 12. 15. Indè, i. No. חֲנָן m. vel, ut quidam volunt, part. paul; aut nomen Participiale; æger, mortifer; ægerrimus, mortiferus; desperatus; incurabiliter æger aut malus, Job. 34. 6. Isa. 17. 11. Jer. 17. 16. 30. 12. & 15. cum cop. præf. חֲנָנִים & mortiferum est, Jer. 17. 9. & in fam. חֲנָנִים mortifera, Jer. 15. 18. Mic. 1. 9. Deindè, ii. Indè No. חֲנָן m. homo, à mortifera ægritudine, in quam, post peccatum, incidit, sic dictus : Bu. Homo æger & miser : Vir mortalis, qui subiectus est variis morbis, & magnis; tandemque mortis ipsius dolores subire coactus est; accipitur aliquando collectivè, pro utroque sexu hominum; & quandoque pro viris solis; hinc, *ῥυγίζω*, *ῥυγίζω*, in p; mutato; à quo est *ῥυγίζω*; & per Prothesin, videtur esse Germanicum Mensch : Av. planum est, hoc nomen חֲנָן esse adventivum homini; à miserià incurabili, in quam cecidit, per peccatum; Sethus ita filium appellavit, Gen. 4. 26. proprium igitur nomen est primò; sed ut אָדָם Adam, factum est nomen omnis, qui ex terrenà origine est; ita, חֲנָן Enosch, omnium hæredum corruptionis; Psal. 8. 1. Quid est חֲנָן Enosch; miser-homo, ut recorderis ejus, & filius hominis, ut visites eum, & ad eum venias? Atque, in ipso hoc nomine hominis, est abnegatio justitiæ ipsius, Job. 9. 2. חֲנָן יָדָק אֱלֹהִים & qui justus esset miser-homo cum Deo? & Job. 15. 14. חֲנָן מִדָּם חֲנָן quid est miser-homo, ut mereatur, vel, ut mundus sit? Psal. 9. 20. surge, ne invaleseat חֲנָן homo malus & miser; & v. 21. cognoscat, quod sint חֲנָן homo, deploratæ miseriæ, &c. Latius tamen, sæpè, sine ista emphasi, occurrit; ut Psal. 55. 14. חֲנָן חֲנָן & tu homo *ῥυγίζω* μοι, mihi instar mei carus, &c. Hæc ex Cl. Cocc. חֲנָן est nomen commune, homo; quod omnibus diebus vitæ suæ doleat ob miseriā suā; Pag. nam, ab infirmitate, & fragilitate, sic est dictus; quod enim Eusebius, de præpar. Evang. ab oblivione deducit, ex loco illo, Psal. 8. 5, quid est חֲנָן homo, quod ejus sit memor? i.e. à חֲנָן quod citò in oblivionem adducatur; alius est potius quam verum etymon; nam, in hoc nomine, ærumna notatur & miseria; etsi abusive pro homine generalitèr sæpè sumatur; Ergo, nomen, mortalis, Latine, nonnihil Hebræo respondet; nisi quod Hebræum, חֲנָן, perpetuam hominis ærumnam, ob peccatum primi parentis, denotat incurabilem; Nomen אָדָם Adam, ad ejus formationem, ex humo, respicit; at, חֲנָן Enosch, ad conditionem, in quam postea, per peccatum est prolapsus; est interdum collectivum; ut & alia nomina animantium, ad utrumque scil. sexum pertinentia; Merc. Occurrit autem חֲנָן homo æger, mortalis & miser; sequente in textu ordine, 2 Chron. 14. 11. Job. 5.

17..7.17..9.2..10.4.5..14.15..25.4..28.13..36.25. Pl.
8.5..9.20.21..10.18..55.14..56.2..66.12..73.5..90.3..
103.15..104.16..144.3..11a.8.1..13.7.12..24.6..33.8..
51.7..56.2. Jer.20.10. & cum **אנש** interrog. praf. **אנש**
an homo? Job.4.17. & cum **אנש** praf. **אנש** in homine,
vel, in hominem, Job.13.9..32.9. **אנש** homini, Job.
7.1.33.26. ut & cum **אנש** praf. ab, vel praf. homine, Deut.
32.26. Job.28.4..33.12. Ifa.51.12. In pl. m. **אנשים**
homines, Gen.32.29. & specialiter, viri, Num.13.4. Bu.
Imo, pluraliter fæpius, & potius adoptat significatio-
nem nominis, **אנשים**, **אנשים**; viri; ut 1 Sam.4.9.
אנשים estote viri; Cocc. At Ezech.24.17. **אנשים**
אנשים panem hominum, five, aliorum, si quem tibi
mittent; five, quem alii homines solent in luctu come-
dere; five, denique, panem miserorum & lugentium; aut
maritorum Viduatorum; Cocc. Occurrit autem pl. m.
אנשים homines, viri, & frequenter in textu; viz. Gen.
12.20..13.8..18.2..32.29..37.27..47.2. Exod.2.13. &
ad Zach.8.23. in 110. circ. l. & cum **אנש** cop. praf.
& homines, Num.16.2. Jud.9.9. & 13. 1 Sam.22.6. 1 Reg.
11.17. Neh.1.2..2.12. Eccl.9.14. Jer.26.21. & Ezech.
23.45. Sed fæpius cum **אנש** demonstr. praf. **אנשים** ho-
mines, viri, Gen.14.24..18.16. & 22..19.5.10.11.12,
16..20.8..24.32..34.7.21.22. & ad Zeph.1.12. in 130.
circ. l. Item, cum praf. **אנש** & viri, & homines, in 20. circ.
l. & **אנשים** in homines, Deut.1.35. 1 Sam.17.12. E-
zech.9.6. **אנשים** sicut homines, Jud.9.36. **אנשים**
hominibus, viris, Gen.19.8. Ruth.1.11. 1 Sam.4.9..25.11.
2 Reg.4.40. Jer.29.5. Ezech.23.40. **אנשים** & homi-
nibus, 2 Sam.3.20. & cum **אנש** praf. **אנשים** ex homi-
nibus, 1 Sam.30.22. In formâ pl. Confr. **אנשים** homines,
viri; frequenter etiam admodum occurrit; viz. Gen.6.
4..17.27..19.4..24.13..26.7..34.20..38.21.22. & ad
Zach.3.8. in 180. circ. l. & cum **אנש** cop. **אנשים** & homines,
& viri, Gen.13.13. & 20. circ. l. Item, cum praf. **אנש** &
& **אנש**; 20. circ. l. & cum **אנש** praf. **אנשים** & ab homi-
nibus, Psal.99.3. Item, cum Aff. non raro occurrit; ut, **אנשי**
homines mei, 1 Sam.23.12. **אנשי** homines nostri, Jer.
44.18. **אנשי** homines tui, 1 Reg.10.8. 2 Chron.9.7.
אנשי & homines tui, 1 Sam.28.1. **אנשי** hominibus
tuis, Jud.8.15. Sic & cum **אנש** Aff. **אנשי** homines ejus,
vel, sui; Gen.24.59. Num.25.5. & 10. l. & cum **אנש** cop.
אנשי & viri, vel, homines ejus, 1 Sam.18.27. & 25.
circ. l. ut & cum **אנש** praf. **אנשי** hominibus suis, 1 Sam.
24.7. & 25.13. Item, cum **אנש** Aff. **אנשי** hominibus ejus,
Jof.10.2. & cum **אנש** cop. praf. & **אנשי** Aff. **אנשי** & ho-
mines ipforum, 2 Reg.25.23. Jer.18.21..40.7. & 8.
אנשי & hominibus ipforum, 2 Reg.25.24. Jer.40.
9. ut & cum **אנש** Aff. **אנשי** viros suos, Ezech.16.47.
Item, **אנש**. Ex hac radice, secundum R.D. & alios, potest
esse **אנשה** f. mulier, uxor; & dageschatur ob defectum
Nun; nam debuerat esse **אנשה** vel, **אנשה**; Pag. Merc.
Cev. & sic, in plur. **אנשות** de quibus vide supra in **אנש**;
Pag. Sicut &, iv. Hinc, etiam, a plerisque deducitur No-
men, in fæmine tantum plurali, **אנשות**, (deficiente **אנ**,
aleph, primâ radicali) mulieres, fæminæ, uxores; Pag.
Quomodo dicuntur quoque, majores urbes, Ifa.32.9.
אנשות mulieres quietæ, seu opulentæ; & ut, &, minora
oppida, filiz; vide in Rad. ברה ad vocem **אנשה**; Merc.
Cev. **אנשות** mulieres, uxores; derivatur à precedente
masculino, **אנשים** viri; per apharefin **אנ**, capitalis lite-
ræ; nam mulier non debet esse caput, ideoque illud re-

gitur velamine; Av. Occurrit autem **אנשות**, mulieres;
uxores, Gen.4.19..6.2..11.29..31.35. & 50. Lev.26.
26. & ad Zach.5.9. in 60. circ. l. & cum **אנש** cop. **אנשות**
& mulieres, 2 Sam.5.13. Esth.3.13. & 8.11. Ifa.3.12. Jer.
10.12..40.7..41.16. Ezech.9.6. Item, cum **אנש** dem. praf.
אנשות mulieres, mulierum, & Gen.14.15..33.5. Exod.
15.20..35.22. & 26. & c. & ad Dan.11.17. in 40. circ. l.
fic & cum **אנש** praf. **אנשות** & mulieres, Deut.2.34. &
in 10. l. & **אנש** praf. **אנשות** in mulieribus, Num.31.18.
vel, cum mulieribus; aut inter mulieres, Cant.1.8..5.9.
6.1. **אנשות** sicut mulieres, Gen.18.11. Exod.1.18. Ifa.
19.16. sicut & cum **אנש** praf. **אנשות** mulieribus, Gen.34.
21. & c. 15. l. & cum **אנש** praf. **אנשות** mulieribus, Prov.31.
3. Ezech.23.10. ac, denique, cum **אנש** praf. **אנשות** pra
mulieribus, Jud.5.24. 1 Sam.15.33. Item, non raro, in
pl. Confr. **אנשות** mulieres, uxores, Gen.7.13..37.2. Num.
31.9. 1 Sam.31.8. 2 Sam.12.8. 2 Reg.24.15. Jer.29.23.
Mic.2.9. & cum praf. **אנשות** cop. **אנשות** & uxores, Gen.6.18..
7.7.8.16. & 18. ut & cum **אנש** praf. **אנשות** ex uxoribus, 2
Reg.4.1. Jud.21.14. Item, cum Aff. fæpè; ut cum **אנשות**,
Aff. **אנשות** uxores meas, Gen.30.26. **אנשות** uxoribus meis,
1 Reg.20.7. ut & cum **אנש** **אנשות**, **אנשות** & **אנשות** Aff. m. 70.
circ. l.

Rad. 115. **אנש** m. horreum; penu, promptuarium,
penarium; ubi reponuntur & colliguntur fruges, seu ci-
baria; Hieron. vertit cellaria; cogn. cum **אנש** collegit,
contraxit; & **אנש** vel **אנש** posuit; hinc, **אנשות**, &
Latine simul; & c. Av. Generale nomen videtur pro penu-
ario seu apotheca quorumcunque fructuum; Hebræo-
rum Doctores radice **אנש** utuntur pro obthurare, & ab-
condere; unde cæcum appellant **אנשות**; fingulare non
est usitatum in Scriptura; Merc. In pl. m. **אנשות** & in
Confr. **אנשות** horrea; Kimchi exponit, **אנשות**
אנשות thesauros seu repositoria frugum; Pag. Occur-
rit, cum Aff. **אנשות** horrea tua, Prov.3.10. & cum praf.
אנשות in horreis tuis, Deut.28.8. 70. **אנשות**; Chald.
אנשות, quod est apotheca; forte à **אנש** ponere;
Cocc.

Rad. 116. **אנש**; unde **אנש** m. quod est **אנש**, mors;
secundum Hebræos; Pag. Sed latius patere, clarum est, ex
Exod.21.23.24. Nam & dens, & oculus, & manus per-
dita, **אנש** dicitur; Cocc. exitium, Bu. noxa; Cocc. sunt
qui vertant periculum, infortunium; Elias, violentam,
seu accidentariam mortem esse putat; Alioqui, Judas pa-
tri non sponderet, non moriturum Benjamin morte suâ;
hinc sunt, qui vim, seu violentiam lethalem exponant;
ut ab **אנש** literarum metathesi deducatur; Merc. **אנש**
est periculum vitæ, damnum, exitium, detrimentum, læ-
sio, corporis & vitæ; cogn. cum **אנש** conflixit; hinc,
אנש detrimentum, **אנש** damnum; Item, **אנש**, **אנש**,
noceo; **אנש** nocumentum; clades; **אנש** noxa,
אנש læsus; & c. Av. Occurrit præterea, Gen.42.43.
38. & 44.29.

Rad. 117. **אנש** est congregare, colligere; retrahere;
deficere; consumere; auferre, tollere, remove; finire;
Pag. nam, ut Latine, verbum colligendi, nunc in unum
contrahere, nunc abstrahere, seu carptim auferre signifi-
cat; Sic & Hebraicè; quod ex circumstantia contextus
facile deprehendes; Kimchi, Joel.2. notat discrimen,
inter duas radices, significatione vicinas, viz. **אנש** &
אנש; quod **אנש** dicatur de re dispersâ, **אנש** etiam,
de

planè deficiens, & mutatum in vas cholem; ut יוֹכָד (cum 1 conv. praf.) & congregavit, 2 Sam. 6. 1. (illud autem Pag. statuit esse fut. kal; ut fuprà.) & in fing. cum Aff. אָסַר colligam, recipiam, five, consumam te, 1 Sam. 15. 6. Pag. Sed scribitur, eo loco defectivè, ut & 2 Reg. 22. 20. sic, אָסַר; quod Kimchi vult habere chirek pro fægol; & sic esse part. benoni kal fing. m. cum Aff. colligens, seu recipiens te, &c. Merc. Sed, si pro fut. fumatur, forma recipit analogiam verbi אָסַר; fed phrasis magis ad אָסַר videtur alludere; Cocc. & alià forinà, in 1. fing. fut. high. אָסַר contractè, Bu. Lex. pro, אָסַר recepturus sum, Zeph. 1. 2. Sed id potest esse fut. high. à אָסַר; ut Jer. 8. 17. אָסַר consumam eos, &c. ibi vide; Item, in high pael, אָסַר collegit feipsum; fecit se colligere; Av. Undè infin. cum praf. אָסַר in congregando se, five, dum congregarent se, &c. Deut. 33. 5. Notandum autem, quòd, in exercitu, qui extrema continent, ne milites dilabanur, vel, nè quis à tergo incommodet, vocentur in part. piel, אָסַר, ἀποδοφυλακύντες; Num. 10. 25. Jof. 6. 9, 13. ubi אָסַר; Hinc metaphora, Ifa. 52. 12. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, & אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; Ifa. 58. 8. Collectio, aliàs dicitur per verbum אָסַר; apparet tamen, esse discrimen; nam Ezech. 29. 8. distinctè conjunguntur ista; אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל non aggregaberis, vel aggregabitur; neque congregaberis, vel, congregabitur; nam אָסַר omnium congregationem in unum; אָסַר vero, unius ad alterum aggregationem, distinctiùs significat; itaque quod in exercitu, אָסַר dicitur, ut separata adjungens; id non bene, אָסַר ut omnia difgregata congregans, diceretur, &c. hæc ex Cocc. Indè, i. No. אָסַר, m. collectio, congregatio; Bu. Pag. Av. Item, contractio, convulsio; Av. frumenti comportatio, σπρκομιδή; Ifa. 32. 10. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל collectio frugum non venit; Item, ablatio, Ifa. 33. 4. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל & auferetur spoliū vestrum ablatione bruchi; Cocc. in pl. m. Constr. cum praf. Mic. 7. 1. אָסַר sicut collectiones æstatis, i. e. æstivorum fructuum; Pag. & Bu. Lex. ut in collectionibus autumnitatis; Ellipsis ordinaria אָסַר, post אָסַר. Cocc. Deindè, ii. אָסַר m. idem; collectio; Bu. Pag. tempus comportationis frumenti aut fructuum; Cocc. five, tempus anni quando fructus colliguntur in domos seu horrea; Av. propter pluvias, scil. Pag. eo, nim. festo, quod dicebatur festum Tabernaculorum; Merc. Exod. 23. 16. & 34. 22. cum praf. אָסַר & solemnitatem collectionis, &c. 70. ἐσθλὴν συντελέας; quum omnia ex agro auferuntur; Cocc. Item, iii. אָסַר f. idem; collectio, congregatio; συναγωγή; Ifa. 24. 42. Et congregabuntur congregatione vincii, &c. Sic & iv. אָסַר pl. m. collegia, ubi colligebantur Sacerdotes & Levitæ; erant ceu vestibula Templi; Av. Occurrit 1 Chron. 26. 15. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; & v. 17. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; & Neh. 12. 25. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; Non faciliè dictū est quid significant illa; Aben Ezra & R. Sol. confundunt cum אָסַר Kimchius fatetur se ignorare; Sanè Obed Edomi posteri aurum & argentum & vasa Templi custodivere, 2 Chron. 25. 24. Cocc. Sunt qui אָסַר paul kal, pl. m. exponant, collectos, seu collegas; domus, seu locus, quo collegæ conveniebant; domus collegii, seu, concilii; sed in emendatis exemplaribus, scribitur אָסַר per dagefch:

Merc. אָסַר congregati; אָסַר & ad collectos; אָסַר in collectis; Bu. Conc. Ipsi Obed Edom, ad meridiem, & filii ejus, domus collegiorum, &c. & pro collegiis erant bini atque bini Levitæ, &c. Custodes, nempe ofitarii custodiæ, in collegiis portarum: Av. Ipsi Obed Edom, ad meridiem, & filii ejus, domus אָסַר congregationum, seu conciliorum, &c. ubi R. D. exp. fuisse domum in Sanctuario, ad portam, contra meridiem; & appellatam sic fuisse, ratione norà apud eos: & possibile est quod אָסַר essent duo loca: secundum quod dicit postea, v. 17. אָסַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל & conciliis, i. e. locis conciliorum, bini & bini: Ac si dicat, unicuique ex domibus, i. e. locis Asuphim, erant bini Levitæ, &c. Pag. Sic & v. Hinc & אָסַר pl. f. (quasi à fing. fam. אָסַר collectio, collegium) collectiones, collegia; Pag. Bu. Lex. ut Eccl. 12. 11. אָסַר domini collectionum, vel collegiorum; Hieron. qui per magistrorum concilium data sunt; R. D. exp. verba dominorum collectionum; & appellantur sapientes, domini collectionum, aut compositionum, eo quod colligant hinc, inde & componant verba sapientiarum, i. e. sapientèr dicta; in libris suis: Pag. & Cev. אָסַר Hebraicè videntur esse ii, quos Graci παλαιοὶ vocant; vel, authores pandectarum; qui multa hinc, inde, excerpta, in unum volumen conferunt, & res omnis generis tractant; cujusmodi est liber parabolarum Salomonis, & liber Ecclesiastæ: Merc. & sicut clavi fixi, ita sunt viri collegiorum, & dantur à pastore uno, &c. Av. משמרות וטועים; אָסַר, clavi depacti domini contignationum; quibus scil. coagmenta compinguntur; dicta sapientum sunt, ut clavi alte defixi, qui contignationes firmant; h. e. faciunt ad coagmentationem fidelium, ut fiant Templum cohærens & compactum, non hians, non fatiscens. Cocc. Denique, vi. Hinc No. אָסַר m. collecta turba, colluvies; Bu. Lex. & Conc. Vulgus promiscuum, scil. undique collectum; Av. Num. 11. v. 4. cum praf. & N, quiescente; Sic, אָסַר pro quo Exod. 12. 3. אָסַר turba miscella; 70. utrobique, ἐπιμεικτο; Cocc. Et Collectio magna, in medio ejus; i. e. populus multus qui congregatus fuerat ad eos; five, promiscuus populus; qui dicitur mixtio multa, Exod. 12. 38. Pag. Geminatio radicalium, est ad auxesin, ut vult Kimchi; quam ubi duæ posteriores geminantur, volunt magis imminutionem significari; ut in אָסַר subnigra; & id genus; Merc. Cev.

Rad. 118. אָסַר ligavit, obligavit, vinxit, devinxit, obstrinxit; accinxit; Pag. Bu. Av. & C. 70. אָסַר, accinxit; Cocc. Latine dicas, devincire, seu obstringere sese; & habet interdum אָסַר super animam suam, ad hoc innuendum; Merc. Si de equo, & bove, vel, curru ligando usurpatur, significat equum sternere, & parare currum ad vehendum; ubi opus est multo apparatu, & varia ligatione, ut equi & boves, curru, vel plaustris, iungantur; Cogn. cum אָסַר cinxit; & אָסַר castigavit; Nam omnis succinctio fit per ligationem, & rei castigantur vinculis & carceribus; Hinc אָסַר vinculum traho; אָסַר, catena; אָסַר, funiculi; & per metathesin Literarum, אָסַר, definire, quasi limitibus, seu meris positis, sese includere; ut fit in pactionibus & votis quibus se homines ad certas actiones obligant, atque ita sibi quasi

minus; q.d. quanto magis non? 1 Reg. 8. 27. Ita אפר, pro אפר, Job. 4. 19. At, sequente verbo, quanto magis, cum; ut Prov. 21. 27. Sacrificium improborum est abominatio; אפר אפר quanto magis, quum quis in scelere id adduxerit? Gen. 3. 1. אפר אפר, etiam quia dixit, vel, quod dixit; vel quanto magis, quod dixit; abrupta & insidiosa oratio; &c. Cocc. sequente dictione אפר, tunc significat, quanto magis; Pag. vel quanto minus; pro ratione sensus; Merc. Cev. loca ejus desunt in Conc. אפר, ira; nasus; vultus, &c. Vide in Rad. אפר.

Rad. 121. אפר in kal; amicitvit; accinxit; Bu. Pag. superinduit, supertexit; operiendo astrinxit, superinduxit; Merc. adaptavit confringendo; nam semper usurpatur de tunica corpori astringenda, seu adaptanda; Av. אפר אפר dixeris; amicare; Cocc. in 2. sing. m. cum! conv. אפר אפר & accinges; vel & superindues illi, &c. Ex. 29. 5. & in fut. cum! conv. אפר אפר & amicitvit, vel accinxit, Lev. 8. 7. Atque inde, i. אפר vel, אפר m. Ephod; cinctum; amiculum sacrum humerale; Bu. à cingendo appellatur Ephod, cinctum; quod viz. ei accingeretur rationale; Hieron. vertit, superhumeralis; Pag. scapulare; Cocc. ex græco אפר; quod humeros tegetet; superinduebatur vestibus interioribus, & adstringebatur; duplex autem fuit, unum, quo summus tantum sacerdos indueretur; quod Ex. 28. describitur; alterum, quo etiam ceteri sacerdotes & Levitæ; quin & Reges, cum sacris ministrabant; ut David in adducenda arca; 2 Sam. 6. Merc. Occurrit autem, locis seq. in textu: Exod. 28. 15. Jud. 17. 5. 18. 14. 1 Sam. 2. 18. & 28. 14. 3. 22. 18. 23. 7. 2 Sam. 6. 14. 1 Chron. 15. 27. Hof. 3. 4. cum praf. אפר & Ephod; Ex. 28. 4. אפר Ephod, Ex. 28. 10, 12, 24, 25, 27, 28, 30. Item, Exod. 29. 5. 39. 2, 18, 20, 21, 22. Lev. 8. 7. Jud. 18. 17, 18, 20. 1 Sam. 21. 10. 23. 10. & 30. 7. sic & אפר ad Ephod, Ex. 25. 7. 35. 9, 27. Jud. 8. 27. Deinde, ii. hinc, אפר f. cinctura; amictus; Bu. Cocc. אפר; Cocc. superindumentum, superhumeralis; quod corpori strictum coaptatur; Av. In Constr. אפר Ifa. 30. 22. & cum Aff. אפר amictus ejus, Exod. 28. 8. 39. 5.

Rad. 122. אפר Av. vel, אפר; Pag. Aulæum; palatium tapetibus coopertum, quod pro deliciis fiebat; componitur ex אפר aptavit, & אפר delicia; Occurrit cum Aff. אפר aulæi sui, (tentoria figet, inter maria, &c. Av.) Dan. 11. 45. Itâ, Av. statuit hoc novum nomen radicale; quod aliâ præced. אפר; alii verò, à Rad. אפר (ibi vide) deducunt.

Rad. 123. אפר in kal; coxit, excoxit, proprie, panem in furno; Bu. Pag. Merc. אפר; coquere panem; Cocc. coxit panes vel placentas in furno; pinxit panes, ad æstum ignis, &c. Av. Gen. 19. 3. cum cop. אפר & coxit; Ifa. 44. 15. & in 2. sing. cum! conv. אפר & coques, Lev. 24. 5. & in 1. sing. אפר coxi, Ifa. 44. 19. in 3. pl. cop. אפר & coxerunt, Lev. 26. 26. In fut. 3. pl. m. אפר (a sing. אפר) coquent, Ezech. 46. 20. cum! conv. אפר & coxerunt, Exod. 12. 39. At, in 1 Sam. 28. 24. Occurrit 3. sing. f. cum! conv. absque 1. Rad. אפר; sic, & in Imper. pl. אפר cum tzerè, pro אפר coquite,

Exod. 16. 23. In benoni kal; vel nomen participiale, ab eo deductum; אפר vel אפר; m. coquens, vel coquus, pistor, אפר; Exod. 40. 17. cum praf. אפר & coquus, Gen. 40. 1. & 5. & אפר à pistore, Hof. 7. 4. & cum Aff. אפר pistor eorum, Hof. 7. 6. In pl. m. אפר & cum praf. אפר, vel, אפר coqui, coquorum, &c. Gen. 40. 2, 17, 20, 22. 41. 10. Jer. 37. 21. Sic in pl. f. אפר coquæ; cum praf. אפר & in coquas, 1 Sam. 8. 13. In Niph. אפר coctus est, pistor est; unde in fut. Niph. 3. sing. f. אפר (à 3. m. אפר) coquitur, Lev. 6. 10. & 7. 9. & sic, in 3. pl. f. אפר (à 3. m. אפר) coquentur, Lev. 23. 17. Inde, i. אפר, m. coctum; coctio; coctura, pistura; in Constr. אפר coctum, seu coctionem furni, Lev. 24. Deinde, ii. hinc, אפר pl. m. (abjecto אפר, 1 Rad.) coctiones, cocturæ, pisturæ; In Constr. אפר idem; cocturæ, seu coctiones, Lev. 6. 14. Av. vult esse coctiones in vino; & vocem compositam esse ex אפר coxit; & אפר vinum; ut cum massa subagitanda conspergitur vino. Huc etiam reducunt quidam nomen אפר; mensura aridorum, continens decem Gomer; quantum furno sufficiebat; Av. Occurrit Lev. 5. 11. Sed sæpius scribitur cum אפר, jod; אפר, אפר, Deut. 25. 14. 1 Sam. 17. 17. respondet Batho; Ezech. 45. 11. & continet tria sata; decima pars Gomer; Cocc. Videatur suprà, suo loco, אפר cum medio radicali jod.

Rad. 124. אפר; Unde, Nomen Radicale, אפר, m. caligo; אפר; spissæ, & densæ tenebræ; Pag. Cocc. Bu. &c. Job. 3. 6. 10. 22. 23. 17. 28. 3. 30. 26. Psal. 11. 2. cum praf. אפר in caligine, Psal. 91. 6. אפר & ex caligine, Ifa. 29. 18. Atque, inde, i. No. אפר m. caliginosus; cum cop. אפר & caliginosus, Am. 5. 20. Pag. Bu. Av. vel substantivè, & caligo; Cocc. Dein, ii. אפר f. caligo, Exod. 10. 20. אפר tenebræ caliginis, i. e. spissæ tenebræ; Cocc. cum praf. אפר & caligo, & caliginis, &c. Prov. 7. 9. Ifa. 8. 22. Joel. 2. 2. Zeph. 1. 15. 23. 10. & 30. 7. sic & אפר in caligine, Deut. 28. 29. Prov. 4. 18. Jer. 23. 12. In Constr. אפר, caligo; cum cop. & Aff. אפר & caligo tua, Ifa. 58. 10. In pl. f. cum אפר praf. אפר in caliginibus; i. e. summa caligine, Ifa. 59. 9. Item, iii. אפר m. caligo; vel caliginosum; nubes caliginem faciens; Jos. 24. 7. quod nomen componitur etiam cum אפר divino nomine; augendæ significationis gratiâ; sic, terra אפר caliginis maximæ; vel maxime caliginosa, Jer. 2. 31. sic & in aliis nominibus fit; Vide אפר. Denique, iv. Hinc, No. אפר pl. f. obscura; i. e. latentia, abscondita, sub terra, scil. Exod. 2. 32. h. e. tarda, ferocina femina; אפר; triticum & spelta non sunt percussa, אפר quia abdita erant; seriùs proveniebant. Bu. Cocc.

Rad. 125. אפר; Unde, nomen radicale אפר, vel אפר m. rota; אפר; Adhibetur & in tritura, Ifa. 28. 27, 28. Hinc, adagium, Prov. 20. 26. Rex sapiens ventilat improbos, & reducit super eos rotam; triturat, i. e. excutit, vel opprimit Cocc. Occurrit autem, serie textuali, ut sequitur, 1 Reg. 7. 32. Prov. 20. 25. Ezech. 1. 15. 10. 9. Nah. 3. 2. cum praf. אפר & rota, Ezech. 10. 9. אפר rota, &c. 1 Reg. 7. 32. Ezech. 1. 17. 10. 6. & 10. In Constr. אפר, rota; Exod. 14. 25. cum cop. אפר & rota, Ifa. 28. 27. In pl. m. אפר rota, Ezech. 10. 9. praf. אפר rota, 1 Reg. 7. 32. & 36. Ezech. 1. 17. & 19. 10. 9. & 16. אפר & rota, Ezech. 1. 22. 10. 12. & 19. 11. 21. אפר

12. Joel. 1. 20. 4. 18. אפר alvei tui, Ezech. 3. 5. 8. & אפר alveos suos, Isa. 8. 7. validas aquas ejus, &c.

Rad. 130. אפר m. cinis; *απρ*; differt à פפר pulvere, qui non est igni adustus; quin אפר sit pulvis in quem materia usta redigitur; Merc. Occurrit Gen. 19. 9. 10. 2 Sam. 13. 19. Job. 13. 12. Psal. 102. 10. Isa. 44. 20. 61. 3. Mal. 3. 21. praf. אפר & cinis, Gen. 18. 21. Esth. 4. 1. & 3. Prov. 30. 19. 62. 6. Isa. 58. 5. Dan. 9. 3. אפר cinis, cineris, &c. Reg. 20. 41. Job. 2. 8. Jon. 3. 6. אפר cum cinere, 1 Reg. 20. 38. vel, in cinere, Jer. 6. 26. Lam. 3. 17. Ezech. 27. 30. אפר sicut cinis, Psal. 147. 16. אפר in cinerem, Ezech. 28. 18. Item, in alia forma; אפר m. i. dem; juxta quosdam; cinis, Gen. 21. 38. & 41. אפר cum cinere, ut supra; vel ut alii exp. cum velamine; juxta Targum & Hebræos; quasi ex אפר esset transpositum. Bu. Lex. In v. 41. est, אפר, cinerem, vel velamen, &c. Item, אפר, est nomen proprium, Gen. 10. 29. fuit filius Joktan, ex stirpe Schem; fratrem habuit Havila; ab his, regiones ad Gangem, fluvium Indiæ, habitatae, ipsorum nominibus sunt appellatae, auri & pretiosorum lapidum ditissimæ; de auro Havila habes, Gen. 2. de auro Ophir, 1 Reg. 9. & alibi passim; Hinc nostri Obrizum quasi Ophirizum aurum dixerunt; & nomen regionis, ponitur pro ipso auro, Job. 22. 24. Merc. in Pag. & Sim. Bu. Coc. &c. Occurrit autem locis sequentibus, אפר Ophir, 1 Chron. 29. 4. Job. 22. 24. 28. 16. Psal. 48. 10. Isa. 13. 12. cum אפר locali, אפר in, vel ad, Ophir, 1 Reg. 9. 28. & 22. 49. 2 Chron. 8. 18. & cum praf. אפר ex Ophir, 1 Reg. 10. 11. 2 Chron. 9. 10. [אפר] Lectica, &c. Vide in Rad. פרה.

Sic, אפר pulli avium; vide in Rad. פרח. אפר Chald. Thesaurus, &c. Vi. Conc. Chald. אפר digitus; Vide in radice אפר.

Rad. 131. אפר est seorsum reponere; Cocc. Seponere, reservare; Bu. Relinquere apud se; Pag. In 2. sing. m. אפר reservasti, Gen. 26. 36. & in 1. sing. אפר seposui, Eccl. 2. 10. cum ! conv. אפר & seponam, Num. 11. 17. In Niph. אפר angustum, contractum fuit, quasi separatum & sepositum in se, Ezech. 42. 6. Bu. Lex. Secretum quid erat, &c. Cocc. Vel est part. Niph. אפר in Constr. אפר sepositum, retractum, contractum; emanans ex alio, & se ab illo separans, certo modo; Bu. man. Separatum est de inferioribus, &c. Pag. In hiph. אפר segregavit, detraxit ab eminentiis; Av. Unde in fut. hiph. cum ! conv. אפר (contracte cum N, quiescente, pro אפר) & seposuit, vel separavit, segregavit, &c. Num. 11. 25. Indè sequentia, i. אפר m. magnus, major, honorabilis, nobilis; princeps; quod sit quasi separatus, & sepositus, ab ignobili & plebeio; Pag. in pl. אפר in Constr. אפר optimates, magnates; quasi sepositi dicti; Bu. Lex. delecti, selecti; à vulgo sepositi & axillarum instar, in populo eminentes; Bu. man. Exod. 24. 11. ubi 70. אפר; Intelliguntur delecti Septuaginta de senioribus Israël; Cocc. Et cum praf. & Aff. אפר & ab optimatibus, vel selectis ejus; Bu. à majoribus ejus; Hieron. à longinquis ejus; 70. à summitatibus ejus; Pag. Isa. 41. 9. ubi, אפר sunt, remoti terræ; & ei respondet אפר fines; Cocc. Deindè, li. Hinc, No. אפר m. Ala; axilla; quasi, juxta, vel, ad latus posita; metaphoricè, אפר ala ædificii; Bu. cum אפר, locali; אפר ad alam usque; i.e. pteromata ædificii, ab alarum similitudine sic dicta, Ezech. 41.

8. Bu. Lex. ad axillam usque; R. David מרות גדולות מרות ער ברת השחי menfuræ magnæ usque ad axillam; Cocc. ad axillam, i.e. mensurarum eximiarum, quæ ad locum axillæ, seu curvaturæ, brachii pertingant; Merc. In pl. m. אפר Constr. אפר axilla; *μασχαλα*; Ezech. 13. 18. & in fam. אפר idem, axilla; Jer. 38. 12. Item, iii. Hinc, præpositio, אפר apud; juxta; penes; propè; 70. *ματὰ, παρὰ, παρὲς, παρὸς, πλησίον, ἐγγύς, ἐγγύθεν*. Cocc. Gen. 41. 3. Lev. 1. 16. 6. 3. 10. 12. Deut. 11. 30. 16. 21. Jud. 19. 14. 1 Sam. 5. 2. & 20. 19. 1 Reg. 1. 9. 2. 29. 4. 12. 10. 19. 13. 24. 25. 31. 21. 1. & 2. 2 Reg. 12. 10. 2 Chron. 9. 19. 25. 15. Neh. 3. 23. Prov. 7. 8. Isa. 19. 19. Jer. 41. 17. Ezech. 33. 30. 43. 8. Jer. 35. 4. Ezech. 1. 15. 9. 2. 10. 7. & 9. Dan. 8. 7. 17. 10. 13. Am. 2. 8. Prov. 7. 12. cum praf. אפר & propè, Prov. 7. 12. אפר de propè, 1 Sam. 20. 41. Ezech. 40. 7. & cum Aff. אפר apud me, Gen. 39. 15. Neh. 4. 18. Ezech. 43. 6. אפר de apud me, 1 Reg. 3. 20. 2 Reg. 3. 20. אפר apud eum, Neh. 2. 6. 4. 3. 8. 4. Prov. 8. 30. (אפר אפר) & eram, ait sapientia, apud eum, Jehovah, in sinu gestatus filius; Deus non est absque filio, qui est sapientia, Joh. 1. 1, 18. Cocc. Ezech. 39. 15. אפר à propè eum; ab eo; 1. Sam. 17. 30. 1 Reg. 20. 36. אפר apud eam, Gen. 39. 10. 16. 18. 1 Reg. 13. 24. אפר apud eos, Neh. 4. 12. Ezech. 1. 19. 10. 16. אפר ab illis, Ezech. 10. 16.

Rad. 132. אפר recondidit; thesauravit; reposuit in thesaurum; thesaurum collegit vel fecit; Bu. Pag. &c. 70. *θησαυρίζω, συναθροίζω*; Cocc. In 3. plur. אפר reconsiderunt, 2 Reg. 20. 17. & Isa. 39. 6. In benoni kal, אפר thesaurizans; Unde pl. m. cum praf. אפר thesaurum facientes; qui thesaurizant, Am. 3. 10. & in fut. kal; 1. sing. cum ! conv. & אפר, parag. אפר (ut ab אפר, fit, אפר & dixi.) & thesaurarios constitui; Cocc. Vel, præposui super thesauros; Av. Alii vero, volunt esse fut. hiph. 1. sing. pro אפר, & אפר ab אפר; &c. Ità Pag. Bu. Lex. &c. In Niph. אפר repositus est in thesaur. thesaurizatus est; Unde in fut. Nip. אפר Isa. 23. 18. reponetur in thesaurum; in apothecis recondetur; &c. Arque indè No. אפר thesaurus, apotheca, penus, *ταμειον*; Cocc. Theca, cella; & omnis locus abstrusus & reconditus; ubi quid reponitur, ut aliquando depro-matur; & pro re ipsâ reposita & recondita, sumitur inter-dum. Merc. Occurrit autem, Prov. 21. 20. & cum praf. אפר Demonstr. אפר, thesaurus, thesauri, thesaurum, Neh. 10. 39. Jer. 38. 11. Mal. 3. 10. & cum אפר אפר præ thesauro, Prov. 15. 16. In Constr. אפר thesaurus Jos. 6. 19. & 24. Dan. 1. 2. Hof. 13. 15. & cum praf. אפר in thesaurum, 1 Chron. 29. 8. Ezr. 2. 69. Neh. 7. 69, 70. Item, cum ! Aff. אפר, thesaurus ejus, thesaurum suum, Deut. 28. 12, Isa. 33. 6. Jer. 50. 25. In pl. fam. אפר thesauri, thesauros, &c. Neh. 13. 13. Prov. 21. 6. Jer. 51. 13. Joel. 1. 17. cum ! cop. אפר & thesauri, 2 Chron. 32. 27. & cum אפר dem. praf. אפר thesauri, 1 Chron. 26. 24. & 27. 25. ut & cum אפר & אפר in thesauris, Psal. 33. 7. & אפר in thesauris, Neh. 12. 44. 13. 12. Et in pl. f. Constr. אפר thesauri, thesauros, &c. 1 Reg. 14. 26. 2 Reg. 24. 13. &c. ad Mich. 6. 10. in 20. circ. l. & cum ! אפר, אפר, אפר, אפר, 25. circ. l. ut & cum אפר praf. אפר ex thesauris, 2 Chron. 16. 2. Item, cum אפר praf. & אפר, Aff. אפר in thesauris meis, Deut. 32.

34. 2 Reg. 20. 15. Isa. 39. 4. & cum יד Aff. אצרותיה thesauri tui; cui & יד, כ, & יד sunt præf. sic, ואצרותיה & thesauros tuos, Jer. 15. 13. באצרותיה in thesauris tuis; & באצרותיה & in thesauris tuis; Jer. 48. 7. sic & cum יד Aff. cui & כ, ל, & מ sunt præf. ut seq. באצרותיה in thesauris suis, 2 Reg. 20. 13. Isa. 39. 2. באצרותיה thesauris ejus, Isa. 2. 7. מאצרותיה ex thesauris suis, Psal. 135. 7. Jer. 10. 13. & 51. 16. Item, cum יד Aff. cui & כ est præf. sic, אצרותיה thesauri ejus, Jer. 50. 37. & באצרותיה in thesauris ejus, Jer. 49. 4. ut & cum יד Aff. אצרותיה thesauri ipsorum, Isa. 40. 6. Item, cum יד Aff. & יד cop. præf. Sic, ואצרותיהם & thesauros eorum, Prov. 8. 21. col. Rad. Huic autem præcedenti nomini אצרה thesaurus, correlatum est, nomen חסם, possessio recondita in arcis & apothecis, Isa. 33. 6. possessio salutis, sapientiae, & scientiae servatur timore domini, tanquam arcâ aut cellâ penuariâ; metonymicè, אצרה, est id quod conditur; & id propriè etiam appellatur צפון, Psal. 17. 14. Cocc.

Rad. 133. אקו; Indè, No. אקו, m. Nomen avis; Bu. Conc. non est nomen avis; ut nonnulli scribunt, sed animalis; Nam Deut. 14. 4. dicitur, hoc animal quod comedetis, &c. inter quæ enumerat, v. 5. אקו & aries; vel hircus sylvestris; juxta Kimchi; Hieron. Tragelaphum transtulit; est autem Tragelaphus, species cervi, qui hircoco & cervo similis est, barba, & villo distans; ab alijs dicitur hircocervus; nam ο τράγος, Græcè, est hircus; & ο κύς, cervus, cerva; Pag. Alii vocant hircum sylvestrem, quidam ibicem putant; quidam recentiorum Alcen putant esse, Latina voce (à Græca ἀλκην) non abludente, literâ λ, vel l, interpositâ; R. Sol. Steinboug vernaculè appellari dicit; quomodo & ibicem, Job. 39. interpretatur; Merc. אקו est nomen animalis puri; Deut. 14. 5. hircum sylvestrem voluit; Bochartus derivat ab אקו; 70. τράγελος; Cocc.

Rad. 134. ארל m. Nomen quadriliterum; valens, prævalidus; unde cum Aff. ארלים prævalidi eorum, Isa. 33. 7. idem cum ארל 2 Sam. 23. 20. & 1 Chron. 11. 22. quod ex אר leo, & אל Deus; ad auxilium; quasi leoninus, leo fortissimus; Chaldaei & Hebræi nuncium, legatum expendant; Bu. Lex. Ariel; angelus, legatus; Bu. Conc. ארל vocatur angelus; magnus, fortis; unde ארלים angelus eorum clamaverunt foris, pro angeli eorum; sing. pro plur. Non est enim plur. m. deficiente jod, ut quidam putant; quia Lamed tunc esset cum chirek, non cum cametz; &c. Pag. ארל & ארל heros; ut, ארל. Ecce heros ipsorum; formula hostium triumphantium super morte alicujus herois; quasi, eo prostrato, heros Ecclesiae fortis Jacobi devotus esset; aut, quasi ecclesia brachio hominis confideret; R. Dav. & R. Levi, exponunt תקיף ארל pro ארל; hic autem, ארל volunt significare מגדל arcem, & ita templum appellari; Rabbinī ארל per ארל angelum interpretantur; Cocc. Vide ארל sub Rad. ארה.

Rad. 135. ארר infidiari; ארר & ארר; Cocc. Pag. infidiosè prospicere & clam, ad erumpendum ex infidijs; Merc. infidatus est; construitur cum dat. & cum præp. על. Bu. Lex. cum cop. ארר & infidatus fuerit, Deut. 19. 11. & in 1. sing. ארר infidatus sum, Job. 31. 9. In 3. pl. אררי infidiati sunt; Psal. 59. 4. Lam. 4. 19. &

in 2. pl. m. cum 1. conv. ארר & infidiabimini, pro infidiamini, Jud. 21. 20. In fut. kal, ארר infidiabitur, Pg. 10. 9. cum 1. conv. ארר & infidatus est, Pag. & infidiabitur, Bu. Conc. Jud. 9. 43. in 3. sing. f. ארר infidatur, Prov. 7. 12. 23. 28. & in 2. sing. m. ארר infidiator; infidieris, Prov. 24. 15. In Imper. sing. m. cum cop. ארר & infidiare, Jud. 9. 32. In infin. ארר & ante maccaph, ארר infidiari, Prov. 12. 6. cum Aff. אררי infidiari sum, Jer. 9. 8. ut & cum præf. & aff. ארר in infidiari ipsum, Hof. 7. 6. (in quibus cholem transponitur, & mutatur in cametz chatuph; pro more, ob Aff.) in benoni kal; vel, nomen participiale ab eo deductum; ארר vel ארר infidians; infidiator; vel, nominaliter, infidiaz, ארר; catervâ infidiantes; (& interdum infidiarum locus, Jof. 8. 7.) Jof. 8. 2, 12, 14. Lam. 3. 10. cum præf. ארר & infidiaz, Jud. 20. 33. Ezr. 8. 31. ארר infidiator; infidiaz, Jof. 8. 21. Jud. 20. 36, 37, 38. ארר & infidiator, Jof. 8. 19. Jud. 16. 9. & 12. 20, 37. ארר infidiatorem, 1 Sam. 22. 8. & 13. ארר infidijs, Jof. 8. 7. In pl. m. אררי, infidiatores; infidiaz; Jof. 8. 4. Jud. 20. 29. præf. אררי infidiatores, Jer. 51. 12. In piel, ארר infidatus est, struxit infidias; Unde part Piel, ארר infidians, infidiator; in pl. m. אררי infidiantes, Jud. 9. 28. 2 Chron. 20. 22. ubi 70. εἰς δὲ δόρυ; &c. Item, in fut. piel, 3. sing. cum 1. conv. ארר & infidias posuit, 1 Sam. 15. 5. ubi א, Aleph. r. Rad. repulsam patitur, cum Schevâ præcedente, pro, ארר & infidatus est; Ita Av. Pag. Alii vero, volunt esse fut. hiph. pro, ארר & infidiamini; sic, Pag. Bu. Conc. &c. Sed R. Sol. & Levi, ארר deducunt, pro, & contendit, i. e. pugnavit; Bu. Lex. Indè nomina 1. ארר m. infidiaz; infidiarum locus; latibulum; Bu. Lex. infidiatio; Cocc. Job. 37. 8. 38. 40. In priore loco, est lustrum, antrum; ubi infidiator ferâ; Cocc. Dein, ii. ארר m. idem; cum Aff. אררי infidias suas, & אררי in infidijs suis; Si autem essent infinitivi ב, ante affixum haberent lene; Bu. Lex. Tamen Bu. in Conc. ponunt ea in infin. ubi, ea vide, supra; & sic, Pag. &c. Item, iii. Hinc, ארר m. infidiaz; Bu. Lex. locus infidijs aptus; & turmâ infidiantes; Cocc. Jof. 8. 9. Jud. 9. 35. & 2 Chron. 13. 13. quibus locis est cum præf. ארר, sic & ארר & infidiaz, 2 Chron. 13. 13. & ארר in infidijs, Psal. 10. 8. Deindè, iv. Hinc, ארר f. fenestra, fumarium, cancelli; Cocc. Specus, catarracta; Metaph. caminus, fumarium; Bu. Lex. cum præf. אררי ex fenestra; Bu. Conc. de camino; Bu. Lex. de fumario; Cocc. Hof. 13. 3. In pl. f. אררי catarracta, speculâ, fenestra; 2 Reg. 7. 19. Isa. 24. 17. Mal. 3. 6. cum præf. אררי & fenestra, seu catarracta, Gen. 7. 11. 8. 2. אררי in fenestris, Eccl. 12. 3. & cum Aff. אררי fenestra ipsarum, Isa. 60. 8. Item, v. Hinc, ארר pl. f. axillæ; Bu. Conc. אררי axillâ manuum, quæ inter natanandum extenduntur, Isa. 25. 1. Cocc. Catarracta, five obices; est ex absoluta forma ארר & à sing. ארר. Bu. Lex. cum cubitis manuum suarum; juxta Kimchi; nam qui natat suam humiliat altitudinem, cum cubitis manuum suarum; visenim natantis est in cubitis manuum; Ar. Jof. Kimchi, exp. humiliabit altitudinera suam, in infidijs exercituum ejus; Pag. Atque hoc præcipuum est,

est, ut prædationes & capturas intelligat; cætera aliena videntur; Merc. Et humiliabit superbiam ejus, cum prædationibus manuum ejus; Av. postremo, R. Jonah putat, esse servile, à דוד deducens, & exponens, in multitudine, vel potius, exuperantia & præstantia locorum ejus; i.e. in meliori terra ejus; Pag. & Cev. [ארה] locusta, &c. Vide in Rad. ארה.]

Rad. 136. ארה textuit, attexit, contextuit; 70. ארה. In benoni kal, ארה textens, & textor, Exod. 28. 32. 39. 27. præf. ארה & textor, Exod. 35. 35. ארה ficut textor, Isa. 38. 12. in pl. m. ארה textores, textentes, 1 Sam. 17. 7. 2 Sam. 21. 19. 1 Chron. 11. 23. 20. 5. cum cop. ארה & textentes, Isa. 19. 9. & in pl. f. ארה textentes, fam. 2 Reg. 23. 7. In fut kal, 3. pl. ארה (à 3. ארה) textent, Isa. 59. 5. & in 2. sing. fam. ארה (à 3. ארה & c.) texueris, Jud. 16. 13. Indè, Nomen, ארה m. textura; radius textoris; jugum textorium, Job. 7. 6. cum præf. ארה texturæ; vel jugitextoris, Jud. 16. 14.

Rad. 137. ארה m. purpura; cum præf. ארה in purpura, 2 Chron. 2. 6. Chald. ארה idem, Dan. 5. 7. Vide Lex. Chald.

Rad. 138. ארה m. Arca; capsula, capsula; cista; cum præf. ארה arca; cistam, &c. 1 Sam. 6. 11, 15. ארה in capsula, in cista vel arca, &c. 1 Sam. 6. 8. Kimchi, ארה; 70. ארה; alii ארה & c.

Rad. 139. ארה purpura; purpureum; (idem cum ארה, quod præcedit.) Num. 4. 13. Cant. 3. 10. Ezech. 27. 16. cum præf. ארה & purpura, Ex. 28. 4. & c. ad Jer. 10. 9. & Ezech. 27. 7. in 30. circ. l. Item, cum præf. ארה demonstr. ut & ארה, ארה, ארה, & ארה; prout sequuntur; ארה purpura; Exod. 28. 6. 35. 25. 39. 3. Jud. 8. 26. ארה & purpura; Exod. 39. 1. ארה in purpura, 2 Chron. 2. 13. ארה & in purpura, Exod. 35. 35. 38. 23. & ארה ficut purpura, Cant. 7. 6. Col. Judæi ארה explicant, per ארה; cramoisi; Cocc. R. D. in lib. Rad. dicit, quod est color rubens, qui vocatur ארה, cremesinus; At R. Sahadiah, dicit, quod vocatur ארה carnez; i.e. carmesinus color; & si ita est, ארה est color rubens alius; & dicunt, inquit R. D. quod est color quem vocant ארה lacca; & Arabicè vocatur ארה; Sic scribit R. Jonh; & Targum, pro ארה habet ארה; unde, 2 Chron. 2. 7. in voce ארה, vau putatur poni pro Mem; ut sit idem quod ארה, & in purpura, & c. Pag. Judæus Germanus, purper; Cant. 3. 10. Christi solium purpuram habet; Regnum enim ipsius sanguine paratum est. Cocc.

Rad. 140. ארה carpere, ארה colligere; Pag. decerpere; avellere, propriè fructus; disfringere; Merc. Cev. In 1. sing. præf. ארה decerpsi, Cant. 5. 2. & in 3. pl. cum cop. vel conv. & Aff. ארה & carpunt, Psal. 80. 13. & colligunt, vel, & colligent, decerpent eam; Merc. Cev. ut discerpant eam; Av. ארה vide in ארה; ad quam rad. pertinet; Pag. Cocc. & c. Indè, nomina, 1. ארה m. leo; ארה à prædando, occidendo, & discerpando nomen habet; Av. est nomen generis, nam subse continet, ארה, ארה, ארה; catulum; leonem juvenem venatorem; leonem animosum sive catullientem; leonem annosum; Talmudici, ארה שחח addunt nominibus leonis; Cocc. quæ duo mediæ ætatis sunt, ac per leo ferox explicari possunt; Bu. Lex. Vide omnia

fuo quoque loco; Occurrit autem, ארה leo, Prov. 22. 13. 26. 13. 28. 15. Lam. 3. 10. cum præf. ארה demonstr. præf. ארה leo, leonis, leonem, & c. 1 Sam. 17. 34. 36. 2 Sam. 23. 20. 1. Chron. 11. 22. Am. 3. 12. 5. 19. Item, cum præf. ארה ficut leo, Num. 24. 9. Ezech. 22. 25. & cum cametz, ob pausam, sub Caph, ארה ficut leo, Psal. 22. 17. Isa. 38. 13. Item cum וך præf. ארה & ficut leo, Num. 23. 24 & cum מ præf. ארה præf. leone, Jud. 14. 18. Ad locum autem, Psal. 22. 17. præf. ארה ficut leonis, manus mea, & c. Nos, cum 70. legimus ארה foderunt; Pag. Deinde, Hinc etiam No. ארה idem, leo, Gen. 49. 9. Deut. 33. 22. & c. ad Nah 2. 12, 13. in 20. circ. l. ut & cum cop. ארה dem. ארה & ארה, præf. 30. circ. l. Item cum ל præf. ארה leoni, 1 Reg. 13. 26. In pl. m. ארה leones, 1 Reg. 10. 20. & in forma pl. fam. ארה leones; leonæ, Jud. 14. 5. & c. 13. l. & cum ארה, ארה præf. Sic, ארה leones, 2 Reg. 17. 25. & 26. ארה leones, leonum, 1 Reg. 7. 29. & ארה præf. leonibus, 2 Sam. 1. 23. Ad locum autem supra citatum, Psal. 22. 17. Masora, Num. 24. 9. dicit scriptum ארה; & in Psal. 22. notat, duo ab initio esse cum cametz, & in duplici significatione; Isa. 38. 13. propriè significat leonem; ergo, in Psal. 22. aliam obtinet significationem, quæ ab alio non potest esse, quam ארה, ut Masora in Num. libro notat; & quam confirmat Chald. interpres, & Græci; sic & R. Jacob, collector Masoræ in ordine ארה scribit se in quibusdam correctis exemplaribus, invenisse ארה. Bu. Lex. Sim. Cocc. In Psal. 22. ארה, 70. vertunt ארה, Chald. ארה foderunt, perforarunt; Cocc. qui statuit, cum Pag. esse abundante ארה pro ארה, 3. pl. præf. kal, à Rad. ארה; ubi vide. Ego scriptum puto cum ארה qui-

escente, pro ארה à ארה, vel à ארה radice; ut ארה reperitur pro ארה, Aleph pro vau posito; Nimis curiosum esse puto quod quidam existimant, literis dictionis ארה mystice significatum esse, numerum annorum à tempore Psalmi scripti, ad passionem Christi, 1230. et si legendum extrinsecus credant ארה; sed ego recens esse puto cabalicorum inventum, ut literæ, numerorum sint notæ; Merc. Cev. Item; iii. Indè No. ארה f. stabulum, præsepe; à carpendo pabulo sic dictum; Bu. Lex. Unde, in pl. f. ארה præsepia, stabula; occurrit cum cop.

ארה & stabula, 2 Chron. 32. 28. & in pl. f. constr. ארה præsepia; 1 Reg. 4. 26. Item, occurrit forma pl. f. ארה idem, stabula; 2 Chron. 9. 25. In quibus tertia radicalis ארה, mutata est in vau & jod. Bu. Lex. Item, semel occurrit forma pl. f. ארה præsepia; Resch & Vau transmutatis; ut cum ל præf. 2 Chron. 32. 28. ארה per stabula; Bu. Conc. Nam hæc forma deest in Bu. Lex. Pag. Cocc. Av.

& c. Nomen pl. f. ארה sunt septa pro singulis equis, seu jumentis distincta, ubi carpebant fenum, seu pabulum; Hieron. vertit præsepia; sed ארה sunt septa equorum, equilia; in quibus decem equi ordine suo interstincti, continebantur; in hujus signum, jod est insertum, denotans numerum denarium, ad differentiā præcedentis nominis; occurrit in pl. Constr. ארה 2 Chron. 9. 25. & fuerunt Salomoni quater mille septa equorum, & c. in quolibet equili, decem erant equi, hoc pacto summam ascendebant ad quadraginta millia; ut 1 Reg. 4. Av. Nomen ארה arca, & c. quod quidam huc referunt, vide sub radice ארה.

Rad. 141. ארה, pro quo & ארה, literis ל & ר, per-

permutatis; Chald. Ecce, &c. Vide in Lex. & Conc. Chald.

Rad. 142. ארר m. Bu. Lex. f. Cocc. cedrus; ארר & oleosa arbor & odora, quæ adhibetur frequenter in symbolis; ut in purificatione lepræ, Lev. 14.4. & 49. & impuri, Num. 19.6. Cocc. Occurrit & 1 Reg. 6.18. & 20. Num. 19.6. Job. 9.12. Cant. 8.9. Ifa. 41.19. Ezech. 27.8. 31.3. Zach. 11.2. & cum præf. ארר cop. ארר dem. ארר pro ארר, & ארר; prout sequuntur; ארר & cedrus, 1 Reg. 2.18. & 7.11. ארר cedrus, cedri, cedrum, & c. 2 Reg. 14.9. 2 Chron. 25.18. Lev. 14.6, 51, 52. 1 Reg. 4.33. Ezech. 17.3. & 22. ארר cum cedris, 1 Reg. 7.3. & 7. Jer. 22.14. & 15. ארר sicut cedrus, Psal. 92.13. & ארר in cedrum, Ezech. 17.23. Item cum ארר, deficiente mappik, pro ארר, Aff. 3. perf. ff. Sic, ארר cedrus seu cedrum ejus, f. Zeph. 2.4. Bu. Lex. Secundum R.D. in comment. Pag. ubi ait, He affici debuisse cum mappik; quasi ארר, etsi lene habeatur, ac si haberet mappik; & inter talia connumeratur à Kimchi in Michlol; Merc. Cev. Aliis autem, ארר est nomen sæm. cedrus, & quod ex cedris factum est, cedrinum opus, &c. Ita Av. in pl.m. ארר cedri, 2 Sam. 5.11. 7.2, 7. & ad Am. 2.9. in 30. circ. l. & cum præf. ארר, ארר, & ארר; ut seq. ארר & cedri, Ifa. 9.9. Ezech. 27.24. ארר cedros, 1 Reg. 10.27. 1 Chron. 17.1. 2 Chron. 1.15. 9.27. ארר cum cedris, 1 Reg. 6.9. Jer. 22.23. ארר sicut cedri, Num. 24.6. & (in pausa) ארר sicut cedri, Cant. 5.15. In pl. constr. ארר cedri, cedrorum, cedros, Jud. 9.15. Psal. 29.5. 80.11. 104.17. Ifa. 2.13. 14.8. & cum ארר Aff. ארר cedri tuæ, Jer. 22.7. cui & præf. ארר cedros tuas, Zach. 11.1. Item, cum ארר Aff. ארר cedri ejus, 2 Reg. 19.23. Ifa. 37.24. In textu, autem, supra citato, Ezech. 27.24. est ארר vel, ארר, No. pl.m. cedrata, cedrina capsa; Bu. Lex. sic ארר & cedros, Pag. vel, & cedrata, i.e. ex cedris facta; Merc.

Rad. 143. ארר iter fecit, profectus est; ארר & Cocc. Ire, ambulare, deambulare; Pag. cum ארר conv. ארר & iter faciet; Bu. Conc. vel facturus esset; Bu. Lex. & ambulabit, pro ambulat, cum operantibus iniquitatem, &c. Pag. & procederet, tenderet, ad societatem, &c. & ad ambulandum, &c. Unde apparet distinctio, inter ארר & ארר; nam hoc simpliciter significat motum localem; illud directionem & promotionem motus ad terminum; Cocc. In Benoni kal; vel, nomen ejus participiale, ארר, vel ארר, ambulans, proficiscens; viator; cum præf. ארר idem, Jud. 19.17. ארר viatori, 2 Sam. 12.4. ארר & sicut viator, Jer. 14.8. In pl.m. ארר viatores, Jer. 9.1. Inde nomina; 1. ארר via, semita, iter Pag. Bu. Item, mos, consuetudo; viator; Pag. Sed hoc ultimo significatu vocis, juxta Hebræos non invenitur ארר sed ארר; sequitur ergo Sanctes nostrum interpretem, cum ארר exponit viatori, Job. 31.32. nam juxta Hebræos, significat ibi, juxta semitam; Merc. Cev. Notat autem nomen ארר, i. ipsam processionem; sic, iter viæ, Job. 6.18. est cursus fluminis per viam, &c. & Ifa. 26.8. Iter judiciorum, est processio judiciorum, &c. & 2. locum per quem quis iter facit, seu proficiscitur sive sit in via, sive extra viam, per quem quis tendit ad destinatum metam; Cocc. Occurrit autem ארר, semita, &c. Gen. 18.11. 49.17. Psal. 16.11. 19.6. 119.101, 104. & 128. Prov. 5.6. 10.17. 15.10. & 24. Ifa. 26.7. & 8. 30.11. 33.8. &

41.3. cum præf. ארר interrog. ארר, ut seq. ארר & iter, Job. 16.22. Prov. 4.18. 15.19. ארר an semitam, Job. 22.15. ארר, in semita, Psal. 27.11. 122.4. Prov. 4.14. 8.20. 12.28. Ifa. 40.14. ארר & juxta viam, Job. 34.11. ארר versus viam; viatori, Job. 31.32. cum Aff. cholem muratur in cametz chatuph; ut cum Aff. ארר, & ארר; sic, ארר semitam meam, Job. 19.8. Psal. 139.3. ארר semita tua, Psal. 44.19. & ארר semitam suam, Psal. 119.9. In pl. f. ארר itinera, via, Jud. 5.6. & 7. & in forma pl. constr. ארר semita; via, Job. 6.18. & 19. 8.13. 30.12. Psal. 8.9. 16.4. 28.10. Prov. 1.19. 2.8. & 13. 20.19. 17.23. & cum ארר cop. ארר & semita, Prov. 2.20. Item, cum Aff. ארר, ארר, (cui & ארר est præf.) ארר, & ארר; sic, ut seq. ארר Job. 13.27. 33.11. ארר semita tua; semitas tuas, Psal. 25.4. 119.15. Prov. 3.6. Ifa. 3.12. ארר itinera ejus, Prov. 22.25. ארר in itineribus ejus, Ifa. 2.3. Mich. 4.2. ארר itinera sua, Prov. 9.15. Joel. 2.7. & ארר semitas suas, Prov. 2.15. quædam autem ex hisce, filii Naphtali legunt cum cholem, sic, ארר, ארר, ארר, & ארר; sed filii Ascher, omnia cum cametz chatuph; (ut supra describuntur) Pag. Item, ii. Indè No. ארר sæm. comitatus; turma; cohors comitantium; ארר, cætus viatorum; Pag. Bu. Cocc. &c. Occurrit in forma constr. ארר turma, &c. Gen. 37.25. & in pl. f. ארר cætus comitantes, Ifa. 21.13. Et iii. Indè etiam, No. ארר f. viaticum, comiteatus; cibarium itineris; quasi itinerarium dicas; demensum cibi; cibus, prandium, convivium; Pag. Merc. Bu. Cocc. &c. Occurrit autem, ארר viaticum, Jer. 40.5. & in forma constr. ארר, cibarium, &c. 2 Reg. 25.30. Jer. 52.34. Prov. 15.17. & cum ארר cop. præf. ארר Aff. ארר & cibarium ejus, 2 Reg. 25.30. Jer. 52.34.

Rad. 144. ארר differre in longum; prolongare; Pag. In kal, intransitivum est, prolongari; produci; prorogari; Merc. Bu. Lex. longus fuit; prolongatus fuit; Cocc. in 3. pl. ארר prolongati fuerunt, Gen. 26.8. In fut. kal, 3. pl. ארר (à sing. ארר) prolongabuntur, Ezech. 12.22. & in 3. pl. cum ארר conv. ארר (quasi à sing. ארר, & ארר) & prolongabuntur, Ezech. 31.5. In Hiph. ארר prolongavit, prorogavit, produxit, protraxit; distulit; & intransitive, prolongari, ut Deut. 5.16. Bu. Lex. Prov. 19.11. ארר ארר; ratio hominis prolongat iram suam; i. e. facit ארר; inhibet iram ejus, Prov. 19.11. Sic Cl. Cocc. Aliis vero, est forma præf. pro infin. ארר prolongare; Kimchi in Pag. Sed non est necesse; Sic, in 2. sing. m. cum ארר conv. ארר & prolonges, Deut. 22.7. ut & in 1. sing. conv. ארר & prolongabo, 1 Reg. 3.14. Sic, in 3. pl. ארר prolongarunt, Jos. 24.31. Jud. 2.7. Psal. 129.3. & in 2. pl. m. cum ארר conv. ארר & prolongetis, Deut. 5.33. In fut. hiph. ארר prolongabit, prolonget, Deut. 17.20. Prov. 28.2. & 16. Eccl. 13. Ifa. 53.10. & in 2. sing. m. ארר prolonges, Deut. 4.40. ut & in 1. sing. ארר prolongabo, Job. 6.11. & Ifa. 48.9. Item, in 3. pl. m. ארר & cum Nun parag. ארר prolongent, Ex. 20.12. Deut. 5.16. 6.2. & 25.15. 6.2. vel intransitive, ut quidam volunt, prolongentur; nam in hiph. est etiam intransitivum; longum esse, diuturnum esse; sic, hic, ut longi sint dies tui, i.e. ut longa sit vita tua; & Prov. 28.2. per hominem

minem prudentem, animadvertentem, יִצְרִיךְ rectum durat, i.e. perpetuum manet; &c. Cocc. sic cum ! conv. וְיִצְרִיכֶנּוּ & prolongarunt; Bu. Conc. vel, & longi fuerunt vestes; Cocc. & in 2. pl. m. וְיִצְרִיכֶנּוּ prolongetis, prolongabitis, Deut. 11. 9. 32. 47. Isa. 57. 4. & cum Nun parag. וְיִצְרִיכֶנּוּ idem, Deut. 4. 26. 30. 18. In Imper. hiph. sing. l. וְיִצְרִיכֶנּוּ (à m. f. וְיִצְרִיכֶנּוּ) prolongato; fam. Isa. 54. 2. Sic, in Infin. cum בְּךָ praf. בְּיָצְרִיכֶנּוּ in prolongando; Bu. Conc. i.e. cum diutius maneret nubes, &c. Cocc. Num. 9. 22. & וְיִצְרִיכֶנּוּ & in prolongando; ibid. v. 19. Denique in part. Hiph. מְיִצְרִיךְ prolongans, Bu. Conc. diu agens in malitia sua; Cocc. Eccl. 7. 17. & cop. וְיִצְרִיכֶנּוּ & prorogato; Bu. Conc. & indulget ei, vel diu permanet sibi; Cocc. Eccl. 8. 12. Inde nomina, אֶרֶךְ, m. אֶרֶךְ, longitudo; prorogatio; protractio in longitudinem, &c. Gen. 6. 15. Ex. 26. 2. 8. 27. 1. 9, 11, 18, &c. ad Ezech. 48. 9, 10. in 50. circ. l. & cum praf. ! cop. בְּיָצְרִיכֶנּוּ, בְּיָצְרִיכֶנּוּ, (pro בְּיָצְרִיכֶנּוּ) & בְּיָצְרִיכֶנּוּ, prout seq. וְיִצְרִיכֶנּוּ & longitudo, Deut. 30. 20. Job. 12. 12. Ezech. 45. 6, 7. 48. 8. אֶרֶךְ longitudo, nis, &c. 2 Chron. 3. 3. 4. בְּיָצְרִיכֶנּוּ in longitudine, Exod. 26. 13. Prov. 25. 15. Ezech. 31. 7. אֶרֶךְ idem, Exod. 27. 11. Ezech. 48. 18. & אֶרֶךְ ad longitudinem, Pſal. 23. 6. 93. 5. Lam. 5. 20. cum Aff. cholem mutatur in cametz chatuph; ut cum ! Aff. אֶרֶךְ longitudo, nis, nem, ejus, Exod. 25. 10, 23. &c. ad Ezech. 42. 7. in 20. circ. l. cui & ! est praf. Sic, אֶרֶךְ & longitudo ejus, Ezech. 41. 12. & 22. ut & cum הָיָה Aff. אֶרֶךְ longitudo ejus, fam. Exod. 28. 17. 37. 6. Deut. 3. 11. Jud. 3. 16. Zach. 2. 6. 5. 2. cui & ! est praf. Sic, אֶרֶךְ ad longitudinem ejus, Gen. 13. 17. Item, cum הָיָה Aff. אֶרֶךְ longitudo eorum, 2 Chron. 3. 11. ut & cum הָיָה Aff. & בְּיָצְרִיכֶנּוּ praf. sic, בְּיָצְרִיכֶנּוּ juxta longitudinem earum, Ezech. 42. 11. Deinde, ii. Inde etiam No. אֶרֶךְ m. vel substantivè, longitudo; ut Jer. 15. 15. cum בְּיָצְרִיכֶנּוּ praf. ne בְּיָצְרִיכֶנּוּ in longitudine furoris tui accipias me; Pag. Atque hoc tantum in loco, est אֶרֶךְ substantivum; quanquam R. Joseph Kimchi, etiam Toar exponat, quocumque tempore eris longus irā, (i.e. אֶרֶךְ אַפַּיִם) illis, ne me tollas, sed vitam meam profer, ut vindictam tuam de illis videam; sed simplicius est אֶרֶךְ substantivum hoc loco; Merc. Neutralitèr ibi sumitur, pro longanimitate; דָּד מֵאֶרֶךְ מִטְּמִימָה pro מֵאֶרֶךְ מִטְּמִימָה, ne in longanimitate tua auferas me; i.e. nē ita longanimis sis erga persecutores meos, ut me per illos auferas, &c. vel, adjectivè; ut sumitur, in reliquis locis, ubi occurrit; longus; tardus; ut אֶרֶךְ longus pennā, sive, longam habens pennam; Ezech. 17. 3. & אֶרֶךְ רִיחַ longus spiritu, qui non est incitati animi, sed moderati; oppositum גִּבְהֵי רִיחַ altus spiritu, Eccl. 7. 8. & אֶרֶךְ אַפַּיִם longus irarum; מֵאֶרֶךְ מִטְּמִימָה; Cocc. longus, i.e. patiens irarum; tardus ad iram; q. d. longanimis, Exod. 34. 6. Unde, Talmudici, quare dicit אַפַּיִם & non אֶרֶךְ, nempe quia, לעֲרִיקִים, אַפַּיִם & אֶרֶךְ אַפַּיִם; longanimis erga probos & improbos; Bu. Lex. Occurrit autem præterea hoc Dei Epitheton, Num. 14. 18. Neh. 9. 17. Pſal. 86. 15. 103. 8. 145. 8. Prov. 14. 29. 16. 32. Joel. 2. 13. Jon. 4. 2. Nah. 1. 3. & cum ! cop. אֶרֶךְ & longus, seu longanimis, Prov. 15. 18. Item, iii. Hinc No. אֶרֶךְ fam. longum; diutinum, diuturnum, 2 Sam. 3. 1. Job. 11. 20. Et, iv. Indè, etiam, No. אֶרֶךְ vel אֶרֶךְ fam. quod est רְפוּאָה sanitas, medicina; inquit R. D. & per translationem, dicitur de muro, aut hujusmodi, quando reparatur; tunc enim videtur sanari & cu-

rari, quando rupturæ ejus, reparantur; Pag. אֶרֶךְ fanitas, quasi, vitæ prolongatio, dicta est; & metaphorice, de murorum restauratione; Bu. Lex. Occurrit autem אֶרֶךְ curatio, &c. 2 Chron. 24. 13. Neh. 4. 7. Jer. 30. 17. & 33. 5. & in constr. אֶרֶךְ idem, Jer. 8. 22. & cum ! cop. praf. & הָיָה Aff. sic, וְיִצְרִיכֶנּוּ & fanitas tua, Isa. 58. 8. אֶרֶךְ Chald. prorogatio; & אֶרֶךְ decens, conveniens, &c. Vide in Conc. Chald.

Rad. 145. אֶרֶם; Indè i. אֶרֶם Aram; nomen filii Sem, Gen. 10. 22. a quo regio appellata Aramja, Syria; (sitā versus Orientem Judææ; Av.) & nomen Gentile, אֶרְמִי Aramæus; Syrus; fam. אֶרְמִיָּה Aramæa, Syra; אֶרְמִיָּה Aramice, Syriacè, 2 Reg. 18. 26. Bu. Lex. Deinde ii. Hinc, nomen, אֶרְמִיָּה, c.g. ædes; domus magna; & alta; palatium; arx; Pag. Bu. Αἰθυσια, βασις vads; Cocc. 1 Reg. 16. 18. Prov. 18. 19. Isa. 25. 2. 32. 15. cum ! & בְּיָצְרִיכֶנּוּ praf. & אֶרְמִיָּה & palatium, Jer. 30. 18. בְּיָצְרִיכֶנּוּ in palatio, 2 Reg. 15. 25. Item, semel occurrit, cum בְּיָצְרִיכֶנּוּ & loco אֶרְמִיָּה, ab initio, & הָיָה locali in fine, sic, אֶרְמִיָּה in vel ad palatium, Am. 4. 3. אֶרְמִיָּהוּ; Pag. Bu. &c. In pl. fam. אֶרְמִיָּהוּ palatia; Jer. 17. 27. 49. 27. Am. 1. 4. 12. 2. 2. 5. 3. 9. & cum בְּיָצְרִיכֶנּוּ praf. & יָנִי Aff. אֶרְמִיָּהוּ in palatiis nostris, Jer. 9. 20. Mich. 5. 4. Item, cum אֶרְמִיָּה Aff. 2. perf. sing. fam. אֶרְמִיָּהוּ palatia tua, Am. 3. 11. cui & ! est praf. sic, אֶרְמִיָּהוּ in palatiis tuis, Pſal. 122. 7. ut & cum ! praf. & יָנִי Aff. אֶרְמִיָּהוּ & palatia ejus, Am. 6. 8. & semel, אֶרְמִיָּהוּ in palatiis ejus, Isa. 13. 22. per commutationem r in l, ut in Chald. אֶרְמִיָּהוּ; vel, in viduatis palatiis ejus, ut significationem habeat ab אֶרְמִיָּהוּ אֶרְמִיָּהוּ; Bu. Lex. &c. Sim. Item, cum אֶרְמִיָּהוּ Aff. אֶרְמִיָּהוּ palatia ejus, fam. 2 Chron. 36. 19. Pſal. 48. 14. Isa. 23. 13. 34. 13. Jer. 6. 5. Lam. 2. 5. 6. Hof. 8. 14. Am. 1. 7, 10, 14. Pſ. 48. 4. & cum אֶרְמִיָּהוּ Aff. אֶרְמִיָּהוּ in palatiis ipforum, Am. 3. 10.

Rad. 140. אֶרֶן. Indè i. Nomen אֶרֶן m. genus arboris; ornus; Pag. Bu. Cocc. Av. arbor est procerā, non multum dissimilis אֶרֶן cedro, & apta fabricandis arcibus; Av. 70. אֶרֶן; monet Kimchi, esse, qui velint esse Arabum אֶרֶן, quod Cl. Golius, pinum interpretatur; Cocc. Occurrit, Isa. 44. 14. Deinde, ii. hinc, No. אֶרֶן c.g. Arca, capsa; Pag. Cista; sed propriè, fabrefacta ex prædicta arbore; Merc. locus; feretrum; Bu. Lex. Hebræi Synonymum faciunt אֶרֶן תִּיבָה 70. אֶרֶן & βιβλίον; Cocc. cum praf. אֶרֶן arca, arca, arcam, &c. Exod. 25. 14. 15. 17. 21. 31. 7. 37. 1. 5. &c. ad 2 Chron. 24. 11. (50. circ. l.) Sic, בְּיָצְרִיכֶנּוּ in arcā, Gen. 50. 26. Deut. 10. 2. & 5. 1 Reg. 8. 9. 2 Reg. 12. 11. & 2 Chron. 5. 9. & אֶרֶן ad arcam; arca, Jos. 3. 33. 1 Reg. 8. 21. 1 Chron. 15. 23. & 24. 2 Chron. 24. 10. In Constr. est אֶרֶן vel אֶרֶן, arca, arca, arcam, &c. Ex. 25. 10. & 22. 26. 33. & 34. 30. 6. & 26. 38. 35. 40. 3. 5. 21. &c. ad Jer. 3. 17. (125. circ. l.) cum praf. אֶרֶן & arca, Num. 10. 33. 14. 44. Jud. 6. 8. 1 Sam. 4. 11. & 17. 2 Sam. 7. 2. 1 Chron. 17. 1. 2 Chron. 6. 41. Pſal. 132. 8. cum praf. אֶרֶן in arca, 1 Sam. 6. 19. Sic, & אֶרֶן arca, 1 Sam. 5. 8. 2. 2. 15. 1. & 28. 2. Notabile autem est mysterium arcæ in tabernaculo & in templo locatæ; Nam, arca cum propitiatorio & cherubinis, inter quos erat divina אֶרֶן אֶרֶן, sive habitatio, significant mediatorem, optimæ naturæ, terrestrem substantiam amplexum, legem Dei intra se habentem, in quo Deus habitat propitiū, obvis omnibus, qui accedunt ad ipsum;

ipsum; qui in cælo est, ubi, à sanctis angelis, & beatis hominibus videtur; communionem habens cum electis in terra, inque illis vivens, & varias in illis operans virtutes; Per arcam non aliud notari, clarum est, ex Apoc. 11. 19. ubi dicitur, & apertum est templum Dei in terra, & visa est arca testamenti ipsius, in templo ipsius; h. e. cognitus est Christus, sedens ad dextram Dei, in quo habitat Deus; ut, qui ad eum accedunt, in eo inveniant Deum sibi propitium: Hæc ex Cl. Cocc.

Rad. 147. אֲרֵיב f. Lepus; Bu. Lex. est generis epicœni; & numeratur inter animalia immunda; Av. referri solet ad Rad. אֲרֵיב; quidam vero malunt ad אֲרֵיב reducere; quod in insidiis hominum fit expositus, ac ideo lateat; sed quorum Num. ascisceretur inter duas radicales, servilis, ut illis placet; Merc. Cev. Occurrit Lev. 11. 6. Deut. 16. 7.

Rad. 148. אֲרֵיב, אֲרֵיב Chald. terra; Vide in Conc. Chald.

Rad. 149. אֲרֵיב & in pausa, אֲרֵיב; c. g. Sed, sapius, fæm. terra; est nomen commune, comprehendens terram universaliter; tam habitabilem, scil. quam inhabitabilem; in quo differt à תָּבֵל, quod est orbis; i. e. terra habitabilis; & sunt, qui volunt esse à Rad. אֲרֵיב, currere; quod super terram currat, & circumdet eam jugiter sphaera; & sic, non esset radicalis; Pag. Alii, à אֲרֵיב quod teratur, (ab animantibus) ut & Latinè, terra à terendo, quod ab incolis suis teratur, & calcetur, dicta putatur, vel, quod sit oppressa, & infimum omnium elementorum, quo omnia inclinant, ut ad centrum; Merc. אֲרֵיב f. אֲרֵיב; terra; Videtur alicubi masculinè dici, ut Isa. 9. 19. אֲרֵיב אֲרֵיב, & Psal. 105. 30. אֲרֵיב אֲרֵיב, & Psal. 105. 30. אֲרֵיב אֲרֵיב, Sed velim comparari, Job. 42. 15. אֲרֵיב אֲרֵיב non enim quia verbum masculinum, ideo nomen etiam masculinum; quia verbum neutraliter ponitur; אֲרֵיב autem propriè appellatur, הַבְּשָׁר, arida, Gen. 1. 10. tamen & id totum quod celo contradistinguitur, & maria comprehendit. Terra, quam primum creata fuit, non erat arida distincta ab aqua, & supra eam fundata; sed foundatione, & exedificatione, atque ordine & ornatu, quem postea accepit, carens; de quo in תְּהוֹ וְבְהוֹ; in eo statu id, quod cælo contradistinguitur, appellatur & terra, & aqua, & abyssi: Terra distinguitur in terram viventium, & terram tenebrarum, Job. 10. 21. & 22. quæ & תַּחְתִּיּוֹת אֲרֵיב terra inferiorum, Ezech. 31. 18. 32. 18. & 24. & תַּחְתִּיּוֹת אֲרֵיב inferiora terræ; & אֲרֵיב אֲרֵיב dicuntur; Item, in תָּבֵל frugiferam, אֲרֵיב אֲרֵיב; & אֲרֵיב אֲרֵיב, desertam. Terra etiam dicitur locus alicuius populi, ut terra Mizrajim, terra Israel, & c. אֲרֵיב אֲרֵיב terra Domini, Psal. 10. 16. dicitur ditio domini, populus in quo Dominus regnat; אֲרֵיב אֲרֵיב perierunt gentes ex terra ejus; i. e. ex Ecclesia, in qua dominus regnat; & Psal. 2. 2. אֲרֵיב אֲרֵיב reges terræ, h. e. populi Judaici; contra distinctum אֲרֵיב gentes; v. 1. & c. Hæc ex Cocc. Occurrit autem hoc nomen frequentissimum, Gen. 1. 10. & 24. 2. 4. 11. 13. 17. 8. 19. 28. 21. 32. 22. 2. 23. 15. 25. 6. & 28. 4. 31. 3. 13. 35. 6. 7. & c. ad Mal. 3. 12. (500. circ. l.) cum præf. אֲרֵיב & terra, Gen. 7. 13. Jos. 17. 6. Jud. 20. 1. Ruth. 2. 11. 1 Reg. 11. 18. Job 25. 27. Psal. 107. 35. Isa. 41. 18. 49. 19. Ezech. 27. 17. Dan. 11. 42. Joel. 4. 16. &

in pausa, אֲרֵיב idem, Gen. 14. 19. 22. Psal. 69. 35. 115. 15. 121. 2. 124. 8. 134. 3. 146. 6. Prov. 25. 3. Isa. 26. 19. 65. 17. Jer. 33. 25. 51. 48. Sed omnium frequentissimè, אֲרֵיב terra, terræ, terram, & c. Gen. 1. 1. 11. 12. 15. 17. 20. 24. 25. 26. 28. 29. 30. 2. 5. 6. 12. 6. 11. 12. 13. 16. 7. 34. 6. 10. 12. 14. 17. 18. 19. 21. 23. 24. & c. ad Mal. 3. 24. (980. circ. l.) Item, cum præf. אֲרֵיב & terra, & c. Gen. 1. 2. 2. 1. & 4. 34. 10. & 21. & c. ad Zach. 8. 12. (40. circ. l.) & אֲרֵיב de terra, 1 Sam. 28. 3. & 23. 2 Sam. 12. 20. Ezech. 41. 20. & 42. 6. Sic & frequenter admodum, אֲרֵיב & אֲרֵיב in terra, Gen. 1. 22. 2. 5. 4. 12. 14. 16. 6. 4. 5. 6. 17. 8. 16. 9. 7. 10. 8. 10. & c. ad Zach. 11. 16. (450. circ. l.) præf. אֲרֵיב & in terra, Gen. 46. 14. Neh. 9. 35. Jer. 12. 5. 33. 13. 44. 1. in pausa, אֲרֵיב idem, 1 Sam. 26. 8. 1 Chron. 29. 11. 2 Chron. 6. 14. Psal. 113. 6. 135. 6. Joel. 3. 3. Item, אֲרֵיב sicut terra, Gen. 13. 10. Deut. 11. 10. Psal. 78. 69. 143. 5. Hof. 2. 4. in pausa, אֲרֵיב idem, Isa. 51. 23. 61. 11. אֲרֵיב terræ, Deut. 2. 12. Jos. 1. 15. Jer. 44. 28. in pausa, אֲרֵיב idem, Gen. 41. 36. Exod. 20. 4. Lev. 25. 5. & 24. Deut. 4. 18. 5. 8. 29. 24. & c. ad Am. 8. 9. (60. circ. l.) præf. אֲרֵיב & terræ, Num. 35. 32. Item, אֲרֵיב ex terra, Gen. 21. 21. 24. 7. 36. 34. 40. 15. 42. 7. 45. 19. 47. 1. 15. & c. ad Zach. 10. 10. (160. circ. l.) cum cop. אֲרֵיב & ex terra, Gen. 47. 15. 1 Sam. 30. 16. Jer. 17. 26. 48. 33. 50. 8. Zach. 8. 7. Item, cum תָּבֵל, local, אֲרֵיב, & in pausa, אֲרֵיב versus terram, in terram, vel regionem, Gen. 11. 31. 12. 5. 18. 2. 19. 1. 20. 1. & c. ad Dan. 10. 9. 15. (60. circ. l.) cum cop. אֲרֵיב & in terram, Isa. 8. 23. Item cum Aff. אֲרֵיב occurrit; ut אֲרֵיב terra mea; terram meam, & c. Gen. 20. 15. 24. 4. Num. 10. 30. Jud. 11. 13. 1 Reg. 11. 21. Jer. 27. 16. 18. Ezech. 36. 5. 38. 16. Joel. 1. 7. 4. 2. cui & אֲרֵיב est præf. Sic, אֲרֵיב & ad terram meam, Gen. 30. 25. Item, cum תָּבֵל, Aff. אֲרֵיב terra nostra, Jos. 9. 11. Jud. 16. 24. cui & אֲרֵיב, sunt præf. sic, אֲרֵיב & terra nostra, Psal. 85. 13. & אֲרֵיב in terra nostra, Psal. 85. 10. Cant. 2. 12. Mic. 5. 5. 6. & cum תָּבֵל, Aff. sic, אֲרֵיב vel אֲרֵיב terra tua, terræ tuæ, vel terram tuam, & c. Exod. 23. 10. 34. 24. Psal. 85. 2. & c. in 20. circ. l. ut & cum תָּבֵל, Aff. אֲרֵיב terra tua, fæm. Jer. 4. 7. Nah. 3. 13. & אֲרֵיב & terra tua, fæm. Isa. 62. 4. Item, cum præf. תָּבֵל, אֲרֵיב & ante אֲרֵיב, אֲרֵיב, vel, אֲרֵיב, in 25. circ. l. sic etiam cum תָּבֵל, Aff. אֲרֵיב terra vestra, Lev. 19. 9. & c. & cum תָּבֵל præf. in 20. circ. l. & cum תָּבֵל præf. אֲרֵיב & in terra vestra, Lev. 22. 24. & cum תָּבֵל præf. אֲרֵיב sicut terra vestra, Isa. 36. 17. Sic, cum תָּבֵל, Aff. אֲרֵיב terra ejus, vel sua, Exod. 18. 27. & c. ad Dan. 11. 19. 28. in 30. circ. l. cui etiam תָּבֵל, & תָּבֵל sunt præf. in 30. circ. l. ut & cum תָּבֵל præf. אֲרֵיב & è terra ejus, Ezech. 36. 20. sic & cum תָּבֵל, Aff. אֲרֵיב terra ejus, fæm. Deut. 29. 23. Isa. 34. 9. Jer. 50. 3. 51. 2. 47. 52. Ezech. 12. 19. cui & תָּבֵל est præf. אֲרֵיב in terram ejus, f. 1 Reg. 10. 13. 2 Chron. 9. 12. Denique, cum תָּבֵל, Aff. אֲרֵיב terra eorum, Deut. 4. 38. 9. 5. & c. ad Jer. 51. 5. in 30. circ. l. & cum תָּבֵל præf. אֲרֵיב in terra ipsum, Num. 18. 13. 20. Deut. 12. 29. 24. 15. Jud. 6. 10. Psal. 105. 32. 35. 36. Isa. 61. 7. Joel. 4. 19. ut & cum תָּבֵל & præf. אֲרֵיב & terra illorum, Deut. 31. 4. & אֲרֵיב ex terra ipsum, Deut. 2. 8. In pl. fæm. אֲרֵיב terræ, terrarum, terras, & c. Jer. 28. 8. Ezech. 5. 5. 29. 12. 30. 7. 32. 9. & cum תָּבֵל demonst. præf. אֲרֵיב vel, אֲרֵיב terræ, terrarum, terras, & c. Gen. 26. 3. & 4.

41.54.&c. ad Dan.9.7. in 50.circ.l. & cum ב vel ב in paula, praf. בַּאֲרָצוֹת vel, בַּאֲרָצוֹת in terris, Pſal.106. 27. Ezech.6.8..11.16.. 12.15.. 20.23.. 22.15.. 29.12.. 30.23.26.. 36.19. Dan.11.40,42. ut & cum ימ praf. בַּאֲרָצוֹת & ex terris, Pſal.107.3. Item, in forma pl.f. Conſtr. אֲרָצוֹת terræ, terras, &c. 1 Chron.13.2.2 Chron. 11.23. Pſal.105.44. & cum מ & בַּאֲרָצוֹת in terris, Lev.26.36,39. Pſal.116.9. & אֲרָצוֹת ex terris, Ezech.39.27.& cum ב praf. & אֲרָצוֹת Aff. בַּאֲרָצוֹת in terris ipſorum, vel, per terras ipſorum, Gen. 10. 5, 20. 31.

Rad. 151. אַרְק, אַרְקָא Chald.terra; Vide in Conc. Chald.

Rad. 152. אָרַר in kal, maledixit; exſecratus eſt; Pag.Bu. 70. אָרַר; eſt vero, non tantum dira & gravia in quenquam edicere: Sed & gravia & moleſta de aliquo dicere; five diem, aut temporis conditionem, tanquam gravem & moleſtam detefari, Job.3.7. Cocc. Significat maledicere, vel verbo, vel re; i.e. malefacere; conſtruitur autem cum Accuſativo; Merc. declinatur אָרַר, אָרַרָה, אָרַרְתִּי &c. Unde in 1. ſing. cum י conv. אָרַרְתִּי & maledicam; Mal.2.2. & cum Aff. אָרַרְתִּי maledixi ei, ſam. Ibid. In fut. kal; 2 ſing. m. אָרַרְתָּ maledices (à 3. יאָר) Ex.22.27. Num.22.6. & 12. & in 1. ſing. אָרַר maledicam, Gen.12.3. In imper. ſing. אָרַר maledicito, Num.22.6. & 23.7. Ubi אָרַר, debebat habere camerz-chatuph; Sed quia אָרַר non recipit Dageſch, mutatum eſt in camerz latum: inquit R.Da. atque eſſe in kal; licet R. Jehudah putat eſſe in piel; Pag. eſt autem cum dativo Pleonaſtico; Bu. Lex. & in imper. pl. alterius formæ; אָרְרוּ maledicite, Jud.5.23. & in infin. kal, אָרַר maledicendo, Jud.5.23. In benoni kal, אָרַר, vel, אָרַר, maledicens; in pl. m. אָרַרְתִּי & in Conſtr. אָרַרְתִּי maledicentes, Job.3.7. cum Aff. אָרַרְתִּי, maledicentes tibi, Gen.27.29. cum cop. אָרַרְתִּי & maledicentes tibi, Num.24.9. Item, in paul kal, אָרַר maledictus, Gen.3. 14. 4 11.. 9.28.. 27.29.. 49.7. Deut.27.15,16, 17, 18, 19,20,21, 22,23,24,25,26.. 28.16,17,18,19. Joſ.6.26. Jud.21.18. 1 Sam.14.25. & 29. Jer.11.3..17.5.. 20.14, 15.. 48.10. cum cop. אָרַרְתִּי & maledictus, Deut. 28.16. & 19. Jer.48.10. Mal.1.14. & in pl. m. אָרַרְתִּי maledicti, Joſ.9.23. 1 Sam.26.19. Pſal.119.21. & in 1. ſing. ſam. אָרַרְתִּי maledicta, Gen.3.17. praf. אָרַרְתִּי idem, 2 Reg.9.34. In Niph. אָרַר vel אָרַר, maledictus eſt; Unde part. אָרַר maledictus; cui maledicetur; & in pl. אָרַרְתִּי maledicti; Mal.3.9. cum tzeri, pro Scheva, ſub Nun, ob Gutturalem אָרַר, ſequentem, in ejus dilatione; Merc. In piel, אָרַר maledixit vehementer, execratus eſt continuè, Av. maledictum reddidit; Bu. Man. cum Aff. אָרַרְתִּי maledictam tradidit eam; Bu. Lex. cui maledixit; In conc. Gen.5.29. Unde in part. piel, pl. m. cum praf. אָרַרְתִּי (à ſing. אָרַר) maledicens, aut maledictionem inferens) maledictionem inferentes vel afferentes; Bu. aqua maledicentes, ſeu, maledictioni ſubſicientes eum, qui pejerat; Cocc. Num. 5.18,19, 22, 24, 26. Item, in hoph. אָרַר factus eſt maledicti, maledictus eſt; Av. Unde fut. hoph. אָרַר, ob pauſam, אָרַר maledictus erit, maledicetur; Num.22. 6. Indè, No. אָרַר, f. maledictio, execratio; cum praf. אָרַרְתִּי idem, Deut.28.20. Mal.2.2. & אָרַר cum maledictione, Mal.3.9. In conſtr. אָרַרְתִּי maledictio;

אָרַר, Prov.3.33. & in pl.f. אָרַר maledictiones, Prov.28.27. maledictio, eſt ſubtractio, & defectus, benedictionis, five boni; Indè Hebræi quandoque אָרַר defectum, diminutionem, penuriam explicant; ut Deut.28.20. Mal.3.9. ubi & vulgata Latina reddit famem, egeſtatem; Sic & Græci, in Deut. אָרַר, egeſtatem; Bu. Lex.

Rad. 153. אָרַשׁ; unde, No. אָרַשׁ f. quod eſt אָרַשׁ, expoſitio; declaratio, apertio; R.D. teſte: Pag. pronunciatio, enunciatio; prolatio, elocutio, eloquium; Merc. pronunciatum: Bu. cum cop. אָרַשׁ & pronunciatum labiorum ejus, &c. Bu. Lex. אָרַשׁ Pſal.21.3. fortasse ex ſequente אָרַשׁ; Sponſionem labiorum ejus non prohibuiſti, five denegavi: de Rege illo ſermo eſt, qui invocatur ab Eccleſia & reſpondet: cujus ſponſionem Deus non facit irritam: Chald. פִּירוּשׁ 70. פִּירוּשׁ. Aliqui à אָרַשׁ & אָרַשׁ derivant: hoc ſenſu: quod permiſiſti labiis ejus: quod permiſiſti ipſi petere labiis ſuis: juxta illud, Pſal.2.8. poſtula à me & dabo: Syrus. שׁוּבָה שׁוּבָה preparationem labiorum ejus: Elias Germ. רִיד red; Cocc.

Rad. 154. אָרַשׁ, unde in piel, אָרַשׁ vel אָרַשׁ; deſponſavit, Deut.20.7. Pag. Bu. deſpondere ſibi: 70. אָרַשׁ אָרַשׁ, אָרַשׁ אָרַשׁ: Cocc. אָרַשׁ cum Samech uſitatum eſt apud Chaldaeos; Merc. in 1. ſing. אָרַשׁ deſponſavi, 2 Sam.3. 14. cum cop. & Aff. אָרַשׁ & deſponſavi te, vel conv. & deſponſabore, ſam. Hoſ.2.19,20. Et in fut. piel, 2. ſing. m. אָרַשׁ deſponſabis, Deut.28.30. In pual, præt. 3. ſing. ſam. (nam paſſivè, tantum de ſamellis dicitur Av.) אָרַשׁ deſponſata eſt, Ex.22.15. Deut.22.28. Unde in part. pual ſing. f. אָרַשׁ deſponſata, Deut. 22.23. In hiph. אָרַשׁ (cum praf.) idem, Deut.22.25,27.

Rad. 155. אָשׁ m. ignis; אָשׁ, eſt Gen. Comm. Sed ſapius ſam. Cocc. Av. Bu. Sunt qui deſcendunt ab אָשׁ quod res inſanabiliter inſirmit & conſumat; Unde & ei verbum devorandi אָשׁ tribuitur; vel, ab אָשׁ quod fundamenti more rebus inſit; Ab effectis, nunc ad lucem, nunc ad afflictionem, probationem, & explorationem ſignificandam transfertur; Merc. Metaphoricè notat zelum; Deus dicitur ignis comedens, Heb.12.29. ex Deut.4.24. ubi additur, אָשׁ אָשׁ Deus zelotes; qui non, per אָשׁ, remittit peccata; ſed cum demonſtratione juſtitia ſua; & non remittit peccatum non conſugientibus ad juſtitiam ejus; Confer Ezech. 36. 5 Zeph.3.8. Nomen אָשׁ, Job.20.26. uſurpatur in utroque genere; paſſim autem & frequenter occurrit in textu; אָשׁ ignis, ignem, &c. Gen.15.17. Exod.3.2. 9.23. 12.8,9.. 13.21.. 14.24.. 22.5. 35.3. &c. ad Zach.12.6. (160.circ.l.) & cum praf. אָשׁ & ignis, Ex.9.24.. 40. 38. Lev.6.2. Num.16.35. 2 Sam.22.9. 1 Reg.18.23. & 25. Job.15.34. Pſal.18.9. 78.21. 105.39. Prov.3.16. Ezech.1.4. & אָשׁ (in pauſa) idem, Gen.19.24. Joel 3. 3. Sic & אָשׁ ignis, ignem, &c. Gen.22.6. & 7. Ex.13.22. &c. ad Mic.1.4. (40.circ.l.) praf. אָשׁ & ignis, Lev. 6.5. 2 Chron.7.1. Ezech.15.7. & אָשׁ ex igne, Ezech. 15.7. ſic, אָשׁ in igne, Ezech.21.31. 22.21,31. 24.12. 36.5. & 38.19. Nah.2.3, Zeph.3.8. Sed, in pauſa, multo frequentius in אָשׁ in igne, vel in ignem, Ex.3.2. 12. 10.. 19.18. 29.14. & 34.32.20,24. &c. ad Mal.3.2. (140. circ.

circ.l.) & cum **אש** & **אש** praf. **אש** & in igne, 2 Sam. 23.7. & **אש** idem, Zeph. 1.18. Sic cum **אש** praf. **אש** sicut ignis, Exod. 24.17. Pfal. 83.15. 118.12. Prov. 16. 27. Ifa. 30.27. Jer. 20.9. Lam. 2.3. & in pausa, vel, pro **אש**, cum **אש** praf. **אש** idem, sed cum majori demonstrationis emphasi, sicut ipse ignis, &c. Ifa. 9.17. Jer. 4. 21.12. Lam. 2.4. Am. 8.6. Nah. 1.6. Mal. 3.2. Sic, cum **אש** praf. **אש** igni, pro igne, Prov. 26.21. Ifa. 10.17. Jer. 5.14. & cum **אש** pro **אש** praf. **אש** ipsi igni, &c. Ezech. 15.4,6. 21.37. Item, cum **אש** praf. **אש** ex igne, Jer. 6. 29. & Zach. 3.2. cum Aff. **אש** dagesch; ut cum **אש** aff. **אש** ignis ejus, Deut. 4.36. Job. 18.5. Sic & cum **אש** cop. praf. & **אש** Aff. **אש** & ignis eorum, Ifa. 66. 24. Sed semel, cum **אש** Aff. **אש** Schin est sine Dagesch, & Aleph est cum **אש**; Cev. Sic, **אש** ignis vester, ignis vestri, Ifa. 50.11. Atque inde, No. **אש** masc. ignitum; igne absumendum sacrificium; pro **אש**, formæ **אש**; simile vide in **אש**; pertinebit ergo ad **אש**; Bu. Lex. sicut etiam præcedens nomen **אש**, quia cum Pronominibus affixis habet dagesch, rectum est, inquit R.D. ut ejus Rad. fit **אש** & sic, nomen hoc, **אש** est ab **אש**; nam sicut **אש** aridus, à Rad. **אש**, est nomen Toar, sive verbale adjectivum; sic & **אש** est nomen Toar, oblationis, quod igni consumeretur, ita dictæ; Teste R.D. & sic caro oblationis, quæ sacerdotum erat, appellatur **אש**, quod ejus extremum vel pars, igne consumeretur; ut idem R.D. testatur, Pag. Merc. Cev. **אש**, est oblatio ignita, sacrificium igni destinatum, cujus pars aliqua igne concremabatur, & pars altera à Sacerdotibus & eorum masculis, comedebatur; compositum est ex **אש** ignis, & **אש** i.e. pecus; hinc Græcè, **ἑσίομα**, **ἑσίομα** comedo, epulor, convivium habeo; **ἑσίομα**, **ἑσίομα**; comedo assa ad ignem, &c. Ita Av. qui hoc nomen **אש** statuit peculiarem per se Radicem; Reliqui derivant à, & locant sub Rad. **אש**. Occurrit autem **אש** ignitum sacrificium, Exod. 29. 18, 25, 41. 30.20. Lev. 2.11, 16. &c. ad Num. 28.24. in 30. circ.l. In forma Constr. est cum Tseri, sic, **אש** idem, sacrificium igne concremandum, Lev. 1.9, 13, 17. 2.2, 9. 3.5. 23.18. Num. 15.10, 13, 14. 28.8, 24. 29.13, 36. & cum **אש** dem. & **אש** cop. praf. **אש** ignitum illud, Num. 28.3. & **אש** ignitum, Lev. 22.22. In pl. m. **אש**, & in Constr. **אש** ignita; sacrificia scil. igne-absumenda, Lev. 4.35. 5.12. 7.30. 10.15. 21.6, 21. Deut. 18.1. Jos. 13.14. 1 Sam. 2.28. & cum **אש** praf. **אש** ex ignitis, Lev. 2.3. 10. 6.18. 7.35. 10.12, 13. 24.9. Item, cum **אש** praf. & **אש** Aff. i. perl. sing. **אש** ad ignita mea, Num. 28.2. ut & cum **אש** praf. **אש** (cum cametz, pro patet. in ult. obpauam) ab ignitis meis, Lev. 6.17. [**אש** mulier, uxor, &c. vide in Rad. **אש**] Huc quidam reducant verbum in Hithp. **אש** Undè, in imper. Hithp. pl. m. cum **אש** & igneos, i.e. viribus ferventes, vos præbete, Ifa. 46.8. Ita Bu. Conc. ex Kimchi; sed plerique referunt ad Rad. **אש**, vel, **אש**, ubi vide.

Rad. 156. **אש** m. effusio, decursus; Pag. Bu. decursus aquæ, Bu. Conc. meatus, alveus aquarum; sunt qui revocant ad **אש**, quasi fluxus aquarum, hæc voce significetur, permeando devastans; sed, ex lingua Syriaca, multas voces in Hebraicam irrepisse, per utriusque Linguae cognationem, nihil mirum est; sic ap-

pellatur declivitas montis, aut, Radix; ubi aquæ conflunt, Merc. Sic Targum pro **אש** effundere, habet **אש**. Pag. Occurrit cum cop. **אש** & decursus seu defluxus torrentium, &c. Num. 21.16. Informa pl. f. **אש** decursus, defluxus; loca declivia, quasi declivitates dicat; cum praf. **אש** & decursus, seu defluxus; vel & declivitates; quæ sic dicuntur, quod per montium declivitatem, aquæ effusæ defluunt; ut Kimchi explicat; Cev. Jos. 10.40. & sic, **אש** & in decursibus, seu declivitatibus; Jos. 12.8. In constr. **אש** idem, cum abl. declivitates, declivia loca, radices, &c. Deut. 3.17. 4.49. Jos. 12.8. cum cop. **אש** & decursus, seu radices; quod defluunt rivi & fluvii, Jos. 13.2. partes terræ sanctæ notantur irriguæ; convalles explicat Masius; ad Jos. 10.4. intellige terram utrinque ad fluvios per eam labentes, eamque irrigantes, inclinam. Cocc.

Rad. 157. **אש**. Unde, No. **אש** f. cum cametz chathup fundamentum; In pl. f. **אש** fundamenta; & cum Aff. **אש**, fundamenta ejus; Pag. Bu. fulcra ejus; Cocc. Jer. 50.15. ubi Masoreth sic legit, ut hic scribitur, reponendo jod ante vau; Merc. Itæ enim legi debet secundum puncta; sed secundum literas **אש** quasi esset part. paul. pl. fem. fundata & extructa ejus, &c. Av. Sic, in Lingua Aramæa, **אש** sunt fundamenta; ut in Rad. **אש** videre est; Pag. Bu. Lex. &c.

Rad. 158. **אש** & in pausa, **אש**, m. testis; testiculus generationis; Bu. Pag. &c. Lev. 21.10. **אש** attritus testiculo; Pag. Bu. Hieron. Pag. Thalasiam jurisconfulti appellant; Merc. Cev. **אש**, 70. & Kimchi, **אש** Cocc.

Rad. 159. **אש** m. nemus, arboretum; Bu. est nomen complectens omnem arborem; & sic utuntur Talmudistæ, dicentes, qui suspenduntur, **אש** inter arbores magnas, Pag. vel, in arboribus magnis; Merc. Cev. Sunt qui **אש** deducant à **אש** tranquillitate; sicut & **אש** lucum, à felicitate; quod salubres sint luci, & suavis sit, sub illis, quies. Merc. Occurrit, Gen. 21.33. & plantavit **אש** nemus; Sec. Hieron. Vel arborem, pro arbores; quum sit nomen universale; ut dictum est; & sic Targum habet **אש** arborem; alii R.R. exp. **אש** paradisum, i.e. locum ubi plantantur arbores fructiferæ; Pag. & cum praf. 1 Sam. 31.13. sub **אש** arboreto; pro quo, 1 Chron. 10.12. dicitur, **אש** sub quo quercu; Bu. Lex. Item, 1 Sam. 22.6. **אש** sub arbore, vel nemore; Pag. **אש** arbor; an nemus? **אש**. Chald. **אש**. Aben Ezra id astruit, ex verbo **אש** plantavit; quidam **אש** Kimchi dicit esse nomen universale, omnem arborem significans; 70. constanter **אש** vertunt; Cocc.

Rad. 160. **אש** & **אש**, i. signif. reum fieri; h.e. debitorem pænæ; **אש** & 70. **אש** Sed, hoc etiam, pro luere usurpant. Nam 2. signif. luere, satisfacere, puniri; **אש**; & interdum, videtur poni pro **אש**, desolari; Cocc. In kal, est, delinquere, peccare; desolare; Pag. Larinè, est, reum peragi, noxâ obstringi, in culpa esse; Unde exponunt per desolari; quod cum **אש** affinitatem habet; Merc. **אש** deliquit,

quit, reus fuit, reus factus aut peractus fuit; item, vastatus & defolatus fuit; Bu. Lex. est delinquere; defolari; reum esse, vel se facere, Bu. Conc. ut, Lev. 5. 19. עֲשֵׂן reum se fecit; Sic, Num. 5. 7. & in 3. sing. f. cum 1 conv. עֲשֵׂן & rea sit, Num. 5. 6. Sic, in 2. f. m. conv. עֲשֵׂן & reus fias, Prov. 30. 10. & in 2. f. f. עֲשֵׂן rea es, Ezech. 22. 4. Sic, in 3. pl. cum 1 conv. עֲשֵׂן & rei fiant, Lev. 4. 13. In fut. kal, עֲשֵׂן reus fuerit, Lev. 5. 5. Hof. 4. 15. cum 1 conv. עֲשֵׂן & reatum obliit, Hof. 13. 1. & in 3. f. f. עֲשֵׂן defolata fuerit, Hof. 14. 1. Sic & in 3. pl. m. עֲשֵׂן & in pausa, עֲשֵׂן, rei fiunt; defolantur; vel, defolabantur, &c. 2 Chron. 19. 10. Psal. 34. 22. & 23. Jer. 2. 3. Hof. 5. 15. 10. 2. Zach. 11. 5. cum 1 cop. עֲשֵׂן & defolabantur, vel, reos se starent, Ezech. 6. 6. & cum 1 conv. עֲשֵׂן & defolantur, Isa. 24. 6. Ezech. 25. 12. & in 2. pl. m. עֲשֵׂן rei eritis, Jud. 21. 22. 2 Chron. 19. 10. & in 1. pl. עֲשֵׂן (cum cametz, ob paulam, pro עֲשֵׂן) rei erimus, Jer. 50. 7. In Infin. kal; עֲשֵׂן reos se faciendo; vel defolando, &c. Lev. 5. 19. & Ezech. 25. 12. In Niph. עֲשֵׂן ignominiose defolatus est; nam in kal, עֲשֵׂן, & in pausa, עֲשֵׂן, signif. deliquit ignominiose; item, turpiter defolari; & rebus etiam inanimatis tributum, destrui cum detestatione, &c. Av. In 3. pl. præt. Niph. עֲשֵׂן defolantur, Joel. 1. 18. &c. In hiph. עֲשֵׂן affecit ignominiam; defolavit; reum fecit; &c. Unde imper. kal, f. cum Aff. עֲשֵׂן affice eos turpitudine, vel, fac, aut perage eos reos; Av. Bu. &c. Psal. 5. 11. fac, ut luant, 70. κρίνον; Cocc. Inde nonni. 1. עֲשֵׂן m. delinquens; qui reus fit; qui luit; reus; & 70. εὐχόμενος: Bu. Cocc. culpabilis; Merc. cum cop. עֲשֵׂן & delinquens, & reus, &c. Lev. 4. 22. & 27. 5. 2. 3. 4. 16. 22. Hab. 1. 11. cum præf. עֲשֵׂן quasi reus; Bu. ut, qui reum se facit, vel, verbaliter; quasi reum se facit; Cocc. (Sic, עֲשֵׂן, supra, verbaliter potest exponi; & reus fuerit, vel & deliquerit, &c.) In pl. m. עֲשֵׂן rei, delinquentes, Gen. 42. 21. cum cop. עֲשֵׂן & rei, &c. Ezr. 10. 19. Deindè, ii. עֲשֵׂן m. delictum; reatus; delictum atrox, & ignominiosum; & in ritibus sacrificiorum Leviticorum, est, hostia pro delicto; oblatio pro peccato; Pag. Bu. Av. &c. עֲשֵׂן; est, reatus; ὁρμησις, ὁρμημα, ὁρμημα; item, multa, piamentum, satisfactio; ἀποδομις; τιμὴ; ut 1 Sam. 6. 3. עֲשֵׂן לוֹ תְּשִׁיבוּ הַשֶּׁבַע בִּי sed remittite ei satisfactionem. Sic v. 4. Hinc, etiam, est genus sacrificii, cuius ratio est, ut detur ad satisfaciendum pro reatu, ad impetrandam remissionem, Lev. 5. 7. 16. 7. 1. 2. &c. Unde, ad Lev. 5. 16. R. Sol. ait, עֲשֵׂן notare כִּפָּר לִטְרוֹן, quod quis date ei, in quem peccavit; Atque inde, Isa. 53. 10. נִפְשׁוֹ נָתַן עֲשֵׂן וְשֵׁם עֲשֵׂן quum posuerit satisfactionem animæ eius; h. e. ipsius enixissima voluntas Deum glorificandi, & fratres salvandi, exhibuerit satisfactionem, eamque dedit aliquibus, atque irā eos asperserit, ut est cap. 52. 15. Lex, proinde, iungens peccatoribus sacrificia pro peccato & reatu, tanquam multam & satisfactionem, ostendit, citra satisfactionem, peccata non remitti, neque peccati accusationem tolli; at sanguis pecudum, non potest esse satisfactio; ea demum est vera satisfactio, quam ponit, h. e. Deo exhibet, & hominibus donat, anima iustissimi Dei; nempe per obedientiam charitatis in iis quæ passus est, & per intercessionem, &

postulationem hæreditatis; hæc est iustitia, per quem Deus sanctus sanctificatur; Isa. 5. 16. & ex ea, est רָצוֹן עֲשֵׂן, propitiatio, placatio, justificatio: Hæc piæ admodum, & Christianæ; ex Cocc. Occurrit autem nomen hoc עֲשֵׂן delictum, reatus, &c. Gen. 26. 10. Lev. 5. 19. 7. 5. 14. 21. 19. 21. 1 Sam. 6. 3. 8. 17. 2 Reg. 12. 17. Prov. 14. 9. Isa. 53. 10. & Jer. 51. 5. cum præf. עֲשֵׂן idem, Lev. 5. 16. 7. 1. & 2. 14. 13. 14. 17. 24. 25. 28. 19. 22. Num. 5. 8. 1 Sam. 6. 4. Ezech. 46. 20. cop. עֲשֵׂן & reatum, &c. Ezech. 40. 39. 42. 13. 44. 29. Sic, עֲשֵׂן quasi reatus, Lev. 7. 6. עֲשֵׂן (in pausa, cum cametz, sub caph.) & quasi reatus, &c. Lev. 6. 10. עֲשֵׂן pro reatu, Lev. 5. 15. 19. 24. 14. 12. Num. 6. 12. עֲשֵׂן & de reatu, &c. Lev. 7. 36. ubi etiam ל, est cum cametz, ob paulam. Cum Aff. עֲשֵׂן reatum suum, i. e. oblationem pro reatu suo; Lev. 5. 6. 7. 15. 24. 19. 21. Sic & עֲשֵׂן reatus ipforum, Num. 18. 19. In pl. m. עֲשֵׂן & Confi. עֲשֵׂן delicta, reatus; Undè, cum præf. & aff. עֲשֵׂן in reatibus suis, Psal. 68. 2. Item, iii. Hinc & עֲשֵׂן idem; delictum, & oblatio pro delicto, Lev. 22. 16. 2 Chron. 28. 13. & 33. 23. cum præf. עֲשֵׂן in reatu, Ezr. 9. 7. עֲשֵׂן in reatum, Lev. 5. 25. 1 Chron. 21. 3. In constr. עֲשֵׂן reatus, &c. Ezr. 10. 10. præf. עֲשֵׂן in reatu, Am. 8. 14. עֲשֵׂן in reatum, Lev. 4. 3. 2 Chron. 28. 13. cum Aff. עֲשֵׂן reatus noster, 2 Chron. 28. 13. עֲשֵׂן & reatus noster, Ezr. 9. 6. עֲשֵׂן Ezr. 9. 15. עֲשֵׂן & in reatu nostro, Ezr. 9. 13. Sic etiam, עֲשֵׂן reatus sui, Lev. 6. 3. עֲשֵׂן reatum suum, Ezr. 10. 9. & עֲשֵׂן in reatum ipsorum, 2 Chron. 24. 18. In pl. f. עֲשֵׂן delicta, reatus, 2 Chron. 28. 10. In constr. עֲשֵׂן idem; cum præf. & aff. עֲשֵׂן & reatus mei, &c. Psal. 69. 6. Item, iv. Hinc, quidam deducunt, עֲשֵׂן, m. defolatio; turpitudine; locus turpis, defolatus, & omnibus spurcitiis plenus; Av. Undè, in pl. m. עֲשֵׂן, defolationes; cum præf. עֲשֵׂן in defolationibus, seu in locis defolatis; Pl. 57. 10. Av. Bu. Lex. Vide & in Rad. עֲשֵׂן. Item, עֲשֵׂן transfenna, fenestella; fenestræ minor pars; &c. Videatur in Rad. עֲשֵׂן.

Rad. 161. עֲשֵׂן, vel, עֲשֵׂן m. sophus, sapiens in astrologia & in auspiciis; augur, auspex; astrologus; Av. R. Abraham, putat medicum significare, qui brachii pulsu, aut urinā, cognoscit alterationem corporis; Pag. Av. & multitudinem somniorum provenientium ex corporis dispositione; Pag. עֲשֵׂן est Chaldaica vox, superstitiosam περὶ πρῶτον significans; 70. μάγος, ἰατρομαντῆς; Cocc. In pl. m. cum præf. עֲשֵׂן astrologos, Dan. 1. 20. & 2. 2. עֲשֵׂן idem, & ariolos; Av. &c. עֲשֵׂן idem, magus; Vide in Lex. Chald. & in Rad. עֲשֵׂן. Bu. Lex. Huc, etiam, reducunt quidam, nomen, עֲשֵׂן f. pharetra, Job. 39. 23. Isa. 22. 6. In constr. עֲשֵׂן idem; cum Aff. עֲשֵׂן pharetra ejus, vel sua, psal. 127. 5. Jer. 6. 15. Lam. 3. 13. præf. עֲשֵׂן in pharetra sua, Isa. 49. 2. Item, huc reducunt etiam, nomen עֲשֵׂן f. finis, sterco, sterquilinum; Pag. Bu. Cocc. &c. sunt qui ad עֲשֵׂן posuit, collocavit, &c. reducunt; quasi repositorium fimi; vel quasi fimetum dicas; i. e. sterquilinum; eodē referunt etiam præcedens עֲשֵׂן repositorium sagittarum; sed in hoc, durius radice amitteretur; aut in עֲשֵׂן, verteretur; Merc. Occurrit, cum præf. עֲשֵׂן sterquilinum; Neh. 2. 13. 3. 14. 12. 31. pro quo, per

Syncopen, dicitur הַשְׁפוֹת (abjecto א) sterquilini, Neh.3.13. Bu.Lex. Usque ad portam הַשְׁפוֹת (cum occultatione א, pro הַשְׁפוֹת) stercoreis seu fimi; Pag. Item, מְאֻשְׁרוֹ מְאֻשְׁרוֹ est sterquilinio, Psal.113.7. cop. אֲשֶׁר וְיִמְאֻשְׁרוֹ & est sterquilinio. 2 Sam.2.8. In pl. אֲשֶׁר פִּחְחוֹת stercora, fimeta, Lam.4.5. quod possit esse à sing. אֲשֶׁר & fortè radix possit esse אֲשֶׁר, Chald. conterere, calcare; Unde stercus dictum אֲשֶׁר quia calcatur, & teritur ab omnibus; Bu.Lex. Denique, reducunt huc etiam, nomen, אֲשֶׁר m. frustum, portio ampla; Bu.Lex. frustum carnis bovinae, ad ignem alata; nam componitur ex אֲשֶׁר ignis, & אֲשֶׁר bos; Av. cum cop. אֲשֶׁר & frustum carnis, Av. 1 Sam.6.19. 1 Chron.16.3. R.R. dicunt ex tribus compositum esse, viz. אֲשֶׁר מִשְׁפָּחָה בָּפֶר unum ex sexta bovis; In tot enim partes generales, animal mactatum dissecabant; ut hodie in quatuor; vide etiam in radice אֲשֶׁר; Bu. Lex.

Rad. 162. אֲשֶׁר beatus est, beatificavit; Pag. beatum dixit; Merc. intuitus est; direxit; Pag. felix fuit; fortunatus est; cogn. cum אֲשֶׁר rectus fuit; & cum אֲשֶׁר, i.e. caput; Nam qui recti sunt corde & capite, & recta via incedunt, nec declinantes ad dextram aut ad sinistram, dicuntur beati, seu optimi, & felices; hinc, אֲשֶׁר optime me gero; אֲשֶׁר optimus; Av. direxit, est propria verbi significatio; sed intransitive tantum occurrit kal, in textu; pro, recta ambulare; quod nonnulli putant expressum per אֲשֶׁר, ad Gal. c.2. postea significat beare, vel verbo vel facto; sed ferè magis verbo; sed id tantum in piel; ut & אֲשֶׁר metaphorice, felicem esse significat; Merc. Primò, est incedere; dirigere; deinde beatum prædicare; Bu. Conc. אֲשֶׁר in kal, incescit; Bu. Lex. Cocc. proceffit, Cocc. felix, & beatus fuit; est verbum neutrum; Av. Unde, in Imper. kal; pl. cum cop. אֲשֶׁר & incedite; Bu. Lex. Cocc. vel procedite; Cocc. & intueamini in via intelligentiæ; Prov.9.6. Pag. vel potius, gradimini in via intelligentiæ; Merc. Vel felices estote, aut feliciter incedite in via intelligentiæ; Av. In piel, אֲשֶׁר facere procedere; Cocc. Incedere fecit, direxit, duxit; Item, felicitavit, beavit; beatum; felicem prædicavit; Bu. Lex. beatum censere, prædicare; Cocc. beatificavit; Av. in 3. pl. pra. t. piel, cum אֲשֶׁר conv. אֲשֶׁר & beatos prædicabunt, Mal.3.12. & cum aff. אֲשֶׁר beatam prædicabunt me, Gen.30.13. in fut. piel; unde in 2. sing. אֲשֶׁר beatum te dicas, vel ducas; Av. Prov.4.14. ne beatifices, i.e. beatos dicas, in via malos; Pag. vel potius, ne eas, Cocc. vel gradiaris in via malorum; h. e. ne imiteris malos; nam intransitive sumitur; Cocc. hoc uno loco neutrum est in piel; quanquam intendi significationem proprie putarim, ne gressum firmes, infistas; noster interpres beandi sensum sequitur, nec tibi via malorum placeat; & 70. אֲשֶׁר; forsan utrumque Solomon voluit complecti; ne te beatum existimes tenens eorum viam; Merc. & in 3. sing. f. cum præf. & aff. אֲשֶׁר & beatum prædicavit, vel -bit me; Job.29.11. & in 3. pl. m. cum aff. אֲשֶׁר & beatum prædicabunt eum, Psal.72.17. & cum cop. & aff. אֲשֶׁר & beatam prædicabunt eam, Prov.31.28. Cant. 6.9. In part. piel, אֲשֶׁר beatificans, in pl. m. אֲשֶׁר felices prædicantes, Mal.3.15. In constr. אֲשֶׁר beatificantes, Isa.9.17. vel dirigentes, incedere iubentes vel

facientes, &c. & cum aff. אֲשֶׁר beatificantes te; vel incedere facientes, & dirigentes te, Isa.3.12. vel, qui te ducunt, &c. Item, in Imper. piel. sing. cum cop. אֲשֶׁר & dirige, Prov.23.19. Bu. Merc. vel & beatifica; nec exponi potest cum nonnullis, & gradere in via cordis tui; quia בְּרֶגֶל non est in statu regiminis; ob Heh-jedia, seu demonstr. inclusum; (scil. pro בְּרֶגֶל) Merc. fac ut rectè cor tuum progrediatur in via; i.e. cura, ne à via recedat, & ne subsistat, & non progrediatur ad finem; sed ut accedat ad Deum, & ad omnem veritatem, virtutem, laudem & gratiam; Cocc. Sic, in Imper. pl. אֲשֶׁר dirige, vel ducite, rectè incedere faciatis opus, &c. Isa.1.17. (qui locus deest in Bu. Conc.) R. Sol. confirmate, corrobore, quæ significatio Rabbini perusitata est; Bu. Lex. anceps est; facite, ut ingredi possit; vel, præstate beatum; Cocc. In-pual, אֲשֶׁר beatificatus est, felicitatus est; ut in fut. pual, אֲשֶׁר vel, אֲשֶׁר beatus reddetur, Psal.41.3. & in part. pual, אֲשֶׁר vel, אֲשֶׁר beatificatus, beatus, Prov.3.18. in pl. m. אֲשֶׁר In constr. אֲשֶׁר beatificati, beati; unde cum aff. & cop. אֲשֶׁר vel אֲשֶׁר & beatificati ejus, Isa.9.15. Inde nomina, i. אֲשֶׁר, m. beatitudo, beatitas, felicitas; unde, cum præf. & aff. Gen.30.13. אֲשֶׁר in beatitudine mea; vel, cum beatitudine mea est; i. e. feliciter mihi cessit; beatè mihi est, &c. Deinde, ii. Hinc, אֲשֶׁר forma pl. m. constr. beatitudines, vel beatitates; Sed, per adjectivum beatus, rectè exprimitur; nunc singulariter, Psal.11. nunc pluraliter, Psal.2.12. vel est, ut אֲשֶׁר adverbialiter, benè, beatè, feliciter; sensu, ut apud Plaut. benè me, benè te, benè nos, benè vos; benè nostrum; & benè mihi, benè vobis, benè amicæ meæ, &c. Bu. Lex. singulare esset אֲשֶׁר m. beatitudo, felicitas, &c. Sed in sing. non occurrit in textu; Av. nec in plur. abs. אֲשֶׁר; Sed tantum in constr. אֲשֶׁר beatitudines; beatus, beatè, &c. (ut dictum,) 1 Reg.10.8. 2 Chron.9.7. Job.5.17. Psal.1.1. 2.12. 3.21. & 2. 33.12. 34.9. 40.5. 41.2. 65.5. 84.5. & 13. 89.16. 94.12. 106.3. 112.1. 119.1. 2. 127.8. 128.1. 137.8. 9. 144.15. 146.5. Prov.3.13. 8.34. 20.7. 28.14. Isa.30.18. 56.2. Dan.12.2. cum אֲשֶׁר & beati, 2 Chron.9.7. Prov.8.32. & cum aff. אֲשֶׁר beatus tu; & te beatum; Deut.32.29. Psal.128.2. sic, אֲשֶׁר beata tu; Eccl.10.17. sic, אֲשֶׁר beati vos, Isa.32.20. & אֲשֶׁר beatus ipse, Prov.14.21. 16.20. & אֲשֶׁר ubi deficit, Jod, nota plur. numeri, beatus i pfe, Prov.29.18. אֲשֶׁר לך, Psal.128.2. est formula אֲשֶׁר; qua aliquis declaratur beatus; sed considerandum est, an vera beatitudo alicui attribuitur, vel an tantummodo approbetur factum, ut justum; verè beatitudinis attributio est, Psal.1.1. 2.12. 32.1. & similibus locis; ea beatitudo iustitiam, h. e. jus vitæ æternæ, complectitur; Rom.4.6. Psal.32.1. qui in principio beati dicuntur; in fine, iusti vocantur; Cocc. Item, iii. Hinc, אֲשֶׁר f. gressus, incesus; cum præf. & aff. אֲשֶׁר gressum ejus, Job.23.11. אֲשֶׁר, vel אֲשֶׁר, ad gressum suum, Prov.14.15. In pl. forma masc. אֲשֶׁר gressus, incesus, pl. ut Ezech.27.6. אֲשֶׁר Ebur, filius (Hebr. filia; nam, אֲשֶׁר generis communis est) gressum; i.e. gressibus tritum; nempe quod diu in terra defossum fuit; & id solum Plinius ebur esse dicit; 1.8. hist. c.3. Bu. Lex. in constr. אֲשֶׁר; unde cum aff. אֲשֶׁר, Psal.17.5. & in pausa אֲשֶׁר gressus mei, Psal.40.3. 73.2. I-

tem, **אשרנו** gressus nostri; (absque jod pl.) Psal. 44. 19. & **אשרנו** gressus ejus, Psal. 37. 31. Item, in sing. **אשר** Hof. 13. 7. potest esse nomen adject. tritus ex incessu; vel, ut quidam volunt, **אשר** signif. etiam, contemplari; unde fut. **אשר**, (pro **אשר** ut **אשר** pro **אשר**) aspiciam, vel contemplatus sum, &c. unde & **אשר** nomen, contemplatio; cum praf. & aff. **אשר** contemplationem ejus, Job. 23. 11. & **אשר** contemplatione nostra, Psal. 17. 11. Bu. Conc. Deinde, iv. Hinc No. **אשר** vel, **אשר** m. gressus, incessus; cum aff. **אשר** vel **אשר** gressus meus, Job. 31. 7. & **אשרנו** gressum nostrum, Psal. 17. 11. Bu. Lex. Hæc formâ, **אשר** Aschschur, est etiam proprium nomen filii Sem; qui Assyriæ est author; Av. Unde Assyrius, Assyria terra, &c. Item, v. Hinc, pronomen relativum, **אשר** qui, quæ, quod; utriusque generis & numeri; & conjunctivalliter, quod, quum, Esth. 3. 4. Lev. 4. 22. Item, si, Deut. 11. 27. pro **אשר**; &, quia, 1 Sam. 5. 15. **אשר** in quo scil. loco, i.e. ubi, ubicunque, Ruth. 1. 16, 17. propterea quod, eò quod; pro **אשר**, vel, **אשר**, Gen. 39. 9, 23. **אשר** quemadmodum, sicut; quomodo, quomodoque pro-ut, quum, quando; **אשר** ei qui; **אשר** à quo, de quo; de eo quod; Gen. 31. 1. ex quo, Isa. 43. 4. Item, loci; pro, **אשר** ex loco quo; h.e. ubicunque, vel potius, undecunque, Exod. 5. 11. Bu. Lex. loca ejus defunt in Conc. Item, vi. Inde No. **אשר** & interdum, **אשר** f. lucus; nemo arborum in quincuncem directarum; à directione; vel à deambulatione; lucus; Cocc. Sic dictus, quod homines beatitatem in luco, utpote sacro, & religioso loco, quærent; aut per antiphrasin, quasi minimè beatus locus; ut Latine, lucus, quasi minimè lucidus; Bu. Lex. Deut. 16. 21. 2 Reg. 17. 16. 21. 4. 23. 16. cum praf. **אשר**, lucus, luci, lucum, &c. Jud. 6. 25, 26, 30. 1 Reg. 16. 33. 18. 19. 21. 8. 23. 7. **אשר** & lucus, Jud. 6. 28. **אשר** ad lucum, 2 Reg. 23. 7. **אשר** & lucus, 2 Reg. 23. 4. In pl. formâ **אשר** luci, Isa. 27. 9. cum praf. **אשר** & luci, 1 Reg. 14. 23. 2 Reg. 17. 10. **אשר** luci; lucorum, lucos, &c. 2 Reg. 23. 15. 1 Chron. 14. 2. 17. 6. 24. 18. 31. 1. 33. 19. & 34. 7. **אשר** & luci, 1 Chron. 34. 34. Isa. 17. 8. In constr. **אשר**, luci; unde cum Aff. **אשר** lucos tuos; Mic. 5. 14. **אשר** lucos ejus, Exod. 34. 13. **אשר** lucos iporum, 1 Reg. 14. 15. **אשר** & lucos iporum, Deut. 7. 5. 12. 3. Jer. 17. 2. Item, in forma pl. f. **אשר** lucos, 1 Chron. 33. 3. praf. **אשר** lucos, Jud. 3. 7. 1 Chron. 19. 3. luci solebant plantari apud statuas & sana idololatrarum; opaca nemora horrorem sacrum incutere videbantur; hinc, sacra nemora; vide Ezech. 6. 13. Hof. 4. 13. 2 Chron. 15. 16. fecit nemori, hoc est, in nemore, **אשר**, horribile idolum, terribilementum; Hieron. Priapum fuisse, autumat; Cocc. Item, vii. Hinc, pl. m. **אשר** Buxus; pl. Ezech. 27. 6. Bu. Conc. Denique, viii. Inde **אשר** f. Buxus; cum cop. **אשר** & Buxus; Isa. 41. 19. & 60. 13. Unde, in pl. **אשר** & Buxus; Ezech. 27. 6. genus arboris oleosæ, frondosæ, proceræ; Kimchi dicit, esse cedri speciem; alii arborem brasil, &c. Cocc. In Talmud, quare sic vocatur nomen ejus; **אשר** & præstantissima inter omnes species cedrorum; Bu. Lex. **אשר** murus; Chald. quasi urbis, in circuitum, processus, Ezr. 5. 3, 9. Vide in **אשר**,

Rad. 163. **אשר** m. fundamentum; In pl. m. **אשר** constr. **אשר** fundamenta valida; cum praf. **אשר** de fundamentis, vel super fundamentis; Bu. Isa. 16. 7. Notantur principes, civitatis columnina, quibus innitebatur populus Dei, quum Deo suo niti deberet; Cocc. loco citato **אשר**, est pro **אשר**; juxta R. Sol. Bu. Lex. Unde, &, Chald. **אשר** fundamenta; &c. Vide Conc. Chald. Hinc, quidam deducunt hithp. Imper. plur. cum cop. **אשר** & fortes estote, q. d. bene firmati & fundati, Isa. 46. 8. de quo supra, in **אשר** Bu. Lex. hoc in loco, **אשר** ignescere, igne corripi, ardere; **אשר**, exponi potest; à rad. **אשר** ignis; confer Isa. 13. 8. Si ab **אשר** viro deducendum, velim explicare, **אשר**; nolite esse pueri; levi scil. animo, & inconsiderato; Kimchi, estote viri, & non pecudes, quæ non considerant aut intelligunt; At Joseph Kimchi, urimini & inflammamini, h.e. confundimini, ob opera vestra; alii ab **אשר** derivant, ut Jarchi; **אשר** corroborate vos; & Chald. **אשר**, Cocc. Inde etiam, No. **אשר** f. lagena; cum cop. **אשר** & lagena, 2 Sam. 6. 19. & 1 Chron. 16. 3. In pl. cum praf. **אשר** cum lagenis, Cant. 2. 5. & in forma pl. m. constr. **אשר** lagenæ, Hof. 3. 1. Pedamenta, statumina uvarum; ridicæ; Cocc. **אשר** Chald. conspiratio, rebellio, &c. Vide in **אשר** Bu. Lex.

Rad. 164. **אשר** m. ligo; marra; instrumentum agri-colationis; cum cop. & aff. **אשר** & ligonem suum, 1 Sam. 13. 20. In pl. m. **אשר** ligones; cum praf. **אשר** & pro ligonibus, 1 Sam. 13. 21. & in aliâ formâ, cum dagech, **אשר** idem; cum praf. **אשר** in ligones; Isa. 2. 4. Mic. 4. 3. In constr. cum Aff. **אשר** ligones vestros, Joel. 4. 10. **אשר** est instrumentum fodendi; Pag. quidam vomerem vertunt, deducunt ab **אשר**, quod in terram veniat ad eam profcindendam; Merc. Item, **אשר** vel **אשר**; particula, activis verbis junctum, notat accusativum casum; Gen. 1. 1. Sed post passiva verba; notat nominativum; ut, Deut. 12. 22. **אשר** comeditur caprea; & sic, passim, ut Exod. 10. v. 8. **אשר** & revocatus est Moses, &c. Atque sic etiam post verbum neutrum, 2 Sam. 11. 25. Ante Makkaph, notatur cum sâgol; **אשר**; ter etiam absque makkaph, Psal. 47. 5. 60. 2. & Prov. 3. 12. Sic etiam ante pronomina affixa, notat accusativum; ut **אשר** eos, **אשר** e-as; **אשר** vos masc. & **אשר** vos fam. Sed ante alia Pronomina est cum cholem, sic, **אשר** me, **אשר** te, **אשר** eos, **אשר** eum, &c. **אשר** est de, ex, Jer. 2. 37. 1 Reg. 6. 33. & ita etiam absolute fimitur quandoque, ut **אשר** ex civitate, Gen. 44. 4. Vide & Exod. 9. 29. 1 Reg. 18. 22. Item, pro præpositione **אשר** ad, vel ejus vicario **אשר**; ut, **אשר** הכהן, sacerdoti, pro, **אשר** Lev. 13. 49. Vide & Lev. 16. 15. Job. 26. 4. 1 Reg. 6. 31. Item, **אשר** est & cum; ut, **אשר** cum quo, Isa. 40. 14. 23. 17. & alibi sæpe; hoc usu, cum affixis pronominibus, frequens est; scil. cum chirek & dagech, hæc formâ, **אשר** cum eo, **אשר** tecum; **אשר** mecum, **אשר** nobiscum, &c. hinc, elegantèr, **אשר** de tecum, i.e. à te; **אשר** à me; **אשר** ab eo; & ita deinceps; & reperies etiam **אשר** tecum, Ezech. 2. 16, pro **אשר** & sic **אשר** à me, pro **אשר** Isa. 45. 15. Hæc de hac particula, succinctè, Bu. Lex. Nam loci ejus defunt in Bu. Conc.

Rad. 165. **אשר**, venire; Isa. 21. 12. cum **אשר** &

Rad. 166. **אָתָה**, idem; venit, advenit, accessit, **Isa.**
21.12. propriè Chald. est, unde ejus linguæ formam imi-
tatur. In fut. kal; **וָיָתָה** veniet, **Job.** 37.22. **Prov.**
1.27. & per apocopam, **וָיָתָה** vel, **וָיָתָה** (pro **וָיָתָה**)
ad formam **וָיָתָה** pro **וָיָתָה** **Isa.** 41.25. & veniet, &
item, cum **ל** conv. & aff. sic; **וָיָתָה** & evenit mihi,
Job. 3.24. & in 3. sing. fæm. **וָיָתָה** (cum **N** quiescente,
pro **וָיָתָה**) evenit, **Job.** 4.8. vel, **וָיָתָה** perveniet,
Mic. 4.8. In 3. pl.m. **וָיָתָה** advenient, **Job.** 16.22. 30.
14. **Psal.** 68.32. cum **ל** conv. & nun parag. **וָיָתָה** & ad-
veniunt, **Isa.** 41.5. In imper. pl. **וָיָתָה** venite, **Isa.** 21.12.
56.9. & 12. & cum **ל** loco, **N**; sic, **וָיָתָה** idem, venite,
Isa. 21.14. vel, adducite, **Jer.** 12.9. afferte, &c. Item, in
part. benoni kal, pl. fæm. **וָיָתָה** (cum cop.) & veni-
entia; ventura, eventura, &c. **Isa.** 44.6. & cum **He** De-
monstr. **וָיָתָה** obventura, **Isa.** 41.22. 45.11. Inde
quidam deducunt, nomen, **וָתָה**, vel, **וָתָה**; signum,
quod eventurum aliquid portendit, vel aliquid in men-
tem vel memoriam venire facit; unde pl. f. **וָתָה** sig-
na venturorum, **Isa.** 44.25. &c. Vide supra, **וָתָה**, suo lo-
co. Item, inde, No. **וָתָה** m. ingreditur; cum aff. **וָתָה**
idem, accessus, **Ezech.** 40.14. ubi videtur porta Ori-
entis dici **וָתָה**, porta accessus; quia per eam
directè accedebant ad Deum; nam Templum versus
Occidentem erat. Cocc. **וָתָה** Chald. venit, &c. Vide in
Conc. Chald.

Rad. 167. אֲפִי. Unde, No. אֲפִי f. Afinus; afina; אֲפִי (mafc.cft אֲפִי) cum præf. אֲפִי afinus, afini; afina, afina, afina, &c. Num. 22. 23, 25, 27, 28, 30, 33. 2 Reg. 4. 24. אֲפִי afina, Num. 22. 29. Item, cum Aff. אֲפִי, אֲפִי afina tua, Num. 22. 30, 2. & cum אֲפִי אֲפִי, afina fua, &c. Gen. 49. 11. 22. 21, 22. In pl. fæm. אֲפִי, afina, Gen. 32. 15. 48. 23. Jud. 5. 10. Job. 1. 3. 42. 12. Zach. 9. 9. & cum אֲפִי, אֲפִי & אֲפִי Aff. ut feq. אֲפִי & אֲפִי, Gen. 12. 16. אֲפִי, afinarum, afinas, &c. I Sam. 9. 3, 5. 10. 2, 14, 16. 2 Reg. 4. 22. I Chron. 27. 30. אֲפִי & אֲפִי, Job. 1. 14. & אֲפִי & quoad afinas, I Sam. 9. 20. Notandum autem, quod, in nomine אֲפִי, afina, Nun à tergo, eft fervile, conftituens genus fæmininum, ad formam רַצִּי voluntas; dicitur autem, ab אֲפִי propteravit; quia homines, in feftinatione utebantur afinis; litera ת Thau, blaſſe, pronunciatum, ut, s, (quomodo Judæi Germani adhuc Thau pronunciant, variis in Syllabis) eft afina, &c. Av. Nomen אֲפִי fæm. afina, revocat ad præcedentem radicem אֲפִי, quafi fit, afina quæ intur; Merc. &c. אֲפִי, & אֲפִי Chald. fornax, &c. Vide in Conc. Chald. אֲפִי vide in תִּנָּה; אֲפִי vide in תִּתָּן; & אֲפִי vide in תִּיר, Pag. Item, אֲפִי Chald. Vide in Conc. Chald. ad Rad. אֲפִי; & אֲפִי vide in Rad. אֲפִי Chald.

1. אֲבָטְחַים ; vide Rad. 5. אֶבֶט .
2. אֲבָנִים , & אֲבָנִים , &c. Vide suo loco ; Rad. 9.
3. אֲבָעוּבוֹת require in Rad. בָּעָה ; Pag.
4. אֲבָרָה ; require in Rad. בָּרָה .
5. אֲבָרְשָׁלִי , אֲבָרְשָׁלִי &c. Vide suprà , suo loco ,
Rad. 20.
6. אֲדָמָרְמוֹת , אֲדָמָרְמָה , אֲדָמָרִים &c. Vide suprà
in Rad. 22.
7. אֲדָרְגוּרוֹת Judges, Senatores, &c. Vide inter Chaldaicas
dictiones, suo loco, in Conc. & Lex. Chald.
8. אֲדָרְכָן , & אֲדָרְכָּיִם , &c. Vide suprà , suo loco ,
Rad. 25.
9. אֲחָשֵׁרְפָּנוֹס satrapæ, &c. Vide suprà , suo loco .
Rad. 55.
10. אֲחָשֵׁרְתָּיִם Vide suprà , suo loco, Rad. 56.
11. אֲחָז , vide suprà , ad finem particulæ אֲחָז ,
Rad. 73.
12. אֲלֻגְבִּישׁ vide suprà , suo loco , Rad. 79.
13. אֲלֻגְמִים vide suprà , suo loco , Rad. 80.
14. אֲלֻמִּים vide suprà , Rad. 89.
15. אֲלֻמָּה & אֲלֻמָּה &c. vide suprà , suo loco ,
Rad. 88.
16. אֲסַפְקָה vide suprà circa finem אֲסַף Rad. 117.
17. אֲפָתָם Chald. Thefaurus, &c. Vide inter Chaldaicas
dictiones, in Conc. Chald.
18. אֲרָאֵל , unde , אֲרָאֵל , quod quidam exponunt
quasi esset, pro, אֲרָאֵה לָהֶם , ostendam eis ; Pag. &c.
Vide suprà , suo loco, Rad.
19. אֲרָגוֹ vide suprà , suo loco .
20. אֲרָגוֹ vide suprà , suo loco .
21. אֲרָגָן vide suprà , suo loco .
22. אֲרִיאֵל m. Leo potens ; componitur ex אֲרִי leo,
& אֵל potens ; tribuitur, figuratè , hominibus potentiâ
prævalentibus ; Item, civitati Jerusalem , & altari in
Templo Jerusalem ; Av. Hoc nomine אֲרִיאֵל , Ariel,
appellabatur Altare ; & ab Altari nominabatur, sic, civitas
Jerusalaim, Isa. 29. v. 2. vā , vel δ , אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל Ari-
el, Ariel , (i.e. Altari, Altari,) civitati, (vel civitatis, ut
troque enim modo exponi potest) Intra quam castrametatus
est David, &c. Dicit Deus, ego faciam civitatem,
sicut altare super quo effunditur sanguis ; quia civitas
erit plena sanguine interfectorum in plateis ejus ; & hoc
est quod dixit versu 2. & erit mihi כְּאַרְיֵאל sicut Ariel,
i.e. Altare ; Vel vocatum est altare Ariel, secundum
Talmudistas Hebræos Doctores, quòd ignis sanctus qui
cœlis descendebat, cubabat super illud , ut אֲרִי leo ;
dixerunt etiam in tractatu de mensuris Templi, quòd
Templum angustum erat retrò , & latum antè, & assimila-
batur Leoni , quia dictum est, vā Ariel, &c. quia Leo
est angustus retrò, & latus antè ; Pag. Primario Ariel dice-
batur Altare holocausti, ut habes Ezech. 43. quasi Leo
Dei, i.e. fortis ; sed figuratè postea, sic dicitur Jeroso-
lyma ; quòd velut Leo fortis esset, hostes discernens ;
quidam putant sensum illius loci , & erit mihi quasi A-
riel esse, quòd sicut ante fuit ut Leo fortis, cæteros di-
cernens

cerpens, ſic nunc ſit ei ipſe Leo futurus ad eam diſcerpendam; ſed dubium non eſt, quin ad Altaris ſacrificia reſpexerit; & ego, altare Dei, leonem appellatum puto, quod ſanguine victimarum maderet, ut Leo prædam diſcerpens, ſanguinem exprimeret; Merc. Cev. Eſt ergo nomen אֲרִיאל compoſitum ex אֲרִי quod eſt Leo, & אֵל Deus, & fortis; unde transfertur Ariel, ad magnates & potentes; quia ſunt veluti Leones magni, & robuſti; ut 2 Sam. 23. 20. ipſe percuffit duos אֲרִיאל Ariel Moab; i. e. fortes & magnos Moab, &c. Sed, Ezech. 43. 15. ſic ſcribitur, וְהָיָה אֲלָתָיו & altare quatuor cubitorum, אֲלָתָיו & ab altari, & ſuprà, cornua quatuor; & v. 16. וְהָיָה אֲלָתָיו & altaris duodecim cubitorum erit longitudo, &c. Cur autem primum ſcriptum ſit cum He, & ſine jod, (quaſi eſſet mons Dei) diximus in Annotationibus & Commentariis; Pag. Sanè, הָרֵאֵל aliud erat quàm אֲרִיאל, ut ex eo loco videre licet; Nam Harel, erat quod eſt terra, ſurſum verſus erectum erat, id quod erat longitudo, &c. Cur autem præſentia & altitudine quatuor cubitorum; at quod huic ſuperpoſitum erat, jam latitudine ſeſe diſfundebat, & ex eo, lapides altaris prominebant foràs; eratque duodecim undequaque cubitorum; id Ariel dicebatur, ubi inſtruebantur ligna & victimæ; הָרֵאֵל Dei montem, dictum, Kimchi in Commentariis in eum locum, putat, quod montes ſoliti eſſent ad colendum idola deligere; ſed altare peculiariter Dei mons eſſet, ubi coli deberet, & ei hoſtiæ immolari; Merc. Cev. אֲרִיאל eſt focus altaris; Iſa. 29. 1, 2, 7. Ezech. 43. 15. ubi אֲרִיאל; dicitur à viſione Dei; ex הָרֵאֵל videre; & אֵל Deus; alii, quaſi, Leo fortis, Leo Dei; Rabbini dicunt, ignem incubuiſſe altari inſtar leonis; Item, אֲרִיאל eſt heros; Cocc. &c. vide ſuprà, אֲרִיאל, ſuo loco. Occurrit autem, nomen hoc, אֲרִיאל, leo fortiſſimus, leoninus, Bu. Lex. Ariel, Bu. Conc. &c. ordine ſequente textuali; viz. 2 Sam. 23. 20. 1 Chron. 11. 22. Iſa. 29. 1. & 7. & cum וְהָיָה אֲרִיאל & Ariel, Ezech. 43. 16. & ſemel, cum וְהָיָה אֲרִיאל, pro הָרֵאֵל, initiali, & abſque י, jod, in medio, ſic, וְהָיָה אֲרִיאל & Ariel, vel, & Harel Ezech. 43. 15. Item, cum וְהָיָה אֲרִיאל præf. ſicut Ariel, Iſa. 29. 3. & אֲרִיאל Arieli, Iſa. 29. 2. Denique, cum וְהָיָה אֲרִיאל, & ab Ariel, Ezech. 43. 15.

23. אֲשָׁמִים vide ſuprà, ſub Rad. אֲשָׁם vel ſub שָׁמָן.

24. אֲשָׁפָה Pharetra, &c. Vide ſuprà, ſub Rad. אֲשָׁף; & אֲשָׁפָה fenestella, vide in שָׁפָה.

25. אֲשָׁפָה portio ampla, &c. videatur, ſub אֲשָׁף.

26. אֲשָׁפָה, vel, אֲשָׁפָה; & אֲשָׁפָה, quaſi à ſing. אֲשָׁפָה, &c. Item, videatur ibidem.

27. אֲשָׁרָה Chald. murus, &c. videatur ſuo loco, in Lex. vel Conc. Chald.

28. אֲחִיץ, videatur, ſub Rad. אֲחִץ.

29. אֲחִיץ & אֲחִיץ &c. videatur ſub Rad. אֲחִץ.

Radices, & diſtiones derivatæ, incipientes à Literâ ב Beth.

בָּ Venit, &c. require in ejus radice בָּ.

בָּ Rad. 1. בָּ in piel; declarare; διασαφέν; Cocc. declaravit purè; clarè expoſuit, & explanavit;

dilucidavit; Pag. Bu. Av. eſt clarè aliquid exprimere, vel verbis, vel characteribus; elucidare, enarrare, explicare; Merc. Chald. פָּרִישׁ Deut. 1. 5. Ubi R. Sol. Septuaginta linguis expoſuit eam ipſis; ſed eſt clarè & diſtinctè proponere, clarè exprimere; Cocc. בָּ, Beth in piel eſt cum tzeri, ob gutturalem נ, ſequentem, quæ non eſt ſuſceptibilis dageſch. Pag. In infin. בָּאֵר declarare; explicando, &c. Deut. 27. 8. בָּאֵר הָיָה declarando bene; אֲשָׁפָה; Bu. Av. clarè admodum; Coc. Sic, cum præf. בָּאֵר & declarando clarè; Bu. Conc. ut in infin. etiam; Alii vero in imperativo ſumunt; & explana, Pag. Av. Et clarè exprime, in tabulis; Coc. Hab. 2. 2. Inde, No. בָּאֵר f. puteus; פָּ; & פָּ; fons aquæ claræ, & limpidæ; puteus purus; Pag. Bu. Av. Coc. eſt puteus effoſſus, ubi eſt aqua pura, viva, ſcaturiens & clara; & diſſert à בָּר, cisterna, (pro quo ſcribitur etiam בָּאֵר, ibi vide) quæ foſſa eſt facta, propriè ad excipiendum aquas pluvias; vel fovea, ubi captivi detinentur, etſi careat aquis; vide ſuo loco; Pag. Sim. Av. בָּאֵר eſt fovea altius depreſſa ad concipiendam aquam ex venis terræ confluentem, vel, etiam ſalientem, Gen. 26. 19. fit fodiendo, c. 21. 25. Num. 21. 19. tum etiam ad colligendos alios ſuccos, ut bitumen, Gen. 14. 10. Puteus arcus, dicitur aliena, Prov. 23. 27. i. e. malum inextricabile; Coc. Occurrit autem בָּאֵר puteus, ordine ſequente textuali, Gen. 16. 14. 21. 19. & 25. 24. 11. 26. 21, 22, 25. 29. 2. Num. 20. 17. 21. 18, 19, 23. 2 Sam. 17. 18. Pſal. 69. 17. Cant. 4. 15. & cum וְהָיָה בָּאֵר & puteus, Prov. 23. 26; ut & cum וְהָיָה בָּאֵר demonſt. præf. בָּאֵר puteus, putei, puteum, &c. Gen. 21. 30. 24. 20. 26. 20, 32. 29. 23, 8, 10. Exod. 2. 15. Num. 21. 17. 2 Sam. 17. 19. Sic etiam, cum וְהָיָה בָּאֵר, præf. pro ut ſequuntur, בָּאֵר ex puteo, 2 Sam. 17. 21. וְהָיָה בָּאֵר & in puteo, Neh. 11. 27. בָּאֵר puteum, Gen. 16. 14. בָּאֵר in puteum, Pſal. 55. 24. & בָּאֵר à puteo, Neh. 11. 30. Item cum וְהָיָה בָּאֵר, locali, in fine; Sic, בָּאֵר ad puteum, Num. 21. 16. & cum וְהָיָה בָּאֵר, Aff. ſic, בָּאֵר puteus tuus, Prov. 5. 15. In pl. ſæm. בָּאֵר Gen. 14. 10. vel בָּאֵר putei, Gen. 26. 18. cui & בָּאֵר dem. eſt præf. Sic, בָּאֵר putei, puteos, &c. Gen. 26. 15. בָּאֵר, vide in בָּר.

Rad. 2. בָּאֵר putruit, fatuit; malè oluit; computruit; 70. בָּאֵר. Pag. Bu. Av. &c. fatidus fuit; ut cum וְהָיָה בָּאֵר & fatetbit, Exod. 7. 18. Bu. Conc. vel, & fatuit; Pag. Sic in fut. 1. 3. ſing. cum וְהָיָה בָּאֵר & fatuit, Exod. 7. 21. 16. 20. & in 3. ſ. f. בָּאֵר fatet, putruit; Bu. Pag. & cum וְהָיָה בָּאֵר & fatuit, Ex. 8. 14. In Niph. בָּאֵר fatidus, factus eſt à ſeipſo; fatidus factus fuit, 1 Sam. 13. 4. h. e. provocavit Iſrael Paſſinos ad indignationem; Coc. & ſic, in 2. ſ. m. quoniam, בָּאֵר fatidus factus es, אֲתָּה אֲבִיךָ apud patrem tuum, vel patri tuo; i. e. quod irritaveris patrem tuum, & irreconciliabilis ei factus es; Coc. 2 Sam. 16. 21. & in 3. pl. בָּאֵר fatidi facti ſunt, Davidi, &c. 2 Sam. 10. 6. vel, coram Davide, &c. In Hiph. בָּאֵר transſitivè, & intransſitivè ſumitur; Bu. Lex. fatere fecit; &, fatuit; Av. ut Exod. 16. 24. 1 Sam. 27. 4. & in 3. pl. בָּאֵר putruerunt, Pſal. 38. 6. & in 2. pl. m. בָּאֵר fatere feciſtis, Exod. 5. 21. In fut. hiph. בָּאֵר fatidum reddet, Prov. 13. 5. Eccl. 10. 1. & in infin. בָּאֵר fatidum reddendo, 1 Sam. 27. 12. & cum præf. & aff. בָּאֵר ad fatidum reddendum me, Gen. 34. 30. 70. בָּאֵר putruit, fatuit, malè oluit; computruit;

με εἶναι, &c. In Hithip. שֵׁן הַחֶבֶן fecit se fættere; ut in 3. pl. שֵׁן הַחֶבֶן fætidi fæcti fuerunt, vel, fætidos reddiderunt se, 1 Chron. 19.6. Indè, nomina; i. שֵׁן m. fætor; putor, putredo; Am. 4.10. ubi 70. εἰς πυλῶν, quasi esset שֵׁן; Av. Dein, ii. שֵׁן m. idem; unde, cum aff. שֵׁן fætor, seu putredo ejus; ἡ σαπρία ἀντὶ, Joel. 2.20. & שֵׁן fætor eorum, ἡ δόση, Isa. 34.3. Alii verò volunt hæc esse affixa cum præced. nomine שֵׁן transposito, scil. pro more, cholem, & mutato in cametz chatuph, ante Scheva. Item, iii. שֵׁן f. idem; fætor, putredo, Job. 31.40. vel, fætibus, aut putridus fructus; 70. βᾶτ; Symm. ἀτελεσφόρητα; Chald. חֲמִי quod Elias dicit exponi in Aruch, per כִּנְיָ, & intelligi, קִנְיָן ipinas; Cocc. Semen fætibus, & putidum, ut est lolium, &c. Av. Vitium, herba vitiosa aut fætida frugum; Bu. Lex. Sic & iv. שֵׁן pl. m. labruscæ; uvæ fætentes & insuaves; omphaces, fructus insipidi; labruscæ fætida, Isa. 5.2. & 4. ubi 70. ἀμύγδαλος. שֵׁן, vel בִּישׁ, Chald. malum esse vel videri, displicere, &c. Vide in Chald. Lex.

Rad. 3. בִּבְרָה f. pupilla; Bu. pupilla oculi, virtus visiva; de hoc vide in Rad. בִּיבְרָה. Av. בִּבְרָה est nigrum oculi, in quo apparet, sive, conspiciatur imago, i. e. pupilla; Pag. In constr. בִּבְרָת, ut cum præf. עֵינוּ בִּבְרָת in pupilla oculi ipsius; Bu. Lex. בִּבְרָת, Zach. 2.12. pupilla oculi; חֹרֶן; Arab. بوبو, est idem quod חֹרֶן אֲנוֹס q. d. homo oculi; sed dicitur & בִּת עֵין, ἡ חֹרֶן; puella oculi, Psal. 17.8. Thren. 2.18. Vide & אִישׁוֹן, בִּיבְרָה. Talmudicis, בִּבְרָה est porta, ostium; Coc. בִּבְרָה vel בִּבְרָת dicitur etiam contractæ, cum uno Beth; בִּת, ut Psal. 17.8. בִּת עֵין בִּישׁוֹן ut nigrum pupillæ oculi; Sic, בִּבְרָת, & בִּבְרָה pupilla; Chaldæis & Talmudicis familiarissima; Ergo בִּת in hoc usu, non est filia, ut multi putant. Bu. Lex. R. David dicit, rectum esse, ut dictio sit ex iis, quarum secunda, quæ est vau, quiescit; (atque sic radix erit, בִּיבְרָה, contractæ בִּבְרָה) atque ut absolutum sit בִּבְרָה, instar קִמְה seges, à קוֹם, vel, קָם; & idcirco, in constr. בִּבְרָת, non mutatur cametz in Scheva; require etiam in Rad. בִּנְיָה. Pag. Nam, בִּת quod filiam sonat; est ab ea radice; unde Psal. 17.8. appellatur בִּת עֵין pupilla filia oculi; quasi in oculo, vel intra oculum; vel quoddam sit tenera, ut filia, i. e. puella; & forsan, hæc ratione, Latini etiam pupillam dixere, &c. Merc. in Pag.

Rad. 4. בִּבְרָה m. cibibus; conjungitur, ferè, cum voce פַּת; portio, buccella; sic פַּת בִּבְרָה ac si unam cum eo constitueret dictionem; Kimchi tamen scribit ut duas, פַּת בִּבְרָה. Bu. Lex. & ab eo exponitur, מַאֲכָל cibis; Pag. Av. dapis, comestio, edulium; quicquid ab hominibus comeditur; Av. בִּבְרָה vel בִּבְרָה Chaldæum videtur; cum non nisi in Daniele occurrit, extra unum in Ezech. locum; & Hebræum פַּת cum Chaldæo בִּבְרָה junctum, sic, פַּת בִּבְרָה diminensum, seu, portionem cibi, significare videtur; quod vernaculè, (Gallicè) ordinare dicimus; & Hebraicè אֶרְוַח dicitur; i. e. pensio, ou portio, viures. Merc. Occurrit autem in constr. בִּבְרָה cibis, Dan. 1.5, 8, 13, & 15. cum præf. לֶבֶן in cibum, Ezech. 25.7. ubi Masoreth legit לֶבֶן in direptionem, sive prædam; & 70. ἀφ' αὐτῶν, Merc. Coc. Sed forsan, pro אֶבֶן cibis; & illic; sanè, Kimchius per מַאֲכָל explicat; Coc. secundum literas,

legitur לֶבֶן in cibum; & secundum punctum pathach, לֶבֶן in prædam; Av. Vide in Rad. בִּיבְרָה. Bu. Lex. Item, cum Aff. בִּבְרָה cibi ejus, Dan. 11.26. & בִּבְרָה. cibi ipsorum; Dan. 1.16. quibus cunctis in locis, (præter illum in Ezech.) פַּת portio, buccella, &c. præcedit.

Rad. 5. בִּבְרָה prævaricatus fuit; perfidè egit; fraudare, fallere, defraudare; i. e. fraudibus, aut dolo decipere; perfidus fuit; Pag. Bu. &c. construitur absolute; sæpius cum præp. בִּ, & מִן; quasi perfidè agere in, vel contra aliquem; aut perfidiâ desciscere ab aliquo. Bu. Lex. perfidiosus fuit; Merc. 70. interdum vertunt; ἀσυνδέτην, quod est εἶναι ἀσύνδετον; pactis non stare; nam jungitur τῷ בִּבְרָה fallere, ex παραλλήλ, transgredi fædus, Hof. 6.7. Interdum, ἐγκαταλείπειν; Cocc. Occurrit, in præf. kal, 3. f. f. בִּבְרָה perfidè egit, fæm. Jer. 3.20. Mal. 2.11. & in 2. f. m. cum הַ parag. בִּבְרָה perfidè egisti, Mal. 2.14. in 1. sing. בִּבְרָה perfidus fui, Psal. 73.15. In 3. pl. בִּבְרָה perfidè egerunt, Job. 6.15. Isa. 33.1. Jer. 5.11. 12.6. Lam. 1.2. Hof. 5.6. & in pausa, בִּבְרָה perfidè egerunt, Isa. 24.16, 17. Hof. 5.6. & in 2. pl. m. בִּבְרָה perfidè egistis, 1 Sam. 14.34. Jer. 3.20.

In fut. kal, בִּבְרָה perfidè aget, Mal. 2.15. & in 2. f. m. בִּבְרָה perfidè ages, Isa. 48.8. In 3. pl. בִּבְרָה perfidè agent, Isa. 33.1. cum 1. conv. וּבִבְרָה & perfidè egerunt, Jud. 9.23. Psal. 78.57. In 2. pl. m. בִּבְרָה perfidè ageris, Mal. 2.16. & in 1. pl. בִּבְרָה (à forma sing. בִּבְרָה) perfidè agemus, Mal. 2.10. In infin. kal; בִּבְרָה perfidè agendo,

Isa. 48.8. Jer. 5.11. cum præf. לֶבֶן ad perfidè agendum, Isa. 33.1. & cum præf. & aff. בִּבְרָה in perfidè agendo eo, Exod. 21.8. In benoni kal; בִּבְרָה vel בִּבְרָה, perfidè agens; perfidus; perfidiosus, Prov. 21.18. 22.12. 25.19. Isa. 21.2. Hab. 2.5. cum præf. וּבִבְרָה perfidus; idem, Isa. 21.2. וּבִבְרָה & perfidus, Isa. 33.1. In pl. m.

בִּבְרָה, vel בִּבְרָה perfidè agentes; perfidi, perfidiosi, Psal. 119.158. Prov. 11.3. & 6. 13.2, 15. Isa. 24.16. Jer. 9.1. Hab. 1.13. cum præf. וּבִבְרָה & perfidi, Prov. 2.22. 23.28. בִּבְרָה perfidi, Psal. 25.3. In constr. בִּבְרָה perfidi, Psal. 59.6. Jer. 12.1. Et in sing. fæm. בִּבְרָה perfida, Jer. 3.8. cum præf. מִבְרָה præ perfida, Jer. 3.11.

Notandum; quod 70. vertant בִּבְרָה καταφρονῆς; ex quo apparet, quòd Hab. 1.5. ubi est בִּבְרָה legendum putarint בִּבְרָה; quia vertunt, καταφρονῆται; quod & Apostolus retinet, Act. 13.41. locus enim vocem hanc non respuit; sed citra diminutionem sensus hoc dixit, vel Lucas; non enim intendit locum illum exponere, sed illud tantum citare, quod in ipsis impletum erat; nempe, narrabatur ipsis opus Dei; & ipsi non credebant; Ità predictum erat; Cocc. Indè, Nomina; i. בִּבְרָה m. perfidia; prævaricatio; fallacia; ἀσυνδέτη, Jer. 12.1. cum cop. וּבִבְרָה & perfidia, Isa. 24.16. Item, vestimentum; ut infra. Dein, ii. בִּבְרָה, f. perfida, prævaricatrix, Jer. 3.7. & 10. cum cametz, loco Scheva, ab initio; Bu. Lex. Pag. ut, גְּרוּלָה; Pag. ex Kimchi.

70. ἡ ἀσύνδετος. Item, iii. בִּבְרָה f. Unde, בִּבְרָה, pl. perfidia; prævaricationes, ut Zeph. 3.4. אֶנְשֵׁי בִבְרָה viri perfidiarum, seu prævaricationum; Bu. Pag. i. e. perfidi; Bu. Lex. 70. ἀνδρες καταφρονῆσαι; nihil pensi habent.

habentes, fidemque datam, & fædus Dei non curantes; Coc. Deinde, iv. Hinc, (in altera, & illâ frequentiore multum significatione) Nomen בגד vestis; Bu. Coc. Pag. ἱμάτιον; περιβόλαιον, &c. Coc. vestis contexta ex quavis materia; Merc. vestimentum; forsân, quòd sit primæ hominis perfidiæ, contrâ Deum, testimonium, & tegumentum, cum antea homo nudus fuerit; & tum est Generis communis; Masc. Lev. 13. 47. fam. Lev. 7. 27. Bu. Lex. בגד etiam, interdum notat quod infernitur, vel substernitur cubanti; Coc. Occurrit autem בגד vestis, Lev. 11. 32. 13. 59. 15. 17. Num. 4. 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13. 31. 20. Deut. 24. 17. 2 Sam. 2. 12. Prov. 25. 20. & in pausa, בגד idem, Ezech. 18. 7, 16. & cum י, ה, ו, ב, ג, ד, ז, ו, י, & ל præf. prout seq. וּבְגָד & vestis, Gen. 28. 20. Lev. 19. 19. וּבְגָד vestis, Lev. 6. 20. 13. 52, 56. 14. 55. וּבְגָד & vestis, Lev. 13. 47, 58. וּבְגָד Lev. 13. 47. וּבְגָד Lev. 13. 49, 51, 53, 57. & in pausa, וּבְגָד Job. 13. 28. Psal. 109. 19. וּבְגָד ficut vestis, Psal. 102. 27. Isa. 50. 9. 51. 6, 8. וּבְגָד & ficut vestis, Isa. 64. 5. & וּבְגָד vestis, Isa. 59. 6. Item, cum י, & אַff. אַff. בגדי vestis mea, Ezr. 9. 3, 5. בגדי vestis ejus, vestem ejus, vel suam, Gen. 39. 12, 13, 15, 16, 18. 2 Reg. 4. 39. 9. 13. Prov. 20. 16. 27. 13. Hag. 2. 12. cui & בּ est præf. Sic, בְּבִגְדוֹ, in veste ejus, Gen. 39. 12. In pl.m. בְּבִגְדֵי vestes, vestimenta, Lev. 6. 4. Jud. 14. 12. &c. ad Zach. 3. 5, 5. in 25. circ. l. & cum præf. י, ה, & ב, sic, בְּבִגְדֵי & vestes, Gen. 24. 53. 1 Sam. 27. 9. 2 Reg. 7. 8. Zach. 14. 14. בְּבִגְדֵי vestes, Exod. 28. 3. 29. 5. Lev. 8. 2. 21. 10. 2 Reg. 22. 14. 2 Chron. 34. 22. Zach. 3. 4. בְּבִגְדֵי cum vestibus, 1 Reg. 1. 1. & in pl.m. constr. בגדי vestes, vestimenta, Gen. 27. 15. 38. 14, 19. &c. ad Ezech. 44. 17. in 35. circ. l. cui etiam י, בּ, & וּל sunt præf. sic, וּבְגָדֵי & vestes, Exod. 29. 21, 29. Jud. 8. 26. Job. 22. 6. וּבְגָדֵי in vestibus, Ezech. 27. 20. וּבְגָדֵי & ad vestes, Exod. 35. 21. Item, aff. י, וּבְגָדֵי, & וּבְגָדֵי, prout seq. וּבְגָדֵי vestes meæ, Psal. 22. 19. Isa. 63. 3. וּבְגָדֵי vestes nostræ, Neh. 4. 17. וּבְגָדֵי vestes tuæ, 1 Reg. 22. 30. 2 Reg. 5. 8. 22. 19. 2 Chron. 18. 29. 34. 27. Job. 36. 17. Eccl. 9. 5. וּבְגָדֵי & vestes tuæ, Isa. 63. 2. וּבְגָדֵי vestes tuæ, fam. Ezech. 16. 39. 23. 26. cui & מ est præf. sic, וּבְגָדֵי de vestibus tuis, f. Ezech. 16. 16. וּבְגָדֵי vestes vestræ, Num. 31. 24. 2 Sam. 3. 31. Joel. 2. 13. & וּבְגָדֵי & vestes vestræ, Lev. 10. 6. Sic & cum יו אַff. אַff. בגדי vestes ejus, Gen. 27. 27. 37. 29. &c. ad Isa. 37. 1. in 50. circ. l. cui & וּב sunt præf. Sic, וּבְגָדֵי & vestes ejus, Exod. 29. 21. Lev. 21. 10. 2 Sam. 1. 2. Prov. 6. 27. וּבְגָדֵי vestibus suis, 2 Sam. 1. 11. 2 Reg. 2. 12. Item, cum יו, & אַff. אַff. בגדי vestis ejus, fam. 2 Reg. 11. 14. 2 Chron. 23. 13. וּבְגָדֵי vestes ipso- rum, Num. 8. 7, 21. 14. 6. 15. 38. Jer. 36. 24. 42. 14. 44. 19. Denique semel etiam occurrit in forma pl. fam. cum יו אַff. Sic, וּבְגָדֵי vestes tuæ, Ps. 45. 9. vestimenta tua, &c. בגד in revolutione; i.e. in gratiam, propter, &c. Vide in Rad. בגד. Av.]

Rad. 6. בּ m. linum; lincum; Pag. Bu. Av. Coc. singulare quoddam genus linteorum, quod solis sacerdotibus & regibus comperebat; Av. בּ singularem lini candidissimi notat speciem; cujus usus in vestibus tantum sacerdotum fuisse videtur; nam מִשְׁפָּחָה, vulgare linum, fuit in profanis usitatum; Merc. In hac significatione, בּ pro lino, non admittit affixum, nec constructionem seu regimen; Av. Sed Dagefeh in ejus

plurali, בגדי, notare videtur בגד radicem ejus posse statui; Merc. Item, in plurali בגדי, significat etiam vestes, Ex. 27. 6. ramos, Ezech. 17. 6. & 19. 14. artus seu membra, Job. 41. 3. (Item, mendaces, mendacia; sed sic, referri solet ad Rad. sequentem, viz. בָּרָה.) Bu. Lex. Atque in hisce significatis, pluraliter, usurpatur & in constr. & cum aff. Occurrit autem in omnibus hisce significatis, hoc ordine textuali, qui sequitur; i. בּ linum, lineum, Lev. 6. 3. & 16. 4. 1 Sam. 2. 18. 22. 18. 2 Sam. 6. 14. 1 Chron. 15. 27. In pausa, בּ linum, Ex. 28. 42. cum præf. הַבֵּר, Lev. 16. 32. & in pausa, הַבֵּר idem Exod. 39. 28. Lev. 16. 23. In pl.m. בגדי linea, Ezech. 9. 2. Dan. 10. 5. cum præf. בגדי linea, Ezech. 9. 3. & 11. 10. 2. 6, 7. Dan. 12. 6, 7. Deinde, ii. בגדי vestes, Exod. 27. 6. Ezech. 17. 6. cum præf. בגדי vestes, Ex. 25. 14. 15. 28. 27. 7. 30. 5. 37. 5. & 38. 6. 37. 15. 28. 40. 20. 1 Reg. 8. 8. 2 Chron. 5. 8. & בגדי vestibus, Exod. 25. 27. 30. 4. 37. 14. & 26. 38. 1. In constr. בגדי vestes, Ex. 25. 13. 27. 6. 37. 4. Job. 17. 17. & 18. 13. Item, iii. cum Aff. בגדי non solum, vestes ejus; sed &, rami, artus, membra ejus, Exod. 27. 6. 35. 12, 13, 15, 16. 39. 35. 39. Num. 4. 6, 8, 11, 14. 1 Reg. 7. 2 Chron. 5. 7. Job. 18. 13. & 41. 3. Hof. 11. 6. Item, בגדי rami ejus, Ezech. 19. 14. Denique, iv. בגדי mendacia; mendaces, Isa. 44. 25. cum præf. בגדי mendaces, Jer. 50. 36. & cum aff. בגדי mendacia tua, Job. 11. 3. & בגדי mendacia ejus, Job. 41. 4. Isa. 16. 6. Jer. 48. 30. Item, huc reducant, particulam, בּ, in, cum, pro, Job. 39. 25. Jer. 51. v. 58. Bu. Conc. est compositum ex בּ & בּ. Coc. בּ & בּ solum, &c. vid in Rad. בּ.

Rad. 7. בָּרָה significat educere mendacium e corde & cogitatione ad os; Pag. effinxit, mentitus, commentus fuit, 1 Reg. 12. 38. Unde, in part. benoni kal, בִּרְיָה, & cum aff. בִּרְיָה, pro בִּרְיָה, effingens, seu comminisceris & effingis ea, Neh. 6. 8. Hinc Rabbinii appellant בגדי, quod scribitur, בְּרִיא, mendacem, impostorem; & בגדי mendacium, falsitatem; Merc. ab hac radice deducunt No. בגדי pl. m. mendacia, mendaces, &c. Vide n. 4. præcedentis radices.

Rad. 8. בָּרָה solitarius fuit; solitarium agit; solus degit; singularis fuit, & sine socio, &c. Bu. Av. Unde in part. ben. בָּרָה solitarius; מוֹרָאֵם; Av. Græc. Solitarius existens; Isa. 14. 31. Psal. 102. 8. Hof. 8. 9. Inde, i. בָּרָה solus, solitarius; est communis generis, utriusque numeri; solus, sola; soli, solæ, &c. Pag. Sed sumitur semper adverbialiter, seorsim, solitarie, Bu. Lex. בָּרָה solitudo; concretè, & adverbialiter sumitur, per ellipsin particulæ, בּ Coc. Unde masculinis & femininis jungitur, tam per se, quàm cum בּ ab initio; ut masculinè, בָּרָה desiderat solitariè, i. e. Solitarius, Lam. 3. 28. & fam. בָּרָה desiderat solitariè, h. e. solitaria, Lam. 1. 1. & numero plurali, בָּרָה solitariè habitabunt, Jer. 49. 31. Bu. Lex. Occurrit autem locis (præter citatos) sequentibus, Lev. 13. 46. Dent. 32. 12. 33. 28. Isa. 27. 1. Jer. 15. 16. & cum prosthesi בּ, sic, בָּרָה solitariè; solus, Num. 23. 9. Psal. 4. 9. Mic. 7. 14. Item, inde, cum defectu alterius daleth, בּ, idem, solus; & cum præf. בָּרָה cum, vel in solo; per se solum, &c. utrumque jungitur, Exod. 30. 34. בָּרָה בָּרָה solus cum solo, Bu. Conc. solum, cum solo esto; i. e. unumquodque solum vel seorsim esto; ut Aben Ezra explicat

plicat; Bu.Lex. singula seorsim erunt; 70. סִפּוּר, סִפּוּרָא; Kimchi, סִפּוּרָא כָּל אֶחָד לְבָדוּ singula aromata seorsim terenda esse; monet etiam, alios, ut Onkelos, interpretari de æquali pondere; pro se quodque erit; i.e. quodque habeat suum pondus; Coc. cum prosthesi ל, adverbiascit, לָבַד, seorsim, seorsim; præter; & interdum nominaliter, solus; &c. Item, tantum, duntaxat, &c. sequente præp. מִן, sic, לָבַד מִן est, præter; ut, לָבַד מִן הַשְּׁהָרִים præter lunulas; Jud.8.26. & לָבַד מִשְׁרֵי, præter principes; 1 Reg.5.16. & לָבַד מִשְׁרָה, præter pueros, Exod.12.37. & sic, cum מ, præf. ut מִלְבָּד נְשֵׁי, præter uxores, Gen.46.26. &c. Occurrit, autem, לָבַד, in pausa, לָבַד, solus; seorsim; præter; tantum; &c. locis, ordine, sequentibus, Exod.12.37..26.9. & 36.16. Num.29.39. Deut.3.5..18.8. Jos.17.5. &c. ad Zach.12.13,14. in 30.circ. l. & cum ו cop. præf. וּלְבַד & præter, Jud.8.26. Sed sæpius, cum מ pro מ præf. sic, מִלְבָּד, præter, Gen.26.1..46.26. &c. ad Dan.11.4. in 30.circ. l. cui etiam ו cop. est præf. sic, וּמִלְבָּד & præter, Lev.23.38. Item, cum aff. sæpe occurrit; ut cum ו, aff. לָבַדִּי solus ego, Num.11.14. Deut.19.12. 1 Reg.18.22..19.10,14. Job.1.15,16,17,19..31.17. Isa.44.24..49.21..63.3. Dan.10.7. & 8. sic & cum ו aff. וְלָבַד, & in pausa, וְלָבַד solus tu, Exod.18.14. Num.11.17. 1 Sam.21.2. 1 Reg.8.39. 2 Reg.19.15,19. 2 Chron.30.6. Neh.9.6. Psal.51.7..71.16..83.19..86.10. Prov.5.17..9.12. Isa.37.16. & 20. & cum ו aff. וְלָבַד solus, Deut.29.14. Isa.5.8. Sed sæpius cum ו aff. sic, לָבַד, solus ipse, per se solum, &c. Gen.2.18..30.40. 32.15. &c. ad Job.9.8. Psal.72.18..136.4..148.13. Isa.2.11. & 17. in 40. circ. l. cui & מ est præf. sic, וּלְבַד, præter eum, Deut.4.35. Sic & cum מ, aff. וְלָבַד sola, solam, Exod.22.26. Jos.11.13. Jud.6.37,39,40. Item, cum ו, aff. וְלָבַד ipsi soli; solos ipsos; seorsim, &c. Gen.43.32..47.26. 2 Sam.10.8..1 Reg.11.29. 2 Reg.10.23. Job.15.19. Ezech.14.15,17. & cum מ, aff. וְלָבַד solæ; seorsim; Gen.21.29. ut & cum ו aff. וְלָבַד idem; seorsim, &c. Gen.21.28.

Rad. 9. בדר. In Hiphil, הִבְדִּיל separavit, distinxit; distinguit, distinctionem fecit; discrevit; elegit; selegit; Pag. Bu. Coc. &c. 70. אֲבָרָה וְאֶסְתֵּר וְאֶסְתֵּר וְאֶסְתֵּר; Coc. Av. Num.16.9. Deut.10.8. cum, ו conv. & aff. וְהִבְדִּילוּ & separabit eum, Deut.29.21. & in 3. f. cum ו conv. וְהִבְדִּיל & separabit, Exod.26.33. In 2. f. m. cum ו conv. וְהִבְדִּיל & separabis, Num.8.14. & cum aff. וְהִבְדִּיל distinxisti eos, 1 Reg.8.53. & in 1. sing. הִבְדִּיתִי separavi, Lev.20.24,25. In 3. pl. הִבְדִּילוּ discernunt; separaverunt, Ezech.22.26. & in 2. pl. m. cum ו conv. וְהִבְדִּיל & discernetis, Lev.20.25. In fut. hiph. יִבְדִּיל separabit, Lev.11.17..5.8. Deut.4.41. cum ו conv. וְיִבְדִּיל & distinxit, Gen.1.4. & 7. 1 Chron.25.1. cum aff. וְיִבְדִּיל discerneret me, Isa.56.3. & cum ו conv. & aff. וְיִבְדִּיל & separavit eos, 2 Chron.25.10. In 2. f. m. וְיִבְדִּיל separabis, Deut.19.7. & in 1. f. cum ו conv. וְיִבְדִּיל (cum defectu jod) & discrevi, Lev.20.26. cum ו, parag. וְיִבְדִּיל & disparavi, Ezr.8.2. In 3. pl. יִבְדִּילוּ separabunt, Ezech.39.14. cum ו conv. וְיִבְדִּילוּ & separarunt, Neh.13.3. In infin. hiph. הִבְדִּיל discernendo, Isa.56.3. cum præf. לְהִבְדִּיל ad distinguendum, Gen.1.14. Lev.11.47. Ezech.42.20. cum cop. וְלִהְבְּדִיל & ad

distinguendum, Gen.1.18. Lev.10.9. In part. hiph. מִבְדִּיל distinguens, Gen.1.6. in pl. m. מִבְדִּילִים separant, Isa.59.2. In Hoph. הִבְדִּיל vel הִבְדִּיל separatus est; Unde, in part. hoph. pl. f. m. cum ו demonstr. præf. הִמְבְּדִילוּ הִמְבְּדִילוּ separatz, Jos.16.9. est pro מִבְּדִלוֹת nam chirek est loco Schurek, quod scil. cum cametz chatuph in ea conjugatione permutatur; ut tradit Kimchi; Bu. Lex. est compositum ex מִבְּדִלוֹת ex forma hophal, & נִבְּדִלוֹת ex forma Niph. & Coc. In Niph. הִבְדִּיל separatus est; & in 3. pl. נִבְּדִלוּ separati fuerunt. 1 Chron.12.9. Ezr.9.1. In fut. niph. יִבְדִּיל separabitur, Ezr.10.8. cum ו conv. וְיִבְדִּיל & separatus fuit, 1 Chron.23.13. 3. pl. וְיִבְדִּילוּ & separati fuerunt, Ezr.10.16. Neh.9.2. & in imper. niph. pl. m. הִבְדִּיל separate vos, Num.16.21. cum cop. וְהִבְדִּיל & separate vos, Ezr.10.11. (à sing. הִבְדִּיל) & in part. Niph. cum ו, demonstr. הִבְּדִיל separatus, Ezr.6.21. Neh.10.29. Inde, nomina; 1. מִבְּדִלָה f. separatio; unde in pl. f. cum præf. ה, demonstr. הִמְבְּדִילוֹת civitates separationis, Jos.16.9. Ita Av. & Sim. Pag. ex Kimchi; Deinde, ii. Hinc, No. בדר m. segmentum, particula separata; Bu. Lex. particula, auris scil. auricula, Bu. Conc. Am.3.12. cartilago, particula auris, quæ in corpore est separata, vel seorsim juncta; Av. אֵזוּ בדר auricula Quatenus extra extat; אֵזוּ בדר 70. extremum auris; i.e. pars superior auris, quæ est dura, sicut inferior mollis; unde & Targum, בדר חסר חסר durum auris, i.e. quod est in aure; Kimchi verò dicit, ב Beth posse esse fervilem, ante ב quod est tenue; q.d. id quod est tenue in aure; & idem sensus est. Pag. Item, iii. Hinc etiam, No. בדר m. stannum; metalli genus; 70. אֲבָרָה וְאֶסְתֵּר Pag. Cocc. Sunt qui tradunt etymon, quod in fornace, stannum separatum, primum defluat ex argento; Merc. ex Forst. stannum, quod per ignem tanquam vilius separatur ab argento; in separatione metallorum, utuntur plumbo nigro; inde fortè appellatum est; D. Hieronymus, stannum mixta & adulterata inter se metalla per ignem diffociat. Occurrit autem, Ezech.27.12. & cum præf. וְיִבְדִּיל & stannum, Ezech.22.18. & 20. & וְיִבְדִּיל stannum, Num.31.22. & Zach.4.10. & videbunt אֲבָרָה הִבְדִּיל lapidem stanneum; & deficit hamismach (i.e. nomen in regimine) teste R.D. id est, lapidem, אֲבָרָה lapidem, inquam stanni; i.e. stanneum, h.e. perpendiculum quod ex stanno aut plumbo fit; Pag. & Merc. ac Cev. in eo. (locus autem ille penitus deest in Bu. Conc.) In pl. n. בדריל in constr. בדריל, unde cum Aff. וְאֶסְתֵּר וְאֶסְתֵּר וְאֶסְתֵּר & auferam stanna tua; eos, viz. qui splendent apud te, ut argentum, & sunt stannum, qui permiscerunt fidelibus, & faciunt, ut populus non sit purus, & sincerus, sed tanquam argentum stanno adulteratum; confer Deut.30.1,2,3. Jer.24.5,6,7. Coc. Hoc autem in loco, cametz est sub ב, ante aff. pro pathach, ob pausam.

Rad. 10. בדרל m. Bdelium; juxta quosdam, ligni vel arboris nomen; de qua Plin. l.12.c.9. & Dioscorides, l.1. Bdolchon, & corruptè Bolchon appellat; Hebraei communiter Chrysellum explicant; R. Sol. & Kimchi testibus; Bu. Lex. בדרל Gen.2.12. Num.11.7. qui Bdelium explicant, videntur tantum sonum Hebraei voluisse repræsentare; Saadjah, unionem vel margaritam intelligit; & ita multi alii; quorum sententiam confirmat Bochartus; Cocc. Bdolah, est lapis pretiosus

subalbissimi coloris, seu margarita quædam; Av. Kimchi ait quoddam putare, quod sit lapis pretiosus, qui altero nomine dicitur: יָסְפִּיד jaspis; Alii, volunt esse unionem, seu margaritam; Hieron. alludens voci Hebrææ Bdelium transtulit, quod est genus arboris nigre; secundum Plin. Unde, non videtur quadrare; quum omnes Hebræi genus dicant esse lapidis pretiosi; & ex sacris literis, habeatur, albi coloris esse: Pag. Alii tradunt colore unguis humani speciem referre; appellatur autem tam arbor ipsa, quam gummi ex ea profluens, hoc nomine; Josephus quoque scribit, speciem esse aromatis; Priscianus, l. i. bdelium inquit genus esse lapidis; quidam carbunculum transferunt; R. Sol. CrySTALLUM putat; Merc.

Rad. 11. בִּרְקָא est restaurare, & refarcire fracta, & diruta; à scrutando, & perscrutando ductum verbum; nam apud Doctores Hebræos hoc verbum scrutari significat; unde est scriptum, בִּרְקָא אַחֲרָיו וְשֵׁמֶךָ פִּסְלִי scrutari sunt post eum, & invenerunt in eo, paucillum aliquid probrosum & vituperio dignum, quod profanum & abominandum esset; Pag. Merc. Cev. בִּרְקָא inquisivit; rimatus, scrutatus est; Bu. Lex. Av. farscivit rimas, restauravit ruinas murorum; Av. Kimchi exponit, per חֲפֹשׁ, investigationem, scrutationem; Cocc. Occurrit in infin. cum præf. לְבִרְקָא ad rimandum, ad scrutandum; Bu. ad inspicendum, Cocc. ad farsciendum. Av. 2 Chron. 34. 10. Unde, Nò. בִּרְקָא m. id quod inspectionem & reparationem postulat; Cocc. rima; ruptura; labes; vitium; Bu. Cocc. locus fractus ac dirutus; Pag. ex R. D. ruptura farscienda, quasi farturam dicas, quæ scrutatione opus habet; sumitur autem collectivè; Merc. fissura, seu ruina muri farscienda; scissura seu fractura; 70. reliquerunt Bedek. Av. Occurrit, 2 Reg. 12. 6, 7, 8, 9, 13. 22. 5. cum præf. לְבִרְקָא ad labem, & 2 Reg. 12. 8. & cum aff. בִּרְקָא rimam, seu rupturam tuam; f. dirutum tuum; pro, diruta tua, &c. Pag. Ezech. 27. 9, 27.

Rad. 12. בִּרְרַח Chald. sparfit; &c. Vide in Conc. Chald.

Rad. 13. בִּרְהָא unde, בִּרְהָא, m. inanitas, res inanis; vacuum; Bu. inane, vacuitas; Av. Pag. Isa. 34. 11. & lapides בִּרְהָא, vacuitatis, i. e. vacuos; Pag. perpendicularitatis sive inanitas; Bu. Lex. quod funditioni, & exædificationi est contrarium; Cocc. cum cop. וְבִרְהָא & inanis res; Bu. Gen. 1. 2. Terra erat בִּרְהָא & inordinata, & non fundata; 70. ἀδύνατος ἢ ἀνατρεσκόμενος; Aquila, ἀνάστατος ἢ ἀνατρεσκόμενος; Symmachus, ἀδύνατος ἢ ἀνατρεσκόμενος; Theodot. ἀνὸν ἢ ἀδύνατον. Kimchi ἢ ἀδύνατος ἢ ἀνατρεσκόμενος sensus vasitatis & inanitatis; qui & ait, physicos, תְּהוֹר appellere מְלֵאכִים, materiam, formam carentem, omnis formæ capacem; & בִּרְהָא formam, quibus rebus Dei voluntate conjunctis, omnia facta sint, &c. Quid ea vocabula propriè significant, intelligi potest, ex δὲ στυψή, quod est Isa. 34. 11. קוֹ תְּהוֹר וְאֲבָנֵי קוֹ תְּהוֹר linea Tohu, & perpendicularum Bohu; linea ducitur ad distinguendum, ordinandum, ornandum, solo inædificandum; תְּהוֹר vero, notat contrarium; nim. carentiam ordinis & ornatus; τὸ ἀσσομον; perpendicularo, dirigitur extructio; contrarium est בִּרְהָא, carentia

fundationis & extructionis; confer Jer. 4. 23. Id quoque intelligitur, ex fundatione terræ, quam, scriptura dicit factam, mari egrediente ex utero; h. e. coactis in unum, crassioribus partibus, ut mare, tanquam ex spongia, in suas cavernas exsudavit, aut exiluerit, montibus ascendentibus, collibus descendantibus, & aquis fugientibus ad locum suum, Job. 38. 4, 5, 6, 8. Psal. 104. 5, 6, 7, 8. Hinc & veteres Hebræi per δὲ στυψή declararunt בִּרְהָא alterum per קוֹ יְרוֹק quod est ἀπὸ γράμμου, linea nihil signans; alterum, per אֲבָנִים מְפִלְמוֹת perpendicularum rude; ad quod non potest erigi murus; Hæc ex Coc. Targum transfert בִּרְהָא, per רָשׁוֹן vacua; 70. ἀκατασκευάστῃ, i. e. incomposita; sapientes, inquit, R. D. dixerunt, quod תְּהוֹר est res informis, apta, ad recipiendum omnem formam, quam Græci vocant ἕλν, hylem, i. e. materiam; בִּרְהָא vero est forma quæ dat esse materiæ; Pag. cui est, inquit Kimchi, robur & potentia, ut materiam similitudine quadam vestiat; Merc. ex eorum conjunctione, secundum Dei voluntatem, fuit mundi creatio; Pag. Hæc duo conjunguntur, ut in tribus citatis locis videre est; quidam inquirunt, תְּהוֹר esse materiam primam; בִּרְהָא vero ejus desiderium ad omnem formam eam movens, ut tradunt Philosophi; quod eodem penè redit; Merc.

Rad. 14. בִּרְהָא m. lapis marmoris similis; porphyrites; Pagninus; conjungitur cum שֵׁשׁ, quod marmor vertitur; Esth. 1. 6. pavimento Regio inservit; 70. σμαραγδίνης; Cocc. Porphyrites; Marmoris speciei rubens; Bu. Lex. Alabastrum; genus marmoris candidissimi, unde pavimentum marmoratum; Av. Genus lapidis duri, similis marmoris; sunt qui silicem esse putent; nonnulli, chrysellum interpretantur; Hieron. Smaragdum; quod non quadrat, ob ejus maximam pretiositatem; ego porphyritem, lapidem, arbitror significare, ex quâ pulchra fiunt pavimenta, ut est Romæ in Agnetis sacello; &c. Pag.

Rad. 15. בִּרְהָא unde in Niph. בִּרְהָא turbatus, conturbatus, perturbatus, terribus, perterritus fuit; Bu. Pag. propriè, subito terrore percussus fuit; Merc. significat consternari subito, cum amissione virium animi & corporis; quo sensu, 70. utuntur verbo καταστρέψαι; Item, significat etiam præcipientem, & ferè ratione carentem celeritatem in affectu & actu; ut solent se præcipitare, qui seipso in potestate non habent; Cocc. בִּרְהָא exterius fuit, attonitus fuit; Av. 1 Sam. 28. 21. In 3. f. f. בִּרְהָא conturbata est, Psal. 6. 4. Zeph. 1. 18. & in 1. sing. בִּרְהָא conturbatus sum, Isa. 21. 3. cum cop. וְבִרְהָא & conturbatus sum, Job. 21. 6. In 3. pl. בִּרְהָא turbati fuerunt, vel, turbabuntur, Exod. 15. 15. 2 Sam. 4. 1. Psal. 6. 3. 48. 6. Jer. 51. 32. cum וְ, conv. וְבִרְהָא & conturbabuntur, Isa. 13. 8. cum camez penult. ob pausam; sed, extra pausam, וְבִרְהָא & turbabuntur, Ezech. 26. 18. & in 1. pl. בִּרְהָא conturbamur, Psal. 90. 7. In fut. Niph. 3. f. m. cum וְ conv. וְבִרְהָא & turbatus fuit, Jud. 20. 41. In 2. f. m. בִּרְהָא perturbabis, Eccl. 8. 3. cum וְ conv. וְבִרְהָא & perturbabis, Job. 4. 5. & in 1. f. sing. בִּרְהָא perturbabor, vel perturbor; In 3. f. m. cum Nun Parag. וְבִרְהָא conturbantur, Psal. 54. 21. cum cop. וְבִרְהָא & contur-

conturbentur, Pl.6.11..83.18.& in 3.pl.f. תְּבַהֲלֶנָּה conturbabuntur, Ezech.7.27. Item in part. Niph. נִבְהַל conturbatus, Pl.30.8. & Prov.28.22. נִבְהַל לְהוֹ qui præceps ad divitias festinat; Cocc. In piel, בִּהַל exterruit subito; præcipitavit terrore; Av. terruit; turbavit; acceleravit, festinavit; præcipitavit; Bu. Coc. Unde, in fut.piel, 3.f.m. cum 1 conv. וְנִבְהַל & acceleravit, Esth.2.9.& cum aff. וְיִבְהֲלֶנָּה & perturbat te, Job.22.10. cum aff.pl.fine cop. וְיִבְהֲלֵמוּ perturbabit eos, Pl.2.5. & in 2.f.m. תְּבַהֲלֵם accelere, Eccl.5.1. 7.9. cum aff. תְּבַהֲלֵם conturbabis eos, Psal.83.16. & in 3.pl.cum aff. & kibbutz pro Schurek, Dan.11.44. וְיִבְהֲלֵנוּ conturbabunt eum,&c. In infin.piel; cum præf.& aff. לְבַהֲלֵנִי ad accelerandum me, 2 Chron.35.21.& sic וְלְבַהֲלֵם & ad turbandum eos, 2 Chron.32.18.& in part.piel.pl.m.cum cop. וּמִבְהִילִים & turbantes, vel & turbabant; (à sing. m. מְבַהֵל turbans) Ezr.4.4. quo loco tamen, scribitur מִבְּהִילִים literis ל, ה, & ה, transpositis. Item, in pual part. fmg.fam.in. מְבַהֵלִת (à masc. מְבַהֵל & à præf.pual, בִּהַל)

accelerata, festinata, Prov.20.21. & in pl.m. מְבַהֵלִים accelerati, Esth.8.14. Sic & in Hiphal; בִּהֲלֵהוּ fecit terre- re; præcipitavit; perturbavit; acceleravit,&c. cum aff. בִּהֲלֵהוּ perturbat me, Job.23.16. & in fut. hiph. 3.pl. cum 1 conv. & jod mediano abjecto, sic, וְנִבְהִילוּ (pro -הִילוּ) & accelerarunt, Esth.6.14. & cum aff. & pro 1 sic, וְנִבְהִילוּ (pro -הִילוּ) & deturbaverunt eum. 2 Chron.26.20. Indè, No. בִּהֲלֵהוּ, f. festinatio, præcipientia; conturbatio, confternatio, terror. Lev.26.16. cum præf. בִּהֲלֵהוּ in terrore, Pl.78.33. לְבַהֲלֵהוּ ad conturbationem, Isa.68.23. & in pl.f. וְיִבְהֲלֵנוּ (cum cop.) & terrores, Jer.15.8. Item, per metathesin, בִּלְהָה, ter- ror, in pl. בִּלְהָוִים & in Constr. בִּלְהָוִים terro- res, &c. Vide sub Rad. בִּלְהָה. Item, Chald. pael, בִּהַל, terruit; & in Ithpaal. אֲתִבְהֵל, contur- batus fuit; ut & Nomina, בְּהִילוּ f. celeritas; & בִּהֲלֵהוּ idem, &c. Videantur in Conc. Chald.

Rad.16. בָּהֵם. Unde No. בִּהֵמָה comm. brutum; be- stia, pecus, jumentum; Cocc. Bu. Animal brutum; ge- nerale nomen, quod, sub quocunque genere venit, u- trumque comprehendit sexum; Pag. Notat, in utroq; numero, tum universè, & collectivè, tum particularitèr, animantes quadrupedes; rationis expertes; 70. מִבְּהֵמָה, complectitur aliquando feras, aliquando ab iis dis- tinguitur; viz. quando hæ per בָּהֵם significantur; 70. מִבְּהֵמָה. Cocc. בִּהֵמָה est bestia terrestris, five domestica, aut cicurata; five fera & agrestis, rectè pedibus gra- diens; quadrupedem dicere potes; nec aves, aut rep- tilia complectitur; ita generale est, cum absolutè poni- tur, non adjuncto nomine בָּהֵם, quod feram peculia- ritèr significat; aut, cum, postulante sententia, non ar- ctatur ad significandam bestiam domesticam, homini inservientem, jumentum appellamus; est etiam ubi pe- cudem possis vertere; in בָּהֵם verò latius patet, ubi gene- ralitèr sumitur; nam complectitur omne animal מִבְּהֵמָה, cujuscunque sit generis aut elementi; est etiam ubi בִּהֵמָה pecora significat; Merc. Occurrit autem בִּהֵמָה bestia, pecus, jumentum, &c. Gen.24.6, 7. 7.23. &c. ad Joel.1.18. (40. circ.l.) cum cop. וְיִבְהֲלֵנָּה & bestia, &c. Lev.27.28. 2 Chron.32.38. Pl.26.7. &c. ad Zach.2.8. (circ.20.l.) Sic cum aliis præf. בִּהֵמָה bestia, pecus, &c.

Gen.1.25. 2.20. 3.14. &c. ad Zach.14.15. (50. circ.l.) & cum cop. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumentum, Ex.9.19. Deut.20.14. Jos.11.14. Jonah.3.7. & 8. מִבְּהֵמָה à jumentis, 1 Reg.18.5. sic & בִּבְהֵמָה in, vel, cum jumento, Lev.7.21. 20.15. 27.10. & 26. בִּבְהֵמָה in pecudibus, Gen.9.10. Lev.11.3. 20.25. 27.27. Deut.14.6. Prov.30.30. וְיִבְהֲלֵנָּה & in pecudes, Gen.1.26. 7.21. 8.17. Exod.8.13. & 14. 9.10. 13.2. Num.3.11. & 26. Ezr.1.4. & 6. בִּבְהֵמָה ut jumentum, Job.18.3. Isa.63.14. בִּבְהֵמָה ju- mento, Neh.2.14. Pl.104.14. & לְבִהֵמָה, idem, Pl.147. 9. וְלִבְהֵמָה aut bestia, Lev.7.26. 2 Reg.3.9. Isa.46.1. In constr. בִּהֵמָה jumentum, Num.3.21. & 45. Isa.18.6. Jer.15.3. בִּבְהֵמָה in jumentis, Num.3.41. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumentis, Deut.28.26. 1 Sam.17.44. Isa.18.6. Jer.7.33. 16.4. 19.7. 34.20. cum aff. בִּהֵמָה jumenta nostra, Num.32.26. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumenta nostra, Neh.10. 37. וְיִבְהֲלֵנָּה & in jumenta nostra, Neh.9.37. לְבִהֵמָה pro jumentis nostris, Jos.21.2. Sic, בִּהֵמָה & in pausa, בִּהֵמָה jumentum tuum, Lev.19.19. Deut.5. 14. 28.11. & 51. 30.9. וְיִבְהֲלֵנָּה aut jumentum tuum, Exod.20.10. וְיִבְהֲלֵנָּה & in jumentis tuis, Deut.7.14. לְבִהֵמָה pro jumentis tuis, Deut.11.15. & Lev.25.7. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumento tuo, &c. Sic & בִּהֵמָה, jumen- ta vestra, Lev.26.22. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumenta vestra, 2 Reg.3.16. Item, בִּהֵמָה jumentum ejus, Gen.36.6. Prov.12.10. בִּהֵמָה jumentum ejus, fam. Deut.13.15. Ezech. 22.13. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumentum ejus; f. Jos.8.2. Denique, בִּהֵמָה jumenta ipsorum, Gen.34.23. Num.3.65. וְיִבְהֲלֵנָּה & jumenta ipsorum, Pl.107.35. לְבִהֵמָה pro jumentis ipsorum, Num.35.3. In pl.f. בִּהֵמָה bestia, ju- menta, &c. Deut.32.24. Job.12.7. 40.15. Pl.50.10. 73. 22. Jer.12.4. Hab.2.17. In constr. בִּהֵמָה bestia, &c. Pl.8.8. Isa.30.6. Joel.1.20. 3.22. cum præf. מוֹת בִּהֵמָה si- cut jumenta, Pl.49.13. & 21. בִּהֵמָה inter bestias, Mic. 8.7. & מִבְּהֵמָה præ bestias, Job.35.11. Notandum au- tem, quod licet בִּהֵמָה sit forma pl.f. tamen, interdum, numero sing. & genere masc. Sic dicitur, behemoth, i.e. Elephas; bestia scilicet magna, multis aliis par; jumentum multorum instar; Vide Job.40.15. & seq. & ita videtur etiam sumi, Pl.50.10. behemoth in montibus boum. E- odem modo, בִּהֵמָה dicitur pro summa sapientia; Prov.1.20. 9.1. Jurisconsulti docent, Elephantis ac camelos quasi mistos esse, quia & jumentorum operam præstant, & natura eorum fera est; quanquam autem, quæ Jobus de Behemoth scribit, satis elephantum qua- dent; sunt tamen docti qui nolint esse elephantum, & hippopotamum esse contendunt; videre licet, eà de re, Hierozoicon doctissimi Bocharti. Coc.

Rad.17. בָּהֵן. Undè, No. בִּהֵן m. pollex; maximus digitorum, in manibus, & pedibus; Av. Exod.29.20. Lev.8.23, 24. & c. 14.14, 25, 28. 70. אֶפְסוֹ. Av. Coc. In pl. formà fam. בְּהוֹנוֹת vel בְּהוֹנוֹת pollices, Jud.1.6, 6. est ex forma בָּהֵן, ut לְשׁוֹנוֹת à לָשׁוֹן; Bu. Lex.

Rad.18. בָּהֵק. Undè, No. בִּהֵק m. pustula lucida, aut vitiligo; Bu. Lex. lentigo, macula alba; Pag. pustula lucida, Lev.13.39. à splendore dicitur; nam Chald. אֲבֵהֵק respondet נִבְהֵה minùs splendet quam בְּהֵרָה, ait Kimchi; non intelligo 70. אֲבֵהֵק; Coc.

Rad.19. בָּהֵר. Unde No. בִּהֵר m. splendidus, nitidus; candidus; Bu. Coc. micans clare, & perspicue extans; Merc. Job.37.21. de claritate solis; 70. מִלְּאֻכְּהֵם; Coc.

Coc. Atque indè, No. בְּהֵרָת f. macula in cute alba, splendida, instar nivis; 70. *αὐγαστα, μαλαγαστα, αὐγαστον*; Coc. est genus plagæ candidæ, splendentis ut nix; Pag. quasi candorem dicas, aut emicantiam; significat summum candorem, qualis est nivis, quo major esse non potest; hæc autem plagarum genera, quo modo à Lepra secernantur, docetur, Lev. 13. Merc. Occurrit autem בְּהֵרָת, papula alba, Bu. Lev. 13. 2, 4, 19, 24, & 28. cum præf. בְּהֵרָת papula, Lev. 13. 23. & 28. & de בְּהֵרָת in papula, Lev. 13. 25. & 26. בְּהֵרָת & de papula, Lev. 14. 56. In pl. f. בְּהֵרָת papulæ, Lev. 13. 38, 39. est quasi à sing. בְּהֵרָה, formæ, בְּקֶשֶׁה dagefch per fægol, ut aliàs, compenſato; Bu. Lex.

Rad. 20. בוא, venire; *ἔρχομαι*; & sic ei opponitur רור ורור בוא, ut Eccl. 1. 4. ארס abit, & aras venit; & v. 15. ערום ושוב ללכת, nudus rursus abibit, quemadmodum venit; Item, ponitur, & pro intrare, ingredi; cui oppositum יצא exire; Cocc. בוא, venit; advenit, pervenit; intra- vit, introivit; ingressus est, congressus est; quod vere- cundè, de congressu maritali dicitur; Item, ivit, abi- vit, nempe, aliquo; occubuit, de sole; quod terram & oceanum subire videatur, Gen. 28. 11. (tunc enim Sol do- mum venit, quum occidit, & revertitur ad thalamum suum, unde est egressus; Av.) quomodo & exire vel prodire dicitur, cum oritur, Gen. 19. 23. Bu. Lex. בוא est ingredi; venire; occumbere; & rem habere, i.e. coire; (sic, honoris gratia, utitur hoc verbo scriptura; Pag.) sequente scil. בא, quod Latine, est inire; & femel, על super, Gen. 19. quod virginum pudori aptius videbatur; quanquam aliàs, בא על confundi videas; Merc. Adire ad mulierem, vel accedere ad eam, *συνεω*; dicitur de congressu, Gen. 6. 4. 19. 31. Psal. 5. 12. Jud. 15. 1. & c. Coc. Occurrit autem hoc verbum frequenter ad- modum in textu; & sic, in eo, declinatur; præf. kal, בא, venit, ingressus est, & c. Gen. 6. 13. 7. 13. 14. 5. 19. 23. 24. 1. 27. 30. 35. 28. 11. 37. 23. 39. 14. 17. 43. 23. & c. ad Pf. 96. 13. 98. 9. & c. ad Mal. 3. 1. (180. circ. l.) & cum ו, cop. vel conv. ובא, & venit; vel & venit, Lev. 13. 16. 14. 35. 44. 15. 14. 16. 23. 22. 7. 25. 25. & c. ad Zach. 14. 5. (60. circ. l.) Item, cum ש, præf. שבא quod venit, Eccl. 5. 15. 11. 8. cui etiam כ, est præf. sic, כשבא sicut venit, Eccl. 5. 14. In 3. f. באה, venit, fam. occu- buit, Gen. 15. 17. 29. 9. 42. 21. & c. ad Zach. 14. 18. (20. circ. l.) cum ו cop. vel conv. ובאה & venit; fam. & oc- cubuit, Jer. 51. 33. Ezech. 30. 4. Mic. 3. 6. 4. 8. Zach. 5. 4. & cum Aff. fæminino ה, verso in ת, sic) באתני even- nit nobis; Psal. 44. 18. In 2. f. m. באתני venisti, Jos. 13. 1. Jud. 11. 12. 1 Sam. 13. 11. 1 Reg. 13. 14. 17. 18. 2 Reg. 19. 28. Prov. 6. 3. Isa. 37. 29. & cum ה parag. באתה ve- nisti, congressus es, 2 Sam. 3. 7. & cum ו cop. ובאת & ve- nies, ingredieris, Gen. 6. 18. Ex. 3. 18. & c. ad Zach. 6. 10. (25. circ. l.) & cum ו interrog. באתני num venisti, Job. 38. 16. & 22. sic, in 2. f. f. באתני venisti, venis, fam. Gen. 16. 8. Ruth. 2. 12. cum ו, cop. ובאת vel ובאת & venisti, Ruth. 3. 4. 2 Sam. 14. 3. 1 Reg. 14. 3. 2 Reg. 4. 4. Mic. 4. 10. In 1. f. f. באתני veni, Exod. 5. 23. Num. 22. 38. & c. ad Dan. 10. 20. (25. circ. l.) cum ו cop. ובאתני & veni, 1 Reg. 17. 12. 18. 12. Dan. 10. 14. Et in 3. pl. באו venerunt, Gen. 7. 9. & 16. 19. 5. & 8. 34. 7. 27. & c. ad Zach. 6. 10. (110. circ. l.) & in alia forma cum cholem,

באו, (à sing. בא) veniant; ingrediantur; præf. vice fut. Kimchi in Pag. Jer. 27. 18. & cum ו, ob pausam, ובאו postquam venerunt, i.e. decesserunt, Eccl. 8. 10. ut & cum ו conv. ובאו & venietis, ingredientur, Exod. 7. 28. & Num. 5. 22, 24, 27. & c. ad Zach. 14. 21. (30. circ. l.) In 2. pl. m. באתם venistis, Gen. 26. 27. 42. 7. 8. 12. Deut. 1. 20. 12. 9. Jud. 11. 7. 1 Chron. 12. 17. Ezech. 36. 22. cum ו conv. ובאתם & venietis, ingrediemini, Gen. 45. 18. Deut. 4. 1. 8. 1. & 11. 8. Jos. 23. 12. 1 Sam. 16. 8. 25. 5. Jer. 7. 10. 42. 15. Item, in 1. pl. באנו venimus, Gen. 32. 6. 43. 21. 47. 4. Num. 13. 27. Jos. 9. 6. 2 Reg. 7. 10. 2 Chron. 14. 10. Pf. 66. 12. pro quo semel occurrit, cum defectu בא, 1 idem; venimus, 1 Sam. 25. 8. ubi Mafores hæc no- tant, novies in hoc verbo בא, deficere; & loca enume- rant, Jer. 39. 16. Bu. Lex. & cum ו, conv. ובאנו & ag- grediamur, vel, & veniemus, 2 Sam. 17. 12. In fut. kal, ובאו vel ובאו, veniet, adveniet; veniat, & c. Gen. 32. 8, 11. 49. 10. Exod. 18. 15. & 23. 21. 3. 22. 8. 29. 30. & c. ad Zach. 9. 9. (170. circ. l.) & cum ו cop. ובאו vel ובאו & veniet, 1 Sam. 4. 3. Job. 21. 17. Pf. 24. 7. 9. Isa. 26. 2. 41. 25. Jer. 48. 8. Dan. 11. 7. & 15. Hof. 7. 3. & cum ו conv. ובאו vel ובאו Gen. 7. 13. 18. 14. 13. 17. 4. 20. 3. 23. 2. & c. ad Dan. 8. 17. (280. circ. l.) & cum præf. ש, Sic, ובאו ש qui veniet, Eccl. 2. 12. Item, cum aff. ובאונו obveniet nobis, Isa. 28. 15. & ובאונו eveniet ei, Prov. 28. 22. Job. 15. 21. Sic in 3. sing. fam. תבוא, vel, תבוא ve- niet, fam. Gen. 41. 50. 49. 9. Exod. 1. 19. Lev. 12. 4. Deut. 24. 15. & c. ad Mic. 3. 11. (50. circ. l.) & cum ה parag. præ- ter morem, & ו cop. ותבואה & adveniat, Isa. 5. 19. (qui locus deest in Bu. Conc.) Atque ab hæc voce, deformat- & illa, Deut. 33. 16. תבואתה veniat ad caput Jo- seph; Ità ut superveniente altera Paragoge, five altera ה Parag. prior in ת, Tau transferit; quod eodem modo prorsus redundat, quo in voce ופאתה, de qua in פלג, juxta Kimchi, ad auxesin plurimum valet; nam perinde est, ac si dixisset, Benedictio veniat, & veniat ad copiam, seu multipliciter; i.e. quævis benedictio veniat, & c. Merc. Item, ה interrog. præf. התבואה an eveniat, 2 Sam. 24. 13. & cum ו cop. ובאוה & superveniat, Isa. 47. 11. & cum ו conv. ותבואה vel ותבואה & veni; & advenit, f. & c. Gen. 8. 11. 19. 33. Jud. 4. 21. 9. 57. 13. 7. 19. 14. & 26. & c. ad Jon. 2. 8. (50. circ. l.) Item, cum aff. ותבואתי veniat ad me, Pf. 37. 12. & ותבואתי invadat te, Ezech. 32. 11. Sed, Job. 22. 21. ותבואתך obveniet tibi; est pro ותבואתך ex ותבואה (vide supra) cum ה paragogico; Cocc. hic scil. verso in ת, ante aff. Et est pro ותבואה vel ותבואה veniet tibi, & c. Sic & ותבואתי invadat eum; eveniet ei, Job. 20. 22. Prov. 10. 24. 11. 27. & ותבואתי eveniat ei, Pf. 38. 8. & cum ו conv. ותבואתי & obveniat ei, Pf. 109. 16. Item, in 2. f. m. תבוא, vel, תבוא venies, venis, Gen. 15. 15. 24. 41. 27. 33. 30. 16. & 33. 38. 16. & c. ad Jon. 1. 8. (50. circ. l.) cum ו conv. ותבואה & pervenisti, Ezech. 22. & in 2. f. f. ותבואתי venito; f. Ruth. 3. 17. Cant. 4. 8. cum ו conv. ותבואתי & pervenies, Ezech. 16. 7. Sed 1 Sam. 25. 34. ותבואתי & venisses, fam. est compositum ex duobus signis fæmininis diverforum temporum; fu- turum enim simplex, esset תבואתי; siquidem hic scribi- tur, & תבואתי; præteritum autem, solum esset תבאתי; le- gitur enim, ותבאתי; atque hæc ità congeruntur; & congruunt, ob mulieris nimiam veniendi sollicitudinem; Merc. vel est pro ותבואתי Thau signo fæminino in 2. præf.

præf. ff. inserto, ad auxesin, ante jod, signo fam. in fut. 2. ff. &c. In 1. f. בואו vel בואו, veniam, Gen. 33. 14. 38. 16. Exod. 20. 24. 1 Sam. 29. 9. &c. ad Mal. 3. 24. (25. circ. l.) cum 1 cop. וּבְאוּ וְנִימָא, 2 Sam. 17. 2. Isa. 37. 24. & cum 1 conv. וּבְאוּ וְנִימָא vel וּבְאוּ וְנִימָא, Gen. 24. 42. Neh. 2. 9. 11. 15. 13. 7. Ezech. 3. 15. 8. 10. 16. 8. cum 1, parag. וּבְאוּ וְנִימָא veniam, Jud. 15. 1. cum cop. וּבְאוּ וְנִימָא veniam, Gen. 29. 21. 2 Reg. 19. 23. 2 Chron. 1. 10. Psal. 43. 4. Item, in 3. pl. m. וּבְאוּ vel, וּבְאוּ venient, Gen. 6. 20. Ex. 35. 10. Num. 4. 15. 19. 20. 8. 15. 27. 21. 32. 6. &c. ad Zach. 8. 20. (50. circ. l.) cum nun parag. וּבְאוּ venient, Psal. 95. 11. & cum 1 conv. וּבְאוּ וְנִימָא & venerunt, Gen. 7. 15. 11. 31. 12. 5. 14. 7. 19. 1. 3. 22. 9. 26. 32. 34. 25. &c. ad Zach. 2. 4. (200. circ. l.) & cum 1 cop. וּבְאוּ & venient, Exod. 14. 16. 17. Deut. 10. 11. Jos. 18. 4. Isa. 13. 2. Jer. 3. 18. Ezech. 33. 31. & cum Aff. וּבְאוּ obveniant mihi, Psal. 119. 77. & cum cop. וּבְאוּ & obvenierint mihi, Psal. 119. 41. & in 3. pl. f. וּבְאוּ venerint, evenerint, 1 Sam. 10. 7. 1 Reg. 3. 16. 2 Chron. 9. 21. Isa. 44. 7. & absque ה, sic, וּבְאוּ venirent, Gen. 30. 38. cum 1 cop. וּבְאוּ & evenient, Isa. 47. 9. Jer. 9. 16. & cum 1 conv. וּבְאוּ & pervenerunt, fam. Gen. 41. 21. Exod. 2. 16. & 18. Esth. 4. 4. Isa. 48. 3. Item cum jod mediano, וּבְאוּ intrant, Psal. 45. 16. cum 1 cop. וּבְאוּ ut adveniant, Jer. 9. 17. Item, in 2. pl. m. וּבְאוּ venietis, veneritis, Exod. 12. 25. Lev. 14. 34. &c. ad Am. 5. 8. (20. circ. l.) cum 1 conv. וּבְאוּ & pervenistis, Deut. 29. 7. Jos. 24. 6. 11. Jer. 2. 7. Sic in 1. pl. וּבְאוּ veniemus, Gen. 20. 13. 37. 10. Deut. 1. 22. 2 Reg. 7. 4. & 12. Neh. 4. 5. Job. 9. 32. Jer. 2. 31. 42. 14. cum 1 cop. וּבְאוּ & veniemus, Jer. 8. 14. 35. 11. cum 1 conv. וּבְאוּ & venimus, Deut. 1. 19. 1 Sam. 10. 14. Ezr. 8. 32. & cum 1 parag. וּבְאוּ veniemus, Psal. 132. 7. וּבְאוּ & veniemus, seu, veniamus, 2 Reg. 7. 9. Jer. 4. 5. Item, in infin. kal, בוא venire, veniendo, Gen. 39. 16. 43. 25. &c. ad Mal. 3. 23. in 40. circ. l. & cum 1 interrog. præf. בוא num veniendo, Gen. 37. 10. ut & cum 1 cop. (pro 1, ante vocem monosyllabicam) וּבוא & venire, & ingredi; Bu. Conc. 1 Reg. 3. 7. 22. 30. 2 Chron. 18. 29. quibus duobus ultimis locis, potest exponi in imper. & ingredere, &c. Sic & cum 1 præf. בוא vel בואו in veniendo, Gen. 42. 15. Num. 33. 40. Deut. 31. 11. 1 Sam. 30. 1. 2 Sam. 4. 4. 2 Reg. 5. 18. 12. 10. Psal. 51. 2. 52. 2. 54. 2. Prov. 1. 26. 27. 18. 3. Jer. 22. 23. 28. 9. & cum 1, parag. in fine בואו in intrando, 1 Reg. 14. 12. ut & cum 1 cop. præf. וּבוא vel וּבואו, & in veniendo, Exod. 34. 34. Num. 7. 89. Ezech. 46. 8. 9. Sic & cum 1 præf. בוא juxta venire, Gen. 12. 14. Exod. 33. 9. Deut. 16. 6. 24. 13. 1 Sam. 4. 8. 5. 10. 2 Sam. 17. 27. 22. 36. 2 Reg. 5. 6. 6. 32. 10. 27. cui & 1 cop. est præf. Sic, וּבוא vel וּבואו & juxta venire. Deut. 23. 12. Jos. 3. 15. 8. 29. Sed sapius, cum 1 (pro 1, ob pausam) præf. לבוא vel לבואו, ad veniendum, venire, Gen. 12. 11. 15. 13. 19. 31. 31. 18. 35. 16. &c. ad Jon. 1. 3. 3. 4. in 90. circ. l. Item, cum 1 (extra pausam) præf. לבוא vel לבואו venire, Num. 13. 21. 34. 8. Jos. 13. 5. Jud. 3. 3. 1 Chron. 5. 9. 13. 5. Ezech. 47. 15. 20. 48. 1. Sic & cum 1 præf. וּלבוא & venire, ingrediti, Deut. 31. 2. Jos. 14. 11. 1 Reg. 13. 16. 2 Chron. 33. 14. & cum 1 præf. מלבוא à veniendo, 1 Reg. 8. 45. 2 Reg. 14. 25. Am. 6. 14. cui & 1 est præf. Sic, וּלבואו & à veniendo, 2 Chron. 6. 8. Item, cum 1 præf. מלבוא vel מלבואו in veniendo, Gen. 24. 62. 1 Sam. 25. 26. 2 Reg. 23. 11. Isa.

23. 1. 24. 10. Sic etiam cum aff. sapè occurrit; ut cum 1 aff. בוא venire me, Gen. 48. 5. Jud. 6. 18. 1 Sam. 10. 8. 1 Reg. 22. 27. 2 Reg. 18. 32. 36. 17. cui & 1 & 1 sunt præf. sic, בואו in venire me, Gen. 48. 7. Ezech. 43. 3. בואו juxta venire me, Gen. 44. 30. & cum 1 aff. בואו venire, vel veniendo nos, Exod. 10. 26. ut & cum 1, & 1 aff. בואו vel, בואו, venire te, vel venire tuum, Gen. 19. 22. Jud. 6. 4. 11. 33. 1 Sam. 15. 7. 16. 4. 17. 52. 27. 8. 29. 6. 2 Sam. 5. 24. 15. 20. 1 Reg. 2. 13. Isa. 14. 9. cui & 1 cop. est præf. Sic, וּבואו & venire te, vel tuum, 1 Sam. 29. 6. 2 Reg. 19. 27. & וּבואו & venire tuum, Psal. 121. 8. Isa. 37. 28. Item, cum 1 & 1 præf. sic, בואו in venire te, vel in veniendo te, Deut. 28. 6. 19. vel, בואו idem, 2 Sam. 3. 13. בואו juxta venire te, 1 Sam. 10. 5. Jer. 31. 61. Item, cum 1, pro 1, aff. בואו, venire te, Gen. 10. 19, 30. & 13. 10. 25. 18. 1 Reg. 18. 46. Sic & cum 1, aff. בואו venire vos, Deut. 1. 31. 9. 7. cui & 1 & 1 sunt præf. בואו in venire vos, vel, in veniendis vobis, Lev. 10. 9. Num. 15. 18. Jer. 42. 18. בואו juxta venire vos, Jos. 3. 8. Jud. 18. 10. 1 Sam. 9. 13. Sic & cum 1 aff. בואו, venire cum, Exod. 33. 8. 34. 35. 1 Sam. 9. 13. 16. 11. 19. 23. 2 Sam. 5. 13. Ezech. 44. 27. Mal. 3. 2. & cum 1 præf. בואו in venire cum, Gen. 33. 18. 35. 9. &c. in 20. circ. l. cui & 1 est præf. sic, וּבואו & in veniendo cum, 2 Reg. 11. 8. 2 Chron. 22. 7. Dan. 8. 17. Item, cum 1, aff. & 1 præf. בואו, vel בואו in veniendo eam, i. e. quum illa veniret, &c. Jos. 15. 18. Jud. 1. 14. cui & 1 cop. est præf. Sic, וּבואו & in veniendo eam, &c. Esth. 9. 25. Ezech. 33. 34. & cum 1 præf. בואו juxta venire eam, 1 Reg. 14. 5. Item, cum 1, aff. בואו, venire eos, Gen. 24. 5. Exod. 16. 35. Num. 10. 21. cui & 1, & 1 sunt præf. sic, בואו vel, בואו, in veniendo eos; i. e. cum illi venirent, Exod. 28. 43. 30. 20. 40. 32. 1 Sam. 16. 6. 18. 6. 2 Chron. 20. 10. Ezr. 2. 68. Ezech. 42. 14. 44. 17. 21. 46. 10. בואו juxta venire eos, 2 Reg. 6. 20. Jer. 41. 7. & בואו ad venire eos, Jud. 20. 10. Ezech. 3. 8. Item, cum 1, aff. & 1 præf. בואו in veniendo eas, i. e. cum illæ venirent, Gen. 30. 38. Ezech. 42. 12. & 1 parag. addito, cum 1, aff. בואו venire eas, Ruth. 1. 19. Jer. 8. 7. cui & 1 est præf. Sic, בואו juxta venire eas, Ruth. 1. 19. Sic & in imper. sing. m. בוא, veni, ingredere, Gen. 7. 1. 16. 2. 24. 31. 30. 3. &c. ad Ezech. 10. 2. in 25. circ. l. & cum 1 parag. בוא, idem, veni, &c. 1 Reg. 13. 6. ut &, cum 1 cop. præf. בואו & veni, 1 Sam. 20. 21. Item, in imper. sing. fam. בוא vel, בוא, veni, fam. 2 Sam. 13. 11. 1 Reg. 14. 6. 17. 13. Ezech. 37. 9. Nah. 3. 14. & cum 1 cop. præf. וּבוא & veni, Gen. 19. 34. 1 Reg. 1. 13. Cant. 4. 16. Isa. 47. 5. Item, in imper. kal. pl. m. בואו venite, Gen. 45. 16. Num. 21. 28. &c. ad Am. 4. 4. in 20. circ. l. & cum 1 cop. וּבוא & venite, Gen. 45. 18. Deut. 1. 7. 2 Reg. 10. 6. 1 Chron. 16. 29. Job. 17. 11. Psal. 96. 8. Jer. 49. 14. & in pausa, וּבוא, Isa. 45. 20. Ezech. 39. 17. Joel. 4. 11. Item, in part. benoni kal. frequens occurrit; ut in sing. m. ben. kal, בוא, veniens, qui venit, Gen. 33. 1. 37. 19. 30. 38. 9. 48. 2. Exod. 3. 13. &c. ad Zach. 2. 14. in 70. circ. l. & cum 1 cop. וּבוא & veniens, vel, & venit, veniebat, &c. 1 Sam. 18. 16. 1 Reg. 15. 17. 2 Chron. 16. 1. ut & cum 1 demonstr. præf. בוא veniens; qui, quod venit; venio, &c. Gen. 32. 13. Num. 4. 23. &c. ad Mal. 3. 19. in 30. circ. l. cui & 1 est præf. sic, וּבוא & qui venit, Lev. 14. 46. 2 Reg. 11. 8. 15. 2 Chron. 23. 7. 14. Ezech. 46. 9. ut & cum 1 præf. וּבוא & venienti, 2 Chron. 15. 5. Zach. 8. 10. In pl. m. בואו venientes,

venientes, qui veniunt, Gen. 18. 11. 24. 63. &c. ad Zach. 2. 4. in 40. circ. l. & cum וְבָאִים & venientes, Neh. 10. 30. 13. 22. ut & cum וְ dem. praf. וְבָאִים venientes; qui veniunt, Gen. 42. 5. 46. 8. Exod. 1. 1. &c. ad Zach. 14. 16. in 40. circ. l. cui & est praf. fic. וְבָאִים & venientes, & qui veniunt, Gen. 6. 16. Neh. 5. 17. & cum וְ praf. וְבָאִים, venientibus, euntibus, Prov. 23. 30. In pl. m. Confr. בָּאִי, venientes, qui veniunt, Gen. 23. 10. & 18. 2 Reg. 11. 5. 9. 2 Chron. 23. 4. 8. Lam. 1. 4. & cum וְ Aff. בָּאִי, Prov. 2. 19. venientes, seu ingredients ad eam; Item, in fing. feni. ben. kal, בָּאִי veniens, f. quæ venit, veniebat, &c. Gen. 29. 6. 37. 25. 1 Sam. 6. 14. &c. ad Jon. 1. 3. in 30. circ. l. cui & dem. est praf. fic. וְבָאִי, veniens, f. quæ venit, &c. Gen. 18. 21. 46. 26. 27. Ruth. 4. 11. 1 Chron. 27. 1. Job. 2. 11. & in pl. f. am. בָּאִי venientes; quæ veniunt, Gen. 41. 29. Neh. 6. 16. Ifa. 27. 11. Ezech. 16. 16. cui & cop. & sunt praf. fic. וְבָאִי & venientes, f. am. Ezech. 41. 6. & וְבָאִי, venientes, f. ventura, futura, &c. Gen. 41. 35. Ifa. 41. 22. In Hiphil, וְבָאִי venire fecit; adduxit; introduxit, intulit; attulit, obtulit, &c. Gen. 4. 4. 39. 14. 45. 7. Jud. 12. 9. &c. 20. circ. l. cum וְ cop. וְבָאִי & adduxit; & obtulit, Lev. 4. 4. 5. &c. in 20. circ. l. & cum וְ, וְ, & וְ, ut seq. וְבָאִי introduxit me, Deut. 9. 4. Cant. 1. 4. 2. 4. Ezech. 40. 2. וְבָאִי adduxit te, Jud. 18. 3. cui & וְ, (cum fagol, pro fcheva, obsequens cateph fagol) cop. est praf. fic. וְבָאִי & adduxit te, Exod. 23. 23. Deut. 30. 5. וְבָאִי adduxit eum, Lev. 17. 4. Psal. 78. 71. & וְבָאִי & afferet illud, Lev. 2. 2. 5. 12. Sic, in 3. fing. f. am. praf. hiph. וְבָאִי attulit, f. 2 Chron. 9. 12. 1 Sam. 25. 35. Esth. 5. 12. cui & וְ conv. est praf. וְבָאִי & afferet, Lev. 15. 29. fic, in 2. fing. m. praf. hiph. וְבָאִי adduxisti, Gen. 20. 9. 39. 17. Exod. 32. 21. 1 Sam. 20. 8. Ifa. 43. 23. Lam. 1. 21. & cum וְ cop. vel conv. praf. וְבָאִי & adduxisti, vel & adduxeris, Gen. 26. 10. 27. 10. &c. 12. l. Item, in alia forma cum cholem penult. וְבָאִי, vel וְבָאִי adduxisti, &c. unde, cum וְ Aff. וְבָאִי deduxisti me, 2 Sam. 7. 18. 1 Chron. 17. 16. & cum וְ, aff. וְבָאִי introduxisti nos, Num. 16. 14. & in altera forma, cum tzere, ante וְ, fic, וְבָאִי induxisti nos, Psal. 66. 11. ut & cum וְ conv. & וְ, Aff. fic, וְבָאִי adduces, vel, adducito eum, 2 Sam. 14. 10. ut & cum וְ conv. & וְ, Aff. וְבָאִי & introduxeris eum, Deut. 21. 12. sicut etiam, cum וְ conv. & וְ, Aff. in altera forma, cum cholem, penult. וְבָאִי & adduces eos, Jer. 35. 2. & in 1. fing. praf. hiph. וְבָאִי adduxi, Gen. 31. 39. Deut. 26. 10. Jer. 15. 8. 32. 44. 2. 49. 8. Ezech. 14. 21. & cum וְ cop. vel conv. וְבָאִי & adducam, vel, & adduxi, Gen. 27. 12. Exod. 6. 8. &c. ad Zach. 13. 9. in 20. circ. l. & semel, cum וְ, jod quiescente in tzere, fic, וְבָאִי & adducam, Num. 14. 31. Item, cum וְ conv. & וְ aff. in altera forma cum cholem ante וְ, fic, וְבָאִי & adduxero te, Ezech. 38. 16. 39. 2. Sic, cum וְ aff. in eadem formâ, וְבָאִי reduxero, adduxero, Gen. 43. 9. Ifa. 48. 15. cui & וְ conv. est praf. Sic, וְבָאִי & introducam eum, vel, & adducam eum, Num. 14. 24. 1 Sam. 1. 22. ut etiam cum וְ praf. fic, וְבָאִי quod adduxero eum, Cant. 3. 4. Sic & cum וְ conv. & וְ, aff. וְבָאִי & inducam eum, Ezech. 17. 20. Item, וְ aff. in alterâ formâ cum tzere, fic, וְבָאִי adduco illud, 2 Reg. 19. 25. Ifa. 37. 26. Item, cum וְ conv. & וְ aff. in forma cum cholem, penult. Sic, וְבָאִי & adducam vel reducam

eos, Neh. 1. 9. Ifa. 56. 7. Jer. 25. 9. Ezech. 34. 13. & in forma cum tzere penult. ante idem aff. וְבָאִי & adducam eos, Ezech. 23. 22. Item, in 3. pl. praf. hiph. וְבָאִי attulerunt, adduxerunt, obtulerunt, Gen. 43. 2. & 46. 32. &c. ad Neh. 3. 5. in 30. circ. l. & cum וְ cop. conv. וְבָאִי & offerent, Lev. 4. 14. 14. 42. Ifa. 49. 22. 66. 20. & cum וְ Aff. וְבָאִי adduxerunt te, f. am. Ezech. 27. 26. ut &, cum וְ Aff. וְבָאִי intulerunt eum, 2 Chron. 28. 27. sicut etiam cum וְ aff. וְבָאִי adduxerunt ea, 1 Sam. 15. 15. 1 Chron. 11. 19. cui & וְ cop. conv. est praf. fic, וְבָאִי, vel cum kibbutz, pro schurek, וְבָאִי & adducant illa; vel & adducant illa, vel eos, Lev. 17. 5. Ifa. 14. 2. Jer. 20. 5. Item, in 2. pl. m. praf. hiph. וְבָאִי adduxistis, Num. 20. 4. 1 Sam. 21. 15. Joel 4. 5. & cum וְ conv. praf. וְבָאִי & afferetis, Lev. 23. 10. Deut. 12. 6. Jos. 18. 6. Jer. 17. 21. Hag. 1. 8. & 9. Mal. 1. 13. ut & in altera forma, cum cholem penult. Sic, וְבָאִי & adducetis, 1 Sam. 17. 17. Denique, in 1. pl. praf. hiph. cum cholem, fic, וְבָאִי introduximus; unde cum וְ aff. וְבָאִי introduxerimus eos, Num. 32. 17. In part. hiph. fing. m. וְבָאִי adducens, afferens; introducens; offerens, &c. Gen. 6. 16. Exod. 10. 4. Lev. 18. 3. &c. ad Zach. 3. 8. in 30. circ. l. & interdum absque וְ, 3. Rad. fic, וְבָאִי adducens, 1 Reg. 21. 21. Jer. 19. 15. 39. 16 cui & וְ est praf. fic, וְבָאִי & reducens, 2 Sam. 5. 2. & plenè, cum וְ dem. praf. וְבָאִי adducens, Ezech. 42. 9. cui & וְ cop. praf. וְבָאִי & reducens, 1 Chron. 11. 2. Sic & cum וְ praf. וְבָאִי sicut educens, Ps. 74. 5. Item, cum וְ, aff. וְבָאִי introducturus te, Deut. 8. 7. in pl. m. וְבָאִי adducens; afferentes; offerentes, &c. 1 Reg. 10. 25. 17. 6. 1 Chron. 12. 40. 2 Chron. 9. 14. 24. 17. 11. 32. 23. Neh. 13. 16. Jer. 17. 26. 33. 11. & cum וְ cop. & וְ demon. praf. וְבָאִי & afferentes, adducentes, Neh. 13. 15. & וְבָאִי afferentes, Neh. 10. 32. & in pl. confr. וְבָאִי; unde, cum וְ cop. & absque jod in medio, fic, וְבָאִי & afferentes, Jer. 17. 26. & cum וְ cop. praf. & וְ aff. fic, וְבָאִי & adducentes eam, Dan. 11. 6. In Infin. hiph. וְבָאִי, afferre, adducere; educere; offerre, &c. Gen. 18. 19. Deut. 6. 23. 2 Sam. 17. 14. Ifa. 1. 13. Jer. 17. 18. 24. Ezech. 20. 15. & semel, absque וְ radicali, fic, וְ afferre, Ruth. 3. 15. Item, semel, cum וְ cop. & absque jod mediano, notâ hiphil, fic, וְבָאִי & afferre, Hag. 1. 6. Sed plenè cum וְ praf. fic, וְבָאִי ad afferendum, vel, adducendum, &c. Gen. 26. 5. Exod. 35. 29. 36. 5. &c. ad Dan. 9. 12. in 40. circ. l. pro quo, etiam, contractè occurrit absque וְ, fic, וְ afferre, 2 Chron. 31. 10. Jer. 39. 7. & cum וְ praf. וְבָאִי & afferre, Neh. 10. 36. Dan. 9. 25. ut & cum וְ praf. fic, וְבָאִי ab afferendo, Exod. 36. 6. Item, cum וְ praf. & וְ, Aff. fic, וְבָאִי in reducere me, Ezech. 2. 42. 32. 9. & cum וְ, aff. fic, וְבָאִי adducere te, 2 Sam. 3. 13. cui & וְ sunt praf. fic, וְבָאִי ad introducendum te, Deut. 4. 38. & וְבָאִי & ad introducendum te, Exod. 23. 20. Sic &, cum וְ Aff. וְבָאִי adferre vos, Lev. 23. 14. 15. cui & וְ est praf. וְבָאִי in introducendo vos, Ezech. 44. 7. ut & cum וְ, Aff. & וְ praf. וְבָאִi ad introducendum eos, Deut. 9. 29. Neh. 12. 27. Dan. 1. 18. In Imper. hiph. f. m. plenè, וְבָאִי; vel absque jod, fic, וְבָאִi, introducto, Gen. 43. 16. Exod. 4. 6. & cum jod quiescente in tzere, וְבָאִi referto, 1 Sam. 20. 40. Item, plenè, & cum וְ, parag. fic, וְבָאִi affer. Gen. 27. 7. Prov. 23. 12. Am.

4. i. & cum ! cop. וְהִבִּיאָהּ & afferto, Gen.27.4. Sic & in 2. fing. fām. וְהִבִּיאָהּ afferto, f. 2 Sam.13.10. Isa.16.3.. 43. 6. Item, in pl.m. Imper.hiph. וְהִבִּיאָהּ afferte, Gen.42.19. Jer.27.11. Mal.3.10. cui & ! cop. est praf. fic, וְהִבִּיאָהּ & adducite, Gen.42.34. Exod.32.2. 1 Chron.21.2. 2 Chron.29.21. Neh.8.15. Am.4.4. In fut.hiph. i. fing. plenē, וְהִבִּיאָהּ adducam, afferam, introducam, &c. Exod.11.1. 1 Reg.21.29. 1 Chron.13.12. Isa.43.5.60.17..66.4. Jer. 11.23..23.12.. 48.43.. 49.32. Ezech.5.17.. 14.16..33.2. Zeph.3.2. & defectivē, absque נ, fic, וְהִבִּיאָהּ idem, adducam, &c. 1 Reg.21.29. Mich.1.15. Sed plenē, cum ! conv. praf. fic, וְהִבִּיאָהּ & adduxi, introduxi, Jos. 24. 8. Jud.2.1. 1 Sam.15.20. Jer.2.7..1.8. pro quo, est absque jod medio, fic, וְהִבִּיאָהּ & adduxerim, Exod.19.4. Jer. 35.4. Item, occurrit 1. fing. fut. hiph. cum Aff. וְהִבִּיאָהּ, & וְהִבִּיאָהּ, ut sequuntur; וְהִבִּיאָהּ introducam te, Cant. 8.2. & וְהִבִּיאָהּ reduxero eum, adduxero eum, Gen.42.37.. 44.32. Deut.31.20, 21. וְהִבִּיאָהּ adducam illud, Isa.46.11. & וְהִבִּיאָהּ reducam eos, Zach. 10.10. cui & ! cop. est praf. fic, וְהִבִּיאָהּ & adducam, afferam eos, vel ea, 2 Sam.1.10. Ezech.20.10, 28. In 2. fing. m. fut. hiph. וְהִבִּיאָהּ introduces, afferes, Gen.6.19. Ex. 23.19.. 26.2.. 31.23. 1 Sam.17.18. Job.14.3. Isa. 58.7. Jer.18.22. & cum aff. וְהִבִּיאָהּ, נִי, הִי, נִי, & נִי, fic occurrit, וְהִבִּיאָהּ adduces me, 1 Sam.20.8. וְהִבִּיאָהּ inducas eum, Jer.13.1. וְהִבִּיאָהּ reducas eum, Deut.33.7. & וְהִבִּיאָהּ, afferto illud, Lev.6.14. fic & cum וְהִבִּיאָהּ Aff. & ! conv. praf. וְהִבִּיאָהּ & introduxisti eos, Neh.9.23. ut & cum וְהִבִּיאָהּ Aff. וְהִבִּיאָהּ introduces eos, est cum defectu jod in medio, Exod.15.17. In 3. f.m. וְהִבִּיאָהּ vel, jod abjecta, וְהִבִּיאָהּ; adducet; afferet; offeret; &c. Lev.4. 32.. 5.25.. 7.29. Num.6.10,13. Jos.23.15. 2 Chron.24. 11. Pf.78.29. Eccl.12.14. Cant.8.11. Isa.7.17. Jer.27.10. Dan.11.8. & cum ! conv. plenē, וְהִבִּיאָהּ & adduxit, Neh. 8.3. & cum jod quiescente in tzere, וְהִבִּיאָהּ idem, Ezech. 40.3. Sed sæpius, defectivē, cum tzere, absque jod; sic וְהִבִּיאָהּ & adduxit, attulit; inulit, &c. Gen.2.19..4.2..8.9. &c. ad Ezech.40.1. in 60. circ.l. Item, cum ! conv. & נִי, Aff. וְהִבִּיאָהּ & introduxit me, Ezech.40.17,28,32,35. 48.. 41.1.. 42.1.. 44.4.. 46.19. & defectivē, absque jod, cum ! conv. & aff. נִי, fic, וְהִבִּיאָהּ & introduxit nos, Deut.26.9. Sic & cum וְהִבִּיאָהּ aff. plenē, וְהִבִּיאָהּ vel defectivē, absque jod, וְהִבִּיאָהּ, itro luxerit te; introducet te, Exod.13.5,11. Deut.6.10..7.1.. 11.29. Eccl.11.9. Item, cum aff. נִי, הִי, נִי, & וְהִבִּיאָהּ, prout, ordine, sequuntur; וְהִבִּיאָהּ afferet, adducet eum, vel illud, Lev. 7.30..17.9. Prov.21.27. Eccl.3.22. וְהִבִּיאָהּ afferet illud vel, illi, Exod.22.12. & cum ! conv. וְהִבִּיאָהּ & introduxit, adduxit, attulit eum, Gen.29.13. Jud.9.21. 1 Sam. 16.12.. 17.54, 57. 2 Reg.4.20..25.7. 2 Chron.25. 24.. 36.4,10. Jer.37.14.. 52.11. Ezech.16.4. Sic, וְהִבִּיאָהּ afferet, five, afferto eam, Exod.35.5. & cum ! conv. וְהִבִּיאָהּ & adduxit, introduxit eam, Gen.22.24.67. 1 Reg.3. 1. Dan.9.14. Item, נִי, adducet, five, adducito eam, Lev. 4.32. &, וְהִבִּיאָהּ, reducat eos, Num.27.17. & cum ! conv. plenē, וְהִבִּיאָהּ vel, defectivē, absque jod, וְהִבִּיאָהּ & introduxit eos, 1 Sam.8.7. 2 Reg.22.16. 1 Chron.5.26.. 18.7. Pfal.78.54. Jer.24.1.. 28.3. Dan.1. 2,18. Item, in 3. fing. fām. fut. hiph. וְהִבִּיאָהּ afferet, five afferto, f. Lev.12.6. Prov.31.15. & cum ! conv. defectivē, cum tzere, absque jod, וְהִבִּיאָהּ & adduxit; f. Ezech. 8.3..11.1. & cum ! conv. & נִי, te הִי, Aff. fic,

וְהִבִּיאָהּ & deduxit me, Ezech.11.24..43.5. וְהִבִּיאָהּ & adduxit eum, Ex.2.10. Jud.19.3. 1 Sam.1.24. Item in 1. pl. fut. hiph. וְהִבִּיאָהּ afferemus, 1 Sam.9.7. Neh.10.38. Lam.5.15. Hof.9.8. & cum ! cop. וְהִבִּיאָהּ & afferemus, Pf.90.12. ut & cum ! cop. & וְהִבִּיאָהּ, Aff. fic, וְהִבִּיאָהּ & adducemus eos, 2 Chron.2.15. Sic, in 2. pl. m. וְהִבִּיאָהּ adducetis, afferetis, Gen.42.20. Lev.23.17. Num. 20.12. Deut.12.11. 1 Sam.21.15. 2 Chron.23.13. & in 3. pl. m. fut. hiph. וְהִבִּיאָהּ afferent, adducunt, referent, Exod. 16.5.. 18.22. Lev.10.15.. 17.5. Num.18.13. 1 Reg.4.28. Neh. 10.40. Esth.6.8. Isa.66.20. & cum nun parag. וְהִבִּיאָהּ referent, Exod.18.26. & cum ! conv. plenē, וְהִבִּיאָהּ vel defectivē, absque jod, וְהִבִּיאָהּ & introduxerunt, adduxerunt, attulerunt, Gen.19.10..37.28..43.26.. 47.17. Exod.32. 3. & ad Neh.8.16. in 40. circ. l. & cum נִי Aff. וְהִבִּיאָהּ adducant me, Pf.43.2. ut & cum וְהִבִּיאָהּ aff. & kibbutz, pro schurek; fic, וְהִבִּיאָהּ adducunt eum, Ezech.19.9. cui & ! conv. est praf. fic, וְהִבִּיאָהּ & adduxerunt eum, Jud. 1.7. 1 Sam.5.1. 2 Reg.23.30. 2 Chron.22.8. Jer.26.23. Ezech.19.4,9. Sic etiam, cum וְהִבִּיאָהּ, aff. וְהִבִּיאָהּ inferent, seu inferunt ea, 1 Chron.9.28. cui & ! conv. est praf. fic, plenē, וְהִבִּיאָהּ vel defectivē, absque jod, in medio, וְהִבִּיאָהּ, & attulerunt ea, Jos.7.23. 1 Chron.10.12. 2 Chron.25.12..28.15. Denique, in 3. pl. fām. fut. hiph. וְהִבִּיאָהּ afferent, seu afferant, Lev.7.30. In hophal, וְהִבִּיאָהּ, adductus, allatus, illatus fuit, Lev.10.18.. 16.27. cum ! conv. וְהִבִּיאָהּ & adducetur, Exod.27.7. Lev.13. 2,9..14.2. & in 3. fing. f. praf. hoph. וְהִבִּיאָהּ, pro quo ה, fām. mutato in ת, & cum kibbutz pro schurek, fic occurrit, Gen.33.11. benedictionem meam, quæ הִבִּיאָהּ adducta est tibi, &c. ut & in 2. fing. m. praf. hoph. וְהִבִּיאָהּ & cum ה, parag. וְהִבִּיאָהּ, adductus es, Ezech.40.4. & in 3. pl. praf. hoph. וְהִבִּיאָהּ ducti, adducti fuerunt, Gen. 43.18. In part. hoph. f.m. מְהִבִּיאָהּ, adductus, illatus; occurrit cum ה demonstr. praf. fic, מְהִבִּיאָהּ adductum, illatum, 2 Reg.12.10,14.. 22.4. 2 Chron.34.9,14. In pl. m. מְהִבִּיאָהּ, ducti, adducti, Gen.43.18. Ezech.23.42, Ezech.30.11. & in pl. f. מְהִבִּיאָהּ, adductæ, adducuntur Pf.45.15. Item, in fut. hoph. 3. f.m. וְהִבִּיאָהּ, afferetur, inferetur, adducetur, &c. Lev.6.23.. 11.32. 2 Reg.12.5,17. Jer.10.9. & in 3. pl. m. וְהִבִּיאָהּ deferunt, Jer.27.21. Atque indē, nomina, i. בוא, vel בוא m. ingressus, introitus; ut, cum מ praf. מְהִבִּיאָהּ ab introitu, 2 Reg.23.11. & cum ! cop. praf. וְהִבִּיאָהּ aff. וְהִבִּיאָהּ & introitum tuum, Pf. 121.8. vel potest esse infim. kal, &c. ibi vide. Et, ii. Indē, No. בְּמִבִּיאָהּ vel, בְּמִבִּיאָהּ f. idem; ut cum כ praf. בְּמִבִּיאָהּ in introitu; Ezech.8.5. ut & iii. Hinc etiam, No. מְהִבִּיאָהּ m. aditus, ingressus, introitus (item, occasus, de sole); Jer. 38.18. & cum ה dem. praf. מְהִבִּיאָהּ, introitus, 1 Chron. 9.19. & cum כ praf. (pro, בְּמִבִּיאָהּ) fic, בְּמִבִּיאָהּ in ingressu, 2 Chron.23.13. Ezech.46.19. In Constr. est וְהִבִּיאָהּ occasus, ingressus, Deut.11.30. Jos.1.4.. 23.4. Jud.1.24. 25. 2 Reg.11.16. 16.18. 2 Chron.23.15. Prov.8.3. Zach. 8.7. & cum כ & ק praf. מְהִבִּיאָהּ juxta adventum, Ezech. 33.31. & מְהִבִּיאָהּ ad introitum, 1 Chron.4.39. Ezech.44. 5. Item, cum ! Aff. מְהִבִּיאָהּ vel, מְהִבִּיאָהּ, occasum ejus, suum, Pf.50.11. 104.18. 113.3. Mal.1.11. Atque inde, in forma pl. fām. מְהִבִּיאָהּ aditus; in pl. Ezech.27.3. nam forma absoluta, pl. m. מְהִבִּיאָהּ non occurrit in textu; sed in forma pl. m. Constr. מְהִבִּיאָהּ, ut cum כ praf. מְהִבִּיאָהּ juxta ingressum, Ezech.26.10. Item, iv. Indē, etiam,

strahantur; **בִּלְבֹּל** Rabbinicum nomen est, confusionem & permixtionem significans; ab Hebræo verbo **בָּלַל** confudit; Merc. Indè, in Niph. **בִּלְבֹּל** perplexum, implexum esse; implicari; confundi, &c. Pag. Bu. Coc. intricatus est, distractus est à seipso; Av. In 3. pl. **בִּלְבֹּל** confusi sunt, Pag. distracti sunt, Av. perplexa sunt, Bu. Joel. 1. 18. & in 3. sing. f. **בִּלְבֹּל** perplexa est, confusa erat, implicabatur, distracta erat, &c. i. e. Judæi in Susan, turbati erant; Av. Esth. 3. 15. & in part. pl. m. **בִּלְבֹּל** perplexi, Bu. confusi; Pag. distracti, Av. implicati sunt, intricati; Coc. Exod. 14. 3. 70. **טַלְטַל** **וְטַלְטַל**; Av. est cum schurek sive kibbutz, loco cholem, Pag. pro **בִּלְבֹּל** Coc. Indè, No. **מְבִלְבֵּל** f. distractio; intricatio; perplexitas; implicatio; confusio; cum cop. **וּמְבִלְבֵּל** & perplexitatis, &c. Isa. 22. 5. & cum Aff. ה. fam. vertitur in **בִּלְבֹּל**, ante aff. sic, **מְבִלְבֵּל** perplexitas, seu confusio istorum, &c. Mic. 7. 4. 70. reddunt **ἀπορίαν**; & verbum, per **ταράσσειν**; **πλανᾶν**; Coc.

Rad. 24. **בֹּד**, secundum R. Jonah, est lignum, sive arbor; sed R. D. dicit, quod significat quicquid profert terra, sive sit herba, & gramen; sive arbor; & quod profert arbor, ut ramus, fructus, &c. Pag. proventus; Bu. Conc. Sunt tamen, qui putent radicem esse **בֹּד**; ibi vide; Pag. **בֹּד** habet cognationem cum **בֹּד**; ut & Kimchi docet, Job. 40. 20. al. 15; pro gramine, vel herba; Chald. **עַלְל** quod est **חֲבוּרָה**, proventus; & **בֹּד** germen arboris; Kimchi, **וְעַלְל**, **בֹּד**, Isa. 44. 19. Coc. In hoc textu, est cum præf. **לְבֹד** ad proventum; Bu. Conc. **עַלְל** **בֹּד** trunco ligni procidam, sive incurvabo me; vel ramo arboris, &c. R. Jonah, ligno arboris; sunt enim Synonyma ei, **עַלְל** & **בֹּד**; ut **חֲבוּרָה** terra, & **עַלְל** pluvia, & **עַלְל** R. D. ramo arboris, Hieron. ante truncum; Pag. Sed est etiam **בֹּד**, Bul. nomen mensis octavi, i. e. Octobris; Pag. Sed cadit partim etiam in Novembrem; Merc. Incipiunt enim Hebræi à Martio; ut & civitas Florentina; Pag. 1 Reg. 6. 28. Chaldaus respexit ad **בֹּד** adducere; undè vertit, **בֹּד** **בֹּד** **בֹּד** mense colligendorum fructuum; 70. **בֹּד** **בֹּד** **בֹּד** **בֹּד**; Coc. sunt qui, **בֹּד**, dictum volunt à diluvio sive inundatione, propter multitudinem pluviarum, quæ descendunt in Octobri. Pag. Alii ad **בֹּד** reducant, quod tunc, tanquam vere novo, rursum terra germina producat; Merc. [Undè **בֹּד** intellexit, &c. Vide in Rad. **בֹּד**.]

Rad. 25. **בֹּס** est, conculcare; **πατέιν**; **καταπατέιν**; Coc. pedibus conculcavit, proculcavit; pessum dedit; Cogn. cum **בֹּס**, fastidivit, & cum **בֹּשׁ** erubuit; quod enim pedibus conculcatur, est contemptum & pudefactum; Av. **בֹּס**, est spernere; calcare; (id proprium est, cætera translatitia; Merc.) polluere, inquinare; Item, teste R. D. prædari; Pag. In fut. kal. **בֹּס** conculcabit, Psal. 60. 14. 108. 14. & in 3. f. **בֹּס** calcet, Prov. 27. 7. & in 1. f. cum cop. **וּבֹס** & calcabo, Isa. 63. 6. & cum Aff. **בֹּסְקוֹ** conculcavero eum, Isa. 14. 26. Item, in 1. pl. **בֹּס** vel **בֹּס** conculcabitur, Psal. 44. 6. In piel, **בֹּסְם**, (verbum quadratum po-el; ut **כִּינִי** in **כִּינִי**; Pag.) conculcavit omnino; calcavit pedibus, ex fastu nimio; Av. Undè in 3. pl. **בֹּסְקוֹ** conculcant, Isa. 63. 18. Jer. 12. 10. In Hiph. **בֹּסְקוֹ** fecit conculcare; &

in hoph. **בֹּסְקוֹ** conculcatus fuit; undè part. pass. **בֹּסְקוֹ** conculcatus; proculcatus, Isa. 14. 20. Et in hithp. **בֹּסְקוֹ** conculcavit seipsum; vel, conculcatus fuit à seipso; undè part. hithp. **בֹּסְקוֹ** conculcatus à seipso; & in fam. **מְבִלְבֵּל** conculcata, proculcata; vel, conculcandam præbens teipsum, &c. Ezech. 16. 6. & 22. Indè, nomina; i. **בֹּס**, m. conculcans; nomen participiale transitivum, ut Kimchi notat; Undè in pl. m. **בֹּסְקוֹ**, conculcantes, Zach. 10. 1. Deindè, ii. **מְבִלְבֵּל** f. conculcatio; id quod conculcatur; ut cum **י** cop. **וּמְבִלְבֵּל** & conculcatio, Isa. 18. 2. & 7. 22. 5. Item, iii. **מְבִלְבֵּל** f. idem; in constr. **מְבִלְבֵּל** conculcatio; contemptus, 2 Chron. 22. 7. proculcatio Achazæ, &c.

Rad. 26. **בֹּי** m. byssus; genus candidissimi lini, ex quo fiebant vestes subtilissimæ, quibus Dives in Evangelio legitur fuisse amictus; idem quod **בֹּי** linteam, vel linum candidissimum; -hinc Græci & Latini, **βυσσος**, **βυσσιν**, byssus, byssius; Av. **בֹּי** est **פִּשְׁתָּה**; Pag. quod Talmudistæ vocant **פִּשְׁתָּה**; linum subtilissimum & candidissimum, in Palestina nascens in folliculis; tradunt ex eo vestem non consumi flammis, sed igne purgari; ac hodiè etiam Venetiis notam esse; Merc. Occurrit autem **בֹּי** byssinum, 1 Chron. 15. 27. 2 Chron. 5. 12. Esth. 1. 7. 8. 15, cum præf. **וּבֹי** & byssus, 2 Chron. 3. 14. Ezech. 27. 16. **וּבֹי** & byssus; 2 Chron. 2. 13. [**בֹּי** vel **בֹּי**, lutum, Vide in Rad. **בֹּי**.]

Rad. 27. **בֹּר**, est evacuare, teste R. D. ob multitudinem spoliarum, & prædarum, populare; sive populari, depradari; diripere; Pag. **בֹּר**, evacuavit, idem quod **בֹּר** vacuum reddidit; hinc, vacuo, evacuato, &c. verbalitèr non legitur, in hac formâ; sed iadè tantum duo nomina; viz. **בֹּר**, & **וּמְבִלְבֵּל**; vacuitas, & evacuatio, Nah. 2. 10. Geminatio notat omnimodam evacuationem; Av. & Sim. Merc. & Cev. in Pag. m. in **בֹּר** est heemanticum, sive formativum nominis; formæ **מְבִלְבֵּל** quies; Merc. Cev. Reliqua, quæ hinc esse possunt; Vide in Rad. **בֹּר**. Bu. Lex.

Rad. 28. **בֹּר**, m. & interdum, **בֹּר**; cisterna, fovea, puteus, vel lacus, cujus aquæ non scaturiunt, sed colliguntur ex pluvia; ideoque aquam plerumque habet limosam; & aqua exsiccata, solummodò limum; at **בֹּר** puteus, habens aquam puram & scaturientem; non tamen semper observatur hoc discrimen; Item, carcer, & sepulchrum, hoc nomine, **בֹּר**, etiam vocantur; Av. Sim. Pag. Bu. Coc. &c. **בֹּר**, propriè, est fossa excisa ad colligendas aquas pluvias; indè ad carcerem & sepulchrum transfertur, quod in fossa fiant; Merc. **בֹּר** puteus, solâ terræ suffossione fit; Cev. absque ædificio; sed **בֹּר** est cum ædificio; R. D. teste; Pag. Occurrit autem, **בֹּר**, vel, **בֹּר**; fovea, cisterna, &c. Exod. 21. 3. 3. 1 Sam. 19. 22. Ps. 71. 11. 28. 1. 143. 7. 30. 4. 88. 5. Prov. 1. 12. 28. 17. Isa. 14. 17. 20. 24. 21. 33. 18. 51. 1. 26. 20. 31. 14. 16. 32. 18. 24. 25. 29. 30. & 23. cum præf. **וּבֹר** &, vel aut cisterna, Lev. 11. 36. **וּבֹר** fovea, foveæ, foveam, &c. Gen. 37. 22. 28. 29. 41. 14. Exod. 12. 29. 21. 34. 1 Chron. 11. 22. Eccl. 12. 6. Jer. 37. 16. 38. 6. 7. 9. 10. 11. 13. 41. 7. & cum **נ**, sic, **וּבֹר** idem, 2 Sam. 23. 20. **וּבֹר** & cisterna hæc, Gen. 37. 24. 41. 9. **וּבֹר** in cisternam, (cum **י**, locali, in fine) Gen. 37. 24. **וּבֹר** in fovea,

fovea, Gen. 37.29. & 40.15. Psal. 88.7. Lam. 3.53. וּבְבוֹרָה & in fovea ista, Jer. 38.6. מְבוֹרָה vel ex cisterna, 2 Sam. 3.26. 1 Chron. 11.17, 18. Psal. 40.3. Lam. 3.55. Zach. 9.11. & cum בּוֹרָה, sic, מְבוֹרָה è cisterna, 2 Sam. 23.15. & 16. Item, cum aff. בּוֹרָה, cisternæ suæ, Isa. 36.16. מְבוֹרָה è cisterna tuâ, Prov. 5.15. In pl. est formâ fæm. בּוֹרוֹת, cisternæ, 2 Chron. 26.10. Neh. 9.25. & cum בּוֹרָה, sic, בּוֹרוֹת cisternæ, Jer. 2.13. cum præf. וּבְבוֹרוֹת & cisternæ, Deut. 6.11. וּבְבוֹרוֹת cisternæ, Gen. 37.20. וּבְבוֹרוֹת & in cisternis, 1 Sam. 13.6. 70. interdum reddunt בּוֹר, per אֶבֶן; interdum, per אֶמֶן, &c. Coc.

Rad. 29. בּוֹשׁ, & בּוֹשׁ, pudore affici; αἰσχύνειν; Coc. erubuit; pudefactus est; confusus est pudore; Av. significat, pudore suffundi, erubescere; Pag. est Cogn. cum בּוֹשׁ; undè sunt qui exponant præ pudore rigescere, & arescere & pallescere; quum quis in ipso malo aut periculo, dejicitur, & consternatur; Merc. ex Forst. significat animi fugam, à re inconvenienti, indecorâ, & turpi; nam internum quid sonat; Coc. (pro differre, tardare, &c. Vide infra, in בּוֹשׁ.) declinatur autem, in textu, prout sequitur; In prækal, בּוֹשׁ, vel בּוֹשׁ, erubuit, pudefactus fuit, Jer. 48.39. cum י, cop. conv. בּוֹשׁ & erubescet, Jer. 48.13. & in 3. f. בּוֹשׁ erubuit, vel erubescit, fæm. Jer. 15.9. 49.23. 50.12. cum י conv. בּוֹשׁ & erubescet; fæm. Isa. 24.23. Et in 2. f. בּוֹשׁ (à 2. m. בּוֹשׁ) erubuiſti, erubescis, fæm. Jer. 2.36. & cum י conv. בּוֹשׁ, & erubescas; fæm. Ezech. 16.63. & in 1. f. בּוֹשׁ, erubui, puduerat me; Ezr. 8.22. 9.6. Jer. 31.18. In 3. pl. בּוֹשׁ vel, בּוֹשׁ, erubescunt, erubuerunt, Job. 6.20. Ps. 22.6. 71.24. 45.16. Jer. 14.3. & 4. 20. 11. 48.13. cum י conv. וּבּוֹשׁ & erubescunt, Isa. 19.9. Jer. 12.13. Mic. 3.7. & cum י conv. וּבּוֹשׁ & erubescunt, vel erubuerunt; Isa. 20.5. 37.27. & in 1. pl. בּוֹשׁ erubescimus, Jer. 9.19. 51. 51. (2. pl. בּוֹשׁ erubuiſtis, non occurrit.) In fut. kal, יבּוֹשׁ erubescet; vel, --ſcit; Isa. 29.22. cum י cop. וּבּוֹשׁ & erubescet, Hof. 10.6. 13.15. in 3. f. תבּוֹשׁ pudeſcit, Jer. 51.47. & in 2. f. תבּוֹשׁ (à 2. m. תבּוֹשׁ) erubescet; f. Isa. 54.4. Jer. 2.36. 22.22. Zeph. 3.11. & in 1. f. תבּוֹשׁ erubescam; pudeſciam, Ps. 25.20. 119.6. 46. & 80. Isa. 50.7. & cum ה, parag. תבּוֹשׁ idem; pudeſfactus ſiam, &c. Ps. 25.2. 31.2. & 18. 71.1. Jer. 17.18. Sic, in 3. pl. יבּוֹשׁ vel, וּבּוֹשׁ erubescunt, vel erubescant; Psal. 6.11. 25.3. 31.18. 35.4. 37.19. 40.15. 69.7. 70.3. 71.13. 83.19. 97.7. 119.78. 127.5. 129.5. Isa. 1.29. 41.11. 42.16. 44.9. & 11. 49.23. 66.5. Jer. 6.15. 8.12. 17.13. & 18. Joel. 2.26. & 27. cum י cop. וּבּוֹשׁ & pudeſcant, Psal. 86.17. Isa. 26.11. 45.24. Hof. 4.19. Mic. 7.16. & cum י conv. וּבּוֹשׁ & erubuerunt, 2 Reg. 19.26. Psal. 109.28. & in 2. pl. m. תבּוֹשׁ vel תבּוֹשׁ erubescetis, vel erubescite, Job. 19.3. Isa. 45.17. 65.13. Notandum autem, in his futuri personis, cum rzere sub Ethan, formam esse mixtam, ex hâc Rad. בּוֹשׁ, & ex Rad. בּוֹשׁ quod vide. Liceat etiam, in hoc verbo, animadvertere radicem consolationis; viz. Omnes expectantes Dominum, juxta verbum ejus, & quidem manifestationem gratiæ & gloriæ ejus, non pudeſcent; Psal. 25.3. Non pudeſcent iuſti, quorum consilium est, Dominum ponere refugium suum, Ps. 14.6. Hinc,

Rom. 5.5. ἡ ἀγάπη καὶ κατασχύνει; spes autem non pudeſcit. Coc. Item, in Infin. kal, בּוֹשׁ, erubescere, erubescendo, Jer. 6.15. & 8.12. & in Imper. f. בּוֹשׁ (à m. בּוֹשׁ) erubescite, fæm. Isa. 23.4. Ezech. 16.52. & in pl. m. בּוֹשׁ erubescite, Ezech. 36.32. Item, in part. benoni kal, pl. m. בּוֹשִׁים (à ſing. בּוֹשׁ, erubescens) erubescentes, Ezech. 32.30. In piel quadrato, בּוֹשֵׁשׁ, tardavit, &c. Vide in Rad. בּוֹשׁ. In hiph. הִבּוֹשׁ, (quæ propria est verborum hujus formæ) vel הִבּוֹשִׁי, five, הִבּוֹשׁ; (quæ forma est יבּוֹשׁ) pudeſcit; fecit erubescere; & sine accusativo, est neutrum; pudenda commisit; Av. & Bu. In tertia autem præteriti ubique invenitur forma הִבּוֹשִׁי, composita ex בּוֹשׁ & יבּוֹשׁ; Av. Occurrit autem hæc forma הִבּוֹשִׁי, pudeſcit, erubuit, Isa. 30.5. Jer. 10.14. & 51.17. 48.20. 50.2. Joel. 1.10, 12, 17. & in 3. f. הִבּוֹשִׁי, erubuit, vel erubescit, f. Jer. 46.24. 48.1. Hof. 2.7. Joel. 1.12. & in 2. f. m. תבּוֹשִׁי pudeſcisti, 2 Sam. 19.6. & in aliâ formâ, תבּוֹשִׁי pudeſcisti, Psal. 44.8. & cum ה parag. הִבּוֹשִׁי idem, Ps. 53.6. In 3. pl. תבּוֹשִׁי pudeſcerunt; pudeſciant, erubescunt; Jer. 2.26. 6.15. 8.12. & 9.50.2. Joel. 1.11. Et in fut. hiph. יבּוֹשׁ, תבּוֹשׁ pudeſciet, pudeſcietis, &c. Unde in 2. ſing. m. cum Aff. תבּוֹשִׁי pudeſcias me, Ps. 119.31. & 116. & in 2. pl. m. תבּוֹשִׁי (à 3. pl. m. תבּוֹשִׁי) pudeſcietis, Psal. 14.6. Et in part. hiph. m. תבּוֹשִׁי pudeſcians, Prov. 10.5. 14.35. 17.2. 19.26. 29.15. & in fæm. תבּוֹשִׁי pudeſcians, f. Prov. 12.4. Item in hiph. תבּוֹשִׁי puduit ſe; fecit ſe erubescere; Av. erubuit, confusus fuit; Bu. Unde, in fut. hiph. 3. pl. m. יתבּוֹשִׁי (cum cametz, pro Scheva, ob pauſam) erubescunt, erubescabant, Gen. 2.25. (à 3. ſing. m. יתבּוֹשִׁי erubescet, &c.) Indè nomina; בּוֹשׁ, m. tarditas, &c. Vide in Rad. בּוֹשׁ. Dein, ii. בּוֹשָׁה, f. pudor, erubescencia, confuſio, ignominia; Av. Ps. 89.45. Ezech. 7.18. Obad. 10. Mic. 7.10. Item, iii. בּוֹשָׁה fæm. idem; pudor, &c. Hof. 10.6. est cum Nun epentherico, ſpeciali & inuſitatâ forma; Bu. Lex. Et iv. בּוֹשָׁה f. fidem, ignominia, pudor, confuſio; Item, idolum pudendum, &c. Job. 8.22. Psal. 38.26. 132.18. Isa. 54.4. Jer. 7.19. Dan. 9.7. & 8. Mic. 1.11. Hab. 2.10. Zeph. 3.5. cum præf. וּבּוֹשָׁה & pudor, Psal. 44.16. וּבּוֹשָׁה & pudendum iſtud, Jer. 3.24. וּבּוֹשָׁה cum pudore, 2 Chron. 32.21. Jer. 20.18. וּבּוֹשָׁה & cum pudore, Ezr. 9.7. וּבּוֹשָׁה juxta pudorem, Jer. 2.26. לְבּוֹשָׁה ad pudorem; pudori; Isa. 30.3. & 5. לְבּוֹשָׁה ad pudorem, 1 Sam. 20.30. cum Aff. cholem mutatur in ca. metz chatuph; ſic וּבּוֹשָׁה & pudor meus, Psal. 69.20. וּבּוֹשָׁה in pudore noſtro, Jer. 3.25. לְבּוֹשָׁה ad pudorem tuum, 1 Sam. 20.30. בּוֹשָׁה pudor veſter, Isa. 61.7. & בּוֹשָׁה pudor eorum, Psal. 40.16. 70.4. 109.29. & Zeph. 3.19. Denique, v. מְבוֹשָׁה מְבוֹשָׁה pudendum; confuſio; verendum; Av. in pl. מְבוֹשָׁה conſtr. מְבוֹשָׁה; pudenda, verenda; Undè cum præf. & aff. מְבוֹשָׁה in pudendis ejus; pudenda ejus, Deut. 25.11. מְבוֹשָׁה אִתָּךְ.

Rad. 30. בּוֹזַר deripuit; abraſit; Av. Undè in 3. pl. בּוֹזְרוּ deripuerunt; Isa. 18.2.7. Av. Alii referunt ad בּוֹזַר; ubi vide.

Rad. 31. בּוֹזַר contemnere; negligere; vili pendere; καταφρονεῖν, ἀλλοτριεῖν; 70. φανύειν; est parvi, vel minoris facere. Coc. בּוֹזַר contempſit, deſpexit;

spexit; sprevit ex fastu quodam; contemptui habuit; habet Accus. vel Dan. & interdum על. Av. Sim. Pag. Merc. Bu. &c. Occurrit, Num. 15.31. 2 Reg. 19.21. Psal. 22.25. 69.34. 102.18. Isa. 37.22. Ezech. 17.16, 19. cum ¹ cop. וְבוֹה & sprevit, vel, & spernit; Ezech. 17.18. & in 2. f. m. בּוֹהִי sprevisti, 2 Sam. 12.9. cum Aff. בּוֹהִי (absque jod, pro בּוֹהִי) sprevisti me, 2 Sam. 12.10. & in 2. f. f. בּוֹהִי sprevisti, f. Ezech. 16.59. 22.8. & in 1. pl. בּוֹהִי contemnimus, Mal. 1.6. In fut. kal, בּוֹהִי contemnet; unde cum ¹ conv. וְבוֹהִי (contracte, per apocopam literæ ה pro וְבוֹהִי) & contempnit, Gen. 25.34. Esth. 3.6. & cum Aff. וְבוֹהִי & sprevit eum, 1 Sam. 17.42. Sic, in 3. f. f. cum ¹ conv. וְבוֹהִי (pro וְבוֹהִי) & sprevit, f. 2 Sam. 6.16. 1 Chron. 15.29. ut & in 2. f. m. בּוֹהִי spernes, Psal. 51. 19. 73.20. & in 3. pl. cum ¹ conv. וְבוֹהִי & spernebant, Neh. 2.19. & cum Aff. וְבוֹהִי vel וְבוֹהִי & spreverunt eum, 1 Sam. 10.28. In Infin. kal, בּוֹהִי contemnere, & cum ¹ praf. לְבוֹהִי ad contemnere, i.e. ad eum qui contemnit; Bu. Conc. לְבוֹהִי נִפְשׁ ad contemnere animo, Isa. 49.7. per enallagen, pro, לְבוֹהִי; ad eum quem contemnit anima cujusque, i.e. quisque; sic mox sequitur, וְבוֹהִי לְבוֹהִי ad eum quem abominatur gens; Alii ad populum Israeliticum; alii ad Christum Messiam referunt; Bu. Lex. ad contemnendum animam; Av. Vide & inter nomina. In benoni kal, בּוֹהִי spernens, qui spernit, Prov. 15.20. 19.16. cum aff. בּוֹהִי spernit eum, Prov. 14.20. In pl. masc. cum ¹ cop. וְבוֹהִי & spernentes, 2 Chron. 36. 17. & in constr. בּוֹהִי contemptores, Mal. 1.6. & cum Aff. וְבוֹהִי & contemptores mei, qui spernunt me, 1 Sam. 2.30. Item, in part. paul, cum ¹ cop. וְבוֹהִי & contemptus, spretus, Jer. 49.15. Obad. 1.2. & in constr. cum ¹ cop. sic, וְבוֹהִי idem; Psal. 22.7. & in f. m. בּוֹהִי contempta, Eccl. 9.16. In Niph. בּוֹהִי contemptus, vel, spretus, est vel fuit; Unde part. Niph. m. בּוֹהִי contemptus, spretus, Psal. 15.4. Isa. 53.3. Jer. 22.28. Dan. 11.21. Mal. 1.7, 12. cum ¹ cop. וְבוֹהִי & contemptus, Psal. 119.141. pro quo, per epenthesein literæ מ, scribitur בּוֹהִי contemptibilis, vel -le, 1 Sam. 15.9. est quasi compositum, ex בּוֹהִי & בּוֹהִי Bu. Lex. In pl. m. בּוֹהִי contempti, Mal. 2.9. In hiph. הִבּוֹהִי, fecit spernere; præbuit occasionem contemptus; unde, in Infin. hiph. cum ¹ praf. לְהִבּוֹהִי ad spernendum, ut spretos reddant, Esth. 1.17. ad spernendum facere maritos; 70.

ἀτιμώσα. Av. Indè, nomina, i. e. בּוֹהִי (Toar, seu nomen adject. secundum R. D.) contemptus, spretus seu contemptibilis, ut Isa. 49.7. cum praf. נִפְשׁ לְבוֹהִי ad contemptum, vel contemptibilem, animam; i.e. ei qui est contemptui; Pag. & Merc. Cev. apud eum; potest tamen esse & makor, seu infin. teste eodem R. D. Instar -קוֹה possidere, Prov. 16.16. Pag. & est sensus, ei qui idoneus est, ut eum spernat quævis anima; vel, ut eum spernat omnis anima; q. d. omnium contemptui expositus; Merc. Cev. Vel, ponitur vice pahl, i.e. participii passivi, ut idem ait; i.e. ad contemptum animæ; Pag. vel, animo, aut anima; ut supra, quum Toar exponeretur;

Merc. Cev. בּוֹהִי forma infin. nominaliter ponitur, ad formam שֹׂחֶק; ut, loco illo, Isa. 49. 7. לְבוֹהִי נִפְשׁ & a-

boimationi gentis, & servo potestatem habentium; בּוֹהִי מִחַעַב ponuntur in παραλήλυς; cum עֵבֶר. Solent enim & participia loco Substantivorum venire; & Substantiva, pro concretis, ita hic, עֵבֶר מִחַעַב; & בּוֹהִי נִפְשׁ q. d. καταστροφή της ψυχῆς; animæ, ὁ ἐξ ἐμοῦ ἐπιθυμία; concupiscentia, & averfatio, ac fastidium attribuitur; Cocc, Deinde, ii. בּוֹהִי m. contemptus, despectio; fastus; Av. Esth. 1.18. Item, iii. No. נִמְכָּר f. (additis, Nun & Mem, ante radicales) contemptibilis, &c. Pag. contemptio fastuosa; componitur ex passivo נִכָּר & nomine heemantico מִכָּר; & fit contractio, brevitas causa, in unum vocabulum; ut 1 Sam. 15.9. univertum quod contemptum erat, &c. Av. Vide & supra in part. Niph. נִכָּר Chald. præmium, honorarium, &c. Vide in Conc. Chald.

Rad. 32. בּוֹהִי & contracte, בּוֹ, diripere; διαρπάζειν, σκυλεύειν; Cocc. Diripuit prædam; prædatus est; spoliavit; Av. deprædatus est; Bu. Pag. &c. cum ¹ praf. בּוֹהִי & prædatus est, Pag. & spoliavit; Bu. Conc. & defectivè, בּוֹ, spoliavit, Isa. 8.14. In 3. pl. בּוֹהִי prædati fuerunt, diripuerunt, Num. 31.32. & 53. Jos. 8.27. 11.24. 2 Chron. 28.5. Isa. 33.23. & in pausa בּוֹהִי idem, Num. 31.9. cum ¹ conv. וְבוֹהִי & prædabuntur, Ezech. 26.12. 39.10. & cum Aff. וְבוֹהִי & diripiant eos, Jer. 20.5. Item, pro, בּוֹהִי, scribitur cum נ, pro secundo ו; sic, בּוֹהִי, diripiunt, Isa. 18.2, 7. Ità Bu. Lex. & Pag. &c. Alii verò volunt esse, ex, בּוֹהִי, & נ, poni pro ו, ut & jod ponitur pro He, in Rad. נִכָּר. Ità R. D. in Pag. Sed, sunt etiam, qui בּוֹהִי per se, radicem faciant, quæ hoc tantum loco invenitur; Merc. Vide supra, Rad. בּוֹהִי In 1. plur. בּוֹהִי prædati sumus, Deut. 2.35. & aliâ formâ, cum vau cholem, בּוֹהִי idem; diripimus, Deut. 3.7. In fut. kal, בּוֹהִי vel יְבוֹהִי, prædabit; diripiet; Undè, in 2. f. m. בּוֹהִי diripies, Deut. 20.14. & in 3. pl. m. בּוֹהִי diripient, vel, diripiant, Isa. 10.2. 11.14. cum ¹ conv. וְבוֹהִי & prædati sunt, Gen. 34.27. & 29. 2 Reg. 7.16. 2 Chron. 14.14. 25.13. & cum ¹ cop. וְבוֹהִי & diripiant, Psal. 109.11. & cum aff. cholem mutatur in cametz chathuph; sic, וְבוֹהִי deripient eos, Zeph. 2.3. Sic, in 2. pl. m. בּוֹהִי deripietis, Jos. 8.2. & in 1. pl. בּוֹהִי, unde, cum ¹ cop. & ה parag. וְבוֹהִי & diripiemus; vel, & prædemur; 1 Sam. 14.37. Item, in Infin. kal; בּוֹ, & cum praf. לְבוֹהִי ad diripiendum; 2 Chron. 20.25. Esth. 3.13. & 8.11. & cum cop. וְבוֹהִי & ad diripiendum, Isa. 10.6. Ezech. 38.12. ut & cum ה Interrog. הֲלִיבּוֹהִי an ad diripiendum, Ezech. 38.13. In Imper. sing. בּוֹהִי diripe; Undè, in pl. m. בּוֹהִי diripite, Nah. 2.9. Item, in benoni kal, בּוֹהִי diripies; unde, plur. m. בּוֹהִי diripientes, 2 Chron. 20.25. cum praf. לְבוֹהִי diripientibus, Isa. 42.24. in constr. בּוֹהִי, unde cum praf. & aff. לְבוֹהִי diripientibus, sive diripientium nos, Isa. 17.14. Item, cum aliis Aff. בּוֹהִי diripientes te, Jer. 30.16. & בּוֹהִי directores suos, Ezech. 39.10. In part. paul, בּוֹהִי directus, Isa. 42.22. In Niphal, בּוֹהִי directus est; Undè, 3. pl. cum ¹ cop. vel conv. וְבוֹהִי pro וְבוֹהִי & diripientur, Am. 3.11. & in Infin. cum cop. וְבוֹהִי & diripiendo, Isa. 24.3. & in fut. Niph. 3. f. m. יְבוֹהִי, unde in 3. f. f. בּוֹהִי, pro,

pro, יבז, יבז; diripietur, Ifa.24.3. Et in pual, יבזו; direptus est omnino; Unde, in 3.pl.cum ! conv. יבזו; & diripientur, vel diripiantur, Jer.50.37. Idē, nomina, i. בז m. prāda, rapina, direptio, Ifa.10.6.. 33.23. Ezech. 34.28..38.12. & 13. cum prāf. הַבִּזּ prādā, Num.31.22. & בִּז, vel, לִבִּז in prādām, Num.14.3. & 31. Deut.1. 39. 2 Reg.21.14. Ifa.42.22. Jer.2.14.. 15.13.. 17.3..49. 32. Ezech.7.21. 25.7.. 26.5.. 34.8. & 21.36.4. & 5. יבִּזוּ & in prādām, Ezech.23.46. Sed in loco, Ezech.25.7. scribitur לִבִּז; masorethæ verò notant legendum לִבִּז; per commutationem Gimel, & Zain; Sic alibi, גִּלּוּ pro לִלּוּ. Bu.Lex. Item, cum aff. בִּזוּ prādām ejus, Ezech.29. 19. (est ut פִּתּוּ, cum Aff. פִּתּוּ & familia; Cocc.) Deinde, ii. בִּזוּ f. idem, prāda, rapina, direptio, 2 Chron.14. 14. Ezech.29.9. (argue itā י, non esset Aff. pronomē, cum mappik) Dan.11.24. cum prāf. הַבִּזּוּ prādām; 2 Chron.28.14. & יבִּזוּ & in prādām, Dan. 11. 33. יבִּזוּ & in prādām; Ezr. 9. 7. Esth. 9. 10, 15, 16. לִבִּזוּ in prādām, Neh. 3. 35. Notandum autem, quòd בִּז distinguitur à מִלְקָח, captura, Num.31. 32. & fuit הַמִּלְקָח captura, ulterā בִּזוּ הַבִּזּוּ prādām five direptionem, quam diriperat quique ab exercitu; aurum, argentum, vestes, rapuerant sibi, v.53. id vocatur בִּז; sed, quod quis sibi rapere non potuit, verum, in omnium potestatem venit; vocatur מִלְקָח Cocc.

Rad.33. בִּזּוּ m. coruscatio, fulgur, fulgtrum, emicatio; R.Levi exponit farmenta olearum; sed, propriè significat faciem oleæ, seu faculentam materiam ex olivis, quæ facillè concipit ignem, & flammas fursum mittit; hinc, connexis literis פ & ז, fit duplex x; Unde, fax, faxis; בִּזּוּ explicatur per בִּזּוּ fulgor; Chald. בִּזּוּ 70. אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֲשֶׁר; Symm. ἀστὴρ ἀστὴρ ἀστὴρ; Talmudici explicant, per פִּזּוּר dispersio; Videtur significari ignis sparsus & discurrens; ut in stramine aut linteo combusto; Cocc. Occurrit cum הַבִּזּ demonstr. prāf. הַבִּזּ fulgur, Ezech.1.14. idem quod בִּזּוּ, quod præcedit; commutatis ז, & ר; ejusdem organi literis; ut Latinis, in honos, & honor; est autem בִּזּוּ dispersere, apud Rabbinos; unde quidam reddunt, fulgur dispergens, i.e. vehementissimum; Bu.Lex.

Rad.34. בִּזּוּ dispersit; dissipavit; idem quod פִּזּוּ per Pe. Pag. Av. Merc. Bu. &c. Unde, in fut. kal, 3. f. m. בִּזּוּ disperset, Dan.11.24. & וּרְכוּשׁ לָהֶם יִבֹּר & substantiam eorum (vel, ipsis, five inter ipsos, Merc.) disperget; Pag. In piel, בִּזּוּ vel, בִּזּוּ dissipavit; ut Psal. 68.31. וְיִפְּצוּ יְהוָה בִּזּוּ dispersit populos, qui præliis delectantur; 70. αἰσχρολογία Cocc.

Rad.35. בָּחַל construitur cum ב & explicatur, cum aff. בָּחַל fastidire, abominari; Coc. Unde in 3. f. f. Zach. 11. v.8. & etiam anima eorum בָּחַל & ubi, R.D. אוֹ מֵאֶסָּה קִצָּה fastidivit, vel rejecit, aut averfata est me, seu abhorruit à me; Merc. Chald. קִצָּה, tædio affecta est; 70. אִי אֶפְשָׁא אֶפְשָׁא אֶפְשָׁא אֶפְשָׁא; & בָּחַל; animæ illorum rugiebant in me; Ccc.

Rad.36. בָּחַן probavit, exploravit; periculum fecit, expertus est; tentavit, examinavit; Pag. Merc. Bu. &c. cum aff. בָּחַן probavit me, Job.23.10. & in 2. f. m. בָּחַן explorasti, Ps.17.3. cum ! conv. בָּחַן & explorabis, Jer.6.27.. 12.3. cum Aff. בָּחַן probasti nos, Psal.66.10. & in 1. f. cum prāf. & aff. בָּחַן &

probavi eos, Jer.9.6. Zach.13.9. & in 3. pl. בָּחַנו probaverunt, Mal.3.15. cum Aff. בָּחַנו probaverunt me, Psal. 98.9. In fut. kal; & יבָּחֵן & in pual, בָּחֵן explorabit; Psal.11.5. & in 3. f. f. בָּחֵן probabit, Job.12.11. 34.3. & in 2. f. m. cum Aff. בָּחֵן explorabis eum, Job.7. 18. & in 1. f. cum Aff. אֶבְחֵן probabo te, Ps.81.8. & in 3. pl. יבָּחֵנו explorant, Ps.11.4. In Infin. kal, בָּחוּ, unde cum prāf. בָּחוּ juxta probare, Zach.13.9. Et in Imper. sing. cum Aff. בָּחַן proba me, Ps.26.2.. 139.23. & in pl. cum Aff. יבָּחֵנו & probate me, Mal.3.10. In benoni kal, בָּחוּ probans, 1 Chron.29.17. Jer.11.20.. 17.

10.. 20.12. cum cop. וּבָחוּ & explorans, Psal.7.10. Prov. 17.3. Hoc verbum, בָּחוּ 70. reddunt, δοκιμαζεν, & ταλιν, ἐξεδιζεν; significat bonitatis, quæ in qualibet re est, explorationem, & manifestationem, ad certam, exploratamque notitiam; dicitur propriè, de auro, argento, metallis, quorum bonitas & puritas igne probatur, Zach.13.9. conflabo & probabo, h. e. conflando manifestam faciam ipsorum fidem, &c. Coc. in Niph. בָּחוּ probatus est; manifestus est per probationem; unde in fut. niph. יבָּחוּ probetur; Job.34.36. & in 3. pl. cum ! conv. יבָּחֵנו & probabuntur, Gen. 42. 16. & in 2. pl. m. תִּבָּחֵנו probabimini; Gen.42.15. In dē nomina i. בָּחוּ, probatio; exploratio; Item, munitionis; Av. Bu. &c. Ifa.28.16. fundavi in Sione, בִּרְחוּן lapidem munitionis; Pag. vel lapidem explorationis; quasi lapidem lydium; in quo probentur homines; ut proferantur intimæ eorum cogitationes; Vide Luc. 2. 35. Simile, Hab.1.12. צִוְרֵי לְהוֹכִיחַ petra ad demonstrandum, Ezech.21.18. בָּחוּ f. Nam exploratio, subfacta est; & quid, si etiam virga spernentis gladii non existeret? i.e. lapis probationis extat, atque itā, exploratio facta est; & patefactæ sunt cogitationes ex cordibus multorum; In vanum autem id esset, nisi etiam virga spernentis omnem arborem gladii, veniret in eos, quorum infidelitas manifestata est. Cocc. Deinde, ii. בָּחוּ m. specula exploratoria, vel, juxta quoddam, turris munita; Bu. probator, explorator, speculator; Av. turris speculatoria, quæ est ad cognoscendum & circumspiciendum omnia comparata; & περισκοπικόν, Jer.6.27. בָּחוּ, pro, בָּחוּ, vel, בָּחוּ, in specula dedi te, in munitione, ut cognoscas & probes, explores viam illorum; Coc. Probatores posui te, in populo meo, munitionem, ut cognoscas, &c. Av. Item, iii. בָּחוּ m. probatio; & ædificiis tributa, est specula probationis; Av. cum cop. וּבָחוּ & specula exploratoria, Ifa.32.14. Denique, iv. בָּחוּ m. probatio; munitionis, unde custos speculator, probaturus advenientes; Av. specula exploratoria; Occurrit, in pl. cum aff. בָּחוּ probationes, i.e. munitiones ejus; Av. Speculas exploratorias ejus; Bu. Ifa.23.13. ubi scribitur jod, sed legitur schurek; est enim forma duplicis Lectionis. Av.

Rad.37. בָּחַר deligere, ἀρεσθαι, ἀρεσιζεν, ἐκλεῖν; & & est ex pluribus assumere, vel mente atque affectu, five consilio; vel reip̄a, & quasi manu; construitur cum nomine, & fine, & cum præp. בָּ. Cocc. בָּחַר elegit; delegit in societatem, selegit; Av. Occurrit, & declinatur in textu, sequente ordine, Deut.

Deut.7.6. 14.2. 18.5. 21.5. 1 Sam.10.26. 17.8,9,10. 2 Sam.6.21. 16.18. 1 Reg.14.21. 1 Chron.15.2. 28.4, 10. 29.1. 2 Chron.12.13. 29.11. Ps.33.12. 78.67. 105. 26. 132.13. 135.4. Jer.33.24. & cum ⁱ conv. praf. בחרתי & eligit; Ifa.14.1. Zach.1.16. 2.16. In 2. fing. m.prat. kal. בחרתי & in pausa, בחרתי; elegisti, 1 Reg.3.8. 8.44. 2 Chron.6.34,38. Neh.9.7. Job.36.21. & cum ⁱ conv. בחרתי & eliges, Deut.30.19. Sic & in 1. fing. בחרתי vel, in pausa בחרתי elegi, 1 Reg.8.16. 11.13, 32,34,36. 2 Reg.21.7. 23.27. 2 Chron.6.5. 7.16. 33.7. Neh.1.9. Psal.84.11. 119.30, 173. Ifa.43.10. 44.1, 2. Hag.2.23. & cum ⁱ cop. praf. בחרתי & elegi, 2 Chron.7.12. ut & cum ⁱ aff. בחרתי elegi te, Ifa.41.8,9. & in 3. pl.prat. kal. בחרתי elegerunt, Ifa.66.3. & in pausa, בחרתי, idem, Gen.6.2. Prov.1.29. Ifa.66.4. & cum ⁱ cop. בחרתי & elegerunt, Ifa.56.4. In 2. pl.m. בחרתם elegistis, Jos.24.22. Jud.10.14. 1 Sam.8.18. 12.13. Ifa.1.29. Ifa.65.12. In part. benoni kal. בחרתי eligens, qui eligit, 1 Sam.10.30. & cum ⁱ dem. בחרתי idem, Zach.3.2. & in part. pahul kal בחרתי electus, Exod.14.7. Jud.20.15,16, 34. 1 Sam.24.3. 2 Sam.6.1. 1 Reg.12.21. 1 Chron.19.10. 2 Chron.11.1. 13.3,17. 25.8. Psal.89.20. Cant.5.15. Jer.49.19. 50.44. In pl. m. בחרתי, constr. בחרתי selecti, 1 Sam.26.2. 2 Sam.10.9. In Inf. kal, cum ⁱ cop. praf. בחרתי, & eligere, 1 Sam.2.28. Ifa.7.15,16. & cum ⁱ Aff. cholem mutatur in cateph cametz; sic, בחרתי eligere me, Ezech.20.5. In Imper. kal, fing. m. בחרתי elige, Exod.17.9. 2 Sam.24.12. 1 Chron.21.10. & in pl. m. בחרתי eligite, Jos.24.15. 1 Reg.18.25. In fut. kal, 1 sing. בחרתי eligam, Num.17.20. Job.29.25. Ifa.66.4. & cum ⁱ par. בחרתי eligam, 2 Sam.17.1. Job.9.14. & cum ⁱ conv. בחרתי & elegi, 1 Reg.5.16. 2 Chron.6.6. & cum ⁱ aff. בחרתי eligam illud, vel, quod eligo, Ifa.58.5,6. & in 2. fing. m. fut. kal, בחרתי eliges, 2 Sam.19.39. Job.34.33. Psal.65.5. Prov.3.31. & cum ⁱ cop. בחרתי & eliges, vel eligis, Job.15.5. Sic in 3. fing. m. fut. kal, בחרתי, & in pausa, בחרתי, Num.16.5,7. Deut.12.5,14,18, 21,26. 14.23, 24,25. 15.20. 16.2,11. 17.8,10,15. Jos.9.27. Jud.5.8. 2 Sam.15.15. Psal.25.12. 47.5. Eccl.9.4. Ifa.40.20. 41.24. conv. בחרתי & elegit, Gen.13.11. Exod.18.25. Deut.4.37. 7.7. 10.15. Jos.8.3. 1 Sam.13.2. 17.41. 2 Sam.10.9. 1 Chron.19.10. 28.4,5. Psal.78.68, 70. & cum ⁱ conv. praf. & ⁱ Aff. בחרתי & elegit te, Ifa.49.7. Sic, in 3. f. fem. בחרתי eliget, & cum ⁱ cop. vel conv. בחרתי & eligat, Job.7.15. & in 1. pl. בחרתי, eligemus; & cum ⁱ par. בחרתי eligamus, Job.34.4. Item, in 3. pl. m. fut. kal, בחרתי eligent; & cum ⁱ cop. בחרתי & eligent, 1 Reg.18.23. In Niphal, בחרתי electus fuit; & cum ⁱ cop. vel conv. בחרתי & electa est; vel, & eligetur, Jer.8.3. In part. Niph. f. m. בחרתי electus, selectus; selectum, lectissimum, Prov.8.10,19. 10.20. 16.16. 21.3. 22.1. in pual, בחרתי selectus fuit; undè in fut. pual, בחרתי eligetur, Eccl.9.4. ubi, juxta Masorethas, legendum בחרתי, associabitur; (& vide in Rad. בחרתי) Atque inde, nomina, בחרתי electus, selectus; Item, juvenis, quasi ad omnes operas selectus, &c. Deut.3.25. 1 Sam.9.2. 2 Chron.36.17. Eccl.11.9. Ifa.62.5. Jer.15.8. 51.22. Ezech.9.6. In pl. m. בחרתי, (quasi a sing. in alià formà, viz. בחרתי, forma תבחר ex dagessatis) selecti, juvenes, Psal.148.12. Prov.20.29. Ifa.23.4. Jer.6.11. 9.20. Lam.5.13, 14. Zach.9.17. & cum ⁱ cop.

ו בחרתי & juvenes, Ifa.40.30. Jer.31.13. & cum ⁱ dem. praf. בחרתי juvenes, Jud.14.10. Ruth.3.10. Jer.11.22. cui & ⁱ cop. est praf. sic, בחרתי & juvenes, Am.8.13. & in forma pl. m. constr. בחרתי juvenes, Ezech.23.6,12,23. 30.17. & cum ⁱ cop. בחרתי & juvenes, Psal.78.31. & cum ⁱ Aff. בחרתי juvenes mei, Lam.1.15. ut & cum ⁱ cop. praf. & ⁱ aff. בחרתי & juvenes mei, Lam.1.18. 2.21. Item, cum ⁱ dem. Aff. בחרתי juvenes vestri, 1 Sam.8.16. Joel.3.1. Am.4.10. cui & ⁱ est praf. sic, בחרתי & ex juvenibus vestris, Am.2.11. Sic & cum ⁱ Aff. בחרתי juvenes ejus, Psal.78.63. Ifa.9.17. Jer.48.15. & cum ⁱ cop. בחרתי & juvenes ejus, Ifa.31.8. ut & cum ⁱ aff. בחרתי juvenes ejus, f. Jer.49.26. 50.30. 51.3. & cum ⁱ dem. Aff. בחרתי juvenes eorum, 2 Chron.36.17. Jer.18.21. cui & ⁱ est praf. בחרתי & juvenes eorum, 2 Reg.8.12. ubi est cum kibbutz, sub cheth, pro schurek Item, occurrit etiam, pl. m. constr. cum Scheva sub Beth, sic, בחרתי selecti, juvenes, 1 Sam.26.2. & 2 Sam.10.9. Ità, in Pag. & Bu. Lex. &c. Sed hæc forma hujus vocis & hi duo ejus loci, defunt, in Bu. Conc. neque describuntur in correctionibus, ad calcem operis adjectis. Deinde, ii. Hinc, no. בחרתי pl. m. & בחרתי pl. f. m. juvenes; quasi ætas selecta; Bu. Lex. q. d. juventutes, pro juvenes, Pag. in pl. m. constr. בחרתי idem; unde, cum ⁱ praf. & ⁱ aff. & cum kibbutz pro schurek est; במחריי, à juventute sua, Num.11.28. & in forma pl. f. cum ⁱ Aff. est בחרתי juvenis tua; juvenis tua; Eccl.11.9. 12.1. Item, iii. Hinc No. בחרתי electus, selectus; In Constr. בחרתי idem, 2 Sam.21.6. & cum ⁱ Aff. & ⁱ Aff. בחרתי electus meus, Ifa.42.1. 43.20. 45.4. בחרתי electus ejus, Psal.106.23. & in pl. m. בחרתי, constr. בחרתי electi, selecti; unde cum ⁱ Aff. בחרתי Ifa.65.9. & in pausa, בחרתי, Ifa.65.22. electi mei; & cum ⁱ praf. בחרתי electis meis, Ifa.65.15. Sic etiam, cum ⁱ aff. בחרתי electi tui, Psal.106.5. & cum ⁱ aff. בחרתי electi ejus, 1 Chron.16.13. Psal.105.6,43. Sic &, iv. Inde, No. בחרתי electio, delectus; selectum, lectissimum; Pag. Bu. &c. Deut.12.11. Ifa.22.7. 37.24. Jer.22.7. Ezech.23.7. 24.4,5. 31.16. & cum ⁱ praf. בחרתי & delectus, Exod.15.4. בחרתי in selecto, Gen.23.6. in pl. m. בחרתי, constr. בחרתי electiones, delectus, pl. Unde, cum ⁱ aff. בחרתי electiones, i.e. electi ejus; Pag. delectuum ejus; Bu. Lex. & Conc. Dan.11.15. Et, v. Inde & No. במחריי m. idem; delectus; selectum, &c. 2 Reg.3.19. 19.23.

Rad.38. במחריי & in piel, במחריי inconsideratè locutus est; effutiit temerè; Av. significat pronuntiare, vel, inconsideratè pronuntiare; 70. *μαρτυρεῖν τοῖς χελεσιν*; Coc. Simplicem omnino pronuntiationem, significare videtur hoc verbum; communiter, proindè, exponunt temerè effutire, vel in bonum vel in malum; Merc. Undè, in fut. piel, במחריי pronuntiat, vel pronuntiaverit, Lev.5.4. & cum ⁱ conv. במחריי & pronuntiaverit, Ps.106.33. & in Inf. piel, במחריי pronuntiando, Lev.5.4. Inde, nomen, במחריי m. pronuntiatum; prolatio; enuntiatio; 70. *μαρτυρία*; Pag. Bu. Coc. Incauta prolocutio, Av. Num.30.7. & 9. Hæc vox במחריי Grammaticorum est etiam, pro prolatione; Merc.

Rad.39. במחריי idem quod præcedens במחריי effutiit temere;

temerè; colluviem verborum inanum emisit, &c. Av. Undè in benoni kal, singular. masc. בוטה effutiens; Bu. Av. Prov. 12.18. est, qui pronuntiat, tanquam confossiones gladii; at Lingua Sapientum est medicina; Cocc. est בוטה proferens, pronuntians, promittens, tanquam, &c. Pag. Nam sunt, qui hoc ad vota temerè suscepta referant; Sed, de Linguae virulentia, malo accipere, quæ quovis ictu gladii sæpe molestior est & perniciosior; Merc.

Rad. 40. בוטח fīsus est, confusus est; fiduciam habuit vel posuit; confidens fuit; speravit fiducialiter; Bu. Av. Pag. &c. בטח, securum esse; cum ב, אל, על, est, confidere; בטח, Confidere autem, est, securum esse, & metu carere, in aliquo, propter aliquem, vel, propter aliquid; Cocc. בטח non solum significat sperare, sed &, firmiter inniti; undè sumitur pro securum esse; quòd confidentiam sequatur securitas; opponitur dubitationi & timori; construitur cum ב, sepe; item cum אל vel, על Merc. Bu. Sæpe etiam absolute ponitur; vide part. Bu. Lex. Sic autem ordine occurrit, & declinat. in textu. בוטח confidit, Psal. 28. 7. Prov. 31.11. Ezech. 33.13. Hab. 2.19. & in pausa בוטח idem, 2 Reg. 18.5. Job. 6.20. & in 3. f. f. בוטח confidit, fam. Zeph. 3.2. Et in 2. f. m. בוטח & in pausa, בוטח confusus, confidis, 2 Reg. 18.19, 20, 21. Isa. 36.4, 5, 6. Jer. 39.18. Hof. 10.13. & cum ו conv. ובוטח & confides, Job. 11.18. Sic &, in 1. sing. præf. kal, בוטחי & in pausa, בוטחי, confusus sum; confido, Psal. 136.25, 26. 1. 31.15. 41.10. 52.10. 56.5, 12. 119.42. 143. 26. In 3. pl. præf. kal, בוטחו confidebant, fiduciam posuerunt, Jud. 20.36. 1 Chron. 5.20. Psal. 22.5, 6. 78.22. & in 1. pl. בוטחי, confidimus, fiduciam ponimus, 2 Reg. 18.22. Psal. 33.21. Isa. 36.7. In part. benoni kal, sing. m. בוטח, confidens, securus, Deut. 28.52. Jud. 18.10. 2 Reg. 19.10. Psal. 21.8. 27.3. 84.13. 115.8. 135.18. Prov. 11.15, 28.28.26. Isa. 37.10. Jer. 5.17. 12.5. cum ו cop. ובוטח & securus, confidens; Jud. 18.7, 27. Prov. 14.16. 16.20. 28.25. 29.25. & cum ו demonstr, & ו præf. בוטחי confidens, qui confidit, Psal. 86.2. בוטחי & confidens, Psal. 32.10. In pl. m. בוטחים confidentes, 2 Chron. 32.10. Jer. 7.8, 14. & cum ו dem. & ו præf. בוטחים idem, fiduciam ponentes; 2 Reg. 18.21. Psal. 49.7. 145.1. Isa. 36.6. 42.17. Jer. 46.25. & בוטחים & fiduciam ponentes, Am. 6.1. & in sing. fam. benoni kal, cum ו dem. præf. בוטחה quæ confidit, Jer. 49.4. & in pl. fam. בוטחות confidentes, quæ confidunt, Isa. 32.9, 10, 11. Item, in part. pahul kal, f. m. בוטח confusus, Psal. 112.7. Isa. 26.3. fretus, &c. in Inf. kal, בוטח, vel בוטח fidere, confidere, &c. Occurrit cum מ præf. sic, מבוטח præf. vel magis quàm confidere, Psal. 118.8, 9. cum ו, Aff. cholem transponitur, & mutatur in chirek, sic, מבוטח fidere te, Jer. 48.7. In Imper. kal, בוטח fide, confide, Pl. 37.3. 115.9. Prov. 3.5. & cum ו cop. ובוטח & confide, Psal. 37.5. In pl. m. בוטחו confidite, Psal. 62.9. 115.10, 11. Isa. 26.4. & cum ו cop. ובוטחו & confidite, Psal. 4.6. In fut. kal, 1. sing. אבוטח vel, in pausa, אבוטח, confidam, Psal. 44.7. 55.24. 56.4. 91.2. Isa. 12.2. & in 2. sing. m. cum ו interrog. præf. הוטח, num confides? Job. 39.11. & cum ו conv. ובוטח & fiduciam posuisti; 2 Reg. 18.24. Isa. 36.9. ut & in 2. sing. f. cum ו conv. ובוטחי & consula es, Isa. 47.

10. Jer. 13.25. Ezech. 16.15. Item, in 3. sing. m. fut. kal, ובוטח, vel, in pausa, ובוטח confidet, confidat, Job. 40.23. Prov. 28.1. Isa. 50.10. Jer. 17.5, 7. & cum ו conv. ובוטח & confidebat, Psal. 52.9. & in 2. pl. m. confidatis, Psal. 62.11. 146.3. Jer. 7.4. Mic. 7.5. & in pausa, ובוטח, idem, fiduciam ponatis, Jer. 9.3. 49.11. & cum ו conv. ובוטחי & confisi estis, vel & confiditis, Isa. 30.12. Item, in 3. pl. m. fut. kal, cum ו cop. & ו conv. Sic, ובוטחו & confident, Pl. 9.11. 40.4. & ובוטחי & confisi sunt, Jud. 9.26. Isa. 31.1. In Hiphil, מבוטח fidere, vel confidere fecit; fiduciam tribuit; promisit; Pag. Av. &c. Unde, in 2. sing. m. præf. hiph. מבוטח confidere fecisti, Jer. 28.15. & in part. hiph. מבוטח, fidere, confidere, vel, securum esse, faciens; occurrit cum ו, Aff. sic, מבוטחי securum faciens me, Psal. 22.10. In fut. hiph. 3. f. m. ובוטח (contracte, pro ובוטחי) fidere faciat, 2 Reg. 18.30. Isa. 36.15. & cum ו conv. ובוטח & fidere fecit; Jer. 29.31. Inde, nomina, i. בוטח fiducia, confidentia; securitas; spes; Pag. Bu. &c. (item, securè, confidenter; adverbialiter; Bu. Lex. Sed sic adverbialiter, assumpto Lamed; Pag.) Gen. 34.25. Deut. 12.10. 33.28. Jud. 8.11. 1 Sam. 12.11. Prov. 1.33. 10.9. Ezech. 30.9. Mich. 2.8. & cum ו cop. ובוטח & securitas, Isa. 32.17. & cum ו præf. לבוטח confiderit, securè, Lev. 25.18, 19. 26.5. Deut. 33.12. Jud. 18.7. 1 Reg. 4.25. Job. 11.18. 24.23. Psal. 49.16.9. Prov. 3.23, 29. Isa. 15.3. 47.8. Jer. 23.6. 32.37. 33.16. 49.31. Ezech. 28.26. 34.27, 28. 38.8, 11, 14. 39.6, 26. Hof. 2.20. Zeph. 2.15. Zach. 14.11. Deinde, ii. Inde, No. בוטח fidem, fiducia, securitas, spes; Occurrit, cum ו præf. sic, ובוטחה & in fiducia, &c. Isa. 30.15. Et, iii. Hinc No. מבוטח fidem, fiducia, &c. Occurrit, in pl. fam. cum ו cop. Sic, מבוטחי & fiduciz, securitates, &c. Job. 12.6. (vide aliam significationem vocis, מבוטחי in Rad. טוח.) Sic &, iv. Inde etiam No. מבוטחי idem cum præced. fiducia, &c. Eccl. 9.4. & cum ו dem. præf. מבוטחי idem, 2 Reg. 18.19. Isa. 36.4. Item, v. Hinc & No. מבוטח, vel, cum parath, (formæ, משע, משגב, &c.) מבוטח idem, etiam cum præced. fiducia, spes, &c. Prov. 25.19. cum cametz; sed, Psal. 65.6. & Prov. 14.26. cum parath. Sic cum aff. retinet pathach; (ad instar משע &c. Sim.) ut cum ו, א, & א Aff. Sic, מבוטחי fiducia mea, Job. 31.24. Psal. 71.5. מבוטחי fiducia tua, Prov. 22.19. & מבוטחי fiducia ejus; fiduciam suam, Job. 8.14. 18.14. Psal. 40.5. Jer. 17.7. Sed cum Aff. ה, & ה, est cum szgol, sub ט Teth, loco cametz, Euphoniae causâ, sequente alio cametz; Bu. Lex. Sic, מבוטחי, (pro מבוטחה nam deest mappik, in He, Bu. Lex.) fiducia ejus, fam. Prov. 21.22. & מבוטחי, fiducia eorum, Jer. 48.13. In pl. m. מבוטחי securitates, Isa. 32.18. In constr. מבוטחי in fiducis tuis; vel, fiducias tuas, Jer. 2.37. Item, vi. Hinc quidam deducunt No. מבוטחי pl. m. pepones, Num. 11.5. Majemon, scribit, בערבי בשיר ובלעז מלון, i.e. Abattichin, Arabice, Battich, vulgò, Melone; ergo א erit servile; Bu. Lex. Vide suo loco, sub Aleph.

Rad. 41. בטל cessavit; intermisit; intermissum, im-peditum fuit; Bu. Lex. significat desinere, cessare; Pag. Cocc. בטל hebes fuit; mollis fuit; stupidus fuit; & dicitur de dentibus cassis; qui à vermiculis corrosi sunt, molliores, ut præ senectute non possint mandere ci-bum;

bum; Hieron. vertit, ociosus fuit; tunc enim ociantur dentes, & cessant molere, quando sunt stupidi, & a veribus excavati; hinc Græcum βλαπτός; mollis, &c. Av. Occurrit in 3. pl. præf. kal, cum i cop. præf. וְבִטְלִי & cessabunt; Bu. Conc. & intermittent, Bu. Lex. Eccl. 12. 3. Chald. בִּטְלִי; & in pael, בִּטְלִי &c. Vide in Chald. Conc.

Rad. 42. בטן f. venter, uterus; κοιλία; Pag. Bu. Coc. Av. media pars corporis; item, medietas vel dimidium cuiuslibet rei, metaphoricè; Av. Item, per metaph. prominentia, Projectura, 1 Reg. 7. 20. Bu. Lex. וְבִטְלִי est media pars corporis humani, à capite, manibus, & pedibus, distincta, & quia in ventre est cor, & renes, quibus alioqui (ob motum, qui circa illa viscera existit, animo moto) cogitatio & affectus tribuitur; venter pro animo ponitur, Prov. 22. 18. si custodias ea in ventre tuo; confer, Job. 7. 38. בִּטְנִי penetralia ventris, Prov. 18. 8. 26. 22. Anima hominis est lucerna Dei, perimans omnia penetralia ventris; i.e. id, quo vivit homo, ut homo, vel quod homini à Deo inspiratur, est lucerna Dei, pervestigans id omne, quod in intimis penetralibus hominis est; Coc. Occurrit autem בטן venter, uterus, Num. 5. 22. Isa. 13. 18. & 46. 3. In pausa, בטן Gen. 30. 2. Prov. 18. 8. 20. 27, 30. 26. 22. cum præf. וְבִטְלִי Prov. 13. 25. & in pausa, וְבִטְלִי Jud. 13. 5. 7. 1 Reg. 7. 20. Psal. 127. 3. בטן in utero, Psal. 139. 13. Eccl. 11. 1. & בטן Job. 31. 15. Jer. 1. 5. Hof. 12. 4. בטן ab utero, Jud. 16. 17. Job. 1. 21. 3. 10. 10. 19. 38. 29. Psal. 22. 10. 11. 58. 4. 71. 6. Eccl. 5. 14. Isa. 44. 2. 24. 48. 8. 49. 18. Jon. 2. 3. cum præf. i cop. וְבִטְלִי, & ab utero, Job. 31. 18. Hof. 9. 11. & cum i. Aff. בטן, ventris, vel uteri mei, Job. 3. 9. 19. 17. 32. 18. 19. Prov. 31. 2. Mich. 6. 7. Hab. 3. 15. cui & i cop. est præf. וְבִטְלִי & venter meus, Psal. 31. 10. Item, cum i. Aff. בטן, venter noster, Psal. 44. 26. Et cum i, vel in pausa i. Aff. בטן, venter, vel uterus tuus, Deut. 28. 4. 11. 18. 53. 30. 9. Pl. 132. 11. Cant. 7. 3. Ezech. 3. 3. & cum i præf. בטן, in ventre tuo, Prov. 22. 18. Sic cum i, Aff. בטן, venter tuus, fam. Num. 8. 21. cui & i est præf. בטן, in utero tuo, fam. Gen. 25. 23. Sic & cum i Aff. בטן venter ejus, ventrem suum, Job. 15. 2. 20. 23. 40. 11. Proverb. 18. 20. cui & i & i sunt præf. Sic בטן in ventrem ejus, vel in ventre suo, Jud. 3. 21. Job. 20. 20. & בטן ex ventre ejus, Jud. 3. 21. Job. 20. 15. Item cum i. Aff. בטן, venter ejus, f. Num. 5. 27. Isa. 49. 15. cui & i est præf. בטן, in utero ejus, Gen. 25. 24. 38. 26. Denique cum i. Aff. בטן, venter eorum, Pl. 17. 14. Hof. 9. 16. cui & i cop. est præf. וְבִטְלִי & venter eorum, Job. 15. 35.

[בי in me; est prapositio ב, cum jod Aff. primæ personæ; Et, Latinis idem sonat, ut particula obsecrandi; quæso, vel obsecro, mi, &c. Gen. 43. 20. Exod. 4. 10. Ubi, 70. εἰς μέγα, εἰς μέγα; Chald. בִּבְעִי h. e. εἰς εἰς; forte est abbreviatum, ex בי & i, quæ phrasis est, Job. 23. 6. & est, q.d. εἰς γὰρ; 70. Cocc. R. Jehudah dicit, posse exponi, quasi concessit dictum sit, & desit dictio הָלוּ iniquitas, i.e. pæna iniquitatis; ut sit sensus, quicquid voveris, in me statuito; & me audias, & finas; &c. Sed sensus ille non ita congruit primo loco, Gen. 43. 20. cum ibi non de uno solo, sed de pluribus agatur; Merc. Cev.]

Rad. 43. ביב quidam faciunt radicem, undè, נְבִיב, ex Niphal, vacuatus; aut vacuus; ut Pag. & R. D. apud eum; & sic, ביב doctores Hebræorum appellant concavitatem; Merc. Videatur, suprà, radix בִּיב, aut infra, radix נְבִיב. [בי & contra בִּי intellexit, &c. Vide seq. גִּי.]

Rad. 44. בין, inter; 70. εἰς; Pag. Bu. Coc. &c. Gen. 1. v. 4. Interdum habet naturam nominis; quasi medium, vel medietatem diceret; ut in בִּין in, inter, quod Kimchi dicit idem valere, quod בִּין, in medio, Isa. 44. 4. Ubi Venera magna habent, בִּין absque jod. Cum aff. בין inter eum, Gen. 30. 36. inter se, & inter te, Gen. 16. &c. Sic etiam, בִּין וְבִין inter me, & inter te, Gen. 16. 15. At, 1 Sam. 20. 23. est, בִּין וְבִין idem; sic, בִּין וְבִין Job. 34. 37. vel, defectivè, absque jod; בִּין וְבִין Job. 22. 25. inter nos; & בִּין וְבִין inter vos, Gen. 9. 15. בִּין וְבִין inter eos, Ezech. 43. 8. quæ formam habent pluralem masculinam, in Constr. vel cum Aff. Sed, occurrit etiam, in feminina terminatione plurali, Ezech. 10. 2. לְבִינֵי לְבִינֵי ad intermediatates orbium, i.e. in medium, vel intervallum; & מִבְּנוֹת לְבִינֵי è medietatibus, è medio, ex intervallo cherubinorum; I-bid. Sic בִּין וְבִין inter eos, Gen. 42. 23. & בִּין וְבִין inter nos, Gen. 26. 28. Et formâ duali, absque i, in medio, sic, בִּין וְבִין q.d. Vir medietatum, 1 Sam. 17. 4. i.e. intermedius; interponens se inter duos castra, duello pugnam transacturus, &c. Hue etiam quidam referunt, לְבִין, ad medianum, scil. cantum musicum, nempe, tenorem, ut vulgò vocant, Psal. 9. 1. de quo vide etiam in בִּין. Sic & in Chald. בִּין inter, Dan. 7. 5. & בִּין interea; v. 8. Hæc præcipuè, ex Bu. Lex. ex radice בִּין est particula בִּין inter; Pag. quasi dicas, distinctio- nem; & ex hac vocula, totius radicis, בִּין vel בִּין, genuina significatio percipi potest; Merc. Ità Mercerus rectè judicat; nam, verbum בִּין vel בִּין, contracte, בִּין, notat judicium 70. εἰς κρίσις, de eo, quod interest, & distinctam cognitionem, & considerationem, qua quaeritur rei cognitio; vertitur, intelligere; alicubi reddendum est, animadvertere; 70. συνιέναι, νοῦν, &c. habet Affinitatem cum בִּין inter; nam, in comparatione & distinctione differentium inter se rerum versatur; ut 1 Reg. 3. 9. טוב לָרַע בִּין טוב לָרַע ad dignoscendum bonum & malum; Coc. בִּין est radicalis dictio, secundum R. D. ex qua fit verbum in kal, בִּין quod est intelligere; aspicere, & sentire; Pag. ex R. D. Crebrior est hujus verbi usus, in hiphil, idèò radicem ejus potius facimus בִּין quam בִּין; significat proprie, intrinsecus mente considerare, & animum certâ dispositione, distinctione & judicio intendere; rectè, per intelligere vertitur, quod est res judicare, discernere, & pendere accurate; differt ergo בִּין, intelligentia, à חִכְמָה sapientia; quòd hæc res certo cognoscantur aut agantur luce quadam mentis; illà vero, res inter se dissimiles, prudenter discernantur & judicentur, penitus consideratæ, quod nos judicium dicimus; R. Levi inquit חִכְמָה esse certam & primariam rerum scientiam, à בִּין vero, cum res ex rebus colliguntur, & unum ex altero deducitur; sic distingues & חִכְמָה sapientem, à בִּין intelligente, &c. Sunt qui hoc verbum affine faciant verbo בִּין, ut בִּין in mente fit, quod בִּין in externâ adificatione digerenda; (Hæc accurate

curatē, Merc.) oportet enim architectum mente & intellectu disponere partes ædificiorum; Av. Declinatur in præteritum kal, בין, &c. ut in 2. sing. m. præteritum kal, cum ה, parag. Sic, בִּנְיָהוּ intellexisti, vel intelligis; Psal. 139. 2. In part. benoni kal, sing. m. בין, intelligens, prudens; & in pl. m. בְּנִיִּים intelligentes, prudentes; occurrit cum præf. sic, מִבְּנִיִּים ab intelligentibus, Jer. 49. 7. In Niphal, בִּנְיָהוּ, &c. intelligentiā & prudentiā instructus fuit, &c. ut in 1. sing. præteritum hiph. בִּנְיָהוּ (cum י schurek post Beth, licet posset esse cum cholem; Pag.) Intellexi, Pag. Bu. Conc. prudentiā instructus sum; Bu. Lex. Isa. 10. 13. intellectu seu intelligentiā fui vel sum præditus; Merc. &c. Unde in part. Niphal. sing. m. בִּנְיָהוּ intelligens, prudens; Bu. intellectu præditus, indutrus; sagax, solers, & peritus; Merc. Gen. 41. 33. 39. Prov. 10. 13. 14. 33. 15. 14. 16. 21. 17. 28. 18. 15. Hof. 14. 10. & cum י cop. בִּנְיָהוּ & intelligens, Deut. 4. 6. 1 Reg. 3. 12. Prov. 1. 5. ut & cum ל præf. בִּנְיָהוּ intelligenti, Prov. 14. 6. 19. 28. & in Constr. י mutatur in : , sic בִּנְיָהוּ intelligens: Occurrit cum י cop. בִּנְיָהוּ & intelligentes, 1 Sam. 16. 18. Isa. 3. 3. In pl. m. בְּנִיִּים intelligentes, Isa. 5. 21. Jer. 4. 22. & cum י cop. וּבְנִיִּים & intelligentes, Deut. 1. 13. Item cum ל præf. לְבְנִיִּים intelligentibus, Eccl. 9. 11. & in pl. m. Constr. בְּנִיִּים intelligentes; unde, cum י aff. וּבְנִיִּים intelligentium ejus, Isa. 29. 14. In piel, בִּנְיָהוּ intelligentem, seu prudentem, effecit; erudit, &c. unde in fut. piel, בִּנְיָהוּ prudentem reddet; Occurrit, cum הוּ Aff. Sic, בִּנְיָהוּ intelligentem reddet eum; Bu. Conc. prudentem reddidit eum, efudivit eum; Bu. Lex. Deut. 32. 10. intelliget eum, pro intellexit eum, Pag. &c. In hiphil, בִּנְיָהוּ, vel transitive, intelligere fecit; intelligentem, seu prudentem effecit, vel reddidit; erudit; vel, intransitive, intellexit, percepit, sensit; consideravit, animadvertit, advertit; Bu. Pag. &c. Sim. Occurrit autem, בִּנְיָהוּ (3. m. præteritum hiph.) intellexit, intelligere fecit, Job. 28. 23. Isa. 29. 16. Dan. 1. 17. & in 1. sing. præteritum hiph. בִּנְיָהוּ, pro quo, per defectum literæ ה, characteristici hiphil, sic occurrit, Dan. 9. 2. בִּנְיָהוּ intellexi; considerabam, vel studebam in libris; Bu. i. e. libris operam dedi, vel literis; libros evolvi, &c. Merc. Item, in 3. pl. præteritum hiph. בִּנְיָהוּ intellexerunt, &c. Neh. 8. 12. Mich. 4. 12. & in 2. pl. m. בְּנִיִּים intellexistis, vel intelligitis, Il. 40. 21. In part. hiphil. m. בִּנְיָהוּ intelligens, peritus; vel, intelligere faciens; prudentem reddens, seu efficiens, &c. 1 Chron. 15. 22. 25. 8. 27. 33. 28. 9. 2 Chron. 34. 12. Neh. 8. 2. 10. 29. Psal. 119. 130. Prov. 17. 24. 28. 2. 7. 11. Isa. 57. 1. Dan. 8. 5. 27. & cum י, בִּנְיָהוּ & præf. sic, בִּנְיָהוּ & intelligens, Dan. 8. 2. בִּנְיָהוּ intelligens, 1 Chron. 25. 7. 2 Chron. 26. 5. Psal. 33. 15. בִּנְיָהוּ in intelligente, vel per intelligentem; Prov. 17. 10. & בִּנְיָהוּ in intelligente, Prov. 8. 9. In pl. m. בְּנִיִּים intelligentes, Ezr. 8. 16. Neh. 8. 7. & cum י dem. וְהָ, præf. וּבְנִיִּים intelligentes, 2 Chron. 35. 3. Neh. 8. 9. & וּבְנִיִּים & intelligentes, Neh. 8. 3. In pl. m. Constr. cum י cop. præf. וּבְנִיִּים & intelligentes, Dan. 1. 4. In Infinitivo, בִּנְיָהוּ intelligere, intelligendo, 1 Reg. 3. 11. Psal. 32. 9. Prov. 14. 8. Il. 28. 19. 56. 11. pro quo semel est cum defectu, literæ ה, notæ Hiph. sic, בִּנְיָהוּ intelligendo, Prov. 23. 1. Sed occurrit etiam plene cum ל præf. Sic בִּנְיָהוּ intelligere, ad intelligendum, 1 Reg. 3. 9. Prov. 1. 3. 6. Dan. 10. 12. & cum ל præf. & ה, aff. לְבִנְיָהוּ ad

intelligere faciendum te, Dan. 10. 14. Sic in Imper. hiph. בִּנְיָהוּ vel, בִּנְיָהוּ sine jod; intelligere fac, declara, Dan. 8. 16. 17. 10. 11. & intransitive, cum י cop. וּבִנְיָהוּ & intellige, Dan. 9. 23. Item defective absque ה nota Hiph. & cum י cop. sic, בִּנְיָהוּ & animadvertite, Dan. 9. 23. 10. 1. & femel etiam cum ה, parag. sic, בִּנְיָהוּ intellige, considera, Psal. 5. 2. Item, plene, cum י aff. וּבִנְיָהוּ intelligere fac me, Psal. 119. 27. 34. 73. 125. 144. 169. Sic in imper. pl. m. בִּנְיָהוּ instruite, intelligendum date, Job. 6. 24. Prov. 8. 5. pro quo defective etiam occurrit absque ה nota hiph. & intransitive, בִּנְיָהוּ considerate, Deut. 32. 7. Psal. 50. 22. 94. 8. In fut. hiph. plerumque est intransitivum, ut in 1. sing. בִּנְיָהוּ intelligam, Job. 9. 11. 23. 8. 42. 3. Dan. 12. 8. & cum ה, parag. אֲבִינְהוּ animadvertam, vel animadverti, Psal. 73. 17. Prov. 7. 7. cui י cop. & I conv. sunt præf. sic בִּנְיָהוּ & intelligam, Job. 32. 5. & וּבִנְיָהוּ & consideravi, Ezr. 8. 15. Neh. 13. 7. Sic in 2. sing. m. fut. hiph. בִּנְיָהוּ intelliges, vel intelligis, Job. 15. 9. 38. 20. Prov. 2. 5. 9. 23. 1. Item in 3. sing. m. fut. hip. בִּנְיָהוּ intelliget, vel intelligit, Job. 6. 30. 14. 21. 36. 29. Psal. 19. 13. 49. 21. 92. 7. 94. 7. Prov. 14. 15. 20. 24. 24. 12. 29. 7. 19. Il. 6. 10. 28. 9. 32. 4. Dan. 11. 37. Hof. 4. 14. & cum י cop. absque jod, sic, בִּנְיָהוּ & intelliget, Jer. 9. 12. 11. 30. Hof. 14. 10. ut & cum י conv. וּבִנְיָהוּ & intellexit, 1 Sam. 3. 8. 2 Sam. 12. 19. 2 Chron. 11. 23. Dan. 9. 22. Item, cum י conv. plene, cum jod והוּ, Aff. וּבִנְיָהוּ & intelligere fecerit eum, transitive, Isa. 40. 14. sic in 3. sing. fæm. cum י conv. defective absque jod, והוּ & intellexit, Job. 13. 1. ut & plene cum jod & ה, aff. וּבִנְיָהוּ instruit eos, Job. 32. 8. Sic in 2. pl. m. plene, בִּנְיָהוּ instruat; intelligat, trans. vel intrans. Job. 18. 2. Il. 6. 9. & cum י cop. וּבִנְיָהוּ & intelligatis. Item in 3. pl. m. fut. hiph. בִּנְיָהוּ intelligent, considerabunt, Deut. 32. 29. Job. 32. 9. Psal. 28. 5. 58. 10. 82. 5. Prov. 28. 8. Isa. 44. 18. Dan. 11. 33. 12. 10. cui & I conv. est præf. sic, וּבִנְיָהוּ & intellexerunt, Neh. 8. 8. In Hithpaël, וּבִנְיָהוּ intransitive, intellexit, percepit, sensit, consideravit, animadvertit, advertit, Pag. Bu. &c. Isa. 1. 3. & in 2. sing. m. præteritum hiph. וּבִנְיָהוּ consideraveris, Job. 38. 18. & cum י conv. וּבִנְיָהוּ & consideraveris, Psal. 37. 10. ut & in 3. pl. cum kametz pro scheva, penult. ob pausam, וּבִנְיָהוּ animadverterunt, Isa. 52. 15. In Imper. hiph. sing. m. cum י cop. וּבִנְיָהוּ & considera, Job. 37. 14. & in 2. pl. m. וּבִנְיָהוּ animadvertite, Jer. 9. 16. & cum י cop. וּבִנְיָהוּ & animadvertite, Jer. 2. 10. In fut. hiph. 1. sing. בִּנְיָהוּ considerabo, Job. 23. 15. 31. 1. & cum kametz in ult. pro tzere, ob pausam, וּבִנְיָהוּ idem; Job. 32. 12. Psal. 119. 95. 100. 104. cui & I conv. est præf. Sic, וּבִנְיָהוּ & animadverti, 1 Reg. 3. 21. Sic, in 2. sing. m. cum י conv. וּבִנְיָהוּ & considerasti, Job. 30. 20. Item in 3. sing. m. וּבִנְיָהוּ considerabit; est cum kametz in ult. ob pausam, Job. 11. 11. 26. 14. ut & in 2. pl. m. וּבִנְיָהוּ animadverteretis, Jer. 23. 20. 30. 24. & in pausam, cum kametz penult. וּבִנְיָהוּ consideretis, Isa. 43. 18. Denique in 3. pl. m. fut. hiph. cum kametz penult. ob pausam, וּבִנְיָהוּ considerabunt, Isa. 14. 17. & cum י cop. extra pausam cum scheva penult. וּבִנְיָהוּ & considerent, Psal. 107. 43. Atque inde nomina, וּבִנְיָהוּ fæm. intelligentia, prudentia, animadvertio, Pag. Bu. 1 Chron. 12. 32. 2 Chron. 2. 12. Job. 28. 12. 20. 28. 34. 16. 38. 4. 36. Prov. 4. 15. 7. 8. 14. 9. 6. 10. 16. 17. Isa. 29. 24. 23. 19. Jer. 23. 20. Dan. 1. 20. 8. 15. 9. 22. & cum י, בִּנְיָהוּ & ל præf. ut seq. וּבִנְיָהוּ & intelligant

1 Chron.22.12.2 Chron.2.11.Prov.23.23.Isa.11.2.Dan. 10.1. **בֵּיתָה** in vel per intelligentiam, Job.39.2. & **לְבֵיתָה** intelligentiæ, Prov.2.3.7.4. in forma constr. **בֵּיתָה** intelligentia, Prov.30.2. & cum **וְ** cop. **בֵּיתָה** intelligentiam, Isa.14.29. Item cum **מִ** præf. & **וְ** aff. sic, **בֵּיתָה** ex intelligentia mea, Job.20.3. Item, cum **וְ** aff. **בֵּיתָה** intelligentia tua, Prov.3.5. cui & **וְ** **בֵּיתָה** interrog præf. sic, **בֵּיתָה** ex intelligentia tua, Prov.23.4. & **בֵּיתָה** num ex intelligentia tua, Job.39.26. Item cum **וְ** cop. & **בֵּיתָה** aff. Sic **בֵּיתָה** & intelligentia vestra, Deut.4.6. in pl. **בֵּיתָה** intelligentiæ, Isa.27.11. Deinde, ii. hinc etiam No. **בֵּיתָה** fidem cum præf. intelligentia, &c. Deut.32.28. Job.12.12. Prov.3.13. 10.23. 14.29. 15.21. 17.26. 19.8.20.5. 21.30. Isa. 44.19. Obad.1.7. cui & **וְ** **בֵּיתָה** & **וְ** sunt præf. sic, **בֵּיתָה** & intelligentia, Exod.36.1. 1 Reg.4.29. Job. 12.13. Prov.2.6. 8.1. Obad.1.8. **בֵּיתָה** intelligentia, 1 Reg.7.14. **בֵּיתָה** in intelligentia, Exod.31.3. 35.31. Psa.136.5. Prov.3.19. 18.2. & **בֵּיתָה** & intelligentiæ, Prov.2.2.3. sic & cum **ל** præf. & **וְ** aff. **בֵּיתָה** ad intelligentiam meam, Prov.5.1. & cum **וְ** præf. **וְ** aff. **בֵּיתָה** & per intelligentiam tuam, Ezech.28.4. ut & cum **וְ** aff. **בֵּיתָה** & intelligentia sua, Job.26.12. Jer.10.12. 51.15. & cum **ל** præf. **וְ** aff. **בֵּיתָה** intelligentiæ ejus; Item cum **בֵּיתָה** aff. & **בֵּיתָה** præf. **בֵּיתָה** pro quo contraff. abque Thau constr. Hof.13.2. Sic occurrit, **בֵּיתָה** pro intellectu suo; cui simile vide inter nomina sub radice **בֵּיתָה**; Bu. Lex. In pl. **בֵּיתָה** intelligentiæ, Psa.49.4. Prov.11.12. 28.16. Isa.40.14. cui & **וְ** est præf. sic, **בֵּיתָה** & per intelligentias, Pl. 78.72. Item semel cum **בֵּיתָה** **בֵּיתָה** intelligentiæ vestras, Job.32.11.

Rad.45. **בֵּיתָה**; Unde, **בֵּיתָה** f. ovum; apud Rabbinos; Av.Bu.Lex. Nam, singulariter, non occurrit in textu; sed declinatur in pl. **בֵּיתָה** (sicut **בֵּיתָה**, **בֵּיתָה**) Pag. ova; Deut.22.6. (ubi **בֵּיתָה**; Coc.) Isa.10.14. cum præf. **בֵּיתָה** ova, Deut.22.10. In constr. **בֵּיתָה** ova; Isa.59.5. & cum aff. **בֵּיתָה** ova ejus, Job.39.14. ut & cum præf. & aff. **בֵּיתָה** ex ovibus ipsorum, Isa.59.5. Interdum scribitur defectivè, sine **וְ** **בֵּיתָה**, ut quidam habent libri in loco, ex Jobo, citato; Rabbini testes, seu testiculos, appellant etiam **בֵּיתָה** ova; Merc.

Rad.46. Unde, **בֵּיתָה** m. quod scribitur **בֵּיתָה**, quafi **בֵּיתָה**, Jer.6.7. puteus, qui habet perpetuas aquas; idem quod, **בֵּיתָה** puteus aquarum scaturientis; Sic, R. Sol. & Kimchi. Chald. **בֵּיתָה** **בֵּיתָה**, quod est **בֵּיתָה**. Coc. Sim. Pag. Bu. &c. Item, indè, **בֵּיתָה** f. Regia, palatium, castrum; Bu. Lex. Arx; fortalium; ædes; munitiones fortissimas habens muros, & quæ circumvallata est fossis, seu, cisternis aquosis; cogn. cum **בֵּיתָה** robusta; & cum **בֵּיתָה**, **בֵּיתָה** & **בֵּיתָה** puteus; Hinc, Græcè, **βασίς**, i.e. turris; domus fortis; & **βασίς** inquit Hieron. sunt magnæ, & in modum turrium, ædificatæ ædes; hinc & per inversionem Radicis, est Latinum urbs; &c. Av. **בֵּיתָה** est, arx, aula, basilica; Merc. **בֵּיתָה** explicatur, **בֵּיתָה** palatium; dicitur de urbe Susân; Item patet, templi **בֵּיתָה**, vocari **בֵּיתָה**; nam Nehemias, c.2.8. ligna petit, ad ejus portas contabulandas; nam domus ipsa jam dudum extructa erat; unde ita dicit, ad contabulandas portas, **בֵּיתָה** **בֵּיתָה** ambitus domus; David, 1 Chron.29.1, 19. templum cum

omnibus coherentibus ædificiis, porticibus, atris, vocat **בֵּיתָה**; Neh.7.2. **בֵּיתָה** dicitur, ut **βασίς** **βασίς**; est & arx, **βασίς**; Josephus docet, castellum templo assitum ad boream, olim **βασίς**, postea, **Αντωνία**, appellatum fuisse; Coc. Occurrit autem, cum **וְ** demonstr. præf. **בֵּיתָה** palatium, Regia, &c. locis seq. 1 Chron.29.1. & 19. Neh.1.1. 2.8. 7.2. Esth.1.2. & 5. 2.3.5.8. 3.15. 8.14. 9.6. 11. 12. Dan. 8.2. Sic, & Chald. **בֵּיתָה** regia; &c. Vide Conc. Chald. Item, indè, **בֵּיתָה**, palatia, arces, basilicæ, 2 Chron. 17.12. & 27.4. ubi adjungitur, **בֵּיתָה** **בֵּיתָה**; **βασίς** **βασίς**; puto Regias arces, **βασίς**, notari; Coc. Dicere possumus, basilicas, vel palatinas scil. urbes; Merc.

Rad.47. **בֵּיתָה** m. domus, ædes, domicilium; & generaliter, omnis locus, & receptaculum capiens aliquid; & per Synecd. sumitur continens pro contento, ut domus pro tota familia; cogn. cum **בֵּיתָה** arca; & cum **בֵּיתָה**, ædificavit; nam ædes sunt ædificia extructa, sicut & arca Noë; Hinc, per inversionem literarum, **בֵּיתָה**, locus; & Latinum, habito, &c. Av. Sunt qui **בֵּיתָה** domum, ad **בֵּיתָה** ædificare, revocant; quasi dicas, ædificium, hominum industriâ constructum, & suas in partes in usum habitandi distributum; Merc. significat & avium nidum; Pag. vel etiam mansionem aliarum bestiarum; Merc. quod earum sit domus ad nutriendos filios; Interdum etiam locus pro locato accipitur, i.e. domus pro domesticis, i.e. filiis domus, five familia; Pag. & interdum pro tota aliqua gente, seu populo, ut domus Jaakob, domus Israel, quod ex familia gentes propagentur; Merc. significat etiam carcerem, Pag. Item, sepulchrum; Item & locum, seu spatium, & intercapedinem concavam, quæ aliquot homines possit capere, 2 Sam.15. & 2 Reg.18. & interdum, **בֵּיתָה** in regimine, sumitur pro **בֵּיתָה** inter, Ezech.1. &c. Pag. **בֵּיתָה** **בֵּיתָה**, à **בֵּיתָה** derivo, quod usurpat Daniel, c.6.19. pro **בֵּיתָה** pernoctare; differt ab **בֵּיתָה** tentorio, tabernaculo, quod sit translaticium; Sed **בֵּיתָה** est domus fixa & stabilis; Item, **בֵּיתָה** ponitur, pro facultatibus, & possessionibus, Exod.1.21. 2 Sam.7.11. Prov.12.7. 15.25. **בֵּיתָה** dicitur, **βασίς** **βασίς**; paterfamilias; qui familiam & rem familiarem habet, Exod.22.7. **בֵּיתָה** **בֵּיתָה** qui præest domui; **βασίς** **βασίς**; &c. Coc. Est autem nomen, frequentèr admodum occurrens in textu; ut **בֵּיתָה** vel in pausa, **בֵּיתָה**; domus, domum, &c. Gen.17.12. & 27. 33.17. Exod.12.30. Lev. 18.9. 25.33. &c. ad Zach.5.11. (75. circ. l.) Et cum præf. **בֵּיתָה** & domum, 1 Reg.7.8. 1 Chron.17.10. 2 Chron.1.18. 2.11. Jer.35.7. Sed multò frequentius, **בֵּיתָה**, vel, in pausa, **בֵּיתָה** domus, domum, &c. Gen. 19.4. & 11. 24.31. 39.11. 40.14. 43.19. Exod.12.4. & 47. 22.7. &c. ad Zach.4.8. (220. circ. l.) & domus, & domum, &c. Jof.7.14. Jud.16.27. 1 Reg.6.2 & 7. &c. (20. circ. l.) **בֵּיתָה** ex domo, intrinsecus, Ezech. 40.7. & 8. 43.6. **בֵּיתָה** in domo, Exod.12.46. 1 Reg.3. 17. 2 Sam.7.6. 1 Chron.17.5. Isa.5.8. Am.6.9. **בֵּיתָה** & in pausa, **בֵּיתָה** in domo, Gen.27.15. 34.29. 39.5, 8, 9, 11. &c. ad Ezech.40.43. (40. circ. l.) **בֵּיתָה**, & in pausa, **בֵּיתָה** domui; pro domo, Exod.12.3. &c. 16. locis; **בֵּיתָה** vel **בֵּיתָה** & domui, Lev.14.55. 1 Reg.9.8. 2 Reg.

11. 11. 2 Chron. 6. 38. 7. 21. & 23. 10. Neh. 2. 8. מִבֵּית intrinsecus, five intra, Gen. 6. 14. Ex. 25. 11. 37. 2. Lev. 14. 41. 1 Reg. 6. 15. 16. 7. 9. 2 Reg. 6. 30. Prov. 17. 11. Ezech. 7. 15. Item, cum ה locali, in fine; בֵּיתָה vel בֵּיתָה intrinsecus; Bu. Conc. ad. in, vel, versus domum, &c. Bu. Lex. Exod. 28. 26. 39. 19. 1 Reg. 7. 25. 2 Chron. 4. 4. Psal. 68. 7. Isa. 14. 18. וּבֵיתָה & introrsum, 2 Sam. 9. Ezech. 44. 17. הַבֵּיתָה vel הַבֵּיתָה domum; intrā, in, vel, versus domum, Gen. 19. 10. 24. 32. 39. 11. &c. 20. circ. l. & מִבֵּיתָה intrinsecus; 1 Reg. 6. 15. sæpissime verò occurrit in forma constructa; fic, בֵּית domus, domum, &c. Gen. 12. 15. 17. 23. 19. 2. 24. 23. 27. & 38. 28. 17. 21. 22. 34. 19. 38. 11. 39. 5. 20. 21. 22. 23. &c. ad Mal. 3. 10. (820. circ. l.) & cum ה locali, בֵּיתָה in vel ad domum, Gen. 28. 2. 43. 17. & 24. 44. 14. 47. 14. Exod. 8. 20. & cum præf. וּבֵית domus, Gen. 46. 31. 50. 8. & 52. Exod. 8. 26. Num. 18. 1. &c. ad Zach. 12. 8. (50. circ. l.) בֵּית in domo, Gen. 21. 14. 39. 2. 22. 40. 5. 42. 9. Exod. 12. 29. Lev. 14. 34. Num. 30. 4. &c. ad Isa. 42. 22. (125. circ. l.) בֵּית sicut domus, Ruth. 4. 12. 1 Reg. 16. 7. 18. 32. 21. 22. 2 Reg. 9. 9. 22. 4. וּבֵיתָה & sicut domus, 1 Reg. 21. 22. 2 Reg. 9. 9. בֵּית domui, ad domum, Gen. 20. 18. 24. 28. 31. 30. 46. 27. Exod. 12. 3. 19. 3. &c. ad Zach. 13. 1. (150. circ. l.) וּבֵיתָה & domui, Num. 4. 34. 38. 46. 2 Sam. 9. 2. 1 Reg. 10. 12. 2 Chron. 9. 11. II. 22. 21. 58. 1. Jer. 21. 11. 35. 18. בֵּית ex domo, Gen. 20. 13. 24. 7. 34. 26. 44. 8. Exod. 2. 1. & cad. Hab. 3. 12. (80. circ. l.) וּבֵיתָה & ex domo, Gen. 12. 1. 24. 40. Jud. 9. 20. Neh. 12. 29. Mich. 6. 4. וּלְמִבֵּית & intus, Num. 18. 7. Notandum autem, quod, hæc forma constr. בֵּית, amat ellipsin præpositionis, בֵּית; ut, Prov. 15. 6. בֵּית צִדִּיק in domo iusti; pro בֵּיתָה; item, præpositionis, אֶל; ut Psal. 122. 1. וְלִבְיֹתָה בֵּית יְהוָה domum Domini eamus; &c. Item, מִבֵּית ut מִבֵּיתָה est, intus; עוֹשֶׂה מִבֵּיתָה; oppositum מחוץ מִבֵּיתָה, 1 Reg. 6. 15. 16. 2 Reg. 6. 30. & מִבֵּית intra; ut, מִבֵּיתָה לְפָרוֹכֶת intra velum, Exod. 26. 33. & præfixo ל, Num. 18. 7. לְפָרוֹכֶת מִבֵּית usque ad interiora veli; Item, בֵּית לָהּ (intra eam; Bu. Lex.) Ezech. 1. 27. intra illum, ignem, &c. Hæc ex Coc. Item, cum aff. frequenter etiam occurrit, ut בֵּיתָה domus mea, domum meam, Gen. 15. 2. & 3. 41. 40. Num. 12. 7. Jud. 11. 31. 19. 23. 1 Sam. 20. 15. 21. 16. 2 Sam. 7. 18. 11. 11. 23. 5. 1 Reg. 5. 9. 21. 2. 1 Chron. 17. 16. Job. 17. 14. 19. 15. Psal. 101. 2. 7. 132. 3. Prov. 7. 6. Isa. 56. 7. Jer. 12. 7. Ezech. 23. 39. 44. 7. Hag. 1. 9. Zach. 1. 16. 3. 7. & cum ה cop. וּבֵיתָה & domus mea, Gen. 34. 30. Jos. 24. 15. & cum ה præf. בֵּיתָה in domo mea, 2 Reg. 20. 15. 1 Chron. 17. 14. Isa. 39. 4. 56. 5. Jer. 11. 15. 23. 11. Ezech. 8. 1. Mal. 3. 10. cui & cop. præf. וּבֵיתָה & בֵּיתָה in domo mea, Isa. 3. 4. Sic cum מ & præf. בֵּיתָה domui meæ, Gen. 30. 30. Zach. 9. 8. & מִבֵּיתָה è domo mea, Hof. 9. 15. Sic cum ה vel in pausa ה, aff. בֵּיתָה vel בֵּיתָה domus tua, domum tuam, Gen. 7. 1. 17. 13. 31. 36. Deut. 6. 9. 7. 26. 11. 20. 15. 16. 21. 12. 22. 31. 12. 1. 18. 25. 19. 22. Ruth. 4. 11. 12. 1 Sam. 2. 30. 31. 2 Sam. 7. 16. 11. 10. 1 Reg. 12. 16. 13. 8. 18. 20. 6. 21. 22. 2 Chron. 10. 16. Psal. 5. 8. 26. 8. 36. 9. 65. 5. 66. 13. 69. 10. 84. 5. 128. 3. Prov. 24. 27. 27. 27. Jer. 20. 6. Ezech. 3. 23. 44. 30. & cum ה aff. בֵּיתָה domus tua, f. Jos. 2. 19. Item, cum ה cop. præf. ה, vel in pausa ה, aff. וּבֵיתָה, vel וּבֵיתָה & domus tua, Gen. 45. 11. Deut. 14. 26. 15. 20. 1 Sam. 25. 6. Jer.

38. 16. & cum ה, aff. וּבֵיתָה & domus tua, f. 2 Reg. 8. 1. Item, cum ה præf. & ה, vel ה, aff. בֵּיתָה vel בֵּיתָה in domo tua, Gen. 31. 41. Exod. 7. 28. Num. 18. 11. 13. Deut. 6. 7. 11. 19. 21. 13. 22. 8. 25. 14. 1 Sam. 2. 31. 32. 36. 22. 14. 2 Reg. 14. 10. 20. 15. 17. 2 Chron. 28. 19. Isa. 39. 4. 6. & cum ה præf. בֵּיתָה ad domum tuam, 2 Sam. 11. 8. vel in pausa בֵּיתָה ad domum tuam, 1 Reg. 1. 53. 2 Reg. 20. 1. Psal. 93. 5. Isa. 38. 1. Hab. 2. 10. & cum ה, aff. בֵּיתָה ad domum tuam, f. Jos. 2. 3. 1 Sam. 25. 35. 2 Sam. 14. 8. 1 Reg. 14. 12. Item cum ו, & מ præf. fic, וּבֵיתָה & domui tuæ, Deut. 26. 11. & מִבֵּיתָה, ex domo tuâ, Psal. 50. 9. vel in pausa בֵּיתָה idem, 2 Sam. 12. 10. 11. Item cum ה cop. & מ, aff. וּבֵיתָה & domus vestra, Num. 18. 31. fic & cum ו aff. בֵּיתָה domus ejus, vel sua, Gen. 12. 16. 14. 14. 17. 23. 27. 18. 19. 19. 3. &c. ad Zach. 5. 4. in 112. circ. l. & cum ו cop. וּבֵיתָה & domus ejus, vel sua, &c. Exod. 1. 11. 1 Sam. 26. 3. 2 Sam. 2. 3. 1 Reg. 7. 8. 2 Chron. 24. 16. Mich. 2. 2. & cum ה præf. בֵּיתָה in domo suâ, Gen. 39. 15. Jud. 8. 29. 1 Sam. 19. 9. &c. ad Psal. 112. 3. & Jer. 37. 17. in 30. circ. l. cui & ו cop. est præf. fic, וּבֵיתָה & in domo suâ, 2 Chron. 7. 11. Item, cum ה præf. בֵּיתָה ad domum suam, vel domui suæ, Deut. 20. 5. 6. 7. 8. & cad. Psal. 105. 21. & Hag. 1. 9. in 20. circ. l. cui & ו cop. est præf. וּבֵיתָה & ad domum suam, Jud. 8. 27. 1 Reg. 2. 33. ut & cum מ præf. מִבֵּיתָה ex domo suâ, Deut. 24. 12. 3. Neh. 5. 13. Prov. 16. 13. Sic & ה, aff. בֵּיתָה domus ejus, vel suâ, Gen. 39. 14. Exod. 3. 22. Jos. 2. 15. 2 Sam. 11. 4. 1 Reg. 9. 23. 2 Reg. 8. 3. 5. Psal. 104. 16. Prov. 2. 18. 5. 8. 7. 8. 27. 9. 1. 14. 14. 1. 31. 21. 27. cui & ה, & ל sunt præf. fic, וּבֵיתָה & domus ejus, f. 1 Reg. 16. 15. 2 Reg. 8. 2. Deut. 8. 2. in domo ejus, Prov. 7. 11. & בֵּיתָה domui suæ, Prov. 31. 15. 21. Item cum מ, aff. בֵּיתָה domum suam, 1 Sam. 1. 19. Neh. 3. 23. Prov. 30. 26. In forma pl.m. בֵּיתָה domus, pl. fedes; item familiæ; vel domus, i.e. filii domus; item adicula, facella, textilia; cortina, seu tentoria, quasi domuncula, loculi; Pag. Bu. Lex. &c. Est autem cum kamerz inusitatè ante Dageſch forte in Thau; fortè propter defectum literæ jod; vel ad differentiam בֵּיתָה Bathi; prout scribit Ab. Ezra, Bu. Lex. Occurrit autem בֵּיתָה domus, pl. &c. Exod. 1. 21. 26. 29. 36. 34. 37. 14. 38. 5. 2 Reg. 23. 7. 1 Chron. 15. 1. Neh. 7. 4. 9. 25. Job. 15. 28. 24. 16. Eccl. 2. 4. Isa. 5. 9. 65. 21. Jer. 29. 5. 27. 32. 15. 35. 9. Ezech. 11. 3. 28. 26. Am. 3. 15. Zeph. 1. 13. & cum ה, ה, ב, ל, & ל præf. prout seq. וּבֵיתָה & domus, Deut. 6. 11. 8. 12. Isa. 6. 11. Mic. 2. 2. וּבֵיתָה domus, domum, &c. Exod. 8. 9. 9. 20. 12. 7. 13. 1 Reg. 5. 10. 2 Chron. 34. 11. Isa. 22. 10. Jer. 19. 13. 32. 29. Ezech. 33. 30. Zach. 14. 2. וּבֵיתָה in domibus, Jud. 18. 14. 22. Joel. 2. 9. וּבֵיתָה in domos, Exod. 25. 26. 30. 4. 36. 26. & וּבֵיתָה per domos, Ezech. 45. 4. Hof. 7. 14. In forma pl.m. Constr. est, בֵּיתָה domus, domum, &c. Exod. 8. 21. 12. 16. Lev. 25. 32. 33. 1 Reg. 13. 32. 20. 6. 2 Reg. 23. 7. 19. 25. 9. Job. 4. 19. Isa. 8. 15. 32. 21. 3. 2 Reg. 19. 13. 33. 4. 43. 13. 52. 30. Am. 3. 15. 5. 11. Mich. 1. 14. & cum ו præf. fic, וּבֵיתָה & domus, Exod. 10. 6. Lev. 25. 31. Isa. 3. 20. Jer. 19. 13. Ezech. 6. 12. & בֵּיתָה in domibus, Jer. 43. 12. Zeph. 2. 7. Item cum ו aff. בֵּיתָה domus nostrâ, domus nostras, &c. Exod. 12. 27. Num. 32. 18. Prov. 1. 13. Cant. 1. 17. 1 Am. 5. 2. cui & ו sunt præf. fic, וּבֵיתָה & domus nostrâ, Neh. 5. 3. & מִבֵּיתָה ex domibus nostris, Jos. 9. 12. & cum ו aff. בֵּיתָה domus tuâ, Exod.

Exod. 10.6. cui & יב & יב sunt præf. sic, & יב & יב in domibus tuis, Exod. 8.7. & יב & יב ex domibus tuis, Exod. 8.7. Item cum יב, in pausa, pro יב Aff. sic, & יב domus tua, f. Ezech. 16.41. Sic & cum יב aff. & יב domus vestra, Gen. 42.19, 33. 45. 18. cui יב, & יב sunt præf. sic, & יב & יב domus vestra, Deut. 12.7. Neh. 4.8. in domibus vestris, Gen. 47. 24. Exod. 12.19. Isa. 3.14. Hag. 1.4. & יב ex domibus vestris, Exod. 12.15. Jer. 17.22. Sic cum יב aff. & יב domusejus, 1 Chron. 25.11. ut & cum יב aff. & יב domus eorum, Num. 16.32. Deut. 11.6. Job. 3.14. 21.9. 22.18. Isa. 13.16. 21. Jer. 5.27. 6.12. Ezech. 7.24. Hof. 11.11. cui יב, & יב & יב sunt præf. sic, & יב & יב domus ipsorum, Neh. 5.13. Zeph. 1.13. & יב in domibus eorum, Deut. 19.1. & יב ex domibus ipsorum, Jer. 18.22. Item semel cum יב pro יב aff. Sic, & יב domos suas, Psal. 49.12. Et cum יב cop. præf. & יב aff. & יב & domos ipsarum, Ezech. 23.17. Item, indè deducitur nomen בית m. palatium; nam palatium est domus magna & honorabilis, Pag. Quidam hortum interiozem vertunt; Bu. Lex. Occurrit cum יב demonstr. præf. sic, & יב palatii, Esth. 7.7, 8. & in forma constr. est cum patach; sic, בית, palatium, Esth. 1.5.

Rad. 48. בכה m. Morus est arbor, producens baccas succo plenas; ideoque cognationem habet cum בכה flevit, vagiit; nam bacca contrita profundit succum suum instar fletus; hinc Latini, baccæ, item, baccalia, lauri species, &c. Av. Itā omnes reddunt Morum arborem; Occurrit cum יב demonstr. præf. Sic, transeuntes per vallem בכה mori; Pag. Av. Sed Hieron. per vallem fletus; Av. Ps. 84.6. Videtur, eo loco, esse allusio ad nomen fletus; & Morum arborem a fletu dictam, verisimile est; causa ignoratur, & forsitan ex abstrusis naturæ petenda est; Merc. 70. εἰς τὴν κοιλίαν τῆς κλαυθροῦς; Coc. Deducentes scil. à בכה flere; & sic etiam R. Jonah, & R. Jehudah; exponentes, per vallem, in qua stillat aqua, ut lachrymæ ab oculis; Pag. In pl. m. בכה mori, 2 Sam. 5.23. בכה mori ex adverso Mororum; Av. Bu. Pag. 70. τὸν κλαυθροῦς; Coc. Lachrymarum, Pag. & cum יב demonstr. & בכה mori, mororum, &c. 2 Sam. 5.24. 1 Chron. 14.14, 15. Targum, בכה arborum; Pag.

Rad. 49. בכה, flere, plorare; 70. κλαίειν, & fletus; Constr. cum accusativo; item, cum יב, & בכה. Coc. significat lachrymari, lachrymas emitte; Merc. Occurrit autem & declinatur, sic; in præf. kal, בכה flevit, deflevit, Gen. 45.14. Hof. 12.5. & in 3. f. cum יב cop. בכה & flevit, Deut. 21.13. & in 1. sing. בכתי flevi, deflevi, Job. 30.25. In 3. pl. בכתי flevērunt, 2 Sam. 13.36. Ezr. 10.1. בכתי & flevērunt, Ezech. 27.31. & in 2. pl. m. בכתי flevistis, Num. 11.18. in 1. pl. בכתי flevimus, Psal. 137.1. In fut. kal, 3. f. m. בכתי fletbit; undè cum יב conv. & cum apocopa, tertiz radicalis, & יב; sic, & בכתי flevit, Gen. 27.38. 37.35. 42.24. 43.30. 45.14. 15. 47.29. 50.1. & 17. 1 Sam. 24.16. 2 Sam. 3.32. 19.1. 2 Reg. 8.11. 13.14. 20.3. Isa. 38.3. & in 3. f. f. בכתי 1 Sam. 1.10. Jer. 13.17. Lam. 1.2. cum יב conv. בכתי & flevit, f. 1 Sam. 1.7. & cum apocopa tertiz radicalis & יב, & בכתי idem, Gen. 21.16. Jud. 11.38. 14.16. & 17. Esth. 8.3. sic, in 2. f. m. בכתי fletbit, Isa. 30.19. Ezech. 24.16. cum יב conv. & בכתי & flevisti, 2 Reg. 22.

19. pro quo per Apocopam literæ ה dicitur, & בכתי idem, 2 Sam. 12.21. 2 Chron. 34.27. & in 2. f. f. בכתי fletbit, 1 Sam. 1.8. & in 1. f. f. בכתי fletbit, Isa. 16.9. & בכתי fletbit, Jud. 11.37. Jer. 8.23. & cum יב conv. & בכתי fletbit, 2 Sam. 12.22. Neh. 1.4. Psal. 69.11. cum יב interrog. בכתי Zach. 7.3. an fletbit? In 3. pl. m. בכתי flevērunt, Lev. 10.6. Num. 11.13. 1 Sam. 11.5. Joel. 2.17. cum יב conv. & בכתי & flevērunt, Gen. 33.4. 50.3. Num. 11.4. 14.1. 21.1. Deut. 34.8. Jud. 2.4. 20.23, 26. 21.2. 1 Sam. 11.4. 20.41. 30.4. 2 Sam. 1.12. & 3.32. 13.36. Job. 2.12. & cum jod epenthético, pro tertiz radicali & יב, & יב parag. sic, & בכתי fletbit, Job. 31.38. fletbit, Isa. 33.7. & in 3. pl. f. בכתי fletbit, Job. 27.15. Psal. 78.64. & cum יב conv. & בכתי fletbit, Ruth. 1.9. & 14. In Infin. בכתי (cum יב, loco ה, tertiz rad.) pro, בכתי; flere, flendo, Isa. 30.19. Jer.

22.10. Mic. 1.2. 10. & sic, & בכתי Jer. 50.4. pro & בכתי flendo, 1 Sam. 1.10. 2 Sam. 3.16. 15.30. Psal. 126.7. I-tem in aliā formā, cum ל præf. בכתי flere, ad flendum, Gen. 43.30. 1 Sam. 30.4. 2 Sam. 3.34. Eccl. 3.4. Undè cum Aff. & בכתי & ad defendendum eam, Gen. 23.2. Item, in imper. kal; pl. m. בכתי flete, Jer. 22.10. & בכתי & flete, Joel. 1.5. & in 2. pl. f. בכתי flete; f. In benoni kal,

בכה flens; deflens, 2 Sam. 15.30. Jer. 41.6. בכתי 2 Sam. 15.30. Jer. 41.6. In pl. m. בכתי flentes, Num. 25.6. Jud. 2.5. 2 Sam. 15.23. Ezr. 3.12. Neh. 8.9. Job. 30.31. cum præf. בכתי flentes, Jud. 2.1. & in 2. f. f. בכתי, Lam. 1.16. In Niph. בכתי perfusus est fletu; Av. Undè part. Niph. pl. m. בכתי (à sing. בכתי) & in constr. & בכתי, ut in Job. 38.16. & בכתי usque ad fluentia, fluctus, vel profunda maris; per Metaphoram; Bu. Lex. ad effusa maris; i.e. ad scaturigines, seu venas maris; Av. q. d. ad fleta maris; i.e. ad radices maris, (ut Elihu loquitur, Job. 36.30.) quasi lachrymæ ex fontibus abyssi manantes; Coc. Nunquid ingressus es, usque ad profunda maris? i.e. ad locum ubi est aqua multa; vel, usque ad decursum maris, locum ubi inundat fletus; Pag. vel, potius, ubi inundat cum impetu; Ut Sanctes

habet, fletus; legit, minus attentè, בכתי; pro, fletus; cum impetu; Vide Lib. Radicum; Merc. & est translatio, a fletu; quod flendo lachryma decurrat; Pag. & celeritèr profuat; propriè, lachrymas, vel fletus, effusiones, seu, ut sic dicam, egurgitationes, i. e. scaturigines, seu venas, effluentes in mari; fluentia potes dicere, quasi plorata; Merc. Cev. in piel. בכתי flevit uberrimè; deflevit vehementèr; Av. Undè part. piel; sing. f. בכתי (à masc. מכתי) deflens, deflet, Jer. 31.15. & in pl. f. בכתי deflentes, Ezech. 8.14. Indè, nomina, i. בכתי m. fletus; ploratus, Ezr. 10.1. Deinde, ii. בכתי vel, בכתי idem; fletus; (& ravis attributum, significat aquas, & liquores, sive guttas; Av.) 70. κλαυθροῦς, Deut. 34.8. 2 Sam. 13.36. Ezr. 3.13. Job. 16.16. Psal. 30.6. Isa. 38.3. 65.19. Jer. 3.21. 9.9. 31.15. 48.5. Mal. 2.13. cum præf. & בכתי & fletus, Esth. 4.3. & בכתי in fletu, Gen. 45.2. Pl. בכתי, Isa. 15.5. 16.9. Jer. 31.9. 48.5. Mal. 2.13. בכתי idem, Isa. 15.3. & 22.4. & בכתי in fletu, Joel. 2.12. בכתי ad fletum, Isa. 15.6. & בכתי idem, Isa. 22.12. בכתי à fletu, Job. 28.11. Jer. 48.32. & in pausa, & בכתי idem; Jer. 31.16. Item, cum Aff. בכתי fletus meus, Psal. 6.9. Dein, iii. בכתי f. fletus; Undè, cum Aff. בכתי fletus ejus, Gen. 50.4. Item, iv. Indè etiam, בכתי f. fle-

tus, Gen. 35.8. Denique, בכרי fluente; quidam nomen faciunt; sed id vide in part. Niph.

Rad. 50. בכר; unde in piel, בכר primogenitum edidit; protulit, effecit, vel, constituit, seu instituit; primogenituræ jus dedit; Av. Bu. Lex. Antevertit tempore, ut sit prius; primitias obtulit; Av. de arbore, significat; præcoquos fructus ferre; Coc. ut, in fut. piel, יבכר Ezech. 46.12. לְחֹדְשֵׁי in menses ejus; præcoquos feret; i.e. vel eos habebit fructus inter acerbos, singulis mensibus; Coc. primitivos fructus feret; Av. primogenita profert; Bu. Lex. primitias profert; Bu. Conc. afferet primitiva; Pag. & in Infin. piel, לְבִכֵּר primogenituram dare; primogenitum proferre; Bu. Conc. si ve constituere; Av. vel instituere; i.e. dare jus primogeniti; Pag. Deut. 21.16. In pual, בְּכֹר datus est in primogenituram; Av. Unde in fut. pual, Lev. 27.26. primogenitum, יבכר ליהוה, quod, jure primogeniti, cesserit Jehovah; Coc. quod pro primogenito offerretur Domino; Pag. quod dabitur in primogenituram Domino; Av. quod primum gignetur; Bu. id uno verbo, (si Latine sic loqui liceret) diceretur, primogenitabitur; Pag. in hiph. יבכר, edidit primogenitum; Av. Unde, in part. hiph. fing. fam. cum præf. sic, כְּמִבְכִּירָה (à masc. מִבְכִּיר) ἡ πρωτότοκος, primogenitum pariens; Coc. Jer. 4.31. sicut primipara; Bu. sicut primiparæ; Av. angustiam, sicut parientis primogenitum; i.e. puerperæ, cuius dolores sunt vehementissimi; Pag. Sunt qui per primiparam, unâ voce expriment; Merc. Indè, Nomina. i. בכר vel, בכר m. primogenitus; πρωτότοκος, πρωτότοκος; sed hoc propriè dicitur respectu matris; latius tamen usurpatur; Alioqui, respectu patris, ראשית אבות principium virium, Gen. 49.3. Psal. 105.36. Respectu matris, זר פֶּחֶר רַחֵם ὁ ἀρχηγὸν μήτραν, aperiens vulvam, Exod. 13.2. Notandum autem, quod Israël vocatur primogenitus Dei filius, Exod. 4.22. idque duplici, ni fallor, ratione; i. quod ex Israele sit primogenitus omnis creaturæ, h.e. filius Dei unigenitus, à quo omnes filii Dei differunt quatenus sunt creaturæ; Col. 1.15. Et, ii. quod Israël sit primus populus, quem Deus ex genitibus, ad jus filiorum assumit, Jer. 31.9. Ephraim est primogenitus meus; assumo primum, Psal. 89.28. faciam cum primogenitum, &c. quod de Christo intellectum significat, compellabo, demonstrabo primogenitum, Psal. 2.7. Rom. 8.29. primogeniti à Deo postulati sunt, pro ipsius portione, Exod. 13.2.12. Subest typus & figura Christi; tum significatur, per primogenitum sanctificari reliquos filios; primogeniti in cælis sunt descripti, Hebr. 1.2.3. i.e. electi ex mundo; Item, primogenitus, antonomastice, pro filio Dei; ante quem nullus est filius, & ad cuius hæreditatem veniunt omnes filii Dei, Heb. 1.6. Joh. 1.1. Col. 1.15, 18. primogenitus ex mortuis, est in quo est resurrectio mortuorum, Col. 1.18. Apoc. 1.5. Hæc ex Coc. Nomen בכר est, qui antevertit, vel, celeriter est natus; & dicitur etiam de bestiis; Merc. primogenitus, est quicquid primò aperit vulvam, licet non sequantur plures partus; Av. בכר מות primogenitus mortis, dicitur, mortis aut morbi genus dirissimum. Job. 18.13. & בכרי primogeniti tenuium, dicuntur, tenuissimi, Isa. 14.20. Coc. בכר accipitur etiam pro angelo, qui præfatus est morti; & dicitur,

בכר מות angelus mortis; Pag. i.e. qui præcipuè mortis imperium gerit; aut ita dicitur, qui moritur præmatura morte; ad verbum, est, primogenitus, h.e. princeps; Sic Paulus Christum, primogenitum omnis creaturæ; & primogenitum inter mortuos, vocat; Merc.

Cev. Nomen, בכר & verbum בָּרַךְ benedixit; affinitatem habent, inter se; nam primogenitus filius erat Domino benedictus, atque consecratus; ideoque duplici hæreditate, & imperio augebatur; & ante Levitarum ordinationem ad ministerium, solebat primogenitus sacerdotio fungi; hæc erat benedictio quam in lege habebat primogenitus; Judæi ex hac radice בכר seu בכר colligunt Kabalam benedictionis primogeniti; Ut enim omnes tres literæ, בכר, duplo plus valent in numero, quàm literæ quæ eas in Alphabeto præcedunt, (nam ב, duplo plus valet quàm א, & כ, quàm י, ut א' & י, quàm פ.) sic etiam primogenitus duplam hæreditatem accipiebat, &c. Av. Occurrit autem בכר vel, בכר, primogenitus, primogenitum, Gen. 25.13. 35.23. 36.15. 38.7. 46.8. Exod. 6.14. 11.5. 12.12, 29. 13.2, 13, 15. 22. 28. 34.20. Lev. 27.26. Num. 1.20. 3.12, 13, 40. 4.1, 42, 43, 45, 50. 8.16, 17. 18.15, 17.26. 5.33. 4. Deut. 15.19. 33.17. Jos. 17.1. 1 Chron. 1.29. 2.3, 25, 27, 50. 4.4. 5.1, 3. 26.10. Job. 18.13. Psal. 78.51. 89.28. 105.36. &

cum ה demonstr. הבכר vel, הבכר primogenitus, -ti, -tum, &c. Gen. 41.51. 43.33. 48.14, 18. Num. 3.2. Deut. 15.19. 21.11, 15, 17. 25.6. 1 Sam. 8.2. 17.13. 2 Reg. 3.27. 1 Chron. 2.25. 3.1. 5.1. 6.13. 8.29. 9.5. 31.36. 26.2, 4.2 Chron. 2.13. 1. Job. 1.13, 18. Zach. 12.10. Item cum ב & מ præf. בכר in primogenito, Deut. 15.19. & מִבְכִּיר à primogenito, Exod. 11.5. 12.29. 13.15. Num. 3.46. Item cum י & ל, vel in pausa ל, aff. sic, בכרי, primogenitus meus; Gen. 49.3. Exod. 4.22. Jer. 31.9. Mich. 6.7. בכורה primogenitus tuus, Exod. 4.23. 27.32. & בכורה idem, Gen. 27.19. Sic & cum י aff. בכור primogenitus ejus, vel suus, &c. Gen. 8.1. 10.15. 22.21. 38.6. Jud. 8.20. 2 Sam. 3.2. 1 Reg. 17.34. 1 Chron. 1.18. 2.13, 42. 5.38. cui & ב est præf. Sic, בכור, pro primogenito suo, Jos. 6.26. In pl. m. בכורים & in constr. בכורי primogeniti, -tos, -ta, &c. Neh. 10.37. Psal. 135.8. Isa. 14.30. cui & ב est præf. & הם aff. sic, בבכוריהם in primogenitis eorum, Psal. 136.10. atque indè nomina, i. בכורה f. primogenitura; j. primogenitorum; 70. זר פֶּחֶר רַחֵם Gen. 25.32. & cum ה dem. ה, & ל præf. sic, הבכורה Gen. 25.34. Deut. 21.17. והבכורה & primogenitura, 1 Chron. 5.2. & הבכורה primogenitura, 1 Chron. 5.1. In Constr. בכורת primogenitura, &c. Occurrit cum י, ל, & א aff. sic, בכורתי primogenituram meam, Gen. 27.36. בכורתה primogenituram tuam, Gen. 28.31. & בכורתו primogenituram suam, Gen. 25.33. 1 Chron. 5.1. cui & ב est præf. sic, בבכורתו juxta primogenituram suam, Gen. 43.33. In pl. f. eff. significatione, quasi esset à præced. sing. masc. בכור primogenitus; sic בכורות primogenita, Neh. 10.37. cui & א & מ sunt præf. sic, & בכורות & primogenita, Deut. 12.6, 17. 14.23. & מבכרות de primogenitis, Gen. 4.4. De indè ii. No. בקירה f. primogenita; ut cum ה dem. præf. הבקירה primogenita, -ta, -tam, &c. Gen. 19.31, 33. 34. 37. 29.26. 1 Sam. 14.51. Item, iii. Hinc & Nomen, בכרה f. Sed occurrit tantum in pl. f. cum ה dem. præf.

præf. kibbutz est pro schurek in penult. sic, הבכרות præcocia, primus fructus, Jer. 24.2. est cum patach sub primo rad. formæ. הבכורה Bu. Lex. Sic & iv. No. בכורה præcox, seu primus fructus; fructus primitivus. Occurrit cum ? præf. & cum mappik redundante in Hesic. הבכורה ut fructus præcox, Isa. 28.4. Sic & v. Indè No. pl.m. הבכורים primitivus, primitivi fructus, Lev. 2.14. 23.17. 2 Reg. 4.42. Nah. 3. 12. & cum ה dem. præf. הבכורים primitivus, -arum, Num. 28.26. & cum kibbutz pro schurek in penult. sic, הבכורים idem, Lev. 23.20. ut etiam cum וְלִבְכֹּרִים & primitivus, Neh. 13.31. In forma pl.m. Constr. הבכורים primitivus, Exod. 23.16, 19. 34.22.26. Num. 13.20. 18.13. Neh. 10.36. Ezech. 44.30. & cum וְלִבְכֹּרִים & primitivus, Neh. 10.36. Item cum ה aff. בכורה primitivarum tuarum, Lev. 2.14. Item, vi. Indè nomen, בכורה idem, præcox, vel primus fructus, Mich. 7.1. & cum ? præf. בכורה sicut primus fructus, Hof. 9.10. Item, indè deducitur etiam verbum in Piel, viz. בכר instituere primogenitum, i.e. dare jus primogeniti, seu primogenituræ, Deut. 21.15. ubi est in infin. piel cum ? præf. Sic, לכר primogenituram dare, &c. Pag. Bu. Sed in piel, fig. etiam primogenitum seu primitias proferre, Bu. vel primitiva afferre, Pag. ut in fut. piel. 3. sing. malc. יבכר primitias, seu primogenita proferet, Ezech. 46.12. Sic & in pual, בכר q.d. primogenitari; vel, offerre primogenitum, Pag. vel, primum gigni; Bu. ut in fut. pual, 3. sing. m. יבכר primum gignetur, Bu. Lev. 27.26. Item, in hiphil, הבכיר est, primogenitum parere; Pag. unde in part. hiph. sing. f. cum ? præf. sic occurrit במבכירה sicut primipara, seu quæ primogenitum parit, Lev. 27.26. Item hinc etiam ab omnibus deducitur No. מבכר m. Dromedarius; animal quod velocitate suâ antevertit omnes equos; à quibusdam vocatur, camelus parvus, Av. Occurrit tantum in pl.m. constr. מבכרי Dromedarii, Isa. 60.6. atque indè No. מבכרה f. Dromedaria, cursu suo præveniens equos & mulos; quidam Camelo-pardum vocant, Av. Camelus fæmina, aut dromas, genus camelilactantis vel parvæ, quæ currit velocius masculo, Pag. à celeritate nomen Hebraicum ductum videtur, (ut Græcum dromas, δρόμος, à currendo, Pag.) quod ea alia animantia anteverrat; quanquam alii primogenitos camelorum parvulos sic dictos volunt; ac postquam sunt ablactati, dici נמלים camelos, Merc. Cev. Occurrit autem מבכרה dromas, &c. Jer. 2.23.

Rad. 51. בל, est, non; Pag. Reducunt ad בלה, ut durationem negationis vehementioris includat; valet idem quod Latine, nequaquam; neutiquam; nihil prorsus; sic etiam, ab eod. flexa, בלי, לבלי &c. Merc. ex Forst. & Av. בל, non, nequaquam; Bu. Coc. &c. negandi particula cum verbo, Prov. 23.35. Isa. 33.20. sequente עתה, vel etiam colo affirmativo, pro vix; ut Hof. 7.2. & Isa. 33.23. &c. Coc. Unde, cum additione jod; בלי non; cum nomine, Psal. 72.2. עד בלי ירח usque ad non lunam; i.e. donec luna non sit, &c. Coc. בלי est, non, sine, præter; absque; Pag. Bu. עד בלי donec non; (ut in præced.) & על בלי eò quod non, Gen. 33.20. בלי in, vel, per non; absque; Deut. 4.42. לבלתי ad non modum, immodicè; Isa. 5.14. לבלתי propter non cibum; i.e. penuriâ cibi, Job. 38.41. מבלתי eò quod non, quod nulli, Lam. 1.4. לבלתי absque veste, Job. 24.

7. מבלתי an propterea quod non ulla, i. e. nulla prorsus, Exod. 14.11. Bu. Lex. Sim. Coc. Pleonasmus negationis; Coc. qualis in בלערי; id vide in בלע. Bu. Lex. Occurrit etiam cum verbo, Isa. 14.6. מררתי בלי חשך incitatus, non parcens; & Gen. 31.19. על בלי הצדור eò quod non indicaverat; &c. Coc. Item, Indè etiam בלתי idem; non; & fit à בלי per epenthesis literaz, ה; Merc. Bu. Lex. ut Job. 14.6. בלתי שמים dum non sit cælum; quum Deus cælum novum faciet, & cælum quod nunc est, abolebit; evigilabunt demum mortui; & 1 Sam. 20.26. בלתי שחור, idem cum לא שחור, non purus, &c. Coc. בלתי אם, nisi, præter; Gen. 47.18. לבלתי ad non; quomodo, frequenter, cum infinitivo jungitur; בלתי propterea quod non; &c. Sed occurrit etiam cum affixis; ut, בלתי absque me, Isa. 10.4. Bu. Lex. Sic Pagninus & Junius; sed potest aliter exponi, בלתי ברע non curvavit se; impersonaliter; non curvaverunt se vice victi, & vice occisorum cadent; At Hof. 13.4. מושיע איני בלתי, salvator non est non-ego; respondet וְלִי præter me; Coc. sic 1 Sam. 2.2. בלתי, præter te; nec cum pluribus Aff. reperitur; Bu. Lex. בלתי כי non est non tu; Non est והנה, non est sanctus, qui non sit tu. Videtur enim pro præter, vel præterquam, poni; ut Gen. 21.26. Non audivi בלתי היום, nisi hodie; forte, pro בלתי היום בבליתי in non hoc die; Coc. Item, indè etiam, בלתי non quicquam, vel, non quidvis; Nihilum; & δὲ μὴν; Job. 26.7. 70. וְלִי & δὲ μὴν; Fullerus fibulam intelligit; בלם. Sed, respondet וְלִי, ut parallelo; Coc. q. d. appendens terram, super non aliquid, i.e. nihil; nam est compositum, ex בלי non, & מה quid, pro aliquid; eò, quod terra est suspensa in medio sphaerarum, multum admodum à sphaeris undique distans; Pag. est ergo quasi, nihil quicquam; Merc. Item, huc etiam reducunt, יעל בליעל pravus; pravum; Coc. cum בלי conjungitur ויעל, & exinde, fit, בליעל quod בלעל impius; aut ויעל impietatem; teste R.D. Pag. nisi quod nomen Hebraicum est efficacious; nam significat hominem nequam; summe sceleratum; profligatum; perditum, deploratum; vernaculè, (i.e. Gallicè) une vault rien; ou, vault neant; vel, si sit substant. nequitiam, & extremam improbitatem; Merc. Sars patet esse compositum; Kimchius, quasi ויעל בלי ויעל; id esset, infaustus, infelix; Alii, quasi sit, בלי ויעל, ut sit, ἀνομήτης, per ἀνότητι, pro, noxius; Alii, quasi sit, בלי עול sine jugo; sic, R. Sol. ad Deut. 13. 13. שפרקו עול שמים qui jugum cœli excusserant; interpretantur, per ויעל cum Chaldæo; 70. παράνομος, λοιμός, ἀσεβής, ἀφρων, ἀντὼν, ἀνόμεμα, ἀνομία, παλαιώσις; Nah. 1. 14. ἀποσάσιν Psal. 18.5. בליעל torrentes Belial pravitatis, aut pravi, dicuntur, à pravo excitati; & Deut. 15.9. עד לבכה בליעל cum corde tuo pravo, &c. Coc. Ordine autem occurrit בליעל, vel, in pausa, בליעל nequam, nequitia, &c. prout sequitur, Deut. 13. 13. 15.9. Jud. 19.22. & 20.13. 1 Sam. 1.16. 2.12. 10. 28. 25.16. 2 Sam. 20.1. 22.5. 1 Reg. 21.10. 2.13. 2 Chron. 13.7. Job. 34.18. Psal. 18.5. 41.9. 101.3. Prov. 6.12. 16.27. 19.28. Nah. 1.11. 2.1. cum præf. בליעל & nequam, 1 Sam. 30.22. 2 Sam. 23.6. & בליעל nequam, 1 Sam. 25.25. 2 Sam. 16.7. 21.13. loco autem, 1 Sam.

25.17. sic habetur; והוא בן בליעל מדבר אליו i. e. ipse pravior est, quam ut quis loqui ad eum possit; sic dicitur בליעל בן בליעל i. Sam. 1.16. & אל אש בליעל 2 Sam. 20.1. ut & אדם בליעל Prov. 6.12. & ער בליעל Prov. 19.28. & 1 Sam. 30.22. conjunguntur, כל אש רע, & בליעל; omnis vir malus, & pravius, &c. Coc.

Rad. 52. בלה Chald. confumi; atteri vetustate, &c. unde, בלי tributum vetus, &c. Vide in Conc. Chald. Vide etiam בלה circa finem Radicis, בלה.

Rad. 53. בלג est roborare, confortare; Pag. Sunt qui refrigerare, vel refocillare exponant; non reperitur nisi in hiphil; Merc. In qua Conjug. est הבלג; & exp. refocillavit; vel, absolute refocillatus est; Av. recreavit, vel, confortavit se; Bu. Lex. in hiph. potest esse, & intransitivum, & transitivum; Pag. intransitivum, vel quasi reciprocum, est, levius agere, εὐχλασθαι ἀγχι; Coc. ut in fut. hiph. i. sing. cum i. cop. praf. & ה parag. in fine; sic, וְהַבְלִיגָה (à 3. fut. וְהַבְלִיג, וְהַבְלִיג, וְהַבְלִיג, &c.) & recreer, sive recreem me; Coc. & confortabo, vel, roborabo me, vel, animum meum; Pag. & recreabo me; Bu. Job. 9.27. 10.20. Psal. 39.13. Item, in part. hiph. cum praf. ה, demonstr. הַמְבַּלֵּג recreans, vel qui recreat se; Bu. הַמְבַּלֵּג שׁוֹר עַל עַו who confortat, vel, roborat prædatorem vel vastatorem, super fortem; Pag. qui refocillat vastatorem contra fortem; Av. Amos. 5.9. ubi transitivum sumitur; q. d. facilitare, facile efficere; & εὐχλασθαι; qui faciliat vastitatem in robustum; i. e. qui facili negotio robustum profligat; Coc. Item, in part. fam. cum i. parag. מְבַלֵּגִיתִי recreans, vel recreatura se, scil. anima, Bu. vel potius, מְבַלֵּגִיתִי est nomen refocillatio, recreatio; nam Mem à fronte & ת, à tergo, sunt serviles; Unde, cum Aff. מְבַלֵּגִיתִי refocillatio mea super mæstitia, super cor meum, &c. Av. Jer. 8.18. מְבַלֵּגִיתִי עָלַי גִּזְוֹן, recreatio, (refrigerium meum, vel roboratio,) mea, &c. i. e. O Deus, qui recreas me, in, vel, super mærore; apud me cor meum est languidum, &c. Coc. Sim. Merc. &c.

Rad. 54. בלה est, veterascere; παλαιῦσαι. Coc. vetustate teri, atteri, deteri; Bu. Inveteratus est, vetustate consumptus est; detritus est per vetustatem, &c. Av. Unde, in 3. sing. f. בָּלְהָה veteravit, &c. f. Deut. 8.4. 29.5. & in 3. pl. בָּלְהוּ inveteraverunt, Deut. 29.5. Jos. 9.13. Neh. 9.21. Psal. 32.2. In fut. kal, בָּלְהָה veterascet, Job. 13.28. & in 3. f. בָּלְהָה veterascet, f. Isa. 51.6. & in 3. pl. בָּלְהוּ veterascunt, Psal. 102.27. Isa. 50.9. Item, in infin. kal, בָּלְהָה veterascere; unde cum aff. בָּלְהוּ post veterascere me; Bu. i. e. postquam consensui, Gen. 18.12. In piel, בָּלְהָה inveteravit, vetustum fecit; Av. detritus, ad vetustatem perduxit; Coc. Lam. 3.4. Unde fut. piel, 3. pl. וְיִבְלְהוּ (à 3. sing. וְיִבְלֶה) inveterabunt, vel, inveterant, Joel. 21.13. Isa. 65.22. & in Infin. piel, בָּלְהוּ terere, terendo, Psal. 49.15. & cum aff. מְבַלְהִים terere cum, 1 Chron. 17.9. (sed part. piel, pl. m. מְבַלְהִים terere in rad. בָּלְהָה. Bu. Lex.) Indè Nomina, i. בָּלְהָה m. vetus; tritum; Unde, in pl. m. בָּלְהִים veteres, triti; vetera trita; vetustate detriti, &c. Jos. 9.4. & in pl. f. בָּלְהוֹת idem, Jos. 9.5. Dein, ii. בָּלְהָה f. effata; unde cum praf. בָּלְהָה effata isti; seu, ad effa tam istam, Ezech. 23.43. Item, iii. בָּלְהָה m. consumptio, Isa. 38.16. Et, iv. בָּלְהָה pl. m. veteramenta; unde, Constr. בָּלְהִי pro, בָּלְהִי Jer.

38.11. pro quo etiam, cum Aleph, בָּלְהִי v. 12. idem, veteramenta; & cum i. cop. וְבָלְהִי & veteramenta, Jer. 38.11. Item, v. Hinc, תִּבְלִית f. consumptio; Unde cum Aff. תִּבְלִית consumptio eorum, Isa. 10.25. Notandum autem, quod quidam faciunt radicem propriam, בָּלְהָה, inveteratus est, &c. ut in בָּלְהָה, Av. Atque cogn. esse volunt, cum וְבָלְהָה lugebat; lugentes enim utuntur vestibus detritis & vetustis; Et indè Græcè, παλαιῶν, inveterasco; παλαιός, vetus; & πάλαι, olim, &c. Av. Atque indè volunt deduci nomen בָּלְהָה pl. m. (idem quod בָּלְהִי &c.) vetustates, inveterata, & pannosæ vestes; nam, tribuitur tantum vestibus, Jer. 38.12. &c. Av. Vide supra, בָּלְהִי & בָּלְהִי &c. Item quidam etiam statuunt peculiarem radicem, בָּלְהָה in piel, perterruit, perculsit terrore; perterruit, exterruit; inturbavit; idem quod בָּהָל in piel, בָּהָל &c. Av. Unde in part. piel, pl. m. cum praf. & i. cop. וְיִמְבְּהִי (quod secundum puncta legeretur, וְיִמְבְּהִי) & detererent eos, &c. Av. Atque, indè, deducunt בָּהָל terror, Isa. 17.14. percussio terroris, percussio animi; inturbatio; Av. In pl. f. בָּהָלוֹת terrores, &c. Job. 18.11. & 14.27.20. 30.15. Psal. 73.19. Ezech. 26.21. 27.36. & 28.19. & in Constr. בָּהָלוֹר terrores, Job. 24.17.

Rad. 55. בָּלְל est permiscere; συρῆν, συγχέειν. Coc. Confudit; perfudit; miscuit; Bu. proprie significat, confundere, permiscere; & interdum, fundere, perfundere; sed significatio vicina est, ex priori pendens; Merc. Occurrit Gen. 11.9. Nam ibi, בָּלְל confudit Dominus labium omnis terræ; Coc. Sed præteriti prima, sensu passivo, sumitur, seu reciproco, Psal. 92.11. בָּלְלוּ (ut, Psal. 17.3. חֲמוּתִי Isa. 44.16. חֲמוּתִי Psal. 116.11.) imbutus sum; oleum enim penetrat usque ad medullas, Psal. 109. v. 18. Coc. perfudi; vel intransitivum, perfusus sum; Bu. Lex. perfundar; Bu. Conc. miscui oleo viridi, scil. caput meum; vel, miscui me oleo viridi; potest enim vel esse transitivum, vel intransitivum; R. D. teste; Pag. In fut. kal, 3. i. וְיִבְלֵל permiscebit; unde, cum i. conv. cholem mutatur in camerz chatuph, sic, וְיִבְלֵל & miscuit farraginem asinis; Cocc. & pabulum dedit; Bu. Lex. Conc. Jud. 19.21. q. d. pabulavit, pabulum miscuit; Bu. Lex. & in i. pl. וְיִבְלֵל confundemus; unde, cum i. cop. & ה parag. וְיִבְלֵל & confundamus, Gen.

11.7. est, pro וְיִבְלֵל &c. Item, in part. pa-ul kal, sing. m. בָּלְלִי mistus, mistum; permistum, Exod. 29.40. Lev. 14.21. Num. 15.4. & 9. & in fam. sing. בָּלְלָה mista, permista, Lev. 2.5. 7.10. 9.4. 14.10. 23.13. Num. 7.13. 19.25. 31.37. 43.49. 55.61. 67.73. & 79.8.8. 15.6. 28.5. 9.12. 13.20. 28.29. 3.9. & 14. & in pl. fam. בָּלְלוּ mista, permista, Exod. 29.2. Lev. 2.4. 7.12. Num. 16.15. In hithpael, הִתְבַּלֵּל confundi, commiscere se; Bu. Immiscuit se, commixtus à seipso; Aff. Unde fut. hithp. וְיִתְבַּלֵּל commiscebitur; Bu. Conc. permisceatur, Cocc. Hof. 7.8. confundit, commiscet se; Bu. Lex. &c. Indè nomina, i. בָּלְלִי m. pabulum jumentorum, ex diversis commixtum; ut palea, feno, fursure, &c. Av. farrago, pabulum; à miscendo; pabulum mixtum, &c. Isa. 30.24. & cum Aff. בָּלְלִי pabulum suum, Job. 6.5. & 24.6. In agro, pabulum suum metent; sed Hieron. Agrum non suum demerent; Nam sunt qui dicunt, compositum esse, ex בָּלְל non, & לֹא sibi; i. e. illud quod non est sibi; h. e.

Num. 16. 32. & 26. 10. Psal. 106. 16. cum Aff. **חָבַלְעֵנִי** ab-
forbeat me. Psal. 69. 16. & **חָבַלְעֵנוּ** abforbeat nos, Num.
16. 34. **וַחֲבַלְעֵם**, & abforbeat eos, Deut. 11. 6. **חָבַלְעֵמוּ**
deglutivit eos, Exod. 15. 12. In 3. pl. **יִבְלַעְוּ**, unde cum
kibbutz pro schureke, ante Aff. **יִבְלַעְוּהוּ** abforbebut ip-
sum, Gen. 8. 7. & in 3. pl. f. cum ! conv. **וַיִּחַבְלַעְוּהָ** & de-
glutiverunt, Gen. 41. 7. & 24. ut & in 1. pl. cum aff.
יִבְלַעְוּ abforbebitur eos, Prov. 1. 12. In infin. kal, **יִבְלַעַ**;
Unde, cum præf. **לִבְלַעַ** ad deglutendum, Jon. 2. 1. &
cum Aff. Job. 7. 19. usque ad **יִבְלַעַ** deglutire me; i. e.
dum deglutiam, &c. In Niph. **יִבְלַעַ** absorptus est, devo-
ratus est; vel, perditus est, &c. Hof. 8. 8. & in 3. pl. **יִבְלַעְוּ**
abforbentur, Isa. 28. 7. In piel, **יִבְלַעַ** vel, **יִבְלַעַ**, degluti-
vit, absorpsit præcipitanter; Av. abforbuit; Bu. Isa. 28.
8. Lam. 2. 2. & 5. cum ! conv. **וַיִּבְלַעַ** & abforbebit, Isa.
25. 7. In 3. pl. **יִבְלַעְוּ** abforbent, Isa. 3. 12. in 1. pl. **יִבְלַעְנוּ**
abforbuimus; (cum cametz, ob pauſam) Lam. 2. 16. &
cum Aff. Pl. 35. 25. **וַיִּבְלַעְנוּהוּ** abforbuimus eum, &c. In
fut. piel, **יִבְלַעַ** abforbebit, vel, abforbet, Prov. 18. 28. cum
Aff. **יִבְלַעְנוּ** abforbebit, vel, abforbet eum, Job. 8. 18.
Prov. 21. 2. & **יִבְלַעַ** abforbebit, vel abforbet eos, Psal.
21. 10. ſic, in 3. f. f. cum Aff. **יִבְלַעְנוּ** abforbebit, ſeu ab-
forbet eum, Eccl. 10. 12. & in 2. f. m. **חָבַלְעֵם** abforbebis,
2 Sam. 20. 19. & cum ! & aff. **וַיִּבְלַעְנִי** & abforbeas me,
Job. 10. 8. Item, in 1. ſing. **וַיִּבְלַעַ** 2 Sam. 20. 20. & in pau-
ſa, **וַיִּבְלַעַ** abforbebo, Isa. 19. 3. In infin. piel; **יִבְלַעַ**, vel,
יִבְלַעַ abforbere; cum præf. **וַיִּבְלַעַ** in abforbendo, Hab. 1.
13. **וַיִּבְלַעַ** juxta abforbere, Num. 4. 20. **מִבְלַעַ** ab
abforbendo, Lam. 2. 8. & cum præf. & aff. **וַיִּבְלַעַ** ad degluti-
endum eum, Job. 2. 3. & in imper. ſing. m. **יִבְלַעַ** abforbe, Psal.
55. 10. Item, in part. piel, pl. Conſtr. cum Aff. **מִבְלַעֵךְ**
abforbentes te; f. (a ſing. **מִבְלַעַ**, in pl. **מִבְלַעִים**, conſtr.
מִבְלַעֵי unde hoc aff. &c.) Isa. 49. 19. In pual, **יִבְלַעַ** abfor-
ptus eſt omnino; perditus eſt, Av. Unde, in fut. pual; **יִבְלַעַ**
2 Sam. 17. 16. & in pauſa, **יִבְלַעַ** abforbeatur, Job. 37. 20. &
in part. pual, pl. m. **מִבְלַעֵי** abſorpti; (a ſing. **מִבְלַעַ**) Isa. 9.
15. In hithp. **יִחַבְלַעַ** abſorptus eſt omnino, perditus eſt.
Unde in fut. hithp. **יִחַבְלַעַ** abforbebitur, Psal. 107. 27.
Notandum autem, quòd, in hiſce plerique, ſignificata,
per verbum perdere, perdi, &c. poſſint exprimi; Indè
nomen, **וַלַעַ** m. abſorptio; Av. Bu. devoratio; item bol-
us, quem aliquis ſolet deglutire; Av. perditio, pernicies;
Bu. Lex. Coc. noxa; Coc. ut Psal. 52. 6. omnia verba **יִבְלַעַ**
noxa; Coc. abſorptionis, i. e. perditionis; Av. &c. Item,
deglutitio, Coc. ut cum Aff. **יִבְלַעַ** deglutitionem ejus;
Bu. Conc. abſorptum ejus; Bu. Lex. Jer. 51. 44. bolum
ejus; 70. **κατέπιον ἐκ τῶς σήματ' αὐτοῦ**; Av.
ſub hâc radice plerique deſcribunt, **יִבְלַעַ** **παράδωκε**,
πλήρη; præter; Coc. præterquam, excepto; ut, **יִבְלַעַ**
חוּדָה præterquam quòd video, Job. 34. 32. Bu. Lex. eſt
pro **חוּדָה** אֲשֶׁר **יִבְלַעַ** **חוּדָה**, vel, **יִבְלַעַ** niſi video;
componi videtur ex **יִבְלַעַ** & **עַר**, (vel, **עַר**, Bu. Lex.) q. d.
non uſque ad; Coc. Unde & **ב**, cum parach, interdum
notatur; ſæpius cum **ב** ab initio; **יִבְלַעַ** præter; ſine
; Num. 5. 20. **הַמִּבְלַעַ**, an præter? Jer. 44. 18. ſic
2 Reg. 18. 25. & Ilia. 36. 10. tria juxta Maſoram, **יִבְלַעַ**
רָק præter, duntaxat, Gen. 14. 24. cum parach, quod Kim-
chi eſſe exiſtimat, quale in **חֲלוּנֵי** & ſimilibus; eſt au-
tem Pleonafmus; ut & in **יִבְלַעַ** & **אֶף**, Bu. Lex. cum aff.
יִבְלַעַ, in pauſa, **יִבְלַעַ** præter me, Gen. 14. 24. 41.
16. Sine me; Coc. excepto me; Bu. Lex. **יִבְלַעַ** **יִבְלַעַ** **יִבְלַעַ**
t

te, absque nutu tuo, Gen.41.44. & מִבְּלֵעַר prater me, Isa.43.11. παρ' ἐμοῦ ; & 44.6. παρ' ἐμοῦ ; Cocc. cum patach sub ב ; Bu. Lex.

Rad.59. בָּלַץ vertitur, evacuavit ; Coc.exinanivit ; Bu. est desolare ; Pag.ex R. Jonah. Videtur significare, dissipare, seu effringere quod clausum & munitum erat, ut omnium injuriis pateat ; rem clausam aperire, ac omnibus exponere ; Merc. denotare videtur evacuationem terræ per extractionem radicum, & natorum ex terra, quum ea pastinata fuerit ; confer בָּקַץ ita erit, eradicare ; Coc. In benoni kal, בִּוּלָק, evacuans, &c. Unde, cum י cop. & aff. וּבִלְקָה & exinaniturus eam ; Bu. & desolat, pro desolabit, eam ; vel destruet eam, nempe ut sit absque habitatore ; ut exp. R. Jonah. Isa.24.1. R. Joseph, aperiet eam ; Pag. & evellit eam, i.e. depeculatur eam ; Av. In pual, בָּלַץ exinanitus fuit, &c. Unde in part. pual f. cum י cop. וּבִלְקָה & exinanita ; Bu. & desolata, nempe, absque habitatore ; Hieron. dilacerata ; vel aperta, ut omnes viz. exire valeant ; Pag. I. stud part. fæm. est pro substantivo, actionem, passionemve significans, Nah.2.11. בִּוּקָה וּמְבִוּקָה & vacuitas, & evacuatio, & evulsio ; i.e. evulsa, & desolata est urbs ; Av. Kimchi monet, Arabibus dici בִּלְקָה locum in quo gramen non nascitur ; videtur etiam Lexicon Golii ; sed ex usu scripturæ patet, quemadmodum בָּקַץ est pastinare ; ita, בָּלַץ notare id, propter quod pastinatio fit, nempe revulsionem plantarum. Coc. [בִּלְתִּי vide supra in בִּלְתִּי.]

Rad.60. בָּמָה f. βῆμα & βῆμα ; Item, βῆμα ; hoc inde esse videtur ; quod aræ in celsis, five collibus erant ; notat aram & delubrum in colle positum ; Coc. בָּמָה, est excelsum ; Pag. sacellum ; Merc. Bu. ara idolorum ; Bu. Lex. altare, quod ferè in sublimi loco extruebatur ; sed de alio, ab eo, ubi in Templo, vel, tabernaculo, Domino offerebantur sacrificia, dicitur ; excelsa ferè idolis dicata leguntur ; Sed & quæ Domino dicabantur, extra templum aut tabernaculum conventis, erant prohibita ; licet & illic, magni sæpe viri, plebi interim addictiores, sacrificia fecisse legantur ; pluralitèr significat cuiusvis rei sublimitatem, & celsitudinem ; etsi passim de ædificiis vel sacellis in alto loco constructis, dicitur ; Merc. Initio regni Solomonis, Tabernaculum erat positum in colle, five celfo, Gibeone, 1 Chron.1.3. Gentes amabant in editis montibus, sacrificare Dæmoniis ; Seld. de Diis Syris ; Synt.2. cap.7. confer Ezech.20.28. Deus veterat ibi sacrificia offerri, nisi in eo loco, quem ipse elegerit ; Omnis ara, vel domus ædificata Deo, extrahit locum, בָּמָה celsum appellatur, 1 Reg.11.7. Coc. Occurrit etiam, Jer.48.35. Ezech.20.29. cum præf. הַבָּמָה excelsum, 1 Sam.9.14, 19. 10.13. 1 Reg.3.4. 2 Reg.23.15. Isa.16.12. Ezech.20.29. cui & הַבָּמָה est præf. sic, מִהַבָּמָה ex excelso illo, 1 Sam.9.25. 10.5. Sed occurrit etiam cum בָּ & לַ præf. sic, בְּבָמָה in excelsis, 1 Sam.9.12. 1 Chron.16.39. 21.29. & לְבָמָה in excelsis, 2 Chron.1.3, 13. Item semel occurrit in constr. בְּמָה, cum הַ dem. præf. & הַ locali in fine ; sic הַבְּמָה (idem quod, הַבְּמָה Pag.) in excelsis illud, Bu. 1 Sam.9.13. In pl. fæm. בְּמֹתַי, excelsa, Num.21.20, 29. 22.21. 1 Reg.12.31. 13.33. 14.23. 2 Reg.17.9, 11, 32. 23.8. 2 Chron.21.11. 28.25. 33.19. Jer.7.31. 19.5. 32.35. Ezech.16.16. Hof.10.8.

Am.7.9. & cum י cop. וּבְמֹתַי & excelsa, Mich.1.5. Jos. 13.17. Ezech.36.2. ut & cum הַ dem. præf. הַבְּמֹתַי 1 Reg.12.32. 13.2, 32. 22.44. 2 Reg.12.4. 14.4. 15.4. 39. 17.29, 32. 18.4. 21.3. 23.8, 9, 13, 19, 20. 2 Chron.14.5. 17.7. 20.33. 31.1. 33.3. 34.3. Isa.15.2. cui & ! cop. est præf. הַבְּמֹתַי & excelsa, 1 Reg.15.14. 2 Chron.14.2. 15.17. Ezech.7.6. Item cum בָּ præf. בְּבְמֹתַי pro הַבְּמֹתַי in excelsis, seu, in excelsis illis, 1 Reg.3.23. 22.44. 2 Reg.12.4. 14.4. 35.4, 35. 16.4. 23.5. 28.4. 2 Chron.33.17. ut & cum לַ præf. לְבְמֹתַי pro הַבְּמֹתַי in excelsis illis ; sicut etiam cum לַ præf. לְבְמֹתַי in excelsis, Jer.26.18. Mich.3.12. & cum ימַּ præf. וּמְבִוּקָה & ab excelsis, Num.21.21. Item cum י aff. בְּמֹתַי excelsa mea, 2 Sam.22.34. Psal.18.34. Hab.3.18. ut & cum aliis Aff. viz. יוּ, יוּ, יוּ, יוּ, יוּ ; ut seq. בְּמֹתַי excelsa tua, 2 Sam.1.19, 25. Jer.17.3. בְּמֹתַי excelsa vestra, Lev.26.30. Ezech.6.3. בְּמֹתַי excelsa ejus, 2 Reg.18.22. 2 Chron.32.12. Isa.36.7. (Sed de בְּמֹתַי variant interpretes, Isa.53.9. Bu. Lex. Vide, in Rad. מֹתַי) & בְּמֹתַי excelsa ipsorum, Num.33.54. Ezech.43.7. cui & est præf. בְּבְמֹתַי per excelsa sua ; Pl. 78.58. Item semel occurrit, pro בָּ, cum יוּ aff. metriçò ; sic, בְּמֹתַי, excelsa eorum, Deut.33.29. Notandum autem, quod præcedentis pluralis, בְּמֹתַי, usus etiam occurrit, in constructione ; ut apparet ex Num.21.28. Mich.3.12. &c. sicut & extra constructionem ; at ab eo deformatur & alterum, quod duntaxat regimini inservit ; estque cum duplici signo pl. Num. m. f. & f. unde ad levandam, seu allevandam dictionem vau-cholem mutatum est in kametz-chatuph, ut notat Kimchi in Michl. Cev. sic autem scribitur, בְּמֹתַי Deut.32.13. & Mich.1.3. quibus locis vau quidem adscriptum habet, sed quod omnino abundet ; ut notat Maforeth, Merc. Cev. Alia sunt sine vau ; ut Isa.14.14. Job.9.8. Isa.38.15. Amos.4.13. quibus in locis scribitur, בְּמֹתַי ; nomen autem hoc, בְּמָה, sequitur punctuationem nominis, בְּמָה ; unde radix potius formanda esset בִּים, Bu. Lex.

Rad.61. בָּנָה & ἀσχεδοῦν, ædificare ; Anticheton, בָּנָה destruere ; Coc. Sed sumitur & pro, instaurare, & dare incrementum ; quod ædificando, conserventur, & restaurentur ædificia ; Item, pro ditari, seu locupletari ; benedici, & augeri, Job.22. & Mal.3. & Actorum 9. Habebant pacem & ædificabantur, &c. Merc. בָּנָה ædificavit, extruxit ; Av. Bu. laboravit in ædificiis extruendis ; instauravit ædificium ; Av. Deut.20.8. 1 Reg.6.2. 7.1. 9.10, 24, 25. 10.4. & cad. Psal.102.17. & Lam.3.5. (50. circ.) cum י cop. vel conv. וּבְנָה & ædificabit, vel & ædificat, Jos.6.26. 2 Reg.21.4. 2 Chron.33.4. Eccl.9.14. Ezech.39.15. Zach.6.12. In 3. f. בְּנִיתָ ædificat, ædificabit ; f. Prov.9.1. 14.1. in 2. f. m. בְּנִיתָ ædificasti, Deut.6.10. pro quo cum defectu jod, atque הַ parag. est, בְּנִיתָ ædificasti, 1 Reg.9.3. & cum י conv. וּבְנִיתָ & ædificabis, Deut.20.22. 27.5. Jud.6.26. 1 Chron.22.11. Ezech.4.2. in 2. f. בְּנִיתָ extruxisti, Ezech.17.25. cum י conv. וּבְנִיתָ & extrues, Prov.24.27. in 1. f. בְּנִיתָ ædificavi, 1 Reg.8.13, 27, 43, 44, 48. 11.38. 2 Chron.6.2, 18, 33, 38. Neh.6.1. Eccl.4.4. Jer.45.4. Ezech.36.36. & cum י conv. וּבְנִיתָ & ædificabo, 1 Sam.2.35. 1 Reg.11.38. Psal.89.5. Jer.42.10. cui & הַ & הַ sunt aff. sic וּבְנִיתָ & reædificabo illud, Amos.9.11. & וּבְנִיתָ & ædifica-

bo illos, Jer. 24.6. 33.6. & in 3. pl. præt. kal, בָּנוּ ædificaverunt, Gen. 11.5. Num. 32.37.38. Jof. 22.11. Ruth. 4.11. 2 Reg. 16.18. Neh. 3.2.3. 12.29. Jer. 32.31. Ezech. 27.5. & cum ! cop. וַיִּבְנוּ & ædificabunt, Isa. 58.12. 60.10. 61.4. 65.28. Jer. 7.31. 19.5. Ezech. 28.26. Am. 9.14. Zeph. 1.13. Zach. 6.15. Item cum הוּ אַף. וַיִּבְנוּ ædificaverunt eam, Neh. 3.13. Sic & in 2. pl. m. וַיִּבְנוּ extruxistis, Jof. 24.13. 2 Sam. 7.6. 1 Chron. 17.6. Am. 5.11. & in 1. pl. præt. kal, cum ! conv. וַיִּבְנוּ & ædificemus, Neh. 2.18. 20. In part. benoni kal, sing. m. בּוֹנֶה extruens, ædificans, qui ædificat, & c. Gen. 4.17. 1 Reg. 6.12. 2 Chron. 2.3. 4.8. Neh. 6.6. Psal. 147.2. Jer. 22.13. Ezech. 13.10. Mich. 3.10. Hab. 2.12. & semel cum tzere in ult. בּוֹנֶה idem, Psal. 147.2. Sed occurrit etiam cum הַ dem. præt. וַיִּבְנוּ qui extruxit, Am. 9.6. In pl. m. בּוֹנִים, ædificantes, Ezra. 4.1. Neh. 37.33. 35. cum ! cop. וַיִּבְנוּ & ædificantes, Neh. 4.12. & cum הַ dem. præt. וַיִּבְנוּ qui ædificant, Ezr. 3.10. Neh. 3.37. 4.11. Job. 3.13. Psal. 118.22. & cum ! cop. וַיִּבְנוּ & qui ædificant, Neh. 4.12. Sic cum וַיִּבְנוּ & structoribus, 2 Reg. 12.12. 22.6. 2 Chron. 34.11. In pl. m. constr. וַיִּבְנוּ ædificantes, 1 Reg. 5.18. & cum ! cop. וַיִּבְנוּ & ædificantes, 1 Reg. 5.18. unde cum וַיִּבְנוּ aff. בּוֹנֵי ædificatores tui, Ezech. 27.4. Sic cum יוּ, absque jod pl. pro יוּ aff. sic, וַיִּבְנוּ ædificatores ejus, Psal. 126.1. Item, in part. pahul, kal, sing. m. בּוֹנֵי ædificatus, vel -ta, Cant. 4.4. & cum הַ demonstr. וַיִּבְנוּ extructus, Jud. 6.28. & in sing. f. cum הַ præt. sic, וַיִּבְנוּ extructa, Psal. 122.3. In pl. m.

בְּנוֹי ædificati, vel, -ta, Neh. 7.4. In Infin. kal, בִּנְה ædificando, 1 Reg. 8.13. & in alia forma, בְּנוֹת ædificare, 1 Chron. 6.17. Jer. 35.9. Ezech. 11.13. & cum הַ præt. וַיִּבְנוּ & in ædificando, Ezech. 17.17. Sed sæpius cum לַ præt. sic, בְּנוֹת ædificare, ad ædificandum, Gen. 11.8. Jof. 22.23. 26.29. 1 Sam. 14.36. & c. ad Zach. 5.11. in 60. circ. l. & cum ! cop. וַיִּבְנוּ & ædificando, 1 Chron. 29.19. Dan. 9.25. Item cum הַ præt. וַיִּבְנוּ ab ædificando, 1 Reg. 15.21. 2 Chron. 16.5. Item cum בַּ præt. & לַ, & בְּנוֹת, sic, בְּנוֹת וַיִּבְנוּ in ædificare te, Ezech. 16.31. & בְּנוֹת וַיִּבְנוּ in extruendo vobis, Jof. 22.16. 19. In Imper. sing. m. בְּנֵה extrue, Num. 23.1. 19. 1 Reg. 2.36. & in pl. m. בְּנוּ extruite, Num. 32.24. Jer. 29.5. 27. & cum ! cop. וַיִּבְנוּ & extruite, 1 Chron. 22.19. Hag. 1.8. In fut. kal, 1. sing. אֶבְנֶה ædificabo, 2 Sam. 7.27. 2 Chron. 2.5. Jer. 22.14. & cum ! conv. וְאֶבְנֶה & ædificavi, 1 Reg. 8.20. 1 Chron. 21.22. 2 Chron. 6.10. & cum הַ aff. וַיִּבְנוּ ædificaturus sum te, f. Jer. 31.5. ut & cum ! cop. & הַ, aff. וְאֶבְנֶה & ædificem eam, Neh. 2.5. In 2. sing. m. fut. kal, וְאֶבְנֶה ædificabis, extrues, Exod. 20.25. Deut. 3.12. 22.8. 27.7. 28.30. 2 Sam. 7.5. 8.19. 1 Chron. 17.4. 22.8. 28.3. 2 Chron. 6.9. ut & in 2. sing. f. cum ! conv. וְאֶבְנֶה & extruxisti, f. Ezech. 16.24. Item in 3. sing. m. fut. kal, וְאֶבְנֶה ædificabit, Deut. 25.9. Jof. 8.30. 2 Sam. 7.13. 1 Reg. 5.5. 8.19. 11.7. 1 Chron. 17.10. 12. 22.10. 28.6. 2 Chron. 2.11. 6.9. Psal. 127.1. Isa. 45.13. Zach. 6.13. & cum ! cop. & ! conv. וְאֶבְנֶה & readificabit, Psal. 69.36. & וְאֶבְנֶה & extruxit, Jof. 19.50. 1 Reg. 18.32. 2 Chron. 26.6. Item cum ! conv. & per Apocopen, 3. Rad. הַ, sic, וְאֶבְנֶה & ædificet, Ezr. 1.3. Sed sæpius cum ! conv. per eandem Apoc. וְאֶבְנֶה & extruxit, seu ædificavit, Gen. 2.22. 8.20. 10.11. 12.7. 8. 13.18. & c. ad Isa. 8.14. in 70. circ. l. Item cum, Aff. בְּנֵי,

וְאֶבְנֶה ædificabit eam, Neh. 3.14. 15. ut & cum aff. הַ וְאֶבְנֶה ædificabit eam, Job. 20.19. cui & ! est præt. conv. וְאֶבְנֶה & ædificabit eam, 1 Reg. 6.38. Item cum הַ aff. וְאֶבְנֶה extruet eos, Psal. 28.5. sic in 3. sing. f. וְאֶבְנֶה ædificabit, & per Apocopen הַ, cum ! conv. sic, וְאֶבְנֶה & ædificabit, 1 Chron. 7.24. Zach. 9.3. In 1. pl. fut. kal, וְאֶבְנֶה ædificabimus, Gen. 11.4. Num. 32.16. 2 Chron. 14.6. Ezr. 4.2.3. Cant. 8.9. Isa. 9.9. cum ! cop. וְאֶבְנֶה & ædificabimus, Neh. 2.17. Mal. 1.4. ut & cum ! conv. וְאֶבְנֶה & ædificavimus, Neh. 4.6. Sic in 2. pl. m. וְאֶבְנֶה ædificabitis, Isa. 66.1. Jer. 35.7. & in 3. pl. m. fut. kal, וְאֶבְנֶה ædificabunt, Isa. 65.23. Mal. 1.4. & cum ! conv. וְאֶבְנֶה & extruxerunt, Num. 32.34. Jof. 22.10. Jud. 18.28. 21.4. 23.2 Sam. 5.11. 1 Reg. 14.23. 2 Reg. 17.9. 25.1. 2 Chron. 14.6. 20.8. Ezr. 3.2. Neh. 3.1. Jer. 32.35. 52.4. In Niph. וְאֶבְנֶה ædificatus, vel extructus fuit, 1 Reg. 3.2. 6.7. unde in 3. sing. f. præt. Niph. וְאֶבְנֶה extructa fuerat, Num. 13.23. Neh. 7.1. cum ! cop. וְאֶבְנֶה & ædificabitur, f. Jer. 30.18. 31.38. Dan. 9.25. sic in 2. sing. f. præt. Niph. cum ! conv. וְאֶבְנֶה & ædificeris, Jer. 31.4. ut & in 3. pl. præt. Niph. וְאֶבְנֶה ædificantur, Mal. 3.5. & cum ! conv. וְאֶבְנֶה & ædificentur, Jer. 12.16. Ezech. 36.33. In part. Niph. sing. masc. וְאֶבְנֶה ædificatus; unde cum הַ dem. וְאֶבְנֶה quæ ædificata fuerit, 1 Chron. 22.19. est part. præfens, quo Hebræi passim pro futuro utuntur, Merc. Cev. In Infin. Niph. cum לַ præt. לְהַבְנוֹת ad ædificandum, ut ædificetur, Hag. 1.2. Zach. 8.9. Item cum בַּ præt. & ! aff. וְאֶבְנֶה in ædificari eum, i. e. cum ædificaretur, 1 Reg. 6.2. In fut. Niph. 1. sing. אֶבְנֶה ædificabor, Gen. 16.2. cum ! cop. וְאֶבְנֶה & ædificabor, Gen. 30.3. Sic in 2. sing. m. וְאֶבְנֶה ædificaberis, Job. 22.23. & in 3. sing. m. fut. Niph. וְאֶבְנֶה extruetur, Job. 12.14. Psal. 89.3. Prov. 24.3. Isa. 25.2. Zach. 1.16. ut & in 3. sing. f. וְאֶבְנֶה ædificetur, ædificabitur, Num. 21.27. Deut. 13.16. Psal. 51.20. Isa. 44.28. Ezech. 26.14. Item in 3. pl. f. fut. Niph. וְאֶבְנֶה ædificabuntur, Isa. 44.26. Ezech. 36.10. Atque inde nomina, i. ædificium, structura; occurrit unde הַ præt. וְאֶבְנֶה & structuram, Ezech. 41.13. Deinde ii. No. מִדְּמֶה ædificium, Ezech. 42.5. & cum הַ dem. וְאֶבְנֶה ædificium, Ezech. 40.5. 41.12. 15. 42.1. 19. cum הַ præt. וְאֶבְנֶה & structura, Ezech. 41.12. Et iii. No. מִבְּנֶה m. idem, structura. In constr. est cum Tzere pro sægol; & occurrit cum לַ præt. sic מִבְּנֶה sicut structura, Ezech. 40.2. Atque inde ex conj. Niph. וְאֶבְנֶה ædificari, deducitur no. בֶּן m. filius; quod sit veluti ædificium patris ac matris, Pag. & est quasi ædificium familiarum paternarum, quæ in eo conservatur; sicut etiam, ædificare domum, metaphorice dicitur de liberorum procreatione, Deut. 25.9. qui non ædificaverit domum fratris sui, & c. sic Ruth. 4.11. אִשְׁרָ בְּנֵי, quæ extruxerunt domum Israelis, & c. Bu. Lex. Nomen בֶּן filius, est qui ædificatus seu extructus est, ex cohabitatione viri & mulieris; tribuitur autem, per metaphoram, etiam brutis, & nonnunquam rebus inanimatis, & significat diminutionem illius rei cui tribuitur, instar filiioli parvi; Av. scribitur cum tzere, communiter; si vero sit in conjunctione reali, quæ est filii ad patrem, sive habeat maccaph virgulam conjungentem, sive non, est cum sægol. Alias est cum Tzere, etiamsi habeat Maccaph; Teste R. D. in Michl. In constructione plurimumque ferè mutatur in sægol; sic, בֶּן; interdum verò in chireck; ut, Jof. 1.1. sic Prov. 30.1. וְאֶבְנֶה filius jakæ.

jakæ, vel vomitûs; (quod alii בִּי intelligere deducunt) q.d. qui evomet sapientiam, &c. Pag. Ep. per translationem, significat etiam sagittam; frumentum; rammum; discipulum, parvulum; & ponitur interdum vice וִיר, vir, Pag. Sed dicitur & nomen filii, generaliter, de eo qui est in, vel sub, persona aut re alia; item de rebus inanimatis, quæ sunt in re aliâ. Denique latissimè patet filii nomen in hac Linguâ ut legendo poteris observare; ut e.g. filius mortis, i.e. morti adjudicatus; filius perditionis, i.e. perditus homo; filius probitatis, i.e. probus; filius magnatû, i.e. vir magnus, seu princeps, &c. ut, filii nuptiarum, Marci 2. dicuntur qui sunt in nuptiis, Merc. Cev. Occurrit autem hoc nomen frequentissimum in textu; ut בִּן, cum tzer, filius, Gen. 4. 25, 26. 5. 28. 16. 11. &c. ad Mal. 1. 6. in 100. circ. l. & cum בִּן interrog. praf. בִּן num filius? Jer. 3. 1. 20. Sic cum aliis praf. viz. בִּן, בִּת, בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, prout seq. בִּתּוֹ & filius, Deut. 2. 5. בִּתּוֹ filius, -um, &c. Exod. 1. 22. Deut. 21. 15. 2 Sam. 12. 14. Ezech. 18. 4, 19, 20. בִּתּוֹ & filius, Ezech. 18. 19. בִּתּוֹ in filium Prov. 17. 2. בִּתּוֹ filio, pro filio, Exod. 2. 10. Lev. 12. 6. 2 Sam. 7. 14. 1 Chron. 16. 13. 22. 10. 28. 6. & בִּתּוֹ & filio, Ezech. 44. 28. femel etiam cum בִּתּוֹ praf. בִּתּוֹ labben, Psal. 9. 1. ubi vide Interpretes. Item multo frequentius etiam cum fægol, בִּתּוֹ filius, -ii, -um, &c. Gen. 5. 32. 7. 6. 11. 10, 31. 12. 4, 5. 14. 12. 15. 3. &c. ad Zach. 9. 9. In 1300. circ. l. Item semel cum jod parag. בִּתּוֹ filium, pullum, Gen. 49. 11. Item sæpe cum chirek; sic בִּתּוֹ filius, -um, &c. Exod. 3. 11. Num. 11. 28. 13. 8, 16. 14. 6, 30, 38. 26. 65. 27. 18. 32. 12, 28. 34. 17. Deut. 1. 38. 25. 2. 31. 23. 32. 44. 34. 9. Jos. 1. 1. 2. 1, 23. 6. 6. 14. 1. 17. 4. 19. 49, 51. 21. 1. 24. 29. Jud. 2. 8. 1 Reg. 16. 34. Neh. 8. 16. Prov. 30. 1. cum etiam וִיר & בִּתּוֹ sunt praf. sic, בִּתּוֹ & filius, Jon. 4. 10. & בִּתּוֹ quod filius, ibid. Sed occurrit etiam sæpe cum praf. בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, & interrog. בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, & בִּתּוֹ, ante בִּתּוֹ, cum fægol; sic ut seq. בִּתּוֹ & filius, Gen. 15. 2. 16. 12. Exod. 10. 2. &c. ad Ifa. 56. 2. in 30. circ. l. בִּתּוֹ in filium, filio, 2 Sam. 20. 1. 1 Reg. 12. 16. 2 Chron. 10. 16. Psal. 50. 20. 146. 3. בִּתּוֹ filio, in filium, Gen. 24. 44, 51. 1 Sam. 10. 11. 18. 17. 20, 30. 2 Sam. 9. 9, 10. 1 Reg. 1. 52. 2 Chron. 17. 7. Psal. 72. 1. 86. 16. בִּתּוֹ & filio, Job. 35. 8. בִּתּוֹ num filio? Gen. 17. 7. בִּתּוֹ & filio, Exod. 30. 14. 38. 26. Lev. 27. 3, 5, 6, 7. &c. ad Ezr. 3. 8. in 40. circ. l. בִּתּוֹ & filio, Num. 8. 25. Ifa. 21. 12. & בִּתּוֹ in filio, 1 Chron. 27. 23. 2 Chron. 25. 5. Item cum aff. sæpe occurrit, ut cum בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ, filius meus; -um, meum, &c. Gen. 21. 10. 22. 7, 8. 24. 6, 8. 27. 1, 8, 13, 18, 20, 27. &c. in 100. circ. l. & cum בִּתּוֹ cop. praf. בִּתּוֹ & filius meus, 1 Reg. 1. 21. 3. 22, 23. ut & cum בִּתּוֹ & בִּתּוֹ praf. sic, בִּתּוֹ filio meo, Gen. 24. 3, 4, 7, 37, 38, 40. Jud. 17. 3. 1 Sam. 10. 2. 2 Reg. 14. 9. Hof. 11. 1. & בִּתּוֹ & filio meo, 1 Reg. 17. 12. Item cum בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ filius noster, Deut. 1. 20. Sic etiam cum בִּתּוֹ aff. post chirek; sic בִּתּוֹ vel cum בִּתּוֹ, in pausa, post Scheva; sic בִּתּוֹ filius tuus; vel -um, tuum, &c. Gen. 22. 2, 12, 17. 24. 5. &c. ad Ifa. 7. 3. in 40. circ. l. cui & בִּתּוֹ, & בִּתּוֹ sunt praf. sic, בִּתּוֹ & filius tuus, Exod. 20. 10. Deut. 5. 14. 6. 2. 12. 18. 16. 11, 14. 2 Reg. 16. 7. בִּתּוֹ filio tuo, Exod. 13. 8. 34. 16. Deut. 6. 21. 7. 3. 1 Reg. 11. 13. & בִּתּוֹ & filio tuo, 1 Sam. 25. 8. Sic etiam בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ filius tuus, f. Gen. 30. 14, 15. 2 Sam. 14. 11. 1 Reg. 1. 12, 13, 17, 30. 3. 22, 23. 17. 19, 23. 2 Reg. 4. 36. 6. 28, 29. & cum בִּתּוֹ & בִּתּוֹ praf. sic, בִּתּוֹ & filius tuus, 1 Reg. 3. 22. & בִּתּוֹ & filio tuo, 1 Reg. 17.

13. Item frequenter cum בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ filius ejus, filium suum, &c. Gen. 4. 17. 9. 24. 11. 31. 16. 15. 21. 3. 4, 5, 11. &c. ad Mal. 3. 7, 10. in 140. circ. l. cui & בִּתּוֹ, & בִּתּוֹ sunt praf. sic, בִּתּוֹ & filius ejus, 1 Chron. 8. 29. 9. 36. בִּתּוֹ in filium suum, Exod. 32. 29. בִּתּוֹ filio suo, vel ejus, Gen. 24. 48. 47. 29. Exod. 21. 9. & בִּתּוֹ & filio suo, vel ejus, Lev. 21. 2. 1 Reg. 11. 36. Sic cum בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ filius ejus, filii sui, &c. f. Gen. 21. 10. 27. 6, 15, 17, 42. Exod. 4. 25. 1 Sam. 1. 23. 1 Reg. 3. 20, 26. 14. 5. 17. 20. 2 Reg. 4. 6, 36. 6. 29. 8. 1, 5. 11. 1. 2 Chron. 22. 9. & cum בִּתּוֹ praf. בִּתּוֹ & in filium suum, Deut. 28. 56. In plm. בִּתּוֹ filii, liberi, nepotes, poster; Item pulli, Job. 39. 19. item, discipuli, quasi doctrinâ & institutione filii, 1 Reg. 20. 35. & filii magnatum, principes, Gen. 6. 2. & filii Dei dicuntur probi viri, &c. Ba. Pag. Occurrit autem בִּתּוֹ filii, &c. Gen. 3. 16. 5. 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22, 26, 30. 7. 10. 10. 1, 25. 11. 11, 13, 15, 17, 19, 21, 25. 21. 7. &c. ad Mal. 3. 24. in 150. circ. l. cui sunt בִּתּוֹ, בִּתּוֹ interrog. בִּתּוֹ dem. בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, & בִּתּוֹ, praf. ut seq. בִּתּוֹ & filii, Num. 3. 4. 26. 3. Deut. 24. 16. 2 Reg. 14. 6. 1 Chron. 7. 4. 24. 2. 2 Chron. 25. 4. Jer. 6. 21. Ezech. 5. 10. בִּתּוֹ an filii? Jer. 49. 1. בִּתּוֹ filii, -orum, -os, &c. Gen. 25. 22. Deut. 22. 6, 7. Neh. 9. 24. Psal. 113. 9. Cant. 2. 3. Jer. 7. 18. 16. 3. Ezech. 20. 21. בִּתּוֹ & filii, Gen. 21. 43. Jer. 13. 14. Ezech. 4. 2. בִּתּוֹ in filios, Prov. 7. 10. Jer. 3. 18. בִּתּוֹ filii, Ifa. 38. 19. & בִּתּוֹ & filii, vel praf. filii, Deut. 33. 24. Ifa. 56. 5. Jer. 49. 7. & in forma plm. conftr. בִּתּוֹ filii, -orum, -os, &c. Gen. 6. 2, 4, 12. 9. 18, 19. 10. 1, 2, 20, 21, 22, 29, 31, 32. 11. 5. 19. 38. &c. ad Mal. 3. 36. in 500. circ. l. & cum בִּתּוֹ cop. praf. בִּתּוֹ & filii, Gen. 10. 3, 4, 6, 7, 23. 25. 3, 4. 34. 7. &c. ad Zeph. 2. 9. in 225. circ. l. Item cum בִּתּוֹ praf. בִּתּוֹ in filii, inter filios, Exod. 13. 2. Lev. 6. 11. Num. 3. 41, 42, 45. 8. 18, 19. 15. 29. 33. 31. Deut. 31. 19. Jos. 17. 1. 18. 2. Jud. 10. 18. 11. 6, 8, 9. 12. 1. Ezr. 20. 25. Psal. 89. 7. Ezech. 47. 22. 48. 1. & cum בִּתּוֹ cop. בִּתּוֹ & in filii, 1 Sam. 14. 49. 1 Chron. 24. 5. 28. 4. Jer. 40. 11. ut & cum בִּתּוֹ praf. בִּתּוֹ sicut filii, Psal. 114. 4, 6. Am. 8. 7. Sed frequentius cum בִּתּוֹ praf. בִּתּוֹ filii, Gen. 23. 7. 36. 31. Exod. 6. 6. 9. 4. 14. 3. 19. 3. &c. ad Mich. 5. 6. in 200. circ. l. & cum בִּתּוֹ cop. בִּתּוֹ & filii, Gen. 25. 6. Exod. 28. 40. Num. 7. 9. 18. 21. &c. ad Ezech. 37. 16. in 30. circ. l. fit cum בִּתּוֹ praf. בִּתּוֹ filii, Lev. 7. 33. 17. 13. 20. 2. 25. 45. &c. ad Joel. 1. 12. in 80. circ. l. ut & cum בִּתּוֹ cop. בִּתּוֹ & a vel ex filii, Jud. 4. 6. 2 Sam. 8. 12. 1 Reg. 9. 22. 1 Chron. 12. 32. 18. 11. Ezr. 2. 61. 8. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15. 10. 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30. Neh. 11. 4. 12. 28. 13. 28. Item cum aff. sæpe occurrit, ut cum בִּתּוֹ, vel in pausa, בִּתּוֹ, sic, בִּתּוֹ, vel בִּתּוֹ filii mei, Gen. 31. 43. 48. 9. Exod. 13. 15. 17. 3. 21. 5. 1 Sam. 2. 24. 1 Chron. 28. 5. 2 Chron. 29. 11. Job. 1. 5. Ifa. 43. 6. 45. 11. Jer. 10. 20. Lam. 1. 16. Ezech. 16. 21. & cum בִּתּוֹ, בִּתּוֹ praf. sic, בִּתּוֹ & filii mei, 1 Sam. 12. 2. בִּתּוֹ filii mei, Gen. 31. 28. & בִּתּוֹ & filii mei, 1 Reg. 20. 6. Sic, cum בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ filii nostri, Jos. 22. 25. Neh. 5. 2, 5. 10. 37. Psal. 144. 19. Jer. 35. 8. & cum בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, בִּתּוֹ praf. sic, בִּתּוֹ & filii nostri, 2 Chron. 29. 9. בִּתּוֹ filii nostri, Exod. 10. 9. & בִּתּוֹ filii nostri, Jos. 22. 24, 27. Neh. 10. 31. & בִּתּוֹ & filii nostri, Gen. 31. 16. Deut. 29. 29. Item cum בִּתּוֹ aff. בִּתּוֹ filii tui, Gen. 6. 18. 8. 16. 45. 10. 48. 5. &c. ad Hof. 4. 6. in 30. circ. l. & cum בִּתּוֹ cop. בִּתּוֹ & filii tui, Gen. 6. 18. 8. 16. 19. 12. &c. in 20. circ. l. Item cum בִּתּוֹ, בִּתּוֹ, & בִּתּוֹ praf. ut seq. בִּתּוֹ inter filios tuos, Ex-

od. 13. 13. & in filiis tuis, 2 Chron. 21. 14. לְבָנֶיךָ
filiis tuis, Deut. 4. 9. 6. 7. Psal. 128. 6. & filii tui-
is, Exod. 12. 24. Lev. 10. 15. Num. 18. 1, 8, 9, 19. Deut. 4.
40. 12. 25. 28. Jos. 14. 9. מִבְּנֵיךָ ex filiis tuis, 1 Chron.
17. 11. & יִמְלִכֶנִּי & ex filiis tuis, 2 Reg. 2. 18. Isa. 39. 7.
Sic & cum יָהּ, aff. לְבָנֶיךָ filii tui, f. 2 Reg. 4. 4. Psal. 147. 13.
Isa. 49. 12. 22. 25. 51. 20. 54. 13. 60. 49. 62. 5. Jer. 5. 7.
Ezech. 16. 20, 36. 23. 25. Zach. 9. 13. & cum י' cop.
וְלִבְנֵיךָ & filii tui, f. 2 Reg. 4. 7. Sic & cum יָהּ Aff.
לְבָנֶיךָ filii vestri, Exod. 3. 22. 12. 26. 32. 2. & c. in 25.
circ. l. & cum י' ל, & מ' praef. לְבָנֶיךָ & filii vestri,
Exod. 25. 23. Num. 14. 33. Deut. 1. 39. 12. 12. 1 Reg. 9. 7.
2 Chron. 30. 9. Jer. 35. 6. Ezech. 24. 21. Joel. 1. 3. לְבָנֶיךָ
filiis vestris, Lev. 25. 36. 1 Chron. 28. 8. Ezr. 9. 12. 13.
25. Jer. 29. 6. Joel. 1. 3. & מִבְּנֵיךָ ex filiis vestris, Am.
2. 11. Item cum י' aff. לְבָנֶיךָ filii ejus, vel sui, & c. Gen. 7.
7. 13. 8. 18. 9. 18. 25. 9. 30. 35. 31. 17. & c. ad Hof. 9.
13. in 130. circ. l. & cum י' cop. וְלִבְנֵיךָ & filii ejus, Gen. 7.
7. 8. 18. 34. 5. 46. 8. & c. ad Dan. 11. 10. in 50. circ. l. &
cum י' ל, & מ' ut seq. לְבָנֶיךָ inter filios ejus, 1 Sam.
16. 1. לְבָנֶיךָ filii ejus, vel suis, Gen. 31. 55. 42. 1. Exod.
29. 26. 29. Jud. 12. 9. & c. Gen. 8. 9. Job. 21. 19. Isa. 14. 22. E-
zech. 46. 16. וְלִבְנֵיךָ & filii ejus, Exod. 28. 4. 29. 28. 35.
39. 27. & c. ad Prov. 14. 26. in 25. circ. l. & מִבְּנֵיךָ ex filiis
ejus, vel suis, Exod. 29. 30. Lev. 6. 15. 18. 2. Jud. 17. 5.
11. 2 Sam. 21. 6. Ezech. 46. 16. sic etiam cum י' Aff.
לְבָנֶיךָ filii ejus, f. Exod. 18. 3. 6. Ruth. 1. 3. 1 Sam. 1. 4. 2
Reg. 4. 5. 2 Chron. 24. 7. Job. 38. 32. 39. 16. Prov. 31. 25.
Isa. 66. 8. Jer. 31. 15. Ezech. 23. 10. Hof. 2. 6. & cum י' &
יָהּ praef. וְלִבְנֵיךָ & filii ejus, Ezech. 16. 45. & וְלִבְנֵיךָ
in filios ejus, Deut. 28. 57. Item cum י' aff. לְבָנֶיךָ fi-
lii ipsorum, vel sui, & c. Deut. 4. 10. 12. 31. Jos. 5. 7. & c.
ad Zach. 10. 9. in 40. circ. l. & cum י' ל, & מ' ut seq.
praef. ut seq. לְבָנֶיךָ & filii ipsorum, vel sui, Gen. 32. 15.
Num. 16. 27. Deut. 31. 13. 1 Sam. 30. 3. 1 Chron. 6. 18. 9.
23. 26. 8. 2 Chron. 20. 13. 31. 18. Ezr. 8. 19. Neh. 9. 23.
13. 24. Jer. 14. 16. Ezech. 37. 25. Joel. 1. 3. Zach. 10. 7.
לְבָנֶיךָ sicut filii ipsorum, Neh. 5. 5. לְבָנֶיךָ filii ipso-
rum, vel suis, Jud. 3. 6. Ezr. 9. 12. 13. 25. Psal. 78. 5. 6.
Joel. 1. 3. & לְבָנֶיךָ & filii ipsorum, Deut. 5. 29. 2 Chron.
5. 12. Ezr. 9. 2. Jer. 32. 39. & מִבְּנֵיךָ ex filiis ipsorum,
Psal. 78. 4. Denique cum י' aff. לְבָנֶיךָ filii ipsarum, E-
zech. 23. 37. & cum י' cop. וְלִבְנֵיךָ & filii ipsarum, Ezech.
16. 45. ut & cum י' praef. לְבָנֶיךָ filii ipsarum, Gen. 31.
43. Item, hinc etiam deducitur No. בְּנֵי, filia, Pag. Bu. Av.
& c. Tribuitur quoque brutis & inanimatis, sicut יָהּ,
mater; Thau à tergo, est servile, & representat fge-
nus; Nun autem radicale per Syncopen excidit, Av.
Nam est quasi, pro, בְּנֵי, ut dagefch ostendit in
forma affixorum, tum etiam ejus plurale; Bu. Sic
est etiam אִרָּה ira, ex אִרָּה; Metaphoricè quoque hoc no-
mine בְּנֵי filia, appellantur oppida, pagi, villae, quae sunt
quasi filiae majorum civitatum; Pag. Bu. Secundum
normam debuerat esse בְּנֵי, Pag. vel potius בְּנֵי, Merc.
Cev. Occurrit autem בְּנֵי filia, & c. Gen. 11. 29. 20. 12. 24.
23. 24. 47. 48. 25. 20. 26. 34. 28. 9. 29. 10. 30. 21. & c.
ad Mal. 2. 11. in 200. circ. l. & cum י' interrog. הֲבָנִי
num filia? Gen. 17. 17. Item, cum י' ה, & ל, & מ' &
מ' praef. ut seq. בְּנֵי filia, Lev. 21. 9. 22. 12. 13. 2.
2 Sam. 14. 27. 1 Chron. 2. 49. Psal. 45. 13. Dan. 11. 6. 17.
בְּנֵי filia, Exod. 1. 22. Jer. 31. 22. 49. 4. Lam. 2. 13. בְּנֵי
in filia, Gen. 34. 19. Lam. 2. 15. בְּנֵי sicut filia, 2 Sam.

12. 3. filia, in filiam, Exod. 2. 10. Lev. 12. 6. Jud. 11.
40. 1 Reg. 7. 8. 1 Chron. 3. 5. Esth. 2. 7. 15. Isa. 42. 1. Mich.
1. 13. 4. 8. וְלִבְנֵיךָ & propter filiam, Ezech. 44. 25. & מְבַת
à filia, 1 Chron. 2. 3. cum Aff. patach mutatur in chirek
ante dagefch in Thau, ob exclusum Nun 2. Rad. ut cum
י' aff. בְּנֵי filia mea, Deut. 22. 16, 17. Jos. 15. 16. Jud. 1.
12. 11. 35. 19. 24. Ruth. 2. 2, 8, 22. 3. 1, 10, 11, 16, 18. 1.
Sam. 18. 17. & cum י' aff. בְּנֵי filia nostra, Gen. 34. 17.
Sic & cum י' , vel in pausa יָהּ; sic, בְּנֵי vel בְּנֵי filia
tua, Gen. 29. 18. Lev. 18. 10. 19. 29. Deut. 7. 3. 13. 6. 2
Reg. 14. 9. 2 Chron. 25. 18. cui & י' & ל' sunt praef. sic,
וְלִבְנֵיךָ & filia tua, Exod. 20. 10. Deut. 5. 14. 12. 19. 16.
11. 14. & c. בְּנֵי filia tua, Deut. 22. 17. Sic cum י' praef.
& ל' aff. בְּנֵיךָ in filia vestra, Gen. 34. 8. item, cum
י' aff. בְּנֵי filia ejus, vel sua, Gen. 29. 6, 23, 24, 28, 29, & c.
in 20. circ. l. cui י' ל, & ל' sunt praef. sic, וְלִבְנֵיךָ & filia e-
jus, Deut. 7. 3. 18. 10. 1 Chron. 7. 24. בְּנֵי filia ejus, vel
sua, Num. 27. 8. 30. 17. 1 Reg. 9. 17. & וְלִבְנֵיךָ & filia su-
a, Lev. 21. 2. sic cum י' aff. בְּנֵי filia ejus, Lev. 18. 16.
Ezech. 16. 44. & cum י' cop. & י' praef. וְלִבְנֵיךָ & filia e-
jus, Lev. 18. 16. & וְלִבְנֵיךָ & in filia ejus, Deut. 28. 56. In
pl. f. בְּנֵי filia, quasi à ling. בְּנֵי; sed in pl. capitur et-
iam pro suburbanis & villis; ut נְשִׁים mulieres, pro
civitatibus; Pag. Occurrit autem בְּנֵי filia, Gen. 19. 8.
29. 16. 30. 13. & c. in 25. circ. l. & cum י' ה, & ל' & מ'
praef. sic, בְּנֵי filia, Gen. 5. 47. 10. 13, 16, 19, & c. in
30. circ. l. בְּנֵי filia, Gen. 31. 43. 1 Sam. 21. 9. Cant. 2.
2. Jer. 16. 3. בְּנֵי filia, Ezech. 16. 61. & וְלִבְנֵיךָ &
à filiabus, Isa. 56. 5. In pl. f. Confir. בְּנֵי filia, -arum, as,
& c. Gen. 6. 2, 4. 19. 36. 27. 66. 28. 8. & c. ad Ezech. 32.
16. in 50. circ. l. & cum י' ל, & מ' & aff. sic, וְלִבְנֵיךָ
& filia, Gen. 24. 13. 46. 7. Isa. 40. 3, 20. Ezech. 32. 18. בְּנֵי
in filias, Gen. 34. 1. Jud. 14. 3. בְּנֵי sicut filia, Job. 42.
15. Mich. 1. 8. בְּנֵי filia, Num. 36. 6. Job. 30. 29. Isa.
34. 13. & בְּנֵי ex filiabus, Gen. 24. 3, 37. & c. ad Cant.
3. 10. in 20. circ. l. Item cum aff. fapè occurrit, ut cum
י' aff. בְּנֵי filia mea, Gen. 31. 26, 43, 50. Ruth. 1. 11,
12, 13. & cum י' cop. וְלִבְנֵיךָ & filia mea, Isa. 43. 6. sic &
cum י' praef. וְלִבְנֵיךָ & filiabus meis, Gen. 31. 43. & in
pausa cum kametz pro patach, וְלִבְנֵיךָ idem, Gen. 31.
28. sic & cum י' aff. בְּנֵי filia nostra, filias nostras,
& c. Gen. 34. 9, 16, 21. Ezr. 5. 5. Neh. 10. 31. Psal. 144. 12.
& cum י' & י' & מ' praef. וְלִבְנֵיךָ & filia nostra, 2 Chron.
29. 9. Neh. 5. 2. Jer. 35. 8. & וְלִבְנֵיךָ & cum filiabus no-
stris, Exod. 10. 9. & וְלִבְנֵיךָ ex filiabus nostris, Jud. 21.
7, 18. Ezr. 5. 8. Item cum י' aff. בְּנֵי filia tua,
Gen. 19. 15. 31. 31, 41. & cum י' cop. & ל' praef. sic,
וְלִבְנֵיךָ & filia tua, Gen. 19. 12. Lev. 10. 14. Deut. 28.
32, 53. 2 Sam. 19. 6. Job. 1. 18. Isa. 49. 2. 20. 60. 4. Jer. 5.
17. 48. 46. Am. 7. 17. & וְלִבְנֵיךָ & filiabus tuis, Num.
18. 11, 19. Sic cum י' aff. בְּנֵי filia tua, Ezech. 16.
20. 26. 8. & cum י' cop. וְלִבְנֵיךָ & filia tua, Ezech. 16.
48. 17. 58. 23. 28. Item cum י' aff. בְּנֵי filia
vestra, Gen. 34. 9, 16, 21. Exod. 3. 22. Lev. 26. 29. 1 Sam.
9. 13. Ezr. 9. 12. 13. 25. Jer. 9. 19. 29. 5. Hof. 4. 13, 14.
Joel. 4. 8. & cum י' cop. וְלִבְנֵיךָ & filia vestra, Ex-
od. 32. 2. Deut. 12. 12. Neh. 4. 8. Ezech. 24. 21. Joel. 3. 1.
sic & cum י' aff. בְּנֵי filia ejus, vel sua, Gen. 19. 14.
17. 30. 36. 5. 37. 35. 47. 7. Exod. 2. 20. 34. 16. Num.
27. 1. Jos. 7. 24. 17. 3. 1 Sam. 14. 51. 30. 6. & cum י' ל,
& מ' praef. sic, וְלִבְנֵיךָ & filia ejus, vel sua, Gen. 46. 15.
Num. 21. 30. Deut. 32. 19. Neh. 3. 12. Job. 1. 13. לְבָנֶיךָ
filiabus

filiabus ejus, Num. 36.2. וְלִבְנוֹתָיו & filiabus ejus, Gen. 31.5.1. ex filiabus ejus, Exod. 34.15. Item cum יְהוָה aff. בְּנוֹתֶיהָ filia ejus; vel villæ, pagi illius, f. Num. 21.26, 33.32.42. Jos. 15.47. Jud. 11.26. 1 Chron. 2.23. 2 Chron. 13.19. 28.18. & cum י cop. וְלִבְנוֹתֶיהָ & filia ejus, vel villæ, pagi ejus, Jos. 15.45. 17.11, 16.1 Sam. 1.4. 1 Chron. 7.28, 29.8.12. 18.1.2 Chron. 13.19. 28.18. Neh. 11.25, 26, 30, 31. Jer. 49.2. Ezech. 17.46, 48, 53, 55. 23.10. 26.6. 30.18. sic & cum י & יְהוָה præf. וְלִבְנוֹתֶיהָ & in villis ejus, Jud. 11.26. 1 Chron. 5.16. Neh. 11.28. & לִבְנוֹתֶיהָ & filiabus ejus, Ezech. 16.49. Denique, occurrit etiam cum יְהוָה aff. בְּנוֹתֶיהָ filia ejus, vel suæ, Deut. 12.31. Jud. 3.6. 2 Reg. 17.17. Ezr. 10.3. Psal. 106.37. Jer. 3.24. 7.31. 19.9. 32.35. & cum י cop. מְּ בְנוֹתֶיהָ & filia ejus, vel suæ, 1 Sam. 30.3. 2 Chron. 31.18. Ezr. 9.12, 10.29. Psal. 106.28. Jer. 11.22. 14.16. Ezech. 23.47. 24.25. & מְּבִנוֹתֶיהָ ex filiabus ipsorum, Ezr. 9.2. Neh. 13.25. Item ex hac Rad. בְּנָה deducitur etiam No. חֲבִנְיָה adificium, structura; similitudo, figura, exemplar, forma; exemplar adificii; Pag. Bu. instar, אֶמְלָא; corporis aspectabilis forma; unde Exod. 25.40. & vide & fac, חֲבִנְיָה in forma illorum, quæ tibi demonstratur in monte; quæ Moses in terra debuit extruere, ea ipsi monstrata fuerunt in monte; fig. per hoc, terrestria esse cœlestium אֶמְלָא; Heb. 8.5. &c. Coc. No. חֲבִנְיָה est similitudo, figura, exemplar, sed propriè adificii, Typus; vernaculè, Patron; & reperitur etiam ferè pro eodem, Ezech. 40.2. pro adificii sc. dispositione; sed חֲבִנְיָה respectum fig. etiam inter res similes, Merc. Occurrit autem חֲבִנְיָה structura, &c. Ordine textuali, prout seq. Exod. 25.9. Deut. 4.16, 17, 18. Jos. 22.28. 1 Chron. 28.11. Psal. 104.12. Ezech. 8.3, 10. 10.8. 43.10. & cum י, ה, ב, ד, & י præf. sic, חֲבִנְיָה & structura, 1 Chron. 28.12. חֲבִנְיָה structura, -ræ, 1 Chron. 28.19. חֲבִנְיָה in similitudinem, Psal. 106.20. חֲבִנְיָה juxta structuram, Isa. 44.13. & חֲבִנְיָה & ad structuram, 1 Chron. 28.18. Item cum י aff. חֲבִנְיָה structura ejus, 2 Reg. 16.10. ut & cum י præf. & חֲבִנְיָה aff. חֲבִנְיָה in structura ipsorum, vel in forma, seu exemplari eorum, Exod. 25.40.

Rad. 62. בָּנָס Chald. irasci, indignari, &c. Videatur, suo loco, in Conc. Chald.

Rad. 63. בָּסָר, Unde, בָּסָר, m. οὐμαξ; omphax; uva acida; Coc. labrusca; uva aspera & acerba; quæ corrumpit, & hebetat dentes; botrus immaturus, &c. Av. uva immatura; Bu. &, in genere, fructus immaturus & acerbus; Pag. Merc. Jer. 31.21. Ezech. 19.2. cum י cop. וּבָסָר & omphax; vel, uva acerba; Isa. 18.5. & cum י demonst. וּבָסָר omphacem, uvam acerbam; Jer. 31.30. & cum Aff. בָּסָר omphacem ejus, seu uvam ejus acerbam & immaturam, Job. 15.33. cujus absolutum possit esse, בָּסָר. Bu. Lex. Fructus vitis tale incrementum habet; 1. est פֶּרֶם oculus; 2. נֶצֶחַ flos; & 3. בָּסָר omphax; & ita dicitur fructus à flore, usque ad maturitatem; loco citato, Isa. 18.5. dicitur גִּזְמֵל בָּסָר omphax se claudens, in formam uvæ, & succo se implens; Ib. Chald. סָמֶר, quod vocabulum legitur, Cant. 7.13. propriè id notat fructum ante adolescentiam;

nam בָּסָר est fructus adultior etiam, tamen adhuc acerbus, &c. Coc.

Rad. 64. בָּעָה, ex Chaldaismo, notat, quærere; ζῆταιν; vel scrutari; & notat diligentissimam pervestigationem; Coc. בָּעָה bullavit; bullas excitavit; inflavit; tumuit; Item, ex usu Chaldaico, petivit, quæsit; rogavit; Bu. In fut. kal, 3. f. f. חֲבִיעָה bullabit; vel bullat; aut, ebullire facit, Bu. Sim. Pag. vel, aquas pervestigat ignis; i.e. penetrat vi & calore suo; Isa. 64.1. Coc. Et, in 2. pl. m. חֲבִיעִי quæretis, Isa. 21.12. (à 3. pl. m. יִבְעִי quærent; nam Nun in fine est parag.) sicut & in Imper. 2. pl. יִבְעִי quærite; Ibid. & utrumque i.e. tam futurum quam Imperativum, est perfectum; jod enim est vice, ה, tertiæ radicalis; Imperfectum autem, est חֲבִיעָה & בָּעָה; sicut, יִבְנִי & בָּנִי, ut habes in radice בָּנָה; Pag. In Niphal, נִבְעָה requiri, pervestigari; item, tumere, inflari, &c. Unde, in præf. Niph. 3. pl. נִבְעוּ perquiruntur, requisita sunt; Obad. 6. & in part. Niph. sing. m. נִבְעָה tumens, inflatus; Isa. 30.13. exp. penetratum in muros sublimi; alii tumens; sed videtur commodè à בָּעָה derivari in usitata notione; quod enim in muro pervestigabile est, aut à madore perfuitur; ab animalculis perrepiunt; quod rimosum est, id non est solidum, non firmum, non coherens, sed levi momento collabitur; Coc. requisita in muro excelsio; Pag. Sic & Chald. בָּעָה vel בָּעָה petiit, &c. Vide Conc. Chald. Inde, nomina; i. בָּעָה m. postulario, petitorio, Job. 30.24. ut R. Levi Gerson explicat; Bu. vel pertinet ad עָה (à Rad. עָה ubi vide) Coc. sic בָּעָה Chald. petiit; Vide Conc. Chald. Deindè, ii. Hinc deducunt Nomen, נִבְעָה bullæ, pustulæ, 70. φλυκῆδες; Exod. 9.9, & 10. In quo נ, non est radicale, sed nominis constitutum; & prima & secunda litera geminatur, ac deficit ה, tertia radicalis; ut in illo, Isa. 17.11. חֲשָׁשׁוּ cresces; à שָׁחַ; Pag.

Rad. 65. בָּעַץ recalcitrare; calcibus ferire; Cocc. calcitrare, Pag. ferocire, lascivire; præsertim accepto beneficio; per metaph. Sic nonnulli putant, Paulum, 1 Tim. 5. dicere viduas adolescentiores κατασφηνίζω τὸ ξρῖν; in Christum lascivire; quod verbo Hebraico בָּעַץ significetur; Merc. Chaldaus notat calcare; Coc. Occurrit autem בָּעַץ recalcitravit, &c. In fut. kal. 3. f. m. cum י conv. וּבָעַץ & recalcitravit, Deut. 32.15. ubi 70. ἀπειλάκησεν; Coc. & in 2. pl. m. חֲבִיעִי recalcitratis, 1 Sam. 2.29.

Rad. 66. בָּעַל est dominari, dominium habere; possidere ut dominum; maritum esse; rem habere, Pag. viz. cum muliere; Merc. Sed potiri, est id quod in universum significat hoc verbum; viz. re aut persona potiri, & plenam in eam potestatem, exercere; unde de jure mariti in uxorem, peculiaritèr dicitur; & specialitèr de actu conjugii; Merc. Cev. בָּעַל est, ἔχειν, habere; & latè dicitur; Coc. est dominari; dominum uxoris fieri; ducere uxorem; maritare; Bu. Conc. dominatus est, dominum habuit, imperavit; & ad virginem relatum, vel ad mulierem, est dominum, maritum ejus esse vel fieri; ducere eam, in uxorem; Bu. Lex. cum י cop. וּבָעַל & duxit, vel & duxerit, Mal. 2. 11. & cum Aff. וּבָעַל & duxerit eam; Deut. 24.1. sic in 2. f. m. cum י conv. & aff. וּבָעַל & maritabis eam, Deut.

Deut. 21. 13. & in i. fing. בְּעֶלְתִּי conjugio junctus sum, Jer. 3. 14. 31. 32. In 3. pl. בְּעֶלְתִּי dominium habuerunt, 1 Chron. 4. 23 cum aff. בְּעֶלְתִּי dominari sunt nobis, Isa. 26. 13. In fut. kal, יִבְעֵל ducet, vel duxerit, Isa. 62. 5. & in 3. pl. cum aff. יִבְעֵלוּ ducent te, fam. (nota; in dominandi significatione, construitur ferē, cum ב, ו, ל, Bu. Lex.) In benoni kal, יוֹעֵל dominans, vel, qui dominatur; vel, qui conjux & maritus est; vel, habens, seu qui habet; in pl. m. בְּוֹעֵלִים, constr. בְּוֹעֵלִי; unde, cum Aff. הַיּוֹעֵלִי conjux tuus, Isa. 54. 5. Bu. Conc. conjuges tui; Bu. Lex. dominantes tibi, pro dominans tibi; Pag. בְּוֹעֵלְךָ עוֹשֵׂיךָ habent te, qui fecerunt te, Joh. 3. 29. טַמְטִימִי אֶתְּ עֲשֵׂה בְּוֹעֵל הַכֶּלֶה הוא; diceretur Hebraicè, בְּוֹעֵל הַכֶּלֶה הוא, qui Ecclesiam illuminat, & ei innotescit, ut Saluator ejus, & ei dat Spiritum, ut ametur ab ea, & facit eam unum corpus secum; is est sponsus Ecclesie, & dominus ejus; & hinc, (in part. paul. fam.) בְּעוֹלָה quam quis habet, Isa. 54. 1. (Hæc ex Coc.) conjugata, Isa. 62. 4. Bu. Conc. seu maritata; Bu. Lex. Pag. & c. & in constr. בְּעֶלְתִּי idem; Gen. 20. 3. בְּעֶלְתִּי בַעַל i. e. טַמְטִימִי אֶתְּ; Coc. Deut. 22. 22. maritata marito; i. e. juncta marito; Bu. Lex. In Niphal, בְּעֵלָה sed usurpatur tantum in fam. בְּעֵלָה maritata est; Unde in fut. niphal, יִבְעֵל, sed usurpatur tantum in 3. f. fam. תִּבְעֵל maritabitur, seu maritata fuerit, & c. Prov. 30. 23. Isa. 62. 4. Inde, nomina; i. בְּוֹעֵל m. Nomen participiale; conjux, maritus; Bu. Lex. & c. Vide supra part. benoni; Deinde, j. בְּעֵל; m. ut Hieron. notat, est טַמְטִימִי; habens; Coc. quicumque est dominus, & patronus alicujus rei, appellatur בְּעֵל; i. e. dominus, patronus, maritus, possessor; Pag. qui rem aliquam habet, & ea utitur, in eam jus habet, & potestatem exercet; nam latè patet hoc nomen; Merc. Sed est & proprium nomen loci, & idoli, Baal, quod, seu dominum suum, cultores ejus adorarunt; Av. Atque ita varic cum multis vocibus jungitur; Bu. Lex. Occurrit autem בְּעֵל & in pausa בְּעֵל dominus, maritus, conjux, Gen. 20. 3. 37. 19. Exod. 14. 1. 21. 3. 22. 34. 22. 7. 24. 14. Lev. 21. 4. Num. 22. 41. 32. 38. 33. 7. Deut. 4. 3. 15. 2. 22. 22. Jos. 13. 17. Jud. 8. 33. 9. 4. 19. 22. 25. 2 Reg. 1. 16. Prov. 1. 16. 22. 24. 23. 2. 24. 8. Isa. 41. 15. 50. 8. Jer. 37. 13. Ezech. 25. 9. Dan. 8. 6. 3. Hof. 9. 10. Joel. 1. 8. & cum הַיּוֹעֵל dem. ב, ו, ל, & ל, præf. prout seq. יוֹעֵל & Dominus, Exod. 21. 28. Prov. 29. 22. Eccl. 10. 20. Neh. 1. 2. הַיּוֹעֵל vel, cum kametz pro patach in penult. ob pausam; sic, הַיּוֹעֵל dominus, ni, -num, & c. Jud. 6. 5. 28. 30. 32. 1 Reg. 16. 31. 32. 18. 19. 21. 22. 25. 26. 40. 22. 54. 2 Reg. 3. 2. 10. 18. 19. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 11. 18. 17. 16. 2 Chron. 23. 17. Jer. 19. 5. 32. 35. Zeph. 1. 4. בְּבַעַל in Baal, Deut. 4. 3. 2 Reg. 1. 2. 3. 6. 16. Cant. 8. 11. בְּבַעַל per Baal, Jer. 2. 8. 12. 16. 23. 13. 27. Hof. 13. 1. לַבַּעַל Baali, Num. 25. 3. 5. Pf. 106. 28. Prov. 18. 9. Eccl. 10. 11. & לַבַּעַל Baali, Jud. 2. 13. 6. 31. 1 Reg. 16. 32. 19. 18. 2 Reg. 10. 19. 20. 21. 3. 23. 4. 5. Jer. 7. 9. 11. 13. 17. 19. 5. 32. 29. Hof. 2. 10. Item cum ' aff. בְּעֵלִי maritus meus, vel dominus meus, Hof. 2. 18. ut & cum הַיּוֹעֵל aff. בְּעֵלְתִּי maritus ejus, & c. f. Deut. 24. 4. 2 Sam. 11. 26. Prov. 12. 4. 31. 11. 23. 28. In pl. m. בְּעֵלִים, unde cum הַיּוֹעֵל dem. præf. הַבְּעֵלִים, Baalim, dii tutelares, Jud. 2. 11. 3. 7. 16. 8. 33. 10. 10. 1 Sam. 7. 4. 12. 10. 1 Reg. 18. 18. 2 Chron. 34. 4. Jer. 2. 22. 9. 13. Hof. 2. 15. 19. & cum לַבַּעַל præf. לַבְּעֵלִים Baalimis, 2 Chron.

17.3. 24.7. 28.2. 33.3. Hof. 11.3. In pl.m. conftr. בַּעֲלֵי
domini, tutelares Dii, &c. Gen. 14.13. 49.23. Num. 21.
29. Jos. 24.11. Jud. 9.2, 3, 6, 7, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 39,
47, 51. 20.5. 1 Sam. 23.17, 12. 2 Sam. 21.12. Neh. 6.18.
Eccl. 12.11. Ifa. 16.8. & cum י cop. & praef. וּבַעֲלֵי
domini, 2 Sam. 1.6. & מַבְעָלֵי אֲדֹמִינִיס, Jud. 9.20. Item
cum י aff. וּבַעֲלֵי domini, vel dominus ejus, vel suus,
&c. Exod. 21.29, 36. 22.10, 13, 14. Prov. 1.19. 16.22.
17.8. Eccl. 8.8. Ifa. 1.3. cui & בִּי & מִי sunt praef. sic,
וּבַעֲלֵי in dominum ejus, Exod. 21.29. וּמַבְעָלֵי domi-
no illius, Exod. 21.34. 42.11. Eccl. 5.12. & מַבְעָלֵי אֲדֹמִינִיס
a domino suo, Prov. 3.27. Sic & cum הָ aff. וּבַעֲלֵיהָ domi-
ni ejus, vel sui, Job. 31.39. Eccl. 7.12. cui & לִּי est praef.
sic וּבַעֲלֵיהָ domino ejus, Ecc. 5.10. Denique cum הָ Aff.
וּבַעֲלֵיהָ maritus suos, Esth. 1.16. & cum לִּי praef. וּבַעֲלֵיהָ
maritis suis, Esth. 1.20. Atque indè etiam No. בַּעֲלָהּ f.
unde in Conftr. בַּעֲלָהּ domina, possessor, vel possidens,
fam. &c. 1 Sam. 28.7. 1 Reg. 7.17. Nah. 3.4. Notandum
autem quòd בַּעֲלָהּ in statu absoluto sumitur tantùm in
textu pro nomine proprio urbis, Bahala. Jos. 15.9. Undè
in conftr. בַּעֲלָהּ, & cum הָ local. וּבַעֲלָהּ Bahalam
versus, 1 Chron. 13.6. In regim. autem sequitur signifi-
cationem nominis masculini prout descriptum est; sic,
וּבַעֲלָהּ dicitur domina Pythonis, i.e. quæ habeat Py-
thonem, Pythonissa, vel Pythone prædita, & בַּעֲלָהּ
הַבַּיִת Domina domûs, hera domestica, mater fami-
liâs, &c.

Rad. 67. **בָּעַר** ardere; **καίειν**, **φλέγειν**; Coc. In kal; quando est intransitivum, significat ardere; Pag. & ardendo depasci; perflagrare, exardere; Merc. At quum est transitivum, est, accendere, succendere, comburere; Pag. At discrimen est, juxta Kimchi, inter hoc verbum, & **בָּרַץ** verbum comburendi; quòd hoc verbum de igni dicatur per sese, et si ejus actio, in alterum non transeat; at comburere, igni tribuatur, cujus actio semper transit in alterum; Merc. **בָּעַר** metaphorice significat, furere, furenter agere; Item, auferre aliquid, perinde, ut ignis invalescens furit, & auferit ligna (& combustibilia quævis) sine omni modo & fine; Av. **בָּעַר** arsit, exarsit; succensus; combustus fuit; & interdum transitive, accendit, exussit; ut Psal. 83. 15. Item, obbrutescere; Bu. Lex. brutum esse, stupidum esse; Coc. Occurrit autem, **בָּעַר** exarsit, & c. in 3. f. fæm. **בָּעֲרָה** exarsit, fæm. Num. 11. 3. Esth. 1. 12. Isa. 9. 16. cum **י** cop. **וַיִּבְעֲרָה** & ardeat, & c. Isa. 10. 16. Jer. 4. 4. **וַיִּבְעֲרוּ** 7. 20. in 3. pl. **בָּעֲרוּ** arserunt, ardent, Jud. 1. 5. 14. 2 Sam. 22. 9. & 13. Psal. 18. 9. cum **י** conv. **וַיִּבְעֲרוּ** & ardeunt, Isa. 1. 3. 1. In fut. kal, **יִבְעַר**, & in pausa, **יִבְעֵר** ardebit, comburitur; Exod. 3. 3. Psal. 2. 12. Isa. 62. 1. cum **י** conv. **וַיִּבְעֵר** & exarsit, Lam. 4. 3. & in 3. f. f. **יִבְעֵר** ardebit; incendet, exuret, Isa. 43. 2. Pl. 3. 9. 4. 79. 8. 83. 15. 89. 46. & cum **י** conv. **וַיִּבְעֵר** & exarsit, Num. 11. 1. Job. 1. 16. Psal. 106. 18. Isa. 42. 25. Jer. 44. 6. Item, in 3. pl. m. fut. kal, (in altera scil. signif.) **יִבְעֲרוּ** obbrutescent; stupidi sunt; furent; Jer. 10. 8. In benoni kal; **בִּיֵּעַר** ardens, exardens, Exod. 3. 2. Deut. 4. 10. 5. 23. 9. 15. 30. 27. Mal. 3. 19. & in fæm. sing. **בִּיֵּעֶרָה**, Isa. 34. 9. Hof. 7. 4. vel, **בִּיֵּעֶרָה** Isa. 30. 33. & **בִּעֲרָה** Jer. 20. 9. idem; exardens, fæm. ut & in pl. fæm. **בִּעֲרוֹת** ardent, Ezech. 1. 13. Item, in pl. m. (in altera scil. signif.) **בִּיֵּעֲרוֹת** bruti, Bu. Coc. i. e. furiosi, quorum ira exarsit; Av. Pl. 9. 4. 8. Ezech. 21. 31. Sic,

Sic, in Niph. **בְּעֵר** obbrutescere; Coc. inflammatus est furor; infatuatus est; furiosus est factus instar ignis ardentis & prævalescentis; Av. obbruit, seu obbrutescit; Jer. 10.14. & 51.17. furatus, vel, infatuatus est, &c. Av. Pag. Sic in 3.pl. **בְּעֵר** obbruterunt; furati sunt, infatuati, seu stulti facti sunt, Isa. 10.21. Unde, in part. Niph. sing. fæm. **בְּעֵרָה** (à masc. **בְּעֵר**) brutum, seu, infatuatum, & insipiens consilium; Bu. Pag. Av. Coc. Isa. 19.11. vel, potest esse 3.f. præ. Niph. brutum est, vel infatuatum est, &c. Bu. Conc. Av. In piel, **בָּעַר** incendit, accendit, Av. ardere fecit; succendit, combussit, exussit; Bu. Lex. & metaphoricè, de rebus incendio non subjectis, absumpsit, abstulit, (sustulit, removit, Bu.) instar ignis; Av. ut scil. stipulæ ex agris, adustione removentur; Bu. Lex. Item, depastus est; ut solent bruta depascere campum; Av. significat remove; sicut herbæ, ab animantibus, depascuntur; Unde est pavit, depavit; Bu. Lex. **בָּעַר** in piel, per. Synecdochen Metaphoricam, est auferre; eliminare; Coc. sustulit, removit; Bu. Conc. 1 Reg. 22.47. 2 Reg. 23.24. cum **י** & in 2.f. **בָּעַר** & pascit, succendat, Exod. 22.5. Lev. 16.12. & in 2.f. **בָּעַרְתָּ** removisti, 2 Chron. 19.3. **בָּעַרְתָּ** & removisti, Deut. 13.5. Bu. Conc. vel, potius, **י**, est conv. sic, & removebis; Pag. & Coc. Sic, Deut. 17.7. & 12.19. 19.21. 19.13. 22.21. & 22. **בָּעַרְתָּ** sustulisti, amovisti, (scil. in 1. sing. præ. piel) Deut. 26.13. & 14. cum **י** conv. **בָּעַרְתָּ** & tollam, 2 Sam. 4.11. & 1 Reg. 14.10. 21.21. cum aff. **בָּעַרְתָּ** succendi illam, Ezech. 21.4. & in 3. pl. cum **י** conv. **בָּעַרְתָּ** & incendit, Ezech. 39.9. ut & in 2. pl. m. **בָּעַרְתֶּם** depavistis; succendistis; Isa. 3.14. 50.11. Item, in fut. piel, **בָּעַר** tollet, tollit, 1 Reg. 14.10. & in 2. f. m. **בָּעַר** tolles, Deut. 21.9. In 3. pl. m. **בָּעַרְתָּ** accendit, Ezech. 39.10. & in 2. pl. m. **בָּעַרְתֶּם** accenditis, accenditor, Exod. 35.3. & in 1. pl. cum **י** còp. & **ה**, parag. **בָּעַרְתָּ** & tollemus, seu, tollamus, Jud. 20.13. Sic & in infin. piel, **בָּעַר** incendere, Isa. 4.4. 40.16. cum præf. **לְבָעַר** ad tollendum, succendendum, accendendum, vel depascendum, Num. 24.22. 2 Chron. 13.11. Neh. 10.35. Isa. 5.5. 6.13. 44.15. & cum aff. **לְבָעַרְתָּ** ad incendendum eas, 2 Chron. 4.20. & in part. piel, pl. m. **בָּעַרְתֶּם** accendentes, seu, accendunt, Jer. 7.18. & in part. pual, sing. fæm. **מְבַעֶרֶת** (quasi à præ. pual, **בָּעַר**, & in part. sing. masc. **מְבַעֵר**) ardens; vel potius, accensa, vel, succensa, Jer. 36.22. Sic, in high. **בָּעֵר** fecit ardere; combussit; & metaph. fecit depascere, abstulit; Av. Unde in 1. sing. cum **י** conv. **וּבָעֵרְתִּי** & comburam, Nah. 2.14. In fut. high. **יִבְעֵר** depascat, Exod. 22.4. cum **י** conv. **וּבָעֵר** vel, **וּבָעֵר** & incendit, Jud. 15.5. 2 Chron. 28.3. & in 2. f. m. **תִּבְעֵר** combures, Ezech. 5.2. & in part. high. cum præf. **לְמַבְעֵר** incendens, vel, incendit, Exod. 22.6. & absque præf. **מִבְעֵר** tollo, tollo; sublaturus vel remotorus sum, 1 Reg. 16.3. Indè, Nomina; i. **בָּעֵרָה** f. incendium; cum **ה**, demonstr. præf. **הַבָּעֵרָה** incendium; succensionem, Ex. 22.5. Dein, ii. **תִּבְעֵרָה** f. exarsio, combustio; sed est ut nomen proprium loci, Bu. Lex. ab incendio factum; Coc. Num. 11.3. Item, iii. **בָּעֵר** m. brutum, jumentum, pecus; Bu. pecus pascens, & sine discrimine, obvia admordens; Occurrit tantum cum Aff. ut **וּבָעֵרְתִּי** & animal, seu, jumentum, aut brutum nostrum; pro, animalia, bruta, seu, jumenta nostra; Pag. Bu. Conc. Num. 20.4. sic,

בְּעֵרְכֶם brutum vestrum; pro bruta vestra, Gen. 45.17. & **בָּעֵירָה**, pro **בָּעֵיר** brutum, seu jumentum sum, Exod. 22.4. & **בָּעֵירָם** & jumentum, i.e. jumenta eorum, Num. 20.8. Psal. 78.48. & cum **י**, cop. **וּבָעֵירָם** & jumentum, seu, pecus eorum, Num. 20.11. Denique iv. Hinc, **בָּעֵר** m. (idem quod **בָּוֵעַר**) brutus; stupidus; Bu. Coc. baro, bardus; Bu. Lex. insipiens; Pag. brutus homo, carens judicio, & prudentia, instar pecoris; Item, pecunius, furiosus; Av. Ps. 73.22. 92.7. Prov. 12.1. 30.2. cum **י** cop. **וּבָעֵר** & brutus, Bu. & insipiens; Pag. & Coc. Psal. 49.11.

Rad. 68. **בָּעַת**; Undè, in Niphal; **יִבְעַת** perterreri; **בָּעַתְתִּי**, **בָּעַתְתָּ**, **בָּעַתְתֶּם**, **בָּעַתְתִּי** & **בָּעַתְתֶּם** perterritus est; perturbatus est valdè; Av. territus fuit, Bu. 1 Chron. 21.30. Esth. 7.6. & in 1. f. **יִבְעַתְתִּי** perturbatus fui, Dan. 8.17. Et in piel, **בָּעַת** perterrere; Coc. territavit, percussit terrore; exagitavit; turbavit omnes sensus; Av. perterrit, perturbavit; Bu. In 3. f. **יִבְעַתְתִּי** perterrit, f. Unde, cum Aff. litera **ה**, fæm. mutatur in **ת**, sic; **יִבְעַתְתִּי** perterrit me, Isa. 21.4. Sic & cum **י** cop. & alio Aff. **יִבְעַתְתִּי** & perturbabat eum, 1 Sam. 16.14. & in 3. pl. cum Aff. & kibbutz pro schurek, sic, **יִבְעַתְתִּי** perturbabant eum, Job. 18.11. In fut. piel, 3. f. **תִּבְעַת** (à 3. m. **יִבְעַת**) perturbabit, vel perturbat, Job. 13.11. aut, terrebit, &c. cum Aff. **יִבְעַתְתִּי** (vel **יִבְעַתְתִּי**) perturbat me; Bu. Conc. vel, terreat me; Pag. Job. 9.34. & **יִבְעַתְתִּי** perturbabit, seu terrebit te, Job. 33.7. Sic, in 2. sing. masc. **יִבְעַתְתָּ** terrebis; unde, cum Aff. **יִבְעַתְתִּי** terrebis, seu perturbas me, Job. 7.14. & 13.21. Bu. Conc. quotamen ultimo loco, Pag. reddit terreat me; pro 3. f. f. Sed in hisce citatis locis, emendata habent **יִבְעַתְתִּי**, nam enumerantur, inter ea, quæ in Athnach, aut soph-pasuk, patach invariatur retinent; Pag. Et in 3. pl. cum Aff. **יִבְעַתְתִּי** perterrunt me; 2 Sam. 22.5. Psal. 18.5. & cum alio Aff. & kibbutz, pro schurek; **יִבְעַתְתִּי** perturbabunt eum, Job. 3.4. 15.24. Item, in part. piel, sing. f. cum aff. **מִבְעַתְתִּי** perturbat te, 1 Sam. 16.15. Ubi quum Sanctes scripserat **מִבְעַתְתִּי**, videtur putasse vocem esse masc. Sed, ut constat ex commentariis Kimchi, vox illa omnino fæminina est, ut & nomen **רִיחָה**, in tota illa historia fæminine usurpatur, ut & sæpius alias; atque dagech in **ת**, fervili, alterum **ת**, radicale scil. quod proximè præcedere debuerat, supplet. Cev. Indè, Nomina; i. **יִבְעַתְתִּי** f. terrore; exagitatio; Jer. 8.15. 14.19. Dein, ii. **בְּעֵיתִי** pl. m. & in constr. **בְּעֵיתִי** terrores, conturbationes, Job. 6.4. & cum aff. **בְּעֵיתִי** terrores tui, Psal. 88.17. ubi **וּבְעֵיתִי**.

Rad. 69. **בָּצַל** m. cepa; unde, pl. m. **בְּצָלִים** cepæ; & cum præf. **לְבָצָלִים** ceparum, Num. 11.5. **וּבְצָלֵינוּ** & Coc.

Rad. 70. **בָּצַע** est, secare; abrumpere; abscindere; Deindè, lucrari cum alterius injuria; quæstui, facere; Coc. Significat, propriè, vulnerare; & metaphoricè, avaritiæ, & quæstui sordido inhiare, quo homo non secus ac gladio, vulneratur; sicut & **נִשָּׂא** quod propriè est morderè, ad usum transferretur; & quia avarus est cupidus rei complendæ, hinc hæc radix in piel, pro avidè complere, & perficere, sumitur; Merc. **בָּצַע** quæstum fecit, quæstui, vel avaritiæ deditus fuit; Item, divisit, discedit, concidit; concisus, fauciat fuit; concidit

cidit se; quomodo cum **בצע** convenit; **ב**, & **פ** inter se commutatis, Bu.Lex.Unde in fut.kal, **בִּי יִבְצַע** quum lucratus fuerit; ut lucratur; Job.27.8. quum lucratur; Bu.Lex.& in 3.pl (in altera signif.) **יִבְצְעוּ** faucibuntur; Bu.Conc. abrumpunt, scil. iter suum; Coc.non concident se, seu vulnerabuntur; Joel.2.8. In Infim kal;

בצע quæstum facere, Ezech.22.27. concupiscere, &c. In Imper. **בצע** divide; unde cum **י** cop. & aff. **וּבְצַעְתִּי** & divide eos, Am.9.1. cum duplici pathach, præter normam; Bu.Lex.pro, **וּבְצַעְתִּי** & concide illa in caput omnium; Coc.allis, eff. præf.kal, 3. f. cum **י** conv. & concidet eos, &c. Pag. In benoni kal, **בִּי יִבְצַע** q.d. quæstus; quæstum faciens, seu quæstui deditus; Bu.concupiscens; Pag. exercens avaritiam; Merc.Prov.1.19. 15.27. Jer.6.13. 8.10. Hab.2.9. cum **י** cop. **וּבִצְעָה** & quæstum faciens, quæstuosus, &c. Psal.10.3. In piel, **בצע** quæstum exercuit, vel, fecit; Item, præcidit, concidit, refecuit; Item perfecit, complevit; Bu.Lex.ut, Lam.20.7. **אֶמְצֵא בַצֵּעַ** perfecit, seu complevit, dictum suum, &c. & in fut.piel, **יִבְצַע** perfecit; compleverit, Isa.10.12. & in alia signif.cum Aff. **יִבְצְעֵנִי** refecabit me; ut, Isa.38.12. **יִבְצְעֵנִי מִדָּקָה** præstamine, hoc est, velocissimè, abscindit me; atque hinc, significat in piel, absolvere; celeriter finire; velut textor, tramam vel flamen, telà absolutà, ocus refecat; Coc. & cum præf. cop. **וּבִצְעָתִי** & succidat me, Job.6.9. ut & in 2.f. cum **י** conv. **וּבִצְעָתִי** & quæstum fecisti de aliis, (amicis tuis) Ezech.22.12. per injuriam; Coc. Item, in 3.pl. fæm. **תִּבְצְעֶנָּה** perfecturæ sunt, sive absolverent, Zach.4.9. In dè Nomina, i. **בצע** m. lucripeta; quæstuosus; havarus; res hujus mundi præponens veris divitiis; & maximè, quod verbum Dei & ministerium Ecclesiæ habet, utilitatis & turpis lucri causâ; ut est in ep. Judæ; v.16. qui cum Bileamo comparantur; jungitur ferè, cum **בצע**, sic;

בצע, **בצע**, **πλεονέκτης**; Coc.&c. Vide suprà, part. benoni kal. Dein, ii. **בצע** & in pausa, **בצע** m. **κέρμα**; minutum frustulum; Coc. Segmentum, frustulum; Bu. Jud.5.19. Item, quæstus, lucrum; Bu. Coc. **κέρμα**; **ὠφέλεια**, utilitas; Coc. avaritia; ubi opes per fas & nefas corradiantur; Av. **πλεονεξία**; Merc. cupiditas, concupiscentia; Pag. Gen.37.26. Exod.18.21. Jud.5.19. Job.22.3. Psal.30.10. 119.36. Prov.1.19. 15.27. 28.16. Jer.6.13. 8.10. Ezech.22.27. Hab.2.9. Mal.3.14. cum præf. **בצע** lucrum, i Sam.8.13. **בצע** in lucro, Isa.33.15. & cum aff. **בצע** quæstum tuum, Jer.22.17. & **בצע** quæstum tui, fæm. Jer.51.13. Ezech.22.13. **בצע** quæstus ejus; cum præf. **בצע** ad lucrum suum, Isa.56.11. **בצע** quæstum suum, vel, eorum, Ezech.33.31. Mic.4.13.

Rad. 71. **בצר**. Unde, **בוי** vel **ב**, m. coenum, lutum; Pag. Bu.Coc. palus; locus lutosus; est instar **חן**, statutum, à **חן**; & **עץ** fortitudo à **עץ** Pag. **בוי** suprà, erat de quiescentibus Ain; at **בוי**, de duplicatis; sic enim, ut notat Elias, duplicata per cholem; quiescentia vero Ain, per schurek, scribi solent. Merc. Occurrit autem, **ב**, lutum; cum præf. **בצר** in cæno; vel, in palude; Av. Jer.38.22. Item, indè, **בצה** fidem; lutum, coenum; Item, locus lutosus; uvidus; Coc. palus,

locus palustris; Merc. Av. Job.8.11. cum **י** cop. **יִבְצֵה** & coenum, vel, luti; vel, paludis, &c. Job.40.16. & in pl. fæm. cum Aleph, loco Vau cholem; & cum defectu jod, ante aff. sic, **בצתו**, (pro **בצתיו**) cænosa ejus, Ezech.47.11. i.e. loca profunda, plena luto; vel, valles profundæ, plenzæ luto; R.D. in Pag. Merc. paludes ejus; Av. &c.

Rad. 72. **בצר** vel **בצר** tumuit, intumuit, extumuit; extuberavit, sicut farina pauxillo aquæ conspersa; intumuit ad modum massæ aquâ infectæ; & metaphoricè, usurpatur verbalitèr, de pedibus extuberatis seu inflatis, qui humore seu luto infecti, propter continuum peregrinationem, facile intumescunt; Av. intumuit, Bu. Coc. &c. Unde in 3. sing. fæm. **יִבְצַח** intumuit pes tuus, Deut.8.4. & in 3.pl. pedes eorum non **יִבְצַח** intumuerunt; instar viz. conspersionis, vel massæ, quæ apposito fermento tumescit; Pag. vel non infecti sunt luto; Pag. Av. alii, per emollescere, seu emaciari, exponunt; undè & farina aquæ vel olei liquore conspersa & macerata, nomen habet; Huc inclinat Kimchi; Hieron. per subteri, vel atteri reddit; respondet Græco **φύσσειν**; sensus est non esse laesos pedes, culpâ aut injuriâ calceorum. Merc. Neh.9.21. ubi 70. **δυσήρτησαν**; & in loco Deut. **ἐπλωθήσαν**; Av. Coc. Indè nomen, **בצר** m. conspersio, i.e. farina aquâ conspersa, sive temperata, quæ à Græcis dicitur **φύσσημα**; ut habes, i. ad Corinth.5.7. interpres, nunc conspersionem, nunc massam, interpretatur; sed prius est magis rectum; Pag. est conspersio, quæ jam intumescit, sed nondum temperata. **ἔσθη**; Av. massa; Coc. massa farina, vel farinacea, ab intumescendo, dicta; Bu. Jer.7.18. Hof.7.4. cum præf. **בצר** massam, Exod.12.39. 2 Sam.13.8. & cum Aff. **בצר** massam suam, Exod.12.34. vel conspersionem suam, &c. 70. **τὴν σάις**, vel **σαίς**; Av. Coc. **ἔσθη** fermentatio, juxta quosdam, ab hac rad. Vide in Rad. **בצר**.

Rad. 73. **בצר** vindemiavit; decerpit, vel collegit uvæ; abrupit aliquid; sed in pa-ul, est munitus, munitum, &c. prout vineæ, muniri solent ab introitu cujusvis, ad decerpendum uvæ; vel prout munire solent muros, ab irruptione; Av. **בצר** est vindemiare; excidere; munire, roborare; prohibere; Pag. ex R. D. hoc verbum, decerpere, & adimere, propriè significat; sed præcipuè de uvarum collectione dicitur, quod est vindemiare; sed in palul kal, significat munitam; & in piel, est munire à direptione; Merc. **בצר** in kal; præcidit; vindemiavit; Bu. Lex. in Niph. **יִבְצַח** abruptus est, sublatus est; Av. præcidit; i.e. averti, cohiberi, prohiberi; & in piel, **יִבְצַח** munivit; Bu. Lex. munivit ab irruptione; Av. In kal, est **ἐπλωθήσων**, **ἐκπλωθήσων**; vindemiare; in piel, in altum inædificare, arduum facere; 70. **ὀχυρῶν**; Item, in Niph. difficile & arduum esse, ad faciendum; Coc. In Bu. Conc. describitur hoc verbum, ordine sequente; **בצר** dividitur in quatuor significata; i. præcidere, vindemiare; undè, in benoni kal, cum præf. **בצר** ad vindemians; vindemiator, Jer.6.9. In pl. masc. **בוצרים** vindemiatores, Jer.49.9. Obad.1.5. In fut. kal, 2. sing. m. **יִבְצֹר** vindemiabis, Lev.25.5. Deut.24.21. & in 3. f. m. **יִבְצֹר** vindemiat, Psal.76.13. In 2. pl. m. **יִבְצְרוּ** vindemiabitis, Lev.25.11. in 3. pl. m. cum **י** conv. **יִבְצְרוּ** & vindemiarunt, Jud.9.26. Unde, nomen masc.

mafc. vindemia, Lev. 26. 5. Ifa. 24. 13. 32. 10. Mich. 7. 1. cum ¹ cop. וּבִצֹר & vindemia, Lev. 26. 5. & fic, cum aliis præf. viz. דֵּם & מִ, fic, וּבִצֹר vindemia, Zach. 1. 1. 2. & מִבִּצֹר præ vindemia, Jud. 8. 2. & cum aff. ל, fic, וּבִצֹר vindemiam tuam, Jer. 48. 32. Deinde, ii. significat, munire; munitus, munitum; ut in infin. piel, cum ל præf. לְבָצֵר ad muniendum; & in fut. piel, 2. f. m. לְבָצֵר munies, vel munias, Jer. 51. 53. In quâ significatione, occurrit forma pahul kal, לְבָצֵר munitus; munitum; Pag. Bu. Lex. altus, arduus, præruptus, &c. Coc. Unde, in fam. לְבָצֵר munitum, Ifa. 20. 15. 25. 2. 27. 10. Jer. 15. 20. Ezech. 21. 25. & in pl. fam. לְבָצֵר munitio, &

לְבָצֵר munita, -ta, Num. 13. 28. Deut. 3. 5. Jos. 14. 12. 2 Sam. 20. 6. 2 Reg. 19. 25. Neh. 9. 25. Ifa. 37. 26. Ezech. 36. 35. Hof. 8. 14. & cum præf. וּבִצֹר, לְבָצֵר ut seq. וּבִצֹר munita, Deut. 1. 28. 9. 1. Jer. 33. 3. לְבָצֵר munita, 2 Reg. 18. 13. 2 Chron. 17. 2. 19. 5. 32. 1. 33. 14. 36. 1. Zeph. 1. 16. לְבָצֵר munita, Deut. 28. 52. Unde, & No. m. בִּצֹר, munitio; arx atra, & sublimis; Coc. Occurrit cum ל præf. fic, לְבָצֵר in munitionem, Zach. 9. 12. Item, Indè etiam, No. mafc. מִבִּצֹר munitio, Num. 32. 36. Jos. 19. 35. 1 Sam. 6. 18. 2 Reg. 3. 19. 10. 2. 17. 9. 19. 8. Psal. 108. 11. Ifa. 17. 3. Jer. 1. 18. 6. 27. 34. 7. 5. 9. Am. 5. 9. Hab. 1. 10. In forma constructa, מִבִּצֹר munitio, Jos. 19. 29. 2 Sam. 24. 7. & cum præf. וּבִצֹר & demonst. fic, וּבִצֹר & munitio, Ifa. 25. 12. מִבִּצֹר munitio, Num. 32. 17. Jos. 10. 20. 2 Chron. 17. 18. Jer. 4. 5. 8. 14. In pl. m. מִבִּצֹר munitiones, Dan. 11. 24. cum præf. לְבָצֵר, fic, מִבִּצֹר in munitionibus, Num. 13. 19. In constr. מִבִּצֹר munitiones, Lam. 2. 2. cum præf. לְבָצֵר, ut seq. מִבִּצֹר munitio, Dan. 11. 39. Item, cum Aff. וּבִצֹר, & לְבָצֵר, vel, in pausa, & לְבָצֵר, ut & cum וּבִצֹר, & לְבָצֵר, & לְבָצֵר munitiones tuas, Jer. 5. 16. Hof. 10. 14. Mich. 5. 10. מִבִּצֹר vel, מִבִּצֹר idem, Jer. 48. 18. Nah. 3. 12. 14. מִבִּצֹר munitiones ejus, Psal. 89. 40. Lam. 2. 5. מִבִּצֹר in munitionibus ejus, Ifa. 34. 13. מִבִּצֹר munitiones ipforum, 2 Reg. 8. 12. Item, in pl. f. (à sing. מִבִּצֹר f. munitio) מִבִּצֹר munitiones, Dan. 11. 15. Item, iii. significat hoc verbum, in Niph. al, cohiberi, prohiberi, &c. ut supra; ut in fut. Niph. 3. f. m. לְבָצֵר cohibebit, Gen. 11. 6. Job. 42. 2. Unde, No. f. מִבִּצֹר cohibito pluviae, sterilitas, Psal. 10. 1. Item, No. f. in alia forma; מִבִּצֹר ficitas, Jer. 17. 8. ut & No. pl. f. cum דֵּם præf. וּבִצֹר cohibitiones, Jer. 14. 1. Denique, iv. ex hac radice, est No. m. מִבִּצֹר aurum lectissimum, Job. 22. 24. & in alia formâ; מִבִּצֹר, mafc. vel, מִבִּצֹר aurum, Job. 36. 19. Unde in pl. m. מִבִּצֹר & in constr. מִבִּצֹר; arque, indè, cum Aff. וּבִצֹר, q. d. aura tua, Job. 22. 25. i. e. auri copia; copiosissimum & lectissimum aurum tuum; Notat autem Kimchi, in quibusdam libris, reperiri absque jod, quasi esset singulare; Bu. Lex.

Rad. 74. בָּקָה & בָּקָה sicut & בִּיק & est evacuare; populari, prædari; quod, populosiores evacuent omnia, & auferant, &c. Pag. f. m. Av. vacuum reddidit, depopulatus est; Av. exhaustit, evacuavit; Bu. &c. Occurrit, ordine Conc. ut sequitur. In præ. kal, 1. sing. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & evacuabo, Jer. 19. 7. in 3. pl. cum Aff. וּבִקָּה evacuarunt eos, Nah. 2. 2. in benoni kal, sing. m. וּבִקָּה evacuans, Ifa. 24. 1. Hof. 10. 1. in pl. m. וּבִקָּה evacuatores, Nah. 2. 3. In Niph. וּבִקָּה, evacuatus est, vacuus est factus; & in 3. f. f. וּבִקָּה evacuata est; pro quo,

absque dagefeh, cum secheva sub Beth, & cum וּבִקָּה conv. Ifa. 19. 3. est, וּבִקָּה & evacuatus fuit; Bu. Conc. vel, & exhaurietur; Bu. Lex. In Infin. Niph. וּבִקָּה e-
vacuando, Ifa. 24. 3. & in fut. Niph. 3. f. f. וּבִקָּה e-
vacuabitur, Ifa. 24. 3. In piel, וּבִקָּה evacuavit, reddidit vacu-
um; Unde in fut. piel, 3. pl. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה &
evacuabunt, Jer. 51. 2. Indè no. f. וּבִקָּה vacuum, inane
Nah. 2. 11. & in alia forma, cum וּבִקָּה præf. ante Mem forma-
tivum, fic, וּבִקָּה idem, Nah. 2. 11. ab hâc rad. deducunt
בִּקָּה quod vide inter quadratas voces.

Rad. 75. בָּקָה dividitur, in tria significata; i. Indè, No. m. בָּקָה diffectio; diffectum in duas partes; i. e. dimidium; sed sumitur pro dimidio Sici, Gen. 24. 2. Exod. 38. 26. Deinde, ii. verbum בָּקָה, est scindere; rumpere; findere; Pag. Bu. vi & impetu difficare, diffindere, difficindere; Merc. difficuit in duas partes; Av. ut in præ. k. 3. sing. m. בָּקָה diffidit, Psal. 78. 13. & in 3. f. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & rumpet, Ifa. 34. 15. in 2. f. m. בָּקָה diffidisti, Neh. 9. 11. Psal. 74. 15. וּבִקָּה & findis, Ezech. 29. 7. In benoni kal, sing. m. בָּקָה findens, Eccl. 10. 9. Ifa. 43. 12. וּבִקָּה & diffindens, Psal. 141. 6. In Infin. kal, בָּקָה scindere; unde, cum Aff. וּבִקָּה & לְבָצֵר præf. fic, וּבִקָּה diffindere eos, Am. 1. 13. לְבָצֵר ad discindendum eas, 2 Chron. 32. 1. Sic, in Imper. kal, בָּקָה diffinde; unde, cum aff. וּבִקָּה & c. p. וּבִקָּה & finde ipsum, Exod. 14. 16. In fut. kal; cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & fidit, Jud. 15. 19. Ifa. 48. 21. & in 3. pl. m. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & perruperunt, 2 Sam. 23. 16. 1 Chron. 11. 19. & cum aff. וּבִקָּה, fic, וּבִקָּה & irruperunt in eam, 2 Chron. 21. 16. In Niph. וּבִקָּה diffectus est; perruptus est difficando; ut in præ. Niph. 3. f. m. וּבִקָּה finditur, Job. 26. 8. & cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & scindetur, Zach. 14. 4. In 3. pl. וּבִקָּה diffiderunt se, Gen. 7. 11. Ifa. 35. 6. & in pausa, וּבִקָּה rupti sunt, 2 Chron. 25. 12. Prov. 3. 20. In Infin. Niph. cum וּבִקָּה præf. לְבָצֵר ad dirumpendum, Ezech. 30. 16. in fut. Niph. 3. f. m. וּבִקָּה findetur, Job. 32. 18. Ifa. 58. 8. & in 3. f. f. וּבִקָּה rumpatur, Ifa. 59. 5. & cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & fissa fuit, Num. 16. 31. 1 Reg. 1. 40. 2 Reg. 25. 4. Jer. 52. 7. Sic, in 3. pl. cum וּבִקָּה præf. conv. וּבִקָּה & diffiderunt se, Ezech. 14. 21. In piel, est difficere vehementer; dirumpere ad fundum usque; ut in præ. piel, 3. f. m. בָּקָה diffidit, 2 Reg. 15. 16. Job. 28. 10. & in 1. f. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & diffindam, Ezech. 13. 13. in 3. pl. וּבִקָּה rumpunt, Ifa. 59. 5. in 2. fut. וּבִקָּה diffindes, 2 Reg. 8. 12. Hab. 3. 9. & in 3. f. m. וּבִקָּה fidit, Psal. 78. 15. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & fidit, Gen. 22. 3. & in 3. f. f. וּבִקָּה diffindet, Ezech. 13. 11. & cum aff. וּבִקָּה, fic, וּבִקָּה diffindet eos, Hof. 13. 8. in 3. pl. m. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & fidet, 1 Sam. 6. 14. & in 3. pl. m. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה & disciderunt, 2 Reg. 2. 24. In pual, בָּקָה disruptus fuit; Unde in part. pual; sing. m. בָּקָה disruptus; & in fam. בָּקָה disrupta, Ezech. 26. 10. & in pl. m. cum וּבִקָּה præf. וּבִקָּה & ruptos, Jos. 9. 4. in fut. pual, 3. sing. וּבִקָּה, dirumpetur; & in 3. pl. m. וּבִקָּה diffidentur, Hof. 14. 1. In hiph. וּבִקָּה idem cum piel, Bu. difficuit, &c. Unde, in infin. hiph. cum וּבִקָּה præf. לְבָצֵר ad irrumpendum, 2 Reg. 3. 26. in fut. hiph. וּבִקָּה diffindet; unde in 1. pl. m. cum וּבִקָּה conv. וּבִקָּה, sic occurrit; & in 3. f. f. וּבִקָּה & findemus eam, Ifa. 7. 6. In hoph. וּבִקָּה diffectus est, disruptus est; Av. unde, in 3. f. f. וּבִקָּה perrupta, Jer. 59. 2. In hithpa. וּבִקָּה, diffecit seipsum; diffectus est à seipso; Av. vel idem

quod Niph. & hoph. Bu. Unde, in 3. pl. **הַתְּבַקְעוּ** rupti sunt, **יִתְבַּקְעוּ** In fut. hithp. **יִתְבַּקְעוּ** findetur; & in 3. pl. **יִתְבַּקְעוּ** findentur, Mich. 1.4. Indè, No. pl. m. **בְּקִיעִים** rupturæ, Am. 6.11. & in constr. **בְּקִיעֵי** fissuræ, Isa. 22.9. Item, iii. significatum hujus radicis tertium, est in nomine inde derivato **בְּקָעָה** f. vallis; locus planus inter montes; Coc. convallis, quod à montibus, utrinque dissectus sit; Bu. Av. vel quælibet vallis planior; Av. Occurrit autem, **בְּקָעָה** vallis, Gen. 11.2. & cum præf. **בְּ** demonstr. **בְּ** & **לְ**, ut seq. **בְּקָעָה** vallis, Ezech. 3.23.. 37.1,2. **בְּבִקְעָה** in convalle, Deut. 8.7. Isa. 63.14. **בְּקָעָה** idem, Isa. 40.4. In constr. **בְּקָעָה** convallis, Deut. 34.3. Jos. 11.8. & cum præf. **בְּ**, & **מִ**, sic, **בְּבִקְעָה** in convalle, Jos. 11.17. 12.7. 2 Chron. 35.22. Neh. 6.2. Zach. 12.11. **בְּמִבְקָעָה** in convalle, Am. 1.5. In pl. f. **בְּקָעוֹת** convalles, Psal. 104.8. Isa. 41.18. cum **י** præf. **בְּקָעוֹת** & convalles, Deut. 11.11.

Rad. 76. **בְּקָר** tria habet significata; i. In piel, **בְּקָר** quævisit, requisivit diligenter; summâ curâ perlustravit aliquid summo mane; accurate inquisivit contemplando aliquid; Av. 70. **ἐπισκευάσαι** & deflexum volunt à **בְּקָר** manè; quasi manicare dicas, i.e. mane inquirere, inspicere, seu, invisere; &c. ut **בְּשָׁחַר** in piel, est, in aurora quærere; à **שָׁחַר** aurora; Merc. in kal, autem est, pacere boves; ut patet, ex **בְּקָר** in fine radicis; quod potest esse part. benoni kal, pascens boves, &c. Cev. Occurrit autem, **בְּקָר** in piel, quærere, inquirere, acquirere, &c. ut sequitur; in 1. sing. cum **י** conv. & aff. **בְּ**, sic, **בְּבִקְרִים** & quæram eas, Ezech. 34.11. In Inf. piel, cum **י** & **לְ**, præf. **בְּבִקְרִי** ad inquirendum, 2 Reg. 16.9. Prov. 20.25. **בְּבִקְרִי** & ad inquirendum, Psal. 27.4. in fut. piel, 1. sing. **בְּבִקְרִי** quærâ, Ezech. 34.12. & in 3. sing. m. **יִבְקֹר** inquirat, Lev. 13.36. 27.33. Indè, No. **בְּקָר** m. 70. **דַּעַשׁ** primum diei tempus, quo homines intermissum opus, seque invicem revisunt; Coc. emicatio diei, in qua aliquid, certo conspici & discerni potest; Av. diluculum, aptum scilicet ad res inquirendas; quidam affine faciunt nomini **בְּרִק** fulgur, literarum metathesi; Merc. **בְּקָר** mane, diluculum; à requirendo; sumitur etiam, pro, tempestivè, opportunè, ut ea sunt, quæ mane fiunt; Psal. 5.4.. 46.6. primo quoque tempore, quamprimum; perquam opportunè, &c.

Merc. Bu. Occurrit autem, **בְּקָר** manè, diluculum, matutinum, &c. Gen. 1.5, 8, 13, 19, 23, 31. Exod. 12.10, 22.. 14.27. &c. ad Hof. 13.3. (40. circ. l.) & cum **י** præf. **יִבְקֹר** & manè, Exod. 16.7. Psal. 55.18. sic, **יִבְקֹר** manè, matutinum tempus, Gen. 44.3. Exod. 10.13.. 14.24. &c. ad Mic. 2.1. (30. circ. l.) & cum præf. **יִבְקֹר** & manè, Dan. 8.26. & **יִבְקֹר** à manè, 2 Sam. 2.27.. 24.15. 1 Reg. 18.26. Item, **יִבְקֹר** in manè; in matutino tempore, Gen. 19.27.. 20.8.. 21.14.. 22.3. &c. ad Zeph. 3.5. (100. circ. l.) & cum **י** & **לְ** cop. **יִבְקֹר** & in manè, Exod. 16.12, 13. Esth. 2.14.. 5.14. Psal. 88.14. Isa. 17.11. Sic, cum aliis præf. viz. **בְּ**, **לְ**, **י**, & **מִ**, ut seq. **בְּבִקְרִי** sicut matutinum, Job. 11.16. **בְּבִקְרִי** ad matutinum, Exod. 34.2, 25. Deut. 16.4. 1 Chron. 9.27.. 16.40. 2 Chron. 2.3. Ezr. 3.3. Psal. 49.15.. 59.17.. 130.7. Jer. 21.12. Am. 4.4.. 5.8. Zeph. 3.3. **יִבְקֹר** & manè, 1 Chron. 9.27. Psal. 30.6. **יִבְקֹר** à manè, Job. 4.20. in pl. m. **בְּקָרִים**, matutina tempora; & cum præf. **לְ** matutinis singulis; sic, **לְבִקְרִים** ad quæque mane, Job. 7.18. ut & cum **לְ** præf.

לְבִקְרִים ad matutina singula, Psal. 73.14.. 101.8. Isa. 33.2. Lam. 3.23. Atque indè, No. **בְּקָרָה** f. inquisitio; curatio; inquisitio diligens; Undè, in constr. cum præf. **בְּבִקְרָה** sicut inquisitio, Ezech. 34.12. Deindè, i. secundum significatum hujus radicis, est, **בְּקָר**, m. bos; & collectivè, boves; & latius, armentum; quod peculiari inquisitore, & inquisitione hominum indigeat; Bu. &c. Sim. collectivè, complectitur armenta, i.e. majora animantia, quæ gregatim pascuntur; ut boves, vaccas, vitulos; **בְּקָרָה**, de grege ovium, & minorum animantium dicitur; nomen habet ab inspectione & cura, quod hominum gubernatione opus habeant; Merc. complectitur tam tauros, quam vaccas; ideoque interdum in singulari, additur adjectivo plurali; Av. Occurrit autem, **בְּקָר** bos, boves, Gen. 18.7.. 26.14. Exod. 21.37.. 29.1. &c. ad Hab. 3.16. (60. circ. l.) & cum præf. **י** cop. **יִבְקֹר** & bos, & boves, Gen. 12.16.. 13.5.. 20.14.. 21.27.. 24.35. &c. ad Jer. 31.12. (30. circ. l.) ut &, cum **י** dem. **יִבְקֹר** bos, boves, Gen. 17.8. & 32.6.. 46.17. Lev. 1.2, 3, 5.. 3.1. &c. ad Jon. 3.7. (40. circ. l.) ut & cum **י** cop. præf. **יִבְקֹר** & armentum, boves, Gen. 33.13. Exod. 34.3. Num. 31.38. 1 Sam. 15.9, 15.30. 20. Jer. 52.20. sic & cum aliis præf. viz. **בְּ**, **לְ**, **י**, & **מִ** ut seq. **בְּבִקְרָה** in armenta, boves, Exod. 9.3. Lev. 22.19, 21. Dent. 14.26. **יִבְקֹר** & in bobus, 1 Chron. 12.40. **יִבְקֹר** sicut bos, Job. 40.10. Isa. 11.7.. 65.25. **יִבְקֹר** de bobus, 2 Chron. 35.12. **יִבְקֹר** & boves, 1 Reg. 7.29. in constr. **יִבְקֹר** bos, Num. 7.88. & cum **י** præf. & **י**, aff. **יִבְקֹרֵנוּ** & cum armentis nostris, Exod. 10.9. Item, cum aliis Aff. viz. cum **י**, in paula, & **י**, extra pausam; sic, **יִבְקֹרֵנוּ** armenta tua, Exod. 20.24. **יִבְקֹרֵנוּ** idem, Deut. 12.17.. 14.23. quibus etiam **י**, **בְּ**, & **מִ** sunt præf. ut seq. **יִבְקֹרֵנוּ** & armenta tua, Gen. 45.10. Deut. 8.13. **יִבְקֹרֵנוּ** idem, Jer. 5.17. **יִבְקֹרֵנוּ** in armento tuo, Deut. 15.19. **יִבְקֹרֵנוּ** de armento tuo, Deut. 12.21. item, cum **י** Aff. cui & **י** cop. est præf. sic, **יִבְקֹרֵנוּ** armentum vestrum, Exod. 12.32. Deut. 12.7. **יִבְקֹרֵנוּ** & armentum vestrum, Exod. 10.24. & cum **י** & **י**, præf. & **י** Aff. sic, **יִבְקֹרֵנוּ** armento ejus, 1 Sam. 11.7. **יִבְקֹרֵנוּ** & de armento suo, 2 Sam. 12.4. Denique, cum **י**, Aff. cui & **בְּ**, & **י**, sunt præf. ut seq. **יִבְקֹרֵנוּ** armentum eorum, Gen. 34.28. Jer. 3.24. **יִבְקֹרֵנוּ** & armentum suum, Gen. 46.32.. 47.1.. 50.8. **יִבְקֹרֵנוּ** & cum armentis suis, Hof. 8.6. In pl. m. **בְּבִקְרִים** boves, 2 Chron. 4.3. cum **י** præf. sic, **יִבְקֹרֵנוּ** bobus, Am. 7.12. & in constr. cum **י** Aff. **יִבְקֹרֵנוּ** boum nostrorum, Neh. 10.37. Indè, No. m. significans bubulum, viz. **בְּקָר** m. armentarius; Bu. Am. 7.14. pecorarius, qui requirit de pecoribus, & illorum curam habet; Av. Vide & ad initium radicis. Item, iii. tertia significatio hujus radicis est in nomine, **בְּקָרָה** f. flagellatio; quod fieret loro bovino; ut scribit Aben Ezra, Lev. 19.20. Bu. Lex. Inquisitio, exquisitio accurata & exacta, vel examinatio diligens; verberatio nervo, aut loro bubali; Av. **בְּקָרָה** est animadversio, consideratio delicti, ad irrogandam pœnam arbitrario judicio; ut in loco, Lev. ubi 70. **ἐπισκευήσαι αὐτοῖς**; Coc. notationem vocis tradunt, quod, punitio, delicti sit visitatio, & inquisitio; Merc.

Rad. 77. **בְּקָשׁ**, In piel, **בְּקָשׁ**, quærere; **בְּקָשׁ** notat animi facultatisque conversionem, ad rei velut præsentiam, aut conatum agendi; Coc. est quærere, magis conatu & studio, quam interrogatione, & verbis, quod

per **שאל** significatur; i.e. petere, seu rogare; etsi interim confundantur; Merc. **בקש** poposcit, exquisivit, quæsitavit; Av. postulavit, consuluit; &c. Bu. Lex. Occurrit autem, in præti. piel; **בקש** quæsitavit, Deut. 13. 10. 1 Sam. 13. 14. 14. 4. 2 Sam. 4. 8. Prov. 14. 6. Eccl. 12. 10. Isa. 1. 12. Dan. 1. 20. & cum **י** conv. **ובקש** & requirit, 1 Sam. 20. 16. in 3. f. f. **ובקש** quæsitavit, Esth. 2. 15. Eccl. 7. 28. & cum **י** præf. & **ה**, fæm. mutato in **ה**, ante aff. **ה**, sic occurrit; **ובקשתי** & quæsitavi eos, Hof. 2. 7. in 1. f. **ובקשתי** quæsiavi, Neh. 5. 18. Cant. 3. 2. cum Aff. **ו**, & **ה**, sic, **ובקשתי** quæsiavi eum, Cant. 3. 1. 2. **ובקשתי** idem, Cant. 5. 6. in 2. pl. m. **ובקשתי** requisivisti, Ezech. 34. 4. & cum **י** cop. vel. conv. præf. **ובקשתי** & quæsiavisti, requiretis, Num. 17. 10. Deut. 4. 29. Jer. 29. 13. in 3. pl. præti. piel; **ובקשו** quæsiaverunt, Ezr. 2. 62. Neh. 7. 64. 12. 27. Esth. 6. 2. Psal. 54. 5. 86. 14. Eccl. 7. 29. Lam. 1. 19. Zeph. 1. 6. cum **י** cop. vel. conv. præf. **ובקשו** & quæsiaverunt, quærent, Ezech. 7. 25. 26. Hof. 3. 5. 5. 15. & cum kibbutz pro schurek, ante Aff. **ו** & **ה**, sic, **ובקשני** quæsiaverunt me, Isa. 6. 5. 1. **ובקשתי** quæsiaverunt eum, 2 Chron. 15. 15. Hof. 7. 9. In præti. piel, f. m. **ובקשתי** quærens; vel quæro, &c. Gen. 37. 16. Exod. 33. 7. Num. 35. 23. &c. ad Mal. 2. 15. (25. circ. l.) cum **י** cop. præf. **ובקשתי** & quærens, Psal. 37. 32. Jer. 44. 30. in pl. m. **ובקשתי** quærentes, Exod. 10. 11. 2 Sam. 3. 17. 1 Reg. 10. 24. 2 Chron. 9. 23. Prov. 29. 25. Isa. 41. 17. Jer. 38. 17. Lam. 1. 11. Mal. 3. 1. cum præf. **ה**, & **ה** demonstr. **ובקשתי** quærentes, Exod. 4. 19. Jer. 11. 21. **ובקשתי** & quærentes, 1 Sam. 25. 27. In pl. m. Constr. **ובקשתי** quærentes, 1 Chron. 17. 10. Psal. 24. 7. 35. 4. 38. 13. 40. 15. 70. 3. 71. 13. 24. 105. 3. Prov. 21. 6. Isa. 51. 1. Jer. 19. 7. 21. 7. 34. 20. 21. 22. 25. 44. 30. 46. 26. 49. 37. & cum præf. **ו** & **ב** sic, **ובקשתי** & quærentes, Prov. 28. 5. Jer. 19. 9. **ובקשתי** in quærentes, Esth. 9. 2. & cum aff. **ה**, **ו**, & **ה**, ut seq. **ובקשתי** quærentes te, Psal. 40. 17. 69. 7. 70. 5. **ובקשתי** quærentes eum, Ezr. 8. 22. **ובקשתי** quærentes eam, Jer. 2. 24. In Infm. piel, cum **י** præf. **לבקש** ad quærendum; ad inquirendum, seu consulendum, &c. 1 Sam. 10. 2. & 14. 23. 15. & 25. &c. ad Zach. 8. 22. circ. 30. 1. & cum **י** cop. præf. **לבקשתי** & ad quærendum, 1 Sam. 25. 29. Esth. 4. 8. Psal. 104. 21. Zach. 8. 21. Item, **י** præf. & **ו**, & **ה**, Aff. Sic occurrit, **לבקשני** ad quærendum me, 1 Sam. 27. 1. **לבקשתי** ad quærendum te, 1 Reg. 18. 10. **לבקשו** quærare eum, 1 Sam. 27. 4. in Imper. piel; f. m. **לבקש** quare, 1 Sam. 9. 3. Psal. 34. 15. 119. 176. cum **י** cop. **לבקש** & quare, Eccl. 7. 25. in Imper. pl. m. **לבקשו** quærite, 1 Sam. 28. 7. 1 Chron. 16. 11. Psal. 27. 8. 105. 4. Zeph. 2. 3. cum **י** cop. **לבקשו** & quærite, Jer. 5. 1. Item, cum Aff. **לבקשתי** quærite me, Isa. 45. 19. In fut. piel, 1. f. **לבקשתי** quæram, Ruth. 3. 1. 2 Sam. 4. 11. Psal. 27. 45. Ezech. 3. 17. 19. 33. 8. 34. 15. Nah. 3. 7. Zach. 12. 9. & cum **י** conv. **לבקשתי** & quæsiavi, Ezech. 22. 30. cum **ה**, parag. in fine; **לבקשתי** quæram, Psal. 122. 9. Cant. 3. 2. & cum **י** conv. præf. **לבקשתי** & quærerem, Dan. 8. 15. item, cum Aff. **לבקשתי** quæram eum, Prov. 23. 35. **לבקשתי** & quæsiavi eum, Psal. 37. 36. in 2. f. m. **לבקשתי** quæres, Gen. 37. 15. Job. 10. 6. Jer. 45. 5. & in 2. f. f. **לבקשתי** quæres, Nah. 3. 11. & cum Aff. **לבקשתי** quæres eum, Gen. 43. 9. **לבקשתי** quæres eam, Gen. 31. 39. Prov. 2. 4. **לבקשתי** quæres eos, Isa. 41. 12. in 3. f. m. **לבקשתי** quæret, Job. 22. 23. 1 Sam. 22. 23. 1 Chron. 21. 3. Prov. 11. 27. 15. 14. 17. 11. 18. 1. Eccl. 3. 15. Isa. 40. 20. Zach. 11.

16. & cum **י** conv. præf. **לבקשתי** & quæret vel quæsiavit Gen. 43. 30. Exod. 2. 15. 4. 24. 1 Sam. 19. 10. 2 Sam. 12. 16. 21. 1, 2. 1 Reg. 11. 40. 2 Chron. 22. 9. Esth. 3. 6. Jer. 26. 21. Dan. 1. 8. & cum Aff. **לבקשתי** & quæsiavit eum, 1 Sam. 23. 14. in 3. f. f. **לבקשתי** quæret, Prov. 18. 15. & in 1. pl. **לבקשתי** quæremus, Neh. 5. 12. cum **י** conv. præf. & **ה**, parag. in fine. **לבקשתי** & quæsiavimus, Ezr. 8. 23. cum **י** cop. præf. & cum Aff. **לבקשתי** & quæremus eum, Cant. 6. 1. in 2. pl. m. **לבקשתי** quæretis, Lev. 19. 31. Psal. 4. 3. & cum Nun parag. **לבקשתי** quæretis, 2 Reg. 6. 19. in 3. pl. m. **לבקשתי** quærent, 1 Sam. 16. 16. 1 Reg. 1. 2. Esth. 2. 2. Psal. 63. 10. Prov. 29. 10. Jer. 4. 30. 50. 4. Mal. 2. 7. cum **י** cop. præf. **לבקשתי** & quærant, 2 Reg. 2. 10. 2 Chron. 7. 14. Psal. 83. 17. & cum **י** conv. præf. **לבקשתי** & quæsiaverunt, Job. 2. 22. Jud. 6. 29. 2 Sam. 17. 20. 1 Reg. 1. 3. 19. 10. 14. 2 Reg. 2. 17. 21. Zach. 6. 7. & cum kibbutz, pro schurek, ante aff. **ו** & **ה**, & quæsiaverunt eum, 1 Sam. 10. 21. 2 Chron. 15. 4. In pual, **לבקשתי** quæsiatus est; Av. Undè in fut. pual, 2. sing. f. cum **י** cop. præf. **לבקשתי** & quæreris, Ezech. 26. 21. in 3. f. m. fut. pual; **לבקשתי** quæretur, Jer. 50. 20. & cum **י** conv. præf. **לבקשתי** & quæsitatio est Esth. 2. 23. Inde No. **לבקשתי** f. petitio, postulatatio; **לבקשתי** & 70. **לבקשתי** id quis quærit, cui rei studet; Coc. postulatatum, desiderium potiendi voto suo; vel quæsitio; Av. cum Aff. **ה** fæm. mutatur in **ה**, ante Aff. Sic, **לבקשתי** quæsitio, petitio mea, Esth. 5. 8. cum præf. **לבקשתי** & petitio mea, Esth. 5. 7. **לבקשתי** pro petit. mea, Esth. 7. 3. & cum aliis Aff. **לבקשתי** petitio tua, Esth. 5. 3. 9. 12. **לבקשתי** petitio ejus, Ezr. 7. 6.

Rad. 78. **בר** Chald. filius, &c. Vide in Conc. Chald. Atque indè, ex Chaldaismo, est etiam Hebraice, **בר** filius, Prov. 3. 12. & in quibusdam libris, cum camerz, **בר** filius, Psal. 2. 12. Item, cum Aff. **בר** fili mi, Prov. 31. 5. Item, Nomen masc. **בר**, & in Constr. **בר** triticum, frumentum purum; nam est à puritate dictum; plerique enim reducunt ad Rad. **ברר**. Occurrit autem, **בר** frumentum, Gen. 41. 35. 49. 42. 3. 25. 45. 23. Psal. 65. 14. 72. 16. Prov. 11. 26. 14. 4. Joel. 2. 24. Am. 5. 11. 8. 5. 6. cum præf. **ה** **בר** frumentum, Jer. 23. 28. **בר** frumento, Job. 39. 7.

Rad. 79. **ברר** expurgavit, purificavit; declaravit; clarificavit; Item, elegit, selegit; delegit puriora; Av. Bu. selegit ut purum; &c. Declinatur in præti. kal, 3. f. m. **ברר** probavit puritatem, seu probavit ad puritatem; Av. Undè, in 1. sing. præti. kal; cum **י** conv. **ובררתי** & purificabo, id est, ceu purum seligam, Ezech. 20. 38. In part. paul. kal, f. m. **ברר** clarum, purum, Job. 33. 3. Isa. 49. 2. & in pl. m. **בררתי** selecti, 1 Chron. 7. 40. & cum præf. **ובררתי** selecti, 1 Chron. 9. 22. 16. 41. sic, in sing. fæm. **ובררה** purum, Zeph. 3. 9. & in pl. f. cum kibbutz pro schurek; **ובררה** selecti, Neh. 5. 18. in Infm. kal, cum **י** cop. & cum schurek loco cholem, pro **לברר** est; Av. Undè ad declarandum, Eccl. 9. 1. & cum Aff. pro, **ובררתי** vel **ובררתי** ut eos discernat Deus; i.e. ut eos teneat & exploret; Coc. occurrit, cum kamerz primo, loco ejectionis dagesch; Bu. Lex. sic, **ובררתי** ad declarandum ista, Eccl. 3. 18. In Niph. **ובררתי** purificatus, expurgatus est; Av. Undè in part. niph. f. m. **ובררתי** purus, purificatus, 2 Sam. 22. 27. Psal. 18. 27. & in Imper. Niph. pl. m. **ובררו** purgamin, Isa. 52. 11. in piel **ובררו** expurgavit, clarum & nitidum fecit; Av. Undè in Infm. piel, cum

præf. וְיִבְרַר & ad purificandum, Dan. 11. 35. In hiph. וְיִבְרַר expurgavit, mundavit; Unde, in Infin. hiph. cum לְיִבְרַר ad purgandum, Jer. 4. 11. & in Imper. hiph. אֲבִירָה יִבְרַר expurga, est pl. m. יִבְרַר purgate, Jer. 51. 11. In hithpael, וְיִבְרַר purificavit seipsum, expurgatus est, unde in fut. hithp. 2. f. m. יִבְרַר purus eris, Psal. 18. 27. pro quo, anomalous, est, וְיִבְרַר mundus es, 2 Sam. 22. 27. in 3. pl. m. fut. hithp. יִבְרַר יִבְרַר purgabuntur, Dan. 12. 10. Unde, No. m. בִּרְיָה incontaminatus; & cum י cop. יִבְרַר purus, Job. 11. 4. Psal. 24. 4. In pl. m. בִּרְיָה puri; mundi; unde in constr. cum לְיִבְרַר puris, Psal. 73. 1. & in fam. sing. בִּרְיָה pura, clara; purum, & c. Psal. 19. 9. & Cant. 6. 9, 10. Huc reducunt quidam, No. m. בִּרְיָה ferentis, puritas, Job. 37. 11. Indè etiam, No. בִּרְיָה, m. puritas; mundities; item, pro materia expurgente; lixivium, sapo, smegma; quod purificet à sordibus; ut, cum præf. בִּבְרַר in puritate, Job. 9. 30. 22. 30. juxta puritatem, 2 Sam. 22. 21. Psal. 18. 21, 25. בִּבְרַר quasi purificatio, Isa. 1. 25. & cum præf. & aff. בִּבְרַר juxta puritatem meam, 2 Sam. 22. 25. Item, indè; No. f. idem significans, quidvis, nim. בִּבְרַר viz. בִּבְרַר smegma, Jer. 2. 22. & cum præf. וְיִבְרַר & sicut smegma, Mal. 3. 2.

Rad. 80. בִּרְיָה m. Chald. ager, & c. Vide in Chald. Conc. Sed, Hebraice, בִּרְיָה est, i. בִּרְיָה, creare; ut in præf. kal; בִּרְיָה creavit, Gen. 1. 27. 2. 3. Deut. 4. 32. Isa. 40. 26. Jer. 31. 22. & cum י cop. præf. וְיִבְרַר & creavit, Isa. 4. 5. Sic & cum Aff. בִּרְיָה creavit nos, Mal. 2. 10. בִּרְיָה creavit eam, Isa. 41. 20. 45. 18. בִּרְיָה creavit eos, Gen. 5. 2. in 2. f. m. בִּרְיָה creasti, Psal. 89. 47. & cum Aff. בִּרְיָה creasti ea, Psal. 89. 13. in 1. sing. בִּרְיָה creavi, Gen. 6. 7. Isa. 45. 12. 54. 16. & cum Aff. בִּרְיָה creavi eum, Isa. 43. 7. 48. 8. & in part. benoni kal, f. m. בִּרְיָה creans, Creator, Isa. 40. 28. 42. 5. 43. 15. 45. 18. 57. 19. 65. 17, 18. & cum י cop. præf. וְיִבְרַר & creans, Isa. 45. 7. Am. 4. 13. ut & cum Aff. בִּרְיָה creator tuus, Isa. 43. 1. in pl. masc. בִּרְיָה & in constr. בִּרְיָה creantes, creatores; & cum Aff. בִּרְיָה idem, Eccl. 12. 1. in Infin. kal; בִּרְיָה creare, Gen. 5. 1. & in Imper. f. m. בִּרְיָה crea. Psal. 51. 12. in fut. kal; בִּרְיָה creaverit, Num. 16. 30. & cum ל conv. וְיִבְרַר & creavit, Gen. 1. 21, 26. In Niph. בִּבְרַר creatus est; ut in 2. f. m. בִּבְרַר creata fuisti, Ezech. 21. 30. & in 3. pl. בִּבְרַר creata fuerunt, Exod. 34. 10. Isa. 48. 7. & cum י cop. וְיִבְרַר & creata sunt, Psal. 148. 5. in part. Niph. בִּבְרַר creatus, Psal. 102. 19. in Infin. Niph. בִּבְרַר creari; unde, cum Aff. בִּרְיָה creari re, Ezech. 28. 13. בִּרְיָה idem, Ezech. 28. 15. בִּרְיָה creari eos, Gen. 5. 2. & cum præf. & aff. בִּרְיָה in creari eos, Gen. 2. 4. In fut. Niph. בִּבְרַר creabitur; unde, in 3. pl. m. cum nun parag. בִּבְרַר creabuntur, Psal. 104. 31. Indè, No. f. significans creationem, vel creaturam; viz. בִּרְיָה creatura, Num. 16. 30. Deinde, ii. Secunda significatio radicis בִּרְיָה est ex hiph. בִּרְיָה, pinguefecit, saginavit; Bu. fecit esse recreatum; Av. ut in Infin. hiph. בִּרְיָה saginare; unde, cum præf. & aff. בִּרְיָה ad saginandum vos, 1 Sam. 2. 29. Atque inde, No. m. significans, saginatum, pinguem, sanum, bene habitum; Bu. Coc. q. d. recreatum; Av. viz. בִּרְיָה pinguis, Jud. 3. 17. & cum י cop. וְיִבְרַר & pingue, Psal. 73. 4. in pl. m. בִּרְיָה, pro quo est cum defectu jod, in medio; בִּרְיָה pingues, 1 Reg. 4. 23. & in constr.

cum י cop. וְיִבְרַר & pingues, Dan. 1. 15, in fam. בִּרְיָה pinguis, opima; & cum defectu jod; בִּרְיָה opimus, Hab. 1. 16. pro quo, est etiam, absque א, sic, בִּרְיָה opima, Ezech. 34. 20. & cum præf. בִּרְיָה pinguis, Ezech. 34. 3. Zach. 11. 17. in pl. fam. בִּרְיָה pingues, Gen. 41. 5, 18. & cum præf. וְיִבְרַר & pingues, Gen. 41. 2. בִּרְיָה pingues, Gen. 41. 7, 20. וְיִבְרַר & pingues, Gen. 41. 4. Quidam in hac radice ponunt & בִּרְיָה in piel; Vide in בִּרְיָה. Item, בִּרְיָה, vide inter quadrata vocabula.

Rad. 81. בִּרְיָה grandinavit; Bu. Coc. Pag. sparfit grandines; grandinavit sparsum; Av. ut in præf. kal, cum י conv. וְיִבְרַר & grandinet, Isa. 32. 19. Unde, No. m. quod est, בִּרְיָה; viz. בִּרְיָה grando, Exod. 9. 18, 22, 23, 24, 26. Job. 38. 22. Psal. 18. 13, 14. 105. 32. Isa. 28. 2, 17. 30. 30. & cum י cop. præf. וְיִבְרַר & grando, Exod. 9. 23, 28. Psal. 148. 8. sic cum aliis præf. בִּרְיָה grando, Exod. 9. 19, 24, 25. 105. 12, 15. Jos. 10. 11. וְיִבְרַר & grando, Exod. 9. 29, 33, 34. בִּבְרַר grandine, Psal. 78. 47. וְיִבְרַר & grandine, Hag. 2. 17. בִּבְרַר grandini, Psal. 77. 47. Unde etiam, No. m. q. d. grandinatus; i. e. punctis notatus quasi grandineis; ut guttatim dicitur, quasi guttis respersum; Bu. unde, in pl. m. cum kibbutz pro schurek, & cum dagech in daleth, sic; בִּרְיָה grandinati, Zach. 6. 3. & cum præf. וְיִבְרַר & grandinati, Gen. 31. 10, 12. וְיִבְרַר & grandinati, Zach. 6. 6.

Rad. 82. בִּרְיָה tria significat, i. reficere se pastus comedere; ut, in præf. kal, 3. f. m. בִּרְיָה comedit, Exod. 12. 17. & in fut. kal; בִּרְיָה comedet; unde, in 1. sing. cum י cop. וְיִבְרַר & comedam, 2 Sam. 13. 6, 10. In hiph. וְיִבְרַר, fecit manducare seu comedere, i. e. cibavit; Av. unde, in Infin. hiph. cum לְיִבְרַר ad comedere, faciendum, 2 Sam. 3. 35. & in fut. hiph. וְיִבְרַר, & in 3. f. m. בִּבְרַר cibabit; unde cum י cop. præf. וְיִבְרַר & cibabit me, ante Aff. sic, וְיִבְרַר & cibo reficiat me, 2 Sam. 13. 5. Unde, No. f. בִּרְיָה; & cum præf. בִּרְיָה cibus, edulium, 2 Sam. 13. 5, 6, 10. Item, No. בִּרְיָה idem, alimentum, & c. cum præf. & aff. בִּרְיָה in cibum meum, Psal. 69. 22. Sicut &, No. בִּרְיָה f. idem, cibus, & c. ut, cum לְיִבְרַר præf. quomodo potest etiam esse Infin. piel, ut R. D. notat; sic; בִּרְיָה in cibum, vel ad comedendum, Lam. 4. 10. Deinde, Significatum secundum radicis hujus, est in No. בִּרְיָה, quod putatur esse mensura ambulantis terram, sive, itineris terræ, à manè usque ad tempus comestionis; vel pars sive spatium, terræ ad pastum unum; unde cum præf. בִּרְיָה est, בִּרְיָה quasi pastus, Gen. 35. 16. 48. 7. 2 Reg. 5. 19. Item, iii. בִּרְיָה est, eligere, feligere; ut in Imper. pl. בִּרְיָה feligit, 1 Sam. 17. 8. sic, in piel, cum א, loco ה tertie rad. elegit selegit; item, exscidit; succidit; præcidit; ut in præf. piel. 3. f. בִּרְיָה elegit; succidit; unde, in 2. f. m. cum י conv. præf. וְיִבְרַר & eliges, vel succides, Ezech. 19. 15. & cum Aff. וְיִבְרַר & succides eam, Jos. 17. 18. & Infin. piel, cum י præf. וְיִבְרַר & succidendo, Ezech. 23. 47. Item, in Imper. piel, בִּרְיָה feligit, Ezech. 21. 19. Atque hinc etiam, deduci potest; בִּרְיָה seledum, serenum coelum, serenitas, Job. 37. 11. nomen בִּרְיָה fædus, quod huc reducunt plerique, ab eligendis conditionibus, vel, personis; seu, ab אֲשֵׁרִי partium contrahentium; & c. Vide in בִּרְיָה. Item, בִּרְיָה vide inter quadrata.

Rad. 83. בִּרְיָה duo significat, i. aufugit, effugit, diffu-

git; transfugit, transcurrit, &c. ut in præf. kal, 3. f. m. ברח fugit, Gen. 31. 22. Exod. 14. 8. 1 Sam. 19. 18. 27. 4. 2 Sam. 13. 37. 38. 19. 10. 1 Reg. 11. 23. 12. 2. 2 Chron. 10. 2. & in 3. pl. ברחו fugerunt, Job. 9. 25. & in pausa; ברחו fugerunt, Isa. 22. 3. In benoni kal, f. m. ברחו fugiens, Gen. 31. 2. 1 Sam. 22. 17. Jon. 1. 10. & in f. f. cum duobus patach, ob gutturalem, ante ת f. m. ברחת fugiens, Gen. 16. 8. Jer. 4. 2. in Infin. kal; ברחו fugiendo, Job. 27. 22. & cum præf. ברחו juxta fugere, 1 Sam. 23. 6. ברחו fugere, ad fugiendum, Gen. 31. 27. Exod. 36. 33. Jon. 1. 3. 4. 2. & cum præf. & aff. ubi, scheva & cholem transponuntur, & cholem mutatur in cametz chatuph. ob Aff. ברחי in fugere me, 1 Reg. 2. 7. ברחי in fugere te, Gen. 35. 1. ברחו in fugere eum, Gen. 35. 7. Psal. 3. 1. 5. 7. 1. in Imper. kal. f. m. ברח fuge, Gen. 27. 43. Num. 24. 11. Cant. 8. 14. Am. 7. 12. & in Imper. pl. m. ברחו fugite, Isa. 48. 20. In fut. kal, 1. sing. אברח fugiam, Psal. 139. 7. & in 3. f. m. יברח fugiet, Neh. 6. 11. Job. 27. 22. cum ! conv. ויברח & fugit, Gen. 31. 21. Exod. 2. 15. Jud. 9. 21. 11. 3. 1 Sam. 19. 12. 20. 1. 21. 11. 22. 20. 2 Sam. 13. 34. 1 Reg. 11. 17, 40. Job. 14. 2. Jer. 26. 21. Hof. 12. 13. in 3. f. f. cum ! conv. ויברח & fugit, Gen. 16. 6. in 1. pl. ויברחו fugiemus, unde, cum ! cop. præf. & ה, parag. ויברחו & fugiamus, 2 Sam. 15. 14. in 3. pl. m. ויברחו fugient, Jer. 52. 7. & cum ! conv. ויברחו & fugerant, 2 Sam. 4. 3. 1 Reg. 2. 39. Neh. 13. 10. Jer. 39. 4. Dan. 10. 7. In hiph. ויברחו fuge-re fecit; fugavit; & interdum absolute, fugit; Av. Unde, in 3. pl. præf. hiph. ויברחו fugaverunt, 1 Chron. 8. 13. In fut. hiph. ויברחו fugabo; unde cum ! conv. & aff. ויברחתי & fugavi eum, Neh. 13. 28. & in 3. f. m. יברח fugabit, fugat, Prov. 19. 26. & cum Aff. ויברחתי fugabit eum, Job. 41. 19. & in 3. pl. cum ! conv. ויברחו & fugarunt, 1 Chron. 12. 15. Inde, No. m. מברח profugus; & in pl. m. מברחים, & in Constr. מברחי profugi; unde, cum Aff. מברחי, pro quo, sine jod pl. occurrit, מברחו profugi ejus, Ezech. 16. 21. Deinde ii. ברח significat transfire, pertransfire, percurrere, transcurrere; Atque inde, vestem obdere; ut, in Infin. kal, cum ל præf. לברח ad transeundum, transcurrendum, Exod. 36. 33. & in fut. kal, 3. f. m. יברח transibit, fugit, Job. 20. 24. Item, in part. hiph. masc. מברח intransitive, transcurrens, transfugiens, pro quo, cum defectu jod, in medio, מברח transfrens, Exod. 26. 25. Atque inde, No. m. significans obicem, seu, repagulum, aut pef-sulum januæ, à transcurrendo; δ μωχλός; viz. בריח vestis, Job. 38. 10. Jer. 49. 31. Am. 1. 5. & cum ! cop. ויברח & vestis, Deut. 3. 5. 1 Sam. 23. 7. 1 Reg. 4. 13. 2 Chron. 8. 5. Ezech. 38. 11. & sic, cum aliis præf. ויברח vestem, Exod. 36. 33. Jud. 16. 3. & ויברח vestis, Exod. 26. 28. ברחי ut vestis, Prov. 18. 19. In pl. m. בריחים vestes, Exod. 26. 27. 36. 32. If. 43. 14. & cum Aff. ויברחתי & vestes, 2 Chron. 14. 6. ויברחתי vestes, Exod. 26. 29. 36. 34. In pl. Constr. בריחי vestes, Exod. 36. 31. Psal. 147. 13. cum ! cop. ויברחתי & vestes, Psal. 107. 16. Isa. 45. 2. Item, cum Aff. בריחתי vestes tuos, Neh. 3. 13. ויברחתי vestes ejus, Exod. 35. 1. 39. 33. 40. 18. ויברחתי & vestes ejus, Num. 36. 4. 31. Neh. 3. 36, 13, 14, 15. בריחתי vestes ejus, Isa. 15. 5. Jer. 51. 30. Am. 2. 9. Jon. 2. 7. Item, hinc etiam, No. m. בריח m. extensus, oblongus; scil. in rectum, instar vestis; nam, oppositum est ejus, עקלתון tortuosus; Bu. Lex. fugax, fugitivus, lubricus;

εραχς, brevis; quod per breve spatium fugit de loco in locum, sed scribitur absque jod; sic, ברח oblongus teres, Job. 26. 13. Isa. 27. 1. Sed in pl. m. hujus formæ, בריחים, aliis, sunt vestes; aliis, veloces; fugitivi; Isa. 43. 14. ubi, 70. φεύγοντας.

Rad. 84. ברח tria significat; 1. Benedixit; Bu. Coc. Av. &c. beatum prædicavit; Av. Unde, in part. pa-ul; ברח; benedictus; εὐλογητός; Bu. Coc. laudatus; Bu. Dicitur 1. de Deo, quando significatur, eum omni honore afficiendum, ob bonitatem; & 2. de homine, quum significatur, ei omne bonum additum à Deo; Coc. Occurrit 70. circ. l. & cum ! cop. præf. וברך & benedictus, Gen. 14. 20. Deut. 28. 3, 6. 1 Sam. 25. 33. 2 Sam. 22. 47. Psal. 18. 47. 72. 19. In constr. ברוך benedictus, Gen. 24. 31. 26. 29. In pl. m. cum schurek, vel kibbutz; sic; ברוכים, ברוכים benedicti, 1 Sam. 23. 21. 2 Sam. 2. 5. Psal. 115. 15. & in constr. ברוכי benedicti, Isa. 65. 23. in sing. fam. ברוכה ברוכה, Ruth. 3. 10. & cum ! cop. וברוך & benedicta, 1 Sam. 25. 32. in Infin. kal; ברוך benedicendo, Jos. 24. 10. & cum præf. & aff. ubi cholem, & scheva, transponuntur; & cholem mutatur in cametz chatuph. לברכו ad benedicendum ei, 1 Sam. 13. 10. ויברכו & benedicere ei, 2 Sam. 8. 10. 1 Chron. 18. 10. in Niph. וברך benedictus est; unde, in 3. pl. cum ! conv. præf. וברכו & benedicentur, Gen. 12. 3. 18. 18. 28. 14. In piel, ברה, benedicere; εὐλογεῖν; Coc. Item, salutare, valedicere, in accessu, vel recessu usurpatum; & per euphoniā, est etiam quandoque, maledicere; (ut, 1 Reg. 21. 10, 13. & Job. 1. 5, 11. 2. 5. Coc.) construitur, cum Accusativo; Bu. Lex. Occurrit autem, in præf. piel; vel cum tzere, & patach; sic, ברח benedixit, Gen. 24. 13. 5. 28. 6. 49. 28. Exod. 20. 11. Deut. 33. 1. 2 Sam. 6. 12. 1 Reg. 21. 13. 2 Chron. 31. 10. Job. 42. 12. Psal. 147. 13. Isa. 61. 9. vel, cum duplici tzere, sic, ברה benedixit, Psal. 10. 3. cum ! cop. וברך & benedixit, Num. 23. 20. ברה idem, Exod. 23. 25. Deut. 7. 13. 1 Sam. 2. 20. Item, cum Aff. וברכתי benedixit mihi, Jos. 17. 14. ברכה benedixit tibi, Deut. 27. 12. 12. 7. 15. 6. Psal. 45. 3. וברכה & benedicet tibi, Deut. 7. 12. 15. 18. 24. 13. 28. 8. 30. 16. ברכו benedixit ei, Gen. 27. 27. 41. 1 Chron. 26. 5. Isa. 19. 25. in 2. sing. masc. וברכה benedixisti, Num. 23. 11. 24. 11. 1 Reg. 21. 10. 1 Chron. 17. 27. Job. 1. 10. & cum ! conv. וברכת & benedices, Deut. 8. 10. ut & cum aff. וברכתני benedixeris mihi, Gen. 32. 26. in 1. sing. וברכתני benedixi, Gen. 17. 20. cum ! conv. וברכתני & benedicam, Gen. 17. 16. & cum Aff. וברכתני & benedicam tibi, Gen. 26. 24. Exod. 20. 24. וברכתני & benedicam ei, Gen. 17. 16. In 3. pl. וברכו benedixerunt, 2 Chron. 20. 26. cum ! cop. וברכו & benedixerunt, Job. 1. 5. & cum aff. וברכו benedixerunt mihi, Job. 31. 20. in 2. pl. m. cum ! conv. וברכתם & benedicatis, Exod. 12. 32. in 1. pl. וברכתם benediximus, Psal. 129. 8. & cum Aff. וברכתם benedicimus vobis, Psal. 118. 26. in part. piel, f. m. מברך benedicens, Prov. 27. 14. Isa. 66. 3. & cum Præf. & Aff. ומברך & benedicens tibi, Gen. 27. 29. in pl. m. מברכים, in Constr. מברכי benedicentes; unde cum Aff. מברכי benedicientibus tibi, Gen. 12. 3. Num. 24. 9. in Infin. piel, ברה benedicere, benedicendo, Gen. 22. 17. Num. 23. 11, 20, 25. 24. 11. Deut. 15. 4. 1 Chron. 4. 10. Psal. 132. 15. cum ! præf. לברך ad benedicendum, benedicere, Gen. 27. 30. Num. 24. 1. Deut. 27. 13.

12. Jos. 8. 33. 1 Sam. 25. 14. 2 Sam. 6. 20. 1 Reg. 1. 47. 1 Chron. 16. 43. 17. 27. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicere, Deut. 10. 8. 21. 5. 28. 12. 1 Chron. 23. 13. cum praf. & aff. בְּבִרְכּוֹ & in benedicere ei, Gen. 28. 6. in Imper. piel; f. m. בִּרְכֵה benedic, Deut. 33. 11. Job. 2. 9. cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedictio, Deut. 26. 15. 2 Sam. 7. 29. Pfal. 28. 9. & cum Aff. בְּרַכְנִי benedic mihi, Gen. 27. 34. 38. in Imper. piel. 2. f. f. בְּרַכִּי benedic, Pfal. 103. 1. 2, 22. 104. 1. 38. & in Imper. pl. m. בְּרַכּוּ benedicite, Jud. 5. 29. 1 Chron. 29. 20. Neh. 9. 5. Pfal. 66. 8. 68. 27. 96. 2. 100. 4. 103. 20. 21. 22. 134. 1. 135. 19. 20. cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicite, 2 Sam. 21. 3. Pfal. 134. 2. In fut. piel, 1. f. f. g. אֲבָרֶכְהוּ benedicam, Pfal. 16. 7. 26. 12. 132. 15. Hag. 2. 19. & cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicam, Gen. 24. 45. Item, cum par. in fine; וַיְבָרֶכְהוּ benedicam, Pfal. 34. 2. & cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicam, Gen. 12. 3. Pfal. 145. 1. Item, cum Aff. אֲבָרֶכְהוּ benedicam tibi, Gen. 22. 17. Pfal. 63. 5. וַיְבָרֶכְהוּ idem, Pfal. 145. 2. cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ Gen. 22. 17. וַיְבָרֶכְהוּ Gen. 26. 3. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicam tibi, Gen. 27. 7. וַיְבָרֶכְהוּ & benedixi ei, Gen. 27. 33. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicam ei, Ifa. 5. 1. 2. אֲבָרֶכְהוּ benedicam eis, Num. 6. 26. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicam eis, Gen. 48. 9. in 2. f. m. fut. piel; וַיְבָרֶכְהוּ benedices, Num. 22. 6. Pfal. 5. 13. 65. 11. 109. 28. & cum Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedixeris mihi, 1 Chron. 4. 10. & cum Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedixit ei, Num. 23. 25. 2 Reg. 4. 29. in 3. f. m. fut. piel. וַיְבָרֶכְהוּ benedixit, Gen. 28. 3. 48. 16. 20. 1 Sam. 9. 13. Pfal. 27. 11. 49. 19. 115. 12. 13. Prov. 3. 33. 30. 11. Jer. 31. 23. & cum aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedicat nobis, Pfal. 67. 7. 8. & cum cop. & aliis Aff. ut seq. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicat nobis, Pfal. 67. 2. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicat tibi, Gen. 27. 10. Num. 6. 24. Deut. 14. 24. 29. 15. 4. 10. 16. 10. 15. 23. 21. 24. 19. Ruth. 2. 4. 2 Reg. 4. 29. Job. 1. 11. 2. 5. Pfal. 128. 5. 134. 3. Item cum Nun epenthetico, ante Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedixit ei, Pfal. 72. 15. & cum conv. praf. ante 3. f. m. fut. piel, וַיְבָרֶכְהוּ, vel וַיְבָרֶכְהוּ & benedixit, Gen. 1. 22. & 28. 2. 3. 5. 2. in 40. circ. l. & cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicat, Deut. 1. 11. Pfal. 145. 21. & cum conv. & aff. וַיְבָרֶכְהוּ & benedixit mihi, Gen. 30. 27. & cum cop. & alio Aff. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicat tibi, Gen. 49. 25. Item, cum conv. & aliis Aff. וַיְבָרֶכְהוּ & benedixit ei, Gen. 14. 19. 26. 12. 27. 23. 27. Jos. 14. 13. Jud. 13. 24. 2 Sam. 13. 25. 19. 40. 2 Reg. 10. 15. וַיְבָרֶכְהוּ & benedixit eis, Gen. 48. 20. Lev. 9. 22. Jos. 22. 6. 7. Pfal. 107. 38. sic & in 3. f. f. fut. piel, cum Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedicat mihi, Gen. 27. 19. 31. וַיְבָרֶכְהוּ benedicat tibi, Gen. 27. 4. 25. & in 1. pl. fut. piel; וַיְבָרֶכְהוּ benedicemus, Pfal. 115. 18. & in 2. pl. m. fut. piel; וַיְבָרֶכְהוּ benedicetis, Num. 6. 23. Item, in 3. pl. m. fut. piel; וַיְבָרֶכְהוּ benedixit, Pfal. 62. 5. & cum conv. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedixerunt, Gen. 24. 60. Lev. 9. 23. Jos. 22. 33. 1 Reg. 8. 66. 1 Chron. 29. 20. 2 Chron. 30. 27. 31. 8. Neh. 11. 2. & cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicant, Neh. 9. 5. & cum Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedicant tibi, Pfal. 145. 10. In pual, וַיְבָרֶכְהוּ benedictus est; cum cholem pro kibbutz; ob indagabilem litteram ר, sequentem; unde in part. pual, f. m. וַיְבָרֶכְהוּ benedictus, Num. 22. 6. Job. 1. 21. Pfal. 113. 2. & cum cop. וַיְבָרֶכְהוּ & benedictus, 1 Chron. 17. 27. & in f. f. cum f. f. m. וַיְבָרֶכְהוּ benedicti, Deut. 33. 13. in pl. m. וַיְבָרֶכְהוּ & in Constr. וַיְבָרֶכְהוּ benedicti; unde cum Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedicti ejus, Pfal. 37. 22. & in fut. pual, 3. f. m. cum parach extra pausam, & cum cametz in pausa; וַיְבָרֶכְהוּ, וַיְבָרֶכְהוּ benedictur, 2 Sam. 7. 29. Pfal. 112.

2. 128. 4. Prov. 22. 9. Sic & eodem modo, in 3. f. f. וַיְבָרֶכְהוּ benedictor, Jud. 5. 24. Prov. 20. 21. Item, in hithpael, וַיְבָרֶכְהוּ benedixit sibi ipfi; benedictus est; Av. & interdum notat falsam persuasionem; Coc. ut in praf. hithp. cum conv. וַיְבָרֶכְהוּ benedicit sibi, Deut. 29. 19. & in 3. pl. itidem, cum conv. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedicti erunt, Gen. 22. 18. 26. 4. Jer. 4. 2. in part. hithp. f. m. cum demonstr. praf. וַיְבָרֶכְהוּ benedicens sibi, Ifa. 65. 16. In fut. hithp. 3. f. m. וַיְבָרֶכְהוּ benedicit sibi, ibid. & in 3. pl. m. cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benediciuntur, Pfal. 72. 16. Indè, No. בְּרַכָּה בְּרַכָּה & benedictio; Hebræi definiunt, חֹסֶפֶת הַטּוֹבָה πειρασμός τῆς ἀγαθῆς; abundantiam boni; est voluntas Dei benevola, fidelis hominis justificatio, boni additio, & multiplicatio; donum quo quis benevolentiam testetur; bonum, quo quis gaudeat; pacificatio, &c. Coc. בְּרַכָּה benedictio; est etiam, munus, donum; benedictionis Dei Symbolum vel Testimonium; Bu. Lcx. Occurrit autem, בְּרַכָּה benedictio, Gen. 12. 2. 27. 12. 36. Exod. 32. 29. Deut. 11. 26. Jud. 1. 15. 1 Sam. 30. 26. 2 Reg. 5. 15. 18. 31. 2 Chron. 20. 26. Neh. 9. 5. Pfal. 24. 5. Prov. 11. 25. Ifa. 19. 24. 36. 16. 65. 8. Ezech. 34. 27. 44. 30. Joel. 2. 14. Zach. 8. 13. Mal. 3. 10. & cum cop. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & benedictio, Prov. 11. 26. Item, cum aliis praf. וַיְבָרֶכְהוּ benedictio, Gen. 27. 41. Deut. 11. 27. 29. 28. 8. 30. 1. 19. 33. 1. Jos. 8. 34. 1 Sam. 25. 26. Pfal. 133. 3. וַיְבָרֶכְהוּ an benedictio, Gen. 27. 35. בְּרַכָּה in benedictione, Pfal. 109. 17. בְּרַכָּה benedictioni, in benedictionem, Deut. 23. 7. Neh. 13. 2. Pfal. 27. 26. Prov. 10. 7. In forma constructa; בְּרַכָּה benedictio, Gen. 28. 4. 39. 5. Deut. 33. 23. Job. 29. 13. Pfal. 129. 8. Prov. 10. 22. 24. 25. & cum praf. וַיְבָרֶכְהוּ in benedictione, Prov. 11. 11. וַיְבָרֶכְהוּ sicut benedictio, Deut. 12. 15. 16. 17. item, cum Aff. וַיְבָרֶכְהוּ benedictio mea, Gen. 27. 26. 33. 11. Lev. 25. 21. וַיְבָרֶכְהוּ & benedictio mea, Ifa. 44. 3. וַיְבָרֶכְהוּ benedictio tua, Gen. 27. 35. Pfal. 3. 9. & cum praf. & aff. וַיְבָרֶכְהוּ & ex benedictione tua, 2 Sam. 7. 29. וַיְבָרֶכְהוּ juxta benedictionem ejus, Gen. 49. 28. in pl. f. m. וַיְבָרֶכְהוּ benedictiones, Pfal. 21. 7. 84. 7. Prov. 10. 6. 28. 2. & cum praf. וַיְבָרֶכְהוּ benedictiones, Deut. 28. 2. Item, in Constr. בְּרַכּוֹת benedictiones, Gen. 49. 25. 26. Pfal. 21. 4. & cum Aff. בְּרַכּוֹתֵיכֶם benedictiones vestra, Mal. 2. 2. Deinde, ii. secundum significatum hujus radicis בְּרַכּוֹת, est genu flectere; Coc. genua flexit, honoris causa; Bu. Lex. Av. ingeniculavit, congeniculavit; ut solet fieri in precatationibus & benedictionibus, ut, & in salutando, & valedicendo; Av. Undè, in fut. kal, 3. f. m. cum conv. praf. וַיְבָרֶכְהוּ & procubuit flexis genibus, 2 Chron. 6. 13. & in 1. pl. fut. kal, וַיְבָרֶכְהוּ, unde, cum par. in fine, וַיְבָרֶכְהוּ genua flectamus, Pfal. 95. 6. Item, in hithp. וַיְבָרֶכְהוּ fecit geniculari; acclinare, seu, flectere fecit genua; Av. Undè, in Imper. kal, singular. masc. וַיְבָרֶכְהוּ, genua flecte; ingenicula; pro quo, cum, loco ה, Chaldaico; Merc. est וַיְבָרֶכְהוּ, flecte genua; Av. ingenicula; Coc. vel, est Inf. in hithp. וַיְבָרֶכְהוּ ingeniculando, genua flectendo esse, Gen. 41. 43. cum loco charactristici ה, ut Jer. 25. 3. Ifa. 63. 3. in similibus exemplis; esse autem Infinitivum, docet verbum continuò sequens, וַיְבָרֶכְהוּ & dedit, sive constituisse; nempe regius præco, in Josephi inauguratione, ante currum proclamavit, flectenda esse genua omnibus coram Josepho; constitutum

constitutum enim cum esse supremum præfectum totius Ægypti; Allegorici scribunt, אֲבִירָא dici quasi אֲבִי tener pater; אֲבִירָא בְּחִכְמָה pater sapientiæ; אֲבִירָא בְּשָׁנִים & tener annis; Bu. Lex. Item, in fut. high. 3. l. m. cum 1 conv. אֲבִירָא gēnuā flectere fecit, Gen. 24. 11. Atque indè, No. אֲבִירָא f. Isā. 45. 23. gēnu; quod flectitur ad aliquem in benedictionibus; item in salutandis, & valedicendo; Av. in duali; cum camerz in pausa, & cum pathach, extra; sic, אֲבִירָא בְּרָכִים gēnuā, Job. 3. 11. Isā. 66. 12. Ezech. 7. 17. 21. 12. 47. 4. Nah. 2. 10. cum præf. אֲבִירָא & gēnuā, Job. 4. 4. Isā. 35. 3. אֲבִירָא gēnuā, Deut. 28. 35. 1 Reg. 19. 18. & in constr. אֲבִירָא gēnuā, Gen. 3. 23. Item, cum Aff. אֲבִירָא gēnuā mea, Gen. 30. 3. Ezr. 9. 5. Psal. 109. 24. אֲבִירָא gēnuā ejus, Gen. 48. 12. Jud. 7. 5. 1 Reg. 8. 54. 18. 42. 2 Reg. 1. 13. 2 Chron. 6. 13. אֲבִירָא gēnuā ejus, Jud. 16. 19. 2 Reg. 4. 20. אֲבִירָא gēnuā sua, Jud. 7. 6. אֲבִירָא abhrech, Gen. 41. 43. Item, iii. Tertium significatum hujus radicis, est in nomine בְּרָכָה fam. piscina, cujus aquæ augentur benedictione pluviarum; Av. Undè, cum præf. אֲבִירָא piscinā, 2 Sam. 2. 13. 4. 12. 18. 17. 20. 20. Neh. 3. 16. Isā. 7. 3. 22. 9. 11. 36. 2. & in constr. בְּרָכָה piscinā, 2 Sam. 2. 13. 1 Reg. 22. 38. Neh. 2. 14. 3. 15. ut & cum præf. אֲבִירָא sicut piscina, Nah. 2. 9. & in pl. fam. בְּרָכָה piscinæ, Eccl. 2. 6. Cant. 7. 5.

Rad. 85. בְּרָם. Indè בְּרָם generale nomen vestibus pretiosis; juxta R. D. quod probat ex lingua Arabica, in qua, vestis pretiosa vocatur مبروك; Pag. sim. Bu. Coc. Occurrit in pl. m. בְּרָמִים Ezech. 27. 24. in gazis Beromim, vestium pretiosarum; Pag. Sed sunt, qui magis putent esse pretiosas arbores, quæ alias בְּרוֹשִׁים dicuntur, i. e. fraxinos; undè cistæ fiebant; Aliis sunt, scriniola rerum pretiosarum; 70. Thesauros electos; Merc. Θησαυροὶ ἐλεγκταί; Coc.

Rad. 86. בְּרַק est fulgurare; אֲשַׁרְפָּא מִן; fulminavit; cum tonitru & emicatione ignis, emisit telum fulguris; Av. Indè, in Imper. kal, sing. m. בְּרוֹק vel בְּרָק fulgura, Psal. 144. 6. Indè, Nomen, בְּרָק m. fulmen cum fulguratione; fragor nubis qui fit, erumpente fulmine; Av. fulgur, coruscatio, fulgor; Bu. Av. אֲשַׁרְפָּא; Coc. בְּרָק fulgur, 2 Sam. 22. 15. Psal. 144. 6. Ezech. 1. 13. 21. 15. 33. Dan. 10. 6. cum præf. אֲבִירָא & fulgur, Job. 20. 25. בְּרָק sicut fulgur, Zach. 9. 14. in constr. בְּרָק fulgur, Deut. 32. 41. Hab. 3. 10. אֲבִירָא & fulgur, Nah. 3. 3. pl. m. בְּרָקִים fulgura, Job. 38. 35. Psal. 77. 19. 135. 7. Jer. 10. 13. 51. 16. cum præf. אֲבִירָא & fulgura, Exod. 19. 16. Psal. 18. 15. בְּרָקִים sicut fulgura, Nah. 2. 5. & Aff. אֲבִירָא fulgura ejus, Psal. 97. 4. Indè, No. בְּרָקָה f. Gemmæ nomen; de qua, Græci sibi non constant; Coc. Smaragdus, vel carbunculus; Bu. Av. lapis pretiosus, corruscans, & rutilans; Av. undè, à fulgore sic dictus; Bu. cum 1 cop. אֲבִירָא & carbunculus, Exod. 28. 17. 39. 10. & in aliâ forma בְּרָקָה f. idem, quod occurrit etiam cum 1 cop. אֲבִירָא & carbunculus, Ezech. 28. 13. Item, indè, No. בְּרָקִים pl. m. tribuli; Pag. Oxycanthæ, spinæ summæ aculeatæ; Bu. Lex. ejus sing. esset בְּרָקָה genus spinæ; id huc reducunt, quod ut fulgor oculos; ita hoc spinarum genus, corpus penetret, ac lædat, ita acre est & acutum; Merc. cum præf. אֲבִירָא oxycanthæ, spinæ, Jud. 8. 7. 17.

Rad. 87. בְּרֶשׁ; undè בְּרוֹשׁ masc. Abies; Pag. Bu. Coc. cedrigenus; Pag. Species arborum selectissima-

rum; fraxinus; & per Synecd. pro lanceis è fraxino; & pro hominibus, staturam fraxinorum oblongam habentibus; Av. & pro instrumentis musicis, ex eâ materiâ factis; Coc. extat, בְּרוֹשׁ abies, Isā. 41. 19. 60. 13. 55. 13. Zach. 1. 12. & cum præf. בְּרוֹשׁ sicut abies, Hof. 14. 9. In pl. m. בְּרוֹשִׁים abietes, 2 Sam. 6. 5. 1 Reg. 5. 8. 10. 6. 15. 34. 9. 11. 2 Chron. 2. 7. 3. 5. Psal. 104. 16. Isā. 14. 8. Ezech. 27. 5. 31. 8. & cum præf. אֲבִירָא & abietes, Nah. 2. 4. In Constr. בְּרוֹשִׁי abietes, vel fraxini; Undè cum Aff. בְּרוֹשִׁי abietes ejus, 2 Reg. 19. 23. Isā. 37. 24.

Rad. 88. בְּרַת, Undè, i. No. בְּרִית f. fædus, pactum; Pag. Bu. & c. est cogn. cum בְּרַת succidit, pepigit; cum quo etiam plerumque confruiur; Item, cogn. habet cum בְּתַר, divisit per medium, dimembravit; nam fædera olim fiebant ceremoniis feriendarum seu mandandarum pecudum, & violatori imprecabantur ejusmodi exitium; Av. Sic Latine dicitur etiam icere, percutere fædus; Merc. Occurrit autem בְּרִית fædus; Gen. 9. 13. 16. 14. 13. 15. 18. 17. 11. 21. 27. 32. & c. ad Mal. 2. 8. 10. circ. 150. l. cum præf. 1 cop. אֲבִירָא & fædus, Neh. 13. 29. Isā. 54. 10. 61. 8. Hof. 12. 2. & cum præf. 1 demonst. אֲבִירָא fædus, fæderis; & c. Gen. 9. 12. & 17. Exod. 24. 7. & 8. 34. 28. & c. ad Mal. 3. 1. circ. 60. l. cum præf. 1 cop. אֲבִירָא & fædus, 2 Reg. 17. 38. Item, cum aliis præf. אֲבִירָא in fædus, Deut. 29. 12. 1 Sam. 20. 8. Ezech. 16. 8. אֲבִירָא in fædus, 1 Reg. 20. 34. 2 Reg. 23. 3. 2 Chron. 15. 12. 22. 1. Jer. 34. 10. אֲבִירָא sicut fædus, 2 Chron. 34. 32. אֲבִירָא idem, Gen. 21. 32. אֲבִירָא in fædus, Gen. 17. 7. 13. 18. Isā. 42. 6. 49. 8. אֲבִירָא in fædus, Psal. 74. 20. Item, cum Aff. אֲבִירָא fædus meum, Gen. 6. 18. 9. 9. 11. 15. 17. 2. 4. 7. 9. 10. 13. 14. 19. 21. & c. ad Mal. 2. 4. 5. circ. 50. l. cum præf. אֲבִירָא & fædus meum, Psal. 89. 29. Ezech. 17. 19. אֲבִירָא in fædus meum, Isā. 56. 4. 6. Item, cum aliis Aff. אֲבִירָא בְּרִיתָה fædus tuum, 2 Sam. 3. 12. 1 Reg. 15. 19. 19. 14. 2 Chron. 16. 3. Job. 5. 23. Jer. 11. 21. Obad. 1. 7. Zach. 9. 11. Mal. 2. 14. אֲבִירָא & fædus tuum, Deut. 33. 9. אֲבִירָא in fædus tuum, Psal. 44. 18. אֲבִירָא fædus vestrum, Isā. 28. 18. אֲבִירָא fædus ejus, fæderis sui, & c. Exod. 2. 24. Deut. 4. 13. 8. 18. 17. 2. 2 Reg. 13. 23. 17. 5. 18. 12. 1 Chron. 16. 15. Psal. 25. 10. 55. 21. 103. 18. 105. 8. 106. 45. 111. 5. 9. Ezech. 17. 14. 16. אֲבִירָא & fædus ejus, Psal. 25. 14. אֲבִירָא in fædus ejus, Psal. 78. 37. Deinde, ii. Indè, No. בְּרוֹשׁ masc. idem quod, בְּרוֹשׁ abies; secundum R. D. in Pag. Aliis, fraxinus, sicut בְּרוֹשׁ & aliis, cupressus; Merc. Occurrit, in pl. m. בְּרוֹשִׁים Cant. 1. 17. Ubi 70. כִּמְחִי בְּרוֹשִׁים; Jun. brutina; de bruta, Plin. 12. 17. cupresso fusæ similem, odorem proximum cedro; tradit; Coc. è brutis arboribus cypressina; vel abietes, abiagna; idem cum בְּרוֹשִׁים; commutatis שׁ, & ת. Bu. Lex.

Rad. 89. בְּשֵׁל elixari; coqui; maturefcere; Bu. Coc. Item, maturefcere, quod quæ matura sunt, calore solis & æstu, quasi, cocta sunt; Pag. Cev. significatio coquendi & maturandi vicina est; nisi quod una est naturalis; altera artificiosa, ad ignem; est autem propriè, in aquâ coquere, elixare; unum locum excipit Kimchi, 2 Chron. 35. 13. ubi est, affare; verum reperitur & aliàs, ut Deut. 16. 7. de affatione agni paschalis; quod propriè, per אֲבִירָא dicitur; Merc. Cev. Occurrit autem, in præf. kal, 3. l. m. coctus est ad maturitatem, & c. בְּשֵׁל cocta est

est, maturuit, Joel. 4. 13. & in 3. pl. בָּשָׁרוֹ elixant, Ezech. 24. 5. In piel, בָּשָׁר coxit ad maturitatem, elixavit; ut, cum Aff. בָּשָׁר coxit ea, 1 Reg. 19. 21. & in 2. f.m. cum 1 conv. וּבָשָׁר & coques, Exod. 29. 31. Deut. 16. 7. in 3. pl. בָּשָׁרוֹ coxerunt, Lam. 4. 10. 2 Chron. 35. 13. וּבָשָׁר & coxerunt, Num. 11. 8. Zach. 14. 11. in part. piel, מְבַשֵּׁר coquens, coquus; Undè, in pl.m. cum 1 demonstr. præt. הַמְבַשֵּׁר coquentes, coqui, Ezech. 46. 24. in Infin. piel, cum 1 præf. כְּבַשֵּׁר juxta coquere, 1 Sam. 2. 13. in Imper. piel; f.m. וּבָשָׁר & coque, 2 Reg. 4. 38. & in pl.m. cum tzeri ob pausam, בָּשָׁר coquite, Exod. 16. 23. & cum scheva extra pausam בָּשָׁר idem, Lev. 8. 31. In fut. piel, 2. f.m. תְּבַשֵּׁל coques, Exod. 22. 19. 34. 26. Deut. 14. 21. & in 3. f.f. cum 1 conv. וּתְבַשֵּׁל & coxit, 2 Sam. 13. 8. ut & in 1. pl. cum 1 conv. וּנְבַשֵּׁל & coximus, 2 Reg. 6. 29. & in 2. pl. m. תְּבַשֵּׁל coquetis, Exod. 16. 23. ut & in 3. pl. m. יְבַשֵּׁל coquent, Ezech. 46. 20, 24. & cum 1 conv. præf. וּבָשָׁר & coxerunt, 2 Chron. 35. 13. In pual, בָּשָׁר maturus est, coctus est ad maturitatem; Av. ut, in 3. f.f. תְּבַשֵּׁל coctum fuit, Lev. 6. 21. & in part. pual, f.m. מְבַשֵּׁל coctum, Exod. 12. 9. 1 Sam. 2. 15. ut & in fut. pual, 3. f.f. תְּבַשֵּׁל coquetur, Lev. 6. 21. In Hiph. בָּשָׁר fecit maturefcere; maturavit fructus; Bu. Av. ut, in 3. pl. בָּשָׁרוֹ coxerunt, Gen. 40. 10. Indè, No. בָּשָׁר m. coctum, coctile, elixatum; cum 1 cop. וּבָשָׁר & coctile, Exod. 12. 9. & in f.f. תְּבַשֵּׁל coctum, Num. 6. 19. Item, indè, No. pl. f. cum 1 cop. וּמְבַשֵּׁל culinae, foci, Ezech. 46. 23.

Rad. 90. בָּשָׁם; undè, No. m. dictum, ab odore suavi, nam בָּסֵם Chald. est suave esse; undè hoc nomen sonat, q. d. odoratum; viz. בָּשָׁם Aroma, Exod. 30. 23. & in aliâ formâ, בָּשָׁם Aroma, Exod. 30. 23. Isa. 3. 24. Ezech. 27. 22. & cum præf. הַבָּשָׁם Aroma, Exod. 35. 28.

Cant. 5. 14. 6. 2. בָּשָׁם sicut aroma, 1 Reg. 10. 10. 2 Chron. 9. 9. Item, cum Aff. בָּשָׁמִי cum aromatibus meis, Cant. 5. 1. In pl. m. בָּשָׁמִים aromata, Cant. 25. 6. 30. 2. 35. 8. 1 Reg. 10. 2. 2 Chron. 9. 1. 16. 14. Cant. 4. 10. 14. 8. 14. & cum 1 cop. præf. וּבָשָׁמִים & aromata, 1 Reg. 10. 10, 25. 2 Chron. 9. 9, 24. Item, cum aliis præf. הַבָּשָׁמִים aromata, 2 Reg. 20. 13. Isa. 38. 2. וְהַבָּשָׁמִים & aromata, 1 Chron. 9. 29. בְּבָשָׁמִים cum aromatibus, Esth. 2. 12. וּלְבָשָׁמִים aromatibus, 1 Chron. 9. 30. וּבָשָׁמִים & aromatibus, 2 Chron. 32. 27. & in comp. cum Aff. בָּשָׁמִי Cant. 4. 16.

Rad. 91. בָּשָׁם; Undè in quadrata poel, בּוֹשֵׁם, est onerare, fatigare; vel, calcare, conculcare; Pag. ex R. D. ut, in Infin. piel, cum Aff. אֶבֶן בּוֹשֵׁסְכֶם בּוֹשֵׁסְכֶם propter conculcare vos; Bu. Lex. pro eo quod, oneratis, vel, conculcatis pauperem, &c. Pag. est idem quod בּוֹס, בּוֹסֵם; nam שׁ est loco, ס. Bu. Lex. est pro, בּוֹסֵם, בּוֹסֵם, a, conculcare; Coc.

Rad. 92. בָּשָׁר duo significat; i. In piel, בָּשָׁר vel בָּשָׁר, est bono nuncio, quasi reficere, & recreare; *εὐαγγελίζεσθαι*; Coc. latum nuncium indicare; Græcè, *εὐαγγέλιον*; quidam deducunt à significatione sequentis nominis בָּשָׁר caro; q. d. carnea, i. e. sua via, & mollia, annunciare; semel autem in malum legitur, 2 Sam. 4. de tristis nuncio; licet nonnulli excusent, quod, licet patri tristis fuerit nuncius, de morte filio-

rum; cuncto tamen populo latus fuerit, quum esset à tam sceleratis liberatus sacerdotibus; sed, specialia verba sic interdum generaliter sumi videas hebraice; ut supra in בָּשָׁר; Merc. verbum בָּשָׁר, est, evangelizavit; nunciavit nova & bona, sive læta omni carni; cogn. cum בָּשָׁר expectavit, nam nuncius novus, bonus, & latus, expectatur ab omni carne; Av. Occurrit, autem, in præf. piel, 3. f.m. בָּשָׁר nunciavit, Jer. 20. 15. & in 2. f.m. cum 1 conv. וּבָשָׁר & nunciato, 2 Sam. 18. 21. & in 1. fing. בָּשָׁר annuncio, Psal. 40. 10. in part. piel, f.m. בָּשָׁר nuncians, 2 Sam. 18. 26. Isa. 41. 27. 52. 7. Nah. 2. 1. & cum præf. הַמְבַשֵּׁר nuncians, 1 Sam. 4. 17. כְּמַבְשֵׁר sicut nuncians, 2 Sam. 4. 10. & in f.f. cum 1, f.m. מְבַשֵּׁר annuncians, Isa. 40. 9. in pl. f. cum 1 demonstr. præf. הַמְבַשֵּׁר nunciantes, Psal. 65. 12. & in Infin. piel, cum 1 præf. בָּשָׁר ad nunciandum, 1 Sam. 31. 9. 1 Chron. 10. 9. Isa. 61. 1. In Imper. f.m. בָּשָׁר, annuncio; undè, in pl. m. בָּשָׁר annunciate, 1 Chron. 16. 23. Psal. 96. 2. & in fut. piel, 1. f. cum 1 conv. præf. & הַבָּשָׁר & nunciabo, 2 Sam. 18. 19. in 3. f.f. תְּבַשֵּׁר nunciabit, 2 Sam. 18. 21. 1 Reg. 1. 42. & in 2. pl. m. תְּבַשֵּׁר nunciabitis, 2 Sam. 1. 20. Item, in 3. pl. m. יְבַשֵּׁר annunciant, Isa. 60. 6. In hiph. pael, הַבָּשָׁר annunciarum; Bu. evangelizatus est; exhilaratus est lato nuncio; ut in fut. hiph. 3. f. m. יְבַשֵּׁר nunciabitur, 2 Sam. 18. 31. Indè, No. בָּשָׁר vel בָּשָׁר; f.m. *εὐαγγελισμός*, quod afferendum est omni carni; pertinet enim ad omnem carnem, nam omnium scire interest; item, prænium pro nuncio; Av. bonus nuncius, vel annuntiatio boni; quemadmodum sæpe in N. T. *εὐαγγελισμός*, significat *εὐαγγελισμὸν*, annuntiationem boni; extat autem. בָּשָׁר nuncium, 2 Sam. 4. 10. 18. 21, 22, 25, 27. 2 Reg. 7. 9. Deindè, ii. Secundum significatum hujus radicis, est, in No. בָּשָׁר m. caro; *σὰρξ*; generale nomen; & interdum capitur pro homine; quandoque, pro omni animato; significat & pellem; propinquum; item, membrum pudendum; Pag. Interdum in bonam partem sumitur, & opponitur duritiei, ut Ezech. 11. & dabo cor carneum; interdum in malam, & opponitur spiritui, (Dei scil.) tam in Novo, quam in Vet. Test. ubicunque reperitur כּוֹל cum בָּשָׁרוֹ, omnem creaturam, & per Antonomasiam animantia, vel homines complexitur; Merc. Occurrit autem, Gen. 2. 21. 6. 3, 12, 13, 16, &c. ad Zach. 2. 17. circ. 100. l. & cum 1 cop. præf. וּבָשָׁר & caro, Gen. 2. 23. Exod. 22. 30. Lev. 13. 18. 1 Reg. 17. 6. Job. 10. 11. Ezech. 37. 8. Dan. 10. 3. Sic & cum 1 demonstr. præf. וּבָשָׁר caro, carnis, carnem, &c. Gen. 7. 25. 41. 4. & ad Ezech. 24. 10. circ. 25. l. & cum 1 cop. præf. וְהָבָשָׁר & caro, Lev. 7. 19. Deut. 12. 27. Item, cum aliis præf. בְּבָשָׁר in carne, Lev. 8. 32. Jud. 6. 21. וּבָשָׁר & sicut caro, Mic. 3. 3. בָּשָׁר in carnem, Gen. 2. 24. Ezech. 11. 11. In constr. est, בָּשָׁר caro, carnis, carnem, &c. Gen. 17. 11, 14, 23, 24, 25. &c. ad Zach. 11. 9. circ. 30. l. cum 1 cop. præf. וּבָשָׁר & caro, Lev. 7. 15. 26. 29. Jer. 11. 15. Zach. 11. 16. Sic, cum aliis præf. בְּבָשָׁר in carnem, Lev. 15. 6. בָּשָׁר sicut caro, 2 Reg. 5. 14. Neh. 5. 4. מְבַשֵּׁר de carne, Exod. 29. 34. Lev. 7. 16, 19, 21. Deut. 28. 55. & cum Aff. 1. perf. f. ing. בָּשָׁר caro mea, Psal. 16. 9. 27. 2. 63. 2. 119. 120. Eccl. 2. 3. Job. 4. 15. 6. 12. 7. 5. 13. 14. 21. 6. Lam. 3. 4. & cum præf. וּבָשָׁר & caro mea, Gen. 29. 14. 2 Sam. 19. 13, 14. Psal. 84. 3. 109. 24. בְּבָשָׁר in carne mea, Psal.

vas

vas vinarium, vel fiala stricti orifici; Pag. lagena; laguncula; sic dicta à sono quem edit inter evacuandum; Bu. Lex. Sunt qui à vacuitate putent appellari lagenam, בִּקְבוֹן; (& sic plerique reducunt ad Rad. בִּקַּס, exhaurire, evacuare;) Sed Hebræorum ratio est potior, quòd talem sonum edat, quum in aquam demergitur, aut cum ex eâ bibitur, aut cum evacuatur; ut cum e-ty-mo fit juncta onomatopœia; Merc. בִּקְבוֹן, est vas habens os angustum; & nomen illi est inditum à vacuitate, seu concavitate; hinc, vel, à radice בִּקַּס, בִּקַּס בִּקְבוֹן Graeci habent βίλα, βινύσιον, vasculum; & βύσσον lagena, &c. Alexandrini hujusmodi vas appellabant Baucal; Niceph. lib 8 cap. 5. Indè Itali, haud dubie sumperunt suum vocabulum Boccal, quo genus illud vasis appellant; atque indè fortè poculum; Av. Occurrit cum cop. 1 Reg. 14. 3 בִּקְבוֹן וְיִבְקְבוּ & lagenam mellis, Merc. vel, olei; Coc. & Jer. 19. 1 בִּקְבוֹן וְיִבְקְבוּ lagenam figuli (figentis) testam; & ibid. v. 10. cum i dem. praf. בִּקְבוֹן הַבִּקְבוֹן lagenam, &c. Pomarius per פֶּה interpretatur; Kimchi dicit, esse ore angusto; atque si-ve quis indè bibat, si-ve effundat, sonum fieri, qui per vocem hanc representetur; Cocc.

6. בִּרְבֵּר m. est genus avis pinguis, manens jugiter juxta præsepe; ut R.D. inquit; Pag. vel manens in cavea; nam נֶבֶס, quo Kimchi utitur, generale nomen est; porrò, Avis hujusmodi nomen habere videtur à puritate, & nitore; à Rad. scil. בִּרַּר, sicut בִּקְבוֹן à בִּקַּס; quasi dicas, animalia ad esum delecta, & expurgata; i.e. oves; nos altitia vocamus; Quidam à Barba-ria nomen Hebræum deducunt; quod alienius puto; Merc in pl. masc. בִּרְבֵּרִים, Galli Sylvestres & Barbari; juxta Kimchi; Talmud exponit, aves saginatas, & expurgatas, quæ afferebantur ex Barbaria; Hinc, barbarus, barbara; Av. Nonnulli, inquit R.D. in com-ment. dicunt esse עֹפְרוֹת הַמְּסֻרָּסִים aves castratas, i. e. capones, quòd cæteris sint pinguioribus; Pag. Id peti-tum, ex pandectis Talmudicis, tractatu Bava Mezia, fol. 16. ubi scribitur, esse Gallos qui saginantur, per co-actionem, intruso illis cibo in os; Bu. Lex. Item, in Talmud. etiam dicitur, quòd erant aves quæ veniebant ex Barbaria, à loco viz. Nomen accipientes, quæ quoti-die ad Salomonis mensam ferebantur; Pag. Occurrit in pl. m. cum i cop. sic בִּרְבֵּרִים וְיִבְרִיִם & aves sa-ginatas, seu pingues; Hieron. avium altitium, Pag. (ex-ceptis cervis, &c.) & gallis barbaris saginatis; Av. 70. עֹפְרוֹת הַמְּסֻרָּסִים; Coc. Sic etiam, alii quidam vertunt sele-ctissima; Bu. Lex. Chald. עֹפְרוֹת. Sic, R. Levi, & R. Sal. tes-tantur, veteres quosdam intelligere חֲרָנְוִילִין, Gal-los, & gallinas; 1 Reg. 4. 23 sed vide Bocharum; Coc.

7. בִּרְרִי m. ferrum; Pag. Bu. Av. &c. componitur ex, בִּרְרִי purum esse; & בִּרְרִי, fluxit; nam, ferrum est puri-tas metalli confluentis simul in unum; aut vox est pe-regrina; nam cum rebus exoticis, vocabula etiam pere-grinam importantur; Av. Quidam vocem existimant esse peregrinam, sine causa; cum passim etiam in libris Scripturæ vetustissimis reperiatur; Merc. Occurrit au-tem בִּרְרִי ferrum, ferri, &c. Num. 35. 16. Deut. 3. 11. 8. 9. 27. 5. &c. ad Ezech. 22. 18, 20. in 60. circ. I. Sed occurrit etiam cum variis præfixis; ut cum בִּרְרִי praf. בִּרְרִי לְבַרְרִי ferro, Prov. 27. 17. וְיִבְרִיִם & inferro, Jos. 22. 8. & cum הִ demonst. praf. sic, בִּרְרִי הַבִּרְרִי ferrum, Num. 31. 22. Deut. 4.

22. 19. 5. 2 Sam. 12. 31. 1 Reg. 8. 51. 2 Reg. 6. 5, 6. 1 Chron. 20. 3. 2 Chron. 2. 6. Eccl. 10. 10. Isa. 60. 17. Jer. 11. 4. Am. 1. 3. Item, cum בִּרְרִי, בִּרְרִי, & בִּרְרִי praf. prout sequuntur. בִּרְרִי in ferro, 2 Chron. 2. 13. Isa. 10. 34. בִּרְרִי sicut ferrum, Lev. 26. 19. לְבַרְרִי ferro, 1 Chron. 29. 2. וְלְבַרְרִי & ferro, 1 Chron. 22. 14, 16.

8. בִּרְקִיִּים aculei horridi; est. Nomen pluralis num-meri tantum; componitur ex בִּרְקִי fulminavit horridè; & קִין, aculeus; quòd, penetrat & vulnerat corpus; Av. &c. Vide ad finem radicis בִּרְקִי.

Radices, & Voces derivatæ, inci-pientes à Literâ Gimel.

RAD. 1. גִּי m. tectum; Pag. Bu. Coc. planum scil. non cacaminosum tectum; peribolus in summitate æ-dium, ut in terra palæstina, ejusmodi fuerunt domus, habentes solarium circummunitum, nè quis decidere posset; Av. Occurrit autem, גִּי tectum, Psal. 102. 8. Prov. 21. 9. 25. 24. cum praf. הִ, demonstr. הִגִּי tectum, Jos. 2. 6, 8. Jud. 16. 27. 1 Sam. 9. 25. 2 Sam. 11. 2. 16. 22. 2 Reg. 23. 12. & cum הִ, locali in fine; הִגִּי in tectum, Jos. 2. 6. 1 Sam. 9. 26. in forma constructa, est, גִּי tectum, Jud. 9. 21. 2 Sam. 11. 2. 18. 24. Jer. 5. 27. cum praf. Mem. מִגִּי à tecto, Ezech. 40. 13. Item cum praf. לְ & Aff. הִ. מִגִּי tectotuo, Deut. 22. 8. Item, cum i Aff. גִּי tectum ejus, suum, Exod. 30. 3. 37. 26. Neh. 8. 16. cui etiam est praf. לְ, מִגִּי ad tectum ejus, Ezech. 40. 13. In-pl. est in formâ fam. גִּיגִי tecta, 2 Reg. 19. 26. Psal. 129. 6. Isa. 37. 27. Jer. 48. 38. cum dem. הִ praf. הִגִּי tecta, Zeph. 1. 5. Item cum praf. לְ, מִגִּי in tecta, Isa. 15. 8. sic & cum Aff. הִ, הִגִּי tecta ejus, Isa. 22. 10. בִּרְרִי tecta ipsorum, Jer. 19. 13. 32. 29.

Rad. 2. גִּיָּה glorius est, elatus est, emineat; ex-celluit, superbivit, intumuit; si de Deo, semper in bonam partem sumitur; i.e. magnificentiam exercuit; gloriose egit, &c. Av. Altus, excelsus fuit; sese extulit, &c. Bu. semper intransitive sumitur; & tam Deo, quam hominibus, & rebus etiam inanimatis tribuitur. Merc. Occurrit autem, גִּיָּה excelluit, Exod. 15. 1, 21. & in 3. pl. præf. kal; גִּיָּה extulerunt se, Ezech. 47. 5. Item, in Infinit. kal; גִּיָּה excellendo, Exod. 15. 1, 21. sic & in fut. kal, cum הִ interrog. praf. הִגִּיָּה an extollit se, Job. 8. 11. & cum i cop. praf. וְהִגִּיָּה & extollit se, Job. 10. 16. Indè nomina, 1. masc. גִּיָּה vel, גִּיָּה elatus, superbus, fastuosus, Job. 40. 6, 7. Isa. 2. 10, 12. Jer. 48. 29. & deficienti He & גִּיָּה fastuosus, Isa. 16. 7. in pl. m. גִּיָּה superbi, Psal. 94. 2. 140. 6. Prov. 15. 25. 16. 19. Item, ii. fem. גִּיָּה fastus, Prov. 8. 13. & iii. No. fam. cum i loco גִּיָּה superbia, Job. 22. 29. Jer. 13. 17. & cum praf. וְ, וְגִיָּה & superbia, Job. 33. 17. גִּיָּה in superbia, Dan. 4. 34. Item, iv. No. masc. גִּיָּה excellentia, superbia, Job. 40. 5. Prov. 16. 18. Ezech. 16. 49. & cum praf. וְ, וְגִיָּה & elatio, Prov. 8. 13. גִּיָּה excellentia, Isa. 4. 2. Ezech. 7. 20. & in formâ Constr. גִּיָּה excellentia, superbia, fastus, Lev. 26. 19. Job. 35. 12. Psal. 47. 5. Isa. 13. 19. 16. 6. 23. 9. Jer. 13. 9. 48. 29. Ezech. 7. 24. 24. 21. 30. 6, 18. 32. 12. 33. 28. Hof. 5. 7. 10. Am. 6. 8. Nah. 2. 3. Zach. 9. 6. 10. 11. 11. 3. cum praf. בִּ, בִּגִּיָּה in superbia, elat. Job. 38. 11. Isa. 24. 14. Jer. 12. 5. Am. 8. 7. Mich. 5. 3. בִּגִּיָּה sicut excel-

excellencia, Nah.2.3. **נחל** in excellencia, Isa.60.15. **נחל** praelatione, Jer.49.19.50.44. Item, cum Aff. **נחל**, & **נחל**, excellencia tua, Exod.15.7. **נחל** excellencia tua, Isa.14.11. **נחל** excellencia sua, ejus, Job.37.4. Isa.2.10, 19, 21. **נחל** & excellencia ejus, Isa.16.6. Jer.48.29. **נחל** fastus eorum, Zeph.2.10. **נחל** in superbia sua, Psal.59.13. In pl. m. **נחל** & in constructa forma, **נחל** excellencia, celsitudines, elationes, &c. unde, cum aff. 2. perf. f. **נחל** excellencia tua, Ezech.16.36. sic & v. indè No. pl. m. **נחל** elati, superbi; comp. quasi, ex, **נחל** & **נחל**. Occurrit cum ? praf. **נחל** superbis, Psal.123.4. Item, vi. Indè, No. fam. **נחל** elatio, superbia, excellencia, Psal.93.1. Isa.9.18.12.5.26.10.28.13. cum praf. **נחל**, sic, **נחל** in superbia, Psal.17.10. 89.10. Denique, vii. Hinc, No. fam. **נחל** superbia, excellencia, Job.41.6. Psal.31.24.36.12. 73.6. Prov.14.3. & cum ? praf. **נחל** cum elatione, Psal.31.19. Isa.9.9. in Confr. **נחל** elatio, Prov.29.23. cum praf. **נחל** & elationem, Isa.13.11. **נחל** in superbia, Psal.10.2. & cum Aff. **נחל**, **נחל**, & **נחל**, quod ult. etiam occurrit cum praf. **נחל**, **נחל**, & **נחל**, ut seq. **נחל** excellencia mea, Isa.13.3. **נחל** excellencia tua, Deut.33.29. **נחל** fastus tuus, Zeph.3.11. **נחל** excellencia ejus, Psal.68.35. Isa.16.7.25.11. **נחל** & fastus ejus, Jer.48.29. **נחל** propter excellentiam ejus, Psal.46.4. **נחל** & excellencia sua, Deut.33.26.

Rad.3. **נחל**, duo significat; 1. vindicare; **נחל** (ut Symmachus alicubi) **נחל** notat rem vel personam, ut suam, prehendere, petere, habere, & ejus jus persequi; Coc. redemit, vendicavit, vindicavit; Bu. Lex. Significat etiam, affinitate, aut matrimonio jungi, aut capere; Pag. Notant, quando Deo, hoc verbum **נחל**, & ejus part. benoni **נחל**, tribuitur; ad filium Dei proprie pertinere, quinos Satanæ & peccati servos, homofactus, velut propinquus, suo sanguine redemerit, & sibi suoque regno vendicaverit; Merc. Occurrit autem, **נחל** redemit, Isa.44.23.48.20. 52.9. & cum praf. **נחל** conv. **נחל** & redimet, Lev.25.25. & cum praf. **נחל** & Aff. **נחל** & vindicat eum, Jer.31.10. Item, cum Aff. **נחל** redemit eos, Psal.107.2. Isa.63.9. in 2. f. m. prat. kal; **נחל** redemisti, Exod.15.13. Psal.74.2.77.16. Lam.3.58. & in 1. f. cum ! conv. **נחל** & redimam, Exod.6.7. & cum Aff. **נחל** redemit, Isa.43.1.44.22. ut & cum Aff. **נחל**, & **נחל** conv. praf. **נחל** & vindicabote, Ruth.3.13. In benoni kal; **נחל**, est vindicare, assertor; **נחל** dicitur, ad quem propinquitatis nomine, jus alicujus potest pervenire; **נחל**; Coc. **נחל**, redemptor, est etiam propinquus, cognatus, qui jus vindictarum habebat; Bu. Lex. Occurrit autem, **נחל** vel, **נחל** redimens, redemptor, vindex, Lev.25.26. Num.58. 35.19.21.24.25. 27. Deut.19.6.12.20.59. Ruth.3.9. 12.4.14.2 Sam.14.11. Isa.49.7.59.20. & cum praf. **נחל** dem. **נחל**, & **נחל** & **נחל** redemptor, vindex, Gen.48.16. Ruth.4.1.6,8. Pl. 103.4. **נחל** vindici, Ruth.4.3. **נחל** à vindice, Num.35.12. Jos.20.3. Item cum Aff. **נחל**, **נחל**, & **נחל**, prout ordine sequuntur; **נחל** redemptor meus, Job.19.25. **נחל** & redemptor meus, Psal.19.15. **נחל** redemptor noster, Isa.47.4.63.16. **נחל** Redemptor tuus, Isa.44.24. **נחל** redemptor tuus, Isa.48.17. **נחל** redemptor tuus, Isa.54.8. **נחל** & redemptor tuus, Isa.

41.14.49.26.54.5.60.16. **נחל** redemptor vester, Isa.43.14. **נחל** vindex ejus, Lev.25.25. & redemptor ejus, Isa.44.6. **נחל** redemptor eorum, Psal.78.35. Prov.23.11. Jer.50.34. In pl. m. **נחל** & **נחל**, redemptores, vindices, propinqui; unde, cum praf. **נחל**, & aff. **נחל**, cum **נחל**, pl. defectu, **נחל** ex vindicibus nostris, Ruth.2.2. Item, cum ! cop. praf. & aff. **נחל** & vindices ejus, 1 Reg.16.11. in part. pa. ul. **נחל** redemptus, vindicatus; unde, in pl. m. **נחל** redempti, Isa.35.9. 51.10. & in constr. **נחל** redempti, Psal.107.2. Isa.62.12. & cum Aff. **נחל**, sic, **נחל** redempti mei, Isa.63.4. in Inf. kal, **נחל** redimendo, Lev.27.13, 19, 31. & cum ? praf. **נחל** ad vendicandum, vendicare, Ruth.4.4.6. Item, cum praf. **נחל** & aff. **נחל**, sic mutantur vocales, **נחל** vendicare te, Ruth.3.13. in Imper. in pausa, **נחל** vendica, Ruth.4.4. & extra pausam; **נחל** vendica, 4.7. & cum praf. **נחל** & Aff. **נחל**, sic, **נחל** & redime me, Psal.119.154. & cum Aff. **נחל** & redime eam, Psal.69.19. In fut. i. sing. **נחל** vendicabo, Ruth.4.4. & cum **נחל** aff. **נחל** redimam eos, Hof.13.14. In 2. f. m. **נחל** vendicabis, Ruth.4.4. Item, in 3. f. m. **נחל** vendicabit, redimet, Lev.25.33.27.15.19.20.31. Ruth.4.4. Psal.72.14. & in pausa, **נחל** idem, Ruth.3.13. item, cum Aff. **נחl**, & **נחl**, sic; **נחl** redimet te, Ruth.3.13. Mic.4.10. **נחl** vendicabit eum, Lev.25.48.49. **נחl** vendicaverit eam, Lev.27.13. & cum ! conv. & **נחl** Aff. **נחl** & redemit eos, Psal.106.10. in 3. pl. m. cum kibbutz, pro scharek ante **נחl**, **נחl** vendicaverint eum, Job.3.5. in Niph. **נחl** redemptus est, vindicatus est jure propinquitatis; Av. redimere se; item, contaminari, pollui; (ut habetur in 2. Rad. signif.) Bu. Lex. Occurrit autem, cum ! conv. & cum **נחl** in ult. ob pausam; & **נחl** & redemptus sit, redimet se, Lev.25.49. In fut. Niph. 3. f. m. **נחl** redimetur, Lev.25.30.54. 27. 20, 27, 28, 33. & in 2. pl. m. **נחl** redimimini, Isa.52.3. Indè No. fam. significans jus redempturæ, &c. viz. **נחl** redemptio, redemptura, vindicia, Lev.25.24, 31, 48. cum praf. **נחl** demonstr. **נחl** redemptio, Ruth.4.7. Jer.32.7, 8. in Confr. **נחl** redemptio, Lev.25.32. & cum Aff. **נחl**, & **נחl**, sic, **נחl** redemptionem meam, Ruth.4.6. **נחl** vindictarum tuarum, Ezech.11.15. **נחl** redemptura ejus, sua, Lev.25.26, 29, 31, 52. Secundum significatum hujus radicis, est polluere, contaminare; ut in piel, **נחl** polluit, contaminavit; unde, in 1. pl. cum Aff. **נחl**, est, **נחl** polluimus te, Mal.1.7. In pual, **נחl** pollutus est; unde part. pual, f. m. **נחl** pollutus, Mal.1.7, 12. In part. Niph. f. m. **נחl** pollutus; unde f. m. cum ! cop. **נחl** & polluta, Zeph.3.1. In prat. Niph. pl. **נחl** polluti sunt; pro quo, est forma mixta, ex niph. & pual, viz. **נחl** contaminata sunt, Isa.59.3. Lam.4.14. In fut. pual, 3. pl. m. cum ! conv. **נחl** & polluti sunt, Ezr.2.62. Neh.7.64. In hiph. **נחl** polluit; contaminavit; inquinavit; unde, in prat. hiph. i. sing. **נחl**, inquinavi; pro quo, more Chald. cum **נחl**, loco **נחl**, vel, quasi esset comp. ex fut. i. f. & prat. i. f. est, **נחl** contaminavi, Isa.63.3. Item, in Hithpacl, **נחl** pollutus est; inquinavit scilicet; unde, in fut. hithp. 3. f. m. **נחl** contaminare se; Dan 1.8. (qui locus, cum ipso verbo in hithp. deest, in Bu. Conc.) Indè, No. **נחl** m. pollutio; inquinatio; unde, in pl. m. constr. **נחl** pollutiones, Neh.13.29.

Rad.4. **נחל** emittit, gibbosus fuit; Av. Unde No.

גב m.convexum; *κυστήρ, κύρτωμα*; Coc. Significat excelsum, eminens, altum, & quicquid alteri imminet; ut dorsum in animalibus; supercilium in oculis; altitudo in aliqua re; corpus; statura; radius rotæ; gibbus, &c. Pag. גב est tergum; fornix; projectura quavis; & in genere, cujuscunque rei faciem sive superficiem eminentiorem, appellant גב, ut scribit Kimchi; unde ad varia transfertur; Bu. Lex. גב celsitudo, summitas rei, &c. tribuitur dorso bovis; supercilium oculorum; canthis rotæ; tumulo terræ; & ædificiis altioribus, seu in gibbo quodam extruistis; Av. Occurrit autem, cum cametz in pausa; גב fornix, Ezech. 16.24. & cum pathach, extra pausam; גב dorsum, Ezech. 43.13. Item, cum Aff. ג, & ג, sic, גב, tergum meum, Psal. 129.3. גב fornem tuum, Ezech. 16.30, 39. in pl. m. גב, celsitudines, eminentiæ, &c. & in Constr. גב celsitates, Job. 15.26. cum præf. ג, & גב celsitatibus, Job. 13.12. & cum Aff. גב, & ג, sic, גב, celsitudo, Job. 13.12. & גב canthi earum, 1 Reg. 7.33. & גב dorsa illarum, Ezech. 10.12. & גב canthi earum, Ezech. 1.18. Item, in forma pl. fam. גב supercilium, Lev. 14.9. & cum cop. præf. & גב Aff. גב, & גב canthi earum, Ezech. 1.18. Atque inde, No. masc. גב gibbosus, Lev. 21.2. Item, hinc, No. m. gibbosus admodum, eminens, unde, pl. m. significans, gibbositates, seu locos eminentes, ut montes gibbosos, i.e. gibbis seu collibus abundantes, & גב gibbosus, gibbositas, Pl. 68.17.

Rad. 5. גב lacuna, palus, fossa; cum præf. גב, lacuna, Isa. 30.14. In pl. m. גב, pro quo, fine, est, גב, fossa, Jer. 14.3. In constr. גב, unde cum præf. & Aff. גב, & גב paludes ejus, Ezech. 47.11.

Rad. 6. גב Altum esse, elatum esse; efferre se, superbire, &c. Occurrit autem, גב extulit se, 2 Chron. 26.16. 32.25. Psal. 131.1. Ezech. 28.2, 17. cum conv. גב & altus erit, Isa. 52.13. In 3. f. f. cum גב, fam. גב extulit se, Ezech. 31.5. In 2. f. m. גב exaltasti te, Ezech. 31.10. & in 3. pl. m. גב alti, -ta sunt, Job. 38.5. Isa. 3.16. 55.9. In Inf. kal. cum גב præf. גב, juxta exaltari, Psal. 103.11. Item, cum גב præf. & גב par. גב, efferre te, Zeph. 3.11. In fut. kal. 3. f. m. גב extollit se, Prov. 18.12. & cum conv. גב & altior erat, exaltatus fuit, 1 Sam. 10.24. 2 Chron. 17.6. Isa. 5.16. Ezech. 28.8. item in 3. f. f. cum conv. גב & alta erat, Ezech. 19.11. & in 2. pl. m. גב exaltetis vos, Jer. 13.15. ut & in 3. pl. m. גב exaltabunt se, Ezech. 31.14. & in 3. pl. m. cum conv. גב & extulerunt se, Ezech. 16.50. ut & in 3. pl. m. cum conv. גב & exaltentur, Job. 36.7. in hiph. גב exaltavit, sublimavit; & absolute, exaltatus est; Av. vel, exaltavit se; Bu. Lex. Unde, in 1. sing. גב exalto, Ezech. 17.24. & in part. hiph. sing. גב exaltans, Prov. 17.19. & cum dem. præf. & jod par. in fine; גב exaltans, Psal. 113.5. in Inf. hiph. גב exaltando, Isa. 7.11. Ezech. 21.31. & in 1. fut. hiph. 2. f. m. גב exaltaveris, Jer. 49.16. Obad. 14. ut & in 3. f. m. גב exaltat se, Job. 39.30. & in 3. pl. m. גב altum petunt, Job. 5.7. Item, in 3. f. m. cum conv. & גב Aff. גב & extulit eum, 2 Chron. 33.14. Indè, No. m. גב altus, elatus, excelsus, 1 Sam. 9.2. Esth. 3.5. 14.6.9. Job. 41.26. Eccl. 5.7. Ma. 2.15. 30.25. 40.9. 57.7. Jer. 3.6. Ezech. 17.22, 24. 40.2. 41.22. & cum cop. גב & altum, Psal. 138.6. & cum præf. גב, & גב, & גב altum, Ezech. 21.31. & גב ab al-

to, re altè, Eccl. 12.5. in pl. m. גב elati, Isa. 5.15. & cum præf. גב, & גב, & גב, sic, גב, & excelsi, Eccl. 5.7. & גב alti, Gen. 7.19. Psal. 104.18. Jer. 51.58. & גב elati, Isa. 10.33. unde, in fam. sing. גב altus, -ta, -tum, Deut. 3.5. 1 Sam. 2.3. 1 Reg. 14.23. 2 Reg. 17.10. Jer. 20.20. Dan. 8.3. & cum præf. גב, & גב, & גב, sic, גב, in pl. fam. גב alti, Dan. 8.3. & cum גב præf. גב alti, -a, a, Deut. 28.52. Jer. 17.2. Zeph. 1.16. Item, indè, No. masc. גב elatus, altus, Psal. 101.5. Prov. 16.4. & cum גב & גב præf. גב & altus, Ezech. 31.3. & גב præf. elato, Eccl. 7.8. sic &, hine, No. m. גב altitudo, Job. 22.12. Prov. 16.18. Ezech. 41.8. cum præf. גב, & גב, & גב, & גב, sic, גב & altitudo, Job. 40.10. Ezech. 1.18. 40.42. & גב & altitudo, 2 Chron. 3.4. & גב pro elatione, 2 Chron. 32.26. & גב juxta elatione, Psal. 10.4. Am. 2.9. Item, cum aff. גב, & גב, & גב, & גב præf. in quibus cholem mutatur in cametz chatuph, hoc modo; גב altitudo ejus, 1 Sam. 17.4. Jer. 48.29. Am. 2.9. גב altitudine sua, Ezech. 19.11. 31.10. גב altitudine sua, Ezech. 31.14. sic, in pl. m. constr. גב altitudines, Job. 11.8. sic &, indè, No. masc. גב altitudo, 1 Sam. 16.7. ut &, No. fam. גב altitudo, Isa. 2.11, 17.

Rad. 7. גב Undè, No. גב, masc. calvus; Pag. anteriore, scil. capitis parte glaber, præcalvum dicas; at גב, est calvus toto capite; ut colligi videtur, ex Lev. 13.40, 41. Merc. sim. Av. Sed quidam, teste Kimchi, volunt גב esse, à vertice, versus frontem declinando; גב autem, à vertice declinando, versus posteriora; est ergo, גב glabrities, seu calvitie frontis; vocant alopeciam; Merc. Cev. גב est, recalvaster; 70. *ἀναφύλαστρον* & *ἀναφύλαστρον*; Coc. Kimchi vult, גב calvitie dici, ubi ante non fuerat pilus; at גב ubi ante pilus fuerat, sed decalvatus est, quod & panno accommodat, ut si novus sit, & pilo careat, ob lepram, dicatur, גב, at si sit depilatus, ob vetustatem, & lepram, sit גב, quod naturæ vitia hæc esse nonnulli tradant, non meminerunt Hebræi, nec verum puto; sed generalia esse nomina; Merc. occurrit autem, גב recalvaster, Lev. 13.41. Indè, No. גב recalvatio, locus recalvus; Bu. calvitie, glabrities; locus capitis anterior, ubi defluerunt capilli; & translativè, dicitur quoque, de vestimento pilis carente; Av. quando, scil. vestis est nova, vel pannus novus, & propter lepram, non est in eà, vel eo, pilus; Lev. 13.55. Pag. Occurrit autem, cum גב præf. גב, in calvitie, Lev. 13.42. & cum Aff. גב, sic, גב in recalvatione ejus, Lev. 13.42, 43, 55.

Rad. 8. גב limitavit aliquid suis terminis, & lateribus; limites, seu terminos constituit; determinavit; & c. Av. & sim. omnes; (videantur autem verbi hujus tempora, infra, post nomina.) Atque indè, No. גב masc. terminus, & limes; vel locus five ager determinatus per omnia sua latera, quæ obliqua, i.e. circumquaque habet; Av. גב est confinium, finis; Pag. Sed non solum limitem limiti contiguum significat, sed & totum spatium alicui definitum, quaqueverfus patet; figuratè autem pars est pro toto; aliqui, שר, totum est, ager; גב, verò, pars seu confinium; Merc. Occurrit autem, Gen. 10.19. 47.21. Exod. 10.14. & 19. & ad Mal. 1.4. circ. 100. l. cum גב cop. præf. גב vel גב

& terminus; Num. 34.6. Deut. 3.16. circ. 20.1. sic & cum præf. הַגְּבֹל demonstr. הַגְּבֹל, vel, הַגְּבֹל, terminus, terminum, &c. Num. 22.36. 34.4. &c. ad Obad. v. 7. circ. 50.1. & cum ! cop. præf. הַגְּבֹל & terminus, Ezech. 43.17. Item, cum aliis præf. viz. וְ, & מְ, & כְ, prout sequuntur, הַגְּבֹל in termino, Num. 33.44. Deut. 2.4. Jos. 24.30. Jud. 2.9. 11.8.1 Sam. 7.13. 10.2. 27.1. הַגְּבֹל ad terminum, Num. 21.16. 34.10. 35.27. Mal. 1.5. מְגִבֹּל ex termino, Ezech. 45.7. 47.18. 20. & cum kibbutz, מְגִבֹּל ex termino, Num. 21.14. Item, cum Aff. jod, הַגְּבֹל terminum meum, 1 Chron. 4.10. & cum Aff. יוּ, & בְּ præf. הַגְּבֹל in termino nostro, Mich. 5.5. ut & cum וְ, vel, in pausa, הַגְּבֹל. Aff. גְּבוּלָה vel, גְּבוּלָה terminus tuus, Exod. 7.27. 13.7. 23.31. 34.24. Num. 20.16. 17.21. 23. Deut. 12.20. 16.4. 19.7. 28.40. Psal. 147.14. Isa. 54.12. & cum בְּ præf. הַגְּבֹל in termino tuo, Exod. 10.4. Item, cum כֹּחַ Aff. גְּבוּלָה vel, גְּבוּלָה terminus vester, Deut. 11.24. Jos. 1.4. cui מְ est præf. מְגִבֹּל præ termino vestro, Am. 6.2. sic & cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה vel, גְּבוּלָה terminus ejus, suus, Gen. 23.17. Jos. 17.10. 18.5. 1 Sam. 6.9. Job. 38.20. Ezech. 43.12. cui & בְּ præf. הַגְּבֹל per terminum suum, Num. 20.21. 21.24. Jud. 11.20. & cum הַגְּבֹל Aff. גְּבוּלָה terminus ejus, Jud. 1.18. Isa. 19.19. cui præf. ! cop. גְּבוּלָה & terminus ejus, Ezech. 43.13. 45.1. item, cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה terminus eorum, Jos. 13.30. 18.5. 19.11. 18.22. 25.33. 1 Chron. 6.51. 2 Chron. 11.13. Psal. 105.31. 33. Joel. 4.6. Am. 1.13. 6.2. Zeph. 2.8. cui & בְּ præf. הַגְּבֹל in termino eorum, 1 Chron. 6.39. גְּבוּלָה ad terminum suum, Jer. 31.17. Item, semel, cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה terminum suum, 1 Sam. 7.14. in pl. m. גְּבוּלָה & in constr. גְּבוּלָה termini; unde cum וְ, Aff. גְּבוּלָה terminis tuis, Jer. 15.13. 17.3. ut & cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה termini tui, Ezech. 27.4. cui & בְּ præf. הַגְּבֹל in terminis tuis, Isa. 60.18. denique cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה terminis ejus, 1 Sam. 5.6. 2 Reg. 15.16. 18.8. Item, indè, No. גְּבוּלָה vel, גְּבוּלָה fidem, terminus, confinium, finis, &c. & in pl. cum kibbutz, גְּבוּלָה termini, Deut. 32.8. vel, גְּבוּלָה termini, Psal. 74.17. ut & בְּ præf. הַגְּבֹל in terminis, Num. 32.33. Item, cum לְ præf. & הַגְּבֹל Aff. גְּבוּלָה per terminos suos, Num. 34.12. Jos. 18.20. 19.49. Item, in aliâ formâ, cum dagech, גְּבוּלָה & in constr. גְּבוּלָה idem, terminus, &c. unde cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה termino suo, Isa. 28.26. Sed hoc loco etiam, codices emendatores, habent Lamed Raphe, sic, גְּבוּלָה, tanquam à præced. גְּבוּלָה, constr. גְּבוּלָה, &c. Nam, in hoc nomine, tam masc. quam fæm. passim kibbutz ponitur pro schurek. Merc. Tempora vero verbi hujus jam sequuntur; viz. In præf. kal, 3. p. pl. גְּבוּלָה determinarunt, Deut. 19.14. & in fut. kal, 3. f. m. גְּבוּלָה terminabit, Jos. 18.20. & in 3. f. f. cum cametz-chatuph, ante maccaph, גְּבוּלָה terminabit, Zach. 9.2. In hiph. גְּבוּלָה fecit vel constituit terminum; ut, in 2. f. m. cum ! conv. præf. גְּבוּלָה & terminum pones, Ex. 19.12. in Imper. hiph. f. m. גְּבוּלָה termin. pone, Ex. 19.23. Indè etiam, No. מְגִבֹּל pl. f. conterminatio, i. e. ubi res quædam adiunguntur extremo; ita alicuius rei; & ponitur abstractum pro concreto; Av. quasi, terminales, æquabiles, Exod. 28.14. pro מְגִבֹּל; cui simile, מְגִבֹּל separate, Jos. 16.9. Bu. Lex. Denique, hinc etiam, No. גְּבוּלָה f. conterminatio, complicatio; Av. unde, catenæ גְּבוּלָה terminatio-

nis, dicuntur, æqualitèr terminata; Bu. Lex. vel, æquales, Exod. 28.22. & 39.15. forsan, determinatæ & aptæ longitudinis; Coc.

Rad. 9. גְּבַר; unde, No. גְּבוּרָה f. Caseus; עֲדָס; Pag. Bu. Coc. &c. In quibusdam exemplaribus est גְּבוּרָה Merc. Occurrit, Job. 10.10. cum וְ, sic, גְּבוּרָה & ficut caseum, &c. nomen à formâ habet, viz. ab eminentia; Av. Nam ad hanc Rad. varii reducunt, גְּבוּרָה & גְּבוּרָה; quæ vide supra, in Rad. גְּבַר.

Rad. 10. גְּבוּלָה tria significat; nam i. Indè, No. fæm. גְּבוּלָה coll. 2 Sam. 2.25. 1 Reg. 14.23. 2 Reg. 17.10. Isa. 30.25. Jer. 2.20. 16.16. 49.16. 50.6. Ezech. 6.13. 20.25. 34.6. cum præf. וְ, & בְּ, prout sequuntur, גְּבוּלָה & collis, Isa. 40.4. גְּבוּלָה collis, Exod. 17.9. 10. 1 Sam. 14.2. Isa. 30. 17. Hof. 9.9. 10.9. גְּבוּלָה in colle, 1 Sam. 7.1. 22.6. 2 Sam. 6.3. 4. Hof. 5.8. 10.9. In constr. גְּבוּלָה idem; collis, colliculus; Occurrit, cum בְּ & מְ præf. גְּבוּלָה in colle, Jos. 24.33. 1 Sam. 13.2. 14.17. 23.19. 26.1. 3. 2 Sam. 21.6. גְּבוּלָה à colle, Jud. 7.1. 2 Sam. 23.29. 1 Chron. 11.31. item, cum יוּ, & הַגְּבֹל, Aff. גְּבוּלָה collis meus, Ezech. 34.27. גְּבוּלָה collis ejus, Il. 3.14. In pl. fæm. גְּבוּלָה colles, Job. 15.7. Psal. 65.13. 114.4. 6. 148.9. Prov. 8.25. Jer. 13.27. 17.2. Occurrit cum variis præf. viz. cum יוּ, וְ, הַגְּבֹל, מְ, וְ, & מְ, quæ sequuntur; viz. גְּבוּלָה & colles, Psal. 72.3. Isa. 40. 12. 41.15. 42.15. גְּבוּלָה colles, Deut. 12.2. 2 Reg. 16.4. 2 Chron. 28.4. Cant. 2.8. Isa. 2.14. 65.7. Jer. 4.24. Hof. 4.13. Am. 9.13. Mich. 6.1. גְּבוּלָה & colles, Isa. 54.10. 55.12. Joel. 1.18. Nah. 1.5. מְגִבֹּל à collibus, Zeph. 1.10. גְּבוּלָה & collibus, Ezech. 6.3. 36.4. Hof. 10.8. & à collibus, Num. 23.9. in pl. f. constr. גְּבוּלָה vel, גְּבוּלָה colles, Gen. 49.26. Deut. 33.15. Hab. 3.8. & cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה colles tui, Ezech. 38.8. Deinde, ii. Secundum hujus rad. significatum, est in No. pl. fæm. מְגִבֹּל, tiaz, vel mitræ; Pag. Galeri in modum collis, vel, ut aliis placet, Scyphi; Merc. 70. מְגִבֹּל; tegmina capitibus sacerdotum; summo datur מְגִבֹּל; Coc. pilei fueret latiores, instar petasorum; habentium in medio colliculum; Av. Occurrit autem, מְגִבֹּל tiazæ, Exod. 29.9. Lev. 8.13. & cum וְ, & מְ præf. מְגִבֹּל & tiazas, Exod. 28.40. מְגִבֹּל tiazarum, Exod. 39.28. Item, iii. signific. 3. est in No. גְּבוּלָה m. Scyphus, calix; Pag. Bu. Coc. à formâ colliculi, vel galeri; Merc. Sed tribuitur quoque candelabro, habenti partes extantes, instar calicis; Av. occurrit autem, גְּבוּלָה scyphus, calix, Gen. 44.2. & cum לְ præf. גְּבוּלָה scyphus, Gen. 44.12. 16.17. Item, cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה scyphus meus, Gen. 44.2. in pl. m. גְּבוּלָה scyphi, calices, lances, Exod. 25.33. 34.37. 19. Jer. 35.5. in pl. constr. גְּבוּלָה, cum יוּ, Aff. גְּבוּלָה scyphi, lances ejus, Exod. 25.31. 37.17.

Rad. 11. גְּבַר, est, ὑπερβαίνειν, superare, prævalere; Coc. invaluit, & aliis prædominatus est; virtute, potentia, & autoritate superior fuit; item, transitive, roboravit, fortificavit; Av. valuit, robustus fuit, validus fuit; Bu. Occurrit autem, גְּבַר prævaluit, prævalet, 1 Chron. 5.2. Psal. 103.11. 117.2. Lam. 1.16. cum ! cop. præf. גְּבַר & prævaluit, Exod. 17.11. in 3 pl. præf. גְּבַר prævalent, invaluerunt, Gen. 7.19. 20.49. 26.2 Sam. 11.23. Job. 21.7. Psal. 65.4. Jer. 9.2. & in pausa, גְּבַר fortiores fuerunt, 2 Sam. 11.23. In fut.

kal 3.f.m. **גבר** prævalebit. 1 Sam.2.9. & in 3.pl.m.cum
1 conv. **גבר** & invaluerunt, Gen.7.18, 24. In piel,
גבר superavit, corroborando superavit; Av. roboravit,
corroboravit; Bu. ut in 1.cum! conv. **גבר** &
corroborabo, Zach. 10.6. cui est **גבר** Aff. **גבר** &
corroborabo eos, Zach. 10.12. & in fut.piel, 3.f.m. **גבר**
roborabit, Eccl.10.10. in hiphil, **גבר**, fecit superare,
corroboravit; ut cum! conv. **גבר** & corroborabit,
Dan.9.27. & in fut. hiph. 3.f.m. **גבר**, corroborabit;
undè, in 1.pl. **גבר** roborabimus, Psal. 12.5. In hith-
paël, **גבר** fecit se superare, corroborare se; undè,
in fut. hithp. 3.f.m. **גבר** roborat sese, Job.15.25. Ifa.
42.13. & in 3. pl. m. **גבר** invalescent, Job. 36.9.
Indè nomina, 1. **גבר** m. vir, Psal.18.26. Item, ii. No.
גבר & in pausa, **גבר**, masc. idem, vir; masculus; Coc.
quasi validus; ut & Latine, à viribus, dictus; Bu. Lex.
qui exuperat alios, virtute, autoritate, & dominio; hinc,
per apharefin, Latine, vir; Av. vir dicitur, vir, eò quod
robur habeat & dominium supra uxorem, inquit Kim-
chi; Pag Interdum distributive, quisque; ut Joel, 2.8.
Bu. Lex. Occurrit autem, Deut.22.5. Jud.5.30. Job.3.2.
4.17. & cad Zach.13.7. ferè, 40.1. & cum! cop. praf. **גבר**
& vir, Job.14.10. 34.34. Item, cum aliis praf. viz. **גבר**,
גבר, **גבר**, & **גבר**, prout sequuntur, **גבר** vir, Gen.24.
3.15. 2 Sam.23.1. Psal.34.9. 40.5. 52.9. 94.12. 127.5.
Prov.30.1. Jer.17.5, 7. Lam.3.1. **גבר** sicut vir, Job.
38.3. 40.7. Psal.88.5. & sicut vir, Jer.23.9. **גבר**
viro, Job.32.2. 16.21. **גבר** viro, Lam.3.27. **גבר** à vi-
ro, Job.33.17. in pl.m. **גברים** viri, Jer.41.16. & cum
praf. **גבר**, **גבר**, & **גבר**; sic, **גברים** viri, 1 Chron.24.4. 26.
12. Jer.43.6. 44.20. **גברים** viris, Jos.7.14, 17, 19.
גברים viris, 1 Chron.23.3. Deindè, ii. Indè, Nomen,
גבור, vel **גבר**, prævalens, potens, fortis; validus, ro-
bustus; Pag. Bu. Coc. & c. Heros, prapotent, pravalidus;
vir heroicus, qui aliis, virtute, potentia, vel etiam au-
thoritate excellit; sed ad robur propriè referitur; vir
strenuus; Merc. sim. Av. Occurrit autem, Gen.10.8, 9.
Jud.6.12. 11.1. & cad Zach.9.13. circ. 50.1. & cum praf.
גבר, **גבר**, & **גבר**, prout seq. **גבור** & potens, 1 Sam.
16.18. Psal.24.8. Am.2.14. **גבור** potens, Deut.10.17.
Neh.9.30. Psal.52.3. Jer.9.22. 32.18. 46.6. **גבור** in po-
tent, Jer.46.12. **גבור** sicut potens, Job.16.14. Psal.19.
6. 78.65. Ifa.42.13. Jer.14.9. 20.11. 50.9. Zach.10.7.
גבור praf. à robusto, Prov.16.32. Ifa.49.27. Item, se-
mel cum **גבר** Aff. **גבור** fortissimum suum, 1 Sam.17.
51. In pl.m. **גבורים** potentes, robusti, fortissimi, Jos.
10.2. 1 Sam.2.4. & cad Ezech.32.21. circ. 20.1. & cum
praf. **גבור** demonst. **גבורים** vel **גבורים** fortes, po-
tentes, Gen.6.4. Exod.10.1. 12.37. & cad Joel.4.9. circ.
20.1. Item, cum **גבר**, **גבר**, & **גבר**, **גבורים** & po-
tentes, 1 Reg.18.28. 1 Chron.29.24. **גבורים** in po-
tentes, Jud.5.13, 23. 1 Chron.12.1. Am. 2.16. **גבורים**
sicut potentes, Joel.2.7. Zach.10.5. **גבורים** robusto-
rum, Eccl.9.11. in plan constr. **גבור**, fortes, potentes,
robusti, Jos.1.14. 6.2. 8.3. 10.7. & cad Jer.51.30. circ.
30.1. & cum **גבר**, & **גבר** praf. **גבור** & potentes, 1 Chron.
11.26. **גבור** potentium, 2 Chron.26.12. **גבור** è po-
tentibus, Cant.3.7. Item, cum **גבר**, & **גבר** Aff. **גבור**
potentes meos, Ifa.13.3. **גבור** potentes tui, Hof.10.13.
Joel.3.11. Obad.1.9. **גבור** potentes ejus, Jer.26.21.
גבור & potentibus suis, 2 Chron.32.3. ut etiam, cum

הו. **גבור**, Aff. **גבור** potentium ejus, Nah. 2.3. **גבור** potentes ejus, Jer.50.36. 51.56.
גבור & potentes ejus, Jer.51.57. **גבור** & po-
tentes eorum, Jer.46.5. Item, iii. Hinc, No. masc. signifi-
cans, dominio, & autoritate potentem, viz. **גבר** herus,
dominus, Gen.27.28, 37. ut &, iv. Indè, No. **גבור** Au-
gusta, & de regina tantum dicitur; Bu. Lex. Occurrit
cum! praf. **גבור** hera, domina, heroïna, 1 Reg.11.
19. & cum **גבר**, & **גבור** praf. **גבור** & heroïna, au-
gusta, 2 Reg.10.13. Jer.29.2. **גבור** ab augusta, 1 Reg.
15.13. 2 Chron.15.16. **גבור** & heroïna, Jer.13.18.
Sic & v. No. fam. **גבור** hera, Ifa.47.5, 6. & cum **גבר**,
& **גבור** Aff. **גבור** heram meam, Gen.17.8. **גבור** heram
tuam, Gen.16.9. **גבור** hera ejus, Gen.16.4. 2 Reg.5.3.
Psal.123.2. Prov.30.23. cui ult. **גבור** sicut
hera ejus, Ifa.24.2. Item, vi. Indè No. fam. significans ro-
bur, fortitudinem, & c. viz. **גבור** potentia, virtus, Exod.
32.18. Job.39.19. Psal.89.14. Prov.8.14. & cum **גבר**,
& **גבור** praf. **גבור** & potentia, 1 Chron.29.12. 2
Reg.18.20. 2 Chron.20.6. Job.12.13. Ifa.11.2. 36.5.
Mic.3.8. **גבור** & potentia, 1 Chron.29.11. **גבור**
in, cum potentia, Psal.65.7. Eccl.10.17. Jer.10.6.
גבור & potentia, Ifa.28.6. **גבור** prout potentia,
Eccl.9.16. In constr. **גבור** potentia, fortitudo; ut
cum **גבר** praf. Psal.147.10. **גבור** in fortitudine equi,
& c. Undè cum **גבר** Aff. **גבור** potentiam meam,
Ifa.33.13. Jer.16.21. **גבור** potentia tua, Psal.21.15.
71.18. 80.3. cui ult. **גבור** praf. **גבור** & potentia
tua, Psal.145.11. Ifa.3.25. **גבור** & potentia tuâ,
Psal.54.3. sic & cum **גבר**, & **גבור** aff. **גבור** poten-
tia vestra, Ifa.30.15. **גבור** potentia, robur ejus, Jud.8.
21. 1 Reg.15.23. 2 Reg.10.34. 20.20. Psal.106.8. cui ult.
& **גבור** praf. **גבור** & potentia ejus, 1 Reg.16.7, 27.
22.46. 2 Reg.13.12. 14.15, 28. 1 Chron.29.30. Esth.10.
2. **גבור** in potentia suâ, Jud.5.31. Psal.66.7. Jer.9.
22. Item, cum **גבר** aff. cui etiam, sunt, **גבר**, & **גבור**
גבור potentia ipsorum, Jer.49.35. 51.30. Mic.7.15.
גבור & potentia ipsorum, Jer.23.10. **גבור** à potentia
cum potentia suâ, Ezech.32.29. **גבור** à potentia
illorum, Ezech.32.30. in pl. fam. **גבור** potentia, Job.
41.4. Psal.106.2. cum **גבר** praf. **גבור** in potentiis,
Pl.20.7. 71.16. 90.10. 147.10. Item, cum praf. **גבר**,
& **גבור** aff. **גבור** & potentia tua, Psal.145.4. Ifa.63.15. ut
& cum **גבר** praf. **גבור** & juxta potentias tuas,
Deut.3.24. Item, cum **גבר** aff. **גבור** potentia ejus,
Job.26.14. Psal.145.12. cui & **גבור** praf. **גבור** in po-
tentiis suis, Psal.103.2.

Rad.12. **גבש**; unde, No. **גבש** m. est genus, & no-
men lapidis pretiosi, teste Kimchi, Pag. quidam pu-
tant chrystallum verti posse, quod sit albi coloris;
Merc. Av. verti potest, unio, margarita pretiosa; Bu.
Lex. Occurrit cum! cop. **גבש** & margarita; Bu. & la-
pis pretiosus; Pag. Job.28.18. Sed legitur quoque com-
positum, cum **גבש**, i.e. ad, vel **גבש** potens; q. d. ad
formam Chrystalli prægrandis; Av. vide supra **גבש**
Vide supra ad initium Gimel.

Rad.13. **גדר** m. Coriandrum; Pag. Bu. Coc. & c. Se-
men Coriandri, quod effusum discurrit turmati n. (nam
ad Rad; **גדר** reduci) Av. Exod.16.31. Num.11.7. Ubi,
70. **גדר**; Coc. Semen rotundum est, color autem ejus
non est albus; Unde, Manna, non colore, sed rotunditate
ipsi

ipſi comparatur; Bu. Lex. ſim. Coc. ex Pag. Vide & in גדר.

Rad. 14. גדר eſt turmatim invadere; Coc. excurrit turmatim; incurſionem fecit turmatim, quemadmodum milites levis armaturæ gregatim excurrunt ad depopulandum agros, & ad exereenda latrocinia, quo hominibus nocent, eoſque conſtristant; Av. ſim. Pag. Merc. Bu. &c. Atque hinc ſumitur pro irrumperæ cultris, in cutem corporis, quod eſt, incidere; Nota autem duas radices, גדר & גדר confundi; Merc. Radix hæc גדר & גדר duo ſignificat, i. turmatim convenire, depopulari; Bu. ut in fut. kal, 3 ſm. Sed ex forma quieſcentium, quaſi ex גדר, Bu. Lex. ſic גדר, vel, גדר populabitur, Gen. 49. 19. ſic, cum גדר aff. גדרו populabitur eum, Gen. 49. 19. Hab. 2. 15. & in 3. pl. m. ex propria formâ duplicantium; גדרו turmatim conveniunt, Pl. 94. 21. in hiſthpael; גדרו turmatim excurrere in aliam perſonam vel rem; Av. turmatim congregare ſe, vel convenire; Bu. ut in fut. hiſthp. 2. ſ. ſm. תתגדרו turmatim convenito, Mic. 4. 14. & in 3. pl. m. תתגדרו turmatim convenito, Jer. 5. 7. Unde nomina, גדר m. turma; ut Iſa. 65. 11. גדר turmæ iſti; (ubi eſt præſ.) cœleſti ſcil. exercitui, cui divinos tribuebant honores; Bu. Lex. & Gen. 30. 11. cum גדר præſ. גדר, turmatim; Av. vel, eſt, pro, גדר venit turma; (nam, ultimum cametz, eſt, ob Athnach.) duabus vocibus; prout etiam Maſora notat quindecim voces, quæ ſcribuntur ut una, ſed leguntur ut duæ; Bu. Lex. Item, ii. Indè, No. גדר m. idem, turma, propriè militum excurrentium ad depopulandos agros; Av. & ſim. Occurrit autem, גדר turma, Gen. 49. 19. 2 Sam. 22. 30. 1 Reg. 11. 24. Pſal. 18. 30. Jer. 18. 22. Hof. 7. 1. & cum præſ. גדר, לה, גדר, & prout ſequuntur; גדרו turma, 1 Sam. 30. 8, 15, 23. 2 Reg. 13. 21. 1 Chron. 12. 18, 21. 2 Chron. 21. 21. 25. 13. גדרו turma, 2 Chron. 25. 6. גדרו in turmâ, Job. 29. 25. גדרו turma, 2 Chron. 25. 9. 26. 11. in pl. m. גדרו turma, 2 Sam. 4. 2. 2 Reg. 5. 2. Hof. 6. 10. & in conſtr. גדרו turma, 2 Reg. 6. 23. 24. 2. 1 Chron. 7. 4. cum 1 cop. גדרו & turma, 2 Reg. 13. 20. Item, cum aff. גדרו turma ejuſ, Job. 19. 12. cui & præſ. גדרו turmis ejus, Job. 25. 3. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in hiſthp. תתגדרו excurrit in ſeipſum, laceravit ſeipſum; incidere ſe, caſum inducere; ut in part. pl. m. תתגדרו & incidentes ſe, Jer. 41. 5. & in fut. hiſthp. 2. ſ. ſm. תתגדרו incidentes te, Jer. 47. 5. ut & in 3. ſ. m. תתגדרו incidit ſe, Jer. 16. 6. ſic & in 2. pl. m. תתגדרו incidetis vos, Dan. 14. 1. & in 3. pl. m. cum 1 conv. תתגדרו & incidebant ſe, 1 Reg. 18. 28. Indè, No. גדרו ſm. incurſio; incifio; ut ſi quis, præ dolore, laceret cutem ſuam; Av. irruptio, dilaceratio; Merc. & in pl. ſ. incifiones, notat; ſic, גדרו caſura, Jer. 48. 37. Et, ii. Indè, No. גדרו pl. m. ſunt porcz, in agro arato; arguit verbum גדרו additum, ſac, deſcendant porcz ejus; quanquam aliter Kimchi, & alii, qui liras interpretantur, & ab incidendo deducunt; vide & תלם Coc. ſunt fulci, liras, quaſi terræ ſciſſuræ; Bu. Lex. in conſtr. גדרו idem; incifiones, viz. terræ; i. e. fulci; & cum גדר aff. גדרו incifiones, fulci ejus, Pſal. 65. 11.

Rad. 15. גדר duo ſignificat; nam, i. Indè No. גדר m. hædus; & Pag. Bu. Coc. & c. hædulus lactens, qui incurrit in ubera matris; (eſt enim cogn. cum גדר excurrit.) & eſt tam caprini quàm ovilli generis; Av. Oc-

currit autem, גדר hædus, Gen. 38. 17, 20. Exod. 23. 19. 34. 26. Deut. 14. 21. Jud. 6. 19. 13. 15. 19. Cant. 1. 14. Iſa. 11. 6. & cum גדר, & גדר, præſ. גדר hædus, 1 Sam. 16. 20. גדר hædus, Gen. 38. 23. Jud. 14. 6. גדר cum hædo, Jud. 15. 1. in pl. m. גדר hædi, 1 Sam. 10. 3. & in conſtr. גדר hædi, Gen. 27. 9, 16. in pl. ſm. גדר capellæ; unde cum גדר aff. גדרו capellas tuas, Cant. 1. 8. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt in No. pl. f. גדרו ripæ; Pag. Bu. Coc. 70. & γήθη; littora, ſive, ripæ, in quas excurrit aqua; Av. Unde cum גדר aff. גדרו ripas ſuas, Joſ. 3. 15. 4. 18. 12. 5. Iſa. 8. 8.

Rad. 16. גדר & גדר eſt magnum eſſe, vel fieri; viz. quantitate, qualitate; tempore, ætate, vel duratione; grandefcere, adoleſcere, magni fieri; Bu. Coc. Merc. creſcere; educari; Bu. magnus, vel magnificatus fuit; ſuccrevit; Av. occurrit autem, גדר crevit, Gen. 26. 13. 38. 14. Job. 2. 13. & cum גדר aff. גדרו crevit apud me, Job. 31. 18. Item, in 3. ſ. ſ. præſ. kal גדר magnus eſt, Gen. 19. 13. 1 Sam. 26. 24. Ezr. 9. 6. in 2. ſ. m. גדר magnus exiſtis, 2 Sam. 7. 22. Pſal. 104. 1. & in 1. ſ. m. גדר 1 cop. גדר magnus fui, Eccl. 2. 9. Item, in 3. pl. m. גדר creverunt, educati ſunt, magna exiſtunt, 1 Reg. 12. 8, 10. 2 Chron. 10. 8, 10. Pſal. 92. 6. Jer. 5. 26. & in Infin. kal, cum cametz & tzeri, גדר creſcendo; vel poteſt eſſe nomen Toar, i. e. adject. ut cum 1 cop. גדר & creſcens, Gen. 26. 13. 1 Sam. 2. 26. 2 Chron. 17. 12. in fut. kal 1. ſ. גדר major ero, Gen. 41. 40. & in 2. ſ. ſ. cum 1 conv. גדר & creviſti, Ezech. 16. 7. Item, in 3. ſ. m. fut. kal; גדר creſcet, creſcat, magnus ſit; Gen. 38. 11. 48. 19. Num. 14. 17. Pſal. 35. 27. 40. 16. 70. 5. Mic. 5. 3. Zach. 12. 11. Mal. 1. 5. & cum 1 cop. præſ. גדר & magnificetur, 2 Sam. 7. 26. 1 Chron. 17. 24. ut & cum 1 conv. præſ. in patach; גדר & crevit, adolevit, Gen. 21. 8. 26. 13. Exod. 2. 10, 11. Jud. 13. 24. 1 Sam. 3. 19. 2. 21. 1 Reg. 10. 23. 2 Reg. 4. 18. 2 Chron. 9. 22. Lam. 4. 6. Sed, in pauſa, cum cametz, גדר idem, Gen. 21. 20. 24. 35. ſic & in 3. ſ. fut. kal גדר magna ſit, 1 Sam. 26. 24. Zach. 12. 7. & cum 1 conv. præſ. גדר creſceret, educaretur, 2 Sam. 12. 3. Dan. 8. 9, 10. Item, in fut. kal, 3. pl. m. גדר adoleſcent, Ruth. 1. 13. & cum 1 conv. גדר & creverunt, Gen. 25. 27. Jud. 11. 2. in præſ. piel, eſt cum tzeri, גדר educavit, Iſa. 49. 21. vel, cum pathach, גדר magnificavit, Joſ. 4. 14. Eſth. 3. 1. & cum Aff. גדר, ſic, גדר magnificavit eum, Eſth. 3. 1. 10. 2. & in 3. ſ. ſm. גדר educavit, Iſa. 51. 18. in 1. ſ. fut. piel educavi, Iſa. 1. 2. 23. 4. & in 2. ſ. m. גדר creſcere feciſti; unde cum Aff. גדר, ſic, גדר educavi eum, Jon. 4. 10. in 3. pl. præſ. piel, cum גדר, Aff. גדרו educaverunt eum, Ezech. 31. 4. Item, in part. piel, גדר creſcere faciens, & c. unde, in pl. m. גדר educantes, 2 Reg. 10. 6. in Infin. piel, גדר creſcere finiendo, Num. 6. 5. & cum 1 præſ. גדר magnificare, 1 Chron. 29. 12. & cum Aff. גדר, ſic, גדר magnificare te, Joſ. 3. 7. Item, cum Aff. גדר, præſ. גדר & educare eos, Dan. 1. 5. Sic & in Imper. piel, 2. pl. m. גדר magnificate, Pſal. 34. 4. In fut. piel, 1. ſ. cum 1 conv. & גדר parag. גדר & magnificabo, Gen. 12. 2. Item, 1 conv. & גדר Aff. גדר & magnificabo eum, Pſal. 69. 31. & in 2. ſ. m. cum גדר Aff. גדר magnifices eum, Job. 7. 17. in fut. piel, 3. ſ. m. גדר educaverit, Iſa. 44. 14. & cum 1 conv. גדר & magnificavit, 1 Reg. 13. 27, 47. 1 Chron. 29. 25. ut & cum 1 conv. & גדר Aff. גדר & magnificaret eum, 2 Chron. 1. 1. Item, in fut. piel; 3. pl. m. גדר educaverint, Hof. 9. 12.

In pual, מְגַדֵּל educari, Unde in part. pual, pl. m. מְגַדֵּל educati, Psal. 144. 12. in hiphil, הִגְדִּיל magnificavit, magna efficit, amplificavit, 1 Sam. 12. 24. 20. 41. Psal. 47. 1. Dan. 8. 11. Joel. 2. 20, 21. & cum ! cop. הִגְדִּיל & magnificavit, Dan. 8. 4. & in 2. f. m. præt. hiph. הִגְדִּיל magnificasti, Psal. 138. 2. Isa. 9. 2. ut & in 1. f. præt. hiph. הִגְדִּיל magnificavi, Eccle. 1. 16. 2. 4. & in 3. pl. præt. hiph. הִגְדִּיל magnificaverunt, Psal. 38. 17. in part. hiph. f. m. מְגַדֵּל magnificans, 2 Sam. 22. 51. Psal. 18. 51. & in pl. m. cum ! dem. מְגַדֵּל magnificantes, Psal. 35. 26. in Infin. Hiph. cum ! מְגַדֵּל & ad magnificandum, 1 Chron. 22. 1. & ad magnificandum, Am. 8. 5. item, in fut. hiph. 1. f. מְגַדֵּל magnificabo, Ezech. 24. 9. & in 2. f. m. מְגַדֵּל magnifices, Obad. 1. 11. & cum ! conv. וּמְגַדֵּל & magnificasti, Gen. 19. 19. sic, in fut. hiph. 3. f. m. מְגַדֵּל magnificabit, Isa. 42. 21. Dan. 8. 25. & in 2. pl. m. מְגַדֵּל amplificationis, Job. 19. 5. & cum ! conv. וּמְגַדֵּל & magnificationis, Ezech. 35. 13. ut & in 3. pl. m. cum ! conv. præt. מְגַדֵּל & ampliaverunt, Zeph. 2. 8, 10. Notandum autem, in hiphil, interdum hoc verbum intransitive sumi; pro, magnificavit se, extulit, sustulit se; ut, Job. 19. 5. Jer. 48. 26. & c. Bu. Lex. in hithpael, הִתְגַּדֵּל magnificavit seipsum; ut, in præt. hithp. 1. sing. cum ! conv. præt. מְגַדֵּל & magnificabo me, Ezech. 38. 23. in fut. hithp. 3. f. m. מְגַדֵּל magnificabit se, Isa. 10. 15. Dan. 11. 37. & cum ! cop. præt. מְגַדֵּל & magnificabit se, Dan. 11. 36. Indè nomina; i. מְגַדֵּל m. magnus; & participialiter, crescens immensè; est part. kal, & amisso tempore, fit nomen; Av. & c. fin. ut in locis citatis, ad Infin. kal. Unde, in pl. m. מְגַדֵּל & in constr. מְגַדֵּל magni, Ezech. 16. 26. Et, ii. hinc, No. masc. מְגַדֵּל magnus, amplus, magnificus; maximus; & c. vel, absque ו, vau, מְגַדֵּל idem, ut Gen. 4. 13. 12. 2. 15. 14. & c. ad Mal. 1. 11, 14. circ. 180. l. cum ! cop. præt. מְגַדֵּל & magnus, 1 Sam. 25. 36. 2 Sam. 3. 38. 5. 10. 1 Chron. 11. 9. Esth. 9. 4. 10. 3. Job. 3. 19. Jer. 10. 6. & cum ! demonstr. præt. מְגַדֵּל, vel, מְגַדֵּל, magnus, magnificus; maximus; magnum; maximum, magnificum, & c. Gen. 1. 16. 10. 21. 15. 19. 27. 1, 15, 4. Exod. 3. 3. 18. 22. & c. ad Mal. 3. 23. circ. 110. l. & cum ! præt. מְגַדֵּל & magnus, 1 Chron. 12. 14. Mich. 7. 3. item, cum aliis præt. viz. מְגַדֵּל, מְגַדֵּל, מְגַדֵּל, ut seq. מְגַדֵּל maximo, Gen. 44. 12. מְגַדֵּל sic, ficut magnus, Deut. 1. 17. 1 Chron. 25. 8. 26. 13. 2 Chron. 31. 15. מְגַדֵּל à maximo, 2 Chron. 31. 30. מְגַדֵּל à maximo, Esth. 1. 5, 20. in forma constr. מְגַדֵּל magnus, Jer. 32. 19. Ezech. 17. 3, 7. & cum cametz chatuph, ante makkaph; מְגַדֵּל magnus, Prov. 19. 19. & cum ו, vau vacante, post cametz chatuph, & ו, præt. מְגַדֵּל & magnus, Psal. 145. 8. Nah. 1. 3. Item, cum מְגַדֵּל Aff. מְגַדֵּל maximus eorum; Jer. 6. 13. 31. 34. cui & מְגַדֵּל præt. מְגַדֵּל à maximo eorum, Jon. 3. 5. In pl. m. מְגַדֵּל vel מְגַדֵּל magni, magnates; magnifici, & c. Gen. 12. 17. Exod. 6. 6. 7. 4. & c. ad Jer. 50. 9. circ. 25. l. & cum ! demonstr. præt. מְגַדֵּל vel, מְגַדֵּל magni, Gen. 1. 6, 21. Deut. 29. 3. 1 Sam. 17. 13, 14. 1 Chron. 17. 8. 2 Chron. 36. 18. Neh. 11. 14. Psal. 115. 13. Jer. 5. 5. in constr. pl. מְגַדֵּל magnates, 2 Reg. 10. 6. & cum ו, Aff. מְגַדֵּל magnates ejus, 2 Reg. 10. 11. cui etiam ! præt. מְגַדֵּל & magnatum ejus, Jon. 3. 7. item, cum מְגַדֵּל Aff. מְגַדֵּל magnates ejus, Nah. 3. 10. in 1. f. m. מְגַדֵּל vel, מְגַדֵּל, magna, mag-

nificā; & substantivè, magnale, magnum, magnitudo, granditas, &c. Av. Gen. 15. 12. 20. 9. 27. 23. 34. &c. ad Zach. 14. 4. circ. 100. l. cum וַיִּגְדְּלוּהָ & magna, vel magnum, &c. Neh. 7. 4. Eccl. 9. 13. cum הַדֵּמָה praf. fic. הַגְּדֻלָּה vel, הַגְּדֻלָּה, magna, maxima, &c. Gen. 10. 12. 29. 16. 39. 9. &c. ad Jon. 4. 11. circ. 40. l. & cum הַגְּדֻלָּה, & maxima, vel maximo, Ifa. 27. 1. In pl. fam. גְּדֻלָּה vel, גְּדֻלוֹת, aut, גְּדֻלַּת magna, magnifica, maximæ; vel maxima, &c. Num. 13. 29. Deut. 1. 28. 6. 10. &c. ad Ezech. 25. 17. circ. 40. l. Item, cum הַדֵּמָה demonst. praf. fic, הַגְּדֻלוֹת, vel, הַגְּדֻלוֹת magnifica; magna, maxima, Deut. 7. 19. 10. 21. 29. 3. Jof. 24. 17. 2 Reg. 8. 4. Ezech. 16. 60. & cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת in magnis, Pfal. 131. 1. Sic & iii. Indè No. גְּדֻלָּה mafc. magnitudo; ut cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת in magnitudine, Exod. 15. 16. Item, iv. Indè, Nomen mafc. גְּדֻלָּה magnitudo, magnificentia, Deut. 32. 3. Ifa. 10. 12. & cum הַדֵּמָה & הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת & in magnitudine, Ifa. 9. 8. Ezech. 31. 18. גְּדֻלָּה juxta magnitudinem, Num. 14. 19. Pfal. 79. 11. Sed cum aff. cholem mutatur in cametz chatuph; ut cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת magnitudinem tuam, Deut. 3. 24. cui & הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת magnitudine tuâ, Deut. 9. 26. Ezech. 31. 2. Sic & cum וַיִּגְדְּלוּ & magnitudinem fuam, Deut. 5. 24. Item, kibbutz, pro cholem, aut cametz chatuph; fic, הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת magnitudinis ejus, Pfal. 103. 2. & cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת magnitudinis fuâ, Ezech. 31. 7. Deindè, v. Hinc etiam, No. גְּדֻלָּה vel, גְּדֻלוֹה fam. cui praf. וַיִּגְדְּלוּ & fic, וַיִּגְדְּלוּהָ magnitudo, magnificencia, amplitudo, Eft. 6. 3. 7. 21. Item, cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת idem, 2 Sam. 7. 23. 1 Chron. 17. 19. vel, fic, הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת idem, 1 Chron. 29. 11. In Confr. הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת amplitudinem, Eft. 10. 2. & cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת magnitudinem meam, Pf. 71. 21. Item, cum וַיִּגְדְּלוּ & וַיִּגְדְּלוּהָ vacantibus, in lectione, ante הַדֵּמָה Aff. fic, וַיִּגְדְּלוּהָ & magnitudinem tuam, Pfal. 145. 6. fic & cum וַיִּגְדְּלוּהָ & magnitudinis fuæ, Eft. 1. 4. cui וַיִּגְדְּלוּהָ & magnitudini ejus, Pfal. 145. 3. in pl. fam. גְּדֻלוֹת maxima res, 1 Chron. 17. 21. & cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת demonst. praf. הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת maxima res, 1 Chron. 17. 19. Deindè, ii. Indè, No. m. occurrrens, 2 Sam. 22. 51. (qui locus tamen deest in Bu. Conc.) viz. מִגְדֹּל turris, Migdol, n. p. Exod. 14. 2. Num. 33. 7. & cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת vel, מִגְדֹּל in Migdol, Jer. 44. 1. 46. 14. Item, in fecundo hoc significatu hujus radicis, fcil. turris, feu ædificium altum & magnum, quod veteribus arcis loco erat, à magnitudine fic dictum, Pag. Merc. &c. frequentius occurrit in aliâ formâ, No. Mafc. מִגְדֹּל turris, Ifa. 2. 15. 5. 2. & cum praf. וַיִּגְדְּלוּ & הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת & turrim, Gen. 11. 4. הַמִּגְדֹּל turrim, Gen. 11. 5. Jud. 8. 9. 9. 51. 52. 2 Reg. 9. 17. Neh. 3. 27. וַיִּגְדְּלוּ & turris, Neh. 3. 25. 26. in forma Confr. eff. cum patach, fic, מִגְדֹּל turris, Jud. 8. 17. 9. 46. 47. 49. Neh. 3. 1. 11. 8. 4. Pfal. 61. 4. Prov. 18. 10. Mic. 4. 8. & cum praf. וַיִּגְדְּלוּ & הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת & turris, Jof. 15. 37. 19. 39. Jud. 9. 51. Neh. 2. 39. Zach. 14. 10. הַמִּגְדֹּל sicut turris, Cant. 4. 4. 7. 5. מִגְדֹּל ad turrim, Gen. 35. 21. Neh. 12. 38. מִגְדֹּל à turri, 2 Reg. 17. 9. 18. 5. Jer. 31. 38. Ezech. 29. 10. 30. 6. in pl. mafc. מִגְדָּלִים turres, 2 Chron. 26. 9. 10. Ifa. 30. 25. & cum וַיִּגְדְּלוּ & הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת & turres, 2 Chron. 14. 6. 27. 4. הַמִּגְדֹּל turres, 2 Chron. 26. 15. Ifa. 32. 18. in pl. m. Confr. מִגְדָּלִי turres; undè, cum הַדֵּמָה בְּגִדְּלוֹת turres ejus, Pfal. 48. 13. Ezech. 26. 4. item,

tem, in pl. fam. מְגִדְרוֹת, ut, cum ה demonstr. praf. כ וּב וּב מְגִדְרוֹת turres, 2 Chron. 32.5. Item, cum וּב מְגִדְרוֹת כּוּמְגִדְרוֹת in turrib. 1. Chron. 27.25. מְגִדְרוֹת כּוּמְגִדְרוֹת sicut turres; Cant. 8.10. & in pl. f. conftr. מְגִדְרוֹת turres, Cant. 8.13. & cum יוֹ Aff. & יוֹ cop. & יוֹ praf. כּוּמְגִדְרוֹת יוֹ & turres tuæ, Ezech. 26.9. מְגִדְרוֹת יוֹ in turribus tuis, Ezech. 27.11. Item, iii. Tertia signif. hujus radicis, est in No. גְּדִילִים vel גְּדִילִים pl. in f. instiæ; 70. גְּדִילִים, fila contorta; Coc. fasciæ; scil. ex Chald. ubi גְּדִיל, est intorquere, implicare; Bu. Lex. No. גְּדִיל est funis, seu instar funis perplexus, & intricatus, aut coherens; Pag. opus funiculatum, i.e. ex multis funiculis contextum, significat, quod cætera excedebat quantitate; Merc. גְּדִילִים sunt funiculi magni, in fimbriis intricati, & artificio catenularum concinnati; phylacteria magna; Hieron. vertit funiculos; quidam, fimbriolæ, &c. Av. Occurrit autem, גְּדִילִים instiæ, Deut. 22.12. 1 Reg. 7.17.

Rad. 17. גְּדַע, abscidit, excidit, succidit; Bu. &c. fin. ut, in prat. kal. & 3. f. m. גְּדַע succidit, Lam. 2.3. & in 1. f. cum 1 conv. praf. גְּדַע & abscindam, 1 Sam. 2.31. in part. pa. ul, גְּדַע excisus, succisus; undè, in pl. m. גְּדַע excisi sint, Isa. 10.33. & in fut. kal. 1. f. m. cum 1 conv. גְּדַע & succidi, Zach. 11.10. 14. ut & in 1. pl. fut. גְּדַע excindemus, Jud. 21.6. in prat. Niph. 3. f. m. גְּדַע succisus est, Jer. 50.23. & in 3. f. m. גְּדַע abscindetur, Jer. 48.25. cum 1 conv. גְּדַע & excindetur, Isa. 22.25. in 2. f. m. גְּדַע succisus est, Isa. 14.12. & in 3. pl. cum 1 conv. גְּדַע & succidantur, Ezech. 6.6. Am. 3.14. in prat. piel, גְּדַע succidit, 2 Chron. 34.4. Pl. 107. 16. vel, sic, גְּדַע succidit, 2 Chron. 34.7. in fut. piel, 1. f. m. גְּדַע succidam, Psal. 75. 11. Isa. 45.2. & in 3. f. m. cum 1 conv. גְּדַע & succidit, 2 Chron. 14.2. in 2. pl. m. cum Nun parag. est, גְּדַע succideris, Deut. 7.5. 12.3. & in 3. pl. m. cum 1 conv. גְּדַע & succiderunt, 2 Chron. 31.1. in pual, גְּדַע succisus, excisus est; Undè, in pl. גְּדַע excisæ sunt, Isa. 9.10.

Rad. 18. גְּדַף; unde in piel, גְּדַף est, מְגִדְרוֹת, blasphemavit, contumeliâ afficere; Coc. blasphemavit, contumeliâ, sive, probro affecit; Pag. Merc. Bu. &c. Undè, in 2. f. m. prat. piel, cum 1 cop. גְּדַף & blasphemasti, 2 Reg. 19.22. Isa. 37.23. & in 3. pl. prat. piel, גְּדַף blasphemarunt, 2 Reg. 19.6. Isa. 37.6. Ezech. 20.27. Item, in part. piel, f. m. גְּדַף probro afficiens est, Num. 13.30. & cum 1 cop. praf. גְּדַף & blasphemi, Psal. 44.17. Indè nomina, i. גְּדַפִּים pl. masc. contumeliæ, convitia, probra; ut cum 1 praf. גְּדַפִּים in convitia, Isa. 43.28. & in pl. conftr. cum 1 cop. גְּדַפִּים & convitia, Zeph. 2.8. Item, ii. Indè, גְּדַפִּים pl. fam. idem, cum masc. ut cum praf. גְּדַפִּים, & גְּדַפִּים Aff. & גְּדַפִּים praf. convitiis istorum, Isa. 51.7. sic & iii. Hinc &, No. גְּדַפִּים fam. convitium; ut cum 1 cop. גְּדַפִּים & convitium, Ezech. 5.15.

Rad. 19. גְּדַש, sepivit, circumsepfit, obsepavit; interstrinxit maceria aut sepe; obstrinxit sepe; Av. est, sepe, seu maceriam facere; Coc. maceriam, murum, parietem struxit; Bu. Lex. Occurrit autem, גְּדַש sepfit, sepfit, Job. 19.8. Lam. 3.7,9 & in 1. f. cum 1 conv. גְּדַש & sepiam, Hof. 2.6. Am. 9.11. in part. benoni sing. masc. גְּדַש obsepiciens, Isa. 58.12. Ezech. 22.30. & in pl. m. cum 1 praf. גְּדַש & sepitribus, 2 Reg. 12.13. In fut.

kal, 2. pl. m. cum 1 conv. גְּדַש & sepitis, Ezech. 13.5. Indè Nomina, i. גְּדַש, m. faber murarius, cæmentarius; Bu. Lex. & c. vide suprà in benoni kal. Deindè, ii. Hinc No. גְּדַר m. maceria, murus, paries, septum; &c. Occurrit autem, גְּדַר sepes, Ezech. 42.10. & cum 1 cop. גְּדַר & maceria, Prov. 24.31. Item, iii. Indè etiam, No. masc. גְּדַר sepes, septum, maceria, paries, Num. 22.24. Ezr. 9.9. Psal. 62.4. Eccl. 10.8. Ezech. 13.5. 22.30. cum 1 cop. גְּדַר & maceria, Num. 22.24. Ezech. 42.7. & cum 1 Aff. גְּדַר maceriam ejus, Isa. 8.5. in pl. m. גְּדַר & in conftr. גְּדַר, maceriæ; undè, cum 1 Aff. גְּדַר, macerias tuas, Mic. 7.11. Item, cum 1 aff. גְּדַר macerias ejus, Psal. 80.13. Sic &, iv. Indè, No. fam. גְּדַר sepes, Hof. 2.6. & cum 1 praf. גְּדַר & maceria, 1 Chron. 4.23. in pl. f. cum 1 & ב, praf. גְּדַר, & septa, Num. 32.24. גְּדַר gederoth, n. p. 2 Chron. 28.18. גְּדַר in sephis, Jer. 49.3. Nah. 3.17. & in pl. f. conftr. & cum 1 praf. גְּדַר, Num. 32.17. 1 Sam. 24.3. & cum 1 praf. גְּדַר, Zeph. 2.6. Item, cum 1 aff. גְּדַר macerias ejus, Psal. 89.41. Sic &, v. Hinc No. f. cum 1 praf. גְּדַר maceria, Ezech. 42.12.

Rad. 20. גְּדַש, unde No. גְּדַש, masc. meta frumenti; acervus; tumulus. Occurrit autem, גְּדַש meta frumenti, metaph. tumulus, Exod. 22.6. Job. 5.26. 21.32. & cum 1 praf. גְּדַש à meta, Jud. 15.5.

Rad. 21. גְּדַה idem quod, & pro גְּדַה hic, iste, Ezech. 47.13. Gimel, scil. pro, zajin; ut suprà, בַּב, pro בּוֹ, in בּוֹ.

Rad. 22. גְּדַה est, mederi, sanari. Undè in fut. kal, 3. f. m. גְּדַה medebitur, Hof. 5.13. Undè No. fam. גְּדַה medicina, Prov. 17.22.

Rad. 23. גְּדַה est, expandere se pronum. Undè, in fut. kal, 3. f. m. cum 1 conv. גְּדַה & pronum se expandit, 1 Reg. 18.42. 2 Reg. 4.34.35.

Rad. 24. גְּדַה significat duo; i. medium; ut, גְּדַה medio, Job. 30.8. Dein, גְּדַה corpus; ut cum 1 praf. גְּדַה corpori, tergum, Prov. 10.13. 19.29. 26.3. Item cum 1, גְּדַה, & גְּדַה aff. prout seq. גְּדַה corpus meum, Isa. 50.6. גְּדַה corpus tuum, Isa. 38.16. גְּדַה corpus tuum, Isa. 51.23. Indè, i. No. גְּדַה fam. idem, ut cum 1 praf. גְּדַה è corpore, Job. 20.25. Item, ii. Indè, & No. גְּדַה m. corpus; undè, cum 1, גְּדַה, & גְּדַה Aff. גְּדַה corpus tuum, 1 Reg. 14.9. גְּדַה corpus tuum, Ezech. 23.35. גְּדַה corpus suum, Neh. 9.26. ut &, iii. Indè, גְּדַה f. idem; ut cum 1 praf. גְּדַה corpori, Nah. 3.3. & in conftr. cui etiam est & ב praf. גְּדַה corpus, 1 Sam. 31.12. גְּדַה in corpore, Jud. 14.5. & גְּדַה ex corpore, Jud. 14.9. Item, cum aff. גְּדַה, & גְּדַה cui ult. ב, & penult. i. praf. גְּדַה corpus nostrum, Gen. 47.18. גְּדַה corpus ejus, 1 Sam. 31.10. & גְּדַה corpus ejus, Dan. 10.6. גְּדַה in corpora illorum, Nah. 3.3. in pl. fam. גְּדַה corpora, Psal. 110.6. & cum 1, גְּדַה, & גְּדַה f. Aff. גְּדַה corpora nostra, Neh. 9.37. גְּדַה corpora ipsorum, Ezech. 1.23. גְּדַה corpus ipsorum, Ezech. 1.11.

Rad. 25. גְּדַב, duo significat; i. גְּדַב, m. locusta; 70. גְּדַב, ut, cum 1 praf. גְּדַב sicut locusta, Nah. 3.17. in pl. m. גְּדַב vel, גְּדַב, pro quo est, defective, absque Mem, & cum pathach, ante jod plurali, sic; גְּדַב locustæ, Am. 7.1. Item, ob pausam, cum cæmetz, sic, גְּדַב, ut locusta locustarum, Nah. 3.17. i.e. sicut magnæ, seu prægrandes locustæ, juxta Hebræos; Pluralem similem; vide in גְּדַב mons, à גְּדַב &c. Bu.

Lex. & sim. reliqui. Item, in aliâ formâ cum tzeri, גור, locustæ, Isa. 33. 4. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. pl. m. גור, foveæ; lacunæ, ad excipiendas aquas; גור, פסא. Coc. Occurrit autem, גור, fossæ, 2 Reg. 3. 17. Jer. 14. 3. & cum גור dem. praf. גור, fossæ, Isa. 10. 30. Item, cantherii, trabes; vel, pl. m. pro sing. sic, גור, fossa lata, 1 Reg. 6. 9.

Rad. 26. גור, quæ hinc deducunt, vide suprà, in Rad. גור.

Rad. 27. גור ut &, quæ huc reducuntur, vide suprà in גור.

Rad. 28. גור, vel, גור, avulsus est repente; vel avulsit, evulsit; Av. ruit; movit se; Coc. abscidit; abscissus fuit; Bu. Lex. In præt. (ut à גור est, cum patach, גור, sic hoc) est cum camerz. Sic, גור abscinditur, Psal. 90. 10. Indè No. גור, m. avulsor, excisor; evulsor; Bu. Av. eductor; extractor; Pag. Merc. ut, cum גור. Aff. i. p. f. גור excoisor meus, Psal. 71. 6.

Rad. 29. גור, vel גור, est, erumpere; q. d. per rupturam, aut fissuram prodire; Coc. exire; educere; Item, semel, pro ingemiscere; Bu. Conc. prodit; vel, prodire fecit, eduxit, edidit; Bu. Lex. in hiphil, גור, idem; fecit prorepere; & absolute, prorepfit, erupit; Av. ut in part. Hiph. m. גור educens, erumpens, Jud. 20. 33. & in Infin. hiph. cum גור praf. גור, pro quo, contractè, est, גור in erumpendo eo, Job. 38. 8. Item, in fut. hiph. ut quidam, vel, in fut. kal, ut alii, 2. f. m. in pathach, ob accentum in penultimam retractum, (ut in גור) Bu. Lex. sic, גור & erupisti, Ezech. 32. 2. & in fut. hiph. 3. f. m. גור educet, Job. 40. 23. Item, in Imper. kal, f. f. m. גור, ede, seu educito, scil. partum; juxta Aben Ezram; Bu. Lex. erumpe, Coc. vel, propepe; Av. Occurrit, cum גור cop. sic, גור & ingemisce, vel, educito, Bu. Conc. & Mic. 4. 10. Indè, nomen participiale, גור, m. eductor, Bu. Av. & c. undè cum גור. Aff. i. p. f. גור eductor meus; Bu. Av. vel, substantivè, eruptio mea; i. e. causa quod prodii ex utero; ad gloriam tuam natus sum; Conc. Psal. 22. 10.

Rad. 30. גור, m. gens; populus; natio; Pag. Bu. Av. גור; Coc. multitudo magna hominum, cognata moribus; & proprietatibus ac linguis inter se conveniens, ab aliis distincta, congregatio populi; Bu. Occurrit autem, גור gens, Gen. 35. 11. Deut. 4. 7. 8. 34. 28. 36. 49. 50. 32. 28. & c. ad Zeph. 2. 14. circ. 60. l. cum praf. גור interrog. גור num gens? Gen. 20. 4. num gentem? & c. & cum גור cop. גור & gens, Exod. 19. 6. Isa. 55. 5. Jer. 6. 22. 50. 41. ut & cum גור demonstr. praf. גור gens, gentis, gentem, Gen. 15. 14. Exod. 33. 13. Lev. 18. 28. & 20. 23. Deut. 4. 6. & c. ad Mal. 3. 9. circ. 30. l. Item, cum גור, גור, & גור praf. prout sequuntur, גור & gens, Jer. 27. 10. גור in gente, vel, gentem, Deut. 32. 21. 2 Chron. 15. 6. Jer. 5. 10. 29. 9. 8. גור sicut gens, Isa. 58. 2. גור genti, in gentem, Gen. 12. 2. 17. 20. 18. 18. 21. 13. 2. 46. 3. Ex. 9. 24. 32. 10. Num. 14. 12. Deut. 9. 14. 26. 5. Isa. 26. 15. 60. 22. Ezech. 37. 22. גור de, à gente 1 Chron. 16. 20. Pl. 43. 1. 83. 5. 10. 5. 13. Jer. 25. 32. 48. 20. Dan. 8. 22. cum Aff. גור pro גור, gentis meæ, Zeph. 2. 9. (qui locus, & hæc vox, deest in Bu. Conc.) & in pl. m. גור, contractè, pro גור, gentes, Gen. 14. 1. 17. 4. & 8. 25. 23. 35. 11. Exod. 34. 24. & c. ad Zach. 2. 15. circ. 140. l. cum praf.

1. cop. גור & gentes, Zach. 8. 22. Sed multò frequentius, cum praf. גור demonstr. sic, גור gentes, gentium, & c. Gen. 10. 5. & 32. 45. 19. Exod. 34. 10. Lev. 18. 24. 25. 44. 26. 45. Num. 14. 15. & c. ad Mal. 3. 12. circ. 180. l. cui & 1. cop. praf. גור & gentes, Isa. 60. 12. sic cum גור praf. גור, in gentes, Deut. 15. 6. Sed multò frequentius, cum גור praf. sic, גור (pro גור) in, per gentes, Lev. 26. 33. & 38. Deut. 4. 27. & c. ad Mal. 1. 11. in 80. circ. l. Item, cum גור, גור, גור, גור, praf. גור & inter gentes, Num. 23. 9. Deut. 28. 65. Neh. 13. 27. Psal. 44. 12. גור sicut gentes, Deut. 8. 20. 2 Reg. 17. 11. Ezech. 20. 32. גור gentibus; in gentes, Gen. 17. 6. 16. גור gentibus, Neh. 5. 8. Job. 12. 23. Isa. 8. 26. 11. 12. 42. 1. Jer. 1. 5. 4. 16. Ezech. 5. 15. 22. 4. 25. 7. 26. 5. 34. 28. Mic. 4. 3. Zach. 9. 10. גור ex gentibus, Ezech. 38. 12. & in pl. m. confr. גור gentes, Gen. 18. 18. 22. 18. 26. 4. Deut. 28. 12. 2 Chron. 32. 13. 17. Ezr. 6. 21. Jer. 26. 6. 33. 9. 44. 8. Zach. 12. 3. cum Aff. גור, sic occurrit, גור (pro גור) gentes tuæ, Psal. 106. 5. Bu. vel potest esse sing. gentis tuæ, & c. Merc. & cum גור, sic, גור, gentes tuas, contractè, pro גור, Bu. Lex. Ezech. 36. 13. & cum גור cop. גור vel, גור & gentes tuas, Ezech. 36. 14. 15. sic & cum גור praf. pro, גור & גור sic occurrit, גור in gentibus suis, Gen. 10. 8, 20, 32. גור per gentes suas, Gen. 10. 31.

Rad. 31. גור, vel, גור, est, exultare gaudio; Bu. Conc. gaudere; גור, & c. Coc. externum magis gaudii gestum, quam internam animi lætitiâ, significat, cum velut, tripudiis & volutationibus, gaudere se quis ostendit; Græcum ἀγαλλῖναι, non procul ab Hebræo abludit; commodè redditur Latine, per exultare; Merc. In præt. kal, declinatur גור lætatus est; Pag. Undè, in 1. sing. præt. kal, cum גור cop. vel conv. גור & exultavi; Bu. Conc. vel, & exultabo; Pag. Bu. Lex. Isa. 65. 19. In hiph. גור idem; exultavit; undè, in Imper. hiph. f. m. גור, pro quo, abjecto ה, nota hiph. usitatum est גור, exulta; & sic in pl. m. (pro גור) occurrit, גור exultate, Joel. 2. 23. cui & 1. cop. praf. גור & exultate, Psal. 2. 11. 32. 11. Isa. 65. 18. 66. 10. Item, in 2. sing. f. m. גור, occurrit, גור exulta, Joel. 2. 21. Zach. 9. 9. cui etiam 1. cop. praf. גור & exulta, Isa. 49. 13. in fut. hiph. 1. sing. גור undè, cum גור par. גור exultabo, Pl. 9. 15. 31. 8. Hab. 3. 17. & in 2. f. m. גור exultabis, Isa. 41. 16. ut &, in 3. f. m. גור exultabit, Psal. 21. 2. Prov. 23. 24. Zeph. 3. 17. vel, cum tzeri, גור exultabit, Pl. 13. 6. 14. 7. 53. 7. Prov. 24. 17. Zach. 10. 7. & cum גור conv. גור & exultavit, Psal. 16. 9. & cum גור cop. גור & exultabit, Hab. 1. 15. sic, in 3. f. m. גור exultabit, Psal. 35. 9. vel, cum tzeri, גור exultet, Psal. 97. 1. Isa. 61. 10. & cum גור cop. גור & exultabit, 1 Chron. 16. 31. Psal. 96. 11. Isa. 35. 12. Prov. 23. 25. sic, in 1. pl. גור, & cum גור par. גור exultabimus, temus, Psal. 118. 24. Cant. 1. 4. Isa. 25. 9. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. גור exultabunt, Psal. 135. 1. 49. 2. Prov. 2. 14. Isa. 9. 2. 29. 19. Hof. 10. 5. & cum Nun par. גור exultabunt, Psal. 89. 17. ut &, in 3. pl. f. m. גור exultent, Psal. 48. 12. 51. 10. & cum גור conv. גור & exultaverunt, Psal. 97. 8. Indè Nomina; i. masc. significans gaudium; viz. גור exultatio, Job. 3. 21. Prov. 23. 24. Hof. 9. 1. & cum גור, & in pausa, גור cop. גור & exultatio, Psal. 65. 13. גור & exultatio, Psal. 45. 16. Isa. 16. 10. Jer. 48. 33. Joel. 1. 16. & cum גור. Aff. i. p. sing. גור exulta-

it:

it, Num. 22.3. 1 Sam. 18.15. sic & in 2. pl. m. **מגורו** me-
tuitote, Deut. 1.17. & in 3. pl. m. **יגורו** timebunt, Job.
41.17. Psal. 33.8. Hof. 10.5. Item, 3. f. m. cum cholem, &
Aff. sic, **יגורו** timere facit eos, Prov. 21.7. Indè,
Nomina, i. **מגור** masc. formido, metus; undè pl. m.
מגוריו & in constr. **מגוריו** formidines, terrores, E-
zech. 21.17. & cum **י** Aff. **מגוריו** formidines meas, Lam.
2.22. Item, ii. Indè, No. masc. idem significans; viz. **מגור**
formido, metus, Psal. 31.14. Jer. 6.25. 20.3. 10.47. 5.49.
29. & cum **ל** & **מ** praf. **למגור** in formidinem, Jer. 20.
4. **מגור** praf. formidine, Ifa. 31.9. & iii. Indè, No. **מגור**
f. & in constr. **מגורת** formido, Prov. 10.24. Undè, in
pl. f. m. cum **י** Aff. **מגורותי** pavoribus meis, Psal. 34.
5. ut &, iv. Hinc & No. **מגורה** fam. formido; undè, in
pl. f. cum **י**, Aff. **מגורותם** formidines ipsorum, Ifa.
66.4. Deinde, iii. signif. 3. est, congregare; congregare
se; ut in praf. kal 3. f. m. **גר** congregavit se, Ifa. 54.15. &
in Infim. kal, **גור** congregando, Ifa. 54.15. ac in fut. kal
3. f. m. **יגור** congregabit se, Ifa. 54.15. & cum cholem an-
te **הי** Aff. **יגוריהו** congregabit eum, Hab. 1.15. Item, in
3. pl. m. **יגורו** congregant se, Psal. 56.7. 59.4. 140.3. In
hithpael, **יתגוררו**, congregavit se; ut, in part. hithp.
f. m. **מתגורר** congregans se, Jer. 30.23. & in fut. hithp. pl.
m. **יתגוררו** congregant se, Hof. 7.14. Indè, nomina, i.
masc. **מגור** congregatio, Jer. 46.5. & ii. **מגורה** fam. hor-
reum, granarium, quia fruges in eo congregantur, &
recipiuntur; Merc. Bu. ut, cum **ב** praf. **במגורה** in grana-
rio, Hag. 2.19. ut & iii. Indè, No. pl. f. aucta duplici
formativo; quasi à sing. **מגורה**, sic, **מגורות** granaria,
Joel. 1.17. Denique, iv. Signif. 4. hujus rad. est in nomine,
גור, m. catulus, leonis, scil. aut alterius animalis; Pag-
quod sese, adhuc, contrahat in fovea, nec ad prædam
excurrat, juxta quosdam; Merc. Occurrit autem, **גור**
catulus, Gen. 49.9. Deut. 33.22. Nah. 2.12. In pl. m.
גורים & in constr. **גורי** catuli; undè cum **י** Aff. **גוריהו** catu-
los suos, Ezech. 19.2. cui & praf. ante kibbutz pro
schurek; sic, **מגוריהו** è catulis suis, Ezech. 19.3, 8. Sic &
י Aff. **גוריהו** catulos suos, Lam. 4.3. item, in aliâ for-
mâ, **גור** idem, catulus; & c. In pl. m. **גורים** & in constr.
גורי, catuli; ut cum **י** praf. **גוריהו** sicut catuli, Jer.
51.38. & sic, in pl. f. cum **י** Aff. **גורותיהו** catulis suis,
Nah. 2.12.

Rad. 35. **גוש**; m. est **κόλας**, ramentum pulveris,
crusta pulvereâ; Coc. gleba, frustum terræ; Bu. Occur-
rit cum **י** cop. **וגוש** & gleba, Job. 7.8.

Rad. 36. **גוז** vel **גז**, vellere, Coc. refecuit, abscidit, to-
ndit; Bu. Lex. Undè in part. benoni, f. m. & in pl. m. &
in constr. ac cum **י** praf. & **י**, ac **י** Aff. Item, in In-
fin. cum **י** & praf. quæ omnia sequuntur; **גוז** tendens,
1 Sam. 25.4. **גוזים** tendentes, tonfores, 1 Sam. 25.7. 2
Sam. 13.23, 24. **גוזיו** tonfores, Gen. 38.12. **גוזיו** tonfo-
ribus meis, 1 Sam. 25.11. **גוזיו** tonforibus suis, Ifa. 53.7.
גוזו in tendendo, 1 Sam. 25.2. **לגוזו** ad tendendum,
Gen. 31.19. 38.13. in Imper. kal, f. m. **גוז** tonde, Jer.
7.29. & cum **י** cop. **וגוז** & tonde, Mic. 1.16. in fut. kal, 2.
f. m. **תגוז** tondebis, Deut. 15.19. & in 3. f. m. cum **י** conv.
יתגוז & totondit; avulfit, abripuit, Num. 11.31. Job. 1.20.
In Niph. **תגוז** tonsus fuit; undè, in 3. praf. Niph. pl.
תגוזו tonsi fuerunt, Nah. 1.12. Indè, nomina, i. No. maf.
significans sectam lanam, vel, sectam herbam; viz. **גז**
vellus, Deut. 18.4. Psal. 72.6. cum **י** praf. **יתגוזו** & de
vellere, Job. 31.20. in pl. m. **גוזים** defectiones, graminis,

scil. & in pl. m. constr. **גוזי** fanifecia, Am. 7.1. Item, ii. In-
dè, No. fam. **גוזי**, cui **י** dem. & **י** sunt praf. **הגוזי**
vellus; confura, Jud. 6.37. 38, 39, 40. & sic, **גוזי**
cum hoc vellere, Jud. 6.39. Item, in forma contr. **גוזת**
vellus, Jud. 6.37. sic & iii. Indè, No. fam. quasi, pro **גוזית**
viz. **גוזת** cæfura, lapis cæsus aut politus, Exod. 20.25.
1 Reg. 5.17. 6.36. 7.9, 11, 12. 1 Chron. 22.2. Ezech. 40.
42. Am. 5.11. & cum **י** & praf. **וגוזית** & lapide cæso,
Ifa. 9.10. **בגוזית** lapide cæso, Lam. 3.9.

Rad. 37. **גזל**, in pausa, **גזל** est **ἀπαρῆεν**; Cocc.
rapere, diripere; ut in praf. kal, 3. f. m. in, vel extra
pausam, sic, **גזל** vel, **גזל** rapuit, Lev. 6.4. Job. 20.19. E-
zech. 18.12, 16, 18. & in 1. f. m. **גזלתי** rapui, Psal. 69.5. ut
& in 3. pl. **גזלו** rapuerunt, Gen. 21.25. Job. 24.2. & in
pausa, **גזלו** rapuerunt, Jud. 21.25. quibus! cop. est praf.
וגזלו & rapuerunt, Ezech. 22.29. **וגזלו** idem, Mic. 2.2.
in part. benoni kal, f. m. **גזול** diripiens, Prov. 28.24. cui est
praf. & **י** aff. **גזול** à diripiente eum, Psal. 35.10. in
pl. m. **וגזלים**, & in Constr. **וגזלו** rapientes, Mic. 3.2.
in part. pauf. f. m. **גזול** raptus, directus, Deut. 28.31. Jer.
21.12. 22.3. cum **י** praf. **וגזול** & directus, Deut. 28.29.
in Infim. kal cum **י** praf. **וגזול** & ad rapiendum, ut,
Ifa. 10.2. & in fut. kal, 2. f. m. **תגזול** rapies, Gen. 31.31.
Lev. 19.13. Prov. 22.22. & in 3. f. m. **גזול** rapiet, Ezech.
18.7. & cum **י** conv. **וגזול** & rapuit, 2 Sam. 23.21. 1 Chron.
11.23. sic, in 3. pl. m. **וגזלו** abripui, Job. 24.9, 19. &
cum **י** conv. **וגזלו** & rapuerunt, Jud. 9.25. In Niph.
וגזל direptus est; ut in 3. f. f. praf. cum **י** cop. **וגזלה**
& rapitur, Prov. 4.16. Indè, nomina, i. masc. **גזול** rapina, Ifa.
61.5. Ezech. 22.29. cum **י** & **י** praf. **בגזול** in rapina,
Lev. 5.20. **ובגזול** & in rapina, Psal. 62.11. ut &, ii. No. m.
גזל vel, **גזל** rapina, Ezech. 18.18. & cum **י** cop. praf. **וגזל**
& rapinam, Eccl. 5.7. sic & iii. No. fam. **גזלה** rapina, E-
zech. 18.7. 33.16. cum **י** & **י** praf. **וגזלה** & rapinam,
Ezech. 18.16. **הגזלה** rapinam, Lev. 5.22. & in constr.
גזלה rapina, Ifa. 3.14. & in pl. f. m. **גזלות** rapinæ, E-
zech. 18.12. Sic, & iv. Hinc & No. **גזול**, masc. pullus, a-
vium, vel columbarum, proprie, quod fit rapinæ obno-
xius; ut, cum **י** cop. **וגזול** & pullus, Gen. 15.9. in pl. m.
וגזלים, in constr. **וגזלי** & pulli; unde, cum **י** Aff.
וגזליו pullos suos, Deut. 32.11.

Rad. 38. **גזם**, m. genus locustæ; eruca; vermis de-
tendens, germina, & frondes; præsertim autem brassicæ;
ζυμνι; Pag. Bu. Coc. Av. & c. Occurrit cum **י** & **י**
praf. **הגזם** eruca, Joel. 1.4. Am. 4.9. **וגזם** & eruca, Jo-
el. 2.25.

Rad. 39. **גזע**, m. truncus, vel, stipes; ea pars arboris
quæ à radice & ramis distinguitur; **σῆλες**; Coc. trun-
cus succifus; Bu. Lex. Occurrit, cum **י** praf. **בגזעו** ex
trunco, Ifa. 11.1. & cum **י**, & **י** Aff. **גזעו** truncus ejus,
Job. 14.5. **גזעם** truncus eorum, Ifa. 40.24.

Rad. 40. **גזר** est secare, **τμήνεν**; cum **י** à, **ἀπαρῆ-
εν**; Coc. scindere, abscindere, excindere, decidere,
decernere. Occurrit in praf. kal, **גזר** abscidit, Hab. 3.16.
& in benoni part. f. m. cum **י** praf. **לגזר** scindenti, Pl.
136.12. in Imper. f. m. **גזר** discinde; undè, in pl. m.
תגזרו discindite, 1 Reg. 3.25. vel, **תגזרו** discindite, 1
Reg. 3.26. in fut. kal 2. f. m. cum **י** cop. **ותגזרו** & decer-
nit, Job 22.28. & in 3. f. m. cum **י** conv. **יתגזרו** & sciderit.
Ifa. 9.19. ut &, in 3. pl. m. **יתגזרו** & sciderunt, 2 Reg. 6.
4. In Niph. **תגזרו**, excindi, excidi, fuccidi; decerni;

Bu.Lex. decifus est; item, decretus est sermo; Av. ut in prat.Niph. 3.f.m. גִּיר excifus; decretum, decifum fuit, 2 Chron.26.21. Esth.2.1. Ifa 53.8. & in 1. sing. גִּיר excifus fum, Lam.3.54. ut & in 3.pl. גִּיר excifus fum, Pfal.88.6. & in 1.pl. prat. Niph. גִּיר excifus fumus, Ezech.37.11. Inde, Nomina, גִּיר, masc. segmen- tum; decifum; unde in pl.m. cum דִּemonstr. praf. גִּיר segmenta, Gen.15.17. ut & cum לֵּ praf. גִּיר in segmenta, Pfal.136.13. Item, ii. Inde, No. fam. גִּיר decifio, decretum, Lev.16.22. fic & iii. Inde, No. גִּיר f. decifum; segmentum; excifio; Bu. Lex. Occurrit cum דִּemonstr. praf. גִּיר feptum, ftrutura fejuncta & abfciffa, Ezech.41.12, 15. 42.1, 10, 13. & cum וְ praf. גִּיר & feptum, Ezech.41.13, 14. in conftr. גִּיר; Unde, cum בְּ Aff. גִּיר excifio ipforum, Lam.4.7. Item, iv. Inde; no. מְגִיר f. ferra, juxta Hebræos; vel, juxta alios, fecuris; à fecando; Bu. Lex. Unde, in pl. fam. cum וְ praf. גִּיר & fecuribus, 2 Sam.12.31.

Rad.41. גִּיר masc. est, pruna, carbo; Unde, in pl.m. גִּיר prunæ, 2 Sam.22.9. Job.41.13. Pfal.18.9. 140. 11. Prov.25.22. & cum וְ praf. גִּיר prunæ, Prov.6.28. גִּיר prunis, Prov.26.21. & in forma pl. Conftr. גִּיר prunæ, Lev.17.12. 2 Sam.22.13. Pfal.120. 4. Ezech.10.2. & cum וְ praf. גִּיר & prunæ, Pfal. 18.13, 14. גִּיר ficut prunæ, Ezech.1.13. Item, cum וְ Aff. גִּיר prunis ejus, Ifa.44.19. גִּיר prunæ ejus, Ezech.24.11. Atque, inde, No. fam. גִּיר carbo, Ifa.47.14. & cum aff. i.p. sing. גִּיר prunam meam, 2 Sam.14.7.

Rad.42. גִּיר unde, גִּיר, m. κοιῶν, pars inferior corporis reptilium, qua tangunt terram; Coc venter; Sed de reptilium ventre tantum dicitur; Merc. Bu. & c. Occurrit autem, Lev.11.42. & cum וְ Aff. super גִּיר ventrem tuum, vel, in ventre tuo, ibis; i.e. non eriges te, adverfus electos meos, ut eis noceas; ponam te sub pedibus eorum, & c. Coc. Gen.3.14.

Rad.43. גִּיר; unde, i. No. גִּיר vallis; locus terræ profundior; & plerumque est fam. Sed in pausa, est, interdum, cum cametz, fic, גִּיר. Occurrit autem, גִּיר vallis, 1 Sam.17.52. & cum וְ praf. גִּיר vallis, Num.21.21. 1 Chron.4.39. 2 Chron.26.9. Neh.2.13, 15. 3.13. גִּיר & vallis, 1 Sam.17.3. Item, cum בְּ praf. & cametz, sub Gimel, in pausa; fic, גִּיר vel, גִּיר in valle, Deut.3.29. 4.46. Jer.2.23. Dein, ii. Inde, No. f. idem, significans, viz. גִּיר vallis, 1 Chron.4.14. 2 Chron. 25.12. Neh.11.30. Ifa.22.1. 28.1.4. Jer.7.32. 19.26. Ezech.39.11, 15. Zach.14.4, 5. & cum וְ praf. גִּיר & vallis, Jer.7.32. 19.6. גִּיר in valle, 2 Sam.8.13. 1 Chron. 18.12. 2 Chron.14.10. 28.3. Pfal.23.4. 60.2. Jer.7.31. 32.35. & semel, cum fagol, fic, גִּיר vallis, Ifa.40.4. item, abfc N & fic, גִּיר vallis, Jof.15.8. 18.16. 19.14. 1 Sam. 13.18. Neh.11.35. Ezech.39.11. Zach.14.5. Item, cum pathach sub Gimel, fic, גִּיר idem; ut, cum וְ praf. גִּיר & vallis, Jof.8.11. item, cum בְּ & לֵ praf. גִּיר in valle, Deut.34.6. גִּיר in vallem, Mic.1.6. ut & cum וְ & גִּיר, ante tzeri, sub gimel, fic, גִּיר in valle, 2 Reg.14.7. 23.11. 2 Chron.33.6. Ifa.22.5. גִּיר & in valle, Jof.19.27. in pl. fam. גִּיר valles, Ezech.31.12. cum וְ & לֵ praf. גִּיר & vallibus, Ezech.6.3. 36.4. ut & cum וְ praf. & גִּיר Aff. fic, גִּיר & in vallibus tuis, Ezech.35.8. No-

tandum autem, pl. fam. interdum scribi, גִּיר, fed legendum גִּיר, ut 2 Reg.2.16. & Ezech.6.3. Bu. Lex. Item, Notandum, formas גִּיר & גִּיר, fape esse in Conftr. sing. Item, de fuperfitione גִּיר, vel, גִּיר, vallis filii Hinnom, vel vallis Hinnom, quæ erat juxta Hierofolymiam ad Auftrum; Vide 2 Reg.23. 10. Jer.19.2. Vide & חֹפֶת; Coc.

Rad. 44. גִּיר est, נֶרְוָה; Coc. Occurrit autem, גִּיר nervus, Gen.32.32. & cum וְ praf. גִּיר & nervus, Ifa.48.4. גִּיר in nervo, Gen.32.32. in pl.m. גִּיר nervi, Ezech.37.6, 8. cum cop. גִּיר & nervi, Job. 10.11. & in forma pl. conftr. גִּיר nervi, Job.40.17.

Rad.45. גִּיר masc. est fimilitudo; fimilis, aut æqualis natura, conditio, vel status; apud Talmudicos, בֶּן-גִּיר est filius, eadem horâ, & sub eodem planeta, cum ipso natus; quidam גִּיר reducut, quafi revolutionem parem significet; Bu. Lex. ex Merc. Occurrit autem, cum בְּ praf. & כֶּם Aff. fic, גִּיר vel, absque jod, in quibusdam exemplaribus; fic, גִּיר juxta fimilitudinem vestram, Dan.1.10.

Rad.46. גִּיר, unde, in hiphil, גִּיר est claudere, occludere; Pag. Bu. compulit valvas januæ, ad obfervationem, feu, occlusionem; Av. Unde in fut. hiph. גִּיר, occludet, claudet, & in 3. pl. m. גִּיר claudent, Neh.7.3.

Rad.47. גִּיר est No. masc. calx, κοῖα, Ifa.27.9.

Rad.48. גִּיר vel גִּיר tria fignificat; i. est, volvere, convolvere, devolvere; volutare, Unde in 1. sing. prat. kal; & in 3. pl. cum וְ cop. ut & in benoni kal; fic, גִּיר devolvi, Jof.5.9. & devolvent, Gen.29.3.8. & גִּיר & devolvens, Prov.26.27. Item, in Infin. kal. גִּיר est devolvere, Pl.22.9. Item, in Imper. kal, f.m. גִּיר devolve, Pl. 37.8. & abfcque vau; idem; ut, Prov.16.3. ut & in pl.m. גִּיר devolvite, Jof.10.18. 1 Sam.14.34. In niph. גִּיר convolvi; Bu. convolutus est; Av. Unde, in 3. pl. prat. niph. cum וְ conv. גִּיר & convolventur, Ifa.34.4. & in fut. niph. 3.f.m. cum וְ cop. praf. גִּיר & volvetur, Am.5.24. In piel, גִּיר volutavit; & in pual, גִּיר volutatus est; Unde in part. pual, f. m. גִּיר volutatus; & in fam. גִּיר volutatum, Ifa.9.5. In hiph. גִּיר fecit volvere, & גִּיר & devolvit; Av. ut in fut. hiph. 3.f.m. cum וְ conv. גִּיר & devolvit, Gen.29.10. In hithpael, גִּיר, volutatus est à feipfo, volutavit fe; ut in part. hithp. f.m. גִּיר volutabat fe, 2 Sam.20.12. & in Infin. hithp. cum וְ praf. גִּיר ad volutandum, ut volutetur, Gen.43. 18. Item, in piel quadrata; Av. geminata fcil. prima radicali, גִּיר volutavit continue, indefinenter; Av. Unde in 1. sing. cum וְ conv. & גִּיר aff. גִּיר & devolvam te, Jer.51.25. & in hithp. ex hac formâ, גִּיר volutavit fe continua volutatione; Av. ut in prat. hithp. 3.pl. גִּיר devolvunt fefe, Job.30.14. Inde, nomina, i. גִּיר, m. devolutus, Pfal.22.9. quidam loco participii præfentis גִּיר pofitum putant; devolvens est, devolvit, fcil. fe, vel res, aut vias fuas; juxta Pfal. 37. v. 5. devolve, & c. Bu. Lex. Item, ii. Inde, No. m. à convolendo dictum, viz. גִּיר cumulus, acervus; fcuturigo; fluctus, Gen.31.46. Jof.7.26. 2 Sam.18.17. Job.8.17. Cant. 4.12. & cum וְ & לֵ praf. גִּיר cumulus, Gen.31.46, 48, 51, 52. גִּיר in acervum, Ifa.25.2. & in pl.m. גִּיר acervi; fluctus, 2 Reg.19.25. Ifa.10.30. 37.26. Zach.10.11. גִּיר & לֵ praf. גִּיר ficut acervi, Hof.12.11. גִּיר

in acervos, Job. 15. 28. Jer. 9. 10. 51. 37. & in constr. cum **גדר** praf. **גדר** sicut fluctus; Isa. 48. 18. Item, cum **גדר**, & **גדר** Aff. cui primo, & secundo, **גדר** praf. **גדר** fluctuum tuorum, Job. 38. 11. **גדר** & fluctus tui, Psal. 42. 8. Jon. 2. 4. **גדר** fluctus ejus, Psal. 89. 10. 107. 25. Isa. 51. 15. Jer. 5. 22. 31. 38. 51. 42. **גדר** in fluctus suos, Ezech. 26. 3. Sic & cum **גדר** Aff. **גדר** fluctus eorum, Psal. 65. 8. 107. 29. Jer. 51. 58. Item, inde ii. No. **גדר** **גדר** **גדר**, vas oleum continens & emittens; Coc. ut cum **גדר** praf. **גדר** **גדר** lecythus, lenticula, Zach. 4. 3. & **גדר** Aff. **גדר** & **גדר** lenticula ejus, Zach. 4. 2. pro **גדר** nam, constr. est **גדר** lenticula, Eccl. 12. 6. sed in pl. fam. est, vel, **גדר** scaturigines, Jos. 15. 19. Jud. 1. 15. vel, **גדר** orbes, 1 Reg. 7. 41. 42. 2 Chron. 4. 12. 13. & cum! & **גדר** praf. **גדר** & orbes, 1 Reg. 7. 41. & **גדר** & orbes, 2 Chron. 4. 12. Item, iii. Inde, No. **גדר** m. limes, confinium; diverforum terminorum convolutio, & concursus, 1 Reg. 9. 11. & in pl. m. **גדר** versantes, volubiles, 1 Reg. 6. 34. & in constr. **גדר** orbes, Esth. 1. 7. Cant. 5. 14. sic & in f. cum! praf. **גדר** tractum, terminum, litem exponunt; alii vero sic, **גדר** Galilaea, Ezech. 47. 8. & in pl. fam. **גדר** limites, tractus, Jos. 13. 2. 18. 17. 22. 10. 11. Joel. 4. 4. Sic & iv. Hinc, No. **גדר** rota, Isa. 28. 29. & in alia formâ, cum pathach, & **גדר** praf. **גדר** & rota, Ezech. 23. 24. 26. 10. Item, cum **גדר**, **גדר**, **גדר**, & **גדר**, praf. **גדר** orbis, Eccl. 12. 6. Ezech. 10. 13. **גדר** in orbe, Psal. 77. 19. **גדר** sicut rotam, Psal. 83. 14. **גדר** & sicut rota, Isa. 17. 13. **גדר** orbes, Ezech. 10. 26. in pl. m. **גדר** constr. **גדר** & cum **גדר** Aff. **גדר** rotarum ejus, Jer. 47. 3. & **גדר** & rotæ ejus, Isa. 5. 28 Item, v. inde No. **גדר** caput, & cum **גדר** praf. **גדר** calvaria, cranium, 2 Reg. 9. 35. Item, cum **גדר** praf. **גדר** in cranium, i.e. quodque caput, Exod. 16. 16. 38. 26. Num. 3. 47. cum Aff. sic occurrit **גדר** cranium ejus, Jud. 9. 53. 1 Chron. 10. 10. & in pl. fam. **גדר**, crania, capita; ut cum! praf. & **גדר**, Aff. **גדר** in crania, i.e. capita singula, Num. 1. 2. 18. 20. 22. 1 Chron. 23. 6. 24. Inde etiam, v. Præpositio **גדר**, q. d. in revolutione causâ; i.e. occasione, causâ; occurrit autem, **גדר** propter, Gen. 39. 5 Deut. 15. 10. 1 Reg. 14. 16. Jer. 11. 17. 15. 4. & cum! cop. praf. **גדר** & propter, Deut. 18. 12. Item, cum cametz, ante **גדר**, & **גדר** Aff. **גדר** propter te, Gen. 30. 27. **גדר** propter te, Gen. 12. 13. sed cum pathach ante **גדר**, Aff. **גדר** propter vos, Deut. 1. 37. Mic. 3. 12. Deinde, signific. ii. hujus rad. est in No. **גדר** f. volumen libri; liber convolutus; Occurrit autem, **גדר** volumen, Jer. 36. 28 32. Zach. 5. 1. 2. & cum! praf. **גדר** volumen, Jer. 36. 14. 20. 21. 23. 25. 27. 28. 29 Ezech. 3. 1. 2. 3. ut & cum! praf. **גדר** in volumine, Jer. 36. 6. & in constr. **גדר** volumen, Ezech. 2. 9. Jer. 36. 2. 4. & cum! praf. **גדר** in volumine, Pl. 40. 8. Item, iii. Signif. 3. hujus rad. est in pual, **גדר** pollui; Unde, part. pual, **גדר** m. pollutus, & in fam. **גדר** pollutus, Isa. 9. 5 Unde & in hithp. **גדר** atque inde, in part. hithp. **גדר** m. polluit se, 12 Sam 20. 12. Atque inde, Nomina; i. No. **גדר** masc. stercus; excrementum; **גדר**; Pag. Bu. Coc. à convoluzione; Bu. quodd averitur; Coc. quodd. conspectu devolvi solet; vel quodd eo volutus quis, inquinetur; Merc. Occurrit cum! demonstr. praf. **גדר** stercus, 1 Reg. 14. 10. cum! praf. & **גדר** Aff. est cum sagol sub pri-

ma rad. **גדר** sicut stercus ejus, Job. 20. 7. in pl. m. **גדר**; stercora; ut cum! praf. **גדר** velut stercora. Zeph. 1. 17. in pl. constr. est cum! sagol, sic, **גדר** stercora, Ezech. 4. 15. & cum! praf. **גדר** in stercor. Ezech. 4. 12. Item, ii. Hinc, No. in pl. masc. **גדר**, **גדר**, stercora; Idola stercorea; Dii stercorii, per contemptum; Bu. Coc. & c. falsi Dii, & falsa opinioniones & sententia, de Deo, & iustitia; Coc. Occurrit, **גדר** Idola stercorea, Ezech. 22. 3. 13. & cum! demonstr. praf. **גדר** idola, 1 Reg. 15. 12. 21. 26. 2 Reg. 17. 12. 21. 22. 23. 24. Ezech. 18. 12. & in pl. m. Constr. **גדר** idola, Ezech. 8. 10. 16. 36. 18. 6. 15. 20. 8. 24. & cum praf. **גדר**; cui & additur **גדר** Aff. **גדר** & in idolis, Ezech. 20. 7. **גדר** & in idolis tuis, Ezech. 22. 4. item, cum! Aff. cui **גדר**, praf. **גדר** idola vestra, Lev. 26. 30. Ezech. 6. 4. 6. 14. 5. 20. 31. 33. 27. 33. 26. & idolis vestris, Ezech. 20. 39. Sic &, cum! **גדר**, & **גדר**, Aff. **גדר** idola vestra, Ezech. 23. 49. **גדר** idola sua, Ezech. 14. 3. 6. 20. 39. **גדר** idolis suis, 2 Reg. 21. 11. **גדר** idola ejus, Jer. 50. 2. **גדר** idolorum, sua, Deut. 29. 17. Ezech. 6. 5. 9. 13. 14. 3. 20. 16. 23. 7. 44. 10. 12. cui etiam, **גדר**, & **גדר** praf. & semel, cum Aff. **גדר**, prout seq. **גדר** idolis suis, Ezech. 14. 4. 23. 30. 37. 23. & **גדר** & idolis ipsum, Ezech. 20. 18. 36. 18. **גדר** idolis suis, Ezech. 23. 39. **גדר** cum idolis ipsum, Ezech. 23. 37. Item, ad hanc Rad. **גדר**, quidam reducant, No. **גדר** masc. volumen, liber; quia antiquitus in longum descriptus, convolvebatur; ut hodie, liber legis, in synagogis Judæorum; vel, si deducatur à Rad. **גדר**, quia ignota revelat; Occurrit, Isa. 8. 1.

Rad. 49. **גדר** m. tonfor, barbiionfor; **גדר**; Pag. Bu. Coc. & c. Unde in pl. m. cum! praf. **גדר** tonfores, Ezech. 5. 1.

Rad. 50. **גדר** m. cutis, pellis; **גדר**; Unde, cum Aff. i. p. f. **גדר** cutem meam, Job. 16. 15.

Rad. 51. **גדר**, quatuor signif. viz. i. migravit deportatus; abductus fuit in captivitatem, vel exilium; vel in genere significat, i. migrare, deportari, abduci. Occurrit, in praf. kal; & 3. f. m. **גדר** migravit, 1 Sam. 4. 21. 22. Isa. 5. 13. 24. 11. Hof. 10. 5. & in 3. f. fam. **גדר** migravit, Lam. 1. 3. ut & in 2. f. m. cum! conv. **גדר** & migravit, Ezech. 12. 3. item, in 3. pl. praf. kal; & **גדר** migrarunt, Ezech. 39. 23. Mic. 1. 16. & cum! conv. praf. **גדר** & migrabunt, Am. 1. 8. in part. benoni kal, f. m. **גדר** vel, **גדר** migrans, migraturus, 2 Sam. 15. 19. 2 Reg. 24. 14. & in pl. masc. **גדר** migrantes, Am. 6. 7. item, in sing. fam. **גדר** migrans, Isa. 49. 21. & in Inf. kal, **גדר** migrando, Am. 5. 5. 7. 11. 17. vel, **גדר** migrare, Jud. 18. 30. Jer. 1. 3. & in Imper. kal, cum praf. **גדר** & migra, Ezech. 12. 3. item, in fut. kal, 3. f. m. **גדר** migrabit, Am. 5. 6. 11. 17. pro quo, per Apocopen tertie rad. He, est, **גדר** emigrat, Job. 20. 28. & cum! conv. **גדר** & migravit, 2 Reg. 17. 23. 25. 21. Jer. 5. 2. 27. item, in 3. pl. m. **גדר** migrabunt, Am. 6. 7. in niph. **גדר**, abductus, seu, deportatus fuit; ut cum! cop. praf. **גדר** & deportata est, Isa. 38. 12. in hiph. **גדר** deportavit, 2 Reg. 17. 11. 25. 11. 1 Chron. 5. 6. Ezr. 2. 1. Neh. 7. 6. Esth. 2. 7. Jer. 29. 1. 39. 9. 52. 15. 28. 29. 30. & cum! cop. **גדר** & deportavit, 2 Reg. 24. 14. & cum! aff. **גדר** deportavit eos, 1 Chron. 8. 7. cui &! cop. **גדר** & deportavit eos, Jer.

Jer.20.4. item, in 2.f.m.præt.hiph. גָּלִיתִי deportasti, 2 Reg.17.26. & in 1.fing. גָּלִיתִי deportavi, Jer.29.4.7. 14. cui & ! conv.præf. גָּלִיתִי & deportabo, Am.5.27. Item, in 3.pl. גָּלִיתוּ deportarunt, 2 Reg.17.28.33. Jer.22.12. & in 2.pl.m. גָּלִיתֶם deportastis, 2 Reg.17.27. Sic & in Infm.hiph. גָּלִיתוּ deportare, Jer.24.1. & cum בָּיַד praf. גָּלִיתוּ in deportando, 1 Chron.6.15. וְגָלִיתוּ & ad deportandum, Jer.43.3. ut &, cum בָּיַד praf. & Aff.1.p.f. גָּלִיתִי in deportare me, Ezech.39.25. sic & cum בָּיַד praf. & Aff.1.p.f. גָּלִיתִי deportare te, Lam.4.22. ut &, cum בָּיַד praf. & Aff.1.p.f. גָּלִיתִי pro quo, contracte, in deportare eum, Jer.27.19. Item, cum בָּיַד, Aff. גָּלִיתוּ deportare eos, Am.1.6. Item, in fut.hiph. גָּלִיתִי cum ! conv. & duplici sægol, per Apocopen tertiz Rad.He, sic, וְגָלִיתִי & deportavit, 2 Reg.17.6.18.11.24.15. 2 Chron.36.20. pro, וְגָלִיתִי & deportavit, 2 Reg.16.9. Unde, cum בָּיַד, Aff. וְגָלִיתִי & deportavit eos, 2 Reg.15.29. 1 Chron.5.26. & in 3.pl.m. cum ! conv. & בָּיַד, Aff. וְגָלִיתוּ & deportarunt eos, 1 Chron.8.6. in præf.hoph. גָּלִיתִי deportatus fuit, Esth.2.6. & in 3.pl. Jer.40.7. sic, וְגָלִיתִי deportati fuerunt, 1 Chron.9.1. item, in 3.f.f. præf.hiph. גָּלִיתִי deportata fuit, Esth.2.6. pro quo, abique הָיָה fæm. & cum cametz, ante הָיָה, sic occurrit, וְגָלִיתִי deportata est, Jer.13.19. in part.hoph. plam. cum הָיָה praf. וְגָלִיתִי deportati, Jer.40.1. Indè Nomina, גָּלוּת, fæm. transporatio, μετανοστής; (sicut & verbum, גָּלָה migrare, græcè redditur, μετανοέω, vel μετανοήματα, μετανοήσας) Coc.exilium; Item, sic dicitur etiam, multitudo exulium; & tempus migrationis; Coc. Occurrit autem, גָּלוּת migratio, deportatio, captivitas, 2 Reg.24.15.16. Jer.46.19. Ezech.12.3.4. & cum præf. הָיָה גָּלוּת vel, גָּלוּת captivitas, &c. 1 Chron.5.22. Ezr.1.1.2.1. &c. ad Zach.6.10. in 30.circ. cui & בָּיַד praf. sic, מִן גָּלוּת ex captivitate, Ezr.6.21. item, cum בָּיַד, וְגָלָה praf. in captivitate, Jer.29.16.48.7.49.3. Ezech.12.11.25.3. Am.1.15. Zach.14.2. וְגָלָה & in captivitate, Jer.48.11. גָּלוּת deportationi, Neh.3.10. Item, indè, הָיָה No. f. idem significans, viz. גָּלוּת deportatio, transmigration, Isa.20.4. Jer.24.5.28.4.29.22.40.1. Am.1.6.9. & cum בָּיַד praf. גָּלָה & deportatio, Obad.1.20. גָּלוּת deportationis, 2 Reg.25.27. Jer.52.31. Ezech.1.2. Item, cum ! praf. & Aff.1.p.f. גָּלִיתִי & deportationem meam, Isa.45.13. ut & cum בָּיַד praf. & יָנֻס Aff. גָּלִיתִי deportationis nostræ, Ezech.33.22.40.1. Deindè, secundum huius Rad. signif. est גָּלוּת & revelavit, rexit; & intransitivè, revelare, reterege se; ut in præf. kal, 3.f.m. גָּלָה revelavit, 1 Sam.9.15. Prov.27.25. Am.3.7. & in 2.f.m. גָּלָה revelasti, 2 Sam.7.26. 1 Chron.17.25. ut & in 1.f.m. cum ! conv. גָּלִיתִי & revelabo, 1 Sam.20.12.13. & in 3.pl. גָּלָה revelarunt, 1 Sam.22.17. & in part.ben.kal; cui & ! praf. גָּלָה revelans, 1 Sam.22.8. Prov.20.19. וְגָלָה & revelans, 1 Sam.22.8. item, in part.paul, f.m. גָּלָה revelatum, Esth.3.14.8.13. & in constr. cum ! cop. praf. וְגָלָה & reclusus, Num.24.4.16. ut & cum בָּיַד praf. ad absol. formam, וְגָלָה patens, publicum, Jer.32.11.14. in fut. kal, 1.fing. וְגָלָה revelabo, Ruth.4.4. & in 3.f.m. גָּלָה revelabit, 1 Sam.20.2. Job.33.16. pro quo, est contracte, per Apocopen tertiz Rad. הָיָה, cum ! conv. & ! cop. præf. sic, וְגָלָה & revelavit, Job.36.10. וְגָלָה & revelabit, Job.36.15. in Niph. 3.f.m. præf. גָּלָה revelavit

se, 1 Sam.3.21.6.20. Isa.23.1. Dan.10.1. & cum ! cop. præf. וְגָלָה & revelavit se, Isa.22.14.40.5. Ezech.13.14.23.29. Hof.7.1. item, in 3.fing. fæm. præf. Niph. גָּלָה revelatum est, Isa.53.1. & in 1. fing. cum tzeri, absque jod, גָּלָה revelavi me, 1 Sam.2.27. & in 3.pl. גָּלָה revelarunt se, Gen.35.7. Jer.13.21. & cum ! interrog. גָּלָה an revelatæ sunt, Job.38.17. & in 1.pl. conv. גָּלָה & revelabimus nos, 1 Sam.14.8. in part. niph. גָּלָה revelatus; Undè, in pl.f. cum בָּיַד praf. גָּלָה & revelata, Deut.29.29. & in Infm. Niph. cum ! interrog. præf. גָּלָה num revelando, 1 Sam.2.27. & in alià formâ, reteri, 2 Sam.6.20. ut &, in formâ usitatâ, cum בָּיַד, בָּיַד, & בָּיַד praf. (nam forma Infm. Niph. cum בָּיַד, ab initio, est minus usitata) sic, גָּלָה in reterendo se, Ezech.21.29. גָּלָה secundum reteri, 2 Sam.6.20. גָּלָה ad reterendum se, Isa.56.1. in Imper. Niph. 3.f.m. גָּלָה, revelare; Undè, in pl. m. גָּלָה revelamini, Isa.49.9. item, in fut. Niph. 3.f.m. גָּלָה revelatum esset, 1 Sam.3.7. & in 3.f.fæm. גָּלָה detegetur, Exod.20.26. Prov.26.25. Ezech.16.56. & cum ! conv. וְגָלָה & reclusa fuit, Ezech.16.36. pro quo est defecivè, per Apocopen tertiz rad. הָיָה, וְגָלָה reteregetur, Isa.47.3. Item, in 3.pl.m. וְגָלָה revelantur, 2 Sam.22.16. & cum ! conv. וְגָלָה & retererunt se, 1 Sam.14.11. Psal.18.16. in præf. piel, 3.f.m. גָּלָה reterit, Lev.20.11. 17.20.10. Deut.27.20. Job.41.5. Psal.98.2. Lam.2.22. Ezech.22.1. & cum ! cop. præf. וְגָלָה & retererit, Lev.20.18. sic, in 3.f.f. גָּלָה retererit, f. Lev.20.18. cui ! conv. præf. וְגָלָה & reteret, f. Isa.26.21. & in 2.f.m. גָּלָה, unde in fæm. גָּלָה reterixisti, vel, discooperuisti teipsum; intransitivè; reteris te, Isa.57.8. vel teipsum ibid. & cum ! conv. וְגָלָה & reteres, vel discooperies, &c. Ruth.3.4. hi duo loci mendose in Bu. Conc. describuntur, ut 2.f.m. præf. piel; nec corriguntur in emendationibus ad calcem Conc. additis; גָּלָה, & ! cop. וְגָלָה &c. sic &, in 1.f. cui & ! conv. præf. גָּלִיתִי revelavi, Jer.11.20.20.12.49.10. וְגָלִיתִי & revelabo, Jer.33.5. Ezech.16.37. Nah.3.5. ut & in 3.pl. præf. piel, גָּלָה retererunt, Lam.2.14. Ezech.23.10. Item, in part. piel, f.m. גָּלָה revelans, Job.12.22. Prov.11.13.27.5. & in Infm. piel, cum בָּיַד praf. גָּלָה ad reterendum, Lev.18.6.17.18.19. In Imper. piel, f.m. גָּלָה revelato, vel transfer, remove; pro quo, per Apoc. 3. Rad. הָיָה, est, גָּלָה revela, Psal.119.18.22. & in sing.f. גָּלָה reterege, Isa.47.2. item, in fut. piel, 1.f. גָּלָה retergam, Hof.2.10. Mic.1.7. & in 2.f.m. גָּלָה vel, גָּלָה reterges, Lev.18.7.8.9.10.11.12.13.14.15.16.17. 20.19. pro quo, contracte, per Apoc. הָיָה, 3. Rad. est, וְגָלָה reterito, Prov.25.9. & in 2.f.f. גָּלִיתִי detegito, Isa.16.3. ut & in 3.f.m. גָּלָה reterito, Deut.22.30. & per Apoc. הָיָה, 3. Rad. & ! conv. וְגָלָה & derexit, Num.22.31. Isa.22.8. ut & in 3.f.f. גָּלָה, retereget, f. pro quo, per Apoc. הָיָה, 3. Rad. & ! conv. est, וְגָלָה & reterit, Ruth.3.7. Ezech.23.18. item, in 3.pl.m. fut. piel, וְגָלָה retereget, Job.20.27. in pual, גָּלָה reclusus fuit; Undè in 3.f.f. גָּלָה reclusa fuit, Nah.2.8. In hithpael, וְגָלָה, revelavit seipsum; Undè, in Infm. hithp. cum בָּיַד praf. גָּלָה in revelando se, Prov.18.2. & in fut. hithp. 3.f.m. וְגָלָה retereget seipsum; Undè, per Apoc. 3. Rad. הָיָה; & ! conv. וְגָלָה & retereget se, Gen.9.21. Item, iiii. Signif. 3. huius Rad. est in No. גָּלָה volumen epistolæ; quod vide, supra, in Rad. גָּלָה; occurrit autem, וְגָלָה volumen, Isa.8.1. Denique, iv. Signif. 4. huius Rad. est in No. גָּלָה specula; quod obiecta

ita revelent; & quæ eis sunt opposita, conspiciantur, & appareant; Pag. Bu. Lex. vel ornamenta quædam mulierum; Occurrit autem, cum ה demonstr. præf. sic; וְגַלְגַּלִּים specula, Isa. 3. 23.

Rad. 52. גַּלַּח; Unde, in piel, גַּלַּח, radere; גַּלַּח; abradere, tondere; Unde, cum וְגַלַּח conv. אַרְבַּח & radet, Lev. 14. 8. Num. 6. 9, 18. & cum וְגַלַּח & rafit illud, 2 Sam. 14. 26. sic, in 3. f. fæm. cum וְגַלַּח conv. וְגַלַּח & radet; Deut. 21. 12 in Infin. piel, גַּלַּח, & cum וְגַלַּח præf. & וְגַלַּח, Aff. וְגַלַּח & in tondere ipsum, 2 Sam. 14. 26. in fut. piel, 3. f. m. וְגַלַּח vel, וְגַלַּח radet, Lev. 13. 33. 14. 9. 2 Sam. 14. 26. Isa. 7. 20, cui & וְגַלַּח conv. præf. וְגַלַּח & abradit, Gen. 41. 14. 2 Sam. 10. 4. & cum וְגַלַּח Aff. וְגַלַּח radi- to illud, Num. 5. 9. Item cum וְגַלַּח Aff. וְגַלַּח & rafit e- os, 1 Chron. 19. 4. sic & in 3. f. f. cum וְגַלַּח conv. וְגַלַּח & abrafit, Jud. 16. 19, & in 3. pl. m. וְגַלַּח radent, Lev. 21. 5, Ezech. 44. 20. & in pual, וְגַלַּח rafus fuit, Jud. 16. 22. Unde, in 1. f. præf. pual, וְגַלַּח rafus fuero, Jud. 16. 17. & in part. pual, וְגַלַּח rafus; & in pl. מְגַלַּח & in Constr. מְגַלַּח rafit, Jer. 41. 5; in hithpacl, וְגַלַּח rafit seipsum; & cum וְגַלַּח conv. præf. וְגַלַּח radet sic, Lev. 13. 33. & in Infin. hithp. cum וְגַלַּח Aff. וְגַלַּח radi ipsum, Num. 6. 15.

Rad. 53. גַּלַּח duo significat; viz. i. convolvere; גַּלַּח; convolvit, involvit; conglomeravit; glomera- vit, seu volvit in glomum, seu globum; Pag. Bu. Coc. Av. &c. Unde, in fut. kal, 3. f. m. cum וְגַלַּח conv. וְגַלַּח & convolvit, 2 Reg. 2. 8. Unde, No. גַּלַּח m. pallium; ab involvendo; pallium glomeratum; involucrum; גַּלַּח; chlamys; Av. πειριαιημα, Symm. in Coc. In pl. m. גַּלַּח; unde, in pl. Constr. cum וְגַלַּח, præf. וְגַלַּח cum palliis, Ezech. 27. 24. Deinde, ii. Signif. 2. est in No. גַּלַּח, m. glomus; massa rudis, & intricata ad- huc, neque, in veram formam evoluta; Bu. Lex. unde cum Aff. 1. p. f. (quod 70. reddunt, 70 ἀκατέργαστον μν) sic & גַּלַּח massam meam, Psal. 139. 16.

Rad. 54. וְגַלַּח in hithp. est immiscere se; Bu. compli- cari, implicari; commisceri συμπαλέμεν; Coc. Unde, in Infin. hithp. וְגַלַּח misci, Prov. 17. 14. & in fut. hithp. 3. f. m. וְגַלַּח immiscet se, Prov. 19. 1. 20. 3.

Rad. 55. וְגַלַּח splenduit, nituit; Av. Coc. scil. instar nivis candescentis; cogn. cum וְגַלַּח nix; quæ præ albe- dine splendet; Av. alii, detondere, deglabrare; ut in præf. kal, 3. pl. cum וְגַלַּח præf. (quæ nitent, vel splendent, ex, vel præ, montibus Gilead; in quibus per integri ani spatium est nix; Coc. Av.) sic; וְגַלַּח quæ de- tondent, Cant. 4. 1. 6. 5.

Rad. 56. וְגַלַּח etiam; Gen. 7. 3. ubique, inquit Kim- chi, est augmentis particula; Pag. ejus loca defunt in Conc.

Rad. 57. גַּמַּח, unde, in piel גַּמַּח absorpsit; ut, in fut. piel, 3. f. m. גַּמַּח absorbet, Job. 39. 24. in hiph. גַּמַּח fecit absorbere, potavit; ut in Imper. 2. f. m. cum Aff. גַּמַּח potato me, Gen. 24. 17. Inde, No. mafc. signif. juncum, quod aquam forbeat, viz. גַּמַּח scirpus, Exod. 2. 3. Job. 8. 11. Isa. 18. 20. ut & cum וְגַמַּח præf. וְגַמַּח & juncus, Isa. 35. 7.

Rad. 58. גַּמַּח, unde, No. m. signif. mensuram cubiti, viz. גַּמַּח cubitus, Jud. 3. 16. Inde, No. גַּמַּח pl. mafc. (à sing. גַּמַּח cubitalis; Pag.) cubitales; Bu. Conc. Nani, vel pumilioes, Coc. ex Kimchi; homunculi, qui sunt

parvæ staturæ, instar brachiorum; Av. vel potius, Gam- madzi, populi quidam Phœniciz, quasi cubitales, vel, brachiales dicti, quod brachio potentes, & robusti essent; Bu. Lex. Occurrit cum וְגַמַּח cop. וְגַמַּח & cubitales, Ezech. 27. 11.

Rad. 59. גַּמַּח; Unde, מְגַמַּח, quod quidam expo- nunt per וְגַמַּח, inquit Kimchi; contra, ex adverbo; & ita habet Targum, מְגַמַּח; idem; Pag. & Bu. Conc. Sed alii volunt esse formam Constr. à מְגַמַּח quod ex- ponunt haustum; à מְגַמַּח absorpsit; Hab. 1. 9. haustu fa- ciei ipsum, i.e. celerrimo suo cursu; quo videtur terram ante se constitutam, absorbere, tendunt Orien- tem versus; vel, cursus eorum est celerrimus, ut Ori- entalis ventus; atque sic &, exponunt præced. מְגַמַּח absorbet terram, nempe, celerrimo cursu; ut R. Levi explicat; Bu. Lex. Alii exp. adversatur, ex hac Rad. מְגַמַּח; ita Bu. Conc.

Rad. 60. גַּמַּל; tria significat; i. Indè, No. mafc. viz. גַּמַּל, camelus; γαμηλα; Boch. à גַּמַּל, reddere ma- lum pro malo, derivat, quia, est animal μνησικακον; Coc. Occurrit autem, גַּמַּל camelus, Isa. 21. 7. & cum וְגַמַּל præf. וְגַמַּל camelus, Gen. 24. 64. 31. 34. Lev. 11. 4. Deut. 14. 7. Zach. 14. 15. מְגַמַּל à camelo, 1 Sam. 15. 3. in pl. m. (licet femel sit fæm. viz. Gen. 32. 15. ad sexum dis- cernendum; Bu. Lex. in cæteris, mafc. ut seq.) est cum dagefch; sic, וְגַמַּל camelus, Gen. 24. 10. 63. 32. 15. 1 Reg. 10. 2. Neh. 7. 69. Job. 1. 3. 42. 12. Isa. 30. 2. 60. 6. E- zech. 25. 5. & cum וְגַמַּל, וְגַמַּל, וְגַמַּל, & præf. וְגַמַּל & cameli, Gen. 12. 16. 24. 35. 30. 43. 1 Sam. 27. 9. 2 Chron. 9. 1. 14. 14. וְגַמַּל camelus, Gen. 24. 11. 22. 30. 32. 46. 61. 31. 17. 1 Sam. 30. 17. 1 Chron. 27. 30. Job. 1. 17. וְגַמַּל & cameli, Gen. 32. 7. וְגַמַּל in camelis, Exod. 9. 3. וְגַמַּל & in camelis, 1 Chron. 12. 40. וְגַמַּל camelis, Gen. 24. 3. 13. 2. & in constr. cum וְגַמַּל præf. מְגַמַּל è camelis, Gen. 24. 10. item, cum וְגַמַּל Aff. cui e- tiam ל præf. וְגַמַּל Camelos tuos, Gen. 24. 14. 46. וְגַמַּל Cameli tuis, Gen. 24. 19. 44. Item, cum וְגַמַּל & וְגַמַּל Aff. cui ult. etiam, וְגַמַּל & וְגַמַּל præf. וְגַמַּל Cameli ejus, Gen. 24. 20. וְגַמַּל Jud. 8. 21. 26. 1 Chron. 5. 21. Ezr. 2. 65. Jer. 49. 32. וְגַמַּל & Cameli eorum, Gen. 37. 25. Jer. 49. 29. וְגַמַּל & Cameli ipsum, Jud. 6. 5. 7. 12. Deinde, II. signif. 2. est verbi גַּמַּל; viz.

ablacltare, ἀπογαλακτίζειν; item, educare; maturare; pag. Bu. Coc. &c. ut in 3. f. f. præf. kal, גַּמַּל ablacltavit, f. Unde, ante Aff. וְגַמַּל, pro וְגַמַּל, eum; וְגַמַּל, mutatur in וְגַמַּל, sic, וְגַמַּל & educavit eum, 1 Sam. 1. 24. in ben. part. kal, f. m. וְגַמַּל educans, Isa. 18. 8. & in part. paul, kal, f. m. וְגַמַּל ablacltatus, Isa. 11. 8. cui, וְגַמַּל, præf. & cum kibbutz pro schurek; וְגַמַּל & וְגַמַּל sicut ablacltatus, Psal. 13. 12. in pl. m. וְגַמַּל, & in constr. וְגַמַּל abla- cltati, Isa. 28. 9. in infin. kal, וְגַמַּל educare; sed, cum Aff. וְגַמַּל, & וְגַמַּל, cholem transponitur, & mutatur in ca- metz chatuphi; sic, וְגַמַּל educare te, 1 Sam. 1. 23. וְגַמַּל educare eam, 1 Sam. 1. 23. in fut. kal, 3. f. m. cum conv. וְגַמַּל & educavit, Num. 17. 23. & in 3. f. f. cum וְגַמַּל conv. וְגַמַּל & ablacltavit, Hof. 1. 8. cui & וְגַמַּל Aff. וְגַמַּל & educavit eum, 1 Reg. 11. 20. in niph. וְגַמַּל ablacltatus est; unde, in infin. niph. וְגַמַּל ablacltari, Gen. 21. 8. & in fut. niph. 3. f. m. וְגַמַּל educabitur, 1 Sam. 1. 22. cui & וְגַמַּל conv. præf. וְגַמַּל & ablacltatus fuit, Gen. 21. 8. Item, III. signif. 3. est ejusdem verbi גַּמַּל; viz.

viz. retribuere, rependere, conferre, inferre bonum vel malum; ut, in præf. kal. 3. f. m. גמל rependit, Psal. 13. 6. 103. 10. 116. 7. cui, וי, וי, & א, Aff. גמלו contulit nobis, Isai. 63. 7. גמל retribuerit tibi, Prov. 3. 30. גמל contulit eis, Isai. 63. 7. & in 3. f. m. גמל contulit, f. sed, וי, fæm. mutatur in וי, ante וי, Aff. גמל conferet ei, Prov. 31. 12. in 2. f. m. cum præf. גמל quam retribuisti, Psal. 137. 8. item, cum וי, Aff. גמל rependis mihi, 1 Sam. 24. 18. & in 1. sing. præf. kal. גמל intuli, Psal. 7. 5. cui & וי, Aff. גמל intuli tibi, 1 Sam. 24. 18. & in 3. pl. præf. kal. גמל inferunt, Isai. 3. 9. cui & וי, Aff. sic, גמל intulerunt tibi, Gen. 50. 17. & in 1. pl. præf. kal. גמל intulimus, Gen. 50. 15. item, in part. ben. kal. גמל conferens bonum, Prov. 11. 17. & in pl. m. גמל rependentes, 2 Chron. 20. 11. Joel. 4. 4. ut & in imper. kal. גמל retribue, Psal. 119. 17. & in fut. kal. 2. f. m. גמל rependeris, Psal. 142. 8. ut & in 3. f. m. גמל; Unde, cum וי, & וי, Aff. sic, גמל retribuet mihi, 2 Sam. 22. 21. Psal. 18. 21. גמל retribuet nobis, 2 Sam. 19. 37. item, in 2. pl. m. fut. kal. גמל, Deut. 32. 6. Inde nomina; 1. גמל, m. retributio, bona, scil. vel, mala; unde, vel, beneficium, vel maleficium; & omnino Meritum denotat; Bu. Coc. &c. Occurrit autem, גמל retributio; beneficium, Psal. 94. 2. Isai. 3. 11. 35. 4. 59. 18. 66. 6. Jer. 51. 6. Lam. 3. 64. & cum וי, וי, & וי, præf. גמל & retribuit, Prov. 12. 14. גמל retribuit, Joel. 4. 4. גמל juxta retribuit, Jud. 9. 16. 2 Chron. 32. 25. item, cum וי, וי, & וי, Aff. גמל retribuit tua, Obad. 15. גמל retribuit tua, Psal. 137. 8. גמל retribuit vestra, Joel. 4. 4. גמל retribuit ejus, Prov. 19. 17. גמל retribuit eorum, Psal. 28. 4. & in pl. m. גמל & in constr. גמל, retributiones; Unde, cum וי, Aff. גמל retribuit ejus, Psal. 103. 2. Item, inde, 2. no. גמל fæm. idem, meritum, nempe beneficium, &c. Coc. ut, cum וי, præf. גמל retributio, 2 Sam. 19. 37. & in pl. fæm. גמל retributiones, Isai. 59. 18. Jer. 51. 56. ut &, 3. inde No. גמל m. idem, beneficium, &c. & in pl. m. גמל in constr. גמל, beneficia; Unde, pro, גמל, est cum וי, Aff. ex forma Chald. sic, גמל beneficiis ejus, Psal. 116. 12.

Rad. 61. גמל; Unde, No. גמל masc. גמל, fo-vea; occurrit autem, גמל fossa, Eccl. 10. 8.

Rad. 62. גמר, perfecit; defecit, defuit. Bu. est verbum גמר; in bonum, est consummare, perficere; & transitive; in malum verò, intransitive, consumi, finire, cessare, deficere; Hinc, Hebraei, cum aliquid ciant, ex textu, non integrè, solent dicere, וגמר (non וגמר) & complens; vel, sic, וגמר; pro nostro & cætera; vel, &c. Occurrit autem, גמר consumptus est, Psal. 12. 12. 77. 9. & in ben. kal. f. m. גמר perficiens, Psal. 57. 3. ut & in fut. kal. 3. f. m. גמר perficiat, Psal. 138. 8. Sed, ante makkaph, est cum cametz-chatuph; sic, גמר deficiat, Psal. 7. 10.

Rad. 63. גל vel גל masc. est גל, πικρὸς ὁ ὀσπῆς hortus; plantarium sepe cinctum; Coc. nam ita dicitur quòd sepro protegi soleat; quasi à Rad. גל; Bu. Lex. Occurrit autem, גל hortus, Gen. 2. 8. 2 Reg. 25. 4. Cant. 4. 12. Jer. 39. 4. 52. 7. Ezech. 28. 13. & cum וי, וי, & וי, præf. prout seq. גל hortus, Gen. 2. 9. 10. 3. 1, 2, 3, 8. 2 Reg. 9. 27. גל in horto, Gen. 3. 8, 10. גל in

horto, Gen. 2. 15. 2 Reg. 21. 18, 26. Ezech. 31. 8, 9. גל sicut hortus, Gen. 13. 10. Deut. 11. 10. Isai. 51. 3. 58. 11. Jer. 31. 12. Ezech. 36. 35. Joel. 2. 3. גל sicut hortus, Lam. 2. 6. גל ad, vel in, hortum, Gen. 3. 24. 1 Reg. 21. 2. Neh. 3. 15. גל ex horto, Gen. 3. 23. cum Aff. est cum dagefeh, in ג, ad notandum alterum ג, ex גל abiectionem; ut cum וי, Aff. 1. p. sing. sic; גל hortum meum, Cant. 4. 16. cui & וי, præf. גל in hortum meum, Cant. 5. 1. item, cum וי, præf. & וי, Aff. גל in hortum suum, Cant. 4. 16. 6. 2. in pl. m. גל hortorum, Cant. 4. 15. cui & וי, præf. גל in hortis, Cant. 6. 2. 8. 13. Inde 1. No. גל f. idem; hortus; ut, cum וי, præf. גל & sicut hortus, Isai. 1. 30. 61. 11. item, 2. Hinc & No. גל f. idem etiam; ut in f. f. constr. גל hortus, Esth. 1. 5. 7. 7. Cant. 6. 11. & cum וי, præf. גל ex horto, Esth. 7. 8. ut & cum וי, Aff. גל hortus ejus, Job. 8. 12. & in pl. fæm. ex priori forma, cum pathach sub. ג, sic; גל horti, Eccl. 2. 5. Jer. 29. 4. 27. Am. 9. 14. & cum וי, מל, & וי, præf. גל horti, Isai. 66. 17. מל ex horti, Isai. 1. 29. גל in hortis, Isai. 65. 3. גל sicut horti, Num. 24. 6. item, cum וי, Aff. גל horti vestri, Am. 4. 9.

Rad. 64. גנן est, protegere; 70. גנן; cum גנן construitur; Coc. protegit, obtegit; Bu. declinatur autem, in præf. kal. גנה גנות גנות &c. cum defectu mediæ radicalis; ut in 1. sing. cum וי, conv. præf. גנן & protegam, 2 Reg. 20. 7. 19. 34. Isai. 37. 35. 38. 6. & in infin. kal. גנן protegendum, Isai. 31. 5. in hiphil, גנן protegit; Unde, in fut. hiph. 3. f. m. גנן proteget, Isai. 31. 5. Zac. 9. 15. 12. 8. Atque inde, nomina, 1. No. גנן masc. (&, semel, fæm. viz. 1 Reg. 10. 17.) גנן; à protectione dicitur; Coc. Occurrit autem, גנן clypeus, scutum, Gen. 15. 1. Deut. 33. 29. Jud. 5. 8. 2 Sam. 1. 21. 22. 31. 36. 2 Reg. 19. 32. 1 Chr. 5. 18. 2 Chr. 14. 7. Psal. 3. 4. 18. 3. 136. 35. 2. 76. 4. Prov. 2. 7. 6. 11. 24. 34. 30. 5. Isai. 21. 5. 22. 6. 37. 33. Jer. 46. 3, 9. Ezech. 27. 10. 38. 5. Nah. 2. 4. & cum præf. וי, & וי, sic; גנן & scutum, 2 Chron. 17. 17. Psal. 18. 12. Ezech. 23. 24. 38. 4. 39. 9. גנן scutum, 1 Reg. 10. 17. 2 Chron. 9. 16. Cant. 4. 4. item cum וי, Aff. גנן scutum meum, 2 Sam. 22. 3. Psal. 7. 11. 18. 3. 144. 2. cui & וי, præf. גנן & scutum meum, Psal. 28. 7. 119. 114. sic, cum וי, Aff. cui &, וי, præf. גנן clypeus noster, Psal. 59. 11. 84. 10. 89. 19. & clypeus noster, Psal. 33. 20. ut &, cum וי, præf. & וי, Aff. גנן & scutum ipsorum, Psal. 115. 9, 10, 11. & in pl. m. גנן scuta, 1 Reg. 10. 17. 2 Chron. 9. 16. 26. 14. Job. 41. 7. cum וי, & וי, præf. גנן & scuta, 2 Chron. 32. 5. גנן scuta, Neh. 4. 10. & ad scuta, 2 Chron. 32. 27. in constr. pl. m. גנן scuta, 1 Reg. 14. 26. 27. 2 Chron. 12. 9, 10. Psal. 47. 10. & cum וי, & וי, Aff. גנן scuta ejus, Job. 15. 26. גנן clypei ejus, Hof. 4. 18. Item, 2. Inde No. גנן f. obtectio, Bu. velatio; Coc. ut in forma constr. f. f. obtectio, Bu. velatio; Coc. ut in forma constr. f. f. obtectio, Lam. 3. 65. & in pl. f. cum וי, præf. גנן & scuta, 2 Chron. 23. 9. Vel, גנן f. exp. II. dolor, mœror; ut, in forma constr. f. f. mœrorem, Lam. 3. 65.

Rad. 65. גנב, est furari; γαννῆσαι; notat enim occultam rei alienæ occupationem; Coc. surripuit furtim, furatus est; abduxit, vel subtraxit clam; pag. Merc. Bu. &c. Unde, in 3. f. f. præf. kal. גנבה furata est; sed ante וי, Aff. וי, fæm. mutatur in וי, sic, גנבה furata erat.

erat, Gen. 31.32. item, in 3. f. cum Aff. **הו**, est **גנבתו** sed pro eo, cum dagesch in **ה**, ob **ה**, abjectum, occurrit, sic **גנבתו** furripuit, Job. 21. 18. 27. 20. & in 2. f. m. præt. kal; **גנבתו** furatus est, Gen. 31.30. ut &, in 1. f. cum **!** conv. præt. **גנבתו** & furer, Prov. 30.9. & in 3. pl. præt. kal; **גנבו** furati sunt, Jos. 7.11.2 Sam. 21.12. cui & **ה** est Aff. sic, **גנבו** furati sunt te, 2 Sam. 19.42. in part. ben. kal; **גנב** & **ה** & **ה** præt. **גנב** furans, Deut. 24.7. **גנב** & furans, Exod. 21.16. **גנב** furans, Zach. 5.3. & in part. paul. f. m. **גנב** furtivum, Gen. 30.33. cuius pl. m. est, **גנבים** furtivæ, Prov. 9.17. & in 1. f. part. paul. **גנב** & in constr. **גנב**, furto ablatum; unde, cum Aff. **!**, 1. p. f. **גנבתי**, pro quo contractæ, est, præt. **גנבתי** furto ablatum mihi, Gen. 31.39. & cum **!** cop. præt. **גנבתי** & furto ablatum mihi, Gen. 31.39. vel, ut alii volunt, **י**, jod est tantum parag. non Aff. ac idem est cum, & pro **גנבתו** vel **גנבת** furto ablatum, &c. in Inf. kal; cui & **!** præt. **גנב** furando, Exod. 22.11. **גנב** & furando, Hos. 4.2. in fut. kal, 2. f. m. cui & **!** conv. præt. **גנב** furaberis, Exod. 20.15. Deut. 5.19. **גנב** & furatus es, Gen. 31.26.27. & in 3. f. m. cui etiam **!** conv. præt. **גנבתי** furabitur, Exod. 21.37. Prov. 6.30. **גנב** & furatus fuit, Gen. 31.20. sic &, in 3. f. cum **!** conv. præt. **גנבתי** & furata est, Gen. 31.19. 2 Reg. 11.2. 2 Chron. 22.11. & in 2. pl. m. **גנבו** furabimini, Lev. 19.11. ut & in 3. pl. m. **גנבו** furabuntur, Obad. 1.5. in Niph. **גנב** furto sublatum fuit; furtim subtrahctus est; unde in fut. Niph. 3. f. m. **גנב** furto auferetur, Exod. 22.11. in piel, **גנב** furatus est continuè; furtim abstulit; Unde, in part. piel, **גנב** suffurans; & in pl. m. **גנבים**, & in constr. **גנבים** suffurantes, Jer. 23.30. &, in fut. piel, 3. f. m. cum **!** conv. præt. **גנבתי** & furatus fuit, 2 Sam. 15.7. ut &, in pual, **גנב** idem quod Niph. ut cum **!** conv. præt. **גנבתי** furto ablatum fuerit, Exod. 22.6. & in 1. f. sing. præt. pual; **גנבתי** furto surreptus sum, Gen. 40.13. item, in Inf. pual; **גנב** furando, Gen. 40.15. & in fut. pual, 3. f. m. **גנב** furtim perlatum est, Job. 4.12. in hithpael, **גנבתי** furtim vel clam se subtraxit; unde, in fut. hithp. 3. f. m. **גנבתי** furatur se, furtim & clam agit, 2 Sam. 19.4. cui & **!** conv. præt. **גנבתי** & furatus est se, 2 Sam. 19.4. Atque indè, Nomina, 1. **גנב** m. qui subtrahit, clam, rem alienam; nam fur, ab habitu furandi, dicitur; Occurrit autem, **גנב** fur, Psal. 50.18. Prov. 29.24. Jer. 2.26. & cum **!**, **ה**, **ה** & **ה** præt. **גנב** & fur, Hos. 7.1. **גנב** fur, Exod. 22.1.6.7. Deut. 24.7. Jer. 7.9. Zach. 5.4. **גנב** sicut fur, Job. 24.14.30.5. Joel. 2.9. **גנב** furi, Prov. 6.30. in pl. m. cui & **!** præt. **גנבתי** fures, Isa. 1.23. Jer. 49.9. Obad. 1.5. **גנבים** inter fures, Jer. 48.27. Item, ii. Indè No. f. **גנבה** res furto ablata; clandestina subtrahctio; Av. ut, cum **!** dem. præt. **גנבתי** furtum, Exod. 22.3. in constr. **גנבת**, idem; unde, cum **!** præt. & **!** Aff. **גנבתו** pro furto suo, Exod. 22.20.

Rad. 66. **גנז** m. Thesaurus; gaza; gazophylacium; in pl. m. **גנזים**, & in constr. **גנזי** thesauri, Esth. 3.9.4.7. Item, cum **!** præt. **גננתי** & in thesauris, Ezech. 27.24.

Rad. 67. **גער** mugire; **μυγαειν**; mugivit, boavit; Unde, in Inf. kal, cum **!** cop. præt. **גערתי** & mugiendo, 1 Sam. 6.12. & in fut. kal, 3. f. m. **גערתי** mugiet, Job. 6.5.

Rad. 68. **גער**, est, fastidire, nauseare; **βδελυσσειν**; ut in præt. kal, 3. f. cui & **!** cop. præt. **גערתי** fastidivit,

Lev. 26.43. Jer. 14.19. **גערתי** & fastidivit, Lev. 26.30. & in 1. f. cum **!**, Aff. **גערתי** fastidivi eos, Lev. 26.44. ut &, in 3. pl. præt. kal; **גערתי** fastidiverunt, Ezech. 16.45. Item, in ben. kal, f. m. **גערתי**, unde, in 1. f. sing. cum **!**, f. m. **גערתי** fastidians, Ezech. 16.45. & in fut. kal, 3. f. f. **גערתי** fastidiet, Lev. 26.11.15. in Niph. fastiditus est, abjectus est præt. nausea; Av. ut in præt. Niph. 3. f. m. **גערתי** fastidit fuit, 2 Sam. 1.21. Undè, Nomen, **גערתי** m. nausea; Av. feditas movens nauseam; Coc. ut cum stomachus infestatur vomitu; Av. Occurrit in Constr. cum **!** præt. **גערתי** cum fastidio, Ezech. 16.5. in hiphil, **גערתי** fecit fastidire; vel, absolute, fastidit; Av. ut in fut. hiph. 3. f. m. **גערתי**, fastidiet, (scil. coitum) Av. vel, & non fastidit, i.e. cum fastidio coit, & incaustum semen ejicit; Bu. Lex. Job. 21.10. f. m. Coc. Alii, in hiph. exp. eripere; &, in loco cit. non eripit; Bu. Conc.

Rad. 69. **גער** increpare; **αἰνῶμι**; Coc. objurgavit, increpavit, compescuit; & sic construitur cum præt. **ה**, at absque ea perdidit, disperdidit, corrupt; Bu. Lex. Occurrit cum **!** cop. **גערתי** & increpavit, Isa. 17.13. & in 2. f. m. **גערתי** increpasti, Psal. 9.6.11.9.21. Jer. 29.27. ut & in 1. f. præt. kal, cum **!** conv. præt. **גערתי** & increpabo, Mal. 3.11. item, in ben. kal, f. m. **גערתי** increpans, Nah. 1.4. Mal. 2.3. in Inf. **גערתי** increpare; unde, cum **!** præt. & camerz-chatuph, ante makkaph; sic; **גערתי** & ab increpando, Isa. 54.9. sic & in Imper. kal. f. m. **גערתי** increpa, Psal. 68.31. & in fut. kal, 3. f. m. cui & **!** cop. & **!** conv. præt. **גערתי** increpet, Zach. 3.2. **גערתי** & increpet, Zach. 3.2. **גערתי** & increpavit, Gen. 37.10. Psal. 106.9. & in 2. pl. m. **גערתי** increpabitis, Ruth. 2.16. Indè nomina, i. No. f. m. **גערתי** increpatione, Prov. 13.1.8.17.10. & in Constr. cui, **ה** & **ה** præt. **גערתי** increpatione, Eccl. 7.5. Isa. 30.17. 51.20. **גערתי** per increpat. 2 Sam. 22.16. **גערתי** ab increpat. Psal. 80.17. item, cum **!** præt. & **!**, Aff. 1. pers. f. m. **גערתי** increpatione mea, Isa. 50.2. ut & cum **!** Aff. cui & **ה** præt. **גערתי** increpatione tuâ, Psal. 104.7. **גערתי** ab increpatione tua, Psal. 18.16.76.7. sic &, cum **!** cop. & **!** Aff. **גערתי** & increpatione ejus, Isa. 66.15. ut & cum **!** præt. & **!** Aff. **גערתי** ab increpatione ejus, Job. 26.11. Item, 2. Indè No. **גערתי** f. m. increpatione, perditio, exitum; ut cum **!** demonst. præt. **גערתי** increpationem, Deut. 28.20.

Rad. 70. **גער** 70. kal, pual, & hithp. reddunt, per, **ταρβησει**, **σαλευσει**, **σπαραξει**; videtur notare solutionem, & laxationem partium; moveri, fastidire, dissolvi; Cocc. concuti, commoveri; Bu. ut in fut. kal, 3. f. f. cum **!** conv. **גערתי** & commovetur, Psal. 18.8. in pual, **גערתי**, conquassatus est ab alio; ut in fut. pual, 3. pl. **גערתי** commoventur, Job. 34.20. Item, in hithp. **גערתי** vel, **גערתי** commotus fuit; Unde in præt. hithp. 3. pl. m. cum **!** cop. **גערתי** & commovetur, Jer. 25.16. & in fut. hithp. 3. f. f. m. cum **!** conv. præt. **גערתי** & commota fuit, 2 Sam. 22.5. & in 3. pl. m. cui & **!** conv. præt. **גערתי** commoventur, Jer. 46.7.8. **גערתי** & commota fuerunt, 2 Sam. 22.8. Psal. 18.8. Jer. 5.23.

Rad. 71. **גער**, unde, **ה** m. summitas, eminentia, seu, fastigium ædificiorum; ala; vel pinna, pinnaculum, &c. ab ala, quæ **ה** Chald. dicitur; Merc. Unde, in pl.

m. גרר in Constr. גרר alax, pinnax, Prov. 9. 3. &c. ut, in præter. hithp. 2. f. m. גרר contendisti, Jer. 50. 24. & in Imper. hithp. 2. f. m. גרר, pro quo, cum ! cop. per Apocopen, est; & contendere, Deut. 2. 24. sic & in fut. hithp. 2. f. m. גרר contendes, 2 Reg. 14. 10. 2 Chron. 25. 19. pro quo etiam, per Apocopen est, גרר misceto, Deut. 2. 8. & in pausa; & גרר miscet, Deut. 2. 19. item, in fut. hithp. 3. f. m. גרר miscabit se, Dan. 11. 25. & cum ! cop. גרר & miscabitur, Dan. 11. 10. ut & in 2. pl. m. גרר miscerebitis, Deut. 2. 5. & in 3. pl. m. גרר contendent, Prov. 28. 4. Dan. 11. 10. Atque inde No. גרר f. m. mixtio, i. e. conflictus; Pag. & in Constr. cum ! præf. מרר מרר contendi, Psal. 39. 11. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine masc. גרר guttur, Isa. 3. 16. cum ! præf. גרר in gutture, Isa. 58. 1. item, cum !, &, (cui & ! præf.) & גרר, (cui & ! præf.) Aff. sic occurrit; גרר guttur meum, Psal. 69. 4. גרר guttur tuum, Ezech. 16. 11. גרר guttur tuum, Jer. 2. 24. גרר guttur eorum, Psal. 5. 10. גרר in gutture suo, Psal. 115. 7. 149. 6. Item, iii. signif. 3. est in nomine גרר f. rumen, cibus ruminis; ruminatio; cibi retractio, & reciprocatio, aut comminutio, &c. Occurrit autem, גרר rumen, Lev. 11. 3. 4. 5. 6. 7. Deut. 14. 6. 7. 9. & cum ! præf. גרר & rumen, Lev. 11. 26. גרר rumen, Lev. 11. 4. 14. 7. Atque ab hoc nomine, deduci potest verbum in niph. גרר ruminare; Unde in fut. niph. 3. f. m. גרר, pro quo, cum defectu 3. rad. גרר, (ut, in גרר) sic occurrit, גרר ruminabit, Lev. 11. 7. Denique, iv. Signif. 4. est in nomine, גרר f. obolus; quasi minimum monetæ segmentum; quorum viginti faciebant siclum; nam deduci potest à Rad. גרר secare; ex qua Rad. præcedens, etiam גרר rumen, à secando cibo; & גרר guttur, ab intersectionibus, derivari possunt; Occurrit autem, גרר obolus, Exod. 30. 13. Lev. 27. 25. Num. 3. 47. 18. 16. Ezech. 45. 12.

Rad. 72. גרר f. m. vitis; & semel est masc. Hof. 10. 1. in pausa est גרר; in metaph. notat familiam; Occurrit autem, גרר vel גרר vitis, Gen. 40. 9. 2 Reg. 4. 39. Psal. 80. 9. 15. Isa. 7. 23. 16. 8. 9. 24. 7. 32. 12. Hof. 10. 1. Zach. 3. 10. & cum ! cop. גרר & vitis, Num. 20. 5. Deut. 8. 8. & in pausa, cum ! præf. גרר & vitis, Joel 2. 22. Item, cum variis aliis præf. viz. ה, ב, ו, כ, ז, ל, & מ, prout sequuntur; גרר vitis, Jud. 9. 13. Cant. 6. 11. 7. 9. 13. Jer. 2. 21. 48. 32. Ezech. 15. 2. 6. 17. 7. Joel. 1. 12. Hag. 2. 19. Zach. 8. 12. Mal. 3. 11. גרר in vite, Jer. 8. 13. גרר & in vite, Gen. 40. 10. גרר sicut vitis, Psal. 128. 3. גרר sicut vitis, Job. 15. 33. Jer. 6. 9. Ezech. 19. 10. גרר sicut vitis, Hof. 14. 8. גרר viti, Gen. 49. 11. גרר ad vitem, Jud. 9. 12. גרר in vitem, Ezech. 17. 6. 8. גרר de vite, Num. 6. 4. Deut. 32. 3. Jud. 13. 14. Isa. 34. 4. item, cum Aff. ו, ה, ל, & מ, prout seq. גרר vitem meam, Joel. 1. 7. גרר vitem tuam, Jer. 5. 17. גרר vitis sua, 1 Reg. 4. 25. 2 Reg. 18. 31. Isa. 36. 16. Mic. 4. 4. גרר vitem ejus, Hof. 2. 14. גרר vitem eorum, Deut. 32. 32. Psal. 78. 47. 105. 33. in pl. m. גרר, ut cum ! & ! præf. גרר & vites, Cant. 2. 13. גרר in vitibus, Hab. 3. 16.

Rad. 73. גרר, duo significat; i. גרר m. Gopher, species cedri; Bu. Gen. 6. 14. Arbor est, ejus ligna, ob levitatem, ad faciendas naviculas, vel naves apta sunt; alii, arborem quæ stillet picem aut resinam esse volunt; Merc. & fanè, גרר aliquid notat, unde & גרר appellari potuit; unde, arbores Gopher videntur dici genus arborum, levium, oleosarum, & putredinem & cariem non faciliè sentientium; quales sunt pinus, abies, cedrus, pinafter, picea & sapinus; &c. Coc. גרר gopher, Bu. Conc. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est, in nomine, גרר f. sulphur; & Coc. est materia glutinosa, ad formam bituminis, (vel, genus gummi aut bituminis, Merc.) faciliè ignem concipiens, & terræ sterilitatem inducens; Av. & ex eo Merc. Occurrit autem, גרר sulphur, Gen. 19. 24. Deut. 29. 23. Job. 18. 15. Isa. 30. 33. & cum ! & ! præf. גרר & sulphur, Psal. 111. 6. Ezech. 38. 22. גרר in sulphur, Isa. 34. 9.

Rad. 74. גרר, unde, in piel, גרר incidere, concidere ferrà; Bu. Conc. ferravit; Av. secuit, dissecuit; Bu. Lex. Unde, in part. piel, pl. f. m. גרר ferrantes; Bu. Conc. vel, ut alii, est à pual, גרר ferratus fuit; unde, in part. pl. f. m. גרר, defecti; Bu. Lex. ferrati, vel, ferrà excisi; Pag. Av. &c. 1 Reg. 7. 9. Atque inde, No. מרר f. ferra; traha; instrumentum ferreum, quo utuntur in ferrandis lapidibus scellivis; ut, cum ! præf. מרר ferrà, 2 Sam. 12. 31. 1 Reg. 7. 9. 1 Chron. 20. 3. in pl. f. m. cum ! præf. מרר & ferris, 1 Chron. 20. 3.

Rad. 75. גרר m. porrigo; scabies ficca; & occurrit, absolute, & cum ! præf. גרר scabies, Lev. 21. 20. 22. 22. גרר & scabie, Deut. 28. 27.

Rad. 76. גרר, unde, in Hithp. גרר scabere, scalpere se; atque inde, in Infinit. hithp. cum ! præf. גרר ad scabendum se, Job. 2. 8.

Rad. 77. גרר quatuor signif. i. miscere lites, contendere, ut in piel, præf. גרר lites suscitavit; Unde, in fut. piel, 3. f. m. גרר miscet, Prov. 15. 18. 28. 25. 29. 22. & in hithp. גרר idem; miscere, scil. lites; five sese miscere, in contentione scil. aut bello; contendere,

Rad. 78. גרר, unde, in Niphal, גרר, casus, excisus est; succisus est; Unde, in i. sing. præf. niph. גרר excisus sum, Psal. 31. 23. Atque inde, No. masc. à secando, viz. גרר securis, Deut. 20. 19. quod cum !, & ! & ! præf. sic occurrit, גרר securis, Isa. 10. 15. גרר & securis, 1 Reg. 6. 7. גרר cum securi, Deut. 19. 5.

Rad. 79. גרר, unde No. masc. גרר fors, Lev. 16. 8. Jos. 17. 14. 17. 18. 6. 8. 10. Psal. 22. 19. Isa. 34. 17. Ezech. 24. 6. Joel. 4. 3. Obad. 1. 11. Nah. 3. 10. & cum ! cop. præf. גרר & fors, Lev. 16. 8. Isa. 17. 14. Sed, sæpius, cum ! dem. præf. גרר fors, Lev. 16. 9. 10. Num. 26. 56. 33. 54. Jos. 15. 1. 16. 1. 17. 1. 19. 1. 10. 17. 24. 32. 40. 21. 4. 10. 1 Chron. 6. 39. 24. 7. 25. 9. 26. 14. Esth. 3. 7. Prov. 16. 33. 18. 18. Jon. 1. 7. ut & cum ! & ! præf. גרר cum sorte, Num. 26. 55. 33. 59. 34. 13. 36. 2. Jos. 19. 51. Jud. 9. 9. Mic. 2. 5. גרר בבור, Jos. 21. 4. 5. 6. 8. 1 Chron. 6. 46. 48. 50. item, in Constr. גרר fors, Jos. 18. 11. Psal. 125. 3. quod & cum ! & ! præf. גרר in sorte, Jos. 14. 2. גרר & de sorte, Num. 36. 3. item, cum ! Aff. (cui & ! præf.) גרר fors mea, Psal. 16. 5. גרר in sortem meam, Jud. 1. 3. ut & cum !, & ! Aff. גרר sortem tuam, Prov. 1. 14. גרר fors tua, Isa. 57. 6. Jer. 13. 25. item, cum ! præf. & ! Aff. גרר in sortem tuam, Jud. 1. 3. & cum ! præf. & ! Aff. גרר in sorte tuà, Dan. 12. 13. sic &, cum !, & ! Aff. גרר fors ejus, 1 Chron. 26. 14. גרר fors eorum, Jos. 18. 11. 21. 20. 38. in pl. f. m. גרר sortes, Lev. 16. 8. 1 Chron. 24. 29. 25. 8. 26. 13. 14. Neh. 11. 1. Jon. 1. 7. &

cum יה & בּ præf. וְהַגִּזְרֹת & fortes, Neh. 10. 35.
הַגִּזְרֹת fortibus, 1 Chron. 24. 5.

Rad.80. גָּרַם, & in pausa, גָּרַם m.os offisi; offsa; artus; item, fastigium; Pag.Bu.& Metaph. durities, durissimum quodque; quòd, offse, nihil sit durius, aut solidius; Merc.Occurrit autem, גָּרַם vel, גָּרַם os, Gen. 49.14.2 Reg.9.13.Prov.17.22.25.15. in pl.m. גָּרַמִּים offsa; unde, in comp. cum יו Aff. est, גָּרַמְיו offsa ejus, Job.40.18. indè, ab hoc nomine, est verbum in kal, גָּרַם i.e. offsa confringere; exoffare; (ut à שָׁרַשׁ, radix, est verbum in piel, שָׁרַשׁ eradicare; Kimchi in Pag.) ut in præter.kal, 3.pl.m. גָּרַמוּ exoffarunt, Zeph.3.3. sic, & in piel, גָּרַם idem, comminuit offsa; ut, in fut.piel, 2.sing fæm. תִּגְרַמִּי confringes, Ezech.23.34. sic & in fut. piel, 3. sing. masc. יִגְרַם conteret, Num.24.8.

Rad. 81. גֹּרֶן, fām.horreum, area; quidam redu-
cunt ad גִּיר, quòd eò congregantur fruges; Merc. Oc-
currit autem, גֹּרֶן area, Gen.50.10.Num.15.20. Lev.
18.30.Ruth.3.22 Sam.6.6.24.16.1 Chron.13.9.21.15.
Hof.9.2. & cum ׀ demonstr.praf גֹּרֶן area, Num.18.
27.Ruth.3.3,6,14.2 Sam.24.21,24.2 Reg.6.27.1 Chron.
21.21,22. item,cum ב, כ, ך & ם praf. גֹּרֶן in area,
Jud.6.37. גֹּרֶן in area, Gen.50.11.2 Sam.24.18.1
Reg.22.10.1 Chron.21.18.2 Chron.3.1.18.9.21.28.
גֹּרֶן sicut area, Jer.51.33. מְבוֹרָה ex area, Ho.13.3. &
cum ך, locali, in fine; גֹּרֶן in aream, Mic.4.12. i-
tem, cum Aff.cholem mutatur in cametz-chatuph; ut
cum ם Aff.1.perf.sing. גֹּרֶן area mea, Isa.21.10. sic &
cum Aff. ך, cui etiam ם, ך, ם, sunt praf. ut seq.
וּגֹרְנֶךָ & in aream tuam, Job.39.12. מְבוֹרָה ex area tuâ,
Deut.16.13. וּמְבוֹרָה & ex area tua, Deut.15.14 in pl.
פִּמְבוֹרֹת & cum ך praf. מְבוֹרֹת area, 1 Sam.
23.1. Joel.2.24. item, in pl.f.constr. ut in sing. cum Aff.
est cum cametz-chatuphi, sic, גֹּרֶן area, Hof.9.1.

Rad.82. גָּרַם est, comminuere se; frangi, comminui; excindi; ut in præf. kal. 3. f. גָּרְסוּ excinditur. Psal. 119. 20. in hiph. וְהִגְרִים, excindere; comminueret; ut in fut. hiph. 3. f. g. m. cum 1 conv. præf. וְיִגְרַם & excindit. Lam. 3. 16.

Rad.83. **פָּרַע**; diminuit, deminuit; ademit; detraxit, subtraxit; item, succidit diminuendo; Unde, in part.pa-ul kal. (à sing.m. **פָּרַע**, est).f.fam. cum kibbutz, pro schurek, **פָּרַע**, succisa, Jer.48.37. & in Infin.kal, cum **פָּרַע** diminuendum, Eccl.3.14. Item, in fut.kal, 1. sing. **פָּרַע** succidam, Ezech.5.11. & cum **פָּרַע** conv.præf. **וּפָרַע** & diminui, Ezech.16.27. ut & in 2.f.m. cui & 1 cop.præf. **וּפָרַע** diminues, Deut.12.32. Jer.26.2. **וּפָרַע** & diminuis, Job.15.48. sic & in 3.f.m. fut.kal. **יִפְרַע** diminuet, subtrahet, Job.36.7. & in paufa; **יִפְרַע** diminuet, Exod.21.10. & in 2.pl.m. **תִּפְרְעוּ** minuetis, Exod.5.8, 19. Deut.4.2. in Niphal, **יִפְרַע** diminui, detrahi, subtrahi; ut, in præf. Niph. 3. f. m. cum **פָּרַע** conv. **וּפָרַע** diminuetur, Lev.27.18. ut & in 3.f.f. cum **פָּרַע** conv. **וּפָרַע** & minuetur, Num.36.3. Item in part.Niph.f.m. **יִפְרַע** diminutum est, Exod.5.11. & in fut.Niph.3.f.m. duplici forma, sic, **יִפְרַע** vel, **יִפְרַע** diminuetur, Num.27.4. 36.3, 4. ut & in 1.pl.fut. Niph. **יִפְרְעוּ** minuemur, Num.9.7. in piel, **יִפְרַע**, minuit, detraxit, subtraxit; ut in fut. piel, 3.f.masc. **יִפְרַע** diminuet, Job.36.27. Atque inde, No. pl. fæn. significans imminutiones, seu. subtractiones aedificii alicujus, ad

crassitiem muri minuendam; Coc.&c. similiter; viz.
מַרְעוֹת diminutiones contracturæ, 1 Reg.6.6.

Rad.84. גָּרַף i. signif. convolvit, devolvit, evertit ; Unde,cum גָּרְפוּ, Aff. גִּרְפָם evertit eos, Jud.5.21. Atque indè,No. מִגְרָפָה f.gleba ; massa terræ convoluta, vel, agri ex terra ; frustum terræ ; &c.ut in pl.fæm.cum יָהִי. Aff. מִגְרֵפוֹתֵיהֶם sub glebis suis ; &c. Joel.1.17. Deindè, ii. Signif.2.hujus Rad. est in Nomine inde derivato, viz. הֶאֱגֵרָה, m.pugnis ; quasi manus convoluta ; Item,secundum Kimchi,in Pag gleba, aut frustum terræ ; Occurrit cum הָאֵגֵרָה, pugno, Exod.21.18. Isa.58.4.

Rad. 85. גָּרַשׁ, duo significat ; i. expulsi; eiecit ;
projecit ; repudiavit, &c. ut, in part. ben. kal, f. m. גָּרַשׁ
expellens, Exod. 4. 1. & in part. pa. ul, f. m. גָּרַשׁ
expulsi; Unde, in fæm. גָּרַשְׁהָ expulsa, Lev. 21. 7. cui &
cop. præf. וּגָרַשְׁהָ & expulsa, Lev. 21. 14. 2. 13. Num.
30. 10. Ezech. 44. 22. & in pl. f. cum יָכֶם Aff.
גָּרַשְׁתִּי expulsa vestras, Ezech. 45. 9. item, in fut.
kal, 3. pl. m. (à 3. sing. וּגָרַשׁ) cum ! conv. וּגָרַשְׁוּ &
expellent, Isa. 57. 20. in Niph. גָּרַשׁ expulsi fuit ; unde
in part. Niph. f. m. גָּרַשׁ expulsi sum, Isa. 57. 20. & in præf.
3. fæm. f. cum ! conv. וּגָרַשְׁהָ & expelletur, Am. 8. 8. ut
& in 1. præf. Niph. sing. וּגָרַשְׁתִּי eieci sum, Jon. 2. 5. in
piel, גָּרַשׁ idem, cum kal ; Unde in præf. piel, 3. f. f.
cum ! conv. וּגָרַשְׁהָ & expellet, Exod. 23. 28. & in 2. f.
m. præf. piel, גָּרַשְׁתָּ expulsiſti, Gen. 4. 14. & cum ! conv. &
מו Aff. וּגָרַשְׁתֶּמוּ & expellas eos, Exod. 23. 31. ut & in
1. præf. piel, cum ! conv. וּגָרַשְׁתִּי & expellam, Exod. 33.
2. cui & 1 Aff. וּגָרַשְׁתִּי & expellam eum, Gen. 22. 11. ut
& in 1. sing. cum הוּ Aff. גָּרַשְׁתִּיהוּ eieci eum, Ezech.
31. 11. in 3. pl. præf. piel, cum הֵי Aff. גָּרַשְׁתִּיהֶן expellunt
me, 1 Sam. 26. 19. & in Infin. piel ; cui & præf. fuit
expellere, Exod. 11. 1. Prov. 22. 10. גָּרַשׁ expellere, 1
Chron. 17. 21. Item, cum ? præf. & גִּי Aff. וּגָרַשְׁנִי ad
expellendum nos, 2 Chron. 20. 11. sic & in Imper. sing.
m. גָּרַשׁ ejice, Gen. 21. 10. & in fut. piel, 1. sing. cui &
cop. ! præf. וּגָרַשׁ expellam, Jud. 2. 3. וּגָרַשׁ & expel-
lam, Jud. 6. 9. item, cum הֵי, cui & 1 cop. præf. & ׁ
Aff. וּגָרַשְׁנִי expellam eum, Exod. 23. 29, 30. וּגָרַשְׁנוּ
& expellam eum, Num. 22. 7. וּגָרַשְׁנוּ expellam eos,
Hof. 9. 15. sic & in 2. f. m. cui & ! conv. præf. וּגָרַשׁ ex-
pelles, Pſal. 80. 9. וּגָרַשׁ & expulsiſti, Joſ. 24. 12. ut &
in 3. f. m. cui & ! præf. conv. וּגָרַשׁ expellet, Exod. 11. 1.
וּגָרַשׁ & expulsiſti, Gen. 3. 24. Exod. 10. 11. Deut. 33. 27.
Joſ. 24. 18. Jud. 9. 41. 1 Reg. 2. 27. Pſal. 78. 55. item, cum !
præf. & הוּ Aff. וּגָרַשְׁתִּי & expulsiſti eum, Pſal. 34. 1. ut
& cum ׁ Aff. וּגָרַשְׁתִּי expellet eos, Jud. 6. 1. item, in
2. pl. m. fut. piel, cum nun parag. וּגָרַשְׁתִּי expellitis, Mic.
2. 9. & cum ! conv. præf. & הֵי Aff. וּגָרַשְׁתִּי & expulsi-
ſtiſme, Jud. 11. 7. sic & in 3. pl. m. fut. piel, cum !
conv. וּגָרַשְׁתִּי & ejecerunt, Jud. 11. 2. Item, in fut. piel, 3.
pl. m. cum ׁ & ׁ Aff. וּגָרַשְׁתִּי & ejicient eam,
Zeph. 2. 4. וּגָרַשְׁתִּי & expulerunt eos, Exod. 2. 17. in
pual, 3. pl. גָּרַשְׁתִּי expulsi, Exod. 1. 23. & in fut. pual, 3.
pl. m. cum camez ob paulam & וּגָרַשְׁתִּי expellentur, Job.
30. 5. Atque inde, No. מְגָרַשׁ, m. expulsiſio ; ut cum הֵי
Aff. מְגָרַשְׁהָ expulsiſio ejus, Ezech. 36. 5. ut & No. גָּרַשׁ
m. eieciſum, extruſum ; ut extruſum lunarum, fruſtus
dicuntur, quos quæque luna extrudit ; prout occurrit,
גָּרַשׁ extruſum, Deut. 33. 14. Deinde, ji. ſignif. 2. hujus
Rad.

Rad. est in Nomine, מַגְרֵשׁ, masc. suburbium, ager suburbanus ; suburbianum prædium ; ita dictum, quod sit quasi ex urbe expulsum ; suburbiana namque sunt terræ, quæ extra metropolin sunt ; Bu. Coc. &c. Occurrit, מַגְרֵשׁ, suburbium, Ezech. 45. 2. 48. 17. & cum י cop. וּמַגְרֵשׁ & suburbium, Num. 35. 2. ut & cum יוּ praf. וּמַגְרֵשׁ & ad suburbium, Ezech. 48. 15. & in constr. cum pathach, מַגְרֵשׁ suburbium, Lev. 25. 34. 2 Chron. 31. 19. in pl. m. מַגְרֵשִׁים, & in constr. מַגְרֵשִׁי suburbia, Num. 35. 5. 1 Chron. 5. 16. cui & י cop. praf. וּמַגְרֵשִׁי & suburbia, Num. 35. 4. Item, cum ה Aff. fic, מַגְרֵשִׁיהַ vel sine jod, plur. fic, מַגְרֵשִׁיהַ suburbia ejus, Jos. 21. 11, 13, 14, & c. eod. cap. in 60. circ. lut & 1 Chron. 6. 40, 42, 43, & c. eod. c. circ. 50. l. & cum י cop. & ה Aff. וּמַגְרֵשִׁיהַ & suburbia ejus, Jos. 21. 42. item, cum Aff. הֶם & הֵן ; quibus & י cop. praf. ut seq. מַגְרֵשִׁיהַ suburbia ipsarum, 1 Chron. 6. 49. 13. 2. 2 Chron. 11. 14. וּמַגְרֵשִׁיהֶם & suburbia earum, Num. 35. 3. Jos. 14. 4. 21. 2. מַגְרֵשִׁיהֶן suburbia ipsarum, Num. 35. 7. Jos. 21. 3. וּמַגְרֵשִׁיהֶן & suburbia ipsarum, Jos. 21. 18, 26, 33, 41. Item, in pl. fam. מַגְרֵשִׁימָא suburbia, suburbana loca ; ubi quidam, fluctus, propulsi, vel jactati ; Bu. Lex. Alii, pro classibus exponunt, quæ in mare propelluntur. Merc. ejectiones maris, ut sunt procellæ & fluctus, qui ad ripas ejiciuntur, &c. Av. Ezech. 27. 28.

Rad. 86. גֶּרֶשׁ, m. triticum fractum, & contusum ; Pag. quasi contusionem, dicas ; Merc. comminutum, contusum ; res contusa ; concisum ; Bu. grossus, grossulus ; & dicitur de omni fructu terræ præmaturo, & præsertim de frugibus crassioribus & optimis ; Av. Occurrit, Lev. 2. 14. & cum מ praf. גֶּרֶשׁ, Aff. מַגְרֵשִׁיהַ de contusione ejus ; Bu. Lex. de tritico contuso ejus ; Pag. Ibid. v. 16. Quidam referunt ad Rad. גֶּרֶם (שׁ posito pro ס) unde, Talmudici, גֶּרְסִין appellant contusa ; vernaculè, (i. e. Gallicè) Grains frezes ; Merc.

Rad. 87. גִּשַׁשׁ, unde, in piel, גִּשַׁשׁ palpare, attritare ; Pag. manum admovere, tentandi, seu experiendi causâ ; notat, quod dicitur, 2 Pet. 1. cæcus est, & manu viam tentans ; Merc. in fut. piel, 3. f. m. גִּשַׁשׁ palpabit ; & in 1. pl. גִּשַׁשׁ unde, cum ה, paraf. גִּשַׁשְׁהָ palpamus, Isa. 59. 10. & in pausa ; cum .., pen. גִּשַׁשְׁהָ palpamus, Isa. 59. 10.

Rad. 88. גֶּשֶׁם. m. imber ; pluvia ; Pag. Bu. Coc. &c. non tam generale esse volunt, quam מֶטֶר, quod, quamcunque pluviam significat ; hoc vero, pluviam fortem, sive imbrem ; Merc. & ex eo, Bu. Lex. &c. in pausa est גֶּשֶׁם, cum camerz sub prima Rad. Occurrit autem גֶּשֶׁם ; & גֶּשֶׁם, pl. גֶּשֶׁמִּים, 1 Reg. 17. 7. 14. 18. 45. 2 Reg. 3. 17. Psal. 68. 10. Prov. 25. 23. Ecccl. 11. 3. Jer. 5. 24. 14. 4. Ezech. 13. 11. 34. 26. Joel. 2. 23. Zach. 10. 1. Item, cum י, ה & א Aff. prout seq. גֶּשֶׁם & pluvia, Job. 37. 6. Prov. 25. 14. Isa. 44. 14. Ezech. 13. 13. 38. 22. גֶּשֶׁם vel גֶּשֶׁמִּים pluvia, Gen. 7. 12. 8. 2. 1 Reg. 18. 41, 44. Ecccl. 12. 4. Cant. 2. 11. Isa. 55. 10. Ezech. 1. 28. Am. 4. 7. Zach. 14. 17. גֶּשֶׁם sicut pluvia, Hos. 6. 4. in pl. m. cui & י praf. גֶּשֶׁמִּים sicut pluvia, Ezr. 10. 13. ימֵה גֶּשֶׁמִּים & ex pluviis, Ezr. 10. 9. & in constr. pl. m. גֶּשֶׁמִּי pluvia, Ezech. 34. 26. & cum ה & א Aff. גֶּשֶׁמִּיךָ pluvia vestra, Lev. 26. 4. גֶּשֶׁמִּיךָ pluvia ipsorum, Psal. 105. 32. Atque, inde, verbum in pual, גִּשַׁם complui, pluviam perfundi ; unde, in 3. f. fam. Ezech. 22. 24. גִּשַׁמָּה non est compluta ; Pag. & fic, dagesch caracteristicum deficit ; & mappik

in ה, redundat, pro גִּשַׁמָּה, Pag. Bu. Lex. Alii, volunt esse nomen cum ה, Aff. & exp. pluvia ejus, fam. quasi esset à simplice formâ גִּשַׁם, pluvia ; imber ; quod cum Aff. mutat cholem in ו, & cognationis gratiâ, in ו ; sic, גִּשַׁמָּה, ita Av. Bu. Lex. & alii, in Pag. &c. Item, in hiphil, גִּשַׁמָּה pluere fecit ; demisit imbrem grandem ; unde, in part. hiph. f. m. גִּשַׁמָּה pluviâ demittens vel fuscitans ; & in pl. masc. מְגִשְׁמִים pluviâ demittentes, Jer. 14. 22.

Rad. 89. גִּתְרָא ; unde, גִּתְרָא fam. locus in quo cantatur uvæ, ut liquor fluat in lacus, qui vocantur, וְקִבִּים ; in quali loco, & triticum trituri poterat, Jud. 6. 11. Coc. Occurrit, גִּתְרָא torcular, Lam. 1. 15. Joel. 4. 13. & cum ב & כ praf. גִּתְרָא in torcul. Jud. 6. 11. גִּתְרָא in torcul. Isa. 63. 2. & in pl. fam. גִּתְרָא torcularia, Neh. 13. 15.

Vocabula Quadrata, i. e. Pluriliteraque scil. habent plures quàm tres Literas Radicales, incipientes à Literâ ג Gimel.

1. גִּבְעוּל m. est calamus lini, inquit R. D. Occurrit, Exod. 9. 31. & linum גִּבְעוּל (in) calamo ; Pag. ut subaudiatur גִּ prap. in ; sunt qui ו interjectum putent, sed גִּבְעוּל, quod sit folliculus quo semen continetur ; sed non ita temerè וַיַּיִן interferi videas ; Merc. גִּבְעוּל, inquit Kimchi, הוּא מְגִה הַפֶּשֶׁתִּין, is est culmus lini ; 70. δὲ λίγρον ἀσπράγγιον ; Coc. est folliculus, nodus lini ; componitur, ex גִּבְעוּל colliculus ; & עוּל, jugum, vertex ; seu cacumen alicujus rei, nam linum in capite habet folliculum, intrâ quem continetur semen ; atque gibbus ille similis est colliculo, aut jugo montis ; Av. גִּבְעוּל est culmus ; ut in loco cit. וְהַפֶּשֶׁתִּיהָ גִּבְעוּל & lino erat culmus ; Bu. Lex.

2. גִּזְבֵּר m. est præpositus, thesaurarius ; Pag. fisco aut arario præfectus ; est vox Chaldaea, ut apparet, Ezr. 7. 21. Merc. ubi habetur plur. ex aliâ forma, sic, גִּזְבֵּרִי Bu. Lex. Occurrit autem, cum ה dem. fic, Ezr. 1. 8. per manum Mithridath, הַגִּזְבֵּר thesaurarii, Pag. quaestoris, arario præfecti, Bu. Coc. &c. גִּזְבֵּר est custos arcæ publicæ ; & componitur, ex Chaldaeo גִּזְרָא reposuit in thesaurum, & בִּרְרָא purificavit ; hinc, Gaspar, Casparus ; i. e. Thesaurarius, præfectus publici ararii ; Av.

3. גִּלְמִיד, unde fit, גִּלְמִיד, m. solitarius ; Pag. Bu. Coc. &c. rejectus, & desertus ; juxta Aben Ezra ; Bu. Lex. Unicus, inquit R. D. in Pag. est interdum invariatum ; nam גִּלְמִיד cum famineo reperio ; nisi substantivum esse malis, pro solitudine ; ut omnino sumi videtur, Job. 30. Merc. funitur pro substantivo, Job. 15. 34. solitudo ; & Job. 30. 3. ubi est ellipsis copulæ, cum postremo nomine ; Coc. גִּלְמִיד est devastatus instar statuarum acervalis ; desolatus ; devastatio, in modum tumuli ex lapidibus ; nam componitur ex גִּל, acervus convolutatus ; (de quo vide in גִּלְלָא) & מִיד, statua ; Hieronymus vertit solitarius, qui vacat hominum congressu ; Av. Occurrit præterea, in Job. 3. 7. Item, in fam. גִּלְמוּדָה, solitaria, &c. ut cum י cop. Isa. 49. 21. & ego orbata, וּגִלְמוּדָה & solitaria, vel unica, i. e. absque liberis ; Pag. Av. devastata, desolata ; Av. A

pud Talmudicos legitur; in civitatibus maritimis vocant menstruatam, גלמודה, Galmudah; quid גלמודה? separata à viro suo; forā, cap. 7. in fine; Bu. Lex.

4. מ. inquit R.D. est thesaurus; Pag. Gazophylacium; Merc. Bu. Coc. &c. Non desunt qui putent, ד, esse adventitium, sine causā, ut ad גני referatur, de quo supra; Merc. R. Sal. scribit, גני esse locum, in quo thesauri sacri asservantur; est formā, ארני, Bu. Lex. גני est repositorium mundum; nam componitur, ex גני reposit, & גני mundus fuit; Av. in pl. m. est, גני, & in constr. גני, gazophylacia; thesauri; unde, cum י. Aff. sic occurrit, 1 Chron. 28. 11. cum 1 cop. praf. וני, & thesaurorum, vel, gazophylaciorum ejus; Pag. Bu. Coc. &c.

5. ג. m. est granum, inquit R.D. in Pag. Granum, bacca, Bu. Lex. In pl. m. גרי, grana, bacca; quæ non præmansæ diglutiuntur gutture; Av. Isa. 17. 6. 70. פס; minuta res est bacca; Coc. sic & Hebræorum Doctores, גרי, grana frumenti dicunt; Pag.

6. גרי, vel, גרי, f. est guttur, Pag. faux, fistula gutturis; à segmentis & orbibus; ut R. Sol. scribit; vel ab intersectionibus; Bu. Lex. Nam solet reduci ad Rad. גרי, dissecuit; &c. גרי est guttur, tam exterius, quàm interius; ideoque geminantur literæ radicales, Radicis scil. גרי; hinc est גרי, Gargarizo; Item, Gargarismus, ut quum liquor ore haustus, sæpè ad guttur revocatur; גרי, sive גרי, gurgulio, sive potius, curculio; guttur, fistula qua spiratur; Av. in pl. f. גרי, regio corporis quæ est guttur; Av. in pl. f. גרי, fauces; Bu. occurrit cum י. Aff. sic, גרי, fauces tuas, Prov. 3. 21. 6. 21. cui & est praf. sic, גרי, faucibus tuis, Prov. 1. 9. 3. 22.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ד Daleth.

RAD. 1. ד m. uber, mamma; in pl. m. דים & in Constr. דים ubera, Ezech. 23. 3. 8. cum ד & ד, Aff. דים ubera ejus, Prov. 5. 19. דים ubera tua, Ezech. 23. 21. item, ex aliâ forma, quasi à sing. ד est, in pl. m. constr. cum Aff. sic, דים ubera tua, Cant. 1. 2.

Rad. 2. ד est, exhaustum esse; languere præ fame & siti; Coc. dolere super futurum, sollicitum esse, curis angī, moerere; Pag. Bu. Occurrit, in præ. kal, 3. f. f. ד moestus, moesta, est, Pl. 88. 10. Jer. 3. 1. 28. & in Infin. kal, (instar ד ad diligendum) cum ד praf. & ד, parag. sic, ד moerere, Jer. 3. 1. 12. in hiph. ד dolere fecit; cruciavit; Bu. Lex. unde, in part. hiph. pl. f. m. cum 1 cop. Occurrit, tanquam à ד, sic, ד, pro ד, & ד, moerore afficientes, sive cruciantes, &c. Lev. 26. 17. sing. m. esset, ד; item, in Infin. hiph. ד pro ד, & hoc pro ד, per metathesin Literarum, 1 Sam. 2. 33. cum quo confer Deut. 28. 65. Coc. Indè Nomina, 1. f. m. ד, moeror, Job. 41. 14. Item, 2. No. m. f. ד, & in constr. cum 1 cop. ד, moeror, Deut. 28. 65.

Rad. 3. ד, sollicitus, anxius, fuit, anxie timuit; ut cum 1 conv. ד, & sollicitus fit, 1 Sam. 9. 5. 10. 2. & in 2. f. præ. kal, ד, sollicita fuisti, Isa. 57. 11. in benoni kal, sing. & pl. ד, sollicitus sum, Jer. 38. 19. ד, solliciti estis, Jer. 42. 16. & in fut. kal, 1. & 3. sing. ד, sollicitus sum, Plal. 38. 19. ד, sollicitè timebit, Jer. 17. 8. Atque indè, nomen, f. m. ד, sollicitudo, Prov. 12. 25. Jer. 49. 23. & cum praf. ד, & ד, cum sollicitudine, Ezech. 12. 18. ד, & cum sollicitudine, Ezech. 4. 16. 12. 18. ד, ex sollicitudine, Jos. 22. 24.

Rad. 4. ד, volavit, volitavit; pernitem volatum propriè notat, qualis est aquilæ, & ejusmodi avium rapacium; Merc. & Bu. Lex. ex eo. Undè, in fut. kal. 3. f. m. & cum 1 cop. ד, volabit, volat, Deut. 28. 49. Jer. 48. 40. & ד, volabit, Jer. 49. 22. & cum 1 conv. ד, pro quo, per Apocopen literæ ד, est, ד, & volat, Pl. 18. 11. Indè, No. ד, milvus, vultur, à nimio & indefesso volatu; Pag. Av. idem cum ד, Bu. Coc. &c. Occurrit, cum ד demonst. praf. sic, ד, milvus, Lev. 11. 14.

Rad. 5. ד, vel ד, m. fluxus; stercus, excrementum; à Chald. ד, idem cum, & pro Hebr. ד, fluere; Pag. Bu. Lex. &c. Atque, Indè, No. pl. m. ד, stercus columbarum, seu, columbinum; Pag. Bu. Coc. &c. Av. scribit sing. ד, (à Rad. ד, quam facit ד, fumare, emittere fumum, &c.) stercus, sterquilinum fumans; fimus; excrementum animalium, &c. legitur autem, 2 Reg. 6. 25. pro ד, quod egreditur ex foramine columbarum; nam ד, est foramen; Pag. est comp. ex ד, fluxus, & ד, columbæ; stercus, aut fimus fluens ex columbis; juxta R. Sal. & Kimchi; Bu. ex Pag. eo utebantur, ad ignem accendendum, ob inopiam ligni, in obsidione; Alii vero exp. id quod erat in vesicula gutturis columbarum, quod, ob magnam famem, comedebant. Ità, Joseph Kimchi; in Pag.

Rad. 6. ד, est loqui; unde, in part. ben. kal; vel, præ. piel, pro part. piel, מרוב, sic, ד, loqui faciens, Cant. 7. 10. Indè, No. f. ד, infamia, diffamatio, Num. 14. 36. Prov. 10. 18. & in constr. ד, infamia, Num. 13. 32. 14. 37. Plal. 31. 14. Jer. 20. 10. quod occurrit etiam, cum 1 cop. & ד, ac ד, Aff. ד, & infamia, Ezech. 36. 3. ד, & infamia tua, Prov. 25. 10. ד, infamiam ipsorum, Gen. 37. 2.

Rad. 7. ד, unde, ד, sermo; juxta quoddam, vel fortitudo; & robur; juxta alios; Pag. Bu. Lex. cum Aff. ד, cholem mutatur in cametz-chatuph; sic, Deut. 33. 25. & sicut dies tui, sic, ד, sermo tuus; i. e. quamdiu vives, tamdiu sermo de te erit; & sermone hominum celebraberis; vel, sic robur tuum, vel, fortitudo tua; ut, scil. juventutis, sic senectutis tuæ robur firmum erit; ità communiter, teste Kimchi, in Bu. Lex. ex Pag. loqui tuum; i. e. quamdiu eris, loqueris; confer Isa. 59. 11. derivo, à ד, quasi esset, ד, & Coc.

Rad. 8. ד, unde, No. f. m. ד, massa ficuum ficarum, quæ simul collectæ, compressæque, unam efficiunt massam; Kimchi in Pag. palatha; Bu. Coc. Occurrit, ד, palatha, 1 Sam. 30. 12. & in aliâ formâ, vel, in Constr. ד, palatha n, 2 Reg. 20. 7. Isa. 38. 20. & in pl. forma m. f. m. ד, palathas, 1 Sam. 25. 18. 1 Chron. 12. 40.

Rad.9. דָּבַר; conjunctus, conglutinator fuit; vel, est adherere, coherere; persequi, assequi. Occurrit, in præf. kal, 3. f. m. דָּבַר adherit, 1 Reg. 11. 2. Job. 3. 1. Lam. 4. 4. & cum ! conv. וְדָבַר & adhererebit, Gen. 2. 24. sic, in 3. f. f. דָּבַר adhererebat, Ruth. 1. 14. Psal. 44. 26. 63. 9. 102. 6. 118. 25. & in pausa, cum tzeri; דָּבַר adheret, Job. 19. 20. 29. 10. item, in i. f. דָּבַר adherit, Psal. 119. 31. & in 3. pl. præf. kal, דָּבַר adhererunt, 2 Sam. 20. 2. & in pausa, cum tzeri; דָּבַר coheret, Job. 41. 15. ut & cum ! conv. וְדָבַר & adhererunt, Deut. 28. 60. sic &, in 2. pl. m. cum ! conv. וְדָבַר & adhereritis, Jos. 23. 12. Indè, Nomen participiale, f. m. & pl. cum הַ דָּבַר ut & in f. f. דָּבַר adherens, 2 Reg. 3. 3. Prov. 18. 24. הַ דָּבַר adherentes, Deut. 4. 4. דָּבַר adherens, 2 Chron. 3. 12. in Infinit. kal, est, דָּבַר, adherere; sed cum ! præf. & הַ, parag. cholem transponitur, & mutatur in cametz chatuph, sic, וְדָבַר & adherendo, Deut. 11. 22. 30. 20. Jos. 22. 5. in fut. kal, 2. f. m. דָּבַר adhereris, Deut. 10. 20. & in 2. f. f. m. Nun parag. וְדָבַר adheretis, Ruth. 2. 8. 21. item, in fut. kal, 3. f. m. דָּבַר adhererebit, Deut. 13. 17. Psal. 101. 3. Jer. 13. 11. 42. 16. cui & ! conv. præf. וְדָבַר & adherit, 2 Reg. 18. 10. sic, in 3. f. f. in, & extra paulam; ut & cum ! conv. præf. & cum ! Aff. prout seq. דָּבַר adheret, 2 Reg. 5. 27. Psal. 137. 6. דָּבַר idem, Ezech. 29. 4. וְדָבַר assequatur me, Gen. 3. Ruth. 2. 23. 2 Sam. 23. 10. וְדָבַר assequatur me, Gen. 19. 19. & in 2. pl. m. cui & Nun parag. additur, sic, וְדָבַר adhererebitis, Jos. 23. 8. וְדָבַר adhererebitis, Deut. 13. 4. & in 3. pl. m. דָּבַר adhererunt; cohererunt, Num. 36. 7. 9. in pual, דָּבַר compactus, seu, conglutinator est; ut in fut. pual, 3. pl. m. וְדָבַר conglutinentur, Job. 38. 38. 4. 9. in hiph. וְדָבַר adherere fecit; adglutinavit; & in 3. f. m. וְדָבַר; unde cum Aff. הוּ, He mutatur in Thau, sic, וְדָבַר affecutum est eos, Jud. 20. 42. & in i. f. pr. hiph. cui & ! conv. præf. וְדָבַר adherere feci, Jer. 13. 11. וְדָבַר & adherere faciam, Ezech. 29. 4. וְדָבַר assequebantur eum, 2 Sam. 1. 6. Item, in fut. hiph. i. f. m. & 3. f. m. ut & in pl. 3. m. & cum ! conv. sic, וְדָבַר adherere faciam, Ezech. 3. 25. דָּבַר adherere faciet, Deut. 28. 21. וְדָבַר & affecutus est, Gen. 31. 23. וְדָבַר & affecuti sunt, Jud. 8. 22. 20. 45. וְדָבַר percuti, affecuti sunt, 1 Sam. 14. 22. 31. 2. 1 Chron. 10. 2. in hoph. וְדָבַר adherere factus fuit; unde, part. hoph. f. m. cum !, sic, וְדָבַר adherere facta, Psal. 22. 16. Indè, No. דָּבַר m. junctura, commissura; ferrumen; gladium; quo aliquid jungimus; ut cum 2 præf. דָּבַר ad cohesionem, ferrumen, Isa. 41. 7. & in pl. m. cum ! præf. וְדָבַר commissuræ, 1 Reg. 22. 34. 2 Chron. 18. 33.

Rad. 10. דָּבַר; Radix hæc dividitur in sex significata; i. Signif. loquutus est; elocutus est; verbis reddidit sententiam & voluntatem animi sui; allocutus est; dixit; edixit, &c. significat actionem mentis formantis ideam rei, & per sermonem declarantis sua *νόηματα*, Coc. Bu. Av. דָּבַר dixit, semper alteri jungitur, expressio, vel subintellecto; sed דָּבַר vel דָּבַר, locutus est, usurpatur absque conjunctione ad alterum; inquit Kimichi; nam locutio significat loquendi facultatem, quæ est in homine, ex sua origine, absque alio respectu; dicitur enim, homo vivens, מְדַבֵּר, loquitur, sed non propriè dicitur, homo vivens דָּבַר dicit, nisi jungatur, cui dicatur; ut talis dicit tali; & quanquam in-

terdum non scribitur id cui jungitur, facile tamen intelligitur; ut Gen. 12. 13. אֲמַרְיָנָה, dic quæso, quod foror mea es tu; subauditur enim אֲמַרְיָנָה interrogantibus te; & ad hunc modum intelligenda & alia, Pag. & Merc. in eo; Effectum דָּבַר loquendi, est דָּבַר sermo; five orationem & cogitationes explicans, vel, rationibus suadens; דָּבַר autem, five sermo aut oratio constat ex אֲמָרִים dictis; h. e. singularum cogitationum expressionibus; quemadmodum singulæ cogitationes ad orationem seu sermonem congregantur; sic Jos. 24. 27. אֲמָרִים דָּבַר loqui dicta, est orationem edere pluribus dictis & sensibus constantibus; דָּבַר complectitur דָּבַר; non autem vice versa; In Psal. 19. 2, 3. distinguuntur דָּבָרִים & אֲמָרִים; singula vocabula sunt מִלִּים; & simpliciter fari est מִלֵּל; vocabula inter se juncta, sensum affirmantis aut negantis quicquam, experientia, sunt דָּבָרִים dictum; & דָּבַר est sermo rationem & vim ducendi habens; qui sæpe non uno dicto absolvitur; loqui dicitur qui facundus est; Exod. 4. 14. sic Jer. 1. 1. Job. 7. 11. &c. kal verbi דָּבַר non nisi in participiis usitatum est; Hæc ex Coc. ut in part. ben. kal, f. m. cum vau cholem, vel simpliciter cholem, sic; דָּבַר vel, דָּבַר loquens, Exod. 6. 29. Num. 32. 27. Deut. 5. 1. Job. 2. 13. Psal. 101. 7. Isa. 45. 19. Jer. 28. 7. 32. 42. 38. 20. 40. 16. Dan. 10. 11. Jon. 3. 2. Mic. 7. 3. & cum ! cop. & הַ demonst. præf. וְדָבַר & loquens, Esth. 10. 3. Psal. 15. 2. Prov. 16. 13. Isa. 33. 15. Am. 5. 10. וְדָבַר loquens, Gen. 16. 13. Zach. 1. 9, 13, 14. 2. 27. 4. 1. 4. 5. 5. 5. 10. 6. 4. in pl. m. & cum ! præf. sicut &, in pl. m. conftr. וְדָבַר loquentes, Num. 36. 5. וְדָבַר & loquentes, Pl. 109. 2. וְדָבַר loquentes, Psal. 5. 7. 28. 3. 58. 4. Psal. 63. 12. in pl. f. & cum ! dem. præf. וְדָבַר loquentes, Num. 27. 7. וְדָבַר loquentes, Psal. 31. 18. item, in part. paul. f. m. דָּבַר dictum, Prov. 25. 11. Item, semel in Infinit. דָּבַר; sed cum præf. & הַ, Aff. cholem pro more transponitur, & mutatur in cametz chatuph; sic, וְדָבַר Pl. 5. 6. (cum sagol, ob pausam) in loqui te, i. e. quando loqueris, pro te, scil. hominis querimoniam depellens; quale loqui notat Jobus, c. 37. 20. nempe ut in judicio; Coc. in Niphal, וְדָבַר colloqui; ut וְדָבַר compugnare; Coc. conversus est sermo contra aliquem; Av. est assidue, frequenter loqui; vel, prædicare, dictitare; obloqui; colloqui; Bu. Lex. ut in præf. Niph. 3. pl. וְדָבַר oblocuti sunt, Mal. 3. 16. & in pausa; וְדָבַר idem, Psal. 119. 23. item, in præf. Niph. 1. pl. וְדָבַר oblocuti sumus, Mal. 3. 13. & in part. Niphal. (à f. m. וְדָבַר) pl. m. cum ! dem. præf. וְדָבַר obloquentes, Ezech. 33. 30. in piel. דָּבַר dixit, edixit, locutus, elocutus, prolocutus fuit; cum וְדָבַר allocutus; cum וְדָבַר collocutus, cum וְדָבַר oblocutus; & sic variè construitur, nempe, cum Dat. Accusat. vel, præpos. ב, אֵל, אֶת, עַל, &c. Bu. Lex. Av. &c. f. m. cum !, non uno modo sumitur, Deut. 26. 18. locutus est tibi, i. e. promissit; sic, 29. 12. Aliquando notat de; ut 2 Sam. 23. 3. mihi locuta est, h. e. de me; & Exod. 4. 16. & loquetur דָּבַר tibi, h. e. pro te, ad populum; vicem tuam; sic, Pl. 27. 8. דָּבַר tibi, h. e. vicem tuam, dixit cor meum; i. e. quæ est lex tua, eadem est Lex cordis mei; sic, Job. 13. 7. הֲלֹא הִנֵּנוּ num Deo loquemini injustitiam; וְדָבַר ipsi loquemini fraudem? h. e. pro Deo; & Jer. 5. 13. דָּבַר locutus est; non vel nihil est in ipsis; i. e. quod

Prophetæ dicunt, locutus est, id nihil est in ipsis; Coc. Occurrit autem, præf. piel, 3. fm. דָּבַר vel, דִּבֶּר, locutus est, &c. Gen. 12.4. 17.23. 19.18. 21.1, 2. 23.16. 24.7, 30.51. &c. ad Mich. 4.4. in 25. circ. l. & cum ! cop. vel conv. præf. דָּבַר & locutus est; loquetur, Exod. 4.16. 33.9, 11. 34.34. Num. 23.19. Deut. 18.18. 20.2. Jof. 20.4. Psal. 66.14. Jer. 22.4. Ezech. 14.9. 33.30. Zach. 9.10. ut & cum ! Aff. דָּבַר locutus fuit illud, Deut. 18.21, 22. & in 3. ff. præf. piel; דִּבְרָה locuta fuit, Gen. 39.19. 2 Reg. 5.4. Job. 33.2. sed in 2. fm. sæpius, sic, דִּבְרָה locutus es, Gen. 18.8. 19.21. 27.19. Exod. 10.29. 33.17. &c. ad Zach. 13.3. in 50. circ. l. cui & ! cop. vel conv. præf. fic, דָּבַר & locutus es; vel, & loqueris, Exod. 4.15. 9.1. Deut. 6.7. &c. ad Ezech. 3.11. in 20. circ. l. item, in 2. f. fm. דִּבְרָה locuta es, Jer. 3.5. & cum ! conv. præf. דָּבַר & loqueris, 2 Sam. 14.3. sed in 1. sing. præf. piel, sæpius; sic, דִּבְרָה locutus, vel locuta sum, Gen. 24.33. 28.15. 41.28. 42.15. &c. ad Ezech. 39.8. in 80. circ. l. & cum ! cop. vel conv. præf. דִּבְרָה & locutus sum, vel loquar, Exod. 25.22. Num. 11.17. Eccl. 2.15. Jer. 1.16. Hof. 2.16. 12.11. item, in 3. pl. præf. piel, דָּבַר, vel, in pausa, cum tzer, fic, דָּבַר locuti sunt, Gen. 45.15. Deut. 5.28. 18.17. &c. ad Zach. 10.2. in 25. circ. l. & cum ! conv. præf. דָּבַר & loquentur, Deut. 20.5. 25.8. sic & in 2. pl. m. דִּבְרָה locuti estis, Exod. 12.32. Num. 14.28. Job. 42.7, 8. & cum ! cop. conv. דִּבְרָה & loquimini, Num. 20.8. 2 Reg. 1.6. Jer. 11.2. Item, in 1. pl. præf. piel; דִּבְרָה locuti sumus, Exod. 14.12. Num. 21.8. 1 Sam. 20.23. 2 Sam. 12.18. in part. piel, fm. מְדַבֵּר loquens, alloquens, &c. Gen. 27.6. 29.9. &c. ad Dan. 9.21. in 25. circ. l. & cum ! cop. & ! demonftr. præf. דָּבַר & loquens, Esth. 1.22. מְדַבֵּר loquens, Gen. 45.12. 2 Sam. 14.10. Ifa. 52.6. Dan. 8.13. ut & in pl. m. & cum ! dem. præf. דִּבְרָה loquentes, Esth. 6.14. Ifa. 65.24. מְדַבְּרִים loquentes, Exod. 6.27. 2 Chron. 33.18. & in sing. fm. & pl. fm. מְדַבֵּר loquens, 1 Sam. 1.13. 1 Reg. 1.14, 22. Psal. 12.4. מְדַבְּרִים loquentes, f. Ifa. 19.18. in Infin. piel, דָּבַר loqui, Gen. 24.3. Exod. 4.14. Num. 22.19, 38. Deut. 3.25. 2 Sam. 20.18. Job. 11.5. Ifa. 7.10. 8.6. Jer. 1.6. & ante maccaph, cum sægol; דָּבַר loqui, Ifa. 59.13. Jer. 9.4. pro quo, etiam, est in aliâ formâ, cum chirek sub ך, sic, דָּבַר idem, Exod. 6.28. Deut. 4.15. & cum ! cop. præf. דָּבַר & loqui, loquendo, 2 Reg. 2.11. Neh. 9.13. Ifa. 58.14. Jer. 7.13. 25.3. 35.14. sed, ante maccaph, cum sægol; דָּבַר idem, Ifa. 58.14. 59.4. item, cum aliis præf. viz. cum ך, וּבְךָ, & ך; sic, דָּבַר in loquendo, Gen. 27.5. Prov. 25.16. דָּבַר & in loquendo, Ifa. 32.7. דָּבַר secundum loqui, Exod. 16.10. Jud. 2.4. 2 Reg. 7.18. 8.20. Job. 2.10. Hof. 13.1. sed cum præf. ך; sæpius, sic, דָּבַר loqui, ad loquendum, Gen. 17.22. 18.27, 29, 31, 33. &c. ad Dan. 10.17. in 60. circ. l. cui & præf. ך; cop. דָּבַר & proloquendo, Ifa. 32.6. item, cum ך; præf. מְדַבֵּר à loquendo, Gen. 31.29. Exod. 34.33. 1 Sam. 25.17. Ifa. 34.14. 52.5. ut & cum Aff. ך, (cui & ך; præf.) ך, & ך, (cui & ך; præf.) ך, (cui, וּבְךָ, & ך; præf.) ך, & ך, cum ך; præf. prout sequuntur; דָּבַר loqui me, Job. 21.3. Jer. 31.20. דָּבַר & in loqui me, Ezech. 3.26. דָּבַר loqui te, Exod. 4.10. דָּבַר loqui vos, Jer. 5.14. Ezech. 13.8. דָּבַר loqui vos, Deut. 5.28. דָּבַר secundum loqui vestrum, Exod. 12.31. דָּבַר alloqui eum, Gen. 37.4. דָּבַר in loqui eum, Exod. 34.29. Jud. 8.3. 1 Sam. 17.28. 2 Chron. 25.17. Cant. 5.6. Ezech. 10.5.

דָּבַר & in loqui eum, Dan. 8.18. 10.11, 15. דָּבַר & juxta loqui eum, Dan. 10.19. דָּבַר juxta loqui eam, Gen. 3.10. דָּבַר in loqui eos, Gen. 50.17. Exod. 7.7. in Imper. piel, f. m. דָּבַר, vel ante maccaph, דָּבַר loquere, alloquere, &c. Gen. 24.33. Exod. 6.11. & 29. 11. 2. 14.2, 15. &c. ad Zach. 2.8. in 60. circ. l. & cum ! cop. דָּבַר & loquere, 2 Sam. 19.8. 2 Reg. 1.3. Ezech. 37.21. & in 2. pl. m. דָּבַר loquimini, Gen. 50.4. Exod. 12.3. &c. ad Zach. 8.16. in 15. circ. l. cui & ! cop. præf. דָּבַר & loquimini, Jud. 19.30. & in Imper. piel, 2. f. m. דָּבַר eloquere, Jud. 5.12. & in pausa, דָּבַר idem, 2 Sam. 14.12. Item, in fut. piel, 1. sing. דָּבַר, vel ante maccaph, דָּבַר loquar, alloquar, &c. Exod. 23.22. Num. 12.6. & 8. &c. ad Ezech. 12.28. in 40. circ. l. cui & ! cop. & ! conv. præf. דָּבַר & loquar, Ezech. 2.1. וְדָבַר & locutus sum, Deut. 1.43. Jer. 7.13. 25.3. Ezech. 1.2. 5. 24. 18. Item, cum ך, parag. וְדָבַר vel, וְדָבַר & loquar, 2 Sam. 14.15. Job. 7.11. 9.35. 10.1. 16.4, 10.3. 20. Psal. 122.8. Jer. 6.10. cui & ! cop. præf. in pausa, cum ך, sed extra, cum ך; fic, וְדָבַר vel וְדָבַר & loquar, Gen. 18.30, 32. Deut. 5.31. 31.28. 32.1. Jud. 6.39. Psal. 40.6. 2 Sam. 20.16. Job. 13.13. 19.46. Jer. 5.5. item, cum ! conv. וְדָבַר & sum locutus, Dan. 10.16. in 2. f. m. fut. piel, דָּבַר loquēris, alloquēris, &c. Gen. 31.24. Exod. 4.12. &c. ad Jer. 1.7. in 25. circ. l. & cum ! cop. & ! conv. præf. דָּבַר & loquēris, Ifa. 40.27. Ezech. 24.27. וְדָבַר & locutus es, dixisti, Exod. 32.13. Jud. 16.10, 13. 2 Sam. 7.19, 28.1. Reg. 8.24. 1 Chron. 17.17, 26. 2 Chron. 6.15. 9.1. fic & in 2. f. fm. דָּבַר loqueris, Job. 2.10. Ifa. 29.4. & in 3. f. m. fut. piel, דָּבַר, vel ante maccaph, דָּבַר, loquetur, alloquetur, &c. Gen. 44.7. & 18. Exod. 4.14. 7.2. &c. ad Hab. 2.1. in 50. circ. l. & cum ! conv. præf. דָּבַר & locutus est, Gen. 8.15. 17.3. &c. ad Zach. 6.8. in 150. circ. l. cui etiam est ך, Aff. fic, דָּבַר & locutus est ea, 1 Sam. 8.21. item, in 3. f. m. fut. piel, דָּבַר loquetur, Psal. 37.30. & ante maccaph, דָּבַר loquatur, 2 Sam. 14.12. cui & ! cop. & ! conv. præf. fic, דָּבַר & loquatur, 1 Sam. 25.24. וְדָבַר & locuta est, Gen. 39.17. Num. 12.1. 1 Reg. 10.2. 21.5. Esth. 8.3. & in 1. pl. fut. piel; דָּבַר loquemur, Gen. 44.16. Job. 19.2. ut & in 2. pl. m. דָּבַר loquimini, 1 Sam. 23.3. Job. 13.7. Psal. 75.6. & cum Nun parag. דָּבַר loquimini, Psal. 58.2. item, in 3. pl. m. fut. piel, דָּבַר, vel in pausa, דָּבַר, loquetur, alloquetur, Jud. 7.11. 2 Sam. 20.18. Job. 32.7, 17. &c. ad Zach. 10.2. in 30. circ. l. cui & ! cop. præf. fic, דָּבַר & loquentur, Psal. 73.8. & cum ! conv. דָּבַר, & in pausa, דָּבַר & locuti sunt, Gen. 34.13. & 20.43. 18. &c. ad Dan. 2.4. in 40. circ. l. in 3. pl. fm. דָּבַר loquentur, Job. 27.4. Prov. 24.2. וְדָבַר & dixerunt, locuta sunt, 1 Sam. 4.20. 1 Reg. 3.22. ut & in 2. pl. fm. fut. piel, cum ! conv. præf. וְדָבַר locuta estis, Jer. 3.22. in pual, דָּבַר sermo factus est; prædicatus est; Bu. Unde, in part. pual fm. דָּבַר dicitur, Psal. 87.3. & in fut. pual, 3. fm. cum ך; præf. שִׁדְּבַר quo sermo fiet, Cant. 8.8. in hithp. דָּבַר pro דָּבַר per usitatam Apocopen; sermocinari; fecit se vertere sermonem; locutus est; Av. Bu. ut in part. hithp. pro דָּבַר, est, דָּבַר loquens, sermocinans, Gen. 7.89. Ezech. 2.2. 43.6. cui & ! cop. דָּבַר & loquitur, 2 Sam. 14.13. Indè Nomina, 1. דָּבַר m. sermo; sed usus Ecclesiasticus obtinet, ut verbum exponatur; est sententiæ ratione nixæ explicatio, ad hoc instituta, ut ducat

ducat auditorem partim in notitiam, partim in assensum; Coc. דבר est, verbum; sermo; sæpè accipitur pro re quæ verbis recitatur; unde, Latinis exponitur per negotium, sive indefinitè, per aliquid, quod verbis explicatur; Av.res, quidquam, &c. Bu. locus notandus, Psal. 19.4.5. ubi, ex מלי' verbis, constare apparet, אמר dictum; & ex אמרים dictis, componi constat דבר sermonem; qui explicetur, vel, בקול, voce, vel, בקי literà, linearumque ductibus; Coc. דבר non est simplex vox seu dictio, sed integra sententia, seu, rei narratio; Unde ponitur & pro re dictà seu narratà, & generaliter pro re, materia; sed valet & idem quod causa, seu negotium; & cum יום die, vel, שנה anno, significat demensum in singulos dies, vel annos; præpositio על valet propter, vel, quod spectat ad; & sequente אשר, propterea; sic, על דבר, propter, vel de, &c. & דבר significat suavis, instinctu, consilio, hortatu, jussu, mandato, &c. דברי pluralitèr, sunt gesta, acta; quomodo quidam putant inscripta Acta Apostolorum; Merc. Occurrit autem דבר sermo; verbum; res; aliquid, quidquam, &c. Gen. 18.14. 19.8.22.37.14. 44.18. Exod. 5.11. 9.4. 18.16. Lev. 4.13. 5.2. &c. ad Am. 3.7. 6.13. in 180. circ. l. & cum ה præf. interrog. דבר, num verbum? 2 Sam. 7.1. 1 Chron. 17.10. ut & cum י cop. דבר & verbum, Jud. 18.7.28. Job. 1.5. 11. Prov. 12.25. 15.23. Jer. 18.18. sed cum ה demonstr. multò frequentius; sic, דבר verbum, verbi, &c. Gen. 20.10. 21.11. & 26.22.16. 24.9. & 50.30.21. & cad Hag. 2.5. in 230. circ. l. cui & י cop. præf. דבר & verbum, Deut. 1.17. 1 Sam. 20.23. 1 Reg. 20.9. item, cum aliis præf. viz. ב, ב, ו, ל, & מ prout sequuntur ordine, דבר in verbo, Job. 15.3. Prov. 17.9. Eccl. 8.3. Isa. 29.21. דבר in verbo, res, Exod. 18.11. Deut. 3.26. 1 Sam. 28.10. 2 Sam. 12.14. 13.20. 24.3. 1 Reg. 13.34. Ezr. 10.13. Isa. 30.12. Dan. 9.23. ודבר & in, per verbum, Deut. 1.32. 32.47. דבר juxta verbum, vel rem, Gen. 18.25. 32.19. 44.7. Deut. 4.32. 13.11. 19.20. 1 Sam. 9.21. 17.27. 30.2 Sam. 14.3. 15.6. 17.6. 2 Reg. 5.18. 2 Reg. 19. Ezr. 10.5. Neh. 5.12. 13.6.5.7. Isa. 8.21. דבר ad rem, verbum, Pl. 141. 4. Prov. 13.13. דבר in hac re, ad hanc rem, Gen. 19.21. 1 Sam. 30.24. 2 Reg. 5.18. 2 Chron. 24.5. Ezr. 10.14. Neh. 8.4. Dan. 1.14. דבר re, Job. 22.24. item, in forma constructà, דבר idem; sermo; verbum; res; negotium, &c. Gen. 12.17. 15.1. & 4.20. 11. & 18.43. 18. Exod. 5.13. 19. &c. frequenter, ad Mal. 1.1. in 250. circiter locis. Et cum י cop. præf. דבר & verbum, Num. 23.3. 1 Reg. 3.1. 2 Sam. 3.17. 19.12. 24.11. 1 Reg. 17.24. 18.1. 2 Reg. 20.4. 1 Chron. 21.4. 26.32. Job. 41.1. Prov. 14.23. 15.1. 30.8. Isa. 2.3. 40.8. Ezech. 12.23. Mic. 4.2. item, cum ה præf. דבר in verbo, Num. 3.16. 1 Sam. 3.21. 2 Sam. 16.23. 1 Reg. 13.1. 2.5. 9.17. 18.32. 15.5. 20.35. 1 Chron. 21.19. 2 Chron. 19.6. 30.2. Esth. 1.12. 3.15. 8.14. Psal. 17.4. 33.6. Jer. 8.9. cui & י præf. דבר & in re, 2 Chron. 8.13. Item, cum ה præf. דבר juxta verbum, Gen. 44.2. Exod. 8.13. 31.12. 35.32. 28. Lev. 10.7. Job. 8.27. 2 Sam. 13.35. 24.19. 1 Reg. 12.24. 13.26. 14.18. 15.29. 16.12. 34.17. 5.15. 16.22. 13.38. 2 Reg. 1.17. 2.22. 4.44. 5.14. 6.18. 7.16. 9.26. 10.17. 14.25. 23.17. 24.2. 1 Chron. 11.3. & 10. 15. 15. 35.7. Esth. 1.21. 8.8. Jer. 13.2. 32.8. Jon. 3.3. item, cum ה præf. דבר in rem, 1 Chron. 16.37. 2 Chron. 8.14. 31.16. דבר præ, à verbo, Exod. 23.7. 2 Sam. 19.44. 2 Reg. 10.

10. & cum Aff. י, 1. pers. sing. דבר. verbum meum, Num. 11.23. 2 Sam. 19.44. 1 Reg. 6.12. 17.1. Job. 29.22. Isa. 55.14. 66.2. Jer. 1.12. 23.28. 29.29. 10. Jon. 4.2. ut & cum גי. Aff. 1. p. pl. דברני verbum nostrum, Jos. 2.14. 20. sic & cum ה, & in pausa, ה, & interdum cum י, jod vacante, י, Aff. 2. pers. f. m. sic, דברך & דבריה vel, דבריה verbum tuum, Jud. 13.17. 1 Sam. 9.10. 2 Sam. 7.21. 1 Reg. 8.26. 22.13. 2 Chron. 1.9. 18.12. Pl. 119.89. 160. Jer. 15.16. Item, cum ה præf. & ה, Aff. דברך & in verbo tuo, 1 Reg. 18.36. sic, cum ה præf. & ה, vel י, & in pausa, ה, Aff. sic, דברך & דבריה vel, דברך juxta verbum tuum, Gen. 47.30. Exod. 8.6. Jud. 11.10. 1 Reg. 3.12. 20.4. Ezr. 10.12. ut & cum ה, Aff. 2. pers. sing. דברך juxta verbum tuum, 1 Reg. 17.13. item, cum ה præf. & ה, vel י, Aff. דברך vel, דברך in verbo tuo, Psal. 119.21. 74.114. 147. ut & cum י præf. & ה, Aff. דבריה & à verbo tuo, Psal. 119.161. sic & cum י, Aff. 3. p. m. דברו verbum ejus, Num. 30.3. 2 Sam. 17.6. 1 Sam. 1.23. 1 Reg. 2.4. 8.29. 56.12. 15. 1 Chron. 6.10. 2 Chron. 10.15. Psal. 56.5. 103.20. 105.19. 107.20. 147.15. 18.19. 148.8. Jer. 23.18. 36. Dan. 9.12. Joel. 2.11. cui & ל, & ל, præf. דבר in verbo ejus, 2 Reg. 1.16. דברו verbo ejus, Pl. 106.24. דברו & in verbo ejus, Psal. 130.5. in pl. m. דברים sermones; verba; &c. Exod. 4.10. 24.14. Deut. 4.12. &c. ad Zach. 1.13. in 30. circ. l. cui & י cop. præf. דברים & verba, Gen. 11.1. Eccl. 5.6. sed cum ה demonstr. præf. multò frequentius; sic, דברים sermones; verba, verborum &c. Gen. 1.5. 1.20. 8.22. 1.2. & 24.66. &c. ad Zach. 8.9. & 17. in 150. circ. l. cui & י cop. præf. דברים & res, 1 Chron. 4.22. Item, cum aliis præf. viz. ב, ב, ו, ל, & מ prout seq. דברים in verbis, Job. 32.4. Prov. 29.19. דברים in, vel cum, verbis, 1 Sam. 24.7. 2 Reg. 19.4. Neh. 8.12. Isa. 37.4. Jer. 38.24. Dan. 11.2 דברים juxta verba, vel res, Gen. 24.28. 39.17. 19.44.7. 1 Sam. 2.23. 17.23. 18.24. Neh. 6.6. 7.8. Jer. 38.4. Dan. 10.15. דברים verbis, 1 Reg. 10.7. & in pl. m. confr. דברי, idem, sermones, verba, negotia, &c. frequenter etiam occurrit; viz. Gen. 24.30. 27.34. 31.1. 39.19. 44.24. &c. ad Hag. 1.12. in 250. circ. l. & cum י, ב, ו, ל, & מ præf. דברי & verba, 1 Chron. 29.29. 2 Chron. 12.15. 33.18. Psal. 109.3. 145.5. דברי in verbis, Exod. 5.9. 19. 1 Chron. 23.27. 25.5. 2 Chron. 12.15. 20.34. 29.15. 30. Ezr. 9.4. דברי juxta verba, Isa. 29.11. דברי verbis, Job. 16.3. דברי à verbis, 1 Sam. 28.20. Item, cum Aff. י, & in pausa, י, 1. pers. f. m. sic, דברי vel דברי sermones mei, verba mea, &c. Gen. 24.33. Num. 12.6. Deut. 4.10. &c. ad Zach. 1.6. in 40. circ. l. & cum י, ב, ו, ל, & מ præf. דברי & verba mea, Neh. 6.19. Isa. 59.21. דברי verbis meis, Ezech. 3.4. דברי idem, Prov. 4.20. sic, & cum י, Aff. 2. p. m. דבריה verba tua, sermones tuos, Jos. 1.8. Jud. 13.12. &c. ad Hof. 13.14. in 25. circ. l. & cum defectu jod. pl. sic, דברה verba tua, Psal. 119.16. 17.101. 104. ut & cum ה, in pausa, pro ה, Aff. 2. p. f. m. sic, דבריה verba tua, 1 Reg. 1.14. cui Aff. 2. f. m. ה, ב, & sunt præf. sic, דבריה & verba tua, 2 Sam. 7.28. דברה in verbis tuis, Psal. 119.42. דבריה in verbis tuis, Dan. 10.12. דברה juxta verba tua, Gen. 30.34. Num. 14.20. Psal. 119.9. 25. 28. 65. 107. 169. Item, cum Aff. ב, 2. pl. m. דבריה verba vestra, Gen. 42.16. 20. Deut. 1.36. 4.21. 5.28. 1 Sam. 2.23. Ezech. 35.13. Mal. 3.13. cui & ב, & ל, præf.

de melle, nunquam primitiæ sunt datæ; Bu.Lex. Occurrit autem, **דב** vel, **דב** mel, Gen.43.11. Lev.2.11. Deut.32.13.1 Sam.14.26,27,30,45. 1Reg.14.3. Job.20.16. Plal.8.1.17. Prov.16.24.24.13.25.16,27. Cant.4.11. & cum **י** cop.præf. **דב**, vel, in pausa, **דב** & mel, Exod.3.8,17.13.5.33.3. Num.13.27.&c. ad Ezech.27.17. in 30.circ.l. item cum **ה**, **ב**, **ד** & **י** præf. **דב** mel, Jud.14.9.1 Sam.14.28. **דב** in melle, Ex.16.31 **דב** sicut mel, Ezech.3.3. **דב** præ melle, Jud.14.18. Plal.19.11.119.103. ut & cum **י**. Aff. 1.p.f. **דב** melle meo, Cant.5.1. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine **דב**, f. gibbus, seu tuber camelorum; quod, propter onera imposita, collisum, sanari solet, melle adhibito; Av.fim.Bu.Lex.&c. Occurrit autem, **דב** gibbus, Isa.30.6.

Rad.12. **דג** est, multiplicari, sæcundari, more, seu instar, piscium; nam **דג** piscis, verbum formatur; quod vide in Rad. **דג**. Occurrit autem, **דג** in fut.kal, 3.m. **דג**, multiplicabitur, more piscium; unde in 3. pl. masc. cum **י** cop. præf. sic, **דג** & multiplicentur, Gen.48.16.

Rad.13. **דגל** vexillum; insigne; signum militare magnum; nam volunt affine esse radici **דגל**; Merc. Occurrit autem, **דגל** vexillum, Num.2.3,10,18,25. 10.14, 22, 25. cum **י** Aff. 3. f.m. est, **דגל** vexillo suo, Num.1.52.2.2. cui & **י** cop.præf. **דגל** & vexillum ejus, Cant.2.4. in pl.m. **דגלים** constr. **דגלים** vexilla; unde, cum præf. **ד** & **י** Aff. est, **דגלים** ad vexilla sua, Num.2.17,31,34. Atque inde verbum in kal, **דגל** vexilla e-rexit, insignia extulit, &c. unde in part. **דגל** est, insignitus; Coc. vexillatus, ornatus, & elatus ut vexillarius; Bu.Lex. Occurrit autem, **דגל** vexillatus; Cant.5.10. & in fut.kal 3.f.m. **דגל** vexillum eriget; atque inde in 1. pl. fut.kal, **דגל** vexillum erigemus, Plal.20.6. In Niphal **דגל** instructum seu erectum est vexillum; instructa est vexillo copia militum; Av. & in part. Niph. **דגל** vexillo instructus; unde in pl. f. **דגלים** vexillis ornata copia; Coc. seu, copiaz vexillatæ; Bu.Lex. ut, cum **י** præf. **דגלים** vexillatæ, Cant.6.4, 10.

Rad.14. **דגל** m. frumentum, fruges; generale nomen; Coc. Kimchi addit esse frumentum, postquam excussum est & ventilatum; Merc. comprehendit triticum, hordeum, & alias frumenti species; Pag. Occurrit autem, **דגל** frumentum, Gen.27.28. Deut.28.51. 33.28. 1Reg.18.32. 2Chron.31.5.32.28. Neh.5.2,3. Isa.36.17. Jer.3.12. Lam.2.12. Hof.7.14.9.1.14.8. Joel.1.10,17. Zach.9.17. & cum præf. **ד**, **י**, & **י**, ut seq. **דגל** & frumentum, Gen.27.37. Num.18.12. Neh.5.10. **דגלים** frumentum, Neh.10.40.13.5.12. Ezech.36.29. Hof.2.10, 24. Joel.2.18. Hag.1.11. **דגלים** & frumentum, Neh.5.11. **דגל** sicut frumentum, Num.18.26. in constr. est cum pathach; ut cum **י** cop.præf. **דגל** & frumentum, Pl.78.24. Item cum Aff. **ד**, **י**, & **י**; est cum scheva sub prima Rad. **ד**, prout sequuntur; **דגלי** frumentum meum, Hof.2.11. **דגלי** frumentum tuum, Deut.7.13.11.14.12.17.14.23.18. **דגלי** frumentum tuum, Isa.62.8. **דגלים** frumentum eorum, Plal.4.8.65.10.

Rad.15. **דגל** est incubare ovis & pullis; Coc. incubuit ovis vel pullis collectis sub alis, fovit ova; proprie est avium in cubantibus; Av. colligit; Bu. Lex. Pag. congregavit, cumulat, acervavit, &c. Pag. Occurrit in

præt.kal, 3.f.m. cum duplici kametz, ob pausam; ut & in 3.f.f. cum **י** cop. vel conv. præf. ut seq. **דגל** colligit, Jer.17.11. **דגל** & colliget, Isa.34.15.

Rad.16. **דגל** uber, mamma, &c. Vide ad initium literæ **ד** Daleth.

Rad.17. **דרה**; hinc in piel apud Talmudicos **דרה**, manu apprehensum ducere; Unde in sacris, hith-pael in **דרה** pro **דרה** incedere, gradi, progredi, sed sensim & leniter; Bu.Lex. ut pro **דרה** in fut. hithp.1. fing. est, **דרה** vagabor, procedam, Isa.38.15. & cum Aff. **י**, pro **דרה**, vel **דרה** progrediebar cum ipsis; Coc. gressurus sum cum illis; Bu.Lex. est, **דרה** procedam cum ipsis, Plal.42.5.

Rad.18. **דרה** Chald. ex Hebr. **דרה** (literis, **ד** & **י** inter se permutatis) aurum; atque inde nomen adj. sæm. quod exp. aurea, aurifica, auro plena, vel auri cupida, &c. viz. **דרה** inaurata, Isa.14.4.

Rad.19. **דרה**; unde in Niph. **דרה** attonitus, vel obstupefactus fuit; & hinc in part. Niph. f.m. **דרה** attonitus, obstupefactus, Jer.14.9.

Rad.20. **דרה** est, calcare terram præ vehementi ambulatione, ut mos est equorum fortiter ambulantium; Pag. plaussit, ut equus citato cursu terram plaudit; Bu. Unde in part. ben. kal, f.m. **דרה** plaudens, Nah.3.2. Hinc No. pl. exp. calcitrations, viz. **דרה** plaussus, Jud.5.22. cui & **י** præf. sic, **דרה** præ plaussibus, Jud.5.22. Deinde, hinc etiam est No. m. significans tadam; arborem scilicet quandam resiniferam; Coc. viz. **דרה** teda, Isa.41.19.60.13.

Rad.21. **דור** com. gen. ursus, urfa. Quidam reducunt ad radicem **דור** à murmure, ut volunt, nomine indito; vel quod truculenta quum sit, male audiat, & infamissit. Merc. Cev. Occurrit autem **דור** vel absque Vau; sic, **דור** urfus, Prov.17.12. Lam.3.10. & cum **י**, **דור** præf. **דור** & urfus, Prov.28.15. Isa.11.7. **דור** urfus, 1 Sam.17.34,36,37. **דור** urfus, Am.5.19. **דור** sicut urfus, 2 Sam.17.8. Hof.13.8. in pl. est forma masc. sed gen. etiam fæm. & mutat **י** in **י**, cum dagesh seq. sic, **דורים** urfi, 2 Reg.2.24. & cum **י** præf. **דורים** sicut urfi, Isa.59.11.

Rad.22. **דג**, est, piscari, &c. vide hiph. post nomina; nam inde i. No. m. **דג** piscis, Jon.2.1. cum **י** quiescente, vel epentherico, focu vau 2. Rad. sic, **דג** idem, Neh.13.16. & cum præf. **ד** & **י** sic, **דג** piscis, Jon.2.1. **דג** pisci, Jon.2.11. in pl. m. **דגים** pisces, Job.40.31. & cum **י** & **י** præf. **דגים** pisces, 1 Reg.4.33. 2 Chron.33.14. Neh.3.3.12.39. Zeph.1.10. **דגים** sicut pisces, Eccl.9.12. Item in pl. m. constr. **דגים** pisces, Gen.9.2. Num.11.22. Job.12.8. Ezech.38.20. Hof.4.3. & cum **י** & **י** præf. **דגים** & pisces, Plal.8.9. Zeph.1.3. **דגים** sicut pisces, Hab.1.14. Item, inde No. fæm. idem significans, viz. **דגה** piscis, Deut.4.18. & cum **י** & **י** præf. **דגה** piscis, Num.11.5. Ezech.47.9. Jon.2.2. **דגה** & piscis, Ex.7.18,21. & in constr. **דגה** pisces, Ezech.29.4,5. cui & **י** & **י** præf. **דגה** in pisces, Gen.1.26,28. **דגה** sicut pisces, Ezech.47.10. Item, cum Aff. **י**, **דגה** pisces eorum, Plal.105.29. Isa.50.2. Ezech.47.10. in hiphil **דגה** piscatus est; & in 3. pl. præf. hiph. **דגה** piscaverunt; Unde cum Aff. **י** est **דגה** piscati sunt eos; sed cum **י** conv. præf. pro **י** pro **דגה** est **דגה** & piscabuntur eos, Jer.16.16. vel est ex piel **דג** idem, absque dagefch, pro **דגה**, &c. Atque inde nomina **דג** vel, **דג** m. piscator; unde in pl.

m. & cum præf. ל. ut seq. **דוד** piscatores, Ezech. 47.10. **דוד** piscatoribus, Jer. 16.16. **דוד** piscatores, Isa. 19.8. sicut, & inde, etiam No. **דוד** f. piscatio; vel navicula piscatoria, Am. 4.2.

Rad. 23. **דוד** tria significat; viz. i. (vel cum cholem, sine vau) m. patruus, avunculus; dilectus, amicus; Occ. autem, **דוד** vel **דוד** patruus, Lev. 10.4. 1 Sam. 10.14, 15, 52. 1 Chron. 27.32. Esth. 2.15. & cum præf. מ. compar. sic, **דוד** præ dilectus, Cant. 5.9. item cum ! Aff. i. pers. f. **דוד** dilectus meus; Cant. 1.13, 14, 16. 2.3.8, 9, 10, 16, 17.4.16. 5.2.4, 8, 10, 17.6.2. 7.12, 13, 14.8.14. Isa. 5.1. sic etiam in altera signif. **דוד** patui mei, Jer. 32.8, 9, 12. cui & ! præf. sic, **דוד** & dilectus meus, Cant. 5.6.3. **דוד** dilecto meo, Cant. 5.5.6. 6.3. 7.10, 11. Item cum Aff. **דוד**, & !; sic, **דוד** dilectus tuus, Jer. 32.7. **דוד** idem, Cant. 5.9.6.1. **דוד** vel **דוד** patruus ejus, suus, Lev. 20.20. 25.49. Jud. 10.1. 1 Sam. 10.16.2. Sam. 23.9, 24.2. Reg. 2.15. 1 Chron. 11.12, 26. Esth. 2.7. Am. 6.11. Atque inde, i. No. fam. significans amitam, & patui uxorem, viz. **דוד** amita, Cant. 8.5. cum **דוד**, & !, Aff. ה. fam. mutatur in ת; sic, **דוד** amita tua, Lev. 18.14. **דוד** amita ejus, Exod. 6.20. Lev. 20.20. Item inde No. pl. m. viz. **דוד** amores, Prov. 7.18. Cant. 5.1. Ezech. 16.8. 23.17. in Constr. **דוד**, vel **דוד**, unde cum **דוד** & ! aff. **דוד** amores tui, Cant. 1.2, 4.4.10. **דוד** patruorum suorum, Num. 36.11. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est No. **דוד** quod exp. calathus; iporta; pelvis; labellum quo fertur argilla, aut intrita conficiendorum laterum; vel lebes; ahenum, canistrum. Occurrit autem cum **דוד**, & ! præf. ut seq. **דוד** canistrum, Jer. 24.2. **דוד** & canistrum, Jer. 24.2. **דוד** in lebetem, 1 Sam. 2.14. **דוד** ut aheni, Job. 41.11. item, cum **דוד** præf. **דוד** ab aheni, Psal. 8.17. **דוד** pl. m. cum **דוד** præf. **דוד** in canistris, 2 Reg. 10.7. & cum vau mobili & ! præf. sic, **דוד**, pro **דוד** & ! in lebetibus, 2 Chron. 35.13. & in pl. constr. cum **דוד** epenthético, (ut in **דוד**; vide **דוד**) sic, **דוד** canistra, Jer. 24.1. Item iii. signif. 3. Radicis, est, in No. pl. m. quod quidam exp. flores amabiles; alii, mandragoras; genus herbæ quæ refert imaginem maris & fæminæ; nam candida, mas; & nigra, fæmina exsistunt; Pag. & Merc. & ita communiter exponitur; viz. **דוד** mandragora, Gen. 30.14. & cum **דוד** demonstr. præf. **דוד** **דוד** **דוד**, Jer. 7.14. & in pl. m. constr. cui & ! præf. ut seq. **דוד** mandrag. Gen. 30.15. **דוד** pro mandrag. Gen. 30.16. **דוד** de mandrag. Gen. 30.14.

Rad. 24. **דוד** tria significat; viz. i. **דוד** fam. est mulier languida ex menstruo, seu ex mensum fluxu; & sic occurrit, **דוד** languida, Lev. 20.18. Isa. 30.22. Lam. 1.13. & cum **דוד** præf. **דוד** & languida, Lev. 15.33. atque inde No. **דוד** f. languor, scil. ex menstruo fluxu; ut cum **דוד** Aff. sic, **דוד** languoris sui, Lev. 12.2. Deinde, ii. Signif. 2. est in No. **דוד** m. languidus, nauseabundus, Lam. 5.17. **דוד** & No. masc. idem significans, viz. **דוד** languidus, Isa. 1.5. Jer. 8.18. Lam. 1.22. Item inde No. subst. formæ **דוד** perplexitas, viz. **דוד** nausea; sed ob pausam, **דוד** languor, Psal. 4.14. Unde in pl. m. constr. cum **דוד** præf. **דוד** sicut languores, Job. 6.7. ut & inde, No. men m. **דוד** idem; sed in Constr. cum tzere, sic, **דוד** languor, Deut. 7.15. ut & in pl. m. **דוד** & in constr. **דוד** languores, Deut. 28.60. Denique, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in No. **דוד** m. vestimentum, vestes; unde in pl.

m. **דוד**, in constr. **דוד**, & cum **דוד** Aff. sic, **דוד** vestes eorum, 2 Sam. 10.4. 1 Chron. 19.4.

Rad. 25. **דוד**, unde in hiph. **דוד** dispulit, & Metaph. abluit; eluit, q.d. eluvione abstulit; ut cum Aff. **דוד**, est, **דוד** dispellit me, Jer. 51.34. & in fut. hiph. 3. sing. & 3. pl. ut seq. **דוד** abluet, Isa. 4.4. **דוד** abluent, 2 Chron. 4.6. Ezech. 40.38.

Rad. 26. **דוד**, vel **דוד**, est contundere; tutud; Bu. Pag. contudit in pila, seu mortario; pertudit; ut in præf. kal, 3. pl. **דוד** tundebant, Num. 11.8. Inde, No. **דוד** vel **דוד** mortarium; ut cum præf. **דוד** tudicula; Num. 11.8.

Rad. 27. **דוד** duo significat; viz. i. siluit; quievit; unde No. fam. significans silentium; item sepulchrum, quod ibi silentium; viz. **דוד** silentium, Psal. 94.17. 115.17. ut & in aliâ formâ, **דוד** silentium, Psal. 22.3. 39.3. 62.2. vel cum kibbutz, sic, **דוד** idem, Psal. 65.5. item, inde etiam No. m. adj. **דוד** silens, Isa. 47.5. Hab. 2.19. cui & ! cop. præf. sic, **דוד** & silens, acquiescens, Lam. 3.26. Deinde, ii. Signif. 2. viz. expectare; vide in Rad. **דוד**.

Rad. 28. **דוד** declin. **דוד**, judicare; notat juris examinationem & cognitionem causæ; Coc. judicavit; judicium exercuit; jus dixit; causam egit; discepsavit; Bu. Lex. Occurrit, in præf. kal, 3. fm. cui & additur **דוד**, Aff. item in 3. pl. præf. kal; & in part. kal, masc. & in fut. kal, 3. fm. ut seq. **דוד** judicavit, Jer. 22.16. **דוד** judicavit me, Gen. 30.6. **דוד** judicant, Jer. 5.28. **דוד** judicans, Gen. 15.14. Jer. 30.13. **דוד** disceptabit, Gen. 6.3. in Niph. **דוד** judicari, judicare apud se, seu secum disceptare; ut in part. Niph. fm. **דוד** disceptans, 2 Sam. 19.10. In hiph. **דוד** judicavit, & c. ut ante in kal; ut in Infin. hiph. cum **דוד** præf. pro **דוד** (nam in Infin. & Imper. hiph. communiter deficit ה characteristico hiphil) sic est, **דוד** ad judicandum, judicare, Ps. 50.4. Eccl. 6.10. Isa. 13. sic & in Imper. hiph. pro **דוד** 3. fm. est, **דוד** judica, Job. 35.14. & cum ! cop. pro **דוד** est, **דוד** judica, Prov. 31.9. ut & in imp. pl. m. pro **דוד** est, **דוד** judicate, Jer. 21.12. Deinde in fut. hiph. 2. fm. **דוד** judicabis, Zach. 3.7. quod cum Aff. **דוד**, est, **דוד** judicabis me, Psal. 54.3. ut & in fut. hiph. 3. fm. **דוד** judicabit, Gen. 49.16. Deut. 32.36. 1 Sam. 2.10. Job. 36.31. Psal. 7.9. 9.9. 68.6. 72.96. 10.110.6. 135.14. Inde nomina, i. **דוד** m. judex, cognitor; ut cum **דוד** præf. **דוד** in judicem, judex, 1 Sam. 24.15. & in constr. cum ! cop. præf. **דוד** & judex, Psal. 68.6. Item, 2. Inde No. masc. significans, examen, seu examinationem; ut & causam judicatam, & c. viz. **דוד** judicium, causa, lis, Deut. 17.8. Job. 36.17. Psal. 76.9. 140.13. Prov. 28.22. 10.29.7. 31.5, 8. Jer. 5.28. 22.16. quod occurrit cum **דוד**, & ! præf. **דוד** & judicium, Job. 36.17. **דוד** & judicium, Esth. 1.13. **דוד** & litem, Deut. 17.8. **דוד** a judicio, Isa. 10.2. ut & cum ! præf. & ! Aff. i. p. f. **דוד** & causam meam, Psal. 9.5. & cum **דוד** Aff. 2. pers. f. **דוד** causam tuam, Jer. 30.13. Deinde, iii. Hinc & No. **דוד** m. idem quod **דוד** judicium, & c. Sed occurrit tantum cum **דוד** relativo, præf. sic, **דוד** quod judicium est, Job. 19.29. h. e. quod, ex jure, justum & æquum est; Bu. Lex. vel, est Infin. cum Ellipsi verbi Substantivi, pro **דוד** **דוד**, quod sit cognitio & æstimatione omnium quæ fiunt vel dicuntur ab hominibus; Coc. **דוד** quod justum est, Job. 19.29. item, iv. Hinc, No. masc. jurgium, & c. significans; viz. **דוד** contentio, lis,

lis, 2 Sam. 21. 20. Psal. 80. 7. Prov. 15. 18. 16. 28. 17. 14. 22. 10. 26. 20. 28. 25. 29. 22. Jer. 15. 10. & cum ¹ cop. praf. ¹ וּמְרִיבֵי & contentiōnem, Hab. 1. 3. sic & v. Indè, No. pl. m. cum ¹ mediano, sic, ¹ מְרִיבֵי contentiones, lites, Prov. 21. 9. 18. 25. 24. 23. 29. 26. 15. 21. vel, vi. cum jod mediano, sic, ¹ מְרִיבֵי contentiones, Prov. 18. 18. cui ¹ cop. praf. ¹ וּמְרִיבֵי & contentiones, Prov. 18. 19. in forma constr. est, ¹ מְרִיבֵי jurgia, Prov. 19. 13. Denique, vii. Indè & No. pl. mafc. in alià forma, viz. ¹ מְרִיבֵי lites, contentiones, Prov. 6. 14. 19. 10. 12. nomen ¹ מְרִיבֵי proviñcia; regio juris & legibus alicujus regni subdita, & c. quod quid. ex part. hiph. ¹ מְרִיבֵי huc reducunt; vide in Rad. ¹ מְרִיבֵי.

Rad. 29. ¹ רוץ, est, exilire gaudio, ut in fut. kal, 2. f. m. ¹ רוץ exiliit, Job. 41. 14.

Rad. 30. ¹ רוץ vel, רוץ, sive ¹ רוץ tria significat; i. idem quod ¹ רוץ peregrinari; habitare; ut in Infin. kal, cum ¹ praf. ¹ רוץ praf. habitare; i. e. quàm ut inhabitarem, Psal. 84. 11. sic & cum ¹ Aff. i. p. f. ¹ רוץ, habitare meum; nominalitèr, pro, habitatio mea, Is. 38. 12. vel peregrinatio mea; vel generatio mea, i. e. tempus vitæ meæ quo peregrinor; & c. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine ¹ רוץ m. frues materiæ combustibilis; pyra, rofus, Ezech. 24. 8. vel, ut alii, est Imper. kal, sing mafc. ex significatione nominis seq. & exp. frue pyram vel rofum, & c. Atque inde No. ¹ מְרִיבֵי fam. pyra, rofus; seu locus pyræ, focus. Occurrit cum ¹ dem. praf. ¹ מְרִיבֵי pyram, Ezech. 24. 9. in Constr. ¹ מְרִיבֵי, unde cum ¹ Aff. ¹ מְרִיבֵי pyra ejus, Is. 30. 33. Item, iii. Sign f. 3. est in nomine ¹ רוץ, vel ¹ רוץ m. generatio, ætas; est primò, multitudo hominum adultorum unà viventium; vel secundò, tempus quo quis est inter homines, tempus vitæ; Coc. quofcil. homo peregrinatur in mundo; Pag. Occurrit autem Exod. 3. 15. 17. 16. Deut. 7. 9. & c. ad Joel. 4. 20. in 40. circ. l. & cum ¹ cop. praf. ¹ רוץ & ætas, generatio, Gen. 15. 16. Eccl. 1. 4. sed frequentius cum ¹ praf. ob paufam; sic, ¹ רוץ & generatio, & generatio nem, & c. Deut. 32. 7. Esth. 9. 28. Psal. 10. 6. & c. ad Joel. 2. 2. in 30. circ. l. sic & cum alijs praf. viz. ¹ רוץ & ¹ רוץ, generatio, Num. 32. 13. Deut. 1. 35. 2. 14. 29. 22. Jud. 2. 10. Psal. 12. 8. Jer. 2. 31. ¹ רוץ in generatione, Gen. 7. 1. ¹ רוץ in generatione, Psal. 14. 5. 90. 1. 95. 10. 102. 25. 109. 13. ut & cum ¹ praf. ¹ רוץ vel ¹ רוץ generationem, vel in, aut ad generationem, Exod. 3. 15. Job. 8. 8. Psal. 10. 6. & c. ad Joel. 4. 20. in 30. circ. l. Item, cum ¹ רוץ pauſa & ¹ praf. ¹ רוץ idem, Psal. 22. 1. ¹ רוץ idem, Is. 34. 10. ¹ רוץ in generatione, Exod. 17. 16. Is. 34. 10. & ſemel cum ¹ Aff. ¹ רוץ generatio ejus, Is. 53. 8. in pl. m. ¹ רוץ generationes, Psal. 72. 5. 102. 25. Is. 51. 8. & in pl. fam. ¹ רוץ generationes, Jud. 3. 2. Job. 4. 2. 17. Is. 51. 9. cui & ¹ praf. ¹ רוץ generat. Is. 41. 4. ¹ רוץ in generat. Gen. 9. 12. & cum ¹ יוֹנִים & יוֹנִים Aff. sic, ¹ רוץ generat. noſt. Joſ. 22. 27. 28. ¹ רוץ generat. veſt. Lev. 23. 43. cui ult. ¹ praf. ¹ sic, ¹ רוץ in generat. veſt. Gen. 17. 12. Exod. 12. 14. 17. 16. 32. 33. 29. 42. 30. 8. 10. 31. 3. 13. Lev. 3. 17. 6. 11. 10. 9. 22. 3. 23. 14. 21. 31. 41. 24. 3. Gen. 9. 10. 10. 8. 15. 14. 15. 21. 23. 18. 23. 35. 29. item cum ¹ יוֹנִים Aff. 3. f. m. cui ¹ praf. ¹ רוץ in generat. ſuis, Gen. 6. 9. ¹ רוץ per generat. ejus, Lev. 25. 30. sic & , cum ¹ Aff. & ¹ praf. ¹ רוץ per ætates ſuas, Gen. 17. 7. 9. Exod. 12. 42. 27. 21. 30. 21. 31. 16. 40. 15. Lev. 7. 36. 17. 7. 21. 17. 15. 38.

Rad. 31. ¹ רוש vel ¹ רוש trituravit; excuffit fruges triturando; extrivit; conculcavit; occurrit, in præ. kal, 3. f. m. ¹ רוש triturabat, 1 Chron. 21. 20. & in 1. ſing. cum ¹ conv. ¹ רוש & triturabo, Jud. 8. 7. in benoni kal ¹ רוש unde fam. ¹ רוש triturans, Jer. 50. 11. & in Infin. kal ¹ רוש triturare, vel triturando, pro quo eſt cum Protheſi literæ ¹ רוש, sic, ¹ רוש triturando, Is. 28. 28. vel eſt Infin. tanquam ab ¹ רוש; idem; vel Infin. kal eſt ¹ רוש, triturare; unde cum ¹ praf. eſt, ¹ רוש ad triturandum, 2 Reg. 13. 7. Hof. 10. 11. & cum ¹ Aff. ¹ רוש triturare eos, Am. 1. 3. sic & in Imper. kal f. m. ¹ רוש, tritura; unde in 2. f. l. cum ¹ praf. ¹ רוש & tritura, Mic. 4. 13. In fut. kal, 2. f. m. ¹ רוש triturabis, Is. 41. 15. Hab. 3. 11. & in 3. f. m. ¹ רוש triturabit; unde cum Aff. ¹ רוש, & kibbutz pro ſchurek, eſt, ¹ רוש triturabit eos, Is. 28. 28. sic, in 3. f. m. cum ¹ Aff. eſt, ¹ רוש conculcabit illud, Job. 39. 18. in Niph. ¹ רוש trituratus eſt, extritus eſt; ut cum ¹ conv. praf. ¹ רוש & triturabitur, Is. 25. 10. Infin. ¹ רוש; at cum ¹ praf. eſt cum ſchur. ¹ רוש juxta triturari, Ibid. in hiph. ¹ רוש trituratur; Infin. ¹ רוש & cum ¹ praf. & Aff. pro ¹ רוש eſt abſque ¹ רוש, sic, ¹ רוש in triturare ipſum, Deut. 25. 4. in hophal, ¹ רוש trituratus eſt; unde in fut. hoph. 3. ſing. mafc. ¹ רוש triturabitur, Is. 28. 27. Indè, nomina; i. No. mafc. ¹ רוש tritura, Lev. 26. 5. Item, ii. hinc & No. ¹ רוש m. trituratio; unde cum ¹ praf. & Aff. ¹ רוש in trituratione ejus, i. e. dum triturat, Deut. 25. 4. sic & iii. Indè & No. fam. ¹ רוש, & in constr. ¹ רוש trituratio; unde cum ¹ Aff. i. p. f. ¹ רוש trituratio mea, Is. 21. 10.

Rad. 32. ¹ רוהה eſt pellere; trudere; notat vim qua quis vel cadit vel cogitur excedere ex loco ſuo; Coc. depulſit, impulſit, expulſit; unde in 2. f. m. præ. kal, ¹ רוהה impulſiſti; & cum ¹ יוֹנִים, Aff. sic, ¹ רוהה impulſiſti me, Psal. 118. 13. in part. benoni kal, f. m. ¹ רוהה impellens, Psal. 35. 5. & in pa-ul kal, ¹ רוהה impulſus; unde in f. f. cum ¹ praf. sic, ¹ רוהה impulſa, Psal. 62. 4. in Infin. kal, ¹ רוהה impellendo, Psal. 118. 13. & in alià formâ in ¹ רוהה & cum ¹ praf. ¹ רוהה impellere, Psal. 140. 5. in Niph. ¹ רוהה depulſus eſt, expulſus eſt; unde in part. Niph. ¹ רוהה m. expulſus; unde in pl. m. ¹ רוהה & in Constr. ¹ רוהה depulſi, expulſi, Psal. 147. 2. Is. 11. 12. 56. 8. in fut. Niph. 3. f. m. ¹ רוהה impelletur, Prov. 14. 32. & in 3. pl. ¹ יוֹנִים, pro quo eſt cum pathach, præter normam, ¹ יוֹנִים impellentur, Jer. 23. 12. in pual ¹ רוהה impulſus eſt; unde in 3. pl. ¹ יוֹנִים impelluntur, Psal. 36. 13. Indè, nomina, i. ¹ רוהה m. impulſio ad lapſum, lapſus; ut cum ¹ praf. ¹ יוֹנִים ab impulſione, Psal. 56. 14. 16. 8. & ii. hinc & No. mafc. ¹ רוהה impulſio, Prov. 26. 28.

Rad. 33. ¹ רוהה unde ¹ רוהה, m. milium; genus frumenti; eſt ſpecies leguminis valde tenuis, ad formam frumenti confuſi; Av. Occurrit cum ¹ cop. praf. ¹ רוהה & milium, Ezech. 4. 9.

Rad. 34. ¹ רוהה eſt, impellere; urgere ad metam, vel curſum; Coc. Unde in part. pa-ul kal, ¹ רוהה impulſus; & in pl. m. ¹ רוהה impulſi, citi, Esth. 3. 15. cui & ¹ cop. praf. ¹ רוהה & impulſi, Esth. 8. 14. in Niph. ¹ רוהה compulſus eſt à ſeipſo, ad feſtinandum; Av. Impulſit, vel proripuit ſe; Occurrit autem, ¹ רוהה impulſus, 2 Chron. 26. 20. Esth. 6. 12. Atque inde nomen ¹ רוהה impulſio, compulſio cum ſtrepitu; ut in pl. f. cum ¹ praf. ¹ רוהה ad impulſiones, Psal. 140. 12.

Rad. 35. ¹ רוהה coarctavit, affixit, oppreſſit perfecutionibus;

tionibus; Av. Unde, benoni kal, **רֹחֵץ** opprimens, & in pl.m. **רוֹחֵץ**, constr. **רוֹחֵץ**, opprimentes; & cum **רֹחֵץ** cop. & **רֹחֵץ** aff. **רוֹחֵץ** & opprimentes eos, Jud. 2.18. in fut. kal, 3. f. m. **רֹחֵץ** opprimeret; & in 3. pl. m. cum Nun parag. **רֹחֵץ** prement, Joel. 2.8.

Rad. 36. **רִי**, & in pausa **רִי**; m. sufficientia; satis; satietas; sufficiens, &c. Occurrit autem, **רִי** sufficientia, Mal. 3.10. & cum **רִי** praf. & quantum satis est, sic, **רִי** & juxta sufficient. Esf. 1.18. item, occurrit cum **רִי** Pleonastico, post **רִי** praf. (ut **לְמַבְרָא שׁוֹנֵה**; cum pathach sub **רִי** mem in utroque pro chirek; vel **רִי** mem cum pathach, est constitutum nominis, ut sit idem quod **רִי**; Occurrit autem) sic, **רִי** ad sufficient. 2 Chron. 30.3. item, cum **רִי** & **רִי**, Aff. **רִי** sufficientiam twam, Prov. 25.16. **רִי** sufficientia ipsorum, sua, Exod. 36.7. Jer. 49.9. Obad. 1.5. in Constr. est cum tzere, sic, **רִי** sufficientia, Lev. 5.7. 12.8. 25.28. Deut. 15.8. Isa. 40.16. cui & **רִי** cop. praf. **רִי** & sufficient. Prov. 27.27. sed particula **רִי** est etiam syllabica tantum adjectio ad prafixas prapositiones **רִי**, **רִי**, & **רִי** ut seq. **רִי** in, inter, pro, Job. 39.28. Jer. 51.58. Nah. 2.13. Hab. 2.13. **רִי** juxta, Lev. 25.26. Deut. 25.2. Jud. 6.5. **רִי** à, ex, ab, de, praf., &c. Exod. 36.5. 1 Sam. 1.7. 7.16. 18.30. 1 Reg. 14.28. 2 Chron. 12.11. 24.5. Isa. 28.19. 66.23. Jer. 20.8. 31.20. 48.27. Zach. 14.16. item cum praf. **רִי**; **רִי** & de, Isa. 66.2.3. **רִי** omnipotens, &c. videatur inter nomina divina.

Rad. 37. **רִי** duo significat, viz. i. No. **רִי** fam. milvus; quidam, vultur; & volunt generale esse nomen Vulturum, à celeritate volatus; ut supra **רִי**; Elias vult sic dici, quod sit nigra ut atramentum, quod **רִי** dicitur; Merc. Coc. Occurrit cum **רִי** praf. **רִי** & milvus, Deut. 14.13. & in pl. fam. **רִי** milvi, Isa. 34.15. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine **רִי** m. atramentum, quosdam scribitur; quod sufficiens sit ad exarandas literas; Av. Occurrit cum **רִי** praf. sic, **רִי** cum atramento, Jer. 36.18.

Rad. 38. **רִי** m. turris; munitio propugnaculum; an-temurale; Bt. turris structa ad capiendam urbem; Coc. five, qua obidentes utebantur capiendæ urbis causâ; Pag. Alii tormentum quoddam bellicum, vel machinam putant, à murorum comminutione, quasi à **רִי**, aut ei affine esset, Merc. Occurrit autem, **רִי** turris, 2 Reg. 25.1. Jer. 52.4. Ezech. 4.2. 17.17. 21.27. 26.8.

Rad. 39. **רִי** est, atterere, conterere; unde in Niphal **רִי** attritus, seu contritus fuit; & in part. Niph. **רִי** attritus, contritus; ut in pl. m. **רִי** contriti, Isa. 57.15. in piel attrivit, contrivit; ut in praf. piel, 3. f. m. **רִי** attrit, Psal. 143.3. & in 2. f. m. **רִי** contrivisti, Psal. 89.11. ut & in Infinit. piel cum **רִי** praf. **רִי** conterere, Lam. 3.34. & cum **רִי** Aff. **רִי** conterere ipsum, Isa. 53.10. in fut. piel, occurrit 2. f. m. & 3. sing. m. cum **רִי** cop. & cum **רִי** aff. item, in 2. pl. m. cui & **רִי** praf. & epentheticum **רִי** inferitur ante **רִי** Aff. & in 3. pl. m. cui & **רִי** Aff. prout sequuntur; sic, **רִי** conteras, Prov. 22.22. **רִי** & conteret, Psal. 72.4. **רִי** & conteret me, Job. 6.9. **רִי** conteretis, Isa. 3.15. **רִי** & atteretis me, Job. 19.2. **רִי** conterent, Psal. 94.5. **רִי** conterunt eos, Job. 4.19. in pual **רִי** contritus fuit; ut in 3. pl. praf. **רִי** attriti fuerunt, Jer. 44.2. & in part. f. & pl. masc. **רִי** attritus, Isa. 53.5. **רִי** contrita, Isa. 19.10. ut & in fut. pual, 3. f. m. **רִי** con-

tritus erit, Job. 22.9. in Hithpael **רִי** contrivit seipsum; contritus fuit; (est contracte, pro **רִי**) ut in fut. hithp. 3. pl. m. cum **רִי** cop. vel conv. praf. **רִי** & coneruntur, Job. 34.25. Inde No. masc. **רִי** attritus, contritus, Deut. 23.2. Psal. 90.3. Isa. 57.15. & in pl. m. **רִי** & in constr. **רִי** attriti, contritos, Psal. 34.19. in loco autem citato, Deut. 23.2. **רִי** exp. exfectus, Coc. vulneratus & contritus; scilicet **רִי** testicularis, ut Rabbinii volunt; vel virilitate, ut in textu sequitur; Bu. Lex.

Rad. 40. **רִי** attritus est, contritus est; attrivit se, ut in fut. kal, 3. f. m. **רִי**, cum vau, pro, **רִי** attrit se, Psal. 10.10 in Niph. **רִי** contritus est; ut in 1. sing. cum **רִי** cop. **רִי** & attritus sum, Psal. 39.9. & in part. Niph. cum **רִי** cop. **רִי** & contritum, Psal. 51.19. in piel **רִי** contrivit omnino; ut in 2. sing. m. & cum **רִי** Aff. **רִי** contrivisti, Psal. 51.10. **רִי** contrivisti nos, Psal. 44.20. inde No. m. **רִי** in Pausa, **רִי** attritus, pauper, Psal. 74.21. cui & **רִי** & **רִי** praf. **רִי** & attritum, Psal. 10.18. **רִי** attrito, Psal. 9.10. & in pl. m. **רִי**, Constr. **רִי** unde cum **רִי** Aff. **רִי** contritos suos, Prov. 26.28. Item inde No. m. **רִי** (cum cateph-camez loco scheva) contritio; unde cum **רִי** Aff. **רִי** contritionem suam, vel fragorem suum; Psal. 93.3. Hebraei fluctus suos, qui se mutuò conterunt, &c. Bu. Lex.

Rad. 41. **רִי**; unde No. **רִי** fam. Gallus vel gallina sylvestris; quidam, attagen; Occurrit cum **רִי** & **רִי** praf. sic, **רִי** gallus sylvestris; upupa, picus, Lev. 11.19. **רִי** & gallus sylvestris, Deut. 14.18.

Rad. 42. **רִי** vel **רִי** tria significat; i. exhaustire; a-tescere; attenuari; ut in praf. kal, 1. sing. **רִי** attenuatus sum, Psal. 116.6. 142.7. & in 3. pl. **רִי** attenuatus se, Isa. 19.6. vel sic, **רִי** attenuantur, Job. 28.4. & in 1. pl. **רִי** attenuati sumus, Psal. 79.8. in Niphal **רִי** attenuatus est; unde in fut. Niph. 3. f. m. **רִי** attenuabitur, Isa. 17.4. cui & **רִי** conv. praf. **רִי** & attenuatus fuit, Jud. 10.6. Inde nomina; i. masc. **רִי** & in pausa, **רִי** exhaustus, viribus scil. & facultatibus; pauper; Occurrit autem, **רִי** vel **רִי** tenuis, attenuatus, Lev. 14.21. 19.15. Ruth. 3.10. 1 Sam. 2.8. 2 Sam. 13.4. Job. 34.19, 28. Psal. 41.2. 72.13. 82.3. 4. 113.7. 141.3. Prov. 14.3. 19.17. 21.13. 22.17. 22.28. 15. Am. 5.11. & cum **רִי**, **רִי**, & **רִי**; praf. sic, ut seq. **רִי** & attenuatus, Exod. 23.3. Prov. 19.4. 28.11. **רִי** & attenuatus, Zeph. 3.12. **רִי** attenuatus, Jud. 6.15. **רִי** & tenuis, Exod. 30.35. **רִי** tenui, Job. 5.16. **רִי** tenui, Prov. 22.9. Isa. 25.4. in pl. m. **רִי** tenues, Job. 20.10, 19.31. 16. Prov. 10.15. 28.3. 8. 29.7. 14. Isa. 10.2. 11.4. 15.3. 26.6. Jer. 5.4. Am. 2.7. 4.1. 8.6. & cum **רִי** & **רִי** praf. **רִי** & tenues fiebant, 2 Sam. 3.1. **רִי** tenuissimi, Jer. 39.10. Item, ii. inde, No. **רִי** fam. tenuitas; item, semel, peniculamentum, peniculi, quos rectores in extrema tela relinquunt, quasi tenue seu rarum filum dicas; ut cum praf. **רִי** sic, **רִי** à peniculis, vel à peniculamento; Isa. 38.12. ubi Aben Ezra propter tequitatem, i.e. infirmitatem; Bu. Lex. in constr. est, **רִי** tenuitatem, 2 Reg. 24.14. & cum **רִי** praf. **רִי** & è tenuitate, 2 Reg. 25.12. Jer. 40.7. & in pl. fam. **רִי** tenues, Gen. 41.19. cui & **רִי** praf. **רִי** & de tenuibus, Jer. 52.15, 17. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. **רִי** est, elevare, attolli; ut aqua, hauriendo; quomodo cum **רִי** convenit; Bu. Lex.

ut, in præf. kal. 2. pl. דלג elevantur, Isa. 38. 14. & in Imper. kal. pl. m. דלג attollite, Prov. 26. 7. quasi cum jod loco tertie radicalis, ל Lamed; alii verò potius reducant ad דלח, ut fit cum י, jod, loco tertie radicalis ה, He. Ibi vide. Atque inde, No. דלג, m. elatio, ut Psal. 141. 3. דלג super elatum; seu elationem laborum meorum; i. e. labium superius; juxta Rabbi. Sal. Vide & דלח, Bu. Lex. Merc. דלג elatum, Bu. Conc. Denique, iii. Signif. 3. est in nomine דלח, vitra, secundum quodam; vel, ut plerique, cincinnus; implexum, seu capilli implexi capitis; ut in Constr. cum י cop. præf. דלח & cincinnus, Cant. 7. 6.

Rad. 43. דלג saliit, infiliit, subsiliit; ut in part. ben. kal. cum ה dem. præf. דלג infiliens, Zeph. 1. 9. in piel דלג idem, subsiliit; vel transiliit frequentè; ut in part. piel. f. m. דלג subsiliens, Cant. 2. 8. & in fut. piel. 1. sing. cum tsagol, protzere, ob sequens macceph; sic, דלג transiliam, 2 Sam. 22. 30. Psal. 18. 30. sed in 3. f. m. cum tzere; דלג saliit, Isa. 35. 6.

Rad. 44. דלח est, haurire; elevare, exaltare, Pag. in altum extrahere quicquid fit; Merc. evexit, extulit, haufit; Bu. ut Exod. 2. 19. & in 3. pl. præf. kal. pro דלח est דלח cum י pro ה, 3. Rad. elevate sunt tibie claudi, i. e. inæquales sunt, unâ scilicet altiore altera, Pag. Prov. 26. 7. in Infin. kal. דלח hauriendo, Exod. 2. 19. in fut. kal. 2. f. m. דלח exhaurit; unde cum י Aff. illud, sic; דלח exhauriat ill. Prov. 20. 5. & in 3. pl. f. cum י conv. דלח & hauerunt, Exod. 2. 16. in piel דלח extraxit, veluti aquas; elevavit sursum; ut in 2. f. m. præf. piel דלח exaltasti; & cum aff. י, cum cametz ob pausam; sic, דלח exexisti me, Psal. 30. 2. & in Imper. piel. דלח elevato; unde in 2. pl. m. pro דלח est דלח elevate; i. e. si eleveris tibias claudi; quid ei proderit? & sic dagesch deficit in ל, & proinde est cum schewa quiescente; & י, jod, est loco ה 3. Rad. Pag. Prov. 26. 7. tollite, extrahite; Bu. Lex. Indè Nomina, j. דלח elatum, Psal. 141. 3. Vide supra in 3. Signif. verbi דלח. & ii. Indè No. m. דלח situla; q. d. haustrum, quo extrahitur aqua; & cum מ præf. מ דלח de situla, Isa. 40. 15. ut & iii. Indè דלח No. duale, & in Constr. דלח situla; & cum præf. מ & י Aff. 3. f. m. est, דלח de situlis suis, Num. 24. 7. Item, iv. indè דלח pl. f. rami, propagines, palmites; quia sursum se elevant; vel quod succum è stirpe extrahant; singulare ejus est דלח Unde, pl. cum י Aff. דלח propagines ejus, Jer. 11. 16. Ezech. 17. 6. 23. 19. 11. 31. 7. 9. 12. & cum י præf. & י Aff. דלח & palmites suos, Ezech. 17. 7.

Rad. 45. דלח turbare, lutulentum facere; nam de aquis tantum dicitur; Bu. Conc. & c. unde in fut. kal. 2. f. m. cum י conv. דלח & conturbasti, Ezech. 32. 2. & in 3. f. m. cum י Aff. דלח conturbet eas, Ezech. 32. 12.

Rad. 46. דלח stillavit, perstillavit; ut in 3. f. f. דלח stillat, Job. 16. 20. Psal. 119. 28. & in fut. kal. 3. f. m. דלח perstillat, Eccl. 10. 18. Undè nomen significans stillicidium; viz. דלח stilla, Prov. 27. 15. & cum י cop. דלח & stilla, Prov. 19. 13.

Rad. 47. דלח est, ardere, Coc. arsit, accensus fuit; perfectus, infectus est, Bu. quum homini tribuitur, significat, ardens & infesto animo infectari; Merc. ut, in 2. f. m. præf. kal. דלח infectus est, Gen. 31. 36. & in 3. pl. m. cum י cop. דלח & accensi, Obad. 1. 18. & cum

kibbutz ante י Aff. דלח persequuntur nos, Lam. 4. 19. in part. benoni kal. דלח ardens, atdenter persequens; unde, in pl. m. & cum י præf. דלח ardentes, Prov. 26. 23. דלח fervide persequunt. Psal. 7. 14. & in Infin. kal. cum מ præf. דלח ab insectando, 1 Sam. 17. 53. in fut. kal. 3. f. m. דלח persequetur, Psal. 10. 2. in hiphil, דלח fecit ardere, accendit; incendit; ut in Infin. hiph. דלח accendendo. Ezech. 24. 10. & in fut. hiph. 3. f. m. cum י Aff. דלח incendat ipsos, 1 Sa. 5. 11. Indè No. f. m. דלח febris ardens; ut cum י præf. דלח & febri ardente, Deut. 28. 22.

Rad. 48. דלח f. janua, porta, fores, tabula valvarum, quâ vel clauditur vel aperitur ostium; at פתח est, ostium five apertio janua; & ipsum spatium patens; Av. & ex eo Merc. Quidam reducunt ad דלח, quod cardinibus in altum tollatur janua; Metaphorice est folium five pagina libri, quasi ejus janua; Bu. Lex. Occurrit autem, דלח ostium, Cant. 8. 9. & cum ה dem. præf. דלח vel, דלח janua, Gen. 19. 9. 10. Exod. 21. 6. Jud. 19. 22. 2 Sam. 13. 17. 18. 1 Reg. 6. 34. 2 Reg. 4. 4. 5. 33. 6. 22. 9. 3. 10. Prov. 26. 14. Isa. 57. 8. item, דלח & דלח præf. דלח & דלח janua, Gen. 19. 6. דלח in ipso ostio, 2 Reg. 6. 32. דלח & יב דלח & in janua, Deut. 15. 17. דלח janua, Ezech. 41. 24. & cum Aff. דלח, occurrit cum י redundante, sic, דלח, pro, דלח janua tuam, Isa. 26. 20. Item, cum Aff. דלח & דלח præf. est, דלח in janua ejus, 2 Reg. 12. 10. Occurrit etiam in duali numero, quia nonnulla janua habens duas valvas se invicem excipientes; Av. quasi januas bifidas dicas; Bu. Lex. five fores; in duali autem est, quasi à sing. דלח (forma שפה labium, in duali numero, שפתים) sic, דלח valvæ, Deut. 3. 5. 1 Sam. 23. 7. 2 Chron. 8. 5. 14. 6. Eccl. 12. 4. Isa. 45. 1. Jer. 49. 31. Mal. 1. 10. & in pausa, & extra pausam, cum י cop. ut & cum י præf. דלח & valvæ, Job. 38. 10. & דלח idem, Ezech. 38. 11. דלח valvis, Job. 38. 8. in Constr. & cum י, & דלח præf. דלח fores, janua, Job. 3. 9. 41. 6. & ostia, 2 Chron. 4. 22. Psal. 78. 23. דלח foribus, 1 Reg. 7. 50. דלח è foribus, Jos. 2. 19. Jud. 11. 31. item, cum י, & דלח præf. דלח fores mez, Job. 31. 32. דלח fores tuas, Zach. 11. 1. דלח fores ejus, Jos. 6. 26. 1 Reg. 16. 34. Item, in pl. f. m. דלח valvæ, janua. Neh. 6. 1. Jer. 36. 22. Ezech. 41. 23. 24. & cum י, & דלח præf. דלח & valvas, 2 Chron. 4. 9. דלח valvæ, janua, Neh. 7. 13. 19. דלח valvis, Ezech. 41. 24. & in pl. f. m. Constr. דלח fores, Jud. 3. 23. 24. 25. 19. 27. 1 Sam. 3. 15. 21. 14. 1 Reg. 6. 31. 32. 34. 2 Reg. 18. 16. 2 Chron. 28. 24. 29. 37. Neh. 6. 10. Psal. 107. 16. Isa. 45. 2. Ezech. 26. 2. 41. 25. cui & דלח & דלח præf. דלח fores, Jud. 36. 3. דלח foribus, 1 Reg. 7. 50. 1 Chron. 22. 3. & cum י, & דלח præf. דלח fores mez, Prov. 8. 35. דלח valvas ejus, 2 Chron. 4. 22. Neh. 3. 1. 3. 6. 13. 14. 15. & valvas ejus, 2 Chron. 3. 7. דלח & valvas earum, 2 Chron. 4. 9. Atque inde, per Apocopen literæ ת est, ת janua, ostium, Psal. 141. 3. super januum laborum, & c. Ubi Aben Ezra dicit ת, in priori forma דלח, esse formativam generis feminini, adeoque adventitiam, non radicalem; & sic esset à Rad. דלח, ut dictum; Bu. Lex.

Rad. 49. דם m. sanguis, item, reatus sanguinis; Av. Bu. & c. pluraliter scilicet sæpe reatum sanguinis significat; & interdum penas & atrocias facinoras secum includit, Merc.

inde deduci No.masc. דמץ expectatio, mora, Pf.83.2. Ifa. 62.6,7.

Rad. 51. דמה duo significata habet; i. assimilare, vel, assimilari; similem esse; ut in præt.k.3.f.masc. דמה similis est, Psal.144.4. Ezech.31.8. & in 3.f.f. דמיתה similis est, Cant.7.8. Item, in præt.kal, 2.f. masc. דמית similis es, Ezech.31.2, 18. & in 1.f. sing. דמיתי similis sum, Psal.102.7. Jer.6.2. ut & in 3.plur. דמו similes fuerunt, Ezech.31.8. & in 1.pl. דמינו similes fuisset, Ifa.1.9. Item, in benoni kal, sing.masc. דמיה similis est, Cant.2.9. & in Imper.kal, sing.masc. דמיה similis esto, Cant.2.17. cui & i cop.praf. דמיה & similis esto, Cant.5.14. item, in fut.kal, 3.f.m. דמיה assimilabitur, Psal.89.7. & in 1.pl.fut.kal, cum i cop.praf. דמיה & similes sumus, Ifa. 46.5. in præt.Niph.3.f.m. דמיה similis est, Hof.10.7. & in 2.f.masc. דמית similis factus es, Ezech.32.2. ut & in 3.plur. דמו similes, scil.omnes sunt, Psal.49.13, 21. in piel, דמיה assimilavit, comparavit; cogitavit, imaginatus est; proposuit sibi, &c. ut in 2.f. sing. masc. דמית i-maginatus es, Psal.50.21. & in 1.f. sing. דמיתי imaginatus sum, Num.33.56. Ifa.14.25. cui & i Aff. additur, דמיתי assimilavi te, Cant.1.9. item, in 3.pl. præt.piel; דמו imaginati sunt sibi, Jud.20.5. & in 1.plur. דמיה i-maginati sumus, Ps.48.10. item, in fut.piel, 1.f. sing. דמיה assimilabo, Lam.2.13. Hof.12.11. & in 2.f. sing. fam. דמית imaginaberis, Esth.4.13. ut & in 3.f.m. דמיה i-maginatur, Ifa.10.7. item, in 2.plur. masc. cum Nun parag. דמיה assimilabitis, Ifa.40.18. & cum ני Aff. fic, דמיה assimilabitis me, Ifa.40.25. 46.5. in hithpael, pro דמיה, est דמיה assimilavit seipsum, assimilatus fuit; ut in fut. hithp. 1.f. sing. pro, דמיה est דמיה similis fiam, Ifa. 14.14. Indè, Nomina, i. No. fam. דמיות similitudo; ex-tat, Ifa.13.4. 40.18. Ezech.1.5, 26, 28. 8.2. 10.1, 10. 23.15. & cum i cop. & i praf. דמיות & similitudo, 2 Chr.4.3. Ezech.1.10, 13, 16, 22. 10.21, 22. דמיות in similitudine, Gen.5.1. cui ult. etiam est Aff. דמיות in similitudine ejus, Gen.5.3. ut & cum i praf. דמיות juxta similitudinem, Psal.58.5. Dan.10.16. cui & i est Aff. דמיות juxta similitudinem nostram, Gen.1.26. & ii. Indè, No. דם masc. idem, similitudo; unde cum i praf. & i Aff. est, דם in similitudine tua, Ezech.19.10. quod, juxta Kimchi, est pro, דמיות; ut צרם pro, צורתם, Pag. Bu. &c. ut & iii. Indè, No. דמיון idem, undecum i Aff. דמיון similitudo ejus, Psal.17.12. De-indè, ii. Significatum 2. hujus דמה, est, excindere; excindi; succindi; ut in fut. kal, 1. pl. cum i cop. & dagefeh euphonic, in דמיה Daleth, prater morem, sic, דמיה & excindemur, Jer.8.14. in præt.piel, 3.f.m. דמיה excindere cogitavit, 2 Sam.21.5. & in 1.f. cum i cop. praf. דמיה & excindam, Hof.4.5. sic, in præt. Niph. 3.f.m. דמיה excisus, vel excisa fuit, Ifa.15.1. Hof. 10.15. Zeph.1.11. & in 3.f. fam. דמיתה excisa est, Jer. 47.5. item, in 2.f.m. cum ה, parag. דמיתה excisus es, Obad.1.5. & in 1.f. sing. præt. Niph. דמיתי excisus sum, Ifa.6.5. & in 3.pl. דמו excisi sunt, Hof.4.7. item, in part. Niph. f.m. דמיה excisus est, Hof.10.7. & in Infin. Niph. דמיה excindendo, Hof.10.9. Item, in fut. hithp. 2.pl.m. דמיה excindamini, Jer.51.6. Sic, in fut. hithp. 3.pl.m. דמיה excidentur, Jer.49.26. 50.30. Indè, No. i. דם, m. excisio; reffisio; cum i praf. דם in excisione, Ifa.38.10. & ii. No. דמה fam. adject. succisa; ut cum i praf. דמה sicut succisa, Ezech.27.32.

Rad. 52. דמן; Unde Nomen. דמן; masc. stercus; fimus in platea, vel, in area; Occurrit autem, דמן fimus, Psal.83.11. & cum i praf. דמן sicut fimus, 2 Reg.9.7, 21. דמן fimus, Jer.8.2. 16.4. 25.33. Atque, inde No. דמן fam. fimetum; stercorationis locus; sterquilinum, Ifa.25.10. at Ifa.10.31. est proprium nomen loci; Bu. Lex.

Rad. 53. דמץ lachrymatus est; flevit cum lachrymis; ut in Infin. kal, cum i cop. praf. דמץ & lachrymando, Jer.13.17. & in fut. kal, 2.f.m. דמץ lachrymabitur, Jer. 13.17. Atque, inde, Nomina, i. דמץ masc. lachryma; fed, Metaphoricè, liquor fluens; veluti, vini, vel, olei; ut cum i cop. praf. & i Aff. est, דמץ (plenitudinem tuam) & lachrymam tuam; Exod.22.29. h.e. frugum, ac vini oleique primitias; ut dicitur, Deut.18.4. plenitudinem, i.e. plenas ac maturas spicas; lachrymam; i. e. mustum, ac oleum, quæ calcata, instar lachrymarum manant; & guttatim stillant; de his, primitias dare ne differto, &c. Bu. Lex. Item, ii. Indè, No. דמעה lachryma; mador fluens ex oculis flentium; Av. Occurrit autem, דמעה lachryma, Psal.80.6. 116.8. Ifa. 25.8. Jer.8.23. 9.16. 13.17. 14.17. Lam.2.18. Mal.2.13. & cum i praf. דמעה cum lachryma, Psal.126.5. דמעה à lachryma, Jer.31.16. in forma constr. דמעה lachryma, Eccl.4.1. & cum i Aff. cui & i praf. דמעה lachryma mea, Psal.39.12. 42.4. 56.9. Ifa.16.9. דמעה lachryma mea, Psal.6.7. item, cum i Aff. דמעה lachrymam tuam, 2 Reg.20.5. Ifa.38.5. Ezech.24.16. ut & cum i cop. praf. & i Aff. דמעה & lachryma illius, f. Lam.1.2. in pl. fam. cum i praf. דמעה cum lachrymis, Psal.80.6. Lam.2.11.

Rad. 54. דנג; Unde, Nomen Radicale, masc. דנג, omne illud, quod melle & favo expresso remanet; Occurrit autem, דנג cera, Pf.68.3. & cum i praf. in pausa, cum cametz, sub Nun; fed, extra paulam, cum pathach, sic, דנג sicut cera, Pl.22.15. דנג sicut cera, Psal.97.5. Mic.1.4.

Rad. 55. דעך extinctus fuit; ut in 3.plur. præt. kal; דעך extincti sunt, Ifa.43.17. & in fut. kal, 3.f.m. extra paulam, cum pathach; fed, in pausa, cum cametz, דעך extinguetur, Prov.20.20. דעך extinguetur, Job.18.5, 6. 21.17. Prov.13.9. 24.20. in Niph. דעך idem; ut in 3.pl. præt. Niph. דעך extinguuntur, Job.6.17. sic, in pual, דעך, idem, etiam, quod in kal; ut, in 3.pl. præt. pual; דעך extincti sunt, Psal.118.12.

Rad. 56. דפה; Unde, No. masc. דפי vel דפי probum; infamia; Hebræi דפה convitium, Psal. 50. 20.

Rad. 57. דפץ pulsavit; impulit; ut in 3.pl. præt. kal, cum i cop. praf. & i Aff. fic, דפץ & impulerint eos, Gen.33.13. in part. benoni kal, sing. masc. דפץ pulsans, Cant.5.2. in hithpael, דפץ fecit se impellere vel irruiere; unde in part. hithp. דפץ impellens se; pulsans; & in pl. masc. דפץ pulsantes, Jud.19.22.

Rad. 58. דקס vel דק vel דק duo significat; i. comminuit; comminutus fuit; ut in præt. kal, 3.f.m. דק comminutum esset, Deut.9.21. & in pausa, cum cametz; דק comminutus, Exod.32.20. in fut. kal, 3.f. fam. cum i cop. praf. fic, דק & comminuet, Ifa.41.15. & in 3.f.m. דק; comminuet; Undè, cum i Aff. est, דק, דק comminuet ipsum, Ifa.28. 29. in præt. hithp. 3.f.m. דק

comminuit, 2 Reg. 23. 15. & in 2. f. f. cum 1 conv. præf. והִדְקִיתָ & comminues, Mic. 4. 13. in Infin. hiph. cui 1 והִדְקִיךָ & comminuendo, Exod. 30. 36. והִדְקִיךָ & comminuendo, 2 Chron. 34. 4. והִדְקִיךָ ad comminuendum, 2 Chron. 34. 7. in fut. hiph. 1. sing. cum 1 Aff. והִדְקִיךָ comminuat eos, 2 Sam. 22. 43. & in 3. f. m. cum 1 conv. והִדְקִיךָ & comminuit, 2 Reg. 23. 6. 2 Chron. 15. 16. in hophal, והִדְקִיךָ, comminutus est; Unde fut. hoph. 3. f. m. והִדְקִיךָ comminuetur, Isa. 28. 28. Indè, No. masc. in pausa, cum cametz; sed, extrà, cum pathach, sic; דָּקַר vel, דָּקַר minutus, tenuis, Exod. 16. 14. Lev. 13. 30. Isa. 29. 5. & in sing. f. m. והִדְקִיךָ idem, Lev. 16. 12. 1 Reg. 19. 12. & in pl. f. cum 1 והִדְקִיךָ præf. דָּקַרְתָּ tenuis, Gen. 41. 6. 23. והִדְקִיךָ & tenuis, Gen. 41. 3. 4. והִדְקִיךָ tenuis, Gen. 41. 7. 24. & in sing. m. cum 1 præf. דָּקַר sicut minutissimum, Isa. 40. 15. Deindè, ii. Signif. 2. est in Nominè eodem masc. viz. דָּקַר pelliculam in oculo habens, Lev. 21. 20. Atque indè etiam, No. דָּקַר pellis; pellicula; vel, ut quidam exp. conopæum, aulæum, cortina; ut cum 1 præf. דָּקַר ut pellem, Isa. 40. 22.

Rad. 59. דָּקַר est, transfigere, confodere; ut in 3. pl. præf. kal. cum cametz ob pausam, דָּקַרְתָּ confixerunt, Zach. 12. 10, cui 1 præf. & וְנִי דָּקַרְתִּי Aff. וְנִי דָּקַרְתִּי & confodiant me, 1 Sam. 3. 14. וְנִי דָּקַרְתִּי & configent eum, Zach. 13. 3. in Imper. kal. f. m. דָּקַר transfige; sed cum 1 cop. cholem transponitur, & mutatur in cametz-chathuph, ante וְנִי Aff. sic, וְנִי דָּקַרְתִּי & confode me, 1 Sam. 3. 14. 1 Chron. 10. 4. & in fut. kal. 3. f. m. cum 1 conv. וְנִי דָּקַרְתִּי & confodit, Num. 25. 8. cui 1 והִי additur Aff. וְנִי דָּקַרְתִּי & confodit eum, Jud. 9. 54. in Niphal, וְנִי דָּקַרְתִּי transfixus seu perfoſſus est; ut in fut. Niphal. וְנִי דָּקַרְתִּי confodietur, Isa. 13. 15. in pual, וְנִי דָּקַרְתִּי transfoſſus est; ut in part. pual. f. m. וְנִי דָּקַרְתִּי confossus, & in pl. masc. cui 1 & cop. præf. וְנִי דָּקַרְתִּי confossi, Jer. 37. 10. Lam. 4. 9. וְנִי דָּקַרְתִּי & confossi, Jer. 51. 4. Atque, inde, No. f. m. וְנִי דָּקַרְתִּי transfoſſio; & in pl. f. Conſtr. cum 1 præf. est, וְנִי דָּקַרְתִּי sicut transfoſſiones, Prov. 12. 18.

Rad. 60. דָּר m. parius lapis; parium marmor, candidum, juxta quosdam; Pag. Bu. Cocc. aliis, est lapis ex ostreo; Vuio; id cenſet Bochartus; Cocc. Occurrit cum 1 cop. sic, וְנִי דָּר lapis parius, Esth. 1. 6.

Rad. 61. דָּרָה; Unde No. masc. דָּרָה libertas, Exod. 30. 23. Lev. 25. 10. Isa. 61. 1. Jer. 34. 8, 15, 17. & cum 1 præf. דָּרָה libertas, Ezech. 46. 17. Item, דָּרָה est nomen aviculæ; hirundo plerisque; sed, Bochartus, columbæ feræ speciem intelligit; hirundo est impura; דָּרָה inter aves impuras non recensetur; Cocc. Occurrit cum 1 præf. sic, וְנִי דָּרָה sicut hirundo, Prov. 26. 2. וְנִי דָּרָה & hirundo, Psal. 84. 4.

Rad. 62. דָּרָה; unde Nomen masc. significans, fastidium, contemptum; viz. וְנִי דָּרָה naufæa, Isa. 66. 24. cui 1 Conſtr. דָּרָה præf. וְנִי דָּרָה & in contemptum, Dan. 12. 2.

Rad. 63. דָּרָה; unde, Nomen f. m. דָּרָה, gradus; gradatio præceps; præcipitium; frequens apud Hebræos nomen in hac ſignificantiâ; Pag. Bu. Occurrit cum 1 præf. tam in ſing. quam pl. f. m. דָּרָה gradus, Cant. 2. 14. דָּרָה gradus, pl. Ezech. 38. 2.

Rad. 64. דָּרָה calcavit, conculcavit; inceſſit, proceſſit; de arcu, tendit, tetendit; Occurrit autem, דָּרָה procedit, calcavit, Num. 24. 17. Deut. 1. 36. Psal. 7. 13. Lam. 1. 15. 2. 4. 3. 12. & cum 1 conv. præf. וְנִי דָּרָה & calcabit, Mic. 1. 3. in 3. f. f. וְנִי דָּרָה inceſſit, Joſ. 14. 9. item, in 2. f. m.

וְנִי דָּרָה proceſſiſti, Hab. 3. 14. & in 1. ſing. וְנִי דָּרָה calcavi, Isa. 63. 3. Zach. 9. 13. ut & in 3. pl. וְנִי דָּרָה calcantur, Job. 22. 15. 24. 11. Psal. 64. 4. cui 1 cop. præf. וְנִי דָּרָה & calcantur, tetendunt, Psal. 37. 14. item, in benoni kal, ſing. m. וְנִי דָּרָה incedens, Isa. 59. 8. cui 1, & וְנִי דָּרָה sunt præf. וְנִי דָּרָה (vel, ſine vau) & incedens, Job. 9. 8. Am. 4. 13. וְנִי דָּרָה calcans, Isa. 16. 10. Jer. 51. 3. וְנִי דָּרָה sicut calcans, Isa. 63. 2. & in pl. m. וְנִי דָּרָה calcantes, Neh. 13. 7. 5. cui 1 & præf. וְנִי דָּרָה sicut calcantes, Jer. 25. 30. item, in pl. m. Conſtr. וְנִי דָּרָה calcantes, 1 Chron. 8. 39. Jer. 46. 9. 50. 14, 29. cui 1 cop. præf. וְנִי דָּרָה & calcantes, 1 Chron. 8. 18. 2 Chron. 14. 8. ſic, in part. pahul kal; וְנִי דָּרָה calcatus, tentus; Undè, f. m. וְנִי דָּרָה calcatus, Isa. 21. 15. & in pl. f. m. וְנִי דָּרָה calcati, Isa. 5. 28. item, in fut. kal, 1. f. וְנִי דָּרָה calcabo; cui 1 cop. præf. & וְנִי דָּרָה Aff. ſic, וְנִי דָּרָה & calcabo eos, Isa. 63. 3. & in 2. ſing. m. & f. וְנִי דָּרָה calcabis, Deut. 33. 29. Psal. 91. 13. Mic. 6. 15. וְנִי דָּרָה calcato, Jud. 5. 21. ut & in 3. f. m. & f. וְנִי דָּרָה calcabit, Psal. 58. 8. Isa. 16. 10. Jer. 48. 32. 51. 3. Mic. 5. 4, 5. וְנִי דָּרָה calcabit, Deut. 11. 24. Joſ. 1. 3. & in 2. pl. m. וְנִי דָּרָה calcabit, Deut. 11. 25. ut & in 3. pl. m. fut. kal, cui Nun parag additur; & conv. eſt præf. וְנִי דָּרָה calcabunt, 1 Sam. 5. 5. וְנִי דָּרָה calcab. Psal. 111. 2. וְנִי דָּרָה & calcantur, Jud. 9. 27. in hiphil, וְנִי דָּרָה idem, item, fecit incedere; fecit calcare; deduxit; ut, cum 1 conv. præf. וְנִי דָּרָה incedere faciet, Isa. 11. 15. & in 3. f. m. præf. hiph. וְנִי דָּרָה calcat, Jer. 51. 33. ut & in 1. ſing. cum 1 Aff. וְנִי דָּרָה deduco te, Prov. 4. 11. & in 3. pl. m. cum kibb. pro ſchirek, ante Aff. וְנִי דָּרָה ſic; וְנִי דָּרָה conculcar. eos, Jud. 20. 43. Job. 28. 8. in part. hiph. f. m. cum 1 Aff. וְנִי דָּרָה deducens te, Isa. 48. 17. in Infin. hiph. eſt וְנִי דָּרָה calcare, & Sed cum Aff. וְנִי דָּרָה Occurrit cum chirek, ſub ה, loco pathach, ſic, וְנִי דָּרָה calcandi eam, Jer. 51. 33. in Imper. hiph. ſing. m. cum 1 Aff. וְנִי דָּרָה deduc me, Psal. 25. 5. 119. 35. & in 1. ſing. fut. hiph. cum 1 Aff. וְנִי דָּרָה deducam eos, Isa. 42. 16. ut & in 3. f. m. fut. hiph. וְנִי דָּרָה deducet, Psal. 25. 9. cui eſt וְנִי Aff. ſic; וְנִי דָּרָה deducet me, Hab. 3. 18. ut &, cum 1 conv. præf. & וְנִי Aff. ſic, וְנִי דָּרָה & duxit eos, Psal. 106. 6. item, in 3. pl. fut. hiph. cum 1 conv. præf. וְנִי דָּרָה & intendunt, Jer. 9. 2. Atque indè, Nomina, i. דָּרָה & in pauſa, דָּרָה comm. gen. via; iter; mos; ratio; conſuetudo; modus, &c. & proinde, ſignificat etiam ſtudia ſeu opera in quibus, quis verſatur; inſtitutum; cultum, religionem; doctrinam, dogma, vel bonum, vel malum; quomodo in Aſis Apoſtolorum ſæpe legitur juxta Hebraiſmum; Pag. & Merc. in eo; Occurrit frequenter admodum; ut Gen. 3. 24. 30. 36. 31. 23. 35. &c. ad Mal. 3. 1. in 190. circ. l. & cum 1 cop. præf. וְנִי דָּרָה & via, Job. 28. 26. 38. 25. Psal. 1. 6. 146. 9. Prov. 2. 8. 6. 23. 7. 8. 13. 12. 26. 28. 13. 15. 30. 19. Isa. 3. 12. 35. 8. 40. 14. Jer. 32. 39. Ezech. 42. 11. Am. 2. 7. 9. 13. & in pauſa, וְנִי דָּרָה & via, Isa. 35. 8. Item, cum 1 demonſtr. præf. וְנִי דָּרָה & in pauſa, וְנִי דָּרָה via, viz. viam, &c. Gen. 38. 16. & 21. Exod. 13. 21. 18. 20. 32. 8. &c. ad Mal. 2. 8. in 60. circ. l. ei etiam præfigitur דָּרָה ſic, וְנִי דָּרָה in via, Neh. 9. 19. ſæpe etiam cum 1 præf. ſic, וְנִי דָּרָה in via, Gen. 16. 7. 24. 48. 35. 19. 48. 7. &c. ad Am. 4. 10. in 50. circ. l. ut & cum 1 præf. ſic, וְנִי דָּרָה, vel, in pauſa, וְנִי דָּרָה, idem, in via; Gen. 24. 27. 28. 20. 35. 3. 42. 38. &c. ad Jer. 2. 17. in 70. circ. l. Sic &, cum 1 præf. וְנִי דָּרָה & in via, Num. 9. 13. 1 Reg. 22. 53. Psal. 1. 1. & cum 1 præf. וְנִי דָּרָה & per vi-

am, Jer.6.25. item, cum interrog. praf. בְּרִיכָהּ num in via, Ezech.20.30. & cum קְרִיכָהּ juxta viam, Gen.19.31. Num.11.31. cui & קְרִיכָהּ praf. & quasi via, Num.11.31. item, לְ praf. לְרִיכָהּ in viam, vel' via, Pfal.85.14. Jer.2.18. & cum לְ, extra paufam, cum fagol; fed, in paufa, cum cametz, sub dalet; לְרִיכָהּ vel, לְרִיכָהּ ad viam, Gen.4.25. 45.21.23. Jof.9.11. Ifa.49.11. Sic & cum מְ praf. in paufa, cum cametz, &. מְ לְרִיכָהּ vel, לְרִיכָהּ, à, de via, Deut.2.5. Jud.9.37. 2 Sam.11.10. 13.34. 2 Reg.3.20. Job.24.4. Pf.107.17. Prov.2.12. 21.16. Ifa.10.24.26. 57.14. Ezech.9.2. 43.2. 44.3. Item, cum י. Aff.1. perf. f.ing. via mea, Gen.24.42.56.2 Sam.22.33. Pfal.18.33. Ifa.40.27. cui & י. Interrog. praf. בְּרִיכָהּ an viamea? Ezech.18.28. Item, cum Aff. י. י. & י. (cui & קְ & לְ praf.) י. (cui & מְ praf.) & קְ (cui & לְ praf.) prout fequuntur; לְרִיכָהּ via noftra, Jud.18.5. 1 Sam.9.6.8. לְרִיכָהּ via tua, Gen.24.40. Pfal.5.9. 27.11. 37.5. 67.3. 77.14. 20.86.11. Prov.3.23. 5.8. לְרִיכָהּ in via tua, Hof.10.13. לְרִיכָהּ per viam tuam, 1 Reg.19.15. לְרִיכָהּ via tua, Ifa.57.10. Jer.2.23.33.36.4. 18.22.21. Ezech.16.43. Hof.2.8. לְרִיכָהּ à via tuâ, Ezech.16.27. לְרִיכָהּ via veftra, Jud.18.6. לְרִיכָהּ in viam veftram, Gen.19.2. Jof.2.16. Jud.19.9. Sic & cum י Aff. לְרִיכָהּ via ejus, vel fua; iter fuum, &c. Gen.6.12.24.21. &c. ad Nah.1.3. in 30. circ. l. cui & לְ, י. מְ, לְ, מְ, לְ, sunt praf. fic, & לְרִיכָהּ & via ejus, Pfal.37.23. לְרִיכָהּ & per viam fuam, Ezech.44.3. 46.8. לְרִיכָהּ in viam fuam, Gen.32.1. 33.16. Num.24.25. Jud.19.27. 1 Sam.26.25. 1 Reg.1.49. Ifa.53.6. Jer.28.11. לְרִיכָהּ juxta viam fuam, Jer.17.10. לְרִיכָהּ à via fuâ, 1 Reg.13.33. Jer.18.11.25.56.3. 35.15. 36.37. Ezech.3.17. 13.22. 33.8.9.11. Jon.3.8. & לְרִיכָהּ & à via fuâ, Ezech.3.18. ut & cum י. Aff. cui & לְ est praf. בְּרִיכָהּ viam ejus, Job.28.23. לְרִיכָהּ in viam fuam, 1 Sam.1.18. Item, cum Aff. & fic, לְרִיכָהּ, via fua, vel ipforum, &c. 1 Reg.2.4.8. 25. &c. ad Ezech.36.17. in 20. circ. l. cui & לְ, מְ, לְ, & מְ sunt praf. בְּרִיכָהּ juxta viam fuam, Ezech.36.17. 19. לְרִיכָהּ viam fuam, Jud.18.26. 1 Sam.25.12. Ifa.30.2. 56.11. לְרִיכָהּ à via fuâ, Jer.23.22. Ezech.7.27. Jon.3.10. & לְרִיכָהּ & à via fuâ, Jud.2.19. in duali numero, לְרִיכָהּ duabus viis, Prov.28.6. 18. & in pl. m. לְרִיכָהּ via, Deut.28.7.25. Ifa.49.9. Jer.3.2.6.16. Ezech.21.24. cui & לְ demonftr. est praf. בְּרִיכָהּ via, Ezech.21.16. & in pl. m. conftr. לְרִיכָהּ via, 2 Sam.22.22. Job.34.21.40.19. Pfal.18.22. Prov.3.17.5.21. 7.27. 14.12.16.2.7.25. Jer.12.16.32.19. Lam.1.4. Hof.14.10. cui & לְ & לְ praf. בְּרִיכָהּ in viis, 2 Chron.17.3.6. 21.12.22.3. 28.2.34.2. Pfal.138.5. Prov.2.13. Eccl.11.9. לְרִיכָהּ & in viis, 2 Chron.21.12. cum Aff.1. perf. f.ing. י. & in paufa, י. fic, לְרִיכָהּ vel, לְרִיכָהּ via meâ, Job.13.15.31.4. Pfal.39.2.95.10.11.9.5.26.59.168. 139.3. Prov.8.32.23.26. Ifa.55.8.9.58.2. Lam.3.9.11. Mal.2.9. cui & לְ Interrog. & לְ sunt praf. fic, בְּרִיכָהּ num via meâ? Ezech.18.19. לְרִיכָהּ in viis meis, 1 Reg.3.14.11.33.38. Pfal.8.1.14. Zach.3.7. Sic; cum Aff. י. cui & לְ praf. בְּרִיכָהּ via noftra, Lam.3.40. לְרִיכָהּ juxta vias noftras, Zach.1.6. fic & cum Aff. י. vel, fine jod, י. fic, לְרִיכָהּ vel, לְרִיכָהּ via tua, Ezech.33.13. Deut.28.29. Jof.1.8. Job.4.6.21.14.22.32.8. Pfal.25.4.51.15.91.11. Prov.3.6.4.26. Ifa.58.13. ut & cum Aff. י. & in paufa, י. fic, לְרִיכָהּ vel, י. via tua, Jer.2.33.3.13. Ezech.7.4.16.47.61.1.

tem cum Aff. י. & לְ praf. בְּרִיכָהּ & via tua, Prov.31.3. בְּרִיכָהּ in viis tuis, 1 Sam.8.5. 2 Chron.6.32. Pfal.119.37. Ifa.64.4. Ezech.28.15. & cum י. vel, in paufa, י. Aff. & לְ praf. fic, בְּרִיכָהּ vel, י. juxta vias tuas, Ezech.7.3.6.8.24.14. ut & cum Aff. י. & לְ praf. fic, בְּרִיכָהּ à viis tuis, Ifa.63.17. item, cum קְ, Aff. בְּרִיכָהּ via veftra, Lev.26.22. Ifa.55.8. Jer.7.3.8.18.11.26.13. Ezech.18.25.29. 20.43.36.31. Hag.1.5.7. cui & קְ & מְ sunt praf. בְּרִיכָהּ juxta vias veftras, Ezech.20.44. בְּרִיכָהּ à viis veftris, 2 Reg.17.13. Ifa.55.9. Ezech.33.11.36.32. Zach.1.4. Item, cum י. vel, fine jod, י. Aff. fic, בְּרִיכָהּ vel, י. via ejus, vel fua; vias ejus, vel fuas, &c. Deut.10.12. 11.22. &c. ad Hof.9.8. in 25. circ. l. cui & לְ, י. & לְ sunt praf. fic, בְּרִיכָהּ & via ejus, 2 Chron.13.22.27.7. בְּרִיכָהּ in viis ejus, Deut.8.6.19.9.26.17.28.9. 30.16. 1 Sam.8.3. 1 Reg.2.3. Pfal.119.3.128.1. Ifa.42.24. Joel.2.7. בְּרִיכָהּ juxta vias ejus, Jer.32.19. Ezech.18.30.33.20. Hof.12.3. בְּרִיכָהּ de viis fuis, Prov.14.14. Ifa.2.3. Ezech.18.23. Mic.4.2. Sic cum י. Aff. בְּרִיכָהּ via ejus, Prov.3.17.6.6.7.25. Jer.2.22. & cum י. Aff. בְּרִיכָהּ via ipforum, Job.24.23. Jer.17.17. cui & לְ sunt praf. בְּרִיכָהּ in viis ipforum, Ifa.66.3. Jer.18.15. בְּרִיכָהּ à viis fuis, 2 Chron.7.14. Jer.15.7. Denique, fic & cum י. Aff. & לְ praf. בְּרִיכָהּ in viis ipforum, Ezech.16.47. Item, in 2. Indè, No. in aliâ forma, cum מְ Mem propofito; fic, מְ לְרִיכָהּ m. calcatio; vefligium; ut, in conftr. מְ לְרִיכָהּ calcatio, Deut.2.5.

Rad.65. לְרִיכָהּ; Unde, לְרִיכָהּ maf. merides, Auster, plaga meridionalis, vel australis; quam, R. Bechai vult dici, quafi לְרִיכָהּ רוֹם habitantes, vel incedens altè; quod Sol, illic, procedat in altitudine fuâ; Bu. Lex. Occurrit autem, לְרִיכָהּ merides, Eccl.1.6. Ezech.21.2. & cum praf. לְ, קְ, לְ, & מְ, prout fequuntur; לְרִיכָהּ & merides, Deut.33.23. לְרִיכָהּ merides, Ezech.40.24.27.28.44.45. 42.12.13.18. לְרִיכָהּ ad meridiem, Eccl.1.1.3. לְרִיכָהּ ad meridiem, Ezech.41.11. לְרִיכָהּ à meridie, Job.37.16.

Rad.66. לְרִיכָהּ est; querere; Cocc. includit curam, follicitudinem, diligentiam; Merc. Nam, in genere, notat applicationem animi, judicii, ftudii, ad rem vel perfonam aliquam, quocunque fine; Cocc. Occurrit autem, in præt. kal, 3. f. m. לְרִיכָהּ quæfivit, requifivit; vel, percunctatus est, confultuit, &c. Lev.10.16. 1 Chron.10.14. 2 Chron.16.12.17.3. 22.8. & in paufa, לְרִיכָהּ quærit, 2 Chron.17.5. Item, in 3. f. f. לְרִיכָהּ quærit, Prov.31.13. & in 2. f. m. לְרִיכָהּ quæfivisti, 2 Chron.24.6.25.15. cui & לְ conv. praf. לְרִיכָהּ & quæres, Deut.13.14.17.4.9. 2 Reg.8.8. & in 1. f.ing. cum pathach extra, fed cum cametz iniqui, vel ob paufam, sub Refch; fic, לְרִיכָהּ vel, לְרִיכָהּ requifivi, Pfal.34.5.77.3.119.45.94. cui & לְ conv. praf. fic, לְרִיכָהּ & requiram, Ezech.34.10.11. cui etiam י. est Aff. fic, לְרִיכָהּ quæfivi, quæro te, Pfal.119.10. & in 3. pl. præt. kal; & לְרִיכָהּ quæfiverunt, 2 Chron.25.20. Ezech.34.8. & in paufa; לְרִיכָהּ quæfiverunt, Pfal.119.156. Ifa.9.13.31.1. Jer.10.21. cui & לְ cop. vel conv. praf. לְרִיכָהּ & quæfiverunt, vel quærent, Deut.19.18. Pfal.109.10. Ifa.19.3. ut & cum י. Aff. לְרִיכָהּ requifiverunt me, Ifa.65.10. & cum י. pro י. ante הוּא Aff. fic, לְרִיכָהּ requirunt ipfum, Zeph.1.6. cui & לְ cop. praf. לְרִיכָהּ & requifiverunt eum, Pfal.78.34. Item, cum י. Aff. fic, לְרִיכָהּ confuluerunt ea, Jer.

8.2. & in 1. pl. **רָשִׁינוּ** requisivimus, 2 Chron. 14.7. cui etiam est, , pro **י**, ante Aff. **הוּ**, sic; **רָשִׁינוּ** requisivimus eum, 1 Chron. 13.3..15.13. In part. benoni kal, sing. m. cum, vel absque, **וָאֵי**; sic, **רָשִׁי** vel, **רָשִׁי** quærens, quærit, Deut. 11.12. 1 Chron. 28.9. Esth. 10.3. Psal. 9.13..14.2..53.3..142.5. Jer. 30.17..38.4. Ezech. 34.6. Mic. 6.8. cui ! & **י** sunt præf. **וּרְשִׁי** & quærens, Deut. 18.11. Prov. 11.27. Isa. 16.8. **רָשִׁי** quærens, Ezech. 14.10. in pl. m. **רָשִׁים**, & in Constr. & cum ! cop. **וּרְשִׁים** quærentes, Psal. 69.23. **וּרְשִׁי** & quærentes, Psal. 34.11..38.13. Item, cum **י**, & **י** Aff. **וּרְשִׁי** requirerentes te, Psal. 9.11. **וּרְשִׁי** requirerentes eum, Psal. 22.27..24.6. in part. pa-ul, à sing. **רָשִׁי** est, pl. masc. **וּרְשִׁי** quærita, Pl. 11.2. & in sing. f. m. **וּרְשִׁי** quærita, Isa. 62.12. in Infin. kal; cum camerz, vel, cum **י** cheva; **רָשִׁי** quærendo, Lev. 10.16. **רָשִׁי** quærere, Deut. 23.21..22.2. cui & ! præf. sic, **לְרָשִׁי** quærere, ad quærendum, Gen. 25.22. Exod. 18.26. 1 Reg. 14.5..22.8. 2 Reg. 1.3.6, 16..22.18. 1 Chron. 10.13..21.30..22.19. 2 Chron. 12.14..14.2..15.12..18.7..19.3..20.3..26.5..30.19..31.21..32.31..34.3, 26. Ezr. 6.21..7.10. Eccl. 1.13. Ezech. 20.1. Hof. 10.12. & ante macceph, cum camerz catuph, sic, **לְרָשִׁי** idem, Ezech. 14.6. & cum ! Interr. sic, **וּלְרָשִׁי** an ad consulendum? Ezech. 20.3. Item, pro, **רָשִׁי**, semel occurrit inusitatè, cum jod redundante; sic, **לְרָשִׁי** ad quærendum, Ezr. 10.16. & cum Aff. **י** cholem in **וּרְשִׁי** transponitur, & mutatur in camerz chatuph, sub dalet; sic, **וּרְשִׁי** quærere eum, 2 Chron. 26.5. Atque sic etiam cum ! præf. & **י**, Aff. sic, **וּלְרָשִׁי** ad consulendum me, Jer. 37.7. in Imper. kal, f. m. **רָשִׁי**, sed ante macceph, cum camerz chatuph; sic, **וּלְרָשִׁי** confule, 1 Reg. 22.5. 2 Chron. 18.4. Jer. 21.2. & in Imper. pl. m. **וּרְשִׁי** quærite, consulte, 2 Reg. 1.2..22.13. 1 Chron. 16.11. 2 Chron. 34.21. Psal. 105.4. Isa. 1.17..8.18..34.16..55.6. Am. 5.6, 14. cui ! cop. præf. & **י** Aff. sic, **וּרְשִׁי** & perquisite; quærite, 1 Chron. 28.8. Jer. 29.7. **וּרְשִׁי** quærite me, Am. 5.4. in fut. kal, 1. sing. **וּרְשִׁי** requiram; requiram, Gen. 9.5. Deut. 18.19. Job. 5.8. Ezech. 20.40..23.6. & cum ! cop. præf. & **י**, parag. in fine; & consule eum, 1 Sam. 28.7. Item, cum **י** Aff. **וּרְשִׁי** repocam illum, Gen. 9.5. & in 2. f. m. fut. kal; **וּרְשִׁי** quæres, Deut. 12.30..23.7. Job. 10.6. Psal. 10.13, 15. quod etiam occurrit cum **י** Aff. **וּרְשִׁי** requirer eum, Deut. 4.29. 1 Chron. 28.9. Lam. 3.25. in 3. f. m. fut. kal; **וּרְשִׁי** quæret, 2 Chron. 15.13. Job. 39.8. Psal. 10.4. Isa. 8.18. cui & ! cop. & ! conv. præf. **וּרְשִׁי** & requirit, 2 Chron. 24.22. **וּרְשִׁי** & perconfatus est, 2 Sam. 11.3. 2 Chron. 31.9. Sicut & ei, **וּרְשִׁי** (cui ult. etiam, ! conv. est præf.) sunt Aff. sic, **וּרְשִׁי** repocet illud, Deut. 23.21. **וּרְשִׁי** requisivisset eum, Job. 3.4. **וּרְשִׁי** & requisivit eum, 2 Chron. 1.5. in 1. pl. fut. kal; cui & ! cop. præf. & **י**, parag. additur, in fine, sic, **וּרְשִׁי** requiremus, Ezr. 4.2. **וּרְשִׁי** & quæremus, 1 Reg. 22.7. 2 Reg. 3.11. 2 Chron. 18.6. in 2. pl. m. cui & **י** sunt Aff. post, , pro **י**, sic, **וּרְשִׁי** requiretis, Deut. 12.5. Ezr. 9.12. Am. 5.5. **וּרְשִׁי** quæretis me, Jer. 29.12. **וּרְשִׁי** quæretis eum, 2 Chron. 15.2. Item, in 3. pl. fut. kal; cui & Nun parag. additur; ! conv. est præf. & **י**, est Aff. sic, **וּרְשִׁי** requirerent, Isa. 11.10. Jer. 30.14. **וּרְשִׁי** requirerent illud, Isa. 58.2. **וּרְשִׁי** & inquisiverunt, Jud. 6.29. **וּרְשִׁי** requirerent eum, Psal. 119.2. In Niphal, **וּרְשִׁי** requiri; consuli;

quæri, exquiri; ut in præf. Niph. 3. m. cum camerz obpaufam; **וּרְשִׁי** repocetur, Gen. 42.22. & in 1. sing. præf. Niph. **וּרְשִׁי** quæsitus sum, Isa. 65.1. & in 3. pl. cum camerz obpaufam; sic, **וּרְשִׁי** quæsi sunt, 1 Chron. 26.31. in Infin. Niph. **וּרְשִׁי** vel, **וּרְשִׁי** consuli, exquiri; sed cum ! Interrog. est **י**, loco **י**, Infin. Niph. facillioris & gravioris pronuntiationis causa; sic, **וּרְשִׁי** num consulendo? Ezech. 14.3. Item, in fut. Niph. 1. sing. **וּרְשִׁי** consular, Ezech. 14.3..20.3, 31..36.37. Indè, Nomen **וּרְשִׁי** m. commentarius, historia; quasi inquisitorium, vel, repertorium dicas; Bu. Lex. est commentarius rerum notabilium, vel, accuratè observatarum; Rabbis vero, midrasch, est consideratio sacri textus; aut concio, vel lectio de sacro textu; & **וּרְשִׁי** illis, est studiose enucleare, aut verbis diligenter explicare; Cocc. Occurrit autem in forma Constr. sic, **וּרְשִׁי** m. commentarius, 2 Chron. 24.27. cui etiam est, **י** præf. sic, **וּרְשִׁי** in comment. 2 Chron. 13.22.

Rad. 67. **וּרְשִׁי** dicitur de terra virorem protrudente; Cocc. & exp. germinare, herbas cere; produxit germen, Av. Pag. Bu. & c. ut in præf. kal, 3. pl. **וּרְשִׁי** germinarunt, Joel. 2.22. In hiphil, **וּרְשִׁי** fecit progerminare, fecit germen; Av. ut in fut. hiph. 3. f. **וּרְשִׁי** germinet, Gen. 1.11. Indè, No. **וּרְשִׁי**, vel, cum **י**, pro **י**, **וּרְשִׁי** f. m. herbilis; herbis pascens, & aufcens; vel, ut alii, tritursans; à Rad. **וּרְשִׁי**; occurrit autem, **וּרְשִׁי** herbilis, Jer. 50.11. Item, ii. Indè, No. **וּרְשִׁי** m. herba tenera, herbula; voluntaria, & infativa. Bu. Lex. & germen, sive herba cum incipit germinare, autè terrà egredi; nam **וּרְשִׁי** vocatur, cum creverit; inquit R. David; Pag. **וּרְשִׁי** est viriditas ex terra enascens, omnis generis; & in oppositione herba fruticis, arboris, gramen notat; Cocc. Occurrit autem, **וּרְשִׁי** herba, germen, Gen. 1.11, 12. Deut. 32.2. 2 Sam. 23.4. 2 Reg. 19.26. Job. 6.8..38.27. Psal. 23.2..37.2. Prov. 27.25. Isa. 15.11..37.27. Jer. 14.5. & cum **י** præf. sic, **וּרְשִׁי** ut herba, Isa. 67.14.

Rad. 68. **וּרְשִׁי** duo significat, i. Indè verbum **וּרְשִׁי** pinguescere, succulentum fieri; saginatus, pinguefactus fuit; ut cum ! conv. **וּרְשִׁי** & saginabitur, Deut. 31.20. Atque, inde, Nomina, i. **וּרְשִׁי** & in paula, **וּרְשִׁי**, pinguedo; succus Pinguis & oleosus, carnem faciens mollem & sapidum; Occurrit autem, **וּרְשִׁי** vel **וּרְשִׁי** pinguedo, Job. 36.16. Psal. 65.12. Jer. 31.14. item, cum **י**, & **י**, præf. **וּרְשִׁי** & pinguedine, Psal. 63.6. **וּרְשִׁי** in pinguedine, Isa. 55.2. **וּרְשִׁי** de pingued. Pl. 36.9. & cum **י** Aff. 1. sing. **וּרְשִׁי** pinguedo mea, Jud. 9.9. & ii. Indè & Nomen Adject. masc. viz. **וּרְשִׁי** pinguis, Isa. 30.23. & cum ! cop. præf. **וּרְשִׁי** & pinguis, Deut. 31.20. in pl. m. **וּרְשִׁי** pingues, Psal. 92.15. & in pl. m. Constr. **וּרְשִׁי** pingues, Psal. 22.30. Atque inde, etiam verbum in piel, **וּרְשִׁי** pinguefecit; ut in 2. f. m. præf. piel; **וּרְשִׁי** pinguefecisti, Psal. 23.5. & in fut. piel, **וּרְשִׁי** & in 3. f. m. cum sagol, ante macceph, sic, **וּרְשִׁי** pinguefaciet, Prov. 15.30. & in pual, **וּרְשִׁי** impinguetur; ut in fut. pual, 3. f. masc. & f. m. cum camerz obpaufam; sic, **וּרְשִׁי** pinguis efficietur, Prov. 28.25. Isa. 34.7. **וּרְשִׁי** pinguis fiet, Prov. 11.22..13.4. in hophal, **וּרְשִׁי** pinguefaciet; Unde, f. 3. f. præf. hoph. **וּרְשִׁי**, pro quo, præter morem, quasi compositum ex hophal & hithpaal, est, **וּרְשִׁי** impinguetur, Isa. 34.6. Deinde, ii. Signif. 2. hujus radices, est in nomine masc. **וּרְשִׁי** cinis; quod agrum pinguefaciat; & utilis est, nè radices vermiculentur, & ut falsugine nutriantur;

nutriantur; Cocc. vel sic dicitur, contrariâ Signif. quod cinis sit materia macra, omni vacans pinguedine, utpote, igni defuscata, Merc. in pausa est cum camez, sub Daleth. ut cum ד demonst. præf. sic, וְהָרָשׁוּ vel, וְהָרָשׁוּ cinis, Lev. 1.16.. 4.12.. 6. 3.4. 1 Reg. 13.3.5. & cum ׀ cop. præf. וְהָרָשׁוּ & cinis, Jer. 31.39. Atque, inde, verbum in piel, וְהָרָשׁוּ decineravit, à cineribus repurgavit, vel, cineres removit; item, incineravit, in cineres redegit; ut, cum Deus sacrificia sibi grata in cinerem redigebat; Bu. Cocc. & c. Occurrit autem, in præf. piel, 3 pl. m. cum ׀ conv. præf. sic, וְהָרָשׁוּ & decinerabunt, Num. 4.13. & in Infin. piel, וְהָרָשׁוּ decinerare; unde, cum ׀ præf. & ׀ Aff. sic, וְהָרָשׁוּ ad decinerandum ipsum, Ex. 27.3. Item, in fut. piel, 3. f. m. וְהָרָשׁוּ, in cinerem rediget; pro quo, occurrit, præter morem, cum ׀ parag. præcedente sâgol, sic, וְהָרָשׁוּ incineret, Psal. 20.4.

Rad. 69. דָּלֶת fam. est lex; statutum, edictum; jus; constitutio; Pag. Bu. Cocc. decretum; mandatum; item, pro Tributo stato & decreto; in Ezra; Vox magis in Chaldaismo quam in Hebraismo usitata; non variatur in constructione; Merc. Occurrit autem, דָּלֶת lex, Deut. 33.2. Esth. 1.13.. 3.14.. 8.13.. 9.14. & cum ׀ דָּלֶת, דָּלֶת & דָּלֶת præf. sic, דָּלֶת legis, Esth. 4.8. דָּלֶת & lex, Esth. 3.15.. 8.14. דָּלֶת juxta legem, Esth. 1.15.. 2.12.. 9.13. דָּלֶת juxta legem, Esth. 1.8.. 4.15. Item, cum ׀ aff. cui & præf. ׀ cop. sic, דָּלֶת lex ejus, Esth. 4.11. דָּלֶת & lex ejus, Esth. 2.8.. 4.3.. 8.17.. 9.1. in pl. m. דָּלֶת & in constr. דָּלֶת leges, Ezr. 8.36. Esth. 3.8. cui & דָּלֶת præf. דָּלֶת inter leges, Esth. 1.18. Item, cum ׀ cop. præf. & ׀ Aff. sic occurrit, דָּלֶת & leges ipsorum, Esth. 3.8. Notandum, autem, in loco primo, hujus vocis, citato, viz. Deut. 33.2. à dextra ejus, דָּלֶת (aliâs דָּלֶת) ignis lex eis; Pag. ubi Hebræi notant, דָּלֶת eo loco, unica voce scribi, quasi sonaret effusionem; ac si esset ab דָּלֶת; at legi duas, ut hoc loco exponitur; norant etiam ejusmodi voces quindecim esse; in quibusdam vero exemplaribus, דָּלֶת per pathach, in aliis per camez scribitur, Merc. דָּלֶת ignis legis, vel, ignis & lex, vel ignis lex, intelligitur Decalogus, habens præceptum fæderis, & judicia ac statuta, quæ qui facit, vivit in iis. Cocc.

Vocabula Quadrata, i. e. Pluriliteraque scil. habent plures quam tres Literas Radicales, incipientes à Literâ ד Daleth.

1. דָּמֶשֶׁק, aliâs דָּמֶשֶׁק m. angulus, latus; Bu. Lex. & Conc. idem, quod דָּמֶשֶׁק; ut Ab. Ezra placet; Bu. Lex. in perisque exemplaribus, per Sin, sinistram scribitur; forsan, quod idem voluerint esse, quidam, cum דָּמֶשֶׁק Damasco; sicut & Jonathan vertit; at in aliis per Schin dextrum; quod & Erymon allatum à Kimchi arguit; sunt qui Damascum dictum putent, à דָּמֶשֶׁק sanguine, & דָּמֶשֶׁק, sacco; ut sonet saccum sanguinis, i. e. rubri vini; nam & à vini copia, Bacchum illic in sacco habitare sinxerunt; Græci ab ἀμα & ἀμα; videas &, Resch interposito, דָּמֶשֶׁק appellari, i Chron. 18.5. Sicut & דָּמֶשֶׁק & דָּמֶשֶׁק pro eodem in-

venies, Nabuchadonosor; Merc. דָּמֶשֶׁק, Aben Ezra, & Kimchius explicant per דָּמֶשֶׁק, quod parallelè adjungitur. דָּמֶשֶׁק angulus vel tibicen spondæ; est ἀμαξ λεγόμενον, & ex Analogia præcedentis explicandum; partem aliquam lecti norat; Cocc. Occurrit, Am. 3.12. cum דָּמֶשֶׁק præf. sic, in angulo lecti, דָּמֶשֶׁק (aliâs, דָּמֶשֶׁק, Merc.) דָּמֶשֶׁק & in angulo lecti; dicit enim, R. D. quod secundum locum suum, exponitur, בְּפֶתַח מִשְׁכָּן, in angulo lecti; quia non est ei socius; siquidem alibi non invenitur; vel est, inquit, dictio composita ex duabus dictionibus, h. e. דָּמֶשֶׁק & דָּמֶשֶׁק, est syllabica adjectio, ut suo habes in loco; דָּמֶשֶׁק autem est à (radice, דָּמֶשֶׁק; significationem verò videtur, ut ait Cev. assumere à) דָּמֶשֶׁק, crus, coxa; q. d. in crure vel coxa lecti; i. e. in pede, vel sponda lecti; Hieron. in Damasci grabato; Pag. Sic alii etiam sumunt pro דָּמֶשֶׁק nomine civitatis in Syria; & exp. in Damasco spondæ; Av. Occurrit autem utrumque, דָּמֶשֶׁק, vel, דָּמֶשֶׁק Damascus, angulus, latus, in Bu. Conc. vel, Simpl. vel, cum ׀, דָּמֶשֶׁק, & דָּמֶשֶׁק præf. prout seq. דָּמֶשֶׁק Damascus, Gen. 15.2. Cant. 7.5. Ezech. 27.18. דָּמֶשֶׁק & Damascus, Zach. 9.1. דָּמֶשֶׁק & in angulo, Am. 3.12. דָּמֶשֶׁק Damascus, Am. 5.27.

2. דָּרְבָן m. stimulus, aculeus; Pag. Bu. Cocc. & c. 70 βένετρον; Cocc. stimulus acutus, qui instar terebræ pungit; & quo rustici boves suppungunt, & fodiunt, ut, in trahendo curru aut aratro, rectâ incedant; radix inusitata est דָּרְבָן, terebravit; Hinc τρυπάνω, τρύπανον, & Latinum terebro; i. e. perforo, seu compungo; τρυπάνω, & τρύπανον, δέσσανον, & δέσσανον; fax, terebra, & terebellum; item, τρύβω, i. e. tero; Av. In nomine, דָּרְבָן, Daleth & Beth, est cum camez, secundum filios (vel, potius, filium, Cev.) Naphtali; sed filii (vel, potius, filius, Cev.) Aser, legunt Beth, cum pathach; & uterque legit Daleth cum Ghajah; est autem id quo rustici arantes boves pungunt; &, propriè, inquit, R. D. est acus existens, (seu defixa, Cev.) in similitudine ligni, aut fustis seu baculi; siquidem lignum ipsum, seu baculus, vocatur מַלְמֶר, & ita dicunt Doctores Hebræi, in misnah, דָּרְבָן אֶת שְׂבִלַע אֶת הַדָּרְבָן, fustis, vel, lignum prædictum, aut baculus, est qui absorbet stimulus; i. e. acum, five, aculeum ferreum, infixum baculo seu fusti, aut ligno; Pag & sim. Bu. Lex. Beth est sine Dagesch, in nostris exemplaribus; Sed miror, Sanctem pluralitèr filios Naphtali, & filios Aser, appellare; quum Hebræi singulari numero dicere soleant; fuerunt enim duo insignes viri; unus R. Jacob filius Naphtali; alter, R. Aaron, filius Aser; qui cum in Orthographia & prolatione quarundam vocum variaverint, illius lectionem sunt sequuti Orientales Judæi, hujus Occidentales; & hoc semel teneto, quia sæpe Sanctes horum meminit, post Hebræos; Merc. plurale est terminationis foeminiæ, atque adeo alterius formæ, ut ait R. D. (nam assumit cholem in medio, Bu. Lex. tanquam scil. à sing. דָּרְבָן stimulus) sic, דָּרְבָנוֹת, stimuli, Apud Talmudicos etiam, est & tertium nomen stimuli, viz. מַרְדֵּעַ nusquam in textu obvium, dictum, ut volunt, שְׂמֹרֶה, דָּרְבָן, quod doceat scientiam; Merc. Cev. Occurrit, autem in sing. m. cum ׀ præf. & in pl. f. m. cum ׀ præf. ut seq. דָּרְבָנוֹת stimuli, 1 Sam. 13.21. sicut דָּרְבָנוֹת stimuli, Eccl. 12.11.

3. **בבב** m. Carduus, tribulus; Pag.Bu.Cocc. genus spinæ sua sponte, & liberè, absque cultura crescentis; Av.Etymon asserunt, in Beresith Rabbah, quòd fit factus **בבב** lineis, lineis; i. e. per multas lineas, seu lineatim & seriatim; Alii ad **בבב** reducant, quòd liberè & suapte sponte, in agris, absque cultura, succrescat; Merc. quod Hebraicè dicitur **בבב**, id Græci dixerunt **ἀνδράς** & **τριβόλος**; & sic, ad Hebr. 6.8. Bu.Lex.& 70. **τρίβολοι**; sed, videtur notare omne genus herbam malam, quæ non feritur & curatur, vel quæ nascitur, ubi nemo agrum curat, q.d. in libertate & neglectu; nam rectè refertur ad **בבב**; Cocc. Occurrit cum ! cop. sic; & **בבב** & carduum, Gen.3.18. Hof.10.8.

4. **בבב** m. est, drachma; Pag.Bu.Coc.Av.&c. Nomen videtur à Græcis mutuo sumptum, Pag.Bu.Coc.Av.&c. Sed potius, Græcum **δραχμή**, est ab Hebræo sumptum; Av. est genus ponderis & numismatis; componitur ex **בבב** via, & **בבב** distribuit, deputavit; q.d. viaticum quod expenditur viatori; hinc Græcè **δραχμή**, drachma; Av. 70. **δραχμή** **χρυσός**, & **χρυσόν νόμισμα**; Cocc. (idem cum **בבב**, id vide sub litera **א** Aleph.) Occurrit autem in pl. masc. sic; & **בבב** drachmæ, Ezr.2.69. Neh.7.70, 71, 72.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ה He.

ה AD.1. **הה** ah; particula radicalis, quæ, dolentis est vox naturalis, Ezech.30.2. ha, heu, vel Ah dici, &c. Pag. quidam reducant ad **הה**, quod est, gemere; Merc. Sed, ut plurimum præponitur ei, **א**, Aleph; sic, **אהה** Ahah, heu, heu, &c. Pag. Occurrit autem, **הה** ah, ah, Jos.7.7. Jud.6.22. 11.35. 2 Reg.3.10.6.5.15. Jer.1.6.4.10.14.13.32.17. Ezech.4.14.9.8.11.13.11.5. Joel.1.15.

Rad.2. **הה** alia est particula radicalis, demonstrandi vim habens; en, ecce, Gen.47.23. & Ezech.16.43. ubi potest etiam esse interjectio insultantis, & videtur triumphantis animum, gestum, & vocem exprimere & representare; & verti potest, euge; Cocc. Vicinum est Chaldaico **הה** ecce; Merc.

Rad.3. **הבב** evanescere; vanum fieri, &c. videatur verbum post nomina; Nam, inde, i. No. **הבב** m. vanitas; Unde, in Confr. & in pl. masc. **הבב** vanitas vanitatum, &c. Eccl.1.2. & 12.8. Sed in aliâ formâ cum sex punctis, sæpius occurrit; sic, **הבב**, &, in pausa, **הבב** m. idem, vanitas; res vana, & nihili; vanitudo, vilitas; Av. **הבב** est vanitas, i. e. res, quæ non est quidquam, & quæ citò perit, & desinit, ut status, qui exit ab ore; inquit Kimchi, Pag. Sic enim Hebræi **הבב** halitum infantum appellat; Merc. **הבב** est, halitus, vapor, vanitas; Chaldæus, Ps.90.9. pro **הבב** habet **פומה** **הבב** halitus oris hibernus; Talmudici vaporem & halitum hæc voce notant; Kimchi, **הבב** מפה, vapor egrediens ex ore; Unde, Psal.164.4. homo **הבב** vaporii similis est; & Psal.62.10. præ vapore, h. e. leviores vapore, &c. Deinde, **הבב** est vanitas, res non solida, non permanens, plus crucians quam oblectans; ut,

Job.7.16. & **הבב** dies vanitatis meæ, Eccl.7.15. 9.9.6.12. Notat etiam idola, & falsam Deitatem, quum verba cultus adiunguntur, Jer.2.5. **הבב** שון, quæ & nihil sunt, & temerè diliguntur; Psal.31.7. Jon.2.9. Hæc ex Cocc. Occurrit autem præterea, Job.9.29.21. 34.27.12. & 35.16. Psal.39.6, 7, 11. 62.10. 94.11. Prov.21.6. Eccl.1.2. & 14. & hoc libro, 30. circ. l. Item Isa.30.7.57.13. Jer.10.3. & 15.5.1.18. 16.19. Lam.4.17. Zach.10.2. Occurrit etiam cum præfixis sequentibus, viz. **הבב** & vanitas, Gen.4.4. Prov.31.30. Isa.49.4. **הבב** vanitas, 2 Reg.17.15. Jer.2.5. **הבב** in vanitate, Eccl.6.4. **הבב** vanitati, Psal.144.4. **הבב** præ vanitate, Psal.62.10. Prov.13.11. & cum Affixis, Sic, **הבב** vanitatis meæ, Eccl.7.15. **הבב** vanitas tua, Eccl.9.9. **הבב** vanitatis suæ, Eccl.6.12. in pl. m. masc. **הבב** vanitates, Eccl.1.2, 14.12.8. Jer.10.8. **הבב** & vanitates, Eccl.5.6. & in pl. confr. **הבב** vanitates, Psal.31.7. Jon.2.9. cum præf. & Aff. sic, **הבב** in vanitatibus, Jer.8.19.14. 22. **הבב** vanitatibus suis, Deut.32.21. 1 Reg.16.13.16.26. Indè, verbum, in kal, **הבב** evanuit; vanus fuit; eviliuit; vanus aut vilis factus fuit; &c. ut in fut. kal, 2. pl. m. **הבב** vanescitis, Job.27.12. Psal.62.11. & in 3. pl. m. cum ! conv. **הבב** & vani facti sunt, 2 Reg.17.15. Jer.2.5. in præf. hiphil, **הבב**, & in Inf. **הבב** vanum facere; vilem reddidit, vilificavit; Unde, in part. hiph. **הבב** vanum efficiens; vilificans, vel, vanum reddens, &c. & in pl. masc. **הבב** vel, absque jod, sic, **הבב** vanos efficiunt, Jer.23.16.

Rad.4. **הבב**; Unde, No. **הבב** m. hebenus, vel, ebenus; ligni genus quod nascitur in India & Æthiopia; Diof. 1.1.160. & casum durefcit in lapidem, ideoque ædificiis aptum; cogn. cum **הבב** lapis, & **הבב** ædificavit; Av. Occurrit in pl. m. Ezech.27.15. cornua dentis (seu eboris) **הבב** & ebenos; ubi ratione punctorum, legitur **הבב**; sed ratione literarum, **הבב**; Av. sola India nigrum fert ebenum; Virgil.

Rad.5. **הבב** est, contemplari, observare; Bu. Lex. Unde, part. benoni kal, s. m. vel Nomen participiale, **הבב** Astrologus, perlustrans coeli speciem; practicus, qui, ex astrorum motibus, laborat, & molitur eruere & colligere futura; Av. Unde, in pl. m. **הבב**, & in Confr. **הבב** observatores coelorum, Isa.47.13. ubi, Aben Ezra, **הבב** peritos signorum coelestium; i. e. Astrologos, exponit; Bu. Lex.

Rad.6. **הבב** duo Signif. meditari; eloqui; miffitare; genere; rugire; ut in 2. s. m. præf. kal, cum ! conv. sic, **הבב** & meditaris, Jos.1.8. sic, in 1. sing. præf. kal, cum ! conv. **הבב** & meditabor, Psal.77.13.143.5. & in Inf. kal; in **הבב**, & **הבב** gemendo, Isa.59.11. **הבב** & meditando, Isa.59.13. Item, in fut. kal, occurrunt, 1. sing. 3. s. m. & f. 1. pl. 2. & 3. pl. masc. prout sequuntur; **הבב** meditabor, Psal.63.7. Isa.38.24. **הבב** meditabitur; eloquetur; rugit, Job.27.4. Psal.1.2. 37.30. Prov.8.7. 15.28.24.2. Isa.31.4.33.18. Jer.48.31. **הבב** meditabitur; enunciat, Psal.35.28.71.24. Isa.59.3. **הבב** gemimus, Isa.59.11. **הבב** eloquemini, Isa.16.7. **הבב** meditantur, Psal.2.1.38.13.115.7. in hiphil, **הבב** fecit meditationes, seu narrationes; Av. Unde, part. hiph. s. m. **הבב** meditans, miffitans; & in pl. m. cum ! præf. **הבב** & miffitantes, Isa.8.20. Indè, Nomina, i. **הבב** m. sermo, loquela, gemitus, &c. Occurrit autem etiam, cum ! cop. & ! ob pausam, sic, **הבב** meditatio,

tatio, Psal.90.9. והגה & loquela, Job.37.2. והגה & gemitus, Ezech.2.9. & 2.No. הגיג meditatio; quod occurrit cum ¹. Aff. & ב praf. fic, הגיג meditatio mea, Psal.5.2. ברגיג in meditatione mea, Psal.39.4. Item, 3.No. הגות idem, ut cum ¹ cop. והגות & meditatio, Psal.49.4. fic & iv.No.masc. והגית meditatio, Psal.9.17. 92.4. & v.in aliâ forma cum ¹ cop. והגית & meditatio, Psal.19.15. Deindè, ii. Signif.2.hujus Rad. est, auferre; remove; ut, in prat.kal.3.f.m. הגה auferet, Isa.27.8. & in Infin.kal, in ¹, fic, הגו auferendo, Prov.25.4.5. Item, in prat.pual, 3.f.m. הגה, pro הוגה amotus fuit, 2 Sam.20.13. Deest vox & locus in Bu.Conc.

Rad.7. הגן; Unde, No. הגניה frecta; conveniens; decens, Ezech.42.12. Unde, apud Rabbinos, הגן rectum, decens, conveniens, honestum; & הגן, decencia, decus, honestas; Bu. Lex.

Rad.8. הגר; Unde, הגיר; vox calcantium, messum facientium, nautarum, ovantium, hostium invadentium; &c. celestina; euge, &c. Occurrit autem, הגיר celestina, Isa.16.9.10. Jer.25.30. 48.32. 51.14. & contractè, הגר celestina, echo, Ezech.7.7.

Rad.9. הגה est, immittere; extendere; porrigere; R. Jehudah, scribit, primum הג, poni pro ¹, ac idem esse quod גה; Chald. גוש, extendit; Pag. Bu. Cocc &c. Occurrit autem, הגה extendet, Isa.11.8.

Rad.10. הגה est, contere; opprimendo contundere; Pag. Merc. pro גה vel גה; Cocc. Occurrit, Imper. sing. m. cum ¹ cop. fic, והגה & contere, Job.40.30.

Rad.11. הגם; Unde, הגום m. scabellum; suppedaneum; semper junctum legitur, הגום רגלים q.d. requies pedum; quasi à דום, Cocc. Occurrit autem, Simpl. & cum ² & ² praf. fic, והגום scabellum; Psal.110.1. Isa.66.1. Lam.2.1. והגום scabello, Pl.99.5. 132.7. והגום & scabello, 1 Chron.28.2.

Rad.12. הגם; Unde nomen masc. radicale. viz. הגם myrtus, Neh.8.15. Isa.55.13. & cum ¹ cop. והגם & myrtus, Isa.41.19. in pl. m. cum ¹ demonst. praf. והגם myrtos, Zach.1.8, 10, 11.

Rad.13. הגה est trudere; pellere; depellere; impellere; expellere; deturbare; ut in prat.kal, 3.f.m. cum ¹ Aff. הגה depulit eum, Num.35.22. Jer.46.15. & in 1.f. cum ¹ praf. & Aff. והגה & depulit e, Isa.22.19. in Infin.kal, cum ² & ² praf. בהגה in expellendo, Deut.9.4. והגה ad expellendum, Deut.6.19. sed, cum ² praf. & Aff. cholem transponitur, & in cametz-chatuph mutatur; fic, להגה ad depellendum eam, 2 Reg.4.27. in fut.kal, occurrit in 3.f.m. & cum ² & Aff. fic, והגה depellet, Prov.10.3. והגה depulit eum, Num.35.20. והגה dispellet eas, Job.23.5. item, in pl. m. & in 3.pl. m. cum ², pro ¹, ante Aff. הגה, fic, והגה impelletis, Ezech.34.21. והגה depellunt eum, Job.18.18.

Rad.14. הגה est, i. honorare, &c. vide post Nomina; Nam, inde, No. masc. הגה honor, gloria, decor, decus, Dan.11.20. & in aliâ formâ cum duplici ², fic, הגה idem; refertur propriè, ad qualitatem & ornatum habitus; sicut, הגה, ad quantitatem & ejus excellentiam; & הגה, ad robur corporis & actionum; Merc. Occurrit autem, הגה gloria, &c. Lev.23.40. Deut.33.14. Psal.149.9. Isa.53.2. & cum ¹ cop. והגה & decus, &c. 1 Chron.16.27. Job.40.5. Psal.8.6. 2.16. 96.6. 104.1.

111.3. Prov.31.22. & cum ² praf. הגה cum gloria, Psal.29.4. in constr. est, הגה decor, Psal.145.5, 12. Isa.35.2. & cum ¹ & ¹ praf. והגה & decus, Prov.20.29. והגה & propter decus, Isa.2.10, 19, 21. & cum ¹, הגה, & ², & ², Aff. fic, הגה decorem meum, Mic.2.9. והגה ob decorem meum, Ezech.16.14. והגה & decor tuus, Psal.45.4. והגה idem, Psal.45.5. 90.16. והגה decorem tuum, Ezech.27.10. והגה decor ejus, Lam.1.6. והגה & decore ejus, Isa.5.14. in pl. m. והגה; & in constr. cum ² praf. fic, והגה in decoribus, 1.110. 3. Dein, ii. Indè No. masc. הגה idem; honor, gloria, &c. Occurrit autem tantum in Constr. & cum ² & ² ei praf. fic, והגה decor; Prov.14.28. בהגה in decore, 1 Chron.16.29. Psal.29.2. 96.9. והגה in decore, 2 Chron.20.21. & verbum in kal, הגה est, honorare, honorem habere, vel, exhibere; &c. ut in 2.f.m. prat.kal, cum ¹ conv. praf. fic, והגה & honorabis, Lev.19.32. & in part. pa-ul kal, f.m. הגה decorus, Isa.63.1. & in fut.kal, 2.f.m. והגה honorabis, Exod.23.3. Lev.19.15. in Niphal, והגה honore affectus est, cohonestatus est; ut in prat. Niph. 3.pl. cum cametz, sub daleth, ob pausam; fic, והגה honorati fuerunt, Lam.5.12. in hithpa-el, והגה honoravit seipsum, celebravit sese; decorem vel honorem sibi arrogavit, &c. ut in fut. hithp. 2.f. m. fic, ותגה decorabit se, Prov.25.6. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. est, in part. paul kal, pl. m. והגה, curva & ambigua; Cocc. tortuosa, seu inæqualia; Bu. ex usu Chald. nam, הגה Chald. est, circuire, converti; redire, reverti; ab Hebræo, הגה, unde, והגה tortuosum, reflexum, & variè rediens; Bu. Cocc. &c. Occurrit autem, cum ¹ cop. praf. fic, והגה & tortuosa, Isa.45.2. והגה ah, &c. Vide supra, ad initium literæ ה.

Rad.15. הו, Ho; est dolentis particula; extat autem, הו heu, Am.5.16.

Rad.16. הוא; est Pronomen tertiæ personæ, masc. ille, ipse, iste; sæpe includit verbum substantivum, est; ut Gen.2.11. & 10.9. in fæm. היא ipsa; & pl. m. הן & הן, illi, isti, videantur suis locis.

Rad.17. הוד est celebritas, dignitas, majestas; Unde quis celebratur; & quæ eum celebrem & gloriosum reddit; Cogn. cum והוד ex גה. Occurrit autem, הוד decor; decus, gloria, 1 Chron.16.27. 29.25. Job.37.22. 39.20. Psal.21.7. 96.6. 104.1. 111.3. Isa.30.30. Dan.11.21. Zach.6.13. & cum ¹ cop. & ¹ praf. והוד & decor, Job.40.10. והוד & decor, 1 Chron.29.11. Item, cum ¹, & ², & ², Aff. והוד & decor meus, Dan.10.8. והוד decor tuus, Psal.8.2. 45.4. והוד idem, Psal.145.5. Prov.5.9. ut &, cum ², Aff. & ² praf. מהוד de gloria tua, Num.27.20. והוד decor ejus, Psal.148.13. Hof.14.7. Hab.3.2. Zach.10.3. והוד decus ejus, Jer.22.18.

Rad.18. היה duo significat; i. esse; fuit; Unde, in part. ben. kal, sing. m. היה ens, existens; es, est, &c. Neh.6.6. Eccl.2.22. & in imper. kal, 2.f. m. יהי esto, Gen.27.29. pro quo, est etiam cum Aleph, היה esto, Job.37.6. & in 2.f. fæm. Imper. יהי esto, Isa.16.4. Item, pro fut. kal, 3.f.m. יהיה, est, præter normam, contractè, & cum ², loco ה, (ut supra) fic, יהיה erit, Eccl.11.3. Deindè, ii. Signif.2. hujus radicis, est in No. היה ærumna; pravitas; infortunium; accidens subitum, casus improvisus, &c. Isa.47.11. Ezech.7.26. & in aliâ formâ, היה idem; sed, Occurrit tantum in Constr. fic, היה ærumna, Mic.7.3. cui etiam, & ¹ & ¹ praf. eo sensu, quo signifi-

esse, i.e. quum fuisset, Exod. 19. 16. cui etiam quædam sunt aff. ut בְּהִיוּתוֹ in eum esse, i.e. cum esset, Jer. 39. 15. 1 Reg. 12. 6. Iſa. 55. 6. &c. & בְּהִיוּתָם in eos esse, i.e. cum essent illi, Gen. 4. 8. בְּהִיוּתְכֶם in esse vos, i.e. cum essetis, 1 Chron. 16. 19. & בְּהִיוּתְךָ in esse te, i.e. cum esses, ſam. Ezech. 16. 22. Item, בְּהִיוּתְךָ esse, Gen. 10. 8. 1 Reg. 8. 16. cui cop. præf. וְהָיָה & esse, Esth. 8. 13. Item, מִהִיוּתְךָ ab esse, i.e. ne sit, vel sint, Exod. 9. 28. 1 Sam. 2. 31. cui etiam הָיָה & הָיָה sunt aff. sic, מִהִיוּתְךָ ab esse te, vel ut sis, &c. Iſa. 49. 6. & מִהִיוּתָם ab esse eos, i.e. ne sint ipsi; vel, ex quo erunt ipsi, i.e. eorum quiscunque veniens, &c. Merc. Hag. 2. 16. aliàs 17. in Imper. kal. ſm. הָיָה esto, Exod. 18. 19. & cum הָיָה cop. הָיָה & esto, Gen. 17. 1. & in pl. m. הָיָה estote vos, Num. 16. 16. cui cop. est præf. sic, וְהָיָה & estote, vel sitis, 2 Sam. 2. 7. & 1 Sam. 4. 9. Item, in ſing. ſam. הָיָה esto tu, ſam. Gen. 24. 60. in fut. kal. 1. ſing. הָיָה ero, Exod. 3. 12. & v. 14. bis occurrit; sic, הָיָה אֲשֶׁר הָיָה Ero qui Ero; Pag. i.e. Sum; unum ex Dei nominibus, idem cum Jehova, quo alluisse volunt Christum, Joan. 18. cum diceret, Ego sum, &c. Merc. ſic v. 8. ibid. הָיָה Ero, miſit me ad vos; cum הָיָה cop. וְהָיָה & ero, Gen. 31. 3. ut & cum הָיָה conv. וְהָיָה & fui, 2 Sam. 7. 6. Pſal. 102. 8. Sed occurrit etiam defectivè, cum Apocopa ſcil. 3. Rad. הָיָה; sic, הָיָה ero, Hof. 13. 14. ero mors tua, & mors; ero morſus tuus, inferne; cui etiam formæ defectivæ conv. est præf. sic, וְהָיָה & fui, v. 7. ibid. & Pſal. 69. 12. Item in 3. ſing. m. fut. kal. הָיָה erit, 1 Reg. 13. 32. effendo erit, i.e. prorsus erit; sic Gen. 18. 18. & cum הָיָה interrog. הָיָה num fuit? vel, erit? 2 Reg. 7. 19. ut & cum הָיָה præf. sic, וְהָיָה quod erit, vel futurum est, Eccl. 1. 9. Sed occurrit etiam defectivè, per Apoc. 3. rad. הָיָה; sic הָיָה erit, vel ſit, aut fiat, Gen. 1. 3. 6. &c. Pſal. 72. 17. & cum הָיָה conv. præf. וְהָיָה & ſit, Gen. 1. 3. Exod. 9. 24. ut & cum הָיָה וְהָיָה erit, vel ſit, v. 6. ibid. & Gen. 9. 27. ut & Pſal. 81. 16. & Exod. 9. 22. ſic & in 3. ſf. הָיָה erit, Am. 7. 5. pro quo etiam occurrit per Apoc. 3. rad. הָיָה ſit, vel erit, Pſal. 69. 26. 119. 173. cui & הָיָה cop. & conv. est præf. sic, וְהָיָה & erit, 1 Sam. 18. 21. & וְהָיָה & ſuit, ſam. Gen. 10. 10. ut & in 2. f. m. הָיָה eris, Jer. 15. 18. Item, in 1. pl. fut. kal. הָיָה erimus, futuri ſumus, Gen. 44. 9. & 38. 23. & cum הָיָה cop. וְהָיָה & erimus, Gen. 47. 19. ut & cum הָיָה conv. וְהָיָה & fuimus; Jer. 44. 17. pro quo etiam defectivè, per Apoc. occurrit וְהָיָה idem, Num. 13. 34. Item in 3. pl. m. fut. kal. וְהָיָה erunt, vel ſint, Prov. 5. 17. Pſal. 19. 15. cui & הָיָה est cop. & conv. ſic, וְהָיָה & erunt, ſive ſint, 1 Reg. 8. 59. & וְהָיָה & erant, vel fuerunt, Gen. 2. 25. & 5. 5. Item, cum הָיָה præf. וְהָיָה qui erunt, Eccl. 1. 11. & in 2. pl. m. הָיָה eritis, fueritis, Iſa. 1. 20. vel ſitis, Pſal. 32. 9. cui etiam Nun parag. additur, ſic וְהָיָה eritis, Exod. 22. 31. Item in 2. ſing. f. הָיָה eris, ſ. Hof. 3. 3. pro quo defectivè etiam occurrit, ſecundum R.D. in Nah. 3. 11. ſic, הָיָה eris abſcondita, &c. Cev. & ſic cum הָיָה conv. Ezech. 16. 34. הָיָה fuiſti (vel fui) contrā, Pag. Sed videtur potius, & fuiſti in contrarium; cum ad hanc vocem, 2. ſcil. ſf. relatum ſit; alioqui ſi 3. perſonæ eſſet, referendum erat ad הָיָה 3. ſf. Merc. Cev. Item, in 3. pl. f. הָיָה erunt, ſ. Lev. 23. 15. & 17. at cum הָיָה cop. & conv. occurrit cum unico tantum jod; ſic, וְהָיָה & erunt, Jer. 18. 21. & וְהָיָה & fuerunt, 1 Chron. 7. 15. & ſemel etiam abſque הָיָה a tergo; ſic, וְהָיָה Deut. 21. 15. In Niphal eſt, הָיָה factus eſt, Av. fieri; Item conteri, Pag. id Latine dicimus confici;

Merc. in Niphal enim non ſolùm ſignificat fieri, vel effici; ſed & contrariā ſignificatione, confici, & quaſi deſieri dicas; Bu. Lex. Niph. הָיָה eſt יָצַח, יָצַח, factus eſt, Cocc. Occurrit autem, 1 Reg. 1. 27. ſi, vel, num à Domino meo Rege הָיָה facta eſt, vel fuit, vel erit res iſta? ſic Joel. 2. 2. ſicut ipſe, i.e. ei ſimilis, non הָיָה factus eſt, vel fuit; Item, Deut. 4. 32. cum הָיָה interrog. præf. הָיָה num facta eſt, ut res hac magna? & in 2. ſing. m. הָיָה factus es, Deut. 27. 9. Item, in 1. f. præf. Niph. ſic Occurrit, Dan. 8. 27. in altera ſcil. ſignificatione, הָיָה וְהָיָה fractus fui & ægrotavi; Hier. langui, &c. Pag. confectus fui; Bu. Lex. factus ſum, ut ægrotarem, Av. contractus ſum & infirmatus; Cocc. ſic & in 3. ſing. ſam. præf. Niph. Dan. 2. 1. Occurrit in eadem Signif. וְהָיָה & ſomnus ejus fractus eſt ſuper cum, vel ei, i.e. periit ab eo; hoc eſt, perdidit ſomnum; Hieron. fugiit ab eo, Pag. & ſomnus ejus confectus fuit ipſi, i.e. fractus, interruptus, excuſſus, &c. Bu. Lex. Somnus ejus abruptus eſt; videtur eſſe שָׁחַטְמוֹסֶמֶס; Latini cum vixiſſe dicunt, qui mortuus eſt; ſic, fuimus Troes; ego fueram; ita hic ſomnus fuerat, vel confectus erat, Cocc. Sed occurrit etiam in prima Signif. Jer. 5. 30. ſtupendum & turpe, הָיָה factum eſt, i.e. res ſtupenda & ſœda facta eſt, Pag. vel fuit in terra, 70. יָצַח וְהָיָה; Av. & Jud. 19. 30. non הָיָה fuit factum, nec viſum ſimile; Pag. item, in part. ſm. Niph. הָיָה factus, effectus, confectus; Unde in ſam. part. ſing. Prov. 13. 19. ſic occurrit, תַּאֲוָה הָיָה deſiderium factum (vel fractum; R.D. & R. Himmanuel utroque modo exponunt; Hier. ſic complectur) dulceſcet animo; R.D. quoque in libro Rad. nonnullos exponere aſſerit, factum, i.e. completum in tempore ſuo; & idcirco abominatio ſtultorum eſt recedere à malo; ſiquidem illis evenit eorum deſiderium; Pag. Id quod & meo judicio potius eſt; Merc. Deſiderium effectum; Bu. Lex. Huc etiam refert Kimchi, Mic. 2. 4. וְהָיָה הָיָה lamentabitur lamentum שָׁחַטְמוֹסֶמֶס, de quo actum erit; ſed malim lamentum verum, h. e. non fictum; Cocc. Atque inde nomina ſacroſancta & divina הָיָה Ehjeh, Ero, Sum; uſurpatum ut proprium nomen Dei ab æterna ejus eſſentia, Exod. 3. 14. Bu. Lex. Sic Deus omnipotens ſe vocat, qui non habet principium neque finem, ut in loco citato; & dixit Deus ad Moſen, Ero qui Ero, וְהָיָה עִם מֹשֶׁה & עִם אֶרֶץ מִצְרָיִם; Et in eodem verſu, Ero, (i.e. Deus cujus nomen eſt Ero) miſit me ad vos, 70. עִם עִם; Av. Item, ii. Nomen tetragrammaton הָיָה Jehova; Dominus, Deus; ſignificat Deum qui ſit, eſt, & erit; Av. Quidam reducunt id ad Rad. הָיָה; ſed de hiſce vide plenius inter Nomina divina ſeorum deſcripta.

Rad. 26. הָיָה quomodo? idem quod הָיָה; nam הָיָה & הָיָה ſunt literæ faciè commutabiles; Av. & ſim. Pag. Bu. Cocc. &c. He ponitur vice Aleph, inquit R.D. in Pag. ſicut & aliàs, Merc. Occurrit autem, 1 Chron. 13. 12. הָיָה quomodo introducā ad me arcam Dei? Pag. Av. 70. הָיָה, Av. Cocc. pro quo ſcribitur, 2 Sam. 6. 9. cum Aleph; ſic, הָיָה quomodo veniet ad me arca Jehovæ? 70. הָיָה, Av. Item, Dan. 10. 17. cum הָיָה cop. & quomodo poterit ſervus, &c. Pag. הָיָה vide in הָיָה; & הָיָה in הָיָה.

Rad. 27. הָיָה, Pag. vel potius הָיָה, Merc. eſt fran- gere,

gere, confringere; tumultum facere; Pag. turbare; Merc. in kal flectitur, ut בָּנִיחַ, בָּנִיחַ; à בָּנִיחַ; Pag. (vel potius à בָּנִיחַ) quod est intelligere; sic הָיָה, הָיָה, &c. Pag. Av. Verba hujus Rad. non sunt ponenda in Rad. הָיָה, ut nonnulli fecerunt, Pag. הָיָה vel הָיָה divexavit, turbavit; Bu. Lex. significat טַרְסָה, טַרְסָה, Cocc. disturbavit impetuosè, strepitu concitavit tumultuario; disturbavit; turbavit cum fonitu magno, impetum fecit; idem quod הָיָה, & tumultum differt ab הָיָה, quod intransitivum est; tumultuatus, tumultu concitatus est; item affinitate alludit ad הָיָה terribilis, crudelis; unde הָיָה terror, &c. Hinc טַרְסָה, טַרְסָה, impetum facio; טַרְסָה, טַרְסָה, impetus, &c. Av. Occurrit autem הָיָה præt. kal, 3. f. m. cum ! conv. & אָיָה aff. sic, הָיָה גְרוּמָה מְהוּמָה וְהָיָה & conterer eos contritione magnâ, Deut. 7.23. Ubi ponitur & nomen & verbum; & Mem ultimum in הָיָה est signum pronominis, pl. inquit R. D. & non Radicalis litera; nam si esset radicalis, Mem præcedens esset cum pathach, secundum normam; alterum est nomen assumptum Mem in principio, i.e. contritio; tumultus, fonitus, strepitus, &c. Hieron. & interficiet illos donec penitus deleantur; Pag. & divexabit eos; Bu. Lex. & concitabit, vel terrebit eos tumultu magno; Av. & turbabit eos, Cocc. &c. in Niphal, הָיָה turbari, perstrepere, tumultuari; Bu. Lex. Unde in fut. Niphal, הָיָה tumultuabitur; Atque inde in 3. f. m. cum ! conv. præf. הָיָה & tumultuata est civitas, 1 Reg. 1. 45. & turbata est; Matthæus cap. 21. videtur reddidisse הָיָה, commota est universa civitas, &c. Merc. sic Ruth. 1. 19. וְהָיָה & tumultum fecit universa civitas; & 1 Sam. 4. 5. & tumultum fecit terra; Pag. in Hiphil הָיָה fecit tumultuari, excitavit tumultus; Av. perstrepuit, tumultuavit; Bu. Lex. Unde in fut. hiph. 3. f. m. הָיָה tumultuabit; & in 1. sing. הָיָה tumultuabo; unde cum ! cop. præf. הָיָה parag. sic occurrit וְהָיָה & perstrepam; Bu. Lex. & tumultuabo, vel tumultum faciam; Pag. Psal. 55. 3. & sum disturbatus; Av. vel conturbatus; 70. in Pag. Item, in 3. pl. f. m. Mic. 2. 12. sic occurrit מְהוּמָה מְהוּמָה perstrepent præ hominibus; Bu. Lex. tumultuabunt, vel tumultum facient, aut strepitum, præ hominibus, i.e. propter hominum multitudinem, Pag. Av. &c. Atque inde nomen supra positum, viz. מְהוּמָה f. m. divexatio, turbatio, strepitus, tumultuatio; Bu. Lex. tumultus, concitatio tumultuaria; טַרְסָה, טַרְסָה, impetus, terror, &c. Av. 70. טַרְסָה, טַרְסָה, Sôp. טַרְסָה, Cocc. Occurrit autem, 1 Sam. 5. 9. & c. 14. 20. & erat tumultus magnus valdè; Av. vel, contritione magna valde, Pag. sic, Prov. 15. 16. melius est parum, &c. quam thesaurus ingens & tumultus in eo, Av. Item, Isa. 22. 5. מְהוּמָה יוֹם diesturbationis, vel divexationis; Bu. Lex. contritionis; Pag. vel tumultus, confr. מְהוּמָה idem, tumultuatio, vel contritio, vexatio, Pag. Bu. &c. ut 1 Sam. 5. 11. quia erat מְהוּמָה vexatio mortis, vel lethalis; Bu. Lex. tumultus, i.e. impetus mortis, in totâ civitate; Av. & Zach. 14. 13. מְהוּמָה contritio Domini magna, &c. Pag. in pl. f. m. מְהוּמָה vexationes; Bu. Lex. tumultus Av. contritiones, Pag. 2 Chro. 15. 5. Item, inde No. מְהוּמָה pl. f. m. tumultus, impetus, plut Am. 3. 9. & videre מְהוּמָה, tumultus plurimos in medio ejus; Av. qui solus describit hoc nomen in hac

forma pl. f. cum vau cholem penult. neque enim ipsa vox, nec locus ejus extat in Pag. Bu. nec Cocc. &c. in quibusdam tamen exemplaribus est cum schurek penult ut in præced. pl. forma; Conjug. autem Hiphil, in Bu. Conc. sic occurrit; הָיָה fecit tumultuario, excitavit tumultus; perstrepuit; Unde, in fut. hiph. הָיָה perstrepet, & in 1. sing. הָיָה, unde cum ! cop. & הָיָה parag. est, וְהָיָה & perstrepam, Pl. 55. 3. Sic in 3. pl. m. fut. hiph. הָיָה, & in 3. pl. f. m. הָיָה perstrepent, Mic. 2. 12. Atque inde, Nomen, מְהוּמָה, f. m. divexatio, turbatio, strepitus, tumultus, &c. extat autem, Simpl. & cum הָיָה & præf. sic, מְהוּמָה strepitus, Deut. 7. 23. 1 Sam. 5. 9. 14. 2. Isa. 22. 5. Ezech. 7. 7. מְהוּמָה tumultus, Deut. 28. 20. Ezech. 22. 5. מְהוּמָה & strepitus, Prov. 15. 16. & in forma constr. f. f. מְהוּמָה tumultus, 1 Sam. 5. 11. Zach. 14. 13. ut & in pl. f. m. מְהוּמָה turbationes, 2 Chro. 15. 5. Am. 3. 9. Rad. 28. הָיָה; Unde, in hiphil, הָיָה paratum se obtulit, ultro, promptè voluit; paratus fuit; Pag. Buad. הָיָה referunt quidam; Cocc. eo sensu, quo, qui se promptum & paratum offert, dicit, הָיָה ecce me, quasi in proclitu paratum, &c. Bu. Occurrit in fut. hiph. 2. pl. m. cum ! conv. sic, וְהָיָה & voluistis, Deut. 1. 41. Deinde, הָיָה Hin, est mensura liquidorum, continens duodecim logos; Log autem habet ova sex; ergo, 72. ova; Ità Kimchius; Cocc. & Bu. ex Pag. Occurrit autem, simp. & cum ! & הָיָה præf. sic, הָיָה Hin, Ex. 30. 24. Ezech. 45. 24. 46. 5, 7, 11. & Hin, Lev. 19. 36. הָיָה Hin, Ez. 29. 40. Lev. 23. 13. Num. 15. 4, 5, 6, 7, 9, 10. 28. 5, 7, 14. Ezech. 41. 11. 46. 14. Rad. 29. הָיָה; unde, No. הָיָה masc. palatium; Regia; Templum, quando de Dei domo dicitur; Pag. Bu. Cocc. &c. respicit ad Radicem, וְכֹל, vel הָיָה continere, completi; Cocc. propter, jod, putant reduci ad וְכֹל potuit, quod hoc nomine, Basilica, seu Regia, aula, atrium, palatium significetur, ubi Rex, vel dominus aliquis prævalet, poterent regnare aut dominari; Hinc, & Tabernaculum faderis seu conventus, & postea Templum Salomonis, hoc nomine, hechal dictum est, quod, ibi, tanquam peculiarem Deus Majestatis suæ præsentiam & potentiam exhiberet & declararet; Merc. Occurrit autem, הָיָה Templum, Ezr. 4. 1. Pl. 144. 12. Am. 8. 3. & cum ! הָיָה, & הָיָה præf. הָיָה Templum, Isa. 44. 28. הָיָה Templum, 1 Reg. 6. 17, 33. 7. 21. 2 Chro. 3. 18. Neh. 6. 10, 11. Isa. 6. 1. Ezech. 41. 1, 4, 20, 21, 25. 42. 8. Zach. 8. 9. וְהָיָה & Templum, Ezech. 41. 15. Nah. 2. 7. Sic & cum ! הָיָה, & הָיָה præf. הָיָה in Templo, 2 Chro. 4. 7. 8. הָיָה Templi, Templo; 1 Reg. 6. 5. 7. 3. 2 Chro. 4. 22. Ezech. 41. 23. הָיָה è Templo, Isa. 66. 6. in Constr. est cum pathach, sic, הָיָה Templum, 1 Sam. 1. 9. 1 Reg. 6. 3. 21. 1. 2 Reg. 18. 16. 2 Chro. 26. 16. 27. 3. Ezr. 3. 10. Psal. 5. 8. 79. 1. 138. 2. Jer. 7. 4. 24. 1. Ezech. 8. 16. Jon. 2. 5. 8. Hag. 2. 18. Hag. 6. 12, 13. cui & ! הָיָה sunt præf. וְהָיָה & Templum, Ezr. 3. 6. הָיָה in Templo, 1 Sam. 3. 3. 2 Reg. 20. 18. 24. 13. 2 Chro. 29. 16. Psal. 114. 4. 5. 16. Isa. 39. 7. Dan. 1. 4. Hab. 2. 20. Hag. 2. 15. Zach. 6. 14. 15. הָיָה ex Templo, 2 Reg. 23. 4. Mic. 1. 2. Item, cum ! הָיָה, Aff. cui & præf. sic, הָיָה Templi tui, Psal. 48. 10. 6. 5. הָיָה è Templo tuo, Psal. 68. 30. & cum ! Aff. cui etiam, הָיָה, & הָיָה sunt præf. sic, הָיָה Templum tuum, Jer. 50. 28. 51. 11. Mal. 3. 1. & הָיָה in Templo suo, 2 Chro. 28. 6. 7. Psal. 27. 4. & הָיָה in Templo suo, Psal. 29. 9. הָיָה è Templo suo, 2 Sam. 22. 7. Psal. 18. 7. in pl. masc. הָיָה, & in

in Confr. **הַיְכָלִי** Templa, Psal. 45.9. & cum **בְּ** praf. **בְּהַיְכָלִי** in Templis, Prov. 30.28. Isa. 13.22. ut & cum **בְּ** praf. & **כִּם** Aff. sic, **לְהַיְכָלִיכֶם** in Templa vestra, Joel. 4.5. Item, in pl. fam. **הַיְכָלִיכֶם** Templa, Hof. 8.14.

Rad. 30. **הַיְכָר** est admirari, obfufcercere; Pag. obfirmavit se; Bu. Lex. Occurrit in fut. kal. 2. pl. m. sic, **וְהַיְכָרִי** miros vos exhibetis, mirabiliter vos obfirmatis, Job. 19.3. Atque inde, No. **הַיְכָרָה** fam. obfirmatio, obduratio; quidam agnitionem, exp. & sic efficitur **נִכְרָה**; Bu. Lex. & sic etiam, quidam, precedens verbum exponunt, apparere, ostendere sese, vel cognoscendum exhibere; ut in loco ex Job. citato, non pudet vos quod appareatis mihi. i.e. aperte mihi adversari; Merc. Occurrit autem, Nomen, in Confr. sic, **הַיְכָרָה** obfirmatio, Isa. 3.9.

Rad. 31. **הַלֵּל** tria significat, i. in piel, **הַלֵּל** est celebrare, verbis illustrare, ut magnum & infigne bonum; notat enim prædicationem boni, & magnæ virtutis; Cocc. laudare, laudibus extollere; Pag. Bu. & c. Occurrit autem, præter piel, in 3. f. m. & in 1. f. cum **וְ** Aff. in 3. pl. cum **וְ** conv. & **וְ** Aff. in 2. pl. m. cum **וְ** conv. & in 1. pl. prout seq. **הַלֵּל** laudavit, Psal. 110.3. **וְהַלֵּלְתִּי** laudavi te, Psal. 119.164. **וְהַלֵּל** & laudabunt, Isa. 62.9. **וְהַלֵּל** laudabunt te, Isa. 64.10. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudabitis, Joel. 2.26. **וְהַלֵּל** laudavimus, Psal. 44.9. in part. piel, f. m. **וְהַלֵּל** celebrans, qui laudibus evehit; Unde, in pl. m. & cum **וְ** & **וְ** praf. **וְהַלֵּלִים** laudantes, 1 Chron. 23.5. **וְהַלֵּלִים** & laudantes, 1 Chron. 27.13. 2 Chron. 20.21. 30.21. **וְהַלֵּלִים** & laudantes, 2 Chron. 23.12. Item, in Infin. piel, cum **וְ**, **וְהַלֵּל** & laudare, 1 Chron. 16.36. 25.3. **וְהַלֵּל** in laudando, 2 Chron. 7.6. Ezr. 3.11. **וְהַלֵּל** & in laudando, 2 Chron. 5.13. **וְהַלֵּל** laudare, ad laudandum, 2 Sam. 14.25. 1 Chron. 15.2. 2 Chron. 5.13. 8.14. 20.19. 23.13. 29.30. Ezr. 3.10. Neh. 12.24. **וְהַלֵּל** & ad laudandum, 1 Chron. 16.4. 23.30. 2 Chron. 31.2. & in Imper. piel, f. m. **וְהַלֵּל** laudato; Unde, in pl. m. **וְהַלֵּל** laudate, Psal. 113.1. 117.1. 135.1. 145.1. 148.7. 150.1. Jer. 20.13. 31.7. & cum **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudate eum, Psal. 22.24. 148.1. 2.3. 4. 150.1. 2.3. 4. Item, comp. cum nomine Dei, **וְהַלֵּל**, sic occurrit, **וְהַלֵּלְתֶּם** Halleluja, laudate Dominum, Psal. 104.36. 105.45. 106.1. 48.111.1. 112.1. 113.1. 9.115.18. 116.19. 117.2. 135.1. 3. 138.21. 146.1. 10. 147.1. 20. 148.1. 14. 149.1. 9. 150.1. 6. Item, in Imper. piel, f. fam. **וְהַלֵּל** lauda, Psal. 146.1. 147.12. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudabo, Psal. 56.5. & in fut. piel, occurrit, in 1. f. & cum **וְ** praf. cui & **וְ** cop. est praf. sic, **וְהַלֵּלְתִּי** laudabo, Psal. 69.31. 146.2. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudabo, Psal. 145.2. **וְהַלֵּלְתִּי** laudabo te, Psal. 22.23. 38.18. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudabo eum, Psal. 109.30. Sic & in fut. piel, 3. f. m. **וְהַלֵּל** sed cum sægol ante makkaph, sic, **וְהַלֵּל** laudabit, Psal. 63.7. 102.19. & cum **וְ** & in paula, **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתִּי** laudabit te, Prov. 27.20. **וְהַלֵּלְתִּי** laudabit te, Isa. 38.18. ut & cum **וְ** conv. praf. & **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudavit eam, Prov. 31.28. Sic & in 3. f. f. cui & **וְ** praf. & **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתִּי** laudabit, Psal. 150.6. **וְהַלֵּלְתִּי** & laudabit te, Psal. 119.175. Item, in 3. pl. m. cui & **וְ** conv. est praf. & **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudabunt, Psal. 22.27. 74.21. 115.17. 148.5. 13. 149.3. Prov. 28.4. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudaverunt, Gen. 12.14. Jud. 16.24. 2 Chron. 26.30. Neh. 5.13. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudabunt te, Psal. 84.5. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudabunt eum, Psal. 69.35. 107.32. ut & cum **וְ** cop. & **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudent eam, Prov. 31.

31. sicut etiam cum **וְ** conv. praf. & **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudarunt eam, Cant. 6.9. in pual, **וְהַלֵּל** laudatus est, celebratus, seu glorificatus est; Unde in 3. f. fam. præter pual, cum **וְ** demonstr. praf. sic, civitas **וְהַלֵּלְתָּהּ** quæ laudata est; i.e. civitas laudatissima, Ezech. 26.17. ubi etiam cum cametz pro scheva, in penult. ob pausam, sicut etiam est, in 3. pl. præter pual, sic, **וְהַלֵּלְתֶּם** laudatæ fuerunt, Psal. 78.63. in part. pual, f. masc. cui & **וְ** cop. praf. sic, **וְהַלֵּלְתֶּם** laudatus, 2 Sam. 22.4. Psal. 18.4. 113.3. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudatus, 1 Chron. 16.25. Psal. 48.2. 96.4. 145.3. item, in fut. pual, 3. f. m. **וְהַלֵּלְתֶּם** laudabitur, Prov. 12.8. in hithpaël, **וְהַלֵּלְתֶּם** laudare, seu jactare se, laudibus se efferre, gloriari; ut, in part. hithp. f. m. & cum **וְ** praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** jactans se, Prov. 25.14. **וְהַלֵּלְתֶּם** quise jactat, Jer. 9.23. itidem, in pl. m. cum **וְ** praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** qui se jactant, Psal. 97.7. & in Infin. hithp. cum **וְ** praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** ad glorandum, Psal. 106.5. in Imper. hithp. f. m. **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriare, jactare; unde in pl. m. **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriimini, 1 Chron. 16.10. Psal. 105.3. in fut. hithp. 2. f. m. **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriaberis, Psal. 52.3. Prov. 27.1. & cum cametz, in ult. ob pausam, **וְהַלֵּלְתֶּם** idem, Isa. 41.16. & in 2. f. f. **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriaberis, Jer. 49.4. Item, in 3. f. m. fut. hithp. **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriabitur, 1 Reg. 20.11. Psal. 63.12. Jer. 9.22. 23. & cum cametz in ult. ob pausam; **וְהַלֵּלְתֶּם** idem, Prov. 20.14. Sic & in 3. f. f. cum tze-ri & cum cametz, **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriabitur, Psal. 34.3. **וְהַלֵּלְתֶּם** idem, Prov. 31.30. & in 3. pl. m. cum cametz, pro scheva, in penult. ob pausam, **וְהַלֵּלְתֶּם** gloriabuntur, Psal. 49.7. Jer. 4.2. & in aliâ formâ, cum cholem in penult. pro pathach, & dagefch **וְהַלֵּלְתֶּם** idem, Jer. 50.38. Item, cum **וְ** cop. praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** & gloriabuntur, Psal. 64.11. Isa. 45.25. Inde Nomina, i. **וְהַלֵּל** m. laus; laudatio; laudativum carmen; ut, in pl. m. **וְהַלֵּלִים** laudes, Lev. 19.24. Jud. 9.27. Et, ii. Indè, No. **וְהַלֵּלְתֶּם** f. laus, laudatio, collaudatio; actio laudandi; gloriatio, &c. Occurrit autem, **וְהַלֵּלְתֶּם** laus, Neh. 12.46. Psal. 33.1. 40.4. 65.2. 119.171. 145.1. 147.1. 148.14. Isa. 60.18. 61.3. 62.7. Jer. 49.25. & cum **וְ**, **וְהַלֵּלְתֶּם** & laus, 2 Chron. 20.22. Neh. 9.5. Isa. 61.11. **וְהַלֵּלְתֶּם** cum laude, Psal. 100.4. **וְהַלֵּלְתֶּם** ad laudem, Deut. 26.19. Jer. 33.9. Zeph. 3.19. **וְהַלֵּלְתֶּם** & ad laudem, Jer. 13.11. Zeph. 3.20 & in forma Confr. **וְהַלֵּלְתֶּם** laus, Psal. 145.21. Jer. 48.2. 51.41. Item, cum **וְ** Aff. cui & **וְ** cop. praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** laus mea, Psal. 22.26. 71.6. 109.1. Isa. 43.1. Jer. 17.14. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laus mea, Isa. 42.8. 48.60. ut & cum **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** laus tua, Deut. 10.21. & cum jod redund. post sægol, in penult. ob pausam, **וְהַלֵּלְתֶּם** laus tua, Psal. 9.15. vel sic, cum **וְ**, absque jod, cui & est **וְ** praf. sic, **וְהַלֵּלְתֶּם** laus tua, Psal. 38.28. 48.11. 51.17. 71.8. 14. 79.13. **וְהַלֵּלְתֶּם** in laude tua, 1 Chron. 16.35. Psal. 106.47. Item, cum **וְ** Aff. cui & **וְ** praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** laus ejus, Psal. 34.2. 66.2. 8. 106.2. 12. 111.10. 149.1. Isa. 42.10. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laus ejus, Psal. 102.22. Isa. 42.12. Hab. 3.2. in pl. f. cum cholem tantum, vel, cum Vau cholem, **וְהַלֵּלְתֶּם** vel, **וְהַלֵּלְתֶּם** laudes, Exod. 15.11. Psal. 22.4. 78.4. Isa. 63.7. & cum **וְ** cop. praf. **וְהַלֵּלְתֶּם** & laudes, Isa. 60.6. Item, iii. Indè, No. **וְהַלֵּל** m. laus, laudatio, glorificatio; ut cum **וְ** Aff. **וְהַלֵּלְתֶּם** laus, vel laudem ejus, Prov. 27.21. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in aliâ Significatione ipsius verbi **וְהַלֵּל**, viz. insanire, furere; Pag. Bu. Cocc. irrationabili motu moveri; Cocc. ut, in fut. kal. 3. f. m. **וְהַלֵּל**, & in 3. f. f. **וְהַלֵּלְתֶּם**, insaniet; Unde, in 2. pl. m. **וְהַלֵּלְתֶּם** insanietis, Psal. 75.5. & in part. benoni kal, **וְהַלֵּל** insaniet; Unde, in pl. m. **וְהַלֵּלְתֶּם** insanientes.

fanientes, Psal. 5.6. &c. Vide inter Nomina. In piel, quadratā scilicet formā, poel; sic, הולל, contrariam habet significationem formā הולל; viz. dedecorare, inglorium reddere; perturbare; nos, ad insaniam adigere, vertimus; Merc. insanit, stultum effecit; Bu. ut in part. pass. poel, sing. m. מהולל insanus, Eccl. 2.2. & in pl. m. מהוללים & in Constr. מהוללים infani, ad insaniam additi; Unde, cum Aff. י, sic, מהוללים infanientes in me, Psal. 102.9. in fut. poel, 3. f. m. יהולל insanire faciet, Job. 12.17. Eccl. 7.7. Isā. 44.25. in hithpoel, יהולל indecorē se gerere, immoderatē agi; i.e. insanire, furore agi; Merc. insanivit; Bu. ut, in part. hithp. 3. pl. cum cop. & cum cametz penult. ob pauf. sed cum scheva extra pauf. sic & והוללו & insaniant, Jer. 25.17. והוללו idem, Jer. 46.9. & in fut. hithp. 3. f. m. cum cop. ויהוללו & insanum agebat, 1 Sam. 21.14. ut & in fut. hithp. 3. pl. cum Scheva; at cum cametz, in penult. ob paufam, sic, ויהוללו infanient, Jer. 51.7. Nah. 2.4. ויהוללו idem, Jer. 50.38. Atque, inde, Nomina, i. Participiale Nomen, pl. m. cui & כ & ל sunt praf. sic, הוללים infani, Psal. 5.6. בהוללים in insanos, Psal. 73.3. הוללים infanis, Psal. 75.5. & ii. Indē, No. fām. הוללות infania, Eccl. 10.13. Et, iii. Indē etiam, No. fām. הולל vel, הולל idem, ut in pl. f. & cum cop. praf. הוללות infaniz, Eccl. 1.17. 7.25. והוללות & infaniz, Eccl. 2.12. 9.3. Item, iii. Signif. huius Rad. est, in hiphil, הולל splendēre, lucere; vel intransitivē, lucere facere; ut, lucernam, solem, lucem ipsam; Cocc. ut in Infin. hiph. הולל, unde cum praf. & Aff. est, בהלו in lucere facere ipsum; i.e. dum efficit ut splendescat; defectivē est, pro בהלו; vel, ut quidam, est infin. kal, pro בהלו in splendēre, i.e. quando splendebat, &c. ita Pag. Sed Merc. Bu. Cocc. &c. priore modo. Item in fut. hiph. 3. f. m. יהל, splendebit; Job. 31.26. vel, splendebat, &c. pro quo, cum Epenthesi literā א, Aleph, est יאהל splendēre faciet, vel, splendebat, Job. 25.5. vel est à Rad. הלה, ibi videt. sic, in 3. f. fut. hiph. יהל splendebit, Job. 41.9. & in 3. pl. m. fut. hiph. יהלו lucere facient, Isā. 13.10. Atque, indē, No. הולל m. stella matutina, ob ejus splendorem sic appellata; Lucifer; Pag. Bu. Cocc. &c. Occurrit autem, הולל Lucifer, Isā. 14.12. Huc etiam refertur No. הלה fām. lux, splendor, Job. 41.18. lumen; alii exponunt stultitiam; insaniam; juxta aliam huius verbi significationem; Pag. Bu. &c.

Rad. 32. הלה; Unde, הלה, ultra, trans, ulterius; Pag. Bu. & dicitur de remotione tam loci, quam temporis; Merc. Bu. Occurrit autem, simpliciter; & cum cop. & praf. ut seq. הלה ulterius, Gen. 19.9. Num. 17.2. והלה & ulterius, Lev. 22.26. Num. 15.23. 32.19. 1 Sam. 10.4. 18.9. 20.22.36. Isā. 18.2.7. Ezech. 39.22.43.27. מהלה ab ultra, Gen. 35.21. Jer. 22.19. Am. 5.24. Atque, indē, verbum in Conjugatione Niphil, נלה ulterius est remotus; Unde, in part. Niphil. m. נלה longē remotus; atque, indē, in sing. fām. cum cop. praf. sic, והלה & ultra, sive longē rejectam, Mic. 4.7.

Rad. 33. הלך. Radix non usitata verbaliter; Indē tamen deduci potest, Nomen, תלה, fām. lux; amenitas; incōstantia; Occurrit autem, תלה inconstantiam, Job. 4.18. Bu. Conc.

Rad. 34. הלך est, ambulare, ire; abire, adire; Bu. Conc. ambulavit, ivit, incescit; scilicet cum constrūctum, adivit, accessit; cum cop. &, abivit, transiit; cum

præcessit; cum אחר, secutus est; frequens est verbum in textu; & occurrit in part. kal, 3. f. m. הלך ivit, &c. Gen. 26.26. 31.19. 32.1. &c. ad Mal. 2.6. in 50. circ. l. & in pausa, cum duplici cametz, sic, הלך ivit, 2 Sam. 15.14. 1 Reg. 13.12. 22.49. 2 Reg. 13.6. 11. 1 Chr. 18.6. 13. 2 Chron. 17.4. Jer. 48.11. Ezech. 18.17. Sic, cum cop. vel, conv. והלך & ivit, ibit, Jos. 17.7. 1 Sam. 7.16. Isā. 8.8. 58.8. Am. 1.15. Zach. 9.14. והלך & abivit, 1 Sam. 6.8. & in 3. f. pr. kal, והלך abivit, Nah. 3.10. & in pausa, cum penult. והלך abivit, Isā. 46.2. cui & praf. cop. vel conv. והלך & abiit, abierit, Deut. 24.2. 2 Sam. 17.17. Jer. 3.1. Sic etiam, in 2. f. m. part. kal, cui & cop. vel conv. cum pathach, scilicet vel, cametz penult. in vel extra paufam; prout seq. הלך abivit, abieris, Gen. 31.30. Num. 22.37. Jud. 8.1. 1 Sam. 10.2. 2 Sam. 7.9. 16. 17. 19. 26. 1 Reg. 13.17. 1 Chr. 17.8. 2 Chro. 6.16. 21.12. והלך abivisti, 1 Reg. 13.9. והלך & abiveris, abibis, Deut. 8.19. 14.25. 16.7. 26.2. 28.9. Jud. 11.8. 19.9. 20.13. 1 Reg. 2.42. 11.38. והלך & abi, Ex. 17.5. & sic etiam, in 2. f. f. eodem modo; (sed in loco, Jer. 31.21. est, cum jod parag. sic, הלך ambulaſti, fām. &c. הלך ambulaſti, Ezech. 16.47. הלך ambulaſti, Jer. 31.21. Ezech. 23.31. והלך & ibis, Ruth. 2.9. 1 Reg. 14.2. prout & in 1. sing. itidem; והלך abivi, Ruth. 1.21. Neh. 2.16. Job. 31.5. Psal. 26.1. Jer. 2.23. הלך ivi, Gen. 35.3. והלך & ibo, ivi, Lev. 26.24. 28. Jud. 1.3. 9.9. 11.13. 1 Sam. 23.23. 2 Sam. 10.11. והלך & ibo, Jud. 4.8. Item, in 3. pl. part. kal, הלך iverunt, ambulant, &c. Gen. 14.24. Exod. 14.29. & 15.19. &c. ad Am. 2.4. in 40. circ. l. & in pausa, cum cametz penult. sic, הלך iverunt, Psal. 119.3. Jer. 2.8. 9.9. 32.23. 50.3. 6. Ezech. 20.13. 21. Hof. 7.11. & cum cop. vel conv. והלך & iverunt, ibunt, 1 Sam. 2.20. Job. 1.4. Isā. 12.3. 35.9. 60.3. 14. Jer. 11.12. Mic. 4.2. Zeph. 1.17. Zach. 8.21. Item, cum cop. demonstrante ה, & cum parag. in fine, sic, הלך qui iverant, Jos. 10.24. & in 2. pl. m. cui & conv. est praf. sic, הלך ivistis, Deut. 1.31. 1 Sam. 10.14. Jer. 44.23. Ezech. 5.7. 11.12. והלך & abibitis, Gen. 19.2. Lev. 26.23. 27. Hof. 3.3. 23.16. Jud. 21.21. 1 Reg. 9.6. 2 Chron. 7.19. Jer. 7.23. 29.12. & in 1. pl. part. kal; cui cop. praf. והלך ivimus, Deut. 2.14. Jos. 24.17. 1 Sam. 9.6. Mal. 3.14. והלך & abibimus, Gen. 34.17. in part. benoni kal, f. m. הלך, vel, absque vau, הלך ambulans, incedens, proficiens, abiens, &c. Gen. 15.2. 18.16. 24.42. 25.32. &c. ad Zac. 2.6. in 90. circ. l. & cum cop. &, & praf. והלך & ambulans, Prov. 28.26. והלך qui it, vel abit, &c. Gen. 2.14. 13.5. 24.6. Exod. 14.19. Lev. 11.20. 21. Deut. 1.30. 33.20. 4.3. 16.8. Hof. 3.5. Psal. 128.1. Hab. 1.6. כהלך sic ut incedens, Isā. 30.29. והלך abeunt, Jer. 22.10. in pl. m. והלכים, euntes, abeuntes, proficiētes, &c. Gen. 37.25. Exod. 33.15. &c. ad Ezech. 13.3. in 20. propē l. cui etiam cop. praf. והלכים & euntes, 2 Sam. 15.11. ut & cum cop. demonstr. praf. sic, והלכים ambulantes, euntes, qui ambulant, &c. Gen. 32.19. Exod. 10.8. &c. ad Jer. 19.10. in 20. circ. l. Item, cum praf. להלך euntes, Psal. 84.12. Isā. 42.5. & in pl. m. constr. cui & & sunt praf. sic, והלך euntes, Jer. 6.28. והלך & euntes, Jud. 5.6. 10. להלך euntes, Prov. 2.7. & in fām. ben. kal, והלך ambulans, Jer. 3.6. & in alterā formā cum duplici sagol, & ת, sic, והלך ambulans, 2 Reg. 4.23. cui & dem praf. והלך ambulans, Gen. 32.20. Lev.

Lev. 11.27. Neh. 12.38. in pl. fam. cum vel absque Vau, sic, הולכות euntes, Neh. 6.17. absque vau, Exod. 2. 5. idem, 2 Chron. 9.21. cui & ה dem. est praf. הולכות euntes, 1 Sam. 25.42. in Infin. kal, הולך vel, הולך ambulare, ire; & ambulando, eundo, &c. Gen. 8.3.5. 12.15. 26.13. 31.30. &c. ad Zach. 8.21. in 40. circ. 1 & in alia formâ, cum - sic, הולך ire, Num. 22.14, quibus, הולך & sunt praf. הולך & ire, Jer. 7.9.23.14. הולך abire, Exod. 3.19. Num. 22.13. Job. 34.23. Eccl. 6.8. הולך ab eundo, Num. 22.16. sed, cum מ praf. cholem mutatur in camerz chatuph, antelineam makkaph, sic, - הולך praf. ire, Eccl. 6.9. in Imper. kal, f. m. הולך, & in fam. הולך ito, abito, &c. Unde, in pl. m. הולך abite, Jer. 51.50. in fut. kal, 1. sing. הולך ibo, Job. 17.1. 23. 8. & in 3. m. cui & 1 conv. praf. sic, הולך ibit, Job. 16.6. 20.25. Pf. 91.6. Jer. 9.3. הולך tum abit, vel, & abivit, Job. 14.20. Item, in 3. ff. fut. kal, in alia formâ, viz. cum chirek sub Ethan, & pathach, in ult. fic, הולך pervaderet, Pfal. 73.9. cui etiam formâ, 1 conv. est praf. sic, הולך & pervasit, Exod. 9.23. in 3. pl. m. fut. kal, הולכים ibunt, Job. 41.1. Pfal. 81.14. In Niphal, הולך abire coactus fuit; abiit; quasi prateritus est à seipso; Bu. Av. ut, in 1. sing. praf. Niph. הולך abeo; q. d. abire, i.e. evanescere cogor; Pfal. 109.23. vel, prateritus sum, i.e. instabilis factus sum; Bu. Av. in piel, הולך ambulavit continuè; Item, cum Accusativo, transitive; fecit ire, i.e. traxit; Av. Occurrit, in 1. sing. praf. piel, cum pathach, absque, & cum camerz, in pausa, sic, הולך vel, הולך ambulavi, Job. 36.28. Pfal. 38.7. 131.1. & in 3. pl. praf. piel, הולך ire fecerunt, Job. 24.10. Lam. 5.18. in part. piel, f. m. cum ה & פ praf. sic, הולך qui incedit, Pfal. 104.3. הולך sicut veniens, viator, Prov. 6.11. ut &, in pl. m. cum ה & פ praf. הולכים ambulantes, Eccl. 4.15. in Imper. piel, f. m. cum 1 cop. הולך & ito, Eccl. 11.9. In fut. piel, 1. sing. הולך ibo, Pfal. 86.11. 142.4. Prov. 8.20. & in 3. f. m. הולך ibit, Pfal. 85.14. Prov. 6.28. Ezech. 18.9. cui & 1 conv. praf. הולך & ivit, 1 Reg. 21.27. Item, in 1. pl. fut. piel & הולך ambulamus, Isa. 59.9. & in 3. pl. m. הולכים ambulabant, Pfal. 115.6. Eccl. 8.10. Hab. 3.10. & cum Nun parag. in fine, sic, הולכים ambulabant, Pfal. 89.16. 104.10.26. in hiphil, הולכים ambulare fecit; vel, ambulavit; unde, in part. hiph. הולכים ambulans; & 10 pl. m. הולכים ambulantes, Zach. 3.7. in Hithpael, הולכים fecit se ambulare; conatus est incedere; Av. itavit; obambulavit; continenter, & indefinenter ivit; Bu. in praf. hithp. 3. f. m. Occurrit cum sægol ante makkaph; sic, הולכים ambulavit, Gen. 6.9. 1 Sam. 30.31. & cum 1 cop. sic, הולכים & ambulavit, Exod. 21.19. 1 Sam. 2.35. in 2. f. m. praf. hithp. הולכים ambulasti, Job. 38.16. Ezech. 28.14. &, in 1. sing. extra pausam, cum pathach penult. הולכים ambulavi, Gen. 24.40. 1 Sam. 12.2. 2 Sam. 7.7.2 Reg. 20.3. 1 Chron. 17.6. Isa. 38.3. sed, in pausa, cum camerz, penult. הולכים ambulavi, Pfal. 35.14. & cum 1 conv. praf. הולכים & ambulabo, Lev. 26.12. Pfal. 26.3. Item, in 3. pl. praf. hithp. הולכים ambularent, Gen. 48.15. & in 1. pl. hithp. הולכים ambulavimus, 1 Sam. 25.15. Zach. 1.11. in part. hithp. sing. m. מהלך itans, ambulans, Gen. 3.8. Deut. 23.15. 1 Sam. 12.2. 2 Sam. 7.6. Esth. 2.11. Pfal. 68.22. Prov. 20.7. 24.34. & in pl. m. cum ה praf. מהלכים המתהלכים, 1 Sam. 25.27. ut & in sing. f. formâ, duplicis sægol, ante ה & ת מהלכת ambulans erat, Ezech. 1

13. in Infin. hithp. cum ל & מ praf. מהלך ad perambulandum, Zach. 1.10. 6.7. ומהלך & à perambulando, Job. 1.7. 2.2. & cum פ praf. & ה, Aff. מהלך in ambulando te, Prov. 6.22. in Imper. hithp. f. m. מהלך ambulator, Gen. 13.17. 17.1. & in pl. m. cui & 1 cop. praf. מהלכים perambulate, Zach. 6.7. מהלכים & perambulate, Jof. 18.8. in fut. hithp. 1. sing. מהלך ambulabo, Pfal. 43.2. 101.2. 116.9. cui 1 cop. praf. & ה parag. Aff. מהלכה & ambulabo, Pfal. 119.45. in fut. hithp. 3. f. m. cum camerz in ult. ob pausam, מהלך ambulabit, Job. 18.8. 22.14. & cum tzeri, extra pausam, מהלך idem, Pfal. 39.7. Prov. 23.31. cui & 1 conv. praf. מהלך & ambulavit, Gen. 5.22.24. 2 Sam. 11.2. 1 Chron. 21.4. Ezech. 19.6. in 3. pl. fut. hithp. מהלכים ambulabunt, 1 Sam. 2.30. Zach. 10.12. & cum camerz penult. ob pausam; מהלכים ambulabunt, 1 Sam. 23.13. Pfal. 77.18. 82.5. cui & 1 conv. praf. & Nun parag. additur; מהלכים & ambularent, Jof. 18.4. Jud. 21.24. 1 Sam. 23.13. 1 Chron. 16.20. Pfal. 105.13. מהלכים obambulant, Pfal. 12.9. Item, in 3. pl. f. fut. hithp. cum 1 conv. sic, מהלכים & obambulant. Zach. 6.7. Inde, nomina; 1. מהלך, vel מהלך, m. ambulator; Item, viator, pro מהלך vir ambulationis; vel, pro, ארח, iter faciens; item fluxus, quo scilicet fluida, quasi eunt, i.e. flunt; Occurrit autem, מהלך itio; vir itionis, i.e. viator, 1 Sam. 14.27. 2 Sam. 12.4. Item, ii. Indè, No. מהלך m. ambulator, incessus, gressus; in pl. m. מהלכים constr. מהלכים unde, cum י, Aff. מהלך gressus mei, Job. 29.6. Et, iii. Indè, No. fam. מהלכה, idem; ambulator, incessus, gressus; iter, &c. Unde, in pl. f. cum cholem, vel, van cholem, sic, מהלכות itiones; itinera, Job. 6.19. מהלכות incessus, ambulationes, Pfal. 68.25. Prov. 31.24. Hab. 3.5. & cum יו Aff. מהלכות incessus tuos, Pfal. 68.25. ut &, cum ב praf. & א, Aff. מהלכות in ambulat. suis, Nah. 2.5. Notandum autem, ia loco, Prov. 31.24. literas jod, & Aleph, transponi; ut &, in Nah. 2.5. secundum puncta, singularem nota numerum; sed, secundum literas, esse pluralem numerum, &c. Av. Item, iv. Inde, No. מהלך, miter, profectio; ut, in Constr. מהלך iter, Ezech. 42.4. Jon. 3.3, 4. & cum ה, Aff. מהלך iter tuum, Neh. 2.6. &, v. Hinc, No. pl. מהלכות, profectioes; ut, cum 1 cop. Neh. 12.31. מהלכות & progressiones, &c. ut &, vi. Indè, No. pl. m. מהלכים, viæ, ambulacra, ambulandi loca; Bu. Lex. Zach. 3.7. ut & præced. מהלך, est ambulator, i.e. locus ambulationis; & tempus itineris, &c. Cocc.

Rad. 35. מהלך tria significat; i. tundere, contundere, obrundere, rerundere; confringere; &c. ut in praf. kal, 3. f. fam. cum 1 cop. מהלך & obtudit, Jud. 5.26. & in 3. pl. praf. kal; cui & יו Aff. sic; מהלך obtuderunt, Jud. 5.22. Isa. 16.8. מהלך obtulerunt me, Prov. 23.35. & in part. paul. מהלך confusus; Unde in pl. m. מהלכים in constr. מהלך obtusi; Isa. 28.1. Ubi dicitur, de vini efficacia, in debilitando animo & corpore; confusi à vino, &c. Cocc. & simil. omnes; in Infin. kal, cum 1 cop. cum - ob pausam, מהלך & tundendo, 1 Sam. 14.16. in fut. kal, מהלך tundet; Unde, cum יו Aff. est; מהלך obtundat me, Pfal. 141.5. & in 3. pl. m. cum Nun parag. מהלך tundunt, Pfal. 74.6. in Hithpael, מהלך obtudit seipsum, obtusus fuit; Unde, in part. hithp. מהלך obtusus; &, in pl. m. מהלכים obtusi; pro quo, licet transpositis, cum פ praf. est, מהלכים quasi obtusa,

tufa, Prov.18.8. Indè, Nomina, i. masc. הולם tufio, Ifa.41.7. & ii in alià forma, הולם idem, Pſal.73.19. Item,iii. No. המלם fam.eſt tudes, malleus; ut cum ל המלם ad tuditem, malleum, Jud.5.26. & iv. No. pl.f. cum ל & ל praf. fic, ומהלמיות & contuſiones, Prov. 19.29. למהלמות ad contuſiones, Prov.18.6. Deindè, ii. Signif.2. hujus Rad.eſt in Nomine, הולם, m. Adamas; lapis pretioſus, à contuſione dictus; quia contundit & confringit alios omnes lapides; Bu.Lex. Occurrit cum ל cop.fic, ומהלם & adamas, Exod.28.18. 39.11. Ezech.28.13. Item,iii. Signif. 3. eſt in particula, הולם vel, ומהלם; Adverbium loci; hic, huc, illuc, uſque huc; quaſi ubi conſiſtit percuffio pedis: Merc. Occurrit autem, הולם hic, huc, Gen.16.13. Exod.3.5. Jud.18.3. 20.7. Ruth.2.14. 1 Sam.10.22. 14.38,40. 2 Sam.7.18. 1 Chron.17.16. Pſal.73.10.

Rad.36. הם eſt pronomen tertiæ perſonæ pluralis mafc. illi, ipſi, iſti, &c. & ſæpè pro ſubſt. ntivo verbo, ſunt; ut, Gen.44.4. &c. loca ejus deſunt in Conc. ut & ejus ſing. הוה ille, ipſe, &c. Vide.

Rad.37. הם & contractè, הם, tumultuando turbavit; proſtigavit; quaſſavit, contrivit; Occurrit plenè, cum ל cop.fic, והם & contrivit, Ifa.28.25. & cum ל, pro ל. Aff. fic, והם quaſſit me, Jer.51.34. ut & cum הם Aff. והם contrivit eos, 2 Chron.15.6. & in 1. ſing. præ. kal, cum ל conv. והמותי & conteram, Exod.23.27. Item, in Infin. kal, הוה, quaſſare; ſed, cum ל præf. & ante הם, Aff. cholem mutatur in kibbutz, ſic; & ל והם ad quaſſandum eos, Deut.2.15. Eſth. 9.24. ſic &, in fut. kal, והוה, conteret; ſed, cum ל cop. præf. eſt, cum kibbutz, & dageſch, ante הם, Aff. in 2. ſing. mafc, והם & conteres eos, Pſal.144.6. & in 3. fm. cum ל conv. cholem mutatur in cametz-chatuph, ſic, והם & contrivit, Exod.14.24. Jud.4.15. Item, pro והוה, cum medio Mem planè redundante, juxta Maforethas, ſic occurrit, והוה & contrivit, 2 Sam.22.15. vel eſt, pro 3. fm. cum הם Aff. & ל conv. & contrivit eos; ſic, והם idem, Joſ.10.10. 1 Sam.7.10. Pl.18.15.

Rad.38. המה tumultuatus eſt; perſonuit; ſtrepit, perſtrepuit, fremuit, &c. ut in 3. pl. præ. kal, המה fremuerunt, Pſal.46.7. Cant.5.4. Jer.31.20. Zach.9.15. & cum ל cop. præf. והמה & fremuerunt, Jer.5.22. 51.55. in part. benoni kal, ſing. m. המה ſtrepens, Prov.20.1. Jer. 4.19. & in ſing f. המה perſtrepens, 1 Reg.1.41. & in pl. fam. המה ſtrepentes, Ezech.7.15. Item, in infin. kal, cum ל præf. fic, המה juxta ſtrepere, Ifa.17.12. &, in fut. kal, 1. ſing. cum ל cop. præf. fic, והמה & perſtrepam, Pſal.55.18. vel, ob longiorem & graviorem pauſam, reſoluto הוה, והמה, ſic, והמה & perſtrepo, Pſal.77.4. &, in 2. ſing. f. cui & ל conv. præf. fic, והמה perſtrepes, Pl.42.12. 43.5. והמה & ſtrepera fuiſti, Pl.42.6. ut &, in 3. f. m. fut. kal, והמה perſtrepet, Jer.6.23. 48.36. 50.42. & in 1. pl. fic, והמה fremimus, Ifa.59.11. Item, in 3. pl. fut. kal; cui & ל conv. præf. והמה fremunt, Pſal.46.4. 59.7. 15. Ifa.16.11. והמה & perſtreperunt, Ifa.51.15. Jer. 31.35. pro quo cum Nun parag. eſt, והמה perſtrepent, Pſal.39.7. 83.3. Ifa.17.12. Atque, indè, Nomina; i. fam. Adject. vel participiale, viz. המה ſtrepera, Prov. 11.9. 13. Ifa.22.2. & in pl. fam. המה ſtrepera, Prov. 1.21. & ii. No. Subſt. f. המה ſtrepitus; Unde, in forma conſtr. המה ſtrepitus, Ifa.14.11. Item, iii. Indè, No. המה m. fremitus, ſtrepitus, ſonitus, tumultus; Unde,

cum ל præf. & הם Aff. eſt, הם præ ſtrepitu ipſorum Ezech.7.11. Sic & iv. huc reducunt quidam No. המה f. idem, ſtrepitus, &c. unde cum ל Aff. & ad vel, propter, המה ſtrepitum vel ſonitum (jus, Prov.19.18. vide & in Rad. מה, ad hiph. Sicut etiam quidam hinc formant No. pl. m. המה, conſtr. ſtreperi, thraſones; Unde defectivum, cum ל præf. & הם Aff. fic, המה pro מהמה ex thraſonibus ipſorum; Hebræi putant eſſe ex geminato Pronomine הם, quaſi מהם אשר מהם ולא neque ex illis qui ab ipſis ſunt, i.e. liberis, poſteris; ſic Chaldaus, cum ל מהם ולא neque ex liberis ipſorum; Sic Hebræi, ex ipſis, ex ipſis, i.e. ex poſteris ipſorum; a lii vero, ex turba ipſorum, quaſi idem eſſet cum המה; Bu. Lex. ex ſtrepitu ipſorum; quaſi, המה; (formata Job.40.11,12.) Coc. Occurrit autem, Ezech.7.11.

Rad.39. המל eſt loqui, ſicut מלל; Pag. Unde, No. המורה Jer.11.16. vel, המלה Ezech.1.24. ſermo; loquela grandis; Pag. ſtrepitus, tumultus; Merc. Bu. Lex. commotio; Bu. Conc. vel ſonitus; Pag. ad radicem מלל reduci poſſe, Dageſch offendi; Merc.

Rad.40. המם eſt, multiplicare, augere; ut, in Infin. המו; ſed, ob Aff. כם, cholem mutatur in cametz-chatuph, ſic, והמם pro וצו pro eo quod multiplicavi vos; Pag. vel, propter multiplicari vos; i.e. propterea quod copioſiores fuiſtis, &c. Merc. Atque indè, No. mafc. המו, multitudo; turba; copia; Bu. Cocc. &c. eſt cujuſlibet rei copia ſeu multitudo; ſpeciatim, copia opum; i.e. divitiar; Merc. Occurrit autem, המו multitudo, 2 Chron.13.8. 20.2. Job.31.34. Pſal.42.5. Cant. 8.11. Ifa.13.4. 33.3. Ezech.23.42. Dan.10.6. 11.11,13. & cum הוה, והה, ל præf. cum ſagol, ante הוה, pro more, ſic; והמה multitudo, 1 Sam.4.14. 14.16. 2 Sam.18.29. 1 Reg.20.13,28. 25.11. 1 Chron.29.16. 2 Chron. 14.10. 20.12,15,24. 31.10. 32.7. Ifa.16.14. Dan.11.11, 12. והמה & multitudo, 1 Sam.14.19. והמה in multitudo, Eccl.5.9. & in forma conſtr. fic, המו multitudo, Gen.17.4,5. 2 Sam.6.19. 1 Reg.18.41. 2 Reg.7.13. 2 Chron.11.23. Ifa.17.12. 29.5,7,8. 32.14. 60.5. 63.15. Jer.33.23. 10.13. 51.15. Ezech.26.13. 30.10, 15. 32.18. 39.11,15. Dan.11.10. Am.5.23. &, cum præf. ל, ל & ל; ſic, והמה & multitudo, Pſal.65.8. והמה multitudini, ſeu ad multitudinem, Job.39.7. & מהמה præ multitudo. Pſal.37.16. ut & cum הוה, Aff. fic, והמה multitudinem tuam, Ezech.32.12. Sed, ſemel, Vau cholem mutatur in cametz-chatuph, ſcil. ante Aff. כם; (& proinde Kimchi non vult eſſe, ab hoc nomine, המו; ſed eſſe Infin. kal; ut ſuprà, in verbo; quia, inquit iſtiſus formæ nomina, cholem cum affixis retinent; Bu. Lex.) fic, והמם multitudo. veſt. Ezech. 5.7. item, cum ל Aff. המו multitudo. ejus, Jud.4.7. Ezech.31.2. &, pro eo, והה, cum He, fic, המורה multitudo. ejus, Ezech.31.18. 32.31,32. 39.11. ut & cum ל præf. & א Aff. והמו & multitudo. ejus, Ifa.5.13. Item, cum הוה, Aff. המורה multitudo. ejus, Ezech.7.12,13, 14. 29.19. 30.4. 32.12,16,24,25,26. 39.16. cui & ל eſt præf. והמה & multitudo. ejus, Ifa.5.14. ſic &, cum ל præf. & הם, Aff. מהמם de multitudo. eorum, Ezech. 7.11. cui & ל cop. præf. fic; & ומהמם & propter multitud. cor. Ifa.31.4. Item, ſemel, in hoc nomine, occurrit נ, loco ה, poſt præf. הוה; ſic, והמה multitudinem, vulgum; Jer.52.15. Bu. Lex. Pag. Merc. &c. in pl. mafc. והמה multitudines, Joel.4.14. & in conſtr. cum הוה Aff.

Aff. sic, copiar ejus, Ezech. 32. 20.
Rad. 41. המס m. liquor; humor liquidus; liquor fluidus; Av. liquefactio, Pag. Merc. Unde in pl. masc. sicut exurit ignis המקסים liquefactionum, i.e. liquefaciens; Pag. Merc. vel, המקסים sunt cremina, stipulæ, Isa. 64. 2. R. Sal. res liquidas exponit; quæ, facile, ad ignem, liquescunt, & consumuntur; & irā esset à מקס; Bu. Lex. tanquam ardente igne המקסים liquefactionum; quasi ab המקס in sing. pro המקסים, à מקס Cocc.

Rad. 42. המר mārūt, mæstus fuit, mærorem habuit; Cog. cum מרר amarū fuit, & c. Item, cum מרר præcipitavit, festinavit; Unde, No. מרר f. mæror, vel obscuritas; quidam exponunt foveam obscuram; irā, Av. Unde, in pl. fam. מררות mærores; Av. Sed plerisque alijs, scrobes, foveæ; Pag. Bu. Cocc. & c. Occurrit cum præf. sic, במררות in mærores; Av. in foveas profundas; Pag. Psal. 140. 11. Alii, præcipitia exponunt, reducentes ad מרר festinare; literis transpositis & geminatis; Merc. & sic exponi potest, derepente; Cocc. Apud Rabb. sæpe, sepeliebant ea, n. ossa במררות in fossis; Pag.

Rad. 43. ה, & ante makkaph. ה, En, Ecce; Adverbium demonstrandi; Psal. 51. 7. Num. 23. 34. Interdum, interrogativè, an, num? Jer. 2. 10. Pag. Bu. Lex. Sed Kimchi rectè comparat, Exod. 8. 22. & docet, particulam interrogativam, subintelligi; Item, pro, si, Jer. 3. 1. Cocc. sæpe est cum ה, in fine, sic, והנה idem, ecce, ut Gen. 24. 47. 28. 13. & c. Item cum Aff. והנה ecce me, Isa. 52. 6. ubi Propheta significat, Deum aliquando irā locuturum ad populum immediatè, ut non sit alius, qui pro ipso loquatur; Cocc. sic, והנה ecce eum, Num. 23. 17. Cant. 1. 16. & cum ה parag. והנה 2 Reg. 7. 2. Ecce tu, & c. dagech ante serviles, docet esse de duplicatis; quasi ab הן ficto; Merc. Ab hac autem demonstrativa particula, והנה; est והנה huc; Jos. 2. 2. & repetitum, והנה והנה huc & illuc; Jos. 8. 20. & והנה ועד usque huc, huc usque; ut, 1 Sam. 7. 12. Unde contractum, sic, והנה huc usque, Eccl. 4. 2. & inde, per Apocopen literæ ה, והנה idem, v. 3. Item, והנה, vel, והנה est pronomen tertie personæ, pl. fam. illæ, ipsæ, istæ, & c. & cum ה parag. והנה idem; & pro verbo substantivo, sunt, essent, & c. est à sing. m. והנה, & in fam. והנה; & c. Vide.

Rad. 44. הסה; Unde, in piel, הסה fluit, conticuit; ut, in Imper. piel, f. m. per Apocopen 3. Rad. ה, pro, הסה est, file, Hab. 2. 20. Zeph. 1. 7. Zach. 2. 17. & c. cum cametz pro. pathach, ob paus. sic, file, Jud. 3. 19. Amos. 6. 10. 8. 3. & in Imper. pl. masc. sic, filete, Neh. 8. 11. in Hiphil, הסה filere fecit; compescuit; Unde in fut. hiph. 3. f. m. cum! conv. itidem, per Apoc. pro והנה est, והנה & filere fecit, Num. 13. 30.

Rad. 45. הפך est, vertere; cum suis compositis, convertere; avertere, subvertere; obv. inv. & c. Item, mutare, commutare; & neutr. vel. pass. vertere se; verti; mutari, & c. Pag. Merc. Bu. significat versionem, vel, in nihilum; vel, in formam, aut qualitatem aliam; vel in locum alium; nunc, activum, nunc, neutrum; Merc. Occurrit autem, in præf. kal, 3. f. m. & cum! cop. præf. sic, הפך versus, mutatus fuerit; vertit, Lev. 13. 3, 4, 13, 20, 55. Deut. 29. 23. Jos. 7. 8. Jud. 20. 41. 2 Reg. 5. 26. Job. 28. 9. Psal. 66. 6. 105. 25, 29. Jer. 20. 16. והפך & mutavit,

2 Reg. 21. 13. Job. 34. 25. & in 3. f. fam. הפך vertit, mutavit, Lev. 13. 10. ut &, in 3. f. m. cum הפך Aff. sic, הפך subvertit eos, Job. 9. 5. Item, in 2. f. m. & in 1. sing. cui &! conv. præf. sic, הפך vertistis, Psal. 30. 12. 41. 4. הפך subverti, Am. 4. 11. והפך & vertam, subvertam, Jer. 31. 13. Am. 8. 10. Hag. 2. 23. ut &, in 3. pl. præf. kal, הפך verterunt se, Psal. 78. 9. & in 2. pl. m. cui &! conv. præf. sic, הפך vertistis, Am. 6. 12. והפך & perversistis, Jer. 23. 36. in part. benoni kal, f. m. cum! cop. והפך & vertens, Am. 5. 8. & cum ה demonstr. præf. & parag. Aff. sic, והפך qui vertit, Psal. 114. 8. Item, in pl. m. cum! demonstr. præf. והפך qui convertunt, Am. 5. 7. In part. pahul, kal, f. m. הפך versus, conversus, reversatus; eversus, & c. Unde, in sing. fam. הפך versa, Hof. 7. 8. & cum ה demonstr. præf. והפך quæ subverta est, Lam. 4. 6. in Infin. kal; & cum ה &! &! &! evertere, Prov. 12. 7. בהפך in subvert. Gen. 19. 29. & ad evertendum, 1 Chron. 19. 3. Sed cum aff. cholem transponitur, & mutatur in cametz-charuph, ut cum Aff. ה, ה, (cui &! præf.) &! &!, sic; &! &! subvertere me, Gen. 19. 21. והפך ad subvertendum eam, 2 Sam. 10. 3. הפך vertere vos vel vestrum, Isa. 29. 16. in Imper. sing. m. הפך verte, 1 Reg. 22. 34. 2 Chron. 18. 33. in fut. kal, 1. sing. והפך vertam, Zeph. 3. 9. & in 3. f. m. & cum! conv. præf. והפך vertet, Lam. 3. 3. & vertit, Gen. 19. 25. Exod. 10. 19. Deut. 23. 6. Jud. 20. 39. 2 Reg. 9. 23. Neh. 13. 2. Psal. 78. 44. sed, ante makkaph, cholem mutatur in cametz-charuph; sic, והפך idem, 1 Sam. 10. 9. item, cum! interrog. præf. והפך an mutabit, Jer. 13. 23. item, cum! conv. præf. & והפך Aff. והפך & evertit illud, Jud. 7. 13. & in 3. f. f. cum! conv. præf. והפך & vertit se, 2 Chron. 9. 12. ut & in 3. pl. m. cum! cop. &! conv. præf. והפך & subvertent, Job. 12. 15. והפך & verterunt se, 1 Sam. 28. 12. in Niphal, והפך & vertetur, versus est à seipso, mutatus est, Av. ut, in prima forma, והפך versus fuit, Exod. 7. 15. Lev. 13. 17, 25. Jos. 8. 20. Esth. 9. 22. Job. 28. 5. Psal. 32. 4. Lam. 1. 20. 5. 15. Dan. 10. 8. Hof. 1. 8. & in cametz, ob pausam; והפך idem, Job. 20. 14. & cum! cop. præf. vel, est, in part. Niph. cum! cop. & sic esset cum cametz, ut in quibusdam exemplaribus, est; והפך & versus est, Lev. 13. 16. Prov. 17. 20. Item, in præf. Niph. 3. m. in altera formâ, cum! conv. præf. והפך & verteretur, Esth. 9. 1. & in 3. f. f. והפך versa est, Lam. 5. 2. ut & in 2. f. m. cum! conv. והפך & converteris, 1 Sam. 10. 6. & in 2. f. fam. והפך versa es, Jer. 2. 20. & in 3. pl. præf. Niph. והפך versi, conversi sunt, 1 Sam. 4. 19. Job. 19. 19. 41. 2. Psal. 78. 9. Dan. 10. 16. cui &! cop. vel conv. præf. והפך & versi sunt, verterunt, Exod. 7. 17. Isa. 34. 9. Jer. 30. 6. in part. Niph. f. m. והפך versus, subversus; Unde, in 3. f. f. cum! & sic, והפך subverta erit, Jon. 3. 4. In fut. Niph. 2. sing. m. והפך verteris, Job. 30. 21. Ezech. 4. 8. & in 3. f. m. & cum! conv. והפך vertetur, Isa. 60. 5. Joel. 3. 3. & versus fuit, Exod. 14. 5. Isa. 63. 10. ut & in 3. pl. m. cum! conv. והפך & conversæ sint, Exod. 7. 20. in præf. hophal, 3. sing. m. והפך conversus est, Job. 30. 15. & in Hithpael, והפך, vertit se; Unde in part. hithp. f. m. & f. m. cum! dem. in t. sic; מתהפך vertens se, Jud. 7. 13. Job. 37. 12. והפך vertens se, Gen. 3. 24. in fut. hithp. 3. f. f. והפך vertetur, Job. 38. 14. Indè, Nomina, 1. masc. cui &! præf. sic, והפך diversum, Ezech. 16. 34. והפך in contrarium, Ezech. 16. 34. & ii. No. fam. cum

praf. **הַפְּכָה** subversio, Gen. 19.29. ut &, 3. No. fzm. **מִהֶפְכָּה** vel, **מִהֶפְכָּת** eversio, subversio; item, cippus, ab evertendo, & contorquendo corpore; ut cum **הַפְּכָה** cippus, subversio, 2 Chron. 1.6.10. Jer. 20.2, 3. 29.26. & in forma constr. cum **הַפְּכָה** sicut subversio, Deut. 29.23. Isa. 1.7.13. Jer. 49.18. 50.40. Am. 4.1.1. Item, iv. No. pl. f. & cum **הַפְּכָה** perverſitates, Deut. 32.20. Prov. 2.11.6.14. 8.13. 10.31. 32.16.28.30. 23.33. **בְּהִפְכָּתוֹ** in perverſitatibus, Prov. 2.14. Item, v. Indè, No. geminatis ſecunda & tertia literis, Rad. ſic, **הִפְכֵּךְ** mafc. volubilis, verſatilis; verſatile; Bu. Prov. 21.8. Reverſa, i.e. tortuoſa, perverſa, eſt via viri, (impii, ſcil. aut doſoſi) & extranei; vel, ſic, & extranea, five, aliena, ſcil. via viri impii, &c. Pag. Merc. Utroque modo, deſideratur **אִישׁ** vir, vel, viri; ut finis verſus oſtendit; at mundi rectum eſt opus; Cev. vel, potes & virum in ſeſumprum, intelligere, i.e. hominem, ut homo eſt; ut ſenſus ſit, perverſa (ſeu inverſa) eſt via viri, & extranea, ſeu aliena; id eſt, inſolens; Merc. Cev. vel, ſic, **הִפְכֵּךְ הָרֶךְ אִישׁ וְיָר** contraria, ſeu, perverſa, aut, inverſa ſit via viri, tum ipſe averſus eſt; nam via hominis, oſtendit hominem; Cocc. vel, perverſiſſima eſt via viri, & extranea; i.e. viri ſibi relict; **הִפְכֵּךְ** eſt proprie, perverſiſſimus; nam geminatio radicis auget Significationem; ita, Av.

Rad. 46. **הָרֶץ**; Inde, Nomen radicale, **הָרֶץ**, mafc. curruſ falcatus, Ezech. 23.24. genus bellici curruſ fuit, juxta Kimchi; Bu. Lex. eſt genus quoddam armorum; aut generalis nomine, ſignificat arma; inquit R. David, & ita Targum **וְיָנָה בְּמֵאֵי** cum instrumentis armorum; armaturâ, vel, armaturis; Bu. Conc. quidam clypeum exponunt; Pag. ut ſit idem quod **צָנֶה**, ſcutum; Merc. alii volunt idem eſſe, quod **חֹרֶץ**, cum cheth, i.e. uſna, brachium; pro robore, ſeu exercitu; Pag. mihi videtur notare ſtrepitum; cum ſterpitu curruum, &c. Cocc.

Rad. 47. **הָרֶר**; Unde, Nomen radicale, **הָרֶר** (forma **אֶרֶר**) mafc. mons; Unde, cum **י**, Aff. vel, parag. ſic, **הָרֶרִי** montane, mons meus, Jer. 17.3. & cum **הַ** praf. **הָרֶרִי** in monte meo, Pſal. 30.8. item, cum **הַ** praf. & **הַ** Aff. **הָרֶרִים** in monte ſuo, Gen. 14.6. in pl. m. **הָרֶרִים** & in conſtr. **הָרֶרִי** montes, Deut. 33.15. Pſal. 133.3. Hab. 3.5. cui **הַ**, **הַ**, & **הַ**, ſunt praf. **הָרֶרִי** in montibus, Pſal. 50.10. 87.1. **הָרֶרִי** ſicut montes, Pſal. 36.7. **הָרֶרִי** eſt montibus, Num. 23.7. Pſal. 86.5. Cant. 4.8. Item, cum **יָמִי** praf. & **הַ** Aff. **הָרֶרִי** & de montibus ejus, Deut. 8.9. Atque, indè, contractè, nomen, frequentius multò uſitatum, viz. **הָרֶר** vel, **הָרֶר** mafc. mons; montanus; Occurrit autem, **הָרֶר** mons, Deut. 33.19. Joſ. 17.18. Job. 14.18. Pſal. 78.54. **הָרֶר** 13.2. 30.25. 40.4, 9. 57.7. Jer. 3.6. 16.17. 51.25. Ezech. 17.22. 40.2. Zach. 4.7. & cum **הַ** praf. **הָרֶר** de monte, Pſal. 42.7. Jer. 50.6. Item, ſæpè, cum **הַ** praf. ſic, **הָרֶר** (nam, cum articulo **הַ**, eſt cum cametz, abſque eo, cum pathach; quaſi illa eſſet forma abſoluta, hæc conſtructa; Bu. Lex.) mons, montis, montem, &c. ut, Exod. 3.12. 19.23, 14.16, 17, 18, 20.23. 20.18. &c. ad Zach. 14.4. in 100. circ. l. item, cum **וְהָ** & **וְהָ** praf. **וְהָרֶר** & mons, Deut. 4.11. 5.23. 9.15. **מִהָרֶר** de monte, Joſ. 2.23. & cum **הַ** praf. ſic, **וְהָרֶר** in monte; in montem, &c. ut Gen. 19.30. 31.25, 54. Exod. 19.12, 13. &c. ad **הָרֶר** 25.6, 7, 10. in 40. circ. l. Sic &, cum **וְהָ** praf. **וְהָרֶר** & in monte, Deut. 8.7. Joſ. 15.48. &

cum **הַ** locali, Aff. ſemel eſt cum pathach parvo, i.e. **הָרֶר** gol, pro pathach magno; inquit Kimchi; vel, ſi vis, pro cametz; eſſi, primariò, pathach eſſe debuerat; niſi quod Reſch reſpuit Dageſch; Merc. Cev. pro, **וְהָרֶר**, eſt **וְהָרֶר** in montem, Gen. 14.10. Item, cum **הַ** demonſtr. praf. & **הַ** locali, Aff. ſic, **וְהָרֶר** verſus montem, vel montana, Gen. 12.8. 19.17, 19. Exod. 24.12. Deut. 1.24, 41.43. 9.9. 10.13. Joſ. 2.16, 22. Jud. 1.34. in conſtr. eſt **וְהָרֶר** mons, montis, montem, &c. ac ſæpè Occurrit, Gen. 10.30. 31.21. Exod. 3.1. 18.5. 19.11. &c. ad Zach. 14.4. in 110. circ. l. cum **י** cop. praf. **וְהָרֶר** & mons, Exod. 19.18. 1 Chron. 5.23. 2 Chron. 20.10, 22. Jer. 26.18. Mic. 3.12. 7.12. Zach. 8.3. & cum **הַ** praf. **וְהָרֶר** in montem, per montem, &c. Deut. 22.14. 31.23, 25. 36.8. 9. Exod. 4.26. &c. ad Zeph. 3.11. in 80. circ. l. Item, cum **וְהָ** & **וְהָ** praf. ſic, **וְהָרֶר** & in monte, 1 Sam. 13.2. Jer. 50.19. Obad. 1.17. **וְהָרֶר** ſicut mons, Pſal. 125.1. **הָרֶר** 28.21. **וְהָרֶר** monti, Joſ. 24.30. Jud. 2.9. 2 Reg. 23.13. 1 Chron. 4.42. 2 Chron. 13.4. Pſal. 99.9. Jer. 51.25. Dan. 11.45. & cum **הַ** praf. **וְהָרֶר** de, 3, vel, ex monte, Exod. 33.6. 34.29. Num. 10.33 &c. ad Hab. 3.2. in 30. circ. l. Item, ſemel cum Aff. viz. **וְהָרֶר**, ſic, fuge **וְהָרֶר** in montem veſtrum, Pſal. 111.1. In pl. mafc. **וְהָרֶרִים** montes, montium; &c. Deut. 11.11. 32.22. Jud. 5.5. &c. ad Zach. 14.5. in 60. circ. l. pro quo, ſemel, eſt, **וְהָרֶר** montium; Zach. 14.5. cui ſimile, vide infra, ſub Rad. **חָלָל**, in nomine **חָלָל**; Bu. Lex. Item, in pl. m. cum **הַ** demonſtr. praf. ſic, **וְהָרֶרִים** montes, montium, &c. Gen. 7.19, 20. 8.5. 22.2. Deut. 12.2. &c. ad Zach. 6.1. in 80. circ. l. Item, cum **וְהָ** & **וְהָ** praf. **וְהָרֶרִים** & montes, Zach. 6.1. **וְהָרֶרִים** in montibus, Exod. 32.12. Jud. 6.2. 1 Sam. 26.20. 2 Chron. 26.10. Pſal. 104.33. 144.5. **הָרֶר** 13.4. Jer. 46.18. **וְהָרֶרִים** montibus, Ezech. 6.3. 36.4, 6. Hof. 10.8. & in conſtr. **וְהָרֶר** montes, montium, &c. Gen. 8.4. Cant. 2.17. **הָרֶר** 8.14. &c. ad Zach. 6.1. in 25. circ. l. & cum **הַ** & **וְהָ** praf. **וְהָרֶר** in montibus, Num. 33.47. 2 Chron. 21.11. Jer. 31.5. Ezech. 37.22. **וְהָרֶר** & in montibus, Ezech. 34.16. **וְהָרֶר** a montibus, Num. 33.48. Item, cum **י**, & in pauſa, **י**, Aff. ſic, **וְהָרֶר** vel, **וְהָרֶר** montes mei, **וְהָרֶרִי** 14.26. 49.11. 55.9. ut &, cum **י**, Aff. **וְהָרֶרִי** montes ejus, Ezech. 35.8. Mal. 1.3. Notandum autem, quod, in toto plurali numero, hæc formâ & **וְהָרֶרִים** &c. prima Rad. **הַ**, eſt cum cametz, pro pathach, loco eſecti dageſch, ex Reſch; nam eſt, ex geminantibus, five, defectivis ſecundâ radicali; Pag. Bu. Lex. &c. Et Aben Ezra deducit, **וְהָרֶרִים** &c. ab **וְהָרֶר** concipere, uterum gerere; quia montes metalla generant; aut propter tumorem; Imò, dum mare quaſi ex utero prodiit, Job. 38.8. terra illud quaſi peperit; terra autem, eminens ſupra mare mons eſt; Deut. 32.22. Jon. 2.7. **לְקַצְבִּי** **וְהָרֶרִים** ad æquamenta montium deſcendi; h.c. fundum maris, &c. Cocc.

Rad. 48. **הָרַג**; eſt, occidere, interficere; Pag. Bu. Cocc. &c. Sunt, qui per alluſionem vocom, **וְהָרַג** & **וְהָרַג** exponant, trahendo diſſecare, ſicâ diſtrahere, animam ſcil. a corpore; Merc. ex Forſt. Occurrit autem, **וְהָרַג** occidit, Jud. 9.24. 1 Sam. 22.21. 1 Reg. 19.1. 2 Chr. 22.1. & in pauſa, cum duplici cametz; **וְהָרַג** interfecit, Jud. 9.45. 2 Sam. 14.7. 1 Reg. 9.16. cum **י** cop. vel conv. **וְהָרַג** & interfecit; ſicet, Pſal. 125.10. **וְהָרַג** & cum **י** conv. praf. & **י** Aff. ſic, **וְהָרַגְנִי** & interficiet me, 1 Sam. 16.2. 1 Reg. 18.12, 14. Item, cum **וְהָ** & **וְהָ** Aff. **וְהָרַגְנִי** interfe-

interfecit eum, Gen.4.25. הרג occideret eos, Psal.78. 34. in 3.fam. הרג interfecit; f. sed, ante הו, Aff. ה fam. mutatur in ה, sic; הרג interfecit eum, Jud.9.54. prout iidem, cum! cop.vel conv.præf. & א. Aff.fic, הרג interficeret eos, Am.9.4. Item, in 2.f.masc.præt.kal, הרג interfecisti, Exod.2.14. 2 Sam. 12.9. Lam.2.21.3.43. in pausa, cum cametz penult.fic, הרג idem, 2 Chron.21.13. Ifa.14.21. cui &! conv. præf. & א. Aff.fic, הרג & occides, Lev.20.16. הרגתי occidisti me, 1 Sam.24.18. Sic &, in 1. præf. kal; cui &! conv.præf. & א. & ה sunt aff.fic, הרגתי interfeci, Gen. 4.23 Num.22.33. Jud.8.19. Am.4.10. הרגתי & occidam, Exod.22.23. הרגתי interfeci te, 1 Sam.24.11. הרגתי occiderem te, Num.22.29. ut &, in 3.pl.præt. kal; הרג occiderunt, Gen.49.6. Num.31.8. Jos.10. 11.13.21. Jud.7.25. 2 Sam.3.30.4.11. 1 Reg.19.10.14. 2 Reg.11.18. 2 Chron.23.17. Esth.9.6.12. &, in pausa, cum -, penult, הרג interfecerunt, Neh.9.26. Esth.9. 10. Ezech.23.10. & cum! conv.præf. הרג & occidet, Gen.12.12. item, cum! conv.præf. & א. Aff. & הרגתי & occident me, Gen.20.11. vel, fic, cum kibbutz, pro schurek, הרגתי idem, 1 Reg.12.27. Sic &, cum א, Aff. &! cop.præf. הרגתי interfecerunt eos, Jos.9.26. הרגתי & occiderunt eos, 1 Chron.7.21. Item, in 2.pl.m.præt. kal, הרגתי occidisti, Jud.8.18. & in 1.pl.cum! conv. & kibbutz pro schurek ante הו Aff.fic, & הרגתי & occidemus eum, Jud.16.2. ut &, cum! conv. & א. Aff. fic, & הרגתי & occidemus eos, Neh.4.5. in part. ben. kal, sing.m. הרג interficiens, Gen.4.15. Exod.4.23. Num.31.19. 2 Reg.9.31. Ezech.21.16. Hof.9.13. & cum א. Aff. הרגתי interfecisti, Ezech.28.8. in pl.m.cui &! præf.fic, הרגתי occidentes, 2 Reg.17.25. להרגתי interfector. Jer.4.31. in part. pa-ul kal, הרגתי occisus; Unde in pl.m. הרגתי vel cum kibbutz interfecisti, Ifa.10.4.14.20. cui &! & ה sunt præf. הרגתי interfecisti, Esth.9.11. בהרגתי in Interfectos, Ezech. 37.9. in forma confr. pl.m.cum! pro ו; cui & ו. & ה sunt Aff.fic, הרגתי occisi, Jer.18.21. הרגתי interfecisti eus, Ifa.27.7. הרגתי occisi ejus, Prov.7.26. Ifa.26.21. in Infin.kal; cui & ו, & ה, sunt præf. הרגתי occidendo, Num.11.15. Deut.13.9. Ifa.22.13. & occidendo, Esth.9.16. בהרגתי in occidendo, 1 Reg.11.24. 18.13. להרגתי ad occidendum, occidere, Exod.2.15.32. 12. Jud.9.24.56.20.5. Esth.3.13.7.4.8.11. Eccl.3.3. Jer.15.3. Hab.1.17. Sed, cum א. Aff.cholem transponitur, & mutatur in cametz chatuph; ut, cum ה præf. & ו. Aff.fic, הרגתי num occidere me, Exod.2.14. Atque, sic etiam, cum! præf. & ו. Aff.fic, הרגתי ad occidendum nos, Ex.5.21. Sed cum ל præf. cholem non transponitur, sed solum mutatur in cametz-chatuph; sic, להרגתי occidere te, 1 Sam.24.10. Atque, transponitur etiam, cum ל præf. & ו. (ob paulam, pro א. Aff.fic, להרגתי idem, Gen.27.43. Neh.6.10. להרגתי ad occidendum eum, Exod.21.14. in Imper.kal, sing.m. הרגתי occide, Jud.8.20. Sed, cholem transposita, mutatur in cametz chatuph, ante ו. Aff.fic, הרגתי occide me, Num. 11.15. in pl.m. הרגתי occidite, Num.31.17. & cum! cop. præf. הרגתי & occidite, Exod.32.27. in fut.kal, 1. sing. הרגתי interficiam, Am.2.3.9. 1. Sed, cum! cop.præf. & א. parag. est, & הרגתי & occidam, Gen.27.41. item, cum! conv.præf. & א. & ו, Aff.fic, & הרגתי & occidi e-

um, 2 Sam.4.10. 2 Reg.10.9. & in 2. sing.m.fut.kal; הרגתי occides, Gen.20.4. Exod.23.7. 2 Reg.8.12. & cum ו. & א. Aff. הרגתי occides eum, Deut.13.9. הרגתי occidas eos, Psal.59.12. Item, in 3.f.m.fut.kal, cum cametz chatuph, ante makkaph; sic, הרגתי occidet, Job. 5.2. Sed absque makkaph, cum cholem, in ult.fic, הרגתי idem, Psal.10.8.78.47. Ifa.15.3. Ezech.26.8.11. cui &! conv. est præf. & ו. הרגתי & occidit, Exod.13.15. Jud.8. 17.21.9.5. 2 Sam.10.18. 1 Chron.19.18.24.22.2 Chr. 21.4.25.3.28.6.7.36.17. Psal.78.31.136.18. Lam.2.4. & cum ו. Aff. est, הרגתי interficiet me, Gen.4.14. Item, cum! conv. & א. & ו, Aff.fic, הרגתי & occidit eum, Gen.4.8. 2 Sam.23.21. 1 Ch.11.23. 2 Chr.24.25. הרגתי & occidit eos, 1 Reg.2.5.32.2 Chr.22.8. & in 3.f. fut. kal, הרגתי interficiet, f. sed cum הו & א. Aff.fic, הרגתי occidet eum, Job.20.16. הרגתי occider eos, Prov.1.32. Sic, in 1.pl.fut.kal; הרגתי occiderimus, Gen. 37.26. & cum! cop. & א. Aff.fic, & ו. הרגתי & occidamus eum, Gen.37.20. ut &, in 2. pl. m. extra pauf. cum scheva penult. הרגתי occidite, Ezech.9.6. sed in pausa cum cholem, fic, הרגתי occidetis, Lev.20.15. & cum! conv. præf. est, & ו. הרגתי & interfecistis, Jud.9.18. 2 Chr. 28.9. Item, in 3.pl.m.fut.kal, הרגתי occidet, Psal.94.6. Ezech.23.47. & cum! conv. præf. הרגתי & occiderunt, Gen.34.25. Num.31.7. Jud.7.25. Esth.9.15. ut &, cum! pro ו, ante Nun parag. est, הרגתי occident, Zac. 11.5. ut &, ante ו. Aff.fic, הרגתי occident me, Gen.26. 7. & cum! conv. & א. Aff. est, & ו. הרגתי & occider eos, 2 Sam.4.12. In Niph. הרגתי interfecutus est, occisus est; Unde, in Infin. Niph. הרגתי occidi, interfici; sed cum præf. Beth, occurrit sic, בהרגתי in occidi, i.e. quum occisa fuerit occisio. h.e. quum facta fuerit cædes, &c. Ezech. 26.15. & est, pro בהרגתי, contractæ; Beth, autem, est cum sægol; propter sequentem gutturalem cum cametz; nam alias, debuerat esse cum tzeri; Simile vide sub Rad. עשה; Pag. Merc. &c. sim. בעשה pro בהעשה in fut. Niph. 3. f. m. הרגתי occidetur, Lam.2.20. & in 3.pl.fam. fic, הרגתי occidentur, Ezech.26.6. in pual, 3.f.m. præf. in cametz, pro pathach, ob pauf. fic, הרגתי occisus est, Ifa.27.7. & in 1.pl.præt.pual, הרגתי occidimur, Psal.44.23. Atque, inde, Nomina; i. masc. הרגתי occisio, cædes, Ifa.30.25. Ezech.26.15. cui & ו, & א. (cum cametz, pro scheva) præf. fic, הרגתי & cæde, Esth.9.5. הרגתי juxta occisionem, Ifa.27.7. להרגתי ad occisionem, Prov.24.11. Et, ii. Hinc, No. f. הרגתי occisio, Jer.12.3. cum ה dem. præf. הרגתי occisio, Jer.7.34.49.6. Zac.11.4.7. Rad.49. הרגתי est, concipere; gravidari; generare; Pag. parere, nasci; non abludit à הרגתי, unde הרגתי mons, &c. Nam significat semen concipere, quod postea in utero ingravescit, & more montis intumescit; dicitur de toto tempore quo factus est in utero; Merc. Cev. הרגתי est gravidam vel pregnantem esse; & proprie, est mulierum; sed, abusive, tribuitur etiam viris; quando corde concipiunt, & re pariunt iniquitatem, longa meditatione; Av. Metaphoricè dicitur quis concipere decreta animi, & ea quæ decernit, loqui aut facere; item, qui sperat, & expectat, pragnans esse dicitur; imprimis, quis sperat semen spirituale, Ifa.26.18. Occurrit autem, in præf. kal, 3.f.m. cum! cop. & ו. הרגתי & concepit, Psal.7.15. & in 3.f.f. cum cametz penult. ob Paulam, pro scheva, fic, הרגתי concepit, Gen.16.5. & in 2.f.m. cum! conv. fic, & ו. הרגתי & concipies, Jud.13.3. ut &, in 1. f. & 1.pl.

1. pl. præf. kal; **הָרַסְתִּי** concepi, Num. 11. 12. **הָרַסְתִּי** concepimus, Isa. 26. 18. in Inf. kal, **הָרַסְתִּי** concipiendo, Job. 15. 35. & cum Vau loco הָרַסְתִּי in ult. ut & cum cholem pro cametz, in penult. sic, **הָרַסְתִּי** vel **הָרַסְתִּי** concipiendo, Isa. 59. 4. 13. in fut. kal, 3. f. cum **י** conv. per Apocopen tertia Rad. הָרַסְתִּי, sic, & **יָרַסְתִּי**, & concepit, Gen. 4. 1. 17. &c. ad Hof. 1. 8. in 30. circ. Et, in 2. pl. m. (à 3. f. m. **יָרַסְתִּי** & f. **יָרַסְתִּי** &c.) fut. kal; **יָרַסְתִּי** concipietis, Isa. 33. 11. Item, in 3. plur. f. fut. kal, cum finali Nun & cametz, pro **יָרַסְתִּי**, sic, & **יָרַסְתִּי** & conceperunt, Gen. 19. 36. In pual, **יָרַסְתִּי** conceptus est, Job. 3. 2. h. e. natus est; in lucem est editus; procreatus est mas, &c. & sic, initium operis, ibi, ut alibi, Hebraice, pro fine positum intelligitur; Merc. Cev. Atque, inde, Nomina; 1. masc. **הָרַסְתִּי**, genitor; quasi faciens concipere; Bu. Lex. pater, eò quod det conceptum; Pag. Vel est part. benoni kal, vel nomen participiale, generans; qui generat; Merc. in pl. **הָרַסְתִּי**, & in constr. **הָרַסְתִּי** patres, progenitores; Undè, cum **י**, Aff. sic, **הָרַסְתִּי** progenitores mei, Gen. 49. 26. Et, ii. Indè, 2. No. **הָרַסְתִּי** f. genitrix; mater; gravis; in constr. **הָרַסְתִּי**, idem; Undè, cum **י**, & **י** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** genitrix mea, Cant. 3. 4. **הָרַסְתִּי** genitrix eorum, Hof. 2. 5. Item, iii. No. f. **הָרַסְתִּי** gravis, pragnans, Gen. 16. 11. 38. 24. 25. Exod. 21. 22. Jud. 13. 5. 7. 1 Sam. 4. 19. 2 Sam. 11. 5. Isa. 7. 14. 26. 17. Jer. 31. 8. & in forma constr. **הָרַסְתִּי** ficut gravis, Jer. 20. 17. & in pl. f. **הָרַסְתִּי** gravidæ, Am. 1. 13. & cum præf. **יָרַסְתִּי** demonstr. cum sægol, scil. ante gutturalem cum cametz; & **יָרַסְתִּי** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** gravidas ejus, 2 Reg. 15. 14. Item, cum **י** cop. & **יָרַסְתִּי** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** & pragnantes eorum, 2 Reg. 8. 12. Sic & iv. Hinc etiam No. **הָרַסְתִּי** f. m. idem, gravis, pragnans; Undè in pl. f. m. cum **י** cop. & **יָרַסְתִּי** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** pragnantes, Hof. 14. 1. Et, v. Indè, No. masc. **הָרַסְתִּי** conceptus, Ruth. 4. 13. & cum **י** præf. **יָרַסְתִּי** & à conceptu, Hof. 9. 11. prout & vi. Hinc, No. **הָרַסְתִּי** idem; conceptus; ut cum **י** cop. & **יָרַסְתִּי** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** & conceptus tuus, Gen. 3. 16.

Rad. 50. **הָרַסְתִּי** est, diruere, destruere; demoliri; subvertere; pervertere; perrumpere; confringere, &c. Occurrit autem, **הָרַסְתִּי** destruxit, Lam. 2. 2. 17. & in pausa, cum **י**, in ult. **הָרַסְתִּי** idem, Isa. 14. 18. & in 2. f. m. cum **י** conv. **יָרַסְתִּי** & destrues, Jud. 6. 25. ut & in 1. f. præf. kal, cum **י** conv. **יָרַסְתִּי** & diruam, Ezech. 13. 14. Mic. 5. 10. & in 3. pl. præf. kal, cum **י** penult. pro Scheva, ob pausam, **הָרַסְתִּי** destruxerunt, 1 Reg. 19. 10. 14. cui & **י** conv. est præf. **יָרַסְתִּי** & destruent, Ezech. 16. 39. 26. 4. 12. in part. ben. kal, f. m. **הָרַסְתִּי** destruens sum, Jer. 45. 4. & in part. pual, f. m. cum **י** demonstr. præf. cum sægol, ob **י**, seq. cum cametz; sic, **הָרַסְתִּי** dirutus, 1 Reg. 18. 30. Item, in Inf. kal, cum **י** præf. sic, **הָרַסְתִּי** & ad destruendum, Jer. 1. 10. 3. 1. 28. in Imper. kal, f. m. **הָרַסְתִּי**, sed ante mak-kaph, cholem mutatur in cametz chatuph, sic, **הָרַסְתִּי** destrue, Psal. 58. 7. At, cum **י** cop. cholem transponitur & mutatur in cametz chatuph, ante **י** aff. sic, **הָרַסְתִּי** & destrue eam, 2 Sam. 11. 25. in fut. kal, f. m. **הָרַסְתִּי** destruem, Jer. 24. 6. 42. 10. Mal. 1. 4. & in 2. f. m. **הָרַסְתִּי** destrues, Exod. 15. 7. ut & in 3. f. m. cui & **י** est Aff. sic, **הָרַסְתִּי** destruet, Job. 12. 14. **הָרַסְתִּי** destruet te, Isa. 22. 19. & cum **י** conv. **יָרַסְתִּי** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** & destruxit eam, 1 Chron. 20. 1. Item, cum **י** & **י** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** destruet eam, Prov. 29. 4. **הָרַסְתִּי** destruet eos, Psal. 28. 8. Sic & in 3. f. f. fut. kal, **הָרַסְתִּי** destruet, f. Undè cum **י** Aff. est,

הָרַסְתִּי destruet eum, Prov. 14. 1. Item, in 3. pl. fut. kal, **הָרַסְתִּי** destruant, Ex. 19. 21. 24. sed in pausa, sic, **הָרַסְתִּי** destruent, 2 Reg. 3. 25. in Niphal, **הָרַסְתִּי** dirutus est, destructus est; Undè in 3. f. f. cum cametz penult. pro scheva, ob pausam; sic, **הָרַסְתִּי** destructa, Prov. 24. 31. & in 3. pl. præf. Niphal. cui & **י** conv. præf. sic, **הָרַסְתִּי** destructi sunt, Jer. 50. 13. Joel. 1. 17. **הָרַסְתִּי** & destruentur, Ezech. 30. 4. 38. 20. in part. pl. f. (à 3. f. m. **הָרַסְתִּי** &c.) cum **י** & **י** præf. **הָרַסְתִּי** destructas, Ezech. 36. 36. **הָרַסְתִּי** & destructa, Ezech. 36. 35. in fut. Niphal. f. m. **הָרַסְתִּי** destruetur, Jer. 31. 39. & in 3. f. f. **הָרַסְתִּי** destruetur, Prov. 11. 11. ut & in 3. pl. m. cum Nun parag. sic, **הָרַסְתִּי** destruentur, Psal. 11. 3. in piel, **הָרַסְתִּי** dirui penitus; Undè, in part. piel, f. m. **הָרַסְתִּי** destruens, & in pl. m. **הָרַסְתִּי** constr. **הָרַסְתִּי** destruentes; & cum **י** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** destructores tui, Isa. 49. 17. in Inf. piel, **הָרַסְתִּי** destruido, Exod. 23. 24. & in fut. piel, 2. f. m. cum **י** Aff. (à 3. m. **הָרַסְתִּי** & 3. f. **הָרַסְתִּי**, destruet, &c.) sic, **הָרַסְתִּי** destrues eos, Exod. 23. 24. Atque Indè, Nomina; 1. masc. **הָרַסְתִּי** ruina, destructio; ut cum **י** dem. præf. **הָרַסְתִּי** destructio, Isa. 18. 19. Et, 2. Hinc, No. **הָרַסְתִּי** fidem; ut, cum **י**, pro **י**, ante **י**, Aff. sic, **הָרַסְתִּי** destructiones tuas, Isa. 49. 19. Et, iii. Indè, No. **הָרַסְתִּi** fidem; direptio, ruina; &c. Undè, in pl. f. m. cum **י** cop. & **י** Aff. sic, **הָרַסְתִּי** & destructiones ejus, Am. 9. 11.

Rad. 51. **הָרַסְתִּי** Undè in piel, seu, in quadrato poel, **הָרַסְתִּי**, prava moliri, infidari, mala machinari; Bu. Lex. Vel secundum R. Jonah, est, producere linguam, vel, sermonem, ad malum; Merc. Bu. Conc. Undè, in fut. poel, 2. pl. m. **הָרַסְתִּי** producetis linguam, vel, sermonem, viro; Merc. Bu. Conc. vel, prava, aut arumnas machinabimini, Psal. 62. 4. Aben Ezra, & R. Sol. deducunt à nomine plurali, **הָרַסְתִּי** miseria, arumna; de quo, in **הָרַסְתִּי** ita ut **י**, Thau servile, transeat in radicale; Sic & Kimchi, **הָרַסְתִּי**, cogitabis prava; Bu. Lex.

Rad. 52. **הָרַסְתִּי** Undè, in piel, pro, **הָרַסְתִּי** dagesch & chirek mutatis in tzere, est, ludere ludificare, deludere, illudere; mentiri, fallere, decipere; Pag. Bu. &c. Affine faciunt verbis, **הָרַסְתִּי** & **הָרַסְתִּי**, ut significat promissis, alicujus animum suspendere, dum quis in eum falsus est, seu fallax; Merc. ex Forst. & Av. Occurrit autem, in præf. kal, f. m. cum sægol etiam in ult. pro tzere, sic, **הָרַסְתִּי** illulisti me, Jud. 16. 10. 13. 15. ut & in Inf. piel, pro **הָרַסְתִּי** est, **הָרַסְתִּי** illudere, Exod. 8. 29. cui & **י** est præf. sic, **הָרַסְתִּי** juxta illudere, Job. 13. 9. in fut. piel, 3. f. m. cum **י** conv. est, secundum normam Conjugationis piel; sic, **הָרַסְתִּי** & illudebat, 1 Reg. 18. 27. sed, in 2. pl. m. fut. piel, pro **הָרַסְתִּי**; occurrit cum cametz, pro pathach, & dagesch, & cum dagesch euphonicò, vel emphatico, five ad ornatum in Lamed, post tzere, pro scheva, sic, **הָרַסְתִּי** illuleritis, Job. 13. 9. Atque sic etiam, in fut. piel, 3. pl. m. pro **הָרַסְתִּי** est, **הָרַסְתִּי** illudunt, Jer. 9. 5. Item, in pual, secundum normam, esset, **הָרַסְתִּי** seductus est, illusus est, &c. Sed occurrit cum schurek pro kibbutz, & dagesch, sic, Isa. 44. 20. cor, quod **הָרַסְתִּי** deceptum est; Pag. Coc. vel, ut part. pual, f. m. licet sit cum Pathach, pro **הָרַסְתִּי**, vel nomen participiale, sic, animus illusus, &c. Inde Nomina; 1. pl. masc. **הָרַסְתִּי** ludificationes, Job. 17. 3. & ii. pl. f. m. **הָרַסְתִּי** illusiones, Isa. 30. 10.

Vox plurium Literarum, viz.

ההבב m. quatuor constat literis; & exp. donum; quod datur, scil. vel, offertur; Sic est à Rad. הבב dedit; ibi vide; vel, ut quidam exp. affatum, id quod affatur, &c. unde in pl. m. הבבב, & in Constr. הבבבב dona oblata; vel, affata; & cum הבב Aff. sic, Hof. 8. 13. Victimæ aut sacrificia הבבבב donorum meorum, &c. Pag. ut hoc nomine appellentur omnia dona quæ offeruntur; Merc. Vel, ut R. D. in lib. Rad. affatorum meorum; Pag. quâ in significatione, dicunt Talmudistæ, והבבבב אחרו, & erant affantes illud; & hoc etiam significat in Lingua Arabica; & R. Sal. Victimæ, quas comburant coram me; Pag. Nomen הבבבב vide in Rad. הבבב.

Radices & Dictiones derivatæ, incipientes à Radicali ו, Vau.

RAD. ו. ו; Nomen Radicale, masc. uncinus, uncus; à quorum forma litera ו Vau, & figuram & nomen habet; Pag. Bu. Cocc. &c. non enim uncus à formâ literæ, nomen habet, sed litera ab unco; quemadmodum & וו bos; & בית בית domus, non à literarum, quæ id nomen gerunt, Aleph, scil. & Beth, formis, nomen acceperunt, sed contrâ; Attamen hinc liquet, apud Hebræos, genuinam esse formam literæ sextæ, quæ clavo, sive paxillo, aut unco convenit; Cocc. in pl. masc. וו uncini; explicatur à Kimchio, per, ווית, clavi, seu paxilli; Cocc. qui scil. affixi erant capitibus columnarum, & inde exhibant, unde, pendebant cortinæ, seu velamina; Merc. Exod. 38. 28. tales etiam sunt uncini, in quibus januæ versantur; Bu. Lex. in forma pl. Constr. m. וו uncini, Exod. 27. 10, 11. 38. 10, 11, 12, 17. & cum וו Aff. sic, וו uncini eorum, Exod. 26. 32, 37. 27. 17. 36. 36, 38. 38. 19.

Rad. 2. וו vel, וו, masc. natus, filius, proles, puer, puerulus, soboles, &c. 2 Sam. 6. 23. convenit cum Rad. וו; nam ו, jod, & ו vau, sunt literæ ejusdem instrumenti, & commutabiles; Ita Av. plerique verò, hoc nomen locant sub radice וו; ubi vide.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ ו Zajin.

RAD. ו. ו; Indè nomen radicale, וו m. lupus; animal fœvum, & prædæ inhians; ideoque, cogn. cum וו diripuit prædā, &c. Hinc Latinum sævio, sævis, fœvere, &c. Av. Alii cognatum faciunt, cum וו, fluere; quod fit animal rabiosum; Merc. ex Forst. Occurrit autem, Gen. 49. 27. Hof. 11. 6. 65. 25. Jer. 5. 6. in pl. m. וו, lupi; ut cum וו præf. וו וו sicut lupi, Ezech. 22. 20. & in formâ constr. pl. m. וו lupi, Zeph. 3. 3. cui & וו est præf. sic, וו præf. lupus, Hab. 1. 8.

Rad. 2. וו, Undè, וו m. musca; Sic & hoc affine faciunt verbo וו, fluendi; a fluxu humoris tætoris; rursus, verbo וו וו affine faciunt, quod dicitur

de fama mala, ut istud de malo odore; Merc. ex Forst. & Av. Hinc, Akaronitæ suum Deum, בעל זבוב, quasi dominum muscæ, dixerunt; Undè, in Evangelio, Syriacè; בעל זבוב Be-el zebub; Merc. Forst. per mysterium; Cocc. Occurrit autem hoc nomen proprium, Ba-al zebub, & וו nomen p. 2 Reg. 1. 2, 3, 6, 16. & appellativè, cum præf. וו muscæ, Hof. 7. 18. in pl. m. וו; & constr. וו muscæ, Eccl. 10. 1.

Rad. 3. וו, est, dotare; donare; Pag. Merc. Bu. Cocc. donavit sponsonem; erogavit sponsæ dotem; e-largitus est filiæ desponsatæ; Av. Undè, in præf. kal, 3. f. m. cum וו, Aff. sic, וו donavit me, Gen. 30. 20. Atque, inde, No. m. significans donum, dotem, &c. viz. וו donatio, Gen. 30. 20.

Rad. 4. וו, est, mactare; immolare, sacrificare; Pag. Bu. jugulavit; mactavit ad sacrificandum; victimam immolavit; Cogn. cum וו mactavit pecudes; nam ו & ו, in lingua Chald. sunt literæ cognatæ; Av. propriè, juxta nonnullos, est idem, quod וו, mactare; jugulare; invicem enim hæ literæ permutantur; nam & Targum habet וו; sed postea, est hostias, vel bestias mactatas immolare; Elias notat, non nisi de mactatione Domino, aut Idolis dici, præterquam duobus locis in lege, Gen. 31. & Num. 22. Item, 1 Reg. 19. De Adonia; Merc. Occurrit autem, וו sacrificavit, 1 Reg. 8. 63. & cum וו cop. וו & mactavit, 1 Reg. 13. 2. Sic, in 2. f. m. præf. kal, cum וו conv. וו & sacrificabis, Exod. 20. 24. Deut. 12. 21. 16. 2. 27. 6. Item, in præf. kal, occurrit, in 1. f. & 3. pl. cum וו conv. & 2. pl. cum וו conv. & 1. pl. cum וו conv. וו sacrificavi, Ezech. 39. 17. וו & sacrificabunt, Exod. 36. 15. Lev. 17. 5. וו & sacrificate, Exod. 8. 25. וו & sacrificemus, Exod. 8. 23. in part. ben. kal, f. m. & cum וו, & וו præf. ut & in pl. m. & cum וו præf. ut seq. וו sacrificans, Exod. 13. 15. 22. 19. 1 Sam. 2. 13. Psal. 50. 23. Eccl. 9. 2. Hof. 6. 3. Ezech. 39. 17. וו & sacrificans, Mal. 1. 14. וו qui sacrificat, 1 Sam. 2. 15. וו & sacrificanti, Eccl. 9. 2. וו sacrificantes, Lev. 17. 5. 1 Reg. 8. 62. 2 Chron. 7. 4. 33. 17. Ezr. 4. 2. Hof. 6. 3. וו sacrificantes, 2 Chron. 34. 4. Zach. 14. 21. & in pl. m. const. וו sacrificantes, Deut. 18. 3. Hof. 13. 2. in Infin. kal, וו sacrificare, 1 Sam. 15. 5. cui & וו, & וו sunt præf. sic, וו ad sacrificandum, Exod. 8. 25. Lev. 9. 4. Deut. 17. 5. Jud. 16. 23. 1 Sam. 12. 1. 2. 19. 10. 8. 15. 21. 16. 25. 1 Reg. 3. 4. 2 Chron. 11. 16. Hof. 5. 7. Mal. 1. 8. וו & ad sacrificandum, 1 Sam. 1. 3. Sed, cum Aff. cholem transponitur & mutatur in cametz chatuph; ut cum וו præf. & וו aff. sic, וו in sacrificare ipsum, 2 Sam. 15. 12. in Imper. kal, f. & pl. masc. sic, וו sacrificata, Psal. 50. 14. וו sacrificata, Exod. 8. 21. Psal. 4. 6. in fut. kal, 1. f. וו sacrificabo, Psal. 116. 17. & cum וו, parag. cui & 1 cop. est præf. sic, וו sacrificabo, Psal. 54. 8. Jon. 2. 10. וו & sacrificabo, Psal. 27. 6. & in fut. kal, 2. f. m. cui & וו, est aff. sic, וו sacrificabis, Exod. 23. 18. Deut. 12. 15. 16. 4. 6. 17. 1. וו sacrificabit, Deut. 15. 21. ut & in 2. f. cum וו conv. & וו, Aff. וו & mactasti illos, Ezech. 16. 20. Item, in 3. f. m. cum וו conv. sic, וו & sacrificavit, Gen. 31. 54. 46. 5. &c. ad 2 Chron. 33. 16. in 20. circ. l. cui & וו, est aff. sic, וו sacrificavit illud, 1 Reg. 19. 21. item, in 3. f. f. cum וו conv. & וו Aff. וו & mactavit eum, 1 Sam. 28. 24. & in 1. pl. cui & וו, parag. additur, & 1 cop. est præf. sic, וו sacrificabimus.

[illegible]

7, דָּם, הָהָם & Aff. sic, **זִבְחֶיךָ** sacrificia tua, Deut. 12.27. Psal. 50.8. Isa. 43.24. **וּזְבִיחוֹךָ** & sacrificia tua, Isa. 43.23. **זִבְחֵיכֶם** sacrificia vestra, Isa. 1.11. Jer. 7.21. Am. 4.4. **וּזְבִיחוֹכֶם** & sacrificia vestra, Deut. 12.6, 11. Jer. 6.20. **זִבְחֵיכֶם** sacrificia sua, Lev. 17.5, 7. Ezech. 20.28. Hof. 9.4. **וּזְבִיחֵיהֶם** & sacrificia ipsorum, Isa. 26.7. **זִבְחֵיהֶם** sacrificiorum ipsorum, Deut. 32.38. Deindē, ii. Inde No. **זִבְחָה** f. sacrificium; vel, sacrificatio; in pl. f. sacrificaciones; & cum בְּ & אֶ, Aff. sic, **מִזְבְּחֹתַי** a sacrificiis suis, Hof. 4.19. Et, iii. Indē, etiam No. **מִזְבֵּחַ** m. altare; q. d. sacrificatorium; Bu. Lex. proprie significat id, in quo ponitur & offertur quod ad cibum Dei, & populi ipsius, mactatum & paratum est; & id, quo oblatio sanctificatur, Mat. 23.19. id vero nihil aliud est, quam spiritus æternus, secundum quem Christus est filius Dei, Hebr. 9.15. Rom. 1.4. Is enim dignitatem conciliat sacrificio; in sacrificio D. Iesu, est satisfactio, redemptio & iustitia, quia est sacrificium perfectum filii Dei; Altare non habent, qui Christi Deitatem negant, Hebr. 13.10. &c. Cocc. Nomen **מִזְבֵּחַ** altare, sic appellatur, quod, super illud sacrificetur; Pag. Occurrit autem, Gen. 8.20.. 12.7.. 13.18.. 26.25.. 33.20.. 35.1, 3, 7, &c. ad Zach. 9.15. in 50. circ.l. & cum præf. **לְהַזְבִּיחַ** altare, vel, altaris; &c. Reg. 13.4.. 22.9. Exod. 24.6.. 27.1, 5, 7.. 28.43. &c. ad Zach. 14.20. in 150. circ.l. sic & cum **וְ** præf. **לְהַזְבִּיחַ** & altare, 1 Reg. 13.5. Ezech. 40.47. ut & cum **וְ** demonstr. præf. & **הָ** locali, Aff. sic, **הַמִּזְבֵּחַ** super altare; Bu. Conc. ad, vel, versus altare; Merc. Exod. 29.13, 18, 25. Lev. 1.9, 13, 15.. 2.9. &c. ad 2 Chron. 29.22, 24. in 30. circ.l. Item, cum **לָהּ**, **לָו**, & **לָל** præf. prout seq. **לְהַזְבִּיחַ** in altari, 2 Chron. 29. 27. **בְּמִזְבֵּחַ** in altari, Gen. 8.20. Exod. 29. 36. Num. 23.24, 14, 30. **לְמִזְבֵּחַ** altari, Exod. 27. 6.. 38.4. Num. 17.3, 4. Jos. 22. 34. 1 Reg. 18.32, 35. 2 Reg. 11.11. 2 Chron. 5.11, 22. 10. Ezech. 45.19.. 47.1. **וּלְמִזְבֵּחַ** & altari, Exod. 40.33. Joel. 2.17. in Constr. est, **מִזְבֵּחַ** idem, altare. &c. Exod. 20.24.. 30.27.. 31.8.. 35.15.. 37.25. &c. ad. Mal. 2.13. in 70. circ.l. & cum **וְ**, **לָהּ**, & **וְ** præf. **וּמִזְבֵּחַ** & altare, 2 Reg. 16.15. 1 Chron. 21.29. 2 Chron. 1.5. **הַמִּזְבֵּחַ** altare, 2 Reg. 16.14.. 23.17. **לְמִזְבֵּחַ** altari 2 Chron. 26. 19. **וּלְמִזְבֵּחַ** & altari, Jos. 9.27. 1 Chr. 28.18. ut & cum **וְ**, **וְ**, & Aff. sic, **מִזְבְּחֵי** altare meum, Exod. 20. 26.. 21.14. 1 Sam. 2.28, 33. Isa. 56.7. 60.7. Mal. 1. 7, 10. **מִזְבְּחֶיךָ** altare tuum, Deut. 33.10. **מִזְבְּחֵי** altare tuum, 1 Reg. 8.31. 2 Chron. 6.22. Psal. 26.6.. 51.21. **מִזְבְּחוֹ** altare ejus, Jud. 6.31, 32. Lam. 2.7. in plurali, est in forma seu terminatione fam. sic, **מִזְבְּחוֹת** altaria, Num. 23.1, 14, 29. 2 Reg. 21.3, 4, 5. 2 Chron. 14.2.. 28.24.. 33.3, 4.. 34.4. Jer. 11.13. Hof. 8.11. Am. 3.14. & cum **וְ**, & **וְ** præf. **הַמִּזְבְּחוֹת** altaria, Num. 23.4. 2 Reg. 11. 18.. 23.12, 20. 2 Chron. 23.17.. 30.14. 2 Chron. 31.1.. 33.15.. 34.7. Isa. 17.8. **וְהַמִּזְבְּחוֹת** & altaria, Num. 33.1. **וּמִזְבְּחוֹתַי** altar. Hof. 10.1. Item, cum Aff. **וְיָ**, **וְיָכֶם**, **וְיָכֶם**, prout seq. **מִזְבְּחוֹתֶיךָ** altaria tua, 1 Reg. 19.10, 14. Psal. 84.4. **מִזְבְּחוֹתֶיכֶם** altaria vestra, Jer. 17.1. Ezech. 6.4, 5, 6. **וּמִזְבְּחוֹתַי** & altar. ejus, 2 Reg. 11. 18.. 18.22. 2 Chron. 23.17.. 32.12. Isa. 36.7. **מִזְבְּחוֹתַי** altar. ipsorum, Exod. 34.13. Deut. 12.3. 2 Chron. 34.5. Jer. 17.2. Hof. 10.2, 8.. 12.12. **מִזְבְּחוֹתֵיהֶם** altaria ipsorum, Deut. 7.8. Jud. 2.2. Ezech. 6.13.

Rad. 5. ¹חָבַד habitavit, cōhabitavit; In fut. kal, 3. f.

2 Chr.

2 Chron. 21.3. 32.27. **זהב** *præ auro*, Pl. 19.17. 119. 127. **זהב** & *præ auro*, Prov. 22.1. in forma Constr. est cum *scheva*, & pathach, sic, **זהב** *aurum*, Exod. 35.24. Num. 7.86. 31.52. 2 Chron. 3.6. cui & **ז** sunt *præf. sic*, **זהב** & *aurum*, Gen. 2.12. **זהב** de auro, 1 Chron. 29. 4. Psal. 72.15. Item, cum Aff. **ז**, cui & **ז**, & **ז** sunt *præf. sic*, **זהב** & *aurum meum*, Joel. 4.5. **זהב** & *auro meo*, 1 Reg. 20.7. **זהב** ex auro meo, Ezech. 16.17. & cum **ז**, Aff. cui & **ז**, **זהב** *aurum tuum*, Isa. 30.22. **זהב** & *aurum tuum*, 1 Reg. 20.3.5. ut & cum **ז**, Aff. cui ult. est etiam **ז** cop. *præf. sic*, **זהב** *auri sui*, Isa. 2.20. 31.7. **זהב** *aurum eorum*, Zeph. 1. 18. **זהב** & *aurum suum*, v. eorum, Isa. 60.9. Ezech. 7.19. Hof. 8.4. Notand. autem, ex Bu. Lex. quod Talmudici septem genera auri numerant, in Joma fol. 44.2. primum **זהב** generale est; 2. **זהב טוב**, *Aurum bonum*, Gen. 2.12. quod distinctum ab auro vulgari; 3. **זהב אופיר**, *aurum Ophir*, de quo in **אפר** 4. **זהב מופ**, *aurum solidum*, 1 Reg. 10.18. Vide **שחש**; 5. **זהב שחש**, *aurum ductile*, 1 Chron. 9.15. Vide **שחש**; 6. **זהב סגור**, *aurum inclusum, seu clausum*, 1 Reg. 6.20. Vide **סגור**; 7. **זהב פרוים**, *aurum parvium*, 2 Chron. 3.6. sic dictum ut volunt, quod simile sit, **זהב פרוים**, *languini juvenecorum*; Hæc illi; sed sunt plura, veluti **זהב כתר**, **זהב חרוץ**, quæ vide suis locis.

Rad. 9. **זהב**; Unde, in piel, **זהב**, fastidire, nauseare, abominari; Merc. fastidivit, detestatus est, tanquam sordidum & immundum; Bu. Lex. vel, transivit, fecit abominari, vel, fastidire; Coc. Unde, in præf. piel, 3. sing. fam. **זהב**, abominata est; vel, abominari fecit, fam. &c. Sed, cum Aff. **ז**, pro **זהו**, litera fam. **ה**, ante istud Aff. mutatur in **ח**, cum dagesch; cui & **ז** cop. est *præf. sic*, **זהב** & *repudiavit*, vel, fastidivit vita ejus panem; Job. 33.20. Pag. Av. Bu. Lex. Et, Hier. abominabilis fit in vita sua panis; sed, verbum est famineum & transitivum; Unde non potest referri ad **זהב** masc. Sed ad **זהב** vitam ejus referendum est; Pag. sic, & facit eum vita ejus abominari seu fastidire panem; R. Sol. **זהב** facit eum spernere; Aben Ezra, **זהב** est nauseæ & fætet ipsi; **זהב** in Syro & Arabico, factoris notionem habet; hoc monet A. E. Sed, in Hebræo, norat, quod patitur homo à cibi fætoze, aut quod agit circa cibum malum; Cocc.

Rad. 10. **זהב**; Unde, in Hiphil, **זהב**, est propriè, splendere, fulgere; Unde, pro monere, admonere, præmonere, communefacere, &c. sumitur; quia qui admonetur, illustratur; Unde, apud Rabbinos, **זהב**, & Chaldaicè, **זהב** est admonitio, adhortatio, &c. Merc. **זהב** præmonuit tanquam luce præfulgente; & absolute, fulsit; splenduit; Av. Occurrit in 3. f. m. præf. hiph. cum **ז** cop. & Aff. & in 2. f. m. cum **ז** conv. **ז**, Parag. & Aff. prout seq. **זהב** & monuerit, Ezech. 33.3. **זהב** & monuerat ipsum, 2 Reg. 6.10. **זהב** admonuisti, Ezech. 3.18. 33.9. **זהב** & admonebis, Ezech. 3.17. 33.7. **זהב** & communefacies, Exod. 18.20. **זהב** & monueris eum, Ezech. 3.17. 19.20. ut & in 2. pl. m. præf. hiph. cum **ז** conv. sic, **זהב** & admonebitis, 2 Chron. 19.10. pro quo, cum defectu 2. Rad. **ז**, sic occurrit, **זהב** & monebitis, Lev. 15.31. & in Infin. hiph. cum **ז** præf. **זהב** admonendum, Ezech. 3.17. 33.8. in præf. Niph. 3. f. m. **זהב** communefactus

est, Psal. 19.12. & in part. Niph. f. m. **זהב** admonitus, Ezech. 3.20. 33.4. 5. 6. in Infin. Niph. cum **ז** præf. **זהב** admoneri, Eccl. 4.13. & in Imper. Niph. masc. **זהב** monitus esto, Eccl. 12.12. & in fut. hiph. 3. pl. m. in alterà, fulgendi significatione, sic, **זהב** splendebunt, Dan. 12.3. Atque indè, Nomen masc. **זהב** splendor, Ezech. 8.2. cui & **ז** est præf. sic, **זהב** sicut splendor, Dan. 12.3. [**ז** & **ז**, vide suprà, in Rad. **ז**; & **ז** vide infra, in Rad. **ז**.]

Rad. 11. **זוב**, vel **זב** est, fluere, effluere; specialiter de fluxu seminis virilis, & sanguinis menstrui mulieris; part. ben. kal, pro gonorrhæa affecto, viz. **זב** fluxu laborans, Lev. 15.2. 22.4. Num. 5.2. 2 Sam. 3.29. Jer. 49.4. cum **ז** demonstr. præf. **זב** fluxu laborans, Lev. 15.4. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 32. & in part. ben. kal, f. fam. **זבה** fluxu affecta, Lev. 15.19. cujus forma constr. est, **זבה** fluens, Exod. 3.8. 17.13. 5. 33.3. Lev. 20.24. Num. 13.27. 14.8. 16.13. 14. Deut. 6.3. 11.9. 26.9. 15. 27.3. 31.20. Jos. 5.6. Jer. 11.5. 32.22. Ezech. 20.6. in fut. kal, Occurrit in 3. f. m. & fam. **זוב** fluet, Lev. 15.25. **זוב** profluat, Lev. 15.25. & in 3. pl. m. cum **ז**, vel **ז** mediano, cui & **ז** conv. est præf. **זוב** fluxerunt, Lam. 4.9. **זוב**, & fluxerunt, Psal. 78.20. 105.41. Isa. 48.21. Indè, Nomen masc. pro affluxu seu profluvio feminis aut sanguinis, &c. viz. **זוב** fluxus, Lev. 15.25. cui & **ז** est præf. sic, **זוב** fluxu, Lev. 15.30. Item, cum **ז** Aff. cui & **ז** sunt præf. **זוב** fluxus ejus, Lev. 15.2. 3. 33. **זוב** in fluxu ejus, Lev. 15.3. **זוב** profluvi ejus, Lev. 15.3. 13. 15. & cum **ז**, Aff. cui & **ז** est præf. **זבה** fluxus ejus, Lev. 15.19. 26. **זבה** fluxu suo, Lev. 15.28.

Rad. 12. **זור** vel, **זר**, est, ferocem esse, protervè agere; Coc. superbivit; superbe, five, arroganter, egit; Bu. Lex. ut, in præf. kal, 3. f. & 3. pl. **זור** superbivit, Jer. 50.29. **זור** superbiant, Exod. 18.11. In hiphil, **זור** superbe, seu temerè egit; Av. est, de industria & data opera; & vulgò, per præsumptionem, aliquid facere; ut opponatur ignorantie & errori; Merc. ut in præf. hiph. 3. pl. sic, **זור** superbe egerunt, Neh. 9.10. 16.29. in fut. hiph. 3. f. m. absque, vel cum jod mediano, sic, **זור** superbe egerit, Exod. 21.14. **זור** idem, Deut. 18.25. & in 2. pl. m. cum **ז** conv. **זור** & superbe egistis, Deut. 1.43. ut & in 3. pl. m. cum finali Nun parag. sic, **זור** superbe agant, Deut. 17.13. Indè, Nomina, i. masc. pro, petulante, & protervo, viz. **זר** superbus, arrogans, Prov. 21.24. in pl. m. interdui substantivè sumitur, superbia, superbe facta; ut Psal. 19.14. à superbiis, i. e. superbe factis, seu, à contumaciis; Bu. Lex. à protervis, vel, protervè factis, &c. Coc. Sed frequentius, occurrit adjectivè, sic, **זרים** superbi, Psal. 119.21. 51.69. 78.85. 122. Isa. 13.11. Mal. 3.15. 19. cui & **ז** sunt præf. sic, **זרים** superbi, Jer. 43.2. **זרים** à superbis, Psal. 119.14. Item, ii. Indè, No. **זר** idem, superbus, superbe intumescens, &c. ut, in pl. m. cum **ז** præf. sic, **זרים** superbi, elata, Psal. 124.5. & iii. Hinc, No. masc. pro petulantia, & protervia, viz. **זר** superbia, Prov. 11.2. 21.24. Jer. 50.31. 32. cui & **ז** sunt præf. **זר** superbia, Ezech. 7.10. **זר** in cum superbia, Deut. 17.12. 18.22. Prov. 13.10. & in forma, constr. & cum **ז** Aff. sic, **זר** superbia, Jer. 49.16. Obad. 1.3. **זר** superbiati tuam. 1 Sam. 17.28.

Rad. 13. **זרה**; Undè, No. **זרה**, Pag. vel, **זרה** Merc. fam. angulus; exterior, scil. ædificii, seu pinna, quæ prominet;

minet; Merc.Undè, in pl.fam. זור, anguli, i.e. angulares, vel, antarii lapides; Bu. Lex. ut, cum ז praf. זור sicut anguli, Psal. 144.12. Zach. 9.15. Sicut etiam, indè, זור masc. idem, angulus; sed internus magis; ubi reponuntur necessaria; i.e. cella; penetrabile, in angulo; metonymicè, puenare, promptuarium, &c. Pag. Merc. Bu. Lex. Coc. &c. in pl.m. זור, & in constr. זור anguli; metonymicè, cellar, promptuaria, penetralia, penuaria angulorum, &c. ut cum ז Aff. זור cellar nostrar, anguli nostri, Psal. 144.13.

Rad. 14. זור; unde, prapofito, Mem heemantico, est Nomen זור fam. postis januar; Coc. Kimchi inquit, hoc nomine, malas, seu, maxillas (sic enim appellat) januar significari; Merc. Occurrit, cum ז praf. sic, זור ad postem, Exod. 21.6. זור postem, Isa. 57.8. & in forma constr. זור postis, 1 Sam. 1.9. Ezech. 41.21. 45.19. 46.2. & cum ז Aff. זור postem meum, Ezech. 43.8. ut & cum ז praf. & ז Aff. זור & postem suum, Ezech. 43.8. in pl. fam. cum kibbutz vel schurek mediano, sic, זור postes, Deut. 6.9. זור postes, Deut. 11.20. 1 Reg. 6.3. 1.33 & cum cholem, absque Vau, pl. fam. Prov. 8.34. ut & cum ז praf. sic, זור postes, Jud. 6.3. vel sine Vau cholem, Exod. 12.7, 22, 23. זור & postes, 1 Reg. 7.5. זור m. splendor, radians ac movens se; Isa. 66.11. apud Rabbinos זור, est moveri, movere se; ut זור לא non movit se, inde; Bu. Lex. Item, זור fera, &c. vide infra, in Rad. זור.

Rad. 15. זור, vel, זור, est vilefcere; vilipendere, spernere, contemnere; Pag. abjicere ut vile; Merc. vile esse; prodigere; profundere; tanquam rem vilem profundere; Pag. Bu. Lex. Coc. &c. Undè, benoni kal, f. m. זור prodigens, profundens ut vile; unde in pl. m. cum ז demonstr. praf. sic, זור vilipendentes aurum, &c. i.e. tanquam vile prodigentes; Isa. 46.6. Atque huc etiam quidam referunt זור vilipendis te, Jer. 2.36. fut. kal, 2. f. ac si esset ex forma זור; In hiphil, זור, vel, mutato tzeri in chirek, & dagefeh, זור idem, vilipendit, contempsit; Unde, in 3. pl. praf. hiph. cum ז Aff. pro, זור, est, זור vilipendunt eam, Lam. 1.8. Indè, nomina; i. זור, m. vilis; prodigus, &c. Vide in זור; Unde in f. fam. זור vilis, Lam. 1.11. Et, ii. Hinc, & No. זור fam. vilitas, res vilis; Unde, in pl. f. זור vilitates; vilia; res viles, ut Psal. 12.9. זור quum extoluntur vilitates, five vilia quaque; vel, quicunque viles sunt; ubi kibbutz, & dagefeh in Lamed, est loco longæ vocalis schurek; quædam exemplaria habent, זור, ac si esset No. sing. fam. hac formâ; vilitas, res vilis, vile quodque, &c. & forma potest esse זור Bu. Lex. sic, Coc. exponit, pro eo, atque se extulerant, זור vilitas est filiis hominum, &c. Sunt qui ad hanc Rad. referunt, זור præter, absque; particula scil. exceptionis, paucitatis, præ reliqua multitudine; Merc. Cev. de qua vide Rad. זור.

Rad. 16. זור, Chaldaicè, est, cibasse, alere; Undè, Nomina, i. זור; vel, cum pathach, ut à זור, f. זור malimentum; ut Psal. 144.13. proferentes, זור de alimento in alimentum; i. e. omnis generis alimentum; Bu. Lex. Kimchi generale nomen putat, ad species hominem alentes; Unde quidam interpr. de specie in speciem; Bu. Conc. Et sic, in pl. m. cum ז cop. זור & species, 2 Chron. 16.14. &c. Vide Rad. זור. Deindè, ii. In-

de, No. זור masc. idem, alimentum, commeatus, esca, cibus; ut, cum ז & ז praf. sic, זור & alimentum, Gen. 45.23. Dan. 4.9. & 51. זור alimentum, 2 Chron. 11.23. Et, iii. Hinc, & No. pl. f. זור, arma; ut, cum ז praf. זור & arma, 1 Reg. 22.38. ut & iv. No. cum ז Aff. זור (quasi, ab זור) vel, זור arma tua, Deut. 23.13. Item, v. Hinc, זור armati, Jer. 5.8. vel, זור, sed de hisce vide plenius, sub Rad. זור.

Rad. 17. זוע, Pag. Bu. &c. vel זוע, Av. & contractè in kal זוע; est, movere, commovere, aut se movere; contremiscere, concuti; Pag. amovere, commovere se; Bu. Conc. & Lex. moveri; Coc. motus est, commotus est; percitus est; idem significat quod זוע; est cogn. cum זוע, i.e. sudor, qui ex commotione perfluit; Hinc, זוע, זוע, זוע, זוע, i.e. moveo; & Latinum, cieo, cio, concieo, excieo. concito, &c. Av. Unde in part. ben. kal, vel in 3. f. m. praf. kal, זוע, movebat se; Pag. Bu. Esch. 5.9. motus est; Av. Coc. Infut. kal, 3. f. m. זוע commovebit se; & in 3. pl. m. זוע movebunt se; unde cum ז praf. & kibbutz pro schurek ante ז seq. sic, Eccl. 12.3. in die, זוע, quâ vel quo movebunt, seu commovebunt se custodes domus; Pag. Bu. Hieron. quando commovebuntur, vel quum movebuntur (i.e. tremment) custodes domus, i.e. manus; 70. זוע, Coc. &c. In piel, per geminationem radices; Av. five geminatar primâ & ultimâ radicali; Pag. זוע, Av. vel זוע; Pag. commovit; Av. Unde in part. piel, sing. m. זוע commovens; Unde in pl. m. זוע & in Constr. זוע commoventes; & cum ז Aff. זוע commoventes te, Hab. 2.7. Pag. Bu. excutientes te; i.e. qui te facient contremiscere, & exagitabunt, & omnes res tuas commovebunt; Cocc. atque indè Nomina. i. זוע f. commotio; Pag. Bu. Coc. vel vexatio, divexatio; Av. Isa. 58.19. Item, ii. Hinc, No. etiam f. transpositis scil. literis; Bu. Lex. Pag. Merc. זוע idem quod præced. commotio, vexatio, &c. Occurrit cum ז praf. sic, זוע in commotionem, Deut. 28.25. 2 Chron. 29.8. Jer. 15.5. 24.9. 29.18. 34.16. Ezech. 23.46.

Rad. 18. זור; quatuor habet significata; i. premere, comprimere, comprimi, exprimi; Unde, in part. pahul kal, m. זור, compressus; & in fam. זור, compressa; pro quo cum ז praf. est cum sægol, pro cametz, sic, זור & compressum, Isa. 59.5. in fut. kal, 3. f. m. זור comprimet; sed cum ז conv. occurrit, cum pathach, in ult. sic, זור & compressit, Jud. 6.38. & in 3. f. fut. kal, cum ז Aff. זור comprimit illud, Job. 39.18. Indè, No. in f. זור ut quidam, זור, ut alii, comprimens, confringens; Unde, in pl. m. cum ז praf. sic, זור & comprimentibus, five confringentibus, scil. ventis, Job. 37.9. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. זור, vel, זור, five זור, est curari, sanari; vel, comprimere, vel exprimere solent, pus ex iis abalienando, ut curentur & sanentur, &c. ut, in prat. kal, 3. pl. (ut זור) cum cholem, sic; זור curata vel sanata sunt, Isa. 1.6. Atque, inde, No. m. significans vulnus; quod comprimere solet, viz. זור ulcus, plaga, Hof. 5.13. Obad. 1.7. Item sanitas; ut, cum ז praf. & ז Aff. sic, זור ad sanitatem, vel curationem, Jer. 30.13. זור ulcus suum, Hof. 5.13. Item, iii. Signif. 3. est, in piel, זור, sternutare; (est, in forma quadrata po-el) quia cum quis sternu-

sternutat, se comprimit; Merc. ex Kimchi; Occurrit, in fut. piel, vel, poel, 3. s.m. cum 1 conv. sic, וְיִוְרֶה & sternutat, 2 Reg. 4. 35. Denique, iv. Signif. 4. hujus Rad. וּוּר, vel וּר est, alienari, abalienare se; ut, in præt. kal, 3. s.fam. וּוְר alienatus, Job. 19. 17. & in 3. pl. præt. kal; וּוְר alienati sunt, Job. 19. 13. Psal. 78. 30. & in forma וּוְר vel, וּוְר, cum cholem penult. sic, וּוְר abalienati sunt; Psal. 58. 4. in hiph. וּוְר, fecit se alienum, abalienavit; & in hoph. וּוְר alienus est factus; Undè, in part. hoph. s.m. וּוְר alienus factus sum, Psal. 69. 60. Item, in Niph. וּוְר alienatus est; ut in 3. pl. præt. Niph. וּוְר abalienarunt se, &c. Isa. 1. 4. Ezech. 14. 4. cum tædio averterunt se, à me, in contrarium; Coc. Atque indè, i. Nomen masc. וּר alienus, extraneus, Exod. 30. 33. Lev. 22. 10, 12, 13. Num. 17. 5. Deut. 25. 8. 1 Reg. 3. 18. Job. 15. 19. 19. 27. Psal. 44. 21. 8. 1. 10. Prov. 11. 15. 14. 10. 20. 16. 27. 2. 13. Isa. 17. 10. 28. 21. 43. 12. Hof. 8. 12. & cum præf. וּ, וּר, & וּ, sic, וּר & extraneus, Exod. 29. 33. Num. 18. 4. וּר & alienus, Prov. 21. 8. וּר & extraneus, Num. 1. 51. 3. 10. 38. 18. 7. וּר vel, וּר extraneo, Job. 19. 15. Prov. 6. 1. in pl. m. וּר alieni, exteri, extranei, 2 Reg. 19. 24. Psal. 54. 5. 109. 11. Prov. 5. 10. Isa. 5. 7. & ad Obad. 1. 11. in 30. circ. & cum præf. וּ, וּר, & וּ, sic, וּר & extranei, Joel. 4. 17. וּר extranei, Ezech. 7. 21. בּוּרִים pro extranei. Deut. 32. 16. לּוּרִים extraneis, Prov. 5. 17. Lam. 5. 2. לּוּרִים extraneis, Jer. 3. 13. in pl. m. Confr. וּר extranei, &c. unde, cum וּ, Aff. וּר extran. tuor. Isa. 29. 5. in s. fam. pro extranea, viz. וּר aliena, Exod. 30. 9. Lev. 10. 1. Num. 3. 4. 26. 6. 1. Prov. 2. 16. 5. 3. 7. 5. cui & וּ est præf. בּוּרִה in aliena, Prov. 5. 20. & in pl. f. וּר extraneæ, Prov. 22. 14. 23. 33. Et, ii. Indè etiam, No. וּר m. fastidium, nausea, rejectamentum; quod tanquam alienum fastidiosum, aut, cum fastidio ejicimus; Bu. Lex. ut, cum וּ præf. וּר in alienum, Num. 1. 10. vel, in fastidium, seu, nauseam, &c.

Rad. 19. **נָחַץ** allevare; attollere; auferre, &c. Undè, in Niph. **נִחַץ**, attolli; auferri; ab alio separari; removeri; ut in fut. Niph. 3. f. m. **יִנַּחֵץ** attollitor, *Exod. 28. 28..39.21.*

Rad. 20. נָחַל est, revereri; pavere; timere; Item, repere, serpere; Occurrit, in præt. kal, i. f. נָחַלְתִּי veritus sum, Job. 32. 6. in benoni kal, f. m. נָחַל repens, serpens; reptans; reptilis; & in pl. m. נָחָלִים, repentes, serpentes &c. generale nomen reptilium; quæ ab hominum conspectu expavescent, & in cavernas & loca abdita, se proripiunt; hinc lapidem נָחָלִית dictum putant à copia reptilium, 1 Reg. 1. 9. Merc. Occurrit autem, part. ben. kal, pl. m. Confr. & cum נָחַל præf. נָחַלְתִּי serpentina, Deut. 32. 24. כְּנָחָלִי ut serpentina, Mic. 7. 17.

Rad. 21. יי, vel, יי ziv, vel. fif; Nomen mensis secundi, viz. Aprilis; sic dictus, ab arborum splendore, qui Chald. יי dicitur, Pag. Occurrit autem, יי fif, 1 Reg. 6. 1, 37.

Rad. 22. וי, reducitur à quibusdam, ad וי, quod Talmudicis, est, loco moveri; atque inde volunt deduci No. וי m. & esse collectivum nomen, significans, וְכָל מְנוּחָם מְנוּחָם, quicquid femovet; ut Psal. 50. 11. וְכָל מְנוּחָם, animantes agri; quod movetur in agro; & Isa. 66. 11. ut exprimat, h. e. fugatis, (& deliciemi- ni) מְנוּחָם, à viventibus, vel animalibus gloria

ejus; i.e. lacte illorum in quibus vita Dei est, qui sunt in magna copia, & ejus gloria nutriamini; Ità, Cocc. quidam volunt esse pro וי, id vide; nam וי Chaldaïs idem significat, quod Hebræis נִרְגָּה, i.e. splendor; Unde וי nomen mensis secundi, qui incidit in Aprilem, habet Nomen à splendore, & nitore; quia, in secundo mense, splendescunt, & emicant omnis generis femina, atque in arboribus folia nascuntur; Av. ipse tamen, וי facit peculiarem radicem, & dicitur, ab eo, esse, copia cujuslibet rei; & si campo tribuitur, significare copiam bestiarum, quæ in terris vel campis versantur; i. e. fera agri, &c. Av. וי m. est fera; juxta R. D. Sed R. Sal. exp. reptile; ex Chald. וי, movere se; at, Ab. Ezr. exp. aves, volatilia; Item, וי, est splendor; idem quod וי, Isa. 66. 11. vel, juxta R. Sal. motio, commotio; Bu. Lex. In Bu. Conc. breviter sic describitur hæc Radix; ut seq. וי duo significat; i. est, splendor; ut cum וי præf. Isa. 66. 11. וי וי est splendore, &c. Deinde, ii. Signif. 2. husus Rad. וי est fera; ut cum וי cop. וי וי & fera, Psal. 50. 11. & 80. 14. Et sunt, inquit R. D. qui putant nomen esse universale ad omnes bestias, Pag. campi, viz. seu agri; Merc. [hoc loco, Avenarius facit וי peculiarem radicem, quam exponit, auribus percipere, accommodare aurem; auscultare; idem quod וי; atque inde, per Syncopen dicit esse, וי, אֹרְזִי, auris; & hinc quoque esse Latinum, sentio; Occurrit solum in hiphil, וי, aures accommodavit, attendit, auscultavit, unde, in part. hiphil. sm. וי attendens, seu attendit, aures, &c. Prov. 17. 4. & in fut. hiphil. 1. א. וי auscultabo, Job. 32. 11. Sed reliqui hæc referunt ad Rad. וי, unde, in Hiphil. וי, contrahit, וי; atque inde, in part. hiphil. וי pro וי; & in 1. fut. hiphil. וי, pro וי, &c. quæ vide suo loco, sub Rad. וי; Rad. 44. in Aleph.

Rad. 23. פִּי inest scintilla ignis, aut flamma ignis, ut R.D.inquit; Pag. פִּי non solum est, scintilla, flamma; sed etiam, malleolus, fasciculus, laqueus piceus; Bu. Lex.Unde, in pl.m. פִּי scintillæ; sed, ne duplex, י, jod, in dictione ex duabus tantum Syllabis, concurat, frequentius scribitur, פִּי; sicut invenitur סִינִי & סִינִי; (vel potius, dagech post chirek parvum, est loco vocalis longæ, chirek scilicet magni; prout sæpe fieri solet; Bu.Lex.) est cogn.cum פִּי nocuit, nam scintillæ perniciosæ sunt corporibus; Av. Occurrit Prov. 26. 18. הַיִּירָה פִּי, qui jacularur scintillas; i.e.tela scintillantia, aut malleolus; Bu. Lex. qui jacit scintillas; Pag.quum autem פִּי significant compedes, radix potest esse פִּי; Av.Sed in Bu.Conc. etiam hæc significatio huc, ad פִּי reducitur, ut videbitur. Item, occurrit etiam pl.fam.fic, פִּי idem, scintillæ, flammæ; quæ scilicet nonnihil lucis præbent, sed subito evanescent; Av. extat autem, pl.fam. הָאֵשׁ. 50. 10. מִצִּירֵי פִּי accingentes, seu accingitis scintillas, Bu. Lex. succincti scintillis; Av. Pag. & sic, ibidem, cum פִּי praef. פִּי & in flammis; Bu.Lex. Vel, & in scintillis; Pag. Av. Hæc autem Radix sic describitur in Bu. Conc. פִּי duo significata habet, 1. in pl. m. פִּי (ubi dagech, est loco hannach, i.e. jod literæ quiescentis, ut, in פִּי pro, פִּי, ut habes in Rad. פִּי, Pag.) & in fam. פִּי, scintillæ, &c. ut supra describitur; Deindè, j. Signif. 2. hujus Rad. est in pl. m. פִּי compedes, catenæ; Pag. Bu. Av. manicæ quæ ex ferro colato, seu per-

colato

colato, & optimo sunt fabrefacta; nam reduci potest ad פִּי, colavit, percolavit, defecavit, &c. Av. פִּי sunt catenæ, αλυστεις; & nominatim vincula manuum, Jer. 40. 1. 4. ubi est cum פִּי; חֲסִי; Chaldaïs פִּי est vinctus, id Elias commemorat; Coc. Quidam manicas esse putant; sed est, in universum, genus vinculorum; sunt qui ad פִּי referunt, citra analogiam; vel ad חֲסִי ineptius; quasi retinacula, vel apprehensoria dicas; sed vocum Etymon non semper nobis apertum est; Merc. Et sunt, qui aliquando velint sumi pro laqueis, qui incensi igni ardent; sed falsius est novam significationem constituere, quæ etiam scintillas denotat; cum אֶלֶף Aleph, ab initio, reperitur bis, Jer. 40. de quo in פִּי supra; Merc. Ubi vide פִּי; Targum etiam habet פִּי pro compedibus, & פִּי Chaldaïs est vincire, ligare; Bu Lex. Occurrit autem pl. m. פִּי compedes, catenæ; cum בִּי & בִּי præf. sic, פִּי compedibus, Psal. 149. 8. פִּי idem, Job. 36. 8. Isa. 45. 14. Nah. 3. 10.

Rad. 24. זֵית olea; oliva; pro arbore & fructu; olivum; est masculini generis; Pag. Av. nam זֵית est radicale; Av. in pausa est cum cametz; ut seq. זֵית vel, זֵית olea, oliva, Gen. 8. 11. Exod. 27. 20. 30. 24. Lev. 24. 2. Jud. 15. 5. 2 Reg. 18. 32. Neh. 8. 15. Isa. 17. 6. 24. 12. Jer. 11. 16. Mic. 6. 15. Hab. 3. 16. & cum præf. זֵית, זֵית, ut seq. זֵית olea, Jud. 9. 9. Hag. 2. 19. זֵית sicut olea, Psal. 52. 10. זֵית idem, Job. 15. 33. Hof. 14. 7. זֵית olivæ, Jud. 9. 8. in constr. est cum tzere, sic, זֵית olivæ, Deut. 8. 8. & cum זֵית Aff. cui זֵית est præf. sic, זֵית olivæ tua, Deut. 24. 20. זֵית idem, Deut. 28. 40. זֵית olivæ tuæ, Exod. 23. 11. in pl. masc. זֵית olivæ, Deut. 28. 40. Psal. 128. 3. Zach. 4. 3. cui etiam זֵית & זֵית sunt præf. זֵית & olivæ, Deut. 6. 11. Jos. 29. 13. 2 Reg. 5. 26. Neh. 9. 25. זֵית olivæ, 2 Sam. 15. 30. 1 Chron. 27. 28. Zach. 4. 11. 12. 14. 4. in pl. m. constr. זֵית olivæ, &c. cui זֵית est præf. & זֵית & זֵית sunt Aff. sic, זֵית & oleæ vestra, 1 Sam. 8. 14. Am. 4. 9. זֵית oliveta eorum, Neh. 5. 11.

Rad. 25. זָכָה, contracte זָה; est, purum esse; mundum esse à labe; sincerum esse; &c. Verbum, & nomen inde derivatum, notant puritatem, quæ est vacuitas admixti inquinamenti, & non sui; & dicuntur de solidis, liquidis, opacis, lucidis, pellucidis, ac limpidis; Coc. Occurrit autem verbum in kal, tantum, in præf. 3. pl. sic, זָכָה mundi sunt, Job. 15. 15. 25. 5. Lam. 4. 7. in Niphal, זָכָה emundatus est sincerè; Av. Unde in Imper. niph. pl. masc. Isa. 1. 16. (à sing. הִזְכִּיר) est, mundificari; Av. Kimchi vult esse Imper. hiphael, pro הִזְכִּיר; à Rad. זָכָה; sed est Imper. niph. & זָכָה; ut סָכַב; à Rad. סָכַב; Coc. Item, in hiphel, הִזְכִּיר vel הִזְכִּיר; emundavit, mundificavit; unde in 1. f. cum זֵית conv. זָכָה & mundaverit, Job. 9. 30. Atque, indè, nomen, masc. cum cametz, sic, זָכָה purum, Exod. 27. 20. Lev. 24. 2. vel, cum pathach, sic, זָכָה purus, mundus, Job. 8. 6. 11. 4. 33. 9. Prov. 16. 2. 20. 11. cui זֵית & זֵית cop. est præf. sic, זָכָה & purus, Prov. 21. 8. & in fæm. sic, זָכָה pura, f. Exod. 30. 34. Lev. 24. 7. Job. 16. 17. Item, indè, No. זָכָה vel, זָכָה, fæm. gemma nitidissima; quibusdam, vitrum purissimum, crystallus; à puritate; Ab. Ezra, lapis pretiosus nitidus; Kimchi, lapis pretiosior auro; Alii, adamantas; Targ. speculum, &c. Occurrit, cum זֵית cop. præf. sic, זָכָה & nitida gemma, Job. 28. 17.

Rad. 26. זָכָה est idem quod זָכָה, purum, mundum esse; dignum esse; Pag. Bu. Coc. &c. Unde, in fut. kal, 1. f. cum זֵית interrog. præf. sic, זָכָה an purum habeo, Mic. 6. 11. & in 2. & 3. f. masc. sic, זָכָה purus sis, Psal. 51. 6. זָכָה mundus sit, Job. 15. 14. 25. 4. in piel, זָכָה emundavit, sincerum reddidit; Av. purificavit, &c. Unde, in præf. piel, 1. f. זָכָה purificavi, Psal. 73. 13. Prov. 20. 9. & in fut. piel, 3. f. masc. זָכָה purificabit, Psal. 109. 9. & secundum quosdam, in Imper. hiphael, pl. m. הִזְכִּיר purificate vos, Isa. 1. 16. pro הִזְכִּיר, inquit R. David; est enim in potentia dagefeh, daleth, quod, in verbis à zazin incipientibus, poni solet vice Thau, constitutivi conjugationis; sed euphoniæ gratiâ, omissum est. Pag.

Rad. 27. זָכָה, & in pausa זָכָה duo, signif. i. recordatus fuit; meminit; memor fuit; Item, odorari; quando de sacrificiis usurpatur; Bu. Pag. significat præsentiam speciei five cogitationis & affectus, circa rem, in animo; Coc. Occurrit autem, זָכָה vel, זָכָה recordatus fuit, Gen. 40. 23. 2 Chron. 24. 22. Esth. 2. 1. Psal. 9. 13. 98. 3. 105. 8. 42. 109. 16. 136. 23. Eccl. 9. 15. Jer. 44. 21. Lam. 2. 1. & cum זֵית Aff. sic, זָכָה recordatus est nostri, Psal. 111. 5. 12 Item, in 3. f. fæm. præf. kal; זָכָה recordata est, Lam. 1. 7. 9. ut & in 2. f. m. cum זֵית conv. & cum זֵית Aff. & זֵית, conv. præf. ut &, cum זֵית, Aff. sic, זָכָה & recordaberis, Deut. 5. 15. 15. 8. 2. 18. 16. 12. 24. 18. 22. 1 Sam. 25. 31. זָכָה memor eris mei, Gen. 40. 14. זָכָה & recordaberis mei, 1 Sam. 1. 11. זָכָה recordatus es eorum, Psal. 88. 6. sic & in 2. f. fæm. in pausa, cum cametz, sed extra, cum scheva penult. sic, זָכָה vel, זָכָה recordata es, Isa. 17. 10. 47. 7. 57. 11. Sed occurrit etiam cum jod parag. seu vacante, sic; זָכָה recordata es, Ezech. 16. 22. 43. cui etiam זָכָה conv. est præf. Sed absque jod parag. in plerisque codicibus, sic, זָכָה & recordata es, Ezech. 16. 61. Item, in 1. f. extra pausam, cum scheva, sed, in pausa, cum cametz, penult. sic, זָכָה vel, זָכָה recordatus sum, Job. 21. 6. Psal. 119. 52. 55. 143. 5. Jer. 2. 2. Hof. 7. 2. Jon. 2. 8. & cum זֵית conv. & זָכָה Aff. sic, זָכָה & recordabor, Gen. 9. 15. Lev. 26. 42. 45. Ezech. 16. 60. זָכָה recordor tui, Psal. 63. 7. Item, in 3. pl. præf. kal; cui זֵית & זֵית conv. est præf. sicut & in 2. pl. m. cum זֵית conv. sic, זָכָה recordati sunt, Jud. 8. 34. Neh. 9. 17. Psal. 78. 42. 106. 7. Am. 1. 9. זָכָה & recordabuntur, Ezech. 6. 9. זָכָה & recordabimini, Num. 15. 39. Jud. 9. 2. Ezech. 20. 43. & in 36. 31. & in 1. pl. præf. kal; זָכָה recordamur, Num. 11. 5. In part. benoni kal, זָכָה, recordans; in pl. m. זָכָה, in constr. זָכָה, recordantes; ut cum זֵית præf. sic, זָכָה & erga recordantes, Pl. 103. 18. in Inf. kal, זָכָה recordando, Deut. 7. 18. Jer. 31. 20. Lam. 3. 20. & cum זֵית & זֵית præf. sic, זָכָה juxta recordari, Jer. 17. 2. זָכָה ad recordandum, Gen. 9. 16. Ezech. 23. 19. Sed cum זֵית præf. Scheva & cholem transmutantur, & cholem mutatur in cametz chatuph, ante Aff. זֵית sic, זָכָה in recordando nos, Psal. 137. 1. in Imper. kal, f. m. cum cametz, vel scheva penult. & cum cholem, vel vau cholem; vel, ante lineam maccaph, cum cametz chatuph, in ult. זָכָה & זָכָה vel, sine vau, זָכָה recordare, Exod. 13. 3. 20. 8. 32. 13. Deut. 9. 6. 27. 24. 9. 25. 17. 32. 7. Jos. 1. 13. 2 Reg. 9. 25. 20. 3. Neh. 1. 8. Job. 4. 7. 7. 10. 9. 36. 24. 40. 32. Psal. 25. 6. 7. 74. 2. 18. 22. 89. 3. 47. 103. 14. 119. 49. 132. 1. 1. 7. 1. Isa. 38. 3. 44. 21. Jer. 14. 21. 18. 20. Lam. 3. 19. 5. 1. Mic. 6. 5. cum זֵית cop. præf. sic, זָכָה & recordare, Eccl. 12. 1. & cum זֵית parag.

Parag. ut & cum יי Aff. cholem mutatur & transponitur; ut suprà, sic, זכר recordare, 2 Chron. 6. 42. Neh. 5. 19. 6. 14. 13. 22, 29. 31. זכרני recordare mei, Jud. 16. 28. Psal. 106. 4. Jer. 15. 15. Item, in Imper. kal, pl. m. זכרו recordamini, 1 Chron. 16. 12, 15. Psal. 105. 5. Isa. 46. 8. 9. Jer. 51. 50. Mal. 2. 22. sed in pausa est cum Scheva, & cholem, sic; in fut. זכרו recordamini, Neh. 4. 8. in fut. kal, 1. f. est cum cholem, vel, ante maccaph, cum cametz-chatuph, in ult. sic, זכור vel זכור recordabor, Lev. 26. 42. Isa. 43. 25. Jer. 31. 34. & cum ל conv. praf. זכור & recordatus sum, Exod. 6. 5. ut & cum ה, parag. sic, זכור recordabor, Psal. 42. 5. 77. 4. 12. Item, cum ה, כי, & פוי Aff. זכור recordabor tui, Psal. 42. 7. זכרני recordabor tui, Psal. 137. 6. זכרני recordabor ejus, Jer. 20. 9. 31. 20. Sic, in 2. f. m. cum cholem, vel, ante maccaph, cum cametz chatuph in ult. sic, זכור vel זכור recordaberis, Deut. 7. 18. 16. 3. 2 Sam. 19. 20. Job. 11. 16. 2 Sam. 19. 20. Job. 11. 16. Psal. 25. 7. 79. 8. Isa. 64. 8. Lam. 3. 20. Hab. 3. 1. & cum ל cop. praf. & יי Aff. ut & cum יי Aff. sic, זכור & recorderis mei, Job. 14. 13. זכור recordaberis ejus, Psal. 8. 5. & in 2. f. m. זכור recordaberis, Isa. 54. 4. Ezech. 16. 63. 23. 27. Sic etiam, in 3. f. m. fut. kal, cum cholem, vel, ante maccaph, cum cametz chatuph in ult. sic, זכור vel זכור recordabitur, 2 Sam. 14. 11. Psal. 20. 4. 111. 5. Prov. 31. 7. Eccl. 5. 19. Jer. 14. 10. Hof. 8. 13. 9. 9. Nah. 2. 6. cui & ל cop. & ל conv. sunt praf. זכור & recordabitur, Eccl. 11. 8. זכור & recordatus fuit, Gen. 8. 1. 19. 29. 30. 22. 42. 9. Exod. 2. 24. Psal. 78. 39. 106. 45. Isa. 63. 11. cui ult. est etiam ה Aff. sic, זכור & recordatus fuit ejus, 1 Sam. 1. 19. & in 2. pl. m. fut. kal, זכרו recordabimini, Num. 15. 40. Isa. 43. 18. Jer. 23. 36. Sic etiam, in 3. pl. m. fut. kal; cui & ל conv. praf. & יי & ל sunt Aff. sic, זכרו recordabuntur, Psal. 22. 28. Jer. 3. 17. זכרו & recordati sunt, Psal. 78. 35. זכרו recordabantur mei, Zach. 10. 9. זכרו recordabantur tui, Isa. 64. 4. in Niphal, זכר memorari, commemorari; in memoria esse; memoriam fieri, & ut in 2. pl. m. prat. Niph. cum ל conv. praf. sic, זכרו & fiet memoria vestri, Num. 10. 9. in part. Niphal sing. זכר commemoratus; est in pl. m. זכרו memorari, Esth. 9. 28. in Infin. Niph. זכר commemorari; Unde cum כם Aff. est, זכרו memorari vos, Ezech. 21. 24. in fut. Niph. 2. f. m. זכרו memoraberis, Isa. 23. 17. Ezech. 21. 37. ur & in 3. f. masc. & fara. sic, זכר commemorabitur, Job. 24. 20. 28. 18. Mal. 3. 8. 10. 9. 14. Jer. 11. 19. זכר mentio fiat, Ezech. 23. 10. & in 3. pl. m. & f. זכרו commemorabuntur, Ezech. 23. 22. Hof. 2. 19. Zach. 13. 2. זכרו commemorabuntur, Isa. 65. 17. Ezech. 18. 24. 33. 16. quæ 3. pl. f. m. Occurrit & cum ל in fine, pro ה, sic, זכר idem, Ezech. 3. 19. 33. 16. in Hiphil, זכר, commemoravit, fecit mentionem; recordari fecit; in memoriam revocavit; memoriam celebravit, & ad sacrificia relatum, quandoque, per, adolere, reddunt; (ut in part. hiph. Isa. 66. 3. Sicut, etiam in fut. kal, exp. per odorari, Psal. 20. 4.) Occurrit autem, זכר memoravit, Isa. 49. 1. & in 2. f. m. prat. hiph. cum ל conv. & יי Aff. est, זכרו memor mei eris, Gen. 40. 14. in part. hiph. f. m. cui & ל demonstr. est praf. sic, זכר memoras, recordans, memorator, à memoria, Gen. 41. 9. 2 Sam. 8. 16. 20. 24. 1 Chron. 18. 15. Isa. 66. 3. Ezech. 21. 28. 29. 17. זכר memorator, 1 Reg. 4. 3. 2 Reg. 18. 18, 37. 2 Chron. 34. 8. Isa. 36.

3, 22. ut & in pl. m. cum ה demonstr. praf. זכרו memores, Isa. 62. 6. & in f. f. m. part. hiph. זכרו in memoriam revocans, Num. 5. 1. & in Infin. hiph. cui & ל praf. sic, זכר in memoriam statuere, 2 Sam. 18. 18. זכור ad recordandum, commemorandum, 1 Reg. 17. 18. Psal. 38. 1. 70. 1. Am. 7. 7 ut & cum יי praf. sic, זכור & ad commemorandum, 1 Chron. 17. 4. Item, cum כם Aff. & cum ל praf. & יי Aff. זכרו memorare vos, Ezech. 21. 24. זכרו juxta memorare ipsum, 1 Sam. 4. 18. in Imp. hiph. f. m. זכרו; ut, Isa. 43. 26. cum יי Aff. זכרוני memorare fac mihi; Pag. & in pl. m. זכרו commemorate, Isa. 12. 4. Jer. 4. 16. in fut. hiph. 1. f. & cum ה, parag. sic, זכרו memorabo, commemorabo, Exod. 20. 24. Psal. 71. 16. 77. 12. 87. 4. Isa. 63. 7. זכור commemorabo, Psal. 45. 18. & in 3. f. m. fut. hiph. זכר memorabit, Isa. 19. 17. ut & in 1. pl. cui & ל, parag. est add. זכור memorabimus, Psal. 20. 8. Isa. 26. 13. זכרו idem, Cant. 1. 4. Sic & in 2. & 3. pl. m. ut seq. זכרו recordabimini, Exod. 23. 13. Jos. 23. 7. זכרו recordantur, Isa. 48. 1. Indè, nomina, i. זכר & זכר m. memoria; recordatio; memoriale; monimentum, quod nos alijcuius admonet; Av. Bu. & c. (item, odor; ut Hof. 1. 4. 8.) Kimchi vult unicum esse per quinque puncta, Psal. 30. 5. reliqua vero per fex; Merc. Occurrit autem, זכר memoria, Exod. 17. 14. Deut. 5. 19. Psal. 111. 4. 145. 7. Prov. 10. 7. Isa. 26. 14. & cum ל praf. זכר ad memoriam, Psal. 30. 5. 97. 12. 112. 6. Item, cum Aff. יי, זכר, (cui & ל & ל sunt praf.) & ל, cui ult. & ל cop. est praf. prout seq. זכר memoria mei, Exod. 3. 15. זכר memoria tui, Psal. 6. 6. זכר idem, Psal. 135. 13. זכר & memoria tui, Psal. 102. 13. זכר & ad memoriam tui, Isa. 26. 8. זכר memoria ejus, Job. 18. 17. Hof. 12. 6. 14. 8. זכר memoria ipforum, Deut. 32. 26. Psal. 9. 7. 34. 17. 109. 15. Eccl. 9. 5. זכר & memoria ipforum, Esth. 9. 28. Deindè, ii. hinc No. idem significans cum praf. viz. זכר monimentum, Exod. 17. 14. 28. 12. 39. 7. Num. 5. 15. 17. 5. 31. 54. Eccl. 1. 11. Mal. 3. 16. & cum praf. ל, זכר, sic; זכרו & monimentum, Neh. 2. 20. זכרו monimentum, Num. 5. 18. זכרו in monimentum, Exod. 12. 14. 25. 12. 28. 29. 30. 17. Num. 10. 10. Jos. 4. 7. Zach. 6. 14. & in monimentum, Exod. 13. 9. Item, iii. Indè, No. m. זכרו m. quod memoriam, odorem, vel fuffitum potest significare; (præsertim, Isa. 57. 8.) Pag. Item, memoriale; monimentum, & c. Occurrit autem, in sing. & cum ה, Aff. sic, prout seq. זכרו monimentum, memoria, Lev. 23. 24. Eccl. 1. 11. 2. 17. זכרו monimentum tuum, Isa. 57. 8. in pl. m. זכרוני, & in Constr. זכרוני memoria, monimenta; Av. ut cum כם Aff. זכרוני memoria vestra, Job. 13. 12. & in pl. f. m. cum ה praf. sic occurrit, Esth. 6. 1. librum זכרוני memoriae; i. e. historiarum, monimentorum; Pag. rerum memorabilium; Bu. Lex. Et, iv. Hinc, No. cum א heemantico, viz. זכר f. monimentum, recordatio, commemoratio, memoriale; Av. Item, adolendum; id quod de munere accenditur, ad nidorem faciendum in altari; Cocc. odor, fuffitus; Pag. odoramentum, fuffimentum; Bu. Lex. ut cum ל praf. זכר in memoriale, Lev. 24. 7. in Constr. זכר; Unde, cum pronome famineo, ה, Aff. est, זכר fuffimentum, odoramentum ejus, Lev. 22. 9, 16. 5. 12. 6. 8. Num. 5. 26. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in Niph. זכר masculinum nasci; Pag. Bu.

Bu. mas procreatus est; Av. ut in fut. Niph. 3.f. fam. Exod. 34.19. Omne pecus tuum זכר quod masculinum fuerit, five, quod masculinum nascetur; Bu. quod masculinum parit; Pag. vel, potius, quod masculina natum fuerit; vel, ut alii, ad verbum vertunt, masculabitur; cametz autem sub Caph, ob accentum, descendit ex pathach, non ex tzeri; Merc. Cev. Chaldaus, & omne pecus tuum masculinum sanctificabis; ego sic verterem, quoad omnem pecudem tuam facies te in recordatione esse; h.e. curabis, ut Deus non tantum tui, sed & pecoris tui rationem habeat; Coc. Kimchi, memorabitur; i.e. recensetur, ut ex eo masculi separentur à femellis; Cev. quod masculinum gignetur; Av. &c. Atque, inde, i. No. זכר m. mas, masculus; quasi patris & paternæ familiar memoriale & monumentum; Bu. Lex. Nam, in genealogiis, & numerationibus, masculorum fit mentio, non faminarum; & monumentum, atque adeo, ut Paulus inquit, Dei gloria fit, prior fæminâ creatione, & alii donis ac prærogativis, Merc. per mares, memoria nominis conservatur; Coc. Unde, R. R. dic. משפחת אביה קרויה משפחתה familia matris non vocatur familia; aut à memoria, nam eâ magis valet vir, & ingenii est præstantioris, quam mulier; ut Ovidius;

Fortius ingenium suspicor esse viris;

Bu. Lex. Occurrit autem, זכר mas, &c. Gen. 1.26. 5.2. 6.19. 7.3,9,16. &c. ad Mal. 1.14. in 50. circ. 1. & cum זכר, זכר & זכר præf. זכר masculus, Lev. 27.3,5,6. Deut. 15.19. זכר mari, Lev. 12.7. 15.33. זכר à mare, Num. 5.3. in pl. n. occurrit cum זכר & זכר præf. זכר mares, masculi, Exod. 13.12,15. Jos. 5.4. 17.2. Ezr. 8.4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14. זכר ad mares, 2 Chron. 31.16. Ezr. 8.3. Item, hinc, ii. No. זכר mas, masculinum; quasi masculinum dicas; Bu. Lex. est nomen universale seu collectivum; masculos collectivens; Pag. Merc. Av. &c. Occurrit cum Aff. זכר, & זכר, sic; זכר marem ejus, Deut. 20.13. זכר mas tuus, Exod. 23.17. 34.23. Deut. 16.16.

Rad. 28. זכר est in luxu vivere; luxuriari; commensari sordide, & profuse; Av. Cogn. cum זכר, ferè tantum ex hoc legitur nomen participiale, significans eum qui rem aliquam ut vilem prodigit, & decoquit, specialiter cibos, & carnes; sicut, סוֹבֵחַ est qui vinum nimium indulget; Merc. Nam זכר, m. est commensator; epulo, propriè, carniu; Pag. Occurrit simpliciter, & cum זכר & זכר præf. prout seq. זכר commensator, Deut. 21.20. זכר & commensator, Prov. 23.21. זכר à commensatore, Jer. 15.19. Occurrit & in pl. m. absolute, & in constr. cum זכר præf. sic, זכר commensatores, Prov. 28.7. זכר cum epulonibus, Prov. 23.20. & infam. f. vilis; contemptibilis, viz. זכר, Lam. 1.11. vel, commensatrix. זכר vide in זכר, & זכר in Rad. זכר.

Rad. 29. זכר; Unde, heemanticum, מִזְלָה, m. tridens, quo extrahuntur carnes ex olla; Pag. fuscina; quibusdam ad זכר referre placuit, literis transpositis, quod eâ carnes surripiantur; Merc. ex Forst. & Av. occurrit cum זכר demonst. & זכר præf. sic, זכר fuscina 1 Sam. 2.14. זכר & fuscina, 1 Sam. 2.13. sic, in pl. fam. cum זכר & זכר præf. זכר fuscina, Exod. 38.3. Num. 4.14. 2 Chron. 4.16. זכר & fuscina, 1 Chron. 28.17. ut & cum זכר præf. & זכר Aff. sic, זכר & fuscina ejus Exod. 27.3.

Rad. 30. זכר; Unde, particula, זכר, præter; nisi; exceptò, Pag. Bu. &c. quidam reducunt ad זכר Vide ibi; Occurrit, quasi in forma constructa (quæ & in aliis particulis occurrit) cum pathach; sic, זכר præter, 2 Reg. 24.14. & cum jod. parag. (primo scil. loco, ex Deut.) vel Aff. sic, זכר præter, præter me, Deut. 1.36. 4.12. Jos. 11.13. 1 Reg. 3.18. 12.20. Psal. 18.32. Isa. 45.5, & 21. Hof. 13.4. Item, cum זכר, vel זכר, & זכר Aff. זכר præter te, 1 Chron. 17.20. זכר idem, Isa. 64.3. זכר præter eam, 1 Sam. 21.9.

Rad. 31. זכר; & in pausa, זכר, & contractè, זכר; est cogitare; Pag. animo concipere, seu agitare; In utramque partem, tam in bonam, quàm in malam, sumi apparet, ex Zach. 8.14. & 15. et si ferè, cogitationem seu molitionem mali, culpæ scil. aut pænæ seu damni, denotat; faciunt affine verbis זכר quod idem valet; & זכר quasi significet tacitum apud se cogitare; Merc. זכר induxit in animum, excogitavit; & plerumque de damno inferendo sumitur; Av. Occurrit autem in kal, perfectè, sic, in præf. kal, 3.f. m. & f. זכר cogitavit, Deut. 19.19. Jer. 51.12. Lam. 2.17. Zach. 1.6. זכר cogitat, Prov. 3.17. & imperfectè more verborum secundam duplicantium; ut, in 2.f. m. זכר cogitasti, Prov. 30.32. Item, in 1.f. præf. kal; perfectè, & imperfectè; & in 3.pl. perfectè, & cum cametz, pro scheva, penult. ob pausam; prout seq. זכר cogitavi, Zach. 8.14. & 15. זכר cogitavi, Psal. 17.3. Jer. 4.28. זכר cogitarunt, Psal. 31.14. Item in benoni kal, f. m. perfectè, sic; זכר cogitat, Psal. 37.12. Atque, inde, Nomina, i. זכר m. cogitatio; molitio; machinatio; cogitatio scelerata; malum animo conceptum; Pag. Bu. Merc. &c. Occurrit cum זכר Aff. sic; זכר cogitatio ejus, Ps. 140.9. Item, hinc, ii. No. זכר f. idem; cogitatio, propriè, mala; scelus, propriè, præmeditatum & audax facinus; vafrities; Merc. In singulari, semper in malum, scelus deliberatum; Cocc. Occurrit autem, זכר scelus, Lev. 18.17. 19.29. 20.14. Jud. 20.6. Job. 31.11. Psal. 26.10. 119.150. Prov. 10.23. Ezech. 16.27. 22.9. 23.48. 24.13. Hof. 6.9. & cum זכר demonst. præf. sic, זכר scelus, Ezech. 16.43. 23.44. ut & cum זכר præf. sic; זכר & cum scelere, Prov. 21.27. Ezech. 22.11. & in constr. זכר scelus, Prov. 24.9. Jer. 13.27. Ezech. 23.21. & cum Aff. זכר, cui & זכר præf. sic, זכר scelus tuum, Ezech. 16.58. 23.27. 35. זכר & scelus tuum, Ezech. 23.29. Item, cum זכר, Aff. 2. pl. fam. זכר scelus vestrum, f. pro quo, cum זכר, parag. & cum זכר præf. sic occurrit; זכר scel. vest. Ezech. 23.49. זכר juxta scelus vestrum, Ezech. 23.48. In pl. fam. זכר cogitationes; ut cum זכר, Aff. זכר cogitationes meæ, Job. 17.12. sic & iii. Indè, No. fam. idem significans, viz. זכר cogitatio; scelus, Job. 42.2. Psal. 21.12. & cum זכר, & זכר præf. sic; זכר & cogitatio, &c. Prov. 1.4. 3.21. זכר ad scelus, Psal. 139.20. sed cum זכר dem. præf. & geminato זכר fæminino, in fine, (ad significationem augendam) cujus prius semper in זכר transit; sic occurrit; זכר scelus gravissimum, Jer. 11.15. Item, cum זכר Aff. sic, זכר cogitatio ejus, Jer. 51.11. in pl. fam. Occurrit simpl. & cum זכר & זכר præf. sic; זכר cogitationes; scelera, Ps. 37.7. Prov. 512.8. 12.1. 2.2. 14.17. 24.8. Jer. 23.20. 30.24. זכר & commenta, Job. 21.27. זכר in cogitationibus, Psal. 10.2. & cum זכר, Aff. sic, זכר cogitat, ejus, Psal. 10.4. Notandum, autem, nomen hoc, מזמה

מזון in bonum sumi, de Deo; sicut & passim in
verbiis, pro prudentia, solertia, calliditate abstinerendi à
malo, &c. pro cautione, seu, cautela; & pro cogitati-
one solerti, prudenti & solida; &c. Merc.

Rad. 32. **זמן** m. tempus, propriè, conductum, constitutum, & determinatum; Pag. Bu. &c. confitutum temporis; præfinitum tempus; Av. Occurrit autem, **זמן** tempus, Eccl. 3. 1. Neh. 2. 6. & cum **זמן** præf. & **זמן** Aff. sic, **זמן** & **זמן** juxta tempus eorum, Esth. 9. 27. in pl. m. **זמנים** & in confr. **זמני** constituta tempora; Undè, cum **זמן** præf. & **זמן** est Aff. **זמניהם** in temporibus suis, Esth. 9. 31. Atque inde, part. pual, pl. m. (quasi à præf. piel. **זמן**) paravit, præparavit; constituit tempus, &c.) & sæm. sic, prout seq. **מוזמנים** parata, Ezr. 10. 14. Neh. 10. 24. **מוזמניהם** parata, Neh. 13. 31.

Rad. 33. **יָמַר** tria signif. i. in piel, **יָמַר** est psallere; canere; & notat modulationes artificiosas, certis casuris & numeris incisas; Bu. Lex. differt à **שָׁיר** quod generaliter cantiones significat, etiam solutas & vulgares; cum **יָמַר** de arte compositis modulationibus dicatur, & quæ suos numeros habent, & casuras; à signif. tertia hujus Rad. construitur cum accusativo, cum **ל**, & cum **אֶל**, cum accusativo, expones psallendo prædicare; seu celebrare; Merc. Occurrit autem, in infin. piel, cum **וְ** præf. sic, **וַיָּמַר**, & psallere, Psal. 92. 2. in imper. piel, f.m. **יָמַר** psalle; Unde, in pl.m. extra pausam cum scheva; sed in pausa, cum **זְרִי**, penult. sic; **וַיָּמַרְוּ** vel, **וַיָּמְרוּ** psallite, 1 Chron. 16. 9. Psal. 9. 12. 30. 5. 33. 2. 47. 8. 66. 2. 68. 5, 33. 98. 5. 105. 2. 135. 3. 147. 7. Isā. 12. 5. & cum i cop. piel in pausa, sic; **וַיָּמַרְוּ**, Psal. 98. 4. in fut. piel, i. fing. est, **וַיָּמַרְוּ** psallam, Jud. 5. 3. 2 Sam. 22. 50. & cum **ה** parag. absque pausa, cum scheva, sed in pausa, cum **זְרִי**, penult. cui etiam utrique, est i cop. præf. prout seq. **וַיָּמַרְוּ** psallam, Pf. 9. 3. 18. 50. 59. 18. 61. 9. 71. 22, 23. 75. 10. 101. 1. 104. 33. 144. 9. 146. 2. **וַיָּמַרְוּ** & psallam, Psal. 7. 18. 27. 3. 108. 2. **וַיָּמַרְוּ** idem, Psal. 57. 8. Item cum **ה** sed in pausa, cum **ה** Aff. cui & i cop. est præf. ut seq. **וַיָּמַרְוּ** psallam te, Psal. 57. 10. **וַיָּמַרְוּ** idem, Psal. 138. 1. **וַיָּמַרְוּ** & psal. te Psal. 108. 4. & in 2. f.m. fut. piel, **וַיָּמַרְוּ** psallent; Unde, cum **ה** Aff. sic, **וַיָּמַרְוּ** psal. te, 30. 13. & in 1. pl. **וַיָּמַרְוּ** psallemus; Unde, cum **י** cop. præf. & **ה** parag. sic, **וַיָּמַרְוּ** & psallemus, Psal. 21. 14. & in 3. pl. cui & i cop. est; præf. sic **וַיָּמַרְוּ** psallent, Psal. 66. 4. 149. 3. **וַיָּמַרְוּ** & psallent, Psal. 66. 4. Atque indè Nomina, i. No. **יָמַר** m. cantus, cantio, minuritio, minurizatio; cantus avium variè incisus; qualis est philomelæ; ut cum **ה** dem. præf. **הַיָּמַר** cantus, cantio, Cant. 2. 12. & in forma constr. sic, **יָמַר** cantum, Isā. 25. 5. & ii. hinc, No. fæm. significans cantum; psalmodiam, & psalmodica instrumenta; & c. viz. **יָמַר** cantio, cantatio, carmen, Psal. 8. 13. 98. 5. 147. 1. Isā. 51. 3. pro quo, cum **ת** loco **ה** & i cop. est, **וַיָּמַרְוּ** & cantio, Exod. 15. 2. Psal. 118. 14. Isā. 12. 2. & in forma constr. cum i cop. **וַיָּמַרְוּ** & carmen, Am. 5. 23. Item iii. hinc & No. **יָמַרְוּ** fæm. cantio; cantus, laus, carmen; Unde, in pl. fæm. **וַיָּמַרְוּ** cantiones, 2 Sam. 23. 1. Job. 35. 7. Pf. 119. 54. Isā. 24. 16. & cum **ב** præf. **בְּוַיָּמַרְוּ** vel, **בְּוַיָּמַרְוּ** in cantionibus, vel cantibus, Psal. 95. 2. Sic & iv. Indè etiam No. **וַיָּמַרְוּ** m. psalmus; cantus, cantio, carmen, & c. fæpè, sed solum, occurrit in psalmis, idque tantum in titulis, ut Pf. 3. 1. 4. 1. 5. 1. 6. 1. & c. ad Psal. 140. 1. in 50. circ. l. Et v.

Hinc etiam No. pl. fam. significans instrumenta musica, viz. **מִזְמֹרֹת** psalteria, 2 Reg. 12. 14. & cum **וְהַ** & **וְהַ** præs. **הַמִּזְמֹרֹת** idem, Jer. 52. 18. & psalteria, 1 Reg. 7. 50. 2 Chron. 4. 22. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in No. **זָמַר** f. res decantata & laudata; quicquid dignum est ut prædicetur omnium ore; Merc. vel, in specie, fructus optimus & laudatissimus, &c. ut Gen. 43. 11. cum **זָמַר** præs. **מִזְמֹרֹת** de cantione terræ; i. e. d. rebus laudatissimis terræ, quæ decantari solent; Bu. Lex. de optimis frugibus vel fructibus terræ; Pag. de laudatissimis, vel, decantatissimis fructibus; Coc. Chaldaus, sic, **מִזְמֹרֹת** ex eo quod laudatum & celebratum in terra; alii de palmite, vel fructibus decisis; ut sit nomen generale ad fructus qui decisione proveniunt, ut resina, **זָמַר**, mel, & hujusmodi; Merc. Cev. Denique, iii. Signif. 3. hujus Rad. **זָמַר** est, putare, præcidere; ut in fut. kal. 3. f. m. **יִזְמֹר** putabit, præcidet; atque inde in 2. f. m. **תִּזְמֹר** putabis, præcides, Lev. 25. 3, 4. In Niph. **יִזְמֹר** putatus est, præcisus, seu refectus est; Av. Unde in fut. Niph. 3. f. m. **יִזְמֹר** aut **יִזְמֹר** putabitur, præcidetur, refecabitur, &c. Isa. 5. 6. Atque inde nomina, i. **זָמַר** palmes; Bu. Conc. vel amputatio palmittum; vel tempus putationis; Av. excisio; Pag. Occurrit in forma Confr. sic, Isa. 25. 5. **עֲרִיצוֹת זָמַר** palmes prævalidorum deprimetur; Merc. Cev. vel amputationem tyrannorum, humiliabit, i. e. nè amplius possint favere; Av. Alii excisio (quæ venit à Deo) humiliabit fortes; & sic **זָמַר** non est in regimine genitivi; Pag. Alii tamen pro cantu fumunt; & sic exp. cantum violentorum humiliabit, juxta Ab. Ezram, q. d. facie Deus nè tyranni amplius de justis triumphent; Bu. Lex. Deinde, ii. Hinc etiam No. **זָמַר** palmes, furculus, propago, sic dicta, quòd putari soleat; Bu. Lex. & c. sim. Num. 13. 23. & cum **זָמַר** præs. **הַזָּמֹרֹת** furculus, -li, -lum, &c. Ezech. 8. 17. 15. 2. in confr. cum **וְ** cop. **וְזָמֹרֹת** & palmite; Bu. Conc. Isa. 17. 10. in pl. m. **וְזָמֹרִים** & in confr. **זָמֹרִים** palmites, furculi; ut, cum **וְ** præs. & **הֵם** Aff. **וְזָמֹרִים** & palmites eorum, Nah. 2. 2. Item, iii. Inde No. **זָמַר** f. sarpa putatoria, falcula vineatica, quæ scilicet furculi ac sarmenta abscinduntur; Av. In pl. f. falces putatorie; ut cum **זָמַר** præs. **הַזָּמֹרֹת** falcibus putatoriis, Isa. 18. 5. & cum **זָמַר** præs. **לְזָמֹרֹת** in falces putatorias, Isa. 2. 4. Mic. 4. 3. Item, cum **וְ** cop. præs. & **יָכֶם** Aff. sic, **וְזָמֹרֹתֵיכֶם** & falces vestras putatorias, Joel. 4. 10.

Rad. 34. \aleph , m. Chald. species; pro Hebræo \aleph sape in Targum ponitur; & in pl. m. \aleph confr. \aleph species, Dan. 3. 5. Hinc, juxta quoddam in Hebræo, \aleph \aleph de specie, in speciem; i.e. omnis generis commutatus; varia annonz genera; de quo etiam suprà, in \aleph ; in pl. m. cum \aleph cop. \aleph \aleph & species, 2 Chiron. 16. 14. sic, in solo Bu. Lex.

Rad. 35. וַיִּבְּחֵם, unde, in piel, וַיִּבְּחֵם est, decaudare; amputare seu detruncare extremam partem alicujus rei; caudam vel extremum præcidere, &c. Pag. Merc. Av. &c. ut in præt. piel, 2. pl. m. cum 1 conv. וַיִּבְּחֵם & decaudabitis eos; i.e. extremos interficietis; Pag. Jos. 10. 19. sic, in fut. piel, 3. f. m. cum 1 conv. וַיִּבְּחֵם & decaudavit, Deut. 25. 18. Atque inde, No. m. significans caudam animalis, five extremitatem, seu. extremam partem alicujus rei, viz. וַיִּבְּחֵם cauda, Jud. 15. 4. & cum 1, וַיִּבְּחֵם præf. וַיִּבְּחֵם & cauda, Isa. 9. 13. 19. 15. וַיִּבְּחֵם cauda, Isa. 9. 15. וַיִּבְּחֵם caudæ, Deut. 28. 13, 44. Item, cum 1 Aff. cui & 7 est præf.

caudam suam, Job. 40. 17. בְּזִנְבוֹ in cauda ejus, Exod. 4. 4. in pl. term. fam. sed gen. masc. cum הָ dem. praf. הַזִּנְבוֹת caudæ, Jud. 15. 4. & in pl. Constr. זִנְבוֹת caudæ, Isa. 7. 4.

Rad. 36. זִנָּה est, fornicari, scortari, meretricari; tam corpore, quam animo; de spirituali scortatione; cum scilicet quis relicto vero Deo, colit idola; Pag. Merc. Av. &c. Occurrit in præter. kal, 3. f. m. & fam. cum הָ conv. ut & in 2. f. m. & f. & in 3. pl. cum הָ conv. prout seq. זִנָּה & scortabitur, Deut. 31. 17. זִנָּה & scortata est, Gen. 38. 24. Ezech. 23. 19. Hof. 2. 7. זִנָּה & scortabitur, Isa. 23. 17. זִנָּה scortatus es, Hof. 9. 1. זִנָּה & scortata es, Jer. 3. 1. זִנָּה & scortati sunt, Jud. 2. 17. זִנָּה & scortantur, Exod. 34. 15, 16. in part. ben. kal, f. m. & cum הָ dem. praf. זִנָּה scortans, Psal. 73. 27. Hof. 4. 15. זִנָּה & scortans, Ezech. 6. 9. sic, in pl. m. & fam. cum הָ praf. זִנָּה scortantes, Lev. 17. 7. Num. 15. 39. Ezech. 20. 30. זִנָּה scortantes, Lev. 20. 5. זִנָּה scortant, Ezech. 6. 9. & in Infin. kal, cum cholem & הָ, sic; זִנָּה scortando, Hof. 1. 2. & in alterâ forma, in הָ, cum הָ praf. זִנָּה ad scortandum, Lev. 20. 5, 6, 21. 9. Num. 25. 1. Deut. 22. 21. item, cum הָ praf. & הָ Aff. sic, זִנָּה in scortari te, Ezech. 23. 30. in fut. kal, 2. f. f. זִנָּה scortaberis, Hof. 3. 3. & cum הָ conv. praf. זִנָּה & scortata es, Ezech. 16. 15, 16, 17, 26, 28. cui etiam הָ est Aff. sic, זִנָּה, quod est idem quod, & pro, זִנָּה & scortata es cum eis; ut Kimchi exp. Ezech. 16. 28. Pag. & in 3. f. fam. fut. kal, זִנָּה scortabitur, Lev. 19. 29. Hof. 1. 2. Am. 7. 17. & cum הָ conv. praf. זִנָּה & scortata est, Jud. 19. 2. Isa. 57. 3. pro quo, cum jod loco He, & chirek loco segol, sic occurrit, זִנָּה & scortata est, Jer. 3. 6. Item, per Apocopam tertiæ radicalis הָ, pro זִנָּה, sic est, זִנָּה & scortata est, Jer. 3. 8. Ezech. 23. 5. & in 3. pl. m. זִנָּה scortabuntur; unde cum הָ conv. praf. זִנָּה & scortati sunt, Jud. 8. 27. 33. 1 Chron. 5. 25. Psal. 106. 39. Hof. 4. 12. sic & in 3. pl. fam. fut. kal; זִנָּה scortabuntur, Hof. 4. 13, 14. cui & הָ conv. est praf. sic, זִנָּה & scortata sunt, Ezech. 23. 3. in pual, זִנָּה perpetrata est fornicatio; Av. pro quo, cum scherek, pro kibbutz, est, זִנָּה scortatio acta fuit, Ezech. 16. 34. in hiphil, זִנָּה fecit scortari; & sine Accusativo, scortatus est; Av. Unde, in præter. hiph. 2. f. masc. זִנָּה scortari fecisti, Hof. 5. 3. & in 3. pl. præter. hiph. cum הָ & cop. vel conv. est praf. זִנָּה scortati sunt, Hof. 4. 10, 18. זִנָּה & scortari faciant, Exod. 34. 16. in Infin. hiph. cum term. הָ, sic, זִנָּה scortando, Hof. 4. 18. & in term. הָ, cum הָ praf. זִנָּה juxta scortari, 2 Chron. 21. 13. ut & cum הָ praf. & הָ Aff. זִנָּה prostituyendo eam, Lev. 19. 29. in fut. hiph. 3. f. m. זִנָּה scortari faciet; & cum הָ conv. pro זִנָּה, per Apocopam 3. Rad. הָ est זִנָּה & scortari fecit, 2 Chron. 21. 11. Item, in 3. f. fam. fut. hiph. cum הָ conv. praf. est, זִנָּה & scortari fecit, 2 Chron. 21. 13. Inde, Nomina, 1. זִנָּה vel scortum, meretrix; mulier fornicaria; Pag. Bu. Coc. &c. vel, etiam, cauponaria; nam Rad. hæc, זִנָּה, est Cogn. cum זִנָּה, vixit in caupona, vel publico diversorio, cœnatus est; nam apud gentes in publicis hospitibus erant fornice; & prostibula, ut impuri homines a cœna, repleti vino, seclarentur scortationem cum meretricibus, &c. Av. Vide etiam in Rad. זִנָּה. Occurrit autem, זִנָּה, vel sine Vau, scortum, meretrix, Lev. 21. 7, 14. Deut. 23. 19. Jos. 2. 1. Jud. 11. 1. 16. 1. Prov. 6. 26. 7. 10. 23. 27. Isa. 23. 16. Jer. 2. 20. 3. 3. 5. 7. Ezech. 16. 30. 35. 23. 44. Mic. 1. 7. Nah.

3. 4. & cum הָ, בְּ, בְּ, הָ, & לְ praf. prout seq. זִנָּה meretrix, caupona, Jos. 6. 17, 22, 25. Isa. 23. 15. זִנָּה pro meretrice, Joel. 3. 3. זִנָּה sicut scortum, Ezech. 16. 31. זִנָּה num sicut scort. Gen. 34. 31. זִנָּה pro scorto, Gen. 38. 15. Isa. 1. 21. זִנָּה a scorto, Ezech. 16. 41. in pl. fam. & cum הָ praf. זִנָּה meretrices, 1 Reg. 3. 16. Prov. 29. 3. Ezech. 16. 33. זִנָּה cum scortis, Hof. 4. 14. Item, ii. Hinc, No. fam. זִנָּה scortatio, Hof. 4. 1. 6. 10. quod occurrit cum הָ & Aff. זִנָּה scortatio ejus, Jer. 3. 9. in pl. est gen. fam. sed term. masc. sic, זִנָּה, & Constr. זִנָּה scortationes; Unde cum הָ praf. & הָ & Aff. sic occurrit; זִנָּה scortationibus tuis, Jer. 3. 2. זִנָּה scortationem tuam, vest. Num. 14. 33. Item, in sing. Occurrit cum הָ Aff. cui & הָ est praf. sic, זִנָּה scortat ipsos, Ezech. 43. 9. זִנָּה scortat suâ, Ezech. 43. 7. sic & iii hinc No. pl. m. זִנָּה scortationes, Hof. 1. 2. 2. 6. 4. 12. 5. 4. cui & לְ est praf. sic, זִנָּה scortationibus, Gen. 38. 24. & in pl. m. constr. & cum הָ praf. זִנָּה scortationes, 2 Reg. 9. 22. Nah. 3. 4. זִנָּה praf. scortationibus, Ezech. 23. 11. item, cum הָ & הָ Aff. זִנָּה scortationes tuas, Ezech. 23. 29. זִנָּה scortat ejus, Hof. 2. 4. cui ult. & הָ est praf. sic, זִנָּה scortat suis, Nah. 3. 4. Item, iv. Inde, No. זִנָּה fam. idem; scortatio; vaga libidines; Occurrit, in sing. cum הָ & הָ, Aff. cui ult. & הָ est praf. sic, זִנָּה scortationem tuam, Ezech. 16. 26, 29. זִנָּה scortationem suam, Ezech. 23. 8. זִנָּה scortationes tuas, Ezech. 16. 22, 23. 29. in pl. est formæ masc. sic, זִנָּה & in constr. זִנָּה scortationes; Unde cum הָ & in pausa, הָ, Aff. quibus & הָ, & הָ sunt praf. sic, זִנָּה vel, זִנָּה scortationes tuas, Ezech. 16. 15, 25. 23. 8, 35. זִנָּה vel, זִנָּה & scortat. tuas, Ezech. 16. 22, 23. 29. זִנָּה vel, זִנָּה scortationibus tuis, Ezech. 16. 33, 34, 36. זִנָּה praf. scortationibus tuis, Ezech. 16. 20. Item, cum הָ Aff. sic, זִנָּה scortationes suas, Ezech. 23. 7, 11, 14, 18, 19, 43.

Rad. 37. זִנָּה, est elongavi, abominatus est Pag. ex Kimchi; amovit, procul summovit; Merc. rejecit, abiecit, repulit; deseruit; Bu. Av. &c. Occurrit autem, זִנָּה rejecit, Lam. 2. 7. Hof. 8. 3. 5. & in 2. f. masc. præter. kal, cui etiam זִנָּה & זִנָּה sunt Aff. זִנָּה rejecisti, Psal. 44. 10. 74. 1. 89. 39. זִנָּה rejecisti me, Psal. 43. 2. זִנָּה rejecisti nos, Psal. 60. 7, 12. 108. 12. Item, in 1. f. præter. kal, cum הָ, Aff. sic occurrit; זִנָּה rejeci eos, Zach. 10. 6. in fut. kal, 2. f. m. & cum הָ conv. praf. זִנָּה rejicies, Psal. 44. 24. 28. 15. זִנָּה & rejecisti, Lam. 3. 17. ut & in 3. f. m. זִנָּה rejiciet, Psal. 77. 8. Lam. 3. 31. in hiph. 3. f. m. præter. cui & הָ, est Aff. sic, זִנָּה abiecit, 2 Chron. 29. 19. זִנָּה rejecit eos, 2 Chron. 11. 14. & in 3. pl. præter. hiph. זִנָּה rejecerunt; pro quo, cum epenthesi literæ Aleph, ex forma hiph. in Chald. usitata, & cum הָ conv. vel conv. sic occurrit, זִנָּה & longè depellent, Isa. 19. 6. in fut. hiph. 3. f. m. זִנָּה rejiciet; Unde, cum הָ Aff. sic extat; זִנָּה rejiciet te, 1 Chron. 28. 9.

Rad. 38. זִנָּה; Unde, in piel, זִנָּה; est, sublivit, saltavit; Pag. ex R. David; alacriter, scilicet leonis more; licet generaliter eo utantur, Doctores, etiam de avibus, ut Kimchi hic notat; Merc. זִנָּה est proflire, cum impetu quodam, ut solet fieri, in saltu fortium, & crassorum corporum; Av. Occurrit in fut. piel, 3. f. m. sic, זִנָּה exsiliet, Deut. 33. 22.

Rad.

Rad. 39. זעך labor, five, sudor; require in Rad. זעך commotio, &c. Kimchi vult 1, Vau esse loco, 2, 3. Rad. & esse signum fœminæ; nam זעך idem est quod זעך movere, commovere; Pag. vel movere se, intransitive; Merc. Sed vide in Rad. זעך.

Rad. 40. זעך est, excidit; vel, extinxit; Pag. Merc. Unde, in Niphal, זעך excisus fuit; vel, extinctus fuit; ut idem valeat, quod זעך; sunt enim 1 & 2 literæ symbolicæ & affines; Unde exponi potest per transiliri vel consumi; Pag. Merc. Cev. Bu. &c. Occurrit in præter. Niphal. 3. pl. sic; זעך excisi sunt, Job. 17. 1.

Rad. 41. זעך, est exasperare; & זעך vel זעך irasci; turbari; Pag. ex Kimchi; indignatus est; absolute, & cum זעך; est enim Cogn. cum זעך; nam זעך, & זעך, sunt literæ ejusdem instrumenti; sed cum Accusativ. exp. detestatus est, spreuit; Av. Bu. &c. Occurrit autem, זעך detestatur, Num. 23. 8. Mal. 1. 4. & cum 1 conv. præf. זעך & indignabitur, Isa. 66. 14. Dan. 11. 30. & in 2. f. m. præter. kal. cum 1 par. sic, זעך indignatus es, Zach. 1. 12. in benoni kal, f. m. exp. feveritatem exercet; Coc. viz. זעך indignans, Psal. 7. 12. in pahul kal, זעך & in confit. זעך detestabilis, Prov. 22. 14. & in sing. f. m. part. pahul; זעך detestabilis, Mic. 6. 10. in Imper. kal, cum 1, par. zaijn habet cholem, loco cametz-chatuph; ita ut pro זעך sic occurrat, זעך detestare, Num. 23. 7. in fut. kal, f. m. זעך detestabor, Num. 23. 8. & in 3. pl. fut. kal, cum 1 Aff. זעך detestabuntur eum, Prov. 24. 24. in Niphal. זעך exhibitus est indignatus; fuit indignabundus; Unde, in part. Niphal. (à sing. זעך) pl. masc. זעך indignabundi, Prov. 25. 23. Atque inde No. m. cum patach, sed in pausa cum cametz penult. sic, זעך vel, זעך indignatio, ira, Isa. 10. 25. 26. 20. 30. 27. Jer. 15. 17. Ezech. 22. 24. Dan. 11. 36. & cum 1, זעך, זעך & זעך præf. fut. seq. זעך & indignatio, f. 78. 49. זעך indignat. Dan. 8. 19. זעך in indignat. Lam. 2. 6. Hab. 3. 11. זעך ab indignat. Hof. 7. 16. & cum 1, זעך, זעך, & זעך Aff. sic occurrit, זעך indignatio mea, Isa. 10. 5. Ezech. 21. 36. Zeph. 3. 8. זעך indignatio tua, Psal. 38. 4. 69. 25. זעך indignatio tua, Psal. 102. 11. זעך indignatio ejus, Isa. 13. 5. Jer. 10. 10. 50. 25. Nah. 1. 6.

Rad. 42. זעך est irasci; indignari; turbari; Item, dolore, & molestia, atque, inde, macie confici; vehementius est quam זעך. Pag. Merc. &c. Unde, in part. benoni kal, (à sing. זעך) pl. m. est, זעך perturbati, molesti, Gen. 40. 6. Dan. 1. 10. in Infin. kal, זעך indignari; Unde, cum זעך præf. & 1 Aff. sic occurrit, זעך & in indignari eum, 2 Chron. 26. 19. in fut. kal, 3. f. m. & cum 1 conv. זעך indignabitur, Prov. 19. 3. זעך & indignatus est, 2 Chron. 26. 19. Atque inde, i. No. masc. זעך furibundus; Occurrit cum 1 cop. זעך indignabundus, 1 Reg. 20. 43. 21. 4. Et ii. Hinc etiam No. masc. significans iram vehementem, æstum, viz. זעך indignatio, Prov. 19. 12. Mic. 7. 9. & cum זעך præf. ut & cum זעך præf. & 1, Aff. sic extat, זעך in indignatione, 2 Chron. 16. 10. 28. 9. Isa. 30. 30. זעך ab indignatione, vel, æstu suo, son. 1. 15.

Rad. 43. זעך; est clamare, vociferari, inclamare, exclamare; Pag. Bu. propter angustiam & animi compressionem, ut quidam volunt; sed puto generale esse; Merc. Item, vocare, convocare; congregare præconis voce; Pag. Bu. Occurrit, in præter. kal, 3. f. f. cum 1 cop. 1.

sing. & 3. pl. & cum 1 cop. ut & in 2. pl. m. cum 1 cop. vel conv. prout seq. זעך & vociferata fuit, 2 Sam. 13. 19. זעך clamavi, Psal. 142. 7. זעך clamaverunt, Jud. 6. 7. 1 Chron. 5. 20. Psal. 22. 6. Hof. 7. 14. זעך & clamavit, Jer. 11. 11, 12. 47. 2. זעך & clamastis, 1 Sam. 8. 18. in Infin. kal, cum זעך & זעך præf. sic, זעך & clamare, 2 Sam. 19. 29. זעך à clamando, 1 Sam. 7. 8. ut & cum זעך Aff. זעך clamare tui, Isa. 30. 19. & cum זעך præf. & זעך Aff. sic, זעך in clamare te, Isa. 57. 13. in Imper. kal, f. m. & f. cum 1 cop. ut & in pl. m. cum 1 cop. ut seq. זעך exclama, Ezech. 21. 12. זעך exclama, f. Isa. 15. 4. זעך & exclama, f. Jer. 48. 20. זעך & clamate, Jud. 10. 14. Jer. 25. 34. Joel. 1. 14. in fut. kal, 1. sing. זעך clamabo, Jer. 20. 8. Lam. 3. 8. Hab. 1. 2. & in pausa, cum cametz in ult. זעך clamabo, Psal. 142. 2. Jer. 48. 31. item, cum 1 conv. præf. זעך & clamavi, Jud. 12. 2. Ezech. 9. 8. 11. 13. & in 2. f. m. fut. kal; זעך clamabit, Jer. 30. 15. ut & in 3. f. m. cui & 1 conv. est præf. זעך clamabit, Isa. 15. 10. זעך & clamavit, 1 Sam. 7. 9. 15. 11. 2 Sam. 19. 5. 1 Reg. 22. 32. 2 Chron. 18. 31. Esth. 4. 1. Item, in 3. f. f. cum pathach extra, sed cum cametz intra pausam, sic; זעך vel, זעך clamabit, Job. 31. 38. Isa. 26. 17. Hab. 2. 11. cui & 1 conv. est præf. זעך & clamavit, 1 Sam. 4. 12. 28. 12. Isa. 15. 9. sic & in 1. pl. fut. kal, cum 1 cop. זעך & clamabimus, 2 Chron. 20. 9. & in 3. pl. fut. kal, (in pausa, cum cametz penult. cui & 1 conv. & 1 cop. est præf. prout seq. זעך clamabunt, Hof. 8. 2. Mic. 3. 4. זעך vel, זעך & clamaverunt, Exod. 2. 23. Jos. 8. 16. Jud. 3. 9. 15. 6. 6. 10. 10. 1 Sam. 5. 10. 12. 8. 10. 2 Chron. 32. 20. Neh. 9. 4. Psal. 107. 13, 19. Jon. 1. 5. זעך & clamabunt, Ezech. 27. 30. Item, cum 1 conv. & זעך Aff. sic, זעך & inclamaverunt te, Neh. 9. 29. in Niphal, זעך conclamari, convocari; congregari, congregare se; &c. Pag. Bu. ut in præter. Niphal. 2. f. m. & 3. pl. זעך convocatus es, Jud. 18. 23. זעך convocati sunt, Jud. 18. 22. & in fut. Niphal. 3. f. m. cum 1 conv. præf. זעך & convocatus est, Jud. 6. 34. 35. 1 Sam. 14. 20. in hiph. זעך clamare effecit; accersivit, convocavit; Bu. Lex. fecit conclamare, jussit convocare; & absolute, exclamavit; Av. &c. Unde, in Infin. hiph. cum זעך præf. זעך ad convocandum, 2 Sam. 20. 5. & in Imper. hiph. f. m. זעך, vel, זעך, conclama, convoca; sed ante makkaph, est cum sægol in ult. sic, זעך convocabis, 2 Sam. 20. 4. in fut. hiph. 3. f. m. cum 1 conv. præf. & in 3. pl. m. ut seq. זעך & convocavit, accersivit, clamavit, Jud. 4. 10. 13. Jon. 3. 7. Zach. 7. 8. זעך clamabunt, Job. 35. 9. Atque inde Nomen, f. m. significans clamorem, exclamationem, vociferationem, viz. זעך clamor, Esth. 4. 1. Isa. 65. 19. Jer. 18. 22. 20. 16. 48. 4. 51. 54. cui & 1 cop. & dem. sunt præf. זעך & clam. Jer. 50. 46. זעך clam. Isa. 15. 13. & in forma Constr. cui & 1 est præf. זעך clamor, Gen. 18. 20. Isa. 15. 10. Ezech. 27. 28. זעך propter clamorem, Prov. 21. 12. Eccl. 9. 17. Jer. 48. 34. & cum זעך præf. & 1 Aff. זעך clamori meo, Job. 16. 18. item, cum זעך Aff. cui & 1 cop. est præf. זעך clamor eorum, Neh. 5. 6. 9. 9. זעך & clamor eorum, Esth. 9. 31.

Rad. 44. זעך vel, זעך modicum aut parum; paucillum, pauculum; paululum, paulisper; est temporis, & quantitatis discretæ; Pag. Merc. Bu. est Adverbium temporis; & Cogn. זעך parvus; Occurrit autem, זעך parum, Job. 36. 2. Isa. 28. 10, 13. Indè, præposito Mem. idem significat; paucus; vel, paululum; pusillum;

lum; paucitas; est nomen abstractum, Pag. Av. & c. viz. idem, Isa. 10. 24. 16. 14. 24. 6. 29. 17.

Rad. 45. זפת f. pix; Occurrit, cum ז' & ל' praf. sic, זפת & pice, Exod. 2. 2. זפת in picem, Isa. 34. 9.

Rad. 46. זפת contracte ז' & פ' est fundere; effundere; liquare; Pag. Bu. colavit, excolavit, percolavit; defecavit, depuravit; per colum transfudit; Av. Unde, in fut. kal. (à 3. f. זפת) 3. pl. m. זפת liquant, fundunt, Job. 28. 1. 36. 27. in piel, liquavit, quando purgavit, defecavit; ut, cum ז' cop. praf. זפת & defecavit, Mal. 3. 3. in pual זפת defecatus fuit; expurgatus fuit; ut, in part. pual, sing. m. זפת liquatum, defecatum, 1 Chron. 28. 18. 29. 4. Psal. 12. 7. & in pl. m. part. pual; זפת expurgat, Isa. 25. 6. [זפת pl. m. compedes, & c. Vide supra in Rad. ז' & ז' ut & pl. m. זפת in Rad. זפת.]

Rad. 47. זפת (formae זפת cum tzeri in ult.) consenuit; senex fuit; quidam faciunt contrarium verbo זפת, literis transpositis, quod est alacriter insilire; paulò curiosius; Merc. Alii volunt esse Cogn. cum זפת; nam illi sunt senes, qui in annos multos profuerunt; Av. Occurrit autem, זפת senuit, senex est, Gen. 18. 12. 19. 31. 24. 1. 27. 1. Jos. 13. 1. 23. 1. 1 Sam. 2. 22. 4. 18. 8. 1. 17. 12. 2 Sam. 19. 33. 1 Reg. 1. 1. 15. 2 Reg. 4. 14. 1 Chron. 23. 1. praterea, occurrit, in part. kal. 3. f. in 2. f. m. cum, & sine ז' parag. & in 1. fut. seq. זפת consenuit, Prov. 23. 22. זפת senuit, Jos. 13. 1. זפת senuit, 1 Sam. 8. 5. זפת senui, Gen. 18. 13. 27. 2. Jos. 23. 1. Ruth. 1. 12. 1 Sam. 12. 2. Psal. 37. 25. in fut. kal. 3. f. m. cum ז' conv. זפת & senuit, 2 Chron. 24. 15. in hiphil, זפת, fecit senescere; vel absolute, consenuit; Av. ut, in fut. hiph. 3. f. m. זפת senuerit, Job. 14. 8. Prov. 22. 6. Atque inde nomina, זפת m. senex; senior; qui consenuit; item, qui in publico officio est, dicitur quoque senex; Av. Occurrit autem זפת senex, Gen. 19. 4. 25. 8. 35. 29. 44. 20. & c. ad Ezech. 9. 6. in 23. circ. l. & cum ז' cop. praf. זפת & senex, Isa. 3. 2. 6. 5. 21. Lam. 2. 21. ut &, cum ז' & ז' & ז' praf. זפת senex, Gen. 43. 27. Jud. 19. 17, 20, 22. 1 Reg. 13. 25, 29. זפת in senem, Isa. 3. 5. זפת seni, Deut. 28. 2. in forma Constr. est, זפת senex, Gen. 24. 2. in pl. m. & cum ז' cop. praf. זפת senes, seniores, Gen. 18. 11. Job. 12. 20. 32. 4. Psal. 107. 32. 148. 11. Prov. 17. 6. 20. 29. Lam. 4. 16. 5. 12. 14. Joel 1. 14. 2. 16. Zach. 8. 4. זפת & senes, Job. 32. 9. Isa. 20. 4. Jer. 31. 13. Item, cum ז' praf. זפת senes, seniores, seniorum, & c. Exod. 24. 14. Num. 11. 25. & c. ad Joel. 1. 2. in 25. circ. l. sic &, cum ז' & ז' & ז' praf. זפת & senes, Ruth. 4. 11. 2 Reg. 6. 32. 10. 5. 1 Chr. 21. 16. Ezr. 10. 8. זפת senibus, Ruth. 4. 9. זפת in senibus, Psal. 119. 100. Ezech. 7. 26. & in forma constr. pl. m. זפת, senes, seniores, seniorum, & c. Gen. 6. 7. Exod. 3. 16. 4. 29. & c. ad Ezech. 26. 9. in 75. circ. l. & cum ז' cop. praf. זפת & senes, Exod. 3. 18. Num. 11. 30. 22. 7. Deut. 27. 1. Jos. 7. 6. 8. 10. 1 Chron. 15. 25. Ezech. 8. 1. ut & cum ז' & ז' & ז' praf. זפת senioribus, Exod. 19. 7. Ezech. 24. 1. Jud. 11. 7. 1 Sam. 30. 27. זפת & ad seniores, Lev. 9. 1. זפת in senioribus, Exod. 17. 5. 24. 1. 9. Num. 11. 16. 24. Ruth. 4. 2. Jer. 26. 16. Ezech. 8. 11. 13. 24. 20. 1. זפת & in senioribus, Jer. 19. 1. Item, cum ז' cop. praf. & ז' & ז' & ז' praf. זפת & seniores mei, Lam. 1. 19. & cum ז' Aff. & jod, in medio, quiescente, sic; זפת seniores nostri, Jos. 9. 11. prout etiam, cum ז' praf. & jod plur. deficiente, ante ז' Aff. sic occurrit; זפת & cum senibus nostris, Exod. 10. 9. Occurrit,

Item, cum ז' & ז' (cui & ז' est praf.) ז' (cui & ז' sunt praf.) & ז', Aff. prout seq. זפת seniores tui, Deut. 21. 2. 32. 7. זפת seniores vestros, Deut. 29. 10. Joel. 3. 1. זפת & seniores vestri, Deut. 5. 23. זפת senibus ejus, Isa. 24. 23. זפת & senior ejus, Jos. 8. 33. Psal. 105. 22. זפת senib. ejus, Jos. 23. 2. זפת senior ejus, Jud. 8. 14. Item, in pl. f. זפת senes, fam. anus; occurrit cum ז' cop. praf. sic, זפת & vetula, Zach. 8. 4. Deinde, ii. Inde No. זפת m. senium, senectus; occurrit cum ז' praf. זפת praf. senio, Gen. 48. 10. Et, iii. hinc, No. זפת comm. gen. barba, quam senior atas producit; Av. & quam seniores gestare solebant; Merc. quasi signum senectutis, & c. Occurrit autem, זפת barba, Isa. 15. 7. Jer. 41. 5. 48. 37. & cum ז' & ז' praf. sic, זפת barba, Lev. 13. 30. Psal. 133. 2. Isa. 7. 20. זפת in barba, Lev. 13. 29. in forma constr. est, זפת barba, Psal. 133. 2. & cum ז' praf. sic, זפת in barba, 2 Sam. 20. 9. Item, cum ז' cop. praf. & ז' Aff. sic, זפת & barba mea, Ezr. 9. 3. ut &, cum ז' & ז' (cui & ז' est praf.) & ז', Aff. ut זפת barba tua, Lev. 19. 27. Ezech. 5. 1. זפת barba vestra, 2 Sam. 10. 5. 1 Chron. 19. 5. זפת barba ejus, Lev. 14. 9. 1 Sam. 21. 14. זפת in barba ejus, 1 Sam. 17. 38. זפת barba ipsorum, Lev. 21. 5. 2 Sam. 10. 4. Et iv. Hinc, No. fam. significans senectam, atatem senilem, viz. זפת senectus, Psal. 71. 9, 18. Isa. 46. 4. in forma Constr. est, זפת senectus, 1 Reg. 11. 4. Unde, cum ז' & ז', Aff. sic, זפת senectus tua, 1 Reg. 15. 23. זפת senectutem suam, Gen. 24. 36. Item, v. Inde No. pl. m. significans etiam atatem senilem, vel, omnes dies senectutis; Av. viz. זפת senectus, Gen. 37. 3. 44. 20. in forma Constr. זפת idem, senecta; Unde cum ז' praf. & ז', Aff. est, זפת senectuti ejus, Gen. 21. 27.

Rad. 48. זפת, est, elevare, exaltare; Pag. inclinatum, pronum, cernuum, erigere; i. e. confirmare, à tristitia & pudore recreare, bonam spem inferere; Coc. Occurrit in part. ben. kal. f. m. & cum ז' cop. sic; זפת erigit, Psal. 146. 8. זפת & erigit, Psal. 145. 14.

Rad. 49. זפת est nausea, fastidium; cogn. cum ז' abalienatus est, nam nausea & fastidium nihil aliud est, quam abalienatio, fuga animi à re, quapiam; occurrit cum ז' praf. Num. 11. 20. זפת in nauseam; ita Aven. reliqui referunt ad ז' ubi vide.

Rad. 50. זפת est, diffuere; diffundi; effluere; Pag. Bu. Unde, in pual, זפת diffusus fuit; diffuxit; Pag. Bu. vel, est, incallescere; Coc. adustus fuit, ardore solis; nam est idem quod, זפת & זפת & cogn. cum ז' praf. זפת Av. Occurrit, in fut. pual, 3. pl. m. Job. 6. 17. tempore quo זפת diffuunt; Bu. effuxerint, seu diffuxerint, tanquam per fistulam, vel canalem, quam doctores, per metathesin literarum זפת appellant; pag. & Merc. ex Kimchi; alii, frigescent, à verbo זפת frigidari, apud doctores; alii, calefcent; quasi esset זפת Pag. adurentur, ardore scil. solis; Av. & c. est autem verbum perfectum ex pual, quod venit etiam cum cholem, Pag. praesertim ubi dagefeh ejectum compensandum est; Cev.

Rad. 51. זפת duo significat; i. ventilare, spargere, dispergere; Pag. Bu. projicere fursum in diversam partem; dissipare; Coc. Occurrit, in part. ben. kal. f. m. זפת ventilat, Ruth. 3. 2. & in Infin. kal. cum ז' praf. sic, זפת ad ventilandum, Jer. 4. 11. in Imper. kal. f. m.

1. **וַיִּפְרֹק** disperge, Num. 17. 2. in fut. kal, 1. **וַיִּפְרֹק** disper-
 gam, ventilabo; Unde, cum **וַיִּפְרֹק** conv. & **וַיִּפְרֹק** Aff. sic oc-
 currit; **וַיִּפְרֹק** & ventilavi eos, Jer. 15. 7. & in 2. ling.
 m. fut. kal; **וַיִּפְרֹק** disperges, Ezech. 5. 2. & cum **וַיִּפְרֹק** Aff.
 (ut in 1. fut.) tertiaradicalis **וַיִּפְרֹק**, abijicit, ante, & prop-
 ter Aff. sic, **וַיִּפְרֹק** disperges ea, Isa. 30. 22. 41. 17. Item,
 in 3. f. m. fut. kal; **וַיִּפְרֹק** disperget; sed, cum **וַיִּפְרֹק** conv. fa-
 ctur Apocopam 3. Rad. **וַיִּפְרֹק**, sic, **וַיִּפְרֹק** & disperfit, Ex-
 od. 32. 20. in Niph. **וַיִּפְרֹק** disperfus fuit; & dissipatus fu-
 it, &c. Unde, in Infin. Niph. **וַיִּפְרֹק** dispergi, dissipari;
 prout occurrit, cum **וַיִּפְרֹק** præf. & **וַיִּפְרֹק**, Aff. sic,
וַיִּפְרֹק in dispergi vos, Ezech. 6. 8. sic, in fut.
 Niph. 3. f. m. **וַיִּפְרֹק** disperperit; Unde in 3. pl. cum **וַיִּפְרֹק**
 Niph. **וַיִּפְרֹק** & disperfi sunt, Ezech. 36. 18. in piel, **וַיִּפְרֹק**
 disperfit continuè; Av. Unde, cum **וַיִּפְרֹק** cõp. & **וַיִּפְרֹק** Aff. sic
 occurrit; & disperfit eos, i Reg. 14. 15. & in 2.
 præf. piel, cum **וַיִּפְרֹק** Aff. **וַיִּפְרֹק** disperfisti nos, Psa. 44. 12.
 ut & in 1. f. cum **וַיִּפְרֹק** conv. & **וַיִּפְרֹק** Aff. sic extat; **וַיִּפְרֹק**
 & dispergam, Ezech. 5. 10. 6. 5. 12. 15. 30. 26. Mal. 2. 3.
 & dispergam te, Ezech. 22. 15. **וַיִּפְרֹק** & disper-
 gam eos, Jer. 49. 32. 36. Ezech. 29. 12. 30. 23. Item,
 in 3. pl. præf. piel; & cum **וַיִּפְרֹק** conv. & **וַיִּפְרֹק** Aff. **וַיִּפְרֹק** spa-
 serunt, Zach. 2. 2. 4. **וַיִּפְרֹק** & spargent eam, Jer. 51. 2. in
 part. piel, f. masc. **וַיִּפְרֹק** dispergens. Prov. 20. 8, 26. Jer.
 37. 10. & in plim: cum **וַיִּפְרֹק** præf. & **וַיִּפְרֹק** ad spargen-
 tibus; Job. 37. 9. ut & in Infin. piel, cum **וַיִּפְרֹק** præf. & cum
וַיִּפְרֹק præf. & Aff. ut cum **וַיִּפְרֹק** præf. & Aff. **וַיִּפְרֹק**
 & ad spargendum, Ezech. 20. 23. **וַיִּפְרֹק** ad spar-
 gendum eam, Zach. 2. 4. **וַיִּפְרֹק** & dispergend. eos, Psa.
 106. 27. in fut. piel, 1. f. & 3. pl. m. **וַיִּפְרֹק** dispergam;
 Lev. 26. 33. Ezech. 5. 12. 12. 14. **וַיִּפְרֹק** spargent, Prov. 15.
 7. in pual **וַיִּפְרֹק** disperfus est; ventilatus est; ut, in 3.
 præf. pual, pl. **וַיִּפְרֹק** disperfi sunt, Psa. 58. 4. in part. pual,
 f. m. **וַיִּפְרֹק** ventilata fuit, Isa. 30. 24. vel cum Mem, f. i.
וַיִּפְרֹק sparfum est, Prov. 1. 17. & in fut. pual, 3. f. m.
וַיִּפְרֹק spargetur, Job. 18. 15. Atque inde No. pl. m. **וַיִּפְרֹק**
 ventilatores, Jer. 21. 2. & No. f. m. **וַיִּפְרֹק** ventilabrum;
 ut cum **וַיִּפְרֹק** præf. **וַיִּפְרֹק** cum ventilabro, Jer. 15.
 7. **וַיִּפְרֹק** & cum ventilabro, Isa. 30. 24. huc & redu-
 cunt No. **וַיִּפְרֹק**, disperfo; de quo in Rad. **וַיִּפְרֹק**. Dein-
 de, ii. signif. 2. hujus Rad. est in piel, **וַיִּפְרֹק** cinxit, circum-
 cinxit; accinxit; ut in præf. piel, 2. f. m. **וַיִּפְרֹק** cinxisti,
 Psa. 139. 3. & in hiph. **וַיִּפְרֹק** idem; Unde in fut. hiph.
 2. f. m. cum **וַיִּפְרֹק** conv. & **וַיִּפְרֹק** Aff. (de quo etiam vide in
וַיִּפְרֹק) sic occurrit; & accinxisti me, 2 Sam. 22. 40. In-
 de No. masc. (licet Kimchi refert ad **וַיִּפְרֹק**, formæ **וַיִּפְרֹק** à
וַיִּפְרֹק) viz. **וַיִּפְרֹק** limbus, corona, Exod. 25. 11, 24, 25. 30. 3-
 37. 2. & 26. 6. & cum **וַיִּפְרֹק** præf. & Aff. **וַיִּפְרֹק** ad limbum
 ejus, Exod. 30. 4. 37. 27.

Rad. 52. **וָרָח**, tria significat; viz. i. oriri, exoriri; dicitur de ortu folis & diei, &c. & occurrit in præf. kal. 3. f. m. & in pausa cum cametz in ult. ut &, cum **וָרָח** conv. ficit & in 3. f. m. & cum **וָרָח** conv. prout feq. **וָרָח** oritur, Psal. 112. 4. **וָרָח** orta est, Isa. 60. 1. **וָרָח** & orietur, Deut. 33. 2. Eccl. 1. 5. Isa. 58. 10. **וָרָח** ortus, vel orta fuit, Exod. 22. 3. 2 Reg. 3. 22. 2 Chron. 26. 19. Nah. 3. 17. **וָרָח** & orietur, Mal. 3. 20. in part. ben. kal, f. m. **וָרָח** oritur, Eccl. 1. 5. & in Infin. kal, cum **וָרָח** præf. **וָרָח** in oriri, Jud. 9. 33. Job. 4. 8. in fut. kal, occurrit in 3. f. m. & cum **וָרָח** conv. præf. ut & in 3. f. ut feq. **וָרָח** vel **וָרָח** orietur, 2 Sam. 23. 4. Job. 9. 7. Isa. 60. 2. **וָרָח** & ortus fuit, Gen. 32. 21. **וָרָח** orietur, Psal. 104. 22. Atque inde, i. No. **וָרָח**

m. ortus; ut cum **א**. Aff. **אֶרְצָה** ortus tuus, **אֶרְצָה**. 60.3. Et. ii. Indè & No. m. significans, ortum, & orientalem mundi partem; viz. **אֶרְצָה** ortus, oriens Plaga, 1 Chron. 5. 10. 9. 24. 2 Chron. 5. 11. Neh. 12. 37. **אֶרְצָה**. 103. 12. Am. 8. 12. Zach. 8. 7. & cum **א** & **אֶרְצָה** praf. **אֶרְצָה** oriens, 1 Chron. 29. 4. Neh. 3. 29. Dan. 8. 9. **אֶרְצָה** ad orientem, 1 Chron. 12. 15. 26. 17. Neh. 3. 26. Item, cum **א** & **אֶרְצָה** praf. **אֶרְצָה** & ad orientem, 1 Chron. 5. 9. 6. 28. **אֶרְצָה** ab oriente, Jof. 11. 3. 17. 10. **אֶרְצָה**. 107. 3. **אֶרְצָה**. 1. 2. 43. 5. 46. 11. Deut. 11. 44. in Confr. Occurrit simpl. & cum **א** & **אֶרְצָה** praf. **אֶרְצָה** oriens, Deut. 4. 47. Jof. 1. 15. 4. 19. 13. 5. 19. 12. 27. 34. 2 Reg. 10. 33. **אֶרְצָה** ad orientem, 1 Chron. 4. 39. 6. 6. **אֶרְצָה** ab oriente, Num. 21. 12. Jof. 16. 6. Jud. 11. 18. 20. 43. **אֶרְצָה**. 50. 1. 113. 3. **אֶרְצָה**. 4. 1. 28. 45. 6. Mal. 1. 11. **אֶרְצָה** & ab oriente, **אֶרְצָה**. 59. 19. Item, cum **א** locali, in fine, extra paufam, cum Scheva penult. fic, **אֶרְצָה** ad ortum, Deut. 4. 41. Jof. 12. 1. Jud. 21. 19. Sed, in paufa, cum cametz penult. fic, **אֶרְצָה** ad, vel, verfus orientem, Exod. 27. 13. 38. 13. & c. ad Zach. 14. 4. in 30. circ. l. Item, cum **א** & **אֶרְצָה** praf. fic, & **אֶרְצָה** & **אֶרְצָה** verfus, Deut. 3. 27. **אֶרְצָה** ad orientem, 2 Chron. 31. 14. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. eft in nomine indigenato, Aleph. præpofito, fic, **אֶרְצָה** m. indigena; quafi, inde, feu ibi, ubi vivit, oriundus feu ortus; occurrit cum **א**, **אֶרְצָה**, & **אֶרְצָה** praf. proat fequuntur; **אֶרְצָה** indigena, Lev. 16. 29. 18. 26. 23. 42. Num. 15. 13. 29. 30. **אֶרְצָה** in indigena, Lev. 17. 15. **אֶרְצָה** ficut indigena, Lev. 18. 34. Ezech. 47. 22. **אֶרְצָה** idem, Lev. 24. 16. 22. Jof. 8. 33. **אֶרְצָה** indigena, Exod. 12. 49. in forma Confr. **אֶרְצָה**, idem; & occurrit, cum **א**, **אֶרְצָה**, & **אֶרְצָה** praf. fic, & **אֶרְצָה** in indigena, Exod. 12. 19. **אֶרְצָה** ficut indigena, Exod. 12. 48. **אֶרְצָה** & indigena, Num. 9. 14. Item, hinc quidam exponunt **אֶרְצָה** (epitheton Hemanis, & Ethanis) Orientalem; vel indigenam; Occurrit autem cum **א** praf. fic, **אֶרְצָה** Orientalis, **אֶרְצָה**. 88. 1. 89. 1. Sic & iii. Signif. 3. hujus Rad. eft, in eodem nomine **אֶרְצָה** m. Nam id dicitur etiam de arbore non aliundè tranfplantata, fed in fuo loco dudum orta; cedrum alii; alii, laurum vertunt; fed generale nomen eft, indigena, ut fic dicam, arboris; quæ pulchrior & ftabilior effe folet; Merc. Occurrit, cum **א** praf. fic, **אֶרְצָה** ficut arbor indigena virens; arbor fcil. fponde nata, fuo fola fita; nam, in genere **אֶרְצָה** eft, quod in fua terra eft, ubi primo ortum eft; Coc.

Rad. 53. **יָרַד** est, inundare; vel, imbre perfundere; Coc. inundatione abripere; raptim fluctuare, & præcipitare; sunt qui conferunt cum verbis transpositis, **יָרַד** vel **יָרַד** quod est raptim oculis nictare; & cum **יָרַד** putare, raptim abscindere; Merc. ex Forst. & Av. Occurrit in præt. kal, 2. f. m. cum **יָרַד**, Aff. sic, **יָרַד** inundasti eos, Psal. 90. 5. in piel, **יָרַד** exundavit; inundavit; vel in forma poel, **יָרַד** idem; Unde in 3. pl. præt. piel, **יָרַד**, pro quo, in forma poel, est, **יָרַד** exundarunt, Psal. 77. 18. vel, ut quidam, exp. inundatæ sunt, Av. eruptæ sunt, seu eruperunt, &c. neutraliter; quasi esset, 3. pl. præt. pual, (à sing. **יָרַד** inundatus est) &c. Atque inde, No. **יָרַד** m. inundatio; Pag. Bu. &c. propriè, subita, repentina fluxio, cum impetu; cataracta; (etsi hoc nomen magis locum significet) rapidus imber; Merc. Occurrit extra pausam, cum sægol; sed, in pausa, cum cametz penult. & cum **יָרַד**, **יָרַד**, & **יָרַד** prout

prout seq. זרע inundatio, Hab. 3.9. זרע idem, Isa. 32.2. זרע & inundatio, Isa. 30.30. זרע sicut inundatio, Isa. 25.4. 28.2. זרע ab inundatione, Job. 24.8. Isa. 4.6. 25.4. Item, ii. Hinc & No. זרע f. fluxus, fusio; de semine dicitur; Coc. Occurrit in forma constr. cum זרע & Aff. sic; וזרע & fluxus, Ezech. 23.20. זרע fluxus eorum, Ezech. 23.20.

Rad. 54. זרע duo significat; viz. i. seminare, serere; Pag. Bu. Coc. & c. semen projicere & spargere, ad conservandam speciem; Merc. Occurrit, in prat. kal, 3. f. m. & in 1. f. cum זרע & conv. זרע & Aff. ut & in 3. pl. & in 2. pl. m. & cum זרע conv. ut seq. זרע & זרע & seram, Jer. 31.27. זרע & seram eam, Hof. 2.25. זרע & seminabit, Jer. 12.13. זרע & seminabit, Hag. 1.6. זרע & seminabit, Gen. 47.23. Lev. 25.22. 26.16. Et in benonikal, f. m. cui זרע & sunt prat. זרע, vel sine Vau, sementans, Gen. 1.29. Prov. 22.8. Jer. 50.16. זרע & ferens, Prov. 11.18. זרע fatori, Isa. 55.10. & in pl. m. cum זרע demonst. prat. זרע & seminantes, Psal. 126.5. & in pl. m. constr. & cum זרע cop. prat. זרע & seminantes, Isa. 32.2. זרע & seminantes, Job. 4.8. Sic & in pahl, f. m. & f. זרע fata est, Psal. 97.11. זרע fata, f. Jer. 2.2. in Inf. kal, cum זרע prat. זרע ad seminandum, Isa. 28.24. & in Imper. kal, f. & pl. m. זרע fere, Eccl. 11.6. זרע ferite, 2 Reg. 19.29. Isa. 37.30. Hof. 10.12. Item, in fut. kal, 1. f. זרע vel זרע, unde, cum זרע par. זרע & seram, Job. 3.18. & cum זרע & Aff. זרע & difseminabo eos, Zach. 10.9. Sic, in 2. f. m. cum pathach, sed, in pausa, cum cametz ult. fic, זרע vel זרע seminabis, Exod. 23.10, 16. Lev. 19.19. 25.3, 4. Deut. 11.10. 22.9. Isa. 30.23. Mic. 6.15. Item, in 3. f. m. fut. kal; & cum זרע conv. זרע seret, Eccl. 11.4. זרע & sevit, Gen. 26.12. ut & cum זרע conv. prat. & זרע Aff. זרע & confevit eam, Jud. 9.45. Sic, in 3. f. f. fut. kal, cum זרע Aff. זרע & confeverit ipsum, Isa. 17.10. & in 1. pl. ut & in 2. pl. m. extra pausam, cum scheva, sed, in pausa, cum cametz penult. & in 3. pl. m. simil. & cum זרע conv. prat. prout seq. זרע seminabimus, Lev. 25.20. זרע feretis, Jer. 4.3. זרע feretis, Lev. 25.11. Jer. 35.7. זרע seminabit, Hof. 8.7. זרע & confever. Psal. 107.37. in Niphal, זרע seminatus, confitus, satus est; Unde, in 3. f. f. cum זרע conv. זרע & feretur, Num. 5.28. & in 2. pl. m. prat. niph. cum זרע conv. זרע & seramini, Ezec. 36.9. in fut. Niph. 3. f. m. & 3. f. fut. seq. זרע seminabitur, Lev. 11.37. Deut. 21.4. vel זרע feretur, Nah. 1.14. זרע feretur, Deut. 29.23. in pual, זרע seminatus, satus est; Unde, in 3. pl. prat. pual; זרע sati sunt, Isa. 40.24. in hiphil, זרע, fecit semen; concepti semen; Av. sementavit; Bu. ut, in part. hiph. f. m. זרע sementans, Gen. 1.11, 12. & in fut. hiph. זרע sementabit; Unde, in 3. f. f. fam. זרע sementaverit; Lev. 12.2. Atque inde, Nomina, i. זרע & in pausa זרע m. semen; sementis; Pag. Bu. semen scil. quodcunque, unde species conservatur; & pro sementi etiam; Merc. significat & granum fructus, quod est sicut semen, quod plantant, & germinat arborem; Pag. Item, de prole & posteritate dicitur, per translationem; Av. Occurrit autem זרע, vel, זרע, in pausa, Gen. 1.12, 29. 4.25. 7.3. 8.22. 15.3. & c. ad Mal. 2.15. in 70. circ. l. & cum prat. זרע, זרע, זרע, זרע prout sequuntur; זרע & semen, Lev. 22.13. Psal. 37.28. 69.37. Prov. 11.21. Isa. 5.10. Jer. 31.27. 35.7. זרע & semen, Jer. 35.9. זרע vel זרע semen, Gen. 38.9. Deut. 22.9. Ruth. 4.12. Psal. 126.

6. Am. 9.12. Hag. 2.19. Mal. 2.3. זרע sicut semen, Exod. 16.31. זרע vel זרע femini, Gen. 47.24. Lev. 18.20. 2 Chron. 20.7. Isa. 45.19. Ezech. 20.5. זרע de semine, Lev. 21.21. 22.4. 27.30. Num. 17.5. 1 Reg. 11.14. 2 Reg. 22.25. Esth. 6.13. Jer. 41.1. Ezech. 17.5. 13. 43. 19. 44. 22. Dan. 9.1. in forma constr. ut quidam volunt, est זרע; unde, cum זרע prat. זרע sicut semen, Num. 11.7. Alii vero volunt esse formam constr. a simplici forma זרע idem quod זרע semen, & c. Atque, hoc ult. quidem, punctationis analogia, potius requirit; nam prior forma זרע nihil ferè variat in regimine singulari. Item, cum זרע Aff. sic, זרע semen meum, 1 Sam. 20.42. 24.21. Sed cum זרע vel, זרע Aff. sapius occurrit; sic, זרע vel, זרע, semen tuum, & c. Gen. 3.15. 13.16. 15.5. & 13. & c. ad Jer. 46.27. in 40. circ. l. & cum זרע Aff. fam. sic, זרע semen tuum, Gen. 16.10. 24.60. Isa. 17.10. Sed cum זרע Aff. m. occurrit etiam, cum variis prat. viz. cum זרע, זרע, זרע, זרע & זרע; prat. ut seq. זרע & semen tuum, Gen. 27.9. Isa. 54.3. זרע & semen tuum, Deut. 30.19. זרע in semine tuo, Gen. 22.19. 26.4. זרע vel, זרע in semine tuo, Gen. 28.14. Deut. 28.46. 2 Reg. 5.27. זרע femini tuo, Gen. 12.7. 15.18. 24.7. 26.4. 48.4. Exod. 33.1. Deut. 34.4. זרע & femini tuo, Gen. 13.15. 17.7. 8.26. 3. 28.4. 13.35. 12. Num. 18.19. זרע de semine tuo Gen. 17.12. Lev. 21.17. זרע & de semine tuo, Lev. 18.21. Sic & cum זרע Aff. cui זרע est prat. זרע semen vestrum, Gen. 9.9. Exod. 32.13. Lev. 22.3. 26.16. 1. fa. 66.22. זרע femini vestro, Exod. 32.13. & cum זרע Aff. sic, זרע semen ejus, Gen. 1.11, 12. 46.7. Lev. 21.15. 27.16. Deut. 31.21. Jos. 24.3. 1 Reg. 23.3. Esth. 10.3. Pf. 89.30. 37.11. 2. Jer. 29.32. 36.31. 49.10. cui etiam, זרע, זרע, זרע, sunt prat. prout sequuntur; זרע & semen ejus, Gen. 48.19. Num. 14.24. 24.7. Psal. 25.13. 37.25. 26. Jer. 22.28. זרע in semine ejus, Deut. 4.37. זרע femini ejus, Gen. 17.19. Neh. 9.8. זרע & femini ejus, Exod. 28.43. 30.21. Num. 25.13. 2 Sam. 22.51. 1 Reg. 2.33. Psal. 18.51. זרע de semine suo, Lev. 20.2, 3, 4. Jer. 22.30. 33.25. זרע & de semine ejus, 2 Sam. 4.8. Item, cum זרע Aff. sic, זרע semen ejus, Gen. 3.15. & cum זרע Aff. cui זרע & זרע, זרע, זרע sunt prat. prout sequuntur; זרע semen eorum, Esth. 9.27, 31. Job. 21.8. Pf. 106.27. Isa. 61.9. זרע & semen eorum, Ezr. 2.58. Neh. 7.61. Pf. 21.11. 102.29. זרע in semine eorum, Deut. 10.15. זרע & femini eorum, Deut. 1.8. 11.9. זרע de semine eorum, Esth. 9.28. in pl. m. זרע, & in forma constr. זרע semina; unde cum זרע cop. & זרע Aff. sic occurrit; זרע & semina vestra, 1 Sam. 8.15. Item, Hinc, ii. No. זרע m. idem, semen, & c. Vide supra, in forma constr. f. pracedentis No. זרע; Et, iii. hinc etiam No. זרע, m. sativum; seminabile; satum; Pag. Bu. seminum, sementicum, seminarium; Av. Occurrit autem, זרע sativum, Lev. 11.37. in pl. m. זרע & in constr. זרע sativa, sata; ut cum זרע Aff. sic est, זרע sata sua, Isa. 61.11. Sic & iv. Inde, No. זרע vel sine Vau, m. seminum, seminarium, sativum; & legumen, ex seminariis & sativis; Pag. Bu. Coc. Av. & c. unde in pl. m. cum זרע dem. prat. sic occurrit; זרע legumina, Dan. 1.12. ut &, v. Hinc & cum additione Nun; No. זרע m. idem cum praced. sativum; seminarium; legumen ex seminariis, seu sativis; Occurrit etiam in pl. m. sic, זרע legumina, Dan. 1.16. Denique, vi. Inde No. זרע m. sementis, seminum; seminarium; omne semen quod feritur; Pag.

Bu. Coc. Av. &c. Occurrit, in forma Constr. sic, מִזְרֵעַ, se-
mentis, Isā. 19. 7. Deindē, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No.
זָרַע vel sine Vau, comm. gen. Sed sæpius fæm. brachium,
(quo semen spargitur; Av.) lacertus; Item, armus a-
nimalium, seu bestiarum; & quod in brachio sit robur,
pro potentia & sustentatione, sæpè sumitur; Occurrit
autem simpl. זָרַע (vel sine Vau,) brachium, Deut. 33.
20. 1 Sam. 2. 31. 2 Chron. 32. 8. Job. 22. 8. 26. 2. 40. 9. Pl.
10. 15. 83. 9. 89. 14. Isā. 51. 9. 52. 10. 63. 12. Ezech. 30.
21. & cum זָרַע, זָרַע, זָרַע, & זָרַע praf. ut seq. זָרַע &
brachium, Job. 38. 15. Psal. 98. 1. Isā. 53. 1. זָרַע brachi-
um, Num. 6. 19. Deut. 18. 3. Dan. 11. 6. זָרַע & brachi-
um, Deut. 7. 19. זָרַע cum brachio, Exod. 6. 6. Pl. 76. 16.
89. 11. Isā. 44. 12. Ezech. 17. 9. זָרַע & cum brachio,
Deut. 4. 34. 5. 15. 26. 8. 2 Reg. 17. 36. Psal. 136. 12. Isā. 62.
8. Jer. 21. 5. Ezech. 20. 33. 20. 34. זָרַע propter brachi-
um, Job. 35. 9. Item, cum זָרַע Aff. cui & זָרַע est praf.
זָרַע brachium meum, Psal. 89. 22. Isā. 51. 5. 63. 8.
זָרַע & brachio meo, Jer. 27. 4. & cum זָרַע vel, in pau-
sa, זָרַע, Aff. cui & זָרַע, & זָרַע sunt praf. זָרַע vel זָרַע
brachium tuum, Exod. 15. 16. 1 Sam. 2. 31. Psal. 71. 18. 79.
11. Cant. 8. 6. זָרַע & brachium tuum, 1 Reg. 8. 42. 2
Chron. 6. 32. Psal. 44. 4. Ezech. 4. 7. זָרַע & brachio
tuo, Deut. 9. 29. Jer. 32. 17. ut & cum זָרַע, Aff. cui & זָרַע
& זָרַע sunt praf. sic, זָרַע brachium ejus, 2 Sam. 1. 10. Isā. 9.
19. 30. 30. 59. 16. Jer. 17. 5. Zach. 11. 17. זָרַע & brachi-
um ejus, Deut. 11. 2. Isā. 17. 5. 40. 10. 48. 14. Jer. 48.
24. Ezech. 21. 17. Dan. 11. 6. זָרַע brachio suo, Isā. 40.
11. זָרַע brachio suo, Ezech. 22. 6. sic & cum זָרַע Aff.
cui & זָרַע est praf. זָרַע brach. eorum, Isā. 33. 2. זָרַע
& brach. cor. Psal. 44. 4. in pl. m. cum זָרַע cop. praf. זָרַע
& brachia, Dan. 11. 31. & in forma constr. pl. m. cui & זָרַע
cop. est praf. & זָרַע Aff. sic, זָרַע brachia, Gen. 49. 24.
זָרַע & brach. Isā. 51. 5. זָרַע brachia ejus, 2 Reg. 9.
24. Et, in pl. forma fæm. זָרַע vel sine Vau, brachia,
&c. Deut. 33. 27. Pl. 37. 17. Ezech. 30. 24. 25. & cum זָרַע cop.
praf. זָרַע & brachia, Job. 22. 9. Ezech. 20. 25. Dan.
11. 15, 22. Item, cum זָרַע זָרַע Aff. cui & זָרַע est praf.
זָרַע brachia mea, 2 Sam. 22. 35. Psal. 18. 35. זָרַע brachia ve-
stra, Ezech. 13. 20. & cum זָרַע Aff. cui & זָרַע est praf.
זָרַע brachia ejus, vel sua, Jud. 5. 14. 16. 12. Ezech.
30. 22. Hof. 11. 3. זָרַע & brachia ejus, Dan. 10. 6. I-
tem, cum זָרַע & זָרַע Aff. sic, זָרַע brachia ejus,
Prov. 31. 17. זָרַע brachia ipsorum, Hof. 7. 15. Atque
inde, No. cum זָרַע praf. fixo; sic, זָרַע m. brachium; Oc-
currit, cum זָרַע praf. זָרַע & brachio, Jer. 32. 21. &
cum זָרַע cop. praf. & זָרַע Aff. sic, זָרַע & brachium meum,
Job. 31. 22.

Rad. 55. זָרַע est, spargere, aspergere; Pag. fundere,
sed cum asperzione; Merc. confperit; & propriè dicitur
de rebus liquidis; ut de sanguine, aqua, &c. abusive
etiam de rebus aridis; sed hoc rarissimè fit; Av. Oc-
currit autem, in præf. kal, 3. f. m. & cum זָרַע cop. ut & cum זָרַע
cop. praf. & זָרַע Aff. & in 3. f. & 2. f. m. cum זָרַע conv. ut &
in 1. f. & 3. pl. cum זָרַע conv. praf. זָרַע sparsit, Exod. 34. 6.
זָרַע & sparsit, Lev. 17. 6. זָרַע & sparsit eum, Exod. 9. 8.
זָרַע sparsit sè, Hof. 7. 9. זָרַע & sparges, Exod. 29.
16, 20. זָרַע & spargam, Ezech. 36. 25. זָרַע & spar-
gent, Lev. 15. 11. 2. 2. 8. 13. in part. benoni kal; f. m. cum
זָרַע praf. & in pl. m. זָרַע qui spargit, Lev. 7. 14. זָרַע
spargentes, 2 Chron. 30. 16. in Infin kal, cum זָרַע praf.
זָרַע ad spargendum, Ezech. 43. 18. & in Imper. kal,

cum זָרַע cop. זָרַע & sparge, Ezech. 10. 2. in fut. kal, 2. f. m.
זָרַע sparges, Num. 18. 17. 2 Reg. 16. 15. & in 3. f. m. &
cum זָרַע conv. זָרַע sparget, Lev. 7. 2. זָרַע & sparsit, Ex-
od. 9. 10. 24. 8. Lev. 8. 18, 24. 2 Reg. 16. 13. 2 Chron. 34. 4.
& cum זָרַע conv. praf. & זָרַע Aff. זָרַע & sparsit eum,
Lev. 9. 12, 18. ut & in 3. pl. cum זָרַע conv. זָרַע & sparse-
runt, 2 Chron. 29. 22. 35. 11. Job. 2. 12. in pual, זָרַע spar-
sus est; Av. Occurrit autem, זָרַע sparsa fuit, Num. 19.
13, 20. Atque inde, No. זָרַע m. vas sparsorium; Av. vas
ex quo spargitur aqua, aut sanguis, vel vinum, &c. pelvis,
Pag. crater, Bu. quia ex eo asperiones fiebant; Bu. Occur-
rit autem, simp. & cum זָרַע & זָרַע praf. זָרַע crater, Num. 7. 13,
19, 25, 31. 37. 43, 49, 55, 61, 66, 73, 79. זָרַע crater,
Num. 7. 85. זָרַע ut craterem, Zac. 9. 15. & in pl. m. cum
זָרַע praf. זָרַע quasi crateres, Zac. 14. 20. ut & in forma
Constr. pl. m. cui & זָרַע est praf. זָרַע crateres, Num.
7. 84. 2 Chron. 4. 8. זָרַע in crateribus, Ain. 6. 6. Sed oc-
currit & in pl. fæm. & cum זָרַע & זָרַע praf. ut & cum זָרַע cop.
praf. & זָרַע Aff. sic, זָרַע crateres, 2 Reg. 12. 14. Neh.
7. 70. זָרַע crateres, Exod. 38. 2. Num. 4. 14. 1 Reg.
7. 40. 2 Reg. 25. 15. 2 Chron. 4. 11. Jer. 52. 18, 19.
זָרַע & crateres, 1 Reg. 7. 50. 1 Chron. 28.
17. 2 Chron. 4. 22. זָרַע & crateres ejus, Ex. 27. 3.
Rad. 56. זָרַע sternuit; sternutavit; flatum è pe-
ctore exurgentem in caput disperfit per nares; hinc La-
tinè, sternuo, per Interpositionem literæ n, &c. Occur-
rit in piel, ad formam defectivorum Ain poel, זָרַע, ster-
nutavit; ut in fut. piel, 3. f. m. cum זָרַע conv. זָרַע & ster-
nutavit puer, 2 Reg. 4. 35. Itā Av. Alii ad Rad. זָרַע.

Rad. 57. זָרַע m. spithama; Bu. mensura palmi, aut di-
midij cubiti; i. e. quatuor digitorum in transversum ex-
pansorum; Pag. est mensura digitorum extensorum, con-
tinentis dimidium cubiti majoris sive sacri, qui constabat
sex palmis; Unde Spithama fuit trium palmorum, sive
duodecim digitorum; ut notat Kimchi in libro radi-
cum; Bu. Lex. זָרַע est palmus major, qui tres mino-
res palmos continet; mensura duodenum digitorum;
Latini dodrantem appellant, Græci *πυγμαυτον*; est di-
midium cubiti, ut Rabbin notant; minor palmus dicitur
שׁוֹפָה, de quo suo loco; cubitus continet sex
שׁוֹפָה; quantum quis metiri potest, extensione inter
pollicem, & auricularem, dicitur זָרַע; ut differat à
שׁוֹפָה; de quo infra; Merc. Av. Nam שׁוֹפָה est mensura
palmi minoris, qui continet spatium quatuor digito-
rum transversorum; at זָרַע est palmus major, qui com-
plectitur tres palmos minores; in quantum viz. manus
potest extendi in longitudinem; ideoque est Cogn.
cum זָרַע differuit, disperdit; Av. Occurrit simpl. &
cum זָרַע in pausa, זָרַע & זָרַע praf. sic, זָרַע Spithama, Exod.
28. 16. 39. 9. Ezech. 43. 13. זָרַע & spithama, Exod. 28.
16. 39. 9. זָרַע & spithama, 1 Sam. 17. 4. זָרַע in, vel cum
spithama, Isā. 40. 12.

*Vocabula Quadrata, i. e. Plurilite-
ra, quæ scil. habent plures quàm tres Li-
terus Radicales, incipientes à
Literâ ז Zajin.*

1. זָרַע m. est ramus plantationum, ut R. D. inquit; Pag.
sunt qui ad זָרַע reducant; ut, hoc nomine, culmi succum
absumentes intelligantur; Merc. in pl. m. זָרַע, culmi
luxuriantes

R AD. i. חֲרָה m. est genus ornamenti, quod vulgò, אֶשְׁפִּילָה spinellam vocant; inquit R. David, e. fibula, vel, uncinus, aut aluthæ acus; & est instar acus, quâ perforant, & nectunt duas oras vestis, sub gutture; Pag. est Cogn. cum חֲרָה spinæ nomine; unde & pro hamo, qui ex spina fit, & pro compedibus, in morem spinæ factis, sumitur; חֲרָה idem, vel spinam, è terrâ natam, vel artificialem significat, ex ferro; quâ quis captivus detinetur; Merc. fibula verò, est ornamentum cinguli, ad vestem subligandam, & ego fibulam exponerem, potius quam uncinum; nisi

intelligamus de uncinis argenteis aut aureis, quibus vestes subnectuntur; & sic, חבב etiam, appellatur hamus, quo pisces capiuntur, eo quod eorum perforet maxillas; ut R. David inquit; Pag. חבב est hamus, uncus, fibula; Bu. Lex. & Conc. Hebræi volunt esse ornamentum aureum brachiorum vel auris; Bu. Lex. Occurrit autem, simpl. & cum חבב. Aff. 1. sing. sic, חבב fibula, Exod. 35. 22. חבב hamum meum, 2 Reg. 19. 28. Isa. 37. 29. forma pl. m. posset esse א חבב; & occurrit etiam, simpl. & cum חבב praf. sic; חבב hamos, Ezech. 29. 4. 38. 4. חבב uncis, Ezech. 19. 4. 9. Atque inde, No. חבב m. spina; & metaphorice, hamus, uncus plicatorius; Pag. Bu. Occurrit autem, simpl. & cum חבב, חבב praf. sic, חבב spina, Job. 2. 14. 40. Prov. 26. 9. Hof. 9. 6. חבב & spina, Isa. 34. 13. חבב spina, 2 Reg. 14. 9. 2 Chron. 25. 18. חבב aut spina, Job. 40. 21. in pl. m. חבב, spina, vepres; spineta, &c. Occurrit autem cum חבב & חבב praf. ut & cum חבב praf. & חבב, vau mediano mobilis, sic, חבב חבב spina, Cant. 2. 2. חבב חבב in spinetis, 2 Chr. 33. 11. חבב חבב & in spinetis, 1 Sam. 13. 6.

Rad. 2. חבב est amare, diligere; Pag. in sinu gere- re; Cocc. in sinu completi prae amore; Merc. abdidit ex amore; obtexit, protexit; in sinu abdidit; coga, cum חבב חבה. Av. Occurrit in part. benoni kal, f. m. sic, חבב diligens; protegens; diligit; Pag. Bu. Av. In sinu gerebat; Cocc. Deut. 33. 3. in Inf. kal, חבב, vel sine Vau, amare, diligere, &c. Unde, cum חבב praf. & חבב. Aff. 1. f. cholem mutatur in kibbutz & dagefch, sic, חבב in diligere me, i. e. prae dilectione mei; Bu. Lex. dum amarem ego; vel, nominaliter, in amore meo; Pag. Job. 31. 33. Sic alii pro nomine sumunt; חבב, est, abditum, latibulum, tegumentum; Av. Sinus, gremium; Cocc. ut fit idem, quod Chald. חבב pro Hebræo חבב, à חבב abscondere; quod, in sinu seu gremio res abdun- tur; Merc. Unde חבב exp. in latibulo meo; Av. in sinu seu gremio meo; Merc. Coc. &c.

Rad. 3. חבב vel חבה, abdidit, obtexit, occultavit; abditus est latendo, obteclus est, latuit, latitavit; Av. &c. sim. Unde, in Imper. kal, f. m. חבב latita, Isa. 26. 20. in Niph. חבה abditus est, abscondit se, latitavit, de- litavit, &c. Occurrit autem, in prae. Niph. in 3. f. m. sic, חבה absconderat se, Jud. 9. 5. 1 Sam. 10. 23. 2 Sam. 17. 9. & in 2. sing. m. cui & חבב conv. est praf. חבה abscon- disti te, Gen. 3. 27. חבה & abscondes te, 1 Sam. 19. 2. Item, in 3. pl. m. cum scheva, at, cum cametz, pe- nult. in pausa, sic, חבה absconderunt se, Jos. 10. 27. חבה occultabant se, Job. 29. 10. חבה & absconder. se, Job. 29. 8. in 2. pl. m. pro חבה, latitastis; oc- currit cum חבב conv. & חבב, 3. Rad. abjecta, vel, latente in tzere, sic, חבה & latitabit, Jos. 2. 17. In part. Niph. a sing. חבה, est pl. m. חבה latitantes, Jos. 10. 17. in Inf. Niph. חבה, vel, חבה abdi, abscon- di; occurrit cum חבב & חבב praf. sic, חבה in absconde- re se, Dan. 10. 7. חבה ad abscondendum se, 1 Reg. 22. 25. 2 Reg. 7. 12. חבה idem, 2 Chron. 18. 24. In Inf. Niph. perfecte, cum Nun, initiali, & חבה in fine; & חבב cop. sic, חבה & abscondere se, Jer. 49. 10. in fut. niph. 1. f. cum חבב conv. חבה & abscondi me, Gen. 3. 10. & in 3. f. m. fut. Niph. חבה absconder te, Job. 5. 21. ut & in fut. Niph. 3. pl. m. חבה abdent se, Am. 9. 3. cui & חבב conv. est praf. חבה & absconderunt se, Jos. 10. 16. In pual, חבה absconditus, occultatus fuit; Unde, in

prae. pual, 3. pl. חבה occultantur, Job. 24. 4. in Inf. pual, plene, esset חבה vel חבה occultari, abdi; sed, cum חבב praf. & חבב, Aff. Occurrit defective, absque חבב, 3. Rad. ut in Bu. Conc. describitur; sic, חבה in abdi meo, Job. 31. 33. in hiphil, חבה abscondit, abdidit, occultavit; Unde cum חבב, Aff. sic occurrit, חבה abscondit me, Isa. 49. 2. & in 3. f. m. prae. hiph. חבה absconderat, Jos. 6. 25. & חבה, murato in חבב, & alio חבב, addito, ut, duplici signo famineo emphasis augeat- tur (cui simile, vide etiam in Rad. חבב) sic occurrit; חבה abscondit, Jos. 6. 17. in fut. hiph. 1. f. cum חבב conv. ut & in 3. f. m. cum חבב conv. in quo utroque חבב, nota hiphil, ante חבב, deficit; ut seq. חבה & occultavi, 1 Reg. 18. 13. חבה & abscondit, 2 Reg. 6. 29. Item, fut. hiph. 3. f. m. cum חבב conv. praf. & חבב. Aff. sic occurrit; חבה & abscondit eos, 1 Reg. 18. 4. in hophal, חבה abditus fuit, &c. unde in 3. pl. prae. hoph. חבה abdu- ntur, Isa. 42. 22. in hithpael, חבה abscondere se; latitare; Unde, in prae. hithp. 3. pl. חבה absconderunt se, 1 Sam. 14. 11. In part. hithp. f. masc. חבה latitans, 2 Reg. 11. 3. 2 Chron. 22. 9. 12. & in pl. m. & cum חבב demonstr. praf. חבה abdi, 1 Chro. 21. 20. חבה qui absconderunt se, 1 Sam. 14. 22. in fut. hithp. 3. f. m. & cum חבב conv. חבה latitet, 1 Sam. 23. 23. חבה & abscondit se, Gen. 3. 8. ut & in 3. pl. m. & cum חבב conv. חבה abscondit se, Job. 30. חבה & absconderunt se, 1 Sam. 13. 6. Inde, no- mina; i. masc. חבה abscondio, Hab. 3. 3. Et, ii. etiam No. masc. cum חבב praf. חבה sicut abscondio, Isa. 32. 2. Item, 3. No. pl. m. cum חבב demonstr. praf. חבה latibula, 1 Sam. 23. 23.

Rad. 4. חבה unde חבב &c. vide in prae. Rad. חבה; ubi locantur חבה, חבה, & חבה, &c. quae sub חבה collocari possunt; ab hac autem Rad. חבה deducisoleant, i. No. pl. m. חבה sartagine, ca- cabi; craticula; Pag. Bu. &c. Occurrit cum חבב dem. praf. sic; חבה sartagine, 1 Chron. 9. 31. Et, ii. hinc &, No. חבה fam. fartago; vel, potius, craticula; Nam R. David dicit fuisse Instrumentum non profun- dum; Pag. Sed aequale omni ex parte; quod Kimchi ex doctoribus dicit חבה, Haruch scribit חבה; Merc. Unde quod in illo coquebatur, quia non habebat pro- funditatem, admodum torrebatur; Pag. & induraba- tur; Merc. quoniam ignis ei dominabatur; Pag. & ab- addendo quidam deducunt, quod ibi abderentur res tor- rendae; sed forsan praestiterit חבב esse radicale, & ad Rad. חבה referri; Merc. Occurrit autem simpl. & cum חבב & חבב praf. sic, חבה fartago, Lev. 6. 14. 7. 9. Ezech. 4. חבה fartago, Lev. 2. 5. חבה & in cacabo, 1 Chron. 23. 29.

Rad. 5. חבט excussit, decussit; Bu. est excutere frumentum bacillo; vel decutere ficus; Coc. significat excutere fructus ex arboribus, vel frumenta aut legu- mina ex folliculis; Merc. In kal, occurrit, in part. ben. f. m. & in fut. 2. f. m. & 3. f. m. & f. cum חבב conv. sic, חבט excutens, Jud. 6. 11. חבט excuties, Deut. 24. 20. חבט excutiet, Isa. 27. 12. חבט & excussit, Ruth. 20. 17. In Niphal, חבט excussus est baculo; extritus est, Av. Unde, in fut. Niph. 3. f. m. cum segol pro tze- ri, in ult. ob makkaph; sic, חבט excutietur, Isa. 28. 27.

Rad. 6. חבל sex habet significata; i. pignerari; pro pignore

pignore, seu in pignus accipere; Atque sic, occurrit, in prat.kal, 3.f.m. cum cametz in ult. ob pausam; חבל pigneretur, Ezech. 18.16. item, in part. benoni kal.f.m. & in pahul. pl.m. חבל pignerans, Deut. 24.6. חבלים. in pignus data, Am. 2.8. ut &, in Infin. kal, cum פ, & -, penult. sic, חבל pignerando, Exod. 22.25. חבל idem, Ezech. 18.16. in Imper.f.m. חבל pignerare tu; sed, cum הו, Aff. Sic occurrit, חבל pignerare cum; Prov. 20.16. & 27.13. Ubi pathach, est loco chirek, ex terminatione פצל. Quidam autem volunt esse ex pihel, deficiente dagefeh; at ea significatio in pihel inusitata est; Itaque, regulariter, in Imper.kal, esset, חבל; Nam forma פצל cum affixis, producit pathach, in cametz, &c. ex Bu. Lex. (quidam etiam volunt, verbum חבל, interdu lomi pro pignerari, five dare pignori; ut patet, Job. 22.6. & 24.3. Itā, Pag. ex Kimchi.) in fut.kal, occurrit, in 2. & 3.f.m. & in 3.pl.m. cum schewa, sed in pausa, cum cholem penult. prout seq. חבל pigneraberis, Exod. 22.25. Deut. 24.17. Job. 22.6. חבל pignerabitur, Deut. 24.6. חבל pignore capiunt, Job. 24.3. חבל idem, Job. 24.9. in Niph. חבל in pignus datus est; obstrictus est are alieno; oppignatio evenit ei; Av. ut, in fut. Niph. 3.f.m. cum פ pro ante makkaph; sic, חבל in pignus dabitur, Prov. 13.13. Atque inde nomina, i. malf. significans, pignus pro debito, viz. חבל pignus, Ezech. 18.12.16.33.15. Et, ii. No. חבל fam. idem; nt cum ו Aff. sic, חבל pignus suum, Ezech. 18.7. ut &, iii. à simplice forma, חבל m. quidam, cum הו, Aff. volunt esse, חבל pignus ejus, Prov. 20.16. &c. de quo supra, in Imper.kal, Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in piel, חבל corrupt, perdidit; prout etiam in kal, חבל interdum est corrumpere, perdere; ut in prat.kal, 1 pl. in Infin. kal, & in fut.kal, 1.f. ut seq. חבל corruptus, Neh. 1.7. חבל corrumpe, Neh. 1.7. חבל perdam, Job. 34.21. ut & in Niph. חבל semel exp. à quibusdam, corrumpti, perdi, viz. in fut. Niph. 3.f.m. חבל perdetur, Prov. 13.13. Item, in prat.piel, 3.f.m. cum ו conv. חבל & perdet, Eccl. 5.5. & in part.piel, à sing. חבל corumpens, est pl.m. חבל corrumptes, Cant. 2.15. Inf.piel, cum פ praf. חבל ad corrumpe, Inf. 13.5. 32.7. 54.16. fut.piel, 3.f.f. חבל perdet, Mic. 2.10. in pual חבל corrumpti; ut, in prat. 3.f.m. cum ו conv. חבל & rumpetur, Isa. 10.27. & in 3.f. fam. חבל corruptus est, Job. 17.1. Atque inde, No. חבל m. corruptio, perditio; ut cum פ cop praf. חבל & corruptione, Mic. 2.10. Atque inde etiam nomen illud baculi pastoralis, Zach. 11.7. tanquam esset pl.m. ben. kal, viz. חבל chobelim, q.d. perdentes, corrumptes, &c. & cum פ praf. idem, v. 14. Bu. Conc. Vide etiam infra, ad finem, iv. & initium v. Signif. hujus Rad. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est in piel, חבל, parturire; eniti; ut in prat.piel, 3.f.f. sic, חבל parturivit, Cant. 8. & cum פ Aff. חבל, mutatur in ח, pro more, ante Aff. sic, חבל peperit te, Cant. 8.5. Item, in fut.piel, 3.f.m. cum פגול pro tzeri, ante, maccaph, sic, חבל parturiet, Psal. 7.15. Atque, inde, No. חבל m. gravissimus dolor; tormenta, quæ hominem, quasi fune, arctissimè constringunt; quomodo & de doloribus parturientium usurpatur; Occurrit autem, חבל dolor, Isa. 66.7. & in forma absoluta pl.malf. חבל dolores, Job. 21.17. Jer. 13.21. 22.23. & cum פ cop praf. חבל & dolores, Isa. 13.

8. Jer. 49.24. in pl.m. constr. חבל dolores, 2 Sam. 22.6. Psal. 18.5, 6. 116.3. 119.61. Hof. 13.13. & cum פ praf. & ח Aff. sic, חבל in doloribus suis, Isa. 26.17. ut &, cum ח Aff. sic, חבל dolores suos, Job. 39.3. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. est in No. חבל m. funis, funiculus, laqueus; & metonymicè, tractus; pars, portio terræ, seu hereditatis, quæ funiculis menforiis, dividi solet; Occurrit autem, simpl. חבל tractus; funis, Deut. 3.4, 13, 14. 32.9. 1 Reg. 4.13. 1 Chron. 16.18. Pf. 105.11. Eccl. 12.6. Mic. 2.5. Zeph. 2.5, 6, 7. Zach. 2.1 & cum פ, ח, פ, ו, ח, & ח praf. ut seq. חבל & partem, Jos. 17.14. חבל funiculo, 2 Sam. 8.2. חבל funiculo, Psal. 78.55. חבל fune, Jos. 2.15. 2 Sam. 8.2. Am. 7.17. חבל & fune, Job. 40.20. חבל de portione, Jos. 9.9, 29. Item, femel, cum פ, Aff. sic, חבל funiculus ejus, Job. 18.10. in pl.m. occurrit simpl. & cum פ, ח, & ח; praf. ut seq. חבל funes, funiculi, 2 Sam. 8.2. 17.13. Psal. 16.6. Ezech. 47.12. חבל & funes, 1 Reg. 20.31, 32. Psal. 140.6. חבל cum funibus, Jer. 38.6, 11, 13. Ezech. 27.24. חבל funibus, Jer. 38.12. & in forma, Constr. pl.m. חבל funes, Jos. 17.5. cui & ח & ח sunt praf. חבל funibus, Esth. 1.6. Job. 36.8. Isa. 5.18. Hof. 11.4. חבל & funibus, Prov. 5.22. Item, cum פ, ח, & ח, Aff. חבל funes tuos, Isa. 33.23. חבל funes ejus, Isa. 33.20. Atque inde, No. חבל m. malus, arbor navis, à multis funibus ei alligari solitis, ita dictus; Pag. Bu. &c. Occurrit autem, חבל malus navis, Prov. 23.34. ut &, hinc etiam No. חבל, malf. gubernator nauticus, nauta, nauclerus; navarchus; navis gubernator, à funibus regendis; quod funibus gubernetur navis, ita dictus; Pag. Av. &c. Occurrit autem, cum פ praf. sic, חבל Jon. 1.6. magister gubernatoris nautici, i.e. supremus nauclerus, reliquis præfectus; Bu. Lex. In pl.m. חבל nautæ, naucleri; (licet non occurrat hoc sensu, in textu; sed, in Zach. 11.7. & 14. ut nomen baculi pastoralis; de quo variant interpretes; Bu. Lex.) Unde, in forma pl.m. Constr. חבל nautæ, Ezech. 27.29. &, cum פ, ח, ob paulam, pro ח, Aff. cui & ח cop. est praf. sic, חבל nautæ tui, Ezech. 27.8, 28. חבל & naucleri tui, Ezech. 27.27. Deinde, v. Signif. 5. hujus Rad. est in nomine, חבל m. turba, caterva; Pag. Bu. &c. cætus hominum, ceu fune copulatorum; Av. Occurrit autem, חבל turba, 1 Sam. 10.5, 10. in pl.m. חבל & in Constr. חבל catervæ, societates, &c. Psal. 119.61. Bu. Lex. Atque huc etiam reducant No. pl.m. חבל chobelim; q.d. cætus, seu societates gubernantium seu gubernatorum, &c. Zach. 11.7. & alterum (bâculum) vocavi gubernatores, vel, (quasi funibus) stringentes; Av. Metaphoricè, hoc loco, per חבל naucleros, notantur Episcopi, five seniores, tanquam naucleri navim, ita Ecclesiam, communi consilio gubernantes; inter quos quum existeret primæ sedis affectatio, & illa gubernatio Ecclesiæ tolleretur; fraternitas inter duas partes Ecclesiæ, tanquam Ephraim & Judam, abolita est; Coc. Denique, vi. Signif. 6. hujus Rad. est in nomine hecmanico inde derivato, viz. חבל, f. gubernatio prudens, industria, consilium; Av. à navis gubernatione, transferatur, ad quamlibet aliam gubernationem, ubi, consilio, industria & experientia opus est; Merc. legitur tantum in pl.f. significans consilia industria ac prudentia; Bu. Lex. consilia solertia gubernandi; Av. Coc. viz. חבל solertia, consilia, Prov. 1.5. 11.14. 12.5. Item, cum פ & ח

præf. ut & cum ב præf. & ו pro י Aff. ut seq. בתחבולות cum consiliis prud. Prov. 24.6. ו בתחבולות & consiliis, Prov. 20.18. בתחבולות consiliis suis, Job. 37.12.

Rad. 7. חבר amplexus, complexus, amplexatus est; in kal, occurrit in part. benoni, f.m. & f. ut & in Infin. kal, cum ל præf. sic; חבר complicat, Eccl. 4.5. חברת amplexans eris, 2 Reg. 4.16. לחבוק ad amplexandum, Eccl. 3.5. in piel, חבר idem; Occurrit autem, in præf. piel, 3. pl. in Infin. piel, cum מ præf. & in fut. 2. f. m. cum ו cop. præf. חבר amplexantur, Job. 24.8. Lam. 4.5. חבר ab amplectendo, Eccl. 3.5. וחבבק & amplectēris, Prov. 5.20. & in 2. f. m. fut. piel, cum ו, Aff. sic, חבר amplexaberis eam, Prov. 4.8. Item, in 3. f. m. fut. piel, cum ו conv. & fagolante makkaph, pro tzeze, in ult. time makkaph; ut & cum ו conv. præf. & ו. Aff. ut seq. וחבק & amplexatus fuit, Gen. 29.13. וחבק idem, Gen. 48.10. וחבקהו & amplexat. est eum, Gen. 33.4. sic & in 3. f. m. fut. piel, cum ו. Aff. וחבקי amplexatur me, Cant. 2.6.8.3. Atque, indè, Nomen, חבר m. complicatio; vel cum kibbutz, sic, חבר amplexus, complexus, Prov. 6.10.24.33.

Rad. 8. חבר tria significat. sociari, consociari, conjungi; aptari; adaptari, συναρμωγαι notat; Pag. Bu. Coc. & copulatus, seu, conjunctus fuit alteri; & propriè dicitur de consociatione partium, quæ sunt ejusdem speciei, & conditionis; ut quando milites militibus conjunguntur, aut cortinæ cortinis copulantur; Av. quidam hoc verbum contrarium faciunt verbis רחב & כרח, quæ significant dilatarî & fugere; literis transpositis; Merc. Occurrit autem, in præf. kal, 3. pl. sic, חבר conjungebant se, Gen. 14.3. in part. benoni kal, f. m. חבר, & f. חבר, conjungens; Unde, in pl. f. חברות sociantes se, conjuncti, Exod. 26.3.28.7.39.4. Ezech. 1.9.11. & in part. pahal, חבר, & in forma constr. sic, חבר conjunctus, Hof. 4.17. in piel, חבר composuit, cooptavit; & cum pathach in ult. sic, חבר conjunxit, Exod. 36.10. & in 2. f. m. præf. piel, cum ו conv. וחבר & conjunges, Exod. 26.6.9.11. ut & in Infin. piel, cum ל præf. לחבר ad conjungendum, Exod. 36.18. Item, in fut. piel, 3. f. m. cum ו conv. וחבר & conjunxit, Exod. 36.10.13.16. cui & ו, est Aff. sic, וחברו & consociavit eum, 2 Chron. 20.36. in pual חבר consociari, conjungi; & cum camerz in ult. ob pausam; sic; חבר consociatio fit, conjungebatur; five, ut consociatio fiat; Av. conjunctum; Bu. Conc. Exod. 39.4. & cum ו cop. vel conv. וחבר & conjungatur, vel conjungetur; Pag. Bu. ut fiat conjunctio; Av. Exod. 28.5. Item, in 3. f. f. præf. pual, cum ו præf. sic; וחברה quæ conjuncta est, Psal. 122.3. in fut. pual, 3. f. m. וחבר consociabitur, Eccl. 9.4. fed, cum ו interrog. præf. & ו, Aff. pro וחבר עמך num cum associaretur tecum; (ut, Psal. 5.5. וחבר pro עמך habitabit tecum; Pag.) occurrit, sine dagech, leniendi gratiâ, sic; וחברך an sociabitur tibi? Psal. 94.20. in Hiphil, וחבר composuit, consociavit; Unde, in fut. hiph. 1. f. m. cum ו, parag. sic occurrit, וחבר sociare, Job. 16.4. in Hithpaël, וחבר associavit seipsum; pro quo, cum את ex forma Chald. loco ה, Pag. Bu. Av. & sic occurrit; וחבר consociavit se, 2 Chron. 20.35. in Infin. hithp. cum ו præf. & ו, Aff. sic, וחברתי in consociando te, 2 Chron. 20.37. & in fut. hithp. 3. pl. m. cum camerz,

pro scheva penult. ob pausam (à sing. וחבר) sic occurrit; וחבר consociabant se, Dan. 11.6. Atque inde, Nomina; 1. masc. significans eum qui particeps, sodalis vel consors est cum aliis; viz. חבר socius, Psal. 119.63. Prov. 28.24. & cum ו Aff. sic est, חבר socius ejus, Eccl. 4.10. in pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. חבר socii, Jud. 20.11. Cant. 8.13. וחברי & socii, Isa. 1.23. & cum ו Aff. cui & מ est præf. sic, וחברי socii tui, Cant. 1.7. וחברי præf. socii tuis, Psal. 45.8. ut & cum ו vel; ו, Aff. sic, וחבר vel חבר socii ejus, Isa. 44.11. Ezech. 37.16, 19. Item, ii. Inde, No. חבר (instar גברת) socia, compar. conjux, sodalis, fæm. Unde cum ו, Aff. sic est, חבר socia tua, Mal. 2.14. Et iii. indè, No. חבר m. f. idem, socius, sodalis, &c. occurrit in pl. m. sic, וחברי socii, Job. 40.25. ut & iv. hinc No. masc. significans sodalium, consociationem, &c. est cum sex punctis, sed ob pausam, cum camerz penult. sic, חבר societas, Hof. 6.9. חבר idem, Prov. 21.9.25.24. Sic & v. Indè, No. חבר f. sodalitas, consociatio, societas, &c. Occurrit cum ל præf. sic, לחברה sodalium, Job. 34.8. Item, vi. Hinc No. חבר f. junctura, commissura; est formæ חותמת ob signatio; & כותרת & cinctura; Bu. Lex. Occurrit, cum ה & ב præf. sic, וחברה junctura, Exod. 26.10.36.17. בחברה in junctura, Exod. 26.4.10. & vii. Indè etiam, No. מחברה & in pausa, מחברה f. idem; Occurrit etiam, cum ל præf. sic, במחברה vel, במחברה in junctura; commissura; Exod. 26.4.5.36.11.12.17. & cum ו Aff. sic, ומחברה junctura ejus, Exod. 28.28.39.20. Sic & viii. hinc etiam No. מחברה fæm. idem; in pl. f. מחברות commissuras, juncturas; ut cum ו & ו præf. למחברות ad commissuras, 2 Chr. 34.21. ולמחברות & ad commissur. 1 Chron. 22.3. Et ix. hinc, & מחברות fæm. consociatio, Dan. 11.23. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. חבר est, incantare; adjurare; seu adjurando, & incantando serpentes, aut alia noxia animalia consociare; ut ipsorum opera, sine noxia, uti quis possit; Bu. Lex. vel, quia certis & compositis verbis compositum est carmen, quo uti solent incantatores; vel quia vim ligandi & stringendi habere putabatur carmen tale, vel, incantator, qui eo uti solebat; Coc. ego incantandi significationem, verbo associandi, Hebraicè attributam putarim; quod res noxia incantatione admoveatur, & velut associetur, ut non noceat, &c. Merc. In hac Signif. occurrit, in part. benoni kal, f. m. & cum ו cop. וחבר incantans, Psal. 58.6. וחבר & incant. Deut. 18.11. Atque inde No. m. חבר, & in pausa, חבר incantatio, Deut. 18.11. Prov. 21.9.25.24. in pl. masc. חבר incantationes, Ps. 58.6. & in pl. m. constr. חבר idem; Unde cum ו, Aff. cui & ב est præf. sic, ut seq. וחברי incantationum tuarum, Isa. 47.9. וחברי incantationibus tuis, Isa. 47.12. Item, unde etiam, No. pl. masc. חבר socii incantatorum, Job. 40.25. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in nomine inde derivato, viz. חבר f. plaga, vibex, tumor, livor; Unde Aben Ezra scribit, Isa. 2.6. חבורה מכה שתחבר אליה; Bu. Lex. Livor sic dicitur, quod in eo sanguis aggregatur aut conjungitur; Pag. est tumor ex plaga, seu sanguis post plagam concretus; plaga ex sanguine concreta, nondum tamen emittens sanguinem, ut פצע; Merc. חבר est livor; i.e. consociatio sanguinis intra cutem, five, collectio sanguinis, quem exiles venæ confuse ad extre-

Rad. 12. **חַבֵּ** m. locusta; aut locustæ species; Pag. Alii, bruchum; alii cicadam esse credunt; quæ cum recurvum dorsum, & quatuor genicula habeat supra pedes, quorum adminiculo saltiter; ejus esus à Mose permittitur; Merc. in loco autem, Eccl. 1. 2. 5. sensus est, q. d. locusta, quæ est animal parvum, erit oneri ei, si requieverit super eum, quia non poterit ferre illam; Pag. i. e. usque adeò debilis est, ut nihil ferre possit; Av. quidam derisum, vel spinam dorsi, intelligunt; Alii membrum virile; quasi esset, **אָבָה**, à **אָבָה** amare; Pag. occurrit autem, simpl. & cum præf. **חַבֵּ**; cum sægol, ob seq. **חַבֵּ** cheth gutturalem cum cametz; & in plim. cum præf.

Præf. fic, חַגֵּר locusta, 2 Chron. 7. 13. חַגֵּר locusta, Lev. 11. 22. Eccl. 12. 5. כְּחַגֵּרִים sicut locustæ, Num. 13. 34. Isa. 40. 22.

Rad. 13. חָגַר; Unde חֲגִיר fissura; Pag. vel potius, ut indicat plurale, ex eo enim apparet singulare esse masculinum; Merc. Nam pl. m. est חֲגִיר fissura; Occurrit, in pl. m. Constr. cum ךְּ præf. בְּחֲגִיר in fissuris, Cant. 2. 14. Jer. 49. 16. Obad. 1. 3.

Rad. 14. חָגַר est, cinxit, accinxit; Pag. vel, accinctus est; quod fieri solet, ad aliquod operis suscipiendum, ut quis sit expeditior; Merc. notat simpliciter applicationem vestis aut instrumenti, ad medium corpus; לְבָשׁ est latius; dicitur reciproce, & respectu alterius; & dicitur de induenda tunica, חָגַר, sacco, balteo, gladio, &c. Coc. Occurrit, in præf. kal, 3. f. & in 2. f. m. cum ךְּ conv. ac in 3. pl. & cum ךְּ conv. sic; חָגַר accingit, Prov. 31. 17. חָגַר וְחָגַר & cinges, Exod. 29. 9. חָגַר accingunt se, Isa. 5. 2. Lam. 2. 10. חָגַר וְחָגַר & accingent, Ezech. 7. 18. 27. 31. in part. ben. kal, f. m. חָגַר accingens, 1 Reg. 20. 11. 2 Reg. 3. 21. & in part. pahul kal, f. m. cui & ךְּ est præf. (cum fagol, ob ךְּ, cum camerz seq.) sic, חָגַר accinctus, Jud. 18. 11. 1 Sam. 2. 18. 2 Sam. 6. 14. 20. 8. 21. 16. חָגַר accinctus, Jud. 18. 17. in pl. m. part. pahul; חָגַר accincti, Exod. 12. 11. Jud. 18. 16. Dan. 10. 5. In f. f. m. pahul, חָגַר & in constr. חָגַר accincta, Joel. 1. 8. in Infin. kal, cum ךְּ præf. חָגַר & ad accingendum, Isa. 22. 12. in Imper. kal, Occurrit in f. m. & f. & in pl. m. & cum ךְּ cop. ut & in pl. f. חָגַר accinge, 2 Reg. 4. 29. 9. 1. Psal. 45. 4. חָגַר accinge, Jer. 7. 26. חָגַר accingite, 1 Sam. 25. 13. Jer. 4. 8. Joel. 1. 13. חָגַר & accingite, 2 Sam. 3. 31. חָגַר accingite vos, Jer. 49. 3. in fut. kal, 2. f. m. חָגַר accinges, Psal. 76. 11. & in 3. f. m. & cum ךְּ conv. חָגַר accinget, Lev. 16. 4. וְחָגַר & accinxit, Lev. 8. 7. 13. Jud. 4. 5. 1 Sam. 17. 39. 25. 19. ut & in 3. f. m. cum ךְּ Aff. חָגַר accingat se eâ, Ps. 109. 19. sic, in 2. pl. m. cum ךְּ conv. וְחָגַר & accinxistis, Deut. 1. 41. & in 3. pl. m. & cum ךְּ cop. & ךְּ conv. וְחָגַר accingent se, Ezech. 44. 18. וְחָגַר & accingent se, 2 Sam. 22. 46. וְחָגַר & accinxerunt, 1 Sam. 25. 13. 1 Reg. 20. 32. Item, in 3. pl. f. fut. kal; חָגַר accingent se, Psal. 65. 13. Atque inde nomina, i. חָגַר m. accinctus; Unde, pl. m. חָגַר & in Constr. חָגַר accincti, Ezech. 23. 15. & ii. hinc etiam, No. masc. significans, zonam, cinctorium; Occurrit, simp. & cum ךְּ cop. & ךְּ Aff. viz. חָגַר cingulum, 2 Sam. 20. 8. וְחָגַר & cingulum, Prov. 31. 24. חָגַר cingulum ejus, 1 Sam. 18. 4. Item, iii. Indè, No. f. m. occurrens simp. & cum ךְּ cop. sic, חָגַר cingulum, 2 Reg. 3. 21. Isa. 3. 24. וְחָגַר & cingulum, 2 Sam. 18. 12. Isa. 32. 21. in forma constr. חָגַר cinctorium; unde, cum ךְּ præf. & ךְּ Aff. sic extat; חָגַר cingulo suo, 1 Reg. 2. 8. & in pl. f. m. significat cinctoria, subligacula, viz. חָגַר cingula, Gen. 3. 8. Et iv. Hinc etiam nomen heemanticum, cum ךְּ formativo, viz. חָגַר cinctus, cinctura, Isa. 3. 24.

Rad. 15. חָרַר, & contractè חָר acuit; Pag. Vel potius, acutum fuit; nam est neutrum, seu intransitivum; quidam cum וְחָר & חָר conferunt; quod significet, acui, rerum inter se unitione, & applicatione, aut collisione; Merc. חָר est acui, exacui, acutum esse; Bu. Lex. Occurrit, in præf. kal 3. pl. cum ךְּ cop. sic, וְחָר & acui sunt; Bu. Lex. vel acutiores erunt; Pag. Hab. 1. 8. In fut. kal, 3. f. m. וְחָר, & propter pausam וְחָר acuit, vel,

acuitur, seu acuetur, Prov. 27. 17. significatione huc pertinet, at formam habet à חָרָה, quali וְחָר esset per Apocopam, pro, וְחָרָה; Bu. Lex. Alii vero, volunt esse ex Hiphil, וְחָר fecit esse acutum, exacuit; Unde in fut. hiph. וְחָר exacuet; & וְחָר & pathach est pro fagol, sub gutturali Chech; Av. וְחָר est pro וְחָר in hiphil; Coc. in hoph. וְחָר acutus factus fuit; exacutus est; ut in 3. f. f. m. præf. hoph. וְחָר exacutus est, Ezech. 21. 14, 15, 16. Atque inde, i. No. m. חָר m. acutus; & in f. m. חָר acutum, Jos. 19. 21. Psal. 57. 5. Prov. 5. 4. Isa. 49. 2. Ezech. 5. 1. Et, ii. hinc etiam, No. חָר pl. m. (cujus sing. esset חָרָר) acumina; Bu. Lex. & Conc. Pag. Coc. & c. vel, petræ acutæ, Pag. similes scilicet acutis, i. e. aridis aut siccis, super quas dormit, nec illi nocent; Pag. ex R. Levi; vel margaritæ, ut sol, splendentes; R. David, in Pag. nam, חָר & solem, & testam significat; id vide; Pag. Occurrit in pl. m. Constr. sic, חָר acumina, Job. 41. 22.

Rad. 16. חָרָה est, lætari, gaudere; Unde, in 3. f. fut. kal; pro וְחָרָה vel, וְחָרָה per Apocopam, est וְחָר ut וְחָר; & pro Scheva, cum pathach furtivo, sic occurrit, Job. 3. 5. וְחָר lætetur, gaudet; Pag. Bu. vel, ut alii, una sit, uniatur; & sic radix esset וְחָר, vel certè וְחָר; Pag. & Merc. ex R. D. & c. Item, cum ךְּ conv. sic est; וְחָר & lætatus est; Exod. 18. 9. Sed, occurrit etiam in aliâ significatione, pro, acueri, acui; ut, Prov. 27. 17. וְחָר & וְחָר acuet, acuetur, vel acuet se; Pag. וְחָר est, וְחָר à וְחָר & alterum est cum camerz, ob pausam; Merc. in Pag. Alii referunt à חָרָר. In piel, חָרָה lætificavit; gaudere fecit; ut, à 3. f. fut. piel, וְחָרָה in 2. f. m. cum ךְּ Aff. sic extat; וְחָרָה exhilarasti eum, Psal. 21. 7. Atque inde, No. חָרָה f. m. lætitia; gaudium; Occurrit cum ךְּ cop. & in forma Constr. sic, וְחָרָה & lætitia, 1 Chron. 16. 27. חָרָה lætitia, Neh. 8. 10.

Rad. 17. חָרַל est, cessare, desinere; Pag. desistere; desicere; abstinere; Merc. est negativum adûs, five incepti, five non; atque etiam negat דָּ esse; non agere; non loqui; non esse; Coc. Occurrit, in præf. kal, 3. f. m. cui & ךְּ cop. vel conv. est præf. fic, חָרַל cessavit, desit, Gen. 18. 11. 41. 49. Exod. 9. 34. Ps. 36. 4. Isa. 24. 8. חָרַל & cessarit, desierit, Num. 9. 13. Psal. 49. 9. & in 2. f. m. cum ךְּ cop. vel conv. חָרַל & cessabis, vel & cessas, Exod. 23. 5. Item, in præf. kal, 3. pl. cum Scheva, sed, in pausa, cum tzeri penult. ut & in 1. pl. ut seq. חָרַל desierunt, Jud. 5. 6, 7. Job. 3. 16. 19. 14. Jer. 51. 30. חָרַל idem, Jud. 5. 7. חָרַל desinimus, Jer. 44. 18. in Infin. kal, חָרַל cessare; & cum ךְּ præf. חָרַל à cessando, 1 Sam. 12. 23. in Imper. kal, f. m. cum pathach, sed in pausa, cum camerz ult. fic, חָרַל vel, חָרַל desine, desiste, Exod. 14. 12. 2 Chron. 25. 16. 35. 21. Job. 7. 17. Prov. 19. 27. 23. 4. Jer. 40. 4. Am. 7. 5. & in pl. m. cum chirek, & scheva, sed in pausa, cateph pathach & camerz. fic, חָרַל desistite, Isa. 1. 16. 2. 22. חָרַל desistite, Zach. 11. 12. In fut. kal, 1. f. cui & ךְּ præf. & ךְּ parag. est Add. fic, חָרַל desistam, Jud. 15. 7. 20. 28. 1 Reg. 22. 6. 2 Chron. 18. 5, 14. וְחָרַל & desistam, Job. 16. 6. Item, in 2. f. m. fut. kal. & in 3. f. masc. in, & absque pausa; & cum ךְּ conv. & ךְּ cop. præf. ut seq. חָרַל desieris, Deut. 23. 23. חָרַל desinet, Deut. 15. 11. 1 Sam. 9. 5. Prov. 10. 19. חָרַל cessabit, Job. 10. 20. חָרַל desistat, Ezech. 3. 26. חָרַל & desit, cessavit, 1 Sam. 23. 13. 1 Reg. 15. 21. 2 Chron.

18.20. Item, cum בַּחֲרִיק אֲפִי־סִי, אֲפִי־סִי, in paufa, est חָרִר, & quædam affixa præ fe ferunt formam חָרִר cum quinque punctis; ut, חָרִיר; inftar חֶלֶק אֶל־חֶלֶק, nifi vif effe, ut, חָרִיר, נָגַד quod rarius eft: occurrit autem, חָרִר, in conclave, 1 Reg. 20.30..22.25. 2 Reg. 9.2. 2 Chron. 18.24. Cant. 3.4. & cum הָ dem. præf. חָרִיר in conclave, 2 Sam. 13.10. Job. 37.9. in conclave, 1 Reg. 22.25. 2 Chron. 18.24. ut & cum בָּ, בֵּי, & בַּ præf. ante nomen, abfque, & cum paufa; ut feq. בַּחֲרִיר in conclave, 1 Reg. 20.30. 2 Reg. 9.2. בַּחֲרִיר in concl. Jud. 16.12. בַּחֲרִיר in concl. Jud. 17.9. Item, cum הָ demonftr. vel הָ, præf. & הָ, locali, Aff. fic, הַחֲרִיר, in cubicul. Gen. 43.30. 1 Reg. 1.15. הַחֲרִיר in cubicul. Jud. 15.1. 2 Sam. 13.10. Atque inde No. 1. חָרִר midem, penetræ, conclave, cubiculum, &c. Sed abfolutum non reperitur; Merc. Cev. in forma autem, conſtr. (prior enim ſpecies non mutatur in regimine; ſicut nec, אֶרֶץ aut אֶרֶץ & aut, in Cant. 3.4. & in חָרִיר cubiculum genitricis mæx; Pag.) eſt חָרִיר cubiculum. &c. quod occurrit etiam, tantum, cum בַּ præf. & cum מַ præf. & אֶ Aff. ut ſeq. בַּחֲרִיר in concl. Jud. 3.24. 2 Sam. 4.7. 2 Reg. 6.12..11.2. 2 Chron. 22.11. חָרִיר & in concl. Exod. 7.28. מַחֲרִיר è cubic. ſuo, Joel. 2.17. forma autem pl. maſc. utrîque formæ competit; Bu. Lex. & occurrit ſimpl. & cum מַ, præf. fic, חָרִיר, penetræ, Prov. 24.4. & מַחֲרִיר, & à conclavibus, Deut. 32.25. ſicut etiam forma pl. Conſtr. viz. חָרִיר, penetræ, Prov. 7.27.. 18.8.. 26.22..20.27,30. & cum בָּ, בֵּי, & בַּ præf. חָרִיר & penetræ, Job. 9.9. בַּחֲרִיר in penetræ Pfal. 105.30. Ezech. 8.12. וּבַחֲרִיר & in conclavib. Eccl. 10.20. Item, cum בַּ præf. אֶ, Aff. fic, בַּחֲרִיק, in concl.

via tua, Isa. 26. 20. & cum י"א Aff. cui & 1 est praf. fic, יי in conclav.ejus, Cant. 1. 4. ויחבר & penetral.ejus
1 Chron. 28. 11. Item, ii. Inde, No. הוררת fem. conclav.
via feu penetralia petens feu permeans; Bu. vel simpl.
penetrans; Coc. Occurrit, cum praf. ה demonftr. E-
zech. 21. 17. vel, 14. חרב הכול והחוררת להם
gladius occifi magni (pro, occiforum magnorum) qui
percutit eos in penetralibus; Pag. i.e. magnæ fragis; re-
conditus illis velut in penetrali; vel, ad eos penetrans,
etiam in penetrale ufque; i.e. licet abditi fint, &c. Merc.
in penetralibus intimis, eos persequens & percutiens
Bu. Lex. ex Kimchi; gladius profani magni penetrans
illis; Coc. hic eft gladius magnæ cædis, penetrans e-
os, i.e. ad eos; Av. qui fumit הוררת pro part. benoni
kal, ff. a verbo in præ. kal, חרר penetravit, intravit, ven-
nit ad interiora; & fic etiam, Pag. & Merc.

Rad.20. וְחָשַׁב; Unde, in piel, וְחָשַׁב est, renovare, innovare; instaurare, restaurare; Pag. redintegravit, de novo restauravit; Cogn. cum וְחָשַׁב sanctificavit, nam omne novum initio est purius & sanctius; Av. Occurrit, in præt. piel, 3. pl. m. cum 1. conv. וְחָשַׁב & renovet, Isa. 61.4. in Infin. piel, cum 1. præf. וְחָשַׁב ad renovandum, 2 Chron. 24.4. in Imper. piel, f. m. וְחָשַׁב innova, Psal 51.12. Lam. 5.21. in fut. piel, 2. f. m. cui & 1. cop. est præf. וְחָשַׁב renovabis, Job. 10.17. וְחָשַׁב & renovabis, Psal. 40.30. & in 3. f. m. cum 1. conv. præf. וְחָשַׁב & renovavit, 2 Chron. 15.8. ut & in 1. pl. fut. piel, cum 1. cop. præf. וְחָשַׁב & renovabimus, 1 Sam. 11.14. In hithpael, וְחָשַׁב fecit se renovare, renovatus est à seipso; Av. renovare se; Bu. Occurrit, in fut. hithp. 3. f. f. (à 3. f. m. וְחָשַׁב) Psal. 103.5. renovabitur juvenit aquila juvenit tua; Pag. renovabit se ut aquila juvenit tua; 70. ἀνανεωθήσεται; Av. renovat se, &c. ut Av. id est nova & recens est juvenit tua, aquila juvenituti certans; Verbum impersonaliter captum & neutraliter, jungitur cum nomine indifferenter; Coc. renovas te, Bu. Lex. quasi esset in 2. f. fut. hithpael. Atque inde, nomina; i. וְחָשַׁב m. novus, recens; Pag. Bu. &c. Notat id, quod non est idem cum præcedente; vel, quod non est simile præcedenti; priori modo, est idem quod alius; Coc. Occurrit autem, simpl. & cum 1.5. Lev. 26.10. Deut. 20.5. 22.8. Job. 29.20. Psal. 33.3. 40.4. 96.1. 98.1. 144.9. 149.1. Eccl. 1.9, 10. Isa. 41.15. 42.10. 62.2. וְחָשַׁב nova, Jer. 26.10. 36.10. in pl. m. Occurrit etiam simpl. & cum וְחָ dem. præf. ut seq. וְחָשַׁב novi, nova, pl. Deut. 32.17. Jos. 9.13. Jud. 5.8. 15.13. 16.11, 12. Job. 32.19. Cant. 7.14. Isa. 65.17. Lam. 3.23. וְחָשַׁב nova, Isa. 66.22. ut & in f. f. Occurrit simpl. & cum וְחָ demonstr. præf. sic, וְחָשַׁב nova f. Lev. 23.16. Num. 28.26. Deut. 24.5. 1 Sam. 6.7. 2 Sam. 6.3. 21.16. 1 Reg. 11.29. 2 Reg. 2.20. 1 Chron. 13.7. Isa. 43.19. Jer. 31.22, 31. Ezech. 11.19. 18.31. 36.26. וְחָשַׁב nova, 1 Reg. 11.30. 2 Chron. 20.5. Isa. 66.22. & in pl. f. m. simpl. & cum 1. cop. præf. וְחָשַׁב nova, Isa. 48.6. וְחָשַׁב & nova, Isa. 42.9. Item, hinc, ii. No. וְחָשַׁב m. mensis; sic dictus, quod incipit semper ab innovatione lunæ; Item, novilunium; Bu. Hoc nomine, non modo, mensis, i.e. triginta dies, communiter, & universaliter; verum etiam & dies duntaxat prius mensis, five Calendæ; vocantur; Pag. Cev. quasi novitatem, & renovationem dicas; Græcis νεωμηνία, seu

neomenia, Neomenia, i.e. novilunium; Merc. חודש
 est novilunium, neomenia, prima dies lunæ aut mensis;
 item pro toto mense; Av. primus dies mensis, quo lu-
 na nova conspicitur; dies erat festus Judæis; Unde Pl.
 8.1.4. Ciangite, in novilunio, tabâ; propheticus Psa-
 lum, per nomen figurâ veritatem intelligit; novam scil.
 lucem in tenebris orituram esse; id tempus sabbatum
 esse, & præconio celebrandum; de luce hac, 2 Cor. 4.
 6. nomen חודש primo significat primum illum lunæ &
 mensis diem; sed, Synecdochicè, est etiam mensis
 tempus scil. à novâ lunâ ad novam lunam; qui mensis a
 pud Hebræos, vel 29. vel 30. diebus constat; sed men-
 ses, qui in scripturis numerantur, omnes triginta die-
 rum sunt; Gen. 7.24. 8.3. numerantur dies centum &
 quinquaginta, à decimo septimo mensis secundi, (Gen.
 7.11.) ad decimum septimum mensis septimi; sunt quin-
 que menses; quinquies triginta, sunt 150. Ita, Apoca-
 lypt. 11.2,3. 13.5. quadraginta duo menses, sunt dies
 1260. & Apoc. 9.5. quinque menses attribuuntur βασι-
 λεύειν locustarum, &c. Hæc ex Coc. Occurrit autem,
 חודש mensis, novilunium, Gen. 29.14. 11.20. & 21.18.
 16.28.14. Deut. 1.3. 16.11. & cad Zach. 1.7. in 40. circ.
 l. & cum חודש demonstr. præf. חודש mensis, mensem,
 &c. Gen. 8.5. Exod. 12.2. 40.2. & cad Am. 8.5. in 20. circ.
 l. ut & cum חודש præf. חודש & mensis, Esth. 9.22. Item,
 cum חודש præf. בחודש in mense, Gen. 7.11. 8.4. Exod. 13.
 8.40. 17. &c. ad Zach. 1.1. 7.3. in 50. circ. l. ut & cum
 præf. בחודש in mense, Exod. 13.4. 19.1. 34.18. Deut.
 16.1. 1 Reg. 6.1. 1 Chr. 27.1. Neh. 1.1. 2.1. & cum חודש præf.
 בחודש & in mense, Gen. 8.14. Num. 28.16. 29.1. 2 Reg.
 25.8. 2 Chron. 31.7. Jer. 22.12. Item, cum חודש præf.
 בחודש mensis, &c. Gen. 7.11. 8.4.5, 13.14. Exod. 12.3.
 6, 18. & cad Zach. 7.1. in 100. circ. l. Sic & cum חודש
 præf. בחודש in mense, Esth. 3.7, 13. 8.12. 9.15, 17, 19,
 21. וּבַחֹדֶשׁ & de mense, Esth. 3.7. cum Aff. cholem mu-
 tatur in camez chatuph; ut, cum חודש Aff. cui חודש est
 præf. sic, בחודש mensis ejus, 1 Reg. 4.27. בחודש
 in mense suo, Num. 28.14. Isa. 66.26. ut & cum חודש Aff. cui
 etiam, בחודש mensis ejus, Hof. 2.13. בחודש
 בחודש in mense ejus, Jer. 2.24. in pl. m. idem, cho-
 lem mutatur in cateph-camez; sic, בחודש mensis
 mensium, &c. Gen. 38.24. Exod. 12.2. Jud. 11.37, 38,
 39. & cad Am. 4.7. in 30. circ. l. & cum præf. בחודש
 בחודש, (quæ præf. sunt cum sagol, ob gutturalem ח cum
 segol) sic occurrit; בחודש novilun. Neh. 10.34.
 בחודש & בחודש in noviluniis, Ezec. 45.17. 46.3. בחודש
 ad novilunia, 1 Chron. 23.31. Isa. 47.13. בחודש
 in novilun. 2 Chron. 2.3. 8.13. 3.1. Ezr. 3.5. at, in for-
 ma pl. m. Constr. cholem mutatur in camez chatuph, sic
 בחודש mensis, 1 Chron. 27.1. cui etiam חודש est præf.
 בחודש ad menses, Exod. 12.2. Num. 28.14. Sic etiam cum Aff.
 בחודש; בחודש; בחודש; בחודש; בחודש; בחודש;
 בחודש mensis vestri, Num. 10.10. 28.1. Isa. 1.14. בחודש
 mensis ejus, Job. 14.5. 21.21. בחודש in mensibus suis, E-
 zech. 47.12.

Rad. 21. דָּוָב, est debitor; Pag. Bu. Lex. & Conc. vel reus; Bu. Conc. vel, substantivè, debitum; Bu. Man. Occurrit, Ezech. 18. 7. sic, חֲבֹלְתוֹ, pignus suum, חֲבֹב, debitori, restituat; R. D. exponit, הַמְלוּחַ, mutuum accipienti; Pag. Sed altera lectio apud Kimchi, non minùs est apta, viz. הוּא מְלוּחַ, vel, הוּא מְלוּחָה (ut adscripto cametz.

camez, habet quidam codex manuscriptus) i. e. debitum quod quis mutuo accipit; ut sit sensus, reddit, vel reddiderit, pignus debiti; i. e. quod pro debito accepit; five, pignus suum, quod habet pro mutuo, restituit, vel restituerit, pauperi, ut Lex jubet; חוב, i. e. בחוב, pro debito; debitor autem, & creditor, usitata phrasi, בצל Hebrais dicitur, & uter sit, ex sensuprehenditur; sicut & חוב, est uterque litigatorum; Rabbini tamen, unica voce, חוב debitorum appellant, vel civiliter, vel criminaliter; ut & reus Jurisconsultis sumitur; Unde, Chaldaeis, passim, חוב pro impio; & pro, חוב, dicunt & חוב, Jonathan etiam, חוב in Ezech. substantivè reddit, pro debito; & R. Jonah, in Rikma, Vau cholem in fine vocis, חובלתי scribit abundare; id quod & Jonathan sequutus est, reddens, משכון pignus debiti; Hæc ex Merc. & Cev. in Pag. חובלתי, pro, חובלתי חובלתי pignus suum, quod debiti causa cepit; Kimchi, מלוה mutuum; Coc. pignus suum debitori restituerit; Kimchi in Comment. & R. Sal. exponunt substantivè, pignus debiti, quod scilicet habebat בחובו pro debito suo; apud Rabbinos, חוב est debitor, creditor; pro diverso respectu; Bu. Lex. pignus suum debitori restituerit; Av. חוב, Kimchi, est מלוה mutuum accipiens, i. e. debitor; nisi malis apud Kimchi, מלוה debitum, quod quis mutuo accipit, reddere; Epit. Pag. Atque inde, verbum in piel, חוב, vel, חוב, debitorum efficere, aut reddere, tam substantivè, quam corporis; Pag. obligare, reum facere, vel peragere; accusare de debito; obstringere; frequentissimum apud Chaldaeos & Rabbinos; ut, חוב, fit חוב stabiliv; Merc. sim. Bu. Lex. Occurrit, Dan. 1. 10. in 2. pl. m. prat. piel, cum ! conv. sic, חוב & reum efficietis; Bu. Coc. debitorem reddetis; Hieron. condemnabitis, Pag. & c.

Rad. 22. חוג, vel חוג, & contractè, חוג, est, circumvit, circumdedit; Pag. circumduxit, circula vit, Merc. circumnavit; Bu. Coc. Av. rotundavit in globum seu sphæram; Av. Occurrit Job. 26. 10. in prat. kal, 3. f. m. sic, statutum (i. e. terminum statutum, Pag.) חוג circumnavit, super superficiem aquarum; h. e. circino, terminum aquarum describit; Bu. Lex. & c. sim. Arque, inde, i. No. masc. significans orbem seu sphæram; gyrum, & c. Occurrit simpl. & cum ! cop. sic, viz. חוג circulus, ambitus, Prov. 8. 27. Isa. 40. 22. חוג & ambitus, Job. 22. 14. Et, ii. Indè, No. fem. מחוגה; nomen instrumenti, quo fit circulus; circinus; Pag. quo scilicet vertendo, circuli designantur; Av. & c. Occurrit, cum ! prat. sic, חוגה & circino, Isa. 44. 13.

Rad. 23. חור, vel חור, & contractè, חור, est, ænigmaticè loqui; seu, ænigma aut problema proponere; obscurè loqui; Pag. quasi ænigmatizare, dicas; Bu. Lex. Non est alienum, quod quidam cum חור conferentes, exponunt, acutè, seu acutè dicere; Unde, חור acumen, acutè & obscurè dictum, quod ingenii acumen, ut exponatur & intelligatur, requirat; ut ! acutè, est חור acerbè, & aculeatè dictum; juxta illos; Merc. ex Forst. & Av. semper huic verbo, חור, additur nomen conjugatum, חור חור ænigma dicere; Coc. Occurrit autem, in prat. kal, 2. f. m. cum !, parag. sic, חור propoluisse, Jud. 14. 16. & in Imper. f. m. & cum !, parag. sic, חור propone, Ezech. 17. 2. חור propone, Jud. 14. 13. sicut & in i. f. fut. kal; cum !, parag. sic,

proponam, Jud. 14. 12. Atque inde, No. חור, f. ænigma; sermo occultus, unde, intelligitur res alia; ut scribit Kimchi; Bu. Lex. Videtur esse חור דבר verbum acutum; i. e. acutam mentem requirens; ut ad חור referamus; tardi, stupidi, non assequuntur ænigmata, sed ii, qui exercitatos habent sensus, & celeres cogitatus, & penetrare possunt in rerum naturam; est quidem sermo obscurior, sed tamen sapientibus intelligibilis; ideoque aptus rei significandæ; nempe, antequam ad omnia attenderis, ænigma rem occultat; quum omnia confideraveris, insigniter illustrat; uni potest ænigma esse, quod alteri est מלשון חור, sermo clarus, Hab. 2. 6. Hæc, ex Coc. חור est חור, positio obscura, quasi acuta; Av. Occurrit autem, simpl. & cum ! dem. prat. sic, חור ænigma, Jud. 14. 12. Ezech. 17. 2. חור ænigma, Jud. 14. 14, 15, 16, 17, 19. in forma Constr. est חור ænigma, unde, cum !, & Aff. Occurrit; חור ænigma meum, Jud. 14. 18. Psal. 49. 5. חור ænigma tuum, Jud. 14. 13. Sic, in pl. sam. Occurrit, simpl. & cum ! prat. ut & cum ! prat. & Aff. ut seq. חור ænigmata, Pl. 78. 2. Dan. 8. 23. Hab. 2. 6. בחור per ænigmata, Num. 12. 8. 1. Reg. 10. 1. 2 Chron. 9. 1. וחור, & ænigma ipsum, Prov. 1. 6.

Rad. 24. חור, in piel חור est indicare; Kimchi explicat per חור; Coc. indicavit, annuntiavit; Pag. Bu. Lex. indicando protulit, seu patefecit abdita, & c. Av. Occurrit in Infim. piel, cum ! prat. sic, חור ab indicando, Job. 32. 6. in fut. piel, i. f. est, חור indicabo, Job. 32. 10, 17. & cum ! Aff. cui & ! cop. est prat. sic, חור indicabo tibi, Job. 15. 17. וחור & indicabo tibi, Job. 36. 2. & in 3. f. m. fut. piel, חור indicabit, Psal. 19. 3. Atque inde, præposito Aleph, est No. חור vel חור f. indicatio; Pag. Bu. annuntiavit; Pag. patefacio, declaratio; Merc. in Constr. חור, unde, cum ! cop. & Aff. sic occurrit, וחור & indicationem meam, Job. 13. 17.

Rad. 25. חור, vel חור; contractè, חור; ad portum conspexit, ad portum direxit oculos suos; ad portum aspiravit; cogn. cum חור, conspexit, asperxit; ita, Av. Sed, verbaliter, non exstat, in textu, hæc radix; Av. Inde enim, tantum, plerique ducunt, No. (præposito Mem formativo) מחור m. Terminus, portus; Bu. Coc. est, חור provincia; vel, חור tractus, regio; vel, חור terminus; juxta R. D. in lib. Rad. & ita, Arabicè, חור; Pag. est ora, margo; Coc. Occurrit in forma constr. Psal. 107. 30. Ad מחור terminum voluntatis eorum; si ve, in portum desiderii eorum; i. e. optatum, & c. Pag. Bu. Av. At, R. Joseph Kimchi, hinc deducit illud, pro, terminare; Job. 24. 1. in prat. kal, 3. pl. & scientes cum non חור terminabunt, (vel, terminaverunt, Merc.) dies suos; alii, verò, viderunt; à חור; ut Targum, & R. Moseh; Pag. quod rectius est; & cum hoc verbo חור, sonant quidam, nomen מחור, affinitatem habere, quasi volaret prospectum, i. e. prævisum; Merc. Item, R. Sal. Jarchi, hinc deducit, No. חור, terminus, Isa. 28. 15. & No. חור idem; ut, cum ! prat. & Aff. חור & terminus vester, Isa. 28. 18. Ita in Bu. Conc. Sed de his vide in Rad. חור.

Rad. 26. חור, m. spina; spinetum; hamus; uncus piscatorius; fibula; in pl. m. חורים, & cum Van mobili, חורים, & חורים, spina, spineta, & c. Vide supra,

prā, in Rad. חָתַח, ad initium literæ ח Cheth ; Illud autem, 1 Sam. 13. 6. & absconderunt se populus in speluncis, וּבְחֻחִים, & in munitionibus ; R. D. exponit ; sed R. Selomoh, in spinetis ; verum, præacutas, magis rupes seu dentes rupium, spinis non dissimiles, intelligere videtur ; quo illi se, ut in loca tutiora recipiebant ; quidam à חֻחַ hac forma effectum plurale scribunt חֻחִים pro, חֻיחִים, nè de spinis aut è terra natis, aut artificio factis, ex ære aut ferro, intelligeretur ; sed eà formā dictum videtur, quā אֶשׂוּר bos, pl. שְׁפֻרִים ; & לֵבֶשׂ, lebes, & לְבוּשׁ & id genus ; Merc. חֵיחַ est spina, seu paliurus ; habens aculeos, & uncinos asperrimos ; est quoque instrumentum ferreum fabrefactum, in modum spinæ alicuæ, quo olim captivi fgebantur ; Hieron. vertit aliquando hamum, aliquando circulum ferreum, quo abducebantur vincitī hostes ; Cogn. cum חֵחַ spina artificialis, quam nos appellare possumus catenam habentem spinam oblongam ; in pl. חֻחִים sunt spine-ta, loca spinosa ; & in חֵחַ, est fibula habens uncinum instar spinæ, instrumentum aduncum, &c. Hæc ex Av. reliqua vide in חח.

Rad. 27. חוּט; m. est funis, funiculus; vitta; Pag.
Bu. Cocfilum, quod ex lino, lanave trahenda, ducitur;
est Cogn. cum חוה novit; & cum חנה extendit; nam
filum nendo & trahendo extenditur & deducitur; Av.
Occurrit autem, simpl. & cum ל, ה, ב, ק & מ, prafut.
seq. חוט filium, Jof. 2. 18. חוט & filum, i Reg. 7. 15.
Jer. 52. 21. חות & filum, Eccl. 4. 12. כחוט ficut filum,
Jud. 16. 12. חוט ficut filum, Cant. 4. 3. מחוט à filo, Gen.
14. 23. In Chald. חתש Aphel, est confuere; Metaphorice,
conjungere, componere, quovis modo; ut, Ezr.
4. 12. &c. Vide Conc. Chald. Item, in Targum חטש est
confuere; ex defectorum genere; & חוש factior;
ut & מחש acus fartoria, apud Rabbinos, &c. Bu.
Lex.

Rad. 28. חוּל, vel חוּל, aut חָל, & contractæ, in kal, חָלָה; est dolere; Pag. formidare; Merc. cadere; manere; expectare; castrametari; Pag. saltare; prosperari, fugare; Merc. parturire, formare; Pag. propriè, est angere, cruciari, dolore seu cruciatus affici; & quando habet post se עַל, super; est, cum cruciatus & dolore ingruere; i.e. cadere, recidere; vel, cum Beth, rescidere; quod ab aliis exponitur, dolorem inferre; & valet etiam, expectare anxie; peculiare est parturientium; nismque parturienti propriè significat, qui est cum dolore; Merc. Cev. חוּל, parturivit, doluit; tremuit, contremuit; atque ita, ut alia verba metus, confuitur cum præp. עַל; item, mansit, permanfit, refedit; quomodo confuitur cum עַל vel בְּ; confunduntur hic formæ diverforum thematum, nempe, חוּל, חָלָה, חָלַל, & יָחַל, unde varia significata concurrunt, quæ accurate, juxta fuas radices diftinguenda funt; Bu. Lex. Sed, in Conc. varia hujus Rad. significata, fic, in quatuor digeruntur; viz. i. est dolere; dolore afficere; parturire; eniti partum; expectare; trepidare; Bu. Conc. in kal autem, occurrit in 3. f. f. (à mafc. חָלָה doluit, &c.) fic, חָלָה dolet, parturit, Ifa. 54. 1. 66. 8. Mic. 1. 12. & in 1. f. fic, חָלָה parturivi, Ifa. 23. 4. Item, in 3. pl. præf. kal, חָלָה doluerunt, Jer. 5. 3. & cum ׀ conv. præf. ׀ חָלָה & doleant, Deut. 2. 25. Item, in 1. pl. præf. kal; חָלָה doluimus, Ifa. 26. 18. in 2. f. kal, est; ׀ חָלָה dolendo, Ezech. 30. 16. ut &, in Imper. kal, à f. m. חוּל, est, f. חוּלִי doleto, Pfal.

114.7. Mic.4.10. in fut.kal, & 3.f. m. יָחֹל, est, 3.f. m. דֹּלֵבִית, Ezech.30.17 cui & 1 conv. est præs. cum cholem, in ult. ob paulam; sic, וְיָחֹל, & doluit, Jer.51.29. in piel, חָלַל genuit, peperit, enixa est; parere fecit; Metaphoricè, formavit; & Deo tribuitur, cujus partus sunt res creatæ omnes; Item, dolere fecit, dolore affect; Item, sollicitè expectavit; & ita construitur cum Dativo; Bu. Lex. Occurrit autem, in præter. piel, 3.f. m. חָלַל parturire facit, Job.39.4. & in part. piel, f. m. מְחַלֵּל dolore afficit, Prov.26.10. & in f. f. part. piel, מְחַלֵּל, & in altera forma, cum ה, sic; מְחַלֵּל, dolore afficiens, Isa.51.9. in fut. piel, 2. f. m. cum 1 cop. חָלַל & expecta, Job.35.14. & in 3. f. m. fut. piel; יָחֹל parere facit, Psal.29.9. in pual, חָלַל genitus est cum dolore genitricis; formatus est; Av. Unde, in part. pual, f. m. מְחַלֵּל dolore affectus, Isa.53.5. in hiphil, חָלַל fecit dolere, seu parturire; & absolute, doluit; item, pro effectu, h. e. felici successu parturientis, accipitur; at, cum Dativo, vel עַל significat anxie expectare; Av. Occurrit, in Imper. hiph. pl. m. חָלְלוּ contremiscent; vel, dolete; (à f. m. חָלַל) pro quo, defectivè, absque ה, notà hiphil, sic extat; יָחֹל dolete, 1 Chron.16.30. Psal.66.9. in fut. hiph. 1. f. cum Vau cholem post Aleph, quasi efficit à יָחַל, sic est, וְיָחֹל & expectabo, 2 Reg.6.33. cui & ה, parag. additur; sic, וְיָחֹל dolebo, Jer.4.19. in 2. f. fut. hiph. cum Nun parag. תְּחַלִּי partureries, Isa.45.10. & in 3. f. fut. hiph. transitive; יָחַל dolere, vel trepidare fecit, Psal.29.8. vel, neutralitè, & intransitive; יָחַל dolet, Psal.55.5. & cum 1 conv. præf. & segol, in ult. absque 1, jod nota hiphil; sic, וְיָחַל & timuit, 1 Sam.31.3. 1 Chron.10.3. & cum 1 cop. præf. plenè, sic, Lam.3.26. וְיָחַל שׁוֹב bonum est, ut expectet, ubi וְיָחַל est pro, שׁוֹב expectet, ut R. Sol. notat. Bu. Lex. Sic & in 3. f. fut. hiph. תְּחַלִּי dolet, Isa.26.17.66.7. & cum 1 conv. præf. & tzeri, in ult. absque jod, sic, וְתַחַל & trepidat, Psal.97.4. ut &, cum 1 cop. præf. plenè cum jod, nota hiph. sic; וְתַחַל & dolebit, Zach.9.5. Item, in 2. pl. m. fut. hiph. תְּחַלְּוּ trepidabitis, Jer.5.22. & in 3. pl. m. & cum 1 conv. plenè; וְתַחַל dolore afficiunt; trepidant, Psal.10.5.77.17. Isa.23.5. Joel.2.6. Hab.3.9. וְתַחַל & expectarunt, Jud.3.25. ut &, cum 1 conv. & tzeri in penult. absque jod, sic, וְתַחַל & doluerunt, Hof.8.10. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. cum Nun parag. sic occurrit, וְתַחַל dolebunt, Isa.13.8. in hophal, וְתַחַל genitus est, formatus est; Av. Unde, in fut. hoph. 3. f. m. cum ה Interrog. הִיחַל num formata est terra uno die? Av. Num fiet, vel an efficeretur, ut pariat, vel, ut pareret? Bu. Isa.66.8. An gigneret terra? Coc. Num parturiretur terra? & c. Pag. In hithpael, וְתַחַל fecit se dolere; & cum Dativo, prægrolatus est anxie; Av. doloribus confectus se, vel, confectus fuit; permansit, expectavit; Bu. Man. Unde, in part. hithpa. f. masc. מְתַחַלֵּל dolore se conficit, Job.15.20. & in Imp. f. m. cum 1 cop. præf. וְתַחַל & expecta eum, Psal.37.7. Item, in fut. hithpa. 3. f. f. m. (pro תַּחַח, à masc. וְתַחַח) dolore conficietur, & c.) occurrit, cum 1 conv. & duabus literis radicalibus geminatis sic, וְתַחַח & doluit, Esth.4.4. Atque inde, nomina; 1. חָל m. dolor; anxietas parturientium; Item dolor intestinorum & ilium; Av. Occurrit autem, חָל, dolor, Exod.15.14. Psal.48.7. Jer.6.24.22.23.50.43. Mic.4.9. Et, ii. Hinc & No. חָל f. dolor, & εἰλες, ileus; morbus gracilioris intestini; Av. est cum 1 præf. בְּחָל, dolore.

dolore, Job.6.10. Et.iii. Inde & No. חולה f. dolorificum; est nomen adjectivum instar שוכה; unde, רעה חולה, malum dolorificum, dolorem magnum afferens, Eccl.5.12. Bu.Lex. (sed deest locus in Bu.Conc.) Sed potest hoc nomen referri, ad Rad. חלה; ut sit part. benoni kal, f. a m. חלה, ibi vide; Item, חולה, est parturiens; ut cum? praf. חולה quasi parturientis, Jer.4.3. Item, iv. Inde, No. חלה f. dolor, seu agritudo vehemens; cruciatus intensus; nam geminatio literarum radicalium, auget significationem radicis; Pag. Merc. Bu. Av. Occurrit simpl. & cum? cop. sic, חלה cruciatus, agritudo, Isa.21.3. Ezech.30.4.9. וְחָלָה & dolor, Nah.2.10. (vide מחלה Machalath, Pl.88.1.) Dein, ii. Sig.2. hujus Rad. חול, est, in kal, חל, manere; moram ducere; residere; Bu.Conc. Coc. ut in prat. kal, 3. f. cum? conv. (& manebit, Pag.) sic, וחל & residet, Hof.11.6. & in 3. pl. prat. kal; וחלו manserunt, Lam.4.7. in fut. kal, 3. f. m. וחול permanebit, Jer.23.19. 30.23. & in 3. pl. m. fut. kal, cum kibbutz pro schurek; sic, וחלו manebunt, 2 Sam.3.29. in hiphil, וחיל idem, permanere, & ut, in fut. hiph. 3. f. m. וחיל permanebit, Job.20.21. in hithp. וחילל idem, permanens; ut in part. hithp. f. m. וחילל permanens, Jer.23.19. Et.iii. Signif.3. hujus Rad. est, in piel, ex forma poel; וחלל formavit; Bu. creavit anxie; Av. Occurrit in prat. piel, 3. f. formavit, Job.26.13. in part. piel, f. m. & cum? Aff. sic legitur, וחולל format, Prov.26.10. וחולל formatorem tuum, Deut.32.18. & in f. f. וחולל, & in altera forma cum duplici segol, & Thau, sic; וחולל quæ format, Isa.51.9. in fut. piel, 3. f. m. וחולל formabit; unde in 2. f. m. cum? conv. וחולל & formasset, Psal.90.2. & in 3. f. cui & כם est Aff. וחולל format, gignit, Prov.25.23. וחולל quæ format vos, Isa.51.2. in pual, וחולל formatus fuit; Unde, in 2. f. m. prat. pual; cum camerz sub Lamed, pro pathach, ob paulam; sic, וחולל formatus es, Job.1.5.7. Sic etiam, in 1. f. prat. pual, cum camerz itidem, ob paulam; וחולל formatus, ta, sum, Psal.51.7. Prov.8.24, 25. Item, in 3. pl. fut. pual, itidem, cum camerz penult. pro scheva, ob paulam; וחולל reformabuntur, Job.26.5. Item, iv. Signif.4. hujus Rad. est in No. חול, m. fabulum & arena gravitate sua manens; Coc. חול arena, sic dicta, quod dolorem & molestiam ambulanti bus afferat; Bu. Lex. est arena maris; q.d. intestinum, seu ile maris; semper scribitur cholem cum Vau; Av. in Job.29.18. ab Hebraeis quibudam חול exponitur phenix avis; nempe quæ usque ad 500. annos, longævâ ætate procedit; Hieron. & sicut palma; Pag. Occurrit autem, חול arena, Deut.33.19. Jer.5.22. 33.22. & cum, praf. ח, ח, ח, ח, ח, ח, ח, prout ordine sequuntur, וחול arena, Prov.27.3. וחול in arena, Exod.2.12. וחול sicut arena, Jud.7.12. Jos.11.4. 1 Sam.13.8. 2 Sam.17.11. 1 Reg.4.20, 29. Isa.48.18. Hab.1.9. וחול sicut arena, Gen.32.12. 41.49. Isa.10.22. Hof.2.1. וחול & sicut arena, Gen.22.17. Job.29.18. וחול & sicut arena, Psal.78.27. וחול præ arena, Job.6.3. Psal.139.18. Jer.15.8. Hinc etiam, quidam deducunt No. וחול in Constr. וחול m. & in fam. וחולה in constr. וחולה chorus, chorea; tripudium, juxta ordinem illum dispolitorum; Av. Sed plerique referunt ad Rad. חלל; ubi id vide.

Rad.29. חום, m. quod, secundum R.D. est שחור, i. e. fuscum, nigrum; Pag. Bu. & Sed, ipse R.D. & cum

sequentes plerique referunt ad Rad. חם calefieri; ut חום significet fuscum, quasi ex calore adustum; Pag. Bu. Lex. חום est fuscus; fulvus; color subniger, i. e. non plenè niger; est cogn. cum חם incaluit, calidus fuit; nam ardore solis, corpora adusta, contrahunt sibi ejusmodi colorem subnigrum, qualis est Indorum meridionalium, & Æthiopum color; hinc χυμαιο, χυμαιομαι, æstuo; Av. Occurrit autem simpl. & cum? cop. ut seq. חום fuscum, Gen.30.32, 35, 40. וחום & fuscum, Gen.30.33. Atque hinc quidam deducunt, חומה f. murus; & propriè, est murus, qui ex adustis lateribus conficitur; & deinde usurpatur quoque, de omni muro civitatis, quem Latini mœnia vocant; Av. Sed plerique reducant hoc No. ad Rad. חמה; ubi id vide.

Rad.30. חום, contra H, חם, est חמל pepercit; misertus fuit; Pag. Bu. construitur cum præp. על, & sæpè adjunctum habet nomen עין oculus; Bu. Lex. Imo, propriè tribuitur oculis; pepercit connivendo; misertus est connivendo; connivit, connixit, pepercit; & est Cogn. cum חסה protectionem quæsit; nam conniventes in aliorum delictis, tegunt illa, seu, protectione quadam; hinc, חסד, pius, qui parcat alteri; & חסד pietas, quæ aliis parcimus; Av. conferunt quidam חום cum חסה, ut significet obtegere oculos scilicet; seu occludere, connivere; ut fit, cum alicui rei aut personæ parcat; itaque per, parcere, vertitur; Merc. ex Forst. Occurrit autem, in prat. kal, 3. f. & 2. f. m. sic, חסה pepercit, Ezech.16.5. חסה pepercisti, Jon.4.10. in Imper. kal, f. m. חום, Unde, ח, ח, parag. &? cop. וחסה parce, Joel.2.17. וחסה & parce, Neh.13.22. in fut. kal, 1. f. וחום parcam, Jer.13.14. Ezech.24.14. Jon.4.11. & in 3. f. m. cum cholem, & Vau cholem; sic, וחום vel sine Vau, parcat, Psal.72.13. Jer.21.7. ut & in 3. f. eodem modo, cum, vel absque Vau; cui etiam? conv. est praf. sic, וחום parcat, Gen.45.20. Deut.7.16. 13.9. 19.13. 19.21. 25.12. Isa.13.18. Ezech.5.11. 7.4. 9.8. 18.9. 5.10. וחום & pepercit, 1 Sam.24.10. Ezech.20.17. In loco autem, 1 Sam.24.10. ad חום, (quod est cum camerz chatuph, pro cholem in ult. ob? conv. praf.) subaud. עין oculus meus; juxta R.D. in lib. Rad. (nam עין oculus in cæteris omnibus locis fut. 3. f. exprimitur in textu) vel, נפשי anima mea, & c. Pag.

Rad.31. חוף, masc. est portus maris; locus in littore, seu statione, obtectus, quo naves à ventis & pluviiis protegentur; Cogn. cum חפה & חפה velavit, obtexit; legitur tantum in regimine, cum nomine maris, & c. sic Av. reliqui vero referunt ad Rad. חפה, ubi id vide.

Rad.32. חוץ, est extra; præter; platea; Pag. nomen est propriè, sed sumitur sæpè adverbialiter; pro foris, foras; quod sensus satis ostendit; & quia platea locus est exterior; id est, extra ædificia, pro ea sumitur; & in universum pro loco exteriori, qui est extra domum vel civitatem; via, vicus; חוץ, interdom opponitur מִבַּיִת, intrinsecus; maximè, præposito מ, sequente מ, est præter; habet ferè post se מ, cum significat extra; Merc. Cev. חוץ extra; præterquam; Item, platea, vicus; sic dicta, quod sint locus exterior; respectu adium; Bu. Lex. est id quod foris est, extra ædes, & tecta,

tecta, urbium, pagorum; חור; nomen esse varie constructiones ostendunt; חור, חור, חור; foras; חור; extra de eo, quod foris est; חור; foris; חור; extra castra, Lev. 4.12. חור; extra civitatem, Gen. 19.16. חור; intus, & extra, Gen. 6.14 & Job. 18.17. non est ipsi nomen חור על פני (in superficie platearum; in plateis; Bu. Lex.) in publico ubi homines se invicem occurrunt; nam חור est etiam vicus civitatis, Jer. 37. 21. חור; ex platea pistorum; & בראש כל חוצות; in capite omnium locorum publicorum, Isa. 51.20. חור; terram, & loca non habitata; non tecta; Prov. 8. 26. Item, חור; cognata foris; dicitur, soror nata non ex eodem matrimonio, Lev. 18.9. & c. hac ex Coc. חור; prater me, prater quam ego, Eccl. 2.25. Bu. Lex. ultra me? quis me praverteret, & post se relinqueret? Coc. Item, חור; extra murum, 2 Chron. 32.5. Bu. Lex. & c. חור; foris, extra; propriè est nomen, & significat locum exteriorem vel plateam; sapèque adverbialiter usurpatur; est Cogn. cum חור; i.e. paries exterior, vel, facies parietis exterioris; hinc, חור; extra; Av. Ordine verò Concordantiali sic, frequenter, occurrit in textu; viz. simpl. חור; foris, Lev. 18.9. Deut. 23.13, 14. Job. 18.17. Eccl. 2.25. Ezech. 47.2. & cum חור; demonstr. חור; foras, Jud. 18.9. 19.28. 2 Sam. 13.18. 2 Reg. 4.3. Neh. 13.8. Ezech. 41.9. 47.2. חור; extrinsecus, Ezech. 41.25. & cum חור; praf. חור; foris, Gen. 9.22. & c. ad Hof. 7.1. in 26. circ. l. Sic & cum חור; praf. ut seq. חור; & sicut plateam, Isa. 51.23. חור; foras, Psal. 41.7. Ezech. 42.7. חור; & foras, Ezech. 41.17. Sed frequentius, cum חור; praf. sic, חור; a foris, Gen. 19.16. 24.11. Exod. 26.35. & c. ad Ezech. 46.20. in 30. circ. l. Sic cum חור; praf. & extrinsecus, Gen. 6.14. Exod. 25.11. 37.2. 1 Reg. 7.9. Item, cum חור; locali, occurrit, cum schurek, vel, cum kibbutz, sic, חור; vel, חור; foras, foris, extra, Exod. 12.46. 1 Reg. 6.6. 2 Chron. 24.8. 29.16. 33.15. Prov. 5.16. Isa. 33.7. & cum חור; cop. praf. חור; & foras, Num. 35.4. ut & cum חור; demonstr. praf. חור; foras, Gen. 15.3. & c. in 20. circ. l. Item, cum חור; praf. ut seq. חור; & foris, 2 Chron. 32.5. חור; foris, Ezech. 40.40. & a foris, Ezech. 40.44. Item, in forma pl. sam. Occurrit, cum schurek, vel kibbutz, sic, חור; vel, חור; platearum, quæ sunt foris extra domos & atria, Av. Num. 22.39. 2 Sam. 22.43. Job. 5.10. Psal. 18.43. Isa. 5.25. 10.6. 51.20. Jer. 11.13. Lam. 2.19. 21.4. 1 Am. 5.26. Mic. 7.10. Nah. 3.10. Zach. 9.3. 10.5. & cum praf. חור; חור; חור; חור; ut seq. חור; & plateas, 1 Reg. 20.34. חור; & plateas, Prov. 8.26. חור; in plateis, 2 Sam. 1.20. Jer. 51.14. 16. חור; in plateis, Isa. 24.11. Lam. 4.5. 8.14. Ezech. 7.19. Nah. 2.5. חור; & in plateis, Jer. 7.17. 11.6. 33.10. 44.6. 9.17. 20. חור; & ex plateis, Jer. 7.34. Item, cum חור; praf. & c. Aff. חור; in plateis nostris, Psal. 144.13. ut & cum חור; (pro חור; ob pausam) חור; Aff. cui etiam ult. חור; est praf. sic, ut seq. חור; plateas tuas, Ezech. 26.11. חור; plateas ipsorum, Zeph. 3.6. חור; in plateis ejus, Isa. 5.3. חור; plateas ejus, Ezech. 11.6. חור; in plateis ejus, Jer. 51.4. Ezech. 28.23. Atque inde, nomen, חור; exterior, exterius; externus, extrinsecus; Bu. Av. & c. opponitur nomini חור; interior, ut apparet, Ezech. 41.17. Merc.

Occurrit autem, cum חור; & חור; praf. ut seq. חור; extrinsecus, extrinsecus, Ezech. 44.1. חור; & in exter. Ezech. 41.17. חור; & extrinsecus, 1 Reg. 6.29. 30. Unde & No. חור; fam. exterior, externa; Occurrit simpl. & cum חור; demonstr. praf. sic, חור; exterior, 2 Chron. 33.14. חור; idem, 2 Reg. 16.18. 1 Chron. 26.29. Neh. 11.16. Esth. 6.4. Ezech. 10.5. 40.17. 31.42. 1, 14. 46.20. 21.34. 37.42. 37.8. 9.44. 19.

Rad. 33. חור; vel חור; contractè, in kal, חור; effigiavit, constituit effigiem; statuit effigiando aliquid; constituit; Occurrit, in Infinit. kal, cum חור; praf. & חור; Aff. sic, חור; in illo constituendo, i.e. cum constitueret fundamenta terræ, Prov. 8.29. pro quo est cum kibbutz ante, & dagefeh in, koph, loco schurek, sic, חור; in constituendo eo, i.e. cum constitueret ille, globum, seu faciem abyssi, ibid. v. 27. in hiphil, חור; idem, cum kal; Unde, in hophal, חור; effigiatus est, insculptus est; atque in fut. hoph. חור; insculpetur, effigiabitur; & in 3. pl. m. cum חור; cop. & kibbutz pro schurek, sic, חור; & insculpatur, seu effigientur; Job. 19.23. Ita Av. statuens peculiarem radicem in hisce, quæ plerique referunt ad חור; id vide.

Rad. 34. חור; quatuor significat; viz. i. חור; est albescere, album fieri; etque, propriè Chaldæum; Bu. Lex. expalescere, Coc. Bu. Conc. hinc, erubescere; quòd homo erubescens fiat facie albus, aut pallidus; Pag. veritus est, reveritus est; Cogn. cum חור; perfossus est; quod per Metaphoram significat confundi, pudeseri; hinc est Launum vereor; Av. Infut. kal, חור; vel חור; albescet, expalescet; Unde, in 3. pl. m. fut. kal; Isa. 29.22. חור; vel חור; albescent, expalescent; Bu. Coc. verebuntur; Av. pudore suffundentur, seu erubescunt; Pag. Chaldæus, pro albescent, habet חור; commutabuntur; Merc. Atque hinc, חור; malum, candidum, Dan. 7.9. Bu. Lex. Item, inde, No. חור; malus, candidus; album, candidum, Esth. 1.6. Ubi quidam intelligunt aulæa alba, candida; alii foraminosa (à חור; foramen) plena foraminibus, perspicua; Hinc apud Talmudicos, מצי חור רב אמר חרי חרי ומואל אמר מלת לבנה, i.e. quid chur? Rabb dixit foramina, foramina; i.e. aulæa foraminosa; Samuel autem respon. esse vocabulum candoris; i.e. candida aulæa, significare; Bu. Lex. חור; est חור; album, candidum; inquit R. D. nam Targum, pro חור; habet חור; Dan. 7.9. & sic, Hebr. חור; Esth. 1.6. candidum, scil. aulæum; Hieron. aerei coloris; Et, Esth. 8.15. cum חור; cop. praf. sic, cum veste regni, i.e. regia, purpure, i.e. purpurea; חור; & candoris; i.e. candida; Pag. & toga; Av. nam חור; est toga candida, & heroica, quam olim gestabant foli gubernatores; Av. Sic & hinc, No. חור; m. candor, albedo candescens, & cum splendore conjuncta, Gen. 40.16. canifra, חור; albedinis, i.e. alba; vel candoris, i.e. candida; Av. alijs, חור; est pl. m. defectivè, pro חור; (quasi à sing. חור, vel sine vau, albus, candidus,) & sic R. Sal. explicat, canifra candida, scil. ex decorticatis virgulis; in quibus placenta; & crustulata lautiora deferri solent; Ab. Ezra, canifra candida, scil. panis; sic & Isa. 19.9. texentes חור; (videm, pl. m. pro חור; cui simile vide in Rad. חור;) candida; i.e. candidam telam; ut Ab. Ezra explicat; Bu. Lex. vel, pannos albos; Pag. ex R. Jonah; Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est No. חור; vel sine Vau, pl. m. liberi, ingenui, nobiles, illustres; Bu. principes & mag-

nates, inquit R. Jonah, qui & in Lingua Ismaelitica, vocantur de nomine **לבן** candoris; q.d. candidati, candidi; Pag. sic appellantur nobiles, claro loco nati; liberi, ingenui; quasi albis induri, quod ingenuorum insigne erat; Merc. **חורים**, dicuntur, heroes; candidi, candidati; togati, qui utuntur toga candida, & quorum vultus est ingenuus & candidus, sive heroicus; hinc Græcum **ἥρως**, heros; & Latinum herus; **ἥρως**, heroicus, &c. Av. Alii referunt ad Rad. **חור**, quia, **חור** Chaldaïs & Syris, est liberum efficere, libertate donare, &c. Bu. Lex. Chaldaus passim pro Hebr. **חפשי**, habet **חור** filius liberorum seu ingenuorum, i.e. liber, ingenuus; Merc. &c. vide in Rad. **חור**. Occurrit autem, **חורים** nobiles, Eccl. 10. 17. & cum **ח** demonstr. **חור** & **חור** praf. ut seq. **חורים** nobil. 1 Reg. 21. 8. Neh. 4. 14. 5. 7. 7. 5. & nobiles, 1 Reg. 21. 11. **חורים** & nobiles, Neh. 2. 16. Item, in forma pl. m. constr. cui & **ח** est Aff. sic, **חור** nobiles, Neh. 6. 17. 13. 17. Jer. 27. 19. 39. 6. **חורים** nobil. ejus, Isa. 34. 12. Et iii. Signif. 3. hujus Rad. est, itidem, juxta Bu. Conc. in nomine **חורים** liberi, ingenui, &c. de quo satis supra; in præced. 2. signif. Eccl. 10. 17. Denique, iv. Signif. 4. hujus Rad. est in No. **חור**, vel sine vau, m. caverna; antrum, latibulum; Pag. Bu. Av. An quia candidum lumen admittit? Coc. Occurrit autem, plenè, cum Vau cholem, sic, **חור** foramen, 2 Reg. 12. 10. & cum kibbutz, **חור**, vel, cholem, absque Vau, idem, Isa. 1. 8. Ezech. 8. 7. & cum praf. **ח** dem. **חור** idem, Cant. 5. 4. In pl. m. **חורים**, & sine vau, vel **חורים** foramina, cavernæ; Occurrit, cum **ח** & **ח** praf. sic, **חורים** foramina, 1 Sam. 14. 11. & **חורים** in foraminibus, Isa. 42. 22. in pl. m. Constr. & cum **ח** Aff. sic occurrit, **חור** foramina, Job. 30. 6. **חורים** foramina sua, Nah. 2. 13. Atque hinc varii deducunt illud, Gen. 40. 16. **חורי** defectivè, absque mem plurali, pro **חורים** foramina; sic, **חורי** **סלי** canistra foraminum, i.e. foraminosa; Bu. Lex. seu, perforata, aut habentia multa foramina; Pag. vel, ut quidam volunt, **חורי** est, No. f. m. (ut **חפשי** liber;) foraminosus; foraminosum opus; Bu. Lex. Item, huc etiam reducunt illud, Isa. 19. 9. **חורי** itidem, pro **חורים**, cui simile vide infra in **חפש** & sic exp. **חורי** textentes foraminosa opera; i.e. retia, sive, aulæ reticulata; Bu. Lex. ut & R. D. exponit, pannos perforatos, tempore quo textuntur, ad ornatum & elegantiam; vel, quod magis probat, retia, quæ sunt plena foraminibus; quasi foraminata dicas, seu perforata; Pag. Merc. & hoc quadrat sensui prophetæ, qui prius dixerat & expandentes rete super faciem aquarum, infirmati sunt, &c. & post, textentes, **חורי**, mox sequitur, & erunt retia ejus fracta; Pag. textentes retia; 70. **ὑπομαρμα**; est Prophetia de Ægypto **ὑπομαρμα** dicta; quare & textores-retium foraminosorum convenit intelligere omnes sophistas, qui id excogitant, per quod humana auctoritas stabiliatur, & homines colligantur in unum; Coc. Porro; **חור**, per Synecdochen speciei, est podex; foramen ventris posterioris, unde excrementa exeunt; inde, per Metonymiam, **חורים** sunt excrementa, appellatione obscenâ; ubi ergo, hoc sensu, vocabulum hoc occurrit, ibi scribæ legendum substituerunt aliud vocabulum in auribus honestius, cujus vocales præcedenti voci subjecerunt; Bu. Lex. ut 2 Reg. 18.

27. & Isa. 36. 12. occurrit vox **חוראיהם** pro **חוראיהם**, quomodo, juxta consonas legenda fuisset; atque id, pro **חוריהם** (pl. m. constr. cum **ח** Aff.) excrementa sua, nam **ח** Aleph est adventitium; sed juxta puncta vocalia; legenda est vox **חוראיהם** egesta sua; quæ vox in margine posita est; Bu. Lex. &c. similiter; Item, **חורים** pl. m. in Constr. **חורי** foramina, occurrit etiam cum **ח** praf. & **ח** Aff. sic, **חורי** in foraminibus suis, Zach. 14. 12. Item, Hinc etiam deducunt, prafixo Mem formativo, Nomen, **מחורה** fæm. cloaca, latrina; foramen, seu scrobs, aut locus, quo excipiuntur excrementa, seu stercorea; vel f. potest esse **מחורה** vel, **מחורה**; Unde, in pl. f. **מחורות**, vel **מחורות**, aut, **מחורות** cloacæ, latrinæ; loca ubi excrementa deponuntur; sed, hæc vox est pronunciata obscure; unde alienæ vocales ipsi adjectæ, & pro **מחורות**, **מחורות**, vel, **מחורות**, & alia vox, viz. **מוצרות**, cujus vocales propriæ describuntur in textu, pro ea legitur, & proinde, ad marginem est posita; sic, 2 Reg. 10. 27. cum **ח** praf. **למוצרות** vel sine vau, in latrinas, aut, pro latrinis; sed legendum, ut in margine est, **למוצרות**, pro excrementis, i.e. loco excrementorum, sive stercoreum; quæ vox est **יתר** **נקיה** honesta & pura magis, ut Hebræi aiunt; priori igitur modo scribitur, sed posteriori legitur, inquit R. D. in Comment. & utrumque idem significat; posset etiam in f. masc. esse **מחורה**, forma **מחורה**, &c. Hæc, ex Pag. & Bu. Hæc duæ voces, aliter scriptæ, aliter lectæ, si legerentur, ut scribuntur, efferrentur **חוראיהם** & **מחורות**; illud, foramina, i.e. stercorea anum perforantia, vel ex foramine ani exeuntia, significaret; hoc vero, foramina vel scrobes quibus excipiuntur stercorea, cloacas, latrinas; & **מוצרות** sonat, exitus; cæterum, quia vix ulla forma quiescentium **ח**, ad alterutram harum accedat; fortasse, non incommode videretur, concludere, ad voces has, vocem **חור** i.e. posterior corporis pars, ejusque radicem, cum voce **חור**, foramen, ejusque radice, confluere; quasi illa voce, viz. **חוראיהם**, id designetur, quod ex ani foramine exit; hæc verbò, viz. **מחורות**, scrobes, seu cloacæ, ad quas hoc egerit; Merc. Cev. **חורונים**, pro quo legendum, **חור** & **חורונים** vide in Rad. **חור**; vide etiam, **חורונים**, pro quo legendum **חורים** sub Rad. **חור**; sicut & **חורונים**, vocem sic punctatam, loco vocis **חורונים**, pro qua, legendum **חורונים** vide sub Rad. **חור**, &c.]

Rad. 35. **חוש** vel **חוש**, & contra **חוש**, in kal, **חוש** est festinare, accelerare; Item, sentire, aut, sensibus oblectari; ut dicunt nonnulli; Pag. Sunt qui faciant contrarium verbo **חוש**, quod est filere; ut significet alacriter, & cum quodam strepitu, properare; Merc. **חוש**, est festinare; **חוש** **חוש** **חוש**; negat moram, Psal. 119. 60. Respondet **חוש**, Isa. 8. 1. Coc. properavit, promptus fuit ad rem perficiendam; motus est festinanter, impulsus est cum imperio quodam; construitur cum **חוש**, sive **חוש**. Av. Occurrit autem, in præter. kal, 3. f. m. Isa. 8. 9. **חוש** festinavit, vel acceleravit prædā; Hieron. festina prædari; Pag. vel citò prædare; Unde moti quidam, contra analogiam Grammaticam, utrumque faciunt Imperativum corruptum; festina, prædare; ut major celeritas indicetur, data opera ita factum à Prophetâ; sed malo, servatâ analogia Grammatica, exponere.

nere, festinat præda; Merc. festinavit præda, i.e. prædator, abstractum pro concreto; Av. Sed occurrit etiam, in 3.f.m. præ. kal; in Hab. 1.8. & cum וּפָשַׁח & festinat, Deut. 32.35. Item, in 1.f. præ. kal, וּפָשַׁח festinavi, Psal. 119.60. in Infinit. kal, וּפָשַׁח, festinare; unde, cum וּפָשַׁח. Aff. Job. 20.2. propter, huius festinationem meam, in me; ad verbum propter festinare meum; i.e. meam promptitudinem; quod alii, pro Sensu; ut verbum וּפָשַׁח passim apud Rabbinos sumitur; quidam pro silentio, à וּפָשַׁח; alii, itidem pro sollicitudine & diligentia, seu, sedulitate & promptitudine exponunt; ut וּפָשַׁח Rabbini; quæ significatio cum festinatione convenit; Item, in Imper. kal, 1.f.m. וּפָשַׁח, & cum וּפָשַׁח, par. rag. וּפָשַׁח festina, 1 Sam. 20.37. Pl. 22.20. 40.14. 38.23. 70.2.6. 71.12. 141.1. In fut. kal, 3.f.m. וּפָשַׁח festinabit, Eccl. 2.25. & quis וּפָשַׁח festinabit præter me; juxta R. D. in Pag. Alii festinabat, i.e. promptior erat & alacrior me; ut ad superiora tempora referatur; sed malo, ut hic exponitur; Merc. Sed significat etiam וּפָשַׁח sentire; q.d. quis sensibus oblectabitur plusquam ego fecerim? Unde וּפָשַׁח vocatur sensus; Aben Ezr. exponit, quis festinabit, nempe, ut assequatur quod cupit; quis festinabit, i.e. poterit commodius festinare, ut sua expleat desideria, quam ego, qui tantam habeo auri & argenti copiam; Pag. in 3.f.m. fut. kal וּפָשַׁח festinabit; sed cum וּפָשַׁח conv. occurrit, Job. 31.5. quasi à וּפָשַׁח, per Apocopam 3. Rad. ה, He, sic, וּפָשַׁח & festinavit, ad dolum pes meus; Pag. Bu. scribitur sane, more quiescentium Lamed, He, & forsan est ex eo ordine, ut Kimchi notat; ut sint duæ radices ejusdem significantiæ; nam ex hoc ordine & radice, per camerz sub Thau, erat scribendum; Merc. in hiphil, וּפָשַׁח, præfestinavit, acceleravit; maturavit; Pag. Bu. &c. sine casu est neutrum; cum Accusativo transitivum, profestinare fecit; acceleravit; maturavit Merc. & interdum absolute, festinavit; Av. ut, in 3.pl. præ. Hiph. וּפָשַׁח festinarunt, Jud. 20.37. in fut. hiph. 1. f. cum וּפָשַׁח par. rag. וּפָשַׁח accelerabo, Psal. 55.9. maturabo effugium mihi, &c. cum וּפָשַׁח. Aff. וּפָשַׁח accelerabo illud, Isa. 60.22. & in 3.f.m. fut. hiph. וּפָשַׁח festinabit, Isa. 28.16. & cum וּפָשַׁח par. rag. וּפָשַׁח acceleret, Isa. 5.19. Atque inde, וּפָשַׁח, quod vel nominaliter exp. festinatio, festinantia; Pag. Av. vel Adverbialiter citò, festinè, celeriter; Pag. Bu. nam adverbialiter, ut alia nomina verbis constructa; Merc. prout hoc nomen occurrit, Psal. 90.10. Item, ii. hinc etiam Nomen, חזו, festinans, expeditus; ut in pl. m. חזו, pro חזו, festini, celeres; Bu. Num. 32.17. festinantes, Pag. expediti, alacres; Merc. &c.

Rad. 36. חזו, Unde fit No. radicale, חזו m. fulgetrum; fulgur; coruscatio præcedens tonitru; Pag. Bu. Cocc. vel, nubes, nubilum; Bu. Nam, secundum Talmudistas, est unum ex quinque nominibus nubes, quæ sunt, נֶפֶשׁ, עָנָן, עָב, חֲזוֹ; sed R. D. dicit esse à Rad. חזו videre; Pag. quasi apparentiam dicas, seu splendorem; Merc. sicut חֲזוֹ meditatio, à Rad. חֲזו. Pag. & tim. Bu. Cocc. &c. Occurrit autem, Job. 28.26. & 38.25. cum ל præf. sic, לחזו fulgetro, ad fulgetrum, &c. in pl. m. חזו, fulgetra; coruscationes, fulgura, aut nubes; vel, juxta R. Jonah, nubes cursitantes, Zach. 10.1. dicitur autem חזו fulgetrum; & in Targum חזו, nubes levissima, Cant. 2.9. quia facit

חזו visiones, sive aspectus varios, ut virides, flavos, & rubentes, in firmamento; Bu. Lex. ex Bereschith Rabba.

Rad. 37. חזו, tria signif. i. videre, conspiciere; חזו. תֵּדַע, חֲזִין, חֲזִינוּ; notat receptionem speciei in mente, in sensu; ut Isa. 1.1. visio, quam vidit; i.e. quæ ei oblata est, quam Deus sensibus animi insinuavit, &c. Coc. חזו, vidit; intuitus, contemplatus est; aspexit, prospexit, respexit; constituit eum. Accus. & præp. ב Beth; Bu. Lex. חזו in kal, vidit; Pag. prospexit, prævidit; revelationem habuit; complicavit se; confecerunt nonnulli cum חזו apprehendit, ut significet visionem apprehendere; at Job. 8.17. domum lapidum חזו videbit; sunt qui exponunt, implicabit, quod non nihil, cum חזו communicat; de quo infra, in futuro; notant etiam, quando cum ב constituitur, significare videre cum voluptate, aut ex visione, voluptatem capere; sed hoc ei & חזו Synonymo commune est; idem observant cum ל; sed est Dativus communis; Hinc, חזו videns, qui spiritu futura prævidet, & prædicat aliis occulta, qui habet revelationem; hoc verbum verterem, per contemplari cernere; Merc. Cev. חזו conspexit; vidit visionem, habuit oculos defixos in aliquid; & propriè significat aliquid cognoscere in visione, quod futurum est, quemadmodum Deus in visione multa revelavit, Num. 12. hanc ob rem dicitur sæpe de vaticinio, seu prophetia; Cogn. cum חזו coruscatio, emicatio lucis; & cum חזו apprehendit, &c. ut supra, in Pag. hinc חזו & חזו, intendo defixis oculis; & חזו, חזו, video, חזו, aspicio, חזו, & חזו, duo oculi; Item, חזו vaticinor, חזו vaticinium; Heliod. חזו δ' ὄψετο θυμῷ, mala videbat animo; Av. Ab hac Rad. est nomen participiale, חזו videns; cui scilicet à Deo ἀποκαλύψις revelatio contingit, 1 Chron. 29.29. ubi Samuel vocatur חזו, & Gad, החזו, & Nathan החזו; sic existimo Samuelem vocari, חזו videntem, à voce divina, quam accepit veluti coram, ex ore Dei; Prophetas dici eos qui publice locuti sunt: חזו dici omnes, qui revelationes haberent, sive in ordinario studio & meditatione, per scripturam, sive per extraordinariam inspirationem, & 2 Reg. 19.13. חזו כל-רבניו & contestatus est Jehova Israel per omnes Prophetas omnis videntis; h.e. per eos, qui donum loquendi habuerunt inter omnes, qui revelationem habuerunt; nisi malis, per omnes Prophetas omnis visionis; nam חזו etiam abstractè sumi potest. Coc. Occurrit autem, hæc Rad. ordine seq. in præ. kal, 3.f.m. חזו vidit, Psal. 58.1. Isa. 1.1. 2.1. 13.1. Am. 1.1. Mic. 1.1. Hab. 1.1. & in 2.f.m. חזו vidisti, Prov. 22.29. 29.20. ut & in 2.f.f. חזו vidisti, Isa. 57.8. & in 1.f. חזו vidi, Job. 15.17. cui & חזו est Aff. חזו vidi te, Psal. 63.3. Item, in 3.pl. præ. kal, חזו viderunt, Job. 24.1. 36.25. Psal. 58.9. Lam. 2.14. Ezech. 13.6. Zach. 10.2. in 2.pl. m. חזו vidistis, Job. 27.12. Ezech. 13.7. & cum 1 cop. præf. וּפָשַׁח & videtis, Ezech. 13.8. in part. ben. kal, f.m. חזו videt sine vau, videns, qui videt. Ezech. 12.17. Sed sæpe transit in Nomen, & dicitur de Prophetis, qui חזו videntes dicti sunt, quia Deus, per visiones ipsis res futuras & occultas patefaciebat; Bu. Lex. Occurrit autem, חזו videns, 2 Sam. 24.

11.2 Reg. 17.13. Neh. 3.15. 11.5. Isa. 28.15. Ezech. 12.27. Am. 7.12. & cum dem. praf. החזוה videns, 1 Chron. 29.29. 2 Chron. 9.29. 12.15. 19.22.29.30. vel cum vau cholem, sic, החזוה videns, 1 Chron. 21.9. 25.5. 2 Chron. 29.25.35.15. in pl.m. החזוה videntes, Ezech. 22.28. cui ה, וה, & וי sunt praf. ut feq. החזוה videntes, 2 Chro. 33.18. Isa. 29.10. 47.13. Ezech. 13.9. Mich. 3.7. ויהוה ויהוה, החזוה & videntibus, Isa. 30.10. in pl.m. constr. החזוה videntes; unde cum וי Aff. החזוה videntes mei, 2 Chron. 33.19. Itā, Bu. Conc. vel fic, fcripta sunt in verbis, החזוה, videntium, i.e. vatum; nam ponitur pro החזוה, inquit R.D. in lib. Rad. fic, ut חזוה pro חזוה, ut fuprà in חזוה; Pag. in Infin. kal, חזוה videre; videndo; Occurrit cum וי & וי, praf. fic, החזוה in videndo, Ezech. 21. 34. לחזוה ad videndum, Pfal. 27.4. in Imper. kal, f.m. חזוה vide, Isa. 33.20. 48.6. & in 2.pl.m. חזוה videte, Pfal. 46.9. Isa. 30.10. in fut. 1.f.m. חזוה videbo, Job. 19.26.27.34.32. Pf. 17.15. cui וי conv. est praf. לחזוה & vidi, Prov. 24.32. Item per Apocopam tertiz Rad. ה, pro חזוה, est חזוה; fed occurrit cum kamerz penult. ob paulam, fic, חזוה videbo, Job. 23.9. fic, in 2.f.m. fut. kal, חזוה videbis, Exod. 18.21. & in 3.f.m. חזוה videbit, Num. 24.4.16. ut &, in 3.f.fam. pro חזוה, videbit, per Apoc. & i cop. occurrit fic, וחזוה, & videat, Pag. vel videbit, Mic. 4.11. quod optabamus, nempe, ruinam Tzionis, &c. Merc. in 1.pl. fut. kal, cum וי cop. וחזוה & videbimus, Cant. 7.1. & in 2.pl.m. חזוה videbitis, Cant. 7.1. Isa. 30.10. ut & in 3.pl.m. חזוה videbunt, Pfal. 11.4.7. Isa. 26.11. & cum Nun parag. in fine, & jod in medio, pro 3. Rad. ה, fic, חזוה videbunt, Isa. 26.11. In 3.pl.m. cum וי conv & in 3.pl.f. חזוה & viderunt, Ex. 24.11. Lam. 2.14. חזוה videbunt, Pfal. 17.2. Isa. 33.17. Ezech. 13.23. Atque, inde, No. i. חזוה videns, propheta; ut in ben. kal, dictum; vel, fubstantive, vifio; provifio; Bu. Av. In hac fignificatione legitur tantum femel, (nam, aliàs, est participium) viz. Isa. 28.15. & cum inferno provifionem, i.e. inimus pactum; Av. חזוה עשינו fecimus provifionem, profpeximus, providē egimus; Chald. vertit שָׁלַמָּה pacem; Bu. Lex. Item, ii. Hinc etiam nomen חזוה m. vifio; Pag. Bu. Coc. &c. revelatio, manens proprie, juxta nonnullos, nec labens; quafi apprehenfā; nam curiofius cum חזוה conferunt: fed & ex Job. 20. ubi cum fomnio confertur, aliud apparet; Merc. חזוה dicitur omnis חזוה אלוהים; aut revelatio myfteriorum Dei, five per verbum fcriptum, vel, auditum; five per inspirationem, five per רִעָה; Dan. 8.1. Hof. 12.11. Prov. 29.18. nominatum futurarum rerum, Hab. 2.3. לְמוֹעֵד בְּיָעוֹר חזוה Nam adhuc est vifio ad tempus definitum; quamdiu fuit promiffio, & ejus, ut in re futura, nondum fatis clara cognitio, fed affumatio & contemplatio, dicitur effe חזוה vifio; cui refpondet יָפֶה index, & testis non mētiens. Dan. 9.24. Chriftus obfignat וְנָבִיא חזוה, vifionem & prophetam, quia in ipfo & in regno ejus, implentur Prophetiæ, & verificantur; neque de ullo alio regno futuro, prophetia exfpectanda est; neque quicquam impoffterum, poteft loqui quicquam, tanquam ad cognofcendum Deum neceffarium, nifi, quod pervenit ad omnes; Coc. Occurrit autem, ordine Conc. hoc nomen, חזוה vifio, 1 Sam. 3.1. Prov. 29.18. Lam. 2.9. Ezech. 7.13.26. 12.22.23. Dan. 1.17.8.1.9.24. 10.14. 11.14.

Hof. 12.11. Hab. 2.2,3. & cum חזוה demonftr. praf. חזוה vifio, 1 Chron. 17.15. Ezech. 12.27. Dan. 8.13.15.17. 26. ut & cum חזוה, & in paufa, חזוה praf. fic, חזוה in vifione, Pfal. 89.20. חזוה idem, Dan. 8.2.9.21. Item, cum חזוה praf. חזוה à vifione, Mic. 3.6. in forma Constr. est, חזוה vifio, Isa. 1.1.29.7. Jer. 14.14.23.16. Ezech. 12.24.13. 16. Obad. 1.1. Nah. 1.1. cui & חזוה est praf. fic, חזוה in vifione, 2 Chron. 32.32. fic, ut iii. Hinc & No. m. idem fignificans, viz. חזוה vifio, Isa. 22.1.5. cui & חזוה dem. est praf. fic, חזוה vifio, 2 Sam. 7.17. Item, iv. Hinc & No. m. idem etiam fignificans, viz. חזוה vifio, &c. Job. 33.15. & cum חזוה praf. חזוה ut vifio, Job. 20.8. ut, & cum חזוה & וי Aff. חזוה à vifione fua, Zach. 13.4. in pl. fam. חזוה vifiones, Joel. 3.1. & cum חזוה & חזוה praf. fic, חזוה à vifionibus, Job. 4.13. & חזוה & vifionibus, Job. 7.14. Sic etiam, v. Inde & No. חזוה fam. vifio; provifio; Bu. inftar; חזוה; ut Isa. 21.2. חזוה חזוה tanquam durum & difficile; Coc. vel vifio dura, nuntiata eft mihi, &c. Pag. & Isa. 29.11. & vobis חזוה חזוה species totius, ut verba libri claufi; Coc. vel, vifio omnium, ut &c. Pag. Item, Dan. 8.5. חזוה חזוה cornu fpeciei, i.e. fpeciofum, confpicuum, in quo magnum inftar; Gr. θειωδης; Coc. vel cornu vifionis, i.e. vifibile, magnum; Pag. vel, illuftrē, clarum, q.d. claritatis, Merc. vel, in altera fignificatione, fic, cornu perplexitatis, i.e. perplexum, complicatum, Pag. cornu vifionis, i.e. infigne, magnum & altum, eminūs afpectui patens; Bu. Lex. Item, Dan. 8. v. 8. חזוה חזוה, velut quatuor, חזוה חזוה; Coc. Item, חזוה, ut, חזוה, dicitur etiam de induciis, vel pace, ut Isa. 28.15.18. pepigimus fædus cum morte, & cum inferno fecimus חזוה pactum, quo fcil. mediante, liceat nobis eum (infernum) videre fecuris; & oblitterabitur fædus veftrum cum morte, חזוה (eft nomen חזוה cum וי cop. & חזוה Aff.) & pactum veftrum cum inferno non fubfifiet; qui pacem fecerunt, fine metu mutuo fe compellant & congregiuntur; Coc. & provifio veftra, &c. ut antea, in חזוה; Bu. Lex. & vifio veftra, cum inferno, vel fepulchro; Pag. Chaldaus, hic etiam vertit, pax; Merc. Sic & vi. Hinc etiam No. חזוה f. vifio; Occurrit, cum וי praf. fic, חזוה & in vifione, 2 Chron. 9.29. Itā Bu. Lex. & Conc. Alii verò vertunt, & in vifionibus; quafi effet pl. f. à f. חזוה vifio; Itā Pag. Kimchi tamen videtur exiflimare effe fingulare; Merc. Item, vii. Inde etiam, No. חזוה vifio; afpectus; Bu. Coc. Pag. Occurrit cum וי praf. חזוה in vifione, Gen. 15.1. in forma Constr. est cum tzeri, חזוה vifio, Num. 24.4.16. Ezech. 13.7. Denique, viii. Hinc etiam No. fam. fignificans feneftram (quæ fic dicta eft, quod per eam profpiciamus; Bu. Lex. & præbeat profpectum & vifionem; Av. &c.) viz. חזוה afpectus, feneftra, profpectus, 1 Reg. 7.4.5. & cum וי cop. חזוה & afpectus, 1 Reg. 7.4. Deinde, ii. fecundum fignificationem hujus Rad. eft in kal, חזוה, implexum effe, implicare fe; ut in fut. kal, 3.f.m. חזוה implicat fe, Job. 8.17. Atque inde, nomen fam. חזוה implexus, implicatio, Dan. 8.5. Et iii. Significatum tertium hujus Rad. eft in nomine inde deducto, viz. חזוה m. pectus; pectusculum; & ufurpatur tantum de pectore animalis, quod incurrit in oculos hominum, & in profpectu eft, Av. pectus dictum volunt, חזוה, quod profpet & appareat afpectui; & quod poffit & foleat amplecti & apprehendi;

ut alludatur ad verbum חזק; Merc. Occurrit autem cum חזק dem.præf.cum sâgol, ob gutturalem seq.cum cametz; חזק peñtus, Exo.d29.26.Lev.7.30,31. 8.29. in forma conſtr.eſt cum tzeri, חזק peñtus, Exod.29.27. Lev.7.34.10.14 Num.6.20.cui & חזק ſunt præf.חזק & peñtus, Lev.10.15. בחזק in pectore, Num.18.18.& in forma pl.fam.cum חזק dem.præf.חזק pectora, Lev.9.20,21. [חזק vel חזק Chald. vidit; & חזק viſio, &c. vide in Conc.& Lex. Chald.] [Item, חזק coruſcatio; emicatio flammæ præcedentis; tonitrua; viſio fulguris; eſt Cogn.cum חזק vidit, conſpexit; hinc חזק, חזק, intendo oculis defixis; Ita Av. qui hanc vocem, hic, facit radicale; reliqui vero referunt ad Rad. חזק, ubi eam vide ſuprà.]

Rad.38. חזק, eſt, firmum fieri; invaleſcere; validdagere; *επιβουλεύω, κραταίνω, ενισχυω*; & oppoſitum eſt חזק vel, חזק, remitti; remiſſe agere; ut, Iſa.35.3. חזק, חזק ידים firmate manus remiſſas; Coc. Significat prævalere; validum, fortem eſſe; confirmari, roborari; obfirmari; Bu. חזק, in kal, eſt corroborare; indurare; apprehendere, tenere, &c. Pag. Sed ſerè neutrum eſt in kal, & denotat firmam apprehenſionem, vel, firmam retentionem cum comprehenſione, ut quum corpus conſtringitur; aut retentione confirmatur ſpiritus; aut res hians, nec cohærens, reſarcitur, ut firmiſus conſiſtat, &c. opponitur verbis חזק, חזק, mollem & diſſolutum eſſe; & חזק, חזק, infirmum, languidum, & imbecille eſſe; Merc. ex Forſt. eſt Cogn.cum חזק firmiter apprehendit, valide tenuit; Hinc, חזק, valeo, fortis ſum; חזק, fortis; item, חזק, חזק, valeo, poſſum, auxilior, &c. Av. Occurrit autem, ord. Conc. ſic; In præf. kal, 3. ſ. m. חזק invaluit, &c. Gen.41.57.47.20. Jud.1.28.2 Reg.3.26.& in pauſa, cum cametz in ult. חזק confirmatus fuit, 1 Chron.21.4. 2 Chron.26.15. & cum חזק Aff. חזק confirmavit eum, 2 Chron.28.20. Item, in 3. ſ. m. præf. kal, חזק prævaluit ei, 2 Reg.14.5.2 Chron.25.3. & in pauſa, cum cametz penult. חזק fortis erat, Ezech.3.14. in 2. ſ. m. cum חזק conv. חזק & confirmaberis, 1 Reg.2.2. & cum חזק Aff. חזק fortior me fuiſti, Jer.20.7. in 3. pl. præf. kal, חזק fortes evaſerunt, invaluerunt, Joſ.17.13. 1 Reg.20.23. Mal.3.13. & cum חזק conv. præf. חזק & confirmantur, 2 Sam.16.21. Sic &, in 2. pl. m. cum חזק conv. חזק & confirmabimini, Joſ.23.6. in Infin. kal, חזק confirmare, confirmando, &c. Occurrit cum חזק præf. Sed cum cholem tranſpoſito, ab ult. ad penult. & mutato in cametz chatuph, ante חזק, parag. חזק, Aff. חזק ad confirmandum, 2 Reg.12.12. חזק ad confirmandum illud, Ezech.30.21. in Imper. kal, ſ. m. cum pathach in ult. חזק fortis eſto, Deut.12.23.31.7.23. Joſ.1.6,7,9,18. 2 Sam.10.12. 1 Chron.19.13.22.13.28.10,20.2 Chron.25.8. Ezech.10.4. Pfal.27.14. Dan.10.19. Hag.2.4. ſed, in pauſa, cum cametz ult. חזק eſto fortis, Iſa.41.6. Sic, cum חזק cop. extra pauſam, cum pathach, ſed in pauſa, cum cametz ult. ſic, חזק & confirmare, Hag.2.4. חזק & confirmatus eſto, Dan.10.19. in 2. pl. m. Imper. kal, חזק confirmamini, Deut.31.6. Joſ.10.25.2 Sam.13.28.2 Chr.15.7.19.11.32.7. Pfal.31.25. Iſa.35.4. In fut. kal, 3. ſ. m. חזק firmus fuerit, 1 Chron.28.7. & cum חזק conv. præf. cum pathach, vel cum cametz in ult. ſic, חזק vel חזק & invaluit, prævaluit, Gen.41.56. Exod.7.13,22.8.

15.9.38. 1 Sam.17.50.2 Sam.8.9.13.14.24.4. 1 Reg.16.22.2 Reg.25.3. 2 Chron.8.3.27.5. Iſa.39.1. Jer.52.6. Sic & cum חזק cop. & pathach in ult. חזק & confirmabit ſe, Dan.11.5. & in 3. ſ. ſ. fut. kal, חזק robustus erit, 2 Sam.10.11. 1 Chron.19.12. cui & חזק conv. eſt præf. חזק & invaluit, Exod.12.23. in 1. pl. fut. kal, חזק robustiores erimus, 1 Reg.20.23. & in 2. pl. m. חזק roboremini, Deut.11.8. Ezech.9.12. Item, in 3. pl. m. & ſ. m. חזק roborentur, 2 Sam.10.11. 1 Chron.19.12.2 Chro.31.4. Iſa.28.22. חזק roborentur, Jud.7.11. 2 Sam.27. Ezech.22.14. Zach.8.9,13. In piel, חזק firmavit, confirmavit; obfirmavit, obduravit; fortificavit, roboravit, reſtauravit, &c. Pag. Bu. Coc. &c. eſt tranſitivum, & habet accuſativum; Av. Occurrit autem in piel; in 3. ſ. m. præf. חזק roboret, Pfal.147.13. in 2. ſ. m. præf. piel, cum חזק Aff. חזק confirmavi me, Dan.10.19. & in 1. ſ. m. cui & חזק conv. eſt præf. חזק confirmavi, Hoſ.7.15. חזק & con. ſive obfirmabo, Exod.14.4. Ezech.30.24. In 3. pl. præf. piel, חזק confirmantur, reſtaurantur, Jud.9.24. 2 Reg.12.7. Ezech.1.7. Jer.5.3. cui חזק cop. eſt præf. חזק & reſtaurantur, 2 Reg.12.15. Jer.23.14. & in 2. pl. m. חזק confirmaviſtis, Ezech.34.4. in part. piel, ſ. & pl. m. חזק obfirmo, Exod.14.17. חזק reſtauratis, 2 Reg.12.8. in Infin. piel, חזק reſtaurare, 2 Reg.12.9. cui חזק & חזק ſunt præf. חזק ad firmandum, reſtaurandum, Joſ.11.20. 2 Reg.12.13.22.5.6.1 Chro.26.27.2 Chro.24.5,12.34.8. Ezech.6.22. חזק & confirmandi, 1 Chron.29.12. 2 Chron.34.10. Ezech.13.22. in Imper. piel, ſ. m. חזק confirma, Deut.1.38. Neh.6.9. Nah.2.2. & cum חזק cop. & חזק, אף, Aff. חזק & confirma me, Jud.16.28. חזק & confirma eum, Deut.3.28. 2 Sam.1.25. & in 2. ſ. ſ. Imper. piel, extra pauſam, cum ſcheva, ſed in pauſa, cum tzeri penult. חזק vel, חזק confirma, Iſa.54.2. Nah.3.14. & in 2. pl. m. Imper. piel, חזק confirmare, Iſa.35.3. In fut. piel, 1. ſ. m. חזק firmabo, Exod.4.21. Ezech.34.16. cui חזק eſt Aff. ſic, חזק confirmabo eum, Iſa.22.21. & in 2. ſ. m. חזק confirmabis, Job.4.3. ſic, in 3. ſ. m. fut. piel, cum חזק conv. חזק & ob. confirmavit, Exod.9.12.10,20,27.11.10.14.8. Jud.3.12. 1 Sam.23.16.2 Chron.11.11.32.5. Neh.3.19. Iſa.41.7. cui & חזק, חזק, ſunt Aff. ut ſeq. חזק & confirmavit me, Dan.10.18. חזק & firma illud, Iſa.41.7. חזק & confirmavit ea, 2 Chro.11.12.26.9.29.3.35.2. in 3. pl. m. fut. piel, חזק confirmabunt, 2 Reg.12.6. Pfal.64.6. Iſa.33.23. cui חזק conv. eſt præf. & חזק, Aff. ſic, חזק & confirmarunt, 2 Chron.11.17. Neh.2.18. חזק confirmant iſta, Jer.10.4. חזק & confirmant eos, 2 Chron.29.34. In hiſpil, חזק idem cum piel; Bu. Lex. fecit eſſe firmum; confirmavit, &c. Av. Atque ita cum Accuſativo conſtruitur; ſed frequentius eſt, apprehendit, comprehendit, tenuit, detinuit, retinuit, firmiter, ſcil. & per vim; & ſic, ſæpius conſtruitur cum præp. & Bu. Lex. Interdum etiam cum præp. על, prout ſignificat valide retinere, &c. Av. Item inſtauravit; ut in Neh.3. ubi frequenter occurrit hoc verbum; Pag. cum ſcil. de muri inſtauratione & formatione agitur; Merc. Occurrit autem, חזק confirmavit; apprehendit, retinuit; inſtauravit, Jud.7.8.2 Chron.26.8. Neh.3.4,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,20,21,23,24,29,30,31. Mich.7.18. & cum חזק cop. vel conv. præf. חזק & apprehendit, -derit, Deut.22.25. 2 Sam.15.5. Dan.11.7,21. & cum חזק, Aff. ſic,

fic. **חִזְקִי** apprehendit te, Mich. 4.9. in 3. f. f. præt. hiph. cui & ! cop. est præf. sic, **חִזְקִי** prehendi; Jer. 49. 24. Ezech. 16. 49. **וְחִזְקִי** & apprehendit, Deut. 25. 11. Prov. 7. 13. sed ante **וְ**, **וְ**, & **וְ**, Aff. litera **ה**, fæm. mutatur in **ח** ; sic, **חִזְקִי** apprehendi me, Jer. 8. 21. **חִזְקִי** prehendi nos, Jer. 6. 24. **חִזְקִי** apprehendi cum, Jer. 50. 43. in 2. f. m. cum ! conv. **חִזְקִי** & confirmabis, Lev. 25. 38. & in 1. f. præt. hiph. **חִזְקִי** instauravi, apprehendi, confirmavi, Neh. 5. 46. Job. 27. 6. Isa. 45. 1. cui ! conv. vel cop. est præf. **חִזְקִי** & prehendi; confirmabo, 1 Sam. 17. 35. Ezech. 30. 25. sicut etiam **וְ** ei est Aff. sic, **חִזְקִי** prehendi te, Isa. 41. 9. in 3. pl. præt. hiph. **חִזְקִי** instauraverunt, retinuerunt vel retinent, Neh. 3. 5, 6, 17, 18, 22, 27, 28, 32. Jer. 8. 5. 50. 33. **חִזְקִי** & prehendi, Isa. 4. 1. Zach. 8. 23. 14. 13. & in part. hiph. f. m. **חִזְקִי** detinens, continens, retinens, & c. Exod. 9. 2. 2 Chron. 4. 5. Job. 23. 9. Prov. 26. 17. Isa. 41. 13. 51. 18. cui **וְ**, **וְ**, & **וְ** sunt præf. sic, **חִזְקִי** & tenens, 2 Sam. 3. 29. **חִזְקִי** qui tenebat, Jud. 16. 26. **חִזְקִי** in confirmantem, Dan. 11. 1. sed cum **וְ** cop. & **וְ**, Aff. occurrit, cum chirek parvo, absque jod ; sic, **חִזְקִי** & confirmans cam, Dan. 11. 6. Item, in f. f. cum Thau & duplici sægol, **חִזְקִי** tenens, Neh. 4. 17. in pl. m. part. Hiph. **חִזְקִי** tenentes, apprehendentes, Neh. 4. 16, 21. 10. 29. cui **וְ** & **וְ** sunt præf. sic, **חִזְקִי** & tenentes, Isa. 56. 4, 6. **חִזְקִי** in prehendentibus, Prov. 3. 18. & in forma Constr. pl. m. **חִזְקִי** instauratores, Ezech. 27. 9, 27. In Infin. hiph. cum **וְ** præf. **חִזְקִי** ad confirmandum, 2 Reg. 15. 19. Isa. 64. 6. & pro - cum **וְ** Aff. **חִזְקִי** prehendere me, Jer. 61. 32. in Imper. hiph. f. m. **חִזְקִי** confirma, prehende, 2 Sam. 11. 25. Psal. 35. 2. Prov. 4. 13. & in f. f. Imper. hiph. **חִזְקִי** restaura, Nah. 3. 14. cui ! cop. est præf. **חִזְקִי** & apprehende; Gen. 21. 18. & in pl. m. Imper. hiph. **חִזְקִי** confirmate, Jer. 51. 12. In fut. hiph. 1. f. **חִזְקִי** , confirmabo ; pro quo occurrit absque jod, cum tzeri in ult. & ! cop. sic, **חִזְקִי** & confirmem, Isa. 42. 6. & in 3. f. m. fut. hiph. **חִזְקִי** apprehendet, Job. 8. 15, 20. Isa. 56. 2. vel cum tzeri in ult. **חִזְקִי** prehendi, Job. 18. 9. Isa. 27. 5. cui & ! conv. est præf. **חִזְקִי** & prehendi, Jud. 19. 25, 29. 1 Sam. 15. 27. 2 Sam. 1. 11. 1 Reg. 15. 2. 25. 2 Reg. 12. 12. Item, cum ! conv. & sægol in ult. ob maccaph. seq. **חִזְקִי** & prehendi, Exod. 4. 4. Jud. 19. 4. 2 Sam. 13. 11. sic in 3. f. fut. hiph. idem cum sægol, ob maccaph ; vel cum tzeri, sine maccaph. sic, **חִזְקִי** & prehendi, 2 Reg. 4. 8. **חִזְקִי** idem, 2 Reg. 4. 27. in 3. pl. m. fut. hiph. **חִזְקִי** prehendent, Jer. 6. 23. 50. 42. Dan. 11. 32. Zach. 8. 23. cui ! conv. est præf. **חִזְקִי** & prehenderunt, Gen. 19. 16. Jud. 7. 20. 2 Sam. 2. 16. 1 Reg. 9. 9. 2 Chron. 7. 22. 28. 15. in Hithpael, **חִזְקִי** vel, **חִזְקִי** , firmavit seipsum ; corroboravit se, Av. firmum vel fortem se exhibuit, fortificavit se ; confirmatus fuit ; Bu. Lex. Occurrit autem, in 3. f. m. præt. **חִזְקִי** confirmavit se, 2 Chron. 13. 7. 15. 8. 23. 1. 25. 11. & in 1. f. præt. hithp. **חִזְקִי** confirmavi me, Ezr. 7. 28. Dan. 10. 19. ut & in 2. pl. m. cum ! conv. **חִזְקִי** & confirmetis vos, Num. 13. 20. in part. hithp. f. m. **חִזְקִי** confirmans se, 2 Sam. 30. 6. Dan. 10. 21. & in pl. m. cum **וְ** dem. præf. **חִזְקִי** fortiter gerentes se, 1 Chron. 11. 10. in Infin. hithp. cum **וְ** præf. **חִזְקִי** confirmare vos, 2 Chron. 13. 8. 16. 9. in Imper. hithp. f. & pl. masc. **חִזְקִי** confirma te, 1 Reg. 20. 22. **חִזְקִי** confirmate vos, 1 Sam. 4. 9. in fut. hithp. 3. f. m.

cum ! conv. **חִזְקִי** & confirmavit se, Gen. 48. 2. Jud. 20. 22. 1 Sam. 30. 6. 2 Chron. 1. 1. 12. 13. 13. 21. 17. 1. 2 Chr. 27. 6. vel, cum pathach in ult. sic, **חִזְקִי** & confirmaret se, 2 Chron. 21. 4. 32. 5. in 1. pl. fut. hithp. cum ! cop. **חִזְקִי** confirmemus nos, 2 Sam. 10. 12. cui & **וְ**, parag. additur in fine ; sic, **חִזְקִי** idem, 1 Chron. 19. 13. **חִזְקִי** confirmabunt se, Ezech. 7. 13. Atque inde, nomina sequentia ; i. **חִזְקִי** m. Nomen Toar seu adjectivum, ex notione participii kal, valescens, invalescens ; roborans se, crescens, & c. Pag. Bu. Coc. Occurrit sic, Exod. 19. 16. cum ! cop. vox buccinæ, **חִזְקִי** vadens, & invalescens, vel, roborans se, i. e. crescens ; Sic 2 Sam. 3. 1. id est, pergebat invalescere ; Bu. vel, magis magisque invalescebat ; Cocc. Deinde, 2. Inde No. **חִזְקִי** m. firmus, validus ; **חִזְקִי** ; Coc. valens ; vehemens ; Bu. Occurrit autem, Num. fortis, validus, robustus, Exod. 10. 19. 18. 16. Num. 13. 31. Jos. 14. 11. 17. 18. 1 Reg. 17. 17. 18. 2. Job. 5. 15. Prov. 23. 11. Isa. 28. 2. Jer. 31. 10. 50. 34. Ezech. 3. 8, 9. & cum ! cop. **חִזְקִי** Interrog. **חִזְקִי** & præf. prout sequuntur ; **חִזְקִי** & fortis, 1 Reg. 19. 11. Am. 2. 14. **חִזְקִי** utrum fortis sit, Num. 13. 18. **חִזְקִי** contra robustum, Isa. 40. 10. **חִזְקִי** a valentiore, Psal. 35. 16. in pl. m. in forma absol. **חִזְקִי** fortes, obfirmati, Jud. 18. 26. Job. 37. 18. Ezech. 3. 8. & in forma Constr. pl. m. **חִזְקִי** obfirmati, Ezech. 3. 7. cui ! cop. est præf. **חִזְקִי** & obfirmati, Ezech. 2. 4. & in f. f. **חִזְקִי** fortis, validus, -da, -dum, Exod. 3. 19. 6. 1. 13. 9. 32. 11. Num. 20. 20. Deut. 4. 34. 5. 15. 6. 21. 7. 8. 9. 26. 26. 8. Jos. 4. 24. 1 Sam. 14. 54. Psal. 136. 12. Jer. 21. 5. 32. 21. Ezech. 20. 33. 34. 26. 17. Dan. 9. 15. cum ! dem. & **חִזְקִי** sunt præf. **חִזְקִי** idem, Deut. 3. 24. 7. 19. 11. 2. 34. 12. 2 Sam. 11. 15. 1 Reg. 8. 42. 2 Chron. 6. 32. Neh. 1. 10. Ezech. 30. 22. 34. 13. **חִזְקִי** & valida, Isa. 27. 1. Item, 3. Hinc & No. **חִזְקִי** m. fortitudo, firmitas, robor ; Av. Bu. & c. Occurrit autem, **חִזְקִי** robor, Hag. 2. 22. & cum **וְ** præf. **חִזְקִי** robore, Exod. 13. 3, 14, 16. Sed propter Aff. cholem transponitur. & mutatur in cametz chatuph ; ut cum **וְ**, Aff. & **וְ** præf. **חִזְקִי** robore nostro, Am. 6. 13. ut & in fæm. cholem transponitur, & mutatur, sic, **חִזְקִי** f. idem, robor, & c. quod cum **וְ** præf. q. d. cum vehementia, adverbialiter, pro vehementer, fortiter, & c. sic, **חִזְקִי** valide, violenter, Jud. 4. 3. 8. 1. 1 Sam. 2. 16. Jon. 3. 8. cui & ! cop. est præf. **חִזְקִי** & per vim, Ezech. 34. 4. Sic & 4. Inde No. **חִזְקִי** m. idem, robor, fortitudo ; Av. firmitas ; Bu. Occurrit cum ! Aff. **חִזְקִי** firmitas mea, Psal. 18. 2. Atque inde, 5. No. **חִזְקִי** f. idem, fortitudo, robor ; Occurrit in forma Constr. cum **וְ** præf. **חִזְקִי** robore, Isa. 8. 12. Item, cum **וְ** præf. & ! Aff. sic, **חִזְקִי** & in robore suo, 2 Chron. 12. 1. 26. 17. Dan. 11. 2.

Rad. 39. **חִזְרִי** ; Inde No. **חִזְרִי** m. porcus, sus ; Pag. Bu. Av. Coc. & c. Immundum animal, ideo in lege interdictus est ejus efus, Lev. 11. & Deut. 14. quia praterquam quod non ruminat, est naturâ immundus, leprosus, & sordibus delectatur ; Hujus ingenium Petrus describit, 2 Epist. 2. 22. sus lota reverâ ad volutabrum canis ; & radix ipsa, (viz. **חִזְרִי** Chald. in Targum, Bu. Lex.) significat volutare, seu volvere se ; (redire, reverti ; Bu. Lex.) Uude forsan dictum est hoc animans ; Merc. nam, à redeundo ad sordes, sic dici videtur ; Bu. Lex. Av. Unde, Isa. 56. 4. comedere carnem porci dicuntur, qui homines porcorum similes, habent gratos, & iis **חִזְרִי** & c.

ו, eosque probant ut fratres; Coc. Atque ex hac Rad. per Apocopen, est חס; sus; & per transpositionem literarum, חס, porcus; חס, & חס, suillus, porcinus; & חס porcellus, &c. Av. Occurrit autem, חס, porcus, Psal. 80. 14. Prov. 11. 22. Isa. 66. 3. & cum ח dem. praf. חס, porcus, Lev. 11. 7. Deut. 14. 8. Isa. 65. 4. 66. 17. [ח] Catena & instrumentum ferreum, instar fraeni, quo maxillis injecto, ducuntur & cicurantur bestiae feræ; Item, circulus ferreus, vel hamus, quo captivi figebantur olim, non dissimile genus circulorum, quo Turcæ suos captivos detinent vinctos; Radix est inusitata חס, & est cogn. cum חס spina, Item acus, hamus, &c. Ita Av. qui hic ponit hanc vocem peculiarem radicem, quam reliqui deducunt ab חס, ubi videatur.]

Rad. 40. חטא; est ἁμαρτάνειν, peccare; est proprie frustra esse, excidere destinato, ἀτυχέειν; incidere in contrarium destinato, Job. 5. 24. ubi visitaveris mansionem tuam, חטא, non eris frustrā, &c. Coc. est errare, aberrare, delinquere; à via vel scopo deflectere, ubi recte erat ambulandum; constituitur cum ב, & cum מ, quod ei proprium est, quia deerrare proprie significat; Item, cum ל pro adversus, quanquam & cum ב, idem valet scapè; מרר & פשע, cognatæ significationis verba, eandem habent constructionem; Merc. חטא peccare; proprie est errare vel aberrare à scopo; ut in hiphil videre est; ex Jud. 20. 16. quilibet jaculabatur ad pilum חטא, & non sinebat aberrare, vel peccare, scil. lapidem, dum fundā eum mitteret; quidam intransitive exponunt, & non aberrabat, scil. à scopo; ex quo loco propria verbi significatio perspicitur; Unde error ei tribuitur, ubi dicitur; anima quam peccaverit per errorem, Lev. 5. 15. & Deus reducit peccatores in viam, Psal. 25. 8. & redeunt in viam, Psal. 51. 19. Hinc Kimchi peritrix tribuit, quando cognitio hominis adhuc imperfecta est; ultra vigesimum, quando peccascienter, [est, חס, perversitas;] vel contumaciter, tunc dicitur פשע, i.e. defectio, vel מרר rebellio; constituitur cum ב & ל; Bu. Lex. חטא peccavit; defecit à via recta, deflexit, erravit peccando; Cogn. cum חטא declinavit; & cum חטא filium; significat enim filium [rectum, seu lineam rectam] non sequi, sed aberrare; hinc τὸ ἀποπείθειν, erro; ἀπὸ negligo; ἁμαρτία nocumentum, culpa, noxa; ponitur absolute, vel cum dativo; Item cum ב, vel מ; Accusativum non habet, nisi suæ significationis; Av. Occurrit scapè in kal, ut in præt. kal, 3. f. m. חטא peccavit, Exod. 32. 31, 33. Lev. 4. 3, 23, 28, 38. 5. 5, 6, 7, 10, 11, 16. 19. 22. Num. 6. 11. Jos. 7. 11. 1 Sam. 19. 4. 1 Reg. 14. 16. 15. 30. 16. 19. 2 Reg. 21. 17. Neh. 1. 3. 26. Job. 1. 22. 2. 10. Isa. 43. 27. Ezech. 3. 20. 18. 24. 33. 16. & in 3. f. m. scheva, vel, in pausa, cum camerz, penult. חטא vel חטא peccavit ipsa, Jer. 50. 14. Lam. 1. 8. Ezech. 16. 51. cui! cop. vel conv. est præt. חטא & peccaverit Lev. 5. 15. pro quo, est cum ח, loco ח, fam. & נ, quiescente, sic. חטא & peccaverit, Exod. 5. 16. in 2. f. m. חטא peccasti, Job. 35. 6. Hof. 10. 9. & in 1. f. præt. kal, חטא peccavi, Gen. 20. 9. Exod. 9. 27. 10. 16. Num. 22. 34. Jos. 7. 20. Jud. 11. 27. 1 Sam. 15. 24, 30. 24. 11. 26. 21. 2 Sam. 12. 3. 19. 21. 24. 10, 17. 2 Reg. 18. 14. 1 Chron. 21. 5, 17. Job. 7. 20. 10. 14. 33. 27. Psal. 41. 5. 51. 6. Jer. 2. 38. 37. 18. Mich. 7. 9. cui! &! cop.

vel conv. est præt. חטא & peccavi, peccarem, Gen. 39. 9. 43. 9. 44. 32. Neh. 6. 13. Item, in 3. pl. præt. kal; חטא vel חטא peccarunt, Gen. 40. 1. Lev. 4. 14. 1 Reg. 8. 50. 14. 22. 16. 13. 2 Reg. 17. 7. 2 Chron. 6. 39. Neh. 9. 29. Job. 1. 8. 8. 4. 24. 19. Psal. 78. 32. Jer. 33. 7. 50. 7. Lam. 5. 7. Ezech. 37. 23. Hof. 4. 7. Zeph. 1. 17. & in 2. pl. m. f. m. חטא peccastis, Exod. 32. 30. Num. 32. 23. Deut. 9. 16, 18. Jer. 40. 3. 44. 23. cui! &! cop. est præt. חטא & peccastis, Deut. 20. 18. ut & in 1. pl. præt. kal, חטא peccavimus, Num. 12. 11. 14. 40. 21. 8. Deut. 1. 41. Jud. 10. 10, 15. 1 Sam. 7. 6, 10. 12. 10. 1 Reg. 8. 47. 2 Chron. 6. 37. Neh. 1. 6. Psal. 106. 6. Isa. 42. 24. Jer. 3. 25. 8. 14. 14. 7, 20. 16. 10. Lam. 5. 16. Dan. 9. 5, 8, 11, 15. In part. ben. kal, f. m. חטא peccans, peccator, Prov. 13. 22. 14. 21. 19. 2. 20. 2. Isa. 1. 4. & cum sægol, (pro tzerè) in ult. ex forma quiescentium tertiâ Radicali ח, ut scapè, hæc duo genera verborum Lamed נ & ח, formas inter se permutant; Bu. Lex. חטא peccator, Eccl. 8. 12. cui utrique formæ cum tzeri & sægol, 1 cop. est חטא & peccator, Prov. 11. 31. Eccl. 7. 26. Hab. 2. 10. חטא & peccator, Eccl. 9. 18. Item, cum alijs præt. viz. ח, ב, & ל, ut seq. חטא & peccator, Isa. 65. 20. חטא sicut peccatori, Eccl. 9. 2. חטא & peccatori, Eccl. 2. 26. Item, cum 1 cop. & 1 Aff. pro חטא peccans contra me, Pag. occurrit sic, חטא & peccans in me, Prov. 8. 37. in pl. m. ben. kal, חטא peccatores, 1 Sam. 14. 34. & in f. f. ben. kal, חטא peccans, f. peccatrix; pro quo cum ח præt. occurrit cum ח, pro ח, fam. & נ quiescente in tzeri, sic, חטא quia peccat, Ezech. 18. 4, 20. ubi ח dem. est cum pathach; nam licet ח, non recipiat dagesch, non tamen illud rependere solet per camerz sub ח, he Jedihah, i.e. demonstrativo; Merc. In Infin. kal, חטא peccare, Ezech. 3. 20. cui ל & מ sunt præt. sic חטא ad peccandum, Ex. 9. 32. Lev. 5. 22. Job. 31. 30. Psal. 78. 17. Hof. 8. 11. 13. 2. חטא à peccando, 1 Sam. 12. 23. Psal. 59. 2. Item, occurrit Infin. kal, cum Vau loco נ tertiâ Radicalis; Pag. ex forma quiescentium Lamed He; Merc. sic, חטא peccare; ut cum מ præt. חטא à peccando, Gen. 20. 6. sicut etiam occurrit in alia forma cum sægol sub ח, pro cateph pathach; ut cum præt. & Aff. חטא Num. 15. 28. quum peccaverit, fam. ubi He scribitur sine mappik; Ita Pag. [qui solus hanc vocem & ejus locum hic deferibit] Item, in alia forma etiam extat Infin. kal, viz. in cholem ante Thau, sic, חטא peccare; ut cum 1 Aff. in die, חטא peccare eum, i. e. quum peccaverit, Ezech. 33. 12. in fut. kal, 1. f. חטא peccabo, Psal. 119. 11. & in 2. f. m. & cum 1 conv. חטא peccabis, Job. 5. 24. חטא & peccasti, Ezech. 28. 16. ut & in 3. f. m. fut. kal, חטא peccabit, Lev. 4. 22. 5. 23. Num. 16. 22. Deut. 19. 15. 1 Sam. 2. 25. 19. 4. 1 Reg. 8. 31. 46. 2 Chron. 6. 22, 36. Eccl. 7. 20. Sic & in 3. f. f. חטא peccabit, Lev. 4. 22, 27. 5. 1, 17, 21. Num. 15. 27. 1 Sam. 19. 5. Ezech. 14. 12. & in 1. pl. cum 1 conv. חטא quum peccaverimus, Isa. 64. 4. & in 2. pl. m. extra pausam cum Scheva, sed, in pausa, cum camerz penult. חטא peccabitis, Gen. 42. 22. 1 Sam. 14. 35. חטא peccabitis, Exod. 20. 20. Psal. 4. 5. Item, in 3. pl. m. fut. kal, חטא peccabunt, 1 Reg. 8. 33, 35, 46. 2 Chro. 6. 24, 26, 36. In piel, חטא vel חטא, expiavit, mundavit, purgavit à peccato; Av. Bu. Lex. communiter significat, expiare, mundare, purgare; Pag. contrarium חטא kal, ut scapè fit in hac lingua; pro, munditiem, & puritatem ac sanctitatem restituere, compensare

penfare restitutione, repurgare, erratum seu delictum auferre, in pristinum statum reducere; significanter redditur per expiare; per *καθαρίζω* videtur in Johanne Evangelista redditum, ubi sanguinem Christi dicit emundare nos ab omni iniquitate; Merc. Occurrit autem, in præt. piel, 3. f. m. cum ! cop. vel conv. sic חטאתי & mundaverit, Lev. 14. 52. cui & ! est Aff. sic, חטאתי expurgaverit eum, Num. 19. 19. Sic & in 2. f. m. præt. piel, cum ! conv. præt. חטאתי & expiabis, purgabis. Exod. 29. 36. Ezech. 43. 20. 45. 18 & in 3. pl. & cum ! conv. חטאתי purgarunt, Ezech. 43. 22. חטאתי & expurgabunt, Ezech. 43. 22. in part. piel, f. m. cum ! dem. præt. Lev. 6. 19. vel, 26. sacerdos חטאתי expians, i. e. expiationis sacrificium offerens; Bu. Lex. In Infin. piel, cum ! & חטאתי præt. חטאתי ad expurgandum, Lev. 14. 49. חטאתי à purgando, Ezech. 43. 22. in fut. piel, f. m. חטאתי expiabo; Unde, cum חטאתי. Aff. חטאתי, pro quo, cum defectu חטאתי, 3. Rad. occurrit sic, חטאתי expiabo, luam illud, Gen. 31. 39. & in 2. f. m. fut. piel, cum ! Aff. חטאתי expiato me, Psal. 51. 9. & in 3. f. m. fut. piel, cum ! conv. cui & חטאתי est Aff. sic, חטאתי & expiavit, Lev. 8. 15. חטאתי & expiavit eo, Lev. 9. 15. ut & in 3. pl. fut. piel, cum ! conv. præt. חטאתי & expiaverunt, 2 Chron. 29. 24. In Hiphil, raro est absolutum, sed fere transitivum, facere errare seu aberrare, seducere, abducere, in errorem trahere: Ad Rom. 7. *ἐξήγαγε*. sunt qui huic putent respondere; q. d. seduxit, à via abduxit me; sed rectius puto *ἡγήσατο* decepti me; Merc. Occurrit autem, præt. hiph. 3. f. m. חטאתי peccare fecit, ad peccandum induxit, 1 Reg. 14. 16. 15. 26. 30. 16. 27. 22. 53. 2 Reg. 3. 30. 10. 29. 31. 13. 26. 11. 14. 24. 15. 9. 18. 23. 28. 21. 16. 23. 15. Neh. 13. 26. & cum ! cop. præt. & חטאתי Aff. חטאתי & peccare fecit eos, 2 Reg. 17. 21. Item, in 3. pl. præt. hiph. חטאתי peccare fecerunt, 1 Reg. 16. 13. In part. hiph. f. m. חטאתי peccare faciens, ad peccandum inducens, seducens, &c. Unde in pl. m. חטאתי & in constr. חטאתי peccare facientes, Isa. 29. 21. In Infin. hiph. חטאתי ad peccandum inducere; pro quo, per Apocypam 3. Rad. חטאתי, occurrit, חטאתי peccare facere, Jer. 32. 35. & cum ! præt. Ad Infin. hiph. plenè, sic, חטאתי ad peccare faciendum, 1 Reg. 16. 9. pro quo, defectivè, abique חטאתי, nota Infin. hiph. sic occurrit; חטאתי peccare facere, Eccl. 5. 5. In fut. hiph. 2. f. m. חטאתי peccare facies, Deut. 24. 4. cui & ! conv. est præt. חטאתי & fecisti peccare, 1 Reg. 16. 2. pro quo occurrit defectivè, sine י, jod, sic, חטאתי idem, 1 Reg. 21. 22. Item, in 3. f. m. fut. hiph. plenè; sic, חטאתי peccare faciet, Jud. 20. 16. sed cum ! conv. defectivè abique jod, ויחטאת & peccare fecit, 2 Reg. 21. 11. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. חטאתי peccare facient, Exod. 23. 33. In hiph. חטאתי expiavit sese, purgavit se mundando; Av. ut in 3. f. m. fut. hiph. חטאתי purgaverit se, Num. 19. 12. 13. 20. 31. 23. In 2. pl. m. extra pausam, cum Scheva, sed in pausa, cum cametz penult. ut seq. חטאתי purgabit vos, Num. 31. 19. & חטאתי idem, Num. 31. 20. Sic & in 3. pl. m. fut. hiph. in pausa, cum cametz penult. Job. 41. 16. (משבריו) à contritionibus) חטאתי purgabant se; Pag. purgant vel purificant se; Bu. quidam à procellis defecant sese; i. e. aliò sese proripient; Kimchi hoc loco, ab omnibus aliis contrafractionibus puri erunt, quum subibit recordatio Leviathan; Vide Rad. *שבר* ad

nomen *שבר* Merc. Item, cum ! conv. præt. חטאתי & purificarunt se, Num. 8. 21. Hasce autem hujus verbi conjugationes, viz. piel, & Hithp. sic explicat Cocc. In piel, חטאת est 1. à reatu liberare; 70. *ἀγρίζω, ἀπαγρίζω, καθαρίζω*, Psal. 51. 9. חטאתי expiabis me; 2. lue-re, Gen. 31. 39. dilaniatum non attuli tibi, ego חטאתי (tanquam à חטא, pro חטאתי) luebam illud, quasi meà culpa deesset. 3. facere pro peccato, & quasi peccatum facere, Lev. 9. 15. חטאתי & faciebat peccatum, i. e. victimam pro peccato, ut prius; 70. *καταξιον αὐτοῦ, h. e. καταξιον αὐτοῦ καθαρίσας*, 2 Cor. 5. 21. *καταξιον αὐτοῦ*. In Hithp. חטאתי purificavit se, Num. 31. 19. Sic Job. 41. 16. חטאתי religiosa deprecatione & votis, peccata sua expiant; Vi. Jon. 1. 2. 5. 6. 7. 8. 9. Ità Cocc. Atq; inde, no. 1. חטאתי m. (pro חטאתי, Bu. Lex. Sed non scribitur חטאתי, ne accentus transferatur ad ult. liter. Av.) peccatum; *ἀμαρτία*; erratum, delictum; culpa; reatus; Pag. Bu. Cocc. & c. Occurrit autem, חטאתי peccatum, Lev. 19. 17. 22. 9. Num. 18. 22. 32. Deut. 15. 9. 19. 15. 21. 22. 26. 23. 22. 23. 24. 15. Isa. 31. 7. Lam. 1. 8. Hof. 1. 2. 8. & cum חטאתי præt. חטאתי & in peccato, Psal. 51. 7. Item cum ! Aff. cui & חטאתי præt. חטאתי peccatum ejus, Lev. 24. 15. Num. 9. 13. חטאתי in peccato suo, Num. 27. 3. Deut. 24. 16. 2 Reg. 14. 6. 2 Chron. 25. 4. Item, cum חטאתי Aff. חטאתי peccatum suum, Lev. 20. 20. in pl. m. חטאתי peccata, Eccl. 10. 4. & in forma constr. pl. m. חטאתי peccata, 2 Reg. 10. 29. Am. 9. 10. cui ! cop. est præt. חטאתי & peccata, Ezech. 23. 45. Item, cum חטאתי, & in pausa, cum חטאתי Aff. חטאתי peccata mea, Gen. 41. 9. חטאתי peccata mea, Isa. 38. 17. cui & חטאתי est præt. חטאתי à peccatis meis, Ps. 51. 11. Sic & cum חטאתי & חטאתי Aff. חטאתי in peccatis nostris, Dan. 9. 16. חטאתי juxta peccata nostra, Psal. 103. 10. ut &, cum חטאתי & חטאתי Aff. חטאתי peccata vestra, Isa. 1. 18. חטאתי peccata sua, Lam. 3. 39. Dein, 2. Hinc, No. f. m. חטאתי idem, peccatum; Occurrit, cum חטאתי præt. חטאתי in peccato, Num. 15. 28. vel in peccato suo, sam. ut חטאתי, in fine sit absque mappik, pro חטאתי Aff. 3. f. m. & sic esset ex præced. masc. חטאתי, cum חטאתי pro חטאתי, Aff. vel ut alii volunt, est Infin. kal, cum præt. & Aff. ut supra. Item, 3. Hinc etiam No. חטאתי idem; peccatum, delictum; item reatus; & pena peccati, &c. Occurrit autem, simpl. & cum ! & חטאתי præt. sic, חטאתי peccatum, Isa. 5. 18. חטאתי & peccatum, Exod. 34. 7. חטאתי peccatum, Am. 9. 8. Sed occurrit sæpius, contractè, mutato חטאתי, f. in חטאת, sic, חטאתי idem, peccatum, delictum, &c. Item oblatio quæ fiebat pro peccato; Pag. Sacrificium pro peccato; Bu. Lex. ut, juxta significationem conjugationis piel, hoc nomine denotetur, vel expiatio; vel piaculum, i. e. Sacrificium quo peccatum expiatur; utrumque per nomen *ἀμαρτίας* reddit Paulus, ad Rom. 8. de peccato damnavit peccatum; ubi prius pro sacrificio expiatorio; alterum pro peccato admissio sumitur; sic 2 ad Cor. 5. eum qui non norat peccatum, fecit peccatum, i. e. hostiam pro peccato expiatione destinatum; & nè hic sumis prolixiores, hujus sacrificii piacularis, totam rationem, & varia genera, & ex quibus animalibus fieret, Vide Lev. c. 6. & alias in Lev. ubi legas ex quatuor quadrupedum generibus, item ex avibus, quin & ex similia, panibus, & aliis esculentis offer-

ri solitis; Occurrit autem, חטאת, peccatum, sacrificium pro peccato, &c. Gen. 4.7. Exod. 29. 14, 36. Lev. 4.24.. 5.9, 11, 12. Num. 8.7, 12. Deut. 19.15. Ezer. 8. 35. Prov. 13.10.. 14.34.. 21.4.. 24.9. Isa. 30.1. Ezech. 43. 25.. 45.22. Mic. 1.13. &c. in 40. circ. l. & cum ! cop. חטאת & peccatum, Ezech. 45.23. Sed sæpius cum ! dem. præsific. חטאתי peccatum, vel oblatio aut sacrificium pro peccato, &c. Lev. 4.8, 14, 20, 25, &c. ad Ezech. 46.20. in 40. circ. l. Sic & cum וְ, & בְּ, & בְּ præsific. חטאתי & peccatum, 2 Chron. 29.24. Ezech. 40.39.. 42.13.. 44. 29. חטאתי propter peccatum, Jer. 17.3. חטאתי sicut peccatum, Lev. 6.10.. 7.7.. 14.13. Ezech. 45.25. ut & cum בְּ præsific. חטאתי in peccatum, vel in oblationem pro peccato, Lev. 4.3, 14, 32, 33, &c. ad Prov. 10.16. Ezech. 43.19, 22. in 40. circ. l. Sic etiam, cum בְּ & בְּ præsific. חטאתי in peccatum, Lev. 5.8. חטאתי & in pecc. Lev. 7.37. in forma confir. est, חטאתי peccatum, Exod. 30. 16. Lev. 4.21. Num. 29.11. 1 Sam. 2.17.. 15.23. Psal. 59. 13. Jer. 17.1. Hof. 4.8.. 10.8. Mic. 6.7. Zach. 14.19. cui בְּ, & בְּ sunt præsific. חטאתי & peccatum, Psal. 109.14. Dan. 9.20. Zach. 14.19. חטאתי peccato, 1 Reg. 8. 34. 36.. 13.34. 2 Chron. 6.25, 27. Zach. 13.1. חטאתי a peccato, Lam. 4.6. Item, cum Aff. sæpe occurrit, ut cum ! Aff. חטאתי peccatum meum, Gen. 31.36. Exod. 10.17. 1 Sam. 15.25.. 20.1. 1 Reg. 18.9. Job. 14. 16. Psal. 32.5.. 38. 4.. 59.4. Dan. 9.20. cui בְּ, & בְּ sunt præsific. חטאתי & peccatum meum, Job. 13.23. Psal. 51.5. חטאתי & in peccatum meum, Job. 10.6. חטאתי a peccato meo, Job. 35.3. Psal. 38.19. Prov. 20.9. חטאתי & a peccato meo, Psal. 51.4. Sic & cum בְּ, Aff. cui & בְּ est præsific. חטאתי peccatum nostrum, Jer. 16.10. חטאתי & peccato nostro, Exod. 34.9. & cum בְּ, Aff. cui ! est præsific. חטאתי peccatum tuum, Lev. 9.7. 2 Sam. 12.13. חטאתי & peccatum tuum, Isa. 26.7. Sic & cum בְּ, Aff. חטאתי peccatum vestrum, Exod. 32.30. Num. 32.23. Deut. 9.18, 21. Item, cum בְּ, Aff. חטאתי peccat. ejus, Lev. 4.3, 23, 28, 35.. 5.6, 13.. 19.22. Num. 6. 16. Deut. 9.27. 2 Chron. 33.19. Job. 34.37. Prov. 5.22. Isa. 27.9. Ezech. 44.27. Hof. 13.12. Mic. 3.8. cui בְּ, & בְּ sunt præsific. חטאתי & peccat. ejus, 2 Reg. 21.17. & בְּ in peccato suo, Ezech. 3.19. חטאתי & in peccato suo, 1 Reg. 15.26.. 16.19, 26. Ezech. 18. 24. חטאתי a peccato ejus, Lev. 4.26.. 5.6, 10.. 19.22. 2 Reg. 21.16. Ezech. 33.14. & cum בְּ, Aff. חטאתי peccat. ipso. Exod. 32.32, 34. Lev. 10.19. Num. 5.7.. 18. 9. Psal. 85.3. cui בְּ, & בְּ sunt præsific. חטאתי & peccat. ipso. Gen. 18.20.. 50.17. Num. 15.25. Neh. 3. 36. Isa. 3.9. Jer. 16.18.. 18.23. חטאתי peccato ipso. 2 Chron. 7.14. חטאתי & peccato ipso. Jer. 31. 34.. 36.3. חטאתי & a peccato ipso. 1 Reg. 5.35. 2 Chron. 6.26. In pl. fam. est, חטאות peccata, 2 Reg. 12.17. Dan. 9.24. cui בְּ, & בְּ sunt præsific. חטאות & peccata, Job. 13.23. חטאותי & a peccata, Neh. 10.34. in pl. fam. Confir. est cum cholem, vel Vau cholem, sic, חטאות vel, חטאות peccata, Num. 8.6. 1 Reg. 14.16.. 15. 3, 30.. 16.13. 2 Reg. 10.31.. 13.2, 11.. 14.24.. 15. 18, 28.. 17.22. Neh. 1.6. Psal. 25.7. Jer. 50.20. Ezech. 18.14. cui בְּ, & בְּ sunt præsific. חטאות & peccata, 1 Reg. 16. 13. חטאות in peccatis, 1 Reg. 16.31. 2 Reg. 3.3.. 24.3. חטאות & in peccatis, Mic. 1.5. חטאות a peccatis, 2 Reg. 13.6.. 15.9, 23. Lam. 4.13. Item, cum Aff. בְּ, & בְּ

(cui בְּ & sunt præsific. חטאות, (cui ! cop. est præsific. חטאות, vel in pausa חטאות (& cum בְּ præsific. חטאות; cui & בְּ, & בְּ sunt præsific. prout sequuntur, חטאות peccata mea, Psal. 25.18. חטאות peccata nostra, 1 Sam. 12.19. 2 Chron. 28.13. Psal. 79.9. חטאותי & peccata nostra, Isa. 59.12. Ezech. 33.10. חטאותי propter peccata nostra, Neh. 9.37. חטאות peccata tua, Isa. 44.22. Jer. 15.13. Mich. 6.13. חטאותי & peccata tua, Isa. 43.25. חטאותי peccata tua, Jer. 30.15. Ezech. 16.51. חטאותי peccata tua, Jer. 30.14. Lam. 4.22. חטאותי propter peccata tua, Ezech. 16.52. חטאותי peccata vestra, Lev. 16.30.. 26. 18, 24, 28. Ezech. 21.29. Am. 5.12. חטאותי & peccata vestra, Isa. 59.2. Jer. 5.28. חטאותי juxta peccata vestra, Lev. 26.21. חטאותי & peccata vestra, Jos. 24.19. Item, cum בְּ, vel, pro eo, sine jod, חטאות, Aff. sic, חטאות vel חטאות peccata sua, 1 Reg. 16. 19. Ezech. 18.21.. 33.17. ut & cum בְּ, Aff. חטאות peccatis suis, Isa. 40.2. & cum בְּ, Aff. cui & בְּ est præsific. חטאות peccata eorum vel sua, Lev. 16.16, 21, 34. Num. 16.26. Isa. 58.1. Jer. 14.10. Hof. 8.13.. 9.9. Mic. 7. 19. חטאות peccatis suis, 1 Reg. 14.22. 16.2. Denique cum בְּ, Aff. חטאות peccata sua, Neh. 9.2. Item, 4. Hinc etiam No. חטאת f. idem cum praced. peccatum, vel oblatio pro peccato, &c. Occurrit simpl. & cum בְּ & בְּ præsific. חטאת peccatum, Gen. 20.9. Exod. 32.21, 30, 31. 2 Reg. 17.21. Psal. 32.1. חטאתי & peccatum, Psal. 40.7. חטאתי peccato, Psal. 109.7. Denique, 5. Inde etiam Nomen Toar, חטא m. peccator; Pag. In plurali tantum reperitur; quidam vertunt errone- nem; quod nomen, Latine, angustus est; nam hoc nomen habitum significat; quasi, peccato, seu delicto deditum hominem dicas; reus aliquando, vel culpandus, seu qui in culpa est, reddi potest; Errabundus, vim Hebraicæ non exprimit, quia eum significat qui sponte errat, aut delinquit, non casu, aut per imprudentiam; non incommode, peccaminosum, scelerosum, aut sceleratum reddas; Merc. In pl. m. חטאים peccatores, Pag. Bu. &c. ἁμαρτανοὶ, peccatores, qui Deum non querunt, & Deo rei sunt, qui nihil nisi peccant; Coc. Occurrit autem, חטאים peccatores, Num. 1.21.. 32.14. Psal. 1.1.. 25.8. 26.9.. 104.38. Prov. 1.10.. 13.21. Isa. 33. 14. & cum בְּ, & בְּ præsific. חטאים & peccatores, Gen. 13.13. Psal. 1.5.. 51.15. Isa. 1.28. חטאים peccatores, Num. 17.3. 1 Sam. 15.18. חטאים in peccatores, Prov. 23.16. in forma pl. m. Confir. חטאי peccatores; Occurrit cum ! cop. præsific. חטאי, Aff. sic, חטאי & peccatores ejus, Isa. 13.9. Præcedentia hæc nomina, sic explicantur a Coc. חטאת, חטאת & חטאת, (quorum postremum masculinè ponitur, Gen. 4.7.) peccatum, est imalum, quod hominem reum facit; nempe, cum actus malus; tum inclinatum esse ad malum; sive talem esse, ut si quid agas, pecces; Gen. 4.7. חטאת רובץ peccatum cubat (i.e. pæna peccati per Metonymiam; Bu. Lex.) ad foras; h.e. insidiatur tibi, adjacet, tibi adblanditur; actus vitiosus comparatur hosti insidianti & ad- blandienti; quo significatur, hominem talem esse, ut possit decipi ad peccandum, quippe, qui peccatum non oderit; Item, emphaticè, peccata Gentilium, quibus abnegabant Deum, Dan. 9.24. Dein, 2. Reatus, Pl. 109. 7. oratio, seu defensio ejus sit חטאת in peccatum; si- ve faciat eum reum; Et 3. Piæmen; h.e. passio propter peccatum, Num. 32.23. חטאתי & cognosce-

cis peccatum vestrum, h.e. p̄nam, quod vos inveniet; & Zach. 14.9. וְזֶה הָיָה חַטָּאת מִצְרַיִם, hoc erit peccatum Aegypti, i.e. p̄na; Item, 4. quod pro peccato offertur, Mich. 6.7. dabo fructum ventris mei, peccatum animæ meæ? ibi וְנָפְשִׁי & פָּשָׁעִי parallele Ponuntur; significatur id quod datur ad defectionis abolitionem, & pro peccato, quod animam ream facit; sic, Psal. 40.7. Holocaustum וְחַטָּאת & peccatum (περί ἁμαρτίας) non petivisti, Exod. 29.14. חַטָּאת הוּא peccatum est; sacrificium pro peccato; (sic, Ex. 30.10. חַטָּאת מִדָּם, ē sanguine peccati, i.e. sacrificii pro peccato; Bu. Lex.) Unde, 2 Cor. 5.21. pro nobis peccatum fecit; h.e. ἵνα ἡμεῖς περὶ ἁμαρτίας, Rom. 8.3. collato Hebr. 10.6. εἰς τὸ πολλῶν ἀνεργῶν ἁμαρτίας; ad ferenda multorum peccata, Hebr. 9.28. In facris distinguuntur חַטָּאת, וְעוֹן, פָּשָׁע, peccatum, pravitas, defectio: vide Exod. 34.7. Omne quod non est rectum, est וְעוֹן; & פָּשָׁע est, ubi Lex & dominium Dei negligitur, חַטָּאת autem, est discessio à via, & obliquo Dei; Unde Job. 34.37. adderet פָּשָׁע על peccatum suum defectionem; q. d. non contentus aberrasse, etiam rejiceret legem Dei, &c. Hæc ex Cocc.

Rad. 41. חָטַב est cædere ligna; Coc. cecidit ligna; secuit, dissecuit, iuicidit, discidit; & dicitur tantum de sectione aut cæione lignorum; Av. nam de lignis propriè dicitur, ut, חָצַב de lapidibus; Merc. Bu. Occurrit in part. ben. kal, s. masc. חוֹטֵב, ξυλόκοπος; cædens ligna; ut cum מִן מַחֲטֵב à cædente, Deut. 29.11. in pl. m. cum לְ מַחֲטֵבִים cæforibus, 2 Chr. 2.10. & in forma Constr. pl. m. חוֹטְבֵי cæfores, Jos. 9.21, 27. cui? & לְ מַחֲטֵבִי & cæfores, Jos. 9.23. כְּחוֹטְבֵי sicut cæfores, Jer. 46.22. Item, in part. pahl kal, חוֹטֵב excisus; & in fæm. חוֹטְבָה, excisa; Unde, in pl. fæm. part. pahl, cum kibbutz pro schiurek, sic extat, Prov. 7.16. Ornamentis ornavi lectum meum, חֲטֹבוֹת elevata (sunt, ut habet Kimchi, i.e. in morem angulorum excisorum, q. d. altis, & elevatis; Merc. Cev.) fune Aegyptio; vel, ornamentis ornavi lectum meum, cujus vinctæ sunt חֲטֹבוֹת excisi, aut incisi, & aptati seu adornati scalpello, atque circino, aliisque id genus instrumentis, quibus lecti adornantur; Pag. & Cev. Et quidem ego, verbum excidendi, à lignis aut lapidibus, ad stragula vel taperes lecti translatus puto, ut describatur lectus taperibus ornatus, intercisus & intersectis fune Aegyptio, qui erat pretiosus, forsan Byssinus; vel, fortasse חֲטֹבוֹת absolute legendum, non ut cum taperibus jungatur; q. d. intersectis, i.e. intersectionibus, & variegationibus funis Aegypti; d' entretoilles, Gallicè; Merc. excisa, vel excisionibus; Bu. Conc. excisorum, segmentorum spondam; id est, segmentatam, tessellatam, affabrè & artificiosè excisam & exculpram, juxta Kimchi; Bu. Lex. excisionibus locis; Av. in Inf. kal, חוֹטֵב cædere; Unde, cum לְ מַחֲטֵבִים ad cædendum, Deut. 19.5. sic in fut. kal, וְחוֹטֵב, vel sine Vau, cædet; Unde in 3. pl. m. fut. kal, וְחוֹטְבֵי cædent, Ezech. 39.10. In piel, חוֹטֵב, excidit; & in pual חוֹטֵב, excisus fuit; Unde, in part. pual, חוֹטְבָה, excisus fuit; & in pl. m. חוֹטְבִים excisi, Unde pl. fæm. Psal. 144.12. (כְּחוֹטְבֵי, sicut anguli, i.e.

antarii lapides) חוֹטְבוֹת excisi; Bu. incisi, instar palatii; ædificantur enim seu fiunt anguli palatii, sive domus, è lapidibus incisis, & probè dolatis; Pag. ex R. D. tametsi totum palatium ex rudibus lapidibus extruatur; comparantur ergo puellæ electæ, & teretis, æqualisque staturæ hujuscemodi angulis, qui videntur veluti uno solido lapide exstructi; ita ut videantur omnes lapides angulorum, præ æquali excisionis sui, ac si essent unus lapis; Kimchi hunc locum affert ad declarationem superioris, ex Prov. 7.16. Merc. Cev. ut angulares lapides politi; 70. πεινυκοσμήναι; Kimchi exaficiatus; monet, angulos ex lapidibus lævigatis, & bene compositis, fieri, ut videantur unus lapis; Coc. [חֲטֹבֵי triticum, vide in חֲטֹב.]

Rad. 42. חָטַם, est prolongare iram; à חוֹטֵם (apud doctores usitato, Merc.) quod est nasus; furor, & ira, sic appellata quod in naso conspiciatur, sicut dictum est de חָטֵם, quod est nasus & ira; Atque sic exponit R. D. illud, Isa. 48.9. propter nomen meum prolongabo חוֹטֵם furem meum; & propter laudem meam, וְחוֹטֵם (1. sing. fut. kal,) prolongabo iram tibi, ut non succidam te; Pag. Alii, cohibebo viz. iram meam tibi, i. e. in bonum tuum; & huc quidam reducant חוֹטֵם, animalculum limacem, quodd se intra domum suam continet; literarum metathesi; Vide suo loco; sed ab חוֹטֵם nari, voce Rabbinicâ, rectius desecitur hoc verbum; Merc. [vel potius ei est affine, & ab eo derivatur vox Rabbinicâ;] Hieron. laude mea infranabo te; Pag. חָטַם distulit, protraxit, prolongavit; Unde fut. kal, 3. f. m. וְחוֹטֵם prolongabit, & in 1. sing. וְחוֹטֵם differam tibi, scil. furem meum; Isa. 48.9. ut Kimchi & Ab. Ezra explicant; ut idem sit quod חוֹטֵם in præcedenti versu membro; R. Sal. Iarchi exp. nares meas obstruam vel obthurabo tibi, ne scil. egrediatur fumus iræ meæ; deducit à חוֹטֵם, quod Rabbini est nasus, nares, iræ; ut חָטֵם Hebraicè; quidam obfignabo; i. e. concludam, neque exieram iram meam propter laudem meam; quasi idem sit quod חוֹטֵם obfignare; &c. id vide; Bu. Lex. exponunt per חוֹטֵם idem cum חָטֵם, & explicant per, חוֹטֵם prolongare iram; Videtur rectè exponi, continebo me; q. d. nasum continebo, ne ex eo exiret spiritus & vapor igneus, qui eos consumeret; confer Isa. 65.5. hi sunt fumus in naso meo; Coc. חָטֵם reconditus fuit in secretiorem locum, repositus est, absconditus est; cogn. cum חוֹטֵם obfignavit sigillo, & חוֹטֵם obturavit aures, & חוֹטֵם recondidit; Hinc ταμείον, sepono, recondo; ταμείον conditorium, locus in quo aliquid reconditur; &c. occurrit semel tantum, loco citato in Isa. וְחוֹטֵם recondar tibi; i. e. tibi, in bonum tuum abscondar, & cohibebo, ne excidam te; 70. ἐπιθήσω; Av.

Rad. 43. חָטַף est rapere, diripere; i. e. vi aliquid tollere & festinanter, ut R. D. inquit; Pag. ἀρπάζειν; est vi capere, sive absque injuria, sive cum ea; Mat. 11. 12. βίαια ἀρπάζουσιν αὐτὸν; Kimchi explicat, per לָקַח הַדָּבָר בְּכֹחַ וּבְמַהֲרָה; Kimchi explicat, per riter; Coc. חָטַף rapuit celeritèr, abripuit, diripuit; corripuit vi quadam; idem quod חָטַף, Av. Occurrit autem in præf. kal, 2. pl. m. חוֹטְפִים rapuistis, cui l conv. est præf. sic, וְחוֹטְפִים & rapietis, Jud. 21.21. & in Inf. in

Infin kal, חֵטֶר rapere, rapiendo; Unde cum ל praf. חֵטֶר ad rapiendum, Pfal. 10.9. Item, in fut. kal, חֵטֶר. חֵטֶר rapiet, Pfal. 10.9.

Rad. 44. חֵטֶר, m. Nomen Radicale; virga; Pag. Bu. Coc. 70. חֵטֶר, βασανισμός; Kimchi, חֵטֶר; Coc. Virgula; baculus; Merc. Bu. Nam Targum, Exod. 4.2. pro-Hebr. חֵטֶר virga; habet חֵטֶר; Pag. Occurrit autem, Prov. 14.3. In ore stulti, חֵטֶר virga superbix; quia viz. loquitur magna & superba adversus homines; ut R. D. inquit; Pag. lingua, scilicet eos ut baculo percutiens, qui in eum tandem retorquetur, ut sibi ipse suā Linguā noceat; utrumque enim in eā sententiā innui potest; Merc. Sic R. Jonah exp. propter verba quæ loquitur stultus, veniet super eum virga superbix; i. e. cædetur magnis plagis ob verba sua; Pag. Sermo stulti est, ut virga percutiens, plenus fastu, & superbix; Coc. Trein, Ifa. 11.1. Exhibit חֵטֶר virga ex stipite Jessæ; i. e. Ramus, qui sit sceptrum, sive habens regnum & potestatem, ex femine Jessæ prodibit; Coc.

Rad. 45. חֵיב, in piel, reum fecit, accusavit, condemnavit fontem, obnoxium reddidit; semel invenitur, viz. Dan. 1. v. 10. in 2 pl. m. præter. piel, cum ל conv. præf. sic, חֵיב & condemnabit caput meum, &c. est cogn. cum חֵיב, debitor; de quo supra; ita Av. qui hanc facit peculiarem radicem; cum reliqui reducant ad חֵיב, ibi vide. [חֵיב Enigma, problema; vide supra in Rad. חֵיב.]

Rad. 46. חִיה vel cum duplici חִי, duo significata habet, viz. 1. est vivere; חִי; Pag. Bu. Coc. &c. Sed Verbum חִי admodum est irregulare, ex quo non reperitur nisi præteritum tantum in hac forma, & in nomine Toar, quod est loco participii præsentis; Merc. & quæ sunt in hac forma, possunt esse ex forma חִיה; ut R. D. & R. Jehudah inveniunt; Pag. חִי vixit, potius est vita naturalis; & per metaph. sanus fuit, convaleuit; idem est cum חִיה & affinitate alludit ad חִיה patefecit, illustravit, nam res obscura si in lucem producit, ad vitam revocata dici solet; usurpatur autem hac forma, חִי tantum defective, ad formam חִי, contractæ, sic; חִי vixit; & non invenitur nisi in tertia præter. sing. & in præteriti; Av. ut Gen. 2. 12 & Arphaxad חִי, vixit; & 5. v. 5. & fuerunt omnes dies Adam quibus חִי, vixit; sic cum ל conv. præf. Gen. 3. 22. & comedit חִי atque vivat in æternum; sic Lev. 18. 5. חִי & vivet in iis; & in pausa, cum cametz in ultima sic, חִי & vivet; Exod. 33. 20. Illud autem, Lev. 25. 16. חִי & vivet frater tuus tecum; est præter. ex hac Rad. חִי, inquit R. D. ad formam חִי, pahal, i. e. juxta formam præter. kal secundam, (cum tzeri in ult. ut ירא timuit, sic, חִי, & contractæ חִי vixit; &c.) Merc. Et, in 3. sing. fæm. præter. kal, cum ל conv. præf. sic, Exod. 1. 16. & si filia, i. e. fæmina, est, חִי & vivet, sive vivat; & secundum Normam, debuerat dagesfari, inquit R. D. ob defectum viz. alterius jod; Pag. (ad formam scilicet סבה) participium, sive No. participiale חִי, Ifa. 38. 19. & in pausa חִי, vivens, Gen. 45. 3. חִי pl. m. viventes; &c. Vide infra inter Nomina; formæ namque hæ & similes, hujus verbi & nominis, eadem sunt; ut quoad significata, vivit, vivens est, seu vivus est, idem valent; & absolute, interdum nomine חִי vivi, vel viventis, Deum intelligunt; ut in nomine loci, Gen. 16.

14. באר לחי רואי, puteus viventis videntis me, quod sensus satis ostendit, Merc. Hæc autem, & alia ab his deducta, ut חִי vita, &c. Hæc Pag. & Av. locent sub peculiari radice חִי; plerique tamen locant sub Rad. חִיה, quam eandem statuunt radicem cum חִי; quæ etiam significat, vivere; Pag. Bu. &c. actiones vitales exercere, & vitæ commodis frui; interdum convalescere; item, reviviscere; valere, salvum esse & incolumem, ut & latine, vivere; Merc. חִיה vixit; revixit, revaluit; Bu. Læx. Viguit, naturalem habuit vigorem vitæ, & metaphoricè, convaleuit; sanus fuit; qui enim convalescunt ex gravi morbo, videntur reviviscere; חִי idem valet, & utrumque affinitate alludit ad חִיה illustravit; nam res illustrata videtur vitæ restituta; non multum differt ab חִיה, fuit; nam quemadmodum habet aspirationem diutorem, ita quoque significationem vegetiorem; non enim tantum significat aliquid simpliciter esse; sed & vegetare, vivere in suo esse; &c. Av. vivere dicitur, quod habet חִיה, in sese, five vivat ut spiritus, five, ut animal, aut planta; spiritus autem vivit actione mentis, intelligendo & volendo, five cogitando; sed in hac vita (intellectuali scilicet) potest etiam esse mors; Nam non cogitare vera & recta, neque ea amare cum oblatione perpetua, sed vel cum frustratione vel cum pudore & penititudine, mors est; vera vita spiritualis, est amare verum & bonum, & in eo deliciar; quod cum fit, non in ἀνίγναι, aut umbra, sed in satietate consummata vita est; 1 Cor. 13. 12. Act. 17. 28. In ipso, vivimus, ut homines; movemur, ut animalia; & fumus, ut res; in ipso deliciamur, agimus, subsistimus; Vivere dicitur, pro vitam retinere; Exod. 1. 16. Num. 4. 19. Jer. 21. 9. Gen. 42. 18. Deut. 8. 3. Zach. 13. 3. vita æterna notatur, Lev. 18. 5. quæ qui facit homo, vivit in iis; חִי pro חִיה; h. e. non moritur, neque damnatur, aut in judicium venit; sed amorem & lætitiā, quam habet faciendo ea, habebit in æternum, non perdet; quia autem lætitiā amantis in obedientia, est in quæstione, & in spe; si lætitiā hæc non perit, etiam aliquando ad satietatem & possessionem ac fruicionem boni quæstus (sine cujus quæstione, amor est concupiscentia non charitas) proficit; Chaldaus vertit; צדיק באמונתו. Hab. 2. 4. ויחי בהון בחי עולם יחי justus in fide ejus vivet; qui in fide vivit, vivit virtute doni justitiæ, quam fides accipit, & virtute ejus, in quem credit; ut causam salutis; confer Joel. 2. 32. & Joh. 5. 24. Opponitur vitæ, non solum mors, sed & morbus, qui est gradus ad mortem. Pro חִיה dicitur & חִי, vixit, Gen. 3. 22. 5. Exod. 33. 20. Num. 21. 10. Ezech. 47. 9. & חִי, Lev. 25. 26. at versu 35. חִי fæmininè, Exod. 1. 16. חִיה & vivet, filia nempe. Hæc, fuisse, ex Coc. Occurrit autem hoc verbum ordine Concordantiali, prout sequitur; in 3. f. m. præter. kal; חִיה vixit, Eccl. 6. 6. & cum ל conv. præf. חִיה & vivet, Neh. 9. 29. Esth. 4. 11. Jer. 21. 9. 38. 2. Ezech. 18. 23. 33. 11. ut & cum ל conv. fæmininè, quoad significationem, licet sit, terminatione, forma masc. vel est 3. f. fæm. à חִי contractæ חִי, absque dagesch, pro חִיה, sic, חִיה & vivet, Exod. 1. 16. Item, regularitèr, ab hoc verbo, in 3. f. fæm. cum ל conv. חִיה & vivat, Gen. 12. 13. Jer. 38. 17. ut &, in 2. f. m. cum ל conv. Deut. 30. 16. וחי ויבית & vivas, & cres-

cas, vel augearis; qua phrasi Judæi uti solent, in fine suarum epistolarum, pro eo quod nos dicimus vive & vale; Bu. Lex. quod occurrit etiam defectivè, absque altero jod, & cum ה, parag. sic, וְחִיָּה & vivas, Jer. 38.17. in 3. pl. præt. kal, חִי vixerunt, Num. 14.38. cui & ! conv. est præt. וְחִי & vivent, Num. 4.19. Zach. 10.8. & in 2. pl. m. חִיִּים vixistis; sed cum Vau conv. est !, cum chirek, pro scheva, sub Vau, ob sequens scheva, sic, וְחִיִּים & viveretis, Ezech. 37.5, 6, 14. In Infin. kal, חִיִּים vivendo, 2 Reg. 8.10, 14. Ezech. 18.9, 17, 21. 19. 18. 33. 13. & in alia forma, cum Vau cholem, absque ה, חִי vivendo, Ezech. 2.21. 18.28. 33.16. ut & in alia forma, in וְחִי, sic, חִיִּים vivere; Occurrit cum præt. ל (cum chirek pro scheva, sub Lamed, ob sequens scheva), sic, לְחִיִּים ad vivendum, Ezech. 33.12. quæ forma Infin. in וְחִי, occurrit etiam, cum ך, sic, עַד וְחִי usque ad, וְחִיִּים vivere eos, Jos. 5.8. i.e. donec vixissent ipsi; Pag. h.e. donec sanarentur post circumcisionem; Merc. in Imper. kal; s.m. חִיִּים vel חִיִּים vive; Unde, cum ! cop. (pro !, ob sequens scheva) pro & vives; sic occurrit, וְחִיִּים & vive, Gen. 20.4. 7.2. ut &; in pl. m. cum ! cop. (pro !, ob sequens scheva) pro & vivetis, sic extat; וְחִיִּים & vivite, Gen. 42.18. 2 Reg. 18.32. Prov. 9.6. Jer. 27.11, 16. Ezech. 18.32. Am. 5.4, 7. sic & in Imper. s.fam. est, חִיִּים vive, Ezech. 16.6. In fut. kal, i.f. חִיִּים, vel contractè, חִיִּים vivam; & cum ! cop. & ! præt. sic, חִיִּים vivam, 2 Reg. 1.2. Job. 7.16. Ps. 118.17. 119.17. וְחִיִּים Ps. 119.77, 116, 144. וְחִיִּים num vivam? 2 Reg. 8.8, 9. ut & in 2. s.m. & f. חִיִּים vives, Gen. 27.40. Deut. 16.20. 30.19. 2 Reg. 8.10, 14. 20.1. Isa. 38.1. Zach. 13.3. חִיִּים vives, 2 Reg. 4.7. Sic & in 3. f. m. fut. kal, וְחִיִּים vivet, Gen. 17.18. 31.32. Exod. 19.13. Num. 24.23. Deut. 8.3. 2 Sam. 1.10. 2 Reg. 10.19. Neh. 2.6. Psal. 89.48. Prov. 15.27. Eccl. 6.3. 11.8. Ezech. 3.20. 18.8, 13. 17, 19, 21, 22. 23. 13, 15, 16, 19. 46.9. Hab. 2.4. cui ! Interrog. est præt. וְחִיִּים num reviviscet? Job. 14.14. Item, pro וְחִיִּים, per Apocopen tertiæ Rad. ה, sæpe sic occurrit; וְחִיִּים vivat, Deut. 33.6. 1 Sam. 10.25. 2 Sam. 16.16. 1 Reg. 1.25, 31, 34, 39. 2 Reg. 10.1. 12.2 Chron. 23.11. Psal. 22.27. & cum ! cop. (utroque scheva, sub !, & !, contracto in chirek; sic occurrit, וְחִיִּים & vivat, Psal. 49.10. 69.33. 72.15. & cum ! cop. ante sêgol ob pau- sam, sub jod; sic, וְחִיִּים & vivat, Isa. 38.21. ut & cum ! conv. ante scheva sub jod, sic, וְחִיִּים & vixit, Gen. 5.3. 11.18. & in his duob. cap. circiter 30. vicibus; ut & in 2 Reg. 13.21. 14.17. 2 Chron. 25.25. Job. 42.17. Isa. 38.9. & in pausa, cum sêgol sub jod, sic, וְחִיִּים & vixit, re- vixit, Deut. 4.33. 5.26. Jud. 15.19. 1 Reg. 17.22. 2 Reg. 20.7. sic & in 3. f. fam. fut. kal וְחִיִּים vivet, Jos. 6.17. & occurrit etiam, cum eadem Apocope 3. Rad. ה, sic, וְחִיִּים vivet, 1 Reg. 20.32. Psal. 119.175. cui ! cop. & ! conv. sunt præt. וְחִיִּים & vivat, Gen. 19.20. Isa. 55.3. Jer. 38.20. וְחִיִּים & revixit, Gen. 45.27. Item, in 1. pl. m. fut. kal, plene, וְחִיִּים vivemus, 2 Reg. 7.4. Lam. 4.20. Ezech. 33.10. cui ! cop. est præt. וְחִיִּים & vivemus, Gen. 42.2. 43.8. 47.19. Neh. 5.2. Hof. 6.3. & in 2. pl. m. וְחִיִּים vives- tis, Deut. 4.1. Jer. 35.7. Am. 5.14. cui Nun Parag. additur, in fine, וְחִיִּים vives, Deut. 5.33. 8.1. Item, in 3. pl. m. fut. kal; וְחִיִּים vivent, Jos. 9.21. Job. 21.3. Isa. 26.14, 19. 38.16. Ezech. 20.28. Zach. 1.5. cui ! cop. & ! conv. sunt præt. וְחִיִּים & vivat, Ezech. 37.9. וְחִיִּים & vixer. Ezech. 37.10. ut & in 3. pl. fam. וְחִיִּים vivent, Ezech. 13.19.

cui ! Interrog. est præt. וְחִיִּים an vivent? Ezech. 37.3. In piel, חִיָּה, est וְחִיָּה, vivum facere, seu vitâ donare. Eccl. 7.12. sapientia בְּעֵלְהָ בְּחִיָּה vivifi- cat eum, qui eam habet; confer 1 Tim. 6.13. וְחִיָּה ποιεῖν τὰ πάντα, qui omnia vivificat; Item, in vita servare, Exod. 1.17, 18. Coc. piel, חִיָּה vivificavit, in vita conservavit; & metaphoricè, reparavit; Av. vi- vere fecit, vel sivit; vitæ restituit; vivum reservavit; Merc. Bu. & per. Metaph. restauravit; Bu. Lex. Occurrit autem, in 3. s.m. præt. piel, Psal. 22.30. & animam suam non חִיָּה in vita conservavit; Bu. Lex. vivificavit; Conc. Pag. vivificat; vulgo, animas suas non detrectant profundere; Coc. in 3. f. præt. piel, חִיָּה vivificavit, f. Unde, cum וְחִי, Aff. sic occurrit, וְחִיִּים vivificat me, Psal. 119.50. Sic, in 2. s.m. חִיָּה, vivificasti; unde cum וְחִי, vel, in pausa, וְחִי, Aff. sic occurrit, וְחִיִּים vel וְחִיִּים vivificasti me, Psal. 30.4. 119.93. in 3. pl. præt. piel, חִיִּים in vita con- servarunt, Jud. 21.14. & in 2. pl. m. cum ! Interrog. præt. sic, וְחִיִּים an in vita conservastis? Num. 31.15. in part. piel, s.m. מְחִיָּה vivificans, Neh. 9.6. cui ! cop. est præt. וְחִיִּים & vivificat; 1 Sam. 2.6. In Infin. piel, וְחִיִּים vivificare, vivificando, &c. Occurrit, cum וְחִי & ! præt. sic, וְחִיִּים ad conservandum in vita, Gen. 7.3. וְחִיִּים & ad conservandum in vita, Ezech. 13.19. Item, cum וְחִי & ! præt. & ! ac ! Aff. sic, וְחִיִּים ad conservandum nos in vita, Deut. 6.24. וְחִיִּים ad vivificandum eum, Ezech. 3.18. ut & cum וְחִי & ! præt. & ! Aff. וְחִיִּים ad conservandum eos vivos, Jos. 9.15. וְחִיִּים & ad con- servandum, &c. Psal. 33.19. in Imper. piel, s.m. חִיָּה vivifica, vivum conserva, &c. Occurrit cum וְחִי, Aff. sic, וְחִיִּים vivifica me, Psal. 119.25, 37, 40, 88, 107, 149, 154, 156, 159. Item, cum duplici jod, (præter morem, Pag.) ante ה, Aff. sic, וְחִיִּים vivifica eum, Hab. 3.2. In fut. piel, i.f. וְחִיִּים in vita conservabo, Jer. 49.11. cui ! cop. est præt. & vivificabo, vel conv. sic, וְחִיִּים & vivifico, Deut. 32.39. in 2. s.m. fut. piel, וְחִיִּים in vita conservabis, Exod. 22.17. Deut. 20.16. Eccl. 7.12. cui וְחִי est Aff. sic, וְחִיִּים vivum conservabis me, Psal. 138.7. 143.11. Item, cum duplici jod, ante וְחִי, Aff. sic, וְחִיִּים vitæ restitues nos, Psal. 71.20. 80.19. 85.7. sic, in 3. s.m. fut. piel, וְחִיִּים in vita conservabit, 1 Sam. 27.9, 11. 1 Reg. 20.31. 1 Chr. 11.8. Job. 36.6. Isa. 7.21. Ezech. 18.27. ut & cum duplici jod, ante וְחִי, Aff. וְחִיִּים vivificabit nos, Hof. 6.3. & in 3. f. simpl. & cum וְחִי, Aff. וְחִיִּים vivificat, Eccl. 7.12. וְחִיִּים vivificabit me, Job. 33.4. Item, in 3. s.m. cum וְחִי, Aff. & ! cop. pro duplici scheva, sub vau & jod, sic, וְחִיִּים & vivificabit eum, Psal. 41.3. ut cum ! conv. & ! Aff. וְחִיִּים & in vita servabat eam, 2 Sam. 12.3. in 1. pl. fut. piel, cum ! cop. וְחִיִּים & vivum conservabimus, Gen. 19.32, 34. 1 Reg. 18.5. & in 2. pl. m. cum Nun parag. וְחִיִּים in vita conservabitis, Exod. 1.22. Item, in 3. pl. m. fut. piel, וְחִיִּים in vita conservabunt, Gen. 12.12. Hof. 14.8. cui ! Inter- rog. est præt. וְחִיִּים Neh. 4.3. an vivificabunt, i.e. redi- vivos statuunt lapides? &c. Bu. Lex. Et, cum kibbutz, pro schurek, ante וְחִי, Aff. sic, וְחִיִּים vivere sinent nos, 2 Reg. 7.4. & in 3. pl. fam. fut. piel, וְחִיִּים vivas conserva- stis, Ezech. 13.18. pro quo, est cum ! pro וְחִי in fine; & cum ! conv. præt. וְחִיִּים & vivas conservabant, Exod. 1.17, 18. In Hiphil, idem significat quod in piel; Bu. Lex. ut in præt. hiph. 3. s.m. וְחִיִּים vel וְחִיִּים vivificavit, Jos. 6.25. 14.10. 2 Reg. 8.1, 5. & in 1. f. præt. hiph. וְחִיִּים vi-

vam conservassem, Num. 22. 33. ut & in 2. f. m. cum יִנְי Aff. הִחִיתִי vitam conservasti nobis, Gen. 47. 25. Item, in 2. pl. m. præt. הִחִיתִּים in vita servassetis, Jud. 8. 19. cui & conv. est præf. הִחִיתִּים (in vita conservabitis, Jos. 2. 13. In Infin. hiph. cum יִנְי cop. (est Infin. pro futuro, & conservabimus eos, &c. Merc.) sic, וְהִחִי in vita conservando, Jud. 9. 20. & in alia forma, in וִית, cum יִנְי & יִנְי præf. sic, לְהִחִיתוֹ ad conservandum in vita, Gen. 6. 19, 20. 19. 19. 50. 20. 2 Sam. 8. 2. Isa. 57. 15. וְהִחִיתוֹ & ad conservandum in vita, Gen. 45. 7. 2 Reg. 5. 7. Isa. 57. 15. Item, cum יִנְי præf. & יִנְי Aff. sic, לְהִחִיתוֹ ad conservandum eum in vita, Ezech. 13. 22. & cum יִנְי cop. & duplici jod, in priore forma, cum tzeri, ante יִנְי Aff. sic, וְהִחִיתוֹ & vivum conservando me, Isa. 38. 16. In Imper. niph. f. masc. הִחִי in vita conserva; unde in 2. pl. m. sic, הִחִי vivos conservate, Num. 31. 18. Atque inde, Nomina, 1. No. fæm. חַיָּה vivens, vivum, vita; cætus, caterva, Gen. 1. 20, 24, 30. 2. 7, 19. 18. 14. 2 Reg. 4. 16, 17. Ezech. 47. 9. & cum dem. & יִנְי præf. sic, חַיָּה viventem, Gen. 1. 21. לְחַיָּה in catervam, 2 Sam. 23. 11. in forma constr. simpl. & cum יִנְי cop. חַיָּה catervam, Isa. 57. 10. וְחַיָּה & catervam, Job. 38. 39. & יִנְי Aff. cui ult. יִנְי cop. est præf. sic, חַיָּה vitam eam. Ps. 143. 3. חַיָּה vita ejus, Job. 33. 20. Ezech. 7. 13. וְחַיָּה vitam ejus, Job. 33. 18, 22, 28. Item, cum יִנְי, Aff. cui & יִנְי cop. est præf. חַיָּה vita vel caterva iporum, Ezech. 7. 13. חַיָּה & vita eorum, Job. 36. 14. Item. 2. Inde No. חַיָּה fæm. viva, vivax, vivida; Occurrit cum יִנְי cop. (cum cametz, sub vau, ob pausam,) sic, וְחַיָּה, & viva esto, vel maneat, Exod. 1. 16. formæ חַיָּה, languida; In pl. fæm. חַיִּיר vividæ, vivaces, Exod. 1. 19. formæ חַיִּיר defectæ; חַיִּיר detrita, &c. sed in singulari forma explicanda, interpretes Hebræi valde se fatigant, ut prolixè docet Aben Ezra; deducunt enim à חַי vel contractæ חַי vixit; quod in fine crescens, יִנְי jod dagechatum habet; וְחַיָּה & חַיִּים, quæ vide; Bu. Lex. Et 3. Hinc & No. חַיִּיר fæm. vita; ut 2 Sam. 20. 3. אֶת־חַיִּירֵי, viduitate vitæ, quæ scilicet per totam vitam duret; quidam libri habent חַיִּיר; Bu. Lex. ut & 4. Hinc etiam No. חַיָּה, f. Chavva, Eva, nomen uxoris Adami primi, sic dicta, quod fuit mater חַיִּי־הָיָה omnium hominum viventium, Gen. 3. 20. Quidam Rabbiorum, per lusum, deducunt à חַיָּה, loqui, impicare, שָׁם שְׁמַחָה, propterea quod multum loquitur; Inde etiam ista Rabbiorum sententia, עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, i. e. decem cabi colloquiorum descendunt in mundum; & novem istorum abstulerunt mulieres; mentio ejus in Haskuni, Gen. 3. 20. in collectaneis marginalibus; Bu. Lex. Item, 5. Inde etiam, No. pl. fæm. חַיִּיר, villæ, pagi, viculi, in quibus vivificantur, & enutriuntur animalia; Av. Jud. 10. 4. & cum יִנְי Aff. חַיִּיר villas iporum, Num. 32. 41. Deinde, 6. Hinc, & No. חַיָּה masc. vivens; vivum; & per verbum sæpe explicatur, pro vivere; in vivis esse; quasi defectivum à חַי; at rectè Aben Ezra, Exod. 1. 16. scribit, literas יִנְי, & יִנְי, nunquam, in lingua sancta, constituere tertiam Radicalem; verbi tamen usum חַי habet; ut, וְחַי & comedat & vivat, Gen. 3. 22. & 11. 12. & alibi; & cum cametz ob pausam; הָעוֹר אָבִי חַי, adhuc pater meus in vivis est, Gen. 45. 3. & cum יִנְי præf. חַיִּי, חַיִּי caro viva, i. e. sana, non putrida, aut mortua, Lev. 13. 16. & cum יִנְי præf. חַיִּי puteus vivens,

tis, Gen. 16. 14. est autem illic, tanquam nomen pro-
 prium; Item cum לַחַי praf. לַחַי viventi, integro & in-
 columi isti, 1 Sam. 25. 6. חַיִּי vivens, vivo, seu ut vivo
 ego, Num. 14. 21. ad hunc locum scribit R. Sal. לִשְׁוֹ
 שְׁבוּעָה בְּשֵׁם שְׁמִי חַי וְחַבְדּוֹר וְיִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כֶּךָ
 locutio juramenti est; sicut ego vivo, &
 gloria mea impletura est totam hanc terram; sic ego
 praf. tuo iis, &c. Sed definit etiam in tzeri, quasi for-
 mam constructam; ut וְחַיִּי אֶחָיו & vivat frater tuus,
 Lev. 25. 36. sic & חַיִּי נַפְשְׁךָ vivit anima tua, 1 Sam. 1. 26.
 quæ afferendi, & jurisjurandi formula est, ut vivit a-
 nima tua, per vitam tuam, quàm vivis, &c. sic 2 Sam.
 14. 19. Item, וְחַיִּי אֱלֹהֶיךָ חַיִּי ut vivit Deus tuus, Am. 8. 14.
 חַיִּי נַפְשְׁךָ, ut vivit Dominus, & vivit anima
 tua; 2 Reg. 2. 2. Ubi notant Hebræi, de vero Deo dici חַיִּי;
 alijs חַיִּי vide 1 Sam. 20. 3. & 25. 26. 2 Sam. 15. 21. Hæc
 ex Bu. Lex. Sed ordinem concordantialem hujus nomi-
 nis חַיִּי, in f. & pl. masc. & fæm. Vide infra, post nomen
 חַיִּי sequens; Nam hinc etiam, 7. No. חַיִּים, pl. m.
 vita; sicut enim alia ætatum nomina, plurale est; qua-
 si dies, vel tempora vitæ dicas; Bu. Lex. חַיִּים vita
 tantum est, & comprehendit multas vitæ commoditates;
 Av. Occurrit autem, חַיִּים vivi, viventes; vita,
 Gen. 2. 7. 6. 17. 7. 15. 22. 27. 46. Job. 10. 12. Psal. 16. 11.
 21. 5. 30. 6. 34. 13. 36. 10. 38. 20. 133. 3. Prov. 2. 19. 3.
 2. 18. 22. 4. 10. 22. 23. 5. 6. 23. 8. 35. 9. 11. 10. 11. 11.
 30. 12. 28. 13. 12. 14. 14. 27. 15. 4. 24. 31. 16. 15. 22. 21.
 21. Eccl. 9. 9. & cum חַיִּי, חַיִּי & praf. חַיִּי & vita,
 Job. 3. 19. Prov. 18. 21. 22. 4. 27. 27. חַיִּי vita, Gen.
 2. 9. 3. 22. 24. Deut. 30. 15. Eccl. 2. 17. Jer. 21. 8. Ezech. 33.
 15. Mal. 2. 5. חַיִּים & vita, Deut. 30. 19. חַיִּים in vi-
 ta, Deut. 30. 19. Psal. 17. 14. 66. 9. Eccl. 6. 12. 9. 9. Ezech.
 7. 13. Sed cum חַיִּי praf. semel etiam occurrit, cum finali
 Nun, ad formam Chaldaicam, sic, חַיִּי vita, in vitam,
 Job. 24. 22. Item, cum חַיִּי, חַיִּי praf. חַיִּי ad vitam,
 2 Sam. 15. 21. Prov. 10. 16. 17. 11. 19. 19. 23. חַיִּים ad
 vitam, Isa. 4. 3. חַיִּים praf. vita, Psal. 63. 4. Jer. 8. 3. Et in
 forma pl. m. Confr. חַיִּי vita, Psal. 33. 1. 25. 7. 17. 47. 9.
 Exod. 6. 17. 18. 20. Prov. 14. 30. Eccl. 6. 12. 9. 9. Isa. 38. 16.
 cui & est praf. sic, חַיִּי vitæ, Gen. 7. 11. Dan. 12. 2. &
 cum חַיִּי, in pausa, חַיִּי, Aff. חַיִּי vel, חַיִּי vita mea, 1
 Sam. 18. 18. 2 Sam. 19. 35. Job. 7. 7. 9. 21. Psal. 7. 23. 6.
 26. 9. 27. 1. 4. 31. 11. 42. 9. 64. 2. Isa. 38. 12. Lam. 3. 53.
 58. Jon. 2. 7. cui חַיִּי, חַיִּי & sunt praf. חַיִּי & vita mea,
 Psal. 88. 4. חַיִּי in חַיִּי in vita mea, Gen. 27. 46. Job. 10.
 1. Psal. 63. 5. 104. 33. 146. 2. חַיִּי praf. vita mea, Jon. 4. 3.
 8. Item, cum חַיִּי, Aff. חַיִּי vita nostra, Isa. 38.
 20. חַיִּי vita tua, Gen. 3. 14. 17. 47. 8. Deut. 4. 9. 6. 2. 16.
 3. 28. 66. 30. 6. 20. Jos. 1. 5. 2 Sam. 11. 11. Psal. 128. 5. Prov.
 4. 13. cui ult. חַיִּי est praf. חַיִּי in vita tua, Deut. 28. 66.
 Item, cum חַיִּי, fæm. Aff. Chaldaico, חַיִּי vita tua, oc-
 currit, חַיִּי vita tua, Psal. 103. 4. & cum חַיִּי, חַיִּי
 & חַיִּי, Aff. quorum tribus ult. חַיִּי etiam est praf. sic,
 חַיִּי vita vestra, Deut. 32. 47. חַיִּי vita ejus, vel sua,
 Gen. 47. 28. Deut. 17. 19. Jos. 4. 14. 1 Sam. 1. 11. 7. 15. 1.
 Reg. 4. 21. 11. 34. 15. 5. 6. 2 Reg. 25. 29. 30. Eccl. 5. 19. 8.
 15. Jer. 42. 33. 34. חַיִּי in vita sua, Jud. 16. 30. 2 Sam. 18.
 18. Psal. 49. 19. Eccl. 3. 12. חַיִּי vitæ suæ, Prov. 31. 12.
 חַיִּי in vita ejus, Lev. 18. 18. חַיִּי vita ipsorum, Ex-
 od. 1. 14. Eccl. 2. 3. חַיִּי in vita sua, 2 Sam. 1. 23. Eccl.
 9. 3. Item, hinc, etiam, 8. Nomen f. חַיִּי victus, & 6.
 Pag. Bu. Coc. vivificatio, i. e. sustentatio vitæ; vita; Pag.
 signific.

& ipsum junctum, seu bestia, חיה; quin & generali nomine, quicquid vivit, omne animal; interdum autem pro specie aliqua, utpote pro ave usurpatur; & significat etiam, congregationem; (villam, Merc.) contritionem; obstericem; parientem, aut puerperam; Pag. Sed nusquam reperies in eo significato contritionis, nisi quòd quidam, teste Kimchi, id quòd citatur ex Psal. 74. 19. לַשִּׁבְרָה sunt qui in contritionem, לַשִּׁבְרָה; vel terrorem exponant, ab חית vel חַת, ut יחיתו Hab. 2. ut חית sit forma פִּנָּה, quod est genus tritici; cæterum pro obsterice, vel puerpera, non nisi juxta sententiam Doctorum Hebræorum fumitur; חיה ergò interdum vitam substantialem, animam scil. qua corpus vivificatur, significat; interdum verò vitam quam animale vocamus, ut jam dictum; quæ vita in animalibus & vitalibus functionibus consistit, & in perpetua actione versatur; de qua Christus, Mat. 6. ne sitis folieiti vitæ vestræ, &c. Paulus vocat ψυχῆν, 1 Cor. 15. Hinc sæpe sumitur pro vitæ commoditate; Item, pro comedendi aviditate, ingluvie, seu Oresi, Job. 38. sub finem; sed est חיה animal, ζῷον, generale ad omnia ἄλογα; & sumitur interdum specialiter pro fera; quòd in ea sit magna vivacitas, & carnibus vescatur; ubi adjungitur nomen בהמה, tunc חיה feram specialiter significat quadrupedem; & super terram altè pedibus gradientem; חיה verò animal mansuetum, magnum, super terram gradiens; hoc non adjuncto, generale est ad utrumque; sed transfertur & ad homines collectivè, vel in bonum vel in malum, Psal. 68. 11. & 31. Interdum ubi post se habet פֶּשַׁע campi nomen, & cures, & feras completitur, ut Gen. 2. ubi omnia animantia ad hominem adducta leguntur; aliàs ferè specialiter feram significat; Item, juxta quosdam חיה significat vivarium, villam aut locum ubi animalia aluntur, & sunt alia quoque βιωτὰ, id est, ad vitam tuendam necessaria, 2 Sam. 23. Item, pro agmine, quod in morem ferarum pradatur, ibidem; ut & apparet ex 1 Chron. 14. Merc. Cev. Nomen חיה est anima hominis, & inmentorum; vita; item, quodcumque animal vivens, five bestia, five avis, &c. Gen. 1. 24. Item, congregatio, cætus, Ps. 68. 31. ubi cætus arundinis, i.e. habentium arundines, h.e. lanceas; exponitur; Pag. catervam arundinis, i.e. arundiferam; Item, Isa. 57. 10. יד חיה catervam manus tuæ, i.e. Assyrios, qui tibi ad manum præstò fuerunt; R. Sal. vitam manus tuæ, i.e. robur; vel, vitam manus tuæ, i.e. necessaria tibi ac prosperitatem in operibus tuis; ut Ab. Ezra explicat; Bu, Lex. & Psal. 74. 18. ubi quidam contritionem exponunt; & 2 Sam. 23. 11. Ubi Kimchi villam; castra, ibidem, versu 13. In Gen. 18. 14. dicitur כַּעַת, secundum tempus vitæ; i.e. juxta tempus hoc; anno venturo, quo eris (vel potius, erit, Merc. Cev.) viva; vel, juxta tempus hoc eris, (vel potius erit, Merc. Cev.) pariens, vel puerpera; Hieron. vita cornite, &c. Epit. Pag. Sic 2 Reg. 4. 16. 17. juxta tempus vitum, seu præsens; h.e. tali tempore, quale hoc est, peracta dierum periodo; 70. חיה δὲν καὶ μὲν ὄστων; Coc. secundum hoc tempus vitæ; i.e. hinc, post annum; Bu. Lex. circiter tempus vitæ (saræ); Av. Ad tempus viventis, i.e. in annum venturum quo eritis vivus; tribuitur autem vita temporis ob continuationem vitæ in eo; Merc. Kimchi sic explicat, חיה שמהיה בשנה הבאה לשנה הזאת h. e. juxta

tempus istud, post annum sequentem, quando fueris
viva; Mu. Lex. Gen. 1.20. חיה נפש שרץ reptile ani-
mæ viventis, i.e. animatum; & Ezech. 1.20. רוח חיה spi-
ritus vitæ, i.e. vitalis; Bu. Lex. Occurrit autem nomen
hoc ordine Concordantialiter, prout sequitur; חיה bestia,
Gen. 1.28.9.5, 12.15, 16.37.20, 33. Lev. 5.2.17.13.26.
6. Job. 37.8. Ezech. 14.14.34.25. & cum יב, ו, חיה &
21 Aff. sic, חיה bestia, Gen. 7.14.8.1, 17, 19. 9.10.
Lev. 11.2, 10, 27, 46, 47. Psal. 148.10. Ezech. 1.20, 21.
22.10.15, 17, 20.14.14. וְחיה & bestia, Ezech. 5.17.14.
20. חיה & in bestia, Gen. 7.21. לחיה in catervam;
bestia, 2 Sam. 23.11. Isa. 46.1. Ezech. 33.27. Zeph. 2.15.
וְחיה & bestia, Lev. 25.7. Informa Confir. est, חיה bestia,
Gen. 1.25, 30.2.19.20.3, 1, 14.9.2. 10. Exod. 23.11,
29. Lev. 26.22. Deut. 7.22. 2 Sam. 21.10.2 Reg. 14.9.2
Chron. 25.18. Job. 40.20. Pl. 68.3.1. 74.19. Isa. 43.20. Jer.
12.9.27.5.28.14. Ezech. 31.6, 13.32.4.34.5.8.39.17.
Hof. 2.14, 20.13.8. cui etiam, חיה, חיה & sunt præf. sic,
חיה & caterva; bestia, 2 Sam. 23.13. Job. 5.23. 39.
15. Ezech. 34.28.38.20.39.4. בחיה in bestia, Hof. 4.3.
וְחיה catervæ, bestia, Psal. 74.19. Ezech. 29.5. וְחיה
bestia, 1 Sam. 17.46. וְחיה & a best. Job. 5.22. Sed forma
constructa nonnunquam occurrit, cum יב, additio,
Merc. seu, redundante, Pag. aut, paragogico, Bu. Lex. sic,
חיה bestia, Psal. 50.10.104.11.20. Isa. 56.9. Zeph. 2.14.
cui etiam יב & sunt præf. sic, חיה & bestia, Gen. 1.24.
חיה bestia, Psal. 79.2. Item, cum יב cop. præf. & i pro-
nomine Affixo, sic occurrit; חיה & bestia ejus, Isa. 40.
16. Sic & cum יב, חיה Aff. cui ult. יב cop. est præf. sic,
חיה animalia tua, Psal. 68.11. חיה animalia ipforum,
Num. 35.3. חיה & bestias eorum, Psal. 78.50. in pl.f.
est bestia, animalia, Psal. 104.25. Isa. 35.9. Ezech.
1.5. Dan. 8.4. cui יב dem. חיה sunt præf. sic, חיה animalia,
Ezech. 1.13, 15, 19.3.13. Denique, 9. atque hinc
etiam est No. pl.f. חיה villæ, viculî; ubi cætus & ca-
tervæ animalium vivunt unâ, & enutriuntur; in qua for-
ma pl.f. יב, mutatur in יב, ut R.D. inquit; Pagut in no-
mine proprio חיה chavvah, suprâ descripto, jod in vau
commutatur, ne cum חיה confunderetur; Merc. Cev.
Communis autem mater, Eva, ita appellata fuit ab A-
damo, postquam peccasset, & Deus in serpentem, sententi-
am pronuntiasset; כל-חיה כי חיה היא quod facta es-
set mater omnis viventis; h.c. quod Deus dixisset, eam,
tamen si peccasset, & in mortem incidisset; tamen futu-
ram matrem leminis, quod vivificaret, & seminis, quod
vivificaretur; ita ut nemo esset viturus, nisi ipsa & se-
men ejus; quod de vera vita, quæ est vita æterna, intel-
ligendum est; Igitur & Adamus intellexit, se in femine
ejus, ut secundo Adamo, viturum; Gen. 3.20. Coc. Occur-
rit autem, hæc formâ pl. fam. חיה simpl. & cum
יב Aff. sic, חיה villæ, Num. 32.41. Deut. 3.14. Jos. 13.
30. Jud. 10.2. 1 Reg. 4.13. 1 Chron. 2.23. חיה villas
ipforum, Num. 32.41.

Rad. 47. חָיִל, & in constr. חֵיִל, vel absque jod, חַיִל, m. exercitus; populus, Ezech. 37. 10. Psal. 84. 8. &c. (sed forma constr. Interdum ponitur pro absoluta forma; ut 2 Reg. 18. 17. & Obad. 20.) Item, fortitudo, robur, vires, Gen. 17. 6. Ruth. 1. 23. substantia, divitiæ, Num. 24. 18. Deut. 3. 17. Job. 20. 18. Prov. 31. 29. Item, antemurale, si-
ve murus exterior parvus, qui est ante murum magnum; aut fovea, seu fossa quæ est in circuitu muri, Lam. 2. 8. 2 Sam. 20. 15. 1 Reg. 21. 23. Isa. 26. 1. & cum jod, Psal. 48.

34. Sic 122.7. ubi tamen quidam exercitum aut populum exponunt, Pag. חיל, est virtus, strenuitas; propugnaculum; copiaz; opes; præmunio; acies; facultates; opulentia; Bu. Quidam reducut לחיל ad חיל, dolere & eniti, quod strenuitatem & virtutem significet, quæ labore præclare acto, enitur; (five est Cogn. cum חיל, doluit in partu; ubi puerpera enitur, & strenue laborat ad edendum sætum fælicem; Av.) sumitur collectivè pro cætu, aut exercitu, ubi sunt strenui; ad differentiam גדרים latrunculorum, & excursiones tantum & depopulationes instructorum; generaliter, pro robore sumitur, etiam non militari; Unde & potentiam & opes significat, ut & Latine copiaz; q.d. partum robur; Hinc, חיל, jod quiescente, vel sine jod, חל, propugnaculum, munio, Unde strenue pugnatur, & quod robori est ac præsidio, vertunt antemurale; Merc. חיל videtur derivari à חול, manere; est strenuitas, five virtus animæ, qua quis manet in labore, patientia, proposito, &c. Sed לחיל vel חל est etiam antemurale; 70. προτείχισμα; Ifa. 26.1. חומות וְחַל; Talmudici dicunt, שורא ובר שורא murus, & filius muri; q.d. parvus murus; vel potius, extra murum, vel ante murum; 2 Sam. 20.15. Agger stetit in חל antemurali, 1 Reg. 21.23. canes laniabant Isebel in חל Israel; pro eo, 2 Reg. 9.10, 36. בַּחֲלֵי in agro; projecta est de porta, exedra, & conculcata in porta; & à canibus laniata apud muri pedem; potest חל vocari interstitium humilius circumseptum munitione; in Templo, locus sepius, in quem Gentilis non intrabat, חל dicitur, nescio an ab eo dicatur, quod cavum & κοίλωμα τῆς σίτης fit hoc spatium inter murum & antemurale; ità ad חל referendum esset; certè, Ifa. 28.1. גִּיּוֹרָא à Chaldæo vertitur חילא; Quid? si id spatium & fossam complectatur? Psal. 122.7. fit pax בְּחִילֶיךָ, in antemurali tuo, &c. i.e. nullum bellum fit foris; nulla sollicitudo, discordia intus, &c. Coc. חיל dicuntur homines roboris, i.e. robusti, strenui, Gen. 47.6. אִישׁ חֵיל, vir potens robore, aut valens facultatibus, Ruth. 2.1. חֵיל גִּבּוֹר copiaz magnæ, exercitus magnus, Ezech. 37.10. Bu. Lex. Occurrit autem, hoc nomen חיל, & in pausa, וְחַל, robur, &c. ordine Concordantiali, prout seq. Exod. 18. 21, 25. Num. 24.18. Deut. 3.18. 8.18. Jos. 10.7. &c. ad Psal. 18.33, 40. 33.14. &c. ad Nah. 2.4. in 120. circ. l. & cum ! cop. וְחַל dem. præf. sic, & וְחַל, & copiz, 2 Reg. 6.14. Ezech. 38.15. וְחַל הַחֵיל copiaz, &c. Num. 31. 14. Deut. 8.17. Jos. 1.14. 6.2. 8.3. Jud. 6.12. 21.10. 1 Sam. 10.27. 2 Sam. 2.24. 2 Reg. 9.8. 11.15. 15.20. 24. 14, 16. 1 Chron. 5.18. 12.8. 2 Chron. 23.14. Eccl. 12.3. Dan. 11.7. Sic, cum וְחַל, & וְחַל, & præf. prout seq. וְחַל & exercitus, 1 Sam. 17.20. 1 Reg. 20.19. בַּחֲלֵי cum exercitu, &c. 1 Reg. 10.2. 2 Chron. 9.1. 13.3. 14. 9. Jer. 46.22. Ezech. 17.17. Dan. 11.13. 11.25. Zach. 4.6. בַּחֲלֵי sicut exercitus, 1 Reg. 20.25. לְחַל in exercitum, 2 Chron. 16.8. מִן הַחֵיל de turma, exercitu, Psal. 84.8. & in forma constr. sine jod; simpl. & cum וְחַל, & וְחַל, & וְחַל antemurale, Lam. 2.8. וְחַל & antemurale, Ifa. 26.1. חֵיל exercitus, Obad. 1.20. בַּחֲלֵי in antemurali, 1 Reg. 21.23. Item, cum וְחַל præf. ante plenum, cum jod, & וְחַל ante defectivum, sine jod, sic, בַּחֲלֵי cum exercitu, Ifa. 36. 2. בַּחֲלֵי in antemurali, 2 Sam. 20.15. חֵיל substantia, Prov. 13.22. occurrit autem in Constr. plenè, cum tzeri, & jod

jod; sic, חין exercitus, &c. Exod. 14. 28. 2 Sam. 8. 9. 2 Reg. 25. 5. 1 Chron. 18. 9. 20. 1. 2 Chron. 16. 7. 24. 23. 24. 26. 13. Esch. 1. 13. 8. 11. Isa. 8. 5. 60. 5. 11. 61. 6. Jer. 32. 2. 34. 21. 35. 11. 37. 7. 10. 11. 39. 5. 46. 2. 52. 8. 14. Neh. 3. 8. Zach. 14. 14. cui & חין & חין sunt praf. חין & exercitus, Neh. 4. 2. Jer. 34. 7. 37. 5. חין cum exercitu, 2 Reg. 18. 17. חין sicut substantia, Job. 20. 18. חין exercitui, Deut. 11. 4. Isa. 10. 14. Item, cum חין, & in pausa, חין, & חין, f. Aff. sic, חין substantia mea, Job. 31. 25. Joel. 2. 25. Hab. 3. 18. חין vel חין exercitui tuo, substantia tua, Psal. 110. 3. Prov. 31. 3. Jer. 15. 13. 17. 3. Ezech. 28. 5. 38. 4. חין substantiam tuam, Ezech. 26. 12. ut & cum חין cop. & praf. ante חין, & חין, & חין, Aff. prout seq. חין & cop. tua, Ezech. 27. 11. חין virtute tua, Psal. 59. 12. חין in munitione tua, Psal. 122. 7. Ezech. 27. 10. חין incopis tuis, Ezech. 28. 5. Sic & cum חין Aff. cui & חין, & חין sunt praf. sic, חין exercitus, substantia ejus, Exod. 14. 4. 17. Deut. 33. 11. 1 Reg. 20. 1. 2 Reg. 25. 1. 5. Job. 15. 29. Psal. 33. 17. Jer. 34. 1. 39. 1. 52. 4. 8. Ezech. 9. 18. 32. 31. Joel. 2. 11. Obad. 1. 11. חין & exercitus ejus, Exod. 14. 9. 15. 4. Psal. 136. 15. Dan. 11. 26. חין in substantiam ejus, Obad. 1. 13. חין & cop. ejus, Ezech. 29. 18. & cum חין, Aff. & חין praf. חין anemurale ejus, Zach. 9. 4. חין ad pramunit. ejus, Psal. 48. 14. Item, cum חין Aff. & חין cop. praf. חין substantia eorum, Gen. 34. 28. Num. 31. 9. Job. 5. 5. Psal. 49. 7. 11. Joel. 2. 22. Zeph. 1. 13. חין & facultates eorum, Mich. 4. 13. in pl. m. occurrit simpl. & חין cop. & חין dem. praf. sic, חין vires, 1 Chron. 7. 5. 7. 11. 40. Dan. 11. 10. חין & vires, Eccl. 10. 10. חין exercitus, 1 Reg. 15. 20. 2 Reg. 25. 23. 26. 1 Chron. 11. 26. 2 Chron. 16. 4. Jer. 40. 7. 13. 41. 11. 13. 16. 42. 1. 8. 43. 4. 5. In pl. m. Constr. est, חין cop. & facultates, opes, &c. Unde cum חין Aff. sic, חין facultates suas, Isa. 30. 6. [Nomen pl. m. חין, viribus defecti, &c. Psal. 10. quod huc reducant, vide infra, sub Rad. חין.]

Rad. 48. חין m. est radix per se; & exponitur, חין robur; sed alii deducunt à Rad. חין, & exponunt, חין gratiam; sicut חין & חין idem significant, viz. lucernam; Occurrit, Job. 41. 3. cum חין cop. non silebo, &c. חין & gratiam, vel, robur, R.] onah, dispositionis ejus, &c. Sed, R. Levi, gratiam, i.e. pulchritudinem & formam dispositionis ejus, in membris suis; vel gratiam dispositionis ejus ad bellum; juxta Kimchi; Pag. Vide & in Rad. חין.]

Rad. 49. חין m. est חין, paries, murus, ut R. D. inquit; Pag. paries luteus; Bu. Lex. Ezech. 13. 10. ubi חין & חין; Rabbini, חין, paries; nempe, is facit, ut alius locus sit חין extra, alius חין intus; Coc. Rabbini, חין, fatis est usitatum; & in Targum חין; Bu. Lex. quidam ab חין deducunt, quasi sit murus exterior; & murus quidam levior esse videntur; Merc.

Rad. 50. חין vel absque jod, חין, sinus, gremium; חין; Pag. Bu. Coc. Av. media pars corporis quæ est inter duo brachia, usque ad medietatem inter duo femora; Et metaph. derebus inanimatis, significat medietatem; Av. nam, quia sinus est corporis medium, significat & medium; Pag. quia sinus est interior pars & recessus corporis, intra brachia; Indè, ad cu-

jussu rei concavitate & recessum significandum transferretur; Hinc fuitur pro intimo, juxta quosdam; quum quis intimo animi affectu aliquem complexus, velut in pectore impressum habet; Unde Joannis 1. filius qui in sinu patris, i.e. intimus, & velut mens, character, & sermo patris; sic, cap. 13. unus ex discipulis, recumbens in sinu, quem diligebat Jesus, &c. Merc. in sinu meo, Job. 19. 29. est, intra me; & Psal. 86. 51. in sinu meo, vel in corde, sive in animo & affectu meo; Ità Eccl. 7. 9. Unde, Joh. 1. 5. qui in sinu patris est, h.e. qui in Deo est, qui videt Deum, & habet gloriam patris; explicat חין quod est Prov. 8. 30. per metaph. חין, sinus currus; 1 Reg. 12. 25. (i.e. medium currus; Pag.) Ita in Altari, Ezech. 43. 13, 14, 17. חין dicitur tum basis altaris, tum supremi spatii altaris, quod intra coronam est, & focum altaris ambit; Coc. Occurrit autem, ordin. Conc. simpliciter, & cum חין, חין, חין, & חין, ut seq. חין vel חין sinus, 1 Reg. 22. 35. Prov. 5. 20. Jer. 32. 18. Lam. 2. 12. חין & sinus, Ezech. 43. 13. חין & sinus, Ezech. 43. 17. חין in sinum, Prov. 16. 33. 21. 14. חין in sinu, Eccl. 7. 9. חין è sinu, Prov. 17. 23. חין è sinu, Ezech. 43. 14. & cum חין Aff. sic, חין sinum meum, Psal. 35. 13. cui & חין est praf. חין in sinu meo, 1 Reg. 3. 20. Job. 19. 27. Psal. 89. 50. Sic & cum חין, & in pausa, חין, Aff. cui ult. חין etiam est praf. חין sinus tuus, Psal. 74. 11. חין sinus tuus, Exod. 4. 7. Deut. 13. 6. Mic. 7. 8. חין in sinum tuum, Gen. 16. 5. Exod. 4. 6. Num. 11. 12. 2 Sam. 12. 8. 1 Reg. 1. 2. Item, cum חין Aff. cui & חין, & חין sunt praf. חין sinus suus, Exod. 4. 7. Deut. 28. 54. חין in sinum suum, Exod. 4. 6. Prov. 6. 27. חין & in sinu ejus, 2 Sam. 12. 3. Isa. 40. 11. חין de sinu suo, Exod. 4. 7. & cum חין Aff. cui etiam חין & חין sunt praf. sic, חין sinus sui, Deut. 28. 56. חין in sinum suum, Ruth. 4. 16. 1 Reg. 3. 20. חין è sinu ejus, 1 Reg. 17. 19. Denique, cum חין Aff. חין sinum pforum, Psal. 79. 12. Isa. 65. 6, 7.

Rad. 51. חין, duo significata habet; i. primum est, in nomine inde derivato, חין, m. palatum; Pag. Bu. Av. &c. חין, instrumentum gustandi & loquendi; Coc. חין, est, inhavit palato aperto ad cibum, appetiit cibum aperto ore, & lingua exerta; avidè, & faucibus præparatis expetiit escam; Cogn. cum חין, inhavit expectando; hinc, חין, hio; חין, inhio, &c. non autem, legitur חין in textu verbaliter; sed inde, No. חין, palatum, quod inhiamus ad cibum capiendum; hiatus oris, fauces apertæ; Av. Occurrit autem, cum חין cop. sic, חין & palatum, Job. 12. 11. 34. 3. & cum חין, Aff. cui חין & חין sunt etiam praf. חין palatum meum, Prov. 8. 7. Job. 6. 30. 31. 30. חין palato meo, Job. 33. 2. חין palato meo, Cant. 2. 3. Psal. 119. 103. 137. 6. Sic & cum חין in pausa, vel, חין, extra pausam; ut & cum חין, חין, & חין Aff. cui ult. חין est etiam praf. prout seq. חין palatum tuum, Prov. 24. 13. Ezech. 3. 25. חין palatum tuum, Hof. 8. 1. חין & palatum tuum, Cant. 7. 10. חין palat. ejus, Cant. 5. 16. Job. 20. 13. Lam. 4. 4. חין palat. ejus, Prov. 5. 3. חין palato eorum, Job. 29. 10. Deinde, ii. Significatum secundum hujus Rad. est, in nomine inde derivato, חין, fzm. hamus; cui, ad inelcandum pisces, cibus appingitur, ut inhiantibus infigatur; Av. & rectum est inquit R. D. ut prædictorum radix sit חין, quod ostendit dagefeh, in forma absolu-

ta huius nominis, & cum Affixis in præcedente; licet, R. Joseph Kimchi, Radicem חכך putat esse חכך; & dageſch eſſe ob defectum Nun; & ita eſſe in Arabico; Pag. Alii verò, ad ſequentem radicem חכך reducutum utrumque; palatum, quòd cibo inhiet, unde & verbum חכך ductum putant, quòd inhiare, vel anhelare ſignificet; etſi per expectare vertatur; ſic, hamum, quòd in eum piſces inhiant, vel potiùs, quòd piſces expectet; Merc. Occurrit autem, חכך hamus, Iſa. 19. 8. & cum præf. חכך hamo, Job. 40. 25. Hab. 1. 15. Quidam huc referunt illud, יחככי Hof. 6. 9. ſecundum R. D. in Bu. Conc. Sed id vide in ſeq. Rad. חכך.

Rad. 52. חכך, eſt expectare; elongare, prolongare; Pag. quia qui expectat, tempus producit; conſtruitur cum accuſativo, item, cum lamed, & cum ער; Merc. præſtolatus eſt, expectavit; conſtruitur cum ל, Bu. חכך & in piel, חכך, ſenſu frequentativo, eſt מְחַכְכֵּם, & מְחַכְכֵּם; 70. etiam, מְחַכְכֵּם; notat morari, o- periri; opponitur ei fugere; 2 Reg. 9. 3. וְנִסְחָה וְנִסְחָה & fugies, & non opperieris, Coc. חכך expectavit inhiando ad perſonam ſeu rem aliquam; appetit aliquid vehementer & ſummo niſu; cogn. cum חכך inhiavit palato, ceu ad cibum; & cum חכך palatum; nam, quemadmodum famelici, aperto ore, & ap- tato palato, inhiant ad eſcam, ita quoque avidam & in- hiantem expectationem & concupiſcentiam ſignificat hoc verbum; Av. Occurrit autem, in part. benoni kal. ſ.m. חכך expectans, unde in pl. m. חוכים, & in for- ma pl. m. conſtr. חוכי expectantes, Iſa. 30. 18. In piel, inhiavit ſedulo; Av. ut in 3. ſ.m. præf. piel, חכך præ- ſtolatus fuit, Job. 32. 4. & in 3. ſing. ſæm. חכך præ- ſtolatur, Pſal. 33. 20. ut & in 1. ſing. cum ! conv. וחככי & præſtolabo, Iſa. 8. 17. & in 3. pl. præf. piel, חכך ex- ſpectarunt, Pſal. 106. 14. ſicut etiam in 1. pl. cum ! cop. vel conv. וחככי & exſpectaverimus, 2 Reg. 7. 9. in part. piel, ſ.m. cum דם & præf. חכך למחכה qui præ- ſtolatur, Dan. 12. 12. למחכה præſtolanti, Iſa. 64. 4. ut & in pl. m. part. piel, cum דם præf. חכך למחכים præſtolan- tes, Job. 32. 20. In Infin. piel, חכך expectare, expectan- do, ſed cum קי præf. pro, וחככי, occurrit cum jod, pro חכך, ſic, וחככי & juxta præſtolari, Hof. 6. 9. In Imper. piel, ſ. & pl. m. חכך expecta, Hab. 2. 3. חכך expectate, Zeph. 3. 8. & in fut. piel, 2. & 3. ſ.m. חכך expectabis, 2 Reg. 9. 3. חכך expectabit, Iſa. 30. 18. Ad locum autem illum, Hab. 2. 3. ſi tardaverit, לו חכך expecta eum; Pag. In Epiftola ad Hebræos, cap. 10. Redditur per חכך, quod patientem expectationem ſonat, quā duramus in malis, nos rebus melioribus ſervantes, non ſimplicem tantum patientiam, quā mala toleramus; contrarium חכך, quod ſubtractionem ſeu de- tractionem ſignificat; Merc. & Iſa. 30. 13. Idcirco, חכך expectabit pro expectat Dominus, ut miſereatur veſtri; R. D. exp. prolongabit dominus tempus miſeri- cordiæ, ſicut expectans, ſed non tranſibit; vel eſt ver- bum tranſitivum; i. e. fidere faciet vos ut expectetis e- um, ut miſereatur veſtri; quia ſic facturus eſt; & hoc vi- detur rectius; Pag. חכך, unde, חכך, rubicun- dus, &c. Vide inter quadratas dictiones.]

Rad. 53. חכך eſt, σοφισθῆναι, & σοφισαῖς; ſa- pere, ſapientem fieri, ſapienter agere; ſapientiæ ope- ram dare; ſapiens eſſe; Pag. Bu. Coc. ſapuit mente,

ſapientiā præditus fuit; Av. ſapere, quòd hoc verbo ſignificatur, eſt mentis non palati; quanquam latius patet, quā ſapere Latinis; certam rerum tam divina- rum quā humanarum cognitionem & ſcientiam ſignifi- cat; doctrinam etiam quamvis, & peritiā, vel in di- vinis, vel, in humanis; hinc quælibet ars, ſcientia aut facultas, Hebræis dicitur חכמה &, חכמה cujuſvis artis peritus; Merc. Cev. Occurrit autem, in præf. kal, 3. ſing. m. & f. in 2. ſing. m. & in 1. ſing. cui &, חכך præf. & in 3. pl. prout ſeq. חכך ſapit, Prov. 23. 15. חכך ſapiens eſt, Zach. 9. 2. חכך ſapis, Prov. 9. 12. חכך ſa- piens ſim, Eccl. 2. 15. חכך & quòd ſapiens fui, Eccl. 2. 19. חכך ſaperent, Deut. 32. 29. In Imper. kal, ſ.m. cui & ! cop. eſt præf. ut & in pl. m. ! cop. ſic, חכך ſape, Prov. 27. 11. וחכך & ſape, Prov. 6. 23. וחכך & ſa- pite, Prov. 8. 33. In fut. kal, 1. ſcum חכך, parag. חכך ſa- piens ero, Eccl. 7. 23. & in 2. ſ.m. חכך ſapias, Prov. 19. 20. Item, in 3. ſ.m. fut. kal, in pauſa, cum camerz, ſed ex- tra pauſam, cum pathach in ult. ſic, וחכך ſapiet, Prov. 13. 20. וחכך ſapiet, Prov. 21. 11. cui & ! conv. & ! cop. eſt præf. וחכך & ſapientior fuit, 1 Reg. 4. 31. וחכך & ſapiet, Prov. 9. 9. Item, in 3. pl. m. fut. kal, וחכך ſapient, Job. 32. 9. in piel, חכך ſapientem reddidit, vel effecit; informavit; edocuit ſapientiam vel magiam; Bu. Av. ut in fut. piel, 3. ſ.m. חכך ſapientes reddet, Pſal. 105. 22. & in 3. ſ.f. fut. piel, חכך, ſapientem reddet, ſunde cum יני Aff. ſic, וחכך ſapientem reddi me, Iſa. 119. 98. ut & in 3. ſ.m. cum יני Aff. וחכך docet nos, Job. 35. 11. In pual, חכך ſapiens effectus fuit; unde, in part. pual, ſ. & pl. maic. חכך ſapiens effectus, Pſ. 53. 6. מְחַכְכֵּם ſapientiffimi, Prov. 30. 24. In hiphil, חכך idem cum piel, fecit ſapere, ſapientem effecit; ſapientiam attulit; ut in part. hiph. ſ.m. מְחַכְכֵּם ſapientem efficiens; &c. Unde in ſæm. מְחַכְכֵּם, & in Conſtr. f. מְחַכְכֵּם ſapientem reddens, Pſal. 19. 8. In hithpael, חכך fecit ſe ſapere; ſimulavit ſe ſapientem; Av. ut in fut. hithp. 2. ſ.m. וחכך ſapiens eſto, Eccl. 7. 16. & in 1. pl. fut. hithp. cum חכך par. וחכך ſapientiffimus Ex. 1. 10. Atque inde, No. 1. חכך, maſc. ſapiens; σοφός; peritus; Pag. Bu. Coc. Av. magus; induſtrius; pru- dens in rebus divinis & humanis; hinc per inverſionem Radicis; eſt מַגֵּן, magus, ſapiens, divinatorum inter- pres; μαγεία, magia, quam Perſæ accipiunt pro ſapi- entia, & perfecta rerum naturalium cognitione; Unde & magi ab illis appellabantur, quos Græci alio nomine vocant philoſophos; Latini ſapientes; ut Mat. 2. Ec- ce, Magi, ſapientes venerunt Hieroſolymam, &c. poſt- quam vero Magi, apud Perſas, potiſſimum, deorum cul- tui vacarent, & omnibus legibus artes veritas exerce- rent, in tantum aucta eſt eorum vanitas, ut non tan- tum obſervatione ſyderum futura prædicere, ſed arti- bus quibusdam & maleficiis, & ſcire ſe omnia, & face- re poſſe profiterentur: μαγεύω, magiam exerceo, &c. Av. חכך ſapiens, ſumitur pro ſagaci, γαργαίω, 2 Sam. 14. 20. ut & חכך ſapientia pro animalis ſol-ertia, quā parat bonum, aut cavet malum; Job. 36. 17. deinde, ſapiens, reſpectu operis eſt peritus artifex; 1 Chron. 22. 5. & in genere, ſapiens dicitur quiſque in eo, in quo eſt σοφός, peritus, exercitatus, ſic, Pſal. 58. 6. Iſa. 3. 3. Item, ſapientes dicuntur callidi & ingenioſi; & חכך Prov. 14. 24. Eccl. 9. 11. hinc, doſoſus, & pauper

pauper opponuntur; Prov. 29.13. Denique, sapientes dicuntur, docti & pii; Prov. 15.12. Ifa. 19.11. ego sum filius sapientum; i. e. succesor & hæres prophetarum & Apostolorum; & חֲכָמִים, Jer. 9.16. vocantur præficia, peritæ lamenti & ὀφθαλμοί, ad excitandum συμπαθήσαι; &c. Coc. Occurrit autem, חֲכָם sapiens, Deut. 4.6..32.6. 2 Sam. 13.3..14.20. 1 Reg. 2.9..3.12..5.7. 1 Chron. 22.15. 2 Chron. 2.6..11.12. Job. 17.11..34.34. Pſal. 107.43. Prov. 1.5..3.7..10.1..11.30..12.15. 13.1.14..14.16..15.20..16.14.23..17.28..20.26..21.20..22..23.24..24.5..25.12..26.5,12,16..28.11..29.9. Eccl. 7.5,7..8.5..9.15..10.2,12..12.9. Ifa. 31.2..40.20. Jer. 9.22. Ezech. 28.3. Hof. 13.13..14.10. & cum חֵן, חָכְמָה, חָכְמָה, & חָכְמָה præf. prout sequuntur; & חֲכָמִים & sapiens, Gen. 41.33.39. Prov. 29.11. Eccl. 4.13. חֲכָמִים sapiens, an sap. Job. 15.2. Eccl. 2.14,17,19..8.17. Jer. 9.11. חֲכָמִים sicut sapiens, Eccl. 8.1. חֲכָמִים sapienti, Prov. 9.8,9..21.11. חֲכָמִים sapienti, Eccl. 2.16..6.8..7.19. חֲכָמִים à sapiente, Jer. 18.18. In forma constructa, est, חֲכָמִים sapiens, Exod. 31.6..35.10..36.1,2,8. Job. 9.4. Prov. 10.8. cui etiam חָכְמָה sunt præf. sic, חֲכָמִים & sapiens, Ifa. 3.3. חֲכָמִים sapienti, Prov. 11.29..16.21. in pl. masc. forma absol. חֲכָמִים sapientes, Deut. 1.13,15..16.19. Job. 5.13..15.18..34.2. Pſal. 49.11. Prov. 1.6..3.35..10.14..12.18..13.20..14.3,24..15.2,7,12,31..18.15..22.17..30.24. Eccl. 6.4..9.17..12.11. Ifa. 5.21..19.11..44.25. Jer. 4.22..8.3,9..10.9. Obad. 1.8. & cum חָכְמָה, חָכְמָה, & חֲכָמִים & sapiens, Prov. 29.8. חֲכָמִים sapiens, Exod. 36.4. 2 Chron. 2.6. חֲכָמִים & sapientes, Eccl. 9.1. חֲכָמִים sapientibus, Exod. 7.11. Est חֲכָמִים, 1.3. Prov. 24.23. Eccl. 9.11. in pl. m. constr. est, חֲכָמִים sapiens, Exod. 28.3. Job. 37.24. Ifa. 19.11. Jer. 10.7. cui etiam חָכְמָה cop. est præf. חֲכָמִים & sapiens, 2 Chron. 2.13. Item cum Aff. חָכְמָה, חָכְמָה, & חָכְמָה, sic occurrit; & חֲכָמִים sapiens tui, 2 Chron. 2.13. Ifa. 19.12. חֲכָמִים sapiens tui, Ezech. 27.8. חֲכָמִים sapiens ejus, Esth. 6.13. Ifa. 29.14. חֲכָמִים sapiens ejus, Gen. 41.8. Jer. 50.35. חֲכָמִים & sapiens ejus, Jer. 51.57. Ezech. 27.9. Item, in f. formâ absol. חֲכָמִים sapiens, fam. 2 Sam. 14.2..20.16. & in forma Constr. f. חֲכָמִים sapiens, Exod. 35.25. Item, in pl. fam. חֲכָמִים, sapiens, fam. Occurrit cum חָכְמָה dem. præf. חֲכָמִים sapiens, Jer. 9.16. & in forma pl. f. constr. est, חֲכָמִים, sapiens famina; & cheth est cum pathach, Pag. loco chirek; quia gutturale est; Merc. occurrit, Prov. 14.1. sic, חֲכָמִים sapiens mulieres, i. e. unaquæque è sapientibus mulieribus, ædificavit domum suam; & Jud. 5.29. sapientes domina ejus; Pag. sed hæc duo, vel pro absolutis usurpantur; vel, superlativè exponenda sunt, sapientissimæ mulierum; & sapientissimæ dominarum ejus; Gallice, les plus sages de ses dames; Cev. Deinde 2. hinc, No. חֲכָמָה, vel, (prout semper in hac voce scribitur cametz catuph, sub h, absque scheva seu duobus punctis, sic,) חֲכָמָה fam. sapientia; rerum divinarum & humanarum peritia; prudentia; in rebus naturalibus, magia, &c. Av. sed præcipua est quædam sapientia quam scriptura commendat, Eccl. 8.1. Quis est ut sapiens? & quis, sive quanti est æstimandus, qui norit חֲכָמָה; Job. 28.38. in omnium rerum, extra Deum, novitia non invenit sapientiam; sapientia hominis est, timere Deum; Job. 28.28. confer. Pſal. 111.

10. Prov. 9.10. cum חֲכָמָה solet jungi בִּינָה vel חֲכָמָה, aut רָצוֹן; ut & Paulus, σοφία καὶ ὁσιότης aut σοφία καὶ ὁσιότης sæpe conjungit; nam sapientiæ comes est prudentia aut circumspexio, quæ secundum sapientiæ regulas, per amorem & timorem Dei, reprobatum malum, & eligitur quod optimum est, in bona conscientia; Pſal. 51.8. sibi in occulto notificatam sapientiam; notat sapientiam Dei, quæ salvat & justificat peccatorem, & facit ut se deceant opera sua, etiam tolerantia malorum; ejus sapientiæ cognitio, est hominis sapientia; Ifa. 33.6. Is, in quo Deus hoc decretum fecit, quique id efficit, etiam sapientia, & sapientia Dei nuncupatur; Prov. 8.22,25. & toto hoc capite; Item, חֲכָמִים, Pluraliter hæc sapientia dicitur; Prov. 1.20..9.1. Item, quævis ratio & cognitio boni atque utilis; Prov. 24.7. חֲכָמִים רָצוֹן, nimis altæ stulto sapientiæ; &c. hæc piæ & solidæ, ex Coc. חֲכָמִים in plurali, sapientiæ, ponitur pro, quælibet è sapientibus; Prov. 1.20. & 9.1. Pag. frequenter autem occurrit hoc nomen in sing. fam. sic, חֲכָמָה sapientia, Exod. 28.3..31.6..36.1,2. Deut. 34.9. 1 Reg. 4.29..5.12..10.7. 2 Chron. 1.10,11. Job. 11.6..12.2,12,13..15.8..26.3..28.18,28..32.7,13..33.33..38.36..39.17. Pſ. 37.30..51.8..90.12..111.10. Prov. 1.2,7..2.6,10..3.13..4.5,7,11..8.1,11,12..9.10..10.13,31..11.2..13.10..14.6,33..15.33..16.16..17.16,24..18.4..21.30..23.23..24.14..29.3,15..30.3. Eccl. 1.16,17,18..2.12,26..7.11,25..8.16..9.13,16,18..10.10. Ifa. 11.2. Jer. 49.7. Ezech. 28.12. Dan. 1.4. cui & חָכְמָה, חָכְמָה, & חֲכָמִים sunt præf. prout sequuntur; & חֲכָמִים sapientia, 2 Chron. 9.22. Prov. 10.23. Eccl. 9.10. Dan. 1.17..5.11. חֲכָמִים sapientia, 1 Reg. 7.14. 2 Chron. 1.12. Eccl. 7.12,19. חֲכָמִים & sapientia, Job. 28.12,20. חֲכָמִים in, cum sapientia, Exod. 31.3..35.26,31. Job. 4.21..38.37. Pſal. 104.24. Prov. 3.19..24.3..28.26..31.26. Eccl. 2.21. חֲכָמִים idem, 1 Chron. 28.21. Eccl. 1.13..2.3..7.23. חֲכָמִים pro sapientia, Job. 13.5. חֲכָמִים sapientia, Prov. 2.2..7.4. Eccl. 2.13. חֲכָמִים & sapientia, 1 Reg. 10.23. חֲכָמִים à sapientia, Eccl. 7.10..10.1. & in forma sing. f. Constr. חֲכָמָה sapientia, Exod. 35.35. 1 Reg. 3.28..4.30,34..10.4. 2 Chron. 9.3. Prov. 14.8. Eccl. 8.1. Ifa. 29.14..33.6. Dan. 1.20. cui & חָכְמָה, חָכְמָה sunt præf. sic, חֲכָמִים & sapientia, Eccl. 9.16. Jer. 8.9. חֲכָמִים juxta sapientiam, 2 Sam. 14.20. Dan. 5.11. חֲכָמִים præ sapientiam, 1 Reg. 4.30. Item, cum חָכְמָה, Aff. cui & חָכְמָה sunt præf. חֲכָמִים sapientia mea, Eccl. 2.9. חֲכָמִים & in sapientia mea, Ifa. 10.13. חֲכָמִים sapientia mea, Prov. 5.1. Sic & cum חָכְמָה, vel in pausa חָכְמָה, Aff. חֲכָמִים vel חֲכָמִים sapientia tua, 1 Reg. 10.6,8. 2 Chron. 9.5,6,7. Ifa. 47.10. Ezech. 28.5,7,17. cui formæ priori חָכְמָה, & posteriori חָכְמָה est præf. sic, חֲכָמִים in sapientia tua, Ezech. 28.4. חֲכָמִים juxta sapientiam tuam, 1 Reg. 2.6. ut & cum חָכְמָה, Aff. sic occurrit, חֲכָמִים sapientia vestra, Deut. 4.6. Item, cum חָכְמָה, Aff. cui & חָכְמָה sunt præf. חֲכָמִים sapientia ejus, 1 Reg. 4.34..10.24. 2 Chron. 9.23. חֲכָמִים & sapientia ejus, 1 Reg. 11.41. חֲכָמִים in sapientia sua, Eccl. 9.15. Jer. 9.22..10.12..51.15. & cum חָכְמָה, Aff. & חָכְמָה præf. חֲכָמִים in sapientia sua, 2 Sam. 20.22. Denique, cum חָכְמָה, Aff. חֲכָמִים sap. ipsorum, Pſal. 107.27. Jer. 49.7. in forma pl. fam. חֲכָמִים sapientiæ, Pſal. 49.4. Prov. 1.20..9.1..24.7. Item, 3. Hinc No. חֲכָמִים, masc. chachmonæus; nomen gentile; 1 Chron. 11.11. Idem etiam appellatus fuit, חֲכָמִים, Tachkemonita, 2. Sam.

Sam.23.8. Bu.Lex. sonat, q.d. sapiens, sapientia doctor; Bu.Lex.& Conc. Hoc enim nomen videtur supremum quandam sapientia gradum & habitum supra alios excellentem designare; Merc.& ex eo, Bu. Lex. [חלל, Antemurale, propugnaculum; &c. vide supra, sub Rad. חלל; Item, חלל &c. vide post sequentem Rad. חלל.]

Rad.54. חלל; hujus radices significationes, in genere, sic à Lexicographis traduntur; In kal, est vulnerare; occidere; sed semper intransitive sumitur; pro, vulneratum esse, &c. Pag. Sunt qui generaliter exponant violari; profanari; vim pati; cruciari; dolere; ut non nihil conveniat cum חלל, de quo supra, Merc. חלל est perforari, perfodi, confodi; vulnerari, saucium fieri; tripudiare, saltare; Bu.Lex. Variarum significationum hujus thematis, ad unum fontem videntur hoc modo reduci; ut tribuatur huic verbo, in genere, significatio *παρασώσω*; nam & Hebraei חלל est vacuum, sive, cavum; Coc. חלל fistulavit, fistulosus fuit; & sapissime usurpatur de corpore fistulato; h.e. transfolio, vulnerato, & multis foraminibus perforato; Unde & medici fistulas vocant ulcera manantia, angusta, callosa, & sinuosa; Metaphoricè autem significat, polluere, profanare, seu violare, & deformare instar corporis vulnerati; Cogn. cum חלל aegrotavit, & cum חלל doluit; nam corpus vulneratum, aegrotat & dolet; hinc *חלל*, fistula cano, *חלל*, fistula foraminosa, foramen, Item, convallis; *חלל* vallis, *חלל*, auletes, tibicen; porro, חלל, in x, mutato, fit *חלל*, *חלל*, & Latinum coelo; *חלל*, cavus, sinuosus; *חלל*, venter sinuosus, &c. Av. Ordo verbi Concordantialis, hujus Rad. in Bu. Conc. sic se habet, ut sequitur; חלל sex habet significata; i. vulnerari, confodi; &c. ut, in prat. kal, 3. f. m. Psal. 109.22. & cor meum חלל vulneratum, saucium, confossum est, in medio mei; q.d. in Niph. חלל vulneratum est; Pag. Bu. Coc. fistulavit; Av. (qui solus active exponit; sed juxta reliquos, intransitive reddendum; fistulatum est) 70. *חלל*, conturbatum est; Pag. Av. Atque inde, in Infin. kal, חלל vulnerari, confodi; (pro חלל, vel, חלל, ut חלל, vel חלל, à חלל, in kal, חלל aegrotus fuit, infirmatus fuit, &c. & exponunt, חלל, aegrotare meum, vel, aegritudo mea hæc; mutatio est dextræ excelsi; vel infirmari meum, i.e. infirmitas mea in anima mea est; vel, orare meum, (nam חלל est etiam orare, deprecari, &c. & sic est, tam formā, quam significatione, instar חלל precarium meum, per filios ventris mei, Job. 19.17. &c.) i.e. oratio mea est, &c. Pag. Merc. Sed Aben Ezra exp. & dixi, in corde, scilicet id est, cogitavi quod sic est; & cogitavi cogitationem, & ipsa occidit me; & est cogitatio annorum dextræ excelsi; Pag. Intelligit Aben Ezra hoc referendum esse, ad id quod ante, v. 6. dixerat, חלל recogitavi; ut sensus sit, cogitavi cogitationem, & ea aegrotare, me fecit; & est, &c. Infinitum ex piel, cum

Affixo, à חלל, transitive, juxta eum; q. d. Gallicè; c'est ce qui m'a affoiblissi, & me rend malade, i.e. quod me languere fecit, & dolorem conciliat; atque hoc ferendum videtur; Merc. Cev. In piel, est חלל vel חלל intransitive, vulnerare, occidere; confodere; Item, polluere, profanare; ut &, tibicinare; tibiis canere; saltare, &c. Pag. Bu. &c. Sed in priore forma, cum dagesch; & in prima significatione, occurrit tantum, in part. piel, f. m. חלל, vulnerans, confodiens; Unde, cum חלל. Aff. Ezech. 28.9. In manu חלל (leniter præter normam, sine dagesch, pro, חלל, Pag.) confodientis te; Bu. interficientis te; vel, interficientium te; & sic deest jod, signum pluralis, pro חלל; Pag. In pual, חלל vulneratus fuit; Unde, in part. pual, חלל confossus, vulneratus; & in pl. m. חלל & in Constr. חלל, vulnerati, confossi; pro quo, Ezech. 32.26. occurrit lene, absque dagesch, sic, חלל vulnerati, confossi, vel interfecti, gladio, &c. Pag. Bu. &c. Atque inde nomen Toar, i. Adjectivum, loco Happahul, i.e. participii passivi, & est totum cum cametz; sic, חלל; m. confossus, occisus; Bu. Pag. quasi corpus profanatum aut violatum dicas; i.e. ex violentia interfectum; saucium, vulneratum; est Græci *τραυματίας*; hinc, חלל fem. mulier profana; violata, & prostituta; de quo infra; illo significato priore, pro interfecto, simpliciter sumitur masculinum; Merc. Occurrit autem nomen hoc, חלל vulneratus, occisus, confossus, Deut. 21.1. 32.42. 2 Sam. 1.19.24. 23.8. 18. 1 Chron. 11.11. 20. Jer. 51.52. Ezech. 6.7. 11.6. 21.19. 30.26. 15.28. 23.30.4. 11.24. Nah. 3.3. & cum חלל & חלל (sagol in utroque est ob חלל, gutturalem seq.) præf. sic, חלל confossus, Deut. 21.2.3.6. חלל in confossi. Num. 19.18. 31.19. Sic & cum חלל præf. חלל sicut confos. Psal. 89.11. Lam. 2.12. In Constr. est חלל vulneratus, confossus, &c. ut. cum חלל præf. חלל in confossum gladio, &c. Num. 19.16. In pl. m. absol. חלל confossi, Num. 23.24. Jos. 11.6. Jud. 9.40. 20.31. 39. 1 Sam. 31.1. 2 Sam. 1.22. 1 Chron. 3.22. 10.1. 2 Chron. 13.17. Job. 24.12. 39.30. Psal. 88.6. Prov. 7.26. Jer. 41.9. 51.4. Ezech. 9.7. 21.19. 32.22. 23.24. 28.31. Dan. 11.26. cui חלל dem. est præf. sic, חלל confossi, Gen. 34.27. 1 Sam. 31.8. 1 Reg. 11.15. 1 Chron. 10.8. & in forma Constr. pl. m. חלל confossi, 1 Sam. 17.32. Isa. 22.2. 66.16. Jer. 8.23. 14.18. 25.33. 51.49. Lam. 4.9. Ezech. 21.34. 31.17. 18.32. 20.21. Ezech. 32.25. 28.29. 31.32. 35.8. Zeph. 2.12. cui חלל præf. sic, חלל præf. confossi, Lam. 4.9. Item, cum חלל, יחלל, & חלל, Aff. חלל confossos nostros, Jud. 16.24. & חלל confossi tui, Psal. 69.27. חלל confossi tui, Isa. 22.2. חלל confossos vestros, Ezech. 6.4. 11.6. 7. ut &, cum חלל, יחלל, & חלל, Aff. sic, חלל confossus ipsum, Ezech. 35.8. חלל confossi ejus, Jer. 51.47. חלל confossi eorum, Num. 31.8. Jos. 13.22. Ezech. 6.13. cui ult. i. cop. est etiam præf. חלל & confossi eorum, Isa. 34.3. Deinde, ii. Significatum secundum hujus radices; est, in hiphil, incipere; ut in 3. f. m. prat. hiph. חלל incepit, Gen. 6.1. 10.8. 44.12. Num. 17.11. 12.1 Sam. 14.36. 2 Reg. 1.32. 15.37. 1 Chron. 1.10. 27.24. 2 Chron. 29.27. 31.21. 34.3. & in 3. f. f. prat. hiph. חלל incepit, Jud. 20.40. ut & in 2. f. m. חלל incepisti, Deut. 32.4. Esth. 6.13. & in 1. f. prat. hiph. חלל incevi, Deut. 2.31. 1 Sam. 22.15. Item, in 3. pl. prat. hiph. חלל inceperunt, 1 Sam. 3.2. 2 Chron. 20.22. 31.7. Ezr. 3.6. 8. Neh. 4.1. Esth.

Esth.9.23. In part.hiph.s.m. חרר incipiens sum, Jer. 25.29. & in Infinit.hiph. חרר incipere, 1 Sam.3.12. cui & חרר est praf. חרר ab incipiendo, Deut.16.9. 2 Chron. 31.10. Item, in Infinit.Hiphil, extrat cum חרר, Aff. Gen. 11.6. sic occurrit; Atque istud חרר incipere eorum, i.e. inceptum eorum, five quod isti inceperunt, &c. in Imper.hiph.s.m. חרר incipe, Deut.2.24.31. in fut.hiph. 1. 2. & 3.f.m. ut seq. חרר incipiam, Deut.2.25. Jos.3.7. חרר incipies, Deut.16.9. חרר incipiet, Jud.10.18. 13.5. cui ult. in 3.f.m. fut.hiph. 1. conv. est etiam praf. חרר & incept. Gen.9.20. Num.25.1. Jud.16.22.2 Chron.3.1.2. Jon. 3.4. Sic etiam, in 3.f.f. fut.hiph. חרר coeperit, Lev.21.8. cui & 1. conv. est praf. חרר & coepit, Jud.13.25.16. 19. Item, in 2.pl.m. fut.hiph. חרר incipietis, Ezech.9.6. & in 3.pl.m. cum 1. conv. חרר & coeperunt, Jud.20. 31.2 Chron.29.17. Ezech.9.6. Hof.8.10. ut &, in 3.pl. fam. fut.hiph. cum 1. conv. praf. חרר & coeperunt, Gen.41.54. Item, occurrit etiam in praf. hophal, 3.f.m. Gen.4.26. Tunc חרר captum est vel fuit, invocare, vel invocari nomen Domini; Quod R.D. in libro Rad. exp. tunc inquinatum, aut prophatum est &c. quia in diebus Enos, erraverunt post idola, & invocatio nominis Domini tunc prophana est; vel quia tunc coeperunt homines vocare nomina idolorum nomine Domini; Pag. Sic ferè Hebræi post Onkelos; sed Aben Ezra, & alii, simplicius exponunt, tunc captum est invocari nomen Domini, passim scilicet & publicè; Merc. At vide, num & illud magis simplex sit; tunc coeptum est vocari de nomine Domini; quod, viz. tunc coeperint homines de Dei nomine appellari, ita, ut quidam filii Dei nuncupati fuerint; quasi & illud Moses notarit, non solum ad indicandam certam Ecclesiæ notam & tesseram; sed & ne omnino novi hospites accederemus, ad contemplan- dam eam historiam, quam, sexto postea capite, inde inchoat; vide libellum nostrum de politia Judaica; Cev. Tunc coeptum est nominari nomen Jehovæ; i.e. tunc coeperunt homines, se à Deo, ut cum ipso facientes, denominare; confer Isa.44.5. 1 Cor.1.12. Vide & in ברה; Coc. Atque inde, No. Heemanticum, cum Thau formativo ab initio, sic, חרר, fam. initium, exordi- um, principium; ארץ, Pag. Bu. Av. Coc. & c. Prov.9. 10. Sed ejus forma constructa, חרר, adverbialiter sumitur, interdum, pro, initio; ut Hof.1.2. Ita ברה, Psa.120.6. Coc. Occurrit, cum חרר, כח, כח, praf. Sic, חרר initium, principium, Neh.11.17. בחרר in principio, Gen.12.3.41.21.43.18.20. Jud.1.1.20.18. Dan.8.1.9.21. בחרר sicut in principio, Isa.1.26. In forma Constr. est, חרר principium, Prov.9.10. Eccl. 10.13. Hof.1.2. cui חרר sunt praf. בחרר in princi- pio, Ruth.1.22.2 Sam.21.9.2 Reg.17.25. Ezr.4.6. Dan. 9.23. Am.7.1. בחרר à principio, 2 Sam.21.10. Dein, iii. Significatum 3. hujus Rad. est in Niph. חרר pollutus est, profanatus fuit, est; Occurrit autem in 3.f.m. praf. Niph. חרר profanatur, Ezech.25.3. In 2.f. m. חרר, & in fam. חרר, pollutus, vel-ta fuisti; Unde, in 2.f. f. cum 1. cop. praf. חרר & profanata es, Ezech.22.16. & in 3.pl. praf. Niph. cum 1. conv. חרר & profanentur, Ezech.7.24. in Infinit. Niph. Occurrit, cum tzere loco pa- thach, in ult. pro חרר, sic, חרר profanari, Ezech.20. 9,14,22. Unde, cum חרר & 1. Aff. חרר ad profa- nandum se, Lev.21.4. in fut. Niph. 1. sing. cum 1. conv. praf. חרר & profanor, Ezech.22.26. & in 3. f. m. fut.

Niph. חרר, profanabitur; Sed in 3.fam. Occurrit cum duplici tzere, sic, חרר profanat se, Lev.21.9. Item, in 3.f.m. cum cametz, pro pathach, in ult. ob pausam, חרר profanabitur, Isa.48.11. In piel, etiam occurrit fre- quentius in hac Signif. polluendi, contaminandi, vel pro- fanandi, &c. ut in praf. piel, 3.f.m. חרר profanavit, Lev. 19.8. Psa.55.21. Lam.2.2. Mal.2.11. cui etiam 1. est Aff. חרר profanavit eam, Deut.20.6. & in 2.f.m. & f. cui masc. 1. conv. est praf. חרר profanasti, Gen.49.4. Psa. 89.40. Ezech.28.18. חרר profanasti, Ezech.22.8. חרר & profanabis, Lev.19.12. ut & in 1. sing. חרר profanavi, Isa.47.6. Item, in 3.pl. praf. piel, cum scheva penult. extra pausam, & tzere, in pausa; cui priori, 1. cop. & alteri, 1. copy. est praf. sic, חרר profanarunt, Psa.74.7. Zeph.3.4. חרר profanarunt, Ezech.20.16,21, 24.23.38. חרר & profanarunt, Ezech.7.22.28.7. Dan. 11.31. חרר & profanabunt, Jer.31.5. Sic etiam, in 3.pl. praf. piel; cum חרר, kibbutz, pro schurek, ante חרר, Aff. sic est; חרר profanarunt eum, Ezech.36.21. ut & cum 1. conv. & חרר pro חרר Aff. חרר idem, Ezech.7.21. ut & cum 1. cop. praf. & חרר Aff. חרר & profanabunt ipsam, Ezech.7.22. Item, in 2.pl. m. praf. piel, חרר profanastis, Ezech.36.22,23. In part. piel, f. & pl. masc. cui pl. 1. cop. est praf. חרר profanans sum, Ezech.24.21. חרר profanantes, Mal.1.12. חרר & profanan- tes, Neh.13.17. & in forma pl. m. contr. cum חרר Aff. sic est, חרר profanantes eam, Exod.31.14. in Infinit. piel, חרר profanare, Am.2.7. cui חרר sunt praf. חרר ad profanandum, Neh.13.18. Isa.23.9. Mal.2.10. חרר & ad profanandum, Lev.20.3. Item, cum חרר, חרר, חרר, praf. ante Infinit. piel, cum חרר, Aff. sic occurrit; חרר in profanare eum, 1 Chron.5.1. חרר ad profanandum illud, Ezech.23.39.44.7. חרר ad profanare illud, Isa. 56.2,6. ut &, cum חרר Aff. חרר profanare eos, Jer.16.18. In fut. piel. 1. f. cui & 1. cop. est praf. & חרר Aff. חרר profanabo, Psa.89.35. חרר & profanabo, Isa. 43.28. חרר & profanabo te, Ezech.28.16. in 2.f.m. & cum חרר Aff. חרר profanabis, Lev.18.21. 19.29. חרר profanabis eam, Deut.28.30. ut &, cum 1. cop. vel conv. praf. & חרר, cum sagol pro scheva, ob pau- sam, pro חרר, Aff. & jod abundante, חרר profanave- ris eum, Exod.20.25. in 3.f.m. fut. piel; cui חרר, est Aff. חרר profanabit, Lev.21.12,15,23. חרר profa- nabit eam, Deut.20.6. In 2.pl. m. cui & 1. conv. est praf. חרר profanabitis, Lev.22.32. Num.18.32. Ezech.20. 39. חרר & profanastis, Jer.34.16. ut &, in 2.pl. fam. cum 1. conv. חרר & profanatis, Ezech.13.19. Item, in 3.pl. fut. piel; extra pausam cum scheva, sed in pau- sa, cum tzere, penult. חרר profanabunt, Lev.21.6. 22. 2,15. חרר profanabunt, Psa.89.32. חרר & profana- runt, Ezech.22.26.26.20. & cum kibbutz pro schurek, ante חרר Aff. חרר profanaverint eam, Lev.22.9. In pual, חרר pollutus seu profanatus fuit; Unde in part. pual, f. m. cum חרר dem. praf. חרר profanatum, Ezech. 36.23. In hiphil, חרר polluit profanavit; ut, in fut. hiph. 1. f. חרר profanabo, Ezech.39.7. & est cum pa- thach sub Ethan, loco cametz, ad differentiam alterius designationis, viz. incipiendi; sic, חרר incipiam, Dan.2.25. Sic & in 3.f.m. fut. hiph. (pro חרר cum ca- metz, occurrit cum pathach, sic) חרר profanabit, Num. 30.3. In hophal, חרר pollutus, seu profanatus fuit; prout quidam exponunt illud, Gen.4.26. חרר tunc

prophanum fuit, invocare, &c. Vide suprà hophal, in altera, incipiendi, significatione; In hithpaël, הִתְחוּל, idem, pollutus seu profanatus fuit; ut in part. hithp. f. m. מִתְחוּל, profanum, profanatus, pollutus; vel profanans seu polluens seipsum, &c. Job. 15. 20. Notandum autem, quòd, Ezech. 7. 20, 21, 22. & alibi, profanare nomen Jehovah, est id nominare non sanctè; non sancta de Deo dicere, vel, cogitare, aut occasionem non sanctè de Deo cogitandi, præbere; Lev. 18. 21. Cocc. Atque inde, i. No. חוּל profanum; commune; publicum; Pag. Bu. Av. &c. scribitur cum cholem absque Vau, ad differentiam nominis, חוּל, arena, &c. Av. Occurrit autem simpliciter, & cum דֵּם & פָּרַף. חוּל profanum, commune, 1 Sam. 21. 5, 6. Ezech. 48. 15. החול profanum, Lev. 10. 10. חוּל & profanum, Ezech. 22. 26. 42. 20. 44. 23. Deinde, 2. Hinc Nomen חוּל m. profanus; pollutus; Occurrit in sing. masc. simpliciter; חוּל profanus, Ezech. 21. 30. & in f. cum 1 cop. praf. חוּל profana, Lev. 21. 7, 14. Item, 3. Hinc etiam, חוּל & interdum absque jod, חוּל, profanitas, profanum, pollutio; Av. prohibitio; pro quo interpretes vertunt, absit; q. d. prohibitio est tibi, aut mihi, &c. Pag. est, q. d. profanum, profanatio; vox aliquid abominantis, ut profanum; ac si diceretur, profanatio fit, &c. In eo He est Nofepheth, etsi sine eo non reperiatur, in hac significatione; cuiusmodi alia talia reperiatur in hac Lingua; Merc. חוּל, est veluti Intersectio abominantis rem aliquam tanquam אָבִישׁוֹן, non sanctam; vel saltem, ut summè ingratam; Respondet Græcis μὴ γέννιδον, μὴ ὄν σοι, λέως σου vel σοι; quod petitum ex formula Chaldaica, חוּל; Latini dicunt, Apage, in malam rem; si חוּל liceret accipere, pro eo quod turpe & abominabile est; dicerem, ה, fini adjectum, habere notionem חוּל, vel חוּל, usurpatur vel nudè, חוּל, absit, μὴ γέννιδον; 1 Sam. 14. 47. vel. cum Dativo, sequente חוּל; Job. 27. 5. &c. Cocc. Occurrit autem ordine concordantiali, locis seq. חוּל vel חוּל profanum fit, absit, Gen. 18. 25. 44. 7. 17. Jos. 22. 29. 24. 16. 1 Sam. 2. 30. 12. 23. 14. 47. 20. 29. 22. 15. 24. 6. 26. 11. 2 Sam. 20. 20. 23. 17. 1 Reg. 21. 3. 1 Chron. 11. 19. Job. 27. 5. 34. 10. Deinde, iv. Significatum quartum huius Radicis; est tripudiare, saltare; ut in part. kal, 3. f. m. חוּל tripudiat, Psal. 109. 22. In part. benoni kal, f. m. חוּל, saltans, tripudians; unde, in pl. m. cum פָּרַף. חוּל, saltans, tripudians, Psal. 87. 7. & in Infin. kal, cum פָּרַף. חוּל ad saltandum, Jud. 21. 21. In piel, חוּל, vel חוּל, saltare; Item, tubicinare, ubi canere; fistulare; Bu. &c. sim. ut in part. piel, f. m. מְחוּל tubicinans, &c. Unde, in pl. m. מְחוּל fistulantes, 1 Reg. 1. 40. Et ex altera forma poel, in part. f. m. מְחוּל, & in f. m. מְחוּל tibiis canens, vel, saltans, &c. Unde in pl. f. cum דֵּם. praf. מְחוּל saltantibus, Jud. 21. 23. Atque inde, i. חוּל, musici Instrumenti nomen; tibia, fistula; sic dicta, quòd perforata & concava sit; Bu. Lex. fistula foraminosa & concava, quæ usurpatur in publicis choreis; Av. & exinde quidam eam dictam putant, quasi profanum instrumentum, cuius scil. fit usus in publicis solennitatibus; unde, etiam, dicti חוּל, quasi prophani, i. e. publicis & prophanis lætitiis inservientes, tibicines; sed Hebræi potius à concavitate deducunt; nam Rabbini חוּל est concavus; Sic & huc

חוּל, sequens nomen reducant; choream profanam, & publicam, ubi tibià canitur, exponentes; sed erant etiam & sacra choreæ; Merc. חוּל est αὐλός, tibia; os vel lignum cavum; Unde, Jud. 21. 21. חוּל, est tripudiare, χορεύσαι; חוּל, χορεύοντες, Psal. 87. 7. sonat, בחוּל, חוּל, Ifa. 30. 29. i. e. tibia præcinnente, ad numeros incedentes & se moventes; & חוּל tripudiantes ad tibias, 1 Reg. 1. 40. ut & חוּל χορεύσαι, choream ducentes, &c. (de quibus suprà) Cocc. Occurrit autem nomen חוּל cum פָּרַף. & praf. חוּל, & fistula, tibia, Ifa. 5. 12. בחוּל cum tibia, Ifa. 30. 29. In pl. m. חוּל tibia, fistula, &c. Sed, Occurrit, cum פָּרַף. & cum chirek, absque jod mediano sic, בחוּל tibiis, 1 Reg. 1. 40. בחוּל sicut tibiæ, Jer. 48. 36. Deinde, 2. Hinc etiam No. חוּל m. chorus; tripudium; Pag. Bu. Av. cætus tripudantium, seu ad numeros incedentium; & se moventium; propriè, ubi tibià luditur, vel, cum aliis musicis Instrumentis præcedentibus, &c. חוּל, chorea, est tanquam חוּל, ex quiescentium ordine; Cocc. Occurrit autem simpl. & cum פָּרַף. & praf. חוּל chorus, 1 Reg. 4. 31. & chorus, Psal. 150. 4. בחוּל in choro, Psal. 149. 3. Jer. 31. 13. In forma Constr. est חוּל chorus, chorea; ut cum פָּרַף. sic extat, בחוּל in choro, Jer. 31. 4. Item, cum פָּרַף. ante formam abs. חוּל in choream, Psal. 30. 12. & in forma Constr. cum פָּרַף. Aff. חוּל, חוּל chorus noster, Lam. 5. 15. In forma fam. חוּל, & constr. חוּל idem; chorus, chorea; Occurrit, cum פָּרַף. בחוּל velut chorum, Cant. 7. 1. & in pl. fam. חוּל, chori, choreæ; extat, cum פָּרַף. & בחוּל & chori, Exod. 32. 19. & בחוּל & chori, 1 Sam. 18. 6. ut & cum פָּרַף. & בחוּל in choreis, Jud. 21. 21. 1 Sam. 21. 12. 29. 5. & בחוּל & cum fistulis, choris, Exod. 15. 20. Jud. 11. 34. Deinde, v. Signif. 5. huius Rad. est in nomine inde derivato, viz. חוּל comm. gen. fenestra; חוּל; Pag. Bu. Cocc. &c. muri apertura, ad lucis com meatum; Cocc. sic dicta, quòd sit quasi foramen vel perforatio parietis; Bu. Lex. חוּל, est foramen fenestræ, per quod illabitur lux diei; Av. fenestra sic dicta est, iuxta quosdam, quòd, per eam, communis omnibus lux illabitur; Merc. ex Forst. Occurrit autem, simpl. & cum פָּרַף. & praf. ut seq. חוּל fenestra, Gen. 5. 6. חוּל fenestra, Gen. 26. 8. Jos. 2. 15. Jud. 5. 28. 1 Sam. 19. 12. 2 Sam. 6. 16. 2 Reg. 9. 30, 32. 13. 16. 1 Chron. 15. 29. בחוּל in fenest. Jos. 2. 18, 21. Zeph. 2. 14. בחוּל in fenest. Prov. 7. 6. In pl. m. חוּל fenestra, foramina fenestrarum; extat, cum פָּרַף. & בחוּל & fenestræ, Ezech. 40. 25. 41. 26. חוּל fenestræ, Joel. 2. 9. & fenestræ, Ezech. 41. 16. & in forma pl. m. Constr. quæ tamen pro absoluta ponitur; Bu. Lex. sic est, חוּל fenestræ, 1 Reg. 6. 4. Sed, semel, in usitatâ formâ, cum cametz ante jod, & absque Mem plurali, (pro forma absoluta חוּל, cui simile vide in nomine חור, sub Rad. חוּר, vel חוּר, Bu. Lex.) sic occurrit חוּל fenestras, Jer. 22. 14. Item, cum פָּרַף. ante Constr. & בחוּל, Aff. בחוּל per fenestras nostras, Jer. 9. 2. ut &, cum פָּרַף. & בחוּל, Aff. בחוּל & fenest. ejus, Ezech. 40. 22. Sed occurrit etiam in forma pl. fam. חוּל fenestræ; cum פָּרַף. & בחוּל, praf. prout seq. חוּל & fenestræ, Ezech. 40. 16, 29, 32. חוּל fenestris, Cant. 2. 9. Ezech. 41. 16.

16. החלונות & fenest. Ezech. 41.16. **חַלּוֹנוֹת** sicut fenestraz, Ezech. 40.25. Atque hinc deducunt No. **חֶחֱלָה** fam. fossa; caverna; Pag. Bu. Av. cavea, q.d. fistula, vel scissura terræ; Av. In pl. **חֶחֱלוֹת**, fossæ, cavernæ concavæ, subterraneæ, instar speluncarum; ut R.D. inquit; Hieron. voragine pulveris; Pag. à concavitate, ergo, ut ante dictum, de **חֶחֱלִיל**, dicuntur; non quod publicæ aut communes sint, ut volunt quidam; Merc. Occurrit autem in pl. f. cum **חֶחֱלָה** & in fossis, cavernis, Isa. 2.19. Denique, vi. Signif. 6. hujus Rad. est in nomine, à plerisque huc reducto, viz. **חֶחֱלָה** f. placenta; Pag. Bu. Coc. &c. libum; est cum dagech ob defectum literæ, ל, à **חֶחֱלָל**; Pag. **חֶחֱלָה**, 70. vertunt **κολλυρίς**, **ἀστὺ**; fortassis ab initiis dicitur; an potius à forma? nam, **חֶחֱלָה**, **חֶחֱלָל**, **חֶחֱלָל**, distinguuntur, Exod. 29.2, 23. fortè, quia fistulosa; an quia sulcata, ad frangendi facilitatem? Coc. crustulum erat rotundum, collyridam, vel collyrida, noster interpretes vertit; quidam, à levitate dictam putant, quasi **חֶחֱלָה**; sed nimium sibi indulgent, in literis permutandis temerè, ut sibi in mentem venerit; Merc. [litera tamen פ, est ejusdem ordine cum ח; & proinde, facilius cum ea commutabilis, & id genus panis, levissimum esse solet;] **חֶחֱלָה** est laganum, placenta fistulosa, intrinsicè cava; Av. Occurrit autem, simpl. & cum **חֶחֱלָה** dem. praf. **חֶחֱלָה** placenta, Lev. 8.24. Num. 15.20. **חֶחֱלָה** placenta, Lev. 24.5. & in forma constr. **חֶחֱלָה** placenta, 2 Sam. 7.19. cui! cop. est praf. **חֶחֱלָה** & placent. Exod. 29.23. Lev. 8.26. Num. 6.19. & in pl. fam. **חֶחֱלוֹת** placentas, Lev. 24.7.23. 24.5. Num. 6.15. cui etiam! cop. est praf. **חֶחֱלוֹת** & placent. Exod. 29.2.

Rad. 55. **חֶחֱלָה**, unde, **חֶחֱלָה**, vel **חֶחֱלָה**, Pag. spuma; Pag. Bu. Coc. &c. sunt qui ad **חֶחֱלָה** reducant, quasi sordes, quas olla ex nimia ignis adustione contrahit, quædam sit ipsius ægritudo; Merc. R. Sal. scribit, est excrementum, quod educitur ex olla per ebullitionem, quod vocant **חֶחֱלָה** escume; i.e. spuma; quidam æruginem reddunt; sic quoque Kimchi explicat; Bu. Lex. si absoluta forma sit **חֶחֱלָה**, tunc litera ה, mutata in ח, ante ה, Aff. Sed mappik in He deficiente, sic occurrit; **חֶחֱלָה** spuma, Ezech. 24.6. In forma f. fam. constr. effert **חֶחֱלָה**, unde, plenè, cum ה, Aff. sic extat; **חֶחֱלָה** spuma ejus, Ezech. 24.11, 12. cui etiam! cop. est praf. **חֶחֱלָה** & spuma ejus, Ezech. 24.6. Kimchi exp. **חֶחֱלָה** sordes ejus; 70. **חֶחֱלָה**; rubigo, vel, ærugo; forte est à **חֶחֱלָה** pro **חֶחֱלָה**; nam, ærugo est morbus æris; Coc. Huc quidam putant allusum in epistola ad Hebræos, cap. 12. ubi peccatum dicitur tenaciter inhzere nostro corpori, comparato ollæ, cui sordes ita adhæreant, ut defricari nequeant, quin aliquæ remaneant reliquæ; juxta illos esset rubigo; sed Hebræis est propriè spuma; sicut Chaldaus vertit, **חֶחֱלָה**, scorum, excrementum, sordes; Merc. in loco primo, Ezech. 24.6. ה est raphatum, i.e. sine mappik expresso, inquit R.D. in reliquis est cum mappik signo pronominis fæminei; Pag. Sed Radicem hanc aliter explicat Avenarius, statuendo **חֶחֱלָה** novam radicem, sic, **חֶחֱלָה** ægrotavit, infirmatus est; dolorem, & cruciatum sensit; idem, quod **חֶחֱלָה**; & cognitionem habet cum **חֶחֱלָל**, i.e. inflicus est vulneribus; Item, cum **חֶחֱלָל** doluit; hinc **חֶחֱלָל** remisissum viribus; Item, **חֶחֱלָל** ileus; morbus intestinum seu ili-

um; In kal. invenitur tantum semel, 2 Chron. 16. antepen. cum! conv. ante 3. f. m. fut. kal. sic, **חֶחֱלָה** & ægrotavit pedibus suis; i.e. laboravit podagra; secundum punctorum assignationem, legitur **חֶחֱלָה**; 70. **ἐμαλαίνω**; in Hiph. **חֶחֱלָה** affecit ægritudine; Isa. 53. versu antepen. **חֶחֱלָה** ægritudine affecit eum; ubi Aleph tertia Radialis implicite quiescit in hirek magno; aliàs esset **חֶחֱלָה**; Atque inde Nomina, i. **חֶחֱלָה** pl. m. monilia facta ex auro ad formam iliorum, quæ habent flexuosissimos orbes; Occurrit, Cant. 7. v. 2. Deinde, 2. Hinc No. **חֶחֱלָה** ambustio ollæ, ægritudo ollæ, ut est spuma; Occurrit cum ה, Aff. tribus in locis, suprà descriptis; Et, 3. hinc, etiam No. pl. m. **חֶחֱלוֹת**, morbilium, ægritudines, infirmitates; Occurrit in quinque locis, infra, sub Rad. **חֶחֱלָה** descriptis.

Rad. 56. **חֶחֱלָב**, Nomen Radicale; masc. est lac; **חֶחֱלָב**; Pag. Bu. Coc. &c. ex quo butyrum, & pinguedo conficitur, frequenti agitatione; cujus usus in cibis condiciendis est gratissimus; Unde, Metaphoricè, pro ubertate & bonitate accipitur; est Cogn. cum **חֶחֱלָב**, mutatus est, transiit, nam lac, multis vicibus agitaturn, transiit & mutatur in pinguedinem, h.e. in butyrum; Av. Occurrit autem nomen hoc, ut seq. **חֶחֱלָב** lac, Exod. 3.8. 17. 13. 5. 33. 3. Lev. 20.24. Num. 13.27. 14.8. 16.13. 14. Deut. 6.3. 11.9. 26.9. 15.27. 3.31.20. Jos. 5.6. Jud. 5.25. 1 Sam. 7.9. Prov. 30.33. Isa. 7.22. Jer. 11.5. 32.22. Ezech. 20.6. 15. Joel. 4.18 & cum! **חֶחֱלָב**, & **חֶחֱלָב** Aff. prout seq. **חֶחֱלָב** & lac, Gen. 18.8. Cant. 4.11. Isa. 55.1. **חֶחֱלָב** lac, Jud. 4.19. 1 Sam. 17.18. **חֶחֱלָב** in lacte, Cant. 5.12. **חֶחֱלָב** sicut lac, Job. 10.10. **חֶחֱלָב** à lacte, Gen. 49.12. Isa. 25.9. Lam. 4.7. In forma Constr. primum cametz mutatur in chateph pathach; juxta usitatum normam, in talibus formis; sed ultimum, non in pathach, sed, præter morem, in tzeri transiit, sic, **חֶחֱלָב** lac, Prov. 27.27. Isa. 60.16. cui etiam! est praf. **חֶחֱלָב** in lacte, Ex. 23.19. 34.26. Deut. 14.21. Item, cum! **חֶחֱלָב** Aff. sic occurrit, **חֶחֱלָב** lac meum, Cant. 5.1. **חֶחֱלָב** lac tuum, Ezech. 25.4. Atque inde, Nomen cum quinque punctis, **חֶחֱלָב** madeps; pinguedo; Unde, electum, & optimum cuiusque rei per translationem, dicitur, **חֶחֱלָב**, ut R.D. inquit, Pag sicut scil. pinguedo & arvina est optima & lectissima pars carnis; sanè, adeps est velut lac coagulatum; unde, ad fructus & fruges transfertur, quæ sunt lactææ, medullatæ, succulentæ, & pingues; dicitur de lacticiis, & cibo meliore & laxiore; Merc. **חֶחֱלָב** adeps, est pinguedo, ex lacte coagulato & compresso; Item, adeps, qui in muscularum extremitatibus, membranisque, accrescit, ex frigida portione sanguinis; & sæpe accipitur pro omento, seu adipe intestina operiente; Metaphoricè significat bonitatem, seu opulentiam alicujus rei; & tribuitur omnibus ferè fructibus; Av. **חֶחֱלָב** est **ἡ σπιμῆλη**; 70. **σπῆμα**; Adeps & sanguis cibis Dei in sacrificiis, Ezech. 44.7. 15. Metaphoricè dicitur de musto, & oleo, Num. 18.12. tritico, Pl. 147. 14. & Deut. 32.14. notat optimum, lapidissimum, & pinguisimum tritici; Tribuitur etiam cordi **ἀναισθήτω**, & duro, Psal. 119.70. Ubi Hebræus sermo dicit **חֶחֱלָב** pro **חֶחֱלָב**; confer, Isa. 6.10. significat **ἀναισθησίαν** cordis; obæstas, ut lautæ & securæ vitæ signum traducitur, Pl. 7.10. Job. 15.27. Psal. 73.7. &c. Coc. Occurrit autem, hoc nomen, Ordine Concordantiali, prout seq. **חֶחֱלָב** pinguedo, adeps, Gen. 45.18. Exod.

23.18.Lev.3.16,17.4.5,31,35.7.23,25.16.25. Num.
18.12.Deut.32.14,38. Pfal.63.6.147.14.Ezech.39.19.
44.7,15. & cum וְיָ, וְיָ, וְיָ, & מְ praf. ut feq. וְיָחִלֵּב & ad-
epts, Lev.7.24.Deut.32.14.Ifā.1.11.43.24.וְיָחִלֵּב adeps,
Exod.29.13,22. Lev. 3.3,4,9,10,14,15. 4.8,9.7.3,4,
30,31,33.8.16,25.9.10.17.6. Jud.3.22. 1 Sam.2.15,
16.Ezech.34.3. כֶּחֱלֵב ficut adipem, Lev.4.26.כֶּחֱלֵב i-
dem,Pfal.119.70.מִחֶלֶב de adipē, 1 Sam.15.22. 2 Sam.
1.22.Pfal.73.7.81.17. Ifā.34.6,7. Item, cum וְיָ, וְיָ, &
Aff. fic occurrit; כֶּחֱלֵב adeps ejus, Lev.3.9.4.19.
26.7.3. Num.18.29,30,32. כֶּחֱלֵב cum adipē fuo, Job.
15.27. כֶּחֱלֵב adipem ejus, Lev.4.31,35. חֶלֶב adeps
eorum, Num.18.17. pro quo ult.Aff. מְ occurrit cum
metrico Aff. מְ, fic, חֶלְבָּמוּ, Pf.17.10. adipem fu-
um, Pag. vel adipē fuo, Cev.clauferant,&c. & cum וְיָ
Aff. fām.fic, וְיָחִלֵּב adip.earum, Lev.8.16,25. In pl.m.
Occurrit cum וְיָ & וְיָ praf.fic, וְיָחִלֵּב adeps, Lev.8.
26.9.19,20,24.10.15. 2 Chron.7.7.וְיָחִלֵּב & ad-
ipes, 2 Chron.35.14. & in forma pl.m.Confr. חֶלְבֵי
adipes, Lev.6.5.1 Reg.8.64.2 Chron.7.7. cui etiam כֶּ
eft praf.fic, וְיָחִלֵּב cum adipibus, 2 Chron.29.35. Item,
cum וְיָ praf. & וְיָ Aff. absque jod plur. fic occurrit
וְיָחִלֵּב Gen.4.4 & de adipibus eorum; &c. Notan-
dum autem, quod per adipem vel pinguedinem olei,
muſti & frumenti, Num.18.12.intelligatur optimum ole-
um, & optimum muſtum & frumentum; Item, Inde,
Nom. חֶלְבֵי pinguedo, Ezech.27.18. & in vino
חֶלְבֵי pinguedinis; i.e. pingui, h. e. electo, & opti-
mo; ſed R.D.in Comment. dicit eſſe nomen loci, in
Damafek, i.e. Damafco, cujus vinum erat optimum;
Pag. Chaldaus vertit vinum novum coctum; Merc.
Chelbon eſt nomen proprium loci in Syria; ubi opti-
mum vinum crevit; Bu.Coc.Av.&c. Item, hinc etiam
No. חֶלְבָנָה fām. galbane, vel,galbanum; eſt aroma,
inquit R.D. cujus odor eſt malus; & eſt lachryma feu
refina arboris, qua invenitur in urbibus Græciæ,& eſt,
ut mel nigrum; & Arabicè dicitur مَيْعَة; Pag. Merc.
Cev.funt qui inter quadrata reponant; ſed huc proprie
pertinet; quum à pinguedine nomen habeat; Galbani
uſus fuit in conficiendis ſuffitibus; Merc. Cev. Galba-
num, eſt refina vel pinguedo, cujus meminit Plinius,
l.12.c.25. in fine; odoris mali ut traditur in codice
Talmudico כֶּרִיתוּת Kerituth, cap.1.fol.6.R.Sal.notat,
Galbanum odoris terri fuiſſe, odoramento aromatico
immixtum; ut admonerentur, patienter eſſe infirmos &
peccatores Iſraelis inter pios tolerandos; Bu.Lex. Occurrit,
Exod.30.34. cum וְיָ cop. וְיָחִלֵּב & Galbanen,
&c.erat inter odoramenta ſanctuarii; Kimchi dicit eſſe
aroma odore malo; 70. χαλβάνη; Galbanum vertunt;
de eo Plinius lib.12.25. fugare ſerpentes; Dioſcorides,
lib.3.88. vel γ. ὀσμὴν βαφεῖα; forte eſt dictum à loco
Chelbon, nam in Syria naſcitur; Coc. חֶלְבָנָה à pin-
guedine dictum,eſt ſuccus pinguis ferulæ, in Syria naſ-
centis;Hinc Græci χαλβάνη,& Latinum Galbanum;Av.

Rad. 57. חָלַל m. est nomen radicale, cum sex punctis; significans, הַיּוֹם tempus; juxta R.D. vel, ut alii dicunt, עוֹלָם, seculum, mundus; Pag. Convenit cum חָלַל (cessans, desinens, à Rad. חָלַל cessavit) literis transpositis, de quo supra; est vitæ curriculum, vel hujus seculi citò cessantis status; Merc. Cev. חָלַל est ævum; terra cessans, instabilis, & transiens; quasi cogn.

cum חָלַל; Bu. Lex. חָלַל est ævum temporale, ætas temporis, curriculum hujus vitæ crescens & senescens; vita caduca quæ vetustate corrumpitur; & citò præterlabitur; item mundus transitorius; ideoque, cogn. cum חָלַל cessavit, desit; Nam status hujus vitæ, est ex tempore cessans & transitorius; hinc, ἀλδίνω, & ἀλδισκω, cresco in ætatem; &c. Av. Occurrit autem cum cametz in prima, ob pausam, sic; חָלַל tempus, mundus, Job. 11. 17. Psal. 49. 2. 89. 47. & sic, cum מַמְחֵל præf. מַמְחֵל de mundo, Psal. 17. 14. item, cum præf. ! cop. & !. Aff. sic וְחָלַל & tempus meum, Psal. 39. 6. loci tamen citati, ulteriorem videntur postulare pensitationem; viz. Psal. 89. 47. זָכֹר אֲנִי מֶה־חָלַל memento (quid) sum, quod tempus; Pag. vel, memento ego quantum tempus; i.e. חָלַל מֶה־חָלַל quantum tempus meum; Merc. Cev. Aben Ezra, memento quid ego, i.e. sum; & quid tempus; dictio enim postposita trahitur ad præcedentem, חָלַל pro, מֶה־אֲנִי, quid sum? חָלַל est, וְחָלַל tempus determinatum; juxta illud, Job. 7. 1. nonne est עֶבֶר tempus determinatum homini super terram? R.D. memento quid sum in mundo, (quod tempus;) quòd brevis est vita hominis, Pag. Recordare, ego cujus temporis sim; i.e. quantum ævum, meum sit; memor sis, quantum ævi ego sim; Av. item, Psal. 49. 2. חָלַל כָּל־יָשִׁיב הָאָזְנוֹת auribus percipite habitatores חָלַל, orbis, R.D. temporis; i.e. homines temporis; h.e. temporales; Targum, אֶרֶץ, terræ, R. Immanuel; habitatores חָלַל; h.e. אֲנָשֵׁי הָיָשׁוֹב viri orbis, i.e. terræ habitabilis; (nam, יָשׁוֹב solent Rabbinii dicere pro habitazione, aut terrâ habitata & culta; quod scribunt יָשׁוֹב, Merc.) vel, אֲנָשֵׁי הָיָשׁוֹב viri temporis, ut supra; & vocat mundum generabilem & corruptibilem, חָלַל, ob temporalia & corruptibilia, in illo; Pag. habitatores terræ; juxta Chald. & R. Sal. qui scribit, terram, sic vocari, quia senescit, & fit חֲלוּדָה, rubiginosa; nam חָלַל rubiginosum esse vel fieri, denotat, apud Rabbinos; Bu. Lex. habitatores ævi; Av. item Job. 11. 17. & ipso meridie surget, חָלַל tempus, scil. clarius; unde ego verti, & clarius pliusquam merides, surget tempus; scil. tuum; Pag. & præ meridie perstabit ætas, scil. ferenior; Av. & Psal. 17. 14. à viris מַחֲלֵל de orbe, aut mundo; pars eorum in vita, i.e. quorum pars est in vita; R.D. de tempore, i.e. à viris temporariis; Aben Ezra, à viris, (scil. erue) de mundo; i.e. qui volunt esse filii mundi; aut quorum desiderium est in mundo; R. Sal. de viris senectutis; i.e. qui mortui sunt in senectute, nempe, esse volo; &c. Pag. sed Coc. hanc Rad. sic explicat; חָלַל m. vitam jucundam & quasi luminosam significat; ευφροσύνη, Job. 11. 7. comparatur cum meridie, & ei opponitur עֵיפָה caligo; חָלַל מִצְהָרִים יָקוּם supra meridiem constabit vitæ lux; חֲלָפָה, obcurum fit, ut mane erit; R. Levi, וְיָתֵר טוֹב בְּהִירֹמָהִיר וְיָתֵר מִצְהָרִים, Chald. גּוֹשְׁמָה, corpus tuum; & Psal. 39. 6. חָלַל vitæ ævum meum, ut nihil, est coram te; chald. גּוֹשְׁמָה; (& ævum meum, ætas mea, &c. Av.) sic Psal. 89. 48. recordare, ego, מֶה־חָלַל, quid ævi? sim, vel, habeam, scil. i.e. quàm parum jucundi temporis videam; metonymicè, חָלַל, est mundus cum vitæ luce ac suavitute; Psal. 49. 2. omnes habitantes mundum, ubi sol cum suavitute spectatur; Chald. אֶרֶץ, Psal. 17. 14. מַמְחֵל מִמְּחֵל

70. νόσος, μαλακία, πόνος. ἀρρώστια; Coc. ob pausam, five majorem accentum, est cum cholem, חולי, idem; Merc. Cev. Bu. Coc. &c. Occurrit autem, חולי morbus, Deut. 28.61. Jer. 6.7.10. 19. & in pausa, חולי, Deut. 6.15. & Isa. 53.3. וירדע חולי. & expertus infirmitatem, vel infirmitate; (vel notus ægritudini, Merc.) prior enim dictio est in regimine; vel attritus infirmitate; R. D. in Pag. nam וירדע exponit aliquando per atterere; Vide suo loco; Merc. Notus morbis; i. e. nobilis & insignis miseria, labore, & virium parvitate; quippe qui nunquam refisterit malo; vel, notus ac familiaris miseris, doloribus, ægritudinibus, &c. de quo tamen, eodem cap. v. 4. dicitur, morbos nostros, ipse tulit; vide Mat. 8.17. quia à nobis abstulit morbos; Nam ejus demum est morbos nostros auferre, qui eos fert. Merc. & cum חולי dem. præf. præ חולי infirmitate; 2 Chron. 21.15. aut propter infirmitatem; Pag. Atque his tribus locis scribitur per cholem, ob majorem accentum; alias verò, cum chateph cametz sic, חולי; Cev. ut cum חולי, & חולי præf. sic, חולי & morbi. Eccl. 6.2. חולי morbo, 2 Chron. 21.18. Isa. 1.5. מחליי, 2 Reg. 1.2. 8.8.9. cum Aff. est cum cametz chatuph; ut cum חולי, (cui & cop. est præf.) & חולי Aff. sic, חולי morbus suus vel ejus, 1 Reg. 17.17. 2 Reg. 13.14. 2 Chron. 16.12. 21.19. Hof. 5.13. חולי & morbo suo, Eccl. 5.16. חולי in morbo suo, 2 Chron. 16.12. Psal. 41.4. מחליי, 2 Reg. 1.2. 8.8.9. cum Aff. vel, cum defectu alterius jod, sic חולי morbi, infirmitates, ægritudines; ut cum חולי & חולי præf. sic, חולי & morbi, Deut. 28.59. בחולי morbis, 2 Chron. 21.15. In pl. m. Constr. חולי infirmitates, &c. Unde cum Aff. חולי, pro חולי, occur. cum defectu alterius jod, signi pluralis numeri, sic, חולי morbos nostros, Il. 53.4. Dein, 2. Hinc etiam, No. מחלה, & in Constr. vel cum Aff. מחלה m. idem cum præced. morbus, &c. extat, cum ב מחלה & cum חולי, Aff. sic, מחלה morbo, 2 Chr. 21.15. מחלה morbi, ejus, Prov. 18.14. Item, 3. hinc, No. מחלה, f. ægritudo, morbus, &c. Occurrit simpl. & cum חולי dem. præf. sic, מחלה morbus, Exod. 23.25. 1 Reg. 8.37. 2 Chron. 6.28. מחלה morbum, Exod. 15.26. Nomen, מחלה, habet formam constructam hujus nominis præcedentis; usurpatur tamen, tanquam absolutum, in titulo, Pl. 53. & 88. R. Sal. dicit, esse instrumentum musicum sic appellatum; Aben Ezra putat esse initium alicujus suavissimi carminis tunc decantari soliti; Vide etiam in Rad. חלה inter nomina; Bu. Lex. Sic & 4. Inde, No. מחליי pl. m. infirmitates, morbi; Occurrit cum ב præf. במחליי in morbis, 2 Chron. 24.25. ut & 5. huc etiam reducant No. מחליי, vel מחליי pl. m. idem, morbi, ægritudines; est cum חולי vice חולי, tertie Rad. juxta R. D. & secundum morem desinentium in ח, & præposito Thau; Pag. Occurrit simpliciter, & cum ב præf. מחליי ægritud. Jer. 16.4. בחליי ægritudinibus, 2 Chron. 21.18. & in pl. m. Constr. מחליי morbi, Jer. 14.18. cui & חולי, (pro חולי) cum cametz ob pausam, & חולי sunt Aff. sic, מחליי morbis tuis, Psal. 103.3. מחליי morbos ejus, Deut. 29.22. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in piel, חלה, precari, deprecari; obtestari alicquem; orare, rogare; Pag. Bu. &c. in qua signif. semper construitur cum nomine חלה vultus, vel facies; & sic, sunt qui exp. obnixè orare; sicut & verbum חלה, est obnixè expectare, velut cum dolore, &c. Merc. חלה פנים, est alicquem cum veneratione & precibus adire, usque ad

pudorem negandi quod petitur; 70. Νομα, δεραπένω, λιτανεύω, ἐξιδάσκειν; sed propriè convenit cum Græco νομαπένω, quatenus notat suppliciter orare, precibus flectere; vel ad pudorem negandi adigere; vide Budæum; Hebraum notat faciem infirmare, vel emolli-re, &c. Coc. חלה, cum accusativo פנים, significat obnixè precari, & infirmare faciem alicujus precando; Av. Occurrit autem, in hoc significato, præf. piel, 3. f. m. sic, חלה precatus est, 2 Chron. 33.12. & in 1. f. præf. piel, חלה precatus sum, 1 Sam. 13.12. Psal. 119.58. ut & in 3. pl. cum חולי conv. חולי & precabuntur, Job. 1.19. & in 1. pl. sic, חולי deprecatus sumus, Dan. 9.13. Item, in Inf. piel, cum חולי & חולי præf. sic, חלה ad deprecandum, Zach. 7.2.8.21. וילחצו & ad deprecandum, Zach. 8.22. In Imper. piel, f. m. חלה, pro quo, per Apocam & 3. Rad. ח, sic occurrit, חלה deprecare, 1 Reg. 13.6. & in Imper. pl. m. חולי deprecamini, Mal. 1.9. Item, in fut. piel, 3. f. m. חלה, deprecabitur; Unde, cum חולי conv. præf. per Apocam 3. Rad. ח, sic occurrit; & חולי & deprecatus fuit, Exod. 32.11. 1 Reg. 13.6. 2 Reg. 13.4. Jer. 26.19. & in 3. pl. m. fut. piel, חולי deprecabuntur, Psal. 45.13. Prov. 19.6. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. חלה, est, in nomine inde derivato, viz. חלה m. ornamentum, monile, inauris; Pag. Bu. notat ornamen velut aureum, quod in quavis parte corporis appenditur; Coc. Sunt qui à precando defleant, quasi precatorium, ut placatorium dicas; quod ad demerendam gratiam adhibeatur, vel certè quod contra ægritudines apponatur; Merc. Cev. ex Forst. חלה monile, est ornamentum pretiosum, vincens, & debilitans oculos intuentium; Av. Occurrit cum cop. חלה & ornamentum, Prov. 25.12. In pl. m. jod permutato in Aleph, sic occurrit; חלה monilia, Cant. 7.1. Atque hinc etiam, est No. חלה fam. in Constr. חלה, idem, monile; ornamentum pretiosum, & collo pendens, & alliciens oculos hominum; Av. occurrit cum cop. præf. & חלה Aff. חלה & monili suo, Hof. 2.13.

Rad. 59. חלה est festinare, accelerare; Bu. Conc. ut 1 Reg. 20.33. ויחשבו וימהרו ויחשבו וימהרו & homines isti, experiebantur, festinabant, & propriabant, an ex ipso resista; i. e. festinabant, ut experimento cognoscere, & propriè & præcisè, explorabant, &c. Nam חלה est, Chald. præcidit; excidit; Unde part. ex Aphel in Targum, חלה עורץ lepra excindens, seu erodens; Lev. 13.15. in Jonath. hinc est præcisè & propriè aliquid facere, proprium facere, appropriare; præcisè, propriè, absolute dividicare, adjudicare, cognoscere, pronuntiare; & חלה מורץ est leprosus absolute; ut & חלה, ad præcisiones, præcisè, &c. Bu. Lex. חלה & rapuerunt illud, scil. verbum, ex eo, viz. quod dixerat, frater meus est; ac si rapuissent verbum ab eo; & sic est ordo sermonis, חלה & rectum est inquit R. D. ut dictio חלה redeat ad id quod dictum est, & viri augurati sunt, חלה num ab eo audituri essent verbum bonum; & auditus, frater meus est; festinaverunt, & dixerunt, frater tuus Benhadad, &c. Pag. Chaldaus etiam ita vertit, per חלה, nempe, חלה, arripuerunt illud; In Targ. pro חלה in lege, est חלה, cum caveretur, ne quid in perpetuum, & absolute vendatur; Rabbini חלה dicunt, pro simpliciter, & præcisè, seu absolute; Merc. Sic & Hieron. חלה videtur id esse,

se, quod $\alpha\lambda\lambda\alpha\tau\omega$, Mat. 2.16. & observabant, an à se sive ex animo ita loqueretur; Coc. $\psi\pi$ vertit, advertit; transmutavit repetendo alterius dictum; quidam exp. arripuit; cogn. cum $\psi\pi$, suscepit custodiendum; hinc, $\alpha\lambda\lambda\alpha\tau\omega$, $\alpha\lambda\lambda\alpha\tau\omega\mu\alpha\iota$; muto, permuto; Av. in fut. kal, 3. f. m. $\psi\pi$ vel, $\psi\pi$, unde, loco citato, 1 Reg. 20. 23. in 3. pl. m. cum 1 conv. $\psi\pi$, festinaverunt, & adverterunt, an ab eo, scil. excideret amicum verbum; Av.

Rad. 60. $\psi\pi$; unde No. $\psi\pi$, & in pausa, $\psi\pi$. m. Chaldaus interpretatur, per $\psi\pi$; $\psi\pi$; pauper, inops; 70. $\psi\pi$; $\psi\pi$; forte est vox peregrina, velut Arabici idiomatis, in quo usitatum hoc verbum, significatione pulchritudinis & honesti, ut vel Raphaelingus; vel nigredinis, ut explicat Giggeus, & Golius; vide Commentarium nostrum, si placet; Coc. $\psi\pi$ affixus, pauper; ut cum 2 praf. $\psi\pi$ pauperi, ad vel adversus pauperem, Psa. 10. 8. Kimchi vult $\psi\pi$, esse paragogicum, ab absoluto $\psi\pi$, $\psi\pi$; Unde retracto accentu, est $\psi\pi$, pauper; v. 14. Sed Masora numerat inter ea, in quibus 2 est affixum; & sic Chaldaus accepit illud v. 14. at, v. 8. simpliciter, $\psi\pi$ pauperes; in altero vero $\psi\pi$, affixi tui; In pl. m. est cum 2, sic, $\psi\pi$, pauperes, Psa. 10. 10. id est $\psi\pi$, ut Chaldaus vertit; si sit à $\psi\pi$, tunc redundat Dagech; & 2, est pro $\psi\pi$; Masorethæ verò legunt divinum, $\psi\pi$ & ideo 2 dagechatum est; est autem $\psi\pi$ turba attritus; nam à $\psi\pi$ dicitur in hiphil, $\psi\pi$ attrivit, & in Niph. $\psi\pi$ attritus fuit; Unde, $\psi\pi$ attritus, pauper; instar $\psi\pi$ & $\psi\pi$; Sic & singulare potest esse, $\psi\pi$ viribus attritus; Bu. Lex. $\psi\pi$ est forma Constr. $\psi\pi$, robor, fortitudo, vires, &c. Pag. Aliter autem hæc sic explicat Av. $\psi\pi$ est inops, destitutus opibus & omni facultate; nam est comp. ex. $\psi\pi$, facultas, strenuitas; & ex verbo $\psi\pi$, obscurus fuit, caligavit; significat enim obscurum & ignobilem, qui facultas est obscuræ; Unde in pl. Pf. 10. 10. cadet per vires ejus $\psi\pi$ inops; ubi nomen plurale construitur cum verbo singulare, q. d. multi inopes cadent tanquam unus; Item, nomen $\psi\pi$ est inops, pauper; est gen. masc. Nam He, à tergo, non est terminatio fæminea, sed est radicalis & substantialis litera; componitur enim, ex $\psi\pi$ facultas, $\psi\pi$ obscurus fuit; occurrit, Psa. 10. 8. cum Lamed; oculi ejus ad obscurum, i. e. inopem, intenti sunt; 70. $\psi\pi$ & v. 14. super te, vel tibi, relinquitur, seu derelinquet $\psi\pi$, (cum tzere penult. ob pausam) pauper; & $\psi\pi$; 70. Sic Av.

Rad. 61. $\psi\pi$; est somnare; $\psi\pi$; & ex Chaldaismo, notat & valere, & invalescere; Coc. convalescere, revalescere, augescere, vel pinguescere; Bu. Lex. Pag. Atque hanc ultimam quidam putant esse primariam Significationem, viz. condensari, incrassari, quod liquidum erat & rarum; hinc & pro somnari sumi, quod somnia crassa sint & concreta; sicut vitellus, inquit, in albumine fluido, h. e. in somno; & sane, in somnia ex crassis vaporibus gignuntur; Merc ex Forst. & Av. $\psi\pi$ somniavit; somnum concretum habuit; Cogn. cum $\psi\pi$ lac; unde, $\psi\pi$ adeps, ex lacte coagulato; nam somnia sunt crassa & concreta, ex crassis vaporibus genita, sicut vitellus in albumine ovi, &c. Av.

Significata hujus Rad. duo sunt; i. somnare; Bu. Conc. ut, in præf. kal, 3. f. m. $\psi\pi$ somniavit, Gen. 42. 9. Dan. 2. 1. & in 2. f. m. $\psi\pi$ somniasti, Gen. 37. 10. Item, in 1. f. extra pausam cum pathach, sed in pausa, cum cametz, penult. sic, $\psi\pi$, vel $\psi\pi$ somniavi, Gen. 37. 6, 9. 41. 15. Jud. 7. 13. Jer. 23. 23. 25. Dan. 2. 3. similiter etiam in 1. pl. præf. kal, $\psi\pi$ vel $\psi\pi$ somniavimus, Gen. 40. 8. 41. 11. In part. ben. kal, f. m. $\psi\pi$ somnians, Gen. 41. 1. Deut. 13. 1, 3, 5. & in pl. m. cum 2 praf. $\psi\pi$ sicut somniantes, Pf. 126. 1. In fut. kal, 3. f. m. $\psi\pi$ somniabit, Isa. 29. 8. cui & 1 conv. est praf. $\psi\pi$ & somniavit, Gen. 28. 12. 37. 5, 9. 41. 5. Item, in 3. pl. m. fut. kal, cum 1 conv. praf. $\psi\pi$ & somniarunt, Gen. 40. 5. In 1. pl. $\psi\pi$ somniabimus; Unde, cum 1 conv. & 2, parag. sic occurrit; $\psi\pi$ & somniavimus, Gen. 41. 11. Item, in 3. pl. m. fut. kal, cum Nun parag. $\psi\pi$ somniabunt, Joel. 3. 1. in Hiphil, $\psi\pi$ fecit, vel, curavit somnari; Unde, in part. hiph. f. m. $\psi\pi$, somnari faciens, vel curans; & in pl. m. $\psi\pi$, vel $\psi\pi$; pro quo, absque jod mediano hiph. Occurrit sic, $\psi\pi$ somnari curatis, Jer. 29. 8. Atque inde, i. No. m. $\psi\pi$, somnium; Pag. Bu. Coc. &c. Infomnium concretum & crassum, quod nascitur ex pinguedine cerebri; Av. $\psi\pi$, Coc. Occurrit autem simpl. & cum 2 dem. praf. sic, $\psi\pi$ somnium, Gen. 37. 5, 9. 40. 5, 8. 41. 7, 15, 25, 26. Deut. 13. 1. Jud. 7. 13. 1 Reg. 3. 15. Jer. 23. 28. Dan. 2. 3. $\psi\pi$ somnium, Gen. 37. 6, 10. 41. 32. Deut. 13. 3, 5. Jud. 7. 15. Eccl. 5. 2. Dan. 2. 3. Sic & cum 2, & 2 praf. $\psi\pi$ in somnio, Gen. 20. 3, 6. 31. 10, 11, 24. Num. 12. 6. 1 Reg. 3. 5. Job. 33. 15. $\psi\pi$ sicut somnium, Job. 20. 8. Psa. 73. 20. Isa. 29. 7. Item, cum 2 praf. & 1. Aff. sic, $\psi\pi$ in somnio meo, Gen. 40. 9, 17. 41. 17, 22. ut & cum 1 Aff. cui & 2 est praf. sic, $\psi\pi$ somnium suum, Gen. 40. 5, 9. 41. 8, 11. $\psi\pi$ juxta somnium suum, Gen. 41. 12. In pl. forma fam. $\psi\pi$ somnia, Eccl. 5. 6. Jer. 23. 31. Dan. 2. 1. Joel. 3. 1. cui 1, & 2, & 2 praf. ut seq. $\psi\pi$ & somnia, Dan. 1. 17. Zach. 10. 2. $\psi\pi$ somnia, Gen. 37. 19. 42. 9. $\psi\pi$ per somnia, 1 Sam. 28. 6, 15. Job. 7. 14. Item, in pl. f. cum 2, $\psi\pi$, Aff. sic, $\psi\pi$ somnia nostra, Gen. 41. 12. $\psi\pi$ somnia vestra, Jer. 27. 8. 29. 8. $\psi\pi$ somnia ejus, Gen. 37. 8, 20. Dan. 2. 2. ut & cum 2 praf. & 2, Aff. sic, $\psi\pi$ per somnia sua, Jer. 23. 27. Item, 2. Hinc etiam, No. $\psi\pi$ f. Amethysus; Pag. Bu. Av. lapis pretiosus est, sic dictus, quod gestantibus somnia conciliet, & inducat; juxta Kimchi, & Aben Ezra; Bu. Lex. Coc. Av. &c. Sed somnium hoc quidem; Coc. Arabicè inquit, R. D. vocatur, $\psi\pi$, & à somnio nomen accepit; quod qui digito amethysum desert, in somno semper ferè videt somnia, Pag. $\psi\pi$, gemina voce scribitur in Kimchi; Alii putant esse lyncurium, ex lyncis urina concretum; Alii alium lapillum, qui vitelli colorem referat; alii Aleph substantiale faciunt; Merc. Occurrit autem, cum 1 cop. praf. sic, $\psi\pi$ Amethysus, Exod. 28. 19. 39. 12. Deinde, ut Signif. 2. hujus Rad. est, convalescere, revalescere, ut in fut. kal, 3. pl. m. $\psi\pi$ revalescant, Job. 39. 7. & in fut. hiph. $\psi\pi$ revalescere faciet; & in 2. f. m. $\psi\pi$, convalescere facies; Unde, cum 1 conv. praf. & 2, Aff. est, $\psi\pi$ revalescere facis me, Isa. 38. 16. Atque inde, No. $\psi\pi$ f. vitellus; Pag. Bu. Coc. Kimchi. $\psi\pi$, rubrum ovi; & monet apud Talmudicos albumen vocari $\psi\pi$, &

& vitellum, חלמון; sed alius Rabbi, monente, R.D. Job. 6.6. explicat per רוק הבריות, salivam sanitatis, sive sani hominis; sed plerique exp. חלמות בריר in albumine vitelli; quod præferendum; nam sapor requiritur in iis quæ edimus; ovum edimus; sed eis aporem conciliamus, addito sale; Coc. Aptè, autem ita dicitur vitellus, à crassitie & coagulatione; cum albumen fluat; Merc. Cev. Vitellus enim est instar adipis, & facile concrefcit; Av. Apellatur à doctoribus חלמון cum scribunt, מברין וחלמון מברין, albumen est extrinsecus, & vitellus intrinsecus; & vocatur sic, quod sit pinguis, aut sanus; Pag. Unde R. Isaac medicus; teste Kimchi, exp. in sputo, seu saliva sanitatis; siquidem saliva hominis sani, insipida est; ægroti vero saporem habet unius ex quatuor qualitatibus quæ in eo dominatur; sed prior expositio videtur simplicior; Merc. [חלם] Chald. somnium vide in Lex. & Conc. Chald. Item, חלמיש filex, &c. Vide inter quadratas didiciones.]

Rad. 62. חלף, &, in pausa, חלף, est transire, roborare; instaurare, mutare, innovare; excidere, succidere; Pag. placet, quod quidam observant, hoc verbum propriè, in genere significare quamcunque mutationem, rei, loci, temporis, ordinis, conditionis aut qualitatibus, in bonum, vel in malum; hinc, ad alia quæ hic ponit, transfertur, estque in kal, nunc intransitivum, mutare se à, transire, præterire, mutari; quomodo, putant nonnulli, Paulum, I. ad Cor. 7. dicere, præterit huius mundi habitus; nunc, verò, transitivum; de loco ferè exp. transire, præterire; Merc. חלף mutavit; mutatus, innovatus fuit; præteriit, pertransivit; permeavit; excidit, confecit; Bu. Lex. significat, decedere, alteri; seipsum super-extendere, vel super-effundere; supergredi; ἀπαλάττειν, ὑπερβαίνειν, διελαύνειν, διελαύνειν; Cocc. חלף, variis & multis vicibus mutatus est; alternis vicibus commutatus est; transit in aliam formam; præteriit, mutavit, reiteravit; variis autem modis significat mutari, prout variis tribuitur rebus; nam denotat mutationem, seu vicissitudinem rei, loci, temporis; ordinis, conditionis, scilicet, qualitatibus, in melius, vel, deterius; Cogn. cum חלף lac, quod agitat, mutatur in butyrum, vel, caseum; &c. & prorsus convenit significatione, per inversionem Radicis, cum Græco, πάλι, seu πάλιν; iterum, retrò, è contrario, ex diverso, rursus, vicissim, &c. In kal, est intransit. mutatus est, præteriit; sed cum Acculativo, fit transitivum; mutavit, Av. Occurrit autem, in præter. kal, 3. f. m. חלף præteriit, transivit, Cant. 2. 11. & Hab. 1. 11. Tunc חלף transivit spiritus, aut ventus; Pag. i. e. mutatus est, seu immutatus, spiritus; rerum scilicet, successu elatior factus; vel, ut alii transitive, mutavit spiritum; i. e. animum mutavit, eodem sensu; Merc. & cum! conv. vel cop. in pausa, cum camez, vel extra pausam, cum pathach, ult. חלף vel חלף, & transit, pertransibit, Psal. 90. 6. Isa. 8. 8. sic in 3. f. f. cum! cop. חלף & pertransivit, Jud. 5. 27. ut &, in 2. f. m. cum! conv. חלף & transibis, 1 Sam. 10. 3. Item, in 3. pl. præter. kal; חלף transiunt, Job. 9. 26. Isa. 24. 5. & in Infin. kal, cum 2 præf. חלף ל transiendum, Isa. 21. 1. In fut. kal, 3. f. m. חלף transibit, Job. 4. 15. 11. 10. Psal. 90. 5. Isa. 2. 18. cui &! cop. vel conv. est præf. חלף & transit, Job. 9. 11. & in 3. f. fut. kal, חלף, pertransibit; sed cum חלף

Aff. sic est, חלף pertransit eum, Job. 20. 24. ut & in 3. pl. m. cum! cop. חלף & transibunt, Psal. 102. 27. In piel, חלף, mutavit, alteravit; ut in fut. piel, 3. f. m. cum! conv. חלף & mutavit, Gen. 41. 14. 2 Sam. 12. 20. In Hiph. חלף mutavit, fecit mutationem; ut cum! cop. præf. & chirek in ult. absque jod; חלף & mutavit, Gen. 31. 7. In Imper. hiph. 2. f. m. חלף, immuta; Unde, in 2. pl. m. Imper. hiph. cum! cop. חלף & mutate, Gen. 35. 2. In fut. hiph. 3. f. m. חלף vel חלף, mutabit; Unde in 2. f. m. cum! conv. חלף & mutaſti, Gen. 31. 41. ut & in 2. f. m. cum! Aff. חלף muta-bis ea, Pl. 102. 27. Item, in 3. f. m. fut. hiph. cui &! Aff. חלף innovabit, mutabit se, repullulabit, Job. 14. 7. חלף mutabit eam, Lev. 27. 10. & in 3. f. fut. hiph. innovabit se, Job. 29. 20. Item, in 1. pl. & in 3. pl. m. fut. hiph. חלף permutabimus, Isa. 9. 10. חלף innovabunt, Isa. 40. 31. 41. 1. Atque inde, Nomina, חלף vel, חלף mutatio, vicissitudo; vim habet præpositionis, pro; Av. particula חלף permutationem notat; pro, vice, loco; אדני; Coc. sim. Pag. &c. ex nomine transit in præpositionis naturam; Merc. & notat unius rei pro altera commutationem; Bu. Lex. Occurrit autem, חלף pro, vice, Num. 18. 21, 31. &, 2. hinc No. חלף, mutatio, transitus; Bu. Av. ut Prov. 31. 8. filiorum transitus; Bu. vel mutationis; Av. homines mortales, dicuntur filii mutationis; Av. vel, filiorum excisionis; i. e. qui è vita excindi debent, & morti adjudicantur; si-ve omnium mortalium, quorum vita levis transitus est ad mortem; Bu. Lex. Ad iudicium omnium filiorum חלף mundi; & vocantur filii mundi, filii חלף, excisionis, eo quod moriuntur, & è mundo exciduntur; Hieron. & causis omnium filiorum qui transeunt; & hæc interpretatio est secundum priorem significantiam, i. e. transitus; mundus enim transit, & concupiscentia ejus; Pag. Alii, filios immutationis, intelligunt, damnatos; quorum vita cum morte commutanda est; quasi filios dicas infortunii, quibus fortuna fit mutata; & ego etiam intellexim eos, quorum vita in discrimine versatur; חלף nomen est ex Infinitivo factum; Merc. filii de-cessionis, ἀπαλλαγῆς; Coc. Item, 3. Hinc etiam, No. חלף, f. mutatio, immutatio; alteratio; vicissitudo; vel, excisio; Pag. Bu. Merc. &c. חלף, decessio, excisio; militare vocabulum est, ἄσπετος; Coc. In Constr. est חלף; Unde cum! Aff. 1. p. f. Job. 14. 14. donec veniat חלף, immutatio mea, aut, excisio mea, vel mei; Pag. prout, R. Levi; חלף excisio mei, i. e. חלף mors mea; ut, Aben Ezra habet; Bu. Lex. immutatio mea, i. e. dies resurrectionis; 70. εἰς πάλιν γένεσθαι, Av. donec veniat, decessio mea, h. e. donec ego de statione decedam, alio, succedente, ut in militia fieri solet; Aquila εἰς ἄλθιν ἀλλαγῆς; sic, in loco suprà citato, Psal. 102. 27. ad fut. kal, & Hiph. חלף ut vestimentum mutabis, vel immutabis ea, & mutabuntur; ut eorum loco, scilicet, alii cœli, & alia terra, à te, quasi, induantur; &c. Coc. In pl. f. significat immutationes, vicissitudines; & si in bonum, emendationes; sed, si de vestibus; mutatorias vestes; Av. vel, mutatoria vestium; i. e. alias atque alias, novas & recentes vestes, &c. Bu. Lex. Occurrit in pl. f. m. חלף vel חלף mutationes, vices, Gen. 45. 22. Jud. 14. 12, 13. 1 Reg. 5. 14. 2 Reg. 5. 52. 2, 23. Job. 10. 17. Psal. 55. 20. &

& cum חלץ demonstr. præs. חלץ mutata, Jud. 14. 19. Item, 4. inde etiam, No. pl. masc. חלצים (quasi à sing. masc. חלץ , culter; Pag.) cultri; Pag. viz. mactatorii; Bu. ab incidendo sic appellari; Pag. Bu. Lex. & excidere est mutare conditionem; cultris autem vita pecudum, cum morte commutabatur; Merc. ex Forst. & Av. Occurrit autem, חלצים cultri mactatorii, Ezr. 1. 9. Denique 5. Inde est etiam, No. חלצים , pl. f. cincinnati; Pag. Bu. Av. Coc. & c. capilli qui mutantur in capite; Av. sic dicti, quod cultris sint similes; aut quod in senectute mutantur; efficiunt enim cani in senectute; Pag. vel quod assidue mutantur, & defluant, vel abscondantur; vel quod intorqueantur; Merc. quia facile mutantur, & cito albescent, juxta Kimchi, in Bu. Lex. Occurrit autem, חלצים cincinnati, Jud. 16. 13, 19.

Rad. 63. חלץ , multa significat; & interdum est intransitivum, quandoque transitivum; Pag. in universum, extractionem; aut subtractionem significat; & interdum expediri, & accingi ad lumbos, ad militiam; Item, eripere; quod ad significationem extrahendi refertur; Merc. in pahul kal, significat accinctum armis bellicis; inquit R. D. in Pag. expeditum, cum Josepho, sunt qui vertant; vel, electum; i.e. extractum è populo ad militiam; Kimchi à lumbis deducit hanc significationem; quasi accinctum lumbos armis dicas; חלצים sunt lumbi; ut infra; Merc. חלץ est; detrahare, extrahere, ut chirothecam, calceum; Coc. laxus fuit, laxatus est; relaxatus est; prolixus fuit; & cum Accusativo, laxavit, eduxit; laxavit, extraxit, seu eruit, ex angustia, & constrictione, & in latorem campum constituit; cogn. cum חלץ profecit, prosperatus est; contrarium est verbo חלץ , contraxit, compressit; hinc חלץ auxilior, opitulator, juvo; & Latinum, per Apharefin, laxo, relaxo; Item, lacio, elicio, & c. Av. חלץ , exuit, extraxit; eruit, liberavit, expedit; & semel in kal, intransitive, eruit, subtraxit se; Bu. Lex. recessit; Pag. ut in præt. kal, 3. f. m. חלץ subtraxit se, Hof. 5. 7. & in 3. f. m. cum חלץ conv. præs. חלץ & extrahet, Deut. 25. 9. ut & in 3. pl. præt. kal, חלצו extrahunt, Lam. 4. 3. In part. pahul kal, f. m. חלץ expeditus, Num. 32. 21, 29. cui & חלץ (cum sægol, sub He, pro pathach, vel cametz, ob gutturalem seq. Cheth cum cametz) dem. & חלץ , præs. sic, חלץ idem, 1 Chron. 12. 23. 2 Chron. 2. 21. 28. 14. חלץ & expeditus, Jos. 6. 7, 9, 13. In forma constr. f. m. part. pahul, est, חלץ expeditus, extractus, Num. 32. 27. Deut. 25. 10. & in pl. m. forma absol. & constr. part. pahul; חלצים expediti, Num. 32. 30, 32. Deut. 3. 18. חלצים expediti, Num. 31. 5. Jos. 4. 13. 1 Chron. 12. 24. 2 Chron. 17. 18. & semel, in pl. constr. est cum kibbutz, pro schurek, חלצים expediti, Isa. 15. 4. In fut. kal, 3. f. m. חלצו , detrahet; Unde, in 2. f. m. חלצו extrahes, Isa. 20. 2. In Niph. חלצו , liberari, expediti, expeditum esse; Bu. Lex. laxatus est, relaxatus est, expeditus est laxius; Av. ut in præt. Niph. 3. f. m. חלצו extrahitur, Prov. 11. 8. & in Imper. Niph. f. m. חלצו expedire; Unde, in pl. m. חלצו expediuntur, Num. 31. 3. In fut. Niph. 3. f. m. חלצו liberabitur, expeditur; Unde in 1. pl. חלצו expediti erimus, Num. 32. 17. Sic, in 2. & 3. pl. m. fut. Niph. cui ult. etiam Nun additur parag. prout seq. חלצו expediti eritis, Num. 32. 20. חלצו eruentur, Prov. 11. 9. חלצו liberentur, Psal. 60. 7. 108. 7. In piel, חלץ , liberavit, eruit, eripuit; Bu. Lex. laxavit, relaxavit, extraxit laxando; ut, in præt. piel, 3. &

2. f. m. & 3. pl. cum חלץ conv. חלץ eruit, Lev. 14. 43. חלץ eripuit, Psal. 116. 8. & חלצו & eruant, Lev. 14. 40. In Imper. piel, f. m. חלץ , unde, cum חלץ parag. חלץ Aff. & חלץ cop. sic occurrit; חלץ eripe, Psal. 6. 5. חלצו eripe me, Psal. 140. 2. חלצו & eripe me, Psal. 119. 153. In fut. piel, 1. f. חלצו liberabo, & c. Unde, cum חלץ conv. & חלץ parag. cum חלץ Aff. cui & חלץ conv. est præs. & cum חלץ Aff. prout seq. חלצו & eripui, Psal. 7. 5. חלצו eripiam te, Psal. 50. 15. חלצו & eripui te, Psal. 81. 8. חלצו eripiam eum, Psal. 9. 15. & in 3. f. m. fut. piel, cui & חלץ est Aff. & חלץ conv. præs. cum חלץ Aff. sic occurrit; חלץ eripiet, Job. 36. 15. חלצו liberabit me, 2 Sam. 22. 20. Psal. 18. 20. חלצו & eripit eos, Psal. 34. 9. In Hiphil, חלץ expeditum fecit; relaxavit, laxiorum effectit, & c. Unde, in fut. hiph. 3. f. m. חלצו expedita reddit, Isa. 58. 11. Atque, inde, nomina, 1. חלץ m. laxus miles; qui omni impedimento levatus, expeditor est ad militiam; ut, cum חלץ dem. (cum sægol, ob seq. cheth cum cametz.) præs. Jos. 6. 6. חלץ laxus, (i.e. populus armatus & expeditus) præcedat arcam, & c. Sic Av. statuit hoc nomen Adjectivum; quod reliqui sumunt pro part. pahul kal, ubi vide f. & pl. Deinde, 2. hinc, No. חלצו f. in Constr. חלצו , extractio; exuviaz; Bu. Coc. vestis mutatoria, vel arma; Pag. quasi lumbare, ad lumborum cincturam vel armaturam dicas; mutatoria etiam potes exponere; quod hæc quis induat, aliis exutis, & detractis, inquit Kimchi; si arma exponas, ab חלצו erit efformatum; Merc. חלצו , lumbare; genus est vestis & armaturæ, quo pudenda teguntur, à laxitate; Av. Occurrit in f. f. cum חלצו Aff. & in pl. f. cum חלצו Aff. חלצו exuvias ejus, 2 Sam. 2. 21. חלצו exuvias eorum, Jud. 14. 19. Deinde, 2. hinc, No. duale, masc. חלצים & in pausa, cum cametz penult. חלצים , lumbi; 70. חלצים , τὰ λυγρὰ ; Pag. Bu. Coc. Av. & c. est secundum formam dualium, quia duo sunt lumbi; Pag. dicti, ut quidam volunt, quod, ex illis genitale semen extrahatur; sed, à cinctura potius armatorum videntur appellari; sicut & expeditos, & ad militiam accinctos, vicissim Kimchi ab hoc nomine defleat; hoc est, חלצים à חלצו , quod, ad lumbos accingantur; Merc. חלצים lumbi ambo; habent hoc nomen à laxitate; Av. ratio nominis, quia lumbi accinguntur, & discinguntur; discinguntur, ut homo quiescat, & commodius se habeat; Kimchi חלצים ; Coc. vel, quod circa eos, expediuntur, & accinguntur ad militiam; Bu. Lex. Occurrit autem, חלצים lumbi, Isa. 32. 11. In forma dual. Constr. חלצו lumbi, unde cum חלץ Aff. cui etiam חלץ est præs. חלצו lumb. tuos, Job. 38. 3. 40. 2. חלצו à lumbis tuis, Gen. 35. 11. 1 Reg. 8. 19. 2 Chron. 6. 9. Item, cum חלץ pro חלץ Aff. חלצו lumbi ejus, Job. 31. 20. חלצו idem, Isa. 8. 27. 11. 5. Jer. 30. 6. Item, 4. Inde etiam No. fam. חלצו , indusium, lumbare, supparum; vestis laxa tegens lumbos; Av. In pl. f. חלצו , vestes mutatoria; Pag. Bu. vestimenta festiva, & splendida, quorum diebus sacris ac festis usus est, Bu. Lex. vestes, quæ domi deponuntur; vestes nitidæ; Nam, oppositum חלצו vestes sordidæ, Coc. חלצו , extracta dicas; i. e. ab usu communi & vulgari delecta; festiva & pretiosa vestimenta, ut erant Romanis in bello, paludamenta; sic quidam; sed ego mutatoria simpliciter intelligo, seu nova vestimenta; sic dicta, quod quum illa sumerentur, alia exuerentur; su-

perius tamen nomen (viz. חֲלִיצוֹת & חֲלִיצוֹת) potest armaturam sonare; sed utrinque vestium mutatio consideratur, quippe, quæ non fit, nisi exuendo, & extrahendo priores, Merc. Occurrit autem, pl. fam. simpl. & cum הַ praef. מַחֲלִיצוֹת mutatoriz vestes, Zach. 3. 4. המַחֲלִיצוֹת mutatoria, Isa. 3. 22.

Rad.64. פָּרַץ duo significata habet ; 1. dividere, parti ; 2. lenire, blandiri ; Pag. Sunt qui ad priorem, reducant secundam significationem ; quòd, lævia & mollia, ut butyrum, & ejusmodi, propter lubricitatem, in multas partes dispersita, latè diffunduntur ; significat autem dispersiti, tam in partes, quam in ordines, aut classes, seu, officia & vices ; Merc. פָּרַץ, 70. reddunt *μερίζον διαμερίζω, απονέμειν* ; Coc. paritus, imperitus est ; distribuit, divisit, dispersivit ; Item, læve, molle esse ; Bu. Lex. distribuit blandas partes ; paritus est blandè ; dispersivit, divisit in ordines seu turmas ; & hæc distributio est blanda & grata accipientibus partem ; cogn. cum פָּרַץ accepit distributum ; hinc, Græci acceperunt *γλυκύς* dulcis, blandus ; & *κολακεύω*, adulor, *κολοκεύομαι* blanditiis capior ; *κολακία* assentatio, blanditiæ ; *κολάξ*, adulator, &c. Av. Occurrit autem prima significatio ordine Concordantiali, ut seq. in præf. kal, 3. f. m. & 3. pl. פָּרַץ imperitus est, Deut. 4. 19. 29. 26. 2 Chron. 23. 18. 28. 21. Job. 39. 17. Hof. 10. 2. פָּרַץ dividerunt, Jos. 18. 2. In benoni kal, f. m. פָּרַץ partitur, Prov. 29. 24. in Infin. kal, cum 2 præf. פָּרִץ distribueret, Neh. 13. 13. In Imper. kal, f. m. פָּרִץ divide ; Unde, pl. m. פָּרִץ dividit, Jos. 22. 8. In fut. kal, 2. f. m. פָּרִץ divides ; Unde, cum 1 conv. præf. & ׀, Aff. sic occurrit ; פָּרַץ & partitus es ea, Neh. 9. 22. Item, in fut. kal, 3. f. m. & 2. & 3. pl. m. cui 3. pl. 1 conv. est præf & aff. פָּרַץ partietur, Job. 27. 17. Prov. 17. 2. פָּרַץ partiamini, 2 Sam. 19. 30. פָּרַץ partietur, 1 Sam. 30. 24. פָּרַץ & partii sunt, Jos. 14. 5. וַיִּפְרֹץ & distribuerunt eos, 1 Chron. 24. 4, 5. In Niphal ; פָּרַץ distributus est, divisus est partitivè ; Av. ut, in fut. Niph. 3. f. m. cum tzeri, & sægol, ult. cui, cum tzerè, 1 conv. est præf. פָּרַץ dividetur, Num. 26. 55. 1 Reg. 16. 21. וַיִּפְרֹץ dividitur, Job. 38. 24. וַיִּפְרֹץ & distribuit se, Num. 14. 15. Item, in 3. f. f. fut. Niph. פָּרַץ dividitur, Num. 26. 53, 56. Notandum autem, quòd, in loco citato, Num. 26. 55. וַיִּפְרֹץ & פָּרַץ dividitur terra, particula ׀, post passivum, notet nominativum ; & in Gen. 14. 15. וַיִּפְרֹץ עָלֵיהֶם, exp. & distribuit se contra eos ; i. e. distributis suis copiis, irrui in eos ; Bu. Lex. In piel, פָּרַץ distribuit, dispersivit, divisit per partes, seu ordines ; Av. ut in præf. piel, 3. f. m. cum ׀ præf. פָּרַץ dispersiet eos, Lam. 4. 16. & in 3. f. f. cum ׀ parag. פָּרַץ distribuit, Isa. 34. 17. in 2. f. m. cum 1 conv. & ׀, Aff. פָּרַץ & divides eos, Ezec. 5. 1, ut & in 3. pl. præf. piel, פָּרַץ partiti sunt, Joel. 4. 2. & in 2. pl. m. cum 1 conv. פָּרַץ & partiemini, Ezec. 47. 21. In Infin. præf. פָּרַץ dividendo, Jos. 19. 51. Prov. 16. 19. ab Infin. piel, פָּרַץ, dividere ; unde & cum 2 præf & ׀, Aff. פָּרַץ in dividere eos ; Isa. 9. 2. in Imper. piel, f. m. פָּרַץ divide, Jos. 13. 7. In fut. piel, 1. f. cum tzeri ult. fed cum sægol, ante makkaph ; ut & cum ׀ parag. & ׀, Aff. פָּרַץ dividam, Exod. 15. 9. וַיִּפְרֹץ & dividam, Isa. 53. 12. וַיִּפְרֹץ partiri, Psal. 60. 8. 108. 8. וַיִּפְרֹץ dividam eos, Gen. 49. 7. In fut. piel, 3. f. m. פָּרַץ dividet, Gen. 49. 27. Job. 21. 17. Isa. 53. 12. Dan. 11. 39.

Mic.2.4. cui & ¹ conv. præf. cum sagol, ult. ante maccaph;
fed, cum tzeri, abique makkaph; cui etiam ² כִּי, est Aff.
ut seq. ³ וְכִי & partitus est, Jof. 18. 10. וְכִי idem, 2
Sam. 6. 19. 1 Chron. 16. 3. וְכִי & distribuit eos, 1
Chron. 23. 6. 24. 3. Item, in 3. f. æm. וְכִי dividet, Pſal.
68. 13. & in 3. pl. m. fut. piel, & cum ¹ conv. præf. וְכִי di-
vident, Jud. 5. 30. Pſal. 22. 19. וְכִי & distribuerunt, 1
Reg. 18. 6. In pual, וְכִי distributus est, divifus est par-
titivè; Av. Occurrit autem in præf. pual, 3. f. m. & cum
¹ conv. præf. וְכִי divifa fuit, If. 33. 23. וְכִי & dividitur,
Zach. 14. 1. in 3. f. fut. pual, וְכִי dividetur, Am. 7. 17.
In Hiph. וְכִי, dividere; fed occurrit intransitivè, pro
dividere feipſum; ſubducere ſe; divertere; ut in Infin.
hiph. cum ¹ præf. pro וְכִי וְכִי, R. D. in Paſfic occurrit
contractè, ſeu defectivè; וְכִי ad dividendum ſe,
Jer. 37. 12. In Hitpael, וְכִי, fecit ſe distribuere;
Av. partitus eſt ſibi; Bu. ut in præf. hitp. 3. pl. cum ¹
conv. וְכִי & partientur ſibi, Jof. 18. 5. Atque inde
nomina; i. וְכִי, m. pars, portio, poſſeſſio; ſors.
Pag. Bu. Coc. 70. וְכִי, וְכִי, וְכִי, וְכִי, וְכִי, וְכִי,
Coc. portio blanda, pars placida & dulcis; Av. Occur-
rit autem, וְכִי pars, portio, Gen. 31. 14. Num. 31. 36.
Deut. 10. 9. 12. 12. 14. 27. 29. 18. 1. 8. 32. 9. Jof. 14. 4. 15.
13. 18. 7. 19. 9. 22. 25. 27. 2 Sam. 20. 1. 1 Reg. 12. 16.
2 Chron. 10. 16. Neh. 2. 20. Job. 20. 29. 27. 13. 3. 12. Eccl.
11. 2. Ifa. 17. 14. Jer. 10. 16. 51. 19. Mic. 2. 4. & cum ¹, וְכִי,
וְכִי, וְכִי, & וְכִי, præf. ut ſeq. וְכִי & pars, Gen. 14. 24. Num.
18. 20. Eccl. 9. 6. וְכִי partem, Am. 7. 4. וְכִי in parte,
2 Reg. 9. 10. 36. 37. וְכִי juxta partem, Deut. 18. 8. 1
Sam. 30. 24. וְכִי & juxta partem, 1 Sam. 30. 24. & cum
¹. Aff. cui & ¹ cop. præf. וְכִי pars mea, Job. 32. 17. Pſal.
16. 5. 119. 57. 142. 6. Eccl. 2. 10. Lam. 3. 24. וְכִי &
pars mea, Pſal. 73. 26. ut & cum וְכִי, Aff. & in pauſa, וְכִי,
ſic, וְכִי וְכִי pars tua, Num. 18. 20. Eccl. 9. 9. וְכִי idem,
Pſal. 50. 18. Sic & cum וְכִי, Aff. וְכִי pars tua, Ifa. 57.
6. Item, cum ¹ & וְכִי, Aff. וְכִי pars ejus, Eccl. 2. 21. 3.
22. 5. 17. 18. Hab. 1. 17. Zach. 2. 17. וְכִי pars eorum,
Gen. 14. 24. Lev. 6. 10. Pſal. 17. 14. Ifa. 61. 7. In pl. m.
ſimpl. & cum ¹ præf. וְכִי partes, Jof. 18. 5, 6, 9. E-
zech. 48. 21. וְכִי partes, Ezech. 45. 7. 48. 8. & in
forma Conſtr. pl. m. וְכִי, portiones; Unde, cum וְכִי
Aff. וְכִי partes ipſorum, Hof. 5. 7. Item, 2. Inde,
No. f. æm. וְכִי pars, portio, 2 Reg. 3. 25. Am. 4. 7. quod
occurrit etiam, cum ¹, וְכִי, & וְכִי præf. וְכִי & pars,
Am. 4. 7. וְכִי pars, 2 Sam. 14. 30. 31. 2 Sam. 23. 12. 2
Reg. 3. 19. 1 Chron. 11. 14. וְכִי in hac portione, 2
Reg. 9. 26. & in forma ſ. f. conſtr. וְכִי pars, Gen. 33.
19. Deut. 33. 21. Ruth. 2. 3. 4. 3. 2 Sam. 2. 16. 14. 30. 23. 11.
1 Chron. 11. 13. Jer. 12. 10. cui & וְכִי eſt præf. וְכִי
in parte, Jof. 24. 32. 2 Reg. 9. 21, 25. Item, cum ¹, & וְכִי
Aff. וְכִי partem meam, Jer. 12. 10. וְכִי partem
eorum, Job. 24. 18. Sic & 3. Inde, No. f. æm. וְכִי partiti-
tio; Pag. Bu. & c. diviſio, inſtinctio blanda & non in-
commoda; Av. Occurrit in forma ſing. f. conſtr. cum ¹
cop. ſic, וְכִי & partitio, 2 Chron. 35. 5. Item, 4. hinc
etiam, Nomen, וְכִי, f. æm. partitio, diviſio, partiti-
vifio; Pag. Bu. partitiva diſtinctio blanda, & concinna;
Av. Occurrit ſimpl. & וְכִי præf. וְכִי diviſio, 1
Chron. 27. 4. וְכִי diviſio, 1 Chron. 27. 1, 2. &
cum ¹ Aff. cui, & ¹ cop. præf. eſt cum kibbutz, pro cho-
lem, וְכִי diviſio ejus, 1 Chron. 27. 2, 4, 7, 8, 9,
10, 11, 12, 13, 14, 15. וְכִי & diviſio ejus, 1 Chron.

Chron. 27. 4. 6. In pl. fam. est, מְחַלְקוֹת distribuciones, 1 Chron. 26. 12, 19. 28. 21. 2 Chron. 8. 14. 31. 2. Neh. 11. 36. cui ה, כ, ל, ו, י, sunt præf. מְחַלְקוֹת distribuciones, 1 Sam. 23. 28. 1 Chron. 27. 1. 28. 1. 2 Chron. 23. 8. מְחַלְקוֹת per distribuciones, 2 Chr. 31. 15. מְחַלְקוֹת ad distribut. 1 Chron. 26. 1. 2 Chron. 5. 11. מְחַלְקוֹת & ad distribut. 1 Chron. 28. 13. Item, cum כ præf. & יכ Aff. sic occurrit, כְּמַחְלְקוֹתֵיכֶם secundum distribuciones vestras, 2 Chron. 35. 4. ut & cum כ, Aff. cui כ & כ sunt præf. מְחַלְקוֹת distribut. eorum, 1 Chron. 24. 1. 2 Chron. 31. 2. 35. 10. Ezech. 48. 29. מְחַלְקוֹת distribut. eorum, 2 Chron. 8. 14. מְחַלְקוֹת juxta distribut. eorum, Jos. 11. 23. 12. 7. 18. 10. Sic & cum כ præf. & יהי Aff. כְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם distribuciones ipsorum, 2 Chron. 31. 17. Deinde, ii. Significatio 2. hujus Rad. est, læve, molle esse; Bu. Lex. Conc. blandus fuit; Av. leniri, blandiri; Pag. &c. Vide ex Merc. ad initium Radicis. In hac significatio, חָלַק est, λαῖον εἶναι, lævem esse; (non, mollem esse) nam quæ accurate divisa sunt, lævem habent superficiem; Coc. In hac autem signif. Occurrit, 3. f. & pl. præf. kal; sic, חָלַק mollicatum est, Hof. 10. 2. חָלְקוּ mollia sunt, Psal. 55. 22. In Hiphil, est transitivum, plerumque; lævigavit, emolli-vit; Bu. Lex. blandum fecit, blandificavit; Av. transi-tivè, est, lævigare; λαίανεν; Item, absolutè, blandum esse, blandiri; Coc. blanditus fuit; Bu. Av. &c. Sunt qui observent, in malum sumi hoc verbum, in hac Conjugatione hiphil; præterquam Jer. 37. ut sequitur; sed nota, hanc Conjugationem ferè esse posterioris significati-onis, pro blandiri, vel, ad blanditias & lenitatem com-ponere; in loco autem Jeremiæ, significatio sequenda est, ut inde elaberetur, & clam se surriperet; vernacule (Gallicè) pour s'escouler, pour se desrobber delà; Merc. Occurrit autem, in præf. hiph. 3. f. m. & f. חָלַק blanditur, Psal. 36. 3. חָלַק blanditur, Prov. 2. 16. 7. 5. in part. hiph. f. m. חָלַק blandiens, Prov. 29. 5. חָלַק lævigans, Isa. 41. 7. cui כ est præf. מְחַלְקוֹת præ blandienti, Prov. 28. 23. & in Infim. hiph. cum כ præf. lite-ra ה, hiph. inquit R. D. deficit, & translata est puncta-tura ejus sub Lamed, ut Isa. 23. 11. לְשֹׁמֵר pro לְשָׁמֵר, disperdere; sic hic, pro לְחָלַק, Pag. Occurrit defe-ctivè, חָלַק elabendum blandè, Jer. 37. 12. In fut. hiph. 3. f. m. חָלַק blandietur; Unde, in 3. pl. m. cum Nun parag. sic occurrit; יְחַלְקוּ blandiuntur, Psal. 5. 10. Atque inde, nomina, i. No. חָלַק, m. lævor; lubrici-tas; blanditiæ; blandimentum, lenitas; Coc. Av. blan-dities, Bu. Conc. &c. Occurrit cum כ & ל præf. חָלַק cum blanditie, Prov. 7. 21. חָלַק ad blanditiem, Job. 17. 6. Et, ii. Hinc etiam No. חָלַק, masc. lenis; non as-per; Av. blandiens; Bu. Lex. λαιός; Coc. Occurrit au-tem, חָלַק lævis, mollis, glaber; blandus, Gen. 27. 11. Prov. 26. 28. Ezech. 12. 24. cui ! cop. & ! dem. (pro ה, ob Cheth cum cametz seq.) sunt præf. sic, חָלַק & mol-lis, Prov. 5. 3. חָלַק glaber, Jos. 11. 16. 12. 7. Item, iii. Hinc & No. חָלַק lævitas, blandities, glabrities; Bu. Lex. lævor; item blandimentum; Coc. Av. si parti-bus corporis tribuitur; Av. In hac Signif. Occurrit in forma const. simpl. & cum כ præf. חָלַק lævitas, Gen. 27. 17. מְחַלְקוֹת blanditie, Prov. 6. 24. In pl. fam. simpl. & cum כ præf. מְחַלְקוֹת blanditiæ, Psal. 12. 3. 4. Ila. 3. 10. 10. מְחַלְקוֹת inlubricis, Psal. 73. 18. Sed occurrit etiam cum

2 præf. & cum dageſch in koph, poſt pathach, pro longo
 camerz, בְּחֶלֶקֶת blanditiis, Dan. 11. 32. Sic & iv. Hinc
 etiam, No. חֶלֶקֶת, vel חֶלֶק, lævis, blandus; vel ſub-
 ſtantivè, lævitas, ſeu blandities; Av. In pl. m. חֶלֶקֶת læ-
 vities; Bu. Lex. vel ſubſtantivè lævitates, lubricitates, & c.
 Occurrit in forma pl. m. conſtr. (læves lapidum, pro læ-
 ves lapides, Bu. Lex.) חֶלֶקֶת læves, 1 Sam. 17. 40. Item,
 v. Inde etiam, No. חֶלֶק m. blandimentum; dicitur de
 lapidibus blandis & glabris; Av. in pl. m. חֶלֶקֶת lævi-
 tates; Bu. Lex. lubricitates, & c. Occurrit, in forma pl.
 m. conſtr. cum 2 præf. בְּחֶלֶקֶת in lubricitatibus, Iſa. 57. 6.
 Sic & 6. Inde, No. pl. ſam. חֶלֶקֶת, pl. f. lubricita-
 tes; Bu. lubricitates vel blanditiæ magnæ;
 Av. geminatio ſecundæ & tertię Radicalis, ſignificatio-
 nem adaugere dicitur. חֶלֶקֶת, ſunt τὸ ποικίλον & ποῖ
 loca lubrica; Coc. vel, blanditiæ lubricæ; & c. Occurrit,
 cum 1, 2, & 2 præf. וּבְחֶלֶקֶת & lubricitates, Pl. 35.
 6. חֶלֶקֶת blanditiis, Dan. 11. 21, 34. חֶלֶקֶת ſi-
 cut lubrica, Jer. 23. 12.

Rad. 65. שָׁחַת , est infirmari, ægrotare; debilitare; sortem projicere; Pag. Sunt qui per domare, dejicere, & violenter subjicere exponant; conferentes cum שָׁחַת ; dicitur autem tam de corpore, quam de rebus aliis; Merc. שָׁחַת debilitavit; debilis vel debilitatus fuit; Bu. Lex. est oppositum verbo בָּרַךְ ; & significat, succumbere, vinci; $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, $\text{הָיָה לְרֵגֶל$; Coc. שָׁחַת lassuit; lassus fuit; item, lassavit, delassavit, lassum reddidit; idem quod שָׁחַת ; & affinitate respicit ad שָׁחַת impexit, corrui; quod de lassis potissimum dicitur; hinc, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$; i.e. cado lassus; Item, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$; crucior, ægroto, sum lassus; $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, infirmus sum; & $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, & Latine, lasseco, lasseco; lasso; lassus, &c. Av. In kal, absolute, lassuit; sed cum Aceusativo, est transitivum, lassavit; Av. Occurrit autem, in part. ben. kal, f. m. f. a. 14. 12. שָׁחַתְּ עַל debiles, vel, est, supra gentes; Bu. Conc. & Lex. vel, qui debilitabas gentes; Pag. quasi domitor gentium; Merc. & dictio עַל redundat, inquit R. D. Pag. Kimchi dicit, velut redundat; Merc. vel, ut exponunt doctores Hebræorum, inquit idem R. D. qui projiciebas fortes super gentes; Pag. quæ significatio hujus Rad. apud illos occurrit; ut שָׁחַתְּ fit fors, & שָׁחַתְּ , vel שָׁחַתְּ fortes; sed id coactius est; Merc. subjiiciens eos qui gentibus præsunt; plenè, $\text{שָׁחַתְּ עַל הַיָּם}$, ut Zach. 12. 2. $\text{שָׁחַתְּ עַל הַיָּם}$ יְהוָה ; Nam verbum שָׁחַת , fut. שָׁחַתְּ , est, succumbere, vinci; at שָׁחַת fut. שָׁחַתְּ , est debilitare, subigere, subjicere; in loco citato, igitur, erit, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, vel $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$, $\text{שָׁחַתְּ אֶת הַיָּם}$; Rabbi veteres שָׁחַתְּ , vel שָׁחַתְּ , jaciens fortes super gentibus; nam iis vulgare fuit fortes appellare שָׁחַתְּ ; vide Kimchium; is vim facit, dum vult עַל esse supervacuum; Coc. lassefcens super gentes, vel, lassator gentium; Av. In fut. kal, cum שָׁחַת , & chateph שָׁחַת , & cum ל conv. præf. sic, & vir morietur, שָׁחַתְּ , Job. 14. 10. & infirmatus est; i.e. & jam fuit infirmus & debilis; nempe, antequam moreretur, ægrotavit; & est intransitivum verbum, inquit R. D. in Pag. Sed malo sumi pro excidi, seu frangi, aut dejici; sicut loco sequenti Exodi; & Latini dicunt, hoc sensu, res accias; ut non sit Hyfteron Proteron; Merc. & debilitatur; Bu.

Lex. cum lassuerit; Av. & debilitatur, vel, succumbit; Coc. At Exod. 17. 13. fut. kal, 3. f. m. cum pathach, & chateph pathach, est activum, sic, חלש, & debilitavit, debilem reddidit, fregit Ammelek; Bu. Lex. Pag. Coc. & delassavit Amalechum; Av. Atque inde, nomina; i. Toar, sive Adjectivum, חלש, masc. infirmus, debilis; Pag. Bu. Coc. ἀσθενής; oppositum חזק גבור fortis, Coc. חזק, est, lassus, debilis; qui facile superatur in pugna; Av. Occurrit Joel. 3. 10. vel, 4. 2. Coc. cum ח demonstr. præf. sic, חלש, infirmus aut debilis, dicat, fortis sum; Pag. lassus, dicat, &c. Av. Item, 2. Hinc etiam, No. Substantivum, חלשות fam. debilitas; Bu. Lex. Av. debile; Bu. Conc. lassitudo; Av. & occurrit, Exod. 32. 18. ubi, חלשותי אנו גבורה, & חלשותי אנו opponuntur; hoc, victoriam significans, illud, vinci; אין קול ענות חלשותי, non enim est vox prolationis victoriarum, nec est vox prolationis cladis; i.e. succumbentium; Coc. חלשותי &c. חלשותי, nec eorum qui victi sunt; ita verti in nostra editione, ut sensum explicarem; alioqui, ad verbum sonat, non est vox, aut clamor, canendi fortiter, nec vox canendi debiliter; Pag. quasi subaudiatur ב, Beth, in; ut sit, in debilitate; utrobique reddere commodè possis ענות resonare, personare; vide in ענה; & חלשותי est quod Gallicè, dicimus, discomfiture, Græcè, ἀσθενεία; dejectione; cum bello quis superatus est; ut sensus sit, non est vox quæ sonet, aut personet, prævalencia; Gallicè, victoire; nec vox, quæ personet, dejectione; Merc. Cev. & Hieron. neque vociferatio compellentium ad fugam; Pag. non est vox sonandi victoriam; neque vox respondendi lassitudinem; q. d. non est vox eorum qui vincunt in prælio; neque vox lassorum, qui vincuntur; Av. [חלש &c. Vide in seq. Rad. חלש; Pag. sic & חלש, חלש &c. Videantur post seq. Rad. חלש.]

Rad. 66. חמם, (& defectivè חם, Av.) est, calefcere, inalefcere, calefieri; Pag. Coc. &c. calidum esse, calere, æstare; Merc. Bu. Av. θερμαίνω; Coc. concaluit, &c. Bu. Lex. absolūtè, vel, cum Dativo ponitur; Av. nam quandoque construitur cum ל, vel Dativo; Bu. Lex. est cogn. cum חם, concepit calefcendo; hinc Græci, aspiratione paulò, fortius expresso, habent καμίνω, καμίνωμα æstuo; καμίνος caminus; 70. reddunt per θερμαίνω; Av. Occurrit autem, in prækal, 3. f. m. sic, Psal. 39. 4. חם לבן, concaluit cor meum; Pag. incaluit, Av. &c. Sed illud, Jos. 9. 12. iste panis noster, חם calidus fuit; vel est prækal; vel Toar, sive participiale No. Adject. inquit R. D. quia est cum camerz; expones igitur, חם calidus, scil. erat, sive calebat; recens panis significatur; Mer. Cev. Sed in prækal, 3. f. m. Occurrit etiam cum ! cop. vel conv. sic, חם & incaluit Sol; Pag. Exod. 16. 21. sive inalefcebat, i. e. Sol incipiebat calorem facere; Coc. quum inalefceret Sol; Bu. Lex. & cum ל, Eccl. 4. 11. etiam si dormierint duo, חם & חם etiam calefiet illis; nempe בשרך, caro eorum; juxta R. D. in Pag. vel potius, impersonaliter, calefiet illis, i. e. calefcunt; Merc. Bu. Lex. calefcunt; Coc. & calidum erit eis; 70. ἡ δὲ θερμὴ αὐτοῖς; Av. sic, 1 Reg. 1. 2. חם לאדוני המלך, & calefiat, (nempe caro) domini mei Regis; vel, & calor sit Domino meo Regi; quanquam, in editione mea, Hieronymum

secutus, verti, & calefaciet; Quum enim, masculineum sit verbum, non potest referri ad puellam, sed ad carnem, vel ipsum regem; Pag. & calidum erit Domino meo Regi; Av. Item, in i. f. prækal, חמותי (ut חמותי) incaluit, seu calefactus sum; Av. in Infin. kal, perfectè, חם ad calefaciendum se, vel ad calefcendum; Pag. Bu. vel ad incalcfendum; & camerz est pro pathach, propter pausam; Av. Nam est pro חם; Bu. Lex. vel pro defectivo, לחם, ab Infin. defect. חום (ut לחם) calefieri, (cum ל præf.) Coc. Job. 30. 4. Sunt tamen nonnulli (inquit R. D.) qui deducunt à לחם panis; esca, cibis, i. e. ad cibum eorum; Pag. & malim referre ad לחם; ut in Isà. 47. 4. pruna panis eorum, quâ scil. placentiam suam coquant; Coc. חם in forma Toar, pro part. benoni kal, vide in præterito, suprâ; & infra, in nominibus; ut & חום, & חום, vide item ad Nomina infra; Cev. In fut. kal, 3. f. m. (instar לחם) est, חום & calefaciet se, Isà. 44. 16. cum ! conv. & camerz chatuph חום & incaluit, 2 Reg. 4. 34. Isà. 44. 15. In Niphal, חם (ut, חם, סבב) idem, cum kal, Bu. Man. calefactus est, Av. Unde in part. Niphal. pl. m. cum ח demonstr. præf. sic occurrit, Isà. 57. 5. חם, qui calefaciunt se, (i. e. coeunt) cum Diis, sub omni ligno viridi; quanquam in nostra editione, hunc locum Typographi corruerint, (ut pleraque alia) imprimentes, euntes, pro coeuntes; & est, ut illud, Mal. 3. 9. maledictione estis נארים maledicti; ab חמר; Pag. qui incalcfunt, Bu. Lex. qui calefacti estis, i. e. inalefcitis, super quercubus; Av. qui incalcfunt erga Deos; h. e. qui inardescunt erga eos; & ut Virgilius loquitur, ardent eos; חם pro חום, more Chaldaeorum, qui post servilem, secundum defectuorum afficiunt puncto dagefeh; Coc. In fut. Niph. 3. f. m. חם calefiet; Eccl. 4. 11. חם & חם & uni, quomodo erit calor? vel, & unius, quomodo calefiet, scil. caro? Pag. & uni, quomodo inalefceret? Bu. Lex. vel calefiet? 70. ἐστὶν ἡμεῖς; Av. camerz est ob pausam; nam extra pausam, est cum pathach, sic, quum חם incaluerit cor ejus Deut. 19. 6. calefiet, &c. Av. sic, in 3. f. m. fut. Niph. ut חם, inalefcat, seu calefiat; Pag. Av. Ezech. 24. 11. & in 3. pl. m. fut. Niph. חם, 70. ἐστὶν ἡμεῖς; Av. inalefcunt, seu calefcunt; Pag. Hof. 7. 7. inalefcant; Bu. Conc. calefiat; Av. [sed priora, est Niph. viz. part. pl. & 3. f. masc. & fam. fut. Niph. defunt hic, in Conc. quasi essent ex חם.] In piel, est חם calefcere; Pag. Bu. Av. Unde, in fut. piel, 3. m. חם, & in 3. f. חם, calefaciet, nempe, ova sua; Pag. Bu. Av. i. e. fovebit; 70. חם; Av. Job. 39. 7. vel 14. Coc. calefacit; Bu. Conc. Coc. i. e. incubat; Coc. In hithpaël, חם vel חם calefecit seipsum; Bu. Man. Av. Coc. Unde, in fut. hithp. 3. f. m. de vellere ovium mearum, חם, calefaciet se, pro calefecit se; Pag. Av. Job. 31. 20. calefactus fuerit; Bu. Lex. inalefceret; Bu. Conc. &c. Atque inde Nomina, i. חום (vel sine Vau, cum cholem tantum) calor, æstus, fervor; חם; Pag. Bu. Av. Coc. &c. & in quibusdam locis potest esse Infin. kal; Av. & est, potius, Infinitivus interduum; ut חום עד donec inalefcat; חום, ut calet; חם, quum illud calet, חם quum inalefcent, &c. Coc. Occurrit autem in ordine Conc. חום calor, 1 Sam. 11. 11. 21. 7. Neh. 7. 3. Job. 24. 19. Jer. 17. 8. & cum præf.

præf. 1 (pro 1 cop.ob paufam) כִּי, כִּי & לִי; sic, ut seq. חֲמוֹם & æstus, Gen. 8.22. חֲמוֹם in æstu, 1 Sam. 11. 9. Ifa. 18.4. חֲמוֹם juxta æstum, Gen. 18.1. 2 Sam. 4.5. Ifa. 18.4. חֲמוֹם ad calorem, Hag. 1.6. Item, 2. Inde etiam No. Toar, sive participiale adjectivum, ut supra in præf. kal; Pag. quod Græcè redditur θερμός; Coc. viz. חֲמוֹם calidus, Jos. 9. 12. & in pl. masc. cum dagesch, (ut סְבִיבִים, à סָבַ, Toar à סָבַב, contractè סָב) sic est, חֲמוֹם calidi, Job. 37.17. Sed occurrit etiam prior forma חֲמוֹם, substant. calor, cum כִּי præf. & kibbutz, pro cholem, ante Dagesch, & וֹ & חֲמוֹם, Aff. sic, חֲמוֹם in æstu ejus, Job. 6.17. חֲמוֹם in æstu eorum, Jer. 51.39. Item, 3. Huc etiam reducendum, juxta R. D. Nomen חֲמוֹם, m. nigrum, vel nigredo; Pag. fuscum; Bu. Gen. 30.32. & omne pecus חֲמוֹם, nigrum, (vel, fuscum, aut adustum; Merc.) vel nigredinis, pro nigrum; quippe ex calore, nigredo causatur; & schurek est loco cholem; Pag. חֲמוֹם, est fuscum, quasi, ex calore adustum; Bu. Lex. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine inde derivato, viz. חֲמוֹם, fæm. Sol; חֲמוֹם; sic dictus, à calefaciendo; Bu. Lex. seu, à calore quem efficit; Pag. & parabolicè, autoritas, quæ habetur inter homines, ad recipiendam doctrinam, tanquam lucem, ut Ifa. 24. חֲמוֹם, וְבוֹשֶׁה, & pudesiet Sol; i.e. qui gerunt se pro luminaribus in Ecclesia, tanquam si oporteat ab iis recipere veritatem; & Ifa. 36.26. Lux solis erat septupla; h.e. verbum Dei clarius fiet; & qui docent illud, septuplò majorem lucem præbent; Coc. Sed est & חֲמוֹם calor; חֲמוֹם; Coc. Nam significat etiam calorem, Psal. 19.7. & c. Pag. Occurrit autem, חֲמוֹם sol, Job. 30.28. & cum præf. חֲמוֹם dem. & כִּי sic, חֲמוֹם חֲמוֹם sol, Ifa. 24.22. 30.26. חֲמוֹם sicut sol, Cant. 6.10. & in forma Constr. חֲמוֹם, calor; ut cum חֲמוֹם præf. & וֹ Aff. sic, חֲמוֹם, à calore ejus, Psal. 19.7. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in nomine pl. m. à præcedente No. derivato, viz. חֲמוֹם, simulachra, lignea præcipuè; sic appellata, inquit R. D. quòd cultores חֲמוֹם solis, illa facerent; Pag. quasi solaria dicas; Kimchi inquit in Rad. חֲמוֹם, videri esse ligna, sicut lucos; Merc. חֲמוֹם; sunt subdiales statuar; quasi solares, vel soli expostæ; R. Sol. scribit, ad Lev. 26.30. Idola erant, quæ ponebant super tecta; & quia soli erant expostæ, appellabant ea חֲמוֹם; & Ab. Ez. dicit, חֲמוֹם, domus vel facella erant, facta instar currum, i.e. fornicata, ad cultum solis; & c. Bu. Lex. חֲמוֹם, inter Instrumenta idololatriæ erat; jungitur cum חֲמוֹם & cum חֲמוֹם, ut & cum חֲמוֹם; dicitur de illis, excindi, scindi, frangi; & dicuntur esse supra altaria; 70. vertunt, ξύλινα χερσποίντα, ἱδωλα, ὑψήλα, τεμένη, βδελυγματα; bene quidam nobiscum agitur; quòd veteris idololatriæ formam, & instrumenta ignoramus, si non novis commentis in idem genus recedimus, quod verendum est; nam satis manifestum est, prophetiam, quæ est Ifa. 27. pertinere ad ultima tempora, ea tamen dicit, v.9. in hoc obliterabitur pravitas Jacobi, & hic omnis fructus auferendi peccatum ejus, quum ponet omnes lapides altaris, ut lapides calcei dissipatos; non stabunt חֲמוֹם, חֲמוֹם luci & chammanim; imputat igitur Scriptura posterioribus, quòd eadem habeant, fortè, quia similia habent; videntur in veterum superstitione, esse sana idolorum, calentia ignibus sacrificiorum; quid si, in genere, chammanim, vocemus, quæ excogitata sunt ab

hominibus, ut accedentes fiant, חֲמוֹם, inardescentes in illa? quòd devotionis esse videtur, & c. Hæc ex Cocc. Avenarius autem, hic statuit novam, & huic nomini, peculiarem radicem, ut seq. חֲמוֹם, m. solarium; Item, simulachrum Hammonis, seu Jovis, exstructum in aprico loco calorem solis excipiente; Item, Templum Hammonis, quod alii Helicocaminum vocant; est enim Cogn. cum חֲמוֹם incaluit; unde חֲמוֹם sol; sunt qui dicunt Linguâ Ægyptiacâ, Ammonem Jovem vocari; Hinc, Hammon, sive Ammon; & Græcum verbum ὑμνέω; i.e. celebros Deum Hammonem; ὑμνός, hymnus; ὑμναῖος, hymenæus; Unde, Hesiodus, σφέτερον πατὴρ ὑμνέωσαι; Item, hinc, ἡμίονος, ἡμιονόμαχος, ἡμιονεύω, camino, & c. usurpat tantum pluraliter, & reperitur octies in Bibliis; Av. quibus in locis, ubi extat, Av. transfert חֲמוֹם, simulachra, vel templa, aut solaria Hammonis, & c. Vide etiam in Rad. חֲמוֹם. Occurrit autem, nomen illud, pl. m. cum חֲמוֹם, חֲמוֹם & חֲמוֹם præf. sic, חֲמוֹם & solaria idola, Ifa. 27.9. חֲמוֹם חֲמוֹם solaria, 2 Chron. 14.5. 34.7. חֲמוֹם חֲמוֹם & solaria, 2 Chron. 34.4. Ifa. 17.8. In forma pl. m. constr. חֲמוֹם; Unde, cum חֲמוֹם Aff. sic occurrit; חֲמוֹם חֲמוֹם solaria vestra, Lev. 26.30. Ezech. 6.4, 6.

Rad. 67. חֲמוֹם; Unde חֲמוֹם, f. butyrum; Pag. Av. Bu. Coc. & c. 70. βέτυρον; Av. nonnulli ad superiorem Radicem reducunt, quòd semper caleat, nunquam autem frigescat, aut gelu concresecat; semper cum חֲמוֹם scribitur, præterquam Job. 29. ut infra habes; Merc. חֲמוֹם est cogn. cum חֲמוֹם & חֲמוֹם calidus fuit; nam butyrum ex lacte coagulato, & per frequentem agitationem, calefacto, educitur, Prov. 30. v. ult. expressio lactis educit butyrum, & c. Av. Occurrit autem, simpl. & cum חֲמוֹם cop. præf. חֲמוֹם butyrum, Gen. 18.8. Jud. 5.25. Prov. 30.33. Ifa. 7.15, 22. חֲמוֹם & butyrum, 2 Sam. 17.29. Job. 20.17. in forma Constr. f. f. חֲמוֹם butyrum, Deut. 32.14. Atque inde. 1. No. חֲמוֹם f. idem, butyrum, βέτυρον; Aleph, tertia Radicalis patitur repulsam; Av. est contractum pro חֲמוֹם; R. Sal. scribit, Gen. 18.8. חֲמוֹם est pinguedo lactis, quam colligunt de superficie ejus; ex ea fit butyrum; est igitur significatio butyri Metonymica; Bu. Lex. Occurrit autem חֲמוֹם, cum חֲמוֹם præf. חֲמוֹם, ubi deficit חֲמוֹם, nam ponitur pro חֲמוֹם in vel cum butyro, Job. 29.6. Pag. Bu. Coc. & c. Deinde, 2. Inde etiam No. חֲמוֹם, Pag. Bu. Coc. vel חֲמוֹם, Av. pl. fæm. butyra, obliationes butyri; Mem à fronte, est heemanticum; Av. vel, butyrina, scil. verba, i.e. mollia, blanda; Bu. Lex. Pl. 5.22. חֲמוֹם חֲמוֹם חֲמוֹם, blandiora sunt butyris ora ejus; Av. & חֲמוֹם primum est formativum, ut R. Sal. scribit; Kimchi tamen in l. Rad. putat esse præpositionem, pro חֲמוֹם præ butyris; sed huic formæ punctatio repugnat; Bu. Lex. lenierunt חֲמוֹם præ butyris os suum; i.e. verba oris sui; prius Mem est cum pathach loco tzeri, inquit R. D. & R. Abrah. Ben Ezra, dicit esse cum pathach, propter litteram gutturalem: vel, Mem redundat, inquit R. D. & non deservit; atque ita, sic exp. lenierunt, (transitive, si velis, vel intransitive, ut sequitur, Merc.) butyra oris sui; i.e. verba oris ejus fuerunt lavia & blanda, veluti butyrum; & Mem secundum debuerat esse cum Scheva; quia est in regimine genitivi; sed ne breviretur, (vel, potius raperetur subsequente חֲמוֹם, vel ne raperetur

retur נ, Merc.Cev.) retinuit cametz; Pag.hoc nomen מַעֲמִיקוֹת, est in regimine positum, ad formam מַעֲמִיקוֹת; nam fallitur Kimchi, qui dicit, secundum Mem debuisse habere scheva; sonat, q.d. butyrina; Coc.

Rad.68. חמד, est desiderare, optare, concupiscere; Pag.cupere, appetere, expetere, quod jucundum est, gratum, voluptuosum, utile, vel pretiosum; Merc. חמדוּמָה; Coc. חמדוּ desideravit ex animo, concupivit ferventi animo; est Cogn.cum חמדוּ & חמדוּ, incaluit; nam concupiscere est fervere & calefcere animo erga aliquem; hinc, per inversionem Radicis, acceperunt Græci, δυμέω, ἐπιθυμέω, ἐπιθυμία, concupiscere, concupiscentia; θυμὸς desiderium, animus; Item, τομῶω, i.e. desidero, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præf. kal, 3.f.m. & 3. pl. (cui ult. etiam, ! conv.est præf.) ut & in 2. pl. m. ut seq. חמדוּ desiderat, Psal.68.17. Prov.12.12. חמדוּ desiderant, Prov.1.22. חמדוּ & concupiscunt, Mic.2.2. חמדוּ desiderastis, Isa.1.29. In fut. kal, 1.f. חמדוּ vel, חמדוּ, desiderabo, Unde, cum ! conv. præf. & חמדוּ, Aff. sic, חמדוּ & concupivi ea, Jos.7.21. & in 2. & 3.f.m. fut. kal; חמדוּ concupiscet, Exod.34.24. ut & in 1. pl. fut. kal, cum ! cop. præf. & חמדוּ, Aff. sic occurrit; חמדוּ & desiderabimus eum, Isa.53.2. In Niphal, חמדוּ vel, חמדוּ, desideratus est; Unde in part. Niphal. f.m. extat, simpl. & cum ! cop. præf. sic, חמדוּ, desiderabilis, Gen.2.9. Prov.21.20. חמדוּ & desiderabilis, Gen.3.6. & in pl.m. part. Niphal. cum ! dem. præf. חמדוּ, desiderabiliora, Psal.19.11. In piel; חמדוּ, fumme desideravit; Bu. Lex. vel, desideravit assidue; Av. ut in 1.f. præf. piel, חמדוּ, desideravi, Cant.2.3. Atque inde, nomina; i. חמדוּ, masc.

appetitus, חמדוּמָה, concupiscentia, &c. Av. Occurrit autem, חמדוּ desiderium, Isa.32.12. Ezech.23.6, 12, 23. Am.5.11. Item, 2. hinc etiam, No. חמדוּ, masc. desiderabile, expetibile; res desiderabilis; Av. Bu. &c. & potest etiam esse part. pa-ul, kal, f.m. Av. Merc.Cev. &c. vel etiam substantivè potest exponi, desiderium, &c. Occurrit autem, cum ! Aff. cui & 2 est præf. sic, חמדוּ, desiderabile ejus, Psal.39.12. חמדוּ cum desiderio suo, Job.20.20. In pl.m. חמדוּ, & in Constr. חמדוּ, desiderabilia, vel desideria; Occurrit, cum ! cop. præf. & חמדוּ, Aff. sic, חמדוּ & desideria ipsorum, Isa.44.9. Item, 3. Hinc & No. חמדוּ fam. desiderabile, expetibile, concupiscibile; vel substantivè, desiderium, vel potest esse part. fam. pa-ul kal; Occurrit autem, in pl. fam. tantum, & exp. desiderabilia, vel, desideria, &c. sic, חמדוּ vel חמדוּ desideria, 2 Chron.20.25. Ezr.8.27. Dan.9.23. 10.3. 11.19. 11.43. & cum ! dem. & חמדוּ præf. sic, חמדוּ desideria, Gen.27.15. חמדוּ & desideratissimæ, Dan.11.38. Notandus autem locus citatus, חמדוּ, nam desideria tu es, Dan.9.23. pro vir desideriorum, ut plenè dicitur, Dan.10.11. i.e. omnium desiderabilium virorum, desideratissimus; Bu. Lex. vel, vir desideriorum, i.e. cupidus rerum expetibilium; Av. Sic & 3. Inde etiam, No. חמדוּ, fam. desiderium, appetitus; res expetibilis, vel desiderabilis; חמדוּמָה, concupiscentia, &c. Av. Occurrit simpliciter, חמדוּ desiderium, 2 Chron.21.20. 32.27. Pl. 106. 24. Jer.3.19. 25.34. Hof.13.15. Nah.2.10. Zach.7.14. & cum ! demonstr. præf. חמדוּ idem, Isa.2.16. In for-

ma, f. fam. Constr. חמדוּ desiderium, 1 Sam.9.20. 2 Chr.36.10. Dan.11.37. Hag.2.7. & cum !, חמדוּ, Aff. חמדוּ desiderium meum, Jer.12.10. חמדוּ desiderii tui, Ezech.26.12. חמדוּ desider. ipforum, Dan.11.8. Notandus autem locus citatus, Hag.2.7. חמדוּ וְכָל-גִּוִּים & venit desiderium omnium gentium, Av. Bu. Pag. & accedent desid. &c. i.e. delictum generis humani, Christum; confer Mal.3.1. vel, accedent amati Gentium; i.e. desideratissimi gentium; 70. ἡδὴ τὰ ἐκλεξαίμεθα πύργων ἡδὴ ἐδυνῶν; Cocc. ut & 4. Hinc etiam, No. חמדוּ, Pag. Bu. vel, חמדוּ, Av. Coc. masc. mem formativè præpositio, Pag. desiderium; Pag. Bu. expetibile; desideratio, res desiderativa, & concupiscibilis; חמדוּמָה; Av. חמדוּ est, quod enixe appetitur; & ita, ut eo carere molestum sit; Coc. Occurrit, in f. fam. Constr. חמדוּ desiderium, 1 Reg.20.6. Ezech.24.16, 21, 25. Hof.9.6. & in pl.m. חמדוּ desiderabilia, res desiderabiles, vel desideria, &c. Occurrit, Cant.5.16. Sic, חמדוּ, כָּל, totus ipse est desideria; i. e. desideratissimus; Bu. Lex. Pag. totus ipse res expetibiles; Av. totus amabilis; Cocc. & in forma pl. m. Constr. & cum ! præf. ante ! Aff. חמדוּ idem, Lam.2.4. Hof.9.16. חמדוּ & desiderabilia mea, Joel.4.5. ut & cum !, חמדוּ, Aff. חמדוּ desiderab. nostra, Isa.64.10. חמדוּ desiderab. ipforum, 2 Chron.36.19. Item, 5. Hinc etiam No. חמדוּ, m. expetibile, desiderabile; vel, Substantivè, desiderium; Hinc Machomet, apud Turcas, hunc sibi arrogavit titulum, quasi ipse esset desideratus gentibus; Ita Av. Sed in textu tantum extat in pl.m. חמדוּ vel חמדוּ, vel, cum Daleth Raphe, (i.e. absque dagefch) prout ferè est in nostris exemplaribus; (& id etiam videtur innuere Kimchi in lib. Rad. Merc. Cev.) sic, חמדוּ, desiderabilia, amabilia; Bu. Coc. expetibilia, Av. &c. Occurrit, cum ! & חמדוּ Aff. חמדוּ desiderabilia ejus, Lam.1.7, 10. חמדוּ desiderabilia sua, Lam.1.11.

Rad.69. חמה, duo significata habet; 1. Inde No. חמה m. focer; ὁ πυρρὸς; Pag. Bu. Coc. &c. est, ut אב ab אבה; Bu. Lex. Coc. &c. tantum reperitur cum pronomine conjunctum, instar אב pater; absolutum igitur, licet inusitatum, ut ratio Affixorum ostendit, est חמה, ut אב pater; & אח frater, &c. etenim, sicut illa, cum Affixis, ה, He, tertiam Radicis, in jod mutat; i.e. jod adsciscit; sunt, qui ad Radicem חמה revocent, à calore amoris; Kimchi notat, non nisi mulieris respectu dici; sicut חותן & חותנת, respectu viri; etsi doctores Hebræi nomen חמה, etiam, de viro dicant; Merc. Cev. Sed Avenarius verbaliter etiam hanc Radicem sic describit; חמה, incaluit, exarsit, æstuavit; idem quod חמה; & Cogn. est cum יחמה, i.e. concipere ex calido spermate; Hinc, ἔμελλω cupio, amo, ardesco in aliquem affectu amoris; Item, γαμέω duco uxorem; & fortè per Metathesin, ὁ μαχὼρ mæchor; In kal, חמה incaluit, calore incensus est ad coitum; legitur tantum semel, Gen.30.5. à fine; ויחמיו, & exarserunt, i.e. conceperunt oves, ad virgas, & pepererunt, &c. quidam contendunt hoc futurum, cum Vau conversivo, esse à radice חמה; [prout quidem plerique statuunt; ut ibi videre est.] Atque inde No. חמה, focer, ab ardore amoris erga generum, &c. Ita, Av. Occurrit autem hoc nomen

Rad. 72. **חָמַס** duo significata habet, 1. est, rapere, Pag. vi, scil. abripere, deripere; vim afferre, seu inferre; injuriâ apertâ afficere; palâm vim facere; extorquere; Merc. Item, removere quippiam è loco suo; (juxta R. Jonah; & sic in Lingua Arabica) transferre, migrare, aut demigrare, &c. **חָמַס**, abstulit; violentia usus fuit, &c. ut Merc. Bu. Lex. est, deripere cum violentia; & R. Jonah dicit, notare **הַרְבֵּה מִמָּקוֹמוֹ** ablationem rei ex loco suo; Kimchi approbat; in genere est vim facere, injuriâ, seu violentiâ afficere; construitur, vel cum Accusativo rei deripiendæ; vel impersonaliter, quidvis deriperet; Coc. **חָמַס**, violavit; violenter furripuit; vim & injuriam intulit; injuriose tractavit; Cogn. cum **מָצַח** rejecit; hinc, **ἀμύσσω** lanio, lacero; **ἀμύσις**, laniatio, &c. Av. Occurrit autem ut seq. In præf. kal, 3. pl. **חָמַסְוּ** vim fecerunt, Ezech. 22. 26. Zeph. 3. 4. In part. benoni kal, f. m. **חָמַס** vim facit, Prov. 8. 36. In fut. kal, 3. f. m. simpl. & cum **יִחָמַס** conv. deripiet, Job. 15. 33. **וַיִּחָמַס** & vi abripuit, Lam. 2. 6. Item, in 2. pl. m. fut. kal; **תִּחָמַסוּ** arripitis, Job. 21. 27. Jer. 22. 3. In præf. Niph. 3. f. m. **נִחָמַס**, vel, **נִחַמַס**, auferri, deripi; Bu. Man. violatus est, violenti tractatus est; Av. Undè, in 3. pl. præf. Niph. **נִחָמַסוּ** auferentur, Jer. 13. 22. Atque indè, nomina; i. No. **חָמָס**, m. raptus, direptio, vel abreptio; notat omnem diminutionem boni alieni injustam; Cocc. Injustitia; fraus, calunnia, &c. Av. Occurrit autem, **חָמַס** rapina; vis, violentia, injuria, Gen. 6. 11, 13. 49. 5. Exod. 23. 1. Deut. 19. 16. 1 Chron. 12. 17. Job. 16. 17. 19. 7. Psal. 11. 5. 18. 49. 25. 19. 27. 12. 35. 11. 55. 10. 73. 6. 74. 20. 140. 12. Prov. 3. 31. 10. 6, 11. 13. 2. 16. 29. 26. 6. Isa. 53. 9. 59. 6. 60. 18. Jer. 6. 7. 20. 8. Ezech. 7. 23. 8. 17. 28. 16. 45. 9. Am. 3. 10. 6. 3. Mic. 6. 12. Hab. 1. 2. Zeph. 1. 9. Mal. 2. 16. & cum **יָחַד**, **יָחַד**, & **יָחַד** præf. ut seq. **יִחָמַס** & violentia, Jer. 5. 46. Hab. 1. 3. **יִחָמַס** violentia, Ezech. 7. 11. Jon. 3. 8. **יִחָמַס** violentiæ, Hab. 1. 9. **יִחָמַס** à violentia, 2 Sam. 22. 3. **יִחָמַס** & à violentia, Psal. 72. 14. & in forma Constr. Occurrit, simpl. & cum **יָחַד** & præf. sic, **יִחָמַס** violentia, Jud. 9. 24. Psal. 58. 3. Hab. 2. 17. **יִחָמַס** & violentia, Hab. 2. 8, 17. **יִחָמַס** præ violentia,

Rad. 73. פָּחַת , vel פָּחַת (ut in פָּחַת voluit;) est fermentare; vim facere, rapere, irasci; Pag. quidam cum פָּחַת transposito conferunt, ut, sicut hoc inficere sanguine significat, i.e. vulnerare, sic & פָּחַת sit fermento, vel, acedine inficere, vel infici; intransitive sumitur, acescere; fermentari; Unde & pro depravare, aut corrumpere, vel, vim alteri facere & opprimere, ad mores relatum, sumitur; estque tunc vicinum verbo præcedenti פָּחַת , quia, vim inferens, velut acorem affert ei quem opprimit; Targum, pro פָּחַת confundit, Prov. 28. habet פָּחַת contristat, exacerbat, Merc. פָּחַת fermentatus fuit; Bu. Lex. Alicubi, videtur poni pro פָּחַת ut Plal. 71. 4. פָּחַת . 1. 17. ubi פָּחַת , 70. reddunt ἀκόμωτον , vexatum; alibi habet significationem acoris, & ζυμώσεως , fermentationis; Coc. פָּחַת fermentescebat; conspersus est, vel, intumuit fermento; & proprie dicitur de farina seu massa subacta, cum additione fermenti; & metaphoricè dicitur de homine acido, aspero & acetofo, sive malitioso; unde in Epistola ad Corinthios, festum celebremus, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & versutis, &c. Cogn. cum פָּחַת cruentavit, infecit sanguine, qui acetosus est instar fermenti; hinc, per inversionem radicis, זֵימָה , fermento, זֵימָה , fermentor, fermentescere; acesco; זֵימָה & זֵימָה , fermentum, &c. Av. Sed in Bu. Conc. hac radix, hoc ordine describitur; פָּחַת , quatuor significata habet; i. fermentari; ut in præf. kal, 3. f. m. Exod. 12. 39. פָּחַת לא יִי quum non fermentata esset; Bu. Lex. Merc. Av. Sic 70. & זֵימָה זֵימָה ; Nam verbum פָּחַת est fermentari, acidum factum esse; Cocc. & in Infîn. kal, פָּחַת , sed cum ח parag. cholem transmutatur in kibbutz, sub primo Radicali, sic, פָּחַת (ut פָּחַת , in פָּחַת) fermentari; unde, cum א Aff. sic extat, Hof. 7. 4. פָּחַת פָּחַת , usque ad fermentari ejus; i.e. dum fermentaretur; Bu. Lex. &c. & in fut. kal, 3. f. m. פָּחַת fermentabitur, Exod. 12. 34. Atque, indè, Nomina, i. פָּחַת fermentum

mentum; Bu. Conc. Av. vel, fermentatum; Bu. Lex. vel quicquid acidum est instar fermenti; 70. habent ζύμη; Av. vel ζυματόν fermentatum; Coc. Occurrit autem, חמץ fermentum, Exod. 12.15..13.3, 7..23.18..34.25. Lev. 2.11.6.10..7.13.23.17. Deut. 16.3. & cum ח præf. חמץ ē fermentato, Am. 4.5. Item, 2. Inde Nomen, חמץ, fām. fermentatio; vel, potest esse Infinitivus kal; ubi id vide cum Aff. usque ad fermentationem ejus, &c. Av. ut & 3. Indè No. מְחַמֵּץ f. fermentatum; Bu. vel, fermentatio; Pag. Av. infectio fermenti; ζύμα; Av. Sed, potest esse nomen Toar, juxta R.D. in Pag. ad pastam, scil. significandam; Merc. Occurrit autem, מְחַמֵּץ fermentatum, Exod. 12.19.20. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine, חמץ, masc. merum; purum; Bu. Conc. merum; pabulum, propriè, subacidum; Bu. Lex. Ifa. 30.24. חמץ כליל, farraginem meram comedent; Bu. Lex. migma purum, aut mundum, &c. Unde R. Jonah exponit, וְחַמֵּץ נָקִי וְחַמֵּץ נָקִי purum & bonum; sicut & Arabicè, pabulum jumentorum, וְחַמֵּץ נָקִי purissimum & optimum, vocari dicit, חמץ; Targum habet פְּטִים pingue; Pag. Sed in nostro Targum, scribitur חמץ eodem sensu cum פְּטִים, quod rectius erit cum dagesch; ceterum חמץ propriè sonat, iubacium, non nihil gustu asperum, & acrimoniā seu acore aut acedine quādam conditum; quod saporis genus, Aristoteles, in libro de sensu, δριμύς appellat; migma acidum vel acetosum potes dicere; vernaculè, seu Gallicè, Aigret; Merc. Cev. pabulum acidum, &c. nam חמץ est subacidus instar fermentati, pabulum mixtum acore exiguo; Av. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in nomine חמץ, m. acetum, Pag. Bu. &c. חמץ, Coc. quasi vinum fermentatum, vel acidum dictum; Bu. Lex. Kimchi notat acetum & fermentum ad eandem significandi rationem reduci, quia pasta, cum plus satis fermentata est, gustum habet acidum; quidam nominis rationem tradunt, quod acetum sit vinum infectum, quasi חמץ infecturam sonaret; vel quod fermentum vino additum conficiat acetum; vel quod cibos inficiat & condiat; Merc. חמץ est acetum ex vino vel sicera; acor, aciditas, acrimonia instar fermenti; Av. Occurrit autem simpl. & cum ח, כ, & פ præf. חמץ acetum, Num. 6.3. Psal. 69.22. Prov. 25.20. חמץ & acetum, Num. 6.3. בחמץ in aceto, Ruth. 2.14. חמץ sicut acetum, Prov. 10.26. Denique, iv. Signif. 4. hujus Rad. est verbi חמץ in hithpaël, חמץ, exacerbari; Bu. Lex. & Conc. q. d. in fermento esse, & acrimoniā rodi; Cocc. fermentavit sese; effervesce instar fermenti, i.e. exacerbare; Av. Occurrit, Ps. 73.21. in fut. hithp. 3. f. m. sic, לְבִי יִתְחַמֵּץ quum exacerbabatur cor meum; Bu. quia excandescet, vel irascetur cor meum; indè deducto verbo, quod qui irascitur fiat facie (חמץ, id vide, infra, i.e.) rubeus; Pag. Kimchi ab aceto deducit; q. d. exacerbatum est & perturbatum; quæ est significatio לַעַץ, ira, ut ipse notat; Merc. q. d. quum fermentaretur, acrimoniā roderetur, & in fermento esset, cor meum; Coc. 70. ἐξέκαυσθη, Av. Coc. id est, inflammatum est, & Pag. quum efferveret instar fermenti, i.e. exacerbaretur, &c. Av. Atque, indè, nomina, i. חמץ, m. (est quasi part. ben. kal, vel) Nomen participiale, opprimens, vel oppressor; Pag. Bu. vel, vim inferens; est enim juxta R.D. idem quod חמץ cum Samech; ut חמץ est sicut חמץ, Pag. præfractus, violentus;

præfractus, & violentè agens; quasi חמץ, literis פ, & צ, inter se permutatis; Bu. Lex. Occurrit cum 1 cop. Psal. 7.4. sic è manu pervertentis חמץ & opprimentis, seu, vim inferentis, &c. Pag. de vola fermentescens, &c. 70. ἀμύγτος; Av. Sic & 2. Inde etiam, No. חמץ m. oppressus; Pag. Bu. est q. d. acetosus; i. e. qui sensit multas ærumnas acerbas instar fermenti; Av. Occurrit, Ifa. 1.16. sic, חמץ וְאֶשֶׁר, dirige oppressum; Pag. vel, juxta alios, beatè exacerbatum, seu turbatum; sed dirigendi significatio præstat, ut oppressis jus reddi jubeat; Merc. beatificate ærumnosum; Av. Item, 3. Hinc, etiam, No. חמץ, m. conspersus, tinctus, vel infectus, madefactus; Bu. Lex. fermentatus; Av. Nam potest esse part. pahul kal, vel No. participiale; aut Toar, adjectivum, &c. Av. Pag. Occurrit, in forma constructa, Ifa. 63.1. sic, veniens, &c. חמץ בְּגָדִים, rufus vestibus; vel rufus aut rubefactus vestes, i.e. rufus habens vestes; Pag. vel potest exponi, infectus rufus coloratus; & 70. etiam vertunt, fulvus vestibus; Merc. & Hieron. tinctus vestibus; Sed R.D. rufus; Pag. tinctus rubro; Bu. Conc. madefactus vestibus; Metaphora, à massa conspersa; Bu. Lex. fermentatus, i.e. aspersus vestibus, Av. est, q. d. חמץ חמץ & ἄσπας; fermentatus vestes; i. e. cujus vestes turgent liquore; turgent enim, quæ fermentantur; חמץ oppositum, i.e. ἄσπας; hæc notant καθαρίτητα, ἡ ἀκρίβειαν; novitatem & puritatem, sive incorruptum; fermentata vero, πλανάτητα vetustatem, & corruptionem, 1 Cor. 5.7,8. Cocc.

Rad. 74. חמץ, secundum R.D. est, קכב circuit; vel, קכב abiit; juxta Aben Ezra; Pag. discessit, subduxit se; circuit se subducendo; Bu. Lex. declinavit; Coc. divertit; subduxit se divertendo hinc indè, &c. Occurrit in kal, 3. f. m. præf. sic, חמץ circuit, subduxit se, Cant. 5.6. In Hithp. חמץ, idem quod kal; Bu. man. divertit, se, subduxit se; Av. circuit; Bu. Conc. Occurrit in fut. kal, 3. f. m. cum Nun parag. sic, Jer. 31.22. Usque quo חמץ חמץ (cum cametz penult. pro Scheva, ob pausam) circuit bis, &c. Pag. Bu. Conc. Alii, divertes, aut declinabis; Sed Hieron. deliciis dissolvèris; Aben Ezra, & elongabis te; &c. Pag. subduces te; Bu. Lex. Coc. i.e. declinabis de via, anfractus & ambages sectaberis; Coc. divertes te, Av. &c. Atque indè, No. חמץ, m. vertebra, circuitus; Pag. quasi versatilem dicas, vel potius, substantivè, circumductionem, Merc. ambitus, circumductus; Bu. Lex. in pl. masc. חמץ, & in Constr. חמץ, Cant. 7.1. vel, 1. Ambitus; Bu. vertebra femur tuorum; Hieron. junctura; R.D. כְּבִיבֵי vertebra, sive circuitus; & dixit hoc de spissitudine femorum; Pag. 70. περιζώματα; quæ ambiunt femora tua, Cocc. vertebra, vertibula coxarum tuarum, sunt quasi monilia, &c. Av.

Rad. 75. חמץ, in kal, est rubescere; Item, turbare; Pag. vel, intransitivè, turbidum esse, seu lutulentum; infervesce; intumescere; Merc. Item, bituminare, inquit R.D. in lib. Rad. turbari; lutosum esse, vel fieri, &c. Bu. Lex. חמץ significat, feruisse; conturbatum, & collutulum esse; Apud Chaldaeos, Respondet חמץ חמץ, Job. 30.27. Item, oblevit, i.e. bituminavit; Coc. חמץ, effervuit, turbidus fuit; turbulentus, instar luti, seu limi fuit; effervescendo egressit limum; & dicitur

citur de vino & aqua fervescente, & ejiciente multum limi ut depuretur; hinc, merum, submerum, & vinum meracum, &c. In kal, effertur lutum egerendo, & activè, lutavit; Av. Verum in Bu. Conc. Occurrit hoc ordine; חמר quatuor significata habet; i. rubere; ut in præf. kal, 3. f. m. חמר rubens est, rubet, Psal. 73. 9. Atque inde, no. חמר m. merura, vinum meracum rubens, quasi lutum dictum, vel, quod cerebrum turbet; Bu. Lex. vinum purum, defæcatum; Chald. חמר; Plin. 14. 9. medium inter dulcia vinumque est, quod Græci, aigleuces vocant; hoc est, semper mustum; id evenit curâ, quoniam, fervere prohibetur; sic appellant musti in vina transitum; & c. Sic, חמר est vinum, quod fertur, & atque ita è musto transit; Cocc. est merum, vinum meracissimum, quod subrusum est, instar limi; Av. Occurrit autem, חמר rubens, vinum, & c. Deut. 32. 14. Isa. 27. 2. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. חמר, est bituminare; Bu. Conc. calce linio, aut ædifico; vel, bitumino; Pag. lutavit, i. e. bituminavit; Av. bitumine oblevit, Bu. Lex. In fut. kal, 3. f. m. יחמר vel, יחמר, & 3. f. m. חמר vel, תחמר; Unde cum 1. conv. præf. (ad 3. f.) & ח (licet, in nostris exemplaribus Bibliorum, mappik, in ח, desideratur; ad illud tamen omnino intelligendum est, ut docet Kimchi in Michlol; ut ח in fine, sit pro ח) Aff. sic occurrit, ויחמר bituminavit eam, Exod. 2. 3. Atque, inde, Nomina, i. No. חמר, m. (sed ferè scribitur cum cholem tantum, sine Vau) lutum; Item cæmentum, intritum; (& est quoque acervus, & mensuræ nomen, ut infra habetur) Bu. Lex. חמר, est cæmentum quod constat ex argilla & calce; nonnunquam verò est cæmentum, quod non calce duratum est, sed interlitum luto, structuræ antiquæ genere; at, ut ut est, nomen habet à limosa & argillosa materia cuiusque terræ conditionis; proinde, variè verti potest; pro luto, argilla, & c. Av. est limus, lutum, חמר, Cocc. Occurrit autem simpl. חמר lutum, cæmentum, Job. 4. 19. 13. 12. If. 41. 25. 45. 9. & cum ח dem. ח, ב, & præf. ut seq. החמר lutum, Isa. 64. 8. בחמר ב לuto, Exod. 1. 14. בחמר ב לuto, Nah. 3. 14. כחמר כ sicut lutum, Job. 38. 14. Isa. 10. 6. 29. 17. sicut etiam cum ח, ו, ז, & præf. sic, חמר כ, idem, Job. 10. 9. Jer. 18. 4. 6. ויחמר ו & sicut lutum, Job. 27. 17. לחמר pro luto, Gen. 11. 3. Job. 30. 19. מחמר è luto, Job. 33. 7. Item, 2. Hinc etiam, No. חמר m. lutum, quod fit ex calce & arena, ad ædificandum, & complanandum; quanquam sunt qui dicunt, quod sit species picis, seu bituminis; R. D. in lib. Rad. teste; Pag. חמר est bitumen; Bu. Lex. & Conc. Cocc. Av. חמר; Cocc. limus; argilla tenax; lutum turbidum, & c. Av. Occurrit simpl. & cum 1. & 2. præf. sic; חמר bitumen, Gen. 14. 10. ויחמר & bitumen, Gen. 11. 3. בחמר cum bitumine, Exod. 2. 2. Item, iii. Signif. 3. hujus Rad. est verbi חמר in kal, turbidum, turbulentum esse, turbare; ut in fut. kal, 3. f. m. יחמר, vel, יחמר turbabitur; vel, lutulentus erit, lutum egeret; & c. ut ad initium Rad. unde, in 3. pl. m. fut. kal; lutum egerent, vel ferveant, & c. sic, יחמר turbentur, Psal. 46. 4. Unde, in pual, ex geminatis duabus ultimis Radicalibus, חמר turbatus, perturbatus est, Av. lutulentum fieri, Bu. man. ut, in præf. pual, 3. pl. turbida sunt ut aqua æstuans & fluctuans; vel fervent, & c. cum penult. cametz, in pausa, & cum Scheva, extra pausam, sic, חמר perturbantur, Lam.

1. 20. חמר idem, Lam. 2. 1. Item, lutulentæ, seu colutulatæ sunt, i. e. squalidæ factæ sunt (facies meæ, scil. à fletu) cum kibbutz, & ח, pro schurek, sic, חמר turbidæ sunt, Job. 16. 16. Atque inde, Nomen supra positum, חמר (pro cæmento, seu, ut R. D. dicit, pro luto, è terra nempe & aqua, factu, Pag. quasi terram tenacem, dicas, Merc.) est etiam חמר, i. e. cumulus, acervus; lutosus, scil. ut videtur, propriè; & inde, quilibet acervus, & cumulus; & c. vel, acervus magnus, quantum asinus portare potest; Av. Sed est itidem, mensuræ nomen, & genus; chomer, i. e. corus; Pag. Sunt qui à cumulo dictum putent, quod tumulum, seu cumulum faciat; alii iniquit hoc nomine significari mensuram frumenti, quantum חמר asinus portare potest; Merc. est autem, חמר, chomer, mensura maxima, quæ & חמר, corus, vocatur; continens scil. decem bathos, five Ephas, quæ ejusdem fuerunt mensuræ, Ezech. 45. 11, 14. De Ephah est traditio in jure Hebræorum, חמר שלש סאין Ephah est trium seim, five satorum; Menachoth c. 8. in principio Misnæ; totidem etiam Bathos in liquidis; ergo chomer five corus, continuit triginta sata; nam ter decies sunt triginta; quantum autem חמר Sea, five satum continuerit, vide illic; Bu. Lex. chomer pro mensura; Hieron. vertit corum; quantum scil. asinus capere potest; habet enim Nomen à copia magna, vel ab acervo; Av. chomer continet decem bathos, five ephas, Ezech. 45. 11, 14. & c. Vide חמר, Cocc. Occurrit autem, חמר chomer, mensura; acervus, Lev. 27. 16. Isa. 5. 10. Ezech. 45. 14. Hab. 2. 14. & חמר, חמר præf. חמר & חמר, Hof. 3. 2. חמר Ezech. 45. 11. חמר de Homer, Ezech. 45. 13. Item, in alia forma, cum chateph pathach penult. pro acervo, חמר, acervus, Jud. 15. 17. Sed in pl. m. occurrit ex priore forma, חמר, mutato scil. cholem, in chateph cametz, sic, חמר acervi, Exod. 8. 10. Num. 11. 32. Sic etiam, inde, No. חמר & in constr. חמר, fæm. idem, acervus; cumulus instar luti, vel bituminis, in magna copia; Av. Unde, in duali ex fæm. חמר חמר acervi duo; sed cum camez penult. pro pathach, ob pausam, sic occurrit, Jud. 5. 16. in maxilla חמר חמר asini, חמר חמר, acervum acervorum (vel potiùs, acervum, imò, duos acervos, i. e. catervam Pelistim, Merc.) in maxilla asini percussu mille viros; ut A. E. & R. D. exponunt; Pag. ubi elegans est Paronomasia, in voce חמר, quæ & asinum & acervum significat; Unde & quidam ab acervis seu sarcinis gestandis, asinum Hebraicè חמר dictum putant; hinc & חמר, à Matthæo, dici, i. e. subjugale; cap. 21. nam quoddam quidam à turbido cerebro, augurantur appellatum, friget; Merc. Et R. D. in Comment. tribus modis variari dicit hoc nomen; sic, חמר, instar יחור fluvius; & חמר instar קדש, sanctitas; & חמר, unde, חמר, hoc loco; pro quo Targum habet חמר, cumulos; Pag. Denique, iv. Signif. 4. hujus Rad. est in No. חמר (& sæpe sine Vau, cum cholem tantum) masc. asinus; genus animalium, quo olim utebantur homines in vehendo seu equitando; Av. R. Bechai scribit, Gen. 2. sic dici à חמר, i. e. modiis, & acervis portandis; Unde, 1 Sam. 16. 20. חמר חמר asinum panis, Kimchi explicat, onustum pane; Bu. Lex. חמר asinus, grave animal est, & lentum; חמר lutum grave est; & Rabbini, חמר gravem esse notat; at Bochartus deducit à rubro colo-

simile, sed velocius, & ferratis cornibus, quibus dif-
findat ramos arborum; hoc esse animal quod Eusta-
thio, in Hexaemero, dicitur $\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\alpha\phi$; Coc. Occurrit
autem, cum! cop. וְהַמִּכְוֶה & dama; bubalus, Deut.
14.5. I Reg. 4. 23.

Rad. 76. חַמֵּשׁ, fæmineum est nomen, (licet careat He, à tergo, contra naturam fæmininorum nominum; Av.) & significat, quinque, חַמֵּשׁ; Pag. Coc. & c. est cardinalis numeri, Av. & ei plerumque subjungitur nomen plurale; Cocc. ut, חַמֵּשׁ שָׁנִים, quinque annos, Gen. 5. 6. & c. Bu. Lex. Sed dicitur etiam, בִּשְׁנַת חַמֵּשׁ, 2 Reg. 8. 16. אֲמֹת חַמֵּשׁ 2 Chron. 3. 11. אֲרָבַע־עֶשְׂרִים וְחַמֵּשׁ שָׁנָה, Jof. 14. 10. & rursus, חַמֵּשׁ שָׁנָה Ezec. 40. 13. 29. & c. Coc. Masculeum est cum He, חַמִּשָּׁה & in constr. חַמְּשָׁה, & c. Pag. Occurrit autem חַמֵּשׁ, quinque, Gen. 5. 6, 11, 15, 17, 21, 23, 30. 11. 12, 32. 12. 4. & c. Isa. 19. 18. & c. ad Ezec. 41. 9. 11. 12. in 60. circ. l. & cum 1 cop. præf. חַמֵּשׁ, & quinque, Gen. 25. 7. 45. 22. Exod. 26. 3. 27. 5. & c. ad Ezec. 41. 2. in 40. circ. l. In forma constr. est cum chateph pathach, pro camez, חַמֵּשׁ quinque, Gen. 5. 10, 32. 7. 20. 11. 11. & c. ad Ezec. 48. 34. in 40. circ. l. cui etiam 1 cop. est præf. חַמֵּשׁ & quinque, Gen. 5. 30. Exod. 27. 14. 38. 26. & c. ad Job. 1. 3. in 25. circ. locis; ut & cum 2 & מַּחֲמֵשׁ in quinque, Ezec. 45. 2. & c. חַמֵּשׁ de quinque, Num. 31. 25. In plm. est, חַמְּשֵׁי decies quinque, i.e. quinquaginta; Bu. Lex. est generis communis, & tam de viris quam mulieribus potest dici; Av. Interdum jungitur nominibus in singulari numero, ut חַמְּשֵׁי אָמָה Gen. 6. 15, sic etiam, חַמְּשֵׁי שָׁנָה, חַמְּשֵׁי פֶּה, חַמְּשֵׁי אֶפֶס & c. sed dicitur etiam חַמְּשֵׁי שָׁנִים, Jof. 7. 21. ut à aliis plerumque cum nominibus in plurali, ut חַמְּשֵׁי צְדִיקִים Gen. 18. 24. & c. Cocc. Occurrit autem ordine Constr. חַמְּשֵׁי quinquaginta, Gen. 6. 15. 7. 24. 8. 3. 18. 24. 26. 28. & c. ad Hag. 2. 16. in 100. circ. l. & cum 1 cop. præf. חַמְּשֵׁי quinquaginta, Gen. 9. 28, 29. Exod. 26. 5. 10. & c. ad Isa. 45. 2. in 40. circ. l. Item, cum 2 & 3 præf. חַמְּשֵׁי quinquaginta, Lev. 25. 10, 11. Num. 16. 35. 31. 30. 47. 2 Reg. 1. 10, 13, 14. חַמְּשֵׁי in quinquaginta, Exod. 27. 18. Lev. 27. 16. 1 Reg. 10. 29. 2 Chron. 1. 17. חַמְּשֵׁי ad quinquaginta, Neh. 6. 15. & in pl. Constr. חַמְּשֵׁי quinquaginta; occurrit tantum cum Aff. חַמְּשֵׁי, (cui 1 cop. est præf.) & חַמֵּשׁ, sic, חַמְּשֵׁי & quinquaginta tuos, 2 Reg. 1. 10, 12. חַמְּשֵׁי quinquaginta ejus, 2 Reg. 1. 10, 12. חַמְּשֵׁי & quinquaginta ejus, 2 Reg. 1. 9, 11, 13. חַמְּשֵׁי quinquaginta eorum, 2 Reg. 1. 14. Atque Hinc, 1. No. חַמְּשָׁה masc. idem, cum חַמֵּשׁ; quinque; & interdum quintus, & c. est cardinalis numeri, & masculini generis; habetque He à tergo, contra naturam nominum masculinorum; ut docetur in Grammatica de numeralibus nominibus; Av. Occurrit, autem, חַמְּשָׁה quinque, Gen. 18. 28. 47. 2. Exod. 21. 36. 26. 26. 37. & c. ad Ezec. 48. 21. in 60. circ. locis, & cum 1 cop. præf. חַמְּשָׁה & quinque, Gen. 18. 18. Exod. 26. 27. 36. 32. & c. ad Dan. 1. 2. 8. in 50. circ. l. Item, cum 2, 3 & 4, præf. ut seq. חַמְּשָׁה quinque, Gen. 14. 9. חַמְּשָׁה propter quinque, Gen. 18. 28. Exod. 16. 1. Lev. 23. 34, 39. Num. 33. 3. 1 Reg. 12. 32, 33, 2 Reg. 6. 25. Esth. 9. 18. Ezec. 1. 1. 2. 8. 1. 32. 17. 33. 21. 45. 25. 48. 20. Hof. 3. 2. חַמְּשָׁה & c. in inqno, Lev. 23. 6. Num. 28. 17. 29. 12. חַמְּשָׁה in quinta, 1 Chron. 25. 22. In forma Constr. est, absque da-

gesch. & cum tzeri penult. ob dagefch ejectionem ex Schin, חמש quinque, Num. 3.47. 18.16. 23.18. Jos. 10.5, 16, 17, 22, 23. 13.3. Jud. 3.3. 18.7, 14, 17. 20.45. 1 Sam. 17. 5. 2 Sam. 21.8. 1 Chron. 29.7. 2 Chron. 35.9. Ezr. 1.11. 2.69. Ezech. 45.6. cui etiam חמש, & חמש, sunt praf. חמש & quinque, Num. 31.32. 2 Sam. 19.18. Ezech. 48.15. חמש quasi quinque, Jos. 8.12. Jud. 8.10. חמש pro quinque, 1 Sam. 6.18. Item, 2. Hinc etiam No. חמש, vel cum dagefch חמש m. quintus; est Ordinalis numeri & masculiei generis; Av. Occurrit absque dagefch, Gen. 1.23. cum dagefch, Gen. 30.17. cui utrique formæ חמש dem. est praf. חמש vel חמש חמש quintus, Num. 7.35. 29.26. 33.38. Jos. 19.24. Jud. 19.8. 2 Reg. 25.8. 1 Chron. 2.14. 3.3. 8.2. 12.11. 24.9. 25.12. 26.3. 4.27. 8. Ezr. 7. 8, 9. Jer. 1.3. 28.1. 5.2. 12. Zach. 7.3. 8.19. Item, cum חמש & praf. priori & חמש praf. posteriori formæ; חמש & חמש quintus, 2 Sam. 3.4. חמש in quinto, Ezech. 20.1. Zac. 7.5. Sic & חמש etiam No. חמש vel cum dagefch חמש fam. quinta; vel quinta pars; seu substantivè quintum; Pag. Bu. Av. &c. Occurrit autem, חמש vel חמש quinta; quinta pars, Gen. 47.24. Lev. 27.15, 19. 1 Reg. 6.31. Neh. 6.5. & cum חמש dem. praf. formæ cum dagefch vel absque dagefch; חמש quintus, quinta, Lev. 19.25. 1 Reg. 14.25. 2 Chron. 12.2. Jer. 36.9. Ezech. 1.2. Item cum חמש Aff. occurrit absque jod, חמש quinta ejus, Lev. 5.16. 22.14. 27.13, 27.31. cui etiam חמש cop. est praf. חמש & quintam ejus, Num. 5.7. Item, cum חמש cop. praf. & חמש Aff. formæ dagefata, & absque utroque jod; חמש & quintas partes ejus, Lev. 5.24. Atque hinc etiam formatur verbum in piel חמש quintavi; Pag. Bu. &c. i.e. quintam partem accepit; Av. sicut dicitur decimavit; Bu. Cocc. pro, decimam partem accepit. Occurrit cum חמש cop. sic, חמש חמש cop. vel conv. & quintavit; Bu. Conc. vel & quintabit; Av. Bu. terram, Gen. 41.34. i.e. quintam proventuum accipiet, vel, quintam terræ imponet solvendam; Bu. Lex. & quintam exigat ab Aegyptiis, Cocc. vel, quintam partem exiget de fructibus terræ; Av. Atque inde etiam No. חמש m. quinta pars; Bu. Cocc. quinta costa; Merc. Av. pars illa corporis quæ sedes est fellis, & jecoris; Av. Gen. 47. 16. in priore Signif. & 2 Sam. 2.23. in posteriore; ubi Kimchi citat ex R. Jonathan explicationem hanc, חמש חמש i.e. ad quintam costam ubi jecur & fel pender, Coc. חמש חמש ad quintam partem, sive costam lateris; Bu. Lex. חמש חמש חמש; חמש autem est ea pars corporis, in qua sunt renes; An à חמש chomesch, est, ornatum, potius quàm à חמש? Coc. Chomesch est quinta costa, ut in loco citato; sed significat etiam quintæ partis pensionem, sicut decima, pensionem decimæ; ut Gen. 47.26. ipsi Pharaon חמש pro quintæ partis pensionem; R.D. in Michlol; Cev. Occurrit autem in ordine Conc. cum חמש & חמש praf. ut seq. חמש quinta pars, 2 Sam. 2.23. 3.27. 4.6. 20.10. חמש quinta pars, 2 Sam. 2.23. 3.27. 4.6. 20.10. חמש significatum hujus Rad. Gen. 47.26. Deinde secundum significatum hujus Rad. est, armare; munire; Bu. Conc. Sed Aven. sic exprimit, ad initium scilicet radices, חמש, quintus fuit in ordine; item, quinos constituit in ordine uno; Rabbinii exponunt pro armare & accingere thorace pertingente ad quintam costam circa lumbos; sed occurrit tantum in piel חמש constituit quinos; vel armavit thorace pertingente ad costam quintam; Av. ut cum חמש cop. praf. חמש & armavit; Bu. Conc. Gen. 41.34. Atque inde,

Nomen Participiale, vel ipsum part. Pahul, חמש vel, חמש; unde in pl. m. חמש (quasi à Rad. חמש in kal, ad quintam partem accingi; Pag.) q.d. accincti, scilicet armis, in quinta viz. costa; Pag. armati, Bu. Conc. quini, i.e. quino ordine, qui militaris erat; Hebræi scribunt idem esse quod חמש expediti, accincti; Bu. Lex. armati, vel quini, vel primipilares, Av. 70. alibi חמש, quod est חמש bene accincti, expediti scilicet armis; alibi חמש; alibi verò per חמש; notat numeratos, in Catalogis scriptos. Ad digitos numeramus; indè Græcis χίλιες igitur dicuntur qui in numeris sunt, & in Catalogis, Jud. 7.11. Er descendit Gideon & Purah puer ejus חמש. Er חמש ad extremum numeratorum (Latini numeros dicunt) qui erant in castris; h.e. militum, qui in numeris erant; qui in suo loco & ordine cubabant dormientes; Cocc. Sed sunt qui exponunt, armati quinque armorum generibus; Pag. Sed rectius est, quasi quintatos dicas; Lyranus & alii notant חמש esse inguen, i.e. partem humani corporis infra quintam costam; Græci χίλιες dicunt ubi membra vitalia latent. Idem ferè R. Jochanan; atque hac parte armatos & testos usque post inguina, Hebræi חמש dixere; non fecus ac Græci, à thorace, χίλιες, ad pectus munitos armis; Merc. Occurrit autem hoc nomen. pl. m. simpl. & cum חמש praf. ut seq. חמש armati, Jos. 1. 14. 4.12. חמש & armati, Ex. 13.18. חמש armati, Jud. 7.11.

Rad. 77. חמה; unde Nomen Radicale חמה (cum sex punctis; quanquam nonnulli codices sunt cum quinque, inquit R.D. in Pag.) vel חמה quod significat utrem; alii lagenam aut hydriam exponunt; Merc. Cev. חמה est uter, lagena; Bu. Lex. & Conc. Coc. hemina; urceus; vas quoddam, quod hydriam, vel juxta Hieron. utrem vocare possumus; Av. 70. חמה; Cocc. Occurrit autem quasi in forma Constr. s. f. pro absoluto; (ut aliis huic voci in altera significatione accidit, ut habes in חמה Cev.) cum Chateph-pathach sub חמה; sic, חמה uter, Hof. 7.5. Item in alia forma cum tzeri sub חמה; & pathach sub חמה, cui חמש cop. est praf. חמה & utrem, Gen. 21.14. Item, cum חמש dem. praf. ante quinque puncta; חמה uter, Gen. 21.15, 19. & cum חמש praf. ante formam quasi constructam; חמה & ex utre, Job. 21.20. Denique cum חמה, Aff. (quod quidam deducunt à חמה sub Rad. חמה ubi vide) sic, חמה utrem tuum, Hab. 2.15. [חמה gratia, &c. quare in seq. Rad. [חמה]

Rad. 78. חנן, est misereri; largiri, donare; rogare, precari; parcere; gratificari, i.e. rem gratam facere; vel, gratis dare; Pag. gratiosum esse; gratia aliquem prosequi; beneficium esse, beneficium gratuito conferre; in gratiam recipere: excludit dignitatem aut meritum; construitur interdum cum Accusat. rei, interdum personæ; & interdum cum Accus. utroque; interdum cum חנן, ubi est potius supplicare, significatu reciproco; Merc. Cev. & sim. Bu. contulit beneficia ex gratia, seu gratis, gratificatus est; ex gratia & benig-nitate donavit; Cogn. cum חנן, placidè se demisit, ut in castris & aliis mansionibus; Item, cum חנן quievit, & חנן duxit placidè, &c. Av. חנן, cum construitur cum Accusat. personæ, notat favere; ut 2 Sam. 12. 22. מי חנן יי, quis scit, & favebit mihi Dominus, &c.

&c. Sed construitur etiam cum Dativo personæ solo, Job. 19. 17. & sæpè etiam cum Accus. personæ & Accus. rei; ut Gen. 33. 5. Psal. 119. 22. &c. Cocc. Occurrit autem in ordine Conc. sic, in præf. kal, 3. f. m. gratiosè largitus est, Gen. 33. 5. & cum Aff. וְיִי; cui etiam ! conv. est præf. וְיִי grat. largitus est mihi, Gen. 33. 11. וְיִי gratiam faciet mihi, 2 Sam. 12. 22. Item, in i. f. præf. kal, cum ! conv. plenè cum Vau cholem, vel cum ! cop. defectivè cum cholem tantùm, ut seq. וְיִי & gratiosus ero, Exod. 33. 19. vel sine Vau, in gratiam implorabam, Job. 19. 17. ut & in 3. pl. præf. kal plenè, & cum cametz penult. ob pausam, (pro וְיִי & וְיִי) sic legitur, וְיִי gratiam faciunt, Lam. 4. 16. In part. ben. kal, i. m. simpl. & cum ! præf. sic, וְיִי gratiam faciens, Psal. 37. 21. 26. 109. 12. 112. 5. Prov. 14. 31. 19. 17. לְחַיִּי gratiosè largienti, Prov. 28. 8. In Infin. kal, vel cum cametz, penult. absque dagefch, vel cum pathach cum dagefch, seq. וְיִי gratiam faciendo, Isa. 30. 19. וְיִי gratiam facere, Psal. 77. 10. Item, in Infin. kal, cum ! præf. & כֹּחַ Aff. sic occ. לְחַיִּי gratiam facere vobis, Isa. 30. 18. In Imper. kal (וְיִי סֹבֵב אֶת) gratiam fac, vel gratiosè misereri; sed cum וְיִי Aff. cholem mutatur in cametz chatuph ante dagefch; sic, וְיִי gratiam fac mihi, Pl. 4. 2. 6. 3. 9. 14. 31. 10. 41. 5. 11. 51. 3. 56. 2. 57. 2. 86. 3. 119. 29. 58. cui etiam ! cop. est præf. וְיִי & gratiam fac mihi, Psal. 25. 16. 26. 11. 27. 7. 30. 11. 86. 16. 119. 132. Sic etiam cum וְיִי Aff. וְיִי gratiam fac nobis, Pl. 123. 3. Isa. 33. 2. Item in 2. pl. m. וְיִי gratiam facite; sed cum וְיִי Aff. occurrit cum kibbutz pro schurek, וְיִי gratiam faciet mihi, Job. 19. 21. Item, plenè cum schurek ante וְיִי Aff. sic, וְיִי gratificabimini nobis, Jud. 21. 22. In fut. kal, i. & 2. f. m. sic, וְיִי gratiam faciam, Exod. 33. 19. וְיִי gratiam facias, Psal. 59. 6. sed ante וְיִי Aff. cholem mutatur in cametz-chatuph, sic, וְיִי gratiam facies eis, Deut. 7. 2. & in 3. f. m. fut. kal, Occurrit semel plenè cum sàgol & chateph sàgol ante duplex Nun; sic, וְיִי gratiam faciet, Am. 5. 15. Item, defectivè (sed regulariter & secundum normam, ut וְיִי) sic occurrit, וְיִי gratiam facit, Deut. 28. 50. cui cum ! conv. est præf. cholem mutatur in cametz-chatuph; sic, וְיִי & gratiam fecit, 2 Reg. 13. 23. sicut etiam in 3. f. m. cum וְיִי Aff. sic, וְיִי gratiam faciet nobis, Psal. 67. 2. cui etiam ! & וְיִי sunt præf. וְיִי & gratiam faciet nobis, Mal. 1. 9. וְיִי gratiam faciet nobis, Psal. 123. 2. Sed cum וְיִי Aff. occurrit præter normam cum kametz-chatuph sub jod ante Scheva & absque dagefch in Nun, pro וְיִי sic extat, וְיִי gratiam faciat tibi, Gen. 43. 29. Isa. 30. 19. Sed regulariter cum ! cop. sic, וְיִי & gratiam faciat tibi, Num. 6. 25. Item, cum וְיִי Aff. regulariter sic occurrit, וְיִי gratiam faciet ei, Isa. 27. 11. cui etiam ! conv. est præf. וְיִי & gratiam fecit ei, Job. 33. 24. In Niphal, וְיִי (ut וְיִי) gratià est affectus, gratiosus est factus; Av. Unde in 2. f. m. וְיִי gratiosus es factus; sed in 2. f. f. occurrit, præter normam, cum tze-re sub Nun, & jod redundante in fine, deficiente quoq; dagefch (ut ante in fut. kal) in Nun Radicali; Bu. Lex. & more Chaldæorum dagefatur prima Radicalis post servilem in verbo geminate secundam, pro וְיִי, Cocc. sic, Jer. 22. 23. & וְיִי quàm gratiosa eris tibi, seu quàm gratulaberis tibi; Bu. Lex. five quàm gratiosa, i.e. grata fies; Av. vel, quandoquidem condonlentiam consecuta es, &c. Cocc. In piel (וְיִי), vel in for-

ma poel (וְיִי), gratiosum reddidit, benignum fecit; vel gratià affectit, bene favit; Av. Unde in part. piel, formæ poel cum וְיִי cop. præf. sic, וְיִי & gratiam faciens, Prov. 14. 21. In Infin. piel (וְיִי), gratiam facere; sed cum וְיִי præf. & וְיִי Aff. occurrit cum sàgol loco pathach sub Cheth, & deficiente dagefch, pro וְיִי, sic, וְיִי gratiam faciendi ei, Psal. 102. 14. In fut. piel, 3. f. m. וְיִי gratiosam exhibet, Prov. 26. 25. & in 3. f. pl. m. ex forma poel; sic, וְיִי gratiam facient, Psal. 102. 15. In hophal (וְיִי) gratià affectus, seu donatus est; Av. Unde in fut. hoph. 3. f. m. sic, Prov. 21. 10. non וְיִי gratià afficietur; Av. & Isa. 26. 10. וְיִי gratià afficietur, vel donabitur impius, Av. vel, gratiosè habeatur, &c. Cocc. In hithpael (וְיִי) fecit se gratum, seu supplicem, i.e. supplicavit pro gratia & misericordia impetranda; construitur cum Dativo, aut cum וְיִי; Av. In Hithp. est, precari, deprecari; propriè, pro gratia, vel ut gratia fiat; Bu. Lex. supplicare, gratiam & favorem implorare; Cocc. Occurrit autem in præf. hithp. 2. f. m. cum וְיִי parag. & in i. fut. & in 3. pl. præf. hithp. cum וְיִי conv. ut seq. וְיִי deprecatus es, 1 Reg. 9. 3. וְיִי deprecatus sum, 1 Reg. 8. 59. וְיִי & deprecabunt te, 1 Reg. 8. 33. 47. 2 Chron. 6. 24. 37. in Infin. hithp. (וְיִי) deprecari, &c. Sed cum וְיִי præf. est cum sàgol in ult. ante maccaph; sic, וְיִי ad deprecandum, Esth. 4. 8. Item, cum וְיִי præf. & וְיִי Aff. sic, וְיִי in deprecando eum, Gen. 42. 21. In fut. hithp. i. f. cum sàgol, ante maccaph, vel cum cametz, ob pausam, & cum וְיִי conv. & pathach in ult. extra pausam, sic occurrit, וְיִי deprecabor, Job. 19. 16. וְיִי deprecabor, Job. 9. 15. Psal. 30. 9. 142. 2. וְיִי & deprecatus sum, Deut. 3. 23. Item, in 2. & 3. f. m. fut. hithp. cum cam. in ult. ob pausam; sed cum ! conv. cum tze-re in ult. extra pausam, & cum sàgol in ult. ante maccaph; ut seq. וְיִי deprecaberis, Job. 8. 5. וְיִי & deprecatus fuit, 2 Reg. 1. 13. וְיִי idem, Hof. 12. 5. Item in 3. f. f. cum ! conv. & sàgol in ult. ob maccaph seq. sic, וְיִי & deprecata fuit, Esth. 8. 3. Atque indè nomina, i. nomen וְיִי (cum defectu medii radicalis) m. gratia, favor, benignitas, clementia, benevolentia; χάρις, εὐνοια; Pag. Bu. Av. Cocc. sæpè autem occurrit simpl. in textu, ut seq. וְיִי gratia, Gen. 6. 8. 18. 3. 19. 19. 30. 27. 33. 8. 10. 15. 34. 11. 39. 4. 47. 25. 29. 50. 4. Exod. 32. 1. 11. 3. 12. 36. 33. 12. 13. 16. 17. 34. 9. Num. 11. 11. 15. 32. 5. Deut. 24. 1. Jud. 6. 17. Ruth. 2. 2. 10. 13. 1 Sam. 1. 18. 16. 22. 20. 3. 29. 25. 8. 27. 5. 2 Sam. 14. 22. 15. 25. 16. 4. 1 Reg. 11. 19. Esth. 2. 15. 17. 5. 2. 8. 7. 3. 8. 5. Psal. 45. 3. 84. 12. Prov. 1. 9. 3. 4. 34. 4. 9. 5. 19. 11. 16. 13. 15. 17. 8. 22. 1. 11. 28. 23. Eccl. 9. 11. 10. 12. Jer. 31. 2. Nah. 3. 4. Zach. 4. 7. 12. 10. & cum ! & וְיִי præf. ut & cum וְיִי Aff. sic, וְיִי & gratia, Prov. 3. 22. וְיִי gratia, Prov. 31. 30. וְיִי gratiam ejus, Gen. 39. 21. Deinde, ii. Hinc etiam Nomen וְיִי gratiosus, misericors, clemens, beneficus, benignus; Pag. Av. Bu. quali gratificum dicas, seu propensum ad benefaciendum gratis, Merc. miserator; nam sæpè usurpatur de Deo qui est miserator; Av. וְיִי est gratiosus, i.e. benefaciendi cupidus; etiam, ubi nullum meritum, nulla dignitas est; de Deo dicitor, qui dat simpliciter, & nemini exprobrat, Jacob. 1. 5. χάρις cum refertur ad δωρεάν δωρεάν, notat εὐδοκίαν & δαπάνην de dono suo; sic & Christo attribuitur, Rom. 5. 15. 2

Cor. 13. 13. Coc. Occurrit autem simpl. & cum ! cop. sic, חנן gratiofus, Exod. 22. 26. 2 Chron. 30. 9. Neh. 9. 17. 31. Plal. 111. 4. 112. 4. 116. 5. 145. 8. Joel. 2. 13. Jon. 4. 2. [חנן] & gratiofus, Exod. 34. 6. Plal. 86. 15. 103. 8. Item, 3. Indè No. חנני f. gratia, vel benevolentia exercita; Coc. est autem nomen perfectum & sic occurrit, חנינה gratia, ut in Jer. 16. 13. ut & 4. hinc etiam nomen חנה deprecatio, precatio, oratio, postulatio; Pag. supplicatio quā petitur & imploratur gratia; nonnunquam & pro gratia, Jos. 11. 20. ut non esset illis חנה gratia; ubi tamen supplicationem significare potest, ut nullus illis locus supplicationi ad impetrandam pro se gratiam aut veniam relinqueretur; Merc. Cev. חנה est, 1. gratia, favor, clementia, à kal, חן, Jos. 11. 20. 2. est supplex oratio, imploratio gratia; à forma scil. hithpael, חתחן; ut חתחן ab חתחל, & חתחל ab חתחל; 1 Reg. 8. 38. חתחן כל חתחל כל omnis oratio, omnis supplicatio: חתחל judicem spectat; חתחן eum qui dives est gratia ad donandum, condonandum; Phrasif, Jer. 42. 9. & Dan. 9. 20. חתחן חתחל est, q. d. prosternere orationem; à gestu supplicis qui prosternitur; & Jer. 37. 20. חתחל & c. cadat, age, supplicatio mea coram te; i. e. admittite me supplicem & audi; sic cap. 42. 2. Coc. חתחן est gratia, clementia; Item precatio, seu supplicatio grata, five gratiosa; Av. Occurrit autem simpl. & cum ! præf. sic, חתחן deprecatio, Jos. 11. 20. 1 Reg. 8. 38. 2 Chron. 6. 29. Ezr. 9. 8. חתחן & deprecatio, 1 Reg. 8. 54. & in forma f. f. Constr. est, חתחן deprecatio, 1 Reg. 8. 30. 52. unde cum !. Aff. cui etiam חתחן est præf. sic, חתחן deprecatio mea, Plal. 6. 10. 119. 170. Jer. 37. 20. 38. 26. Dan. 9. 20. חתחן à deprecatione mea, Pl. 55. 2. Item, cum חתחן & חתחן Aff. חתחן deprec. nostra, Jer. 42. 2. חתחן deprec. tua, 1 Reg. 9. 3. Item cum חתחן, & חתחן Aff. sic, חתחן חתחן deprec. vestra, Jer. 42. 9. חתחן deprec. ejus, 1 Reg. 8. 28. 2 Chron. 6. 19. 33. 13. חתחן deprec. eorum, 1 Reg. 8. 45. 49. 2 Chron. 6. 35. Jer. 36. 7. In pl. f. חתחן supplicationes, deprecationes; Occurrit cum חתחן Aff. sic, חתחן חתחן deprecationes ipsorum, 2 Chron. 6. 39. Item, 5. hinc etiam nomen חתחן pl. m. deprecationes, preces, Bu. Supplicationes pro gratia, deprecationes gratæ; i. e. humiles, Av. Occurrit simpl. & cum ! & חתחן præf. sic, חתחן deprecationes, Job. 40. 21. Prov. 18. 23. חתחן & deprecationes, Dan. 9. 3. Zach. 12. 10. חתחן & deprecationibus, Jer. 31. 9. & in forma Constr. pl. m. חתחן deprecationes, 2 Chron. 6. 21. Jer. 3. 21. Unde cum Aff. חתחן, vel חתחן cum cametz in pausa; sic, חתחן vel חתחן deprecationes meæ, Plal. 28. 2. 6. 31. 23. 116. 1. 130. 2. 140. 7. 143. 1. Item, cum חתחן & חתחן Aff. ut seq. חתחן deprecationes nostras, Dan. 9. 18. חתחן deprecationes tuæ, Dan. 9. 23. חתחן deprecationes ejus, Dan. 9. 17. Sic & 6. Indè etiam No. חתחן pl. f. preces, supplicationes; Av. Occurrit cum חתחן pro חתחן, ob pausam; sic, חתחן deprec. meæ, Plal. 86. 6. Item, 7. Hinc etiam deducitur Adv. cum Mem à tergo, (vel ut Pag. afferit, cum Mem redundante) sic, חתחן gratis, immeritò, frustrà, absque causâ; Pag. Bu. Lex. Porro, ut Kimchi norat exponi per חתחן gratia, est propriè nomen, sed adverbiascit; sæpe sumitur pro temerè, ab re, sine causâ, immeritò, gratuitò; frustrà; particula excludens. pretium, causam, aut meritum; Merc. & Av. חתחן adverbium, gratis; חתחן, q. d. per gratiam; magis tamen negat causam facti quàm dicit; &

diversimodè usurpatur, 1. namque negat pretium, vel compensationem; five sit benevolentia, five non, Exod. 21. 2. Gen. 29. 15. & 2 Sam. 24. 24. חתחן holocausta gratuita; & Isa. 52. 3. gratis venditi estis; h. e. מחריר בלא חתחן sine pretio; & Job. 1. 9. an gratis timet Job Deum? sic, חתחן; Mat. 10. 8. gratis accepistis, gratis date; & 2. negat meritum mali, five culpam; Job. 2. 3. sine causâ; & Prov. 26. 2. חתחן diræ inimitatæ; & Ezech. 6. 10. חתחן לא חתחן non sine causâ; h. e. non frustrà. 3. Negat necessitatem, five urgentem causam; ut Prov. 23. 29. cui vulnera חתחן gratis; h. e. non necessaria; & 1 Sam. 25. 31. & in effusione חתחן sanguinis gratis, h. e. non necessaria. Item, Prov. 24. 28. חתחן לך testis gratis; h. e. accusans frivole & citra necessitatem; sic Gal. 2. 21. ergò Christus חתחן gratis, i. e. sine necessitate mortuus est; & Prov. 3. 30. ne litiges cum quoquam חתחן gratis: sic Prov. 1. 11. infidiemur innocentibus gratis, i. e. sine causâ; Junius, impune. Est mimesis non dictorum, sed cogitatorum; 4. Negat effectum, utilitatem, fructum; ut Mal. 1. 10. ne accendatis altare meum gratis; h. e. frustrà: & Prov. 1. 17. חתחן frustrà panditur rete coram oculis avium; i. e. volat חתחן חתחן חתחן; non prodest ipsis, quod vident rete expandi; Confer Prov. 7. 23. Hæc, plenè & accuratè, de hac particula, Cocc. Occurrit autem ordine Conc. simpliciter, & cum חתחן demonstr. præf. ut seq. חתחן gratis, Gen. 29. 15. Exod. 21. 2. 11. Num. 11. 5. 1 Sam. 19. 5. 25. 31. 2 Sam. 24. 24. 1 Reg. 2. 31. 1 Chron. 21. 24. Job. 2. 3. 9. 17. 22. 6. Plal. 35. 7. 19. 69. 5. 109. 3. 119. 161. Prov. 1. 11. 17. 3. 30. 23. 29. 24. 28. 26. 2. Isa. 52. 3. 5. Jer. 22. 13. Lam. 3. 52. Ezech. 6. 10. 14. 22. Mal. 1. 10. חתחן an gratis, Job. 1. 9. Denique huc etiam deducitur No. חתחן f. gratia; item, Nomen mulieris Hanna, 1 Sam. 1. 2. appellativè tantum pluralitèr usurpatur, Plal. 77. 10. num oblitus est Deus חתחן gratiarum, & c. Av. ut & huc etiam referunt nomen pr. חתחן, Johannes, à gratia; quo nomine sunt, qui Zachariam volunt in senectute sibi natum filium appellare, quasi spiritu agnosceret eum gratia, per Christum obventuræ, credentibus præconem fore; Merc. Nomen חתחן gratia, & c. quod huc etiam quidam referunt, videatur suprâ suo loco.

Rad. 79. חנה est castrametari; manere; Pag. residere, confidere, subsidere, desiderare; sunt qui, quòd nonnihil affinitatis cum voce חנה habere videatur, existunt propriè significare placidè & sensim se in locum ponere, quiescendi, immorandi, seu habitandi causâ; sæpe est militare. Cum חנה sumitur pro obidere, quasi castrametari adversus, & c. Gallicè dicimus, camper; Merc. castra posuit; refedit; construitur absolute & cum præp. על, חנה & חנה. Bu. Lex. Castrametatus est, castra fixit, mansit & habitavit turmatim in castris; dimisit se ad residendum; obedit; Cogn. cum חנה dimisit, reliquit; cum חנה quievit, & חנה duxit sensim; nam quando milites in castris versantur, tunc quiescunt & relaxantur; est neutrum, & construitur cum Dativo, vel præpositionibus חנה, על, חנה, חנה; Av. In Bu. Conc. autem, sic describitur hæc radix; חנה duo habet significata; 1. castrametari, castra ponere; & occurrit in præf. kal, 3. fm. חנה castra posuerat, 1 Sam. 26. 5. Isa. 29. 1. Item in 1. cum ! conv. & in 3. pl. præf. kal, cui & ! conv.

! conv. est praf. ut seq. וְחִנְיָ & castrametator, Isa. 29. 3. Zach. 9. 8. וְחִנְיָ castrametati sunt, Num. 2. 34. 1 Sam. 13. 17. וְחִנְיָ & castra ponent, Num. 1. 52. In part. ben. kal, f. m. est, וְחִנְיָ castra habens, Exod. 18. 5. Psal. 34. 8. unde cum וְ, Aff. pro עֲלֵיךְ וְחִנְיָ, sic occurrit, וְחִנְיָ castra habens contra te, Psal. 53. 6. In pl. m. part. ben. kal, occurrit simpl. & cum וְ praf. ut seq. וְחִנְיָ castrametantes, Exod. 14. 9. 1 Sam. 26. 5. 29. 1. 2 Sam. 11. 11. 1 Reg. 16. 15. וְחִנְיָ castrametantes, Num. 10. 5. 6. 1 Reg. 16. 16. Nah. 3. 17. וְחִנְיָ & castrametantes, Num. 2. 3. 5. 12. 27. 3. 38. Item in part. ben. kal, f. f. sic se habet, וְחִנְיָ castra habens, 2 Sam. 23. 13. 1 Chron. 11. 5. In Infin. kal, simpl. & cum וְ praf. וְחִנְיָ castrametari, Jud. 19. 9. וְחִנְיָ & in castrametando, Num. 1. 51. Item, in Infin. kal cum וְ, Aff. sic extat, וְחִנְיָ castrametari nostrum, Num. 10. 31. ut & cum וְ praf. & כֹּס, Aff. וְחִנְיָ castrametari vos, Deut. 1. 33. in Imper. kal, f. m. cum וְ cop. וְחִנְיָ & castrametare, 2 Sam. 12. 25. & in Imper. pl. m. simpl. וְחִנְיָ ponite castra, Num. 31. 19. Jer. 50. 29. Notanda autem Phrasologia in loco citato ad Infin. Jud. 19. 9. וְחִנְיָ הַיּוֹם ecce (tempus) castrametandi hodie; i.e. diversandi, hospitandi tempus nunc est; ita enim per וְ, tempus, R. Sal. supplet; Bu. Lex. Ecce, manere (seu divertere, diversari & subsistere) diei; i.e. tempus diei quo divertendum est aliquo, ut ibi subsistas & maneas, Cev. In fut. kal, 3. f. m. וְחִנְיָ vel וְחִנְיָ castrametabitur, seu poner; sed cum וְ conv. praf. occurrit defectivè, seu per Apocopen 3. Rad. וְחִנְיָ & castra posuit, Gen. 26. 17. 33. 18. Exod. 19. 2. Jos. 10. 31. Jud. 9. 50. 1 Sam. 11. 1. 26. 3. 2 Sam. 17. 26. 2 Reg. 25. 12. Chron. 32. 1. Item, in 2. sm. fut. kal, & in 1. pl. cum וְ conv. ut & in 2. & 3. pl. m. ut seq. וְחִנְיָ castrametaberis, Psal. 27. 3. וְחִנְיָ & castrametati fuimus, Ezr. 8. 15. וְחִנְיָ castrametabimini, Exod. 14. 2. וְחִנְיָ castrametabuntur, Num. 1. 50. 53. 2. 2. 17. 3. 23. 29. 35. 9. 17. 18. 20. 22. 23. Item, in 3. pl. m. cum וְ cop. וְחִנְיָ & castrametabuntur, Exod. 14. 2. Sed cum וְ conv. praf. multò sæpiùs; sic, וְחִנְיָ & castrametati sunt, Ex. 13. 20. 15. 27. 17. 1. 19. 2. & ad Jer. 52. 4. in 90. circ. l. Item cum וְ conv. 3. pl. m. fut. kal occurrit cum Nun parag. in fine; & וְחִנְיָ & castrametati sunt, Jud. 11. 18. Atque inde nomina, 1. חִנְיָ, fam. mansio, hospitium; Av. Unde in pl. fam. (ut à גְּלוּיָ fit גְּלוּיָ; & à מְלוּיָ fit מְלוּיָ; Merc.) sic est חִנְיָ cellula, mansiuncula; Bu. Lex. cella; domunculæ carceris, Coc. Quidam vertunt repositiones, ubi scil. erant positi custodes; mansiones non incommode veritas, vel habitacula, ad pernoctandum scil. unde Hebraei hoc nomine חִנְיָ hospitia seu diversoria appellant; quòd ibi commorentur hospites; Pag. Occurrit autem pl. fam. cum וְ demonstr. praf. Jer. 37. 16. וְחִנְיָ & ad mansiunculas; i.e. ad ergastula, vel ad cellulas, in quibus detinebantur vincti; Av. singulare חִנְיָ hospitium, diversorium, in quo quasi castra nostra ponimus, hospitium, & quiescimus; apud Rabbinos est frequentissimum; Bu. Lex. & notat tabernam, in qua, institor totos dies residet; Cocc. untuntur etiam hoc nomine pro taberna ubi merces exponuntur; sicut & hodie, sic appellant locum collybistaram; Gallicè, le change; dominum autem tabernæ vocant חִנְיָ; sic & caupona & caupo dici potest: vide Tisbitem Elià; Merc. Cev. Deinde, 2. Indè No. cum Mem formativo; חִנְיָ castra; turba, turma: Pag. alicubi, scil. fedem e-

ligens ad pugnandum vel obsidendum urbem aliquam; quasi dicas residentiam: Galli vocant, Camp. Item Ofte; Merc. est comm. generis, tam masc. quam fam. ut Psal. 27. 4. in fam. & Gen. 32. 8. in masc. & c. Pag. חִנְיָ castra, exercitus; παρεμβολή, στρατιώτης, στρατευμα; notat primò locum in quo requiescit exercitus; 2. exercitum qui in eo loco requiescit; 3. exercitum etiam non requiescentem; Coc. significat castra in quibus homines turmatim habitant; & nonnunquam pro turma accipitur; Av. Occurrit autem simpl. חִנְיָ castra, accies, Deut. 23. 10. Psal. 27. 3. Ezech. 1. 24. Sed cum וְ dem. multò frequentius חִנְיָ castra, castrorum, & c. Gen. 32. 8. 33. 8. 50. 9. Exod. 16. 13. & ad 2 Chron. 18. 32. in 80. circ. l. Item, cum וְ praf. וְחִנְיָ & castra, Jud. 8. 1. sed cum וְ & וְ praf. sæpiùs; ut seq. חִנְיָ in castris, Gen. 33. 21. Exod. 19. 16. & ad Psal. 106. 16. in 15. circ. l. & חִנְיָ castra, sive ad castra, & c. Exod. 16. 13. 29. 14. & ad 2 Chron. 22. 1. in 20. circ. l. Item in forma f. Constr. sæpe in חִנְיָ castra, castrorum, & c. Gen. 32. 2. Exod. 14. 19. 20. 24. & ad 2 Chron. 14. 16. in 30. circ. l. cui etiam וְ, וְ, וְ, & וְ sunt praf. ut seq. וְחִנְיָ & castra, Jud. 7. 1. 8. 1 Chron. 11. 15. חִנְיָ in castris, Jud. 7. 13. 13. 25. 1 Sam. 4. 6. 2 Sam. 5. 23. 23. 16. 2 Reg. 19. 35. 1 Chron. 11. 18. 2 Chron. 32. 21. Isa. 37. 36. חִנְיָ sicut castra, 1 Chron. 12. 23. חִנְיָ ad castra, Num. 2. 9. 16. 31. Jos. 6. 23. 1 Chron. 12. 23. Item cum וְ praf. חִנְיָ de castris, 1 Sam. 13. 17. 2 Sam. 1. 3. ut & cum וְ Aff. חִנְיָ castra ejus, Num. 1. 52. 2 Reg. 5. 15. 6. 24. 2 Chron. 14. 12. Psal. 78. 28. Joel 2. 11. In duali numero חִנְיָ machanajim, i.e. castra duo, nomen proprium loci à duobus castris sic dicti, angelorum, scil. & Jacobi, Gen. 32. 2. Bu. Lex. vel duo exercitus, Coc. Occurrit autem cum cametz penult. ob pausam, simpl. & cum וְ & וְ praf. חִנְיָ Machanaim, n.p. Gen. 32. 2. חִנְיָ machana. Cant. 7. 1. חִנְיָ de machana. Jos. 13. 30. Sed cum וְ praf. est cum pathach penult. extra pausam; & de Machanajim, Jos. 13. 26. Item semel occurrit cum וְ locali in fine, sic, 2 Sam. 17. 24. & David venit חִנְיָ (cum kametz sub Nun ob pausam) in Machanajim, locum scil. superiùs dictum; Pag. Bu. In plurali reperitur in utroque genere; Pag. ut in pl. m. חִנְיָ castra. Occurrit cum וְ praf. חִנְיָ an in castris? Num. 13. 19. In pl. m. constr. חִנְיָ castra, castrorum, & c. Unde cum וְ, כֹּס, & חִנְיָ (cui ult. est & וְ praf.) Aff. ut seq. חִנְיָ castra tua, Deut. 23. 15. 29. 10. חִנְיָ castrorum vestrorum, Am. 4. 10. חִנְיָ castra ipsorum, Num. 5. 3. Jos. 10. 5. 11. 4. 1 Sam. 17. 15. 53. 28. 1. 29. 1. חִנְיָ & castra eorum, Jud. 8. 10. Item in pl. f. simpl. & cum וְ, וְ, & וְ praf. ut seq. חִנְיָ castra, Gen. 32. 7. 10. 2 Chron. 31. 2. Ezech. 4. 2. חִנְיָ castra, Num. 2. 17. 32. 10. 2. 5. 6. 25. חִנְיָ in castris, Zach. 14. 15. חִנְיָ ad castra, 1 Chron. 9. 18. חִנְיָ castris, 1 Sam. 17. 4. Item, 3. hinc etiam No. חִנְיָ f. castrametatio, Av. metatio, mansio, Bu. Lex. & est pro חִנְיָ cum Schurek, ut R. D. inquit, Pag. Imo Kimchi dicit cholem & shurek eadem esse; Merc. Occurrit cum וְ. Aff. 2 Reg. 6. 8. in loco tali vel tali חִנְיָ mansio mea; Pag. ubi Kimchi dicit cholem esse loco schurek, Bu. Lex. quasi dicas residentiam, i.e. castra, seu castrorum metationem; Merc. metatio mea, Bu. Lex. vel castrametatio mea, Av. In hoc nomine Thau in extremitate est litera gen. fam. f. num. perinde ut in חִנְיָ focus & אחור

Rad. 81. קָנַהּ, in kal, est imbucere, prima rudimenta dare; erudire, docere; Item, dedicare; Pag. sim. Bu. Av. frequens est, apud Doctores, in piel, קִנְיָהּ, pro instituire, & paulatim assuefacere; quod אָמַתְאָא גָּזַרְוּ; Græci dicunt; hinc apud illos, קִנְיָהּ, est catechismus, prima institutio, & rudimenta, initiatio, &c. Merc. קִנְיָהּ est ἐγκαινίσμῳ; initiare; Cocc. innovare; Av. & rei novæ primam usurpationem significat; ut Deut. 20. 5. qui ædificavit domum novam, & non dedicavit vel iniciavit eam; h.e. non incepit ea uti; & 1 Reg. 8. 63. Initiarunt domum Jehovah; i.e. caperunt eam adhibere ad usum suum; Item, de prima institutione & assuefactione pueri ad officium faciendum, cum Dativo construitur; ut in Prov. 22. 6. וְכֵן יִבְנוּ לְפָנַי עַל פִּי רַבְּךָ initiatiorem fac puero, in prima via sua; i.e. initia ipsius ipsi præforma, & ad rectè agendum, ab initio assuefac, &c. Cocc. Occurrit autem verbum hoc in præt. kal, 3. f.m. cum ׀ Aff. קִנְיָהּ iniciavit eam, Deut. 20. 5. In Imper. kal, f.m. קִנְיָהּ initiato, Prov. 22. 7. in fut. kal, 3. f.m. יִקְנֶיךָ vel, יִחַנֶּיךָ, aut contractè, יִחַנֶּךָ iniciabit; unde cum בִּי Aff. יִחַנֶּכֶנִּי iniciabit eam, Deut. 20. 5. ut & in fut. kal, 3. pl. cum ׀ conv. præf. וַיִּחַנְכוּ ׀ et dedicarunt, 1 Reg. 8. 63. 2 Chron. 7. 5. Atque inde nomina; 1. No. הַקִּנְיָהּ f. primus rei usus; dedicationem Cyprianus dixit; 70. ἐγκαίνισμός, ἐγκαινίσις, ἐγκαινία; Cocc. Initiatio, dedicatio; Pag. Bu. Av. novario; ἐγκαινία, encænìa; Av. קִנְיָהּ autem, five, initiatio, aut dedicatio, fieri solebat, cum lætitia & solennitate; Judæi celebrant & etiamnum hodie celebrant festum dedicationis Templi; vicesima quinta die Kislev, qui ex parte nostro Novembri respondet, in memoriam repurgati & renovati Templi, quod ab Antiocho Epiphane profanatum fuerat; Græci ἐγκαινία dixerunt, q. d. novaia; harum feriarum fit mentio, Joannis 10. Institutionem vide 1. Machab. 4. & secundi, 10. Merc. Occurrit autem, קִנְיָהּ initiatio, dedicatio, Neh. 12. 27. & in forma f. sæm. constr. occurrit simpl. & cum זֶה, & זֶה præf. sic, הַקִּנְיָהּ initiatio, Num. 7. 10, 84, 88. 2 Chron. 7. 9. Psal. 30. 1.

suffocatio, *πνιγμός*; Coc. In plerisque exemplaribus Nun est cum pathach; Doctores notant, ubicunque mortis absolute in lege fit mentio, hanc intelligi; erant autem, ut in Sanhedrin notant, quatuor mortis genera, viz. strangulare, comburere, lapidare, & occidere; Hæc quatuor erant extrema supplicia; Merc. Occurrit autem, *מַחֲנִיק* strangulatio, Job.

7. 15.

Rad. 84. *חֶסֶד* est benignitas, beneficium; beneficentia; Item, probum; Bu. Conc. & Lex. misericordia; Pag. Av. Bu. Lex. pietas; Pag. Av. probitas; Item opprobrium; Pag. primum; & præcipue, significat id bonum quod gratuito fit; sed, probum, ex Chaldaica Linguæ usu; ubi, pro *חֶרֶף*, poni solet; Bu. Lex. *חֶסֶד* est affectus charitatis; *ἀγάπη*; item, crimen, incestus, &c. Av. Nam, excessum boni & mali, duo scil. contraria, significat hoc nomen, autore Kimchi; 1. quum quis plus quam teneatur alicui benefacit; beneficium gratuitum, (plus nimirum est quam *סֶדֶק*, ut quidam voluerunt;) gratia; beneficentia; benevolentia; bonitas; & aliquando pietatem, licebit vertere, aut sanctitatem; 70. *ἔλεος*; quidam putant, apud Paulum, esse charitatem, dilectionem; passim videas, in Dei virtutibus pradicandis, *חֶסֶד* & *אֱמֶת*, bonitatem & veritatem seu fidelitatem, conjungi; bonitatis est promittere quod non tenearis; fidelitatis verò, promissis stare; sunt qui addant significare interdum gratiam quam formæ elegantia conciliat; ut Esth. 2. Sed ibi etiam propensam voluntatem & beneficentiæ affectum, seu beneficium exposuerim; Idem autem nomen, Jer. 2. significatione contraria, non solum est *ἀσπλαγία*, sed &, maleficium; immisericordia, crudelitas; incestus; factum naturæ, & publicæ honestati contrarium; & tunc magis Chaldaum videtur, qua lingua *חֶרֶף* sic verti solet; i.e. probum; etsi, Onkelos reddit *קִלְנָה* ignominiam, &c. Merc. Cev. Hoc nomen *חֶסֶד* solent 70. reddere *τὸ ὄσιον*; ut Isa. 55. 3. ubi notatur studiosa dilectio Dei; Hebræi solent explicare, per, *הַסֶּדֶק הַטוֹבָה*, i.e. *πρωτότης τῆς ἀγαθῆς*; & per *יִתְרוֹן הַטוֹבָה לַפְּנִים מִשְׁוֹרַת הַדָּוָן*, i.e. *πρωτότης τῆς ἀγαθῆς οὐκ ἐν ὄψις τῆς νομίμου*; [Seneca 2. de ira; Quamò latius officiorum pater, quam juris regula? Quam multa pietas, humanitas, liberalitas, justitia, fides exigunt, quæ omnes extra publicas tabulas sunt, &c. Sed, humanas tunc intellige; & non divinas] variis in locis verti potest, studium, in genere; vel, propositum; vel, specialiter, studium, aut propositum, agendi scil. bonum; vide Prov. 19. 22. . 26. 6. Jon. 2. 9. Jer. 2. 2. 2 Chron. 32. 32. 35. 26. studia ejus pia, &c. Neh. 13. 14. & Isa. 57. 1. *חֶסֶד* *אֲנָשִׁי* homines habentes studium boni; de Deo sæpe dicitur, & verti tunc solet, gratia, *ἀγάπη*, Num. 14. 19. Exod. 34. 7. Deut. 7. 9. &c. significat autem voluntatem efficacem efficiendi bono, & quidem vero; conjunguntur verò sæpe *אֱמֶת* *חֶסֶד* gratia & veritas, Psal. 35. &c. hæc ex Cocc. frequens autem occurrit hoc nomen, tam extra pausam cum duplici *סֶגוֹל*, quam, in pausa, cum *camez* penult. sic, *חֶסֶד* vel, *חֶסֶד* benignitas, Gen. 24. 12, 14, 49. 39. 21. 40. 14. 47. 29. Exod. 20. 6. 34. 6, 7. Num. 14. 18. Deut. 5. 10. Jos. 2. 12, 14. Jud. 1. 24. 8. 35. Ruth. 1. 8. 1 Sam. 15. 6. 20. 8. 14. 2 Sam. 2. 6. 3. 8. 9. 1, 3, 7. 10. 2. 15.

20. 22. 51. 1 Reg. 2. 7. 3. 6. 20. 31. 1 Chron. 19. 2. 2 Chr. 1. 8. Ezr. 7. 28. 9. 9. Neh. 9. 17. Esth. 2. 9. Job. 6. 14. Psal. 18. 5. 1. 25. 10. 32. 10. 33. 8. 52. 3. 61. 8. 62. 13. 85. 11. 86. 5. 15. 89. 3. 15. 101. 1. 103. 4. 8. 109. 12. 16. 141. 5. 145. 8. Prov. 3. 3. 11. 17. 20. 28. 31. 27. Isa. 57. 1. Jer. 2. 2. 9. 23. 31. 3. 32. 18. Hof. 4. 1. 6. 7. 10. 12. 12. 7. Joel 2. 13. Jon. 4. 2. Mic. 6. 8. 7. 18. 20. & cum ! cop. ante utramque formam, sic; *וְחֶסֶד* vel *וְחֶסֶד* & benignitas, Neh. 1. 5. Esth. 2. 17. Job. 10. 12. Psal. 23. 6. Prov. 21. 21. ut & cum ! cop. præf. *וְחֶסֶד* & benignitas, Psal. 103. 17. Prov. 14. 22. 14. 34. Zach. 7. 9. Item, in altera significatione, & huic contraria, viz. pro probro, vel opprobrio; Occurrit, Lev. 20. 17. sic, *חֶסֶד הוּא*, probum, seu, opprobrium est; Hier. nefariam rem operati sunt; Pag. Nam *חֶסֶד* sumitur etiam sequiori sensu, pro maleficio, vel, studio mali, aut pro malo studiose facto; κατ' ἐνθυμίαν; (quomodo & *יָקָה* pro scelere;) 70. loco cit. reddunt *βουλὴ*; Cocc. vocem etenim eandem significare contraria, Latinis etiam non est inauditum; ut sacer, nobilis; &c. Merc. Item, in eodem sensu sequiori, juxta quosdam, occurrit, Prov. 14. 34. cum ! cop. sic, *וְחֶסֶד* *לְאֻמִּים חַטָּאִים*, & probum nationum, peccatum; Bu. Lex. & opprobrium gentibus est peccatum; Pag. Alii vero, nomen, eo loco, in priori sensu accipiunt; sic, pietas gentium peccatum est, quia se credunt Deo servire, quum idola colunt; R. Levi, Merc. Sic ego sane non facile disceffero à communi notione; studium, vel, pietas nationum est peccatum; quod tribus Israelis quærunt, est peccatum; quum gentem (quæ non est populus) exaltet justitia; confer, Isa. 40. 6, 7. Rom. 9. 30, 31. Coc. Sed in hoc priori & meliori sensu, Occurrit etiam cum variis aliis præfixis; ut cum *ה*, *וְה*, *ב*, *בְּ*, *בִּ*, *בְּ*, *בְּ*, & præf. ut seq. *וְחֶסֶד* benignitas, Deut. 7. 12. 2 Sam. 2. 5. 1 Reg. 3. 6. 2 Chron. 24. 22. Psal. 130. 7. Jer. 16. 5. *וְחֶסֶד* & benignit. Deut. 7. 9. 1 Reg. 8. 23. 2 Chron. 6. 14. Neh. 9. 32. Dan. 9. 4. *וְחֶסֶד* in benignit. Psal. 52. 10. Prov. 16. 6. *וְחֶסֶד* benigne, Prov. 20. 28. Isa. 16. 5. *וְחֶסֶד* & benigne, Psal. 21. 8. Isa. 54. 8. Hof. 2. 21. *וְחֶסֶד* secundum benignitatem, Gen. 21. 23. *וְחֶסֶד* ad benignitatem. Job. 37. 13. Dan. 1. 9. Item, cum ! Aff. cui & ! cop. est præf. sic, *חֶסֶדִי* benignitas mea, Psal. 59. 11, 18. 89. 29. 144. 2. *וְחֶסֶדִי* & benignitas mea, 2 Sam. 7. 15. 1 Chr. 17. 13. Psal. 89. 25, 34. Isa. 54. 10. & cum *וְ*, & in pausa, *וְ*. Aff. ut seq. *חֶסֶדְךָ* vel *חֶסֶדְךָ* benignitas tua, Gen. 19. 19. Num. 14. 19. 1 Sam. 20. 15. 2 Sam. 16. 17. Neh. 13. 22. Psal. 5. 8. 6. 5. 26. 3. 33. 22. 36. 6, 8. 11. 40. 11, 12. 44. 27. 48. 10. 57. 11. 59. 17. 63. 4. 69. 14. 17. 85. 8. 86. 13. 88. 12. 90. 14. 92. 3. 94. 18. 108. 5. 109. 21. 115. 1. 119. 41. 64. 76. 138. 2. 8. 143. 8. ut & cum *וְ*. Aff. *חֶסֶדְךָ* benignitas tua, Gen. 20. 13. Ruth. 3. 10. & cum *וְ*, *וְ* & *וְ* præf. ante *וְ*, vel, in pausa, *וְ*. Aff. ut seq. *בְּחֶסֶדְךָ* vel *בְּחֶסֶדְךָ* in, pro benignitate tua, Exod. 15. 13. Psal. 136. 31. 8. 17. *וְבְּחֶסֶדְךָ* & benignitate tua, Psal. 143. 12. *וְבְּחֶסֶדְךָ* juxta benignitatem tuam, Psal. 25. 7. 51. 3. 109. 26. 119. 88. 124. 149. 159. Sic etiam cum ! cop. ante *לָכֵן* Aff. *וְחֶסֶדְכֶם* & benignitas vestra, Hof. 6. 5. Item, cum ! Aff. cui & ! & ! sunt præf. ut seq. *חֶסֶדִי* benignitas ejus, Gen. 24. 27. Ruth. 2. 20. 1 Chr. 16. 34. 41. 2 Chron. 5. 13. 7. 3. 20. 21. Ezr. 3. 11. Psal. 31. 22. 42. 9. 57. 4. 77. 9. 98. 3. 100. 5. 103. 11. 106. 1. 107. 1, 8. 15. 21. 31. 117. 2. 118. 1. 2. 3. 4. 29. Prov. 19. 22. 20. 6. Isa.

6. Ifa. 40. 6. Jer. 33. 10. וְחֶסֶד & benignit. ejus, Psal. 66. 20. וְחֶסֶד ad benignitatem ejus, Psal. 33. 18. 147. 11. Item cum Aff. חָסֵד, sic occurrit, וְחֶסֶד benignitatem suam, Jon. 2. 9. In pl. m. וְחֶסֶד benignitates, beneficia, misericordiaz, &c. Occurrit cum ד' demonstr. praf. sic, וְחֶסֶד benignitates, Gen. 32. 10. In pl. m. constr. Occurrit simpl. & cum ל' praf. ut seq. וְחֶסֶד benignitates, Ps. 89. 2. 107. 43. Ifa. 55. 3. 63. 6. Lam. 3. 22. וְחֶסֶד benignit. 2 Chron. 6. 42. Item cum ' Aff. sic, וְחֶסֶד benignitates meas, Neh. 13. 14. ut & cum ו' Aff. cui & 1 cop. praf. וְחֶסֶד benignitates tuas, Psal. 17. 7. 89. 50. 106. 7. וְחֶסֶד & benignitates tuas, Psal. 25. 6. sic etiam ו' Aff. cui & 1 cop. praf. sic, וְחֶסֶד benignit. ejus, Psal. 106. 45. Ifa. 63. 7. Lam. 3. 32. וְחֶסֶד & benignit. ejus, 2 Chr. 32. 32. 35. 26. Atque inde, i. Nomen וְחֶסֶד m. misericors, pius; beneficus; probus, Pag. qui pio est affectu tum in Deum, tum in homines praditus; tribuitur & Deo, Psal. 145. 17. & beneficium sonat (sicut & in universum,) qui suam gratiam & benignitatem in omnia effundat: quidam volunt Christum usum hoc nomine, Luc. 6. estote misericordes, sicut & Pater vester coelestis misericors est; i.e. וְחֶסֶד & חֶסֶד; huic opponitur וְחֶסֶד crudelis, Paulo ἀσπλαγξ, ad Rom. 1. Unde Prov. 1. 17. videre licet וְחֶסֶד אִישׁ, virum beneficentia, seu beneficium, pio scil. & propenso affectu praditum, & וְחֶסֶד crudelem, inhumanum, &c. per antithesin opponi. Non autem assentior illis, qui hoc nomen interdum passivè exponunt, ut וְחֶסֶד pii Domini, sint quibus Deus benefacit, vel, propter quos alii benefic; ut nonnulli exponunt Ifa. c. 57. Merc. וְחֶסֶד est benignus, beneficus, misericors; item sanctus, i.e. qui piè & sanctè vivit, si de hominibus dicatur; & erga alios beneficus est; Bu. Lex. וְחֶסֶד est sacer, pius, beneficus, sanctus, affectu misericordiaz praditus; Av. pius, i.e. qui habet וְחֶסֶד, h. e. studiosus diligendi bonum, vel benefaciendi; וְחֶסֶד; de Deo dictum, notat rectum & bonum; vide Jer. 3. 2. de homine, qui studiose prosequitur bonum; ut Psal. 86. 2. quia וְחֶסֶד pius, studiose diligens sum; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum 1 cop. praf. sic, וְחֶסֶד benignus, benefic; sanctus, 2 Sam. 22. 26. Psal. 4. 4. 12. 2. 18. 26. 32. 6. 43. 1. 86. 2. Jer. 3. 12. Mich. 7. 2. וְחֶסֶד & benignus, Psal. 145. 17. Item cum ו' Aff. cui sargol pro scheva est in penult. ob pausam & jod est abundans; sic, וְחֶסֶד vel וְחֶסֶד beneficium tuo, Deut. 33. 8. Psal. 16. 10. ut & cum ל' praf. ante ו' Aff. sic, וְחֶסֶד ad beneficium tuum, Psal. 89. 20. In pl. m. absol. sic, וְחֶסֶד benefici, sancti, Psal. 149. 15. Item in forma pl. constr. וְחֶסֶד benefici, &c. Unde cum Aff. ' ob pausam, pro ' & ו' Aff. cui & 1 cop. est praf. sic, וְחֶסֶד beneficos meos, Ps. 50. 8. וְחֶסֶד benefici tui, Psal. 52. 11. 79. 2. וְחֶסֶד & benefici tui, 2 Chron. 6. 41. Psal. 132. 9. 145. 10. ut & cum ו' pro quo absque jod pl. interdum est 1; sic, וְחֶסֶד vel וְחֶסֶד benefici ejus, 1 Sam. 2. 9. Psal. 30. 5. 31. 24. 37. 28. 85. 9. 97. 10. 148. 14. 149. 9. Prov. 2. 8. Lam. 3. 32. cui etiam ל' praf. sic, וְחֶסֶד benefici. ejus, Psal. 106. 15. Item, cum 1 cop. & ו' Aff. sic, וְחֶסֶד & benef. ejus, Psal. 132. 16. Item, inde, 2. verbum in piel וְחֶסֶד sacra vit, consecravit; defecravit, execratus est; in bonam & malam partem accipitur; omnibus modis, ut Latinum sacer; Virg. auri sacra fames; & sacer homo dicitur improbus & destitabilis; ita sacer ignis, sacer morbus, &c.

Av. וְחֶסֶד est, probro afficere, quomodo in Targum saepe usurpatur pro Hebræo וְחֶסֶד; Bu. Lex. pro quo frequens est Chaldaeis, Cocc. In fut. piel, 3. f. m. וְחֶסֶד probro afficit, vituperabit, &c. unde cum ו' Aff. sic occurrit, Prov. 25. 10. nè forte וְחֶסֶד probro Bu. vel probris; Pag. afficit te audiens, Pag. i.e. accuset te, & tibi exprobrat violatam amicitiam, & fidem taciturnitatis; ductum à secunda significatione pro probro seu opprobrio; in qua crebrum est hoc vocabulum Chaldaeis; Merc. nè te vituperet audiens; q. d. nè te culper, ut studiosum mali; Cocc. nè forte execretur te, ubi audiverit, &c. Av. Nè insultet tibi; Hier. in Pag. Item, 3. Indè verbum in hithpaël, וְחֶסֶד consecravisse, exhibuit se pi-um; Av. benignum seu beneficium se exhibuit; Bu. man. vel praubit; Bu. Conc. In Hithp. significat, se exhibere וְחֶסֶד studiosum; Cocc. Occurrit in fut. hithp. 2. f. m. (à 3. f. m. וְחֶסֶד) sic, וְחֶסֶד (cum cametz pro sargol, ob pausam) benignum te prabes; Bu. Conc. vel te exhibebis; Bu. Lex. cum pio, vel sacro, consecrabis te; i. e. pium te prastabis, Av. prout occurrit, 2 Sam. 22. 27. Psal. 18. 26. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine inde derivato וְחֶסֶד f. Ciconia; Pag. Bu. Av. Cocc. 70. ἀσπλᾶγξ, πλεῖστον, ἐξωστὸς, ἐπὶ τοῖς, ἀλ. αὐτοῖς, πλεῖστον; Kimchi dicit Magistros per hoc nomen intelligere וְחֶסֶד; id non malè Bochartus comparat cum voce πλεῖστον; albi & nigri mixturam videtur notare, Lev. 11. 19. Job. 39. 13. Elihu ei tribuit וְחֶסֶד validas pennas, Psal. 104. 17. Jer. 8. 7. Zach. 5. 9. à וְחֶסֶד si ve sargol, tum erga pullos, tum erga parentes, dictam putant. Publio dicitur avis pietati-cultrix; unde τὸ ἀντιπλεῖστον in adagio est, parentibus gratiam referre; Cocc. וְחֶסֶד est Ciconia; à beneficentia; nam genetricum senectam Ciconiaz invicem educant; colla inter avolandum imponunt præcedentibus; sef-fos duces ad terga recipiunt; ut scribit Plin. l. 10 c. 23. Apud Talm. in cholin, c. 3. f. 63. legitur; quare vocatur nomen ejus וְחֶסֶד? eò quod exercet וְחֶסֶד; i.e. beneficentiam erga socios suos, alimentum cum illis communicando; ut Scholiales addit; Bu. Lex. ita dicitur Ciconia, à sargol, i.e. naturali & charitatis affectu erga parentes, quos senectute confectos humeris suis, gestare dicitur; Item, in contraria significatione accipitur semel, pro ave crudeli in pullos suos, Job. 39. 13. ut est Struthio; Av. Occurrit autem nomen וְחֶסֶד Psal. 104. 17. Ciconiaz (vel, Ciconia, i.e. quod ad Ciconiam attinet, Cev.) abietes domus ejus, Pag. si veritas, Ciconiaz, omnino pronomen, ejus, Latine abundat; nam sensus est, abietes domum esse Ciconiaz; Merc. Cev. 70. herodii; Hieron. milvus; sic Jer. 8. 7. etiam וְחֶסֶד Ciconia in coelo cognovit tempora sua; Hier. milvus; Aquila, herodiana; & Job. 39. 13. nunquid pennam (pro pennas) וְחֶסֶד Ciconiaz, (vel struthionis) & plumam (subaudiendum, dedisti?) Hieron. quoque, Struthionis, hoc in loco vertit; quem secutus sum, quod illa quæ scribuntur in illo capite non videantur Ciconiaz convenire; Pag. ergò sicut priorem constat à naturali misericordiaz affectu hoc nomine donatam, ut sit quam Græci dicunt πλεῖστον; sic posteriori hanc ab im-misericordia & crudelitate in genus suum, ut illic apud Jobum describitur, nonnulli appellatam censent. Quadrat quod refert, Plin. l. 10 c. 1. de Struthio-cameli sto-

luditate cum Jobi descriptione; Confer utrumque: sunt autem qui putant esse hanc posteriore eandem cum יַעֲזֶבֶד, de cujus crudelitate, Lam. 4.3. Merc. Occurrit etiam Zach. 5.9. cum יַעֲזֶבֶד dem. praf. sic; sicut אלֶּה הַחֲסִידִים Ciconiæ; Hier. milvi; 70. upupæ; Aquila, Symm. & Theod. Herodionis; sic, Lev. 11.19. וְאֵת הַחֲסִידִים & Ciconiam; Hier. Herodionem; (vel, Porphyriorem, Merc.) Item cum יַעֲזֶבֶד praf. Deut. 14.18. וְהַחֲסִידִים & Ciconia; Talmudistæ dicunt quòd est לֶבְנָה מִלְּבָן milvus albus, sic appellatus, quòd faciat misericordias, aut beneficia cum focis, quibus de escis suis distribuit; Pag.

Rad. 85. חסה est, sperare, fidere; tegere; & secundum R.D. הַחֲסִידִים, i.e. hospitari; vernacula Lingua אלֶּבְרֶגֶר alberghar, inquit ille; Pag. Gallicè dicitur, heberger, quòd est sese in locum aliquem recipere ubi sit tectus & tutus; latibulum, seu protectionem alicubi quærere; construitur semper cum בֵּת, Beth; unde volunt, Metathesin esse dictionem, Pl. 17.7. ut בֵּיתִי בִּמְנָה jungatur cum חוֹסִים; sic, qui feras sperantes in dextram tuam ab insurgentibus; Merc. חסה confugit, recepit se, viz. ad aliquem, sub cujus protectione tutus sit, ut pulli sub alis gallinarum; atque indè est, speravit, fesus, seu confusus est; spem posuit, vel collocavit. Construitur cum prap. בֵּת, & quandoque cum חָח; Bu. Lex. significat, inniti firmiter alicujus ope & protectione; nixus & fretus est alicujus auxilio ac prafidio; D. Hier. vertit, sperare, & aliquando, confidere; Cogn. cum חָח vidit, inspexit; & cum חָח robustus, firmatus est suppetiis; nam nitescentes alicujus subsidio habent oculos fixos in eum à quo sperant suppetias & auxilium; Av. חסה est α. παρ' αὐτοῦ recipere se, confugere; 70. ἀντέχεσθαι; alibi, περιμένειν αὐτόν, ἐλπίσιν; Pl. 118.8, 9. ubi חסות est confugere ad, &c. חסות verò confidere in; hoc securitatem & carentiam timoris notat; illud quæstionem securitatis, & tuti status. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. In prat. kal, 3. f. m. cum יַעֲזֶבֶד conv. חסה & sperabit, Psal. 64.11. sed in 3. f. f. est perfectè cum jod loco 3. Rad. חס; חסה, sperat, Psal. 57.2. Item, in 1. f. prat. kal, חסה speravi, spero, Psal. 7.2. 16.1. 25.20. 31.2. 71.1. 141.8. 144.2. ut & in 3. pl. prat. kal, cui & יַעֲזֶבֶד conv. est praf. sic, חסה sperarunt, Psal. 37.40. וְחָסוּ & sperabunt, Zeph. 3.12. & semel, ut in 3. f. f. perfectè cum jod, vice 3. Rad. חס; חסה sperant, Deut. 32.37. In part. ben. kal, f. m. cum יַעֲזֶבֶד praf. sic occurrit, חסה & sperat, Prov. 14.32. חסה & sperans, Isa. 57.13. ut & in pl. m. ben. kal, simpl. & cum יַעֲזֶבֶד & לֵב praf. sic, חסה sperantes, Psal. 17.7. חסה sperantes, 2 Sam. 22.31. Psal. 18.31. 34.23. חסה sperantibus, Psal. 31.20. Prov. 30.5. ut & in forma pl. m. Constr. חסה sperantes, Psal. 2.12. 5.12. Nah. 1.7. In infin. kal cum יַעֲזֶבֶד & לֵב praf. חסה sperare, Psal. 118.8.9. וְלַחֲסוֹר & sperare, Isa. 30.2. In Imper. kal, f. m. חסה sperato; unde in pl. m. חסה sperare, Jud. 9.15. In fut. kal, 1. f. plenè cum סָגֹל & cateph סָגֹל, sic, חסה sperabo, 2 Sam. 22.3. Psal. 18.3. 61.5. vel contra. cum סָגֹל & simplice Scheva; sic, חסה sperabo, Pl. 57.2. ut & in 2. f. m. fut. kal, contra. sed in 3. f. & pl. m. plenè, חסה sperabis, Psal. 91.4. חסה sperabit, Pl. 34.9. חסה sperabunt, Isa. 15.5. & semel, ut ante in prat. 3. pl. m. occurrit cum cametz ante jod, pro 3. Rad. He, & cum Nun par. חסה sperabunt, Psal. 36.8. Atque

indè nomina; 1. No. חסר, f. receptus, refugium, Bu. Lex. prafidium, subsidium, asylum, fiducia prafidia; spes, &c. Av. חסר est ipsum חס confugere; perfugium, &c. Cocc. Occurrit cum וְ (ubi He est cum סָגֹל, pro more, ante gutturalem Heth cum cametz.) sic, וְ חסר, & receptus iste, Isa. 30.3. Deinde, 2. Indè etiam No. מחסה vel מחסה Bu. Lex. Cocc. masc. receptus, refugium; Bu. Lex. prafidium, suffugium, &c. ut praced. Av. חסה, חסה, חסה, perfugium; Coc. Occurrit autem in forma abf. מחסה receptus, refugium; spes, Job. 24.5. Psal. 46.2. 61.4. 62.9. 104.19. Prov. 14.26. Isa. 25.4. Joel. 4.16. & in forma f. Constr. cum tseri in ult. מחסה spes, Isa. 28.17. Item, cum וְ praf. ante formam abf. וְ מחסה & לֵב in refugium, Isa. 4.6. Sed cum affixis deficit 3. Rad. He, pro more, quiescentium Lamed He; ut cum יַעֲזֶבֶד, יַעֲזֶבֶד, יַעֲזֶבֶד. Aff. ut seq. מחסה spes mea, Psal. 62.8. 71.7. 73.28. 91.2. 94.22. 142.6. Jer. 17.17. מחסה spem nostram, Isa. 28.15. מחסה spes ejus, Psal. 14.6.

Rad. 86. חסל est, consumere; excindere, Bu. Conc. excidit, חסל (vel potius חסל) consumpsit, ut R.D. inquit, Pag. Sunt qui cum סָגֹל conferunt, quod est remittere; ut, literis transpositis, significet, absumere abfque misericordia, aut parsimonia; Merc. Absumpsit, consumpsit; Bu. Lex. חסל significat, vastare segetes, quemadmodum locusta abradendo seu elambendo absumit & prædatur sine omni parcitate. Cogn. cum חסל lassus fuit; nam quæ vastata sunt reducuntur ad lassitudinem; contrarium est verbo סָגֹל pepercit; vel propitius fuit; Av. In fut. kal, חסל vel contra. חסל consumet, &c. Unde cum יַעֲזֶבֶד, Aff. Deut. 28.38. חסל consumet, vel excindet illud; Pag. Bu. vastabit illud; Av. consumet illum; 70. κατέσθαι; Chaldaïs est, cessare, definere, finire, absolvere, exhaurire, &c. Cocc. Atque indè, à consumendo, vocatur quoddam genus locustæ חסל; Pag. quasi depastorem, vel absumptorem dicas; Hinc cum aliquid finitum est, Hebraei dicunt חסל, vel חסל (tertia fæm. Chaldaica) finitus est liber, absoluta est sectio, & id genus; Vide Eliam in Tisbite; Chaldaïs hoc verbum est, ablatcare; quòd tunc tempus alendi lacte infantis sit completum. Bruchus ergo חסל dicitur, quòd sit locusta omnia consumens & exedens; ut יַעֲזֶבֶד locusta, quòd exigit jus Domini sui, inquit Doctores; Merc. sic dicitur Bruchus, ab absumendo; Bu. Lex. est genus insecti vastantis segetes; Hier. vertit Bruchum, aliquando locustam; Av. 70. βρύχου, βρύχου, βρύχου; locustæ immunda species; Cocc. Occurrit autem simpl. חסל & cum יַעֲזֶבֶד & לֵב praf. ut seq. חסל bruchus, 1 Reg. 8.37. חסל bruchus, Isa. 33.4. Joel. 1.4. וְ חסל & bruchus, Joel. 2.25. חסל & bruchus, 2 Chron. 6.28. חסל bruchus, Psal. 78.46.

Rad. 87. חסם in kal est, obthurare, capistrare, claudere; Pag. Bu. obstruere, coercere, occludere os vel nares; Merc. obthuravit os violenter, frænavit, obvinxit, obligavit; & dicitur tantum de occlusione oris & nafi; Cogn. cum חסם violavit, vim obtulit; & cum חסם obfignavit figillo: hinc חסם, i.e. os obthuro; Av. חסם est חסם, capistrare, retinere, & metaphoricè חסם detinere; Coc. ut in benoni kal, f. fæm. cum duplici

plici sagol & Thau, & ! cop. praf. (ā masc. חֶסֶד obthurans, &c.) Ezech. 39. 12. — חֶסֶד הָיָה אֶת-חֶסֶד & obthurat illa, scilicet ora, vel nares prætereuntium; Bu. Lex. vel, & obthurare faciet ipsa transeunt; quia transeunt claudent nares præ nimio fatore cadaverum; & sic est verbum transitivum in tertium, inquit R.D. vel, & claudens erit transeunt, i. e. claudet transeunt; quia non valebunt transire præ nimio fatore; Pag. Obthurat prætereunt, i. e. nares prætereuntium; vel, arcet prætereunt fatore; Merc. Et obthurat ipsa prætereunt, i. e. prætereunt os & nares obthurat vel obligat, præ fatore cadaverum putrescentium; Av. & ea frænat transeunt; i. e. habenam inicit transeuntibus; quia non patitur transire extra mare ortum versus, sive Hierosolymam, h. e. inquirere in verbum, quod exivit Hierosolymis, & habere communionem cum Hierosolyma coelesti, h. e. cum Christo & Apostolis, qui, quum Hierosolymis testati essent, nunc in cælo sunt; Cocc. in fut. kal חֶסֶד vel contractè חֶסֶד obthurabit; unde in 2. f. m. fut. kal, Deut. 25. 4. non בְּרִישׁוֹ חֶסֶד, obthurabis (capistro scilicet obstringes, seu alligabis, Merc.) bovem, i. e. os bovis, dum triturat ipse, i. e. eo triturante; Pag. Atque inde nomen חֶסֶד m. clausura, i. e. Instrumentum quod in ore iumentum ponitur, nè comedat, pag. vel mordeat; capitrum, Merc. Cev. est fiscella, capitrum quo os equi obthuratur & coercetur; Av. Psal. 39. 2. 70. חֶסֶד חֶסֶד; Cocc. Av. Custodiam ori meo חֶסֶד clausuram; 70. posui ori meo custodiam; Hier. silentium; Pag. afferbabo ori meo fiscellam; Av.

Rad. 88. חֶסֶד; hæc radix magis Chaldaea est, quæ & Dan. 2. 4. occurrit; quod magis miror esse qui חֶסֶד, protectionem exponant, quasi hæc radix affinis sit radici חֶסֶד; & חֶסֶד protectorem; ut & חֶסֶד thesaurum testum & reconditum; cum omnia ex Syro Sermonem, sonent, robur; verbum Hebraicè etiam usurpatur; quod vide ad calcem radicis; Merc. Cev. חֶסֶד est Chaldaicè, fortis, robustus fuit; Unde in Aphel, חֶסֶד apprehendit, possedit, Dan. 7. 18, 22. Unde חֶסֶד Chald. robur, potentia, Dan. 2. 37. Bu. Lex. &c. Vide in Lex. & Conc. Chald. חֶסֶד corroboravit; recondidit in robur & præsidium quoddam; fortificavit aliquid, ut tempore necessitatis illo utatur, & nitatur tanquam præsidio firmo; cogn. cum חֶסֶד innixus est, fretus est auxilio & robore alicujus; Av. Atque inde nomen חֶסֶד robustus, fortis; Pag. Bu. Av. potens, firmus, cujus præsidio homines nituntur, Psal. 89. 9. Quis sicut tu יהוה חֶסֶד fortis, Domine? Pag. Elias חֶסֶד & יהוה duo dicit esse Dei nomina; nec חֶסֶד est in confirmatione, sed ita etiam absolute dicitur, sicut גִּבּוֹר; Perperam in quibusdam exemplaribus precatationum hebraicarum dici secundi & quinti scribitur חֶסֶד, notante Eliâ, cum sit scribendum חֶסֶד; Merc. 70. Quis similis tui? potens es, Domine, Pag. Quis est ut tu, potens Deus? Av. Quis, ut tu, instructus, prædictus, sive abundans decentia? 70. חֶסֶד; & חֶסֶד; Cocc. Item, 2. inde etiam, No. חֶסֶד masc. idem, fortis, robustus, Pag. Bu. Av. potens, qui est instar præsidii, Av. pollens, abundans; de quercu ramosa & frondosa, Ha. 1. 31. & Am. 2. 9. & abundabat, ut quercus, &c. Cocc. in quibus locis occurrit cum ! & חֶסֶד praf. ut seq. חֶסֶד robustus, Am. 2. 9. חֶסֶד fortis, I-

sa. 1. 31. Sic & 3. hinc etiam No. חֶסֶד, fortitudo; thesaurus, (excellens, propriè, juxta Kimchi; Merc.) sic appellatus quod sit hominis fortitudo, Pag. חֶסֶד est robur; item, opes, facultates, quæ robur & firmamentum hominis sunt; Bu. thesaurus, qui est instar præsidii fortis in tempore necessitatis; fortitudo, potentia; Av. vel possessio; Cocc. Occurrit autem, חֶסֶד robur, Prov. 15. 6. 27. 24. Isa. 33. 6. Jer. 20. 5. Ezech. 22. 25. Item inde etiam fit verbum in Niphal חֶסֶד; reponi in thesaurum; Bu. man. reconditus est in subsidium; Av. vel possideri; Cocc. occurrit in fut. Niph. 3. f. m. Sic, & non חֶסֶד recondetur, Bu. Av. Isa. 23. 18. firmum seu durable erit; Bu. Conc. vel possidebitur; Cocc. חֶסֶד non reponetur; Merc. thesaurizabitur; Av. recondetur in Apothecis; Cocc. reponetur in thesaurum; Synom. חֶסֶד neque recondetur; Bu. Lex. ut scilicet aservetur in robur & præsidium: sed mirum est hoc verbum ex Niphal à Sancte præremitti; non autem alius verbum ex hac radice legas in Hebræo: sed sæpe in Targum pro roborare, aut roborari, vel robustum esse. At pro recondi, ut quidam arbitrantur, non memini me legere; licet pro hæreditate obtinere, vel possideri, passim in Hiphil: sed vide Chaldaica Lexica; Merc. Cev. חֶסֶד & חֶסֶד Chald. lutum, propriè figuli, argilla, testa argillacea; Bu. Lex. &c. Vide in Lex. Conc. Chald. Item חֶסֶד, unde חֶסֶד rotundum, &c. Vide inter quadrata vocabula.]

Rad. 89. חֶסֶד in kal est, deesse, deficere; Pag. sed latius patet Hebræum, ut tam de re quam de persona dicatur; quod est, egere, carere, seu penuriam pati; penuria aut inopia laborare rei alicujus; vel simpliciter, Merc. Indigere, egere; & sunt intransitiva; & tertia persona invenitur in præterito kal, instar חֶסֶד voluit, cum tzeri; Pag. חֶסֶד de persona, est, deficere, destitui; 70. חֶסֶד, &c. ut Deut. 2. 7. nullâ reguisti, destitutus fuisti; & Psal. 23. 1. Non deficiat, i. e. nihil mihi deerit; ut & Psal. 34. 11. Non destituentur ullo bono. De re verò est, deesse, minorem fieri, ut Gen. 8. 5. aquæ magis magisque deficiebant, i. e. minores fiebant; & Deut. 15. 8. quod ei deerit, &c. Cocc. Ordine verò Conc. hoc verbum sic occurrit in 2. f. m. 3. & 1. pl. præter. kal; sic, חֶסֶד eguisti, Deut. 2. 7. חֶסֶד eguerunt, Neh. 9. 21. חֶסֶד eguimus, Jer. 44. 18. in Infinit. kal cum ! cop. praf. חֶסֶד & deficiendo, Gen. 8. 5. in fut. kal 1. & 2. f. m. חֶסֶד egebo, Psal. 23. 1. חֶסֶד egebis, Deut. 8. 9. ut & in 3. f. m. fut. kal, in pausa, cum cametz, sed extra, cum pathach in ult. sic, חֶסֶד vel חֶסֶד indigebit; deficiet, Deut. 15. 8. Prov. 31. 11. Eccl. 9. 8. Cant. 7. 3. Isa. 51. 14. Item, in 3. f. fut. kal cum cametz in ult. ob pau- sam, חֶסֶד deficiet, 1. Reg. 17. 14. חֶסֶד egebit, Prov. 13. 25. & in 3. pl. fut. kal, cui & ! conv. est praf. & Nun parag. est add. ut seq. חֶסֶד indigebant, Psal. 34. 11. Ezech. 4. 17. חֶסֶד & defecerunt, Gen. 8. 3. חֶסֶד defici- ent, Gen. 18. 28. In piel, חֶסֶד; est privare, fraudare Latinis, vel defraudare, (ut in Eccl. 4. 8. potes reddere, defraudans genium suum) imminuere; facere, vel permittere deficere; Merc. destituit, defraudavit; minuit, imminuit, Bu. Lex. fecit deficere, privavit, Av. Occurrit in part. piel, f. m. cum ! cop. sic, Eccl. 4. 8. חֶסֶד & חֶסֶד, & deficere, aut carere faciens animam meam bono; Pag. & destitui animam meam bono; Bu. Lex. vel, privo, i. e. facio deficere animam meam bono; Av.

vel, fraudo animam, &c. Coc. in fut. piel, 3. s.m. **יִחְסֹר** faciet deficere, &c. Unde in 2. s.m. cum **יָחַד** conv. & **יָחַד** aff. sic occurrit, Psal. 8. 6. **וַיִּחְסְרוּ מִעַט מַאֲלוֹהֵימ**, & deficere fecisti eum paululum ab Angelis; 70. minuiſti eum paulò minus ab Angelis; Pag. defectum, seu deficere fecisti eum parum ab Angelis, i.e. minorem paulisper fecisti eum; Bu. Lex. & privasti eum, i.e. imminuisti eum, parum seu paululum ab Angelis, 70. **ἡλάττωσας**; Av. minorem fecisti eum paulisper Deo, & Diis nuncupatis; Coc. In Hiphil, **הִחְסִיר** vel contrahē **הִחְסִיר**, laboravit defectu; Bu. Conc. fecit deficere; & absolute eguit; Av. minorare, ut, minus colligere, Exod. 16. 18. **וְהַחְסִיר לֹא הִחְסִיר** & qui minus collegit non deficit; vel, & qui diminuerat, scil. de mensura, non deficere fecerat, aut fecit, aut, deficientem habuit, scil. mensuram; nam verba in Hiph. quanquam proprie sint transitiva in tertium, plerumque tamen sunt intransitiva; vel ut ego verti, neque minus habuit, qui minus collegit; Hier. nec qui minus paraverat, minus reperit; R. D. exp. non deficere fecit mensuram suam dum colligeret minus: quia in mensura colligebat unumquisque eorum; & sic, **וְלֹא הִעֲרִיף**, & non excedere fecit, scil. mensuram suam, dum colligeret; Pag. qui minus colligebat, non eguit, vel laboravit defectu; Bu. Lex. & Conc. & qui modicum collegerat, non egebat, i.e. nihil deerat illi; 70. **ἐκ ἡλάττωσεν**; Av. Item in fut. hiph. 3. s.m. **יִחְסֹר** **וְיִמְשְׁקָה עֲמָה** & potum sitientis deficere faciat, Pag. vel facit, aut deesse facit, i.e. subtrahit; Bu. Lex. Cocc. & sitientem privabit potu; Av. Atque inde nomina, i. No. **חִסְרָה** m. inopia, penuria, defectus, egestas, Pag. Bu. Av. Cocc. Occurrit cum **יָ** & **יָ** praf. ut seq. **וְחִסְרָה** & defectus, penuria, Am. 4. 6. **בְּחִסְרָה** in defectu, Deut. 28. 57. **וּבְחִסְרָה** & in inopia, Deut. 28. 48. Deinde, 2. Indē nomen **חִסְרָה** idem, defectus, indigentia, penuria, egestas, &c. Pag. Bu. Av. **ὕστερης**, privatio, Av. Occurrit simpl. & cum **יָ** praf. **חִסְרָה** inopia, defectus, Prov. 28. 22. **בְּחִסְרָה** & inopia, Job. 30. 3. Item in forma constr. cum **יָ** praf. **בְּחִסְרָה** in defectu, Prov. 10. 21. Sic etiam 3. Indē No. **חִסְרָה** m. deficiens, destitutus, carens, egens, indigens, Bu. Lex. &c. s.m. Occurrit autem, **חִסְרָה** deficiens, indigens, 1 Reg. 11. 22. 17. 16. Eccl. 6. 2. 10. 3. Item in forma Constr. Occurrit simpl. & cum **יָ** & **יָ** praf. ut seq. **חִסְרָה** idem, 1 Sam. 21. 16. Prov. 6. 32. 7. 7. 9. 4. 10. 13. 11. 12. 12. 11. 17. 18. 24. 30. 28. 17. **חִסְרָה** & deficiens, 2 Sam. 3. 29. Prov. 9. 16. 12. 9. **לְחִסְרָה** deficienti, Prov. 15. 21. Sic & 4. Hinc etiam No. **חִסְרָה** m. idem cum **חִסְרָה**, defectus, inopia, res deficiens, indigentia. Occurrit cum **יָ** cop. praf. **וְחִסְרָה** & defectus, Eccl. 1. 15. Denique, 5. Indē etiam Nomen **מְחִסְרָה** m. idem, cum præced. defectus, quod deest, egestas, indigentia, penuria, &c. Pag. Bu. Av. Cocc. Occurrit simpl. & cum **יָ** praf. **מְחִסְרָה** penuria, egestas, Jud. 18. 10. 19. 19. Psal. 34. 10. Prov. 21. 17. 28. 27. **לְמְחִסְרָה** ad egestatem, Prov. 11. 24. 14. 23. 21. 5. 22. 16. Item cum **יָ** Aff. cui & **יָ** cop. est praf. **מְחִסְרָה** defectus tuus, Jud. 19. 20. **וּמְחִסְרָה** & defectus, &c. Prov. 6. 11. ut & cum **יָ** Aff. **מְחִסְרָה** defectus ejus, Deut. 15. 5. in pl. masc. **מְחִסְרָה** & in constr. **מְחִסְרָה** defectus, vel inopia, pl. Occurrit cum **יָ** cop. & **יָ** Aff. **וּמְחִסְרָה** & defectus tui, & egestas tua, Prov. 24. 24.

Rad. 90. **חָפָה** in kal est, tegere, operire, abscondere,

occultare; Pag. obtexit; protexit, &c. Bu. Lex. Av. congruit cum **חָפָה** prætexit, & **חָפָה** contextit; Item cum **חָי** portus, qui in littore maris est contextus, sub quo naves tutæ sunt à ventorum & imbrium injuria; ut & affinitate quoque respicit ad **חָבַב**, abdidit protegendum; Av. Unde, In part. ben. kal. s.m. **חֻפֶּה** obtegens, aut abscondens, i.e. protegens, vel protegit, Deut. 33. 12. ita Pag. Bu. Av. &c. Sed **חֻפֶּה** Cocc. sumit pro præ. piel formæ poel, 3. s.m. **חֻפֶּה עָלָיו** & exp. (qui) protexit eum; tale **חֻפֶּה**, ibid. verſ. 3. Coc. Atque inde nomina, i. **חָי** m. innocens, Pag. mundus, nitidus, Pag. Bu. q. d. tectus ab immunditie, Bu. Lex. Job. 33. 9. ubi targum **וְיִשׁוּ** lotus, purus; an, quia, quæ teguntur, munda sunt à pulvere & aspergine, an ex alia dialecto hoc? Coc. obtectus sum, i.e. tectus sunt peccata mea; nam **חָי** est nomen participiale, tectus, obtectus, &c. Av. innocens sum; vel mundus, nempe ab iniquitatibus; Pag. Item, 2. Indē No. **חָפָה** f. obtectio, protectio; Isa. 4. 5. Item thalamus, nuptialis proprie; Bu. Lex. Av. ubi sponſus cum sponsa latet obtectus; Av. thalamus sic est appellatus, quod sit locus occultus sponſæ cum sponſo; Pag. ubi se sponſus cum sponsa abscondit; **νυμφών** à Græcis appellatur, i.e. nuptiale cubiculum; hodie Judæi hoc nomine nuptias appellant, vel vestem aut velum quo ex illorum ritu sponſus & sponsa, quum desponsantur, obteguntur; Vide Eliam in Thifbite. Hinc Christus Marci 2. & Lucæ 5. filios thalami nuptialis appellat, vel filios thalami, invitatos ad nuptias, vel qui nuptiis intersunt; Merc. Cev. Sed in loco cit. Isa. 4. est protectio; & super omnem gloriam **חָפָה** protectio, aut operimentum, occultatio, &c. Pag. tegmen, Cocc. In sing. f. m. Constr. **חָפָה** thalamus, penetrare; Occurrit cum **יָ** praf. & **יָ** Aff. **מְחִפָּהוּ** est thalamo suo, Psal. 19. 6. **מְחִפָּהוּ** est thalamo suo, Joel. 2. 16. Huc etiam à plerisque reducitur nomen **חָי** m. portus, littus; Pag. Bu. Cocc. quasi navium protectio, Bu. Lex. portus, qui protegendis navibus est aptus: sed laudis patere videtur nam quibusdam in locis videtur esse littus, Coc. Occurrit autem simpl. & cum **יָ** & **יָ** praf. ut seq. **חָי** portus, Jos. 9. 1. Jer. 47. 7. Ezech. 25. 15. **וּבְחָי** & in portu, Deut. 1. 7. **לְחָי** ad portum, Gen. 49. 13. Jud. 5. 17.

Rad. 91. **חָפָה**, unde in piel **חָפָה** obtexit, contextit, posuit sub regimento aliquo; prætexit, ut si quis vitia sua tegit. Congruit cum **חָפָה** obtexit faciem; & cum **חָפָה** protexit; ut & Cogn. est cum **חָבַב** abdidit, quod fit tegendo. In fut. piel, 3. s.m. **יִחְפֶּה** obteget, præteget, &c. Unde in 3. pl. m. fut. piel cum **יָ** conv. praf. est **וְיִחְפֶּהוּ** 2 Reg. 17. 9. & prætexerunt filii Israel res illas quæ non erant ita, vel recte; sic Av. qui statuit hanc radicem, per se, peculiarem, cum plerique reliqui hoc fut. piel referunt ad Rad. seq. **חָפָה**; ibi vide.

Rad. 92. **חָפָה** in kal est, tegere, operire; Pag. vel ignominiz, vel ornatus causâ; idem cum præced. velare, celare; Merc. textit, occultavit, operuit; Bu. Lex. obtexit, contextit, obvelavit. Congruit cum **חָפָה** prætegit; & cum **חָפָה** protexit, & est Cogn. cum **חָבַב** abdidit; Av. & Cocc. ut Pag. capitis velatio est pudoris & tristitiæ; Coc. Occurrit autem in præ. kal 3. pl. cui & **יָ** conv. est praf. **חָפּוּ** operuerunt, 2 Sam. 15. 30. Esth. 7. 8. Jer. 14. 4. **וְחָפּוּ** & operient, Jer. 14. 3. in part. pahal kal s.m. cui & **יָ** cop. est praf. **חָפּוּ** opertum, 2 Sam. 15. 30.

30. וְחִפְיָהּ & opertus, Esth. 6.12. In Niphal, וְחִפְיָהּ obte-
tus est, ovelatus est; Av. Unde in part. Niph. f. fam.
Psal. 68.14. pennæ columbæ וְחִפְיָהּ בְּכֶסֶף, tectæ, seu o-
pertæ auro; Pag. Bu. quum jaceritis inter duos termi-
nos, eritis ceu alæ columbinæ obtectæ argento; Av.
tectæ vel obductæ argento; Coc. In piel, וְחִפְיָהּ obtexit,
obduxit; Pag. Bu. Av. Cocc. 2 Chron. 3.8, 9. unde in fu-
piel, 3. f. m. וְחִפְיָהּ obteget, obducat; sed cum 1 conv.
occurrit per Apoc. 3. Rad. He & וְחִפְיָהּ & obtexit, 2 Chro-
3.7. Sed occurrit etiam cum 1 conv. ante וְחִי. Aff. sic,
וְחִפְיָהּ, & obtexit eam, 2 Chron. 3.5, 8. Item, in 3. pl.
n. fut. piel cum 1 conv. occurrit cum Aleph loco 3. Rad.
He; sic, 2 Reg. 17.9. וְחִפְיָהּ, & occultè fecerunt (ve-
larunt Merc.) filii Israel res quæ non erant tectæ, i. e.
non rectæ: sed R. d. in lib. Rad. ita exp. & occultaverunt,
seu absconderunt scientiam à Creatore, & dixerunt
quod opera hominum sunt òcultæ Creatori, & nescit
illa, neque attingit quicquam illorum; idcirco ædifi-
caverunt sibi excella, &c. Pag. & occultaverunt; Bu. Lex
& tectè egerunt; Bu. Conc. Est pro וְחִפְיָהּ; vel est ex
Rad. חִפָּה (ut suprà in præced. Rad. ex Av.) וְחִפְיָהּ
וְחִפְיָהּ רַבְרִיּוֹם וְחִפְיָהּ לֹא פָּן עַל הָהָרָה
verbis aut rebus non rectis; nam volebant videri Deum
colere iis rebus, & eum diffamabant; R. Sal. בְּרָאִי
affixerunt ei; mutarunt Deum tanquam inducto ei alio
schemate; Cocc. & irritaverunt filii Israel verbis non
rectis Dominum, &c. Hier. in Pag. Notandus autem locus
cit. Esth. 7.8. & faciem Haman חִפְיָהּ operierunt; nempe
ministri, secundum morem illorum qui suspendeban-
tur; Pag. Senserunt enim ministri jubere regem, ut sus-
penderetur; quia eum valde iratum videbant; Hinc
etiam dixit Charbona, quin & lignum, &c. vers. seq. & hoc
sequor: nam & idem, Romanis mos fuit, ut illa Tullii &
Liv. verba testantur, Vade lictor, colliga manus, caput ob-
nubito, arbori infelici suspendito; Merc. sed potest
etiam intransitive exponi; & facies Haman operata, i. e.
ad terram depressa ob pudorem, Pag. sub. fuit vel erat;
Merc. & faciem Haman obtexerunt; quod fuit rota dam-
nationis; Av.

pavida, quum scilicet cogeret solum vertere, & in fuga mul-
tibi consistere possem propter vehementiam persecuti-
onis; Cocc. Sed occurrit etiam cum פָּ præf. ante הָ , &
 אָ . Aff. (in quo ult. He voci infertum, ut in variis al-
liis, toto illo capite, Masoreth omnino otiosum esse
censet, Chev.) sic, הִתְפַּחֵף in festinare eam, 2 Sam. 4. 4.
 הִתְפַּחֵף in festinando eos, 2 Reg. 7. 15. In fut. kal, 3. f. m.
& 2. pl. m. ut seq. יִתְפַּחֵף festinat, Job. 40. 18. יִתְפַּחֵף tre-
pidate, Deut. 20. 3. In Niphal יִתְפַּחֵף vel יִתְפַּחֵף , commo-
tus est pavore, in præceptis adus est, Av. conturbari
trepidè, seu festinantur surripere se; Bu. man. Occur-
rit in 3. pl. præf. Niph. sic, יִתְפַּחֵף accelerarunt, Psal. 48. 6.
in part. Niph. f. m. יִתְפַּחֵף festinus, accelerans, 1 Sam. 23.
27. In fut. Niph. יִתְפַּחֵף trepidè surripiet se; unde in 3. pl.
m. cum Nun parag. sic, יִתְפַּחֵף accelerarunt, Psal. 104. 7.
Atque indè nomen הִתְפַּחֵף m. quasi abreptionem aut sub-
tractionem celere & præcitem dicas; Merc. festina-
tio, Bu. Lex. Av. Cocc. festinantia, commotio ad fu-
giendum; Av. trepida fuga; תִּתְפַּחֵף , תִּתְפַּחֵף ; 70. תִּתְפַּחֵף ,
Cocc. Occurrit cum פָּ præf. sic, יִתְפַּחֵף cum festi-
natione, Exod. 12. 11. Deut. 16. 3. Isa. 52. 12.

Rad. 95. **רָצוּ** in kal est, velle; complacere, aut voluntatem & complacentiam habere; delectari; Pag. Bu. Conc. Sæpe cum Beth conftruitur: simul autem affectum & acceptionem, ut scilicet dicam, includit. Conftruitur & cum Accuf. & cum Infin. ut velle, Latinis: cum **ב** Beth, per beneplacitum, ut ita dicam, habere, aut sibi placere in, voluntatem capere in, reddi solet; estque idem penè quod **רָצוּ** cum **ב**, quod est, bonam habere voluntatem, & propensio esse animo in aliquem, bene velle, &c. Unde Græci utrumque per **ἐπιθυμῶ** reddiderunt; Merc. Cev. aliquando etiam est festinare; idem cum verbo præced. **רָצוּ**; Merc. ut Job. 4. & 12. **וְרָצוּ**, movebit velociter caudam suam, sicut cedrus; acsi dixisset **יָרָצוּ** (quo utitur v. 18. Merc.) cum Zajin; Pag. Quidam eccllypticè exponunt, volet, i. e. si voluerit, caudam suam in modum cedri, extendet, scilicet; Merc. Hier. stringet caudam suam quasi cedrus; Pag. cum volet cauda ejus est ut cedrus, scilicet. arrecta & immobilis; hyperbole; Ab. Ezra **יָרָצוּ** erigit, arrigit caudam, &c. Alii, celeriter movet, motitat, quasi à **רָצוּ**; nam **ו** & **צ** sunt literæ homogeneæ; Bu. Lex. **רָצוּ**, voluit, optavit, desideravit, deamavit; delectatus, oblectatus & bene affectus fuit; placuit, complacuit; Bu. Lex.

1. 2.
Rad. 96. חפר primum in kal, est, fodere; scrutari;
explorare, investigare, Pag. Hæc significatio priori vi-
cina est; quia qui rem pervestigat & explorat, velut
fodit, cum oculorum, scil. vel animi intentione, ut sit fo-
diendo; Merc. Cev. Sed est & erubescere, pudore suf-
fundi; Pag. Hanc significationem volunt quidam esse
contrariam superiori, cum quis faciem & oculos aver-
tit seu divertit, præ pudore faciem occultans, nec au-
dens oculos intendere, sed latibulum quarens; unde
vertunt per averti, seu avertere sese, divertere, præ pu-
dore, scil. Merc. חפר perfodit, effodit; Metaph. perscru-
tatus est; Item, erubuit pudore perfusus; probro, igno-
minia affectus aut confusus fuit; Bu. Lex fodit, foravit,
perforavit; Item, exploravit, per metathesin; ut cum
res sub terra latentes effodiuntur & inquiruntur. Porro
si absolutè & intransitivè usurpatur, significat pude-
ri, confundi, nam pudefacti habent faciem perfosam pu-
dore, Cogn. cum חפר foratus est, vel, perforatus est; &
cum חפר exprobravit, convitiatus est ad pudorem us-
que; Av. in Bu. Conc. verò sic describitur hæc radix.
Significata ejus duo sunt, 1. fodere, effodere; pervesti-
gare, ut in præ. kal, 3. f. m. חפר pervestigat, Job. 39. 32.
& in 2. f. m. cum ! conv. præ. cui etiam He parag. est add.
וְחָפְרוּ & fodies, pervestigabis, Job. 11. 18. וְחָפְרוּ
& fodies, Deut. 23. 13 & in 1. f. & 3. pl. præ. kal, cum scheva
extra pausam, sed cum camerz penult. in pausa, cui etiam
ה est Aff. חפרו fodi, Gen. 21. 30. חפרו foderunt, Gen.
26. 15, 18. פָּסַל 35. 7. חפרו foderunt, Gen. 26. 32. חפרו
foderunt eum, Num. 21. 19. In part. ben. kal. f. m. simpl. &
cum ל præ. חפר fodiens, Eccl. 10. 8. לְחַפּוֹר ad fodi-
endum, Job. 2. 2, 3. Isa. 2. 20. In fut. kal, 1. f. & 3. f. m. cum
! conv. f. חפרו & fodi, Jer. 13. 7. וְיַחְפְּרוּ & fodit,
Gen. 26. 18, 22. cui ult. etiam הוּוּ est Aff. וְיַחְפְּרוּ
& effodit eam, Psal. 7. 17. Item, in 3. pl. m. fut. kal, יַחְפְּרוּ
fodiunt, Job. 39. 24. Sed occurrit etiam, cum ! conv.
! cop. & הוּ post ! conv. & kibbutz pro schureh penult.
וְיַחְפְּרוּ & foderunt, Gen. 26. 19, 21. Exod. 7. 24. וְיַחְפְּרוּ
& pervestigent, Deut. 1. 22. וְיַחְפְּרוּ & pervestigant e-
am, Job. 3. 20. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. חפר est e-
rubescere, pudore affici; ut in præ. kal, 3. f. f. cui &
! conv. est præ. extra pausam, cum Scheva, sed in pausa,
cum tzeri penult. sic, חפרה erubuit, Jer. 50. 12. וְחָפְרָה
& erubescet, Isa. 24. 23. וְחָפְרָה & erubescet, Jer. 15. 9.
& in 3. pl. præ. kal, cui & ! conv. est præ. sic; וְיַחְפְּרוּ eru-
buerunt, Psal. 71. 24. וְיַחְפְּרוּ & erubescunt, Mic. 3. 7. In
fut. kal, est cum pathach, vel sægol, eth Eban; sic, וְיַחְפְּרוּ
& erubescet; vel וְיַחְפְּרוּ, erubescet; ut in 2. pl. m. fut. kal, cum
pathach sub Thau, post ! cop. præ. sic, וְיַחְפְּרוּ & eru-
bescetis, Isa. 1. 29. Sed, in fut. kal, 3. pl. m. est cum sægol
sub jod; at post ! cop. est cum pathach, & post ! conv.
cum

cum sagol, sub jod ; prout seq. **חַפְּשׁוּ** erubescant, Psal. 34.6. **וַיַּחְפְּשׁוּ** & erubescant, Psal. 35.4, 26.40. 15.70. 3.83. 18. **וַיַּחְפְּשׁוּ** & erubescunt, Job. 6.20. In Hiphil, **חַפְּשִׁי** vel **חַפְּשִׁי**, nunc transitivum est, pudefecit, nunc intransitivum, pudefactus est; Bu. Av. Occurrit autem, in præf. hiph. 3. f. m. & in part. hiph. f. m. cum **י** præf. transitivè, sic, **חַפְּשִׁי** & rubore affecti, Isa. 33.9. **וַיַּחְפְּשִׁי** & probro afficiens, Prov. 19.27. at in fut. hiph. 2. f. intransitivè ; & rursus, in 3. f. m. cum **י** cop. præf. transitivè, sic ; **וַיַּחְפְּשִׁי** erubescet, Isa. 54.4. **וַיַּחְפְּשִׁי** & pudefacit, Prov. 13.5. **חַפְּשִׁי** talpæ, &c. Vide inter Vocabula quadrata.]

Rad. 97. **חַפְּשׁוּ**, cum Schibboleth, i.e. puncto in dextro cornu ; Pag. in Piel **חַפְּשִׁי** libertate donavit, manumisit ; contrariam habet significationem nomini **חַפְּשִׁי** famula ; & verbo **חַפְּשִׁי** ligavit ; Av. Non tamen occurrit verbaliter in kal aut piel : sed ex kal formatur Nomen Radicale **חַפְּשִׁי** m. libertas, Pag. Bu. Av. & vestimenta libertatis dicuntur quæ decent liberos homines ; **חַפְּשִׁי**, Coc. Occurrit Ezech. 27.20. in vestibus **חַפְּשִׁי** libertatis, i.e. pretiosis, quæ libero conveniunt homini, Pag. vestes libertatis dicuntur quasi triumphales ; Cocc. Atque indè etiam No. **חַפְּשִׁי** f. m. idem ; libertas, manumissio, Lev. 19.20. est formæ inflexæ **חַפְּשִׁי** immunditia, Pag. vel potest esse præced. nomen **חַפְּשִׁי** cum aff. sic, **חַפְּשִׁי** לא נתן לה, m. Pag. Bu. vel **חַפְּשִׁי** m. liber, manumissus, Pag. Bu. Av. libertus, libertinus, qui est de ordine libertinorum ; & jod est ordinale ; Av. **חַפְּשִׁי** est **חַפְּשִׁי**, & opponitur servo ; item vexationi judiciali ; ut & associationi, conjunctioni, & accusationi hominum ; vide Job. 3.18. Exod. 21.5. pro 1. & Isa. 58.6. pro. 2. ut & Psal. 88.6. pro. 3. **חַפְּשִׁי** libertas, dicitur de publicatis, sive omni violentiæ expostis ; Cocc. Occurrit autem simpl. & cum **י** præf. sic, **חַפְּשִׁי** liber, Exod. 21.5. Deut. 15.12, 13, 18. 1 Sam. 17.25. Job. 3.18. 39.5. Psal. 88.6. Jer. 34.14. **חַפְּשִׁי** **חַפְּשִׁי** pro 1. & Exod. 21.2, 26, 27. In pl. m. est, **חַפְּשִׁי** liberi, Isa. 58.6. Jer. 34.9, 11, 16. Atque indè etiam est No. f. **חַפְּשִׁי** libera ; i.e. solitaria, & separata ab hominibus alijs, acsi esset libera à domibus alijs, Pag. vel domus libera, 2 Reg. 15.5. Dicitur quod Ofias in ea separasset se ab hominibus alijs, ibique tanquam solitarius ageret, acsi liber esset ab hominum reliquorum confortio & commercio ; Merc. Cev. vel potius **חַפְּשִׁי** est libertas ; & domus libertatis vocatur libera, i.e. solitaria, reliquis domibus semota ; juxta legem de leprosis, Lev. 13.46. Bu. Lex. Nomen hoc **חַפְּשִׁי** est libera, liberta : aut substantivè accipitur pro abstracto, libertas, Av. Occurrit autem cum **י** præf. sic, **חַפְּשִׁי** libera, 2 Reg. 15.5. 2 Chron. 26.21. Item hinc verbum in Pual, **חַפְּשִׁי** libertate donari ; Pag. Bu. libertate donatus est ; manumissus est, &c. Av. significat **חַפְּשִׁי**, liberari ; Cocc. Occurrit in 3. f. f. præf. Pual, sic, Lev. 19.20. quia non **חַפְּשִׁי** erat libertate donata ; Pag. Bu. vel manumissa, Av. Hier. quæ non fuit libera, Pag. Atque hoc solum verbaliter legitur ; sed potest tamen formari piel, **חַפְּשִׁי** manumisit, libertate donavit ; Merc.

Rad. 98. **חַפְּשׁוּ** cum Sibboleth, i.e. puncto in sinistro cornu, est scrutari, inquirere, investigare ; mutare ; occultare, Pag. quidam putant hoc verbum idem penè valere cum **חַפְּשִׁי**, literis transpositis, nudare, & discoopere ; & quia res scrutando deteguntur, sumi hoc verbum pro scrutari ; ubi Abdiæ v.6. verbum **חַפְּשִׁי** legitur ; Jer. 49. v. 10. ubi eadem sententia legitur, invenies verbum **חַפְּשִׁי**, quod est reterege. Hinc verbum hoc pro nudare se vestitu uno, seu exuere, ut alterum induas, sumitur in Hithpael : mutare habitum, dicimus, Gallicè, se desguiser. Hinc ultimò hic Sanctes posuit, occultare, quod infra dicit, operire se, scil. alio vestitu ; Merc. **חַפְּשִׁי** perscrutatus est, pervestigavit, Bu. Lex. investigavit, reterege scil. abscondita ; scrutatus est denudando operta ; indagavit, seu inquisivit, discoopiendo occulta ; cogn. cum **חַפְּשִׁי** nudavit, discoopuit ; & cum **חַפְּשִׁי**, destrinxit cutem. Significat **חַפְּשִׁי** pervestigare : At Prov. 2.4. est, in abditis conrectando quærere, pervestigare : conrectando perscrutari ; Inpiel scil. ut 1 Reg. 20.6. Cocc. Occurrit autem in ben. kal, f. m. **חַפְּשִׁי** pervestigans, Prov. 20.27. & in fut. kal, 2. f. m. cum aff. **חַפְּשִׁי**, sic, **חַפְּשִׁי** scrutaberis eam, Prov. 2.4. ut & in 1. pl. cum **י** parag. & in 3. pl. m. fut. kal ; sic, **חַפְּשִׁי** scrutemur ; Lam. 3.40. **חַפְּשִׁי** scrutantur, Psal. 64.7. In Niph. **חַפְּשִׁי** investigatus est ; ut in 3. pl. præf. Niph. sic, **חַפְּשִׁי** pervestigantur, Obad. 1.6. In piel **חַפְּשִׁי** pervestigavit affiduè, Av. ut in 1. sing. præf. piel cum **י** conv. ut & in 3. pl. cum **י** conv. sic, **חַפְּשִׁי** & perscruter, 1 Sam. 23.23. **חַפְּשִׁי** & scrutentur, 1 Reg. 20.6. in Imper. piel, 2. pl. m. (à sing. m. **חַפְּשִׁי**) sic, **חַפְּשִׁי** pervestigate, 2 Reg. 10.23. In fut. piel, 1. f. & 3. f. m. cum **י** conv. præf. **חַפְּשִׁי** scrutabor, Am. 9.3. Zeph. 1.12. **חַפְּשִׁי** & perscrutatus est, Gen. 31.35. 44.12. Psal. 77.7. In pual **חַפְּשִׁי** pervestigatus est, exploratus est ; Av. Unde in part. pual, f. m. & in fut. pual, 3. f. m. sic, **חַפְּשִׁי** pervestigata, Psal. 64.7. **חַפְּשִׁי** pervestigatur, Prov. 25.12. In Hithpael est, mutare se, dissimulare se, mutato habitu ; Bu. Lex. detexit seipsum exuendo & mutando vestes ; Av. propriè valet, investigandum aut pervestigandum se præbere, mutari ; atque hinc, dissimulare se, sive habitu à schemate mutato se facere incognitum ; Cocc. ut in præf. hithp. 3. f. m. **חַפְּשִׁי** dissimulavit, vel mutavit se, 1 Reg. 22.30. 2 Chron. 19.29. 35.22. & in fut. 3. f. m. cui & **י** conv. est præf. sic, **חַפְּשִׁי** mutet se, Job. 30.18. **חַפְּשִׁי** & dissimulavit se, 1 Sam. 28.8. 1 Reg. 20.38. 22.30. 2 Chron. 18.29. Atque indè No. **חַפְּשִׁי** perscrutato, Bu. investigatio, scrutinium ; Av. ut Psal. 64.7. scrutati sunt iniquitates, defecerunt, **חַפְּשִׁי** scrutinio scrutato, seu inquisito ; Pag. vel abolverunt scutationem perquisitam, seu perquirendam ; q.d. nihil omiserunt, quod perquiri poterat adversum me ; Merc. consummavimus pervestigationem pervestigatam ; Av. notat vestigationem diligentissimam ; Cocc.

Rad. 99. **חַפְּשִׁי** in Bu. Conc. tria habet significata, i. e. jaculari ; excindi ; Bu. Conc. discidi, excidit ; Bu. Lex. sagittavit, emisit jacula acuta, seu tela concinata ejaculatus est ; & dicitur de omni re habente aciem instar sagittæ acutæ, ut est mucro, & lapillus aculeatus, quem fulmen ejaculatur ; Cogn. cum **חַפְּשִׁי** dimidiavit, divisit ; nam sagitta penetrando solet res conjunctas dividere ; Av. (kal vide ad finem radicis.) In piel **חַפְּשִׁי** sagittas jacere,

Pag. ejaculari; Bu. Lex. sagittavit, ejaculatus est tela acuta; Av. Unde in part. piel, f. m. חצצו sagittarius; sagittans, jaciens, seu ejaculans sagittas; ut in pl. m. חצצו sagittarii, ejaculantes, Jud. 5. 11. In pual, חצצו sagittatus est, dimidiatus est, & succisus est sagitta; Av. significat in pual, discindi per medium, dimidiari, rescindi; Bu. man. ut in 3. pl. prat. pual, חצצו exscinduntur, Job. 21. 21. Atque inde nomen חצץ m. sagitta, Pag. Bu. Av. &c. sic dicta, à scindendo, Bu. Lex. ab acie penetrante & dividente aliquid; חצצו, sagitta aculeata, Av. sic dici à dimidiando & penetrando quidam volunt; ut חצצו & חצצו idem valeant, h. e. dimidiare: sagitta namque rem quam tangit dividit; Merc. Occurrit autem, חצץ sagitta, 2 Reg. 13. 17. 19. 32. Pf. 64. 8. Prov. 7. 23. Isa. 37. 33. Jer. 9. 7. 50. 14. cui & חצצו, חצצו, חצצו sunt praf. ut seq. חצצו & sagitta, 1 Sam. 17. 7. 2 Reg. 13. 17. Prov. 25. 18. חצצו ad sagittam, Isa. 49. 2. חצצו sagittæ, Lam. 3. 12. חצצו à sagitta, Psal. 91. 5. Sed occurrit etiam cum ח dem. praf. & jod parag. (nam si esset affixum Tzade haberet dagesch; Bu. Lex.) sic, חצצו sagitta, 1 Sam. 20. 36. 37. 38. 2 Reg. 9. 24. Item, cum חצצו, חצצו, חצצו sagitta mea, Job. 34. 6. חצצו sagitta ejus, Zach. 9. 14. חצצו sagittam suam, Psal. 11. 2. 64. 4. In pl. m. occurrit simpl. & cum חצצו, חצצו, חצצו, חצצו praf. ut seq. חצצו sagittæ, Gen. 49. 23. 2 Sam. 22. 15. Prov. 26. 18. חצצו & sagittæ, 2 Reg. 13. 15. Psal. 57. 5. חצצו sagittæ, 1 Sam. 20. 20. 21. 22. 36. 2 Reg. 13. 18. Jer. 1. 11. חצצו sagittis, 2 Chron. 26. 15. Isa. 7. 24. Ezech. 21. 26. חצצו & sagittis, 1 Chron. 12. 2. חצצו & sagittis, Ezech. 39. 9. חצצו sicut sagittæ, Psal. 127. 4. & in pl. m. Constr. חצצו sagittæ, Job. 6. 4. Psal. 120. 4. Ezech. 5. 16. cui חצצו, (cui ult. etiam i cop. est praf.) & חצצו sunt Aff. sic, חצצו sagittas meas, Deut. 32. 23. 43. חצצו sagittæ tuæ, Psal. 38. 3. 45. 6. 144. 6. Hab. 3. 10. חצצו & sagittæ tuæ, Ezech. 39. 3. חצצו sagittæ ejus, suæ, Psal. 7. 14. 18. 15. 58. 8. Isa. 5. 28. Jer. 50. 9. cui item ult. i cop. est praf. חצצו & sagittas ejus, Num. 24. 8. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine חצצו m. scrupus, lapillus; quasi incisum, vel segmentum lapidum dicas; Bu. Lex. calculus, i. e. lapillus, Pag. quasi penetrans, cum sit asper & acutus: sic & Kimchi inquit ita vocari lapillos parvos admodum instar arenæ, veluti sint magnæ incisiones, seu frusta; Merc. Cev. חצצו est calculus sagittarius, lapillus asper & aculeatus instar sagittæ; Av. Occurrit simpl. & cum חצצו praf. sic, חצצו scrupus, Prov. 20. 17. חצצו in scrupis, Lam. 3. 16. Atque inde verbum in kal, חצצו sagittifer fuit; cuneatus incescit; Av. (vide Bu. Lex. ad initium Rad.) Alii autem exponunt gregem facere, gregatim incedere; alii vero dimidiare, i. e. in frusta concidere, &c. Occurrit autem in part. ben. kal, f. m. Prov. 30. 27. sic, Rex non est locustæ, חצצו locustæ, & egressa est, pro egredietur; Pag. vel, egreditur tamen, Merc. gregem faciens, seu gregatim, Bu. Conc. excidens universa ipsa, scil. herbas; Aben Ezra exp. חצצו & חצצו, congregata & collecta, i. e. turmatim procedit; Bu. Lex. cuneata quælibet ea; Av. adunata universa ipsa; vel ut R. D. inquit, secundum quosdam חצצו collecta; sed rectum est ut exponatur, dimidians, i. e. in frusta concidens & conterens herbas atque arbores, & ea succidens ad perdendum; Pag. & sunt qui exponant, aculeata, quasi penetrans & incidens: nec est alienum exponere, conferta & conglobata, q. d. agmi-

natim prodit, quanquam Rege careat. Ea significatio erit à חצצו calculo; quod multi simul aggregati esse solent; Merc. sic Hieron. & egredietur universa per turmas suas; Pag. Rex non est locustis, attamen exeunt universæ ad Catalogos; q. d. ad חצצו, calculos; & חצצו, atque sic etiam locus citatus, ex pual, Job. 21. 21. potest exponi sic; & quod attinet numerum mensuræ ejus, חצצו, i. e. חצצו, five, q. d. calculis aut telis in urnam aut corbem coniectis, numerati sunt integri: Vide quæ ibi annotamus; Cocc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est etiam in nomine חצצו, quod significat etiam fulgur; five lapidem grandinis; Pag. & Bu. Conc. licet alii sumant pro sagitta; sic Bu. Cocc. & c. ut in pl. m. חצצו & Constr. חצצו sagittæ; Bu. Lex. unde cum חצצו Aff. Psal. 77. 18. חצצו fulgura tua, Pag. Bu. Conc. aut lapides grandinis ibunt; Pag. vel, ibant, Merc. sagittæ tuæ, Bu. Lex. sic 70. & Hieron. in Pag. & appellantur sic, inquit R. D. eò quod conterant & concidant herbas & arbores; Pag. ad pl. masc. חצצו sagittas refero, per resolutionem חצצו dagesch, חצצו, sagittas, vel tela tua, Cocc. nubes dederunt vocem, atque calculi (sagittarii) discurrunt; 70. τὰ βέλη σου, Av.

Rad. 100. חצב five חצב (ut חצב voluit) in kal est, excidere; dolare; Pag. propriè de lapidibus: Merc. cadere, exscindere; Bu. Conc. cecidit, excidit, incidit; Bu. Lex. dissecuit acie, succidit, fossas excidit; cogn. cum חצב secuit ligna, hoc tantum de lignis dicitur; at cum media radicale Tzade usurpatur de materia duriori, scil. è terrâ & pulvere ejus aliquid excidere. In kal, succidit, dolavit; semper est activum; Av. חצב cecidit de ligno & lapide dicitur; חצב, λατομεῖν; Cocc. Occurrit autem in prat. kal, 3. f. m. & f. m. ut & 2. f. masc. & 1. f. sic, חצב excidit, Isa. 5. 2. חצב excidit, Prov. 9. 1. חצב excidisti, Deut. 6. 11. Isa. 22. 16. חצב excidit, Hof. 6. 5. In part. ben. kal, f. m. simpl. & cum חצב dem. praf. ut & jod parag. add. (cui simile vide in rad. חצב & חצב, Bu. Lex.) ut seq. חצב cadens, 1 Reg. 5. 15. 2 Chron. 2. 17. Psal. 29. 7. חצב cadens, Isa. 10. 15. חצב cadens, Isa. 22. 16. & in pl. m. simpl. & cum חצב praf. חצב cadentes, 1 Chron. 22. 2, 15. 2 Chron. 24. 12. חצב excisoribus, Ezr. 3. 7. Item in pl. m. Constr. cum חצב praf. sic est, חצב & in excisores, 2 Reg. 12. 13. In part. pahul kal (à f. m. חצב) est pl. m. sic, חצב excisores, Deut. 6. 11. Neh. 9. 25. In Infin. kal חצב cadere; unde cum חצב praf. sic, חצב cadendum, 1 Chron. 22. 2. Jer. 2. 13. In fut. kal, 2. f. m. & 3. f. m. cum חצב conv. sic occurrit, חצב excides, Deut. 8. 9. חצב & excidit, 2 Chron. 26. 10. In Niph. חצב excisus est, incisus est; Av. Unde in fut. Niph. 3. pl. m. cum Nun parag. add. (à 3. f. m. חצב) sic, חצב excidentur, Job. 19. 24. In piel חצב excidit; unde in pual חצב excisus est: Atque inde, in prat. pual, 2. pl. m. est, חצב excisi estis, Isa. 51. 1. In hiph. חצב fecit excidere, excidit; unde in part. hiph. f. m. חצב excidens; Atque inde, in sif. part. hiph. cum חצב demonst. praf. & Thau in fine post duplex sagol, sic extat, חצב excidens, Isa. 51. 9. Atque inde No. masc. pro sectione, & c. viz. חצב excisio, 2 Reg. 12. 13. 22. 6. 2 Chron. 34. 11.

Rad. 101. חצה in kal est, dividere, partiri; & inter-

terdum per medium sive in partes æquales dividere, Pag. in duas vel plures partes dimidiare: verum & de partibus inæqualibus Kimchi dici monet, ut exempla ostendunt; Merc. dimidiavit, divisit, distribuit, partitus est; Bu. Lex. divisit seu discidit per medium aut medietatem, distribuit in ordines & partes æquales; Cogn. cum חצו, i.e. sagittavit; nam sagitta ejecta solet penetrare & dividere per medium, quicquid tangit; Av. 70. חμισεύει: dimidiare, æquis partibus distribue- re inter duos; Cocc. Occurrit in præf. kal, 3. f. m. & 2. f. m. & 3. pl. cum ! conv. in utroque; sic, חצה partitus est, Num. 31. 42. חצויה & partieris, Num. 31. 27. חצויה & partientur, Exod. 21. 35. in fut. kal, 3. f. m. est, חצה divideret, Isa. 30. 28. sed cum ! conv. occurrit per Apoc. 3. Red. He. (tanquam à pleno חצה) sic, חצויה & divisit, Gen. 32. 7. 33. 1. Jud. 7. 16 ut & cum ! conv. & ח. Aff. ab eadem forma; sic, חצויה & divisit eos, Jud. 9. 43. Item in 3. pl. fut. kal, cui etiam Nun parag. est add. חו Aff. חצויה dimident, Psal. 55. 24. חצויה partientur, Exod. 21. 35. חצויה dividunt eum, Job 40. 25. In Niph. חצה dividit, Bu. man. dimidiatus est, divisus est in æquales partes; Av. Unde in fut. Niph. חצה & in fæm. חצה dimidiabitur; sed cum ! cop. præf. 3. f. fæm. Occurrit per Apoc. 3. Red. He; sic, חצה & dividerur, Dan. 11. 4. Item in 3. pl. masc. fut. Niph. cui & ! conv. est præf. sic, חצה dividerur, Ezech. 37. 22. חצה & divisa fuerunt, 2 Reg. 2. 8, 14. Atque inde nomina, 1. nomen חצויה medium, medietas, dimidium: Thau à tergo est terminatio singularis fæm. ut חמור socrus; Av. Occ. autem simpl. & cum ! & præf. sic, חצה medium, Psal. 119. 62. חצה & medio, Job. 34. 20. חצה juxta medium, Exod. 11. 4. Dein, 2. Indè etiam No. חצי masc. dimidium, pars dimidiata; medietas, pars media æqualis alteri medietati; Bu. Lex. Av. In pausa notatur cum ezere in penult. cum alia similis formæ soleant notari cum fægol; sed & חצי dicitur cum חויל cum vocali longa; Bu. Lex. in pausa, חצי, חμισο dimidium; Av. Occurrit autem חצי dimidium, dimidiatus; dimidia pars, &c. Exod. 24. 6. 26. 12. 27. 5. &c. ad Zach. 14. 2, 4. in 35. circ. J. & cum ח & ח præf. sic, חצי dimidium, 1 Reg. 3. 25. חצה & dimidium, 1 Reg. 16. 21. Sed cum ! cop. præf. fæpids; sic, חצה & dimidium, dimidiatus, medius, &c. Exod. 24. 6. 26. 16. 36. 21. &c. ad Dan. 9. 26. in 40. circa l. Item cum ח, ח, ח, ח, ח præf. ut seq. חצה in medio, Exod. 12. 29. Jos. 10. 13. Jud. 16. 3. Ruth. 3. 8. Psal. 102. 25. Jer. 17. 11. Ezech. 16. 51. חצה quasi in medio, 1 Sam. 14. 14. חצה dimidio, Deut. 3. 13. Jos. 13. 29, 31. 1 Chron. 27. 20, 21. חצה & dimidio, Num. 32. 33. Deut. 29. 8. Jos. 1. 12. 12. 6. 22. 1, 7. 1 Chron. 5. 26. חצה à dimidia, Jos. 21. 27. חצה & à dimidia, Jos. 21. 56. 1 Chron. 12. 31. Item in forma altera cum Tzere penult. Occurrit cum ח & ! præf. sic, חצה dimidiam; 1 Reg. 10. 7. חצה & dimidiam, Exod. 25. 10. 17. 23. 37. 1. 6. Ezech. 40. 42. Dan. 12. 7. cui etiam formæ ח & ח sunt præf. sic, חצה in dimidio, 2 Sam. 10. 4. 1 Chron. 19. 4. חצה in dimidium, id est, duas partes, 1 Reg. 16. 21. Item, occurrit etiam cum variis affixis; ut cum ח, ח, ח, (cui etiam !, ח, ח, ח & ח sunt præf.) ח, ח, ח, (cui etiam ! cop. est præf.) Aff. ut seq. חצה dimidium nostri, 2 Sam. 18. 3. חצה medium, dimidium ejus, Exod. 38. 4. Jos. 8. 33. Isa. 44. 16, 19. חצה & dimidia pars ejus, Zac.

14. 4. חצה & dimid. ejus, Jos. 8. 33. חצה & dimidia ejus, Jos. 22. 7. חצה à medio ejus, Zach. 14. 4. חצה medium ejus, Neh. 3. 38. חצה dimid. eorum, Zach. 14. 8. חצה medium eorum, Neh. 4. 10, 15. Zach. 14. 8. Item, 3. Indè etiam No. חצה f. dimidia pars. Occurrit cum ! demonstr. præf. sic, חצה dimidia pars, Num. 31. 36. & in forma Confr. est, חצה idem, Num. 31. 43. Ut & 4. hinc etiam nomen f. idem significans, viz. חצה dimidium, dimidia pars, Ex. 30. 13. 38. 26. 1 Reg. 16. 9. Neh. 8. 3. cui etiam ח & ח sunt præf. & utrumq; vel plenè cum jod, vel defectivè absque jod in ult. ut seq. חצה vel חצה vel חצה de dimidio. Exod. 30. 15. Num. 31. 47. 1 Chron. 6. 45. חצה vel חצה & de dimidio, Num. 31. 30, 42. Jos. 21. 25. 1 Chron. 6. 55. Sed occurrit etiam cum ח, ח, ח, (cui ult. ח est etiam præf.) & ח. Aff. ut seq. חצה dimidium ejus, Exod. 30. 23. חצה dimidium ejus, Lev. 6. 13. חצה & à dimid. ejus, Lev. 6. 13. חצה è dimidio eorum, Num. 31. 29.

Rad. 102. חצן; Unde Nomen radicale חצו, masc. quod Hier. nunc finum, modò ulnam vertit. R. David exp. חצו brachium; & alios exponere asserit, חצה alam vel oram vestis; Pag. sunt quid præced. Rad. referant, quòd gremium sit in medio hominis; Merc. Cev. חצו, brachium, lacertus; R. Sal. exp. alam, axillam, & Ab. Ezr. oram vestimenti; Bu. Lex. est finus vel gremium; & propriè dicitur ea pars vestis anterioris quæ in medio corporis est, & verenda tegit; atque propter laxitatem est sinuosa, Av. חצו 70. red- dunt per חצו; & finus. Dicitur de corporis parte, quæ intra brachia est, & de veste; Cocc. Occurrit autem in forma simpl. cum ח præf. חצה lacerto, Isa. 49. 22. cum Aff. cholem mutatur in cametz-chatuph; ut cum ! Aff. sic, חצה lacertum meum, Neh. 5. 13. Sed cum ! Aff. cholem vertitur in chirek, (quasi esset à forma abs. חצה); Bu. Lex. quam formam Av. statuit peculiare nomen à quo exp. finus, gremium, pars vestis sinuosa; & sic etiam Pag. facit) post ! cop. sic, חצה & lacertum suum, Psal. 129. 7. חצה Chald. urfit, acceleravit, &c. Vide in Chald. Lex. & חצה &c. Vide ad infut. חצה.]

Rad. 103. חצר; tria habet significata: nam, 1. indè, geminato Tzade, fit nomen חצה חצה f. tuba; Pag. Bu. Av. Cocc. &c. quòd nomen quidam inter quadrata reponunt, voluntque à sono conciso dictum, sicut Tarantara nostris; quasi affine fit radici חצר; quod remotius est. Notant argenteum esse; sed ego ex alia quavis materia, quàm ex cornu, existimo sic dici; Corneam autem tubam appellari שופר, i.e. buccinam, seu cornu. Tubæ usus legitur, Num. 10. descriptio vero apud Josephum antiq. 1. 3. c. 15. Merc. Nomen hoc est, tuba, vel clangor tubarum, qui homines ad solennitatem celebrandam, vel ad bellum convocat; Av. à sono puto dictam tubam; aut quia in atriis sonat, Græcè αὐτὸν γ. Cocc. Av. autem statuit radicem verbaliter peculiarem esse חצה clancit tuba in atriis, increpuit tuba, inpres- sit flatum tubæ; componitur ex חצה id est atrium, & חצר, i.e. pressit, angustiavit; nam sonitus tubarum non in ædibus, sed sub dio, ut in atriis, & in campo spaciioso, ad convocandum homines fieri solet; contractis autem iisdem literis in compositione horum vocabulorum remanebunt tantum tres Radicales; sed ad insinuationem

40.44. **חֲצִיר** atrio, Exod. 27.9. Ezech. 40.17, 20, 23, 27, 34, 37. 42.3, 8. ut & cum **וְלִ** præf. sic **וְלִחֲצִיר** & atrio, Exod. 38.20. Item cum **הַ**, locali in fine, **הַחֲצִירָה** in atrium, Jer. 36.19. sed sæpe occurrit etiam in forma Constr. cum chatepre parachi & pathachi; sic, simpliciter, & cum **בְּ**, **וְ**, **לְ**, **מִ** & **אֶת** præf. ut seq. **חֲצִיר** atrium, Exod. 27.9. 2 Chron. 4.9. Esth. 2.11. Jer. 32.8. Ezech. 8.16. **בְּחֲצִירָה** in atrio, Lev. 6.9, 19. 2 Chron. 24.21. Esth. 1.5. 8.1. Jer. 19.14. 26.2. 32.2, 12. 3.1. 37.21. 38.13, 28. 37.21. 38.6. 39.15. **בְּחֲצִירָה** & in atr. Neh. 11.27. **חֲצִיר** atrio, 2 Chron. 29.16. Neh. 3.25. Esth. 6.4. **וְלִחֲצִיר** & atrio, 1 Reg. 7.12. **מִחֲצִיר** de atrio, Jer. 39.14. Item cum **בְּ** præf. & **אֶת** Aff. sic, **בְּחֲצִירָה** in atr. ejus, 2 Sam. 17.18. In pl. masc. occurrit etiam simpl. & cum **הַ** dem. præf. sic **הַחֲצִירִים** atria; villæ; Neh. 12.29. Psal. 10.8. Isa. 42.11. **יְמֵי הַחֲצִירָה** villæ, Lev. 25.31. Jof. 19.8. Neh. 11.25. & in forma pl. m. constr. cum **בְּ** præf. **בְּחֲצִירָה** in atris, Neh. 13.7. Item cum **אֶת**, (per cametz pro pathach ob paulam) Aff. **חֲצִירָה** atria mea, Isa. 1.12. Zach. 3.7. ut & cum **הַ** Aff. cui & **עַל** præf. & cum **הַ** Aff. cui & **אֶת** præf. & **הַ** Aff. cui & **אֶת** præf. ut seq. **בְּחֲצִירָה** atria tua, Psal. 65.5. **בְּחֲצִירָה** in atris tuis, Psal. 84.11. **וְיַחֲצִירָה** villæ ejus, Jof. 21.12. 1 Chron. 6.41. **וְיַחֲצִירָה** & villæ ejus, Jof. 15.45, 47. Neh. 11.25. **וְיַחֲצִירָה** villæ eorum, 1 Chron. 4.33. **וְיַחֲצִירָה** & villæ eorum, Jof. 13.28. 1 Chron. 4.32. Neh. 11.30. Item cum **בְּ** præf. & **הַ** Aff. & cum **אֶת** præf. & **הַ** Aff. sic, **בְּחֲצִירָה** in villis eorum, Gen. 25.16. 1 Chron. 9.22, 25. **וְיַחֲצִירָה** & villæ earum, Jof. 13.23. 15.32, 36, 41, 44, 54, 55, 57, 59, 60, 62. 16.9. 18.23. 19.6, 7, 15, 16, 22, 23, 30, 31, 38, 39, 48. occurrit etiam in forma pl. f. simpl. & cum **בְּ** præf. sic, **בְּחֲצִירֹת** atria, Ezech. 46.22. **וְיַחֲצִירֹת** vel sine Vau, atria, è villis, 1 Chron. 23.28. Ezech. 9.7. 42.6. Exod. 8.13. Sicut etiam in forma pl. f. Constr. simpl. & cum. **וְיַחֲצִירֹת** & præf. **בְּחֲצִירֹת** atria, 2 Reg. 21.5. 23.12. 2 Chr. 33.5. **בְּחֲצִירֹת** in atris, 2 Chron. 23.5. Pl. 116.19. 135.2. Isa. 62.9. **וְיַחֲצִירֹת** & in atris, Neh. 8.17. **לְחֲצִירֹת** atris, 1 Chron. 28.12. Pl. 84.3. cum **אֶת** cop. & **אֶת** Aff. ut & cum **אֶת** Aff. cui & **עַל** præf. & cum **אֶת** præf. & **הַ** Aff. prout seq. **וְיַחֲצִירֹת** & atria mea, 1 Chron. 28.6. **וְיַחֲצִירֹת** atria ejus, Psal. 100.4. **וְיַחֲצִירֹתַי** in atria ejus, Psal. 96.8. **וְיַחֲצִירֹתַי** & in atris suis, Neh. 8.17. Denique, iii. Signif. 3. hujus Rad. est in nomine **חֲצִיר** m. gramin, fœnum; Item porrum, quod fœno sive gramine majori simile sit, Num. 11.5. & semel ex præced. nominis significatione, atrium, Isa. 34.13. prout etiam quidam fice exponunt cap. 35.7. Bu. Lex. **חֲצִיר** est habitaculum; atrium; herba: Porrum, Pag. est idem quod Græcis **σῦν**, fœnum oblongum & crassum, crescens in locis incultis, pabulum bestiis, vel igni; & fœcatum falce: unde quidam alieniùs putant affine esse radici **קָצִיר**: Videtur & generaliter herbam sponte suâ virentem indicare: semel pro porro fœtili quod speciem fœni habet, & fœctum citò renascitur, sumitur, in Num. 11. Merc. Hoc nomen **חֲצִיר** Av. facit ipsam radicem; & exp. gramen oblongius & crassius crescens in locis incultis, ut in atris & campis; Hieron. vertit fœnum, sub. quod nondum est demessum. Cum **הַ** demonstrativo significat certum genus herbæ, ut est porrum habens herbam oblongam; & est Cogn. cum **קָצִיר**, demessuit, nam falce demetitur gramen; Av. **חֲצִיר** est **σῦν**, gramen quod in atris sponte nascitur; Num. 11.5. vertitur porrum;

est ut gramen : neque aliter Isa. 34. 13. 35. 7. Cocc. Occurrit autem forma abf. simpl. sic, חָקַקְרָן fenum, 1 Reg. 18. 5. Job. 8. 12. 40. 15. Psal. 104. 14. 147. 8. Prov. 27. 25. Isa. 15. 11. 34. 13. 35. 7. 40. 6, 7, 8. 44. 4. 51. 12. & cum חָקַק & חָקַקְרָן & porri, Num. 11. 5. חָקַקְרָן sicut fenum, Psal. 37. 2. 90. 5. 103. 15 in forma Constr. est cum chateph patach ; & occurrit simpl. & cum חָקַקְרָן praf. sic, חָקַקְרָן gramen, 2 Reg. 19. 26. Isa. 37. 27. חָקַקְרָן sicut gramen, Psal. 129. 6.

Rad. 104. חָקַק est, statuere, scribere, describere ; pingere, depingere ; Pag. insculpere, vel scalpere, imprimere effigiem, vel imaginem : idem quod Græcis

χαράττειν ; indè & pro describere, seu perscribere, in acta memoriæ causâ referre, literis mandare ; decernere, & statuere, sumitur ; Merc. חָקַק exaravit, expressit : incidit, insculpsit, exculpsit, & c. ut, Pag. & Merc. effigavit, delineavit, exculpsit ; constituit, seu statuit imaginem & formas ; & dicitur non tantum de picturis imaginum, sed de ducendis lineamentis literarum & omnium rerum : congruit cum חָקַק & חָקַקְרָן effigavit, constituit effigiem, Av. חָקַק contractè חָק, in kal est delineare ; χαράττειν, notat ductum linearum ad modum figuramque efficiendam, Coc. scripsit effigiem, constituit elementa alicujus rei. In participiis kal usurpatur perfectè, in aliis defectivè, Av. Occurrit autem in prat. kal, 2. f. m. cum חָק conv. & in 1. sing. cum חָק א. f. sic, חָקְרָן & describes, Ezech. 4. 1. חָקְרָן descripsit te, Isa. 49. 16. in part. ben. kal, f. m. חָקַקְרָן statuens vel describens ; incidens ; Occurrit cum jod Parag. (cui vide simile in חָקַק, Bu. Lex.) sic, חָקַקְרָן incidens, Isa. 22. 16. In pl. m. ben. kal formâ abf. cum חָק praf. & in forma Constr. cum חָק praf. sic, חָקַקְרָן decernentes, Isa. 10. 1. חָקַקְרָן ad decernentes, Jud. 5. 9. In part. pahul kal, f. m. חָקַקְרָן delineatus, formatus, descriptus, depictus ; unde in pl. m. significans delineatos, formatos, minio ; Cocc. Occurrit cum kibbutz pro schurek penult. sic, חָקַקְרָן descriptas, depictas, Ezech. 23. 14. In Infin. kal, חָקַק vel cum schurek חָקַק, describere, statuere, & c. Occurrit cum חָק praf. & Aff. post kibbutz in penult. ante dagefch ; sed R. D. notat sine dagefch legendum ; Cocc. Item cum schurek penult. sic, חָקַקְרָן in statuere ipsum, Prov. 8. 27. חָקַקְרָן idem, Prov. 8. 29. In Imper. kal, f. m. חָקַק describere, statuere. Occurrit cum Aff. חָק, post kibbutz penult. ante dagefch ; sic, חָקַקְרָן describere illud, Isa. 30. 8. In piel חָקַקְרָן effigavit, constituit ; & in forma poel חָקַקְרָן effigavit leges, scripsit statuta seu decreta, Av. Unde in part. piel, f. m. חָקַקְרָן decernens, legislator ; Pag. Bu. Cocc. definitor, præceptor ; qui dicit quid faciendum sit quid non ; qui definit officia ; Gen. 49. 10. ubi, sensus, Juda habebit sceptrum, quod ex ipso fit, saltem præceptorem, seu definitorem, & dicentem seu docentem quemvis officia, donec veniat Schilo ; Coc. Occ. autem hoc part. piel, f. m. simpl. & cum חָק & חָק praf. ut & cum חָק. Aff. & in pl. masc. abs. ut seq. חָקַקְרָן legislator, Deut. 33. 21. חָקַקְרָן & legislator, Gen. 49. 10. חָקַקְרָן cum legislator, Num. 21. 18. חָקַקְרָן legislator meus, Psal. 60. 9. 108. 9. חָקַקְרָן legislator noster, Isa. 33. 22. חָקַקְרָן legislatores, Jud. 5. 14. in fut. piel, sed in forma quadrata poel, חָקַקְרָן decernere, constituere, & c. unde in 3. pl. m. fut. poel, sic est, חָקַקְרָן decernunt, Prov. 5. 15. In pual, חָקַקְרָן statui, describi ; unde

in part. pual, f. m. significans id quod definitum est, Cocc. sic occurrit, חָקַקְרָן statutum, Prov. 31. 5. in Hoph. חָקַקְרָן effigatus est, depictus est ; unde in fut. hoph. חָקַקְרָן vel, חָקַקְרָן effigietur, depingetur ; & in 3. pl. m. חָקַקְרָן vel חָקַקְרָן effigientur, depingentur ; occurrit cum cametz pro patach & dagefch, & 1. cop. praf. (quod tamen quidam volunt esse ex fut. pual absque dagefch) sic, חָקַקְרָן describerentur, Job. 19. 23. Atque indè no. i. חָקַק (vel sine vau) m. præceptum ; jus, statutum, Lex. mos, consuetudo ; id quod justum est ut quis accipiat, ratione scripturæ aut legis aut consuetudinis ; pars statuta ; tributum, Pag. Kimchi inquit, quia scribendum dari solet jus hominis quod habet in socium, vel quod ipsi convenit ut ab illo accipiat, idcirco vocari חָקַק : sic & id quod tanquam pro decreto & statuto habetur ; & est cuique ordinarium, demensum, dicitur hoc nomine, quasi formam aut normam, ritumve aut ordinationem institutam, præscriptam & certam dicas, seu institutam : Statuta in Scriptura חָקַקְרָן m. vel f. m. חָקַק, dicuntur ritus & ceremoniæ aliquid referentes & representantes ; quorum, ut Hebræi inquirunt magna ex parte ratio ignoratur. Differt autem אֲשֶׁר מִשְׁפָּט ; cum quo sæpe junctum videas, quod per judicia ritus politici intelligantur, & constitutiones quæ ad societatem tuendam pertinent ; statuta verò sunt ceremoniæ ad religionem & Dei cultum pertinentes, ab ipso institutæ ; ut circumcisio, feriæ, & id genus, Merc. חָקַק est constitutio, decretum, præscriptum, demensum ; portio, pensum ; modus, ratio, & c. Bu. Lex. Legislatio, ritus præscriptus, & c. sim. Bu. Av. Sæpe significat modum, ut Isa. 5. 14. חָקַקְרָן לְבָלִי, i. e. εἰς ἀνέμεν ; sine modo. Job. 14. 13. pones mihi חָקַק, modum, temporis scilicet. & c. 38. 10. & fregi super eum modum meum ; i. e. modum, quem volui, dedi mari. Item interdum est demensum, victus necessarius & quotidianus, ut Prov. 30. 8. ciba me pane חָקַקְרָן demensi mei ; & Job. 23. 12. חָקַקְרָן magis quàm demensum meum ; & Prov. 31. 15. חָקַקְרָן & חָקַקְרָן junguntur, & est quod Luc. 12. 42. τὸ σιτομέτερον dicitur. Gen. 47. 22. demensum (dabatur) sacerdotibus à Rege. Exod. 5. 15. quare non absolvisis חָקַקְרָן pensum vestrum ; τὰς συντάξεις ὑμῶν. Item modus rei, h. e. forma : quo sensu dicitur & חָקַק ; ut Exod. 12. 43. hæc חָקַק forma Paschatis. Item חָקַק & חָקַק est definitio, nempe agendorum vel non agendorum : unde mandata Dei dicuntur חָקַקְרָן definitiones, quia nihil eis addere, vel detrachere licet, Deut. 4. 2. 12. 32. Prov. 30. 6. Atque hoc obtinet non tantum in præceptis quæ æternâ veritate & justitiâ nituntur ; de quibus dicitur, qui fecerit ea, vivet in iis ; sed etiam in iis, quæ arbitrio dominici imponuntur ; quæ dogmata, i. e. placita, vocat Apostolus, Eph. 2. 15. Col. 2. 14. & δικαιώματα σαρκὸς appellat, Heb. 9. 10. junguntur sæpe חָקַקְרָן & חָקַק definitio, & judicium, quæ idem præceptum notant ; sed ita ut primum noter determinationem, alterum, quod sit regula in judicando. Vide Exod. 15. 25. Jos. 24. 25. Lev. 18. 3. Ezech. 20. 11. Hæc dicuntur & sunt præcepta bona, Neh. 9. 13. Opponuntur autem definitiones & judicia non bona ; Ezech. 20. 25. Sed & legem fidei complectuntur חָקַקְרָן, Psal. 50. 16. & omne jus & nefas dicitur חָקַק, Lex. Mich. 7. 11. In loco autem, Pl. 2. 7. narrabo חָקַקְרָן ad definitionem ; sensus est, ex præscripto, ut nihil addam vel detracham ; enarrabo in, vel ad, decretum ; Coc. h. e.

119. 5, 8, 12, 26, 33, 54, 64, 68, 71, 83, 112, 135, 145, 155, 171. וְחֻקֶּיךָ & statuta tua, 1 Chron. 29. 19. Psal. 119. 124. וְחֻקֶּיךָ in statutis tuis, Psal. 119. 23, 48, 80, 117. וְחֻקֶּיךָ à statutis tuis, Psal. 119. 118. Item cum וְ אַff. & וְ & sunt praf. וְחֻקֶּיךָ statuta ejus, Exod. 15. 26. Deut. 4. 40. 26. 17. 27. 10. 2 Reg. 17. 15. Job. 14. 5. Psal. 105. 45. 147. 19. וְחֻקֶּיךָ & statuta ejus, Deut. 6. 17. 1 Reg. 8. 58. 2 Chron. 34. 31. Ezr. 7. 11. Neh. 10. 30. Am. 2. 4. וְחֻקֶּיךָ in statutis ejus, 1 Reg. 8. 61. Item, 2. Indè No. חֻקֶּיךָ fam. idem-cum mafc. præced. Pag. Bu. statutum, constitutio, regula & norma præscripta, atque literis descripta & effigiata, Av. Occurrit simpl. & cum וְ praf. חֻקֶּיךָ statutum, Num. 9. 14. 15. 15. חֻקֶּיךָ statutum, Exod. 13. 10. sed in forma confr. occurrit sæpius, scil. simpliciter, & cum וְ & לְ praf. חֻקֶּיךָ statutum, Exod. 12. 14, 17, 43. 27. 21. 28. 43. Lev. 3. 17. 7. 37. 10. 9. 16. 31. 17. 7. 23. 14, 21, 23, 31, 41. 24. 3. Num. 9. 12. 15. 15. 18. 23. 19. 2. 31. 21. חֻקֶּיךָ juxta statutum, Num. 9. 14. חֻקֶּיךָ in statuto, Exod. 29. 9. Lev. 16. 29, 34. Num. 10. 8. 19. 9. 21. 27. 11. 35. 29. sicut & in pl. occurrit, simpl. & cum וְ & מְ praf. fic, חֻקֶּיךָ statuta, Job. 38. 33. Jer. 5. 24. 10. 3. 31. 35. 33. 25. Ezech. 43. 18. 44. 5. 46. 14. Mich. 6. 16. וְחֻקֶּיךָ vel sine Vau, in statutis, 1 Reg. 3. 2. Reg. 17. 8, 19. Ezech. 33. 16. Lev. 20. 23. וְחֻקֶּיךָ à statutis, Lev. 18. 30. Item cum Aff. וְ, vel in pausa וְ; cui utrique formæ 1 est praf. fic, וְחֻקֶּיךָ vel וְחֻקֶּיךָ statuta mea, Gen. 26. 5. Lev. 18. 4, 5, 26. 19. 19, 37. 20. 8, 22. 25. 18. 26. 43. 1 Reg. 9. 6. 11. 38. 2 Chron. 7. 19. Psal. 89. 31. Ezech. 5. 6. 18. 19, 21. 20. 12, 16. 44. 24. וְחֻקֶּיךָ vel וְחֻקֶּיךָ & statuta mea, 1 Reg. 11. 11, 33, 34. 2 Reg. 17. 13. Ezech. 5. 6. 20. 24. 37. 24. Item cum וְ praf. & וְ Aff. cui etiam וְ cop. est praf. ut & cum וְ אַff. & לְ praf. fic, וְחֻקֶּיךָ in statutis meis, Lev. 20. 13, 21. 26. 3, 15. 1 Reg. 6. 12. Ezech. 5. 7. 11. 2. 18. 9, 17. 20. 19. וְחֻקֶּיךָ & in statutis meis, Jer. 44. 10. וְחֻקֶּיךָ in statutis tuis, Psal. 19. 16. Sicut etiam cum וְ, Aff. cui etiam וְ & וְ sunt praf. וְחֻקֶּיךָ statuta ejus, Num. 9. 3. Deut. 6. 2. 10. 13. 1 Reg. 2. 3. 2 Reg. 23. 4. 43. 11. וְחֻקֶּיךָ & statuta ejus, Deut. 8. 11. 11. 1. 28. 15. 45. 30. 11, 16. 2 Sam. 22. 23. Psal. 18. 23. וְחֻקֶּיךָ & in statutis ejus, Jer. 44. 23. Item cum וְ praf. & וְ Aff. ut & cum וְ praf. & וְ Aff. חֻקֶּיךָ secundum statuta eorum, 2 Reg. 17. 34. וְחֻקֶּיךָ & in statutis eorum, Lev. 18. 3. Item, 3. indè No. חֻקֶּיךָ mafc. Pag. vel חֻקֶּיךָ, Av. statutum, constitutio, imaginatio, effigies; Av. Unde pl. m. חֻקֶּיךָ statuta; Bu. Lex. & in forma pl. m. confr. sic occurrit, Jud. 5. 15. גְּדֻלִּים וְחֻקֶּיךָ magnæ, sub. erunt, vel sunt cogitationes cordis, Pag. i. e. sculpturæ, seu decreta aut imagines, quæ cordi imprimuntur; paulò inferius, viz. vers. 16. dicit וְחֻקֶּיךָ inquisitiones cordis; de quo vide in וְחֻקֶּיךָ; Merc. Cev. Cor enim inquit R. D. in lib. Rad. decernebat & cogitabat, super illis, quomodo non venerunt ad prælium. Alii vertunt, magni erant cogitabundi corde; Pag. Magnæ effigiationes, i. e. imaginationes vel cogitationes cordis; Av. Magni delineationibus cordis, i. e. magnas & multas deliberationes habentes; irrifio, Cocc. nam חֻקֶּיךָ ab eo exp. delineatio. Sed occurrit etiam, Isa. 10. 1. fic, הֵיוּ הַחֻקִּים חֻקֶּיךָ וְחֻקֶּיךָ vā statuentibus statuta iniquitatis, i. e. iniqua; vel describentibus descriptiones, vel statuta iniquitatis; Hier. vā qui condunt leges iniquas: At R. D. in Comment. prior-

rem hujus versus partem adversus scribas, alteram contra judices iniquos dictam esse parat; quod diligenter advertant nostri Tabelliones, qui in quos sapius conficiunt contractus, aut ignorantie aut cupiditate, vel timore judicum; Pag. חקר חקר sunt statuta iniquitatis, Bu. Lex. vel doloris, Av. vel definitiones vanitatis, Cocc.

Rad. 105. חקר; idem est quod חקק, quoad significantiam, Pag. & nihil ferè aliud. Hoc verbo quidam arbitrantur exprimi quod Paulus ad Hebræos, c. 1. Christum appellat χαράσσειν, i. e. impressam seu expressam effigiem & imaginem substantiæ Patris; Hebr. חקק Merc. Nam significat imprimere, exprimere, exsculpere, Bu. Lex. effigiavit, exsculpit imaginem; & dicitur plerumque de pingendis imaginibus & characteribus, rariùs de cœlatura; Av. congruit cum חקק & חוק, i. e. effigiavit, constituit formas rerum, &c. Av. In piel, חקק effigiavit, delineavit; Av. & in pual חקק effigiatus, delineatus, expressus, vel formatus, signatus, descriptus, depictus vel insculptus fuit; Bu. Av. Cocc. Pag. Merc. Unde in part. pual, f. m. occurrit simpl. & cum ה dem. praf. sic, חקקה expressum, Ezec. 8. 10. 23. 14. חקקה insculptum, 1 Reg. 6. 35. In hithpael, חקקה fecit se effigiare, delineavit; impressus fuit, vel descriptus aut statutus fuit; Pag. Bu. Av. Occurrit in fut. hithp. 2. f. m. (à 3. f. m. יחקקה) sic, Job. 13. 27. & super radices pedum meorum חקקה imprimeris; Bu. effigiabis, i. e. studebis delineare & circumscribere lineamenta pedibus meis nè effugiam; Av. ad vel ob radices pedum meorum notam tibi facis in animo tuo, vel in via mea; Cocc. vel, super radices pedum meorum describetur; vel statuatur, imprimeretur; Hier. ad vestigia pedum meorum confiderasti; alii descripsisti, vel scripsisti; sed verbum est intransitivum secundum omnes Hebræos; & ut inquit R. Levi, revertitur ad סר compedem, i. e. super radices, h. e. talos, pedum meorum compes imprimitur; & sic est 3. f. fut. hithp. Nec obstat quod סר est No. maic. & verbum tæm.; quia hoc sæpe invenitur in sacris literis; Pag. Sed ego ad ipsum Dominum referri malim, insculpsi tere; i. e. arcè adhaeres, velut alligatus, ut vestigia mea observes; Merc.

Rad. 106. חקר est inquirere, investigare, scrutari, pervestigare; explorare; Pag. Bu. Sunt qui conferunt cum verbo חקק, quasi significet aliquid remotius seu penitius perscrutari. Ex Ver. Test. Paulus hujus verbi usum repetere videtur passim, & notanter ad Romanos 8. & 1. ad Cor. c. 2. Merc. חקר perscrutatus est ad imum usque, seu funditus; pervestigavit seu perquisivit usque ad fundum; scrutatus est fontes rei; & sæpe dicitur de investigatione cordis; cogn. cum חקר effodit, perfodit venam fontis; Av. significat חקק scrutari; & est rem integram in omnibus suis partibus inspicere; ut Prov. 25. 1. ut Gloria Dei est occultare sermonem, h. e. ita loqui ut opus sit scrutatione; at gloria Regum חקר חקר est explorare rem vel sermonem, h. e. sermonem Dei accuratè considerare in omnibus parribus, & nullam rem non explorare sive in judicio, sive in consiliis; & Job. 28. 27. atque etiam חקק scrutatus est eam, scil. sapientiam; h. e. intimum, intimè & secundum omnes partes inspexit ac cognovit; quemadmodum qui rem penitus cognoscere gessit, omnia accuratè inspicit.

Metaphora; sic Jer. 17. 10. ego Jehova חקר, qui scrutatur cor, h. e. intimè & perfectè cognoscit; Cocc. Occurrit autem hoc verbum in prat. kal, 3. f. masc. cum 1 cop. vel conv. & 1 Aff. ut & חקר Aff. sicut etiam in 2. f. m. cum 1 conv. praf. & 1 Aff. & in 1. pl. cum חקר Aff. ut seq. חקרו & pervestiget illum. Prov. 18. 17. חקרו pervestigavit eam; Job. 28. 27. חקרו & pervestigaveris, Deut. 13. 14. חקרו pervestigas me, Ps. 139. 1. חקרו pervestigavimus hoc, Job. 5. 27. In ben. kal, f. m. cum vel sine Van, in penult. sic, חקרו pervestigatis, scrutans, Job. 28. 3. Jer. 17. 10. In Infin. kal, simpl. & cum חקר praf. חקרו pervestigare, 2 Sam. 10. 3. Prov. 25. 2. חקרו ad explorandum, 1 Chron. 19. 3. Prov. 23. 30. Sed cum affixis, cholem transponitur & mutatur in cametz chatuph; ut cum חקר praf. & חקר Aff. est, חקרה & ad explorandum eam, Jud. 18. 2. Sic etiam in Imper. kal, f. m. חקרו pervestiga, sed ante חקר Aff. cholem mutatur, &c. חקרני pervestiga me, Psal. 139. 23. Sed in Imper. kal. pl. masc. regulariter est, חקרו explore, Jud. 18. 2. In fut. kal, occurrit in 1. f. & cum חקר Aff. & in 3. f. m. cum cholem, sed ante macaph, cum cametz-chatuph; ut & cum חקר Aff. Item in 1. pl. cum 1 cop. & חקר parag. ut & in 2. pl. m. cum Nun parag. & in 3. pl. m. simpl. prout sequuntur, חקרו explorabo, 1 Sam. 20. 12. חקרה pervestigabam eum, Job. 29. 16. חקרו pervestigabit, Job. 13. 9. חקרו idem, Psal. 44. 22. חקרו perscrutatur eum, Prov. 28. 11. חקרו & perscrutemur, Lam. 3. 40. חקרו pervestigabitis, Job. 32. 11. חקרו pervestigabunt, Ezec. 39. 14. In Niphal חקרו vel חקרו scrutando perquisitus seu pervestigatus est; Av. Occurrit autem in prat. Niph 3. f. m. & in fut. Niph. 3. f. m. & 3. pl. m. cum 1 cop. חקרו pervestigatum est, 1 Reg. 7. 47. 2 Chron. 4. 18. חקרו pervestigabitur, Jer. 46. 23. חקרו & pervestigabuntur, Jer. 31. 37. In piel חקרו perscrutatus est, pervestigavit continue; Av. Occurrit cum 1 cop. sic, חקרו & scrutatus fuit, Eccl. 12. 9. Atque indè nomina, 1. חקר m. perscrutatio; Bu. Lex. scrutinium, inquisitio ad fundum usque, Av. est חקר, scrutatio; h. e. inspectio diligens ad cognoscendam rem; ut Isa. 40. 28. חקר לחביתו, non est pervestigatio prudentiæ ejus; Bu. Lex. i. e. perfectè cognosci non potest; Cocc. Hæc autem phrasis in Inscriptionibus epistolarum apud Judæos usitatissima, pro prudentissimo; Bu. Lex. Item, 2. est rei cujuscunque perfectio, & quasi חקר; ut Job. 38. 16. Num חקר חקרו, in penitissima abyssos ambulasti; & Job. 11. 7. nunquid חקר intimum, h. e. finem ipsum Dei comprehenderes? id Paulus dicit 1 Cor. 2. 10. חקר חקר חקר & חקר חקר חקר, Col. 2. 9. Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum חקר & חקר praf. ut seq. חקר scrutatio, pervestigatio, Job. 5. 9. 10. 34. 24. 36. 26. Psal. 145. 3. Prov. 25. 3. Isa. 40. 28. חקר & investigatio, Prov. 25. 27. חקר ad investigationem, Job. 11. 7. חקר & in scrutatione, Job. 38. 16. חקר ad pervestigat. Job. 8. 8. In pl. m. חקרו & in constr. חקרו ut Jud. 5. 16. magni scrutationibus animi, i. e. mente sagacissimi; Bu. Lex. seu magnæ scrutationes cordis; Av. vel investigationes, seu sollicitudines cordis magnæ, suberant. R. D. sic explicat, cor scrutabatur, & investigabatur super his multum quomodo fuerant divisi & non venerant ad prajium; Pag. Vide supra in חקק; Merc. Deinde, 2. Indè etiam No. heemanticum præposito Mem; sic, מחקר

מִחְקָר m. Pag. Av. Scrutinium ad imum usque; profunditas, fundum, fundamentum; Av. Significat penitissimum & perfectissimum rei; Cocc. In pl. m. מִחְקָרִים scrutationes, &c. Occurrit in pl. m. Confr. Psal. 95. 4. Quia (vel cuius) in manu ejus, nempe, sunt, מִחְקָרֵי אֱרֶץ, investigaciones terræ, i.e. fundamenta; 70. fines; alii penetralia; Ab. Ezra. תַּחְתִּיּוֹת; Pag. i.e. ima, infima fundamenta vel penetralia terræ, quæ sciri nequeunt nisi exquisitâ perscrutatione; vel potius quod homini minime sunt perscrutabilia, Deo autem in propatulo; Bu. Lex. & Pag. sim. penitissima terræ; 70. תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ; Cocc. [מִחְקָרָהּ & חֲקָרָהּ] &c. eorumque derivata vide suprà ad Radicem חָרַר. & in Rad. seq. חָרַר.]

Rad. 107. חָרַר est ardere, exardere, exuri, exarescere, exficari; comburere, incendere; succensere, excandescere, irasci, Pag. Bu. Conc. & Lex. ustulatus fuit, Bu. Lex. exaruit ab adustione, Cogn. cum חָרָה exarsit irâ, excanduit; Av. Sed licet hic Sanctes & alii significata radice hujus חָרָה permisceant, hæc tamen Radix חָרַר non nisi aduri, & ficcari significat; sed nunquam, succensere, quod per חָרָה tantum indicatur: interim qui succenset, irâ exardescit, ideo חָרָה cum חָרַר nonnihil communicat, quia ardentior iram sonat; sed non contra; Merc. Cev. In kal declinatur contractâ חָרַר &c. Av. Unde sic occurrit in præf. kal, 3. f. f. cui & ! cop. est præf. sic, חָרָה exarsit, Job. 30. 30. חָרָה & exuratur, Ezech. 24. 11. Item, in 3. pl. præf. kal, חָרַר exardescit, Isa. 24. 6. In Niph. נָחַר vel נָחַר idem quod kal, Bu. man. exustus est, adustus est, exaruit, &c. In priore forma occurrit cum Pathach, sed in pausa cum Cametz in ult. sic, נָחַר exarescit, Jer. 6. 29. נָחַר adustum, Ezech. 15. 4. & in altera forma cum chirek occurrit in præf. Niph. 3. f. m. & 3. pl. cum cametz in pausa, vel cateph pathach penult. extra pausam; ut seq. נָחַר exficatur, Psal. 69. 4. נָחַר exardescunt, Psal. 102. 4. נָחַר idem, Cant. 1. 6. In fut. Niph. 3. f. m. cum ! cop. vel conv. & in 3. pl. m. sic occurrit, וְנָחַר & adustus est, Ezech. 15. 5. וְנָחַר adurentur, Ezech. 24. 10. In piel ex geminata prima radicali est חָרַח incendit affiduè, accendit: unde in Inf. piel cum ! præf. sic extat, חָרַח ad accendendum, Prov. 26. 20. Atque inde No. חָרַח m. adustus, inflammatio; febris ardens; Bu. Lex. Av. uredo; morbus quo corpus incensum exurit, Av. est genus morbi ardentis præ nimio calore, Pag. Græci φλογος, i.e. inflammationem dicunt, vel πυρετός, febrim; Merc. Occurrit autem cum ! præf. וְנָחַר & inflammatione, Deut. 28. 22. Item, 2. Indè No. חָרַר ficitas, Pag. Bu. locus siccus, Bu. in pl. m. חָרָרִים ficitates, loca sicca, Pag. Bu. exustiones; loca torrida, calore solis adusta, Av. Occurrit autem, חָרָרִים ficitates, Jer. 17. 6. חָרָרִים liberi, ingenui, nobiles, illustres, &c. item, חָרַר foramen, caverna; item, חָרָר excrementa, latrinæ, &c. Videantur suprà ad finem radice hujus. Ad hanc autem rad. quidam reducant etiam No. חָרָרִים m. pl. excrementa columbarum, 2 Reg. 6. 25. vox composita & similiter obscæna. Juxta consonas essent duæ voces חָרָרִים חָרָרִים excrementa columbarum; At quia & hic חָרָר obscænum, ut in antecedentibus, ideo legendum substituerunt in margine חָרָרִים, de qua vide רַב, Bu. Lex. חָרָה est excrementum, stercus, fo-

ria: est cogn. cum חָרַר, foramen, eo quod stercus per foramen ani egeritur; Occurrit in 2 Reg. 18. 27. defecivè cum Aff. sic, חָרָרִים pro חָרָרִים, Isa. 36. 11. (sed secundum puncta legitur חָרָרִים, i.e. egestionem suam, à נָחַר exivit; at secundum literas legendum est חָרָרִים foria, vel stercora sua) ad comedendum foria sua, i.e. ad edendum stercora sua. Hinc est nomen pl. f. מִחְקָרֹת foricæ, latrinæ, loca in quibus populus solvitalium; quæ duo vide supra sub Rad. חָרַר. Item inde nomen pl. m. חָרָרִים foria, stercora; secundum puncta legitur ut composita dictio; sic חָרָרִים, i.e. foria, seu stercora columbarum, in loco, 2 Reg. 6. & stercus cabi foriorum quinque argenteos valebat. Ità Av. qui חָרָר facit peculiarem radicem ad hæc voces. רַב est stercus, 2 Reg. 6. 25. & quarta pars cabi חָרָרִים stercoris columbarum. Ità scribitur, nempe cum Cheth, sed legitur cum Daleth, רַבִּינִים, quod idem significat, Pag. dictione composita, ut vides, Merc. Nam quod scribitur, significat, quod egreditur è foramine columbarum: nam חָרַר est foramen. At quod legitur honestiore vocabulo, idem significat, à רַב, sive רַב, quod est fluere; siquidem Targum pro רַב, quod est fluere, habet רַב. Accendebant enim deficientibus lignis, ignem stercore columbarum. Nam illis obfessis, non erat extra urbem exitus ad cædendum ligna sylvarum. Idem scripsit & Rab. Jonah, nempe quod utebantur stercore columbarum, ut ignem accenderent. Porrò R. Joseph pater R. David, exponit quod erat in vesicula gutturis columbarum, quod illi ob magnam famem comedebant, captis columbis quæ ex agris ad columbaria revertabantur, plenâ gutturis vesiculâ, Pag. juxta R. Jos. Kimchi, רַב esse pro רַב relativo, more Chaldæorum, id quod durius mihi videtur, eandem dictionem ex Hebræo & Chaldæo compositam esse, Merc.

Rad. 108. חָרַב; est arescere, ficcari, exficari; Pag. Bu. Conc. à sole scil. igni, aut gladio: Hinc sequentes significationes descendunt: nonnihil est discriminis inter יָבֵשׁ & חָרַב, ut apparet ex Isa. 19. & Job. 14. Merc. æstu confici, desolare, destruere; gladio occidere; Pag. ficcatus, exficatus; vastatus, devastatus, desolatus, in solitudinem reductus fuit; Bu. Lex. siccus fuit; deficcatus est; & gladius dicitur exficcare corpus, ut cum fauciendo exficcat sanguinem. Vetusta translatio vertit, desolare, aliquando devastare, nam & fontes seu fluvii devastati sunt quando exficantur; Cogn. cum חָרַב desolatus est, anathematizavit; & cum חָרַב exprobravit, ut & cum חָרַב & חָרַב exustus est; nam fontes exficcati dicuntur desolati & probrofi, atque causantur sæpè ex nimio æstu solis, &c. Av. חָרַב, i. deficcari; minus est quàm יָבֵשׁ; nam solam ablationem vel absentiam madoris externi notat. Vide Gen. 8. 13. חָרַב exficcata erant aquæ, ibi notat consumptionem humoris; & ecce deficcata erat facies terræ; sed v. 14. & mense secundo יָבֵשׁ exaruerat terra; 2. desolari, h.e. privari ornamentis suis, urbibus, domibus, hominibus, pecudibus, frugibus, arboribus, &c. ἐρημώθη. & 3. stupere; nam qui cohorrescit, quasi ἐρημώθη, privatur suo nitore, consilio & animi præsentia; & cœlum cohorrescens lucem subtrahit, Jer. 2. 10. Cocc. Sed in Bu. Conc. sic hæc Radix describitur; significata verbi hujus חָרַב tria sunt, 1. ficcari, exficari, ut in 3. pl. præf.

præt.kal, cui & ! conv.est præf. חרבו exsiccatæ sunt, Gen.8.13.8.13. חרבו & siccabuntur, Isa.19.6. In Imper.kal.f.m. חרבו exsiccare, sed in pl.m.cholem transponitur & mutatur in cametz chatuph; sic, חרבו exsiccamini, Jer.2.12. & in Imper.kal, f.f. est cum cateph cametz sub Heth; חרבי exsicicator, Isa.44.27. In fut. kal,3.f.m. cui & ! cop.& ! conv.est præf. יחרב exsiccat, Job.14.11. Isa.19.5. ויחרב & exsecabitur, Hof.13.15. חרבו exsiccatum est, Psal.106.9. In pual חורב exsiccatum est; unde in 3.pl.præt. pual, cum cametz pro Scheva penult. ob pauam, est, חורבו exsiccatæ fuerunt, Jud.16.7,8. In Hiphil est, חרבי exsiccavit, fecit siccescere, Bu.Av. Occurrit in præf. hiph. 1. f. cum ! conv.& in fut.hiph.1.f. & cum ! cop. ויחרבתי exsiccabo, Jer.51.36. ויחרבתי exsiccabo, Isa.50.2. ויחרבתי & exsiccabo, 2 Reg.19.24. Isa.37.25. In part. hiph. מחרב exsicicans, unde in f.f.cum duplici fægol ante Thau, & cum ! dem.præf.sic occur. המחרבת exsicicans, Isa.51.10. Atque indè Nomina, 1. חורב m. siccitas; item æflus, metonymicè sic dictus quod siccitatis est causa, Bu. Lex. Occurrit autem in forma simplicis & cum ! & ! præf.ut seq. חורב siccitas; æflus, Gen.31.40. Jud.6.37.39.40. Job.30.30. Isa.25.5.61.4. Jer.50.38. Zeph.2.14. Hag.1.11. חורב sicut æflus, Isa.25.5. חורב æflui, Jer.36.30. מחורב ab æflu, Isa.4.6.25.4. & secundo indè etiam No. חרבה f.siccitas, ficcum, locus ficcus; estque formæ בקשה; sed primum cametz est propter dagesch effectum ex Refch; Bu. Lex. Occurrit autem, Ezech.30.12. in hac significatione; Et 3. Indè etiam No. חרבה f.sicca, vel ficcus, Prov.17.1. & cum ! cop. præf. חרבה, vel ficcum, Lev.7.10. Sed occurrit etiam præcedens Nomen חרבה cum ! & ! præf.ut seq. חרבה ficcum, Jos.4.18. Hag.2.6. בחרבה in sicco, per ficcum, Gen.7.22. Jos.3.17. 2 Reg.2.8. לחרבה in ficcum, Exod.14.21. Item, 4. indè No. pl. fæm. חרבות siccitates, sicca loca. Occurrit cum ! præf. בחרבות per sicca loca, Isa.48.21. Item, hinc etiam No. חרבו m. siccitas; Av. In pl.m. חרבוני & in constr. חרבוני siccitates; unde cum ! præf. בחרבוני in siccitates æstatis, i.e. æstivas; Bu. Lex. Psal.32.4. Deinde, ii. Signif.2. hujus Rad. est vastari, desolari; desolare, vastare; Occurrit autem in hæc Signif. in Infinit. חרוב desolando, Isa.60.12. & in Imper.kal, pl.m. חרבו desolamini, Jer.2.12. ut & in fut.kal, 3.f. plenè vel contractè; ut & in 3. pl.m. eodem modo, חרבו vastabitur, Isa.34.10. ויחרבו idem, Jer.26.9. ויחרבו vastabuntur, Ezech.6.6. ויחרבו idem, Isa.60.12. Am.7.9. Item, in 3.pl.fut. kal, sic occur. ויחרבו vastabuntur, Ezech.6.6.12.20. in Niph. חרבה devastatus est, unde in 3.pl. præf. Niph. sic occurrit, ויחרבו desolati sunt, 2 Reg.3.23. & in part. Niph. f. m. חרבה desolatus; unde in f.f. & pl.fæm. occurrit, חרבה desolatam, Ezech.26.19. ויחרבו desolatæ, Ezech.30.7. In Hiphil occurrit in præf. 3.f.m. & 1. f. ut & in 3.pl. חרבו vastavit, Ezech.19.7. ויחרבו vastavi, Zeph.3.6. ויחרבו vastarunt, 2 Reg.19.17. Isa.37.18. Item, in part. hiph. f.m. חרבו vastantem, vastatorem, Jud.16.24. & in pl.m. part. hiph. מחרבים & in Constr. מחרבי vastantes; unde cum ! cop. & ! Aff. ויחרבו & vastatores tui, Isa.49.17. in fut. hiph. 3.f.m. ויחרבו desolabit; unde in 1.f.m. fut. hiph. est, ויחרבו vastabo, Isa.42.15. In hophal ויחרבו factus est exsiccare; Av. vastatus est; unde in 3.f.f. præf. hoph. est, ויחרבו vastata est, E-

zech.26.2. & in part. hoph. f.m. מחרב vastatus, & in f. מחרבה vastata; atque indè in pl. f. מחרבות vastatæ, Ezech.29.12. Item, in Infinit. hoph. sic occurrit, 2 Reg.3.23. ויחרבו, desolando desolantur se Reges isti; vel, digladiando digladiati sunt, i.e. mutuis gladiis se sustulerunt, ut Kimchi & R. Levi interpretantur, Bu. Lex. Atque indè nomina, 1. No.m. quod occur. simpl. & cum ! præf. viz. חרב desolatus, vastatus, Jer.33.10. Hag.1.4.9. חרב vastatus, Jer.33.12. & in fæm. f. & pl. cum ! præf. חרבה vastata, Neh.2.3.17. ויחרבות desolatæ, Ezech.36.35,38. Et, 2. indè etiam No. masc. substant. occurrens simpl. & cum ! præf. חורב desolatio, vastitas, Isa.61.4. Ezech.29.10. לחורב desolationi, Jer.49.13. Item, 3. Indè No. f. occurrens etiam simpl. & cum ! præf. ut seq. חרבה desolatio, vastitas, Lev.26.31,33. Jer.27.16.44.2. Ezech.25.13.35.4. ויחרבה & vastitas, Ezech.29.9. Item cum ! præf. לחרבה in desolationem, Isa.64.11. Jer.7.34.22.5.25.11,18.44.6,22. Ezech.5.14.38.8. & in pl. f. simpl. & cum ! & ! & ! præf. ut seq. חרבות vastitates, Job.3.14. Psal.9.7.102.7. Ezech.38.12. Mal.1.4. ויחרבות vastitates, Ezech.33.24.36.33. ויחרבות, & vast. Ezech.36.10. ויחרבות in vastitatibus, Ezech.13.4.26.20. ויחרבות in vastitatibus, Ezech.33.27. לחרבות in vastitatibus, Ezech.36.4. Item in pl. f. Constr. occurrit etiam simpl. & cum ! & ! & ! præf. חרבות vastitates, Isa.52.9.58.12.61.4. ויחרבות & vast. Isa.5.17. לחרבות in vast. Jer.49.13. Ezech.29.10. ויחרבות & in vast. Jer.25.9. cui etiam formæ, ויחרבות (cui & ! cop. est præf.) & ייהם sunt Aff. ut seq. ויחרבות vastitates nostras, Ezr.9.9. ויחרבות vastitates tuas, Isa.49.19. ויחרבות vastitat. ejus, Isa.51.3. ויחרבות & vastitates ejus, Isa.44.26. ויחרבות in vastitat. eorum, Psal.109.10. Item, iii. Signif.3. est in nomine חרב vel in pausa, חרב gladius; Pag. Bu. Av. & c. quod excicet à sanguine; vel à desolando, Merc. à vastando sic dictus, ut tradit Ab. Ezra; Bu. Lex. nam exciccat hominem à sanguine, eumque devastat; Av. est gen. f. Bu. Av. Sed est etiam novacula; pugio; malleus, Pag. cujus scil. acie dolantur lapides; ut quodvis instrumentum ferreum quo diruuntur ædificia; nam Kimchi notat generale esse nomen ad omnem rem excidentem, seu ferrum, seu lapidem acutum, ut infra Jos.5. interdem est speciale pro gladio, vel ense, passim: pro novacula, Ezech.5. pro malleo ad cædendum lapides, Exod.20. sic pro securi ad deiciendum ædificia, Jer.33. Ezech.26.2 Chron.34. ut Latinis ferrum, quamquam latius etiam patet; Merc. sumitur enim latè ut Latinis ferrum; unde est culter, Jos.5.2. cælum, sculpendi Instrumentum; vel malleus aut scalprum ad expoliendum, Exod.20.25. rutrum, 2 Chron.34.6. Bu. Lex. & semel quoque potest exponi pro siccitate, Av. ut Deut.28.22. ויחרב & siccitate, Av. & æflu, Pag. & c. חרב f. est חרב gladius, instrumentum vastationis, Av. Occurrit autem hoc nomen frequens ordine Conc. ut seq. חרב, vel in pausa, חרב gladius, & c. Gen.31.26. Exod.5.21.16.13. Lev.26.25,33,36,37. & c. ad Zach.13.7. in 170. circ. l. & cum ! cop. præf. ויחרב & gladius, Lev.26.6. 1 Sam.17.50. 22.13. 2 Sam.1.22.1 Chron.5.18.21.12. Ps.76.4.149.6. Prov.25.18. Isa.31.8. Jer.5.12. Ezech.5.2.12.17.11.8. 12.14. Hof.2.10. Item, cum ! præf. ויחרב gladius, -i, -um, & c. Gen.30.24. Jud.3.21,22, & c. ad Am.9.4. in 30. circ. l. Sic & cum ! & ! præf. ut seq. ויחרב & gladius, Isa.5.1.19.

Jer. 14. 16. **חַרֵב** gladio, 1 Sam. 17. 45. 47. 2 Sam. 12. 9. Ifa. 31. 8. Jer. 20. 4. Ezech. 28. 23. Dan. 11. 33. Hag. 2. 22. sed cum **ב** praf. frequentius; **חַרֵב** gladio, Num. 14. 3. 20. 18. Jof. 13. 22. &c. ad Mich. 5. 5. in 70. circ. l. Item, cum **ב** praf. fcil. ante formam in pausa cum cametz in penult. **חַרֵב** gladio, Exod. 5. 3. 22. 23. &c. ad Am. 7. 9. in 30. circ. l. ut & cum **יב** praf. **יבְחַרֵב** & gladio, Hof. 1. 7. Sic etiam cum **ב**, **יב**, **יבְחַרֵב** & **יבְחַרֵב** praf. prout seq. **יבְחַרֵב** & gladio. Deut. 28. 22. Jer. 16. 4. 39. 18. 44. 18. **חַרֵב** sicut gladius, Prov. 5. 4. Ifa. 49. 2. Zach. 9. 13. **חַרֵב** gladio, Pl. 78. 62. Ifa. 65. 12. Jer. 15. 2. 9. 25. 31. 43. 11. Mich. 6. 14. **חַרֵב** gladio, Lev. 26. 7, 8. Jer. 43. 11. **חַרֵב** ad gladio, Exod. 18. 4. 1 Reg. 19. 17. Job. 5. 15. Pfal. 22. 21. 144. 10. Jer. 51. 50. Ezech. 12. 16. 38. 8. Item cum Aff. frequens occurrit ut cum **י**, (cui **י** & **י** sunt praf.) **יְחַרֵב**, vel in pausa **יְחַרֵב** (cui & **י** praf.) **יְחַרֵב**, & Aff. prout seq. **יְחַרֵב** gladius meus, Exod. 15. 9. Deut. 32. 41. 1 Sam. 21. 9. Ifa. 34. 5. Ezech. 21. 8, 9, 10. 30. 24. 25. 32. 10. Zeph. 2. 12. **יְחַרֵב** & gladius meus, Deut. 32. 42. Pfal. 44. 7. **יְחַרֵב** gladio meo, Gen. 48. 22. **יְחַרֵב** vel **יְחַרֵב** gladius tuus, Gen. 27. 40. Exod. 20. 25. Jud. 9. 54. 1 Sam. 15. 33. 31. 4. 1 Chron. 10. 4. Pfal. 17. 13. 45. 4. **יְחַרֵב** gladio tuo, Jof. 24. 12. 2 Reg. 6. 22. **יְחַרֵב** gladius vester, Jer. 2. 29. Ezech. 33. 26. **יְחַרֵב** gladius ejus, Gen. 34. 25. Exod. 32. 27. Jud. 8. 20. 1 Sam. 17. 39. 51. 18. 4. 25. 13. 31. 5. 1 Chron. 21. 27. Neh. 4. 18. Job. 40. 19. Pfal. 7. 13. 89. 43. Cant. 3. 8. Ifa. 41. 2. Jer. 48. 10. cui ult. etiam **יב**, & **יב** sunt praf. **יְחַרֵב** & gladius ejus, Num. 22. 23. 31. Jof. 5. 13. 2 Sam. 21. 17. 1 Chron. 21. 16. **יְחַרֵב** gladio tuo, Ifa. 27. 1. **יְחַרֵב** & gladio tuo, Ifa. 66. 16. Sic & cum **י** Aff. cui & **י** est praf. **יְחַרֵב** gladius ejus, Pl. 37. 15. **יְחַרֵב** gladio tuo, Pfal. 44. 4. In pl. f. itidem occurrit simpl. & cum **יב** & **יב** praf. **יְחַרֵב** gladii, Pfal. 59. 8. Prov. 30. 14. Ifa. 21. 15. Ezech. 38. 4. **יְחַרֵב** cum gladiis, 1 Reg. 18. 28. **יְחַרֵב** in gladios, Joel. 4. 10. ut & in forma pl. f. constr. simpl. & cum **יב** praf. cui & **יב** est Aff. & cum **י** Aff. cui etiam **יב** est praf. ut & cum **יב** Aff. cui etiam **יב** est praf. prout seq. **יְחַרֵב** gladii, Jof. 5. 23. **יְחַרֵב** cum gladiis, Ezech. 32. 12. **יְחַרֵב** gladiis suis, Ezech. 26. 9. **יְחַרֵב** gladios suos, Ifa. 2. 4. 28. 7. 30. 11. 32. 27. **יְחַרֵב** gladiis suis, Ezech. 16. 40. 23. 47. **יְחַרֵב** gladiis suis, Neh. 4. 13. Mich. 4. 3. **יְחַרֵב** cum gladiis suis, 2 Chron. 34. 6. Notandus autem locus, Ezech. 26. 6. **יְחַרֵב** gladiis suis, Bu. Conc. i.e. cultris suis dirutoriis; i.e. ferramentis mucronatis, quibus muri destruuntur; Kimchi in comm. malleis acuminatis, quibus lapides diffringuntur; Bu. Lex. Atque indè verbum in kal **יְחַרֵב** significat etiam gladium stringere, vel gladio cadere, Cocc. aut gladio tollere; Bu. Conc. &c. ut in Imper. kal, f& pl. m. occurrit, **יְחַרֵב** gladio tolle, Jer. 50. 21. **יְחַרֵב** gladio tollite, Jer. 50. 27.

Rad. 109. **יְחַרֵב**; in kal est **פָּחַר** pavere, formidare, timere, Pag. horruit, contremuit, Bu. Lex. arctatus est, coercitus est, arcuatus est, confriatus est; cogn. cum **יבְחַרֵב** cinctus est; nam accingere vestes est eas in arcum constringere; Av. Convenit cum **יְחַרֵב** trepidare, Coc. In fut. kal, 3. f. m. **יְחַרֵב**, vel **יְחַרֵב**; unde in 3. pl. m. cum **י** cop. vel conv. est **יְחַרֵב** & contremiscunt, Pl. 18. 46. Bu. Conc. expavescunt à (vel potiùs, è; Merc.) clausuris suis, vel propter clausuras suas; Hieron. & contrahentur in Augustis suis; Targum, ad Deut. 32. v. 25. pro

יְחַרֵב, quod est terror, habet **יְחַרֵב**; & potest exponi per metathesin literarum, & **יְחַרֵב** & accingent se; ut R. D. inquit, Pag. & Kimchi quidem ad hujus rei fidem citat, 2 Sam. 22. 46. ubi **יְחַרֵב** & accingent se, à Rad. **יְחַרֵב** reperitur; Cev. Sic & quidam exponunt, & constringentur, seu constringent sese, pro, constringebant se, praf. animi angustia, & metu pânâ. **יְחַרֵב** ad corpus, **יְחַרֵב** ad animum propriè relato; etfi metus, externo corporis gestu, ostendatur; Merc. & horrescunt, contremiscunt, cum tremore prodeunt vel prospiciunt à clausuris suis; pro hoc legitur, 2 Sam. 22. 46. **יְחַרֵב** & accincti excurrent, quasi à **יְחַרֵב**, sed videtur idem esse cum hoc **יְחַרֵב**, ità ut internus animi tremor, voce externâ literis transpositâ, significatus sit; Hinc Chald. **יְחַרֵב** & **יְחַרֵב** horror, trepidatio, Deut. 32. 25. Thren. 1. 20. Bu. Lex. & arctabuntur à clausuris suis, Av. & trepidabant: Sed in 2 Sam. legitur, & accinguntur; praf. terrore fcil. & cum terrore; Cocc. **יְחַרֵב** cantharus, locustæ species, &c. Videatur inter vocabula quadrata.]

Rad. 110. **יְחַרֵב**; vel **יְחַרֵב** (prout Av. punctat; sicut etiam Rad. præced. **יְחַרֵב** punctavit) est, pavere, expavescere, timere cum motu corporis, formidare, Pag. trepidare, tremere, turbari, commoveri, Merc. & nonnunquam moveri absque pavore; Pag. Generaliter commotionem externam, propriè ex cura & solitudine, aut metu mali, subito maximè, ortam significat. Nuñc in bonum nunc in malum sumitur, pro, anxium esse, & sollicitum quoque modo. Luc. 10. non dubium quin hoc verbo sit usus Christus, Martha, Martha, sollicita es, & turbaris (seu tumultuaria) circa plurima: ubi utrumque verbum uni Hebraico responderet. Sumptum ex 2 Regum 4. de pia & officiosa Sunamitidis, hospitiæ Elizabethi, cura & anxia sedulitate in eo excipiendo: ubi pro eo quod alii vertunt, tremuisti erga nos cum omni, &c. Latine redderem, adhibuisti erga nos totam hanc sollicitudinem, seu in nos omni hac sollicitudine, usa es. Construitur autem verbum alioqui neutrum, utfit, cum Accusativo suæ actionis, trepidasti erga nos totam hanc trepidationem: Perterritus, Merc. exterritus fuit; sollicitus fuit, trepidè occurrit, atque construitur cum præp. **אֶל** & **אֶתְרֵר**; Bu. Lex. &c. fim. Pag. **יְחַרֵב** tremuit, motu corporis, terditus est, ut si quis ità tremiscat, ut continuo motu agitur nec loco subsistere possit; cogn. cum **יבְחַרֵב** penetrare, nam qui praf. timore trepidant, fugiunt de penetrali in penetrale ut se abscondant; ut est 1 Reg. 22. 24. Av. Significat **יְחַרֵב**, **יְחַרֵב**, trepidare: Notat vehementiorem animi motum; aliquando & corporis motum celerem & trepidum; Cocc. Occurrit autem Ordine Conc. sic, In præ. kal 3. f. m. cum **י** conv. & in 3. f. m. ut & in 2. f. f. sic, & **יְחַרֵב** & trepidabit, Ifa. 19. 17. **יְחַרֵב** trepidavit, Ifa. 10. 29. **יְחַרֵב** trepidasti, 2 Reg. 4. 13. Item, in 3. pl. præ. kal, cui etiam **י** conv. est praf. **יְחַרֵב** trepidarunt, 1 Sam. 13. 7. 14. 15. **יְחַרֵב** & trepidabit, Ezech. 26. 17. 32. 10. in Imper. kal, 2. pl. m. **יְחַרֵב** trepidate, Ifa. 32. 11. in fut. kal, 3. f. m. cui etiam **י** conv. est praf. **יְחַרֵב** trepidabit, Job. 37. 1. **יְחַרֵב** & trepidavit, Gen. 27. 33. Exod. 19. 16. 18. Ruth. 3. 9. 1 Sam. 21. 2. 28. 5. & in 3. pl. m. fut. kal, cum scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui etiam **י** cop. & **י** conv. sunt præf. sic, **יְחַרֵב** trepidabunt, Ezech. 26. 18. Hof. 11. 11. **יְחַרֵב** trepidabunt, Ifa. 41. 5. Am. 3. 6. **יְחַרֵב** & trepidabunt,

pidabunt, Hof. 11. 10. וַיִּחַרְרוּ & trepidarunt, Gen. 42. 28. 1 Sam. 16. 4. 1 Reg. 1. 49. In hiphil, 3. f. m. præt. & in i. f. cum 1 conv. וַיִּחַרְרוּ perterruit, perterrefecit, Jud. 8. 12. וַיִּחַרְרוּ & perterrefeci, 2 Sam. 17. 2. in part. hiph. f. m. וַיִּחַרְרוּ terrens, Lev. 26. 6. Deut. 28. 26. Job. 11. 19. Isa. 17. 2. Jer. 7. 33. 30. 10. 46. 27. Ezech. 34. 28. 39. 26. Mic. 4. 4. Nah. 2. 12. Zeph. 3. 1. 3. & in Infin. hiph. cum 1 præt. וַיִּחַרְרוּ ad exterrendum, Ezech. 30. 9. Zach. 2. 4. Atque indè nomina, i. masc. occurrunt simpl. & cum 1 cop. præt. וַיִּחַרְרוּ trepidus, 1 Sam. 4. 13. Ezr. 9. 4. וַיִּחַרְרוּ & trepidus, Jud. 7. 3. Isa. 66. 2. ut & in pl. m. cum 1 & 2 præt. וַיִּחַרְרוּ trepidantes, Isa. 66. 5. וַיִּחַרְרוּ & qui trepidant, Ezr. 10. 3. Et, 2. Indè etiam No. f. m. significans solitudinem, & frequenter additur verbo suo; Bu. Lex. viz. וַיִּחַרְרוּ tremor, trepidatio, Gen. 27. 33. 1 Sam. 14. 15. Jer. 30. 8. Dan. 10. 7. cui etiam וַיִּחַרְרוּ & 2 sunt præt. וַיִּחַרְרוּ trepidatio, 2 Reg. 4. 13. וַיִּחַרְרוּ in trepidationem, Isa. 21. 4. & in forma f. f. Constr. & cum 1 præt. וַיִּחַרְרוּ trepidatio, Prov. 29. 25. וַיִּחַרְרוּ in trepidat. 1 Sam. 14. 15. Item in pl. f. absol. sic occurrit, וַיִּחַרְרוּ trepidationes, Ezech. 26. 16. Notandus autem locus, 1 Sam. 14. 15. וַיִּחַרְרוּ לַחֲרֹת אֱלֹהִים in trepidationem Dei, i. e. maximam; quicquid enim in suo genere summum, id Hebræi divinum appellat; vide Jon. 3. 3. Psal. 36. 7. & in frâ in Rad. פָּחַל; Bu. Lex.

Rad. 111. וַיִּחַרְרוּ duo significat; i. est exardere, accendi ira, Bu. Conc. irasci, excandescere, furore succendi; Pag. De hoc dixi nonnihil supra in וַיִּחַרְרוּ. Sonat ardorem seu inflammationem iræ; impersonaliter usurpatur, sequente Lamed particulâ Dativi: vel בְּעֵינַי in oculis; nisi adjuncto אֵף ira, vel naso, & tum construitur ferè cum ב, rarius cum אֵל vel עַל in, contra, &c. Merc. Exarsit irâ, irâ accensus fuit; & iræ vocabulum ferè semper adjunctum habet; ubi autem desideratur, subaudiendum est. Regit Accusativum personæ, communiter cum præp. ב; impersonaliter vel reciprocè usurpatum, construitur cum Dativo, Bu. Lex. וַיִּחַרְרוּ dicitur de excandescencia iræ & furoris; Cogn. habet cum וַיִּחַרְרוּ exustus est, adustus est; ira enim tanquam ignis urit; Av. significat fervere, ut aqua ab igne fervet; de hominis animo vel sanguine dicitur; & commotio ob rem injucundam & turpem significatur; ira est וַיִּחַרְרוּ

אֵשׁ fervor sanguinis, aut cum eo conjuncta est: æpenumero sine Aff. cum Dativo, ut Psal. 18. 8. וַיִּחַרְרוּ לו; q. d. erat ei וַיִּחַרְרוּ, effervecebat; Cocc. Occurrit autem Ordine Conc. frequens satis; sic, in præt. kal, 3. f. m. cui & 1 conv. est præt. וַיִּחַרְרוּ exarsit, Num. 11. 33. 2 Sam. 19. 43. 22. 8. 2 Reg. 23. 26. Job. 32. 23. 42. 7. Pf. 18. 8. Isa. 5. 25. Hof. 8. 5. Jon. 4. 4. 9. Hab. 3. 7. Zach. 10. 3. וַיִּחַרְרוּ & exardescit, Exod. 22. 24. Deut. 7. 4. 11. 17. 31. 17. Jos. 23. 16. in Infin. kal cum cholem & He in ult. ut & in forma f. f., cui ב & 2 sunt præt. וַיִּחַרְרוּ accendendo, 1 Sam. 20. 7. בְּחֹרֶת in arden. Pf. 124. 3. בְּחֹרֶת ad arden. 2 Sam. 24. 1. in fut. kal, 3. f. m. plenè sic, וַיִּחַרְרוּ accendetur, Exod. 32. 11. Deut. 6. 15. 1 Sam. 20. 7. sed per Apoc. 3. Rad. He, est cum chirek & pathach; וַיִּחַרְרוּ accendatur ira, Gen. 18. 30. 32. 31. 35. 44. 18. 45. 5. Exod. 32. 22. Jud. 6. 39. Sed cum 1 conv. hæc forma frequentius occurrit; sic, וַיִּחַרְרוּ & accensa est ira, Gen. 4. 5. 30. 2. 31. 36. 34. 7. 39. 19. Ex. 4. 14. 32. 10. 19. Num. 11. 1. 10. 12. 9. 16. 15. 22. 22. 27. 24. 10. 25. 3. 32. 10. 13. Deut. 29. 27. Jos.

7. 1. Jud. 2. 14. 20. 3. 8. 9. 30. 10. 7. 14. 19. 1 Sam. 11. 6. 15. 11. 17. 28. 18. 8. 20. 30. 2 Sam. 3. 8. 6. 7. 8. 12. 5. 13. 21. 2 Reg. 13. 3. 1 Chron. 13. 10. 11. 2 Chron. 25. 10. 15. Neh. 3. 33. 4. 1. 5. 6. Job. 32. 25. Psal. 106. 40. Jon. 4. 1. In Niphal, וַיִּחַרְרוּ vel וַיִּחַרְרוּ accensus est irâ aut odio; cum Beth construitur, Av. Unde in part. Niph. f. m. וַיִּחַרְרוּ exardescens; atque indè in pl. m. cum 1 dem. præt. sic occurrit, Isa. 41. 11. וַיִּחַרְרוּ qui exardescunt (irâ) contra te; Bu. Lex. qui irascuntur, Pag. irâ scil. succensit; Merc. qui effervescent in te, Cocc. sic & Isa. 45. 24. וַיִּחַרְרוּ qui irascuntur in eum, Pag. &c. Sed, juxta quosdam, occurrit etiam in præt. Niph. 3. pl. sic, Cant. 1. 6. filii matris meæ וַיִּחַרְרוּ inflammati sunt contra me, i. e. irritati sunt, Av. ubi וַיִּחַרְרוּ est pro וַיִּחַרְרוּ; Cocc. Sed reliqui referunt hoc ad præt. Niph. ex וַיִּחַרְרוּ; ubi vide. In Hiphil וַיִּחַרְרוּ exarsit, vel accendit, scil. animam suam, Bu. Lex. fecit exardescere, & absolutè ardentem egit, Av. ut Neh. 3. 20. וַיִּחַרְרוּ fervidè refecit; q. d. וַיִּחַרְרוּ; ut Apoc. 3. 19. וַיִּחַרְרוּ, Cocc. Post hunc ardentem egit (indignatione motus) & firmavit Baruch; Av. hîc in bonum sumitur, & est studii ardentis, non iræ; Bu. Lex. Post eum accendit, nempe seipsum, Pag. i. e. exarsit, Cev. ad instaurandum, opus scil. Pag. nam est studii; ut enim Kimchi monet præcipuus fons hujus radicis est ardor; unde quia in ira quis exarsuit, pro irâ astuare sumi solet; & interdum studio rei aut operis faciendi; i. e. confirmavit se ad opus, Merc. Cev. In fut. hiph. 3. f. m. וַיִּחַרְרוּ accendet, sed cum 1 conv. Occurrit per Apoc. 3. Rad. He; sic, Job. 19. 11. וַיִּחַרְרוּ & irasci fecit, Pag. & accendit; Bu. Lex. Cocc. exardescere fecit; Av. adversum me, Pag. contra me; Bu. Lex. in me, Cocc. iram suam, vel furorem suum, &c. Atque indè nomina, 1. masc. cum jod pro 3. Rad. He, occurrunt cum 2 præt. וַיִּחַרְרוּ astus, ardor iræ, Deut. 29. 24. וַיִּחַרְרוּ in astu, Exod. 11. 8. 1 Sam. 20. 34. 2 Chron. 25. 10. Isa. 7. 4. Lam. 2. 3. Et 2. Indè No. etiam masc. וַיִּחַרְרוּ ardor animi iracundi, excandescencia, iracundia, furor, fervor; Av. est fervor aquæ bullientis in olla igni impositâ; וַיִּחַרְרוּ: ut Psal. 58. 10. וַיִּחַרְרוּ כְּמוֹ חַי כְּמוֹ, ut vivum, i. e. crudum, ut astus, i. e. fervor, erit; atque indè sæpius dicitur de iræ fervore, Cocc. sicut vivum, sic adustum, vel sicum aut aridum perdet; juxta quosdam; Bu. Lex. Occurrit autem in forma abs. f. f., וַיִּחַרְרוּ astus iræ, ardens ira, Neh. 13. 18. Psal. 58. 10. Ezech. 7. 12. sed in forma, f. m. Constr. est cum Cateph pathach, וַיִּחַרְרוּ ardor iræ, excandescencia, &c. Occurrit sæpius quàm forma abs. ut seq. וַיִּחַרְרוּ idem, Num. 25. 4. 32. 14. 1 Sam. 28. 18. 2 Chr. 28. 11. 29. 10. 30. 8. Ezr. 10. 14. Job. 20. 23. Pf. 78. 49. Isa. 13. 13. Jer. 4. 8. 26. 25. 37. 38. 30. 24. 49. 37. Lam. 1. 12. 4. 11. Hof. 11. 9. Zeph. 2. 2. 3. 8. cui formæ constr. ב, ב & 2 sunt præt. וַיִּחַרְרוּ & astus, 2 Chron. 28. 13. Psal. 69. 25. Isa. 13. 9. וַיִּחַרְרוּ in astu, Nah. 1. 6. וַיִּחַרְרוּ ab astu, Exod. 32. 12. Deut. 13. 7. Jos. 7. 26. 2 Reg. 23. 26. Psal. 85. 4. Jer. 12. 13. 51. 45. Jon. 3. 9. Item, cum 1, וַיִּחַרְרוּ, & 1 Aff. cui ult. וַיִּחַרְרוּ præt. וַיִּחַרְרוּ astus iræ meæ, Ezech. 7. 14. וַיִּחַרְרוּ astum iræ tuæ, Exod. 15. 7. וַיִּחַרְרוּ & in astu iræ suæ, Psal. 2. 8. In pl. m. וַיִּחַרְרוּ & in Constr. וַיִּחַרְרוּ, ardōres seu fervores iræ: unde cum 1 Aff. וַיִּחַרְרוּ ardentem iræ tuæ, Psal. 88. 17. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. est, miscere, commiscere, vel commovere sese, Bu. Conc. licet pleque in priore significatione exponant hithp. & niph.

seq. ut in hithpael, **הַחֲרָה** fecit se exardescere; Av. accendere se irā, Bu. man. Occurrit in fut. hithp. 2. f. m. per Apoc. 3. Rad. He. (à 3. m. **וַחֲרָה**; & 2. f. m. **וַחֲרָה**) sic, **וַחֲרָה** miscebis, commovebis te, Pl. 37. 1, 7, 8. Prov. 24. 19. Item, secundum Bu. Conc. in hac signif. occurrit part. Niph. pl. m. cum **הַ** dem. præf. (de quo vide etiam suprā in Niph.) sic, **וַחֲרָה** commiscētes, commoventes se, Isa. 41. 11. 45. 24.

Rad. 112. **חָרָה**; atque indè nomen radicale, m. **חָרוּ** crustatus auro; monile crustatum, cui laminæ aureæ, vel emblemata innectebantur; quod Græci vocant **χρυσόπαιον**, ut sunt monilia, quibus ex auro & margaritis, aliæque diversi generis materia; crustæ illigabantur, vel quæ auro obducebantur; Cogn. cum **חָרָה** incidit, concidit, &c. Item cum **חָרָה** corrufcatio; nam monilia crustata auro splendent tanquam sol corrufcans, &c. Av. In pl. m. **חָרוּ** torques; propriè sic Hebræis vocantur margaritæ, & familia monilia filo indita: nam **חָרוּ** est filo indere, apud Rabbinos; Bu. Lex. Occurrit cum **בְּ** præf. sic, Cant. 1. 10. collum tuum **בְּחָרוּ** cum tomicibus; Bu. Conc. inter torques, vel propter torques, scil. decorum est, Merc. Cev. Ab. Ezra dicit esse ornamenta alligata ex lapidibus pretiosis, Cev.

Rad. 113. **חָרַשׁ** m. est, stylus scribarum, ut R. D. inquit, Pag. ab imprimendo, ut quidam volunt; quasi cum **חָרַשׁ** laborare, transpositis literis conveniret. Est stylus five graphium, quo veteres in Chartis five membranulis scribebant; Av. stylus scriptorius; Bu. Lex. stylus; Kimchi explicat per **עֵט**; 70. **עֵט**, Coc. Sed est etiam cœlum, sculptatorium instrumentum; Bu. Lex. Item accipitur pro ipsis chartis five membranulis divisis acu, in prætenues, sed quàm latissimas phylaras, pro quibus antiqua versio habet marsupia, quæ olim ex membranulis & hujusmodi chartis erant præparata; & sic etiam in Arabica lingua vocatur **כַּרְשָׁה**, Caph vice Heth, quod est frequens in ista Lingua; Cogn. cum **חָרַשׁ**, inculpsit; nam stylo exarantur & inculpsuntur literæ in chartis; Hinc **חָרְשׁוֹ** charta, & **חָרְשׁוֹ** volumen, chartula: & chartaceus, &c. Av. Occurrit cum **בְּ** præf. Isa. 8. 1. sic; accipe tibi volumen, & scribe **בְּחָרַשׁ** stylo hominis, 70. **עֵט**, Av. Item, cum **בְּ** præf. Exod. 32. 4. sic, & formavit illud **בְּחָרַשׁ** stylo, nempe ferreo, Pag. Quidam pugillarem vertunt, Merc. In Targum exp. **בְּחָרַשׁ**, quod juxta R. Sal. est Instrumentum quo sculpsuntur in auro literæ, & id genus, sicut stylo scribæ sculpsuntur literæ. In loco autem præced. Isa. 8. 1. dicitur stylo hominis; i. e. manifesto; Pag. seu luculento; h. e. literaturâ, seu scripturâ (vel literaturam aut Scripturam) luculentâ; Cev. ut, omnis homo possit illam legere, ut exponit Jonathan in Targum: vel secundum R. D. dixit, stylo hominis, ut significaret, quod scriptura non debebat esse secundum visionem duntaxat Prophetiæ, sed opere, Pag. & reipsâ exaranda esset, Cev. Sed ad hanc radicem pertinet etiam nomen hoc **חָרִישׁ** masc. quod significat marsupium; & acum, Pag. Sic & alii prius ex duobus seq. locis exponunt; at Kimchi utrumque pro marsupiiis. Jonathan prius, Sindones; postorius subligacula vertit; acus autem vulgo intelliguit fibulas vestium muliebrum. Intelligendum potiùs videtur, Instrumentum quo utuntur mulieres, ad ornandos & decernendos capillos, seu etiam crispandos, quod & dif-

criminale & discerniculum vocant Latini, item & acum. In Isaia apparet esse ex ornamentis muliebribus; Merc. Cev. Occurrit autem, hoc nomen **חָרִישׁ** in pl. m. sic, 2 Reg. 5. 23. **חָרִישִׁים** loculi; Bu. Conc. & Lex. marsupia, Pag. membranulæ, i. e. marsupia, Av. Item, in Isa 3. 22. Occ. cum **וְ** præf. sic, **וְחָרִישִׁים** & aciaria, Bu. Conc. & Lex. i. e. ornamenta muliebria, quæ aciculis affiguntur; aut loculi; juxta præced. signif. nam & cum his superbium mulieres, Bu. Lex. & acus, Pag. vel certè, marsupia, juxta R. D. qui statim subjungit, & sic marsupium, Cev. in Arabica Lingua vocatur **כַּרְשָׁה**, cum Caph, vice Heth, Pag. 70. **כַּרְשָׁה**, sacculi, ad locum ex Reg. Sed in Isa. est in mundo muliebri, Coc. [**חָרִישׁ** magus, & **חָרִישִׁים** magi, &c. videantur inter quadrata vocabula.]

Rad. 114. **חָרַר** duo significat; i. In kal, est inurere, adurere, comburere; Pag. Sunt qui exponant, perforare. Magis Chaldæum est, & amburere significat; nam invenitur Dan. 3. in Chaldæo, & passim in Paraphrasibus Chaldaicis; Merc. & Bu. Lex. fim. Occurrit in fut. kal, 3. f. m. Prov. 12. 27. **לֹא יַחְרֹךְ רִמְיָה צִיּוֹר**, non aduret dolosus (vel, dolus, pro dolosus) aucupium suum, vel venationem suam; mos enim erat, inquit Jos. Kimchi, ut, aucupes avium captarum alas adurerent, nè aufugerent ab iis; & quod emptoribus pulchriores conspicerentur, non detruncatis alis, sed paululum adustis; metaphorice notat, divitiis fraude conquistatis citò perituras, quemadmodum citò aufugit Avis cujus alæ non sunt adustæ; Pag. Sed malim simpliciter, non aduret, i. e. non torrebit, non affabit ferinam suam, i. e. nihil capiet, aut parabit quo frui possit: juxta vero Kimchi sensus esset non licebit homini fraudulento inurere alas avis captæ, nec tamdiu in ejus manibus relinqueretur ut id posset facere, mox enim ei evolabit, &c. Merc. Non aduret, affando scil. Bu. Lex. non affabit, vel usufrulabit piger venatum suum; Cocc. Deindè, ii. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine **חָרַר** quod significat fenestram, cancellos, Pag. In pl. m. **חָרְרִים** calathri, cancelli; Bu. Lex. & Conc. Significatio etiam Chaldaica est; nam **חָרְרָא** fenestra; Chald. idem quod Hebr. **חָלֹן**; Bu. Lex. Occurrit autem pl. m. cum **בְּ** præf. Cant. 2. 9. sic, prospiciens, e **הַחָרְרִים** cancellis; Pag. ubi sunt foramina per quæ prospicitur; Merc. 70. **חָרְרִים**, Cocc. Hanc autem radicem Av. paulò aliter, sic explicat; **חָרַר** obsepfit cancellis, clausit clathris arctis, & circumsepfit, obsepavit, munivit aliquid cancellis arctis, nè ad illud pateat aditus, nève inclusum sepsis auferri possit; Cogn. cum **חָרַר** arcuit, abarcuit; nam cancelli habent parva & arcta foramina, quæ accedentes abarcunt nè abripiant munita: & locum Prov. sic exponit; non obsepavit impostura venationem suam; h. e. fraudulentus non diu fruetur illis quæ dolo paravit: atque pl. m. **חָרְרִים** sunt septa cancellorum, ferramenta modicis intervallis transversim, & instar retis invicem connexa, quæ muniunt fenestras; ut Cant. 2. 9. prospiciens de fenestris, promiens de cancellis; sic criticè admodum Avenarius.

Rad. 115. **חָרַל**: indè No. **חָרוּל** m. quod est urtica; vel juxta alios ut R. D. inquit, carduus, Pag. Spina, inquit Kimchi, cujus flore fistitur fœs coagulatur cascus; vernaculè **קָרְרוֹ**; Merc. & Bu. Lex. fim. Pag. ut & Av. est Cogn. cum **חָרַר** exarsit, & cum **חָרַר** adustus est; nam hoc

hoc genus, urtica scilicet vel carduus urit, & laedit tangentium manus. Occurrit autem in sing. m. sic, חרור urtica, Job. 30.7. Zeph. 2.9. sed in pl. m. est cum kibbutz & dagešch pro schurek; sic, חרורים urticae, Prov. 24.31.

Rad. 116. חרם desolavit, in desolationem & desertum redegit, h. e. excommunicavit, anathematizavit: fide animatis creaturis dicitur, significat eas tollere de vita, h. e. interficere & gladio desolare. Si vero de rebus inanimatis usurpatur, significat eas separare à communi usu, & in solitariam quandam conditionem devovere. Cognationem habet חרב exiccatus est, devastatus est; & cum חרף exprobravit; & contrarium est verbo רחם misertus est; nam desolare, seu anathematizare, est sine ullo affectu misericordiae devastare & perdere; sic Av. חרם, in Hiphil החרים est, occidere, excidere, corrumpere, disperdere, perdere, Pag. propriè, devovere, ab usu communi tollere, quod anathematizare dicunt Græci. Est & ab usu alicujus tollere, publicare, proscribere: & quia res quæ devovetur Domino, aut fisco vel arario publico, perit ei cuius erat, etsi in totum non pereat; hinc sumitur pro disperdere, excindere, sine ulla commiseratione; ut rectè quidam admoneant esse contrarium verbo רחם miserendi. Apparet & in aliis execrationibus hoc verbo Judæos usus, ut & Lucas verbo Græco reddit, Act. 13. Merc. החרים anathematizavit, anathemate, vel anathemati, interneconioni, perditioni devovit; disperdidit; consecravit, devotum fecit; Bu. Lex. 70. transferunt Hiph. ἀναθεματίζω, & in hiph. significat, i. Deo dedere, aut consecrare, absque jure redemptionis, Lev. 27.28. Mich. 4.13. & 2. est funditus extirpare; nam ea, quæ in sacris utilia non erant, & consecrabantur, abolebantur: Isa. 34.2. Cocc. Occurrit in præter. hiph. 3. f. m. cui & ! conv. est præf. & Aff. ut & , in 2. f. m. cum ! conv. & , parag. החרים vel החרים Anathemati, interneconioni devovit, Jos. 8.26. 10.28, 35, 40. החרים & devovebit anathemati, Isa. 11.15. החרים interneconioni devovit eos, Jos. 11.21. Isa. 34.2. החרמה & anathemati devovebis, 1 Sam. 15.18. & in 1. f. præter. Hiph. cui etiam ! conv. est præf. & Aff. החרמתי anathemati devovi, 1 Sam. 15.20. החרמתי & devovebo, Num. 21.3. Mic. 4.13. החרמתי & devovebo eas, Jer. 25.9. Item, in 3. pl. præter. hiph. & in 2. pl. m. cui & ! conv. est præf. ut & in 1. pl. ut seq. החרמו devoverunt, 1 Sam. 15.9. 2 Chron. 32.14. החרמם devovistis, Jos. 2.10. & devovebitis, 1 Sam. 15.3. החרמנו devovimus, 1 Sam. 15.15. In Infinit. kal. cum tzere pro chirek magno, החרם devovendo, Deut. 3.6. 7. 2.20.17. Jos. 11.11. Item cum chirek post šegol & cateph šegol, præter morem, pro pathach & cateph pathach; & proinde quidam exp. quasi esset. præter. Hiph. Jos. 11.12. החרים אותם, devovendo eos, Bu. Conc. vel interneconioni devovit eos; Bu. Lex. & c. Sic etiam cum ! cõp. præstante formam Infinit. cum tzere, & cum ? & ante formam cum chirek, præf. החרם & devovendo, Jer. 50.21. החרים ad devovendum, 2 Chron. 20.23. & החרים & devovere, Dan. 11.44. ut & cum ׀ post formam cum chirek Aff. cui & ? est præf. sic, החרים devovere eos, Jos. 11.20. 1 Sam. 15.9. להחרים devovere eos, 1 Reg. 9.21. 2 Reg. 19.11. Isa. 37.11. Imper. hiph. f. m. cum Tzere ult. sed in pl. m. cum chirek peault.

cui & ! cop. est præf. & Aff. החרם devoveto, Deut. 13.15. החרמו devovete, Jer. 51.3. & החרמו & devovete eam, Jer. 50.26. In fut. kal. 2. f. m. & cum ׀ Aff. החרים devovebis, Deut. 7.2. חחרים devovebis eas, Deut. 20.17. & in 3. f. m. fut. hiph. cum chirek parvo pro magno, cui & ! conv. est præf. יחרם devovebit, Lev. 27.28. & יחרם & devovit, Num. 21.4. Jos. 10.37. ut & plenè cum ! conv. & Aff. יחרמתי & devovit eam, Jos. 10.1. sic in 1. pl. fut. hiph. cum ! conv. in forma cum tzere, יחרם & devovimus, Deut. 2.34. 3.6. & in 2. pl. fut. hiph. Jos. 6.18. sic occurrit, יחרמו - נא anathematizate, i. e. ne rapite, vel attingite anathema, ut Kimchi explicat: alii passivè, nè fiat anathema; vel, ne efficiatis vos ipsos anathema; Bu. Lex. Nè fortè תחרמו (quod mox scriptura exponit) & accipiat de consecratione (vel occisione.) Nos ita vertimus. Nè fortè accipiat de anathemate, & tollatis de anathemate, Pag. Devoveatis, uno verbo, seu anathematizeris; Merc. R. tamen D. unum certè dicit aliud exponere, Pag. Cavete ab anathemate, nè fortè sitis anathema, & subripatis de anathemate aliquid; i. e. nè sitis causa perditionis castrorum Israel, Av. Nè devoventes, & de devoto accipientes, ponatis castra Israelitarum anathema; i. e. subiciatis reatu ad exterminium; Cocc. Item in fut. pite. 3. pl. m. cum ! conv. & cum kibbutz pro schurek ante ׀, Aff. sic occurrit, יחרמו & devoverunt, Jos. 6.21. 10.39. Jud. 1.17. & יחרים & devoverunt eas, 1 Chron. 4.41. In hophal החרם desolatus est, factus Anathema, Av. Occurrit in fut. hoph. 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum cametz ult. sic, יחרם devovebitur, Lev. 27.29. Ezr. 10.8. יחרם devovebitur, Exod. 22.19. Atque inde Nomina, ׀ חרם vel חרם m. occisio, interfectio, perditio, excisio; consecratio, anathema, Pag. In nostris exempl. Num. 18. scribitur per quinque puncta, ut & sæpe aliàs hoc significatu, maxime ut quidam notant, in distinctione: nam pro retis genere piscibus exitiali, unde & nomen habet ex priori significatu ductum, est propriè quinque punctorum; & sic fagena vertunt; Merc. חרם est devotum, res devota, anathema, Bu. Lex. Pag. excommunicatio, desolatio, Av. si de hominibus dicitur, significat interneconionem; si de inanimatis dicitur, significat separationem spoliolorum, quæ ex pacto interneconionis hostium, aut ex conditione eversiois alicujus urbis devovebantur Deo; & metaphorice est quoque rete vel fagena qua pisces capiuntur interficiendi; Av. חרם i. est ἀναθεμα, seu res devota: 2. ἀγώνη, five ἀμφιβλοσυον, fagena, rete jaculum, vel funda. Vide Hab. 1.15, 16, 17. Mic. 7.2. Ezech. 32.3. Videtur communis significatio esse privatio vel separatio plenaria; Arabice usurpatur חחרם pro חחר negare, privare, Psal. 21.3. & חחרם prohibere; reti jaculo, five fundâ, pisces à reliquis intercipiuntur penitus; anathemate res planè exit è potestate hominis; quare & קרש קרשים dicitur, q. d. res separatissima: Vide Lev. 27.21, 28, 29. Num. 18. 14. Ezech. 44.29. dupliciter autem anathema five devotum dicitur; 1. quod Deo penitus sanctificatur: 2. quod, ut abominatio, totum vel à Deo vel ab hominibus excinditur, Deut. 7.26. & fias חרם anathema, ipse abominabilis, ut idolum quod in domum tuam intuleris, Jos. 6.18. 7.12, 13. Isa. 43.28. & dabo לחרם ׀ ἀναθεμα, ut sit res devota, Jacobum: & Mal. 4.6. vel 3. 24. & percutiam

percutiam terram anathemate; ibi חרם profligationem seu consumptionem universalem notat. 1 Reg. 20. 42. חרם אש vir banni mei, i.e. quem ego devovi, vel exterminare decrevi; & Isa. 34. 5. populus anathematis mei; Hinc phraſes Novi Teſt. Rom. 9. 3. eſſe anathema, devotum à Chriſto, eſſe eſſe exſortem gloriæ Chriſti; & 1 Cor. 12. 3. Ieſum anathema dicere, eſt, eum abominari, & execrandum habere, ſeu pro exterminando; Cocc. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. ſic, חרם anathema, res devota; rete, plagæ, Lev. 27. 28, 29. Num. 18. 14. Deut. 7. 26. Joſ. 6. 17. 7. 13. Ezech. 44. 29. Mic. 7. 2. Mal. 3. 24. & cum חרם, חרם, חרם, ut ſeq. חרם & anathema, Zach. 14. 11. חרם anathematis, Lev. 27. 21. Deut. 13. 17. Joſ. 6. 18. 7. 11, 12, 13. 1 Sam. 15. 21. חרם anathemati, Joſ. 7. 1, 15. 1 Chron. 2. 7. חרם anathemati, Joſ. 6. 18. 7. 12. חרם anathemati, Isa. 43. 28. Item cum חרם. Aff. cui & חרם eſt præf. & cum חרם. Aff. cui & חרם & חרם ſunt præf. ſic, חרם anathematis mei, 1 Reg. 20. 42. Isa. 34. 5. חרם reti mei, Ezech. 32. 3. חרם plagas ſuas, Hab. 1. 17. חרם ſagenâ ſuâ, Hab. 1. 15. חרם reti ſuo, Hab. 1. 16. in pl. m. occurrit tantùm in ſignificatione retium ſeu plagarum, & ſic extat in forma ſimpl. & cum חרם & חרם præf. ut ſeq. חרם, Ezech. 26. 5, 14. חרם & plagæ, Eccl. 7. 26. חרם plagis, Ezech. 47. 10. Item, 2. hinc Nomen proprium חרם nomen loci à deſolatione & interneſione ſic dictum, Num. 21. 4. & deſolavit eos & urbes eorum, & vocatum eſt nomen loci Horma, Av. ſed occurrit etiam Deut. 1. 44. Jud. 1. 17. & cum חרם præf. Num. 14. 45. Item huc reduci- tur etiam No. pr. חרם Hermon, nomen montis ver- ſus orientem in regno Og, trans Jordanem; & ſæpe pro plaga orientali accipitur: Occurrit autem Deut. 3. 8, 9. Pſal. 89. 13. & 42. 7. Av. Deinde, ii. Signif. 2. eſt in no- mine חרם m. ſimus; Bu Conc. curtus membris, Lev. 21. 8. & opponitur ipſi חרם ſuperflui membris, aut habens unum altero majus, ut Ab. Ezra notat; R. Sal. & alii exponunt Simum, qui naſum habet nimis de- preſſum; ſed generalius eſt, Bu. Lex. חרם vel חרם eſt vel claudus, vel ſimus naſum, i.e. habens naſum ſimum; Hieron. vel torto naſo; R. D. dicit eum eſſe qui habet naſum profundum inter duos oculos, i.e. retortum; Pag. vel potiùs, reduncum; ita ut uterque ejus oculus tanquam unus appareat. Quidam ad ſuperiorem ſigni- ficationem reducunt, quaſi dicas, anathematizatum na- ſo, cui ſcil. naſus ſit præter morem communem repandus, reſimus, intortus, & brevis. Contrarium eſt חרם ibid. de quo ſuo loco; Merc. Cev. Significat reſimum; i.e. qui tuſum verſus, depreſſas habet nares, deſolatus naſo; Av. curtus, mutilus. Occurrit Lev. 21. 18. & op- poſitum eſt חרם cui ſuperfluum eſt membrum; Cocc. חרם falx meſſorum, &c. Videatur inter Voc. quadrata. Rad. 117. חרם m. חרם Sol, Pag. Bu. Cocc. &c. 70. חרם, Cocc. ab ardore, & exſiccatione, ut qui- dam volunt; Merc. ſic dictus eſt, quòd calore ſuo faciat ter- ram aridam & ſiccam inſtar חרם teſtæ; juxta illud, aruit חרם tanquam teſta virtus mea, Pſ. 22. 16. Bu. Lex. חרם eſt coruſcatio; & propriè dicitur de ſole coruſcante quan- dò radios ſuos diſpergit; & figuratè tribuitur ulceri tumefcenti, & coruſcanti inſtar ſpeculi, aut ollæ cru- ſtatæ; cogn. cum חרם, i.e. teſta fictilis, quæ obducta eſt cruſtis, Av. Occurrit autem in pauſa cum cametz, חרם, & proinde חרם dem præf. eſt cum ſægol; ſic Jud.

8. 13. חרם חרם à ſuprà ſolem, i.e. ante ortum vel aſcentum ſolis, Bu. Lex. vel deſuper exiſtente ſole; Pag. i.e. antequam ſol occideret, ut Chaldaus reddit; Merc. ante aſcenſum ſolis coruſcantis, Av. Sed cum חרם præf. eſt cum ſægol penult. ſic, Job. 9. 7. qui dicit חרם ſoli, & non oritur; Cocc. & non oriatur, pro, oritur; Pag. qui imperat ſoli, vel coruſcationi, ut non oriatur, Av. Item occurrit etiam cum חרם, parag. & חרם dem. præf. ſic, Jud. 14. 18. חרם יבוא חרם, ante- quam occumberet ſol; Bu. l. ex. vel occideret ſol, Av. Cocc. ſed Pag. ſtatuit חרם eſſe aliam formam, idem, nempe ſolem, ſignificantem: notat autem He redun- dare juxta R. D. Atque indè nomen חרם ſolaris, Pag. Bu. Cocc. nomen viz. portæ quæ erat ad ortum ſolis, q. d. orientalis, Pag. Harf h eſt nomen portæ in Jeru- ſalem, verſus orientalem plagam, quam ſol coruſcans ſui- ſis radiis aſpicit, Av. Occurrit cum חרם præf. ſic, Jer. 19. 2. (ad) oſtium חרם חרם portæ orientalis; Hier. fictilis, Pag. ſumens ſcil. ſamech pro ח ſiniſtro, Merc. porta ſolaris, i.e. orientalis; ubi ſcribitur cum Vau, ſed legitur per jod in ult. Bu. Lex. ad vallem filii Hinnom, quæ eſt ad janua portæ ſolaris, i.e. plagæ or- ientalis, Av. Porta ſolaris, h. e. meridionalis: alii al- ludunt ad חרם teſtam, q. d. teſtaceam; ut ex argumento capitis apparet. Kimchi exp. portam orientalem; ſed vallis Ben Hinnom, qui dicitur ante illam portam eſſe, ad latus meridionale erat, Cocc. Deinde, ii. ſignif. 3. hujus rad. eſt etiam in nomine חרם, quod exp. pruri- go; ſcabiei ſpecies, Bu. Lex. ſecundum R. D. eſt genus ſcabiei ſiccæ, ſic appellatæ, quòd eam ſcalpant teſtæ quæ dicitur חרם vel חרם, Job. 2. 8. Pag. & Cocc. ſim. occurrit autem in pauſa cum cametz penult. & proinde cum חרם præf. cum ſægol, Deut. 28. 27. חרם & prurige- ne, Pag. Alii inflammatione, ſeu ulcere aduſto & inflam- mato; Merc. & coruſcatione, i.e. aurigine, Av. Item, iii. ſignif. 3. hujus rad. eſt in no. חרם, (cum ח ſiniſtro, hoc eſt חרם) maſc. teſta Bu. Conc. &c. vide חרם ſuo loco.

Rad. 118. חרם in kal eſt, probris afficere, Pag. op- probrare, exprobrare, dehoneſtare vel verbo vel facto; ſunt qui affine faciunt verbo חרם, longius, quaſi ſit probris vel convitiis perſodere, ſeu preſcindere. Ex- tendunt & ad violare, vitare; Lev. 19. eſt autem prop- riè hoc verbum publicare, & propalare; unde pro te- mere, vel liberè exponere, & velut prostituere, ſumitur: ut cum quis vitam exponere non dubitat, velut eam op- probrandam & violandam proponens; Merc. חרם exprobravit, probris affecit, probro expoſuit, & ſemel eſt hyemare, ex ſignificatione nominis derivati; Bu. Lex. criminatio eſt, convitiatus eſt, rigidis verbis tractavit, vituperavit; & metaphoricè hybernare, rigorem & injuriam hyemis tolerare; cogn. cum חרם per- foravit, item pudefactus eſt; nam opprobriis perſoditur cor ut pudeſcat: Et affine eſt ad חרם exſiccatus eſt, deſtaſtus eſt, cui ſæpe etiam in textu additur. Item non multùm differt ad חרם deſolavit; ſunt enim חרם cognatæ & facilè invicem commutantur, Av. חרם eſt חרם, חרם, חרם, exprobrare, convitiari; obſicere aliquid turpe aut ad contemptum faciens; Cocc. In Bu. autem conc. radix hæc explicata ſic occurrit; חרם duo ſignificat, i. probris afficere, probro exponere; occur- rit in part. ben. kal, ſ. m. חרם probro afficiens: cum חרם aff. ſic, חרם probro afficienti me, Pſal. 119. 42. Pro.

27.11. In pl.m. חורפים, in constr. חורפִי exprobrantes; unde cum וְ aff. est, חורפִי probis afficientes te, Psal.69.10. In infin. kal, חורף probis exponere, sed cum וְ praf. cholem transponitur & mutatur in cametz chatuph, ante וְ . Aff. sic, בחרפם, 2 Sam.23.9. in exponendo se probis, Bu. Conc. vel, cum probis afficiant ipsi Philistæos; vel, cum exposuerunt se discrimini cum Pelistim, Pag. vel in Palestinos: hoc Kimchi sequitur in comment. Merc. Alii volunt esse Infin. piel cum cametz lato: Pag. Vide Infin. piel, ex Bu. Lex. & c. In fut. kal, 3. sm. יחרף probro exponet, Job.27.6. & in 3. cf. in altera significatione, pro hyemare, seu, in diebus hybernisi manere, & c. sic occurrit, תחרף hyemabit, Isa. 18.6. In Niphal, חרף probis affectus fuit; Unde, in part. Niph. sm. נחרף probis affectus; profusus; Av. Bu. Conc. Atque inde, in tam. נחרפה, & in forma cum Thau & duplici segol, sic occurrit, Lev.19.20. ancilla, שחרפה despecta alicui, probro cuiusque exposita, & c. Sed plerique Hebræorum idem volunt esse, quod desponsata; Unde & Talmudicis, חרפה est desponsata; sed Ab. Ezra eam expositionem improbat, ac probat priorem; Bu. Lex. famula desponsata viro; Pag. palam, scilicet solet desponsatio fieri; sic & apud Doctores sumitur hoc verbum, qui hunc locum de ancilla Cananæa exponunt, quæ servo Hebræo desponsata, partim serva est, partim ingenua; divulgationem significationem proborum translatus est. Quidam exponunt violatam, seu vitiatam à viro priusquam in uxorem ducta sit; Kimchi, quod placet, exponit assignatam & publicatam; Merc. famula, probrosa marito; i.e. quod maritus ejus noluerit eam redimere, Av. In piel חרף operavit, probis affectit, criminatus est, Av. חרף speciatim est, contemptim loqui de Deo, Prov.14.31. defraudans tenuem, חרף insultat factori ejus: Confer c.30. 9. & Isa.36.20. & 37.4. Coc. Sed est etiam in Piel, probro, exponere, & quasi ludibrio, vel periculo & discrimini probrosè exponere; Pag. Bu. & c. ut Jud.5.18. Zebulon populus נפשו חרף exposuit animam suam ad moriendum, juxta R.D. Hieron. obtulit; Pag. probrosè exponit animam suam ad moriendum, i.e. vitam periculo mortis exponit, eam quali nihili estimans, Bu. Lex. vituperavit animam suam, Av. populus qui contempsit, i.e. non tanti fecit, animam suam ad moriendum; q.d. illudens animæ suæ; ita propemodum Terentius, illusi vitam filiz, Coc. Occurrit autem in præt. piel, 3. & 2. sm. & in 1. f. ut in 3. pl. cui & וְ & וְ & in 2. pl. m. prout seq. חרף probro exposuit, five affectit, Jud.5.18. 1 Sam.17.26.36. Psal.57.4.74.18. Prov.14.31.17.5. חרפת probro affectis, 1 Sam.17.45.2 Reg.19.22.23. Isa.37.23.24. חרפת probro affecti, 1 Sam.17.10. חרפי idem, Psal.89.51. Zeph.2.8.10. חרפוני probro affecter me, Psal.42.11.102.9. Isa.65.7. חרפתי probro affecter te, Psal.79.12. חרפתם probro affectistis, Jud.8.15. In part. piel, sm. מחרף probro afficiet, Psal. 44.17. In Infin. piel חרף exprobrare, probis afficere, vel probrosè exponere; unde cum וְ praf. & וְ Aff. juxta quosdam, occurrit in Infin. piel; sic, 2 Sam.23.9. בחרפם בפלשתים quum probra conjicerent in Philistæos; illis scilicet insultando, pugnam offerendo, & c. vel בחרפם, i.e. בחרף נפשות quum probrosè exponerent vitam suam; ut paulo ante: vel, cum acuerent

se in Philistæos; ex usu verbi Chaldaico: Est autem ex hac Conjug. piel, quia cametz sub Heth accentui junctum, longum est, indicatque compensationem dagesch; licet, accentu absente, potest esse ex Infin. kal, & tum cametz est breve; i.e. cametz chatuph; Bu. Lex. (vide suprâ in Infin. kal.) Quum vituperarent Philistæos, Coc. quando ipsi probra jacerent in Philistæos; 70. חרף, Av. qui sumit pro Infin. kal; sed occurrit etiam in Infin. piel cum וְ praf. לחרף ad probro afficiend. 1 Sam.17.25. 2 Reg.19.4.16. 2 Chron.32.17. Isa.37.4.17. In fut. piel, 3. f. masc. & cum וְ conv. praf. & וְ Aff. ut & in 3. pl. m. cum וְ Aff. ut seq. חרף probro afficiet, Psal.74.10. וחרף & probro affectit, 2 Sam.21.21. 1 Chron.20.7. יחרפני probro afficiet me, Psal.55.13. יחרפוני probro afficiant me, Neh.6.13. Atque indè nomina, חרף hiems, & c. Vide in Signif.2. hujus Rad. Item pueritia, adolescentia, juvenus, Pag. Bu. quasi ætas præcox; nam חרפי sunt præcocia, Eccl.11.2. in Targum Veneto; aut, sic dicta est juvenus, adolescentia, quod multa probrosè committit; Bu. Lex. rigor ætatis, Av. Occurrit cum cholem mutato in cametz chatuph ante וְ . Aff. sic Job.29.4. quemadmodum fui in diebus, חרפי pueritiæ, vel adolescentiæ meæ; vel ætatis meæ probis obnoxia; Pag. Merc. vel juvenutis meæ; juxta plerosque Hebræos. Quidam, in diebus hybernorum meorum, dum scilicet in hybernis stationibus quiescerem, Deo, tanquam duce meo, mihi de omnibus necessariis prospiciente; Bu. Lex. qualis fui in diebus hiemis meæ, i.e. in ætate rigida; Av. In diebus veris mei, i.e. juvenutis meæ, cum nullum ferrem fructum; vide, si placet, quæ ibi annotamus, de loco Gen.8.22. Cocc. Sed 2. multò frequentius occurrit Nof. significans improprium, convitium, וְ וְ , i.e. contumelia, & c. viz. חרפה probum, opprobrium, Gen.34.14. 1 Sam.11.2.17.26. Neh.2.17. Psal.31.12.44.14.69.8.21.71.13.79.4.89.41.109.25.119.22. Prov.18.3. Jer.15.15.51.51. Ezech.5.15.22.4. Joel.2.19. Zeph.3.18. cui etiam וְ , וְ , וְ & וְ sunt praf. חרפה & opprobrium, Psal.15.3. בחרפה cum probro, Job.16.10. Lam.3.30. ויחרפה & cum probro, Neh.1.3. חרפה ad probum, Isa.30.5. Jer.6.10.20.8.24.9.49.13. Dan.9.16. Joel.2.17. ויחרפה & opprobrio, Jer.29.18.42.18.44.8.12. Ezech.5.14. ut etiam in forma Constr. f. f. occurrit simpl. & cum וְ & וְ praf. חרפת probum, Jos.5.9. Psal.22.7.39.9.78.66.89.50. Isa.51.7. Jer.23.40.31.19. Ezech.16.57.36.30. Zeph.2.8. וחרפת & probum, Isa.25.8.54.4. Ezech.36.15. Mich.6.16. מחרפת propter probum, Neh.5.9. Item cum וְ , וְ & וְ (cui וְ , cop. praf.) & וְ Affixis ut seq. חרפתי probum meum, Gen.30.23. 1 Sam.25.39. 2 Sam.13.13. Job.19.3. Psal.69.20.119.39. חרפתי probum nostrum, Isa.4.1. Lam.5.1. חרפתי opprobrii tui, Psal.74.22. חרפתי opprobrium tuum, Isa.47.3. חרפתי opprobrium suum, Dan.11.18. וחרפתי & probum ejus, Pro.6.33. Hof.12.15. חרפתם opprobrium eorum, Neh.4.4. Psal.79.12. Lam.3.61. Ezech.21.33. In pl. f. חרפות probra, convitia, opprobria, & c. Occurrit cum וְ praf. sic, חרפות in probra, Psal.69.11. Dan.12.2. Item in forma pl. m. Constr. cum וְ cop. וחרפות & opprobria, Psal.69.10. Deinde, ii. Signif.2. hujus Rad. est in nomine indè derivato, חרף hyems; quasi probum terræ dicta; nam dehonestat,

dehonestat, & quasi probro afficit terram, virorem & splendorem omnem ab illa auferendo; Bu. Lex. Hibernum tempus sic dicitur à rigore frigoris; Av. est $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, & est quasi $\delta\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$, & probum anni; sed eam quoque partem anni complectitur, quā arandum & seminandum, Prov. 20.4. 70. $\delta\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ & $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$; duo notabilia tempora, $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ Psal. 74.17. Zach. 14.8. Coc. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ hyems, est tempus anni quo herbarum & flores, & quicquid à state germinarat, vitiatum & corrumpitur: sed est propriè autumnus, initium hyemis quo semina terrarum mandantur; unde juvenus dicta videtur hoc nomine in Job: quod tale tempus sit aptum seminandis virtutibus; etsi alii à probro, cui est obnoxia et ætas, exponant ita dictum, propter quod cultura diligenti opus habeat: quod etymon sumunt ex Jer. 31. ubi dicitur, abstulisti probum juventutis meæ. Mihi ea significatio potius ex Syro sermone sumpta videtur, quo $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ appellant præcocia, sicut $\delta\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ Serotinos fructus; Merc. Occurrit autem hoc nomen in hac significatione hyemis cum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ & $\delta\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ præf. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ & hyems, Gen. 8.22. Psal. 74.17. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ hyems, Jer. 36.22. Am. 3.15. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ & in hyme, Zach. 14.8. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ propter hyemem, Prov. 20.4. Unde etiam significatio verbi ipsius in kal, 3. f. fut. sic, Isa. 18.6. & omnis bestia agri super eum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ (cum cametz ult. pro pathach ob pausam) hyemabit, i.e. juxta R.D. manebit ibi in diebus hybernis; Pag. vel, rigescet; Av. i.e. rigorem & injuriam hyemis tolerabit; Av.

Rad. 119. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ tria significata habet; 1. movere, vel moveri; statuere, decernere, decidere; Bu. Conc. In kal est, $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ movere, inquit R.D. in Pag. Sunt qui in universum exponant, acuire, exacuere, stringere, vim suam exerere, urgere, rem ad finem perducere, velexerem; & absolute, acrem esse, acriter seu alacriter agere. Hinc & pro decidere, statuere, definire, decernere, concidere, decurtare sumitur; ut quidam putant per Græcum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ redditum esse, Mat. 24. & Marc. 13. & ad Rom. 9. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ abbreviare, ex Isa. 10. Merc. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ movit, motus fuit; vel movit se; decide, præcidit, concidit, excidit; statuit, decrevit; Bu. Lex. movit; acuit, urgit, concrevit, decrevit; & per translationem significat decidere sententiam, i.e. decernere, definire; item, incidere linguā, est, impulsu seu motu linguæ cadere; est Cogn. cum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, i.e. occidit, cadendo interfecit, Av. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ significat $\alpha\pi\omicron\tau\epsilon\mu\epsilon\iota\upsilon$, $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, decidere:

Job. 41.21. substernit $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ acuminatum, q. d. undique præsectum, super cano. Isa. 41.15. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ mulum tribula acuminata, Lev. 22.22. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ mutilum; 70. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\sigma\delta\tau\mu\eta\tau\omicron\upsilon$ Isa. 10.22. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\kappa\lambda\iota\omicron\upsilon$ consumptio præcisa erit; $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\alpha\pi\omicron\tau\epsilon\mu\epsilon\iota\upsilon$ Job. 14.5. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, si decisi sunt dies ejus: 1 Reg. 20.4. rectum est iudicium tuum: tu $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ decidisti: in iudicando, sit iuris ab injuria exacta separatio. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ decifum, definitum: sententia finalis, irtractabilis, Isa. 28.22. Itā Isa. 10.23. Dan. 9.26. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ bellum præcifum vastitatis; i.e. quod inevitabiles affert vastitates. Verbum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ etiam construitur cum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ lingua, Jos. 10.21. non $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ filiis Israel cuiquam $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ movebat quisquam linguam; vel, non extimulabat aut exacuebat quisquam linguam; h.e. nemo conquerebatur de ulla molestia: & Exod. 11.7. filiis Israel non $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$

exacuet canis linguam suam; & 2 Sam. 5.24. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ tunc exacues te; itā, pro more, Cocc. explicat hoc verbum, relinquendo sensus ejus varios & variis Scripturæ locis desumendos. Sed in Bu. Conc. sic describitur hæc radix, in i. signif. movere, & c. prout occurrit in præf. kal, 3. f. m. & in fut. kal, 2. f. m. & 3. f. m. sic, $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ moverat, Jos. 10.21. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ moveas te, 2 Sam. 5.23. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ movebit, Exod. 11.7. Atque inde No. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ m. excifus; industrius, sedulus, strenuus, sollicitus; Item, tribula; fossa; aurum; nunc Adjectivum, nunc substantivum est, pro adject. Isa. 41.15. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ in tribulam excifam recentem, habentem multa ora, i.e. multas cæsuras; sic $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ non tribulā trituratur nigella, Isa. 28.27. Intelligenda autem tribula antiqua, quæ trahi quædam species erat, alligatis ipsi bobus; juxta illud, non obturabis os bovi trituranti, Deut. 25.4. Generale est $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ speciale $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ à cæsuris; fuit enim tribula, ut scribit R. Sal. Isa. 41.15. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, i.e. plena cæsuris five incisionibus, instar instrumenti fabrorum ferrariorum quod dicitur lima, & trahebatur super trituram donec abscinderentur spicæ, ac stramen ejus fieret palea. Apud Talmudicos legitur, fuisse instrumentum ligneum ex tigillis factum, plenum clavis five dentibus (inferrè obtusis) cui imponebatur massa ferrea gravandi causa. Trahebatur à bobus super trituram, atque ita frumentum excutiebatur, stramen quod redigebatur in paleam. Cod. Menachoth, c. 3. f. 22. & Cod. Sebbathim, c. 14. f. 116. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ in valle decisa, vel definita. Joel. 3.14. (al. 4.6.) nempe ad iudicium exercendum, pro populo Dei, & in excidium impiorum; vel, valle tribulæ; i.e. in qua triturandi impii; aut valle excidii. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ placea & fossa, Dan. 9.25. sic Rabbini $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ fossa: $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ præ auro selecto, Prov. 8.10. ab efodiendo; quia è terræ penatralibus excinditur: vide $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ supra. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ & substantia hominis strenui, pretiosa est, Prov. 12.27. per transpositionem verborum. Cohærent enim $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, ut Kimchi in lib. Rad. notat; aut secundum R. Levi, substantia hominis pretiosi (non scilicet dolosi aut ignavi) aurum est, i.e. optima, solida, & durabilis. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ substernit excifum, vel excutum quodque in luto, Job. 41.21. nempe in abyssu & profundo maris, ubi lutum est; vult dicere, exacuta petra sunt balenis testa, acuminata sunt ipsi obtusa, substernunt ea sibi, & securè illis in profundo maris incumbunt, ut Aben Ezra & R. Levi enarrant. Itā in Bu. Lex. succinctè explicatur hoc nomen in variis ejus significatis: ubi continentur ferè omnia, quæ reliqui de eo plenius & fusius differunt, in locis textualibus explicandis in quibus occurrit. In ordine autem Conc. in i. significatu, pro industria, & c. occurrit in forma simplice, f. m. & in pl. cum schurek vel kibbutz penult. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ sedulus, Prov. 12.26. 21.5. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ vel $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ seduli, Prov. 10.4. 12.24. 13.4. Deinde, ii. Signif. 2. hujus Rad. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$, est, (in Bu. Conc.) præcidere, decidere: ut in præf. kal, 2. f. m. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ decidisti, 1 Reg. 20.40. Atque inde à verbo in hac signif. etiam est nomen participiale $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ m. pro decurtato, seu mutilo, & exciso, & c. occurrit simpliciter in f. m. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ mutilum, Lev. 22.22. Isa. 10.22. 41.15. sed cum cop. occurrit, pro fossa excisa; & c. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ fossa excisa, Dan. 9.25. Item cum $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ dem. præf. pro excidio, five excisione, & c. $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ $\chi\alpha\lambda\delta\epsilon\upsilon$ decisionis, excidii, Joel. 4.14. In

In pl.m.simpl. pro excisis; חרצים decisi, Job. 14.8. In Niph. נחרץ decifus est, decretus seu definitus est; unde in part. Niph. f.m. נחרץ decifus, decretus; & in fām. נחרצה definita, decreta; vel ut quidam sumunt nominaliter pro concisione, seu decifione; i.e. pro re statuta, definita & decreta; sic in Dan. 9. per Thau, pro concisione seu decreto desolationis: ubi rectius tamen verè participium erit; Merc. Occurrit autem in part. Niph. f.m. simpl. & cum ! cop. praf. & in forma cum Thau & duplici sagol; sic, נחרצה decifa, Dan. 11.36. נחרצה & decifa, Isa. 10.23..28.22. Dan. 9.27. נחרצה decifum, Dan. 9.26. Atque inde etiam est 1. No. חרץ pro tribula; prout plerique exponunt. Est autem ex forma piel, ubi pro dagefch est magna vocalis cametz. Significat autem rastrum, tribulam dentatam; instrumentum habens multas incisiones, seu tesseras, quo frumenta in area inciduntur & excutuntur; & sæpe additur verbo ריש trituvavit, Av. Est instrumentum quo fruges trituvantur, Pag. seu conciditur, aut etiam terra, ut quidam existimant: alii rastrum, alii tribulam ferratam, à terendo; vel, clavam dentatam. Alii plaustrum, à plo-dendo, juxta varios mores excutiendi frumenta in diversis regionibus. Kimchi ità describit, quòd sit tabula lignea, cui subtus infixi sunt tenues lapilli, ad incidendum paleam, & educendum fruges è folliculo. Ip-sius quidam instrumenti, inquit, nomen est מורג, sed ap-pellatur חרץ, quasi incisorium dicas, &c. Merc. Occurrit autem in hac signif. cum praf. בחרץ cum tribula, Isa. 28.27. Inde, etiam est 2. No. חרץ, Pag. Sed videtur singulare potius per cametz sub Heth scribendum; etsi in scriptura non occurrat; Merc. Estque tribula; item caseus, Pag. à compressione; quòd caseorum opificum triturationi, quæ fit tribulis, non dissimile videatur, ut Kimchi inquit, Merc. חרץ est rastrum, rastel-lum, restis; & si laçi tribuitur, significat caseos recent-es ex lacte rastrato confectos; Av. in pl.m. חרצים & in constr. חריצו tribula; Item casei, quasi excisiones è lacte dicas, Bu. Lex. Occurrit autem in forma Constr. pl.m. 1 Sam. 17.18. & decem: חריצו caseos lactis, Pag. Bu. Lex. Av. i.e. lacteos; Hier. formellas casei, Tar-gum, ut nos vertimus חריצו caseos lactis, Pag. caseos concretos; Av. Sed cum יod praf. est in alia sig-nif. sed defectivè occurrit absque jod priori; sic, 2 Sam. 12.31. ובהרצו הברזל & in tribulis ferri, i.e. ferreis; Pag. Bu. & rastris ferri, Av. Sed idem etiam occurrit, 1 Chron. 20.3. (plenè scil. cum jod, seu Chirek magno pen-ult.) ubi plerique vertunt rastra; erat autem supplicii genus (quod ad fontium pænam adhibebatur, Bu. Lex.) quo rotæ super puniendos traducebantur, &olveban-tur, Merc. Sed occurrit etiam in forma pl. f. חרצו rastra habentia incisiones dentatas, Av. ut cum ב praf. Am. 1.3. èd quòd trituvaverint בחרצות tribulis ferri, vel ferreis, Pag. Bu. trituvare eos rastris ferri, i.e. quòd trituvaverunt Gileaditas, Av. Denique, iii. signif. 3. hu-jus Rad. est etiam in nomine חרץ aurum, Pag. Bu. &c. concilium propriè, vel contusum, Merc. aurum concre-tum, & concilium; i.e. aurum purum, quod nihil alterius materiz habet admistum; & plerumque conjungitur cum כסף argentum, Av. Occurrit autem simpl. & cum ! praf. prout seq. חרץ aurum, Job. 41.22. Psal. 68.14. Prov. 12.27. וחרץ aurum, Zach. 9.3. מחרוץ praf. auro, Prov. 8.10, 19.. 16.16. ומהרוץ & praf. auro,

Prov. 3.14. De nomine autem חרץ in 1. significazione pro sedulo & industrio, notandum; quòd חרצים à motu assiduo dicti videantur, qui scil. seduli sunt, acres & strenui ad res conficiendas, & operi intenti sedulo vacant; vel à decidendo, qui omnia decidunt, & minu-tissima quæque curant, nullam rerum agendarum occa-sionem prætermittentes, industrij & solertes: nomen enim exactam sonat, & velut præfinitam ac præfractam diligentiam, ut nihil incautè, ignavè aut negligenter a-gatur. Hos pigris & desidibus ac fraudulentis, qui rem o-biter percurrunt aut negligunt, passim opponit Solo-mon; ità ut qui certam & præcisam, ut sic dicam, rati-onem rebus suis adhibet, dicatur חרץ, & specialiter ad legis & virtutis studium ab eo transfertur; Merc. cu-jus etiam nominis חרץ explicatio ex Cocc. notanda videtur. חרץ, 1. est fossa, ἀρσενος, Dan. 9.25. וחרץ forum & fossa, h.e. intum civitatis, & quod foris est; inrelligitur abruptum illud, quod effi-cit murus in crepidinibus montium ædificatus, vel etiam ex vallibus imis eductus. 2. ἀποστομία, sive judicii de-cisio, Joel, 3.14. vel בחרץ in valle senten-tiz. Oppositum est מאסר, רין, disceptatio, ex-pectatio ad poenitentiam. 3. tribula, Isa. 28.27. Et 4. dili-gens, sedulus; qui sibi subdit calcaria, & se exacuit, Prov. 21.5. מחשבות חרץ cogitationes seduli: oppo-situm חץ, præproperus, qui non potest cogitare: Prov. 10.4. וחרצים, (ad formam אלפים; sed longa vocalis cametz est pro pathach & dagefch.) manus se-dulorum; oppositum כף רמיה ערשה; sic Prov. 12.24. & 13.4. ubi צלל. Sed substantivè etiam fumi-tur, Prov. 12.27. opes hominis pretiosus חרץ, sedulitas. 5. חרץ, נפטח; aurum, fortè fossile, Psal. 68.14. &c. Coc. [חרצו] pl.m. Chald. lumbi, &c. Vide in Conc. & Lex. Chald. חרצבות pl.f. vincula, &c. & חרצנים pl.m. nu-clei acinorum, &c. Videantur inter Vocabula qua-drata.]

Rad. 120. חרץ est, frendere, i.e. dentem dentibus i-rascendo quatere, Pag. stridere dentibus; est autem a-bominantis aut exibilantis præ indignatione. Videtur Hebraicè transitive esse, quia cum Accusativo con-struitur sine præpositione, quasi Latine dicas stringere dentem, aut dentes; Merc. Cev. חרץ frendit, stridu-it, Bu. Lex. Av. infrendit dentibus; cogn. cum חרג coarctatus est, nam frendere est coarctatis & strictis den-tibus præ iracundia stridore seu vocem emittere, Av. Solet adjici huic verbo ש dens. Cocc. Occurrit autem in prat. kal, 3. f.m. in part. ben. kal, f.m. cum ! cop. & in In-fin. kal; ut & in fut. kal, 3. f.m. & 3. pl. m. cum ! conv. praf. prout seq. חרץ frendit, Job. 16.9. וחרץ & frendens, Ps. 37.12. חרץ frendendo, Pf. 35.16. וחרץ frendet, Pf. 112.10. וחרץ & frendunt, Lam. 2.16. חרץ exarsit, &c. Videatur suprà ad initium radicum cum חר, Cheth Resch.]

Rad. 121. חרש, dividitur in quatuor significata; 1. Tacere, silere, surdum agere; Bu. Conc. obfurdere; surdum se facere, præ se ferre surditatem; ta-citum cogitare; Item, arare, Pag. Est arare tantum in kal, & Niph. Quidam generaliter exponunt, o-peri mechanico vacare; ut aratores, & fabri solent; sed verbum de aratione tantum, non alio servili ope-re dici comperio; Metaphoricè, sumitur pro machina-

ri, moliri, struere in malum, malum cogitare; volunt nonnihil convenire cum Rad. præced. חָרַץ; cæterum, in Hiphil volunt contrarium significare, opus scil. remittere, ab actione cessare, filere, tacere, obmutescere, &c. Nota, futurum kal, in cholem desinens, arationem sonare; at in pathach, silentium, cessationem; sunt qui in hiphil, 1 Sam. 13. 9. exponunt pro fabricare; sed non recedit à consueta significatione; nisi quod utramque significationem kal & hiphil, potes conjungere; tacitè scil. machinari; In Hithpael, idem etiam valet; sunt qui per insidias reddant, &c. Merc. חֲרַשׁ aravit; metaphoricè, exaravit; expressit, impressit, insculpsit; fabricavit, vel fabricatus est; machinatus est; item, surdum agere; conticescere; (&c. ut Pag.) sed id in futuro tantum, quando in pathach definit; Bu Lex. propriè significat, exarando protrahere lineas in agro; unde per translationem dicimus, exarare literas, h.e. scribere; item, exarare lignum aut metallum, est fabricare, seu elaborare illud. Et neutraliter significat, protrahi; quemadmodum arator successivè protrahit se exarando sulcos; quum autem Latinis deficiat correspondens vocabulum, interpretes plerumque reddiderunt per verbum filere; Hinc Græcè ὁδοῦν fodio, ἀγροῦν exsculpo, &c. In kal, aravit, fabricavit; constituit plerumque cum Accus. aut cum ἔ, & in signif. neutrali, protrahere, vel filere, habet in futuro pathachi, terminationem intransitivam, pro cholem, terminatione Activa; Av. חֲרַשׁ est, 1. sulcare, incidere, arare; עָרַץ unde Jer. 17. 1. חֲרוּשָׁה exaratum in tabula cordis ipsorum; metaphoricè, arare, notat adornare, apparare, moliri, machinari; quia aratio est præparatio nascentis segetis; Prov. 6. 18. cor חֲרוּשׁ arans, h.e. adornans, cogitationes vanitatis; & Prov. 3. 29. הֵחָרַשׁ ares contra proximum malum, h. e. pares, חָרַשׁ; nē id labores, ut proximo tuo malum eveniat. 2 חֲרַשׁ, fut. יִחְרַשׁ est, se continere, quiescere; puto, quia, qui meditantur, silent; 70. חָרַשׁ surdum agere, Psal. 53. veniet Deus, & non יִחְרַשׁ filebit, continebit se. De auribus est, obfurdere, vel non percipere; Mic. 7. 16. aures eorum הִחְרַשְׁנָה obfurdent, exurdabuntur; q.d. tantum audient, ut non possint quicquam aliud audire; quemadmodum inter magnos fragores ac strepitus nullum sermonem audimus; Cocc. In 1. autem significatione ex Bu. Conc. pro tacere, &c. sic occurrit; in fut. kal, 2. f. m. cum pathach, sed in pausa cum cametz ult.; ut & in 3. f. m. cum pathach; & in 3. pl. f. ut seq. יִחְרַשׁ vel יִחְרַשׁ fileas, 1 Sam. 7. 8. Psal. 28. 1. 3. 5. 22. 39. 13. 83. 2. 109. 1. יִחְרַשׁ filebit, Psal. 50. 3. הִחְרַשְׁנָה obfurdent, Mic. 7. 16. In hiphil, הִחְרַשׁ siluit; & cum Accus. fabricavit, machinatus est, Av. Occurrit in præf. hiph. 3. f. m. cum chirek absque jod in ult. sed cum 1 conv. cum & sine jod; sic, וְהִחְרַשׁ tacuit, Num. 30. 15. וְהִחְרַשׁ vel וְהִחְרַשׁ & tacuit, tacebit, Gen. 34. 5. Num. 30. 5. 12. 38. & in 1. f. præf. hiph. cui & 1 conv. est præf. הִחְרַשְׁתִּי tacuissim, Esth. 7. 4. Psal. 32. 3. וְהִחְרַשְׁתִּי & tacui, Psal. 50. 21. sic in 3. pl. præf. hiph. cum 1 cop. וְהִחְרַשְׁתִּי & siluerunt, 2 Reg. 18. 36. In part. hiph. f. m. cui & 1 est præf. & in pl. m. cum chirek absque jod penult. מְחַרֵּשׁ tacens, silens, Gen. 24. 21. 1 Sam. 23. 9. Prov. 17. 28. כְּמַחְרֵשׁ ut filens, obmutescens, 1 Sam. 10. 28. מְחַרְשִׁים filetis, 2

Sam. 19. 11. Infinit. חֲרַשׁ tacendo, Num. 30. 15. Esth. 4. 14. Job. 13. 5. in Imper. hiph. f. m. & f. & pl. m. ut seq. חֲרַשׁ file, Jud. 18. 19. Job. 33. 3. 1. 33. חֲרַשִּׁי idem, 2 Sam. 13. 20. חֲרַשִּׁי filete, Job. 13. 13. Isa. 41. 1. In fut. hiph. occurrit 1. f. & 2. f. m. a. f. & f. ut & in 3. f. m. & 2. pl. m. cum Nun parag. atque in 3. pl. m. cui & 1 conv. est præf. cum, vel sine, jod penult, prout seq. אֶחְרֹשׁ tacebo, Job. 6. 24. 13. 9. 41. 4. Isa. 42. 14. Jer. 4. 19. חֲרַשִּׁי filebis, Hab. 1. 13. חֲרַשִּׁי idem, Esth. 4. 14. חֲרַשִּׁי filebit, Num. 30. 15. Prov. 11. 12. Zeph. 3. 17. חֲרַשִּׁי filebitis, Exod. 14. 14. Job. 13. 5. יִחְרַשְׁוּ tacebunt, Job. 11. 3. יִחְרַשְׁוּ vel יִחְרַשְׁוּ & siluerunt, Neh. 5. 8. Isa. 36. 21. Jer. 38. 27. In Hithpael, הִחְרַשׁ tacuit, conticuit, Bu. filens, fabricavit vel machinatus est, insidias scil. fabricando, Av. & sic occurrit in fut. Hithp. 3. pl. m. cum 1 conv. וְיִחְרַשְׁוּ & conticuerunt, Jud. 16. 2. Atque inde nomina, 1. חֲרַשׁ m. surdus, Pag. Bu. Cocc. auribus captus; חָרַשׁ, Cocc. quasi filens, cujus auditus cessat, nec alteri loquenti potest intendere, Merc. Cev. cujus auditus filet, Av. Occurrit autem simpl. & cum 1 & 2 præf. חֲרַשׁ furdus, Exod. 4. 11. Lev. 19. 14. Psal. 58. 5. וְחֲרַשׁ & furdus, Isa. 42. 19. חֲרַשׁ sicut furdus, Psal. 38. 14. sicut & in pl. m. simpl. & cum 1 & 2 præf. חֲרַשִּׁים furdi, Isa. 35. 5. וְחֲרַשִּׁים & furdi, Isa. 43. 8. חֲרַשִּׁים furdi, Isa. 29. 18. 42. 18. Et 2. hinc & No. חֲרַשׁ silentium, vel adverbialiter, silenter, clam, pro כְּחֲרַשׁ cum silentio, vel cum surditate, i.e. clam tacite, in silentio: nam faciebant seipos veluti surdos nē alii eos perciperent, Pag. Bu. Merc. Cev. ut Jos. 2. 1. & misit חֲרַשׁ, i.e. כְּחֲרַשׁ &c. sed potest etiam ibi exponi pro molimine, seu cogitatione animi, Av. Item, 3. inde etiam No. חֲרִישִׁית f. filens, Jon. 4. 8. & præparavit Deus חֲרוּשִׁית רוּחַ קָרוֹם ventum orientalem silentem; sic Chaldaicè שְׁתִּיקָא silentem, i.e. subtilissimum & tenuissimum, qui æstus solis subtilitate suā magis augebat, quam ut perspirando corrigeret, Bu. Lex. ventus submissus, filens, lenis; qui æstus solis majorem facit, Cocc. Alii ventum orientalem, vehementem, fortem; quo viz. efficiuntur homines veluti furdi, ipso flante; ut R. D. inquit, & ita vertit Targum; Pag. שְׁתִּיקָא silentem, tacitum, ab effectu, Merc. R. Jona, ventum arationis, i.e. qui flat dum aratur, qui est rigidus ac fuscus; Hier. vento calido & urenti; Pag. Alii ventum proscindentem & penetrantem intelligunt, intensum & acrem; Merc. חֲרוּשִׁית est vehemens, ut ventus, qui statu suo aures ferè surdas reddit, Av. Deinde, 11. signif. 2. hujus Rad. חֲרַשׁ in Bu. Conc. est arare, exarare; fabricari, machinari. Ut in præf. kal, 3. pl. & 2. pl. m. חֲרַשְׁוּ ararunt, Psal. 129. 3. חֲרַשְׁתִּים arassetis, Jud. 14. 18. Hof. 10. 13. In part. ben. kal, f. m. cui & 2 præf. & in pl. m. absq. & Constr. ut & in pl. f. ut seq. חֲרוּשׁ arans 1 Reg. 19. 19. Am. 9. 13. חֲרוּשׁ arans, Isa. 28. 24. חֲרוּשִׁים arantes, Psal. 129. 3. חֲרוּשִׁי arantes, Job. 4. 8. חֲרוּשֹׁת arantes, Job. 1. 14. ut & in part. pahul kal, f. f. (à masc. חֲרוּשׁ) occurrit, חֲרוּשָׁה exarata, Jer. 17. 1. in Infinit. kal, cum 1 præf. וְלִחְרַשׁ & ad arandum, 1 Sam. 8. 12. In fut. kal, 2 & 3. f. m. cum, vel sine, Vau, ult. sic, וְלִחְרַשׁ arabis, machinab. Deut. 22. 10. Prov. 3. 29. וְלִחְרַשׁ vel sine Vau, arabit, Prov. 20. 4. Isa. 28. 24. Hof. 10. 11. Am. 6. 12. In Niph. וְלִחְרַשׁ aratus fuit, exaratus est, Bu. Av. Unde in fut. Niph. 3. f. m. (à masc. וְלִחְרַשׁ) occurrit, וְלִחְרַשׁ arabitur, Jer. 26. 18. Mich. 3. 12. Atque inde nomina,

mina, i. חריש m. aratio, ἀροισ, Pag. Bu. Cocc. Av proficissio agri, Av. Occurrit simpl. & cum בַּפְּרָשׁ & Aff. sic, חריש aratio, Gen. 45.6. בַּחֲרוֹשׁ in aratione, Exod. 34.21. חרישו arationem suam, 1 Sam. 8.12. Item, 2. Indè No. heemanticum quo Mem formativo, מַחְרֵשֶׁת, f. nomen instrumenti quo aratur, i.e. vomer, rutrum; Pag. Alii, mindus rectè, fabrilè instrumentum; Merc. est culter aratri qui terram proscindit, Av. Occurrit cum בַּפְּרָשׁ vomerem, rutrum suum, 1 Sam. 13.20. In pl. f. מַחְרֵשֶׁת vomeres, Pag. rutra, Bu. quidam ligones; (sed hoc plurale alterius formæ est, viz. מַחְרֵשָׁה; de qua statim, ubi exponetur pro instrumento fabrilè, Merc.) Occurrit cum בַּפְּרָשׁ in ligones, 1 Sam. 13.21. Sic & 3. Indè nomen מַחְרֵשָׁה f. nomen instrumenti apti ad omnem fabrifactionem, sive ad omne genus artificis, ut R.D. inquit; Pag. Sed Kimchi dicit חורש, quod & aratorem & fabrum significare potest; & utrique inservire potest; Merc. Cev. rutrum vel farsculum, Bu. Lex. In genere videtur notare omne fabrilè instrumentum, Cocc. Est aratorium, i.e. omne instrumentum ferreum quod ad araturum pertinet, Av. Occurrit cum בַּפְּרָשׁ, 1 Sam. 13.20. וְאֵת מַחְרֵשָׁתו & farsculum suum, juxta Hieron. Pag. & rutrum suum, Bu. Lex. & aratorium, vel farsculum suum, Av. Unde in pl. f. cum בַּפְּרָשׁ מַחְרֵשֶׁת pro rutris, Bu. Lex. vomeribus, Pag. farsculis, Av. 1 Sam. 13.21. &c. Vide paulò antè. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est in nomine participiali inde derivato, viz. חורש m. faber, artifex, fabricans, Pag. Bu. Occurrit autem, חורש faber, Gen. 4.22. 1 Reg. 7.14. Atque inde etiam No. חרש idem, faber, artifex, opifex, Pag. Bu. operi intentus, industrius artifex, Merc. R.D. in lib. Rad. ab excogitando (quia חרש a significatione arandi, transfertur ad cogitationem; Merc.) hæc duodicta putat; & intelligit sapientem; Pag. i. e. qui reputatus sit præditus sapientiâ & consilio; vel à tacendo, quod illo loquente sileret populus, & seipsum tanquam mutum aut surdum exhiberet, quum loqueretur ille; sic exponit Isa. 3.3. sed à communi significatione, pro artifice, non dimoverem; etsi etymon prius non displicet; Merc. Cev. חרש est faber, exarator cujusunque materiæ, ut faber lignarius, & ferrarius, &c. ut Pag. Av. 70. חרש, & חרש; cujus est omnem materiam parare, Cocc. Occurrit autem simpl. חרש faber, Exod. 35.35. 38.23. Deut. 27.15. Isa. 40.19. 20.41. 7.54.16. 1 Reg. 10.3,9. Hof. 8.6. & cum ח, ה, ו, י, & חרש & faber, 1 Sam. 13.19. חרש faber, artifex, 2 Reg. 24.14. Jer. 24.1. וְהַחֲרָשׁ & fabros, 2 Reg. 24.16. Jer. 29.2. In forma Constr. est cum cametz & pathach; ut חרש ברזל faber ferri, i.e. ferrarius; חרש עציים faber lignorum, i.e. lignarius; חרש אבן faber lapidis, i.e. lapidarius, latomus; & cametz manet sub Heth, quia est loco ejecti dagefch, formæ חרש, Bu. Lex. Occurrit constr. simpl. חרש artifex, Exod. 28.11. Isa. 44.12,13. & in pl. m. simpl. & cum ח, ה, ו, י, & חרש fabri, artifices, 1 Chron. 29.5. Hof. 13.2. Zach. 2.3. וְהַחֲרָשִׁים & fabri, 2 Chron. 24.12. Isa. 44.11. וְהַחֲרָשִׁים & fabris, 2 Reg. 22.6. 2 Chron. 34.11. וְהַחֲרָשִׁים & fabris, Ezr. 3.7. ut & in pl. m. Constr. simpl. & cum ח, ה, ו, י, & חרש fabri, Isa. 45.16. Ezech. 21.26. וְהַחֲרָשִׁים & fabri, 2 Sam. 5.11. 1 Chron. 14.1. 22.15. וְהַחֲרָשִׁים & fabri, 2 Reg. 12.12. 2 Chron. 24.12. Sed occurrit etiam in pl.

m. ex alia forma scil. non dagefchata, ut חרש; & tunc primum cametz mutatur in chateph-parhach; ut, חרש fabri, 1 Chron. 4.14. Isa. 3.3. cui etiam formæ ח dem. est praf. חרש fabri, Neh. 1.35. Sic etiam indè nomen חרש artificium, fabrefactura, Bu. Lex. fabrefactio seu exaratio cujusque materiæ, ars mechanica, Av. Occurrit cum בַּפְּרָשׁ & in artificio, Exod. 31.5. 35.33. Denique iv. signif. 4. hujus Rad. est in nomine inde derivato, viz. חורש m. quod est, sylva, saltus, virgultum, Bu. Conc. est סעיף ramus, juxta R.D. qui & putat dici, מצל, Ezech. 31.3. quod ejus umbra esset lata; Pag. vel ramo inumbrante; vel potest exponi sylva inumbrans; id enim Syriacè significat hoc nomen; quod per fabrum cadatur, quasi sylvam caduam dicas, seu fabrilè, prout quidam rationem tradunt nominis, Merc. Sylva dicitur חורש, seu, saltus, virgultum, propriè densum & implexum, faciendæ umbræ commodum, ut Kimchi scribit in comm. Ezech. 31.3. Bu. Lex. est virgula tenera in arboribus sylvarum; Item pro virgulto, ut est locus ubi multæ sunt virgæ; Av. vel חורש est ramus; & fortè significat partem arboris, vel stipitem, aut truncum, aptum operi fabrilè, in quo est חרש (i.e. artificium seu fabrefactura lignea) Cocc. Occurrit autem cum ח, ה, & חרש, (cum quo ח praf. nomen hoc scribitur cum tzere, in ult. juxta quosdam.) sic, חורש & virgulto, Ezech. 31.3. חורש virgultum, Isa. 17.9. In pl. m. cholem mutatur in cateph cametz, prout occurrit cum בַּפְּרָשׁ & in saltibus, 2 Chron. 27.4. sed occurrit etiam in sing. cum ח, locall, add. prout occurrit simpl. & cum בַּפְּרָשׁ חורש in sylvam, 1 Sam. 23.16. בחורשה in sylva, 1 Sam. 23.15,18.

Rad. 122. חרש m. (cum sex punctis & Sibboleth, i.e. puncto in sinistro cornu ו) est testa, Pag. Bu. Cocc. Av. &c. fidile, Pag. igni vel sole coctum; nam & cum ח sole, suprà posito, convenit; Merc. Vas fidile quod ex argilla tornatum ad solem vel ignem indurefcit & sibi quodammodo crustam contrahit; Cogn. cum חרש i.e. coruscatio; item, Sol coruscans; nam vasa fidilia à sole vel igne coruscante torrentur, Av. Isa. 45.9. væ contendenti cum formatore suo, testæ cum testis terræ; q. d. qui contendens est testa, non melior aliis testis; Cocc. Occurrit autem hoc nomen cum sêgol, sed in pausa cum cametz penult. חרש vel חרש testa, Lev. 6.21. 11.33. 14.5,50. 15.12. Num. 5.17. Job. 2.8. 41.22. Prov. 26.23. Isa. 30.14. 45.9. Jer. 19.1. 32.14. Lam. 4.2. Item cum בַּפְּרָשׁ חרש sicut testa, Psal. 22.16. In pl. m. חרש & in constr. חרש testæ, Isa. 45.9. cui etiam ח est Aff. חרש testas ejus, Ezech. 23.34.

Rad. 123. חרת est exarare, sculpere, exsculpere, describere, Pag. & Bu. sim. dicitur tantum de literis insculpris chartæ aliæve materiæ; unde cogn. est cum חרש stylus quo aliquid in chartam scribitur; item cum חר per fodiendi, nam inculpendo fit infossio; & affinitate quoque respicit ad חר aravit; nam hæc omnia generali significatione notant fodiendi actionem, nisi quod modo & proprietate differant. Hinc חרש & חרש & חרש sculpo, Græci efferunt vel per τ vel σ; quia ח Hebræum ad utriusque literæ potestatem declinat; Av. חרש est ipsum חרש; Cocc. Occurrit in part. pa-

hul, f.m. חרות sculpta, Exod. 32. 16. [חש require in Rad. חוש.]

Rad. 124. חש m. significat quisquilias, glumam, stipulam minutam; gramen torridum; cremium, ignem facile concipiens, Pag. Bu. sunt qui reducant ad חוש festinare, ut hoc nomine stramen, stappa, & squid aliud celeriter ignem concipit, & absuntur, significetur; Kimchi per חושבון exponit, quod quisquilias collectas & minutias ligni, aut alterius materię aridę significat, Merc. sim. Av. Occurrit in forma simplice, & cum ! cop. sic, חש quisquilie, Isa. 33. 11. וחש & quisquilie, Isa. 5. 24.

Rad. 125. חשב est, cogitare; existimare, putare; computare, supputare, Pag. imputare; æstimare; excogitare, considerare, imaginari, reputare, arbitrari: ratiocinari; sic λογίζεσθαι Græcis est Polysemum: Paulus λογίζεσθαι, ad Rom. 3. Ad Rom. 4. passivè reddit, imputatum est ei ad iustitiam, quod in Genesi est activum, sensui interserviens; Latine interdum exponi potest, machinari in malum, Merc. & Bu. sim. Constructur sæpe cum præp. אל, על & Lamed. חשב cogitavit sapienter, excogitavit ingeniose, investigavit ratiocinando; cogn. cum חש vel, חש investigavit quærendo, Av. Significat

λογίζεσθαι, putare; ut qui æra ponit & æstimat suo pretio, Cocc. Occurrit autem in præf. kal, 3. f.m. & cum ! cop. præf. & חש Aff. חשב cogitavit, &c. 1 Sam. 18. 25. Esth. 8. 2. 9. 24. 25. Isa. 33. 8. Jer. 49. 20. 50. 45. Lam. 2. 8. וחשב & cogitavit, 2 Sam. 14. 14. Jer. 49. 30. חשב cogitavit illud, Gen. 50. 20. & in 2. f.m. præf. kal, cui & חש parag. est add. & ! conv. præf. חשב cogitasti, Job. 35. 2. וחשב cogitasti, 2 Sam. 14. 13. וחשב & cogites, Ezech. 38. 10. Item, in 1. f. præf. kal, & in 3. pl. cum Scheva, sed cum cametz in pausa; & חשב cogitavi, Jer. 18. 8. וחשב cogitarunt, Psal. 21. 12. 140. 3. 5. Jer. 11. 19. 48. 2. Am. 6. 5. וחשב cogitarunt, Psal. 10. 2. ut & in 2. pl. m. præf. kal, & in 1. pl. cum kibbutz pro schurek ante חש Aff. חשב cogitastis, Gen. 50. 20. וחשב æstimavimus illum, Isa. 53. 3. 4. In part. ben. kal, f.m. & cum ! cop. ut & in pl. masc. abs. cum חש præf. & in constr. pl. m. cum ! & חש præf. ut seq. חשב cogitans; artifex, Exod. 26. 1. 31. 28. 6. 15. 36. 8. 35. 39. 3. 8. 2 Chron. 26. 26. Jer. 26. 3. 29. 1. 36. 3. Mic. 2. 3. Nah. 1. 11. וחשב & artifex, Ex. 35. 35. 38. 23. Jer. 18. 11. וחשב cogitantes, Neh. 6. 2. 6. וחשב cogitantes, Jer. 23. 26. Ezech. 11. 2. וחשב cogitantes, Ps. 35. 4. Mic. 2. 1. וחשב & cogitantes, Exod. 38. 35. וחשב & cogitantibus, Mal. 3. 16. in Infin. kal, cum 2 præf. plenè cum cateph pathach, vel contractè cum Scheva penult. cui & ! cop. est præf. לחשב cogitare, Ex. 31. 4. 38. 32. לחשב idem, Prov. 16. 30. וחשב & cogit. 2 Chron. 2. 13. in fut. kal, 2. f.m. וחשב vel וחשב reputabis; unde cum ! cop. præf. & חש Aff. וחשב & reputes me, Job. 13. 24. Sic in fut. kal, 3. f.m. וחשב vel contractè, וחשב cogitabit, Job. 41. 19. 24. Psal. 32. 2. 36. 5. Isa. 10. 7. sed ante maccaph est cum cametz chatuph pro cholem, וחשב idem, 2 Sam. 19. 20. Psal. 40. 18. Item in 3. f. m. fut. kal, cum חש Aff. cui & ! conv. est præf. & חש Aff. וחשב & reputabit me, Job. 33. 10. וחשב & reputabit hoc, Gen. 15. 6. 38. 15. 1 Sam. 1. 13. Item, in 3. f. f. fut. kal, & in 1. pl. cum ! cop. & חש parag. וחשב cogitat, Psal. 52. 4. וחשב & cogita-

binus, Jer. 18. 18. ut & in 2. pl. m. cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. sic, וחשב cogitatis, Zach. 7. 10. 8. 17. וחשב cogitatis, Job. 6. 26. Sed occurrit etiam, ut quidam volunt, Job. 19. 15. in 2. pl. m. cum חש Aff. sic, וחשב, vel cum kibbutz וחשב reputabitis me, existimabitis me, pro existimastis me; Pag. vel certè, reputabunt, pro reputarunt, aut rectius, habent, existimant me; ita ut sit Enallage generis & personæ, qualis habetur in חשב & חשב, in fut. kal: vel certè, est ultima vox, seu 3. pl. f. fut. quæ jungitur cum pronomibus instar secundæ personæ masculinæ pluralis; ut notat Kimchi in Michlol, Merc. Cev. reputant me, Bu. Conc. Sic & in 3. pl. m. fut. kal cum Scheva, sed cum cholem in pausa, ut & cum Nun parag. וחשב cogitant, Psal. 41. 8. וחשב cogitant, Isa. 13. 17. וחשב cogitant, Psal. 35. 20. In Niphal, וחשב reputatus est, æstimatus est, Av. Imputari, reputari; annumerari, æstimari; Bu. Lex. Occurrit autem cum cametz penult. pro pathach, ob paulam: sed cum ! conv. cum pathach in ult. וחשב æstimatum fuit, 1 Reg. 10. 21. 2 Chron. 9. 20. וחשב & æstimabitur, Num. 18. 27. 30. & in 1. f. præf. Niph. ut & in 3. pl. cum Scheva, sed cum cametz penult. in pausa, ut & in 1. pl. ut seq. וחשב reputor, Ps. 88. 5. וחשב reputantur, Isa. 40. 17. Lam. 4. 2. וחשב idem, Neh. 13. 13. Job. 41. 21. Isa. 5. 28. 40. 15. Hof. 8. 12. וחשב reputamur, Gen. 31. 15. Job. 18. 3. Psal. 44. 23. In part. ben. Niph. f. m. וחשב æstimatus, Isa. 2. 22. in fut. Niph. 3. f. m. & 3. f. f. cum tzere; sed cum sægol ante maccaph, cui formæ etiam ! conv. est præf. & in 3. pl. fut. Niph. ut seq. וחשב imputabitur, Lev. 7. 18. 17. 4. 25. 31. 2 Reg. 22. 7. Prov. 17. 28. 29. 16. 17. 32. 15. וחשב reputatur, Deut. 2. 20. Jos. 13. 3. 2 Sam. 4. 2. וחשב reputabitur, Prov. 27. 14. וחשב & imputatum fuit, Psal. 106. 31. וחשב reputantur, Deut. 2. 11. In piel, וחשב cogitare, excogitare; reputare, supputare, numerare; Bu. Lex. computavit; æstimavit ingeniose, Av. Occurrit cum ! conv. וחשב & supputabit, Lev. 25. 3. 27. 52. 27. 18. 23. & in 3. f. f. præf. ut & in 1. f. f. וחשב cogitabat, Jon. 1. 4. וחשב reputavi, Psal. 77. 6. 119. 59. in part. piel, f. m. וחשב cogitans, Prov. 24. 8. in fut. piel, 1. f. וחשב cogitabo; unde cum ! conv. & חש parag. וחשב & cogitabam, Ps. 73. 16. Sic & in 2. f. m. cum ! conv. & חש Aff. וחשב & æstimes cum, Psal. 144. 3. ut & in 3. f. m. fut. piel, & in 2. pl. m. cum Nun parag. וחשב excogitat, Prov. 16. 9. Dan. 11. 24. וחשב excogitabitis, Nah. 1. 9. ut & in 3. pl. m. fut. piel, וחשב rationes exigebant; cogitabant, 2 Reg. 12. 16. Dan. 11. 25. Hof. 7. 15. In Hithp. וחשב profiteri se; & reputavit sese, Av. annumerari, Bu. man. Occurrit in fut. hithp. 3. f. m. Num. 23. 9. & inter gentes non וחשב reputabitur, Pag. non reputabit sese; i. e. Israel est populus qui solus habitavit in terra Canaan, & non miscetur inter gentes, nec mutabit religionem, Av. Atque inde nomina, 1. וחשב artificium, opus Phrygionicum, aut acupictorium; Pag. opus ingeniosum, ut sic dicam, & industrium, Merc. Item, cingulum, secundum Targum; Pag. ubi viz. agitur de Ephod seu super-humerali, quod cingulo huiusmodi succingebatur; quod irà appellatur, quod singulari quadam industria, & ingenioso opere confectum erat: quod mirum est omnes ferè interpretes non vidisse, Cev. וחשב est cingula, quæ Ephod induebatur, & applicabatur sacerdoti, & ornat ipsum, ut scribit R. Sal. Exod. 28. 8. à singulari artificio

ficio nomen habens; Bu.Lex. Significat artificium, opus ingenioſum & ſapienter excogitatum, opus phrygionicum aut acupictorium quibufdam oculis intermixtum; & tributum ſuperhumerali, ſignificat texturam polymitam, quæ erat in ſuperhumerali, quâ ipſum affingebatur corpori; 70. vertunt **לְגִימֹן**; Hieron. rationale, Av. Exod. 28. 28. **וְחֹשֶׁבֶת אֲרָפֶדְתּוֹ** & artificium junctura, vel cincturæ ejus; h. e. artiſcioſum inſtrumentum jungendi amiculum; 70. **סֻנְטֻס**, Cocc. Occurrit No. hoc ſimpl. & cum **וְ** & **לְ** præf. **חֹשֶׁבֶת** cingula, Ex. 28. 28. 39. 21. **וְחֹשֶׁבֶת** & cing. Ex. 28. 8. 39. 5. **בְּחֹשֶׁבֶת** cum cingula, Ex. 29. 5. Lev. 8. 7. **לְחֹשֶׁבֶת** ad cingulum, Ex. 28. 27. 39. 20. Item, 2. inde No. **חֹשֶׁבֶת** cogitans; artifex; quaſi cogitabundus; vel ſubſtantivè artiſcium; ut **חֹשֶׁבֶת מַעֲשֵׂה** opere artiſcis, vel artiſcii, i. e. artiſcioſſimo, Ex. 26. 1. 31. Bu. Lex. opere cogitantis facies eos, i. e. opere Phrygionis, ſive acupictoris; qui ſic appellatur quòd multâ indigeat cogitatione in arte ſua: & occurrit ubique defective, i. e. ſine Vau, præter unum, 2 Chron. 26. 15. **וְחֹשֶׁבֶת חֹשֶׁבֶת** cogitationem cogitans; Pag. vel, & fecit in Jeruſalem cogitata cogitationis, vel cogitatione induſtrii; i. e. machinas ſolenter confectas, Merc. Cev. Apud priſcos legitur **וְרִיקָן** eſt opus acûs, h. e. acupictoris, ideòque habet tantum faciem unam: **חֹשֶׁבֶת מַעֲשֵׂה**, eſt textoris ſeu textile, ideòque habet duas facies, utrinque ſcil. eandem faciem referens; Cod. Joma, c. 7. f. 72. Bu. Lex. Nomen autem hoc eſt participiale, vel potius ut plerique ſtatuunt ipſum part. ben kal, quod vide ſuprà in kal. Sicut 3. Inde etiam No. **חֹשֶׁבֶת** maſc. ſupputatio; ratio inquiſitiva, (ſeu potius, diſputandi, Merc.) cur hoc fecit, cur ſic fecit; & c. quo nomine ars ſupputandi & Philoſophia vocatur, ut R. D. inquit; Pag. & maxime arithmetica. Hoc autem nomen in textu ratiocinationem; inventionem acutam excogitationem, induſtriam; & artem ſignificat; propetæa quòd artes cogitatione opus habeant; ſic ob eandem cauſam ſuprà **חֹשֶׁבֶת** pro artiſcioſo & ſubtili opere, acumine, ſolertiâ & induſtriâ; Sicut & Kimchi, Eccl. 7. 28. exponit **תְּחִבּוּלֹת**; Merc. Cev. **חֹשֶׁבֶת** eſt cogitatio, ſupputatio; ratio, ratiocinium; Bu. Lex. excogitatio ingenioſa, ratiocinatio, ars computandi; Av. **λογισμός**, ratiocinium; apta rationum diſpoſitio, Eccl. 7. 27. una ad unam, q. d. ad unam omnes ſunt ad invenendum **חֹשֶׁבֶת**, **λογισμὸν**; præbet occasionem quaerendi ſpeciem juris aut liciti in peccato, Cocc. Occurrit autem nomen hoc ſimpl. & cum **וְ** cop. **חֹשֶׁבֶת** ſupputatio, ratio, ratiocinium, Eccl. 7. 27. **וְחֹשֶׁבֶת** & ratio, Eccl. 7. 25. 9. 10. ſed occurrit etiam ut nomen proprium cum **וְ** præf. **בְּחֹשֶׁבֶת** in Heſbon, Cant. 7. 5. Item, 4. inde No. maſc. **חֹשֶׁבֶת** excogitatio ingenioſa; item, machina quæ excogitatione & induſtriâ artiſcis eſt facta, Av. Occurrit in forma pl. ſic Eccl. 7. 30. hominem rectum fecit Deus; cum recta cogitatione; at ipſi quaſiverunt **חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים**, ratiocinia multa; h. e. ratiocinationes multarum rerum, qui debebant eſſe contenti cogitare unum: confer Rom. 1. 21. Phil. 2. 14. 1 Tim. 2. 8. Cocc. & ipſi inveſtigaverunt cogitationes malas; 70. **λογισμός**, Av. & ipſi quaſiverunt rationes multas; Hier. & ipſe ſe infinitis miſcuerit quaſtionibus: Schin autem inquit R. D. eſt cum dageſch, ob decorum; i. e. Euphonia grâiâ, & ſic 2 Chron. 27. 15. & fecit in

Jeruſalaim **חֲשִׁבוֹנוֹת מַחֲשָׁבֶת חֹשֶׁבֶת**, machinas arte (ſeu, excogitatione, Merc.) artiſcis; Hier. diverſi generis machinas, Pag. machinas ingenioſe excogitatas, Cocc. excogitata cogitatione artiſcis; eſt forma **מַחֲשָׁבֶת**, Bu. Lex. excogitatas machinas, Av. Sic etiam 5. Nomen cum Mem formativo præfixo; **מַחֲשָׁבֶת** fam. cogitatio, excogitatio; Pag. Bu. Av. molimen cordis; ratio, **σοφία** ſapientia; Av. conſilium, Cocc. Occurrit autem, **מַחֲשָׁבֶת** cogitatio, Jer. 18. 11. 49. 30. Denique 6. inde etiam nomen **מַחֲשָׁבֶת** cogitatio, excogitatio, Pag. Bu. Cocc. cogitatio ingenioſa, & nonnunquam pro opere ingenioſo, & artiſcio, Av. Occurrit autem in forma ſimpl. cum ſægol, ſed in pauſa cum camerz penult. **מַחֲשָׁבֶת** excogitatio, Exod. 35. 33. 2 Chron. 2. 12. **מַחֲשָׁבֶת** cogitat. excogitat. 2 Chron. 26. 15. Eſth. 8. 5. Eccl. 38. 10. ut & cum **וְ** Aff. **מַחֲשָׁבֶתוֹ** cogitat. ejus, Eſth. 8. 3. 9. 25. in pl. ſ. forma abſ. ſic occurrit ſimpl. & cum **וְ** præf. **מַחֲשָׁבוֹת** excogitationes, cogitationes, Exod. 31. 4. 35. 32. 35. 2 Sam. 14. 14. 1 Chron. 28. 9. Prov. 15. 22. 19. 21. 20. 18. Jer. 11. 19. 18. 18. Dan. 11. 25. **הַמַּחֲשָׁבוֹת** cogitat. Jer. 29. 11. & in forma pl. ſ. conſtr. ſic extat **מַחֲשָׁבוֹת** cogitat. Gen. 6. 5. 1 Chron. 29. 18. Job. 5. 12. Pl. 33. 10. 11. 94. 11. Prov. 6. 18. 12. 5. 26. 21. 5. Iſa. 59. 7. Jer. 4. 14. 29. 11. 51. 29. Mic. 4. 12. Item cum Aff. **וְ**, cui & **וְ** cop. eſt præf. & cum **וְ** יוֹי & יוֹי Aff. cui & **וְ** cop. eſt præf. ut & cum **וְ** יוֹי Aff. cui & **וְ** eſt præf. & **וְ** Aff. cum **וְ** cop. præf. & cum **וְ** & **וְ** Aff. cui etiam **וְ** eſt præf. prout ordine ſequuntur, **מַחֲשָׁבוֹת** cogitati. meæ, Iſa. 55. 8. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** & cogitat. meæ, Iſa. 55. 9. **מַחֲשָׁבוֹתַי** cogitationes noſtras, Jer. 18. 1. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** cogitationes tuæ, Pſal. 92. 6. Prov. 16. 3. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** & cogitationes tuæ, Pſal. 40. 6. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** cogitationes veſtras, Job. 21. 27. Iſa. 55. 8. **מַחֲשָׁבוֹתַי** a cogitationibus veſtris, Iſa. 55. 9. **מַחֲשָׁבוֹתַי** cogitationes ejus, Iſa. 55. 7. Dan. 11. 24. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** & cogitationes ejus, Jer. 49. 20. 50. 45. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** cogitat. eorum, Iſa. 56. 6. Jer. 6. 19. Lam. 3. 60. 61. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** cogitat. eorum, Iſa. 59. 6. 65. 2. **וּמַחֲשָׁבוֹתַי** & cogitationes eorum, Iſa. 66. 18.

Rad. **חָשָׂה** in kal eſt, tacere, ſilere, Pag. Metaphoriçè, & voce dilatâtâ, pro quieſcere, ceſſare; ut ſuprà **חָרַשׁ**: ſunt qui opponunt verbo **חָרַשׁ** feſtinandi, ſed eſt propriè ſilere; Merc. mutus fuit, & c. Bu. Lex. ut Pag. conticuit, obſcivit; quievit, cogn. cum **וְ** **חָשָׂה** incurvatus eſt, humiliatus eſt; nam cui os obturatur, & imponitur ſilentium, is videtur humiliatus, Av. ſignificat **חָשָׂה** ſilere, vel **חָשָׂה**, Cocc. Occurrit in Inf. kal. cum **וְ** præf. **לְחָשָׂה** ſilendi, Eccl. 3. 7. In fut. kal, 1 ſ. & 2 ſ. m. Item 3. pl. m. cui & **וְ** conv. eſt præf. **חָשָׂה** tacebo, Iſa. 62. 1. 65. 6. **וְחָשָׂה** filebit, Pſal. 28. 1. Iſa. 64. 11. **וְחָשָׂה** tacebunt, Iſa. 62. 6. **וְחָשָׂה** & ſiluerunt, Pſal. 107. 29. In Hiphil **חָשָׂה** fecit ſilentium; tacuit, ſiluit. Av. ſilere fecit, vel juſſit, Bu. Occurrit autem in præf. hiph. 1. ſ. ſic, **חָשָׂה** ſilui, Pſal. 39. 3. Iſa. 42. 14. Item in part. hiph. ſ. m. **חָשָׂה** tacens, Iſa. 57. 11. ut & in pl. m. part. hiph. ſilentium indicentes, ſilere jubentes, reprimentes, & c. ſic, **מַחֲשִׁים** tacentes, Jud. 18. 9. 1 Reg. 22. 3. 2 Reg. 7. 9. Neh. 8. 11. Item, in Imper. hiph. ſ. m. **חָשָׂה** file, tace, unde in Imper. pl. maſc. 2 Reg. 2. 3. 5. **חָשָׂה**, ſilere, tacere, Pag. ſed eſt cum ſægol & cateph ſægol præter morem: nam in Imper. hiph. ſecundum

absolutè autem habet significationem neutralem, & latius potest exponi, detentus est; Av. absolutè, est, moderatè agere & parcè, Isa. 14.6. חֲשֵׁךְ כְּלִי, non modèratus est; & Ezra. 9.14. חֲשֵׁךְ moderatè egisti infra pravitates nostras. Reciproce venit, Ezech. 30.18. חֲשֵׁךְ הַיּוֹם continet se dies; vel impersonaliter, cohibuit diem; q.d. cœlum continuit diem. Alii codices habent חֲשֵׁךְ, Hac de hoc verbo Cocc. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum camerz ult. חֲשֵׁךְ subtrahit, cohibuit &c. Gen. 39.9. 1 Sam. 25.39. 2 Sam. 18.16. 2 Reg. 5.20. Psal. 78.50. Ezech. 30.18. חֲשֵׁךְ Idem, Isa. 14.7. Item, in 2. f. m. & 1. f. ut & in 3. pl. præf. kal, cum scheva, sed in pausa cum camerz penult. חֲשֵׁךְ subtraxisti, Gen. 22.12, 17. Ezer. 9.13. חֲשֵׁךְ cohibui, Job. 38.23. חֲשֵׁךְ cohibent, Job. 30.10. חֲשֵׁךְ cohibent, Jer. 14.6. In part. ben. kal, f. m. simpl. & cum ! cop. חֲשֵׁךְ cohibens, Prov. 13.24. 17.27. וחֲשֵׁךְ & cohibens, Prov. 10.19. 11.24. in imper. kal, f. m. חֲשֵׁךְ subtrahere, Psal. 19.14. In fut. kal, 1. f. cum camerz catuph ante maccaph, sed cum ! conv. cum cholem in ult. חֲשֵׁךְ cohibebo, Job. 7.11. וחֲשֵׁךְ & cohibui, Gen. 20.6. Item in 2. f. m. & 1. f. m. fut. kal, וחֲשֵׁךְ cohibebis, Prov. 24.11. Isa. 58.1. וחֲשֵׁךְ cohibeto, Isa. 54.2. וחֲשֵׁךְ cohibebit, Job. 16.5. וחֲשֵׁךְ cohibebit, Prov. 21.26. In Niphal, וחֲשֵׁךְ cohibitus est, sumptus est, Av. vel contractè, וחֲשֵׁךְ subtrahi, Bu. man. Occurrit in fut. niph. 3. f. m. cum tzere vel segol in ult. וחֲשֵׁךְ cohibebitur, Job. 16.6. וחֲשֵׁךְ subtrahitur, Job. 21.30.

Rad. 129. חֲשֵׁךְ est, debilitare; per metathesin literarum à חָשַׁל, inquit R.D. in Pag. lassuit, lassus fuit; idem quod חָשַׁל: cogn. cum חָשַׁל impedit, offendit; nam lassī facile impingunt & offenduntur in itinere; in kal legitur significatione transitiua, Dan. 2.40. ubi 70. δαμάσκη, Cocc. (sed illud est ex Chald. חֲשֵׁךְ debilitavit:) quod vide in Conc. Chald. In Niphal Hebr. וחֲשֵׁךְ lassatus est, Av. debilitatus, seu debilitate affectus fuit, Bu. &c. unde in part. Niph. à sing. maic. וחֲשֵׁךְ debilitatus; Occurrit in pl. m. cum הָ dem. præf. sic, וחֲשֵׁךְ debilitate affecti, &c. Deut. 25.18. וחֲשֵׁךְ prima ignita, &c. & חֲשֵׁךְ magnas, primus, &c. Vide inter quadrata vocabula.]

Rad. 130. חֲשֵׁךְ m. est pectorale, Pag. ornamentum pectorale, Bu. Conc. ornamentum sacrum summi Sacerdotis, è regione cordis adhibitum, Bu. Lex. Sunt qui ad חֲשֵׁךְ reducant; quòd in eo Dei mysteria, & tacita voluntas comprehenderentur, atque indè elicerentur; unde & λογείον Græci appellarunt. Joseph. Antiq. 3.8. Hebraice appellat illud Effen; Merc. Ornamentum fuit ex serico, auro, & pretiosis lapidibus factum, quod summus sacerdos in pectore suo, & super cor suum portabat; in quo erant Urim & Thummim, quæ indicabant iudicium hominibus per illa interrogantibus; ideoque loco præsidii firmissimi habebatur à Judæis hoc pectorale. Hieron. vertit rationale. Cogn. cum חֲשֵׁךְ, i.e. fortitudo, præsidium firmum, & cum וחֲשֵׁךְ divinavit, auguratus est; nam ex illo pectorali revelabat Deus summo sacerdoti interroganti in re gravi, & iudicio dubio, sententiam suam, per splendorem, five per occultam five per manifestam revelationem; & sacerdos nunquam dicebat jus in re gravi nisi haberet

pectorale in pectus collocatum; Av. Dicebatur חֲשֵׁךְ pectorale iudicii, Exod. 28.15. quia de iure responsurus sacerdos summus eo induebatur; & per Urim & Thummim, quæ ei inclusa fuerunt responsa cognovit, Num. 27.21. Græcis λογείον rationale; Bu. Lex. 70. λογείον, pectorale; alibi λογείον, vel λογείον; sed de Ephod & Choschen super sedeo dicere; laborem eum ut compendiosè facere possem, exercitationibus suis fecit Doctiss. D. Buxtorfius; summa est, חֲשֵׁךְ est, quod אֶפֶר in anteriore parte complet, & suffinet duodecim gemmas signatas nominibus filiorum Israelis: quæ ipsæ gemmæ videntur quibuldam dici אֶפֶר וְחֲשֵׁךְ, quod vertitur, ἀλλωσται καὶ ἀλλωσται. Aliis videtur hoc esse quippiam distinctum a gemmis istis. Vocatur autem חֲשֵׁךְ, quòd Deus voluit id characterem esse spiritus, qui aderat sacerdoti summo ad iudicandum, & ad prophetiam. Sacerdos enim erat iudex, & index voluntatis Dei, sive propheta ordinarius. Et Cajaphas, quia sacerdos erat, propheta bat. Christus sacerdos coram Deo fert & representat nomina eorum qui sibi dati sunt, ut eos Deo conciliet, & eos doceat, & iudicium accipiat quo eos absolvat, & in gloriam introducat. Vide & אֶפֶר & חֲשֵׁךְ. Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum הָ & בְּ & לְ præf. ut seq. חֲשֵׁךְ pectorale, Exod. 28.4, 15, 30. וחֲשֵׁךְ pectorale, Exod. 28.22, 23, 24, 26, 28, 29. 5. 39. 8, 9, 15, 17, 19, 21. Lev. 8.8. וחֲשֵׁךְ in pectorali, Exod. 28.29. וחֲשֵׁךְ & pectorali, Exod. 25.6. 35.27.

Rad. 131. חֲשֵׁךְ (cum sin semol, seu sinistro) est, גָּלָה revelare, discooperire, nudare; & per translationem, haurire, exhaurire, Pag. denudavit; metaph. exhausit, deprompsit, Bu. Lex. destrinxit abradendo, seu denudando; & metaph. haurire aquam stringendo; ut solet fieri in Cisterna, ubi paululum est aquæ, quam quis non potest magno vase capere; Sed testa aut fracturis, (i.e. particulis vasis alicujus confracti) fundum stringentibus capere oportet: cogn. cum חֲשֵׁךְ investigavit, Av. 70. ἀναστρέφω vertunt, destringere, denudare: notat vestis amotionem, vel, membri, ut brachii, exertionem ex veste. Isa. 52.10. Deus denudavit brachium suum; q.d. brachium exeruit ad apprehendendum, & asserendum suos ex Hierosolymis: & Ezech. 4.7. & brachio חֲשֵׁךְ exerto. Psal. 29.9. denudavit sylvas, i.e. vel sylvas frondibus, vel sylvis solum: & Isa. 47.2. vel 4. nuda cincinnos, i.e. destringe, & nudos sparge cincinnos compositos, solve comam: sed dicitur & de liquoris ablatione, quæ receptaculum ejus fiat vacuum, Ezech. 30.14. testa, וחֲשֵׁךְ חֲשֵׁךְ, ad auferendum aquam ex lama, quæ obiter tecta fuerit terra, ut cavum ali- quod fiat vacuum; sic Kimchius bene. Sed minus est quàm חֲשֵׁךְ haustio; 70. ἐν ἀπυρσείῳ ὑδὸρ μ- κρὸν. Hag. 2.16. וחֲשֵׁךְ ad auferendum vinum, quinquaginta prælorum; atque eā ablatione lacus vacuos faciendum: hæc de hac Rad. Cocc. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. & cum הָ Aff. ut & in 1. sing. sic, וחֲשֵׁךְ nudavit, Isa. 52.10. וחֲשֵׁךְ nudavit eam, Joel. 1.7. וחֲשֵׁךְ denudabo, Jer. 13.26. 49.10. In part. pahl. kal, f. m. וחֲשֵׁךְ denudatus; & in pl. m. וחֲשֵׁךְ & in constr. וחֲשֵׁךְ denudati, nudi facti; sed Isa. 20.4. pro forma constructa וחֲשֵׁךְ ut est in Plantin.) est

cum patach (cui simile vide in יר) sic, חֶשֶׁק denudatos natibus; ex Bu. Lex. desfrictos, i.e. nudos natibus, Av. discoopertis natibus, Pag. vel denudatos podice, Merc. In loco autem citato est cum ! cop. וְחֶשֶׁק & nudi, Isa. 20. 4. & in part. pahul, f. sic est חֶשֶׁק nudatum, Ezech. 4. 7. in Infin. kal, simpl. sic occurrit cum cametz penult. חֶשֶׁק nudando, Joel. 1. 7. sed cum 2 וְ! praf. cametz contrahitur in Scheva; sic, חֶשֶׁק ad hauriendum, Hag. 2. 16. וְחֶשֶׁק & ad hauriendum, Isa. 30. 14. in Imper. kal, חֶשֶׁק; sed cum 1. Aff. Heth est cum sægol pro chirek penult. חֶשֶׁק denuda, Isa. 47. 2. In fut. kal, 3. f. m. cum 1 conv. sic habetur, וְחֶשֶׁק & denudavit, Psal. 29. 9. Atque inde No. חֶשֶׁק vel מחשוף m. denudatio, Pag. Bu. nuditas, Merc. desfrictio; nudatio quæ fit desfringendo corricem, Av. locus denudationis, Cocc. (Sed juxta Av. forma hæc cum Scheva est in constr. quasi à forma abf. מחשוף) Occurrit autem, Gen. 30. 37. sic, & decorticavit in iis cortices albos, חֶשֶׁק desfrictionem albi, Av. nudationem (seu nuditate; Merc.) candoris quæ erat in virgibus, Pag. Atque hinc etiam deducunt Nomen חֶשֶׁק parvus grex, Pag. Unde in pl. m. חֶשֶׁק greges, Bu. Lex. parvi greges, Pag. strigæ, strigones, ordines caprarum desfrictarum, Av. Occurrit in forma Constr. pl. m. 1 Reg. 20. 27. & castrametati sunt filii Israel contra eos, sicut duo חֶשֶׁק parvi greges caprarum, Pag. Bu. Lex. quasi nudos, i.e. raros greges dicas; Targum גְּרֵי divisiones, i.e. separationes, Merc. parvi, i.e. rari & quasi nudi dicti, quod præ paucitate & raritate iporum, terra quasi nuda apparet; cum hostis suâ multitudinem terram oppleret; Bu. Lex. sicut duæ strigæ, i.e. duo greges caprarum; Av. Catervæ capellarum; Kimchi explicat, חֶשֶׁק greges parvi; nempe solent aliquando paucae pecudes gregem relinquere & seorsim vagari, atque se offendere. Videtur dici quasi חֶשֶׁק & σμαρτία; Cocc.

Rad. 132. חֶשֶׁק est חֶשֶׁק concupiscere, desiderare; amare, diligere; complacere; adhærere, conjungere, cingere, Pag. Propensio esse animo in aliquem, completi, voluptatem, seu oblectationem in aliquo capere. Construitur cum 2, & interdum cum Accus. ut Isa. 38. metaphorice in pielest, cingere, sicut & Latine, amplecti: quidam conferunt cum חֶשֶׁק ridere, Merc. amore propendit vel propensus fuit, & c. ut Pag. & Merc. Bu. Lex. circumplexus est amore & desiderio vehementi: propensionem & voluptatem habuit in aliquo; cogn. cum חֶשֶׁק risit, arrisit; & חֶשֶׁק exosculatus est, nam quæ nobis arrident, illa exosculamur & amplectimur singulari amore, Av. Hujus verbi חֶשֶׁק propria notio in re mechanica notatur: usurpatur autem in descriptione tabernaculi, columnarum nempe atrii, & uncorum, & rotarum in Templo Solomonis: Kimchi explicat per חֶשֶׁק & חֶשֶׁק conjunctionem & coagmentationem. Hactenus bene; sed dum חֶשֶׁק comparat cum circulis doliorum, & dicit fuisse fascias, aut circulos argenteos, quibus columnæ, circumdatæ fuerint, ornatus causâ, multum aberrat: nam oporteret etiam uncos talibus circulis vel fasciis circumdatos fuisse. Collatis autem omnibus locis, videmus hac viâ pervenire posse ad veram notionem; 1 Reg. 7. 33. describuntur rotæ sub מכונות quas fecit Solomon ex ære; de iis rotis dicit fuisse instar rotarum currus; deinde partes & requisita

earum sic distribuit; וְגִבֵּיהֶם וְחֶשֶׁקיהֶם; וְחֶשֶׁקיהֶם: Pagninus ita vertit, manus, radii, cantilli, ligamenta: Vulgatus, axes, radii, cantilli, modioli. Quod attinet וְגִבֵּי manus, ex vers. 32. clarum est eas significare axes, circa quos rota volvitur. Nam cohererent machinæ quæ מכונות appellatur; גִּבֵּי autem sunt apfides, orbis aut circuli rotarum. De quo in גִּבֵּי. Restant duæ partes, וְחֶשֶׁקיהֶם rectè videtur Latinus modiolos interpretatus esse, h.e. medium rotæ cui radii inferuntur. Id probabile fiet, si חֶשֶׁק potius sint radii quàm modiolii; atqui inter columnas atrii est aliquid simile radiis rotæ, nihil autem simile modolo. Columnæ habent paxillos; quo fine? ut scil. sustineant virgas vel perticas quæ sustinent aulæ, & columnas conjungunt; sic enim est Exod. 38. 10, 11, 12, 17. וְהָעֲמֻדִים וְחֶשֶׁקיהֶם כֶּסֶף paxilli columnarum & virgæ sive radii eorum (conferentes eas) argento; & clariùs ibid. v. 28. argentum certi ponderis, fecit paxillos columnis, & inde textit capita earum, וְחֶשֶׁק וְאֹתָם, & conferuit eas; ita Exod. 27. 17. omnes columnæ atrii וְחֶשֶׁקיהֶם, confertæ, q.d. perticatæ, vel radiatæ argento. Sic c. 38. 17. fuerunt igitur columnæ quidem lignæ: bases, sive stylobatæ, ex ærea capitellâ obducta argento, paxilli & virgæ mediæ insertæ paxillis ex argento, Exod. 27. 10, 11. 38. 10, 11. & c. in ostio tabernaculi fuit מִסָּךְ velum; ejus columnæ quinque, quarum capita וְחֶשֶׁקיהֶם virgæ conferentes, inductæ fuerant auro, Exod. 36. 38. Ergo, וְחֶשֶׁקיהֶם sunt virgæ conferentes columnas, & aulæ sustinentes: חֶשֶׁק autem est jungere virgis vel perticis; & מחשקים virgatæ: in rota autem חֶשֶׁקיהֶם sunt radii. Atque inde in animi affectu חֶשֶׁק notat, appetivit, חֶשֶׁק אֶמְנָה. Absolutè, 1 Reg. 9. 19. quæ concupivit ædificare; sic & 2 Chron. 8. 6. & cum 2 Gen. 34. 8. Deut. 7. 7. חֶשֶׁק בָּהֶם expetivit vos; sic, Psal. 91. 14. כִּי בִי חֶשֶׁק, nam animam suam applicuit ad me; & cum Accus. Isa. 38. 17. בְּלִי חֶשֶׁק expetivisti animam meam ex fovea abolitionis: hæc fufius ex Cocc. ob singularem ejus explicationem hujus Radicis. Occurrit autem ordine Conc. sic, in præf. kal, 3. f. m. & f. & in 2. f. m. cui & 1 conv. est præf. חֶשֶׁק amavit, amore propendit, Deut. 7. 7. 10. 15. 1 Reg. 9. 19. 2 Chron. 8. 6. Psal. 91. 14. חֶשֶׁק amore propendit, Gen. 34. 8. חֶשֶׁק amasti, Isa. 38. 17. וְחֶשֶׁק & deamaveris, Deut. 21. 11. In piel, חֶשֶׁק, חֶשֶׁק cinxit, Pag. Bu. circumplexus est, fecit cincturas, Av. Occurrit cum ! cop. vel conv. sic, Exod. 38. 28. וְחֶשֶׁק & conjunget, aut cinget eas, Pag. pro conjunxit aut cinxit; i.e. fecit cincturas earum; hic autem Vau convertit, Merc. & cinxit vel fasciis redimivit eas; Bu. Lex. & circumplexus est eas, Av. vide Cocc. supra. In pual חֶשֶׁק; unde part. pual, f. m. מחשקים; & in pl. m. חֶשֶׁק מחשקים cincta, Bu. Conc. cinctæ erant argento, i.e. fasciis argenteis, Bu. Lex. Av. Exod. 26. 17. 38. 17. Atque inde nomina, i. No. חֶשֶׁק m. voluntas, beneplacitum, desiderium; Pag. Bu. animi facilitas, seu propensio; voluptas; Merc. complexio animi, propensio voluntatis, concupiscentia, desiderium vehemens, Av. appetitus, Cocc. Occurrit autem simpl. חֶשֶׁק desiderium, 1 Reg. 9. 1, 19. 2 Chron. 8. 6. & cum 1. Aff. Occurrit, Isa. 21. 4. sic, וְחֶשֶׁק חֶשֶׁק crepusculum desiderii mei, Pag. Bu. Av. Cocc. i.e. desideratissimum, suavissimum; Bu. Lex. noctem amoris mei, i.e. amabilem mihi, Pag. & c.

Deinde,

Deinde, 2. Hinc etiam nomen חֶשֶׁר m. quod juxta R. D. est filum conjunctum (argenteum, tenue; juncturam Kimchi exponit, Merc.) in circuitu columnarum, quem admodum fit in doliis ligneis ad colligandum illa, circulus doliaris, Pag. Merc. Unde in pl. m. חֶשֶׁרִים fasciæ, cincturæ, orbes, Bu. Lex. circumplexiones circularum, cincturæ quæ per gyrum ambiunt columnas; Av. In forma Constr. חֶשֶׁרִי: unde cum ! cop. & חֶשֶׁר Aff. sic occurrit; וחֶשֶׁרִים plenè, vel defectivè cum kibbutz, וחֶשֶׁרִים, & fila cingentia illas; Pag. cincturæ, seu circuli, amplexus earum; Merc. & fascies illarum, Bu. Lex. & complexiones earum, &c. ut Merc. Av. Exod. 27. 10, 11. 38. 10, 11, 12, 17, 19. & 36. 38. Item, 3. hinc etiam secundum aliam formam, No. חֶשֶׁר Canthus, Pag. Bu. exterior rotæ circumferentia, Merc. Bu. Lex. velut circulus; quod volentem rotam completatur, Merc. Sed secundum Hieron. est radius rotæ, Pag. In pl. m. חֶשֶׁרִים & in Constr. חֶשֶׁרִי; unde cum ! cop. præf. & חֶשֶׁר Aff. sic occurrit, 1 Reg. 7. 33. וחֶשֶׁרִים & canthi earum, Bu. Pag. Av. &c. Sed vide Cocc. de his nominibus, suprà.

Rad. 133. חֶשֶׁר est קָשֶׁר ligare, inquit R. D. unde חֶשֶׁר ligamen, Pag. Atque inde in pl. m. חֶשֶׁרִים, & in constr. חֶשֶׁרִי radii rotarum, Bu. Lex. radii in rotis qui hinc centro, illic canthis acervatim inferuntur ad colligationem rotæ, Av. Occurrit cum ! præf. in pl. m. constr. cum חֶשֶׁר Aff. sic, 1 Reg. 7. 33. וחֶשֶׁרִים & radii earum, scil. rotarum; Bu. Av. & ligamina earum; Hieron. & modiolis, Pag. aliis sunt radii quibus rota colligatur, Merc. Kimchi in lib. Rad. putat convenire cum קָשֶׁר ligare, & radii dicuntur quasi ligamenta rotarum, Bu. Lex. & modiolis earum; vide חֶשֶׁק, Coc. Atque inde nomen חֶשֶׁר f. in constr. חֶשֶׁרֶת colligatio, Pag. Bu. colligatio acervalis, colligantia, moles, accumulatio in acervum, à verbo inusitato חֶשֶׁר; & est cogn. cum קָשֶׁר ligavit; Av. Occurrit tantum in forma constr. sic, 2 Sam. 22. 12. חֶשֶׁרֶת colligantiam aquarum, Pag. colligationem aquarum, i. e. nubium densarum quæ aquas effundunt, ut Kimchi explicat in Comment. pro quo Psal. 18. 12. legitur חֶשֶׁרֶת obscuritatem aquarum, i. e. atras nubes aquis plenas, Bu. Lex. nam ex colligantia nubium ad sese invicem, ob illarum multitudinem, (vel potius, ob nimiam illarum condensationem, & crassitudinem, Merc.) cum sunt plenæ aquâ tenebescit terra; Pag. colligantiam, i. e. molem & congeriem aquarum; sed Psal. 18. est חֶשֶׁרֶת obscuritas: nam multitudo aquarum in nubibus parit obscuritatem & tenebras, Av. Congregatio, sive colligatio aquarum; Cocc. [חֶשֶׁשׁ vide ad initium Heth cum Schin; suprà.]

Rad. 134. חֶתֶת est, conterere, frangere, confringere; refertur & ad animam, h. e. frangi animo, consternari, terreri, pavere; Pag. potest & ad robur corporis referri, quod deicitur & profternitur. Latine reddi potest per verbum percellendi. Sunt qui faciunt affine verbo נָחַת descendendi, seu incumbendi; quod magis Syriacum est; Merc. חֶתֶת contractè חֶת, fractus, attritus, contritus; territus, consternatus fuit; Bu. Lex. Av. Prostratus est, stratus est humi, dejectus est ad terram, victus & superatus est, ut inferior seu minor ster nente illum sit; cogn. cum חֶתֶת, i. e. sub, inferius; nam prostratus redigitur sub deicientis potestatem; Item, cum נָחַת demissus est, incubuit; hinc חֶתֶת, חֶתֶת

חֶתֶת, vinco, vincor; חֶתֶת inferior sum; חֶתֶת minor, inferior; & חֶתֶת deorsum, &c. Av. חֶתֶת est, consternari, animo demisso esse, חֶתֶת, חֶתֶת, &c. Cocc. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. & 3. pl. cui ! conv. est præf. cum pathach, sed in pausa est in cametz post ! conv. sic, חֶתֶת contritus est, Jer. 50. 2. חֶתֶת terri ti sunt, 2 Reg. 19. 26. Job. 32. 15. Isa 37. 27. Jer. 8. 9. 50. 2. חֶתֶת & conteretur, terreberetur, Isa. 20. 5. 3. 19. Obad. 1. 9. וחֶתֶת & conteretur, Jer. 50. 36. In Ben. kal, f. m. חֶתֶת contritus, conterritus; unde in pl. m. sic occurrit, 1 Sam. 2. 4. קָשֶׁת גִּבּוֹרִים חֶתֶת, arcus fortium fracti sunt, 1. e. potentes fracti sunt, & arcus ipsorum, juxta R. D. Nam verbum enim respondet propiori, non cum חֶתֶת; nam tunc dicendum fuisset חֶתֶת: similem locutionem vide Job. 29. 10. Bu. Lex. vel Vau cop. dec. est, pro, arcus & fortes fracti sunt, Pag. verum irâ solet Hebraicè fieri, ut cum duo nomina diverforum generum aut numerorum conjunguntur, verbum subjunctum, vel adjectivum cum posteriore conveniat; ut R. D. docet, Merc. Cev. Occurrit autem חֶתֶת contriti, 1 Sam. 2. 4. Jer. 46. 5. ut & in part. f. f. cum pathach, sed cum cametz peult. ob pau sam; cui formæ etiam ! est præf. & in Imper. kal, pl. m. cum ! cop. ut seq. חֶתֶת contritus, Jer. 48. 20. 39. וחֶתֶת attrita, Jer. 14. 4. וחֶתֶת & consternabitur, Jer. 48. 1. וחֶתֶת & conterimini, Isa. 8. 10. In Niph. חֶתֶת & חֶתֶת contritus, consternatus fuit, &c. Occurrit in præf. Niph. 3. f. m. in priori scil. forma cum chirek, cui etiam ! cop. est præf. חֶתֶת trita fuit, Mal. 2. 5. וחֶתֶת & frangitur, 2 Sam. 22. 35. & in 3. f. f. regulariter esset cum dagech; sic, וחֶתֶת: Sed occurrit cum ! cop. absque dagech in Thau; (cui similem formam vide in Niph. ex חֶתֶת, Bu. Lex.) sic, וחֶתֶת & frangitur, Psal. 18. 35. ut & in 3. pl. præf. Niph. pro וחֶתֶת occurrit etiam absque dagech; sic, וחֶתֶת fractæ sunt, Psal. 38. 3. In fut. Niph. 1. sing. cum חֶתֶת parag. sic, וחֶתֶת terrebor, Jer. 17. 18. & in 2. f. m. fut. Niph. cum pathach, sed in pausa cum cametz ult. ut seq. וחֶתֶת vel חֶתֶת consternator, Deut. 1. 21. 31. 8. Jos. 1. 9. 8. 1. 1 Chron. 22. 13. 28. 20. Jer. 1. 17. 30. 10. 46. 27. Ezech. 26. 3. 9. sicut etiam in 3. f. fut. Niph. eodem modo cum pathach vel cametz; sic, וחֶתֶת vel וחֶתֶת consternatur, Job. 39. 25. Isa. 7. 8. 30. 31. 31. 4. Jer. 21. 13. ut & in 3. f. fut. Niph. cum cametz ult. ob pausam, וחֶתֶת teretur, Isa. 51. 6. & in 2. pl. m. cum cametz penult. itidem ob pausam, pro pathach; וחֶתֶת consternemini, Jos. 10. 25. 2 Chron. 20. 15, 17. 32. 7. Isa. 51. 7. Jer. 10. 2. Item, in 3. pl. m. fut. Niph. cui & ! conv. est præf. חֶתֶת, וחֶתֶת conteretur, consterneretur, 1 Sam. 2. 10. Job. 21. 13. Jer. 10. 2. 17. 18. 23. 4. וחֶתֶת consternati fuerunt, 1 Sam. 17. 11. In piel חֶתֶת vel חֶתֶת contrivit, consternavit; prostravit, confregit, Bu. & Av. Unde in 2. f. m. præf. piel cum ! cop. & חֶתֶת Aff. sic occurrit, וחֶתֶת consternasti me, Job. 7. 14. ut & in 3. f. præf. piel, sic occurrit, Jer. 51. 56. וחֶתֶת חֶתֶת contrivit, scil. Babel, arcus ipsorum, juxta R. D. in Comment. at in lib. Rad. dicit chirek esse pro kibbutz, ut sit ex pual, pro וחֶתֶת contritus est quisque arcuum ejus; simile vide in פָּתַת in piel; Bu. Lex. In Hiphil וחֶתֶת חֶתֶת prostravit, consternavit, confregit, Av. Unde in 2. f. m. præf. hiph. ex secunda forma cum Tzere, וחֶתֶת contrivisti, Isa. 9. 4. & in 1. f. præf. hiph. cum ! conv. ex prima forma plena, sic occurrit וחֶתֶת consternatos reddam,

reddam, Jer.49.37. In fut.hiph. 1. sing. חֲתָה confir-
gam; Unde cum חֲתָה, aff. sic occurrit, חֲתָה conteram
te, Jer.1.17. & in 3.f.m. fut.hiph. חֲתָה confternabit;un-
de cum חֲתָה, Aff. sic est, חֲתָה exterruit me, Job.31.34.
Sed idem 3.f.m.fut.hiph. occurrit cum jod in medio, seu
vocali longâ chirek magno, loco dagesch, ante ל. Aff.
3.perf.plur.fam. pro חֲתָה, & sic extat, חֲתָה terre-
bit eas, Hab.2.17. Atque indè nomina, 1. חֲתָה m. vel in
pausa cum cametz, confternatio animi, & c. sic, חֲתָה ter-
ror, Job.41.25. quod cum Aff. כֹּחַ sic est, חֲתָה ter-
ror vester, Gen.9.2. Et, 2. Indè etiam No. m. viz. חֲתָה
confternatio, Job.6.21. Ut & 3. Hinc etiam No. חֲתָה
f. confternatio, formido, concitatio quadam ex metu,
Av. Occurrit in forma constr. sic, חֲתָה terror, Gen.35.
5. Item, 4. Indè etiam No. indem significans, viz. חֲתָה
terror, Ezech.32.23, 27. quod occurrit etiam cum י.
& חֲתָה, Aff. cui ult. חֲתָה etiam est praef. חֲתָה terrorem
meum, Ezech.32.32. חֲתָה terrorem ipsorum vel su-
um, Ezech.26.17..32.24, 25, 26. חֲתָה cum terro-
re suo, Ezech.32.30. Ut & 5. indè etiam No. cum praefi-
xio Mem formativo, viz. חֲתָה terror, confternatio;
contritio, Psal.89.40. Prov.10.14..13.3. 18.7. quod
etiam occurrit cum י, ל, & חֲתָה praef. ut seq. חֲתָה
& contritio, Prov.10.29..21.15. חֲתָה in terrorem,
Jer.17.17. חֲתָה & terrori, Jer.48.39. חֲתָה & à
terrore, Isa.54.14. Item, in forma constr. f. sic, חֲתָה
contritio, Prov.10.15..14.28. Denique, indè etiam No.
חֲתָה vel חֲתָה m. confternatio frequens vel maxima;
nam gemitatio radicalium augere solet radicis signifi-
cantiam; Av. Occurrit autem in pl. m. cum י cop. sic,
חֲתָה & contritiones, Eccl.12.5.

Rad.135. חֲתָה est, לקח capere, accipere, ut R.D. in-
quit, Pag. proprie est fumere ignem è foco in vas, aut
locum ubi foveatur, vel alias, ignem desumere: sed in-
terdum metaphoricè latius sumitur pro transferre, Psal.
52.7. & abripere vel transversum, Prov.17.10. Merc.
Cev. חֲתָה fovit ignem, collegit carbones ignitos, incen-
dit carbones; & per translationem significat superare,
proferre & deicere; perinde ut vis magna ignis seu
caloris deiecit aliquem: ideòque est cogn. cum חֲתָה
confternatus, prostratus est, Av. 70. חֲתָה reddunt;
Cocc. cepit, accepit; Bu. Lex. Occurrit in part. ben. kal,
f.m. sic, חֲתָה capis, Prov.25.22. in Infin. kal, חֲתָה
sed cum ל praef. sic occurrit, חֲתָה à capiendum, Isa.
30.14. In fut. kal, 3.f.m. חֲתָה accipiet; sed occurrit
cum חֲתָה interrog. praef. contractè, sic, חֲתָה an acci-
piet, Prov.6.27. Item, in 3.f. fut. kal, cum חֲתָה Aff.3. Rad.
He deficit; sic, חֲתָה capiet, abripiet te, Psal.52.7.
In Niph. חֲתָה captus fuit; unde in fat. Niph. חֲתָה
& in 3.f. חֲתָה, pro quo per Apoc.3. Rad. He, sic oc-
currit, Prov.17.10. חֲתָה capietur: ita in Bu. Conc.
חֲתָה capietur, (vel potius, abripiet, quasi trans-
versum, aut, vel transversum abripit, Cev.) increpa-
tio, &c. & est instar חֲתָה errabis, Cev. Prov.7.25. à חֲתָה
pro חֲתָה, Sed rectum est inquit R.D. ut Ra-
dix sit חֲתָה descendit, mansit, acsi dicat, descendet, ma-
nebitque increpatio in sapiente. Vide in חֲתָה, Pag. re-
liqui verò hanc vocem non hic collocant. Atque indè
No. חֲתָה f. thuribulum, acerra; quasi receptaculum
ignis & carbonum, ad faciendum suffitum; Bu. Lex.
Est receptaculum, quo prunæ colliguntur, recipiuntur,
& foveantur, ut fiat suffitus, Merc. & Av. Hieron. vertit thu-

ribulum, sed potest etiam reddi acerra, i.e. arca thu-
raria: sed est quoque vasculum in quo emuncta excipi-
untur, & tunc semper additur emunctorio, Av. 70.
θυρίαιον, Merc. Est acerra, trulla; πυρεθον.
Kimchi Ex.25.38. & 37.23. intelligi חֲתָה
esse ad auferendos cineres ellychnii lucernæ. Quid? si
& illic sint πυρεθαι; five vasa, quibus ignis admoveatur
ad accendendas lucernas? Cocc. Occurrit autem cum
חֲתָה dem. praef. חֲתָה thuribulum, acerra; forceps, trul-
la, Lev.16.12. Num.17.11. Item cum Aff. י, sic, חֲתָה
thuribulum suum, Lev.10.1. Num.16.17, 18. Ad pl. f.
חֲתָה, Exod.25.38. R. Sal. scribit fuisse Instrumenta
instar parvi cochlearis, quibus capiebant cinerem, &
sordes ellychnii, totâ nocte in lucernis collectas, quum
manè rursus incenderent eas, Bu. Lex. sim. Cev. Occurrit
autem in pl. f. simpl. & cum חֲתָה & חֲתָה praef. sic, חֲתָה
thuribula, Num.16.6, 17, 38, 39. חֲתָה forcipes, Ex-
od.38.3. Num.4.14..17.2. 2 Reg.25.15. Jer.52.19.
חֲתָה & acerras, 1 Reg.7.50.2 Chron.4.22. Sed oc-
currit etiam cum י cop. praef. & חֲתָה & חֲתָה & חֲתָה
Aff. cui & חֲתָה est praef. ut seq. חֲתָה & forcipes eius,
Exod.27.3. חֲתָה trullas ejus, Num.4.9. חֲתָה
& trullas ejus, Exod.25.38..37.23.

Rad.136. חֲתָה est, incidere, præcidere; definire,
determinare, Pag. decidere; vicinum, significatio-
nem, verbo חֲתָה supra. Frequens apud Doctores pro concide-
re; unde apud illos חֲתָה pro incisione, particula,
frusto. Elias in Tisbite exponit Gallicè, tailler, Merc.
Significat, concidere, incidere, apud Rabbinos frequens,
Bu. Lex. חֲתָה liquavit, deliquavit; & per translatio-
nem, liquidò pronuntiavit, determinavit; nam ut
aurum & argentum eliquatum, ex fornace defluit, ita
quoque verba ex loquentis ore defluere solent: Hinc
quoque stillare in Jeremia proloqui & prophetare sumit-
ur: Rabbini exponunt hoc verbum pro incidere, præ-
cidere. Est cogn. cum חֲתָה liquecebat, liquidus fuit;
quod intransitive sumitur; Av. In Niph. חֲתָה eliqua-
tus est, liquidò præfinitus est; Av. incidi, decidi; Bu.
man. Occurrit Dan.9.24. decisum est; impersonaliter,
pro decise sunt; Bu. Lex. Hebdomadæ septuaginta
חֲתָה præcisæ sunt, pro, præcisæ sunt, determinatæ sunt,
super populum tuum: Hieron. abbreviatæ sunt, Pag. Sep-
tuaginta septimanæ defectum, seu decisum est, h. e. de-
fectæ sunt, definitæ, &c. Cocc. Hebdomadæ, &c. eliqua-
tæ, i. e. determinatæ sunt super populum tuum; 70.
סַבְעַתַּיִם. Ubi cōstruitur verbum singulare cum
nomine plurali, ut intelligatur illas septimas tam
certò esse implendas, acsi essent una; prout mille anni
sunt coram Deo, ut dies vel annus unus, Av.

Rad.137. חֲתָה est חֲתָה ligare, alligare, circumliga-
re: & חֲתָה operire; ut R.D. inquit, Pag. fasciis seu
linteis aut linteolis involvere, ut solent involvi infan-
tes, Merc. fasciis involvit, Bu. Lex. Av. seu linteis aut
involucris involvit: Cogn. cum חֲתָה, i.e. vestivit lin-
teis, Av. In piel, חֲתָה idem, unde in pual, חֲתָה invo-
lutus est fasciis, & in Hophal חֲתָה factus est involvi,
Av. Unde in præf. pual, חֲתָה (cum cametz sub
Thau pro pathach ob pauam) fasciata fuisti; & in In-
fin. hophal, חֲתָה fasciis involvi: quæ utraque simul
occurrunt, cum י cop. praef. ante Infin. hoph. חֲתָה
חֲתָה fasciando non eras fasciata, Ezech.16.4. Atque
indè

indè nomina, i. No. חתם masc. involucrum quo quis vel quid involvitur, Merc. Occurrit autem, חתם fascia, Ezech. 30. 21. Et 2. hinc etiam No. חתן f. idem, fascia, &c. In Confr. חתן: unde cum Aff. sic occurrit, חתן fascia ejus, Job. 38. 9.

Rad. 138. חתם est, signare, sigillare: Pag. obsignare, sigillo confirmare; sic sæpe in Novo Test. pro signo confirmare ad rei certitudinem, ut fieri solet, Joh. 3. 6. & 2 ad Cor. c. 1. & aliàs apud Paulum, Merc. Item claudere, Pag. obstruere; occludere, Cev. confirmavit, &c. Bu. Lex. Sigilli impressione recondit, munivit; occlusit sigillo, & ad literas cæterasque res absolutas & perfectas, quæ signo quovis notantur aut imprimuntur, pertinet; nam sigillare aliquid, est ei manum extremam imponere, & absolvere; Cogn. cum חתם reconditus fuit, & חתם

occlusit, Av. חתם est σφραγίζω, obsignare, Ezech. 28. 12. obsignans mensuram; nam in emporiis, summæ potestatis est, mensuras signare. Item, obsignare, aliquando est recondere, non publicare, Dan. 12. 4. 9. & c. 8. 16. obstratis enim sigilla imprimi solebant. Vide Dan. 6. 18. Mat. 27. 66. Apoc. 23. & Job. 9. 7. obsignat stellas, i. e. obcondit: & c. 37. 7. manum omnis hominis obsignat, h. e. arceat ab opere, & includit quasi in sinu. Item, Dan. 9. 24. ad obsignandum Prophetam & visionem, h. e. finiendum: ut incipiat fieri narratio quæ erat προφητεία, usque ad Joannem Prophetiam, Mat. 11. 13. Luc. 16. 16. Item, pro diligenter asservato, dicitur obsignatum, Job. 14. 17. obsignata in crumena defectio mea; Deut. 32. 34. obsignatum in scriniis meis, h. e. decretum à me, quod asservo, ut suo tempore exequar: Hæc ex Coc. Ordine autem Conc. sic occurrit, in part. ben. kal, f. m. חתם obsignans, Ezech. 28. 12. & in part. pahul kal, f. m. cum Schurek vel kibbutz, cui etiam חתם est præf. cum sægol ob Heth cum cametz seq. sic, חתם obsignatum, Deut. 32. 34. Cant. 4. 12. Is. 29. 11. חתם obsignatus, Job. 14. 17. חתם obsignatum, Neh. 10. 1. Is. 29. 11. Jer. 32. 11. 14. Item, in pl. m. part. pahul kal, cum חתם & præf. sic, חתם & obsignata, Dan. 12. 9. חתם obsignata, Neh. 10. 2. In Infin. kal cum חתם cop. plenè, sed cum חתם præf. contractè cum Scheva penult. pro cametz seu cateph patach; sic, חתם & obsignando, Jer. 32. 44. חתם & ad obsignand. Dan. 9. 24. In Imper. kal, f. m. cui etiam חתם est præf. ut & in 2. pl. m. cum חתם cop. sic, חתם obsigna, Is. 8. 17. חתם & obsigna, Dan. 12. 4. חתם & obsignate, Esth. 8. 8. In fut. kal, 1 f & 3. f. masc. חתם & חתם & 1 conv. est præf. ut & in 3. f. fut. kal, cum חתם conv. ut seq. חתם & obsignavi, Jer. 32. 10. חתם obsignabit, Job. 9. 7. 33. 16. 37. 7. חתם & obsignavit, Esth. 8. 10. חתם idem, 1 Reg. 21. 8. In Niphal, est חתם, sed in paula, חתם; vel in alia forma חתם obsignatus est; Bu. Av. est in cholem, cui simile vide in חתם, Bu. Lex. Coc. vult hanc formam in Cholem esse Infin. Niph. à præced. præf. cum Pathach. Quidam tamen in locis ubi occurrit, volunt utraque esse participia Niph. & quidam prius esse participium cum cametz, posterius verò præteritum cum cholem; alii verò contrà, &c. Occurrit verò utraque forma cum חתם cop. חתם & obsignatum, Esth. 3. 12. חתם idem, Esth. 8. 8. In piel, חתם obsignavit, notavit, Av. delignavit, Bu. man. Occurrit in 3. pl. præf. חתם signaverant, Job. 24. 16. In Hiphil, חתם obstruccionem fecit, Av. obsignavit, obstruxit;

Bu. man. Occurrit Lev. 15. 3. sic, vel בשרו חתם clausit, aut claudere fecit, Pag. obthurerit, Merc. obstruxerit, Bu. Lex. carnem suam, vel ejus; [scil. semen suâ crassitie, ut R. Sal. explicat, Bu. Lex.] aut si obstruccionem fecerit caro ejus, Av. Est in sensu reciproco; aut obstruxerit se caro ejus à fluore suo, Cocc. Si obthurerit carnem suam à fluxu suo, & clauserit os plenis ejus eb crassitiem, vel densitatem nimiam humoris, Cev. Atque indè nomina, i. No. חתם masc. signum, signaculum, sigillum; annulus, Pag. signatorius propriè, Cev. &c. σφραγίς, sigillum, Cocc. Bu. Av. pro annulo signatorio, Gen. 38. 18. Cocc. Occurrit autem simpl. & cum חתם præf. חתם sigillum, Exod. 28. 11. 21. 37. 39. 6. 14. 30. Job. 38. 14. 41. 7. Jer. 22. 24. חתם sicut sigillum, Cant. 8. 6. Hag. 2. 23. Item, cum חתם Aff. & cum חתם præf. & חתם Aff. חתם sigillum tuum, Gen. 38. 18. חתם sigillo suo, 1 Reg. 21. 8. Deinde, 2. indè etiam חתם f. idem, sigillum, signaculum, &c. Occurrit cum חתם dem. præf. חתם sigillum, Gen. 38. 25.

Rad. 139. חתן affinitatem contraxit, propinquitatem invit per desponationem, ut cum duo cognationes & familiæ, quæ diversæ sunt inter se, per nuptias copulantur; & comprehendit omnes ferè gradus affinitatis, ut est socer, focrus, gener, & fratres, sponsæ seu uxoris. Est cogn. cum חתן dedit, juxta illud, Gen. 34. 9. jungite nobiscum affinitatem, filias vestras dabitis nobis, & filias nostras accipietis vobis, &c. Av. Occurrit verbaliter tantum in Hithpaël, חתן affinitatem contrahere, generum esse, connubio jungere, Pag. Affinitatem inuit, contraxit vel junxit; affinitate se junxit, vel conjunxit, affinitate junctus fuit, Bu. Lex. affinitatem inter se contrahere: In hac conjugatione reciproca tantum extat; nam est personarum mutua inter se conjunctio: Constructur sæpe cum præp. Beth: sed cum Accus. significat, recipere in affinitatem; & cum Dat. jungi alicui affinitate; Av. Constructur sæpius cum Beth, quandoque cum חתן & dativo; Bu. Lex. Occurrit autem in præf. hithp. 2. pl. m. cum חתן conv. præf. חתן & affinitatem contrahetis, Jos. 23. 12. In Infin. hithp. occurrit simpl. & cum חתן præf. חתן affinitate jungi, 1 Sam. 18. 23. חתן affinitate se jungere, 1 Sam. 18. 26. 27. חתן & affinitat. contrahere, Ezr. 9. 14. In Imper. hithp. 2. f. m. & 2. pl. m. cum חתן cop. חתן affinitate junge te, 1 Sam. 18. 22. חתן & affinit. jungite, Gen. 34. 9. In fut. hithp. 2. f. m. & 3. f. m. cum חתן conv. חתן affinitat. contrahes, Deut. 7. 3. 1 Sam. 18. 21. חתן & affinitate junxit se, 1 Reg. 3. 1. 2 Chro. 18. 1. Atque indè Nomina, 1. No. חתן socer, Pag. Bu. Cocc. Av. εὐρὺς, Cocc. Est socer respectu generi, Exod. 18. 1. nam nurus suum focrum appellat חתן, ut Kimchi vult, etsi apud Rabbinos confundantur, Bu. Lex. Sed est etiam חתן frater sponsæ qui elocat puellam, affinis, Av. Occurrit autem simpl. חתן socer, Exod. 18. 1. 2. 5. 12. 14. 17. Num. 10. 29. Jud. 1. 16. 4. 11. Item, cum חתן & חתן Aff. ut & cum חתן præf. & חתן Aff. חתן socer tuus, Exod. 18. 6. חתן socer ejus, Exod. 3. 1. 4. 18. 18. 7. 24. 27. Jud. 19. 4. 7. 9. חתן socero suo, Exod. 18. 8. 15. In sam. est חתן focrus, uxoris mater, Bu. Cev. Av. Cocc. εὐρὺς, Cocc. quæ tradit filiam seu filium nuptui; 70. πενδερά, ut sicut iis præced. חתן est

ἄνθρωπος, Av. Occurrit autem cum ἄ Aff. חתן for-
crus ejus, Deut. 27. 23. Item, 2. hinc etiam נח (נח) ge-
ner; sponſus, Pag. ut כלה & sponſam & nūrum vario
reſpectu ſignificat; ſic & חתן eſt gener ratione ſoceri
& ſocris, & ſponſus ratione ſponſæ, Merc. Bu. Lex. Vi-
de Eliam in Tiſbire, qui notat חתן apud illos, ipſum
conjugium dici; חתנים parentes inter ſe utriuſque
ſponſorum, ſic & propinquos: nos affines & affinitate
junctos vocamus. חתן eſt γαμβρός; gener, Gen. 19.
12. vel γαμψός, ſponſus, Iſa. 62. 5. Pſal. 19. 6. Coc. Oc-
currit autem ſimpl. & cum כ vel כ præf. חתן gener, ſpon-
ſus, Gen. 19. 12. 1 Sam. 18. 18. Neh. 6. 18. 13. 28. Iſa. 62. 5.
Jer. 7. 34. 16. 9. 25. 10. 33. 11. Joel. 2. 16. חתן ſicut
ſponſus, Pl. 19. 6. חתן idem, Iſa. 61. 10. In forma conſtr.
eſt cum cateph patach & patach; חתן ſponſus; Exod.
4. 25. 26. Jud. 15. 6. 2 Reg. 8. 27. cui etiam formæ ſ. m. 1.
cop. eſt præf. & ἄ Aff. ſic, ו חתן & ſponſus, 1 Sam. 22. 14.
חתן generum ſuum, Jud. 19. 5. In pl. m. חתנים gene-
ri, & in conſtr. pl. m. חתני; unde cum Aff. ו, ſic oc-
currit, חתני generos ſuos, Gen. 19. 14. Denique 3. In-
dè etiam No. חתנה nuptiæ, deſponſatio, ſponſalia, Pag.
Bu. Merc. Cant. 3. 11. in die deſponſationis ejus, vel nup-
tiarum illius, R. D. in Pag. q. d. in die thalami ejus; quia
eſt dies in quo factus eſt ſponſus, Pag. & tunc appella-
tur חתן ſponſus; vel gener; propter conjunctionem &
reſpectum ad חתנו ſocerum ſuum, qui filiam ei de-
ſponſavit, Merc. חתנה eſt deſponſatio, h. e. nuptia-
rum dies, celebratio affinitatis & ſponſaliorum, Av. 70.
ἄνθρωπος, Cocc. In forma conſtr. eſt חתנת; unde
cum ἄ Aff. occurrit, חתנת deſponſatio, ſponſalia ejus,
Cant. 3. 11.

Rad. 140. חתף eſt חטף rapere, ut R. D. inquit, Pag.
Bu. abreptus eſt, Av. convenit cum, Bu. Lex. vel idem
ferè quod, חטף rapuit; & eſt cogn. cum פתח aperuit
raptim, Av. Occurrit in fut. kal, in 3. f. m. יחטף rapi-
et, Job. 9. 12. Atque indè nomen חטף rapina, præda,
Pag. Bu. quæ ſcilicet direptioni expoſita eſt, & cui inſi-
diantur raptores, Av. Occurrit cum כ præf. Prov. 23.
28. etiam ipſa יחטף prædæ, aut rapinæ inſi-
diabitur, Pag. vel, juxta prædam, i. e. naſta præda occa-
ſionem; ut mox ſequitur: ſed alii faciunt Nomen To-
ar, ſicut prædo; R. L. ſubaudit nomen חטף; ſic, חטף
חטף, ſicut vir prædæ ſeu rapinæ; i. e. prædo, latro,
raptor, Merc. tanquam prædæ inſidiatur; i. e. ſicut vir
prædæ, h. e. prædator, Bu. & Coc. Etenim ipſa tanquam
rapinæ inſidiabitur, vel, raptim inſidiabitur, Av. Dicit
tamen R. D. in lib. Rad. quòd Caph eſt expreſſivum ve-
ritatis, ut & Gen. 28. 33. Jura mihi כיום tempore hoc;
q. d. quòd in tempore quo potuerit rapere, tollereque,
inſidiabitur: Sed poteſt etiam verti, tanquam rapinæ,
&c. Pag.

Rad. 141. חתר eſt חפר fodere, perfodere; R. D.
inquit, Pag. perforare, penetrare, perforando; ſic
Mat. 6. & 24. Merc. ſignificat fodere; ſulcare; remiga-
re, Bu. Conc. effodit, perfodit, foramen fecit, transfodit;
Metaphoricè, ſulcavit, remigavit, Bu. Lex. Av. Nam re-
miges mare perfodere videntur; cogn. cum חתר pen-
travit, Av. חתר eſt חפר perfodere; ſed Jon. 1.
13. metaphoricè, ו יחחרו & ſumma vi remigârunt, vel
remigabant, Cocc. & foderunt ſcil. remis, i. e. ſulcarunt,
remigarunt, Bu. Lex. & projecerunt anchoras viri, ut

reducerent ſcil. navem, ad aridam, i. e. terram; ſic e-
nim fodiebant profundum maris; vel, & foderunt viri,
in ſuis ſcil. cogitationibus, i. e. inveſtigaverunt ſcruta-
tæque ſunt cauſas, conſiliæve, ut poſſent educere navem,
in aridam; vel foderunt remis, i. e. remigaverunt; re-
miges enim mare perfodere videntur, juxta R. D. & ſic
Hieron. & remigabant viri ut reverterentur ad terram;
Pag. & hoc potius eſt, q. d. remigio contenderunt, a-
quam ſulcantes, ut, &c. Merc. Occurrit autem in præf.
kal, 3. f. m. & in 1. f. חתר fodit, Job. 24. 16. חתרו
fodi, Ezech. 12. 7. In Imper. kal, ſ. m. חתור perfode, ſed
ante maccaph cholem mutatur in camerz chatuph;
חתור fode, Ezech. 8. 8. 12. 5. In fut. kal, 1. f. cum 1.
conv. præf. חתור & fodi, Ezech. 8. 8. Et in 3. pl. m.
fut. kal, cui & 1 conv. eſt præf. יחחרו fodient, Ezech.
12. 12. Am. 9. 2. ו יחחרו & remigabant, Jon. 1. 13. Atque
indè No. מחחרת ſ. (cum mem formativo præfixo) ef-
foſſio, vel perfoſſorium inſtrumentum, Bu. Conc. Com-
muniter ſumitur pro ſuffoſſione vel perfoſſione, aut fo-
ramine: ſed vide nūm potius perfoſſorium, i. e. inſtru-
mentum quo muri perfodiuntur, ſignificet; præſertim
cum mem, designandis inſtrumentis ſæpe deſerviat,
Merc. Cev. perfoſſio; actio fodiendi, Av. 70. חטף
perfoſſorium inſtrumentum, Cocc. Occurrit cum כ
præf. חטף in effoſſione, Exod. 22. 2. Jer. 2. 34.
[חתן &c. vide ad initium Heth ante Thau.]

Vocabula Quadrata, i. e. Plurilite- ra, quæ ſcil. habent plures quàm tres Li- teras Radicales, incipientes à Literâ ח Cheth.

1. חבצלת ſ. (cum Thau ſigno famineo) eſt, Roſa,
inquit R. D. Cant. 2. 1. חבצלת Roſa, i. e. tanquam roſa
campi, Hier. ſlos: quidam enim, ut inquit Ab, Ezra,
exponunt, ſlorem optimi odoris nigricque coloris, i. e. vac-
cinium, ut arborit: de eo Virg. Vaccinia nigra leguntur.
& Iſ. 35. 1. cum כ præf. ſic, & florebit חבצלת ſicut
roſa, Hier. lilium, Pag. Sed lilium potius dicitur שושנה,
Vide ſuo loco. Merc. Nomen hoc חבצלת eſt vel roſa
vel lilium, Bu. Lex. Eſt lilium, ſlos notiſſimus proximè
à roſa nobilitatem obtinens: naſcitur caule magno. Com-
ponitur ex חבה textit, & צל umbra; nam umbram
tegentem reddit; vel ex חצל cæpa; habet enim cau-
lem inſtar cæparum. Ego ſum lilium Saron, &c. Av. 70.
reddunt חבצלות, vel חבצלות, Cocc.

2. חכלל eſt, rubefcere, Pag. Sunt qui ad כחל redu-
cant, quod eſt, rubro colore, vel ſtibio colorare, litera-
rum metatheſi, & ultimâ geminatâ, Merc. חכלל coloravit
rubedine, pinxit rubeo colore; cogn. cum כחל colo-
ravit oculos ſtibio, ornavit faciem pigmento: ſed non
occurrit hæc radix verbaliter; ſed indè nomen Toar,
חכליל rubicundus, Pag. Bu. rubicundus valdè, ha-
bens magnam gratiam apud homines, Gen. 49. 12. rubi-
cundus oculorum præ vino, Av. Unde etiam No.
חכליל rubedo, coloratio; color rubicundus, qui
quocunque modo rubeat, Av. Occurrit Prov. 23. 29. cui
rubedo oculorum? Pag. Bu. &c.

3. חלקש Pag. Sed radix in verbo eſſet fingenda
חלמש

שֶׁלֶם; sunt qui ad שֶׁלֶם literæ mem Epenthesi reducunt, per antithesin, ab indomita duritie quæ est in caute aut silice; quod ego puto alienius; melius fortasse à שֶׁלֶם condensavit, Merc. Cev. Atque indè No. שֶׁלֶם m. (& ut quidam volunt, in forma Constr. שֶׁלֶם prout occurrit cum שֶׁלֶם præf. Deut. 32. 13.) i.e. שֶׁלֶם fortis, durus; quamquam non dicitur nisi de petra aut silice, Pag. שֶׁלֶם est filix, petra durissima: quandoque ad auxesin, nomen rupis adjunctum sibi habet, Bu. Lex. Av. reperitur quidem ferè cum nomine שֶׁלֶם petra, sed & sine illo, quia non nisi de ea dicitur, Merc. Est lapis concretus & fortissimus: componitur ex שֶׁלֶם concretus, & שֶׁלֶם ignis, nam filix dicitur quod ex eo saliat & eliciatur ignis, Av. Hoc nomen Kimchi explicat per שֶׁלֶם durissimum petra, sive durissima petra pars, Cocc. Unde dicitur שֶׁלֶם מִשֶׁלֶם & מִשֶׁלֶם שֶׁלֶם; i.e. rupe petra, h.e. durissima, Deut. 8. 15. & de petra rupis, Deut. 32. 13. Bu. Lex. Vel, ex duro petra, Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum שֶׁלֶם, שֶׁלֶם & שֶׁלֶם præf. ut seq. שֶׁלֶם filicem, Psal. 114. 8. שֶׁלֶם filicis, Deut. 8. 15. שֶׁלֶם in filicem, Job. 28. 9. שֶׁלֶם sicut filicem, Isa. 50. 7. שֶׁלֶם est filice, Deut. 32. 13.

4. שֶׁלֶם m. est genus grandinis, juxta R. D. aut glacies fortis, juxta R. Sahad. Pag. quæ flores arborum frangit, seu decurrit, & humorem exiccat, seu virorem. Quidam grandinem vehementiorem esse putant, quæ ignem habet interceptum, ut ex Ex. 9. apparet, quæ eadem historia, Psal. 78. repetitur; ideo fulmen vertunt, Merc. Est grando major, sive lapides magni grandinis, juxta Ab. Ezram; Bu. Lex. שֶׁלֶם est fulmen, ictus fulminis, ut cum ex nubibus emittitur lapis aculeatus instar lanceæ, qui descendit & perdit res tactas; componitur ex שֶׁלֶם, i.e. lancea, & שֶׁלֶם præcidit, vel, ex שֶׁלֶם plenus fuit; nam isti lapides sæpe inveniuntur pleni aculeorum; Av. Coniungitur cum שֶׁלֶם. Kimchi Saadiah Arabicè vertit docet שֶׁלֶם; pruinam id vertit Golius, Cocc. Occurrit cum שֶׁלֶם præf. Psal. 78. 47. & moros eorum, שֶׁלֶם in grandine; שֶׁלֶם in pruina, Hier. in frigore; Pag. & Sycomoros eorum fulmine, Av. Sed R. Chafan exponit in locusta: scribit enim speciem esse locustæ, dictionemque è duabus esse compositam; viz. שֶׁלֶם & שֶׁלֶם; eò quòd (arboribus infideret, & in illis, Merc.) excideret virentia; Ab. Ezra, in lapide, i.e. lapidibus, magnis è cælo demissis; Pag.

5. שֶׁלֶם; geminatâ secundâ literâ, indè sit שֶׁלֶם m. quod est teres, rotundus, Pag. rotundum, i.e. שֶׁלֶם juxta Ab. Ezram, Bu. Lex. שֶׁלֶם, quasi in piel quadrato, attenuavit, in modum lenticularum; decoravit: componitur enim ex שֶׁלֶם, i.e. lenticula, quod tantum Rabbini est usitatum, & שֶׁלֶם, i.e. tenuis fuit, Av. Occurrit Exod. 16. 14. & ecce in superficie deserti, tenue שֶׁלֶם (quasi part. pual à præf. שֶׁלֶם) rotundum, tenue sicut pruina super terram. Pag. Targum שֶׁלֶם decorticatum, Pag. ecce, &c. attenuatum, vel orbiculare; שֶׁלֶם. Targumi, decorticatum: R. Sal. nudatum seu revelatum, Av. Quidam recentiorum conantur ad שֶׁלֶם revocare, significatu contrario, interjecto שֶׁלֶם, quasi denudatum, detectum ex accere: quod curiosius est. Sanè Rabbini שֶׁלֶם pyxi-

dem à rotunditate & orbiculari figura soliti sunt appellare, ubi saccharum aut similia condunt aromatarii. Longè rectius, si Chaldaum volunt sequi, deduxissent cum Kimchi ab שֶׁלֶם, quod est nudare, ut supra; שֶׁלֶם nudatio albi, seu decoratio alboris, Gen. 30. 37. literis geminatis, שֶׁלֶם semol in Samech, ut sæpe fit, mutato; Merc. Onkelos vertit שֶׁלֶם: Kimchi monet eum id deduxisse tanquam à שֶׁלֶם, Cocc.

6. שֶׁלֶם m. est species locustæ, inquit R. D. Hier. Ophiomachum vertit, quod est genus volucris, aut laceratæ, pugnantis cum serpente, ut Simon Genuensis exponit: ex re nomen habens: שֶׁלֶם enim Græcis est serpens, & שֶׁלֶם pugna. Pag. est cantharus juxta quosdam, locustæ species, Bu. Lex. Hargol, quantum ex textu constat, est genus locustæ quo Judæis vesci licebat. Componitur ex שֶׁלֶם arcuit, & שֶׁלֶם pes; habet enim nomen à constrictis & arcuatis pedibus, & tam modicis volatibus à terra attolli dicitur, ut potius saltare quàm volare videatur, Av. Quibusdam est cantharus; aliis locustæ species; Arabibus שֶׁלֶם locustæ genus impenne: שֶׁלֶם, vel שֶׁלֶם, Dioscoridi; Gol. Cocc. Occurrit cum שֶׁלֶם præf. Lev. 11. 22. sic, & שֶׁלֶם & ophiomachum, Pag. Av. 70. שֶׁלֶם, Av. Quantum tamen videri potest ex textu, genus est locustæ, Pag. ejus efus à Mose conceditur, Merc. ibi enim locustarum quatuor enumerantur genera, Pag. De quibus quatuor locustæ speciebus, hoc loco, ad efum concessis, prolixè disputatur à sapientibus Talmudicis, cod. cholin c. 3. fol. 65. & seqq.

7. שֶׁלֶם m. est genethliacus, inquit Ab. Ezra; i. e. qui ex die natali fortunam hominis, successumque pronunciat: שֶׁלֶם enim Græcis est natalitius, Pag. Nondum occurrit ubi Ab. Ezra hæc ita pronuntiat; nisi in ejus comment. in Gen. 41. & Exod. 7. nomen שֶׁלֶם quo vulgò Rabbini utuntur, ad naturam, rerumque naturalium causas, ortum, ingenium & statum designandum, pro die natalicio sumere velis. Cæterum ex his quæ notat Kimchi in l. rad. Ab. Ezra videtur velle שֶׁלֶם esse Physicum, qui præcipuas quarumlibet rerum causas, & intrinsecas, ortum & naturam cognoscit, atque ea, quæ vel clam facta sunt, deprehendit; unde & Nebuchadnefsar ejusmodi accersivit, qui insomnium suum quod ipsum fugiebat, interpretarentur: quòd videlicet probè nossent quæ essent præcipuæ insomniorum causæ, & quomodo animus ipse noctu objectas rerum imagines & spectra conciperet & admitteret. Quidam ex recentioribus, curiosius, Teth interjectum censentes ad שֶׁלֶם referunt: quasi ita Magi seu incantatores dicti sunt à devovendo. At constat peregrinam vocem esse, quales multæ in Hebræam linguam sunt ascitæ. Reperias & de Egyptiorum & de Chaldæis Magis dici; Merc. Cev. שֶׁלֶם m. Chald. Magus: in pl. m. שֶׁלֶם magi. Quibusdam est à שֶׁלֶם foramen, & שֶׁלֶם obstruere; quod per foramina obstruam missitent, & incantationes faciant Magi; ex Bu. Lex. שֶׁלֶם præstigiatores, haruspices, harioli, qui circumstantibus ita oculorum aciem perstringere & obturare solent, ut non animadvertant dolum. Componitur ex שֶׁלֶם, i.e. stylus, & שֶׁלֶם obturavit, compressit, seu occlusit; nam præstigiatores, sæpe & solent circulos & multos characteres stylo ducere, ut dementent homines

mines fascinis, uade & Latinis circulatores dicuntur, Av. Hieronymus communiter vertit **הַרְטוּם** hariolum, i.e. cum qui divinâ mente satur quæ ventura sunt; vel maleficum; & interdum conjectorem; Pag. Occurrit autem nomen hoc in pl. m. significans præstigiatores, Magos, &c. cum **הַרְטוּם** & **הַרְטוּם** præf. ut seq. **הַרְטוּם** genethliaci, Gen. 41.24. Exod. 8.3, 14, 15. 9.11. Dan. 1.20. **הַרְטוּם** in genethliaci, Exod. 9.11. **הַרְטוּם** genethliaci, Dan. 2.2. Item in forma pl. m. conftr. sic occurrit, **הַרְטוּם** Genethliaci, Gen. 41.8. Exod. 7.11, 22.

8. **הַרְמֶשׁ** m. est falx, Pag. falx messorum, Bu. Lex. falcula, ferramentum aduncum quo segetes demetuntur: componitur ex **הַרְמֶשׁ**, i.e. defolavit, & **מֶשׁ** removit attrestando; & duobus Mem contractis in unum, fit nomen 4-literarum; & dicitur sic, quod falcula attrestando segetes defolet & removeat, sive refecet eas. Varro; has falcillas, Chermes, Pænicæ dicunt; pro quo perperam legitur, has phancillas, charmonesicæ dicunt, Av. **הַרְמֶשׁ** est falx messoria, 70. **ῥέμνος**, Cocc. Quidam curiosius ad **הַרְמֶשׁ** reducunt, quod sit fabril instrumentum: falx, aliâs dicitur **מַכְלָה**, extat, nudum, Deut. 16.9. Merc. sic, **הַרְמֶשׁ** **מַכְלָה**, ex quo cæperit, esse falx in segete, Bu. Lex. (septem hebdomadas numerabis tibi), postquam cœperis falcem, Av. &c. & cum **הַרְמֶשׁ** Deut. 23.26. sic, **הַרְמֶשׁ** & falcem non elevabis, &c. Pag. falcem autem non admoveas fegeti, Av.

9. **הַרְצֵבֹר** Pag. vel **הַרְצֵבֹר** m. Bu. Lex. est ligamen, vinculum, colligatio, Pag. Item, acutiùs quidam ad **הַרְצֵבֹר** revocant, quod vinculis conficti illis adurantur, Merc. In pl. f. **הַרְצֵבֹר** nexus, vincula, colligationes, ligamina, Pag. Bu. Lex. conftrictiones, nexus graviter alicum incidentes & affligentes. Componitur ex **הַרְצֵבֹר**, incidit, & **עֵבֹר** afflixit, contristavit: contractis autem literis similibus fit nomen quadratum per suppressionem **וַיַּיֵּן**, Av. **הַרְצֵבֹר** sunt nodi, **ἀμμοῦτα, δέσμοι**, Cocc. Occurrit autem in pl. f. Psal. 73.4. sic, quia non sunt **הַרְצֵבֹר** colligationes aut ligamina morti eorum; R.D. in lib. rad. exp. vincula, colligationes, (i.e. castigationes, Merc.) vel ægritudines in eorum morte, sed quietè moriuntur, Pag. Vincula ad mortem ipsorum, Bu. Lex. conftrictiones, i.e. dolores ad mortem eorum, Av. non sunt nodi morti eorum, Cocc. Item Isa. 58.6. solvendo **הַרְצֵבֹר** nexus improbitatis, Bu. Lex. colligationes impietatis, Pag. solvere conftrictiones impietatis, i.e. dimittere eos quos sine causa, & præter pietatem conftrinxistis, Av. nodos improbitatis; 70. **σύνδεσμον ἀδικίας**. Confer. Act. 8.23. Cocc.

10. **הַרְצֵבֹר** est acinus, i.e. granum uvæ, Pag. interius scil. ut Kimchi inquit, Merc. In pl. m. **הַרְצֵבֹר** nuclei acinorum, Bu. Lex. acini, grana uvæ habentia incisiones acuminatas. Componitur ex **הַרְצֵבֹר** incidit, & **עֵבֹר** pupugit, Av. **σύνδεσμος**. Vide **וַיַּיֵּן**; Cocc. Occurrit cum **הַרְצֵבֹר** præf. Num. 6.4. **הַרְצֵבֹר** de acinis, &c. Pag. ab acinis usque ad folliculum non comedit Nazeræus; Av.

11. **הַרְצֵבֹר**, inquit R.D. est nomen Angeli sic appellati: vel potius coloris similisigni: Hieron. electrum argento auroque pretiosius, Pag. Ad **הַרְצֵבֹר** quidam reducunt, ab effectu, ut scintillationem seu inflammationem lucidissimam sonet, quæ aciem oculorum debilitet, ut est electri, aut aris igni candentis. Ad visionem Ezechielis in Apoc. Videtur al-

ludi, ubi meminit Chalcolibani in camino ardente. Kimchi ex doctoribus duas hujus nominis compositiones affert, sed alienas meo judicio; Merc. **הַרְצֵבֹר** est pruna summè ignita, adeoque ardentissima; quasi **הַרְצֵבֹר** festinanter excidens & consumens, Bu. Lex. Hashmal, carbunculus, gemma ignita, cujus fulgor nec nocte vincitur, adeo ut flammæ ad oculos vibret. Hieron. vertit electrum, de quo Plin. 33. nat. hist. est genus metalli, ex auro ac quinta argenti portione constantis, cujus natura est ad lucernarum lumina clariùs argento lucere. Componitur ex **הַרְצֵבֹר**, i.e. stupra, stramen, quod facillè ignem concipit; & ex **הַרְצֵבֹר** plenus fuit. Habet nimirum speciem ignis vehementis, qui ex multo stramine incenso exsuscitatus est; Av. Occurrit Ezech. 1. v. 4. & 27. cum **הַרְצֵבֹר** præf. sic, & de medio ejus sicut color **הַרְצֵבֹר** (cum cametz in ult. ob pausam) Angeli; vel prædicti coloris; Hier. quasi species electri, Pag. velut color prunæ ignitissimæ, Bu. Lex. Av. ut Hier. Et vidi instar Chasfmal, ut speciem ignis intra se circumquaque; q.d. ignis in medio ignis, vel ignis in se versis, & intorsum ardentis; nempe à lumbis fursum; sed ex antithesi etiam aliquid colligi potest. A lumbis. & infrà vidi ut speciem ignis, & **הַרְצֵבֹר** splendor ei erat undiquaque, qui erat ut iris; sic c. 1. v. 27. & cap. 8.2. dicitur ut aspectus limpidi, instar Chasfmal. Ergò Chasfmal est, ut **וַיַּיֵּן**, clarum & limpidum. Videtur Joannes in Apoc. idem dixisse per **χαλκολίβανον**, h.e. æs limpidum instar thuris purissimi, Apoc. 1. 15. quæ & sententia Bocharti est; quamvis ille nolit à thure appellari. Lutherus explicat lucidum, splendens ut perspicuum: qui succinum interpretantur; videntur rem acu tetigisse, Cocc. Item occurrit etiam Isa. 8. 2. cum **הַרְצֵבֹר** præf. & **הַרְצֵבֹר** Nofepheth, i.e. additio seu parag. sic, sicut color **הַרְצֵבֹר**, Hier. sicut visio electri, Pag. sicut aspectus electri, Av. &c. quidam cod. cum pathach.

12. **הַרְצֵבֹר** m. magnas, primas, Bu. Lex. legatus, fecundum Hieron. In legatione autem ulurpantur præcipui & optimates in populo. Componitur ex **הַרְצֵבֹר** festinabit & **הַרְצֵבֹר**, i.e. pinguis, fortis, robustus; unde legitur, Psal. 78. v. 30. & interfecit **הַרְצֵבֹר**, inter pingues eorum, i.e. inter fortes & præcipuos eorum occidit multos, Av. Occurrit in pl. m. Psal. 68.32. sic, venient **הַרְצֵבֹר** legati ex Ægypto, ut 70. vertunt; Hier. velociter; R. Sal. munera; alii Satrapæ; R.D. viri magni, ducesque. Vel est nomen familia magnæ, Ab. Ezra exp. **הַרְצֵבֹר**, i.e. Principes magni, Pag. Instar Chasfmoniorum, Cev. Sic & R. Himmanuel, principes magni, regesque, Pag. Hinc & Mattathias filius Jochanan, summus sacerdos, est appellatus Chasfmonæus, & ab eo descendentes dicti Hasfmonim, vel Hasfmonaim, i.e. Hasfmonæi. Nostri Macchabæos appellant; cujus nominis rationem vide apud Reuchlinum in Cabala. Vide & plura de hac voce apud Eliam hic & in Tisbite, Merc. Cev. **הַרְצֵבֹר** sunt optimates, magnates; notat Elias in sua Thisbi, Cardinales in Italia à Judæis vocari Chasfmanhim; Est formæ **הַרְצֵבֹר**; Bu. Lex. & venient optimates ex Ægypto, Av. 70. **πρίσβετες**, Kimchi **הַרְצֵבֹר** **הַרְצֵבֹר** **הַרְצֵבֹר**; addit, quemadmodum Mathithijah sacerdos dictus est **הַרְצֵבֹר**; aut inquit, est nomen familia illustris, Cocc.

Radices & Dictiones derivatae, incipientes à Literâ ט Teth.

[טבח Chald. bonum esse, &c. Vide in Conc. Chald. טבח everrit; Vide inter Vocabula quadrata.]

RAD. 1. טבח. In kal, est טבח, mactare, jugulare, occidere, immolare, sacrificare; Pag. Kimchi etiam exponit per טבח; sed discrimen est, quòd ferè טבח non tantum sit mactare, sed mactatam pecudem immolare, seu offerre in sacrificio; R. Jonah, cum aliis, teste Kimchi, nonnulla hujus radices ad significationem coquendi detorquet, quòd coquenda mactentur; unde & טבח coqui dicuntur; & Arabicè, טבח per Caph pro Cheth, ut in ea Lingua moris est, dicitur coquus; sed Kimchio non placet, ut à priori significatione recedatur; Merc. טבח mactavit, Bu. Lex. Av. laniavit; & tantum de mactatione animalium quæ non sacrificantur, legitur. Av. Significat טבח mactare; & appropinquat ad טבח ut etiam Kimchi monet, Cocc. Est cogn. cum טבח succidit ligna, & טבח excussit fruges; nam quemadmodum arbores succiduntur, & fructus frugisque decutuntur, vel excutuntur; ita & animalia mactantur occisione, Av. Occurrit autem in præf. kal, 3 f.m. cum 1 cop. præf. & 1 Aff. ut & in 3. f. f. & 2. f. m. & 1. sing. prout seq. וטבח & mactaverit eum, Exod. 22. 1. וטבח mactat, Prov. 9. 2. וטבח mactasti, Lam. 2. 21. וטבח mactavi, 1 Sam. 28. 11. In part. pahul kal, f.m. וטבח mactatum, Deut. 28. 31. In Infm. kal, occurrit simpl. & cum 1 præf. sic, וטבח mactare, Ezech. 21. 15. וטבח ad mactandum, Psal. 37. 14. Jer. 11. 19. 25. 34. 51. 40. & in Imper. kal, f.m. וטבח macta; occurrit cum 1 cop. sic, וטבח & macta, Gen. 43. 16. Ab. Ezra, Prov. 9. 2. scribit טבח pro diversa punctatione in Lingua Arabica esse, mactare, vel coquere. Atque hinc quæ sequitur nominis significatio, Bu. Lex. Nam indè nomen טבח m. coquus, Pag. Bu. &c. mactator, lanius, & coquus, cujus officium est mactare ad coquendum carnes; item, præfectus coquis & pecorum mactatoribus, & præterea princeps ficiariorum & militum sic dicitur, Av. Occurrit cum 1 dem. & 1 præf. וטבח coquus, 1 Sam. 9. 24. וטבח coquo, 1 Sam. 9. 23. In pl. m. significat satellites, quasi mactatores hominum dicti, quòd in fontes animadvertere solerent, Bu. Lex. Occurrit autem in pl. m. simpl. & cum 1 dem. præf. וטבח satellites; coqui, laniones, 2 Reg. 25. 8, 10, 11, 12, 15, 18, 20. Jer. 39. 9, 10, 11. 40. 1, 2, 5, 41. 10. 43. 6. 52. 12, 14, 15, 16, 19, 24, 26, 30. וטבח satellites, Gen. 37. 36. 39. 1. 40. 3. 41. 10, 12. Item, Indè etiam No. f. טבח mactatrix, coqua, focaria, quæ carnes mactatos coquit, Av. Undè, in pl. f. וטבח coquæ, occurrit cum 1 præf. sic, וטבח in coquas, 1 Sam. 8. 13. Deinde, 2. Indè etiam No. טבח mactatio; occisio, victima; animal mactandum, Pag. Bu. Merc. laniatio animalium quorum carnes coquuntur. Item, pro occisione qualicunque, Av. est טבח mactatio. Atque ita dicuntur etiam טבח טבח, i.e. animalia mactata; Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum 1, & 1 præf. & interdum est cum camerz sub ט, ob pausam; ut seq. וטבח mactatio, Gen. 43. 16. Prov. 7. 22. Ezech. 21. 15. וטבח & mactatio, Isa. 34. 6. וטבח ad mactationem, Ezech. 21. 33. וטבח idem, Ezech. 21. 20.

טבח ad mactationem, Isa. 53. 7. 65. 12. טבח ad mactationem, Isa. 34. 2. Jer. 48. 15. 50. 27. occurrit etiam cum 1 Aff. sic, וטבח mactationem suam, Prov. 9. ut & 3. hinc etiam No. טבח, f. mactatio, occisio, laniatio, laniatio, Pag. Bu. Av. &c. Occurrit simpl. & cum 1 præf. וטבח mactatio, Psal. 44. 23. וטבח ad mactationem, Jer. 12. 3. & in forma constr. f. וטבח unde cum 1. Aff. sic occurrit, וטבח mactatio mea, 1 Sam. 25. 11. Denique, 4. indè etiam No. heemant. cum Mem formativo præfixo, idem significans, viz. וטבח mactatio, Isa. 14. 21.

Rad. 2. טבל est, tingere, intingere; mergere, demergere; lavare, baptizare, Pag. Kimchi distinguit à lavare, quòd lotio sit ad rem mundandam, at intinctio sit, cum aliquid rem humidam contingit, vel ex parte, vel totam; Merc. Tinxit, &c. ut Pag. Bu. & Av. imbuat humore seu colore, & per translationem immerfit ex parte aliqua; est cogn. cum טבע immerfus est ad fundum, ut totus operiatur, Av. טבע significat טבע, intingere, immergere, Cocc. Occurrit autem in præf. kal, 3. f.m. cum 1 conv. ut & in 2. f. f. & in 2. pl. m. etiam cum 1 conv. in utroque, sic, וטבל & intinget, Lev. 4. 6, 16. 14. 6, 16, 51. Num. 19. 18. וטבל & intinges, Ruth. 2. 14. וטבל & intingeris, Exod. 12. 22. In part. ben. kal, f.m. cum 1 cop. וטבל & intingens, Deut. 33. 25. in part. pahul kal, וטבל intinctus; unde in pl. m. sic, וטבל intinctis, Ezech. 23. 15. In fut. kal, 2. f.m. וטבל immerges; unde cum 1. Aff. sic occurrit, וטבל demerges me, Job. 9. 31. & in fut. kal, 3. f.m. & 3. pl. m. cum 1 conv. præf. utrique, וטבל & intinxit, Lev. 9. 9. 1 Sam. 14. 28. 2 Reg. 5. 14. 8. 15. וטבל & intinxerunt, Gen. 37. 31. In Niphal וטבל intinctus est, immerfus fuit; unde in 3. pl. præf. niph. est וטבל intincti, immerfi sunt, Jos. 3. 15.

Rad. 3. טבע est, mergere, demergere, immergere, submergere; figere, infigere; defigere, Pag. est absolutum in kal, Merc. demergi, immergi, submergi, Bu. Conc. immerfus est, vel fuit: item, fixus, infixus fuit, Bu. Lex. immerfus est in profunditatem aquarum vel terræ, submersus est; defixus est, infixus est ad inum usque. Est cogn. cum וטבל intinxit, quod activum est, & tantum extremitatem alicujus rei mergere & intingere significat; טבע autem est neutrum & construitur cum Beth. Av. Occurrit in præf. kal, 1. sing. & 3. pl. sic, וטבע demersus sum, Psal. 69. 3. וטבע demersi sunt, Job. 2. 9. Psal. 9. 16. In fut. kal, 1. sing. cum 1 par. ut, & in 3. f.m. & f. cum 1 conv. præf. utrique, sic, וטבע immergar, Psal. 69. 15. וטבע & immerfus fuit, Jer. 38. 6. וטבע idem, 1 Sam. 17. 49. In pual וטבע demersus est; Av. Occurrit in 3. pl. præf. sic, וטבע demersi sunt, Exod. 15. 4. In hophal וטבע demersus est, factus est demergi, Av. Occurrit etiam in 3. pl. præf. cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. sic, וטבע demersi sunt, Jer. 38. 22. וטבע immerfi, infixi sunt, Job. 38. 6. Prov. 8. 25. Atque indè nomen טבע f. annulus, sic appellatus quòd digito (vel potius, digitus, aut quidpiam aliud ei, Cev.) infigatur, Pag. Annulus est, viz. vel qui figilli loco est, vel qui non est: Item, circulus ad inducendum vestes, inquit Kimchi, aut alia ejusmodi ex quavis materia: quòd in eos res immergatur, & illis infigatur; Merc. Cev. Significat annulum, vel circumulum

in quem immergitur, seu infigitur digitus aut veſtis; Av. *δακτύλιος, κρηχ*, Cocc. Itā dictus eſt annulus, quod digitus vel aliud ei infigatur, Bu. Lex. Occurrit ſimpl. & cum ! & praf. ſic, *טבעת* annulus, Num. 31. 50. *טבעת* & annulus, Exod. 35. 22. *הטבעת* annulum, Exod. 26. 24. 36. 29. *בטבעת* cum annulo, Eſth. 3. 12. 8. 8, 10. Item, cum ! Aff. ſic occurrit, *טבעתו* annulum ſuum, Gen. 41. 42. Eſth. 3. 10. 8. 2. in pl. occurrit ſimpl. & cum ! dem. & praf. ſic, *טבעות* annuli, Exod. 25. 12. 37. 3. 38. 5. *הטבעות* annuli, Exod. 25. 26. 27. 37. 13. 14. 39. 16. Iſa. 3. 21. 28. 23. 24. 39. 17. *בטבעות* in annulos, Exod. 25. 14. 27. 7. 37. 5. 38. 7. & in forma conſtr. pl. ſ. ſimpl. etiam & cum ! praf. *טבעות* annuli, Exod. 25. 12. 26. 27. 4. 28. 23. 26. 27. 28. 30. 4. 37. 3. 13. 27. 39. 16. 19. 20. 21. *בטבעות* in annulis, Exod. 25. 15. Item, in pl. cum ! praf. & pro, *טבעותיו*, Aff. eſt, *מטבעותיו* ex annulis ſuis, Exod. 28. 28. ſicut etiam in pl. ſ. cum *יהם* & *ם* Aff. ſic, *טבעותיהם* annulos ipſorum, Exod. 26. 29. *טבעותיהם* idem, Exod. 36. 34. Ab hac radice, Hebræorum Doctores, & qui Philoſophiam tractant, naturam appellant *טבע*, quod rebus omnibus ſit impreſſa & quaſi immerſa; ſicut etiam *מטבע* dicitur moneta, ab impreſſione, & quaſi immerſione formæ ſeu figuræ, Merc. Cev.

Rad. 4. *טבר*; Unde No. radicale *טבור* m. eſt, umbilicus, in homine: & quia umbilicus eſt in medio corporis, per tranſlationem, medium terræ vocatur *טבור* Pag. prout ſcil. cor maris appellatur ejus profunditas; quod cor in hominis profunditate & medio ſitum ſit, Merc. Apud Rabbinos frequens eſt; metaphorice editus locus, Bu. Lex. *טבור* eſt tuber, locus eminentior & extuberans; Rabbini exponunt umbilicum, quos & ſecutus eſt Hieron. Sed cum nuſpian in ſacris Bibliis legatur de umbilico corporis, pro quo aliud eſt, ut *טור*, maluimus reddere per vocabulum Hebræo correſpondens, quod & ſignificantius & magis proprium eſt; nam inde eſt Latinum tuber, tubero, &c. Av. *טבור* eſt umbilicus; 70. *ὀμφαλός*. Occurrit autem, Jud. 9. 37. Ecce *τ*-pulus decendunt de *טבור*, umbilico terræ, Pag. i. e. ex edito, vel editore loco terræ; nam id præcedente verſu dixit *מראשי ההרים*, è verticibus montium, Bu. Lex. Et ſic alii etiam, apud Cocc. Chaldaus exp. *חוקפא* robur; quidam inum intelligunt; videt Gaal decendentes de capitibus montium; mox alios ex umbilico terræ, i. e. ex media terra. Denique aliam turmam à querceto Meonenim, Cocc. Sic etiam Ezech. 38. 12. habitantes ſuper *טבור*, umbilicum terræ, quod de Judæa intelligunt; quæ in medio terræ, nempe in quarto climate, ſita ſit; Merc. Syrus *טבור* pulchritudo; Arabs *טברה*; quod eſt ex Hebræo *טור* umbilicus; habitantes in umbilico terræ, h. e. in media terra, inter regna & populos; vel etiam in terra quæ undique circundata eſt regnis & populis, qui olim ad deſtrictum Gogi pertinebant; aut medio loco ad commoditatem commercii ſita; Cocc. in loco ex Jud. Av. reddit, de tubere terræ; & hic in Ezech. ſedentes ſuper tubere terræ, i. e. in terra eminentiore, Av.

Rad. 5. *טבת* m. Eſth. 2. 16. & paſſim in Paraphraſibus Chald. eſt decimus menſis, in ſolſtitium hibernum incidens; reſpondet noſtro Decembri. Ab aquarum inundatione minus rectè quidam, meo judicio, dictum no-

men putant, quaſi ſit *טבעל*, quod eſt immergere; quum ſit vox peregrina, Merc. Tebeth, eſt nomen menſis decimi, qui lunationi Decembris noſtri reſpondet, Bu. Lex. Av. Cocc. variant 70. qui faciunt duodecimum menſem, qui eſt Adar, Cocc.

Rad. 6. *טדר* eſt, mundare, purificare, & eſt cum tzere, ut *טפר* voluit, Pag. ſed abſolutum eſt in kal, mundum eſſe à ſordibus; ſunt qui putant ſignificare munditiem nitentem; quod ſit affine verbis *והר* & *צהר*, quod primæ literæ ſint ſymbolicæ: Opponitur verbo *טמא* quod eſt pollui, ſeu pollutum aut immundum eſſe, Merc. *טדר* mundus, purus fuit, Bu. Lex. Av. emundatus eſt, expurgatus eſt à ſordibus. Eſt cogn. cum *תדר*, i. e. formam habuit, formoſus fuit, & cum *עטר* coronavit, &c. Av. ſignificat, *מאדא* ? *עטר*, purum fieri, Cocc. Occurrit autem, cum ! conv. praf. *וטדר* & mundum erit, Lev. 11. 32. 13. 6. 34. 58. 14. 8, 9, 20. 53. 15. 13. 17. 15. 22. 7. Num. 19. 19. 31. 23. Et in 3. ſ. f. praf. kal, & cum ! conv. & cateph patach vel tzere penult. ſic, *טדרה* munda fuerit, Lev. 15. 28. *וטדרה* & purgata erit, Lev. 12. 7. *וטדרה* idem, Lev. 12. 8. Item, in 2. ſ. f. & i. ſ. cum ! conv. ut & in 2. pl. m. cum ! conv. ut ſeq. *וטדרה* mundata es, Ezech. 24. 13. *וטדרתי* mundus ſum, Prov. 20. 9. *וטדרתי* & mundarer, 2 Reg. 5. 12. *וטדרתי* & mundi ſicis, Num. 31. 54. Ezech. 36. 25. In Imper kal, ſ. m. cum ! cop. & camerz pro patach; ſic, *וטדר* & mundus eris, 2 Reg. 5. 10. 13. In fut. kal, i. ſ. cum ! cop. & in 2. ſ. f. ut & in 3. ſ. m. cum pathach, ſed in pauſa, cum camerz ult. cui & ! cop. eſt praf. ut & in 3. ſ. f. & 2. pl. m. ut ſeq. *וטדרה* & mundus ero, Pſal. 51. 9. *וטדרתי* mundabis te, Jer. 13. 27. Ezech. 24. 13. *וטדרתי* mundabitur, Lev. 15. 13. Job. 4. 17. *וטדר* idem, Lev. 22. 4. Num. 19. 12. *וטדרה* & mundus factus eſt, 2 Reg. 5. 14. *וטדרתי* mundata fuerit, Lev. 15. 28. *וטדרתי* mundabimini, Lev. 16. 30. In piel, *טדר* mundavit, purgavit, purificavit, emundavit, mundum judicavit, Bu. Av. purum declaravit, Cocc. Occurrit cum ! conv. ſic, *וטדר* mundam declarabit, mundabit, purgabit, Lev. 13. 13. 17. 34. 14. 48. Mal. 3. 3. Item, in 3. pl. praf. piel, cum ! conv. ut & in 2. ſ. m. & in 1. ſ. cum ! conv. in utroque; ſic, *וטדרו* mundum declarabit, mundabit eum, Lev. 13. 6. 23. 28. 37. 14. 7. 16. 19. *וטדרתי* & purificabis, Num. 8. 6. 15. *וטדרתי* & munda bo, Ezech. 37. 23. Et in 1. ſ. praf. piel, cum ! Aff. ut & cum ! conv. & Aff. *וטדרתיך* mundavi te, Ezech. 24. 13. *וטדרתי* & mundavi eos, Neh. 13. 30. Jer. 33. 8. Sic etiam in 3. pl. praf. piel cum ! conv. & in 1. pl. *וטדרו* & mundaverint, Ezech. 39. 16. 43. 27. *וטדרנו* purgavimus, 2 Chron. 29. 18. In part. piel, ſ. m. cum ! cop. & dem. praf. *וטדרתי* & purgans, Mal. 3. *המטדר* qui purgat, Lev. 14. 1. In Infin. piel, ſimpl. & cum ! praf. *וטדרה* mundare, Ezech. 39. 12. *לטדר* ad mundandum, Lev. 16. 30. 2 Chron. 29. 15. 16. 34. 3. 8. Item, cum ! Aff. & cum ! praf. ante *וה*, & *ם*, Aff. ut & Imper. ſ. m. cum ! Aff. ut ſeq. *וטדרה* mundare me, Ezech. 36. 33. *לטדרה* ad mundandum eum, Lev. 13. 59. *לטדרה* ad mundandum ipſam, Ezech. 39. 14. *לטדרה* ad mundandum eos, Num. 8. 7. 21. *וטדרתי* mundato me, Pſal. 51. 4. In fut. piel, i. ſ. & in 3. ſ. m. cum ! conv. ut & in 3. ſ. f. cum ! conv. & *ם* Aff. & in 3. pl. m. cum ! conv. ut ſeq. *וטדרו* mundabo, Ezech. 36. 25. *וטדרתי* & mundavit, 2 Chron. 34. 5. *וטדרתי* & mundavit eos, Job. 37. 21. *וטדרתי* & mundarunt, Neh. 12. 30. 13. 9. In pual, *וטדר* mundatus fu-

it; unde in part. pual s.m. מְטוֹהֵר (cum cholem pro kibbutz ob gutturalem He seq.) mundatus: Atque inde part. pual, s.f. מְטוֹהֵרָה mundata, purgata, Ezech. 22.24. quæ vox cum ejus loco est in Bu. Conc. licet in Pag. Bu. Av. nihil reperitur de conjug. pual, aut hoc ejus participio. In hithpaël deficit ut plurimum Thau conjugationis constitutum, teste R.D. & est in potentia dagesch, pro הִתְטַהֵר, sic, הִתְטַהֵר vel הִתְטַהֵר, mundavit se, mundatus fuit, Bu. Av. Occurrit in 3. pl. præter. hithp. & cum ! conv. ut in 1. pl. sic, הִתְטַהֵרוּ mundati fuerunt, 2 Chron. 30.18. Ezr. 6.19. וְהִתְטַהֲרוּ & mundabunt se, Num. 8.7. הִתְטַהֲרוּ mundati sumus, Jos. 22.17. In part. hiph. s.m. cum ! præf. sic, הִמְטַהֵר qui mundandus est, Lev. 14.7, 8, 11, 14, 17, 18, 19, 25, 28, 29, 31. Item cum ! præf. הִמְטַהֵר Lev. 14.4. mundandi, vel, pro mundando, Bu. Conc. & Pag. Item, in part. hithp. pl. m. simpl. & cum ! præf. הִמְטַהֲרוּ mundantes se, Neh. 13.22. וְהִמְטַהֲרוּ idem, Isa. 66.17. In Imper. hithp. s.m. הִמְטַהֵר munda te ipsum: unde in 2. pl. m. cum ! cop. sic est, הִמְטַהֵרוּ & mundate vos, Gen. 35.2 & in fut. hithp. יִמְטַהֵר mundabit se; unde in 3. pl. m. cum ! conv. est, וְיִמְטַהֲרוּ & mundarunt se, Neh. 12.30. Atque inde nomina, 1. טוֹהַר m. טוֹהַר & טוֹהַר; carens alieno, sordē, labe, re turpi; oppositum טִמְאָה Job. 14.4. Cocc. Occurrit autem in forma abf. טוֹהַר mundus, purus, Exod. 25.11, 14, 17, 24, 29, 31, 36, 37, 39. 28.22, 36.30, 35.37, 2.6, 11, 16, 17, 22, 23, 24, 26, 29, 39. 15, 25, 30. Lev. 4.12. 6.4. 7.19. 10.14. 11.36, 37. 13.13, 17, 37, 39, 40, 41. Num. 9.13. 18.11, 13. 19.9, 18. Deut. 14.2. 31.1. 1 Sam. 20.26. 1 Chron. 28.17. 2 Chron. 3.4. 9.17. 30.17. Job. 14.4. 28.19. Psal. 51.12. Prov. 30.12. Isa. 66.20. Zach. 3.5. Item cum !, וְהִ, & !, & !, & ! præf. prout sequuntur, הִטְוֹהֵר mundus, -da, -dum, Gen. 8.20. Lev. 10.10. 11.47. 14.57. 24.6. Num. 19.19. 2 Chron. 13.11. Zach. 3.5. וְהִטְוֹהֵר & mundus. Deut. 12.15, 22. 15.22. בְּטוֹהֵר in mundum, Lev. 15.8. לְטוֹהֵר inter mundum, Ezech. 22.26. 44.23. לְטוֹהֵר & mundum, Lev. 20.25. וְלְטוֹהֵר & mundo, Eccl. 9.2. forma constr. est, cum Scheva & cholem; טוֹהֵר mundus, Hab. 1.13. Sed ante maccaph, cholem mutatur in camerz-chatuph; at, Prov. 22.11. Occurrit etiam cum Vau vacante; sic, טוֹהֵר pro, טוֹהֵר purus, &c. cui etiam formæ cum camerz chatuph ante maccaph ! cop. est præf. sic, וְטוֹהֵר & mundus, Job. 17.10. In pl. m. est, וְטוֹהֲרוּ mundi, Ezr. 6.19. Ezech. 36.25. cui pl. m. ! cop. est etiam præf. sic, וְטוֹהֲרוּ & mundi, Prov. 15.26. In sing. f. etiam occurrit simpl. & cum ! cop. & ! dem. præf. sic, וְטוֹהֲרָה munda, Gen. 7.2, 8. Deut. 14.11. Psal. 19.10. Mal. 1.11. וְטוֹהֲרָה & munda, Num. 5.28. וְטוֹהֲרָה munda, Gen. 7.2, 8. 8.20. Exod. 3.18. 39.37. Lev. 20.25. 24.4. In pl. f. formā abf. est, וְטוֹהֲרוּ munda, Lev. 14.4. Psal. 12.7. Deinde, 2. indē etiam No. טוֹהֵר mundities, nitor, puritas, claritas, purgatio, serenitas, Bu. Pag. Av. &c. καὶ καθαρός, Cocc. Occurrit cum ! præf. sic, וְטוֹהֵר mundities, nitore, Exod. 24.10. Sed cum !, Aff. cholem mutatur in camerz-chatuph, ante chateph camerz; sic, וְטוֹהֲרָה purgationis suæ, Lev. 12.4, 6. Item, 3. hinc etiam No. טוֹהֲרָה f. purificatio, mundatio, καθαρισμός, emundatio, Av. Occurrit autem simpl. & cum ! dem. præf. sic, וְטוֹהֲרָה purgatio, Lev. 12.4, 5. וְטוֹהֲרָה mundities, Neh. 12.45. Sicut etiam in forma constr. Occurrit simpl. & cum ! præf. וְטוֹהֲרָה purgatio,

1 Chron. 23.28. כְּטוֹהֲרָה juxta mundiciem, 2 Chron. 30.19. Item, cum ! Aff. cui & ! & ! sunt præf. טוֹהֲרָה mundatio ejus, Lev. 13.35. 14.2. Num. 6.9. Ezech. 44.26. וְטוֹהֲרָה in purgat. sua, Lev. 14.32. לְטוֹהֲרָה ad purgat. sui, Lev. 13.7. 14.23. 15.13. Denique, indē etiam No. heemant. cum Mem formativo præfixo, מְטוֹהֵר, idem, Bu. Lex. vel מְטוֹהֵר Pag. mundities, nitor, &c. Occurrit cum ! Aff. sic, Psal. 89.45. cessare fecisti מְטוֹהֵר mundiciam ejus, i.e. splendorem regni ejus: & est cum da gesh in Teth ob decorum; sicut & in מְטוֹהֵר sanctuarium, Exod. 15.17. dageschatu Coph; Pag. Est autem forma absoluta מְטוֹהֵר, non מְטוֹהֵר neque מְטוֹהֵר; Merc. Cev. pro מְטוֹהֵר, מְטוֹהֵר, מְטוֹהֵר: dagesch enim in Teth est Euphonicum. Regia habent מְטוֹהֵר; Bu. Lex. Significat καὶ δαεὶς ἑσέον, sanctuarium ejus (quod scil. ad purificationem institutum & comparatum est) Coec.

Rad. 8. טוֹב vel טוב in kal, est, bonum & pulchrum esse; pulchrescere: Non tam suapte naturā bonum, quā jucundum, gratum, amabile, & volupe esse; Merc. Conjugatur autem secundum formam פֻּעַל; ad hunc modum, טוֹב, טובתי, &c. pro, טוב, &c. pro, טובתי, &c. juxta R.D. in Michlol; Pag. טוב bonus fuit, & per translationem, pulcher fuit; idem significat quod יָשָׁב, Av. Occurrit autem in præter. kal, 3. pl. m. sic, וְטוֹבוּ boni sunt, Num. 24.5. Cant. 4.10. In hiphil הִטְבִּי benefecit. Occurrit in 2. f. m. præter. hiph. sic, וְהִטְבִּיתִי benefecisti, 1 Reg. 8.18. 2 Reg. 10.30. 2 Chron. 6.8. Item, in 1. f. præter. hiph. defectivē absque jod in medio, cum ! conv. præf. & formā hinc & ! à יָטַב compositā, Bu. Lex. Occurrit sic, וְהִטְבִּיתִי & benefaciam, Ezech. 36.11. Atque indē nomina, 1. טוֹב m. bonus, elegans, præfatus, pulcher; Bu. Lex. Av. Pag. טוֹב. Notat hoc, latē, omne quod placet; maxime, ut utile & voluptatem afferens. Itaque ut Græci δὲ καλὸν & δὲ ἀγαθόν distinguunt, itā Hebræi טוֹב & טוֹב & יֵשֶׁר & טוֹב & טוֹב; 2 Chron. 14.1. & fecit Asa. וְהִטְבִּי, bonum & rectum in oculis Jehovæ, &c. confer Jos. 9.25. Jer. 26.14 & Mic. 7.4. bonus eorum ut sentis; rectus, minus quā vepres: & emphaticē, Psal. 25.8. וְיֵשֶׁר יְהוָה טוֹב, bonus & rectus est Jehova, propterea monstrat peccatoribus viam; q. d. amabilis & laudabilis; bonitas facit amabilem; rectitudo laudabilem; hāc suas testatur virtutes; illā abundantiam & divitias ad beatum faciendum; bonum aliqui complectitur & quod rectum est; hoc convenit judicio; illud voluntati. In rectitudine est veritas, sanctitas, justitia; in bonitate etiam amor & lætitia, Gen. 1.4. vidit lucem, quod bona esset; i.e. utilis, indicans potentiam Dei, Psal. 23.6. bonum & gratia persequuntur me, i.e. bonum datum studiose & cum proposito enixo. Item, Isa. 3.10. dicite justo טוֹב כִּי quod bonus sit, i.e. mandet. Jer. 22.16. טוב נון tunc felix erat; magis verbaliter, Lam. 3.26. טוב bonus, qui expectat & se continet, i.e. felix. Psal. 11.25. bonus, h.e. beatus, vel largiens; Kimchi וְאִשְׁרֵי, Jer. 44.17. וְיִהְיֶה טוֹבֵי & eramus boni, i.e. felices. Eccl. 9.2. טוב חוֹטֵא bonus & peccator opponuntur; ibi bonus est rectus. Psal. 125.4. הַטְּבוּהָ לְטוֹבֵי benefacis bonis, h. e. rectis; טוֹב & טוֹב distinguuntur, Rom. 5.7. Justus, qui jus facit, aut jus habet; bonus, qui beatus est & benefacit; Hæc ex Cocc.

Occurrit autem hoc nomen frequens admodum in textu, sic, טוב bonus; bonum, bonitas, &c. Gen. 1.4, 10, 12, 18, 21, 25, 31. 2.9, 12, 17, 18. &c. ad Mal. 2.17. &c. in 306. circ. l. cui etiam, ל, & interrog. sunt praf. ut seq. טוב & bonus, a, um, Gen. 2.9. Deut. 5.33. 19.12. 1 Sam. 16.12, 16, 23. 29.6. 1 Reg. 1.42.2 Chro. 17.8. Est. 5.9 Pf. 128.2. Prov. 15.15. 19.22. Eccl. 4.3. 8.13. 11.7. Ezec. 31.16. טוב & bonus, Gen. 18.7. 1 Sam. 2.26. 9.2. 1 Reg. 10.17. 1 Chron. 4.40 טוב & num bonum, Jud. 11.25. 18.29. Job. 10.3. 13.9. Item cum ד dem. וי, כ, ל pro כה & ל praf. ut seq. טוב & bonum, Gen. 16.6. Lev. 3.25. Num. 10.32. Deut. 12.28. 26.11. 28.12. 30.15. Jof. 21.45. 23.15. Jud. 10.15. 19.24. 1 Sam. 1.23. 3.18. 11.10. 14.37. 42.15. 9.28. 2 Sam. 10.12. 14.17. 19.19. 28.39. 24.22. 1 Reg. 8.56. 2 Reg. 10.3. 5.20. 13.1. 1 Chron. 19.13. 21.23. 2 Chron. 14.1. 19.11. 30.18. 31.20. Job. 2.10. Pfal. 85.13. 133.2. Cant. 7.10. Ifa. 39.2 Jer. 5.25. 6.16, 20. 29.10. 33.14. Lam. 4.1. Ezech. 34.18. טוב & quod bonum, Deut. 6.18. 2 Reg. 20.3. Ifa. 38.3. Lam. 3.38. טוב in bonum, bono, Lev. 27.10. Pfal. 25.13. Eccl. 2.1. 7.14. טוב in bono, optimo, Gen. 20.15. Deut. 23.17. 2 Chron. 6.41. Job. 21.13. 36.11. Pfal. 103.5. Ifa. 7.15, 16. Jer. 29.32. טוב juxta bonum, Jud. 16.25. 2 Sam. 13.28. Esth. 1.10. Hof. 10.1. sicut etiam cum ל, ל, ל pro ל, ל, ל & פ (pro ופ) praf. prout seq. טוב idem, Gen. 9.8. Jof. 9.25. Esth. 3.11. 8.8. Eccl. 9.2. Jer. 26.14. טוב ad bonum, bono, Deut. 6.24. 10.13. 30.9. 2 Chro. 10.7. Esth. 2.9. Pf. 119.122. Eccl. 2.26. Jer. 15.1. 32.39. Mic. 1.12. טוב idem, Num. 36.6. Eccl. 9.2. טוב & bono, Ifa. 5.20. טוב à bono, Gen. 31.24, 29. Pfal. 39.3. 52.5. Zach. 1.17. טוב quod bonum, Eccl. 2.26. Item, cum ד Aff. sic, טוב optimus illorum, Mic. 7.4. In pl. m. טוב boni, optimi. Occurrit cum, vel fine vau, sub cholem; sic, טוב boni, Gen. 27.9. Deut. 8.12. 1 Sam. 25.15. 2 Sam. 15.3. 1 Reg. 12.7. 2 Chron. 10.7. 12.12. 19.3. Neh. 9.13. Pfal. 119.39. Prov. 2.20. 14.19. Eccl. 4.9. 7.10. 11.6. Cant. 1.23. Jer. 44.17. Lam. 4.9. Ezech. 2.25. 36.31. Zach. 1.13. 8.19. Item cum ו Interrog. & ל cop. praf. טוב an meliores? Am. 6.2. טוב & boni, 1 Reg. 2.32. Prov. 15.3. Ifa. 5.9. Item, cum ד dem. & ל pro ל praf. sic, טוב (vel fine vau) boni, optimi, optima, Jof. 23.14. 1 Sam. 8.14, 16. 1 Reg. 20.3. 2 Chron. 21.13. Joel. 3.5. טוב bonis, Pfal. 125.4. & in forma constr. cum ל cop. praf. sic, טוב & boni, 1 Reg. 8.66. 2 Chron. 7.10. Dan. 1.4. Deinde, 2. hinc etiam No. masc. טוב, bonitas, benignitas, putchritudo, venustas, bonum, Substant. Bu. Av. & cum nam schurek, est nomen לך rei, h. e. Substantivum; i. e. bonitas, &c. Cev. χαιρὸς de Deo Servatore nostro dicitur juxta quosdam, ad Titum 1. benignitas & clementia, Merc. Cev. Occurrit autem in hac forma simpl. & cum כ, ו, & ל praf. sic, טוב bonitas, bonum, Gen. 24.10. 45.18, 20. Deut. 6.11. 2 Reg. 8.9. Ezr. 9.12. Neh. 9.25. Pfal. 119.66. Ifa. 1.19. 63.7. Jer. 31.12. Hof. 10.11. טוב in bonitate, Pfal. 27.13. 65.5. 128.5. Prov. 11.10. טוב & in bonitate, Deut. 28.47. טוב de bonitate, Gen. 45.23. Ifa. 65.14. Item, cum ו, ד (cui & כ, ו, & ל sunt praf.) טוב, cum ל praf. & ד Aff. sic, טוב bonitas mea, Ex. 33.19. Jer. 31.14. טוב bonitas tua, Pfal. 25.7. 31.2. 145.7. טוב in bonitate tua, Neh. 9.25. טוב & in bonitate tua, Neh. 9.35. טוב bonitas ejus, Job. 20.21. Hof. 3.5. Zach. 9.17. טוב bonitatem ejus, Neh. 9.36. טוב &

bonitatem ejus, Jer. 2.7. טוב bonitas eorum, Job. 21.16. Item, 3. indè etiam No. f. scil. טוב bona, f. bonum, Gen. 15.15. 25.8. 44.4. Exod. 3.8. Num. 14.7. 24.13. Deut. 1.25. 8.7. Jof. 7.21. Jud. 8.32. 9.16. 15.2. 18.9. Ruth. 4.15. 1 Sam. 2.45. 2.18, 19, 20. 25.21. 2 Sam. 16.12. 17.7, 14. 18.27. 1 Chron. 29.28. 2 Chron. 24.16. Ezr. 8.26. Neh. 2.10, 18. Job. 9.25. 22.21. Pfal. 35.12. 38.21. 109.5. 143.10. Prov. 8.11. 15.30. 17.13. 25.25. 27.5. Eccl. 5.17. 7.11, 14. 9.16, 18. Jer. 18.20. Lam. 3.17. cui etiam ל, ד interrog. & ד dem. sunt praf. ut seq. טוב & bona, Esth. 8.5. Eccl. 6.6. טוב num bona? Num. 13.19. טוב vel fine vau, bona, Exod. 18.9. Deut. 1.35. 2.5. 4.21, 22. 6.18. 8.10. 9.6. 11.17. Jof. 23.13, 15, 16. Jud. 8.35. 9.11. 1 Sam. 12.23. 24.17. 25.30. 2 Sam. 2.6. 7.28. 17.14. 1 Reg. 8.36, 66. 14.15. 2 Reg. 3.19, 25. 1 Chron. 17.26. 28.8. 2 Chron. 6.27. Ezr. 7.9. 8.18. Neh. 2.8. 9.20. Esth. 1.19. Eccl. 5.10. 6.3. Jer. 18.10. 32.42. 33.9. sicut etiam ל pro כה & ל praf. sic, טוב in bono, Job. 21.25. טוב vel fine vau, in bonum, Gen. 50.20. Deut. 28.11. 30.9. 2 Chron. 18.7. Ezr. 8.22. Neh. 5.19. 13.31. Pfal. 86.17. Jer. 14.11. 21.10. 24.5, 6. 39.16. 44.27. Am. 9.4. טוב ad bonum, Neh. 2.3. טוב de bono, Eccl. 4.8. in forma constr. f. est, טוב vel fine vau, bona, Gen. 24.16. 26.7. 1 Sam. 25.3. 2 Sam. 1.12. Esth. 1.11. 2.3. Nah. 3.4. cui etiam ל & ל sunt praf. טוב & bona, Esth. 2.7. טוב in bono, Pfal. 106.5. Item, cum ו, ד, in pausa, vel ד, & ד Aff. cui ult. l. cop. est praf. טוב bonum meum, Pfal. 16.2. טוב bonitatis tuae, Pfal. 65.12. טוב prob bonitate tua, Pfal. 65.11. טוב & bonum eorum, Deut. 23.7. Ezr. 9.12. In pl. f. occurrit etiam simpl. & cum ל cop. praf. טוב vel fine vau, bona, bona, Gen. 6.2. 2 Reg. 25.28. Esth. 2.7. Jer. 12.6. 24.2, 3. 52.32. טוב vel fine vau, & bona, Gen. 41.5, 22. Deut. 6.10. Item, cum ד dem. praf. sic, טוב vel fine vau, boni, bona, Gen. 41.24, 26, 35. Jer. 24.3, 5. ut & cum ו Aff. sic, טוב bona, benefacta ejus, Neh. 6.19.

Rad. טו est, nere, filare, Pag. nevitr, Bu. Av. נוטו, Cocc. filum torquendo deduxit pollice: Est Cogn. cum וטו, i. e. filum; & cum וטו tetendit, extendit; filum enim torquendo extenditur à colo. Hinc Græci per Prothesin, dicunt נוטו, neo, Av. Occurrit in 3. pl. praf. kal, sic, טו neverunt, Exod. 35.25. & 26. Mulieres טו, neverunt capras, i. e. lanam caprinam, Bu. Lex. five caprarum pilos, Pag. seu pilos caprinos, Av. Arque indè No. מוטו m. netum, Pag. Bu. q. d. filatum opus, Merc. Occurrit, Exod. 35.25. Neverunt, & attulerunt מוטו, מוטו מוטו, netum; Cocc. &c.

Rad. 10. טו contrafte טח, est, linire, oblinire, Pag. vel certè, linere, & oblinere, Cev. complanare, crustare, incrustare, Pag. obtegere, seu obducere, aut oblinere cemento, calce, aut aliâ materiâ, parietes domuum, vel quemque parietem, Merc. Est camentarium verbum, oblevit, obduxit, &c. Bu. Lex. Av. livit vel levit; illevit calce vel cemento, &c. & propriè dicitur de pariete, sive muro; Av. Tectorio inducere, Cocc. Occurrit autem in praf. kal, 3. f. m. Ifa. 44.18. (cum pathach, pro cametz; cui simile vide in בו; Bu. Lex.) sic, טו quia oblitus est, aut linitus, complanatusque, nè videat, Pag. oculi, i. e. uterque oculus, eorum;

orum; h.e. oblici sunt eorum oculi nē videant, Merc. quod verò per patach scribatur, quidam volunt esse, à geminato טחח; sed non vident, ob gutturalem, patach pro cametz positum, ut ad רע pro רע; Merc. quia oblevit, tectorio induxit, oculos eorum, aliquis; impersonalis locutio, Cocc. quia obduxit oculos eorum nē videant, Bu. Lex. vel potius, Deus ipse oblevit eorum oculos nē cernant, Merc. Sed occurrit etiam regulariter cum cametz post ! conv. sic, וטח & oblinet, Lev. 14.42. Item, in 3. pl. & in 2. pl. m. præt. kal, sic occurrit, וטח oblinant, Ezech. 22.28. וטח oblevit, Ezech. 13.12, 14. In part. ben. kal, f. m. טח oblinens; unde in pl. m. occurrit simpl. & cum ו יב & praf. sic, וטח oblinet, Ezech. 13.10. וטח oblinentes, Ezech. 13.15. וטח oblinentes, Ezech. 13.15. Item, in forma constr. pl. m. sic est, וטח ad oblinentes, Ezech. 13.11. In Infin. kal occurrit cum ל praf. sic, וטח ad oblinendum, 1 Chron. 29.4. In Niphal וטח illitus est, sublitus est, Av. Occurrit in Infin. Niph. sic, וטח oblini, obduci, Lev. 14.43, 48. Atque inde nomina, 1. טח m. litura, complanatio, Pag. incrustatio, obrectio, obductio, Merc. tectorium, Bu. Lex. Cocc. litura, i.e. superinductio quā paries obliteratur, Av. Occurrit cum ה dem. praf. sic, וטח tectorium, Ezech. 13.12. Item, 2. hinc etiam deducunt No. pl. f. וטח renes, eò quod sint ducti & cooperati adipe; Pag. Alii interiora hominis intelligunt, quasi obducta, vel quasi abscondita dicas; Merc. Cev. Præcordia; renes, sic dicuntur quod velut tectorio obducti sint adipe, Bu. Lex. Nam וטח sunt obductiones, propriè, ex calce aut cemento quo aliquid obtegatur, Av. specialiter renes; q. d. cooperata; Cocc. Occurrit autem cum ב praf. sic, Job. 38.36. Quis posuit וטח vel וטח in renibus sapientiam? Pag. In occultis, i.e. in renibus, Av. in præcordiis, Bu. Lex. In cooperatis, q. d. in corde, Cocc. Sic & Psal. 51.8. ecce veritatem voluisti וטח in renibus, Pag. seu in absconditis, i.e. in corde, vel in intimis; veritatem seu sinceritatem opponit hypocrisis, Merc. Ab Ezra in locis occultis, quæ sunt istentiones cordis, Pag. in cooperatis, i.e. in corde: non enim ita sanctificatur homo, ut in sola mente sit novitas; ad intimos sensus & affectus obscurissimos ac subtilissimos (a quibus motus in penitissimis corporis partibus est) amor veritatis & ejus perpetua cogitatio penetrat. Confer Jer. 12.1. propinquus tu in ore ipsorum, at longinquus à renibus, 1. e. non sunt ex ipsorum cogitationes de te, ut renes eorum eos erudiant, & in officio contineant, Psal. 16.7. Cocc.

Rad. 11. טור; Bu. Lex. vel טור, Av. protelavit, abjecit aliquid tanquam telum, Av. Unde in Hiphil וטור est וטור jacere; Cocc. jecit, dejecit, ejecit, iniecit, projecit; Bu. Lex. Jon. 1.4. וטור iniecit ventum magnum, Bu. Lex. & C. Sic Bu. Lex. & Cocc. Hanc hic locant radicem, quam alii locant sub Teth ante jod, in Rad. טור; quæ videatur.

Rad. 12. טור, m. est ordo, Pag. series, dispositio; Gallicè, renga, ou renga; quidam ab observatione deducunt; h.e. à וטור; Merc. טור est ordo ambiens per circumulum, ordinatio, ordo circularis; est cogn. cum וטור observavit, ut cum ordo rei observatur, circumquaque; hinc τὸ πῶς, τοῦ εὖ, τοῦ πῶς, & c. i.e. torno; nam

tornus est instrumentum fabrilis, quo aliquid per ambitum excavatur; & per metathesin literarum, est, ordo; Av. טור est οὐρα & ordo, series; linea, Bu. Cocc. & c. Occurrit simpl. & cum ו & ה praf. sic, טור ordo, Exod. 28.17.39.10. וטור & ordo, 1 Reg. 6.36.7.12. Ezech. 46.23. וטור ordo, Exod. 28.17.39.10. 1 Reg. 7.3. sicut etiam cum ה praf. sic, וטור & ordo, Ex. 28.18, 19, 20.39.11, 12, 13. in pl. m. abs. occurrit, cum schurek, vel kibbutz, sic, וטור ordines, Exod. 28.17.1. 1 Reg. 7.4, 12, 18, 24, 42.2 Chron. 4.3, 13. וטור idem, 1 Reg. 7.20. & in forma constr. est, וטור ordines, Exod. 29.10. 1 Reg. 6.36.7.2. Atque inde, Nomen, וטור fam. idem, ordo, & c. Unde in pl. f. וטור ordines; occurrit, cum ה praf. sic, Ezech. 46.23. וטור ordinibus; Bu. Lex. & c. Vide etiam, infra: Rad. וטור. Item, Chald. טור mons, & c. Vide in Lex. Chald.

Rad. 13. וטש, est וטש, festinare, accelerare; Pag. vel potius, volare; Bu. Conc. volavit, avolvit, involavit; Bu. Lex. extensus est, involando festinanter; extendit alas ad volandum; est cogn. cum וטש extendit demittendo, porrexit; & cum וטש extendit, protendit; item cum וטש, deflexit celeriter; Av. וטש, contrahit וטש, 70. reddunt וטש volare; Chaldaïs horum per וטש; Cocc. Occurrit autem in fut. kal, 3. f. m. sic, Job. 9.26. sicut aquila, וטש volabit, Bu. Conc. festinabit, pro festinat, ad escam. Pag. involat, Bu. Lex. Targum, sicut aquila וטש quæ volat ad escam; Pag. sic Jonachan, in Hab. 1.8. pro, sicut aquila וטש, festinans, habet וטש quæ volat ad cibum; sunt qui cum וטש conferentes, putent propriè esse circumvolitando sese demittere; sed non advertunt in uno esse וטש dextrum, in altero וטש sinistrum; sed est radix magis Chaldaica, וטש pro Hebræo וטש volavit; & sic R. Levi, & R. Abraham junior exp. וטש volabit, Pag. Chaldaicum est, ubi per וטש scribitur; ut, וטש avis volans, Gen. 1. & וטש avolarem, & habitarem, Psal. 55.7. Bu. Lex. [וטש] Chald. jejunos, incanatus, & c. Vide in Conc. Chald. Item וטש & וטש Vide suprà in Rad. וטש.

Rad. 14. וטח ejecit sagittam ab arcu fortissime jaciendo; emisit sagittam remotissimè, quantum potest arcus extensissimus propellere; Cogn. cum וטח, pepulit, propulit, & וטח retendit; hinc וטח celer, וטח accelero, וטח celeriter, instar sagittæ emissæ ab arcu extensissimo; Atque inde, in piel, וטח jecit, ejecit; Av. jaculatus est, Bu. Lex. Unde, in part. piel, f. m. וטח, jaculans; in pl. m. וטח, in constr. וטח, jaculantes, & c. ut cum וטח praf. וטח, uti jaculantes arcu; i.e. quantum est factus teli, vel sagittæ; & Vau est loco tertiæ radicalis וטח, ut & in aliis pluribus fit; Bu. Lex. ut, qui jaculantur arcu; i.e. quantum, qui arcu ceciderunt, solent à scopo recedere; Cocc. vel, secundum R. D. וטח est nomen, pro jactu; & sic in pl. m. constr. exp. sicut jactus (pl.) arcus, i. e. sagittæ arcus; h.e. secundum mensuram cursus sagittæ; sic R. D. Sed R. Jonah, scripsit esse part. piel; i. e. elongavit se ab eo; Pag. quantum scil. procul emittunt jacientes sagittam, qui jaculantur; Cev. & abiit, atque confedit è regione elongando, i.e. procul, quantum est, jactus teli; i.e. quantum sagittantes possunt telum emittere arcu; est part. piel, plur. in Reg. & componitur ex וטח & וטח, ejecit.

ejecit, & extendit; nam à solo טחח dicendum fuisset (à sing. מטחח jaculans, in pl. מטחחים & constr. מטחחי); ejusmodi compositio est מטחחוני; Jer. 15. 10. Av. tertia radicalis ח, est mutata in Vau, ut fit in verbo השתחוה, sic formari potest טחח, unde benoni, juxta R. Jonah, מטחח, cujus hic regimen plurale est; sed Kimchi nomen facit; Merc.

Rad. 15. טחח contractè טח, oblevit, perlevit, obliteravit, calce obdixit, perunxit; idem significat quod טח, illevit parietes seu muros; Occurrit, Isa. 44. 18. eo quod טח, perlevit oculos eorum, &c. Aven. qui hanc hic ponit radicem; reliqui vero referunt ad טחח; ibi vide.

Rad. 16. טחח, est molere, contundere; Pag. comminueret impulsione & impetu; ut nonnihil conveniat cum טחח ut quidam volunt; Merc. commoluit, Bu. Lex. moluit attenuando; emoluit; attenuavit in pistrina; nam ante ipventum molarum usum, frumentum pilâ seu in pistrina, per homines, attenuabatur; cogn. est cum טחח, milium tenue; hinc, טחח, טחח, percutio, contundo; & Latinum tenuo, attenuo; &c. Av. טחח est, טחח, molere; Cocc. Occurrit autem, in præf. kal. 3. pl. cum ! conv. vel cop. sic, & molebant, Num. 11. 8. In part. ben. kal. f. m. טחח molens, Jud. 16. 21. & in sing. f. m. טחח molens, f. Unde in pl. f. m. cum ! dem. præf. Eccl. 12. 3. & cessabunt הטחחות molentes, Bu. Conc. molares, i.e. crassiores dentes, qui, viz. escam molunt, ut R. D. inquit; Pag. qui inde, Latinis, molares dicuntur, quasi Hebraicè, molitrices dicas; maxillares scil. dentes, quibus cibis comminuitur; Merc. Cev. In Infin. kal. est cum cametz, vel cum Scheva penult. sic, טחח molendo, Deut. 9. 21. טחח molere, Lam. 5. 13. in Imper. kal. f. m. טחח, mole; Unde, in sing. f. m. cum ! cop. sic est, & טחח, mole, Isa. 47. 2. In fut. kal. occurrit in 3. f. m. cum ! conv. præf. & in 3. f. f. & 2. pl. m. sic, & טחח & commoluit, Exod. 10. 2. טחח moleret, Job. 31. 10. & טחח commoluitis, Isa. 3. 15. Atque inde, Nomina, 1. טחח f. m. molitio; Bu. Cocc. mola, Pag. Av. molitura; mola, per translationem, dicitur de dentibus; Av. Occurrit cum ! dem. præf. sic, Eccl. 12. 4. In humilitate sonitus הטחחות molâ; Hieron. vocis molentis; R. D. in lib. Rad. vocis molitionis, nempe dentium; Pag. Item inde etiam No. טחחות pl. f. Eccl. 12. 3. molitrices, molares dentes; Bu. Lex. Cocc. vel est part. ben. kal. pl. f. m. ibi vide. Sicut &, hinc etiam, secundum quosdam, No. טחח m. lima ferrea, Deut. 9. 21. & contudi illum, טחח limâ; deficit enim Beth; Unde Targum habet בשופיפה limâ; R. D. in l. Rad. Hieron. & in frustra comminuens; vel est Makor, inquit R. D. seu Infin. kal. i.e. molendo; Pag. quod ego satius esse puto; Merc. prout etiam, quidam hinc deducunt No. טחח, m. mola, Lam. 5. 13. Juvenes molam tulerunt; juxta quosdam, quasi sit, ad pistrinam rapuerunt; Cocc. Adolescentes pertulerunt molam; i.e. venundati sunt ut molas agerent; nam טחח dicitur, mola, seu pistrina, ubi homines durissimo labore attenuabant frumenta; Av. Aliis vero, est itidem, Infin. kal. sic, juvenes טחח (ad) molendum (vel, coeundum) tulerunt; ponitur enim pro לטחח; R. D. in lib. Rad. Hieron. adolescentibus impudicè abusi sunt; Ab. Ezra; ad molendum; Pag. Sed miror, hoc loco, Hieronymum, mo-

lendi verbum ad venerem masculinam retulisse; quod tamen ad verbum intelligitur ab Hebræis; etsi eorum Doctores in Hagada comminiscantur, cum Babylone desessent molâ, Chaldaeos eas juvenibus Israeliticis imposuisse, ut eas Babylonem portarent; volunt enim טחח molam esse, quasi sensus sit, juvenes molam bajularunt; sed simplex sensus est, quod juvenes assumpserint ad molendum; טחח pro לטחח. Mirum tamen videtur, Hebræorum Doctores locum illum supra, de Samsone, citatum, Jud. 16. 21. illo altero sensu exponere, quasi quod Palæstini suas illi uxores permolandas & subagittandas dederint, ut ex ipso prolem robustam haberent; quod est admodum coactum; quum servituti inter alia genus gravissimum fuerat, trufatiles agere; Merc. Item, locos citatos, Exod. 32. 20. sic explicant; וטחח & moluit, i.e. contudit, donec esset pulvis, R. D. ac si dicat, & contudit illum limâ (vel ferrâ; Merc.) habente ora; & hæc est molitura ejus. Et Job. 31. 10. טחח molat alteri uxor mea, i.e. serviat aliis, sit aliorum ancilla, cujus erat molere; vel, molat, i.e. alteri subjiciatur (inter coeundum, Merc.) ut mola inferior superiori; Pag. ut scil. testis verbis rem obscenam designet, quem admodum & mox subjungit, & super eam incumbant alii; Merc.

Rad. 17. טחור m. est infirmitas ani; i.e. ficus fici, aut marisca, hæmorrhoids morbus; & anus cui talis evenit morbus; Pag. Vide in עפל. Scribe per cametz in prima; sed in pl. ubique per Scheva, sicut & nomen per quod legitur. Nam cum per nomen עפולים pars pudenda significaretur, & nomen ipsum aures teneras feriret, scribæ pro eo nomen verecundius substituerunt, טחורים; quod Chaldaïs propriè angustum meatum significat: nam טחור est, constringere, premere, comprimere. Sicut etiam in aliis fecerunt, ut supra in טחור dictum est. Cæterum Masoritz notârunt esse quinque scripta עפולים, sed quæ legantur טחורים; duo quæ scribantur & legantur טחורים, nempe; 1. Sam. 6. 12. & vers. 17. pro quinque verò sex reperies, forsan illius quod erat in Deut. erant oblii: unde 1. Sam. 5. additur, ubi tria reperies, & 6. cap. duo. Judæi exp. ficum, vel mariscam; alii hæmorrhoidem. Porchetus τειροσάν reddidit, h.e. irritum egerendi conatum, cum tumore & inflammatione sedis, &c. Alii putant claustra ani significari, per quæ cum contentione excrementa egeruntur; ut colligi videtur ex Psal. 78. ubi ait, & percussit adversarios suos retrò; Merc. טחור est anus, nates quibus sedes oceupamus, posteriora ani, clunes, podices; Item, ficus in natibus; Hieron. vertit anos. Cogn. cum טחח aggravavit molestiâ, nam ficus in natibus afferunt duras molestias. Hinc per Metathesin literarum טחור & טחור, i.e. sedes; & per hoc nomen reddiderunt quoque Græci interpretes; hinc etiam Latine, tergum; Av. In pl. m. est טחורים mariscæ, hæmorrhoides, morbus ani, Bu. Cocc. ut 1. Sam. 5. 9. & incogniti erant, scil. antea, iis, עפולים; ita scribitur, sed legitur טחורים; mariscæ; & cum ! præf. 1. Sam. 5. 6. & percussit eos בטחורים; sed legitur בטחורים mariscis; sic etiam v. 12. ibid. ubi Hieron. vertit, & percutiebantur in secretiori parte natium, Pag. Item, cum ! præf. Deut. 28. 27. sic, percutiat te Dominus ulcere Ægypti, & בטחורים; sed legitur וּבטחורים & hæmorrhoidibus,

Bu. Conc. & ficis, aut mariscis, Pag. Sic etiam in forma pl. m. Confr. Occurrit 1 Sam. 6.4. fic, quinque עפלי; sed legitur, quinque שחורי hamorrhoides, Bu. Conc. ani aurei; vel mariscæ aureæ; Pag. Bu. Lex. i.e. imaginæ aureæ mariscarum, Bu. Lex. fic & versf. 17. ibid. Item, occurrit etiam cum Aff. כם, ibid. v. 5. fic, & facietis similitudines עפליכם; sed legitur שחוריהם anorum vestrorum, vel mariscarum aut hamorrhoidum vestrorum; Pag. Bu. Conc. Sicut etiam cum הם Aff. occurrit in ipso textu tam scriptum quam lectum; fic v. 11. ibid. & similitudines שחוריהם anorum suorum, mariscarum suorum, Pag. Bu. Lex. In eum sensum etiam legitur apud Davidem, ויה ערוי אחור, & percussit hostes suos retrò. Psal. 78.66. i.e. juxta Chaldaei paraphrasten בחרוריהו בחרוריהו mariscis in posterioribus ipsorum; five in occultis corporis partibus; Bu. Lex.

Rad. 18. טיט typus formavit, signum insculpsit, referens alicujus rei typum & veritatem; non autem usurpatur hæc radix verbaliter, sed tantum unum nomen ab eo invenitur; Av. viz. No. טיט, m. frontale, sicut lamina, quod ligabant in fronte; Pag. In pl. fam. שוטפות, frontalia; Pag. Bu. & c. Schedæ memoriales fuerunt; unde, & זכרון, monumentum, scilicet custodiendæ legis, vocantur, Exod. 13.9. In Novo Test. appellantur phylacteria; Chaldaei & Rabbinii vocant חפלין, quasi precum monumenta; Bu. Lex. שוטפות sunt typi monitorii, signa memorialia, monitoria; ut sunt appendices, quibus Judæi sententias aliquot, ex lege, minutissimis characteribus scriptas includunt, easque oratur, non modo fronti, sed & alteri brachio alligant; Av. שוטפות, ornamentum frontis, frontes, frontale; Kimchi, ציץ שקושרין על המצח, semper additur ציץ בין inter oculos tuos; h. e. in media fronte; (quam Phrasin Kimchi rectè explicat, ex Deut. 14.1. non facietis calvitium inter oculos vestros; i.e. in summa fronte, in scincipite) Exod. 13.16. Sed versf. 9. est, לזכרון in memoriale inter oculos tuos. Chaldaei latius utuntur pro armilla, tiara. Vult Deus legem suam in fronte & dextrâ manu geri, h. e. per confessionem publicari; & in opere pro regula esse; hinc phrasin Apoc. 13.16. accipere signum bestiarum in dextram manum, ut operanti sit ante oculos; & frontem, ut occurrenti obviam signum sit; h. e. legem bestiarum suscipere ad eam sequendam, & profitendam. Item Apoc. 14.1. habentes nomen patris ejus scriptum in frontibus suis; h. e. nomen patris Christi nominantes & profitentes, Coc. Quidam censent nomen שוטפות reducendum esse ad שטף, quod est plaudere, quod plaudendo ad frontem, subinde, his appendicibus, ad singulos pulsus, legis admoneantur; sunt enim hæc phylacteria in Novo Test. quasi conservatoria Legis, quibus & hodie Judæi utuntur. Potes monumenta vertere; Merc. Occurrit autem nomen hoc pl. cum לך & לך praf. ut seq. לטוטפות in frontalia, Deut. 6.8. 11. 18. ולטוטפות & in frontalia, Exod. 13.16. [ליטוטפות, & c. de hoc nomine vide supra sub Rad. טיט oblevit, & c.]

Rad. 19. טיט m. nomen radicale, significans coenum, lutum, limum, Pag. Bu. Av. Quidam ad מטש, vel מוטש reducunt, quod in eo nutent pedes; Merc. lutum, πηλες, Coc. Dicitur טיט coenum, quod in platea amovetur, ideoque est cogn. cum מטש amotus est, Av. Occurrit autem

hoc nomen simpl. & cum ל (cametz scilicet loco Scheva, ob pausam) לך, לך, לך & לך praf. ut seq. טיט lutum, Job. 41.21. Isa. 41.25. Jer. 38.6. טיט & lutum, Isa. 57.20. בטיט in luto, Zach. 10.5. בטיט in luto, Jer. 38.6. Nah. 3.14. בטיט sicut lutum, 2 Sam. 22.43. Psal. 18.43. Mic. 7.10. Zach. 9.3. מטיט è luto, Psal. 40.3. 69.15. Hic locare solent עב טיט densum lutum, quod in quibusdam exemplaribus scribitur ut una vox composita; sic, Hab. 2.6. & aggravat super se עבטיט densum lutum. De eo vide infra sub Rad. עבה.

Rad. 20. טיל (vel, ut quibusdam placet, טול, contrahit טל) est projicere; proficisci, movere, migrare; Paf. Sunt qui exponant, exonerare, ut sit contrarium פסס quod huic alioqui voce cognatum est, נטל, quod significat onerare, seu onus imponere. Geminatis extremis, טלטל, est significationis vicinæ, movere, facere migrare, seu facere proficisci; transferre; & semper transitivè; itaque pro proficisci nunquam reperies. Geminatis autem sic radicalibus, apud Rabbinos, frequentissimum est hoc verbum; unde טלטל migratio, seu translatio, vagatio; sicut etiam apud Chaldaeos. Elias in Tisbite vult factum ex נטל, quod est ferre, portare; & Chaldaicè נטל profectus est. Hinc מטלטלים (alii מט) sunt bona mobilia, Merc. טיל protelavit, ejecit minus; & metaphoricè significat, aliquid projicere figendo in terram, quemadmodum telum aut lancea emittitur propulsando, & brachiis trudendo. Cogn. cum נטל tulit, elevavit, sustulit; nam si quid volumus protelare in longinquum, elevatione quâdam hoc facimus; Av. Reperitur autem hæc Radix טיל טיל primùm quidem in Conjug. Hiphil, הטיט jecit, dejecit, ejecit, in jecit, projecit; Bu. Av. protelavit, emisit, & c. gaudet ferè præpositionibus על, לך, & לך; ideoque secundum harum præpositionum naturam exponitur, Av. Occurrit autem in prat. hiph. 3. f. m. & 1. f. m. ! conv. sic, הטיט injectit, Jon. 1.4. והטלתי & ejiciam, Jer. 16.13. 22.26. In Imper. hiph. f. m. הטיט ejice, projice, & in pl. m. הטיט ejicite; occurrit cum ! cop. praf. & Kibbutz pro schurek ante Aff. וני, sic, והטלני & ejicite me, Jon. 1.12. In fut. hiph. 1. f. m. הטיט projiciam; cum תי aff. est, הטיט ejiciam te, Eccl. 3.2.4. Sic in 3. f. m. fut. hiph. וטיט, vel cum Tzere, וטיט projiciet; unde cum ! conv. est cum sagol in ult. sic, וטיט & projicit, 1 Sam. 18.11. 20.33. Item in 3. pl. prat. kal, וטיט projicient, sed cum ! conv. occurrit defectivè absque jod medio; sic, וטיט & ejicerunt, Jon. 1.5. ut & eodem modo defectivè est cum ! conv. & kibbutz pro schurek ante Aff. הו Aff. sic, וטיט & projecerunt eum, Jon. 1.16. In hophal, הטיט ejici, projici, Bu. man. protelatus est, ablatus seu avulsus est, Av. Occurrit in 3. pl. prat. hoph. הטיט projiciet, Jer. 22.28. & in 3. f. m. fut. hoph. plenè cum schurek, vel cum kibbutz pro schurek, & in pausa cum cametz pro pathach, ut sequuntur, וטיט projicietur, Prov. 16.33. וטיט projicietur, Job. 40.28. וטיט dejicietur, Psal. 37.24. In piel ex geminatis radicalibus ex טלטל projicere, transferre, ejicere, Bu. man. prote-lavit, evulsit omnino, Av. transtulit, deportavit, migrare, vagari fecit; Bu. Lex. unde in part. piel, sing. mafc. וטיט ejiciens, projiciens. Occurrit cum Aff. הי, sic, Isa. 22.17. וטיט טלטלך deportabit te, deportatione viri, i.e. virili, forti, vehementi, Bu. Lex. vel, ut

ut alii, fumendo גָּבַר in vocandi casu; sic, Jehova protelat te propulsione, δ vir, i.e. funditūs te aufert, Av. & juxta R.R. dixit migratione viri, & non mulieris; eō quod mulier magis invenit misericordiam quā vir, ob illius fragilitatem, Pag. vel ut alii R.R. exp. שְׁטוּל, i. e. migratione unā post alterā, Bu. Lex. Atque indē nomen שְׁטוּל f. sublatio, ablatio, propulsio, extirpatio quā fit radicibus; Av. jactatio; Coc. ut ibid. ut paulo antē; Ecce protelat, aut aufert te ablatione seu propulsione, δ vir, i.e. funditūs te aufert; Av. est enim acsi dixisset, migrare aut proficisci facit te migratione גָּרַל magnā; nam juxta R. Jos. Kimchi litera He, in שְׁטוּל, non est signum fāmīneum; sed est nosepheth, i.e. additum & redundans; sed secundum primam significationem, deportatione viri, &c. nomen שְׁטוּל est in regimine Genitivi, pro שְׁטוּל, sicut & illud, Psal. 45.5. propter veritatem יָצַק וְעָנָה & mansuetudinem justitiā; pro וְעָנָה; & Mich. 1.11. בַּשָּׂחַ נִדְּחָה בַּשָּׂחַ nudata confusione, Pag. vel defecta pudendo; Merc. pro עָרִית; & id genus pleraque, Pag. [Chald. lutum, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 21. שִׁיר, indē No. שִׁירָה f. quod est אֶדֶס; palatium; sic appellatur inquit R.D. quod fit edificatum lapidibus levigatis (vel excisis, Merc.) aquiliter ordinatis; à שִׁירָה significante ordinem, sicut & שִׁיר; ut dictum est in Rad. שִׁיר; nam שִׁירָה juxta R.R. vocatur נִרְכָּה i.e. ordo, Pag. Sic etiam in Syro sermone; Ezr. 6.6. Vide etiam, 1 Reg. 6.36. & 7.12. Merc. Sed significat etiam hæc vox inquit R.D. כֹּתֵל parietem; Pag. שִׁירָה est palatium, castellum, arx; Significat castellum & omne ædificium habens suum ambitum, vel quod ordine quodam extructum est, & quasi circulo quodam circumscriptum; item pro ambitu muri, seu parietis, Av. notat omnem ordinatam structuram, Cocc. Occurrit in forma Constr. sic, Cant. 8.9. Si murus est, ædificemus super eam כֶּסֶף שִׁירָה parietem argenti, i.e. argenteum, Pag. quemadmodum & mox dicit tabulam cedrinam; ego tamen, palatium malim, seu, arcem argenteam, Merc. palatium argenteum; i.e. magnificentissimum, teste Kimchi, ex R. Jonah; Bu. Lex. Hieron. propugnacula argentea, Pag. Si murus est, ædificabimus contra eam propugnaculum, Av. structuram argenteam, Cocc. Item, cum אֶף. sic occurrit, שִׁירָתָם, castellum eorum, Psal. 69.26. In pl. f. שִׁירֹת arces, castella, palatia, &c. Pag. Bu. Ordinata Construtiones, Cocc. Occurrit cum אֶף. cui & אֶף & אֶף sunt præf. Aff. cum שִׁירָתָם, Num. 31.10. שִׁירָתָם in castellorum, Gen. 25.16. לְשִׁירָתָם per castella eorum, 1 Chron. 6.54. Item, cum יָהֵם. Aff. in pl. f. sic occurrit, שִׁירָתֵיהֶם arcēs suas, Ezech. 25.4.

Rad. 22. שָׁלַל est, tegere, operire; obumbrare, Pag. In piel שָׁלַל idem, obtegere; sed est propriè Chaldaicum, Bu. Lex. obtexit, contexit; contignavit, tectum posuit supernè; tegulis otexit; & est cogn. cum שָׁלַל protelavit, & נָשַׁל tulit. In fut. piel, 3. f. m. שָׁלַל conteger, obteget: unde cum אֶף. præf. dagefeh excidit ex litera schevata ל ante aff. וְ, unde pro וְשָׁלַלִי sic occurrit, וְשָׁלַלִי & contexit eam, Neh. 3.15. Item ex hac radice quidam deducunt piel quadratum, seu geminatum prima radicali, שָׁלַל obtexit, &c. & sic exponunt part. piel, & nomen suprà descriptum ex Isa. 22.17. hoc modo, & obteget te obtectione vel tegu-

mento viri; & amicit te amiciendo: i.e. ad dignitatem te evehit, ac præstat & subministrat ea quæ ad dignitatem conservandam spectant, ut est honorificus & magnificus vestitus. Ità quidam interpretantur. Hebræi aliter, ut suprà in שָׁלַל dictum. R. Solomon Iarchi explicat; & transportabit te sicut aliquis transportat gallum gallinaceum. Explicatio ex Talmudicis petita, quibus שָׁלַל Gallum gallinaceum significat. Hinc Gallus iste in vulgata versionem Latinam involavit; Bu. Lex. Sed omnes deducunt ex hac radice nomen שָׁלַל, & in pausa שָׁלַל m. ros; Pag. Bu. &c. aliā quidem significatione inquit Kimchi; sed priori vicinā, quod terram obteget; Merc. vel, quod herbas & gramina obteget, Bu. Lex. שָׁלַל est ros obtegens terram; Av. שָׁלַל, Cocc. Occurrit autem hoc nomen in paula, & extra pausam, simpliciter; sic, שָׁלַל vel שָׁלַל ros, Deut. 33.28. Jud. 6.37. 38.39. 40. 2 Sam. 1.21. 1 Reg. 17.1. Job. 38.28. Psal. 110.3. Prov. 3.20. Cant. 4.2. Isa. 19.4. 26.19. & occurrit etiam cum variis præf. in utraque forma, viz. cum אֶף, בִּי, כִּי, לִי, מִי, נִי, וְ, & præf. ut seq. וְשָׁלַל & ros, Job. 29.19. וְשָׁלַל vel וְשָׁלַל ros, Exod. 16.13. 14. Num. 11.9. 2 Sam. 17.12. שָׁלַל sicut ros, Psal. 133.3. Mich. 5.6. שָׁלַל sicut ros, Deut. 32.2. Hof. 14.6. וְשָׁלַל & sicut ros, Prov. 19.12. וְשָׁלַל idem, Hof. 6.4. 13.3. מִשָּׁלַל de rore, Gen. 27.28. מִשָּׁלַל idem, Deut. 33.12. Hag. 1.10. וְשָׁלַל & de rore, Gen. 27.39. Item, cum אֶף. (argol est pro Scheva ob pausam) & אֶף. Aff. est cum dagefeh in Lamed ob alterum Lamed deficientis; sic, וְשָׁלַל ros tuus, Isa. 26.19. שָׁלַל rorem suum, Zach. 8.12.

Rad. 23. שָׁלַל; Sunt qui hanc radicem affinem faciunt superiori radici: ut sicut illa ædificii obductionem aut obtectionem significat propriè, sic שָׁלַל fit obductum maculis, maculosum. Non invenitur nisi in pahal kal, & pihel. Hinc agnum שָׁלַל dictum putant, quod lana fit obductus; Aleph in He commutato, quod & in plurali resumit; Merc. שָׁלַל maculavit, commaculavit, resperfit maculis grandioribus & nigris; est cogn. cum שָׁלַל, i.e. obtexit, obumbravit; nam macula obtegit cutem seu pellem. Hinc τριλῶ, κατὰ τριλῶ, iniquino, commaculo; unde in part. pahal שָׁלַל; quod est punctatum, aut respersum maculis grandioribus lacioribusque; sicut וְשָׁלַל est respersum maculis minoribus; ut Rad. D. in l. Rad. inquit, Pag. שָׁלַל part. pahal kal, f. m. maculosus, Cocc. maculosum, maculis latis respersum, Bu. Lex. Occurrit cum אֶף. cop. sic, וְשָׁלַל & maculosum, Gen. 30.32. 33. & in pl. m. cum אֶף. præf. est cum kibbutz penult. sic, וְשָׁלַל & maculosas, Gen. 30.35. ut & in pl. f. est cum kibbutz penult. & occurrit simpl. & cum אֶף. præf. sic, וְשָׁלַל maculosa, Ezech. 16.15. וְשָׁלַל & maculosas, Gen. 30.35. In piel, שָׁלַל commaculavit; consuit variis frustis, Av. unde in pual שָׁלַל commaculatus fuit, confusus variis frustis, vel resartus fuit; atque indē, in part. pual, f. m. שָׁלַל resartus, variis frustis confusus. Occurrit in pl. f. cum אֶף. cop. sic, Jos. 9.5. & calceamenta vetera, וְשָׁלַל & resarta in pedibus suis; quæ viz. erant è corio novo, veterique confusa; Hieron. perantiqua & pitaciis confusa, Pag. calceamenta resarta; hæc significatio Rabbiniis usitata est, iis enim שָׁלַל & שָׁלַל sunt frustula ad resarciendum. Atque hinc forsan, per metaphoram, שָׁלַל maculosum, maculis latis respersum, sicut vestis varia frustula affuta habens. (Vide etiam שָׁלַל in sequente radice)

dice) unde etiam טמא כמות excelsa latis maculis interlinctis, Ezech. 16. 16. i.e. latis plagis & tessellis colorata; Bu. Lex. vel, variegata delubra, i.e. aulaeis versicoloribus adornata; sic Jos. 9. 5. טמא maculosi calcei; nam si fert itineris ratio calceos reficere, sanè variegantur, qui assumentis additis concinnantur; Cocc. Sic & in loco citato, Ezech. 16. 16. & fecisti tibi excelsa טמא maculis latis resperfa: Symmachus multicoloria; 70. idola confuta; Aquila & Theodotio, pannos diversos hinc inde confutos; Hieron. Hinc inde confuta; R. D. in l. Rad. è pannis colorum multorum, i.e. multicoloria; Et sunt participia passiva ex Conjug. kal vel pual; vel sunt nomina Toarim; i.e. adjectiva; Pag.

Rad. 24. טמא m. nomen radicale (prout plerique statuunt pro nova & alia radice à priori) significans agnum, Pag. Bu. Cocc. Est agnus obrectus lana, laniger; vel confusus variis maculis; ideoque est Cogn. cum טמא maculavit; hinc τανύσιον, τανύσιος lanifex, τανασία lanificium, &c. Av. Occurrit in forma abs. cum cop. sic, Isa. 65. 25. lupus ut טמא & agnus pascuntur pariter, &c. Item, in forma confitr. sic occurrit cum Scheva & tzere, 1 Sam. 7. 9. חלב טמא (& tulit Semuel) agnum lactis unum; Pag. i.e. qui adhuc lactebat, nec dum herbam comedebat, cuiusmodi tenerior est & laudatior; Merc. Agnus lactis dicitur lacteus, five lactens; Bu. Lex. Coc. In pl. m. est cum Aleph pro He; sic, טמא agni, agnos, &c. Isa. 40. 11. & est formæ instar נכה, Pag. vel potius נכה, etsi absolutum non inveniatur, Merc. quod, sicut hoc, format plur. cum camerz penult. נכאים; i.e. percussus, percussus, ut in radice נכה; ubi vide, Pag. Sed occurrit & cum praf. ut nomen proprium loci; sic, 1 Sam. 15. 7. בטלמים in Telaim; sic Bu. Conc. Lex. &c. quidam verò appellativè etiam sumunt; sic, & congregavit Saul populum, & recensuit eos, cum agnis; Av. Vel, in agnis; quia viz. dum recensentur, afferebat unusquisque agnum, Pag. Atque ita scribit numerum eorum; Merc. & hoc dicit esse rectum, R. D. in l. Rad. quia erat Pesach, i.e. Pascha; unde & Jonathan in Targum habet פסחא, in agnis Pascha, i.e. Paschæ aut Paschatis. Hieron. & recensuit eos quasi agnos: pro Beth legens Caph. Sed prior lectio germana est; Pag. Licet nomen potius loci esse videtur; Merc.

Rad. 25. טמא est, immundum esse, pollutum esse; Pag. Contrarium verbo טהר suprâ posito, quod est, mundum esse. Taminandi verbum hinc quidam ductum putant; quod hodie in compositione tantum reperitur, contaminare. Faciunt & affine verbo טמ, quod contaminata abscondantur; Merc. טמא immundus, impurus, pollutus fuit, Bu. Lex. contaminatus est, &c. idem quod טמ; & cogn. est cum טמ compressit, & טמ abscondit: Item cum רמין sterquilinum; nam contaminata absconduntur & supprimuntur nè offendant oculos hominum. Hinc Latine tamino, contaminino convenit & voce & significatione cum Ebræo; Av. 70. reddunt טמא immundum fieri. Opponitur ei טהור purum, & קדוש sanctum, sacrum; immundum namque est quod indignum sancto; & ab eo alienum est, Cocc. טמא in kal est instar ירא timuit, ut Num. 6. 12. quia טמא pollutus est, nazareatus ejus; Hieron. polluta est

sanctificatio (seu consecratio, Merc.) ejus: & cum conv. Lev. 15. 5. וטמא & immundus erit usque ad vesperam, &c. multoties in hoc capite; Pag. Quidam verò referunt hæc inter nomina, prout videre est infrâ. Ordine enim Conc. sic verbaliter occurrit; In prat. kal, 3. f. cum conv. וטמא & polluta erit, Lev. 12. 2, 5, 22. 6. in 2. f. m. prat. kal, וטמא pollutus es; unde in 2. f. sic, וטמא polluta es, Ezech. 22. 4. Item in 3. pl. prat. kal cum conv. וטמא polluti erunt, Lev. 15. 18. In Infin. kal, טמא vel טמא; sed cum parag. cholem transponitur & mutatur in cametz-chatuph; sic, simpliciter, & cum praf. וטמא pollui, Mic. 2. 10. וטמא ad polluendum se, Lev. 15. 32. 18. 20, 23. 19. 31. 22. 8. Ezech. 22. 3. 44. 25. In fut. kal, 3. f. m. וטמא polluetur, pollutus erit, Lev. 5. 3. 11. 24 &c. in hoc cap. & in cap. 13. 14, 15. in 40. circ. l. ut & in Hag. 2. 13. cui etiam וטמא est praf. ibid. וטמא an pollutum erit, Hag. 2. 13. Item, in 3. f. fut. kal, simpl. & cum conv. praf. ut & in 3. pl. m. cum conv. praf. ut seq. וטמא polluta erit, Lev. 12. 2. 19. 22. וטמא & polluta fuit, Lev. 18. 25, 27. Ezech. 23. 17. וטמא & polluerunt se, Pl. 106. 39. In piel וטמא vel וטמא impurare, polluere, vitare, immundum reddere, vel pronuntiare; Bu. Lex. contaminavit, inquinavit, Av. &c. Occurrit in prat. piel, 3. f. m. simpl. & cum conv. cui etiam est Aff. וטמא polluit, vitavit, Gen. 34. 5, 13. Num. 19. 13, 20. 2 Reg. 23. 13. Ezech. 18. 6, 11, 15. 22. 11. וטמא & polluit, pollutum pronuntiabit, Lev. 13. 3, 22, 25, 27, 30. Num. 6. 9. 2 Reg. 23. 10. וטמא & polluit eum, Lev. 13. 8, 11, 15, 20. In 2. f. m. prat. piel וטמא; unde in 2. f. est וטמא polluit, Ezech. 5. 11. Item, in 3. pl. prat. piel, simpl. & cum cop. praf. & Aff. וטמא polluerunt, Gen. 34. 27. Plal. 79. 1. Ezech. 23. 38. וטמא & polluerunt, Ezech. 43. 8. וטמא polluerunt eam, Ezech. 26. 18. sicut etiam in 2. pl. m. simpl. & cum cop. praf. וטמא polluitis, Ezech. 33. 26. וטמא & polluitis, Isa. 40. 22. In Infin. piel, simpl. cum praf. & Aff. sic, וטמא polluendo, polluit, Lev. 13. 44. 20. 3. וטמא ad polluendum, Lev. 20. 25. וטמא ad polluendum eum, Lev. 13. 59. Jer. 7. 30. 32. 34. ut & cum praf. & Aff. וטמא in polluendo vos, Lev. 18. 28. בטמא in polluire eos, Lev. 15. 31. in Imper. piel, f. m. טמא; unde in pl. m. וטמא polluite, Ezech. 9. 7. In fut. kal, 1. f. cum conv. sic occurrit וטמא & pollui, Ezech. 20. 26. & in 2. f. m. fut. piel, וטמא polluit, Num. 35. 34. Deut. 21. 23. ut & in 3. f. m. cum conv. praf. & Aff. וטמא & polluit, 2 Reg. 23. 8. וטמא pollutum pronuntiabit eum, Lev. 13. 44. וטמא & polluit illum, 2 Reg. 23. 16. sicut etiam in 2. pl. m. simpl. & cum conv. וטמא pollueris, Lev. 11. 44. וטמא & polluitis, Jer. 2. 7. ut & in 3. pl. m. fut. piel, simpl. & cum conv. וטמא polluent, Num. 5. 3. Ezech. 43. 7. וטמא & polluerunt, 2 Chron. 36. 14. Ezech. 23. 17. 36. 17. In pual, וטמא impurari, pollutum fieri, unde in part. pual, f. m. וטמא impurus factus, atque inde in f. f. est, וטמא polluta facta, Ezech. 4. 14. Item in Niphal saepe occurrit, pro, immundum, pollutum fieri, impurare, polluire se; Bu. Lex. contaminatus seu pollutus fuit, vel est, à seipso; ut in 3. f. m. prat. Niph. & in 3. f. cum Scheva, sed in paucis cum camerz penult. cui etiam formæ conv. est praf. ut seq. וטמא pollutus est, Hof. 5. 3. 6. 10. וטמא polluta facta, Num. 5. 27, 28. וטמא idem, Num. 5. 13, 14. Ezech.

23.7.13. וְנִטְמָאָה & polluta facta fit, Num. 5.29. & in 2. f.m. præt. Niph. נִטְמָאָה impurus est factus; unde in 2. f.m. est נִטְמָאָה immunda facta es, Num. 5.20. Ezech. 23.30. ut & in 1.f. præt. Niph. & 3. pl. fic, נִטְמָאָה pollui me, Jer. 2.23. נִטְמָאָה polluerunt se, Lev. 18.24. Item, in 2.pl.m. plene cum Aleph; fic, נִטְמָאָתְּם polluistis vos, Ezech. 40.43. pro quo cum ! conv. occurrit defective, eliso Aleph penult. fic, וְנִטְמָאָה Lev. 11.43. & vel ut, polluti sitis; sicut etiam, in 1.pl. præt. Niph. וְנִטְמָאָתְּם polluti sumus, pro quo occurrit Job. 18.3. ad formam quiescentium 3. Rad. He, cum jod pro Aleph penult. fic, וְנִטְמָאָה sordemus, polluti reputamur, Bu.Lex. Alii verò hæc ad Niph. ex טָמָא referunt; ut videbitur. In part. Niph. f.m. נִטְמָאָה pollutus; unde in pl. m. est, וְנִטְמָאָתְּם polluti, Ezech. 20.30, 31. In hithpael secundum normam esset הִתְטָמָא; sed declinatur amittendo Thau Characterist. hithp. & compensando per dagesch in 1. Rad. Teth; fic, הִתְטָמָא contaminavit, vel polluit seipsum, Av. unde in fut. hithp. 3. f. m. pro נִטְמָאָה est, יִטְמָאָה polluetur; polluet se, Lev. 21.1, 3, 4, 11. Num. 6.7. sicut etiam in 2.pl.m. pro הִתְטָמָאָתְּם est cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. fic, הִתְטָמָאָתְּם polluetis vos, Lev. 11.43. & 18.30. הִתְטָמָאָתְּם polluimini, Lev. 11.24. & 18.24. Ezech. 20.7, 18. prout etiam in 3.pl.m. fut. hithp. pro נִטְמָאָה, occurrit etiam cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. fic, יִטְמָאָה polluentur, Ezech. 14.10. & 37.23. יִטְמָאָה polluentur, Ezech. 44.25. Hof. 9.4. In voce passiva Hithpael (ut vult Aven.) pro הִתְטָמָאָה est, הִטְמָאָה contaminatus est, factus est immundus; unde in 3.f. fæm. הִטְמָאָה contaminata est. Rabbini contendunt esse compositum ex Hophal & Hithpael; Av. & sic etiam alii volunt esse compositum ex hoph. & hithp. Deut. 24.4. אֲחֵרֵי יִשְׂרָאֵל הִטְמָאָה, posteaquam factum est ut pollueretur ipsa; Bu.Lex. vel postquam polluta fuerit: est pro הִתְטָמָאָה, cum Thau constitutivo Conjug. Hithpael, sed est significantia ex Hophal: Quum enim fuerit ejus uxor alteri maritata (vel, ab altero compressa, seu alteri copulata, ut mox dicit, Merc.) quanquam repulsa, immunda erit apud eum. R. Jos. Kimchi exp. prohibita fuerit ei, ne posset illam accipere uxorem alterius existentem: & hæc est Doctorum Hebræorum expositio, qui à majoribus receperunt, quòd desponsata alteri, quamvis non sit ei copulata, prohibita est viro priori: quia scriptum est Deut. 24.2. & fuerit viro alteri; quum fuerit in illa, Pag. nexus viz. conjugalis; ad verbum existentia, ut esset scilicet alterius. Sic intellige & mox, Merc. Cev. At si fornicata fuerat (non autem cuidam viro addicta, Merc.) licitum erat ut ad priorem rediret: quum non erat (vel fuerat, Cev.) in illa (nexus conjugalis, Cev.) Et ità exponitur, postquam fuit prohibita. Require & in טָמָאָה Pag. הִתְטָמָאָה Deut. 24.4. postquam polluta est; postquam alteri nupsit volens dicitium. Ea enim est scorreatio, Matth. 5.32. qui dimittit uxorem, facit ut mœchetur. Quidam, postquam ei data est occasio se contaminandi. Sed locus Jer. 3.1. ostendit non esse in lege sermonem de ea tantum, quam vir dimiserit per injuriam, nolentem: alioqui enim parabola non quadraret. R. D. monet Jos. Kimchium ità explicare, postquam facta est alterius, ità ut non posset à priori marito sine adulterii crimine cognosci, vivo viro altero. Dicit idem, Talmudicos censere, legem accipiendam de ea quæ

alteri nuperit, non de ea quæ scortata fuerit. Id quoque
refutat locus, Jer. 3. 1. Coc. הַטְּמָאָה pollui facta est, Bu.
Conc. Atque inde nomina, i. Toar sive Adj. m. טְמֵאָה
pollutus, immundus, impurus: pollutum, Bu. Lex. conta-
minatus, Pag. Av. est nomen principale ex 1. Conjug.
kal, Av. Occurrit autem, Lev. 5. 2. 7. 19. &c. ad Jud. 13.
in 35. circ. l. Item 2 Chron. 23. 19. Isa. 35. 8. 52. 11.
Lam. 4. 15. Ezech. 4. 13. 44. 23. Hof. 9. 3. & Hag. 2. 14. Item
cum ׀ cop. ׀ dem. & ׀ præs. sic, טְמֵאָה & pollutus erit,
Lev. 11. 25, 28, 32, 40. 13. 45. 15. 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16, 17,
21, 22, 27. 17. 15. Num. 19. 7, 10, 11. If. 52. 1. טְמֵאָה pollu.
immundum, Lev. 10. 10. 11. 29, 47. 14. 57. 20. 25. Num.
19. 19, 22. Deut. 12. 15, 22. 15. 22. Ezech. 22. 26. טְמֵאָה
in immundo, Deut. 26. 14. Item, cum ׀, וְ, & ׀
præs. sic, וְטָמְאָה pro immundo, Num. 19. 17. וְטָמְאָה &
immundo, Eccl. 9. 2. כְּטָמֵא sicut immund. Isa. 64. 5.
טָמְאָה de immundo, Job. 14. 4. In forma constr. est cum
Scheva pro cametz; sic, טָמֵא pollutum, immundum,
Lev. 22. 4. Isa. 6. 5. Hag. 2. 13. In pl. m. occurrit simpl. &
cum ׀ & ׀ præs. וְטָמְאָה immundi, Lev. 11. 8, 28, 35.
26. 27. Num. 9. 6, 7. Deut. 14. 7. וְטָמְאָה & immundi,
Lev. 11. 35. וְטָמְאָה immunda, Lev. 11. 31. Jer. 19. 13. I-
tem, in s. f. sic occurrit, simpl. & cum ׀ & ׀ præs. וְטָמְאָה
immunda, polluta, Lev. 5. 2. 7. 21. 11. 6. 15. 25, 33. 27.
11. Jos. 22. 19. Am. 7. 17. וְטָמְאָה immunda, Lev. 27. 27.
Num. 18. 15. לְטָמְאָה & immundam, Lev. 20. 25. cujus
forma constr. est טָמְאָה polluta, Ezech. 22. 5, 10. Deinde,
2. Hinc etiam No. Subst. f. טָמְאָה impuritas, res im-
munda, Bu. Lex. contaminatio, immundicia, inquin-
amentum, contaminatum, &c. Av. Occurrit autem simpl.
& cum ׀ dem. præs. טָמְאָה pollutio, immundities, Num.
5. 19. Jud. 13. 7, 14. וְטָמְאָה idem, 2 Chron. 29. 16.
Zach. 13. 2. Et in forma Coustr. טָמְאָה idem, Occurrit
cum ׀, & ׀ præs. sic, וְטָמְאָה in immundiciam, Lev.
5. 3. 7. 21. כְּטָמְאָה juxta immundic. Lev. 15. 26. Ezech.
36. 17. מִטָּמְאָה ab immundic. Ezr. 6. 21. Item, cum ׀.
Aff. cui & ׀ & ׀ sunt præs. sic, וְטָמְאָה impuritas tua,
Ezech. 22. 15. כְּטָמְאָה pro immund. tua, Ezech. 24. 13.
וְטָמְאָה ab immund. tua, Ezech. 24. 13. Item, cum ׀.
Aff. est טָמְאָה immundic. ejus, Lev. 5. 3. 15. 3. 22. 5.
Num. 19. 13. cui etiam ׀ cop. & ׀ sunt præs. וְטָמְאָה &
immundic. ejus, Lev. 7. 20. 22. 3. טָמְאָה ab immun-
dic. sua, Lev. 14. 19. Sic & cum ׀ Aff. cui etiam ׀ est
præs. sic, וְטָמְאָה immund. sua, Lev. 15. 25, 30. 18. 19.
Lam. 1. 9. Ezech. 24. 11. מִטָּמְאָה ab immund. sua, 2
Sam. 11. 4. ut & cum ׀, Aff. cui etiam ׀, & ׀ & ׀ sunt
præs. ut seq. כְּטָמְאָה in immund. sua, Lev. 15. 31. Ezr.
9. 11. כְּטָמְאָה juxta immund. eorum, Ezech. 39. 24.
מִטָּמְאָה ab immund. sua, Lev. 15. 31. In pl. f. est טָמְאָה
vel sine Vau, immunditiz, impuritates. Occurrit cum
׀ præs. & ׀ יִכְּ, & ׀ Aff. ut seq. מִטָּמְאָה ab immun-
diciis, Lev. 16. 16, 19. טָמְאָה impuritat. vestris, E-
zech. 36. 25, 29. טָמְאָה immundic. eorum, Lev.
16. 16.

Rad. 126. שָׁמַח inquit R.D. in l. Rad. est obthurare, & claudere cor nē intelligat, Pag. obthurare, obstruere, Bu. Conc. Immundus fuit, contaminatus est; idem cum שָׁמַח; unde in Niphal, נִשְׁמַח contaminatus est, Av. Atque indē in 2.pl.m. præt. niph. cum 1 conv. præf. Lev. 11. 43. sic occurrit, & nē polluatīs vos in iis, בְּדָשׁוּכֵיכֶם (ubi 3. Rad. He deficit seu laret in Tzere penult.) nec obthuretis cor in illis, vel propter illa: cōestio enim reptiliū

reptilium, claudit cor, & intelligentiam illi prohibet, inquit R.D. Sunt tamen nonnulli qui verbum deducunt à טמן (vel potius טמן Merc.) prædicto; Pag. Sed fatius est duas esse radices ejusdem significatis de diversis ordinibus, ut sæpe fit; Merc. At sic deficit Aleph Radicalis litera; i.e. neque pollutatis vos in illis; & sic Hieron. nè immundi sitis, & Targum, neque pollutatis vos, &c. Pag. Et non contaminabitis vos ipsos in iis, ut reddamini immundi; Av. Puto esse pro טמן, vel טמן, ut inquinemini; Cocc. Et obstruamini, scil. corde; Bu. Conc. Item in 1.pl.præt. Niph. Job.18.3. sic occurrit, Cur reputabimur, pro reputatur, ut animal, i.e. veluti animalia bruta, טמן clausi sumus corde, i.e. obtusi in oculis vestris? Hieron. & fordumus coram vobis? R. Levi in Comment. fuimus immundi? Sed R. Mose, clausi sumus? i.e. ac si cor nostrum clausum esset terræ, (& quasi incrustatione obductum, Merc.) nè intelligat. R. Abrah. junior, immundi; vel clausi sumus, i.e. clausa sunt argumenta nostra, & abscondita in oculis vestris? pro, in oculis tuis; vel in oculis vestris, o audientes; Pag. Quare reputatur ut jumentum, contaminati sumus, &c. Av. טמן fordemus; i.e. habemur non tantum pro stupidis, instar bestiarum, sed & pro malis, & à sanctitate alienatis. Kimchius intelligit טמן הלב סחימת obstructionem cordis; quasi טמן הלב; etiam cibos impuros obstipare cor; nugæ, Cocc.

Rad.27. טמן est, abscondere, recondere, occultare; Pag. Bu. Conc. Sunt qui affine faciunt verbo טמן, quasi sit occultare aliquid quod contaminat, vel nè contaminetur: affinius est radici טמן, nisi quod latius patet, Merc. טמן abdidit, &c. ut Pag. Bu. Lex. condidit sub terra, recondidit sub pulvere terræ; est cogn. cum טמן finis terræ, finetum, & cum טמן, i.e. terra, humus; non enim aliam occultationem significat, nisi sub humo seu fimo terræ. Regit Accus. cum præp. Berth, vel תחת, Av. Significat טמן abscondere; Cocc. Occurrit autem in præt. kal 3.f.m. sic, טמן abscondit, Psal. 35. 8. Prov. 19.24..26.15. & in 2.f.m. טמן abscondisti. Occurrit cum 1 conv. præf. & Aff. sic, טמן & abscondes eos, Jer. 43.9. Item, in 1.f. præt. kal, simpl. & cum 1 Aff. טמן abscondi, Jer. 43.10. טמן abscondi illum, Jer. 13.7. & in 3.pl.præt. kal, cum Scheva, sed in paula cum cametz penult. sic, טמן absconderunt, Psal. 31.5.35.7..140.6..142.4. Jer. 18. 22. טמן absconderit, Psal. 9.17. In part. pahul, f.m. טמן absconditus, Job. 3.15..18.10..20.26. cui etiam 3 pro 3 est præf. sic, טמן in abscondito, Job. 40.13. & in pl. m. absol. cum kibbutz, sed in pl.m. constr. ut & in f. f. plenè cum Schurek; sic, טמן absconditi, Jos. 7.21. טמן idem, Deut. 33.19. טמן abscondita erat, Jos. 7.22. In Infin. kal cum 2 præf. est, לטמן ad abscondend. Job. 31.33. Psal. 64.6. Sed cum 2 præf. cholem transmutatur in cametz chatuph ante Aff. 1; sic, לטמן abscondere eum, Jer. 13.6. In Imper. kal, טמן absconde, sed similiter ut in Infin. cum 1 cop. ante יהי & Aff. cholem transmutatur in cametz chatuph; sic, וטמן & absconde illud, Jer. 13.4. טמן absconde eos, Job. 40.8. In fut. kal, וטמן, vel וטמן, abscondam, sed cum 1 conv. est cum duplici Scheva ante יהי Aff. sic, וטמן abscondi ipsum, Jer. 13.5. Sic etiam in 3.f.m. fut. kal, occurrit cum 1 conv. in cholem ult. sed ante יהי Aff. cholem mutatur in Scheva; sic, וטמן & abscondit, Gen. 35.4.

וּטְמָנָהוּ & abscondit eum, Exod. 2.12. Sicut etiam in 3. f. fut. kal, cum 1 conv. eodem modo cholem vel pathach mutatur in Scheva ante Aff. sic, וּטְמָנָהוּ & abscondit eos, Jos. 2.6. In Niphal, וּטְמָנָהוּ abscondi, Bu. man. absconditus est à seipso, Av. Occurrit in Imper. Niph. f. m. cum 1 cop. sic, וּטְמָנָהוּ & absconde te, Isa. 2.10. In Hiphil, וּטְמָנָהוּ abdere, &c. ut in kal, Bu. man. abscondit, fecit abscondi, Av. Occurrit in fut. hiph. 3.f.m. וּטְמָנָהוּ absconder, sed cum 1 conv. in 3.pl.m. occurrit defectivè cum chirek absque jod; sic, וּטְמָנָהוּ & absconderunt, 2 Reg. 7.8. Atque indè nomina, i. טמן m. absconditus, -tum, &c. ita Bu. Lex. Alii verò faciunt id part. pahul kal; ubi id vide. Deinde, 2. indè No. מְטָמוֹ m. thesaurus qui est reconditus & occultatus, repositio, Av. à recondendo dicitur, Pag. Bu. &c. Occurrit in f. & pl. m. cui pl. וְטָמוֹ & sunt præf. sic, מְטָמוֹ thesaurus, Gen. 43.23. מְטָמוֹ thesauri, Jer. 41.8. וְטָמוֹ & sicut thesauri, Prov. 2.4. מְטָמוֹ præ thesauris, Job. 3.20. Sed in pl. m. constr. est cum kibbutz pro schurek loco cholem, & occurrit cum 1 cop. præf. sic, Isa. 45.3. וְטָמוֹ thesauros absconferunt, i.e. absconditos, Pag. & thesauros latebrarum, i.e. repositas opes abstrusissimas, Bu. Lex. & repositiones absconferunt, Av.

Rad.28. טנה cum sex punctis est, canistrum, Pag. co-phinus, corbis, sporta; idem quod טל, sicut & Chaldaus reddit. Merc. טנה tina, tinia, vas quo aliquid continetur; Hier. vertit cartallum, i.e. sporta aut canistrum in summitate amplum & extentum; Est cogn. cum טנה extendit. Hinc tina, tinia; item teneo, contineo; Av. 70. reddunt per טנה & טנה canistrum, Cocc. Occurrit cum 1 dem. & 2 pro 3 dem. sic, טנה corbem, Deut. 26.4. בְּטֶנֶה in corbe, Deut. 26.2. Sed cum Aff. טנה & gol mutatur in pathach, sic, טנה corbis tuus, Deut. 28.5, 17.

Rad.29. טנה est sedare, inquinare; Pag. Occurrit in piel טנה inquinavit, Bu. Lex. sedavit, defecavit, coinquavit; est cogn. cum טנה stillavit: nam sedare est, se conspurcare aquis turbidis, ut ex illarum stillis dispersis macula foeda contrahatur, Av. In fut. piel וְטֶנֶה inquinabit; unde in 1. sing. fut. piel, וְטֶנֶה inquinabo. Sed ante Aff. טנה mutatur in Scheva; sic, וְטֶנֶה inquinabo eos, Cant. 5.3.

Rad.30. טעה cum Teth, est idem quod טעה cum Thau, Pag. erravit, aberravit, recessit à scopo; oberravit; Av. Occurrit in hiphil, וְטֶעָה fecit errare, i.e. seduxit, &c. In errorem induxit, Bu. man. ut in 3.pl.præt. hiph. וְטֶעָה errare fecerunt, Ezech. 13.10.

Rad.31. טעם est gustare, Pag. degustare; sapere, quod linguae est & palati; Metaphoricè, probare, experiri; Psal. 34. & Prov. 3.1. gustavit paululum, seu modicum, degustavit, sensit gustum; est autem gustare, modicum cibi, vel potus, palato seu lingua probare quem habeat saporem: est Cogn. cum טעם, i.e. modicum: nam primoribus labris aliquid parum attingendo, sentimus saporem; Av. significat טעם gustare, Cocc. Occurrit autem in præt. kal, 3.f.m. & fut. & in 1.f. sic, טעם gustavit, 1 Sam. 14.25. טעם idem, Prov. 3.1. טעם gustavi, 1 Sam. 14.30.45. In Infin. kal est, טעם gustando, 1 Sam. 14.45. sic in Imper. kal, sing. m. טעם gusta, unde in pl. m. sic est, טעם gustate, Psal. 34.9. In fut. kal, 1. sing. & 3.f. & pl. masc. ut seq. טעם gustabo, 2 Sam.

3.3.5. גִּשְׁטָאב gustabit, 2 Sam. 19. 36. Job. 12. 11. 34. 3. גִּשְׁטָאבִּי gustabunt, Jon. 3. 7. Atque inde nomina, i. גִּשְׁט m. gustus, sapor; Pag. Bu. Metaphoricè ratio, consilium, iudicium, sententia: species, sensus; Bu. Lex. significat & ostensionem, Pag. seu demonstrationem, Merc. aut probationem, Pag. quâ scil. res conspicua reddatur oculo Merc. cordis; & dispositionem (seu apationem, Merc.) rei, Pag. i.e. aptam rei constitutionem, seu decorum, (sunt qui gestum vertant, Kimchi, apationem) Merc. rationem, argumentum; Pag. sermonem, Merc. & dictum, decretum: & in Grammatica, accentum, Pag. quod scil. velut dictionem condiat. Sumunt & passim pro sensu, seu sententia & intelligentia; à sensu externo ad internos fit translatio; ut & Latine passim. Per iudicium ergo seu dijudicandi facultatem verti potest multis locis, vel, sensum, Merc. גִּשְׁט propriè gustus; sed in usu est, i. sapor, Exod. 16. 31. Job. 6. 6. Num. 11. 8. Jer. 48. 11. & 2. sententia, placitum, dogma, ut Jon. 3. 7. $\text{הַמִּשְׁטָּה מֵעַתָּה}$ ex sententia Regis. 3. ratio, vel iudiciose oratio; מִשְׁטָּה , Prov. 26. 16. & 4. iudicium, Job. 12. 20. Belg. Oordeel (quod est, ut gustatus, Job. 12. 11.) Pl. 119. 6. מִשְׁטָּה טוֹב ευγαρμοσύνην ; Psal. 25. 33. Item, 5. מִשְׁטָּה , mores; sunt enim, ut sapor hominis, 1 Sam. 21. 14. & Psal. 34. 1. מִשְׁטָּה טוֹב καλοήθης ; Prov. 11. 22. Hæc de hoc nomine; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. sic, simpliciter, cum duplici pathach, sed in pausa cum camez penult. מִשְׁטָּה gustus, sapor, Job. 6. 7. Pl. 119. 66. מִשְׁטָּה gustus, Prov. 11. 22. 26. 17. Item cum ל , כ , & מ præf. מִשְׁטָּה ל & gustus, Job. 12. 20. מִשְׁטָּה כ sicut sapor, Num. 11. 8. מִשְׁטָּה מ ex gustu, sententia, Jon. 3. 7. sicut etiam cum א & Aff. cui ult. etiam ל cop. est præf. ut seq. מִשְׁטָּה א gustus, consilium tuum, 1 Sam. 25. 33. מִשְׁטָּה א sapor, gustus, ratio ejus, Num. 11. 8. 1 Sam. 21. 14. Psal. 34. 1. Jer. 48. 11. מִשְׁטָּה א & sapor ejus, Exod. 16. 31. Deinde, 2. hinc etiam nomen pl. m. מִשְׁטָּהִים (quasi à sing. מִשְׁטָּה cum mem formativo præfixo, Pag.) pulmenta sapida, cibi delicati, Av. cupediæ, Bu. Lex. Significat cibos pallato sapidos, delectabilesque; Pag. potes vertere, cupedias, vel cibos conditos, seu exquisitos, gratos palato dum gustat, Merc. 70. מִשְׁטָּהִים (edulia sapida, Av.) cibis sapidus, Cocc. Occurrit autem hoc nomen pl. m. simpl. & cum דֵּם dem. præf. sic, מִשְׁטָּהִים דֵּם cupediæ sapidæ, Gen. 27. 4. 7. 9. 14. 31. מִשְׁטָּהִים דֵּם cupedias, Gen. 27. 17. Item, inde etiam No. pl. f. מִשְׁטָּהִים דֵּם idem, dapes sapidæ, seu edulia sapida, Av. cupediæ, Bu. Occurrit autem cum א præf. & Aff. sic, מִשְׁטָּהִים א cuped. ejus, Prov. 23. 3. 7.

Rad. 32. וְשָׁעַם עֹנֶרַבִּית; & פָּרַף transfixit, pupugit, Pag. Bu. fixit, confodit, perfodit, ex usu Chal-
daico; Bu. Lex. In Imper. kal, וְשָׁעַם, onera; unde in
pl. m. est וְשָׁעַם עֹנֶרַבִּית, Gen. 45. 17. In piel וְשָׁעַם
& vehementer oneravit, imposuit onus difficile, aggra-
vavit vehementer; Item, gladio onerare, seu aggravare;
est, aliquem multis ictibus & vehementer transfodere,
seu percutere, Av. Unde in pual וְשָׁעַם עֹנֶרַבִּית
aggravatus fuit, Av. confossus, perfossus fuit, Bu. Lex. Pag.
Cocc. Atque inde in part. pual, f. m. וְשָׁעַם עֹנֶרַבִּית
confossus, & in pl. m. וְשָׁעַם עֹנֶרַבִּית
aggravati, vel confossi;
unde in pl. m. constr. sic occurrit, Iia. 14. 19. ut vesti-

mentum occisorum מְסוּעֵי חֶרֶב qui confossi, seu transfixi sunt gladio, Pag. confossi gladio, Bu. Lex. velut vestimentum occisorum, ac gravatorum gladio, Av. perfofforum; ictibus gladii oneratorum, Cocc. Locus autem prior citatus, Gen. 45. communiter exp. operate iumentum vestrum, pro, iumenta vestra; & in hac significatione & Targum & Magistri Hebræorum utuntur frequenter hoc verbo; sed potest etiam exponi, pungite iumenta vestra, nempe stimulo, ut velocius eat, (vel eant, Merc.) idem significat apud Arabas, Pag.

Rad. 33. $\eta\psi\psi$ supplotis incessu, sonitum edidit ambulando, quæ impulsu resultat, crepitavit pedibus: unde crepitus pedum, Cicero in Topicis. Est cogn: cum $\eta\psi\eta$ percussit, nam significat repercussionem crepidarum, & verti potest, supplotis crepidis, Av. Sed verbum vide infra post nomen; nam inde No. $\eta\psi$ m. quod est $\psi\psi$ parvus, parvulus, Pag. Bu. parvuli; & dicitur tam de maribus quam famellis, Bu. Quidam parvulos ita dictos putant ex eo quod blandiùs & teneriùs tractentur; & exponunt verbum pro palpare, vel plaudere. In Isaiâ gestum indicat mulierum festivâ & blandâ supplotione incedentium, Merc. $\eta\psi$ est pubes, infans, parvulus, qui jam incipit incedere supplotendo: est collectivum nomen, ideoque caret plurali numero: Græci pro Teth substituant Nun literam ejusdem instrumenti, ut $\nu\eta\mu\omega\varsigma$ infans, Av. Occurrit autem hoc nomen cum pathach, sed in pausa cum cametz simpl. & cum \imath, η & \imath præf. ut seq. $\eta\psi$ parvuli, Esth 3. 13.. 8. 11. $\eta\psi$ & parvuli, Jer. 41. 17. Ezech. 9. 7. $\eta\psi$ & parv. Jer. 40. 7. $\eta\psi$ vel $\eta\psi$ parvuli, Gen. 47. 12. Num. 31. 18. Jud. 18. 21. 2 Sam. 15. 22. Jer. 43. 6. $\eta\psi$ vel $\eta\psi$ & parvuli, Deut. 2. 34.. 3. 6.. 20. 14.. 31. 12. Jos. 8. 35. Jud. 21. 10. Item, cum \imath & η præf. ut seq. $\eta\psi$ in parvulis, Num. 31. 17. $\eta\psi$ præter parvulos, Exod. 12. 37. Item, cum affixis sæpe occurrit, ut cum \imath Aff. cui & \imath , \imath & \imath sunt præf. $\imath\psi$ parvuli nostri, Gen. 43. 8. Num. 32. 17, 26. $\imath\psi$ & parvuli nostri, Num. 14. 3. $\imath\psi$ pro parvulis nostris, Num. 32. 16. $\imath\psi$ & pro parvulis nostris, Ezr. 8. 21. Sicut etiam cum \imath Aff. cui etiam \imath & sunt præf. $\imath\psi$ parvulos vestros, Gen. 50. 21. Exod. 10. 10, 24. Deut. 29. 11. Jos. 1. 14. $\imath\psi$ & parv. vest. Num. 14. 31. Deut. 1. 39.. 3. 19. $\imath\psi$ parvulis vestris, Gen. 45. 19.. 47. 24. Num. 32. 24. Item, cum \imath Aff. cui & \imath cop. est præf. sic, $\imath\psi$ parvuli ipsorum, Gen. 34. 29.. 46. 5.. 50. 8. Num. 31. 9. 2 Chron. 2. 13.. 3. 18. $\imath\psi$ & parvuli ipsorum, Num. 16. 27. Atque inde plerique ab hoc nomine deducunt verbum in kal $\eta\psi$ plaudendo, i. e. more parvulorum, ire, Pag. incedere more parvulorum, Bu. Conc. supplotere incessu, Av. Occurrit in Infin. kal, cum \imath cop. præf. sic, Isa. 3. 16. eundo, $\eta\psi$ & plaudendo ibunt, pro ibant, i. e. more parvulorum, plaudendo saltandoque ibant festinanter per vias ac plateas, nullum habentes pudorem; Pag. impudenter scil. & petulanter lascivientes, nullâ gravitatis matronalis habitâ ratione; unde in Kimchi $\imath\psi$, vertendum potiùs, impudenter, quàm festinanter: etsi ea radix significet & festinare, Merc. Cev. vel $\eta\psi$ ponitur vice $\imath\psi$ cum Thau, quod est ejusdem exitus, i. e. tympanizando: Sed significat etiam apud Doctores, passibus æqualibus incedere; & q. d. superbe incedendo passibus æqualibus, quasi tripudiarent; Pag. vel, tripudiabant, incessum suum fastuose componentes.

& passibus æqualibus temperantes, Cev. Unde apud Rabinos טפחות מדות dicuntur mensuræ ex æquo plenæ, non מחוקות ראש; nec גרושות coærvatæ, Merc. cundo & parvulando, ut sic dicant, Isa. 3. 16. i.e. gressibus suis parvulus agendo, in gressu molli, minutis passibus, instar parvulorum utendo; & sic Ab. Ezra, rejectis aliorum interpretationibus, טפח מלכות הולכות incedentes incesu parvulorum, exponit, Bu. Lex. cundo & supplodendo ambulant, Av. טפח infinitivus explicatur, parvulos imitari incesu; Isa. 3. 16. Kimchi tres affert expositiones; 1. Ludere, & cum puerilibus ineptiis incedere per plateas; 2. cum gestu ferientium tympana, à חוף; Ferrariens. aduffando; Arias, plaudendo; 3. Æquali gressu incedere; affert Talmudicum, מדה טפוח, mensura æqualis, Cocc.

Rad. 34. טפח, unde in piel טפח palmā expandit & distendit aliquid, quemadmodum matres solent palmā explanare infantes recens natos, ut ipsorum membra in planum & longum distendantur, & crescant, nè fiant distorta: est cogn. cum פתח aperuit, Av. sed vide verbum infra post nomina: Nam indè nomina, i. No. טפח m. quod, ut inquit R. D. in lib. Rad. est mensura quatuor digitorum ad se junctorum; Pag. Latinis est palmus, minor scil. Græcis πῦλας ἡ, manus seu palma extensa in transversum; ורת quatuor digitos expansos in transversum, טפח conjunctos facit, Merc. palmus, &c. ut Pag. Bu. Lex. טפח est palma, manus passa, seu plana & extensa in transversum; item palmus, mensura palmæ, i.e. quatuor digitorum transversorum; constituunt enim quatuor palmi cubitum unum, Av. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum 1 cop. præf. ut seq. טפח palmus, Exod. 25. 24. 37. 12. 1 Reg. 7. 26. 2 Chron. 4. 5. Ezech. 40. 43. & palm. Ezech. 40. 5. 43. 13. Deinde, 2. hinc etiam nomen cum 2 gol, viz. טפח idem, Bu. Lex. Palmus, mensura quatuor digitorum, Pag. manus passa; si ædificiis tribuitur, significat subgrundia, i.e. partem tecti prominentis quā stillicidia à parietibus arcentur, quia illa pars tecti prominebat ad latitudinem palmi, Av. Occurrit autem hoc nomen in sing. 1 Reg. 7. 26. & 2 Chron. 4. 5. sic, טפח & crassitudo ejus quatuor digitorum, Pag. seu erat palmus, i.e. palmaris; Bu. Lex. vel habebat palmum, Av. In pl. est in forma fæm. sic, טפחות palmi, vel palmares, &c. Occurrit Psal. 39. 6. sic, Ecce טפחות parvos (brevesque, ut mensura quatuor digitorum), ut inquit R. D. quæ est minima; Pag. ad verbum, palmos, i.e. palmares, Merc.) dedisti dies meos; q. d. vivat homo quantovis tempore, dies ejus breves suat coram te, nam mille anni in oculis tuis sunt ut dies hesternæ quæ præterit, Pag. palmos vel palmorum, i.e. palmares dedisti, dies meos, h.e. paucissimos, ut Ab. Ezra explicat, Bu. Lex. Palmos dedisti, &c. i.e. palmum latos vel longos; potest repeti ימי; Cocc. Sed occurrit etiam cum 1 præf. sic, 1 Reg. 7. 9. ממשד ער הַטפחות à fundamento usque ad mensuram quatuor digitorum, i.e. usque ad parietem superiorem, qui erat ædificatus secundum mensuram quatuor digitorum; Hieron. à fundamento usque ad summitem parietum; Pag. ad verbum, usque ad palmos: sic appellat circumferentiam supremam cui laquearia innitabantur, latam palmum: apud Doctores usitatum est plurale masc. טפחים Merc. usque ad palmas, i.e. circumferentias, si ve præcinctiones quibus laquearia & tectum innituntur,

quæ ferè palmares esse solent: locus, scribit Kimchi in comm. ubi trabes ponuntur, appellatur טפחים palmæ, quia lapides quibus capita trahium incumbunt, egrediuntur extra parietem, mensurâ palmi extrinsecus & intrinsecus; Bu. Lex. Usque ad suggrundia, Av. A lapidibus foundationis usque ad palmos, hoc est tum magni, tum parvi lapides, etiam palmi quantitatem habentes; Cocc. Atque indè ab hoc nomine טפח, vel, טפח, plerique deducunt verbum in piel, טפח; Pag. quod ex superiore nomine significationem suam assumit, viz. metiri, seu palmā explicare & distendere; atque hinc, Merc. significat etiam magnificare, Pag. seu evehere, Merc. aut educare, nutrire, Pag. piel טפח est, palmis distendere aut explanare, palmis ducere vel gestare, ut infantes gestari solent, i.e. ut Kimchi unico verbo dicit, educare, Bu. Lex. expandit palmā, distendit manu passā, Av. Significat, palmis aptare, extendere, firmare aut metiri. Occurrit in 3. fæm. præf. piel, sic, Isa. 48. 13. & dextrā meā טפח mensa est cœlos; Pag. quasi palmā explicavit & distendit, ut sint plani & explicati more veli; Merc. Targum, & fortitudine meā appendi, aut suspendi cœlos, Pag. & dextra mea palmaravit cœlos, i.e. palmo extendit vel metata est cœlos, ut Ab. Ezra exponit; vel, palmā distendit, explanavit & æquavit cœlos, ut essent instar veli, & expansi, Bu. Lex. expandit cœlos, Av. Et dextra meā palmo fecit, vel mensa est cœlum; 70. εὐπέλωσε, Cocc. Item, in 1. f. præf. piel, occurrit, Lam. 2. 22. sic, Quos (infantes) טפחתי expandi, i.e. educavi & exevi; Av. & sim. Pag. & Merc. & dixit טפחתי eò quòd infantem, dum educatur, metiuntur, Pag. vel, palmā explanant, ut membra in longum, &c. ut ex Av. suprà, Merc. Cev. Quos palmis explanavi, vel gestavi, Bu. &c. à teneris formavi & educavi, Bu. Lex. quos palmis tractavi & educavi, Cocc. Atque indè etiam No. pl. m. טפחים educationes, quasi palmationes dicas, Bu. Lex. expansiones palmares, infantes palmi magnitudine. Occurrit Lam. 2. 20. Sic, adeò ut comederent mulieres satus suos, עוללי טפחתי parvulos educationum? i.e. quos educant metiunturque, (vel, palmā explanant, Merc.) modo prædicto: q. d. qui educantur, Pag. seu, qui manibus adhuc gestantur & educantur, ut R. Sal. explicat; Bu. Lex. Infantes expansionum, i.e. palmi magnitudine, vel, quorum membra expandebantur; Av. Pueri, tractationis palmarum, h.e. qui manibus tractantur & geruntur, Cocc. Atque indè etiam deducitur nomen secundum aliam formam, cum Mem formativo præfixo, ac significantiam etiam aliam, viz. מַטפחת fæm. quod est פָּעוּף, inquit R. D. h.e. linteum, velum, quo mulieres faciem operiunt, Pag. quòd sit explanatum & extensum, Merc. ventrale, juxta quosdam: Kimchi, peplum exponit, & sic in Maimone, Par. 2. fol. 27. מַטפחת שֵׁרָא שֵׁרָא peplum quod est in capite ejus, Bu. Lex. significat velum passum, peplum quo mulieres vestiuntur, Av. 70. περικαυα ventrale, Cocc. Kimchi per פָּעוּף interpretatur: apud Talmudicos notat linteum in genere; propriè putem esse linteum tergendis manibus; Kimchi monet à quibusdam apud Isaiam Chirothecas intelligi; Cocc. Occurrit autem cum 1 dem. præf. sic, Ruth. 3. 15. Affer הַמַּטפחת linteum quod est super te; Hieron. pallium quo operiris, Pag. Adhibe velum quod

est super te; Av. Sic etiam in pl. f. cum יָהּ præf. occurrit Isa. 3. 22. sic, וְהַיִּטְפוּחוֹת & lintamina; sunt tamen inquit R.D. qui exponunt Chirothecas; & sic deducitur à prima dictionis significantia, Pag. (viz. pro palma, & extensione in palmas.) Et vela seu pepla, Av. ventralia, Bu. Lex. & Conc.

Rad. 35. טַפַּל est conjungere, adherere, applicare, Pag. compingere, concinnare, assuere: Hebraei in suis scriptis טַפַּל appellant quod est adventitium, עֶקֶר præcipuum, Merc. confuit, &c. ut Merc. Bu. Lex. Kimchi explicat hoc verbum per חֲבוּר, רִבּוֹן, & קְמִיכָה, adjunctionem; ut & Talmudicis est in genere, adjungere; quibus טַפַּל est accessorium, ut עֶקֶר fundamentum, principale, quod solemus dicere, Bu. Cocc. טַפַּל tabulavit, tabellas scripsit, tabulis notavit, tabulas construxit ad scribendum aptas, concinnavit & compegit tabulas ex quacunque materia, confuit tabellas ut in eis notarentur testimonia; nam olim tabulis cereis scribi consueverunt. Hinc tabulo, contabulo, i.e. compingo, cincinno, conjungo tabulas, Av. Occurrit in 3. pl. præf. kal, sic Psal. 119. 69. טַפַּל applicaverunt mihi mendacium, superbi, ut vertit Hieron. R.D. conjunxerunt aut composuerunt super me mendacium; i.e. illud quod non feci; q.d. locuti sunt adversum me mendacium, &c. Pag. concinnant, connectunt contra me falsitatem, Bu. Lex. Conscarciunt super me (ut mihi imponant) falsum, protervi, Cocc. Contabulaverunt mendacium; i.e. falsas tabellas scripserunt. In part. ben. kal, f. m. טַפַּל concinnans, concinnator, Pag. Bu. contabulans, contabulator, &c. Av. Unde in pl. m. טַפַּל, & in Constr. טַפַּל, Job. 13. 4. concinnatores falsi, Bu. Compositores mendacii, vel addentes mendacium; Pag. Conscarciatores mendacii, Cocc. compactores falsi, i.e. falsas tabulas construitis; Av. In fut. kal, 3. f. m. יִטְפוּר consuet. concinabit; unde in 2. f. m. cum יִטְפוּר conv. Job. 14. 17. וְהַיִּטְפוּר & consuiti, Bu. Conc. & assuis ad iniquitatem meam, Bu. Lex. agglutinas, agglomeras ad pravitatem meam; confer Psal. 69. 28. Adde pravitatem ad pravitatem eorum, Cocc. Obsignata est in fasciculo transgressio mea, & tabellas scripsisti contra iniquitatem meam; i.e. iniquitas mea notata est tabellis tuis, Av. R. Levi hoc pacto explicat, & adjunxisti, i.e. addidisti iniquitatem supra iniquitatem, h.e. penam super penam; aut punitionem super punitionem, &c. Pag. טַפַּשׁ dux, &c. Vide inter quadrata; ut & טַפַּר Chald. unguis, Vide in Conc. Chald.]

Rad. 36. טַפַּשׁ, sonat incrassari, compingi, ut teneri queat: conferunt enim quidam cum טַפַּשׁ; Merc. Cev. Significat obefari, pinguifieri, Bu. Lex. Adiposus fuit, crassus fuit adipe, incrassatus, seu coagulatus est omento vel adipe. Est cogn. טַפַּשׁ extendit; hinc est Latinum adeps, adiposus. Dicitur nimirum tantum de crassitie adipis, & exp. crassus fuit pinguedine, Av. Occurrit Psal. 119. 70. טַפַּשׁ כְּחֵלֶב לֶבָם incrassatum est velut adeps cor eorum, ut vertit Hieron. 70. coagulatam adeps est sicut lac, Pag. obefatum est quasi adipe, &c. Chaldaicum est; unde, טַפַּשׁ, impinguatum est, habet hic Chaldaeus; & טַפַּשׁ pingue reddito, Isa. 6. 10. Bu. Lex. Quorum cor crassecebat ut adeps; 70. טַפַּשׁ חֲמִשָּׁה coagulatum est; Av. Sed in כְּחֵלֶב est ellipsis præpositionis Beth; Cocc.

Rad. 37. טַרַר est, continuare, perseverare, Pag. affi-

duum, continuum esse in opere, jugiter occupari: unde טַרַר est assidue occupatus apud Rabb. Bu. טַרַר tardavit, protrusit jugiter, detrusit continue, & proprie dicitur de stillis quæ guttatim cadunt, & tam copiose, ut una aliam extrudere & propellere videatur. Hinc טַרַר & טַרַר turbo, disturbo, &c. & Latinum tardo, trudo, &c. Av. Occurrit in part. ben. kal, f. m. sic, Prov. 19. 13. & 27. 15. stillatio טַרַר perseverans in die pluviz, Pag. stillatio continuans, i.e. quæ stillat in domo כְּהַחֲטָרָה cum continuatione, ut R. Levi loquitur, Bu. Lex. stillicidium tardans, i.e. continuum, in die pluviz, & mulier rixosa æquiparatur ei, Av. stillicidium perpetuum; Chaldaicus טַרַר est, pellere, urgere; sit igitur stillicidium urgens, Cocc. טַרַר Chald. trusit, extrusit, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 38. טַרַה est virescere, recens esse; inquit R.D. in l. Rad. Pag. vel potius, humidum, purulentum esse; nam de plaga tantum dicitur in nomine Toar semineo. Cur Masoreth dicat bis reperiri in duabus significationibus non video. Sunt qui putridum vertant. R. Sal. inquit medicos pus ex ulcere exiens, appellare טַרַה. Sunt qui putant cognationem habere cum טַרַר pluvia, Mer. טַרַה unde טַרַה humens, putridum, recens, Bu. Lex. Est putrida & putredo; nam adjectivè & substantivè usurpatur; à verbo inusitato טַרַה putruit, purulentus fuit; & proprie dicitur de corpore contrahente saniem & purulentiam ex vulnere, seu contritione, Av. Occurrit Jud. 15. 15. & invenit maxillam asini טַרַה recentem aut viridem; quæ viz. putrescere incipiebat, Pag. maxillam asini putridam, vel putredinis, Av. Explicata per לָח: maxilla humens, recens, nondum exsiccata; Arabicè טַרַה est, recens, & טַרַה recens: inde Kimchius exponit, Cocc. Item, occurrit etiam Isa. 1. 6. טַרַה & יִמְכָּה & plaga recens, vel viridis; Hieron. tumens; vel virulenta, humida, quod est signum plagæ insanabilis; & ita exponunt Ab. Ezra, & R.D. Kimchi in Comment. Pag. Et plaga humida, i.e. purulenta, R. Sal. inquit, Inveni in lib. medicorum, quod humorem, qui exit in plaga, vocant טַרַה, i.e. pus, Bu. Lex. Et plaga purulenta, Av. vulnus humens; Cocc.

Rad. 39. טַרַח est, aggravare, fatigare, laborare, inquit R.D. Pag. Sed transitivum tantum utpote in Hiphil, in Scriptura: sed frequens est apud Rabbinos, Merc. טַרַח laboravit, fatigavit se, Bu. Lex. faceffit negotium, fatigavit, vexavit, vel aggravavit aliquem negotiis, laboribus defatigavit; Av. Unde in Hiphil הִטְרַיִח idem, laborare, fatigare se, Bu. man. aggravavit negotiis, Av. Occurrit in fut. hiph. 3. f. m. sic, Job. 37. 11. etiam propter irrigationem scil. terræ, יִטְרַיִח fatigabit; vel aggravabit, nempe Deus, nubem; q.d. ut irriget Deus mundum, fatigabit, aggravabitque nubem multitudinem pluviz; Pag. laborare facit densam nubem, i.e. urget, fatigat, eam huc illuc impellendo, & dissipando, Bu. Lex. Etenim irrigatione aggravabit nubem; i.e. negotium rigandi dat nubi; Av. Kimchi יִטְרַיִח fatigat, onerat, Cocc. Atque inde nomen טַרַח m. fatigatio, labor, Pag. Bu. gravamen, molestia, vexatio laboris, Av. molestia, טַרַח, Cocc. Occurrit cum לָ præf. sic, Isa. 1. 14. fuerunt mihi לְטַרַח ad defatigationem aut laborem; Hieron. facta sunt mihi molesta, Pag. Sunt mihi laboris, i.e. laboriosa, vel oneri, Bu. Lex. Solenitates

nitates vestras ouit anima mea, factæ sunt super me in gravamen, Av. vel mihi molestæ; 70. $\pi\alpha\sigma\mu\sigma\nu\eta$, Cocc. Sed Occurrit etiam cum Aff. כִּי , atque sic cholem mutatur in cametz chatuph ante Aff. Deut. 1. 12. Quomodo feram solus ego טְרַחֲכֶם laborem vestrum? Hieron. negotia vestra, Pag. five molestias vestras, Bu. Lex. gravamen vestrum, Av.

Rad. 40. טָרַם , cum sex punctis est, Antequam, priusquam, Pag. Habet hæc particula post se fere verbum nunc præteritum, nunc futurum, nunc infinitivum; Merc. sim. Bu. Lex. significat antè, antequam, priusquam; quum nondum, necdum, nondum. R. Sal. Gen. 2. 5. non vult esse קִירָם antè, Adv. Sed tantum לֹא Bu. Lex. Est antequam, priusquam, maturius quàm, &c. & semper importat negationem five privationem quandam; at קִירָם prius, antè, est affirmativum: est Cogn. cum מָטָר maturavit pluviis, demisit pluviam maturam. Av. טָרַם est, Nondum; adjungit sibi plerumque futurum; טָרַם , Cocc. Occurrit Gen. 2. 5. טָרַם antequam esset in terra; item, טָרַם antequam germinaret, Pag. טָרַם יְהוָה nondum erat, & טָרַם nondum germinabat; Cocc. Et omne virgultum campi, antequam esset in terra, i. e. dum nondum esset, Av. & Exod. 9. 30. Et tu & servi tui, novi, quòd טָרַם antequam timeretis à facie Domini Dei; i. e. novi quòd tu & servi tui, antequam orarem pro vobis timebatis, à facie Domini Dei; at ut oravi, cessaruntque tonitrua, ac pluvia, denuo peccastis; sic R. D. in l. Rad. Pag. Vel, certè, Novi &c. quòd antequam oravero, vel orem, pro vobis; timebitis; ubi autem oravero, & tonitrua cessarint, denuo peccabitis. Quidam exponunt, nondum; quod Ab. Ezzr. & Ramban improbant; Merc. טָרַם יְהוָה , nondum meruistis, Cocc. Item occurrit cum Interrog. præf. הֲטָרַם , Exod. 10. 7. an nondum cognovistis? num prius cogniturus es, vel cognoscere cupis; Bu. Lex. Targum, לֹא an nondum cognovistis? Cocc. Item, 1 Sam. 3. 3. & lucerna Dei טָרַם antequam extingueretur; i. e. antequam (extingueretur, aut extincta esset, Merc.) lucerna Dei quæ erat accensa in Templo Domini, quumque Semuel adhuc dormiret in Sanctuario, vocavit Dominus Semel; 1 enim, i. e. &, in verbo וַיִּקְרָא & vocavit, v. 4. est Nopheth; i. e. redundat, inquit R. D. sicut & Gen. 22. 4. וַיִּשָּׂא levavit Abraam oculos suos. Et sic 1 Sam. 3. 7. & Semuel טָרַם antequam sciret Dominum, & וַיִּשָּׂא , & antequam revelaretur sibi verbum Domini, וַיִּתֵּן addidit Dominus vocare Semuel, v. 8. & idcirco non cognovit quòd Dominus illum vocaret, Pag. טָרַם יָדַע nondum cognoverat; וַיִּתֵּן nondum revelebatur. Kimchi hoc per קִירָם , antequam interpretatur; sed R. Sal. dicit omne טָרַם significare לֹא . Vide animadversiones, Cl. L. de Dieu. ad Gen. 2. 5. Item cum præf. Lev. 14. 36. וַיִּבֹּא antequam ingrediatur sacerdos, Pag. Bu. & Gen. 37. 8. cum וַיִּבֹּא præf. וַיִּבֹּא & antequam appropinquaret ad eos, Pag. & quidem בְּטָרַם q. d. in nondum, id valet, antequam; טָרַם , Jud. 14. 18. Deinde per Ellipsin בֶּתְרַם Beth, טָרַם antequam. Psal. 119. 67. Isa. 65. 24. In quibus etiam verbi potest, nondum; Cocc. Item cum præf. Hag. 2. 16. מִטָּרַם , antequam poneret lapidem, Pag. ab antequam poni, i. e. cum nondum positus esset lapis; Bu. Lex. q. d. מִטָּרַם מִטָּרַם מִטָּרַם מִטָּרַם ,

Cocc. Locus autem suprà citatus, Exod. 10. v. 7. cum Interrog. sic reddi potest, Nonne antequam scires, periiit Ægyptus? i. e. Antequam. dimitteres eos, voluisti scire (vel antequam demittas eos, vis scire, Merc.) quòd periiit Ægyptus? R. D. in l. Rad. Vel, num adhuc ignoras, quòd periiit Ægyptus? Hieron. Nonne vides quòd perierit Ægyptus? Pag. Num priusquam scies, periiit Ægyptus? i. e. nondum scis quòd periiit, &c. Av. Vide Cocc. suprà.

Rad. 41. טָרַף est, rapere, Pag. carpere, dilacerare, discerpere: proprium ferarum; Merc. Rapuit, prædatus est, dilaceravit rapiendo, Bu. Lex. carpsit, seu laceravit dentibus, ut cum bestia prædam inventientes dentibus discerpunt, eamque devorant, aut catulis suis cibum & alimentum parant: laceravit prædam, &c. Est cogn. cum פָּרַט i. e. oblectatus est; Av. Significat laniare; ut fera bestia unguibus & dentibus laniant; Cocc. Occurrit præf. kal, 3. f. m. in pathach, sed in pausa cum cametz in ult. & cum ! conv. præf. sic, טָרַף rapit, Job. 16. 9. טָרַף rapit, Hof. 6. 1. וַיִּטָּרַף & rapit, Deut. 33. 20. Mic. 5. 7. In part. ben. kal, f. m. est, טָרַף discerpens, Job. 18. 4. Psal. 22. 14. Ezech. 22. 25. Nah. 2. 13. & in pl. m. טָרַפִּים , & in forma Constr. טָרַפִּים discerpentes, Ezech. 22. 27. In Infin. kal occurrit simpl. & cum ! præf. in cholem, sed ante macpaph mutatur cholem in cametz chatuph; sic, טָרַף discerpendo, Gen. 37. 33. 44. 28. Exod. 22. 12. $\text{וַיִּטָּרַף$ rapere, Psal. 17. 12. $\text{וַיִּטָּרַף$ rapere, Ezech. 19. 3, 6. In fut. kal, 1. sing. & in 3. f. m. cum cholem vel cametz in ult. ob pausam, & cum ! conv. præf. sic, וַיִּטָּרַף rapiam, Psal. 50. 22. Hof. 5. 14. וַיִּטָּרַף rapiat, Psal. 7. 3. וַיִּטָּרַף rapiet, Gen. 49. 27. וַיִּטָּרַף & rapuit, Am. 1. 11. In Niphal וַיִּטָּרַף discerpitus est, dilaceratus est, Av. Occurrit in fut. Niph. 3. f. m. sic, וַיִּטָּרַף discerpitum fuerit, Exod. 22. 13. Jer. 5. 6. In Hiphil וַיִּטָּרַף aluit, cibavit, fecit carpere cibum, Bu. Av. &c. Unde in Imper. hiph. f. m. וַיִּטָּרַף ciba, ale; Occurrit cum ! Aff. sic, Prov. 30. 8. $\text{וַיִּטָּרַף$ לֶחֶם חֲקִי , ale me cibo statuti mei, i. e. statuto victu; Bu. Lex. cibo congruentiæ meæ, Pag. statuti seu demensi mei, Merc. i. e. qui convenit mihi, Pag. Quidam, Fac ut carпам; à feris ductum; nam & טָרַף , teste Kimchi, quod propriè prædam feræ significat, quæ ei pro victu est, ad victum hominis transfertur, quem ille feræ more sibi conquirat, & accipit ab altero; tamen si vi non capiat ut feræ; Alii simpliciter, nomine טָרַף escam dici putant, quòd carpatur, Merc. Fac me discerpere panem, Av. ciba me, Cocc. In pual וַיִּטָּרַף discerpitus est, dilaceratus est omnino, Av. Occurrit in 3. f. m. præf. pual cum pathach, sed in pausa cum cametz; sic, וַיִּטָּרַף discerpitus est, Gen. 37. 33. וַיִּטָּרַף discerpitus, Gen. 44. 28. Atque inde nomina, 1. טָרַף m. raptum, discerpitum, avulsam, Bu. Lex. captus, captura; Latine redditur decerpitum, Gen. 8. 11. Et ecce folium oleæ טָרַף decerpitum in ore suo; Av. ita nàmque folium dicitur, quia vento rapitur, Bu. Lex. Est Toar, i. e. Adjectivum, inquit R. D. q. d. folium oleæ erat טָרַף raptum, i. e. decerpitum, Pag. Folium oleæ recens, nempe rostro laniatum, vel carptum, Cocc. טָרַף significat frondem, folium, Pag. Sed quantum videtur, decerpitum, ut ex loco Genesis apparet; Merc. folium recens à carptu, Cocc. In pl. m. טָרַפִּים frondes, folia, &c. Occurrit in pl. m. constr. sic, Ezech. 17. 9. $\text{וַיִּטָּרַף$ folia, vel frondes germinis ejus, Bu. Lex.

folia germinantia ejus, Coc. עלה folium, est vel טרה viride, vel יבש aridum, sed per appositionem dicitur טרה עלה, Coc. Targum pro עלה, folium, habet טרה, & emphaticè טרפה; Pag. Merc. Quidam verò sumunt טרפה pro forma pl.m. constr. ex nomine sequente טרה, & vertunt, esca germinis ejus, sic Av. Deinde, 2. indè etiam No. m. טרה, & in pausa טרה, rapinum, rapina, praeda; quàm cum fera vivunt; atque indè generaliter est esca, cibus, victus; Bu. Lex. Præda cibi, esca quæ carpitur; item ramus proferens fructus comestibiles; Av. טרה est laniatio, ut Gen. 49. 9. מטרף à laniatione, i.e. ab occisione hostium; unde Psal. 76. 5. מטרף montes laniationis, i.e. prædationis; in quibus fera laniant. Pl. 104. 21. rugientes, לטרף ad laniationem. Item, animal laniatum; ut Num. 23. 24. donec comedat טרה prædam, animal laniet. Sic Am. 3. 4. an rugit Leo in sylva, quum טרה præda, i.e. animal laniandum non est ei? Item, cibus, Prov. 3. 1. 5. Mal. 5. 10. Coc. Occurrit autem Nomen hoc simpl. & cum מ & נ præf. ut seq. טרה vel טרה rapina, præda, esca, Num. 23. 24. Job. 4. 11. 29. 17. 38. 39. Psal. 76. 5. 124. 6. Prov. 3. 1. 5. Isa. 5. 29. Ezech. 19. 5. 22. 25. 27. Nah. 2. 13. 3. 1. Mal. 3. 10. וטרף & præda, Am. 3. 4. לטרף ad prædam, Job. 24. 5. Psal. 104. 21. מטרף à præda, Gen. 49. 9. Item, cum א & ה Aff. sic, טרפה rapinam tuam, Nah. 2. 14. טרפה prædam suam, Isa. 3. 14. Item, 3. Indè etiam, No. טרפה f. discerptum, laceratum, raptum, Bu. Lex. laniatum, à fera occisum, Coc. discerptio; & accipitur pro animali discerpto & lacerato à feris, Av. ut Ex. 22. 31. & carnem in agro טרפה raptam non comeditis; Pag. Sed non est Adjectivum carnis, quum caro Hebr. sit generis masc. sed f. subaudio מטרפה è rapto, i.e. carnem discerpti, &c. Sic & Lev. 22. 8. וטרפה & raptum non comedet, Pag. Kimchi notat hanc radicem significare, capere cum raptione, & percutere cum excisione, seu incidendo: Notant tamen Doctores nomine טרפה, cuius esus est vetitus, complexi etiam illud cuius pulmo est perforatus, & id genus; etsi alioqui non decerptum, neque in eo agnoscatur incisio; imò & Elias notat in Tisbi, hoc nomine significari omnes cibos interdiktos; unde faciunt octodecim genera טרפות; Merc. Observandum etiam Rabbis מטרף (part. pual) dici furiosum, qui animo alienato est, seu mente distracta: raptum potes dicere vel actum enthusiastico; in qua significatione & hoc verbo in voce passiva crebrò utuntur in Niphal: sed id ex Chaldæo magis. Merc. Occurrit autem nomen hoc etiam simpl. & cum ו & ה præf. sic, טרפה raptum, discerptum, Gen. 3. 13. Exod. 22. 30. Lev. 7. 24. Nah. 2. 13. וטרפה & discerptum, Lev. 17. 15. 22. 8. Ezech. 4. 14. 44. 31. מטרף discerpt. Exod. 22. 12. Deinde, 2. Signif. 2. hujus Rad. est in nomine טרה folium, frons frondis, & in pl. constr. טרפי folia, frondes, &c. quæ supra describuntur.

*Vocabula Quadrata, i.e. Plurilitera,
quæ scil. habent plures quàm tres. Lite-
teras Radicales, incipientes à
Literà ט Teth.*

1. טטה, Pag. Sed videtur potius scribendum טטה; in quo Elias putat radicem esse טטה in piel, sicut & eo usus est R. Selomoh, ben Gabirol, in quodam

poemate, טטה מלכות נביות scopavit regnum Nebajoth; i.e. delevit Nabathæum regnum; Merc. si radix sit טטה, geminatur prima & ultima, ut in טפפ, (fictitium scil. verbum, à טפ, duabus extremis geminatis, ut & mox, טפפ, vel טפפ, primâ geminatâ, Merc.) sin vero & ultimum sit loco He, ultimâ radicalis, טטה, tunc geminatur prima tantum radicalis litera; ut in טפפ; potest dici tamen טטה esse verbum quadratum, i.e. quatuor constans literis radicalibus; & significat, verrere, mundare, scopare; Pag. Hujus Radicis significationem, ex gentibus exteris sese didicisse, testantur Hebræorum Doctores, quum in Arabia audissent hebram hoc verbo jubentem ancillæ, ut domum accepris scopis verreret; Merc. טטה, unde, geminatâ mediâ radicali, in piel, טטה everrit; Bu. Lex. Coc. טטה scopis purgavit terram, scopis mundavit, vel verrit terram; scopavit; non usurpatur nisi tantum per geminationem radicis, in piel טטה scopis purgavit; Av. Occurrit, in præf. i. sing. cum ! conv. præf. & ה Aff. sic, Isa. 14. 23. וטטה אתיה & scopabo eam, &c. Pag. & everram eam, Bu. Lex. Coc. & verram vel purgabo eam, &c. Av. Atque indè nomen, מטה, m. everriculum, scopæ; Bu. Lex. Instrumentum quo pavimenta verruntur & purgantur; scopæ; Av. Occurrit ibid. Isa. 14. 23. cum ב præf. וטטה אתיה במטה השמר & everram eam scopâ profligationis, Coc. vel exterminationis, aut vastationis, i.e. vastatrice, &c. Av. Apud R. R. טטה est everritio, expurgatio; quod legitur apud R. Sal. Isa. 28. 17. Apud Talmudicos scribitur, nesciebant quid esset וטטה, donec audirent famulam quandam Arabicam dicentem focis suæ, וטטה וטטה, accipe scopas & scopato domum; Megilla, fol. 11. Bu. Lex.

2. טפסר m. est dux, princeps, imperator; inquit R. D. Pag. Bu. Lex. Av. Quidam volunt compositum esse ex טפ parvulo, & טר principe; ut sonet ducem parvulorum, & imbellis vulgi principem; sed præstat peregrinam esse dictionem, ut multas asciverunt in suam linguam Hebræi; Merc. est nomen Chaldaicum, vel potest esse compositum, ex טר idem quod טר, princeps; & טפ, parvulus; non enim significat summum principem & gubernatorem, sed minorem ducem; Av. Occurrit, Jer. 51. 27. פקדו עליה constituit super illam, vel præficit ei, טפסר principem aut ducem, Pag. Bu. præficit contra eam, terram, viz. principem, adducite equos, &c. Av. Hieron. numerate contra eam Taphsar; Targum, cultores belli; Pag. vel potiùs, facientes seu gerentes bellum, Merc. i.e. bellatores; Pag. Sed occurrit etiam Teth cum pathach, quasi esset in sing. טפסר; unde in pl. m. טפסרים, & in constr. טפסרי, principes, &c. Atque, indè, Nah. 3. 17. occurrit cum ! cop. præf. & ה Aff. טפסרי, & principes tui, sicut locusta locustarum; Hieron. & parvuli tui sicut locusta locustarum; Pag. & principes sunt tanquam attelaborum examen; Av. ex illis locis apparet, homines intelligi, non βελδασιν, ut 70. habent; apud Jeremiam est oppositio ad סוס, equos, & equites; apud Nahum, conjunguntur מנורים. Auctoratos juramento, per hoc; per illud auctoratos stipendio, intelligebamus; maxime pedites. Kimchius putat esse, קצי, וטר principem & ducem; conjecturæ sunt; toto genere in talibus aberrari non potest; Coc.

Radices & Dictiones derivatae, incipientes à Literâ יֵאָבֵד.

RAD. 1. יֵאָבֵד, inkal, est תִּחַב concupivit, derivavit; Pag. Sed habet etiam hoc verbum cum aliis affinitatem, voce non abludentibus, ut יֵאָבֵד, יֵאָבֵד, יֵאָבֵד, quæ amorem, voluntatem, seu animi propensionem ac cupiditatem, significant; Merc. יֵאָבֵד cupidus fuit, Bu. Lex. Avidè desideravit, animo avido appetiit. Est cogn. cum יֵאָבֵד voluit, animo propenso affectus est erga aliquem; item יֵאָבֵד dilexit: sicut etiam cum יֵאָבֵד optavit, appetiit. Et hinc Latinum Aveo, es, ere; Av. Occurrit in i. f. prat. kal; sic, Psal. 119. 131. Quia יֵאָבֵד לְמַצְוֹתֶיךָ præcepta tua desideravi; Pag. præceptorum tuorum cupidus fui; Bu. Lex. vel, ad præcepta tua desideravi; Av. Vertitur ex contextu, aspiro, desidero; 70. יֵאָבֵד; Cocc.

Rad. 2. יֵאָבֵד pulchrum esse, convenire; decere, congruum, dignum esse, Bu. Lex. Cocc. Occurrit in 3. f. prat. kal; sic, Jer. 10. v. 7. יֵאָבֵד, כי לך יֵאָבֵד, nam tibi convenit; Bu. Lex. nam te decet; 70. יֵאָבֵד, scil. ut timearis. Est cum camez penult. ob paulam, pro יֵאָבֵד; Cocc. formæ יֵאָבֵד, Bu. Lex. Chaldaïs & Syris est frequens, ut Matth. 3. 15. יֵאָבֵד decet nos; Kimchi malè refert ad יֵאָבֵד, Cocc. ex Bu. Lex.

Rad. 3. יֵאָבֵד solvit, resolvit, dissolvit; accipitur tam in bonam quam in malam partem. Est cogn. cum יֵאָבֵד in nihilum redactus est, & cum יֵאָבֵד defatigatus est ex resolutione virium; Hinc יֵאָבֵד solvo, &c. & Latinum volo, Av. qui solus hoc verbum in Conjug. kal describit; nam in kal, non occurrit in textu, sed in Hiphil est יֵאָבֵד velle, acquiescere; incipere; jurare; adjurare, ut R. D. inquit Pag. Ipsum actum volendi significat, ut Brugenſis notat in Exod. 2. & 2 Reg. 5. Vertunt nunc per velle; nunc, per parare; Item per incipere. Conſtruitur ferè cum verbo post se ejusdem temporis יֵאָבֵד, vel sequenti conjunctione, vel cum Infinitivo. Est simpliciter, assentiri, seu assensum animi præbere ad aliquid agendum: Unde in Niphal sumitur pro cupidè aliquid audere, & attentare temerè pleaque: quod cum sit stultorum, sumitur pro, stultum fieri. Quidam notant in Imper. Hiphil pro hortandi particula sumi, age, agite; & est etiam, juramento asfringere, scil. in Hiphil; & tunc est cogn. verbo יֵאָבֵד, & ejusdem cum illo significat; hinc Rabbini utuntur dictione יֵאָבֵד sequente Vau, pro quandoquidem: Vide Eliam in Tisbite. Huc quidam reducunt יֵאָבֵד, qui suis cupiditatibus ductus, temerè multa affectat, quæ perficere nequeat, stultus; de quo suprà, Merc. In hiph. יֵאָבֵד voluit, acquievit; ferè semper habet post se verbum; Bu. Lex. Significat, inducere animum; & notat voluntatem levi momento, & quasi ab initio rei statim inclinatam; unde 70. per יֵאָבֵד, Chaldaicum יֵאָבֵד, Hebræum יֵאָבֵד, יֵאָבֵד, ejusdem sunt familiae, Cocc. In Hiphil etiam ut in kal, solvit, resolvit, fecit solutionem, & propriè significat resolvere ad aliquam actionem, solvere se ad aliquid agendum; hoc Latinis est, incipere, vel tentare aliquid, & semper præponitur a-

lii verbo, cujus solutionem, seu inchoationem adfert. Græcis est ἡμινομα, Av. Occurrit autem prat. hiph. 3. f. m. sic, Deut. 1. 5. יֵאָבֵד מִשֶׁה בָּאָר, voluit Moses exponere; Bu. Lex. Pag. Induxit animum, Moses, declaravit; Cocc. solvit Mose declarare legem hanc; Av. Hieron. capitque Moses, &c. & sic quoque R. Sal. יֵאָבֵד, & Targum, יֵאָבֵד caput, Pag. Sic 1 Sam. 12. 22. quia יֵאָבֵד voluit, vel cepit, dominus facere vos sibi in populum; Targum יֵאָבֵד placitum (fuit) coram Domino, &c. Pag. & Hof. 5. 11. Quia יֵאָבֵד הָלַךְ caput vel voluit ire post præceptum, nempe Jeroboam, Pag. Induxit animum, ivit post præceptum; Cocc. Item, occurrit etiam in 2. f. m. & i. f. & pl. prat. hiph. (quæ omnia per velle aut incipere, ut præcedentia, possunt exponi) ut seq. יֵאָבֵד חוֹלְלִי, 1 Chron. 17. 27. יֵאָבֵד חוֹלְלִי, Gen. 18. 27. 31. יֵאָבֵד חוֹלְלִי, Jof. 7. 7. In Imper. kal, f. m. יֵאָבֵד, vel ante maccaph יֵאָבֵד: ut 2 Sam. 7. 29. יֵאָבֵד וְכִרְךָ velis & benedic, Bu. Lex. vel, incipe aut acquiesce, complace, & benedic; Pag. i. e. placeat tibi benedicere; Bu. Lex. Sic 2 Reg. 5. 23. יֵאָבֵד acquiesce, cape duo talenta; Pag. induc animum, accipe, Cocc. Sic etiam in altera forma cum sêgol ante maccaph, ut seq. יֵאָבֵד velis, Jud. 19. 6. 2 Reg. 6. 10. Item, in Imper. hiph. pl. m. occurrit Job. 6. 28. sic, & nunc, יֵאָבֵד פְּנֵי, velitis, respicite, i. e. respicere, ad me; Bu. Lex. Acquiescite, respicite in me, vel ut aspiciatis in me, Pag. inducite animum, respicite ad me, Cocc. & nunc incipite, respicite in me, Av. Sed alias etiam copula interponitur; ut Jof. 7. 7. יֵאָבֵד וְנִשְׁבַּח, & utinam voluissimus & mansissimus; Hieron. utinam, ut capimus, mansissimus; & sic Targum, utinam יֵאָבֵד, ut capimus, &c. Pag. vel utinam capissemus, seu instituissemus, &c. Merc. Atque utinam induissemus animum, & mansissimus, ultra Jordanem. Vide & Jud. 19. 6. 2 Sam. 7. 29. Job. 6. 9. &c. Sed interdum subjungitur & Infinitivus cum Lamed, ut Gen. 18. 27. יֵאָבֵד חוֹלְלִי capi, vel ut R. Sal. יֵאָבֵד חוֹלְלִי volui loqui; Pag. capi loqui ad Dominum; Av. animum induxi loqui ad Dominum; Cocc. In fut. hiph. יֵאָבֵד vel יֵאָבֵד, acquiescet, vel incipiet, &c. Sed cum i. conv. prat. est cum sêgol in ult. sic, Exod. 2. 21. יֵאָבֵד מִשֶׁה לְשִׁבְתָּהּ, & acquievit Moses ut habitaret, Bu. Lex. & voluit Moses habitare; &c. Hieron. juravit ergo Moses quod habitaret, Pag. Sic etiam Jof. 17. 12. Jud. 1. 27. 35. 17. 11. 1 Sam. 17. 40. quo tamen ultimo loco quidam exp. & noluit; ex contraria significatione ut in aliis, juxta Chald. Vide R. Sal. ad locum; Bu. Lex. At 1 Sam. 14. 24. Occurrit in alia signif. viz. adjurandi; sic, יֵאָבֵד שְׁמוֹרָה, & adjuravit Saul populum, Pag. h. bet enim significationem desumptam ab יֵאָבֵד juravit, ex Bu. Lex. Et dissolvit adjurando Saul populum: componitur enim ex יֵאָבֵד solvit, & יֵאָבֵד, &c. Av. Item occurrit etiam cum i. cop. & cum Tzere in ult. sic, Job. 6. 9. יֵאָבֵד & incipiat, vel velit Deus, & conterat me; Hieron. & qui caput, ipse me conterat. Targum יֵאָבֵד & incipiat, Pag. & solvet, i. e. incipiet Deus, & contundet me, Av. יֵאָבֵד pro יֵאָבֵד vel יֵאָבֵד 1 Sam. 14. 24. vide in יֵאָבֵד; Cocc. Atque inde quidam volunt deduci ab hac radice nomen Substant. f. תִּחְבָּה & in constr. תִּחְבָּה voluntas, beneplacitum, &c. & occurrit cum יֵאָבֵד, 1 Am. 3. 6. Dabis eis clausuram cordis, יֵאָבֵד לָהֶם voluntatem tuam eis, vel in aut erga eos, &c. ita in Bu. Conc. licet plerique

plerique exp. imprecationem, vel maledictionem; referendo ad Rad. יָאֵר: ibi vide. Deinde, 2. Signif. 2. juxta Bu. Conc. hujus Rad. est in Conjug. Niphal נִיאָר stultescere, stultè agere, vel velle; Bu. Conc. & Lex. stultum fieri aut esse, insanire, Pag. נִיאָר dissolutus est, Av. stultum, vel levem ac temerarium fieri, vel se praeberè, stultè vel temerè agere. Convenit cum נִיאָר Cocc. Occurrit in præter. Niph. 3. pl. נִיאָרוּ, & exp. stultè agunt, vel egerunt. Cocc. vel, stulti facti sunt, Pag. dissoluti sunt, Av. stultescunt, Bu. Lex. & Conc. Isa. 19. 13. Jer. 5. 4. Sic & cum יָאֵר cop. vel conv. præf. נִיאָר & stultè agent; Cocc. vel, stultè fient, aut erunt, Pag. Jer. 50. 36. ut stultescant, Bu. Conc. & dissolvuntur, Av. Est cum cametz penult. ob pausam pro cateph-pathach. Item, in 1. pl. præter. Niph. נִיאָרוּ (quia vel quòd) stultè egimus; Cocc. Bu. stulti fuimus; Hieron. stultè commisimus; Pag. Num. 12. 11. Quia dissoluti sumus; Av. Quidam volunt irregulare esse, pro נִיאָרוּ ab נִיאָר, vel נִיאָר stultus; Bu. Lex.

Rad. 4. יֵאֵר, unde No. Radicale יֵאֵר m. vel יֵאֵר est annis, fluvius, rivus, Pag. propriè è flumine ductus & effossus ad rigandum agros; tamen si Onkelos יֵאֵר vertit נְהַר fluvium. Hinc Nilus & Tigris nomine Rivi appellantur in Scriptura; quòd ex illis multi rividucantur, ut & ex Euphrate, in Ægypto & Mesopotamia. Sunt qui ab יֵאֵר luce defleant, ab aquis limpidis, quæ in fluviiis magis turbida esse solent: nam ab יֵאֵר, quod ripas arrodant, alienius est; Merc. יֵאֵר est fluvius limpidior, qui habet aquas per lucidas & clariore. Est cogn. יֵאֵר illuxit, & cum נְהַר fluxit, & נְהַר irrigavit; Av. 70. vertunt נְהַר Kimchius docet נְהַר & יֵאֵר distinguere, quia Exod. 7. 19. dicitur על נְהַרְוֹתָם יֵאֵר: sic Exod. 8. 1. Vult autem יֵאֵר significare rivum manu hominum factos ad educendam ex fluvio aquam in agros: Sed Ab. Ezra נְהַרְוֹתָם de aliis fluviiis intelligit, יֵאֵר autem de Nilo. Et certum est Nilum נְהַר דֵּא נְהַרְוֹתָם av dici: ita Jer. 46. 7. מִי יֵאֵר יֵעֲלֶה, quis hic, ut annis, Nilus, ascendit: Item, vers. 8. Am. 9. 5. Fatendum tamen etiam יֵאֵר dici de rivis hominum operâ ductis. Vide Job. 28. 10. & 2 Reg. 19. 24. יֵאֵר possunt accipi pro fossis, quibus urbes cinguntur munitionis causâ. R. Sal. ad Gen. 41. 1. dicit Ægyptum fuisse יֵאֵר יֵאֵר fossis frequentem, & aquas Nili in eas exundasse: Atque inde Nilum vocari יֵאֵר. Fortè dicendum quia is fluvius officium rivi facit, ideo יֵאֵר dici, Dan. 12. 5, 6, 7. Cocc. Occur. autem hoc nomen simpl. & cum יָאֵר præf. locis seq. יֵאֵר rivus, Is. 19. 7. 23. 3. Ezech. 29. 9. Zach. 10. 11. יֵאֵר rivus, Gen. 41. 1, 2, 3, 17, 18. Ex. 2. 3. 4. 9. 7. 15, 18, 24, 25, 28. 17. 5. Dan. 12. 5, 6, 7. Item, cum יָאֵר dem. præf. & יָאֵר locali add. sic est, יֵאֵר in rivum, Exod. 1. 22. Item cum יָאֵר & יָאֵר præf. sic, יֵאֵר in rivo, Ex. 7. 17, 18, 20, 21. 8. 5, 7. Is. 19. 8. 23. 10. יֵאֵר sicut rivus, Jer. 46. 7, 8. Am. 9. 5. sed cum יָאֵר præf. occurrit defecitve absque jod, pro יֵאֵר, quod etiam sequitur; sic, יֵאֵר velut rivus, Am. 8. 8. יֵאֵר sicut rivus, Am. 8. 8. 9. 5. & cum יָאֵר. Aff. sic extat, יֵאֵר rivus meus, Ezech. 29. 3. In pl. m. יֵאֵר sunt aquæ fluviales, factæ manibus hominum, ex labio fluminis majoris, ad agros irrigandos. Nilus verò vocatur יֵאֵר rivus, quia per innumeros rivus se per totam Ægyptum diffundit; ut R. Sal. scribit, Gen. 41.

4. forma absol. Occ. simpl. & cum יָאֵר præf. sic, יֵאֵר rivus, Job. 28. 10. Is. 23. 21. Ezech. 30. 12. יֵאֵר in rivis, Exod. 8. 8. יֵאֵר in rivis, Nah. 3. 8. & in pl. m. Constr. יֵאֵר rivi, 2 Reg. 19. 24. Is. 7. 18. 19. 6. 26. 25. quæ forma pl. m. Constr. occurrit etiam cum יָאֵר, יָאֵר & יָאֵר Aff. ut seq. יֵאֵר rivi tui, Ezech. 29. 4, 5, 10. יֵאֵר rivi ejus, Ezech. 29. 3. יֵאֵר rivus eorum, Exod. 7. 19. Psal. 78. 44. [In loco autem citato, Am. 8. 8. יֵאֵר tanquam fluvius, est absque jod, & quasi jod delitesceret in cametz. Sunt autem qui nomen יֵאֵר jordanis, ex hoc nomine יֵאֵר & יָאֵר existimant esse compositum, quasi rivum Dan, dicas, quòd Geographi tradant eum juxta urbem Dan, suum ortum habere: alii verò ex duobus fontibus oriri credunt; viz. Jor quasi Jeor, & Dan; Merc.]

Rad. 5. יֵאֵר est desperare, Pag. In piel semel legitur pro animi abdicare à re quam institueras. Alias in Niphal pro eo quod dicimus, actum est, deploratum, conclamatum, seu desperatum est, quum quis malo obrutus de cæpto diffidit & desistit, mutato consilio in re immedicabili, & extremo malo, &c. Doctores utuntur hoc verbo etiam in Hithpael; Merc. יֵאֵר destitit ab incepto frustratus spe suâ, omisit rem cujus successus non potest sperari, abstinuit à re vana, desperavit. Cogn. est cum יָאֵר vanum, frustra, & cum יָאֵר conquassatus est, ut si quis diu in re vana anxietur, & tandem pertæsus desistit, Av. Niph. יֵאֵר desperavit, spem, animum abiecit, Bu. Lex. coactus est desistere, remotus est à seipso per desperationem, Av. Occurrit autem in præter. Niph. 3. s. m. cum יָאֵר conv. sic, 1. Sam. 27. 1. וְנִיאָר יֵאֵר, & spem abiciat de me Saul; Bu. Lex. & spem abducet à me, ut me quærat ultrà; Cocc. & removebitur à me Saul ad quærendum me amplius, Av. Et desperet, Bu. Conc. Sed sumitur etiam quasi impersonaliter, desperatum, actum est, Bu. Lex. ut Jer. 2. 25. & dixisti, יֵאֵר desperatum est; ac si dicat, inquit R. D. in Comment. desperatum est cor meum, ut eat post Dominum; non ibo post illum, Pag. Hoc in loco, est verbum abnegantis spem bonam, aut metum mali; q. d. non spero hoc bonum, non metuo hoc malum, Cocc. Actum, vel desperatum est, &c. Av. Sic Jer. 18. 12. & dixerunt sibi, vel, & dicent, יֵאֵר desperatum est, scil. cor nostrum, &c. ut R. D. inquit, Pag. Item, Is. 57. 10. non dixisti, יֵאֵר desperatum est, viz. cor meum, ut non eat post Deos alienos, Pag. ex Kimchi. Non dixisti, desperatum est: i. e. non est spes; sensus, non desperasti de consiliis tuis, &c. In his Kimchi putat subintelligi posse יָאֵר: sed neutraliter potest intelligi; q. d. res deplorata, &c. Cocc. Actum est, &c. Av. Hæc autem omnia, si sint præterita, habent cametz pro pathach, ob pausam. Sed occurrit etiam in part. Niph. s. m. sic, Job. 6. 26. יֵאֵר, verba hominis animi abjectissimi, spe destituti, Bu. Lex. verba desperati, Av. dicta desperantis; Chaldaus abstractè יֵאֵר; atque ita sanè videtur in reliquis capi; Cocc. eloquia desperati; atque hæc omnia prædicta sunt ex Conjug. Niph. num. sing. gen. masc. & subaudiendum est יָאֵר: quanquam dici potest, inquit R. D. quòd sunt nomina, i. e. desperatio; Pag. Sicut & in eo loco ex Job. quidam exp. sermones desperationis, seu oppressionis quibus me obruatis, & ad desperationem adductis; Merc. In piel יֵאֵר spe destituit, Bu. abstinuit, omisit, Av. Unde in Infin. piel cum יָאֵר præf. sic occurrit, Eccl. 2.

20. & conversus sum, aut verti me לְבִי לְאִשׁ נָח לְבִי spe
destituendo animum meum, Bu. Lex. ut desperare fac-
cerem cor meum, &c. Pag. Cocc. i.e. ut cor meum abdu-
cerem ab omni labore tanquam inutili; Kimchi explicat
הַרְפוּת וְהִעֲבִיר facere omittere, & abire; Cocc. ad re-
mittendum, Cev. ex Kimchi. Ad abstinendum cor me-
um, &c. Av.

Rad.6. יָחַת est, יָחַת placere, complacere (inquit R.
D.) in aliquo, Pag. acquiescere, consentire, congruere,
decere, pulchrè convenire: Kimchi inquit significare,
complacere sibi in re aliqua & apatione ejus, יָחַת, Chal-
dæis huic vicinum est, pulchrum esse. Ac sanè quidam
Hebræorum malunt in Jeremia יָחַת, effectum à יָחַת
esse à יָחַת, quod apud Rabbinos est idem cum יָחַת.
Vide Eliam in Tisbite. Observa autem futurum hujus
verbi esse ejusdem formæ cum futuro, à יָבֵשׁ, nempe
partim de quiescentibus He Jod, partim de quiescenti-
bus Hajin. יָבוֹשׁ, יָבוֹשׁ, &c. Merc. Cev. יָחַת acquie-
vit, consensit, Bu. Lex. Convenit pulchrè, rectè congruit,
decentibus moribus convenit; consensit, &c. Est cogn.
cum יָחַת venit recta, Av. Occurrit in 3. f. præt. kal,
cum cametz penult. pro chateph patach ob pausam; sic
Jer. 10. 7. quia tibi יָחַת complacuit, scil. regnum; vel
tibi convenit, scil. regnum, & non alteri, inquit R. D. in
lib. Rad. Hieron. tuum est enim decus, Pag. quia tibi
convenit (decor) Av. est pro יָחַת & quidam referunt
ad Rad. יָחַת; ibi vide. In fut. kal, 3. sm. יָחַת acquie-
cet: unde in 1. pl. fut. kal, יָחַת acquiescemus, Bu. Lex.
conveniemus, Av. Gen. 34. 35. & cum יָחַת parag. יָחַת
acquiescamus; Bu. Conveniamus, Av. Complacemur
his, &c. Pag. ib. vers. 23. & in 3. pl. mase. יָחַת acquiescant,
Bu. Conc. complacébunt, Pag. convenient, vel, acquie-
scent, Av. ibid. v. 22. cui etiam! conv. est præf. sic,
יָחַת & acquieverunt, vel complacuerunt aut consen-
serunt, &c. 2 Reg. 12. 9. Futurum autem hoc est ut יָבוֹשׁ
יָבוֹשׁ, &c. à יָבֵשׁ; Bu. Lex. Quidam autem referunt
hæc ad Rad. יָחַת; ibi vide.

Rad.7. יָבַב significat clamare, vociferari, jubilare,
Pag. exclamare. De hac dictione dubium est inter Do-
ctores, inquit Kimchi, an gemitum tantum, an ejulatum,
an verò utrumque simul significet. Cæterum ex Tar-
gum deprehendimus, etsi propriè bellicum clamorem
significet, generale tamen esse ad quemcunque clamo-
rem; itaque propriè esse vocem attollere, Merc. יָבַב
pipavit, i.e. exclamavit voce non rudi, sed subtili &
acutâ instar pullorum, propriè dicitur de Gallinis, &
per translationem tribuitur fœminis illis quæ naturâ exi-
lem vocem emittunt, non crassam ut viri. Est cogn.
cum יָבַב pupus fuit, & cum יָבַב puer fuit, Av. In piel
יָבַב vociferatus est, Bu. Lex. pipavit continuè, exclamavit,
ejulavit, Av. Unde in fut. piel 3. f. m. יָבַב & in f.
יָבַב vociferabitur: unde cum! conv. præf. terriæ fœm.
sic occurrit, Jud. 5. 28. יָבַב & vociferata est, vel fuit,
Bu & clamavit, aut jubilavit, Pag. & pipavit, i.e. ululavit,
Av. & lamentatur; Kimchi narrat, dubitasse veteres u-
trum id notet gemere, suspirare; an ejulare, Cocc.

Rad.8. יָבַר peritit, interiit; idem quod יָבַר, de
quo suprâ: Est cogn. cum יָבַר, יָבַר, i.e. ta-
buit, contabuit. Occurrit tantum in Conjug. Hiphil הוֹבִיר
perire fecit, perdidit: unde in fut. hiph. יָבַר perdet,
perire faciet; atque inde in 1. f. fut. hiph. יָבַר, & cum
יָבַר parag. יָבַר, Jer. 46. 8. vel יָבַר perire faciam,

perdam, &c. Av. Qui solus hanc peculiarem statuit radi-
cem ob hanc vocem, sic, equidem regulariter formatam,
sed quam reliqui referre solent ad Rad. יָבַר, ubi vide.

Rad.9. יָבַל fluxit ulterius, profluxit; & per tran-
slationem significat procedere & provenire tanquam a-
qua profluens procedit, vel progreditur ulterius; Est
cogn. cum יָבַל lugebat flendo, nam lugentes producunt
& faciunt diffuere lachrymas, Av. Non autem occurrit
verbaliter in kal; sed in Hiphil הוֹבִיל est, ducere, af-
ferre, adducere, deducere, Pag. Sunt qui hoc verbum
putent moram & pompam seu productionem includere;
unde יָבַל quod Jubilatum dicimus, putent productio-
nem tubæ sonitum seu clangorem significare, h. e. Jubi-
lum, clangoris scilicet intentionem, non ipsum instru-
mentum; de quo infrâ, Merc. הוֹבִיל attulit, apporta-
vit; adduxit, abduxit; deduxit, reduxit; Bu. Lex.
Fecit fluere, i.e. produxit, deduxit. Legitur tantum
in futuro, verbaliter; Av. Significat יָבַל, פָּרָעוּת, וּמ-
וֹצֵא, agere, ducere, ferre. Kimchi explicat per הוֹבִיל;
Cocc. In Bu. Conc. hæc radix ita ordinatur, ut seq. Sig-
nificata ejus quinque sunt; 1. afferre, apportare, adduce-
re; & sic occurrit in fut. hiph. 1. f. m. cum יָבַל Aff.
יָבַל adducam eos, Jer. 3. 1. 8. & in 3. sm. fut. hiph. vel,
plenè, cum jod mediano, vel defectivè cum chirek absque
jod ante יָבַל Aff. sic, יָבַל יָבַל יָבַל deducet me, Pl. 60.
11. 10. 8. 11. & in 3. pl. m. simpl. plenè cum jod pen. sed
cum Nun parag. & Aff. absque jod, ut seq. יָבַל ad-
ducent, Psal. 68. 30. 76. 12. יָבַל adducunt, Zeph. 3. 10.
יָבַל deducunt eam, Isa. 23. 7. in Hophal הוֹבַל est, du-
ci, agi, ferri, Cocc. adduci, deduci, Bu. man. productus
est, factus est fluere; Av. ut in fut. hoph. 1. f. cum cametz
pro pathach ob pausam; sic, יָבַל eductus fuissim, Job.
10. 19. & in 3. sm. fut. hoph. cum pathach, sed in pausa
cum cametz ult. sic, יָבַל adducetur, Isa. 18. 7. Jer. 11. 19.
יָבַל idem, Job. 21. 32. Isa. 53. 7. Hof. 10. 6. 12. 2. Item in
3. f. f. & in 2. pl. m. cum nun parag. ut & in 3. pl. m. & fœm.
ut seq. יָבַל adducetur, Psal. 45. 15. יָבַל deducemini?
Isa. 55. 12. יָבַל educatur; Job. 21. 30. הוֹבַל edu-
cetur, Psal. 45. 16. Deinde, 1. Signif. 2. hujus Rad. est in
No. m. יָבַל, vel יָבַל; vel cum kibbutz, יָבַל flu-
entum, Cocc. Bu. Conc. fluvius, aquæ ductus, proces-
sus aquarum, Bu. Lex. productio aquarum; Aleph pro
jod scribitur, vel est heemanticum, Av. Occurrit au-
tem simpl. & cum יָבַל præf. sic, יָבַל fluentum, Dan. 8. 2.
יָבַל idem, Dan. 8. 3. 6. Item hinc etiam, i. No. יָבַל
vel יָבַל m. idem; fluxus, fluxio, fluor, productio a-
quarum; Av. Jer. 17. 8. Item, 2. Indè etiam No. יָבַל Bu.
Cocc. vel יָבַל m. idem, fluxus, productio fluctuum,
fluctus; Av. In pl. m. יָבַל, & in forma confr. יָבַל
aquæ ductus, Isa. 30. 25. 44. 4. Deinde, 3. Signif. 3. hu-
jus Rad. est in nomine יָבַל proventus, pabulum, Pag.
Bu. Cocc. Av. productio fructus quem terra producit, &
seu profluere facit, Av. Generale nomen ad omne quod
terra profert ad usum animantium aut hominum; quasi
productionem dicas. Differt propriè à פָּרִי; quod פָּרִי
propriè de arborum fructu dicatur, & metaphoricè ho-
minum, vel animantium, & interdum rerum aliarum;
יָבַל autem terræ nascencia significet. Gramen aut ger-
men; proventus; plantam vel fruges pro loci ratione
licebit reddere. Chaldæus vertit יָבַל proventus. I-
dem valet & בֹּרֶךְ, jod adempto, de quo suprâ in litera

Beth; Merc. Occurrit autem hoc nomen simpl. sic, יבול, proventus, Jud. 6.4. Job. 20.28. Hab. 3.16. & cum י (Chirek scil. sub Vau est pro duplici Scheva) præf. sic, יובל & pabulum, Jud. 19.21. ut & cum י. Aff. cui & י. eriam est præf. ut seq. יובל, proventus sum, Lev. 26.4; 20. Deut. 11.17. Psal. 67.7. 85.13. Ezech. 34.27. Hag. 1.10. Zach. 8.12. יובל, & proventus ejus, Deut. 32.22. Item cum י. Aff. sic, יובל, proventus eorum, Psal. 78.46. Atque hinc quidam deducunt verbum occurrens, Jud. 19.21. viz. יובל, pro יובל & pabulum dedit; ita in Bu. Conc. Sed id require in Rad. יבל, Pag. Item hinc etiam per Aphæresin est No. יבל m. idem cum & pro יובל, productio fructuum, & quicquid pabuli terraprofert; Av. ut Job. 40.15. יובל, proventus montes proferent ei, & cum י. præf. Is. 44.19. יבל, proventus arboris incurvabo me; i.e. coram ramo, qui ex arbore provenit, & Metonymicè, coram idolo ex ramo facto. Sic Kimchi in lib. Rad. Bu. Lex. יבל, dicitur natum ex arbore, Cocc. Item, iv. Signif. 4. hujus Rad. est in nomine יובל comm. gen. Sed sapius fam. Aries, ut Jos. 6.5. הַיּוֹבֵל הַקּוֹרְןִי cornu arietis, i.e. arietino. Sic Chaldaus, יבול דכר, Apud Talmudicos. Cum iter facerem in Arabiam, audivi quoddam arietem vocare יובל, Rofch haschana, cap. 3.26. Item Jubilæus annus, i.e. quinquagesimus, quod cornu arietino solenniter promulgari solet; Bu. Lex. יובל, i.e. Jubileus; & Buccina è cornu arietino; Pag. Hebræi dicunt significare arietem, post Targum; & R. Akiba testatur se, cum in Arabiam esset profectus, audisse arietem vocari יובל. Quidam recentiorum contendunt hoc nomine nec arietem, nec arietinum cornu, sed ipsius sonitum, i.e. Jubilum indicari. Absolutè ponitur pro anno quinquagesimo, quo buccinarum clangore debitorum remissio & libertas denuntiabatur, Lev. 25. qui sanè typus fuit gratuitæ remissionis & liberationis obnoxiiis & oppressis annuntiandæ per vocem Evangelii, propter Christum, &c. Sic nomen פסח Pascha & agnum & ferias ipsas significare invenitur, quibus celebratur memoria transitus Angeli per Ægyptum: cum nomen ipsum propriè transitum sonet; Merc. יובל, jubulum, jubilatus; est sonitus & clangor tubæ productior. Item annus Jubilæus in quo personabant cornua quæ edebant sonum profluentem. Et in isto anno proclamabatur libertas, qui prius erant servi hoc anno dimittebantur liberi, & ut ad possessiones suas redirent quas vendiderant, &c. Ideoque lætabantur servi & debitores hoc anno summa exultatione. Hinc est Latium júbilo, -as, -are, jubulum, &c. Av. De hac voce יובל quæ fuscè Cocc. Differit videantur apud ipsum. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum י præf. sic, יובל, Jubilæus, Lev. 25.10, 11, 12. יובל, Jubilæus, Lev. 25.13, 15, 25.40, 50, 52, 54, 27.17, 18, 23, 24. Num. 36.4. Item, pro cornu arietino occurrit etiam cum י præf. sic, יובל, (cornu) arietinum, Exod. 19.13. Jos. 6.5. Item, pro Jubilæo, cum יב & יב præf. ut seq. יובל, in Jubilæo, Lev. 25.28, 30, 33, 27.21. & יובל, in Jubilæo, Lev. 25.31. In pl. m. יובלים arietes, Bu. Lex. Jubila, Av. Jubilæa; Pag. unde יובלות sunt buccinæ arietum, Bu. Lex. cornua Jubilorum, Av. buccinas jubilaorum, Pag. Chaldaus vertit, שופרית קרן דכר, Bu. Lex. Sic autem appellatur annus quinquagesimus, quod in illo clangerent buccinæ arietinæ; יובל enim est aries,

unde pro hac dictione. Targum habet יבול aries: Pag. Occurrit autem hoc nomen in pl. m. simpl. & cum י præf. sic, יובלים arietinæ, Jos. 6.6, 8. יובלים arietinæ, Jos. 6.4, 13. Denique, v. Signif. 5. hujus Rad. est in nomine יבל, f. quod est verruca; i.e. caruncula eminens in corpore sine pruritu, quæ vulgò dicitur, Porrus; R. D. in lib. Rad. verrucam exponit, Pag. Kimchi notat יבל, quod in lege scribitur, esse Toar, ad bestiam significandam quæ habet verrucam; sicut ורuga ibidem est Toar: at in Misnah, i.e. contextu Talmudico, esse ipsum rei nomen, cum dicunt non incidi, seu refecari יבל, verrucam, alibi quàm in Sanctuario; & in Kimchi, non ruga, ut quidam putant, sed ורuga, Veruga, dictione Hispanicâ scribitur. A productione & excrescentia carnis sic dicta videtur; Merc. יבל, est fluxus, aut fluxu affectum, juxta quosdam: vel communiter juxta Hebræos, verruca; & metonymicè verrucosa, verrucosum; sic Chaldaus יבל, verrucosum. Disputant Talmudici an in Sabbatho יבל, verrucam excindere liceret? Pesachim c. 6. in principio; Bu. Lex. יבל, est bulla fluens, papilla producens fluxum; Hieron. vertit papulas, Av. Significat verrucam, Elias, Wark; ita in Misnah nomen vitii est; sed in lege, Lev. 22.22. est nomen ejus, qui vitium habet; vulg. habens papulas; Arabs, habens verrucam; Belg. Wratte, Coc. Verrucâ laborans, Bu. Conc. Papulam habens (animal) Av.

Rad. יבם, est, accipere cognatam suam; i.e. uxorem fratris sui, viro ejus defuncto, ad suscitandum ejus semen, ut lex præcipiebat, Pag. quasi levitare dicas; i.e. leviri jure ducere; nam יבם est levir; i.e. frater mariti, sicut & יבמה uxor fratris, fratria dicitur illi. Dicuntur & יבמות inter se duorum fratrum uxores, quæ Homero appellantur εἰσάτερες, aliàs σύγγαμοι. Porro Lex illa de fratris sine liberis defuncti uxore ducenda ad suscitandum ei semen, est postea consuetudine quâdam ampliata etiam ad propinquos alios ad quos jus redimendi ab illo vendita pertinebat ex lege altera, Lev. 25. ut ex libello Ruth apparet. Elias existimat verbum ipsum contrariam induere significationem, ut verbum שרש eradica vit; & ejusmodi: quasi in pihel sit efficer aliquem nè ultra sit יבם Levir, seu cognatus aut affinis uxori fratris, sed jam conjunctior, utpote maritus; quod subtilius est meo judicio. Aben. Ezra notat ex Hebræorum Doctorum sententia יבם esse fratrem ex patre, non ex matre: nec prorsus vult in libello Ruth esse יבם (quod & alii quidam Hebræorum sequuntur) sed tantum jus redemptionis, &c. Merc. In piel יבם significat ducere ex affinitatis jure in uxorem, Bu. Conc. fratris defuncti absque liberis uxorem ducere, & leviri & affinis proximi jus & officium præstare: quasi fratriare, dicas, Bu. Lex. יבם, Gen. 38.5. est pro glorie ad domum & familiam & lectum admittere, & semen fratri excitare; nam alioqui, fratre hæreditatem assumente, tanquam aliena ex ea expelleretur: i. deo necesse fuit cum qui gloriæ neller ducere, etiam hæreditatem missam facere, Deut. 25.5, 7, 9. Ruth. 4.5, 6, 7, 8, 9. Coc. Occurrit autem in præf. piel, 3 f. m. cum י conv. præf. & י, Aff. sic, יבמה & affinitate junxerit fibi eam, Deut. 25.5. In Infin. piel, יבם jure propinquitatis in uxorem accipere, Merc. Unde cum י, Aff. sic occurrit, יבמי affinitatis jure ducere me, Deut. 25.7. sic in

in Imper. piel, f.m. cum ! cop. יבש affinitatis jure duc
eam, Gen. 38.5. Atque inde nomina, i. יבש m. Levir, ma-
riti frater, Pag. Bu. Cocc. Av. Affinis, Av. Occurrit cum
יבש & יבש Aff. sic, יבש Levir, affinis meus, Deut. 25. 7.
יבש Levir ejus, Deut. 25.5. Item, 2. Indè etiam No.
יבש f. glos, fratria, fratrìs uxor, Pag. Bu. &c. Occurrit
cum יבש & יבש Aff. ut seq. יבש glos, fratria tua, Ruth. 1.
15. יבש glos ejus, vel sua, Deut. 25.7,9.

Rad. יבש five יבש, (instar יבש voluit) in kal est,
aruit, siccavit se: erubuit, pudore suffusus est; Pag.
quòd pudor arefaciat: unde affine est Verbo יבש: de
quo suprà: Et futura kal ex utroque ordine participant.
Sed observa, pro erubescere propriè formari, יבש,
יבש; sed pro siccare, יבש, יבש, &c. nec in kal a-
lia tempora à futuro ferè pudorem significare: at in
Hiphil confunduntur. Confunduntur itaque futura kal à
יבש & יבש; nec à יבש in futuro kal aliter dici po-
test quàm יבש, יבש, &c. Merc. יבש exaruit, arefa-
ctus, exsiccatus fuit, Bu. Lex. aridus fuit; cogn. cum
יבש erubuit, pudefactus est; & cum יבש fæuit: nam
arida quæ sine vigore & humore sunt, citò pereunt, &
pudescunt, ut hominibus fætescant, & contemptibilia
habeantur; vel quia pudor arefacit, & defædat homi-
nes; & propter hanc cognitionem aliquando hæc ra-
dix per Metalepsin exponitur, pro erubescere, pudescere,
&c. Est verbum intransitivum, Av. Significat arefescere,
aridum, siccum fieri, exsiccare: & interdum transiti-
vè; arefacere, exsiccare, Bu. Conc. Occurrit autem in
præt. kal, 3. f.m. simpl. & cum ! cop. ut seq. יבש aruit,
&c. Jos. 9.5, 12. Psal. 22. 16. 129.6. Isa. 15. 11. 40. 7, 8.
Lam. 4. 8. Hof. 9. 16. יבש & aruit, Job. 14. 12. Psal. 90. 6. Isa.
19. 9. Ezech. 17. 9. Am. 1. 2. & in 3. f. f. præt. kal, est,
יבש aruit, Gen. 8. 14. Item in 3. pl. præt. kal cum Sche-
va, sed in pausa cum Tzere penult. cui ult. ! cop. est
præt. sic, יבש aruerunt, Jer. 23. 10. Ezech. 37. 14. Joel.
1. 20. יבש aruerunt, Joel. 1. 12. יבש & aruerunt, Jer.
50. 38. Ezech. 19. 12. in Infin. kal, יבש, vel absquæ
vau; sic, יבש siccando, arefendo, Ezech. 17. 10. Zach.
11. 17. vel cum scheva, יבש arefescere; cui formæ Beth
est præt. cum chirek pro duplici Scheva; sic, יבש
in arefendo, Isa. 27. 11. Item Infin. kal occurrit in alia for-
ma, composita scil. partim ex perfecta, partim ex imper-
fecta; Merc. Bu. Lex. sic, יבש arefescere; cui similis
forma extat in יבש; Bu. Lex. vel potius, ut quidam vo-
lunt, dicendum יבש esse paragogicum. Occurrit autem
hæc forma; sic, Gen. 8. 7. יבש usque arefescere, &c. Av. vel, exsiccare, Bu. Conc. i. e. donec exsicca-
rentur, vel usque dum exsiccata fuissent, aquæ, Merc. Bu.
Lex. Nam dicitur hoc verbum & de humore, & de re
quæ humida fuit, Cocc. Alii verò id ad nomina refe-
runt; ibi vide, Cev. In fut. kal, 1. f. g. sic occurrit, יבש
exareo, Psal. 102. 12. ut & in 3. f. m. fut. kal, plenè cum du-
plici jod, vel defectivè cum simplice & chirek parvo, cui
etiam utrique formæ Vau conv. est præt. cum pathach,
vel in pausa, cum cametz ult. ut seq. יבש vel יבש aref-
cet, Job. 8. 12. Isa. 19. 7. Jer. 12. 4. יבש vel יבש, & exaru-
it, 1 Reg. 17. 7. Jon. 4. 7. יבש idem, Psal. 102. 5. Item, oc-
currit etiam 3. f. m. fut. kal, in altera forma cum Tzere sub
jod, & cum ! cop. præt. sic, יבש & exaruerit, Hof. 13.
15. & in 3. f. f. fut. kal, cum pathach, sed in pausa cum
cametz, ult. & cum ! conv. præt. ut seq. יבש vel יבש
exarefcescit, Ezech. 17. 9, 10. Am. 4. 7. Zach. 11. 17. יבש

& exaruit, 1 Reg. 13. 4. & in 3. pl. m. fut. kal, cum chirek
parvo, & cametz penult. cui & ! cop. & ! conv. sunt
præt. sic, יבש exarefcent, Job. 18. 16. יבש & arefcent,
Job. 12. 15. יבש & siccata fuerunt, Isa. 40. 24. Item,
secundum quosdam 3. pl. m. fut. kal, occurrit etiam in
altera forma cum Tzere sub jod; & in altera significa-
tione, communi cum יבש; sic, יבש confunduntur,
erubescunt, vel pudore suffunduntur, &c. Isa. 1. 29. 41.
11. & 44. 9. Sic Pag. Alii verò referunt hæc ad Rad.
יבש: ibi vide. In piel, יבש est, arefacere, exsiccare,
aridum reddere, Bu. Lex. Av. unde in fut. piel, 3. f. f. cum
Tzere, sed ante macchaph, cum sægol ult. sic, יבש a-
refaciet, Job. 15. 30. יבש exsiccat, Prov. 17. 22. &
in 3. f. m. fut. piel, יבש arefaciet; cum ! conv. ante Aff.
הו, prius jod deficit, & pro יבש occurrit contra-
ctæ, sic, יבש & arefacit ipsum, Nah. 1. 4. In Hiphil
הו יבש arefecit; & per translationem, pudefecit,
cum Accusativo: & si intransitivè ponitur, semper ferè
accipitur pro erubescere, seu pudeferi, Av. Nam multa
hujus formæ, & conjugationis pertinent ad יבש:
vide illic, Bu. Lex. Occurrit autem in præt. hiph. 3. f. m.
& 2. f. m. ut & in 1. f. cui & ! cop. est præt. ut & in 3. pl.
præt. hiph. cum ! conv. ut seq. הו יבש arefecit, Jos. 2. 10.
4. 23. 5. 1. Ezech. 19. 12. Joel. 1. 10. הו יבש arefecisti,
Psal. 74. 15. הו יבש arefecit, Ezech. 17. 24. הו יבש
& exsiccavi, Jer. 51. 36. הו יבש & arefcent, Zach. 10. 11.
Item alia sunt intransitiva in hac forma præt. hiph. cum
jod scil. mutato in cholem, vel vau cholem, & in sig-
nificatione conveniunt cum יבש; sic, הו יבש confusus,
vel confusus est, &c. Joel. 1. 10, 12. Jer. 48. 20. & c. 10.
14. ut & 50. 2. & Joel. 1. 17. Ezech. 19. 12. & Zach. 9. 9.
quæ omnia Pag. hic describit, sed alii ob significatio-
nem ad Rad. יבש referunt. Et unum scribitur cum Ale-
ph & jod quiescentibus: sic Isa. 30. 5. omnis הו יבש
confusus est, sive pudore suffusus est super populum;
Pag. Unusquisque exaruit, vel fæuit erubescens super
populo; ubi secundum puncta legitur הו יבש; sed se-
cundum literas הו יבש fæuit, putruit; vel est compo-
situm ex hac utraque radice, arque comprehendit ut-
ramque significationem; Av. In fut. hiph. occurrit tan-
tùm hac formâ, cum jod mutato in vau cholem, in 1. f.
sic, יבש arefaciam, Isa. 42. 15. 44. 27. Atque inde no-
mina, 1. nomen Adjectivum, seu Participiale, m. viz.
יבש aridus, siccus, Job. 13. 25. Isa. 56. 3. Ezech. 17. 24.
21. 1. Nah. 1. 10. & in pl. m. יבש aridi; Occurrit cum
Vau cop. habente chirek & jod quiescens, nè duplex
Scheva concurrat; sic, יבש ant siccus, Num. 6. 3. I-
tem, in 1. f. est, יבש arida est, Num. 11. 6. & in pl. f. m.
occurrit simpl. & cum ה præt. sic, יבש arida, Ezech.
37. 2. יבש arida, Ezech. 37. 3. Item, 2. indè etiam
No. יבש, vel יבש arida, aridum, siccum, & dicitur
de terra, quæ sic appellata fuit, quando aquis ex-
undantibus liberata, arida in usum hominum & anima-
lium terrestrium primum apparuit; Bu. Lex. Quidam
verò utrumque faciunt substantivum, quasi ariditatem
dicas, vel aridum, Merc. Av. Occurrit autem forma cum
He, simpl. & cum ה, כ pro כ & ל pro ל; ut & cum
ל præt. ut seq. יבש arida, terra, Isa. 44. 3. יבש arida,
Gen. 1. 9. Exod. 4. 9. Jon. 1. 9, 13. 2. 11. יבש in arida,
in sicco, Exod. 14. 16, 22, 29. 15. 19. Jos. 4. 22. Neh.
9. 11. יבש aridam, Gen. 1. 10. יבש in aridam, Psal.
66. 6. Item in altera forma cum Thau pro He & cum du-
plice

plíce sagol occurrit cum ! cop. & ב praf. sic, יגב & arida, Pl. 95.5. יגב in arida, Ex. 4.9. Item, 3. hinc etiam, secundum quosdam, No. יגב f. exsiccatio, Bu. Lex. ariditas, Merc. Av. Gen. 8.7. vel est infinitivus, pro arescere, vel exsiccare; Merc. Av. Vide suprà in Infin. kal.

Rad. 12. יגב fodit, suffodit; terram cavando suffodit; quemadmodum confoditur ad ponendum vites, vel ad conferendas arbores; circumfodit ad levandum pulverem ut terra indurata allevetur & dissolvatur; est cogn. cum יקב lacus, & יגב cavea; sic Av. Reliqui vero non describunt hanc rad. verbaliter, sed inde derivant 1. nomen radicale יגב m. ager, Bu. Lex. Pag. Cocc. &c. unde in pl.m. יגב agri, Bu. Lex. Cocc. &c. propriè agri fossiles, arva quæ labore hominum, & non aratro perfodiuntur, Av. Occurrit cum ! cop. (nam vau habet chirek & jod quiescens nè duplex Scheva concurrat) sic, Jer. 39.10. & dedit iis vineas יגב & agros, Pag. Bu. & arva fossilia, Av. Item inde, 2. No. participiale יגב m. agricola, Pag. Bu. Cocc. vel juxta quosdam fossor, ut cum יגב nonnihil habeat affinitatis; & sic præced. יגב vertunt effossa, Merc. In pl.m. יגב agricolæ; 70. יגב, Cocc. Occurrit cum יל praf. sic, יגב & יל יגב in agricolæ, 2 Reg. 25.12. Jer. 52. 16. vel, & fossor, Av. Ex hoc nomine participiali potes formare totum verbum; Pag.

Rad. 13. יגה est, dolore affici, affigi, Pag. fluctuosus fuit, in luctu fuit, mæstitiā habuit; est cogn. cum יגה mugivit, & יגה meditatus est ingemiscendo; Av. in hiphil, יגה mœrore, seu mæstitiā affecit; affixit, Bu. Lex. Av. Significat λυπῶν & 70. ἔγκοπον ποιεῖν; Cocc. Occurrit autem præ. hiph. 3. f.m. sic, יגה affecit mæstitiā, Lam. 1.5, 12.3.32. Sed secundum aliam significationem hujus formæ; 2 Sam. 20.13. sic occurrit, Quum יגה remotus fuit de via, &c. vide in Rad. יגה; Pag. Bu. Lex. In part. hiph. f.m. יגה tristitiā afficiens: unde in pl.m. יגה & in constr. מוגי tristitiā afficientes, affligentes; unde cum Aff. יגה sic extat, יגה affligentes te, Isa. 51.23. In fut. hiph. 3. f.m. יגה mœrore afficiet, & in 2. f.m. יגה mœrore afficies; unde in 2. pl.m. fut. hiph. יגה; pro quo cum Nun parag. & 3. Rad. He mutata in jod, sic extat, יגה mœrore afficietis, Job. 19.2. In Niphal יגה, vel cum Shurek pro cholem יגה mœrore affectus est, unde in part. niph. f.m. יגה, & in f. יגה & c. mœrore affectus, vel -ta: unde in pl.m. יגה, & in constr. יגה pro יגה mœsti, mœrore affecti, Zeph. 3.18. & in pl. f. יגה pro יגה mœstæ, mœrore affectæ, Lam. 1.4. In piel יגה mœrore affecit, unde in fut. piel, יגה mœstitiā afficiet, sed cum ! conv. pro יגה, occurrit contraf. (cui simile vide ante in יגב, Bu. Lex.) sic יגה & mœstitiā afficit, Lam. 3.33. Atque inde nomina, 1. m. viz. יגה mœror, mœstitiā, Psal. 13.3. Isa. 35.10. 51.11. Jer. 8.18. 45.50. cui etiam יגה & יגה sunt præ. ut seq. יגה & mœror, Psal. 107.39. 116.3. Jer. 20.18. Ezech. 23.33. יגה cum mœrore, Gen. 42.38. 44.31. Psal. 31.11. יגה a mœrore, Esth. 9.22. Item cum יגה & יגה Aff. est, יגה a mœrore eorum, Jer. 3.13. Deinde, 2. Indè No. f.m. idem significans, viz. יגה mœror, Prov. 14.13. cui etiam יגה & יגה sunt præ. יגה ad mœrorem, Prov. 17.21. יגה præ mœrore, Pl. 119.28. & in forma constr. f. est, יגה, mœstitiā, Prov. 10.1. Rad. 14. יגע vel יגע, Av. in kal est, laborare, fati-

gari, lassari: Pag. Quidam levibus argumentis ducti affine faciunt verbis יגע & יגע; quasi attractionem laboriosam cum anhelatione molesta, & fatigatione significet: sed hoc est vim linguæ afferre, Merc. יגע defatigatus fuit, laboravit, Bu. Lex. Av. & refertur potiùs ad animum quàm ad corpus; fatigatus est labore; cogn. cum יגע mugivit, & יגע attingit; unde יגע plaga; Item cum יגע exspiravit; significat enim tanto labore aspirare ad rem aliquam attingendam, ut animus mugiat, & vix respirare possit; est verbum intransitivum; Av. Occurrit autem in præ. kal, 3. f. 2. f. m. & f. & 1. f. & pl. ut seq. יגע defatigata fuit. 2 Sam. 23.10. יגע laborasti, Jos. 24.13. Isa. 43.22. יגע laborasti, Isa. 47.12, 15. 57.10. 62.8. יגע laboravi, Psal. 6.7. 69.4. Isa. 49.14. Jer. 45.3. יגע laboravimus, Lam. 5.5. Sic etiam in fut. kal, occurrit in 1. f. & 2. & 3. f. m. sic, יגע laborabo, Job. 9.29. יגע labores, Prov. 23.4. יגע defatigatur, Isa. 40.25. & in 3. pl. m. fut. kal, defective cum simplice jod & chirek, vel plenè cum duplici jod, & cametz pro scheva penult. ob pausam; cui utrique formæ ! cop. est præ. ut seq. יגע laborabunt, Isa. 65.23. יגע defatigantur, Isa. 40.31. יגע & laborabunt, Hab. 2.13. יגע idem, Jer. 51.58. יגע & defatigantur, Isa. 40.30. In piel יגע labore fecit, defatigavit; unde in fut. kal, 3. f. m. יגע, & in 2. f. m. ut & in 3. f. f. cum יגה Aff. sic occurrit, יגע fatiges, Jos. 7.3. יגע fatigat ipsum, Eccl. 10.15. In hiphil יגע fecit laborare, defatigavit; unde in 2. f. m. vel יגע defatigasti; sed ante יגה Aff. cametz pro more mutatur in pathach sic, יגע fatigas me, Isa. 43.24. & in 1. f. præ. kal cum יגה Aff. ut & in 2. pl. m. simpl. sic extat, יגע fatigavi te, Isa. 43.23. יגע fatigatis, Mal. 2.17. Item in 1. ph. præ. hiph. occurrit cum cametz ob pausam pro pathach in penult. sic, יגע fatigavimus, Mal. 2.17. Atque inde nomina, 1. יגע fessus, lassus, defatigatus, laborans, vel labore defessus, &c. Occurrit autem simpl. & cum ! cop. sic, יגע defatigatus, 2 Sam. 17.2. יגע & defatigatus, Deut. 25.18. In pl. m. cum chirek magno penult. יגע & in forma constr. sic, יגע defessi, Job. 3.16. sed occurrit etiam in pl. m. absol. cum Tzere penult. & significat quæ laboriosa, seu laboris plena sunt, sic, יגע laboriosa, Eccl. 1.8. Item, 2. Indè No. Subst. m. cum duplici cametz, viz. יגע labor, Job. 20.18. ut & 3. indè etiam No. Subst. m. cum chirek magno mediano; sic, יגע labor, fatigatio, Gen. 31.42. Job. 10.3. Psal. 128.2. Isa. 45.14. Jer. 3.24. Hag. 1.11. cui etiam יגע, יגע, & יגע sunt Aff. sic, יגע laborem tuum, Deut. 28.33. יגע laborem tuum, Job. 39.11. יגע laborem tuum, Ezech. 23.29. Item cum יגע cui & יגע est præ. sic, יגע labor ejus, Pl. 109.14. יגע & a labore ejus, Neh. 5.13. & cum יגע Aff. ut & cum ! cop. præ. & יגע, & יגע Aff. ut seq. יגע labor ejus, Job. 39.19. Jer. 20.5. יגע laborem vestrum, Isa. 55.2. יגע & laborem suum, Psal. 78.47. in pl. m. יגע, & in constr. יגע labores: unde cum יגע Aff. sic occurrit, יגע labores mei, Hof. 12.9. Item, occurrit etiam hæc forma in f. f. sic, יגע, & in constr. יגע, vel defective, absque jod, & cum chirek parvo penult. sic, יגע fatigatio, Eccl. 12.12. Notandum autem per hoc nomen יגע labor defatigans hominem, seu defatigatio, significetur etiam (ut & per nomen præced. יגע) fructus laboris, seu res parta labore, Av. i.e. Metonymicè facultates, sic dictæ, quod labore comparentur, Bu. Lex. &c. Rad.

Rad. 15. יגד, five יגד, (instar יכול potuit) est, timuit, Pag. metuit, formidavit, reformidavit, Bu. Lex. Est affine verbo יגד, quod & hoc significatu, ut suo loco dictum est, invenitur, sequente יגד vel יגד, sicut & hoc verbum: est enim Accusativum occurrit; est expavescere, praeter metu sese abstrahere, exhorrere, formidare; Merc. יגד exhorruit, pertimescens aliquid mali; abstraxit se praeter metu. Est cogn. cum יגד contraxit, concessit, & cum יגד peregrinatus est, nam peregrini saepe solent cum metu & horrore habitare, & sese contrahere, vel etiam subtrahere, & aliis cedere; Av. 70. οὐδὲν αὐτῷ ἐκφοβῶν ἔστιν αὐτῷ; significat tristem praesumptionem imminuentis mali, ut Deut. 9. 19. 28. 60. & Job. 3. 25. Quod יגד timebam, i.e. probabiliter opinabar mihi eventurum, & cum tristitia expectabam; Cocc. Occurrit autem hoc verbum in 2. sm. & 1. f. prat. kal, sic, יגד metui, Deut. 28. 60. יגד metui, Deut. 9. 19. Job. 3. 24. 9. 28. Psal. 119. 39. Atque inde nomen Toar seu Adjectivum pro part. benoni, fm. quod vertitur timens, horrescens, & viz. יגד metuens, &c. Jer. 22. 25. & 39. 17. Item, No. יגד Chald. est cumulus, acervus; ut יגד שיהיה יגד cumulus testimonii, Gen. 31. 47. Usurpatur autem à Labane tanquam proprium nomen; Bu. Lex.

Rad. 16. יד comm. gen. sed saepius. Est, manus: potestas, facultas; consilium; medium; vis, robor, potentia; locus; cardo ostii; pars; plaga; prophetia; terminus; praeceptum: & ejus radix proprie est יד, ut R. D. inquit, Pag. יד manus; late usurpatur; ripa; latus; tractus; robor, vires, potestas; locus, spatium. Constructe definit in pathach; sed cum affixis retinetur cametz; Bu. Lex. Ad יד quod est, projicere manu, reduci potest. Quidam ab extensione, sicut & Latine manus à manando seu emanando. Et quia variae sunt multaeque conditiones ac officia manus, ideo ad varia significanda transfertur. Deo attributum, specialiter, non solum virtutem & potentiam, sed & efficaciam ac operationem notat, sicut & digitus Dei à Magis appellatur Exod. 8. Item pro Spiritu sancto qui per Prophetas non sine efficacia est loquutus, quod hic Sanctus dicit prophetiam. Item pro auxilio, opera, adminiculo. Item, juxta quosdam, pro signo quod hic dicit terminum, quod demonstrat quò sit eundem, Ezech. 21. & Deut. 23. Aliter hic exponitur. Item quantum spatii aut loci aliusque potestati est subjectum, quousque ejus potestas tenditur. Et sunt qui existimant veteres in limitibus solitos manum ponere, quae demonstraret terminum potestatis alicujus. Est ubi quidam pro praefidiis exponant, ut 2 Sam. 8. & 1 Chron. 18. Item pro latere, cum יד. Ceterum cum literis servilibus & particulis varie usurpatur: sed quae ferè huc reduci poterunt: & si quid aliud occurrat observatione dignum, infra in progressu annotabimus; Merc. יד, manus, ab emanando, & metaphorice pro imperio & potestate, ut cum dicimus rem aliquam in nostra manu esse sitam. Tribuitur quoque rebus inanimatis, perinde ut & ceterae partes corporis: nam quemadmodum dicitur caput seu vertex montis aut rivi, pro summitate ejus; ita quoque Hebraei dicunt manum montis, manum petrae, manum rivi, pro latere ejus, & manus maris est emanatio ejus ad latera sive ripas: Latini dicunt brachium maris; manus castrorum aut tentoriorum est locus proximus ad latus illorum, seu ad

terminum eorum, &c. Av. Varia significat hoc nomen יד manus, tropice, Num. 15. 23. praecepit ביד manu Mosis, i.e. per Mosen; Psal. 63. 11. על ידי חרב gladio; Job 34. 12. לא ביד, non manu, i.e. facile, sine vi; sic Dan. 8. 25. ביד לא in non manu frangetur, i.e. sine humana manu & ope. Prov. 18. 21. mors & vita est ביד in manu, i.e. in potestate linguarum; & c. 21. 1. Cor Regis in manu Jehovah, i.e. in potestate, & sub ejus gubernatione. Sic Deut. 33. 3. בידך in cuius manu sunt omnes sancti tui, qui omnes sanctos tuos manu tua tenes & sustines. Deut. 32. 36. Quum viderit, יד quod abierit manus, i.e. ארמיו: & Jos. 8. 20. non erant in ipsis יד manus ad fugiendum, i.e. animus & vires ad fugiendum ipsis perierant: sic Masius. Prov. 13. 11. qui colligit יד manu vel propter manum, i.e. opus; Ab. Ezra, שורח היר, properet laborem manus: Plantinus & Waltonus יד ad manum. 1 Chron. 29. 24. יד תחת יד dederunt manum subter Salomone, i.e. submiserunt se ei; gestus submittentium se, est manum suam ad pedes alterius extendere, vel subter femora ponere, ut Eliezer faciebat. 2 Chron. 30. 8. יד ליהוה date manum Jehovah, i.e. homagium ei praeferre, vel porrigite ei manum, ut ab eo ducamini; aut paciscimini cum ipso. 1 Sam. 15. 12. de Saule, יד לו וימציב & statuit sibi manum: nihil apertius, quam signum victoriae, trophaeum, intelligitur. Confer 2 Sam. 18. 18. ubi מצבת lapis erectus, quem sibi statuit Absalom, vocatur יד manus Absoloni. Prov. 11. 21. יד לא יקחה יד manum contra manum ferre non vacabit malo. Confer Mat. 5. 39. μὴ ἀντιτάξαι τῷ ὀνόματι. Efferte manum est jurantis, Ex. 6. 8. Ezech. 20. 6, 8, 15. Deut. 32. 40. Deus effert manum ad coelum, vel quia coelum est thronus Dei, & jurat per seipsum & regnum suum, vel quia filius Dei in terra jurat in nomine patris. Isa. 44. 5. יד ירחוב יד scribes manum suam Jehovah; h.e. manu propria signabit, se Jehovah esse; ibi manus pro Scriptura. יד manus mea, pro plagam meam, Psal. 77. 3. Sed in Neh. 10. 31. vel 32. מִשְׁפָּחָי, repetendum verbum מִשְׁפָּחָי omittens acceptum omni manu, ἀφ' ὅσων ἀνθρώπων πασῶν χειρῶν; Confer c. 5. 10. intellige pignus captum pro aere alieno. Item יד pro spatio, Ezech. 21. 19. vel 24. & para יד spatium in quo stet Rex Babel cum exercitu. Sic Isa. 56. 5. dabo eis in domo mea, &c. יד spatium & nomen Deut. 23. 12. spatium tibi erit extra castra. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem ordine concordantiali hoc nomen frequens admodum, prout seq. In forma absol. יד manus, &c. Gen. 38. 28. Exod. 13. 14, 16. 17. 16. 19. 12. 21. 24. &c. ad Mich. 7. 16. in 60. circ. 1. & cum יד, יד, יד, יד & יד praef. ut seq. יד & manus, Gen. 37. 22. Deut. 23. 13. Ezech. 21. 24. יד manus, Exod. 14. 31. Deut. 34. 12. Isa. 8. 12. 14. 27. יד & manus, Deut. 7. 19. יד manu, Exod. 3. 19. 6. 1. 13. 9. 14. 8. Num. 15. 30. 33. 3. Deut. 6. 21. 7. 8. 9. 26. 19. 21. 26. 8. 1 Sam. 19. 9. 26. 23. 2 Sam. 23. 6. 2 Chron. 28. 20. Job. 34. 20. Ps. 136. 12. Isa. 28. 2. Jer. 21. 5. Ezech. 12. 7. 20. 33. 34. Dan. 9. 15. יד & manu, Exod. 6. 1. 32. 11. Num. 20. 20. Deut. 4. 34. 5. 15. Jer. 32. 21. Item מִן יד & מִן praef. sic. יד ad manum, Prov. 11. 21. 16. 5. מִן יד & manu, 1 Reg. 20. 42. Prov. 6. 5. In forma constr. cum pathach, est יד manus, manum, &c. Gen. 41. 35. 42. 48. 17. Exod. 2. 7. 9. 3. 18. 10. 29. 9.

29.9. &c. ad Zach. 14. 13. in 100. circ. l. & cum יד Interrog. praf. fic, יד num manus, Num. 11. 23. 2 Sam. 14. 19. Item cum יד cop. fic, יד & manus, Gen. 16. 12. Exod. 29. 9. Deut. 13. 9. 17. 7. 1 Reg. 18. 46. Ezr. 8. 31. 9. 2. Pf. 36. 12. Prov. 10. 4. Ezech. 3. 14. 8. 1. 16. 49. 23. 22. Sed cum יד praf. multò fapiùs occurrit; viz. יד in manu, per manum, &c. Gen. 27. 17. 30. 35. 32. 16. 38. 20. 39. 22. Exod. 4. 13. 9. 35. 16. 3. &c. ad Mal. 1. 1. in 250. circ. l. Item cum יד praf. fic, יד & in manu, per manum, Gen. 19. 16. Num. 5. 18. Jud. 7. 20. 10. 7. 1 Sam. 12. 9. 2 Sam. 21. 22. 23. 21. 24. 14. 2 Reg. 13. 3. 1 Chron. 11. 23. 20. 8. 21. 13. Jer. 19. 7. 21. 7. 22. 25. 32. 28. 34. 20. 21. 44. 30. 46. 25. Ezech. 40. 5. Hof. 2. 11. Zach. 11. 6. ficut & cum יד & יד praf. ut seq. יד juxta manum, 1 Reg. 10. 13. Ezr. 7. 6, 9, 28. 18. Neh. 2. 8. Eft. 11. 7. 2. 18. יד ad manum, 1 Sam. 29. 3. 1 Chron. 18. 17. 23. 28. Neh. 11. 24. Pfal. 140. 6. Prov. 8. 3. Sed cum יד praf. multò frequentius; viz. יד è vel de manu, &c. Gen. 9. 5. 32. 11. 33. 19. 38. 20. 39. 1. 48. 22. Exod. 2. 19. 3. 8. &c. ad Hof. 13. 14. in 100. circ. l. Denique, cum יד praf. fic occurrit, & cum יד & è manu, Gen. 9. 5. Exod. 18. 10. Lev. 22. 25. Jud. 6. 9. 1 Sam. 10. 18. 12. 3. 17. 37. 2 Sam. 3. 18. 2 Chr. 32. 15. 22. Job. 5. 15. 6. 23. Pf. 18. 1. Eccl. 4. 1. Item, cum affixis frequens admodum eff. in textu; ut cum יד Aff. יד manus mea, manum meam, &c. Gen. 14. 22. 31. 29. 42. 37. Exod. 3. 20. 6. 8. 7. 4. 5. 9. 15. 15. 9. Num. 14. 30. &c. ad Zach. 2. 13. 13. 7. in 80. circ. l. cui etiam יד & יד funt praf. ut seq. יד & manus mea, 1 Sam. 24. 12. 13. יד in manu, vel manum meam, per manum meam, Gen. 39. 8. 40. 11. Exod. 7. 17. 17. 9. Num. 21. 3. 22. 29. Jud. 6. 36. 37. 8. 7. 9. 29. 11. 30. 12. 3. 1 Sam. 9. 8. 12. 5. 14. 4. 5. 17. 47. 21. 4. 9. 23. 7. 24. 10. 14. 26. 18. 28. 17. 2 Sam. 5. 18. 1 Chron. 14. 10. 11. 22. 18. Job. 29. 20. Jer. 18. 6. Ezech. 37. 18. Item cum יד & יד praf. fic, יד manui meæ, Job. 17. 4. יד è manu mea, Gen. 21. 30. 31. 39. 33. 10. 43. 9. Deut. 32. 39. Jud. 17. 3. 2 Reg. 18. 34. 35. 2 Chro. 32. 13. 14. 5. 17. Ifa. 6. 19. 20. 43. 3. 50. 11. Jer. 25. 15. Hof. 2. 12. Item, cum יד Aff. cui & יד & יד funt praf. prout seq. יד manus noſtra, Deut. 32. 27. Neh. 5. 5. יד & manus noſtra, Gen. 37. 27. יד in manum noſtram, in manu noſtra, Gen. 43. 21. 22. Exod. 10. 25. Deut. 3. 3. Joſ. 2. 24. Jud. 16. 23. 24. 1 Sam. 14. 10. 17. 47. 30. 23. Jer. 11. 21. יד è manu noſtra, Jud. 13. 23. Item cum יד Aff. fic, יד manus tua, manum tuam, &c. Gen. 21. 18. 22. 12. 24. 2. 47. 29. 49. 8. Exod. 4. 4. 6. 7. &c. ad Mich. 5. 8. in 70. circ. l. Sed in pauſa eff. cum ſagol pro Scheva ante Aff. יד; fic, יד manus tua, Deut. 2. 7. 6. 8. 12. 17. 15. 3. 10. 23. 21. 28. 8. 12. 32. 30. 9. Jud. 9. 33. 1 Sam. 10. 7. 14. 19. 2 Sam. 24. 16. 1 Chron. 21. 15. Job. 1. 12. Pfal. 10. 12. 32. 4. 38. 3. 138. 7. 145. 16. Eccl. 7. 18. 11. 6. Ifa. 3. 6. Jer. 40. 4. & ſemel pro יד, cum יד Aff. fic, יד manus tua, Ex. 13. 16. Item cum יד praf. eff. יד & manus tua, 2 Chr. 6. 32. Sed cum יד praf. fapiùs occurrit; fic, יד in manum tuam, in manu tua, Exod. 17. 5. Num. 21. 35. Deut. 2. 24. 30. 3. 2. 13. 17. Joſ. 6. 2. 8. 1. 18. 10. 8. 1 Sam. 24. 18. 20. 1 Reg. 14. 3. 20. 13. 2 Reg. 4. 29. 8. 8. Job. 11. 14. Pfal. 31. 6. 16. Jer. 36. 14. 38. 10. 43. 9. Ezech. 37. 20. ficut etiam ſape in pauſa cum ſagol ante יד Aff. fic, יד idem, Gen. 14. 20. 35. 18. Exod. 4. 2. 17. 21. 7. 15. Deut. 7. 24. 20. 13. 21. 10. 23. 26. 33. 3. Joſ. 9. 25. Jud. 4. 7. 14. 7. 9. 8. 6. 15. 20. 28. 1 Sam. 16. 2. 23. 4. 24. 4. 26. 8. 2 Sam. 5. 19. 1 Reg.

20. 28. 2 Reg. 9. 1. 1 Chron. 14. 10. 2 Chron. 16. 8. Job. 1. 12. 2. 6. Pfal. 10. 14. Ifa. 42. 6. Ezech. 37. 17. Item cum יד & יד praf. extra paulum cum Scheva, penult. יד & in manu tua, 1 Reg. 8. 24. 1 Chron. 29. 12. 2 Chron. 6. 15. 20. 6. Neh. 1. 10. יד è manu tua, 1 Chron. 29. 16. Job. 10. 7. 35. 7. Pfal. 88. 6. Jer. 25. 28. Ezech. 3. 17. 19. 33. 8. ſed in pauſa cum ſagol penult. ante יד Aff. יד idem, Gen. 4. 11. Deut. 26. 4. 1 Sam. 24. 15. 28. 17. 2 Chr. 16. 7. 25. 15. Mich. 5. 11. & ſemel cum יד praf. יד & è manu tua, 1 Chron. 29. 14. Item cum יד Aff. cui etiam יד & יד funt praf. prout ſeq. יד manus tua, Ifa. 57. 10. Ezech. 27. 15. 21. יד in manu tua, in manum tuam, Gen. 16. 6. 1 Reg. 17. 11. Pfal. 47. 6. Ezech. 32. 31. יד è manu tua, 2 Sam. 13. 10. Ifa. 51. 22. fic cum יד Aff. cui & יד & יד funt praf. plerumque cum ſagol penult. יד manus veſtra, Exod. 32. 29. Lev. 8. 33. Deut. 11. 18. 12. 6. 7. 11. 2 Chron. 29. 31. Pfal. 134. 2. יד in manu, vel manum veſtram, Gen. 9. 2. 43. 12. Exod. 12. 11. 23. 31. Joſ. 8. 7. 9. 11. 10. 19. 24. 8. 11. Jud. 3. 28. 7. 15. 8. 3. 18. 10. 2 Reg. 3. 18. 2 Chron. 18. 14. 28. 9. Jer. 21. 4. 26. 14. 38. 5. יד & manibus veſtris, Jer. 44. 25. יד è manibus veſtris, 2 Sam. 4. 1. Ifa. 1. 12. Mal. 1. 9. 10. 13. 2. 13. ut & cum יד Aff. & יד & יד praf. cum ſagol etiam penult. יד in manu veſtra, Ezech. 13. 21. 23. ſed frequentius multò occurrit cum יד Aff. fic, יד manus ejus, manum ejus, &c. Gen. 3. 22. 8. 9. 16. 12. 22. 10. 24. 9. &c. in 160. circ. l. cui & יד cop. eff. praf. fic, יד & manus ejus, Gen. 25. 26. Ifa. 14. 28. 34. 17. ſed cum יד praf. fapiùs, יד in manu ejus, vel ſua, in manum ſuam, &c. Gen. 19. 16. 22. 6. 24. 10. 32. 13. 39. 3. 4. 23. 40. 13. &c. ad Zach. 8. 4. in 90. circ. l. Item, cum יד & יד praf. ut ſeq. יד & in manu ejus, 2 Sam. 8. 10. 1 Reg. 8. 15. 2 Chron. 26. 19. Ifa. 6. 6. Jer. 34. 3. Am. 7. 7. Zach. 2. 5. יד ad vel in manum ejus, Exod. 21. 13. יד è manu ejus, Num. 21. 27. Joſ. 24. 10. Jud. 15. 5. 17. 1 Sam. 27. 1. 1 Reg. 11. 34. 2 Reg. 5. 20. 18. 29. 19. 19. Job. 27. 20. Ifa. 37. 20. Jer. 34. 3. 42. 11. Ezech. 30. 22. Dan. 8. 4. 7. 11. 41. Hab. 3. 3. Item cum Aff. יד occurrit cum jod vacante ante יד Aff. fic, יד manum ſuam, Hab. 3. 9. vel, poteſt eſſe forma pl. Conſtr. cum יד Aff. manus ſuas, &c. יד Sic occ. Hab. 3. 9. vel, 10. Sic & cum יד Aff. cui & יד & יד funt praf. fic, יד manus ejus, Gen. 24. 18. Lev. 12. 8. Deut. 25. 11. Jud. 5. 26. 2 Sam. 13. 19. Jer. 50. 15. יד in manu, vel manum ejus, vel ſua, Gen. 39. 12. 13. Exod. 15. 20. Deut. 24. 13. Jud. 4. 21. Ifa. 51. 18. יד è manu ejus, 1 Sam. 25. 35. 2 Sam. 13. 5. 6. Item cum יד Aff. cui & יד & יד funt praf. ut ſeq. יד manus eorum, Gen. 19. 10. Exod. 28. 41. 29. 20. 29. 33. 35. Lev. 8. 24. Num. 3. 3. 1 Sam. 22. 17. 2 Sam. 18. 28. 2 Reg. 12. 16. 22. 7. 2 Chr. 26. 13. Ezr. 8. 26. Neh. 3. 4. 5. 7. 9. 10. 13. 13. Eft. 11. 10. 15. 16. Pfal. 106. 42. Ifa. 1. 11. Mic. 2. 1. יד in manu eorum, in manu, vel manum ſuam, Gen. 35. 4. 43. 15. 26. Exod. 5. 21. Num. 22. 7. Deut. 1. 25. Joſ. 21. 44. Jud. 1. 4. 7. 2. 6. 8. 19. 15. 13. 16. 18. 1 Sam. 21. 14. 2 Sam. 15. 36. 1 Reg. 10. 29. 20. 7. 1 Chron. 5. 10. 20. 2 Chron. 1. 17. 7. 6. 13. 16. 24. 13. 24. Neh. 9. 24. Job. 21. 16. Pfal. 149. 6. Ifa. 10. 5. Jer. 31. 32. 38. 19. 41. 5. Lam. 5. 12. Ezech. 16. 39. יד è manu eorum, Gen. 37. 21. 22. Exod. 29. 25. 32. 4. Jud. 10. 12. 12. 2. 1 Sam. 10. 4. 2 Reg. 5. 24. 2 Chron. 35. 11. Jer. 38. 18. 23. Lam. 5. 8. Ezech. 34. 10. Zach. 11. 6. In duali numero occurrit ſimpliciter cum pathach, ſed in

1. Pausa cum cametz penult. sic, יְרִימָן manus, Gen. 34. 2.
 Jos. 8. 20. Jud. 18. 10. 2 Sam. 17. 2. 2 Reg. 11. 16. 1 Chron.
 4. 40. 2 Chron. 23. 15. Neh. 7. 4. Job. 17. 10. Prov. 6. 10.
 24. 33. Eccl. 10. 18. Isa. 13. 7. 35. 3. 45. 9. Jer. 48. 36. E-
 zech. 21. 12. יְרִימָן manus, Psal. 104. 25. Isa. 22. 18. 33.
 21. Jer. 47. 3. Lam. 4. 6. cui & הַיָּד וְהַכַּף sunt praf. fic,
 יְרִימָן & manus, Job. 4. 3. Prov. 6. 17. יְרִימָן manus, E-
 zech. 7. 17. יְרִימָן manus, 2 Reg. 9. 35. יְרִימָן & manus,
 Gen. 27. 22. יְרִימָן manibus, Prov. 30. 28. & in forma pl.
 five duali Confr. est, יְרִימָן manus, Gen. 24. 30. 27. 22.
 Num. 34. 3. Deut. 4. 28. 27. 15. Jud. 11. 26. 2 Sam. 16. 21.
 2 Reg. 3. 11. 12. 12. 13. 16. 19. 18. 1 Chron. 6. 16. 7. 29.
 25. 2, 3, 6. 2 Chron. 23. 18. 29. 27. 32. 19. Ezr. 3. 10. 4. 4.
 Esth. 3. 9. Job. 16. 11. Psal. 63. 11. 115. 4. 135. 15. Prov.
 12. 14. Cant. 7. 2. Isa. 7. 19. Jer. 10. 3. 18. 21. 23. 14. 33.
 12. 38. 4. 46. 6. Lam. 4. 2. 10. Ezech. 10. 21. 13. 22. 35. 5.
 Zach. 4. 9. cui etiam יְרִימָן & הַיָּד וְהַכַּף sunt praf. fic,
 & manus, Exod. 17. 12. Jer. 10. 9. Ezech. 1. 8. 7. 27. בְּיָדָא per
 manus, Psal. 141. 6. Lam. 1. 14. בְּיָדָא ficut manus, Gen.
 27. 23. בְּיָדָא ē manibus, Gen. 49. 24. Job. 5. 20. Psal. 140.
 5. 141. 9. Item cum יְרִימָן vel in pausa, cum יְרִימָן Aff. cui eti-
 am יְרִימָן praf. ut seq. יְרִימָן manus mea, 2 Sam. 22. 21. 35. Pf.
 18. 21. 25. 35. 22. 17. 28. 2. 143. 6. 144. 1. Eccl. 2. 11. I-
 sa. 19. 25. 29. 23. 45. 11. 12. 60. 21. 65. 2. Ezech. 1. 3. 18.
 יְרִימָן idem, Deut. 9. 15. 17. Neh. 6. 9. Dan. 10. 10. יְרִימָן
 & manus mea, Cant. 5. 5. ut & cum יְרִימָן Aff. cui & est praf.
 fic, יְרִימָן manus nostrā, Gen. 5. 29. Deut. 21. 7. Psal. 90.
 17. Jer. 6. 24. Hof. 14. 4. בְּיָדָא in manibus nostris, Num.
 31. 49. & cum יְרִימָן Aff. occurrit simpliciter; fic, יְרִימָן ma-
 nus tua, Ex. 15. 16. Deut. 12. 18. 16. 15. 24. 19. Jos. 10.
 6. Jud. 7. 11. 2 Sam. 3. 34. 2 Reg. 10. 15. Job. 10. 8. 14. 15.
 Psal. 8. 7. 92. 5. 102. 26. 119. 73. 138. 8. 143. 5. 144. 7.
 Eccl. 5. 5. Jer. 38. 12. Mic. 5. 12. Zach. 13. 6. Item cum יְרִימָן
 & in pausa יְרִימָן, cui etiam est praf. fic, יְרִימָן manus tua,
 Ezech. 16. 11. 22. 17. יְרִימָן idem, Zeph. 3. 16. יְרִימָן &
 manus tua, Jer. 2. 37. ficut etiam cum יְרִימָן Aff. cui & נָבִיא
 est praf. יְרִימָן manus vestra, Deut. 31. 29. 2 Sam. 2. 7.
 2 Reg. 10. 24. 2 Chron. 15. 7. Psal. 58. 3. Isa. 1. 15. 31. 7.
 Jer. 2. 5. 6. 7. 44. 8. Hag. 2. 17. Zach. 8. 9. 13. וְבִירְיָם
 & manibus vestris, Jer. 44. 25. & cum יְרִימָן Aff. occurrit
 simpl. fic, יְרִימָן manus ejus, Gen. 27. 16. 23. 48. 14. 49.
 24. Exod. 17. 12. Lev. 7. 30. Num. 27. 23. Deut. 33. 7. 11.
 34. 9. Jud. 16. 9. 16. 24. 15. 4. 1 Sam. 5. 4. 14. 13. 2 Sam.
 4. 1. 21. 20. 1 Reg. 16. 7. 2 Reg. 13. 16. 15. 19. Job. 1. 10.
 34. 19. Psal. 119. 2. 28. 5. 55. 51. 68. 32. 95. 5. 111. 7. Prov.
 21. 25. Eccl. 4. 5. Cant. 5. 14. Isa. 2. 8. 3. 11. 5. 22. 17. 8.
 25. 11. Jer. 30. 6. 50. 43. pro quo occurrit etiam defici-
 ente jod pl. cum יְרִימָן pro יְרִימָן; fic, יְרִימָן manus ejus, Lev.
 9. 22. 16. 21. Ezech. 43. 26. cui formæ plenæ יְרִימָן
 sunt praf. יְרִימָן & manus ejus, Lev. 15. 11. Job. 5. 18. 20.
 10. Zach. 4. 9. בְּיָדָא in manu ejus, Ex. 17. 12. יְרִימָן
 & manibus suis, 2 Chron. 5. 4. fed formæ defectivæ יְרִימָן
 lum est praf. fic, יְרִימָן ē manibus suis, Exod. 32. 19.
 Item cum יְרִימָן Aff. occurrit simpl. & cum יְרִימָן praf. fic,
 יְרִימָן manus ejus, Gen. 16. 9. 24. 22. 47. Prov. 31. 19.
 31. Eccl. 7. 26. יְרִימָן & manus ejus, Jud. 19. 7. Prov. 31.
 20. בְּיָדָא manibus suis, Exod. 35. 25. Prov. 14. 1. Lam. 1.
 17. Item cum יְרִימָן Aff. occurrit simpliciter, יְרִימָן
 manus eorum, Exod. 29. 10. 15. 19. 30. 19. 21. 40. 31.
 Lev. 4. 15. 8. 14. 18. 24. 24. 14. Num. 8. 10. 12. Deut. 21. 6.
 Jud. 1. 7. 2 Sam. 4. 12. 2 Deut. 22. 17. 2 Chron. 29. 23. 34.
 25. Ezr. 6. 22. Neh. 2. 18. 6. 9. 8. 6. Job. 1. 14. 5. 12. 3.

eorum, i.e. in potestatem, Job. 8. 4. כַּיִד in manum duorum tuborum, Zach. 4. 12. i.e. spatio, in medio. כַּיִד secundum manum Dei ipsius bonam super eum, Ezr. 7. 9. i.e. prout Dei favor, gratia & auxilium adfuit ipsi: אִישׁ אֶחָד יָדוֹ, quisque locum vel spatium suum, Jer. 6. 3. רַחֲבֵת יָדָיו ampla spatia est, Gen. 34. 21. וְלֹא יָדָיו & non erant in ipsis vires, Jos. 8. 20. & sic Targum חַלְצָה robor. Sed est & יָד manus, pro כַּיִד Ezech. 13. 18. cui simile vide in שְׂדֵה יְרֵי אֲרֹנוֹן. ad spatia Arnonis, i.e. juxta Arnonem, Jud. 11. 26. אֶמְצָא מִיָּדוֹ a manibus gladii, Job. 5. 20. i.e. ē potestate, & est pro מִיָּדוֹ. In-pl. f. Metaphoricē semper usurpatur, ut, quōque שְׁתֵּי יָדָיו duo cardines, Exod. 26. 17. חֲמִשָּׁה יָדָיו quinque partibus, Gen. 43. 34. & 47. 24. & sic 2 Sam. 19. 43. וְיָדָיו & manus, i.e. fulcra manualia erant utrinque, 1 Reg. 10. 19. לְשְׁתֵּי יָדָיו ad duos cardines ejus, Ezech. 26. 19. Hæc ex Bu. Lex. Prov. 11. 21. יָדוֹ manus ad manum, i.e. mox, mox, non erit innocens, vel impunis, malus; ita etiam in nostra vernacula lingua, ad mano, ad mano; i.e. nunc, nunc; & sic R. Imman. exp. in propinquo; ac si diceret, non tardabit illius punitio; ut & alii R. R. exponunt, חֲרָף, repente, statim, ut impius egerit malum, מִיָּד, statim punietur; sed filio, si fuerit iustus, differetur punitio, & non erit statim. Et quia manus parata est homini pro illius necessitatibus, locus paratus appellatur יָד manus; ut Isa. 56. 5. & c. 57. 8. locum vidisti; vel, in loco quem (i.e. ubicunque, Merc.) vidisti (& elegisti) dilexisti cubile eorum. Sic Deut. 23. 12. יָד & locus erit tibi extra castra; & Ezech. 21. 19. יָד & locum elige, &c. Item, prophetia quæ venit cum fortitudine & potentia vocatur יָד; ut Ezech. 2. 9. & ecce יָד manus, i.e. prophetia, milia est ad me. Et Isa. 8. 11. in fortitudine יָד manus, i.e. prophetia: (nam יָד in genere significat potestatem) & sic Ezech. 1. 3. & fuit super eum ibi יָד manus Domini; & sic c. 3. v. 22. i.e. prophetia. Item nomine יָד significatur, plaga, percussio; ut Exod. 9. 3. ecce יָד manus Domini; i.e. plaga atque percussio; sic appellata, quod manu fiat. Item pro consilio, ut 2 Sam. 14. 19. הֵיךְ numquid manus, i.e. consilium, Joab est tecum? i.e. num posuit manum suam, consiliumque suum, in hoc ut præciperet tibi? Item iustus, præceptum hoc nomine notatur; ut Num. 33. 1. כַּיִד per manum Moysi, i.e. iussu, ac præcepto, Pag. per quam phrasin passim significatur ministerium, quum per aliquem fit quippiam: quod manus sit organum quo homines sua faciant opera, & negotia. Et interdum כַּיִד est propter, ut Job. 8. 4. & interdum facultatem etiam & potestatem indicat. Item aliquando עַל יָד potestatem vel administrationem denotat, quæ alicui traditur, sicut & pluraliter עַל יָד per manus, pro ministerio & opera alicujus, per aliquem, &c. Item, interdum עַל יָד, vel, יָד, Latine satis fuerit vertere, juxta, ut etiam אֵל notat. Notanda etiam phraseologia, Gen. 34. 21. & terra ecce lata יָדוֹ i.e. locis, vel terminis seu limitibus; & sic sumitur quum adiungitur רַחֲבֵת, quod manibus disjungantur ditiones; sic Psal. 104. de mari magno, & aliis; Merc. Item in forma pl. f. יָדוֹ significat non solum manus, sed & cardines ostiorum; partes, loca ubi conjunctiones sunt brachiorum, hinc inde in solio, Pag. regum scil. quod alii Anfas seu Manubria vertunt, quod illis homines tanquam manibus utantur. Significatum

Manus, quum sit vulgare omitti poterat. Adde, quod hæc forma vix puto sumi nisi figuratē. Quidam putant quatuor Scripturæ locis גִּדּוֹת pro יָדוֹת literarum symbolicarum commutatione positum, pro fluminis extremitatibus; i.e. ripis. Sed non sunt hic temere confundendæ radices, tametsi voce vicinæ sint; Merc. Cev. Vide textus huic significato proprios suprà descriptos.

Rad. 17. יָדִיד duo significata habet; i. in nomine inde derivato; viz. יָדִיד m. dilectus, Pag. Bu. Cocc. 70. יָדִידָא, Coc. charus, adamatus: unde יָדִידָהּ jedidjah, quasi dilectus domini; quo nomine appellatus est Salomon; 2 Sam. 12. Merc. Non variatur in regimine genitivi, sicut nec גִּבּוֹר Pag. Occurrit Deut. 33. 12. sic, יָדִידָהּ dilectus jehovæ recumbat, vel habitet certò super ipso; de eo loquitur, quem postea v. 16. appellat שׁוֹכֵנִי habitantem in rubo; & Isaias, c. 48. 14. אֲהַבֵּהּ quem Jehova diligit; & de quo Isa. 5. 1. (cum ? præf. & Aff.) יָדִידָהּ dilectio meo: Et Jer. 11. 15. לִי יָדִידָהּ בְּבֵיתִי quid dilectio meo in domo mea? Is est, inquam, de quo dici potest, quod protegat ecclesiam, & in medio ejus habitet, ut est in loco cit. Deut. 33. 12. nempè שׁוֹכֵנִי אֲהַבֵּהּ. Etiam Solomon appellatus est יָדִידָהּ 2 Sam. 12. 25. sed is non eodem modo dilectus est, sed propter illum dilectus, Coc. Item cum ? præf. & Aff. יָדִידוֹ dilectio suo, Psal. 127. 2. In pl. m. יָדִידוֹ & in constr. יָדִידוֹ dilecti, pl. unde cum ? Aff. יָדִידוֹ dilecti tui, Psal. 60. 7. 108. 7. & in pl. f. יָדִידוֹ dilectæ, amicæ; Occurrit Psal. 45. v. 1. in titulo שִׁיר יָדִידוֹת, carmen seu canticum dilectarum, Pag. Bu. Vel amicarum, aut, ut Hebræi, amorum, Bu. Lex. quod magis placer; Merc. carmen amatorum, de rebus certè suavissimis, Coc. sic & Ps. 84. 2. יָדִידוֹת quàm dilectæ, Pag. vel amabilia, five amabiles res, Coc. sunt tabernacula vel habitacula tua, &c? Atque inde nomen יָדִידוֹת f. dilectio, Jer. 12. 7. Dedi יָדִידוֹת נַפְשִׁי dilectionem animæ meæ, Hieron. dilectam animam meam, Pag. quod diligit animæ mea; i.e. electos meos: Targ. populum meum dilectum. Arabibus notissimum verbum יָאֻמַּי amavit, & nomen יָדִיד amicus, Cocc. Hanc radicem sic describit Aven. יָדִיד (prout etiam Cocc. punctat cum cametz quasi in forma absoluta) charus, amicus, dilectus, suavis, jucundus; est cogn. יָד cognatus, patruus, amicus ex cognatione: Item cum יָדִיד, celeusma, exclamatio læta, & suavis. In reg. seu constr. est יָדִיד ut Deut. 33. amicus Dei, &c. & sic cum præf. & Aff. in sing. & pl. ut supra. Atque inde יָדִידָהּ f. dilectæ, chara; vel substantivè, dilectio, amor, suavitas; unde pl. f. ut suprà; sicut etiam inde יָדִידוֹת amicitia, dilectio, suavitas; ut Jer. 12. tradidi dilectionem animæ meæ, i.e. urbem Jerusalem, in manum; &c. Atque inde etiam יָדִידָהּ amicus Dei, dilectus Deo; est epitheton Salomonis, &c. sic Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in verbo יָדִיד, quod est projicere (amare, diligere) Pag. Affinitatem habet cum יָדָה sequente rad. unde & יָד manus dicta, quod ea res jactantur: amandi autem significationem sunt qui ad יָד referant, cum quo affinitatem habet hæc radix, & de quo suprà Rad. יָד jecit, projecit, Bu. Lex. Occurrit in præf. kal, 3. pl. sic, Joel. 3. 3. & super populum meum יָדוֹ גִּבּוֹר projecerunt sortem (quod vide etiam in sequenti Rad. Bu. Lex.) Pag. Bu.

B u. & est instar רבי multiplicati sunt, à רבב, testi-
bus R. Jehudah & R. Jonah. Sed R. Jof. Kimchi scribit ra-
dicem esse ירה & sic Lam. 3. 53. בִּי יְרֵה אֶבְרָם & pro-
jecerunt lapidem in me, i.e. contra me; sed istud pos-
terius omnino ירה deflexum est ob vau hahippuch,
five conversivum; sed est ex piel, fut. pro וַיִּירֶה; ut &
alia nonnulla sic contracta reperies; vide in sequente ra-
dice; Merc. Cev.

Rad. 18. ירה est projicere, confiteri, gratias age-
re; laudare, Pag. jacere, ejaculari, in kal, & pihel:
In Hiphil autem liberam oris confessionem notat, & vo-
cis emissionem, & nunc confiteri peccata, nunc celebra-
re, vel laudem dicere significat. Construitur cum Ac-
cusativo; item cum Lamed, & tunc potes vertere per
laudes dicere vel canere; unde Oda Græcis dicta vide-
tur; item cum על & tunc propriè est confiteri, sicut
& in Hithpaël, ubi significat liberam edere oris con-
fessionem, quod vernaculè dicimus, se confesser. Elias
putat non esse confiteri nisi in Hithpaël, Mer. ירה jecit,
dejecit, projecit, jaculatus est, Bu. Lex. manavit, emanav-
it, dimanavit, promanavit; & activè fecit emanare,
i.e. emisit, eiecit; & in Hiphil accipitur pro confiteri, &
celebrare, quando aliquid non celatur, sed ad alios &
in publicum dimanat, & divulgatur; est cogn. cum
ירה emisit, extendit; hinc אֶשְׂכַּח אֶשְׂכַּח cano libera vo-
ce; אֶשְׂכַּח cantus, carmen; אֶשְׂכַּח loquor; nam canendo
& prædicando promulgatur gloria Dei ut ad alios man-
et; Av. in Imper. kal, f.m. ירה projice, jaculare: unde
in Imper. kal, pl. m. ירו יַעֲלִי יַעֲלִי jaculamini, Jer. 50. 14. In
piel, ירה idem, cum kal, Bu. man. jecit emanando, pro-
jecit, misit, Av. deiecit, &c. Occurrit in Infin. piel cum
ל praf. sic, ל ad deiciendum, Zach. 2. 4. In præf.
piel, 3. pl. ירו projecerunt, Bu. Conc. & Lex. jecerunt
fortem; est pro ירו (quasi esset 3. pl. præf. kal) vel qua-
si esset, formâ assumptâ ex ירר, in 3. pl. præf. kal (ut
סבו) Cocc. vel, ut alii volunt, est 3. pl. fut. kal, pro ירו
Bu. Lex. projicient fortem, Av. simile fut. ante in ירה in
piel; Bu. Lex. Occurrit autem, ירו projecerunt, Joel. 4.
3. Obad. 1. 1. Nah. 3. 10. In fut. piel ירה projiciet, & in
3. pl. m. ירו projicient, unde cum ל conv. pro ירו occur-
rit sic contractè, ירו & projiciunt, Lam. 3. 52. In Hi-
phil הרה significat confiteri, celebrare, gratias agere;
construitur cum Dativo, ut Psal. 75. 2. קִי יְהוָה הֵרֵנוּ cele-
bramus te, Deus; & cum Accus. ut 1 Reg. 8. 33. הֵרֵנוּ
וְהֵרֵנוּ celebrant uomen tuum, Bu. Lex. הרה fecit
emanare, divulgavit; Hieron. vertit, confessus est:
sed cum Accus. rectius exponitur, celebravit confessio-
ne & promulgatione, Av. Ab hac radice ירה derivatur
יר manus; Hinc autem significatio ירה hiphil הרה;
id enim est, q. d. προσχρησθῆναι, aut προχρησθῆναι
præ se ferre; Cæterum, הרה est, fateri veritatem di-
cti & rei, δμολογῆναι. Prov. 28. 13. הרה confitens pec-
cata sua, & relinquens, misericordiam consequetur: op-
positum מכה regens, Cocc. Occurrit autem Ordine
Conc. sic; in præf. hiph. 3. pl. cum ל conv. והרה & ce-
lebrabunt, 1 Reg. 8. 33. 35. 2 Chron. 6. 24. 26. & in 1. pl.
præf. hiph. והרה celebramus, Psal. 75. 2. in part. hiph.
f. m. cum ל cop. præf. & in pl. m. simpl. sic, והרה & confi-
tens, Prov. 28. 13. והרה celebramus, 1 Chron. 29. 13. In
Infin. hiph. occurrit simpl. & cum ל, וְהֵרֵנוּ, & ל praf. ut
seq. הרה celebrare, 1 Chron. 25. 3. והרה & cele-

brare, 2 Chron. 7. 3. Neh. 12. 46. והרה & in celebran-
do, Ezr. 3. 11. להרה vel fine vau, ad celebrandum, 1
Chron. 16. 7. 2 Chron. 7. 6. 16. 35. 41. 23. 30. Neh. 12. 24.
Psal. 92. 2. 106. 47. 119. 62. 122. 4. 142. 8. והרה &
ad celebrandum, 1 Chron. 16. 4. 2 Chron. 5. 12. 31. 2. In
Imper. hiph. à f. m. הרה celebra, est pl. m. simpl. & cum
ל cop. הרה celebrate, 1 Chron. 16. 8. 34. 2 Chron. 20. 21.
Psal. 33. 2. 100. 4. 105. 1. 106. 1. 107. 1. 118. 1. 29. 136.
1. 2. 3. 26. 118. 12. 4. Jer. 33. 11. והרה & celebrate, Psal. 30.
5. 97. 12. Infut. hiph. 1. f. m. simpl. & cum ל cop. præf.
והרה celebrabo, Gen. 29. 35. Psal. 7. 18. 9. 2. 32. 5. 54.
8. 109. 30. 111. 1. 118. 19. 118. 25. 1. והרה & celebra-
bo, Psal. 138. 2. sed cum affixis, 3. Rad. He deficit; ut
cum ל, & sic, והרה celebrabo te, 2 Sam. 22. 50. Psal. 18.
50. 35. 18. 52. 11. 57. 10. 71. 22. 86. 12. 108. 2. 118.
21. 119. 7. 138. 1. 139. 14. 118. 1. & in pausa est cum
sagolante Aff. & utrique formæ ל cop. est præf. sic, והרה
celebrabo te, Job. 40. 14. Psal. 30. 13. והרה & celebra-
bo te, Psal. 43. 4. והרה idem, Psal. 118. 28. Item se-
mel occurrit fut. hiph. ex forma Chald. servato He Con-
jug. hiphil; sic, והרה celebrabo: unde cum וְהֵרֵנוּ Aff.
וְהֵרֵנוּ celebrabo eum, Psal. 28. 7. Item in usitatâ for-
mâ Hebr. cum וְהֵרֵנוּ idem, Psal. 42. 6. 12. 43.
3. sic in fut. hiph. 3. f. m. ex forma Chald. cum ל post jod,
vel in forma usitata absque ה, sic venit, והרה cele-
brabit, Neh. 11. 17. והרה idem, Psal. 7. 6. sed occurrit et-
iam cum ל. Aff. & cum ה interrog. præf. ante ה Aff.
sic, והרה celebrabit te, 118. 38. 19. והרה num celebra-
bit te? Psal. 30. 10. Item, in 3. f. fut. hiph. והרה cele-
brabit, f. Occurrit cum ל. Aff. והרה celebrabit te, Psal.
76. 11. 118. 38. 18. & in 1. pl. fut. hiph. ut & in 3. pl. m.
fut. hiph. cui & ל cop. est præf. & ה Aff. & semel cum
kibbutz pro schurek ante ה Aff. ut seq. והרה celebra-
bimus, Psal. 44. 9. 79. 13. והרה celebrabunt, Psal. 95. 50.
107. 8. 15. 22. 31. 140. 14. והרה & celebrabunt, Psal. 89.
6. והרה celebrabunt te, Gen. 49. 8. Psal. 67. 4. 6. 88. 11.
138. 4. 145. 10. והרה & celebrabunt te, Psal. 49. 19. Item
semel etiam occurrit 3. pl. m. fut. hiph. ex forma Chald.
cum He notâ hiph. ante ה Aff. והרה celebrabunt te,
Psal. 45. 18. quæ vox cum ejus loco deest in Bu. Conc.
In Hithpaël jod 1. Rad. mutatur in vau; sic, והרה con-
fiteri, Bu. q. d. de se confiteri; & cum Accus. construitur,
Cocc. fecit se emanare, seu publicare, i.e. confessus est,
Av. Occurrit in præf. hithp. 3. f. m. cum ל conv. ut & in 3.
pl. cum ל conv. ut seq. והרה & confitebitur, 1. ev. 5. 5.
16. 21. והרה & confitebuntur, Lev. 26. 40. Num. 5. 7.
sic in part. hithp. f. m. cum ל cop. & in pl. m. simpl. & cum
ל cop. ut seq. והרה & confitens, Neh. 1. 6. Dan. 9. 20.
והרה & confitentes, Neh. 9. 3. והרה & confiten-
tes, 2 Chron. 30. 22. In Infin. hithp. occurrit cum וְהֵרֵנוּ
præf. & ה Aff. sic, והרה & in confiteri cum, Ezr.
10. 1. In fut. hithp. occurrit etiam 1. f. m. cum ל conv. & in 3.
pl. m. cum ל conv. sic, והרה & confessus sum, Dan. 9. 4.
והרה & confessi sunt, Neh. 9. 2. Atque indè nomina, ו.
No. והרה f. confessio, celebratio, laudatio, laus, gratia-
rum actio; item sacrificium eucharisticum, Bu. Lex. vel
sacrificium, in (vel super, Merc.) quo (victima super
quam Merc.) confitebantur suas iniquitates, ut inquit
R. D. Sed, notandum quod non fiebat hoc sacrificium se-
cundum ritum ac legem sacrificiorum pro peccato &
delicto; sed secundum pacificorum legem, quam habes
Lev. c. 7. (nam sacrificium והרה confessionis come-

debat eodem die & nocte, ut habes ibid. Merc.) nam הַחֹדֶשׁ erat pro universis iniquitatibus, quum volebat homo confiteri, & ad bonam viam redire; (sed sacrificia pro delicto erant pro singulari peccato, aut iniquitate) & sunt qui dicunt, quod hoc sacrificium offerebatur quando fiebat homini signum aliquod; (h.e. singulare aliquod beneficium; Merc.) & propterea vocari חֹדֶשׁ, quod confiteretur Deo super signum, vel singulare beneficium, sibi factum, Pag. Sed est & laus, celebratio, & interdum, ut quidam volunt, res laude digna. Quo nomine & genus sacrificii dicitur, quod, qui offerebant, accepto beneficio, Dei clementiam & benignitatem celebrabant gratias agentes: Graeci θυσιαν αἰνεσις, vel εὐχαριστίας dixerunt, sacrificium laudationis, seu gratiarum actionis. Ejus descriptionem habes Levit 7. Offerebatur ab iis qui à periculo liberati gratos se Deo declarare volebant, & erat ex bestiis: sicut & sacrificium pacificorum, quod alii retributionum appellant: nam illi adjungebatur. In nova lege hoc tantum sacrificium remansit, quo nos totos Deo offerentes gratos illi testamur, & nomen ejus in omne ævum celebramus, &c. Merc. חֹדֶשׁ confessio, celebratio, quæ solet promanare in publicum, & divulgari; gratiarum actio, Av. Non solum est simplex delictorum confessio, Psal. 50. 14, 23. Jos. 7. 19. Ezr. 10. 11. sed est præterea beneficiorum Dei, & virtutum ejus ac proprietatum confessio; Itemque δολογία in mandatum quod Deus proponit fæderis faciendi causâ, & agnitio ejus qui est sacerdos, & Angelus Testamenti, sive fæderis, vide Psal. 50. 23. 95. 2. Hæc confessio est συναίνεσις & δολογία sive adstipulatio, qua fœdus cum Deo fit super sacrificio, Psal. 50. 5. & ea est fides, Hebr. 3. 1. 2 Cor. 9. 13. nam quæ ibi dicitur ὁμοθυμαδὸν τῆς δολογίας εἰς τὸ εὐαγγέλιον, obediencia adstipulationis in annuntiationem, ea alibi dicitur ὑπακοὴ τῆς πίστεως obediencia fidei, Rom. 1. 5. Christo attribuitur חֹדֶשׁ Psal. 69. 31. quia indicat nomen Dei & justitiam ejus, & eum glorificat propter gratiam gloriosè exercitam, & regnum suum, juxta postulationem suam, amplificatum & evectum. In vet. Test. solebant sacrificia quædam offerri quæ vocantur חֹדֶשׁ, Lev. 7. 2. 22. 28. 2 Chron. 29. 31. וְכִּהְיוּ חֹדֶשׁ & laudes; q.d. tum alia sacrificia tum laudis: Neh. 12. 31. duæ cætus sive ordines laudantium dicuntur חֹדֶשׁ שְׁתֵּי חֹדֶשׁ duæ confessiones; Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem simpl. sic, חֹדֶשׁ confessio, celebratio, laus, Lev. 7. 2. 22. 28. Jos. 7. 19. Ezr. 10. 11. Psal. 26. 7. 50. 14, 23. 107. 22. 116. 17. Is. 51. 3. Jer. 17. 26. 30. 19. 33. 11. Am. 4. 5. Jon. 2. 10. cui etiam חֹדֶשׁ, חֹדֶשׁ & חֹדֶשׁ sunt præf. ut seq. חֹדֶשׁ & laudis, 2 Chron. 33. 16. Psal. 42. 5. חֹדֶשׁ laudis, Lev. 7. 2. חֹדֶשׁ & laudis, Neh. 12. 38. חֹדֶשׁ laude, Psal. 69. 31. 94. 2. 100. 4. 147. 7. חֹדֶשׁ ad laudem, Psal. 100. 1. in forma f. f. constr. est, חֹדֶשׁ laudis, Lev. 7. 3, 5. In forma pl. f. occurrit simpl. & cum חֹדֶשׁ & חֹדֶשׁ præf. ut seq. חֹדֶשׁ vel sine vau, laudes, celebrationes, Psal. 56. 13. Neh. 12. 31. חֹדֶשׁ & sacrificia laudis, 2 Chron. 29. 31. חֹדֶשׁ celebrationes, Neh. 12. 40. חֹדֶשׁ & laudibus, Neh. 12. 27. Item, 2. indè etiam No. pl. sam. חֹדֶשׁ celebrationes, Neh. 12. 8. על חֹדֶשׁ ad confessiones, vel ad confitendum, erunt ipse & fratres ejus. Confer phrasin 1 Chron. 6. 16. vel 31. על יְדֵי שִׁיר; supra in יד, Cocc. Item, 3. indè etiam

am No. pr. יהודה Jehudah, filius Patriarchæ Jacobi, quasi celebrationis filius dictus, quod mater à partu ejus Deum celebrasset, Gen. 29. 35. & eum celebraturi essent fratres ejus, Gen. 49. 8. Illud nomen post scissuram tribuum, quo antea Hebræi & Israëlites dicebantur, soli tribui Jehudæ impositum est; verum hoc nomine non reperies propriè appellatos Hebræos, nisi postquam in exilium abducti essent decem tribus, Merc.) & quia tribus Benjamin ipsi postea adjuncta, unâ regnum Judaicum constituit, indè & Benjamitæ Judæi dicti fuerunt, ut Mardochæus Benjamita vocatur vir Judæus, Esth. 2. 5. & tandem in universos residuos nomen traductum, qui omnes vocantur Judæi: sed & impositum terræ fuit quam tribus Jehudah occupavit, Bu. Lex. sim. Pag. & Merc. Atque indè No. יהודי m. Judæus, Bu. Lex. Occurrit simpl. & cum חֹדֶשׁ & חֹדֶשׁ præf. יהודי Judæus, Esth. 2. 8. 3. 4. Jer. 36. 13, 21, 23. יהודי in Jehudæo, Jer. 34. 9. sic etiam in pl. m. occurrit simpl. sic, יהודי Judæi, Jer. 43. 9. 52. 28, 30. sed cum חֹדֶשׁ præf. sæpius, sic, יהודים Judæi, -orum, os, &c. 2 Reg. 16. 6. 25. 25. Neh. 1. 2. &c. ad Jer. 44. 1. in 60. circ. 1. Item, cum חֹדֶשׁ & חֹדֶשׁ præf. ut seq. יהודים & Judæi, Neh. 5. 17. 6. 6. Esth. 9. 18. יהודים in Judæos, Esth. 4. 7. 8. 7. יהודים Judæis, Esth. 4. 3, 14. 8. 11, 16, 17. 9. 13. 10. 3. יהודים & Judæis, Neh. 2. 17. Atque indè nomen significans Judæam, sive terram Judæam, & occurrit cum חֹדֶשׁ dem. præf. sic, יהודה & Judæa, 1 Chro. 4. 18. Item, indè etiam No. יהודית Judaicè, lingua Judaicà, i.e. Hebraicà; Occurrit autem יהודית Judaicè, 2 Reg. 18. 26, 28. 2 Chron. 32. 18. Neh. 13. 24. Is. 36. 11, 13. Atque indè verbum formatur in Hithpael, יהודית Judaizavit, addixit se Judaicæ religioni, & ritibus Hebræorum: factus est Judæus; Av. Occurrit in part. pl. m. (à sing. מְיֻדָּה judaizans) sic, מְיֻדָּהים judaizantes, fiebant Judæi, Esth. 8. 17.

Rad. ידע duo significata habet, i. est, scire, cognoscere; coire; sentire; cogitare; contere, Pag. Est propriè mentis & intellectûs, discendo apprehendere, noscere, scire. Notant præpositum verbo ידע in Imperat. esse advertere; tentare; etsi reperiatur & postpositum, ut tunc plus significet quàm verbum videndi. Metaphoricè tribuitur interdum etiam brutis & rebus inanimatis. Aliquando non mentis est, sed sensûs, experi, quod Latine dicitur interdum, comperire, sentire, affici, pati. Sic cognoscere, de concubitu dicitur tam in viro quàm in muliere. Includit nonnunquam curam cognitionis seu inspectionis, Prov. 12. & 27. de cognoscendo pecore; & cum Deo tribuitur, favorem, approbationem & curam ejus includit, in fine Ps. 1. & aliàs; negativè verò rejectionem & contemptum, ut in Nov. Test. Nescio vos. Peculiariter, cognoscere cum corde suo est, expendere, Deut. 8. De conterendi significatione vide infra; Merc. ידע scivit, novit, agnovit; animadvertit, percepit. Propriè mentis est & intellectûs, quandoque etiam sensûs, ut quando de concubitu dicitur. Interdum operosam cognitionem denotat, pro curare, curam agere, ut Psal. 1. 6. Prov. 27. 23. Bu. Lex. ידע novit, scivit, rescivit, cognovit, agnovit, propriè est mentis atque intellectûs; nonnunquam ad corpus refertur, & significat sentire, experi. Cognationem habet cum ידע indixit, contidixit: Item cum ידע testatus est, nam in conditionibus

bus adhibentur testes ut sint conscii promissionum, & testentur quæ noverunt & videntur. Av. Notanda autem phrasæologia, 2 Sam. 12. 22. **יָדַע מִי יוֹדַע** quis scit? Nam sequente proximè verbo, Latine reddendum, si, vel forsan, forassee: sic Joel 2. & Jon. 3. forsan miserebitur, forsan converteretur, & poenitentia ducetur Deus, &c. in Samuele I interferitur: Hæc autem non sunt propriè ambigenti, & Dei clementiam in dubium revocantis; (hæc enim parata est omnibus seriò recipiscentibus; semper quod ad internam liberationem, & peccatorum remissionem attinet, juxta ejus promissa; licet non semper ad liberationem externam) sed potiùs bene sperantis, & se divinæ voluntati committentis, atque in eum & se & omnia rejicientis. Adde his, si placet, locum Esth. 4. 14. alias **יָדַע מִי יוֹדַע** non nisi communi modo sumitur; Merc. Sed & in alia signif. participium passivum kal sumitur, viz. **יָדוּעַ** contritus, ut Isa. 53. 3. **וְיָדוּעַ חוֹלִי** & contritum infirmitate; Hieron. & scientem infirmitatem; vel, & notus seu cognitus infirmitate, quia viz. notus erat (& spectatus, atque de eo exploratum, Cev.) omnibus quod esset infirmus, Pag. Verba Kimchi in l. Rad. hæc possunt sonare; sed aliter exprimi possunt, & fortasse convenientius sensui Apostoli ad Hebræos: quasi nimirum sonent, expertus infirmitatem; quod viz. expertus esset & obfirmatus adversus omnia; siquidem esset Dominus infirmitatum, i. e. obnoxius morbis & infirmitatibus, vel infirmitatibus & morbis undiquaque scatens. Atque cognoscendi acceptio prior est juxta Kimchi, qui omnia quæ R. Judah, & R. Jonah ex hac radice exponunt, in sensu confringendi, ipse contendit in communi significatione sumenda esse, nec necesse esse ea à genuina dimovere. Et quidem ubique præstat cognoscendi significatio, sive in bonum sive in malum. Quidam exponunt, expertus infirmitatem, gnarus seu peritus. Quod volunt allusum in Ep. ad Hebr. non habemus Pontificem qui non possit affici sensu infirmitatum nostrarum. Satiùs tamen videatur passivè & figuratè exponere: notus (ab) infirmitate, i. e. notus infirmitati; & d. ei familiaris quodam modo, ac velut in ea exercitatus, ac diu cum ea conflictatus gravissimè. In part. Niphal, **יָדַע** notus, cognitus; aliquando est celebris, clarus, conspicuus, illustris; ut Psal. 76. 2. Prov. 31. 23. &c. & sic in aliis temporibus passivis sæpe sumitur; Merc. Cev. Locus Prov. 14. 33. notabilis, In corde intelligentis requiescet sapientia, & in medio stultorum **יָדַע** cognosceretur; sapientia enim requiescit in corde hominis intelligentis, & non ostendit seipsum sapientem, neque loquetur de illa, aut proferet illam in omni loco; sed opportuno tempore: at contrà stulti verbum sapientiæ omnibus ostendunt, Pag. Kimchi ex Doct. oribus tempestivè hic affert proverbium elegantissimum, **אֵת הַמִּלִּינָה בְּלִבִּינָה קִישׁ קִישׁ קִרְיָה** nummus (sive stater, Bu. Lex.) in lagena sonitum edit, quum solus est, scil. magis quàm quum plena est; Merc. i. e. Quicquid sapientiæ reconditum est in corde stultorum; sive paucula quæ stulti, & vani scioli norunt, mirè jactant & ostentant: prout nummulus in vacuum lagenam injectus, magnum edit sonum & strepitum si moveatur, sic est sapientia in hominibus vanis; at in sapientibus sapientia quiescit, nec profertur nisi quum opus est; juxta illud, Parcens sermonibus novit scientiam, Prov. 17. 27. sed in animo stultorum statim innotescit, & cognoscendam

se exhibet, scientia quam habet, ut hic dicitur, Bu. Lex. Psal. 138. 6. Sanctes sic vertit, & excelsum à longè **יָדַע** cognosce; sed R. Jos. Kimchi transitivum in tertium facit, hoc sensu, Dominus, quum sit altus, & longinquo tamen, utpote à coelo, novit abscondita, & ea nota facit cuicumque vult: sed porior videtur expositio, & excelsus è longinquo cognoscit: vel juxta alios, excelsum, in Accusativo, neutro genere, Merc. &c. Vide infra in fut. hiph. In Prov. 24. 14. Occurrit Infinit. kal irregularis, juxta R. D. in l. Rad. sic, **יָדַע הַכֶּמֶה** scire sapientiam; at Ab. Ezra facit Imperativum cum **יָדַע** parag. præcedente sægol; Bu. Lex. Est Makor sive Infinit. & sægol est loco cameræ: & hoc factum ad differentiam Imperativi verborum desinentium in He, inquit R. D. in Michlol; Pag. Alii verò faciunt Imper. sic, scito sapientiam propter animam tuam, Merc. Sed forma alia usitata in Infinit. kal occurrit Isa. 1. 9. viz. **יָדַע**; sic, Quia repleta est terra **יָדַע** את־יְהוָה scire Dominum, &c. Est makor, secundum R. D. in lib. Rad. quod ostendit articulus **יָדַע** accusandi casus: & est etiam accentus divisivus in dictione **יָדַע** terras; Pag. Sed hoc nihil ad rem: satiùs fuisset dicere in **יָדַע** esse regium accentum, qui tamen sæpe regimen non impedit. Verùm articulus accusandi **יָדַע** certissimo argumento est: sic & alias nomina in He desinentia pro Infinitis sumuntur; Merc. Sic Exod. 2. 4. **יָדַע** ut sciret quid fieret ei; Pag. Futurum illud **יָדַע** pernosce, Psal. 138. 6. est fut. ex kal, & forma ejus est partim perfecta, partim imperfecta; quidam tamen in hiphil ponunt; (viz. pro **יָדַע**, ut sit formæ **יָדַע** retento Characterist. ה) Alii in piel ponunt. At significatio hujus verbi in istis conjugationibus loco Psal. non convenit. Nota etiam quod **יָדַע** fit phrasis usitatissima in Judæorum Epistolis, quæ præcipuum & familiarem amicis compellant, Bu. Lex. **יָדַע** est scire, cognoscere, agnoscere, rationem alicujus habere, observare, **וְיָדַעְתָּ**, **וְיָדַעְתָּ**. Communio cognitionis cum persona, per **יָדַע** significatur; ut Gen. 39. 6. **וְיָדַע אֶתְּךָ** & non noverat cum ipso quicquam; sic v. 8. vel, non curabat; sæpe enim curam & rationem habitam notat, ut Deut. 33. 9. **אֶת־בְּנֵי לֵא** filios suos non curavit; tanquam si eos nesciret. Job. 35. 15. **יָדַע בֶּפֶשׁ מֵאֵד** non curavit, vel curasset quicquam in eo quod valde auctum est; Beth partitivum. Et Job. 18. 21. **יָדַע** locus ejus, qui Deum non agnovit, sive respexit aut curavit, observavit. Et Jer. 2. 8. **יָדַעוּ** non curant me. Hof. 6. 3. **יָדַעוּ** persequamur, ut cognoscamus Jehovam, Deum habeamus ante oculos, ut veram religionem discamus & exerceamus. Pl. 9. 14. **יָדַע שְׁמִי** nam cognovit nomen meum, i. e. agnovit, æstimavit, curavit. Prov. 3. 6. in omni via tua **יָדַע** agnosce eum, i. e. habe ejus rationem. Hinc **יָדַעוּ** agnitio Dei, h. e. cognitio, observantia, ac respectus ejus, Hof. 4. 1. 6. 6. Confer Jer. 9. 23. Ità verbum **יָדַעוּ**, Joh. 17. 3. hæc est vita æterna **יָדַעוּ** te cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti, Jesum Christum; cognoscere, amare, intueri, observare, curare Deum, est vivere; in eo est vera lux & lætitia, quæ vita est æterna. Hæc vis in hoc verbo noscitur, quando de Dei amore erga hominem dicitur; tunc enim pro cura, circum-

speditione, & benigna prudentia sumitur; ut Gen. 18. 19. **יָדַעְתִּי** novi eum, h.e. rationem ejus habui & dilexi eum, ut præcipiat filiis suis: Nah. 1. 7. **יָדַעְתִּי** cognoscens eos qui ad se confugiunt; i.e. eos curans. Job. 9. 21. **לֹא אֶדְרֹג** non habebam rationem animæ meæ; additur, spernam vitam meam. Prov. 19. 2. **גַּם כִּלְיָהוּ לֹא יָדַעְתִּי** etiam in non curanda anima, & negligendo naturali desiderio, non est bonum. Psal. 101. 4. **לֹא אֶדְרֹג** malum non agnoscam, i.e. spernam. Hinc 144. 3. Quid homo **יָדַעְתִּי** quod cognoscis eum? i.e. ejus rationem habes. Hinc & phrasis N. Test. ut Rom. 8. 29. **שֵׁנִי אֶדְרֹג**, i.e. quorum ante a seculo rationem habuit: Sic Rom. 11. 2. non repulit Deus populum **עַם אֶדְרֹג** quem ante cognovit, i.e. cujus rationem habuit. Item verbum **יָדַע** usurpatur etiam in notione familiaritatis, 1 Sam. 3. 7. **יָדַעְתִּי אֶת יְהוָה** non dum cognoscebat vel cognoverat Jehovah, h.e. nondum usus erat divinis revelationibus. Sic Exod. 33. 17. **כִּשְׁמִי יָדַעְתָּ** & cognovi te nomine, i.e. tu mihi charissimus es, quem ita speciatim curo, ut qui notissimi sunt. Job. 24. 16. **לֹא יָדַעְתִּי אֹר** non norunt lucem; non amant, aut in luce non agunt, sed latent; non habent familiaritatem cum luce, & actionibus lucis. Et Is. 63. 16. Abraham **לֹא יָדַעְתִּי** non novit nos: Propheta loquitur in persona fidelium ex Judæis deplorantium communem totius gentis degenerationem ab Abrahamo & Israele, & a sensu ac fide eorum; q.d. Abraham tales non novit filios suos, nec Israel, quales nos plerique sumus. Confer Mal. 4. 6. Luc. 1. 17. Isa. 29. 22, 23. Alicubi, non nosse, significat non esse autorem & approbatorem, ut Hof. 8. 4. Principes fecerunt, **יָדַעְתִּי** & non scivi, i.e. non extitit autor. Cant. 6. 12. **לֹא יָדַעְתִּי**, non scivi anima mea posuit me in curribus, q.d. præter consilium & opinionem meam. Eccl. 4. 17. Qui **לֹא יָדַעְתִּי** nesciunt facere malum, i.e. hac indoles est eorum, qui **כְּסִילִים** dicuntur, nesciunt se posse peccare; sibi enim confidunt: sic igitur agunt quasi nescirent peccare. Per Ironiam eorum præsumptio exhibetur, dicunt semper non peccavimus: contra monitum, 1 Joh. 1. 10. Futurum irregulare, Psal. 138. 6. ubi dicitur, e longinquo, quia putant Deum non esse prope; Vide infra, in f. hiph. Jud. 8. 16. **יָדַעְתִּי**, &c. & gnarus fecit per eas spinas homines Succoth, i.e. **אֶת אֵשׁ עֹצֵר**. Hac ex Cocc. Occurrit autem ordine Conc. ut seq. In præf. kal, 3. f. m. simpl. cum pathach, in ult. **יָדַע** cognovit, scivit, Gen. 4. 1. 19. 33. 35. 31. 32. 38. 16. 39. 6. 8. Exod. 1. 8. 34. 29. Lev. 5. 3. 4. 17. 18. Deut. 2. 7. 34. 6. Jos. 8. 14. Jud. 13. 16, 20, 21. 1 Sam. 3. 7. 13. 1. 4. 3. 20. 33. 22. 15. 2 Sam. 11. 17. 14. 22. 19. 21. 1 Reg. 2. 44. Esth. 4. 1. Job. 11. 11. 12. 9. 15. 23. 18. 21. 20. 20. 22. 13. 23. 10. 28. 13. 23. 35. 15. Psal. 73. 11. 91. 14. 103. 14. 104. 19. Prov. 7. 23. 9. 18. Eccl. 4. 13. 7. 22. 10. 15. Isa. 1. 3. 29. 12. 59. 8. Jon. 4. 11. fed in pausa, cum duplici cametz, **יָדַע** idem, Lev. 5. 1. Deut. 33. 9. 2 Sam. 3. 26. 1 Reg. 1. 11. 2. 32. Eccl. 6. 5. Isa. 42. 28. Jer. 41. 4. Hof. 7. 9. cui etiam **יָדַע** & **יָדַע** sunt Aff. sic, **יָדַע** cognovit eum, Deut. 34. 10. Job. 28. 7. **יָדַעְתִּי** cognoverat eam, Gen. 24. 16. 1 Reg. 14. **יָדַעְתִּי** novit nos, Isa. 63. 16. & in 3. f. f. **יָדַעְתִּי** novit, cognovit, Jud. 11. 39. 21. 12. Prov. 9. 13. Jer. 8. 7. Hof. 2. 10. fed sæpius in 2. f. m. præf. kal, cum pathach penult. **יָדַעְתִּי** nos, Gen. 30. 26, 29. 47. 6. Exod. 32. 22. Num. 10. 31. 11. 16. 20. 14. Deut. 7. 15. 8. 3. 9. 2.

13. 6. 28. 36, 64. Jos. 14. 6. Jud. 15. 11. 1 Sam. 28. 9. 2 Sam. 1. 3. 25. 7. 20. 17. 8. 19. 23. 1 Reg. 2. 5. 44. 5. 3. 6. 8. 39. 2 Reg. 4. 1. 2 Chron. 6. 30. Neh. 9. 10. Job. 15. 9. 20. 4. 34. 33. 38. 4. 18. 21. Psal. 31. 8. 69. 6. 20. 139. 2. 4. 142. 4. Prov. 14. 7. Isa. 40. 28. 48. 8. Jer. 15. 15. 17. 16. 18. 23. Zach. 4. 5, 13. fed in pausa cum cametz penult. sic, **יָדַעְתִּי** novisti, scivisti, Deut. 28. 33. 1 Reg. 1. 18. 1 Chron. 17. 18. Psal. 40. 10. Jer. 15. 14. 17. 4. Ezech. 37. 3. cui etiam **יָדַעְתִּי** cop. vel conv. & **יָדַעְתִּי** Interrog. sunt præf. **יָדַעְתָּ** & scias, agnoscas, cognoscas, &c. Deut. 4. 39. 7. 9. 8. 5. 9. 3. 6. 1 Reg. 2. 9. 20. 13. Job. 5. 24. 25. 39. 2. Ezech. 25. 7. 35. 4. 12. Zach. 4. 9. **יָדַעְתָּ** an nos, 2 Reg. 2. 3. 5. Job. 38. 33. 39. 1. Dan. 10. 20. Item, occurrit etiam cum He parag. sic, **יָדַעְתָּ** nos, 2 Sam. 2. 26. Item cum **יָדַעְתָּ** & **יָדַעְתָּ** ut seq. **יָדַעְתָּ** nos, me, Isa. 45. 4. 5. Jer. 12. 3. **יָדַעְתָּ** novisti eum, Deut. 22. 2. **יָדַעְתָּ** nos, eos, Deut. 13. 2. Isa. 48. 6. Jer. 33. 3. Ezech. 32. 9. & in 2. f. f. præf. kal, cum pathach, fed in pausa cum cametz penult. cui etiam **יָדַעְתָּ** cop. vel conv. est præf. **יָדַעְתָּ** novisti, Ruth. 2. 11. 1 Reg. 2. 15. **יָדַעְתָּ** idem, Jer. 50. 24. **יָדַעְתָּ** & cognoscite, scies, Ruth. 3. 4. Isa. 49. 23. 60. 16. Ezech. 16. 62. 22. 16. Hof. 2. 22. Zach. 2. 15. In 1. sing. præf. kal sæpe occurrit, **יָדַעְתָּ** novi, scio, Gen. 4. 9. 12. 11. 20. 6. 21. 26. 22. 12. 27. 2. 48. 19. Exod. 3. 7. 19. 4. 14. 5. 2. 9. 30. 18. 11. Num. 22. 6. 34. Deut. 3. 19. 31. 21. 27. 31. 29. Jos. 2. 4. 5. 9. Jud. 17. 13. 1 Sam. 17. 28. 20. 30. 22. 22. 24. 20. 25. 11. 29. 2 Sam. 1. 10. 18. 29. 22. 44. 1 Reg. 17. 24. 2 Reg. 23. 5. 4. 9. 5. 15. 8. 12. 2 Chron. 2. 7. 25. 16. Job. 9. 28. 10. 13. 13. 2. 18. 19. 25. 21. 27. 23. 3. 29. 16. 30. 23. 32. 22. Psal. 18. 44. 20. 7. 35. 11. 15. 41. 12. 50. 11. 56. 10. 71. 15. 81. 6. 119. 75. 152. 135. 5. Eccl. 1. 17. 3. 12. 14. Cant. 6. 12. Isa. 29. 12. 48. 8. Jer. 1. 6. 10. 23. 11. 19. 29. 11. 48. 30. Hof. 5. 3. Am. 3. 2. 5. 12. Jon. 4. 2. pro quo occurrit etiam defectivè cum chirek absque jed in ult. **יָדַעְתָּ** novi, Job. 42. 2. Psal. 140. 13. & in pausa cum cametz penult. sic, **יָדַעְתָּ** novi, Gen. 28. 16. 1 Sam. 17. 55. 2 Reg. 19. 27. Prov. 23. 35. Isa. 37. 28. 44. 8. Hof. 8. 4. Item cum **יָדַעְתָּ** conv. præf. **יָדַעְתָּ** & novero, sciam, Jud. 6. 37. 2 Sam. 24. 2. 1 Chron. 29. 17. Eccl. 2. 14. sicut etiam cum **יָדַעְתָּ** & **יָדַעְתָּ** Aff. ut seq. **יָדַעְתָּ** novite, Exod. 23. 12. Jer. 1. 5. Hof. 13. 5. **יָדַעְתָּ** novi eum, Gen. 18. 19. **יָדַעְתָּ** novi illud, Ezech. 11. 5. **יָדַעְתָּ** novicia, Prov. 30. 18. **יָדַעְתָּ** novi ea, Isa. 48. 7. in 3. pl. præf. kal cum Scheva penult. **יָדַעְתָּ** novoverunt, cognoverunt, Gen. 19. 8. 42. 23. Ex. 16. 15. Num. 31. 18. 35. Deut. 1. 39. 11. 2. 31. 13. Jos. 24. 31. Jud. 2. 10. 3. 1. 14. 4. 20. 34. 1 Sam. 2. 12. 20. 39. 22. 17. 2 Sam. 15. 11. 2 Reg. 7. 12. 17. 26. Neh. 2. 16. Job. 24. 16. Psal. 14. 4. 53. 5. 82. 8. 95. 10. Prov. 4. 19. Isa. 42. 16. 44. 18. 45. 20. 56. 11. Jer. 5. 4. 5. 8. 7. 9. 15. Hof. 11. 3. Am. 3. 10. Jon. 1. 10. Mich. 4. 12. fed in pausa cum cametz penult. sic, **יָדַעְתָּ** idem, 2 Reg. 4. 39. Job. 9. 5. Isa. 42. 16. 56. 10. 59. 8. Jer. 4. 22. 6. 15. 8. 12. 9. 2. 14. 18. 22. 28. Hof. 5. 4. & cum Nun parag. sic, **יָדַעְתָּ** idem, Deut. 8. 3. 16. Item cum **יָדַעְתָּ** conv. præf. **יָדַעְתָּ** & cognoscent, Exod. 14. 4. 18. 29. 46. Num. 14. 31. Isa. 9. 9. 19. 21. 29. 24. 49. 26. Jer. 16. 21. 44. 28. Ezech. 24. 5. 13. 6. 10. 14. 7. 27. 12. 15. 16. 24. 27. 25. 11. 16. 26. 6. 28. 22. 23. 26. 29. 9. 16. 21. 30. 8. 19. 25. 26. 32. 15. 33. 29. 34. 27. 30. 35. 15. 36. 38. 38. 23. 17. 24. 21. 10. 25. 14. 28. 24. 29. 6. 33. 33. 36. 23. 36. 27. 28. 38. 23. 39. 7. 22. 23. ut & cum **יָדַעְתָּ** & **יָדַעְתָּ** (post kibbutz pro schurek) & Aff. ut seq. **יָדַעְתָּ** agnoverunt me, Jer. 2. 8. **יָדַעְתָּ** cognoverunt te, Psal. 79. 6. Isa. 55. 5. Jer. 10. 25.

10.25. ידעו cognoverunt eum, Dan. 11. 38. ידעו cognoverunt eos, Deut. 29. 26. 32. 17. Jud. 3. 2. Pf. 147. 20. Jer. 19. 4. 44. 3. Zach. 7. 14. Item, in 2. pl. m. præt. kal, ידעו novistis, Gen. 44. 15. 27. Exod. 23. 9. Deut. 11. 28. 13. 13. 29. 16. 2 Sam. 11. 20. 2 Reg. 9. 11. Jer. 7. 9. 16. 13. Ezech. 17. 12. cui etiam ידע Interrog. est præt. ידעתis nunquid novistis, Gen. 29. 5. Jud. 18. 14. 1 Reg. 22. 3. ut etiam cum ! conv. sic, ידעתם & scietis, Exod. 6. 7. 10. 2. 16. 6. 12. Num. 14. 34. 16. 30. Deut. 11. 2. Jos. 23. 14. 1 Reg. 20. 28. Ezech. 6. 7. 13. 7. 4. 9. 11. 10. 12. 20. 13. 9. 14. 14. 7. 15. 7. 17. 21. 20. 38. 42. 44. 22. 22. 23. 49. 24. 24. 25. 5. 35. 9. 36. 11. 37. 7. 13. 14. 14. 23. Joel. 2. 27. 4. 17. Zac. 2. 13. 6. 15. Mal. 2. 4. & in 2. pl. f. præt. kal, cui idem ! conv. est præt. ידעתם nos, Gen. 31. 6. ידעתם & scietis, Ezech. 13. 21. 23. Denique in 1. pl. præt. kal, cum pathach, sed in paula cum cametz penult. cui etiam ! conv. est præt. ידענו scimus, Gen. 43. 22. Exod. 32. 1. 23. Jos. 22. 31. Prov. 24. 12. Jer. 14. 20. ידענו scimus, Gen. 29. 8. ידענו & cognoscimus, 1 Sam. 6. 9. sicut etiam cum ידע & אף ידענו cognoscimus te, Hof. 8. 2. ידענו cognoscimus ista, Isa. 59. 12. In part. ben. kal, s. m. occurrit sæpè, sic, ידע sciens, cognoscens, Gen. 3. 5. 25. 27. 33. 13. Jos. 22. 32. Ruth. 3. 11. 1 Sam. 16. 16. 18. 23. 17. 26. 12. 2 Sam. 12. 22. 17. 10. 1 Reg. 5. 6. 2 Chron. 2. 11. 12. 13. Neh. 10. 29. Esth. 4. 14. Psal. 1. 6. 37. 18. 44. 22. 74. 9. 90. 11. 94. 11. Prov. 12. 10. 14. 10. 17. 27. 24. 22. 28. 2. 29. 7. Eccl. 2. 19. 34. 21. 6. 8. 12. 1. 7. 12. 9. 1. 11. 5. 6. Isa. 29. 11. Joel. 2. 14. 31. 1. 12. 3. 9. Zeph. 3. 5. cui etiam ! cop. & ידע dem. sunt præt. ידע & scientem, Gen. 24. 17. 2 Chron. 2. 6. Nah. 1. 7. ידע cognitor, Jer. 29. 23. Item, cum ידע Aff. sic occurrit, ידע noscens eum, 1 Sam. 10. 11. ידענו cognoscit nos, Isa. 29. 15. In pl. m. occurrit simpl. & cum ידע & ידע præt. ידעו vel sine vau, noscentes, 2 Reg. 17. 26. 2 Chron. 2. 7. Esth. 4. 11. Eccl. 4. 17. 9. 5. ידעו & scietes, Job. 34. 2. ידעו qui sciunt, Jer. 44. 15. ידעו scitorum, Eccl. 9. 11. sic in forma confir. pl. m. occurrit simpl. & cum ! cop. præt. ידעו vel sine vau, scientes, periti, &c. Gen. 3. 5. 1 Reg. 9. 27. 1 Chron. 12. 32. 2 Chron. 8. 18. Esth. 1. 13. Psal. 9. 11. 89. 16. Isa. 51. 7. Jer. 48. 17. Dan. 11. 32. Am. 5. 16. ידעו & cognoscentes, Psal. 119. 79. Dan. 1. 4. ut & cum ידע aff. occurrit cum ! & ידע præt. ידעו & cognoscentes me, Job. 19. 13. ידעו cognoscentibus me, Pf. 87. 4. sicut etiam cum ידע Aff. & ידע præt. sic, ידעו cognoscentes te, Ezech. 28. 19. ידעו cognoscentibus te, Psal. 36. 11. Item cum ידע Aff. pro quo cum ! cop. est ! Aff. sic, ידעו cognoscentes eum, Job. 42. 12. ידעו & cognoscentes eum, Job. 24. 1. & in part. ben. kal, s. f. occurrit cum duplici pathach, ob gutturalem פ pro duplici sægol; sic, ידעת quæ cognovit, sciens, f. Num. 31. 17. Jud. 11. 11. Psal. 139. 14. In part. pahal kal, ידע & in confir. ידע expertus, notus, &c. Occurrit cum ! cop. præt. pro duplici Scheva; sic, ידע & peritus, expertus, Isa. 53. 3. & in pl. m. part. pahal cum ! cop. occurrit cum kibbutz pro schurek; sic, ידעו & notos, Deut. 1. 13. 15. In Inf. kal, occurrit simpliciter, & cum ידע Interrog. & ! cop. præt. ידע vel sine vau, scire, sciendo, Gen. 5. 13. Jos. 23. 13. 1 Sam. 20. 3. 9. 28. 1. 1 Reg. 2. 37. 40. 2. Prov. 27. 23. Jer. 26. 15. 42. 19. 22. ידע num sciendo, cognoscendo? Gen. 43. 7. Jer. 13. 12. 40. 14. ידע & cognoscere, Jer. 9. 23. Item, occurrit etiam in Inf. kal, defectivè, jod abjecto cum duplici pathach ante Thau; sic, ידע sci-

re, cognoscere, Jos. 4. 24. Jud. 3. 1. 1 Reg. 8. 60. Jer. 9. 5. Ezech. 38. 16. Mic. 6. 5. cui etiam formæ ידע est præt. sic, ידע ad sciendum, scire, cognoscere, Gen. 3. 22. 24. 21. Exod. 3. 13. 36. 1. Deut. 4. 35. 8. 2. 13. 3. 29. 4. Jud. 3. 4. 2 Sam. 14. 20. 1 Chron. 12. 32. 2 Chron. 13. 5. 32. 31. Esth. 2. 11. 4. 5. Job. 37. 7. Pf. 67. 3. 73. 16. Prov. 1. 2. 4. 1. Eccl. 1. 17. 7. 25. 8. 16. 17. Isa. 50. 4. Jer. 24. 7. Ezech. 20. 12. 20. Dan. 2. 3. Hof. 6. 3. Mic. 3. 1. Hab. 2. 14. Item, cum ידע præt. huic formæ Inf. kal, ידע & ad cognoscendum, 2 Sam. 3. 25. 1 Reg. 8. 43. 2 Chron. 6. 33. Eccl. 7. 25. quæ idem forma occurrit cum ידע Aff. & cum ידע & ידע Aff. cui utrique ידע est præt. sic, ידע cognosce me, Deut. 9. 24. ידע ad scire eum, Isa. 7. 15. ידע cognoscere eam, Gen. 38. 26. Sed occurrit etiam Inf. kal, in alia forma, abjecto idem jod, cum Scheva & cametz vel tzere ante He additum; sic, ידע cognoscere, Prov. 24. 14. ut & cum ידע præt. est cum tzere & cametz ante He; sic, ידע ad cognoscendum, Exod. 2. 4. Sic in Imper. kal, s. m. abjecto idem 1. Rad. jod, est cum pathach, & occurrit simpl. & cum ידע præt. ut seq. ידע scito, Gen. 20. 7. 1 Sam. 20. 7. 24. 11. 2 Sam. 24. 13. 1 Chron. 28. 9. Job. 5. 27. Jer. 15. 15. ידע & scito, 1 Reg. 20. 22. Job. 11. 6. Psal. 139. 23. Eccl. 11. 9. sed est cum cametz pro pathach, aut Scheva, ob paulam, ante Aff. ידע, sic, ידע cognosce eum, Prov. 3. 6. Item, in pl. m. Imper. kal, occurrit simpl. & cum ידע præt. ידע scitote, cognoscite, scite, Jud. 18. 14. 1 Reg. 20. 7. 2 Reg. 5. 7. 10. 10. Job. 19. 6. Psal. 100. 3. Jer. 31. 34. ידע & agnoscite, cognoscite, Num. 32. 23. 1 Sam. 12. 17. 14. 40. 23. 22. 23. Pf. 4. 4. 46. 11. Isa. 33. 13. Jer. 5. 1. ut & in Imp. 2. s. f. extat simp. & cum ידע præt. ידע scito, agnosce, 1 Sam. 25. 17. Jer. 2. 23. 3. 13. ידע & agnosce, Jer. 2. 19. 6. 18. In fut. kal, s. f. cum pathach, vel ob paulam cum cametz in ult. cui ידע Interro. & ! cop. sunt præt. ידע sciam, cognoscam, &c. Gen. 15. 8. 24. 14. 42. 33. 1 Sam. 20. 9. 22. 2. 1 Reg. 3. 7. Job. 9. 21. Isa. 47. 8. ידע idem, 1 Reg. 18. 12. Job. 42. 3. Psal. 51. 5. 73. 22. 101. 4. an dignoscam? 2 Sam. 19. 36. ידע & novi, Isa. 50. 7. Jer. 32. 8. Ezech. 10. 20. & occurrit etiam cum ידע, parag extra paulam, cum scheva, sed in paula, cum cametz penult. cui etiam utrique formæ ידע & ! sunt præt. ut seq. ידע cognoscam, novero, Job. 23. 5. Psal. 39. 5. ידע idem, Gen. 18. 21. ידע & cognoscam, Gen. 42. 34. Exod. 33. 5. Num. 22. 19. Ruth. 4. 4. 1 Chron. 21. 2. Pl. 119. 125. ידע & cognovi, Neh. 13. 10. ידע idem, Jer. 11. 18. Item cum ידע Aff. occurrit cum ידע & ! cop. præt. sic, ידע & agnoscam te, Exod. 33. 13. ידע & agnovite, Exod. 33. 17. sic & in 2. s. m. fut. kal, est cum pathach, sed in paula cum cametz penult. ut seq. ידע scies, cognosces, &c. Gen. 15. 13. Exod. 7. 17. 8. 6. 9. 14. 29. 10. 7. Deut. 20. 20. 28. 1. 1 Sam. 28. 2. 1 Reg. 2. 37. 42. 8. 39. 2 Chron. 6. 30. Prov. 27. 1. 23. Eccl. 11. 2. 5. Isa. 45. 3. 55. 5. Jer. 5. 15. 40. 14. ידע idem, Job 11. 8. 38. 5. Prov. 5. 6. 30. 4. Isa. 58. 3. Ezech. 38. 14. Hof. 13. 4. cui etiam ידע Interrog. ! cop. ! conv. præt. & ידע est Aff. sic, ידע num scies? Job. 37. 15. 16. ידע & cognoscor, Jer. 6. 27. Dan. 9. 25. ידע & novisti, Pf. 139. 1. ידע & noscas eum, Psal. 144. 3. ut & in 2. s. f. Occurrit cum Scheva, sed in paula cum cametz penult. & cum ידע parag, sic, ידע cognoscis, Cant. 1. 8. Isa. 47. 11. ידע idem, Isa. 47. 11. ידע reificas, Ruth. 3. 18. sicut etiam in 3. s. m. fut. kal occurrit idem cum pathach, sed in paula cum cametz; cui etiam ! cop. & ! conv. sunt præt.

præf. ut & ידע & Aff. ut seq. ידע sciet, cognosceat, &c. 1 Sam. 20. 3. 2. 1. 2. Psal. 35. 8. 39. 7. Prov. 28. 22. Eccl. 8. 5. 9. 12. 10. 14. Isa. 7. 16. 8. 5. 52. 6. Jer. 36. 19. 38. 24. ידע idem, Jos. 22. 22. Job. 14. 21. Psal. 92. 7. Prov. 24. 12. Jer. 40. 15. ידע & cognosceat, 2 Reg. 5. 8. Job. 31. 6. ידע idem, Job. 21. 19. ידע & cognovit, Gen. 4. 17. 4. 25. 8. 11. 9. 24. 38. 9. Exod. 2. 25. 1 Sam. 19. 3. 20. 18. 28. 20. 33. 23. 9. 26. 4. 28. 14. 2 Sam. 5. 12. 14. 1. 1 Chron. 14. 2. 2 Chron. 33. 13. Ezech. 19. 7. ידע cognoscat ipsum, Jer. 17. 9. ידע & cognosceat ista, Hof. 14. 10. ut & in 1. pl. fut. kal, cum pathach ult. sic, sciemus, cognoscemus, Gen. 43. 7. Exod. 10. 27. Deut. 18. 21. 2 Chron. 20. 12. Jer. 13. 12. sed in pausa cum cametz ult. ידע idem, Job. 8. 9. 15. 9. 36. 26. 37. 5. & occurrit etiam cum ידע par. cui etiam ! cop. est præf. ante Scheva, & cametz in pausa penult. sic, ידע cognoscamus, Job. 34. 4. וידע & cognoscemus, Gen. 19. 5. Jud. 18. 5. Isa. 41. 22, 23. Hof. 6. 3. Jon. 1. 7. וידע & sciamus, Isa. 5. 19. 41. 26. ut & ! cop. est præf. ante ידע. Aff. & ! conv. ante ידע. Aff. sic & cognoscemus eum, Jud. 19. 22. ידע ac novimus ea, Psal. 78. 3. Item, in 2. pl. m. cum scheva vel cametz penult. & cum ! par. & ידע Aff. sic, ידע scietis, sciatis, Deut. 29. 6. Jos. 3. 4. 23. 13. 2 Sam. 3. 38. 2 Chron. 32. 13. Isa. 40. 21. 43. 10. Jer. 26. 15. 42. 19, 22. 44. 29. ידע cognoscatis, Isa. 9. 6. ידע sciat, cognoscatis, cognoscetis, sciatis, Exod. 11. 7. Num. 16. 28. Jos. 3. 10. Job. 19. 29. וידע noscetis eam, Isa. 43. 19. sic & in 3. pl. m. fut. kal, occurrit simpl. & cum ! cop. præf. ידע sciant, scient, cognoscant, Lev. 23. 43. 1 Reg. 14. 2. 2 Chron. 6. 29, 33. Neh. 4. 5. Psal. 9. 21. 78. 6. Isa. 44. 9. 45. 6. Jer. 31. 34. Ezech. 20. 26. Hof. 9. 7. וידע & cognoscent, scient, 1 Sam. 17. 46, 47. 1 Reg. 18. 37. 2 Reg. 19. 19. 2 Chron. 12. 8. Psal. 59. 14. 83. 19. 109. 27. Isa. 19. 11. 37. 20. 41. 20. ut & cum ! conv. & ! par. add. sic, ידע & cognoverunt, Gen. 3. 7. Jud. 19. 25. 1 Sam. 4. 6. 2 Sam. 3. 37. Neh. 6. 16. Zach. 11. 11. ידע agnoscant, cognoscant, Jos. 3. 7. 1 Reg. 8. 38, 43. Prov. 10. 32. In Niph. ידע notum fieri, agnoscere, cognoscere, innoscere, notum facere, animadverti, &c. Av. Occurrit autem præf. Niph. cum pathach, sed in pausa cum cametz ult. & cum ! cop. vel conv. utriusque formæ præf. ut seq. ידע notum factum est, innouit, Gen. 41. 21. Exod. 2. 14. 21. 36. Deut. 21. 1. Jud. 16. 9. 1 Sam. 22. 6. 2 Sam. 17. 19. Neh. 4. 9. Psal. 48. 4. Nah. 3. 17. ידע notum se fecit, notum factum est, Psal. 9. 17. 76. 2. Prov. 31. 23. וידע & innouit, notus vel notum est, 1 Sam. 6. 3. Isa. 19. 21. 61. 9. ידע idem, Eccl. 6. 10. & in 3. f. f. præf. Niph. cum ! conv. præf. וידע & innouit, innouit, Eccl. 4. 14. Isa. 66. 14. ut & in 1. f. præf. niph. simpl. & cum ! cop. ידע cognitus sum, Exod. 6. 3. Ezech. 20. 9. וידע & cognoscat, Ezech. 35. 11. 38. 23. & in 3. pl. præf. Niph. cum cametz pro scheva penult. ob pausam, sic occurrit ידע cognita sunt, Psal. 77. 20. In Infin. Niph. f. m. ידע notum fieri; unde cum ידע Aff. sic occurrit, ידע notum fieri mihi, Jer. 31. 19. In fut. Niph. f. m. occurrit cum ! conv. præf. & in 2. f. f. simpl. sic, ידע & notus factus sum, Ezech. 20. 5. וידע innouit, innouit, Ruth. 3. 3. Item, in 3. f. m. fut. niph. occurrit simpl. & cum ! Interrog. præf. ut & in pausa, cum tzere penult. ante pathach furtivum, ut seq. ידע cognosceatur, notum fiet, Gen. 41. 31. Exod. 33. 16. Ruth. 3. 14. 1 Reg. 18. 36. Psal. 74. 5. 79. 10. Prov. 12. 16. Jer. 28. 9. Ezech.

36. 32. Zach. 14. 7. וידע an cognosceatur? Psal. 88. 13. ידע notus fiet, Prov. 10. 9. Item, ! conv. est etiam præf. וידע & innouit, Esth. 2. 22. ut & in 3. f. f. fut. Niph. occurrit simpl. sic, וידע innouit, Prov. 14. 33. In piel ידע notificavit, notavit, notum fecit, Bu. Av. Sed occurrit in 1. f. præf. pro ידע, ex forma poet. cum vau cholem post 1. Rad. jod, vel secundum quosdam est præter normam 1. f. præf. hiph. pro וידע, 1. Rad. jod servatâ, pro He Charact. Hiphil; sic, וידע notificavi, 1 Sam. 21. 2. In 2. f. m. præf. piel, וידע notum fecisti; sed in textu, est cum ! in fine, quod est demonstr. & pertinet ad seq. vocem; sic, Job. 38. 12. וידע quod legendum, juxta Masorethas, וידע notum fecisti auroræ locum suum; Bu. Lex. In pual; וידע notus factus fuit; unde in part. pual, f. m. f. וידע notus, familiaris, &c. Occurrit cum ! cop. præf. & ידע Aff. sic, וידע & notus meus, Psal. 55. 14. In pl. m. part. pual, וידע & in constr. וידע, noti, familiares; Occurrit cum ידע Aff. cui & ! cop. est præf. & in pausa cum ידע Aff. cui est præf. ut & cum ידע Aff. & ! cop. præf. ut seq. וידע noti mei, Psal. 88. 9, 19. וידע & noti mei, Job. 19. 14. וידע notis meis, Psal. 31. 12. וידע & noti ejus, 2 Reg. 10. 11. In Hiphil, וידע scire, experire fecit, notum fecit, indicavit, instruxit, offendit: Construitur cum Accus. & Dat. Bu. Lex. experiri fecit, & ut Bu. Av. Occurrit autem in præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ידע Aff. וידע notum fecit, Psal. 98. 2. וידע indicavit mihi, Jer. 11. 18. ut & in 2. f. m. præf. hiph. occurrit cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. & cum ! conv. præf. & ידע Aff. ut & cum ידע & ! conv. præf. ut seq. וידע notum fecisti, 1 Reg. 1. 27. Neh. 9. 14. Psal. 77. 15. וידע notum fecisti, Job. 26. 3. וידע & notum facies, Exod. 18. 20. וידע indicasti mihi, Exod. 33. 12. וידע & notas facies ei, Ezech. 22. 2. וידע & notas facias eas, Deut. 4. 9. Item, in 1. sing. præf. hiph. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. & ידע Aff. sic, וידע nota feci, Ezech. 20. 11. Hof. 5. 9. וידע & nota feci, Exod. 18. 16. 1 Sam. 10. 8. וידע notum feci tibi, Prov. 22. 19. In 3. pl. præf. hiph. ut & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. sic, וידע nota fecerunt, Neh. 8. 12. Ezech. 22. 26. וידע & instruetis, Jos. 4. 22. in part. hiph. f. m. occurrit cum ידע & ידע Aff. ut & in pl. m. simpl. & cum ! præf. sic, וידע notum faciens tibi, Dan. 8. 19. מוריעם notam facio eis, Jer. 16. 21. מוריעם notum facientes, Isa. 47. 13. מוריעם & notum facientes, 2 Chron. 23. 13. In Infin. hiph. occurrit simpl. & cum ! præf. וידע notum facere, Gen. 41. 39. להודיע ad notum faciendum, 2 Sam. 7. 21. 1 Chron. 17. 19. Psal. 106. 8. 145. 12. Item, cum ! præf. & ידע Aff. ut & cum ידע & ! præf. utriusque, ut seq. להודיע ad notum faciendum mihi, 1 Sam. 28. 15. להודיע notum facere tibi, Deut. 8. 3. להודיע ad notum faciendum tibi, Prov. 22. 21. להודיע ad notum faciendum eis vel ea, Psal. 25. 14. 78. 5. In Imper. hiph. f. m. occurrit in pausa cum cametz, sed extra pausam cum pathach, defectivè absque jod hiph. וידע notum fac, Psal. 90. 12. וידע idem, Prov. 9. 9. Ezech. 16. 2. 43. 11. ut & plenè cum chirek magno, vel defectivè cum chirek parvo, & ! cop. præf. ante ידע & ידע Aff. sic, וידע notas fac mihi, Ex. 33. 13. Job. 10. 2. Psal. 25. 4. 39. 5. 143. 8. וידע notum fac mihi, Job. 13. 23. וידע & notum fac mihi, Job. 38. 3. 40. 7. 42. 4. וידע & notum fac nobis, Job. 37. 19. וידע notas fac eis, Ezech. 20. 4. Item,

Item in Imper.pl. masc.plenē, & defectivē absque jod, & cum kibbutz pro schurek ante **נו** Aff. **הוֹרִיעֵנִי** notas facere, 1 Chron. 16.8. Psal. 105.1. Isa. 12.4. **הוֹרִיעֵנִי** instruite nos, 1 Sam. 6.2. In fut. hiph. 1. f. occurrit simpl. & cum **ה**, parag. ut & cum **ו**. Aff. sic, **אֶרְיֶנִּי** notam faciam, Psal. 89.2. Ezech. 39.7. **אֶרְיֶנִּי** nota faciam, Prov. 1.23. Isa. 5.5. **אֶרְיֶנִּי** indicabo tibi, 1 Sam. 16. 3. Psal. 32.5. **אֶרְיֶנִּי** ostendam eis, Jer. 16.21. sic in 2. f. m. occurrit simpl. & cum **נִי**. Aff. **תִּרְיֶנִּי** notum facies, Hab. 3.1. **תִּרְיֶנִּי** notam facies mihi, Psal. 13.1. 1.5.1.8. & in 3. f. m. fut. Hiphil plenē & regularitē sic est, **יִרְיֶנִּי** notum faciet, Psal. 103.7. Isa. 38.19. sed pro eo occurrit præter normam cum jod, 1. Rad. servato, cum tzeri post Scheva loco vau cholem; sic, Psal. 138.6. & excelsum à longē **יִרְעֶנִּי** cognosceret, Pag. Est ex hiphil; licet simplicius sit exponere pro cognoscere, Merc. Alii est pro fut. piel, 3. f. m. Sed præstat esse ex hiphil, Merc. Item, occurrit etiam in 3. f. fut. hiph. cum **י** cop. & **ל** conv. præf. & **נִי**. Aff. **וּיִרְעֶנִּי** notum faciet, Num. 16.5. **וּיִרְעֶנִּי** & scientes effecit, Jud. 8.16. **וּיִרְעֶנִּי** notum faciet ei, Isa. 40.13, 14. In 1. pl. fut. hiph. **נִרְיֶנִּי** indicabimus, & c. occurrit cum **י** cop. & **ו**, parag. sic, **וּנִרְיֶנִּי** & notum faciemus, 1 Sam. 14.12. Denique in 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenē cum jod mediano, vel defectivē absque jod, & cum kibbutz pro schurek ante **ם** Aff. sic, **וּיִרְעִי** notum facient, Job. 32.7. **וּיִרְעִי** notum facient eis, Ezech. 44.23. In hophal pro **הוֹרִיעַ** notificatus est, factus est scire; est cum cholem pro schurek; sic, **הוֹרִיעַ** notum factum est, Lev. 4.23, 28. In part. hoph. f. m. **מִרְעֶנִּי** notus, notificatus; unde in f. f. **מִרְעָה**, sed occ. tantū cum duplici parach ante Thau; **זו**, **מִרְעָה** notum sit, Isa. 12.5. In hithpacl, **הִתְרַעַעַת** (mutato scil. jod prima rad. in vau) fecit se notum, præbuit se cognoscendum, Bu. Av. Occurrit in Infin. hithp. cum **בְּ** præf. & in fut. hithp. 1. sing. sic, **בְּהִתְרַעַעַתִּי** in innoscendo, Gen. 45.1. **אֶתְרַעַעַת** notum faciam me, Num. 12.6. Atque inde nomina, 1. **רַעִי** scientia, sententia, Bu. Lex. nam sententia ex scientia, & sensu oriri debet: ideo judicium appellatur scientia & sensus, Job. 37.16. Cocc. cognitio certa alicujus rei, experientia, notitia, Av. Occurrit cum **י** Aff. sic, **רַעִי** sententiam meam, Job. 32.6, 10, 17. 36.3. In pl. m. **רַעִי** scientiæ, cognitiones; Occurrit Job. 37.16. sic, **רַעִי** **מִפְּלִאוֹת** **הַמַּיִם** mirabilia perfecti scientiis, Pag. Bu. Lex. Spectanda, admiranda ejus qui est integer sensibus; quæ omnia diligenter animadvertit & judicat; Cocc. Mirabilia perfectarum scientiarum, Av. Confer Job. 36.3. **אֶשְׂתָּא רַעִי** **לְמַרְחֹק** feram sententiam meam à longinquo; h. e. id quod apud me comper- tum habeo, ab ultimo limite cognitionis meæ, & de Dei providentia ac clementia sentio, explicabo; Cocc. De- inde, 2. inde No. **רַעִי** f. notitia, notio, scientia, Av. De Deo dictum, est **רַעִי** cura, providentia, Cocc. Occur- rit in forma abol. f. & pl. f. simpliciter; sic, **רַעִי** scientia, cognitio, Psal. 73.11. Isa. 11.9. 28.9. Jer. 3.15. **רַעִי** scientiarum, 1 Sam. 2.3. Job. 36.4. Sed & 3. multò fre- quentiùs est No. **רַעִי** quod est Infin. kal, atque inde nomen f. notitia; cognitio, five rei & veritatis clara per- ceptio; constans, in rem, quæ cognoscitur, intentio; sci- entia; conscientia, circumspèctio ac providentia; con- sideratio ad cognoscendum; experientia; **רַעִי** **מִפְּלִאוֹת** **הַמַּיִם** & notabiliter occurrit, Psal. 139. **מִפְּלִאוֹת** **רַעִי** mi-

rabilis est cognitio præ me, **רַעִי** cognitio, quæ De- us novit etiam cogitationes cordium à longinquo; quia sunt res, & ex sunt ab aliquo, sequitur eas cognitæ esse, antequam fierent: in æterno non potest esse cog- nitio nova: hæc cognitio excedit meum captum; ta- met si noverim eam esse, idque ignorare non possum. Confer Rom. 1.1.33. Aliquando **רַעִי** tam latè patet, ut sapientiam & prudentiam complectatur; aliquando cum his distinctè conjungitur; & tum notat cognitionem & scientiam cæteram quæ supra veram sapientiam & pru- dentiam haberi cum utilitate potest, vel quæ est fructus usus sapientiæ ac prudentiæ, nempe bonam conscien- tiam. Confer Isa. 11.2. & 33.6. Interdum **רַעִי** est cura & industria, ut Prov. 24.4. & 13.16. **רַעִי** i. e. **surveillance**, cum cura & attentione, & nihil temere; & de Deo, Prov. 3.20. **רַעִי** per curam & providentiam ejus a- byssi effusa sunt, Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. sæpè ut seq. **רַעִי** cognitio, scientia, sententia, Deut. 4.42. 19.4. Job. 20.5. Job. 15.2. 35.16. Psal. 139.6. Prov. 1.4. 2.6. 19.2. 24.5. Eccl. 7.12. 12.9. Isa. 11.2. 40.14. 44.19. Dan. 1.4. Hof. 4.1. Mal. 2.7. **רַעִי** idem, Job. 20.3. Job. 21.22. 36.12. 38.2. 42.3. Psal. 19.3. 94.10. Prov. 1.7, 22, 29. 8.9. 10.14. 12.1. 23.14. 7.18. 15.2, 7, 14. 18.15. 19.25. 27.20. 15.21. 11.22. 12.23. 12.29.7. Isa. 5.13. Item, cum **י**, **ו**, **ה**, **בְּ**, **ל**, **י**, **ו**, **ו** utrique formæ præf. ut seq. **רַעִי** & scientia, Job. 21.14. 33.3. Prov. 2.5, 10.5. 2.8. 10, 12. 9.10. 14.6. 30.3. Eccl. 1.17. 2.26. 9.10. Isa. 58.2. Hof. 6.6. **רַעִי** & scientia, Psal. 119.66. **רַעִי** idem, Prov. 22.20. Eccl. 1.16. Isa. 33.6. **רַעִי** scientia, Gen. 2.9, 17. 1. Reg. 7.14. Jer. 22.16. Hof. 4.6. **רַעִי** scientia, Dan. 12.4. Hof. 4.6. **רַעִי** cum scientia, scienter, Job. 34.35. **רַעִי** idem, Prov. 13.16. **רַעִי** & in scientia, Ex- od. 31.3. 35.31. Prov. 11.9. 24.4. Eccl. 2.21. **רַעִי** sci- entiam, Isa. 32.4. **רַעִי** præ scientia, Jer. 10.14. 51.17. Item cum **י** & præf. ante **י**. Aff. **רַעִי** ad scientiam meam, Prov. 22.17. **רַעִי** ex scientia mea, Isa. 48.4. ut & cum **ו**, Aff. & cum **י** præf. & **ו**. Aff. **רַעִי** notitia tua, Job. 10.7. **רַעִי** & scientia tua, Isa. 47.10. sicut etiam cum **בְּ** præf. & **י** Aff. & **בְּ** præf. **רַעִי** cognitio tua, sui, Prov. 3.20. Isa. 53.11. **רַעִי** juxta scientiam vestram, Job. 13.2. Denique, cum **י** cop. præf. ante **ם**. Aff. **רַעִי** & scientiam ipsorum, Isa. 44.25. Item, 4. inde etiam No. **רַעִי** vel **רַעִי** m. idem cum præced. No. cognitio, scientia, & c. Occurrit simpl. & cum **י** & **ו** præf. **רַעִי** scientiam, Dan. 1.17. **רַעִי** scient. Dan. 1.4. **רַעִי** & scient. 2 Chr. 1.10, 11. **רַעִי** & sci- entia, 2 Chron. 1.12. ut & cum **בְּ** præf. & **ו**. Aff. sic, **רַעִי** in scientia tua, Eccl. 10.20. Item, 5. hinc etiam ex Conj. hiph. & ejus part. est No. **רַעִי** vel **רַעִי** affinis, consanguineus, cognatus, qui nobis consuetudi- ne atque notitia conjunctus est, notus, familiaris, Pag. Bu. Av. Occurrit simpl. & cum **י** cop. præf. **רַעִי** cognatus, Ruth. 2.1. **רַעִי** & cognatus, Prov. 7.4. Denique, 6. inde etiam No. **רַעִי** f. cognatio, affinitas, Pag. Bu. Av. Est nomen abstractum, & per auxesin ponitur pro con- creto, Av. Cocc. Occurrit cum **י** Aff. sic Ruth. 3.2. Non- ne Boas **רַעִי** cognatio nostra, Bu. Conc. Av. vel, cognationis nostræ, aut de cognatione nostra; i. e. cog- natus, vel affinis noster; cametz autem penult. est loco tzeri, Bu. Lex. Item huc etiam referunt particulam ad- verbi-

verbialem מריוע quare? Vox est composita ex מה & ריוע, ut dicitur בול pro וּבול; Bu.Lex. vel ex מה & ריוע formatur; Cocc. q.d. quæ scientia aut ratio est? Quamobrem? usus enim ejus est, cum causam alicujus rei scire & cognoscere cupimus; Bu.Lex. ut Gen. 26. 27. מריוע באהם אלי quare venistis ad me? Ab.Ezra, Exod. 18.4. מריוע est quasi, מה ראתה; sicut מנה & מלכּם; Bu.Lex. Deinde, ii. signif.2. hujus Rad. רלע est in Bu.Conc. excindere, excindi, perdi; ut in part. pahul kal, f.m. cum! cop.praf.(licet alii sumunt in priori signif.) est, וירלע & excisus, perditus, Isa. 53.3. & in fut. kal, 3.f.m. cum! conv. (quod etiam alii exp. in signif. praeced. Vide part. & fut. kal supra) est, וירלע & excidit, Ezech. 19.7. Item, occurrit in hac signif. Infinit. Niph.cum! Aff. & fut. Niph.3.f.m. & f. ut seq. הירלעי excindi mei, Jer. 31.19. וירלע excindetur, Prov. 10.9. הירלע excindetur, Prov. 14.33. sicut etiam in fut. hiph. 3.f.m. cum! conv. (quæ tamen etiam omnia exponi possunt in signif. praeced. & supra sic describuntur) sic extat, וירלע & excidit, Jud. 8.16. Atque hinc ex hac radice רלע deducitur etiam nomen וירלעי m. hariolus, futurorum divinator, quasi sciulus dictus, Bu.Lex. Av. **πρόφης** futurorum præficus vates, Av. Generali nomine dicitur augur; Pag. Sæpe videas junctum **אורב**; de quo supra: Haruch distinguit, quod **אורב** Python ex axilla loqueretur, at וירלעי ore: sunt qui ex Deut. 18. & Isa. 19. colligant vocem esse peregrinam, & à gentibus sumptam: & dici à notitia, quasi gnoscent aut prognosten dicas. Interdum est ipse spiritus qui è mortuorum sepulchris responsa dabat sciscitantibus, interdum verò eam artem exercens, Merc. Non malè conjecit Doctissimus Seldenus, huic nomini in Græco convenire **ἀριολος**. Satis apparet nomen hoc convenire ipsi Spiritui **μαρτυρῶν** denotando, 2 Reg. 21.6. de Manaſſeh וירלעי וירלעי fecit Ob & Dæmones. Quemadmodum & Dæmones excinduntur, quando excinduntur sacerdotes eorum & vates; ita instituuntur & stabiliuntur, quando cultus eorum & prophetia stabilitur, Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum! & praf. וירלעי ariolus, Lev. 20.27. וירלעי ariolus, Deut. 18. 11. 2 Chron. 33.6. הירלעי ariolum, 1 Sam. 28.9. ut & in pl.m. cum! & praf. ut seq. הירלעים & arioli, 2 Reg. 21.6. הירלעים arioli, Lev. 19.31. 20.6. 1 Sam. 28.3. 2 Reg. 23.24. Isa. 8.20. 19.3. [unum à decem nominibus Dei, quod Dominum significat, &c. Pag. Videatur inter nomina divina ad calcem operis descripta.]

Rad. 20. ידב est, ידב dedit; inquit R.D. in lib. Rad. Pag. sicut & Targum passim pro Hebræo יתב habet ידב; sed nota, Hebraicè non nisi in Imperativo inveniri, & non tam imperantis esse quàm hortantis & amicè flagitantis ut aliquid fiat; reddi potest, Eja, Age, quæso, sodes, & id genus sequente alio verbo; sed non sequente alio verbo, utrumque simul includit, eja adhuc, affer, vel da: quidam curiosius cum בוא & ידב conferunt; Merc. ידב Chaldaicum est verbum, dedit, tradidit, reddidit, Bu. Lex. ידב adhibuit, attulit; est cogn. cum ידב dilexit, ידב aveau, & ידב venit; unde in hiph. ידב fecit venire, adduxit, seu attulit; usurpatur autem apud Hebræos tantum in Imperativo, quo per hoc verbum jubemus nobis adhiberi ea quæ de-

ligimus & avidè desideramus: & quando alii verbo additur, potest Latinis verti per Adverbium hortandi seu precandi, ut adhibe, euge, age, &c. Hinc Latinum habeo, adhibeo, &c. Av. vel cedò, Cocc. Occurrit autem Hebr. in Imper. kal, f.m. abjecta 1. Rad. jod; sic, ידב da, Prov. 30.15. cui etiam Imper. sing. kal, ידב, parag. additur; sic, ידב age, agetum; da, Gen. 11.3,4,7. 29.21. 30.1. 38.16. 47.15. Exod. 1.9. Jud. 1.15. 1 Sam. 14.41. Psal. 60.13. 108.13, & in Imper. pl. m. occurrit locis seq. ידב date, Gen. 47.16. Deut. 1.13. 32.3. Jos. 18.4. Jud. 20.7. 2 Sam. 11.15. 16.20. 1 Chron. 16.28, 29. Job. 6. 22. Psal. 29.1, 2. 96.7, 8. Zach. 11.12. & semel est in pl. m. Imper. cum tzeri penult. pro cametz; sic, Hof. 4.18. ידב amanti vel dilexerunt, date, &c. Pag. i.e. munera, Bu. Lex. dilexerunt, adhibete, i.e. gaudent, dicere, afferte ignominiam, Av. & in hac forma est à themate, (quod est formæ, Merc.) ידב inquit R.D. in Michlol; Pag. vel est ex alia forma, tanquam ex ידב; & sic in præterito est, ut ידבו: atque ita exponi potest, dilexerunt eam civitatem, cujus clypei dederunt ignominiam, Cocc. vel videtur per aphæresin scriptum esse pro ידבוי ignominiam, Av. Item occurrit etiam in Imper. kal, f.f. sic Ruth. 3.15. ידב, da operimentum quod est super te, Pag. cedò ventrale, Bu. Lex. adhibe velum, Av. Kimchi exponit, da, alteri scil. ut teneat tecum, adponendum in eo hordeum: At tunc, sola videtur fuisse Ruth cum Boaz, ut ex eo loco apparet; expone ergo, age, porrige, seu prabe, vel da quæso הַמְשַׁכֶּת velum, vel ventrale, &c. Merc. Atque indè nomina, ידב, m. onus, cura; & propriè illarum rerum quæ nobis defunt, & nobis dari anxie & solliciti petimus, Bu. Lex. ידב est cura quæ adhibetur in necessitatibus; sarcina, Av. Occurrit cum Aff. ידב; sic Psal. 55.23. הַשִּׁלְךָ ידב projice onus tuum, vel curas tuas, super Dominum, & ipse sustentabit te, prout R. Sal. & Ab. Ezra exp. מִשְׁאָלֶךָ onus tuum. Indè apud Talmudicos; Nesciebant quidam Rabbiorum quid esset ידבך הַשִּׁלְךָ: Dixit Rabba bar bar Channa: quodam tempore ambulabam juxta Arabem quandam, & portabam onus. Tum dixit Arabs ille ad me, שְׂקִל ידבך וְשָׂרִי אֶמְלִא, accipe onus tuum, & injice camelis istis, Megilla, fol. 18. & Rosch haſchana, fol. 26. Kimchi in l. Rad. dicit posse esse præteritum, q.d. projice quod dedit tibi ad hunc diem, & quæ tibi amplius necessaria sunt, super eum, & ipse enutriet te; aut nomen, omnia donabilia tua, i.e. donanda, quæ tibi dari desideras, & ipse dabit ea tibi & enutriet te, Bu. Lex. R. Abrah. alios etiam refert exponere in præterito ידבך dedit tibi, atque sensum esse, projice super Dominum onus quod tibi alibi imposuit: & R. Mose exponere ידבך dedit tibi, sed alio sensu, Quia dedit tibi, huc usque panem, ipse quoque in posterum alet te; sumptâ significatione verbi וְכִלְכֵּל; ex Gen. 47. 12. ידבך & aluit Joseph patrem suum; sed hunc sensum sententiæ Psal. quadrare negat; Cev. conjice in Jehovah sarcinam tuam, sic Ab. Ez. & R. Sal. qui per מִשְׁאָלֶךָ explicant; 70. מִשְׁאָלֶךָ מִשְׁאָלֶךָ; quod alludit Petrus 1 Ep. 5.7. Kimchi construit ידבך הַשִּׁלְךָ, quod explicat, לֵךְ ידבך qui dedit tibi hæctenus, Cocc. Rejice super Jehovah curam, vel sarcinam tuam, Av. Deinde, 2. Hinc etiam No. הַהֲרִיבִים pl. m. dona, donaria, Bu. Lex. adhibitiones, oblationes, dona, Av. In forma constr. est ידבך ידב; unde cum! Aff. occurrit Hof. 8.

13. sic. וְבְחֵי הַבְּהֵמִי sacrificia donariorum meorum; ubi R. Sal. & R. D. in l. Rad. sacrificia assatorum meorum. Sic in Targum Hierof. pro Hebr. אֶלֶי assatum, ponitur מִהֶבֶה Exod. 12.9. Tradit R.D. in l. Rad. etiam Arabicè sic sumi. Apud Talmudicos eodem modo usurpatur, Codice Bava metzia, c.7. f. 89. de fructibus & frugibus quæ ad ignem assantur, ut ad cibum tantò sint commodiora. וְבְחֵי הַבְּהֵמִי ibid. assatio. Kimchi tamen in Comm. à דְּבָרָה deducit, & exponit מִתְּנוּתֵי donorum meorum, quæ ipsi putant se mihi donare, Bu. videtur esse pro וְבְחֵי הַבְּהֵמִי sacrificia mea; sed de eo quod adjungitur non idem omnes sentiunt: Kimchi exp. per מִתְּנוּתֵי dona. In talibus cogimur conjecturâ uti, quâ id intelligimus quod patet esse verum & consentaneum, licet fortasse aliud propriè significetur. Quod quia cogimur ignorare, judicamus non esse eo sine scriptum, ut distinctè intelligeremus. Commodissimum putamus exponere sacrificia frequentata & promptissimè oblata. Quæ Deus apud Prophetam reprobatur, quòd ea nihil aliud sint quàm apparatus epularum propriarum, & servitus palati ac ventris. Puto formari hoc nomen ex הֶבֶה, quod est Prov. 30.15. q.d. sacrificia mea de quibus dicunt, Cedo, cedo; hoc est, ad quæ offerenda se mutuo excitant, Coc. Hostias oblationum mearum, Av. [וְיָהוּ] unde הַתִּיּוֹר & part. pl. מִתִּיּוֹרִים; ut & nomina וְהוֹרִי, וְהוֹרִי, &c. vide suprà in Rad. יָהוּ. Item וְיָהוּ nomen Dei ineffabile, Divinam significans essentiam, &c. Pag. Vide inter nomina Divina.]

Rad. 21. יָהוּ; unde יָהוּ m. superbus, arrogans; Pag. Bu. temerarius; & secundum R.D. in lib. Rad. וְיָהוּ superbus (elatus, Merc.) spiritu, Pag. vel tumens animo: וְיָהוּ est quod Gallicè dicitur, gros: unde hoc est vernaculè, qui à le coeur gròs; Merc. Cev. quia cognoscit & facit malum ex deliberatione, (vel audaciâ, Merc.) ob superbiam (vel elationem, Merc.) spiritus, Pag. i.e. de industria, seu data opera, & per præsumptionem atque audaciter; ut dictum est in Rad. וְיָהוּ. Cev. יָהוּ arrogans, superbus, elevatus, sublimis instar montis intumescens. Cognationem habet cum וְיָהוּ sive יָהוּ mons; Av. Occurrit Prov. 21.4. sic, וְיָהוּ protervus arrogans, irrisor nomen ejus; 70. αλαζών, qui audet aliquid loqui extra verbum Dei, perinde est ac si Verbum Dei irrideret: Chald. מְרִיחָא audax, 2 Pet. 2.10. τολμῶνται, ἀνδάνεις, Coc. sim. Pag. Vel potest sic explicari, temerarii, superbi, illusor est nomen ejus; i.e. nomen temerarii atque superbi est illusor, aut derisor, vel, ut apud Kimchi in Comment. temerarius, superbus, illusor est nomen ejus; i.e. nomen hominis, Pag. qui scilicet facit opera sua in iracundia elationis, ut sequitur. Hoc nomen frequens est apud Hebræos Doctores; sunt qui וְיָהוּ reducant; ut in malum sumatur, pro homine festino, præcipiti & temerario; sicut מְהֵיר in bonum, Merc. Petulans est superbus, cujus nomen irrisor est, Av. Item legitur etiam Hab. 2.5. sic, וְיָהוּ, וְיָהוּ vir arrogans, Bu. Lex. superbus; vel hebes aut obtusus spiritu; Pag. homo audax; Coc. [וְיָהוּ] adamas, lapis pretiosus & durissimus, &c. de eo vide in Rad. הַלֵּם.]

Rad. 22. יום m. est dies, tam artificialis, quàm naturalis 24. horarum: interdum enim significat tempus quo sol est super terram, Pag. & Synecdochicè signifi-

cat, Tempus, Bu. Lex. יום dies, lux diei; item spatium 24. horarum, incipiendo scilicet à vespera, usque ad sequentis diei vesperam; i.e. includens noctem cum sequente die, Av. יום dies; הַיּוֹם. Propriè dies dicitur tempus quo lux solis in aspectu est, Gen. 1.5. ei opponitur לַיְלָה nox. Deinde, quum dies numerantur, singuli dies dicuntur ea tempora, quæ habent unum diem, usque ad alterum scilicet diem. Hoc tempus constat ex die & nocte, Gen. 1.5. & factus est vesper, & factum est manè, unus dies. Quum venit manè, finitus est dies præcedens, & incipit alius dies. In Scriptura vespera dicitur ejus diei quem terminat. Ità vespera diei quarti decimi dicitur, qua edendus fuit Agnus Paschalis, Exod. 12.18. Lev. 23.6. Et vespera diei nonæ septimi mensis dicitur ea unde incipiebat jejunium, Lev. 23.27, 32. Et vespera primæ Sabbatorum dicitur, Joh. 20.19. Idcum eo convenit quod ex Genesi demonstramus, tempus quod unum diem habet, & noctem complectitur, & in enumeratione dierum intelligitur, finire in initio alterius diei, sive in mane, quod noctem sequitur. At Deus in lege ceremoniali instituit, ut festa & Sabbata agerentur à vespera in vesperam, Lev. 23.32. מִעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם, à vespera ad vesperam ocium vestrum ageris; Coc. יום dies capitur & pro tempore; Pag. scilicet nunc lato, nunc tristi; ut in Abdia, ne videas diem fratris tui; & Psal. 137. diei Jerusalem, & similia. Sunt qui notent, sumi etiam pro rerum revelatione, judicio & inspectione; ut Prov. 12. stulti in die ira cognoscuntur; i.e. tempore quo omnia fient conspicua: sic Paulus 1 ad Cor. 3. dies declarabit: & c.4. ab humano die, i.e. judicio: sic dies Christi, vel dies Domini, specialiter dies judicii dicitur; Merc. Item, Esth. 2.11. כָּל-יוֹם יוֹם & in omni die & die, i.e. quolibet die: הַיּוֹם hoc die, i.e. hodie, Gen. 2.4.2. כִּיּוֹם כִּיּוֹם sicut die in diem, 1 Sam. 18.10. i.e. eo die, ut antea, &c. Bu. Lex. יום יום est quotidie, Exod. 16.5. Gen. 39.10. כִּיּוֹם כִּיּוֹם quodque in die suo, Exod. 5.13, 19.16.4.2 Reg. 25.30. & 1 Chron. 12.22. כִּי כִיּוֹם לַעֲתָה &c. i.e. quotidie, per opportunitatem quotidianam, veniebant ad Davidem: & Ez. 3.4. כִּיּוֹם כִּיּוֹם holocaustum quotidianum, vel singulorum dierum; sic Neh. 8.19.2 Chron. 24.11. עָשׂוּ כִּיּוֹם כִּיּוֹם ità faciebant quotidie, 2 Chron. 30.21. 1 Sam. 18.10. & David pallebat manu suâ כִּיּוֹם כִּיּוֹם ut quotidie; i.e. ut solebat: הַיּוֹם dies, dies ille; & per ellipsin præp. בְּ, in die hoc, hodie, sive nunc; 70. הַיּוֹם, Gen. 4.13. sic Gen. 21.26. & sæpius. Psal. 2.7. אֲנִי הַיּוֹם ego hodie genui te; i.e. cui potest omni tempore dici à Deo, ego hodie genui te; & quidem ità, ut nulli creaturæ simile quid dictum sit; ejus æterna ex Deo generatio & processio est; h.e. is sine initio & fine, propter Deum, qui habet vitam in se, habet vitam in se. Gen. 39.11. וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה & factum est aliquando: 1 Sam. 9.13. כִּהְיוֹם, &c. statim invenietis eum. Item 1 Sam. 14.34. voluit ad me הַיּוֹם statim lapidem magnum: sic etiam כִּיּוֹם כִּיּוֹם pro statim, Prov. 12.16. stulti ægritudo כִּיּוֹם statim innotescit; non scit ferre vel condonare. Et כִּיּוֹם nunc, Gen. 25.31. vende כִּיּוֹם nunc mihi primogenituram tuam; sic v. 33. Isa. 38.12, 13. עַד לַיְלָה כִּיּוֹם ante noctem, Isa. 43.13. מִיּוֹם הַזֶּה, ex quo di-

es est, ego sum : h.e. ab initio ; & sic Ezech. 48. 35. & nomen urbis ירוּשָׁלַם à die, i.e. à principio ; h.e. nomen hujus urbis ab initio nominatum est. Hæc de vario usu hujus nominis ex Cocc. Occurrit autem admodum frequens ordine Conc.in textu ; ut seq. In forma absol. simpliciter , יום dies, tempus,&c. Gen.1.5,8,13,19, 23,31..2.3.7.4,11,12,17,24..8.3,4,6,14..27.2,45..31. 39.&c. ad Mal.3.2,23. in 230.circ.l.& cum י sed in pausa י cop.præf. ut seq. יום & dies, Gen.8.22.Exod.20. 10.Deut.5.14.Esth.8.17.9.19.Eccl.7.1.Isa.58.5.. 61.2. Jer.17.16. Am.5.8. יום & dies,1 Reg.8.29.Esth.2.11. 3.4..4.16.Isa.27.3. sed cum י demonstr. præf. multò frequentius ; sic יום dies, diei, diem, hoc die,hodie, &c. Gen.1.16.3.8. 4.13.6.5.7.13. 23.26.. 18.1. 19. 37,38.. 21.26.&c.ad Mal.3.19. in 470.circ.l.Item,cum י, יום præf. ut seq. יום & dies, Jud.19.11. 2 Sam.15.20..18.20. Neh.4.16. Esth.1.18. Jer. 46.10. יום juxta diem hunc, Gen.39.11. Deut.6.24. 1 Sam. 9.13.Jer.44.22.Ezr.9.7,15. Neh.5.11.. 9.10. יום à die, 1 Sam.16.13..18.9..30.25. sed cum י præf. multò sæpius ; sic יום in die, Gen.2.4,17. 3.5. 5.1,2.. 21.8.. 30.33. 35.3.40.2.&c.ad Zach.14.3. in 220.circ. l. Item cum י præf.fic, יום & in die, Exod.32. 34. Lev.13.14..14.57. Num.9.15..10.10..28.9,26.2 Chron. 7.10..29.17. Neh.9.1..10.32. Eccl.7.14.Cant.3 11.Isa. 13.13..49.8. Ezech.44.27..46.1,6.Dan.10.4. sed cum י pro יום præf. frequentius multò ; sic, יום in die, in hoc die,&c. Gen.2.18..2.2..7.11.. 15.18.. 22.4..26.32.. 30.35..31.22,40. &c.ad Mal.3.21. in 370.circ. l. Item, cum י præf.fic, יום & in die, Exod.12.16. 13.6.. 16.26..23.12..31.15,17..34.21..35.2.Lev.12.3..14.10.. 15.14,29..23.3,39.Num.6.10..19.12,19..28.25..29.17, 20,23,26,29,32..31.19.Deut.16.8.Jos.6.4. 1 Reg.2.26. 2 Chron.20.26.Ezr.8.33.Neh.8.13,18.Ezech.43.22. Item, cum י & י præf. ut seq. יום sicut, quasi dies, juxta diem, Jos.10.13. 1 Sam.18.10. Psa.90.4..95.8.Isa. 9.3.Lam.2.7,22.Ezech.30.9.Hof.2.5.Am.8.10. Zac.14. 3. יום & juxta diem, Hof.2.15. יום juxta diem, Gen.25.31,33..50.20. Deut.2.30..4.20.. 8.18..10.15.. 29.28.Jos.10.14. 1 Sam.2.16.9.27..22.8,13. 1 Reg.1. 51.3.6..8.24,61.. 22.5. 1 Chron.28.7. 2 Chron.6.15.. 18.4.Psal.139.12.Isa.58.4.Jer.11.5.. 25.18..32.20.. 44. 6,23.Dan.9.7,15. sic etiam cum י, יום & י præf. ut seq. יום ad diem, 1 Reg.4.22.2 Chron.24.11. Ezr.10. 13.Neh.5.18.Esth.3.7..9.22. Job.17.13..21.30..38.23. Psal.19.3..81.4..92.1..96.2.Prov.16.4..21.31. Isa.10.3.. 30.8..31.25.Jer.12.3.Hof.9.5..Am.6.3.Hab.3.15.Zeph. 3.8. Zach.4.10. יום & ad diem,Hof.9.5. יום ad diem,Exod.19.11..29.36,38.Num.7.11..28.3,24.1 Chro. 26.17.Esth.3.14..8.13. Jer.37.21. Ezech.4.10.. 30.2.. 43.28..45.23..46.13. Joel.1.15.Mal.3.17. יום à die, Exod.10.6..12.15. Lev.23.15.Num.30.15.Deut.9.24.1 Sam.7.1.8.5..29.5,6. 2 Sam.13.32.2 Reg.8.6.Ezr.3.6.1 Chron.16.23.Neh.5.14.Esth.3.7.Psal.96.2.Eccl.7.1.Isa. 38.12,13..43.13. Jer.26.2. Ezech.28.15.. 48.35. Hag. 2.18. Item,cum יום & י præf.fic, יום & à die, Lev. 22.27. יום indè à die, Jud.19.30. 2 Sam.7.6. Isa.7. 17. sed occurrit etiam hoc nomen cum affixis quibusdam, viz.cum י, י (cui ult. י est etiam præf.) & י. Aff. ut seq. יום dies tuus, Jer.50.31. יום dies ejus, 1 Sam.26.10. Job.1.4..2.14..14.6..15.32..18.20.Ezec.21. 30. יום in die ejus, Exod.5.13,19.. 16.4. Lev.23.37.

Deut.24.15.1 Reg.8.59.2 Reg.25.30.1 Chron.16.37. 2 Chr.8.14..31.16. Ezr.3.5.Neh.11.23..12.47.Jer.52.34. Dan.1.5. יום dies ipsorum, Jer.15.9..50.27.Ezec.21.34. In duali numero ימים vel in pausa, ימים duo dies,&c. Cocc.occ.simpl.& cum י præf.Ex.16.29.. 21.21.Num.9. 22..11.19. ימים à biduo, Hof.6.2. In pl.m. ימים signif. dies:&(annum integrum,vel etiam,Cev.)annos,Pag. propriè,annum singulariter,tot scil.dies quot annum efficiunt. Sunt & qui illud, Gen.24. Abraham venit in dies,expo- nant,in annos. Sed nihil necesse est.Ac sæpe pl.numero, sicut & sing.notes includit, ut sint dies naturales;nam in temporis mensura, inquit Basilii, prædominanti appellatio tribuitur. Dicunt autem dies pro anno, integros scilicet & absolutos, sicut & mensem dierum appellat, & biennium dierum; quòd mensis vel annus non in parte diei compleatur, sed in die absoluto, Merc. Cev. In pl. num. significat annum, ut, ימים או עשור dies (annum) aut decem menses, Gen.24.55. ימים annus erit redemptio ejus, Lev.25.29. ימים לְשָׁלֹשׁ triade dierum, scil. anni, Am.4.4. i.e. tertio quoque anno ימים ימים de anno in annum, Exod.13.10. Semel defectivè ימים Num.6.5. à quo significatione differt ימים Gen.36.24. Bu.Lex. Locus Gen.24.55. videtur sic intelligendus ימים או עשור ימים ήμέρας ή εβδομάδα ; 70. ήμέρας ή εβδομάδα ; dies aut decem, h.e. periodum dierum, five mensem, aut decem dies. Gen.27.44. ימים dies paucos; sic Dan.11.20. Gen.29.14. ימים mensem dierum, q.d. tempus quo renovantur dies, quoad cursum lunæ ; & Deut.21.13. ימים mensem integrum ; Num.9.22. ימים או חודש או ימים biduum, aut mensem, aut dies ; h.e. dierum periodum, five annum ; & Lev.25.29. & erit vindicatio ejus, ימים שנת ממכרו usque dum finiatur annus venditionis ejus, ימים תהיה ואלתו, dies, i.e. per integrum circulum dierum, erit vindicatio ejus. 1 Sam.29.3. ימים או שנים tot diebus, aut tot annis. ימים, i.e. biennium ; q.d. duæ periodi dierum, Gen.41.1. 2 Sam. 13.23..14.28. Jer.28.3,11. ימים post dies, in dies, Gen. 7.4. ימים post tempus aliquod, Gen.4.3. Et 2 Chr. 21.19. ימים in dies, à diebus, h.e. in annum, post annum. ימים, post tempus ; Jud.11.4. ימים ימים Exod.13.20. quotannis ; sic Jud.11.40.. 21.19. Et Ezech.38.8. ימים post dies multos, &c. Hæc de pl.m. ex Cocc. Occurrit autem in pl.m.absol. frequenter admodum ; sic, ימים dies, tempora, &c. Gen.4.3. 8.10,12.. 21.4,34..24.55..27.41.&c. ad Zach.8. 4. in 260. circ.l. & cum י cop.præf. ימים & dies, 2 Chron. 15.3. sed cum י dem.præf. frequentius ; sic, ימים dies, dierum ; dies hosce, &c. Gen.7.10..26.8..38.12..43. 9.. 44.32..49.1. Exod.13.7.&c. ad Zach.8.10. in 150. circ.l. & semel defectivè absque jod pl.m. ימים (usque ad plenitudinem) dierum, Num.6.5. sicut etiam semel ex forma Chald. in pl. m. יום ; sic, יום dies, vel dierum, Dan.12.13. Item, cum יום & י ; ut & cum י & י præf. ut seq. יום & ימים & dies, Num.6.12..13.20. Deut.2.14. 1 Reg.2.11..11.42..14.20. 2 Reg.10.36. 1 Chron.29.27.Est.5.28. ימים quòd dies, Eccl.7.10. ימים in diebus, Ezech.38.17. ימים & in diebus, Dan.11.20. sed sæpius cum י pro יום demonstr. præf. ut seq. ימים in diebus, Gen.6.4..18.11.24.1. Exod.2.11, 23. Deut.17.9..19.17..26.3. Jos.13.1..20.6. 23.1,2. Jud.

17.6..18.1..19.1..20.27.28..21.23. 1 Sam.3.1..28.1. 1 Reg.1.1. 2 Reg.10.32..15.37..20.1.2 Chr.32.24. Neh. 6.17..13.15.23. Esth.1.2..2.21. Isa.38.1. Jer.3.16.18..5. 18..31.29..33.15.16..50.4.20. Ezech.38.17. Dan.10. 12. Joel.3.2..4.1. Zach.8.6.9.15.23. Item, cum יומי & יומיו praf. ut seq. יומיו & in diebus, Iud.18.1. יומיו sicut dies, Gen.29.20. sic etiam cum יומיו pro יומיו dem. יומיו (ubi) redundat juxta R. D. in Michlol; Pag.) praf. ut seq. יומיו juxta dies, Deut.1.46..10.10. Esth.9.22. Zach.8.11. יומיו ad dies, Gen.7.4. Deut.4. 32. 2 Chron.21.19..29.17. Job.30.1..32.4.6. Ezech.12. 32. Dan.8.26..12.12. יומיו idem, Iud.17.10. 2 Sam. 14.26. Esth.9.26. Ezech.22.14. Dan.10.14. יומיו a diebus, Exod.13.10. Iof.23.1. Iud.11.4.40. 14.8..15.1.. 21.19. 1 Sam.1.3..2.19. 2 Chron.21.19. Ezech.38.8. יומיו & indè a diebus, 1 Chron.17.10. Item interdum occurrit pl.m. cum יומיו in fine, sic יומיו; atque ita est pro יומיו, ad dies, vel in dies, aut in annos, Pag. atque ita jungitur cum, seu fequitur יומיו sic, יומיו annuatim, quotannis; in singulos dies, Bu. Coc. Exod.13.10. Iud.11.40..21.19. 1 Sam. 1.3..2.19. Item, in forma pl.m. constr. sæpe occurrit; sic, יומיו dies, dierum, &c. Gen.3.14.17..5.4.5. & sæpe hoc cap. & c.8.22..9.29..11.32..25.7. &c. ad Hof.2.15..9.7. in 150. circ. l. cui etiam formæ pl.m. constr. ! est praf. cum chirek ante jod quiescens nè duplex Scheva concurrat; sic יומיו & dies, Deut.11.21. Esth.9.28. sic etiam sæpius cum יומיו praf. יומיו in diebus, &c. Gen.14.1.. 26.1.5.18..30.14..47.9. &c. ad Zach.14.5. in 60. circ. l. Item cum יומיו praf. sic, יומיו & in diebus, 1 Chron. 5.10.17. 2 Chron.26.5. Ezr.4.7. Neh.12.12.26.47. Pf. 37.19. Hof.1.1. Am.1.1. sicut etiam cum יומיו, יומיו, יומיו, & יומיו praf. ut seq. יומיו juxta dies, Lev.12.2..15.25.. 25.50. Deut.11.21. Job 10.5..29.2. Psal.89.30. Isa.23. 15.51.9..65.22. Jer.46.26. Hof.2.17..9.9..12.9. Am.9. 11. Mic.7.14.15. Mal.3.4. יומיו & juxta dies, Job.7.1. יומיו an sicut dies, Job.10.5. יומיו ad dies, Job.33.25. יומיו a diebus, 2 Reg.23.22. 2 Chron.30.26..35.18. Ezr. 4.2..7.7. Neh.8.17..9.32. Pf.94.13. Isa.23.7..37.26. Jer. 36.2. Lam.1.7..2.17. Hof.10.9. Mic.5.1..7.20. Nah.2.9. יומיו indè a diebus, 2 Reg.19.25. Mal.3.7. sed occurrit etiam in pl.m. constr. sæpe cum variis Aff. ut seq. viz. cum יומיו, sed in pausa cum יומיו; cui etiam יומיו, יומיו & יומיו sunt praf. ut seq. יומיו dies mei, Job.7.6..10.20..17.2. 12. Psal.39.5.6..102.12. Isa.38.10. יומיו dies mei, Gen.29. 21. Job.7.16. Psal.102.4.24.25. Jer.20.18. יומיו & dies mei, Job.9.25. יומיו in diebus meis, 2 Reg.20.19. Isa. 39.8. יומיו & in diebus meis, Psal.116.2. יומיו a diebus meis, Job.27.6. ut & cum יומיו Aff. sic, יומיו dies nostri, 1 Chron.29.15. Job.8.9. Psal.90.9.12.14. Jer.35.8. Lam.4.18.21. & cum יומיו Aff. cui etiam יומיו, יומיו & יומיו sunt praf. ut seq. יומיו dies tui, Ex.20.12..23.26. Deut. 5.16..6.2..12.19..23.7..28.15..30.20..31.14. 2 Sam.7. 12. 1 Reg.3.13.14. 2 Reg.20.6. 1 Chron.17.11. Job. 10.5..38.21. Prov.9.11. Isa.38.5. יומיו in diebus tuis, 1 Reg.11.12. יומיו & dies tui, Deut.33.25. יומיו a diebus tuis, 1 Sam.25.28. יומיו an a diebus tuis, Job. 38.12. sic & cum יומיו Aff. cui & יומיו & יומיו sunt praf. יומיו dies vestri, Deut.11.21. Jer.25.34..35.7. יומיו in diebus vestris, Ezech.12.25. Joel.1.2. Hab. 1.5. יומיו & in diebus vestris, Jer.16.9. & semel cum יומיו Aff. sic, יומיו dies tui, Ezech.22.4. sic etiam cum

יומיו vel defectivè absque jod pl. cum יומיו Aff. sic, יומיו dies ejus, Gen.6.3. Deut.22.19.29. 1 Reg.15.14. 2 Reg. 12.3..15.18. 2 Chr.15.17..18.7..34.33. Esth.7.1. Job.14. 5..24.1. Pf.103.15..109.8..144.4. Ecc.2.23..5.16. Isa. 65.20. יומיו dies ejus, Jer.17.11. ut & cum יומיו & יומיו praf. ante יומיו Aff. ut seq. יומיו in diebus ejus, Gen.10.25. 1 Reg.16.34..21.29. 2 Reg.8.20..23.29..24.1. 1 Chron.1. 19..22.9. 2 Chron.13.23..21.8. Psal.72.7. Jer.22.30..23. 65. יומיו a diebus ejus, 1 Reg.1.6. sic etiam cum יומיו Aff. cui & יומיו cop. est praf. sic, יומיו dies ejus, Gen.25.24. יומיו & dies ejus, Isa.7.32. Denique cum יומיו Aff. cui & יומיו est praf. ut seq. יומיו dies ipsorum, 1 Reg.15.16. 32. Job.21.13..36.11. Psal.55.24..78.33. יומיו in diebus ipsorum, Psal.44.2. sed occurrit etiam in forma pl.f. cui etiam יומיו est praf. sic, יומיו dies, Deut.32.7. יומיו sicut diebus, Psal.90.15. Atque indè, geminato Mem, יומיו, diem significat artificialem; Pag. Unde Elias notat non reperiri nisi adjuncto יומיו, noctis nomine, vel ante vel post se; præterquam uno loco, Ezech. 30.16. in fine versus. In Nehemiah cap.9. est cum יומיו ex abundanti, sicut & בלילה, quod. aliàs junctum cum יומיו effertur sine Beth, Merc. יומיו est interdiu, adverb. Bu. Coc. יומיו dies continuus; 3. radicalis duplicata duplicat etiam significationem; ideoque potest exponi, singulis & continuis diebus, aut adverbialiter, interdiu, Av. Occurrit autem locis seq. יומיו interdiu, Exod.13.21.22..40.35. Lev.8.35. Num.9.21..10. 34..14.14. Deut.1.33. Iof.11.8. Jud.6.27. 1 Sam.25.16. 2 Sam.21.10. 1 Reg.8.59. 1 Chr.9.33. 2 Chron.6.20. Neh. 1.6..4.2..9.12. Job.5.14..24.16. Pf.1.2..13.3..22.3..32. 4..42.4.9..55.11..78.14..91.5..121.6. Isa.4.5.6..21.8.. 60.11.19. Jer.8.23..16.13..31.35..33.20.25. Lam.2.18. Ezech.12.3.4.7..30.16. Item occurrit etiam cum יומיו & יומיו praf. ut seq. יומיו & interdiu, Deut.28.66. Isa.34.10. Jer.14.17. יומיו interdiu, Neh.9.19. Notandus autem locus Gen.1.5. vocavitque Deus lucem יומיו diem; ubi significat tempus quo sol est super terram: (Alii tamen putant eo loco diei nomine, lucem illam tantum accipi primo die conditam, antequam sol creatus esset quarto demum die, Merc.) & ad hunc modum capitur quoties jungitur ei nox; ut Gen.8.22. Nonnunquam autem comprehendit diem ac noctem: ut Gen.1.5. & fuit vespéra, & fuit mane, יומיו dies unus, i.e. primus: & Deut.5.12. custodi יומיו diem sabbati, &c. Pag. Deinde יומיו exp. hodie; dies: Pag. nam utrumque præposito He hajediah, sive dem. significat, quod ex loci circumstantia facile discernetur. Loca passim occurrit: significatur autem dies certus; Merc. Item occurrit aliquoties cum Caph veritatis, ut dicitur, i.e. confirmativo: ut Gen.25.31. jura mihi יומיו tempore hoc; juxta R. D. in lib. rad. & 1 Sam. 9.27. sta יומיו hoc tempore, vel hâc horâ & cap.2. 16. adolendo adolebunt יומיו tempore hoc, seu hâc horâ, adipem: Et c.9.v.13. quia ipsum יומיו hoc tempore, vel hac hora, secundum R. D. invenietis. At cum Caph similitudinis passim occurrit, ut Gen.39.11. & fuit יומיו sicut dies hic, aut secundum diem hunc, i.e. huic similem; & ingressus est domum ad faciendum opus suum: i.e. & fuit dies unus, sicut dies hic: nam erant illi dies determinati ad faciendum opus in domo, vel ad reddendum computa, inquit R. D. in lib. rad. Pag. five, & fuit die quodam: nam sic interdiu

indefinitè sumitur He l'a'ediah, ut notat Kimchi in Grammatica Michlol; Merc. Item 1 Sam. 18. 10. & David psallebat mauu sua בְּיָמָיו בְּיָמָיו secundum diem, in die; i.e. sicut quotidie solitus erat ut & nos vertimus, sicut consueverat per singulos dies, Pag. quod loquendi genus diligenter observandum. Sed reperio & sine Caph; sic בְּשָׁנָה בְּשָׁנָה; item, מְדִי שָׁנָה בְּשָׁנָה quæ continuationem magis quàm consuetudinem indicare videntur; quotannis, de anno in annum, &c. Merc.

Rad. 23. יין; unde nomen radicale יין m. cœnum, lutum, Pag. Bu. Cocc. Av. propriè turbidum & liquidum, quale vinum fœculentum: adjungitur autem suo synonymo יין, auxesis causâ, sicut עֵפֶר עֵפֶר terra pulveris. Quidam fœcem reddunt, Merc. lutum fluidum; 70. יין, Cocc. fax: est cogn. cum יין vinum: nam vinum effervescendo egerit fœces suas; Av. Occurrit cum יין demonstr. præf. Psal. 40. 3. & subduxit me, &c. יין מִשֵּׁי דֶּלֶת de luto cœni, Pag. è cœno luti, Bu. Lex. ex luto cœnofo; Cocc. de luto fœcis Av. In forma constr. est יין, Pag. & occurrit, Psal. 69. 3. cum יין præf. (cum chirek sub Beth antè jod quiescens nè duplex Scheva currat in initio dictionis) sic, infixus sum יין in cœno profunditatis, Bu. Lex. vel profundus, Pag. In fœcem seu lutum profunditatis, Av. Sed יין est Græcia, Dan. 10. 20. Pag. propriè Ionia, minoris Asiæ regio litoralis, à Javan filio Japheth, Gen. 10. Unde mare Ionium, quod eam alluit. Hinc postea tota Græcia hoc nomine dicta est, loco cit. & cap. 11. 2. Græci vau quiescens legerunt, Merc. יין Javan, filius tertius Patriarchæ Japeti seu Japhet; ab eo terra quam inhabitavit dicta est Ionia. Hinc יוֹנִיָּה, יוֹנִיָּה, Ionia; יוֹנֶה, Iones; יוֹנֶה, Græcus Ionicus, & Ionica Lingua inter quinque Græcorum Linguas notissima. Occurrit Gen. 10. 7. 2. Filii Japhet sunt Gomer, Magog & Madai & Javan, &c. Et Dan. 8. 21. & hirsutus est hircus rex יין Græciæ; vel figurat regem Græciæ. Et in pl. m. Joel. 3. 16. & filios Jehudah, &c. vendidisti filiis יין (cum יין dem. præf.) Græcorum, Av. יין columba, vide in rad. יין. Ità Bu. Cocc. & Av. Sed in Pag. & Bu. Conc. describitur hic ut peculiaris per se Radix; ut seq.]

Rad. 24. יין m. cum Vau in pronuntiatione occultato, est columbus, Pag. Quidam reducent ad יין oppressit, quod omnium prædæ pateat, Merc. In pl. m. יין columbi, columbæ; Nomina enim specierum, sub quocunque genere veniunt, utrumque sexum comprehendunt, Pag. (vide locos pl. m. infra post No. fæm.) nam singulare masculinum non invenitur in Scriptura, Pag. (licet apud Doctores Hebræos inveniat, Merc.) Sed No. sing. fæm. sæpiusculè occurrit, viz. יין columba, מַסַּעֲסָה, Pag. Bu. Cocc. &c. quasi oppressioni & prædæ exposita; Bu. Lex. Nam naturâ tristis est, & prædæ obnoxia, Av. יין filii columbæ dicuntur pulli columbæ, Bu. Lex. quia pulli columbinæ, inquit Kimchi, in eo avium genere, sunt apti ad offerendum, Merc. Occurrit autem simpl. locis seq. יין columba, Lev. 5. 7. 12. 8. 14. 22. 15. 14. 29. 5. 11. 12. 6. Num. 6. 10. Psal. 68. 14. & in forma constr. loco seq. יין columba, Psal. 56. 1. Item cum יין, יין, & יין præf. ut seq. יין columba, Gen. 8. 8, 9, 10, 11, 12. Lev. 1. 14. 14. 30.

יין sicut columba, Psal. 55. 7. Isa. 38. 14. יין sicut columba, Jer. 48. 27. Hof. 7. 11. יין & sicut columba, Hof. 11. 11. Item cum יין. Aff. sic est, יין columba mea, Cant. 2. 14. 5. 2. 6. 9. & in pl. m. occurrit simpl. & cum יין, יין præf. ut seq. יין columba, Cant. 1. 5. 4. 1. Nah. 2. 7. יין יין sicut columba, Cant. 5. 12. יין & sicut columba, Isa. 59. 11. 60. 8. Item, in forma pl. m. constr. occurrit cum יין præf. loco seq. יין יין sicut columba, Ezec. 7. 16. Notandus autem locus ubi ling. f. constr. occurrit, viz. Psal. 56. 1. sic, יין רחוקים על יין de columba obmutescentia in locis longinquis, R. Sal. hic scribit: David de seipso sic loquitur, quod fuerit quasi יין columba muta, procul à terrâ Israelis apud regem Achis, ubi fratres Goliathi quærebant occasionem occidendi ipsum; vide 1 Sam. 21. 10. Ab. Ez. putat fuisse suave carmen, cujus initium fuerit יין &c. Chaldaus, de Ecclesia Israelis simili columbæ silentii; Bu. Lex. De columba manipuli elongatorum, Coc. Victori, super יין columbam muti; vel, columbam mutam; ut sit conjunctum pro absoluto; Unde & Targ. habet יין שתיקה pro columba tacita, Pag. quod tamen non potest fieri, quia יין vocem habet masculinam; sed potius exponendum, columba taciturnitatis. Vide supra in יין &c. Merc. præcinenti super columba colligationis, &c. Av. Item, Psal. 55. v. 7. Quis dabit mihi remigium, instar columbæ, avolarem & habitarem, &c. Av. Ubi יין יין alam, ut columbæ, pro יין יין יין, &c. & Hof. 7. 11. יין פיתיה, &c. similis columbæ fatur, sive simplici, quæ sic dicitur quia facilè in rete illabitur, Bu. Lex. sicut columba seducta, Pag. ut columba simplex: ibi Hieroglyphicum simplicitatis seu fauistatis est; at Cant. 2. 14. amabilitatis & integritatis symbolum est; & 5. 2. columba mea, integra sive sincera mea. יין יין Cant. 1. 15. 4. 1. pro, יין יין oculi tui, oculi columbarum. h. e. non vagi, sed spectantes ad unicum sponsum & Deum suum; Cocc.

Rad. 25. יין dimotus est, movendo & celerando abreptus est: convenit significatione cum יין celeravit; Et est cogn. cum יין defluxit subito. Occurrit tantum in kal, dimotus est subito, celeravit; unde in fut. kal, יין & f. יין, &c. celerabit, atque indè in 2. f. occurrit Jer. 2. penult. sic, Quàm vehementer יין, dimoveris, vel celeras ad mutandam viam tuam, &c. sic Av. qui solus statuit hanc peculiarem radicem ob hanc vocem; quam reliqui referunt ad Rad. יין: ibi vide.

Rad. 26. יין est יין cogitavit, Pag. Bu. præsumpsit animo, sumpsit in animum, induxit in animum, cogitavit. Idem signif. quod יין; hinc est Latine sumo, præsumo, Av. Occurrit in 3. pl. præf. kal, Gen. 11. 6. sic, Omne quod יין cogitârunt facere; Pag. Bu. & nunc non prohibebitur ab iis omne quod præsumperunt facere, Av. est vel pro יין, vel pro יין; Coc. ex Rad. יין.

Rad. 27. יין, in Piel est, armare, Pag. cinxit ornamentis, seu phaleris quæ ad aures equorum suspenduntur. Est cogn. cum יין auris; & affinitate alludit ad יין cænatus est, & ad יין scortatus est; nam meretrices cingunt se ejusmodi ornamentis, ut homines benè pastos ad amorem illicitum provocent: In piel, יין cinxit phaleris, ornavit cincturâ, (unde Pual esset יין sic armatus,

tus, seu ornatus fuit, &c.) atque indè in part. pual, f. m. מְיוֹנִים armatus, cinctus. Occur. Jer. 5.8. in part. pual, pl. m. sic, מְיוֹנִים (pro מְיוֹנִים cum vau loco jod) armati, Pag. Bu. equi cincti, i.e. phalerati, manè educti sunt, &c. secundum puncta legitur מְיוֹנִים cincti, phalerati; at secundum literas מְיוֹנִים cibati, pasti, faginati, à וַיִּזְכָּר catus est, cibavit, Av. מְיוֹנִים pl. m. sunt, bene pasti; sic Kimchi & alii: Masorethæ verò legunt מְיוֹנִים armati, scil. membro genitali, ut R. Sa' explicat, à וַיִּזְכָּר, quod idem est cum וַיִּזְכָּר armare; ita Bu. Lex. sub Rad. וַיִּזְכָּר. R. D. exp. q. d. וַיִּזְכָּר מְיוֹנִים armati instrumentis arinorum, Pag. at ut scriptum est legeretur מְיוֹנִים pasti, pabulo saturati, atque idè lascivientes; quod juxta rationem Grammatici planum erit à וַיִּזְכָּר in hiphil, in pahul; (vel in part. hophal, à præter. hoph. הִזְכִּיר) alioqui coactum erit; & si à וַיִּזְכָּר armis deducas, semper erit transpositum; nam sic מְיוֹנִים dicendum fuerit, secundà motà, ut in וַיִּזְכָּר piel, à וַיִּזְכָּר, sive armatos exponas, sive pastos, Merc. si exponatur saturati aut faginati, deducitur à וַיִּזְכָּר vnde וַיִּזְכָּר esca, cibus; prout nos vertimus, (ut) equi saturati; alii, equi armati habentis, phalerati, vel apparati: & scribitur cum vau, inquit R. D. in Comment. Sed legitur cum jod: literæ autem וַיִּזְכָּר chevi inter se permutantur, & est sicut מְיוֹנִים; (vel potius מְיוֹנִים, Cev.) i.e. quibus dederunt escam multam in nocte, & sunt saturi secundum suum desiderium, & manè egredientur & hinnient: Sic & ipsi noctu committebant adulteria cum uxoris proximorum suorum, & manè læti egredientes gloriabantur de malo perpetrato, ut R. D. exp. in Comment. Pag. à וַיִּזְכָּר deducunt מְיוֹנִים, quatenus legitur, מְיוֹנִים; sed, commodè potest referri ad וַיִּזְכָּר, ut sit participium, מְיוֹנִים, equi faginati maturè existerunt. Alii tamen malunt, armati; Cocc.

Rad. 28. וַיִּזְכָּר est, sudare; unde וַיִּזְכָּר est sudor, Pag. Quidam ad וַיִּזְכָּר reducant, quod est, movere sese: quod sudor ex labore & commotione oriatur: & sanè ex syntaxi nominis feminini, hoc confirmari possit, atque addè ex ipso verbo Rabbinis in hiphil ulitato, viz. וַיִּזְכָּר, vel potius וַיִּזְכָּר, pro sudare, sudorem emittere: & verò hanc literæ jod, in vau transponendum, commutationem, habuimus jam ad וַיִּזְכָּר & וַיִּזְכָּר, ad וַיִּזְכָּר & וַיִּזְכָּר, ad וַיִּזְכָּר, & proximè ad וַיִּזְכָּר, & ad וַיִּזְכָּר, & infra ad וַיִּזְכָּר; Merc. וַיִּזְכָּר m. est sudor, qui ex labore nimio commovetur: est cogn. cum וַיִּזְכָּר motus est. In pausa est וַיִּזְכָּר Av. prout occurrit cum וַיִּזְכָּר præf. Ezech. 44.18. sic, non accingent se, (scil. sacerdotes) בְּיַזְכָּר in sudore, i.e. in loco sudoris; ut exponit R. D. in l. Rad. h.e. Neque infra lumbos suos, aut supra ascellas, Pag. Sed ad eum locum cui respondent cubiti manuum, i.e. super lumbos ipsos, Cev. & sic Targum habet, non accingent se super lumbos suos: super (vel ad, juxta Cev.) cor suum accingent se, Pag. וַיִּזְכָּר cum sudore, i.e. veste lanea sudorem excitante, ut R. Sa' exp. Sed Talmudici שְׂמוּעִין בְּמָקוֹם in loco ubi sudant, i.e. in lumbis ubi caro duplicatur, & faciliùs sudat; Zevackim, fol. 19.1. Bu. Lex. In sudore, i.e. in loco sudoris, ut est ad axillas in quibus faciliè sudatur, aut ad obsecana; sed in media parte corporis accingent se, Av. וַיִּזְכָּר cum sudore, Cocc. וַיִּזְכָּר est nomen instar וַיִּזְכָּר plaga, quia jod est radicalis litera; ut inquit R. D. & quia est Soph. pasuk, i.e. in fine versùs, habet kametz; Pag. Atque indè Nomen וַיִּזְכָּר f. quod est, labor; & est in-

star וַיִּזְכָּר scientia; & in regimine וַיִּזְכָּר remanet tzerè; & non mutatur, sicut וַיִּזְכָּר, וַיִּזְכָּר, וַיִּזְכָּר; Pag. וַיִּזְכָּר est idem quod וַיִּזְכָּר, Bu. Lex. sudor וַיִּזְכָּר, Cocc. Sudor qui ex nimia commotione cietur, Av. Occurrit Gen. 3.19. sic, וַיִּזְכָּר in labore vultus tui, q. d. cum labore magno; quia in labore egreditur sudor vultus; Pag. In sudore vultus tui, Bu. Lex. Av. Cocc. Est sicut וַיִּזְכָּר à וַיִּזְכָּר; ut A. E. scribit, Bu. Lex.

Rad. 29. יחד est unire; & deducitur ab יחד; Pag. Kimchi non ait deduci, sed idem cum eo valere: vide ergò ut distinguas; Merc. Cev. Porro require ibi verbum kal, ad futur. quod cum tzeri formatum, hujus radicis censerì possit; Merc. Cev. (יחד) acuetur require in (יחד) adunatus fuit, Bu. Lex. Cocc. unitus est, in unum conjunctus est; idem quod יחד, in unum convenit; Av. In fut. kal 3. f. m. est יחד unietur, adunabitur; unde in 2. f. m. Occurrit Ezech. 14.20. לֹא יחד ne aduneris. Bu. Conc. non unies te, Bu. Lex. non unieris cum iis in sepulchro, i.e. non eris focus sepulchuræ eorum, Av. Non adunaberis cum iis in sepultura; i.e. non habebis cum iis communem sepulturam, Cocc. sic in 3. f. f. m. fut. kal occurrit Gen. 49.6. sic, in cætu eorum יחד נֶאֱסַר nè coadunetur gloria mea, h.e. quod optimum mei est: verbum in forma f. m. neutraliter ponitur; Cocc. Nè adunator, Bu. Lex. & Conc. In Ecclesiam eorum non uniator, &c. Av. In piel, יחד adunare, Bu. man. univit, in unum redegit, conjunxit in unum, Av. Occurrit in Imper. piel, f. m. Psal. 86.11. יחד לִבִּי, aduna cor meum, Bu. Lex. Cocc. uni, vel unicum fac cor meum. Pag. Uni cor meum, ad timendum nomen tuum, i.e. hoc unum tribue cordi meo ut timeat nomen tuum, Av. וְיִזְכָּר אֵל מִן הַמָּוֶת, Av. i.e. Læteretur: idem Hieron. Pag. Deduxerunt ab יחד in signif. magis Syraica: Hithpaël hujus significationis, vide ad יחד, cuius proprium videtur; Merc. Cev. Atque indè nomina, i. unicuique, Pag. Bu. Cocc. geniturà, scil. successione; vel etiam solitudine, i.e. desertus, solus, Merc. solitarius, Cocc. unus, unicus, Av. unigenitus, Bu. Lex. privatus, Av. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum וַיִּזְכָּר cop. & dem. præf. ut seq. יחד, unicus, Psal. 2.16. Jer. 6.26. Am. 8.10. וַיִּזְכָּר & unicus, Prov. 4.3. וַיִּזְכָּר unigenitus, Zach. 12.10. Item cum Aff. וַיִּזְכָּר & in pausa וַיִּזְכָּר, sic, וַיִּזְכָּר unigenit. tuus, Gen. 22.2.12. וַיִּזְכָּר idem, Gen. 22.16. & in pl. m. est, וַיִּזְכָּר unicos, solitarios, Ps. 68.7. Item, in f. f. m. וַיִּזְכָּר unica; Pag. Bu. Av. Cocc. & substantivè unicis, in abstracto; Av. In forma absol. Occurrit loco seq. וַיִּזְכָּר unica, Jud. 11.34. & in forma constr. וַיִּזְכָּר idem, unica, &c. Occurrit cum וַיִּזְכָּר Aff. significans animam meam, Bu. Lex. Cocc. eamque desertam notat, Cocc. & vocatur sic anima eò quòd fit unica respectu partium corporis, & potentiarum ejus, quæ sunt plures, Merc. Nec tamen ejusdem cum ea speciei, vel de ejus specie sunt, prout addit Kimchi; Merc. Cev. vel unitatem meam, Av. prout seq. וַיִּזְכָּר unicum, animam meam, Psal. 22.21.35.17. Item, 2. Indè etiam particula Adverbialis יחד, pariter, simul, Pag. Bu. Cocc. Av. In unum, unanimiter, conjunctim. Habet formam nominis licet sit adverbium; Av. Occurrit autem simpl. cum part. thach duplici; ut seq. וַיִּזְכָּר una, simul, pariter, Deut. 33.5. 2 Sam. 14.16. Ezr. 4.3. Job. 3.17. 10.8. 16.10. 17.17. 19.12.21.26.24.4.38.7. Psal. 3.1.14.33.15.40.15.41. 8.40.

8.49.3, 11.86.11.141.10. Isa.22.3.45.8. Hof.11.7.8. Mich.2.12. Sed in pausa cum cametz penult. sic, יחַר simul, 1 Sam.11.11.17.10.2 Sam.10.15.21.9. Job.6.2.34.15.29.40.13. Psal.2.2.62.10.74.6.8.88.18.133.1. Isa.27.4.42.14.43.26.44.11.50.8. Item cum ! cop. ante formam pausatam (quomodo signif. in unum, Bu. Lex. vel ad unitatem, Cocc.) ut seq. יחַר & pariter, Job.31.38. יחַר ad simul, 1 Chr.12.18. Atque inde etiam est particula יחַר vel cum jod inserto ante vau, Bu. Lex. unā, simul, pariter, &c. & est ut עָלַי, אֵלַי, &c. sub forma nominum pl. cum affixo vau, Bu. Lex. Nam quamvis יחַר in plurali aut duali usitatum non sit, tamen hujusmodi induit formam, quā ipsius pluralis significatio singulari superinducta innuat: Nam Kimchi autor est sic dici (quasi in forma pl. cum Aff.) quod unitas seu singularitas, & multitudo seu pluralitas, simul in eo jungantur: sed quod ad significationem attinet, sane vau abundat, cum de sēminis etiam dictum invenitur, ut 1 Reg.3.18. de duabus meretricibus; Merc. Cev. Occurrit autem sēpius multò in priore forma absque jod; ut seq. Gen.13.6.22.6.8, 19.36.7. Exod.19.8. &c. ad Zach.10.4. in 120. circ. l. Item in altera forma cum jod, locis tantum seq. extat, יחַר pariter, Jer.46.12.21.49.3. & cum ! cop. praf. prior formæ, sic, יחַר & pariter, Ex.26.24.36.29. Isa.21.3.

Rad. 30. יחַר est expectare, sperare, Pag. Sunt qui, quod affine sit verbis חָלַל & חָלָה, velint anxietatem & nūm includere, ut significet, anxie seu enixè expectare, sustinere, sperare. Ponitur interdum absolute: nunc construitur cum ל, cum אֵל, vel cum עָל. Potes tunc reddere, sperare in Dominum, &c. Merc. In piel, יחַר moratus, prastolatus est, expectavit, speravit, confisus est: Item, sperare fecit, spem fecit. Construitur cum præpositionibus ל & אֵל & עָל; Bu. Lex. יחַר desiderio protractus est ad rem aliquam, expectavit anxiam spe potiendi voto suo, prastolatus est cum dolore animi, & agrè ferens protractionem rei expectatæ. D. Hieron. sæpe reddidit per verbum sperare. Cognatione respicit ad אֲחֵלָי, i.e. optiones, & ad חָלָה languit, & ad חָלָל doluit, nam animus morā & protractione rei exoptatæ languescit, & dolet; anxie seu enixè expectavit; Av. idem piel est אֲמַלְמַל sperare, Coc. expectavit desiderio ingenti, protractus est spe magna ad aliquod: sæpe construitur cum אֵל aut ל: at cum Accus. fecit expectare, Av. sperans fert moram, & opperitur donec veniat tempus boni quod sperat: hinc sæpe pro opperiri venit. Coc. Occurrit autem in præ. piel, 2. sm. cum ! Aff. & in 1. f. יחַרְתִּי spem fecisti mihi, Ps.119.49. יחַרְתִּי expectavi, Psal.119.43.74.81, 114.147. Item in 3. pl. præ. piel, cum ! cop. praf. יחַרְתִּי & expectabant, Job.29.23. Ezech.13.6. pro quo occurrit cum Dagesch in Laniè ob decorum post tzerè, pro pausa Athnach, וְיחַרְתִּי & spem faciunt, Job.29.21. & in 1. pl. præ. piel, est יחַרְתִּי expectamus, Psal.33.22. In part. piel, occurrit in sm. & in pl. m. cum וְ & ל præ. מִיחַר sperans, Psal.69.4. מִיחַרְתִּי sperantes, expectantes, Psal.31.25.147.11. מִיחַרְתִּי ad expectantes, Psal.33.18. In Imper. piel, sm. est, יחַר expecta, Psal.130.7. 131.3. In fut. piel, 1. sing. est, אֲיחַר expectabo, sperabo, Job.6.11.13.15.14.14. Psal.71.14. cui ! cop. vel conv. est præ. & ה. parag. est add. וְאֲיחַרְתִּי & expectem, Job.

30.26. In 3. sm. fut. piel est, יחַר expectabit, Mic.5.6. Sed cum ! conv. pro וְיחַר (ut וְיִבְשֶׁהוּ, pro וְיִבְשֶׁהוּ) occurrit contrahe (nisi sit fut. hiph. ex Rad. חָלַל ut quidam volunt) sic, יחַר & expectavit, Gen.8.10. Item, in 3. pl. m. fut. piel, occ. simpl. & cum Nun parag. יחַרְתִּי expectabunt, Isa.42.4. יחַרְתִּי expectabunt, Isa.51.5. In Niphal, יחַר protractus est, prolongatus est, Av. spe alere se, expectare, Bu. man. Occurrit in præ. Niph. 3. f. Ezech.19.5. sic, & vidit quod יחַרְתִּי expectasset, Pag. Spe detenta fuit, Bu. Conc. spe suffulta fuisset, vel aluisset se; Kimchi in comm. & vidit quod dies multos perstitit in spe sua, sed periit expectatio ejus, &c. Bu. Lex. Sensus est, & vidit quod multis diebus steterat in expectatione, vel spe, & ecce periit ejus expectatio: ut R. D. exp. in lib. Rad. Pag. Alii imperfonaliter, quod expectatum esset, &c. i.e. quod tempus expectatum præterisset, Merc. quod protractum esset, Av. Sed R. Jos. Kimchi secundum contrariam signif. explicat; Est vidit quod periisset spes, periisset, &c. sicut שָׁרַשׁ est radicare, & eradicare, Pag. Sic in fut. Niph. 3. sm. cum ! conv. præ. יחַרְתִּי & expectavit adhuc septem dies alios, Pag. quasi expectationem, seu moram tulit, sustinuit, moram fecit, sese continuit expectans: eam vim habet Niphal, Merc. sim. Bu. Lex. & protractus, i.e. remoratus est adhuc, Av. Gen.8.12. & expectavit adhuc, Coc. Sed R. D. in 1. Rad. scribit, quod secundum opinionem R. Jos. non sit ex Binjan Niphal, sed Hithpaël; & quod secundum normam debuerat esse וְיִחַרְתִּי (vel וְיִחַרְתִּי, Merc. Cev.) & quod, nisi esset Heth, dagescharetur; quia non est in eodem binjan (sive in ead. Conjug.) significatio oppositorum, sed in diversis Binjanim potest esse, ut in שָׁרַשׁ, quod in kal & hiphil est radicare; sed in Piel est eradicare. Et quom in Niphal hoc verbum significet perdere spem; oportet quod וְיִחַרְתִּי sit ex Binjan Hithpaël; & bonum foret, inquit R. D. quod dixit, si jod fuisset pathachatum, i.e. cum pathach; sed cum sit cum cametz secundum normam Binjan Niphal, opus est ut sit ex Niphal; & ita scripserunt illud in Niphal R. Jehudah, R. Jonah & R. David; Pag. In Hiphil, יחַר fecit expectare; at cum Dativo significat, ferri desiderio protracto, ad aliquem spem habere, Av. opperiri, ὀπέρειν vel ἀπαμείνεν, Coc. Occurrit in 1. f. præ. hiph. cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. & cum ! conv. præ. יחַרְתִּי expectavi, Job.32.11. יחַרְתִּי expectavi, Ps.38.16.130.5. וְיחַרְתִּי & expectavi, Job.32.16. Imper. f. f. יחַרְתִּי expecta, Ps.42.6.12.43.5. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum ! parag. אֲיחַר expectabo, 2 Reg.6.33. Lam.3.21.24. אֲיחַר expectabo, 2 Sam.18.17. Jer.4.19. Mich.7.7. Item, in 2. sm. fut. hiph. est cum tzeri, & in 3. sm. cum ! conv. cum fagol in ult. ut seq. חָלַל expectabit, 1 Sam.10.8. וְיחַר & expectavit, 1 Sam.13.8. At illud Jer.4.19. אֲוִחִלְתִּי & expectavi, i.e. præcordia mihi dolent; significatum habet à חָלַל doluit; formam autem ab hac Rad. Scribitur verò cum vau in medio, sed legendum per jod, ut Masorethæ notarunt, Bu. Lex. Ventrem meum dolore faciam, seu dolore afficiam; i.e. dabo dolorem visceribus meis ob magnitudinem mæroris mei; vel, dolebo dolore viscerum meorum: Potest sumere suam signif. ex Jer.6.24. חָלַל dolor tanquam parturientis, Pag. Merc. Cev. & sic יחַר & חָלַל est ejusdem significantiæ; Pag. id quod sequerer, Merc. Vel, viscera

viscera mea expectare faciam, scil. bonum, quamquam modò sum in malo, i.e. in afflictione, Pag. Atque indè nomina, 1. יחיל m. expectans, Bu. expectatus, expectatus, Av. Occurrit cum 1 cop. Lam. 3. 26. יחיל & expectans, Bu. & expectatum, Av. Alius est fut. hiph. ex חיל; Cocc. Item, 2. Indè etiam No. תוחלת f. spes, expectatio, Pag. Bu. Cocc. Av. ἐλπίς, mora, remora, desiderium quod expectatur, spes; Av. תוחלת tria in se continet; 1. affirmationem futuri boni; 2. promptitudinem animi ad id expiendum; 3. patientiam moræ, Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum 1 cop. ut & cum 1. & 1 Aff. ut seq. תוחלת spes, expect. Prov. 10. 28. 13. 12. תוחלת & spes, Prov. 11. 7. תוחלת spes mea, Psal. 39. 8. תוחלת & spes mea, Lam. 3. 18. תוחלת spes ejus, Job. 40. 28.

Rad. 31. יחם est חמם caluit, calefecit: coivit: excanduit, iratus est, Pag. sunt sanè qui putant hoc verbum de calore propriè dici maris & faminae in coitu; unde significare concipere illo calore; quod etsi in verbo ferè locum habeat, derivata tamen ostendunt latiorē esse significationem, Merc. יחם incaluit: concepit, Bu. Lex. Av. & propriè est seminarum quando in coitu ex calore seminis concipiunt & imprægnantur. Est cogn. cum יחם & חמה & חמא affluavit. In kal est, concepit, prægnans fuit, Av. Occurrit autem fut. kal, duplici forma, viz. vel יחם, חחם, אחם; & c. vel יחם, aut cum simplice tantum jod יחם, & c. ut in forma cum tzeri vel chirek in 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum camerz sic, יחם incaluit, Deut. 19. 6. 1 Reg. 1. 1. יחם incaluit, Eccl. 4. 1. & in 3. f. f. fut. kal, in forma cum tzeri, יחם incaluit, Ezech. 24. 11. Item in 3. pl. m. cum 1 conv. est cum sægol sub jod propter Heth, quod est cum cateph sægol, ex forma fut. cum tzeri, Bu. Lex. Pag. (pro יחמו, vel יחמו) Gen. 30. 38. יחמו ut incaluerent coeundo, Bu. conc. & calefaciebant se oves ad virgas, i.e. ad virgarum aspectum; h.e. coibant, vel incaluerant, Pag. h.e. concipiebant, & est pro יחמו, quod ipsum pro יחמו; Cocc. in forma scil. 3. pl. m. pro 3. pl. f. in significatione. Item in 3. pl. f. cum 1 conv. Occurrit Gen. 30. 37. sic יחמה & incaluerunt, Bu. Cocc. & calefaciebant se, i.e. coibant, concipiebant, quum venirent ipsi ad bibendum; & est cum cum uno signo fæmineo tantum, & in utrisque hisce duobus locis, hoc scil. & præcedente, jod est in loco thau, signi futuri fæminei: Vel dic, quod sunt in signo fæmineo & masculo, quia uterque commiscebatur sexus, Pag. Cum jod in forma fæminina, loco Thau: cui simile vide in ישר; Bu. Lex. & conceperunt oves dum ipsæ venirent, ut biberent; Jod à fronte est nota 3. pers. fut. mascul. & נה à tergo est terminatio fæm. plur. & ita verbum est promissui gen. nam de utroque sexu ovium dicitur; Av. In Niphal יחם vel יחם, calefactus fuit, calefecit se, i.e. coivit, unde in part. Niph. יחם calefactus, calefaciens se, coiens, & c. Atque indè in part. Niph. pl. m. cum 1 præf. יחמם incalentes, Bu. Conc. calefacientes se, i.e. coeuntes, cum diis sub omni ligno viridi, Pag. Qui coiverunt, conceperunt, juxta R. D. R. Sal. & A. E. Bu. Lex. Qui incalescunt in deos, potentes, ilices (omnia enim hæc significari possunt) sub omni arbore viridi, h. e. spiritu fornicationis accenduntur erga eos; Cocc. Isa. 57. 5. ubi Niphal venit secundum morem deficientium jod ex da-

geschatis; nam est instar יחם qui stant; nisi quòd Heth non suscipit dagech, ob cuius supplementum Nun est cum tzeri; Pag. Nam יחם est pro יחם aut יחם, Cocc. Rectum est enim ut יחם veniat secundum morem verborum quorum jod quiescit, quæ duobus conjugantur modis, cum cholem, ut יחם genitus est, יחם cognitus est: & hic est communis modus, & vau est loco jod. Alter modus est cum manet jod quiescens post tzeri, non quidem scriptum jod, sed manens in anhelitu, quem modum habet יחם. In potentia enim tzeri est jod; & hoc est rectum. Hic etiam modus est in Conjug. hiph. in verbis his quiescent. nam ut plurimum mutant jod cum vau, & sunt cum cholem, ut יחם cognoscere fecit, cum יחם descendere fecit; & cum tzeri, ut יחם benefecit; Pag. In piel יחם incallescere, concipere, coire; Bu. Pag. concepit in utero ex concubitu, Av. Occurrit in 3. sing. f. præf. piel, Psal. 51. 7. sic, & in peccato יחם calefecit se de me mater mea; unde & R. D. in lib. Rad. exp. יחם vel יחם; Pag. quamquam transitive malim, calefecit me, i.e. calore concepit, Merc. fovit, concepit me, Bu. Conc. & Lex. Av. concalificavit me, vel concalificans concepit me, Cocc. & jod est cum sægol loco tzeri propter Cheth quod est cum cateph sægol, ut paulò ante in fut. kal: vel est pro יחם Cocc. In Infinitivo occurrit Gen. 3. 10. tempore יחם calefaciendi oves; i.e. quo se invicem calefaciunt, i.e. coeunt, Pag. vel concipiunt, Merc. tempore coire oves, i.e. admissuræ ovium, quo tempore coeunt & concipiunt, Bu. Lex. Sic vers. 41. in omni יחם concipere oves, i.e. quotiescunque concipiebant oves compactiores, i.e. robustiores; & posuit Jacob virgas ad oculos ovium in canales, ut ipsæ conciperent conspectis virgibus, Av. Nam hoc etiam versu 41. occurrit etiam Infinitivo piel cum 1 præf. hanc formam, cum נה Aff. sing. fæm. sic, יחם ad incallescere, Bu. Conc. ut calefaciant se, i.e. coeunt & conciperent in virgibus, i.e. in virgarum aspectu; & est Makor, seu Infinitivo inquit R. D. & Nun & He sunt signa fæmineæ sing. numeri, i.e. ad calefaciendum se ipsam; & illud Exod. 23. 11. & septimo תשמטה relinques eam; quamquam hoc non solet fieri nisi cum literis יחם quæ sunt futuri signa: vel sunt in יחם signa fæminea, pl. numeri: ac si dicat יחם ad calefaciendum se ipsas, vel eas: & additur He, sicut in יחם, Exod. 35. 26. eas. In quibusdā exemplaribus est cum tzeri, quemadmodum esset in יחם absque additione He; Pag. ut conciperent ipsæ: vel cum Aff. fæm. ad incallescendum eam, i.e. cum unaquaque earum incallescere; ex Bu. Lex. Ut ipsæ conciperent conspectis virgibus נה affixum infinitivo additum Latinis redditur per Nominativum ante verbum finitum, Av. יחם est pro יחם, vel יחם; & forte habet significationem transitivam; ut faceret eas concipere, Cocc. Atque indè nomen חמה f. ira; sic dicta, quia dum quispiam irascitur, calefit: Pag. quasi ardorem, seu æstum aut incandescentiam iræ dicas, Merc. & est forma instar צצה, עצה, רצה; sciencia, congregatio, consilium, à צצה, עצה, רצה; Pag. חמה est æstus iræ, excandescencia, æstus iræ; Interdum חמה in forma absol. ponitur pro forma constr. חמת; ut Isa. 42. 25. & aliàs non raro, Bu. Lex. חמה est calor, seu ardor animi; Cocc. Occurrit autem in forma absol. locis seq. Este 3. 5. 5. 9. Job. 19. 29. 36. 18. Ps. 37. 8. Prov.

Prov. 15. 18. 19. 9. 21. 14. 27. 4. 29. 22. Isa. 27. 4. 42. 25. 59. 18. Jer. 23. 19. 30. 22. Ezech. 5. 15. 16. 38. 24. 8. 25. 17. Nah. 1. 2. & cum י, ה, ו, ח & ב præf. ut seq. וְחָמָה & excandescencia, Isa. 34. 2. Zach. 8. 2. וְחָמָה excandescencia, Jer. 25. 15. וְחָמָה & excandescencia, Deut. 9. 19. Jer. 36. 7. בְּחָמָה in excandescencia, 2 Reg. 5. 12 Psal. 59. 14. Isa. 66. 15. Ezech. 8. 18. 13. 17. 19. 12. 23. 25. Item semel occurrit cum Aleph loco He post ב præf. sic, וְחָמָה idem, Dan. 1. 44. Item cum י præfante formam absol. cum He; sic, וְיַחְמָה & in excandescencia, Deut. 29. 28. Jer. 21. 4. Ezech. 5. 15. 20. 33. 34. Mich. 3. 14. In forma constr. est, חָמָה excandescencia, Gen. 27. 44. Deut. 32. 24. 33. 2 Sam. 11. 20. 2 Reg. 22. 13. 2 Chro. 34. 21. 36. 17. Esth. 2. 1. Psal. 58. 5. 76. 11. 140. 4. Prov. 6. 34. 16. 14. Isa. 51. 13. 20. Jer. 6. 11. Hof. 7. 5. cui etiam formæ י, ח, ו, יו & יוֹ sunt præf. וְחָמָה & excandesc. Esth. 7. 10. בְּחָמָה in excandescencia, Lev. 26. 28. 2 Chron. 28. 9. Ezech. 3. 14 Dan. 8. 6. וְיַחְמָה & de excandescencia, Job. 21. 20. Item, cum י. Aff. occurrit locis seq. חָמָה excandescencia mea, Num. 25. 11. 2 Reg. 22. 17. 2 Chr. 12. 7. 34. 28. Isa. 51. 22. Jer. 4. 4. 21. 12. 32. 1. 42. 18. 44. 6. Ezech. 5. 13. 6. 12. 7. 8. 13. 15. 14. 18. 16. 42. 20. 8. 13. 21. 21. 22. 22. 24. 13. 30. 15. 38. 6. 18. 38. 18. cui etiam י cop. est præf. וְחָמָה & excandescencia mea, Isa. 63. 5. Jer. 7. 20. 42. 18. cui etiam י, ו, וְ יוֹ sunt præf. בְּחָמָה in excandescencia mea, Isa. 63. 3, 6. Ezech. 13. 10. וְיַחְמָה & in excandescencia mea, Jer. 32. 37. 33. 5. Ezech. 22. 20. 36. 6. וְיַחְמָה & juxta excandescenciam meam, Ezech. 25. 14. Itā cum ה, & in pausa, ה. Aff. cui & י, ח & וְ יוֹ sunt præf. וְחָמָה vel וְחָמָה excandescenciam tuam, Psal. 79. 6. 88. 8. 89. 47. Jer. 10. 25. 18. 20. Ezech. 9. 8. Hab. 2. 15. וְחָמָה & excandescencia tua, Dan. 9. 17. בְּחָמָה in excandescencia tua, Psal. 6. 2. וְיַחְמָה & in excandescencia tua, Psal. 38. 2. 90. 7. fic etiam cum י Aff. cui & י, ח & וְ יוֹ sunt præf. חָמָה excandescencia ejus vel sua, Psal. 78. 38. 106. 23. Isa. 51. 17. Lam. 2. 4. 4. 11. Nah. 1. 6. וְחָמָה & excandescencia ejus, Esth. 1. 12. וְיַחְמָה in excandescencia sua, Esth. 7. 7. וְיַחְמָה & in excandescencia sua, Deut. 29. 23. Item, semel cum ך Aff. sic, חָמָה excandesc. ipforum, Job. 6. 4. Sed occurrit etiam in forma pl. fic, חָמוֹת ardore iræ; excandescencia, æstus, pl. Est instar עצות consilia: Occurrit Psal. 76. 11. fic, חָמוֹת שְׂאֵרִית residuum æstum, i. e. hominum æstuantium irā, Bu. Lex. & Prov. 22. 24. & cum viro חָמוֹת irarum, non ingrediariis, Pag. Sed nomen חָמָה ira, est etiam per metaphoram, venenum, virus. Et in hac signif. occurrit tantum in forma constr. ut Psal. 58. 5. נָחַשׁ חָמָה כְּרָמוֹת לָמוֹ כְּרָמוֹת venenum iis, i. e. eorum, secundum similitudinem veneni serpentis: nam ob vehementiam iræ videtur homo venenum ex ore suo & facie sua emittere; instar serpentum: & ponitur pro חָמָה; est enim conjunctum vice absoluti, inquit R. D. dicit illud Lev. 8. 26. חָלֵת placentiam infermentatam unam, pro חָמָה. 70. reddunt, furor illis, &c. & fic Psal. 144. חָמָה venenum aspidis sub, pro in, labiis eorum, & Deut. 32. 33. חָמָה venenum, i. e. ut venenum, draconum, vinum eorum. Et Præterea, Job. 6. 4. &c. Pag. חָמָה uter, utris, &c. require in חָמָה. Item חָמָה, unde בְּחָמָה in alia signif. vide in Rad. חָמָה.

Rad. 32. $\eta\eta$ m. est discalceatus, Pag. Bu. Av. 70.
 $\alpha\nu\pi\delta\sigma\tau$, Coc. nudipes, apertus pedibus : est no-

men Adject. & significationem habet contrariam verbis
 פָּתַח & חָתַח obtexit, contexit, Av. Quidam faciunt
 contrarium verbo חָתַח, ut significet apertum seu nu-
 dum pedibus. Kimchi ita hanc vocem describit, ut di-
 cat significare eum in cuius pedibus nulli sunt calcei;
 Merc. Cev. Occurrit autem in forma simplici, & cum
 cop. præf. חָתַח discalceatus, 2 Sam. 15. 30. וְחָתַח & dis-
 calceatus, Isa. 20. 2, 3, 4. Item cum מ' præf. sic, Jer. 2. 25.
 prohibe pedem tuum מִיְחָתַח ut non discalceatus, scil. am-
 bulans, juxta R.D. in lib. rad. vel est, inquit, nomen sub-
 stant. à discalceatione; & ita Hieron. à nuditate, Pag.
 Arce pedem tuum à discalceatione: concretum pro ab-
 stracto, Isa. 20. 2. explicatur per ambulare, detrahis
 calceis, Cocc. à discalceato, nè sis scil. discalceatus &
 nudus. Apud R.R. מִיְחָתַח est, discalceatio, Bu. Lex. prohi-
 be pedem tuum à nuditate, i. e. nè eas discalceatus,
 Av.

Rad. 31. יָחַר tardavit, retardavit, moram nexit; i-
dem quod אָחַר distulit. Occurrit infut. kal, 1. f. cum 1
conv. (à 3. sing. fut. kal יֵחַר tardabit) sic, Gen. 32. 5. cum
Laban peregrinatus sum, & יָחַר & tardavi huc usque: sed
potest quoque esse à radice אָחַר; de qua dictum est
suo loco. In Hiphil הֵיחַר fecit tardare, distulit, &c. pro-
ut infut. hiph. 3. f. m. cum 1 conv. 2 Sam. 20. 5. sic occur-
rit, & abiit Amasa, &c. וַיֵּחַר & fecit dilationem, &c. se-
cundum puncta est verbum Hiphil, sed secundum lite-
ras legitur וַיֵּחַר. Ità Aven. qui solus hanc hic statuit
peculiarem radicem: Reliqui ad radicem אָחַר referunt.
Ibi vide.

Rad. 33. יָחַד recensuit per genealogiam, censuit familiam suam, numeravit se per originem generationis & profapiæ; Av. Unde in Hithpael הִתְיַחַד recensuit se per genealogiam, recensitus est, Av. significat in hithp. אֲתִיבְּפָנֶיךָ מִנִּי מִן הַיָּחַד, Coc. Recenseri, recensere se, per genus, familiam aut genealogiam; Bu. Lex. Occurrit in præf. hithp. 3. pl. m. sic, וְהִתְיַחַד recensiti fuerunt, 1 Chron. 5. 17. 9. 1. In part. hithp. f. m. מִתְיַחַד recensens se per genealogiam, &c. unde in pl. m. cum הָ dem. præf. מִתְיַחַד recensentes se, Ezr. 2. 62. Neh. 7. 64. In Infin. hithp. occurrit vel verbaliter, vel nominaliter; sic, וְהִתְיַחַד recenseri; recensio generis, 2 Chron. 31. 17, 19. Ezr. 8. 3. cui etiam לִי & לְךָ præf. לְהִתְיַחַד ad recensendum, 1 Chr. 5. 1. 2 Chron. 12. 15. Neh. 7. 5. וְלִהְיוֹת יַחַד & ad recensendum, 2 Chron. 31. 18. Item cum אָ Aff. cui etiam לִי & לְךָ sunt præf. מִתְיַחַד recenseri eorum, 1 Chron. 7. 5. 9. 23. 2 Chron. 31. 16. וְהִתְיַחַד & recenseri eorum, 1 Chron. 4. 33. 7. 7. 9. 40. Ezr. 8. 1. בְּהִתְיַחַד in recenseri eos, 1 Chron. 5. 7. Atque inde nomen יָחַד m. cum puncto in sinistro cornu, est genealogia, profapia; familia, gentilitas, à qua Gentiles, qui sunt ex eadem familia, & gentile aut gentilitium nomen, quod gentis aut familiæ declarat originem; quod Hebræis dicitur nomen הֵיחָד; ut עֶבְרִי Hebræus, מִצְרִי Ægyptius; Pag. Hæc radix ubique in scriptura per Sin femol scribitur; apud Doctores autem Hebræos per Samech: sicut & aliæ voces, quæ in scriptura per Sin femol scribuntur; ut אֶרֶץ, Rabb. אֶרֶם, &c. Merc. יָחַד genealogia, genus, generis recensio, Bu. Lex. Av. Profapia, series & supputatio ab origine generationis, Av. Occurrit cum הָ dem. præf. Neh. 7. 1. sic, invenit librum הֵיחָד genealogiæ aut familiæ; Hieron. census eorum, &c. Pag. librum recensitionum secundum familias, Cocc. Rad.

Rad. 35. יטב : In kal, est bonum, vel bene esse : placere ; jucundum esse ; pulchrescere ; dirigere, disponere, aptare ; Pag. Convenit cum טוב, & opponitur verbo ירע : in kal neutrum semper, in quo non nisi in fut. reperitur. Merc. Significat bene, bonum esse, aut videri ; Bu. Lex. Bonus fuit, bene fuit, & metaphorice placuit, complacuit ; Idem significat quod טוב, Av. Occurrit autem in fut. kal, 3. f. m. locis seq. יטב bene erit, Gen. 12. 13. 40. 14. Deut. 4. 40. 5. 16. 29. 6. 3. 18. 12. 25. 28. 22. 7. Ruth. 3. 1. 1 Sam. 24. 4. 2 Sam. 18. 4. Neh. 2. 5. Eccl. 7. 3. Jer. 7. 23. 42. 6. Cui etiam Interrog. est praf. הייטב num bonum erit, Lev. 10. 19. & cum ! cop. praf. occurrit vel plenè cum duplici jod ; vel defectivè cum simplici ; sic, ייטב vel יטב & bene erit, vel sit, Jud. 19. 6. 9. 1 Reg. 21. 7. 2 Reg. 25. 24. Jer. 38. 20. 40. 9. Item, cum ! conv. praf. occurrit locis seq. ייטב & bonum visum fuit, placuit, Gen. 41. 37. 45. 17. Lev. 10. 20. Deut. 1. 23. Jof. 22. 30. 33. Jud. 18. 20. Ruth. 3. 7. 1 Sam. 18. 5. 2 Sam. 3. 36. 1 Reg. 3. 10. Neh. 2. 6. Esth. 1. 21. 2. 4. 5. 14. ut & in 3. sing. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. praf. plenè, scil. cum jod. 1. Rad. post Thau, יטב placuerit, Esth. 2. 4. יטב & melior videbitur, Psal. 69. 32. יטב & bona visa fuerit, Esth. 2. 9. Item, in 3. pl. fut. kal cum ! conv. occurrit plenè cum duplici jod, ייטב & bona fuerunt, Gen. 34. 18. In hiphil יטב est, benefacere, bene agere, melius aut præstantius reddere, aut efficere ; Pag. Bu. Lex. Construitur cum Accus. magna ex parte, ut Græcum εὐνοῖν ; Item cum Dativo, ut & cum præp. אל, vel על cum. Significat & bonum facere, vel reddere, aptare ; & tunc cum Accus. vel cum Infin. construitur ; Merc. f. m. Bu. Lex. Occurrit autem in præf. hiph. 3. f. m. & cum ! cop. praf. & Aff. ut seq. הייטב benefecit, Gen. 12. 16. Jof. 24. 20. ייטב & benefecit, 1 Sam. 25. 31. ייטב & benefecit tibi, Deut. 30. 5. & in 2. sing. præf. hiph. m. & f. m. ייטב benefecisti, Jer. 1. 12. ייטב idem, Ruth. 3. 10. ut & in 3. pl. præf. hiph. plenè cum, vel defectivè absque prima Rad. jod ; sic, ייטב vel ייטב benefecer. Deut. 5. 28. 18. 17. Hof. 10. 1. ut & in 1. pl. præf. hiph. cum ! conv. praf. Itidem vel cum jod plenè, vel defectivè absque jod ; sic, ייטב & benefecimus, Num. 10. 29. ייטב idem, Num. 10. 32. sic etiam in part. hiph. f. m. cui & ! cop. est praf. sed defectivè absque jod 1. Rad. ut seq. מיטב benefaciens, 1 Sam. 16. 17. ייטב & benefaciens, Psal. 119. 68. ייטב idem, Ezech. 33. 33. & in pl. m. part. hiph. in forma absol. plenè, sed in forma Constr. vel plenè, vel defectivè tam absque jod, 1. Rad. quam absque jod mediano notà Hiphil, מיטב benefacientes, Jud. 19. 22. מיטב vel מיטב idem, Prov. 30. 29. sic & in Infin. hiph. vel plenè vel defectivè, locis seq. הייטב vel הייטב benefaciendum, bene, Gen. 32. 3. Deut. 9. 21. 13. 14. 17. 4. 19. 18. 27. 8. 2 Reg. 11. 18. Isa. 1. 17. Jer. 7. 5. 10. 5. Jon. 4. 9. cui etiam utrique formæ ה dem. & ! sunt præf. ההיטב an bene, Jon. 4. 9. להיטב vel להיטב ad benefaciendum, benefacere, Lev. 5. 4. Deut. 28. 63. Psal. 36. 4. Jer. 13. 23. 18. 10. 32. 41. Mich. 7. 3. Zach. 8. 15. Item cum ! præf. ante Infin. hiph. plenè, והיטב & benefacere, Jer. 4. 22. & cum ! præf. & ! Aff. ut & cum ! præf. & ! Aff. ut seq. להיטב in benefacere me, Jer. 32. 40. להיטב ad benefaciendum tibi, Deut. 8. 16. להיטב in benefaciendo eum, Exod. 30. 7. In Imper. hiph. f. m. הייטב, ut in præf. vel cum tzeri in ult.

benefacitor : unde cum הייטב, parag. est, הייטב benefac, Psal. 51. 20. 125. 4. sic & in Imper. hiph. f. m. הייטב benefac, Isa. 23. 16. & in pl. m. Imper. hiph. cui ! cop. est etiam præf. plenè vel defectivè, ut seq. הייטב benefacite, Psal. 33. 3. Jer. 7. 3. והיטב vel והיטב & benefacite, Jer. 18. 11. 26. 13. 35. 15. In fut. hiph. 1. f. m. cui etiam ! cop. est præf. & ! parag. est add. הייטב benefaciam, Gen. 32. 13. והיטב & benefaciam, Gen. 32. 9. & in 2. f. m. vel defectivè absque jod, vel plenè cum eo, ut seq. הייטב benefacies, Gen. 4. 7. הייטב benefeceris, Psal. 49. 19. sicut etiam in 2. f. f. fut. hiph. cui etiam ! Interrog. est præf. הייטב benefacies, Jer. 2. 33. והיטב an melius facies, Nah. 3. 8. Item, in 3. f. m. fut. hiph. vel plenè cum jod mediano, notà hiph. vel defectivè absque eo, idque vel in chirek, vel cum tzeri in ult. ut seq. ייטב benefaciet, Num. 10. 32. Jud. 17. 13. 1 Sam. 2. 32. Prov. 17. 22. Zeph. 1. 12. ייטב benefaciet, 1 Sam. 20. 13. Prov. 15. 13. ייטב idem, 1 Reg. 1. 47. Item occurrit, in 3. f. m. fut. hiph. plenè cum duplici jod, & cum motu utriusque ; sic, Job. 24. 21. & viduar non ייטב benefaciet ; & hoc factum est, quia perfectum debuerat esse cum He constitutivo conjug. hiphil, sic, יהיטב, ut & יהיטב, jod radicali quiescente ; sicut illud Isa. 52. 5. & dominatores ejus, יהיטב ululabunt, seu ejulant, & ob defectum He constitutiivi conjugationis, ad alleviandum pronunciationem, transivit ejus punctatura in jod radicale, inquit R. D. in Michol, viz. יהיטב : & sic, Psal. 138. 6. & altum à longè ייטב cognoscer ; aut cognosce faciet ; pro יהיטב ; Pag. Item, cum ! conv. ante 3. f. m. cum sægol in ult. ייטב & benefecit, Exod. 1. 20. ut & cum ! cop. ante jod quiescens, & cum ! Aff. est, ייטב & benefaciat tibi, Eccl. 1. 9. & in 3. sing. f. m. fut. hiph. cui ! conv. est præf. ante sægol in ult. sic, ייטב bonam profert, Prov. 15. 2. והיטב & bene instruxit, 2 Reg. 9. 30. & in 2. pl. m. fut. hiph. occ. plenè, sic, הייטב benefacietis, Isa. 41. 23. Jer. 7. 5. sicut etiam in 3. pl. m. fut. hiph. plenè cum jod 1. Rad. quiescente in tzeri ; sic, מיטב benefacient, Mich. 2. 7. Atque indè nomen מיטב m. bonum, optimum, Bu. Lex. Av. vel bonitas. Est nomen subst. sed non legitur in forma absol. sed tantum in regimine, Av. Significat דם בלתי טעם, Cocc. ut in forma constr. extat cum pathach in ult. simpli. f. m. מיטב optimum ; Exod. 22. 4. 1 Sam. 15. 9. 15. cui etiam formæ constr. ו מיטב & optimum, Exod. 22. 4. מיטב in optimo, Gen. 47. 6. 11. De hac radice notandum quòd הייטב vel הייטב non raro adverbiascit, pro bene, optimè, ut הייטב molendo bene, Deut. 9. 21. Vide & Deut. 17. 4. Jon. 4. 9. sic, הייטב benefac pulsando, Isa. 23. 16. i. e. optimè pulsa, modulare bene ; Bu. Lex. benefac pallendo, i. e. bene cane, vel dirige canere ; Pag. & הייטב ponitur pro מאד valde, valde, i. e. vehementissimè, inquit R. D. in l. Rad. sic in loco cit. Deut. 9. 21. & contudi illum limà, vel molendo הייטב vehementissimè ; & c. 17. v. 4. & quæsieris הייטב vehementissimè aut exactissimè ; & c. 13. 14. & interrogaveris הייטב exactissimè diligenter ; Item, Jon. 4. 9. הייטב vehementissime ira est mihi, i. e. irascor ; & ibid. להיטב num vehementissime vel bene ira est tibi, i. e. irascoris ? Pag. הייטב bene, benefaciendo : Potest esse Infin. Hiphil. vel nomen heemanticum ; ut Deut. 17. 4. & cum audieris, inquires bene, i. e. diligenter, Av. Item, מיטב לנגן, bene canens citharà, 1 Sam. 16. 17.

& in genere הייטב est bene agere, ut Isa. 1. 17. Jer. 10. 5. Item pro admodum, Deut. 9. 21. commolendo admodum; & c. 13. 14. & rogabis הייטב accuratè, ἀκριβώς; 70. σφιδαια; & c. 17. 8. באר הייטב clarè admodum, & c. Cocc.

Rad. 36. הייטב Hinnus, animal ex equo vel asina, quod viribus & labore eximium est; & minus quàm mulus. R. Sal. dicit esse mulum; est cogn. cum הייטב i.e. crudelis, nam hinni seu muli isti idu crudeli & lethali percutiunt: & propterea sunt quoque crudeles & formidabiles: hinc Græci ἵππος semiasinus, i.e. mulus, nam partim est ex equo, & partim ex asina: Burdo autem est mulus ex asino & equa: Occurrit autem hoc nomen in pl. m. Gen. 36. 24. sic, iste est Ana qui invenit הייטב (est plur. defectivè cum הייטב dem. præf.) hinnos, seu mulos, in deserto, cum pasceret asinos Ziban patris sui, h.e. adinvenit quomodo procrearentur muli seu hinni. Est enim generatio artificialis, non naturalis; sic Av. qui hanc hinc statuit peculiarem radicem, pro voce hac, quam reliqui referunt ad הייטב vel הייטב: ibi vide.

Rad. 37. הייטב est vinum, Pag. Bu. Coc. & c. Cognata est & vox Græca οἶνος. Hinc Janum dictum putant, qui & οἶνος est appellatus: quod primus vini usum invenit: Vide Berosum lib. 3. sunt qui nomen הייטב affine faciant הייטב quod faciem, aut lutum liquidum & turbidum, ut dictum est, significat: quod in terra Canaan vina turbida fuerint, fæculenta & rubra; Merc. הייטב vinum est Cogn. cum הייטב i. e. fæx, fæcis, ut sunt sordes vini; nam vinum, quando purgatur excernit fæces suas, easque ad fundum dimittit; & vinum fæcatum dicitur, quod è fæcibus est expressum: Hinc οἶνος & Latine vinum; Av. Occurrit autem nomen hoc simpl. & in forma absol. cum pathach penult. locis seq. הייטב vinum, Gen. 19. 32, 33, 34. 27. 25. Lev. 10. 9. 23. 13. Num. 6. 3. Jos. 9. 4. Jud. 13. 4. 7. 1 Sam. 1. 24. 16. 20. 25. 18. Neh. 2. 1. 5. 18. 13. 15. Job. 1. 13, 18. Psal. 60. 5. Prov. 21. 17. 23. 31. Isa. 5. 11. 16. 10. 29. 9. 55. 1. 56. 12. Jer. 35. 5, 6, 8, 14. 40. 10. 12. Hof. 4. 11. 9. 4. Am. 6. 5. sed in pausa cum cametz penult. ut seq. הייטב vinum, Gen. 19. 35. Exod. 29. 40. Num. 6. 20. 28. 14. 1 Sam. 10. 3. 2 Sam. 16. 1. Prov. 23. 20. 31. 4. Isa. 5. 22. 22. 13. 24. 9. 28. 1. Jer. 13. 12. 23. 9. 35. 2, 5, 6. Joel. 1. 5. Am. 2. 12. Mich. 6. 15. Zach. 9. 15. 10. 7. Item cum הייטב cop. præf. ante formam cum pathach, הייטב & vinum, Num. 15. 3, 7, 10. Deut. 28. 39. 29. 6. Jud. 13. 14. 1 Sam. 1. 15. 1 Chron. 12. 40. 2 Chron. 2. 9. Psal. 75. 9. 104. 15. Prov. 31. 6. Eccl. 10. 19. Jer. 48. 33. Ezech. 44. 21. sed cum הייטב præf. ante utramque formam; sic. הייטב vel, הייטב idem, Gen. 14. 18. Jud. 19. 19. 2 Chron. 11. 11. Neh. 5. 15. Isa. 5. 12. Lam. 2. 12. Dan. 10. 3. ut & cum הייטב dem. utrique formæ præf. ut seq. הייטב vinum, Gen. 9. 21. Num. 6. 4. Jos. 9. 13. Jud. 13. 14. 1 Sam. 25. 37. 1 Chron. 27. 27. Neh. 2. 1. Esth. 5. 6. 7. 2, 7, 8. Prov. 20. 1. Isa. 24. 11. 28. 7. Jer. 25. 15. Hab. 2. 5. Hag. 2. 12. הייטב vinum, Prov. 23. 30. Cant. 2. 4. sic etiam, cum הייטב, הייטב, הייטב, הייטב, הייטב, הייטב, præf. vel primæ vel secundæ forinæ; prout seq. הייטב & vinum, 2 Sam. 16. 2. 1 Chro. 9. 29. 2 Chron. 2. 14. הייטב in vino, Prov. 9. 5. הייטב in vino, Gen. 49. 11. 2 Sam. 13. 28. Eccl. 2. 3. Isa. 28. 7. Joel. 4. 3. הייטב idem, Esth. 1. 10. הייטב & in vino, Deut. 14. 26. הייטב sicut vinum, Job. 32. 19. הייטב pro vino, Mic. 2. 11. הייטב à

vino, Num. 6. 3. Cant. 1. 4. 4. 10. 8. 2. הייטב à vino, Gen. 49. 12. Psal. 78. 65. Cant. 1. 2. Isa. 51. 21. Hof. 7. 5. Item, in forma constr. est cum tzere ante jod quiescens; & occurrit simpl. & cum הייטב, הייטב, הייטב, הייטב præf. ut seq. הייטב vinum, Deut. 32. 38. הייטב & vinum, Esth. 1. 7. Prov. 4. 17. Dan. 1. 16. Am. 2. 8. הייטב in vino, Ezech. 27. 18. הייטב & in vino, Dan. 1. 8. הייטב sicut vinum, Cant. 7. 10. Hof. 14. 8. הייטב & à vino, Dan. 1. 5. & in hac forma occurrit cum affixis; viz. cum הייטב, הייטב, הייטב, הייטב (quæ duo ult. habent etiam הייטב præf.) & הייטב. Aff. prout sequuntur; הייטב vinum meum, Cant. 5. 2. הייטב vinum tuum, Eccl. 9. 7. הייטב vinum tuum, 1 Sam. 1. 14. הייטב à vino suo, Gen. 9. 25. הייטב vinum ejus, vel suum, Prov. 9. 5. הייטב de vino ejus, Jer. 51. 7. הייטב vinum ipsum, Deut. 32. 33. Am. 5. 11. 9. 14. Zeph. 1. 13. Protulit הייטב ליהם, Gen. 14. 18. non offendi causâ, sed ut reficeret & honoraret Abrahamum: Quanquam & Christus, cujus typus Melchisedec, det panem & vinum, Il. 55. 1. & Prov. 9. 2, 5. cibum & potum exhilarantem præbet, nempe corpus & sanguinem suum, h.e. mortem suam, quæ mors nostra est, & cibis ac potus noster est, per communionem quam habemus cum ipso. Ps. 104. 15. & הייטב vinum, quod lætum fecit cor hominis, Eccl. 10. 19. Vinum lætificat viventes, indè quod lætificat dum affumitur, ut sanguis Christi fusus pro peccatis multorum, vinum appellatur. Joh. 6. 55. Mat. 26. 28. Ibid. v. 19. Non bibam cum vobis de hoc genimine vitis, donec id bibam vobiscum novum in regno cælorum, donec vobiscum bibam aliûs generis vinum, h. e. vobiscum lætitiâ perfundar in regno cælorum. Zach. 9. 15. tumultuantur ut vino, הייטב הייטב; & Zach. 10. 7. & lætabitur cor eorum הייטב, ut vino. Hæc lætitia Ecclesiæ cernitur maximè in passionibus, Psal. 22. 30. Ea lætitia Christi & fidelium significatur per assuptionem vini ad sacrificia; quod est הייטב שפך, Exod. 29. 40. Lev. 23. 13. Et Lev. 10. 9. וְשָׁכַר הייטב vinum & siccera; omnis alius potus inebrians. Prov. 21. 17. Qui amat וְשָׁכַר הייטב vinum & oleum non ditescet; qui profundit pecuniam ut satisfaciat gulæ & cupiditati suis; Isa. 28. 1. הָלוּכִי שָׁכַר הייטב quos vinum contudit. Prov. 9. 5. מְסַכֵּחִי הייטב Bibite de vino quod temperavi. כּוֹמֵס מְסַכֵּחֵם plurimum notat. Gen. 49. 11. Lavabit in vino vestimentum suum. Christus corpus suum, h.e. fideles suos lavat sanguine suo, & eos imbuat lætitiâ, quæ probata est in passionibus eorum. Ibi pro הייטב vino parallelè ponitur רַם sanguis uvarum, ut & Deut. 32. 14. Prov. 20. 1. הייטב לֹץ irrisor est vinum, tumultuatur siccera, h.e. qui vinum & siccera bibit. Prov. 9. 2. הייטב מְסַכֵּחֵהוּ temperavit vinum suum, ut quàm sapidissimum & suavissimum offerretur. Hab. 2. 5. הָלוּכִי הייטב vinum perfidum est, h.e. vini potor, luxuriosus; hæc ex Cocc.

Rad. 38. יכח est, increpare; arguere, reprehendere: disputare: parare, præparare; Pag. verbalem magis correptionem significat, qua quis coram alteri se opponit, contradicit, disceptat, objurgat, argumentatur, vel in judicio, vel alibi. Est tamen & interdum, re ipsâ castigare. Habet interdum post se בֵּין inter, & tum est judicare; & מוֹכֵחִי disceptator, arbiter, Job. 9. quod Sanctes exponit præparare, Kimchi inquit hoc verbum significare præparationem verborum cujuscumque in alterum cum rationibus, & ostensione juris, Gen. tamen 14. bis pro præparare exponit idem; sed propriè disci-

plina, correctione & institutione, ut solet iis fieri qui instituuntur. Quidam fingunt verbum disciplinare. Cum Accus. plurimum construitur, & interdum cum Lamed. Niphal ipsi hiphil subiectum habes, quod suam significationem ab eo accipiat; Merc. Cev. **וְיָחַד** in Hiphil **הוֹכִיחַ**, discepravit, disservit; increpavit, reprehendit, corripuit; & sic construitur cum Accus. adjudicavit, cum Dativo, quod vertunt preparavit: quanquam etiam increpandi significatio Dativum regat. Dijudicavit, cum **פָּרַף** inter; Bu. Lex. **וְיָחַד** arguit certis argumentis & verbis convincendo & probando rei veritatem, ut fit in disputationibus: coarguit, redarguit, argutavit probabiliter, monstratis rationibus evidentibus, discepravit, &c. est cogn. cum **נֹכַח**, i.e. coram, & **כֹּחַ** potentia; nam potentibus argumentis & coram significat disputare se arguere; Av. In hiphil **הוֹכִיחַ** est, **וְיָחַד** arguere, i.e. rem occultam aut controversam demonstrare, vel personam convincere de veritate, nominatim de culpa; vel, veritatem inter partes definire atque explicare; Coc. Occurrit autem in præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. idque vel plenè vel defectivè absque jod, nota Hiphil, ut seq. **הוֹכִיחַ** arguit, ostendit, Gen. 24. 44. **וְהוֹכִיחַ** & arguet, 2 Reg. 19. 4. Isa. 2. 4. 11. 4. 37. 4. Mic. 4. 3. **וְהוֹכִיחַ** & reprehendit, increp. Gen. 21. 25. Prov. 19. 25. & in 2. f. m. præf. hiph. ut & in 1. sing. cum ! conv. præf. & Aff. **וְהוֹכִיחַ** arguisti, deflinasti, Gen. 24. 14. **וְהוֹכִיחַ** & corripiam eum, 2 Sam. 7. 14. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum ! & præf. **מוֹכִיחַ** arguens, reprehendens, &c. Job. 9. 33. 32. 12. 39. 35. Prov. 25. 12. 28. 23. Ezech. 3. 26. Am. 5. 10. **וְמוֹכִיחַ** & corripies, Prov. 9. 8. **וְמוֹכִיחַ** & corripient, Isa. 29. 21. Item cum ! præf. ante pl. m. absol. est, **וְמוֹכִיחַ** & corripientibus, Prov. 24. 25. In Infin. hiph. occ. simpl. & cum ! & præf. **הוֹכִיחַ** corripiendo, corripere, &c. Lev. 19. 17. Job. 6. 25. 13. 10. 15. 3. Prov. 15. 1. **וְהוֹכִיחַ** & disceprare, Job. 13. 3. **וְהוֹכִיחַ** ad corripiendum, Hab. 1. 12. **וְהוֹכִיחַ** an reprehendere, Job. 6. 26. & in Imper. hiph. f. m. occ. defectivè in pathach absque jod hiph. **הוֹכִיחַ** corrippe, Prov. 9. 5. In fut. hiph. 1. sing. occ. simpl. & cum **וְ** & Aff. **וְהוֹכִיחַ** arguam, Job. 13. 15. **וְהוֹכִיחַ** arguam te, Psal. 50. 8. & in 2. f. m. occ. plenè & defectivè in pathach, ut & cum **נִי** Aff. **וְהוֹכִיחַ** corripies, Lev. 19. 17. **וְהוֹכִיחַ** corripias, Prov. 9. 8. **וְהוֹכִיחַ** corripias me, Psal. 6. 2. 38. 2. sic & in 3. f. m. fut. hiph. plenè etiam vel defectivè in pathach, cui ult. ! cop. & ! conv. sunt præf. **וְהוֹכִיחַ** reprehenderet, corripuit, Job. 6. 25. 13. 10. Psal. 94. 10. Prov. 3. 12. 30. 6. Isa. 11. 3. **וְהוֹכִיחַ** increpato, Hof. 4. 4. **וְהוֹכִיחַ** & increpabit, 1 Chr. 12. 17. Job. 16. 21. **וְהוֹכִיחַ** & reprehendit, Gen. 31. 42. 1 Chr. 16. 21. Psal. 105. 14. ut & cum ! cop. præf. plenè ante **נִי** Aff. **וְהוֹכִיחַ** & corripit me, Psal. 141. 5. sicut etiam cum **נִי** & Aff. **וְהוֹכִיחַ** arguet te, Job. 22. 4. **וְהוֹכִיחַ** corripiet eum, Job. 5. 17. In 2. pl. m. occ. cum ! cop. præf. & cum **וְ** Aff. post kibbutz pro schurek, ut seq. **וְהוֹכִיחַ** & arguatis, Job. 19. 5. **וְהוֹכִיחַ** corripient te, Jer. 2. 19. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. cum ! cop. præf. **וְהוֹכִיחַ** & arguant, Gen. 31. 37. In hophal **הוֹכִיחַ** correptus est, Bu. argutus est, redargutus est, Av. Occurrit cum ! cop. vel conv. **וְהוֹכִיחַ** & corripitur, Job. 33. 19. In Niphal **נֹכַח** est disceprare, Bu. argutus est, redargutus est, Av. demonstrari; ut Gen. 20. 16. **וְנֹכַחַת** & demonstraberis; i.e. non erit ambiguum sis nè virgo, an nupta. Sed in Niph.

Rad. 39. יָכַל, vel יָכֹוֹל est, posse, מְיָכִינִי, Pag. Coc. Sunt qui alicubi idem valere tradant quod Græcis τολ-
μᾶν audere, sustinere, 2 Sam. 17. & Gen. 43. non possunt,
vel poterant, i.e. non audent, vel audebant. Sequentes
Lamed, est, prævalere alicui, vincere, superiorem esse;
sed eo sensu absolute dicitur, quasi præposse dicas:
sic verbum valendi sumitur Apoc. 12. de Michaelē &
Angelis. Reperies raro cum Accus. pro prævalere, vel
cogere, Psal. 13. ubi ego potius eclipsin in verbis neu-
tris usitatam, cum affixa asciscunt, esse puto, sicut Ps.
101 subaudio, eum non potero, vel possum, aspice-
re, scilicet, vel ferre, aut simile quippiam. Jer. tamen
38. 5. sic sumendum videatur, non est Rex qui יָכַל
cogit vos quicquam: sed facile subaudias, facere, &c.
Merc. In kal præt. est inslar פָּעִיל cum cholem, Pag.
יָכַל potuit, valuit, potentia valuit: prævaluit, aspi-
ceravit; & ita constituitur cum ל, vel affixo, quod per
l explicandum; Bu. Lex. Potens fuit, prævaluit robo-
re; est verbum neutrum, Av. Cholem servat in præte-
rito in syllabis compositis; nisi ablato accentu; ut

potuistis; in divisivis verò syllabis est Scheva, ut וְיִכְלֶה; Coc. Occurrit autem in præter. kal, 3. s. m. locis seq. וְיִכְלֶה potuit, prævaluit, Gen. 32. 25. 45. 1. Exod. 40. 35. 1 Sam. 4. 15. 2 Sam. 3. 11. 1 Reg. 5. 3. 13. 4. 14. 4. 2 Reg. 18. 29. 1 Chron. 21. 30. 2 Chron. 7. 7. 32. 14. Isa. 7. 1. & in 3. s. f. præter. kal est, ut dictum, cum Scheva penult. sic, וְיִכְלֶה potuit, Gen. 36. 7. Exod. 2. 3. & in 2. s. m. cum ! conv. cholem mutatur in cametz-chatuph; sic, וְיִכְלֶה & poteris, Exod. 18. 23. sed in 1. sing. simpliciter, cholem retinetur, sed cum ! Aff. mutatur in cametz chatuph, וְיִכְלֶה potui, Gen. 30. 8. Jud. 8. 3. Psal. 40. 13. וְיִכְלֶה prævalui ei, Psal. 13. 5. In 3. pl. præter. kal, vel est cum Scheva, vel cum cholem penult. ut seq. וְיִכְלֶה potuerunt, Gen. 13. 6. 37. 4. 45. 3. Exod. 7. 21. 24. 9. 11. 12. 39. 15. 23. Num. 9. 6. Jos. 7. 12. 15. 63. 17. 12. Jud. 2. 14. 14. 14. 1 Reg. 8. 11. 9. 21. 2 Reg. 4. 40. 16. 5. 2 Chron. 5. 14. 7. 2. 29. 34. 30. 3. 32. 12. Ezr. 2. 59. Neh. 7. 61. Psal. 36. 13. 129. 2. Obad. 1. 7. וְיִכְלֶה potuerunt, Exod. 8. 14. 2 Reg. 3. 26. Jon. 1. וְיִכְלֶה & prævaluerunt, Jer. 38. 22. In Infin. kal pro posse occurrit simpl. & cum ׀ Interrog. præf. וְיִכְלֶה possendo, Num. 13. 30. 1 Sam. 26. 25. וְיִכְלֶה num possendo, ׀ Chron. 32. 13. Item, in alia forma Infin. kal, in Thau post cholem & lægol, occurrit, sic, וְיִכְלֶה posse, Num. 14. 16. Deut. 9. 28. In fut. kal est cum Schurek post וְיִכְלֶה; ut in 1. s. fut. kal, extra pausam cum pathach occ. locis seq. וְיִכְלֶה potero, Gen. 19. 19. 22. 31. 35. Num. 11. 14. 22. 6. 11. 18. 37. 38. 24. 13. Deut. 1. 9. 7. 17. 31. 2. Jud. 11. 35. Ruth. 4. 6. 1 Sam. 17. 9. 39. 1 Reg. 19. 16. 20. 9. Neh. 6. 3. Esth. 8. 6. Psal. 139. 6. Isa. 1. 13. 29. 13. Jer. 18. 6. 36. 5. Lam. 1. 14. Ezech. 47. 5. sed in pausa cum cametz; sic, וְיִכְלֶה potero, Job. 31. 23. Psal. 101. 5. Jer. 20. 9. Item, cum ! cop. præf. occurrit cum kibbutz pro schurek; sic, וְיִכְלֶה & potero, Prov. 30. 1. sed cum ׀ Interrog. præf. est rursus cum schurek; sic, וְיִכְלֶה num potero, 2 Sam. 12. 23. sic & in 2. s. m. fut. kal, cum pathach sed in pausa cum cametz; ut etiam post ! conv. וְיִכְלֶה poteris, Gen. 15. 5. Exod. 33. 20. Deut. 7. 22. 12. 17. 14. 24. 16. 5. 17. 15. 22. 3. 28. 27. 35. Jos. 7. 13. 1 Sam. 17. 32. 1 Reg. 18. 23. Esth. 6. 13. Job. 33. 5. Isa. 36. 8. וְיִכְלֶה poteris, 1 Sam. 26. 25. 1 Reg. 22. 22. Job. 42. 2. Hab. 1. 13. וְיִכְלֶה & prævaluisti, Gen. 32. 28. Jer. 3. 5. 20. 7. In 2. s. f. est, וְיִכְלֶה poteris, Isa. 47. 11. 12. sicut etiam in 3. s. m. fut. kal est idem cum pathach extra pausam, locis seq. וְיִכְלֶה poterit, Gen. 13. 16. 44. 22. 48. 10. Exod. 10. 5. 19. 23. Deut. 21. 16. 22. 19. 29. 24. 4. 1 Sam. 3. 2. 6. 20. 17. 9. 1 Reg. 3. 9. 2 Chro. 32. 14. 15. Job. 4. 2. Psal. 78. 20. Eccl. 1. 8. 15. 6. 10. 7. 13. 8. 17. Isa. 36. 14. 46. 2. Jer. 14. 9. 19. 11. 38. 5. 44. 22. Ezech. 7. 19. 33. 12. Dan. 10. 17. Hof. 5. 13. Zeph. 1. 18. Sed in pausa cum cametz; sic וְיִכְלֶה poterit, Isa. 16. 12. 57. 20. Jer. 49. 10. 23. sed occ. etiam cum ׀ Interrog. præf. & cum ! conv. ante kibbutz pro schurek; sic, וְיִכְלֶה an poterit, Psal. 78. 19. וְיִכְלֶה & potentia prævaluit, Hof. 12. 4. Item, occ. in 3. s. f. fut. kal, וְיִכְלֶה poterit, Prov. 30. 21. Isa. 59. 14. Am. 7. 10. & in 1. pl. simpl. & cum ! cop. & ׀ parag. add. ut seq. וְיִכְלֶה poterimus, Gen. 24. 50. 29. 8. 34. 14. 44. 26. Num. 13. 30. 31. Jos. 9. 19. Jud. 16. 5. 21. 18. Neh. 4. 26. וְיִכְלֶה & prævalebimus, Jer. 20. 10. sicut & in 2. pl. m. וְיִכְלֶה poteritis, Jos. 24. 19. Jud. 14. 13. Jer. 13. 33. Item, in 3. pl. m. fut. kal; occurrit simpl. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz, idque vel cum Scheva, vel in pausa cum cametz; ut & cum Nun parag. in

fine prout seq. יכלו vel יוכלו poterunt, Jos. 7.12. 2 Sam. 17.17. Psal. 18.39. Cant. 8.7. Isa. 56.10. Jer. 1.20. 6. 10. 11.11. 15.20. Lam. 4.14. Hof. 8.5. יוכלו vel יוכלו poterunt, praevalébunt, Psal. 21.12. Jer. 5.22. 20.11. יוכלו poterunt, Gen. 43.32. 44.1. Atque indè nomina, i. Nomen מיכל m. quod est פלג rivus, inquit R.D. Pag. Sed qui transvadari potest, sicut & vadum appellamus, Merc. מיכל est rivus, rivulus, vadum, Bu. Lex. Av. Occurrit in forma constr. cum pathach ult. sic, 2 Sam. 17.20. transcurrunt מיכל המים rivum, seu rivulum aquarum, Bu. Cocc. fortè derivatur ab הכיל, Cocc. quibusdam est nomen proprium, Bu. Lex. Deinde, 2. hinc quidam volunt מיכל f. esse nomen, potentia vel potestas, sed potius est forma Infin. kal nominaliter sumptum; Bu. Lex.

Rad. 40. יכח, secundum R. Judah, & R. Jona, est radix per se, & est idem quod כחח contundere, congerere; Citant illud Num. 14.45. & percusserunt eos, ויכחח, & contuderunt eos: scil. vel in fut. piel, vel hiphil, 3. pl. m. cum ! conv. fed R.D. radicem arbitratur esse כחח; nec obstat dagefeh in caph; quia idem usu venit in plerisque aliis; (ut dagefeh scil. ponatur loco Hannach, vel longæ vocalis & mobilis, Merc.) ut habes in תמם, זלל, תמם, &c. demum rectum est, (vel, fieri potest ut R.D. inquit, Merc.) ut radix sit יכח; Pag. יכח; hinc juxta quosdam, ויכחו & ויכחו; quæ vide in כחח sua propria radice; Bu. Lex. sim. Coc.

Rad. 41. ילל est, ululare, in kal & in Hiphil; Pag. vel ejulare; unde & Latinæ voces ductæ videntur; sicut & Græcum αἰνῶν. Quidam cum Rad. הלל conferrunt, ut sicut הלל vocem attollere in gaudio, & laude significat, sic ילל in tristitia, & ut inquit Kimchi, vocem emittere cum dolore cordis; Merc. ילל ululavit, ejulavit, edidit vocem ejulantem; Est cogn. cum זלל in nihilum redactus est; & cum לל, i. e. nox; nam quando aliquis est in summa angustia ut ferè ad nihilum redigatur, & non habet præter noctem & tenebras molestiarum, tunc incipit ululare & plorare: Græci & Latini hanc retinent radicem; Av. ילל in Hiphil הילל ejulavit, edidit ejulatus, Bu. Lex. Av. Coc. Occurrit in Makor, seu Infin. kal, cum ! praf. secundum R. Mose Kimchi, & R.D. in l. Rad. & in Michlol: 1 Sam. 4.19. sic, & rursus ejus uxor Phinechas gravida ללת ad ululandum; quod est sicut לרת ad descendendum, לשבת ad sedendum, vel habitandum, & ישב & יר; & sic dicendum erat ללת: sed, propter gravem pronunciationem trium Lamedim pariter, remotum est ultimum Lamed radicale; & est sicut לתח, quod ponitur pro לנתח; & est sensus, quod pervenerat ad ululatum, doloresque parturientis; Pag. Sed R. Mose sacerdos ללת putavit dictum pro לרת ad pariendum, (à Rad. לר) ut אחת una, pro אחרת, ut scribit Ab. Ezra in l. Tzachoth; Merc. Cev. Sed in Hiphil occurrit multò frequentius; viz. ut seq. In praf. hiph. 3. f. m. cum ! conv. & defectivè cum chirek absque quod notà hiphil, sic הילל & ejulavit, Jer. 47.2. Ità Bu. Lex. & Conc. Coc. &c. Quidam verò sumunt pro Imperativo, & ulula omnis habitator terræ; Ità Pag. nam in Conjug. hiphil quiescit jod absque permutatione in Vau, quemadmodum permutari solet, ut in הורו (descendere fecit à רר) & conjugatur sicut הוסיב; sic, הוילל, הוילל, הוילל &c. & sic in Imper. הוילל vel הוילל, vel הוילל; & in

fut. הוילל, הוילל, &c. vel cum motu utriusque jod, הוילל, הוילל; sicut etiam יושב in fut. hiph. occurrit etiam cum motu utriusque jod, sic, יוסיב, &c. ut ibi dictum, & ibi vide; Pag. In Imper. Hiph. occ. in f. m. cum tzere ult. absque jod, simpl. & cum ! cop. הילל ejula, Zach. 11.2. הילל & ejula, Ezech. 21.13. & in pl. m. plenè cum jod penult. nota hiphil, idque simpl. & cum ! cop. praf. היללו ejulate, Isa. 13.6. 15.4. 23. 1, 6, 14. Jer. 25.34. 48.38. 51.8. Ezech. 30.2. Joel. 1.11, 13. Zeph. 1.11. Zach. 11.2. הויללו & ejulate, Jer. 4.8. Joel. 1.5. Am. 8.3. & in Imper. hiph. 2. f. f. plenè, est, הויללו ejulato, Jer. 48.20. 49.3. In fut. hiph. 1. f. m. cum jod 1. rad. mobili sic occ. הויללו ejulabo, Jer. 48.31. ut & cum jod 1. rad. quiescente in tzere, occ. cum ! cop. praf. & ה, parag. add. הויללו & ejulabo, Mic. 1.8. Item, in 3. f. masc. fut. hiph. occ. cum motu utriusque jod, הוילל ejulabit, Isa. 15.7, 8. 16.7. ut & in 2. pl. m. & 3. pl. m. fut. hiph. cum motu jod primæ rad. ut seq. הויללו ejulabitis, Isa. 65.14. הויללו ejulabunt, Hof. 7.14. Item, semel occ. in 3. pl. m. fut. hiph. absque jod 1. Rad. & servato He, signo Hiphil, more Chald. (ut suprà dictum in Hiphil ex Rad. יושב) sic, הויללו ululabunt, Isa. 52.5. Vel potius, ululare facient: est enim verbum transitivum, inquit R.D. in l. Rad. i. e. gentes quæ dominantur Israeli, ululare facient illum. Prædictum autem הויללו filii Ascher legunt utroque jod moto, at filii Naphtali legunt jod signum futuri cum tzeri, jod radicali quiescente; sic, הויללו; cum autem veniunt cum motu jod radicalis literæ, est ob rationem dictam, in fut. hiph. ex יושב & ירע, ubi vide Pag. Atque indè nomina, 1. m. viz. ילל ejulatus, Deut. 32.10. Et 2. No. f. ללה idem; ejulatio, ululatus, ejulatus, &c. Occurrit cum ! cop. praf. ante jod quiescens, nè duplex scheva concurrat; vel, pro ויללה; sic, ויללה & ejulatus, Zeph. 1.10. & in forma constr. occurrit simpl. sed cum ! cop. praf. est ויללת prout Ben Asher legit; vel, ut Ben Naphtali legit, cum scheva sub vau, & chirek sub jod, 1. Rad. ut seq. ויללת ejulatus, Zach. 11.3. ויללת & ejulatus, Jer. 25.36. Item, cum ה, Aff. est, ויללה ejulatus ejus, Isa. 15.8. Item, 3. hinc etiam particula adverbialis וילל vā, hei, ejulantis vox, in qua Aleph est loco primæ radicalis jod; ut R. Mose Kimchi scribit, Bu. Lex. Est interfectio ejulantis & lamentantis, Coc. Occurrit autem Job. 10.15. (qui locus tamen deest in Bu. Conc.) & ut seq. וילל vā, hei, Mich. 7.1. Item, 4. hinc etiam ex hac Rad. deducunt quidam No. pl. m. תולל & in forma constr. pl. m. תולל lamenta, ejulatus; licet alii referant ad תל sub rad. תלל; ubi vide. Occurrit autem in pl. constr. cum ! cop. & ני Aff. sic, ותוללנו & ejulatus nostros, juxta R.D. in Bu. Conc. vel lamenta nostra; h. e. autores lamentorum 1. nostro, Coc. Psal. 137.3. הילל Isa. 14.12. est ab הילל; (hiph. scil. ex הלל; ubi vide, Bu. Lex.) sed alludit ad הילל (scil. ejulavit ex hac Rad. ילל) per Paranomasiā; & q. d. lucifer, imò furcifer, vel crucifer; tale πύρ-σμα & πυρ & πυρ, Theocrit. ità Coc. Item ילל degulabit, deglutiet, fut. scil. à Rad. לול; ibi vide suo loco; sicut & חולל coccus, coccinus, color purpureus; vide infrà suo loco in litera Thau; Av.]

Rad. 42. ילר in kal est parere; parturire; generare; nasci; Pag. sicut & γεννᾶν Græcis, quod est in lucem edere generaliter. Dicitur autem non solum de extrema partu

partus editione, sed & de factis generatione post conceptionem, tanquā dum in matris utero est. Competit & figuratē creationi rerum inanimatarum; quin & eventis temporis; ut Hebrai appellare solent תולדות generationes temporis, seu quā tempus procreat. Denique & ad animum transfertur & ejus fructum. Quā figurā & in aliis linguis locum habent, Merc. & dicitur tam de fāmīna quam de masculo, sed ut plurimum de fāmīna, Pag. Cognoscitur autem utri tribuatur, vel ex persona de qua dicitur, vel ex personis verbi, vel ipsa terminatione, &c. Forst. sicut & supra quā habet, Merc. ex eo. ינר genuit, generavit, cum de viris usurpatur; peperit, de mulieribus; Bu. Lex. Proprie est mulierum; sed abusive tribuitur quoque viris, aliisque rebus, & exponitur per gignere, generare seu procreare, Av. Occ. autem in prāt. kal, 3. sm. Gen. 4. 18. 10. 8. & cad. Is. 49. 21. in 20. circ. l. & semel cum duplici cametz ob pausam, ינר peperit, Jer. 17. 11. cum ! conv. praf. extra pausam, ינר & pariet, Psal. 7. 15. Item cum ינר, vel in pausa ינר & Aff. ינר genuit te, Deut. 32. 18. ינר genuit te, Prov. 23. 22. ינר genuit eum, Job. 38. 29. Item, in 3. f. f. prāt. kal, ינר peperit, Gen. 4. 22. 16. 1. 15. 19. 38. & cad. Is. 66. 8. & Jer. 14. 5. in 40. circ. l. In pausa est cum triplice cametz, scil. pro schéva penult. sic, ינר peperit, Jud. 13. 2. 1 Chron. 7. 14. Is. 51. 18. 54. 1. 66. 7. Mich. 5. 3. & cum ! cop. vel conv. praf. ינר & pepererit, Exod. 21. 4. Lev. 12. 2. cum affixis He f. mutatur in Thau; ut cum ינר & ינר Aff. ינר peperit me, Jer. 20. 14. ינר peperit te, Cant. 8. 5. Jer. 22. 26. sed Thau est cum dagefch in aff. ינר, quoniam est pro חיהו; sic, ינר peperit eum, Ruth. 4. 15. In 2. f. f. est vel cum ינר; vel cum ינר jod redundante; sic, ינר vel ינר peperisti, Jud. 13. 3. Ezech. 16. 20. in pausa est cum cametz sub Lamed; sic, ינר peperisti, 1 Sam. 4. 20. cui etiam ! conv. est praf. ינר & paries, Jud. 13. 3. cum Aff. ינר & ינר est cum chirek sub Lamed; & Thau dagefchatum, ut seq. Jer. 15. 10. Vā mihi mater mea, quia ינר peperisti me virum rixā, &c. ubi chirek Lamed ponitur vice pathach, & est defectivum sine jod post Thau: ubi nota pronomen in 1. & 2. persona (fāmīna, scil. Merc.) & quari; prout alia exempla habes; in ינר, ינר, ינר, &c. Item Jer. 2. 27. Qui dicitis ligno, Pater meus es tu; & lapidi, tu ינר peperisti me; quod ponitur pro ינר peperisti nos; vel pro ינר peperisti me; est enim duplex Lectio; & idcirco sic scribitur, & chirek Lamed est loco pathach, Pag. In 1. f. prāt. kal est cum pathach, sed in pausa cum cametz sub Lamed, ut seq. ינר peperi, Gen. 21. 7. 29. 34. 30. 20. Ruth. 1. 12. 1 Chron. 4. 9. Is. 23. 4. ינר peperi, 1 Reg. 3. 21. Sed ante ינר Aff. est cum chirek pro pathach (juxta R. D. in Pag.) sub Lamed, ut seq. ינר genui te, Psal. 2. 7. ינר peperi illum, Num. 11. 12. In 3. pl. prāt. kal cum Scheva penult. sed in pausa cum cametz; cui utriusque formā ! cop. est praf. locis seq. ינר pepererunt; parient, Is. 65. 23. Ezech. 23. 37. 31. 6. ינר pepererunt, Gen. 31. 43. Hof. 5. 7. & pepererunt, Gen. 6. 4. 31. 8. Deut. 21. 15. ינר & pepererunt, Exod. 1. 19. Item in 1. pl. prāt. kal, est ינר peperissemus, Is. 26. 18. In part. ben kal, f. m. occurrit simpl. & cum ינר praf. & ינר Aff. vel sine ינר, gignens, Prov. 17. 21. 23. 24. Jer. 20. 6. ינר & genitor ejus, Dan. 11. 6. In pl. m. ינר & in constr. ינר gignentes; unde cum ינר

Aff. est ינר genitores ejus, Zach. 13. 3. Et in f. f. ben. kal, occurrit cum tzeri; simpl. & cum ינר praf. ינר parturiens, Is. 21. 3. Hof. 13. 13. Mich. 5. 3. ינר sicut parturiens, Psal. 48. 7. Is. 6. 24. 13. 8. 22. 23. 30. 6. 42. 14. 49. 24. 50. 43. Mich. 4. 9, 10. & in altera forma fām. scil. cum Thau post duplex saḡol est, ינר pariens, Gen. 17. 19. Jer. 15. 9. sed cum ! cop. vel conv. occurrit prater normam; sic, ינר & paritura es, Bu. Conc. vel, & paries filium, Pag. Bu. Lex. Gen. 16. 11. Estque verbum compositum. inquit R. D. ex ינר part. ben. f. kal, & ינר prāt. kal, 2. f. f. vel est, ut inquit idem, ex forma Conjug. poel, inftar שופשף judicasti, aut judicare fecisti (vide rad. שפש & Rad. שפ; Cev.) Pag. Sic etiam idem, seu in eadem forma mixta, occurrit Jud. 13. 5. & 7. & est prateritum anomalum, Coc. Sed occetiam ben. kal, f. f. cum duplici saḡol, post ! & ינר praf. sic, ינר idem, Is. 7. 14. Jer. 31. 8. ינר puerperā, Lev. 12. 7. & cum ינר, ינר (quibus duobus ult. Aff. ינר est etiam praf.) & ינר Aff. occ. ut seq. ינר genitrix tua, Prov. 23. 25. ינר genitrici suā, Prov. 17. 25. ינר genitrici suā, Cant. 6. 8. ינר genitricem vestram, Jer. 50. 12. In pl. f. ben. kal, occ. cum ינר dem. praf. ינר quā pepererint, Jer. 16. 3. ut & in part. pahul kal, f. m. in forma absol. occ. etiam cum ינר praf. ינר natus, filius, 1 Reg. 3. 26, 27. & in forma constr. est, ינר natus, Job. 14. 1. 15. 14. 25. 4. Item, in pl. m. pahul kal, occ. etiam cum ינר dem. praf. ינר qui nati sunt, 1 Chron. 14. 4. In Infim. kal, formā plenā occ. cum ! cop. sic, ינר & parere, Job. 15. 35. sed formā defectivā & imperfectā, viz. absque jod, 1. Rad. & cum duplici saḡol ante Thau, occ. saḡolius, scilicet simpl. & cum ינר & ינר praf. prout seq. ינר parere, Job. 39. 1. Zeph. 2. 2. ינר in pariendo, Gen. 16. 17. 25. 26. ינר parere, ad pariendum, Gen. 4. 2. 25. 24. Eccl. 3. 2. Is. 26. 17. ינר in pariendo, Gen. 16. 2. 29. 35. 30. 9. Item cum ינר praf. & ינר Aff. ut & cum ינר Aff. cui & ינר est praf. sic extat; cum priori scil. saḡol in chirek, & posteriore in Scheva, ut seq. ינר parere me, 1 Reg. 3. 18. ינר parere eam, Gen. 38. 27. ינר in parere eam, Gen. 35. 16, 17. 38. 5. 28. Item semel occ. cum ינר Aff. sic; Job. 39. 2. vel 5. Et nostri tempus, ינר parere eas, Bu. Conc. vel quo pariunt ipsā? Pag. Sed pro forma imperfectā cum ינר praf. viz. ינר occurrit inde contrāctum, ינר ad pariendum, 1 Sam. 4. 19. Bu. Lex. vel, vicina partui. ינר pro ינר; Cocc. Vide & supra in Infim. ex Rad. ינר. In fut. kal, occurrit pro more verborum Pe jod cum duplici tzeri; priori scil. sub Ethan, & altera sub secunda radicali; deficiente scil. jod, 1. Rad. ut in 1. sing. fut. kal quod occ. simpl. & cum ינר conv. praf. ינר pariam, Gen. 18. 13. ינר & peperi, 1 Reg. 3. 17. sed in 2. f. f. est cum Scheva penult. ob augmentum; sic, ינר paries, Gen. 3. 16. Et in 3. m. secundum normam esset ינר pariet, sed Prov. 27. 1. occurrit cum saḡol ult. sic, Quia nescies, pro nescis, quid ינר pariet dies; sed est & altera lectio, ינר; & sic est nomen, juxta R. D. significans (temporis eventus & Merc.) accidentia; Pag. quia enim tempus parit eventus, dicuntur temporis partus; q. d. Quis sit natus temporis, vel diei: sed simplicius est esse verbum, ut dicimus, nescis quid serus vesper vehat; Merc. Cev. In 3. sing. f. fut. kal occurrit simpl. & cum ינר cop. praf. ינר pariet, Gen. 17. 17, 21. Lev. 12. 5. Deut. 25. 6. 28. 57. Job. 24. 21. ינר & pariat, Gen.

Gen. 30.3. sed cum ¹ conv. praf. ante 3. sing. fam. est cum ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴

les & scribunt Orientales; Cev. Deinde, 3. hinc etiam No. ילר m. cum 6. punctis; & est infans: filius; puer; Pag. Quidam volunt hoc nomine primum ætatis gradum designari: ut sit hic totius progressus hominis ordo; ילר recens natus, יונק lactens, עולל parvulus, עולם adolescens, (et si Latine sit post pueritiam) נער puer; (sed mihi עולם potius videatur esse post ילר) postea ילר juvenis, וישו vir, vel ינוש (et si hoc posterius generalē potius sit nomen hominis fragilem conditionem indicans) demum יסן senex, & ישיש decrepitus; quanquam primarum ætatum gradus sæpè confusè leguntur, Merc. ילר est puer, puerulus, natus, recens propriè, ut Exod. 2. & inde ad maiorem ætatem quoque transferitur; ut Gen. 37. 10. 32. 22. Ruth. 1. 5. Bu. Lex. puer modò genitus; gnatus, infans, filius, liber, Av. Occurrit autem simpl. & cum י cop. præf. ילר puer, natus, Eccl. 4. 13. Isa. 9. 5. Jer. 31. 20. וילר & puer, Gen. 4. 23. 44. 20. sed cum י dem præf. occurrit sæpius, idque cum sagol, vel in pausa cum camerz penult. sic, הילר vel הילר puer, Gen. 21. 8. 14. 15. 16. 37. 30. Exod. 2. 3. 7. 8. 9. 10. Ruth. 4. 16. 2 Sam. 12. 15. 18. 19. 21. 22. 1 Reg. 3. 25. 14. 12. 17. 21. 22. 23. 2 Reg. 4. 18. 34. Eccl. 4. 15. Joel. 4. 3. cui etiam י & י sunt præf. בילר in puerum istum, Gen. 42. 22. לילר puero, 2 Reg. 4. 26. In pl. m. occurrit simpl. & cum י, י & י præf. ut seq. וילרים nari, pueri, 1 Sam. 1. 2. 2 Reg. 2. 24. Dan. 1. 4. Zach. 8. 5. וילרים & pueri, Ezr. 10. 1. וילרים pueri, Gen. 33. 15. 13. 14. Ex. 1. 17. 18. 1 Reg. 12. 8. 10. 14. 2 Chr. 10. 8. 10. 14. II. 57. 5. Dan. 1. 10. 13. 15. וילרים & pueri, Neh. 12. 43. II. 8. 19. Dan. 1. 17. & in forma constr. pl. m. occ. & simpl. & cum י, י & י præf. ילר nati, Isa. 57. 4. וילר & pueri, Hof. 1. 2. וילר & pueris, Isa. 26. מילר natis, Exod. 2. 7. 1 Chron. 20. 4. Item, cum י, י, vel pro eo י, י (cui & י est præf.) י (cui י cop. est præf.) & י Aff. cui & י est præf. prout seq. וילר & natos meos, Gen. 30. 26. 2 Reg. 4. 1. וילר vel וילר nati ejus, Gen. 32. 22. Job. 38. 41. Isa. 29. 23. וילר pueri ejus, Exod. 21. 22. Ruth. 1. 5. וילר & pueri ejus, Gen. 33. 2. 7. Exod. 21. 4. וילר & nati eorum, Job. 21. 1. וילר nati earum, Gen. 33. 2. Job. 39. 3. Isa. 11. 7. Lam. 4. 10. וילר & nati earum, Gen. 33. 6. Item, 4. hinc etiam No. ילר m. natus; propriè recens natus; nam Kimchi confert cum וילר part. pual, Merc. natus recens, Pag. Bu. Av. natus; sæpius adjectivè usurpatur, Av. Imò planè verbaliter usurpatur pro וילר Cocc. Occurrit in f. & pl. m. cum י dem præf. utrique הילר natus, Ex. 1. 22. 2 Sam. 12. 14. וילר nati, Jos. 5. 5. 2 Sam. 5. 14. Jer. 16. 3. Sic & 5. quidam faciunt No. ילר idem, natus, adjectivè; sed id potest esse part. paul kal; ibi vide, Pag. Item, 6. Hinc etiam No. ילר f. puella, tam parvula, quàm grandior, ut de Dinah, Gen. 34. 4. Bu. Lex. puella, juvenula quæ non habet multos annos, Av. Occurrit in sing. cum י & י præf. הילר nata, puella, Gen. 34. 4. וילר & puellam, Joel. 4. 3. In forma pl. f. est וילרות puellæ, Bu. man. Cocc. Et occurrit cum י cop. præf. ante jod quiescens pro duplicē Scheva: sic, וילרות & puellis, Zach. 8. 5. Item, 7. Hinc etiam No. ילר m. natus, gnatus, filius; non autem invenitur in statu absoluto, sed tantùm in regimine, Av. viz. cum Scheva penult. quam tamen formam reliqui absolutam faciunt; & occurrit simpl. & cum י cop. præf. וילר natus, Gen. 17. 12. 13. 27. Jer. 2. 14. וילר & natus, Lev. 22. 11. & in pl. m. וילרים; unde in for-

ma pl. m. Constr. occurrit simpl. & cum י præf. vel plene cum jod, vel defectivè absque jod penult. ut seq. וילר nati, Gen. 14. 14. 17. 23. Num. 13. 22. 28. Jos. 15. 14. וילר vel וילר inter natos, 1 Sam. 21. 16. 2 Sam. 21. 18. Sicut etiam, 8. Indè No. ילר f. (formâ scil. defectivâ absque jod 1. Rad.) partus, Pag. Bu. &c. nativitas, Pag. Av. genitura; Av. Est nominaliter partus; Cocc. Et forma ejus est instar ערה & ערה & ערה & ערה; Pag. Occurrit autem simpl. & cum י præf. ut seq. ילר partus, Jer. 13. 21. ילר ad partum, 2 Reg. 19. 3. Isa. 37. 3. מילר à partu, Hof. 9. 11. Item, 9. hinc etiam No. ילרות f. pueritia, sive tempus pueritiæ, adolescentiæ ac juventutis, Pag. juvenia, Bu. Lex. ætas puerorum qui nati sunt minores, Av. Occurrit cum י dem præf. sic, Eccl. 11. 10. quia הילרות pueritia & aurora sunt vanitas; i. e. citò evanescent, Av. pueritia & juvenus vanitas, Pag. Sed est etiam partus, vel copia geniminum; prout occurrit cum kibbutz pro schurek ante י. Aff. Psal. 110. 3. Præ (partu) uteri aurora, (tibi est) ros ילרות partus tui; Coc. Tibi ros pueritiæ tuæ, Pag. juvenia tuæ, Bu. Lex. ex utero auroræ tibi ut ros (irā) pueritia tua, i. e. pueri tui: Est autem hic locus propriè non de nativitate Christi ex virgine, sed de pueritia, quæ nascitur, Christo resuscitato, per prædicationem Evangelii, perque aquam & spiritum, de qua pueritia & nativitate quoque vaticinantur, Psal. 22. & annuntiabunt justitiam ejus populo nato, quem fecit; & Psal. 102. populus qui creabitur laudabit Jehovah. Item Hof. 6. beneficium vestri est, ut nubes matutina, & quasi ros manicans & abiens. Item, Mich. 1. & erunt reliquæ Jacob in medio populorum multorum velut ros à Jehovah, sicut guttæ super herbam, ita de hoc textu Forsterus. Sed occurrit etiam cum י præf. & י. Aff. sic, Eccl. 11. 9. Latere juvenis בילרות in juventute tua, vel juvenia tua, aut pueritia, &c. Secundum ex locis cit. sunt qui non de nativitate Christi ex virgine, sed de pueritia quæ Christo nascitur, i. e. pueri & novo populo, quem acquirit prædicatione Evangelii, intelligunt; de quo & in fine Psal. 22. & Psal. 102. Populus creandus laudabit Dominum, & Mich. 5. reliquæ Jacob rori comparantur, Merc. ut videri est supra (planè sicut etiam pleraque alia quæ annotat in Pag.) ex Forstero. Item, 10. Indè etiam nomen ex part. hiphil, מילרת f. generatio, Cocc. Av. genitura, Av. proles, progenies, Coc. nomen participiale gen. fam. nata, genita, Forst. Occurrit Lev. 18. 9. 10. sic, turpitudinem sororis tui, filiæ patris tui, vel filiæ matris tuæ חוץ מילרת בית או מילרת quæ genita est intus, vel quæ genita est foris, non revelabis turpitudinem earum; & vel potest esse participium activi pro passivo ex Conjug. hiphil; vel Toar, sive No. Adject. Pag. Kimchi primum inquit nomen esse, sed postea magis probat ut sit Toar, seu, ut ab aliis appellatur, nomen participiale fæmineum, nata, genita seu geniticia, oriunda. Erit autem formæ מילרת in perfectis, & מילרת in Imperfectis. Doctores Hebrai de uxore intelligunt, vel quæ lege retineri potest: vel quæ ex Lege sit expellenda, ut filia Mamzereth, i. e. spuria, seu ex incestu nata; vel filia Nathinæ, i. e. attributa alicui tanquam patri. Talis propriè dicitur juxta illos foris nata. Illa verò quæ ex uxore legitima suscipitur, domi nata. Sed hoc subtilius videtur. Si nomen exponas subaudies מן, ex cognatione domus, vel externa. Merc. Cev.

Cev. Targum turpitudinem sororis tuæ, filiz patris tui, vel filiz matris tuæ, quæ genita est à patre tuo ex altera uxore, vel à matre tua ex viro altero, non revelabis, Pag. Sed rectum est inquit R.D. ut sit nomen Toar, five Adject. ut מְחֻמֶּה fermentatum, & מוֹרֵצָה cognata; ex quiescentibus verbis, Pag. Alii verò exponunt מוֹרֵצָה substantivè, nativitas, progenies, cognatio, Bu. Conc. & Lex. & locum cit. exp. genituram domi, aut genituram foris, i.e. five genita fuerit domi, &c. Av. nam domi tuæ aut foris, h.e. domi patris tui, aut extra eam: five scil. pater eam in legitimo matrimonio genuerit, five vulgò quæ fuerit; five mater ex eodem patre, five ex alio susceperit: & v. 11. nuditatem filiz uxoris patris tui, מוֹרֵצָה genitura patris tui, soror tua est; h.e. cum nulla prole, quæ à patre tuo descenderit, congregieris: ordo postulat ut eo loco post vitum congressum cum descendantibus suis, etiam veter congressus cum descendantibus patris ex fratribus aut sororibus: notum est in Scripturis filios fratrum & fororum dici fratres: sequitur interdictum relegendæ nuditatis amitræ, materteræ, patrui. Sed nomen מוֹרֵצָה est etiam genus, cognatio, cognati, Cocc. natale solum, Pag. Item occurrit etiam cum variis Aff. ut cum מוֹרֵצָה (cui & מוֹרֵצָה est præf.) מוֹרֵצָה in pausa, vel מוֹרֵצָה extra pausam, cui utrique formæ מוֹרֵצָה est præf. ut seq. מוֹרֵצָה cognatio mea, Gen. 24. 4. 7. Num. 10. 30. Esth. 8. 7. מוֹרֵצָה cognationis nostræ, Jer. 46. 16. מוֹרֵצָה & de cognatione nostrâ, Gen. 43. 7. מוֹרֵצָה cognationis tuæ, Gen. 31. 13. מוֹרֵצָה & progenies tua, Gen. 48. 6. מוֹרֵצָה & ad cognationem tuam, Gen. 32. 9. מוֹרֵצָה & ad cognationem tuam, Gen. 31. 3. Item cum מוֹרֵצָה præf. ante מוֹרֵצָה, Aff. מוֹרֵצָה & de cognatione tua, Gen. 12. 1. sic etiam cum מוֹרֵצָה, Aff. מוֹרֵצָה nativitatis tuæ, Ruth. 2. 11. מוֹרֵצָה nativitatis suæ, Gen. 11. 28. Jer. 22. 10. מוֹרֵצָה cognationem suam, Esth. 2. 10, 20. מוֹרֵצָה cognationis suæ, Ezech. 23. 15. Et in forma pl. f. מוֹרֵצָה nativitates, &c. Pag. Occurrit cum מוֹרֵצָה cop. præf. & מוֹרֵצָה. Aff. 2. fām. sic, מוֹרֵצָה & genitura tuæ, Ezech. 16. 3, 4, 5. Denique indè etiam ex hac radice est No. מוֹרֵצָה generatio, Pag. sed singulare fingem potius (nam non invenias in Scriptura) מוֹרֵצָה, ut תוֹרֵצָה increpatio. Hoc nomine & generatio, & historia, seu res gesta, ætatis aut seculi alicujus significatur. Item, quod in tempore accidit; videtur enim ab ipso tempore gigni, ut supra dictum ad locum, Prov. 27. 1. Merc. Hujus nominis pl. f. est תוֹלָדוֹת generations, Pag. Bu. Av. genitura, Av. Item accidentia seu res quæ eveniunt, &c. ut Gen. 37. 3. istæ תוֹלָדוֹת generations Jacob, i.e. accidentia quæ usu venerunt illi propter Joseph, & causâ descensionis illius in Ægyptum; ut exp. R.D. in lib. Rad. cui ad stipulat, quod nulla sit ibi mentio de iis qui ab illo descenderunt, &c. sic Gen. 6. 9. istæ generations Noah: quo etiam loco comprehendit hoc nomen non modò ejus generationem, verùm etiam quæ illi contigerunt, & quæ per illum gesta sunt: proinde narrata trium filiorum generatione, mox enarrat per illum gesta; (vel ejus eventa, Merc.) unde ubicunque ponitur hoc nomen, animadvertendum est utrum capiatur pro ipsa generatione, an pro accidentibus, eventis, aut aliis rebus gestis; Pag. utrumque videtur includere R.D. Kimchi; Merc. Gen. 2. 4. hæ sunt תוֹלָדוֹת generations coeli & terræ; 70. βίβλος γενέσεως;

Sensus, Ista protulerunt cælum & terra. Num. 1. 20. תוֹלָדוֹת למשפחות generations eorum (passivè scil.) secundum familias suas; indè תוֹלָדוֹת v. 18. & Gen. 37. 3. hæ sunt generations Jacobi: ubi subjicitur narratio de Josepho, & ejus venditione in Ægyptum, de Judæ nuptiis & prolibus; de Josephi carcere; deque ejus provectione, ut esset præfectus Ægypto; de Jacobi in Ægyptum provectione; atque tum demum additur catalogus filiorum Jacobi: Hæc quæ evenerunt Jacobo, quæ tempus ei peperit. An respicit historia ad prolem, quæ numeratur circa provectionem ejus in Ægyptum? Cocc. Nomen autem hoc pl. f. usurpatur semper in Constructione cum altero substantivo, Bu. Lex. Occurrit autem ordine Conc. ut seq. תוֹלָדוֹת generationes, Gen. 2. 4. 5. 1. 6. 9. 10. 11. 10. 27. 25. 12. 19. 36. 1. 9. 37. 2. Num. 3. 1. Ruth. 4. 18. Item, cum מוֹרֵצָה & מוֹרֵצָה Aff. מוֹרֵצָה ad generationes suas, 1 Chron. 26. 31. ut & cum מוֹרֵצָה Aff. מוֹרֵצָה & מוֹרֵצָה sunt præf. ut seq. תוֹלָדוֹת generations suæ, 1 Chron. 1. 29. Num. 1. 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42. תוֹלָדוֹת juxta generationes suas, Exod. 28. 10. תוֹלָדוֹת juxta generationes suas, Gen. 10. 32. 25. 13. Exod. 6. 16, 19. 1 Chron. 5. 7. 7. 2. 4. 9. 8. 27. 9. 9. 35. Hic etiam describi solet inter nomina מוֹרֵצָה f. obfetrix: sed id vide supra in part. f. piel. Item huc reduci potest No. f. מוֹרֵצָה genetrix, quæ peperit; & legitur cum מוֹרֵצָה Aff. מוֹרֵצָה fām. pro more, mutato in Thau; sic, Cant. 8. 5. ibi concepit te mater tua, ibi, inquam, concepit מוֹרֵצָה genetrix tua: ita Forst. reliqui verò sumunt pro 3. f. præf. kal, cum Aff. ibi vide. Sic etiam Forst. refert inter nomina, מוֹרֵצָה, quasi esset nomen participiale, masc. genitor, parens, pater; Prov. 23. Et in pl. m. מוֹרֵצָה genitores, Zac. 13. & מוֹרֵצָה genetrix, parens, quæ peperit; nomen etiam participiale fām. Prov. 17. Item c. 28. & Lev. 12. & c. quæ etiam describuntur ab aliis ut part. ben. kal, f. & pl. m. & f. fām. & c. ibi vide. De hac insuper radice & locis quibusdam, ubi signanter occurrit, Cocc. Sic differit מוֹרֵצָה generavit; de matre, est parere de patre, procreare; ut, Gen. 4. 18. מוֹרֵצָה procreavit; sic 10. 8. 13. 24. 26. & c. Isa. 49. 21. מוֹרֵצָה quis procreavit mihi hos? Deut. 32. 18. מוֹרֵצָה rupes quæ te procreavit, i.e. cujus voluntate & beneficio es quicquid es, nempe populus Dei vocatus, & tantis donis ornatus. Psal. 2. 7. Jehova dixit ad me, Tu es filius meus, ego hodie מוֹרֵצָה genui te. Dedi tibi ex me, & propter me, habere vitam in me; cui extanti, dicitur à Deo, hodie genui, ejus æterna ex Deo processio est. Jer. 2. 27. dicunt lapidi, tu מוֹרֵצָה peperisti nos, h. e. es Deus noster, cui quod fumus acceptum ferimus. De matre, Gen. 4. 22. מוֹרֵצָה peperit: hoc sensu Jer. 36. מוֹרֵצָה nunquid pariat mas? Mich. 5. 2. vel 3. מוֹרֵצָה usque ad tempus parentis quo peperit. Cant. 5. ibi parturivit מוֹרֵצָה peperit te: cum dolore te expectavit, & tandem obtinuit & sensit præsentiam tuam: Metaphora. Sic Isa. 26. 18. tanquam מוֹרֵצָה peperimus ventum; expectavimus amplificationem regni tui, putantes nos visuros multos filios, & in ventum abit nostra expectatio. Psal. 7. 15. מוֹרֵצָה concepit ærumnam, peperit mendacium; i.e. assequutus est omni studio frustrationem & pudorem; sic Isa. 33. 11. Præf. Niph. pro fut. 1 Reg. 13. 2. מוֹרֵצָה filius nascitur pro nascetur: Et Psal. 22. 32. מוֹרֵצָה populo qui nascitur, scil. per ἀναγεννησθαι.

Sic Job. 11. 12. וְיָלַד pullus onager homo nascitur: qui natus est onager fit homo per novam nativitatem. In Gen. 10. 25. verbum singulare neutraliter & impersonaliter ponitur; sic, וְיָלַד שְׁנֵי בָנִים nati sunt duo filii. Psal. 87. 4. וְיָלַד ה' hic natus est ibi; per secundam nativitatem in Sion nascuntur gentes in Christo; sic v. 5. 6. Psal. 90. 2. וְיָלַד ה' בְּשֵׁרֵם אֲנֵתָם antequam montes nascerentur, scilicet ex massa, quam Deus ab initio creavit, prodirent & prominere inciperent. Isa. 55. 10. וְהוֹלִידָהּ & fecerit eam (terram) parere; Coc.

Rad. 43. וְיָלַד & וְיָלַד ejusdem sunt significantiæ, sed וְיָלַד non utimur in præterito, & participio, sed in makor seu Infinitivo. Imperativo & futuro, juxta R.D. in Michol; Pag. Significat ire, ambulare, Bu. Conc. & Lex. profectus, progressus est; accessit, processit, abiit; pro diversa structura, Bu. Lex. Præteritum & utrumque participium inusitata sunt; Bu. Lex. ivit, ambulavit, abiit, vâsit; est cogn. cum וְיָלַד functus est legatione, ablegatus est: nam ablegati abeunt ad exequendam legationem; Av. וְיָלַד est idem cum וְיָלַד, cui sua tempora accommodat: caret præterito & participiis, & quibudam conjugationum formis, Coc. Occurrit in Infinitivo, defectivè absque i. Rad. jod, quod compensat per Thau in fine post duplex sægol; & sic occurrit simpli cum sægol, sed in pausa cum cametz penult. & cum וְיָלַד præf. ut seq. וְיָלַד ire, Ruth. 3. 10. 2 Sam. 19. 25. 1 Reg. 11. 10. Mich. 6. 8. וְיָלַד ire, Prov. 15. 21. 30. 29. וְיָלַד & in eundo, dum irent, Ezech. 1. 19. 10. 16. Sed sæpius multo cum וְיָלַד præf. וְיָלַד ad eundem, ire, Gen. 11. 3. 1. 12. 5. 24. 5. & 8. Exod. 8. 24. 1. 2. 1. & c. 2 Reg. 10. 31. 23. 3. 1 Chron. 17. 11. 21. 30. 2 Chron. 6. 16. 31. 34. 31. Neh. 10. 30. Psal. 78. 10. Prov. 2. 13. Jer. 26. 4. & c. ad Dan. 9. 10. Zach. 6. 7. & c. in 90. circ. l. In pausa est cum cametz penult. cui & וְיָלַד est præf. ut seq. וְיָלַד ire, Eccl. 1. 7. וְיָלַד & ire, ambulare, Deut. 19. 9. 26. 17. Jos. 22. 5. Job. 34. 5. Item cum וְיָלַד præf. locis seq. וְיָלַד ab eundo, 1 Sam. 30. 21. 2 Chr. 11. 4. 25. 13. Eccl. 7. 2. Isa. 8. 12. Lam. 4. 18. sed occurrit etiam cum variis aff. ut cum וְיָלַד, וְיָלַד (cui & וְיָלַד sunt præf.). וְיָלַד (cum & præf.). וְיָלַד (cum & præf. & Aff. ut seq. וְיָלַד ire me, 1 Reg. 2. 8. וְיָלַד ire te, Deut. 2. 7. וְיָלַד ire in eundo te, Exod. 4. 21. 33. 16. 1 Sam. 10. 2. Prov. 4. 12. וְיָלַד & in eundo te, Deut. 6. 7. 11. 19. וְיָלַד ire te, Jer. 2. 2. וְיָלַד ambulare eum, 1 Reg. 16. 31. וְיָלַד in ire eum, 1 Sam. 9. 9. 2 Sam. 8. 3. 19. 1. 1 Chron. 12. 20. 18. 3. Jer. 51. 59. וְיָלַד ire eos, 2 Sam. 17. 21. וְיָלַד in ire eos, Ezech. 1. 17. 21. 24. 10. 11. וְיָלַד & in ire eos, 2 Chron. 24. 25. וְיָלַד in ire ipsas, Ezech. 1. 9. 12. 17. Sic in Imperat. etiam pro more verborum Pe jod, deficit prima Rad. jod, ut in Imperat. f. m. cum Tzere, sed ante Maccaph cum sægol; sic, וְיָלַד vel וְיָלַד ito, abito, & c. Gen. 12. 1. 26. 17. 27. 9. 28. 2. 37. 14. Exod. 3. 16. 4. 12. 18. 19. 26 & c. ad Jon. 1. 2. 3. 2. in 100. circ. l. cui etiam utrique formæ וְיָלַד cop. est præf. וְיָלַד vel וְיָלַד & ito, Gen. 22. 2. 27. 13. Jud. 18. 19. 1 Sam. 16. 1. 29. 7. 2 Sam. 14. 21. 2 Reg. 6. 3. 8. 8. 9. 1. Ezech. 3. 1. 11. sed in pausa est cum וְיָלַד præf. וְיָלַד & ito, Gen. 12. 19. 24. 5. 1. 2 Reg. 4. 24. 29. Jer. 36. 14. Item pro וְיָלַד sæpè est cum וְיָלַד præf. vade, veni, abi, & c. & quia jungitur etiam famineo generi, sumitur aliquando in hac forma pro Adverbio hortantis, ut Gen. 19. 32. וְיָלַד אָגֵדִים (6 foror) propinquemus patri nostro vinum: & Eccl. 2. 1. וְיָלַד אָגֵדִים agedum, probem te, (vel miscam

vinum) in lætitiâ, ut & supra דִּבְרֵי dictum in verbo וְיָלַד Merc. Cev. Item de hac forma ulterius notandum quod ter veniat absque He parag. sic, וְיָלַד vade, aut veni; scilicet Num. 23. 13. וְיָלַד veni quæso, vel nunc, mecum ad locum alium. Jud. 19. 13. וְיָלַד vade, vel veni, & appropinquemus, & c. & 2 Chron. 25. 17. וְיָלַד veni, videamus nos facie, & c. Pag. sim. Bu. & c. Occurrit autem hæc forma plene cum וְיָלַד parag. simpl. & cum וְיָלַד præf. locis seq. וְיָלַד ito, agè, Gen. 19. 32. 31. 44. 37. 13. Exod. 3. 10. Num. 10. 29. 22. 7. 11. 23. 7. 27. 24. 14. Jud. 11. 6. 19. 11. 1 Sam. 9. 5. 10. 14. 16. 17. 44. 20. 11. 2 Reg. 10. 16. 14. 8. Neh. 6. 2. 7. Prov. 1. 11. 7. 18. Eccl. 2. 1. Cant. 7. 12. וְיָלַד & ito, Num. 22. 17. 23. 7. 1 Sam. 23. 27. Psal. 80. 3. sed in Imper. pl. m. sæpius occurrit וְיָלַד venite, ite, & c. Gen. 37. 20. 27. 41. 55. 42. 19. Exod. 5. 4. & c. Psal. 34. 12. 66. 5. 16. 83. 5. 95. 1. Prov. 9. 5. Isa. 1. 18. 2. 3. 5. 18. 2. 30. 21. 50. 11. 55. 1. & c. Hof. 6. 1. Jon. 1. 7. Mic. 4. 2. Zach. 6. 7. & c. in 70. circ. l. In pausa est cum Tzere penult. וְיָלַד ite, Jos. 2. 16. 2 Reg. 6. 2. Item cum וְיָלַד cop. præf. וְיָלַד & ite, Gen. 29. 7. 45. 17. Exod. 12. 31. Jos. 9. 10. 22. 4. Job. 42. 8. Isa. 55. 13. Jer. 6. 16. Am. 6. 2. Mich. 2. 10. & cum וְיָלַד cop. ante tzere pro Scheva penult. in pausa, sic, וְיָלַד & ite, Gen. 42. 33. Exod. 12. 32. 1 Sam. 29. 10. Item in Imper. kal, f. f. occurrit simpli cum Scheva, sed in pausa cum tzere, & cum וְיָלַd cop. præf. ut seq. וְיָלַd ito, Jud. 9. 10. 12. Ruth. 2. 2. 1 Sam. 1. 17. 2 Sam. 13. 7. 14. 8. 1 Reg. 1. 12. 13. 14. 7. 12. 2 Reg. 4. 3. 7. וְיָלַd ito, Exod. 2. 8. Jud. 11. 38. 2 Sam. 13. 15. וְיָלַd & ito, 2 Reg. 8. 1. Cant. 2. 10. 13. & in 2. pl. f. Imper. kal occurrit plenè, & cum וְיָלַd pro וְיָלַd; sic, וְיָלַd ite, Ruth. 1. 8. וְיָלַd ite, Ruth. 1. 12. In fut. kal occurrit pro more verborum pe jod cum duplici tzeri; at in 1. sing. fut. kal, occ. cum tzere vel cum sægol, in ult. locis seq. וְיָלַd vel וְיָלַd ibo, Gen. 24. 58. Ex. 3. 11. Lev. 26. 41. Num. 1. 30. Deut. 2. 27. 29. 19. Jud. 4. 8. 9. Ruth. 1. 16. 1 Sam. 16. 2. 1 Reg. 18. 12. 2 Reg. 6. 3. Job. 10. 21. 29. 3. Ps. 23. 4. 26. 11. 39. 14. 42. 10. 138. 7. 139. 7. 143. 8. Cant. 4. 6. Isa. 45. 2. Jer. 2. 25. Hof. 5. 15. cui etiam וְיָלַd cop. & conv. sunt præf. וְיָלַd & ibo, 2 Sam. 19. 27. 1 Reg. 11. 21. Hof. 5. 14. וְיָלַd & ivi, Jud. 19. 18. 1 Sam. 15. 20. Jer. 13. 5. 7. Ezech. 3. 14. & semel cum וְיָלַd convante pathach in ult. sic, וְיָלַd & ivi, Job. 19. 10. Item cum וְיָלַd Interrog. præf. וְיָלַd num ibo, Exod. 2. 7. 1 Sam. 23. 2. 1 Reg. 22. 7. sed occ. etiam in 1. sing. fut. kal, cum וְיָלַd parag. locis seq. וְיָלַd ibo, Gen. 45. 28. Exod. 4. 18. Ruth. 2. 2. 2 Sam. 15. 7. Jer. 5. 5. 40. 15. Hof. 2. 7. 9. Zach. 8. 21. pro quo semel occur. cum jod 1. Rad. quiescente in tzere, sub Aleph; sic, וְיָלַd ibo, Mich. 1. 8. & in pausa cum tzere pro Scheva penult. sic, וְיָלַd ibo, Isa. 38. 10. Item cum וְיָלַd cop. præf. cum Scheva, sed in pausa cum tzere penult. ut seq. וְיָלַd & ibo, Gen. 24. 56. 30. 25. 33. 12. Num. 23. 3. Jud. 11. 37. 1 Sam. 28. 7. 2 Sam. 20. 21. 1 Reg. 19. 20. Jer. 9. 1. וְיָלַd & ibo, Gen. 30. 26. 2 Sam. 3. 21. Item in 2. f. m. fut. kal occurrit etiam cum Tzere, vel cum sægol in ult. cui etiam וְיָלַd conv. & וְיָלַd Interrog. sunt præf. ut seq. וְיָלַd vel וְיָלַd ibis, Gen. 3. 15. 24. 4. 38. 55. 28. 15. 32. 17. Lev. 19. 16. Num. 10. 39. 22. 12. Jos. 1. 7. 9. Jud. 19. 17. 1 Sam. 28. 22. 2 Sam. 15. 19. 1 Reg. 3. 14. 6. 12. 9. 4. 2 Chron. 7. 17. Psal. 32. 8. Prov. 1. 15. 2. 20. 3. 23. Eccl. 4. 17. 8. 3. Isa. 33. 21. 43. 2. 48. 17. Jer. 1. 6. 16. 5. 45. 5. Zach. 3. 7. וְיָלַd & ivisi, 1 Reg. 14. 9. 16. 2. 18. 18. 2 Chr. 21. 13. וְיָלַd itur usne es? 1 Reg. 22. 4. 2 Reg. 3. 7. 2 Chr. 18. 3. sic & in 2. f. f. m. fut. kal, cum Scheva, sed in pau-

fa cum Tzere penult. cui etiam ! conv. & Interrog. sunt præf. ut seq. וילכּי ibis, Jud. 4. 8. Ruth. 1. 16. 2. 8. וילכּי ibis, itura es, Gen. 16. 8. Jer. 15. 6. וילכּי & ivisti, Ruth. 2. 11. וילכּי an itura es? Gen. 24. 58. sic et an in 3. f. m. fut. kal, occurrit itidem cum tzere vel sægol in ult. cui etiam Interrog est præf. ut seq. וילכּי vel וילכּי ibit, Exod. 10. 24. 26. 23. 23. 32. 34. 34. Deut. 7. 8. 20. 5. Jos. 16. 8. Jud. 7. 4. 1 Sam. 17. 32. 2 Sam. 13. 24. 26. Psal. 126. 6. Prov. 10. 9. 15. 12. Eccl. 5. 15. 6. 4. Isa. 6. 8. Jer. 46. 22. 49. 3. Hab. 3. 4. וילכּי utrum ambulaturus sit? Exod. 16. 4. Item semel est cum pathach in ult. post ! cop. sic, וילכּי & ibit, Job. 27. 21. Sed frequentius multo occurrit cum ! conv. præf. & sægol in ult. sic, וילכּי & ivit, abivit, &c. Gen. 12. 4. 13. 3. 22. 3. 13. 24. 10. 26. 1. &c. ad Jon. 3. 3. &c. in 225. circ. Et interdum est cum pathach in ult. post ! conv. sic, וילכּי & ivit, Gen. 24. 61. 25. 34. Num. 12. 9. 2 Reg. 5. 11. Job. 7. 9. Psal. 34. 1. Item in 3. sing. fam. fut. kal, occurrit simpl. cum tzere in ult. sed cum ! conv. præf. cum sægol in ult. ut seq. וילכּי ibit, itura est, Gen. 24. 39. Psal. 97. 3. Jer. 48. 2. וילכּי & ivit, Jer. 7. 18. 21. 14. 16. 19. 25. 22. 38. 11. 19. Ex. 2. 8. Num. 22. 23. Jud. 4. 9. 24. 11. 38. 19. 2. Ruth. 2. 3. 1 Sam. 1. 18. 25. 42. 2 Sam. 13. 8. 19. 1 Reg. 10. 13. 14. 4. 17. 17. 11. 15. 2 Reg. 4. 5. 25. 8. 2. Chron. 9. 12. Jer. 3. 8. Hof. 2. 15. In 1. pl. fut. kal occurrit etiam cum Tzeri ult. locis seq. וילכּי ibimus, Exod. 8. 23. 10. 9. Num. 20. 17. 21. 23. Jos. 1. 16. Jud. 20. 8. 1 Sam. 9. 7. 23. 3. 2 Sam. 13. 25. Psal. 122. 1. Jer. 6. 16. 18. 12. Mich. 4. 5. sed extat etiam cum sægol in ult. simpl. & post ! conv. sed cum ! cop. & Interrog. præf. est cum Tzere in ult. sic, וילכּי idem, Jer. 42. 3. וילכּי & ivimus, Deut. 1. 19. וילכּי & ibimus, Jer. 5. 19. וילכּי an ibimus, ire debemus? 1 Reg. 22. 15. 2 Chron. 18. 5. 14. Item occurrit etiam 1. pl. cum ! parag. post scheva, sed in pausa post tzere penult. cui utrique formæ ! cop. est præf. ut seq. וילכּי ibimus, Gen. 22. 5. 37. 17. Ex. 3. 18. 5. 38. 17. Deut. 13. 26. 13. 1 Sam. 9. 6. 2 Reg. 6. 2. Zach. 8. 21. 23. וילכּי ibimus, 1 Sam. 9. 10. וילכּי & ibimus, Gen. 3. 12. 43. 8. Jud. 19. 28. וילכּי idem, 1 Sam. 9. 9. 26. 11. Isa. 2. 35. Mich. 4. 2. Item in 2. pl. m. occurrit simpl. cum Scheva penult. locis seq. וילכּי ibitis, Gen. 42. 38. Exod. 3. 21. Lev. 20. 23. 26. 21. Deut. 1. 33. Jos. 2. 16. 3. 4. Jud. 18. 6. Jer. 7. 6. 20. 6. 25. 6. 35. 15. Mich. 2. 3. sed in pausa cum Tzere penult. cui utrique formæ Nun parag. est add. וילכּי ibitis, Lev. 18. 3. 26. 3. Deut. 5. 33. 13. 4. Jos. 2. 16. Jud. 19. 4. 2 Reg. 2. 18. Neh. 5. 9. Jer. 6. 25. Ezech. 20. 18. 36. 27. וילכּי ibitis, Deut. 6. 14. וילכּי idem, Ex. 3. 21. Isa. 5. 12. & cum ! conv. præf. simplici formæ; sic, וילכּי & ivisti, Jud. 18. 24. Mich. 6. 16. Item in 3. pl. m. fut. kal, וילכּי ambulant, ibunt, Exod. 5. 7. 18. 20. &c. Psal. 81. 13. 84. 8. Isa. 28. 13. 40. 31. Jer. 3. 17. 18. 12. 2. Hof. 5. 6. 11. 10. 14. 7. 10. Mich. 4. 5. &c. in 40. circ. sed in pausa est cum Tzere penult. & occ. locis seq. וילכּי ibunt, Exod. 33. 14. Isa. 45. 14. Jer. 22. 22. 30. 16. 37. 9. 46. 22. Ezech. 1. 9. 12. 17. 21. 10. 11. 22. 11. 20. 12. 11. 36. 24. Hof. 7. 12. & cum ! Interrog. præf. & ! parag. add. & ! cop. præf. utrique formæ, ut seq. וילכּי an ambulaturi sunt? Am. 3. 7. וילכּי ibunt, Psal. 89. 3. Joel. 2. 7. 8. וילכּי & ibunt, 2 Reg. 6. 22. 17. 27. וילכּי & ibunt, 1 Sam. 30. 22. Job. 38. 35. sed frequentius cum ! conv. præf. ante Scheva penult. sic, וילכּי & iverunt, vel ivierint, ambularunt, vel -rint, &c. Gen. 9. 23. 18. 22. 22. 6. 8. 19. &c. Jer. 2. 5. 7. 24. 9. 13. 11. 8. 13. 10. 16. 11. 41. 12. 14. 17. 52. 7. Lam. 1. 6. &c. in 90. circ. ut & cum ! conv. præf. in pausa cum Tzere penult. locis seq. וילכּי & iverunt, Gen. 14. 11. 45. 24. Jos. 2. 21. 18. 8. Jud. 18. 21. 19. 14. 1 Sam. 6. 6. 2 Reg. 5. 24. Jer. 5. 23. Item in 3. pl. f. fut. kal, occurrit locis seq. וילכּי ibunt, abibunt, Jud. 11. 40. Isa. 3. 16. Ezech. 7. 17. 21. 12. 30. 17. 18. Joel. 4. 18. & in 2. pl. f. etiam, וילכּי ibitis, iretis, Ruth. 1. 11. Denique cum ! conv. præf. ante 3. pl. f. occ. locis seq. וילכּי & iverunt, Gen. 24. 61. Ruth. 1. 7. 19. Isa. 3. 17. In Hiphil וילכּי ire, abire, seu ambulare fecit; duxit, abduxit, deduxit, eduxit; attulit, detulit, pertulit, &c. Bu. Lex. & Merc. Item vehere, portare, asportare; auferre significat, Merc. Occurrit autem in præf. hiph. 3. f. m. & eum וילכּי. Aff. וילכּי abduxit, 2 Reg. 24. 15. וילכּי deduxit te, Deut. 8. 2. & cum ! & Aff. post ! cop. vel conv. utrique præf. ut seq. וילכּי & ducat eum, Prov. 16. 29. וילכּי deducit eos, Isa. 48. 21. & in 1. sing. præf. hiph. cum ! conv. præf. וילכּי & ducam, Isa. 42. 16. Ezech. 36. 12. cui etiam וילכּי est Aff. וילכּי & deducam eam, Hof. 2. 14. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum וילכּי & defective cum chirek penult. absque jod nota hiphil, ante וילכּי. Aff. ut & cum וילכּי dem. præf. & וילכּי. Aff. & cum וילכּי. Aff. ut seq. וילכּי ducens, Job. 12. 17. 19. Isa. 63. 12. וילכּי deducens, Jer. 2. 6. וילכּי ducem, qui duxit, Psal. 136. 16. וילכּי ducens te, Jer. 2. 17. וילכּי duxit te, Psal. 136. 16. וילכּי ducens qui duxit eos, Isa. 63. 13. Item, occ. etiam part. hiph. in 1. pl. f. defective in chirek absque jod penult. sic, וילכּי deferentes, Zach. 5. 10. In Infin. hiph. וילכּי adducere, &c. occ. cum ! præf. & Aff. sic, להוליכו ad ducendum eum, 2 Chron. 36. 6. & in Imper. hiph. f. m. cum ! cop. occurrit cum Tzere ult. pro chirek magno; sic, וילכּי & defer, Num. 16. 46. sed in 2. f. Imper. hiph. pro וילכּי, occurrit cum expressa jod 1. Rad. post Tzere sub He, ut supra in 1. fut. kal, Bu. Lex. sic, וילכּי ducit, Exod. 2. 9. & in 2. pl. m. Imper. hiph. est, וילכּי ducite, 2 Reg. 17. 27. In fut. hiph. 1. sing. occ. simpl. plenè cum jod in ult. sed cum ! conv. est cum Tzere ult. וילכּי ire faciam, 2 Sam. 13. 13. Ezech. 32. 14. וילכּי & deduxi, Lev. 26. 13. Deut. 29. 5. Jos. 24. 3. Am. 2. 10. Item cum ! cop. occ. plenè cum jod Hiph. penult. ante וילכּי parag. ut etiam ante וילכּי. Aff. sic, וילכּי & ducam, 2 Reg. 6. 19. וילכּי deducam eos, Jer. 31. 9. In fut. hiph. 3. f. m. est etiam cum Tzere vel cum jod ult. sed cum ! conv. est cum sægol ult. at cum וילכּי præf. cum Tzere ult. ut seq. וילכּי ducat, Deut. 28. 36. וילכּי perferet, Eccl. 10. 20. Jer. 32. 5. וילכּי vel fine Vau, & duxit, Exod. 14. 21. 2 Reg. 6. 19. 25. 20. Jer. 52. 26. Lam. 3. 2. וילכּי quod deferat, Eccl. 5. 14. Item cum ! conv. præf. occurrit plenè cum jod hiph. ante וילכּי. Aff. sic, וילכּי & ante וילכּי. Aff. simpl. & cum ! conv. præf. ut seq. וילכּי & duxit me, Ezech. 40. 24. 43. 1. 47. 6. וילכּי abire facite eos, Psal. 125. 5. וילכּי & deduxit eos, Psal. 106. 9. In 3. pl. m. fut. hiph. plenè est וילכּי deducet, sed cum ! conv. præf. occ. defective cum chirek absque jod penult. וילכּי & deduxerunt, 1 Reg. 1. 38. sed occ. etiam cum kibbutz pro schurek ante וילכּי Aff. & cum ! conv. plenè cum jod mediano notà hiphil; sic, וילכּי & deduxerunt eum, 2 Chron. 33. 11. 35. 24. Aduorandi sunt autem loci quidam ubi radix hæc signanter occurrit, ut Mich. 6. 8. הניצ לכת עם humiliter ire cum Deo suo; i. e. in viis Dei sui incedere cum humilitate, cum abnegatione propriæ vo-

luntatis,

luntatis, potestatis, dignitatis: לַכֶּת אַחֲרֵי יְהוָה est sequi Jehovam, h.e. accedere ad Jehovam, se ductui ejus permittere, 2 Chron. 34. 31. 1 Reg. 18. 21. פָּסָח אַחֲרֵי יְהוָה est, Hebr. 11. 6. Confer Gen. 24. 5. & ire post Deos alios, Deut. 11. 28. 28. 14. est accedere ad eos, inclinare ad eorum cultum. Phrafsis לַכֶּת שׁוֹב est, iterum ire, ut לַכֶּת שׁוֹבִים iterum eunt, &c. Et לַכֶּת לִפְנֵי ire ante fe, est procedere, 1 Chr. 21. 30. Confer Psal. 85. 14. Item pro perambulare, ut Deut. 1. 19. כָּל-הַמְדָּבֵר וַיִּלְכֶּךְ אַחֶר & perambulavimus desertum. Non solum לַכֶּת לִכְּה in Imper. sing. est adhortantis aut consilium dantis particula, sed etiam pluraliter est invitantis, ut Isa. 55. 1. 3. Venite ad aquas-- venite, emite-- venite ad me, &c. sic Psal. 34. 12. at Job. 29. 3. חֹשֶׁךְ אֶלְךָ לְאוֹרֵי לְאוֹרֵי ad lucem ejus ibam tenebras, h.e. in tenebris. Lev. 19. 16. לֹא תִלְכֶּךְ רֵכִיל non obtreffabis; propriè, non ibis nundinationem, vel cum nundinatione. Obtreffator, nominis alieni infamiatione, tanquem re venali, aucupatur gratiam aut lucrum; unde Ab. Ezra, Mercator transfert, emit ab uno, & vendit alteri; sic obtreffator pandit huic, quod accipit ab illo. Ezech. 17. & omnia genua מִיִּם תִּלְכְּנָה fient aquæ fluentes. Sic & 21. 12. & Joel. 4. 18. & colles תִּלְכְּנָה manabunt lacæ: Hæc ex Coc. [וַיִּלֵּךְ ululavit, &c. Vide suprà ad initium jod Lamed. Item וַיִּלֵּךְ Rad. ex Prov. 20. 25. quidam hic afferunt, & ad eandem referunt וַיִּלְכֶּךְ חֹלֶעֶת. Sed ea vide infrà in Rad. וַיִּלֵּךְ: & וַיִּלֵּךְ est לֵיכָא: de quo suo loco; Merc.]

Rad. 41. וַיִּלָּךְ laboravit, seu obductus est, impetigine, ut est fædatio cutis cum pruritu, quam alii scabiem siccam, asperam & prominentem intelligunt, alii morbum, similem scabei, squamosum, corpusque dehonestantem; est cogn. cum וַיִּבֹל fluxit, à quo וַיִּבֹל. Verbaliter non usurpatur hæc radix; sed tantum indè unum est nomen, viz. וַיִּלָּךְ fæm. impetigo, lychen, mentagra; Av. fæf. indè fit וַיִּלָּךְ, Lev. 21. 20. 22. 22. quod est scabies Ægyptiaca, durans, (vel adhærens Merc.) usque ad mortem; Hieron. impetigo, Pag. scabies saniosa, vel sicca; lychen: Prisci Hebræorum sapientes scribunt, fuisse וַיִּלָּךְ speciem ulceris purulenti, & fætidii Ægyptiaci. Item, dixit Resch Lakilch; quare vocatur nomen ejus וַיִּלָּךְ? propterea שְׁמִלְכַח quod adhæret וַיִּלָּךְ & serpit usque ad diem mortis; cod. Talm. Bechoroth, fol. 41. r. sic deducitur à Rabbinico, & Chal. וַיִּלָּךְ conjungere, involvere, Bu. Lex. Sunt qui à וַיִּלָּךְ quod est apprehendere & adhærere, cum concussionem quadam, ut quibusdam placet: quod hominem mordicis corripiat, & proxima quæque occupet; minùs rectè alii scabiem fluentem exponunt; Doctores Hebræi à וַיִּלָּךְ quod apud illos, ex Syro Sermone, est involvere, quod hominem, involvat & implicet ad diem mortis, Merc. Est species scabei quam וַיִּלָּךְ vertunt, Coc.

Rad. 42. וַיִּלָּךְ m. est species locustæ, bruchus juxta Hieron. Pag. Sed Hieron. putat esse atelabum, parvam locustam, inter locustam & bruchum, reptantem magis quàm volantem, semperque subsistentem; atque ideo ubicunque orta fuerit, omnia ad pulverem usque consumit; alii potiùs putant bruchum, vermem pilosum, ut colligit ex Jer. 51. 27. Merc. Ego puto genus esse locustæ quod sæpiùs vidi in Gallia, præcipuè Lugduni, instar Crabronis, sed minoris quantitatatis, alatum; quod arborum folia depopulatur, & vastat in maxima

multitudine; Et sunt qui dicunt, teste R. D. in comment. nomen deduci à וַיִּלָּךְ quod est lambere, lingere; quod herbas lambat, Pag. & fruges, aculeo scilicet tanquam linguâ; & quia magnâ copia volat collectivum nomen est, Merc. וַיִּלָּךְ est bruchus; insecti genus, quod lambendo absunt & Perdit fruges atque terræ nascencia; nam est cogn. cum וַיִּלָּךְ, i.e. lambit, Av. & sim. Cocc. In pausa est cum cametz sub jod, sed extra paulam cum duplici sægol. Occurrit autem simpl. & cum וַיִּלָּךְ, וַיִּלָּךְ & præf. utrique formæ, ut seq. וַיִּלָּךְ bruchus, Nah. 3. 16. וַיִּלָּךְ & bruchus, Psal. 105. 34. וַיִּלָּךְ bruchus, Joel. 1. 4. 2. 25. וַיִּלָּךְ bruchus, Joel. 1. 4. וַיִּלָּךְ sicut bruchos, Jer. 51. 27. וַיִּלָּךְ quasi bruchis, Jer. 51. 14. Nah. 3. 15. וַיִּלָּךְ sicut bruchus. Nah. 3. 15.

Rad. 43. וַיִּלָּךְ m. duo significata habet, i. est mare; & occidens, substant. scilicet i.e. plaga occidentalis, eò quod mare magnum sit ad plagam occidentalem terræ Israel, sic appellatum; Pag. significat interdum hoc nomen magnam aquarum collectionem; unde stagna & lacus hoc nomine videas appellari; & metaphoricè magnum lebetem, aut vas multam aquam continens; unde mare erat inter vasa templi Salomonici. Transfertur & ad hominum multitudinem more maris frementium, ut sit in seditionibus; Psal. 65. & Isa. 17. Affinitatem habet cum וַיִּלָּךְ aquæ nomine, ab aquarum copia, Merc. & radix potest esse וַיִּלָּךְ quod ostendit dagefch in plurali, & cum pronomine; vel radix est וַיִּלָּךְ, (vel potiùs וַיִּלָּךְ, Merc.) & sic dagefch ponitur vice hannach, i.e. literæ quiescentis, quæ est vau; & hoc ostendit cametz in וַיִּלָּךְ; (idque etiam in constructione, atque aded cum maccaph, Merc.) nam omne וַיִּלָּךְ est cum cametz præter וַיִּלָּךְ mare rubrum, vel caricis, i.e. caricosum; & est gen. masc. interdum tamen fæm. ut exempla ostendunt, Pag. Item non solum cametz retinetur in constructione, sed etiam latum, sive longum permanet, subsequente maccaph, inquit R. D. in Michlol, ut Num. 4. 11. ad latus וַיִּלָּךְ maris chinnereth; & Jos. 12. 3. וַיִּלָּךְ mare salis, Cev. וַיִּלָּךְ mare, est etiam occidens, respectu maris ad occidentem terræ Canaan siti; semel meridies, respectu sitis maris rubri, Pal. 107. 3. Transfertur etiam ad lacum, sive vas amplum in Templo, 1 Reg. 7. 23. & ita etiam fæmininum reperitur, 2 Reg. 16. 17. וַיִּלָּךְ dicitur mare salis, i.e. salsum, Gen. 14. 3. וַיִּלָּךְ à mari algofo; quod est cum pathach; nam aliàs semper scribitur cum cametz præterquam cum וַיִּלָּךְ conjunctum, tum enim habet pathach; Bu. Lex. Est cogn. cum וַיִּלָּךְ propagavit liberos, ut matres solent parere soboles; & cum וַיִּלָּךְ tumultuatus est; item cum וַיִּלָּךְ, i.e. aquæ; nam ex mari inquieto & tumultuario omnia flumina propagantur & derivantur; & Deus ipse collectionem aquarum vocavit mare; Av. mare salis dicitur mare Sodomæ, lacus Asphaltites, Cocc. Occurrit autem frequens hoc nomen ordine Conc. ut seq. וַיִּלָּךְ mare, Gen. 14. 3. Exod. 10. 19. 15. 8. 10. 23. 31. 27. 12. &c. ad Zach. 9. 10. in 80. circ. l. & cum pathach occ. simpl. & cum וַיִּלָּךְ, וַיִּלָּךְ & præf. ut seq. וַיִּלָּךְ mare, Num. 13. 18. 14. 25. 21. 5. 33. 10. Deut. 1. 40. 2. 1. 11. 4. Jos. 2. 10. 24. 6. Jud. 11. 16. 1 Reg. 9. 26. Neh. 9. 9. Psal. 106. 22. 136. 13. וַיִּלָּךְ in mari, Exod. 15. 4. Psal. 106. 7. 9. 136. 15. Isa. 49. 21. וַיִּלָּךְ mari, Jos. 4. 23. וַיִּלָּךְ à mari, Ex. 15. 22. 23. 31. Num. 33. 11. ut & cum וַיִּלָּךְ Interrog. & cop. præf. ante cametz, וַיִּלָּךְ num mare? Job. 7. 12. וַיִּלָּךְ & mare, Job.

Job.28.14. Psal.65.6. Mich.7.12. sed sapius multo cum
 dem. praf. ים mare, Gen.1.26,28.9.22.17. 32.
 12.41.49. Exod.14.2,9,16,&c. ad Zach.14.8. in 160.
 circ. l. Item cum ים, י & י praf. ante cametz etiam,
 ut feq. ים & mare, Jof.15.47.23.4. 1 Reg.7.25. 2
 Chron.4.4,6. Neh.9.11. Eccl.1.7. ים & mare, Ifa.19.5.
 ים in mare, in mari, Exod.14.28.15.14,19,21. 1 Reg.
 5.9.10.22. Pf.77.20.89.26. If.18.2.27.1.43.16. Jer.46.
 18.49.23. Ezech.26.17,18. Jon.1.4. Nah.1.4. Hab.3.7,14.
 Zac.9.4.10.11. ut & cum ים, י & י itidem praf. ante
 formam cum cametz, ut feq. ים ficut mare, Ifa.57.20.
 Jer.6.23.50.42. Lam.2.13. ים mari,&c. Deut.30.13.
 2 Chron.20.2. Prov.8.29. Ifa.11.9. ים à mari, è mari,
 Gen.12.8. Jof.8.9,12,13.11.2.19.34. 1 Reg.18.44.24.
 14.63.11. Hof.11.11. Am.8.12. Mich.7.12. Nah.3.8. Zac.
 9.10. ים & à mari, Jof.11.3. Psal.107.3. Ifa.49.12. I-
 tem fape occurrit cum ים locali, fimiliter cum cametz
 sub jod, etiam ante Mem dageſchatum, locis feq. ים ver-
 ſus mare, in mare, Gen.28.14. Exod.10.19.26.22.36.
 27.32. Num.2.18.3.23. Deut.3.27. Jof.5.1.12.7.15,4.
 8,10,11.16.3,8.18.12.15.19.34.22.7. 1 Reg.5.9.7.
 25.1 Chron.9.24.2 Chron.4.4. Ifa.11.14. Ezech.45.7.
 46.19.48.3,4,5,6,7,8,16,18,21,23,24,25, 26, 27, 34.
 Dan.8.4. cui etiam formæ cum ים locali, י, י, י & י
 funt praf. ut feq. ים & verſus mare, Ezech.48.10,17,
 21. ים idem, Gen.13.14. Jof.15.46. Zach.14.4. ים
 mare verſus, Num.34.5. Jof.15.12.16.6,8.17.9. 19.26,
 29.24.6. Ezech.47.8. ים verſus mare, Jof.19.11. I-
 tem, ſemel occ. cum ים, Aff. ſic, ים mare ejus, Jer.51.36.
 In pl. eſt cum pathach ante Mem dageſchatum, & occ.
 ſimpl. & cum ים, י & י praf. prout feq. ים maria,
 Gen.1.10.49.13. Deut.33.19. Jud.5.17. Job.6.3. Psal.8.
 9.24.2.46.3.65.8.69.35.78.27. Ifa.17.12. Jer.15.8.
 Ezech.27.4,25,26,27.28.2,8. Dan.11.45. Jon.2.4. ים
 maria, Neh.9.6. ים in maribus, Gen.1.22. Lev.11.9.
 10. Pf.135.6. Ezech.32.2. ים à maribus, Ezech.26.17.
 27.33,34. ים mare, pro occaſu dicitur in terra ſancta,
 Jof.15.12. ים & terminus occidentis verſus mare magnum, & terminus, ſcil. erit,
 Num.34.11. ים mare Genefareth, eſt mare Tiberi-
 adis, mare Galilææ: quod dicitur etiam ים קרמון
 mare primum, Ezech.47.18. Joel.2.19. Zach.14.8. cui
 opponitur ים mare poſterius, ſcil. ſalis, Deut.
 11.24. quod & ים mare deſerti, Deut.3.19.
 In Psal.72.8. à mari ad mare, ſignificatur ים & mare
 in omnibus locis, qui per terminos adumbran-
 tur; Zach.9.10. eſt enim terminus quidam auſtralis,
 mare, vel poſterius vel rubrum: Hinc fortè Psal.107.
 3. ab oriente, ab occidente, à ſeptentrione, ים & à
 mari: niſi potiùs ibi intelligatur Auſtralis terræ habi-
 tabilis quæ eſt Oceanus Affricæ ambiens. In Ifa.21.
 1. terra mari aſſita, in deſertum redacta: Vel, terra quæ
 ſpirituale deſertum eſt, ad quam multi populi conflu-
 unt. Confer. Apoc.17.13. In Ifa.27.1. ים draco,
 qui eſt in mari: Diabolus ſcil. qui reg-
 nat in mundo. In Ezech.32.2. Rex Egypti, an ſpiritu-
 alis? comparatur cum dracone in maribus. Apoc.21.
 1. & vidi cælum novum, & terram novam, & mare non
 eſt amplius, i.e. non eſt ampliùs ullus locus poſitus ex-
 tra habitationem Eccleſiæ, & ubi ſementis verbi non

ſiat. Ifa.19.5. ים ſubſident aquæ è mari
 non impediunt tranſitum, quaſi mare in ſiccum verum
 eſſet, Jer.51.36. & deſiccabo mare ejus. Dan.11.45.
 ים inter maria: Epyrum totam inter maria,
 vel Cheroneſum ſaltem occupabit; Cocc. Deinde, ii.
 ſignif.2. hujus rad. eſt in No. pl. m. ים, quod ſignificat
 ים mulos, R. D. Pag. Forſan rectiùs fuerit dicere
 vocem eſſe peregrinam, quam quod quidam conſectant
 à ים deſecti, ut ſignificentur muli, è gemina a-
 nimantium ſpecie, aſino & equa, vel contrà, conſum-
 mati & perfecti, Merc. Cev. ים ſunt muli, quorum
 inventor fuit Hana, aſino nempe ad equam admiſſo, Gen.
 36.24. Pater hujus Hanæ fuit Tzibon, ut ibidem di-
 citur: at verſ.20. Tzibon, & Hana dicuntur fuiſſe ſra-
 tres ex patre Seir: indè ludunt & commiſcuntur
 Talmudici, Tzibonem cum matre fuiſſe congreſſum,
 ac genuiſſe ex ea, per nefandum inceſtum, Hanam i-
 ſtum: Hana ergò ſcribunt, fuit פסול profanus, illegi-
 titus, & ſpurius; & introduxit in mundo פסול, i.e.
 profana & ſpuria animalia: Cod. Peſachim, c.4. Vide
 Plin. l.8. c.44. Bu. Lex. ex Merc. de ים hinni, muli
 ex equo & aſina, vide ſuprà in Rad. ים Av. in loco
 autem cit. Gen.36.24. occurrit hoc nomen pl. m. ſic,
 cum ים dem. praf. & deſectiè abſque jod pl. Ipſe eſt
 Hana qui invenit ים mulos in deſerto, dum
 paſceret aſinos Tzibon patris ſui; i.e. dum paſceret,
 invenit indiſtriâ ſuâ: quia dum paſceret aſinos exco-
 gitavit ut aſcendere faceret equum ſuper aſinam: & ſic
 protulit mundo hanc ſpeciem; inquit R. D. in l. rad. Sunt
 qui arbitrentur onagros ad (vel ab, Merc.) hoc admiſſos
 eſſe ad aſinas, & ipſum per iſtiſmodi inveniſſe concubi-
 tum, ut velociffimi ex his aſini naſcerentur, qui vocantur
 ים. Plerique putant quòd equarum greges ab aſi-
 nis in deſerto ipſe fecerit primus aſcendi, ut mulorum
 indè nova contra naturam animalia naſcerentur. R. Sal.
 exponit ים mulos: Coire enim, inquit, faciebat
 aſinum cum equa, & peperit mulum. Et cur appellati
 ſunt ים? ſcil. ab ים terror, quia ים terror e-
 orum immiſſus eſt creaturis; Pag. Talmudici ludunt in
 nomine Hanæ, qui paulò antè dictus fuerat eſſe frater
 Tzibon ex Seir. Verum nihil obſtat diverſos eodem ap-
 pellatos fuiſſe nomine. Scribitur autem ים deſectivum,
 juxta Maſoreth, Merc. Cev. ים ſignificat,
 compoſuit mulos, h.e. excoſcitavit generationem mulo-
 rum, animalis quod gemina ſpeciei eſt, Cocc.

Rad.74. ים dexter fuit, ad dextram declinavit, lo-
 cum in dextra occupavit, dextrorſum tetendit; non
 multum abeſt ab ים fidelis ſeu verax fuit; nam manus
 dextera eſt fidei conſecrata, & dextram dare, eſt ſi-
 dem & veritatem promittere; ſape etiam dexteritas ac-
 cipitur pro fidelitate, quemadmodum & ſiniſter pro in-
 fideli ſeu adverſo legitur. Hinc ים juro dexte-
 ram levando; nam dextera manu juramus, & non ſi-
 niſtra, ut Ifa.62.8. juravit Jehova per dextram ſuam, &c.
 Av. ים, indè ים dextera; & plaga mundi dextera,
 i.e. meridies, quòd aſpicientibus orientalem plagam, quæ
 eſt ante faciem, meridies ſit ad dextram. Orientalis,
 anterior; occidentalis poſterior; meridionalis, dex-
 tera; ſeptentrionalis, ſiniſtra vocatur ſacris in literis,
 Pag. Quidam audacius ad ים reducunt à firmitate; qua
 res per eam apprehenduntur. Sanè Ifa.30.21. ים per

per Aleph pro jod invenitur, pro ימ (de quibus infra) ad dexteram flesteris (dextrabitur, si dici posset) ob cognationem literarum נהבי. Est autem dextra fidei & veritati consecrata; unde per eam, ut fidei sedem & virtutis ministrum, jurabant veteres. Merc. Et quia robur & fortitudo est in latere dextro, ipsum robur, ipsa vis ac potentia vocatur ימ; Pag. Ac in Deo maxime, immensa & infinita ejus virtus significatur passim. Hinc Luc. 22. data opera adj. ctum est, à dextris virtutis Dei, quod Paulus ad Ephes. 1. Periphrasi explicat, quomodo ad dextram patris Christus sedeat, sicut & passim in N. Test. exponitur, ubi hujus rei fit mentio: unde aperte colligitur nihil esse aliud Christum ad dexteram Patris sedere, quam ei omnipotentia, gloria, imperio, & bonis denique omnibus æternis, parem esse, Merc. ימ f. dexter, dextera, dextrum; & dextrum latus, dextra manus; ימ שוק armum dextrum, Exod. 29. 22. ימ עין oculum dexteri scil. lateris; nam עין est constructum, 1 Sam. 11. 2. על ימ ad dextrum latus, dextera, Gen. 24. 29. ימ יד ימ יד & tenuit manum dexteri lateris Joab, 1 Sam. 20. 9. Hic יד est constructum, ut & ימ: Item Ausfer, meridies, quasi plaga dextra, Psal. 89. 13. nam à situ orientis, quæ anterior pars vel plaga vocatur, meridionalem appellant ימ dexteram, septentrionalem אשאל sinistram, & occidentalem אחור posteriore, Bu. Lex. ימ est dextrum latus; Kimchius vult esse Adjektivum, & cum eo intelligi ער: Foret masculinum, Cocc. ימ Dextra, nomen substantivum est, sic dicta, quod in dextra sita sit virtus & potentia ac firmitudo; quare dextrâ accipiuntur & apprehenduntur res nobis præpositæ seu oblata; item quia dextra fidei ac veritati consecrata est, unde veteres per dexteram tanquam fidei sedem, & virtutis ministrum jurabant, &c. nam radix ejus propria est ימ unde ימ fidus, fidelis, &c. Forst. Occurrit autem in forma absoluta, simpl. & cum י, ה, ז & מ præ. ut seq. ימ dextera, Gen. 24. 49. Num. 20. 17. 22. 26. Deut. 2. 26. 5. 32. 17. 11. 20. 28. 14. Jos. 7. 23. 6. 1 Sam. 6. 12. 9. 1. 11. 2. 2 Reg. 22. 2. 2 Chron. 34. 2. Job. 23. 9. 30. 12. Psal. 142. 5. Prov. 4. 27. Isa. 9. 19. 54. 3. Zach. 12. 6. ימ & dextera, ausfer, Psal. 89. 13. ימ dextera, Gen. 13. 9. Exod. 29. 22. Lev. 7. 32. 8. 25. 9. 21. 7. 33. 8. 26. Num. 18. 18. Jos. 17. 2. 2 Sam. 2. 19. Ezech. 1. 10. ימ ad dexteram, Neh. 12. 31. מ ימ à dextrâ, 1 Reg. 7. 39. 49. 2 Reg. 12. 10. 2 Chron. 3. 17. 4. 6. 7. 8. In forma constr. est cum Scheva sub jod; sic, ימ dextera, 1 Sam. 23. 24. 2 Sam. 20. 9. 24. 8. Psal. 77. 11. 89. 43. 118. 15. 16. 144. 8. 11. Hab. 2. 16. Zach. 4. 10. & sic præfixa sunt cum chirek ante jod quiescens, ut cum ז, ל & מ præf. ימ dextrâ, Isa. 41. 10. ל ימ ad dexteram, Isa. 63. 12. Psal. 109. 31. מ ימ à dextrâ, Gen. 48. 13. 1 Sam. 23. 19. 2 Reg. 23. 13. Ezech. 10. 3. Zach. 4. 3. Item, non raro occurrit cum affixis, ut cum י. Aff. sic. ימ dextera mea, Psal. 73. 23. 137. 5. Jer. 22. 24. cui etiam י, ב, ל & מ sunt præf. ימ & dextera mea, Isa. 48. 13. ב ימ in dextera mea, Isa. 44. 20. ל ימ ad dextram meam, Psal. 110. 1. מ ימ à dextrâ mea, Psal. 16. 8. sic & cum ה, vel in pausa ה. Aff. ימ vel ימ dextera tua, Gen. 48. 18. Exod. 15. 6. 12. 2 Sam. 2. 21. Job. 40. 14. Pl. 21. 9. 44. 4. 45. 5. 48. 11. 60. 7. 63. 9. 80. 16. 18. 89. 14. 108. 7. 110. 5. 121. 5. 138. 7. 139. 10. Isa. 41. 13. Ezech. 39. 3. cui etiam utrique formæ י, ב, ל & מ sunt

præf. ימ & dextera tua, Psal. 18. 36. ימ & dextram tuam, Psal. 74. 11. ב ימ in dextera tua, Psal. 16. 11. ב ימ idem, Psal. 17. 7. ל ימ ad dextram tuam, Psal. 45. 10. מ ימ à dextera tua, Psal. 91. 7. ut & cum ה. Aff. ימ dextera tua, sam. & occurrit etiam cum מ præf. sic. ימ idem, Ezech. 16. 45. Item cum י Aff. occ. etiam simpl. & cum י & מ præf. ימ dextera ejus, sua, Gen. 48. 14. 17. Jud. 3. 15. 16. 21. 20. 16. 1 Chron. 6. 24. 2 Chron. 18. 18. Neh. 8. 4. Psal. 20. 7. 78. 54. 89. 26. 98. 1. 109. 6. Prov. 27. 16. Lam. 2. 3. 4. Dan. 12. 7. Jon. 4. 11. Zach. 3. 1. 11. 17. ימ & dextera ejus, Cant. 2. 6. 8. 3. ב ימ in dextera, ad dextram ejus, Gen. 48. 13. Jud. 16. 29. Isa. 45. 1. 62. 8. Ezech. 21. 27. ut & cum ז & מ præf. sic. ל ימ ad dextram ejus, 1 Reg. 2. 19. Eccl. 10. 2. Reg. 22. 19. sic etiam cum ה. Aff. cui י & מ sunt præf. & cum ה. Aff. & י & מ præf. ut seq. ימ dext. eorum, Jud. 7. 20. ימ & dext. eorum, Psal. 26. 10. 144. 8. 11. מ ימ à dextera eorum, Exod. 14. 22. 29. ימ & dext. ejus, Jud. 5. 26. ב ימ in dext. ejus, Prov. 3. 16. Atque inde nominat. ימ No. pr. Jemini; aliquis ex tribu Benjamin; sæpe nim. omittitur Ben, ut 1 Sam. 9. Av. nam quia dextrâ est gloriosior, amabiliorque sinistrâ, minimus inter filios Jacob vocatus fuit בן ימ q. d. filius dextræ (mez) i. e. amabilis mihi, Gen. 35. 18. Pag. Occurrit autem simpl. & cum ה dem. præf. ut seq. ימ Jeminita, Benjaminita, Jud. 19. 16. 1 Sam. 9. 1. 4. 21. 22. 7. 2 Sam. 20. 1. Esth. 2. 5. Psal. 7. 1. ימ Jeminita, 2 Sam. 16. 11. 19. 17. 1 Reg. 2. 8. Deinde, 2. Hinc No. ימ, No. Adj. & masc. significat ordinem, Av. & occ. cum ה dem. præf. sic. ה ימ dexter, 1 Reg. 7. 21. 2 Chron. 3. 17. Item in sam. cum Thau sam. add. occ. cum ה dem. præf. sic. in locis פה dextera, dextram, Exod. 29. 20. Lev. 8. 23. 24. 14. 14. 16. 17. 25. 27. 28. 1 Reg. 6. 8. 7. 39. 2 Reg. 11. 11. 2 Chron. 4. 10. 23. 10. Ezech. 47. 1. 2. Atque inde etiam verbum in Conjug. Hiphil ה ימ, quod aliquando est cum jod mobili, ut 1 Chron. 12. 2. מ ימ dextrantes; i. e. dextrâ jacentes: alijs jod quiescere solet; atque adeo aliquando supprimitur; ut מ Sam. 14. 19. Si est לה ימ dextrare, h. e. ad dextram ire; sed sæpius exprimitur; ut Ezech. 21. 16. ה ימ dextra, i. e. pone te, vel ito ad dextram; & Gen. 13. 9. ואימה & dextrabo, i. e. dextram tenebo; vel, ad dextram ibo. Sed veniet iterum hoc verbum cum Aleph mobili; quod sit loco jod, Isa. 30. 21. quum ה ימ veritus ad dextram, &c. Cev. ה ימ in hiph. est dextram petere, ad dextram flectere, q. d. dextrare, i. e. dextram petere, Bu. Lex. Ad dextram declinavit, dextrorsum tetendit; Av. unde in part. hiph. sam. regulariter esset ימ dextrans. & in pl. m. מ ימ sed occurrit, ut dictum, cum jod mobili; sic, מ ימ dextram petentes, 1 Chron. 12. 2. Et in Infin. hiph. deficiente seu abjectâ primâ radicali jod, occ. cum י præf. pro לה ימ; sic, לה ימ dextrandum, 2 Sam. 14. 22. Sic in Imper. kal, f. m. ה ימ dextrâ, seu ad dextram, flecti; unde in i. f. f. Imper. hiph. plenè sic occur. ה ימ dextram pete, Ezech. 21. 21. In fut. hiph. 3. f. m. ימ dextram petet; & in i. f. fut. hiph. ימ: sed occurrit defectivè absque jod nota hiph. cum י cop. & ה. parag. sic, ואימה & dextram petam, Gen. 13. 9. Item, in 2. pl. m. regulariter esset ימ; sed occ. cum Aleph, loco jod primæ Rad. Bu. Lex. sic, ה ימ dextram petetis, Isa.

Isa. 30. 21. Atque indè ex Conjug. hiph. est No. הִימִן m. plaga meridionalis, quæ respicienti ad Orientem, sita est ad dextram, Auffer; Item ventus australis, qui à meridie venit; & sic Hebræis est gen. fam. Av. Cum Thau in principio est merides, Pag. Occurrit autem simpl. & cum לָ, וּלְ, מִ, & מִ praef. ut seq. הִימִן auffer, merides, Jos. 15. 1. Job. 9. 9. Psal. 78. 26. Cant. 4. 16. Obad. 1. 9. Zach. 9. 14. הִימִן Austri, Zach. 6. 6. לְהִימִן versus austrum, Job. 39. 26. & וּלְהִימִן & austro, Isa. 43. 6. מִהִימִן à meridie, Jos. 13. 4. Ezech. 25. 13. Hab. 3. 2. וּמִהִימִן & à meridie, Jos. 12. 3. fed occurrit etiam cum הִ localī add. cui & ! cop. est praef. ut seq. הִימִן meridiem versus, Ex. 26. 18, 35, 27. 9. 36. 23. 38. 9. Num. 2. 10. 3. 29. 10. 6. Ezech. 21. 2. 47. 19. 48. 28. הִימִן & versus Austrum, Deu. 3. 27. Notandus autem locus, Ex. 26. 18. ubi occ. הִימִן post alterum Synonymum, exprimiendi seu explicandi gratiā; sic, ad angulum, five plagam הִימִן, quippe לְהִימִן est magis notum quàm נִגְבָּה & est, q. d. austri meridei: tria nāque sunt ejus australis plagæ nomina; viz. נִגְבָּה à siccitate & ardore; רָרוּם ab altitudine, ut quidam volunt; quod non placet: Item & הִימִן ut hic. Sic & reperies מִזְרְחָה ad anteriorem partem, orientem versus: & קֶרֶב הִימִן est oriens; quæ vide suis locis; & id genus alia alibi occurrunt, ubi alterum ex abundanti ad majorem declarationem adjicitur; Merc. In Psal. 77. 11. ellipticè dicitur יִמִּין, pro יָמִין & Psal. 45. 10. יָגֵל לִימִינָה stat regina ad dextram tuam: quem quis honorat ad dextram suam collocat. Confer 1 Reg. 2. 19. Sic Psal. 110. 1. confide ad dextram meam: Christus dum dicitur collocatus ad dextram Dei, non significatur prælatus, nec secundo honore affectus, sed glorificatus, ut dignum est filium Dei glorificari; quod ex toto Psalmo intelligitur. Confer 1 Cor. 15. 27. Phil. 2. 6, 9, 10, 11. Christus ad dextram Dei sedet, quia in summo honore ac gloriā, Divinā potentia, potestate absolutissimā, ex patris voluntate regnat. In 1 Sam. 23. 19. מִיְמִין הִישִׁימוּ à dextra deserti, h. e. ad Austrum deserti; & 2 Sam. 24. 8. in Aroer הִעִיר יִמִּין ad dextram, h. e. ad austrum civitatis, quæ est in medio torrentis. Confer Deut. 2. 36. Jos. 12. 2. 13. 9, 16, & c. Ecc. 10. 2. Cor sapientis לִימִינוּ ad dextram ejus, & cor stolidi לְשִׁמְאֹל ad Lavam ejus; i. e. ille dextra, hic sinistra sequitur; Hoc est, ille honesta & utilia atque apta tractat; hic inepta; ad dextram quæ sunt, tractabilia sunt, & εὐχρηστὰ & χρηστὰ: igitur apta & commoda dicuntur & εὐχρηστὰ. Psal. 144. 8. 11. יְמִינֵם שָׁקַר dextra eorum, dextera mendacii, i. e. five manum tollant ad invocandum, five ad jurandum, five dent ad (spondendum, five porrigant ad operandum, est dextera mendacii. Is. 44. 20. An non est mendacium יְמִינֵי? i. e. An non falsum tracto, & quod rectum non est? nam in pravitate omni est mendacium, ut in rectitudine veritas, Coc.

Rad. 48 יָמַר est, superbire, exaltare; sed radiā est יָמַר, inquit R. D. ibi require in hiphil & hithpael; Pag. Sed Kimchi inquit, consentaneum esse ut Rad. sit יָמַר; Merc. Sed huc refertur הִתְיָמַר Is. 61. 6. nos putamus, id explicandum esse tanquam si esset scriptum הִתְיָמַר: vide יָמַר. Non male interlinearis, prædicationis vos: Syrus, הִתְיָמַר gloriabimini; sensus, in gloria, five copiam illorum, nominabitur nomen vestrum, & eam dicetis vestram; Cocc. Huc quoque refert Kimchi

ex Hiphil, הִתְיָמַר ut sit formā הִיטִיב: vide de eo מוֹר; Bu. Lex. Hæc autem Aven. hic collocat tanquam in propria radice eorum sede; ut seq. יָמַר mutavit, commutavit; idem quod מוֹר vel מִיִּר: est cogn. cum יָמַר dixit: nam dicere consistit in commutatione verborum. In hiphil הִתְיָמַר fecit commutationem, commutavit, ut Jer. 2. 11. cum הִתְיָמַר Interrog. praef. הִתְיָמַר num mutavit gens ulla deos, & c. quædam exemplaria habent הִתְיָמַר. In hithpael הִתְיָמַר commutavit sese. Occurrit Is. 61. 6. in fut. hithp. in 2. pl. m. Et in gloria הִתְיָמַר commutabitis vos ipsos, i. e. de gloria in gloriam ibitis. Rabbinī exponunt pro gloriari, & c. Av. efferetis vos, Bu. Conc.

Rad. 49 יָנָה est, aliorum substantiam capere, ignoranter aut scienter, vi ac violentiā, five emendo, vendendo, rapiendo populandoque; & vim inferre, opprimere, Pag. circumvenire: quidam depradari exponunt, sed latius patet. Noster interpres vertit, affligere, Merc. דָּמִן oppressit vi vel fraude, fraudem fecit, defraudavit, damnum dedit, Bu. Lex. affixit, molestavit, contristavit verbis seu factis, depopulatus est; est cogn. cum דָּמִן doluit animo, indoluit, Av. In part. ben. kal. f. m. יָנָה, & in fam. הִינָה, Occurrit cum dem. praef. sic, הִינָה opprimens, Jer. 25. 38. 46. 16. 50. 16. Zeph. 3. 1. In fut. kal. 3. f. m. יָנָה, הִינָה opprimeret, diripiet: unde in 1. pl. fut. kal. יָנָה opprimemus, seu opprimamus: atque indè eum יָנָה pro אָפַף. Aff. (pro יָנָה) Cocc. vel q. d. pro אָפַף, Bu. Lex. opprimamus seu deripimus eos, Bu. Conc. Psal. 74. 8. Populemur eos; Pag. affligemus eos, Av. huic simile vide infra in יָנָה, Bu. Lex. nam ex ea rad. dicitur, Num. 21. 30. וַיִּכְרֹם & projecimus eos, (vel potius ejaculati sumus in eos, Cev.) 1. pl. fut. kal. יָנָה; & 70. cognatio eorum, Hieron. posteri eorum; potest enim deduci à יָנָה, quod est בֶּן, i. e. filius, inquit R. D. in rad. יָנָה, Pag. Vide etiam rad. יָנָה, Bu. Lex. In Hiphil הִינָה oppressit, defraudavit, Bu. man. fecit, vel in tulit afflictionem, contristavit, Av. declinatur in hiph. ut הִינָה, & c. אָפַף, & c. de quo dictum est; & sic הִינָה, הִינָה, & c. Pag. Occurrit in praet. hiph. 3. f. m. & 3. pl. ut seq. הִינָה oppressit, Ezech. 18. 12, 16. הִינָה vim faciunt, Ezech. 22. 7, 29. In part. hiph. f. m. מוֹנֶה opprimens, oppressor, & in pl. m. מוֹנִים in constr. מוֹנִים opprimentes, oppressores: unde cum יָנָה Aff. occurrit Is. 49. 26. & edere faciam מוֹנֵיךָ oppressores tuos, Bu. populantes te, Pag. affligentes te, Av. quomodo etiam quidam legunt & exponunt, Is. 51. 23. sed ibi est מוֹנֵי dolore afficientes te, Part. hiph. ex Rad. יָנָה in hiph. הִינָה & c. Id vide In Infin. hiph. אֵפַף הִינָה opprimere, opprimendo; unde cum לָ praef. & אָפַף Aff. est, אֵפַף הִינָה opprimendo eos, Ezech. 46. 18. In fut. hiph. occurrit in 2. f. m. simpl. & cum יָנָה Aff. ut in 3. f. m. & in 2. & 3. pl. m. ut seq. יָנָה inferes, Exod. 22. 21. הִינָה opprimes eum, Deut. 23. 17. יָנָה oppresserit, Ezech. 18. 7. יָנָה opprimeris, Lev. 19. 33. 25. 14, 17. Jer. 22. 3. יָנָה opprimant, Ezech. 45. 8. Atque indè ex hac Rad. plerique deducunt nomen יָנָה columba, quippe scil. quæ natura est tristis, & exposita prædæ, Av. & c. sim. sed id nomen vide supra in Rad. sua peculiari יָנָה. Item huc etiam quidam referunt nomen quasi Heemanticum, cum Mem præfixo, יָנָה oppressio, Prov. 29. 20. sed rectum est, inquit R. D. ut id nomen sit à Rad. יָנָה; ibi require, Pag. לְגִיּוֹנִים q. d. superbi oppressores; unde לְגִיּוֹנִים

oppressorum, &c. Vide supra sub Ginel ante Aleph.]

Rad. 46. ינח dimisit, permisit, reliquit, posuit dimit-
tendo; est cogn. cum ינח quievit, & ינח defecit, nam
qui aliquid dimittit, seu relinquit, facit illud quiescere
& defidere in loco ubi relinquitur & non movetur, Av.
non invenitur in kal, sed in hiphil הניח est עיב reli-
quit, dimisit, permisit; Pag. deposuit, seu fivit in lo-
co, quoquo modo id fiat, sive conservandi causa, sive
aliam ob quamque causam, posuit; Merc. & ferme est
נח requievit; qui enim relinquit quippiam, requiescit, ne
illi ullam impendat operam; id etiam quod relinquitur,
requiescit in loco ubi relinquitur, & non mo-
vetur; proinde est, requiescere, Pag. seu facere requiesce-
re. Erit tamen הניח paulo aliud quam הניח; Illud, re-
quem concessit, hoc verò simpliciter, posuit, vel reli-
quit: etsi utrumque sit vicinum in sensu. Fieri potest
ut qui rem ponit in loco, vel relinquit, non eo spe-
ctet ut illi quietem concedat: id quod in הניח facien-
te quiescere est institutum. Reperitur cum Accus. item
cum Dativo. Interdum cum Lamed invenitur motum
ad locum significare, Isa. 28. 2. at motum à loco, Eccl.
7. 20. Merc. ינח Hiph. הניח statuit, collocavit, depo-
suit, imposuit, reposuit, manere fecit, reliquit, fivit, o-
misit, permisit, Bu. Lex. הניח dimisit, permisit. Con-
struitur cum Dativo, vel Accusativo, Av. Significat ali-
cubi relinquere, Coc. Occurrit autem in præth. hiph. 3. f. m.
pl. plenè & defectivè absque jod nota hiph. ut & cum
cop. plenè conv. præf. simpl. & ante י & א Aff. ut seq.
הניח fivit, permisit, &c. Jud. 3. 1. 2 Sam. 16. 21. 20. 3. 1
Chron. 16. 21. Psal. 105. 14. Isa. 28. 2. Jer. 43. 6. הניח col-
locaverat, 1 Reg. 8. 9. והניח & reliquit, Num. 19. 9.
והניח & statuet eum, Deut. 26. 4. והניח & relinquet
ea, Lev. 16. 23. Isa. 14. 1. & in 2. f. m. præth. hiph. occ. cum
! conv. præf. simpl. & ante י & א Aff. והניח & relin-
ques, Deut. 14. 28. והניח & relinques illas, Num.
17. 4. והניח & relinques illud, Deut. 26. 10. Sic & in 1.
f. præth. hiph. occ. cum ! conv. præf. simpl. & ante י Aff.
והניח & collocabo, Jud. 6. 18. Ezech. 22. 20. 37. 14.
והניח & relinquam eam, Jer. 27. 11. & in 3. pl. præth.
occ. etiam simpl. & cum ! conv. præf. etiam simpl. & ante
י Aff. ut & in 2. pl. m. præth. hiph. cum ! conv. præf. ut
seq. והניח collocarunt, 1 Sam. 6. 18. Am. 5. 7. והניח
& relinquent, Psal. 17. 14. Ezech. 44. 19. והניח & relin-
quent te, Ezech. 16. 39. והניח & collocabitis; di-
mittetis, Jos. 4. 3. Isa. 65. 15. In part. hiph. occ. in f. m.
simpliciter, ינח permittens, Eccl. 5. 11. & in Infin.
hiph. הניח relinquere, dimittere, &c. Occurrit cum
præf. ante י & א Aff. להניח relinquere eum, Num.
32. 15. להניח relinquere, finire eos, Esth. 3. 8. In Im-
per. hiph. f. m. plenè est הניח, sed occ. contractè absque
jod hiph. cum pathach in ult. idque simpl. & cum ! cop.
ut & plenè הניח, parag. ut seq. הניח dimitte, sine,
Hos. 4. 17. והניח & colloca, Exod. 16. 33. Jud. 6. 20. הניח
sine, Exod. 32. 10. Jud. 16. 27. & in Imper. pl. m. hiph. occ.
plenè locis seq. להניח relinquit: deponite, finite, Gen.
42. 33. Exod. 16. 23. 1 Reg. 13. 1. 2 Reg. 23. 18. Item de-
fectivè absque jod hiph. loco seq. הניח finite, 2 Sam. 16.
11. In fut. hiph. 1. f. m. אניח definam, sinam, &c. Occ. cum
י & א, sic; וניח quod relinquam eum, Eccl. 2. 18. &
in 2. f. m. fut. hiph. plenè est תניח dimittes, sed occ. de-
fectivè absque jod cum pathach ult. & plenè cum jod ante
י sed defectivè, ante י Aff. תניח dimittas, Eccl. 7. 18..

10. 4. 11. 6. תניח permittas me, Psal. 119. 12. תניח
relinquas nos, Jer. 14. 9. sic etiam in 3. f. m. fut. hiph. occ.
plenè, sed cum ! conv. defectivè in pathach ult. absque
jod, & rursus plenè cum ! conv. ante ה & ו Aff. ut
seq. יניח relinquet; sedabit, Lev. 7. 15. Eccl. 10. 4. וניח
& relinquit; collocavit, posuit, Num. 17. 22. Jud. 2. 23. 1
Sam. 10. 26. 1 Reg. 7. 47. 13. 30. 19. 3. 2 Chron. 4. 8.
וניח & collocavit, posuit eum, Exod. 16. 34. 1 Reg.
13. 29. וניח & collocavit eos, 2 Chron. 1. 14. 9. 25. 1-
tem in 3. f. fut. hiph. cum ! conv. occ. defectivè in pa-
thach absque jod hiph. וניח & deposuit, Gen. 39. 16.
& in 3. pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. præf. וניח
reponent, Ezech. 42. 14. וניח & deponent, Ezech. 40.
42. וניח & reposerunt, collocarunt, Exod. 16. 24.
Num. 15. 34. 2 Reg. 17. 29. sed occ. etiam cum ! cop. ple-
nè cum jod, sed defectivè cum kibbutz pro schurek an-
te ה Aff. וניח & collocabunt eum, Isa. 46. 7. Item
cum ! conv. defectivè absque jod, & eodem modo cum
kibbutz ante idem Aff. וניח & collocarunt eum,
Gen. 19. 16. Lev. 24. 12. sicut etiam cum ! conv. defecti-
ve absque jod cum י Aff. sic, וניח ac posuerunt eos,
Jos. 4. 8. 6. 23. In hophal הניח vel הניח poni, collo-
cari; relinqui; Bu. man. dimissus est, relictus est, Av. Oc-
currit in præth. hoph. 3. f. f. cum ! conv. præf. & chirek in
medio ex forma hiphil; sic, והניח & collocetur, Bu. &
ponetur, seu dimittetur, aut locabitur ibi, Zach. 5. 11.
Pag. & relinquetur ibi super basi sua, & propter ac-
centum Milel, in penult. habet jod, nam si regulariter
scriberetur והניח, tunc accentus non posset occupa-
re penultimam syllabam, Av. Dicitio hæc est anomola,
partim ex hiphil, partim ex hophal composita; ratio
compositionis, juxta Kimchi in comment. est, quod ini-
tio quum exulavit, ibi posita fuerit invita; postea ve-
rò ipsa sese illic posuit, & defecit illic, negligens redi-
re Hierosolymam, etsi pateret aditus; Merc. Habet a-
liquit ex hiphil; nam est pro והניח & collocata est,
ut maneant, Coc. Item quidam huc referunt illud, Lam. 5.
5. laboravimus, לא הניח לנו non data est requies, no-
bis, & sic Targum, Pag. Sed uti scribitur, est potius à
ניח. Kimchi quidem citat והניח; sed aliter est in
nostris exemplaribus, Merc. Verbum הניח significat
etiam metonymicè, deponere ad relinquendum alibi,
ut 1 Reg. 8. 9. quas והניח deposuerat ibi Moyses; ut
in ea manerent. Isa. 14. 1. ארמית על ארמית i. e.
(post longos errores) eos faciet manere in terra sua. Am.
5. 7. & justitiam הניח לארץ in terram destituerunt;
faciunt jacere in terra. Notat etiam omissionem alienius
volentis quid facere, ut eum non impediamus, Psal. 105.
14. non הניח permisit quoniam iis injuriam facere;
ibi cum Accusativo. Sed est & abducere, cum manu,
Eccl. 7. 18. הניח אל תניח ab hoc non abducas ma-
num tuam, q. d. ne sinas abire, Coc. Atque indè nomi-
na, 1. מניח m. nomen participiale, (vel ipsum part. Ho-
phal.) nominaliter sumptum, relictum, dimissum; area,
locus liber & vacuus, seu spatium vacuum & liberum;
area pura, Bu. Lex. q. d. quod relictum est, interstii-
um derelictum, &c. Pag. Coc. vel, ut quidam, substan-
tive, dimissio, derelictio aut derelictum, Pag. Occurrit
autem simpl. & cum י & א præf. ut seq. מניח relictum spa-
tium, area, Ezech. 41. 9. מניח qui relictus erat, Ezech.
41. 11. מניח area relictæ, Ezech. 41. 11. Hinc etiam se-
cundum quosdam est nomen, inquit R. D. נחת requies,

pag. remissio, refocillatio, recreatio; vel, positio, dimissio, Merc. quod est instar ינח scientia, à ינח & ינח fovea, à ינח: Job. 36. 16. ינח & requies mensæ tuæ plena pinguedine. Vel, & positio, i.e. quod positum fuisset in mensa tua: vel dimissum fuisset; (i.e. vasa mensæ tuæ) & sic Job. 17. 16. In sepulchrum descendit: num (si, malim sine interrogatione, Merc.) pariter super pulverem erit ינח positio, aut derelictio, vel requies; i.e. derelinquantur membra ejus super pulverem, aut terram; vel, descensio? ac si dicat, omnes nos pariter descendemus in terram: R.D. & sic radix est ינח descendit. Require in ינח. Hieron. Saltem ibi erit requies mihi, Merc. ינח, depositio f. depositum: unde ינח & ינח & depositum mensæ, Job. 36. 16. i.e. Fercula quæ in mensam tuam deponuntur, plena erunt pinguedine; vide & ינח, Bu. Lex. ינח relitio, dimissio, & potest quoque esse à cognata radice ינח dimissus est. In regimine Job. 36. 16. & dimissio mensæ tuæ plena est densitate, i.e. pinguedine. In pausa, Job. 17. versult. In sepulchrum descendit, si pariter super pulverem relitio erit; Av.

Rad. 51. ינק in kal est, fugere, Pag. lactare, Merc. suxit, exuxit, quemadmodum infans exugit ubera matris vel nutricis suæ. Per translationem dicitur quoque de inanimatis, ut de propaginibus & furculis succum arboris sugentibus. Idem significat quod ינק Cognationem habet cum ינק vacuus fuit, nam exugere est evacuare; Av. ינק & ינק: quod 70. usurpant & intransitivè; sicuti, scil. in Deut. 32. 13. Num. 11. 12. & transitivè, ut Gen. 21. 7. & Isa. 60. 16. ינק & fuges lac gentium, & uber regum ינקי fuges; gentes te alent & reges, tanquam uberibus suis, Cocc. Sicenim occ. in præf. kal, 2. sing. f. (à masc. ינקי suxisti) cum! conv. præf. ינקי & fuges, Isa. 60. 16. & in 2. pl. m. ינקי suxistis, quod occ. etiam cum! cop. ante jod quiescens, nè duplex Scheva in initio dictionis concurrat; sic, ינקי & sugatis, Isa. 66. 12. In part. ben. f. m. ינקי sugens, lactens, Deut. 32. 25. 1 Sam. 15. 3. 22. 19. Cant. 8. 1. Isa. 11. 8. Lam. 4. 4. cui etiam ינק & ינק sunt præf. ינק & lactens, Jer. 44. 7. Lam. 2. 11. ינקי lactentem, Num. 11. 12. ינקי sicut lactens, Isa. 53. 2. ut & in pl. m. occ. in forma absol. & constr. cum! cop. præf. ינקי & lactentium, Psal. 8. 3. ינקי & sugentes, Joel. 2. 16. In fut. kal occ. in 1. f. & 2. f. & 3. f. m. ut & in 2. & 3. pl. m. ut seq. ינקי fugam, Job. 3. 11. ינקי fuges, Isa. 60. 16. ינקי suger, Job. 20. 16. ינקי sugatis, Isa. 66. 11. ינקי sugent, Deut. 33. 19. In hiphil ינקי est, lactare, Bu. Cocc. fecit fugere, i.e. lactavit, & propriè est saminarum, Av. Unde, in 3. f. f. sic occurrit Gen. 21. 7. ינקי & ינקי lactavit filios Sarah, Pag. Istud est plenum, ut notat Masoreth quinque esse plena. Scribendum ינקי. In quibus jod omittitur, sunt qui radicem faciant ינק: quod in quibusdam prorsus est necessarium, in illis videlicet, præter cætera, in quorum affixione vocalis longa literæ servilis mutatur in raptam. Vide infra ad ינק, Merc. Cev. Et in 3. pl. præf. hiph. plenè ינקי & ינקי; pro quo occurrit defectivè absque jod 1. Rad. sic, ינקי lactarunt, Lam. 4. 3. In part. hiph. f. m. ינקי & in f. m. ינקי, vel in forma cum duplici sègol ante Thau, venit loco nominis, Bu. Lex. sic, ינקי nutrix, Gen. 35. 8. Exod. 2. 7. sed cum! Aff. occurrit defectivè absque jod 1. Rad. idque vel cum chi-

rek penult. vel cum jod in medio, notà hiphil; sic, ינקי nutricem ejus, 2 Reg. 11. 2. ינקי nutricem ejus, 2 Chron. 22. 11. Item cum ינק Aff. occ. defectivè absque jod 1. Rad. & cum chirek absque jod in medio; sic, ינקי idem, Gen. 24. 59. sed in pl. f. part. hiph. occurrit plenè, cum utroque jod, idque simpl. vel cum ינק Aff. ינקי lactantes, Gen. 32. 16. ינקי nutrices tuæ, Isa. 49. 23. In Infin. hiph. occurrit etiam plenè cum utroque jod post! præf. ינקי ad lactandum, 1 Reg. 3. 22. In Imper. hiph. ינקי lacta: sed cum! cop. præf. est cum chirek absque jod in medio ante ינק Aff. ינקי & lactaro eum, Exod. 2. 9. In fut. hiph. 3. f. m. plenè est ינקי lactabit, sed cum! conv. occ. defectivè cum simplice jod, & cum chirek absque jod in medio ante ינק Aff. ינקי & lactavit eum, Deut. 32. 13. & in 3. f. fut. hiph. occurrit cum! cop. & chirek in ult. sed cum! conv. cum sègol in ult. ינקי & lactet, Exod. 2. 7. ינקי & lactavit. 1 Sam. 1, 23. sed cum! conv. occ. etiam defectivè absque jod 1. Rad. & cum jod in medio notà hiph. ante ינק Aff. sic, ינקי & lactavit eum, Exod. 2. 9. Atque indè nomina, i. ינקי f. Pag. vel potiùs ינקי, Merc. Bu. Lex. ramus tener, sic dictus, quod succum arboris exugit, Bu. Lex. Occurrit cum! Aff. cui &! cop. est præf. ינקי ramus ejus, Job. 8. 16. 15. 20. ינקי & ramus ejus, Job. 14. 7. In forma pl. f. ינקי plantæ teneræ; quod sunt instar Infantium seu lactentium; Pag. Sunt furculi arboris succum exugentes, Mer. Occurrit cum ינק Aff. ינקי vel sine vau, ramorum ejus, Ezech. 17. 22. Hof. 14. 7. ינקי ramos suos, Psal. 80. 12. Item indè etiam No. ינקי fidem. In pl. f. ינקי propagines lactæ, quæ succum & humorem arboris suæ exugunt. Occurrit etiam cum ינק Aff. sic, ינקי ramorum ejus, Ezech. 17. 4. Item, 3. quidam hinc faciunt nomen ינק m. furculus recens, stolo; ut Isa. 53. 2. cum ינק præf. sic, & ascendebat coram ipso ינק ut stolo, Cocc. plerique verò sumunt pro part. ben. kal. f. m. ibi vide. [ינק noctua, &c. vide ינק]

Rad. 52. יסד; in kal est, fundare, Pag. est in genere, structuram firmare; & speciatim fundare, Cocc. fundamentum jecit, fundavit, & metaphoricè initium reposit, nam in ædificiis extruendis initio ponitur fundamentum: Item pro consultare; h. e. firmare, stabilire consilium vel secretum, quod est instar fundamenti firmi; est cogn. cum יסד, i. e. secretum, nysterium; & יסד fulcivit; ædificium nimirum totum sulcitur suo fundamento firmo. Hinc יסד, יסד, sto, constituo, pono; item יסד positio, fundamentum, Av. In Bu. Conc. ità describitur hæc radix; יסד duo habet significata, i. fundare, fundamenta ponere; ut in præf. kal, 3. f. m. occurrit simpl. & cum יסד Aff. יסד fundavit, Psal. 104. 5. Prov. 3. 19. יסד fundavit eam, Psal. 24. 2. 78. 69. Isa. 23. 13. Am. 9. 6. & in 3. f. fut. יסד fundavit, Isa. 48. 13. & in 2. f. m. præf. kal, occ. simpl. & cum יסד Aff. יסד fundasti, Psal. 102. 26. 104. 8. יסד fundasti eum, Hab. 1. 12. יסד fundasti ea, Psal. 89. 12. 119. 52. In 1. sing. occ. cum! cop. & יסד יסד & fundabote, Isa. 54. 11. in part. ben. kal, f. m. occurrit cum! cop. præf. יסד & fundans, Isa. 51. 13. Zach. 12. 1. In Infin. kal, est יסד fundamentum ponere, sed cum יסד præf. est cum dagesch in Samech, (quod alioquin post chirek longum est rarissimum, Bu. Lex. est sicut יסד na-

ti sunt, cum dageſch in Lamed poſt ſchurek, Pag. quæ forma apud Rabbinos in hoc genere verborum, ut & in defectivis uſitatiffima eſt; Bu. Lex. ſed cum יסר præf. ſine dageſch, ut ſeq. יסר fundare, 2 Chron. 3.1.7. ויסר & fundare, Iſa. 51.16. Item cum יסר præf. cholem tranſp. & mutatur in cametz-chatuph ante י ו Aff. ut ſeq. יסר in fundare me, Job. 28.4. יסר in fundare ipſum, Ezr. 3.12. In Niphal, יסר fundari; Pag. Bu. fundatus eſt, inſtar fundamenti, Av. Item conſultare, nam conſilia rerum agendarum fundamenta ſunt, Bu. Lex. Occurrit autem in Inſin. Niphal, יסר, ut cum י ו Aff. (licet mappik deficiens ſit in יו; Bu. Lex.) ſic, יסר fundari eam, Ex. 9.18. In fut. Niph. à 3. ſm. יסר eſt 3. ſ. f. יסר fundabitur, Iſa. 44.28. In piel יסר Bu. man. vel יסר fundavit, ordinavit firmiter, tanquam fundamentum, Av. Occurrit autem in præf. piel, 3. ſm. cum pathach locis ſeq. יסר fundavit, 1 Chron. 9.22. Eſth. 1.8. Iſa. 15.5. 28.16. cui etiam יסר eſt Aff. ſic, יסר fundavit eam, 1 Reg. 16.34. Item in 2. ſm. præf. piel, & in 3. pl. cui & יסר cop. eſt præf. ut ſeq. יסר fundavi, Pſal. 8.3. יסר fundavit, Zach. 4.9. יסר & fundavit, Ezr. 3.10. In Inſin. piel occum יסר præf. יסר ad fundandum, 1 Reg. 5.17. In fut. piel 3. ſm. יסר; occ. cum יסר Aff. ſic, יסר fundabit eam, Joſ. 6.26. In pual, יסר fundari, Bu. man. fundatus eſt, Av. Occurrit cum pathach, vel in pauſa cum cametz; ſic, יסר vel יסר fundata, vel fundatum ſuit, 1 Reg. 6.37. Ezr. 3.6. Hag. 2.18. Zac. 8.9. In part. pual, ſm. occurrit cum יסר cop. & in pl. m. ſimpl. יסר & fundatum, 1 Reg. 7.10. יסר fundata, Cant. 5.15. In hophal (quaſi ab hi. ph.) occ. in præf. 3. ſm. יסר fundatus fuit, Ezr. 3.11. 2 Chron. 3.3. & in part. hophal ſm. eſt, ſimpl. cum יסר, & in conſtr. cum יסר; ſic, יסר vel יסר fundatum, 2 Chron. 8.16. Iſa. 28.16. ut & in ſing. ſam. part. hoph. eſt, יסר fundata, Iſa. 30.32. Atque inde nomina, i. יסר m. fundamentum, Pag. Bu. & c. יסר, i. ma ſtructura pars, Cocc. fundamen, pars cuiuſque rei ima ſuſtentans totum ædificium, Cev. Occurrit autem ſimpl. & cum יסר cop. & יסר dem. præf. יסר fundamentum, Exod. 29.12. Lev. 4.7, 18, 25, 30, 34. 5. 9. 8. 15. 9. 9. Prov. 10.25. Hab. 3.12. יסר & fundamentum, 2 Chron. 24.27. יסר in fundamentum, 2 Chron. 23.5. Pſal. 137.7. Item cum יסר & יסר Aff. יסר fundamen. ejus, Ezech. 13.14. יסר fundamen. ipſorum, Job. 4.19. 22.16. In pl. m. יסר & יסר in conſtr. יסר יסר fundamenta. Occurrit cum יסר cop. & יסר Aff. יסר יסר fundamenta ejus, Mich. 1.6. & in forma pl. f. occ. etiam cum יסר Aff. ſic, יסר יסר idem, Lam. 4.11. Ezech. 30.4. Deinde, 2. hinc etiam No. יסר m. fundamentum, ſed occ. cum kibbutz pro ſchurek; ſic, יסר fundamen. Ezr. 7.9. & in forma ſam. ſing. יסר, & in conſtr. יסר יסר idem: occ. cum יסר Aff. ſic, יסר יסר fundam. ejus, Pſal. 87.1. Item, 3. hinc etiam No. יסר idem; fundamentum, vel יסר. Occurrit Iſa. 28.16. Ecce ego: יסר fundator pro fundo in Sion, & c. יסר מוסר i. e. foundationem fundatam. R. Sal. ſcribit utrumque eſſe nomen, foundationem foundationis, i. e. fundatiſſimam; ut dicitur Rex regum, Canticum canticorum, & c. Kimchi ſcribit poſterius eſſe participium, quod Ab. Ezra ſequitur; Bu. Lex. fundamenti fundati; ſic, מוסר primum eſt raphatum & nomen, alterum eſt pahul, i. e. participium pafſivum & dageſchatum; vel prius eſt pahul, & alterum nomen, ut ſcripſit R. Jehudah; & non eſt ratio curre-

prehenderit illum R. Jonah, dicens utrumque eſſe pahul, Pag. nam quis ſenſus eſſet duorum pehulim ſimul? R. Sal. utrumque putat eſſe nomen, & prius in regimine: Ab. Ezra ſubſcribit ſententiæ Kimchi quæ potior eſt, Mer. Quare huic ſimile in לוי. Idem dicit R. D. in Michlol; & addit quod Hanach i. e. litera quieſcens abſorbetur in dageſch, quamvis ſcripta, ut & in aliis illi ſimilibus: & ſecundum normam debuerat eſſe, ut perfecta, ſic מוסר ſicut משרך Pag. מוסר eſt quaſi part. ex hoph. ut 2 Chron. 8.16. & promptum atque expeditum ſuit omne opus Salomonis מוסר היום uſque ad diem, (diem, inquam) foundationis (eſt enim cum pathach in forma conſtr. & eſt part. pro ſubſtantivo) domûs. Jehovæ, & c. Et Iſa. 28.16. Lapidem explorationis, angulum pretioſitatis, מוסר מוסר fundati, fundatiſſimi; priori loco מוסר ſubſtantivè venit, poſteriori adjectivè: ſic Pſal. 136. bis ponitur לבוקר quod priori loco eſt ſubſtantivum, vigiles matutini, poſteriori verò adjectivum, obſervantes matutinum; Cocc. fundamenti fundati; Av. Item, 4. inde etiam No. ſam. מוסר idem, fundamentum, vel fundatio; occ. Iſa. 30.32. מוסר מטה virga fundationis, i. e. fundatiſſima; unde in forma pl. f. conſtr. Ezech. 4.18. מוסרות העלעות fundamenta ſubſtructionum; quo in loco, ſcribitur cum jod, ſed legendum juxta Maſorethas per vau; Bu. Lex. Item, 5. inde etiam nomen pl. m. מוסרים fundamenta firma, foundationes; Occurrit in forma pl. conſtr. cui & יסר cop. eſt præf. מוסרי fundamenta, Deut. 32.22. Pſal. 82.5. Prov. 8.29; Iſa. 24.18. 58.12. Jer. 31.37. Mic. 6.2. יסר & fundamenta, Pſal. 18.8. Item in forma pl. f. cum יסר præf. מוסרות ad fundamenta, Jer. 51.26. & in forma Conſtr. pl. f. cum Scheva penult. מוסרות fundamenta, 2 Sam. 22.8, 14. Pſal. 18.16. Iſa. 40.21. Inde etiam 6. No. מוסר idem, fundamentum; dageſch eſt ex reſolutione magnæ vocalis; vel radix eſt יסר Av. fundatio, Cocc. Occurrit cum יסר præf. יסר יסר. 7. יסר וימסר & (lapidibus) fundationis, uſque ad (lapides) palmorum, Cocc. & à fundamento, Pag. Av. uſque ad ſuggrundia, Av. Item, 7. inde etiam No. יסר m. fundator, Iſa. 28.16. הנה יסר ecce ego fundator; at R. Sal. ſcribit eſſe præteritum, ac orationem eſſe defectivam, pro יסר הנה יסר ecce ego ſum ille qui fundavit in Sione, & c. Bu. Lex. Item, 8. Hinc etiam ſecundum aliam formam & ſignificantiam eſt No. הוסר quod eſt diſpoſitio & menſura, (vel tota ædificii conſtitutio animo jam propoſita, Merc.) à ſecunda ſignificatione verbi, viz. à conſulendo ſic appellata, quod illam conſuleret dum Templum ædificaret Salomon: dedit enim illi David exemplar totius ædificii, Pag. Eſt ex ea ſignificatione quæ ſummi dicitur, verbum הוסר, Pſal. 2. & quædam alia. Conſilium & quod conſtituitur eſt rei agendæ quod ædificio fundamentum; Merc. Ezr. 3.11. ſuper הוסר diſpoſitionem domûs Domini. Et 2 Chron. 3.3. & iſta הוסר diſpoſitiones (vel menſura) Salomonis, h. e. ſecundum quas conſultum fuit Salomoni ut ædificaret, & c. R. D. Pag. Vide infra ad Rad. סור. In noſtris exemplaribus prius vulgò ſine dageſch ſcribitur, poſterius in quibuſdam illud agnoſcit. Hoc præteritum hophal potius eſſe videtur. Hæc ſunt quibus fundatus eſt Salomon in Templi ſtructura, i. e. quæ ſecutus eſt in fundamentis jaciendis: vel, hæc ſunt fundamenta: ut הוסר ſit infinitum in regimine ab abſoluto הוסר. Kimchi

chi non nomen, sed verbum videtur facere. Nam & in Commentariis eo loco exponit וְיִסְרֵהוּ consultavit; Merc.Cev. Est Infin.hophal, ita ut sensus sit, וְיִסְרֵהוּ propter fundari, domum domini, Ezr. 3. 11. i.e. eo quod fundaretur; vel est Infin.loco nominis, ut Ab. Ezr.scribit, propter fundationem, sensu eodem: sic juxta quosdam וְיִסְרֵהוּ hęc sunt fundari Salomonis, 2 Chron. 3. 3. i.e. fundationes, fundamenta, Bu. Lex. Sic etiam præcedens nomen יִסְרֵהוּ Ifa. 28. Coc. sumit pro verbo in prætiel, & exp.ut R. Sal. Ecce ego (is, qui) fundavit in Sione lapidem; i.e. posuit firmum lapidem, qui non moveatur loco; ita & hoc וְיִסְרֵהוּ sumit pro Infin.hophal & exp. Et hęc sunt fundari Salomonis ad ædificandam domum Dei: rectè tamen videntur sentire qui pro nomine accipiunt: Infinitivus enim nominaliter capi potest; Sensus est, illis mensuris captum est ædificari Templum à Salomone, sive eas mensuras definitas esse à Salomone, quibus ædificaretur Templum. Ita & Ezr. 3. super fundari domum Jehovah, h.e. quum fundaretur domus Jehovah. In loco autem cit. Ifa. 30. 32. מִסְרָה מִסְרָה virga fundationis; significatur pertica designans fundationis limites. Et erit omne id quod transierit, מִסְרָה מִסְרָה virga fundationis quam ponet, sive quiescere faciet Jehova super eo, cum tympanis, & citharis. Omnis locus in quo auditum erit verbum Dei, quod Deus in eo faciet quiescere ad ædificandum ipsi domum; h.e. Ecclesiam, lætitiâ plenus erit & cantibus citharisque ac tympanis; Cocc. Deinde, ii. Signif. 2. hujus rad. est in niph. וְיִסְרֵהוּ pro consultare; & hęc significatio à fundando ducitur: eo quod ita se habeat consilium ad opus ut fundamentum ad ædificium, Pag. Vide & Bu. Lex. supra in Niph. וְיִסְרֵהוּ in forma Niph. habet etiam notionem à סִיר, ut sit, in concilio coire, consilii capiendi causa, Cocc. Occurrit autem in hac signif. prætiel. Niph. 3. pl. & in Infin. Niph. cum וְיִסְרֵהוּ & Aff. וְיִסְרֵהוּ consultant, Psa. 3. 2. בְּהִסְרָם in consultando eos, Psa. 31. 14. Significatio generalis hujus Rad. ut dictum est, firmare, atque inde fundare, ut Psa. 104. 8. אֶת יִסְרָהוּ יְהוָה locum quem fundasti eis, i.e. firmasti; fundatio terræ est terræ confirmatio, ut extet super aquas, & aquis non cedat, neque permisceatur: de ea vide Job. 38. 4. Psa. 24. 2. 79. 69. 89. 12. 102. 26. 104. 5. 6. 7. 8. Prov. 3. 19. Ifa. 48. 13. 51. 31. Zach. 12. 1. Infin. Niph. וְיִסְרֵהוּ fundari, firmari, in loco cit. Exod. 9. הַיּוֹם הַזֶּה וְיִסְרֵהוּ indè à die qua fundata erit Ægyptus, h.e. habitari inceperat, aut regnum esse: He scribitur raphatum, quantum est affixum; Cocc. i.e. He non habet expressum mappik, cum tamen ejus significationem habeat, Pag. Cev. ex R. D. In piel Psa. 8. 3. ex ore puerorum & lætentium וְיִסְרֵהוּ fundasti robur, h.e. sermonem potentem & efficacem, vel Ecclesiam insuperabilem; vel, posuisti fundamentum firmum, Cocc.

Rad. 43. יִסְר in kal est, ungere; Pag. unxit, inunxit, Bu. Lex. significat fundere in vel super aliquid, Coc. Occurrit in fut. kal, 3. fm. Exod. 30. 32. וְיִסְרֵהוּ על בשר אדם לא videtur esse positum pro וְיִסְרֵהוּ על בשר אדם homo non fundet in carnem suam. Solet enim non raro nomen loco pronominis sumi. Erat יִסְרֵהוּ idem quod יִצַּק. Convenit cum יִסְרֵהוּ Imperfonaliter accipi potest, Cocc. In loco cit. super carnem hominis non יִסְרֵהוּ unget, scil. ungens unguentum. Est enim inquit R. D. in Mich-

lol, & in I. Rad. locutio defectiva, i.e. unguens unguentum super carnem suam, non unget se ex hoc unguento. Et sic Gen. 50. 26. וְיִסְרֵהוּ & posuit (scil. ponens) in arca. Et adhuc dixerunt Grammatici quòd est sicut וְיִסְרֵהוּ ungetur, ex Conjug. hophal, וְיִסְרֵהוּ, Pag. Quidam exponunt, fundetur, seu expandetur supernè. Non dubium est idem significare cum יִסְרֵהוּ quod est ungere, linire; eà prorsus analogiâ ratione de qua in וְיִצַּק, Merc. Et sic וְיִסְרֵהוּ est pro וְיִצַּק & posuit est. Et sic chirek est loco schurek, & jod loco vau; & uterque modus est rectus, Pag. Et nomen secundum aliam significationem, מִסְרָה. Quære in Rad. מִסְרָה; Merc. Cev.

Rad. 54. יִסְר in kal est, addere, Pag. Affinitatem habet cum וְיִסְרֵהוּ & וְיִסְרֵהוּ; & est contrarium verbo וְיִסְרֵהוּ. Quidam dicunt in fine sententiæ absolute positum idem valere quod יִסְרֵהוּ cessare, vel alioqui in distinctione, ut contrariam habeat significationem. Et quamquam eò sensus propendeat cum Chaldaeo, ut hic habes Deut. 5. & Num. 11. malim tamen significatum commune sequi. Notant etiam in malum sumi cum Lamed, pro malum inferre, vel malum ingeminare; ut Ifa. 26. 16. quod etiam necessarium non est, Merc. יִסְר addidit, adjecit, adjunxit: sæpissimè, pergere, reddendum est, maximè sequente infinitivo, ut Gen. 38. 26. וְיִסְרֵהוּ עֹר neque adjecit ultra cognoscere eam, i.e. perrexerit unquam; & Num. 32. 15. וְיִסְרֵהוּ עֹר לְהַיָּחוּ tum addet adhuc, i.e. perget relinquere eum; & Bu. Lex. & Deut. 5. 22. verba hęc locutus est Dominus, &c. וְיִסְרֵהוּ קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסְרֵהוּ voce magnâ, & non addidit, i.e. & non addidit ultra loqui voce magnâ, sicut illâ: ut R. D. in lib. Rad. exp. sed Targum, & nunquam cessavit, aut defecit: quia ejus vox est fortis, & nunquam deficit, inquit R. Sal. in Comment. & exponit adhuc, & non addidit apparere, sive conspici, Pag. in illa scil. pompa, Cev. Rad. יִסְר significat augere per additionem; adjecit per auxesin: ponitur absolute, interdum construitur cum Accus. dat. vel præp. על: est cogn. cum וְיִסְרֵהוּ contraxit, & וְיִסְרֵהוּ attraxit, assumpsit, Av. Occurrit autem ordine Conc. ut seq. In 3. sing. m. prætiel. kal, יִסְרֵהוּ adjecit, Gen. 38. 26. Jud. 13. 21. 1 Sam. 15. 35. 27. 4. Jer. 45. 3. sed in pausa est cum camerz in ult. sic, וְיִסְרֵהוּ addidit, Deut. 5. 22. & occurrit etiam cum ! conv. prætiel. וְיִסְרֵהוּ & addet, Lev. 22. 14. 27. 13. 15. 19. 27. ut & in 3. ff. & 2. fm. prætiel. kal, occ. simpl. & cum ! conv. prætiel. seq. וְיִסְרֵהוּ addidit, Gen. 8. 12. וְיִסְרֵהוּ & addet, 2 Reg. 19. 30. Ifa. 37. 31. וְיִסְרֵהוּ addidisti, 2 Chron. 9. 6. Ifa. 26. 15. וְיִסְרֵהוּ & adjicies, Deut. 19. 9. In 1. pl. prætiel. kal, occ. etiam cum ! conv. prætiel. וְיִסְרֵהוּ & addam, Lev. 26. 18. 21. In 3. pl. prætiel. kal, occ. cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. & cum ! conv. prætiel. וְיִסְרֵהוּ addiderunt, Jud. 8. 28. 1 Sam. 7. 13. 2 Sam. 2. 28. 2 Reg. 6. 23. וְיִסְרֵהוּ addiderunt, Num. 11. 25. וְיִסְרֵהוּ & addent, Deut. 20. 8. Ifa. 29. 19. Item, in 1. pl. prætiel. kal est, וְיִסְרֵהוּ adjecimus, 1 Sam. 12. 19. In part. ben. kal, f. m. וְיִסְרֵהוּ adjiciens, pergens, &c. sed occ. cum chirek loco Tzere vel sagol (cui simile vide in ben. kal, וְיִסְרֵהוּ, Bu.) sic, וְיִסְרֵהוּ addens, Ifa. 29. 14. 38. 5. In pl. m. ben. kal, est, וְיִסְרֵהוּ addentes, Deut. 5. 25. In Niph. וְיִסְרֵהוּ adjici, addi, Bu. Av. Occurrit simpl. & cum ! conv. in pathach, sed in pausa cum camerz in ult. וְיִסְרֵהוּ additum fuit, Jer. 36. 22. וְיִסְרֵהוּ & addet se, adjicietur, Ex. 1. 10. Num. 36. 3. וְיִסְרֵהוּ & augetur, Prov. 11. 24. Et in 3. ff. prætiel. Niph. occ. etiam cum ! conv. prætiel. וְיִסְרֵהוּ & addetur, Num. 36. 4. In part. niph. f. m. וְיִסְרֵהוּ

יִסַּר additus, adjectus, &c. & in fam. sing. נִסְפָּה; unde in pl. נִסְפָּוֹת addita, (neut. pl. Adj.) vel substantivè, additiones, additamenta, Bu. Lex. Merc. vel accessiones, malorum, scil. Isa. 1. 5. 14. Merc. & secundum quod dam, occurrit etiam part. niph. in f.m. cum י cop. Prov. 11. 24. sic, est dispersgens, נִסְפָּה & additur adhuc, Pag. vel, cui additur, i.e. affluit, augetur amplius, Merc. In Hiphil הִנְסִיף est addere, adjicere; pergere, Bu. man. fecit additionem; construitur ut in kal, sed multò frequentius reperitur, Av. In hiphil sunt qui notent sequente לַ absolute positum, in bonum sumi; sequente Lamed in malum; etiam in jurejurando, ut Ruth. 1. Merc. Occurrit autem in præter. hiph. in 3. & in 2. f.m. & in 1. f. cum י cop. vel conv. ut seq. הִנְסִיף addidit, 2 Reg. 24. 7. הִנְסִיף addidisti, 1 Reg. 10. 7. הִנְסִיף vel sine vau, & addam; adjeci, 2 Reg. 20. 7. Psal. 7. 14. Eccl. 1. 16. 29. In part. ben. hiph. f.m. מוֹסִיף addens, adjiciens; unde in pl. m. est, מוֹסִיפִים addentes, Neh. 13. 18. In Infin. hiph. occ. cum י præf. sic, הִנְסִיף vel sine vau, addendo, addendum, Lev. 19. 25. 2 Chron. 28. 13. Ezr. 10. 10. Eccl. 3. 14. In fut. hiph. i. f. plenè est הִנְסִיף vel יִסַּר; aut defectivè absque jod nota hiph. אִסַּר addam, adjiciam, pergam, &c. & hisce formis occ. locis seq. Gen. 8. 21. Exod. 10. 29. Jof. 7. 12. Jud. 2. 21. 10. 13. 1 Reg. 12. 11, 14. 2 Reg. 21. 3. 2 Chron. 10. 11, 14. 33. 8. Job. 34. 32. 40. 5. Prov. 23. 35. Hof. 1. 6. Am. 7. 8. 8. 2. Jon. 2. 5. sed extat etiam cum Tzere in ult. pro chirek, sic, הִנְסִיף vel אִסַּר idem, Deut. 18. 16. Ezech. 5. 16. Hof. 9. 15. Item cum הִ Interrog. præf. occ. vel cum chirek magno, vel parvo in ult. sic, הִנְסִיף vel הִנְסִיף an addam? Jud. 20. 23, 28. ut & cum י cop. præf. & הִ, parag. add. occurrit cum chirek parvo pro magno penult. sic, וְאִסַּפָּה & addam, 2 Sam. 12. 8. Sic etiam in 2. f.m. fut. hiph. occurrit vel plenè cum chirek magno, vel defectivè cum chirek parvo in ult. locis seq. hiph. הִנְסִיף aut sine vau, addes, Exod. 10. 28. Deut. 3. 26. 12. 32. 28. 68. 1 Chron. 22. 14. Job. 38. 11. Psal. 61. 7. Prov. 19. 19. Ezech. 36. 12. Am. 7. 13. ut & cum pathach in ult. pro Tzere; juxta R. D. quia est in soph-pafuk; cui simile habes in fut. יִסַּר; Pag. Job. 40. 27. memento belli, הִנְסִיף תִּסַּר nē addas; Pag. vel, meminisse, &c. non addes, i.e. non ultra tibi in mentem veniet ut pugnam instituas; Merc. Sed occurrit etiam cum duplici Scheva; sic, Prov. 30. 6. אִסַּר תִּסַּר nē addas verbis ejus. Secundum normam debuerat esse hiph. תִּסַּר cum Tzeri; sed ut curreret dictio cum præcedenti, dixit sic, teste R. D. Vide simile in fut. וְיִסַּר bibit, Pag. Et in 2. f. fut. hiph. occ. plenè, vel defectivè cum chirek magno vel parvo penult. sic, הִנְסִיף vel תִּסַּר addes, f. Isa. 23. 12. 47. 15. 51. 22. Zeph. 3. 11. Item, in 3. f.m. fut. hiph. occurrit eodem modo etiam plenè vel defectivè locis seq. יִסַּר vel יִסַּר vel sine vau, addet, Deut. 25. 3. Jof. 23. 13. Ruth. 1. 17. 1 Sam. 3. 17. 14. 46. 20. 13. 25. 22. 2 Sam. 3. 9. 35. 7. 20. 14. 10. 19. 14. 1 Reg. 2. 23. 2 Chron. 6. 31. 1 Chron. 17. 18. Job. 17. 10. 34. 37. Psal. 10. 18. 41. 9. 77. 8. 120. 3. Prov. 10. 22. 16. 21, 23. 19. 4. Eccl. 1. 18. Isa. 10. 20. 11. 11. 52. 1. Lam. 4. 16, 22. Nah. 2. 1. Sed occ. etiam cum Tzere in ult. pro chirek magno; sic, הִנְסִיף vel sine vau, addet, Gen. 30. 24. Exod. 8. 25. Lev. 5. 16, 24. 27. 31. Num. 5. 7. 22. 19. Deut. 1. 11. 1 Chron. 21. 3. Psal. 115. 14. Joel. 2. 2. ut & cum י cop. occ. vel cum chirek magno, aut pro eo cum Tzere, vel sagol, ut seq. יִסַּר & addet, Eccl. 1. 18.

יִסַּר idem, 2 Sam. 24. 3. יִסַּר idem, Prov. 1. 5. 9. 9. Item cum י conv. vel est cum Tzere vel sagol in ult. pro chirek magno; sic, הִנְסִיף vel יִסַּר & addidit, Gen. 8. 10. 18. 29. 25. 1. Exod. 9. 34. Num. 22. 15, 25, 26. 32. 15. Jud. 9. 37. 11. 14. 1 Sam. 3. 6, 8, 21. 9. 8. 19. 21. 26. 17. 23. 4. 2 Sam. 2. 22. 6. 1. 18. 22. 24. 1. 1 Reg. 16. 33. 2 Chron. 28. 22. Job. 27. 1. 29. 1. 36. 1. 42. 11. Isa. 7. 10. 8. 5. Dan. 10. 18. Item semel occ. cum Aleph loco 1. Rad. jod, post י conv. sic, הִנְסִיף idem, 1 Sam. 18. 29. Item in 3. f. fut. hiph. occ. etiam plenè vel defectivè cum chirek magno vel parvo; sic, הִנְסִיף vel יִסַּר addet, Exod. 11. 6. Job. 20. 9. Prov. 10. 27. 23. 28. Isa. 24. 20. Am. 5. 2. pro quo etiam est cum Tzere in ult. sic, הִנְסִיף addet, Gen. 4. 12. sed cum י conv. est cum sagol in ult. הִנְסִיף vel sine vau, & addidit, Gen. 4. 2. 38. 5. 1 Sam. 9. 8. Esth. 8. 3. Ezech. 23. 14. & in 2. pl. m. occ. etiam cum chirek magno vel parvo penult. cui etiam Nun parag. est add. & semel etiam est cum Aleph pro 1. Rad. jod. ut seq. הִנְסִיף vel יִסַּר addetis, Exod. 14. 13. Deut. 4. 2. Isa. 1. 5, 13. הִנְסִיף additis, Gen. 44. 23. Exod. 9. 25. Deut. 17. 16. הִנְסִיף idem, Exod. 5. 7. Iridem in 3. pl. m. fut. hiph. plenè, vel defectivè cum chirek magno, vel parvo; cui etiam utrique formæ י cop. vel י conv. sunt præf. & Nun parag. est add. ut seq. יִסַּר vel יִסַּר vel sine vau, addent, Deut. 13. 11. 19. 20. 2 Sam. 7. 10. 1 Reg. 20. 10. 1 Chron. 17. 9. Prov. 3. 2. Jer. 31. 12. Lam. 4. 15. Hof. 13. 20. יִסַּר & addent, Prov. 9. 11. יִסַּר vel יִסַּר vel sine vau, & addiderunt, Gen. 37. 5, 8. Jud. 3. 12. 4. 1. 10. 6. 13. 1. 20. 22. 2 Sam. 3. 34. 5. 21. 1 Chron. 14. 13. Psal. 78. 11. יִסַּר addit, 1 Reg. 19. 3. יִסַּר fig. nificat προσέτιναι addere. Gen. 8. 12. וְלֹא יִסַּר שׁוּב non addidit reverti, i.e. de cætero reversa non est: & Deut. 5. 20. verba hæc locutus est Jehova ad totum cœtum vestrum in monte, è medio ignis, nubis & caliginis, voce magna, יִסַּר וְלֹא non addidit: & scripsit ea, i.e. non plura verba dixit fœderis vobiscum faciendi causâ. Igitur in iis verbis continetur fœdus: verba autem consolationis, & annuntiationis justitiæ ac salutis non dixit. Reservatum id fuit Prophetæ alicui, Deut. 18. 15, 18. Pl. 40. 10. In Jer. 36. 32. נִסַּר רִבְרִים addita sunt verba; singulari verbo, quasi neutraliter sumpro additur nomen plurale. Isa. 47. 1, 5. לֹא תוֹסִיף non addes, ut vocent te, i.e. non amplius vocaberis. 1 Sam. 18. 29. וְאַתָּה שְׂאוֹל לֹא amplius meueri incepit Saul propter Davidem: tanquam ab אִסַּר. Et Isa. 29. 14. הִנְנִי יוֹסִיף ecce ego is qui addet, sic, הִנְנִי יוֹסִר, Isa. 28. 16. tamen & participium in kal reperitur ad eam formam; ut תוֹמִיךְ, Cocc.

Rad. 55. יִסַּר in kal, est corripere; castigare; erudire; vincire, ligare; ut habeat affinitatem cum אִסַּר. Est propriè coercere, seu corrigere aliquem disciplinâ, legibus, vinculis, aut pœnâ, nē pro sua libidine evagetur & vivat; idque reipsâ magis quàm verbis; nam יִסַּר ut dictum, est verbis magis. Græci reddiderunt per παιδείαν. Sunt qui faciant contrarium verbo סִיר & סִיר. Hinc מוֹסֵר disciplina; correptio, correctio, castigatio, activè vel passivè, qua à malo arcuentur homines, doctrinâ, institutione, vel minis, cujusmodi primis annis adhiberi solet; propriè severior institutio; essi generalitèr institutionem & disciplinam significat; idem quod Græcis παιδεία, Merc. יִסַּר castigavit, corripuit,

puir, correxit; & plerumque de reali disciplina & facto intelligitur. Cognationem habet cum יָסַר ligavit, vinxit, &c. & cum יָסַר tradidit; item cum יָסַר recessit, nam vinculis, & carceribus castigantur rebelles ad fuscipiendum doctrinæ & traditionis bonas, ut recedant à malo; Av. Castigavit, erudit, Bu. Lex. יָסַר significat refranationem animi & ejus ἀναγωγή. De verbis docentibus virtutem, de objurgatione, de castigatione & disciplina omni dicitur; Coc. Occurrit autem hæc radix in part. ben. kal, f. m. simpl. & cum יָ Interrog. praf. יָ erudiens, Prov. 9.7. יָ num castigans? Psal. 94.10. In fut. kal, 3. f. m. יָ vel יָ vel יָ castigabit; & in 1. sing. יָ, יָ, vel cum dagefch יָ castigabo; sed cum יָ cop. praf. cholem in hac forma cum dagefch mutatur in cateph cametz, ante Resch, & Aff. יָ; sic, יָ & castigabo eos, vel corripiam eos, &c. ubi jod radicale absorbetur in dagefch ipsius Samech, Pag. Hof. 10.10. vel, vinciam eos, & tum est à Rad. יָ, quod R. Sal. probat, Bu. Lex. & sic etiam venit defectivè in 3. f. m. fut. kal cum יָ cop. & cholem mutato in Scheva ante יָ Aff. sic, Ifa. 8.11. יָ cum erudiret me; Bu. Lex. Vel, quum corripere me, nè ambulem per viam populi hujus; & sic fi sit fut. kal ex יָ jod scriptum est signum futuri, & jod radicale absorbetur in dagefch; ut Ifa. 44.12. & malleis יָ formavit illud; sed rectius est, inquit R. D. ut sit ex piel, 3. f. m. præt. & Tzeri est loco pathach: nam secundum normam dicendum erat in præt. יָ Pag. Item, juxta quosdam, venit Infinit. kal, 1 Chron. 15.22. sic, יָ erudiendo in onere, sive in portatione, h.e. portandi munere & officio; atque ita R. Sal. erudiebat & instruebat eos: Kimchi verò in 1. Rad. ponit hoc in יָ, quasi יָ esset loco יָ, pro, principatum, vel primas partes obtinet; Bu. Lex. In Niphal יָ castigari, erudiri, unde in Imper Niph. f. m. יָ eruditionem percipe, erudire vel castigare (Imper. pass.) atque inde in pl. m. & f. Imper. Niph. ut seq. יָ erudimini, Psal. 2.10. יָ erudire, Jer. 6.8. Item in fut. Niph. occurrit in 1. sing. cum יָ conv. praf. & in 3. f. m. & 2. pl. m. ut seq. יָ & castigasti sum, Prov. 3.18. יָ castigabitur, Prov. 29.19. יָ castigabimini, Lev. 26.23. Illud autem יָ & erudientur, vide infra in Hithpael. In piel idem significat quod in kal, Bu. man. Castigavit assidue, correxit austerè, Av. Occurrit in præt. piel, 3. f. m. simpl. & cum יָ Aff. in quo Aff. dagefch est in Nun ad ornatum, & pathach sub Resch pro Tzeri, Merc. ut seq. יָ castigavit, 1 Reg. 12.11, 14. 2 Chron. 10.11. יָ castigavit me, Psal. 118.18. Sed occ. etiam cum יָ cop. praf. regulariter ante יָ Aff. (vide etiam in præt. kal) sic, יָ & erudit me, Ifa. 8.12. ut & cum יָ cop. ante יָ Aff. sic, יָ & erudit eum, Ifa. 28.26. in 3. f. m. præt. piel, יָ erudit, f. sed cum Aff. יָ f. m. mutatur in Thau cum dagefch ante יָ pro יָ ut pro יָ est, יָ erudit, f. m. præt. piel occ. simpl. & cum יָ Aff. יָ erudit, Job. 4.3. Psal. 39.12. יָ castigasti me, Jer. 31.18. Item, in 1. f. m. occ. simpl. & cum יָ conv. praf. & cum יָ aff. ut seq. יָ castigavi, Hof. 7.15. יָ & castigabo, Lev. 26.28. יָ sed castigabo te, Jer. 30.11. 46.28. Sic in 3. pl. præt. piel, occ. cum יָ cop. praf. & יָ Aff. יָ & castigaverint: castigabunt, Deut. 21.18. 22.18. יָ erudiverunt me, Psal. 16.7. In part. piel, f. m. יָ eru-

diens, castigans. Occ. cum יָ Aff. יָ erudiens te, Deut. 8.5. In Infinit. piel, secundum normam est יָ erudire, castigare; sed occ. cum cholem locotzeri, in ult. sic, Psal. 118.18. יָ castigando castigavit me Dominus, &c. Et juxta quosdam occ. etiam cum chirek pro pathach sub 1. Rad. jod, sic, Job. 39.35. Num. contendere cum omnipotenti est יָ erudire? pro, eruditio; & est Makor, seu Infinit. juxta R. D. quanquam sit cum chirek; sed R. Moise exp. מִיָּר eruditio, Pag. nam licet huc etiam revocet Ab. Ezer. יָ pro Infinit. piel, erudire, rectius tamen ponendum inter nomina. Bu. Lex. Targum autem vertit יָ erudietur, Pag. & prorsus videtur esse fut. kal, (יָ scil. defectivè pro יָ) & יָ benoni; sic, יָ num contendens cum omnipotenti, יָ castigabit, seu corripiet eum? Merc. Cev. Sed occ. etiam Infinit. piel cum יָ praf. ante יָ parag. & יָ Aff. ut seq. יָ castigando, Lev. 26.18. יָ ad erudiendum te, Deut. 4.36. In Imper. piel occ. simpl. & cum יָ Aff. יָ castiga, Prov. 19.18. 29.17. יָ castiga me, Jer. 10.24. In fut. piel, 1. f. est, יָ castigabo, 1 Reg. 12.11, 14. & in 2. f. m. יָ castigabis. occ. cum Aff. יָ & יָ; ut seq. יָ castiges me, Psal. 6.2. 38.2. יָ castigabis eum, Psal. 94.12. Et in 3. f. m. fut. piel, ut & in 3. f. m. cum יָ Aff. יָ castigabit, Deut. 8.5. יָ erudit te, Jer. 2.19. In Hiphil, juxta normam, יָ castigavit; unde in fut. hiph. יָ castigabit, & in 1. f. m. יָ, castigabo: sed cum Aff. יָ occ. præter normam, ad analogiam verborum perfectorum, Bu. Lex. ut scil. 1. f. fut. hiph. perfecti ordinis, Av. servata nimirum 1. Rad. jod, cum Scheva post Aleph cum pathach; sic, Hof. 7.12. יָ (pro יָ) castigabo eos. In Hithpael יָ castigavit seipsum, vel castigatus, aut eruditus fuit: unde in 3. pl. præt. hithp. regulariter esset יָ, vel יָ, castigaverunt se, sed occ. Ifa. 23.48. irregulariter; sic, יָ (pro יָ) & erudientur; & est ex forma niph. & hithp. compositum, Pag. Bu. & castigabunt se omnes mulieres, &c. Signa habet utriusque Conjug. Niph. & hithp. Av. Atque inde nomina, i. masc. יָ eruditio, Job. 38.35. יָ an contendere cum omnipotente eruditio est? i.e. An eruditionem indicat, vel, an eruditi est? Est formæ גָּבֹר; Bu. Lex. Vide etiam supra ad Infinit. piel. Deinde, 2. hinc nomen מִיָּר m. disciplina, correctio, Av. Coc. Notat מִיָּר, h.e. omnem rationem redigendi in ordinem, vel continendi in officio, inque animi æquabilitate, & modestia: πειθαγωγία, ἀντιστοιχία, καὶ ἀντιστοιχία, Prov. 19.20. Audi consilium & accipe מִיָּר מִפִּי מִיָּר qui exiit disciplinam: & Prov. 13.18. מִיָּר qui exiit disciplinam, ut dicitur qui non vult regi. Et c. 15.33. יָ יהוה מִיָּר חֲכָמָה timor Jehovæ est disciplina sapientiarum: omnis directio sapientiarum tendit ad timorem Jehovæ. Jer. 10.8. מִיָּר הַבָּלִים disciplina vanitatum est lignum; i.e. lignea i. nago nec erudire, nec regere, nec in disciplina habere homines potest. Sed & מִיָּר, est disciplina quæ virgâ & castigatione fit, Prov. 22.15. & c. 13.24. qui comparfit virgam, odit filium suum, & qui diligit eum מִיָּר שְׂתָרוֹ quærit eum maturè cum disciplina. Notat etiam coercionem per pœnam, Prov. 15.10. מִיָּר castigatio mala ei qui relinquit viam; & potest etiam accipi pro pœna exemplari, quæ alius ne-

neatur & cohibeatur à peccando; Prov. 17.22. & velut
in compede, ad מִסְכָּר מִסְכָּר panam stulti exemplarem,
παράδειγμα. Isa. 53.5. מִסְכָּר שְׁלוֹמֵנו עָלֵינוּ pæna ex-
emplaris paci nostræ faciendæ comparata, super ipso
est. Ezech. 15.15. Et erit opprobrium, & blasphemia
מִסְכָּר exemplum & stupor. Hinc est, phrasis קַח
מִסְכָּר accipere παραλαβὴν ἀπὸ τοῦ ἑκαστοῦ, ab exem-
plo scil. Prov. 24.32. Et vidi, adverti animum, confexi,
מִסְכָּר לִקְחָתִי accepi exemplum. Sic Jer. 2.30..5.3..7.
28..17.23.. 32.33..35.13. Zeph. 3.2,7. Hof. 5.2. וְאֲנִי
לְכָל מִסְכָּר לְכָל מִסְכָּר, ego disceptatio, vel oburgatio omni-
bus: materia abjurgationis mutua; unus alteri suum
Christum exprobat. Rad. יָסַר sæpe sign. in officio con-
tinere, vel, ad officium reducere, Job. 4.3. & sic Pl.
16.7. יִסְרוּנִי בְּלִוְיוֹתַי erudiunt, castigant, in officio con-
tinent me renes mei, i.e. cogitationes meæ intimæ &
celerimæ, Cocc. Occurrit autem hoc nomen מִסְכָּר
in textu frequens, & ordine Conc. ut seq. מִסְכָּר casti-
gatio, eruditio, Psal. 50.17. Prov. 5.12,23..6.23..8.33..
12.1..13..18,24..15.10;32.. 19.20,27.. 22.15.. 23.13..
24.32. Jer. 2.30..5.3..7.28..17.23..32.33..5.13. Ezech.
5.15. Hof. 5.2. Zeph. 3.2,7. & cum יָד & זַב præf. &
eruditionem, Prov. 1.2,7..23.23. מִסְכָּר eruditionem,
Prov. 4.13. לְמוֹסֶר ad eruditionem, Job. 36.10. Prov. 23.
12. & in forma constr. est cum pathach in ult. & occ.
simpl. & cum י cop. præf. מִסְכָּר castigatio, eruditio, Deu.
11.2. Job. 12.18..20.3. Prov. 1.3,8..3.11..4.1..7.22.. 13.
1..1.5.5,33. Isa. 53.5. Jer. 10.8.. 30.14. וּמִסְכָּר & castiga-
tio, Job. 5.17. Prov. 16.22. Item cum י, & הָ, Aff. sic,
מִסְכָּר eruditionem meam, Prov. 8.10. מִסְכָּר castiga-
tio tua, Isa. 26.16. sed cum י præf. occ. cum kibbutz
pro schurek ante אָ Aff. sic, וּבְמִסְכָּר & eruditione
eorum, Job. 33.17. Item, 3. hinc etiam no. cum cholem
pro Schurek, מִסְכָּר idem cum præced. castigatio, eru-
ditio : occurrit cum י præf. & אָ Aff. sic, Job. 33.16.
וּבְמִסְכָּר & eruditionem vel castigationem
eorum obignat; Bu. Lex. Merc. vel. & vinculo tuo, clau-
det, Pag. ubi quædam exemplaria legunt cum kibbutz
pro schurek, ut antè dictum ; ut & 4. indè etiam No.
cum Tzeri in ult. מִסְכָּר vinculum, Pag. Bu. &c. ἡ δέσμη
notionem habet ab אָסַר vincere, ligare, & Coc. In
pl.m. מִסְכָּר vincula, castigationes, quibus coercentur
indomiti & effrænes; & sic in pl.f. מִסְכָּרוֹת vincu-
la quibus castigantur, & vinciuntur rebelles, lora ca-
stigationis, Av. Occurrit autem in forma pl.m. constr.
simpl. & cum י præf. ante י & אָ Aff. ut seq. מִסְכָּר
vincula, Isa. 52.2. מִסְכָּרֵי vincula mea, Psal. 116.16.
מִסְכָּרֵינוּ vincula vestra, Isa. 28.22. Item occurrit eti-
am in forma pl.fæm. idque etiam simpl. & cum י cop.
præf. & יד & ימו & יהם Aff. ut seq. מִסְכָּרוֹת vincu-
la, Jer. 5.5.. 27.1. וּמִסְכָּרוֹת & vincula, Job. 39.5.
וּמִסְכָּרוֹתֵינוּ vincula tua, Jer. 2.20. וּמִסְכָּרוֹתֵינוּ & vincula
tua, Jer. 30.8. Nah. 1.13. וּמִסְכָּרוֹתֵינוּ vincula eorum, Psal.
2.7. וּמִסְכָּרוֹתֵיהֶם & vincula eorum, Psal. 107.14.

Rad. 56. **עָר**, est, convenire, congregare; constituere tempus, aut conuenire ad tempus statutum; parare; disponere, Pag. Est quod Latini dicunt condicere, seu promittere; assignare, designare, decernere; contestari, additâ promissione, jurejurando, vel signo, ut in sponsalibus fit, quum fides certò promissâ attestationibus rata fit: à verbo **עָר**, quod est testari, non

procul abludiv: verum peculiarem habet insuper signifi-
candi rationem; Merc. Cev. יָצַר condixit, indixit,
confutuit, scil. locum vel tempus ubi vel quando ali-
quid fieri debeat: item desponsavit. In præter. יָצַר
יָצַר ultra tempus statutum, quod con-
stituerat ipsi, 2 Sam. 20. 5. Bu. Lex. יָצַר condixit publi-
ca autoritate, indixit; addixit, promisit certâ aliquâ
conditione, denunciavit solenni ritu, determinavit. In
summa significat locum & tempus certum conveniendi,
& pacificendi de re aliqua indicere, ut in Synodo & con-
ventu hominum fieri solet. Cognationem habet cum
יָצַר scivit, & יָצַר testatus est: nam quando designatur
locus conveniendi, necesse est ut contestetur aliquis de
eo, Av. יָצַר, convenire facere, ut Mich. 6. 9. יָצַר
& יָצַר quis eam convenire fecit? i.e. quis impetravit
ut civitas & tribus accederet ad Jehovam cujus vox au-
ditur? q.d. Non accedunt: ubi distinguenda vocatio
ad conveniendum, & vocationis effectus: Dominus
vocavit, sed nemo effecit ut conveniret civitas. Confer
Mat. 23. 37. Et Jer. 47. 7. יָצַר eo condixit ei, ibi
voluit eum fisci, & sibi præsto esse. Exod. 21. 8. יָצַר
ut non desponsaverit eam; q.d. fecerit eam
convenire in manum, Cocc. Occurrit autem rad. hæc
ordine Conc. ut seq. In præter. יָצַר, cum יָצַר & יָצַר
Aff. יָצַר constituerat illud, 2 Sam. 20. 5. יָצַר constitu-
it illum, vel illud: desponsat eam, Exod. 21. 8. Jer. 47. 7.
Mic. 6. 9. In fut. kal, 3. f. m. יָצַר desponsabit, quasi in ma-
num convenire faciet; Coc. Occurrit cum יָצַר Aff. sic,
יָצַר desponsat eam, Exod. 21. 9. In Niphal יָצַר
convenire, congregari, ex conditio scil. in dicto & sta-
tuto loco, vel tempore, Bu. Lex. Conditus est, congre-
gatus est ad locum indictum: Ponitur vel absolute, vel
cum unâ particularum יָצַר, יָצַר vel יָצַר Av. Occurrit
autem in præter. Niph. 1. f. cum יָצַר conv. ut & in 3. pl. simpl.
cum cateph pathach, sed in pausa cum cametz penult. &
cum יָצַר cop. præter. ut seq. יָצַר & conveniam, Ex. 25.
21. 43. יָצַר convenerunt, Psal. 48. 5. יָצַר conve-
nerint, Am. 3. 3. יָצַר & congregabunt se, Num. 10. 4.
In part. niph. f. m. יָצַר congregatus, qui congregat
se. Occ. in pl. m. cum יָצַר dem. præter. יָצַר qui congre-
gantur, congregat se, Num. 14. 35. 16. 11. 27. 3. 1 Reg.
8. 5. 2 Chron. 5. 6. In fut. Niph. occ. in 1. f. & 1. pl. cui. ult.
יָצַר cop. est præter. יָצַר, parag. add. ut seq. יָצַר conveni-
am, Exod. 29. 42. 30. 6, 36. Num. 17. 19. יָצַר convenia-
mus, Neh. 6. 10. יָצַר & conveniamus, Neh. 6. 2. & in
3. pl. m. fut. Niph. (i. e. 3. f. m.) יָצַר occ. cum יָצַר conv. præter.
sic, יָצַר & conveniet, Jos. 11. 5. Job. 2. 11. In Hi-
phil, יָצַר הוֹצִיאָהּ &c. fecit conditionem, constituit
indictiones, Av. tempus aut locum conveniendi con-
stituit. &c. Sunt qui vertant per sustinere, vel sistere in
iudicio, quod Paulus expresserit, 1 Cor. 6. sustinet a-
liquis vestrum, &c? verbum est forense; Merc. Occur-
rit in fut. hiph. 3. f. m. cum יָצַר, vel יָצַר Aff. ut seq.
יָצַר tempus constituit mihi, Job. 9. 19. יָצַר vel
sine vau, contestetur mecum, Jer. 49. 19. 50. 44. In ho-
phal, יָצַר vide in עוֹר; unde in part. hoph. יָצַר con-
stitutus, congregatus, & in fæm. מוֹצֵרָה congregata,
constituta: atque inde in forma pl. m. cum Schurek, &
in pl. f. cum kibbutz pro schurek; ut seq. מוֹצֵרִים con-
stitutorum, Jer. 24. 1. מוֹצֵרֹת congregatæ, constitutæ,
Ezech. 21. 16. Atque inde nomina, 1. עוֹרָה f. cæterus; 70.
עוֹרָה, Cocc. Synagoga, indicta congregatio, con-
ventu

ventus hominum, coetus qui ad certam rem transigendam, & ad certum locum & tempus indictum conveniunt : at קהל significat totam multitudinem & ecclesiam, non habens certum locum, nec tempus indictum; Av. עד distinguunt à קהל patet ex Prov. 5.14. parvo momento extitit in omni malo ועדה קהל בחרו קהל 70. εν μέσση ἐκκλησίας ἢ συναγωγῆς, in medio comitii & coetus. Omnis coetus convenientium & accedentium ad se invicem est עד. Sed coetus populi; coetus magnus consentiens & distinctus ab aliis, maxime civium unius reipublicae, civitatis ac regni, קהל proprie dicitur. Notabiles sunt loci; Deut. 9.10. בקיום הקהל in die τῆς ἐκκλησίας (confer A. 7. 38.) concionis, sive comitii, quum Dei populus & civitas quasi congregata fuit. Sic Deut. 10.4. & 18.16. Ergo locus Pto. 5.14. sic explicari potest; parvo momento extitit in omni malo in medio omnium iudicandorum, qui sistuntur divino iudicio, & in medio eorum qui convenient, & in uno erunt, gaudentes communi vita & salute. Ità Psal. 1.5. Peccatores non stabunt in עדות vel concilio iustorum : non scribentur inter iustos, neque eorum congregationi in unum intererunt, sed sepebuntur ab eis partim in hoc, partim in futuro saeculo. Psal. 111.1. ועדה בסור ישרים קהל in familiari congressu rectorum & coetu convocato; Cocc. Hoc nomen עד coetum conventum seu coetum significat, certum collegium. Differt à קהל ut species à genere, ut apparet ex Lev. 4. Item Prov. 5. Videntur tamen saepe confundi. Chaldaeus vertit כנישתא synagogam. Reperias constructum cum קהל, Exod. 12. Merc. Cev. Jer. 6.18. audite gentes, & cognosce עד coetus conveniens, quod in iis est. Compellat gentes & eos Israelitarum, qui cum Deo faciunt, & ad eum accedunt. Significat eos cognituros cognitiones cordium populi. Num. 26.9. בעדת קורה in coetu Corach, in factione ejus & סאסא. Psal. 82.1. בעדת אל in coetu Dei, in medio eorum, quos ad se vocavit, & quos, ut accederent ad se, fecit. Vide modò dictum, Jer. 6.18. כל העדה, totus coetus significat omnem multitudinem, quae jus habet conveniendi ad vocationem Dei, ad audiendum verbum ejus & iudicandum. Lev. 8.3. כל העדה קהל fac ut totus coetus in concionem coeat. Sic v. 4. Num. 1. 18. & 16.3. כל העדה כלם קרויים totus coetus universi sunt sancti. Jactatum hoc à Coracho: qui nesciebat totum populum adhuc in reatu esse, & indigere sacerdote unico, per quem proximè adducerentur ad Deum: quod Deus ipso docere volebat erigendo sacerdotio Aharonico, & omnem oblationem revocando ad unum altare. Num. 35.24. & iudicabunt העדה coetus, Senatus ad eam rem vocatus & auctoratus inter percussorem & vindicem sanguinis; sic v. 25. Metaphorice Jud. 14.8. עדת רבורים hoc nomen frequens in textu, ut seq. viz. simpl. & cum cop. praf. עד congregatio, conventus, coetus. Num. 16.2. 'er. 6.18. ועדה & coetus, Psal. 111.1. Prov. 5.14 sed saepius cum demonstr. praf. sic, העדה coetus, coetus, &c. Exod. 16.22. 38.25. Lev. 4.15. 5.3. 8.4.5. 9.5. 10.6.17. &c. ad Jud. 20.1. 21.10. 13.16. 1 Reg. 12.20. in 80. circ. l. Item cum ק & ל praf. ut seq. בעדה in coetu, Exod. 34.31. לעדה coetui, Num. 14.27. 20.2. Deut. 9.27. Item in forma f. f. constr. est עדת idem,

coetus, congregatio, &c. Exod. 12.3, 6, 47. 16.1, 2, 9, 10. 17.1. &c. ad Job. 15.34. Psal. 22.17. 68.31. 106.17. in 50. circ. l. cui etiam formae constr. ל, ב, ז & מ sunt praf. ut seq. ועדת & coetus, Psal. 7.8. 86.14. בעדה in coetu, Num. 26.9. 27.3. 31.16. Jos. 2.2. 17. Psal. 1.5. 82.1. לעדת coetui, Num. 19.9. מעדת ex congregatione, Exod. 12.19. Num. 16.9. Item cum Aff. י, ה, & ו (cui etiam ult. ו & ו sunt praf.) sic occurrit, עדתי coetus meus, Job. 16. עדתך coetus tuus, Num. 16.11, 16. Pl. 74.2. ועדתו coetus ejus, Num. 16.5, 6. ועדתו & coetus ejus, Jer. 30.20. ועדתו & sicut coetus ejus, Num. 17.5. Item, cum ב & ל praf. ante א, Aff. ut seq. בעדת in coetu eorum, Psal. 106.18. לעדתם coetui eorum, Hos. 7.11. Deinde, 2. hinc nomen מועד m. quod est ומו; tempus; & locus in quo congregabatur Israel ad tempus notum, ut Domus Sanctuarii, in qua conveniebat omnis Israel, & Deus cum Moyses: & omnis locus, in quo quispiam convenit & congregatur cum altero, Pag. quod quasi indicto tempore & loco una conveniant. Generaliter constitutionem, seu definitionem loci, temporis aut rei denotat. Variè autem sumitur. Saepè pro certo & constituto tempore: atque ideo pro solennitate, quae certo & stato tempore celebratur, ponitur: de qua re rursum infra in plurali. Item pro loco constituto, Jos. 8.14. Item pro castris, juxta quosdam, certo ordine & militum numero constitutis; qui Jer. 46.17. transfulerunt castra. Sed ego exponerem, Transiit terminum temporis constitutum. Item, juxta eosdem, pro tesserà militari, aut Symbolo, Jud. 20.38. specialiter Tabernaculum conventus vel constitutionis est dictum, quod erat extra castra: quò constitutum erat ut convenirent, quicumque Deum querere volebant, ibi tantum Deus suam voluntatem testatam faciebat. Ideo ut ab aliis tentoriis distingueretur, sic vocabatur: unde & monti Sion & Jerosolyma & urbi tribuitur; quod ibi esset constitutus Dei cultus in Templo, Merc. Cev. מועד locus aut tempus constitutum. De tempore, προσδεσμιαι Exod. 9.5. מועד יהוה וישם & posuit Jehova tempus. 70. 8. Est tempus quod jubetur adesse cum qualitate sua. Num. 9.2. facient Pascha במועד in tempore suo; 70. 4. 9. 8. 9. 8. 9. 8. 9. 8. Sic v. 3. Psal. 104.19. fecit lunam למועדים in tempora stata. Gen. 1. 14. in signa למועדים & ad condicendum tempora. Psal. 75.3. כי מועד אקח quum accipiam vel nanciscar tempus praestitutum, תן προσδεσμιαις, τὴν κυρίαν ἡμέραν. Pl. 102. 17.5. מועד כי nam venit condicendum tempus. Hof. 9.5. quid facietis ליום מועד in die praestituti, τῆς προσδεσμιαις, ad conveniendum, ut se sistat populo & suos colligat, & ii ad eum accedant, & in die festi Jehovae; quum verus populus festumaget in spiritu & veritate coram Jehovah, ut ipso dignum est. 2 Chron. 30.22. ויאכלו את המועד שבועת הקמים & comedebunt (azyma) tempus praefixum (h. e. toto praefixo tempore, cum tempore praescripto, quamdiu id durabat) septem diebus. Ità Kimchi. Sed particula את hic usurpatur, ut Exod. 13.7. Jud. 20.38. המועד & constitutum erat viro Israel cum infidiis. 1 Sam. 13.11. Non venisti למועד ad constitutum dierum. Hab. 2.3. עיד למועד adhuc est visio ad constitutum tempus, & indicator vel promulgator, וקץ sub finem erit. Nec promissio, nec promissionis predicatio auteretur à po-

pulo, & erit fides promissionis, ac rerum futurarum æstimatione usque ad præstitutum tempus. Cujus fine appetente, existet testis verax & promulgator, ac index rerum promissarum præsentium. Dan. 8. 19. כי מועד קץ nam tempus præstitutum habet finem. Præstitutum scilicet duret ועם indignatio. Dan. 11. 27. כי מועד קץ לא מועד non adhuc est finis præstituto. Nondum hic est finis præstitui, sed alius; & v. 35. עיר כי מועד quia adhuc præstituto est aliquantum. Dan. 12. 7. מועד קץ למועד מועד ad tempus, tempora & dimidium. Confer. cap. 7. 25. & Apoc. 12. 14. και δὲν καὶ καὶ ἥμισυ καὶ. Significat, à Deo esse definita tempora, suis rebus gerendis constituta, unum, & rursus duo, & rursus brevius illis; quibus temporibus absolutis, si accedat etiam dissipatio manus populi sancti, confectum iri omnia. Apocalypsis ea tempora complectitur diebus mille ducentis & sexaginta. Apoc. 12. 6. מועד notat & ipsum הועד convenire ex condictione; πανήγυρις. Sic מועד אהל est tentorium condictionis conventus, ubi volebat Deus populo præsens apparere, & cum Mose colloqui. Exod. 33. 7. Et Moses accipiebat את האהל tentorium aliquod, & tetendit sibi extra castra, & vocabat illud אהל מועד tentorium conventus. Jusserrat autem Deus fieri tentorium conventus, nempe tabernaculum, in quo collocaretur arca. Vide Exod. 26. 1. & c. collato vers. 22. cap. 25. Nominat id tentorium conventus cap. 27. 21. 28. 43. 30. 18. & מועד אהל משכן tabernaculum tentorii conventus. Exod. 39. 32. quia tegmen faciebat, ut tabernaculum esset אהל tentorium. Vide Exod. 26. 7. Adi etiam Exod. 40. 34. 35. Hof. 12. 10. adhuc faciam ut habites in tentoriis, מועד ut diebus conventus; quibus apparui tibi; Cocc. מועד est tempus statutum, constitutum aut condictionem, conventus solennis, coetus; solennitas; ut 2 Sam. 24. 15. מועד usque ad tempus constitutionis, i.e. constitutum. Et Exod. 9. 5. מועד יהוה וישם & constituit Dominus certum tempus; sic etiam Num. 16. 2. מועד קריאי vocati coetus, i.e. præcipui è coetu convocati: Et 2 Chron. 30. 22. ויאכלו את המועד & comederunt solennitatem, i.e. sacrificia solennitatis, ut Kimchi exp. in lib. Rad. & Lam. 2. 6. שחת מועד perdidit conventum suum, i.e. locum conventus & congregationis populi sui; Bu. Lex. מועד est indictio, condictione; tribuitur temporis, loco, synagoga, & feriis indictivis, Av. 2 Sam. 24. 15. מועד עת מועד à mane ad tempus conventus: quo solent convenire homines, fortasse usque ad primi sacrificii tempus. Videtur enim tempus tridui abbreviatum esse. Vide Martyrem. De loco Jer. 46. 17. המועד protulit locum sistendi & conveniendi ulterius. 1 Sam. 20. 35. למועד ad locum Davidi condictionem. Confer. v. 19. Thren. 2. 6. מועד שחת corrupt locum conventus sui. Psal. 74. 8. cremarunt omnia אל מועד Conventicula Dei; synagogas, ubi coetus agebatur in nomine Dei. Invenitur & מועדות, pro מועדים, 1 Chron. 8. 13. festa, statuta tempora; Cocc. Num. 16. 2. Quinquaginta & ducenti, principes Congregationis קראי majores (magistrates, ad verbum, convocati; Cev.) מועד concilii (nam sumitur nomen hoc interdum pro concilio) אנשי שם viri nominis, i.e. nominati & famosi: Pag. quando enim magnates, seu primores populi, congregabantur, seu con-

veniebant, deliberaturi scilicet de aliquo negotio, quod supervenisset, congregabantur & ipsi; quia erant ex viris magnatibus, seu primoribus populi; prout R. D. in l. rad. locum hunc explicat; Cev. Occur. hoc nomen frequens in textu, ordine Concult. seq. מועד tempus statutum, festivum, & c. conventus, festivitas, solennitas, & c. Exod. 9. 5. 26. 21. 40. 22. 24. & c. ad Job. 30. 23. Psal. 75. 3. 102. 14. Isa. 14. 13. Lam. 1. 4. 15. 2. 6. 7. 22. Hof. 9. 5. 12. 9. & c. in 170. circ. l. & cum ב, ו, ה, & ל. praf. ut seq. המועד tempus, 2 Sam. 20. 5. 2 Chron. 30. 22. Jer. 46. 17. מועד & tempus constitutum, Jud. 20. 38. במועד statuto tempore, Deut. 31. 10. מועד ad constitutum tempus, Ex. 23. 15. 34. 18. 1 Sam. 13. 11. 20. 38. Dan. 8. 19. 12. 7. ut & cum ל & ב praf. ut seq. למועד ad statum tempus, hoc eodem tempore, Gen. 27. 21. 18. 14. 21. 2. Jos. 8. 14. 1 Sam. 9. 24. 13. 8. 2 Reg. 4. 16. 4. 17. Dan. 11. 27. 29. 35. Hab. 2. 3. מועד propter conventus, Zeph. 3. 18. Item cum ה & א. praf. ut seq. מועד est praf. & cum ה. Aff. cui etiam ל est praf. ut & cum ב praf. & א. Aff. ut seq. מועד nostrorum, Isa. 33. 20. מועד congregationem suam, Lam. 2. 6. במועד vel fine vau, statuto tempore suo, Num. 9. 2, 3, 7, 13. 28. 2. Hof. 2. 11. מועד festivitatem ejus, Hof. 2. 11. מועד statuto tempore suo, Exod. 13. 10. במועד statuto tempore suo, Lev. 23. 4. In pl. m. significat tempora certa, solennitates, & c. & occ. simpl. & cum ב, ו, ל, & א. praf. ut seq. מועד statuta tempora, Dan. 12. 7. & במועד in solennitatibus, Ezech. 46. 6. & במועד in solennitatibus, Ezech. 46. 10. מועד in stata tempora, Psal. 104. 9. מועד in stata tempora, Neh. 10. 34. ומועד in stata tempora, Gen. 1. 14. Zach. 8. 19. ומועד in stata tempora, 1 Chron. 23. 31. 2 Chron. 31. 3. & in forma pl. m. confir. occ. etiam simpl. & cum ב praf. מועד solennitates, Lev. 23. 2, 4, 37, 44. Ezr. 3. 5. Psal. 74. 8. Ezech. 45. 17. ומועד in solennitates, 2 Chron. 23. Item cum י, & in pausa ה, א. absque jod pl. pro י Aff. ut & cum ב praf. י Aff. ut seq. מועד solennitatis meis, Ezech. 44. 24. מועד solennitates meæ, Lev. 23. 2. מועד coetuum tuorum, Psal. 74. 4. במועד in coetibus ejus. Isa. 14. 31. vel 15. 4. Item cum ב Aff. cui & est praf. & cum ב, ו, א. praf. ante כה Aff. ut seq. מועד tempora sua, Jer. 8. 7. מועד & solennitatem ejus, Ezech. 36. 38. במועד in solennitatibus vest. Isa. 1. 14. במועד in solennitatibus vest. Num. 15. 3. 29. 39. ומועד in solennitatibus vest. Num. 10. 10. sed occurrit etiam in forma pl. f. cum ל praf. sic & statim temporibus, 2 Chron. 8. 13. Item, 3. indè etiam No. מועד conventus, congregatio, Pag. Bu. & c. Occurrit cum ה dem. praf. sic Jos. 20. 9. Ifa sunt civitates המועד conventus, Bu. Lex. congregationis, ad quas debet convenire qui occidit quemquam per errorem, Pag. five constitutionis, i.e. constitutæ omnibus filiis Israel; est enim nomen factum ex pahul fæmineo hiphil, seu part. hophal: Merc. המועד urbes destinatae, perfugio scilicet asyla; q. d. urbes destinationis; passivæ; Cocc. Sic Hieron. hæ civitates constitutæ sunt, Pag. quidam etiam fumunt pro ipso part. hoph. f. fæm. à præter. hoph. הועד quod volunt occurrere cum י cop. praf. sic, Exod. 21. 29. Et si bos cornupeta erat ab heri & nudius tertius, & contestatio facta fuerat, (vel testibus adhibitis denunciata fuerat, Cev.) domino ejus: Hieron. & contestati sunt dominum ejus;

Targum, וְיִתְּסָר, & testificatio facta fuerit; Pag. In nostris exempl. præter וְיִתְּסָר, quod scribe וְיִתְּסָר, vel וְיִתְּסָר Merc. Cev. Sed hujus radix potius est עיר, juxta R.D. ibi require, Pag. Item huic significationi in hophal pro contestari, vel contestationem fieri, aut denuntiari, &c. sunt qui similiter exponant hoc verbum in Niphal נִיעַר; ut sit, vel verbo addito, animum vel voluntatem depromere, quod est testari, attestari, contestari: vel externo facto, aut signo; quod est congregari, coire, convenire, sædere jungi, conspirare, consentire; quod non sine solennitate & certis conditionibus fit, quibus utrinque fides firmatur; Merc. Notandus etiam locus Exod. 21. 8. de præter. kal cum Aff. fæm. si displicuerit in oculis Domini sui, qui לֹא non עֲרָה desponsavit eam, redimere faciet eam; Hieron. cui non reddita fuerit: R. Sal. qui non aggregavit eam sibi (vel, non introduxit ad se, Cev.) in uxorem, i.e. desponsavit: Targum, לֹא וְיִתְּסָר, qui non desponsavit, vel juravit eam, Pag. Porro Masoreth affirmative legit, לֹא sibi desponsavit eam, ita ut etsi לֹא non, scribatur, tamen לֹא, sibi, legendum sit: unde nota in nostro Targum, legi וְיִתְּסָר ut ratificet eam sibi, i.e. despondeat, Merc. Cev. Item notandum etiam quod nomine מוֹעֵד sepulchrum vocetur, quod scilicet congregatur omnis vivens, quum illius venerit finis, inquit R.D. Job. 30. 23. & ad domum מוֹעֵד sepulchri omnis viventis, Pag. vel potius constitutionis, i.e. constitutam omni viventi, quo conveniunt & congregantur; quo putant alluisse Paulum, quum ait constitutum esse omnibus hominibus semel mori, ad Hebræos 9. unde & in Ecclesiaste 12. dicitur domus seculi, quod omnes in seculo sese recipiunt: sed ego malim, ibi, locum significari, ubi quis æteram sit futurus ad resurrectionem usque; nam pro tempore vitæ exactæ ibi sumere non placet cum aliis, Merc. In loco supra cit. 2 Chro. 30. 22. & comederunt הַמּוֹעֵד. intelligendum (sacrificium) הַמּוֹעֵד temporis; i.e. jage sacrificium; vel (sacrificium) solennitatis, aut sanctuarii; Pag. Kimchi quidem inquit sacrificia seu victimas solennitatis: sed intellige solennitatis Paschæ, seu azymorum; de qua eo loco est sermo, Merc. Jos. 20. ult. Hæ sunt civitates הַמּוֹעֵד indictionis, i.e. indictæ ad refugium, Jer. 24. 1. & ecce duo corbes fici cum מוֹעֵד indicti, i.e. constituti in loco indicto: & in pl. f. Eccl. 21. 21. quocunque facies tuæ מוֹעֵד addicuntur, i.e. constitutæ sunt. Vide supra Hiph. ex Av. מוֹעֵד in pl. f. ex מוֹעֵד sunt indictivæ & constitutivæ feriæ, solennitates quæ statim temporibus celebrantur; sic, מוֹעֵד sunt synagogæ indictivæ, seu cœtus hominum & loci quo homines indicto tempore conveniunt; Av.

Rad. 57. יעד est הָסִיר removit, inquit R. D. proprie cineres, vel quippiam simile, in cumulum: Potest verti, scopare, verrere, repurgare, abradere: Hieron. reddidit, subvertere. Non desunt tamen qui יעד palas potius vertunt, quàm scopas, instrumenta scilicet ænea, quibus cineres ex altari in cumulum amovebantur. Noster interpres uncinus aut tridentis dixit: Chaldaus מְרֹפֶתָה scopas: Vertit interdum noster Interpres, forcipes: quidam Hebræorum putarunt cochlearia: quidam addunt, & hoc instrumento volvi solitas carnes quæ cremabantur super altare, aut quod Gallicè appellamus fourchettes: quidam creagras. Pluraliter tantum inve-

nitur. Scoparum genus fuit, ex quacunque tandem fuerint materia, ad removendum cineres ex altari, & confimiles usus. Sed in templo & tabernaculo ex ære fuerunt, ut alia altaris ænei instrumenta, Merc. יעד ejecit, removit, palâ, vel forcillis propriè; Bu. Lex. palis removit, palis purgavit, abstulit instrumento palæ cineres ex altari: amovit, &c. Av. Significat ejicere, everttere, Bu. Conc. & occurrit in 3. f. m. præter. kal, cum cop. vel conv. Sic, Isa. 28. 17. וְיִעַר בָּרָר & removebit grandis spem mendacii, Pag. vel & excernet, Bu. Lex. & ejiciat, Bu. Conc. & auferet grandis perfugium mendacii, Cocc. Atque hinc No. pl. m. יעד, scopæ, quod illis ab altari cineres amoverent: sunt instrumenta quibus pavimenta verruntur: Plautus, mundities volo fieri hic, ferte huc scopas, Pag. 2 Chron. 4. 11. Hieron. vertit, creagras, quæ Græca est dictio, κρεάγραι: & est instrumentum quo capiuntur τὰ κρέα, i.e. carnes: Targum pro hac dictione habet מְרֹפֶתָה aliàs מְרֹפֶתָה מְרֹפֶתָה quod est verrere, scopare; quod illis scoparent cinerem ab altari, ut dictum supra, Pag. יעד sunt palæ; instrumentum ad removendum cinerem ab altari. R. Sal. scribit Exod. 27. fuisse simile operculo ollæ ex ære fusili tenui, cum capulo oblongo, &c. Bu. Lex. Sunt palæ, seu batili quibus aliquid vel ignem tollere & aliò transferre solemus, Av. Occurrit autem hoc No. pl. m. cum dem. præf. sic, יעד scopæ, Ex. 38. 3. Num. 4. 14. 1 Reg. 7. 40. 45. 2 Reg. 25. 14. 2 Chr. 4. 11, 16. Jer. 52. 18. & in forma constr. יעד scopæ, &c. unde cum cop. præf. & יעד Aff. sic occ. Exod. 27. 3. יעד & scopas ejus, Pag. Bu. Conc. & palas ejus, Bu. Lex. Av. Et facies סִירוֹתֵי ollas ejus, (altaris) לְרָשׁוֹ ad id à cineribus purgandum, ויעי & palas ejus, quibus cinis in ollis infundatur, ויעי & aspersoria ejus; ויעי & fuscinas ejus, quibus caro victimarum imponatur altari; ויעי & acerras ejus; quibus ignis imponatur inferendus in Thymiaterium, vel aliàs ad fustitum faciendum: si ollis auferendus cinis, opus fuit & palis; quæ non nisi hoc nomine designari possunt. Belg. Schoefelen. Chald. מְרֹפֶתָה, quod de scopis & palis dicitur: vide hæc multiplicia instrumenta & Exod. 38. 3. In Num. 4. 14 omittuntur סִירוֹת, ut & alia alibi; Cocc.

Rad. 58. יעד obfirmatus est, confirmatus est, obdurus est: idem significat quod עיו & עיו; & est cognomen cum יעד; nam consilium est firma & stabilis sententia animi. In Niphal est, יעד confortatus, seu obfirmatus est, Av. Atque inde in part. niph. f. m. יעד dicitur robustus, fortis, durus, Pag. robore præditus, Bu. Lex. II. 33. 19. Et sunt inquit R.D. qui exponunt יעד barbarum, qui scilicet aliâ loquuntur lingua, permittentes Nun in Lamed, sicut in נִשְׁכָּה & נִשְׁכָּה cubiculum, Pag. & ex eo, Bu. Lex. & videtur quidem Paronomasia esse quæ robusti homines dicuntur barbari & obtusi; juxta proverbium vulgatum, raro breves humiles, longos raro sapientes; & notum est illud, major in exiguo regnabat corpore virtus: mihi tamen יעד prædurum, obfirmatum & impudentem significare magis videtur; Gallicè, asseuré, deshonté; idem quod עו: Vide Deut. 28. 50. ubi etiam dicitur gens עו פְּנִים obfirmata vultu, &c. Merc. Hieron. imprudens, aut, secundum alios codices, impudens, Pag. Deducit R.D. ex עו: & intelligit

incolens, à voce resonante sic dicta, Bu. Lex. Hieron. struthionem vertit, Pag. & videtur esse struthio, seu struthio camelus; de quo vide sub Rad. **ענה**, Av. 70. etiam struthionem reddunt, Bu. Lex. Occurrit autem in f. simpl. & cum **ה** dem. præs. ut seq. **ענה** ulula, Job. 30. 29. Isa. 13. 21. 34. 13. 43. 20. Jer. 50. 39. Mich. 1. 8. **ענה** ulula, Lev. 11. 16. Deut. 14. 15. In plurali autem occurrit hoc nomen in alia forma, viz. in forma pl. m. cum scheva ante Tzeri penult. cui **ה** est præs. sic Lam. 4. 3. filia populi mei crudelis **ענה** sicut struthiones velululæ in deserto, Pag. Additur, in deserto; & **ענה**, quodd negligat pullos suos, quæ est proprietas struthio cameli: de quo Job. 39. 13, 14, 16. Kimchi dicit esse nomen avis solitudinem amantis ferali & lugubri cantu; **ענה** קולו קול יללה, 70. vertunt **ענה**, **ענה**, vel, **ענה**; Arabs vertit, **ענה**, h. c. struthiocamelus. Placet Bocharto, esse Struthionem faminam. Vocari autem filium clamoris: liberiter **ענה** **ענה** deduci patior, sed **ענה** non est clamor: potius **ענה** **ענה** Acutâ voce, & quæ longè audiat, esse docet idem, l. 2. Hier. c. 14. Cocc. In Isa. 13. 21. dicitur & habitabunt ibi **ענה** filiz struthionis, vel ululæ; Hieron. Struthiones; 70. Seirenæ; Targum filiz **ענה** vel **ענה** struthionum, vel ulularum, ut alii exponunt; sed secundum R. D. videtur potius esse ulula, ab ululatu & fletu sic appellata. Virgilius, certent & cygnis ululæ; & secundum R. D. appellantur filiz **ענה** pulli **ענה**, (vel certè **ענה** Merc.) quarum matres semper (vel huc illuc, Merc.) volant, suosque dimittunt pullos, qui ob defectum cibi flent atque ululant: idcirco scriptum est Mich. 1. 8. & faciam planctum sicut Dracones, & luctum **ענה** **ענה** sicut filiz ululæ, Pag. R. D. in Michol ait singulare huiusmodi, licet sit fæmininum, tamen simul & marem significare; & quamvis nusquam legatur sine **ענה** filia, tamen simul etiam matrem designare; atque irâ usurpari, eò quod solâ famellâ avium huius generis, eaque adhuc parvâ homines vesci soleant; Cev.

Rad. 62. **ענה** duo significat, i. est, lassare, fatigare; aut lassari, fatigari, lassum, vel fatigatum esse, Pag. vel fieri; idem quod **ענה** transpositum, Merc. Item, volare, Pag. Hæc significatio volandi alteri est contraria, ut cum **ענה** conveniat; nam prior significatio est, irâ defatigari, ut sese quis erigere non possit, aut vires corporis exerere. Ex posteriori significatione est nomen pl. **ענה** in regimine tantum obvium, pro erectionibus, seu roboribus; in priori significato sunt qui faciant contrarium verbo **ענה**, quod est emergere, sese exerere, Merc. Cev. **ענה** vel **ענה** lassus, lassatus, fatigatus, defessus fuit, Bu. Lex. defatigatus est ex labore; congruit cum verbis **ענה** & **ענה** fessus, lassus est; & est cogn. cum **ענה** volavit, nam aves continuo volatu defatigantur, Av. **ענה** significat defetisci, Cocc. Bu. Conc. Occurrit autem in 3. pl. præs. kal, cum **ה** conv. præs. & cum Tzeri penult. pro Scheva, ob pausam; sic, Jer. 51. 58. & laborabunt populi **ענה** in vacuum, & populi **ענה** in igne, & **ענה** & lassus erunt; Hier. & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem erunt; Pag. Sententia hæc eadem repetitur Hab. 2. 13. ubi pro **ענה** scribitur **ענה**, in futuro, (3. pl. m. scil. absque jod i.

Rad. & cum simplice jod signo futuri tantum) item, **ענה** **ענה** tranſponuntur, Merc. Cev. sed occ. etiam cum **ה** cop. eod. cap. Jer. 51. 64. In fut. kal, 3. f. m. simpl. occ. plenè cum duplici jod, sed cum **ה** conv. defectivè absque jod i. Rad. ut & in 3. pl. m. occ. simpl. plenè, sed cum **ה** cop. defectivè cum simplice tantum jod, signo futuri, ut seq. **ענה** defatigatur, Isa. 40. 28. **ענה** & defatigatur, Isa. 44. 12. **ענה** defetiscuntur, Isa. 40. 31. Jer. 2. 24. Hab. 2. 13. **ענה** & defetiscuntur, Isa. 40. 30. Atque inde nomina, i. **ענה** m. lassitudo. Occurrit cum **ה** præs. ante jod quiescens nè duplex concurrat Scheva in initio vocis; (sed vide etiam **ענה** Bu. Lex.) sic, **ענה** cum lassitudine, Dan. 9. 21. Item, 2. hinc etiam No. masc. occurrens simpl. & cum **ה** præs. ut seq. **ענה** defessus, lassus, Isa. 50. 4. **ענה** defesso, Isa. 40. 29. Deinde, ii. Signif. 2. huius Rad. est in nomine inde derivato **ענה** robor, fortitudo, Pag. legitur tantum in pl. f. **ענה** & in constr. **ענה** vires, fortitudines, robora, &c. Occurrit in forma absol. Job. 22. 25. **ענה** & argentum **ענה** fortitudines tibi; i. e. erit ad fortitudinem tuam, Pag. vel fortitudinum; ut **ענה** sit in regimine, q. d. argenti magna vis, Merc. & Doctores quidam exp. argenti fortitudines tibi; sed hoc non est secundum morem linguæ, Pag. & argentum defatigationum erit tibi, i. e. tanta moles ut sat superque sit; nam **ענה** dicuntur indefessæ fortitudines, vel defatigationes propter molem magnam, Av. **ענה** an argenrum quod delassavit homines? purgatissimum scilicet? an firmum? 70. **ענה** **ענה**; Syrus **ענה** **ענה** argentum numerationum; an cujus numerus lassat? Arabs, argentum fine numero, Cocc. In forma pl. constr. occ. cum **ה** præs. ut seq. Psal. 95. 4. **ענה** fortitudines montium ei, Pag. Av. seu vires montium, &c. Bu. Lex. altissima montium; quæ scil. delassant ascendentem, & occupare volentem; Cocc & Num. 23. 22. 24. 8. Deus qui eduxit eum ex Egypto, **ענה** ut robor **ענה** Monocerotis ipsi est; Robur delassans, &c. Cocc. Sicut fortitudines unicornis aut Rhinocerotis ei; Hieron. cujus fortitudo similis est Rhinocerotis; Pag. ut vires unicornis ipsi sunt; In prioriloco, Psal. 95. R. Sal. altitudines exponit, ita ut altitudines montium per Hypallagen dicatur pro montes altitudinum, i. e. altissimi; quasi montes lassitudinum dicti, quod lassitudinem pariant, dum concenduntur, Bu. Lex.

Rad. 63. **ענה** est, consulere, consiliari; decernere, deliberare, Pag. Nimium coactè quidam transpositum volunt ex **ענה** sternendo; quod consilium sit velut stratum super quod consilium actiones. Conſtruitur autem etiam cum Accusativo personæ, ubi Latini verbum consulendi Dativo jungerent; nisi ubi cum affixo jungitur, velis præpositionem aut articulum Dativi subaudiri; certè post se habet **ענה**, ubi personæ est mentio cui consultitur, Psal. 32. 8. Merc. **ענה** consilium iniit, vel cepit, aut dedit, consuluit, Bu. Lex. Av. Consiliatus est, censuit dignum, consilium dignum aut rationi consentaneum dedit, &c. idem quod **ענה**; & est cogn. cum **ענה** obfirmavit, & cum **ענה** stravit; nam consiliis firmatur domus, habetque fundamentum bene stratum. In kal usurpatur vel absolute, vel cum præp. **ענה**

לצ: nonnunquam etiam jungitur affixo, vel cum particula **אח**; Av. Significat partim, consilium capere, decernere; partim, consilium dare; **βουλευσαι**, & **συμβουλευν**. Occurrit autem ordine Conc. sic. In præt. kal, 3. f. m. simpl. & in pausa cum cametz ult. ut & cum **י** (pro **י** ob pausam) & **ה**. Aff. ut seq. **צ** consulti, 2 Sam. 16. 23. 17. 7. 15. 21. 2 Chron. 25. 16. Isa. 7. 5. 19. 12. 23. 8. Jer. 49. 20. 30. Mich. 6. 5. **צ** consulti, Is. 14. 27. 32. 7. 8. **צ** dedit consilium mihi, Psal. 16. 7. **צ** consulti hoc, Isa. 23. 9. Item in 2. f. m. & 1. f. ut & in 3. pl. simpl. & cum kibbutz pro schurek ante **ה** Aff. ut seq. **צ** consulti, Job. 26. 3. Hab. 2. 10. **צ** consulti, 2 Sam. 17. 11. 15. Isa. 14. 24. **צ** consulerunt, Ps. 62. 5. **צ** consulerunt illud, 1 Reg. 12. 8. 13. 2 Chron. 10. 8. In part. ben. kal occ. etiam simpl. & cum **י** cop. & **ה** Interrog. præt. ut & cum **ה**. Aff. ut seq. **צ** consiliarius, 2 Sam. 15. 12. 1 Chron. 26. 14. 27. 32. 33. Prov. 11. 14. 24. 6. Isa. 9. 5. 19. 17. 41. 28. **צ** consulti, Nah. 1. 11. **צ** & consiliarium, Isa. 3. 3. **צ** an consiliarium, 2 Chron. 25. 16. **צ** consiliarius tuus, Mic. 4. 9. Item in pl. m. ben. kal, occ. simpl. & cum **ה** præt. **צ** consiliarii, 2 Chron. 22. 4. Ezr. 4. 5. Job. 12. 17. Prov. 15. 22. **צ** & consiliarii, Ezech. 11. 2. & in forma constr. pl. m. occ. etiam simpl. & cum **י** & **ה** præt. **צ** consiliarii, Isa. 19. 11. **צ** & consiliarii, Job. 3. 13. **צ** & consiliariis, Prov. 12. 20. ut & cum **י** cop. ante **ה** & **י**. Aff. **צ** & consiliarii tui, Isa. 1. 26. **צ** & consiliar. ejus, Ezr. 7. 28. 8. 28. In part. ben. f. **צ**, & in constr. **צ** quæ consulti, consiliaria; unde cum **א** Aff. est, **צ** consiliaria ejus, 2 Chron. 22. 3. In part. pahul kal, **צ** consultus, unde in pahul, f. cum **ה** dem. præt. est, **צ** quod consultum fuit, Isa. 14. 26. In Imper. kal, occurrit defectivè absque jod, 1. Rad. in pl. m. sic, pro, **צ** Coc. **צ** consulite, Jud. 19. 30. Isa. 8. 11. & est, cum kibbutz loco cholem, ut inquit R. D. sicut **יפחש** (cum schurek pro cholem) judicabunt, & **צ** transibis; ut habes in eorum radicibus, Pag. Cæterum fatuus est **צ** esse à **צ** de quiescentibus **צ** ajin, ut duæ radices de diversis ordinibus, sic ut sæpe fit, idem valeant; licet **צ**, nomen quod sequitur, sit propriè à **צ**, Merc. In fut. kal declinatur **צ**, **צ**, **צ**, &c. Occurrit in 1. f. fut. kal, cum **ה** parag. **ה** & **ה**. Aff. ut seq. **צ** consulum, Psal. 32. 8. **צ** consulum tibi, Exod. 18. 19. Num. 24. 14. Jer. 38. 15. **צ** consulum tibi, 1 Reg. 1. 42. In Niphal **צ** consultare, Bu. man. consiliatus est, in consilium adhibitus est, Av. consultavit, Merc. vel. iniiit consilium; est enim verbum intransitivum, Pag. ut Isa. 40. 14. **צ** cum quo consiliatus est? seu consultavit? aut iniiit, seu communicavit consilium? Pag. Merc. Bu. Av. Sic in 3. pl. præt. niph. **צ** consultant, Psal. 71. 10. 83. 6. In part. niph. **צ** consultants, consilium iniens, &c. unde in pl. m. occ. locis seq. **צ** consultants, 1 Reg. 12. 6. 9. 2 Chron. 10. 6. 9. Prov. 13. 10. In fut. Niph. 3. f. m. **צ**, sed cum **י** conv. occurrit cum pathach in ult. locis seq. **צ** & consilium iniiit, 1 Reg. 12. 6. 8. 28. 2 Reg. 6. 8. 1 Chron. 13. 1. 2 Chron. 10. 6. 8. 20. 21. 25. 17. 30. 2. 32. 3. In 1. pl. fut. Niph. **צ**; occ. cum **י** cop. & **ה** parag. **צ** ineamus consil. Neh. 6. 7. ut & in 3. pl. fut. Niph. occ. simpl. & cum **י** conv. præt. **צ** consilium ineatur, I-

sa. 4. 5. 21. **צ** & consilium inierunt, 2 Chron. 30. 23. In hithpacl **צ** consultavit, Bu. man. consiliatus est, Pag. iniiit consilium apud se, deliberavit, Av. In fut. hithp. 3. f. m. **צ** consultabit, &c. Occ. in 3. pl. cum **י** cop. **צ** & consultant, Psal. 83. 4. Atque inde nomina, i. **צ** consilium, Pag. Bu. Av. &c. propositum, institutum, Merc. firma & stabilis sententia animi, **צ**, dignum & ratione probabile, Av. **צ** est 1. consilium quod datur, 2 Sam. 16. 20. Prov. 12. 15. & Psal. 107. 11. consilium altissimi spreverunt, &c. quo sensu consilium dicitur præceptum Dei, quia utile est; 2. consilium, quod capitur, Prov. 8. 14. & 20. 8. Jer. 32. 19. Isa. 14. 26. Psal. 1. 1. & Deut. 32. 28. **צ** gens perdit consiliis, i. e. perditis utens consiliis, cujus consilia pereunt. 3. Consilium, h. e. deliberatio, Pro. 20. 18. Psal. 119. 24. Viri consilii mei, i. e. consiliarii mei, cum quibus delibero. Sic Isa. 40. 13. & Psal. 13. 9. ponam **צ** deliberationes in anima mea. Zach. 6. 13. **צ** consilium pacis erit inter ambos, Jehovah scilicet & virum Germen, h. e. communis voluntas dandæ pacis, Cocc. Occurrit autem nomen hoc in forma absol. locis seq. **צ** consilium, 2 Sam. 16. 20. 1 Reg. 1. 12. 2 Reg. 18. 20. Job. 12. 13. 38. 2. 42. 3. Prov. 8. 14. 19. 20. 20. 5. 21. 30. Isa. 8. 11. 11. 2. 16. 3. 19. 11. 28. 29. 29. 15. 30. 1. 36. 5. Jer. 49. 7. 30. cui etiam **י**, **ה**, & **ה** sunt præt. **צ** & consilium, Jud. 20. 7. Jer. 18. 18. Ezech. 7. 26. **צ** consilium, 2 Sam. 17. 7. Isa. 14. 26. Jer. 32. 19. **צ** cum consilio, 1 Chron. 12. 19. Prov. 20. 18. **צ** consilio, Prov. 12. 15. & in forma constr. f. f. occ. etiam simpl. & cum **י**, **ה**, & **ה** præt. **צ** consilium, 2 Sam. 15. 31. 34. 16. 23. 17. 14. 1 Reg. 12. 8. 13. 2 Chron. 10. 8. 13. Job. 10. 3. 21. 16. Psal. 14. 6. 33. 10. 11. Isa. 5. 19. 19. 17. Jer. 19. 7. 49. 20. 50. 45. Ezech. 11. 2. **צ** & consilium, 2 Sam. 16. 23. Job. 5. 13. 22. 18. Psal. 107. 11. Prov. 19. 21. Isa. 44. 26. Zach. 6. 13. **צ** in consilio, Ezr. 10. 3. Psal. 1. 1. **צ** juxta consilium, 1 Reg. 12. 14. 2 Chron. 10. 14. Ezr. 10. 8. **צ** præ consilio, 2 Sam. 17. 14. Prov. 27. 10. Item, cum **י**. Aff. cui & **ה** est præt. ut & cum **ה**. Aff. cui **ה** est præt. & cum **א** Aff. ut seq. **צ** consilium meum, Job. 29. 21. Psal. 119. 24. Prov. 1. 25. Isa. 46. 10. 11. **צ** consilio meo, 2 Chron. 25. 16. Prov. 1. 30. **צ** consilium tuum, Psal. 20. 5. **צ** consilio tuo, Psal. 73. 24. **צ** consilium ejus vel suum, 2 Sam. 17. 23. Job. 18. 7. Isa. 40. 13. Mich. 4. 12. cui etiam **א** Aff. **י**, & **ה** sunt præt. **צ** & consilium ejus, Isa. 19. 3. **צ** consilio ejus, Psal. 106. 13. **צ** à consilio suo, Hof. 10. 6. Item cum **א**. Aff. cui & **ה** est præt. **צ** consilium ipsorum, Ezr. 4. 5. Neh. 4. 9. Jer. 18. 23. **צ** in consilio ipsorum, 2 Chron. 22. 5. Psal. 106. 43. In forma pl. f. est, **צ** consilia, Deut. 32. 28. Psal. 13. 3. Isa. 25. 1. quæ forma pl. f. cum **ה**. Aff. regulariter ellet **צ**, consilia tua, sed pro eo occurrit Isa. 47. 13. hæc formâ, in multitudinè **צ** (ult. cametz est pro pathach ob pausam) consiliorum tuorum, Pag. Bu. Av. & est secundum formam mafculeam, Pag. cum unico signo pl. numeri; (viz. in Aff.) simile vide in **צ** ad **צ** & in **צ** ad faminimum **צ** Merc. Cev. fin. Bu. Lex. Chaldaei in pl. habent **י**, **ה**, Cocc. Deinde, 2. hinc etiam secundum aliam formam cum Mem præposito, No. **צ**, idem significans cum præced. sed tantum reperitur in pl. f. **צ**, & significans consilia; consultations,

sultationes, deliberationes, Merc.Bu.Lex. Av.confiliat-
tiones,&c.Av. Occurrit autem in hac forma pl.f. cum **ב**
præfante formam absol. simpliciter, & ante formam
constr. cum **ב**, & **יהם**. Aff. **בְּמוֹעֲצוֹתָם** in consiliis,
Prov.22.20. Jer.7.24. **בְּמוֹעֲצוֹתָם** in consiliis ipsorum,
Mich.6.16. **בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם** in consiliis eorum, Pl.8.1.13.
Item cum **ב** & **יהם** præf. ante eandem formam constr.
cum **יהם**. Aff. **מִמוֹעֲצוֹתֵיהֶם** de consiliis suis, Psal.5.
11. Hof.11.6. **וּמִמוֹעֲצוֹתֵיהֶם** & consiliis suis, Prov.
1.31.

Rad.64. **יער** m.duo significat, i. (nomen radicale)
sylva, **δρυμός**; item fagus; Pag. Bu. propriè sylve-
stris fagus, quod in terra Canaan magna mellis copia in
sylvis esset, Bu. Lex. Merc.Av. Sunt qui reducant ad
radicem **יער**, quod excitatas sylva habeat arbores;
est masc. etsi semel pl.fam. reperitur, Psal.29. Bis
pro favo mellis invenitur, sylvestris scilicet; semel m.
& iterum fam. Hoc Marcus Evangelista scribit Joannem
Baptistam pastum. Kimchi inquit placentam mellis, pri-
usquam ex eo mel educatur, sic nominari, Merc. pro
favo seu melle sylvestri, per Synecdochen, quando ac-
cipitur, habet juxta se nomen **בְּיַעַר** i.e. mel; Av. Oc-
currit autem nomen hoc in i. Signif. simpl. cum duplici
pathach, sed in pausa, cum cametz penult. **יער** sylva,
Jof.17.18. 1 Sam.22.5. 1 Reg.7.2. 10.17.21.2 Reg.19.
23. Eccl.2.6. Isa.7.2.37.24.44.23. Ezech.21.2. 5.7.
7.14. Zach.11.1. **יער** sylva, Psal.50.10. 83.15. 96.12.
104.20. 132.6. Isa.44.14. Jer.26.17. Mich.3.12. Item,
cum **ה** dem.præf. utrique formæ, **הַיַּעַר** sylva, 1 Sam.
14.27.2 Sam.18.8. 2 Reg.2.24. Cant.2.3. Isa.9.17. 10.
34. Ezech.15.7. **הַיַּעַר** idem, Isa.22.8.32.19. Ezech.15.
2. ut & cum **ב** præf. utrique etiam formæ præf. **בְּיַעַר**
in sylva, vel sylvam, Deut.19.5. 2 Sam.18.17. Isa.21.
13. Am.3.4. **בְּיַעַר** in sylva, 1 Sam.14.26. Isa.56.9. Jer.
12.8. Item cum **ב**, **ל**, & **מ** præf. ut seq. **בְּיַעַר** in syl-
va, 2 Sam.18.6. **יַעַר** in sylvam, Ezech.21.3. Hof.2.12.
לַיַּעַר in sylvam, Isa.29.17.32.15. **מִיַּעַר** ex sylva, Jer.5.
6. 10.3. **מִיַּעַר** ex sylva, Psal.80.14 & semel cum **ה** præf.
& **ה** locali add. sic, **הַיַּעַר** in sylvam, Jof.17.15. sed
occ. etiam cum **ו** & **א**. Aff. cui ult. **ב** est etiam præf.
יערו sylva ejus, Isa.10.18.19. **יערה** sylva ejus, Jer.46.
23. **בְּיַעַרְהָ** in sylvam ejus, Jer.21.14. In forma pl. m.
occ. simpl. & cum **ה** & **ב** præf. **יַעַרִים** sylva, Ezr.2.25.
Neh.7.28. **הַיַּעַרִים** sylva, Jer.26.20. Ezech.39.10.
בְּיַעַרִים in sylvis, Ezech.34.24. in forma pl.f. **יַעַרֹת** syl-
va, Pl.29.9. Deinde, ii. Signif.2. hujus rad. est etiam in
nomine **יער** fagus mellis, quo sensu occurrit cum **י**. Aff.
sic, Cant.5.2. Comedi **רֶבְשִׁי עֵץ יַעַרִי** favum meum cum
melle meo, Av. Metaphora est, Coc. Et hinc etiam no-
men secundum formam famineam, **יערה**, vel **יערה**
& in forma constr. **יערת** fagus, Pag. & sic occurrit cum
ב præf. 1 Sam.14.27. **בְּיַעַרְתִּי הַרְבֵּשׁ** in favum mellis,
Pag. Bu. & intinxit virgam in favum mellis, Pag. Bu. &
sic Av. ut Pag. & Bu. verit; nam nomen **יערה** sylva,
est etiam continens pro contento, h. e. pro favo
seu melle sylvestri, Av. Kimchi explicat **הַרְבֵּשׁ בְּיַעַרְתִּי**
sic **הַרְבֵּשׁ קוֹרֵם שְׂוִיָּצוֹ מִמֶּנָּה הַרְבֵּשׁ**, i. e.
placenta mellis, h. e. fagus, melle nondum educto:
Chald. **קִנָּא דְרִבְשָׁא** nidus mellis, **γοα κηρὸν τὸ μέλι**
τῷ. In loco autem citato, Cant.5.2. præpositio **עם**
conjungit duas species in membro præcedente: & quid-

ni etiam in hoc? si quum **יערת רבש** junguntur, pri-
mus notat **τὸ κηρὸν**, sive cereas cellulas; quando
יער & **רבש** separantur, & de utroque dicitur esus;
non video, quomodo per prius intelligi possit **τὸ κη-
ρὸν**: Quid si intelligamus id dulce quod in arundini-
bus quibusdam est; quo hoc tempore utimur copiosissi-
mo, & quod Zaccharum appellamus? Arianus in Pe-
riplomatis Erythr. **Καὶ μελὶ τὸ καλαμινον, τὸ λεγό-
μενον σακχαρὶ**; & Diof.2.104. **Σακχαρον ὁ δὲ
μέλιτος ἐν Ἰνδία πεπηγὸς**. & **τῇ εὐδαμονι Ἀ-
ραβία εὐελσόμενον ἐπὶ τῶν καλαμῶν** Non audeo
dicere, per **יער** intelligi mel in sylva repertum; & id
à melle distinguere; nisi velis mel pro omni succo dul-
ci accipere, & nomen generis cum specie junctum in-
terpretari. Hæc ex Cocc. de hisce duobus locis. No-
tandum autem quod de loco suprâ citato, Psal.80.14.
יַעַר porcus de sylva, i. e. porcus sylvestris, Tal-
mudici observent **ע** in voce **מִיַּעַר** esse mediam literam
in toto libro Psalmorum: item versum **וְהוּא רַחוּם**
& ipse misericors, Psal.78.38. esse medium versum to-
tius libri Psalmorum: Kiddushin c. 1. fol.39. Masore-
thæ verò de litera **ע**, seu media libri Psalmorum, ni-
hil notarunt; medietatem etiam (quod versiculotum
ratione dici puto) non ad istum, sed ad v.36. qui inci-
pit **וְיִפְתָּה**, assignarunt. Hoc unum. Alterum, litera **ע**
in Veneris magnis antiquioribus, manuscriptis authen-
ticis, supra reliquis literas in hac voce suspensa est. Et
sunt qui putant eâ literâ suspensâ indicari; 70. annos
exilii Babylonici. Masorethæ notant, quatuor esse ta-
les literas suspensas. Prima, **ע**, in voce **מִיַּעַר** Psal.80. Al-
tera, litera **ע**, in voce **רַשְׁעִים** Job.38.13. Tertia
rursus **ע** in **מִרְשָׁעִים** ibid. vers.15. Nempe literâ **ע**, quæ
oculum significat, ex **רַשְׁעִים** sublata, manet **רשעים**,
i. e. pauperes. Improbi oculoments privati, sunt pau-
peres, destituti luce celesti, de qua illic sermo. Quar-
ta, **נ**, in voce **מְנַשֶּׁה** Jud.18.30. Mentio illic Gersomi,
filii Menassis. Gersomum istum tradunt fuisse filium
Mose, sed quod Idololatriam esset amplexus, non
nominari filium Mose, dedecus id Mose fuisset, sed
interpositâ & suspensâ literâ **נ** filium מְנַשֶּׁה Menassis.
Suspensa fuit litera ista tanquam non pertinens ad dicti-
onem; nempe si pius fuisset, aut resipuisset, dictus fuisset
omissâ istâ literâ suspensâ, filius מֹשֶׁה Mose: contra
filius מְנַשֶּׁה Menassis; nam Mose fuisset ignomini-
osum habuisse talem filium. Vide Sanhed. c. 11. f. 103. &
Bava bathra. cap.8. f. 109. Talmud. Hieros. cap.9. fol.
(edit Cracov. cum Comm.) 13. Kimchium Jud. 17. v.
17. Bu. Lex. vox hæc **יער** metaphoricè sæpe venit, ut I-
sa.9.17. 10.34. **סִכְכִּי הַיַּעַר** perplexa sylva: notatur
regnum validum principibus. Et Isa.56.9. Omnia ani-
malia agri, venite, ad comedendum omnia animalia in
sylva. Ubi arbores celsæ sunt, ibi sylva est; ubi eæ
non sunt, ager est: arbores notant potestates, sub
quarum protectione & imperio sunt homines; & à quæ-
rum moderamine est quasi distributio lucis & tenebra-
rum: ita Principes reipublicæ Israeliticæ cum proceris
& ramosis arboribus comparantur, Zach. 11.2. ubi
יַעַר הַבְּצִיר sylva vindemiæ, i. e. vinea sylvestris, notat
Israel. Et Mich.7.14. habitantem scorum **בְּתוֹךְ הַיַּעַר**
in medio arvi. Confer Apoc.14.18. Ana-
logia

logia ostendit significari Hierarchiam. Metaphora similis, 2 Reg. 19. 23. & Isa. 7. 24. Et excindam proceritatem Cedrorum ejus, electissimas abietes, & intrabo extremam ejus altitudinem יער כרמלו sylvam arvi ejus, h.e. Hierosolymam, & templum; ubi sedebant Principes tanquam arbores eminentes in terra frugifera; quæ Carmel appellatur. Vide תרמל. Item, 1 Reg. 7. 3. בית יער לבנון domus sylvæ Libani. Erat domus columnis multis cedris, & tabulatis cedrinis facta, ex columnæ sylvæ instar habebant, & quidem Libani, quia cedrina erant. Collocata ibi scuta aurea & clypei aurei, 1 Reg. 10. 17. & vasa ejus erant aurea: ibid. v. 21. & Isa. 22. 8. & respicies illo die ad arma domus sylvæ. Hæc etiam de hisce locis; Cocc.

Rad. 65. יפה pulchritudo, (quo verbo utitur Augustinus) aut, pulcher fuit, Pag. Av. venustus, speciosus, formosus aut elegans fuit. Est cogn. cum יפע fultit, effulfit, &c. יפה significat pulchrum esse, vel fieri, Bu. Cocc. Occurrit in præf. kal, 2. f. f. (à 2. m. יפה) & in 3. pl. m. יפה pulchra es, Cant. 7. 7. יפה pulchri sunt, Cant. 4. 10. 7. 2. In fut. kal, declinatur יפה, &c. unde in 2. f. f. cum 1 conv. est, ויפתי & pulchra fuisti, Ezech. 17. 13. & in 3. f. m. cum 1 conv. occ. per Apoc. contractum absque 3. Rad. He. pro ויפה; sic, ויפה & pulchra fuit, Ezech. 31. 7. In piel, יפה pulchrum reddidit, formosum fecit, Bu. Av. Unde in fut. piel, 3. f. m. יפה pulchrum reddet, atque indè cum Aff. הו יפה, pulchrum reddidit ipsum, Jer. 10. 4. In pual occurrit geminatis duabus literis Rad. sic יפה יפה vel יפה יפה, pulchrum reddi, Bu. man. speciosus fuit valde, Av. Pulcher admodum fuit, vel effectus est: nam in Pual geminatio radicis est augendæ significationis gratiâ, Pag. occ. autem in 2. f. m. præf. pua 1; sic, יפה יפה pulchrior effectus es, Psal. 45. 3. In hithpaël התיפה pulchrè se exornare, Bu. man. fecit se pulchrum, Av. unde in fut. hithp. 3. f. m. יתיפה exornabit se ipsum: atque indè in 2. f. f. est, התיפה ornas te, Jer. 4. 30. Atque indè nomina, i. יפה pulcher, speciosus, elegans; formosus; unde יפה & יפה idem, Av. Occurrit autem in forma absol. locis seq. יפה pulcher, a, um, 2 Sam. 14. 25. Eccl. 3. 11. 5. 17. Cant. 1. 17. Ezech. 31. 9. & in forma constr. est cum Scheva & Tzere, sic, יפה pulcher, Gen. 39. 6. 1 Sam. 16. 12. 17. 42. Psal. 48. 3. Jer. 11. 17. 46. 20. Ezech. 31. 3. 33. 33. sed occ. etiam cum 1 cop. ante jod quiescens loco duplicis Scheva; sic, ויפה & pulcher, Gen. 39. 6. & in forma f. f. occ. simpl. & cum 1 dem. præf. יפה pulchra, Gen. 12. 14. 2 Sam. 13. 1. 1 Reg. 13. 34. Prov. 11. 22. Cant. 1. 15. 4. 1, 7. 6. 4. 10. יפה pulchra, Cant. 1. 8. 5. 9. 6. 1. cujus forma constr. etiam occ. simpl. & cum 1 cop. præf. יפה pulchra, Gen. 12. 11. 29. 17. Deut. 21. 11. 2 Sam. 14. 27. Esth. 2. 7. ויפה & pulchra, Gen. 29. 17. 1 Sam. 25. 3. Item cum 1 Aff. est, יפתי, pulchra mea, Cant. 2. 10. 13. & in forma pl. f. absol. est, יפות pulchræ, Job 42. 15. ut & in forma constr. pl. f. occ. simpl. & cum 1 cop. יפות vel sine vau, pulchræ, Gen. 41. 2. 4. ויפות & pulchræ, Gen. 41. 18. Item, cum 1 dem. præf. ante formam pl. f. absol. est, היפות pulchræ, Am. 8. 13. Item, 2. indè etiam No. יפה יפה ita Pag. Av. Cocc. vel potius יפה יפה Merc. Bu. pulcherrima, speciosissima, formosa supra modum, formosissima, Pag. Bu. Av. Cocc. fæmininum nomen est, & reduplicatio literæ gradum auget, Cocc. (sicut & suprà, forma geminans literas in

יפה non videtur habere significationem formæ pual, sed potius summi gradus; pulcherrimus extitisti, &c. Cocc.) Kimchi in Comm. scribi dicit ut duæ dictiones, legi tamen ut una; & secundam ac tertiam radicalem geminari ad summam pulchritudinem indicandam: simile vide in חפר Bu. Lex. Occurrit autem hoc nomen sic scriptum, Jer. 46. 19. vel 20; sic, vitula יפה יפה pulcherrima Ægyptus, Pag. Av. vel, pulchra ore, Av. & quanquam scriptum sit duabus dictionibus, unius tamen dictionis est significatio, inquit R. D. sicut & illud Psal. 123. 4. despectio לגאיונים (quod geminâ voce scribitur לגאיונים Merc.) superbis; & פקח-קוה pecach-coach, proprium nomen, Pag. Imò apertionem plenam significat; vel, ut, Sanctes ipse vult, apertionem carceris. Vide in פקח scribitur autem פ cum Scheva, Isa. 61. 1. non cum sægol, ut quidam scribunt, Merc. Item, 3. hinc etiam No. subst. m. signif. speciositatem, venustatem, &c. Av. viz. יפה pulchritudo, Ezech. 28. 7. Sic & 4. Hinc itidem No. Subst. יפה m. venustas, elegantia, &c. occ. autem simpl. & cum 1 dem. præf. ut seq. יפה pulchritudo, Pl. 50. 2. Isa. 3. 24. Lam. 2. 15. Ezech. 27. 3. 28. 12. יפה pulchritudo, Prov. 31. 30. nomen autem hoc cum affixis mutat cholem in cametz chatuph; ut cum 1 præf. & יפה Aff. & cum 1 Aff. cui etiam 1 est præf. ut seq. יפה in pulchritudine tua, Ezech. 28. 17. יפה pulchritudo tua, Psal. 45. 12. Ezech. 16. 25. 27. 4. 11. יפה in pulchritudine tua, Ezech. 16. 14. 15. ut & cum 1 Aff. cui 1 est præf. & יפה Aff. ut seq. יפה pulchritudo ejus, Zach. 9. 17. יפה in pulchritudine sua, Isa. 33. 17. Ezech. 31. 8. יפה pulchritudo ejus, Esth. 1. 11. Prov. 6. 25.

Rad. 66. יפה in kal, cujus fut. est יפה, &c. est, loqui, meditari: admirari: lamentari: conqueri, Pag. effari, eloqui; item, spirare, anhelare, Bu. Conc. Quod Sanctes hîc interfert admirandi significationem intempestivum est, nisi ad stuporem referas quo sese in omnem partem jactant qui conqueruntur. Juxta Kimchi est proprie apud se musitare, & obmurmurare. Quidam ejusdem cum פיה & יפה significationis esse volunt; quod propter vicinitatem radicum non displicet; ut sit flare, spirare, efflare, loquendo scilicet, Merc. יפה efflavit, flatu quodam protulit verba, ut solent fastuosi & nimium confidentes. Aliquando sign. præ anxietate cordis singula verba cum suspiriis producere. Idem est in signif. ut פיה, & non multum differt à verbo יפה susflavit, quod tamen de anhelitu five expressione vocis accipitur, Av. In hithpaël התיפה vociferari, Cocc. anhelare, suspirare, Bu. Lex. fecit se efflare, efflavit, Av. unde in fut. hithp. 3. f. f. occ. Jer. 4. 31. התיפה anhelat, suspirat, Bu. Vox filia Sion, lamentabitur, i. e. quæ lamentatur, &c. Pag. Vocem filia Sion (audivi) quæ faciet se efflare, Av. vel, quæ vociferatur. Vox (verba) vox, ut primogenitum parientis, tribuuntur Sioni: id plus est quàm suspirium; R. Sal. exp. ejulat & clamat suspiria; addit, complainte, vernacule; ut ויפה חמם, quod ויפיר significat loquelam, Cocc. Atque indè nomen Toar, juxta R. D. יפה m. spirans, Bu. Lex. יפה & יפה est nomen masc. index, præco, מרבר loquens, (sic Ab Ezra explicat, & R. Sal.) Psal. 27. 12. cum 1 cop. sic, ויפה חמם index injurius; (est enim forma constr. יפה à præced. cum cop.) R. Sal. רערי יפה, Cocc. & spirans violentiam, Bu. Lex. & loquutor (seu efflator,

efflator, Merc.) iniquitatis aut mendacii; utrumque namque חָפֵס significat. Hieron. & apertum mendacium, Pag. Hab. 2. 3. Opponuntur וַיִּחַ וַיִּחַ visio, quæ fuit in expectatione, & יִפְחַ loquens, pronunciator, index, præco; hisce verbis; Adhuc (erit) visio ad definitum tempus, וַיִּפְחַ (cum ! cop.) & præconator (rei præsentis, erit) sub finem, qui non mentietur, Cocc. Et loquens in fine non mentietur, i.e. loquetur: Hieron. Et apparebit: R.D. Et loquens & mullitans, &c. aut loquutor & mullifator: nam juxta eum refertur ad visionem; dixerat enim prius, quia adhuc visio ad tempus; & statim sequitur, וַיִּפְחַ לִקְדָּה, q.d. & visio hæc loquetur, pro, loquitur, ad finem, i.e. non loquetur, vel loquitur de tempore hoc, Pag. Sed de eo termino qui futurus est, nempe de septuagesimo anno ab excidio Jerosolymæ. Erit autem יִפְחַ Toar loco benoni (sive No. Adj. participiale) si jod sit radicale; quanquam & futurum à פִּיחַ esse potest, pro præsentis. Sed in priore voce וַיִּפְחַ jod omnino radicale esse oportet, Merc. Cev. וַיִּפְחַ potest etiam deduci à פִּיחַ, radice ejusdem cum hac significantiæ. Vide in פִּיחַ, ubi & citatur illud, Prov. 6. 19. וַיִּפְחַ וַיִּפְחַ loquetur mendacia, &c. Pag. Sed potius וַיִּפְחַ est nomen ex hac radice; index mendaciorum, testis falsitatis; & sic Prov. 14. 5. וַיִּפְחַ &c. & indicans mendacia, testis falsus est; i.e. qui mendacia loquitur etiam falsum Testimonium dicit, ut & Prov. 19. 5. indicans mendacia non evadet; & v. 9. peribit. Sic Prov. 12. 17. וַיִּפְחַ אֱמֹנָה prædicans veritatem, i.e. index veritatis, fidelis. וַיִּפְחַ נִימָלִים nominaliter sumuntur, ut וַיִּפְחַ & וַיִּפְחַ; Cocc. Avenarius autem וַיִּפְחַ sumit verbaliter, & exp. efflavit verba, ut dictum; Hab. 2. 3. quoniam visio est ad tempus inditum, וַיִּפְחַ (cum ! conv.) & efflabit ad finem; & Psal. 27. v. antepenult. surrexerunt contra me testes falsi וַיִּפְחַ (& efflat injuriam, five) & effians injuriæ, Av.

Rad. 67. וַיִּפְחַ est יִפְעַ claruit, splenduit, illustravit; fulgorem & magnificentiam ac potentiam exeruit; sunt qui conferant cum וַיִּפְחַ Merc. וַיִּפְחַ fulsit, effulsit, affulsit, refulsit, splenduit, illuxit. Est cogn. עוֹרָה volavit; nam fulgor solis hinc indè solet circumvolitare, & vibrare instar volucris. Affinitate alludit ad וַיִּפְחַ speciosus, pulcher fuit; res enim pulchræ splendescunt & fulgent nitore, Av. Indè est verbum in Conjug. hiphil, וַיִּפְחַ splenduit, illuxit, Pag. Bu. fulsit, effulsit, Av. Significat intransitive, splendere, Coc. Occurrit in præter. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ! cop. præf. ut & in 2. f. m. ut seq. וַיִּפְחַ illuxit, Deut. 33. 2. Psal. 50. 2. וַיִּפְחַ & splendet, Job. 37. 15. וַיִּפְחַ illustre reddis, Job. 10. 3. & in Imper. hiph. occ. sing. masc. simpl. etiam & cum ! parag. וַיִּפְחַ illustis appare, Psal. 94. 1. וַיִּפְחַ illucesce, Psal. 80. 2. ut & in fut. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. וַיִּפְחַ splenduisse, Job. 3. 3. וַיִּפְחַ & splendet, Job. 10. 22. Atque indè nomen וַיִּפְחַ fam. splendor, Pag. Bu. illustratio, Pag. claritas, Merc. fulgor, venustus fulgens, pulchritudo splendens, Av. In forma constr. est וַיִּפְחַ; unde cum 7. Aff. Ezech. 28. 7. וַיִּפְחַ & pollent splendorem tuam, Pag. Bu. Av. vel fulgorem tuum, i.e. pulchritudinem tuam, Av. & ibid. 17. perdidisti sapientiam tuam, וַיִּפְחַ propter, vel super, splendorem tuum, Hier. in decore tuo, Pag. Propter fulgorem tuum, 70. cum pulchritudine tua, Av. Notandum autem, quod in loco citato, Job. 37. 15. verbum

וַיִּפְחַ transitive à plerisque sumatur; sic, וַיִּפְחַ עָנָנוּ & fulgere fecit lucem nubis suæ, Cocc. & splendescere faciet, aut fecit, vel splendidam reddit, &c. Pag. Bu. Fecit effulgere, Av. licet etiam intransitive etiam ibi possit exponi; & splendet lux nubis suæ, Bu. Lex. Item in loco Job. 10. 22. quidam verbum sumunt in sensu opposito, i.e. pro obscurare, (vel obscurari potius, Merc.) tenebrescere; sic, וַיִּפְחַ אֶפְלֵ & obscurata est sicut caligo; Hieron. Sed sempiternus horror inhabitat. Sed potest etiam exponi, in priore signifi. juxta R.D. sic, & locus splendidus lucensque efficitur ut caligo; Pag. i.e. locus qui in ea splendidissimus est, & lucidissimus, non est aliud quàm caligo: & simplicius est exponere, & splendescet ut caligo; q.d. tota ejus claritas & splendor non est aliud quàm densissima caligo, Merc. Fulget sicut caligo, i.e. obscurata est; nam caligo non fulget, Av.

Rad. 68. וַיִּפְחַ, indè וַיִּפְחַ, & in pausa וַיִּפְחַ Gen. 10.

2. & 1. Japheth, nomen filii Noah, qui agentibus יִפְחַ Japetus est dictus: est cogn. cum וַיִּפְחַ persuasit; nam is & tota ejus posteritas per suam Evangelicæ promissionis caput habitare in Tabernaculis Sem, cui promissus erat Christus: Hinc etiam deductum esse potest nomen Jupiter. Atque indè etiam, à hac radice est nomen מוֹפֵת m. prodigium, portentum persuasorium, signum persuasibile, quo quis moveretur ad credendum, Av. וַיִּפְחַ est אֶרֶץ, signum: differt tamen juxta R.D. אֶרֶץ à מוֹפֵת, quod in multis locis ponitur אֶרֶץ ubi non potest poni מוֹפֵת, ut Num. 2. 2. Unusquisque juxta vexillum suum בְּאוֹתוֹת in signis, &c. & Gen. 9. 13. & erit לְאוֹת in signum fæderis; & his familia; in quibus locis מוֹפֵת non potest poni; quia מוֹפֵת est signum datum, ut credat quis quod futurum est, (illi simile, Cev.) אֶרֶץ verò interdum est signum tantum, & non respicit futurum; מוֹפֵת ergo est Latinis portentum, à portendendo, i.e. præostendendo, quod portendat aliquid futurum, Pag. Quidam reducant ad וַיִּפְחַ; ut non nihil etiam conveniat de re futura admonens, vel jucunda aspectu, vel tristi; Latine prodigium, vel portentum, Merc. vel, ostentum, Bu. Lex. וַיִּפְחַ; hinc deducunt מוֹפֵת, ad formam מוֹפֵת. Jungitur sæpe cum אֶרֶץ, signum. Est τὸ παρασημειῶν & τέρας, Mat. 24. 24. Marc. 13. 22. Joh. 4. 48. Id Hebrææ literæ dicunt וַיִּפְחַ אֶרֶץ signa & prodigia. Kimchius distinguit; quod אֶרֶץ sit generalius, & sæpe nihil notat nisi סימן, h.e. אֶרֶץ; מוֹפֵת autem specialius, & sæpe usurpari non possit, ubi אֶרֶץ. Certè dicitur אֶרֶץ מוֹפֵת בְּרִית signum fæderis, & non dicitur בְּרִית מוֹפֵת. Mihi etiam videtur מוֹפֵת suā naturā non esse אֶרֶץ signum. Res mirabilis, quæ advertere animum potest, dicitur מוֹפֵת prodigium: quando ea sit juxta verbum ejus, qui loquitur in nomine Dei, in Testimonium contradicte veritatis, aut futuri eventus demonstrationem, sit אֶרֶץ signum. Exod. 7. 9. date vobis prodigium, miraculum quo scilicet demonstrare vos missi Dei loqui. 70. אֶרֶץ à τέρας Deut. 13. 1, 2. Et det vobis signum aut prodigium, h.e. dicat hoc vel illud futurum, five res vulgaris sit five miraculosa, quæ sit signum divinæ jussionis; & veniat signum illud aut prodigium. 1 Reg. 13. 3, 5. 2 Chron. 32. 24, 31. Sed in מוֹפֵת non spectatur semper admi-

admirabilitas, ex parte potentiae, (unde opera mirabilia dicuntur מִפְּתֵי לִפְתּוֹן) sed etiam ex parte consuetudinis & decoris; quod insolitum est, in oculos incurrit, & admirationem facit in spectantibus, quare & quo consilio fiat. Ezech. 12.6. Nam מִפְּתֵי portentum te dedi domui Israel; & v. 11. ego מִפְּתֵי portentum vestrum, quo excitemini ad cogitandum, quid vobis futurum sit. Sic Ezech. 24.24, 27. Isa. 20.3. Psal. 71.7. ut portentum extiti multis. Zach. 3.8. Nam מִפְּתֵי viri portenti sunt illi, in quibus mirum aliquid vel insolitum fit, quo excitentur homines ad cogitandum de promissionibus meis. Isa. 8. 17. Ecce ego & pueri, quos mihi dedit Jehovah, in signum & prodigia sumus à Jehovah. Christus & discipuli ejus fuerunt portenta in Israele propter dicta, quae non credebant, & facta, qualia nunquam viderant, imprimis, quod talis ipse esset, tam humilis, & tales haberet circa se. Ea ratione & scandalo multis fuit, & multis ad confirmandam fidem in se, atque ita in resurrectionem; Cocc. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. ut seq. In sing. m. simpliciter, & cum י, ו, ה, ל, ק, ז, ל, & ל, praf. ut seq. מִפְּתֵי prodigium, Exod. 7.9. Deut. 13.1. 1 Reg. 13.3. Ezech. 12.7. Zach. 3.8. וּמִפְּתֵי & prodigium, 2 Chron. 32.24. Isa. 20.3. וְהַמִּפְתִּים prodigium, 1 Reg. 13.3. 2 Chron. 32.24. וְהַמִּפְתִּים & prodigium, Deut. 13.2. וְהַמִּפְתִּים sicut prodigium, Psal. 71.7. וְהַמִּפְתִּים sicut prodigium; 1 Reg. 13.5. וְהַמִּפְתִּים in portentum, Ezech. 24.24, 27. וְהַמִּפְתִּים & in portentum, Deut. 28.46. Item, cum Aff. כִּם est, מִפְּתֵי portentum vestrum, Ezech. 12.11. In forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum י, ו, ה, ל, ק, ז, ל, & ל, praf. ut seq. מִפְּתֵי prodigia, Psal. 105.27. Joel. 3.3. וּמִפְּתֵי & prodigia, Deut. 6.22. Neh. 9.10. Psal. 135.9. Jer. 32.20. וְהַמִּפְתִּים prodigia, Exod. 4.21. 11.10. וְהַמִּפְתִּים & cum prodigia, Deut. 7.19. 29.3. 34.11. וְהַמִּפְתִּים & in prodigiis, Deut. 4.34. 26.8. Jer. 32.21. וְהַמִּפְתִּים, portenta, prodigia; unde cum י, & ו. Aff. est, מִפְּתֵי prodigia mea, Exod. 7.3. 11.9. מִפְּתֵי prodigia ejus, 1 Chron. 16.12. Psal. 105.5. ut & cum 1 cop. praf. & ו. Aff. sic, וּמִפְּתֵי & prodigia ejus, Psal. 78.43.

Rad. 69. יצא est, exivit, egressus est; Pag. Bu. Generaliter quamcunque egressionem indicat; interdum absolute est exire ad bellum; Latini expeditionem dicunt, Gen. 14.8. & aliàs. Peculiariter observanda est locutio, egredi & ingredi, quod est domi & foris munus suum obire, pace & bello res gerere; sumitur tamen generaliter, pro ultrò citròque commeari: est etiam interdum, abortire, Psal. 144. de vacca abortiente. Ceteras phrasas inter legendum observabis, Merc. יצא prodire, processit, discessit, digressus, progressus est, &c. Bu. Lex. Cocc. Quando de sole dicitur, significat exoriri, egredi de thalamo suo. Est cogn. cum יצא avolvit, & cum ו יצא extrahit: Av. Gen. 19.23. Sol יצא prodierat, i.e. ortus erat. 2 Sam. 20.8. והוא יצא ויפול 70. וְהוּא יֵצֵא וְיִפֹּל, & id exibat & cadebat; neutraliter de ense loquens, potuit & masculino & feminino uti; quid si sic, & quum ipse Joab procederet vel prodiret, ceciderat, vel exciderat, facile scil. secutus manum Joab; ita ut eum strictum sub veste teneret, ut, v. 10. non cavebat ensem, quin manu ejus erat, Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In prat. kal, 3. fm. יצא exiit, &c. Gen. 10.

11. 19. 23. 24. 50. 25. 26. &c. Psal. 19.5. 73.7. &c. ad Nah. 1.11. in 60. circ. l. & cum 1 cop. vel conv. praf. יצא & egressus fuit, vel egredietur, Exod. 16.4. 34. 34. Lev. 14.3. &c. Isa. 11.1. Jer. 30.19. Zach. 14.3. &c. in 40. circ. l. & in 3. ff. prat. kal, occ. locis seq. cum scheva penult. יצא egressus vel egressa fuit, Num. 16.35. 21. 29. Ruth. 1.13. Job. 26.4. Cant. 5.6. Jer. 23.15, 19. 30. 23. Ezech. 7.10. 24.6. Mic. 1.11. sed in pausa cum cametz penult. יצא egressum est, Isa. 28.29. cui etiam 1 cop. vel conv. est praf. יצא & egressa, vel exibat, Ex. 21.3, 11. Deut. 24.2. In 2. fm. occ. etiam simpl. & cum 1 conv. praf. יצא egressus, Gen. 24.5. Exod. 23.15. 34.18. Deut. 9.7. 16.3. Hab. 3.12. יצא & egredieris, Deut. 23. 13. Jer. 19.2. ut & in 2. ff. occ. cum 1 conv. praf. יצא & egredieris, Jer. 31.4. in 1. f. prat. kal, occ. plenè; sic, יצא egressus sum, Num. 22.32. Job. 3.10. Prov. 7.15. Jer. 14.18. 20.18. Dan. 9.2. Item semel defectivè, egressa Aleph 3. Rad. sic, יצא egressus sum, Job. 1.21. ut & cum 1 cop. praf. formæ plenæ; sic, יצא & egressus sum, 1 Sam. 17.35. In 3. pl. prat. kal, יצא egressi sunt, Gen. 8.19. 10.14. 44.4. &c. ad Zach. 6.7. in 40. circ. l. sed in pausa est cum cametz penult. sic, יצא egressi sunt, Jos. 2.5. 1 Sam. 14.43. 20.18. Isa. 48.1. Jer. 9.2. Ezech. 15.7. 36.20. & cum 1 conv. praf. priori formæ; sic, יצא & egredientur, exibunt, Exod. 17.6. 21.2. Deut. 21.2. Jos. 8.6. Isa. 66.24. Ezech. 9.7. 39.9. sed cum Aff. י occ. cum kibbutz pro schurek; sic, יצא egressi sunt ex me; est enim inquit R.D. sicut יצא מִמֶּנִּי, & sic saepe affixa, verbis intransitivis juncta, per praepositionem interjectam explicanda sunt, Bu. Lex. exeunt à me, Bu. Conc. Jer. 10.20. In 2. pl. m. prat. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ante jod quiescens pro duplici scheva, ut seq. יצא egressi estis, Exod. 13.2. Deut. 1.10. יצא & exibitis, Jud. 21.21. Mal. 3.20. Sic etiam in 1. pl. prat. kal, occurrit simpl. & cum 1 conv. praf. יצא egressi sumus, Num. 11.20. יצא & exhibimus, 1 Sam. 11.3. In part. ben. kal, fm. יצא (vel absque vau sub cholem) egrediens, exiens, &c. Gen. 2.10. 4.14. 7.15. Psal. 19.6. Isa. 26.21. Zach. 2.7. &c. in 30. circ. l. cui etiam 1 cop. & 1 dem. est praf. ut seq. יצא & egrediens, Jer. 37.4. יצא vel sine vau, egrediens, Num. 21.14. 22.11. 30. 3. Deut. 14.2. Jos. 5.7. Jud. 11.31. 1 Sam. 17.20. 1 Reg. 8.19. 2 Chron. 6.9. Neh. 3.25, 26, 27. Jer. 5.6. 37.7. Ezech. 33.30. Item cum י, ו, ה, ל, ק, ז, ל, & ל, praf. ut seq. יצא & sine vau, & egrediens, Num. 32.24. Jer. 2.19. 38.2. יצא exeunti, 2 Chron. 15.5. יצא & exeunti, Zach. 8.10. יצא & egreditur, Eccl. 10.5. & in forma pl. m. ben. kal occ. etiam simpl. & cum 1 dem. praf. יצא vel sine vau, exeuntes; egredientes, Exod. 13.4. 14.8. 25.32. 37.18. Deut. 8.7. Jud. 9.32. 1 Sam. 14.11. Ezech. 14.21. 47.1, 8, 12. Zach. 6.6. יצא vel sine vau, exeuntes, egredientes, prodeuntes, Gen. 9.18. Exod. 25.33, 35. 37.21. Num. 26.4. 31.27, 28, 36. Deut. 2.23. Jos. 5.5, 6. Zach. 6.8. & in forma constr. pl. m. occ. locis seq. יצא vel sine vau, prodeuntes, exeuntes, Gen. 9.10. 34.24. 46.26. Exod. 1.8. Jud. 8.30. 2 Reg. 11.7, 9. 1 Chron. 5.18. 7.11. 12.32. 2 Chron. 23.8. 26.11. & in 1. f. part. ben. kal, יצא vel יצא, aut contractè, sic, יצא vel sine vau, exiens, egrediens, Gen. 24.13, 15.45. Jud. 11.34. Psal. 144.14. Jer. 25.32. cui etiam formæ contractæ 1 dem. est praf. sic, יצא vel sine vau, quæ egreditur, Gen. 24.43. Am. 5.3, 5, 6. pro quo semel est absque

que Aleph, 3. Rad. sic, וַיֵּצֵא quæ egreditur, Deut. 28. 57. Item cum וַיֵּצֵא præs. formæ contractæ, sed plenè cum Aleph; sic, וַיֵּצֵא vel sine vau, & quæ egreditur, 1 Chron. 27. 1. Am. 5. 3. & in forma pl. eff. וַיֵּצְאוּ vel sine vau, exeuntes, 1 Sam. 9. 11. Zach. 5. 9. 6. 1. 5. In Inf. kal occurrit vel plenè, sic, יֵצֵא vel יֵצְאוּ exire, exundo, Gen. 8. 7. 27. 30. Num. 35. 26. 2 Sam. 16. 5. 18. 2. Reg. 5. 11. Jer. 38. 17. vel defectivè absque jod, 1. Rad. cum duplici sægol ante Thau, juxta formam quiescentium primâ jod, יֵצְאוּ, sed pro eo occurrit contractè, sic, יֵצְאוּ exire, Gen. 24. 11. 2 Sam. 11. 1. 1 Reg. 3. 7. 1 Chr. 20. 1. 2 Chron. 21. 19. Neh. 4. 15. Jer. 29. 4. cui etiam formæ contractæ Inf. kal, יֵצְאוּ, יֵצְאוּ, יֵצְאוּ sunt præs. ut seq. יֵצְאוּ in eundo, Gen. 38. 18. Exod. 23. 16. 1 Sam. 25. 37. 1 Reg. 8. 10. 2 Chron. 5. 11. 20. 21. Psal. 114. 1. Ezech. 27. 33. 47. 3. יֵצְאוּ juxta exire, Exod. 21. 7. 33. 8. Jud. 5. 3. יֵצְאוּ ad exire, Exod. 19. 1. Num. 33. 38. 1 Reg. 6. 1. יֵצְאוּ exire, Deut. 31. 2. Jud. 20. 14. 28. 1 Sam. 23. 13. 2 Sam. 13. 39. 24. 7. 26. 20. Jer. 11. 11. 38. 21. יֵצְאוּ & exire, Jos. 14. 11. quæ etiam forma defectiva & contracta Inf. kal, occurrit sæpe cum affixis, ut seq. cum יֵצְאוּ. Aff. cui & יֵצְאוּ sunt præs. ut & cum יֵצְאוּ. Aff. cui & יֵצְאוּ in exire me, Exod. 13. 8. 1 Sam. 21. 6. Job. 29. 7. יֵצְאוּ juxta exire me, Exod. 9. 26. יֵצְאוּ egredi nos, Jos. 9. 12. Item cum יֵצְאוּ, vel in pausa יֵצְאוּ. Aff. cui etiam יֵצְאוּ & יֵצְאוּ sunt præs. יֵצְאוּ vel יֵצְאוּ exire te, Deut. 16. 3. 6. 23. 14. 1 Sam. 29. 6. 1 Reg. 2. 37. 42. Psal. 121. 8. Mic. 7. 15. יֵצְאוּ & exire tuum, 2 Reg. 19. 27. Isa. 36. 28. יֵצְאוּ vel יֵצְאוּ in exire te, Deut. 28. 6. 19. 33. 18. Jud. 5. 4. Psal. 68. 8. & cum יֵצְאוּ. Aff. cui יֵצְאוּ est præs. יֵצְאוּ in exire vos, Deut. 23. 5. 24. 9. 25. 17. Jos. 2. 10. Hag. 2. 5. Item cum יֵצְאוּ. Aff. cui etiam יֵצְאוּ & יֵצְאוּ sunt præs. יֵצְאוּ exire ejus, Exod. 34. 34. Lev. 16. 17. Ezech. 46. 12. יֵצְאוּ in exire ipsum, Gen. 12. 4. Lev. 27. 21. Num. 12. 12. 2 Reg. 11. 8. Psal. 81. 6. Isa. 13. 10. יֵצְאוּ & in exire ipsum, Exod. 28. 35. 2 Chron. 23. 7. & cum יֵצְאוּ. Aff. cui etiam יֵצְאוּ & יֵצְאוּ sunt præs. יֵצְאוּ exire ipsos, 1 Sam. 18. 30. יֵצְאוּ in exire ipsos, Exod. 5. 20. Deut. 4. 45. 46. Jos. 5. 4. 5. 1 Reg. 8. 9. 2 Chron. 5. 10. Psal. 105. 38. Ezech. 10. 19. יֵצְאוּ & in exire ipsos, 2 Chron. 20. Ezech. 44. 19. 46. 10. יֵצְאוּ ad exire ipsos, Exod. 16. 1. Num. 1. 9. 1. In Imper. kal, occurrit etiam defectivè absque 1. Rad. jod : ut in f. m. occ. simpl. & cum יֵצְאוּ cop. sicut etiam cum יֵצְאוּ cop. præs. ante הַ, parag. add. ut seq. יֵצְאוּ egredere, Gen. 8. 16. 31. 13. Exod. 11. 8. Jud. 9. 38. 2 Sam. 16. 7. 19. 8. 1 Reg. 2. 30. 19. 11. 22. 22. 2 Chron. 18. 21. 26. 18. Isa. 7. 3. Ezech. 3. 22. יֵצְאוּ & egredere, Gen. 27. 3. Exod. 17. 9. יֵצְאוּ & prodi, Jud. 9. 29. & in Imper. pl. m. occ. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. & cum יֵצְאוּ cop. præs. ut seq. יֵצְאוּ exite, Gen. 19. 14. Exod. 12. 31. Num. 12. 4. 2 Chron. 20. 17. 24. 8. Neh. 8. 15. Isa. 48. 20. 52. 11. Jer. 5. 14. 5. יֵצְאוּ exire, Isa. 49. 9. Jer. 50. 8. Ezech. 9. 7. יֵצְאוּ & exite, 2 Reg. 18. 31. Isa. 36. 16. Item in Imper. kal, sing. & pl. f. occ. sic, יֵצְאוּ egredere, Cant. 1. 5. יֵצְאוּ prodite, Cant. 3. 11. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum יֵצְאוּ conv. ut & cum יֵצְאוּ cop. & יֵצְאוּ conv. præs. & הַ parag. sic, יֵצְאוּ exibo, egrediar, Exod. 11. 8. 21. 5. Num. 20. 18. Deut. 15. 16. Jud. 16. 20. 1 Sam. 19. 3. 2 Sam. 18. 2. 22. 22. 2 Chron. 18. 21. Job. 23. 10. 31. 34. Psal. 88. 9. Lam. 3. 7. יֵצְאוּ & exivi, Ezech. 3. 23. יֵצְאוּ & procedam, 2 Chron. 1. 10. יֵצְאוּ & e-

gressus sum, Neh. 2. 13. & in 2. f. m. fut. kal, occ. locis seq. יֵצְאוּ egredieris, Exod. 21. 7. Deut. 20. 1. 21. 10. 28. 28. 1 Sam. 28. 1. 2 Sam. 18. 3. 21. 17. 1 Reg. 2. 36. 1 Chro. 14. 15. Psal. 60. 12. 108. 12. Jer. 1. 5. 38. 17. 18. Ezech. 3. 25. 12. 4. ut & in 2. f. f. eff. יֵצְאוּ exhibis, Ruth. 2. 22. Jer. 2. 37. Mich. 4. 10. sed in 3. f. m. fut. kal sæpius occurrit, sic, יֵצְאוּ exhibit, Gen. 46. 4. Exod. 16. 29. 21. 2, 3, 4. Job. 5. 6. Psal. 17. 2. Isa. 15. 2. & c. ad Zach. 10. 4. in 70. circ. l. cui etiam יֵצְאוּ cop. est præs. sic, יֵצְאוּ & exhibit, Prov. 22. 10. Ezech. 12. 12. Hab. 3. 4. sed cum יֵצְאוּ conv. sæpius, יֵצְאוּ & exivit, Gen. 4. 16. 8. 7, 18. 14. 8, 17. & c. ad Zach. 5. 5. in 140. circ. l. & in 3. f. f. fut. kal, est, יֵצְאוּ exhibit, egredietur, Exod. 22. 5. Lev. 15. 16. 32. 22. 4. Deut. 23. 10. Jud. 9. 15. 20. 2 Reg. 19. 31. Job. 8. 16. Psal. 146. 4. Prov. 25. 8. Isa. 2. 3. 37. 32. 51. 4. Jer. 4. 21. 12. 48. 9. Lam. 3. 38. Ezech. 5. 4. 21. 9. 24. 12. Mich. 4. 2. cui etiam יֵצְאוּ conv. est præs. locis seq. יֵצְאוּ & egressa fuit, Gen. 30. 16. 34. 1. Lev. 9. 24. 10. 2. Jud. 4. 18. 22. 9. 20. Ruth. 1. 7. 2 Sam. 2. 23. 7. 20. 11. 18. 1 Reg. 10. 29. 2 Reg. 4. 21. 37. 8. 3. Ezech. 19. 14. sic etiam in 1. pl. occ. simpl. & cum יֵצְאוּ cop. præs. יֵצְאוּ egrediemur, 1 Sam. 11. 10. Cant. 7. 12. Jer. 15. 2. יֵצְאוּ & exhibimus, 1 Sam. 20. 11. 1 Reg. 20. 31. & in 2. pl. m. occurrit cum Scheva sed in pausa cum Tzere penult. יֵצְאוּ exhibitis, Gen. 42. 15. Exod. 12. 22. Lev. 8. 33. 10. 7. 1 Sam. 17. 8. Jer. 6. 25. יֵצְאוּ exhibitis, Isa. 52. 12. 55. 12. ut & in 3. pl. m. occ. etiam cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. ut seq. יֵצְאוּ exhibunt, Gen. 15. 14. Num. 27. 21. Deut. 28. 7. Jos. 6. 5. Jud. 21. 2. 2 Reg. 7. 12. 20. 18. 2 Chron. 21. 15. Isa. 39. 7. Jer. 17. 19. Ezech. 21. 24. 30. 9. 42. 14. Zach. 14. 8. יֵצְאוּ exhibunt, Gen. 17. 6. 35. 11. Isa. 49. 17. Ezech. 46. 10. cui etiam utrique formæ יֵצְאוּ cop. est præs. יֵצְאוּ & exhibunt, Jer. 46. 9. יֵצְאוּ idem, Jer. 15. 1. sed cum יֵצְאוּ conv. sæpius; sic, יֵצְאוּ & egressi sunt, Gen. 11. 31. 12. 5. Exod. 5. 10. & c. ad Mich. 2. 13. in 40. circ. l. Denique in 3. pl. f. fut. kal, occ. simpl. & cum יֵצְאוּ conv. plenè cum הַ, & defectivè cum יֵצְאוּ ut seq. יֵצְאוּ exhibitis, Am. 4. 3. יֵצְאוּ & egressæ sunt, 1 Sam. 18. 6. 2 Reg. 2. 26. יֵצְאוּ idem, Exod. 15. 20. In hiphil וַיֵּצֵא exire fecit, eduxit, produxit, protulit, extulit, deprompsit, attulit, extraxit, elicit, extulit, Pag. Bu. Merc. Av. & c. Item, eloqui, promulgare, interdum significat, Merc. Cev. Occurrit autem præs. hiph. 3. f. m. simpl. locis seq. וַיֵּצֵא exire fecit, eduxit, produxit, protulit, & sim. Gen. 14. 18. Exod. 12. 51. 13. 3. 16. 6. 18. 1. Deut. 6. 23. 7. 8. 22. 19. 2 Sam. 12. 30. 31. 1 Reg. 9. 9. 1 Chron. 20. 23. Ezr. 1. 7. Jer. 51. 10. Ezech. 11. 7. Item cum יֵצְאוּ cop. vel conv. præs. est, וַיֵּצֵא & efferret, Lev. 4. 12. 21. 6. 4. 14. 5. Num. 19. 3. Deut. 22. 14. Psal. 37. 6. Zach. 4. 7. ut & cum יֵצְאוּ cop. præs. & הַ Aff. וַיֵּצֵא & eduxit me, Ezech. 42. 15. & cum הַ, הַ & הַ Aff. ut seq. וַיֵּצֵא eduxit nos, Exod. 13. 14. 16. Deut. 1. 27. וַיֵּצֵא vel וַיֵּצֵא eduxit te, Exod. 13. 9. Deut. 6. 12. 7. 19. 16. 1. וַיֵּצֵא eduxit eos, Exod. 32. 12. Deut. 9. 28. 2 Chron. 7. 22. & in 2. f. m. prat. hiph. occ. simpl. & cum יֵצְאוּ conv. præs. וַיֵּצֵא eduxisti, Exod. 32. 11. Deut. 9. 12. 26. 29. 1 Reg. 8. 51. Neh. 9. 15. Dan 9. 15. וַיֵּצֵא & afferes, educes, produces, Num. 20. 8. Deut. 17. 5. Ezech. 12. 4. 5. sicut etiam in 2. f. f. occ. cum יֵצְאוּ cop. & absque Scheva, vel cum Scheva in fine sub Thau; sic, וַיֵּצֵא & protulisti, Job. 15. 13. וַיֵּצֵא & afferto, 1 Reg. 17. 13. sicut etiam in 2. f. m. occ. cum Aff. הַ, הַ vel הַ, הַ & הַ Aff. ut seq. וַיֵּצֵא eduxisti me, Job. 10. 18. וַיֵּצֵא & e-

duces me, Gen. 40.14. 2 Chron. 18.33. והוצאתי eduxisti nos, Deut. 9.28. והוצאתו & eduxisti eum, Neh. 9.7. & in 1. f. præt. hiph. occ. locis seq. והוצאתי eduxi, Exod. 12.17. 26.46. Lev. 19.36. 25.38. 42.55. 26.13. 45. Num. 15.41. Jof. 24.5. 1 Reg. 8.16. 2 Chron. 6.5. Ezech. 12.7. 20.22. 21.10. cui etiam ! conv. est præt. והוצאתי vel sine vau, & efferam, proferam, educam, Exod. 6.6. 7.4. 8. Jud. 6.18. Isa. 65.9. Jer. 51.44. Ezech. 11.9. 20.34. 21.8. 33.4. cui etiam ה, ה, & ׀ sunt Aff. cui ult. ! conv. est etiam præt. והוצאתי eduxi te, Gen. 15.7. Exod. 20.2. Deut. 5.6. והוצאתי protuli hanc, Zac. 5.4. והוצאתי eduxi eos, Ezech. 20.14. והוצאתי & educam eos, Ezech. 34.13. In 3. pl. præt. hiph. occ. etiam simpl. & cum ! conv. præt. cui etiam ה est Aff. post kibbutz pro schurek, ut seq. והוצאתו eduxerunt, Exod. 12.39. Jof. 6.23. והוצאתו & proferent, educunt, Deut. 22.15. 21. והוצאתו & educunt eum, 1 Reg. 21.10. & in 2. pl. m. præt. hiph. occ. etiam simpl. & cum ! conv. præt. והוצאתי eduxistis, Exod. 16.3. והוצאתי & productis, Deut. 22.24. In part. ben. hiph. f.m. occ. cum chirek magno, vel cum Tzere penult. cum ׀ & ׀ sunt præt. ut seq. מוציא educens, producus, 2 Sam. 5.2. Psal. 68.7. מוציא idem, Pl. 135.7. ומוציא & proferens, Isa. 54.16. מוציא educens, producus, Exod. 6.7. Lev. 22.33. Deut. 8.15. 13.5. Jud. 2.12. 1 Chron. 11.2. Isa. 40.26. 43.17. Item cum ! præt. & ׀. Aff. & cum ׀ præt. & ׀. Aff. ut & ׀. Aff. ut seq. ומוציא & educens me, 2 Sam. 22.49. מוציא educens te, Deut. 8.14. 13.10. מוציא educens eum, Num. 24.8. מוציא educens eos, Num. 23.22. & in pl. m. part. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præt. מוציא proferentes, Neh. 6.19 absque jod med. מוציא educentes, Jer. 38.23. מוציא & educentes, 2 Chr. 9.28. & in forma conftr. pl. m. est, מוציא proferentes, Num. 14.37. In Infin. hiph. occ. etiam simpl. & cum ! præt. הוציא efferre, Ezech. 46.20. הוציא ad educend. produc. &c. Exod. 6.13. 27.8. 14. Num. 14.36. 2 Reg. 23.4. 2 Chron. 29.16. Ezr. 10.3. 19. Eccl. 5.1. Psal. 104.14. Isa. 42.7. Ezech. 12.12. Hof. 9.13. Am. 6.10. cui etiam ! est Aff. plenè cum jod in medio nota hiph. vel cum chirek solo, & cum ׀ præt. sic, הוציא educere me, Jer. 7.22. 11.4. הוציא idem, Jer. 34.13. בהוציא in educere me, Ex. 16.32. Lev. 23.43. Ezech. 20.41. ut & cum ׀, ׀, ׀, ׀ præt. ante ה, ה, ׀, ׀, & ׀ Aff. ut seq. להוציאנו educendo nos, Exod. 14.11. בהוציאנו in educere te, Exod. 3.12. 1 Reg. 8.53. בהוציאנו in educ. eum, Deut. 29.25. 1 Reg. 8.21. להוציאנו ad adducen. eum, Jer. 39.14. והוציאנו & in proferre eos, 2 Chron. 34.14. והוציאנו juxta educere eos, Gen. 19.17. Jof. 10.24. להוציאנו ad educend. eos, Exod. 12.42. Jer. 31.32. Ezech. 20.6. 9. In Imper. hiph. f.m. Gen. 8.17. sic occ. הוציא educito, quod secundum Masorethas legendum הוציא, ad formam perfectorum verborum, Bu. Lex. Sed ad morem verborum quiescentium occurrit vel cum jod, vel cum Tzere in ult. Imper. hiph. f.m. sic, הוציא produc. Isa. 43.8. הוציא educ, Gen. 19.12. Lev. 24.14. Jud. 6.30. 19.22. 2 Reg. 10.22. cui & ! cop. est præt. & ׀, parag. add. & ׀, ׀, ׀ sunt Aff. ut seq. והוציא & educito, Exod. 3.10. והוציא educ, Psal. 142.8. והוציאנו educ me, Psal. 25.17. והוציאנו & educ me, 1 Reg. 22.34. והוציאנו educ eam, Ezech. 24.6. והוציאנו produc eos, Gen. 19.5. sic in Imper. hiph. pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. præt. & ׀ Aff. ut seq. והוציאנו educite, Gen. 45.1. Exod. 6.26. 2

Sam. 13.9. 2 Reg. 11.15. והוציאנו & educite, Deut. 21.19. Jof. 6.22. 10.22. 2 Chron. 29.5. והוציאנו educite eam, Gen. 38.24. 2 Chron. 23.14. Isa. 48.20. Item in 2. f. Imper. hiph. והוציאנו educ, Jof. 2.3. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum ׀, parag. add. ut & cum ! conv. præt. & cum ׀. Aff. ut seq. והוציאנו educam, Exod. 3.11. Ezech. 20.38. והוציאנו produc, Gen. 19.8. Jud. 19.24. והוציאנו & eduxi, Jof. 24.6. Jud. 6.8. והוציאנו idem, Ezech. 28.18. והוציאנו & eduxi eos, Ezech. 20.10. ut & in 2. f. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum ! conv. & ׀ Interrog. præt. ut & cum ׀, ׀, ׀. Aff. cui ult. etiam ! conv. est præt. ut seq. והוציאנו efferes, proferes, educet, Exod. 1.46. Deu. 14.28. 28.38. Psal. 143.11. Jer. 15.19. Ezech. 12.6. והוציאנו & eduxisti, Jer. 32.21. והוציאנו an educes, Job. 38.32. והוציאנו educes me, Psal. 31.5. והוציאנו & eduxisti nos, Psal. 66.12. Item in 3. f. m. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod vel defectivè cum chirek parvo in ult. sic, הוציא vel הוציא efferet, proferet, educet, Lev. 16.27. Deut. 24.11. Job. 28.11. Psal. 25.15. Prov. 29.11. 30.33. Isa. 42.1, 3. & cum ! conv. præt. ante Tzere in ult. sic occ. locis seq. והוציאנו & eduxit, Gen. 15.5. 24.53. 43.23. 48.12. Exod. 19.17. Jud. 6.19. 24.13. 2 Chron. 23.14. Psal. 136.11. Jer. 10.13. 50.25. 51.16. והוציאנו & eduxit, produxit, Num. 17.23. 24. Jud. 19.25. 2 Sam. 10.16. 13.18. 22.20. 2 Reg. 10.22. 15.20. 23.6. 2 Chron. 16.2. Job. 12.22. Jer. 20.3. 52.30. ut & cum ! conv. præt. ante chirek in ult. defectivè absque jod nota hiph. sic, והוציא & eduxit, Deut. 4.20. 2 Reg. 11.12. Psal. 78.16. 105.43. Item, ׀, ׀, ׀, ׀, ׀. Aff. quibus omnibus ! conv. est præt. ut seq. והוציאנו educet me, Mich. 7.9. והוציאנו & eduxit me, Psal. 18.20. Ezech. 37.1. 42.1. 46.21. 47.2. והוציאנו & eduxit nos, Num. 20.16. Deut. 6.21. 26.8. והוציאנו & eduxit te, Deu. 4.37. 5.15. והוציאנו & eduxiteam, Exod. 4.6. 7. והוציאנו educeteos, Num. 27.17. Psal. 107.14. & 28. והוציאנו & eduxiteos, Ezr. 1.8. Psal. 107.37. Sic & in 3. f. fut. hiph. occ. vel cum Tzere, vel cum chirek magno in ult. cui priori formæ ! conv. est etiam præt. sic, והוציאנו proferat, Gen. 1.24. והוציאנו proferet, Isa. 61.11. Hag. 1.11. והוציאנו & produxit, Gen. 1.12. Ruth. 2.18. Item, in 1. pl. fut. hiph. est, והוציאנו proferemus, Num. 20.10. & in 2. pl. m. est plenè sic, והוציאנו productis, Lev. 26.10. Jer. 17.22. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. vel cum ! conv. præt. והוציאנו vel sine vau, educunt, proferunt, 1 Reg. 10.29. 2 Chron. 1.17. Job. 8.10. Jer. 8.1. והוציאנו vel sine vau, & eduxerunt, produxerunt, Lev. 24.23. Num. 13.32. 15.36. Jof. 6.23. 10.23. 1 Sam. 12.8. 2 Reg. 10.26. 1 Chr. 19.16. 2 Chron. 1.17. 23.11. 29.17. Jer. 26.23. quæ forma ult. cum ! conv. occ. etiam cum kibbutz pro schurek ante ה Aff. & simpliciter absque ! præt. cum ׀ Aff. והוציאנו vel sine vau, & eduxerunt eum, Gen. 19.16. 1 Reg. 21.13. 2 Reg. 12.12. והוציאנו productum ea, 1 Chron. 9.28. In Hophal, הוציא, significat educi, q.d. exire factus est, eductus est, &c. occ. in præt. hoph. 3. f. sic, והוציאנו educta est, Ezech. 38.8. In part. hoph. מוציא eductus; occ. in forma pl. m. cum ׀ dem. præt. והוציאנו qui educuntur, Ezech. 14.22. 47.8. & in part. hoph. f.f. מוציאנו educta, quæ educitur: occ. contractè cum Thau fæm. in fine, pro He; vel pro מוציאנו, sic, מוציאנו educabatur, Gen. 38.25. Item in forma pl. f. part. hoph. significat, eductas, sive quæ educuntur, &c.

& occ. loco seq. מוצאות educentur, Jer. 38. 22. Atque indè nomina, i. מוצא masc. exitus; Pag. egressus, educatio, Merc. ortus, Pag. & interdum eloquium, sermo, ut cum dicant egressum labiorum; Merc. exortus, progressus; productio, prolatum, pronunciatum, Bu. Lex. Si de Sole dicatur, significat exortum ejus, Av. מוצא egressus, est i. unde quid exit vel educitur, ut Job. 28. 1. est argento מוצא vena; & cap. 3. 8, 27. ad germinare faciendum מוצא locum feracem graminis, & Isa. 58. 1. מוצא ut locus scaturiens aquis; & Psal. 75. 7. ממוצא וממערב ab ortu & occasu; & Psal. 65. 9. מוצא בוקר מוצא locus unde manè & vespèra prodit. Et. 2. id quod exit, five profertur, ut Num. 30. 13. מוצא שפתים quod labiis profertur; & Deu. 23. 24. & 8. 3. מוצא פה יהוה quod exit ex ore Dei; sic, Jer. 17. 16. & Psal. 89. 35. Et. 3. egressio, Mich. 5. 2. מוצא מוצאותיו & egressiones ejus de antè; i. e. longè prius egressus est à Deo. Psal. 19. 7. à fine coeli מוצא egressio ejus; solis scilicet. Hof. 6. 4. מוצא כשחר נכון מוצא ejus ortus est ut aurora pura. Dan. 9. 25. מוצא דבר מן ab egressu verbi, five edicti ad restituendum, i. e. ab edicto Cyri. Et Ezech. 12. 4. & exhibis coram ipsis מוצא גולה eo modo, quo exire solent qui in exilium abeunt. Et 1 Reg. 10. 28. & מוצא egressio equorum Salomonis erat ex Ægypto; Hæc ex Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum י, ו, & praf. ut & cum י, & Aff. ut seq. מוצא vel sine vau, exitus, Num. 30. 13. Deut. 8. 3. 23. 24. 2 Chron. 32. 30. Job. 28. 1. 38. 27. Jer. 17. 17. Dan. 9. 26. מוצא & egressus, 1 Reg. 10. 28. 2 Chron. 1. 16. Psal. 89. 35. מוצא & sicut exitus, Isa. 58. 11. מוצא ab egressu, exortu, Psal. 75. 7. מוצא egressum tuum, 2 Sam. 3. 25. מוצא egressus, exortus ejus, Psal. 19. 7. Hof. 6. 4. In forma pl. m. מוצאים sed occ. tantum in forma constr. idque simpl. & cum י, & praf. ut seq. מוצאים exitus, exortus, Psal. 65. 9. Ezech. 44. 5. מוצאים & egressus, Psal. 107. 33. מוצאים juxta processus, Ezech. 12. 4. מוצאים in processus, Psal. 107. 35. Isa. 41. 18. Item cum י cop. praf. & י Aff. & cum י Aff. cui & י est praf. ut & cum י Aff. ut seq. מוצאים & exitus ejus, Ezech. 43. 11. מוצאים progressus eorum, Num. 33. 2. מוצאים in progressibus eorum, Num. 33. 2. מוצאים exitus illarum, Ezech. 42. 11. Sed occurrit etiam in forma pl. f. sic, מוצאות exitus, exortus; ut cum י cop. praf. & י Aff. מוצאותיו Mic. 5. 2. & exortus ejus, Bu. Conc. & Lex. Vel, & exitus ejus, Av. & c. Item מוצאות dicuntur latrinæ; excrementorum scilicet loca, vel receptacula: Nomen quidem in textu biblico non occurrit, hæc significatione; sed à Masorethis, pro alia voce in margine substitutum: Vide sub rad. חרר, Bu. Lex. Occurrit cum י praf. מוצאות in latrinis, 2 Reg. 10. 27. ubi pro מרחאות legitur מוצאות latrinæ, vel foricæ, Cocc. Et posuerunt eam מוצאות, sic scribitur, sed legitur מוצאות pro exitibus, i. e. latrinis; Pag. Vide Rad. חרר. Deinde, 2. hinc etiam No. pl. m. מוצאים (quasi à sing. מוצא Pag.) egressi, Pag. i. e. progeniti, enati, Merc. prognati, Bu. Lex. egressiones; si visceribus tribuitur, significat natos de visceribus, Av. Occurrit in pl. m. constr. cum י cop. praf. sic, 2 Chron. 32. 21. מוצאים & prognati viscerum ejus; vel, egressi ex visceribus ejus, i. e. filii ejus. Scribitur in fine cum vau, sed juxta Masore-

thas legendum per jod; & Mem potius præpositio est, quam Heemanticum; i. e. ex egressis è visceribus ejus; i. e. quidam filiorum ejus: cui simile est מילר de filiis, 1 Chron. 24. Bu. Lex. Ex exitibus; vel egressis, i. e. natis, viscerum ejus; q. d. quidam ex propriis ejus filiis: ab absoluto inusitato יצי: ut מילר supra in יצי. Legitur per jod: q. d. מוצאים de exeuntibus, & c. sed potius erit Toar, Merc. Cev. Est cum י praf. formæ constructæ pl. m. יצי quasi ab absoluto יצי, Cocc. Item, 3. indè No. pl. f. מוצאות (quasi à sing. מוצא, Pag.) exitus, Pag. Bu. Av. Cocc. egressiones, Av. Cocc. Occurrit in forma absol. loco seq. מוצאות exitus, Psal. 68. 21. & in forma constr. cum Scheva penult. locis seq. מוצאות vel sine vau, exitus, egressiones, Num. 34. 8. Jos. 15. 4. 11. 19. 22. Prov. 4. 23. Ezech. 48. 30. ut & cum י, & Aff. ut seq. מוצאות exitus ejus, Num. 34. 4. 5. 9. 12. Jos. 15. 7. 16. 3. 8. 17. 9. 18. 18. 12. 14. 19. 19. 14. 29. 33. מוצאות exitus eorum, 1 Chron. 5. 16. Item, 4. indè etiam No. pl. m. מוצאים filii, prognati, res prognatæ, propagines; quasi egressiones vel propagines dicas, Bu. Lex. Progenies, stirpes, quæ ex stipite egrediuntur, & c. Av. Germina, propagines; proles. Cum terræ tribuitur significat quæ ex ea prodeunt, Cocc. Constat nomen ex geminatis Tzade & Aleph; quasi sing. esset מוצא exitus, egressus; germen, filius, Pag. In universum propaginem seu progerminationem, seu progeniem significat: unde quidam progeniem viperarum in Evangelio dici putant, ex Ezech. 22. 24. ubi cum nomine hoc significante progeniem, deducitur nomen à viperis ductum; Merc. Occurrit autem nomen hoc in pl. m. in forma absol. cum י dem. praf. מוצאים prognati: propagines, Isa. 22. 24. & in forma constr. pl. m. occurrit cum י cop. praf. מוצאים & egressiones, Isa. 48. 19. ut & cum Aff. י est cum י cop. praf. מוצאים & propagines mez, Job. 31. 8. ut & cum י, & י Aff. quibus omnibus; etiam cop. est praf. ut seq. מוצאים prognatos tuos, Isa. 44. 3. מוצאים & prognatos tuos, Job. 5. 25. מוצאים & prognati ejus, Job. 27. 14. מוצאים prognati ejus, Isa. 34. 1. מוצאים & res prognatas ejus, Isa. 42. 5. מוצאים & propagati ipsorum, Job. 21. 8. Isa. 61. 9. 65. 23. Nomina, sordes, & excrementum significancia, viz. צא, צאה, צאים, quæ solent hic sub hac radice locari, vide postea in Rad. צא. Pag. Bu. Conc. & c.

Rad. 70. יצי stetit dispositus, & erectus; constitit, astitit firmus, perstitit: idem significat quod יצי, stetit instar statuae erectæ; & non multum differt à יצי constituit, collocavit: Est cogn. cum יצי, i. e. stetit in exercitu & ordine suo. In kal non occurrit, sed in Niphal, יצי constitutus est, quasi à seipso, i. e. stetit, Av. In Niphal significat, stare, Cocc. Bu. fisti, collocari, constitui, consistere; statui, sistere, statuere se, Bu. Lex. & Conc. Occurrit in præter. Niph. 3. f. am. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. יצי fisti se, Psal. 45. 10. יצי consistebat, Gen. 37. 7. Prov. 8. 2. ut & in 2. f. m. præter. Niph. cum י conv. & in 3. pl. simpl. & cum י cop. praf. ut seq. יצי & consistes, Ex. 7. 15. 33. 21. 34. 2. יצי constituerunt, Exod. 15. 8. יצי & stabant, Exod. 33. 8. In part. niph. m. occurrit simpl. locis seq. יצי prætutus, constitutus, consistens, Gen. 24. 13. 43. 28. 13. Exod. 17. 9. 18. 14. Num. 22. 23. 31. 34. 23. 6. 17. Jud. 18. 17. 1 Sam. 19. 20. 22. 9. Psal. 39. 6. 82. 1. 119. 89.

Isa. 3. 13. 21. 8. Lam. 2. 4. Am. 7. 7. 9. 1. Item cum ה dem. præs. est, הַיֵּצֵב qui constitutus erat, Ruth. 2. 5, 6. & in forma pl. m. part. niph. occ. etiam simpl. & cum ה dem. præs. יֵצְבוּ stantes, sistentes se, Gen. 18. 2. Exod. 5. 20. Num. 16. 27. Deut. 29. 10. Jud. 18. 16. 1 Sam. 22. 6. 2 Sam. 13. 31. 1 Reg. 4. 7. הַיֵּצְבוּ assistentes, præfecti, Gen. 45. 1. 1 Sam. 22. 7, 17. 1 Reg. 4. 5, 27. 5. 16. 9. 23. 2 Chron. 8. 10. Item in f. f. part. niph. cum duplici cametz ante He, vel duplici sǝgol ante Thau, occ. cum ה dem. præs. utrique formæ, הַיֵּצְבָה subsistentem, Zach. 11. 16. הַיֵּצְבָה quæ constituta, 1 Sam. 1. 26. ut & in pl. f. part. Niph. occ. cum ה dem. præs. הַיֵּצְבוֹת astantes, 1 Sam. 4. 20. In hiphil הַיֵּצֵב fecit stare, Av. Pag. statuit, constituit, Av. Bu. Lex. erexit, Pag. In Niphal verbum hoc significat, stare, & in hiphil, statuere, Merc. In qua utraque Conj. venit more deficientium 1. Rad. jod, ut R. D. inquit, Pag. Occurrit autem in præ. hiph. 3. & 2. f. m. & in 3. pl. ut seq. הַיֵּצֵב statuit, 1 Reg. 17. 34. הַיֵּצֵב statuisti, Gen. 21. 29. Psal. 74. 17. הַיֵּצֵבוּ statuunt, Jer. 5. 26. In part. hiph. f. m. est, מַצֵּיב constituens, 1 Sam. 15. 12. & in Infin. hiph. occ. cum ל & ו præs. לְהַיֵּצֵב ad constituendum, 1 Chron. 18. 3. וְלְהַיֵּצֵב & ad statuendum, 1 Sam. 13. 21. In Imper. hiph. f. m. הַיֵּצֵב , unde in f. f. est, הַיֵּצֵב statue, Jer. 31. 21. In fut. hiph. 2. f. m. oec. cum ל cop. præs. & נִי . Aff. sic, וְהַיֵּצְבוּ & statues me, Psal. 41. 13. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. cum chirek magno, vel cum Tzere in ult. cui formæ cum Tzere ל cop. & נִי conv. sunt præs. יֵצֵב statuet, Jos. 6. 26. יֵצֵב idem, Deut. 32. 8. וְיֵצֵב & constituet, Prov. 15. 25. וְיֵצֵב & statuit, Gen. 21. 28. 35. 14. 20. Item cum ל conv. præs. occ. etiam cum sǝgol, in ult. præcipue ante maccaph; ut & cum Aff. נִי . post plenam formam cum chirek magno, & in 3. pl. m. cum ל conv. ut seq. וְיֵצֵב idem, Gen. 33. 20. 2 Sam. 18. 18. Psal. 78. 13. וְיֵצְבוּ & statuit me, Lam. 3. 13. וְיֵצְבוּ & statuerunt, 2 Sam. 18. 17. 2 Reg. 17. 10. In hophal הַיֵּצֵב est, constitui, Bu. man. factus est stare, constitutus est, Av. occ. cum ל cop. præs. Nah. 2. 7. sic, וְהַיֵּצֵב & statio posita fuit, Bu. Lex. & constituta est regina, facta est ascendere, (currum) & c. Av. & statuitur, nempe הַיֵּצֵב vinea, testudo; v. 6. Cocc. Sed secundum R. Samuel, & R. D. הַיֵּצֵב est nomen proprium, eo in loco, & sic exp. $\text{הַיֵּצֵב גִּלְתָּה הַדּוּעֵלָה}$, i. e. & Hutzab captiva ducta est, (vel detecta est, Merc.) iussa est ascendere, scil. currum: & hoc patet ex eo quod sequitur; & ancillæ ejus, & c. at R. Jonah vult esse præ. hophal. Targum וְיִמְלֹכָה & regina, & c. sic nempe appellata quod staret apud Regem, inquit R. D. in Comment. juxta illud, Psal. 45. 10. הַיֵּצֵב stetit conjux ad dextram tuam; qui etiam sic explicat, & ædes vel palatium, quod constitutum seu erectum fuerat, vel perstitit in pace diebus multis in Nineveh, nunc dissolutum est: Nineveh autem, quæ fuerat protecta, seu obrecta & operata hætenus, ut non transierit per illam alienus, detecta est, facta est ascendere, excisa est; Pag. Merc. Itaque primum verbum, quod masculinum est, refert ad palatium; posteriora duos feminina, ad urbem. Alii Metaphoricè per statutam, i. e. Regis conjugem, intelligunt metropolim à rege constitutam: & per ejus ancillas, oppida minora, Merc. Cev. Sed occurrit etiam in part. hoph. f. m. מַצֵּב constitutus, legitur, Gen. 28. 12. sic, & ecce מַצֵּב סֶלָם scala, constituta seu erecta, & c. & ut quidam volunt, occ. etiam Jud. 9. 6. pro statua, & c. Vide

inter nomina. In hithpael הַיֵּצֵב sistere, statuere se; assistere, consistere, Bu. Lex. Cocc. Fecit se stare, statuit seipsum, Av. Occurrit in 3. pl. præ. hithp. simpl. & cum ל cop. vel conv. præs. וְהַיֵּצְבוּ stiterunt se, 2 Chron. 11. 13. וְהַיֵּצְבוּ & sistant se, Num. 11. 16. & in Infin. hithp. occurrit cum ל & נִי præs. ut seq. לְהַיֵּצֵב ad sistendum se, 2 Chron. 20. 6. Job. 1. 6. 21. וְהַיֵּצְבוּ à consistendo, 2 Sam. 21. 5. Zach. 6. 5. Item in Imper. hithp. f. m. occ. simpl. & cum ל cop. præs. & ה parag. add. ut & in 2. pl. m. simpl. etiam & cum ל cop. præs. ut seq. וְהַיֵּצֵב consistite, Num. 23. 3, 15. 2 Sam. 18. 30. Jer. 46. 14. וְהַיֵּצֵב & sistite te, Exod. 8. 20. 9. 13. וְהַיֵּצְבָה & obliste, Job. 33. 5. וְהַיֵּצְבָה & consistite, Exod. 14. 13. 1 Sam. 10. 21. 12. 7, 17. 2 Chron. 20. 17. וְהַיֵּצְבָה & sistite vos, Deut. 31. 14. Jer. 46. 4. in fut. hithp. 1. f. m. cum ל cop. & ה parag. est, וְהַיֵּצְבָה & consistam, Hab. 2. 1. & in 2. f. m. fut. hithp. est, וְהַיֵּצֵב sistes te, 2 Sam. 18. 13. Item, in 3. f. m. fut. hithp. occ. simpl. in Tzere, vel cametz ult. ob pausam, & cum ל conv. præs. ut seq. וְיֵצֵב consistet, Deut. 7. 24. 9. 2. 11. 25. Jos. 1. 5. Psal. 22. 29. 36. 5. 94. 16. וְיֵצֵב item, Job. 41. 2. Prov. 22. 29. וְיֵצֵב & constituit, obstitit, subsistit, Exod. 34. 5. Num. 22. 22. 1 Sam. 3. 10. 10. 24. 17. 16. 2 Sam. 23. 12. Sic in 3. f. m. fut. hithp. regulariter esset וְהַיֵּצֵב , vel וְהַיֵּצֵב , Pag. Merc. Cocc. sed cum ל conv. præs. pro eo occurrit absque jod, 1. Rad. cum Tzere sub primo; & pathach sub secundo Thau; sic, וְהַיֵּצֵב & stiterat se, Exod. 2. 4. Item in 3. pl. fut. hithp. occ. simpl. & cum ל cop. & נִי conv. præs. ut seq. וְיֵצְבוּ sistent se, Psal. 2. 2. 5. 6. וְיֵצְבוּ & consistunt, Job. 38. 14. וְיֵצְבוּ & constiterunt, Exod. 19. 17. Deut. 31. 14. Jos. 24. 1. Jud. 20. 2. 1 Chron. 11. 14. Atque indè nomina, i. מַצֵּב m. præfectus, præstitutus regioni, vel provinciæ alicui, Bu. Lex. vel, ut alii, præfectus Regis, seu Prorex; quasi stationarium dicas; i. e. præfectum loco Regis in Provincia constitutum; licet possit etiam exponi, præfectus (ipse erat) Rex, Merc. Cev. Constitutus, præfectus, qui præstat vicem alicujus, Av. 1 Reg. 22. 48. מֶלֶךְ מַצֵּב præfectus scil. regni erat rex, Bu. Lex. si gladio tribuitur, significat capulum seu manubrium in quo stat ferrum, seu in quo lamina est constituta, Av. Nam ita dicitur capulus, cultri scil. velensis, quod in eo quasi gladius consistat, Jud. 3. 22. Bu. Lex. In pl. m. יֵצְבוּ præfecti, sitarchi, præfecti annonæ, 1 Reg. 4. 7. curatores, 1 Reg. 5. 16. & c. Vide supra ad part. Niph. Bu. Lex. Deinde, 2. hinc etiam No. מַצֵּב vel מַצֵּב , quod est statio, Pag. Bu. præsidium militum, Merc. acies; ferens clypeum: qui præcedit exercitum & qui stare facit populum, ante signanus; Pag. Postrema hæc verba Kimchi ad apertius explicandum quid sit propriè מַצֵּב subjungit, sed generalius sumitur; sic autem propriè sumitur, 1 Sam. 14. 15. ubi sequitur וְהַיֵּצְבוֹת & perdens; Kimchi exponit, egredientes ex insidiis, Merc. מַצֵּב statio, in militia significat aciem, sive præsidium exercitus, Av. Est locus stationis, ut Jos. 4. 3. מַצֵּב , indè ubi stabant pedes sacerdotum: & v. 9. מַצֵּב תַּחַת infra locum, ubi stabant pedes sacerdotum, h. e. in profundiore alveo, ut & videri possent, & pateret, non potuissent ibi componi, nisi siccus fuisset Jordanes. 1 Sam. 13. 23. מַצֵּב statio, præsidium Palæstinorum; & Isa. 22. 19. מַצֵּב ex loco tuo; in quo stas, & c. $\text{70. ἐν τῆς στάσεως οὗ}$

(de statione tua, Bu. Lex.) Et 1 Sam. 14. 12. אֲנִישֵׁי הַמִּצְבָּה viri praesidii, Coc. Nomen hoc in genere exp. status, statio, locus ubi quid stat, aut consistit, ut in Jos. 4. 3. specialiter acies stationaria, seu statio militum, 1 Sam. 14. 1. Bu. Lex. Occurrit autem simpl. & cum י cop. ה dem. & praef. cui ult. etiam י. est Aff. ut seq. מַצְבָּה statio, Jos. 4. 9. 1 Sam. 13. 23. 14. 1. 4. 6. 11. וּמַצְבָּה & statio, 2 Sam. 23. 14. הַמִּצְבָּה status, statio, 1 Sam. 14. 15. מִמַּצְבֵּי ex statione, Jos. 4. 3. מִמַּצְבֵּי de statu tuo, Isa. 22. 19. Item, 3. indè No. מַצְבָּה m. quod est turris lignea quæ sit, vel statuatur, aut erigitur, Merc. contra urbem ad capiendum eam, inquit R. D. Pag. stationem vertere potes, vel propugnaculum in quo milites stant in obfisione, Merc. ut Isa. 29. 3. & obfidebo te מַצְבָּה turri lignea; Hieron. & faciam contra te aggerem: Alii, stationem, scil. militantium; Targum, & ædificabo contra te בְּרָקוֹי munitionem; Ab. Ezra, turrem stantem, Pag. מַצְבָּה עֲלֵיךְ וְיָצַב & obfidebo te stativis: Nam hoc nomine significatur statio, stativa, castra, vel munitiones in quibus milites subsistunt. In Targum בְּרָקוֹי est ex Græco χαράκημα, vallum, agger, Bu. Lex. & pressuram tibi faciam, i.e. pugnabo contra te, statione, i.e. obfisione, seu propugnaculo in quo milites consistunt statione obfisionis, &c. Av. & obfidebo te fixus, vel firmus; nomen est participiale, vel ipsum participium ex Hophal, Cocc. Item, 4. hic etiam quidam ponunt No. יָצַב in loco cit. Nah. 2. 8. ubi occurrit cum י cop. sic, וְיָצַב & Hutzaf: vel statio, Bu. Conc. &c. vide supra in Hophal. Deindè, 5. Hinc etiam nomen מַצְבָּה statio, custodia, praesidium ubi milites stationarii excubias habent, Av. Occurrit cum ה demonstr. praef. sic, מַצְבָּה הַמִּצְבָּה statio militum, 1 Sam. 14. 12. Item, 6. hinc etiam No. מַצְבָּה fam. statua, Pag. Bu. Av. monumentum; מַצְבָּה Kimchi exponit lapidem qui ad adorandum erigitur, vel in titulum sepulchri: sed latius sumi potest pro omni eo quod memoriae causâ, aut ad reialicujus significationem statuatur & erigitur, Merc. Simulachrum ex ære aliòve metallo, quod alicui mortuo, vel etiam viventi antiquitûs decernebatur, ad alicujus rei bene gestæ memoriam, Av. מַצְבָּה & מַצְבָּה est cippus, h.e. lapis erectus, vel lapideæ columna, Gen. 28. 18. & posuit eum, lapidem scil. cippum, & fudit oleum in caput ejus; 70. מַצְבָּה & Chald. קִמְחָה: sic, v. 22. & c. 31. 13. Rursus Jacobus erigit cippum, Gen. 31. 45, 51, 52. & Moses duodecim cippos erigit, Exod. 24. 4. ut & Absolom, 1 Sam. 18. 18. vetuit Deus, religionis signum statui in terra, Lev. 26. 1. Deut. 16. 22. Huc refer præceptum quo jubentur evertere cippos gentium. Exod. 23. 24. 34. 13. Deut. 12. 3. Et inter cætera quæ Israelitis imputantur in defectionem, sunt & cippi. 1 Reg. 14. 23. מַצְבָּה הַבַּעַל, 2 Reg. 3. 2. & 10. 27. Est vel statua Baalis, vel cippus in honorem ejus erectus. Hof. 6. 4. sine cippo, h.e. instrumento idololatricæ: metaphorice, Isa. 19. 19. & מַצְבָּה cippus apud terminum ejus; lapis unctus, rex ab hominibus unctus. Metaphora: Isa. 6. 13. מַצְבָּה stirps residua in iis, וְיָצַב מַצְבָּה קִרְשׁ semen sanctum stirps ejus; Cocc. statio, vel plantatio in iis, semen sanctitatis, statio vel plantatio ejus, Pag. Hoc loco peculiariter statuum ipsam arboris, i.e. stipitem, seu truncum statuarum more erectum, accipe. Sanè יָצַב Syriacè est plantare, cum

quo hoc verbum affinitatem habet, ut dagefeh in Tzade loco Nun, positum esse queat, Merc. Eoin loco nomen hoc, statumen, potest exponi, Bu. Lex. Sicut ilex & quercus quæ in defectione, foliorum scil. statuum habent: Semen sanctitatis est statua vel fulcrum ejus: 70.

שְׁלֹמֹה אֲדַתִּי, Av. Occurrit autem nomen cum Tzere penult. simpl. & cum י dem. praef. ut seq. מַצְבָּה statua, Gen. 28. 18, 22. 31. 13, 45. 35. 14. Exod. 24. 4. Deut. 16. 22. Hof. 3. 4. וּמַצְבָּה & statua, Lev. 26. 1. Isa. 19. 19. הַמִּצְבָּה statua, Gen. 31. 51, 52. & in forma f. constr. est, מַצְבָּה statuum, 2 Reg. 3. 2. 10. 27. Item nomen cum duplici sagol ante Thau, occ. etiam simpl. & cum י praef. & ה Aff. ut seq. מַצְבָּה statua, Gen. 35. 14, 20. 2 Sam. 18. 18. Isa. 6. 13. לְמַצְבָּה statuum, 2 Sam. 18. 18. מַצְבָּה statio ejus, Isa. 6. 13. Item, in forma pl. f. constr. Tzere penult. occ. etiam simpl. & cum י dem. praef. ut seq. מַצְבָּה statuar, 2 Reg. 17. 10. Hof. 10. 1. וּמַצְבָּה & statuar, 1 Reg. 14. 23. הַמִּצְבָּה vel sine vau, statuas, 2 Reg. 18. 4. 23. 14. 2 Chron. 14. 2. 31. 1. & in forma pl. f. constr. occ. simpl. & cum י cop. praef. ut & cum י, יָצַב, & יָצַב Aff. prout sequuntur, מַצְבָּה statuar, Jer. 43. 13. 2 Reg. 10. 26. וּמַצְבָּה & statuar, Ezech. 26. 11. וּמַצְבָּה & statuas tuas, Mich. 5. 13. מַצְבָּה vel sine vau, statuas ipsorum, Exod. 34. 13. Deut. 12. 3. Hof. 10. 2. וּמַצְבָּה & statuas ipsorum, Deut. 7. 5. מַצְבָּה statuas ipsorum, Exod. 23. 24. [יָצַב] Chald. verum cognoscere; & יָצַב verum & firmum, &c. Videantur in Conc. Chald. Sed יָצַב non est de hac radice ut quibusdam visum est: id require in יָצַב; de qua radice possunt & esse prædicta nomina, מַצְבָּה, &c. Pag.]

Rad. 71. יָצַב, statvere, locare, Pag. ponere, collocare, Merc. Constituit sine omni dispositione, collocavit, posuit; idem ferè quod יָצַב, nisi quod hoc dispositionem status comprehendit, illud verò simpliciter locare significat, etiam si pars ejus gravior deorsum tendat: ideòque immobiliter erit positus ejus. Cogn. cum יָצַב fudit in solidum, ut non diffuatur, neque dimoveatur, Av. In kal non occurrit, sed in hiphil הַיָּצִיב est ponere, relinquere in loco, Coc. statuit, constituit, stitit, collocavit, Bu. Lex. firmiter locavit, Av. Occurrit in præf. hiph. 3. f. m. cum י cop. cui & י cop. vel conv. est praef. ut in 1. f. m. cum י & ה Aff. cui utrique vel conv. est praef. ut seq. הַיָּצִיב statuit me, Jer. 51. 34. וְהַיָּצִיב & constituit me, Job. 17. 7. וְהַיָּצִיב & sistam eum, Gen. 49. 9. וְהַיָּצִיב & statuum eam, Hof. 2. 3. In part. ben. hiph. f. m. est, מַצְבִּי statuens, Jud. 6. 37. In Imper. hiph. f. m. & in pl. m. cum י cop. praef. הַיָּצִיב statuere, Deut. 28. 56. וְהַיָּצִיב & constituere, Am. 5. 1. In fut. hiph. 1. f. cum ה parag. est, מַצְבִּי constituiam, Gen. 33. 15. ut & in 2. f. m. occ. simpl. sic, מַצְבִּי statues eum, Jud. 7. 5. & in 3. f. m. fut. hiph. מַצְבִּי, vel in tzere יָצַב statuet, collocabit, &c. Occ. cum י conv. ante tzere in ult. sic, וְיָצַב & statuit, Gen. 30. 38. Jud. 8. 27. Item cum י conv. praef. & ה Aff. est וְיָצַב & stitit eos, Gen. 47. 2. ut & in 3. pl. fut. hiph. occ. vel plene cum chirek magno, vel defectivè cum chirek absque jod penult. sic, וְיָצַב vel וְיָצַב & statuerunt, 1 Sam. 5. 2. 2 Sam. 6. 17. 1 Chron. 16. 1. In Hophal הַיָּצִיב sisti, Bu. man. constitutus est immobiliter, Av. Unde in fut. hoph. 3. sing. m. יָצַב sistitor, Bu. constituetur, Av. Exod. 10. 24. tantum oves vestra & armenta vestra יָצַב relinquuntur, Cocc. vel, potest esse præf. in Conjug. Pual; sic, tantum pecus vestrum, & bos vester pro,

pro, peccora vestra, & boves vestri, יצי statum est; vel, locatum est, pro, statum est, scil. in loco suo; ut exp. R. Sal. & est instar יצי Pag. Sed Kimchi hoc omnino tribuit conjugationi hophal, ut & revera est; nec cum Sancte necesse erit prateritum pro futuro exponere, cum sit ipsum fut. hophal; Merc. Cev. [יצי o- leum, à simpitudine; de hoc nomine vide Rad. יצי Aven.]

Rad. 72. יצי est stravit, extendit infernè, inquit R. D. Pag. nam in lib. Rad. R. D. inquit, penè idem esse quod יצי extendit: nisi quod יצי expansionem ferè significat supernè; at hæc radix, ea quæ sit infernè: substernere, potest reddi; Merc. Substravit expandendo lectum seu stramentum, stravit infernè parando lectum, ut in eo aliquis dormiat, aut cubet: cogn. cum יצי volutus est; nam super stragulo volutatur dormiens; item cum יצי; est enim consilium, ceu lectus cui acquiescendo incumbimus, Av. Non occurrit in kal, sed in hiphil, יצי stravit, substravit, stratum posuit, Bu. Lex. stravit lectum, paravit lectulum, &c. Av. Occurrit in fut. hiph. 1. f. cum י cop. & י, parag. ut & in 3. f. m. יצי stratum posuero, Psal. 139. 8. יצי sternet, Isa. 58. 5. In hophal יצי substratus est, suppositus est veluti lectulus, Av. Occurrit in fut. hoph. 3. f. m. Esth. 4. 3. Saccus & cinis יצי substernetur multis, Av. substernebatur, seu stratum erat, Bu. Lex. h. e. in dura veste & pulvere, fide cinere jacebant, Cocc. Sic Isa. 14. 11. subter te יצי sterneretur vermis, Av. substernitur, Bu. Lex. alii est præter. ex Conjug. pual, subter te stratus fuit vermis: nam si jod est radicalis litera, ut nonnulli dicunt, est præteritum pual. Hieron. sterneretur: sed futurum pual est יצי sic in loco altero Esth. 4. Saccus & cinis stratus est, vel sterneretur multis: sed Kimchi arbitrat jod non esse radicale, sed futuri signum, scil. ex Conjug. hophal, instar יצי, vel יצי fundar, fundetur; & hoc est rectum; Pag. Atque inde nomina, i. יצי, vel יצי m. stratum, lectus: & sic appellatur propter pannos qui sterneruntur sub homine, Pag. stratum, stragulum, stramentum cui incumbimus; quicquid substernitur: olim autem ante inventionem lectorum plumeorum in stragulis dormiebant homines, Av. Occurrit cum יצי Aff. יצי stratum meum, Bu. Av. stratum meum ascendit, Pag. יצי חללתי Gen. 49. 4. tunc profanasti, (quod) stratum meum ascenderat: i. e. uxorem meam, Cocc. In forma pl. m. absol. יצי, & in constr. יצי strata, 1 Chron. 5. 1. יצי בחללי cum profanasset strata patris sui, Cocc. & polluisset, &c. Av. quia polluit ipse stratus, vel strata, sive lectos patris sui, Pag. Atque inde cum יצי obpauisam pro יצי Aff. est, יצי strata mea, Job, 17. 14. Psal. 63. 6. 132. 3. Deinde, 2. hinc etiam No. יצי vel absque jod יצי m. stratum ambulatorium, Bu. Conc. substructio, solum, stratum, Bu. Lex. stratura, ambitus Templi, ubi erant thalami, triclinia, dormitoria pro Levitis, Av. יצי masc. & f. gen. est, pavimentum, substructum; ita appellatur solum & tabulatum adjectum undique Templi parietibus; quod in imo erat quinque cubitorum, in media regione sex, & in tertia septem: accedente muro exteriori, structura tota vocatur יצי. Vide 1 Reg. 6. 5, 6, 8, 10. Ezech. 41. 6. Cocc. יצי erat deambulatorium, factum in medio domus, à pariete ad parietem, instar יצי coenaculi, vel sicut יצי cubiculum: ut ibi se abscon-

derent; Pag. vel, ut eo uterentur occultè, seu ad res occultas, atque adeò ad concoquendum mororem, Merc. Cev. At (vel cæterum, Merc.) יצי memoratum in Scriptura, erat extra domum sanctuarii, (Kimchi habet, extra parietem domus sanctuarii, Merc. Cev.) instar יצי cubulorum: & erat in circuitu parietis sanctuarii; (Kimchi dicit, ædificatorium circumquaque parietem, &c. Merc. Cev.) & vocatur יצי, & יצי thalamus, & יצי, ut habes in suis radicibus, Pag. Sunt qui reddant ambitum discurrentem; nomen ipsum sonat straturam: erat enim vel ut stratum in circuitu Templi; ambulatorium potes reddere, Merc. 1 Reg. 6. 5. & ædificavit super, vel juxta parietem domus יצי deambulatorium (ambitus, Av.) in circuitu; vel thalamum, aut cubiculum; pro, thalamos & cubacula; & sic v. 6. cum י dem. præf. יצי deambulatorium inferius, &c. idem v. 10. Hieron. tabulatum, Pag. in quibus locis secundum literas legitur ad præcedentem formam יצי stratum, & secundum puncta, יצי stratura, Av. Item hinc etiam 3. No. מצי m. stratus, vel lectus; Pag. Alii, stragulum, Cev. substratus, ipse substernendi actus, & accipitur pro stragulo cui incumbimus, Av. Occurrit cum י dem. præf. Isa. 28. 20. Quia brevis est יצי stratus, lectus, Pag. quia brevius est stragulum, quam ut quis membra latius extendat, Av. Item huc etiam quidam reducunt יצי idem, stratum, &c. Jer. 2. 19. sed id ferè omnes referunt ad Rad. יצי: ibi vide. Item huc etiam refert R. Jos. Kimchi illud, Isa. 33. 20. יצי בל אהל Tabernaculum non demissum, aut stratum, seu prostratum, quod nunquam dejectum sit; sed semper expansum: & sic erit Nun in יצי additum; eritque nomen substantivum, prostrationem, seu demissionem sonans; vel nomen Toar, sive adj. pro demisso: sed vide rursum infra in radice יצי, ubi aliter exponetur, Merc. Cev.

Rad. 73. יצי in kal est, fudit, Pag. effudit, infudit, Merc. Bu. Lex. perfudit, profudit, & quandoque intransitivè, effundi; effluere, Bu. Lex. Item, roboravit, Pag. Dicitur de liquidis per se, & liquefactis, ut auro, ære, & aliis metallis, quæ fusa rursus consistunt, & firmiora sunt; inde firmare, durescere: consistere, collocari, situm esse. Sæpe etiam cum יצי formam confundit, quod accuratè distinguendum, Bu. Lex. Convenit cum verbo יצי, etsi hoc peculiare significatum habeat. Sed quia quod funditur seu liquefit, postea consistit, seu consolidatur, sumitur etiam pro indurari, consistere, collocari, roborari, compingi. Itaque non de rebus tantum liquidis, seu liquefactis: sed & de aridis ac induratis dicitur, quæ ubi in motu fuerunt, consistunt & collocantur, Merc. יצי fudit, & dicitur de liquidis illis quæ non latius disperguntur, sed protinus coalescunt & coagulantur, ut metalla dicuntur fusa, quum liquefacta sunt vi caloris. Interdum est alicujus effigiem arte fusoria exprimere, aut statuum, aliudve quid operis ex metallo quopiam per fusionem constituere. Proinde Cognationem habet cum יצי constituit, & יצי angustè compressit; nam metalla post fusionem, seu liquefactionem refrigerata compinguntur & indurescunt, arctiusque consolidantur, Av. יצי significat, fundere: de liquore & metallo, Cocc. Occurrit autem ordine Conc. ut seq. In præter. kal, 3. f. m. simpl. & cum י cop. præf. & יצי Aff. ut seq. יצי effudit, Lev. 8. 15. 9. 9. 2 Reg. 3. 11. יצי

פצ & fudit, Gen. 3.5. 14. פצ fudit ea, 1 Reg. 7.46. 2 Chron. 4.16. & in 2. f.m. & f.cum ! conv. praf. utrique; sic, פצ & fundes, Exod. 2.5. 12. 26. 37. 29. 7. Lev. 2.6. 2 Reg. 9.3. פצ idem f. 2 Reg. 4.4. In 3. pl. praf. kal, וצקי, sed pro eo, abjecta jod 1. Rad. & cum Nun parag. sic occ. וצקי fuderunt. Ifa. 26. 16. In part. pahul kal, f.m. occ. simpl. & cum ! cop. praf. ut & in pl. m. cum kibbutz vel schurek penult. & in pl. f. cum kibbutz penult. ut seq. וצקי fufum; firmum, Job. 28. 2. 29. 6. 41. 15. 16. וצקי & firmum, Job. 41. 16. וצקי fufa, 1 Reg. 7. 24. וצקי fufi, 2 Chron. 4.3. וצקי fufa, 1 Reg. 7. 30. In Inf. kal, forma plena effet וצקי fundere, sed in forma defectiva, absque jod 1. Rad. & cum duplici fagol ante Thau, occ. cum & & praf. fic, וצקי in fundendo, Job. 38. 38. וצקי ad fundendum, Exod. 38. 27. In Imper. kal f.m. occ. vel defectivè absque jod, vel plenè cum jod 1. Rad. ut & in pl. m. plenè cum ! cop. praf. פצ funde, 2 Reg. 4. 41. וצקי funde, Ezech. 24. 3. וצקי & fundite, 1 Reg. 18. 34. In fut. kal est vel וצקי & c. cum dagesch more defectivorum, vel וצקי, וצקי & c. more quiescentium pe jod, Pag. ut in fut. kal, 1. f. est cum cholem, vel cum cametz chatuph ante Maccaph; sic, וצקי vei וצקי fundam, Ifa. 44. 3. & in 3. f.m. fut. kal, cum cholem ult. est, וצקי fundet, Lev. 14. 26. Num. 5. 15. Sed cum vau conv. praf. fenel est cum fagol in ult. fic, 1 Reg. 22. 35. וצקי רם הוצק & effluxit sanguis plagæ; intransitivè fcil. habetque formam anomalam, quasi וצקי ex quiescentium formâ, quum aliàs defectivum fit. Vide simile in וצקי, Bu. Lex. & fufus est, vel effudit se, sanguis plagæ; & est sicut illud Gen. 9. 24. וצקי & expergefactus Noah; à וצקי, Pag. Sæpius autem cum ! conv. praf. est cum cholem in ult. fic, וצקי idem, Gen. 28. 18. Exod. 36. 36. 37. 3. 13. 38. 5. Lev. 2. 1. 8. 12. 1 Sam. 10. 1. 9. 6. ut & in 3. f. cum ! conv. est cum cholem etiam in ult. fic, וצקי & effudit, 2 Sam. 13. 9. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum ! conv. fic, וצקי & infuderunt, 2 Reg. 4. 40. In Hiphil וצקי effudit, statuit, Bu. man. vel וצקי fudit, vel, metaphoricè, constituit immobiliter. Legitur bis defectivè: aliàs quiescit Pe jod, Av. In fut. hiphil וצקי, fundet, statuet; & in pl. וצקי fundent, statuent: sed cum ! conv. praf. est cum chirek parvo absque jod penult. ante kibbutz pro schurek ult. cum ! Aff. fic, Jos. 7. 23. וצקי & statuerunt ea; (quod quidam volunt esse pro וצקי Bu. Conc.) vel, & statuerunt eos, & c. Pag. Item secundum quoddam occurrit etiam absque Aff. 2 Sam. 15. 24. וצקי & statuerunt arcam Dei, Pag. vel collocarunt, Bu. Lex. Sic ego ab hac quidem radice deflexerim, quia est de defectivis pe jod, & significabit etiam in hiphil, fundere, effundere; prosternere, collocare, statuere, deponere. In pahul tamen וצקי quod pro nomine Toar sumitur, & in hophal וצקי morem quiescentium pe jod sequitur. Elias in priore loco, Jos. 7. putat וצקי positum pro וצקי literis ejusdem organi inter se permutatis; (& effuderunt ea coram Domino; 70. וצקי posuerunt, & sic in 2 Sam. 15. & fuderunt arcam, i.e. statuerunt, & c. Av.) ex eadem significatione exponit Kimchi illud, 1 Sam. 2. 8. וצקי quod columnas terræ significat: alii, compacta seu firmamenta, i.e. fundamenta terræ; de quo infra in וצקי Merc. In part. hiph. f.m. וצקי (ad formam quiescentium pe jod) infundens: unde in part. hiph. f. cum duplici fagol occ. 2 Reg. 4. 5. Sic וצקי fundebat, vel infunde-

bat, Bu. Coc. Av. Ratione punctorum legitur cum Vau quiescente; sic, וצקי (cum cametz pro fagol penult. obpauſam) sed ratione literarum quasi esset part. piel, f. f. pro וצקי, Av. In hophal וצקי fundi, effundi, Bu. man. diffusus est, Av. fufus est, Cocc. Occurrit Psal. 45. 3. וצקי fufa est gratia in labiis tuis, i.e. datum est tibi verbum gratiæ exuberantis ad id loquendum, Evangelium fcil. gratiæ, Coc. diffusa est, & c. Pag. Av. In fut. hoph. 3. sing. m. est, וצקי fundetur, Lev. 21. 10. Job. 22. 16. & in part. hoph. f.m. est cum Schurek vel kibbutz penult. cui etiam & & fut. praf. prout seq. וצקי fufum, firmum, validum, infiar fufi & confistentis metalli, 1 Reg. 7. 23. 33. 37. 2 Chron. 4. 2. Job. 36. 16. 37. 19. וצקי validus, Job. 11. 5. וצקי in angustum, Job. 37. 10. וצקי ad fusionem; ad firmitatem, Job. 38. 38. וצקי fufum, 1 Reg. 7. 16. Atque inde nomina, i. וצקי m. fufum, firmum, validum, solidum, ut id quod è metallis fufum est, Bu. Lex. Ut Job. 41. 14. וצקי firma est in eo; & v. 15. וצקי לבו cor ejus firmum est: unde etiam in f. וצקי fufura, fufio, Bu. Lex. Av. metallorum fcil. quæ refrigerata indureſcunt. In forma f. f. conſtr. וצקי unde cum & praf. ante jod quiescens pro duplici Scheva, & Aff. est וצקי in fufura ejus, Bu. Lex. in fufione ſua, Av. 1 Reg. 7. 24. Alii referunt hæc ad part. Pahul kal; ubi etiam vide formas pl. mafc. & fam. in verbo. Deinde, 2. Indè etiam No. וצקי vel וצקי m. idem, Bu. fufio, indurata fcil. fufio; nam metallorum fufio refrigerata indureſcit: unde pro duro & forti sumitur; Av. vel Adjectivè firmus, validus, fufus, solidus, ut Job. 11. 5. וצקי וצקי erifque validus, Bu. Lex. & eris compactus, ut æs fcil. fufum, Av. & eris firmus, Cocc. Est part. hoph. Ut 1 Reg. 7. 23. & fecit וצקי mare fufum: sed v. 37. וצקי fufionem unam. Est participium pro verbalis nomine: Job. 37. 19. וצקי speculum fufum, vel firmum, Cocc. Et cum & praf. וצקי in solidum, firmum, vel, in ſoliditatem, firmitatem, confistentiam, ut in, Job. 38. 38. וצקי fundendo pulverem ad firmum, h.e. effusione pluviz pulverem firmando & compingendo: vide וצקי; Cocc. Ut & cum & praf. וצקי in fufione, Job. 37. 10. Sic in forma conſtr. וצקי וצקי fufum eris, 1 Reg. 7. 16. Bu. Lex. ex fufione eris, Av. Item, 3. indè etiam No. וצקי f. fufura, fufa, Bu. Conc. & Lex. Av. infuforium, infundibulum, per quod oleum infundebatur, Av. vel וצקי idem fufio, vel infuforium, Pag. (hæc autem forma cum cholem potiùs est part. hiph. fam. Vide ſuprà in hiph.) Occurrit cum & praf. & Aff. fic, cum kibbutz pro schurek, 2 Chron. 4. 3. duo ordines boùm וצקי fufi in fufione ejus; unâ fcil. fufione; pro quo est וצקי, 1 Reg. 7. 24. Cocc. In forma pl. f. est וצקי infundibula; Bu. Lex. Zach. 4. 2. transfuforia, Av. tubuli, fundentes fcil. oleum, Cocc. Septem & septem וצקי infuforia lucernis, i.e. unicuique lucernæ erat infuforium unum, juxta R. D. vel unicuique lucernæ ſeptem infuforia, juxta R. Sal. & est nomen Toar, inquit R. D. vice verbi, (vel, vice benoni, Cev.) quia fundebant oleum de lucerna in lucernam. Poſſet verti fundibula, i.e. inftrumenta quibus in vaſa liquores infundimus, Pag. In loco autem ſuprà citato, ad part. pahul kal, Job. 29. 6. & petra וצקי fufa mecum in rivis olei, est hyperbolica loquutio, ac ſi dicat: Quando tanta mihi erat olei copia, ac ſi fui ſet petra in oleum fufa;

Rad. 74. יָצַר est, formare ; cogitare ; operari, facere ; fingere ; i.e. facere ex luto : concupiscere ; angustare, arctare, stringere. Pag. Hoc verbum, si cum Accusativo construatur, transitivè est, animo effigiare, imaginari, concipere mente, cogitare, comprehendere, & frequentius rem conceptam animo foris delineare & formare. Intransitivè verò cum Dativo est, angustum esse alicui. Et priorem significationem sunt, quia affinem secundæ faciunt, quòd res antè informis, dum formatur ac figuratur, in arctum quodam modo redigatur. In prioris signific. futurum kal habet chirek sub literis Ethan, posteriori verò Tzeri, discriminis causâ. יִצְרֵם est Plastes, qui rei formam dat, figulus ; pro formare dicitur propriè, & non idmodum differt à בָּרָא. Sed & homini & ejus operibus tribuitur. Merc. יָצַר finxit, formavit ; propriè figulorum verbum, latius tamen deinde usurpatur. R. D. Kimchi scribit ; De homine usurpatum, significare formationem membrorum ipsius : וְצִפְרָא de præparatione victûs, amictûs, aliorumque ad corporis conservationem necessariorum : וְצִרְתָּא de creatione prima ex nihilo, Isa. 43. 7. Item, arctari, angui, anxietatem vel angustiam esse alicui, Bu. Lex. יָצַר formavit manibus premendo & condependo, finxit comprimendo, perinde ut figulus in argillosam materiam imprimi aliquam formam, sive manibus, sive modulo suo ; aut quemadmodum, moneta fide sigillum imprimitur ceræ, ut effigies & forma impressa relinquatur. Ideoque Cognationem habet

cum יָצַר pressit, oppressit, & אֶרְאֵנְדוּ pressit, &
יָצַר conservavit aliquid ceu manibus pressum ; Av. יָצַר
πλάττειν, fingere, formare, nempe quemadmodum
figulus qui יִיצֵר dicitur, fingit, formatque vas ex lu-
to, Cocc. Occurrat autem hæc radix ordine Conc. ut
seq. In præf. kal, 3.f.m. cum pathach, vel in pausa , cum
camez ult. & הָ Aff. יָצַר formavit, Isa. 44. 10. יָצַר idem,
Gen. 2.8. וַיִּצְרֶה formavit eam, Isa. 45. 18. & in 2.f.m. simpl.
& cum ך Aff. יָצַר formasti, Psal. 104. 26. וַיִּצְרֶם forma-
stis ea, Psal. 74. 17. ut & in 1.f.præt. kal, simpl. & cum ך
ׁ, & הָ Aff. cui ult. i cop. etiam est præf. יוצרי formavi
יִצְרֹתִי formavi te, Isa. 44. 21. וַיִּצְרֵנוּ formavi
eum, Isa. 43. 7. וַיִּצְרֵנוּ & formavi illud, 2 Reg.
19. 25. Isa. 37. 26. & in 3.pl præf. kal, יוצרים, sed in pausa
est cum camez penult. sic, יוצרים formarunt, Psal. 95. 5.
In part. ben. kal, f.m. occ. locis seq. יוצר vel sine vau, fin-
gens, fictor, figulus, formans, formator, Psal. 94. 9, 20.
Isa. 45. 7, 18. Jer. 10. 15. 18. 11. 19. 1. 33. 2. 5. 1. 9. Am. 4.
13. 7. 1. Hab. 2. 18. cui etiam i cop. & הָ dem. sunt præf.
& format, Zach. 12. 1. וְיוֹצֵר qui format, Psal. 33.
15. cui & הָ, וְ, יוֹ, ם, sunt Aff. & quibuf-
dam ex iis i cop. & ל־ sunt præf. ut seq. יוצרי formator
meus, Isa. 49. 5. וְיוֹצְרֵנוּ formator noster, Isa. 64. 7. וְיוֹצֵרוֹ
& formator tuus, Isa. 43. 1. 44. 2, 24. וְיוֹצֵרוֹ formator illius,
Isa. 45. 9. Hab. 2. 18. וְיוֹצֵרוֹ vel fine vau, & formator
ejus, Isa. 27. 11. 45. 11. וְיוֹצֵרוֹ vel priori suo, Isa. 29. 16. 45.
9. וְיוֹצְרֶהוּ & formatorem ejus, Isa. 22. 11. In forma pl. m.
יוצרים formantes, & in constr. est, יוצרי formatores:
Isa. 44. 9. futurum kal est vel יוצור &c. cum da-
gesch, ad formam deficientium Pe jod ; vel יוצר איצר
ad formam quiescentium pe jod. Ut in 1.f. fut. kal , in
priori forma יוצור formabo, sed ante ת Aff. cholem
mutatur in camez chatuph , & i cop. est etiam in hac
forma præf. יוצרך formarem te, Jer. 1. 5. וְאַחֲזֶקְךָ &
formabo te, Isa. 49. 8. sed in 3.f.m. fut. kal, cum i conv.
præf. occ. in altera forma cum duplici jod & sægol in
ult. vel defectivè etiam in eadem forma cum simplice
jod. & chirek parvo; sic, וַיִּצֶר & formavit, Gen. 2. 10.
ויצר idem, Gen. 2. 19. Item in priori forma cum dagešch
occ. etiam in 3.f.m. ante ת Aff. fic, יצירו formabit,
vel format illud, Isa. 44. 12. sed in significatione ar-
ctandi literæ Ethan, formativæ futuri, habent Tzere,
discriminis causa, & construitur cum Dativo, & cum i
conv. præf. Gen. 32. 7. & timuit Jacob, לוֹ וַיִּצֶר &
angustia fuit ei; sic Jud. 2. 15. וַיִּצֶר לָהֶם & angustia fuit
illis, five anxii fuerunt, aut anxietas erat ipsi; & ם
Sam. 13. 2. וַיִּצֶר לְאַמְנוֹן & angustia fuit ipsi Amnon, vel
anxius fuit, ut & in hac Signif. occ. etiam absque præf.
fic, Prov. 4. 12. Quon ambula-veris non יציר arctabitur
gressus tuus; vel, non arctabit se; est enim activum in-
transitivum instar יצל cognoscet, &c. Sic etiam in 3.f. fut.
kal, fam. in hac signif. occ. etiam cum i conv. præf. fic,
Jud. 10. 9. וַיִּצֶר וַיִּצְרָה & angustia fuit Israeli; & ן Sam. 30. 6.
וַיִּצֶר & angustia fuit Davidi, i.e. animo Davidis; ver-
bum enim quia est fameinum, refertur non ad ipsum
David, sed ad illius animum; vel dic, quòd Thau po-
nitur vice jod, vel juxta R.D. in comment. subaudiend-
um est וְזאת הרעה hoc malum ; ut & in 2.f. fut. kal,
Ezech. 49. 19. Nunc יצירי arcta eris, angusta eris, vel ar-
taberis propter habitatorem, i.e. multitudinem habi-
tarorum. Item in 3.pl. m. fut. kal, occ. etiam in arctandi
signif.

signif. Job. 18.7. יָצַר arctabuntur gressus virtutis ejus, vel arctantur, anguntur, aut arctabunt se gressus fortitudinis ejus, &c. Hæc de hoc significatu ex Pag. & Bu. Lex nam in Bu. Conc. & in aliis, referuntur, quæ arctandi significationem habent, ad Rad. יָצַר; ea etiam ibi vide. Nota etiam quod in loco supra citato Gen. 2.7. & in voce יָצַר & formavit Dominus Deus hominem: sensus est, & jam (vel, iam) formaverat, &c. nam Vau ponitur vice קָבַר, i.e. jam, secundum Ab. Ezra, Pag. In Niphal, 3. f.m. præst. est, נִיצַר formatus est, Isa. 43. 10. ut & in Pual, 3. f.m. præst. יָצַר idem, formatus est; unde in 3. pl. m. יָצַר formantur, sed in pausa est cum camerz penult. sic, Psal. 139. 16. diebus, scil. multis, יָצַר formata sunt, scil. membra: & quamvis non memoraverat illa, dixerat tamen, Embryonem meum viderunt oculi tui. Dixit, in principio formationis meæ, quum essem embryo, ante formationem membrorum, viderunt oculi tui. Ac si dicat, tu vidisti quod hoc pater mei futura erat formatio, & in libro tuo universa, ipsa scribebantur; membra formanda in embryo meo universa sunt nota coram te; diebusque multis formata sunt, quæ formata sunt in ipso embryo diebus: nec unum quidem ex iis fuit agnitus in ipso embryo in initio formationis ejus. Et quamvis essent universa in ipsa gutta, scil. seminis, in potentia generativa, non tamen agnoscebatur in illa forma, sive figura, oculi, auris aut cæterorum membrorum, sed formata sunt per dies singulos. Et ita exposuit R. Abrah. Ab. Ezr. & quod sequitur, וְלֹא אֶחָד בָּהֶם & non unum in iis, לָא cum Lamed & Aleph est scriptum: sed legitur & pronunciatur cum Lamed & vau, לְוּ, scil. libro tuo. Ac si dicat, quæ quæ multis diebus formata sunt, libro tamen tuo est sicut unus: quia nota sunt omnia coram te universaliter, Pag. vel, in genere, Merc. יָצַר יָמִים dies, qui formati sunt, Cocc. massam meam (informem) viderunt oculi tui, & in libro tuo scripti erant dies qui formati sunt; quum adhuc nē unus quidem illorum esset, Av. In hophal, הִיצַר formatus est alio jubente, Av. Occ. in 3. f.m. fut. hoph. omne instrumentum (quod) יָצַר formabitur, Isa. 54. 17. Atque inde nomina, i. יָצַר masc. formans, fingens; fictor, formator, figulus, Bu. Lex. Occurrit simpl. & cum הָ dem. & הָ Interrog. præf. locis seq. יָצַר vel sine vau, figulus, &c. 2 Sam. 17. 28. Psal. 2.9. Isa. 41. 25. Lam. 4. 2. הִיצַר vel sine vau, figulus, Isa. 29. 16. Jer. 18. 2, 3, 4, 6. 19. 11. Zach. 11. 13. יָצַר num ficut figulus, Jer. 18. 6. & in forma pl. m. simpl. & cum הָ dem. præf. sic, יָצַר figuli, Isa. 30. 14. יָצַר idem, 1 Chron. 4. 23. Item, 2. Indè etiam No. יָצַר m. quod est desiderium, & cogitatio cordis humani, inquit R. D. sic appellatum, vel appellata, quod illud, vel illa, multa formet, efficiatque in corde, quæ cor concupiscit; Pag. quasi fictionem, aut figmentum dicas: potes naturam aut propensionem dicere. Est autem יָצַר, seu figmentum, vel bonum, vel malum: atque Hebræi figmentum malum, genium malum intelligunt, Merc. יָצַר exp. figmentum, cogitatio, Bu. Lex. Av. formatio, impressio naturæ, forma impressa, Av. πλάσμα; fictum, formatum opus, Isa. 29. 16. de cogitato sæpe dicitur; ὑπόμα, εὐνοήμα, Gen. 6. 5. יָצַר &c. formatum cogitationum hominis tantum malum; i. e. tantum malum cogitabant, & destinabant animo, ac

præformabant. Sic Gen. 8. 21. & 1 Chron. 28. 9. 29. 18. serva hoc in perpetuum יָצַר, &c. ut sit formatum cogitationum cordis populi tui; h. e. fac ut hoc cogitent semper. Isa. 26. 3. יָצַר כְּמוֹדִי propositum nixum; ὑπόμα, εὐνοήμα, Coc. Psal. 103. 14. novit יָצַרנו quod formamus, fingimus, cogitamus, Cocc. Occurrit autem hoc nomen, simpl. locis seq. יָצַר figmentum; cogitatio, Gen. 6. 5. 8. 21. 1 Chron. 28. 9. Isa. 26. 3. & cum יָ & לָ præf. sic, יָצַר & figmentum, Isa. 29. 16. לִיצַר figmentum, 1 Chron. 29. 18. Item cum יָ & נוּ Aff. ut seq. יָצַר figmentum ejus, vel suum, Deut. 31. 21. Hab. 2. 18. יָצַרנו figment. nost. Psal. 103. 14. Item, 3. hinc etiam No. pl. m. יָצַר vel יָצַר (quasi a fing. יָצַר, Pag.) & in constr. יָצַר membra, Bu. formata scil. Av. lineamenta, Cocc. unde cum יָ Aff. יָצַר membra mea. Occurrit cum יָ cop. antequam quiescens pro duplici Schevâ; sic Job. 17. 7. vel 8. יָצַר & membra mea, Bu. & formata mea (membra scil.) Av. lineamenta mea, Coc. tanquam umbra sunt universa ipsa, Av. ut umbræ, in qua scil. confusio linearum, præter extremas, Coc. Potest esse vel part. pahul, pl. m. constr. cum Aff. & efformata mea; h. e. membra mea efformata; vel potest esse nomen, inquit R. D. ita ut cogitationes, vel lineamenta corporis significet, Cev. Locus autem supra citatus, If. 26. 3. sic explicatur ex Kimchi, שְׁלוֹם יָצַר כְּמוֹדִי חֲצִיר שְׁלוֹם (illum) cuius desiderium (aut cogitatio, imaginatio) est conjunctum (scil. tibi) custodies in pace, Pag. vel imaginatio innixi, vel innixam (tibi) custodies eum, vel eam, in pace, Cev. Unde R. D. in lib. rad. exponit, desiderium, imaginatio, iusti qui est conjunctus, fultus, & innixus tibi, custodies illum, vel illud, à malo, dabisque illi pacem, quia sperat, acquiescit, in te. Idem in Comment. Pag. Postquam conjungit hic noster Commentarios Kimchi in hunc locum, cum explicatione quam profert ex l. Rad. fortasse superiora aliter reddita esse oportuit, habet enim ille, hîc imaginatio (cogitatio, seu concupiscentia & voluntas) intelligendum de imaginatione bona: nam quædam bona est, quædam verò mala. Sensus ergo est totius versus; Imaginationem justam quæ te innititur & fultur, custodies vel custodias, eam à malo, dabisque (vel ut omnes codices habent, וְיָחַל da igitur; quod tamen effici potuit à וְיָחַל, ut etiam in comm. habet וְיָחַל) ei pacem; nam in te acquiescit & confidit, Cev. Atque huc etiam reducant quidam 4. No. צִוְרָה forma, figura aliqua, seu impressa cerâ, formatio; legitur tantum in uno versu; cum Aff. צִוְרָה, Ezech. 43. 11. & servabunt canem צִוְרָה formam illius; & in regimine, seu in constr. i. bid. צִוְרָה formam domus hujus, &c. ut & in pl. f. cum Aff. צִוְרָה pro צִוְרָה: & omnes effigies ejus, &c. Av. Nomen autem hoc צִוְרָה forma, &c. vide in Rad. צִוְרָה, Bu. Lex. Item huc etiam refertur à quibusdam 5. No. מַצָּר m. angustia, pressura, Pag. Av. ut Psal. 118. 5. cum הָ dem. præf. הַמַּצָּר מִן הַמַּצָּר de angustia invocavi Dominum, &c. Sed potest tamen deduci à צִוְרָה, inquit R. D. (vel potius à צִוְרָה, ut habent libri rad. manuscripti, Merc.) sicut & verbum, quum significat arctare, Pag. idem tamen Kimchi monet, & וְיָצַר & וְיָצַר & ejusmodi, posse esse à צִוְרָה: ut צִוְרָה, צִוְרָה, צִוְרָה idem valeant de diversis ordinibus, Merc. Nomen hoc צִוְרָה מַצָּר vide in rad. צִוְרָה; Bu. Lex. Av. Radix hæc צִוְרָה, quum

format futurum יוצר, habet significationem coarctationis, à צר coarctari; ut Job. 18. 7. יצרו עצרי אוננו. arcti erunt gressus robusti ejus; Cocc. &c. vide supra ex Pag. In priore autem & communiori significatione fingendi scil. & formandi, loci quidam præcipue notandi; ut Isa. 64. 7. Nos lutum & tu יוצר היצר formator, fingens, scil. nos; qui facis nos quales vis; ut figulus figuram dat argillæ. Gen. 2. 7. וייצר & formavit אֱת הָאָדָם אֶת hominem pulverem, de terra, h. e. pulverem in hominem transformavit; sic v. 8. ויצר. Et Isa. 45. 18. ad habitandum יצרה formavit eam, terram scil. & c. 43. 21. populus לִי יצרתִי וְיִי quem formavero, mihi, in ea scil. conditione & forma, quæ me decet, laudem, aut gloriationem meam narrabunt. Distinguitur autem hoc verbum à עשה; & tum notat formationem rei in consilio, ut Isa. 46. 11. ויצרתי אֶעֱשֶׂה etiam faciam illud; & Isa. 43. 7. omnis vocatus de nomine meo, & quem ad gloriam meam בראתי creavi יצרתי formavi, ויצרתי etiam perfecti: Primum notat vocationem, qua esse jubentur & adducuntur, alterum notat descriptionem & informationem omnis qualitatis, virtutis, conditionis; tertium, exactionem, secundum ideam apud animum formatam. Psal. 94. 20. ויצר עמל עלי חוס formans ærumnam supra definitionem: thronus, h. e. sedens in throno, docens & præcipiens inutilia, aliena, noxia, supra id, quod certum modum habet, & est certa varietas, à qua nihil detrahi, ad quam nihil addi potest, Cocc. fingens, formans, labore super præceptum; (i. e. prætextu præcepti, Cev.) vel, fingit, aut format & innovat, iniquitatem, super præceptum, i. e. ac si fuisset præceptum illi, ut sic faceret: inquit R. D. in lib. Rad. & in Comment. Operans & faciens iniquitatem, Pag. juxta scil. statutum morem: q. d. secundum statutum suum morem facit, quòd facit perversitatem, ut sit in statutum: ac si ei id præscriptum esset, & ordinarium, Merc. Cev. In Isa. 44. 12. ויצרו est pro יצרה: quidam huc referunt אֶת־הַצֶּרֶף Isa. 49. 8. & Jer. 1. 5. sed utrumque נוצר referri potest. In Niph. Isa. 43. 10. ante me non נוצר formatus est Deus; neque ab alio, neque à me, est formatus Deus, neque unquam erit: ego autem sum Deus, non formatus sum Deus per voluntatem alterius. Negat, Deitatem & potentiam independentem esse factitiam: Hæc ex Coc. Ante me נוצר non (est) formatum Dei, i. e. מאל à Deo: est enim part. Niph. in constr. seu in regimine genitivi, quia est cum pathach, ut inquit R. D. in lib. Rad. & in Michlol sic explicat; antequam formarem creaturas, non erat aliquid formatum per manum Dei, (i. e. à Deo) alius sc. à me; & post me non erit, i. e. & postquam formavi, non fuit aliquid formatum per manum Dei alius à me. Unde explodenda est illorum expositio qui sic exp. antequam essem formatus, non erat formatus Deus: absit enim ut Deus dicatur formatus. Hieron. ante me non est formatus Deus, Pag. Atque sic, juxta Hieron. est præter. niph. quod simplicius videtur; hoc autem ad aliorum deorum extenuationem dicitur, qui esse aliquando cœperint, quem à suis cultoribus ficti sunt: Deus autem ab æterno fuit, Merc.

Rad. 75. **נצַ** est, comburere; succendere, ardere; & defolare, Pag. In kal neutrum, flagrare, exardescere: quod & soli, & igni, & ira tribuitur. Idem in Niphal. In Hiphil verò transitivum. Metaphoricè, defo-

lari; sicut & חָרַב, quod est propriè exsiccari, arescere, Merc. יָצַת succendi, exuri, flagrare, Bu Lex. Est idem quod יָצַת conflagravit, accensus, incensus est, candescebat, excaudit, Av. In fut. kal, יָצַת, Cocc. nam in hac Rad. jod 1. Rad. semper absconditur in Dagesch, Av. ut in 3. f. fut. kal, cum ! conv. præf. וַיִּצַת & incendit, Isa. 9. 17. & in 3. pl. m. fut. kal, est cum dagefch in Thau, (pro יָצַת vel, ob pausam, pro יָצַת, Coc.) sic, וַיִּצַת exurentur, Isa. 33. 12. Jer. 51. 58. Item, in 3. pl. f. fut. kal est וַיִּצַת succendunt, Jer. 49. 2. In niph. יָצַת accendi, succensus est, Bu. Av. Occurrit in 3. f. præf. Niph. simpl. & cum ! conv. præf. sic, וַיִּצַת accensa est, 2 Reg. 22. 13. Jer. 9. 12. וַיִּצַת & accendetur, 2 Reg. 22. 17. Jer. 46. 19. Item, in 3. pl. præf. Niph. est, וַיִּצַת succensæ sunt, Neh. 1. 3. 2. 17. Jer. 9. 9. pro quo occurrit etiam cum kibbutz pro schurek ante He, prout scribitur, sed legitur cum vau (ut Deut. 21. 7. manus nostræ non וַיִּצַת effuderunt sanguinem, &c. Pag.) sic, וַיִּצַת succensæ sunt, Jer. 2. 15. Sed, In conjugatione hiphil communiter hoc verbum, (sicut & multa alia) est transitivum in tertium, Pag. vel potius in secundum; neque enim alias Hiphil in tertium transire solet, quàm ubi kal transitivum erat, Merc. Cev. significat transitive, accendere, incendere, succendere, &c. Bu. Lex. ut in 3. f. m. præf. hiph. וַיִּצַת accendit, Jer. 11. 17. & in 1. f. præf. hiph. est cum dagefch in Thau, & occ. cum ! conv. præf. וַיִּצַת & accendam, Jer. 17. 27. 21. 14. 43. 12. 49. 27. 50. 32. Am. 1. 14. ut & in 3. pl. m. præf. hiph. occ. simpl. & cum ! conv. præf. וַיִּצַת succenderunt, 2 Sam. 14. 31. Jer. 51. 30. וַיִּצַת & succendent, Jer. 32. 29. In part. hiph. f. m. est, וַיִּצַת succensus sum, Ezech. 21. 3. In Imper. hiph. f. m. וַיִּצַת combure, succende: unde in 2. pl. m. וַיִּצַת succendite; unde cum ! cop. præf. & וַיִּצַת A. f. וַיִּצַת & succendite eam, 2 Sam. 14. 30. sed in textu est, וַיִּצַת; nam scriptum est secundùm morem verborum quorum prima litera jod quiescit, & cum jod post Thau, nota primæ personæ, ad denotandum quod ipsemet ivit cum iis; (quasi esset וַיִּצַת) lectura verò juxta puncta vocalia, est secundum morem verborum quorum prima Rad. jod deficit, & est imperativum plurale (cùm priore modo esset, secundum literas, 1. sing. præf. hiph.) & utriusque, scriptionis viz. & lectionis idem est sensus; sed lectio secundum puncta magis quadrat, ut inquit R. D. in Comment. Pag. In fut. hiph. est וַיִּצַת, וַיִּצַת, &c. sed Isa. 2. 7. 4. sic occurrit, וַיִּצַת comburam eam pariter, Pag. revera tamen non est hoc ab hac radice, sed à וַיִּצַת, tametsi idem significet, ut sæpe fit; nam ab hac radice diceretur וַיִּצַת, Merc. Cev. Item, in 3. f. m. fut. hiph. cum ! conv. præf. est cum sègol in ult. ante maccaph, sic, וַיִּצַת & accendit, Lam. 4. 11. In 2. pl. m. fut. hiph. est, וַיִּצַת incenditis, Jos. 8. 8. Item occ. etiam in 3. pl. m. fut. hiph. cum ! conv. præf. sic, וַיִּצַת & incenderunt, Jos. 8. 19. Jud. 9. 49. 2 Sam. 14. 30.

Rad. 76. יָקַץ non exat verbaliter; sed indè nomen radicale יָקַץ, torcular, lacus torcularis, Pag. Bu. Lex. lacus, scilicet ubi uvæ calcantur & exprimuntur; Græcis λυγός, vas in quod vinum recens expressum excipitur. Quidam à concavitate nomen ductum putant: ut cum יָקַץ & יָקַץ affinitatem habeat, Merc. יָקַץ: est lacus, lacunar in torculari, vas amplum & concavum, in quod mustum, pedibus prælovere expressum, influit: Hieron.

exp.

rum, ut Latine nomen Concio, & populi aggregationem, & ipsam orationem quæ ad eos habetur, seu prædicationem & doctrinam, significat, sic hoc nomen in Genesi pro Aggregationem, exponunt; sicut & juxta illos Paulus 2. ad Thessal. 2. de secunda & futura nostri aggregatione ad Christum loquitur. In Prov. verò pro voce & doctrina, Merc.

Rad. 79. יָקַע luxatus est, dimotus est loco suo, distentus est, abscissus: idem quod יָקַע; & tribuitur tam animæ quàm corpori. Ponitur absolute, vel cum præpositione מִן, cum qua separationem & discessum à persona seu loco significat, Av. יָקַע est, pendere luxatum, luxari, recedere, divelli, Bu. Lex. usurpatur pro יָקַע Cocc. In fut. kal. est, יָקַע: unde in 3. f. fut. kal. Jer. 6.8. nē תִּפְּקֹד תִּפְּקֹד avellat se anima mea à te. Et cum י conv. præf. Ezech. 23. 17. וַתִּפְּקֹד & avellat se anima ejus ab iis. Et Gen. 32. 25. וַתִּפְּקֹד בֶּרֶךְ יִרְדָּה יַעֲקֹב & avellat se acetabulum femoris Jacobi; Cocc. & movit se seu recessit à loco suo, vel dislocavit se nervus femoris Jacob, Pag. & pendebat luxatum acetabulum femoris, &c. Bu. Lex. & luxata est vola femoris, &c. i. e. concavitas femoris dimota est, Av. Item occurrit etiam Ezech. 23. 18. ut & ibid. v. 23. in infin. kal. cum י cop. præf. & faciam eos venire וְיָשׁוּעַ וְיָשׁוּעַ visitando, & vociferando & recedendo, avellendo se: i. e. quemadmodum tu ad eos accesseras, & avellisti animam tuam ab iis; ita illi accedent ad te visitando jubilando & recedendo, Cocc. In Niphal יָקַע luxari, removeri, amoveri se, &c. & est ad formam duplicantem וַאֲיִן, ut נִסְבָּב & נִסְבָּב, & נִסְבָּב & נִסְבָּב: sic in 3. f. præf. niph. (ut נִסְבָּב & נִסְבָּב ab iisdem radicibus) quasi esset à radice וַאֲיִן, est, יָקַע luxata est, Ezech. 23. 18, 22, 28. In Hiphil, וַאֲיִן vel וַאֲיִן est, suspendere, pendere facere, Bu. in signo suspendere, crucifigere, Pag. distendere; quod genus supplicii in epist. ad Heb. commemorari putant quidam, ubi dicitur, alii verò distenti sunt, c. 11. In kal. est intransitivum, pro distendi, sed alio modo: dicitur enim propriè de membris divulsis seu loco motis aut luxatis: & metaphorice, animo seu animæ tribuitur, pro avelli, abalienari: & est contrarium וַאֲיִן, quod est figere: sed est idem cum יָקַע in kal. (ad quam radicem quidam præcedentia etiam referunt, ita ut Hannach, seu longa vocalis tzere sit loco dageich, seu defectus Nun 1. rad. Pag.) etsi aliis magis placet ad וַאֲיִן revocare, Merc. וַאֲיִן in Hiphil, distendit, suffixit palo, Av. avellere, à solo scil. i. e. suspendere. Occurrit in 1. pl. præf. hiph. cum י conv. præf. & aff. sic, וַאֲיִן & suspendimus eos, 2. Sam. 21. 6. Item in imper. hiph. f. m. cum י cop. præf. וַאֲיִן & suspende, Num. 25. 4. & in fut. hiph. 3. f. m. וַאֲיִן suspendet: Occ. etiam cum י conv. & aff. וַאֲיִן & suspendit eos, 2. Sam. 21. 9. In Hophal וַאֲיִן suspendi, Bu. unde in part. hoph. f. m. וַאֲיִן suspensus, & inde in forma pl. m. part. hoph. cum י dem. præf. est וַאֲיִן suspensi, 2. Sam. 21. 13.

Rad. 80. יָקַח gyrauit, regyrauit, circumivit per gyrum, circumvallavit, reflexit in rotundum, circumdedit orbiculatim: idem significat quod יָקַח; Av. Non autem occurrit in kal, sed in Hiphil, וַאֲיִן, est circumire, Pag. ambivire, circumivire, cinxit, circumdedit, circumegit, Bu. Lex. reflexit in gyrum; construitur cum accus. vel cum וַאֲיִן, Av. In orbem rediit, circumvallavit, Cocc. Occurrit autem in præf. hiph. 3. f. m. & f. & in 3. pl. simpl.

& cum י conv. præf. ut & cum י Aff. ut seq. וַאֲיִן circumegit, Job. 19. 6. וַאֲיִן Circuivit, Isa. 15. 8. וַאֲיִן circumegerunt, circumdederunt, Job. 1. 5. Psal. 88. 18. וַאֲיִן & circumdabant, 2. Chron. 23. 7. וַאֲיִן circumdeder. me, Psal. 22. 17. Item in 2. pl. m. præf. hiph. cum י conv. est, וַאֲיִן & circumdabitis, 2 Reg. 11. 8. In part. hiph. f. m. וַאֲיִן circumdans, unde in forma pl. m. est וַאֲיִן circumdantes, 1 Reg. 7. 24. 1 Chro. 4. 3. In infin. hiph. est cum tzere in ult. sic, וַאֲיִן circumundo, Jos. 6. 11. Item cum י cop. præf. est etiam cum tzere in ult. sed ante jod quiescens & abundans, sic, וַאֲיִן & circumundo, Jos. 6. 3. In imper. hiph. f. m. וַאֲיִן circumunda: unde in 2. pl. m. cum י cop. & Aff. est וַאֲיִן & circumdate eam, Psal. 48. 13. In fut. hiph. 3. f. m. est וַאֲיִן, vel in pathach וַאֲיִן circumdabit, ut cum י conv. præf. sic, וַאֲיִן & circumdedit, Lam. 3. 5. Item in 2. pl. m. occ. defectivè cum chirek absque jod penult. sic, וַאֲיִן circumtondebitis, Lev. 19. 27. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenè, sed cum י conv. defectivè absque jod penult. sic, וַאֲיִן circumdabant, ut in Psal. 17. 9. וַאֲיִן, & vel, tunc circumdederunt, 2 Reg. 6. 14. Atque inde nomen וַאֲיִן f. revolutio, seu reditus circularis, ambitus, Av. periodus, &c. tanquam à וַאֲיִן sed significatio est à וַאֲיִן: ita וַאֲיִן formam habet à וַאֲיִן sed significacionem à rad. וַאֲיִן Cocc. Occurrit autem forma f. f. constr. & cum י præf. ut & cum י cop. & Aff. & in forma pl. f. cum י præf. (quæ tamen omnia quidam cum Kimchi volunt habere radicem de defectivis Pe Nun. ut & in plerisque aliis tam Kimchi quàm Elias censent: & sic jod in dageich resolvitur, scil. à וַאֲיִן Merc.) prout sequitur; וַאֲיִן circumactio, revolutio, Exod. 34. 22. וַאֲיִן in circuitu, 2 Chr. 24. 23. וַאֲיִן & revolutio ejus, Psal. 19. 7. וַאֲיִן & revolutiones, 1 Sam. 1. 20. Rabbini per וַאֲיִן intelligunt puncta tropica, & וַאֲיִן: nam in sing. וַאֲיִן est reversio, ut Psal. 19. 7. à fine coeli est exitus ejus, & וַאֲיִן reversio ejus, i. e. circuitus ejus, ad fines ejus: nam à septentrionibus ad austrum descendit, & rursus ad septentriones ascendit, Cocc. Est autem radix hæc Syris usitator. Locum verò Lev. 19. 27. Doctores Hebræorum exponunt, teste Kimchi, de exquatione capillorum, ad tempora post aurem, & ad frontem quæ novacula fit, vel forcice. Ad hanc radicem pertinet nomen virgulæ וַאֲיִן Maccaph, dictiones unentis, & uno ambitu offerendas ostendentes, quod est Pahul Chaldaicum ex Hiphil, Merc. Nomen autem hoc וַאֲיִן alii referunt ad rad. וַאֲיִן ibi etiam vide, nam est ejus radix propria, Pag. Av.

Rad. 81. וַאֲיִן est expergiscere, evigilare, Pag. Bu. evigilavit alacriter, exfuscitatus à seipso, expergescitatus est, experrectus est à somno: est cogn. cum וַאֲיִן spina acuta, & in Hiphil וַאֲיִן evigilavit acutè; i. e. acutior, seu alacrior post somnum est factus: Item affine est וַאֲיִן præcidit extrematatem: nam evigilando præciditur & finitur somnus, Av. In fut. kal. est וַאֲיִן prout occurrit in 1. sing. fut. kal. cum י conv. præf. וַאֲיִן & evigilavi, Gen. 41. 21. & in 3. f. m. fut. kal. occ. cum י cop. defectivè cum simplice jod Ethan, & absque jod 1. rad. וַאֲיִן & evigilabit, 1 Reg. 18. 27. sed cum י conv. est cum duplici jod ante sçgol in ult. וַאֲיִן & evigilavit, Gen. 9. 24. Item cum י conv. occ. etiam tam cum simplice, quàm cum duplici jod ante pathach

pathach in ult. locis seq. יָקָר vel יִקְרָא idem, Gen. 28.16..41.4.7. Jud. 16.14.20. 1 Reg. 3.15. Psal. 68.45. Item in 3. pl. fut. kal pro יִקְרָא Cocc. est cum simplice jod; sic, יִקְרָא & expergiscuntur, Hab. 2.7. ubi jod est cum Ghajah, pro jod radicali def. sunt qui יִקְרָא hiph. ponant in hac rad. sed est אֶיִךְ, ibi vide: Pag.

Rad. 82. יָקָר in kal est, honorare, five in honore, & gloria & pretio esse, Pag. Appretiari Merc. Prohibere: raro esse: gravare, seu grave esse, Pag. Est pretiosum haberi; magni aestimari: rarum esse, nec omnibus obvium. Sunt qui affine faciant verbo יָקָר quod est occurrere. Sed יָקָר proprie est accidere, quod & sæpe & raro potest fieri. Hinc in Hiphil sumitur, pro prohibere i. e. pretiosum aut rarum facere. Omne rarum carum, Merc. יָקָר pretiosus fuit, pretiosus visus, vel habitus est, pretiosus aestimatus fuit, in pretio fuit, Bu. Lex. יָקָר carus fuit, carè aestimatus est, pretiosus fuit, carus est habitus; significat illud quod pluris venditur & magni pretii est. Cognationem habet cum יָקָר vocavit, nam viri celebres & cari ubique prædicantur & evocantur. Hinc græcis est χάρις gratia, quæ pretiosa & grata est, χαρίζομαι gratum facio: Latinum charus, caritas, carè, item carus, &c. Av. יָקָר est, pretiosum esse, μακάριος, ἐντιμύδαι, ἀνάμνησιν εἶναι, Cocc. Occurrit autem in præ. kal, 3. f. f. & 2. f. m. 1. f. & 3. pl. ut seq. יָקָר pretiosa fuit, 1 Sam. 26.21. יָקָר pretiosus fuisti, Isa. 43.4. יָקָר pretiosè aestimatus fui, Zac. 11.13. יָקָר pretiosè sunt, Ps. 139.17. In fut. kal 3. f. m. יָקָר vel cum tzere & simplice jod יָקָר pretiosus erit, prout occ. cum 1 cop. & 1 conv. præf. ut seq. יָקָר pretiosa est, Psal. 49.9. יָקָר pretiosus erit, Psal. 72.14. יָקָר & in pretio fuit, 1 Sam. 18.10. sic in 3. f. fut. kal est, יָקָר pretiosa sit, 2 Reg. 1.13, 14. In Hiphil יָקָר pretiosum fecit, Bu. carum fecit, magni fecit, Av. Occurrit imper. hiph. 3. m. cum patach in ult. sic, יָקָר pretiosum habe, Prov. 25.17. In fut. hiph. יָקָר pretiosum faciet: unde in 1. f. fut. hiph. est, יָקָר pretiosum faciam, Isa. 13.12. Atque inde nomina i. n. o. m. quod exp. honorabilis, gloriosus, carus incluytur, Bu. Av. & est forma chaldaica, ut תַּכְּרִים pro תַּכְּרִים, vel formæ יָקָר Cocc. viz. יָקָר pretiosus, 1 Jer. 31.20. Item 2. indè etiam no. m. idem significans, honorabilis, rarus, carus, Bu. Lex. &c. viz. יָקָר pretiosus, a, um, rarum, 1 Sam. 3.1. Job. 28.16..31.26. Psal. 36.8..116.15. Prov. 1.13..12.27..24.4. Eccl. 10.1. Jer. 15.19. In forma constr. est, יָקָר pretiosus, Prov. 17.27. & in forma pl. m. occ. cum 1 dem. præf. יָקָר pretiosus, Lam. 4.2. unde in forma f. f. absol. est, יָקָר pretiosus, 2 Sam. 12.30. 1 Reg. 10.2, 10, 11. 1 Chron. 20.2..29.2. 2 Chron. 3.6..9.1, 9, 10..32.27. Prov. 3.15..6.26. Ezech. 27.22..28.13. Dan. 11.38. & in forma constr. f. f. est, יָקָר pretii, pretiositatis, Isa. 28.16. Item in forma pl. f. occ. locis seq. יָקָר pretiosæ, 1 Reg. 5.17..7.9, 10, 11. Zach. 14.6. Sed cum 1 præf. & 1 Aff. sic legitur, Psal. 45.10. יָקָר inter pretiosas vel caras tuas, Bu. Lex. inter honorabiles tuas, Pag. in pretiosis tuis, Cocc. Est cum dagesch euphonico pro בִּיקְרוֹתֶיךָ cui simile vide sub rad. יָקָר, in nomine יָקָר Bu. Lex. nam in hac dictione absorbetur jod radicale in dagesch Koph, quamquam est scriptum: & jod quiescit, ejusque punctatura translata est in Beth deserviens: estque nomen Toar,

q. d. filiarum regum fuerunt inter mulieres five ancillas honorabiles quæ sunt tibi, &c. Pag. sed Av. exp. in charitatibus tuis, i. e. in ornatibus tuis; nam sumit pro nomine pl. f. à sing. fæm. substant. quod facit יָקָר, charitas, res cara & pretiosa, ornatus carus, &c. בִּיקְרוֹתֶיךָ in pretiosis tuis, Psal. 45.10. Item 3. inde etiam no. subst. abstract. masc. significans charitatem, dignitatem, &c. rem pretiosam, &c. viz. יָקָר pretium, pretiosum, pretiositas, honor, gloria, Esth. 1.4, 20..6.3, 6. Job. 28.10. Prov. 20.15. Occurrit etiam cum 1, ה, & ג, & 1 præf. ut seq. יָקָר & gloria, Esth. 8.16. Ezech. 22.25. יָקָר pretium, Zach. 11.13. בִּיקָר in honore, Psal. 49.13, 21. יָקָר sicut pretiosum, Psal. 37.20. Item cum 1 præf. & 1, Aff. ut & cum Aff. ה, & 1, sic, בִּיקָר in honore ejus Esth. 6.6, 7, 9, 11. יָקָר pretiosum ejus, Jer. 20.5. verbum hoc יָקָר in kal neutrum est, & sæpe reddendum per pretiosum esse vel appretiari, ut dictum ad initium rad. ut Isa. 43.4. ex quo יָקָר pretiosus fuisti in oculis meis, Hieron. honorabilis factus es. Sic Zach. 11.13. ad magnificentiam gloriæ quæ יָקָר appretiatum sum ab iis: R. D. in l. rad. exp. ac si dicat, pretiosus fui, gloriosus sum aut fui, in me ipso, & recessi ab iis, quia non eram pretiosus in oculis eorum; Pag. יָקָר יָקָר pretii, quo dignus aestimatus sum, (ut auferret) ab ipsis; Cocc. Hieron. decorum pretium quo appretiatum sum ab iis, Pag. Psal. 139.17. & mihi יָקָר מִדֶּם רַעֲיוֹתָי, quàm pretiosi sunt, aut gloriosi aut magni evaserunt, amici tui, Deus! 70. mihi autem nimis honorati sunt amici tui: Hieron. quàm honorabiles facti sunt! Pag. לִי mihi quàm pretiosæ sunt cogitationes tuæ! Cocc. & mihi quàm cari fuerunt socii tui, 6 Deus! 70. ἐμπόρισον, Av. In Hiphil transitivum est, pro, pretiosum facere, vel rarum facere, &c. ut Prov. 25.17. יָקָר pretiosum habe, vel facito, pedem tuum, Bu. Lex. fac rarum pedem tuum à domo fratris tui; i. e. raro accede, Coc. Vel per prohibere potest exponi: prohibe pedem tuum à domo proximi tui: ut exp. R. D. i. e. rarius adi domum familiaris tui, vel intimi; Pag. Merc. cariorum fac pedem tuum, i. e. rarius accede, Av. & Isa. 13.12. יָקָר appretiabo, seu aestimabo hominem: magis quàm aurum obrizum, purum; Pag. pretiosorem faciam; ob raritatem scil. & paucitatem hominum; minoris erit pretii aurum optimum quàm homines Merc. Faciam ut pretiosus sit homo, Bu. Lex. cariorum faciam hominem, &c. Av. faciam ut rarius sit homo quàm aurum, Cocc. Atque inde nomen יָקָר & in fæm. est יָקָר est pretiosus, a, um; ut Prov. 6.26. יָקָר יָקָר animam pretiosam venatur; cujus scil. maxima jactura est; & quæ apud Deum in pretio est. Job. 31.26. יָקָר הַלֵּל יָקָר lunam pretiosè incidentem. יָקָר pro בִּיקָר, & hoc pro בִּיקָר, in luce pretiosa, clara; Coc. & lunam יָקָר gloriosam incidentem; Hieron. & lunam incidentem clarè, Pag. aut lunam, pretiosum ambiens, i. e. cœli ambitum, & conversionem, ac quicquid esse videtur in eo pretiosum; (in cursu scil. suo ambiens) sic ostendit Job, se abhorrere ab omnibus gentium superstitionibus; Junius. Eccl. 10.1. יָקָר pretiosorem quàm sapientia, &c. i. e. sicut muscæ, i. e. quælibet muscarum mortis, i. e. mortuæ, satere faciet, pro facit; emanare faciet, factorem suæ unguentum aromatici; sic pretiosum, hominem scil. sapientiæ & gloria, stultitia parva, i. e. peccatum; scil. foetere faciet: vel sic, pretiosi-

pretiosiores scilicet hominem quam sapientia & gloria; Pag. Sed præstat exponere, ex vel præ sapientia, &c. vel in neutro, vel in masculino, Merc. Ita exponit Ab. Ez. ubi & sic ait; & nota, quod יקר, cameflatum est Toar nominis; sed quando sub jod est Scheva, יקר, nomen substantivum: & est cameflatum, non solum absolutum; sed & conjunctum, existens in regimine Genitivi; Pag. Prov. 17. 27. יקר רוחו pretiosus spiritus; scribitur cum vau, sed legitur per jod; Bu. Lex. יקר pretiosus spiritus, vir intelligentior; Pag. i.e. carum habet spiritum suum; non temere animi sensa effundit, sed loco & tempore; Merc. Quanquam scribitur cum Vau, quia potest legi יקר & pretiosus spiritus; Pag. vel potius, יקר & frigidus spiritus; i.e. animi frigidi, remissi & sedati est vir intelligens; scilicet à Rad. קרר: sic vernaculè frigidum hominem appellamus, non concitatum aut præcipitem, qui quæ dicturus & facturusest, appendit, &c. Merc. יקר rarus animositate, vel cui pretiosum est irasci; alia lectio יקר רוח, at frigidiori animo qui est; 70. μακρόθυμος, Coc. Cum Scheva, ut dictum, יקר pretiositas, &c. ut Psal. 37. v. 20. יקר כרים יקר est pro יקר nè duplex concurrat scheva ab initio dictionis) ut pretiosum agnorum; Bu. Lex. Et inimici Domini sicut pretiositas agnorum; i.e. erunt sicut pretiosi agni; vel potius, sicut id quod est pretiosum & optimum in agnis; i.e. adeps, quod (vel quæ, Mer.) consumebatur igni in altari, inquit R. D. Pag. Alii כרים pratorum exponunt; ut intelligatur scænum virens quod refecatur, Merc. Inimici Jehova ut caritas agnorum absumuntur, Av. Zac. 14. 6. יקרות אור lux claritatum, fortè à יקר; Cocc. i.e. pretiosa, gloriosa, Pag. excellens, Merc. pretiosissima, Bu. Lex. Isa. 28. 16. יקרת מוסד פנת angulus pretiositatis fundati, Cocc. Ecce ego fundo in Sijon lapidem, lapidem munitionis anguli, יקרת pretiosi fundamenti fundati. R. D. exp. transpositis dictionibus, יקרת פנת pretiosi anguli fundamenti; Pag. Vel potius, pretii, seu pretiositatis; ut fit Substantivum, Merc. vel utrumque est conjunctum, i.e. in regimine Genitivi; sicut illud Job. 20. 17. נהרי יקרי יקרי flumina torrentium mellis; i.e. flumina mellis, torrentes mellis; & conveniens est inquit ut יקרת fit nomen non in regimine, quamquam יקר cum pathach, sicut illud Isa. 15. 5. usque ad Zohar שלשה עגלת vitulam triennem; & Lam. 2. 18. nè des פינת לק requiem tibi; & id genus. Et sic est sensus, pretiosi fundamenti; Pag. vel potius, angulum, inquam, pretii, i.e. pretiosum; fundamentum nimirum fundatum, &c. Merc. Cev. Lapidem probatum, angularem caritatis foundationis, Av. Sam. 3. 11. יקר יהיה יקר & verbum Jehovæ erat rarus; h.e. Deus raro loquebatur; Cocc. Et verbum Domini erat יקר pretiosum, vel potius, rarum; quia non erat nec inveniebatur verbum Prophetiæ in diebus illis, Pag.

Rad. 83. יָקַץ vel יָקַץ est, irretire, illaqueare; laqueum tendere, offendere; Pag. Convenit cum יָקַץ: sunt qui etiam conferant cum יָקַץ; durus enim est & gravis laqueus ei qui eo capitur, Merc. יָקַץ laqueum, vel laqueos posuit, vel tendit; insidiatus est, aucupatus est; propriè dicitur de avibus & metaphoricè de hominibus, qui ut aves decipulâ irretiuntur. Construitur cum Dativo; & est cogn. cum יָקַץ illaqueatus est, irretitus est, retibus ligatus est, Av. יָקַץ cum יָקַץ jun-

tum, est laqueum ponere, seu tendere; nam Jer. 50.
 24. subintelligitur פָּחַ; sic, in 1. f. præt. kal, יִקְשֹׁחַ,
 &c. tetendi tibi, sub. laqueum; Coc. nam in kal decli-
 natur secundum tertium modum, instar יָכֹלֶה, וְיָכֹלֶה
 &c. Pag. Item, in 3. pl. præt. kal est, יִקְשֹׁחַ terenderunt,
 Psal. 141. 9. In Niphal יִקְשֹׁחַ illaqueari, Bu. illaqueatus est
 à seipso, irretitus est, Av. Occurrit autem in præt. niph.
 3. & 2. f. m. & in 3. pl. cum 1 conv. præf. ut seq. יִקְשֹׁחַ illa-
 queatus est, Psal. 9. 17. יִקְשֹׁחַ illaqueatus es, Prov. 6. 2.
 וְיִקְשֹׁחַ & irretitur, Isa. 8. 15. 28. 13. In fut. niph. 3. f.
 m. יִקְשֹׁחַ illaqueabitur; unde in 2. f. m. fut. niph. est, יִקְשֹׁחַ
 illaqueeris, Deut. 7. 25. Atque indè nomina, i. nomen
 participiale, vel, ut quidam volunt, ipsum part. ben. kal,
 יִקְשֹׁחַ illaqueans, laqueos tendens, Pag. aucups, Bu. Coc.
 qui laqueos ponit avibus, seu tendit ad decipiendum a-
 viculos; Av. Occurrit in forma pl. m. sic, יִקְשֹׁחַ auc-
 cupes, Psal. 124. 7. Item, 2. hinc etiam No. m. cum cho-
 lem in ult. & idem significans cum præced. viz. יִקְשֹׁחַ
 aucups, Hof. 9. 8. sicut & 3. hinc No. masc. cum schurek
 in ult. idem etiam significans, & occursit in forma
 absol. f. & pl. m. ut seq. יִקְשֹׁחַ idem, Psal. 91. 3. Prov. 6. 5.
 יִקְשֹׁחַ aucupes, Jer. 5. 26. Item, 4. indè etiam No. pl.
 masc. יִקְשֹׁחַ irretiti, vel laqueo capti, illaqueati
 Pag. Bu. Ecccl. 9. 12. singulare ejus esset יִקְשֹׁחַ laqueo cap-
 tus, irretitus; Pag. quod quidam faciunt part. pual,
 tamen si careat dagefch: Merc. nam per resolutionem da-
 geshch, (in longam len. vocalem, schurek pro kibbutz)
 scribitur pro יִקְשֹׁחַ, à sing. יִקְשֹׁחַ illaqueatus, part.
 pual à præt. pual, יִקְשֹׁחַ, illaqueatus est ab alio, Av. &
 Cocc. Item, 5. hinc etiam No. מִקְשָׁא, m. instar מִזְרָא,
 à יָצַר, & מִקְרָא, & significat laqueum, rete;
 item ruinam; offendiculum, Pag. Av. illaqueatio, au-
 cupium, Av. Occurrit autem simpl. & cum י & ל
 præf. ut seq. מִקְשָׁא laqueus, tendicula, Deut. 7. 16. Prov.
 12. 13. 18. 7. 20. 25. 22. 25. 29. 6. 25. מִקְשָׁא & tendicu-
 las, Am. 3. 5. לְמִקְשָׁא in laqueum, Exod. 10. 7. 23. 33. 34.
 12. Jud. 2. 3. 8. 27. 1 Sam. 18. 21. Psal. 69. 23. 106. 36.
 מִקְשָׁא & in laqueum, Jos. 23. 13. Isa. 8. 15. Item in pl.
 m. occ. simpl. & cum ב præf. מִקְשָׁא vel sine vau, la-
 quei, Psal. 64. 6. 140. 6. מִקְשָׁא tendiculis, Job. 40. 2.
 ut & in forma pl. m. confit. occ. etiam simpl. & cum ה
 præf. מִקְשָׁא vel sine vau, tendiculae, 2 Sam. 22. 6. Psal.
 18. 6. מִקְשָׁא à tendiculis, Job. 34. 30. Prov. 13. 14. 14.
 27. Denique 6. hinc etiam est nomen in forma pl. f.
 מִקְשָׁא laquei aucupatorii, decipulae, quibus aves
 capiuntur, Av. Occurrit cum י cop. præf. sic, מִקְשָׁא
 & tendiculis, Psal. 141. 9.

Rad. 84. יָרָא (instar וָפַח, Pag.) est, timuit, Pag. Bu. extimuit, metuīt, reverius est, Bu. Lex. Av. per-
timuit cum religione quadam, veritus est interdu timo-
rem servilem, & interdum filialem significat qui cum
veneratione est junctus. Rarissime pro Tzere sub Reich
est cum cametz. Cogn. cum יָרָא veritus est, quod sem-
per dicitur de timore mali cuiusdam, Av. Construitur
absolute & cum Accusativo, tam disjuncto quā con-
juncto, & cum præp. וְ, לְ, מִלִּפְנֵי; Bu. Lex. Signifi-
cat פֿאַרזיכט, אַפֿשטעלן, Cocc. Quidam contrari-
um faciunt verbo יָרָא vidit, quod ut hoc oculos vel
animum significat intendere in objectum, sic יָרָא ob-
jectum oculis & animo averfari. Nunc cum Accus. nunc
cum præpositione וְ a vel ab, construitur; & interdum
cum Dativo, ut quum Latine dicimus, timere sibi; sic

Hebraei dicunt, timere animæ suæ. Sunt qui absolute positum, curare exponant, ut Psal. 49. 17. יִרְאָה לֹא-נֶפֶשׁ ne timeas quum quis dicescit, i.e. ne cures: vel potius, Ne sis anxius, ne te hoc torqueat, &c. Interdum est venerari & colere, ut cum timendi parentes dicuntur, Lev. 19. vel de Deo aut diis alienis agitur, Merc. Occurrit autem in præter. kal, 3. f. m. simpl. & cum 1. cop. præf. יִרְאָה metuit, Gen. 19. 30. 26. 7. Ex. 3. 7. Jud. 6. 27. 7. 3. 8. 20. 1 Sam. 3. 15. 14. 27. 3. 14. 1 Reg. 1. 50. 5. 1. 18. 3. 12. 1 Chr. 10. 4. Job. 1. 9. Psal. 112. 1. Prov. 14. 16. יִרְאָה & timebat, Neh. 7. 2. & in 3. f. f. occ. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. sic, יִרְאָה timet, Psal. 76. 9. Jer. 3. 8. יִרְאָה timebat, Gen. 18. 15. ut & in 2. f. m. occ. etiam simpl. & cum 1. conv. præf. יִרְאָה timuisti, 2 Sam. 1. 14. יִרְאָה & timebis, Lev. 19. 14. 32. 25. 17. 36. 43. Item in 1. f. præter. kal, est, יִרְאָה timui, Gen. 31. 31. 1 Sam. 15. 24. Psal. 119. 102. Hab. 3. 1. & in 3. pl. præter. kal, occ. locis seq. יִרְאוּ timebant, timuerunt, Exod. 1. 21. Jos. 4. 12. 2 Reg. 17. 25. 25. 26. Psal. 55. 20. Jer. 41. 18. 44. 10. sed occ. etiam cum 1. conv. præf. ut & cum 1. f. &, יִרְאוּ & timebunt, timuerunt, Deut. 28. 10. 3. 12. יִרְאוּ timuerunt me, Mal. 3. 5. יִרְאוּ timuerunt te, Psal. 119. 63. יִרְאוּ timuerunt eum, Job. 37. 24. & in 2. pl. m. præter. kal, occ. cum Tzere penult. sub Resch ante Aleph, vel cum cametz ut seq. יִרְאוּ timuistis, Num. 12. 8. Deut. 5. 5. Ezech. 11. 8. יִרְאוּ timeatis, Jos. 4. 24. & in 1. pl. præter. kal est cum Tzere penult. sic, יִרְאוּ timemus, Hof. 10. 3. in part. ben. kal, venit ad formam Toar, five nominis Adject. & occ. in forma absol. simpliciter, & cum 1. dem. præf. יִרְאָה timens, Gen. 32. 11. 42. 18. Deut. 7. 19. 25. 18. Jud. 7. 10. 2 Reg. 4. 1. Eccl. 8. 13. 9. 2. Jer. 26. 19. Dan. 1. 10. Jon. 1. 9. יִרְאָה timens, metuens, Exod. 9. 20. Deut. 20. 8. ut & in forma constr. occ. etiam simpl. & cum 1. cop. ante jod quiescens pro duplici Scheva, ut seq. יִרְאָה idem, Gen. 22. 12. Job. 1. 8. 2. 3. Psal. 25. 12. 128. 14. Prov. 14. 2. Eccl. 7. 18. Is. 50. 10. יִרְאָה & timens, Job. 1. 1. Prov. 13. 13. In forma pl. m. absol. est, יִרְאוּ timentes, 1 Sam. 23. 3. 2 Reg. 17. 32. 33. 34. 41. Jer. 42. 11. 16. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum 1. præf. ut seq. יִרְאוּ timentes, Exod. 18. 21. Psal. 15. 4. 22. 24. 61. 6. 66. 16. 115. 11. 13. 118. 4. 135. 20. Mal. 3. 16. 20. יִרְאוּ timentibus, Eccl. 8. 12. Mal. 3. 16. cui etiam 1. est Aff. eique 1. ante jod quiescens pro duplici Scheva est præf. ut seq. יִרְאוּ timentes te, Psal. 119. 74. 79. יִרְאוּ timentibus tui, Psal. 31. 20. 60. 6. Item cum 1. Aff. cui & 1. est præf. ut seq. יִרְאוּ timentes eum, Psal. 22. 26. 33. 18. 103. 11. 13. 17. 145. 19. 147. 11. יִרְאוּ timentibus eum, Psal. 25. 14. 34. 8. 10. 85. 10. 111. 5. In infin. kal est יִרְאָה timere, Jos. 22. 25. fed cum Lamed præf. occurrit defectivè absque jod 1. Rad. & cum Tzere sub Lamed, Bachlam, ubi jod 1. Rad. latet in Tzere; Bu. Lex. sic, 1 Sam. 18. 29. לִירְאָה timere; contractè pro לִירְאָה; Cocc. nam in potentia Tzere sub Lamed latet jod radicale, licet non appareat, Pag. Sed frequentius occurrit Infin. kal, cum He in fine, sic לִירְאָה timere; Pag. & occurrit cum 1. præf. ut seq. לִירְאָה timere, ad timendum, Deut. 4. 10. 5. 29. 6. 24. 10. 12. 14. 23. 17. 19. 28. 58. 31. 13. 1 Reg. 8. 43. Neh. 1. 11. Psal. 86. 11. Jer. 32. 39. לִירְאָה & timere, Deut. 8. 6. 2 Chron. 6. 33. Item cum 1. præf. ante 1. Aff. He in fine, ad formam nominum in fam. gen. mutatur in Thau; sic, לִירְאָה præ timere ejus, 2 Sam. 3.

11. In Imper. kal, occ. in sing. & pl. m. sic, יִרְאָה time, Prov. 3. 7. 24. 21. Eccl. 5. 7. 12. 13. יִרְאָה timete, Jos. 24. 14. 1 Sam. 12. 24. Psal. 34. 10. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum 1. conv. præf. & בִּי Aff. ut seq. יִרְאָה timebo, Neh. 6. 13. Psal. 3. 7. 23. 4. 27. 1. 49. 6. 56. 4. 5. 12. 118. 6. יִרְאָה & timui, Gen. 3. 10. Neh. 2. 2. Job. 32. 6. יִרְאָה timebo eum, Job. 9. 35. Item in 2. f. m. fut. kal, occurrit locis seq. יִרְאָה timebis, timeas, timeto, Gen. 15. 1. 26. 24. 46. 3. Num. 21. 35. Deut. 1. 21. 3. 2. 5. 2. 13. 7. 18. 20. 1. 31. 8. Jos. 8. 1. 10. 8. 11. 6. Jud. 4. 18. 6. 23. 1 Sam. 22. 23. 23. 17. 2 Sam. 9. 7. 2 Reg. 15. 5. 6. 17. 19. 6. 1 Chron. 22. 13. 28. 20. Job. 5. 21. 22. 11. 15. Psal. 49. 17. 91. 5. Prov. 3. 25. 31. 21. Is. 7. 4. 10. 24. 37. 6. 41. 10. 13. 43. 1. 5. 44. 2. Jer. 1. 8. 30. 10. 46. 27. 28. Lam. 3. 57. Ezech. 2. 6. 3. 9. Dan. 10. 12. 19. 8. & in 2. f. fut. kal, occ. cum Scheva, sed in pausa cum cametz sub Resch, ut & cum 1. cop. vel conv. præf. יִרְאָה timeas, timebis, Gen. 21. 17. 35. 17. Ruth. 3. 11. 1 Sam. 4. 20. 28. 13. 1 Reg. 17. 13. Is. 41. 14. 54. 4. 60. 5. Joel. 2. 21. Zeph. 3. 7. יִרְאָה idem, Is. 40. 9. 54. 14. 57. 11. Zeph. 3. 16. יִרְאָה ut timeas, Is. 51. 12. 57. 11. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. locis seq. יִרְאָה timebit, Psal. 27. 3. 112. 7. 8. Am. 3. 8. cui etiam 1. conv. est præf. plenè cum duplici jod, vel defectivè cum simplice jod Ethan, sed absque jod 1. Rad. ut seq. וְיִירְאָה & timuit, Gen. 28. 17. 32. 7. Exod. 2. 14. 1 Sam. 12. 18. 18. 12. 21. 13. 28. 5. 20. 2 Sam. 6. 9. 1 Chron. 13. 12. 2 Chro. 20. 3. Jer. 26. 21. Item cum 1. conv. præf. occ. etiam cum 1. Aff. ut & absque vau cum 1. Aff. sic, וְיִירְאָה & timuit me, Mal. 2. 5. יִרְאָה timeat te, Jer. 10. 7. & in 3. f. f. occ. etiam cum 1. cop. præf. וְיִירְאָה & timebit, Zach. 9. 5. Item in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum 1. conv. præf. יִרְאוּ timebimus, Psal. 46. 3. Jer. 5. 24. וְיִירְאָה & timuimus, Jos. 9. 24. & in 2. pl. m. occurrit cum Scheva penult. sub Resch; sic, וְיִירְאָה timebitis, timeatis, Num. 14. 9. Deut. 20. 3. 31. 6. Jos. 10. 25. Jud. 6. 10. 1 Sam. 12. 14. 2 Reg. 17. 35. 37. 38. 25. 24. 2 Chron. 20. 15. 17. 32. 7. Neh. 4. 8. Is. 51. 7. 10. 5. 40. 9. 42. 11. Joel. 2. 22. fed in pausa, est cum cametz penult. ut seq. וְיִירְאָה timebitis, timeatis, Gen. 43. 23. 50. 19. 21. Exod. 14. 13. 20. 20. Lev. 19. 3. 30. 26. 2. Deut. 13. 4. 1 Sam. 12. 20. 2 Sam. 13. 28. 2 Reg. 17. 36. 39. Is. 8. 12. 35. 4. Jer. 5. 22. Hag. 2. 5. Zach. 8. 13. 15. cui formæ priori 1. cop. & alteri 1. conv. est præf. sic, וְיִירְאָה & timeatis, Jer. 5. 46. וְיִירְאָה & timuistis, Job. 6. 21. sicut & prioriter etiam formæ Nun parag. est add. & posteriori 1. est Aff. post schurek, vel pro eo kibbutz ut seq. וְיִירְאָה timebitis, Exod. 9. 30. Deut. 1. 29. וְיִירְאָה timetote illos, Deut. 3. 22. וְיִירְאָה timebitis eos, Num. 14. 9. In 3. pl. m. fut. kal, occ. vel plenè cum duplici jod, vel defectivè cum simplici jod Ethan, absque jod 1. Rad. idque cum Scheva sub Resch in utroque; sic, וְיִירְאָה vel וְיִירְאָה timebunt, 2 Reg. 17. 28. Psal. 33. 8. Eccl. 8. 12. Jer. 23. 4. fed in pausa occ. plenè cum cametz penult. sic, וְיִירְאָה timebunt, Psal. 64. 5. Eccl. 12. 5. Idem cum 1. cop. præf. occ. vel plenè vel defectivè, idque vel cum Scheva sub Resch, vel cum cametz penult. ut seq. וְיִירְאָה vel וְיִירְאָה & timebunt, Deut. 2. 4. Psal. 67. 8. 102. 16. Is. 59. 19. Mich. 7. 17. וְיִירְאָה vel וְיִירְאָה & timebunt, Deut. 17. 13. 19. 20. 21. 21. Psal. 40. 4. 52. 8. Is. 41. 5. sicut etiam cum 1. conv. præf. in 3. pl. m. occ. eodem modo plenè vel defectivè, & cum Scheva vel cametz, penult. ut seq. וְיִירְאָה vel וְיִירְאָה & timuerunt, Gen. 20. 8. 43. 18. Exod. 14. 10. 31. 34. 30. Jos. 4. 12. 10. 2. 1 Sam.

4.7.7.7.17.11.24 2 Sam.10.19.12.18. 1 Reg.3.28. 2 Reg.10.4.17.7. Neh.6.16. Psal.64.10.65.6. Jon.1.5.10. 16. Hag.1.12. וירא & timerunt, Gen.42.35. Item cum Ψ (pro וירא vel למען) praefixo, occ. defectivè cum simplice jod; sic, וירא ut timeant, Psal.3.14. prout etiam cum $\text{cop. defectivè occ. cum simplici jod, \& Nun parag.add. וירא} & \text{timebunt, Deut.13.11. sicut itidem cum } \text{Aff. occ. plenè vel defectivè, idque cum camerz sub Resch; sic, וירא vel וירא} & \text{timebunt te, 1 Reg.8.40. 2 Chron.6.31. Psal.72.5. Isa.25.3. In 3. pl. f. fut. kal, וירא timebunt, f. sed occ. cum } \text{conv. \& } \text{pro } \text{נה; sic, וירא \& timerunt, Exod.1.17. In Niphal וירא reverenter coli, Bu. terribilis fuit, Av. time-ri, Coc. \& in part. niph. est etiam וירא, formidabilis, \& frequentius occurrit; sæpèque in nomen degenerat, Av. vel potius occurrit participium verbaliter usurpatum, Coc. prout extat vel ut præt. niph. 3. f. m. vel ut part. niph. f. m. verbaliter sumptum, locis seq. וירא timeri; timendus, reverendus, formidabundus, terribilis, Gen. 28.17. Exod.15.11.34.10. Jud.13.6. Job.37.22. Psal. 47.3.66.3.5.68.36.76.8.13.96.4. Isa.18.2.7. Zeph.2. 11. Mal.1.14. cui etiam } \text{ \& } \text{ sunt præt. וירא \& formidabilis, \&c. Deut.7.21. 1 Chron.16.25. Psal.89.8. 99.3.111.9. Joel.2.11. Hab.1.7. וירא formidabil. Ezech.1.22. וירא \& formidab. Deut.1.19.8.15.10. 17.28.58. Neh.1.5. 4.8.9.32. Dan.9.4. Joel.3.4. Mal.3. 23. \& in f. part. niph. est, וירא formidabilis, Isa.21.1. \& in pl. f. part. niph. occ. simpl. \& cum } \text{ \& } \text{ dem. præt. ut seq. וירא terribilia, les, Psal.45.5. 65.9. 106.22. 139.14. Isa.64.2. וירא \& terribiles, 2 Sam.7.23. 1 Chron.17.21. וירא formidabiles, Deut.10.24. cui etiam } \text{ occ. Aff. sic, וירא terribilium tuorum, Psal.145.7. In fut. niph. 3. f. m. וירא timebitur; unde in 2. f. m. fut. Niph. est, וירא timearis, Psal.130.4. In piel, וירא timorem vel metum incussit, Bu. terruit, absterruit, timore percussit, est transitivum, Av. Unde in 3. pl. præt. Piel, וירא timebunt, sed occ. cum } \text{ Aff. post kibbutz pro schurek; sic, וירא timorem incusserunt mihi, 2 Sam.14.15. In part. piel, f. m. וירא timore percellens, timorem injiciens, \&c. unde in part. pl. m. est, וירא timorem injiciebant, Neh.6.9.14. In Infin. piel, וירא timorè percellere, absterrere, timorem injiciendo, \&c. sed occ. solum cum } \text{ præt. ante } \text{ \& } \text{ Aff. ut seq. וירא ad timorem injiciendi mihi, Neh.6.19. וירא ad metum incutiendum ipsis, 2 Chron.32.18. Atque inde nomina, וירא m. reverens, timens, timidus; Bu. Lex. Av. meticulosus, Av. Regit casum sui verbi, \& construit ut nomen; Bu. Lex. vel est participium; part. ben. kal, quod omisso tempore seu casu, fit nomen, Av. ut Gen.22.11. וירא אנוכי d. q. timens, metuens, i.e. timeo, vel metuo eum, \&c. Vide etiam Deut.7.19. Item cap.20.8. וירא ורד דלכב qui timidus ac mollis corde est: \& in forma constr. f. m. וירא timens Domini, Isa.50.10. Bu. Lex. \&c. vide supra locos hujus No. f. \& pl. in part. ben. kal. Deinde, 2. indè etiam No. f. significans reverentiam, venerationem, \&c. viz. וירא timor, reverentia, terror, Job.1.5.4. Psal.55.6. Ezech.30. 13. Jon.1.10.16. cui etiam in forma absol. } \text{ \& } \text{ sunt præt. וירא \& timor, Ezech.1.18. וירא in timore, Psal. 2.11. \& in forma constr. f. m. occ. etiam simpl. \& cum } \text{ \& } \text{ præt. ut seq. וירא timor, Gen.20.11. 2 Sam.23.3. Neh.5.15. Job.28.28. Psal.19.10.34.12. 111.10. Prov.$

1.7.2.5.8.13.9.10.10.27.14.27. 15.33. 19.23. 22. 4.31.30. Isa.7.25.23.6. וירא \& timor, Job.6.14. Prov. 1.29. Isa.11.2. וירא in timore, 2 Chron.19.9. Neh. 5.9. Prov.14.26.15.16.23.17. Isa.11.3. וירא \& in timore, Prov.16.6. sed occ. etiam cum } \text{ \& } \text{ Aff. cui ult. } \text{ \& } \text{ \& } \text{ \& } \text{ Interrog. sunt præt. וירא timorem mei, Jer.32.40. וירא timor tuus, Job.4.6. וירא \& timorem tuo, Deut.2.25. וירא in timore tui, Psal.58. וירא \& ut timor tuus, Psal.90.11. וירא timori tui, Psal.119.38. וירא à timore tui, Isa.63.17. וירא num timore tuo, Job.5.2.4. Item cum } \text{ \& } \text{ Aff. occ. ut seq. וירא timor ejus, Exod.20.20. וירא timor eorum, ut in Isa.29.13. Item, 3. hinc etiam No. heemant. cum mem formativo praefixo ante Vau cholem pro jod 1. rad. sic, מירא, reverentia, Bu. Lex. timor, terror; \& per auxefin usurpatur abstractum pro concreto, ut Psal.76.12. adducite munera למורא terrori, i.e. terribili, qui est terrori, Av. Nomen istud מירא, est 1. quod timetur, ut Mal.2.5. מירא לו מירא \& dedi eam ipsi timendum, quod viz. reverenter haberet, ac sollicitè custodiret in humilitate: \& Isa.8.12. \& מירא timorem ejus, i.e. quod ipse timet, nè timetore; \& ibid.13. \& ipse timor vester, i.e. fit id quod metuatis; \& in loco cit. Psal.76. afferent munus timori, i.e. ei, quod timendum est. Secundo est id per quod timens efficitur, ut Deut.26.8. וירא in re terribili magna, \&c. 3. est ipse timor, ut Mal.1.2. ubi מירא est timor mei? nisi malis, ubi apparet, me timendum esse? \& Deut.11.25. pavorem vestrum, \& timorem vestrum dabit super totam terram, i.e. faciet vos timeri, Coc. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. ut seq. In forma absol. occ. simpl. \& cum } \text{ \& } \text{ præt. מירא terrorem, Mal.2.5. וירא idem, Deut.34.12. וירא \& terrore, Deut.26.8. Jer.32.21. ut \& cum } \text{ \& } \text{ præt. sic, מירא formidabili, Psal.76.12. Item cum } \text{ \& } \text{ \& } \text{ Aff. cui ult. } \text{ \& } \text{ cop. est etiam præt. ut seq. וירא timor mei, Mal. 1.6. וירא timorem ejus, Isa.8.12. וירא timor vester, Isa.8.13. וירא \& timor vestri, Gen.9.2. Deut. 11.25. sed occurrit etiam in forma pl. m. וירא terrores; ut cum } \text{ præt. Deut.4.34. וירא in terroribus magnis, Pag. \& terroribus maximis, Bu. Lex. Item, 4. huc etiam referre solent No. מירא idem, quod cum, \& pro No. praeced. מירא, cum He scil. loco Aleph, 3. Rad. Pag. Bu. Lex. timor, terror, \&c. Sic occurrit Psal.9.21. Pone Domine מירא timorem ei, Hieron. terrorem; 70. Legislatorem super eos; Pag. quasi scil. esset positum pro מירא, à Rad. וירא; sicut \& quidam recentiores deducunt, exponentes constitutionem; ut fit idem quod מירא, quod non placet, Merc. De nomine autem וירא notetur locus supra cit. וירא timori tuo, aut ad timorem tuum, Pag. vel; ad timendum te; nam habet interdum vim infiniti, quod sæpe fit. Vide \& supra in Infinito kal, \& attende etiam quando affixa activè, quando verò passivè sunt exponenda; Latine per Gerundium vertitur, cum Bachlam, cum quibus locum habet. Sed sumitur \& hoc nomen pro reverentia, veneratione \& religione, Merc. Ut Job.15.4. וירא irritum facis timorem; h.e. tollis venerationem \& submissionem. Psal.111.10. וירא ראשית חכמה primum \& potissimum sapientiae est timere Jehovah. Sic Prov.1.7. Principium וירא cognitionis est וירא

הנה timor Jehovah. Et Prov.9.10. החלחל initium sapientiae est timor Jehovah. 2 Sam. 23. 3. צדיק מושל יראת אלהים justus, dominator timoris Dei, h.e. timens Deum. Psal.90.11. כיראתך ut oportet, ad timendum te. Isa.29.13. ואתי יראתם אחי & factus est timor mei praeceptum hominum, &c. Ezech.1.18. ויראה להם & timor erit illis, i.e. habebant terribilem speciem. Deut.2.25. פחדך ויראתך pavor tuus, & metus tui; in primo timoris motu est פחד pavor, qui deinde manet. Quod est 2 Chron.26.5. ופובין בראות הַמַּלְאוּהִים, quidam huc referunt, quasi esset pro בראות & hoc pro בראות. Sic etiam verbum timere sumitur pro venerari, & religiose colere, ut Lev.19.14. ויראת מאלוהיך & metues, seu timebis à Deo tuo; q. d. humilis & sollicitus ac cautus eris à Deo; cum scilicet venerando, & religiose colendo. Saepè construitur cum Accusativo, ut Psal.23.4. רע לא אירא non timebo malum, h.e. non expectabo cum animi dejectione. Mal.3.5. ולא יראני & non timent me, h.e. contemnunt, non curant vel ut judicem, vel ut dominum, vel ut patrem, & bonum suum. Lev.19.30. ומקדשי חיראי & sanctuarium meum timebitis, i.e. habebitis in veneratione, nè id iniquitatis tanquam si id nihil sit, aut id impune latari sitis. Sic 26.2. Saepè etiam absolute, ut Gen.15.1. חירא אל noli metui; deponere omnem metum quem homo peccator habere potest; noli metui iudicium; quia ego clypeus tuus: noli metui, nè non assequaris bonum, quod homini amare & querere justum est; (nam) merces tua (erit) magna valde. Job.37.22. אלוה נורא על apud Deum timetur, vel metuenda est Majestas. Psal.111.9. Sanctum ונורא & timendum nomen ejus. Deut.28.38. Ut timeas nomen hoc gloriosum & הַנּוֹרָא timendum, Jehovah Deum tuum; qui scilicet non nominandus, nisi cum summa gloria; quem nominatum, cum promissionibus, praeceptis, minis, æquum est revereri & ei cedere, Cocc.

Rad. 85. ירד in kal est, descendit; Pag. Diciturque etiam de inferiore conditione, servitute & subjectione; sicut verbum contrarium עלה ascendendi ad dominum quoque, præstantiam & dignitatem refertur. Ubi Deo tribuitur est, apparere, vel sese revelare, verbo, voce, aut visibili facto: ut contra ascendere ab aliquo dicitur cum disparet, &c. Merc. ירד descendit, deorsum se movit, ex loco superiore ad inferiorem se contulit, defluit. Cognationem habet cum ירש decurrit, &c. Et proprie dicitur de aqua quæ deorsum labitur & descendit, juxta cujus naturam etiam dicuntur homines descendere, Av. Occurrit autem hæc rad. in prækal, 3. f. m. locis seq. ירד descendit, Exod.19.18. 1 Sam.23.6. 2 Sam.11.9, 10. 19.25, 32.23.20. 1 Reg.1.25. 2.8.21.18. 2 Reg.8.29.9.6. 1 Chron.11.22. 2 Chron.22.6. Cant.6.2. Isa.52.4. Jer.13.18. Jon.1.5. Mic.1.12. Zach.11.2. sed in pausa est cum cametz in ult. ירד descendit, 2 Sam.11.13. sed occurrit etiam prækal, 3. f. m. defectivè, præter morem talium verborum, cum Aphæresi jod primæ radicalis; sic, ירד descendit, declinavit, Jud.19.11. Item plenè occurrit cum cop. vel conv. præf. ירד & descendit, det, Exod.9.19. Num.34.11.12. Jos.15.10.16. 3.7.17.9.18.13.16.17.18.11.5.14. Ezech.30.6. Mic.1.3. & in 3. f. f. prækal est, ירד descendit, 2 Reg.1.14.20. 11. 2 Chron.7.1. Isa.38.8. sed in pausa est cum cametz penult. sic, ירד descendit, Isa.38.8. & in 2. f. m. prækal, est, ירד descendisti, 1 Sam.17.28. 2 Sam.11.10. Neh.9.13. Isa.63.19.64.2. sed in pausa etiam occ. cum cametz penult. ut & cum cop. conv. præf. ירד idem, 1 Sam.17.28. ירד & descendes, Jud.7.11. 1 Sam.10.8.25.20. Jer.18.2. sic & in 2. f. f. occ. etiam cum cop. præf. sic, ירד & descendes, Ruth.3.3. & in 1. f. prækal occ. etiam simpl. & cum cop. conv. præf. ירד descendit, Cant.6.11. Jon.2.7. ירדתי & descendam, Num.11.17. Jud.11.37. Neh.6.3. sicut etiam in 3. & 1. pl. prækal occ. idem simpl. & cum cop. conv. præf. ירד descendunt, Exod.15.5. Deut.10.22. Jos.24.4. Jud.1.9.5.11.14.1. Chron.7.21. Psal.119.136. Prov.18.8.26.22. Jer.48.15. Ezech.31.17.32.21.24.27.30. ירד & descendit, Exod.11.8. Num.16.30. Isa.34.7. Ezech.26.16.27.29.47.8. Hag.2.22. ירדנו descendimus, Gen.43.20. Jud.15.12. ירדנו & descendimus, Gen.44.26. In part. ben. kal, f. m. occ. idem simpl. cum dem & פ relative præf. sic, ירד vel sine vau, descendens, Jud.9.36. 1 Sam.10.8. 2 Reg.6.33. Job.7.9. Psal.133.2. Isa.15.8. ירד descendens, Deut.9.24. 1 Sam.30.24. 2 Reg.12.21. שירד qui descendit, Psal.133.2, 3. & in pl. m. part. ben. kal occ. etiam simpl. & cum cop. & ה & ו præf. ut seq. ירד vel sine vau, descendentes, Jud.9.36. 1 Sam.9.27. 10.6.25.20. Ezech.47.1. ירדו & descendentes, Gen.28.12. וירדו descendentes, Jos.3.16. Isa.31.1. וירדו & qui descendunt, Jos.3.16. in forma pl. m. constr. occ. locis seq. simpl. & cum cop. præf. sic, ירד descendentes, Psal.22.30.28.1.88.5.107.23. Isa.14.19.38.18.42.10. Ezech.26.5.20.31.14.16.32.18.24.25.30. ירדו descendentes, Psal.115.17.143.7. Ezech.32.29. כירדו sicut descendentes, Prov.1.12. Item in sfam. part. ben. kal, est, ירד descendens, Lam.1.16. sed cum dem præf. est cum Thau pro He sfam. post duplex sægol; sic, ירדתי qui descendit, Eccl.3.21. & in forma pl. f. part. ben. kal, occ. simpl. & cum dem. præf. וירדות vel sine vau, descendentes, Prov.5.5. 7.27. וירדות descendentes, Neh.3.15. In Infin. kal, est cum cametz & cholem; sic, ירד descendendo, Gen.43.20. sed cum ה præf. cholem transponitur & mutatur in cametz chatuph ante י. Aff. sic, מירד à descendere me, Psal.30.4. sed occurrit etiam in Infin. kal, in forma cum He, in fine, post cametz, & absque jod 1. Rad. post ה præf. sic, מירד à descendendo, Gen.46.3. Item, in alia forma occ. Infin. kal defectivè etiam absque iod 1. Rad. & cum duplici sægol ante Thau; sic, ירד descendere, Deut.28.52. cui etiam formæ ירד, יר, & יר sunt præf. ut seq. מירד in descendendo, Exod.34.29. 2 Reg.7.17. 2 Chron.7.3. Isa.32.19. וירדתי & in descendendo, Num.21.9. מירד descendere, ad descendendum, Gen.44.26. Exod.32.1. Jud.1.34.7.10. 1 Sam.23.8.20. 2 Sam.19.21. 1 Reg.21.16. Neh.6.3. Isa.30.2. מירדתי à descendendo, Job.33.24. quæ forma cum affixis mutat prius sægol in chirek, & posterius in Scheva; ut cum י. & י Aff. cui utrique etiam ה est præf. & cum ה Aff. ut seq. מירדתי in descendere me, Psal.30.10. מירדתי descendere ipsum, Ezech.31.15. מירדתי in descendere ipsum, Exod.34.29. מירדתי descendere ipsum, Deut.20.20. In Imper. kal, declinatur etiam defectivè absque jod, 1. Rad. & cum Tzere, & occ. in 2. f. m. simpl. & cum י cop. præf. ut & cum ה parag. post Scheva, sed in pausa post Tzere; ut seq. ירד descende, Exod.19.21.24.32.7. Deut.9.12. Jud.7.9, 10. 1 Sam.23.4.20. 2 Sam.11.8. 1 Reg.21.18.

Y y 2 Reg.

2 Reg. 1.15. Jer. 22.1. ירד & descende, 1 Reg. 18. 44. ירד descende, Gen. 45.9. Ezech. 32.19. ירד descende, 2 Reg. 1.9, 11. sed in pl.m. Imper. kal, Tzere mutatur in Scheva, & occ. simpl. & cum י cop. praf. sic, ירד descende, Gen. 42.2. Jud. 7.24. 1 Sam. 6.21. 15.6. 2 Chro. 20.16. Joel. 4.13. ירד & descendite, Am. 6.2. sic & in Imper. kal, f. est, ירד descende, Isa. 47.1. Jer. 48. 18. In fut. kal est cum duplici Tzere; jod 1. Rad. deficiente & latente in potentia prioris Tzere sub Ethan; ut in 1. f. fut. kal, simpl. & cum י conv. & י Interrog. praf. ut etiam cum י parag. ut seq. ירד descendam, Gen. 37.35. 46.4. 1 Sam. 26.6. וירד & descendi, Exod. 3.8. Deut. 9.15. 10.5. Jer. 18.3. הירד an descendam, 1 Sam. 14.38. ירד descendam, Gen. 18.21. & in 2. f. m. fut. kal, occ. etiam simpl. & cum י cop. ירד descendes, Gen. 26.2. Deut. 28.43. 1 Sam. 20.19. 2 Reg. 1.4, 6, 17. וירד & descende, Psal. 144.5. Item in 3. f. fut. kal occ. locis seq. ירד descendit, Gen. 42.38. 44.23. Exod. 19.11. 33.9. Num. 11.9. Deut. 28.24. 1 Sam. 23.11. 26.6, 10. 29.4. Psal. 7.17. 49.18. 72.6. Isa. 31.4. 55.10. cui etiam י Interrog. & י cop. sunt praf. הירד num descendet? 1 Sam. 23.11. וירד & descendit, 1 Sam. 17.8. sed saepius occurrit cum י conv. praf. & cum fagol in ult. locis seq. וירד & descendit, Gen. 11.5. 12.10. 15.11. 38.1. Exod. 19.14. 20.25. 32.15. 34.5. Lev. 9.22. Num. 11.25. 12.5. 14.45. 20.28. Deut. 26.5. Jud. 4.14. 15.7. 11.14. 15.7. 10.19. 15.8. 1 Sam. 15.12. 23.25. 25.1. 26.2. 2 Sam. 5.16. 19.17. 21.15. 22.2. 23.21. 1 Reg. 1.38. 2 Reg. 1.15. 5.14. 13.14. 1 Chron. 11.23. 2 Chron. 18.2. Jer. 36.12. Jon. 3.14. & interdum etiam cum pathach, in ult. sic וירד & descendit, 2 Sam. 22.10. Psal. 18.10. Prov. 30.4. & in 3. f. f. occ. etiam vel cum fagol, vel cum Tzere, vel cum pathach in ult. ut seq. הירד descendit, 2 Reg. 1.10, 12. הירד idem, Isa. 34.5. 63.14. Ezech. 26.11. הירד idem, Lam. 3.48. cui etiam 1. formæ in fagol י conv. & ultimæ in pathach, י cop. est praf. sic, וירד & descendit, Gen. 24.16, 45. Ex. 2.5. Ruth. 3.6. 1 Sam. 25.23. 2 Reg. 1.10, 12. Lam. 1.9. וירד & descendit, Jer. 13.17. sic etiam in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum י conv. & י parag. sic, ירד descendemus, Gen. 43.5. וירד & descendimus, 2 Reg. 10.13. ירד descendemus, Gen. 11.7. 43.4. 1 Sam. 14.37. Item in 3. pl. fut. kal occ. etiam simpl. & cum י conv. praf. ut seq. ירד descendit, 1 Sam. 13.12. Pl. 55.16. 104.8. 107.26. Jer. 50.27. וירד & descenderunt, Gen. 42.3. 43.15. Num. 16.33. 20.15. Jos. 2.23. Jud. 3.27, 28. 15.11. 16.31. 1 Sam. 9.25. 13.20. 22.1. 2 Sam. 17.18. 23.13. 2 Reg. 2.2. 3.12. 6.18. 1 Chron. 11.15. Ezech. 31.12. ut & in 3. pl. fut. kal occ. etiam simpl. & cum י cop. praf. הירד descendit, Job. 17.17. Jer. 14.17. וירד & descendit, Jer. 9.17. In Hiphil הירד demisit, dejecit; detrusit; deturbavit, deposuit, detulit, deportavit, deduxit. Occurrit in 3. f. m. praf. hiph. simpl. deficiente cum chirek abscise jod nota Hiphil, sed cum י cop. plenè; sic, הירד descendere fecit, vel fivit, 2 Reg. 16.17. וירד & dejiciet, Am. 3.11. & in 2. f. m. praf. hiph. occ. cum י conv. praf. & י Aff. sic, הירד & deduces, 1 Reg. 2.9. הירד demissisti nos, Jos. 2.18. sicut etiam in 1. f. occ. itidem cum י conv. praf. cui etiam י & י sunt Aff. ut seq. הירד & dejiciam, demittam, Isa. 43.14. Ezech. 34.26. הירד & faciam ut descendas, Ezech. 26.20. הירד & deducam eos, Joel. 4.2. Itidem in 3. pl. praf. hiph. occ. etiam simpl. & cum י

conv. plenè cum jod hiph. vel deficiente cum solo chirek penult. ut & cum הו Aff. post kibbutz pro schurek, ut seq. הורידו deposuerunt, 1 Sam. 6.15. Lam. 2.10. הורידו vel הורידו & deducunt, Gen. 44.31. Num. 4.5. Deut. 21.4. הורידו deduxerunt eum, Gen. 39.1. & in 2. pl. m. praf. hiph. occ. etiam cum י conv. praf. הורידו & deduceris, Gen. 42.38. 44.29. 45.13. 1 Reg. 1.33. Item, in 1. pl. praf. hiph. est, הורידו reposuimus, Gen. 43.22. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum י cop. sic, מוריד demittens est, 1 Sam. 2.6. ומוריד & subjicit, 2 Sam. 22.48. In Infin. hiph. occ. plenè cum י praf. & deficiente absque jod nota hiph. cum י praf. & י Aff. sic, להוריד ad deportandum, Gen. 37.25. בהורידו in demittere me, Ezech. 3.16. In Imper. hiph. f. m. cum Tzere in ult. est, הוריד depone, deduc, dejice, Exod. 33.5. Jud. 7.4. Psal. 56.8. sed cum י cop. praf. & י Aff. occ. deficiente cum chirek absque jod nota hiph. sic, הורידו & dejice eam, Ezech. 32.18. sed cum י Aff. occ. plenè cum jod hiph. sic, הורידו & dejice eos, Psal. 59.12. Item in pl. m. Imper. hiph. occ. plenè cum י cop. sed deficiente absq; jod hiph. & cum kibbutz pro schurek ante הו Aff. sic, הורידו & deducite, Gen. 43.11. הורידו deducite eum, Gen. 44.21. & in sing. f. Imper. hiph. occ. plenè sic, הוריד demitte, Lam. 2.18. In fut. hiph. f. m. occ. cum י cop. praf. & cum י & י Aff. ut seq. וירד & dejeci, Isa. 10.13. 63.7. וירד & deducam te, 1 Sam. 30.15. וירד & deducam eos, Jer. 51.40. Hof. 7.11. Am. 9.2. Item in 2. f. m. occ. cum Tzere pro chirek magno nota hiph. in ult. sic, הוריד deduces, 1 Reg. 2.6. sed cum י Interrog. praf. occ. plenè cum chirek magno ante י Aff. ut & deficiente cum chirek solo ante י Aff. ut seq. הורידו num deduces me? 1 Sam. 30.15. הוריד & dejicies eos, Psal. 55.24. In 3. f. m. fut. hiph. וירד, vel deficiente vel cum Tzere pro chirek magno, ירד descendit; sed cum י conv. occ. cum fagol pro Tzere; sic, וירד vel sine vau, & deduxit, demisit, Jud. 7.5. 1 Sam. 21.14. 2 Chron. 23.20. Psal. 78.16. Prov. 21.22. Joel. 2.23. & semel cum י conv. est cum cametz & fagol; sic, וירד & deduxit, 1 Reg. 6.32. sed occ. plenè cum chirek magno ante י Aff. sicut rursus deficiente cum chirek solo ante הו & י Aff. cui utrique י conv. est etiam praf. sic, הוריד & deduxit me, Obad. 1.3. וירד & deduxit eum, 1 Sam. 30.16. 1 Reg. 17.23. וירד & deduxit eos, 1 Reg. 18.40. sic & in 3. f. fut. hiph. הוריד descendere faciet, seu demittet, sed cum י conv. est cum Tzere pro chirek magno, in ult. & cum chirek solo ante י Aff. sic, וירד & demisit, Gen. 24.18, 47. 1 Sam. 19.12. וירד & demisit eos, Jos. 2.15. In 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenè; sic, וירד deponant, Num. 1.51. sed deficiente cum chirek solo penult. sic, וירד deducunt, 1 Reg. 5.9. cui etiam utrique formæ plenæ scil. & deficiente י conv. est praf. ut seq. וירד & demiserunt, deportarunt, Gen. 44.11. Deut. 1.25. וירד vel sine vau, & demiserunt, deduxerunt, Jos. 8.29. Jud. 16.21. 2 Reg. 11.19. Item deficiente cum chirek solo occ. etiam ante י Aff. ut & ante הו Aff. post kibbutz pro schurek, & rursus plenè cum י Aff. cui utrique י conv. est praf. וירד deducunt te, Ezech. 28.8. וירד & deduxerunt eum, 1 Reg. 1.53. וירד & demiserunt eos, Jos. 10.27. In hophal הוריד deduci, dejici, Bu. factus est descendere, deductus est, depositus est, Av.

Av. Occurrit autem in præth. hoph. 3. f. m. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. ut & in 2. f. m. præth. hoph. cum ! conv. præf. ut seq. הוירר deductus fuit, Gen. 39. 1. Isa. 14. 11. והוירר & depositum fuit; deponetur, Num. 10. 17. Zac. 10. 11. והוירר & dejicietur, Ezech. 31. 18. Unde in part. hoph. f. m. est, מוירר ductum, 1 Reg. 7. 29. In fut. hoph. 3. f. m. יוירר dejicietur: unde in 2. f. m. fut. hoph. cum camerz pro pathach, ob pausam, est, חוירר dejicietur, Isa. 14. 15. Atque inde nomen מוירר descensus, locus declivis; præcipitum. Cæterum מוירר pro extenuatione, seu opere extenuato & ductili, quod hic à Kimchi affertur, quòd sit vicinum significationi descensus, sicut & Jonathan vertit כבויש subjectionis, 1 Reg. 7. sicut & Onkelum supra dictum est vertere verbum descendendi, Deut. 28. & 20. quare potius in radice ירר, Merc. Cev. מוירר descensus, item declivitas montis unde aqua cum impetu decurrit, Av. Occurrit in forma absol. cum ק & ק præf. במוירר in declive, Mic. 1. 4. במוירר in declivi, Jos. 7. 5. In forma Constr. est cum patach in ult. ut cum ק præf. sic, במוירר in declivi, vel descensu, Jos. 10. 11. Jer. 48. 5. Atque huc ad hanc rad. reducant quidam nomen pr. ירדן Jarden, Jordanis fluvius in terra Judæa descendens in Ægyptum attingendo terminum Dan. Componitur ex ירר i.e. descendit, & דן Dan; vel potius, secundum Hieronymum, oritur ad radices Libani ex duobus fontibus, quorum alter Jor, alter Dan vocatur; Av. ירדן quidam putant dici, q.d. יאור דן; alii, q.d. ירדן, quia nempe fluvius, qui terram sanctam interlabitur, à Paneade, quæ olim dicta דן, descendit. Sed nomen hoc habuit, antequam Dan habitaret in terra, & ulla urbs hoc nomine nuncuparetur, ut patet ex omnibus locis Pentateuchi, in quibus mentio ejus fit, & ex Josua: Item ex Jud. 18. 29. ubi narratur quando Lajisch accepit nomen Dan. Ego simpliciter à descensu derivem. Quin & nomen non unius fluvii proprium videtur esse; Job. 40. 23. latius capi videtur; nisi Jordanes pro exemplo ponitur; Coc. De nomine autem מוירר, secundum quoddam, notabilis occurrit locus, Job. 24. 13. ubi occurrit in forma pl. constr. sic, Ipsi fuerunt במוירר in descensibus luminis. Sed potius videtur dici à מרר quod est rebellare; ut sit, inter rebelles luminis, juxta R.D. & sic Hieron. rebelles luminis: quamquam R.D. in Rad. מרר priorem expositionem rectam esse dicit, Pag. ut sit sensus, in descensu lucis; q.d. vespere & in tenebris eunt ad perfodiendos parietes domorum: sed malim pro rebellare, quòd contra hominum naturam lucem oderint velut in eam rebellantes; Merc. sic, R. Levi. Rebelles luminis; i.e. in lumen, quod est Deus. R. Moseh filius Nachman. Fuerunt rebelles, i.e. in coetu rebellantium, in lucem, sive contra lucem: vel, fuerunt rebelles lucis, i.e. dici, quia ut malè agerent, diem odio habebant; & noctem tenebrasque præstolabantur: juxta illud quod postea dicit vers. 15. & oculus aduteri observavit, pro observat, crepusculum, Pag. De verbo etiam quidam norandi loci, Ezech. 19. 18. Propterea quòd ירר descendebat in eum Jehovah; & Gen. 18. 21. נא ירדה נא ונראה age, descendam & videam; Deus descendit quando manifestat suam præsentiam & virtutem: Descendit ad cognoscendum, quando facit per quod manifestum fiat opus hominis. Lam. 1. 9. ויתר פלאים & descendit miris modis.

Psal. 107. 23. יוררי הים באניות qui descendunt in mare in navibus: qui longius it, dicitur descendere; Credo; quia quæ ultima visa attingimus, ut ubi sol & sidera oriuntur & occidunt, decliviora apparent. 1 Sam. 25. 20. והיה היא יוררת & evenit, quum ipsa descenderet, h.e. proficisceretur longius, & ecce David & homines ejus descendebant ei obviam: id puto dictum propter opticam rationem: ea, quæ in planum paululum distant à nobis in solo, oculis opposita videntur, dum eos attollimus: qui inde veniunt videntur ad nos descendere. Gen. 46. 3. ואל תירא מרדה nè metuas descendere; ubi ירדה est Infinitus pro ירדת; Cocc. Lam. 3. 48. Rivuli aquarum עיני תרד descendet, pro descendunt (ex) oculo meo; Pag. Vel, rivulis aquarum descendit, seu defluxit oculus meus: sic loco proximo Jeremiæ; ubi Sanctes subaudit, Ex: scribitur autem in nostris exemplaribus ותרר, per patach, non Tzeri, Merc. Hieron. divisiones aquarum deduxit oculus meus; sic, Jer. 13. 17. ותרר & descender (ex) oculo meo lachryma, Pag. vel & descendet, aut defluet oculus meus lachrymā, i.e. lachrymis: & sic deinceps in hujusmodi phrasibus, Cev. 1 Sam. 23. 25. וירר הסלע & descendit petram, h.e. de petra, Cocc.

Rad. 86. ירה est, jecit, projecit; docuit, Pag. potest dici cum nonnullis hoc verbum significare generaliter jacere, vel lapidem, vel sagittam, vel rem quamcunque aliam; vel etiam pluviam: & tum affinitatem habet cum ירה, quod est rigare: item suam voluntatem, vel doctrinam, metaphoricè, quod est docere; sed hoc postremum in hiphil duntaxat. Est autem metaphora à guttis pluviae ducta, quarum more doctrina & institutio homines alioqui inscios instruit, & sæcundat, ut illa terram. Sic Hof. 10. 12. donec veniat, ויירה & jaciatur (i.e. pluat) justitiam vobis. Vide infra. Constructum invenias cum Accusativo rei, & interdum personæ: item cum Lamed, & cum Beth, Merc. ירה jecit, projecit, dejecit, præcipitavit; jaculatus, ejaculatus est, jaculis petiit, vel confecit, Bu. Lex. ירה proruit, jecit, projecit, jactavit; ruit, in voce activa: item ejcit, jaculatus est, nam sagittam jacere est jaculari; usurpatur præterea de projectione sortis, lapidis, pluviae & verborum, ideòque sæpe pro eorum natura exponendum hoc verbum. Cognationem habet cum ירה vidit, inspexit, nam significat aliquid ad scopum projicere, quo directis oculis aspicimus. Hinc ירה & εἰς τοὺς οὐρανούς, & Latinum ruo; Av. hæc autem radix in Bu. Conc. sic describitur; ירה duo habet significata; i. jacere, projicere, jaculari, pluviae, pluvia. Atque in hac jaculandi significatione, seu projiciendi, &c. Occurrit in præth. kal, 3. f. m. locis seq. ירה projecit, præcipitavit, jaculatus est, Exod. 15. 4. 1 Sam. 20. 36, 37. Job. 38. 6. & in 1. sing. m. præth. kal, cum chirek, sed cum ! conv. cum Tzere penult. sic, יריתי jeci, Jer. 31. 51. ויריתי & jaciam, Jos. 18. 6. In part. ben. kal occ. in sing. & pl. masc. cum dem. præf. היררה jaculans, Prov. 26. 18. היררים jaculatores, jaculantes, 1 Chron. 10. 3. 2 Chr. 35. 23. In Infin. kal est cum cholem ante 3. Rad. He; sic, ירה jaculando, Exod. 9. 13. sed cum ק præf. occ. cum cholem ante Aleph, pro 3. Rad. He; sic, ירה ad jaculandum, 2 Chron. 26. 15. Item alia forma Infin. kal est in ית cum ק præf. sic, ירה ad jaculandum, Psal. 117. 2. 64. 5. In Imper. kal, f. m. est, ירה jaculare, 2 Reg. 13.

17. In fut. kal. יורה, יורה, &c. Unde in 1. pl. m. fut. kal. יורו jaculabimur, & cum 1 conv. יורו & jaculati sumus; sed cum 2 Aff. 3. Rad. He abjicitur, & est יורו Num. 21. 30. quod R. D. exp. quasi esset pro יורו & jaculati sumus in eos, vel, & pugnativus cum iis, &c. Pag. Bu. Lex. vel, ut Ab. Ezra exp. יורו posteaquam jaculis confestim eos, Bu. Lex. יורו pro יורו & jaculabamur eos, Coc. At R. Sal. exp. יורו מלכות regnum eorum, יורו, inquit, est regnum, jugum & dominium viri; ut 1 Reg. 11. 36. ut sit יורו regnum (proprie lucerna, pro יורו, Merc.) Davidi servo meo: Targum, & defecit regnum à Hesbon; Pag. Et obruimus eos, periit Hesbon usque ad Dimon, &c. ratione vau conversivi legitur verbaliter; sed ratione cametz sub Resch, nominaliter, Et novale eorum (nam יורו significat etiam novale) Av. In Niph. יורו, est, jaculis confici, Bu. man. obrutus, ad-obrutus est, Av. Occurrit in fut. Niph. 3. f. m. more perfectorum verborum; (nam more quiescentium Pejod effect יורו) cum cametz sub 1. Rad. jod dagechato; sic, יורו jaculo conficitor, Exod. 19. 13. In hiphil, יורו jecit, projecit, jaculatus, ejaculatus est: Item docuit, Bu. Lex. &c. ut in signif. 2. hujus Rad. fecit ruere, &c. Av. Occurrit autem in 3. f. m. præt. hiph. abjecta 3. Rad. He, cum יני Aff. hiph. יורו, projectit me, Job. 30. 19. In part. ben. hiph. occ. f. m. simpl. & cum יני dem. præt. ut & in forma pl. m. cum יני præt. ut seq. יורו jaculans, 1 Sam. 20. 37. יורו more, n. p. Jud. 7. 1. יורו vel fine vau, jaculantes, 1 Sam. 31. 3. 2 Sam. 11. 24. 20. 4. 1 Chron. 10. 3. יורו a jaculantibus, 1 Sam. 31. 3. & in forma pl. m. constr. יורו jaculantes, jaculatores. occ. cum יני Aff. sic, יורו jaculatores tui, Isa. 30. 20. In fut. hiph. יורו, est, יורו jaculabor, jaculis conticiam, 1 Sam. 20. 20. Job. 27. 11. & in 3. f. fut. hiph. occ. plenè; sic, יורו jaculabitur, Reg. 19. 32. Isa. 37. 33. sed pro eo cum 1 conv. occ. defectivè, per Apoc. 3. Rad. He; sic, יורו & jaculatus fuit, 2 Reg. 13. 17. unde etiam cum 1 conv. ante 2 Aff. est, יורו & jaculatus est in eos, Pl. 64. 8. sic in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum 1 cop. præt. sic, יורו jaculabuntur, 2 Sam. 11. 20. יורו & jaculati sunt, 2 Chron. 35. 23. pro quo ult. occ. etiam cum Aleph abundante, sic, יורו idem, 2 Sam. 11. 24. ut & cum kibbutz pro schurek, ante הו Aff. sic, יורו jaculis petunt eum, Psal. 64. 5. Atque indè nomina; 1. No. Substant. יורה pluvia tempestiva; nempe autumnalis, post factam sementem, sic dicta, quòd terram quasi erudiat ac informet ad producendam sementem acceptam, Bu. Lex. pluvia fecunda & tempestiva, quæ facta semine in terram ruit, Av. pluvia prima; & commode dici videtur à ירה, quia componit semen, & collocat quasi in utero terræ, & concipi facit ad germinationem, Deut. 11. 14. יורה ומלקש pluvia prima & serotina; ibi genus est מלקש, Coc. ut Jer. 5. 24. qui dat imbrem יורה & pluviam, temporaneam, & serotinam; Ita, Pag. vel potius (nempe) temporaneam, & serotinam; nam & Maforeth copulam omnino expungit: atque in emend. exempl. Vau, initio, sine puncto scribitur, nec legitur; & ad Marg. scribitur יורה; Merc. Cev. ibique genus est יורה, Coc. Sed Hof. 6. 2. & veniet כקש ut imber nobis, יורה ארץ ut serotina erudiens, terram; ab הורה in hiphil, nisi malis esse participium a ירה in kal; ut imber, ut serotina componens ter-

ram, & compingens, nè sit pulvis, Coc. Pluvia tempestiva, seu prima, Bu. Conc. Joel. 2. 23. & descendere fecit מורה pluviam scilicet temporaneam; & serotinam, in primo, nempe mense; Pag. Pluviam temporaneam, seu tempestivam intellige, quæ statim facta semente decedit, & eam excitat, provehit & facundat. Est autem eo loco positum per allusionem, pro יורה, ut sub eodem nomine Pluvia & Doctor significetur, quod alia lingua non potest assequi: ut autem prima pluvia quæ seges autumnni tempore perfunditur, יורה, vel מורה, dicitur; sic quæ seriùs decedit grandiore jam segete verno tempore, aut sub messem, dicitur מלקש; serotinam pluviam, aut seram dicere potes. Ista duo pluviarum genera sæpe in Scriptura memorantur: per quæ matutinam, & serotini temporis pluviam cavè intellexeris, etsi ita nonnulli Latinorum interpretum verterint, sed autumnalem & venum imbrem, Merc. Hieron. & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum, sicut in principio: & eodem versu, quia dedit vobis את מורה pluviam propter justitiam, Hier. doctrinam justitiæ, Pag. Pluviam tempestivam, Bu. Conc. מורה est idem quod יורה Psal. 84. 7. quam מורה יעשה ברכות in benedictionibus, h. e. largissimè, operit pluvia; Coc. Hieron. vertit, benedictionibus amictietur doctor; 70. benedictiones dabit Legislator, Pag. Alii, benedictionibus ornabit Doctorem; Quid si, benedictionibus operiet Doctor, vel pluvia, exponamus? ut gratiarum abundantia significetur, Merc. nos vertimus, Piscinas operiet pluvia; juxta R. D. qui dicit, ברכות esse sicut יורה, cum Tzeri, i. e. piscinas, & מורה sicut יורה pluvia; acsi dicat, non modò fontes, verum etiam & piscinæ plenæ erunt aquis, ut ascendentibus ad solennitatem nihil desit; sed R. Judah, מורה nomen scripsit esse loci; ut Jud. 7. 1. à colle המורה Moreh, in valle, &c. Pag. מורה timor, vide in rad. ירה; Bu. Lex. Item, מורה rebellis, vide in rad. מרה; ubi etiam ponitur מורה novacula; ibi vide, Pag. Coc. Atque indè etiam deducunt quidam verbum in Hiphil מורה, pro pluer abundanter; & sic occurrit in fut. hiph. 3. f. m. cum 1 cop. præt. Hof. 10. 12. secundum R. D. יורה & depluat abundanter justitiam vobis, Bu. Conc. Sed Prov. 11. 25. occ. cum Aleph loco 3. Rad. He יורה pluit abundanter, Bu. Conc. אורה, גם, etiam ipse projiciet, profunder, i. e. abundabit, cumulatim habebit, ut magnâ copiâ, si opus fuerit, aliis sua bona elargiri & projicere possit. Quidam exponunt passivè, quasi esset אורה, vel אורה irrigabitur; nam præcedit מורה irrigans, Bu. Lex. Alii אורה est nomen, pro אורה pluvia; & sic exp. & qui irrigat, etiam ipse est pluvia: nihil sibi perdit; fluvii aquæ vivæ ex corde ejus fluunt: vel, ipse sibi quoque est pluvia, Coc. & irrigans ipse quoque (habebit) pluviam, i. e. ditescet; Aleph est loco He, Av. & inebrians, vel irrigans, scilicet. pauperes, etiam ipse אורה pluvia, i. e. sicut pluvia est; vel etiam ipse vocabitur אורה, i. e. irriguus, juxta R. D. Pag. Nam eodem nomine; cum הו יורה vocatur verna pluvia, eò quòd irrigat terram, Merc. Sunt tamen qui tertiam futuri hiphil putant esse personam, ut Hieron. qui vertit, qui inebriat pauperes, ipse quoque inebriabitur: quem secutus ego, in prima editione transfuli, & qui satiat & ipse satiabitur: & sic Targum, qui docet ipse docebitur: quomodo מורה esset satians, & אורה est, ostendens,

dens; vel per metathesin literarum est, יִרְה inebriabitur, vel satiabitur; ita ut sensus sit, quod anima benedicta, quæ largitur ex his quæ donavit sibi Deus, impinguabitur; & impinguatio erit in quantitate multa & magna sarietate, quia satiabitur de pinguedine domus Dei: Et R.Immanuel sic explicat, quicquid sapientiæ suâ sitim intellectus alterius inebriaverit, docendo illum sapientiæ, non modò illi proderit, verum etiam sibi ipsi, Pag. Alii verò exp. compluetur, i.e. facundabitur: quod Kimchi assert, cum analogia Grammatica maximè convenit, ut sit insignis hyperbole: nam juxta eum Aleph est loco He, & יִרְה exp. irriguus, pro יִרְה, ut supra dictum; Merc. Deinde, ii. signif.2. hujus rad. est in Hiphil הִירְה docere, Bu.Conc.docuit, instituit; ostendit; monuit, præmonuit; Bu.Lex prouit, ruere fecit; sed quando de verbis accipitur, significat docere, proferre & eruere doctrinam; construitur cum Accus. Av. הִירְה significat monstrare, מוֹרֵה, tanquam lapillo, vel telo projecto, vel digitis, &c. ut Prov.6.13. Gen.46.28. לְהוֹרֹת ut monstraret coram ipso Goshen versus; Et Exod.15.25. & monstravit ei lignum, &c. & sic sæpe usurpatur pro docere: quod revera est monstrare viam, vel monstrare quid dicendum vel agendum sit, Exod.4.12, 15. & c. 35. 34. בְּלִבּוֹ בְּהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ & apertitudinem vel voluntatem docendi dedit in corde ejus, &c. Job.36.22. Quis sicut ipse מוֹרֵה docet? Confer Psal.25.8. & Psal.119.102. à judiciis tuis non recessi, quia הוֹרֵתִי tu docuisti me, præmonstrator viæ exitistis mihi; sic Joel.2.23. quia dedit vobis לְצַרְקָה הָאֵת הַמּוֹרֵה ad justitiam sive, qui monstrat justitiam: quòd si ibi מוֹרֵה significat pluviam, metaphoricè notabitur is qui de cælo descendit, & irrigat ad justitiam: Confer Hos.10.12. sed non memini verbum הִירְה pro pluvie usurpari, Cocc. In docendi autem significatione, sic occurrit hoc verbum in hiphil ordine Conc. In præth. hiph. 3. f. m. cum הוֹ א. f. est, הוֹרֵה docuit eum, 2 Reg.12.2. & in 2. f. m. cum יוֹ A. f. est, הוֹרֵתִי docuisti me, Psal.119.102. Item in 1. f. præth. hiph. cum יוֹ conv. occ. plenè cum Tzere ante jod, vel defectivè cum solo Tzeri penult. ut & cum הוֹ A. f. defectivè, sed cum יוֹ conv. plenè; ut seq. הוֹרֵתִי & docebo, Exod.4.15. & הוֹרֵתִי & docebo, 1 Sam.12.23. & הוֹרֵתִי docui te, Prov.4.11. & הוֹרֵתִי & docebo te, Exod.4.12. In part. ben. hiph. occ. simpl. & cum יוֹ cop. & הוֹ dem. præth. מוֹרֵה vel sine vau, docens, doctor, 2 Reg.17.28. 2 Chron.15.3. Job.36.22. Psal.84.7. Prov.6.13. Isa.9.14. וּמוֹרֵה & doctor, Hab.2.18. הַמּוֹרֵה docentis, Jud.7.1. In pl. m. part. hiph. & in constr. מוֹרֵה, docentes, doctores; occ. cum יוֹ & A. f. sic, מוֹרֵי doctores meorum, Prov.5.13. מוֹרֵה doctores tui, Isa.30.20. In Infin. hiph. occ. cum יוֹ & לְ præth. ut & cum יוֹ præth. & א. f. ut seq. לְהוֹרֹת ad docendum, Gen.46.28. Lev.14.57. וּלְהוֹרֹת & ad docendum, Exod.35.34. Lev.10.11. לְהוֹרֹת ad docendum eos, Exod.24.12. In Imper. hiph. f. m. & pl. m. הוֹרֵה doce; occ. cum יוֹ A. f. ut seq. הוֹרֵנִי vel sine vau, doce me, Job.34.32. Psal.27.11. 86.11. 119.33. הוֹרֵנִי docere me, Job.6.24. In fut. hiph. 1. f. m. simpl. & cum יוֹ cop. & הוֹ, A. f. הוֹרֵה docebo, Job.27.11. & הוֹרֵה & docebo te, Psal.32.8. & in 2. f. m. fut. hiph. הוֹרֵה docebis; occ. pro more, abjecta 3. Rad. He, cum א. f. sic, הוֹרֵם docebis eos, 1 Reg.8.36. 2 Chron.6.27. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. &

cum יוֹ cop. præth. ut & cum יוֹ conv. ante יוֹ A. f. & cum יוֹ cop. ante יוֹ A. f. ut seq. יוֹרֵה docebit, Psal.25.8. Isa.28.9. Hab.2.19. יוֹרֵה & docebit, Hos.10.12. יוֹרֵנִי & docuit me, Prov.4.4. יוֹרֵנִי & docebit nos, Jud.13.8. Isa.2.3. Mich.4.2. Item cum יוֹ A. f. est, א. f. est, הוֹרֵה docuit eum, Psal.25.12. Isa.28.26. & cum יוֹ conv. præth. ante הוֹ A. f. & cum יוֹ cop. præth. ante א. f. sic, הוֹרֵה & docuit eum, Exod.15.25. & יוֹרֵה & docebit eos, 2 Reg.17.27. sic in 3. f. fut. hiph. הוֹרֵה docebit, f. occ. cum יוֹ cop. ante הוֹ, in pausa, vel הוֹ extra pausam; sic, הוֹרֵה & docebit te, Job.12.7.8. & הוֹרֵה & docebit te, Psal.45.5. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum הוֹ A. f. locis seq. הוֹרֵה docebunt, Deut.24.8. 33.10. Ezech.44.23. Mich.3.11. הוֹרֵה & docebunt te, Deut.17.10, 11. Job.8.10. Ab hoc verbo fit & nomen הוֹרֵה f. Lex; secundum R. Jos. & R. D. & appellatur sic, inquit R. Abrah. Ab. Ez. in comment. Psal.1.2. eò quòd doceat nos viam rectam. Potest etiam secundum R. D. deduci à הוֹר, quod est dispositio; quòd Lex sit dispositio, & forma præceptorum, quomodo fieri debeant, Pag. הוֹר quod Sanctus scripserat, verbum est, sed הוֹר, quod Kimchi vult, nomen: quod etiam quidam referunt ad hanc radicem, ut sit idem quod הוֹרֵה constitutio; institutio; dispositio; doctrina. Nomen Heb. הוֹרֵה latius potest quàm legis nomen, ut passim invenies, Levitico maximè: ut Latine Rationem vel præscriptum possis vertere. Interdum specialiter est doctrina, qua de Dei voluntate erga nos, & vita, moribusque formandis docemur: nec solum Lex Mosis, sed & libri alii sacri nomine Legis passim significantur: מִשְׁפָּט judicium verò, inquit Kimchi, est jus inter hominem & proximum ejus: nec statutum, est res decreta super hominem ut eam faciat, vel in mandato, vel in consuetudine: מִשְׁמֶרֶת custodia, seu observatio, est ut caveat nè mandatum transgrediatur, utque sepem faciat mandato. Quæ omnia etsi per se singula suum habeant significatum, sæpe tamen confundi videas, inquit hîc Kimchi; Merc. הוֹרֵה doctrina, institutio; quomodo in proverbii Salomonis sæpe usurpatur: Lex; quomodo dicitur vel de tora lege Mosis tantum, vel de specialibus quibusdam legibus, ut conjugii, Sabbathi, lepræ, &c. vel denique de universo verbo Dei, quod sic vocatur, quòd nos de Dei voluntate erga nos, & nostro officio erga Deum & proximum nostrum, doceat & erudiat; Bu. Lex. Lex, doctrina, institutio quæ nobis prouit voluntatem Dei expressam; Av. הוֹרֵה doctrina, quæ monstratur quod oportet facere; nominativum, quæ monstratur peccatoribus via; & מוֹרֵה, מוֹרֵה Isa.2.3. Nam ex Sion exibit הוֹרֵה Lex, h.e. doctrina, monstrans peccatori viam justitiæ. Sic Mich.4.2. Item Isa.8.21. הוֹרֵה לְתוֹעִיבָה ad (h.e. præter) doctrinam & confessionem; Nunquid etiam, cum extet doctrina & confessio, homines interrogandi & consulendi sunt? Et Prov.28. opponuntur הוֹרֵה עוֹיְבֵי deferentes doctrinam justitiæ, & שׁוֹמְרֵי תוֹרָה qui observant legem, seu doctrinam justitiæ. Et cap.6.23. הוֹרֵה & מִצְוָה הוֹרֵה præceptum est lucerna, & Lex; (i.e. doctrina justitiæ) Lux, &c. Cocc. Occurrit autem nomen hoc frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma absoluta locis seq. הוֹרֵה doctrina, lex, Exod.12.49. Lev.7.7. Num.15.17, 29. Deut.33.4. 2 Chron.15.3. 19.10. Job.22.22. Prov.28.4, 7, 9. 29.17. Isa.2.3. 8.17. 42.21. 51.4. Jer.18.18.

18. Lam. 2.9. Mic. 4.2. Hab. 1.4. Zeph. 3.4. Hag. 2.11. & cum
 1. cop. & הַ dem. præf. ut seq. וְיִרְה & lex, Neh. 9.14.
 Pſal. 78.5. Prov. 6.23. Ezech. 7.26. Mal. 2.7. וְיִרְה lex,
 Lev. 7.37. 14.54. Num. 5.30. 19.2. 14.3. 12.1. Deut. 1.5.
 4.8. 44.17. 18.19. 27.3. 27.8. 28.58. 29.29. 27.26. 28.
 61. 29.21. 30.10. 31.9. 11.12. 32.46. 31.24. 26. Jof. 1.
 7.8. 34.22. 5.2 Reg. 17.13. 21.8. 22.8. 11. 23.24. 2
 Chron. 14.3. 23.8. 34.15. 19. Neh. 8.23. 9.13. 12.44.
 13.3. Jer. 2.8. Zach. 7.12. Item cum וְיִרְה & lex, Exod. 24.12. 2 Reg.
 2 præf. prout seq. וְיִרְה & lex, Exod. 24.12. 2 Reg.
 17.37. וְיִרְה in lege, 2 Chron. 25.4. Neh. 8.14. 10.35.
 37. Mal. 2.8. 9. וְיִרְה, & in lege, 2 Chr. 31.21. וְיִרְה
 & juxta legem, 2 Reg. 17.34. Ezer. 10.3. וְיִרְה ad legem,
 Isa. 8.21. וְיִרְה ad legem, Neh. 8.7. sic etiam in
 forma f. conftr. occ. locis seq. וְיִרְה lex, Exod. 13.9.
 Lev. 6.2. 7.18. 7.11. 11.46. 12.7. 13.59. 14.2. 32.57.
 15.32. Num. 5.29. 6.13. 21. Jof. 8.31. 32.6. 24.26. 2
 Sam. 7.19. 2 Reg. 14.6. 23.25. 1 Chron. 22.12. 2 Chron.
 12.1. 17.9. 34.14. Ezer. 7.10. Neh. 8.1. 18.9. 3. 10.29. Pſ.
 19.8. 37.31. 119.72. Prov. 1.8. 13.14. Isa. 1.10. 5.24.
 30.9. Ezech. 43.12. Hof. 4.6. Am. 2.4. Mal. 2.6. 3.22. cui
 etiam forma conftr. וְיִרְה & lex, Exod. 24.12. 2 Reg.
 10.31. 1 Chron. 16.40. 2 Chron. 23.18. 31.34. 35.26.
 Ezer. 3.2. 7.6. 8.8. 10.30. Pſal. 1.2. 119.1. Dan. 9.11. 13.
 וְיִרְה juxta legem, 2 Chron. 30.16. Item cum Affixis
 sæpe occurrit, ut cum וְיִרְה Aff. cui etiam וְיִרְה & lex præf.
 וְיִרְה lex mea, Pſal. 78.1. 89.31. Prov. 3.1. 4.2. Isa. 51.
 7. Jer. 9.12. 16.11. 31.33. Ezech. 22.26. Hof. 8.1. 12.
 וְיִרְה & lex mea, Prov. 7.2. Jer. 6.19. וְיִרְה in le-
 ge mea, Exod. 16.4. 2 Chron. 6.16. Jer. 26.4. 44.10.
 & cum וְיִרְה, sed in pausa cum וְיִרְה Aff. cui etiam וְיִרְה
 præf. וְיִרְה lex tua, Neh. 9.26. Pſal. 119.44. 61.70. 77.
 92. 153. 163. וְיִרְה lex tua, Neh. 9.29. 34. Pſal. 119.
 34. 53. 55. 96. 126. 136. 165. Dan. 9.11. וְיִרְה & lex
 tua, Deut. 33.10. Pſal. 40. 9. 119.29. 109.113. 142. 174.
 ut & cum וְיִרְה & lex præf. ut seq. וְיִרְה & lex in
 lege tua, Jer. 32.23. וְיִרְה juxta legem tuam, Pſal.
 119.88. וְיִרְה à lege tua, Pſal. 119.51. 150. וְיִרְה
 ex lege tua, Pſal. 119.18. וְיִרְה ex lege tua, Pſal.
 94. 12. sic etiam cum Aff. cui וְיִרְה & lex præf.
 וְיִרְה legi ejus, Isa. 42.24. וְיִרְה in lege ejus,
 Pſal. 1.2. 78.10. Jer. 44.22. וְיִרְה & ad legem ejus,
 Isa. 42.4. Item in forma pl. f. occ. etiam simpl. & cum וְיִרְה
 cop. הַ dem. & וְיִרְה præf. sic, וְיִרְה leges, Isa. 25.5.
 וְיִרְה & leges, Neh. 9.13. וְיִרְה leges, Exod. 18.20.
 וְיִרְה & leges, Lev. 26.46. Item cum וְיִרְה Aff. sed in
 pausa cum וְיִרְה, post וְיִרְה cop. & cum וְיִרְה Aff. cui וְיִרְה & lex
 sunt præf. ut seq. וְיִרְה leges meas, Ezech. 44.24.
 וְיִרְה & leges meas, Gen. 26.5. Exod. 16.28. וְיִרְה
 leges ejus, Exod. 18.16. Ezech. 43.11. 44.5. וְיִרְה
 & leges ejus, Pſal. 105.45. וְיִרְה in legibus ejus, Dan.
 9.10. Ab hac autem radice est מוֹרֵה nomen loci;
 Gen. 22.2. sonat doctrinam Domini, quòd eo loco &
 monte sit Templum à Salomone constructum, 2 Chr.
 3.1. & doctrina de voluntate Dei erga nos patefacta. Alii
 à Rad. יִרְה videre, deducunt, quòd illic esset appar-
 iturus Dominus, Merc. Cev. Locus supra cit. Ex. 19.
 13. יִרְה jaculando jaculabitur, Pag. passivè, i.e.
 jaculis petetur, jaculo ferietur, ad Hebr. 12. redditur,
 Merc. Hieron. confodietur jaculis, Pag. Et in 1 Sam. 31.
 3. in plerisque codicibus scribitur הַמּוֹרֵה, jaculato-

res; sed in omnibus, 2 Chron. 26.15. לִירוֹא ad jacu-
 landum; & 2 Sam. 11.24. יוֹרֵא & jaculati sunt sagit-
 tarii, &c. Scribuntur sic, viz. cum Aleph loco He 3. Rad.
 Pag. vel potius Aleph in iis abundat, Coc. In Hiphil
 autem הוֹרֵה est & jacere; & docere; pro docere nunc
 cum gemino Accusativo, more Latino, hunc cum Ac-
 cusativo personæ, & præpositione Beth, construitur, &
 interdum cum Accusativo rei, & Lamed ante perso-
 nam, Merc. In Isa. 30.20. & non restringet, aut pro-
 hibebit, vel elongabit, ultra מוֹרֵה pluviam tuam, vel
 doctorem tuum, Pag. aut verbum potius est, constrin-
 getur, prohibebitur aut elongabitur, pluvia, &c. Passivè,
 quia erat annus ille squaloris, & frugum ubertatem
 illis prædicat: vide in Rad. כָּנָה: alii non ultra avola-
 bit doctor tuus, qui scilicet viam rectam doceat, ita ut
 sit in finibus terræ, Merc. Cev. Utroque modo exp. R. D.
 in comment. et si jod sit signum pluralis, doctores tu-
 os: item eodem versu, & erunt oculi tui videntes, i.e.
 videbunt, מוֹרֵה את pluviam tuam, vel doctorem tu-
 um, aut doctores tuos, scribitur enim cum jod, estque
 duplex lectio, Pag. ut scilicet jod sit loco He 3. Rad. nume-
 ro singulari, aut sit jod nota multitudinis, numero plu-
 rali, Cev. Sic Isa. 28.26. Deus suus יוֹרֵנִי docebit illum;
 R. tamen Joseph exp. compluere faciet eum: (vel poti-
 us, pluere faciet illi; Merc.) ac si dicat, qui seminat se-
 cundum judicium sive normam & consuetudinem, & ex-
 pectat Deum qui det pluviam, & germinare faciet semi-
 na; Pag. vel potius, qui seminat, seminet secundum ju-
 dicium, i.e. ut postulat & fert seminandi ratio, & po-
 stea speret in Deum, quòd dabit, vel ut det, pluviam,
 & germinabunt semina, Merc. Cev. Sed R. D. exp. doce-
 bit eum, i.e. dabit illi hanc sapientiam, Pag.

Rad. 87. יִרְה m. est, Luna; יִרְה item mensis, Pag.
 Bu. Av. Cocc. sic scilicet appellatus, quòd luna singulo in-
 novetur mense, Pag. Est cogn. cum יִרְה spiravit, יִרְה
 spiritus, seu ventus, & cum יִרְה odoratus est; luna e-
 nim respirationem & refrigerium, seu auram, & ven-
 tum leviolem motu suo præbet: unde noctu semper
 aura frigidior est quàm per diem, Av. Pſal. 72.4. לְפָנֵי
 יִרְה coram luna, i.e. quamdiu est luna, & v. 7. עַד
 בְּלִי יִרְה usque dum non sit luna; h. e. vel nunquam,
 quia semper erit luna; vel usque ad seculum gloriosius
 luce solis ac luna. Confer Job. 14.12. לְפָנֵי שְׁמַיִם
 usque dum non sit coelum; in hac viz. forma, Coc. Oc-
 currit autem hoc nomen ordine Conc. sic; In forma ab-
 sol. simpliciter, & cum וְיִרְה & הַ præf. יִרְה luna,
 Job. 25.5. Pſal. 8.4. 72.5. 7. 10. 19. Jer. 31.35. Hab. 3.
 10. יִרְה & luna, Jof. 10.12. 13. Job. 31.26. Pſal. 121.6.
 148. 3. Isa. 13.10. Ezech. 32.7. Joel. 2.10. 4.15. יִרְה lu-
 na, Deut. 4.19. Pſal. 136.9. Isa. 60.19. וְיִרְה & luna,
 Gen. 37.9. Eccl. 12.2. Joel. 3.4. ut & cum וְיִרְה & הַ
 præf. יִרְה sicut luna, Pſal. 89.38. לִירוֹא lunæ, Deut. 17.
 3. וְיִרְה & lunæ, Jer. 8.2. 2 Reg. 23.5. Atque inde, ut qui-
 dam volunt, nomen aliud à præced. vel, ut alii, ut forma
 tantum conftr. ejusdem nominis præced. viz. יִרְה men-
 sis, & עוֹמֵם, Pag. Bu. Cocc. quasi lunationem dicas, spati-
 um scilicet quod luna conficit à sole abundo, & ad eun-
 dem redeundo; sic in regimine dicitur, sicut & alia non-
 nulla reperies, ut à כָּנָה sit regimen כָּנָה & alia non-
 idem יִרְה; Merc. יִרְה est lunarius cursus: i.e. men-
 sis, nam luna singulis mensibus innovatur, & significat
 spatium

spatium mensis quod luna motu suo conficit, Av. unde ירח ימים, mensis dierum, dicitur integer mensis; Bu. Lex. Occurrit autem in hac forma simpl. & cum כּ praf. sic, ירח mensis, Deut. 21. 13. 2 Reg. 15. 13. כּ ירח in mense, 1 Reg. 6. 37. 38. 8. 2. Zach. 11. 8. Item, in priori forma cum Tzere sub Resch, occ. cum ׀ cop. praf. & ׀. Aff. sic, וירחך & luna tua, Isa. 60. 20. & in forma pl. m. ירחים lunæ, vel menses, ut גרש ירחים, fructus lunarum, dicitur quem quæque luna protrudit: pluralis autem numerus lunæ tribuitur, quia pluries nova fit; Bu. Lex. quod protrudunt menses, Coc. Deut. 33. 14. & de delicatis fructibus maturis, (vel maturacionis, ad verbum, ejectionis, Merc.) ירחים lunarum: luna enim decoquit maturatque fructus, Pag. i.e. ad maturitatem eos perducit; nam quædam ex terræ nascentibus, noctu, ad lunæ dominium, felicius proveniunt, Merc. Occurrit autem in hac forma pl. m. ut seq. ירחים menses, Exod. 2. 2. Deut. 33. 14. Job. 3. 5. 39. 2. ut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum כּ praf. ירחי menses, Job. 7. 3. כּ ירחי sicut menses, Job. 29. 2. Atque hinc ab hac radice, quidam ירחו vel ירחיו Jericho dictam putant, in forte tribus Benjamin, centum quinquaginta stadiis, juxta Josephum, distantem ab Hierosolyma, quod lunæ formam referret. Sed à fragrantia potius aromatum nomen nasci videtur. Unde & civitas palmarum aliquoties appellatur; Vide & Ecclesiastici 24. Merc. ירחיו urbs in tribu Benjamin, & sic dicta à spirantibus fragrantibus, nam ibidem, balsamum, palmæ & id genus alia aromatica felicissimè proveniebant. Hanc urbem à Josua destructam reedificavit Chiel. Josephus testatur eam 150. à Jerosolymis, & 50. stadiis à Jordane sitam; occurrit in Num. 22. 1. Jos. 2. 1. 1 Reg. 16. v. ult. Av.

Rad. 88. ירט est שטה, inquit R. D. i.e. divertit, declinavit, oberravit, Pag. Bu. Quidam delabi, seu decurrere exponunt, ut nonnihil cum ירר conveniat: item cum ירט, quod in loco Jobi potius esse putant; Merc. ירט vanè laboravit, frustra prope-
ravir, decurrendo velociter, frustra contendit: Est cogn. cum ירר descendit, & ירט praterfluxit; nam in descensu citius properamus quam in ascensu montis, Av. Occurrit autem Num. 22. 32. Egressus sum in Adversarium, (i.e. tanquam adversarius, Merc.) כי ירט כי ירר quia divertit viâ, aut declinavit viâ coram me: dixi, inquit Angelus, vir iste declinavit viâ, & corde suo ad maledicendum; (vel potius, vir iste invertit viam ipsam, & in corde ejus est, i.e. ipse apud se constituit, maledicere, Cev.) & non ambulat per viam rectam coram me, inquit R. D. Hieron. quia perversa est via tua, mihi quæ contraria: Targum, quia manifesta est coram me, quod vis ire per viam contra me; R. Sal. exp. quia placuit viâ contra me, i.e. quæ est contra me, Pag. Quia incurrebat viâ adversus me: Arabs occlusa est viâ; Bochartus exp. intricata est: Goliath in forma 10. exp. præcipitem se dare, Coc. Quia declinavit, &c. In Targuin Jonathæ, ירט declinat de viâ, Bu. Lex. Ego egressus sum, ut essem tibi Adversarius; quia frustra prope-
rat viâ, viz. tua, coram me. Rabbinii exp. oberrare, &c. vel, viâ tua irritavit coram me, Av. In fut. kal, 3. f. m. ירט; unde cum Aff. נ. i. occurrit Job. 16. 11. (pro ירטנני Coc.) cum simplice videlicet jod; sic, ירטנני pervertet me, Bu. Conc. Inclinet me; nam est futurum transitivum, &

formam habet quasi à ירט; vel est pro ירטנני; Bu. Lex. ועל ירי רשעים ירטנני & in manibus improborum incurrit in me: 70. וְעַל יְרֵי רָשָׁעִים יִרְטֵנִי. Kimchi exp. per שטה; Bochartus vertit, inter manus impiorum implicavit me, Coc. Et ad manus impiorum divertere fecit (vel facit, Merc.) me. Et si Resch esset dagefchabile, dagefcharetur, inquit R. D. in lib. Rad, Pag. more scil. defectivorum in prima, ut ירטנני det me, Isa. 27. 4. Vel potius, ut ירטנני & corripiet me, Isa. 8. 11. ut inquit idem R. D. in Michlol. Ergo juxta mentem Kimchi non est præteritum piel, ut hic ad marginem fuerat expressum, sed futurum kal, quod venit juxta morem eorum in quibus prima radice per dagefch absorbetur, ut ירטנני יסר. Kimchi hic addit ut ירטנני quod est à ירת, nisi potius vis esse exponentis, tradit me: quod si esset præteritum piel, ante affixum נ. i. fuisset pathach, Merc. Cev. vel tradidit me, ut Hieron. Sunt tamen inquit R. D. qui hujus radicem putant esse ירט. R. Levi exp. declinare faciet me ab illo in quo eram, & est à ירט, vel ירט ejusdem significantiæ; nempe ירת, sive שטה; Pag.

Rad. 89. ירך indè No. ירך f. in regimine cum sex punctis, ירך femur; & latus, plaga; aut pes; hastile. Quibusdam placet reducere ad ירך: quod ex corporis partes quæ sunt circa femora aut fæminalia, sunt teneriores: & quia femur est in latere, sæpe pro eo sumitur: maximè aliarum rerum ab homine. Nam de homine dictum propriè sumitur. Sic & metaphoricè pedem, seu imam partem aliarum rerum significat, item plagam orbis. In regimine effertur ירך, Merc. ירך femur, pars crassior in utroque latere hominis juxta testiculos, à lumbis usque ad genua tendens instar caudicis seu caulis oblongi. Cognationem habet cum ירך prolongatus est. Et hic observandus est mos antiquus, quod servi juraturi agnoscebant obedientiam, & manum ponebant sub femore dominorum quibus fidem promittebant, & hic mos servatur adhuc apud Indos, Av. ירך f. femur, cum de homine dicitur: latus, cum de aliis rebus; Bu. Lex. Jud. 15. 8. ירך על שוק crus super femore; h.e. incurvatos, ita ut crus femori in eorum incurvatione conjungeretur. Gen. 24. 2. pone manum tuam infra femur meum, scil. inclinatam; h. e. supra genua mea. Servi erat non manum tangere, sed manum imponere genibus; ubi est in regimine ירך. Ei parti adjungitur gladius, Psal. 45. 4. Exod. 1. 5. ירך יעקוב exeuente ex femore Jacobi; σεμνωσ. Gen. 32. 25. ירך ויחזק כף ירך & mota est αὐτοῦ καὶ ὤν acetabulum femoris Jacobi: acetabulum scil. cui infernum erat os femoris: metaphoricè, Exod. 25. 31. ירכה ירך scapus ejus & canna ejus; 70. ὁ καυλὸς αὐτοῦ καὶ ὁ καλαμίσκος; scapus lucernæ comparatur cum femore seu osse femoris humani; Coc. Atque sic dicitur de variis rebus aliis, ut de latere tabernaculi, Exod. 40. 21. altaris, Lev. 1. 11. vel de angulo navis, &c. ut Jon. 1. 5. & Jonah descendit ad latera navis; i.e. ad unum de lateribus navis vel angulis ejus; ut Jud. 12. 7. & sepultus est in urbis, i.e. in una ex urbis Gilead, &c. ex Coc. & Pag. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. ut seq. viz. simpl. & cum ׀ dem. praf. ירך femur, Num. 5. 22. Jud. 15. 8. Jer. 31. 19. Ezech. 21. 17. 24. 4. ירך femoris, Gen. 32. 32. Atque indè, ut quidam volunt.

volunt, nomen aliud in alia forma cum duplici sagol, vel, ut plerique volunt, in forma constr. ejusdem nominis; viz. ירך femur; item pro latere femoris: tribuitur etiam rebus inanimatis, quemadmodum reliquæ partes corporis humani, Av. Occurrit autem ירך femur, Gen. 24.9. 32.25.32. Exod. 1.5. 40.22.24. Lev. 1.11. Num. 3.29.35. Jud. 3.16.21. 2 Reg. 16.14. Pla. 45.4. sed occurrit etiam cum י, יך, & יך Aff. ut seq. ירכי femore meo, Gen. 24.2. 47.29. ירך femur tuum, Num. 5.21. ירכי femur ejus, Gen. 32.25. 31.46.26. Exod. 22.27. Jud. 8.30. Cant. 3.8. Item cum יך Aff. est, ירכה femur, scapus ejus, Exod. 25.31. 37.17. Num. 5.27. 8.4. & plurale duale hujus nominis, Pag. est ירכים femoraambo, Exod. 28.42. & usque ad femora erunt, Pag. Bu. Lex. cujus forma constr. ירכי, occurrit cum יך Aff. sic, Cant. 7.2. (vel potius, 1. Merc.) vertebra vel ambitus, ירכי femorum tuorum, Pag. Bu. Lex. Item inde etiam No. ירכה fidem, femur; latus; sive latus femorum; & semper tribuitur rebus inanimatis, per metaphoram; Av. In constr. est ירכת; unde cum י cop. praf. & י Aff. est, יורכתו Gen. 49.13. & latus ejus, Bu. Lex. & plaga ejus, i.e. terræ ejus, juxta Tsidon, scilicet, Pag. q.d. angulus terræ ejuserit Tsidon: i.e. terminus eo verget, Merc. Atque inde ex hac forma est duale ירכתי utraque femora, vel latera. Occurrit cum י praf. in pausa cum camerz, sed extra pausam cum pathach, penult. ut & cum י praf. ut seq. בירכתי in utroque latere, Exod. 26.23. 36.28. בירכתי idem, Ezech. 46.19. בירכתי ad latera, Exod. 26.27. 36.32. ejusque forma constr. est & occurrit locis seq. בירכתי latera, Jud. 19.18. 2 Reg. 19.23. Psal. 48.3. Isa. 14.15. 37.24. Ezech. 38.6. Jon. 1.5. cui etiam formæ constr. יך, יך & י sunt praf. ut seq. בירכתי in lateribus, Jud. 19.1. 1 Sam. 24.3. Psal. 128.3. Isa. 14.14. Ezech. 32.23. Am. 6.10. בירכתי & ad latera, Exod. 26.22. 36.27. בירכתי à lateribus, 1 Reg. 6.16. Jer. 6.22. 25.32. 31.7. 50.41. Ezech. 38.15. 39.2. Nomen hoc בירכתי, ירכת, in duali significat etiam extremum alicujus rei, vel partem aliquam ejus: & dicitur etiam de postico latere occiduo Tabernaculi; ut Exod. 26.22. בירכתי המשכן ומה; 70. בירכתי המשכן ומה. Sic v. 23. & 27. Item c. 36.26. 28.32. Et Ezech. 46.19. בירכתי ומה in extremo versus occasum. Et Jud. 19.18. A Bethleem בירכתי usque ad extrema montis, seu ad extremum montem Ephraim; 70. בירכתי ומה. Et 2 Reg. 19.23. בירכתי Libani. Et sic, Psal. 48.3. בירכתי pars Aquilonaris. & 1 Sam. 24.4. בירכתי in extremo speluncæ. Ezech. 32.23. בירכתי לאשר בירכתי הבית Am. 6.10. בירכתי הבית ei, qui est in penitissimis domus. Et 1 Reg. 6.16. בירכתי ab intimo domus. Et Jer. 6.22. בירכתי ab extremo terræ; sic Jer. 25.32. 31.7. Item, Isa. 14.13. sededo in monte conventus בירכתי in latere, vel angulo Septentrionis, h.e. juxta Altare, inter Deum in Templo habitantem, & populum; tanquam scilicet mediator inter Deum & homines, & vicarius Dei, Cocc.

Rad. 90. ירע est malum esse, vel videri, Pag. Bu. Lex. Cocc. displicere: item vociferari, (clamorem vociferando contundere, &c. Cev.) frangere, Pag. malus fuit, malè habuit, malè affectus fuit; incommodavit;

idem quod ירע malus fuit. Hinc Mat. 5. Qui dixerit fratri suo, Racha, &c. Construitur cum Dativo, aut cum י ponitur absolutè, Av. Radix hæc ירע duo habet significata; 1. malum esse vel videri; malefacere, Bu. Conc. Occurrit in præt. kal, 3. f. f. Isa. 15.4. נפשו ירעה לו anima ejus ei mala est, h.e. vita ipsi amara est; Cocc. mala visa fuit, Bu. Conc. mala videbitur ipsi; i.e. tadebit ipsum animæ, h.e. vitæ suæ, Bu. Lex. Anima ejus malè se habuit, Av. vel Anima ejus vociferata est sibi, i.e. propter se, juxta R.D. sicut dixit ante hæc verba, Armati Moab ירעו clamabunt: sic & in comment. idem exp. vociferata est, voce scilicet flētis & ululātis, propter seipsam, i.e. propter malum quod sibi evenit, Pag. Atque sic posterius quidem Kimchi exp. sed prius videtur eodem modo cum cæteris intelligere, quod malim, mala fuit ei, i.e. afflicta, malè affecta anima ejus, &c. Merc. Sed occurrit sæpius in fut. kal, 3. f. m. cum Tzere & pathach; idque simpliciter tam transitive quàm intransitive, & cum י conv. praf. ut seq. ירע malum videatur vel sit, Gen. 21.12. Deut. 15.10. 1 Sam. 1.8. 2 Sam. 11.25. ירע malefaciet, 2 Sam. 20.6. ירע male habebit, Job. 20.26. וירע & malum visum fuit, Gen. 21.11. 38.10. 48.17. 1 Sam. 8.6. 18.8. 2 Sam. 11.27. 1 Chron. 21.7. Neh. 2.10. 13.8. Psal. 106.32. Isa. 59.15. Jon. 4.1. Item in 3. f. fut. kal, est, ירע malignus erit, Deut. 28.54, 56. & in 3. pl. m. fut. kal, sic, ירעו mali, tristes essent, Bu. Conc. Neh. 2.3. Quare non פני ירעו malus esset vultus meus? Cocc. cur non tristes erunt facies meæ? pro, tristis erit facies mea; Pag. Quare non esset malus, i.e. afflictus, vel malè dispositus vultus meus? Bu. Lex. Cur non malæ, i.e. tristes essent facies meæ? Av. Sed in 3. f. m. fut. kal, occurrit etiam transitivum, 2 Sam. 20.6. Nunc ירע malefacturus, nociturus est nobis, &c. quasi ex piel, pro ירע, Bu. Lex. Nunc incommodabit nobis Sebah, &c. Av. Alii verò etiam hoc intransitive exponunt, sic, Nunc pejor erit nobis Sebah, Pag. vel, Nunc malo erit nobis, &c. Cocc. Quidam etiam huc referunt Job. 20.26. ירע פירות affliget superstes in tabernaculo suo, Pag. Kimchi in fine radices ירע infra ad eam radicem refert ex Niphāl, exponens, confringetur: ubi pathach pro camerz, quòd sit Milhel, nulla tamen de causa. Sed eo sensu præstiterit esse à ירע, meo iudicio, ex Niphāl, ut יסב, cum Tzeri ob Refch, sed præter morem, Milhel. Sed adhuc satius est esse hinc, malè habebit: ut & ipse illic subindicare videtur, Merc. Vel, id per Apocopen dicitur pro ירע: unde & penacutum est, nam aliàs à ירע acutum est: nisi cum Vau conversivo, aut, quando sequitur dissyllaba penacuta: quod uon observavit R.D. Ignis depascit, h.e. consumit, superstitem in tentorio ejus. Alia derivata assumit à ירע; Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine quod hic quidam locant; viz. ירעה f. aulæum, cortina, Pag. Bu. Lex. Cocc. 70. ἀνὰ, δῆπρς, Cocc. Alii ad ירעה, quod est associari, reducant, ut hoc nomine ala, seu pars una significetur, quarum multæ laqueolis conjunctæ tentorium efficiebant: alas ergo tentorii reddunt; quæ ex varia materia fiebant, ut de Tabernaculo faderis videri licet. Aulæ quidam cum 70. reddunt; alii vela; noster interpretes pelles; quòd ex illis sæpe fierent, & superiores maxime ex caprinis, ob coeli intemperiem; Merc. ירעה cortina, pellicis; item aulæum, seu tentorium confectum è pellibus fi-

ve cortinis contra injuriam & malitiam tempestatis: ex multis autem cortinis per laqueolos confociatis integrum tentorium seu theatrum conficiebatur, sub quo habitabant & protegebantur homines contra injuriam pluviae; ideoque cognitionem habet cum ירקה socius fuit, confociavit; Av. Occurrit autem nomen hoc cum ירקה; 2. & 3. praef. locis seq. ירקה aulazum, Exod. 26. 2, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 36. 9, 11, 12, 15, 17. 2 Sam. 7. 2. ירקה ביריעה aulazum, Exod. 26. 5. 36. 12. ירקה tanquam aulazum, Psal. 104. 2. ut & in forma pl. occ. simpl. & cum ירקה dem. praef. ut seq. יריעות vel sine vau, aulazum, Exod. 26. 1, 3, 7, 8, 13, 36. 8, 10, 14, 15. Num. 4. 25. 1 Chron. 17. 1. Hab. 3. 6. יריעות aulazum, Exod. 26. 2, 3, 6, 9. 36. 9, 10, 13, 17. sic etiam cum ירקה & 3. praef. ante jod quiescens, pro duplici Scheva; sic, יריעות & aulazum, Isa. 54. 2. יריעות in aulazis, Exod. 26. 12. יריעות sicut aulazum, Cant. 1. 5. Item cum ירקה; pro ירקה ob paulam, & ירקה. Aff. ut seq. יריעות aulazum mea, Jer. 4. 20. 10. 19. אריות aulazum eorum, Jer. 49. 29.

Rad. 91. ירק duo significat; 1. In kal est, spueri; Pag. humorem evacuare: unde & virorem dictum putant, quasi terrae aut plantarum sputum. Convenit cum ירק, de quo infra, ex quo est & ירק sputum, quod quidam huc revocant; sed praestat esse ex ירק ob dagesh, quod cum affixo recipit: vide suo loco, Merc. ירק spuit, expuit, inspuat; Bu. Lex. Cocc. eruxit sputum, eructavit, excreavit, expuit; ructando ejecit sputum, produxit excreationem. Affinitate alludit ad ירק & ירק vacuus fuit; nam excreare est, os vacuum reddere salivam & ructu: hinc erugo, &c. & Latini rugo, is, ere, ructo, eructo; item per conversionem radices, creio, excreo. Av. Occurrit in prat. kal, 3. fm. cui jungitur Infin. kal, & in 3. sf. prat. kal, cum ירק conv. praef. ut seq. ירק ירק i. e. spuendo spuit, Num. 12. 14. ירק & spuere, Deut. 25. 9. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est olus, viriditas; Bu. Conc. ut in nomine ירק m. olus, Pag. i. e. omnis herba sativa quae in usu cibario est; vel herba quae est cibus hominis; ut R. D. inquit, Pag. Kimchi autem hoc dicit de nomine ירק, quod infra citabitur ex Prov. 15. esse scil. Toar herbae edulis; quasi virens aut viride dixeris: unde apud doctores Hebraeorum, in pl. ירקות olera; quanquam Elias & à ירק deflekti posse ait. ירק autem generalius est pro omni virore: etsi specialiter etiam sumi queat, Merc. Cev. ירק m. est viror, viriditas: olus viride: dicitur tam de arboribus quam de herbis, Bu. Lex. est herba sativa quam terra procreat eructando, Av. virens quod nascitur ex terra, Cocc. Occurrit autem nomen hoc cum duplici segol, simpl. & cum ירק & ירק praef. ut seq. ירק viriditas, Gen. 1. 30. Exod. 10. 15. Num. 22. 4. Isa. 15. 11. ירק sicut viriditatem, Gen. 9. 3. ירק & sicut viriditas, &c. Psal. 37. 2. Atque indè, 1. No. ירק m. viride, viriditas, virens herba; Bu. Lex. Av. olus quod terra procreat & eructat, Av. Job. 39. 8. vel 11. Indè etiam, 2. No. ירק m. olus, sativum propriè & cibarium, Bu. Lex. olus viride, herba sativa quam terra procreat eructando, Av. Occurrit simpl. & cum ירקה dem. praef. sic, ירק olus, 1 Reg. 21. 2. Prov. 15. 17. ירק oleris, Deut. 11. 10. In forma constr. ירק: occurrit cum ירקה cop. praef. ante jod quiescens pro duplici Scheva; sic, ירק & viriditas, 2 Reg. 19. 26. Isa. 37. 27. Item, 3. Hinc etiam ירק m. robigo: vel aurugo, vel ærugo, juxta Hier.

nisi mendum sit: ærugo cum diphthongo est rubigo in ære & argento, quum viredescit: rubigo verò est in ferro, & segetibus: quæ est in ferro, dicitur & ferrugo; quæ verò in segetibus, robigo dicitur, ut ait Basilus: quòd illa ferrum, sic ista segetes exurit: est enim robigo morbus segetum, qui culmis frumentorum innascitur ex nimio humore, ut ait Varro: (contrarium vitium uredo propriè dicitur, Merc.) Virgil. — & mala culmos, Effet robigo: Servius ait, robigo, genus vitii quos culmi pereunt: abusivè rubigo dicitur vel aurugo, ut dicunt nonnulli, quòd ad colorem tendat auri. In loco igitur, 1 Reg. 8. 37. de robigine segetum loquitur, ut puto, quia præcedit ariditas, &c. Pag. ירק est rubigo, segetum morbus; pallor, aurigo, hominum morbus, morbus regius, Deut. 28. 22. Est formæ dagessata זרקו; Bu. Lex. ירק est flavedo, color subviridis, ut est ex viridi, ruffo & albo concretus: sed est quoque segetum morbus, nascens in culmis ex nimio humore, vel nimio astu; & vocatur voce consimili ærugo, idem significans quod rubigo, nisi quod ærugo Latinis est in ære & argento, quum viredescit; rubigo autem in ferro & segetibus; Theophrastus tamen æruginem quoque de segete usurpavit, 1. 4. de causis plantarum; Av. ירק pallor; Jer. 30. 6. ירקו כל פנים לרקו omnes facies in pallorem scil. verbas. Item vitium frugum, rubigo, 1 Reg. 8. 37. 70. ἄνθος, alibi ἀνθος, Cocc. In priore loco, Jer. 30. Hieron. vertit, ירקו in auriginem, quem in nostra editione securi sumus: sed potius est cum R. D. reddere, in pallorem: quum enim repente dolor aut afflictio homini contigerit, fugit sanguis à facie, & efficitur pallida, Pag. Atque adeo livida, Cev. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ירקה & ירק praef. ut seq. ירק rubigo, 1 Reg. 8. 37. ירקו & rubigo, 2 Chron. 6. 28. ירקו & rubigine, Deut. 28. 22. Am. 9. 4. Hag. 2. 17. ירקו in auriginem, Jer. 30. 6. Item, 4. hinc etiam est nomen geminatum, Pag. viz. ירקו m. subviridis, vel subrufa, &c. geminatio enim (huiusmodi scil. litterarum posteriorum, Cev.) diminuit, secundum Ab. Ez. sed secundum R. D. augeat. Pag. ירקו subviridis, Lev. 13. 49. subfulvus, Psal. 68. 14. Bu. Lex. flavus valde, ita ut prædominetur viridis color, ideoque verti potest, subviridis, Av. flavus, Cocc. Lev. 13. 49. & si fuerit plaga subviridis vel subrufa, Hieron. si alba vel rufa, Pag. subviridis aut subrufa, Av. sed occurrit etiam cum ירק praef. ante jod quiescens ob scheva initiale, nè duplex concurrat; sic, Psal. 68. 14. בירקו פרוץ 70. in pallore auri; Hieron. in virore auri; nos, flavo auro, aut flavedini auri. R. D. inquit in l. Rad. esse aurum cujus color declinat paululum ad viriditatem; Pag. Est aurum, inquit Kimchi, cujus color non nihil ad virorem vergit; vel בירקו colorem croceum significat. Et sanè juxta Diogenis Apothegma, aurum pallet, Merc. Et in Comment. R. D. dicit esse Hypallagen, i. e. in auro subviridi; Pag. Et remigia ejus flavedine auri, scil. obducta; Av. Cum flavedine, vel flavo auri; 70. ἐν χρυσεῖδι χρυσοῦ, Cocc. In subfulvum, &c. Bu. Conc. Sed occurrit etiam in forma pl. sic, ירקו subvirides, Pag. Bu. Lev. 14. 36, 37. Quod si fuerint profundiores, aut flaviores, Av. vel substantivè, subviriditatem, Pag. Ejus singulare esset, ירקת, viz. ad formam ירקת, quod

quod etiam sic pluraliter flectitur; Buxtorf. Lex.

Rad. 92. ירש est hæreditare, aut hæreditatem accipere, hæredem esse; possidere: pauperem esse; depauperare, i. e. pauperem facere; expellere; Pag. Construitur cum Accus. personæ, hæreditatem aliquem, pro, hæredem alicujus esse, vel fieri. Cum Accusativo rei est occupare, possidere, obtinere, ferè jure successione; quanquam latius patet, ut sit, firmiter possidere jure belli, aut alio modo occupare. Contrariam habet significationem verbo ירש & ירש quibus ejectio & expulsio ex hæreditate vel possessione significatur, quo modo & hoc verbum in Niphal & Hiphil sumitur. Vide infra; Merc. ירש jure hæreditario possedit, in hæreditatem successit, hæreditatem adiit vel obtinuit, hæres effectus fuit; Bu. Lex. ירש possedit circumscriptos terminos seu fundos, habuit in dominio & potestate suâ, jure obtinuit, hæreditavit. Propriè significat, aliquid sibi vendicare aut ære suo, aut legitima successione & dominio, ut bello, aliòve jure comparatum; & non tantum de fundis, sed etiam de servis & hominibus tanquam mancipiis subactis, dicitur. Cognationem habet cum ירש, i. e. efflagitatio contentiosa; & cum ירש concessit, vel potestatem dedit. Est enim possidere, rem vel homines sibi, & potestati five efflagitationi suæ, concessos habere. Alludit præterea ad ירש eiecit, & ירש pauper fuit; nam possidere hominem vel servum, est occupare illum cum omnibus facultatibus & possessionibus ejus, ut prorsus extorris & ירש pauper & destitutus, seu ejectus suis fundis & terminis reddatur, Av. ירש hæreditare; καληρονομήν. Referatur ad personam & rem. Ad personam, cui in possidenda re succeditur; Cocc. Radix hæc tria habet significata, 1. hæredem esse vel fieri, possidere ex hæreditate, Bu. Conc. & sic occurrit in præf. kal, 3. & 2. s. m. & cum! conv. præf. utriusque, ut seq. ירש possedit, Jer. 49. 1. ירש & hæres erit, Num. 27. 11. Jer. 49. 2. ירש possidisti, 1 Reg. 21. 19. ירש & possidebis, Deut. 6. 18. 12. 29. 16. 20. 17. 14. 26. 1. Item in 2. s. m. occ. etiam cum! cop. præf. ante ה & Aff. sic, ירש & possideas eam, Deut. 30. 5. ירש & hæres sis earum, Deut. 19. 1. 31. 3. & in 3. pl. præf. kal occ. etiam simpl. & cum! conv. præf. ירש possederunt, Deut. 30. 5. Psal. 44. 4. 63. 18. ירש & possidebunt, Deut. 3. 20. Jos. 1. 15. Isa. 14. 21. Ezech. 7. 24. Obad. 1. 7, 19. ut & cum! conv. præf. ante ה & Aff. sic, ירש possideant te, Ezech. 36. 12. ירש & possideant eam, Psal. 69. 36. Isa. 34. 11. 65. 10. Jer. 30. 3. & in 2. pl. m. ירש possedistis, sed ob Scheva initiale occ. cum! conv. præf. locis seq. ירש & possideatis, Deut. 4. 1. 22. 8. 1. 11. 8. 23. 31. Jos. 1. 15. 23. 5. sic in 1. pl. præf. kal, occ. simpl. & cum! conv. præf. ut & cum! conv. & Aff. ut seq. ירש possedimus, Deut. 3. 12. ירש & possidebimus, Num. 13. 30. ירש & possidebimus eam, Ezech. 35. 10. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum! dem. præf. ירש possidens, possessor, Gen. 15. 3. Deut. 18. 14. Jud. 18. 7. Isa. 65. 10. Jer. 49. 1. ירש possesorem, 2 Sam. 14. 7. Mich. 1. 5. ut & in forma pl. m. occ. simpl. & cum! præf. sic, ירש possessor, Deut. 12. 2. ירש possessoribus, Jer. 8. 10. & in forma pl. m. constr. ירש possidentes; occ. cum! Aff. sic, ירש possesores suo, Jer. 49. 2. & in f. f. part. ben. kal ירש possidens, f. sed occ. in altera forma cum

duplice sægol ante Thau; sic, ירש hæreditate consequens, Num. 36. 8. In Infinit. kal, plena & perfecta forma est ירש, vel ירש, possidere, possidendo, &c. sed cum Aff. cholem transponitur, & mutatur in camerzchatuph, & sic cum ירש præf. ante ה Aff. est, ירש num ad possidendum nos, Jud. 14. 15. sed occ. etiam Infinit. kal in altera forma defectiva, viz. abjecta 1. Rad. jod cum duplice sægol ante Thau compensativum jod deficientis, & cum ירש præf. locis seq. ירש possidere, ad possidendum, Lev. 20. 24. 25. 46. Num. 33. 53. Deut. 2. 31. 9. 1, 4, 5. 11. 31. 12. 29. Jos. 1. 11. 18. 3. 24. 4. Jud. 2. 6. 18. 9. Neh. 9. 15. Psal. 37. 34. Am. 2. 10. Hab. 1. 6. sed in pausa occ. cum camerz penult. sic, ירש ad possidendum, Neh. 9. 23. quæ forma Infinit. kal, in duplice sægol, cum affixis, prius sægol mutat in chirek, posterius in Scheva ante Aff. ut cum ירש præf. ה, י, & י, Aff. ut seq. ירש ad possidere te, Gen. 28. 4. ירש ad possidendum eam, 1 Reg. 21. 16, 18. ירש ad possidendum eam, Gen. 15. 7. Deut. 3. 18. 4. 5, 14. 11. 1. 4. 26. 5. 31. 6. 1. 7. 1. 11. 8, 10, 29. 12. 1. 15. 4. 25. 19. 18. 14. 21. 1. 23. 31. 28. 21. 63. 30. 17, 18. 31. 13. 32. 47. Jos. 1. 11. 13. 1. Ezr. 9. 11. In Imper. kal, f. m. formâ plenâ est ירש vel ירש posside, sed occ. cum ירש parag. post camerz penult. ob pausam; sic, ירש possideto, Deut. 33. 23. sed in forma defectiva, abjectâ 1. Rad. jod, in Imper. kal, f. m. est cum Tzere; sed in pausa cum camerz; sic, ירש posside, Deut. 1. 21. 1 Reg. 21. 15. ירש idem, Deut. 2. 24, 31. Atque inde in pl. m. cum! cop. præf. est, ירש & possidete, Deut. 18. 9. 23. In fut. kal, f. m. occ. cum ירש Aff. sic, ירש possidebo eam, Gen. 15. 8. & in 2. s. m. fut. kal occ. simpl. & cum! ירש, Gen. 15. 8. possidebis, Jud. 11. 24. ירש possidebis eum, Jud. 11. 23. In 3. s. m. occ. simpl. cum pathach, sed in pausa cum camerz, & cum! cop. ante formam plenam cum duplice jod, vel defectivam cum simplice; sic, ירש hæres erit possidebit, Gen. 21. 10. Psal. 25. 13. ירש possidebit, Isa. 54. 3. ירש vel ירש & possidebit, Gen. 22. 17. 24. 60. Isa. 57. 13. ut & cum! conv. præf. ante formam plenam cum duplice jod, & cum ירש & Aff. absque Vau conv. ut seq. ירש & possidet, Num. 2. 12. 5. Jud. 11. 21. Ezech. 33. 25. ירש possidebit te, Gen. 15. 4. ירש possidebit eos, Hof. 9. 6. Item in 3. s. f. fut. kal, est, ירש possidebit, Prov. 30. 23. & in 1. pl. occ. simpl. cum camerz pro pathach ob pausam in ult. & cum! parag. add. sic, ירש possidebimus, Jud. 11. 24. ירש possideamus, Psal. 83. 13. ut & in 2. pl. m. occ. simpl. cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. ut & cum Nun parag. add. &! conv. præf. ut seq. ירש possidebitis, Lev. 20. 24. 1 Chron. 28. 8. ירש possidebitis, Ezech. 33. 26, 27. ירש possidebitis, Deut. 5. 33. ירש & possidebitis, Jos. 24. 8. Item in 3. pl. m. fut. kal occ. plenè cum duplice jod, vel defectivè cum simplice; sic, ירש vel ירש possidebunt, possideant, Num. 36. 8. Psal. 37. 9, 11, 22, 29. Isa. 60. 21. Am. 9. 12. Obad. 1. 20. sed in pausa est cum camerz penult. sic, ירש possidebunt, Psal. 105. 44. Isa. 61. 7. Item cum! cop. ante defectivam formam cum simplice jod, & cum! conv. ante utramque formam, ut seq. ירש & possidebunt, Deut. 10. 11. ירש vel ירש & possederunt, Num. 21. 36. Deut. 4. 47. Jos. 12. 1. 18. 47. Jud. 3. 13. 11. 22. 2 Reg. 17. 24. Neh. 9. 22, 24, 25. Jer. 32. 23. Sicut etiam occ. cum ירש Aff. plenè, sed cum! conv. præf. defectivè, at cum! Aff. occ. plenè, simpli-

simpliciter, & cum 1 conv. præf. ut seq. ירש possidebunt eam, Deut. 1.39. Isa. 34.17. וירש & possiderunt eam, Jos. 2.14.3. ירש possidebunt eos, Deut. 2.12. וירש & possederunt eos, Deut. 2.21.22. In Niphal, וירש contrarium kal significat, viz. bonis exui, possessione pelli, extrudi hæreditate; & sic convenit cum רש, quod est ad inopiam vel paupertatem redigi; Merc. pauperem fieri, vel effici significat in Niphal; idque habet ab affini verbo רש; Bu. Lex. In Niph. sive in voce passiva נירש possessus est, redactus est in possessionem alterius, occupatus est ab alio, ejectus est suâ possessione ab alio occupante eam, exhæreditatus est, Av. Occurrit autem in fut. niph. 1. f. m. Prov. 30.9. sic, & nè fortè נירש depauperer, i.e. pauper fiam; Pag. Bu. Nè fortè possideat, & furer: i.e. nè propter inopiam furer, Av. nè pauper fiam, h.e. nè bona mea fiant alterius; quam significationem Niphal habet אירש; Cocc. Item occ. etiam in 2. & 3. f. m. fut. Niph. ut seq. וירש pauper fias, Gen. 45.11. Prov. 20.13. וירש pauper fiet, Prov. 23.21. In piel, וירש vel ירש, Av. possedit, Bu. possedit sine intermissione, Av. Occurrit in fut. piel, 3. f. m. sic, Deut. 28.42. & fructum terræ tuæ. וירש jure hæreditario possidebit, aut faciet possidere, Bu. Lex. vel consumet locusta, Pag. i.e. exterminabit, prorsus exterminabit, & perdet; ut conjugatio vehementiam denotet, Merc. Hieron. consumet rubigo; vel possidebit locusta: & sic Targum וירש possidebit illum; at R. Sal. in comment. dicit, quod non potest exponi, possidebit, quia scriptum fuisset וירש in kal; neque expellet, quia scriptum fuisset וירש in hiphil: unde ipse exp. depauperabit, i.e. pauperem faciet, fructu locusta; Pag. Omnes arbores tuas, & fructus terræ tuæ possidebit locusta; i.e. exterminabit, & consumet: nam locusta possidendo fructus absumit; Av. In Hiphil הורש possidere fecit, possidendum dedit, vel tradidit, hæredem instituit; & contrariâ significatione, possessione expulit: & tunc plerumque construitur cum præposit. מן vel מן. Item depauperavit, pauperem fecit, Bu. Lex. הורש ferè in malum sumitur, pro expellere, exterminare; etsi nonnullis locis videri possit in bonum sumi, pro possidere; ut Num. 14.24. ubi tamen Onkelos per expellere reddit; & pleraque sine controversia in possidendi significatione occurrunt, quæ sensus faciliè monstrabit. Significat autem propriè, facere possidere, seu hæreditare: in possessionem mittere, possidendum aliquid concedere. Hæreditare relinquere, hæredem instituire. Si cum Accusativo rei construat, habebit Lamed ante personam cui res possidenda datur: tametsi & cum duplici Accus. ut alia ejusmodi transitiva in tertium construi potest, Merc. הורש fecit possidere; item, possidendo alios exterminavit, Av. In hiphil, וירש hæreditare facere, 2 Chron. 20.11. ab hæreditate tua quam וירש fecisti nos hæreditare, Ezr. 9.12. וירש & hæreditandam relinquantis filiis vestris, Job. 13.26. וירש & facis me hæreditare pravitates juventutis meæ, Jud. 11.24. quod וירש tibi hæreditandum dederit Chemosh Deus tuus, וירש id hæditarium possidebit. Sæpe significat etiam, hæreditari facere aliquem, h.e. expellere: vide Jud. 1.27. Manasseh non הורש expulit, aut, non vacuam faciebat Beth Sean, ad hæreditandum, מורש 1 Sam.

2.7. notat depauperans: ex רש; Cocc. Occurrit autem hæc Conjug. ordine Conc. ut seq. In præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 Aff. הורש possidorem vel hæredem fecit; possessione expulit, Jud. 1.27, 29, 30, 31, 33, 11.23, 24. 1 Reg. 14.24. 21.26. 2 Reg. 16.3. 17.8. 21.2. 2 Chron. 28.3. 33.2. הורש & expellet, Deut. 11.23. Jos. 23.5. הורש expulit eum, Jos. 17.13. Jud. 1.28, 32. & in 2. f. m. occ. idem simpl. & cum 1 & 2 Aff. cui ult. 1 conv. est etiam præf. הורש expulisti, 2 Chron. 20.7. Psal. 44.3. הורש possidere fecisti nos, 2 Chron. 20.11. הורש & expulisti eos, Deut. 9.3. & in 1. f. m. cum 1 conv. præf. & 2 Aff. est, הורש & expellam eos, Jos. 14.12. Item in 3. pl. præf. hiph. ut & in 2. pl. m. occ. cum 1 conv. præf. ut seq. הורש expulerunt, Jos. 13.13. 16.10. Jud. 1.21. הורש & expelleris, Num. 33.52, 53. Jos. 8.7. הורש & possidendam tradatis, Ezr. 9.12. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum 1 Aff. expellens est, Deut. 18.12. 1 Sam. 2.7. הורש expellit eos, Deut. 9.4, 5. In Infin. hiph. occ. cum 1 cop. præf. idque vel in Tzeri solò, vel cum Tzeri ante jod quiescens, vel cum 1 præf. ante chirek magnum in ult. ut seq. הורש & expellendo, expellere, Jos. 3.10. 17.13. הורש idem, Jud. 1.28. הורש expellere, ad expellendum, Deut. 4.38. Jos. 17.12. 23.13. Jud. 1.19. 2.21. sed occ. etiam Infin. hiph. plenè cum 1 & 2 Aff. cui ult. 1 etiam est præf. ut seq. הורש expellere eum, Num. 32.21. הורש expellere eas, Jud. 2.23. הורש expellere eas, Deut. 17.17. Jos. 15.63. In fut. hiph. r. f. occ. simpl. & cum 1 conv. ante נ, Aff. ut & cum 1 Aff. הורש expellam, Exod. 34.24. הורש & expellam eum, Num. 14.12. הורש expellam eos, Jos. 13.6. sic & in 2. f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. & 2 Aff. sic, הורש expelles, Jos. 17.18. הורש & possidere facis me, Job. 13.26. Item in 3. f. fut. hiph. occ. plenè; sic, הורש expellet, Jos. 3.10. sed cum 1 conv. est cum sægol in ult. הורש vel sine vau, & expulit, Num. 21.32. 32.39. Jos. 15.14. 23.9. Jud. 1.19, 20. sed occ. & cum 1 plenè, sed defectivè cum chirek solo absque jod nota hiph. ante נ, הורש, Aff. cui ult. 1 conv. est etiam præf. הורש possidere fecit te, Jud. 11.24. הורש expellet eam, Job. 20.15. הורש expellet eam, Zach. 9.4. Num. 14.22. הורש & expulit eos, Jos. 13.12. Item occ. etiam in 3. f. fut. hiph. cum 1 Aff. poetico, pro הורש, ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. הורש possidebit eos, vel expellet, Exod. 15.9. הורש expuleritis, Num. 33.53. Atque inde nomina, i. No. f. significans quicquid possidetur ab occupante, vel occupatio legitima in facultates, seu terminos, Av. viz. הורש possessio, hæreditas, Num. 24.18. Et 2. hinc etiam aliud frequentius nomen fam. quod occ. simpl. & cum 1 dem. præf. viz. הורש dem. Deut. 2.5, 9, 19. Jos. 12.6, 7. הורש hæreditatis, Jer. 32.8. quod No. in forma Constr. f. est, הורש hæreditas, Jud. 21.17. Psal. 61.7. & occ. etiam cum 1 præf. & 2 Aff. ut & cum 1 Aff. cui est præf. & cum 1 Aff. הורש ab hæreditate nostra, 2 Chron. 20.11. הורש hæreditate sua, Deut. 2.12. הורש ad hæreditatem suam, Deut. 3.20. הורש hæredit vestra, Jos. 1.15. Item, 3. indè etiam No. מורש m. idem etiam significans; hæreditas scil. vel possessio, quæ occupatur: & si tribuitur cordi, significat cogitationem, Av. Occurrit in forma constr. cum 1 præf. sic, מורש in hæreditatem, Isa.

14.23. & in forma pl.m. מורש; & in constr. מורשי possessiones, &c. Occurrit cum מורשי Aff. sic מורשי possessiones suas, Obad. 1.17. Item, indè etiam 4. No. f. idem etiam significans, possessio scil. quam homo occupans jure quodam tenet; Av. Occurrit simpl. & cum ל praf. sic, מורשי hæreditas, Exod. 6.8. Deut. 33.4. Ezech. 36.3. למורשי in hæreditatem, Ezech. 11.15. 25.4. 10.33.25.36.25. Item, 5. hinc etiam nomen מורשי idem; hæreditas, Bu. Conc. juxta R.D. possessio, Av. Mich. 1.14. על מורשי גת super hæreditatem Gath, Pag. Quidam exponunt pro nomine proprio; Av. & videtur nomen esse proprium loci, Bu. Lex. Deindè, ii. signif. 2. huius rad. in Bu. Conc. est, cogitatio; scil. ex præced. nomine מורשי; unde in pl.m. significat possessiones; & quia Cogitationes possidet cor, cogitationes dicuntur מורשי; Pag. quasi possessiones ejus; quòd sint veluti hæreditas quædam, & possessio; quando scil. sunt in promptu homini. Quidam, quòd possideant & occupent cor; Merc. Occurrit autem (in hoc significato) forma pl.m. constr. Job. 17.12. מורשי לבבי possessiones cordis mei, Bu. Lex. Av. Cocc. i.e. cogitationes, quas, ut proprias, occupaveram, Cocc. R. Mosch filius Nachman, in comment. cogitationes Dei (sic in nostris exemplaribus, sed in manuscripto exemplari inveni הלב, pro האל, cordis, Merc.) in quibus diu versatus est, appellat hæreditatem, Pag. Item, iii. signif. 3. huius rad. est in nomine, indè derivato, viz. מורשי, vel מורשי mustum, Bu. Lex. Cocc. sic dictum, quòd, potum, hominem facillimè possideat & occupet, mentemque è recta sua sede expellat, Bu. Lex. מורשי, Cocc. מורשי m. est vinum novum, secundum R.D. formæ instar חינוך lactens, infantulus, &c. à חן; Pag. quamvis suæ radicis nullam, inquit Kimchi, significationem retineat: alii tamen ab expellendo deducunt; quòd recens è suis pelliculis, tanquam domo, extrusum & expressum sit; Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ל, & ל praf. ut seq. מורשי תירוש mustum, Num. 18.12. Deut. 28.51. 2 Chron. 31.5. Neh. 10.38. Isa. 24.7. Jer. 31.11. Joel. 1.10.2.24. מורשי vel מורשי & mustum, Gen. 27.28.37. Deut. 33.28. 2 Reg. 18.32. 2 Chron. 32.28. Prov. 3.10. Isa. 36.17. Hof. 4.11.7.14.9.2. Mich. 6.15. Zach. 9.17. מורשי mustum, Neh. 5.11. 10.40.13.5. Isa. 65.9. Hof. 2.24. Hag. 1.11. מורשי & mustum, Neh. 13.12. Hof. 2.10. Joel. 2.18. Item cum ל. Aff. cui & ל est praf. & cum ל, Aff. cui etiam ל est praf. ל, & ל, Aff. cui ult. etiam ל cop. est praf. ut seq. מורשי תירוש mustum meum, Jud. 9.13. מורשי & mustum meum, Hof. 2.11. מורשי mustum tuum, Deut. 14.23. 18.4. מורשי & mustum tuum, Deut. 7.13. 11.14.12.17. מורשי mustum tuum, Isa. 62.8. מורשי & must. eorum, Psal. 4.8. Ad hanc radicem quidam reducunt nomen מורשי Merc. Mensis scil. septimus, Septembris; Av. literarum viz. Metathesi, à musto, Merc. Nam eo mense mustum colligitur, Av. Item hinc etiam deducunt nomen מורשי succus uvarum; nomen generalius quàm מורשי: de quibus vide in מורשי, Merc.

Rad. 93. מורשי; hinc nomen radicale מורשי decrepitus, Pag. antiquus, vetulus, grandævus, qui diu vitam duxit, sive diu fuit: quasi אש (quod vide in rad. מורשי) est, vel fuit, quòd illorum esse multo maneat tempore, Pag. Sed est etiam cum chirek longo in ult.

מורשי idem, quod quidam cum מורשי conferunt, quòd significat fundamentum, Merc. מורשי, vel מורשי, est vetustus homo, valde senex, παλαιός, Cocc. qui per multos annos vixit, qui provectus ætatis est, cujus anni firmiter extiterunt, & non per mortem extincti sunt. Cognationem habet cum מורשי extitit, subsistit, unde & essentia, vel existentia; nam senes sunt quorum essentia multos duravit per annos. Alludit quoque ad מורשי i.e. coassavit, quia senes sunt coassari, & compacti ex multis annis, vel quòd illorum existentia ceu coassata & bene pacta diu vigit, Av. Occurrit autem in forma cum jod simpl. sed in forma cum Tzere in ult. cum ל cop. praf. sic, מורשי decrepitus, Job. 15.10. מורשי & decrepitus, 2 Chron. 36.16. & in pl.m. forma cum jod, occ. etiam simpl. & cum ל praf. ut seq. מורשי decrepiti, Job. 32.6. מורשי & decrepiti, Job. 29.8. מורשי in decrepitis, Job. 12.12.

Rad. 94. מורשי est habitare; sedere; manere (scilicet in loco, Merc.) morari; tardare; durare, perseverare, Pag. Merc. Quidam conferunt cum מורשי quod cessationem motus significat, cum מורשי designet motum in loco, ut illi dicunt. Item cum מורשי quod reditum è loco, & מורשי quod motum à loco. De quibus vide suis locis. Nota, ut מורשי & מורשי standi verba ministris tribuntur: sic hoc verbum sedendi; iis qui sunt in officio & dignitate constituti; Merc. מורשי sedit, confedit, mansit; permansit; habitavit, incoluit: quandoque habitari, Bu. Lex. מורשי sedit, habitavit sedendo, moratus est, mansit sedendo, perseveravit in loco. Cognationem habet cum מורשי reversus est; hoc motum ad locum denotat, illud verò motum in loco significat, Av. מורשי sedere, confidere; καθίσθαι, & καθίσθαι. Per sedere, exire, & intrare, omnes actus intelliguntur; Cocc. Occurrit autem hæc radix ordine Conc. sic; In præf. kal. 3. f. m. simpl. locis seq. מורשי habitavit, & Gen. 13.12. 19.29. Jud. 5.17. 1 Sam. 27.7.11. 2 Sam. 7.1. 1 Reg. 1.46. 2.12. 11.16. 2 Reg. 13.13. 1 Chron. 5.9. 17.1. Pl. 47.9. Jer. 2.6. sed in pausa est cum cametz pro pathach in ult. מורשי sedit, habitavit, Psal. 1.1. 29.10. Jer. 49.1. Item cum ל conv. praf. simpl. formæ cum pathach in ult. locis seq. מורשי & manebit, habitabit, Lev. 14.8. Num. 32.17. 35.25. Jos. 20.4.6. 1 Sam. 1.22. 1 Reg. 1.35. Isa. 16.5. 32.18. Jer. 27.10. Zach. 6.13. 9.6. Mal. 3.3. & in 3. f. f. præf. kal. occ. etiam simpl. & cum ל conv. praf. מורשי desiderat, residet, Lam. 1.1. 3. מורשי & sedebit, residet, manebit, Deut. 21.13. Prov. 9.14. Jer. 17.25. Zach. 12.6. 14.10.11. sicut etiam in 2. f. m. simpl. idem & cum ל conv. idque ante primam formam cum pathach, & ante secundam cum cametz; ut & cum ל par. add. ut seq. מורשי sedisti, Jud. 5.16. Psal. 9.5. מורשי & habitabis, Gen. 27.44. 45.10. Deut. 12.29. 19.1. 26.1. 1 Sam. 19.2. 20.19. 1 Reg. 2.36. 17.9. מורשי idem, Deut. 8.12. מורשי & habitabis, Deut. 17.14. Sic & in 2. f. f. occ. etiam simpl. & cum ל cop. praf. מורשי sedisti, Jer. 3.2. מורשי & sedisti, Ezech. 23.41. ut & in 1. f. præf. kal. simpl. & cum ל cop. מורשי habitavi, sedi, 2 Sam. 7.6. 1 Chron. 17.5. Neh. 1.4. Psal. 26.4. Jer. 15.16. 17. Ezech. 28.2. מורשי & sedi, Cant. 2.3. Item, in 3. pl. præf. kal. מורשי habitavunt, &c. Exod. 12.40. Deut. 2.10. &c. ad Ezech. 37.25. in 30. circ. sed in pausa est cum cametz penult. sic, מורשי habitavunt, Ezech. 36.35. sed occ. etiam cum ל conv.

! conv. praf. utrique formæ, ut seq. וְיֹשְׁבוּ & habitabunt, Pfal. 69.36. Jer. 23.8.31.24.50.39. Ezech. 28.25. 26.34.25.28.37.25.38.8. Mich. 4.4. Zach. 14.11. וְיֹשְׁבוּ & habitabunt, Ifa. 65.21. Am. 9.14. Mich. 5.3. & in 2. pl. m. est, וְיֹשְׁבוּ habitastis, Lev. 18.3. Num. 1.46. cui etiam ! cop. ante jod quiescens pro duplici Scheva, est praf. וְיֹשְׁבוּ & habitastis, Lev. 25.18.19.26.5. Num. 33.53. Deut. 11.31.12.10. Ezech. 36.28. Item, in 1. pl. praf. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. וְיֹשְׁבוּ habitavimus, Deut. 29.16. 2 Reg. 7.4. Pfal. 136.1. וְיֹשְׁבוּ & habitabimus, Gen. 34.16. In part. ben. kal, f. m. וְיֹשְׁבִי vel וְיֹשְׁבִי habitans, sedens, qui habitat, vel feder, habitator, &c. Gen. 4.20.13.7.14.12. Pfal. 2.4.9.12.80. 2.91.1.99.1. Ifa. 37.15. Jer. 33.16. &c. ad Zach. 12.8, 10. in 150. circ. l. cui etiam ! cop. est praf. sic, וְיֹשְׁבִי & permansens, Pfal. 55.20. וְיֹשְׁבִי & habitans, Ifa. 9.8. sed sapius cum ! dem. praf. locis seq. וְיֹשְׁבִי vel וְיֹשְׁבִי habitans, sedens, Gen. 14.7. Exod. 11.5.12.29. Num. 13.18.28.14.45. Deut. 1.44.11.30. Jos. 12.24.16.10.17. 16.24.8. Jud. 1.10.29.1 Sam. 30.24.1 Reg. 9.16. 15.18. 1 Chron. 9.16. 2 Chron. 16.2. Esth. 6.10. Ifa. 33.24.40. 22. Jer. 21.9.22.29.16.38.2. Item, cum ! dem. praf. & jod parag. add. sic, וְיֹשְׁבִי qui residens es, Pfal. 123.1. ut & cum וְיֹשְׁבִי, & וְיֹשְׁבִי praf. ut seq. וְיֹשְׁבִי & qui federit, Lev. 15.6. וְיֹשְׁבִי apud habitatorem, Gen. 34.30. cum habitatore, Exod. 34.12.15. Ifa. 8.15. 22.21. וְיֹשְׁבִי sedenti, Ifa. 28.6. וְיֹשְׁבִי praf. habitatoribus, Ifa. 49.19. In pl. m. וְיֹשְׁבִי, vel וְיֹשְׁבִי habitantes, sedentes, &c. Num. 33.55.34.5. Jos. 9.16. &c. ad Ezech. 38.11. in 30. circ. l. cui etiam ! cop. est praf. sic, וְיֹשְׁבִי & confidentes, 2 Chron. 18.9.32.10. sed sapius cum ! dem. praf. sic, וְיֹשְׁבִי, vel וְיֹשְׁבִי habitantes, sedentes, &c. Lev. 26.32. Deut. 2.4.8.22.23, 29. &c. ad Zach. 3.8. in 30. circ. l. Item cum וְיֹשְׁבִי & praf. וְיֹשְׁבִי & habitatores, habitantes, 1 Chron. 9.2. 2 Chron. 30.25. Jer. 24.8. וְיֹשְׁבִי habitatoribus, Ifa. 23.18. & in forma pl. m. constr. וְיֹשְׁבִי, vel וְיֹשְׁבִי habitantes, habitatores, qui habitant, &c. Gen. 19.25. 36.20. Exod. 15.14.15. Pfal. 33.8.14. 49.2. 107.10. Ifa. 9.1. &c. ad Zach. 8.21. 11.6.12.5. in 150. circ. l. cui etiam formæ ! cop. est praf. sic, וְיֹשְׁבִי vel וְיֹשְׁבִי & habitantes, vel & habitatores, &c. Jos. 9.3. Pfal. 24.1. &c. ad Zac. 8.20. in 30. circ. l. Item cum וְיֹשְׁבִי, & וְיֹשְׁבִי praf. ut seq. וְיֹשְׁבִי in habitatores, 2 Chron. 20.23. וְיֹשְׁבִי & in habitatores, Jer. 11.9. Ezech. 39.6. וְיֹשְׁבִי habitatoribus, Jud. 2.2. 1 Chron. 8.6.13. 2 Chron. 31.4. Jer. 50.34. Ezech. 12.19. וְיֹשְׁבִי & habitatoribus, Jer. 35.13. Dan. 9.7. Zach. 13.1. וְיֹשְׁבִי ex habitatoribus, Jud. 20.15.21.9.12. Item cum ! Aff. cui etiam ! est praf. & cum ! Aff. cui ! cop. est praf. ut seq. וְיֹשְׁבִי habitatores ejus, 2 Reg. 22.16.19.2 Chr. 3.4.24.27.28. וְיֹשְׁבִי & habitatoribus ejus, Jer. 19.12. וְיֹשְׁבִי vel וְיֹשְׁבִי habitatores ejus, Lev. 18.25.25.10. Num. 13.32. Jud. 5.23. Pfal. 75.4. Ifa. 24.1.5. Jer. 25.9.26.15. Ezech. 26.17. Mich. 7.13. וְיֹשְׁבִי & habitatores ejus, Ifa. 40.22.51.6. Jer. 23.14. Ezech. 26.17. Mich. 6.12.16. Item occ. etiam pl. m. constr. cum ! cop. praf. ante וְיֹשְׁבִי & וְיֹשְׁבִי Aff. וְיֹשְׁבִי & habitatores earum, Ifa. 42.10. וְיֹשְׁבִי & habitatores earum, 2 Reg. 19.26. Ifa. 37.27. Item in sing. fam. part. ben. kal, occ. cum ! dem. praf. וְיֹשְׁבִי quæ residet, Nah. 3.8. sed sapius in altera forma cum duplici sægol ante Thau, locis seq. וְיֹשְׁבִי vel וְיֹשְׁבִי se-

dens, habitans, Lev. 15.23. Jud. 4.5.13.9.18.7.2 Chro. 34.22.2 Reg. 22.14. Neh. 2.6. Ifa. 12.6. Jer. 10.13.21.13. 46.19.48.18.19.51.35. Lam. 4.21. Mich. 1.11.12, 13, 15. Zach. 1.11.2.11.5.7.7. sed in pausa, hujus formæ prius sægol mutatur in cametz; sic, וְיֹשְׁבִי idem, Jos. 2.15. 2 Reg. 4.13. quæ forma etiam occurrit cum jod parag. sic, וְיֹשְׁבִי defidens, Bu. Conc. vel est prateritum anomalum, quæ defides in Lebanon, Jer. 22.23. ex forma prateriti, (scil. kal, 2. f. cum jod parag.) & participii kal, f. f. compositum; ubi jod in fine redundat; cui simile vide in וְיֹשְׁבִי; Bu. Lex. Sedisti vel habitasti in Lebanon. Est verbum compositum, &c. ut Bu. Lex. Sunt tamen, inquit Kimchi, qui dicant esse conjugationis Pophel: at R. Jonah vult esse participium duntaxat, istud & quæcunque sunt hujus formæ; ita ut in illis duplex sægol mutatum sit in pathach, & duplex Scheva; ut pronuntiatio hujusmodi dictionum proclivior sit ad præcedentia: Porro Masor. th jod ad calcem, (forsan ad certiore generis fæminini notam) omnino abundare vult, licet participiis paragogicis adjunctum, ad plurimum legatur, Cev. Sed occurrit etiam in hac forma cum duplici sægol, & jod abundante, hoc modo; וְיֹשְׁבִי sedens, seu, quæ sedet aut habitat, &c. Jer. 10.13. vel 17. & Lam. 4.21. ubi Masoreth etiam notat jod abundare; quomodo etiam occurrit cum ! dem. praf. וְיֹשְׁבִי quæ habitat, &c. Ezech. 27.3. ubi quoque Masoreth jod abundare ait, Merc. Occurrit autem regulariter cum ! dem. praf. locis seq. וְיֹשְׁבִי vel וְיֹשְׁבִי quæ habitat, Cant. 8.13. Ifa. 47.5. Ezech. 16.46. 27.3. Zeph. 2.15. & in forma pl. f. part. ben. kal, est, וְיֹשְׁבוּ vel וְיֹשְׁבוּ inhabitant, habitantes, 1 Sam. 27.8. 1 Reg. 3.17. Cant. 5.12. Ezech. 8.14. In Infin. kal occurrit plenè cum cametz & cholem; sic, וְיֹשְׁבוּ sedendo, 1 Sam. 20.5. sed sapius defectivè absque jod 1. Rad. & cum duplici sægol ante Thau compenfativum jod abjecti; sic, וְיֹשְׁבוּ habitare, sedere, Deut. 1.6. 1 Sam. 7.2. Pfal. 133.1. Prov. 21.19.28.24. Am. 6.4. cui etiam formæ Infin. kal ! dem. est praf. וְיֹשְׁבוּ federe, sessio, 1 Reg. 10.19. 2 Chron. 9.18. Item cum וְיֹשְׁבוּ, & וְיֹשְׁבוּ praf. ut seq. וְיֹשְׁבוּ in habitando, Jud. 11.26. Ezech. 38.14. וְיֹשְׁבוּ in fede, 2 Sam. 23.8. וְיֹשְׁבוּ juxta federe, Esth. 1.2. וְיֹשְׁבוּ in habitando, Gen. 13.6.16.3. sed sapius cum ! praf. sic, וְיֹשְׁבוּ vel ob pausam cum cametz penult. וְיֹשְׁבוּ habitare, ad habitandum, federe, Gen. 19.30. 34.22. Pfal. 101.6. 113.5. &c. ad Hag. 1.4. in 40. circ. l. Sic etiam cum ! praf. formæ eadem, וְיֹשְׁבוּ praf. habitare, Gen. 36.7. Jud. 9.4.1. sed cum Aff. formæ hac cum duplici sægol prius sægol mutat in chirek, posterius in Scheva, ut cum ! Aff. quæ etiam habent וְיֹשְׁבוּ, & וְיֹשְׁבוּ praf. ut seq. וְיֹשְׁבוּ federe me, Pfal. 27.4.139.2. וְיֹשְׁבוּ in residendo me, 2 Sam. 15.8. וְיֹשְׁבוּ ad inhabitare me, 2 Sam. 7.5. וְיֹשְׁבוּ in sedendo nos, Exod. 16.3. וְיֹשְׁבוּ ad habitare nos, Jer. 35.9. sicut etiam cum וְיֹשְׁבוּ, sed in pausa ! Aff. sic, וְיֹשְׁבוּ vel וְיֹשְׁבוּ habitare te, sessio tua, 1 Reg. 8.30.39. 43.49.2 Chron. 6.21.30.33.39. Jer. 9.6. cui item וְיֹשְׁבוּ & sunt praf. ut & cum ! praf. & וְיֹשְׁבוּ Aff. ut seq. וְיֹשְׁבוּ & federe tuum, 2 Reg. 19.27. Ifa. 37.28. וְיֹשְׁבוּ in federe te, Deut. 6.7.11.19.23.14. וְיֹשְׁבוּ federe tuo, Ex. 15.17. 1 Reg. 8.13.2 Chron. 6.2. וְיֹשְׁבוּ in habitando vos, Lev. 26.35. Item cum ! Aff. cui & וְיֹשְׁבוּ & sunt praf. וְיֹשְׁבוּ federe, sessio ejus, Pfal. 33.14. Obad. 1.3. וְיֹשְׁבוּ in federe ipsum, 2 Sam. 19.33. Prov. 31.23. כְּשֶׁבֶתוּ

יִשְׁבּוּ juxta federe ipsum, Deut. 17. 18. 1 Reg. 16. 11. יִשְׁבּוּ ad federe suum, Psal. 68. 17. ut & cum יָ & יָ. Aff. cui ult. etiam יִשְׁבּוּ est praf. ut seq. יִשְׁבּוּ federe ipsam, 2 Reg. 17. 25. Lam. 3. 63. יִשְׁבּוּ federe ipsos, Ruth. 2. 7. יִשְׁבּוּ in habitare eos, Ezech. 39. 26. In Imp. kal, f. m. occ. defectivè cum Tzere, absque jod 1. Rad. idque simpl. & cum יִ cop. praf. ut & cum יָ parag. add. ut seq. יִשְׁבּ federe, habita, Gen. 20. 15. 2 Sam. 11. 12. 2 Reg. 2. 2, 4, 6. Psal. 110. 1. Jer. 36. 15. יִשְׁבּ & fede, reside, Gen. 35. 1. 2 Sam. 15. 19. 2 Reg. 14. 10. Jer. 40. 5. יִשְׁבּ fede, confido, Gen. 27. 19. 29. 19. Jud. 17. 10. Ruth. 4. 1. 1 Sam. 22. 23. 2 Chron. 25. 19. In pl. m. Imper. kal est, יִשְׁבּ fedete, confidete, habitate, Gen. 22. 5. 34. 10. Exod. 16. 29. 24. 14. Num. 22. 19. Ruth. 4. 2. 2 Sam. 10. 5. 2 Reg. 25. 24. 1 Chron. 19. 5. Jer. 40. 9. fed in pausa est cum Tzere pro Scheva penult. sic, יִשְׁבּ fedete, Jer. 13. 18. & occ. etiam cum יִ cop. ante formam cum Scheva, & cum יִ cop. ante formam cum Tzere, ut seq. יִשְׁבוּ & habitate, Jer. 25. 5. 35. 15. 40. 10. יִשְׁבוּ & inhabitare, Jer. 29. 5, 28. sic etiam in f. f. Imper. kal, occ. simpl. & cum יִ cop. praf. יִשְׁבּ sede, mane, Gen. 38. 11. Ruth. 3. 18. 1 Sam. 1. 23. Isa. 47. 1. 5. 52. 2. יִשְׁבּ & sede, Isa. 47. 1. In fut. kal, i. f. occ. etiam simpl. & cum יִ cop. & יִ conv. praf. יִשְׁבּ fedebo, confidebo, manebo, Jud. 6. 18. 1 Sam. 20. 5. 2 Sam. 16. 18. Psal. 26. 5. 132. 14. Isa. 47. 8. Joel. 4. 12. Mich. 7. 8. יִשְׁבּ & fedebo, Job. 29. 25. Isa. 14. 13. יִשְׁבּ & fedi, mansi, Deut. 9. 9. 1 Reg. 8. 20. 2 Chron. 6. 10. Ezech. 3. 15. ut & cum יִ cop. & יִ conv. praf. ante יָ parag. add. cum Scheva penult. fed in pausa cum Tzere penult. sic, יִשְׁבּ & fedebo, 1 Sam. 27. 5. יִשְׁבּ & fedi, Ezr. 9. 3. יִשְׁבּ & habitem, Isa. 49. 20. In fut. kal, 2. f. m. est, יִשְׁבּ habitabis, permanebis, Deut. 28. 30. 1 Sam. 22. 5. Psal. 50. 20. 102. 13. Prov. 23. 1. Lam. 5. 19. & in 2. f. f. occ. cum Tzere penult. in pausa, fed cum scheva penult. extra pausam; sic, יִשְׁבּ habitabis, Ezech. 26. 20. יִשְׁבּ idem, Hof. 3. 3. Item in 3. f. m. fut. kal occ. cum duplici Tzere, vel cum sahol in ult. locis seq. יִשְׁבּ vel יִשְׁבּ fedebit, habitabit, manebit, Gen. 44. 33. Lev. 13. 46. 15. 46. Num. 35. 28. Deut. 23. 17. 1 Sam. 5. 7. 27. 5. 1 Reg. 1. 13, 17, 20, 24, 27, 30. 7. 8. 8. 27. 2 Chron. 6. 18. Job. 22. 8. Psal. 9. 8. 10. 8. 61. 8. 101. 7. 125. 1. Isa. 30. 19. 65. 22. Jer. 30. 18. 49. 18, 33. 50. 40. 51. 43. Lam. 3. 28. Ezech. 44. 3. fed cum יִ conv. occurrit ante sahol, saepius; sic, יִשְׁבּ & habitavit, confedit, & c. Gen. 4. 16. 13. 18. 19. 30. 20. 1. Psal. 29. 10. & c. ad Jon. 4. 5. in 100. circ. l. & in 3. f. f. fut. kal occ. simpl. & cum יִ conv. praf. locis seq. יִשְׁבּ habitabit, residet, Gen. 24. 55. Lev. 12. 45. 15. 20. 22, 26. 2 Chron. 8. 11. Isa. 3. 26. 13. 20. 32. 16. 42. 11. Jer. 17. 6. 50. 13, 39. Ezech. 29. 11. Joel. 4. 20. Zach. 2. 8. 9. 5. יִשְׁבּ & sedit, hab. & c. Gen. 21. 16. 31. 34. 38. 11. 14. 49. 24. Jos. 6. 25. Ruth. 2. 4, 23. 1 Sam. 1. 23. 2 Sam. 13. 20. 1 Reg. 2. 19. sic etiam in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum יִ conv. praf. יִשְׁבּ habitabimus, Jer. 42. 13, 14. יִשְׁבּ & habitavimus, Num. 20. 15. Deut. 3. 29. Jos. 7. 7. Ezr. 8. 32. Jer. 35. 10, 11. & in 2. pl. m. occ. in pausa cum Tzere penult. fed saepius extra pausam cum Scheva penult. cum etiam יִ conv. est praf. ut seq. יִשְׁבּ habitabit, Gen. 34. 10. יִשְׁבּ idem, Gen. 46. 33. Lev. 8. 35. 23. 42. Num. 32. 6. Jer. 35. 7. 42. 10. Am. 5. 11. יִשְׁבּ & habitastis, mansistis, Deut. 1. 46. Jos. 24. 7, 13. 1 Sam. 12. 11. Item, in 3. pl. m. fut. kal occ. etiam cum Scheva, fed in pausa cum Tzere penult. cum etiam יִ cop.

est praf. ut seq. יִשְׁבוּ habitabunt, & c. Gen. 47. 4, 6. Exod. 23. 33. Lev. 23. 42. Deut. 3. 19. 25. 5. Jos. 1. 14. 2 Reg. 10. 30. 15. 12. Neh. 8. 14. Job. 15. 28. 38. 40. Psal. 132. 12. Jer. 50. 39. Lam. 2. 10. Psal. 140. 14. Ezech. 3. 16. Hof. 3. 4. 9. 3. Zach. 8. 4. יִשְׁבוּ habitabunt, inhabitabunt, Eccl. 10. 6. Ezech. 26. 16. Zeph. 1. 13. יִשְׁבוּ & habitabunt, Gen. 34. 21, 23. 2 Reg. 17. 27. Ezech. 33. 32. fed cum יִ conv. praf. occ. saepius; sic, יִשְׁבוּ & habitabunt, Gen. 11. 2. 37. 25. 43. 33. & c. ad Ezech. 13. 24. 20. 1. in 60. circ. l. Item occurrit etiam cum יִ conv. praf. in pausa cum Tzere penult. sic, יִשְׁבוּ & sederunt, Ruth. 4. 2. Denique in 3. pl. f. fut. kal, juxta normam esset יִשְׁבוּ & sed Ezech. 35. 9. prater normam sic occurrit, יִשְׁבוּ & יִשְׁבוּ habitabuntur, secundum Hieron. Pag. Sed tunc scribendum esset יִשְׁבוּ, ubi jod prater morem hujus formæ exprimeretur, Merc. Ità scribitur, sed legitur יִשְׁבוּ reverterentur, scil. ad suam antiquitatem, inquit R. D. in 1. Rad. & in Comment. Pag. (& sic esset fut. kal ex Rad. יִשְׁבוּ) In Niphal יִשְׁבוּ habitari, Bu. man. Cocc. habitatus est, inhabitabilis fuit, occupatus est sedendo, Av. Et in 3. f. f. praf. Niph. יִשְׁבוּ habitata fuit, fed in pausa est cum cametz penult. sic, Jer. 6. 8. terram quæ non יִשְׁבוּ habitata, inhabitata, Bu. Conc. habitatur, Pag. vel potius habitata est; nam est prateritum, cum sit Milhel; siquidem part. benoni esset Milrah; Merc. Cev. Terram non habitabilem, Av. quæ non est habitata; Cocc. Et in 3. pl. praf. Niph. יִשְׁבוּ, pro quo, propter pausam, occ. cum cametz penult. Item cum kibbutz pro schurek ante He parag. add. & cum יִ conv. praf. ut seq. יִשְׁבוּ habitantur, Ezech. 26. 19. יִשְׁבוּ habitantur, Jer. 22. 6. יִשְׁבוּ ut inhabitentur, Ezech. 36. 16. In part. Niph. f. f. יִשְׁבוּ (א. m. f. f. יִשְׁבוּ) fed occurrit in altera forma cum duplici sahol ante Thau, fed ob pausam cum cametz penult. sic, יִשְׁבוּ habitata, Ezech. 26. 17. יִשְׁבוּ habitata, Exod. 16. 35. & in pl. f. part. Niph. occ. simpl. & cum יִ dem. praf. יִשְׁבוּ habitata, Ezech. 38. 12. יִשְׁבוּ habitata, Ezech. 12. 20. In piel, יִשְׁבּ inhabitavit frequenter, Av. habitare fecit, collocavit in habitationem, Bu. federe fecit, Av. Occurrit in 3. pl. praf. piel, cum יִ conv. praf. sic, Ezech. 25. 4. יִשְׁבוּ ut collocent arces suas in te, Bu. Lex. & inhabitare facient (collocabunt, Merc.) palatia sua, Pag. & inhabitabunt arces, & c. Av. & facient federe arces suas in te; h. e. constituere & c. יִשְׁבוּ, ut bene habitentur, Cocc. In hiphil, יִשְׁבוּ federe, residere, habitare fecit, collocavit; Bu. Lex. Av. Occurrit in praf. hiph. 3. f. m. cum יִ dem. praf. & cum יִ Aff. הוֹשִׁיבִי qui federe, habitare fecit, Ezr. 10. 14. הוֹשִׁיבִי qui habitare facit me, Psal. 143. 3. Lam. 3. 5. & in 1. sing. occ. etiam simpl. & cum יִ conv. praf. & יָ & יָ Aff. sic, הוֹשִׁיבִי habitare feci, Lev. 23. 43. הוֹשִׁיבִי & habitare faciam, Ezech. 36. 11. 37. הוֹשִׁיבִי & collocabo te, Ezech. 26. 20. הוֹשִׁיבִי & faciam ut habitent, Jer. 32. 37. Hof. 11. 11. Sed occurrit etiam in 1. f. cum יִ Aff. & יִ conv. praf. aliquantum prater morem; sic, הוֹשִׁיבִי & habitare faciam eos, Zach. 10. 6. Pag. vel, & faciam ut ipsi habitent tranquille, Bu. Conc. est compositum, inquit R. D. ex הוֹשִׁיבִי & יִשְׁבּ & ex הוֹשִׁיבִי & redire faciam eos, Jer. 30. 3. א. יִשְׁבּ, Pag. ut sit, reduces eos habitare, seu consistere faciam, vel colloca- bo, Cev. Nam quia est compositum è duobus, duorum significantiam habet, Pag. Et reversos colloca- bo eos, quoniam

quoniam miseret me eorum: Componitur hoc verbum ex **יָשַׁב** fedit, & ex **שָׁוָה** reverlus est: unde utriusque significationem comprehendit, Av. והוֹשִׁיבוּם & faciam eos residere; est pro והוֹשִׁיבוּם tanquam si parit ex **יָשַׁב**, partim ex **שָׁוָה**, deduceretur: sed nihil apparet quod secundam quiescentem prodat. 70. κατοικῶν αὐτοῖς, Cocc. locus autem cit. Ezr. 10. 14. sic intelligendus, נָשִׁים וְנָכְרִיּוֹת qui duxit, vel habitare fecit, scilicet secum, uxores alienigenas, Pag. qui collocavit, vel residere, aut habitare fecit, uxores alienigenas, eas nempe ducendo: Bu. Lex. Qui fecit federe, i.e. qui duxit, uxores externas, is veniat, &c. Av. qui domum deduxit uxores peregrinas: והוֹשִׁיבוּ est pro וַאֲשֶׁר הוֹשִׁיב, Cocc. Et in 3. pl. præt. hiph. occ. etiam simpl. & cum **וְ** dem. præt. והוֹשִׁיבוּ cohabitare sibi fecerant, Ezr. 10. 18. Neh. 13. 23. והוֹשִׁיבוּ qui cohabitare sibi fecerant, Ezr. 10. 17. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum **וְ** parag. add. מוֹשִׁיבֵי collocans est, Pl. 68. 7. מוֹשִׁיבֵי collocans, Plal. 113. 9. In Infin. hiph. occ. cum **וְ** præt. & cum **וְ** etiam parag. add. (nam jod in fine redundat, inquit R. D. & Ab. Ezra, Pag.) sic והוֹשִׁיב ad habitare faciendum, 1 Sam. 2. 8. Neh. 13. 27. להוֹשִׁיבֵי habitare faciendo, Plal. 113. 8. In Imper. hiph. f. m. והוֹשִׁיב, vel cum Tzere; sic, והוֹשִׁיב habitare facito, colloca, Gen. 47. 6. & in 2. pl. m. Imper. hiph. occ. cum **וְ** cop. præt. & cum **וְ** Aff. sic, והוֹשִׁיבוּ & collocare, 1 Reg. 21. 9, 10, 12. והוֹשִׁיבוּ & ducite, collocare, sistite eum, 2 Chro. 18. 25. in fut. hiph. f. m. cum **וְ** Aff. est, וַאֲשִׁיבֶה sedere faciam te, Hof. 12. 10. & in 2. f. m. cum **וְ** conv. præt. est cum **וְ** sagol pro Tzere, vel chirek magno in ult. sic, והוֹשִׁיב & collocasti, 2 Reg. 17. 26. sed occ. etiam in 2. f. m. cum **וְ** Aff. sic, והוֹשִׁיבֵי habitare facies me, Plal. 4. 9. Et in 3. f. m. fut. hiph. וַאֲשִׁיב, vel cum Tzere, וַיֹּשֶׁב; pro quo etiam est cum **וְ** sagol in ult. וַיֹּשֶׁב sedere, vel habitare faciet, collocabit: prout occurrit cum **וְ** conv. præt. utriusque formæ cum Tzere, & sagol; sic, וַיֹּשֶׁב & collocavit, Gen. 47. 11. וַיֹּשֶׁב vel וַיֹּשֶׁב & collocavit, 2 Reg. 17. 6, 24. 2 Chro. 8. 2. Plal. 107. 36. Item cum **וְ** conv. præt. est etiam plenè cum chirek magno ante **וְ** Aff. וַיֹּשֶׁב, etiam plenè cum chirek magno ante **וְ** Aff. וַיֹּשֶׁב & collocavit me, 1 Reg. 2. 24. וַיֹּשֶׁב & collocat eos, Job. 36. 7. & in 1. pl. fut. hiph. וַאֲשִׁיב vel וַיֹּשֶׁב habitare faciemus; sed cum **וְ** conv. præt. occ. cum **וְ** sagol pro Tzere; sic, והוֹשִׁיב & cohabitare fecimus, Ezr. 10. 2. sed in 2. pl. m. cum **וְ** conv. occ. plenè cum chirek magno, vel jod nota hiph. sic, והוֹשִׁיבוּ & cohabitare fecistis, Ezr. 10. 10. sic & in 3. pl. m. occ. plenè, simpl. & cum **וְ** conv. præt. cui etiam **וְ** est Aff. idque vel post schurek, vel kibbutz pro schurek, ut seq. וַיֹּשֶׁבוּ habitabiles efficiant, Isa. 54. 3. וַיֹּשֶׁבוּ & collocarunt, 2 Chro. 23. 20. וַיֹּשֶׁבוּ & collocaverunt eos, 1 Sam. 12. 8. וַיֹּשֶׁבוּ & fecit residere eos, 1 Sam. 30. 21. In Hophal והוֹשִׁיב habitatorem effici, Bu. man. factus est habitare, collocatus est, Av. Unde in præt. hoph. 2. pl. m. cum **וְ** conv. præt. est, והוֹשִׁיבֵם & habitatores efficiamini, Isa. 5. 8. & in fut. hoph. 3. f. m. וַיֹּשֶׁב, Unde in 3. f. f. והוֹשֶׁב sed juxta R. D. cum cametz pro pathach, ob paulam, est, והוֹשֶׁב habitabitur, Isa. 44. 26. Atque inde nomina, i. שְׂבִיָּה f. sessio, residentia, Bu. Av. vel habitatio: in commentariis Rabbinoꝝ usurpatur inegre cum jod 1 Rad. וַיֹּשֶׁבֶה f. sessio, Av. In forma constr. sing. f. occ. Pl. 126. 1. cum converteret Jehova שְׂבִיָּתִי sessionem, vel mansionem Sion; 70. ἀναμαλῶσαν, Av. Unde cum **וְ** præt.

& 1 Aff. sic occurrit, 2 Sam. 19. 32. & ipse aluit Regem בְּשִׁיבָתוֹ, cum maneret ipse in Machanajim; Pag. in residentia ejus, vel dum resedebat ipse, Bu. Lex. Ipse sustentaverat Regem in sessione ejus, &c. Av. cum federet ipse ad Machanajim. Est tanquam ex שָׁוָה; vel est pro בְּשִׁיבָתוֹ, Cocc. tanquam scilicet Infin. defest. שְׂבִיָּה (de quo supra) cum præt. & Aff. Et sic etiam Pag. sumit pro Infin. licet pro Infin. in alia forma; deficit enim prima litera radicalis, & secundum normam debuerat esse בְּשִׁיבָתוֹ; vel, secundum R. D. radix est שָׁוָה, ibi vide, Pag. Atque hic nota Hebræos וְשִׁבְיָה scholam appellare, vel Academiam, quam vocant Universitatem; Merc. Deinde, 2. inde etiam nomen שְׂבִיָּה sedes, sessio, habitatio: est forma Infinitivi degenerans in nomen, præcipue quando ante se habet He demonstrativum, sive implicitè, sive explicitè, quod verbis non præponitur: prout occurrit in pausa cum cametz penult. 2 Sam. 23. 7. & igni comburendo comburentur בְּשִׁיבָתָם (pro בְּשִׁיבָתָם) in sessione, seu in habitatione, &c. Av. Makor defectivum שְׂבִיָּה sæpe venit loco nominis: ut Am. 6. 4. Qui elongant diem malum, & appropinquaverunt שְׂבִיָּה sedem iniquitatis, i.e. qui dicunt aut putant longinquum esse diem malum, & propinquum dixerunt aut cogitaverunt sedem iniquitatis, Pag. Vel, qui elongatis, &c. & appropinquare facitis, q. d. admovetis vobis sedem iniquitatis, h. e. à die vindictæ abhorretis; at injustitiam exercere amatis. Atque sic non pauca, non solum infinita pro nominibus sumpta, interpretetis, sed & nomina accipias, præsertim ubi habent He emphaticum aut expressum, aut suppressum, Merc. Cev. Forma infin. plena hujus verbi in kal, ut supra videas, est וַיֹּשֶׁב, & occ. 2 Sam. 15. 8. וַיֹּשֶׁב וַיֹּשֶׁבֶה ad habitandum reduxerit me Dominus, &c. Hic paronomasia est inter duas radices שָׁוָה & וַיֹּשֶׁב; nam alterutrum erat dicendum; aut, si reducendo deduxerit; aut, si habitando, vel collocando, me habitare fecerit, vel collocarit; nunc dicit, si me Jerosolymam reduxerit in habitationem, id est, ut ibi habitem, & colam Dominum, &c. Merc. Cev. Vide similem compositionem harum radicum supra in una & eadem voce והוֹשִׁיבוּם. Interdum verò Infinitivum illud nominale שְׂבִיָּה, secundum quosdam, ponitur pro Infin. vel est nomen à Rad. שְׂבִיָּה; ut Prov. 2. 3. gloria est viro שְׂבִיָּה sedere; i.e. quiescere, à lite; vel cessare; & sic est à שְׂבִיָּה, inquit R. D. Item Isa. 30. 7. video vocavi hanc scilicet הַר הַשְׂבִּיחַ fortitudo ipsorum est mansio, vel manere, aut habitare, Pag. vel, clamavi huic Jerosolymæ, fortitudo, seu robur, sunt manere, vel manendo, Merc. acsi dicat, inquit R. D. fortiter erunt qui manserint in illa, & fisci fuerint Deo, & non perrexerint, ut quærant auxilium ab Ægyptiis; Pag. majus enim robur conferet illis quies quam profectio, Merc. Sed potest etiam deduci à שְׂבִיָּה, juxta R. D. ubi vide expositionem, Pag. Item, 3. hinc etiam non in frequentius occurrens מוֹשֶׁב habitatio, sedes, Pag. Av. sessio; modò ipsum actum sedendi significat, modò ipsum sedile, Av. Est sedes, ubi scilicet quis sedet, & sessio, Cocc. In regimine est cum pathach, מוֹשֶׁב, cathedra, sedes, habitatio, Pag. Occurrit autem in forma absoluta simpl. & cum **וְ** præt. מוֹשֶׁבֶה habitatio, sedes, Plal. 107. 4, 7, 37. לְמוֹשֶׁבֶה in habitationem, Plal. 132. 13. Ezech. 48. 15. sic & in forma constr. occ. simpl. cum **וְ** & **וְ** præt. ut seq. מוֹשֶׁבֶה habitatio, sedes, Lev. 25. 29. 1 Sam.

20.25. 2 Sam.9.12.2 Reg.2.19.Ezech.8.3.28.2. ומושב
& habitatio, Exod.12.40. 1 Reg.10.5. 2 Chron. 9.4.
וּבְמוֹשָׁב & in sede, Psal.1.1. 107.32. Item cum יָ, יָ.
(ob paulam pro יָ,) וּבְמוֹשָׁב, Aff. ut seq. מוֹשָׁבִי fedem
meam, Job.29.7. מוֹשָׁבִי habitatio, sedes tua, Gen.27.
39.Num.24.21.1 Sam.20.18. מוֹשָׁבִי habitatio, sedes e-
jus vel sua, Lev.13.46. 1 Sam.20.25. מוֹשָׁבִי habitatio e-
orum, Gen.10.30. & in forma pl.m.abf. מוֹשָׁבִים, sed
in forma confr. pl.m.est, מוֹשָׁבִי habitationes, &c. Ezech.
34.13. sed occ. etiam in forma pl.f. מוֹשָׁבוֹת idem, ses-
des, habitationes, &c. ut cum יָכֶם aff. est, מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם
habitationes vestrae, Exod.12.20.35.3. Lev.3.17.7.26..
23.3, 14, 21, 31. Num.15.2.35.29. Ezech.6.6, 14. cui etiam
מִ est praf. sic, מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם ex habitationibus vestris,
Lev.23.17. Item, cum יָכֶם & יָכֶם Aff. cui ult. Aff. מִ,
etiam מִ, כִּי & לִי sunt praf. ut seq. מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם habitat.
ipforum, Ezech.37.23. מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם habitationes eorum,
1 Chron.4.33.6.39. מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם & habitationes eorum,
1 Chron.7.28. מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם in habitationibus ipforum,
Exod.10.23. מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם in habitationibus eorum,
Num.31.10. מוֹשָׁבוֹתֵיכֶם per habitationes suas, Gen.36.
43 Item, 4. indè etiam No. מוֹשָׁבִי m. significans illum qui
diu habitavit in aliquo loco, ut inquit R.D. incola, ad-
vena, Pag. Bu. Inquilinus, Bu. Av. qui non habet pro-
prium domum, sed apud alium habitat, Av. מוֹשָׁבִי, מוֹשָׁבִי
מִ, Cocc. In regimine est cum pathach ;
Lev.22.10. Hieron. nunc inquilinus, modò colonum,
interdum advenam vertit ; Pag. Differt à גֵּר peregrino ;
etsi sub eo contineatur ; dicitur enim propriè, qui etsi
apud aliam gentem habitat, ibi tamen propriam do-
mum aut possessionem non habet. Kimchi notat tam
מוֹשָׁבִי quàm מוֹשָׁבִי mercenarium, cujus, in observatio-
ne, vel tractatione פֶּסַח paschæ, fit mentio, gentilem
intelligi & præputiatum & non circumcislam, Merc. Oc-
currit autem in forma absol. simpliciter, & cum יָ, כִּי &
לִי praf. cui etiam ult. מִ est Aff. ut seq. מוֹשָׁבִי incola, in-
quilinus, Exod.12.45. Lev.22.10.25.47. Psal.39.10.
מוֹשָׁבִי & inquilinus, Gen.23.4. Lev.25.35.47. מוֹשָׁבִי
sicut inquilinus, Lev.25.40. מוֹשָׁבִי & inquilino, Num.
35.15. מוֹשָׁבִי & inquilino tuo, Lev.25.6. In forma pl.
m. occ. cum יָ cop. & לִי dem. praf. ut & in forma confr.
pl.m. cum מִ praf. ut seq. מוֹשָׁבִי & inquilini, Lev.
25.23. 1 Chron.29.15. מוֹשָׁבִי inquilini, Lev.25.45.
מוֹשָׁבִי ex inquilinis, 1 Reg.17.1. Norandi quidam lo-
ci ubi hæc radix occurrit, 2 Reg.19.27. Isa.37.28. No-
vi מוֹשָׁבִי וְיָאֵתֶךָ & יָאֵתֶךָ sedere tuum, & exire tum, &
intrare tuum ; h.e. quid cogites sedens, quid aggrediaris,
& quomodo te recipias à tuo conatu & opere, cum
qua voluptate vel tristitia, cum quo animo, &c. Psal.1.1.
ישב & ubi sedent irrisores, non confedit ; sive scil. ad judicandum, sive ad communi-
candum consilia, sive ad communionem quamcunque.
Zach.6.13. וְיָאֵתֶךָ & confidebit, & potestatem exercebit in throno ejus, h.e. regnum accipiet.
Psal.2.4. ישב sedens in caelo, i.e. qui regnat. Sic Psal.
55.20. & יָאֵתֶךָ qui sedet primitus, i.e. cujus thronus
& regnum antiquissimum est. Isa.4.22. מוֹשָׁבִי חַיִּי
qui sedet super orbe terræ, i.e. qui toti orbi præest & præsidet. Ps.113.5. מוֹשָׁבִי לְשִׁבְתִּי
qui aliter sedet, h.e. qui sublimè regnum habet. 2 Chron.6.
11. מוֹשָׁבִי מִמְּקוֹם שִׁבְתִּי è loco sessionis tuæ, è caelo : in-

dè, ubi sedes, ubi regnas. Sic Psal.33.14. מוֹשָׁבִי
de loco parato, in quo sedet ; Deus in caelis facit pa-
cem, Job.25.2. ibi omnia ordinatissima sunt : hæc est
quasi Regia Dei. Psal.110.1. ישב לימיני sede ad dex-
tram meam, h.e. regnum in summo honore gere. Con-
fer 1 Cor.15.25. Lam.5.19. יושב הכרובים sedens in-
ter Cherubinos dicitur Deus, ut habens quasi thronum
in medio Cherubimorum ; verius autem, ut regnans in
iis qui per Cherubinos significantur : 2 Sam.6.2. 2 Reg.
19.15. 1 Chron.13.6. Psal.80.3.99.1. Sic sæpè federe
pro regnare : frequentissimè verò usurpatur de occupa-
tione loci ad habitandum in eo, & sic de habitatione,
ut Gen.13.12. ישב confedit in terra Canaan ; & Gen.
49.24. וְיָאֵתֶךָ & confedit in inaccessibilibus
arcibus ejus ; &c. passim alibi. Item sedere sæpè pro mane-
re, ut 2 Reg.2.2. ישב sede, i.e. mane, age, hic ; quia Je-
hova misit me. sic v.4,6. & Jud.6.18. & ego ישב ma-
nebo, donec reverteris. Hof.3.3. dies multos יושבי
sedebis in יְהוּדָה, i.e. expectabis me. Sedere coram præcep-
tore, est discipuli, qui ab ore ejus pendet, Isa.23.18.
וְיָאֵתֶךָ לְיוֹשְׁבֵיכֶם sedentibus coram Jehova, h.e.
audientibus verbum Jehovæ, & ei attendentibus. Con-
fer Act.22.3. & Luc.10.39. Hinc Rabbini וְיָאֵתֶךָ scho-
lia. Am.6.3. Admoveris חַסְדִּים sessionem violenti-
æ, i.e. sedem tyrannicam, iudicium iniustum. 2 Sam.
23.7. cremando cremabuntur בְּשִׁבְתִּי in confessu ; se-
dentibus scil. piis, videntibus & approbantibus, Coc. &
igni comburendo comburentur in habitatione aut man-
sione ; i.e. in loco habitationis eorum, ut R.D. exp. quan-
quam R. Jonah deducit à שִׁבְתִּי ; ibi vide. Ezech.26.17
Quomodo peristi מוֹשָׁבִי מִמַּרְיָם habitata à maribus,
Pag. i.e. propter maria ; q.d. propter commercia mari-
tima ? Cev. vel, quæ habitas in maribus ? ut alii exp. in-
quit R.D. & sic Targum, in medio marium. Priorem ve-
rò probat R.D. ut sit sensus, quæ es habitata, & celebris
propter maria ; i.e. ob merces, quæ in eam per mare
comportabantur ; indè ejus frequentia & opulentia ; ut
inquit altera sectio. Kimchi in Radicibus ; Merc.
Gen.16.3. in fine decem annorum מוֹשָׁבִי habitandi, i.
e. quibus habitavit, Abram in terra Canaan ; & Num.
21.5. לְשִׁבְתִּי ad habitandum (vel potius, desinendo,
Cev.) in Har. In quibus duobus Lamed est cum Scheva
propter constructionem Genitivi sequentis ; Cev.

Rad.95. ישב exiit immobiliter, essentiam habuit
firmam. Fuit in substantia solida & non pereunte ; pro-
priè significat, diu existere, & non citò evanescere ;
Est cogn. cum יָאֵתֶךָ i.e. antiquus, qui diu exiit &
duravit substantialiter ; nec evanuit in flore ætatis suæ.
Hinc Græci ὅτι est, ὅτι essentia, substantia ; ἔσθ' ὅτι
potestas, licentia, facultas ; & Latini, es, est, estis, esse, Av.
Verbaliter non usurpatur hæc radix, sed tantum duo
nomina hinc extant ; viz. מוֹשָׁבִי & מוֹשָׁבִי, in-
dè מוֹשָׁבִי est, sunt ; utriusque numeri ; additis pronomini-
bus accommodatur aliis personis, ut יָאֵתֶךָ est ipse, Esth.
3.8. מוֹשָׁבִי si es tu nunc, Gen.24.22. & מוֹשָׁבִי si estis vos facientes, v.49. Nam cum maccaph &
in conjunctione ad monosyllabam, aut dictionem longam
ferè habet szgol, Pag. Formam magis habet nominis
quàm verbi, quasi essentiam, aut existentiam dicas.
Pro verbo tanien Substantivo utriusque numeri ferè su-
mitur, Est, vel, Sunt, pro ratione adjuncti, Merc. מוֹשָׁבִי no-
minaliter

R.D. nam dissipabitur illorum cogitatio : cogitant enim ut opes multiplicent, quod haudquaquam fiet. R. Moseh filius Nachman exp. רַבְרַב rem vel quicquam. Sed nihil, i.e. irrita & vana erunt illorum opera. At R. Peritfol exp. legem decreti sui ; Pag. & ordinationem cogitationis eorum de malo parando ; propter quam obliviscitur qui in ea occupat sese, & oblectatur, rei (sive mandati) quæ Deo placet : aut significat legem publicam quæ vigeat apud eum improbrum in diebus illis, Cev. Est enim חִשְׁבֹּנָה lex, præceptum, statutum ; & quod vult homo ; quodque præstatur : Targum, & non facient manus eorum consilium sapientiæ suæ. Hieron. ne possint manus eorum implere quod coeperant, Pag. labefactat cogitationes callidorum, ut non faciant aliquod subsistens ; 70. חֲשֹׁבֵיכֶם verum quodvis, Av. Et Prov. 18. 1. In omni חֲשֹׁבֵיכֶם re implicatur, Cocc. In omni sapientia miscebit se, Pag. Mich. 6. 9. חֲשֹׁבֵיכֶם יִתְּנָה וְרֵמָה & rem videt (quisque) nomen tuum : vel, revera, חֲשֹׁבֵיכֶם חֲשֹׁבֵיכֶם, h.e. quod de te dictum est, id rebus ipsis verum comprobatur ; Cocc. חֲשֹׁבֵיכֶם & sapientia, i.e. חֲשֹׁבֵיכֶם & vir sapientiæ, seu vir sapiens timebit nomen tuum ; Hieron. & salus erit omnibus timentibus nomen ejus ; Pag. Et subsistentiam videbit nomen ejus, Av. nam quod res est (i.e. quicquid in civitate est, etiam occultissimum) videt, i.e. pernoctat, nomen tuum, i.e. Majestas tua nominatissima, Junius. Job. 11. 6. כִּי כִפְלִים חֲשֹׁבֵיכֶם nam alterum tantum est in veritate, five re, Cocc. Quia duplicia, scil. meruisti secundum legem ; Pag. Alii, in effectu ; Merc. Hieron. & quod multiplex sit lex ejus, Pag. Duplo majora esse iis quæ existunt, i.e. te multo graviores penas tuis peccatis meritum esse, quæ sunt ante quibus affigeris, si scil. Deus tecum summo jure agere vellet, ut Ezr. 9. 13. Jun. Job. 30. 20. וְחֲשֹׁבֵיכֶם חֲשֹׁבֵיכֶם & maceras me reapse, Cocc. & removebis, pro removevisti, à me חֲשֹׁבֵיכֶם sapientiam : Hieron. elisisti me valide : vel, & dissolvisti me à sapientia. Scribitur cum vau, & legitur cum jod : & deficit Mem deserviens, inquit R. Peritfol : multitudo enim afflictionum dissolvitur, consumitur, corrumpiturque sapientia, rectitudo, & lex recta, & ordo voluntatis Domini. R. Moseh exp. perdidisti à me sapientiam atque scientiam. R. Levi, Removevisti à me regiminis modum. R. D. dissoluta est, & transivit à me sapientia, Pag. Et dissolvisti vel liquefecisti me potestate tuâ : vau est pro jod, Av. Et effecisti ut diffuam substantiâ. Hebr. essentia, Jun. Prov. 2. 7. Recondit rectis חֲשֹׁבֵיכֶם rem : confer וְשִׁי, Prov. 8. 1. Cocc. Abscondet vel reservabit rectis essentiam scil. tuam, in cujus visione nostra consistit felicitas. Hieron. custodiet rectorem salutem : R. Levi, id quod est, i.e. sapientiam & cognitionem Dei, Pag. Repositum habet pro rectis quicquid revera est, Jun. Job. 6. 12. An non est auxilium meum in me, etiam חֲשֹׁבֵיכֶם res, veritas à me propulsa est, Cocc. Aut quod res est, depulsum est à me, Jun. Sic Job. 26. 12. Cocc. חֲשֹׁבֵיכֶם & sapientiam multipliciter scire fecisti, Hieron. & sapientiam tuam ostendisti plurimam ; Pag. Et quod res est, plurimum fecisti notum, Jun. Prov. 3. 21. retine חֲשֹׁבֵיכֶם rem, veritatem, & propositum, five dexterum judicium, Cocc. Custodi חֲשֹׁבֵיכֶם legem ; sapientiam ; opus bonum. Hieron. legem meam : Targum, scientiam aut

cogitationem, Pag. & observa eſſentiam, i.e. conſilium ſubſiſtens, Av. Cuſtodi eam quæ verè eſt, (ſapientia) & ſolertiam, Jun. Job. 12. 16. Cum ipſo eſt עוֹיָהּ & robor & res, Cocc. Cum ipſo eſt fortitudo, & ſapientia, Pag. & Hieron. in eo. Apud illum eſt robor & ſubſtantia; i.e. exiſtentia, ut vocant, rerum omnium, Jun. Prov. 8. 14. mihi conſilium eſt, & חוֹשֶׁהּ veritas, vel res, five eventus felix conſilio reſpondens, Cocc. Mihi eſt conſilium & ſapientia, Hieron. & æquitas, Pag. Meum eſt conſilium & quicquid eſt, Hebr. eſſentia, Jun. Iſa. 28. 28. חוֹשֶׁהּ magnificavit rem, Cocc. magnificavit ſapientiam, aut legem; Hieron. juſtitiam, Pag. חוֹשֶׁהּ mirificavit conſilium, חוֹשֶׁהּ & magnificavit ſubſiſtentiam, i.e. quod non perit, Av. (qui) mirificus eſt conſilio, magnificus reipſâ, Jun.

Rad. 96. יִשְׁחַל eſt humiliare, Pag. Unde ſecundum R. Jonah, fit verbum in Imper. kal (à 2. m. יִשְׁחַל vel יִשְׁחַל) 2. f. יִשְׁחַל Iſa. 51. 23. humilia te, & c. Hieron. Incurvare ut ranſeamus, (quod etiam nonnulli deducunt à יִשְׁחַח) & ſic fit Imperativum totum, יִשְׁחַח, יִשְׁחַח, יִשְׁחַח, & fut. יִשְׁחַח, יִשְׁחַח, & c. vel יִשְׁחַח, יִשְׁחַח, & c. Pag. Jod quod ad has futuri voces omiſerit Sanctes, negligi quidem poteſt poſt jod Ethan, alioqui, ut hic ſcripſerit, oporteret eſſe dageſch in Schin; ſed ſatius eſt per chirek magnum יִשְׁחַח, & c. Cev. Hoc tamen R. D. citat etiam in Rad. יִשְׁחַח, ut & illud Mich. 6. 14. quidam volunt eſſe hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. cum יִ cop. præf. & יִ. Aff. ſic, יִשְׁחַח cum ſægol ſub jod, & humiliabit te, & c. vel poteſt eſſe fut. 3. f. m. ſecundum quosdam, à Rad. יִשְׁחַח, cum ſægol loco pathach, ex hiph. quaſi eſſet ſicut illud, Gen. 28. 3. וַיִּפְרֹךְ & crefcere faciat te; à Rad. פָּרַךְ; Pag. plerique verò nolunt hoc verbum, יִשְׁחַח, uſurpari verbaliter in textu: ſed indè eſſe nomen יִשְׁחַח m. depreſſio, humiliatio, incurvatio, Pag. Bu. Av. Convenit cum verbo יִשְׁחַח & יִשְׁחַח, i.e. incurvatus eſt; Av. unde loco cit. eſt nomen cum יִ cop. & יִ. Aff. ſic, יִשְׁחַח & humiliatio tua in medio tui, Pag. Jonathan vertit, & erit in morbum, in viſceribus tuis, Merc. Eſt enim nomen inſtar illius, Pſal. 85. 8. וַיִּשְׁעֶךָ & ſalutem tuam dabis nobis, Pag. & depreſſio tua, vel humiliatio tua, Bu. Lex. Av. depreſſio tui, emaciatio; notionem communem habet cum יִשְׁחַח & יִשְׁחַח; Cocc. Bu. ut & cum יִשְׁחַח, quæ depreſſionem ſignificant, Bu. Lex. Merc. vel incurvationem ſonant: Sunt qui corruptionem, aut morbum ex humorum corruptione genitum, exponant: ut conveniat cum rad. יִשְׁחַח, quæ ſignificat corrumpere, Merc. Ex hac radice etiam & ſignificatia eſt, ſecundum quosdam, יִשְׁחַח fovea, inquit R. D. Pag. quòd in imo loco fiat; Merc. Sed ad יִשְׁחַח vel ad יִשְׁחַח referri poteſt: ubi vide, Cev. Bu. Lex. Cocc.

Rad. 97. יִשְׁחַל eſt mittere, extendere, porrigere; Pag. Chal. dæum magis quam Hebræum, Merc. porrexit, extendit: eſt cogn. cum יִשְׁחַח expandit, vel extendit dilatando: & cum יִשְׁחַח excurrit: Item cum יִשְׁחַח dereliquit extenſum. Propriè autem hoc verbum יִשְׁחַח dicitur de ſceptro quod alicui in ſignum gratiæ porrectum placide demitti ſolet, Av. Non occurrit in kal, ſed in hiphil, יִשְׁחַח porrexit extendendo, fecit excurrere, Av. extendit, Bu. Coc. Num ſic Targum, Gen. 30. 22.

pro, Nè fortè יִשְׁחַח extendat manum ſuam, habet יִשְׁחַח extendat, Pag. Occurrit autem in textu fut. hiph. 3. f. m. ſimpl. & cum יִ conv. præf. ſic, יִשְׁחַח extendit, Eſth. 4. 11. וַיִּשְׁחַח & extendit, Eſth. 5. 2. 8. 4. יִשְׁחַח radicem quidam hic intempeſtivè interſerunt: unde illud Job. 27. 8. וַיִּשְׁחַח quum detraxerit Deus animum ejus: quod inſrà ponetur in יִשְׁחַח ad quem locum Chriſtus alluſit Lucæ 12. de hypocritis avaris; Merc. יִשְׁחַח fortunabit, ſalvabit, proſperabit: eſt fut. à יִשְׁחַח; ut inſrà declarabitur, Av.]

Rad. 98. יִשְׁחַח eſt deſolavit, deſolatus eſt, intransitivè ſcil. in kal, Pag. deſolatus fuit; convenit cum יִשְׁחַח & יִשְׁחַח, Bu. Lex. Turpiter deſtatuſ eſt, reſtaſtus eſt in deſolationem ignominioſam; idem quod יִשְׁחַח & cogn. cum יִשְׁחַח deliquit turpiter, cujus aliquem poſtea pudet, Av. In fut. kal, יִשְׁחַח, יִשְׁחַח, deſolabitur, & c. prout occurrit in 3. f. f. cum camerz. pro pathach in ult. ob pauſam, ſed exta pauſam cum pathach, ſdque ſimpl. & cum יִ conv. præf. ut ſeq. יִשְׁחַח deſoletur, Gen. 47. 19. יִשְׁחַח idem, Ezech. 12. 19. יִשְׁחַח & deſolata, Ezech. 19. 7. vel in fut. kal poteſt forinari cum duplici jod; ſic, יִשְׁחַח, יִשְׁחַח, & c. Unde in 3. pl. f. fut. kal eſt יִשְׁחַח, ſed ob pauſam cum camerz. penult. ſic, Ezech. 6. 6. & excelsa יִשְׁחַח deſolabuntur, vel erunt deſolata: In margine ſcribitur cum jod, ſed intrinſecùs ſine jod; Pag. Imò in noſtris exemplaribus adſcribitur etiam in contextu jod; ſed Sanctes in exemplaria primæ editionis Venetæ incidit, anni viz. 1515. Merc. Item poteſt eſſe ex hac rad. inquit R. D. illud Jer. 49. 20. In fut. hiph. 3. f. m. niſi יִשְׁחַח deſolaverit, & c. (quaſi eſſet à præf. יִשְׁחַח deſolavit) & Num. 21. 30. יִשְׁחַח (quaſi ſcil. 1. fut. hiph. pl. cum יִ conv. præf.) & deſolavimus, vel deſolare fecimus, uſque ad Nopach, Pag. vel, & deſolabimus, & c. Bu. Lex. Hieron. laſſi pervenimus (al. venerunt, Merc.) In Jophe, Pag. fut. Hiphil יִשְׁחַח eſt pro יִשְׁחַח; more Chaldæorum, dageſch, compenſans defectum mediæ radicalis, in prima ponitur, & ſic יִשְׁחַח, Cocc. quæ tamen ab Hebræis potiùs ad יִשְׁחַח referuntur, Bu. Lex. ſi ſunt à יִשְׁחַח, tunc jod commutatur in dageſch, ſi ab יִשְׁחַח, tunc Aleph mobile exturbatur: ſi verò à יִשְׁחַח, tunc vocalis longa camerz. reſolvitur in pathach & dageſch: itidem ex Bu. Lex. Alii, deſolavimus eos; ſed pronomen non eſt in Hebræo. Alii, & fæminæ five mulieres uſque ad Nophe, i.e. laſſi, quaſi mulieres venerunt uſque ad Nophe: ſed falluntur, nam mulietes dicuntur יִשְׁחַח; Nun ſcil. cum camerz, & Schin abſque dageſch, & jod & mem ſunt ſigna pluralis, quæ non ſunt in præſenti verbo. Alii deducunt à יִשְׁחַח, quod eſt itidem, deſolare, Pag. idque potiùs eſt Merc. R. D. citat in utraque radice hunc locum, Num. 21. & c. R. Sal. & deſolavimus ſcil. יִשְׁחַח. Pag. Atque indè eſt nomen, יִשְׁחַח m. ſolitudo, Pag. Bu. Av. Cocc. deſertum, Cocc. deſolatio, deſertum, vaſtitas, carens humore aquarum, vaſtitas horrenda, Merc. ut Pſal. 68. 8. & 107. 4. בְּיִשְׁחַח in vaſto viz, i.e. in loco ita vaſto, ut nè via quidem in eo eſſet, vel veſtigium hominis, Cocc. Num. 21. & 1 Sam. 26. nomen proprium deſerti horribilis videtur, ſicut בְּיִשְׁחַח, Joſ. 12. 3. Merc. ut & 13. 20. & Num. 33. 49. & Ezech. 25. 9. Bu. Conc. Occurrit autem nomen præcedens ſimpl. & cum יִ dem. & cum יִ præſ. ante jod quieſcens

cens pro duplici Scheva, ut seq. [ישימו] solitudo, Deut. 32.10. Isa. 43.19. [ישימו] solitudo, Num. 21.21. 23.28. 1 Sam. 23.19. 24.26. 13. [ישימו] in solitudine, Psal. 68. 8. 78.40. 106.14. 107.4. Isa. 43.20. [ישימות] Jeschi-moth n.p. Num. 33.49. Jos. 12.3. 13.20. Ezech. 25.9. [ישי] unde à quibudam deducitur [ישי] de quo in [ישי] in Hophal; ibi vide; Cev.]

Rad. 99. [ישי] est dormire: veterascere, inveterascere, &c. Pag. Sunt qui conferunt cum [ישי], ut significet mutari, vel in somnum; vel in vetustatem; i.e. dormire; vel, inveterascere seu inveterari; Prius in kal, posterior in Niphal. Conferunt & cum [ישי], quod significat, ex obtuso mutari in acutum. Sed sunt hæc curiosiora, Merc. [ישי] dormivit, obdormivit, redormivit, Bu. Lex. Dormivit profundè, obdormivit, indormivit, obdormivit veterosè. Et propriè significat somnum continuum & veterosum habere, ita ut aliquis non subito expergefiat; unde etiam pro inveterascere, seu continuare accipitur; & veterosus, est morbus ex nimio otio perpetuum somnum inducens. Sed in Niph. tantum occurrit pro inveterascere, &c. Av. [ישי] plus est quàm [ישי], Cocc. & duo habet significata, i. dormire, Bu. Conc. & sic occurrit in præf. kal i.f. & 3.pl. cum [ישי] conv. [ישי] dormivi, Job. 3.12. [ישי] & dormient, Jer. 51.39. 57. Ezech. 34.25. Item, part. ben. kal, vel nomen ejus participiale, i. m. est, [ישי] dormiens, 1 Sam. 26.7. 1 Reg. 18.27. cui etiam [ישי] est præf. sic, [ישי] sicut dormiens, Ps. 78.65. & in forma pl. m. est, [ישי] dormientes, 1 Sam. 16.12. Cant. 7.10. ut & in forma pl. m. constr. [ישי] dormientes. Occurrit cum [ישי] præf. ante jod dageschatum, & pronunciatum præter normam; (ut [ישי] de hæreditate tua, 2 Chron. 20.11. jod enim secundum normam debuerat quiescere, sic; & [ישי], sicut in [ישי], 1 Reg. 3.20. Pag.) sic, [ישי] de dormientibus, Dan. 12.2. Item, in forma l.f. est, [ישי] dormiens, 1 Reg. 3.20. Cant. 5.2. In Infin. kal, [ישי], vel [ישי]; quæ forma ult. occ. cum [ישי] præf. ante jod pro duplici Scheva; sic, [ישי] dormire, Eccl. 5.11. In fut. kal i. f. occ. simpl. & cum [ישי] cop. præf. cui etiam [ישי] parag. est add. [ישי] dormiam, Psal. 13.4. [ישי] & dormiam, Psal. 4.9. [ישי] & dormiam, Psal. 3.6. & in 2.f. m. est, [ישי] dormies, Psal. 44.24. Item in 3.f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum [ישי] conv. præf. ante pathach, sed in pausa ante cametz in ult. ut seq. [ישי] dormiet, Ps. 121.4. Isa. 5.26. [ישי] & dormivit, 1 Reg. 19.5. [ישי] & dormivit, Gen. 2.21. 41.5. Item, in 3.pl. m. fut. kal plenè esset [ישי], sed occ. defectivè cum simplice jod; sic, Prov. 4.16. Quia non [ישי] dormient nisi malefecerint. Jod est signum futuri, radicale deficit, quod significat Ghahja sub jod, inquit R.D. in Michlol, & in libro Radicum; Pag. nam absque Ghahja facile confunderetur cum [ישי] variabunt, futuro à verbo [ישי]; Notabis autem illic in Prov. illum accentum non esse Ghahja, sed Jethib Grammaticum, ut appellatur à R. Judah ben Bilham: sed subauditur Ghahja, quod expressum fuisset, si alibi quàm initio dictio-nis accentus musicus positus fuisset. Niphal in alia significatione; vide infra, Merc. Cev. In piel [ישי] dormire fecit, somnum induxit, consopivit, Bu. Av. Unde in fut. piel, [ישי], [ישי], dormire faciet, m. & f. Atque inde in 3.f. f. fut. piel, cum [ישי] conv. præf. & [ישי] Aff. est, [ישי] & dormire fecit eum, Jud. 16.19. Atque inde nomina, 1. [ישי] m. dormiens, &c. Vide supra in part.

ben. kal. Deindè, 2. indè etiam No. defectivum absque jod 1. Rad. & cum He in fine, [ישי] sàm. somnus, Pag. Bu. &c. quasi dormitionem dicas, Merc. Est plena & perfecta dormitio; vide in [ישי] & [ישי] synonyma distincta, Bu. Lex. somnus est propriè veterosus, & profundus, continuans scil. & inveterascens in multas horas; Aven. [ישי], Cocc. Occurrit autem hoc nomen in forma absoluta, locis seq. [ישי] somnus, Ps. 90.5. Prov. 6.4. 20. 13. Eccl. 8.16. Item semel cum Aleph pro He; sic, [ישי] somnus, Psal. 127.2. In forma constr. l.f. occurrit cum pathach; vel cum cametz in ult. quasi esset forma anceps, veniens etiam absolute; Cocc. sic, [ישי] vel [ישי] somnus, Esth. 6.1. Psal. 132.4. Eccl. 5.11. Jer. 51.39. 57. Item, cum Aff. variis occurrit; ut cum [ישי] Aff. cui & [ישי] cop. est præf. & cum [ישי], ob paulam, pro [ישי] Aff. cui & [ישי] est præf. ut & cum [ישי] Aff. cui & [ישי] præf. sicut etiam cum [ישי] Aff. cui & [ישי] est præf. ut seq. [ישי] somnus meus, Gen. 31.40. [ישי] & somnus meus, Jer. 31.26. [ישי] somnus tuus, Prov. 3.24. [ישי] à somno tuo, Prov. 6.9. [ישי] & somnus ejus, Dan. 2.1. [ישי] à somno suo, Gen. 28.16. Jud. 16.14. 20. Zach. 4.1. [ישי] somnum suum, Psal. 76.6. Prov. 4.17. [ישי] à somno suo, Job. 14.12. In forma pl. f. est, [ישי] somni, Prov. 6.10. 24.33. Deindè, ii. signifi. 2. hujus Rad. est in nomine [ישי] vetus; Pag. Bu. &c. vetus scil. superioris anni, [ישי], trimum nempe annorum, Merc. i.e. valde vetus; Bu. Lex. veteranus, vetustas, Av. Oppositum [ישי] & [ישי], Lev. 26.10. Cocc. Occurrit autem simpl. & cum [ישי] cop. præf. [ישי] vetus, Lev. 25.22. 26.10. [ישי] & vetus, Lev. 26.10. & in forma pl. m. est, [ישי] vetera, Cant. 7.14. & in forma l.f. cum [ישי] dem. præf. est, & occurrit locis seq. [ישי] vetus, Neh. 3.6. 12.39. Isa. 22.11. Atque indè verbum in Niphal, [ישי] veterascere, inveterascere, Bu. inveteratus, seu continuatus est, Av. Occurrit in præf. Niph. 2.pl. m. cum [ישי] conv. [ישי] & inveterati fueritis, Deut. 4.25. & in part. Niph. f. m. est, [ישי] inveteratum, Lev. 26.10. ut & in part. l.f. [ישי] vel, in altera forma sàm. viz. cum duplici sagol ante Thau, prout occurrit, Lev. 13.11. lepra [ישי] inveterata est, &c. Pag.

Rad. 100. [ישי], salvavit, servavit, opitulatus est; præstitit salutem; idem est quod [ישי]; & est cogn. cum [ישי] & [ישי], respexit; nam salvare, est oculis misericordiæ respicere; vel benignius aspicere, &c. Hinc, per Apharefin, [ישי] &c. salvo; [ישי], salvus, sospes; Item, Jesus, [ישי], &c. Av. Non autem occurrit hoc verbum in kal; sed indè, nomina, i. No. [ישי] m. cum Tzeri, salus, auxilium, conservatio, salutare; & [ישי], Pag. Bu. Av. Cocc. Notat statum incolumem, & tutum post miseriam, Cocc. ut Psal. 12.6. ponam [ישי] in salute, i. e. extra periculum & miseriam, eum, in quem, homines flant, &c. Cocc. Significat hoc nomen salutem; o pem seu opulationem; & occ. simpl. & cum [ישי] & [ישי] præf. ut seq. [ישי] salus, Psal. 20.7. [ישי] in salute, Ps. 127.5. 23. [ישי] ad salutem, Hab. 3.12. Item, 2. hinc etiam No. [ישי] m. cum sagol; idem, salus, incolumitas, salutare, &c. Av. Occurrit etiam simpl. & cum [ישי] præf. [ישי] salus, Job. 5.11. Psal. 132.17. Isa. 45.8. 61.10. [ישי] à salute, Job. 5.4. sed frequentius cum Affixis, ut cum [ישי] Aff. cui & [ישי] cop. est præf. & cum [ישי] Aff. ut seq. [ישי] salus mea, 2 Sam. 22.3. 47.23. 5. Psal. 18.3. 47.25. 57.29. 62.8. Isa. 51.5. Mich. 7.7. Hab. 3.17. [ישי] & salus mea, Psal. 27.1. [ישי]

פְּשָׁעֵינוּ salus nostra, 1 Chron. 16. 35. Psal. 6. 56. 79. 9. 85. 5. 95. 1. sicut etiam cum פָּ, sed in pausa cum פָּ. Aff. ut & cum פָּ. Aff. & ! cop. praf. ante פָּ. Aff. ut seq. פָּשָׁעֵי salus tua, Isa. 62. 11. פָּשָׁעֵי salus tua, 2 Sam. 22. 36. Psal. 18. 37. 51. 15. 69. 14. פָּשָׁעֵי salus tua, Isa. 17. 10. פָּשָׁעֵי & salus tua, Psal. 85. 8. Item, cum פָּ Aff. sic, וְפָשָׁעֵי salus ejus, Pl. 24. 5. 85. 10. Item, 3. Indè etiam No. וְפָשָׁעֵי fidem etiam significans, viz. salus, item pro auxilio & liberatione accipitur non raro in Bibliis; incolumitas, Av. Occurrit simpl. & cum פָּ, פָּ, & פָּ praf. ante jod quiescens; ut seq. וְפָשָׁעֵי salus, Psal. 119. 155. 1. Isa. 26. 1. 49. 8. 52. 7. 59. 17. 60. 18. Hab. 3. 7. וְפָשָׁעֵי & salus, Psal. 118. 15. וְפָשָׁעֵי salus, 1 Sam. 14. 47. Psal. 3. 9. Isa. 12. 3. וְפָשָׁעֵי in salutem, Psal. 149. 4. וְפָשָׁעֵי ad salutem, Exod. 15. 2. 2 Sam. 10. 11. Job. 13. 16. Psal. 118. 14. 21. Prov. 12. 2. Isa. 59. 11. sed occurrit etiam in f. cum duobus signis fæmineis, seu cum duplici signo fæminini generis, Thau viz. & Hé, Pag. Bu. Lex. i.e. omnimoda salus, ut Jon. 2. 10. וְפָשָׁעֵי salus Domino, i.e. falus & falus; h.e. duplex falus, corporis scilicet & animæ; hæc enim geminatio duplicis signi duplicem quasi indicat salutem: Semper enim, ut inquit R.D. in comment. geminario auget; Pag. Occurrit autem sic cum duplici signo f. simpl. & cum פָּ praf. ante kibbutz pro schurek; sic, וְפָשָׁעֵי salus, Psal. 3. 3. Jon. 2. 10. וְפָשָׁעֵי in salutem, Psal. 80. 3. sed forma præced. cum Hé, simplici signo f. occ. etiam in forma constr. sing. f. locis seq. וְפָשָׁעֵי salutem, Exod. 14. 13. 2 Chron. 20. 17. Psal. 14. 7. 98. 3. Isa. 52. 10. ut & cum פָּ. Aff. cui etiam פָּ & פָּ sunt praf. וְפָשָׁעֵי salus mea, Job. 30. 15. וְפָשָׁעֵי salus mea, Psal. 62. 2. 88. 2. 89. 26. 140. 8. Isa. 12. 2. 49. 6. 56. 1. וְפָשָׁעֵי & salus mea, Psal. 62. 3. 7. Isa. 51. 6. 8. בְּיָשׁוּעֵי in salute mea, Pl. 91. 16. ut & cum פָּ, & פָּ. Aff. sic, וְפָשָׁעֵי salus nostra, Pl. 68. 20. Isa. 33. 2. וְפָשָׁעֵי salus tua, Psal. 35. 3. sic etiam cum פָּ, sed in pausa, cum פָּ. Aff. cui & פָּ est etiam praf. וְפָשָׁעֵי salus tua, Psal. 69. 30. וְפָשָׁעֵי salus tua, Psal. 67. 3. 70. 5. בְּיָשׁוּעֵי in salute tua, 1 Sam. 2. 1. Psal. 9. 15. 13. 6. 20. 6. 21. 6. 106. 4. Item cum פָּ & פָּ praf. utrique formæ, cum scheva & szgol ante Aff. וְפָשָׁעֵי & in salute tua, Psal. 21. 2. וְפָשָׁעֵי ad salutem tuam, Gen. 49. 18. Psal. 119. 166. וְפָשָׁעֵי ad salutem tuam, Pl. 119. 123. 174. sic etiam cum פָּ Aff. occ. etiam simpl. & cum פָּ praf. וְפָשָׁעֵי salus ejus, Deut. 32. 15. וְפָשָׁעֵי salus ejus, 1 Chron. 18. 23. Psal. 96. 2. 98. 2. בְּיָשׁוּעֵי in salute ejus, Psal. 35. 9. 78. 22. Isa. 25. 9. ut & cum פָּ. Aff. occ. cum פָּ cop. praf. וְפָשָׁעֵי & salus ejus, Isa. 62. 1. & in forma pl. f. occ. locis seq. וְפָשָׁעֵי vel sine vau, salutes, 2 Sam. 22. 51. Pl. 18. 51. 28. 8. 42. 6. 12. 43. 5. 44. 5. 74. 12. 116. 13. Isa. 26. 18. 33. 6. sed occ. etiam cum kibbutz penult. pro schurek; sic, וְפָשָׁעֵי idem, Psal. 53. 6. Item, 4. hinc etiam No. וְפָשָׁעֵי idem, falus, salvatio; opitulamen. Potest & esse אָשָׁעֵי, sicut & nomina שָׁוַע & שָׁוַע, quæ opulentiam, & opulentum, seu potentem & munificum significant, ab opitulando: quæ alii ad hanc radicem referunt, ut jod deficiat, sicut in בָּרַל à בָּרַל; Merc. Habet formam אָשָׁעֵי, ut sæpe hæc quiescentium genera formas inter se permutant, Bu. Lex. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum פָּ, פָּ, & פָּ praf. וְפָשָׁעֵי salus, 1 Sam. 11. 9. 13. 19. 5. 2 Sam. 23. 10. 12. 2 Reg. 5. 1. 13. 17. 1 Chron. 11. 14. 2 Chron. 6. 41. Pl. 144. 10. 146. 3. Isa. 46. 13. וְפָשָׁעֵי & falus, Prov. 11. 14. 24. 6. וְפָשָׁעֵי vel וְפָשָׁעֵי falus, Jud. 15. 18. 2 Sam. 19. 3.

Prov. 28. 31. לְחַשְׁוֹעָה in salutem, 1 Chron. 19. 12. Psal. 33. 17. & in forma constr. f. f. occ. etiam simpl. & cum פָּ & פָּ praf. וְפָשָׁעֵי salus, Psal. 60. 13. 108. 13. Isa. 45. 17. Jer. 3. 23. וְפָשָׁעֵי & falus, Psal. 37. 39. לְחַשְׁוֹעָה ad salutem, Job. 3. 26. Item cum פָּ, & פָּ, vel in pausa פָּ. Aff. cui priori פָּ cop. & posteriori פָּ & פָּ sunt praf. ut seq. וְפָשָׁעֵי salus mea, Psal. 38. 23. 51. 16. וְפָשָׁעֵי & salus mea, Isa. 46. 13. וְפָשָׁעֵי salus tua, Psal. 119. 41. וְפָשָׁעֵי salus tua, Psal. 40. 17. 71. 15. וְפָשָׁעֵי & falus tua, Psal. 40. 11. וְפָשָׁעֵי ad salutem tuam, Pl. 119. 81. Item, 5. Indè etiam secundum aliam formam est No. מוֹשַׁעַת idem, falus, & c. Pag. & omnino quidem scribendum מוֹשַׁעַת, aut מוֹשַׁעַת; sed singulare non occurrit in textu; Merc. At in forma pl. f. est מוֹשַׁעַת salutes, omnimoda falus, Bu. Lex. salvationes, Cocc. Av. opitulationes, opitulamina, Av. Occurrit cum פָּ praf. sic, Psal. 68. 21. Deus est nobis Deus מוֹשַׁעַת salutibus, aut salutem; vel ad salutes, Pag. ad salvationes, i.e. servare nos solet; Deus ille omnipotens nobis, Deus ad salvationes; 70. Θεός τῶν σωτήριον, Cocc. Item, 6. huc etiam quidam refertunt nomen defectivum וְפָשָׁעֵי, instar בָּרַל à בָּרַל. Job. 30. 24. וְפָשָׁעֵי si, vel num, in contritione (ejus) quæ est dies mortis, eis falus, i.e. ipsis qui sunt fessi robore in hac vita: quemadmodum dixit c. 3. 17. & ibi requiescent fessi robore. Vide & in Radice וְפָשָׁעֵי. Juxta sensum R. Joseph Kimchi legetur sine interrogatione, ut וְפָשָׁעֵי affirmet, sicut & aliàs, non dubitet. Interrogativè tamen legi in hoc significato potest, num in contractione ejus quam hominibus affert, est ipsis falus? ut mortem significet ineluctabilem & immedicabilem esse, quod malum. Alii וְפָשָׁעֵי clamorem exponunt, quantumvis clament, non liberantur à mortis contractione. Vide in וְפָשָׁעֵי, Merc. Atque hinc fit verbum in Hiphil וְפָשָׁעֵי vel וְפָשָׁעֵי quod Hieron. Salvare vertit, Græcis est σωζέω. Latine servare; aut opitulari. Cum Accusativo construitur, & interdum cum Dativo, i.e. Lamed, & tunc per opem ferre commodè exprimas. Aliàs per defendere; Merc. וְפָשָׁעֵי salvavit, falvum fecit servavit, faluti, auxilio fuit. Construitur cum Dativo & Accusativo; Bu. Lex. salvavit, servavit, & cum Dativo, præstitit salutem, Av. Salvare, falvum præstare; σωζέω, Cocc. Occurrit autem prat. hiph. 3. f. m. simpl. & cum פָּ conv. ut & cum פָּ & פָּ. Aff. cui ult. פָּ cop. est etiam praf. ut seq. וְפָשָׁעֵי salvavit, servavit, Psal. 20. 7. וְפָשָׁעֵי & servet, 1 Sam. 25. 26. 33. Zach. 12. 7. וְפָשָׁעֵי servavit eum, Psal. 34. 7. וְפָשָׁעֵי servavit eos, Isa. 63. 9. וְפָשָׁעֵי & servavit eos, Jud. 2. 18. Zach. 9. 16. & in 3. f. f. prat. hiph. est, וְפָשָׁעֵי servavit, Jud. 7. 2. Pl. 44. 4. 98. 1. Item in 2. f. m. occ. simpl. & cum פָּ conv. praf. ut & cum פָּ Aff. sic, וְפָשָׁעֵי servasti, Job. 26. 2. וְפָשָׁעֵי & servabis, Jud. 6. 14. 1 Sam. 23. 2. וְפָשָׁעֵי servasti nos, Jud. 8. 22. Psal. 44. 8. & in 1. f. prat. hiph. occ. etiam cum פָּ cop. vel conv. praf. cui etiam פָּ & פָּ sunt Aff. וְפָשָׁעֵי & servavi, -ho, Isa. 43. 12. Ezech. 34. 22. 36. 29. 37. 23. Zeph. 3. 19. וְפָשָׁעֵי & servabote, 1 Chron. 19. 12. וְפָשָׁעֵי & servabo eos, Hof. 1. 7. & in 2. pl. m. prat. hiph. est, וְפָשָׁעֵי servastis, Jud. 12. 2. In part. hiph. f. m. significat eum qui salutem adferit, & occurrit simpl. locis seq. וְפָשָׁעֵי servans, salvator, Deut. 22. 27. 28. 29. 31. Jud. 3. 9. 15. 6. 36. 12. 3. 1 Sam. 10. 19. 11. 3. 2 Sam. 22. 42. 2 Reg. 13. 5. 17. 7. Psal. 7. 11. 18. 42. Isa.

subindè repetitur, cùm dies tabernaculorum celebrant; Merc. Cev. Gen. 49. 18. לְיִשְׁרָאֵל salutem tuam expectavi, Domine; Pag. noster Interpres, salutare tuum, Græcos sequutus, qui saepe reddunt σωτήριον, quod sunt qui velut in concreto intelligant pro servatore & opitulatore; sicut & Paulus Christum vocat λαστήριον propitiatorium: Sic Lucas, in cantico Simeonis, huc aludens σωτήριον dixit. Hebraicè nomen יִשְׁרָאֵל non est nisi abstractum: & volunt etiam Jacob Patriarcham de Christo Salvatore hoc dixisse, Merc. sic Psal. 119. 123. Oculi mei defecerunt לְיִשְׁרָאֵל propter salutem tuam, vel desideraverunt salutem tuam; Pag. 1 Sam. 25. 26. לְךָ יִשְׂרָאֵל & serva, pro servavit, manum tuam tibi, i. e. servavit te, nè manus tua sanguinem effunderet innocentem; Pag. Est potius Infinitum pro Præterito: alii negationem repetunt, & nè servaret tete manus tua, sanguinem scil. fundens manu tuâ vindicæ: semper autem intellige reciprocè, manus tua se servavit tete; in accusativo: non ut hic Sanctes. Jonathan, & ut eriperet te manus tua: Mem Bichlam subaudito; Merc. Et nè tibi manu tuâ opem ferres: syntaxis, מְהִרְשֵׁעַ nam יִשְׂרָאֵל est infinitivus, Cocc. sic & v. 33. יִשְׂרָאֵל & serva, pro servavit, manum meam mihi: vel, & servaret manus mea me: vel utrumque Makor, vice præteriti, & hoc est rectum; Pag. Zach. 9. 9. Ecce rex tuus veniet tibi iustus, וְיִשְׂרָאֵל & servatus ipse; vel, & servans se ipse, Pag. Justus, & salvatus est ipse, Cocc. Alii, salvatorem, vel servatorem exponunt, præter naturam vocis; etsi qui seipsum servat, potens sit & alios servare: magna autem est emphasis in eo quòd Christus se ipse servare dicatur, scil. per sese alterius ope non egens; sed sua virtute fultus; ut & aliàs de eo dicitur, servavit eum dextra sua, Merc. Psal. 132. 16. Sacerdotes ejus, induam יִשְׂרָאֵל salute: ut sacerdotes accedant ad Deum, non ut petant ἀπολύτρωσιν, sed ut gratias agant pro salute parta. Isa. 26. 1. יִשְׁרָאֵל salutem ponit murum & antemuralem; i. e. incolumem præstat non tantum murum, sed & quod murum ambit, vel salutis auctorem (סֹמְתֵהוֹן) dat pro muro & antemurali; Cocc. Ab hac radice est יְהוֹשֻׁעַ Jehosuah, nomen proprium quo multi in Hebræo populo sunt vocati, sed duo præ cæteris insignes, filius Nun ille qui Mosi in ducatu successit, qui prius יְהוֹשֻׁעַ eadem nominis ratione fuerat dictus: alter summus sacerdos filius Josiadak, qui postea contra tius à reducibus à Babylone, יִשְׁרָאֵל nuncupatus est, unde certum est nomen Jesu salvatoris nostri ductum, juxta crymon ab Angelo quoque explicatum. In eum veritas etymi incidit, cùm in aliis esset tantum umbra. Repertur & יִשְׁרָאֵל urbis nomen, Neh. 11. sub finem. Judæi Avenionenses hodie eum qui Hebraicè יִשְׁרָאֵל vel יְהוֹשֻׁעַ dicitur, vernacule vocant Saunee, quasi servatorem dicas. Quod nomen nefas hodie sit cuiquam Christiano imponi: nec cuiquam post Christum ex nostris inditum legitur; Merc.

Rad. 101. יִשְׂפָּה Inde fit יִשְׂפָּה, masc. Jaspis, lapis pretiosus ut quibusdam placet nomini alludentibus; Hieron. Berillum vertit, Pag. hujus fit mentio Apoc. 4. Merc. Jonathan reddit, פְּנִישֵׁרִי, pantherius lapis, à maculis pantheræ similibus; Eu. Lex. יָאֻסִּי, Jaspis, gemma viridis; hinc latini adjectivum nomen acceperunt,

Jaspidius, referens colorem Jaspidis; Av. à 70. redditur יִשְׁפָּה, Exod. 28. 39. Ezech. 28. 13. ubi 70. יָאֻסִּי memorant; sed conturbato ordine; vulg. ex Græco, onychinus; Targum Hieros. מַרְגְּלִיתָא Margarita; Cocc. Jonathan exp. פְּנִישֵׁרִי quasi chaldiace Jaspis ita dicatur à maculis, quibus notetur, eo prorsus modo, quo panthera; Merc. In lib. rad. R. D. dicit, quòd potest esse rad. יִשְׁפָּה; & sic jod non est radicalis litera, sed nominis constitutiva; Pag. occurrit autem cum ! cop. præf. locis seq. יִשְׂפָּה & jaspis, Exod. 28. 20. 39. 13. Ezech. 28. 13.

Rad. 102. יִשָּׁר, est rectum esse vel videri; Pag. Bu. æquum & planum esse, Merc. placere, pag. convenit cum יִשָּׁר, & opponitur verbis לֹא וְעָשָׂה; item עָפַל פֶּה, ut apparet Hab. 2. 4. etsi in epistola ad Hebr. 10. sub fin. paulò alius sensus exprimitur. Peculiariter notandum, hoc verbum quando habet post se, in oculis, esse placere, arridere: probari alicui. Placet autem oculis non quod durum, asperum, aut malum, sed quod rectum est, pulchrum & venustum: sicut contrà, verbum יָרַע, ut supra diximus, est displicere, cum nomine oculorum; Merc. יִשָּׁר rectus fuit, directus, æquus & planus fuit, item metaphoricè, placuit. Cognationem habet cum יִשָּׁר beatus fuit, & יִשָּׁר בְּשָׁר congruit; Av. יִשָּׁר rectum esse, facere; & יִשָּׁר בְּשָׁר, ἀρέσκειν, εὐδοκῆσαι, Cocc. in kal, rectus fuit, placuit. Ponitur absolutè Vel cum בְּ Av. sicut, בְּעֵינֵי הַדָּבָר יִשָּׁר כִּי nam recta erat res illa in oculis populi, 1 Chron. 13. 4. atque ita fere post se habet, in oculis, pro placere, vel probari alicui; Bu. Lex. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. & f. & in 3. pl. ut seq. יִשָּׁר rectum est, 1 Chron. 13. 4. Jer. 18. 4. 27. 4. יִשָּׁר recta est, Jud. 14. 3. Hab. 2. 4. יִשָּׁר recta fuerunt, 1 Reg. 9. 12. In fut. kal, 3. f. m. plene cum duplici jod est, יִשָּׁר rectum erit, Num. 23. 27. sed cum ! conv. præf. occ. defectivè cum simplice jod; vel plene cum duplici; sic, יִשָּׁר vel יִישָׁר & recta fuit, 1 Sam. 18. 20, 26. 2 Sam. 17. 4. 2 Chron. 30. 4. Item, כִּי יִשָּׁר Aff. pro יִשָּׁר rectum est cum simplice jod; sic יִשָּׁר dirigit illud Job. 37. 3. In 3. f. f. fut. kal, occ. cum ! conv. præf. sic, יִישָׁר & rectum visum fuit, Jud. 14. 7. & in 3. pl. f. fut. kal secundum normam, הַיִּשְׁרָה, sed cum ! conv. præf. sic occ. 1 Sam. 6. 12. וְיִשְׁרָה & recta iverunt, vel contenderunt, Bu. Conc. Lex. aut direxerunt se vacca; Pag. In qua voce Schin est cum dagech ob jod radicale absorptum, inquit R. D. in l. rad. & jod est loco Thau, signi feminei; Pag. cui simile vide in יָחַם & in עָמַר; Merc. & fini. Bu. Lex. & recta incedebant vaccæ, jod est signum 3. personæ futuri masculinæ; & הַיִּשְׁרָה est terminatio feminina: est enim verbum promissivi generis; Av. In piel. יִשָּׁר rectificavit, direxit, æquavit, complanavit; recta deduxit, recta ivit, vel contendit; Bu. Lex. recta probavit, &c. ut Bu. Av. Occurrit in 1. f. præf. piel; sic, Psal. 119. 128. Propterea omnia mandata omnium (rerum; Av.) יִשְׁרָה direxi, Pag. rectificavi, Merc. Av. approbavi, Merc. rectifico, ut recta approbo, Bu. Lex. כָּל-פְּקֻדֵי יִשְׁרָה, vel, rectè comparavi cum omnibus dictis & factis, Cocc. Hieron. propterea in universa præcepta direxi: Ab Ezra in comment. scripsit jod poni vice Aleph: q. d. יִשְׁרָה beavi, aut beatificavi, seu beata prædicavi:

dicavi: juxta illud, Gen. 30. 13. quia אֲשֶׁר־נִי be-
atam me dixerunt, pro dicent, filiz; sicut illud
Isa. 61. 6. & in gloriam, vel in gloria, Merc. e-
orum חֲתִימָיו jactabitis vos; quod est חֲתִימָיו
& dixit, mandata omnium, quia praecepta communia
sunt omnibus viris cordatis: Vel, omnium praecepto-
rum quae scripta sunt, &c. & est sicut illud, Ezech. 44. 30.
primitivum omnium primitiarum omnium, i.e. omnium
fructuum; & R. Imman. direxi, i. e. volui illa,
invenique illa recta, & direxi illa in cordibus ho-
minum, ostendens illis illorum rectitudinem; vel,
direxi in corde meo, Pag. Rectificavi, vel recta pronun-
cio, Bu; Conc. In part. Piel pl. m. cum ך dem. praf.
(א f. m. מִיִּשָּׁר) sic occ. מִיִּשָּׁרִים recti euntes, Prov.
9. 15. & in imper. pl. m. (א f. m. מִיִּשָּׁר) est מִיִּשָּׁרִי dirige-
te, aequate, Isa. 40. 3. In fut. piel, u. f. est מִיִּשָּׁרֵי aquabo,
Isa. 45. 2, 13. & in 3. f. m. fut. piel occ. cum Tzere, sed
ante Maccaph cum fagol in ult. מִיִּשָּׁרֵי dirigit, Prov. 3. 7.
— מִיִּשָּׁר idem, Prov. 15. 21. Sed occ. etiam 3. f. m. fut.
piel cum ך conv. praf. & ך Aff. sic, 2 Chron. 32. 30.
וּמִיִּשָּׁרִים & direxit eas, seu recta deduxit, Bu. Pag.
Scribitur inquit R. D. cum duplici jod; prius est cum
parach, alterum verò quiescit, sed secundum normam
debuerat utrumque moveri, hoc pacto, וּמִיִּשָּׁרִים, sed
quia in וּמִיִּשָּׁרִים quiescit jod radicale, punctatura ipsius
translata in jod, quod est signum futuri, Pag. & est ejus-
dem analogiz cum וּמִיִּשָּׁרֵי pro וּמִיִּשָּׁרֵי; de quo in
Piel, Rad. מִיִּשָּׁר, צִוָּה; Cev. Alterum jod, juxta Moserethas
redundat, quasi esset ex præt. וּמִיִּשָּׁרִים: at literæ dant
formam וּמִיִּשָּׁרִים; Bu. Lex. secundum puncta legitur
וּמִיִּשָּׁרִים ad formam וּמִיִּשָּׁרֵי, sed secundum literas per-
fectæ, Av. Pro וּמִיִּשָּׁרֵי; Cocc. In 3. f. f. fur. Piel est
וּמִיִּשָּׁרֵי dirigit, Prov. 11. 5. In Pual est יִשָּׁר rectificari,
dirigi, Bu. ma. unde in part. pual f. m. occ. 1 Reg. 6. 35.
יִשָּׁר directum, Bu. Conc. & textit מִיִּשָּׁרֵי auro di-
recto, rectificato, Bu. Lex. מִיִּשָּׁרֵי עַל הַמַּחֲכָה & textit
auro directo (i.e. plano, Merc.) sculptum, i. e. id quod
est sculptum, Pag. & obduxit auro rectificato effigia-
tum, sive sculptum, Av. aptatum, h.e. exacte iuductum
super figurato; Cocc. In Hiphil, הוֹשִׁיר rectificavit,
bis legitur & punctatur ad formam perfectorum, Av. ut
in imper. hiph. f. m. pro הוֹשִׁירֵי, vel הוֹשִׁיר juxta ana-
logiam quiescentium Pe jod, sic scribitur Psal. 5. 9. הוֹשִׁיר
לְפָנַי dirige, dirigere fac coram me viam tuam,
Pag. quod juxta Moserethas legendum ad formam ana-
logam verborum perfectorum; sic, הוֹשִׁיר (complana
coram me, &c.) cui simile in יָצָא in Hiphil; Bu. Lex.
secundum puncta legitur perfectæ הוֹשִׁיר; sed secun-
dum literas ut quiescens in pe jod הוֹשִׁיר (ut הוֹשִׁיר
Merc.) dirige vel rectifica coram me viam tuam; Av.
Complana, i. e. tolle ex via tua impedimenta coram
me; pro הוֹשִׁיר legitur הוֹשִׁיר, Cocc. Sic & in fut. hiph.
3. f. m. juxta normam, הוֹשִׁיר, (ut quiescens in Pe jod)
& in 3. pl. m. הוֹשִׁירֵי dirigent, &c. sed pro eo in Prov.
4. 25. occurrit in forma perfectorum verborum; sic, &
palpebræ tuæ הוֹשִׁירֵי dirigant; nempe viam coram te,
Pag. dirigant visum, Bu. Conc. rectificent, recta respici-
ent (vel prospicient) Bu. Lex. recta inspicient ea quæ
ante te sunt, Av. recta spectent ante te, Cocc. Huc e-
tiam quidam reducunt illud Isa. 1. 16. הוֹשִׁירֵי dirige,
Bu. Conc. quasi esset cum aleph, loco jod, pro הוֹשִׁיר
imper. Piel 2. pl. m. plerique verò referunt ad יִשָּׁר:

ibi vide. Nota etiam quod in loco cit. Isa. 45. 2. 1. f. f.
Piel sic legitur; Perversa, i. e. vias perversas יִשָּׁר
dirigam, nempe coram te: scribitur cum vau, at legi-
tur cum jod יִשָּׁר, inquit R. D. & significantia est ead-
em, quia literæ Echei inter se permutantur, Pag. &
alta, loca scil. aquabo; Vau pro jod cognato, Av. I-
tem illud, Job 37. 3. sub omni cælo יִשָּׁרֵי dirigit illud,
Cocc. Quidam volunt esse præter. Piel, 3. f. m. cum Aff. viz.
pro יִשָּׁר vel pro יִשָּׁרֵי, Cocc. sic etiam illud, 2 Sam.
7. 12. יִשָּׁרֵי הַפָּרוּרָה & recta progrediebantur, &c.
volunt esse pro יִשָּׁרֵי & in præter. Piel, 3. pl. cum ך cop.
vel pro יִשָּׁרֵי in fut. Piel 3. f. f. cum ך conv. ita etiam
Cocc. Atque indè nomina, 1. Toar, sive adjct. יִשָּׁר
rectus, rectum, æquum, Bu. rectus, directus, æquus, Av.
יִשָּׁר sumitur pro recto, æquo, qui neutram in partem
deflectit, integri & sinceri judicii; recta viâ incedit, &
rectè judicat, nec favore nec minis movetur, metu vel
præmiis, non suum ex eo quod facit, honorem, aut com-
modum, sed Dei gloriam & proximi utilitatem, quæ-
rens. Ponitur & pro neutro pro eo quod æquum est, &
rectum, &c. & generaliter pro eo quod placet sequente
בְּעֵינַי in oculis, ut suprâ in verbo dictum est, Merc.
Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum ך cop. & ך
dem. præter. ut seq. יִשָּׁר rectus, rectum, 1 Sam. 29. 6. 2
Sam. 19. 7. 2 Reg. 10. 15. Job. 23. 6. Psal. 11. 7. 33. 4. 37.
37. 92. 16. Prov. 12. 15. 14. 12. 16. 25. 20. 11. 21. 2. 8.
Eccl. 7. 29. Isa. 26. 7. Jer. 31. 8. Mich. 7. 4. יִשָּׁר & rectus,
vel rectum, Deut. 32. 4. Job. 1. 1, 8. 2. 3. 2. 8. 6. 3. 2. 7. Psal.
25. 8. 11. 1. 8. 11. 9. 13. Prov. 21. 29. Mich. 7. 2. יִשָּׁר
rectus, rectum, Deut. 6. 18. 12. 25. 13. 18. 21. 9. Jos. 10.
13. Jud. 17. 6. 21. 25. 2 Sam. 1. 18. 1 Reg. 11. 33. 38. 14.
8. 15. 5. 11. 22. 43. 2 Reg. 10. 30. 12. 3. 14. 3. 15. 3. 15. 34.
16. 2. 18. 3. 22. 2. 2 Chron. 20. 32. 24. 2. 25. 2. 26. 4. 27.
2. 28. 1. 29. 2. 34. 2. Jer. 34. 15. 40. 4. 5. Mich. 2. 7. ut
cum ך & ך præter. sic, יִשָּׁר & rectum, Exod. 15. 26.
Deut. 12. 28. 2 Reg. 10. 3. 2 Chron. 14. 1. 31. 20. יִשָּׁר
& sicut rectum, Jos. 9. 25. Jer. 26. 13. In forma constr. f.
m. est, יִשָּׁר rectus, Prov. 29. 27. & in forma pl. m. simpl.
occ. locis seq. יִשָּׁרִים recti, Num. 23. 10. Neh. 9. 13. Job.
4. 7. 17. 9. Psal. 19. 9. 49. 15. 107. 42. 111. 1. 112. 2. 141.
14. Prov. 2. 21. 3. 32. 11. 3. 6. 11. 12. 6. 14. 9. 11. 1. 8.
19. 16. 13. 17. 21. 18. 28. 10. Hos. 14. 10. cui etiam ך & ך
(ante jod quiescens pro duplici scheva) sunt præter. ut
seq. וּיִשָּׁרִים & recti, Prov. 8. 9. 29. 10. Dan. 11. 17.
וּלְיִשָּׁרִים rectis, Psal. 33. 1. 112. 4. Prov. 2. 7. וּלְיִשָּׁרִים
& rectis, Psal. 125. 4. & in forma pl. m. constr. est, יִשָּׁרֵי
recti, 2 Chr. 29. 34. Pf. 7. 11. 32. 11. 37. 14. 6. 4. 11. 94. 15.
cui etiam ך & ך sunt præter. יִשָּׁרֵי rectis, Psal. 11. 2. 36.
11. וּלְיִשָּׁרִים & rectis, Psal. 97. 11. Item in forma f. f.
occ. simpl. & cum ך & ך præter. יִשָּׁרָה recta, rectum,
Ezr. 8. 21. Psal. 107. 7. Ezech. 1. 7. הַיִּשָּׁרָה rectum, Mich.
3. 9. הַיִּשָּׁרָה & recta, 1 Sam. 12. 23. cujus forma constr.
sumitur substantive, & occurrit cum ך præter. sic,
וּבִיִּשָּׁרָה & in rectitud. 2 Reg. 3. 6. Item, in forma pl. f. est
יִשָּׁרֵי rectæ, Ezech. 1. 23. Item, indè 2. no. substant.
יִשָּׁר m. rectitudo, æquitas, Pag. Bu. Av. Cocc. recti-
tudinem quidam putant eam esse virtutem quæ nostris
probitas, vel simplicitas dicitur, Merc. Job. 6. 25. אֱמָרִי
יִשָּׁר dicta rectitudinis, i. e. dicta, in quibus est conve-
nientia cum veritate; manifestatio veritatis ad consci-
entiam, &c. Cocc. Occurrit autem simpl. & cum ך & ך
יִשָּׁר præter. ut seq. יִשָּׁרֵי vel sine vau, rectitudo, re-
ctum,

ctum, Job. 6. 25. 33. 3. Prov. 2. 13. 4. 11. 17. 26. Eccl. 12. 10. וְיִשְׁרָאֵל & rectum, Psal. 25. 21. בְּיִשְׁרָאֵל in rectitudine, 1 Chron. 29. 17. Psal. 119. 7. וְיִשְׁרָאֵל & in rectitudine, Deut. 9. 5. 1 Reg. 9. 4. מִיִּשְׁרָאֵל à recto. Prov. 11. 24. cum Aff. cholem mutatur in cametz chatuph, ut cum Aff. cui etiam est praef. sic, יִשְׁרָאֵל rectitudinem suam, Job. 33. 23. בְּיִשְׁרָאֵל in rectitudine sua, Prov. 14. 2. Item, inde 3. hinc etiam nomen cum mem heemantico praefixo; sic, מִיִּשְׁרָאֵל m. idem, rectitudo, Pag. aequitas, aequabilitas; Graecis, juxta quosdam, ἰσότης: sed latius patet; significat enim juris aequam rationem; contrarium offensionis & asperitatis: singulare tamen in Scriptura non legitur, Merc. Sed in forma pl. m. significat rectitudines, aequitates, aequabiles, & per auxesin, pro hominibus aequis, Av. & occurrit simpl. & cum ל, כ, ו, & praef. & interum est cum Tzere absque jod post Mem, ut seq. מִיִּשְׁרָאֵל rectitudines, recta, Pl. 17. 2. 58. 2. 75. 3. 99. 4. Prov. 8. 6. 22. 16. Cant. 1. 4. Isa. 26. 7. 33. 15. 45. 19. Dan. 11. 6. וְיִשְׁרָאֵל vel מִיִּשְׁרָאֵל & rectitudines, 1 Chron. 29. 17. Prov. 1. 3. 2. 9. בְּמִיִּשְׁרָאֵל in rectitudinibus, id est, rectissime, Psal. 9. 9. 96. 10. 98. 9. Prov. 23. 31. לְמִיִּשְׁרָאֵל ad rectitudines, rectissime, Cant. 7. 10. Denique, 4. hinc etiam, secundum aliam formam, nomen etiam heemanticum cum Mem formativo, מִיִּשְׁרָאֵל m. idem, rectitudo, aequitas; item, planities, planum, Bu. Lex. Av. Locus planus sine montibus & vallibus, Av. εὐθύτης, Cocc. Occurrit autem simpl. & cum כ, ב, ו, & י, ו, & praef. prout seq. מִיִּשְׁרָאֵל vel sine vau, rectitudo, planities, Psal. 27. 11. 45. 7. 67. 5. 143. 10. בְּמִיִּשְׁרָאֵל planities, Deut. 3. 10. 4. 43. Jos. 13. 9, 16, 1. Jer. 21. 13. 48. 8, 21. בְּמִיִּשְׁרָאֵל in planitie, Jos. 13. 17. 20. 8. 1 Reg. 20. 23, 25. בְּמִיִּשְׁרָאֵל in planitie, Psal. 26. 12. Isa. 11. 4. וְבְמִיִּשְׁרָאֵל & in planitie, 2 Chron. 26. 10. וְבְמִיִּשְׁרָאֵל idem, Mal. 2. 6. לְמִיִּשְׁרָאֵל in planitiem, Isa. 40. 4. 42. 16. Zac. 4. 7. Nomen praecedens, וְיִשְׁרָאֵל, rectus, saepe sumitur pro grato, ut 1 Sam. 29. 6. vivit Jehova אֱלֹהֵינוּ יִשְׁרָאֵל quod rectus sis, h.e. gratus. Psal. 11. 7. וְיִשְׁרָאֵל רֵחוֹ פָּנֵינוּ rectum quod attinet, h.e. rectos, videbunt facies suas, mutuo scil. singulare ponitur collectivè, Cocc. Rectum aspicit (i.e. rationem illius habet, & singularem ejus curam gerit; Non autem, ut improbos, averfarum & perdit) vultus ipse, Junius. Pl. 37. 37. sic, שְׁמוֹרָהּ וְיִשְׁרָאֵל obseva integrum, & vide rectum. Concretum pro abstracto. Rectitudo in bonitate voluntatis & actionis consistit; integritas in amore omnis veritatis. 2 Reg. 10. 15. וְיִשְׁרָאֵל לְבָבָהּ אֶת־ cum corde tuo rectum, i.e. rectitudo? Sed 70. quasi אֶת esset nota Nominativi. Jud. 17. 6. וְיִשְׁרָאֵל הָיָה הָיָה וְיִשְׁרָאֵל quisque quod rectum erat in oculis suis, faciebat. Liberi erant; & nemine cogebantur facere malum, & quod non probarent ipsi. Mich. 2. 7. הָיָה הָיָה הָיָה cum rectè ambulante. Ibi וְיִשְׁרָאֵל est quasi compositum vocabulum: & וְיִשְׁרָאֵל pro וְיִשְׁרָאֵל, h.e. בְּיִשְׁרָאֵל. Isa. 40. 4. עֲקֹב לְמִיִּשְׁרָאֵל amosum in planitiem; in mundo sient omnes partes sub uno Domino, & conquiescent turbæ, Isa. 26. 7. אֲרָחָה לְמִיִּשְׁרָאֵל iter justo facile. Sic Prov. 23. 31. Vinum וְיִשְׁרָאֵל faciliè intrat. Et Cant. 7. 9. vinum וְיִשְׁרָאֵל לְיִדֵּי לְיִדֵּי לְיִדֵּי quod it dilecto meo leniter; h.e. quod ei suave est; Cocc. Et palatum tuum fit ut vinum optimum vadens, ad dilectum meum וְיִשְׁרָאֵל directè; quia vinum optimum homini valde

placet, ut inquit R.D. Pag. & probè fluit, atque adeò dulcescit: nam aspera & inaequalia sunt homini insuavia; Merc. Cev. Et sic Prov. 23. 31. Nè intuearis vinum quando rubescit, &c. vadet, i.e. ingreditur, בְּמִיִּשְׁרָאֵל directè, Pag. Illud autem Psal. 49. 15. & dominabuntur iis nempe divitibus וְיִשְׁרָאֵל recti manè, Pag. & figura eorum, &c. Cev. R.D. exp. rectis est dominium, atque magnitudo super divites stultos, qui hunc diligunt mundum; quos & jumentis comparavit, vers. 13. comparatus est jumentis, excisi sunt. Et quanquam in hoc mundo stulti rectis dominatur, sicut scriptum est, Prov. 22. 7. Dives pauperibus dominabitur; attamen in seculo futuro dominabuntur illis recti, quibus erit manè, at illis erit vespèra. Et figura eorum, &c. i.e. divitum; ac si dicat, & finis eorum est ut veterascant in sepulchro, quum mortui fuerint; quum recesserint à termino (vel, domicilio, Merc.) aut habitatione quam habent; quod rectis non usu veniet. Nam quamvis illorum corporalis figura corrumpatur; animæ tamen illorum figura semper permanet; Pag. Atque hinc etiam ex hac Radice à quibudam dici putatur, Israel, וְיִשְׁרָאֵל Deut. 32. 15. & Isa. 44. 2. eò quod fuit rectus; quanquam nonnulli deducunt à וְיִשְׁרָאֵל, quod est aspicere: sed prius est rectum, inquit R. Ab. Ezr. in commentariis; Pag. Quidam ex recentioribus à וְיִשְׁרָאֵל bove habitiore deflectunt, cui populus Israeliticus, tauri more in unum corpus compactus, comparatur; quo alludatur Deut. 32. ubi saginatus Jesurun dicitur recalcitrare; Et Dei sui conditoris oblivisci. Eòdem allusum putant cum Deut. 33. Joseph tauro pulcherrimo comparatur; & Isa. initio 1. cap. Bos cognovit, &c. Israel autem, &c. Ac eòdem Paulum locis plerisque putant respexisse; ut ubi Ecclesiam, cujus Israel erat typus, corpus appellat, &c. & hortatur ut crescamus in virum perfectum, &c. & 1 Cor. 4. jam saturati estis, &c. Hinc illi putant familias Israel à plenitudine dici אֶלְפֵּי, quod אֶלְפֵּי sit bos. Sed nos aliud in radice אֶלְפֵּי diximus; quæ licet subtilius dicta sint, tamen aliena esse puto. Nam וְיִשְׁרָאֵל diminutivè, & blanditiæ causâ puto appellatum Israelæm, quasi Rectulum, allusione ad nomen ipsius; etsi unum per Schin dextrum, alterum per Sin sinistrum scribatur, Merc. וְיִשְׁרָאֵל Rectus, æquus, æqualis, sic cognominatur Populus Israel habens recta Dei judicia, & dilectus a Deo. Deut. 32. 15. Et impinguatus est Jesurun & calcitravit. Deut. 33. 5. & fuit in Jesurun, i.e. in Israel, rex (Mose) quando colligebant capitanei; & v. 26. Non est ut Deus Jesurun qui inequitat coelos, &c. Av. וְיִשְׁרָאֵל antiquus, decrepitu, &c. ut וְיִשְׁרָאֵל idem; qui duravit usque ad decrepita ætatem, &c. Vide supra ad initium Radicum cum Jod Schin. Item יִתְרָה Chald. articulus Accusativi pro Hebræo יִתְרָה; ut יִתְרָה Chald. sedit, habitavit, pro Hebræo וְיִשְׁרָאֵל &c. Vide in Conc. & Lex. Chald.]

Rad. 103. יִתְרָה nomen radicale fam. est palus, paxillus: clavus; Pag. Bu. מִיִּשְׁרָאֵל, Cocc. Est clavus ex quavis materia, qui terræ vel parieti infigitur, ex quo aliquid suspenditur: vel quo terra effoditur, i.e. palus, Zach. 10. Merc. verbatim ex Forst. & Av. Est nomen gen. fam. ut terminatio ejus in plurali indicat; Av. Transmutatur ad jura & leges, quibus populus figitur & retinetur. Foemineum est & masc. Merc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum ל, כ, ו, ה, י, & praef.

præf. ut seq. יתם clavus, Ezr. 9. 8. Isa. 22. 23. Ezech. 1. 3. Zach. 10. 4. ויתר & paxillus, Deut. 23. 13. ויתר paxillus, Jud. 4. 21. Isa. 22. 25. ויתר & paxillus, Jud. 4. 22. ביתר clavo, Jud. 16. 14. ליתר ad clavum, Jud. 5. 26. In forma f. constr. est cum scheva & pathach; sic, יתר paxillum, Jud. 4. 21. 16. 14. & in forma pl. f. absol. est יתרות & occ. cum ה dem. præf. sic, יתרות paxilli, Exod. 38. 26. Item, in forma pl. f. constr. est, יתרות paxilli, Exod. 27. 19. 35. 18. 38. 31. sed occ. etiam in forma pl. f. cum ! cop. præf. & jod in medio quiescente post Tzere, cum י Aff. sic, ויתרותי & clavos tnos, Isa. 54. 2. ut & cum יו יי, & י Aff. quibus duobus ult. ! cop. est etiam præf. ut seq. ויתרוי paxilli ejus, Exod. 27. 19. Isa. 33. 20. ויתרותי & paxilli ejus, Exod. 39. 40. ויתרותם & paxilli eorum, Num. 3. 37. 4. 32. Notandus autem locus, Jud. 4. 21. & fixit יתרו אתו palum (aut clavum) in tempus ejus. Et ver. 22. ויתרו & clavus in tempore ejus. Et cap. 5. 26. manum suam fixit ליתר ad clavum mittit, pro misit. ויתרו תשלהני enim, ut inquit R. D. in Comment. est sicut תשלהני: Nun enim & He redundant, sicut redundant in משרונה & פרשונה, quæ suis habes in locis, quamvis talis mos non sit in verbis. R. Jos. exponit, ויתרו תשלהני manus ejus, (læva scilicet quæ intelligi solet ubi seorsum dexteræ fitmentio) & dextra ejus misit: (i.e. miserunt) pro clavo & malleo: ut ויתרו תשלהני ad ambas manus referatur. Manus ejus sinistra indegebat clavo, & dextra illius malleo: Et dixit quod manus miserunt, eod quod manus faciant opus. Et ויתרו תשלהני non est verbum intransitivum, sed transitivum; quia ambæ manus miserunt (sefe, i.e. extensæ sunt, Cev.) pro palo (aut clavo) & malleo. At R. Mosch Kimchi deficere putat Caph similitudinis adverbium; hoc pacto, manus ejus, i.e. sicut manus ejus: & sic Prov. 17. 22. cor lætum benefaciet, i.e. proderit, medicina; i.e. tanquam medicina: & est per modum interrogationis. Dixerat enim, benedicetur præ mulieribus Jahel. Et jure optimo convenit ei hæc benedictio supra alias mulieres: quia fecit opus fortitudinis, quod non faciunt aliæ mulieres: quippe fortitudinis opus non mulierum, sed virorum est. Idcirco interrogativè dixit, sicut manum suam, i.e. sicut illa manum suam, ad clavum mittent mulieres aliæ, & dextram suam ad malleum laborantium, sicut illa, inquam, dextram suam? q.d. Nequam; Pag. Id. autem Jud. 16. 14. & profectus est ויתרו אתו cum clavo liciatorii: exponitur in Rad. ויתרו; Pag. Nomen in regimine præter morem cum He Haje-diah. Hic peculiariter instrumentum significat, quo textor pannum coram se complicit, Kimchi notat palos tabernaculi fuisse alligatos funibus ad cortinas ejus: quumque refideret tabernaculum, fuisse palos terræ infixos, nè ventus cortinas moveret: idem in velis atrii; Merc. Clavum illum telæ, seu texti; 70. דן פאסאגאן טו ופאסאגאן; quo textum erat affixum; Cocc.

Rad. 104. יתם integer fuit, expeditus fuit, perfectus fuit, verè consummatus est; sic cogn. cum יתם consummatus, item, consumptus est. Hinc יתם verus, integer, perfectus. Item יתם paro, exper-tum reddo, &c. In fut. kal, declinari potest יתם יתם &c. (pro יתם, יתם, &c.) atque inde in 1. præf. kal occurrit Psal. 19. v. penult. Nè dominantur in me

(superbi) cum יתם integer ero, &c. Av. qui ob hanc vocem illam hinc statuit peculiarem radicem, quum reliqui ferè omnes eam sumunt pro fut. irregulari ex rad. יתם; ibi vide. Sed יתם, ducitur nomen radicale יתם pupillus; Pag. Bu. ὁ παῖς, Cocc. ὁ παῖς, qui scilicet utroque parente est orbatus, isque verè & integrè est pupillus, h.e. consumptus & destitutus sinceris amicis parentibus; Av. Quidam ad יתם reducunt, quod ejus parentes sint consumpti; audaciùs, Merc. Metaphoricè venit hoc nomen, Psal. 109. 9. fiant filii ejus pupilli; Judæi orbi fiant, & non habeant patres, principes, prophetas, sacerdotes, Cocc. Mal. 2. 12. Lam. 5. 3. Orphanie extitimus, sine patre; i.e. eod redacti sumus ut non videatur Deus esse pater noster, quasi Christus oblitus esset promissionis suæ, quæ est Joan. 14. 18. non omittam vos orphanos. Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. יתם [pupillus, Deut. 10. 18. 17. 27. 19. Job. 6. 27. 24. 9. 31. 17. 21. Ps. 10. 14. 18. 146. 9. Isa. 1. 17. 23. Jer. 5. 28. 7. 6. 22. 3. Ezech. 22. 7. Hof. 14. 4. cui etiam יתם & יתם sunt præf. יתם & pupillus, Exod. 22. 21. Job. 29. 12. Psal. 8. 23. Zach. 7. 10. Mal. 3. 5. יתם & pupillus, Deut. 14. 29. 16. 11. 14. ליתם pupillo, Deut. 24. 19. 20. 21. 26. 12. 13. & in forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum ! cop. ante jod quiescens, pro duplici Scheva, ut seq. יתם vel sine vau, pupilli, Exod. 22. 23. Job. 22. 9. 24. 3. Psal. 68. 6. 109. 9. Prov. 23. 10. Isa. 10. 2. Lam. 5. 3. יתם & pupillos, Psal. 94. 6. & in forma pl. m. constr. יתם pupilli, orphanie, &c. occ. cum י & יו Aff. cui ult. etiam ל est præf. ut seq. יתם pupillos tuos, Jer. 49. 11. יתם pupillos ejus, Isa. 9. 17. ליתם pupillis ejus, Psal. 109. 12.

Rad. 105. יתר, secundum R. Judah, potest totum conjugari in kal, יתר, יתר, יתר, &c. & significat remanere, relinquere; exuperare, superesse: excellere, excellens esse, &c. Pag. vel, exuberare, superabundare; reliquum esse, seu, remanere insuper, ultra, vel præter aliquid, reliquum manere. Tutum non est eo uti in kal, nam יתר quod reperitur, Toar est potius quàm benoni; hinc fit ut Niphal ipsi hiphil subjeclum reliquerimus; Merc. Cev. יתר exuberavit, abundavit: uber, sive ubertus fuit: est quantitatè, residuus fuit, reliquus fuit, ut quum tanta est ubertas & copia quæ consumi non potest, sed relinquitur in residuo. Hinc יתר i.e. uber, ubertas, abundantia, copia, &c. Occurrit Prov. 12. v. antepen. יתר, uberior, i.e. præstantior sodali suo (maloscil.) est justus, Av. qui hanc vocem sumit verbaliter pro præf. kal, 3. f. m. quam reliqui sumunt pro nomine, ut infra videbitur. יתר, indè in Hiphil, יתיר relinquit, reliquum, residuum effecit; abundavit, abundantem, excellentem effecit, Bu. Lex. Relinquit, vel fecit esse uberiorem, exuberavit, Av. In hiphil significat, reliquum facere, Cocc. Radix hæc tria significata habet; 1. Relinquere, reliquum, residuum facere; Bu. Conc. & in hac signif. occurrit in præf. hiph. 3. f. m. cui etiam ! conv. est præf. & יתר est aff. idque vel plenè cum chirek magno nota hiphil; vel defectivè cum chirek parvo tantum, ut seq. יתיר residuum fecit, Exod. 10. 15. Isa. 1. 9. ויתיר & faciet ut abundes, Deut. 28. 11. & in 3. f. f. præf. hiph. ויתיר reliquum fecit, f. sed occ. defectivè cum chirek abque

jod; sic, **יח** reliquum fecerat, Ruth. 2. 18. Item, in 1. f. præt. hiph. cum ! conv. præt. est, **יח** & reliquos faciam, Ezech. 6. 8. 12. 16. In Infin. hiph. occ. plenè cum chirek magno, sed cum ! cop. præt. est cum Tzere in ult. sic, **יח** relinquendo, Jer. 44. 7. & superesse, reliquum faciendo, Exod. 36. 7. 2 Reg. 4. 43. 2 Chron. 31. 10. sic in Imper. hiph. cum Tzere in ult. pro chirek magno, est **יח** fac superesse, Psal. 79. 11. In fut. hiph. 1. f. occ. plenè cum chirek magno; sic, **יח** relinquam, Ezech. 39. 28. sed in 3. f. m. fut. hiph. occ. vel cum Tzere, vel cum chirek magno in ult. cui priori formæ ! conv. est præt. ut seq. **יח** reliquum faciat, Exod. 16. 19. **יח** reliquos fecerit, Deut. 28. 54. & reliquum fecit, 2 Sam. 8. 4. 1 Chron. 18. 4. & in 3. f. fut. hiph. **יח**, vel **יח** reliquum faciet; sed cum ! conv. præt. occurrit cum pathach pro tzere in ult. sic, **יח** & reliquum faciat, Ruth. 2. 14. & in 2. pl. m. plenè est, **יח** reliquum facietis, Ex. 12. 10. Lev. 22. 30. Num. 33. 55. sed in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ! conv. præt. vel plenè ante chirek magnum, vel defectivè ante chirek parvum, in penult. ut seq. **יח** & reliquum fecerunt, Exod. 16. 20. **יח** idem, 2 Reg. 4. 44. Atque indè in hophal, **יח** residuum, vel excellentem fieri, unde in fut. hoph. 3. f. m. juxta normam effert, **יח**, & c. excellens fiet. & c. Sed Gen. 49. 4. in 2. f. m. fut. hoph. sic occurrit; levitas (vel levis; est tamen juxta Kimchi, substantivum, non roar, Merc.) sicut aqua, non **יח** fies excellens, Pag. Bu. Conc. **יח** ne fias excellens, Bu. Lex. cholem, pro schurek vel kibbutz, pro **יח**, vel, **יח** inquit R. D. Pag. Sed potest & esse ex hiphil (2. fut. f. m. 3. m. **יח** pro **יח**) pro **יח**, secundum eundem R. D. i. e. non excelles, viz. in primogenitura, inter alios fratres, & c. Exponit autem R. D. in Rad. **יח**, mobilitas, & levitas imaginationis (vel naturæ, Merc.) fuit tibi, sicut aqua levis quæ defluit, idcirco non excelles, aut fies excellens; i. e. non erit tibi excellentia; Pag. defluens veluti aqua, non exuberabis, & c. Av. **יח** ne quid eximium habeas; pro **יח**. Aquila, **יח** *μεγαλειον*. Sym. **יח** *μεγαλειον*. Cocc. In Niphal, **יח** relinqui, reliquum fieri, superesse, remanere; Bu. Lex. relictus, vel factus est uberior, vel superabundans, Av. In Niphal significat, reliquum fieri, ut Exod. 10. 15. non **יח** reliquum factum est quicquam virens. Isa. 1. 8. & superest Sion ut tugurium; i. e. eò redacta est, ut sit, velut casula. Et Isa. 30. 17. **יח** & supereritis ut malus in vertice montis, h. e. eo redigimini paucitatis; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. in præt. niph. 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. ut & in 3. f. f. simpl. & cum ! cop. præt. & in 1. sing. sicut etiam in 3. pl. & 2. pl. m. præt. niph. ut seq. **יח** reliquus, vel, reliquum fiebat. Ex. 10. 15. Num. 26. 65. Jos. 11. 11. 22. 1 Sam. 25. 34. 2 Sam. 9. 11. 13. 30. 17. 12. Neh. 6. 1. **יח** relictus est, Psal. 106. 11. **יח** relictus fuit, 1 Reg. 17. 17. Ezech. 14. 21. & reliqua facta est, Isa. 1. 8. **יח** relictus sum, 1 Reg. 18. 22. Dan. 10. 12. **יח** relictus fuerant, 2 Chron. 8. 8. 1 Reg. 9. 21. **יח** reliqui fiatis, Isa. 30. 17. In part. niph. f. m. occ. cum **יח** & **יח** præt. locis seq. **יח** reliquus, reliquum factum, Exod. 29. 34. 1 Sam. 2. 36. 1 Reg. 9. 20. 2 Chron. 8. 7. Isa. 7. 22. Ezech. 48. 15. Zach. 14. 16. & **יח**

& quod reliquum, Exod. 12. 10. Lev. 7. 16, 17. 8. 32. 14. 18. 29. 19. 6. 2 Chron. 31. 10. Isa. 4. 3. Ezech. 48. 18. 21. **יח** in residuo, 2 Reg. 4. 7. sic & in forma pl. m. part. niph. occ. cum **יח** & **יח** præt. ut seq. **יח** reliqui, residui, Exod. 28. 10. Lev. 10. 12, 16. Jos. 17. 2. 6. 21. 5, 20, 26, 34, 40. Jud. 8. 10. 1 Reg. 15. 18. 20. 30. 1 Chr. 6. 46, 55, 62. 24. 20. Jer. 27. 17, 18, 20. Ezech. 34. 18. 39. 14. & reliqui, 1 Sam. 30. 9. **יח** reliquis istis, Jud. 21. 7, 16. & in part. niph. f. f. **יח** relictæ, quæ relictæ est, & c. sed occurrit in altera forma **יח** cum duplici scil. **יח** *azgol* ante Thau, idque cum **יח** & **יח** præt. sic, **יח** quod reliquum est, Lev. 10. 12. & **יח** & quod reliquum est, Lev. 2. 3, 10. 6. 9. & in forma pl. f. part. niph. cum **יח** dem. præt. est **יח** vel sine vau, residuæ, Gen. 30. 36. Lev. 27. 18. Jer. 34. 7. In fut. niph. 1. f. occ. cum ! conv. præt. **יח** & relictus sum, 1 Reg. 19. 10, 14. & in 3. f. m. fut. niph. occ. cum Tzere, vel cum *azgol* in ult. cui priori formæ ! cop. vel conv. est præt. ut & in 3. pl. fut. niph. occ. simpl. & cum ! cop. vel conv. præt. ut seq. **יח** reliquum fiet, Exod. 29. 34. 2 Reg. 20. 17. **יח** idem, Zach. 13. 8. & reliquus fuit, Gen. 32. 24. 44. 20. Jud. 9. 5. **יח** reliqui fient, Prov. 2. 21. Am. 6. 9. & reliqui fuerunt, Jos. 18. 2. Atque indè nomina, i. **יח** excellens, laudabilis, Pag. Bu. Occurrit Prov. 12. v. 26. **יח** *mercho* *cediq* excellentior aut laudabilior proximo suo justus; i. e. proximo aut socio, vel amico suo, qui non est justus; est enim justo merces in seculo venturo, sed via impiorum errare facit eos, & c. Est nomen Toar, five Adjectivum; vel participle nomen, ut R. D. inquit, Pag. Deindè, 2. hinc etiam nomen substantivum cum sex punctis, Pag. viz. **יח** m. residuum, reliquum, Jud. 7. 6. excellentia, Gen. 49. 3. Bu. Lex. ubertas, superabundantia, excellentia: item chorda, nervus, funis, & c. Bu. Lex. Av. Sed de hoc vide signif. 2. hujus rad. **יח** m. reliquum, quod amplius est; quasi adjectivum, instar **יח**, ut Gen. 49. 3. **יח** eximius elatione, & **יח** abundantiore robore, Jud. 7. 6. **יח** reliquum populi, i. e. reliqui. Et 1 Reg. 14. 19. & **יח** & reliquum rerum gestarum, Joel. 1. 4. **יח** quod reliquum fecerit locusta. Deut. 3. 11. **יח** supererat de reliquo, aut prosapia Rephaim. Item pro excellentia, ut Prov. 17. 7. Non decet stolidum **יח** labium excellentia. Num. 31. 32. **יח** praeda ultra direptionem; & Isa. 56. 12. **יח** magnus abundanter admodum. Dan. 8. 9. & crevit amplius, & c. Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. **יח** excellentia, reliquum, residuum, Gen. 49. 3. Exod. 10. 8. Num. 31. 32. Jos. 13. 27. Jud. 7. 6. 2 Sam. 10. 10. 12. 28. 2 Reg. 25. 11. 1 Chron. 19. 11. Neh. 4. 8. 13. Psal. 31. 24. Isa. 38. 10. 56. 12. Jer. 29. 1. 39. 9. 52. 15. Dan. 8. 9. Joel. 1. 4. Hab. 2. 8. & in pausa est cum cametz penult. sic, **יח** excellentia, Prov. 17. 7. cui etiam ! cop. est præt. **יח** sic; sic, & c. & excellentia; vel & residuum, & c. Gen. 49. 3. Deut. 3. 13. 1 Sam. 13. 2. 1 Reg. 11. 41. & c. in libris Reg. & Chron. in 50. circ. l. Sed occ. etiam Ezech. 34. 18. 48. 23. Joel. 1. 4. Mich. 5. 2. Zeph. 2. 9. & 14. 2. Item occ. etiam cum **יח**, **יח** præt. ut seq. **יח** residuo, Jos. 23. 12. & in residuum, Deut. 28. 54. & residuo, Neh. 2. 16. 6. 11. 14. **יח** ex residuo, Deut. 3. 11. Jos. 12. 4. 13. 12. 2 Sam. 21. 2. & de residuo, Lev. 14. 17.

Item cum י & א. Aff. cui utrique י cop. est præf. ut seq. יתר & reliquum illius, Isa. 44. 19. יתר residuum suum, Psal. 17. 14. Job. 4. 21. יתר & residuum eorum. Exod. 23. 11. Job. 22. 20. Item, 3. hinc etiam no. f. יתר residuum, Bu. propriè abundantiam, seu superabundantiam significat, Merc. eximium, abundantia, מעטות, מעטות, Cocc. reliquum quod abundat & uberius est, excellentia, superabundantia; Av. Occurrit Isa. 15. 7. idcirco יתר substantiam, i. e. opes, divitias, fecit, Pag. Residuum fecit, Bu. Lex. Excellentiam, vel uberius, fecit; Av. Cocc. Et cum Thau vice He, inquit R.D. Jer. 48. 36. idcirco יתר substantiam fecit, Pag. residuum, vel quod uberius fecit, Av. reliquum (ejus) quod paraverat, &c. Cocc. & Resch est cum cametz, sicut illud, Psal. 118. 14. viz. fortitudo mea וְיִמְרָת & laus, Dominus; Pag. Simile vide supra in ישר in nomine שְׁכֵרָה & in יִמְרָה in nomine יִמְרָה; Bu. Lex. Alii verò scribunt cum pathach sub Resch, quasi esset in forma constr. & sic scribitur in Bu. Conc. Cocc. & in Av. Item, 4. indè etiam nomen יתר (prout scribitur cum Tzere in Pag. Av. & Cocc. sed cum šegol in ult. יתר in Bu. Conc. & Lex.) masc. excellentia, emolumentum, Eccl. 7. 12. residuum, 1 Sam. 15. 15. & adverbialiter, nimium, amplius, magis, potius, Eccl. 12. 12. Bu. Lex. uberius, reliquum, superfluum, ubertas; & sæpe in adverbium transit, uberius, magis, &c. Av. יתר est eximium, amplius, Cocc. Nomen יתר nunc quantitatis, & significat reliquum; nunc qualitat, & comparationem significat, i. e. præstantiam superiorem supra rem aliquam; magis, amplius, excellentius, abundantius, & naturam induit adverbii. Cæterum in comparationibus ferè omittitur & subauditur ante mem, יתר מעטות טוב bonum est nomen præ divitiis, i. e. melius, magis scilicet bonum, quàm divitiæ; & id genus; Merc. Occurrit autem ordine Conc. sic, יתר amplius, magis; excellentia, &c. Esth. 6. 6. Eccl. 2. 15. 6. 8. 11. 7. 16. & cum י cop. præf. יתר & excellentia; vel, & amplius, &c. Eccl. 7. 11. 12. 9. 12. & cum י dem. præf. יתר residuum, 1 Sam. 15. 15. Sic & 5. hinc etiam No. יתר m. ubertas abundans, residuum, reliquum, excellentia, utilitas, Av. prærogativa, Merc. præcellentia, Cocc. Est formæ instar יתר memoria, Pag. Hoc etiam nomen sicut & præcedens יתר & cum sex punctis יתר, si sint quantitatis, significant reliquum, superabundans; sin qualitat, excellentem vel excellens, aut excellentiam; nunc scilicet Toar, nunc autem ut substantivum; sed יתר potest & in malum sumi pro jactabundo, vel jactantia, ut Psal. 31. 24. & reddens יתר על propter excellentiam, vel extollentiam, facienti superbiam, i. e. reddens retributionem propter extollentiam & superbiam, qua superbit adversum humiles, quisquis assuetus est superbe agere, Pag. vel, super jactantia: quidam abunde exponunt, Merc. Occurrit autem nomen יתר simpl. & cum י & præf. ut seq. יתר emolumentum, præstantia, Eccl. 1. 3. 2. 11. 13. 3. 9. 5. 15. & emolumentum, Eccl. 5. 8. 7. 12. 10. 10. כִּיתָרוֹ emolumentum, Eccl. 2. 13. Sic & 6. hinc etiam No. יתר m. idem cum præced. præstantia, &c. Bu. Lex. Prærogativa: frequentius est Syris, Merc. ubertas, abundantia, excellentia, Av. eximium; מעטות, Cocc. ut Prov. 14. 23. in omni labore existit מוֹתָר emolumentum, Cocc. dig-

nitas, excellentia, abundantia; i. e. in omnibus in quibus homo laborat, est dignitas; Hieron. in omni opere bono erit abundantia, vel in omni עֲצָב, i. e. cura, aut sollicitudine, erit abundantia: q. d. qui fuerit sollicitus abundabit, Pag. ex R.D. & R. Himman. Occurrit autem ordine Conc. simpl. & in forma absol. loco cit. & cum י cop. præf. ante formam constr. cum pathach, sed cum י præf. ante formam absol. cum cametz in ult. ut seq. יתר emolumentum, Prov. 14. 23. יתר & præstantia, Eccl. 3. 19. לְמוֹתָר ad emolumentum, Prov. 21. 5. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine יתר cum sex punctis, quod exp. etiam, chorda, nervus; funis, refus; Bu. Conc. & Lex. funis seu nervus dicitur יתר ab extendendo, Av. Item יתר exp. etiam virga, ut Jud. 16. 7. si ligaverint me septem לְחִים יתרים virgis viridibus, juxta R.D. in L. Rad. Pag. Quidam exponunt, ut sonat, funibus recentibus: sed quis, inquit Kimchi, est sensus funium factorum è lino, aut canabi, &c. sint vi- rentes vel ficci? sed virgas, inquit ille, intelligit; sic enim ex virgis fieri solent funes, interea dum vi- rent, ut complicari queant; Merc. Hieron. nervitis funibus, Pag. Septem nervi, vel funes recentes nondum deficcati; Kimchius, שְׁבִימִים vimina; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. in hac signif. locis seq. יתר nervus, Psal. 11. 2. Dan. 8. 9. & cum י. Aff. significans nervum meum; & licet scribatur cum vau in fine, tamen legitur per jod; Bu. Lex. sic, יתר chordam meam, Bu. Conc. Job. 30. 11. quia יתר funem meum (quamvis possit etiam legi יתר funem suum) solvit, & afflixit me; i. e. timorem meum (vel terrorem meum, Merc.) quo ligabam (vincitos tenebam, Merc.) eos, solvit eum, ut non timerent me, neque affligerentur (sive humiliarentur, aut sese dimitterent, Merc.) à facie mea: Me verò afflixit, Pag. q. d. me autoritate meâ & dominio privavit: Quidam ab auribus ductam putant metaphoram, Merc. Alii funem meum, i. e. dolorem nervorum meorum solvit, & remissum, seu lentum fecit & lenivit; quemadmodum remittitur lentaturque funis arcus, Pag. vel etiam, pro dolore verte, nervum meum, i. e. nervos meos, dirupit, & remissi compages meas, non fecis ac remittitur nervus arcus, Merc. Cev. In forma pl. m. occ. simpl. & cum י dem. præf. sic, יתרים restibus, Jud. 16. 7, 8. הֵיתָרִים restes, Jud. 16. 9. Item, 7. Indè etiam No. secundum aliam formam מוֹתָר m. idem, funis, Pag. à distensione, Merc. Unde in forma pl. m. מוֹתָרִים, & in constr. מוֹתָרֵי, funes, nervi, Bu. Lex. Av. Cocc. Kimchi exp. per חֲבָלִים funes, ut quibus tentorium erigitur & tenditur, Cocc. Nam præcedens מוֹתָר, & hoc מוֹתָר significant chordam: funem; nervum; & virgam; Pag. ab expansione, seu extensione; quod extendatur; vel quod eo res aliæ præter morem distendantur; Merc. Occurrit autem hoc nomen in pl. m. constr. cum י, יתרים (cui etiam י est præf.) יוֹתָר & יוֹתָר, cui & י cop. est præf. ut seq. יתרים funes mei, Jer. 10. 20. מוֹתָרֵי־יִתְרִי funes tuos, Isa. 54. 2. מוֹתָרֵי־יִתְרִי nervis tuis, Psal. 21. 13. מוֹתָרֵי־יִתְרִי funes ejus, Exod. 39. 40. Num. 3. 26. מוֹתָרֵי־יִתְרִי funes eorum, Exod. 35. 18. Num. 4. 26. מוֹתָרֵי־יִתְרִי & funes eorum, Num. 3. 37. 4. 32. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine inde derivato יתרת reticulum hepatis, Bu. Conc. & Lex. Av. ubi est ubertas pinguedinis, seu omenti, Av. reticulum animalium, Pag. membrana scilicet pinguis & carnosa, reti similis, super

hepar in transversum protensa: quidam fibram dicunt, reticulum autem super hepar, inrellige cum hepate, ut exponit Kimchi, Exod. 29. 13. quod dicit, quia parum de jecore tollebatur unâ cum reticulo, Merc. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum י cop. & ד dem. praf. ut seq. וְיִתְּרֶת reticulum, Ex. 29. 22. Lev. 8. 16, 25. וְיִתְּרֶת & reticulum, Lev. 9. 19. וְיִתְּרֶת reticulum, Exod. 29. 13. Lev. 3. 4, 10, 15. 4. 9. 7. 4. 9. 10. Ad hanc etiam radicem quidam reducant nomen יְתֹר m. excellens, &c. unde in forma conftr. יְתֹרִים excellentissimum montium, Job. 39. 11. Bu. Lex. Laudabilis, i.e. quod est melius & excellentius, montium, i.e. inter montes, pascuum ejus; sed id require in יְתֹר; (quod porius pertinet, Merc.) Hieron. huic montes herbas ferunt: alii, contemplatur, aut considerat montes in pascuum suum; vel melius, si deducatur a יְתֹר, inquisitio montium pascuum ejus, Pag. Item, nomen יְתֹר masc. Chald. excellens, &c. vide in Conc. & Lex. Chald.

Radices & Dictiones derivatae incipientes à Litera כ Caph.

RAD. I. כָּאָב in kal, est dolere: Pag. cruciari; plus est quam כָּאָב, quod debilitatem tantum & languorem significat, sæpe sine dolore, aut cruciatu: Molestia porius per כָּאָב, significatur; per כָּאָב dolor; Merc. כָּאָב doluit, dolore affectus, vel correptus fuit; Bu. Lex. cruciatus sustinuit, dis cruciatus est; propriè est corporis, & metaphorice, transferatur quandoque ad animum; est cogn. cum כָּכָה fleuit, ut si quis deflet dolorem suum; Av. Occurrit autem, in part. ben. kal, s. m. & in pl. m. absol. ut seq. וְכָאָב & dolens, Psal. 69. 30. כָּאָב dolentes, Gen. 34. 25. In fut. kal, 3. s. m. est cum pathach; sed in pausa, cum cametz in ult. sic, וְכָאָב dolebit. Prov. 14. 31. וְכָאָב idem, Job. 14. 22. In hiphil, וְכָאָב dolore afficere, Bu. excruciat, dolore affect; Av. Occurrit, in præ. hiph. 1. s. cum י, Aff. sic, וְכָאָב dolore affeci eum, Ezech. 13. 22. & in part. hiph. sing. m. מְכָאָב, sed occ. cum chirek tantum, abique jod in ult. sic, מְכָאָב dolore afficiens, Ezech. 28. 24. In fut. hiph. 3. s. m. est, וְכָאָב dolore afficiet, Job. 5. 18. & in 2. pl. m. fut. hiph. וְכָאָב; sed occ. cum chirek, absque jod in penult. Sic, 2 Reg. 3. 19. & omnem agrum bonum וְכָאָב dolore afficietis, lapidibus; & est per translationem ab iis qui lapidibus obruuntur; Pag. affligetis lapidibus; Av. incommodum facietis lapidibus; puto esse verbum prægnans; facietis dolorificum; ager enim lapidibus plenus dolorem affert colenti; Cocc. Est Metphorica locutio, qualis Job. 14. 22. Caro ejus super seipsam, (vel, super ipsam, Merc.) dolebit; ac si dicat, quod ejus corpus corrumpetur; quippe, mortuus, nec dolo, nec sentit; Pag. dicunt Doctores tamen, inquit Elias, æquè gravem esse vermem carni mortui, ac acum carni viventis; sed hoc allegoricè dicitur; Merc. Atque inde, nomina, i. כָּאָב masc. dolor; Pag. Bu. Cocc. Av. cruciatus magnus, exprimens lachrymas, seu vagitus; Av. Occurrit cum י, & מ præf. וְכָאָב & dolor, Isa. 17. 11. וְכָאָב dolor, Job. 2. 13. וְכָאָב præ dolore, Isa. 25. 15. Item, cum י. Aff.

cui & י, cop. est præf. כָּאָב dolor meus, Job. 16. 6. Jer. 15. 18. וְכָאָב & dolor meus, Psal. 39. 3. Et, 2. hinc etiam, No. מְכָאָב, vel מְכָאָב, m. idem, Bu. dolor, qui cruciatus facit asperrimos; Av. Occurrit simpl. & cum י præf. מְכָאָב dolor, Psal. 69. 27. Eccl. 1. 18. Lam. 1. 12. מְכָאָב dolore, Job. 33. 19. Item cum י, Aff. cui etiam י & י sunt præf. וְכָאָב dolor meus, Jer. 45. 3. Lam. 1. 18. וְכָאָב & dolor meus, Psal. 38. 18. וְכָאָב si cut dolor meus, Lam. 1. 12. Item cum י, & י (cui י, est præf.) & י, (cui י est præf.) Aff. ut seq. מְכָאָב dolor tuus, Jer. 30. 15. וְכָאָב & dolor ejus, 2 Chron. 6. 29. מְכָאָב ad dolorem ejus, Jer. 5. 8. In forma pl. m. est, מְכָאָב vel מְכָאָב dolores, Pl. 32. 10. Eccl. 2. 23. & in forma conftr. pl. m. occ. cum י præf. & י Aff. ut & cum יו Aff. sic, וְכָאָב & dolores nostros, Isa. 53. 4. מְכָאָב dolores ejus, Exod. 3. 7. Item in forma pl. f. Occurrit Isa. 53. 3. מְכָאָב, dolorum; h. e. cum doloribus animi & incommodis confliant, & acerba patiens; (est quasi à sing. f. מְכָאָב cruciatus dolor; Av.) sic, v. 4. & dolores nostros, ipse portavit; i. e. loco nostro portavit dolores, atque ita, nostros abstulit; Cocc. & dolores nostros ipse portavit eos; ubi, e. os, abundat; Pag. Merc. Item, huc quidam locant nomen, כָּאָב m. creber, robustus; componitur ex כָּבִיר, i. e. creber, & אָבִיר robustus; nam per Syne- resin, literæ eadem in viraque radice sunt contractæ; Isa. 10. 13. & faciam descendere velut gigas, seu robustus, sedentes in folio; Av. qui solus hic describit hanc vocem, reliqui referunt ad אָבִיר; ibi vide.

Rad. 2. כָּאָה, est dolere, triftari; infirmari; secundum R. D. Pag. videtur hoc verbum propriè animo tribui; ut à כָּהָה & כָּהָה differat, quæ externis rebus tribuuntur; convenit tamen & alludit ad כָּהָה; nisi quod animi percussione, i. e. afflictione seu conturbationem indicat; Merc. Cev. כָּאָה obscurus fuit, denigratus est, ceu ex aduisione quadam; & metaphorice significat mæstum & perturbatum esse animo; est cogn. cum כָּהָה caligavit, כָּהָה adustus est; Atque hinc, Græcè καὶ facio perturbatum, καὶ irascor; sum perturbatus & obscuro vultu; & καὶ irascor; nam irati non sunt animo læto nec vultu, sed obscuro & perturbato; Av. In textu, non Occurrit in kal; sed in hiphil, כָּאָה atterere, conterere; ægritudine, vel dolore afficere; Bu. Lex. fecit esse obscurum seu perturbatum; Av. est propriè, adimere alacritatem, retundere; Cocc. Occurrit in Inf. hiph. כָּאָה, atterere, &c. Bu. Conc. Ezech. 13. 22. וְכָאָה לְבַ עֲדִיק, pro eo quod, vel, quia, dolore affecistis cor just; Pag. eò quod atterunt animum just; Bu. Lex. propter obscurare vel perturbare cor just, falsitate, &c. Av. propter (hebetare, i. e.) hebetationem cordis just, (quod) ego כָּאָה, non affeci dolore; Cocc. In Niphil, כָּאָה attritus fuit, Bu. man. obscuratus est, perturbatus est, Av. Occurrit in 3. f. præ. niph. cum י! conv. Dan. 11. 30. וְכָאָה & dolore afficietur, Pag. Bu. Conc. & atteretur, Bu. Lex. & obscurabitur, Av. Hieron. & percutietur; alii, conteretur, debilitabitur, &c. Pag. & hebetabitur, percelletur, retundetur; Cocc. unde part. Niph. f. m. כָּאָה; sed occurrit cum י cop. præf. in forma f. m. conftr. cum Tzere pro sægol; sic, Psal. 109. 16. וְכָאָה לְבַב מְכָאָה & tristem seu dolore affectum corde ad in-

terficiendum, Hieron. & compunctum corde, ut interficeret; vel, ut 70. mortificare, Pag. & attritum, Bu. Lex. & obscurum corde, Av. & hebetatum corde ad occidendum, Cocc. Atque inde nomina, i. נִכְנָה. tristis, vel humilis, contritus, Pag. attritus, agitudine affectus, aeger, Bu. Lex. unde נִכְנָה רִיחַ exp. Spiritus tristis, Pag. Spiritus attritus, Bu. Lex. Prov. 15. 13. & 17. 22. ut & 18. 14. & spiritum נִכְנָה tristem, vel attritum, quis feret illum? Pag. Spiritum verò ad irascendum facilem, quis poterit sustinere; Pag. Deinde, 2. huc etiam reducunt quidam No. pl. m. נִכְנָה contrita sunt, Bu. Conc. percussi, Pag. attrita, contrita, Isa. 16. 7. scil. נִכְנָה fundamenta urbis istius fortissimæ; vel attriti, scil. homines lamentantes, juxta Ab. Ezr. Quidam tamen hoc nomen pl. & præced. f. referunt ad Rad. נִכְנָה, quòd Nun in hac radice fuisset punctandum cum chirek, ut in Niphāl; Bu. Lex. & quidem incommodius in hac radice afferuntur, etsi significatio sit eadem; Merc. Item, 3. hinc etiam No. נִכְנָה m. attritus, contritus; unde in pl. masc. חֵל נִכְנָה Plal. 10. 10. viribus attriti, turba tritorum; vide in rad. חֵלָה; Bu. Lex. נִכְנָה in חֵלָה pro turba afflictorum, seu attritorum, aut perturbatorum, ab חֵל, in regimine חֵל vel חֵל, satis aptè huc refertur; cum חֵלָה verbo singulari jungatur; & sic geminā voce legendum fuerit נִכְנָה חֵל. Quòd si unicā voce legas, radix erit חֵלָה; de quo suprà; & plurale ponetur pro singulari distributivo, ut sæpe in hac lingua fit. נִכְנָה est à חֵל, כָּהָה, ut רִיחַ à sing. רִיחַ; Merc. Cev. Ergò נִכְנָה חֵל quare in חֵלָה; חֵל; Pag. Explicanda est hæc radix כָּהָה ex כָּהָה & קָהָה; at נִכְנָה רִיחַ pertinet ad נִכְנָה; unde נִכְנָה רִיחַ est Isa. 66. 2. sic etiam נִכְנָה; sed חֵלָה vide in חֵלָה; Cocc.

Rad. 3. נִכְנָה perfoderunt tanquam leo. Est vox composita ex נִכְנָה perfodit, excidit, & נִכְנָה Leo; atque per crasin, contraxit sunt literæ eadem, ut fieret unum vocabulum utriusque significationis; Psal. 22. 17. perfoderunt ut Leo manus meas, & pedes meos; 70. נִכְנָה, Av. qui hanc hic ponit vocem peculiarem; quum plerique eam referant ad Rad. נִכְנָה; ibi vide. [כָּהָה stella, hic ponitur ab Hebræis, tu quare in suo loco ante כָּהָה vel כָּהָה, quare in כָּהָה; כָּהָה vide post Pag.]

Rad. 4. נִכְנָה est, gravare, (grave esse, Merc.) aggravare; honorare, glorificare; Pag. in universum, grave esse, ingravescere, aggravari, invalescere, duritie, pondere, honore, vel gloria. Intensionem & excellentiam ejus de quo dicitur, significat: vel in bonum, vel in malum. Nota hoc verbum in significatione gloriæ propriè non inveniri in kal; sed tantum pro grave esse; & in hiphil, aggravare: in piel ferè honorare, vel glorificare, (nam utrumque denotat.) In Niphāl & hithpaël, honorari; vel glorificari. Sunt tamen qui Isa. 66. & Job. 14. exponant in significatione gloriæ, in kal, quod est contra linguæ rationem: de qua re infra. Ac nota, ut קָלָה, quod propriè levitatem sonat, ad abjectionem & contemptum refertur; sic & verbum hoc, cum propriè Gravitationem sonet, ad gloriam & honorem etiam referri. Nam quæ honoramus, nobis sunt gravia non levia, Merc. Cev. Et pri-

mum invenitur in Conjug. kal, & est activum intransitivum, Pag. נִכְנָה ex forma pahal, vide inter nomina Toar formæ illius, Cev. נִכְנָה & נִכְנָה gravis fuit, gravefcebat, ingravescebat, aggravatus est. Dicitur de pondere & dignitate, nam vir gravis dicitur qui est honorabilis & magnæ æstimationis: unde etiam potest verti, honoratus est, glorificatus est, vel gloriosus fuit; Av. נִכְנָה grave esse, aggravari, ingravescere, augeri, honorari; Bu. Lex. Radix hæc נִכְנָה dividitur in quatuor significata. i. Grave esse, ingravescere, aggravari, Bu. Conc. gravem esse, vel fieri; Cocc. In hac autem signif. occurrit in præter. kal, 3. f. m. cum ! conv. præf. & in 3. f. f. extra pausam cum Scheva penult. sic, נִכְנָה & aggravabitur, Isa. 24. 20. נִכְנָה gravis vel grave est, Gen. 18. 20. 1 Sam. 5. 11. Neh. 5. 18. Job. 23. 2. Isa. 59. 1. sed in pausa 3. f. f. est cum Tzere penult. נִכְנָה grave erat, Jud. 20. 34. Item, in 3. pl. præter kal est, נִכְנָה graves erant, Gen. 48. 10. In fut. kal, à 2. f. m. נִכְנָה gravis eris, in 2. f. f. cum ! conv. est נִכְנָה & gravis eras, Ezech. 27. 25. & in 3. f. m. fut. kal, cum cametz in ult. ob pausam, sed extra pausam cum pathach in ult. occ. cum ! conv. præf. נִכְנָה gravis est, Job. 6. 3. 3. 7. נִכְנָה & aggravatum fuit, Exod. 9. 7. ut & in 3. f. f. occ. simpl. & cum ! conv. præf. נִכְנָה aggravabitur, Exod. 5. 9. Pial. 3. 24. נִכְנָה & aggravata vel aggravatum fuit, Jud. 1. 35. 1 Sam. 5. 6. 3. 13. 1 Chron. 10. 3. sed occ. etiam in 1. & 3. pl. fut. kal, ut seq. נִכְנָה graves simus, 2 Sam. 13. 28. נִכְנָה gravefcant, augeantur, graviorefcint, Job. 14. 21. Pial. 38. 5. In piel, נִכְנָה grave reddidit, aggravavit, Bu. Lex. Av. ubi notandum quòd, cor aggravare, est indurare, & grave reddere; aliàs in bonam partem accipitur, Av. Occurrit autem in præter. piel 3. pl. & in fut. piel (à 3. f. m. נִכְנָה aggravabit) 2. pl. m. sic, נִכְנָה aggravatur, 1 Sam. 6. נִכְנָה aggravabitis, 1 Sam. 6. 6. In hiphil, נִכְנָה ingravescere fecit, aggravavit, gravis effecit, Bu. Lex. vel, fecit esse grave, Av. Occurrit autem in præter. hiph. 3. f. m. locis seq. נִכְנָה aggravavit, 1 Reg. 12. 10, 14. 2 Chron. 10. 10, 14. Isa. 9. 1. Lam. 3. 7. & à 2. f. m. נִכְנָה, in 2. f. f. est נִכְנָה aggravasti, Isa. 47. 6. & in 1. f. præter hiph. occ. simpl. & cum ! conv. præf. & אַף ut seq. נִכְנָה aggravavi, Exod. 10. 1. נִכְנָה & graves reddam, augebo eos, Jer. 30. 19. & in 3. pl. præter hiph. est נִכְנָה gravarunt, Neh. 5. 15. Zach. 7. 11. In Infin. hiph. occ. cum Tzere in ult. post ! cop. & cum chirek longo in ult. post ! præf. נִכְנָה & aggravando, Exod. 8. 15. נִכְנָה ad aggravandum, 2 Chron. 25. 19. In Imper. hiph. f. m. occ. cum tzere in ult. f. m. נִכְנָה agrava, Isa. 6. 10. ut & in 3. f. m. fut. hiph. נִכְנָה aggravabit; sed cum ! conv. præf. est cum tzere in penult sic, נִכְנָה & aggravavit, Exod. 8. 32. 9. 34. In Niphāl נִכְנָה gravis est factus, vel redditus, Av. Bu. Conc. in qua signif. occ. in Infin. Niph. נִכְנָה gravem fieri, vel haberi, &c. ut cum præf. אַף. sic, נִכְנָה dum gravis habitus sum, Exod. 14. 18. & in fut. Niph. à 3. f. m. נִכְנָה gravis habebitur: In 1. f. f. נִכְנָה occ. cum ! cop. præf. & אַף, parag. add. נִכְנָה & gravis habebor, Exod. 14. 4, 17. Atque inde nomina, i. נִכְנָה m. Toar, five no. participiale, aut adject. gravis; locuples, dives; magnus, Pag. grandis: multus, copiosus; & interdum præteritum esse videtur, pro, gravis fuit, invaluit, formæ נִכְנָה; Merc. ingens, numerosus, &c. ut Pag. Bu. Lex. Occurrit autem nomen hoc

& Aff. sic occ. מְכַבֵּרִי honorantes me, 1 Sam. 2.30.
 מְכַבֵּרִי honorantes eam, Lam. 1.8. In Infin. piel occur.
 simpl. & cum הָ, ob pausam, pro הָ, Aff. כִּבֵּר honoran-
 do, Num. 22.17. 24.11. כִּבֵּרִי honorare te, Num. 22.37.
 ut & in Imper. piel, f. m. occ. simpl. & cum יָ Aff. & in
 pl. m. simpl. & cum יָ Aff. ut seq. כִּבֵּר honorā, Exod.
 20.12. Deut. 5.16. Prov. 3.9. כִּבֵּרִי honorato me, 1 Sam.
 15.30. כִּבֵּרִי honorate, Isa. 24.15. כִּבְרוּהִי honorate e-
 um, Psal. 22.4. In fut. piel, 1. f. occ. simpl. & cum יָ cop.
 praf. & הָ, parag. add. ut & cum הָ Aff. cui ult. 1
 cop. est praf. כִּבֵּר honorabo, 1 Sam. 2.30. Isa. 60.12.
 & honorabo, Psal. 86.12. & honorabo te, Num. 22.17. 24.11.
 & honorabo eum, Psal. 91.15. In 2. f. m. occ. etiam cum יָ conv. praf. ut & cum יָ
 cop. praf. & יָ Aff. וְכִבֵּר & honorasti, 1 Sam. 2.29.
 כִּבֵּרִי & honorabis me, Psal. 50.15. & in 3. f. m. fut. piel,
 occ. simpl. locis seq. יִכְבֵּר honorabit, Psal. 15.4. Dan.
 11.38. Mal. 1.6. & cum יָ Aff. juxta normam esset
 יִכְבֵּרִי sed pro eo occurrit cum priore Nun redundante;
 sic, יִכְבֵּר honorabit me, Psal. 50.23. sic in 3. f. f. יִכְבֵּר
 honorabit, f. occ. cum יָ & הָ Aff. יִכְבְּרִי honorā-
 bit me, Isa. 43.20. יִכְבְּרִי honorabit te, Prov. 4.8. Item
 in 3. pl. fut. piel, occ. simpl. & cum יָ cop. ante jod quief-
 cens pro duplicē Scheva; ut & cum הָ Aff. ut seq. יִכְבְּרוּ
 honorabunt, Jud. 9.9. יִכְבְּרוּ & honorabunt, Psal. 86.9.
 יִכְבְּרוּ honorabunt te, Isa. 25.3. In pual קִבֵּר honorari,
 honorabilem esse, occ. in part. pual, f. m. & in fut. pual, 3.
 f. m. cum cametz pro pathach in ult. ut seq. מְכַבֵּר
 honoratus, Isa. 58.13. יִכְבֵּר honorabitur, Prov. 13.18. 27.
 18. In Niphal, נִכְבֵּר honoratus, gloriificatus fuit; glori-
 ficavit seipsum, honorabilis, seu gloriosus fuit, Bu. Lex.
 Av. gloriosus seu gravis est factus, Av. Occurrit in praf.
 niph. 3. f. m. aff. & in 2. f. m. cum pathach, sed ob pausam,
 cum cametz penult. ut seq. נִכְבֵּר honoratus fuit, 2 Sam.
 6.20. נִכְבְּרִי honoratus fuisti, Isa. 43.4. נִכְבְּרִי idem, I-
 sa. 26.15. & in 1. f. praf. niph. occ. cum יָ cop. praf. sic,
 & נִכְבְּרִי & honore afficiar, Ezech. 28.22. In part. niph.
 f. m. occ. simpl. & cum יָ, הָ & בָּ praf. ut & in pl. m. cum יָ
 cop. praf. ut seq. נִכְבֵּר honorabilis, honoratus, Gen. 34.
 19. 1 Sam. 9.6. 2 Sam. 23.19, 23. 1 Chron. 4.9. 11.21, 25.
 & honorabilis, 1 Sam. 22.14. נִכְבְּרִי gloriosus
 fuisti, Deut. 28.58. נִכְבְּרִי in honoratum, Isa. 3.5. & נִכְבְּרִים
 & honorati, Num. 22.15. Informa pl. m. constr. est cum pa-
 thach penultante dageſch euphonicum in Daleth, & sic
 occ. simpl. & cum הָ Aff. sed cum יָ cop. praf. ante הָ
 Aff. est cum Scheva sub Beth, & abſque dageſch in Da-
 leth; ut seq. נִכְבְּרִי honorati, -ta, Prov. 8.24. Isa. 23.8,
 9. נִכְבְּרִיהֶם honoratos ejus, Nah. 3.10. & honoratos
 eorum, Psal. 149.8. & in forma pl. f. part. niph. est
 נִכְבְּרוֹת honorabilia, Psal. 87.3. In Infin. niph. הִכְבֵּר
 occ. cum יָ Aff. cui & יָ est praf. sic, הִכְבֵּר honorari
 me, Ezech. 39.13. הִכְבֵּר in honorari me, Exod. 14.18.
 In Imper. niph. f. m. est, הִכְבֵּר honora teipſum, 2 Reg. 14.
 10. In fut. niph. 1. f. occ. simpl. & cum יָ cop. praf. ut &
 cum הָ parag. Add. cum Tzere penult. ob pausam, sed
 cum Scheva penult. extra pausam, & poſt יָ cop. ut seq.
 אֶכְבֵּר honorabor, Lev. 10.9. & אֶכְבֵּר & honorab. If. 49.5.
 אֶכְבֵּר honorabor, 2 Sam. 6.22. & אֶכְבֵּר & honor. Ex.
 14.4, 17. pro quo etiam occ. defectivē cum cametz sub
 daleth, abſque he parag. sic, Hag. 1.8. & glorifica-
 bor, Pag. & glorificer, Bu. Lex. Scribitur ſine He, ſed
 legitur cum He parag. Pag. Bu. De hoc apud priſcos le-
 gitur

gitor : Quid docet deficiens He ? Quinquē res quā non fuerunt in sanctuario secundo ; nempe Arca cum propitiatorio, & Cherubim ; Ignis coelestis, praesentia Majestatis Divinae, Spiritus Sanctus, Urim & Thummim. Hæc in Cod. Tamudico, Ioma, cap. 1. in fine capitis. Glosator addit, per Spiritum sanctum, Spiritum intelligi qui in Prophetis fuit, qui ab anno secundo Darii cessavit. Videntur tamen Urim & Thummim fuisse in Templo secundo, ex Ezr. 2.63. Neh. 7.65. Vide interpretes Hebræos, qui contra sentiunt, Bu. Lex. In Hithpaël honorare se, numerosum se efficere, Bu. aggravavit se gloria, Av. Occurrit in imper. Hithp. 2. f. m. Nahum. 3.15. הַתְּכַבֵּר gravem, i. e. numerosum te effice, Bu. Lex. aggrava te, ut bruchus, (& inf. f.) הַתְּכַבֵּר aggrava te, ut locusta ; Av. multiplicari, aut, multiplicari te ; Pag. vel potius, multiplicare te ; vel certe multiplicare te, ut sit infinitivus pro imperativo ; q. d. multiplica te ; Merc. Cev. multiplicare sicut locusta : alii exp. gravaberis, i. e. obrueris locustis : multitudo, seu multiplicatio rei est velut gravitas, Merc. Hieron. congregare ergo ut bruchus, multiplicare ut locusta : sunt tamen inquit R. D. qui exp. scopari ut bruchus, scopare ut locusta : Bruchus enim & locusta frugibus agros scopant ac mundaunt, i. e. evacuant : quo sensu doctores Hebræorum utuntur hoc verbo cum dicunt הַתְּכַבֵּר scopantes, seu verrentes inter lectos, Pag. in Talmud, unde hic locus sumptus est, scribitur הַתְּכַבֵּר, domum lectorum, i. e. triclinium, ubi tori erant ad discumbendum ; ut eo loco exp. R. Sal. Sic tamen citat Kimchi, Merc. & sic הַתְּכַבֵּר של המורה על הַתְּכַבֵּר de scopis palmæ, Pag. sed id possit legi הַתְּכַבֵּר de scopis : sed satius videtur הַתְּכַבֵּר scopæ ; in forma pl. f. Benoni, ut מְכַבֵּר Isa. 46.23. & תְּכַבֵּר melius quàm תְּכַבֵּר Merc. Cev. & prius secundum R. D. est Makor seu infinitivum, alterum verò imperativum, ac si dicat, quid tibi proderit si multiplicata fueris in populum multum ; hoc enim non proderit, nec eruet, Pag. Amplificando te instar Bruchorum, amplifica te instar locustarum ; Cocc. Sed occurrit etiam part. hithp. f. m. cum præf. Prov. 12.9. felicius est נִקְלָה vilis cui servus est, מְכַבֵּר præ eo qui se glorificat, & eget pane ; Cocc. præ honorante se, Bu. Conc. quàm qui se glorificat, Pag. præ eo qui se honore extollit, Bu. Lex. præ gloriantem se, cui tamen deest panis, Av. Atque inde ex hac rad. in 3. hac signif. est no. כבר m. gloria, gravitas, honor, quicquid habet. aliquid ponderis, Av. præstantia ; & absolute loquendo, summa, quæ est veluti *Bæges* π pondus, quo scil. quis comparatus alteri ei præponderat : ita Apostolus, *Bæges* δόξης conjungit, 2 Cor. 4.17. sed ibi significatur magnitudo & abundantia gloriæ, h. e. boni maximi : 70. ferè interpretantur δόξης, non sensu opinionis, sed eodem sensu qui est in Hebræo, unde explicandum est. Paucis in locis vertunt πῶν etiam addito vocabulo δόξης, pro תְּכַבֵּר ornameto, ut Exod. 28.2. 40. לְכָבוֹד וְלִתְכַבֵּר *eis* πῶν *וְ* δόξης ; rectius verò, in gloriam & ornametum ; *וְ* δόξης *וְ* πῶν. כבר est gloria : honor : anima superior, sic appellata inquit R. D. in l. rad. quod sit corporis gloria ; Pag. spendor, majestas, claritas, dignitas, præstantia, excellentia. Sanè his omnibus subest non-

nihil gravitatis, ut Paulus dicit, æternum gloriæ pondus. Et sunt etiam qui כבר pro gravitate exponunt, Gen. 31.1. quod substantiam significat. Item Prov. 25. ver. penult. & scrutari grave sibi est grave. Sic & Nah. 2. autore Kimchi, כבר sunt qui eodem modo accipiant pro gravitate, i. e. copia omnis elegantis & pretiosæ suppellectilis. Sed ego non dinoverim à genuina significatione : etsi interim sit allusio ad significationem gravitatis, sicut & in verbo. Nam significationes sunt vicinæ, ut Kimchi monet. David synechdochicè hoc nomine, Spiritum seu Animam hominis, vel Linguam, vel instrumentum musicum qua Deus glorificatur, intelligit : δόξης, gloria, in Novo Testamento pro claritate aliquoties invenitur, ut Luc. 2.22. Act. 22. præ gloria luminis illius, &c. 1. ad Cor. 15. Alia coelestium gloria, &c. irradiatio faciei Moïsis, de qua Exod. 34. δόξης à Paulo dicitur, 2 Cor. 3.7. Sic 1 Cor. ubi de viro & muliere loquitur. Ad Romanos 6. per gloriam patris, i. e. majestatem & omnipotentiam. Ad Eph. 1. gloriæ, i. e. excellentiæ gratiæ Dei. Passim in Novo Testamento glorificare & clarificare pro eodem. Vertitur & per נָחַר honor, quod pro dono interdum sumptum repetitur, quod honorarium appellatur, ad Coloss. 2. Item 1. ad Tim. 5. de honorandis viduis, ut quidam putant. Item de præbyteris qui bene præsunt, ut dupliciter honorentur. Sic exponunt & Num. 24. ab honore, i. e. donario ; Merc. Nomen hoc כבר est ubique masculini generis, præterquam in loco uno, quod cum pronome primæ personæ inferius est notatum. Psal. 73.24. וְאַחַר postea כבר (ad) gloriam suscipies me : subauditur enim נָחַר vel Beth, i. e. in, vel cum gloria, &c. vel de gloria, dixit, accipies me, i. e. cum separata fuerit vita, & remanserit gloria, i. e. anima suscipies me, i. e. colliges, seu aggravabis gloriam meam, i. e. animam, ad te. Pag. Merc. Nam dictio וְאַחַר & post, vel postea, non est conjuncta cum dictione כבר gloria, ut ostendit accentus divisivus ; & est sensus, & postea, i. e. post mortem meam ; q. d. in novissimo meo, suscipies me, i. e. animam, quæ est gloria : vel ad gloriam scil. tuam, suscipies me ; vel, & postea suscipies me, & ero gloria, i. e. velut unus ex Angelis ; Pag. Alii, & tandem (cum) gloria suscipies me, Merc. & postea. in gloriam accipies me, in statum scil. vacuum miseriae, & abundantem omni beatitudine ; Cocc. ut postmodum (in) gloriam recipias me ; Jun. Nah. 2.6. כבר gloria præ omni vase desiderii ; i. e. desiderabili, Pag. vel gloria ex omni, &c. q. d. gloria omnis suppellectilis pretiosæ, est scil. in eo. Hie potest afferri locus quem ex Zach. 2.8. al. 12. citat Kimchi, וְאַחַר post gloriam misit me : quod ille exp. post omnes has prophetias, in gloriam & magnitudinem, q. d. gloriæ causâ amplioris, misit me, &c. Alii, post gloriam regni Israelitici, & cultûs, misit me ad gentes : de Christo, Merc. post gloriam misit me ad gentes ; h. e. ad adducendum inde magnam multitudinem : gloria namque interdum notat multitudinem ; sic Gen 31.1. omnem gloriam hanc, i. e. copiam : Nahum. 2.9. non est finis לְתִכְנִיָּה כְבוֹד מְכַבֵּר הַמֶּלֶךְ apparatus, gloriæ ex omnigena suppellectili amabili. Isa. 11.1. & erit quies ejus gloria : h. e. habebitur victor in magna multitudine cum celebratione nominis sui : Omnis enim dicit gloriam. Psal. 30.12. וְיִמְרָה כְבוֹד לְיִמְצָן ut psallat te gloria.

הַכְבוֹדָהּ omnis, (vel tota. Cev,) gloriosa, aut honorabilis, filiaris; Pag omnino gloriosa filia regis introrum, Cocc. & Ezech. 23. 41. & sedebis על מִטָּהּ כְּבוֹדָהּ super lectum honorabilem, vel gloriosum; Hieron. in lecto pulcherrimo, Pag. in lecto ornato, Cocc. occ. etiam cum הַ dem. praf. sic, Jud. 18. 21. & posuerunt & כְּבוֹדָהּ & pretiosum, pro pretiosa, ante se; i.e. vasa aurea & argentea, & alia pretiosa, Pag. Quidam gravitatem exponunt, i.e. onera, impedimenta posuerunt ante se, i.e. pramiserunt, Merc. Targum כְּבוֹדָהּ substantiam, nempe pretiosam: & sic Hieron. & omnino quod erat pretiosum, Pag. Sumitur etiam substantivè, ut hoc loco; & posuerunt, & impedimenta; 70. טוּ בָּרָךְ, Cocc. Hoc in loco כְּבוֹדָהּ est gravitas, gravamen, & pramiserunt parvulos & pecudes, & gravamen, i.e. impedimentum, 70. טוּ בָּרָךְ. Secundum literas legitur הַכְבוֹדָהּ, sed secundum dageš הַכְבוֹדָהּ. Nomen præcedens כְּבוֹר primo notat præstantiam, & q.d. præponderationem: 2. omnia quæ præstantiorem faciunt, vel offendunt præstantiam; ita & gloria pro copia magna dicitur: 3. honorem, quo datur alicui gloria, sive alicujus præstantia quovis modo agnoscitur: videamus quædam exempla in quibus patebit usus; Psal. 29. 1. כְּבוֹר לַיהוָה date Johovæ gloriam & robur; i.e. agnoscite ipsius summam præstantiam & robur invictum atque omnia subjiciens. Ps. 85. 10. לְשׁוֹן כְּבוֹר בְּאַרְצֵנוּ ut habitet gloria in terra nostra; gloria, h.e. is qui summus est, & demonstratio virtutum ac perfectionum ejus, ac copia maxima hominum, seu filiorum Dei. Prov. 25. 27. וְהִקָּר כְּבוֹדָם & penitissimum gloriæ illorum est gloria: h. e. gloria iustorum, i. e. id in quo gloriantur, & quod sperant, tota gloria est, sine ulla vilitate; Cocc. Ità pervestigare honorem suum, inhonestum; Hebr. (non) honor; Jun. Psal. 24. 7, 8, 9, 10. מַלְךְ הַכְבוֹד, h. e. summus. Exod. 16. 7, 10. & videbitis יְהוָה כְּבוֹר אֱלֹהֵי gloriam Jehovah, i.e. rem gloriosam, quæ se Deus præsentem testabitur. Exod. 24. 17. & species gloriæ Dei (erat) ut ignis. Isa. 40. 5. & revelabitur gloria Jehovah, h. e. magis gloriose manifestabitur, quàm unquam aliàs in omni tuo decore. Christus apparuit cum potentia, gratia ac veritate Dei, in qua Deus gloriatur, Ezech. 1. 28. Mare רְמוּת כְּבוֹר הַהוּא aspectus speciei gloriæ Jehovah: nempe, aspectus hominis in folio, v. 26. sic cap. 8. 4. 10. 4. ubi videtur descensus de folio; & 11. 22. ubi sessio in folio post descensum. If. 42. 8. gloriam meam alteri non dabo, & הַהוּא gloriationem meam sculpsit. Quando Christus vocavit cum iustitia, & cum Deum suam gloriam, h. e. sanctitatem, iusticiam, gratiam, veritatem; sufficientiam demonstravit, & omnem hominem offendit posteriorem gloriâ Dei, & ea indigentem; Rom. 3. 23. & se extulit super falsos Deos, offendens, ipsos falsos Deos esse qui non possint de eo gloriari quod ipse facit; quod est iustificare peccatorem in seipso. Sic Ifa. 48. 11. Luc. 2. 14. מְגֻלָּתוֹס הַכְבוֹד Gloria in excelsis Deo. Quando manifestatur in carne, glorificatur Deus ut Deus Abrahami, & omnino peccatoris. Isa. 3. 8. לְמִרְרֵי עֵינֵי אֲדָמָה ad exacerbandum oculos gloriæ, vel gloriosos ipsius. Isa. 60. 1. gloria Jehovah super te exorta est, Psal. 4. 3. quousque כְּבוֹרִי gloria mea ignominia erit? h. e. quamdiu pudebit vos gloriari in eo, quod est gloria mea

mea? Quia Deo competit gloria; Deus est gloria hominis. Nam in ipso demum optimum & beatissimum statum habet, & propter gratiam in ipso solo gloriari potest. Prov. 25. 2. כְּבוֹד יְהוָה honor Dei est occultare verbum, & honor Regum scrutari verbum; h. e. ad honorem Dei pertinet ita loqui & operari, ut possint homines socordes & superbi vel ignorare sapientiam & opus Dei, vel eo offendi: contra, gloria regum est nihil velle ignorare, sed operam dare ut sapientes fiant: hæc de hoc nomine & ejus usu in textu, ex Coc. כְּבוֹד gloria, interdum pro anima, ut Psal. 30. 13. ut psallat, vel canat tibi כְּבוֹד gloria; & Psal. 57. 9. exurge כְּבוֹד gloria mea, i. e. anima mea. Semel tantum כְּבוֹד usurpatur genere famineo, Pag. Sed id fit quia ratio habetur rei significata per gloriam, scil. animæ; Merc. Gen. 49. 6. & in cœtu, vel cum cœtu eorum נֶאֱכָר כְּבוֹד nē uniatur gloria mea, i. e. anima mea, Pag. Nē adunator, vel adūneris, tu, δ gloria mea, juxta R. Sal. Si enim personā terciā verbum explicetur, tum est discrepantia personæ. Hebræi pro anima accipiunt. Alii pro lingua, quod sit gloriationis instrumentum, Bu. Lex. In secretum eorum nē veniat anima mea, & in cætum eorum nē adunetur gloria mea. Verbum famineum neutraliter positum admittit post se quodvis nomen. Gloria mea, h. e. id quod optimum mei est, Cocc. Psa. 16. 9. & exultavit gloria mea, id est, anima mea; Pag. 70. γλῶσσά μου, Av. & 4. 3. usque quo כְּבוֹד gloriam meam, i. e. animam meam, in ignominiam? Pag. Hinc ex significatione hujus nominis כְּבוֹד gloria, est verbum in kal, pro glorioso esse, vel fieri, ut Isa. 66. 5. יִהְיֶה כְּבוֹד יְהוָה שְׂמֵי יִכְבֵּד propter nomen meum gloriosus est vel erit, Jehovah, q. d. gravior, aut excellentior erit. Et in Niphal, 2 Sam. 6. 20. יִכְבֵּד יְהוָה quàm honorari se fecit Rex Israel hodie! i. e. quàm magnificè se gessit. Hag. 1. 8. יִכְבֵּד יְהוָה (deest He) & honorabor, vel glorificabo me. Judæi ex defectu literæ He colligunt defectum rerum quinque quæ sub veteri Testamento extiterint in Templo. Sed gloria Templi secundi est major eâ prioris, & ea non consistit in Arca, aut habitatione Dei super ea, sed in Christi παρουσία, sive apparitione gloriæ Dei, Jer. 2. 16, 17. In part. picl, 1 Sam. 2. 30. נָא מְכַבְּרִי יִכְבֵּד וּבוֹי יִקְרָא nam loquor me honorantes me honorabo, & qui me contemnunt, vili fient: honorare Deum est Deo dare gloriam, δὲ εὐχέλων, h. e. agnoscere omnem ejus præcellentiam, & ut eâ dignum est agere cum Deo. Deus honorat laudans & remunerans bonum. Opposita in eodem dicto advertenda. Exod. 20. 12. כְּבֹד honorato patrem tuum, & matrem tuam; da ipsis כְּבוֹד præstantiam, & amplifica eos. Isa. 58. 13. וּכְבַדְתָּ מַעֲשׂוֹתֵי יְהוָה & honorabis id sanctum Jehovah, tempus scilicet quod Jehovah sanctum est, nē facias voluntatem tuam; Cocc. Participium Niphal יִכְבֵּד pro nomine positum, significat gloriosum, splendidum, præstantem, honoratum, excellentem; ut 2 Pet. 2. δόξας glorias, non horrent convitiis incescere: abstractum pro concreto est positum, i. e. gloriā præcellentes, & majestate præditos. Magistras intelligit: unde, לַמַּלְאִי Majestatis rei, qui eorum violarunt Majestatem; Merc. Prov. 8. 24. Dum non essent מַעְיִנֹת fontes, נִכְבְּדִי gravatæ aquis: Nam R. D. in l. Rad. in hunc modum exponit, quum nondum essent fontes, & quum non-

dum essent gravatæ aquis, (vel potius gavedines seu copix aquarum, Cev.) i. e. adhuc non erant abyssi, seu voragines, adhuc non existentibus aquis multis, Pag. & copiosis, sum formata, scil. seu edita. Potest exponi graves aquarum; i. e. graves & copiosæ aquæ: vel, gravata aquarum, i. e. magnæ aquarum moles, Merc. Cev. Non potest נִכְבְּדִי m. jungi cum fontibus, fam. unde R. Himman. dicit נִכְבְּדִי esse loca in quibus magna est aquarum copia, Pag. Alii מַעְיִנֹת, voce fam. significatu tamen putant esse masc. ut & suum sing. מַעְיִן. Nota hic in Niphal gravitatem indicare: Quidam substantivè, gravitates, i. e. moles aquarum, Merc. Cev. gravata aquarum; i. e. copix graves aquarum; Bu. Lex. Quum nondum essent fontes honorabiles, seu graves aquarum; Av. In Conjug. Hiphil ubique aggravare significat: nam falluntur qui Jer. 30. 19. pro honorare exponunt: sed in bonum sumitur pro onerare bonis, ut Job. 14. 21. confer locum; Merc. Isa. 9. 1. vel 8. 23. & novissimo הִכְבִּיר aggravari fecit, i. e. ab eo qui aggravari fecit terram, & C. Pag. vel novissimo aggravavit, Merc. Hieron. aggravata est, Pag. Oppositum est הִקְלִי, ut in loco citato: nam si non vel non equidem vertigo facta est ei, cui facta est angustia, tempore priori, quod הִקְלִי levavit versus terram Zabulon & Naphtali, וְהִתְחַדְּרָה, certè (vau connectens. consequens antecedenti; vel, at) posterius (tempus scil. angustix) הִכְבִּיר aggravat versus mare, ultra Jordanem, Galilæam gentium. Duplex est tempus angustix: 1. à vi Babyloniorum qui abduxerunt populum: sed ea angustia levavit eos à tyrannide Regum, & à multis scoriis, Isa. 1. 25. & tandem adduxit restitutionem ab exilio, & Christi apparitionem, per quem omne onus ablatum est. 2. à vi Romanorum; qui deleverunt urbem & politiam: ut angustia, ita levatio facta est versus terram Zabulon in primis, ubi Christus primò Evangelium prædicavit. Aggravatio etiam prima in eam partem incubuit, quam Propheta nominavit. Levationem autem consistere maxime in Christi apparitione, constat ex cap. 9. 1. - 6. ut & ex dictis cap. 8. 18. Hæc ex Cocc. In kal ex forma pahal, כְּבֹד, & in 3. f. כְּבֹדֵי & c. significat, grave esse; ut Jud. 20. 34. Et prælium grave fuit; vel, ingravescere cæpit, & c. vel, grave erat, invalescebat: oportet enim sit 3. f. præteriti; nam si Toar esset, esset Milrah: unde hoc perperam recensitum est inter nomina Toar à quibusdam; Merc. Cev. Isa. 66. 5. Propter nomen meum יִכְבֵּד glorificetur Dominus. Sensus, dixerunt fratres vestri odio habentes vos, propter nomen meum glorificabitur Dominus; vel potius aggravabit se, vel aggravabitur: ac si dicat gravitas ejus est super nos; i. e. aggravata sunt super nos verba ejus, & in pondus sunt super nos; ipse verò conspicietur, & c. R. D. in l. Rad. Pag. Ità viz. potius enunciatiue, gravia sunt & molestia nobis ejus verba, & c. Kimchi accipit, quàm deprecatoriè, vel Ironicè, ut Sanctes expresserat, Merc. Cev. At in Comment. gravis sit, vel potius est, nobis in præceptis suis. Ipsi dixerunt hoc propter Dominum. At Deus manifestus erit in lætitia vestra; quoniam vel siquidem in ejus salute lætabimini ipsis pudore suffusis. Targum. propter nomen meum multiplicabitur, vel crescet gloria Domini. R. Mofeh, Grave fuit meminisci illius, & custodire statuta, præcepta, legesque illius. Non enim hoc

verbum, inquit, significat glorificare, nisi in Conj. Niphal. At oblitus est, inquit Ab. Ezra, in comment. illius, Job. 14. 21. יִכְבְּרִי glorificabuntur, vel gloriosi erunt filii ejus, & nesciet, & affligentur, & non intelliget eos. Ipse exponit, glorificabitur Dominus; dicebant enim quod Dominus non possit ostendere gloriam suam; & ecce glorificabitur Dominus & conspicietur, &c. Pag. Kimchi locum ex Job. exp. multi erunt; vel, erit illis substantia multa & gravis: quia sequitur contrarium ejus, וְיִצְעָרוּ & imminuentur, quod hic dicit affligentur. Latius ergo patet יִכְבְּרִי graves erunt, & onusti, opibus scilicet gloria & autoritate; Merc. Denique, iv. signif. 4. hujus rad. est in nomine כָּבֵר, quod significat etiam jecur, hepar; Pag. Bu. &c. à gravitate, seu gravedine, vel dignitate, nomen habet hoc viscus; Merc. Buxt. Aven. Cocc. Nam Galenus hepar omnium viscerum gravissimum & densissimum appellat; lib. 6. de usu partium, c. 17. Bu. Occurrit autem cum הָ dem. praf. locis seq. יִכְבְּרִי jecur, Exod. 29. 13, 22. Lev. 3. 4, 10, 15. 4. 9. 7. 4. 8. 16, 25. 9. 10, 19. Item, cum בָּ pro כָּ; sic, יִכְבְּרִי in jecur, Ezech. 21. 26. sed occ. etiam cum יָ. & יָ Aff. ut seq. יִכְבְּרִי jecur meum, Lam. 2. 11. יִכְבְּרִי jecur ejus, Prov. 7. 23.

Rad. 5. כָּבָה in kal est extinguere; Pag. vel potius, extingui; dicitur de igni, lucerna, & omnico quod ardet, vel lucet; Merc. extinctus est, leviter deletus est; Proprie dicitur de omni materia ardenti, quæ extincta fumum emittit. Est cogn. cum כָּפָה reflexit, deflexit ad restinguendum; Av. כָּכָה significat extingui, deficiente pabulo; de igne, luce, &c. 1 Sam. 3. 3. & lucerna Dei יִכְבְּה טָרִם nondum erat extincta. Isa. 43. 17. כְּבוּ יְדֵיכֶם כִּפְשָׁתָה compressi sunt, ut linum extincti sunt. Ignis in lino statim ultrò extinguitur. Isa. 42. 3. linum hebescentis כָּכָה לא יִכְבְּה non extinguet; h. e. parviter etiam fidem fovebit; Coc. Occurrit autem ordine Conc. sic, In prat. kal, 3. pl. est כְּבוּ extincti sunt, Isa. 43. 17. & in fut. kal 3. m. & f. sing. ut seq. יִכְבְּה extinguetur, 1 Sam. 3. 3. Prov. 3. 1. 15. יִכְבְּה extinguetur, Lev. 6. 5, 6. 2 Reg. 22. 17. 2. Chron. 34. 25. Prov. 26. 19. Isa. 34. 10. 66. 24. Jer. 7. 20. 17. 27. Ezech. 21. 3, 4. In piel, כָּבָה extinguitur, Pag. Bu. delevit, extinxit, Av. Occurrit in prat. piel, 3. pl. cum יָ cop. praf. יִכְבְּה & extinxerunt, 2 Sam. 14. 7. In part. piel f. m. est, מִכְבֶּה extinguis, Isa. 1. 31. Jer. 4. 4. 21. 12. Am. 5. 6. Item, in Infin. piel, occ. cum יָ praf. ut & cum בָּ praf. & יָ Aff. ut seq. לִכְבוֹת extingui, Cant. 8. 7. יִכְבְּהוּ in extinguento, Ezech. 32. 7. In fut. piel, à 3. f. m. יִכְבְּה extinguet; in 2. f. m. est, יִכְבְּהוּ extinguas, 2 Sam. 21. 17. & in 3. f. m. cum יָה Aff. יִכְבְּהוּ extinguet eam, Isa. 42. 3. Item in 3. pl. fut. piel occ. cum יָ conv. praf. יִכְבְּהוּ & extinxerunt, 2 Chron. 29. 7.

Rad. 6. כָּבַל duo habet significata; primum est in nomine כָּבַל compes, m. Bu. Coc. compes ferreus; aut catena ferrea, juxta R. D. Pag. Quidam volunt, per Profonomasiam, dictum à כָּפַל ob duo foramina; vel à vilitate; ut conveniat cum כָּלֵב canis; literis transpositis; quod quidem curiosius est; Merc. כָּבַל copula ferrea qua captivi conjunguntur & connectuntur, vinculum, nexus, &c. Latini quoque copulam aliquando pro vinculo accipiunt, ut Ovidius; Copula detrahitur canibus, i. e. vinculum colli. Plaut. in Epid. posuit quoque copulas pro loris ad colligandum accomedatis, cum ait; Quærant me, in manibus gestant copulas. Cognati-

onem habet cum כָּלֵב, i. e. canis, cui competunt lora, & copulæ. Item כָּבַל duplicavit, nam ut lora sint fortiora solent duplicari. Hinc Latini acceperunt copula, & verbum copulo, -as, -are: Item copulatio, copulativus. Bis legitur hoc nomen; Av. Occurrit cum בָּ pro כָּה praf. sic, כָּבַל compede, Psal. 105. 18. In forma pl. m. כָּבָל compedes; unde in forma pl. m. conftr. cum בָּ praf. est כָּבָל compedibus, Psal. 149. 8. Deinde, 2. signif. ii. hujus rad. est in nomine indè derivato, כָּבֹל m. quod infructuosum reddit; Bu. Conc. vel infructuosa, Jos. 19. 27. & 1 Reg. 9. 13. vocatur terra כָּבֹל inquit R. D. in lib. rad. eò quod pedes immerfos veluti compes, ob multum lutum detineret; aut quia erat arenosa, & consequenter infructuosa, secundum R. Nachman, Pag. Quidam putant Phænicum linguâ Hiram Tyri regem viginti illas civitates, sibi à Salomone donatas, cum non placerent, hoc nomine vocasse, quod vilitatem significaret: ut ad nomen canis alludat. Erat in Chaldaea; Merc. כָּבֹל, Cabul, nomen proprium regionis erat; R. Sal. scribit sic appellatum fuisse, quasi compeditam, i. e. argillaceam, tenacem, & infrugiferam. Mam כָּבֹל etiam Talmudicè significat דְּלֵא עֵבִיר פִּירִי, quod non profert fructum: prolixè de hoc nomine, Schab. fol. 54. Josephus Antiq. l. 8. c. 2. scribit, appellata fuit terra ista Chabalon, voce Phænicum, quæ significat displicentiam, seu id quod displicet; Bu. Lex. כָּבֹל est nomen regionis lutosæ & infertilis, à luto tenaci, quod copulatur pedibus ambulantium in ea, Av. Ut in loco 1 Reg. & vocavit eas (civitates) terram Cabul, i. e. lutosam, vel arenosam, Av. כָּבֹל, nescio an non significet compeditum; quasi 1 Reg. 9. כָּבֹל אֶרֶץ diceretur terra compediti, h. e. exercens cultores suos, & magnum laborem requirens, & manum fervorum, aut compeditorum, qui ad opus flagris & vi adigantur, qualium in pistrino, in triremibus, in metallis opera oportuna est: Hiram, florens opibus, & navigatione magis delectatus, talem terram sprevit, Coc.

Rad. 7. כָּבַס est, lavare, Pag. vel lavando candidare, Merc. lavit demergendo aliquid abluendum in aquis ad albicandum; candidavit, lavit candidè; proprie significat, lavando candidare instar lanæ nativæ. Est cogn. cum כָּשָׁש, i. e. agnus, à lana nativa & alba: unde Isa. 1. si rubuerint peccata vestra instar purpuræ, sicut lana fient, i. e. albescent ut lana: In kal significat lavare secundum artem fullonis; Av. Nam indè fit nomen Toar, vel nomen participiale aut ipsum part. ben. kal, כֹּבֵס fullo; à lavandis pannis sic appellatus, Pag. quasi lotor, aut candidator: γαργαλῶς, Marc. 9, ubi hujus vocis & thematis significatio pulchrè exprimitur; Merc. In piel כָּבַס vel כֹּבֵס lavit, abluvit; Bu. Lex. lavit meriando in aquis, Av. Occurrit autem in forma cum Tzere, prat. piel 3. f. m. כָּבַס lavit, Gen. 49. 11. 2 Sam. 19. 25. & in forma cum segol in ult. occ. cum יָ conv. praf. locis seq. יִכְבְּס & lavabit, Lev. 13. 6, 34. 14. 8, 9. 15. 8, 11, 13, 27. 17. 15. Num. 19. 7, 10, 18. ut & in 3. pl. prat. piel, & in 2. pl. m. cum יָ conv. praf. utrique; ut seq. יִכְבְּסוּ & lavabunt, Exod. 19. 10. Lev. 13. 54. Num. 8. 7. יִכְבְּסוּם & lavabitis, Num. 3. 24. In part. piel à f. m. מִכְבֶּס lavans, in forma pl. m. est מִכְבְּסִים lavantes, Mal. 3. 2. In Imper. piel, f. m. כָּבַס lava; unde cum יָ Aff. est, כָּבַסִּי lava me, Psal. 51. 4. & in f. f. m. Imper. piel, est, כָּבַסִּי lavato, Jer. 4. 14. sic & in fut. piel

2.f.m.occ.simpl. & cum יָיִ Aff.ut & in 2.f.sam. ut seq. **לַבַּיִשׁ** lavabis, Lev.6.20..13.58. **לַבַּיִשׁ** lavabis me, Pf. 51.9. **לַבַּיִשׁ** abluas te, Jer.2.22. & in 3.f.m.fut. piel, & in 3.pl.m.occ.cum 1 conv. præf. ut seq. **לַבַּיִשׁ** lavabit, Lev.11.25,28,40..14.47. 15.5,6,7,10,21,22..16.26,28..17.17. Num.19.21. **לַבַּיִשׁ** & abluerunt, Exod.19.14.Num.8.21. In pual **לַבַּיִשׁ** lavari; Bu.lotus est, ablutus est, Av.Occurrit cum 1 conv. præf.fic, **לַבַּיִשׁ** & lavabitur, Lev.13.58..15.17. In hophal regulariter esset **לַבַּיִשׁ** vel cum kibbutz pro camerz-chatuph **לַבַּיִשׁ** ablutus fuit, vel lotus fuit; unde in Infin. hoph. juxta normam esset **לַבַּיִשׁ**, vel **לַבַּיִשׁ**; sed Lev.13.55,56. Occurrit quasi compositum Infinitum ex hophal & hithpaël; sic, post **לַבַּיִשׁ** ablui, i.e. postquam lotum est il-lud; vel lota fuerit ipsa, scil.plaga, Pag.Bu. Postquam lota est, vel lotum fuerit, &c. Videtur esse compositum pro **לַבַּיִשׁ** lotus est, 3.f.præt. Huthpaël, sive passiva forma ex hithpaël, lotus est,&c. vel est compositum ex conjugatione tertia passiva, sive hophal,& quarta activa, sive hithpaël, Av. Atque indè nomen **לַבַּיִשׁ** m.fullo; quasi lotor dictus, Bu. Lex.&c. Vide supra ad initium Rad.Occurrit autem locis seq. **לַבַּיִשׁ** fullo, 2 Reg.18.17. **לַבַּיִשׁ** 7.36.2.

Rad.8. **כֶּבֶד**; unde nomen radicale **כֹּבֵד** m.cassid, cassidis, sive cassida; i.e. galea; galerus,i.e. pileus rotundus, tiara, mitra; Pag.Galea, Bu.Lex.Av. galerus, cassis, pileus ferreus ad capitis munitionem inventus: i-dem quod **כֹּבֵד**; Av. **καπελάδα**, ut **לַבַּיִשׁ** 15.17. **כֶּבֶד** galeam salutis; h. e. salute, quam ipse fecit, & quam paravit Ecclesiæ, munivit se, & cum ea profectus est in bellum cum hostibus; non vincendus ab ipsis; Cocc. Occurrit autem cum 1 cop. præf. & pathach in ult. sed in pausa cum camerz, ut seq. **כֶּבֶד** & galea, 1 Sam.17.5. **לַבַּיִשׁ** 59.17. **כֶּבֶד** & galea, **כֶּבֶד** 38.5. Item in forma pl.m.occum 1 & præf. ut seq. **כֶּבֶד** & galea, 2 Chron.26.14. **כֶּבֶד** galeis, Jer.46.4.

Rad.9. **כֶּבֶד** crebruit, percrebruit, inerebruit; creber & copiosus fuit, multiplicatus est crebritate. Est cogn. cum **כֶּבֶד** superavit, prævaluit; & cum **כֶּבֶד** fortis, robustus: hinc Latini per metathesin literarum acceperunt, creber, crebra, crebrum, crebresco, increbresco: Item, hinc cribrum, à crebris foraminibus, Av. Non autem occurrit kal in Textu; de Hiphil verò vide infra. Radix hæc 5. habet significata; i. est in nomine **כֶּבֶד** m. validus, -a, -um, multum, Bu. Conc. valde magnum, vel valde multum, Cocc. est nomen Toar, fortis; magnus; multus, multiplex; Pag. copiosus potentia & robore. Kimchi notat ad utramque quantitatem referri; vel, ut ipse dicit, robur & incrementum significare; tam in quantitate, quam in qualitate. **כֶּבֶד** proprie ad robur corporis aut operis pertinet: **כֶּבֶד** ad qualitatem & habitum: **כֶּבֶד** ad quantitatem; **כֶּבֶד** verò, quod & **כֶּבֶד**, proprie ad multitudinem & copiam; Merc. Cev. ut Job.8.2. & spiritus **כֶּבֶד** multiplex, (copiosus, ingens, vehemens, Merc.) eloquia oris tui; Pag. **כֶּבֶד** est validus, validum; validæ sive ingentes opes, Bu. Lex. creber, frequens, copiosus, densus, continuus; Av. Occurrit autem nomen hoc simpl. in sing. locis seq. **כֶּבֶד** validus, Job.8.2..15.10..31.25..34.17..36.5. **לַבַּיִשׁ** 16.14. sed occ. etiam cum Aleph redun-

dante, **לַבַּיִשׁ** 10.13. & faciam descendere, i. e. dejiciam, **כֶּבֶד** plurimum habitantium; Cocc. Aleph redundat, inquit R.D. in l. Rad. vel est dictio composita ex **כֶּבֶד** & **כֶּבֶד**; & hoc augendæ fortitudinis gratia: utrumque enim fortem significat. Sunt qui exponant multitudinem habitantium; at secundum Hebræos est nomen Adject. non Substant. Vel exponi potest, & descendere faciam **כֶּבֶד** tanquam potens, aut fortis, habitatores; & sic deduci potest ab **כֶּבֶד**, & caph est similitudinis adverbium, secundum R.D. ut habes supra in **כֶּבֶד**; Pag. ibi vide, sub rad. **כֶּבֶד**; Bu. Lex. sed occ. etiam in forma pl.m. locis seq. **כֶּבֶד** validi, -dæ, Job.34.24. **לַבַּיִשׁ** 17.12..28.2. Atque indè verbum in hiphil **כֶּבֶד** multiplicare, Pag. Bu. Lex. congerere, augere, cumulare, Merc. fecit crebrò; & sine Accus. crebruit, Av. Occurrit in fut. hiph. 3. f. m. cum chirek parvo pro chirek magno in ult. sic, Job.35.16. verba **כֶּבֶד** (pro **כֶּבֶד**) multiplicat, in immenium scil. Cocc. abque scientia sermones crebros faciet. Av. multiplicabit; Pag. vel congerit, auget, cumulat; Merc. Atque indè, in part. hiph. f.m. **כֶּבֶד** multiplicans, Bu. crebrescens, Av. Occurrit cum 1 præf. sic, Job.36.31. **לַבַּיִשׁ** ad multiplicantem, multiplicantis in modum; h. e. **כֶּבֶד** ut R. Levi explicat; multiplicat, abundè, Bu. Lex. Dat cibum crebrescenti, i. e. numerosæ proli; Av. magnificanti; **כֶּבֶד** **καταλύοντες**, ei qui Deum & opus ejus magnificat; **כֶּבֶד** **καταλύοντες**; ineptè, Cocc. Alii substantivè fumant pro nomine; præposito Mem, & sic exp. Dabit escam **כֶּבֶד** in multitudine, i. e. copiose, affluenter; Pag. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine **כֶּבֶד** f. quod est **כֶּבֶד** cribrum, Pag. quodd ex multiplicibus funiculis sit contextum, Merc. cribrum, vannus, Bu. Lex. Instrumentum crebris pertusum foraminibus ad frumenta vel alia purganda; sive ex setis equorum, sive ex alia materia confectum, Av. Occurrit cum 1 pro **כֶּבֶד** præf. Am.9.9. **כֶּבֶד** quemadmodum agitatur, vel movebitur, pro movetur, concutitur, **כֶּבֶד** cribro, vanno, vel in vanno; Pag. Bu. &c. **כֶּבֶד** est cribrare, apud Rabbinos; Bu. Lex. Atque indè etiam nomen secundum aliam formam cum Mem præfixo; sic, **כֶּבֶד** idem; cribrum; Pag. Bu. crates, craticula in qua cibi torrentur; & vocatur sic à multis seu crebris foraminibus instar cribri, seu retis; quidam exponunt cancellulos æreos, Av. Hieron. craticulam exponit, Pag. à perplexitate; erant cancelli ærei circum altare, Merc. crates; Exod.27.4.5. & facies illi (altari) cratem, instar retis anei, &c. ubi apparet cratem hanc altitudinem habuisse & pertigisse ad medietatem altaris: confer cap.38.4,5. Chald. **כֶּבֶד**, quod vertitur cribrum, & respondet etiam Hebræo **כֶּבֶד**. De eo reti, in **כֶּבֶד**; Kimchi ex Talmudistis dicit fuisse discriminando sanguini superiori & inferiori; & reti additi erant circuli recipiendis vestibus, quibus portabatur altare; ergo exterius fuerit, non interius altari; Cocc. Occurrit autem hoc nomen simpl. cum camerz in ult. sic, **כֶּבֶד** cribrum, Exod.27.4..38.4. sed in forma constr. est cum pathach in ult. & occ. simpl. & cum 1 præf. ut seq. **כֶּבֶד** cribrum, Exod.35.16..38.30..39.39. **כֶּבֶד** ad cribrum, Exod.38.5. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine **כֶּבֶד** m. pulvinar, Bu. Lex. tegumentum ex feris & durioribus pilis animalium con-

lutum, habens crebra foramina, stragulum, vel stragula, genus vestis, & pro opertorio lectorum in quo antiqui dormiebant, Av. Pulvinar, Bu. Conc. 1 Sam. 19. 13. וְיָאֵת כִּבְרֵי הָעֵינִים & pannum caprarum (i.e. è lana aut pilis caprarum juxta R.D.) posuit ad caput ejus; Pag. tegumentum erat, seu stragulum ex multiplicibus pilis contextum; & prout Kimchi vult, ex lana caprina factum, Merc. & stragulum caprorum posuit capitula ejus, i.e. pro cervicale ejus; Av. 70. וְיָאֵת כִּבְרֵי הָעֵינִים, quasi esset à כבר; quis sentiat, eos ita scriptum invenisse, & non potius (ut alibi etiam sapissimè) hariolatos esse? Kimchi explicat per כִּבְרֵי שֶׁל פִּימָר עֵינָיו pulvinar vel culcitram ex lana caprina, Cocc. Occurrit etiam ibid. cum 1 cop. praf. vers. 16. וְיָבִיר & pulvinar, &c. Bu. Conc. Atque inde etiam nomen secundum aliam formam cum Mem præfixo, וְיָבִיר m. stragula, Bu. Lex. pannus, Pag. crassus scil. & villosus, ex multiplicibus pilis contextus; vestis densa, tegmen lectorum ex pilis caprarum factum, Merc. stragulum ex setis contextum, habens crebra foramina, Av. Occurrit, 2 Reg. 8. 15. cum 1 dem. præf. & tulit הַכִּבְרֵי pannum, & intinxit in aquam, expanditque super faciem ejus; Hieron. stragulum; R.D. pannum, grossum scil. Pag. & crassum, i.e. pannosum. Kimchi nomen Hebræum primum exponit כִּבְרֵי pulvinum vel culcitram, super quam cubatur; quod postea exp. עֲבֵר vestem densam; Merc. & factum est, &c. ut acciperet stragulum & intingeret in aquam, &c. Av. Fortè culcitra notatur, ut sit idem cum præced. כבר; 70. (ignorantes, ut videtur, quid esset, Hebræum retinuerunt) עֲבֵר מַאֲכָלִים, Cocc. Deinde, iv. signif. 4. hujus rad. est in nomine כִּבְרֵי f. spatium aliquod terræ, Bu. Conc. milliare, Pag. Bu. Alii stadium, alii, jugerum: quidam funiculum terræ, velut paratæ sarculo ferrato, seu parasangam. Absolutum sunt qui faciunt כבר; quod suprà positum est in alia significatione, Merc. miliare, jugerum arvi, spatium terræ quantum confici potest post unum passum; Av. Occurrit in forma costr. Gen. 35. 16. 48. 7. & 2 Reg. 5. 19. sic, כִּבְרֵי הָאָרֶץ miliare terræ ad veniendum in Ephrath. Dicunt enim Sepulchrum Rachel per unum miliare distare ab Ephrath, ut inquit R.D. in l. rad. & secundum illum Caph est litera deserviens, & radix est בָּרָה: ibi vide diversas expositiones; Pag. R. Sal. scribit, Gen. 48. 7. esse mensuram terræ bis mille passuum scil. minorum, quale erat iter Sabbathi; Kimchi in l. Rad. putat Caph esse servile, ac thema esse בָּרָה, & significare spatium viæ, quantum homo conficit à mane usque ad passum. Quidam spatium exiguum exp. ut jugerum, stadium, &c. Bu. Lex. Kimchi explicat per מִילָר miliare, & putat esse vocem compositam. Quidam dicunt esse bis mille passus, Cocc. Denique, v. signif. 5. hujus rad. est in voce כבר vel כבר, jam, Pag. Bu. temporis particula, ac ferè præteriti, Bu. Lex. significat temporis prioris connexionem ad præsens, & præsentis ad futurum; ut quidam inquirunt; sed præteritum tempus semper designare videtur; Merc. כבר crebrò, frequenter; Judæi exponunt, nunc, jam, & aliquando antea; Av. מֵאִם, jam: particula est, & videri potest composita, q. d. pro claro, ex כָּךְ & בָּרָה; Cocc. Occurrit Eccl. 1. 10. כבר הָיָה, &c. jam fuit in secula, Pag. crebrò, fuit olim, Av. Sic & cap. 2. 12. & 3. 15. quem locum Kimchi

exp. id quod jam fuit diebus antiquis, nunc est. Sic 2. 16. cum כִּבְשׁ praf. כִּבְשׁ כִּבְרֵי exponit, in eo quod jam fuit; Item & quod futurum est diebus subsequentibus, omnia oblivione delentur, &c. quia כבר, juxta illum, non nisi de præterito dicitur. Sed ego etiam de præteriti dici putarem, & accentuum distinctioni vim afferamus. Priorem locum expono simpliciter, id quod fuit, jam est; posteriorem, eò quod jam diebus subsequentibus omnia oblivioni traduntur. Ab. Ezra כבר his locis pro הֵן ecce, exponit; ut sæpè apud Doctores sumitur velut expletivè, sed sequeretur genuinum significatum; Merc. כִּבְשׁ כִּבְרֵי expono, quandoquidem quæ jam sunt, &c. compositum enim est ex Beth pro כִּבְרֵי propterea, & שׁ pro אֲשֶׁר quæ, & voce hæc כבר; Bu. Lex. Sed est etiam כבר proprium nomen fluvii, v. amnis aut fluminis, Pag. Av. in Chaldæa scil. Ezech. 1. 1. Forsan nomine ducto ab aquarum copia, nam fluminibus abundante regio, ut ex initio Psal. 137. colligi videtur; Merc.

Rad. 10. כִּבֵּשׁ est subjicere, subjugare; capere vi ac violentiâ, Pag. subegit, subjecit, subjugavit, domuit, Bu. Lex. Av. subdidit, pessum dedit, redegit subditionem, seu dominium. Est cogn. cum כִּפֵּשׁ dejecit, & cum כָּבַס lavit; nam fullones solent pelles excoriatas demergere, & aquis subjicere, ut purius laventur; Av. Occurrit in præf. kal, 3. pl. cum 1 cop. vel conv. sic, Zach. 9. 15. וְכִבְשׁוּ אֶבְנֵי קִלְעֹן & subegerint, Bu. Pag. vel, & subjicient lapidibus fundæ; R. Jona exp. & subjicient hostes lapidibus fundæ, Pag. aut contrario sensu, & subjicient, seu capient viros lapidum fundæ; q. d. fundibularii capientur, nec eruent eos; vel fundibularios capient, ita ut eos non eripiant, lapide scil. fundarum, & sanè rectius est lapides in Accusativo intelligi, sicut & in Comment. exponit per lapides fundæ, Græcos intelligens, per contemptum; ut contrà, lapilli coronæ dicuntur ibidem Israelitæ; Merc. ut comedant, & subigant lapides fundæ; Av. & compriment lapides fundæ; i.e. facient, ut in cassum cadant, h. e. σβῆσαι οἱ σῆς πρὸς τὸν σάταν, Eph. 6. 16. resistent tentationibus Satanæ; Cocc. In part. ben. kal כִּבֵּשׁ subjiciens, unde in pl. m. est, כִּבְשִׁים subjicientes, Neh. 5. 5. In Inf. kal occ. cum 1 praf. ut seq. כִּבְשִׁי subjicere, 2 Chron. 28. 10. כִּבְשׁוּ subigere, Esth. 7. 8. In Imper. kal, f. m. כִּבֹּשׁ subige: unde in pl. m. כִּבְשׁוּ subigite: sed cum 1 cop. praf. est cum kibbutz pro schurek ante הָ Aff. sic, וְכִבְשִׁי & subigite eam, Gen. 1. 28. In fut. kal, occ. in 3. f. m. & in 2. pl. m. cum 1 conv. præf. ut & in 3. pl. m. cum 1 conv. & הָ Aff. ut seq. וְכִבֹּשׁ subiget, Mic. 7. 19. וְכִבְשִׁי & subegestis, Jer. 34. 16. וְכִבְשִׁי & subegerunt eos, Jer. 34. 17. Niphal כִּבְשָׁה subjigi, Bu. subactus est, subiectus est, Av. unde in 3. f. f. præf. niph. occ. simpl. & cum 1 cop. ut seq. וְכִבְשָׁה subiecta, domita fuit, Jos. 18. 1. וְכִבְשָׁה & domita fuit, Num. 32. 22, 29. 1 Chron. 22. 18. In part. niph. וְכִבְשָׁה subiectus, & in f. כִּבְשָׁה subiecta: unde in forma pl. f. est וְכִבְשׁוּ subiectæ, Neh. 5. 5. In piel est activum, ut in præf. 3. f. m. כִּבֵּשׁ subjecit, 2 Sam. 8. 1. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, in no. כִּבְשָׁה m. quod est מִדְרָגָה gradus, inquit R. D. Pag. Clivulus, Bu. Conc. & Lex. altiori scil. loco subiectus, Bu. Lex. Quidam subcellum, quasi subiectum, Merc. scabellum quod subijcitur pedibus, & in quo sedent subacti prælio; Av.

Suppedaneum, Cocc. Occurrit cum ¹ cop. 2 Chron. 9. 18. ² כבש & clivulus, seu gradus ex auro, erat folio; Pag. & subsellium aureum; Av. & sic in Minah, ascendit ³ כבש per gradum. Et non erat factus, inquit R.D. ex gradibus lapideis aut ligneis, quorum unus est super alterum; sed gradus unus seu ascensus tantum acclivis, & ibat ascendebatque à pavimento usque ad locum per quem ad illum ascendebant; idcirco faciebant altari ⁴ כבש, nam non erat fas ut illi gradus facerent; sicut scriptum Exod. 20. 26. & non ascendes per gradus. Et gradus (seu ascensus iste qui dicitur ⁵ כבש Merc. Cev.) solii erat ante gradus junctus pavimento, & ascende-
bant ex illo ad gradus. Et quod dicitur ibi ⁶ מֵאֲחֻזֵּי תַנְיָנִים, seu adherentes, revertitur ad ⁷ מַעְלֵלוֹת gradus qui tenebantur in folio, & hærebant illi, Pag. Merc. Cev. Vide in rad. ⁸ נִחַן. Cocc. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine, ⁹ כבש m. fornax; propriè lateraria, Bu. Lex. fornax in qua coquuntur lapides in calcem, & vasa testacea, & id genus, Pag. ubi autem coquitur panis, est ¹⁰ תַנּוּר clibanus, quod vide in rad. ¹¹ תָנַר. Dicitur autem fornax ¹² כבש à subjectione, quod fit in subiecta parte, juxta quosdam. Merc. fornax calcaria, subacta terrâ, clibanus; propriè, fornax in qua coquuntur lapides & vasa testacea. Componitur ex ¹³ כבש extinctus est, & ¹⁴ עֵשֶׂה fumavit; nam ignis extinctus emittit fumum magnum ascendentem sursum, & fornax calcaria semper fumat; Av. ¹⁵ כבש est fornax seu furnus, Cocc. Occurrit autem simpl. & cum ¹⁶ דֵּם dem. præf. ut seq. ¹⁷ כבש fornax, Exod. 9. 8. ¹⁸ כבש fornax, Gen. 19. 28. Ex. 9. 10. 19. 18. Rad. 11. ¹⁹ כבש m. cum puncto, in sinistro cornu Sin., est agnus anniculus; Pag. idem etiam est ²⁰ כבש infra, literis transpositis, Merc. Nam ab anno & ultra vocatur ²¹ אֵיל aries, ut R.D. inquit Pag. ²² כבש est agnus, ovis, Bu. Lex. agnellus; idem quod ²³ כבש, & propriè significat foetum ovis qui nondum est egressus annum. Cogn. cum ²⁴ כבש subegit, & ²⁵ כבש lavit candidè: nam agni sunt domabiles & facile subigi possunt, quorum lana nativa plerumque est candida; Av. Christus per agnum ad-
umbatus fuit: partim, quia peccatum factus est, & pro peccatore judicatus est ab hominibus; (nam ovis præbet parabolam ad significandam aberrationem; Isa. 53. 6. 1 Pet. 2. 25.) partim, propter patientiam, Isa. 53. 7. Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis sequent.

²⁶ כבש ovis, agnus, Lev. 3. 7. 4. 32. 12. 6. 14. 21. 24. 25. 23. 12. Num. 6. 12. 14. 7. 15. 21. 23. 27. 39. 48. 51. 57. 63. 69. 75. 81. Isa. 11. 6. & cum ²⁷ ל, ²⁸ ה, ²⁹ ק, & ³⁰ ז præf. ut seq. ³¹ כבש & agnus, Lev. 9. 2. ³² כבש & agnum, Exech. 46. 13. ³³ כבש agnum, Exod. 29. 39. 41. Lev. 14. 12. 13. Num. 28. 4. 8. Ezech. 46. 15. ³⁴ כבש velut agnus, Jer. 11. 19. Hof. 4. 16. ³⁵ כבש ad agnum, Exod. 29. 40. Num. 15. 5. 28. 7. 13. 14. 21. 29. 29. 4. 10. 15. sic in forma pl. m. occurrit locis seq. ³⁶ כבש agni, Exod. 29. 39. Lev. 14. 10. 23. 18. 19. 20. Num. 7. 17. 23. 29. 33. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 83. 87. 88. 28. 39. 11. 19. 27. 29. 2. 8. 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32. 36. & in 1 Chron. 29. 21. 2 Chron. 29. 32. 38. 7. Ezr. 8. 35. Prov. 27. 27. Isa. 5. 17. Ezech. 46. 4. 6. cui etiam ³⁷ ה, ³⁸ ב, & ³⁹ ז sunt præf. ut seq. ⁴⁰ כבש & agni, 2 Chron. 29. 21. Isa. 11. 11. ⁴¹ כבש ex ovibus vel agnis, Exod. 12. 5. Num. 4. 10. 28. 21. 29. 29. 2 Chron. 29. 22. ⁴² כבש in ovibus, Num. 15. 11. ⁴³ כבש & agnis, Num. 29. 18. 21. 24. 27. 30. 33. 37. Ezech. 46. 5. 7. 11. In forma pl. m. constr. esset ⁴⁴ כבש, sed cum ⁴⁵ אֵ. Aff. est,

⁴⁶ כבש agnorum meorum, Job. 31. 20. Atque inde, i. No. ⁴⁷ כבש f. agna, agnacula quæ annum non excessit, & ex-
pers est coitus; Av. Occurrit cum ⁴⁸ 1 cop. præf. sic, ⁴⁹ כבש & ovis, agna, Lev. 14. 10. Num. 6. 14. Et 2. inde etiam No. ⁵⁰ כבש fidem; agna, agnacula, quæ unius anni spa-
tium nondum excessit, nec ad concubitum est admissa; Av. occ. simpl. & cum ⁵¹ דֵּם dem. præf. ⁵² כבש agna, 2 Sam. 12. 3. ⁵³ כבש agna, 2 Sam. 12. 6. & in forma f. f. constr. est, ⁵⁴ כבש agnam, 2 Sam. 12. 4. Item, in forma pl. f. absol. est, ⁵⁵ כבש agnæ, Gen. 21. 29. 30. sed in forma constr. pl. f. est, ⁵⁶ כבש agnæ, Gen. 21. 28.

Rad. 12. ⁵⁷ כדר rutilavit, canduit instar tædæ ardentis. Est cogn. cum ⁵⁸ כדר accensus est: hinc Latinum cande-
re. Verbaliter autem non legitur hæc radix. Sed inde nomen ⁵⁹ כידור m. scintilla, favilla, Pag. Bu. Av. Candor ignis; tædæ, titiro, Av. In forma pl. m. ⁶⁰ כידורים & in constr. ⁶¹ כידורי scintillæ, Job. 41. 10. vel ⁶² כידורי יו scintillæ ignis egredientur; Hieron. sicut tædæ ignis accensæ, Pag. Quidam à ⁶³ כדר deducunt, in plurali tantum num. instrumenta, seu vasa esse putant in quibus capitur ignis. Sed Hebræi exponunt ⁶⁴ נִיצוּרִים scintillas. Sic & nomen ⁶⁵ כר à capiendò deflectunt; vasis scil. nomen, quod & Græcè & Latine idem retinet, ⁶⁶ כדר cadus. Et potest alicubi urceus vel amphora reddi: & fuit etiam mensuræ genus, Merc. Nam ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine illo, ab ea derivato, viz. ⁶⁷ כר hydria, lagena, cadus Pag. Bu. Av. urceus, Av. Cocc. vas testaceum quo hauritur aqua & quo olim titi-
ones ardentes seu lampades & tædæ gestabantur. Est nomen com. generis: arque hinc ⁶⁸ כדר, ⁶⁹ כדר, cadus, &c. Av. Cocc. Occurrit autem hoc nomen pro-
cado, locis seq. ⁷⁰ כדר cadus, 1 Reg. 17. 14. 16. Item pro Hydria, Eccl. 12. 7. vel 6. & conteretur ⁷¹ כר hydria su-
per fontem, & conteretur rota super cisternam: & ut inquit R.D. in l. rad. indicat ventrem qui findetur; & dixit, super fontem, indicans sepulchrum, quemadmo-
dum dixit, & conteretur rota super cisternam: ut enim ⁷² כר hydriam ad fontem deferunt, qui est locus ejus, sic est locus hominis sepulchrum, aut in sepulchro: & i-
bi scindetur venter ejus; pag. Sed occurrit etiam cum ⁷³ כר præf. ⁷⁴ כדר in cado. 1 Reg. 17. 12. ut & cum ⁷⁵ אֵ. Aff. cui & ⁷⁶ מֵ est præf. ⁷⁷ כדר hydriam tuam, Gen. 24. 14. ⁷⁸ כדר ex hydria tua, Gen. 24. 16. 43. sicut etiam cum ⁷⁹ אֵ. Aff. cui & ⁸⁰ 1 cop. est præf. ⁸¹ כדר hydriam suam, Gen. 24. 16. 18. 20. 34. ⁸² כדר & hyd. ejus, Gen. 24. 15. 45. sicut etiam in forma pl. m. occ. simpl. & cum ⁸³ אֵ. Aff. & ⁸⁴ דֵּם dem. præf. ut seq. ⁸⁵ כדר hydriæ, 1 Reg. 18. 34. ⁸⁶ כדר & hydrias, Jud. 7. 16. ⁸⁷ כדר hydriæ, Jud. 16. 19. 20. Atque hinc etiam ad hanc radicem, quidam reducunt Nomen, ⁸⁸ כדר m. pyropus; lapis pretiosus, quasi scintillans dictus; primâ radicali gemi-
nata; Bu. Lex. Videtur esse gagates, lapis pretiosus, qui ignem candentem, in lanternis, alit, solo oleo extingui-
bilem; Av. ⁸⁹ כדר est gemma, ut videtur, scin-
tillans; à ⁹⁰ כדר; Isa. 54. 12. & ponam ⁹¹ כדר chry-
stallina specularia tua; Cocc. & ponam fenestras tuas gagatem; &c. Sic & Ezech. 27. 16. & gagatem dabit in negotiationibus tuis, &c. Av. Alii inter quadratas vo-
ces ponunt; ubi vide. ⁹² כדר Chald. mentiri, &c. ut & ⁹³ כדר, & ⁹⁴ כדר &c. Chald. Videantur in Conc. & Lexi. Chald..]

Rad. 13. כדר inde, כדר m. pila, acies militum; Bu. Lex. globus, sphaera, pila; Cocc. Trochus, à rotunditate; habet enim formam iustar globuli seu pilæ; Av. Occurrit Isa. 22. 18. וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה כִּדְדִּי gyrabit te pilam; Cocc. circumligando circumligabit te fasciâ, veluti trochum, ad terram spatiosam; Av. כדר, pro כדר, deficit enim Caph similitudinis, inquit R. D. sicut pilam, ad terram latam locis; &c. & sic, 29. 3. & castrametabor, כדר, כדר, sicut pila, i. e. in gyro, adversum te; vel deficit ב, berth deferviens, inquit idem, pro, in pila; i. e. acie aut castris; Hier. & circumdabo te quasi sphæram; Pag. וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה & castrametabor pilâ, contra te; i. e. pilatâ acie; Bu. Lex. & castrametabor, i. e. circumvallabo instar trochi, contra te; Av. & metabor (in) orbem contra te: Cocc. Atque inde, No. כדר, m. idem; Bu. Lex. pila; Pag. pilatâ acies militum; Bu. Conc. ut Job. 15. 24. Occurrit cum 2 præf. sic, terrebut eum tribulatio, & angustia; prævalebit ei, כדר, כדר, tanquam rex paratus ad pilam; Pag. Sphæram, vel globum hominum, seu cohortem quidam exponunt; sicut rex imminet cohorti; & putant literam Caph adjectam per Prothesin, & radicem esse כדר; sicut & præcedentis nominis in Jesaiah. Sed satius est Caph esse radicale; Merc. R. Sahadjah, exponit de הַבִּלְגָּל rota, (seu potius Sphæra, Merc.) quæ circuit, & gyrat ut pila; Pag. Sphæram certè coelestem, i. e. הַבִּלְגָּל videtur intelligere, quæ assidue circumagitur; Merc. ac si dicat, quod angustia ista circumdabunt eum semper, quemadmodum rota, (vel, potius sphaera, Merc.) parata est jugiter, absque cessatione, ad circumcundum. Alii autem exp. ad pilam, i. e. ad prælium; q. d. ad circumcundum prælium; tunc enim rex in globum, seu circuitum, suos congregat milites; sic circumdabit eum terror aut turbatio; ut acies belli disponitur in circuitum; & castra etiam sunt plerumque rotunda; unde 1 Sam. 26. 5. dicitur, & Saul dormiebat בְּמַעְגַּל in castris; quod nomen à rotunditate deductum est, ut suo dicitur loco; Pag. ut rex instructus in acie; q. d. circumvallatus exercitu. An, ut Rex paratus aciei, ad invadendum; sic 70. videntur accessisse; Cocc. paratus ad aciem; Bu. Lex. כדר est, Cidaris, quæ capiti circumligatur in modum globi; quæ olim utebantur reges; Radix inusitata est; כדר, quæ cognationem habet cum כדר, i. e. circumcinxit; coronavit; hinc, כדר, Cidaris, capitis tegumentum, quod in modum trochi caput ambebat circumvolvendo, &c. Ità, Av. hanc vocem pro radice explicat; & locum, Job. 15. 24. exp. & angustia valabit eum, ut regem incumbenter cidari, &c. Vocemque præcedentem, כדר ex hac deducit, Av.

Rad. 14. כדה, ut inquit R. D. est קָדַשׁ, rugavit, i. e. rugas contraxit; Pag. vel potius, rugatus est, in rugas contractus est; Merc. Item קָדַשׁ restrinxit; prohibuit: חֲלַשׁ debilitavit, vel debilitatus est; קָדַשׁ remisit, aut remisus fuit; negligens fuit; Pag. Sunt qui obscurum, vel turbidum esse exponant; ut כדה ad animum, & כדה ad dentes pertinet, sic כדה visui, seu oculis propriè convenit; metaphoricè tamen & rebus aliis tribuitur; & est propriè, contrahi velut in rugas; Merc. כדה caligavit; propriè est contrahi, stringi, ut fit, humore exhausto: rugari, rugas contrahere, Bu. Lex. caligavit, obscurus fuit, caliginosus fuit; semper fe-

rè ad corpus referrur: & est cogn. cum כדה obscuratus est, quod ferè ad animum refertur; item ad כדה adustus est; nam omne adustum contrahit sibi colorem nigriorem. Hinc χόσμου calliginoso oculo, atque iratus aspicio, Av. כדה est, hebecere; Cocc. caligare: stringi, contrahi, corrugari, Bu. Conc. Occurrit in 3. ff. præf. kal, כדה caligavit, Deut. 34. 7. & in Infin. kal est, כדה caligando, Zach. 11. 17. Item in fut. kal occidit 3. f. m. & fut. seq. יכדה caligabit, obscurus erit, Isa. 42. 4. יכדה caligabit, Zach. 11. 17. Item in 3. ff. fut. kal cum conv. præf. pro יכדה occurrit per Apocopen 3. Rad. He: (cui simile vide in לה, Bu. Lex. Cocc.) sic, וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה & caligavit, Job. 17. 8. & in 3. pl. f. וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה caligabunt, pro quo cum conv. præf. occ. defectivè absque He in fine; sic, וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה & caligarunt, Gen. 27. 1. In piel signif. caligavit vehementer & assidue, Av. ut in 3. fm. præf. piel, כדה corrugavit, contraxit frontem, occeruit, repressit, 1 Sam. 3. 13. & in 3. ff. præf. piel occ. cum conv. præf. sic, וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה & contrahet se, Ezech. 21. 7. Atque inde nomen Toar, sive Adject. כדה f. strictum, contractum, Lev. 13. 56. vel substantivè, contractio, retractio, Nah. 3. 19. Bu. Lex. obscura, caliginosa, caligans; vel caliginosè scintillans; vel in abstracto exp. pro ipsa caligine, Av. Est nomen fæm. tanquam ex masc. כדה hebecens; prout dicitur de lino, cujus flamma hebecit, Isa. 42. 3. Cocc. Occurrit autem ordine Conc. sic, כדה strictum; contractum; contractio, Lev. 13. 6, 21, 26, 28, 56. Isa. 42. 3. Nah. 3. 19. unde in forma pl. f. est כהור Lev. 13. 39. contracta, Bu. rugosa, Pag. caliginosa, macula scil. vel papula; Av. Sed occurrit etiam in, 1 Sam. 3. 2. sic, וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה & oculi ejus incipiebant hebecentes, seu caligantes; i. e. caligabant in initio caligationis: similis syntaxis 1 Tim. 5. 13. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ οὐρανὸς ὁ οὐρανὸς, Cocc. & oculi ejus coeperunt כהור rugosi; ubi subauditur וְכַדְדִּי יִצְנֶפֶת צִנְפָּה esse, juxta R. D. vel est makor, seu infin. i. e. rugari seu in rugas contrahi; Hieron. caligare: & tzerre ponitur vice cametz nam secundum normam esset כהור, instar ראות, אלות, &c. juxta eund. R. D. Pag. vel, sine ulla permutatione erit Makor Piel, Cev. nam regulariter כהור est infin. Piel, caligare, Bu. Lex. Sed ut dictum, in sing. כדה est etiam substant. ruga. &c. ut in loco cit. Nahum. 3. 19. non est כדה ruga, restrictio, contractio contritioni tuæ: quum enim Plaga, aut contritio propinqua fuerit sanitati, rugat, seu in rugas contrahitur & restringitur caro: Hieron. non est obscura contritio tua, Pag. non est caligo ad contritionem tuam, i. e. nemo condolet; 70. ἡσυχία, Av. non est mitigatio fracturæ tuæ; ad verbum, hebetatio, ut minus scil. acris sit ac vehemens. Sed Isa. 61. 3. adjectivè sumitur, indumentum gloriationis, כדה ריח spiritu hebet, h. e. animo percusso & alacritate privato, Cocc. pro spiritu restricto seu breviato, i. e. debili; Hieron. moeroris, Pag. alii obscuro, i. e. perturbato, eodem sensu; Merc. [כדה posse, vide in conc. Chald.]

Rad. 15. כדה, non occurrit in kal, sed in Piel, כדה est fungi sacerdotio, ministrare in sacris, Pag. rem sacram peragere, ordinari seu constitui ad sacra peragenda: uno verbo Græcis ἐργασθαι, quo & Paulus utitur. Dicunt & כדה. Quidam curiosius faciunt affine verbo כדה, quod ritus certitudinem denotet. Kimchi expo-

nit, ministrare in magnitudine, seu dignitate; nam כֹהֲנִים sacerdotes erant ministri Domini & primi in populo. Et Kimchi existimat id quod dicitur Exod. 19. sub finem, de sacerdotibus appropinquantibus Domino, non tam de filiis Aharon dici quàm de primogenitis, per quos tunc Domino ministrabatur. Et omnis, inquit, Minister dicitur כֹהֵן; quod Elias ad Divinum refert ministerium; sive veri Dei, sive idolorum, non aliàs ad quodvis ministerium. Vide infra. Neque enim semper Ecclesiastici ministerii nomen est; sed aliquando dignitatis & honoris. Chaldaeus nunc Hebraum nomen retinet, כְּהֵנָּה, nunc מְשִׁמֵשׁ ministrum vertit, aliquando רִבְנָה principem, seu antistitem. Aliquando כֹהֲנֵי מֵרָח, ubi de idolis est mentio. Merc. כֹהֵן sacerdotem egit, sacerdotio functus est; Bu. Lex. functus est sacerdotio, administravit in sacris, minister fuit, ministravit; est verbum neutrum, & cum Accus. seu affixo, transitivum fit; hinc, κοινέω, διακοινέω administro in sacris, διακονέω minister, sacerdos, Diaconus; διακονία ministerium; κοινήτης minister, &c. Cognationem habet cum כֹו paravit, stabilivit; nam sacerdotium est ministerium à Deo institutum & stabilitum, Av. Occurrit autem in præt. piel. 3. sm. simpl. & cum 1. conv. præt. ut & in 3. pl. cum 1. conv. ut seq. כֹהֵן sacerdotem egit, 1 Chron. 6. 10. וְכֹהֵן & sacerdotio fungetur, Exod. 40. 13. וְכֹהֵן & sacerdotio fungetur, Exod. 28. 41. 40. 15. Item in Infin. piel. occ. cum 1. præt. cui etiam 1 est Aff. ut & cum 1. præt. ut seq. לְכֹהֵן ad sacerdotio fungendum, Exod. 29. 1. 44. 30. 30. 31. 10. 35. 19. 39. 41. Lev. 7. 35. 16. 32. Ezech. 44. 13. לְכֹהֵן ad sacerdotio fungi ipsum, Exod. 28. 1. 3. 4. מִכֹהֵן à sacerdotio funci, 2 Chron. 11. 14. Hof. 4. 6. sicut etiam in fut. piel. occ. in 3. sm. simpl. & cum 1. conv. præt. ut & in 3. pl. m. cum 1. conv. ut seq. וְכֹהֵן sacerdotem agit, Isa. 61. 10. וְכֹהֵן & sacerdotio functus est, Num. 3. 4. Deut. 10. 6. וְכֹהֵן & sacerdotio functi sunt, 1 Chron. 24. 2. Atque inde nomina, 1. כֹהֵן m. sacerdos, Pag. Bu. &c. Gen. 14. 18. q. d. sacris serviens, sacra ministrans; Horum primarius dictus fuit הַגִּבּוֹר כֹהֵן sacerdos maximus, vel summus, & typum gerebat Christi sacerdotis, sanguine suo abluentis peccata, Num. 32. 25. & deinceps. Maximus dictus est propter quinque res: primò, quòd maximus fuerit כֹהֵן בְּחָכְמָה sapientià: 2. כֹהֵן בְּרוּחַ robore, propter oblationem & agitationem sacrificiorum: 3. כֹהֵן בְּפִלְחֵיטוּדִינֶה pulchritudine; 4. כֹהֵן בְּעוֹשֶׂר divitiis: 5. כֹהֵן בְּשָׁנִים annis. In Vajikra rabba, Glossa magnà in Levit. Sect. 26. ad Lev. 21. 11. Hinc præterea extenditur ad Primarios ministros in politiciis, quomodo & in Targum tunc redditur רִבְנָה princeps, & pluraliter רִבְרֵי principes, magnates. Tunc est præses, præfectus, satrapa, gubernator, ut Gen. 41. 45. Exod. 2. 16. & 3. 1. Job. 12. 19. 2 Sam. 8. 18. 20. 26. 1 Reg. 4. 5. De sacerdotibus idololatriæ dictum, in Targum redditur כֹהֲנֵי מֵרָח de quo vide in פֶּסֶק, Bu. כֹהֵן est sacerdos, minister Ecclesiæ, administrator in sacris officiis, presbyter, diaconus, Av. Occurrit autem in forma simplici locis seq. כֹהֵן sacerdos, Gen. 14. 18. 41. 45. 50. 46. 2. Ex. 3. 1. 18. 1. Lev. 6. 16. 21. 9. 22. 10. 12. 13. Jud. 18. 19. 1 Sam. 23. 5. 14. 3. 2 Sam. 20. 26. 1 Reg. 27. 4. 5. 2 Reg. 11. 18. 25. 18. 2 Chron. 13. 9. 15. 3. 19. 11. 23. 17. 24. 12. 26. 20. Ezr. 2. 63. Psal. 110. 4. Isa. 28. 7. Jer. 6. 13. 8. 10. 14. 18. 23. 11. 33. 29. 26. 52. 24. Lam. 2. 20. Ezech.

44. 21. Hof. 4. 4. Am. 7. 10. Zach. 6. 13. Mal. 2. 7. Item cum 1. cop. præt. כֹהֵן & sacerdos, Lev. 22. 11. Lam. 2. 6. fed cum 1. dem. præt. multò frequentius; sic, כֹהֵן sacerdos, -oris, -otem, &c. Exod. 31. 10. 35. 19. 39. 41. 29. 30. 38. 21. Lev. 1. 7. 9. 12. 13. 15. 17. 2. 2. 8. 9. 16. &c. ad Zach. 3. 1. 8. 11. in 350. circ. l. Item cum 1. præt. occ. locis seq. וְכֹהֵן & sacerdos, Lev. 5. 16. 6. 15. 7. 8. 21. 10. Jud. 18. 17. 2 Reg. 12. 11. Jer. 23. 34. ut & cum 1. 2, 2, וְכֹהֵן & præt. ut seq. כֹהֵן sicut sacerdos, Isa. 24. 2. Hof. 4. 9. לְכֹהֵן in sacerdotem, Jud. 17. 5. 1 Chron. 29. 22. Jud. 17. 12. 13. 18. 4. 1 Sam. 2. 28. לְכֹהֵן sacerdoti, Lev. 5. 13. 16. 7. 5. 9. 14. 32. 14. 13. 35. 22. 14. 23. 20. 21. Num. 3. 3. 5. 8. 9. 10. 6. 20. Deut. 18. 3. 1 Sam. 2. 13. Ezech. 44. 30. וְכֹהֵן & sacerdoti, vel in sacerdotem, Ezr. 2. 16. Jud. 17. 10. 18. 19. מְכֹהֵן à sacerdotem, Jer. 18. 18. Ezech. 7. 26. 44. 22. In forma pl. m. occ. simpl. locis seq. כֹהֲנִים sacerdotes, Exod. 19. 6. Jos. 6. 4. 5. Jud. 18. 30. 1 Sam. 1. 3. 2 Sam. 8. 17. 18. 20. 25. 1 Reg. 4. 4. 12. 31. 1 Chron. 18. 16. 2 Chr. 5. 12. 11. 15. 13. 9. 26. 17. 30. 24. 34. 5. Ezr. 2. 69. Neh. 7. 70. 72. 12. 12. Job. 12. 19. Lam. 4. 16. Hof. 6. 9. & cum 1. cop. præt. כֹהֲנִים & sacerdotes, 2 Chron. 13. 10. fed cum 1. dem. præt. multò frequentius. sic, כֹהֲנִים sacerdotes, -tum, &c. Gen. 47. 22. 26. Exod. 19. 22. Lev. 1. 5. 8. 11. 2. 2. 3. 2. 13. 2. 16. 33. 21. 1. Num. 3. 2. 10. 8. & ad Mal. 1. 6. 2. 1. in 230. circ. l. Item cum 1. 2, 2, & 2, 2, præt. occ. locis seq. וְכֹהֲנִים & sacerdotes, Exod. 19. 24. Deut. 27. 9. Jos. 3. 3. 14. 4. 10. 11. 6. 4. 2 Reg. 23. 2. 1 Chron. 23. 2. 2 Chron. 7. 6. 11. 13. 13. 14. 19. 8. 29. 26. 30. 15. 21. 25. 34. 30. 38. 18. Ezr. 1. 5. 9. 1. Neh. 10. 40. 12. 22. 41. Isa. 5. 31. Jer. 34. 19. Ezech. 44. 15. כֹהֲנִים in sacerdotibus, Lev. 6. 22. 7. 6. 1 Sam. 22. 18. 2 Chron. 31. 19. וְכֹהֲנִים & in sacerdotibus, Zach. 8. 15. ut & cum 1. 2, 2, & 2, 2, præt. ut seq. וְכֹהֲנִים sacerdotes, 2 Reg. 4. 22. Deut. 18. 1. 1 Sam. 6. 2. 2 Reg. 12. 17. 1 Chron. 24. 6. 30. 2 Chron. 4. 6. 23. 4. 26. 18. 31. 2. 35. 8. Neh. 10. 37. 38. 12. 44. 13. 30. Isa. 66. 21. Ezech. 40. 45. 46. 44. 30. 45. 4. 48. 10. 11. וְכֹהֲנִים & sacerdotibus, 2 Reg. 12. 8. 2 Chron. 35. 14. Neh. 2. 16. Jer. 33. 18. מְכֹהֲנִים ex sacerdotibus, 2 Reg. 17. 27. 28. 2 Chron. 30. 4. Ezr. 3. 12. & in forma pl. m. const. est, כֹהֲנִי sacerdotes, 1 Sam. 5. 5. 22. 17. 21. 1 Reg. 12. 32. 13. 23. 33. 2 Reg. 17. 32. 23. 49. 20. 2 Chr. 13. 9. Isa. 61. 6. quæ forma etiam occ. cum 1. præt. sic, וְכֹהֲנִי in sacerdotibus, 1 Sam. 22. 17. Item cum 1. Aff. cui ult. etiam 1 est præt. & cum 1. Aff. cui ult. etiam 1 & 2 est præt. ut seq. כֹהֲנֵי mei, Lam. 1. 19. כֹהֲנֵי nostri, Ezr. 9. 7. Neh. 9. 3. כֹהֲנֵי & sacerdotibus nostri, Neh. 9. 32. כֹהֲנֵי sacerdotes tui, 2 Chron. 6. 41. Psal. 132. 9. וְכֹהֲנֵי sacerdotes ejus, 2 Reg. 10. 19. Ps. 78. 64. Jer. 48. 7. 49. 3. כֹהֲנֵי & sacerdotes ejus, 2 Reg. 10. 11. 2 Chron. 13. 12. כֹהֲנֵי in sacerdotibus ejus, Psal. 99. 6. Item cum 1. Aff. cui & 1 sunt præt. & cum 1. Aff. cui & 1 cop. est præt. ut seq. כֹהֲנֵי sacerdotes ejus, Lam. 1. 4. 4. 13. Ezech. 22. 26. Zeph. 3. 4. וְכֹהֲנֵי & sacerdotes ejus, Psal. 132. 16. Mich. 3. 11. לְכֹהֲנֵי sacerdotes ejus, Jer. 1. 19. וְכֹהֲנֵי sacerdotes eorum, Jer. 32. 32. & sacerdotibus eorum, Jer. 2. 28. Deinde, 2. hinc etiam No. כְּהֵנָּה f. sacerdotium, sacerdotalis functio, Pag. Bu. Lex. Av. ministerium, administratio; Item pro sacerdotis proventu & redditibus, Av. כְּהֵנָּה est (formæ פְּקֻדָּה & פְּעֻלָּה) προυαγωγῆς, & jus accedendi, sacerdotium &

70. *ἱερεὺς*; Cocc. Occurrit autem hoc nomen in forma absoluta, simpl. & cum הַ dem. praf. כהן sacerdotium, Exod. 29.9. Num. 16. ro. כהן sacerdotium, Ezr. 2.62. Neh. 7.64. 13.29. ut & in forma constr. simpl. & cum ל praf. ut & cum כֶּם & כֶּם Aff. ut seq. כהן sacerdotium, Num. 25.12. Jos. 18.7. כהן sacerdotio, Exod. 40.15. כהן sacerdotium vestrum, Num. 81.1. 7. כהן sacerdotium suum, ut, Num. 3.10. & in forma pl. f. כהנים functiones sacerdotales; Bu. Lex. Occurrit cum הַ dem. praf. sic, 1 Sam. 2.36. ad unum כהן functionum sacerdotium, Bu. Lex. seu sacerdotium, Av. Notanda hic & describenda videntur quæ fusæ de hac radice differuntur à Cocc. prout sequuntur. כהן vertitur sacerdos; de quo mox: unde verbum in piel, Isa. 61.10. פאר כהן יכהן ut sponfus, qui applicat ornamentum; additur תערה וכפכה תערה & ut sponsa, quæ se amicit mundo suo: 70. *ὁ σπυμφὴς περιβαλεῖται*; ita Arabs & Syr. חתנה. Verisimillimum est, verbo hoc notari propriè applicationem & admotionem propinquam; ita magis apparebit quid sit propriè כהן, Cocc. (textus autem cit. sic exp. à reliquis: sicut sponfus פאר כהן magnificabit gloriam, Pag. Quidam, sacerdotabitur decore: i.e. decorabitur velut ornamento sacerdotali. Kimchi transitive exponit, ויגדל, Merc. magnificabit gloriam suam in indumentis decoris; Hieron. tanquam sponsum decoratum coronâ, Pag. sicut sponfus sacerdotem. agit ornatu, i.e. magnificet, ut sacerdos ornatum parat; Bu. Lex. tanquam sponsum sacerdotali more ornabit magnificencia; 70. *κατεκλόμενος*, Av. tanquam sponsum qui administrat ornatum, (justitiæ scil. & vitæ, quam Christus sponfus exhibet Ecclesiæ) & veluti sponsum ornatem se instrumentis suis. Jun. כהן propriè, & ex vi vocis, est, qui accedit, ad Regem scil. vel eum qui summus est; Ideo explicationis ergo adjungitur tanquam etymologiæ evolutio, Exod. 19.22. הכהנים יהוה אל-יהוה sacerdot es qui accedunt ad Jehovah, qui unquam sacrificium Deo obtulerunt. Et pro כהן tanquam synonymum usurpatur קרוב propinquus vel קרוב; Lev. 10.3. בקרובי אקרב in appropinquantibus ad me sanctificabor. Item Num. 16.5. Matutino notificavit Jehova לו אשר לו eum, qui suus est, ואת הקרוב & sanctum, & quem iussit appropinquare ad se; & quem elegerit, וקרוב אליו faciet appropinquare ad se; nempe proximè. Nam etiam de Levitis dicitur quod Deus eos admoverit, vers. 9. nempe ad ministerium sanctuarii; à quo distinguitur כהן sacerdotium, ut προσεγγειν five accessus proximus, vers. 10. 2 Sam. 8.18. ובני דוד כהנים היו; & filii Davidis cohanim erant; certè non sacerdotes, (quod dicitur de Sadoc & Achimelech, v. 17.) sed, ut explicatur 1 Chron. 8.17. הראשונים ליד המלך primi juxta regem; proximi regi in consiliis & deliberationibus & in administratione regni. Non, quod vox כהן notet primatum, ut vult Kimchius; sed quod notet primos accedentium; 70. *ἀνδραρχαι*; in Chronicis *ἀρχαὶ τοῦ δαυὶδ*. Sic 2 Sam. 20.26. atque etiam Ira, Jairita erat לרוד כהן proximus Davidi. Non videtur is Levita fuisse. Ergo nec προσεγγειν τῷ δαυὶδ. Sed inter proximos regi fuit. Kimchius explicat, עובר,

cultor ejus & consiliarius, & quem prae omnibus auscultabat. Sic interpretatur idem, 2 Reg. 10.11. & omnes magnates ejus וכרעיו וקרעיו & familiares ejus, & proximæ admissionis amicos ejus. Ad eum modum possunt exaudiri illa, כהן Gen. 41.45. 50.46. 20. כהן Ex. 3.1. 18.1. ut notentur non sacerdotes, sed provinciarum præfecti, Satrapæ, regum amici. Ità Gen. 47.22. Nam demensum erat לכהנים principibus, qui apud Regem auctoritate valebant, vel, quibus gubernatoribus utebatur & vicariis, *τοπάρχαι*, ac q. Proregibus. Certè in Ægypto fuerunt tales, & his alimonia à Rege debebatur. Ideo ipsorum terra non rediit in patrimonium Regis. Eos intelligi, magis probabile est, quàm sacerdotes, saltem solos. Quod porro attinet אל כהן ii eodem vocabulo nuncupantur, quò regibus proximi. Et Job 12.19. utrosque intelligere proclive est, qui ducit כהנים Dei & regum propinquos *ἀπρὸς* & expoliatis consilio & auctoritate. Sed pro fungi sacerdotio, apud Deum, ponitur etiam, accedere ad Deum, Jer. 30.21. & exister Princeps ejus ex ipso, & potestatem habens in eum ex medio ejus exhibit *והקרבת* & dabo ei jus accedendi, five admittam eum (confer Num. 16.5.) ונגש אלי & accedet ad me; (confer Exod. 19.22.) nam quis est, qui in fidem suam recipiat cor suum, לגש ad accedendum ad me. Nemo potest conscientiam & cor suum tranquillare coram me, ut ausit accedere ad me velad petendum quippiam, tanquam quod petendi jus habeat, vel ad suam justitiam probandum mihi, vel ad se sistendum mihi, ut fratres suos mihi reconciliet. Eam verò indicat esse causam quare Israeli det, & quidem ex ipsis, principem & dominum, qui accedat ad se, & Israelem reconciliet atque adducat, & in quo possit peccator rectè ad se accedere ad petendum omnia. Id quod præfiguratum est, dum sacerdos à Deo vocatus est homo, ipse quoque peccatis circumdatus, qui pro peccatoribus offerret munera & sacrificia Deo, quorum munus totum typicum fuit; ut & res quas tractabant. Gen. 14.18. והוא כהן לאל עליו & ipse erat sacerdos Deo altissimo: 70. *ἱερεὺς*. Psal. 110.4. juravit Jehova & non poenitebit eum: tu eris כהן sacerdos in æternum, juxta ordinem Melchisedec. Melchisedec erat Rex, non autem sacerdos Dei altissimi. Ergo is de quo loquitur Psal. 110. est sacerdos Dei altissimi. Neque verum est, quod Kimchius dicit, intelligi hic eminentiam, qualis est eorum qui in terra post regem vocantur כהנים; intelligitur sacerdotium, non quale Aharonicum, sed, quod *כהן* δὲ. κατὰ τὸν δαυὶδ eum ei, qui confedit ad dextram Dei. De eodem est Zach. 6.13. Ille ædificabit templum Jehovah, & ipse accipiet majestatem, & con sident, & potestate utetur in throno ejus, ויהיה כהן & perseverabit esse sacerdos in throno ejus, & consilium pacis erit inter ambos eos. Ille sacerdos adumbratus est per Aharonem & filios ejus; qui כהנים sacerdotes, five *ἱερεῖς* τῶν θεῶν, cum oblationibus, dicti sunt; & dicti sunt peccatum Israelis ferre, & id expiare. Revera autem auferre peccata non potuerunt. De his illæ phrales sunt observandæ. כהן הראש sacerdos caput, h.e. primarius,

rius, summus; cui opponitur הַמִּשְׁנָה sacerdos alter, q. d. vicarius summi, 2 Reg. 25.18. sic Jer. 2.24. 70. ὁ δὲ ἱερεὺς, ὁ δὲ πρῶτος, ὁ δὲ δευτέρωντα. ὁ δὲ ἱερεὺς sacerdos gerens Urin & Thummim, Ezr. 2.63. הַמִּשְׁנָה הכוהן sacerdos unctus, Lev. 4.3.5. Promissio, cujus veritas in Novo Testamento praelatur, est Isa. 61.6. vos autem יהוה יהוה sacerdos Jehovæ vocabimini. In regno Christi omnes Israelitæ sunt genuini sacerdotes, quia habent תְּהֵן אֱלֹהִים תְּהֵן κρείτονα, δι' ἧς ἡ γὰρ ἱερεὺς Θεῶ. Hebr. 7.19. תְּהֵן προσωγαλὼν πρὸς τὸν πατέρα, Eph. 2.18. & viam recentem dedicatam vel initiatam sanguine Christi, Hebr. 10.19, 20. Cum iis verò & fideles gentium sunt sacerdotes, Apoc. 1.6. 5.10. Isa. 66.20, 21. & adducunt (gentes, vers. 19.) fratres vestros- atque etiam accipiunt ex illis (gentibus) sacerdotes, Levitas; Est enim unus Christus, & unus in omnibus spiritus, & pariter filii facti sunt. Ità impletur promissio, Exod. 19.6. & vos fietis mihi כוהנים מְלִיכֵת regnum sacerdotum, h. e. reges & sacerdotes, & gens sancta, 1 Pet. 2.8. βασιλεῖον ἱερατεύμα, & vers. 4. 5. πρὸς δὲ προσερχόμενοι ἱερατεύμα. ἄλλον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσιάς. Qui verò ante ceteros accedunt ad Deum, & eos adducunt, ut munus, etiam ipsi sunt sacerdotes eorum respectu quos adducunt. Confer Isa. 66.20. 18.7. Rom. 15.16. Ezech. 43.19. Nam, quum totus circuitus sit sanctum sanctorum, Ezech. 43.12. omnes sunt sacerdotes, qui ad Templum hoc accedunt. Ergò sacerdotes & populus non distinguuntur, nisi ut adducentes & adducti. Jer. 33.18. promittitur perpetuitas sacerdotii in regno Christi. Nam sacerdotes expectabant τελείωσιν, ut induerentur salute & iustitia, Psal. 132. 16, 9. Sed, quando δι' προσερχόμενοι τελειώσιν, tunc fiunt ἱερεῖς, Hebr. 10.1, 14. Atque hinc verbum in piel, accedere ad Deum, sacerdotio fungi; ut, Exod. 40.13. לִי וְכֹהֵן, 70. ἱερατεύσει μοι; & Lev. 7.35. בְּיוֹם הַקָּרִיב לְכֹהֵן לַיהוָה quo die eos admovit, ad fungendum sacerdotio Jehovæ, ad se sistendum ei; & Ezech. 44.13. לִי וְכֹהֵן אֲנִי יִשָּׁע & non accedent ad me, ut sacerdotio fungantur mihi; ut se sistant mihi; &c. Hæc de hoc nomine fusius ex Cocc. ob singularem ejus de eo nomine notioem, & ob varios textus ei appositos, hic ab illo collatos.

Rad. 16. כוה, vel sine vau, כָּה, nam scribitur cum He, sed legitur cum vau, & est כָּה sic, ita; Pag. Bu. affirmantis & similitudinis particula; Bu. Lex. ut Gen. 15. 5. 32.4 Exod. 3.14. Num. 32.8. &c. Adverbium hoc similitudinis & affirmationis est cogn. cum כָּה sic, quod semper est affirmandi; Av. 70. טָוִס. Remittitur sermoni alterius, quum is recitatur, ut Isa. 43. 14. כוה אמר sic dixit Jehova; est q. d. כָּהוּא, in hunc modum; ita Exod. 9.1. Aliquando usurpatur indefinite, cum verba teguntur: ut Ruth. 1.17. כוה sic faciat mihi Deus, & כָּה & sic addat. Item 1 Sam. 3.17. & 14.44. in quibus non exprimitur malum, quod jurans vel adjurans poterat nominare. 1 Reg. 22.20. hic dicebat בכָּה hoc modo, & alter dicebat בכָּה illo modo; 70. ὁ πῶς. Num. 32.8. כוה sic fecerunt patres vestri; ubi specificatè factum cum facto comparatur; Cocc. Interdum etiam adverb. loci est, ut כוה עד usque Gen. 22. 5.

Bu. Lex. & sic usurpatur etiam pro hic, ut Gen. 31.37. כוה פֹּה pone hic, i. e. exhibe. Kimchi הִנֵּה כוה; כוה & כָּה, Cocc. Sic Gen. 22. 31. כוה hic; & כוה & כָּה huc & illuc, Exod. 2.12. Bu. Lex. & Et Num. 11.31. כוה כָּה יוֹם וְכָה יוֹם כוה כָּה יוֹם & כָּה יוֹם tanquam itinere dei, hinc & illinc; & כָּה יוֹם & כָּה יוֹם. 70. ἐν τεύθεν, ἐν τεύθεν; Cocc. Item interdum etiam est Adv. temporis, ut Exod. 7.16. & non auscultasti כוה עד usque huc, adhuc, hætenus. Bu. Lex. Cocc. 70. ὥς τὸ, Cocc. Et 1 Reg. 18.45. כוה ועד כוה & factum est spatium tali aut tali, h. e. spatium perbrevis; indefinite, Cocc. usque sic, & usque sic, i. e. interea, Bu. Lex. Chaldaïs est כָּה, Dan. 7.28. indè quidam volunt factum, geminato Caph, כָּה, de quo infra in כָּה; Cocc.

Rad. 17. כוה aduffit, combussit, incendit; & propriè dicitur de aduflatione carnis vivæ; & est cogn. cum כָּה obscuratus est, & כָּה caligavit; nam adustio carnis vivæ contrahit sibi obscuriorem & caliginosam cutem, Av. Radix autem hæc non usurpatur in kal, sed in Niphal, כָּה est uri, aduri, comburi, incendi, Pag. Bu. aduffus est, combustus est; Av. Elias notat non dici nisi de carne quæ igni ambusta est, non autem tota exusta; ideòque dici Isa. 3. כָּה aduffio pro pulchritudine; Merc. In fut. Niph. 3. f. m. יִכְוֶה aduretur; unde in 2. f. m. fut. niph. est, כָּה תִכְוֶה ureris, Isa. 43.2. sic in 3. pl. m. fut. niph. יִכְוֶוּ comburentur: unde in 3. pl. f. fut. niph. est, כָּה תִכְוֶוּ urentur, Prov. 6.28. Atque indè nomina; i. כָּה m. aduffio, Pag. Bu. Cauterium, Av. facies aduffa, & fusca à sole, ut Isa. 3.24. וְכָה תִכְוֶוּ aduffio pro formositate; Cocc. Av. Pag. & est instar כָּה, כָּה; Pag. Cocc. vel כָּה est quia, quoniam, &c. & sic est sensus, quia totum hoc quod narravit, aut enumeravit (factor scil. vel, solutio, seu tabefactio, ut in contextu legitur, & hic addit Kimchi, Merc. Cev.) & exciso, erit iis pro pulchritudine; & sic R. D. in comment. quia totum hoc quod narratum est, (omnis scil. illa fæditas, Cev.) evenit iis eò quòd decorabant se ornamentis suis; & sic Ab. Ezra, Quia pro pulchritudine facient (factorem, Merc.) excisionem, calvitiumque; Pag. Item, juxta quosdam, pro uflatione כָּה sumitur Isa. 32.13. uflatio, vel aduffio, ascendet super domos, &c. Plerique verò sumunt ibi כָּה pro conjunctione causali, Quia. Nam nec in Pag. Bu. Av. Cocc. nec Bu. Conc. affertur ille locus pro כָּה in priore sensu pro aduflatione. Deinde, 2. hinc etiam No. כָּה f. idem, uflatio, aduffio, &c. & occurrit, Exod. 21.25. bis; aduflationem, pro aduflatione, Pag. Cocc. Av. &c. Item, 3. hinc etiam No. כָּה f. idem, aduffio, quæ carni vivæ inurit, ambustio, Av. Occurrit cum כָּה dem. & כָּה, pro כָּה dem. præf. ut seq. הַמְכָּה aduffio, Lev. 13.24, 28. כָּה in aduflatione, Lev. 13.25. & in forma f. f. constr. est, כָּה מְכָה aduffio, Lev. 13.24.

Rad. 18. כוה m. duo significat, i. est potentia, fortitudo, robur, viror; fructus; Pag. vis; vires, facultas, &c. Bu. Lex. Av. virtus corporis; est cogn. cum כָּה arguit potentibus argumentis, coarguit probabilibus causis, Av. 70. ἰσχυρὸς, Cocc. Differt ab חֵיל, quod strenuitatem & gesta præclara significat; quum hoc virtutem, potentiam & facultatem significet; idem quod Græcè δύναμις, quæ se foras exerit in opere. Semper masculinum in Scriptura invenio; et si scriptores Hebræi forment plurale fæmineum, כוהות, D d d facult-

facultates. Est autem ubique mancum sine van, unico dempro Daniel. 11.6. Differt & à גבורה, quod pravalescentiam & victoriam notat. Ex Deut. 8. Item i Chron. 26. & aliis locis licebit discrimen inter כוח & כח perspicere. i Chron. 29. reperies junctum cum גבורה. Pro opibus interdum funitur, sicut & facultates Latine appellamus, ut Hof. 7. & aliàs: Merc. Occurrit autem plene cum Vau cholem; sic, כח vis, &c. Dan. 11.6. sed multo sæpius defectivè cum cholem absque vau, locis seq. Num. 14. 17. Deut. 8. 18. i Sam. 28. 20, 22. 30. 4. i Chron. 29. 12, 14. 2 Chron. 2. 5. 13. 20. 14. 10. 20. 6, 12. 2. 9. 25. 8. Ezr. 10. 13. Neh. 4. 4. Job. 3. 16. 6. 12. 9. 4. 23. 6. 26. 2. 30. 2, 18. 36. 5. 19. 37. 23. Pl. 33. 16. 103. 20. 111. 6. 143. 5. Prov. 24. 5. Eccl. 4. 1. Isa. 40. 26, 29, 30. 41. 1. 44. 12. 50. 2. Lam. 1. 6. Dan. 1. 4. 8. 7. 10. 8, 16, 17. 11. 15. Nah. 1. 3. 2. 2. cui etiam forma & כח & כח pro כח dem. sunt praf. ut seq. וְכֹחַ & robur, vires, Jos. 10. 17. 2 Reg. 19. 3. Isa. 37. 3. כְּכֹחַ cum virtute, in viribus, robore, Exod. 32. 11. Jud. 16. 30. i Sam. 2. 9. 1 Reg. 19. 8. 2 Reg. 17. 36. 2 Chron. 26. 13. Job. 39. 21. Prov. 14. 4. Isa. 10. 13. Zach. 4. 6. כְּכֹחַ cum virtute, viribus, Exod. 15. 6. i Chron. 26. 8. Psal. 29. 4. Isa. 40. 9. Item cum כח & מַּכָּה praf. sic, כְּכֹחַ ad virtutem, Job. 9. 19. מְכֹחַ à vi, potentia, Jer. 48. 45. sed occurrit etiam sæpe cum affixis; ut cum י. Aff. cui etiam כח & כח sunt praf. כְּכֹחַ vis, virtus, &c. mea, Gen. 31. 6. 49. 3. Exod. 9. 16. Deut. 8. 17. Jud. 16. 17. i Chron. 29. 2. Job. 6. 11. Psal. 22. 16. 31. 11. 38. 11. 71. 9. 102. 24. Isa. 49. 4. Lam. 1. 14. כְּכֹחַ virtute meâ, Jer. 27. 5. כְּכֹחַ sicut vires meæ, Jos. 14. 11. כְּכֹחַ sic & fortitudo mea, Jos. 14. 11. ut & cum כח, vel כח. Aff. pro quo semel est כח כח. Aff. He parag. addito in fine, ut seq. כְּכֹחַ vis tua, Jud. 16. 6, 15. כְּכֹחַ virtute tua, Prov. 5. 10. כְּכֹחַ virtus tua, Prov. 24. 10. Item cum כח praf. ante כח. Aff. locis seq. כְּכֹחַ virtute tua, Num. 14. 13. Deut. 9. 29. Jud. 6. 14. Neh. 1. 10. Eccl. 9. 10. Jer. 32. 17. & cum כח. Aff. cui & כח est praf. כְּכֹחַ virtus vestra, Lev. 26. 20. וּמְכֹחֵיכֶם ex facultatibus vestris, Job. 6. 22. Item, cum י Aff. cui & כח est praf. ut seq. כְּכֹחַ vis, virtus, &c. ejus vel sua, Jud. 16. 5, 9, 19. Job. 39. 11. 40. 16. Isa. 41. 12. 63. 1. Dan. 8. 6, 24. 11. 25. Hof. 7. 9. Am. 2. 14. Hab. 1. 11. כְּכֹחַ virtute sua, Deut. 4. 37. Job. 24. 22. 26. 12. 36. 22. Psal. 65. 7. Jer. 10. 12. 51. 15. Dan. 8. 22. 24. ficut etiam כח. Aff. locis seq. כְּכֹחַ vim suam vel ejus, Gen. 4. 12. Job. 31. 39. Denique cum כח. Aff. cui & כח est praf. ut seq. כְּכֹחַ vires ipsorum, Prov. 20. 29. כְּכֹחַ profacultate sua, Ezr. 2. 69. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est etiam in eodem nomine כוח, quod est & reptilis immundi nomen, lacerta; Pag. Bu. Lex. cum כח demonstrativo est nomen reptilis immundi, quod stello vocatur, ab aliis mustela; Av. sed de eo variant interpretes, Bu. Lex. R. Jonah reptile esse scripsit quod Hebraice dicitur חֲרָרִי; & est species כוח reptilis similis ranæ; & forsan est rubeta, terrestriis rana, Pag. nomen צַב crocodilum significat, ibidem ubi כוח legitur; Hieronymo verò כוח est chamelæon: alii ex genere Buffonum esse putant, à virtute. Alii Stellionem; aliilimacem, &c. Merc. animal est impurum, ex genere שָׂרָצִים, שָׂרָצִים, reptilium. Bochartus lacertam esse contendit; Cocc. Occurrit cum כח praf. loco seq. וְכֹחַ & lacerta, Lev. 11. 30.

Rad. 19. כול secundum R.D. est מִדָּר metiri, men-

surare: כח apprehendere, tenere: aut continere; כח ferre; alere propriè in mensura, five secundum mensuram uniuscujusque. Affinitatem habet cum כח & כח: unde à quibusdam exponitur pro consummare. Sed rectius per sustinere aut continere, quod ex metiendi significatione ducitur, expones. Metiendi significatio magis Syriacæ linguæ est: unde מְכֹלָה & מְכֹלָה mensura, quod pro Ephapassim ponitur, interdum & pro aliis mensuris. Hinc quadratum כח, cui calculi nomen Latinum quidam affine faciunt, quasi ad calculum, seu in summam disposuit, dispensavit; sustinuit, sustentavit; cepit, continuit, Merc. Capere, continere, complecti; Bu. כח continuit, totum comprehendit, sustinuit, cepit continendo, sustentavit per omnia. Cogn. cum כח consummavit, & כח consummatus est. Item cum כח ponit, quæ omnia aliquid continere significant, Av. In Bu. Conc. radix hæc sic describitur: כח contractè כח duo significata habet. i. capere, complecti: continere. Et in hac signif. occurrit in praf. kal. 3. f. m. cum י cop. praf. sic, Isa. 40. 12. וְכֹל בְּשֵׁלִי עֵפֶר הָאֶרֶץ & mensus est in mensura (ternaria) scil. Merc.) pulverem terræ. Sic R.D. exp. וְכֹל & mensus est: ut & Targum Exod. 16. 18. pro וְכֹל, & mensi sunt, habet וְכֹל: require & in כח in dictione כח. כח & complexus est, Bu. & continuit tribus digitis pulverem; Av. & mensus est in tritentali pulverem terræ; Deus sua mensura continet pulverem terræ, non aliter atque homo mensura, quam ipse fecit, maxima, res, quas simul vase continere sui caput esse putat; Cocc. In hiphil וְכֹל est continere, ut mensura continet; Cocc. continuit, cepit, comprehendit; Av. Unde in Infin. hiph. occ. simpl. & cum י & מ praf. ut seq. וְכֹל continendo, Jer. 6. 11. וְכֹל capere, ad capiendum, 2 Chron. 7. 7. Ezech. 21. 33. 23. 32. וְכֹל praf. capere, 1 Reg. 8. 64. In fut. hiph. 3. f. m. est וְכֹל continebit, 1 Reg. 7. 26, 38. 2 Chron. 4. 5. & in 3. pl. m. fut. hiph. וְכֹל capient, &c. pro quo occurrit defectivè cum chirek solo absque jod penult. sic, וְכֹל capiunt, sustinent, Jer. 2. 13. 10. 10. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in Conjug. piel quadrata, seu geminatis duabus radicalibus; sic, וְכֹל sustentavit, sustinuit; cepit, continuit; moderatus est, disposuit, Bu. Lex. Av. Occurrit autem hæc quadrata forma in praf. piel, 3. f. m. simpl. & cum י cop. vel conv. praf. & כח. Aff. ut seq. וְכֹל sustentavit, 2 Sam. 19. 33. וְכֹל sustentavit eos, 1 Reg. 18. 4. & in 2. f. m. praf. piel cum כח Aff. est, וְכֹל sustentasti eos, Neh. 9. 21. ut & in 1. sing. praf. piel occ. cum י conv. praf. ut & in 3. pl. cum י cop. praf. ut seq. וְכֹל sustentabo, Gen. 45. 11. 2 Sam. 19. 34. וְכֹל & sustentabant, 1 Reg. 4. 7, 27. In part. piel, f. m. in eadem forma quadrata est, וְכֹל sustinens, Mal. 3. 2. in qua etiam Infin. piel occ. simpl. & cum י & מ praf. ut & cum י praf. & כח, vel in paula כח. Aff. ut seq. וְכֹל sustentando, Jer. 20. 9. וְכֹל sustentare, 1 Reg. 4. 7. וְכֹל & ad sustentandum, Ruth. 4. 15. וְכֹל sustentare te, 1 Reg. 17. 4. וְכֹל sustentare te, 1 Reg. 17. 9. In fut. piel 1. f. m. occ. simpl. & cum י conv. praf. ante כח. Aff. וְכֹל sustentabo, Gen. 50. 21. וְכֹל sustentabo eos, 1 Reg. 18. 3. Item in 3. f. m. fut. piel est, וְכֹל moderabitur: sustentabit, Psal. 112. 5. Prov. 18. 14. Zac. 11. 16. cui etiam י conv. est praf. sic, וְכֹל sustentavit, Gen. 47. 12. ut & cum כח & כח. Aff. cui ult. etiam י conv.

conv. est præf. יִכְלִלְךָ sustentabit te, Psal. 55. 23. וְיִכְלִלְךָ & sustentabat eas, 2 Sam. 20. 3. & in 3. pl. m. fut. piel occ. cum הָ Aff. plenè, post schurek, & defectivè etiam post kibbutz pro schurek, tam ante הָ quàm הָ Aff. ut seq. יִכְלִלְךָ sustinebunt, capient te, 2 Chr. 6. 18. וְיִכְלִלְךָ idem, 1 Reg. 8. 27. וְיִכְלִלְךָ capient cum, 2 Chron. 2. 5. In pual וְיִכְלִלְךָ, vel וְיִכְלִלְךָ sustentatus est, cibatus est, Av. Occurrit in præf. pual 3. pl. cum הָ cop. præf. sic, 1 Reg. 20. 27. וְיִכְלִלְךָ defectu habito congregati sunt ex adverso ipsorum; Cocc. & sustentati, vel sustentatione & commeatu instructi sunt; Bu. & filij Israelis recensiti sunt, & sustentati, sumpto scil. cibo, Av. sed occurrit etiam hæc signif. 2. in Hiphil, ut in Infinit. hiph. simpl. & cum הָ præf. וְיִכְלִלְךָ sustinendo, Jer. 6. 11. וְיִכְלִלְךָ sustinere, Am. 7. 10. ut & in fut. hiph. 3. pl. m. occ. loco seq. וְיִכְלִלְךָ sustinebunt, Jer. 10. 10. Item in 3. fut. hiph. occ. cum הָ Aff. sic, Joel. 2. 11. & quis וְיִכְלִלְךָ sustineat eum? Bu. Conc. feret illum? Pag. Sunt qui verbum נָאָח Græcis idem valere putant, sustinere, viz. & posse: sicut & eo Paulus utitur, 2 ad Cor. 10. non enim sustinemus conferre nos, & Merc. [כָּן] mensura, require in כָּן; Pag. quemadmodum & כָּן; quod Kimchi affert hoc loco; Merc. Item de alia significatione Infinit. hiph. וְיִכְלִלְךָ vide in rad. נָאָח; Bu. Lex.]

Rad. 20. כָּן est, parare, præparare; firmare, stabilire; confirmare, certificare, certum reddere, verificare, rectificare; Pag. Ratum facere, perficere; aptare; constituere, decernere; transitive in Hiphil, ubi maxime est usitatum; & affine est verbis וְיִכְלִלְךָ, וְיִכְלִלְךָ. Est & usitatum in Niphal, stabiliri, firmari, aptari, &c. In Povel idem valet quod in hiphil. Perfectionem & firmitudinem denotat. Vide infra: per componere Latine, instruere vel ordinare: rectè & perfectè curare, apparare, sæpe reddi potest. Item per obfirmare; destinare, &c. Merc. כָּן vel כָּן contractè כָּן aptavit, disposuit, direxit, Bu. Lex. perfecit, confecit, paravit firmiter, præparavit, stabilivit, firmavit; generavit, perfecit. Est cogn. cum כָּן constituit basin firmam; Av. In Bu. Conc. radix hæc sic describitur; כָּן dividitur in quatuor significata: i. est, in particula כָּן sic, ita, &c. vox indeclinabilis cujus loci defunt in Conc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est aptari, parari, disponi; rectum, firmum, stabile esse, & simil. & sic occurrit in fut. kal 3. s. m. כָּן aptabit, &c. unde cum הָ conv. præf. & כָּן aff. sic occ. Job. 3. 15. וְיִכְלִלְךָ Pag. vel וְיִכְלִלְךָ; Bu. Lex. & præparavit nos, seu disposuit nos in utero uno, Pag. quod etiam citatur infra in futuro povel, propter dagesch in Nun affixi, quod habent nonnulla exemplaria; Cev. sic, וְיִכְלִלְךָ & paravit eum in utero uno. Est diversa lectio, nam ratione Dagesch legendum est וְיִכְלִלְךָ in eadem significatione, Av. & disposuit nos, &c. Est cum dagesch in primo Nun Euphonia causa (pro וְיִכְלִלְךָ) & ægol est, quasi sit affixum tertie personæ sing. sicut etiam quidam accipiunt; Bu. Lex. Alii, ut dictum, referunt Piel in forma povel, וְיִכְלִלְךָ parare, disponere, &c. quasi esset pro וְיִכְלִלְךָ; Cocc. In Niphal וְיִכְלִלְךָ aptari, parari, statui, constitui; firmari, confirmari; rectum, firmum, stabile esse; Bu. Lex. paratus est, perfectus est, firmatus est; Av. Occurrit in præf. niph. 3. s. f. & in 3. pl. ut seq. וְיִכְלִלְךָ stabilitum est, 1 Reg. 2. 46. וְיִכְלִלְךָ vel sine vau, parata sunt, Prov. 19. 29. Ezech. 16. 7. Item in

part. Niph. s. m. occurrit locis seq. וְיִכְלִלְךָ rectum, certum, firmum, stabile, Gen. 41. 32. Exod. 8. 22. 34. 2. Deut. 13. 14. 17. 4. Jud. 16. 26. 29. 1 Sam. 23. 23. 26. 4. 2 Sam. 6. 6. 7. 16. 26. 1 Reg. 2. 45. 1 Chron. 17. 14. 24. Neh. 8. 11. Job. 12. 5. 15. 23. 18. 12. 21. 8. Psal. 38. 18. 51. 12. 57. 8. 78. 37. 93. 2. 108. 2. 112. 7. Isa. 2. 2. Hof. 6. 4. Mich. 4. 1. & in forma s. m. constr. est, וְיִכְלִלְךָ paratum, stabile, Prov. 4. 18. ut & in forma pl. absol. est וְיִכְלִלְךָ parati, Exod. 19. 11, 15. Jos. 8. 4. Item in part. Niph. s. f. est, וְיִכְלִלְךָ rectum, Job. 42. 7, 8. Psal. 5. 10. & in Imper. Niph. s. m. est, וְיִכְלִלְךָ vel sine vau, paratus esto, Ezech. 38. 7. Am. 4. 12. In fut. niph. occ. 2. & 3. s. m. cui ult. הָ cop. est præf. וְיִכְלִלְךָ stabiliaris, 1 Sam. 20. 31. וְיִכְלִלְךָ stabilietur, stabile erit; Psal. 89. 35. 101. 7. 102. 29. 140. 12. Prov. 12. 3. 16. 12. 29. 14. וְיִכְלִלְךָ & stabilietur, Prov. 25. 5. & in 3. s. f. fut. niph. occ. simpl. & cum הָ conv. præf. ut seq. וְיִכְלִלְךָ stabilietur, 1 Chron. 16. 30. Psal. 89. 22. 93. 1. 96. 10. 141. 2. Prov. 12. 19. 20. 18. Jer. 30. 20. וְיִכְלִלְךָ vel sine vau, & stabilitum, confirmatum fuit, 1 Reg. 2. 12. 2 Chron. 8. 16. 29. 35. 35. 10. 16. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. simpl. & cum הָ cop. præf. וְיִכְלִלְךָ vel sine vau, confirmabuntur, Psal. 119. 5. Prov. 4. 26. 22. 18. וְיִכְלִלְךָ & confirmabuntur, Prov. 16. 3. In piel occurrit in forma poel & significat, parare firmiter, perficere, confirmare, &c. Av. Occurrit autem in præf. poel 3. s. m. simpl. & cum הָ cop. præf. ut & cum הָ Aff. ut seq. וְיִכְלִלְךָ aptavit, paravit, disposuit, direxit, firmavit, stabilivit, Ps. 9. 5. 40. 3. Prov. 3. 19. Isa. 51. 13. וְיִכְלִלְךָ & stabilivit, Hab. 2. 12. וְיִכְלִלְךָ stabilivit eam, Isa. 45. 18. Item, in 2. s. m. præf. poel est, וְיִכְלִלְךָ statuit, Psal. 99. 4. 119. 90. cui etiam He parag. est add. & He mappikatum Aff. ut seq. וְיִכְלִלְךָ statuit, Ps. 8. 4. וְיִכְלִלְךָ confirmasti eam, Psal. 68. 10. Item in 1. s. præf. poel, occ. cum הָ conv. præf. ut & in 3. pl. simpl. ut seq. וְיִכְלִלְךָ & stabiliam, 2 Sam. 7. 13. 1 Chr. 17. 12. וְיִכְלִלְךָ stabiliverunt, aptarunt, Ex. 15. 17. Ps. 11. 2. In Imper. poel cum הָ cop. præf. occurrit intransitive, Bu. Lex. sed cum הָ parag. & הָ Aff. transitive, ut seq. וְיִכְלִלְךָ & præpara te, Job. 8. 8. וְיִכְלִלְךָ confirma, Ps. 90. 17. וְיִכְלִלְךָ confirma illud, Psal. 90. 17. In fut. poel occ. 2. s. m. simpl. & cum הָ cop. & 1 conv. præf. sic, וְיִכְלִלְךָ aptabis, Ps. 21. 13. וְיִכְלִלְךָ & stabiliro, Psal. 7. 10. וְיִכְלִלְךָ & stabilivisti, 2 Sam. 7. 24. ut & in 3. pl. m. occ. simpl. & cum הָ conv. præf. ante הָ Aff. ut & cum הָ Aff. cui etiam 1 conv. est præf. ut seq. וְיִכְלִלְךָ stabiliat, Isa. 62. 7. וְיִכְלִלְךָ & confirmabit te, Deut. 32. 7. וְיִכְלִלְךָ stabilivit eam, Ps. 24. 2. 48. 9. 87. 8. וְיִכְלִלְךָ & aptavit eam, Psal. 7. 13. Item in 3. pl. m. fut. poel occ. cum הָ conv. præf. cui etiam הָ est Aff. sic, וְיִכְלִלְךָ & constituerunt, Ps. 107. 36. וְיִכְלִלְךָ & aptaverunt me, Psal. 119. 73. In pual ex forma poel, וְיִכְלִלְךָ paratus est, confectus est, firmatus est Av. Occurrit in 3. pl. cum cametz, penult. pro scheva, ob pausam; sic, וְיִכְלִלְךָ statuta, parata sunt, Psal. 37. 23. Ezech. 28. 13. In hithpaël, vel potius in hithpoel, ex forma poel, וְיִכְלִלְךָ, vel וְיִכְלִלְךָ paravit se, firmatus est; Av. Occurrit in fut. hithp. 3. s. m. sic, Prov. 24. 3. & intelligentia, aut prudentia, וְיִכְלִלְךָ (cum cametz pro tzere in ult. ob pausam; Pag.) stabiliatur, firmabitur, vel erit stabilis, &c. Pag. vel stabilitur, Bu. Lex. & in intelligentia firmabitur, Av. Sed in 3. s. f. fut. hithp. cum הָ cop. occurrit defectivè per Syncope Thau; sic, Num. 21. 28. וְיִכְלִלְךָ pro וְיִכְלִלְךָ & firmetur, Bu. & parabitur civitas Sion; & sic in 3. pl. m. fut. hithp. cum הָ cop. præf. occ. etiam defectivè lite-

ra Thau, notā hithp. syncopatā; sic, Psal. 59. 5. pro וְיִתְכַוְוֶנִי est וְיִתְכַוְוֶנִי (cum cametz in penult. ob paulam) & parant se, Bu. Conc. seu, & parabunt, aut dirigent sese, Pag. Item in 2. f. f. occ. etiam cum cametz penult. pro Scheva, ob paulam; sic, Isa. 54. 14. pro וְיִתְכַוְוֶנִי est וְיִתְכַוְוֶנִי stabilieris, seu stabilis eris, Pag. Præparaberis in iustitia, &c. Av. Quæ tria sunt ex fut. hitpaël, vel hithpoel; & in iis Thau, ut moris est, per dagesch absorbetur, Merc. In Hiphil, הִכִּין præparavit, perfecit, Av. &c. ut in Piel, Bu. Lex. Occurrit autem in præthiph. 3. f. m. simpl. locis seq. הִכִּין paravit, aptavit, &c. ut antè, Jos. 4. 4. 1 Sam. 13. 13. 1 Reg. 6. 19. 1 Chron. 15. 3. 22. 3. 2 Chro. 2. 6. 3. 1. 12. 14. 27. 6. 30. 19. 35. 20. Ezr. 7. 10. Esth. 6. 4. 7. 10. Psal. 7. 14. 78. 8. 10. 3. 19. Zeph. 1. 7. cui etiam, licet præter morem, הִכִּין dem. est præf. sic, 2 Chron. 29. 36. & lætatus est Chizkijah, & omnis populus הִכִּין לַיהוָה eò quòd præparasset Deus populo, scilicet cor, ut eum coleret, faceretque secundum ejus voluntatem; ut dictum est, Pag. super eo, quod paraverat Deus populo; Coc. & sic cap. 1. v. 4. הִכִּין (cum בִּי pro בְּיָד dem. præf.) quando præparare fecit ei David; & sub, מְקוֹם; Pag. vel, in (locum quem sub.) disposuerat, seu destinarat ei David: alii, ut ei David constituerat. Præteritum est, non Infinitum, ubi He inclusum est pro וְיִתְכַוְוֶנִי relativo, quod loco superiore exprimitur. Est ergo miræ rationis. Sic autem He debet sumi juxta Kimchi, quando præterito præponitur: nam He hajediah præteritis præponi non solet, Merc. Cev. sed occurrit etiam Præthiph. 3. f. m. cum בִּי, & 1. Aff. ut seq. הִכִּין stabilivit me, 1 Reg. 2. 24. הִכִּין stabilivit eum, 2 Sam. 5. 12. 1 Chron. 14. 2. הִכִּין præparavit eam, Job. 28. 27. sic & in 2. f. m. præthiph. occ. simpl. & cum! conv. præf. cui etiam He parag. est add. הִכִּין præparasti, Job. 11. 13. Psal. 74. 16. הִכִּין & præparaveris, 2 Chron. 19. 3. הִכִּין & præparaveris, Ezech. 4. 3. Item in 1. f. occ. etiam simpl. & cum! conv. vel cop. præf. הִכִּין vel sine vau, præparavi, disposui, &c. Exod. 23. 20. 1 Chron. 15. 12. 22. 14. 29. 2, 3, 19. 12. 1 Chron. 17. 11. 22. 10. 28. 2, 7. sic & in 3. pl. præthiph. occ. simpl. & cum! conv. præf. הִכִּין præparaverant, 1 Chron. 12. 39. 2 Chron. 20. 33. 35. 14, 15. Psal. 57. 7. הִכִּין & parent, Exod. 16. 5. & in 1. pl. præthiph. est וְיִתְכַוְוֶנִי præparavimus, 1 Chron. 19. 16. pro quo etiam in alia forma more duplicantium Vajin, est defectivè cum Tzere, & pathach ante simplex Nun dageschatum, sic, הִכִּין præparavimus, 2 Chron. 29. 19. in part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum! dem. præf. הִכִּין stabilis, Psal. 65. 7. Jer. 10. 12. 51. 15. הִכִּין qui præparat, Psal. 147. 8. In Infin. hiph. occ. cum chirek magno, vel cum Tzere in ult. cui propriæ formæ cum jod, הִכִּין, & לִי sunt præf. הִכִּין firmando, Jos. 4. 3. הִכִּין firmi, Jos. 3. 17. הִכִּין & præparando, Jer. 10. 23. Ezech. 7. 14. הִכִּין in præparando, stabiliendo, 2 Chron. 1. 4. 12. 1. הִכִּין ad præparandum, 1 Chron. 9. 32. 2 Chron. 31. 11. Isa. 9. 6. 40. 20. הִכִּין & ad præparandum, 2 Chron. 2. 9. sicut etiam ei formæ cum chirek magno, 1 est Aff. cui & בִּי est præf. ut & cum, Nah. 2. 3. בִּי in aptare eum, Prov. 8. 27. לִי ad stabilendum eam, Jer. 33. 2. Sed occurrit etiam secundum quosdam Infin. hiph. defectivum cum לִי præf. sic, Zach. 11. 7. לִי עֲנִי הָעָם, לִי, pro לִי, ad

parandum vel firmandum inopes ovium; ubi לִי occurrit extritio He notā hiphil, ut לִי pro לִי; Coc. In loco autem supra cit. Jos. 3. 17. Infin. hiphil occurrit ecclyptice; sic, & steterunt sacerdotes in medio Jordanis הִכִּין figendo, subintellige הִכִּין pedes eorum, i. e. firmiter; Ferrar. aparejando, h. e. parando, Coc. In medio Jarden, i. e. Jordanis, הִכִּין parati; est enim Makor vice Participii passivi secundum R. D. in Comment. unde exponit מוֹכְרֵי præparati, vel dispositi; & sic habet Targum מוֹכְרֵי parati; Pag. & steterunt, &c. in sicco, in medio Jordane præparare; Av. in alveo Jardenis firmi; Jun. Similis est Ellipsis & modus loquendi, Jos. 4. 3. tollite vobis hinc, è medio Jordanis, de loco, quo stant pedes sacerdotum, הִכִּין figendo, viz, vestigium, duodecim lapides; Coc. הִכִּין præparat duodecim lapides; Pag. quasi esset Imper. hiph. Tollite &c. ex ipso loco ubi stant sacerdotum pedes firmi, duodecim lapides, Jun. A statione pedum sacerdotum הִכִּין, præparando, &c. Av. Sic Ezech. 7. 14. claxerunt tubā, vel ut alii, clangite tubā, וְהִכִּין & præparat omnia (quasi esset Imper. hiph.) vel potius, & præparare omnia, pro, præparabunt omnia; unde R. D. exp. præparabunt omnia quæ sunt in agro, in medium civitatis; Pag. Sed in Imper. piel, f. m. occ. in forma cum tzerè in ult. pro chirek magno, simpl. & cum! cop. præf. ut seq. הִכִּין dirige, apia, Psal. 119. 133. Prov. 24. 27. וְהִכִּין & para, præpara, Gen. 43. 16. Num. 23. 1, 29. 1 Chron. 29. 11. Jer. 46. 14. Ezech. 38. 7. sed in pl. m. Imper. hiph. occ. plenè cum chirek magno penult. fdque simpl. & cum! cop. præf. הִכִּין parate, præparate, Jos. 1. 11. 1 Sam. 23. 22. Isa. 14. 21. Jer. 51. 12. וְהִכִּין & præparate, 1 Sam. 7. 3. 2 Chron. 35. 4, 6. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum! parag. add. הִכִּין præparabo, stabiliam, Job. 29. 7. Pf. 89. 5. הִכִּין præparabo, 1 Chron. 22. 5. & in 2. f. m. fut. hiph. occ. cum chirek magno plenè, val defectivè absque chirek parvo, cui etiam priori formæ plenæ הִכִּין est Aff. ut seq. הִכִּין parabis, Deut. 19. 3. Pf. 10. 17. 65. 10. 68. 11. Ezech. 4. 7. הִכִּין stabilias, Psal. 89. 3. הִכִּין præparabis eam, Psal. 65. 10. sic & in 3. f. m. fut. hiph. occ. plenè cum chirek magno in ult. sed cum! conv. defectivè absque jod, & cum sègol in ult. ut seq. הִכִּין parabit, præparabit, diriget, Jud. 12. 7. Job. 27. 16. 17. 39. 3. Psal. 78. 20. Prov. 16. 9. 21. 29. וְהִכִּין & paravit, stabilivit, 1 Chro. 15. 1. 22. 5. 2 Chron. 17. 5. 26. 14. & in 3. f. f. fut. hiph. est, הִכִּין præparat, Job. 15. 35. Prov. 6. 8. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum! conv. plenè; sic, וְהִכִּין & pararunt, statuerunt, Gen. 13. 25. 1 Reg. 5. 18. 2 Chron. 31. 11. Ezr. 3. 3. Prov. 30. 25. In hophal הִכִּין præparatus, firmatus, constitutus est; Av. Bu. Occurrit in præthiph. 3. f. m. cum cametz in ult. pro pathach ob paulam; sed cum! conv. præf. cum pathach in ult. extra paulam, ut seq. הִכִּין præparatus, Isa. 30. 33. וְהִכִּין & præparabitur, vel præparetur, Isa. 16. 5. Zach. 5. 11. Item cum! cop. præf. occ. cum kibbutz pro schurek penult. sic, וְהִכִּין & præparabitur, Nah. 2. 6. In part. hoph. f. m. est, מוֹכְרֵי paratus, Prov. 21. 31. & in forma pl. m. part. hoph. est, מוֹכְרֵי parati, Ezech. 40. 43. Atque indè nomina, i. No. מוֹכְרֵי m. Toar, five adject. rectus, Pag. quasi firmus, stabilis & certus, non varians, Merc. rectum, redè, 2 Reg. 7. 9. Num. 27. 7. Bu. Lex. rectus, paratus, perfectus, & substantivè, apparitio, Av. מוֹכְרֵי nomen est rectus, & neutraliter rectum, ut Job. 9. 35. & non timebo eum, quòd לֹא מוֹכְרֵי non rectus ego

Is. 51.6. Cocc. Bu. Lex. Cum ב praef. בן est, tunc, & verè, in veritate; Pag. Quæ significatio magis Syriaca est; Kimchi exp. in hoc, i.e. hac ratione, ita, hæc lege. et si in Eccl. 8. fatetur exponi posse verè; Merc. בן & in sic, i.e. atque tunc, & ita demum, Esth. 4.16. Eccl. 8.10. Bu. Lex. & tunc, vel verè, aut in veritate, secundum R.D. in lib. Rad. vidi impios; Ab. Ezra, בן tunc; & sic pro בן tunc, Targum habet בן Pag. De בן Kimchi notat quòd aliquando affirmet, verè, sanè, profectò, quando scilicet sermonem incipit, ut idem inquit; Merc. בן nihilominus, 2 Chron. 32.31. Cocc. Atque huc etiam quidam revocant בן rectè, firmiter, solidè, Isa. 3.17. Merc. Item בן affirmantis particula, profectò, verè, certè, firmè, non incommode huc referri possit; Bu. Lex. Merc. Item inde 2. ex hac rad. est No. בן m. locus dispositus, vel basis, sedes, statio; Bu. Lex. præparatio, basis firmè præparata, habitaculum, habens firmam basin, τὸν ἑτοιμασμένον locus paratus, exaratus, firmus; Cocc. basis, firma & certa sedes ad residendum, statio. Aliud est בן, quod generale loci nomen est; Merc. Occurrit autem hoc nomen in forma absol. simpl. & cum ב cop. praef. בן locus paratus, Exod. 15.17. 1 Reg. 8.13. & locum paratum, 2 Chron. 6.2. Item in forma f. m. constr. est cum Scheva penult. & occ. simpl. & cum ב praef. ut seq. בן locus paratus, 1 Reg. 8.39, 43, 49. 2 Chron. 6.30. Psal. 89. 15. 97.2. Isa. 4.5. Dan. 8.11. בן de loco, Psal. 33.14. 2 Chron. 6.33, 39. ut & cum ב praef. & ב. Aff. sicut etiam ב Aff. sic, בן in loco meo, Isa. 18.4. בן basin suam, Ezr. 2.68. In forma pl. m. בנים & in constr. בנים bases, statumina. Occurrit Psal. 104.5. cum ב Aff. sic, Fundavit terram בן super loca sua, Pag. vel potius, super bases suas, Merc. Bu. Lex. super basibus, vel statuminibus suis, Cocc. Item, 3. hinc etiam No. בן vel בן, f. & in forma constr. בן vel cum kibbutz pro schurek בן idem cum præced. No. m. Bu. Lex. basis scilicet firma; Av. Occurrit cum ב Aff. Zach. 5.10. & ponatur ibi בן super basin suam, aut locum habitationis ejus, Pag. In basi sua, Bu. Lex. Cocc. & c. Sic & 4. inde etiam No. בן f. idem etiam cum masc. בן, Bu. Lex. basis firma, Av. sedes, vel basis, Pag. Bu. Est ex vasis Templi: Solomon in templo præter mare æneum, ex quo sacerdotes lavabant manus & pedes, decem constituit luteræ ad abluendas victimas. Ii luteræ habebant in summo phialam sive labrum, cui subjiciebatur quadrata basis. Illud בן, hæc מכונה appellatur. Ità in Tabernaculo fuerat בן, hæc phiala & basis ejus. Vide supra בן. In Chronicis nomine בן tota machina intelligitur, 2 Chr. 4.6. Basis describitur, 1 Reg. 7.27. & sequentibus. Longitudo & latitudo eadem, quatuor cubitorum, vers. 27. Hic 70. & Josephus 8, א'פ' 2. aliter; Longitudinem dant quinque cubitos: Altitudo tres cubiti; 70. ב' ita & Josephus. Basis habebat areas inclusas limbis, vers. 18. quos νοτίαι Josephus appellare videtur. Limbi extrabant. Ideo 70. vertunt τὰ ἑξέχυµενα, Hebr. ש'ליב' Et in areolis & in limbis erant leones, boves, Cherubim, h.e. & aliæ Cherubinatorum formæ, nempe aquilæ: ut Josephus dicit: & palmæ. Erant limites (ליוות) infra animalia, instar מורר descendus, h. e. graduum, vers. 29. 70. χῶσαι, ἑξέγον καταβάσεις. Ioseph.

& in eo mensam fortunæ, non in hominum usum, sed tantum ad fortunæ auspicia. Act. 7. Stephanus pro hoc *ῥεμφᾶν* citat. Forſan scriptum erat Kevan. Variant & ibi alia. Forſan eo etiam loco, juxta Kimchi, Placentam ſignificat; Merc. Am. 5. 26. *כִּי נָחַל* & placentam idolorum veſtrorum, ſtellæ Dei veſtri. Vel, & Saturnum, &c. Hieron. & imaginem idolorum veſtrorum; Pag. Et loculamentum, thecam imaginum veſtrarum; 70. *ῥεμφᾶν*, *ῥεμφᾶν*. Viſi ſibi ſunt legere *כִּי נָחַל*, quod vulerunt pronunciare, ut potuerunt. Hinc Act. 7. 43. *ῥεμφᾶν*. Lucas reliquit quod erat in verſione, quia ad rem nihil intererat quomodo nominaretur Deus falſus & fictitiuſ, dummodo non honoraretur ut Deus verus. Lutherus retinet Chiun; Belg. Kijun. Sed videtur idem eſſe cum *כִּי*; Cocc. Deinde, 2. in No. pl. m. *כִּי נָחַל* placentæ, Bu. Conc. liba, popana, placentæ effigiatæ, effigiem idoli habentes impreſſam, quod colebatur & cui offerebatur. R. Sal. ſcribit fuiſſe typum vel effigiem ſtellæ cuiuſdam magnæ, quam colebant, & appellabant eam, propter magnitudinem ejus, reginam cœli: Kimchi hoc & præced. nomen idem ſignificare vult; Bu. Lex. Occurrit Jer. 7. 18. & mulieres ſubigunt conſperſionem, i. e. miſcent, aut impaſtant paſtam, ut faciant *כִּי נָחַל* placentas reginæ cœli; juxta Hieron. (vel, operi, machinæ cœli; Merc.) & 44. 19. fecimus ei *כִּי נָחַל* placentas. R. D. in l. Rad. genera dicit fuiſſe ciborum qui parabantur, offerebanturque reginæ, vel operi cœli, & idolis ſuis; Pag. ut autem Sanctes verterat, ſubgebantur, videtur legiſſe apud Kimchi *כִּי נָחַל*, ubi ille habet *כִּי נָחַל*, activè, parabant & offerebant operi cœli & ſimulacris ſuis, Merc. Cev. & forſan vocavit eos cibos *כִּי נָחַל*, ut & *כִּי נָחַל* ob intentionem operis, (ſeu, animi opus ad aliquem finem dirigentis, Cev.) & cor illorum ſuper illos ad faciendum, diſponendumque illos exactè; nam *כִּי נָחַל* eſt intendere, & *כִּי נָחַל* intentio: & in comment. R. D. exp. Reginæ cœli, q. d. ſtellæ magnæ cœli; vel operi cœli. Deſicit enim Aleph. Pag. Alii verò hoc nomen etiam ad Rad. *כִּי נָחַל* referunt, ut *כִּי נָחַל* ſint collyridæ, ſeu tortæ, ad ignem caſaſaſæ, triangulari, ut quidam tradunt, figura. Vide Epiſphanium lib. 3. contra hæreticos, in quem uſum, & quibus parari ſolitaſ eſſent. Sed ab hac potiùs radice *כִּי נָחַל* cum Kimchi deduxerim, ab apparatu & concinnatione, quòd elaboratæ eſſent & artiſicioſè conſectæ; Merc. Pro hiſce verò duobus nominibus Avenarius duas ſtatuit peculiareſ radiceſ, & ſic eaſ explicat. *כִּי נָחַל* eſt placentæ, quæ à Judæorum uxoribus idololatricis parabantur machinæ cœlorum, aduſtando & ad ignem fovendo. Eſt cogn. cum *כִּי נָחַל* aduſſit. Legitur tantum pluraliter, Jer. 7. 18. Et uxoreſ ſubigentes maſſam ad faciendum *כִּי נָחַל* placentas; & cap. 44. 19. nunquid abſque maritiſ, fecimus ei placentas; Av. 70. *χαῦνας*. liba: Jun. poſona. prout *πρόπονα* vocat Ariſtophanes in Pluto; Cocc. Deinde, *כִּי נָחַל* Kijun, eſt nomen idoli cui parabantur & immolabantur hujusmodi placentæ; vel à firma baſi quam tribuebant cultoreſ ejus. Nam eſt cogn. cum *כִּי נָחַל* paravit firmè; Am. ult. & tu liſtiſ Succoth regem veſtrum, & Kijun, imaginum veſtrarum, *ἐν εἰς εὐα-βετε τὴν σκηνὴν*, vel, & portatiſ tabernaculum Regiſ veſtri, & placentam imaginum veſtrarum, Av. Ab

hac autem Radice *כִּי נָחַל* videtur una ex columniſ templi Salomonis, 1 Reg. 7. dicta *כִּי נָחַל*: quo Paulum alluſiſſe putant 1. ad Tim. 3. quum Eccleſiam columnam & firmamentum veritatiſ appellat: veritatiſ nomine adjecto, ad diſcrimen columnarum veteriſ Teſtamenti, ubi tantum umbra fuit. Altera dicta eſt *כִּי נָחַל* à robore, ſicut *כִּי נָחַל* à firmitate & ſtabilitate; Merc. *כִּי נָחַל* Jachin appellatur columna dextra in Templo Hieroſolymitano à baſi firma, 1 Reg. 7. 21. & 2 Chron. 3. ult. &c. Av. Præterea de nomine *כִּי נָחַל* ex hac Radice, locus ſuprà cit. Eccl. 8. 10. ulteriuſ hîc explicandus: *כִּי נָחַל* & oblivioni tradentur in civitate, quòd *כִּי נָחַל* rectum fecerint, i. e. opus rectum quod fecerunt, Pag. h. e. opus rectum quod fecerint, oblivioni tradetur; vel potiùs, & oblivioni tradentur in civitate operiſ recti quod fecerunt; Cev. Alii, quum tamen ſic, i. e. tantum, feciſſent, & tanta opera egregia & bona; Merc. R. D. in hunc modum explicat, & tunc (vel verè) vidi impioſ ſepultoſ, &c. ac ſi dicat, ſi mortui fuerint impii venient alii loco ipſorum: quemadmodum dixit Job. 8. 19. & de pulvere aliuſ (pro, alii) germinabunt. Et de loco Sanctitatiſ (Kimchi habet, ſancti, Domini, ſcil. Merc.) *כִּי נָחַל* ambulabunt, i. e. qui ſunt de loco Sanctitatiſ: (vel certè, ambulare, ſeu abire facient, & fugabunt eoſ, qui ſunt de loco ſancti, i. e. juſti ipſi; Merc.) ac ſi d. juſti ibunt (vel ambulare, ſeu abire facient, Merc.) fugabuntque illoſ, nè videantur in conſpectu ſuo propter iuſtitiatē (aut rapinam) quam fecerunt (vel faciunt) illiſ. Et oblivioni tradentur in civitate, qui rectum fecerunt: ac ſi d. Qui fecerunt veritatē, & rectitudinem abſcondent ſe à facie illorum, faciēntque ſeipſoſ obliſoſ, abſconditoſque à facie illorum; Pag. Verba Kimchi alium etiam ſenſum ferant, ut ſciicet hæc intelligantur de improbiſ juſtoſ exagitantibuſ, & fugantibuſ; ut ſenſuſ ſit, eoſ qui ſunt de loco ſancti (vel ſancto, i. e. juſtoſ) abire faciunt & fugant, &c. Porro utroviſ modo accipiaſ verba Kimchi, *כִּי נָחַל*, quo Eccleſiaſteſ & Kimchi utuntur, tranſitiuè exponendum eſt; Cev. At R. Abrah. Ab. Ezr. hoc enarrat paſto: Quum appoſui cor meum, tunc vidi impioſ, qui præſidebant hominibuſ, lædebantque illoſ (mortuoſ abſque cruciatu, ulliſque ſclerum pæniſ, &, Merc.) ſepultoſ in ſepulchriſ ſuiſ, juxta illud, Pſal. 73. 4. Quia non (ſunt) colligationeſ morti illorum. Et venient in mundum ſecundò, quia venient filii eorum, ſtabūntque in loco ipſorum, & manebit illorum memoria. Et qui de loco ſanctitatiſ ibunt, i. e. ſancti qui moriuntur abſque liberis (non erunt ſic, ſed) oblivioni tradentur in civitate in qua fuerunt: & hi ſunt qui fecerunt rectum, (i. e. veritatē, juxta illud, Num. 27. 7. veritatē ſiliæ Tſelophehad loquuntur. Miratuſ eſt ergò concionator, Merc.) quomodo exciditur juſtiſ memoria, & oblivioni traditur omne bonum opus: impiuſ verò moritur in pace, & dimittit filioſ loco ſui, Pag. Nam & hoc vanitaſ eſt, Cev. Hanc ego expoſitionem inter omneſ ſequeretur: niſi quòd ſepultoſ ſimpliciter intelligerem, quorum jam putabatur extincta memoria: Item, è loco ſancti, Domini ſcilicet, i. e. ex Jeroboſolyma ſancta civitate abeuntēſ, i. e. ſato concedentēſ relicto loco ſancto, &c. Merc. Et in comment. nuper impreſſo, quod eſt R. Solomonis Jarchi, hoc paſto enarratur, & tunc vidi per prophetiam impioſ ſepultoſ, qui digni fuerant abſcondi in pulvere, qui erant contemptioſiſ

les inter alias gentes, de quibus dictum est Isa. 23. 13. hic populus non fuit: & præsidebant domui Dei, quæ est locus sanctitatis ejus: & quum recederent inde ad domum, vel terram suam, oblivioni tradebantur in civitate sua, qui sic & sic fecerunt in domo המקום loci, h.e. Dei: Pag. sic enim Rabbinii Deum aliquando connotant. Caterum videtur, pro oblivioni tradebantur, vertendum potius, jactitabant sese in civitate sua, quod sic & sic fecissent in æde Domini. Nam primum exponit quasi pro Beth scriberetur וישתכרו: postea verò per Caph, quod sequitur, Merc. Et oblivioni tradentur, i.e. oblivioni tradetur, nomen illorum æde memoria de civitate, i.e. in medio civitatis in qua rectum (vel, sic) fecerunt: quia dictum est Joel. 3. 2. & congregabo omnes gentes, & descendere faciam in vallem Jehosaphath, &c. Pag. quasi ibidem Deus ab illis pænas expectaturus sit; Merc. unde & Psal. 73. 20. in civitate imaginem illorum contemnes. Targum, in veritate vidi impios qui sepulti sunt, & excelsi sunt de mundo, de loco sancto iustorum, ubi habitabant (vel, ubi iusti habitabant) ut eant in incendium in Gehinnam (i.e. Gehennam) & oblivioni tradentur, vel traduntur, inter habitatores urbis; & secundum quod fecerunt, fiet, vel fit, illis. Pag.

Rad. 21. כוס duo significat; i. est calix, poculum, Pag. Bu. Cocc. Quidam ad כוס reducunt, quod est adnumerare. Nomen rotundi, ut quidam volunt, poculi in morem rosæ germinantis, quod mensuras aliquot minores colligit. Forfan corula vel congius, qui capit sex sextarios. Sumitur pro portione alicui destinata, vel in bonum vel in malum, ut legendo observabis: unde & ei portionis nomen adjungitur interdum; ut Psalmo 11. & 16. Quidam hoc nomen de magna portione dici autumant, inquit Kimchi; Merc. כוס calix habens operculum, phiala rotunda in modum rosæ germinantis, seu Lili repandi. Cognationem habet cum כסה operuit. Est nomen gen. fam. & sæpe etiam accipitur pro cruce & calamitate, juxta illud dictum Christi, potestis bibere calicem meum? Thren. 4. vers. pen. Nam ad te quocumque veniet calix, bibes & nuda eris; Av. Metaphoricè sæpe sumitur, ut Psal. 75. 9. calix est in manu Jehovæ; Deus unicuique distribuit suas passiones; & Psal. 23. 5. calix meus abundat, i.e. siti meæ explenda omnia comparata sunt. Item Psal. 116. 13. כוס calicem salutis accipiam; i.e. quod Deus assignavit cum salute. Qui sacrificaverunt, epulabantur in Templo, & ita in communionem altaris veniebant; libenter communicare cum passionibus Christi est, calicem salutis bibere; Cocc. Occurrit autem hoc nomen radicale ordine Conc. simpl. ut seq. כוס poculum, Gen. 40. 11. 13. 1 Reg. 7. 26. 2 Chron. 4. 5. Psal. 75. 9. 116. 13. Isa. 51. 17. 22. Jer. 16. 7. 25. 15. 51. 7. Lam. 4. 21. Ezech. 23. 32. 33. Hab. 2. 16. Item cum י, ה, & ג, præs. ויכוס & poculum, Gen. 40. 11. הכוס poculum, Gen. 40. 11. 21. Jer. 25. 17. 28. 49. 12. בכוס in poculum, Prov. 23. 31. Item cum י. Aff. cui & י cop. est præs. & cum י Aff. cui י est præs. & cum י & י. Aff. ut seq. כוס poculum meum, Psal. 23. 5. ויכוס & poculum meum, Psal. 116. 5. ויכוס & ex poculo ejus, 2 Sam. 12. 3. כוסה poculum ejus, Ezech. 23. 31. כוסה calicis eorum, Psal. 11. 6. Item in forma pl. f. occ. cum י cop. præs. fir, ויכוסה & pocula, Jer. 3. 5. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est bubo, avis, Bu. Conc. nam כוס est etiam nomen avis immundæ ignotæ apud

nos, inquit R. D. in lib. Rad. quanquam R. Sal. Falconem interpretatur, inquit idem R. D. quo alia capiuntur aves; Pag. reperiturque in locis habitatis: itaque avis est notissima, Cev. Quidam etymon afferunt, quod stridore alias ad se aves colligat, & Illicem vertunt; alii strigem, alii Pelicanum. De rerum nominibus in hac lingua sæpe variatur, quod antiquitas tanta ignorat: licet etiam idem fiat in aliis sæpe linguis; Merc. Avis hæc immunda putatur esse bubo, aut nycticorax; Av. & Cocc. Symmacho est Upupa; 70. פופופ. Bochartus conjectat esse ονκορπιδον, Latinis, Truonem, dictum; à trua, quam à rostro pendentem habet; Hebræi à כסה dictam putant; quod se tegat de die; Coc. R. Sal. ni fallor, exp. noctuam; & sanè quoniam Psal. 102. additur, solitudinum, non videtur esse falco, fed alia avis solitaria, desertum incolens; Targum, כיופופה ulula, aut noctua: & R. D. in comment. dicit illius vocem esse lamentum; & sic quidem videtur esse ulula, Pag. Occurrit cum ה dem. & כ, præs. ut seq. הכוס bubo, Lev. 11. 10. Deut. 14. 16. ככוס sicut bubo, Psal. 102. 7.

Rad. 22. כור m. est vas (inquit R. D.) in quo aurifex fundit argentum & aurum; Pag. Catinum Latini videntur appellare, Merc. un creuset d'orfeure; Cev. Hier. Fornacem aut caminum vertit; Pag. Quidam scribunt radicem כור significare excidere, fodere, ut conveniat cum כרה; & eò reducunt כחרי, quod primum verisimile est scriptum fuisse כחרי foderunt, Psal. 22. 17. Aleph pro vau posito, ut moris est in quiescentibus Hajin: vel כחרי, nam Aleph interdum ita positum mobile reperitur. Ego à כרה malim, quia est Milhel, Aleph abundante, ut in פחרי. Vide supra in radice חרה, in nomine חרי. Fornacem à similitudine foveæ dictam putant; Merc. כור fornax excisa in terram, item focus habens similitudinem foveæ excisæ, in quo probatur aurum, argentum & alia metalla, vel in quo funduntur vasa ænea. Cognationem habet cum כרה fodit, effodit; item cum גור habitavit, nam ad fornacem obambulabant homines calefaciendi gratiâ; Av. כור catinus, catinum, fornax, locus, vel labrum, aut vas ad liquandum metalla; Bu. Lex. In Bu. Conc. radix hæc tria habet significata: i. כור catinus, fornax; & sic occ. simpl. & cum י, ה, & מ, præs. ut seq. כור fornax, 1 Reg. 8. 51. Ezech. 22. 18, 20, 22. וכור & catinus, Prov. 17. 3. 27. 21. בכור in fornace, Isa. 48. 10. מכור ex fornace, Deut. 4. 20. Jer. 11. 4. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est corus mensura; Bu. Conc. idque in nomine כור m. genus mensuræ, quæ Latinis corus etiam dicitur, & est inquit R. D. in l. Rad. חומר corus; estque triginta סאים satorum; pag. כור corus, proprie aridorum mensura maxima, eadem cum חומר; vide illuc. Bis tamen etiam de liquidis dicitur, 1 Reg. 5. 11. & Ezech. 45. 14. Bu. Lex. De coro, mensuræ aridorum nomine, vide radicem כרר. Est mensura farinæ, tritici, olei. Vide locos citatos, in 1 Reg. & Ezech. 45. 14. מעשר הבת מן הכור; quod 1 Reg. 5. 11. dicitur, viginti coros olei (qui essent ducenti bathi) pro eo habent 70. חמשים & 20. באם באם & 20. באם באם. Quomodo est, 2 Chron. 2. 9. וישמן בתים עשרים חמשים. Sed sunt, qui Chiramo viginti Coros olei optimi privatum datos, at reliquum operariis cessisse volunt. Josephus 8. אג. cap. 2. דת

διχαίους κόβους, ἢ πσέτους ἐλαίης βάθους. & כור eadem mensura est. Locus Ezech. 45. 14. sic verti potest. Et statutum olei, bathi olei: decima bathi de coro, decem bathis, h.e. chomer. Nam decem bathi chomer. Non est verisimile, ἀφαίρεμα de oleo majus esse eo tritici. At tritici ἀφαίρεμα est sexagesima pars chomer. Sed si bathus de chomer (ut Lutherus explicavit) aut decima bathi est ἀφαίρεμα olei, decima totius erit; Cocc. Quidam ut כור fornacem, sic & כור corum, mensuram aridorum, à figura foveæ dictam volunt; quòd vas esset excisum, & capax. Continet Josepho, l. 3. Antiq. 41. Medimnos Atticos, Epiphanio in lib. De mensuris & ponderibus, 30. modios. Fit hujus mentio Lucæ 16. Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum dem. præf. ut & in forma pl. m. simpl. ut seq. כור corus, 1 Reg. 4. 22. 5. 11. הכור corus, Ezech. 45. 14. כורים cori, 2 Chron. 2. 9. 27. 5. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est peregrinatio; negotiatio, Bu. Conc. idque in nomine inde, secundum quoddam, derivato, viz. מכורה vel cum cholem מכורה, aut cum kibbutz pro schurek, מכרה f. peregrinatio, habitatio, secundum R. D. Pag. מכירה etiam alii excisionem exponunt, ut terra excisionis aliqujus, sit ubi ex matris utero excisus est, seu creatus & editus; alii Caph pro Gimel fume volunt, à גיר: nam quod quidam faciunt Mem radicale, alienius est. Kimchi etiam per מגורה exponit, quod peregrinationem, seu incolatum significat, Merc. מכורה est focus ubi quis potissimè versatur, & figuratè accipitur pro colonia vel natali solo, i.e. locoude aliquis est excisus vel oriundus; Av. In forma constr. est, מכרות, & occ. cum Aff. Ezech. 29. 14. Super terram מכרותם peregrinationis, aut habitationis eorum, Pag. Bu. Conc. Hier. in terra nativitatissuæ, Pag. ad terram coloniarum eorum; Av. & in forma pl. f. מכורות vel מכרות, occurrit cum Aff. יך Ezech. 16. 3. cum kibbutz pro schurek; sic, מכרותיך commercia tua, Bu. Conc. habitationes tuæ, Pag. coloniarum tuarum; Av. & sic Ezech. 21. 30. Inter מכרותיך peregrinationum seu habitationum tuarum; Pag. Bu. Conc. Hieron. nativitatissuæ tuarum; Pag. in terra coloniarum, sive venarum tuarum; Av. In loco autem Ezech. 16. 3. scribitur cum cholem מכרותיך in emendatis exemplaribus; Pag. De hoc nomine מכורה vide in מכר; Bu. Lex. ad quam radicem etiam alii illud referunt; ibi vide.

Rad. 23. כוש primus filiorum Chami, Gen. 10. 7. Hinc dicitur כוש pro terra filiorum Cusch, 2 Reg. 19. 9. Ità Job. 28. 19. פשרת כוש: Nah. 9. 3. Per paronomasiam, פל. 7. 1. ימיני על דברי כוש super verba Cusch Benjaminitæ; & per allusionem (כוש Hab. 3. 7. Hinc כוש Cuschita, 2 Sam. 18. 21, 22, 23, 31, 32. Jer. 28. 7, 10, 12. 39. 16. Plurale כושיים, Am. 9. 7. fam. כשית Num. 12. 1. Doctissimus Bochartus in suo Phaleg. lib. 4. cap. 2. contendit, terram כוש esse Arabiam. Nos omnino putamus, litora Asiæ & Africæ circa mare rubrum Cuschæ eorum esse: sed & Æthiopes eodem nomine designari. Quod est Ezech. 29. 10. Desolabo Ægyptum à turre Syenes usque ad terminum Cusch, h.e. ab ultimo suo limite australi, quæ terminatur Æthiopibus versus Orientem. Notandum est, in Scripturis non solere terminos terræ oppositos semper poni, sed vicinos. Tirhaka rex Cusch, 2 Reg. 19. 9. Sennacheribum cecidit,

Zerach in regem Asiam duxit centum myriades, 2 Reg. 14. 9. & Isa. 20. 3, 4, 5. Ægyptus & Cusch conjunguntur: in quibus spem reponebant Palaestini. Nah. 3. 9. Cusch Ægyptus, Put & Lubim conjunguntur; in quibus robur No. Isa. 18. 1. v.æ terræ obumbratæ alis, quæ sunt ultra flumina Cusch. h.e. Judææ, quæ confidit rege Cuschæorum Tirhakah, & sub umbram ejus se recipit. Eustathius, Ægyptum etiam Αἰθιοπία vocatam tradit, ad Dionys. p. 32. & 35. Apud eundem p. 28. ex quodam Rhetore; Τρωγλοῦται. μοῖρε. Αἰθιοπική νομοδική, ἢ Ἀράβων ὄμιλος. Et ex Herodoto; οἱ Τρωγλοῦται αἰθίοπες. Videndus idem in Odyssea. Quid mirum igitur, si & Hebræi eodem nomine appellaverint vicinos Arabum, & ultimos Æthiopes Cuschitas? Jer. 13. 23. Numquid mutabit כוש Cuschita pellem suam? Id de veris Æthiopibus & nigris dictum esse, quis neget? Cocc. כוש Chusch proprium nomen viri, Gen. 10. 6. qui Arabibus Æthiopibusque nomen dedit; unde Æthiopia Cusch dicta, 2 Reg. 19. 6. כוש Æthiops, 1 Sam. 18. 21. הַיִּהְפֹּךְ כוּשִׁי עוֹרֹו, Num mutabit Æthiops pellem suam? Jer. 13. 23. Plural. כושיים Æthiopes, Am. 9. 7. fam. כשית Æthiopissa, ex regione Chusch oriunda, Num. 12. 1. Sic autem appellatur Tzippora uxor Moysi, quæ non Æthiopissa, sed Midjanitis erat. Midjanitæ autem vocati sunt Chuschitæ, quòd Æthiopiz vicini essent, & partem regionis Chusch obtinerent; Bu. Lex. כוש proprium nomen filii Cham, & ab eo terra quam inhabitavit, vocata est Chus, i.e. Æthiopia; Av. Asiani, teste Josepho, Chuscæos appellant, i. e. nigros, Græcè Αἰθίοπες, ab adusta facie, Merc. 2 Sam. 18. 31. Et ecce הכושי Chusi (vel Chusitha; venit) Dicunt enim Hebræi quòd nomini proprio non præponitur He notificativum; unde Targum est sine He. Jer. 39. 16. diceset לַעֲבֹד מֵעַבְד־הֶעָבֵד ad Hebedmelech הכושי Æthiopem: vel, secundum R. D. in lib. Rad. ad servum Regis Æthiopem: vel, Chusi. Et ad hunc modum הכושי revertitur ad עָבֵד Hebed, i.e. servum. Ac si dicat, quòd hic erat כושי (Æthiops qui erat, Merc.) servus Regis. Am. 9. 7. Nonne sicut filii כושיים Æthiopum estis mihi filii Israel, qui scil. non valent suam mutare pellem? (ut & Jer. 13. de quo supra, Merc. Cev.) ac si dicat, ut enim Æthiopes pellem suam non mutant, sic vos non mutamini, nec revertimini ab operibus vestris malis. Et hanc ob causam vocatur Saul, Chus, sicut scriptum est, Psal. 7. in titulos super verba (vel, de rebus, de iis quæ pertinent ad; Merc.) כוש Chus (i.e. Saul) filii Jemini. Non enim fuit immutatum ejus cor ab odio David: quanquam dixit 1 Sam. 26. 21. Peccavi, revertere fili mi David, non enim malefaciam tibi ultra, &c. Num. 12. 1. Et loquuta est Mirjam & Aharon contra Moysen, propter mulierem (aut uxorem) הכשית Æthiopissam quam accepit; i.e. Midjanitidem, inquit R. D. in l. Rad. Nam Æthiopes, Midjanitæ & Ismaelitæ, iidem erant, simulque habitabant: quemadmodum dictum est, Gen 37. 25. & ecce turba Ismaelitarum, & v. 36. dictum est, Et Medaniam (i.e. Midjanitæ) vendiderunt eum in Ægypto. Et sic in bello Ghidhon contra Midjanitas (dicitur Jud. 8. 24. Cev.) quo Ismaelitæ erant. Et obloquebantur contra Moysen; eo quòd acceperat uxorem Midjanitidem; Pag. & tamen imperare illis volebat. Quòd si ob prophetiam imperium affectabat, an non etiam per nos

inquietabant, loquutus est Dominus? Ab. Ezra, ex quo videtur desumpta quæ huc translata sunt ex Kimchi, habet, Midjanitas habitare in Tabernaculis, juxta illud Hab. 3. 7. commotæ sunt cortinæ (seu pelles) terræ Midjan: unde & præ nimio solis ardore, quicquid albedinis habent, amittunt. Atque hoc fortasse sibi voluit Kimchi, quum dixit hos populos eosdem esse, similiterque habitare: nisi malis his verbis horum populorum vicinatem intelligere, Merc. Cev. Targum, propter uxorem שפירא pulchram. Idem R. Selomoh; Pag. Sic & Kimchi Psal. 7. in titulo, quosdam scribit putare appellatum Saul Chus, quasi pulchrum aspectu; quum interim occultè mores ejus inemendabiles notarentur; Merc. Occurrit autem nomen hoc secundum Bu. Conc. pro regione; sic, כוש Ethiopia, Job. 28. 19. Psal. 7. 1. Item pro gentili masc. hujus regionis, occ. simpl. & cum כוש & ל præs. כוש Ethiopia, 2 Sam. 18. 22. Jer. 13. 23. הכוש Ethiopia, 2 Sam. 18. 23, 24, 31, 32. Jer. 38. 7, 10, 12, 39. 16. לכוש Ethiopia, 2 Sam. 18. 22. & in forma pl. m. est כושי Ethiopia, Am. 9. 7. Item pro gentili f. occ. in sing. simpl. & cum כה dem. præs. כושי Ethiopia, Num. 12. 1. הכושי Ethiopia, Num. 12. 1.

Rad. 24. כזב est, mentiri, Pag. Bu. mentiri affirmando, Cocc. defraudavit, mentitus est, mendax fuit, Av. est cogn. cum כשך fascinauit, nam is dicitur fascinator, qui mendaciis est defraudatus & seductus; Av. Atque inde in part. ben. kal, f. m. כזב mentiens, Bu. Lex. vel mendax: nam participium sæpe capitur pro nomine Toar, Pag. vel loco nominis, Bu. Lex. prout occurrit, Psal. 116. 11. כזב כל הָאָדָם omnis homo mentitur, vel mendax est, Pag. Bu. Cocc. q. d. nullus est homo in mundo cui fides adstringenda sit: solum Dei dictum est fidei fundus. Quicquid homo loquitur ex seipso sine verbo Dei, quod credere oporteat, mendacium est. Hinc sequitur hominem esse mendacem: quomodo loquitur Apostolus, Rom. 3. 4. In Niphal כזב falli, Cocc. defraudatus est, inventus est mendax; Av. five mendax effectus est; Bu. Lex. Occurrit in præter. niph. 2. f. m. cum cop. præs. וְכִזְבָּה & efficiaris mendax, Prov. 30. 6. & in 3. f. f. præter. Niph. occ. cum camerz pro Scheva penult. ob pausam; sic, כִּזְבָּה mendax facta est, Job. 41. 1. In piel כזב mentitus est frequenter; ponitur absolute, aut cum ל five ב; Av. & occ. in præter. piel 3. f. m. כזב mentitus fuerit, Mich. 2. 11. ut & in Infinit. piel, (כזב mentiri) cum כ præs. & כם, Aff. כִּזְבִּים in mentiendo vos, Ezech. 13. 19. In fut. piel, occ. 1. f. & 2. f. m. & fut. seq. כִּזְבִּי mentiar, Job. 6. 28. 34. 6. Psal. 89. 36. תִּכְזֹב mentieris, 2 Reg. 4. 16. תִּכְזֹבִי mentieris, Isa. 57. 11. Item in 3. f. m. fut. piel, simpl. & cum cop. præs. ut & in 3. pl. m. ut seq. כִּזְבִּי mentietur, Prov. 14. 5. Hab. 2. 3. כִּזְבִּי ut mentiar, Num. 23. 19. כִּזְבִּי mentientur, Pl. 78. 36. Isa. 58. 11. In Hiphil הִכְזִיב fecit mendacem, arguit mendacii; Av. Cocc. Bu. Lex. Occurrit in fut. hiph. 3. f. m. cum כִּי Aff. sic, הִכְזִיבִי mendacem faciet me, Job. 24. 25. Atque inde nomina, i. כזב m. mendacium, Pag. Bu. & c. fraus; vituperium; Av. & in Scriptura mendacium spiritale dicitur falsa & impia doctrina, aut opinio de Deo; Merc. Occurrit autem in f. m. locis seq. כִּזְבִּי mendacium, Psal. 4. 3. 5. 7. 40. 5. 58. 4. 62. 5. 10. Prov. 19. 22. 30. 8. Isa. 28. 15. 17. Ezech. 13. 6, 7, 8, 9, 19. 21. 34. 22. 28. Dan. 11. 27. Hof. 12. 2. Zeph. 3. 13. Item in forma pl. m. simpl. est, כִּזְבִּים mendacia, Jud. 16. 10. 17.

10. Prov. 6. 19. 14. 5, 25. 19. 5, 9. 21. 28. 23. 3. Hof. 7. 13. & in forma constr. pl. m. occ. cum כִּזְבִּים Aff. sic, כִּזְבִּים mendacia eor. Am. 2. 4. Item, 2. hinc etiam nomen, præposito Aleph formativo, אֶכְזִב m. fallax, & substantivè mendacium, Bu. Lex. & Conc. Av. & c. frustratio, Cocc. falsitas, vanitas, frustratio spei; Av. Occurrit Jer. 15. 18. eris mihi sicut אֶכְזִב fallax, Bu. Conc. vel sicut mendacium aquarum, Pag. vel potius, aquæ, scil. quæ fideles & perennes non fuerunt, aut sunt: nam אֶכְזִב quum sit in distinctione, & per camerz, non est in regimine. Kimchi in comment. facit אֶכְזִב nomen Toar, sive Adj. mendax; ut ad hanc vocem, substantivum, sicut aliàs, ad quasdam, quas & ipse citat, subaudiatur: scaturigo scilicet, Merc. Cev. Eris mihi ut mendacium, ut aquæ quæ non fideles sunt; Av. fies mihi ut frustratio; i. e. ut is, cui quis fidens frustra est; Cocc. Sed occurrit etiam cum כ præs. Mic. 1. 14. ubi Propheta utitur eleganti paranomasia, Merc. Cev. Domus אֶכְזִיב achzib (nomen est loci) erunt אֶכְזִיב in mendacium, Pag. Av.

Rad. 25. כזר crudelis fuit, atrox fuit, ausus est atrociter: est cogn. cum כזר dissecuit; Av. Non autem occurrit hæc radix verbaliter, sed nomen cum Aleph formativo præposito, secundum plerosque, viz. אֶכְזִר m. crudelis; Pag. Bu. sævus, immitis, ferox; audax; אֶסּוּרָה. Semper est Toar, sive Adj. Merc. Bu. Lex. crudelitas, atrocitas, immanitas; Aleph à fronte est Heemanticum; Av. Occurrit Deut. 32. 33. & venenum aspidum אֶכְזִר crudele; Hieron. insanabile; Pag. & fel aspidum ipsa crudelitas; Av. Sic Job. 41. 2. non אֶכְזִר crudelis; Pag. Nemo est tam audax, qui eum excitare, vel provocare auit; Merc. & Av. Item cum כ præs. Job. 30. 21. mutatus est אֶכְזִר in crudelitatem mihi; Av. & Lam. 4. 3. filia populi mei אֶכְזִר crudelis; aut, in crudelem; vel, tanquam crudelis; vel potius, crudeli, scil. tradita est; & sic Targum; Principes congregationis populi mei traditi sunt crudelibus; non enim potest referri ad בַּת filiam, quæ generis est feminini; Pag. Hoc autem non obstat, quia est similitudo: generaliter enim crudeli comparatur vel homini; vel animali; ut de struthionibus subdit, ad exaggerandam ejus אֶסּוּרָה. Merc. Sed potest etiam exponi de filia, sic, filia populi mei, crudeli, Pag. vel, in crudelem, evasit scil. Cev. Videbant enim filios suos clamantes pro pane, & non erat qui porrigeret illis; quia vitam suam præferebant vitæ filiorum suorum propter famem; Pag. Hæc ex comment. R. Sal. Merc. Cev. Filia populi mei in crudelitatem versa est, ut struthio; Av. Atque inde nomina, i. אֶכְזִר (cum jod scil. constitutivo nominis Toar, sive adjectivi; Pag.) crudelis, atrox, asper, qui est sine misericordia; Pag. Bu. Av. Quidam volunt Paulum, cum 2 ad Cor. 12. de Angelo Satanæ loquitur, sibi dato, ut ab eo colaphis caderet, alluisse ad locum, Prov. 17. 11. וְיִמְלֹךְ אֶכְזִר & nuntius crudelis mittetur in illum; ubi אֶכְזִר legitur etiam cum jod paragogico; Merc. Cev. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum כ præs. locis seq. אֶכְזִר crudelis, Prov. 11. 17. 12. 10. 17. 11. Isa. 13. 9. Jer. 6. 23. 30. 14. 50. 42. אֶכְזִר in crudelem, Prov. 5. 9. Item, 2. Indè etiam No. substant. f. אֶכְזִר crudelitas, Pag. Bu. Av. ira crudelis, Av. Occurrit Prov. 27. 4. אֶכְזִר crudelitas, ira est, vel, in ira est: Hieron. ira non habet misericordiam; Pag. Crudelitas est furor, & c. Av. אֶכְזִר & c. vide in rad. זור; Cocc.

Rad.26. כחר est, celare, occultare, abscondere; excidere, succidere, removere, inquit R.D.Pag. In universum est abscondere; vel, tollere aliquid nē ultrā extē, audiat, aut videatur. Cum negatione est celare, abscondere; in affirmatione excidere, delere, itā ut nullum signum reſter. Quā delentur absconduntur, & ē medio tolluntur. In piel semper pro celare. In Niphal & Hiphil nunc celandi, nunc excidendi occurrit significatio, Merc. כחר occultavit, celavit; item exterminavit, excidit, succidit; nam quod exciditur hoc etiam occultatur, nē amplius visui pateat; Av. In Niphal, כחר celari, abscondi; excindi, succidi, Bu. Conc. & Lex. Occultatus est, excisus est, Av. Occurrit in præt.niph. 3.f.m. locis seq. כחר excisa fuit, celatus, vel -ta, Job.22.20. Psal.139.15. Hof.5.3. & in 3.pl. præt. niph. occurrit cum cametz pro cateph-pathach penult. ob pauſam, tam in sign. excidendi, quam celandi; ut seq. כחר excisi sunt, Job.4.7. כחר celati, Psal.69.6. In part.niph.f.m. כחר & כחר excisus, excisa, &c. sed occ. in altera forma ſam. cum duplicē ſagol & וה præſ. ſic, ויה כחר & quā excindi debet, Zach.11.9. & in forma pl.f. part. Niph.occ. ſimpl. & cum דה m. præſ. ויה כחר excisas, Job.15.28. ויה כחר excisas, perditas, Zach.11.16. In fut. niph.occ. in 2.f.m. cum 1 conv. præſ. Exod.9.15. ויה כחר & ſuccisus es ē terra; Pag. & celaberis; Av. vel, & aboliſus eſſes de terra; Cocc. ſed occ. etiam in 3. ſing. m. & f. fut. Niph. ſimpl. ut ſeq. ויה כחר celabitur, 2 Sam.18.13. ויה כחר excindetur, Zach.11.9. In piel, כחר celavit, abscondit, occultavit, Bu. Lex. Av. Occurrit in præt. piel, 3.f.m. & 1.f. fut. & in 3.pl. cum cateph patach penult. Sed ob pauſam, cum Tzeri penult. ut ſeq. כחר celavit, 1 Sam.3.18. כחר celavi, Job.6.10. Psal.40.11. כחר celarunt, Job.15.18. כחר idem, Iſa.3.9. In fut. piel occurrit 1.f. & 2.f.m. & f. ut & in 1.pl. & in 2.pl. m. ut ſeq. ויה כחר celabo, Job.27.11. ויה כחר celabis, Joſ.7.19. 1 Sam.3.17. Jer.38.14.25. ויה כחר celes, 2 Sam.14.18. ויה כחר celabimus, Gen.47.18. Psal.78.4. ויה כחר celetis, Jer.50.2. In Hiphil כחר celavit, excidit; Bu. Lex. celavit excindendo, & deſtruendo; Av. Occurrit in 1.f. præt. hiph. cum 1 conv. præſ. & 1 Aff. ſic, ויה כחר & excidam eum, Exod.23.23. ut & in Infin. hiph. cum ויה præſ. ויה כחר & ad exciſcendum, 1 Reg.13.34. Item in fut. hiph. occ. 1. f. cum 1 cop. præſ. & in 3.f.m. cum 1 conv. præſ. ſed utrumque deſectivē absque jod hiph. in Tzeri ult. ut ſeq. ויה כחר & exciſcendam, Zac.11.8. ויה כחר & excidit, 2 Chr.32.21. ſed occ. etiam in 3.f.m. fut. hiph. plenē cum chirek magno ante ויה. Aff. ſic, ויה כחר & celaverit illud, Job.20.12. prout iterum in 1.pl. fut. hiph. cum 1 cop. præſ. & 1 Aff. occ. deſectivē absque jod cum chirek parvo penult. ſic, ויה כחר & exciſcendemus eos, Pl.83.5.

Rad.27. כחל in kal eſt, dirigere; Pag. ſeu aptare, concinnare, colorare, fucare, comere, Merc. Cev. ornare oculos ſtudio, ut R.D. inquit, Pag. fucavit; Bu. Lex. coloravit, pinxit ſtudio aut rubedine, fucavit pigmento: Eſt cogn. cum חלל a quo חלילי i.e. rubicundus colore. Hinc Latinum color, & verbum coloro; Av. Occurrit (ā 2.f.m. כחל) in 2.f.f. præt. kal, ſic, Ezech.23.40. ויה כחל fucasti oculos tuos; 70. ויה כחל &c. Kimchi dicit כחל Arabibus פור ſtibium; Cocc. Direxiſti, ſeu ornaſti, coloraſti, decoraſti, vel, ut Hieron. circumliniſti ſtudio oculos tuos; nam כחל eſt ſti-

bium, Pag. apud Doctores ſcil. vel fucus; ſicut & Arabicē, teſte Kimchi, al Cahol appellatur, Merc. & Bu. Conc. & Lex. ut Coc. coloraſti oculos tuos, i.e. faciem tuam; Av.

Rad.28. כחש eſt, attenuari, macreſcere, in kal; Pag. mentiri, mendacem fieri: & metaphoricē, emaciari, Psal.109.24. Bu. Lex. Cocc. כחש negavit, denegavit, abnegavit, mentitus eſt, fruſtratus eſt, non reſpondit voto: eſt cogn. cum כחש oblitus eſt; & cum כחש obtenebratus eſt; nam quā animo ſunt obtenebrata, & obliſioni tradita, dicuntur negata, Av. In Bu. Conc. Radix hæc duo habet ſignificata; 1. in piel כחש mentiri, negare, abnegare, Bu. Conc. negavit: Conſtruitur cum Dativo, aut כ. In piel ſignificat, כחש, nempe כחש i.e. falſo abnegare; Kimchi, כחש כחש ענין כחש notio abnegationis & mendacii Cocc. Sed extrat etiam cum ſagol in ult. ſic כחש; Av. ſignificat in piel, denegare, fallere. Sæpe habet poſt ſe Lamed, Beth, & tunc contradictionem, ac nocendi ſtudium notat, ut verba כחש, כחש, כחש, & ſimilia, mentiri in aliquem, &c. Merc. Occurrit autem in præt. piel, 3.f.m. ſimpl. cum Tzeri in ult. ſed cum 1 cop. præſ. in utraque forma cum Tzeri & cum ſagol, in ult. ut ſeq. כחש mentitur, 1 Reg.13.18. Hab.3.16. ויה כחש vel ויה כחש & mentitur, Lev.5.21,22. Job.8.18. Item in 1.f. præt. piel occ. ſimpl. & cum 1 conv. vel cop. præſ. ut ſeq. כחש abnegaviſſem, Job.31.28. ויה כחש & abnegem, Prov.30.9. Item, in 3.pl. præt. piel eſt, ויה כחש abnegant, mentiuntur, Joſ.7.11. Jer.5.12. & in Infin. piel occ. ſimpl. & cum 1 cop. præſ. כחש mentiri, Zach.13.4. ויה כחש & mentiri, Iſa.59.13. Hof.4.2. Item, in fut. piel, 3.f.m. occ. cum ſagol in ult. Sed in 3.f.f. cum 1 conv. præſ. eſt cum Tzere in ult. כחש mentietur, Hof.9.2. ויה כחש & mentita, eſt Gen.18.15. Item, in 2.pl. fut. piel occ. ſimpl. & cum Nun parag. add. & in 3.pl. m. ſimpl. ut ſeq. ויה כחש mentimini, Lev.19.11. ויה כחש mentiamini, Joſ.24.27. ויה כחש mentientur, Psal.18.48.66.3.8.1.16. In loco autem citato, Hof.9.2. ויה כחש mentietur contra eum, vel ei, Pag. vel, eam. Legitur etiam כחש in eos, vel illis, figuratē, i.e. faller eorum ſpem; Merc. ut R.D. in comment. videbitur mentiri eis: ſequutus notam Maſoreth quā ad כחש adſcribitur, duo ſcilicet eſſe quā ſcribuntur כחש, & putantur eſſe כחש. Vide alternm in כחש, ad Makor hiphil; Cev. Item Psal.18.45. filii alienigenæ (gen. ſing. Merc.) ויה כחש mentientur mihi, Pag. vel mentiebantur (ſeu, affingebant ſeſe, aut affingunt) mihi, 2 Sam.22. in hithpael idem legitur, ſiſtē ſeſe mihi ſubmittunt. Psal.81.16. eodem modo intelligi: etſi alii exponant, non nocerent, vel nocuiſſent, ſpe ſuā de illo fruſtrati; Merc. In Niphal כחש mendacem fieri, Bu. man. denegatus eſt, fruſtratus eſt; Av. abnegavit ſe; Cocc. Occurrit in fut. niph. (ā 3. f. m. ויה כחש) in 3.pl. m. cum 1 cop. præſ. ſic, Deut.33.29. ויה כחש & erunt mentientes inimici tui; Pag. vel, affingent ſeſe tibi, Merc. humiliabunt ſe, humiliabuntur, &c. Pag. & mentiuntur tibi, &c. videtur dici, tanquam ſe abnegant tibi; nam & Hithpael hoc modo, 2 Sam.22.45. Cocc. & mendaces, ſeu falſos ſe deprehendent, Bu. Conc. & mendaces ſient, i.e. conatibus ſuis fruſtrabuntur; Bu. Lex. & fruſtrabuntur inimici tui tibi, i.e. negabit illis votum, Av. In hithpael ויה כחש fecit ſe negare; fruſtratus eſt ſpe ſuā, Av. Occurrit in fut. hithp. (ā 3. f. m. ויה כחש) E e e 2 f.

(יִכְחָשׁוּ) 3.pl.m.2 Sam.22.45. filii alienigenæ negabunt, vel mentientur mihi; i.e. negabunt nunc mihi mala quæ fecerunt; Merc. mendaces fient, Bu. Conc. vel facti sunt mihi, Bu. Lex. Negabunt, i.e. defraudabuntur de me; Av. Atque inde No. 1. כִּחַשׁ, vel in pausa כִּחַשׁ masc. mendacium; abnegatio; defectio: item contraditio, denegatio, Pag. Bu. Av. Cocc. Merc. Cev. Et interdum adjectivè, mendax; Av. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum יָמָּ & יָמָּ ptæf. כִּחַשׁ mendacium, Nah.3.1. כִּחַשׁ mendacium, Hof.10.13. כִּחַשׁ mendacio, Hof.12.1. יִכְחָשׁוּ & propter mendacium, Psal.59.13. In forma pl.m. מְכַחְשִׁים mendacia; unde in forma constr. cum יָמָּ ptæf. & הֵם Aff. est, הֵם יִכְחָשׁוּ & mendaciis suis, Hof.7.3. Item, 2. hinc etiam No. pl.m. in alia forma, מְכַחְשִׁים mendaces, Pag. Bu. defectores; ut quidam volunt, Merc. Isa.30.9. מְכַחְשִׁים בְּנֵימִי filii degeneres, abnegantes patres suos; est tanquam à sing. כִּחַשׁ ad formam גִּבְבִּי & 70. מְכַחְשִׁים. Kimchi, inobedientes, abnegantes Deum patrem suum, Cocc. filii mendaces; Av. Deinde, ii. signif.2. hujus rad. in Bu. Conc. est, emaciari; & sic occurrit in præf. kal, 3.f.m. Psal. 109. 24. כִּחַשׁוּ בְּשָׁרִי caro mea attenuata est, vel macruit propter oleum; Pag. vel potius, à pinguedine, i.e. pinguedine destituta est: nam defectio sonat; Merc. (& sic apud Doctores dicitur כִּחַשׁוּ בְּהֵמָה animal macilentum, Pag.) corpus meum emaciatum est à pinguedine; Coc. Caro mea defraudata est oleo, Av. In Niph'al occurrit hoc sensu, secundum quosdam, in fut. niph.3.pl.m. cum יָמָּ cop. præf. Deut.33. 29. וְיִכְחָשׁוּ & macie se conficient; Bu. Conc. vel emaciabuntur, h.e. viribus privabuntur, Bu. Lex. & erunt attenuati, i.e. macilenti, vel humiliati, Pag. Atque inde à verbo in hoc sensu est No. כִּחַשׁ macies, Bu. Lex. tenuitas, macilentia, Pag. Occurrit cum יָמָּ Aff. Job.16.8. & surrexit, aut stetit contra me כִּחַשׁ macies mea, seu tenuitas mea; Pag. & surrexit contra me abnegatio mea; Av.

Rad.29. כִּי est, Quia, quoniam; quòd; si; quum, quando; quamvis, quanquam; R.D. tamen in l. Rad. rationalem duntaxat conjunctionem esse putat; 1. Quia; Pag. Est, quia; & quòd, pro sensu commoditate, ut טַי apud Græcos ubi vulgatus interpret inepetè confundit, Quia dicens pro Quòd, passim in N.T. Variè usurpatur, ut hic habes. Sunt qui alicubi pro relativo exponant, ut Gen.4.25. & aliàs, Romanæ magis linguæ inservientes. Sic commodè possit exponi Prov. 11.15. & 20.16. etsi Hebræa simplicitas sonat, Quia. Est interdum adversativum pro Sed, per Eclipsin, pro כִּי de quo infra; vel exceptionis, pro nisi. Cùm duo vel plura vicissim consequuntur, oratio est disjunctivè exponenda, ut 1 Reg.18.27. Sunt qui pro Ne aliquando exponant, ut Gen.48.14. nè Menasse esset primogenitus; quod hic aliter exponitur. Item Hof.1.6. nè remittendo remitteram illis, juxta illos. Isa.30.21. & aliàs. Sed possunt aliter accipi. Tu nota insuper interrogativè interdum sumi pro eo quod Latine dicimus, Quid? vel num? vel forsan? Isa.29.16. כִּי-יֹאמֶר num dicit opus factori suo? vel, forsan dicit? ironicòs: & cum vau, ut Doctoribus Hebræis passim moris est, Isa. 36.19. וְכִי-הִצִּילוּ & num (vel, an verò) liberaverunt? Deut.7.17. תֹּאמַר כִּי forsan dices in corde tuo. Sæpiùs

sin evau hoc sensu. Sæpe videas expletivam esse particulam: ubi alioqui ratio non affertur, cùm sententiam interdum incipiat. Observa & sæpe non proximorum rationem reddere, sed remotiorum; quod ex sensu cognoscas. Talmudici omnia hujus Voculæ significata reducant ad quatuor; כִּי; si; לְמָּ forsan, vel num? לְמָּ sed; & לְמָּ i.e. quiaecce; si כִּי præcedat, & sequatur mediare כִּי, sunt qui exponant, etiam, Isa.7.9. potest reddi, sanè. כִּי est quantò magis, vel quantò minùs. Vide suprà in לְמָּ. Merc. כִּי Quia, quoniam, quòd, quamvis, nam: Interdum, igitur, ideo, idcirco, ut Jer. 22.17. 1 Sam.2.25. Jer.4.18. כִּי אֵין אִידָּ? Gen.27.36. כִּי donec, usque dum, Gen.26.13. כִּי quòd si, Gen.40.14. Etiam si, 1 Sam.14.39. Jos.17.v.ult. Sed, Pl. 1.2. Nisi quum, Gen.32.20. כִּי-אֵין vide in לְמָּ; Bu. Lex. כִּי Quia, quoniam, nam, quandoquidem, & c. particula causalis & rationalis. Aliquando à principio verus & novæ orationis est conditionalis, atque exponitur pro si, quum, quando; Hinc Latini acceperunt Quia, & c. Av. Particula hæc כִּי sæpe, signanter & emphaticè significat quamvis; ut Exod.39.9. cat quæso Domini medio nostrum, כִּי quamvis populus duræ cervicis est; secundum R. Mosch, Ab. Ezra, & R.D. & Jos. 17. 18. כִּי quia expelles Cenanzum, כִּי quamvis currus ferreus sit ei; & כִּי quamvis fortis sit: itidem secundum R. Mosch, & Ab. Ezra, licet R.D. exp. idcirco opus est ut expellas Cenanzum, quia fortis est, & currus ferreus est ei, Gen.48.14. intelligere fecit manus suas כִּי quamvis Manasse esset primogenitus. Dan.9.9. Domino nostro misericordiæ, & propitiationes, כִּי quamvis defecerimus ab illo; vel secundum R.D. quia rebellavimus in eum, i.e. opus est ut sint illi misericordiæ, & propitiationes, ut misereatur nostri, parcatque nobis: Item Exod.13.17. & non duxit eos Deus per viam terræ Pelistim, כִּי quamvis propinqua esset. Psal.41.5. fana animam meam, כִּי quamvis peccaverim tibi. Et Pl. 25. 11. & propitiaberis iniquitati meæ, כִּי quamvis multa aut magna sit. Confer etiam Isa.12.1. & 28.15. & Psal.71.15. quos omnes & quosdam alios locos pro hac significatione adducit, Pag. כִּי particula ut plurimum est אִינוּךְ nam, quia, עַתָּה, גַּם. Notandum autem eam particulam non semper indicare rationem proximè dicti, sed unius thesæos distincta argumenta, repetito כִּי denotari: id observavimus in Jobo, p.377. & Psal. 69.10. Aliquando significat rationem ejus, quod subiicitur: ut, & quia, quandoquidem. Notat & quòd, טַי. Item, quando, quum, five כִּי אֵין, vel, si, Gen.4.12. כִּי quum coles terram: & v.23.24. כִּי quum virum interfecero ad vulnus meum, aut puerum ad vibicem meam; כִּי quando septies vindicabitur Cajin, Lamech septuagesies septies. Ità cum præterito post futura, cum de rebus futuris sermo est, valet, quum, vel quando; verbum autem in Subjunctivo explicandum est; ut & post אֵין vel וְיֹאמֶר relativum, ut Isa.60.9. פֶּתַח כִּי quum decoraverit te. Jer.31.25. הִרְוִיתִי כִי quum irrigavero; Et Isa.43.20. בְּתַחֲ כִי quum dederò in deserto aquas. Vide Psa.102.17.18. Confer Joh.16.3. טַי אֵין de futuro tempore. Sic post אֵין, ut Ezech.39.29. & non occultabo amplius faciem meam ab iis, אֵין אֵין אֵין quum effudero spiritum meum in domum Israël. Vide Gen.48.6. 1 Reg 8.47. & Isa.43.21. populus, quem formaverò.

mavero, laudem meam narrabunt. Confer Isa. 55. 10. כי הורה נא nisi irrigaverit. Item valet quoque, fed, adversativum, post negantem; ita לא כי est, non, sed; ut Gen. 18. 15. Ezec. 46. 9. Hof. 1. 6. 2 Sam. 16. 18. Exod. 16. 8. Gen. 24. 4. Sed ponitur etiam ante sermonem alienum, ut Gen. 24. 4. apud Græcos. Sic 1 Sam. 2. 16. & dicebat ei Nunc dabis. Jer. 2. 35. & dicis, כי innocens sum. Assertivum est 1 Sam. 14. 39. כי מות ימות certè morietur. Sic v. 44. & 1 Sam. 25. 34. Item ponitur & ut וסע apud Græcos, & notat quasi effectum, ut Psal. 8. 5. Quid homo, כי recorderis ejus, & filius hominis, כי ut visites eum? Sic Job. 6. 11. quæ vires meæ, כי ut speres, & quis finis meus, כי ut suslineam animam meam? sic Job. 3. 12. & quid ubera, כי ut fugerem? Et c. 7. 17. Quid homo כי ut educes eum, & כי ut animum tuum ad eum advertas. Confer etiam Job. 10. 6. Isa. 36. 20. & Jud. 8. 15. כי etiam interrogativè, ut 2 Reg. 18. 34. כי an eripuerunt? h. e. eripuit aliquis Samaritam è manu mea? Item, וכי Interrogativum pro, & quomodo? vide Isa. 8. 19. & 36. 7. & 19. כי αὐτοὺς quamquam, ut Eccl. 8. 12. כי יורע אני quamquam non: est כי אם, כי est, 1. nam, si, Prov. 19. 19. 2. quod si, Prov. 2. 3. Exod. 22. 23. 3. fed, Psal. 1. 2. Ezec. 36. 22. Prov. 23. 17. 4. nisi, Isa. 55. 10, 11. 65. 6. In his subjungitur præteritum potentiale. De futuro verò sermo est, Esth. 2. 14. Mich. 6. 8. Etiam in jurejurando, pro כי אם Jer. 5. 14. fortè sic: Prov. 23. 18. si non est exitus! per Apostosin jurantis licet & sic potest exponi; nam si est exitus & reliquum; i. e. nisi nulla vita æterna, nulla remuneratio, nullum bonum perpetuum, nullus Deus; expectatio tua non peribit. כי multò magis, vel, si negativa præcesserit, quantò minùs; five quantò magis non, Hab. 2. 5. & quantò magis vinum perfidè agit. Job. 15. 15, 16. 1 Reg. 8. 27. Prov. 11. 31. quantò magis improbus & peccans. 1 Sam. 14. 30. כי quinetiam utinam populus comedisset. Vide & כי. In 2 Sam. 23. 5. כי variam notionem habet; vide etiam Jos. 17. 18. Hæc de hac particula ex Cocc. כי in alia significatione, pro aduisione, vide suprà in Rad. כי. Cocc.

Rad. 30. כיר nomen radicale m. est כיר inquit R.D. i. e. afflictio, accidens malum, eventus malus, Pag. exitium, perniciēs, Bu. Lex. cæsis, interfectio, destructio; Av. Occurrit Job. 21. 20. cum כי Aff. sic, videbunt oculi ejus כיר afflictionem suam; Targum, כי בירה contritionem suam, Pag. perniciem suam, Bu. eadem, vel destructionem suam, Av. Viderent oculi ejus exitum ejus; Hebræi ex sensu interpretantur כיר; וסע. פסגה; R. Sal. כיר: Arabes per כיר significant infidias, circumventionem, stratagemam, & bellum. Hæc loco quadrant; ut, quas Deus ei struit infidias, ipse videret potius, Cocc. Atque indè est No. כיר m. quod secundum R.D. est hasta vexilli; aut simpliciter hasta; lancea, aut clypeus vel scutum quo humeri protegentur. Utrumque hoc nomen quibusdam placet ad כיר reducere, ut כיר (quod semel reperitur) sit captura. כיר autem fuerit quiddam simile clavæ, non ad muniendum corpus, sed ad capiendum & feriendum. Lyranus Clypeum fuisse negat, argumento ejus, quod armiger Goliath clypeum gestaverit; sed putat fuisse Laminam à casside descendentem in acutum inter scapulas, ad prote-

gendum collum & juncturam armorum capitis; Merc. כיר est lancea, hasta, Job. 4. 1. 21. humerale, armatura, scutum, 1 Sam. 17. 6. Jer. 50. 42. Bu. Kidon est Cudon, instrumentum bellicum, quod modò pro lancea, & modò pro galea, accipitur, quæ habent appendicem quandam usq; ad humeros; hinc Latinum Cudon. Av. כיר videtur esse pilum, quod manu conjicitur vel arcus πάλιν, Job. 39. 23. 4. 1. 20. 1 Sam. 17. 6. 45. Jos. 8. 18. 26. strepit, nempe pendens super armatura; ad lædendum comparatum est: pendet à collo inter scapulas, vel ab humero: in manu Josuah est in signum. Clypeus non est, quia ab eo distinguitur: neque hasta. Vide 1 Sam. 17. 41, 45. Job. 39. 23 ubi & à pharetro distinguitur; cum arcu verò jungitur, Jer. 6. 23. 50. 42. In 1 Chron. 13. 9. כיר dicitur, quod 2 Sam. 6. 6, 7. כיר; putat Bochartus, hoc nomen mutatum esse in illud à clade Uzziaz, nempe à כיר clades, Cocc. Occurrit autem ordine Conc. simpl. & cum כי, כ, & כי præf. ut seq. כיר lanceæ, Job. 41. 20. וכיר & lancea, 1 Sam. 17. 6. Job. 39. 23. Jer. 6. 23. 50. 42. כיר hastam, scil. vexillarem, Jos. 8. 18, 26. וכיר & cum lancea, 1 Sam. 17. 45.

Rad. 31. כיל, unde כילי m. (scil. cum jod constitutivo nominis Toar, five Adject. Pag.) est, parvus, avarus, tenax, Pag. Bu. Coc. In Isa. 32. 5, 7. opponitur כירי & כיל liberalis, ελευθέριος, σωτήριος. 70. ineptè hariolantes, βυλῆς, ὑπερήφανος. Potest referri cum Kimchio ad כיל metiri, vel ad כיל continere; Cocc. Sunt qui hoc nomen revocant ad Rad. כיל quod facultates suas ab aliis prohibeat, nè erogat. Sed rectius cum Kimchi reduces ad כיל; Merc. Occurrit cum כי præf. Isa. 32. 5. וכילי & tenaci, Bu. Conc. & avaro, non diceret dives, aut honoratus, potens, vel munificus; Pag. Merc. Sed occurrit etiam cum Tzeri pro chirek magno; sic כיל m. idem, avarus, &c. & hæc forma occurrit cum כי cop. præf. Isa. 32. 7. וכילי כילי & tenacis instrumenta mala sunt. Hebræi scribunt כילי dici, quod tenax semper cogitet כיל omnia mea sint, neque sint alterius; ut Ab. Ezra scribit. Alii כיל, quod omnia includat: alii כיל consumi, quod perpetuo habendi desiderio seipsum consumit & conficit, Bu. Lex. & avari vasa ejus (pronomen ejus redundat, quantum ad sensum attinet) mala, i. e. vasa mensuræ illius sunt mala. Et secundum opinionem R.D. radix est כיל, quod est metiri, mensurare, quod parvus, aut avarus omnia facit in mensura determinata Pag. præcisæ, scil. nè quicquam excedat, Cev. & nè tantillum quidem ultra expendat. Opponitur nomini כיל quod teste Kimchi plus est quàm כירי: etsi ego in ea sententia non fuerim; & כיל inquit idem, melior est quàm כיל homo nequam. Et cum mensura æqua & præfinita multis in rebus bona sit, in isto non item: quia ad mensuram quam sibi constituit, nihil omnino quacunque de causa addit, ne in domesticis sumptibus, nec erogando in pauperes, & quicquid expendit, malè eum habet. In loco Isa. 3. 2. 7. est paronomasia inter parcum & vasa: nam כיל est כיל, non ex hac rad. neque à כיל, quicquid velit Kimchi, Merc. כיל esse ex eadem radice, i. e. mensuræ ejus; כיל כיל sicut כיל כיל. Dicit ergo quod avari mensuræ malæ sunt in cunctis rebus. Require & in כיל inter nomina juncta pronomini bus, i. e. כילי.

Rad. 32. כִּים, unde כִּימָה f. quod secundum R. Jo-
nah est conjunctio stellarum, quæ Arabicè dicitur אל
Arcturus; & ita Hieron. vertit, Pag. Vergiliæ,
Pleiades, Bu. Conc. & Lex. כִּימָה est sidus cœleste, cujus
ortus & occasus facit frigus & tempestates; atque in
angulo Aquilonari existit, & variè ab interpretibus red-
ditur; quidam exponunt nimbofolum Oryonem, quidam
Arcturum: Hinc χείμα, χείμαν, i. e. hyems, tem-
pestas; χείμαζω &c. hyemo, hyberno; χείμαζουμαι
tempestatem fero, χείμας tempestas, &c. Av. Op-
posita sidera videntur כִּימָה & כְּסִיל, ut oculus Tau-
ri & cor Scorpionis: sic Hebræi veteres כִּימָה & עֶקְרֵב op-
ponunt; 70. Πλειάδες, Cocc. Occurrit autem nomen
hoc simpl. & cum ! cop. præf. ut seq. כִּימָה Pleiades, Job.
38. 31. Am. 5. 8. וְכִימָה & Pleiades, Job. 9. 9.

Rad. 33. כִּים m. est marsupium, crumena, locus;
sacculus, Pag. Bu. loculi. Ad כִּסִּם nonnulli referunt
quod in eo aliquid colligitur; Merc. כִּים est cista, ci-
stula; genus vasif ex asferibus compactum, aut ex ma-
teria aliqua alia, in quo aliquid reconditur, item pro
marsupio; est cogn. cum כִּסָּה operuit; significat enim
cistam habentem operculum quo clauditur. Hinc מִסָּה
& מִסָּה, & Latinum cista; Av. כִּים est crumena, 70.
μαρσούπιον, μαρσούπιον. Condendæ pecuniæ, vel pon-
deribus &c. (ut ex locis seq. apparet) Cocc. Occurrit
simpl. & cum כִּי præf. sicut etiam cum כִּי præf. &
כִּי. Aff. ut seq. כִּים locus, Prov. 1. 14. 16. 11. וּבְכִים
in loculo, Mich. 6. 11. מְכִים è marsupio, Isa. 46. 6. בְּכִי
in loculo tuo, Deut. 25. 13.

Rad. 34. כִּיר cavus fuit, excavatus est. Est cogn. cum
כִּרָּף curvavit, & כִּרָּף reflexit, nam quicquid curva-
tur seu reflectitur, parit in medio ejus concavitatem
quandam. Hinc cavo, excavo, cavus, concavus, &c. Ver-
baliter non reperitur, Av. Sed indè No. כִּיר, vel po-
tius כִּר m. petra, Pag. temerè quidam ad כִּרָּף Hebræ-
am radicem, nomen Chaldaicum referunt; quasi pe-
tram concavam significet, Merc. Nam כִּיפָּה petra, in
Targum respondet Hebræo סִלַּע; Bu. Lex. In forma
pl. m. est כִּיפָּה petra cavæ, fissuræ petrarum, caverno-
læ petra, caveæ & fissuræ in rubis; unde & Petrus in
Evangelio dictus est Cephas, i. e. petra, Av. Pag. Quod
sonat & Petrus; nam ο πέτρα, &c. Græcis est petra, sa-
xum; Pag. A Chaldaeo כִּיפָּה כִּיפָּה idem quod πέτρα
nomen Simoni impostum à Domino, Joh. 1. 43. quod
petra inædificatus esset lapis vivus; Matth. 16. 18. 1
Pet. 2. 4. 5. Cocc. Apostolus Petrus Kephas dictus est à
Chaldaeo sive Syriaco nomine כִּיפָּה, Bu. Lex. Occurrit
autem forma pl. m. cum ! & כִּי præf. ut seq. וְכִיפָּה &
petra, Job. 30. 6. וְכִיפָּה in petris, Jer. 4. 29.

Rad. 35. כִּיר; unde כִּייר m. est concha, vas in quo ju-
giter erat aqua, & in quo lavabatur caro, Pag. labrum,
lavacrum, concha; vasis genus. Exod. 30. 18. 1 Sam. 2.
14. Item focus, focolus, vas ad fovendum ignem, Zach.
12. 6. Item suggestus, 2 Chron. 6. 13. כִּייר est lebes;
item luter, instar lebetis magni; vas æneum & am-
plum in quo continebatur aqua, & in eo concoqueban-
tur carnes ad focum, aut abluebantur vasa; ad quem
usum quoque opus erat aquis calefactis ad ignem in fo-
co. Est cogn. cum כִּיר, i. e. fornax, focus, Av. כִּייר, est
pelvis, olla; 70. λυτήρ, λέβης; vide כִּי מְכִינָה in

rad. כִּיר. 1 Sam. 2. 14. jungitur cum כִּיר, & כִּיר, &
כִּיר; & notatur vas coquendis carnibus destinatum.
Zach. 12. 6. כִּיר dicitur focolus ignis. Convenit
cum כִּיר & potest derivari à כִּרָּה; quemadmodum
indè est מְכִינָה; Cocc. Quidam faciunt Radicem כִּיר
ac à similitudine fossæ putant appellatum hoc vas; quod
כִּיר fit fodere, seu excidere, ut supra dictum est. Hujus
vasis descriptio habetur Exodi 30. Luterem Græci, i. e.
lavacrum dixerunt. Quinetiam est suggestus quidam fa-
stigiatus, instar conchæ exædificatus, ut apparet ex 2
Chron. 6. 13. Siquidem extruxerat Selomoh כִּיר sug-
gestum, & aris, i. e. æneum. Ex cujus loci descriptione, &
his quæ notat Josephus, ubi de throno eburneo agit,
item & his quæ de suggestu Ezræ traduntur, Neh. 2. 4.
videtur Mosis cathedra tandem aliquando prodiisse;
atque nostrorum concionatorum suggestus; Merc. Cev.
In Bu. Conc. radix hæc duo habet significata, i. Concha,
vas lorionis; in qua significatione occurrit nomen hoc
plene cum vau cholem simpl. & cum כִּי dem. præf. locis
seq. כִּיר concha, labrum, Exod. 30. 18. 1 Reg. 7. 38. 2
Chron. 6. 13. כִּיר concham, Exod. 30. 28. 31. 9. 35. 16.
39. 39. 38. 8. 1 Reg. 7. 38. Item, sine vau, defectivè, cum
cholem tantum, occ. cum כִּי dem. præf. ut & cum כִּי præf.
plene & iterum cum כִּי præf. defectivè, locis seq. כִּיר
concham, Exod. 40. 7. 11. 30. Lev. 8. 11. 2 Reg. 16. 17.
כִּיר in concham, 1 Sam. 2. 14. כִּיר ad concham, 1
Reg. 7. 30. In forma pl. m. est; כִּיר conchas, 2 Chro-
4. 6. sed occ. etiam in forma pl. f. idque simpl. & cum כִּי
dem. præf. ut seq. כִּיר conchæ, 1 Reg. 7. 38. כִּיר
conchas, 1 Reg. 7. 40. 43. 2 Chron. 4. 14. Deinde, ii. fig-
nif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est focolus, lampas; & sic
occ. Zac. 12. 6. cum כִּי præf. sic, כִּיר sicut focolum, Bu.
Conc. sicut lampadem (juxta R. D. qui exp. sicut כִּיר
lampadem) ignis in lignis; Hieron. caminum, & R. D.
in comment. exp. prunam aut carbonem ignis, Pag. Non
defunt qui etiam pro lebetes exponant. Sed focus poti-
us esse videtur, vel vas in quo fovebatur ignis; sicut
כִּיר quod sequitur; quod videtur duo fulcra signifi-
ficare, inter quæ lebetes ad ignem sustentabantur, non
ex ferro, aut ex alia materia, sed ex lapide ex quo fo-
cus erat constructus; Græcis Chytropodes; Merc. nam
à כִּיר in hac signif. 2. est No. in forma duali m. כִּיר
testus; vas fictile in quo placentæ, liba, & id genus si-
milis coquebantur; ejus nunquam usus nisi cum oper-
culo; unde quasi duplum censebatur; cui servit forma
dualis; Bu. Lex. כִּיר focolum notat; nam jungitur
cum כִּיר; Cocc. 70. χυτροπόδες. Chytropodes au-
tem sunt sustentacula ollarum & lebetum ad ignem in fo-
co constituta; estque dualis numeri propter duo fulcra,
intra quæ lebetes ex utroque latere fuerunt sustentati,
Av. Occurrit cum ! cop. præf. Lev. 11. 35. וְכִיר & te-
stus vel & Chytropodes, Bu. Conc. Av. Pag. Est autem
hic locus in foco ubi duo sustentacula (tritionum, Merc.)
ponuntur, & dicitur quasi ollæ pedes; nam וְכִיר
& כִּיר, & כִּיר, & כִּיר, Græcis est olla, & πῆς πῆς,
pes, pedis, Pag.

Rad. 36. כִּר sic; apud Rabbinos frequentissimum; in-
dè כִּרָּה sic, ita, Num. 11. 15. & cum כִּי præf. כִּרָּה quod
sic, Cant. 5. 9. & Psal. 144. 15. beatus populus כִּרָּה
cui ita est, Bu. Lex. & Cocc. qui soli hanc particulam
hic locant.

Rad. 37. כֹּכַב; indè כֹּכְבָּה stella, sidus, Pag. Bu. Coc. Av. Plerumque cholem scribitur cum vau, aliquando autem sine vau, cum cholem tantum. Contrariam habet significacionem verbo כִּכְה extinctus est; nam stella semper lucet & minime exstinguitur, Av. Ac proinde per Antiphrasin deducunt hoc nomen à rad. כִּכְה; quasi lux aut lucerna semper lucens; Merc. Occurrit in forma absol. Num. 24. 17. ubi Metaphoricè fumitur sic, מִיֶּעֻקֹּב כֹּכַב procedet, Bu. Lex. procedit, Cocc. profecit, Av. stella ex Jacob, & sceptrum ex Israël, & defligit angulos Moab, & evertit omnes filios Sethi. Regnum Davidis stellæ comparatur: id Moabitis afflixit. Sceptrum, est Christi; quod destruit omnem carnem; primum attributum cum primo nomine, secundum cum secundo jungendum. Simile Ezech. 36. 5. Cocc. Ad hunc locum notat Kimchi regem, Mesiam scilicet, ob magnitudinem suam, & eximiam sublimitatem, stellæ assimilari; Merc. In forma l.m. constr. est cum pathach in ult. sic, כֹּכַב idem, Am. 5. 26. & in forma pl.m. occ. simpl. & cum יָהּ, וְהָ, כִּכְבֵּי & ל. præf. ut seq. כֹּכְבֵי stellæ, Gen. 37. 9. Job. 9. 22. 12. Obad. 1. 4. כֹּכְבֵי & stellæ, Job. 25. 5. Psal. 8. 4. 136. 9. Jer. 31. 35. Joel. 2. 10. 4. 15. כֹּכְבֵי stellæ, Gen. 1. 16. 15. 5. Deut. 4. 19. Jud. 5. 20. Neh. 4. 15. וְהַכֹּכְבִּים & stellæ, Eccl. 1. 12. כִּכְבֵּי sicut stellæ, Isa. 47. 13. כִּכְבֵּי in stellis, Dan. 12. 3. כֹּכְבֵי stellis, Psal. 147. 4. Item in forma constr. pl.m. occ. etiam simpl. & cum יָהּ & ל. præf. ut seq. כֹּכְבֵי stellis, Job. 3. 8. 38. 7. psal. 148. 3. Isa. 13. 10. כִּכְבֵּי sicut stellæ, Gen. 22. 17. 26. 4. Ex. 32. 13. Deut. 1. 10. 19. 21. 28. 62. 1 Chron. 27. 23. Neh. 9. 23. Nah. 3. 16. כֹּכְבֵי stellæ, Isa. 14. 13. Item forma pl. m. constr. cum הָ Aff. כֹּכְבֵי stellæ eorum, Pag. Bu. locus autem suprà cit. Job. 38. 7. notandus, Quum cantarent pariter בֹּקֶר כֹּכְבֵי stellæ matutina: Angeli ante stellas facti, laudantes Dei consilium, hominem collocandi in terra, & per gratiam salvandi. Item Isa. 14. 13. כֹּכְבֵי מַמְלַח supra stellas Dei, i.e. supra omnes Doctores & rectores Ecclesiæ; Cocc.

Rad. 38. כֶּכֶר, in dē כֶּכֶר fām. quod est panis magnus; & frustum panis; planities, Pag. massa, frustum; Bu. Conc. & Lex. tracta; planities, cūm de terra dicitur, Gen. 13. 12. Item talentum, Exod. 38. 25. ubi notant Hebræi talentum continuisse sexaginta minas facras; i. e. vulgares centum viginti: minam verò viginti quinque ficos. Ergo talentum ter mille ficos continuit, juxta Ab. Ezra & R. Sal. in Bu. Lex. כֶּכֶר est portio orbicularis, orbis à rotunditate circulari; tribuitur panibus, regionibus, & metallis. Hinc cicer, cicercula, genus leguminis à forma orbiculari; item χώρα regio, Av. כֶּכֶר est orbis, ita יַרְדֵּן כֶּכֶר orbis Jordanis, Gen. 13. 10. 70. ἢ περίχωρος τῆς Ἰορδάνου, vide & v. II. 12. 19. 17. & c. Sed significat etiam talentum, & continet ter mille ficos sanctuarii. Vide Exod. 38. 25, 26. Elianus 1. Var. 22. δύναται δὲ τὸ πλεονεχον τὸ βαβυλόνιον εἶς ἐβδμήκοντα μῶναι. Ἀπὸ τῆς, Mina Attica habet 100 drachmas; forent 7200. drachmæ. At talentum Hebræum habet 12000 drachmas; Cocc. Sunt qui in universum exponant orbem, ut sicut כֶּכֶר corus, est mensura maxima & capacissima in aridis (nam cū reducunt) sic hoc nomine, primâ geminatâ, significetur maxima rotunditas in quantitate, in plano, vel in ponde-

re ; regio circuncifa : item portio orbicularis , maffa , fruftum cujuflibet rei . Hinc fpecialiter pro Talento fumitur . Talentum prophanum , inquit Kimchi , erat fexaginta librarum : facrum autem duplicatum , centum viginti . Græcis quoque Talentum Atticum erat fexaginta minarum ; Merc. & cum nominibus numeralibus ponitur fingulare pro plurali , Exod. 38. 25. centum תַּלְתֵּי talenta . Pag. Occurrit autem nomen hoc in forma abfol. locis feq. תַּלְתֵּי Talentum , Exod. 38. 24, 25, 27, 29. 1 Reg. 9. 28. Ezr. 8. 26. & cum הַ præf. tam pro Talento , quàm pro planitie , locis feq. הַתַּלְתֵּי talentum , Exod. 38. 26. 2 Chr. 25. 9. הַתַּלְתֵּי planities , Gen. 13. 12. 19. 17, 25, 28, 29. Deut. 34. 3. 2 Sam. 18. 24. Neh. 3. 22. 12. 28. Item in forma conſtr. eſt cum pathach in ult. & occ. pro planitie , locis hiſce , תַּלְתֵּי planities , Gen. 13. 10, 11. ſed pro talento locis feq. תַּלְתֵּי talentum , Exod. 25. 39. 37. 24. 38. 27. 2 Sam. 12. 30. 1 Reg. 9. 14. 10. 10, 14. 20. 39. 2 Reg. 5. 22. 15. 19. 18. 14. 23. 33. 1 Chron. 16. 3. 19. 6. 20. 2. 29. 4. 2 Chron. 8. 18. 9. 9. 25. 6. 27. 5. 36. 3. Eſth. 3. 9. Item pro fructu , vel maffa , ut ſeq. תַּלְתֵּי fruftum , Prov. 6. 26. Jer. 37. 21. תַּלְתֵּי maffa , Zach. 5. 7. ut & cum י cop. præf. occurrit tum pro fructu , tum pro talento , & cum הַ præf. pro planitie , ut ſeq. וְתַלְתֵּי & fruftum , Exod. 29. 23. 1 Sam. 2. 36. וְתַלְתֵּי & talentum , 2 Reg. 23. 33. תַּלְתֵּי in planitie , 1 Reg. 7. 46. 2 Chron. 4. 16. Item in forma duali abſol. eſt cum cametz penult. pro pathach ob pauſam ; ſic , תַּלְתֵּי duo talenta , 2 Reg. 5. 23. ſed in forma duali conſtr. eſt cum Scheva ante pathach penult. cui etiam formæ הַ eſt præf. ut ſeq. תַּלְתֵּי idem , 2 Reg. 5. 23. תַּלְתֵּי pro duobus talentis , 1 Reg. 16. 24. Item in forma pl. m. occ. ſimpl. locis ſeq. תַּלְתֵּי talenta , 1 Chron. 22. 14. 29. 7. Ezr. 8. 26. cui etiam הַ eſt præf. ſic , תַּלְתֵּי ad talenta , 2 Chron. 3. 8. Ezr. 8. 26. & in forma pl. m. conſtr. eſt תַּלְתֵּי talenta , 2 Reg. 5. 5. 1 Chron. 29. 4. 2 Chron. 9. 17. & occ. etiam in forma pl. f. (quafi à ſing. ſam. fructum panis ; quomodo etiam interdum ſignificat in ſing. mafc. Pag.) idque in conſtr. cum Scheva pen. ſic , תַּלְתֵּי tractat , Jud. 8. 5. 1 Sam. 10. 3.

Rad. 39. כָּלַל significat, omni ex parte absolvere, & in universum, consummare. Semel reperitur in Pual, ubi comprehendī omnes, & ad unum interesse significat. Forſan כָּלְלָה potius ſubſtantivum eſt, perfectio conſummatio. Kimchi Toar facit famin. à כָּלַל, quaſi conſummatum & abſolutum dicas. Cogn. ſunt כָּוַל, כָּוַל, & כָּלָה. Hunc quidem ordinem ſervat Kimchi, aut ſatiſ fuiſſet verbum ipſum nominibus præpoſuiſſe. Et certè Toar iſtud famineum propriè pertinet ad maſculinum כָּלַל, de quo inſrà, Merc. Cev. כָּלַל perfecit, abſolvit; propriè eſt ſummatim, totaliter & univerſaliter, aliquid complecti, & abſolvere; Bu. Lex. כָּלַל conſummavit ex toto, abſolvit in univerſum, perfecit ex omni parte. Propriè autem de pulchritudine & forma omnino egregia & conſummata dicitur; cognationem habet cum כָּדַח conſummatus eſt, quod intransitivè accipitur. Hinc καλλύνω orno ex omni. parte. καλλύνομαι pulcher ſum; καλὸς bonus, κάλλιστος optimus, pulcherrimus, Av. כָּלַל eſt conſummare, perfectum facere, τελείωω, Cocc. Sed in Bu. Conc. Radix hæc quatuor habet ſignificata: 1. כָּלַל omnis, omne, & c. cujus locus deficit in Conc. Videatur tamen inſrà inter nomina Deinde,

inde, ii. signif. 2. est perfectum, absolutum, totum; Bu. Conc. Nam inde est No. כָּלִיל m. totum, & c. ut Bu. Conc. integrum, consummatum, consummatio; & adverbialiter absolute, integre, penitus, prorsus, in universum, universaliter. Item holocaustum, sacrificium totum consumendum igni; ut Deut. 33. 10. & interdu cum עֹלָה, quod proprie holocaustum significat, coniungitur; ut Psal. 51. 21. ubi Ab. Ezra notat עֹלָה fuisse sacrificium iuge; כָּלִיל verò sacrificium sacerdotis, de quo Lev. 6. 16. al. 23. In regimine significatio eius notanda, Jud. 20. 40. כָּלִיל הָעִיר ascendit consummatio urbis ad cœlum, i.e. totali incendio urbs consumpta fuit, & c. Bu. Lex. & ecce ascendit הָעִיר כָּלִיל fumus exustionis civitatis; juxta R. D. Non recedit ab eodem sensu; q. d. consummatio, i.e. incendium magnum & absolutum, Merc. כָּלִיל totus, universus, omnimodo perfectus, absolutus; & substantivè, universitas; si de sacrificiis, significat holocaustum quod totum concremebatur, nec quicquam cedebat sacerdoti, neque offerenti; Av. Occurrit autem hoc nomen in forma absol. simpl. & cum ! cop. כָּלִיל tota, totum, Lev. 6. 22, 23. Deut. 13. 16. 1 Sam. 7. 9. Isa. 2. 18. & totum, Deut. 33. 10. Psal. 51. 21. In forma f. m. constr. est cum Scheva penult. sic, כָּלִיל totum, Ex. 28. 31. 39. 22. Num. 4. 6. Jud. 20. 40. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. est in No. inde derivato, כָּלָה f. sponsa; nurus; sic appellata quòd in diebus desponsationis suæ conspiciantur omnis pulchritudo ejus, ac omnia illius ornamenta; Pag. כָּלָה sponsa, respectu sponsi; & nurus, respectu soceri & socrus; sic dicta quòd priorem vitæ statum, siue virginitaris, siue viduitatis tunc cum sit sponsa, vel uxor alterius, perficiat & absolvat; vel, ut Kimchi inquit, quòd tunc sit perfecta ornatu; nam omnia sua ornamenta producit & ornat se perfectissimè; Bu. Lex. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. כָּלָה sponsa; nurus, Cant. 4. 8, 9, 10, 11, 12. 5. 1. Isa. 62. 5. Jer. 2. 32. 7. 34. 16. 9. 25. 10. 33. 11. Mich. 7. 6. Item, cum ! & כָּ, וְכָּ praf. ut seq. וְכָלָה & sponsa, Joel. 2. 17. כָּכָל sicut sponsa, Isa. 49. 18. וְכָכָה & sicut sponsa, Isa. 61. 10. In forma constr. est כָּלָה & occurrit cum ׀, sed in pausa ׀. Aff. ut & cum ׀, וְכָּ, וְכָּ. Aff. ut seq. כָּלָה nurus tua, Lev. 18. 15. כָּלָה nurus tua, Gen. 38. 24. כָּלָה nurus tua, Ruth. 4. 15. כָּלָה nurus sua, Gen. 11. 31. 38. 11, 16. Lev. 20. 12. 1 Chron. 2. 4. Ezech. 22. 11. וְכָלָה & nurus ejus, 1 Sam. 4. 19. כָּלָה nurus ejus, Ruth. 1. 22. 2. 22. cui ult. ׀. Aff. ׀ etiam est praf. sic, לְכָלָה ad nulum suam, Ruth. 2. 20. In forma pl. f. כָּלוֹת; occurrit cum וְכָּ, וְכָּ. Aff. cui utrique ! cop. est etiam praf. ut seq. כָּלוֹתֵיכֶם sponfas vestras, Hos. 4. 14. וְכָלוֹתֵיכֶם & sponfas vestras, Hos. 4. 13. כָּלוֹתֵיךָ nurus ejus, Ruth. 1. 7. 8. וְכָלוֹתֵיךָ & nurus ejus, Ruth. 1. 6. Denique, iv. signif. 4. hujus rad. כָּלָל in Bu. Conc. est perficere, absolvere, & c. ut ad initium Rad. In hac signif. occ. in præt. kal, 3. pl. m. sic, כָּלָלוּ perfecerunt, Ezech. 27. 4, 11. unde in Pual ex geminatis duabus radicalibus (quasi ex piel כָּלָל perfectè consummavit) כָּלָל perfectè consummatus fuit. Et occ. in 3. pl. præt. Pual cum ! cop. praf. sic, 1 Reg. 20. 27. וְכָלָלוּ & summati fuerunt, i.e. in una summa omnes, vel universi comprehensi & inventi fuerunt. Vide & de eo כָּוַל; Bu. Lex. & filii Israel numerati, seu recensiti fuerunt, וְכָלָלוּ & numerati, fuerunt omnes; (ac si dicat, numerati sunt, Cev,) & fu-

erunt in eo omnes illi, quemadmodum fuerant in priori bello, septem millia: quia non defuit ex iis quisquam in prælio; prout exp. R. D. in l. Rad. Hieron. & acceptis ciliaris, Pag. Alii, sustentati sunt: à כָּוַל, ut sit passivum ex כָּלָל; sed rectius est hoc, Comprehensi sunt, interfuerunt omnes, nemo defuit. Hieron. alterum sensum sequitur. Ab hac radice Rabini כָּלָל pro summa & generalitate dicunt; & apud Grammaticos כָּלָל, regula quâ aliquid generaliter traditur; & שֵׁם כָּלָל nomen collectivum; & בְּכָלָל in summa; כָּלָל generalis, universalis, quasi complectens. Item, absolutum, perfectum, consummatus; cum de homine dicitur, etsi aliis etiam possit tribui; Merc. Atque inde ex verbo in hoc 4. signif. sunt nomina, i. No. masc. occurrens simpl. & cum ! cop. praf. viz. כָּלִיל perfectum, absolutum, totum, Ezech. 16. 14. וְכָלִיל & perfectus, Ezech. 28. 12. unde in forma f. כָּלִיל tota, universa, integra; & substantivè universitas, perfectio; Av. & in forma constr. est, כָּלִיל perfecta, Lam. 2. 15. Ezech. 27. 3. Item, 2. inde etiam no. כָּלוּל f. pulchritudo absoluta, seu perfecta; tota pulchra; Av. desponsatio, juxta Hieron. & R. D. in comment. Pag. Atque hoc etiam à propria significatione non procul recedit; quòd sponsalium tempore quam maxime ornari soleant sponsæ; unde & nomen sponsæ dictum est: appellatur tamen sponsa כָּלָה etiam post nuptias, socero, scil. & socru; i.e. nurus; ut Græcis νύμφη est & sponsa & nurus. Sic כָּתָן sponsus, propriè qui & deinceps ita dicitur socero & socru, h.e. gener, ob disponsationem suam, quâ verè fuit (כָּתָן; Merc. Occurrit in forma pl. f. כָּלוֹת (sponsalia, Pag. Bu. Cocc. unde cum Aff. ׀, cum cametz penult. pro pathach, ob pausam, est, כָּלוֹתֵיךָ sponsalia tua, Jer. 2. 2. Item, 3. hinc etiam No. heemant. cum Mem formativo prafixo, מְכָלָל m. perfectio, Pag. Bu. Av. consummatio, absolutio, integritas, Av. consummatio; Cocc. Occurrit in forma constr. cum pathach in ult. Pl. 50. 2. Ex Sijon יוֹפִי מְכָלָל perfectione, aut universalitate, seu decore (vel decoris. Merc.) i.e. quæ est decor ac pulchritudo omnium terrarum; Pag. perfectione decoris, Bu. Lex. De Sion, consummatio pulchritudinis, Deus effulsit; Av. Res habens perfectionem pulchritudinis; Cocc. Sicut & 4. hinc etiam No. מְכָלוּל m. idem; perfectio, Pag. Bu. Cocc. consummatio, integritas, universitas pulchritudinis; Av. Ezech. 23. 12. & 38. 4. לְבָשֵׁי מְכָלוּל indutis perfectione, vel universitate, Pag. i.e. omni ornatu genere; Merc. 70. indutis veste variâ, Pag. vel potius, vestibus purpuratis, h.e. viris prætexitatis; Cev. induti perfectione, i.e. perfectissimo ornatu, Bu. Lex. indutos consummatione, Av. accuratè vestitos; Cocc. ut & 5. inde etiam No. מְכָלוּל m. perfectio, consummatio, & c. Occurrit in forma pl. m. cum ׀ praf. & kibbutz proschrek penult. sic, Ezech. 27. 24. Ipse negotiores tui בְּמְכָלָלִים in universitatibus, i.e. in omnibus rerum (seu mercium, Merc.) generibus, Hieron. multifariam, Pag. Cum perfectionibus, i.e. rebus perfectissimis; Bu. Lex. In universitatibus, Av. hi mercatores tui, in rebus perfectissimis; Cocc. Denique, hinc etiam nomen collectivum, כָּוַל (sed sæpe absque Vau, cum cholem tantum) omnis, omne, totum, universum; Pag. Bu. omnes, omnia; si scil. plurali adjungatur, cum negandi particula לֹא, כָּלָתִי, וְכָלָתִי, est, quicquam, ullum; nullum, nihil quicquam, אין כָּוַל & pauperi nihil quicquam

extant in eodem versu , Jer.6.13. Tertium est Mal.3.
 9. quod & hic noster notavit ; Cev. Item Ezech.35.15.
 & tota Edom תִּצְרֶנּוּ tota ipsa, i.e. tota Congregatio E-
 dom. In aliquibus tamen libris est cum Aleph ; Pag.fed
 mendose, quum seq.cap. vers.5. תִּצְרֶנּוּ Maforeth notet
 non aliàs occurrere scriptum per Aleph, ubi est Aleph
 pro He Mappik, ut apud Syros interdum fit, non A-
 leph paragogicum, ut quidam volunt. Gentium enim
 nomina nunc maculea, nunc faminea Hebrais; id
 quod hic locus Ezech.35. saris ostendit. Ergo citra con-
 troversiam scribitur cum Aleph loco He, Ezech.36.5.
 super Edom תִּצְרֶנּוּ totam : R.D.in comment. & in Mich-
 lol. At illud in nullis exemplaribus, quæ quidem vide-
 re licuit, cum Aleph scribitur ; Merc. Evem. Cant.4.7.
 תִּצְרֶנּוּ tota tu pulchra amica mea ; Pag. Sed occ. etiam
 cum varijs alijs Aff. ut תִּצְרֶנּוּ, תִּצְרֶנּוּ, תִּצְרֶנּוּ.
 Item תִּצְרֶנּוּ omnia ipsa, vel hæc, Gen. 42. 36. &
 תִּצְרֶנּוּ omnibus ipsis, 1 Reg.7.37. Sunt qui ad hanc
 Radicem reducant תִּצְרֶנּוּ, cui וֹרֶן præponitur, וֹרֶן
 usque ad consummationem, consummatè, omnino,
 πῶς (quo & Christus utitur Lucæ 4.) 1 Sam.3. & 2
 Reg.13. Sed ad תִּצְרֶנּוּ magis pertinet: etsi significatu
 sit vicinum. Vide infra suo loco in piel verbi תִּצְרֶנּוּ, Merc.
 Rad.40. תִּצְרֶנּוּ est, prohibere ; claudere, recludere,
 Pag. vel cohibere ; concludere, planè coercere. Cæte-
 rum, interdum Aleph commutat in He, vel abjicit ut
 He. Sed est & intransitivum, cessare ; claudi ; prohi-
 beri ; Merc. תִּצְרֶנּוּ clausit, inclusit, occlusit, cohibuit,
 continuit, coercuit ; Confundit interdum formam cum
 תִּצְרֶנּוּ, Bu.Lex. Conclufit, cohibuit ; nam qui aliquid
 claudit aut includit, prohibet & impedit ejus usum. Est
 cogn. cum תִּצְרֶנּוּ consummavit, & תִּצְרֶנּוּ consummatus, vel
 consumptus est. Hinc κλείω, ἀποκλείω claudio, conclu-
 do ; κλείς, κλῆις clavis ; Item κωλύω prohibeo, im-
 pedio, &c. In kal est vel intransitivum, clausus est, fed
 cum Accusativo fit transitivum, clausit, prohibuit ; Av.
 Apparet cognatio תִּצְרֶנּוּ κωλύω & κλείω cum hoc Hebræo
 תִּצְרֶנּוּ continere, includere, cohibere ; Cocc. ut in 3.
 f.m.præt.kal, cum 1 Aff. & in 3.f.f.simpl.fic. תִּצְרֶנּוּ in-
 cluserat cum, Jer.32.3. תִּצְרֶנּוּ cohibuit, clausit, Hag.1.10.
 In 1.sing. præd.kal, juxta normam verborum 3. Rad. N.
 esset, תִּצְרֶנּוּ ; fed, Pl.119.101. Occurrit cum chirek
 (ad formam quiescentium 3.Rad.He) sub Lamed ; post
 quod Aleph quiescit, sic, ab omni via mala תִּצְרֶנּוּ prohi-
 biui pedes meos ; juxta quam formam, in 2.f.m. præd.
 kal (pro תִּצְרֶנּוּ) esset תִּצְרֶנּוּ & in f.m. תִּצְרֶנּוּ prohibui-
 isti ; fed, 2 Sam.25.33. 2.f.m. occurrit absque 3. Rad.
 N., ante וֹרֶן Aff. fic, תִּצְרֶנּוּ prohibuisti mihi, vel conti-
 nuisti me, &c. Sunt autem, ut dictum, ad formam
 תִּצְרֶנּוּ, גְּלִיתִי (fed manca sunt, sine jod post Lamed)
 תִּצְרֶנּוּ ; Pag. Merc. Et fic, in 3.pl.præt.kal, 1 Sam.6.10.
 occurrit defectivè, absque Aleph 3.rad.fic, תִּצְרֶנּוּ clau-
 serunt, concluderunt, &c. (more itidem deficiente in
 He, ut תִּצְרֶנּוּ) pro תִּצְרֶנּוּ, prout plenè, & regulariter,
 more quiescentium 3.Rad.N., occurrit, Hag.1.10.
 clauserunt, seu concluderunt se coeli, est enim ibi a-
 ctivum intransitivum, Pag. Bu. &c. In part. pahul kal, f.
 m. occurrit plenè cum schurek ; ut & cum Kibbutz pro
 schurek, ante Aleph, fic, תִּצְרֶנּוּ inclusus, Jer.32.2. תִּצְרֶנּוּ
 idem, Psal.88.9. in Infin.kal, occ. cum 7 præf. תִּצְרֶנּוּ
 ad continendum, cohibendum, Eccl.3.8. & in Imper.kal,

f.m. cum \square , Aff. est, \square \square \square cohibe eos, Num. 11.28. Item, in fut. kal. i. sing. est, \square \square \square cohibebo, Psa. 40.10. & in 2. sing. fut. kal. occurrit masc. & f. m. sic, \square \square \square cohibeas, Psa. 40.12. \square \square \square cohibeto, Isa. 43.6. sed in 3. f. m. fut. kal. pro \square \square \square , more quiescentium 3. rad. \square , occurrit cum \square , loco \square , ad formam quiescentium Lamed He, confusus ob vicinitatem radicibus; Merc. sic, \square \square \square , occludet, Gen. 23.6. In Niphal, \square \square \square , conclusus est, prohibitus est, Av. cohiberi, coerceri; Bu. Occurrit, in fut. Niph. 3. f. & pl. m. cum \square conv. praf. utrique, ut seq. \square \square \square & cohibitus est, Gen. 8.2. Exod. 36.6. \square \square \square & cohibita sunt, Ezech. 31.15. In piel, \square \square \square , conclusit frequenter, prohibuit, cohibuit, coercuit, &c. Bu. Av. & occ. in Imper. piel, 2. sing. m. (pro \square \square \square) cum \square , loco \square , sic, \square \square \square cohibe, Psa. 74.11. Bu. Lex. ut & Infin. piel, cum \square praf. est, \square \square \square ad cohibendum, Dan. 9.24. ad concludendum vel prohibendum transgressionem, Av. ad cohibendum defectionem; i.e. ut in posterum defectores non nominetur populus; Cocc. Item, in fual, \square \square \square conclusus est, prohibitus est, Ezech. 36.5. ubi, iuxta castigationem Masoreth, legitur \square \square \square , i.e. contra Edom, universum ipsum; Av. Atque inde, nomina, i. \square \square \square m. carcer; sic dictus, quod hominem inde abire prohibeat; aut quia hominibus claudatur; Pag. claustrum; cella nomen affine videtur, etsi aliter sumatur; Merc. \square \square \square est coercitio, cohibitio; carcer, cohibitionis locus; Bu. Lex. in quo scil. clauduntur captivi; claustrum; hinc, cella, cellula; Av. est \square \square \square ; custodia; 1 Reg. 17.4. \square \square \square in carcere, Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum \square dem. praf. locis seq. \square \square \square carcer, 2 Reg. 17.4. 25. 27. Isa. 42.7. \square \square \square carcer, ut 1 Reg. 22.27. & sic in 2 Chron. 18.26. Jer. 37.15. 18. sed occurrit etiam cum \square Aff. sic, \square \square \square carceris sui, 2 Reg. 25.29. Jer. 53.33. & in forma pl. m. est, \square \square \square carceres, Isa. 42.22. Item, 2. Hinc etiam No. \square \square \square masc. idem; carcer, cella carceris; Av. Occurrit cum \square dem. praf. sic, Jer. 37.4. & 52.31. in, & è domo \square \square \square carceris; quibus in locis, scribitur cum jod, sed legitur cum vau, \square \square \square ; Pag. Bu. Item 3. inde etiam est No. heemanticum, cum mem formativo præposito, in \square \square \square f. ovile, caula; sic appell. à prohibendo; quia pecudes ne inde exeant prohibet; Pag. caula ita dicta est, quod in eo clauduntur pecudes; Av. Occurrit cum \square praf. sic, \square \square \square è caula, Hab. 3.16. cum He loco Aleph; vel potius \square \square \square cum He est contractum pro \square \square \square ut liquet ex plurali; Bu. Lex. nam in forma pl. f. m. est \square \square \square & in constr. \square \square \square ovilia, caulæ, &c. quæ forma constr. pl. f. occurrit cum Mem praf. & cum \square Aff. ut seq. \square \square \square è caulis tuis, Psal. 78.70. \square \square \square è caulis tuis, Psal. 78.70. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in No. duali m. \square \square \square vel in pausa, \square \square \square , quod nomen significat mixtum è lana & lino, vel è duobus generibus feminum, vel è duobus quibuscunque generibus, utputa è duobus animalibus, è duobus arboribus, &c. Pag. quod hujusmodi mixtura heterogeneorum sit prohibita: ut nomen sonare videtur; Merc. Ab. Ezra notat \square \square \square esse \square \square \square duo, scil. genera, heterogenea, vel, ut verba ejus sonant, duæ diversæ species quæ inter se miscentur; Bu. Lex. \square \square \square est duarum diversarum rerum mixtura prohibita: est dualis numerus, & legitur tantum in duobus locis in sacra Scriptura, prout sequuntur, Lev. 19.19. animal tuum, vel jumentum tuum non coire fa-

cies \square \square \square (cum) diversis generibus, (vel diversæ mixturæ, Av.) agrum tuum non feres \square \square \square (cum) diversis generibus; (vel mixtum; Av.) & vestis \square \square \square , i. e. diversorum generum (vel diversæ mixturæ, Av. contexta scil. ex lana & lino; Merc.) non ascendet super te. Et sic Deut. 22.9. non feres vineam tuam \square \square \square diversis generibus; vel mixtum; Pag. seu diversæ mixturæ, i.e. diversos femine; Av. Huc quidam putant Paulum respicere 2 ad Cor. 6. Ne jungamini eodem iugo cum infidelibus; Merc. In hisce locis citatis \square \square \square varium notat. Fortè propriè dicitur de animalibus heterogeneis, unà inclusis. Apud Æthiopes \square \square \square alium, alterum, socium, amicum norat; item duo. Hinc deducit Bochartus; Videtur & illud ab Hebræo \square \square \square posse deduci, ut \square \square \square significetur; Cocc.

Rad. 40. \square \square \square m. & in pausa \square \square \square est canis, Pag. Bu. &c. \square \square \square . Bocharto placet à \square \square \square derivari nomen; canis, catulus, catellus vincula sunt; vide Planti Curcul. & Casinam & Festum; Cocc. à vilitate & contemptu sic dicitur canis, ut quidam volunt, qui affine faciunt nomini \square \square \square ; Merc. i.e. copula, lorum; nam canes affluunt loris, & constringuntur vinculis; item affinitate alludit ad \square \square \square calumniæ affecit, nam homines maledici quoslibet calumniis solent allatrare ut canes. Hinc \square \square \square , i.e. mutilo, in modum canis mutilantis & depravantis omnia. Et Latini hinc acceperunt culpo; & per metathesin, cavillo, & cavillor, cavillatio, &c. Av. In Bu. Conc. Radix hæc tria habet significata. Primum est in hoc nomine cum sex punctis, significante canem, & occurrit simpl. & cum \square , \square , \square & \square praf. ut seq. \square \square \square canis, Exod. 11.7. Deut. 23.19. 1 Sam. 24.14. 2 Sam. 3.8. Psal. 22.21. Isa. 66.3. \square \square \square idem, Prov. 26.17. \square \square \square canis, Jud. 7.5. 1 Sam. 17.43. 2 Sam. 9.8. 16.9. 2 Reg. 8.13. \square \square \square sicut canis, Prov. 26.11. \square \square \square idem, Psal. 59.7. 15. Item occ. etiam cum \square & \square praf. ut seq. \square \square \square cani, Eccl. 9.4. \square \square \square idem, Exod. 22.30. & in forma pl. m. absol. occ. etiam simpl. & cum \square & \square praf. \square \square \square canes, Pl. 22.19. Isa. 56.10. \square \square \square idem, 1 Reg. 14.11. 16.4. 21.19. 23.24. 22.38. 2 Reg. 9.10. 36. Jer. 15.3. \square \square \square & canes, Isa. 56.11. ut & in forma pl. m. constr. occ. sim pl. & cum \square Aff. sic, \square \square \square canes, Job. 30.1. \square \square \square canes tui, Psal. 68.24. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine \square \square \square m. canistrum; & cavea; Pag. Bu. ubi nutriuntur aves; inquit R. D. in lib. rad. Pag. Impropiè quidam cortem dicunt; & volent à foraminibus dictam, ut conveniat cum \square \square \square vel à vilitate; Merc. fiscus, corbis, Bu. Lex. ex viminibus scil. contextus; Av. Est idem quod \square \square \square . Bochartus hinc Græcorum \square \square \square & \square \square \square vel, \square \square \square , deducit; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum \square praf. \square \square \square canistrum, Am. 8.1. 2. \square \square \square ut cavea, Jer. 5.27. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine \square \square \square , 1 Sam. 25.3. Calebata, patronymicum five gentile nomen; Av. ex Calebo oriundus; 70. \square \square \square , quasi esset scomma, per allusionem ad \square \square \square Cocc. Et ipse \square \square \square Calebata, i.e. de genere aut familia Caleb: & ita habet Targum, Pag. Alii minùs rectè à regione deducunt; Merc.

Rad. 41. \square \square \square est, deficere, consumi; finire, perficere; desiderare; prohibere; claudere; Pag. Nonnihil affine \square \square \square . Est enim omnino cessare: Finiri, finem habere

habere, confumari, absolvi: terminari, definere; ita ut ad oculos, atque ad eò ad animum ipsum, referatur; qui in rem aliquam intenti & spectantes expectando deficient, quod non malè Latinis redditur, deperire, hic verò, desiderare. Vide & paulò infrà. In pihel transitivum, consummare, & omni ex parte perficere; vel consumere & perdere aliquid, ut ultrà non extet; Merc. כלה consumi, deficere; absolvi, perfici, finire: & ex usu Chaldaico, confidere, sperare, anxie expectare, quomodo in Targum respondet Hebræis verbis בטיח & יחל; Bu. Lex. כלה consummatus est ex toto, consumptus est totus. Proprie significat aliquid ex toto consummari, & quando dicitur de rebus corporalibus, quæ consumptioni obnoxie sunt, significat ex toto consumi. Est cogn. cum כלל consummavit; quod activum est, & cum כלל, conclusit ex toto, prohibuit omnino; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc tria habet significata; i. perfectum esse, finire; consumi; absolvi; deficere; perfici; sperare, expectare, &c. & occurrit frequens admodum in textu; ut in prat. kal, 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. כלה absolvi; consumitur, &c. 1 Reg. 6. 38. Job. 7. 9. Psal. 73. 26. Isa. 15. 11. 16. 4. 24. 13. 32. 10. Jer. 8. 20. 11. 36. וכלה & consummabitur, Isa. 10. 25. 29. 20. Ezech. 5. 13. Dan. 2. 16. & in 3. f. f. prat. kal occ. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. ut seq. כלה consumitur est: consumitur, 1 Sam. 29. 7. 9. 25. 17. Esth. 7. 7. Psal. 84. 3. 119. 81. 143. 7. 10. כלה defecit, 1 Reg. 17. 17. & in 1. f. prat. kal est, כליתי deficio, consumor, Psal. 39. 11. Item in 3. pl. prat. kal, occ. locis seq. כלי consumuntur, Job. 19. 27. Psal. 31. 11. 37. 20. 69. 4. 102. 4. 119. 82. 123. Jer. 14. 6. Lam. 2. 11. 3. 22. & in 2. pl. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. כליתי consumpti estis, Mal. 3. 6. וכליתם & consumemini, Ezech. 13. 14. Item in 1. pl. prat. kal est, כלינו consumimur, Psal. 90. 7. In Infin. kal, occ. simpl. & cum כ, כ & praf. ut & cum ׀ Aff. prout seq. כלות absolvi, Ruth. 2. 23. 2 Chron. 29. 24. בכלות in consumi, Prov. 5. 11. כלות cum deficit, Pl. 71. 9. כלות ad compleri, 2 Chro. 36. 22. כלות consumi eos, Jer. 44. 27. In fut. kal, 3. f. m. occurrit plene sic, כלה deficiet, consumetur, Prov. 22. 8. pro quo defectivè per Apocopen 3. rad. He; occurrit cum chirek & fægol; primâ scil. & ultimâ vocali, in perfecta forma; sic, כלל consumatur, Job. 33. 21. sicut & in 3. f. f. fut. kal, occ. etiam perfectè, sed cum cametz pro fægol; at cum ! conv. def. sic, תכלה consumetur, 1 Reg. 17. 14. ותכל & absolutum fuit, Exod. 39. 31. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. וכלי consumetur, Job 4. 9. Psal. 71. 13. Isa. 1. 28. Jer. 16. 4. Ezech. 5. 12. וכלי & defecerunt, consumpti sunt, Gen. 21. 15. Job. 7. 6. Jer. 20. 18. & semel cum Nun parag. in fine, idque protractè post י pro ם; sic, וכלי deficient, Isa. 31. 3. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. plene cum jod post fægol, vel defectivè cum fægol tantum, & cum ! conv. praf. priori formæ plenæ; ut seq. וכלי vel וכלינה deficient, consummabuntur, Job. 11. 20. 17. 5. Lam. 4. 17. Dan. 12. 7. וכלינה & absoluti fuerunt, Gen. 41. 53. In piel כלה absolvi, complevit, finivit, consummavit; item consumpsit; item sollicitè & anxie expectavit, ut antè in kal, Bu. Lex. Consummavit ex toto; & cum Accus. personæ, consumpsit; Av. Occurrit autem in prat. piel, 3. f. m. locis seq. כלה absolvi, perfecit, Gen. 18. 33. 24. 15. 27. 30. 44. 12. Jud. 3. 18. Ruth. 3. 18. 1 Chr. 27. 24. Prov. 16. 30. Lam.

4. 11. Am. 7. 2. cui etiam ! cop. vel conv. est praf. ut seq. וכלה & consumer, finiet, vel finivit, absolvi, &c. Gen. 41. 30. Lev. 16. 20. Num. 4. 15. Jos. 24. 20. Isa. 27. 10. Ezech. 42. 15. ut & cum ׀ Aff. est, כלינו consumpsit nos, 2 Sam. 21. 5. כלינו consumpsit eos, Lam. 2. 22. & in 3. f. f. prat. piel occ. cum ! cop. vel conv. praf. וכלית & consumit, Hof. 1. 6. ut & cum י pro ה Aff. cum ! conv. praf. est, וכלית & consumet eam, Zach. 5. 4. Item in 2. f. m. prat. piel occ. cum ! conv. praf. & ׀ Aff. sic, וכלית & absolvet, Ezech. 4. 6. וכלית consumpsisti eos, Jer. 5. 3. in 1. f. f. כליתי consumpsit, Num. 25. 11. If. 49. 4. ut & in 1. sing. occ. etiam cum ! conv. praf. & cum ׀ & ׀ Aff. ut seq. וכלית & consummabo, Ezech. 6. 12. 7. 8. 13. 15. וכלית & consumam te, Exod. 33. 5. כליתי consumpsit eos, Ezech. 22. 31. sicut etiam in 3. pl. prat. piel, occ. simpl. & cum י & ׀ Aff. ut seq. כלי absolverunt, Gen. 24. 19. 22. 43. 2. Ruth. 2. 21. 1 Reg. 1. 41. 2 Chron. 29. 17. 31. 7. כלינו consumpsit me, Pl. 119. 87. כלום consumpsit eos, 2 Chron. 8. 8. prout etiam occ. in 2. pl. m. & in 1. pl. m. simpl. sic, וכלית perfecistis, Exod. 5. 14. כלינו consumpsimus, Psal. 90. 9. in part. piel occ. in f. m. & in pl. f. sic, מכלה consumens, Job. 9. 22. Jer. 14. 12. מכלה consumentes, Lev. 26. 16. In Infin. piel occ. simpl. & cum ! & ׀ praf. כלה consumere, 2 Reg. 13. 17. 19. Ezr. 9. 14. וכלה & perficiendo, 1 Sam. 3. 12. כלה absolvere, 2 Chron. 24. 10. 31. 1. & semel cum Aleph loco 3. Rad. He; sic כלה ad consumendum, Dan. 9. 24. sed occurrit etiam Infin. piel in alia forma, viz. in ות idque simpl. & cum כ & ׀ praf. כלות absolvere, Num. 7. 1. כלות in absolvere, Deut. 20. 9. כלות juxta absolvere, deficere, Deut. 21. 24. Jos. 8. 24. 10. 20. 1 Sam. 24. 16. 1 Reg. 8. 54. 9. 1. Jer. 26. 8. 43. 1. ut & cum ו & ׀ praf. ut seq. וכלות & juxta absolvere, 2 Chr. 7. 1. 29. 29. 31. 1. Ezr. 9. 1. Dan. 12. 7. כלות ad consumendum, absolvendum, 1 Sam. 2. 33. 1 Chron. 28. 20. 2 Chro. 29. 28. Ezr. 1. 1. Ezech. 20. 8. 21. Item cum ׀ & ׀ Aff. quibus etiam כ & ׀ sunt praf. ut seq. כלות consumere me, Jer. 9. 15. 49. 37. כלות in consummare me, Ezech. 5. 13. כלות absolvere te, Ezech. 4. 8. כלותך in absolvere te, Ezech. 43. 23. כלותך vel sine vau, juxta absolvere te, 2 Sam. 11. 19. Jer. 51. 63. Item cum ׀ Aff. cui etiam ׀ est praf. כלות vel sine vau, consumere, absolvere eum, Deut. 28. 21. Ruth. 3. 3. 1 Reg. 3. 1. 2 Chr. 8. 16. כלותך juxta absolvere eum, Exod. 31. 18. Num. 16. 32. Jud. 15. 17. 1 Sam. 13. 10. 18. 1. 2 Sam. 13. 36. 2 Reg. 10. 25. & cum ׀ Aff. cui etiam ו & ׀ sunt praf. ut seq. כלות vel sine vau, consumere eos, Deut. 7. 22. 1 Sam. 15. 18. 2 Sam. 22. 38. 1 Reg. 22. 11. 2 Chr. 18. 38. כלות & juxta absolvere eos, 2 Chron. 20. 23. 24. 14. כלות vel sine vau, ad consumendum eos, Lev. 26. 44. Ezech. 20. 13. וכלות & consumere eos, Exod. 32. 12. In Imper. piel, f. m. est, כלה consume, Pl. 59. 14. 74. 11. ut & in pl. m. Imper. piel est, כלי perficite, Exod. 5. 13. In fut. piel, 1. sing. occ. simpl. & cum ! cop. praf. plenè, וכלי absolvam, consumam, Gen. 24. 45. Deut. 32. 23. Job. 31. 17. וכלי & consumam, Num. 16. 21. 17. 10. pro quo ult. occ. defectivè per Apoc. 3. Rad. He; sic, וכלי Idem, Ezech. 43. 8. sed occ. etiam 1. f. fut. piel cum ! cop. & ! conv. ante ׀ Aff. sic, וכלי & consumam eos, Exod. 32. 10. וכלי & consumpsit eos, 2 Sam. 22. 39. sicut & in 2. f. m. fut. piel occ. plenè; sed cum ! cop. praf. defectivè per Apoc. 3. Rad. He; ut & cum ׀ & ׀ Aff. ut seq.

חֲכִלָּה abfolves, Lev. 19.9. 23.22. Deut. 26.12. וְחֲכִלָּה & facias ut finem habeant, Num. 17.15. חֲכִלָּה confumma-
bis eam, Gen. 6.17. Item, in 3. f.m. fut. piel plene est, וְכִלָּה
confumet, Ifa. 10.18. fed frequentius defectivè occ. per
Apoc. 3. Rad. He; & וְכִלָּה & abfolvit, Gen. 2.2. 17.22.
49.33. Exod. 34.33. 40.33. Deut. 32.45. 1 Sam. 10.13. 2
Sam. 6.18. 1 Reg. 7.14. 1 Chron. 16.2. 2 Chron. 4.11. 7.
11. Pfal. 78.33. fed extat etiam 3. f. m. cum ! conv. praf.
ante הָיָה Aff. fic, וְכִלָּה & abfolvit eam, 1 Reg. 6.9. 14.
& in 3. f. f. occ. cum ! conv. praf. defectivè per Apoc. 3.
Rad. He; & fic, וְכִלָּה & abfolvit, Gen. 24.19. 2 Sam. 13.
39. Item in 3. pl. m. fut. piel occ. simpl. & cum ! cop. &
conv. praf. ut & cum הָיָה Aff. post kibbutz pro schurek,
ut feq. וְכִלָּה confument, Job. 36.11. וְכִלָּהוּ an abfolve-
rent, Neh. 3.34. וְכִלָּהוּ cum abfolverint, Ezech. 43. 27.
וְכִלָּה & abfolverunt, Jos. 19.49. 51. Ezr. 10.17. וְכִלָּהוּ &
abfumunt eum, Jer. 10.25. In pual כֹּלֶה perfici, finiri,
Bu. confummatus est; Av. Occurrit in praf. pual, 3. pl.
pro כֹּלֶה cum cametz-chaturph pro kibbutz; & fic, כֹּלֶה
abfoluti funt, Pfal. 72.20. & in fut. pual, 3. pl. m. cum !
conv. praf. occ. juxta normam cum kibbutz penult. (à 3.
f. m. וְכִלָּה) fic, וְכִלָּה & abfoluti funt, Gen. 2.1. At-
que inde nomina, 1. כֹּלֶה m. confumptus, deficiens;
Pag. Bu. Merc. Cuius forma pl. f. occ. cnm ! cop.
praf. fic, Deut. 28.32. & oculi tui videntes וְכִלָּה & de-
ficientes; fcil. erunt, i.e. videbunt ac deficient; Tar-
gum, & oculi tui videntes deficient; Pag. Et fic est
quafi à fing. f. uftrato in textu (nam f. m. in textu non
occurrit) viz. כֹּלֶה f. confumptio, confummatio; Bu.
q. d. totum, confummatum, abfolutum; ut Gen. 8.21.
an כֹּלֶה עָשׂוּ fecerint totum, h. e. an ad fummum pro-
cefferit eorum nequitia; & fic Jer. 5.18. non faciam vo-
bis כֹּלֶה confummationem, i.e. non utar in vos ex-
tremo rigore, non abolebo vos. Sic, c. 46.28. Zeph. 1.
18. & Exod. 11.1. כֹּלֶה omnino, in univerfum, expel-
let vos hinc; & 1 Sam. 20.33. כֹּלֶה הָיָה מֵעַם אֲבִיו
planè decretum effe patri fuo interficere Davidem, Cocc.
Hoc nomen כֹּלֶה & confummationem fignificat & con-
fumptionem; ut τῆλα Græcis: quod vide, ut in
exemplis diftinguas. Sic finem legis Chriflum, apud Pau-
lum ad Rom. 9. confummationem & perfectionem intel-
ligit; Merc. כֹּלֶה est confummatio perfecta, confum-
ptio tota, feu omnimoda; Av. Item, completum, deci-
fum, i.e. determinatum; ut, וְכִלָּה וְנִחַרְצָה (quia) de-
cretum abfolutum & decifum; Cocc. completum & de-
cifum, i.e. determinatum audivi, Pag. Ifa. 10.23. 28.22.
Dan. 9.27. excidium urbis poft feptuaginta feptimanas
tollit fanctuarium, & facrificia & politiam populi, fu-
per quo decifæ 70. feptimanæ; fine fpe reftitutionis;
Cocc. & fic Zeph. 1.18. quia כֹּלֶה completum feu per-
fectum, i.e. rem perfectam, feftinatum faciet. Sed po-
teft & effe nomen fubftant. i.e. confummationem, vel
confumptionem, ficut Ezech. 11.13. כֹּלֶה confumma-
tionem, vel confumptionem tu facis. Et Gen. 18.21.
an fecundum clamorem, &c. fecerunt כֹּלֶה confummati-
onem; i.e. an confummaverint, compleverintque; Et
Jer. 4.27. וְכִלָּה & confumptionem non faciant, &c. Sic
in loco cit. 1 Sam. 20.33. quia confummario, i.e. omni-
no decretum erat à patre fuo, &c. Et Ifa. 28.22. Quia
confummationem & decifionem audivi, &c. Av. Occur-
rit autem hoc nomen ordine Conc. fimpliciter, locis
feq. כֹּלֶה confumptio; confummatio, Gen. 18.21. Exod.

11.1. 1 Sam. 20.33. Neh. 9.31. Ifa. 10.23. 28.22. Jer. 5.19.
30.11. 46.28. Ezech. 11.13. 20.17. Dan. 9.27. Nah. 1.8.
9. Zeph. 1.18. cui etiam ! & ל sunt praf. ut feq. וְכִלָּה &
confummatio, Jer. 4.27. 5.10. Dan. 11.16. לְכֹלֶה ad con-
fummationem, 2 Chron. 12.12. Ezech. 13.13. Item, 2.
hinc etiam est No. כֹּלֶה m. idem; confummatio, Pag.
Bu. confumptio, Cocc. univerfalis fcilicet & tota con-
fumptio; Av. Ifa. 10.22. חֲרוּץ כֹּלֶה confumptio de-
cifæ est, (i.e. definita, Av.) fcil. quoad ftatum populi:
nam nihilominus fuperfunt reliquæ, Ifa. 6.13. Ut & cum
! cop. in forma conft. fic occ. Deut. 28.65. וְכִלָּהוּ עֵינַי
& confumptio oculorum, h. e. vana & irrita expectatio;
Cocc. Item, 3. hinc etiam No. חֲכִלָּה f. perfectio, con-
fummatio, finis, Bu. Lex. Cocc. confummatio, univerfi-
tas, Merc. perfectio ufque ad finem deducta; Av. ut
Pfal. 139.22. חֲכִלָּה perfectione odii, i.e. per-
fecto odio, odio habui illos; Pag. Cocc. &c. Occurrit
autem nomen hoc ordine Conc. locis feq. חֲכִלָּה per-
fectio, finis, Neh. 3.21. Job. 11.7. 26.10. 28.3. Pfal. 139.
22. Item, 4. inde etiam No. חֲכִלָּה f. idem, perfectio,
confummatio, Pag. Bu. Av. Cocc. Occurrit Pfal. 119.96.
לְכֹלֶה חֲכִלָּה omni confummationi aut perfectioni, Pag.
Coc. feu omnis confummationis; Av. vidi finem; i. e.
perfectioni omnium rerum vidi finem; at præceptum
tuum latum est admodum, & non habet finem; Pag.
Nam etfi præcepta terminum habeant, & certum nu-
merum, rami tamen ex illis procedentes latiffimi funt,
& fine fine, inquit Kimchi. Alii rerum omnium univer-
fitatem exponunt, h. e. ipfum univerfum; fed fequendus
potius Kimchi. Merc. Illud autem, latum mandatum aut
præceptum tuum valde, de præcepto cordis intelli-
gunt, non corporis; quia præcepta quæ ad corpus at-
tinet, habent finem; Pag. Denique, 5. hinc etiam No.
מְכִלָּה f. m. idem; confummatio, perfectio; Av. Occur-
rit in forma pl. f. מְכִלָּה perfectiones; Bu. Lex. 2 Chr.
4.21. הָיָה מְכִלָּה הַזֶּה hoc folidum aurum erat, Cocc.
confummationis auri, i.e. ex auro confummato; Av. ex
perfectionibus auri, i.e. auro perfectiffimo, & puriffi-
mo, Bu. Lex. Alii verò exponunt nomen in fing. מְכִלָּה
vas, & locum cit. pro pl. f. fic exp. erat, pro erant, מְכִלָּה
וְהָיָה vafa auri, i.e. aurea; Pag. ex R. D. in l. Rad. At in
Comment. R. D. exp. ipfum fcil. aurum erat perfectè pu-
rificatum, feu conflatum; unde nos veritum ex au-
ro quod erat perfectum: nam כֹּלֶה est perficere, vel
perfici, ut dictum est. Hier. Omnia de auro puriffimo
facto funt; Pag. מְכִלָּה caula; vide in כֹּלֶה. Deinde, ii.
fig. 2. hujus Rad. est in nomine pl. f. indè derivato,
מְכִלָּה renes, à כֹּלֶה quod est defiderare, ut dictum
est: quòd in renibus fit defiderium coitus, five vis de-
fiderii coitus, ut dicunt nonnulli, inquit R. D. & per
Translationem fignificat Grana frumenti: quòd renibus
fint fimilia; Pag. Sunt ex recentioribus qui revocant ad
לֵבֵי vas, de quo paulò poft; quòd fint vafa feminaria, &
inftumenta ad liberos procreandos parata. Ego à per-
ficiendo potius dictos putarim, & confummando. Nam
in illis collocant vim confultandi & confummandi con-
fili. Est enim fedes principii & confummationis af-
fectuum. Hinc Scriptura renes pro affectibus, cogita-
tionibus, & intimis quibusque hominis, ufurpat. Dicitur
& hoc nomen de optimo & pinguiffimo tritico, non fe-
cus ac illi tribuitur adeps. Singulare כֹּלֶה non est in
ufu; Merc. חֲכִלָּה renes, vafa feminaria, inftumenta

ad liberorum procreationem. Item pro cupiditatibus seu affectibus carnalibus qui sunt in renibus. Pluralis numeri tantum; Av. Occurrit autem nomen hoc in forma pl.f. simpl. locis seq. Jer. 11.20. 17.10. 20.12. כליות ברוח explorans renes & cor. Corporis partibus in quibus motus observatur, quando in anima est רננות, id רננות solet adscribi. Ità renibus appetitus tribuitur. Psal. 16.7. Etiam in noctibus coercuerunt me renes mei. Tantum abest, ut in corpore meo sit extimulatio carnis, ut omnia mea timore & σωφροσύνη sint circumvallata, & potius timoris, quam appetitus signa in corpore meo existant. Psal. 139.13. Nam tu possedisti כליות renes meos, omnem appetitum meum. Psal. 73.21. וכליותי ורננותי & renibus meis exacerer: Hæc ex Cocc. sed occ. etiam hæc forma pl.f. cum ו, ה, & ה, praf. ut seq. וכליות & renes, Psal. 7.10. כליותי vel sine vau, renes, Exod. 29.13.22. Lev. 3.4.10. 15.4.9. 7.4.16.25.9.10. וכליות & renes, Lev. 9.19. Unde in forma pl.f. constr. est, כליות renes; & occ. Deut. 32.14. cum חלב adipe כליות חטה granorum frumenti, aut tritici; vel cum optimis granis tritici; juxta R. D. חלב enim non solum adipem, verum etiam & quicquid est optimum in qualibet re significat, ut dictum est suo in loco; Pag. cum adipe renum tritici, i.e. optimi & crassii tritici, cuius genicula extuberant ad formam renum, Bu. Lex. Cum adipe renum tritici, i.e. cum adipe delicatissimo; Av. Pollen, optimum & quasi pinguisimum tritici: Metaphora; Cocc. Confer Isa. 34.6. Item forma hæc pl.f. constr. occurrit cum ו, & in pausa ו, Aff. locis seq. כליותי vel כליותי renes mei, Job. 16.13. 19.27. Psal. 16.7. 26.2. 139.13. Prov. 23.16. cui etiam ו, cop. est praf. formæ cum pathach, כליותי & renes mei, Psal. 73.21. Item, cum ו, praf. ante formam cum cametz in ult. est, כליותי in renes meos, Lam. 3.13. sicut itidem occ. cum ו, praf. & יכס. Aff. fic, מכליותיהם à renibus eorum, Jer. 12.2. Item, iii. signif. 3. est in nomine inde derivato, viz. כל: m. vas; instrumentum; Pag. Bu. ornamentum, vestis: multiplex cistilia; arma, Pag. tam latè pater quàm Græcis σκεῦος, aut etiam latiùs. Complectitur omne utensile, & quicquid in usum hominis paratur, consummatur & perficitur. 1 Sam. 6. vasa aurea dicuntur ani & mures ex auro fabrefacti, quæ Palæstini afferebant unà cum pathach, in suam ipsorum ignominiam. Sic Paulus vas electionis, i.e. organum, dicitur. Aff. quoque 10. vas ita sumendum. Sic ad Romanos 6. arma iustitiæ & iniustitiæ. Est ergo כללי tam vas ad excipiendum liquorem, liquoris capax, i.e. ἀγγεῖον: quàm quod ad domesticos aut alios usus pertinet, i.e. σκεῦος; sicut & Latini veteres vasorum nomine omnem supellectilem intellexerunt; Merc. כללי vas, i.e. instrumentum omnis rei. Nomen generale quod plurimis tribuitur rebus, sæpe autem instrumentis musicis & securibus. Hinc χελύς Chelys, i.e. testudo, chelonium est testudinis regumentum. Item χελύς securis, κολλία instrumentum ad sodiendum terram; hinc Latinum Cala, i.e. fustis; Av. כללי est σκεῦος instrumentum, vas, vestimenta; quicquid ad consummationem facit; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. כללי vas, Exod. 35.22. Lev. 11.32.33.34.13.49.53.57.52.58.59.14.5.50.15.

12.22. Num. 19.15. 31.20.50.51. 35.22. Deut. 22.5. 1 Reg. 6.7. 2 Reg. 12.14. Job. 28.17. Isa. 54.17. Jer. 18.4. 19.11. 22.28. 51.34. Ezech. 9.1.2. Hof. 13.15. Nah. 2.10. Zach. 11.15. & in pausa occurrit cum sêgol, penult. sic, כללי vas, Num. 19.17.2 Reg. 4.6. Prov. 25.4. Jer. 48.11. Ezech. 15.3. Item cum ו, ה, & ו, praf. ut seq. וכללי & vas, Lev. 6.21. 15.12.2 Sam. 17.28. 2 Reg. 12.14. Prov. 20.15. כללי vas, Lev. 15.4.6.23.26. Jer. 18.4. כללי vas, 1 Sam. 17.49. כללי in vase, Lev. 6.21. Num. 5.17.35.16.18. 1 Sam. 17.40. Psal. 71.22. Isa. 66.20. Jer. 32.14. Ezech. 4.9. ut & cum ו, ה, & ו, praf. prout seq. בכללי in hoc vase, 1 Reg. 17.10. בכללי in vase, 1 Sam. 21.6. בכללי & in vase, 1 Reg. 19.21. כללי sicut vas, Psal. 2.9. 31.13. Jer. 25.34. 48.38. Hof. 8.8. מכללי de vase, Jer. 48.11. & in forma pl.m. significat supellectilia; & occ. simpl. & cum ו, cop. ו, dem. & ו, praf. locis seq. כללי vasa, instrumenta, Ex. 22.6. 1 Sam. 16.21.2 Reg. 4.3.2 Chr. 24.14. Ez. 1.10.11. & כללי vasa, 1 Reg. 15.15.2 Reg. 7.15.2 Chr. 15.18. Esth. 1.7. כללי vasa, Ex. 25.39. 37.16. Num. 7.85. 19.18. Ruth. 2.9. 1 Sam. 10.23. 17.22. 25.13. 30.24. 1 Reg. 7.45.47.48.51.2 Reg. 4.6. 14.14.23.4.25.17. 1 Chron. 9.29. 2 Chr. 4.18.19.5.1.25.24. 29.19. Ez. 8.25. Jer. 27.17.18.20.52.20. Ezech. 40.42. Dan. 1.2. Jon. 1.5. כללי & vasa, Ezr. 8.28.30.33. Neh. 13.5. Item cum ו, & ו, praf. ut seq. כללי in vasis, 1 Chron. 23.5. כללי à vasis, Esth. 1.7. & in forma pl.m. constr. est כללי vasa, instrumenta, &c. Gen. 24.23. 31.37.49.5. Exod. 3.22. 12.35. &c. Psal. 7.14. Isa. 22.24. 52.11. &c. ad Am. 6.5. in 80. circ. l. cui itidem formæ pl.m. constr. ו, ה, & ו, sunt praf. prout seq. וכללי & vasa, Gen. 24.53. Exod. 3.22. 12.35. 11.2. Num. 3.31. 13.16. Jos. 6.19.24. 1 Sam. 8.12. 2 Sam. 8.10.24.22. 1 Reg. 10.25. 1 Chron. 16.42. 22.19. 2 Chron. 9.24.20.25. 24.14. Ezr. 8.26. 27. Isa. 13.5. Ezech. 27.13. בכללי in vasis, 1 Chr. 15.16. 16.5. 2 Chron. 7.6.23.13.29.26.30.21.34.12. Ezr. 1.6. Neh. 12.36. Ezech. 32.27. בכללי & in vasis, 2 Chron. 5.13. Isa. 18.2. בכללי sicut vasa, Ezech. 12.4. מכללי praf. vasis, à vasis, Eccl. 9.18. Isa. 22.24. וכללי & de vasis, 2 Chron. 36.7. sed occ. etiam sæpe cum affixis, ut cum ו, & ו, Aff. locis seq. כללי vasa mea, Gen. 31.37. 1 Sam. 21.9. Ezech. 12.7. מכללי è vasis nost. 1 Sam. 9.7. כללי vasa, instrumenta tua, Gen. 27.2. Deut. 23.25. Ezech. 12.4. Item cum ו, & ו, praf. cui & est praf. כללי vasa vestra, Gen. 45.20. כללי in vasa vestra, Gen. 43.11. Jer. 40.10. sed cum ו, Aff. sapiùs; כללי vasa ejus, seu instrumenta ejus, &c. Ex. 25.9. 27.3. 30.27. &c. ad Isa. 10.28. 32.7. 39.2. & 54.17. in 60. circ. l. cui etiam ו, Aff. & ו, sunt praf. וכללי & instrumenta ejus, id est, arma, 2 Rég. 11.8.11. 2 Chron. 23.7. Jer. 22.7.48.12. וכללי & instrumentorum ejus, Num. 4.16. Item cum ו, Aff. occ. locis seq. כללי instrumenta ejus, Exod. 30.27. 31.8. 33.14. 37.24. 39.37. Num. 4.10. Isa. 61.10. sicut etiam cum ו, Aff. locis seq. כללי instrumenta, vasa eorum, Gen. 42.25. Num. 4.32. 2 Chron. 4.16. Isa. 65.5. Jer. 14.3.49.29. cui etiam ו, Aff. & ו, est praf. fic, Jos. 7.11. כללי inter instrumenta sua, Bu. Conc. in vasis suis, Pag. &c. Hujus autem Radicis loci quidam specialiter notandi; ut 2 Sam. 13.39. וכללי & sollicitè expetivit David rex, per Apoc. scil. ut dictum suprà, pro הכלה, quod famininum, & sub-intelligitur נפש anima, ut Chaldaus complet: Bu. Lex. Et desideravit David, i.e. anima David, juxta R. D.

D. Non enim potest referri verbum *fam.* ad David, sed ad ejus animam; vel, juxta Ab. Ezra, est verbum transitivum, & desiderare fecit Davidem; & refertur ad matrem Absolom, quamquam non memoratur, ut in plebisque aliis Scripturæ locis, ut Num. 26. 59. quam peperit ipsam Levi; & 1 Reg. 6. & ipsum peperit post Absolom; & est sensus, & mater Absolom tamdiu sese desiderantem & præoptantem apud Davidem exhibuit, quousque ipse voluerit egredi è loco suo ad filium suum: R. D. in l. Rad. Pag. Alii, consummavit Davidem, i.e. ei persuasit; & c. Sunt qui putant verbum famineum Davidi attributum, tanquam emollito & effaminatori jam reddito; ita ut velut matrem in liberos affectum induerit; ut sic resolvatur, maternus affectus omnino tegerit Davidem ut egrederetur; quia gravis ei erat mors Amnon, Merc. Cev. Quum autem consumeret Davidem Regem (desiderum) exeundi ad Absolomum, & c. Hebr. Quum consumeret Davidem exire; Infinitiva oratio pro Nominativa verbi transitivi; Jun. Item Gen. 24. 19. וַחֲכַל & complevit potum illi præbere; & Num. 17. 10. וַחֲכַל & finire seu cessare faciet murmurations eorum à me; Hieron. & quiescant quæ relæ eorum à me; Pag. & amovebis penitus, & c. ut Pag. Cocc. Item Zac. 5. 4. וְכִלְתִּי & consumet eam, scil. domum; Pag. Est pro וְכִלְתִּי תַהוֹ & vel וְכִלְתִּי תַהוֹ; Cocc. Deinde in Palm. 72. 20. כִּלְיִי finitæ, seu perfectæ sunt orationes David; Pag. In quo loco exponendo, etsi variant Hebræi, simplicissimum est dicere, non esse observatum in Psalmis ordinem, ut passim videre est: quumque hic Psalmus sit de Salomone, rectè finiri in eo Davidis orationes & hymnos; quum ex eo tempore nihil ei ferè contigerit, de quo hymnum ederet; Merc. De nomine כִּלְיִי etiam notandus locus, Isa. 22. 24. ubi in forma pl. m. constr. כִּלְיִי הַקְּטָנִים est pro כִּלְיִי הַקְּטָנִים הַכִּלְיִים vasa parvitatatis, pro vasa parva; Coc. Omnia vasa parva à vasis craterum, & usque ad omnia vasa nabliorum; Av. Omnia vasa parvi à vasis craterarum usque ad vasa vel instrumenta Nebalim; (quæ sunt Chori, i.e. cornamuse vulgò) i.e. omnia vasa parvi ministerii, h.e. parvæ rei, i.e. in quibus ponunt res parvas; & dixit וְהַקְּטָנִים הַכִּלְיִים à vasis craterarum, in regimine; eò quòd in vasis quæ vocantur crateræ, erant vasa varia & distincta, magna & parva ad varios usus, inquit R. D. Et sic usque ad vasa nebalim. Targum vertit, à vasis, & c. i.e. à sacerdotibus indutis Ephod, sive superhumerali; usque ad filios Levi, apprehendentes nebalim; i.e. nabilia; Pag. Merc.

Rad. 42. כִּלְיִי m. est senium, senectus, Pag. Bu. Senium scil. non grave, sed viride, sanum, & c. Cocc. gelatio, gelida senectus, ætas frigida & sicca. Est cogn. cum כִּלְיִי consumptus est; nam qui senio confectus est, jam incipit paulatim consumi propter frigiditatem. Hinc gelu, gelidus, gelo, congelo, gelatio, & c. Av. ab allambendo, i.e. לָחַק, quidam defleunt; quòd senectus frigida & sicca assidue allambat. Quidam Hebræorum viridam senectam hoc nomine putant significari; ut Caph sit similitudinis: לָחַק autem virtutem & humidum sonat, Merc. Occur. autem No. hoc simpl. Job. 30. 2. perii כִּלְיִי senium, vel senectus, Pag. Bu. super eos perii geliditas; i.e. ad senectutem non pervenerunt: Av. Apud eos perierat senium; h.e. nec vires seniles in iis, nec in senio ullus vigor aut utilitas penes ipsos; Cocc. Item, Job. 5. 26. occ. cum כִּי præs. sic, קָרַב אֵלַי כִּלְיִי תְּבוּאָה בְּכִלְיִי vel בְּכִלְיִי pudore afficiens, Jud. 18.

ingredieris in senectute in sepulchrum; Bu. Lex. Venies in gelida ætate ad sepulchrum; Av. In viridi senio; Cocc. In hoc loco כִּלְיִי in numeris continet 60: unde Talmudici collegerunt, senectutis initium esse anno sexagesimo: tunc enim soliti fuerunt præsci Judæi instituere convivium & diem lætitiæ: quod etiam nunc hodie divites faciunt, propterea quòd pænæ divinæ locuducant, si Deus hominem è vita tollat ante sexagesimum annum. Ejus autor quidam R. Joseph, ut legitur in Moed Katon, fol. 28. 1. Bu. Lex. כִּלְיִי require in כִּלְיִי; Pag.

Rad. 43. כִּלְיִי calumniâ, ignominia affectus est: calumniolè tractatus est; calumniosus verbis exagitatus est, ita ut aliquem pudeat. Cogn. cum כִּלְיִי, i.e. canis, qui despectus est: ut si quis calumniolè vocatur Canis, aut ita turpiter cavillatur & exagitatur, ut cani haud ab similibus æstimeretur. Hinc calumniâ, calumniosus, calumnior, calumniator, & c. Av. Non occurrit in kal, sed in Niphal, כִּלְיִי puduit, pudefactus est; Pag. erubuit, rubore affectus fuit; ignominia, pudore suffusus vel perfusus fuit; Bu. Lex. Est plus quàm בּוֹשָׁם; de quo supra: unde illi postponitur veluti quippiam gravior; ut Jer. 31. 19. וְגַם כִּלְיִי בּוֹשָׁם erubui, & etiam puduit me, seu pudore suffusus fui; Pag. erubescō, etiam ignominioso pudore suffundor: Hinc Kimchi colligit gravior hoc verbum significare quàm בּוֹשָׁם: vide etiam, Jer. 22. 22. Bu. Lex. Confer etiam Ezr. 9. 6. Pudet me, atque etiam confundor, vel subterfugio: nam videtur propriè notare *κατάστροφον* sive subterfugitationem, quâ quis fugit oculos hominum, propter pudorem aut metu ignominia; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. in præth. niph. 2. s. f. cum כִּי, conv. præth. וְכִלְיִי & erubescēs, Jer. 22. 22. Ezech. 16. 54. 61. & in i. s. præth. niph. occ. cum pathach, sed in paula cum cametz penult. cui etiam 1 cop. est præth. ut seq. וְכִלְיִי rubore suffundor, Jer. 31. 18. וְכִלְיִי pudefactus sum, Isa. 50. 7. וְכִלְיִי & erubescō, Ezr. 9. 6. & in 3. pl. præth. niph. est, וְכִלְיִי rubore suffusi, 2 Chron. 30. 15. Isa. 45. 16. Ezech. 43. 11. In part. niph. occ. in sing. m. & in pl. m. cui כִּי dem. וְכִלְיִי præs. ut & in forma pl. f. cum כִּי præs. prout seq. וְכִלְיִי confusus, Psal. 74. 21. וְכִלְיִי rubore suffusi, 2 Sam. 10. 5. 1 Chron. 49. 5. וְכִלְיִי rubore suffusi, 2 Sam. 19. 4. וְכִלְיִי confusæ, Ezech. 16. 27. In Imper. niph. occ. in sing. & pl. m. cui utrique 1 cop. est præth. וְכִלְיִי erubescere, Jer. 3. 3. וְכִלְיִי & erubescere, Jer. 8. 12. וְכִלְיִי & rubore afficiamini, Ezech. 36. 32. In fut. niph. 3. s. m. וְכִלְיִי ignominia seu pudore perfusus erit: & in 2. s. m. וְכִלְיִי: unde in 2. s. f. est, וְכִלְיִי erubescas, Isa. 54. 4. Item in 3. s. f. fut. niph. est, וְכִלְיִי rubore suffundetur, Num. 12. 14. & in 2. pl. m. est, וְכִלְיִי ignominia afficiamini, Isa. 45. 17. ut & in 3. pl. m. occ. simpl. sic, וְכִלְיִי rubore perfundantur, Psal. 69. 7. & cum 1 cop. præth. occ. locis seq. וְכִלְיִי pudore, ignominia afficiantur, Psal. 35. 4. 40. 15. 70. 3. Isa. 41. 11. Ezech. 43. 10. In hiphil, וְכִלְיִי vel וְכִלְיִי; Av. pudescit, pudore, ignominia affectus, pudore suffudit; Bu. Lex. calumniâ affectus, ut Bu. Av. Occurrit in præth. hiph. 3. s. m. cum 1 Aff. sic, וְכִלְיִי ignominia affectus cum, 1 Sam. 20. 34. & in 1. pl. præth. hiph. cum 1 Aff. וְכִלְיִי pudore suffundimur eos, 1 Sam. 25. 7. In part. hiph. f. m. occ. plene cum chirek magno, vel defectivè cum chirek absque jod inult. sic, וְכִלְיִי vel וְכִלְיִי pudore afficiens, Jud. 18.

7. Job. 11. 3. In Infia. hiph. occ. simpl. & cum קי praf. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia afficere, Jer. 6. 15. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** in affiendo ignominia, Prov. 25. 8. & in fut. hiph. occ. in 2. fm. cum 1 conv. praf. & **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** Aff. ut & in 3. f. m. simpl. & in 2. pl. m. cum **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** Aff. prout seq. **וְהָיָה לְךָ כְּלָמִי** & ignominia afficisti nos, Pfal. 44. 10. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia afficit, Prov. 28. 7. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** pudore afficisti me, Job. 19. 3. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** pudefacite eam, Ruth. 2. 15. In hophal, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia affici; calumnia affectus fuit; Bu. Av. Occurrit in praf. hoph. 3. pl. cum 1 cop. praf. ut & in 1. pl. praf. hoph. ut seq. **וְהָיָה לְךָ כְּלָמִי** & pudore suffusi fuit, Jer. 14. 3. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia affecti fuimus, 1 Sam. 25. 15. Atque inde nomina, i. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ferubefcentia, pudor, verecundia, ignominia; Pag. Bu. Merc. probum, **אִי־שׁוֹנִן**. Opponitur honori, honestati, gloria, fama & nominis celebritati; Merc. Occurrit est calumnia ignominiofa; Av. confusio, ignominia, quæ facit verecundiam se offerendi oculis testibus; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum 1, 2 & 3 praf. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia, pudor, Pfal. 69. 8. 10. 29. Jer. 51. 51. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & ignominia, Pfal. 35. 26. 71. 13. Prov. 18. 13. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** cum ignominia, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ad ignominiam, Pfal. 4. 3. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & in forma f. f. conftr. est, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia, Jer. 20. 11. Ezech. 34. 29. 36. 6. 15. unde cum 1. Aff. cui & 1 cop. est praf. & cum 1, 2 & 3. Aff. ut seq. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia mea, Job. 20. 3. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & ignominia mea, Pfal. 69. 20. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignomina nostra, Jer. 3. 25. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia tua, Ezech. 16. 52, 54, 63. sed occ. etiam cum 1, 2 & 3. Aff. sic, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominiam suam, Ezech. 32. 24. 25. 30. 36. 7. 39. 26. 44. 13. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum 1 & 2 praf. ut seq. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ignominia, Mich. 2. 6. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & ignominia, Jer. 23. 39. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ab ignominia, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** Item, 2. inde etiam No. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** f. idem, ignominia, & c. Bu. Lex. Occurrit in hac forma, Jer. 23. 39 vel 40. cum 1 cop. praf. sic, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & ignominiam. Alii verò ibi legunt in forma pl. f. nominis præced. sic, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & pudores, Pag. & ignominias; Av. Atque sic quidem habent quædam exemplaria; at vulgò legitur cum Schurek, ut fit alterius formæ, quod confirmat Kimchi in libro Radicum, & in Michlol, & arque adeò in commentariis. Et verò hanc lectionem commonstrare videtur verbum quod sequitur eodem versu, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & ignominiam seculi (æternam) quæ non **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** oblivioni tradetur: quod est faminum singulare; Cev.

Rad. 44. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** significat, ferire, & percutere clavis vel securibus per multas vices, & (æpius reiterare percussionem; ideoque est cogn. cum **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** duplicavit; nam notat duplicatos & reiteratos ictus: hinc **אִי־שׁוֹנִן** exado, cudo, sculpo, **אִי־שׁוֹנִן** colaphus, percussio, & **אִי־שׁוֹנִן** pugnis percutio, & c. Verbaliter non legitur hæc radix, sed unum inde tantum nomen in usu est, viz. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** vel **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** f. clava, instrumentum. bipennis; Av. unde in forma pl. f. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** (instar **יְהִי לְךָ כְּלָמִי**) in quo nomine jod est protractivum: & est instrumentum quo lapis conteritur, ut malleus; & id genus; Pag. Nonnulli inversum putant ex **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ut fit bipennis; Elias autem, quod vero similis est, Chaldæo **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** cognatum facit, (Beth cum Pe commutato) quod Targum habet pro **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** securibus; sunt qui asciam vertant; Merc. Cev. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** pl. f. mallei; R. Sal. vult esse usus A-

rabici; alii instrumentum ad perdendum; Bu. Lex. Occurrit Pfal. 74. 6. cum 1 cop. praf. sic, bipenni, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & malleis conterent, pro contriverunt; 70. & ascia; Hieron. bipenni & dolatoriis deraferunt; & sunt qui dicunt quòd est Metathesis Caph in Koph; q. d. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** sicut idem est **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & **יְהִי לְךָ כְּלָמִי**; & sic dicitur à decorticando: **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** enim lingua Aramæa est decorticare; Pag. securi & clavis concutiunt; Av.

Rad. 45. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** est, concupiscere, desiderare, amare; unde R. D. exp. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי**; de quo supra; Pag. & per **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** infremere, præ desiderio scil. Merc. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** desiderari; desiderio teneri, Bu. Lex. æstuavit desiderio, flagravat concupiscentia. Est cogn. cum **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** exarfit; hinc Græci **καυνω**, **καυνω** æstuo, & **καυμα** æstus; Av. Occurrit Pfal. 63. 2. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** desideravit, seu concupivit te caro mea; alii, arefacta est propter te caro mea, i. e. amore & desiderio tui consumpta est; Pag. desiderio tui tenetur caro mea; R. Sal. arefcere exponit; Bu. Lex. flagravit, i. e. cupivit ad te caro mea; Av. contabescit ad te caro mea; Quæ. Quidam volunt hanc radicem ad **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** hoc sensu, quanta est caro mea, tua est: sed obstat punctorum ratio. Indè autem **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** apud Scriptores Hebræos, maxime qui Logice tractant, est quantitas. Illud require in **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** Merc. ut & **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** sicut, vide in **יְהִי לְךָ כְּלָמִי**; Bu. Lex.

Rad. 46. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ornavit murenulis, & omni genere decoris; propriè dicitur de ornatu muliebris. Hinc **κομψω** & **κομψομαι** lepore ornatus sum; **κομψω** ornatus compositus. Verbaliter non extat hæc radix; Av. sed inde No. m. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** subligaculum, ornamentum, scil. femorale, auro gemmisque redimitum, ut dicunt nonnulli. Alii, ornamentum muliebre quoddam; Pag. quibusdam est murenula, aliis brachiale. vox videtur peregrina; Merc. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** exp. cingula pendula, vel bullata muliebris; Bu. Lex. ornamentum muliebre, murenula, catena, ex auro pro ornamento; Av. 70. **ἐμπλάουσιν**, ornamenti genus; Cocc. Occurrit cum 1 cop. praf. locis seq. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & cingulas pendulas, Exod. 35. 22. Num. 31. 50.

Rad. 47. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** duo significara habet; i. est in nomine **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** m. Cyminum, quod vulgò dicitur cuminum; semen notum; Pag. Bu. Lex. Cyminum vel cuminum nomen habet à colligendo, quia è gramine collectum, reponitur ad usum seu condimentum ciborum: nam Chaldæis significat **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** colligere, reponere labore hominum. Hinc **κύμινον** cyminum; Av. Occurrit simpl. & cum 1 cop. praf. ut seq. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** cyminum, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & cyminum, **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** 28. 27. Deindè, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine inde derivato, viz. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** m. thesaurus; Pag. collectio thesauri labore parti: Hinc **εργαζομαι** laboro, fatisco; Av. In forma pl. m. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** & in conftr. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** (nam cametz in sing. resolvitur per pathach & dagefeh, in pl. Av.) recondita, thesauri reconditi. Verbum **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** latere, abscondere se, insidiari, Chaldæis usitatum est; ut **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** ad abscondendum laqueos; Pfal. 64. 6. Bu. Lex. Occurrit cum 1 cop. praf. Dan. 11. 43. & dominabitur **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** thesauris auri, & argenti: ab abscondendo recondendoque sic appellatur. Nam **יְהִי לְךָ כְּלָמִי** in lingua Aramæa est recondere, abscondere, Pag. idem quod Hebr. **יְהִי לְךָ כְּלָמִי**; Merc. Possunt intelligi, venæ auri & argenti ubi id latet; Cocc. Rad.

Rad. 48. **כִּמְס** est, recondere, abscondere; Pag. Bu. Lex. recondidit, & posuit in locum secretiorem, collegit, colligatum reposuit. Est cogn. cum **כָּפִיס**, i. e. subscus, ligamen tignorum. Av. Occurrit in part. pahul f. m. cum kibbutz pro schurek, Deut. 32. 34. Nonne hoc **כִּמְס** reconditum est tecum; unde R. D. exp. **כִּנְן** reconditum; Pag. Annon hoc **כִּמְס** & manu comprehensum apud me? q. d. **כָּמִיץ**. Testatur se id scripsisse, & cum scriptum manu tenere, tum in scriniis reposuisse; Cocc.

Rad. 49. **כִּמְר** est, revolvere; resonare; incallescere; denigrare; Pag. Exardescere, accendi, aduri; contrahi, ab effectu, quia adusta contrahuntur; unde Syris est, claudere & contrahere. Hinc Monachos Elias in Tifbire **כִּמְרִים** dici putat; ut olim idololorum sacerdotes, quod in claustris degant. Sic **כִּמְר** appellant uvas reconditas & passas, & id genus, **כִּמְר** של ענבים, q. d. passa (seu absconsione) uvarum, & c. vel, caricam; Merc. **כִּמְר** crematus, concrematus est, incensus est crebris inflammationibus, & proprie dicitur de visceribus & illis, quæ erga aliquem iræ calefunt & accensa sunt amore inextinguibili, ut ferè concremari putentur. Cogn. habet cum **כִּבְר** crebruit & **חִמְר** effervuit: significat enim viscera cremari & effervescente assiduâ & crebrâ inflammatione. Hinc per metathesin literarum, cremo, concremo, cremium; & per cognitionem crepo, percrepo, concrepo: Non legitur in kal sed in Niphal, **יִכְמַר** incensus est, concrematus est; Av. incallescere, calefieri, flagrare, æstare; Metaphorice dicitur de cordis & viscerum æstuatione ex commiserationis affectu. Et ulterius, atrari, denigrari, contrahi, convolvi, ex æstu vel adustione; Bu. Lex. In Bu. Conc. Radix hæc tria habet significata; i. fremere, & c. ut in Bu. Lex. sic occurrit in præter. niph. 3. pl. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. **יִכְמַר** æstuabant, Gen. 43. 30. 1 Reg. 3. 26. Hof. 11. 8. **יִכְמַר** atrata sunt, Lam. 5. 10. Atque inde ex hac signif. secundum quosdam, est No. pl. m. **כִּמְרִים** æstus, vapores, vel juxta quosdam, attores, nigredines; Bu. Lex. Cocc. Occurrit in forma pl. m. constr. Job. 3. 5. **יִכְמַר** terreant eum æstus diei, vel attores, tenebræ diei, veluti teterrimarum nubium, aut eclipseon. Sic tertia Radicalis geminata est, ut in **כִּמְרִיר**. Vide & **כִּמְר**; Bu. Lex. plerique enim faciunt Caph in hac voce servilem, & exponunt, ex radice **כִּמְר**, sicut amaritudines noctis, & c. ibi vide. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine pl. m. **כִּמְרִים** (quasi à sing. **כִּמְר** sacerdos idololorum, quod indueret vestes nigras; Pag. seu adustas; Merc.) sacrificii, Bu. Conc. & Lex. quasi atrati dicti, quod pullis vestibus ex superstitioso ritu incederent; Bu. Lex. Kemarim sunt sacerdotes fanorum Idololatriæ, qui incensi sunt ardore falsæ religionis, Av. Quidam putant esse ædituos sacerdotum ministros, ab adolendo thure; alii à stigmatibus quæ suo corpore inurebant. Alii, ab ardore quo sua sacra peragebant. Sed ab atro vestitu potius dicti videntur. Videntur autem alii fuisse a sacerdotibus, ut ex Sophon 1. apparet: Forsan qui Græcis **ἱεραπόδαρα**, Merc. **כִּמְרִים** popæ; 70. **ἱερεὺς**. 2 Reg. 23. 5. sacerdotes externi ita appellatur. Vide & Hof. 10. 5. volunt alii à vestibus atris dictos. Possunt & à flammarum æstu sic appellari: Zeph. 1. 4. excindam

nomen **כִּמְרִים** poparum cum **הַכֹּהֲנִים** sacerdotibus, qui dicuntur accedere ad Deum; q. d. tum illos qui iridentur à Judæis, nomine Chemarim, tum qui honorantur nomine Cohanim. Chaldaus **כִּמְרִים** pro **כֹּהֲנִים** dicit, sed ubi **מִשְׁכָּנִים** locus, nempe cum Idololatræ notantur. Vide Buxtorfi Lexicon. Talm. Cocc. Occurrit autem nomen hoc in forma absol. pl. m. cum **דֵּם** præf. sic, **דֵּם כִּמְרִים** sacrificuli, 2 Reg. 23. 5. Zeph. 1. 4. & in forma pl. m. constr. **כִּמְרִי**: unde cum **י** cop. præf. **יִכְמַר** & sacrific. ejus, Hof. 10. 5. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in Nomine inde derivato cum Mem heemantico, seu formativo præfixo; viz. **מִכְמַר** rete piscatorium aut venatorium; Pag. quod pisces seu feras trahat; Merc. Verriculum; rete multa habens foramina instar cribri, seu craticulæ, vel ad formam illorum quæ multos habent nidulos; Av. Occurrit Isa. 51. 20. dormierunt in capite omnium platearum **מִכְמַר** כְּתוּרָה sicut bos sylvestris (in) reti; Hieron. sicut orix illaqueatus: R. D. in reti; Pag. sim, Av. Atque inde etiam est No. in alia forma **מִכְמַר** m idem; Pag. Bu. Verriculum, rete instar illorum habentium nidulos multos; Av. in forma pl. m. **מִכְמַרִּים** & in constr. **מִכְמַרִּי**; unde cum **י** præf. & **יִכְמַר** Aff. est **יִכְמַרִּי** in retia ejus, Psal. 141. 10. Item hinc etiam in alia forma, **מִכְמַרִּית** f. idem; Pag. Cocc. Bu. verriculum; rete habens multa foramina, seu cancellos parvos; Av. rete-jaculum, Bu. Conc. & Lex. Isa. 19. 8. Item hinc etiam No. in alia itidem forma, **מִכְמַרִּת** idem, Pag. Bu. & c. verriculum piscatorium, rete piscatorium instar nidulorum viscerum; Av. rete-jaculum, Bu. Conc. & Lex. Occurrit cum **י** & **ל** præf. & **יִכְמַרִּי** Aff. ut seq. **יִכְמַרִּי** retijaculo suo, Hab. 1. 15. **יִכְמַרִּי** retijaculo suo, Hab. 1. 16.

Rad. 50. **כִּמְש**; inde nomen **כִּמְשִׁי**, quod hic à quibusdam inseritur, nomen dei seu idoli Moabitarum, aliquoties in Scriptura obvium, ut Num. 21. 1 Reg. 11. & aliis. Sunt qui hinc ductum conjiciant Græcum **κῆμος**, qui Deus fuit temulentia; quo nomine etiam convivium procacis significatur, & cantiones & saltationes lascivæ, unde & **καμάζειν** & comediam. Paulus ad Rom. 13. hoc nomine Græco utitur. Sed incerta est conjectura; Merc. **כִּמְשִׁי** Chamos, nomen Idoli Moabitarum, Deus temulentia; qui colitur in conviviis & commensationibus, perinde ut Bacchus. Hinc **κῆμος** Deus commensationum & saltationum nocturnarum; **ἐπικῆμος** & **καμῆσις** ebrius, comestator, **καμάζω** comesso. 1 Reg. 11. 7. Tunc ædificavit Salomon excelsum ipsi Chamos execrationi Moab. Jer. 48. vers. penult. Væ tibi Moab, periit populus Chamos, **ἀπολείται** **מוֹאָב**; Av. [**כִּ** m. rectus, firmus; item Adverbium affirmandi & similitudinis; ita, sic, & c. Item [**כִּ** כְּנו] & c. basis, sedes; sicut etiam **כִּנְרָה** surculus; vititarius; & c. hæc omnia videantur supra in Rad. [**כִּי**]; Pag.]

Rad. 51. **כִּנְן** paravit aliquid firmâ basi, collocavit aliquid super pedamentum forte. Idem significat quod [**כִּן**]: hinc **כִּנְנָה** facio, paro, genero; **כִּנְנָה** fio, & c. Verbaliter non usurpatur hæc radix, sed tantummodo nomina inde derivata; ut primò hinc No. [**כִּן** m. basis, pedamen; pedamentum firmum quod non movetur neque nutat: prout occurrit 1 Reg. 7. 29. & vers. 31. Item,

tem, 2. hinc etiam Nomēn כִּנָּה m. idem, basis, pes, pedamentum, consistentia firma, gradus fundamenti, locus firmus. Occurrit cum affixis כִּנָּה, כִּנְיָ, &c. (quæ suprà vide in nomine כִּנָּה à radice (כִּנ) Item 3. hinc etiam Nomen כִּנְיָ f. basis; & ponitur pro loco firmo & immobili, ut cum 1. cop. Psal. 88. 16. וְכִנְיָ & basim, i.e. locum, seu vineam quam plantavit dextra tua, &c. Av. qui solus hæc hic locat, quæ reliqui referunt suprà, sub rad. כִּנָּה: ibi vide. Hic autem à plerisque locatur No. pl. m. כִּנְיָ pediculi; Pag. Bu. Cocc. 70. כִּנְיָ; à כִּנָּה derivat Bochartus, quia animalculum *δυναμίζον*, Cocc. Ciniphes, culices, bestiolæ exiguæ infensissimæ, quæ non solum lædunt cutem, sed etiam penetrant interna, ut nares & aures ingrediantur. Quidam vertunt pediculos. Nomen autem acceperunt à basi terræ seu pulveris unde formabantur. Hinc *κόμης* pulvis; Av. Quidam Cyniphes, nomine efficto ex Græco *κύνις*, vel *κύνες*, qui sunt vermiculi ligna erodentes, culices, juxta descriptionem O-rigenis, qui hoc animalculum pennis quidem per aerem volitare tradit, sed ita minutum esse ut oculi visum effugiat, nisi acutissimè quis cernat: & corpus ubi infederit, acerbissimo terebret stimulo, ut sentire citius stimulantem quàm volitantem videre valeas. Sunt qui ad כִּנָּה reducant, quod firmiter innitatur & incumbat corpori. Hebræi credunt esse pediculos; Merc. Cev. huius singulare non invenitur in Scriptura, sed apud Doctores: Hebræos est in usu in fæmineo genere, כִּנְיָ; Pag. Occurrit autem nomen hoc in forma pl. m. simpl. & cum דֵּם dem. præf. כִּנְיָ pediculi, Exod. 8. 17. Psal. 105. 31. כִּנְיָ pediculos, Exod. 8. 18. sed cum לָּ præf. occ. in pl. m. defectivè absque jod plur. sic, כִּנְיָ in pediculos, Exod. 8. 16. Item hinc etiam No. כִּנְיָ com. gen. nomen speciei (seu collectivum; Merc. 7. cum Mem; quod tamen non est signum pluralis, sed speciei, secundum R. D. Pag. pediculorum multitudo; q. d. pediculum; Bu. Lex. pediculatio, copia pediculorum, & vermium instar ricinorum, qui infestant corpus; Av. כִּנְיָ, כִּנְיָ, כִּנְיָ culicum, vel muscarum genus, Cyniphes; Cocc. Occurrit cum דֵּם dem. præf. Exod. 8. 17, 18. al. 13. 14. & fuit כִּנְיָ pediculus, in homine; Pag. pediculorum copia; Bu. Conc. וְכִנְיָ & fuit pediculatio tam in homine, quam in jumento; Av. ubi nomen jungitur verbo fæminino, quia tota species significatur, aut magna multitudo; tunc enim talia utroque genere usurpantur; Bu. Lex.

Rad. 52. כִּנָּה est כִּסָּה עֲלֵם, juxta R. D. in lib. Rad. tegere, operire, occultare nomen alicujus honoris gratiæ, inquit R. D. in lib. Rad. Pag. cognominare; denominare honoris causâ, titulum honorificum tribuere. Ego iu utramque partem sumi putarim, ubi pro nomine proprio aliud nomen occultum ponitur, per quod proprium intelligi volumus; sed immutamus honoris causâ ad blandiendum; vel ad vituperandum; &c. Merc. Unde Grammatici pronomen vocant כִּנְיָ, quod sit nomen occultum: (quasi cognominationem aut relativum dicas, in quo nomen refertur, Merc.) ponitur enim vice nominis proprii; Pag. Sic כִּנְיָ generaliter cognomina appellant, vel cognominationes; Merc. Unde significat, vocare quempiam non proprio nomine, sed

occulto, ut communi nomine, quod aliqui dicunt cognominare, quod propriè est cognomen imponere ob eventum aliquem extrinsecum: ut Scipio, qui cognominatus est Africanus à devictâ Affrica; Pag. כִּנָּה cognominavit aliquem à proprietate & virtute suâ, tribuit alicui Epitheton & titulum à re præclarè gesta, ut inde cognoscatur quis sit, denominavit aliquem honorificis appellationibus, usurpavit gloriosos titulos, suppresso proprio nomine, ut cum aliquem appello sapientem, prudentem, justum, &c. Hinc כִּנְיָ cognosco; Av. Non autem occurrit hoc verbum in kal, sed in Piel, כִּנְיָ cognominavit; cognomine vel titulo appellavit, titularis usus fuit, ut vel honoris vel adulationis causa fieri solet; Bu. Lex. cognominavit honoris gratiâ; Av. Significat, permutatis nominibus rerum, blandiùs loqui & adulari: Res aliter nominare atque nominandæ sunt; Cocc. Occultare, cognominare testè; Bu. Conc. Occurrit in fut. piel, 1. sing. Job. 32. 21. וְכִנְיָ לֹא אֶחָד & hominem non cognominabo, i.e. non vocabo nomine occulto. Dixit Elihu, non tegam nomen tuum, nec illud occultabo, si fueris impius, nec acceptor ero personæ tuæ: & vers. 22. quia non novi כִּנְיָ cognominabo: vel tegam aut occultabo nomen; Pag. seu, ut cognominem: q. d. adulari aut blandiri honorificis titulis nescio; Merc. Non cognominabo (cognomine utar, Bu. Conc.) vel cognomina attribuiam, titulis aut præfatione utar, &c. Bu. Lex. Nequaquam suscipiam faciem viri, & ad hominem non cognominabo: quia non novi ut cognominem, brevi enim tollet me factor meus; Av. in hominis gratiam non mutabo nomina; Kimchi כִּנְיָ כִּסָּה וְהַעֲלִים שֵׁם כִּנְיָ tegere & occultare nomen honoris causâ: Rabbinus כִּנְיָ est cognomen, epithetum, periphrasis; Coc. Hieron. Deum homini non a quoquam, nescio enim quamdiu subsistam. R. Levi acsi d. vocabo hominem proprio nomine: non cognomine alio ejus occultabo nomen adulandi gratiâ: non enim novi cognominabo, vel cognominare; ut sit futurum pro Makor seu Infinit. secundum idioma Hebraicum; Pag. Nè, quæso, accipiam personam ullius; & apud hominem non utar præfatione; Hebr. homini, non attribuiam cognomen. Non enim novi præfationibus uti; (Hebr. ut cognomine utar) paululum (utentem) tollerit me qui fecit me; utentem, &c. i.e. in causa divina te aut istos cum personarum acceptione compellantem; Jun. Sed occurrit etiam 1. f. fut. piel cum כִּנְיָ. Aff. Isa. 45. 4. & vocavi te nomine tuo כִּנְיָ cognominavi te; Bu. Lex. Av. nomino te; Cocc. cognominabo te, & non cognovisti me; Pag. vel quum nondum noveras me; Av. q. d. inquit R. D. vocavi te nomine tuo proprio, quod est Cores, i.e. Cyrus: & vocabo, seu vocavi te non nomine tuo, sed cognomine, quod est Rex vel Massiach, i.e. Christus: idque antequam cognoveris, vel nosces me; vel, & non cognovisti, quod ego sum, qui do tibi potentiam, aut fortitudinem propter Israel, ut illos educa de captivitate Babel; Pag. Merc. Cev. Hieron. assimilavi te, & non cognovisti me; Pag. q. d. describo te. In Jobo etiam sic interpretari possumus; ad hominem non provocabo, Cocc. Sed occ. etiam in 3. f. m. fut. kal, Isa. 44. 5. & iste scribet manu suâ Domino, וְכִנְיָ יִשְׂרָאֵל & nomine Israel cognominabit, seu teget nomen; Pag. dicens scil. se Israelitam; Merc. Hieron. & nomine Israel assi-

milabitur, Pag. cognominabit; Bu. Conc. Lex. & Av. nominabit nomen Israelis; scil. ut patris sui; Cocc. & de nomine Israelis cognominabit; i.e. profitebuntur singuli se filios esse Dei & Ecclesiarum, ut Psal. 87. &c. Jun. Atque inde nomen כְּנָנִי fam. Chald. collegium, societas, Bu. Lex. &c. vide in Conc. & Lex. Chald. pro sing. nam Hebraice occurrit tantum in forma pl. f. כְּנָנִי societas; Bu. cognominatio dignitatis, societates officii five generis; Av. Occurrit cum ךְּ pro ךְּ Ezr. 4-7. sic, & reliquarum כְּנָנִי societas ejus, Av. Bu. Conc. locietatem ejus; Bu. Lex. 70. συνέλοι; vide & vers. 9. & c. 5. 6. quinempe cum illis nominandi erant; Cocc. [כְּנָנִי] basif. sedes, &c. require in כְּנָנִי; Pag. Item כְּנָנִי Chald. hujusmodi, &c. Vide in Conc. Chald. Item כְּנָנִי & כְּנָנִי &c. vide paulo supra sub rad. כְּנָנִי.]

Rad. 53. כְּנָנִי est קָנַן congregare, coacervare, colligere: Pag. Affine est verbo קָנַן; etsi aliud significet, Merc. כְּנָנִי collegit, congregavit, comportavit, congescit; Bu. Lex. Av. collegit seorsim. Est cogn. cum כְּנָנִי substantia collecta, opes collectæ. Hinc est Græcum συνέλω, si scilicet retrò legatur, idem sonat, licet Græcis sit composita dictio; Av. כְּנָנִי est συνέλω, ἰσχυρὸς, Cocc. In Bu. Conc. duo habet hæc radix significata: 1. colligere, &c. & sic occurrit in præter. kal, 1. f. sic, כְּנָנִי collegi, Eccl. 2. 8. & in part. ben. kal, f. m. est, כְּנָנִי congregans, Psal. 33. 7. Item in Infinit. kal, occ. simpl. & cum ךְּ & ךְּ praf. כְּנָנִי congerere, Eccl. 3. 5. & ad congerendum, 1 Chron. 22. 2. Neh. 12. 44. & כְּנָנִי & ad congerendum, Eccl. 2. 26. ut & in Imper. kal, f. m. est, כְּנָנִי congrega, Esth. 4. 16. In piel כְּנָנִי idem cum kal; Bu. collegit in hospitibus sui, Av. Occurrit in præter. piel 1. f. cum ךְּ conv. praf. cui etiam ךְּ est Aff. ut seq. וְכָנַנִי & congregabo, Ezech. 22. 21. & וְכָנַנִי & congregabo eos, Ezech. 39. 28. & in fut. piel 3. f. m. est, כְּנָנִי congregabit, Psal. 147. 2. In hithpael וְכָנַנִי colligere se, Bu. collegit seipsum, involvit se, Av. Occurrit in Infinit. hithp. cum ךְּ praf. Isa. 28. 20. וְכָנַנִי & operimentum angustum fuit in colligendo seu congregando se; vel dum colligitur seu congregatur, scilicet ad operiendum unum, ut alterum operire nequeat; Hieron. & pallium breve utrumque operire non potest; Pag. Dum, vel ut, colligat se, Bu. Lex. & operimentum strictius est quàm ut quis se colligat; Av. & tegumentum arctum est quum quis se colligit; Ccc. Atque ex hac radice כְּנָנִי apud Rabbinos derivatur No. כְּנָנִי congregatio: unde locus orationis vocatur Beth כְּנָנִי domus congregationis, quod ibi congregentur ad orationem; Pag. Synagoga: item וְכָנַנִי concilium magnum, quod sub Ezra habitum est: alii scribunt per quinque puncta in fine; Merc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine pl. m. מְכָנִי, Av. vel potius dual. m. מְכָנִי femoralia, vel feminalia; Pag. Bu. Av. quasi colligamenta, constrictoria aut subligacula dicas; Merc. Av. hospitia & domicilia testicularum; Av. ita dicta in forma duali, quod duas habebant alas vel oras, inquit R. D. occurrit in forma constr. pl. vel dual. simpl. & cum ךְּ cop. praf. מְכָנִי femoralia, Exod. 28. 42. 39. 28. & מְכָנִי femoralia, Lev. 6. 3. 16. 4. Ezech. 44. 18.

Rad. 54. כְּנָנִי, inquit R. D. est שָׁפַל humiliare: אִם

contrahere, five retrahere: פָּחַר negotiari; Pag. Quidam putant ad animi submissionem referri sicut & וָנָנִי: sed וָנָנִי in bonum, וָנָנִי in utramque partem sumitur, & significat demittere, deprimere, dejicere quoquo modo, ac humilem reddere, in Hiphil transitivè. In kal non invenitur, sed in Infinit. transitivè, dejici, deprimi, sese summittere, &c. Merc. וָנָנִי humiliatus est, supplex est, submissus fuit. Et propriè significat se submittere in poplites & genua, ut solent supplices ingenuculari. Cognationem habet cum וָנָנִי incurvatus est, & וָנָנִי humiliter sensit. Hinc γυνάσμαι, γυνάζομαι, i.e. genua flecto. Item κυνέω, προσκυνέω, i.e. adoro supplex & procidens ad genua, Av. In Bu. Conc. וָנָנִי duo significat, 1. humiliare se, vel-ri, deprimere, vel-mi; unde in Niphal וָנָנִי depreffit, humiliavit, abiecit se, depreffus, abiectus fuit; Bu. Lex. humiliatus est à seipso; Av. In Niphal significat flecti, cedere, humiliari; Cocc. Occurrit in præter. Niph. 3. f. m. & 3. pl. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. ut seq. וָנָנִי humiliavit, 1 Reg. 21. 29. 2 Chron. 33. 23. 36. 12. וָנָנִי humiliarunt se, 2 Chron. 12. 7. 30. 11. וָנָנִי humiliarunt se, 2 Chron. 12. 7. In Infinit. Niph. וָנָנִי vel וָנָנִי humiliari, &c. Occurrit cum ךְּ praf. & ךְּ Aff. cui ult. etiam ךְּ est praf. ut seq. וָנָנִי juxta humiliare se, 2 Chron. 33. 23. וָנָנִי humiliare se, 2 Chr. 33. 19. וָנָנִי & in humiliando se, 2 Chron. 12. 12. In fut. Niph. occ. in 2. f. m. cum ךְּ conv. praf. & in 3. f. m. simpl. & cum ךְּ conv. praf. ut & in 3. f. f. cum ךְּ conv. praf. ut seq. וָנָנִי & humiliatus es, 2 Reg. 22. 19. 2 Chron. 34. 27. וָנָנִי humiliabit se, Lev. 26. 41. וָנָנִי & humiliavit se, Jud. 8. 28. 2 Chron. 32. 26. 33. 12. וָנָנִי & humiliatus fuit, Jud. 3. 30. Sic etiam in 3. pl. m. fut. Niph. cum ךְּ conv. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. sic, וָנָנִי & humiliati fuerunt, Jud. 11. 33. 1 Sam. 6. 13. 2 Chron. 7. 14. 12. 6. 13. 18. Psal. 106. 42. וָנָנִי & humiliati fuerunt, 1 Chron. 20. 4. In hiphil וָנָנִי depreffit, prostravit; abiecit, humilem reddidit; Bu. Lex. humiliavit, fecit humilem; Av. Occurrit in præter. hiph. 3. f. m. & in 1. sing. cum ךְּ conv. praf. וָנָנִי humiliavit, 2 Chron. 28. 19. וָנָנִי & humiliavi, 1 Chron. 17. 10. In Imper. hiph. f. m. וָנָנִי fac humiliare, humilia: unde cum ךְּ Aff. est, וָנָנִי humiliamiliamiliam, Job. 40. 7. In fut. hiph. occ. in 1. sing. & in 2. f. m. simpl. plenè, sed cum ךְּ conv. praf. occ. defectivè absque jod Hiph. & cum pathach in ult. וָנָנִי humiliabo, Psal. 81. 15. & humiliabis, Isa. 25. 5. וָנָנִי & humiliasti, Neh. 9. 24. in 3. f. m. fut. hiph. plenè est וָנָנִי humiliabit, sed cum ךְּ conv. praf. occ. defectivè cum pathach in ult. וָנָנִי & humiliavit, Jud. 4. 23. Psal. 107. 12. Item cum ךְּ Aff. occ. plenè, cui etiam ךְּ conv. est praf. וָנָנִי humiliabit eos, Deut. 9. 3. וָנָנִי & humiliavit eos, 2 Sam. 8. 1. 1 Chron. 18. 1. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est Canaan, negotiator, idque in nomine inde derivato וָנָנִי m. vel in pausa וָנָנִי mercator, negotiator, Pag. Bu. In quo nomine Nun redundat, i.e. non est radicalis litera; Pag. Sed nominis Characteristica, seu heemantica; Merc. Canaan fuit nomen filii Chami, Gen. 10. 6. in quem incubuit maledictio Noachi, Gen. 9. 25, 26, 27. Quæ maledictio effectum habuit notabilem, 1. In posteris Canaan, Amoræis, habitatoribus terræ Patriarchis promissæ, qui exi-

cifi sunt. 2. In iis, qui subjecti sunt Israelitis, & coacti sunt iis servire: nominatim Gibeonitis; 3. In Judais ipfis, qui benedictionem Noachi rejecerunt, & ejus participes facti non sunt: qui venerunt in locum Amorrhæorum; ex quibus erant quantum ad plerasque matres. Nam filii Jacobi ex indigenis duxerunt uxores. Psa. 106. 38. לַעֲרֵב יְהוָה Idolis Canaan. Isa. 19. 18. מְדַבְּרֵי כְנַעֲנִי loquentes labio Canaan, h. e. loquentes verba, quæ in terra Canaan pronunciata & audita sunt, & in sanctis Scripturis extant. Amplius est, jurantes Jehovæ Deo exercituum, ibi. Zeph. 1. 11. Occidit כְּנַעֲנִי omnis populus Canaan. Gen. 38. 2. כְּנַעֲנִי vir Cananæus; Cocc. Canaan fuit filius Cham filii Noe: unde terra quam ille occupavit nomen nacta est. Et quia mercaturæ & negotiationi ob maris viciniam deditus fuit ejus regionis populus, hinc hoc nomine sæpe mercator & negotiator quilibet intelligitur; Merc. Cev. כְּנַעֲנִי Canaan, nepos Noæ ex Cham, Gen. 9. 18. Ab eo terra, quam ipse cum suis posteris (qui describuntur, Gen. 10. 15.) occupavit, Regio vel terra Canaan dicta fuit, Gen. 11. 31. cuius termini delineantur, Gen. 10. 19. ejus terræ incolæ ob maris viciniam mercaturæ dediti fuerunt; unde כְּנַעֲנִי negotiator, mercator, per Synecdochen, Hof. 12. 7. Bu. Lex. כְּנַעֲנִי Chanaan, filius Cham filii Noah. Nomen habet ab humiliatione, quia maledictus est à suo parente, & ita humiliatus est ut fuerit servus servorum fratribus suis. Deinde terra quam ipse possedit, nuncupata est à nomine ejus. Et quum populus terræ illius negotiationibus & mercaturæ præ cæteris deditus fuerit, sæpe accipitur per Metalepsin, pro mercatore & negotiatore; Av. Occurrit autem ordine Conc. nomen hoc locis seq. כְּנַעֲנִי vel כְּנַעֲנִי Canaan, Pf. 106. 38. Ezech. 16. 29. 17. 4. Hof. 12. 7. Zeph. 1. 11. Atque inde ex hoc nomine m. in hac 2. signif. est No. כְּנַעֲנִי merx; Pag. Bu. mercimonium, acquisitio mercium, vel humiliatio; Av. In forma constr. est כְּנַעֲנִי; & occurrit cum ה. Aff. Jer. 10. 17. collige, vel contrahe à terra כְּנַעֲנִי merces tuas, secundum Targum; Hieron. confusionem tuam: sed potest etiam exponi juxta R. D. in lib. rad. retrahe de terra humilitatem tuam, i. e. retrahe à mundo humilitatem quam fecisti illis, quæ vel quia habitatura es in munitione vel arce; Pag. Collige vel aufer mercem tuam, vel mercimonium tuum; Bu. Lex. Coc. Av. Atque inde etiam, 2. No. כְּנַעֲנִי Cananæus (& in fæm. כְּנַעֲנִית Cananæa, Bu. Lex.) Pag. Bu. Av. & c. aliquis de terra seu familia Canaan: Item negotiator, mercator; Bu. Av. Occurrit simpl. & cum ה. dem. præs. כְּנַעֲנִי Cananæus: negotiator, Gen. 38. 2. Zach. 14. 21. כְּנַעֲנִי Cananæi, Ezech. 16. 3. & in forma pl. m. absol. est, כְּנַעֲנִים negotiatores, Job. 40. 25. unde in pl. m. constr. occ. cum ה. Aff. sic, כְּנַעֲנִי negotiatores ejus, Isa. 23. 8.

Rad. 55. כְּנַעֲנִי, comm. gen. sed sæpius fæm. ala, ora; Pag. Bu. & c. ora vestis, i. e. pars inferior vestis, extremitas, finis; Pag. à curvitate, ut quidam volunt, quasi affinitatem habeat cum כְּנַעֲנִי. Sed sumitur etiam pro angulo. Item ala pro velis, Isa. 18. 1. Merc. כְּנַעֲנִי est a la flexuosa; plerumque est gen. fæm. quia est pars corporis; & metaph. tribuitur corpori humano; item vesti, altari, terræ, vento & aquis; & signif. oram; à verbo, כְּנַעֲנִי flexit alas ad avolandum, movit alas ad elongandum. Est cogn. cum כְּנַעֲנִי curvavit, quod tantum de terrâ nas-

centibus dicitur; Av. qui solus describit hoc verbum in kal, licet in textu kal non occurrat, sed solum fut. niph. de quo infra post nomen ad calcem rad. Occurrit autem hoc nomen pro ala, locis seq. כְּנַעֲנִי ala, Gen. 1. 21. 7. 14. Deut. 4. 17. 1 Reg. 6. 27. Psal. 78. 27. 148. 10. Prov. 1. 17. Isa. 10. 14. 17. 23. 39. 4. 17. Item pro ora occ. cum ה. dem. præs. & iterum pro ala cum ה. præs. כְּנַעֲנִי ora, Num. 15. 38. כְּנַעֲנִי & ala, 2 Chron. 3. 11, 12. In forma constr. est cum Scheva & patach, & occurrit in utraque signif. simpliciter, locis seq. כְּנַעֲנִי ora, ala, Deut. 23. 1. 27. 20. 1 Sam. 24. 4, 5, 11. 1 Reg. 6. 24, 27. 2 Chron. 3. 11. Job. 39. 13. Dan. 9. 28. cui etiam formæ constr. ה. כְּנַעֲנִי & ה. כְּנַעֲנִי sunt præs. כְּנַעֲנִי & ala, 1 Reg. 6. 27. 2 Chron. 3. 12. כְּנַעֲנִי in ora, 1 Sam. 15. 27. Hag. 2. 12. Zach. 8. 23. כְּנַעֲנִי ad alam, 2 Chron. 3. 11, 12. כְּנַעֲנִי ab ala, Isa. 24. 16. Item cum ה. Aff. occ. loco seq. כְּנַעֲנִי alam meam, Ezech. 16. 8. sicut etiam cum ה. & ה. Aff. cui ult. ה. est etiam præs. כְּנַעֲנִי alam tuam, Ruth. 3. 9. כְּנַעֲנִי ala suâ, Hag. 2. 12. In duali num. extra pausam occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. sic, כְּנַעֲנִי vel כְּנַעֲנִי ala, Ex. 25. 20. 37. 9. 1 Reg. 8. 7. 2 Chron. 5. 8. Prov. 23. 5. Eccl. 10. 20. Isa. 6. 2. 18. 1. Ezech. 1. 6. 10. 21. 17. 7. Zach. 5. 9. cui etiam formæ duali absol. ה. dem. est præs. כְּנַעֲנִי ala, Ezech. 17. 3. & in forma pl. vel duali constr. occ. locis seq. כְּנַעֲנִי ala, Exod. 19. 4. Num. 15. 35. 2 Sam. 22. 11. 1 Reg. 6. 27. 8. 6. 2 Chron. 3. 14. 5. 7. Psal. 18. 11. 68. 14. 104. 3. 139. 9. Ezech. 3. 13. 10. 5. cui etiam ה. & ה. sunt præs. כְּנַעֲנִי & ala, 2 Chron. 3. 11. כְּנַעֲנִי sicut ala, Zach. 5. 9. Sed occ. etiam cum ה. Aff. cui & ה. est præs. sicut etiam cum ה. præs. ante ה. Aff. ut seq. כְּנַעֲנִי ala tua, Psal. 17. 8. 36. 8. 57. 2. 61. 5. 63. 8. כְּנַעֲנִי in alis tuis, Ezech. 5. 3. כְּנַעֲנִי in alis tuis, Jer. 2. 34. Item cum ה. vel pro eo absque jod, cum ה. Aff. cui & ה. est præs. כְּנַעֲנִי vel כְּנַעֲנִי ala ejus, vel sua, Deut. 32. 11. Ruth. 2. 12. 1 Reg. 6. 24. Job. 39. 26. Psal. 91. 4. Jer. 48. 39. 49. 22. כְּנַעֲנִי alis suis, Lev. 1. 17. Item cum ה. præs. & ה. Aff. כְּנַעֲנִי in alis suis, vel ejus, Hof. 4. 19. Mal. 3. 20. sicut etiam cum ה. Aff. occ. locis seq. כְּנַעֲנִי ala ipforum, Ezech. 1. 8, 9. 23. 24. 10. 8, 16, 19, 21. 11. 22. cui etiam ה. & ה. sunt præs. כְּנַעֲנִי & ala ipforum, 1 Reg. 6. 27. Ezech. 1. 8, 11. 10. 12. כְּנַעֲנִי in alis ipforum, Exod. 25. 20. 37, 9. Zach. 5. 9. Item cum ה. Aff. est, כְּנַעֲנִי ala ipforum, Ezech. 1. 24, 25. In forma pl. f. absol. effert כְּנַעֲנִי ala seu anguli; tribuitur semel vesti, & quater terræ; Absolutè autem non extat; Av. sed occ. tantum in pl. f. constr. idque simpl. & cum ה. præs. כְּנַעֲנִי ora, ala, Deut. 22. 12. Job. 37. 3. Isa. 11. 12. Ezech. 7. 2. כְּנַעֲנִי oras, alas, Job. 38. 13. In Niphal, כְּנַעֲנִי alis uti, vel aufugere, alatus fuit, flexuosis alis donatus est; Av. Occurrit in fut. niph. 3. f. m. כְּנַעֲנִי elongabitur, alis aufugiet, Bu. Conc. extremæ oræ includetur, aut allatus erit; alis utetur; alis aufugiet, Isa. 30. 20. Bu. Lex. & non כְּנַעֲנִי elongabitur ultra Doctores tui; pro Doctores tuos; aut singulus quilibet è Doctores tuis. Hieron. & non faciet avolare à te ultra Doctorem tuum; Pag. Unde quidam recentiorum avolabit exponunt: quasi diceret, alabitur. Sed malo cum Kimchi, recipiet sese velut in extremitatem quandam, Merc. Nam R. D. in lib. rad. exp. & non יִסְמָךְ colligetur, neque יִעָצֶר excludetur, aut prohibebitur; vel colligetur; unde apud Doctores collectio populi vocatur כְּנַעֲנִי, vel certè כְּנַעֲנִי, aut כְּנַעֲנִי & sunt, inquit, qui exponant, non יִרְחֹק, vel potius יִרְחֹק

פ' longabitur; q.d. non erit in extremo terra; Pag. & non alabitur amplius Doctor tuus; i.e. non præditus erit alis ad avolandum; Av. לא יכנף עוד מוריך non propellatur amplius (ullus) Doctorum tuorum ad angulos & extrema; vel, non sedebit in angulo, scil. ad dominandum; sed inter omnes versabitur, ad vias tuas dirigendum; Cocc. Verùm non includetur angulo amplius (ullus) docentium te; Jun. Notandus autem locus suprà cit. de nomine præced. viz. Zach. 5.9. & spiritus vel ventus, בְּכַנְפֵיהֶם in alis earum, scil. mulierum; nam Mem est loco Nun, Pag. Item Mal. 3.20. al. 4.2. & sanitas בְּכַנְפֵיהֶם in alis ejus; ubi comparatur expansio lucis expansioni alarum: sicut & Dan. 9.27. & super alam abominationum obstupefactus: Kimchi exp. de expansione abominationum obstupefecit & mirabitur homo: in fin. cap. ubi per alam alii intelligunt Cherubim. De abominatione loquitur, quam Antiochus in Templo adorandam proposuit, &c. Merc. Cev. In duali, כְּנָפִים sunt duæ alæ. Metaphora est cum notat oram vel extremum vestis, ut 1 Sam. 23.5. & præfcedit כְּנָף אֶת־כְּנָף extremam tunicæ. Et Hag. 2.13. בְּכַנְפֵי הַקַּעֲוִיל extremam tunicæ. Et Hag. 2.13. בְּכַנְפֵי הַקַּעֲוִיל in alam vestis suæ. Deut. 22.12. בְּכַנְפֵי הַקַּעֲוִיל filamenta facies tibi כְּנָפֹת כְּסוּתֶיךָ על ארבע כְּנָפֹת כְּסוּתֶיךָ in quatuor alis seu oris tegminis tui. Num. 15.38. הַכְּנָפֶיךָ צִיצִת peniculus alæ vel oræ, vestimentum scil. Deut. 23.1. Non retereget אֶבְיִי כְּנָף alam patris sui; i.e. non ascendet lectum patris sui, vel rem habebit cum ea, quam pater suus veste suâ contexit; sic Deut. 27.20. Et Ruth. 3.9. & expandes כְּנָפֶיךָ alam tuam; h.e. partem frugulorum tuorum super ancilla tua, i.e. facies me confortem lecti tui. Et Ezech. 16.8. & expandi כְּנָפִי alam meam super te, & texi nuditatem tuam, h.e. feci te sponfam meam, ut per semen verbi mihi ex te nascerentur filii. Item pro extremitate quavis, ut Isa. 24.16. כְּנָפֶיךָ הָאֶרֶץ ab ora terræ, i.e. כְּנָפֹת אֶרֶץ extremo. Et Isa. 11.12. אֶת־כְּנָפֵיהֶם אֶת־כְּנָפֵיהֶם alis terræ. Sic Job. 37.3. & lux ejus apud alas terræ, &c. nam ad extrema terræ lucet fulgur. Item ala pro celeritate, ut Psal. 139.9. accipiam כְּנָפֵי שָׁחַר alas auroræ, h.e. eâ celeritate, qua radii auroræ ab Oriente ad Occidentem feruntur, movere; & Psal. 18.3. וַיִּרָא וַיִּרָחַץ כְּנָפֵי רוּחַ על כְּנָפֵי רוּחַ & volitabat in alis venti, h.e. celeriter accedebat. Et Psal. 104.3. qui ambulat super alas venti, h.e. qui moderatur impetum venti; & præfens operatur omnia quæ operatur ventus. Notandus etiam locus Dan. 9.27. מְשׁוּמִים כְּנָפֵי שָׁחַר מְשׁוּמִים alis abominationum erit vastans, h.e. propugnatores Templi abominabiles, Idumæos & alios sceleratos homines vastabit aliquis: sed potest etiam ipsum Templum appellari ala abominationum, quia Judæi habebant illud, ut signum communionis & consortii cum Deo, in injustitia hypocrisis & idololatriæ. Gr. ἡ πύξ τοῦ ἱερὸς βέλγματος τῶν ἐρημώσεων. ubi τῶν כְּנָפֵי respondet ἱερὸν, Mat. 24.15. βέλγματος τῶν ἐρημώσεων ἐσὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ; h.e. Quum videritis locum sanctum impletum & obsecum ab hominibus abominabilibus, qui vel principes populi, rejecto regno Dei, habiti sunt, vel habebuntur defensores reipublicæ, sacerdotii, & sanctuarii. Hæc mentem Danielis exprimit, sed phrasis non planè eadem est. Hæc de hoc nomine ex Cocc.

Rad. 56. כְּנָר; indè כְּנָר m. cithara, Pag. Bu. Av.

Cocc. 70. כְּנָר, כְּנָר, כְּנָר, כְּנָר, Cocc. Instrumentum musicum, Cogn. cum כְּנָר, i.e. canalis; fistula per quam aqua è tecto defluit, cum strepitu quodam, ita quoque cithara sonitum edit, & habet formam fistulæ seu canalis cavæ: affinitate alludit ad קַרְנִי cornu, nam cithara non multum dissimilis est cornibus seu tubæ cornutæ; hinc כְּנָר cithara, כְּנָרֵי citharæ cantillare; & mutato Nun in literam ם ejusdem Instrumenti, fit כְּנָרֵי, כְּנָרֵי cithara, כְּנָרֵי citharæ cano; & כְּנָרֵי citharista; Av. Occurrit autem nomen hoc. simpl. locis seq. כְּנָר cithara, Gen. 4.21. Psal. 81.3. Isa. 5.12. 23.16. 24.8. cui etiam כְּנָר, כְּנָר, כְּנָר & כְּנָר sunt præf. כְּנָר & cithara, 1 Sam. 10.5. Job. 21.12. Psal. 57.9. 108.3. 149.3. 150.3. כְּנָר citharam, 1 Sam. 16.23. כְּנָר in cithara, 1 Sam. 16.16. 1 Chron. 25.3. כְּנָר in cithara, Psal. 33.2. 43.4. 49.5. 71.22. 92.4. 98.5. 147.7. כְּנָר & in cithara, Gen. 31.27. כְּנָר sicut cithara, Isa. 16.11. Item cum כְּנָר, אִף, est, כְּנָר cithara mea, Job. 30.31. In forma pl. m. כְּנָרֵי & in constr. כְּנָרֵי citharæ: unde cum אִף. pl. f. כְּנָרֵי, est כְּנָרֵי cithararum tuarum, Ezech. 26.13. & in forma pl. f. occ. cum כְּנָר & præf. כְּנָרֵי vel sine vau, & citharæ, 1 Reg. 10.12. 15.16. 1 Chron. 15.28. 25.6. 2 Chron. 5.12. 9.11. כְּנָרֵי in citharis, 1 Chron. 15.21. 25.1. Sed occurrit etiam cum כְּנָר præf. sic, כְּנָרֵי & in citharis, 2 Sam. 6.5. 1 Chron. 13.8. 16.5. 2 Chron. 20.28. 29.28. Neh. 12.27. Isa. 30.32. Item hæc forma pl. f. cum כְּנָר, אִף, est, כְּנָרֵי citharas nostras, Psal. 137.2. Atque indè ab hac radice est No. כְּנָר Kinnareth, lacus qui cum strepitu & sonitu dilabitur per multos flexuosos alveos & fistulas; & est etiam proprium nomen fluvii; & hinc fortè Genezareth; Av. כְּנָר, & pl. כְּנָרֵי, Jonathan & Onkelos vertunt כְּנָרֵי, quod in N. T. Genezareth dicitur, lacus in quem Jordanis influit, forsitan à figura citharæ dictus: Genazar, 1 Mac. 11. in hujus littore urbes fuere celebres, Capernahum & Tiberias; Unde & mare vel lacus Tiberiadis dicitur. Est in terra pingui admodum, cujus fructus ab Hebr. Doctoribus sumopere celebrantur, teste Kimchi, Jos. 11. Merc. כְּנָר Chald. congregavit, &c. Vide in Conc. & Lex. Chald.]

Rad. 57. כְּסָם est כְּסָם supputare, numerare; Pag. Haud scio unde quidam recentiorum, his duobus verbis volentes curiosius duas Arithmetice species, additionem & subtractionem, complexi, כְּסָם velint esse adnumerare, & כְּסָם de summa detrahere. Ego putarim כְּסָם esse propriè, in summam redigere, at כְּסָם particulatim seu sigillatim numerare: ut כְּסָם fit cujuslibet, כְּסָם diligentius attendentis: unde מוֹכְרֵי הַבְּרָזִי nummularios appellant in numerando exercitatos: à כְּסָם, quod sequitur, Mem servili factò radicali, ut & in aliis soliti sunt; Merc. כְּסָם numeravit, supputavit, in summam redigit; Bu. Lex. appendit; pensitavit adnumerando, atexit; significat additionem summariam in Arithmetica: computare per summam. Est c. gn. cum כְּסָם texit, operuit. Declinatur in kal כְּסָם annumeravit, &c. Av. In fut. kal est יְכַסֵּם, תְּכַסֵּם, יְכַסֵּם, תְּכַסֵּם; & in 3. pl. m. יְכַסֵּם, תְּכַסֵּם, יְכַסֵּם, תְּכַסֵּם. Atque indè in 2. pl. m. תְּכַסֵּם, תְּכַסֵּם (ut תְּכַסֵּם) numerabitis; Bu. Exod. 12.4. vel supputabitis על הַפֶּסַח super agnum: Hieron. juxta numerum animarum quæ sufficere possunt ad esum agai. Targum, תְּכַסֵּם numerabitis vos ipsos; vel,

vel, numerabimini; Pag. Merc. Cev. Computabitis; 70. συναριθμήσετε. Senfus; astimabitis, quot hominibus unus agnus satis sit; Cocc. Singuli secundum comestionem suam, numerabitis ad agnum; h.e. quisque tot sibi assumer personas, quot satis esse possunt ad edendum agnum; Av. Atque inde nomina, i. מְכַסֵּם m. numerus, portio numerata, summa; Bu. Lex. pensio, vestigal, census qui contribuitur de summa quadam; portio, Av. Occurrit Num. 31.28. & tolles מְכַסֵּם supputationem Domino; Hieron. & separabis partem Domino; Pag. & levabis pensionem vel summam à viris bellicis, &c. Av. והרמות מְכַסֵּם ליהוה & auferes quotam Jehovah; scil. quingentesimam; Cocc. Deinde auferens portionem pro Jehovah, &c. Jun. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. simpl. & cum דִּם dem. praf. מְכַסֵּם numerus, summa, census, Num. 31.28, 41. מְכַסֵּם numerus, Num. 31.37. Item cum י cop. praf. & דִּם Aff. est, וּמְכַסֵּם & numerus, portio eorum, Num. 31.38, 39, 40. Item, 2. hinc etiam No. מְכַסֵּה f. supputatio, numeratio, Pag. summa, numeratum, Bu. Lex. enumeratio, computatio, collatio, &c. Av. est autem hoc No. fam. leniter sine dagešch, pro מְכַסֵּה formā מְכַלָּה Bu. Lex. Occurrit in forma constr. simpl. & cum בִּי praf. מְכַסֵּה summa, numerus, Lev. 27.23. בְּמְכַסֵּה pro numero, Exod. 12.4. Nomine præcedente viz. מְכַסֵּם utuntur sapientissime Doctores Hebræorum, Pag. nam illis aliquando est mensa nummulariorum, quod dicimus cambium, le change; collybium Græci vocant: & בִּיה מְכַסֵּם est iis locus ubi uimmularii seu collybistæ versantur; & מוֹכְסִים, ut dictum, sunt ipsi nummularii, Merc. Nomen מְכַסֵּה vel מְכַסֵּה feria stativa, &c. quod ad hanc rad. מְכַסֵּם quidam referunt vide sub rad. seq.

Rad. 58. כִּסֵּה m. est folium, thronus, sedes, Pag. Bu. Av. Sunt qui ad sequentem radicem reducant, quod Regum aut Judicum folia taperibus obtegi soleant: מוֹשֵׁב generale sedis nomen est. Repertur & per He. Item defectivè כִּסֵּה more quiescentium Lamed He. Sumitur & figuratè pro regia potestate, Merc. כִּסֵּה est folium supernè habens, tectum seu operimentum, ut est cella regum & judicum. Nam est cogn. cum כִּסֵּה texit, operuit. Est gen. masc. sed in pl. degenerat in fam. Av. In Bu. Conc. duo habet significata: 1. folium, thronus, & sic occurrit frequens satis, ut simpl. locis seq. כִּסֵּה folium, Deut. 17.18. 2 Sam. 3.10. 7.13. 1 Reg. 1.20, 27, 46. 2. 4. 12. 19, 24. 8. 20, 25. 9. 5. 10. 9, 18. 2 Reg. 10.3, 30. 15. 12. 11. 19. 25. 28. 1 Chron. 22.10. 28. 5. 29. 23. 2 Chro. 6.10. 16. 7. 18. 9. 17. 23. 20. Esth. 1.2. 5. 1. Plā. 47. 9. 92. 20. Prov. 9.14. 16. 12. 20. 8. Isā. 6.1. 9. 6. 16. 5. 47. 1. Jer. 3.17. 14. 21. 17. 12. 25. 22. 23. 30. 36. 30. 29. 17. 33. 17. Ezech. 1.26. 10. 1. Hag. 2.22. cui etiam כִּסֵּה, כִּסֵּה, כִּסֵּה & מְכַסֵּם sunt praf. כִּסֵּה & folium, 1 Sam. 2.8. 1 Reg. 2.45. 2 Reg. 4.10. כִּסֵּה folium, Gen. 41.40. Jud. 3.20. 1 Sam. 1.9. 4. 13, 18. 1 Reg. 7.7. Ezech. 1.26. כִּסֵּה ad, in folium, vel folio, Neh. 3.7. Plā. 9. 5. 13. 2. 11. 12. Isā. 22. 23. Jer. 52. 32. כִּסֵּה folio, 2 Chron. 9.18. Job. 36.7. מְכַסֵּה praf. folio, 1 Reg. 1.37. & semel defectivè abique 3. Rad. Aleph; sic, כִּסֵּה folium, Exod. 17.16. Item, interdum cum He in loco 3. rad. Aleph; & sic occ. simpl. & cum בִּי praf. כִּסֵּה folium, Job. 26.9. כִּסֵּה folio, 1 Reg. 10.19. Item, regularis & plena forma cum affixis sæpe occurrit, ut cum י. Aff. locis seq. כִּסֵּה folium meum, 1 Reg. 1. 13. 17. 24. 30. 35. 48. Isā. 14. 13. 26. 1. Jer. 49. 38. Ezech. 43. 7. & cum י; sed in pausa cum י. Aff. cui ult. for-

ma מְכַסֵּה est etiam praf. ut seq. כִּסֵּה folium tuum, 1 Sam. 7.16. Plā. 45. 7. 89. 5. 93. 2. Lam. 5. 19. כִּסֵּה folium tuum, 1 Reg. 5. 5. Plā. 89. 15. מְכַסֵּה praf. folio tuo, 1 Reg. 1.47. sed sæpius cum י Aff. viz. locis seq. כִּסֵּה folium ejus, 1 Exod. 11. 5. 12. 29. 1 Reg. 1.37, 47. 2. 19. 3. 6. 16. 11. 22. 10. 19. 2 Reg. 13. 13. 25. 28. 1 Chron. 17. 12. 2 Chron. 9.8. 18. 9, 18. Esth. 3. 1. Plā. 9. 8. 11. 4. 97. 2. 10. 3. 19. Prov. 20. 28. 25. 5. 29. 14. Jer. 1. 16. 13. 13. 22. 4. 33. 21. 43. 10. 52. 32. Zach. 6. 13. cui etiam י, וְכִי & י sunt praf. וְכִי & folium ejus, 1 Sam. 14. 9. 1 Chron. 17. 14. Plā. 89. 30. 37. 44. וְכִי & folio ejus, 1 Reg. 2. 33. כִּסֵּה de folio suo, Jon. 3. 6. In forma pl. f. est כִּסְאוֹת folia, Plā. 122. 5. quæ forma occurrit etiam cum י, Aff. & cum מְכַסֵּה praf. ut seq. כִּסְאוֹת folia ipsorum, Ezech. 26. 16. כִּסְאוֹת מְכַסֵּה foliis suis, Isā. 14. 9. Deinde, ii. signific. hujus rad. est in nomine כִּסֵּה, absque dagešch & cum sex punctis, quod est יָמֵינוּ tempus constitutum, inquit R. D. Pag. ut dies solennis, solennitas. Quidam ad sequentem radicem revocantes, specialiter exponunt festum tabernaculorum, quasi operimentum, aut diem operimenti dicas, cum Israelitæ sub frondibus agebant; Merc. feria stativa, tempus statum; quod in numeratum anni diem semper recurrit; Bu. Lex. qui hoc nomen locat sub rad. כִּסֵּה. Rabbinii vocant מוֹעֵד כִּסֵּה solennitatem fixam; Ab. Ezr. novilunium interpretatur, à כִּסֵּה tegere הַלְבִּינָה בו הַלְבִּינָה, quod tunc luna sole tegitur; Bu. Lex. כִּסֵּה est operimentum, ut quando luna operiebatur in Neomaniis; Av. Occurrit autem hoc nomen cum דִּם dem. praf. Prov. 7. 20. ad diem כִּסֵּה temporis constituti, venit ad domum suam; Hieron. in die plenæ lunæ reversurus est; Pag. ad diem stativi vel stativi temporis, seu ad diem conditionis; Bu. Conc. ad diem operimenti, i.e. Novilunii, venit domum suam; Av. Ab. Ezr. exp. ראש חודש ראש השנה primus mensis quo occultatur luna. R. Levi ראש השנה primus anni quo Deus velut in throno sedet; Cocc. Sed occ. etiam hoc nomen cum He pro 3. rad. Aleph; sic, כִּסֵּה idem, statum tempus, &c. & extat cum בִּי praf. Plā. 8. 1. 4. כִּסֵּה in stativa feria, Bu. Conc. in tempore constituto ad diem solennitatis nostræ Pag. in operimento, i.e. in novilunio; Av. Sed vix potest terminum quemvis notare in Psalmo, neque commode in Proverbiis; sed aptè intelligitur interlunium; Cocc. Notandus autem locus supra citatus, Exod. 17. 16. ubi nomen radicale כִּסֵּה venit sine Aleph sic, Quia manus super כִּסֵּה thronum Domini; Pag. Kimchi כִּסֵּה unica dictione scribi, & ideo Aleph detractum dicitur in nostris exempl. gemina voce legitur יָהּ כִּסֵּה thronum Domini. Hieron. Quia manus folii Domini: non solius ut habent mendosi codices; Pag. Quia manus super thronum Domini, (i.e. juravit Dominus) quod bellum Domino erit contra Amelek, à generatione in generationem; Av. qui statuit hoc nomen כִּסֵּה aliud (licet idem significans) à כִּסֵּה, & exp. thronus, folium, operimentum throni, &c. Nam manus super יָהּ כִּסֵּה folio Jah, bellum est Jehovah in Amelech, in artem aratis; q. d. folium meum tango. Confer Deut. 32. 39. jurat per folium aut regnum gratia; Cocc. qui itidem facit nomen per se peculiare. Hebræi latius hoc nomine utuntur pro quacunque sede, ut etiam Latrinam appellant בית כִּסֵּה domum sedis; Merc. Notandus etiam locus Jer. 3. 17. illo tempore vocabunt Hierosolymam יְרוּשָׁה כִּסֵּה

quia Jehova conspicietur in toto urbe Hierosolyma. Et Isa. 66. 1. calum כְּסֵה (ubi Samech leniter scribitur abique dagešch, prout etiam plerumque cum affixis in hoc nomine scribi solet) thronus meus; unde scilicet meam maiestatem patefacio; sic Job. 26. 9. ubi scribitur cum He; כְּסֵה & פָּנֵי כְסֵה firmat faciem solii, h. e. coeli; Et Psal. 94. 20. הַיְחַבְּרֵה כְּסֵה הַיּוֹת an sociabitur tibi solum nequitiarum? Thronus Diaboli, Draconis, bestiarum, Apoc. 2. 13. 1. 2. 16. 10. Cocc.

Rad. 59. כְּסֵה est tegere, operire, cooperire, obtegere, celare, Pag. Bu. Conc. Convenit cum כָּסַר, nisi quod est generalius, Merc. occultavit, cooperuit; & proprie est ita operire cum supernè aliquid imponitur quod attingendo operit & tegit; ut saccus impositus humeris eos operit. Est cogn. cum כָּסַר textit, protexit; quod tegere significat sine tactu & apprehensione, sed obumbrando; Av. Occurrit in part. ben. kal. f. m. simpl. & cum cop. praf. כְּסֵה tegens est, Prov. 12. 23. וְכֹסֶה & tegens, Prov. 12. 16. Item in part. pahl. kal. f. m. est, כְּסֵה rectus, Psal. 32. 1. In Niphal, וְכָסַה operatus, Bu. Av. Occurrit in 3. f. f. praf. Niph. cum cametz pro scheva obpauſam; sic, וְכָסַה operata est, Jer. 51. 42. Item in Inf. Niph. est, וְכָסַה tegi, Ezech. 24. 8. In piel כְּסֵה, idem cum kal, Bu. operuit, textit omnino & frequenter, Av. Occurrit in praf. piel 3. f. m. locis seq. כְּסֵה operuit, Num. 9. 15. 22. 5. Job. 15. 27. 23. 17. 36. 30. 32. Psal. 78. 53. Isa. 29. 10. Ezech. 18. 16. Hab. 3. 2. cui etiam conv. est praf. וְכָסַה & operiet, teget, tegit, Exod. 10. 5. Lev. 16. 13. Mal. 2. 16. Item cum הוּ Aff. occ. simpl. & cum conv. praf. וְכָסַה operuit illud, Num. 16. 42. וְכָסַה & teget eum, Lev. 17. 13. sicut & cum כָּסַה, affixo poetico pro כָּסַה, est, וְכָסַה operuit eos, Exod. 15. 10. Item in 3. f. f. praf. piel occ. simpl. & cum conv. praf. כְּסֵה operuit, Gen. 38. 15. Lev. 13. 13. Psal. 69. 8. Jer. 51. 51. וְכָסַה & teget, Lev. 13. 12 Ezech. 7. 18. & cum נִי Aff. (pro כְּסֵה Cocc.) occ. quasi contrahè, sic, כְּסֵה obtegit me, Psal. 44. 16. Item in 2. f. m. praf. piel occ. simpl. & cum conv. praf. ut & cum הוּ Aff. cui & conv. est praf. כְּסֵה textisti, Psal. 85. 3. וְכָסַה & teges, Deut. 23. 14. וְכָסַה operuisti, Psal. 104. 6. וְכָסַה & teges eum, Isa. 58. 7. & in 1. f. praf. piel est, כְּסֵה texti, Job. 31. 33. Psal. 32. 5. 40. 11. pro quo Psal. 143. 9. occ. defectivè absque jod & cum solo Chirek parvo penult. (licet tamen in quibusdam exempl. scribatur etiam plenè cum jod penult.) sic, וְכָסַה, vel כְּסֵה, apud te texti: i. e. tibi soli commisi & patefeci causam meam, non hominibus quorum scirem vanam esse salutem; q. d. ad te in occulto, clamavi, ita ut homines laterem; ita Kimchi, Merc. Ad te texti; i. e. dissimulavi, tuli quod tuli, & texti. Sic Prov. 12. 16. כְּסֵה, εὐχρη, καλῶς, est patientiæ & charitatis. Contrarium est כָּסַה deferre, accusare, remonstrare, Jer. 11. 20. Cocc. Apud te textum contineo (illum, scilicet animum meum, ex versu præced.) Hebr. tego; sensus, depono apud te conservandum animum meum, ut Psal. 31. 6. Iun. sed occ. etiam 1. f. praf. piel cum conv. praf. cum jod quiescente in Tzere penult. sic, וְכָסַה & operiam, Ezech. 32. 7, sed plenè & regulariter cum הוּ Aff. est, כְּסֵה texti te, Isa. 51. 16. In 3. pl. praf. piel, occ. cum conv. praf. cui & הוּ est Aff. ut seq. וְכָסַה & obtegit, Num. 4. 5, 8, 11, 9, 12. וְכָסַה & operiant te, Ezech. 26. 19.

Item in 1. pl. praf. piel, cum cop. vel conv. est, וְכָסַה & texerimus, Gen. 37. 26. In part. piel sing. m. occ. simpl. & cum הוּ Interrog. sicut & cum הוּ dem. & הוּ praf. ut seq. וְכָסַה tegens, Prov. 10. 18. 11. 13. 17. 9. 28. 13. וְכָסַה an celaturus sum? Gen. 18. 17. וְכָסַה obtegens, Exod. 29. 13, 22. Lev. 3. 3, 9, 14. 7. 3. 4. 8. Psal. 147. 9. וְכָסַה & operiens, Lev. 9. 19. Item part. piel, f. m. cum הוּ Aff. est וְכָסַה operiebat te, Ezech. 27. 7. sed occ. etiam cum הוּ cop. praf. & jod abundante post šagol ante הוּ Aff. sic, Isa. 14. 11. וְכָסַה & operiens, seu operit te, Bu. Conc. & obtegit te vermis, &c. Jun. Item in part. piel, pl. occ. m. & fut seq. וְכָסַה operientes, Isa. 11. 9. וְכָסַה tegentes, Ezech. 1. 11, 23. In Inf. piel occ. simpl. & cum הוּ praf. cui ult. etiam הוּ est Aff. ut seq. וְכָסַה operiendo, Mal. 2. 13. וְכָסַה ad tegendum, Exod. 28. 42. Num. 4. 15. 1 Reg. 7. 18, 42. 2 Chron. 4. 12, 13. Psal. 104. 9. Ezech. 24. 7. 38. 9, 16. Hof. 2. 11. וְכָסַה ad tegendum ipsum, Exod. 26. 10. In Imper. piel f. m. כְּסֵה tegito: unde in pl. m. cum הוּ Aff. est כְּסֵה tegite nos, Hof. 10. 8. In fut. piel, 1. f. occ. piel & cum conv. praf. cui etiam הוּ & הוּ est Aff. וְכָסַה operiam, Jer. 46. 8. וְכָסַה & operui, Ezech. 16. 8. וְכָסַה & operui te, Ezech. 16. 10. וְכָסַה operiam ipsum, Ezech. 32. 7. In 2. f. m. fut. piel, occ. plenè; sic, וְכָסַה celabis, teges, Deut. 13. 8. 22. 2. Ezech. 12. 6. pro quo defectivè per Apoc. 3. Rad. He, cum vocali præced. extat etiam simpl. & cum conv. praf. וְכָסַה tegas, Neh. 4. 5. וְכָסַה & operuisti, Psal. 44. 20. sicut etiam cum cop. praf. & הוּ Aff. est, וְכָסַה operies eam, Mich. 7. 10. & in 2. f. fut. piel, occ. etiam simpl. & cum conv. praf. & הוּ Aff. וְכָסַה tegas, Job. 16. 18. וְכָסַה textisti illas, Ezech. 16. 18. in 3. f. m. fut. piel occ. plenè, simpl. וְכָסַה obteget, Job. 9. 24. 33. 17. Prov. 10. 6, 11. Isa. 6. 2. 60. 2. Ezech. 18. 7. sed cum conv. praf. occ. defectivè per Apoc. 3. rad. He, cum ejus vocali šagol, & cum pathach in ult. sic, וְכָסַה & operuit, Ex. 10. 15. 24. 15. 40. 34. Num. 22. 11. Jon. 3. 6. Item cum הוּ & הוּ Aff. sic occurrit, וְכָסַה operiet te, Hab. 2. 17. וְכָסַה operiet te, Ezech. 26. 10. sicut & occ. in 3. f. m. cum הוּ Aff. & cum conv. praf. ante הוּ Aff. ut & cum הוּ Aff. ut seq. וְכָסַה operiat eam, Ex. 21. 33. Num. 9. 16. וְכָסַה & operuit eam, Exod. 24. 16. Jos. 24. 7. וְכָסַה operiet eam, Ezech. 30. 18. Item occ. etiam cum jod vel abundante, vel quiescente post Tzere ante הוּ Aff. Poet. pro הוּ; sic, וְכָסַה obtegit eos, Psal. 140. 10. & in 3. f. fut. piel occ. plenè sed cum conv. defectivè per Apoc. 3. Rad. He, ut supra; sic, וְכָסַה obteget, Job. 21. 26. Prov. 10. 12. 26. 26. Isa. 26. 21. וְכָסַה & operuit, Gen. 38. 14. Exod. 8. 2. 16. 13. Num. 16. 33. 1 Sam. 19. 13. 106. 17. Item cum conv. occ. etiam cum הוּ & הוּ Aff. וְכָסַה & obtexit me, Psal. 55. 6. וְכָסַה & operuit nos, Jer. 3. 25. ut & cum הוּ, sed in pausa cum הוּ Aff. sic, וְכָסַה operiet te, Obad. 1. 10. וְכָסַה operiet te, Job. 22. 11. 38. 34. Item cum הוּ Aff. & cum conv. praf. ante הוּ Aff. וְכָסַה operiet te, Isa. 60. 6. וְכָסַה & operuit eum, Jud. 4. 18, 19. In 3. pl. m. fut. piel occ. simpl. & cum conv. praf. cui etiam הוּ est Aff. post kibbutz pro schurek, penult. sic, וְכָסַה operient, Hab. 2. 14. וְכָסַה & operuerunt, Gen. 9. 23. Exod. 14. 28. 2 Chron. 5. 7. Psal. 106. 11. וְכָסַה & texerunt eum, 1 Reg. 1. 1. Sed Exod. 15. 5. sic occurrit 3. pl. m. fut. piel cum Aff. Abyssi, vel voragines, וְכָסַה operient, pro operuerunt eos; ubi Samech est lenè, i. e. fine Dagešch, inquit R. D. in 1. Rad. Pag. & scribitur

scribitur ad calcem vau cum schurek loco cholem, (pro מו Aff. Poet.) ut iugetur, five consonet cum puncto vocali literæ jod proximè præcedentis; (viz. kibbutz) inquit idem R.D. ibid. Cev. unde יכסמו est pro יכסום vel יכסיו; Cocc. Dagesch excidit in litera Schevata, pro יכסמו; Av. In pual כסה, vel כסה, operatus, seu obtectus est; Av. Bu. Occurrit in 3. pl. præt. pual ex forma cum cametz chatuph; (pro יכסו; Cocc.) sic, יכסו operiebantur, Plal. 80. 11. Prov. 24. 31. sed in part. pual pl.m. & f. (quasi à sing. מכסה opertus, & מכסה tecta) est ex forma cum kibbutz; sic, מכסו operiti, 1 Chron. 21. 16. מכסו tecta, Ezech. 41. 16. Item in fut. pual 3. f.m. & in 3. pl.m. cum ! conv. occ. ex forma cum kibbutz penult. sic, יכסה obtegatur, Eccl. 6. 4. ויכסו & operiti sunt, Gen. 7. 19, 20. In hithpael, כסה tegere se, operiri, Bu. operuit se, Av. occurrit in part. hithp. f. & pl. m. sic, מכסה opertus erat, 1 Reg. 11. 29. מתכסים operiti, 2 Reg. 19. 2. Isa. 37. 2. In fut. hithp. 3. f.m. occ. cum ! conv. præt. (pro ויתכסה) defectivè absque 3. rad. He, & szgol præced. sic, ויתכסו & texit se, 2 Reg. 19. 1. Isa. 37. 1. prout etiam, pro ויתכסה in 3. f. fut. hithp. occ. defectivè absque He 3. rad. & cum cametz pro pathach in ult. ob pausam; sic, ויתכסו & operuit se, Gen. 24. 65. sed in 3. pl. m. fut. hithp. occ. juxta normam simpl. & cum ! conv. præt. ut seq. ויתכסו operient se, Isa. 59. 6. ויתכסו & operient se, Jon. 3. 8. Sed occurrit etiam in 3. f. fut. hithp. Prov. 26. 26. defectivè absque Thau nota hithp. sic, ויתכסו teget se, Bu. Lex. vel tegitur odium; Cev. Etque pro ותכסה; Bu. Lex. Cev. quæ persona fut. hithp. cum ejus loco deest in Bu. Conc. Atque indè nomina, i. כסיו m. tegmen, opertorium, operimentum, tegumentum; Pag. Bu. Av. Coc. Num. 4. 6. & 14. & expandes super illud כסיו operimentum pellicum, Pag. & dabunt super eam operimentum viz. pelles taxorum; Av. Quæ forma hujus nominis eadem est cum part. pahul kal supra cit. Pl. 32. 1. ויתכסו tectus peccato, Bu. Lex. tectum, seu opertum peccatum; (vel, tectus peccatum; Merc.) vel est nomen substant. i.e. operimentum peccati; Pag. Beatus qui levatus est transgressione, & opertus peccati; Av. tectus peccatum, i.e. cujus peccatum tectum est; Cocc. Beatus levatus defectione, cujus tectum est peccatum; Hebr. Levatus defectione, tectus peccato; Synecdoche; Jun. Item, 2. hinc etiam No. כסיו f. tegmen; ut Gen. 20. 16. כסיו tegmen oculorum; velum faciei velandæ. Luth. frontis; Belg. ad emendum velum, quo scil. distinguaris à non nupta; Cocc. en hoc erit tibi operimentum oculorum; Av. vel, tegmen seu velamen oculorum, Pag. five prætextus. Simile loquendi genus, Gen. 32. Operiam (vel expiabo munere) faciem ejus; sed est aliud verbum. Sic prætextum malitiæ, Petrus 1 Ep. 2. videtur appellasse. De hac phrasi vide in כפר infra; Merc. Ecce is tibi est operimentum oculorum, apud omnes qui tecum, scil. futuri sunt. Ubi habetur Periphrasis mariti, tum à jure quod in uxorem habet, & ab officio illius protegendæ: tum ab officio uxorum in viros Synecdochicè explicato, ut revereantur viros, Eph. 5. 9, 28, 33. inque subjectæ sint; nam in subjectionis signum velatur uxor: ut infra 24. 65. & 1 Cor. 11. Simile est expandere alam vestimenti, Ruth. 3. 9. & Isa. 4. 1. Jun. Nomen autem hoc כסיו, juxta quosdam, occurrit cum Apharesi, 1. Rad. sic, כסו pro כסיו: un-

de כסיו operimentum suum. Gen. 49. 11. i.e. vestimentum. Vide hic Aben Ezram; Bu. Lex. Alii referunt ad Rad. כסו. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. simpl. & cum כו Aff. כסיו tegumentum, operimentum, Gen. 20. 16. Job. 24. 7. 26. 6. 31. 19. כסיו tegumenti tui, Deut. 22. 12. ut & cum He loco vau, pro ו Aff. sic, כסיו operimentum ejus, Exod. 22. 26. Sed occ. etiam cum כו & כו Aff. ut seq. כסיו tegumentum ejus, Exod. 21. 10. כסיו operimentum eorum, Isa. 50. 3. Atque indè etiam in Bu. Conc. ex hac Rad. derivatur 3. No. כסות pl. f. pluvina, Ezech. 13. &c. quod reliqui ad כסו referunt: ubi id vide. Item, 4. hinc etiam No. heemanticum כסה idem; operimentum, operculum, tegumentum; Av. Occurrit in forma absol. locis seq. מכסה tegmen, operculum, Exod. 26. 14. 36. 19. sed in forma constr. sæpius, viz. cum Tzere in ult. idque simpl. & cum ו & ו præt. ut seq. מכסה operculum, Gen. 8. 13. 39. 34. 40. 19. Num. 4. 10. מכסה & operimentum, Exod. 26. 14. 36. 19. Num. 4. 25. מכסה regimento, Num. 4. 8, 11, 12. Item cum וו Aff. est, מכסה tegmen ejus, Exod. 35. 11. Num. 3. 25. 4. 25. Item, 5. hinc etiam No. מכסה idem quod כסיו tegmen, tegumentum; Bu. Cocc. vel operimentum, inquit R.D. in l. Rad. Merc. Cev. Occurrit Isa. 23. 18. cum וו præt. sic, ולמכסה עתיד & ad tegumentum vetus. Est forma nominis, similis formæ part. piel; qualem formam similem ex participio vide in העב: Bu. Lex. & in operimentum vetus, vel densum & pretiosum, inquit R.D. in l. Rad. Quin imò & idem videtur hoc efficere Toar pro vestimento; sicut מלח (idem quod מלח) plenus, juxta Kimchi, 1 Chron. 12. 15. ac Kimchi etiam videtur מכסה per Tzere scribere. Sic מקרה pro contignatione, Eccl. 10. 18. Sic Elias putat, Isa. 14. 11. מכסה nomen esse, non Benoni; operimentum tuum: nam singulariter intelligere, aut certè legere videtur sine jod, מכסה quasi ob Tiphcha Scheva rediret ad szgol: atque sic מכסה idem omnino est quod מכסה vel כסו; Merc. Cev. חולצה מכסה stragula tua, vermes: Et sic Ezech. 27. 7. potest sumi pro hoc nomine cum Aff. sic, מכסה tegumentum tuum, &c. Cocc.

Rad. 60. כסה est כרת succidere, excidere, Pag. refecit, excidit, succidit; & propriè significat refecare spinas aut vites quæ in terram egerunt radices suas. Hinc connexis prioribus literis, est שזו rado, lacero, & Latini, per metathesin literarum, seco, Av. Occurrit in part. pahul pl.m. (à sing. כסה excisus) sic, כסו succisa, Isa. 33. 12. & in part. pahul, f. f. est, כסה succisa est, Plal. 80. 17. Atque indè No. מכסה m. unde in f. f. נכסה succisum, Bu. Conc. Isa. 5. 25. & erit נכסה כסו cadaver eorum succisum, Bu. Lex. five morticinum eorum excisum in medio platearum. Hieron. & facta sunt morticina eorum quasi stercus. Et est instar שכלה abortiens, sterilis vel orba, inquit R.D. qui exponit כרה excisum; (ita ut Caph sit radicale; quod etiam A.E. probat; Bu. Lex.) & Targum etiam pro וזר, (vel potius וזר; nam in piel est psallere; Merc.) quod est putare, excidere, habet כסה, Lev. 25. 3. Pag. Alii in כסה Caph servile faciunt, & radicem סחה; de quo ibi vide; Merc. Cev. & factum est cadaver eorum כסה ut quisquiliæ; compositum est, non simplex. Vide סחה; Cocc.

Rad. 61. כסל stultescere, stultum, stolidum fieri, Bu. Lex. obliquus fuit, oblique incescit, tortuosus fuit; & proprie dicitur illud quod non est planum; & est cogn. cum כסל, i.e. pravus, depravatus fuit; hinc; per metaphorin literarum, אסל; obliquus, tortuosus, &c. Av. In fut. kal 3. m. יכסל vel יכסל stolidus erit, stultescet, &c. unde in 3. pl. m. fut. kal, cum י cop. praf. יכסל & stultescant, Jer. 10. 8. ubi est cum cametz pro Scheva penult. ob pausam; & stolidi fiunt; Bu. Lex. & stultij erunt; Hieron. & fatui reputabuntur; Pag. יכסל & יכסל & in uno bruci sunt & stolidi, i.e. summo consensu in hoc pariter stupidi sunt, licet sapientes sibi videantur; Cocc. & pariter brutescunt, & tortuosi erunt, i.e. oblique incedunt; Av. In Bu. Conc. radix hæc quatuor habet significata; i. In nomine כסל stultus, stolidus, insipiens, Bu. Conc. Pag. & Bu. Lex. Inconstans, instabilis, mutabilis, qui sibi non constat, sed in horas mutatur. Prov. 19. 1. Juxta quosdam, per stultum dives intelligitur, ut antichrisi offendit, & apparet ex eadem sententia postea reperita, cap. 28. Est enim dives in flore divitiarum suarum inconstans; id putant Jacobi, i. explicari, ubi cum pulcherrimo flosculo citò pereunti confert, & ἀνατάσσον appellat. Quod & à Christo offenditur Luc. 12. In Parabola de divite. Et Prov. 11. 28. Qui fidit suis divitiis, cadet. Convenit cum כסל, literis transpositis. Vide infra in sua radice. Item in hac eadem Rad. infra, vide, ut stultus pro divite ponatur; Merc. obliquus, tortuosus, inconstans. Hieronymus vertit stultum, qui obliquas vias & non planas incedit. Et si de stellis dicitur significat succulas, vel juxta alios Booten aut Orionem ab inconstantia aeris, & quod hac stella oriente vel occidente multæ excitentur tempestates & pluviae, ob quam rem etiam quibusdam placet esse hyades. Hinc per transpositionem literarum succulæ; אסל; obliquus; Av. כסל stultus, proprie stolidus, confidens; אסל. Nam & Gellius 1. 8. c. 4. docet Latinis stolidos appellari non tam stultos & excordes, quam tectos, & molestos, & illepidos: quos Græci ἀσχετοὶ & ἀσχετοὶ dicerent. Livius stolidam fiduciam, Tacitus audacem, & stolidè ferocem dicit. Psal. 49. 11. ובער כסל stultus & brutus. stolidè confidens sibi, & stupidus, bardus; Cocc. Occurrit autem ordine Conc. nomen hoc simpl. locis seq. כסל stultus, Psal. 49. 11. Prov. 10. 1, 18. 14. 7. 17. 10, 12, 16, 21, 24, 25. 18. 2, 6, 7. 19. 1, 13. 23. 9. 26. 4, 5, 6, 10, 11. 28. 26. 29. 11. Eccl. 5. 2. 10. 2, 12. cui etiam י, ה, ו, & ל sunt praf. & כסל & stultus, Psal. 92. 7. Prov. 13. 16. 14. 16. 15. 20. 21. 20. Eccl. 4. 13. הכסל stultus, Eccl. 2. 15, 16. 4. 5. 6. 8. 7. 6. הכסל & stultus, Eccl. 2. 14. הכסל stulto, Prov. 10. 23. 19. 10. 26. 1, 8. 12. 29. 20. Item in forma pl. m. occ. simpl. locis seq. כסל stulti, Prov. 1. 22. 13. 19. 20. 14. 8, 24, 33. 15. 2, 7, 14. 19. 29. 26. 3, 7, 9. Eccl. 7. 4, 5, 9. ut & cum י, ה, & ל praf. ut seq. כסל & stulti, Psal. 94. 8. Prov. 1. 22. 3, 35. 8. 5. הכסל stulti, Eccl. 4. 17. 10. 15. הכסל in stultis, Eccl. 5. 3. 9. 17. Atque inde No. i. כסל m. obliquitas, tortuositas; Av. stoliditas, stultitia, Pag. Bu. fiducia, confidentia, tum quæ temeraria videtur, tum quæ revera est temeraria. Eriam fiducia piorum videtur אסל, Cocc. Psal. 49. 14. hæc via illorum כסל stultitia ipsis, Pag. hæc est via eorum, fiducia ipsis: Sic Job. 8. 14. אסר יקוט

כסל ejus tædeat eum, est fiducia ejus. Parallellè ponitur מכתיו Job. 33. 24. Si posui aurum כסל fiduciam meam; responder etiam מכתיו. Vide & Psal. 78. 7. & Prov. 3. 26. יהוה בכסל יהוה erit in fiducia tua, h. e. fiducia tua non erit sine Jehova; Cocc. Licet hi loci citati, præter primum, proprie pertineant ad signif. 3. hujus rad. in Bu. Conc. ubi nomen hoc occ. locis seq. כסל stultitia, stoliditas, Psal. 49. 14. Eccl. 7. 25. Atque inde etiam, 2. hinc etiam est No. כסל fam. stultitia, stoliditas, fatuitas; Pag. Bu. stulta fiducia in vanis; & sic occurrit cum ל praf. Psal. 85. 5. לכסל ad stultitiam, Pag. & nè revertantur (seu convertantur, Pag.) ad stoliditatem, i.e. ad temeraria dicendum & faciendum; Cocc. ut non redeant ad obliquitatem; Av. Item, 3. inde etiam No. כסל idem, stultitia, stoliditas; Pag. Bu. obliquitas; & metaphoricè stultitia; Av. ut Prov. 9. 13. אשה כסל mulier stultitiæ tumultum facit; Pag. mulier stoliditatis, i.e. homines stolidè & temerè loquentes atque agentes, coacti scil. in unum corpus; Cocc. Sunt qui dicunt quod potest esse Toar famineum; i. stulta; unde communiter exponitur, habens stultitiam, i.e. stulta. Nam secundum R. Saadiah כסל non modò stultum, verum etiam & divitem qui fidit divitiis significat; ut Prov. 19. 1. melior pauper ambulans in perfectione (vel integritate, seu simplicitate, Merc.) sua, quam perversus labiis suis, & est כסל dives fidens suis divitiis: contra pauperem enim posuit כסל; & contra perversum labiis est ambulans in perfectione sua; Pag. ut כסל sit בוטח confidens, ex altera scil. significatione; Merc. Mulier obliquitatis, vel stultitiæ, & tumultuosa persuasionem habet; Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est etiam in No. כסל sidus, Orion vel Pleiades; Bu. Conc. Orion, stella, Bu. Lex. כסל est sidus, ut videtur, oppositum כסל, ut oculus Tauri, & cor Scorpii opposita sunt. Certè veteres hebraei עקרב כסל sic opponunt כסל, ut Scriptura כסל; hæc est sententia Aben Ezræ; Cocc. Orion juxta Hieron. dicitur כסל, Pag. ab inconstantia juxta quosdam, quod ejus ortus tempestatibus orbem variè turbet: alij putant esse Pleiades; quod non placet, Merc. Occurrit Job. 9. 9. qui facit Arcturum, כסל Oriona & Hyadas; Pag. Qui facit Arcturum, Booten, & Orionem, & penetralia Austri, &c. Av. Et sic cap. 38. 31. & vel aut, ferotinos fructus (vel attractiones; Merc.) כסל Orionis aperire facies; Hieron. aut gyrum Arcturi poteris dissipare; Pag. Sic & cum י cop. praf. Am. 5. 8. qui facit Hyadas וכסל & Oriona; Pag. faciens Orionem & succulas, vel Booten, & convertens, &c. Av. In pl. m. כסל & in constr. כסל: unde cum י cop. praf. & ה Aff. occurrit Isa. 13. 10. quia stellæ cælorum וכסל & Oriones eorum; Hieron. & splendor earum; Pag. qui generaliter sumpsit pro omnibus astris splendidis. Sunt qui Hyadas, seu succulas, voce non abludente esse putent; & id forsan R. Jonah, juxta quosdam, voluit, quum Arabicè dixit כסל (nam per He non Cheth scribitur in Kimchi) appellati, quasi suillas: id enim sonat nomen Sucularum. Hæc etiam ortu suo & occasu pluvias & tempestates concitant: nisi quod in Septentrionali parte sunt, & mense Junio orientur. Ego כסל pluraliter idem sidus cum כסל fing. puto: sed pluralem numerum de stellis ex quibus com-

componitur, dici, Merc. Nam stellæ cæli & succulæ earum non clarificabunt, &c. Av. כוכבי השמים. וְכָסִילֵיהֶם. 70. וְכָסִילֵיהֶם. Videtur lucidiores stellæ à minoribus nomine כָסִילֵים distinguere. R. Sal. מְלוֹתֵיהֶם, Chald. נְפִילֵיהֶם; Planetas quidam interpretantur: sed solet כָסִיל reddere כָסִילָה. R. Jonah, ut Kimchi memorat, vult intelligi stellam magnam, quæ Arabibus סִהֵל nominetur; סִהֵל Canopus; Gol. Cocc. Orion est ante Tauri vestigia. Sunt qui Græcè ab aquarum inundatione dictum velint; quod ejus tempore ortum habet hyems, & mare ac terrâ tempestatibus turbatur. 'Ophiœ enim Græcis est turbo, concito. Plautus jugulum vocat, quod sit armatorum gladius, stellarum fulgore terribilis. Hæc si fulget, serenitatem, si obscurat, tempestatem denotat. Scripsit R. Jonah, quod כָסִיל est stella magna quæ Arabicè dicitur סִהֵל, & stellæ illi conjunctæ vocantur כָסִילִים. Isa. 13. &c. At R. Abraham Ab. Ezra duas scripsit esse stellæ in duobus polis, & una ex illis vocatur כָסִיל, & est rubea, & occidit camelos, si illam viderint; Pag. Hanc autem collocat ad polum Antarcticum, in Am. 5. 8. vocarique ait. Arabicè סִהֵל, & putat esse cor Scorpionis. Alteram poli Arctici vult esse ψυ Plaustrum, seu Ursam; Merc. Cev. Item, iiii. signif. 3. hujus rad. in Bu. Conc. est in nomine כָסִל spes, fiducia, expectatio, Bu. Conc. Significat enim spem & fiduciam; Pag. contrariâ scilicet significatione, ut sit constantia, firmitudo, & confidentia quâ quis sibi constat. Hoc significatu quidam volunt convenire cum שָׁכַל; Merc. Vide supra Cocc. de hoc nomine in hac signif. Hoc nomen כָסִל obliquitas &c. dicitur quoque de coxendice vertebrae spinarum comprehendente; i. e. de lumbis obliquis & tortuosis, in quibus consistit robur hominis; unde etiam sæpe accipitur pro robore quo aliquis fidit; Av. Sed hæc pertinet ad signif. 4. hujus rad. in Bu. Conc. In hac autem signif. 3. pro fiducia, &c. occurrit hoc nomen cum Aff. ' , & cum קָ praf. & ל. Aff. ut & cum וּ & אָ. Aff. ut seq. כָסִילִי (spem meam), Job. 3. 12. כָסִילִי fiduciæ tuæ, Prov. 3. 26. כָסִילִי spes sua, Job. 8. 14. כָסִילִי spem suam, Psal. 78. 7. & in forma sing. כָסִיל idem, spes, fiducia, &c. & in constr. כָסִילָה; unde cum ל. Aff. est, כָסִילָה spes tua, Job. 4. 6. Item, iv. signif. 4. hujus rad. in Bu. Conc. est titidum in eod. No. כָסִל, quod significat etiam ilia; Bu. Conc. & sic dicitur quoque, &c. ut supra in Av. Atque sic occurrit Job. 15. 27. & faciet lumbricos (vel, ora, omentum, Merc.) עֲלֵי כָסִל in ilibus; quæ scilicet conjuncta sunt renibus sub lumbis, inquit R. D. Pag. Sunt qui כָסִל vertebrae, vel spondylum reddant; Merc. Hieron. & de lateribus ejus arvina dependet; Pag. Hieronymus ilia, vel latera, & lumbos vertit; Bochartus כָסִל, five כָסִילָה interpretatur; imò כָסִיל ex כָסִיל deductum censet. Kimchi explicat per Gallicum flancs; Cocc. operuit faciem suam adipe scilicet. suo, &c. super lumbo; Av. Item in hac signif. forma pl. m. est כָסִילִים ilia, Bu. Lex. Kimchi dicit, כָסִילִים סִמְכָה לְכָלֵיהֶם פְּתַח הַתַּנְיִים וְהֵם עֲקָרֵי הַיָּרְכִים וְתַרְגֵּי גִיסְמֵי חֶשְׁלִים juxta renes sunt, infra lumbos, radices femorum; Chald. גִיסְמֵי, quod pro צֶרֶךְ usurpari, ostendit. Animadvertendum est, in locis Levitici omnibus sic scriptum esse; וְאֶת-שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר; וְעֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסִילִים, quod ita verto; & duos

renes, & adipem, qui illis adhæret, qui est ad Chesalim. Describitur idem adeps, quod 1. sit renibus circumdatus; 2. incumbat illi parti corporis, quæ Chesalim vocatur. Ergo cui parti is adeps incumbit, cuive adnascitur, ejus nomen est כָסִילִים. Ea pars dicitur עֲצֵי vel עֲסֻסִּים. 70. וְאֶת כָּסִילֵי מִן מִן מִן מִן. Judæus Germanus וְלֹאֲנֵק Ulancken; Cocc. Occurrit autem in hac forma pl. m. cum דֵּם dem. praf. locis seq. כָסִילִים ilia, Lev. 3. 4. 10, 15. 4. 9. 7. 4. & in forma pl. m. constr. cum ' Aff. Pl. 38. 8. מִלְּאֵי כָסִילִי מִלְּאֵי כָסִילִי lumbi mei impleri sunt spurcitie; id est, intra lumbos omnia viscera sunt corrupta; Cocc. Ilia mea, &c. Bu. Lex. quia lumbi mei impleri sunt contemptu; Av. Denique ab hac etiam radice deducere solent No. כָסִיל m. Cislev, mensis noni nomen, incipiens à novilunio Novembris nostri, Bu. Lex. Cislev est mensis nonus respondens Novembri nostro; & nomen habet ab inconstantia aeris & tempestatis; Av. Ab Hebræis November dicitur Cislev; ut quidam credunt, ab ortu Orionis qui כָסִיל appellatur; quod eo mense magna fit cæli inconstantia & intemperies; Merc. Cev. Occurrit Neh. 1. 1. simpl. & Zach. 7. 1. cum קָ praf.

Rad. 62. כָסִם duo habet significata, i. est tondere; Pag. rondendo adæquare, quod non fit novacula, Merc. כָסִם torondit, Bu. Lex. compositè & decenter præcidit; condecoravit præcidendo capillos: nam propriè dicitur de præcisione comarum, præcidit comam, &c. Hinc כָסִם & כָסִם orno, כָסִם ornatus, &c. Av. Occurrit in Infin. kal. & sic, כָסִם tondendo, Ezech. 44. 20. & in fut. kal. (à 3. f. m. וְכָסִם; vel וְכָסִם, tondebit) 3. pl. m. est, וְכָסִמוּ tondébunt, Ezech. 44. 20. Sensus loci est, ad modicam longitudinem tondébunt capita sua. Kimchi וְכָסִמוּ בְרִיךְ הַשׁוּה וְכָסִמוּ tondébunt decenter. Rabbi Solomon בְּמִדַּת דְּבַר הַשׁוּה אַחֵר לְשָׁלֹשִׁים יוֹם quotquot triginta diebus; Cocc. Deindè, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine indè derivato כָסִם f. Zea; frumenti genus, quod vulgò spelta dicitur, & vicia; Bu. Conc. & Lex. Pag. A derofione sic videtur dici; Merc. vel sic dicitur zea seu spelta, quia composito ordine & comata succrescit; Av. 70. זֵא, זֵא, זֵא; spelta, Cocc. Occurrit cum ' cop. praf. Isa. 28. 25. וְכָסִם & speltam; Hieron. & viciam, Pag. & ponet triticum serie suâ, &c. & speltam in termino suo; Av. Sic & cum וּ praf. וְכָסִם & spelta, Hieron. & far, Pag. & zea, Bu. Conc. Exod. 9. 32. At triticum, & spelta non sunt percussa; nam latuerant, &c. Av. Sed occurrit etiam in forma pl. m. cum ' cop. sic, Ezech. 4. 9. וְכָסִם & speltas, Pag. Hieron. & viciam; Pag. vel, & zeam, Bu. Conc. כָסִם numeravit, &c. Vide supra ad initium כָס.

Rad. 63. כָסִף, duo significat; primum in kal. est, amare, concupiscere, desiderare, Pag. (vide & ad Niph. & Cev.) appetivit, expetivit, Bu. Lex. כָסִף aspiravit, toto spiritu intentus fuit alicui rei; appetit, anhelavit, concupivit ex tota anima. Hinc per inversionem literarum וְאֶת-אֲנִיָּה anima, spiritus; & fîscus, ad quem homines aspirant; Av. Occurrit autem in fut. kal. 2. f. m. & in 3. f. m. ut seq. וְכָסִף תְּכַסֹּף expetēs, Job. 14. 15. וְכָסִף aspireret, Psal. 17. 12. In Niph. כָסִף est desiderio capi, affici, vel teneri, Merc. Bu. Lex. construitur cum Lamed, sicut & kal, Zeph. 2. 1. passivè exponunt. Sed Kimchi sumit, ut aliis locis, non desiderans; scilicet. resistere.

de & hæc forma pl. f. sicut etiam iis כַּסְתָּ הַפְּלִיּוֹם pulvinus bajulorum, qui capiti apponitur ut facilius onus ferant; curiosius quidam ad כָּסָה reducunt, quasi tegumentum vel operimentum dicas; Merc. Nihilominus Cocc. hoc nomen sub hac radice כָּסָה collocat. Occurrit autem nomen hoc in forma pl. f. simpl. loco seq. כַּסְתוּהוּ pulvillos, Ezech. 13. 18. sed occ. etiam hæc forma pl. f. cum יִכְנֶה scil. cum הַ parag. pro יִכְנֶה. Aff. fam. sic. כַּסְתוּהוּ כַּסְתוּהוּ pulvillos vestros, Ezech. 13. 20.

Rad. 65. כָּעַס est irasci; Pag. ad iram vel indignationem, aut alium tristem animi affectum commoveri, seu extimulari verbo, vel facto, Merc. irritare, provocare ad iram: & juxta R. Jonah, subannare, spernere; Pag. indignatus fuit, Bu. Lex. Av. irritatus est, provocatus est ad iram; idem significat quod כָּעַס irritatus est ad indignationem; Av. agrè ferre, Cocc. Occurrit in 3. f. m. præt. kal, cum הַ conv. vel cop. præf. idque extra pausam cum patach in ult. vel in pausa cum toto cometzato, ut inquit R. D. Pag. prout seq. כָּעַס & indignabitur, Eccl. 5. 16. כָּעַס & indignatur, Psal. 112. 10. & in Infin. kal, cum הַ præf. est, לְכַעֵס indignando, Eccl. 7. 9. In fut. kal, occ. in 1. sing. simpl. & in 3. f. m. cum הַ conv. præf. כָּעַס indignor, Ezech. 16. 42. וַיִּכְעַס & indignatus fuit, 2 Chron. 16. 10. Neh. 3. 33. In piel כָּעַס irritavit, Bu. Av. laceravit ad iram & mœsticiam; Av. ægritudine afficere; Cocc. unde in 3. f. m. præt. piel, כָּעַס irritavit, unde cum הַ absque mappik pro הַ. Aff. He fam. mutatur in Thau dageschatum, prout occ. cum הַ cop. præf. sic, וַיִּכְעַס & irritabat eam, 1 Sam. 1. 6. Item occ. etiam in 3. pl. præt. piel cum הַ Aff. sic, כָּעַסוּ ad iram provocant me, Deut. 32. 21. In hiphil, וַיִּכְעַס idem quod Piel, Bu. fecit, vel excitavit indignationem; irritavit, &c. Av. & occ. in præt. hiph. 3. f. m. simpl. & cum הַ Aff. ut & in 2. f. m. & in 1. f. cum הַ conv. præf. sicut etiam in 3. pl. m. simpl. & cum הַ Aff. prout seq. כָּעַס irritavit, 1 Reg. 15. 30. Hof. 12. 15. כָּעַסוּ irritavit eum, 2 Reg. 23. 26. וַיִּכְעַס irritasti, 1 Reg. 21. 22. וַיִּכְעַסוּ & ad indignationem provocabo, Ezech. 32. 9. כָּעַסוּ irritaverunt, Neh. 4. 5. כָּעַסוּ irritaverunt me, Jer. 8. 19. In part. hiph. (à sing. מְכַעֵס irritans, ad iram provocans) in forma pl. m. occ. plenè cum jod hiph. mediano, & defectivè absque jod cum chirek tantum penult. cui etiam formæ defectivæ הַ dem. est præf. ut seq. מְכַעֵס ad iram provocantes, 1 Reg. 14. 15. 2 Reg. 21. 15. Jer. 7. 19. מְכַעֵס ad iram provocant, Jer. 32. 30. כָּעַסוּ qui ad iram provocant, Isa. 65. 3. In Infin. hiph. occ. cum הַ præf. ut & cum הַ Aff. vel plenè cum jod medio, vel defectivè cum chirek tantum ante Aff. cui etiam formæ, tam plenæ quàm defectivæ, הַ est etiam præf. prout seq. לְכַעֵס ad irritandum, 1 Reg. 16. 13, 26, 33. 2 Reg. 17. 11, 21. 7. 23. 20. כָּעַסוּ irritandum me, 2 Chron. 34. 25. Jer. 7. 18. 32. 29. 25. 7. כָּעַסוּ idem, 2 Reg. 22. 17. לְכַעֵסוּ ad irritandum me, 1 Reg. 14. 9. 16. 2. Jer. 32. 32. 44. 3. 8. Ezech. 8. 17. לְכַעֵסוּ idem, Jer. 11. 17. Ezech. 16. 25. Item cum הַ præf. & Aff. est, לְכַעֵסוּ ad irritandum eum, Deut. 4. 25. 9. 19. 31. 29. 1 Reg. 16. 7. 2 Reg. 17. 17. 2 Chron. 33. 6. In fut. hiph. 1. f. cum הַ Aff. est, אֶכְעִס irritabo eos, Deut. 32. 21. & in 3. f. m. fut. hiph. cum הַ conv. præf. occ. cum Tzere pro chirek magno in ult. sic, וַיִּכְעַס & irritavit, 1 Reg. 22. 54. 2 Chron. 28. 25. & in 3. f. f.

fut. hiph. cum הַ Aff. fam. est, תִּכְעִסְנָה irritabat eam, 1 Sam. 1. 7. ut & in 2. pl. m. plenè est, תִּכְעִסוּ ad iram provocabitis, Jer. 25. 6. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenè cum הַ conv. præf. & cum kibbutz pro schurek ante הַ Aff. sed cum הַ conv. plenè cum Schurek ante Aff. ut seq. וַיִּכְעִסוּ & provocarunt, Jud. 2. 12. Psal. 106. 29. וַיִּכְעִסוּ provocarunt eum, Deut. 32. 16. וַיִּכְעִסוּ & irritarunt eum, Psal. 78. 58. Atque inde No. כָּעַס m. indignatio, ira, Pag. Bu. Av. irritatio, mœsticia, Av. ægritudo oblata, vel accepta; Cocc. Nomen enim hoc nunc activè sumitur pro provocatione seu irritatione, & exstimulatione; nunc passivè, pro indignatione, perturbatione, mœsticia, dolore, molestia, mœrore; Merc. Sic Deut. 32. 27. nisi formidarem כָּעַס ægritudinem inimici, h. e. ab inimico accipiendam. Et Eccl. 7. 3. שׁוֹב כָּעַס מִשְׁחָוֹךְ melior est mœsticia, vel ægritudo, quàm risus. Ezech. 20. 28. וְכָעַסוּ כָּעַס ægritudo oblationis ipsorum, i. e. oblatio, quæ agrè facit. Psal. 31. 9. roditur כָּעַס præ ægritudine, objecta scil. oculus meus. Et Deut. 32. 19. בְּגִין כָּעַסוּ propter vexationem filiorum suorum. Opponitur ἐν ἀντιπώ, Job. 6. 2. 10. 17. 17. 7. Cocc. Occurrit autem nomen hoc extra pausam cum duplici patach, sed in pausa cum cametz penult. cui utrique formæ & אַ & אֵ sunt præf. ut seq. כָּעַס indignatio, Deut. 32. 27. 1 Sam. 1. 6. Prov. 17. 25. Eccl. 7. 3, 9. 11. 10. Ezech. 20. 28. כָּעַס indignatio, Eccl. 1. 18. וַיִּכְעַס & indignatio, Prov. 27. 3. וַיִּכְעַס & indignatio, Psal. 10. 14. Eccl. 2. 23. וַיִּכְעַס & indignatio, Prov. 21. 19. sed occ. etiam prior forma cum הַ, הַ & הַ præf. כָּעַס indignatio, 1 Reg. 21. 22. כָּעַס indignatione, Psal. 31. 10. כָּעַס præ indignatione, Deut. 32. 19. Psal. 6. 8. Item cum הַ cop. præf. & Aff. ut & cum הַ & Aff. cui ult. etiam הַ est præf. ut seq. וַיִּכְעִס indignatio mea, 1 Sam. 1. 16. כָּעַסוּ indignatio tua, Psal. 85. 5. כָּעַסוּ indignatio ejus, Prov. 1. 2. 16. כָּעַסוּ in ira sua, 1 Reg. 15. 30. In forma pl. m. significat iras, irritationes, indignationes, &c. & occ. cum הַ dem. præf. sic, וַיִּכְעִסוּ irritamenta, 2 Reg. 23. 26. sed scribitur interdum & cum Sin pro Samech 3. Rad. Pag. maxime in lib. Job. aliquoties; Merc. & sic occurrit cum cametz penult. ob pausam, loco seq. כָּעַס indignatio, Job. 5. 2. Item cum הַ præf. ante formam extra pausam, cum duplici patach, כָּעַס præ indign. Job. 17. 7. prout etiam cum Sin occ. ante הַ & הַ Aff. ut seq. כָּעַסוּ indignatio mea, Job. 6. 2. כָּעַסוּ indignatio tua, Job. 10. 17. Notandum autem locus supra cit. Neh. 4. 5. vel 3. 37. כָּעַסוּ לְגַגֵּר הַבּוֹנִים quia ægritudinem objeceant ædificantibus; Cocc. vel irasci fecerunt, scil. nos, R. D. vel me, contra ædificantes, vel respectu ædificantium; q. d. inquit R. D. ut irritarent, vel frangerent cor ædificantium, nè ædificarent: quamquam R. Jonah exp. subannaverunt, depraveruntque; sed non est necesse, inquit R. D. quum juxta proprietatem verbi possit commodè exponi; Pag.

Rad. 66. כָּפָה vel contractè כָּף, Av. duo habet significata, i. curvare, incurvare, vel -ri; Pag. Bu. Conc. & Lex. κάμψαι Græcorum cum hoc affinitatem habet, Merc. Potest esse transitivum & intransitivum; Pag. incurvavit, recurvavit, flexit, inclinavit, depræssit. Cogn. כָּפָה flexit, quod de inanimatis rebus dicitur; & cum כָּפָה curvus fuit. Hinc κάμψαι, κατὰ κάμψαι inclino, H h h 2 flexio.

flecto: & si pro Pe priori, interponitur Mem litera ejusdem Instrumenti, sit $\alpha\mu\mu\pi\omega\sigma\pi\alpha\mu\mu\pi\omega$ flecto, reflecto; Av. Occurrit in prat. kal, 3. f. m. loco seq. כפר curvavit, Psal. 57. 7. In part pahul kal (à sing. כפוי incurvatus) occ. in forma pl. m. simpl. & cum ה dem. praf. ut seq. כפופים incurvatos. Psal. 146. 8. כפופים incurvatos, Psal. 145. 14. in Infin. kal, more duplicantium Yajin , est כוי , (ut כויב à כבב) incurvare, & occ. cum ה praf. sic, הכפוי num incurvare? Isa. 58. 5. In Niphal כפר incurvatus est à seipso; Av. unde in fut. Niph. 1. sing. sic occurrit, Mich. 6. 6. כפר incurvabome Deo excelli, i. e. cœli; vel, Deo celsitudinis, i. e. excelfo: & secundum normam debuerat esse כפפר , R. D. in l. Rad. Pag. est pro כפפר , vel כפר , ex Bu. Lex. Cum qua re occurram Jehovah? Incurvabo me; h. e. כפפר , Cocc. Deo altissimo? Av. כפר , Deo celsi? Cocc. Deo excelfo? Hebr. excelsitatis? Jun. Atque inde No. כפר f. quod est כפר ; i. e. ramus à curvitate sic appellatus; Pag. ramus arboris recurvatus seu inclinatus: Av. Occurrit Isa. 9. 14. & succidet, & c. כפר ramum & juncum, i. e. fortem & imbecillem, metaphorice. Idem etiam cap. 19. 15. Pag. In forma f. f. constr. est כפר & occurrit cum ה praf. & א Aff. sic, כפר & ramus ejus, Job. 1. 5. 32. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine inde derivato, כפר f. curvatura, curvum: vola manûs, aut pedis, planta, manus; acerra; acetabulum; spatha: ramus; Bu. Conc. כפר est curvatura, cavum, 1 Sam. 25. 29. vola manus, & synecdochice manus: planta pedis, Ezech. 1. 7. acerra, vas concavum, Num. 7. 14. acetabulum, Gen. 32. 25. Bu. Lex. כפר concavitas, curvitas, habens concavitatem; tribuitur multis rebus curvis, ut pedi & manui, ut est vola: item dicitur quoque de coxis concavitatem habentibus: de cochlearibus; item de ramis incurvatis, & c. Av. כפר vola; i. e. palma manûs; & à parte tota etiam manus ita vocatur; planta; nubes; cochleare; nervus, vel os concavum in quo vertitur femur, Pag. in universum curvatum, seu concavitatem rei cuiusvis significat; specialiter vola manûs vel pedis: Item concavitas femoris. Et est etiam litera Alphabeti hoc nomine dicta כפר Caph, à curvitate. Plantam, viz. pedis, hinc intellige: etsi Isa. 28. pro ramo, R. Joseph exponat, idem cum כפר . Et est etiam Instrumentum concavum, cochlear à volæ similitudine; Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & extra pausam cum pathach locis seq. כפר manus, & c. Gen. 32. 25, 33. 40. 1. 12. 1. Lev. 14. 15, 26, 18, 29. Num. 7. 14, 20, 26, 32, 38, 44, 50, 56, 62, 68, 74, 80. Deut. 2. 5. 11. 24. 28. 56. Jos. 1. 3. 1 Sam. 25. 29. 1 Reg. 17. 12. 2 Reg. 11. 12. Prov. 10. 4. Eccl. 4. 6. Ezech. 21. 19. Nah. 3. 19. sed in pausa cum cametz sic, כפר manus, Psal. 47. 2. Prov. 17. 18. 22. 26. Isa. 55. 12. Ezech. 21. 19. cui formæ priori cum pathach כפר , dem. כפר Interrog. כפר & כפר sunt praf. ut seq. כפר & manus, Job. 29. 9. Ezech. 1. 7. כפר acerra, Num. 7. 86. כפר an manus? Jud. 8. 6, 15. כפר in acetabulum, manum, & c. Gen. 32. 25, 33. Jud. 6. 13. 2 Reg. 19. 24. Prov. 6. 3. Isa. 37. 25. 62. 3. Jer. 12. 7. כפר idem, Ezech. 21. 29. 29. 7. Item cum כפר praf. ante cametz in pausa, sic, כפר idem, Ezech. 21. 16. ut & cum כפר , כפר , כפר praf. ante formam cum pathach; ut seq. כפר sicut vola, 1 Reg. 18. 44. Ezech. 1. 7. כפר plantæ, Gen. 8. 9. Deut. 28. 65. כפר à planta, è manu, & c. Deut. 28. 35. Jud. 6. 14. 1 Sam. 4. 3. 2 Sam. 14. 16,

25. 19. 10. 22. 1. 2 Reg. 16. 7. 2 Chron. 30. 6. 32. 11. Ezr. 8. 31. Job. 2. 7. Psal. 18. 1. 71. 4. Isa. 1. 6. Jer. 15. 21. Mich. 4. 10. Hab. 2. 9. כפר & è manu, 2 Sam. 22. 1. 2 Reg. 16. 7. 20. 6. Isa. 38. 6. sed occ. etiam cum variis affixis, cum quibus omnibus est cum dagefch in Pe, ob. 2. Rad. Pe abjectam; ut cum כפר . Aff. cui & est praf. כפר manus mea, Exod. 33. 22, 23. Ezech. 21. 22. 22. 13. כפר in manum meam, Jud. 12. 3. 1 Sam. 28. 21. Job. 13. 14. Psa. 119. 109. & cum כפר , sed in pausa כפר , pro quo etiam occ. כפר parag. & etiam cum כפר ut seq. כפר manus tua, Job. 13. 21. כפר manus tua, Job. 27. 40. כפר manum tuam, Psa. 139. 5. כפר manu tuâ, Ezech. 6. 11. Item cum כפר Aff. cui & est praf. & cum כפר Aff. prout seq. כפר manus ejus, vel sua, Lev. 9. 17. 14. 16, 27, 17, 28. Psa. 129. 7. כפר in manu sua, vel manum suam, Exod. 4. 4. 1 Sam. 19. 5. 2 Sam. 18. 14. 2 Reg. 18. 21. Isa. 28. 4. 36. 6. כפר manum illius, vel suam, Deut. 25. 12. Prov. 31. 20. In forma duali occ. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. locis seq. כפרים manus, Job. 36. 32. Psa. 24. 4. 9. 12. Isa. 49. 16. Lam. 2. 15. Mich. 7. 3. כפרים idem, Lam. 3. 41. Hag. 1. 11. & in forma duali constr. est, כפרים manus, Exod. 29. 24. Lev. 8. 27. Num. 6. 19. quæ forma occ. etiam cum variis affixis, inique ut in sing. dagefchatis; aut cum כפר , sed in pausa כפר Aff. cui etiam utrique formæ כפר est praf. & cum כפר praf. priori formæ, ut seq. כפרים manus meæ, Gen. 20. 5. 31. 4. 2. Exod. 9. 29. 2 Sam. 18. 12. Ezr. 9. 5. Psa. 119. 48. 141. 2. כפרים manus meæ, Job. 9. 30. Psa. 26. 6. 63. 5. 73. 13. 88. 10. כפרים in manibus meis, 1 Chron. 12. 47. כפרים idem, Job. 16. 17. Psa. 7. 4. & כפרים in manibus meis, Job. 31. 7. Item cum כפרים , כפר , כפר & כפר Aff. ut seq. כפרים manus nostræ, Psa. 44. 21. כפרים manus tuæ, Job. 10. 3. 11. 13. 22. 30. Psa. 128. 2. Prov. 6. 1. כפרים manus tuas, Lam. 2. 19. כפרים manus vestræ, Isa. 1. 15. 59. 3. sicut & cum כפר Aff. cui & כפר cop. est praf. & cum כפר Aff. cui etiam כפר cop. est praf. כפרים manus suas, Exod. 9. 33. Lev. 11. 27. Num. 24. 10. Jud. 14. 9. 1 Reg. 8. 22, 38. 2 Reg. 4. 34. 2 Chron. 6. 12, 13, 29. Psa. 9. 17. 78. 72. 81. 7. Isa. 33. 15. & manus ejus, 1 Reg. 8. 54. 2 Reg. 4. 34. כפר manus ejus, vel suæ, Num. 5. 18. Prov. 31. 13, 16. Jer. 43. 1. & manus ejus, Prov. 31. 19. Item cum כפר Aff. cui & est praf. & cum כפר Aff. poetico, ut seq. כפרים manibus eorum, Lev. 8. 28. כפרים in manibus ipsorum, Isa. 59. 6. Jon. 3. 8. כפרים manibus suis, Job. 27. 23. sed occurrit etiam in forma pl. f. כפרות rami, spatulæ, i. e. ramusculi, Pag. spatulæ, ramuli palmarum, Lev. 23. 40. plantæ, Jos. 3. 13. volæ, 2 Reg. 9. 35. acerræ, Num. 7. 84. manubria, Cant. 5. 5. Bu. Lex. & sic est quasi à sing. כפר f. vola, concavitas manuum & pedum; sed tribuitur etiam aliis rebus quæ volæ concavitatem imitantur; ut sunt cochlearia, manubria pessulorum: item, ramus flexuosus, & c. Av. Occurrit autem hæc forma pl. f. ordine Conc. vel simpl. cum cholem tantum absque vau, vel cum vau choleman-te Thau pl. f. locis seq. כפרות vel sine vau, spatulæ, cochlearia; acerræ, plantæ, volæ, Lev. 23. 40. Num. 7. 84, 86. Jos. 3. 13. 4. 18. 1 Sam. 5. 4. 1 Reg. 5. 3. Isa. 60. 14. Ezech. 43. 7. Mal. 3. 21. & volæ; acerræ, 2 Reg. 9. 35. 2 Chron. 24. 14. Dan. 10. 10. cui etiam utrique formæ כפרות dem. est praf. כפרות vel sine vau, acerræ, Num. 4. 7. 7. 86. 2 Reg. 25. 14. Jer. 52. 18, 19. Item cum כפר praf. formæ plenæ in כפר ; sic, כפרות & acerræ, 1 Reg. 7. 50. 2 Chron. 4. 22. & occ. etiam hæc forma pl. f. cum כפר Aff. cui

cui & ! cop. est praf. ut seq. כפּוּתוֹ acerras ejus, Exod. 37.17. וְכַפּוּתוֹ & acerras ejus, Exod. 25.29. Nomen כפר ramus, &c. Vide fuprà ad initium Rad. post Niphal. Item וְכַפִּי manus mea, Job. 33.7. quod huc quidam revocant, vide fuprà in Rad. כפר; Pag. Bu. Lex. Notandi funt autem loci quidam de hoc No. כפר & variis ejus significatis, ut Gen. 32.25. וַיַּעַבְדֵהוּ כַּכָּה וַיַּכֵּהוּ & tetigit nervum, vel os concavum femoris ejus, & movit fe וַיִּרְדֵּהוּ כַּכָּה nervus femoris, Pag. Sic autem appellatur à curvitate; quia os in quod ingreditur os femoris, curvum est; vel ut alii volunt, quòd caro quæ est circum os superioris juncturæ eo loco speciem volæ habeat; Merc. & tetigit concavitatem femoris ejus, & luxata est coxa, &c. Av. & tetigit cavum femoris ejus; i.e. coxendicem, cnjus acetabulo caput ossis femoris recipitur. וַיִּרְדֵּהוּ כַּכָּה & luxatum est acetabulum femoris Jacobi. Sic v. 33. Vide וַיִּרְדֵּהוּ, Cocc. Item interdum fumitur hoc nomen, secundum quosdam pro nubibus, ut Lam. 3.41. לֵוַמְנוּסֵם כַּכָּה cor nostrum ad nubes, ad Deum; Pag. sic pro nubibus, Job. 36.22. super כַּכָּה nubes texit lucem, seu in nubibus; quia nubes initio est tanquam vola manûs, ut in loco cit. i Reg. 18.44. vel, cum manibus. Utroque modo exp. R.D. unde dicitur Psal. 28.2. quum levavero manus meas ad aditum sanctitatis tuæ. Vel levemus cor nostrum in manibus nostris, & levemus illud pro munere; R. Saadiah. Vel levemus, seu ponamus cor nostrum super manus; juxta illud Isa. 49.16. Ecce כַּכָּה על super volas descripsi te, muri tui coram me semper; ut scil. videam, vel, ut videat, te jugiter. Et Ab. Ezr. demus cor nostrum donum, vel sit elevatum, in manibus nostris; Pag. Merc. כפר cavum, ut manûs, variis phrasæologiis usurpatur: ut 2 Reg. 11.12. כפר וַיַּכּוּ & percusserunt manum, signo lætitiæ plausum fecerunt. Job. 27.23. וַיִּשְׁפּוּ עַל מַנּוּ כַכָּה complodunt super eis manus, irridendi causâ. Ezech. 6.11. כַּכָּה ferit manu; admirationis & in dignationis signum, ferire manum, femur. Prov. 17.18. כפר חסר לב חסר vecors ferit manum, i.e. sponder. Prov. 22.26. נִסִּים כַכָּה in complodentibus manum, מַשְׁאוֹר כַכָּה qui pro ære alieno spondent. Deut. 2.5. כפר רגל i.e. ἡ πῦμα ποδός, quòd pes five planta pedis tegat. Item כפר lanx; Num. 7.86. In duali, Job. 36.32. כפר על כפּים אור mani-bus imponit lucem, i.e. fulgur. Et Isa. 49.16. כפר על כפּים חקוקים in manibus signavi te; scil. ut non obliviscar tui. Mich. 7.3. כפר על הרע כפּים להשיב super malo, scil. sunt, manus ad bonum faciendum, i.e. fingunt malum & plasmant ut videatur bonum; Hæc ex Cocc.

Rad. 67. כפר est extinguere, secundum Hieron. & sedare, mitigare, quiescere, Pag. Vel, quiescere facere; nam est transitivum. Quidam malunt significationem præcedentis Radicis retinere; pro incurvare scil. vel comprimere, quòd in idem recidit cum restinguendo. Hoc verbum, semel in Scriptura obvium; apud Doctores frequens est pro inclinare; & invertere; ut cum vas aliquod invertitur: ut item pro subigere vel cingere. Quæ duo significata, teste Kimchi, non admodum remota sunt; Merc. כפר subigere, suppressere; vel extinguere. Priori modo convenit cum כפר; sicut etiam dicitur שָׁגַה & שָׁגַג; item חָקַה & חָקַק. Altero modo Chaldaicum est; & convenit cum כפרה; Bu. Lex. כפרה recurvavit,

flexit, idem quod כפר carvavit; & cogn. cum כפרה extinctus est; Av. Occurrit in fut. kal, 3. f. m. Prov. 21.14. donum in abscondito כפרה יכפרה extinguet furorem. R.D. וַיִּשְׁכַּח, vel certè וַיִּשְׁכַּח sedabit, requiescere faciet, mitigabit, Pag. suppressit, vel extinguit iram; Bu. Lex. flectet, i.e. extinguet, vel sedabit iram; Av. Chaldaus מַרְעֵכָה, quasi esset יכפרה extinguet iram; 70. ἀνασφραγίσαντες; respexerunt ad notionem verbi quam in Talmud habet; ubi כפרו כלי est vas invertum; Cocc.

Rad. 68. כפר est duplicare, geminare, Pag. conduplicavit, Bu. Lex. duo copulavit seu simul conjunxit, copulavit duas res easdem. Est cogn. cum כפל, i.e. copula, lorum, vinculum quo constringuntur captivi per copulationem. Hinc Græci pro Caph ponunt Delta, & dicunt, διπλαῖω, διπλαῖζω, &c. duplico, reduplico; & Latinum, duplum. Item Latinum copula, copulare, &c. Av. Occurrit in præter. kal, 2. f. m. cum ! conv. præter. loco seq. וַיַּכְּכֵם & duplicabis, Exod. 26.9. & in part. pahl, f. m. est, כפּוּל duplicatum, Exod. 28.16. 39.9. In Niphal, וַיַּכְּכֵם duplicari, Bu. Av. unde in fut. kal, 3. f. m. וַיַּכְּכֵם, & in 3. f. f. cum ! cop. præter. occ. Ezech. 21.4. וַיַּכְּכֵם & duplicetur, vel sit duplex, gladius; Pag. & duplicabitur vel iterabitur gladius; Bu. Lex. Atque duplicatur gladius; Av. duplicabitur, &c. an, major seipso fiet? an, pro uno duplex erit? Cocc. nam iterabitur gladius tertio, i.e. tribus distinctis vicibus cadentur Judæi, & profligabuntur à Chaldaeorum copiis, &c. Jun. Atque inde nomina, i. כפּוּל m. geminatio, duplicitas; duplum; Pag. Bu. Av. De omnibus rebus usurpari potest; Av. duplicatura; Cocc. Occurrit cum ! præter. Job. 41.4. vel 13. וַיַּכְּכֵם in vel cum duplicitate fratri sui, quis veniet? i.e. cum duplici fratre quis veniet ad aperiendum os ejus, ut illum inposito circumducatur fratre? Pag. vel, in duplicaturam fratri ejus quis ingreditur? ut scil. rictum ejus significet speciem habentem implicati fratri, &c. Merc. In duplicaturam capistri ejus, Cocc. In duplicitatem fratri ejus quis venit; Av. Cum geminis habenis suis quis accedat; Hebr. cum duplo habenarum, Jun. Informa duali m. est כפּוּל duplicia, duplò majora; Bu. Lex. duplum, alterum tantum; דָּ כפּוּל; Cocc. Job. 11.6. כפּוּל לְחַוְשֵׁיהָ quia duplicia secundum legem, sub. me ruisti. Prius Hier. vertit, & in medium oris ejus quis intrabit? Hoc autem alterum, & quòd multiplex esset lex ejus; Pag. nam duplò majora secundum veram essentiam pati deberes; Av. Sic & Isa. 40.2. Quia suscepit de manu Domini כפּוּל duplicia secundum omnia peccata sua; Pag. dupla in omnibus peccatis suis; Av. duplum pro peccatis suis; quando populus Dei fidelis, ultra jugum legis, etiam exilio afflictus est, duplam accepit castigationem; Cocc. duplum pro omnibus peccatis suis; Hebr. duplicia, i.e. plus satis penas luisse ad Dei judicium, ut infra 61.7. & Jer. 10.18. &c. Jun. Atque inde etiam No. מַכְּפֵלָה f. Machpelah, nomen proprium loci. Quibusdam substantivum est, duplicitas, Bu. Lex. duplicatio, reduplicatio; Av. Occurrit cum ! dem. præter. Gen. 23.9. & det speluncam הַמַּכְּפֵלָה duplicitatis, pro duplicem. Idem vers. 19. Pag. & fim. Av. speluncam duplicaturæ; 70. δὲ σπηλαίων δὲ διπλῶν, Cocc. Item occ. etiam v. 17. cum ! præter. הַמַּכְּפֵלָה in duplicitate; Pag. in fossa dupla, Bu. Conc. ubi etiam vox הַמַּכְּפֵלָה exponitur

exponitur Machpelah, ut nomen proprium, & dupla, appellative; quomodo occurrit præterea tantum, Gen. 45.9-49.30.. & 50.13. Av.

Rad. 69. כפן est קפץ, inquit R.D. i. e. congregare, colligere, Pag. retrahere. Kimchi dicit inversum esse eo quod Doctores כנופיה appellant congregationem populi. Quidam recentiorum idem esse vult cum קפץ incurvare: nisi quod כפן specialiter de incurvatione fructuum & frugum terræ dicitur, cum flaccescunt anno squallido. Squallor, sterilitas, aut caritas annonæ, verti potest. Est magis Syriacum. A contradictione fructuum; videtur esse quæ Græcis dicitur εἰσπύλα, Merc. כפן collegit, aggregavit, congregavit. Juxta Ab. Ezram & R. Sil. idem quod קנה in Targum & apud Rabbinos; Bu. Lex. כפן flexit, reflexit, recurvavit, & propriè dicitur de vite flecente radices suas aliquorsum; ideoque cognitionem habet cum כפץ, vitis. Affinitate alludit ad קנה, i. e. ala flexibilis, quæ repanda & curva est in volucris. Hinc per metathesin literarum נאנפס, נאנפסו fleto, נאנפסו flexibilis; Av. Occurrit in prækal, 3. f. sic, Ezech. 17.7. & ecce vitis hæc כפנה עץו collegit (recollegit, congregavit) radices suas super eam, vel ad eam; Pag. Quidam minùs rectè reddunt, esuriit, Merc. applicavit radices suas; Bu. Lex. Et ecce vitis hæc flexerat radices suas ad illam, viz. Aquilam; Av. Vitis hæc curvavit radices suas ad eam. Populus, qui erat, ut vitis plantata in terra, & q. domo Dei, ad rivos aquarum, h. e. inter pios electos, & alendus atque irrigandus erat à Deo, qui ejus fundamentum erat, radices suas, h. e. cupiditatem suam & fiduciam, retendit ad aquilas, aves prædatrices, & ab una Aquila ad aliam; Cocc. Atque inde No. כפץ m. collectio, congregatio, (à significatione verbi scilicet nam quoad usum nominis istius exponitur ab omnibus) fames; Pag. Bu. quam significationem, famis scilicet habet ex usu Chaldaico, Bu. Lex. fleccio terra nascentium & fructuum pereuntium, unde fames & annonæ caritas; Av. penuria, 70. אומד, fames; Chaldaicis familiare pro קצב; Coc. unde & Targum, Gen. 12.10. pro קצב Hebraico, quod est fames, vertit קצב. Occurrit cum קץ præf. Job. 30. 3. ויכפץ & in fame; Pag. & fame; Av. Sic cum קץ præf. ויכפץ Job. 5.22. & ad famem, Bu. Conc. & in fame ridebis; Pag. ad vaslatem, & ad incurvationem, i. e. famem, ridebis, h. e. nihil curabis; Av. R. Jos. Kimchi exp. in defectu crumenæ; q. d. in collectione & congregatione nummorum; tempore quo nummi sunt in pretio Quid enim opus est ut bis famem memoret? nam illam memoraverat paulo ante vers. 20. in fame redemit; pro redimet te à morte, &c. Pag.

Rad. 70. כפס; inde No. radicale כפס m. tignum, vel juxta R.D. in l. Rad. est חתיכה, frustum, Pag. tigni scilicet Bu. Conc. subscus; tignum quod juncturas ædificiorum capit, vulgò ligamen. Quidam pro trabe, & nonnulli pro laqueari accipiunt. Hinc fortè נאנפס murus, Av. Occurrit cum קופ. præf. Hab. 2.11. Quia lapis de pariete clamabit, ויכפס & tignum, vel frustum, de ligno, seu arbore; respondebit illi, Pag. Ab. Ezra, locus, inquit, est durior in trabibus qui vocatur nodus; Bu. Lex. & subscus delignis, &c. Av. trabs ex ligno, i. e. tignum ex ligno tabulato. Talmudicis est later; Kim-

chi, חתיכה מן קורה, frustum trabis, Cocc. In pl. m. כפסים, vel כפסים, apud Talmudicos, sunt lateres: vel certè dimidium lateris, ut docet Haruch; Merc. Symmachus, & σύνδεσμος δικοδομῆς ξύλων, & junctura ædificii: & sic referri videtur ad קפץ; Pag. Cocc. Theodorici, laquearium: Hieron. lignum ait quod in medio structuræ ponitur ad continentium parietes; & vulgò ligamen vocant; & sic vertit, & lignum quod inter juncturas ædificiorum est, respondebit tibi, vel illi; Pag. R.D. in comment. scribit esse contignatum ambulacrum in domibus per quod curritur ab una parte ad alteram; Cev. Targum, וישיפ, vel וישיפ & putamen, seu segmentum lignorum casorum, aut laquearium; Pag. Merc.

Rad. 71. כפר in kal est, bituminare, Pag. Generaliter, tegere, operire; oblinire; occludere. Inde in pihel pro expiare, emundare, perpurpare exponitur, quod est immunditiam aut erratum abicondere: iram vel offensam amovere, nè ultra appareat, vel imputetur. Ezech. 43. jungitur cum verbo synonymo חפץ à peccato expurgare. Si Deo tribuatur, est propitium fieri, placari, peccatum abicondere, condonare, non ultra imputare, aut punire. Sin hominibus, significabit ministerium vel actionem qua ablato peccato, iræ & offensa; aut purgatà immunditiæ quaritur reconciliatio, favor, mundities & expiatio. Habet sæpe post se על, interdum בעל, eodem sensu. Item nudum Accusativum. Construitur & cum Lamed; Merc. כפר operuit oblinendo vel expiando, bituminavit, bitumine operuit & occultavit, expiavit abscondendo & operiendo aliquid. Et propriè significat, aliquid opere materia tenaci, viz. non veste quæ removeri potest, sed aut bitumine, argilla, pice, cemento, aut alia re glutinosa, qua aliquid opertum penitus obliteratur & absconditur, unde figuratè significat expiare reatum, quod est occultare & obliterare. Cognitionem habet cum גופר, i. e. pinus, arbor picea continens materiam glutinosam, quæ aliquid oblinitur. Hinc per metathesin literarum, נאנפס abscondo, &c. Av. כפר in Bu. Conc. septem habet significata; i. picare, pice obtegere; & nomen significans propitiatorium; Bu. Conc. In kal, picavit, pice obduxit, Bu. Lex. & sic occurrit in prækal, 2. f. m. cum קופ. conv. præf. Gen. 6.14. ויכפר אותה מביית ויכפר ויחזיק & induces eam intus & extra, tectorio; 70. ἀσφαλτῶς, Cocc. & bituminabis illam intrinsecus & extrinsecus bitumine: quod inquit R.D. Arachicè vocatur קופר; & est genus luti vel cimenti; & sunt qui exponunt בופת pice; & picabis eam, &c. pice; quo verbo utitur Plin. 36. lib. nat. hist. sed vasa, inquit, tumentur picando, &c. bitumen autem genus est cretæ; & aliud est aridum, quod gignitur in Judæa, Phœnicia & Sydonia. Aliud liquidum, quod gignitur in Babylonia, Apollonia & Sicilia. Vide Plin. l. 35. nat. hist. & Strab. l. 6. Pag. Et picato, &c. Bu. Conc. & Lex. & bituminabis eam, vel operies arcam intus & extra bitumine; Av. Atque inde nomen בופר m. pix, Bu. Lex. bitumen; materia scilicet glutinosa qua aliquid oblinitur & operitur: Av. tectorium; Cocc. bituminis est species, materia scilicet glutinosa ad obliniendum, &c. ut Av. Cev. Occurrit cum קופ. præf. Gen. 6.14. ויכפר cum pice, Bu. Conc. bitumine, Av. &c. ut paulo ante in verbo.

Item,

Item, 2. hinc No. כְּפִירָה f. propitiatorium, expiatorium, placatorium. Vocatur sic operculum, seu tegumentum arcæ fæderis, ex auro puro factum, quod illic Dominus propitium se ostenderet, Exod. 25. 17. Bu. Lex. regmen: quo nomine propitiatorium appellatur, inquit R.D. quod arcam tegeret & operiret; Pag. deducit enim à generali significatione, qua in kal propriè sumebatur. Operculum reddi potest, vel tegumentum, seu rectorium. Erat enim tabula qua arca tecta erat. Ex Exod. 25. 26. colligitur, non fuisse de corpore Arcæ, sed asserem Arcæ superpositum ex auro solido. Super illud fixi stabant Cherubim, unde & pro ipsis interdum ponitur, sicut & contrà, nonnunquam. Græci ἱλαστήριον à speciali significatione verterunt, quasi placatorium, seu reconciliatorium, propitiatorium, quod illic se propitium ostenderet Dominus: typus erat Christi, ut Paulus docet ad Rom. 3. ut operculo illo Lex tegeretur per quam cognitio peccati; sic Christus peccata tegit, remittit & expiat, nè lex ultrà accuset aut condemnet, placatà Dei patris irà propter Filium. Huc quidam putant respici Psalmo 32. 1. ubi beatus prædicatur cuius tectum est, seu opertum, peccatum: per Christum scil. propitiatorium nostrum; Merc. כְּפִירָה est operculum Arcæ seu Propitiatorii, supparium, vel Sypharium, item Siparium, i.e. velum ad scenam operiendam & velandum: item per Senecdochen, pro ipsa Arcæ fæderis, seu propitiatorii. Hinc pro Caph veteres substituerunt, S, Siparium, quod & velum & anulum significat, Av. כְּפִירָה est ἱλαστήριον. Ità appellatur operculum arcæ aureum. Ex. 25. 17, 18, 19, 20, 21, 22. super eo Deus dicebatur sedere, & conspici, Lev. 16. 2. Kimchi, מְכַסֶּה לְאָרוֹן מְכַסֶּה לְפָנֵי שְׁמֵי הַקֹּדֶשׁ quia tegerat arcam; 70. plerumque reddunt ἱλαστήριον; quâ voce utitur Paulus Rom. 3. 25. ὁ θεὸς ἱλασθεὶς τοῖς ἁμαρτίαις vide & Hebr. 9. 5. Potuit ità rectè appellari, quia Deus in eo, ut placatus & propitius, & non imputans peccata, habitabat, & quasi inveniebatur. In Hebræo vocabulo utrumque spectatum esse potest; Cocc. R. Sal. exponit regmen seu operimentum super Arcam supernè patulum, & requiescebat super illam, instar tabulæ; Pag. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum דֵּם dem. præf. locis seq. כְּפִירָה propitiatorium, Exod. 25. 17. 37. 6. כְּפִירָה propitiatorium, Exod. 25. 18. 37. 7. 25. 19, 20, 21, 22. 26. 34. 30. 7. 31. 7. 35. 12. 37. 8, 9. 39. 35. 40. 20. Lev. 16. 2, 13, 14, 15. Num. 7. 89. 1 Chron. 28. 11. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in Conj. piel, כָּפַר placavit, expiavit, expiationem fecit; Bu. Lex. In piel est, remove irem, i.e. placare, remove iniquitatem & peccatum; expiare; Pag. & Doctores Hebræorum, teste Kimchi, crebrò utuntur hoc verbo pro auferre; & abstergere; Merc. כָּפַר expiavit oblitterando, & expiando, i.e. occultavit sordes, vel offensam expiavit. Construitur cum Accus. Dat. & Præp. עַל; Av. propriè notat קְבִירָה obliterationem, ut R. Sal. docet. Kimchi exp. per קְבִירָה & ex Talmud per הִיחַ 70. ἀλάσκειν expiare, propitiare, & propriè refertur ad peccatum, ut Dan. 9. 24. לְכַפֵּר עֲוֹן ad expiandum peccatum, i.e. ad illud oblitterandum & operiendum, nè Deus illius recorderetur ampliùs, Gen. 31. 34. Hebr. 10. 3. 17, 18. 1 Joh. 2. 1, 2. Psal. 78. 38. misericors יְכַפֵּר עֲוֹן condonabit peccatum; delens scil. illud ex commentario suo. Confer

Isa. 43. 25. ego deleo defectiones tuas propter me. Psal. 65. 4. defectiones nostras יִסְחָר חַטֹּאתֵינוּ tu eas deles per כָּפַר ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν quod tu ipse das. Psal. 75. 9. יְכַפֵּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ & induc peccata nostra, h.e. impura nobis iustitiam sponforis, ut condones peccata nostra tanquam indulto illis testorio. Jer. 18. 23. אֵל הַכֹּפֶר עֲוֹנוֹם nè aboleas pravitatem ipsorum. Ratione peccatoris, vel rei, Lev. 17. 11. וְכָפַר עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם ad propitiationem iaciendam pto animabus vestris; q.d. ad testorium inducendum animabus vestris. Sic Exod. 30. 15. & יְכַפֵּר בְּנַפְשׁוֹ הָרֶמֶס sanguis animam expiabit. Hæc de hoc verbo ex Cocc. Occurrit autem ordine Conc. hoc verbum in piel præf. 3. f. m. cum ! conv. præf. cum sægol in ult. locis seq. יְכַפֵּר & expiationem faciet, Exod. 30. 10. Lev. 4. 20, 26, 31, 35. 5. 6, 10, 13, 18, 26. 12. 7, 8. 14. 18. 15. 15. 14. 19, 20, 31, 53. 15. 33. 16. 6, 11, 16, 17, 18, 24, 32, 33. 19. 22. Num. 6. 11. 15. 25, 28. Deut. 32. 43. & in 2. f. m. præf. piel, occ. cum ! conv. præf. & הוּ אֵל הַכֹּפֶר הוּ & expiabis ipsum, Ezech. 43. 20. ut & in 2. pl. m. præf. piel, cum ! conv. præf. וְכָפַרְתֶּם & expiabit, Ezech. 45. 20. Item in Infin. piel, cum לְ, וְכָפַר præf. occ. locis seq. לְכַפֵּר ad expiandum, Exod. 30. 15, 16. Lev. 1. 4. 6. 23. 8. 15, 34. 10. 17. 14. 21, 29. 16. 10, 17, 27, 34. 17. 11. Num. 8. 12. 15. 28. 28. 22, 30. 29. 5. 31. 50. 2 Chron. 29. 24. Neh. 10. 34. Ezech. 45. 15, 17. וְכָפַר & ad expiandum, Num. 8. 19. 1 Chron. 6. 34. Dan. 9. 24. מְכַפֵּר ab expiando, Lev. 16. 20. sicut & Infin. piel occ. cum לְ præf. & יְ & וְ, Aff. ut & cum הָ, Aff. simpl. ut seq. דְּכַפְּרִי in expiare me, Ezech. 16. 63. דְּכַפְּרִי in expiare te, Exod. 29. 36. כָּפַר expiare eam, Isa. 47. 11. In Imper. piel, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. כָּפַר expia, Deut. 21. 8. וְכָפַר & expiationem fac, Lev. 9. 7. Num. 17. 11. Psal. 79. 9. In fut. piel 1. f. m. occ. simpl. & cum הָ, parag. add. וְכָפַר expiabo, 2 Sam. 21. 3. וְכָפַר placabo, Gen. 32. 20. Exod. 32. 30. & in 2. f. m. fut. piel occ. simpl. & cum ׀, Aff. וְכָפַר expiationem facies, Exod. 29. 37. Jer. 18. 23. וְכָפַר expiabis ea, Psal. 65. 4. Item in 3. f. m. fut. piel occ. cum Tzere in ult. locis seq. וְכָפַר expiabit, expiationem faciet, Exod. 30. 10. Lev. 5. 16. 16. 30, 33. 17. 11. 2 Chron. 30. 18. Psal. 78. 38. sed ante maccaph cum sægol ult. sic, וְכָפַר idem, Lev. 7. 7. Num. 5. 8. Item cum ! conv. præf. occ. cum Tzere in ult. וְכָפַר & fecit expiationem, Num. 8. 21. 17. 12. 25. 13. & in 3. pl. m. fut. piel est, וְכָפַר expiabunt, Ezech. 43. 26. sed occurrit etiam 3. f. m. cum ׀, Aff. sic, וְכָפַר expiabit eam, Prov. 16. 14. In Pual, כָּפַר expiatum fuit, expiatio facta fuit, Bu. expiatus est per occultationem, propitiatio facta est, Av. Significat expiari, oblitterari, ἐξῆλάνθηται, passivè. Prov. 16. 6. וְכָפַר יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּחַסֵּד וּבְאֵמֶת in gratia & veritate expiatur (oblitteratur) peccatum; scil. per lytrum: nam hoc requirit veritas sanctitatis & iustitiæ; 1 Joh. 1. 7. gratia & veritas per Jesum Christum facta est; Cocc. benignitate & veritate, &c. scil. misericordis Dei ut patris benignissimi; Jun. Occurrit autem in præf. pual, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. כָּפַר expiatio facta fuit, Exod. 29. 37. וְכָפַר & abolebitur, Isa. 28. 18. & in fut. Pual, 3. f. m. & f. ut seq. וְכָפַר expiatio fiet, expiabitur, Num. 35. 33. Prov. 16. 6. Isa. 22. 14. 27. 9. וְכָפַר expiabitur, Isa. 6. 7. In hithpael וְכָפַר idem quod pual, Bu. expiari per obliterationem; expiavit seipsum; Av. Occurrit in fut. hithp.

Occurrit autem nomen hoc in hac signif. 1 Sam. 6. 18. ab urbe munitionis, i.e. munita, usque ad כִּפּוּר villam absque muro; Pag. vel usque ad cavernam Pagi; Av. Atque inde etiam No. in alia forma כִּפּוּר m. idem; villa; Pag. vel, ut alii punctant כִּפּוּר pagus, vicus. Occurrit in forma constr. cum 1 cop. praf. ante Scheva & patach; sic, Ios. 18. 25. וְכִפּוּר & pagus, Bu. Conc. quasi ex forma כִּפּוּר; Cocc. nam in regimine quidam volunt dici כִּפּוּר, loco cit. Ab hoc autem nomine nota dici כִּפּוּר villam Nahum, Caphar-nachum, vel Capernaum Merc. A forma autem in sing. כִּפּוּר occ. forma pl. m. כִּפּוּר villæ, vici, pagi; quæ forma pl. m. occ. cum 2 praf. Cant. 7. 11. moremur, seu pernoctemus בְּכִפּוּרִים in villis, Pag. 70. ἐν κόμῳ, Cocc. in cavernis, i.e. villis, Av. & sic cum 1 praf. 1 Chron. 27. 26. in urribus בְּכִפּוּרִים & in villis, Pag. Item hinc etiam No. in alia forma כִּפּוּר vel כִּפּוּר m. idem; pagus, vicus, Bu. Lex. in qua forma occ. in pl. m. cum 2 praf. sic, Neh. 6. 2. veni & conveniamus pariter בְּכִפּוּרִים vel בְּכִפּוּרִים in villis, Pag. in vicis, vel in aliquo vicorum; Bu. Lex. Alii putant esse nomen loci; Hieron. in viculis, Pag. Item, iv. signif. 4. hujus rad. est in nomine כִּפּוּר m. crater, pelvis, Bu. Lex. Juxta R. D. est cochlear. Hebræos tamen Doctores מִיָּרֵךְ, craterem, aut pelvem, exponere scribit; quod D. Hieron. sequitur; Pag. quod in illis abstergeretur cultus a sanguine. Ità enim verbo כִּפּוּר, ut dictum est, Doctores uti solent pro abstergere. Alii scyphum, testum seil. esse putant, vel qui tegumentum habeat; Merc. כִּפּוּר est crater habens operculum, pelvis in qua aliquid occultatur vel reconditur; Av. Ferarientes, Bacin; Luth. Beker. Occurrit autem nomen hoc in hac signif. in sing. cum 1 praf. & וְכִפּוּר pelvim, 1 Chron. 28. 17. לְכִפּוּר in pelvim, 1 Chron. 28. 17. In forma pl. m. כִּפּוּרִים crateres, &c. unde in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum 1 praf. ut seq. וְכִפּוּרִים pelves, Ezr. 1. 10. וְכִפּוּרִים & pelves, Ezr. 8. 27. וְכִפּוּרִים & in pelves, 1 Chron. 28. 17. Item, v. signif. 5. hujus rad. est in eod. No. כִּפּוּר m. quod est etiam pruina, quæ in aurora tempore frigoris descendit, Pag. sic dicta, quod terram tegat; Merc. Pruina cooperiens & occultans superficiem terræ; Av. & in hac signif. occ. hoc No. simpl. & cum 1 cop. & 2 praf. כִּפּוּר pruina, Psal. 147. 46. וְכִפּוּר & pruina, Job. 38. 29. כִּפּוּר sit pruina, Exod. 16. 14. Item vi. signif. 6. hujus Rad. est in No. כִּפּוּר Cyprus arbor, Bu. Conc. Cyprus, arbor odorata, Bu. Lex. est enim כִּיפּוּר proprium nomen arbusculæ odoratissimæ ferentis botros, à quibusdam vocatur camphora; Hieron. rectius vertit Cyprum; per vocem Hebrææ radici similem. Hinc Κυπρις Cyprus, Cyperus & Cyperis; Κυπρίσος Cupressus; Av. כִּיפּוּר inter aromata est; Cocc. genus aromatis quod nonnulli camphoram vocant, & nomen quadrat; Pag. Quidam putant cyperum, arborem ferentem botrum. Vide Lyranum & Plinium lib. 21. cap. 18. Ferunt etiam nunc hodie botros esse tantæ magnitudinis in ea regione, ut vix duo homines unum ferre queant; & in una arbore unum tantum nasci, circa Hebron tantum; & talem fructum hodie incolarum Saracenorum lingua dici, Musi. Sed Cyprus est potius arbor odorata, Plinio & Dioscoridi ignota, cujus Hegecippus & Hieron. meminerunt, cujus fructus est baccis similis. Cyperi odore
nardum

nardus, in referunt, teste Plinio: ideo cum eo memorantur, juxta aliorum opinione, Cant. 4. 13. nomen durum putant, quod suo odore hominem reficiat, & fautores arceat; Merc. Occurrit autem hoc No. in hac significum dem. praf. Cant. 1. 14. **אֲשָׁכֹל הַבּוֹטְרִים** botrus camphoræ dilectus meus mihi; Hieron. Cyprî, à Cypro intula; quasi Cyprizusa, ut dicunt nonnulli, quod Gracæ florens dicitur. Alii tamen legunt Cyperi, quæ est genus herbæ, ut paulò inferiùs, Cant. 4. &c. Ab. Ezra nomen loci in terra Israel esse putat, ubi talis erat botrus; sicut dicitur botrus Hengedi; vel, **רֶמֶל** palmæ, quæ gignit dactylos; sunt enim palmæ varia nomina, secundum varia tempora, & est tempus in quo Arabicè dicitur Copher, & est odoris optimi, Pag. Botrus cyprî est dilectus mihi, in vineis Engedi; Av. Racemus cyperi; Cocc. Atque inde in forma pl. m. est **כְּפָרִים** cyprî, Bu. Conc. Cant. 4. 13. cum fructibus suavis **עִם כְּפָרִים** cyperis cum nardis; Av. cyperi, juxta Hieron. Pag. vel cyprî, ut supra: nam sunt diversa; Merc. cum nardis; ex quo videtur quod sit genus herbæ odoriferæ, sicut & nardus: & expositores dicunt, quod est aliud genus aromaticis à **כּוֹפֵר** jam memorato; Pag. Cyperi cum nardis. **Κύπερος** Cyperus est junci genus qui habet radices coherentes inter se. oleis oblongis similes, aut rotundas nigro colore, suavi odore, amaro gustu. Vide Plin. & Diosc. Cocc. Denique, vii. signif. 7. hujus rad. est in nomine **כְּפִיר** m. quod est Leunculus, major viz. quàm **גִּיר** catulus leonis; Pag. à latibulis dictus, intra quæ se adhuc continuerit, non multùm foras progressus. Ad rapaces & sævos homines transfertur, Isa. 38. Psal. 35. & aliàs; Merc. **כְּפִיר** est Leo juvenis, prædari discens, Ezech. 19. 3. ubi à catulo destingnitur, Bu. Lex. Sic vocatur quod intra cavernas & speluncas occultetur, & non multùm progressus; Av. Leo juvenis, venator; Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum **י**, **כ**, **ל**, & **י** praf. ut seq. **כְּפִיר** leo juvenis, Jud. 14. 5. Psal. 91. 13. Ezech. 19. 3, 5, 6. 32. 2. 41 19. Am. 3. 4. **וְכָפִיר** & leo juvenis, Isa. 11. 6. **כְּפִיר** sicut leo juvenis, Prov. 28. 1. Mich. 5. 7. **כְּפִיר** idem, Prov. 19. 12. 20. 2. Jer. 25. 38. **וְכָפִיר** & sicut leo juvenis, Psal. 17. 12. **וְכָפִיר** idem, Hof. 5. 14. & in forma pl. m. occ. vel plenè cum jod medio, vel defectivè cum chirek tantùm penult. locis seq. **כְּפִירִים** vel **כְּפָרִים** leones juvenes, Job. 4. 10. 38. 39. Psal. 34. 11. 58. 7. Jer. 2. 15. Ezech. 19. 2. Zach. 11. 3. cui etiam formæ pl. m. **י**, **כ**, **ל**, & **י** sunt praf. **כְּפִירִים** leones juvenes, Psal. 104. 21. **כְּפִירִים** sicut leones juvenes, Isa. 5. 29. Jer. 51. 38. **כְּפִירִים** leonibus juvenibus, Nah. 2. 12. **כְּפִירִים** à leonibus, Psal. 35. 17. In forma pl. m. confir. **כְּפִירִי**, & occ. cum **י** cop. praf. & **י** Aff. sic, **וְכָפִירִי** & leones juvenes tuos, Nah. 2. 14. Item cum **י** Aff. est, **וְכָפִירִי** juvenes leones ejus, Ezech. 38. 13. Notandi sunt præterea loci quidam de usu hujus radicis, in secunda scilicet: præcipua, viz. expiandi significatione; ut Deut. 32. 43. **וְכָפִיר אֶרְצוֹ עִמּוֹ** & expiabit terram suam, populum suum, i.e. & populum suum: Hieron. & propitiùs erit terræ populi sui: unde & Targum, & expiationem faciet super terram suam, & super populum suum; vel juxta R. Sal. & expiabit terram suam, populum suum, i.e. terram suam, quæ est populus suus. Vel, & placabitur terræ suæ & populo suo; exponit enim, **וְכָפִיר** h.e. **וְיִפְסֵם** & placabitur, vel placabit; citans illud, Gen. 32. 20.

וְכָפִיר placabo faciem ejus, vel, amovebo iram illius, juxta R. D. munere; & sensus est, propter tribulationes, vel afflictiones quæ transierunt super eos, quasve intulerunt illis inimici, placatus fuit iis; Pag. Illud in Gen. propriè est, operiam, i.e. expiabo. Sic operimentum oculorum, Gen. 20. vide supra ad **כָסָה** in nomine **כֹסֶה**, Merc. Et per **כֹסֶה** purificabit terram suam, populum suum. De Deofape usurpatur hoc verbum, ut 2 Chron. 30. 18. Jehova **יִכְפֹר בְּעַד** qui bonus est, ignoscet, i.e. delebit eam culpam, vel, non imputabit illis, sed imputabit illis justitiam. Sic Deut. 21. 8. **וְכָפִיר לֹא יִכְפֹר עָלָיו** noli imputare populo tuo, sed potius justitiam illi imputa. Et Lev. 1. 4. **וְכָפִיר לוֹ לְכָפִיר עָלָיו** & acceptabitur ei, ad non imputandum peccatum & imputandam justitiam. Qui crediderat promissioni, & in fide afferebat holocaustum, ei imputabatur ad justitiam; ut haberet bonam conscientiam, quod eâ oblatione Deum per confessionem glorificasset; quamquam nondum haberet conscientiam jam aboliti peccati. Confer dicta ad Dan. 9. 24. De sacerdote, Lev. 4. 20. **וְכָפִיר** & faciet expiationem super illis sacerdos, & condonabitur illis. Sacerdos eo sacrificio obliterabit peccatum ipsorum: typicè, in figura; & condonabitur illis, in fide offerentibus, ut Deus non exigat præterea ab illis singularem victimam, tanquam Chirographum; dummodo maneant in fædere Dei, & in ordinaria servitute expectent Christi adventum. Lev. 16. 6. **וְכָפִיר בְּעֵרָו וּבְעֵרָו בֵּיתוֹ** & faciet expiationem pro se & domo sua: impetrabit remissionem. Sic v. 11, 24. Aliter vers. 16. **וְכָפִיר עַל הַקֹּדֶשׁ מִשְׁמַחֲוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** & expiationem faciet super sanctuario à fæditatibus filiorum Israel: cum Acculativo, v. 33. **וְכָפִיר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְכָפִיר** Eloquenti modus responder verbo **καταξιζειν**, quo utitur Apostolus Hebr. 9. 23. **ἀνάγκη ἔν τε τὰ μὲν ἁγιάσματα τῶν ἐν τοῖς ἁγιασμοῖς τέτοις καταξιζέσθαι αὐτὰ δὲ τὰ ἁγίασμα καὶ διὰ τοῦτο δοξαίας παρὰ ταύτας**. Significat, sacrificium requiri, ut justificetur Dei in hominibus habitatio, & cum iis communio; nè Deus videatur similis esse peccatoribus & illorum peccatis maculari, sive cum iis habere communionem. Etiam Moses verbum **שָׁהַר** **καταξιζειν** hic usurpat, vers. 30. Hæc ex Cocc.

Rad. 72. **כָּפַשׁ** depreffit, dejecit, subdidit, demersit, devolvit. Est cogn. cum **כָּבַשׁ** subjecit, & cum **שָׁפַח** fudit subjiçiendo. Hinc **αὐθάρσυνω** demergo, devolvo; Av. Non autem occurrit hæc radix in kal, sed in hiphil, **וְכָפַשׁ** subegit, depreffit, Bu. Lex. fecit labi, defixit; Av. vel, operire significat, vel fædere, ut Lam. 3. 16. in 3. sm. praf. hiph. cum **י** Aff. **וְכָפַשׁ נִי** operuit, vel involvit, fædavit, juxta R. D. me cinere, aut in cinere. Simile quod scribunt Doctores in Mishnah, mensus est in mensura **כְּפִישָׁה** cumulata, i.e. redundante; q. d. posuit me involutum, verfactum in cinere, adeò quòd operuit me cinere: quanquam sunt qui exponant **כְּפִישָׁה** versa: & sic, versavit, aut revolvit me in cinere. Targum **כָּנַע יְדֵי** humiliavit me. In Commentariis exponitur **וְכָפַשׁ אֶת־י** vertit me in cinere, sicut scilicet vas versum super os suum; Pag. depreffit me; Bu. Lex. fecit me labi in cinerem; i.e. depreffit me vo-

lutatum in cinere; Av. Hebræis est כָּנַע כֶּבֶשׂ, כָּפָה. R. Sal. operuit me, vel cumulavit super me pulverem: nam apud Rabbinos כְּפוּשָׁה מִדָּה כֶּבֶשׂ est mensura accumulata & pressa; Bu. Lex. Nescio, an non ad כֶּבֶשׂ referendum sit; cooperuit me cinere, vel prostravit me in cinerem, Cocc. [כָּפָה Chald. vinxit, &c. vide in Conc. Chald. & כֶּבֶשׂ malogranatum, vide inter quadrata vocabula.]

Rad. 73. כָּר m. varia significat, est enim כֶּבֶשׂ agnus; pascuum, aut locus pascuæ; Pag. Bu. Lex. & per translati nem: dux, princeps, quemadmodum vocatur אֲרִיִּים aries, & אֲרִיִּים hircus, inquit R. D. Pag. Sunt qui ad Rad. כִּוֵּר reducant, quæ fodere, aut excidere significet, ut nomine כָּר locus pascuus, ut pratium significetur, quod vel falce secatur, vel pascendo excinditur. Item Aries, vel sectus, qui Latinis verrex dicitur, vel qui jam adultior pascua abscondit & depascitur, quasi pascualem dicas: & volunt collectivè sumi, Isa. 16. Sumitur & Metaphoricè, ut & arietis Latinum nomen, pro Tormento bellico, ad diruendum muros comparato. Item כָּר כָּרִים pro כָּרִים viri fortes, & bellicosi in populo, ut אֲרִיִּים pro אֲרִיִּים, Psal. 144. 2. Sic אֲרִיִּים & אֲרִיִּים pro iis legas qui fortitudine antecellunt. Alii sumunt pro cohorte. Alii contrariè dictum putant pro כָּרִים Cerethi, quæ erat ex legionibus Davidis. Chald. אֲרִיִּים heroes. Alii fingunt horum radicem כָּר; Merc. quam radicem vide infra post כָּר, in Bu. Lex. & Av. ubi כָּר, &c. Sed significat etiam כָּר cliteas, stramentum; Bu. Lex. כָּר est pabulum, fenum, locus pascuum; pratium continens pascua copiosa; & significat etiam arietem pascualem saltantem five calcitrantem, & metaphorice arietes dicuntur instrumenta bellica; hinc אֲרִיִּים i.e. aries; Av. Occurrit autem hoc nomen pro agno; vel pro prato, locis seq. כָּר agnum, Isa. 16. 1. כָּר pascuum, Isa. 30. 23. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum הָ & כָּר praef. ut seq. אֲרִיִּים agni: pascua: arietes, Deut. 32. 14. 2 Reg. 3. 4. Psal. 37. 20. 63. 14. Isa. 34. 6. Ezech. 4. 2. 21. 22. 39. 18. Am. 6. 8. אֲרִיִּים duces ovium, 1 Sam. 15. 9. כָּר velut agnos, Jer. 51. 40. quæ forma pl. m. occurrit etiam juxta Hebræos defectivè per Apoc. literæ Mem pl. c. sic כָּר pro כָּר: & sic occ. cum הָ dem. praef. 2 Reg. 11. 19. & אֲרִיִּים primores, Bu. Conc. & duces, Pag. & sic cum הָ praef. ibid. vers. 4. אֲרִיִּים duces; Pag. primores, Bu. Conc. ad primores, Bu. Lex. volunt esse אֲרִיִּים ut אֲרִיִּים; Chald. אֲרִיִּים: alii אֲרִיִּים: R. Levi, אֲרִיִּים ex 2 Chron. 23. 2. Suspicor positum esse pro אֲרִיִּים; Cocc. Ponuntur autem pro אֲרִיִּים & אֲרִיִּים, Pag. ex R. D. Vel est nomen collectivum, duces; pro duces; ut jod sit constitutum nominis; Merc. In loco autem Ezech. 4. 2. ubi occurrit forma pl. m. plena; quidam arietem pro Instrumento bellico ad oppugnandum urbes, explicant; Bu. Lex. & pone adversus eam אֲרִיִּים arietes, nempe ferreos, quibus murus destruitur; Quemadmodum sunt arietes ferrei ad impetendum murum. Et sic c. 21. 22. ad ponendum אֲרִיִּים arietes, (machinas scilicet bellicas; Merc.) vel duces principè que super portas; Pag. Item pro cliteas occurrit hoc nomen in sing. cum הָ praef. Gen. 31. 34. & posuit ea כָּר in clitea cameli; Pag. in cliteis; Bu. Conc. inter pabulum camelorum; Av. R. Abram. in camelo; Pag. Putate esse speciem cameli. velociter currentis quo modo etiam exponit Isa. 16. initio: itaque

juxta illum posses vertere in dromedario cameli. in camelo dromedario: qui כָּר dicitur. Quidam recentiorum minùs rectè pro pabulo, seu stramento camelo-rum defecto exponit. כָּר apud Doctores Hebræos est pulvini species. Vide supra in כָּסֶת, ubi diximus quomodo differret כָּסֶת. Cæterum כָּר in verbis Doctorum, quæ citat Kimchi, videtur esse qui pulvinos conficit vel cliteas; Merc. Hieron. super stramenta cameli, vel potiùs, in stratorio: nam utuntur Doctores litera geminata כָּר significante stramentum aut stratorium super quo dormitur; Pag. qui etiam cum Bu. Conc. refert hoc nomen sub rad. כָּר.

Rad. 74. כָּר; inde No. radicale כָּרִיב m. Cherub, Cherubinus; imago humana fed alata; operculo propitiatorio arcæ faderis imposita, Exod. 25. 18. representans Angelos invisibiles; unde & Moses Angelos ante Paradysum collocatos Cherubim appellavit; ut populus, nomine noto, & quasi visibili, meliùs comprehenderet Angelos invisibiles, Gen. 3. 24. Bu. Lex. כָּרִיב, juxta Ab. Ezram, genus est, & universale nomen ad omnem figuram: nisi quòd ea quæ sunt in lege, humanam habebant effigiem, quo pacto modò depinguntur: quæ verò sunt in Ezech. quatuor animalium ibi descriptorum habebant figuram. Ezech. 10. 14. & quatuor facies uni: facies unius, facies הָכָרִיב Cherub, & facies secundi, facies hominis, &c. Pag. Verùm Cherubim dicuntur non à figura ipsa, sed quòd representarent Cherubim Sanctuarii; Cev. Est autem annotandum, quòd Doctores Hebræorum (ut testatur R. D.) putarunt Caph in כָּרִיב esse literam deservientem, & exponunt, כָּרִיב sicut puer, seu adolescens (nam כָּרִיב singul. est, pluraliter diceret כָּרִיב; Merc.) quòd sint instar puerorum; Pag. seu adolescentum; Cev. Porro specialiter videtur in Ezechiele facies כָּרִיב cap. 10. esse facies bovis; quæ primo cap. memorata fuerat. Hoc nomen cum כָּרִיב, quod est vehi, affinitatem habet. Videtur enim hoc nomine significari, vel res spiritalis, vel corporalis, imago artificis manu fabrefacta, quæ tanquam volucris alis expansis vehatur, vel ob motus celeritatem vehi ac volare videatur: Unde Psal. 18. & 2 Sam. 22. nubem appellat Cherub, quòd nubes sint velut ala Dei. Nunc masculinum, nunc fæm. est, ut ex exemplis apparet. Ezech. 10. satis ostendit per מְרִכְכָּה quadrigas, se, ipsos Cherubim, seu ipsa, i.e. quatuor animantia, quæ alata vehi & volare apparebant, intelligere; Merc. Rex quoque secundum R. D. in I. rad. ob illius magnitudinem & dignitatem, appellatur Cherub; Pag. quòd in morem Cherub alas suas longè extendat, & ditionem proferat; Merc. Cherub, est imago cujusque faciei, quæ expansis alis, tanquam avis volare pingitur, & apparet. Est cogn. cum כָּרִיב vestus, seu inequitando vestus est; & cum כָּרִיב benedixit; nam Cherubim sunt Angeli Deo benedicentes. Hinc forte אֲרִיִּים, i.e. abscondo: nam Angeli sunt invisibiles; Av. כָּרִיב plural. כָּרִיבִים אֲרִיִּים. Erat figura quatuor animalium in unum conflatorum: ita ut pedes essent vitulini, manus humanæ, corpus item; facies quatuor, leonis, bovis, aquilæ, hominis; ala aquilina insuper. Hoc emblema fuit in Templo super arcæ, (unde Deus dicebatur habitare inter Cherubim) & in adyto posuerat: Solomodo alis passis parietes tangentes. Parietibus, & aula-

is tales figuræ inerant. Vide Ezech. 1. & 10. & confer Apoc. 4. 6. 7. Alicubi כרוב notat speciem Animalis ex quatuor illis aliquam distinctam à nomine tenus expressis; ut Ezech. 10. 14. ubi per הכרוב פניו intelligitur שור facies bovis. At 1 Reg. 7. 29. אריות בקר וקרובים leones, boves & Cherubim, h.e. & ceteræ formæ Cherubinicæ. Probabile est, totam figuram denominari ab animali uno, nempe bove aratore. כרוב Syris & Arabicis est arare. Jeroboam videtur similes formas fecisse in Dan & Bethel: quasi efficere posset, ut Deus habitaret, ubi ipse vellet. Quum igitur eos locos non delegisset Deus ad habitandum & demonstrandum suam אַחֲזַקְיָהּ, Scriptura irridet ipsius institutum, dicens, ipsum vitulos adorandos proposuisse. Quum enim Deus ibi adorari noller, adorati sunt vituli qui ibi erant. Quod est Hof. 13. 2. qui maculant hominem, vitulos ofculantur vel adorant; id alludit ad cultum Jeroboami: sed ex eo non probatur, eum constituisse in literali exosculatione vitulorum. Est usitatus Scripturæ אַחֲזַקְיָהּ. Sensus est is, qui extat Joh. 16. 2. quicumque occidit vos, is putat se sacrificium offerre Deo, & ofculari Christum filium Dei; quum tamen vera adoret falsos Cherubinos, qui sunt ut vituli Jeroboami. De Aharonis vitulo alia consideratio est. De Cherubim vide Exod. 25. 19. Pl. 99. 1. וְשָׁב כְּרֻבִים sedens inter Cherubim. Qui manifestatus est hominibus plenus gratiæ & veritatis, Joh. 1. 14. eosque sanctificat & lætificat. Gen. 3. 24. & collocavit ad Orientem Paradisi אֶת־הַכְּרֻבִים, h. est, Angelos, significatos suo modo per emblemata כְּרֻבִים Cherubim. Angeli enim per transgressionem acceperunt ministerium terrendi hominem & depellendi à præsumptione justitiæ suæ. Plal. 18. 11. וַיִּרְכַּב עַל־כְּרֻב & insedit in Cherub & volavit. Misit Angelum suum cum efficacia voluntatis & virtutis suæ. Vel etiam notantur ipsa quatuor animalia Apocalyptica. Ezech. 9. 3. Et gloria Dei Israel sublata est מֵעַל הַכְּרֻב à Cherub, וְאֵשׁר הָיָה עָלָיו super quo viz. fuerat, ad limen Templi. Christus venit ex cælo in forma servi. Confer Ezech. 10. 4. & 28. 14. אֶת־כְּרֻב אֶת־כְּרֻב tu Cherub unctio regentis: v. 16. Cherub regens. Tu visus es is in quo Deus vellet manifestari Ecclesiæ, ut olim in Angelis: qui jam Ecclesiæ manifestatur in ipsa, sine Angelorum ἀγγέλων. Unctus ad protegendum: quum Christus sit clypeus Ecclesiæ; Cocc. Occurrit autem nomen hoc pro Cherubino ordine Conc. simpl. & cum 1 cop. & 1 dem. præf. locis seq. כְּרֻב Cherubinum, Exod. 25. 19. 36. 8. 2 Sam. 22. 11. Pl. 18. 11. Ezech. 28. 14. 16. 41. 18. וְכְרֻב & Cherub, Exod. 25. 19. 36. 8. כְּרֻב Cherub, 1 Reg. 6. 24. 25. 26. 2 Chron. 3. 11, 12. Ezech. 9. 3. 10. 4. 7, 9, 14. Item cum 2 & 2 præf. ut seq. לְכְרֻב Cherubinum, Ezech. 41. 18. לְכְרֻב Cherub, Ezech. 10. 2. 41. 18. & in forma pl. m. occ. vel cum kibbutz vel cum schurek penult. locis seq. כְּרֻבִים Cherubini, Exod. 25. 18. 26. 1. 36. 8. 26. 31. 36. 35. 37. 7. כְּרֻבִים Cherubini, 1 Reg. 6. 23. 32. 35. 7. 36. 2 Chron. 3. 7, 10, 14. Pl. 99. 1. Ezech. 10. 20. 41. 18. 25. cui etiam 1 cop. est præf. sic, וְכְרֻבִים & Cherubini, 1 Reg. 7. 29. & cum 1 dem. præf. לְכְרֻבִים Cherubinos, Cherubini, Gen. 3. 25. Exod. 25. 19, 20, 22. 37. 8. 9. Num. 7. 89. 1 Sam. 4. 4. 2 Sam. 6. 2. 1 Reg. 6. 25, 28, 32. 8. 6. 7. 2 Reg. 19. 15. 1 Chron. 13. 6. 28. 18. 2 Chron. 3. 11, 13. 5. 7. 8. Plal.

80. 2. Isa. 37. 16. Ezech. 10. 1, 5, 7, 9, 15, 16, 18, 19. 11. 22. 41. 20. Item cum 1 & 1 præf. ut seq. וְכְרֻבִים & Cherubini, Ezech. 10. 3. לְכְרֻבִים vel לְכְרֻבִים Cherubinos, Ezech. 10. 2, 6, 7, 8. [אֲמִירָה לְכְרֻבִים] amicire, &c. vide inter quadrata Vocabula;]

Rad. 75. כרה in Bu. Conc. duo significata habet, 1. est הפיר fodit; Pag. vel, excidit: & est cogn. cum כרת, sed aliter sumitur; Merc. כרה effodit, perfodit; Bu. Lex. scidit, securi dissecuit, excidit; item, terram excindere nominamus effodere. Hinc etiam sæpe exp. pro effodere, seu effossum emere. Est cogn. cum כרר pulsavit pedibus terram, saltavit; Av. Occurrit autem hæc rad. in hac fodiendi signif. in præf. kal, 3. & 2. f. m. ut & in 1. sing. ut seq. כרה fodi, Plal. 7. 17. כרה perfodisti, Plal. 40. 7. כרית fodi, Gen. 50. 5. Item in 3. pl. m. simpl. & cum 1 Aff. sic, כרו foderunt, Pl. 57. 7. 119. 85. Jer. 18. 20, 22. כרו effoderunt eum, Num. 21. 19. In part. ben. kal, f. m. est, כרה fodiens, Prov. 16. 27. 26. 27. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpliciter, sed in 2. pl. m. cum 1 cop. præf. ut & in 3. pl. simpl. & cum 1 conv. præf. ut seq. כרה foderit, Exod. 21. 33. וְכָרְוּ & fodietis, Job. 6. 27. וְכָרְוּ fodient, Job. 40. 25. וְכָרְוּ & foderunt, Gen. 26. 25. In Niphal, כרה fodi, Bu. man. excisus est; Av. Occurrit in 3. f. m. fut. Niphal, וְכָרְוּ fodiatur, Plal. 94. 13. Atque inde nomina, 1. No. pl. f. כרות fossura, Bu. Conc. & Lex. vel caulæ, Pag. Occurrit Zeph. 2. 6. habitacula כרות caularum pastorum: est enim inquit R. D. locus in quo pastores fodiunt ut sint ibi pecora illorum clausa; Pag. vel habitacula fossionis: ut fit Infin. kal pro nomine: quanquam in Michlol Kimchi hanc formam unà cum פרות commemorat, quasi esset forma nominis sing. Alii faciunt plurale à כרה in regimine, pro excisionibus; ut intelligantur casæ quas excidunt sibi pastores; Merc. & sic Av. statuit, & exp. habitacula præparationum pastorum; quasi esset ex secunda radice significatione; & sic etiam statuit Cocc. in secunda signif. ut infra videbitur. Item, 2. hinc etiam No. heemant. מכרה fodina, Bu. Lex. Av. falis scil. ubi exciditur & effoditur fal; locus salsatus & infertilis; Av. Occurrit in forma constr. cum Tzere in ult. & 1 cop. præf. Zeph. 2. 9. וּמִכְרָה מַלְחָה, h.e. & תל, h.e. & tumulus aut cumulus falis; & hoc sensu Doctores cumulum appellant כרי vel כרי. Nos vertimus, & fodina falis, à כרה quod est fodere; acervi falis, Pag. fodina falis; Bu. Lex. Av. Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, convivium apparare: emere, comparare; Bu. Conc. & Lex. emit aliquid concisum; Av. כרה juxta R. D. est אכל comedit, & כרה possedit; emit; acquisivit; Pag. pro emere, vel pascisci, sumitur juxta quosdam; quod contrahentes dextrarum invicem datas, ut rem ratam esse significarent, petcutiendo descinderent: sicut & in faderibus bestiarum dissecabantur; quod per verbum כרת dicitur. Ob quam rationem & שבר frangere, ad emptionem anonæ translatus putant; de quo suo loco; Merc. ex Forst. quod autem Sanctes hinc dicit comedere; illi occidere, vel maciare exponunt; Merc. Occurrit autem hoc verbum in hac signif. in præf. kal, 3. f. m. loco seq. כרה comparaverat, 2 Chron. 16. 14. In fut. kal 1. f. m. אֶכְרֶה comparabo. Sed occ. cum 1 conv. præf. & 1 Aff. abjecta 3. rad. He, sed servata ejus vocali segol ante Aff. & est cum dagech euphonico in Caph ex Bu. Lex. sic, וְאֶכְרֶה & comparavi eam, Hof. 3. 2. sed

occ. etiam in 1. sing. præter. kal; sic, וְיָרִיתִי comparavi, Gen. 50. 5. ut & in 3. f. m. fut. kal, cum 1. conv. præf. & in 2. & 3. pl. masc. ut seq. וְיָרִיתִי & apparavit, 2 Reg. 6. 23. וְיָרִיתִי comparabitur, Deut. 2. 6. וְיָרִיתִי apparabunt convivium, Job. 40. 25. Atque inde ex rad. in hac signif. est No. כְּרָה f. convivium, apparatus, cibus; Pag. Bu. Cocc. Alii, excisio, occisio, mactatio; Merc. concisio carniū & eduliorum, ut ad ignem coquantur & apparentur; Av. Occurrit 2 Reg. 6. 23. וְיָרִיתִי לְכָה & apparavit iis apparatus magnum, Merc. Alii, mactavit mactationem, vel emit emptionem: sed hoc posterius non tam recte; Merc. & apparavit iis apparatus splendidum; Av. Radix hæc כְּרָה sic ordinatur in Cocc. tria habet significata, i. fodere, ut Psal. 7. 16. וְיָחַפְרֶהוּ בֹר כְּרָה foveam fedit (aperuit) & excavavit eam; ubi apparet plus esse in חָפֵר quam in כְּרָה; & Gen. 50. 3. וְאֶשֶׁר כְּרִיתִי לִי quod fodi mihi, Cocc. vel, ut alii, quod emi seu comparavi mihi; Pag. Bu. Lex. & sic est in Targum, Bu. Lex. Psal. 40. 7. וְאָנִים לִי כְרִיתִי aures fodisti mihi, Pag. ad audiendum scil. & obtemperandum tibi: quidam allusum putant ad ritum qui exponitur Deut. 15. quo auris servo perfodiebatur, per quod obedientia significabatur, quam à nobis maxime Deus requirit. Sed hoc non videtur esse aliud, quam quod aliàs dicitur per verbum גָּלָה revelare seu reterege aures; Merc. Hieron. perfecisti vel aptasti mihi, Pag. Aures perforasti mihi: five sit respectum ad legem, qua servo voluntario subulā perforabatur auris; five notet in genere, obedientem me præstidisti tibi, ut est Isa. 50. 4. 5. וְיָעִיר לִי אֹזֶן פָּתַח לִי אָזְנוֹ excitat mihi aurem, aperit mihi aurem; five, quod reor, utrumque voluit à nobis cogitari. Pro eodem dixerunt 70. οὐκ ἔστι κατηρίσσω μοι. quod, ut aptum rei, Apostolus retinuit, Hebr. 10. 5. notat enim tum corporis apparitionem, five missionem in corpore, tum exaptationem omnium partium, & sanctificationem ad perfectam obedientiam. Item Psal. 22. 17. כָּאֲרִי, quod scribi testatur Mafora ad Num. 24. 9. ut & R. Jacob ben Chajim; 70. αὐτὸς ἄν. Chal. נָכְתִין; foderunt, perforarunt. Metonymia metaphorica; Cocc. Bernardus Zieglerus putat quod Spiritus sanctus istis literis כָּאֲרִי tacite voluerit numerum annorum præfinire, quando Christus crucifigendus esset, viz. inde ab ista prophetia 1230. annos. Quæ supputatio, quum temporis respondeat, (nam totidem esse annos à Psalmo scripto ad Christi passionem supputat) consultò ita scriptum sit: nec tamen concedit ut exponatur, sicut Leo, sed ac si כָּרִי, foderunt, esset scriptum. Sed de hoc verbo vide supra in radice כָּרִי; Forst. Deinde signif. 2. huius rad. in Coc. est comparare, emere. An, quia stipulatio & consertio manuum intervenit? Arabicè כָּרָא est locare; & אֶכְתָּרִי conducere; & c. loci, supra. Et, signif. 3. statuit, parare convivium; ut in loco cit. Job. 40. 25. וְיָרִיתִי לְכָה convivia agitant propter eum socii, Et sic potest exponi, Zeph. 2. 6. וְיָרִיתִי לְכָה mansiones quibus pastores convivia agitent. Vel potest exponi, mansiones agnorum pastorum; & sic reduceretur ad כָּרִי agnus, quasi esset forma pl. f. istius nominis; nam additur וְיָרִיתִי לְכָה Nomina מְכֹרָה, מְכֹרָה, מְכֹרָה, vide in מְכָר; Cocc. Quidam etiam ad hanc radicem referunt Conjug. Hiphil, הִכְרָה, prout occur-

rit in Infin. hiph. cum 1. præf. 2 Sam. 3. 35. & venit omnis populus לְכָה לְכָה לְכָה ut edere facerent David panem. Sic scribitur (inquit R. D.) sed legitur cum Beth, ut scripserunt R. Menachem filius Seruk (vel, Serok) & R. Jehudah. At ipse R. D. in omnibus libris correctis cum Beth se invenisse testatur; & ita etiam scribit R. Jonah, quod non invenit scriptum cum Caph, nè in Masoreth quidem: & R. Jos. Kimchi scripsit in lib. הַגְּלוּיִי Haggalui, i. e. captivitatis; (seu potius, aperto aut revelato: aut lege, הַגְּלוּיִי revelationis, Merc. Cev.) quod cum Caph, significat, laute convivari, opipare comedere; cum Beth verò est, parce convivari, aut edere. Et exponit, quod dixerunt Doctores Hebræorum, in principio, לְכָה לְכָה, & in fine, לְכָה לְכָה: prius coegerunt illum ut parum ederet, & hoc est לְכָה לְכָה ut edere facerent eum paululum. Et sic 2 Sam. 13. 6. וְאֶכְרָה & comedam de manu ejus, i. e. parum comedam more ægotantis; & in fine לְכָה לְכָה ut comedere facerent eum multum. Et nomen לְכָה apparatus, cibus, convivium, ut in וְיָרִיתִי; Pag. Alii, excisio, occisio, mactatio; Merc.

Rad. 74. כָּרַךְ est involvere, inducere, amicare; Pag. Usus est vestibus croceis, opertus est pallio croceato. Hinc כָּרָכָה, i. e. trama, filum, subtegmen aureum quod vestimentis immiscetur: כָּרָכָה genus vestis fimbriatæ croceo aut purpureo filo; כָּרָכָה crocus; & c. unde & Latini dicunt vestem croceatam; croceata est vestis muliebris crocei coloris. Verbaliter non reperitur hæc radix, sed inde No. masc. תְּכָרִיךְ; Av. amictus, pallium, eò quod homo illo se involvat, sic appellatum; Pag. stola, pallium, quasi involucrum dictum; nam כָּרַךְ in Targum & apud Rabbino's est involvere, involucro operire, amicare; Bu. Lex. תְּכָרִיךְ est pallium croceatum, vestimentum ex filis croceis; Av. Occurrit cum 1. cop. præf. Esh. 8. 15. & corona aurea magna, וְתִכְרִיךְ בֹּץ וְאֶרְמֶנֶן, & amictu aut pallio byssino & purpureo Pag. & pallio byssi & purpura; Av. utuntur sæpius hac dictione Doctores, Pag. ut cum appellant תְּכָרִיכֵי הַמֵּת involucra mortuorum; inò & eo verbo utuntur in kal, sicut & Chaldaus in Targum; Merc. כָּרָכָה circuitus, כָּרָכָה crocus, vide inter quadrata vocabula; & כָּרָכָה, vide in כָּרַךְ.]

Rad. 77. כָּרַם vineam coluit, laboravit in vinea plantanda, congregando grumulos terræ, vel coacervando in grumulos, seu clivulos parvos, ut solet fieri in vinea. Est cogn. cum גָּרַע, i. e. grumulos fecit; Av. Occurrit in forma part. ben. kal כָּרַם: unde in pl. m. כָּרָמִים vineam colentes, & c. Av. quod vide ad finem radicis. Atque inde est nomen כָּרַם m. vinea, Pag. Bu. plena scil. cumulis terræ, & proferens vinum חֲמֵר, i. e. meracum; Av. 70. ἀμπέλαι. metaphoricè vinea dicitur qui populus Dei appellatur, vocatus & cultus ad fructificandum; Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. כָּרַם vinea, Ex. 22. 4. Deut. 20. 6. 28. 30. Jud. 15. 5. 1 Reg. 21. 1, 2, 6, 7, 15, 17. Prov. 24. 30. Cant. 8. 1. Isa. 5. 1, 7, 10. 27. 2. & in pausa est cum camerz penult. sic, כָּרַם vinea, Gen. 9. 20. Prov. 31. 13. Mich. 1. 7. cui utriusque formæ 1. cop. est præf. וְכָרַם & vinea, Job. 24. 6. Jer. 35. 7, 9. וְכָרַם & vinea, Num. 16. 14. sicut etiam כָּרַם & 1. sunt præf. ut seq. וְכָרַם vinea, Cant. 8. 11. Isa. 3. 14. Jer. 6. 1. וְכָרַם idem, Deut. 22. 9. Neh. 3. 14. in vinea,

nea, Deut. 23. 25. 1 Reg. 21. 18. כַּרְמִים in vinea, Isa. 1. 5. וְכַרְמֵי & in vinea, Num. 20. 17. 21. 23. Item cum 1. Aff. cui 1 est praf. & cum 1, vel, in pausa 1. Aff. ut seq. כַּרְמִי vinea mea, 1 Reg. 21. 6. Cant. 1. 7. 8. 12. Isa. 5. 3. Jer. 12. 10. לְכַרְמִי vinea mea, Isa. 5. 4. 5. כַּרְמֵךְ vinea tua, Lev. 19. 10. Deut. 22. 9. 24. 21. 1 Reg. 21. 2, 6. כַּרְמֶךָ vineam tuam, Lev. 25. 3. cui etiam 1 Aff. 1 & 2 sunt praf. ut & cum 1 Aff. cui & 2 est praf. וְכַרְמֶךָ & vineam tuam, Lev. 19. 10. 25. 4. לְכַרְמֶךָ vinea tua, Exod. 23. 11. כַּרְמוֹ vinea ejus, Exod. 22. 4. לְכַרְמוֹ vinea ipsius, Isa. 5. 1. In forma pl. m. simpl. occ. locis seq. 1 Reg. 19. 29. Neh. 9. 25. Deut. 6. 11. 28. 39. Jof. 24. 13. 2 Reg. 22. 29. Neh. 9. 25. Job. 24. 18. Pfal. 107. 37. Eccl. 2. 4. Cant. 2. 15. Isa. 37. 30. 65. 21. Jer. 31. 5. 39. 10. Ezech. 28. 26. Am. 5. 17. 9. 14. Ze ph. 1. 13. cui etiam forma pl. m. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. sunt praf. ut seq. וְכַרְמֵי & vinea, 1 Sam. 22. 7. 2 Reg. 5. 26. 18. 32. Isa. 36. 17. Jer. 32. 15. הַכַּרְמִים vinea, Num. 22. 24. Jud. 21. 21. 1 Chr. 27. 28. Cant. 1. 6. בְּכַרְמֵי in vineis, Jud. 21. 20. וּבְכַרְמֵי in vineis, Isa. 16. 10. בְּכַרְמֵי vineis, Cant. 7. 13. שֶׁבְּכַרְמֵי quod in vineis, 1 Chron. 27. 27. sic in forma pl. m. conftr. occ. simpl. & cum 1 praf. כַּרְמִי vinea, Jud. 14. 5. Am. 5. 11. בְּכַרְמִי in vineis, Cant. 1. 14. ut & cum 1 cop. praf. & 1 Aff. sicut & cum 1 Aff. cui & 1 est praf. & cum 1 Aff. ut seq. וְכַרְמֵי & vin. noft. Neh. 5. 3, 4, 5. Cant. 2. 15. כַּרְמֵי vinea vest. 1 Sam. 8. 14. וְכַרְמֵי & vinea vestra, 1 Sam. 8. 15. Am. 4. 9. כַּרְמֵי vinea ejus, Hof. 2. 15. כַּרְמֵי vinea ipforum, Jud. 9. 27. Neh. 5. 10. Atque inde No. כֹּרֵם (in forma part. ben. fing. m.) vineam colens, seu laborans in vinea, vinitor: unde in forma pl. m. occ. simpl. & cum 1 & 2 praf. כֹּרְמִים vinitores, Joel. 1. 11. וְכֹרְמִים & vinitores, 2 Chron. 26. 10. כֹּרְמִים vinitoribus, 2 Reg. 25. 12. Jer. 52. 16. & in forma pl. m. conftr. כֹּרְמִי occ. cum 1 cop. praf. & 1 Aff. sic, וְכֹרְמִים & vinitores vestri, Isa. 61. 5. Notandum autem locus supra cit. in fing. Jud. 15. 5. וְכֹרֵם כֹּרֵם & usque ad vineam, oleam, pro, & oleam, i.e. & usque ad oleam; vau enim præced. manet loco duorum. Vel, usque ad vineam olivæ; i.e. ubi sunt multæ oleæ pariter: ut exponunt Doctores, inquit R. D. Pag. ut scil. כֹּרֵם significet multas oleas simul confitas, sicut significat & multas vites simul plantatas: neque enim unica vitis, aut locus ubi una aut duæ vites sunt confitæ, hoc nomine dicitur. Atque hoc est quod Noe dicitur vineam plantasse. Nam ante illum erant quidem qui vites plantarent, sed se junctas à se invicem more cæterarum arborum, ad vescendum earum fructu, non ad faciendum vinum. At primus Noe per seriem caput vites plantare, quod כֹּרֵם, i.e. vinea dicitur: vini faciendi causa. Ac sunt qui ita exponant illud, Cant. 1. 14. בְּכַרְמִי in vineis Engadi; ut non de multis vitibus simul confitis, (vineas propriè nominamus) loquatur, sed de pluribus arboribus seriatim confitis; Kimchi; Merc. Item Job. 24. 18. non apiciet viam vinearum. Exponit R. Sahadiah, i.e. viam habitabilem, quia vinea sunt propinquæ urbi; impius verò non apiciet viam habitabilem, sed manet in desertis. Alii verò, inquit R. D. dicitur Caph deservire, i.e. sicut רָבִים excelsi; Pag. Non refluet, secundum consuetudinem altarum (ruet) i.e. non recipiabitur, conversusque recurret in pristinum statum, ut fit in æstuariis; sed ut aquæ altæ & ex edito loco ruentes, deturbantur in perpetuum manebit;

elegans Allegoria, ut Gen. 49. 4. Hebraicè, לֹא יִפְנֶה, non converteret se כֹּרֵם כֹּרֵם consuetudine secundum altarum, scil. aquarum; pro, secundum consuetudinem altarum; Hypallage, ut Gen. 18. 11. Jun. כַּרְמֵי Carmel, &c. Vide inter quadratas voces. Item כֹּרֵם Chald. folium, vide in Conc. Chald. ut & כֹּרֵם suffudit, vide inter voces quadratas.]

Rad. 78. כָּרַע est curvare, incurvare; & intransitive, curvare aut incurvare se; Pag. prout semper est in kal. De genuum autem vel crurum incurvatione propriè dicitur; & sic differt ab הִשְׁתַּחֲוֶה, quod est facie & toto corpore in terram prosterni; Merc. כָּרַע procubuit in genua, incurvavit se; jungitur cum כָּבַע cubuit quadrupedum more, Gen. 49. 9. nam quadrupedia majora, quando cubare volunt, in crura se primum demittunt. Et Jud. 7. 6. כָּרַעוּ עַל בְּרִיכְיָהוּ incurvarunt se in genua sua; & Psal. 95. 6. וְנִכְרַעַה & procumbamus in genua; ubi Kimchi scribit significare incurvationem capitis cum quadam parte corporis; Bu. Lex. כָּרַע curvavit crura, vel, corruit in crura; vel etiam, flexit crura seu poplites, aut accurvavit genua; cogn. cum כָּנַע humiliatus est procidens in genua. In kal, curvatus est; Av. Occurrit autem hoc verbum in præ. kal, 3. f. & pl. locis seq. כָּרַע incurvavit se, Gen. 49. 9. Num. 24. 9. Jud. 5. 27. Isa. 10. 4. 46. 4. כָּרַעוּ incurvaverunt se, procubuerunt, Jud. 7. 6. 19. 18. 2 Chron. 29. 29. Psal. 20. 9. Isa. 46. 2. In part. ben. kal (à fing. m. כֹּרֵעַ incurvans se) occ. in forma pl. m. & f. sic, כֹּרֵעַ incurvans se, Esth. 3. 5. כֹּרְעִים incurvantes se, Esth. 2. 2. כֹּרְעוֹת idem, Job. 4. 4. Item in Infin. kal occ. cum 1 praf. מְכַרְעַל à procumbendo, 1 Reg. 8. 54. In fut. kal, 1. f. אֶכְרַע procumbam, incurvabo me, occ. cum 1 conv. praf. & 1. parag. add. וְאֶכְרַע & procubui, Ezr. 9. 5. In 3. f. m. & f. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. utrique; ut seq. וְכָרַע procumbet, Jud. 7. 5. Esth. 3. 2. וְכָרַע & procubuit, 2 Reg. 1. 13. 9. 24. וְכָרַע incurvabit se, Isa. 45. 23. וְכָרַע & incurvavit se, 1 Sam. 4. 19. ut & in 1. pl. fut. kal, וְכָרַע procumbemus, occ. cum 1 cop. praf. & 1. parag. add. וְכָרַע & procumbamus, Psal. 95. 6. & in 2. pl. m. occ. simpl. cum cametz penult. ob pausam, pro Scheva; sic, וְכָרַעוּ incurvabitis vos, Isa. 65. 12. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut & cum Nun parag. add. וְכָרַעוּ procumbent, Psal. 22. 30. 72. 9. וְכָרַעוּ & incurvaverunt se, 2 Chron. 7. 3. וְכָרַעוּ incurvabunt se, Job. 31. 10. & in 3. pl. f. fut. kal, est, וְכָרַעוּ incurvant se, Job. 39. 2. In Hiphil, הִכְרַיעַ incurvare fecit, prostravit, depressit; Bu. Lex. fecit incurvare, curvavit, Pag. Occurrit in præ. hiph. 3. f. m. הִכְרַיעַ prostravit, Psal. 78. 31. in 2. f. m. præ. hiph. ab הִכְרַיעַ humiliasti, in f. הִכְרַיעַ, cum 1 Aff. occurrit cum chirek ante Aff. sic, הִכְרַיעַנִי depressisti me, Jud. 11. 35. Item in Infin. hiph. occ. cum Tzere penult. הִכְרַיעַ deprimo, Jud. 11. 35. & in Imper. hiph. occ. cum 1 Aff. sic, הִכְרַיעַהוּ prosterne te, Psal. 17. 13. Item in 2. f. m. fut. hiph. est, הִכְרַיעַ prosterne res, 2 Sam. 22. 40. Psal. 18. 40. Atque inde No. in forma duali fæm. כָּרַעִים crura; Bu. Lex. duo crura quæ curvantur, aut quorum poplites flexi possunt; Av. Nam pedes, seu crura animalium, dicuntur כָּרַעִים eò quod incurvant se incurvatione genuum: Lev. 11. 21. quod ambulat super quatuor, scil. pedes, cui לֹא, i.e. non, (vel sibi, quod Latine abundet: nam scribitur cum Aleph, sed

(ed legitur cum vau) כרעים crura supernè, Pag. Sunt digiti pedum, inquit Kimchi, qui excrecunt supra quatuor pedes locustar, quæ חרב dicitur, juxta caput ejus; quibus nititur, cum vult subfilire; & hoc est quod dicit, ad subfilendum illis super terram; Merc. כרעים in duali dicitur etiam de quadrupede; & notat ea membra quibus animal ambulat seque demittit; Cocc. Occurrit autem in hac forma duali, simpl. locis seq. כרעים crura, Lev. 11. 21. Am. 3. 12. sed cum ה praf. occ. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum camerz penult. & cum וה praf. extra pausam; ut seq. הכרעים crura, Lev. 8. 21. הכרעים idem, Lev. 9. 14. והכרעים & crura, Lev. 1. 13. sed occ. etiam duali, in forma constr. cum וי Aff. cui & וי, cop. est praf. sic, כרעים crura ejus, Exod. 12. 9. Lev. 4. 11. וקרעים & crura ejus, Exod. 29. 17. Lev. 1. 9. Loc. unus aut alter de hac rad. Notandus Jud. 5. 27. כרע de Sifera; gradatio est; Coc. Isa. 10. 4. בלחי כרע חתח אסיר ותחת הרגלים יפולו non incurvatus est pro victo? (inultionem victi Christi?) Ergo pro occisis cadent. Quia scil. occiderunt Discipulos Christi; Cocc. Ut non כרע incurvet se, vel nisi incurvaverit se, sub victo, pro inter victos, i.e. non evadet quispiam nisi incurvaverit se inter victos; ut scil. inter illos se abscondat, nè vivus putetur, & sic evadat. R. D. sic exp. prater me incurvavit se, & c. i.e. quia populus iste est prater vel absque me, non est populus meus, neque obtemperat mihi, propterea incurvavit se sub victo; q. d. in loco victorum incurvavit se, ut cum illis esset: & in loco occisorum similiter cadent ipsi occisi; ac si d. Quidam ex illis captivi ducentur, alii occidentur; non remanebit unus ex illis in terra sua. R. Jos. Kimchi sic exp. Quia non incurvavit se Deo, vincietur, i.e. carceri mancipabitur, occideturque: R. Mose Kimchi sic exp. prater incurvationem quæ illis est in terra sua, gentibus illos humilantibus; eveniet illis majus hoc, quia partim captivi ducentur, partim occidentur; Pag. absque me incurvaretur infra victum, & infra interfectos caderent; Jun. [כרעם vide intra quadrata vocabula.]

Rad. 79. כרר passus saltavit, satur exiliit concutiendo terram & calcitrando pedibus. Cogn. cum כרה concidit: nam concisis frustis fit apparatus eduliorum, unde homines saturantur: Hinc כרעו saturo, satio; item כרעו pulso pedibus, כרעו salto instar animalium bene pastorum; Av. Non occurrit in kal, sed in piel, geminata primâ radicis, כרר saltavit, subfilii; Bu. Lex. saltavit saturatus cibo; Av. Occurrit 2 Sam. 6. 14. In part. Piel, f. m. ex forma hac quadrata כרר saliens: Bu. Lex. & David saltabat, & c. i.e. tripudiabat; & sic vers. 16. & vidit regem gesticientem כרר (cum i cop. praf.) & tripudiantem coram Jehova, & c. Av. Atque inde No. pl. f. כרר veredarii; Bu. Lex. equi gradarii, seu desultorii, qui proportionem triplâ incedunt, & tanquam saltare videntur; Av. Occurrit cum יב praf. Isa. 66. 20. saltare videntur; & inquis desultorii, vel gradarii; Av. Ab Ezra scribit כר inter alia significare camelî præstantis speciem; unde כרר; Bu. Lex. Vide כר supra, suo loco. Vide etiam כור corus, nomen mensuræ frumentorum; idem quod חוקר Homer, capiens decem Bathos, Av. supra sub Rad. כור.

Rad. 80. כרש m. est כרם venter; Pag. ingluviæ,

Bu. ventriculus interior continens viscera & intestina; Av. & sim. Merc. frequens apud Doctores est per Sammech, quo passim utuntur pro Sin sinistro: & Targum hoc nomine כרש pro כרש utitur; Merc. Occurrit cum i Aff. sic, Jer. 5. 34. implebit כרשו ventrem suum, Pag. replevit ingluviem suam, Bu. Lex. & implevit ventriculum suum; Av. Huc locant No. pr. כרש, Cyrus, Kû, Rex Persarum, qui devicto Astiage, ultimo Medorum Rege, transtulit imperium Medorum ad Persas, & subactâ Asiâ, totum Orientem in potestatem suam redegit; Judæis concessit instaurationem civitatis & Templi Hierosolymitani, Ezr. 1. 1. & c. Av.

Rad. 81. כרת est pangere, pacisci, i.e. pactum facere; incidere, succidere, excidere; Cocc. Hoc propriè significat, vel scindere, cum compositis. Cum כרת nomine fæderis vel pacti, est fædus percutere, quasi scindere dicas; ductâ phrasi, ad dissectionem, qua in fædere fanciendo uti moris erat: qui ritus Gen. 15 & Jer. 34. describitur, qui & à gentibus observatus fuit: ut ad confirmanda fædera porcam filice caderent. Virgil. 8. Æneid. Strabant, & cæfâ jungebant fædera porcâ: Unde ortum est, ut dicatur, Icere seu percutere fædus. Tunc hoc verbum ferè post se habet כרת vel כרת cum, & interdum Dativum; Merc. Cev. כרת cecidit, abscidit, discidit, excidit, præcidit, succidit, amputavit. Cum nomine fæderis, per pangere redditur; q. d. Scindere fædus; nam in fædere pangendo dissectione pecorum utebantur, Gen. 15. 10. 17. & Jer. 34. 18. Bu. כרת scidit, discidit, abscidit, præcidit, succidit, percussit. Et notanda est phrasis Hebræorum, quod succidere vel scindere fædus aut juramentum sit, inire & ferire pactum; nam olim fædera confirmabantur succisione animalium, ut habetur, Gen. 15. Jer. 34. Cogn. cum כרת, i.e. exculpfit, & כרת cinxit circumquaque; Av. כרת est כרת, secare, excicare; Cocc. Occurrit autem Radix hæc in præf. kal, 3 f. m. locis seq. כרת scidit, succidit: pepigit, Gen. 15. 18. Exod. 24. 8. Deut. 4. 23. 5. 2. 3. 9. 9. 28. 69. 29. 12. 25. Jud. 6. 30. 1 Sam. 24. 5. 1 Reg. 8. 9. 21. 2 Reg. 17. 15. 1 Chron. 16. 16. 2 Chron. 5. 10. 6. 11. 21. 7. Psal. 105. 9. cum etiam i cop. est praf. כרת & succidit, 2 Reg. 18. 4. Isa. 18. 5. & cum i Aff. est, כרת succidit ipsum, Jer. 10. 3. Item in 2. f. m. præf. kal occ. cum i conv. præf. כרת & excindes, Deut. 20. 20. & in 1. f. præf. kal, occ. locis seq. כרת pepigi, Exod. 34. 27. Deut. 31. 16. 2 Reg. 17. 35. 2 Chron. 7. 18. Job. 31. 1. Psal. 89. 4. Jer. 11. 10. 31. 32. 34. Hag. 2. 8. Zach. 11. 10. cui etiam i conv. est praf. כרת & pangam, Jer. 31. 31. 32. 40. Ezec. 34. 25. 37. 26. Hol. 2. 20. & in 3. pl. præf. kal, occ. simpl. & cum i conv. præf. כרת succiderunt, absceiderunt, pepigerunt, Num. 13. 24. Jos. 9. 17. Jer. 34. 18. 46. 23. כרת & succident, Jer. 22. 7. ut & in 1. pl. præf. kal, est, כרת pepigimus, Isa. 28. 15. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum i dem. præf. כרת pangens, Exod. 34. 10. 29. 14. כרת succidens, Isa. 4. 8. & in forma pl. m. absol. est, כרת pangentes, Neh. 10. 1. & in forma constr. pl. m. occ. simpl. & cum i præf. כרת idem, Pl. 50. 5. כרת caforibus, 2 Chron. 2. 10. Item in part. pahul sing. m. occ. cum i cop. præf. כרת & excisum, Lev. 22. 24. sed in forma constr. f. m. est cum Scheva penult. post i cop. præf. sic, כרת & excisus, Deut. 23. 2. Item in forma pl. f. part. pahul kal, occ. simpl. & cum i cop. præf.

præf. abscissæ, 1 Sam. 5.4. & 1 Reg. 6. 36.. 7. 12. וְכַרְתָּם & abscissæ trabes, 1 Reg. 7. 2. In Infin. kal. cum cametz penult. occ. simpl. & cum ! cop. præf. & cum scheva penult. sic, וְכַרְתָּם pangendo, Hof. 10.4. וְכַרְתָּם & pangendo, Neh. 9.8. וְכַרְתָּם pangere, Jer. 34.8. sed cum ! præf. cholem in ult. mutatur in cametz chatuph, ante Maccaph; sic, וְכַרְתָּם in pangendo, 1 Sam. 22.8. Item cum ! præf. occ. cum cholem in ult. vel ante maccaph cum cametz-chatuph pro cholem; ut seq. לְכַרְתָּם vel sine vau, ad succidendum, pangendum, 2 Chron. 2.7..29. 10. Deut. 19.5..29.1. וְכַרְתָּם idem, 1 Reg. 5.6. Isa. 44. 14. Item cum ! præf. cholem ult. transmutatur in cametz-chatuph penult. ante ! Aff. sic, וְכַרְתָּם in abscin. me, 1 Sam. 24.11. In Imper. kal, וְכַרְתָּם; sed ante maccaph est cum cametz-chatuph; sic, וְכַרְתָּם pange, 1 Sam. 11.1. sed cum ! præf. add. cholem in ult. transmutatur, ut antè, in cametz-chatuph penult. sic, וְכַרְתָּם pange, 2 Sam. 3.12. & in Imper. kal, pl. m. est, וְכַרְתָּם pangite, cædite, excidite, Jos. 9.6.11. Jer. 6.6.. 50.16. In fut. kal, 1. f. est cum cholem in ult. וְכַרְתָּם vel sine vau, pangam, 1 Sam. 11.2.2 Sam. 3.13. Isa. 6.1.8. Jer. 31.33. sed ante maccaph occ. cum cametz chatuph in ult. & cum vau abundante; sic, וְכַרְתָּם idem, Jos. 9.7. Item cum ! cop. præf. occ. simpl. & cum ! præf. add. וְכַרְתָּם & succidam, 2 Reg. 19.23. Isa. 37.24. וְכַרְתָּם & pangam, Isa. 55.3. Sic & in 2. f. m. fut. kal, occurrit cum cholem in ult. sed cum vau conv. præf. cum cametz chatuph ante Maccaph; ut seq. וְכַרְתָּם pangas; succides, Exod. 23.32.34.12.15. Deut. 7.2.. 20.19. Jud. 6.25. & 27. וְכַרְתָּם & cædis, Isa. 57.8. in 3. f. m. fut. kal, cum ! Interrog. præf. est, וְכַרְתָּם num panger? Job. 40.28. & cum vau conv. occ. cum cholem in ult. sed ante maccaph cum cametz chatuph, ut seq. וְכַרְתָּם & pepigit; succidit, abscidit, Jos. 9.15.24.25. Jud. 9.48. 1 Sam. 18. 3..20.16..24.4. 2 Sam. 5.3..10.4. 1 Reg. 15.13.2 Reg. 11. 4.17.17.35.23.3.14. 1 Chron. 11.3..19.4. 2 Chron. 15. 16..23.3.16..34.31. Ezech. 17.13. וְכַרְתָּם idem, 1 Sam. 17.51. 1 Reg. 20.34. & in 3. f. fut. kal, cum ! conv. est, וְכַרְתָּם & abscidit, Exod. 4.25. in 1. pl. occ. cum cholem vel ante Maccaph cum cametz-chatuph in ult. ut & cum ! præf. add. post Scheva penult. & cum ! cop. præf. & כּוּ. Aff. ut seq. וְכַרְתָּם succidemus, 2 Chron. 2. 16. וְכַרְתָּם pangemus, Ezr. 10.3. וְכַרְתָּם pangemus, Gen. 26.28..31.44. וְכַרְתָּם & excidemus eum, Jer. 11.19. In 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum Nun parag. add. וְכַרְתָּם pangetis, Jud. 2.2. וְכַרְתָּם & pepigistis, Jer. 34.15. וְכַרְתָּם succiditis, Exod. 34.13. & in 3. pl. fut. kal, occ. cum cholem penult. sic, וְכַרְתָּם pangent, Psal. 83.6. Hof. 1.2.2. sed cum ! cop. & 1 conv. præf. est cum Scheva penult. וְכַרְתָּם & succident, pangent, 1 Reg. 5.6.2 Sam. 3.21. וְכַרְתָּם & pepigerunt, absciderunt, Gen. 21.27.32. Num. 13.23. Jud. 9.49. 1 Sam. 23.18..31.9.2 Sam. 5.12..20.22. Item cum ! conv. præf. occ. etiam cum kibbutz pro schurek ante ! Aff. sic, וְכַרְתָּם & succiderunt eum, Ezech. 31.12. In Niph. kal, וְכַרְתָּם abscissus, discissus fuit; excisus, succisus fuit; Bu. Lex. Av. occ. cum pathach extra pausam, sed cum cametz intra pausam, ut & cum ! conv. præf. ut seq. וְכַרְתָּם excisum est, Joel. 1.5.16. וְכַרְתָּם excinditur, succisus est, Psal. 37.28. Nah. 1.15. וְכַרְתָּם & excindetur, Exod. 30.33.38. Lev. 17.4.9. Isa. 22.25. & in 3. f. f. prat. niph. occ. cum cametz penult. ob. pausam, sed cum !

conv. præf. cum Scheva penult. extra pausam, וְכַרְתָּם ex scinditur, Psal. 37.38. וְכַרְתָּם & excindetur, Gen. 17. 14. Ex. 12.15.19.31.14. Lev. 7.20.21.25.27..19.8.. 22. 3.23.29. Num. 9.13..15.30..19.13.20. Jer. 7.28. Zach. 9. 10. In 2. f. m. prat. Niph. cum ! conv. præf. est, וְכַרְתָּם & excinderis, Obad. 1.10. Item in 3. pl. prat. niph. extra pausam occ. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. & cum ! conv. præf. cum Scheva penult. ut seq. וְכַרְתָּם excisus fuit, Jos. 4.7. Zeph. 1.11. וְכַרְתָּם excisus fuit, Jos. 3.16. וְכַרְתָּם excindetur, Lev. 18.29.. 20.17. 18. Isa. 29.20. in Infin. niph. occ. simpl. & cum ! præf. וְכַרְתָּם excindeudo, Num. 15.30. וְכַרְתָּם in excindendo, Psal. 37.34. Item in 3. sing. m. fut. Niph. occ. locis seq. וְכַרְתָּם excindetur, Gen. 9.11. Lev. 17.14. Num. 11.33. Jos. 9.23. Ruth. 4.10.2 Sam. 3.29. 1 Reg. 24.8.25.9.5. 2 Chron. 6.16..7.18. Job. 14.7. Isa. 48.19.55.13.56.5. Jer. 33.17.18..35.19. Dan. 9.26. Hof. 8.4. Obad. 1.9. Zeph. 3. 7. Zach. 14.2. & in 3. f. fut. Niph. est, וְכַרְתָּם excindetur, Gen. 4.1.36. Num. 15.30. Prov. 10.31.23.18.. 24.14. Item in 3. pl. fut. Niph. extra pausam est cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. cui etiam Nun parag. est add. ut seq. וְכַרְתָּם excindetur, Zach. 13.8. וְכַרְתָּם idem, Psal. 37.22. Prov. 2.22. Isa. 11.13. Mich. 5.8. וְכַרְתָּם idem, Jos. 3.13. Psal. 37.9. In pual, וְכַרְתָּם abscissus est, præcisus est, Ezech. 16.4. non וְכַרְתָּם est præcisus umbilicus tuus; Pag. non sectus erat; Cocc. & c. fin. in quo loco Resch est cum dagech præter morem; Merc. post cametz chatuph absque punctis. Non abscissus fuit, & c. Bu. Conc. & dagech in Resch & scribitur & legitur, Corath; ex Bu. Lex. unde in 3. f. f. prat. pual, וְכַרְתָּם pro quo est cum cametz penult. ob. pausam, Jud. 6.28. Ecce dirutum est Altare Baal, & lucus juxta ipsum וְכַרְתָּם succisus est, Av. excisus fuit, Bu. & c. In hiphil, וְכַרְתָּם scidit, abscidit, & c. Bu. man. Av. fecit excindere; Av. In hiph. significat excindere, abolere, tollere de medio; Cocc. Occurrit in prat. hiph. 3. f. m. & c. cum ! conv. præf. ut & in 1. f. simpl. sed sæpius cum ! conv. præf. ut seq. וְכַרְתָּם excidit, 1 Sam. 28.9. 1 Reg. 11.17. וְכַרְתָּם & excindet, Lev. 26. 22. וְכַרְתָּם excidi, Jos. 23.4. Ezech. 21.9. Zeph. 3.6. וְכַרְתָּם & excidam, Lev. 17.10.. 20.3.5.6.. 26.30. 1 Reg. 9.7..14.10..21.21.2 Reg. 9.8. Isa. 14.22. Ezech. 14.12. 16..21.8..25.13.15.29.8..30.15.35.7. Am. 1.5.8.. 2.3. Mich. 5.9.10.11.12. Nah. 2.14. Zeph. 1.3.4. Zach. 9.6.10. In qua 1. sing. prat. hiph. occ. etiam cum ! conv. præf. & וְכַרְתָּם & Aff. sic, וְכַרְתָּם & excidam te, Ezech 25.7. וְכַרְתָּם & excidam eum, Ezech. 14.8. In 3. pl. prat. hiph. occ. etiam simpl. & cum ! conv. præf. וְכַרְתָּם exciderunt, Jud. 4.24. וְכַרְתָּם & excident, Jos. 7.9. In Infin. hiph. occ. simpl. & cum ! præf. ut & cum ! & Aff. cui ult. etiam ! est præf. ut seq. וְכַרְתָּם excindere, Jer. 44.8. וְכַרְתָּם in excindendo, 1 Sam. 20. 15. 1 Reg. 18.4. וְכַרְתָּם ad excindendum, excindere, Exod. 8.5.2 Chron. 22.7. Psal. 34.17.. 101.8.. 109.13. Jer. 9.20..44.7..47.4. Ezech. 14.13.20..17.17. Obad. 1. 14. וְכַרְתָּם & excindere, Isa. 10.7. Jer. 44.11. וְכַרְתָּם excindere te, Isa. 48.9. וְכַרְתָּם ad excindendum eum, Jer. 51.62. In fut. piel, וְכַרְתָּם ng. occ. simpl. & cum ! cop. præf. cui & ! præf. est add. וְכַרְתָּם excindam, 1 Sam. 2.33. Nah. 1.14. Zach. 13.2. וְכַרְתָּם & excindam, 1 Chron. 17.8. וְכַרְתָּם idem, 2 Sam. 7.9. & in 2. f. m. fut. hiph. est, וְכַרְתָּם excindes, 1 Sam. 20.15.. 24.21. Item in 3. f. m. fut. hiph. occ. cum chirek magno, & cum

cum Tze. e. ult. cui forma cum Tzere ! cop. & ! conv.
 unt præf. יִכְרֹת excindet, Deut. 12. 29. 19. 1. 1. Reg. 14.
 14. יִכְרֹת idem, Psal. 12. 4. Mal. 2. 12. וְיִכְרֹת & excindet,
 Psal. 109. 15. וְיִכְרֹת & excidit, Jos. 11. 2. 1. Isa. 9. 13. & in
 3. f. fut. hiph. occ. cum ך Aff. sic, וְיִכְרֹת excindet
 re. Nah. 3. 15. ut & in 1. pl. fut. hiph. occ. simpl. loco seq.
 יִכְרֹת excindemus, 1. Reg. 18. 5. cui & ! cop. est præf.
 & נָה Aff. וְיִכְרֹת & excindemus eum, Jer. 4. 8. 2. I-
 tem, 2. pl. m. fut. hiph. est, וְיִכְרֹת excindatis, Num.
 2. 18. In Hephth, וְיִכְרֹת factus est excindendi, abscissus est:
 Av. Occurrit loco seq. וְיִכְרֹת excisum est, Joel. 1. 9. At-
 que inde nomina; i. כְּרִיתוֹת f. repudium, quasi scissi-
 onem vel rescissionem dicas; Merc. quasi scil. conjugii
 scissio, vel rescissio; Bu. Lex. abscissio, rescissio, libellus
 repudiij seu divortij; Av. Christus Matthæi 10. ἀποστασιον
 dicit, quasi divortionalis; at Mat. 19. & Marc. 10. βιβλιον
 ἀποστασιον librum divortij, Merc. Occurrit vel cum Schu-
 rek, vel, pro eo, cum kibbutz in ult. sic, וְיִכְרֹת vel
 כְּרִיתוֹת rescissio, repudium, Deut. 24. 1. 3. Isa. 50. 1. Sed
 occurrit etiam in forma pl. m. כְּרִיתוֹת & in constr.
 כְּרִיתוֹת divortia, repudia: inde, & cum ך Aff. est,
 כְּרִיתוֹת repudiorum nullius; Pag. Bu. & c. Jer. 2.
 8. Item, 2. hinc etiam juxta quosdam No. pl. f. כְּרִיתוֹת
 trabes, Bu. Lex. excisæ, scil. trabes & excisæ dolatæ, Pag.
 Occ. cum ך cop. præf. 1. Reg. 7. 2. & 6. 36. Bu. Lex. וְיִכְרֹת
 & trabes-excisas & excisæ dolatas cedrorum, & c, Pag.
 qui ponit nomen hoc pro forma pl. f. part. pahul, ibi vide.
 Atque hinc etiam 3. deduci solet No. כְּרִית mafc. Creta,
 seu Cureta, nomen regionis seu insulæ in qua olim e-
 rant fortissimi & exercitatissimi milites, excindentes
 in bello plurimos, qui vocabantur Curetes. Hinc Græci
 Κρήτι Creta regio, vel insula, Κρητῶν Creteus, qui
 ex Creta Insula est: Cretenfis; & quum præ cæteris
 fuerunt fortissimi milites, hinc etiam κρατῖς, κραταῖς,
 & c. robor, fortifico, prævaleo in certamine; & Latin-
 um, certo, as, are: creatores enim erant in Insula Creta-
 & Av. כְּרִית Ceretæus, Bu. Lex. popolare nomen;
 Apparet Cerethæos ad Palæstinos pertinere. An inde
 Κρήτι nomen habeat, in medio relinquimus. Fuerunt
 quoque inter שבט־שִׁמְשֹׁן Davidis, ex illa gente: fortè
 ex Tsfiklag, & vicinis locis, 2 Sam. 15. 17. ubi & Giththæ-
 orum, qui secuti sunt Davidem, mentio fit. 2 Sam. 8.
 18. Cocc. כְּרִית Cerethi, una erat & familiis Israël, sic
 appellata, inquit R. D. ut in loco cit. 2 Sam. 8. & Cerethi
 & Pelethi. Targum tamen habet קשתני וקלעני fa-
 gittarios, vel arquites, i. e. arcu præliantes, & fundi-
 liarior; sed videtur nomen esse gentis, sive magnæ
 familiaris, inquit R. D. & Pelistis; Pag. & quidem, has
 duas familias ex Palæstina fuisse, verisimile admodum
 est; quæ, quia erant bellicosissimæ, à Davlde accersitæ
 sunt, ut illarum præsidio stiparetur. Hieron. vult fuisse
 70. Judices, illis substitutos quos Moses in deserto de-
 legerat: Sanhedrin i. e. סנהדרין appellarunt. Borgen-
 sis כְּרִית vult velut lictores fuisse apud Romanos, qui
 noxios perderent, à כְּרִית; at פלתי à liberando, i. e.
 פלש, dictos, qui innocentes tuerentur; ut penès am-
 bos fuerit executio justitiæ, quæ in his duobus consistit.
 Sed פלתי non per Teth, sed per Tau scribitur: Ideo
 alii malunt à פלח deducere, quasi selectos dicas milites.
 Inter has omnes opiniones, prima est maximè proba-

bilis, quacunque tandem de causa his seu gentibus, seu familiis nomen fuerit impositum; Merc. Occurrit autem nomen hoc in sing. cum וְהַ וְהַ dem. praf. הַכְּרֵתִי Keretaus, 1 Sam. 30. 14. 2 Sam. 15. 18. 20. 23. 1 Chron. 18. 17. וְהַכְּרֵתִי & Keretaus, 2 Sam. 8. 18. 20. 7. 1 Reg. 1. 38. 44. & in forma pl. m. est, כְּרֵתִים, Ceretai; Bu. Conc. Ezech. 25. 17. & excidam אֶת־כְּרֵתֵי Cerethæos; Hieron. & interficiam interfectores, 70. Κηταις Cretenses, Pag. Av. & Zeph. 2. 4. Væ habitatoribus tractus maris, genti כְּרֵתִים Cerethæorum; Hieron. gens perditorum Pag. genti Cretæorum; 70. Κρητῶν. Av. Loci quidam specialiter notati occurrunt in hac Radice: ut Lev. 22. 24. ex part. pahul, וְכֵרֶת & incisum, i. e. cuius nervus est vel erat incisus, inquit R. D. Pag. כְּרִית in hoc loco est excisus, castratus; Cocc. & Deut. 23. 1. וְכִרְיָה & incisus (abscissus) fuforium, i. e. nervum; vel, scissus fuforio, i. e. nervo, seu virili membro; h. e. cui fuforium, i. e. virile membrum scissum est; q. d. cui abscissus (incisus) est nervus, nec amplius impulsus seminis impetum ejaculatur: sed duntaxat illud fundit & guttatim stillat, ita ut generandi vim nullam habeat. Rab. David in libro Radicum, ex Rab. Solom. in comment. Vide infra in שֹׁפֵךְ; Merc. Cev. 1 Reg. 6. 36. כְּרוֹתוֹת וְחִיּוֹת; q. d. scissa Cedrorum, i. e. aseres, trabes, viz. Cedrini; prout Chald. trabes ex lignis Cedrorum. Crebrò autem phrasis hæc notabilis est in Scripturis, כְּרוֹתוֹת fecare fædus, h. e. secando facere fædus: scd tis enim animalibus fiebat fædus; vide Gen. 15. 9, 10, 17, 18 Deus nobiscum fædus facit mediante sacrificio, five mortificatione vitæ; hinc Psal. 50. 5. חֲסִידֵי כִבְרִיתִי חֲסִידֵי כִבְרִיתִי pios meos secantes fædus meum, h. e. facientes fædus mecum super sacrificio. Jer. 34. 18. Populus fecit fædus coram Deo, secdo vitulo in duas partes, & per medias eas incedens; fortè significans עָלָה וְשָׁחַט panam violati fæderis. Hæc phrasis, secare fædus, non uno modo usurpatur. Aliquando notat per legem invitare ad pacem faciendam, & amicitiam contrahendam, vel certâ lege pacem & amicitiam offerre. Exod. 24. 8. Ecce sanguis הַכְּרִית fæderis, quod כְּרֵת יְהוָה עִמָּכֶם Dominus pepigit vobiscum עַל הַכְּרֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה super omnibus hisce verbis; h. e. ecce sanguis, typus sanguinis, quo fundatur pax & amicitia, quam ego vobis addico, siquidem præcepta hæc, quæ vobis præscripsi, obser vetis, five in fide sanguinis fæderis convertamini ad me, & in terra, quam do vobis pignus hæreditatis, judicia quæ vobis præscripsi, exerceatis. Confer Exod. 34. 27. Jer. 31. 32. Non ut fædus, quod secui cum patribus eorum, quo die apprehendi manum eorum, ut educerem eos ex Ægypto: quia illi irritum fecerunt fædus meum. Significat, scdus, h. e. pacem & amicitiam obtulisse Israelitis, & præterea terram Canaan, ut hæreditatem, five hæreditatis veræ pignus; sed frustrâ. Nam plerisque non habuisse sibi fidem, sed suâ contumaciâ effecisse, ut carerent pace & amicitia Dei & in terram non intrarent; vel lege gravi onerarentur. Ideoque hæc phrasis notat aliquando, legem alicui imponere: ut Jer. 34. 13. Job. 31. 1. fædus secui oculis meis: legem hanc dixi oculis meis. Aliquando notat, pacem alicui addicere; Exod. 34. 12. Cave tibi nè seces fædus habitanti in terra, h. e. nè ipsis pacem des. Deut. 7. 2. 1 Sam. 11. 1.

Rad.82. כָּשַׁב m. est idem quod כָּבַשׁ, i. e. agnus ovis annicula; Pag. Bu. nam si annum excedat, dicitur aries; Merc. agnellus unius anni, &c. Cogn. est cum lavit, & כָּבַשׁ subjecit; nam agni facile possunt subigi, & eorum nativa lana est candida ceu lota. Usurpatur in promiscuo genere: Av. Occurrit hoc nomen simpl. & cum ! cop. & dem. praf. כָּשַׁב ovis, Lev. 3.7. 17.3. 22.27. Num. 18.17. וְכָשַׁב & ovis, Lev. 7.23. כָּשַׁב ovis, Lev. 4.35 sic & in forma pl. m. occ. simpl. & cum ! & praf. כָּשִׁים oves, Deut. 14.4. וְכָשִׁים oves, Lev. 1.10. וְכָשִׁים & agnos, Gen. 30.40. כָּשִׁים in ovibus, Gen. 30.32, 33, 35. Lev. 22.19. Atque inde No. in forma fem. כָּשְׁבָה agna, agnicula, agnella, vel ovicula, Pag. Bu. prout occurrit loco seq. כָּשְׁבָה agna, Lev. 5.6.

Rad.83. כָּסָה est כָּסָה tegere, operire, & שוּיח linire, vel linere, complanare; Pag. obduci, operire, Bu. Lex. operus est, obductus est significatione neutrali. Dicitur autem proprie de obductione adipis, ut si quis densitate adipis est operus. Cogn. cum כָּסָה operuit, Av. Occurrit in prat. kal, 2. f. m. Deut. 32.15. in crassatus fuisti, כָּסִיתָ operuisti; sub. cor tuum; ob multam pinguedinem; adeo ut nihil intelligas, juxta R. D. in l. Rad. Quidam intransitive, operus seu obductus es, nim. adipe & sagina; Merc. vel adipe, Bu. Lex. operus es crassitudine: Av. cooperuisti; scil. ossa carne, carnem opimitate; à כָּסָה; Cocc. R. Sal. operuisti; sicut scil. homo, quum intrinsecus est pinguis, illius ilia duplicantur extrinsecus. Citat locum Job. 15.27. כָּסָה operuit faciem suam adipe; & sic hic est quasi כָּסִיתָ operuisti, scil. faciem tuam adipe, seu pinguedine; Pag. operus es adipe; Bu. Conc.

Rad.84. כָּשְׁרִים Casdim, i. e. Chaldæi; item pro terra Chaldæorum. Hinc mutato ש in L. fit Chaldæus, Chaldæa, &c. Av. Occurrit Gen. 11.5. & cum ! praf. Dan. 2.2. ut & cum ה locali in fine, כְּשִׁרְמָה in Chaldæam, Ezech. 23.16. Av. Bu. Lex. In sing. כָּשְׁרִי Chaldæus: divinus, divinandi peritus; quod in eo Chaldæi excellenter, Bu. Lex. &c. vide in Conc. Chald.

Rad.85. כָּשַׁל est, impingere, offendere; Pag. deijci in aliquid, illidere, ut decidas; Merc. pede, aut pedibus infirmari, debilitari viribus, cadere, ruere, Pag. lapsus est, corruit, impexit, &c. Bu. Lex. corruendo impexit: cogn. cum כָּשַׁל orbis fuit, & cum חָשַׁל lassus fuit, nam lassus, & qui omni auxilio sunt orbati, facile impingunt, ut, corruant; Av. וְכָשַׁל signif. offendere sive impingere in via, vel in cursu; Cocc. Occurrit in prat. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. praf. כָּשַׁל corruit, Neh. 4.10. Psal. 3.1.11. Hof. 5.5. וְכָשַׁל & corruet, Isa. 31.3. Jer. 50.32. Hof. 4.5. & in 3. f. f. prat. kal est, כָּשַׁל corruit, Isa. 3.8. 59.14. sicut & in 2. f. m. prat. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. כָּשַׁל corruisti, Hof. 14.2. וְכָשַׁל & corruet, Hof. 4.5. & in 3. pl. extra pausam est cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui formatæ priori ! conv. est praf. ut seq. כָּשַׁל corruerunt, Ps. 27.2. 107.12. 109.24. Jer. 46.7. וְכָשַׁל & impingunt, Jer. 46.12. Lam. 5.13. וְכָשַׁל & impingunt, Lev. 26.27. Isa. 8.17. 28.13. Jer. 6.21. & in 1. pl. prat. kal, est, כָּשַׁל impingimus, Isa. 59.10. In part. ben. kal, f. m. occ. locis seq. כָּשַׁל corruens, impingens, labans, 2 Chron. 28.14. Job. 4.4. Pf. 105.37. Isa. 5.27. Jer. 46.17. & à sing. f. כָּשַׁל corru-

Rad.82. כָּשַׁב m. est idem quod כָּבַשׁ, i. e. agnus ovis annicula; Pag. Bu. nam si annum excedat, dicitur aries; Merc. agnellus unius anni, &c. Cogn. est cum lavit, & כָּבַשׁ subjecit; nam agni facile possunt subigi, & eorum nativa lana est candida ceu lota. Usurpatur in promiscuo genere: Av. Occurrit hoc nomen simpl. & cum ! cop. & dem. praf. כָּשַׁב ovis, Lev. 3.7. 17.3. 22.27. Num. 18.17. וְכָשַׁב & ovis, Lev. 7.23. כָּשַׁב ovis, Lev. 4.35 sic & in forma pl. m. occ. simpl. & cum ! & praf. כָּשִׁים oves, Deut. 14.4. וְכָשִׁים oves, Lev. 1.10. וְכָשִׁים & agnos, Gen. 30.40. כָּשִׁים in ovibus, Gen. 30.32, 33, 35. Lev. 22.19. Atque inde No. in forma fem. כָּשְׁבָה agna, agnicula, agnella, vel ovicula, Pag. Bu. prout occurrit loco seq. כָּשְׁבָה agna, Lev. 5.6.

Rad.83. כָּסָה est כָּסָה tegere, operire, & שוּיח linire, vel linere, complanare; Pag. obduci, operire, Bu. Lex. operus est, obductus est significatione neutrali. Dicitur autem proprie de obductione adipis, ut si quis densitate adipis est operus. Cogn. cum כָּסָה operuit, Av. Occurrit in prat. kal, 2. f. m. Deut. 32.15. in crassatus fuisti, כָּסִיתָ operuisti; sub. cor tuum; ob multam pinguedinem; adeo ut nihil intelligas, juxta R. D. in l. Rad. Quidam intransitive, operus seu obductus es, nim. adipe & sagina; Merc. vel adipe, Bu. Lex. operus es crassitudine: Av. cooperuisti; scil. ossa carne, carnem opimitate; à כָּסָה; Cocc. R. Sal. operuisti; sicut scil. homo, quum intrinsecus est pinguis, illius ilia duplicantur extrinsecus. Citat locum Job. 15.27. כָּסָה operuit faciem suam adipe; & sic hic est quasi כָּסִיתָ operuisti, scil. faciem tuam adipe, seu pinguedine; Pag. operus es adipe; Bu. Conc.

Rad.84. כָּשְׁרִים Casdim, i. e. Chaldæi; item pro terra Chaldæorum. Hinc mutato ש in L. fit Chaldæus, Chaldæa, &c. Av. Occurrit Gen. 11.5. & cum ! praf. Dan. 2.2. ut & cum ה locali in fine, כְּשִׁרְמָה in Chaldæam, Ezech. 23.16. Av. Bu. Lex. In sing. כָּשְׁרִי Chaldæus: divinus, divinandi peritus; quod in eo Chaldæi excellenter, Bu. Lex. &c. vide in Conc. Chald.

Rad.85. כָּשַׁל est, impingere, offendere; Pag. deijci in aliquid, illidere, ut decidas; Merc. pede, aut pedibus infirmari, debilitari viribus, cadere, ruere, Pag. lapsus est, corruit, impexit, &c. Bu. Lex. corruendo impexit: cogn. cum כָּשַׁל orbis fuit, & cum חָשַׁל lassus fuit, nam lassus, & qui omni auxilio sunt orbati, facile impingunt, ut, corruant; Av. וְכָשַׁל signif. offendere sive impingere in via, vel in cursu; Cocc. Occurrit in prat. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. praf. כָּשַׁל corruit, Neh. 4.10. Psal. 3.1.11. Hof. 5.5. וְכָשַׁל & corruet, Isa. 31.3. Jer. 50.32. Hof. 4.5. & in 3. f. f. prat. kal est, כָּשַׁל corruit, Isa. 3.8. 59.14. sicut & in 2. f. m. prat. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. כָּשַׁל corruisti, Hof. 14.2. וְכָשַׁל & corruet, Hof. 4.5. & in 3. pl. extra pausam est cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui formatæ priori ! conv. est praf. ut seq. כָּשַׁל corruerunt, Ps. 27.2. 107.12. 109.24. Jer. 46.7. וְכָשַׁל & impingunt, Jer. 46.12. Lam. 5.13. וְכָשַׁל & impingunt, Lev. 26.27. Isa. 8.17. 28.13. Jer. 6.21. & in 1. pl. prat. kal, est, כָּשַׁל impingimus, Isa. 59.10. In part. ben. kal, f. m. occ. locis seq. כָּשַׁל corruens, impingens, labans, 2 Chron. 28.14. Job. 4.4. Pf. 105.37. Isa. 5.27. Jer. 46.17. & à sing. f. כָּשַׁל corru-

ens, est forma pl. f. part. ben. kal; sic, כּוּשָׁלוֹת labantia, Isa. 35. 3. In Infin. kal, occ. plenè, loco seq. כּוּשָׁלוֹ impingendo, Isa. 40. 30. In Niphal, וּכְשַׁל offensus est, lapsus est impingendo; Av. ferè non plus quàm in kal significat, utrobique enim est neutrum; Merc. Occurrit in præter. niph. 3. f. m. cum ! conv. præf. וּכְשַׁל & impinget, Dan. 11. 19. ut & in 3. pl. præter. niph. occ. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui utrique formæ ! conv. est præf. sic, וּכְשַׁל & impingent, Dan. 11. 14. וּכְשַׁל & corruent, Dan. 11. 33. In part. Niph. f. m. occ. cum ! dem. præf. & in forma pl. m. cum ! cop. præf. וּכְשַׁל collapsus, Zach. 12. 8. וּכְשַׁל & collapsi, 1 Sam. 2. 4. In Infin. niph. וּכְשַׁל offendi, corruiere, & c. unde cum ! præf. & Aff. juxta normam esset וּכְשַׁל, sed pro eo occurrit contractè absque He nota Infin. Niph. cujus vocalis chirek retinetur sub Beth, sic, וּכְשַׁל & in corruendo eo, Prov. 24. 17. Item regulariter occ. Infin. niph. cum ! præf. & Aff. sic, וּכְשַׁל & in corruendo eos, Dan. 11. 34. In fut. Niph. occ. in 2. & 3. f. m. ut & in 3. pl. m. extra paulam cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. ut seq. וּכְשַׁל impinges, Prov. 4. 12. וּכְשַׁל corruet, Ezech. 33. 12. וּכְשַׁל corruent, impingent, Psal. 9. 4. Prov. 24. 16. Jer. 6. 15. 8. 12. 20. 11. 31. 9. Hof. 5. 5. 14. 10. Nah. 2. 6. 3. 3. וּכְשַׁל impingent, corruent, Prov. 4. 19. Isa. 40. 30. 63. 13. Dan. 11. 35. 41. In piel, est וּכְשַׁל impingere, seu offendere fecit; Bu. Av. vel debilitavit; Cocc. unde in 3. f. m. & fut. piel וּכְשַׁל impingere faciet, debilitabit, & c. unde in 2. f. fut. piel, Ezech. 36. 14. gentes tuas non וּכְשַׁל debilitabis amplius, Cocc. impingere facies, Bu. Id. Masorethæ legendum docent וּכְשַׁל orbabis, Bu. Lex. & sic 70. אֲדַעֲשֶׂהוּ quasi esset וּכְשַׁל, quod præcedit, vers. 13. Cocc. In hiphil, וּכְשַׁל impingere fecit, labefactavit, Bu. Lex. Av. vel deiecit, Av. Offensionem vel offendiculum præbuit, & c. ut Bu. Merc. Occurrit in 3. f. m. præter. hiph. & in 2. pl. m. sic, וּכְשַׁל labefactat, Lam. 1. 14. וּכְשַׁל impingere fecisti, Mal. 2. 8. In Infin. hiph. occ. cum ! præf. ut & cum ! præf. & Aff. וּכְשַׁל & ad impingere faciendum, 2 Chron. 25. 9. וּכְשַׁל ad facere impingere eum, 2 Chron. 28. 23. In fut. hiph. 2. f. f. occ. defectivè cum chirek absque jod penult. sic, וּכְשַׁל impingere fines, Ezech. 36. 15. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. cum ! Aff. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. & Aff. post kibbutz pro schurek; ut & cum ! Aff. ut seq. וּכְשַׁל impingere faciet te, 2 Chron. 28. 9. וּכְשַׁל impingere faciant, Prov. 4. 16. וּכְשַׁל & impingere faciunt eam, Psal. 64. 9. וּכְשַׁל impingere fecerunt eos, Jer. 18. 15. In Hophal וּכְשַׁל vel cum kibbutz pro cametz chatuph, וּכְשַׁל impingere factus est; & c. unde in part. hoph. (à sing. וּכְשַׁל impingere factus, lapsus, projectus, vel dejectus, & c.) pl. m. cum kibbutz est וּכְשַׁל impingere facti, Jer. 18. 23. Atque inde nomina, i. כְּשִׁי m. securis, bipennis, aut vectis; Bu. Lex. Pag. vel, secundum alios, ascia; Kimchi כְּרִי, i. e. securis; quod nomen Targum per hoc reddit, Jer. 46. & sic dicitur, quòd ligna labefactè & decidere faciat arbores & alia; Merc. & ità impingit ut corruant; Av. malleus; Cocc. Occurrit cum ! præf. sic, וּכְשַׁל cum securi, Psal. 74. 6. Item, 2. hinc etiam No. כְּשִׁי masc. lapsus, Bu. Lex. Merc. ruina; Merc. Cocc. offensio; Coc. Av. Occurrit loco seq. וּכְשַׁל lapsus, Prov. 16. 18. sicut

& 3. hinc etiam No. וּכְשַׁל idem, offendiculum, offensio; Bu. Cocc. Av. scandalum, quod occasionem lapsus præbet. Occurrit simpl. & cum ! præf. ut seq. וּכְשַׁל offendiculum, Psal. 119. 165. Isa. 8. 15. 57. 14. Ezech. 3. 20. 7. 19. vel sine vau, idem, Lev. 19. 14. וּכְשַׁל & offendiculum, Ezech. 14. 2, 3, 7. וּכְשַׁל in offendiculum, Ezech. 18. 30. 44. 12. וּכְשַׁל & offendiculum, 1 Sam. 25. 31. sicut & in forma pl. m. simpl. & cum ! dem. præf. וּכְשַׁל offendicula, Jer. 6. 21. וּכְשַׁל offendicula, Ezech. 21. 20. Item, 4. hinc etiam No. וּכְשַׁל f. ruina, Bu. vel, lapsatio, offensio, tubatio, Cocc. offendiculum, scandalum, ruina; Av. Quidam seditionem intelligi volunt, quà unus in alium impingit, & labefactatur status & tranquillitas publica; Merc. Occurrit in sing. & pl. f. cum ! præf. utrique sic, וּכְשַׁל & ruina, Isa. 3. 7. וּכְשַׁל & ruinæ, Zeph. 1. 3.

Rad. 86. וּכְשַׁל non occurrit in kal, sed in piel, וּכְשַׁל fascinavit, effascinavit, fascinis usus est, vel auspiciis: auspiciatus est; Av. præstigiis usus est; Bu. Lex. Cocc. Occurrit in præter. piel, 3. f. m. cum ! cop. præf. 2 Chron. 33. 6. וּכְשַׁל & præstigiis usus est, Bu. Conc. vel auspiciis; Av. & præstigia vel maleficia exercebat; Hier. maleficis artibus inserviebat; Pag. Atque inde nomina, i. וּכְשַׁל m. quod, secundum Ab. Ezram, est præstigium; prout וּכְשַׁל sen וּכְשַׁל est præstigiator; dicit enim, quòd est levis seu agilis manibus suis; qui tenet oculos, qui notat horas quando aliquid est faciendum, & cognitionem habet somniorum, secundum dispositionem stellarum, est enim præstigiator qui circumstantibus ità oculorum aciem præstringit, i. e. valde stringit aut claudit, vel obtenebrat, ut non advertant dolum, ut res aliter videre faciat quàm sint: unde præstigium, incantatio, delusio, falsa ostentatio, & c. Et potest etiam hoc nomine substantivo וּכְשַׁל appellari fascinum, & Adjectivis illis, fascinator. Fascinator autem, est, maleficium infero: unde Virgil. Nescio quis teneros oculos mihi fascinat agnos. Sunt qui magiam, i. e. magicam artem significare putant; Hieron. communiter verit, maleficium; & Toar, maleficum; Pag. Substantivum autem וּכְשַׁל in forma pl. m. est וּכְשַׁל præstigia, maleficia, Bu. Lex. fascinationes, fascina; & accipitur per auxesin pro auspiciibus; Av. incantamenta; 70. φάρμακα, instrumenta magiæ; quæ sunt voces, signa, ritus, opera denique à Dæmone testè vel apertè instituta, ad effectum humanà potentià majorem consequendum; Coc. Occurrit autem in forma pl. m. locis seq. וּכְשַׁל præstigia, Mich. 5. 11. Nah. 3. 4. unde forma pl. m. constr. occ. cum Aff. וּכְשַׁל, & cum ! præf. & Aff. ut seq. וּכְשַׁל & præstigia tuæ, Isa. 47. 9. 12. וּכְשַׁל & præstigia ejus, 2 Reg. 9. 22. וּכְשַׁל præstigiis suis, Nah. 3. 4. Item, 2. hinc etiam No. וּכְשַׁל m. præstigiator, & c. ut ad initium radicis. In forma pl. m. וּכְשַׁל præstigiatores, malefici, Bu. Lex. auspices, haruspices, fascinatores, Av. In forma constr. pl. m. occurrit cum ! Aff. Jer. 27. 8. וּכְשַׁל nec maleficos vestros, Merc. Cev. & vos non audietis, & c. ad auspices vestros, & c. Av. Notantur gentium Prophetæ dæmoniorum societatem & instinctum iactantes, aut sub nomine phycæ cognitionis, artes Diabolicas exercentes, exorcistæ, & id genus temerarii homines. Sed Scriptura hoc vocabulo φάρμακοι, φαρμακός, & וּכְשַׁל etiam innuit omnem

omnem fiduciam in elementis mundi, sive rebus terrestribus, sive opere operato ad iustitiam & sanctitatis adaptionem, & omnem cultum ab hominibus excogitatum, & à Dæmoniiis doctum, quo creditur Deus placari, & beneficia ejus impetrari putantur; Cocc. Ab. Ezra scribit in comment. quòd מְשִׁיבִים sunt מְשִׁיבִים לְמַרְאֵה הָעֵינַן mutantur aliquid naturale ad aspectum oculi, vel certè, rem naturalem in id quod oculis spectatur, res scilicet oculis aliter obijcientes quàm pro ipsarum natura. At Chaldæi alii erant, astrorum scilicet periti; Utroque ad interpretationem somnii sui vocavit Nabuchadonosor; Merc. Cev. Atque 3. hinc etiam No. מְשִׁיבִים, quod quidam volunt esse part. piel, præstigiis utens, præstigiator, maleficus, Bu. Lex.

μαγικάνδης magus, incantator, Cocc. auspex vel auspicans, &c. Av. Occurrit in sing. m. cum 1 cop. præf. מְשִׁיבִים & præstigiator; Deut. 18. 10. & in forma pl. m. occ. cum 2 & 3 præf. בְּמַכְשָׁפִים in præstigiatores, Mal. 3. 5. בְּמַכְשָׁפִים & præstigiatoribus, Exod. 7. 11. Dan. 2. 2. Atque inde etiam, 4. est No. sām. מְכַשְׁפָּה præstigiatrix, malefica, Exod. 22. 18. מְכַשְׁפָּה præstigiatrix, maleficam non vivificabis, i.e. fines vivere; Pag. auspicem vel haruspicem non fines vivere; Av. & dixit maleficam, eò quòd maleficia ut plurimum in mulieribus inveniuntur, Pag. Hebræi dicunt מְכַשְׁפִּים esse qui mutant & transformant res naturales ad aspectum oculi; Bu. Lex. Nam verbum in piel, כָּשַׁף est, res seu creaturas aliter obijcere oculis, præstringere oculos. Nam, ut literarum positu, ita modo tantum significandi variat à verbo כָּפַשׁ, quod apud Rabbinos, mutare in aliam formam, significat; Forst. Per præstigiatorum omnis artis nefariæ exercitor intelligitur, Lev. 19. 26. & Deut. 18. 10. Sed præstigiatrix hic potius nominatur Synecdochicè, tum quia procliviores sunt ad hoc scelus, ex infirmitate, mulieres; tum quia sic visum est Deo offendere, nè infirmiori etiam sexui in hac causa, utcumque ab hominibus extenuari soleat, parcendum esse; Jun.

Rad. 87. כָּשַׁר tria significat: i. est rectum esse, congruum & conveniens esse; unde ab R. D. exp. per יָשַׁר rectum esse, in kal; Pag. Significat cum quid ex industria rectè fit; Merc. Cev. כָּשַׁר, vel כָּשֵׁר, congruit, convenit, commodus, utilis, vel placidus fuit. Cogn. cum יָשַׁר rectus fuit: nam quæ congruo tempore fiunt, placeant & recta videntur. Sunt enim Caph & Jod literæ ejusdem instrumenti; Av. Kimchi interpretatur כָּשַׁר per יָשַׁר rectitudinem & convenientiam; Cocc. Occurrit in fut. kal, 3. s. m. Eccl. 1. 16. quia nescis יָשַׁר quòd, vel quod magis rectum vel congruum sit; Pag. Bu. Lex. utrum commodius futurum sit; Av. quodnam futurum sit prosperum; Cocc. & in forma cum Tzeri, Esth. 8. 5. in prat. kal, juxta quosdam, 3. s. m. cum 1 cop. præf. וְכָשֵׁר הַדָּבָר לְפָנַי הַמֶּלֶךְ & proba est res coram rege: si æquum videtur; Cocc. & si commoda erit res hac regi; Av. In hiphil, הַכְשִׁיר rectificare, dirigere; Bu. rectum facere; Pag. Occurrit Eccl. 10. 10. in Infin. hiph. הַכְשִׁיר חֵכְמָה & excellentia rectum facere sapientiam, i.e. & excellentia est sapientiæ super alia, quòd absque dolore rectum faciat hominem. Alii sic, & abundans seu amplior rectitudo est sapientiæ; quibus non assentior, quia est verbum transitivum ex Hiphil, & non nomen, ut inquit Ab. Ezra; Pag. ego intelligo, intendendæ sunt (dixerat) vires ubi ferrum

est obtusum; sed excellentia directionis seu rectificationis, est sapientia; i.e. sed sapientia longè præstantius dirigit opus & rectius faciet; nam robore, ut suprà simpliciter dixerat, præstantior est sapientia. Infinitum loco nominis, vel nominaliter sumptum, Merc. præstantissimum rectè efficiendi est sapientia; Cocc. At e. molumento ad dirigendum, Hebr. dirigendū, est sapientia, Jun. Atque inde nomina, i. כָּשֵׁר rectus, rectum, congruus, conveniens, Bu. Lex. Pag. &c. Esth. 8. cum 1 cop. vel est verbum ex kal, formæ כָּשַׁר, ut suprà vide. Er 2. hinc etiam No. מְכַשְׁרִים m. rectitudo, æquitas; Pag. Bu. h. e. congruentia & industria in rebus convenienter agendis; Merc. Cev. commoditas, congruentia, utilitas; Av. Occurrit simpl. & cum 1 præf. ut seq. מְכַשְׁרִים rectitudo, Eccl. 4. 4. 5. 10. וּבְכַשְׁרִים & in rectitudine, Eccl. 2. 21. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in No. pl. f. כְּוָשְׁרוֹ compedes, vel annuli compedum; Pag. Bu. Commoditates, opportunitates, congruentiæ, Av. Occurrit cum 2 præf. Psal. 68. 7. qui educit victos בְּכָוָשְׁרוֹ compedibus, vel annulis compedum, juxta R. D. & Caph est sicut Coph, quoad significantiam: ut sit sicut קְשִׁירִים ligamina, vincula. Sic חֲבִילִים & חֲבִילִים ejusdem sunt significationis; Pag. vel, in congruentiis, i.e. in opportunitatibus; Av. in commoditatibus; vel ad כָּשֵׁר pertinet; Cocc. Quidam, ad recta & congrua; Merc. R. Sal. recto, & opportuno tempore; Bu. Lex. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in No. כְּוָשִׁיר verticulum, seu vertibulum, quasi fusi directorium; Pag. Bu. Lex. quod ponitur in capite fusi, neriibus mulieribus, ad dirigendum netum, sive id quod nent; est enim instrumentum quod fuso adhibetur ut facilius vertatur; Pag. significat colum, vel fufum; vel ut Kimchi vult, verticillum; Merc. כְּוָשִׁיר est congruentia; & ponitur pro verticulo quod fuso adhibetur ut commodius vertatur; Av. Occurrit cum 2 præf. Prov. 31. 19. manus suas misit בְּכְוָשִׁיר in verticulum; Pag. Av. alii, in rectitudine, i.e. rectè: sed rectius est prius; Merc. ad verticulum, Bu. Conc. &c. Item inter nomina quidam ponunt הַכְשִׁיר commoditas, utilitas, Eccl. 10. 10. & uberius הַכְשִׁיר commoditatis est sapientia, i.e. uberrima commoditas, &c. Av. Plerique sumunt pro Infin. Hiphil, ut suprà: ibi vide.

Rad. 88. כָּחַת est contundere, cædere, tundere; Pag. convenit cum כָּתַשׁ de quo infra: sed latius patet nonnihil vergit ad נָכַה unde הִנֵּה percutere; Merc. כָּחַת cudit, contudit, contrivit; Bu. Lex. cudit tendendo, procudit, concidit in tenuitatem maximam. In kal כָּחַת contrahit, procudit, concussit, conquassit; idem quod נָכַח & cogn. cum כָּחַת consternavit, & cum כָּתַשׁ quassavit, contudit, Av. Occurrit in 1. sing. prat. kal cum 1 conv. præf. loco seq. וְכָחַתִּי & contundam, Psal. 89. 24. In part. pahul, s. m. simpl. & cum 1 conv. præf. כָּחַת contusum, Isa. 30. 14. וְכָחַת & contusum, Lev. 22. 24. in Imper. kal, s. m. כָּחַת (ut כָּחַת) contunde: unde in pl. m. est, כָּחַת contundite, Joel. 4. 10. In fut. kal, 3. sing. יָכַח (ut יָסֹב) contundet: unde in 1. sing. fut. kal, cum 1 cop. præf. pro יָכַח (ut יָסֹב) occ. cum dagesch post brevem vocalem lægol, loco longæ cametz; sic, וְכָחַת & contundam, Deut. 9. 21. In piel, כָּחַת contudit, Bu. procudit ad contritionem; Av. Occurrit in prat. piel, 3. s. m. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & in 3. pl. cum 1 conv. præf. ut seq. כָּחַת contudit, 2 Chron.

34.6. & contudit, 2 Reg. 18.4. & tundent, 11a.2.4. Mich. 4.3. Zach. 11.7. In pual, כתת procusus est, contritus est. Occurrit in 3. pl. præ. pual cum ! conv. præ. כתת & contundentur, 2 Chron. 15.6. In hiphil, כתת contundere, conterere; Bu. man. unde in fut. hiph. 3. f. m. est, vel, כתת vel, כתת contundet: unde in 3. pl. m. esset כתת contudent: sed cum ! conv. præ. longa vocalis cametz murata est in brevem pathach, cum dagefch sequente in Caph cum Scheva: sic, וכתת & contriverunt, Deut. 1.44. prout etiam occurrit cum ! conv. præ. & א כתת, וכתת & contriverunt eos, Num. 14.45. In hophal וכתת contundi, conterī, Bu. unde in fut. hoph. 3. f. m. pro וכתת (ut וכתת) occ. cum brevi vocali kibbutz ante dagefch in Caph, loco longæ vocalis schurek; sic, וכתת, atteretur, 11a.24.12. prout etiam in 3. pl. fut. hoph. pro וכתת (ut וכתת) occ. cum kibbutz ante dagefch; idque in pausa cum cametz, sed extra pausam cum pathach; (quæ tamen omnia ex Hophal, & præcedentia etiam ex Hiphil, quidam referunt ad וכתת, alii, ad וכתת, Bu. Lex.) sic, וכתת vel וכתת contudentur, Job. 4.20. Jer. 46.5. Mich. 1.7. Atque indè nomina, i. כתת m. tufum, Bu. Lex. confusio, Pag. contusus, procusus, excusus; nomen Adj. Av. contufum, vel ex confusione fluens oleum; Cocc. Occurrit tantum simpl. locis seq. כתת tufum, Exod. 27.20. 29.40. Lev. 24.2. Num. 28.5. 1 Reg. 5.11. Item, 2. indè etiam nomen כתת f. confusio, Bu. confractio, Pag. contritio, conquassatio; Av. In forma constr. כתת: unde cum כתת præ. & א Aff. est כתת in confusione ejus, Bu. in confractioe illius; Pag. 11a.30.14. In frustis à confusione reliquis, Cocc. viz. non invenietur testa. Quidam reducunt huc nomen כתת, 2 Chron. 2.10. dedi frumenta כתת confusa; vel confusum, pro confusa aut molita; quasi esset nomen instar מפורר: vel potius juxta R. Jos. Kimchi, à כתת, & est instar מפורר serra, à מפורר; Pag. Froinde porius vertendum singulariter, frumenta confusionis; sed alii à כתת, & exponunt, frumenta percussionum, i.e. excussa; Merc. Cev.

Rad. 89. כתת scripsit, conscripsit, descripsit, inscripsit, perscripsit, rescripsit, præscripsit; Bu. Lex. scripsit, conscripsit, &c. ut in Bu. Lex. manu pinxit literas. Hinc Græci pro Tau ponunt ε euphoniae causâ, ut γαλατα, & Latini præponendo S. dicunt scribo; Av. Occurrit autem hæc radix in præ. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præ. locis seq. כתת scripsit, Jos. 8.32. 2 Reg. 17.37. 2 Chron. 26.22. 30.1. 32.17. Ezr. 4.7. Esth. 8.5. 9.23. Job. 31.35. Jer. 36.27. וכתת & scribet, Num. 5.23. Deut. 17.18. 24.1. 3. & in 2. f. m. præ. kal, occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. cui priori ! conv. est præ. ut ! præ. & א Aff. ut seq. וכתת scripsisti, Jer. 36.6. 17.29. וכתת scripsisti, Exod. 32.32. וכתת & scribes, Deut. 27.3.8. Jer. 36.2. וכתת & scribes ea, Deut. 6.9. 11.20. sic in 1. f. m. sing. occ. simpl. & cum ! conv. præ. וכתת scripsit, Exod. 24.12. Prov. 22.20. וכתת & scribam, Exod. 34.1. & in 3. pl. præ. kal est, וכתת scripserunt, Ezr. 4.6. In part. ben. kal, occ. sing. m. simpl. & in pl. m. cum ! & א dem. præ. sic, וכתת scribens, Jer. 36.18. וכתת & scribentes, Neh. 10.1. וכתת scribentes, Jer. 32.12. & in part. pual kal, f. m. simpl. occ. locis seq. וכתת scriptum, Deut. 28.61. Jos. 10.13. 1 Reg. 21.11. Ezr. 4.7. Neh. 6.6. 7.5. 8.14. 13.1. Esth. 6.2. Pl. 40.8. 149.9. Dan. 9.13. 12.1. cui etiam ! & א sunt præ. וכתת & scri-

ptum, Eccl. 12.10. Ezech. 2.10. וכתת quod scriptum est, Jos. 1.8. 8.34. 23.6. 2 Reg. 22.13. 1 Chron. 16.40. 2 Chron. 34.21. 11a.4.3. Jer. 25.13. וכתת sicut scriptum est, Jos. 8.31. 1 Reg. 2.3. 2 Reg. 14.6. 23.21. 2 Chron. 23.18. 25.4. 30.5. 18.3. 13.3. 35.12. 27. Ezr. 3.2.4. Neh. 8.15. 10.35. 37. & in forma pl. m. occ. cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. sic, וכתת vel וכתת scripti, scripta, &c. Exod. 31.18. 32.15. Deut. 9.7. 1 Reg. 11.4. 14.19. & ad Esth. 10.2. in 60. circ. l. cui utrique etiam formæ וכתת dem. est præ. ut & א est præ. formæ cum kibbutz penult. ut seq. וכתת vel וכתת scripta, quæ scripta sunt, Deut. 28.58. 2 Reg. 23.3. 24. 1 Chron. 4.41. 2 Chron. 34.31. Jer. 51.60. וכתת in scriptis, Num. 11.26. Item in sing. f. m. part. pual occ. simpl. & cum וכתת dem. præ. וכתת scriptum est, 2 Sam. 1.18. 11a.6.5.6. Jer. 17.1. Ezech. 2.10. Dan. 9.11. וכתת quæ scripta est, Deut. 29.20. 21.30. 10.29. 27. & in forma pl. f. part. pual cum וכתת dem. præ. est, וכתת scriptas, 2 Chron. 34.24. In infin. kal, occ. cum ! cop. præ. ante cametz penult. וכתת & scribendo, Jer. 32.44. sed cum וכתת & א præ. est cum Scheva penult. ante cholem in ult. sic, וכתת in scribendo, Psal. 87.6. וכתת scribere, describere, Deut. 31.24. Jos. 18.8. Item cum וכתת præ. cholem transmutatur in cametz chatuph penult. ante א Aff. sic, וכתת in scribere cum, Jer. 45.1. In Imper. kal, f. m. occ. simpl. cum cholem, sed ante maccaph cum cametz chatuph pro cholem in ult. & cum וכתת cop. præ. in cholem ult. ut seq. וכתת scribe, Ex. 17.14. Hab. 2.2. וכתת scribe, Exod. 34.27. Jer. 30.2. Ezech. 24.12. וכתת & scribe, 11a.8.1. Jer. 36.28. Ezech. 37.16. 43.11. Item cum וכתת par. & א Aff. in Imper. kal, f. m. cholem in ult. transmutatur in cametz-chatuph, penult. sic, וכתת scribe, 11a.30.8. וכתת scribe ea, Prov. 3.3. 7.3. & in pl. m. Imper. kal occ. simpl. sic, וכתת scribe, Deut. 31.9. Esth. 8.8. Jer. 22.30. In fut. kal, 1. f. m. occ. cum cametz-chatuph in ult. ante maccaph, sed cum וכתת cop. & א conv. est cum cholem in ult. & occ. etiam cum Scheva sub Thau, pro cholem ante וכתת. Aff. ut seq. וכתת scribam, Hos. 8.12. וכתת & scribam, Deut. 10.2. וכתת & scripsi, Jer. 32.10. וכתת scribam illud, Jer. 31.33. & in 2. f. m. fut. kal est, וכתת scribes, Num. 17.17. 18. Job. 13.26. Ezech. 37.20. & in 3. f. m. fut. kal, simpl. est, וכתת scribet, 11a.44.5. sed cum ! conv. præ. sæpius occ. locis seq. וכתת & scripsit, Exod. 24.4. 34.28. Num. 33.2. Deut. 10.4. 31.9. 22. Jos. 24.27. Jud. 8.14. 1 Sam. 10.26. 2 Sam. 11.14. 15.2. Reg. 10.1. 6. Ezr. 8.34. Esth. 8.10. 9.20. Jer. 36.4. 32.5. 1.60. pro quo ante maccaph est cum cametz chatuph pro cholem in ult. & וכתת & scripsit, Jos. 8.32. Item cum וכתת Aff. occ. simpl. & cum ! conv. præ. sic, וכתת scribet ea, 11a.10.19. וכתת & scripsit ea, Deut. 4.13. 5.22. 1 Chron. 24.7. sic in 3. f. f. occ. cum ! conv. præ. & in 2. pl. m. simpl. sic, וכתת & scripsit, 1 Reg. 21.8. Esth. 9.29. וכתת scribetis, Jos. 18.7. ut & in 3. pl. fut. kal occ. simpl. & cum ! cop. & א conv. præ. cui ult. etiam וכתת est Aff. ut seq. וכתת scribent, Jos. 18.8. וכתת & scribent, Jos. 18.4. וכתת & scripserunt, Exod. 39.30. וכתת & scripserunt eam, Jos. 18.9. In Niphal, וכתת scriptus est, inscriptus, vel conscriptus est; Av. scriptum est, Pag. Bu. occ. cum pathach Esth. 3.12. sed cum cametz, cap. 8.8. quod proinde sumunt pro part. Niph. f. m. sic & cum וכתת cop. præ. occ. cum cametz in ult. ut pro part. niph. f. m. sic, וכתת & scri-

ptum est in libro, Esth. 9. 32. In fut niph. 3. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. praf. ut seq. וְכָתַב scribetur, Esth. 3. 9. 8. 5. וְכָתַב & scribetur, Esth. 1. 19. וְכָתַב & scriptum fuit, Esth. 2. 23. 3. 12. 8. 9. Mal. 3. 16. & in 3. f. f. fut. niph. est, וְכָתַב scribetur, Psal. 102. 19. Item in 3. pl. m. fut. Niph. occ. locis seq. וְכָתַב scribentur, Psal. 69. 29. 139. 16. Jer. 17. 13. Ezec. 13. 9. cui etiam ! cop. est praf. & Nun parag. add. וְכָתַב ! & scribentur, Job. 19. 23. In Piel, כָּתַב scripsit frequenter ; condidit leges scribendo ; Av. vel simpliciter, ut est in kal, scripsit. Occurrit in praf. piel. 3. pl. cum Tzere pro Scheva penult. ob pau- sam ; sic, כָּתַב scribunt, Isa. 10. 1. In part. piel f. m. כָּתַב scribens, scriptor, qui scribit ; scriba : unde in forma pl. m. cum ! cop. praf. occ. Isa. 10. 1. sic, vā statu- entibus statuta mendacii, vel iniquitatis, וְכָתְבֵי וְכָתְבֵי כָתְבוּ & scribā, Bu. Conc. scr. bentibus, scribis ; Bu. Lex. & scribere facientes mendacium ; scribere fe- cerunt. Potest enim piel esse verbum transitivum in tertium, inquit R. D. nam loquitur inquit contra judi- ces, & contra illorum tabelliones, qui vulgò dicuntur notarii : ferebant enim iudices iniquas sententias, prae- cipientes scil. tabellionibus ut illa scriberent. Sic quoque Ab. Ezra exp. O statuentes, & o scribentes, & c. q. d. o iudices & illorum scribā, aut Tabelliones : & dicit esse transitivum in duos Pehulim, i. e. personas patientes ; Pag. malim tamen sumi hoc verbum in piel pro per- scribere, & in acta referre ; Merc. vā statuentibus sta- tuta iniquitatis, & conscribentibus laborem ; i. e. leges quā laborem & dolorem pariant ; hæc inquam scrip- serunt ; Av. & scriptores qui ærnam scriptitant. Fre- quenter actum est in Piel, Cocc. Atque inde nomina, i. כָּתַב m. scriptum, scriptura, prascriptum, rescriptum ; Bu. Lex. scriptura scil. in essentia ; Av. Occurrit simpl. & cum וְ, וְ, וְ praf. ut seq. כָּתַב scriptum, scrip- tura, Esth. 4. 8. 8. 8. וְכָתַב & scriptura, Ezr. 4. 7. וְכָתַב scriptura, Esth. 3. 14. 8. 13. וְכָתַב in scripto, 1 Chron. 28. 19. 2 Chron. 2. 10. 35. 4. Dan. 10. 21. וְכָתַב & in scrip- tura, Ezec. 13. 9. Item cum וְ praf. & וְ Aff. est, כָּתַב juxta scripturam, Esth. 1. 22. 3. 12. 8. 9. sed occ. eti- am cum וְ Aff. cui & est praf. sic, כָּתַב scripturam suam, Ezr. 2. 62. Neh. 7. 64. וְכָתַב juxta scriptu- ram suam, Esth. 8. 9. 9. 27. Item, 2. hinc etiam No. כְּתוּבַת inscriptio ; Bu. scriptura ; Pag. impressa scil. scriptura, vel incisa in carnem vivam ; Av. inscriptio, i. e. incisio ; Cocc. Occurrit cum וְ cop. praf. Lev. 19. 28. וְכָתוּבַת & scripturam notā, (seu impressionis, Merc.) non dabitis, i. e. ponetis in vobis ; Pag. & scripturam stig- matis non ponetis in vos ; Av. 70. נְשָׂא מִטָּה שִׁמְלָה, Cocc. Item, 3. hinc etiam No. heemant. cum וְ prae- posito, כָּתַב scriptura, scriptum, Pag. Bu. Cocc. Scriptio, actio scribendi ; Item pro ipsa scriptura ; Av. Occurrit autem simpl. & cum וְ, וְ, וְ praf. ut seq. כָּתַב scriptum, scriptura, 2 Chron. 21. 12. Isa. 38. 9. וְכָתַב & scriptura, Exod. 32. 16. כָּתַב in scripto, 2 Chron. 36. 22. Ezr. 1. 1. כָּתַב juxta scripturam, Deut. 10. 4. & in forma constr. cum pathach in ult. occ. etiam simpl. & cum וְ praf. sic, כָּתַב scriptura, Exod. 32. 17. 39. 30. וְכָתַב & in scripto, 2 Chron. 35. 4. Loci quidam sig- nanter notabiles occurrunt in hac Radice ; ut Jer. 32. 44. וְכָתוּב & scribe in libro ; Pag. ubi infinitum prop- riè est pro Imperativo, ejusque emphaseos, quæ ad- hortationem & præsentem animam ad rem exequen-

dam exhibeat ; Merc. Cev. Exod. 32. 32. מִסְפָּרָה אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ ex libro tuo quem scripsisti : ex indice & cata- logo beneficiariorum tuorum. Dan. 12. 1. Omnis qui in- ventus fuerit כָּתוּב scriptus, notatus, in libro. In libro vitæ ; Phil. 4. 3. Apoc. 13. 8. 17. 8. 20. 15. 21. 27. Nempe servari, gratiæ est & ex Testamento provenit. Sed, qui credunt & nomen Jehovah nominant, eorum nomina sunt scripta in libro vitæ. Hoc enim testatur Scriptura ; Isa. 4. 3. כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים omnis notatus ad vitam. Psal. 87. 6. בְּכָתוּב עַמּוּם in describendis, recensenden- dis, populis : quando à Deo & hominibus distinguen- tur homines in nationes suas, hic & ille Tyrus & Si- donius dicetur natus in Sion, per novam nativitatem. Isa. 45. 5. Hic לַיהוָה יִרְוּ יְכָתוּב scribet manum suam Jehovah, profitebitur se esse Jehovah. Ex hoc libro po- test aliquis deleri. Non enim omnes, qui scribunt man- um suam Domino, id sincerè faciunt. Mul. i. mentiu- tur Christo, & habent nomen viventium quum mortui sunt, Apoc. 3. 5. 22. 19. Psal. 69. 29. deleantur ex libro vi- tæ, & cum iustis וְכָתְבוּ אֵל ne scribantur : Hæc ex Cocc.

Rad. 90. כוֹתֵל m. est קִיר paries, murus, Pag. Bu. cla- thrus, clathrum, paries clathratus, אֵלֶּיךָ עָסוּ. Sunt au- tem clathra, ligna quibus transversis aliquid muimus : Hieron. vertit parietem ; Av. Cum Aff. cholem muta- tur in cametz chathup, prout occurrit cum וְ Aff. Cant. 2. 9. Ecce iste manet post כוֹתֵלנוּ parietem nostrum. Pag. Bu. Ecce ipse stat post clathrum nostrum ; Av. A- pud Rabbinos & in lingua Syriaca crebrius est ; Merc. Cev.

Rad. 91. כָּתַם emicuit, promicuit, fulsit, resplenduit instar micarum auri. Cogn. cum כָּתַב scripsit ; Av. non occurrit in kal, sed in Niph. כָּתַם fulgidus est fa- ctus, promicuit instar aurum ; Av. inauratus est ; Bu. Lex. Descriptus est, impressus est, vel secundum quosdam maculatus, seu signatus est ; Pag. Occurrit in part. Niph. f. m. Jer. 2. 23. עֵינֶיךָ לִפְנֵי כָתַם insigni auro obducit se, vel obducta est iniquitas tua coram me. R. Sal. & Chal. maculosa est ; nam כָּתַם Chaldaicè & apud Rabbinos est macula, ut R. Sal. notat ; Bu. Lex. Descripra, vel signata & impressa est (unde R. D. exp. וְכָתַם) iniquitas tua coram me. Item R. D. in Comment. exp. מַגְלָה (vel potius מַגְלָה, quia עֵינֶיךָ est gen. masc. Merc.) manife- sta, ut scil. illam negare nequeas ; Pag. Alii ab auri si- gnificatione deflectunt, fulgida est, & insignis ut aurum ; Merc. insignita est pravitatis tua. Chaldaicè כָּתַם est macula, & כָּתִים maculosus ; Cocc. Atque inde nomen כָּתַם m. quod est הַטָּהב הַטָּהב aurum optimum, inquit R. D. quanquam R. Jonah scripsit quod significat פִּינִימִים margaritas ; & R. Sal. Psal. 16. r. exp. עֲטָרָה coronam, diadema. Verum quia appropriatur illi אוֹפִיר Ophir, & aurum defæcatissimum, videtur quod sit aurum & non margarita ; Pag. Videtur esse massa, gruma, seu portio aut frustum auri optimi & purissimi, quale est Indicum vel Arabicum : ideo & cum nomine Ophir, quæ Indiæ est regio, auro oprimo, teste Mose, abundans, conjungitur interdum ; & semel cum nomine אוֹפִיר Dan. 10. quod quidam loci nomen esse putant. Sanè auri apud Hebræos varia sunt nomina, quorum quatuor aut quinque reperies, Job. 28. nempe, וְכָתַם, vel cum אוֹפִיר, אוֹפִיר, סָגוּר, פֶּז, אוֹפִיר. Absolutè dicitur Ophir, Job. 22. Item in Dan. ut dictum, כָּתַם אֲוִיר

xit obambulando; Av. Occurrit in part. hiph.f.m. sic, יכתיר circumdans, Hab. 1.4. In fut. hiph. 3.f. m. יכתיר cinget, &c. unde in 3.pl.m.fut.hiph. occ. plenē cum jod hiph. vel defectivē cum chirek tantū abſque jod penult. sic, יכתירו vel יכתירו cingent, coronabunt, Pſal. 142.8. Prov. 14.18. Atque indē nomina, i. כתר m. corona, diadema, coronamentum; Pag. Bu. quaſi cinctura ſic dicta; Bu. f. ex cidaris ab Hebræo non albudit; Merc. 70. *διδανμα*, Cocc. cidaris, corona regum Perſarum; vel potius pileus Regius cingens caput; Av. Occurrit ſimpl. & cum כ præf. ſic, כתר corona, Eſth. 2.17. 6.8. כתר corona, Eſth. 1.11. Item, 2. hinc etiam Nomen, כתר fidem; corona, cinctura, Bu. Lex. capitellum, quod ſit veluti corona ſeu cinctura columnis; Pag. cinctura capitis, corona, epiphyllium ſphæricum, coronamentum; tribuitur ædificiis; Av. & occurrit hoc nomen cum כ, ה & ל præf. וכתרת & coronamentum, 2 Reg. 25.17. Jer. 52.22. כתר coronamentum, 1 Reg. 7.16, 20. 2 Reg. 25.17. Jer. 52.22. כתר coronamento, 1 Reg. 7.17, 18, 31. In forma pl. eſt, & occurrit ſimpl. & cum כ, ה, ו & ל præf. ut ſeq. כתרות coronæ, 1 Reg. 7.17. כתרות coronæ, 1 Reg. 7.19, 20. כתרות vel ſine vau, coronæ, 1 Reg. 7.8, 41, 42. 2 Chron. 4.12, 13. וכתרות & coronæ, 2 Chron. 4.12. כתרות coronamentis, 1 Reg. 7.17. De indē, ii. ſignif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. eſt expectare, ex Chaldaico ſcil. uſu; Bu. Lex. Nam in hac ſignif. Syriacum propriē eſt, qualia in Job ſæpe occurrunt; nam quod alii Hebræam ſignificationem retinent in Job. 36.2. cinge me, i.e. mane circa me; vel, à corona, mihi nonnihil honoris habe, vel me pauliſper honora, mihi ſcil. audientiam præſtans: coactiſ eſt, Merc. In hac autem ſignif. occ. juxta Bu. Conc. in præf. piel, 3.pl. Jud. 20.43. יכתירו expectarunt, &c. Bu. Conc. vel, coronaverunt, i.e. circumdederunt Benjamin, in priori ſignif. Sed R. Joſ. Kimchi, expectaverunt Benjamin, donec ſcil. egrederetur & perſequeretur illos; Pag. cinxerunt Benjamin; Av. ut ſcil. ab utraque parte ab hoſtibus caderentur; Pag. Item in hac ſignif. occ. etiam in Imper piel ſm. Job. 36.2. ויעיר כתר לי expecta me paululum; Pag. Bu. cinge mihi modicum, i.e. circa me mane modicum; Av. 70. *ἐνέειρε* me. R. Sal. הוהל, Cocc. Hieron. fuſtine, Pag. An quia mora itineris eſt circuitus, vel *περίπατος* Chaldæis ſatis uſitata eſt hæc notio; Coc. quem videas fuſe differentem de כתרות ſive coronamentis, columnis Templi Salomonis impoſitis, & conferentem varios de iis in textu locos; ad finem ſcil. hujus rad.

Rad. 95. כתר eſt contundere, conterere, in kal; Pag. Bu. contudit pilā in modum farinæ ſeu pſiſanæ; comminuit ut legumina contuſa, pertudit, conquaſſavit piſtillo. Cogn. cum כתר cudit; Av. Occurrit Prov. 27.22. fut. kal 2. ſ.m. ubi & nomen כתר pilā, mortarium, כתרות vel כתרות אבן כתרות אבן ſi contundas ſtultum in pilā—piſtillo: 70. *ἐν μαργαρίτις ἀφρονά ἐν πύλῳ συνεδίπλω* Aquila, & Theod. *ἀφρονά ἐν ὀλῳ* Cocc. Si contunderes ſtultum in mortario, in medio iarris contuſi, (ſive triticorum contuſorum; Merc.) piſtillo, non recedet ab eo ſtultitia ejus. Hieron. ſi contuderis ſtultum in pilā, i.e. in vaſe concavo, in quo antiqui ſiccata frumenta pinſabant. Plin. 1.18. tundatur

granum ejus in pila lignea. Et ſic fovea in qua dens jacet, quæ eſt inſtar mortarioli, vocatur כתר, inquit R. D. Pag. Atque indē No. prædictum מכתש mortarium: item cavum, cavitas, Bu. Lex. mola ubi aliquid contunditur: olim enim ante inventas molas contundebant frumenta, in mortariis & piſtrinis; Av. Occurrit cum ה dem. præf. Jud. 15.19. & rupit Deus את מכתש הים dentis בלחי אשר quæ erat in maxilla; & egreſſæ ſunt ex eo aquæ. Hieron. aperuitque Dominus molarem dentem; Pag. cavum, ſeu cavitatem dentis, &c. à forma mortarii. Ubi quidam intelligunt cavitatem ſive alveolum dentis: alii petram, quæ formam habuerit mortarii, in loco cui Lechi nomen; Bu. Lex. & ſic ſecundum quosdam legitur in Targum, petram quæ erat in maxilla, aperuit ſcil. quaſi, ſecundum Targum, ſub maxilla eſſet petra aut ſaxum; & quia erat inſtar mortarii, vocavit illam מכתש; Pag. & diſſecuit Deus molarem, i.e. dentem quo cibis contunditur; Av. Cavum, quod in loco Lechi. Lacuna vocatur pila, per metaphoram. Bochartus facit cum iis Hebræorum & Græcorum, qui ſtatuunt, aquam ex maxilla aſini & alveolo dentis alicujus profluxiſſe. Sed non video, quomodo illa maxilla potuerit fieri & appellari in poſterum, ſons invocantis: quod apertē Scriptura dicit. Quodd verò ibi dicitur, על-כן קרא שמה, propterea nominatum eſt nomen ejus, genere ſam. id commode ad לחי, רמת לחי, vel, לחי, ut nomen loci, referri poteſt. Alterum nomen accepit à fonte. Hæc tam plana quare deferemus? Cocc. Quapropter fidit (i.e. hiatum & aperturam fecit, unde aquæ prodire inciperent) Deus cavum (Hebr. mortarium, à ſimilitudine ejus propter cavitatem; inſrā 16.31.) quoddam quod eſt in (loco) illo Lechi, ita ut prodirent ex eo aquæ, &c. Jun. ſed occ. etiam hoc nomen cum ה dem. præf. Zeph. 1.11. ululate habitatores מכתש Machreich; ubi ſumitur ut nomen loci. Hieron. habitatores pilæ; capiēdo pilam hoc modo. Targum, qui habitatis in torrente Kidron, & in Midras Aghadah, habitatores Thabreja, i.e. Tiberiæ, ſeu Tiberiades, quæ eſt profundior omni terra Iſrael; Pag. & in hoc loco Ab. Ezra intelligit vicum urbis, qui à mortario appellatur; ut ſerè omnes inſigniores plateæ nomen à certa aliqua re habere ſolent; Bu. Lex. Habitatores molæ, i.e. Jeruſalem, quæ erat ut mola quæſtuaria; Av. ejulate habitantes pilam, Metaphora, pars urbis Hieroſolymæ intelligitur, quæ inter montes depreſſior, pilæ ſimilitudinem habebat; Cocc. Sic alia nomina quæ eo loco ponuntur, accommodant ad alias Judææ urbes; ut per portam piſcium intelligatur Hacco, h.e. Ptolemais, in maris litore: per Miſneh, Luz, vicina Hieroſolymæ: per colles, Tſippori, quam Hieron. Sephorim appellat, patria Hannæ matris Mariæ Virginis. Quidam putant Prophetam appellaviſſe Hieroſolymam pilam, vel molam, quod in ea omnia eſſent venalia, & ipſa etiam religio ad lucrum inſtituta & comparata; Merc. Sed occ. etiam hoc nomen cum כ præf. Prov. 27. &c. de quo vide ſuprà ad initium Rad.

*Vocabula Quadrata, i.e. Plurilitera,
quæ scil. habent plures quàm tres Lite-
teras Radicales, incipientia à
Literà כ Capb.*

1. כַּכְּרוֹר : Pyropus lapis, Isa. 54. 12. & cum 1 cop. præf. Ezech. 27. 14. וְכַכְּרוֹר & Pyropus, &c. Bu. Conc. Nomen hoc Targum Hierosolymitanum, Exod. 28. 18. in plur. כַּכְּרוֹרִים, habet, pro נִיפֶדֶד, quod est gemma subobscura, subatra, aut nigra, secundum R.D. & A.E. Pag. Atque utrumque reperitur Ezech. 27. Itaque non videtur idem esse. Quidam recentiorum à כַּכְּרוֹר, extremitis literis geminatis deducunt, & gagatè esse censent, non abludente vocabulo, genus bituminis pellucidi, aliàs succinum, seu glessum, quòd reticulis capitatur in maris littore; Merc. Alii putant Cadcod esse unionem, seu margaritam: nonnulli Chrystallum, ut Symmachus. 70. Jaspidem; quidam Adamantem. Pag. &c. vide suprà ex reliquis ad finem Rad. כַּכְּרוֹר. [כַּכְּרוֹר require in Rad. כִּי; Pag. כִּסְלֵו Cisleu, mensis nonus; November scil. Neh. 1. 1. & cum 1 præf. Zac. 7. 1. כַּכְּסֵל in Novembri, Bu. Conc. &c. Vide sub Rad. כִּסְלֵו.]

2. כַּפְּתוֹר m. est תַּפְּחִים pomum; vel quod instar pomi est rotundum, ut sit in picturis & sculpturis, in quibus sunt poma & malogranata, & id genus; Pag. Sphæra scil. affabrefacta in morem malogranati, intrinsecus habens grana rubra latentia, & emicantia: vel, in morem Scyphi, aut botri effigiata. כַּפְּתוֹרִים ē corpore candelabri; inquit R.D. prominebant instar pomorum; Merc. כַּפְּתוֹר est, malum, pomum, malogranatum: sed artificiale tantum, cujus generis inter pinacula templorum ac structurarum magnificarum ornatus causā locari solent: globus, sphæra, &c. Bu. Lex. globus rotundus in modum pomi seu malogranati, capitellum habens circum orbicularem. Componitur ex כַּפְּתוֹר curvavit, reflexit; & כַּכְּרוֹר rotavit, circūvit rotundo ordine. Deinde est proprium nomen gentis & insulæ, quam dicunt Cappodociam, & incolas Cappadoces; Av. כַּפְּתוֹר malum; in candelabro. Sed כַּפְּתוֹר אִי est Palæstina; Jer. 45. 4, Am. 9. 7. Deut. 2. 23. Coc. Sed כַּפְּתוֹר est etiam מִשְׁקֵיף, i.e. superliminare, quod est conjunctum vel innixum duobus postibus, inquit R.D. Pag. vel capitella, seu globuli aut sphærulæ ipsius superliminaris: & pars pro toto, pro ipso superliminari ejusmodi globulis ornato; sicut & in multis regionibus adhuc fieri solet; Merc. sic Am. 9. 1. percute הַכַּפְּתוֹר superliminare, & contremiscent, seu commovebunt se postes. Et appellatur sic superliminare, inquit R.D. eo quòd sculpebant in illo poma florè; que, Pag. Percute sphæram (i.e. superliminare, in quo est sphæra) ut moveantur postes; Av. Occurrit autem hoc No. sing. ordine Conc. simpl. & cum 1 & 2 dem præf. sic, כַּפְּתוֹר malogranatum, Exod. 25. 33. 37. 19. וְכַפְּתוֹר & malogranatum, Exod. 25. 36. 25. 35. 37. 21. הַכַּפְּתוֹר malogranatum, Am. 9. 1. & in forma pl. כַּפְּתוֹרִים, & in forma constr. כַּפְּתוֹרִי; prout occ. cum 1 (cui & כַּכְּרוֹר est præf.) & 2 Aff. ut seq. כַּפְּתוֹרִי malogranata ejus, Exod. 25. 31. 34. 37. 20. 16. הַכַּפְּתוֹרִי in malogranatis ejus, Zeph. 2. 14. כַּפְּתוֹרִי הֵם malogranata eorum, Exod.

25. 36. 37. 22. Est autem etiam, ut dictum, כַּפְּתוֹר nomen provinciæ, & gentis, i.e. Cappadocia, & Cappadox, juxta Hieron. Pag. & quidem sic sentiunt penè omnes post Chaldaicum Paraphrasten. Cæterum, ex Scriptura nomen insulæ esse videtur. Unde כַּפְּתוֹרִים dicti ejus insulæ habitatores, vel qui indè aliò migrarunt, Gen. 10. & Am. 9. Unde sunt qui non Cappadoces illos minoris Asia, sed Cyprios esse putant, & caphtor, Cyprium insulam, literà scil. Thau additā; quod ex Jer. 47. colligunt. Sic autem pro No. pr. occ. in sing. Am. 6. 7. cum 1 præf. כַּפְּתוֹר à Cappadocia; & Aram, i.e. Syria. Et in plurali, כַּפְּתוֹרִים Cappadoces, Gen. 10. 14. & 1 Chr. 1. 12. Pag. Et sic etiam Av. hos locos exponit.

3. כַּכְּרֵל, in piel quadrato est, amicare, tegere, operire; Pag. Bu. involvere, circumvolvere, complicare; Merc. induit vestem mixtam, seu fimbriatam croceo colore, amictus est vestimento phrygio, quod auro intertextum est secundum artem acu pictorum; induit vestes deauratas, &c. Componitur ex כַּכְּרֵל croceatus seu croceus fuit; & כַּכְּרֵל permixtus fuit; Av. In Pual quadrato, כַּכְּרֵל amictus, vel opertus fuit tali vestimento, &c. prout occ. in Part. Pual, s. m. 1 Chron. 15. 27. & David מְכַכְּרֵל opertus, Pag. Bu. paludatus, Bu. Lex. amictus; Bu. Conc. & Cocc. tunica byssina, &c. amictus erat pallio byssi, Av.

4. כַּכְּרוֹב est ambitus, circuitus, inquit R.D. Pag. Bu. reducant quidam ad כַּכְּבֵּי quasi vecturam, vel residentiam dicas. Merc. ambitus scil. altaris & circuitus aræ. Componitur ex כַּכְּרוֹב i.e. circum, & כַּכְּבֵּי vectus est; Av. Kimchi ex Talmud recitat locum, in quo כַּכְּרוֹב occurrit; quod ipse explicat כַּכְּרוֹב בְּמִחוּגָה, i.e. circino circumulum ducere. Eset igitur כַּכְּרוֹב ambitus: prout etiam Chaldaus vertit סִבְבָּה circuitus. Circa medietatem altitudinem altaris fuit. Et infra eum opus reticulatum, cui additi annuli portando altari. Vide Exod. 38. 4, 5, 6, 7. Cocc. In Exod. 27. 5. occ. simpl. sic, ponèsq. illud (cribrum scil. Av.) subter כַּכְּרוֹב circuitum altaris infernè; Pag. seu subter ambitum, &c. Bu. Conc. Av. Sed cum 1 Aff. cholem mutatur in kibbutz penult. sic, Exod. 38. 4, & fecit altari cribrum opere retis æreum subter כַּכְּרוֹב circuitum vel ambitum ejus, &c. Pag. Bu. &c. Infernè scil. usque ad medium ejus, ut sequitur ibid. ubi R. Sal. inquit, omne quod circuit quippiam in gyrum, seu in rotundum, vocatur כַּכְּרוֹב. Duplex autem, ut Doctores dicunt, erat circuitus: prior, ille qui dictus est; & alter, in quo ambulant sacerdotes ministrantes, nè illorum pedes nutarent; Pag.

5. כַּכְּרוֹס m. est, crocus; Pag. Bu. croceum; quod præstantissimum nascitur circa Corycum, Ciliciæ montem. Dicitur quoque crocus. Hinc כַּכְּרוֹס, כַּכְּרוֹס, כַּכְּרוֹס, crocus, crocum; כַּכְּרוֹס, כַּכְּרוֹס crocinus, croceus, habens colorem croci; כַּכְּרוֹס, כַּכְּרוֹס croco illino, &c. Av. prout occ. cum 1 cop. præf. Cant. 4. 14. Nardus וְכַכְּרוֹס & crocus; Pag. Bu. vel & croceum, &c. Av. Errant qui postremam literam putant esse Samech, quum Hebræorum Doctores indè forment verbum quadratum piel, כַּכְּרוֹס, & part. pual, כַּכְּרוֹס croceus, vel croceotinctus colore. Unde dicuntur & hodie כַּכְּרוֹס pilei scil. croci, quibus hodie dignoscuntur Judæi Venetiis; Merc. pilei flavi, seu galeri croci: Sunt

sunt quos Judæi Venetiis gestant. Kimchi radicem facit כרם : & sic prima Radicis repetitur ; ut in præced. כרוב & similibus ; Bu. Lex.

6. כרר, in piel quadrato, est, subsilire, & saltare ; Pag. Bu. Conc. prout occ. in part. piel s. m. simpl. & cum cop. præf. כרר & subsiliens, 2 Sam. 6. 14. Atque inde, inquit R. D. dicuntur cameli & animalia levia ac velocia in ambulando, כררות. Videntur enim saltare propter suam velocitatem ; Pag. Alii equos gradarios esse putant, saltantes & tripla proportionem incidentes ; Sed probabilior est opinio Hebræorum ; Merc. Carrucæ, Bu. Lex. prout occ. cum יב præf. Isa 66. 20. in equis & curru, pro curribus, & in leſticis, & mulis, וברכרות & in camelis, aut in animalibus velocibus ; Hieron. & in carrucis : & sic Aquila ; Pag. sic etiam Bu. Conc. &c. vide sub כר, vel Rad. כר, Bu. Lex. Cocc. Av.

7. כרמל est No. pr. Item arvum ; spica virens ; Bu. Conc. spica plena viridisque, ac tenera ; Pag. Carmel est nomen oppidi in tribu Jehudah, & montis feracissimi, aut qui adjunctam habuit vallem eximiam feracitatis ; 1 Reg. 18. 19. Unde quandoque cum monte Bashan, qui feracitate commendatissimus est, ut Nah. 1. 4. Coniungitur. Atque inde appellativè est arvum, locus frugibus ac arboribus confitus, Isa. 32. 15. ac specialius spica virens, aut spicæ virentes ; Bu. Lex. In genere Carmel est campus fertilis ; est enim nomen cujusslibet loci & montis fertilissimi & uberrimi fructuum aut pascuorum : & aliquando pro ipsius fructibus accipitur per Synecdochen. Componitur ex כרם, i. e. vinea, & ex מלא plenus fuit ; h. e. locus vel ager plenus fructuum ; nomen est appellativum, & omnibus agris fertilibus commune ; licet sit quoque proprium nomen loci ; Av. In Siphra explicatur רך מל וקלא, h. e. רך מל molle & plenum : alii מלא כר, pascuum plenum ; Cocc. Kimchi primaria signif. existimat locum esse feracem frugibus & arboribus ac vineis confitum ; & quia talis erat Carmelus mons, inde ei tale nomen inditum ; unde ei præponitur interdum Articulus He Hagedihah, atque affixa recipit : quod nomina propria non solent. Quando verò sumitur pro Coccino seu Carmesino, ut vulgò vocant, colore, quidam Tyriam vocem esse putant, 2 Chron. 2. Merc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. כרמל spica : arvum, Lev. 2. 14. Mich. 7. 14. Item cum ה locali, Merc. occ. loco seq. כרמלה in carmelum, 1 Sam. 25. 5. sed occ. etiam cum variis præfixis ; viz. cum ה, יב, יח (ut & cum ה locali post ה ab initio) & כ, כר, כרמל, prout sequuntur, & כרמל & spica virens ; arvum, Lev. 23. 14. 2 Reg. 4. 42. Isa. 32. 15. 33. 9. Nah. 1. 4. כרמל Carmel, 1 Reg. 18. 19. 20. 42. 2 Reg. 2. 25. 4. 25. Isa. 16. 10. 35. 2. Jer. 4. 26. 50. 19. Am. 1. 2. 9. 3. כרמל & arvum, Isa. 29. 17. כרמלה carmelum, 1 Sam. 15. 12. 25. 40. כרמל in carmelum, Jos. 19. 26. כרמל in carmel, 1 Sam. 25. 2. 7. Isa. 32. 16. וברכרמל & in arvis, 2 Chron. 2. 10. sed legitur etiam hoc No. כרמל in alia signif. viz. ut dictum, pro coccino, aut purpura, vel hyacintho ; aut colore purpureo, &c. Pag. Coccineum ; Bu. Lex. Idem quod כרמיל coccinum ; vel potius linum nascens in fertilissimo campo ; Av. prout occ. cum כ præf. loco seq. כרמל sicut coccinum, Cant. 7. 5. Item in altera signif. occ. cum יב & כ præf. כרמל, & ut carmel, Jer. 46. 18. לברמל ad carmel, Jos. 12. 22. Isa. 29. 17. 32.

15. sicut etiam occ. cum כ præf. loco seq. כרמל ex a vis, Jer. 48. 33. Cum Aff. ל dageſchatur ; ut cum א Aff. cui etiam ! est præf. sic, כרמלו arva ejus, 2 Reg. 19. 23. Isa. 37. 24. וכרמלו & arborum ejus, Isa. 10. 18. Deinde, hinc etiam No. in altera forma cum jod in ult. כרמיל coccineum ; vel coccinum, i. e. color purpureus ; Pag. Bu. &c. ut supra : prout occ. cum יב cop. & יב præf. וכרמיל & coccineum, ut in 2 Chron. 2. 6. 3. 14. וברכרמיל & in coccino, 2 Chron. 2. 13. De nomine autem hoc כרמל in 1. signif. locus Lev. 2. 14. notandus ; & si obtuleris sacrificium primitiarum Domino, spicam, scil. cum culmo, tostam igni, כרמל triticum contusum, spicæ plenæ virentis, offeres sacrificium primitiarum tuarum. Hieron. de spicis adhuc virentibus. Et sic Lev. 23. 14. & panem, & fruxum, וכרמל & spicam plenam virentem non comedetis. Et sic etiam 2 Reg. 4. 42. & attulit viro Dei panem primitiarum, viginti panes hordeaceos, וכרמל & spicam plenam viridem, pro, spicas plenas virides, in veste sua, &c. Pag. Locum 1. Cocc. vertit, Communionem novæ frugis ; & loc. 2. & frugem recentem non comedetis, &c. unde apparet לחם & קלי, & כרמל distinguenda esse ; Cocc. Item כרמלו est Carmelita, & ejus fam. כרמלית 1 Sam. 30. 5. & cap. 27. 3. Bu. Lex. Nomen est Patronymicum ; Av.

8. כרם, in piel quadrato, est, implere ventrem ; Pag. depasci, devastare. Quidam, tenere tamen, à כרם vinea, literâ Samech interpositâ, deflectunt, per antithesin ; quasi ex vinea vit, i. e. eruit, eradicavit more porcorum, ut amplius non sit vinea ; Merc. כרם suffodit ; Bu. Lex. devastavit vineam conculcando & perfodiendo ungulis, ut solent facere apri & fues. Componitur ex כרם, i. e. vinea, & כרם conculcavit : unde per synæresin contractæ sunt literæ eadem, ut tantum quatuor diversæ remaneant. Hinc per apoc. כרם ; Av. Videtur referendum ad כרם, & possit verti, per attondere. In genere notat vastationem ; Coc. Unde in fut. kal, 3. s. m. כרם prout occ. Psal. 80. 14. cum א Aff. sic, וכרם מנה, implevit ventrem ex illa porcus de sylva, i. e. aper. Et sic est dictio composita ; q. d. וכרם מנה implevit ventrem suum ex ea : מנה, pro מנה. & וכרם, quod est venter, ut habes in כרש. Alii exponunt, q. d. וכרם מנה cum koph ; sunt enim literæ ejusdem exitûs, & invicem permutabiles, inquit R. D. i. e. excidet, ac consumet illam aper de sylva. Nam ad Deut. 28. 38. Quia יחסיב יחסיב excidet, aut consumet illud locusta ; Targum Hieros. habet, & excidet illud ; Pag. suffodiat eam ; Bu. Lex. devastabit eam, vitem scil. Av. attendet eam ; Cocc.

9. כרפס m. est color viridis, inquit R. D. Pag. Carbafus ; linum & velum ex lino factum ; Carbafinum ; Bu. Lex. Av. Est genus lini vel sericorum mira tenuitatis, ex quo conficiebantur vela & vestimenta, seu pallia diversî coloris. Componitur ex כרר pulsavit, saltavit, &c. & פסס attenuatus est, tenuis fuit. Hinc כרפס, lat. Carbafus, Carbafus, Carbafinus : Carbafinæ autem vestes sunt, quæ auro & purpura sunt intertextæ ; & German. Carbafin, vel Carmesin, Av. Kimchi כרפס צבעוהו ירוק Cocc. i. e. speres quædam coloris quem dicunt viridem esse. Occurrit u-

tem hoc No. Esth. 1.6. חור album, i.e. aulæum album, כרפס viride, & hyacinthinum. Hier. tentorium arei (aliàs aerii; Merc.) coloris, & carbafini. Puto tamen Hieronymum fcripfiſſe Carpaſini, à Carpaſ Hebr. Nam Carbaſus, à quo Carbaſinus, genus eſt lini miræ tenuitatis, non coloris Cicero de Supplic. taberna carbaſis intenta velis. Et, Carbaſinis veſtibus Indi & Arabes velant; Pag. Sed P in B faciliè tranſit. Sunt autem, inter Hebræos, qui viridis coloris ſpeciem eſſe putant, ut apii; atque adeò Bañal Haruch hoc nomine Petroſelinum etiam intelligi ſcribit; Merc. In loco cit. quia præcedit חור, quod candidum ſignificat, ideo hoc redditur viride. Eſt formæ חרשין: Bu.Lex. Candidum, carbaſus, vel carbaſinum, & hyacinthus retinebatur, &c. Av.

Radices, & derivata Voces, incipientes à Literâ ל Lamed.

RAD. 1. לָא & לֹא non, particula negandi; quæ videatur in לוֹא; nam in illa Radice ponitur ab R.D. in lib. rad. Pag. Av.

Rad. 2. לָא acuminatus eſt inſiar montium & collium qui non poſſunt coli neque ſeri propter acumen verticis, ſed reputatur ejuſmodi terra tanquam ſolitudo & vaſtitas, quia ibi non poſſunt eſſe agri, neque campi fertiles. Eſt cogn. cum לָא contriſtatus eſt, & cum לָא i.e. Leo: nam terra criſtatorum montium dicitur luſtuſa, quod ibi non ſint lætæ ſegetes, ſed leones & aliæ beſtiæ eam inhabitent. Hinc לָא, לָא tumulus, collis acuminatus, criſta; item galea acuminata, לָא ſummitas; לָא, לָא ex alto, acumino. Verbaliter non legitur hæc radix; ſed unum tantum nomen habet inde deduſtum; Av. (qui ſolus hanc radicem pro verbo explicat) viz. præpoſito Thau Heemantico ſive nominis conſtitutivo; Pag. לָא f. ſiccitas; Pag. Bu. ſitis, ariditas, Pag. ſolitudo terræ quæ conſtat meris collibus & tumulis acuminatis; Av. Sunt qui ab לָא luſtu, per literarum metatheſin deducant, quaſi terram luſtuum dicas, i.e. multi luſtus: quod ob ſqualorem & ſterilitatem, luſtum agere tellus videatur: quidam Hebræorum ex לָא acervo & לָא deſideravit, deſceſcunt; quaſi acervum dicas, in quo nihil deſideratur: quod ſerè Jonathan ſequutus videtur, Merc. & ſcripſit R. Jonathan quod etiam in Arabico, terra ſicca & arida vocatur לָא; Pag. Non deſunt qui ad לָא reducant, quaſi terram flammæ dicas, i.e. ardore ſolis inflammata & aduſta; Merc. Occurrit in forma pl. Hof. 13.5. Ego novi te in terra לָא (cum kibbutz pro ſchure) ſiccitatum, ſeu ariditatum; i.e. in locis ſiccis aridiſque; Pag. ſive in terra ſicca; Bu. Lex. in terra ſolitudinum; Av. vel deliquiorum; לָא Arab. ſitis, לָא ſitivit: Kimchi לָא in terra ſiticolofa; Cocc.

Rad. 3. לָא eſt laborare, fatigare, moleſtè ſeu ægrè ferre; labore deſetiſci, deſatigari, deſeſſum eſſe; Pag. Bu. Av. diſſolutus eſt viribus, ſolutus eſt omni virtute corporis, deſecit, languit; idem quod לָא. Cogn. cum לָא reſolutus eſt ad actionem quamlibet. Hinc לָא, לָא ſolvo, ſolvor, diſſolvor, &c. Av. reſertur teſte Kimchi ram ad fatigationem cogitationum in rebus quas quis

faſtidit; quàm ad fatigationem actionum, & laſſitudinem. Syrum magis eſt, quo utuntur pro Hebræo יָגַע; Merc. Occurrit in fut. kal, 2. f. m. ſic, לָא agrè ſeres, Job. 4.2. ſed cum ! conv. præf. extat cum Apocope 3. Rad. He; Bu. Lex. (pro לָא; Cocc.) ſic, לָא & deſatigariſ, Job. 4.5. & in 3. pl. m. fut. kal (à 3. f. m. לָא deſatigabitur) cum ! conv. eſt, לָא & fatigabant ſe, Gen. 19.11. In Niphal לָא, idem cum kal; Bu. diſſolutus eſt viribus, deſatigatus eſt, Av. Occurrit in præf. niph. 3. f. m. locis ſeq. לָא deſatigatur, Prov. 26. 15. Iſa. 16. 14. cui etiam ! conv. eſt præf. Pſal. 68. 10. לָא & laborabit, pro laboravit, tu confirmavi eam; Pag. vel potiùs, laborantem, (nam eſt part. niph. ſam. à maſc. לָא deſatigatus, laborans) tu confirmavi: quo verbo quidam Paulum uſum eſſe putant, ad Rom. 8. impoſſibile erat legi, propter carnem debilitatam, &c. Merc. Cev. Hereditatem tuam, לָא & deſatigatam, tu confirmabiſ; Av. & deſeſſam, Bu. Conc. Nam propriè eſt benoni Niphal ſam. ut diſtum; Cev. In 2. ſing. m. præf. niph. לָא vel לָא, deſatigatus fuiſti, ſeu deſeſſus factus fuiſti: nam in Niphal idem penè quod in kal, more verborum quæ in kal neutra ſunt; Merc. Atque indè in 2. f. f. occ. cum jod quieſcente in Tzere ult. ſic, לָא deſatigariſ, Iſa. 47. 13. ut & in 1. ſing. præf. Niph. occ. vel cum jod quieſcente in Tzere, vel cum Tzere abſque jod penult. ſic, לָא vel לָא deſeſſus ſum, Iſa. 1. 14. Jer. 6. 11. 15. 6. ſicut etiam in 1. ſing. præf. Niph. occ. cum ! cop. vel conv. ante jod penult. לָא & deſatigor, Jer. 20. 9. & in 3. pl. præf. Niph. occ. ſimpl. & cum ! conv. præf. לָא deſatigantur, Jer. 9. 5. לָא & fatigabuntur, Exod. 7. 18. In hiphil לָא fatigavit, Bu. Lex. vel לָא deſatigavit, reddidit diſſolutum, laborare fecit; Pag. Av. Occurrit in 3. f. m. præf. hiph. deſiciente 3. Rad. He ante יָ Aff. & cum ſægol pro chirek ſub He Charact. hiph. ex Bu. Lex. ſic, לָא fatigat me, Job. 16. 7. Item in 3. ſing. ſam. præf. hiph. juxta normam eſſet לָא, ſed pro eo occurrit cum Thau loco He ſam. & abſque He in fine, & cum cametz in ult. ſic, Ezech. 24. 12. inendacia, ſcil. faciendo aut loquendo לָא laborare fecit ſeipſam. Ubi Thau eſt loco He ſigni ſaminei, deſiciente He radicali: quæ radicalis He quia deficit, He mutatur in Thau ad diſcrimen inter ipſum & לָא maſculeum, teſte R.D. in Michlol; Pag. laboribus fruſtraneis deſatigavit; Thau ſcribitur pro He cognato; Pag. לָא fruſtra, i. e. לָא, fatigavit: pro לָא; Cocc. In 1. f. præf. hiph. cum יָ Aff. eſt, לָא fatigavi te, Mich. 7. 3. & in Infin. hiph. occ. loco ſeq. לָא fatigare, Iſa. 7. 13. In fut. hiph. 3. f. m. לָא fatigabit: unde in 2. pl. m. eſt, לָא fatigabitis, Iſa. 7. 13. & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. & יָ Aff. ſic, לָא & deſatigarunt te, Jer. 12. 5. Atque indè nomen לָא ſam. labor, moleſtia, deſatigatio, Pag. Bu. Av. quæ ſcil. exhaurit, & diſſolvit vires corporis; Av. Occurrit cum יָ cop. & ה dem. præf. ut ſeq. לָא & moleſtia, Lam. 3. 5. לָא moleſtiam, Exod. 18. 8. Num. 20. 14. Neh. 6. 32. Item indè, juxta quosdam, eſt nomen cum Mem & Tau præpoſitis, Mal. 1. 13. & dixiſti מַלְאָה f. labor; vel dic quod Mem deſervit, & parach eſt loco chirek, acſidic, מַלְאָה à labore; (aut de labore) & ſic Pſ. 5. 22. Lenierunt מַלְאָה præ butyris os ſuum. Sic מַלְאָה à מַלְאָה ab initio, Parach ſub Mem pro chirek; Merc.

Et sic habet Jonathan in Targum. Ecce quod attulimus est מְלִיחָה לַאֲבוֹתֵינוּ à labore; (seu de labore nostro) Hieron. similiter. De labore R. D. in comment. Ecce labor (fatigatio) q.d. Quàm laboravi & defessus sum ferendo hanc ovem quam in humeris sustuleram! Sed secundum R. Abrah. deficit He; ac si dicat, אֲבִי הָאֲבוֹתֵינוּ מִן הָאֲבוֹתֵינוּ Quid, aut quorsum, hic labor? propter maledictionem non est panis alicui in mensa: vel potius, non est panis, aut cibus, ut ponatur in mensa, i.e. si videtur, altari; Pag. Cev. & sic מְלִיחָה pro מְלִיחָה quid hoc (pro, quid est) מְלִיחָה in manu tua? Exod. 4.7. vel sic מְלִיחָה מִן הָאֲבוֹתֵינוּ Quid laboris: aut, qualis labor, Pag. Cev. Quantum fatigationis: Bu. Lex. quanta defatigatio. Est compositum ex מְלִיחָה quantum & מְלִיחָה defatigatio; Av. Quid defatigatio? Quid תְּחַלְּטֵנִי; Matth. 11.28. pro מְלִיחָה מִן הָאֲבוֹתֵינוּ, Cocc. Quæ molestia? Bu. Conc.

Rad. 4. מְלִיחָה est כְּסֵם operire, tegere, Pag. obvolvitur, involvit, involucris textit. Bu. Lex. latuit, delituit, latitavit, & cum Accus. illatebravit; cogn cum מְלִיחָה, vel מְלִיחָה, involvit: nam quæ involuta sunt, delitescunt, & ab oculis hominum occultata sunt. Hinc מְלִיחָה, & מְלִיחָה lateo, מְלִיחָה obliviscor, מְלִיחָה & מְלִיחָה clām; Av. Occurrit 2 Sam. 19.4.3. f.m. præt. kal; sic, & rex מְלִיחָה מְלִיחָה operuit, vel obvolvitur faciem suam; Pag. Bu. illatebravit faciem suam; Av. operuerat faciem suam; 70. מְלִיחָה תְּחַלְּטֵנִי ut Marc. 14.72. מְלִיחָה מְלִיחָה & verbum, vel res, latuit tecum; Pag. i.e. habes apud te occulti quippiam: alii verò transitive, & rem textit apud te, Deus scil. Merc. & verbum latuit apud te, Av. vel sic, (Num designaris consolationes Dei) verbum, quod clementer agit tecum: ut sit verbum formatum ex מְלִיחָה. Vel certe, est pro מְלִיחָה, ut sit tantumdem, atque si esset מְלִיחָה מְלִיחָה verbum cum clementia. Vide & מְלִיחָה & מְלִיחָה; Cocc. Ubi etiam vide מְלִיחָה; Bu. Lex. Vel indē, ex hac radice, est, secundum quoddam, nomen מְלִיחָה latebra, & cum præpositione Beth degenerat in Adverbium, latenter, מְלִיחָה clām; Av. & sic occurrit Jud. 4.4. à fine. Et venit ad eum (cum בְּ præf.) מְלִיחָה latenter. Sed 1 Sam. 18.22. deficit secunda rad. Aleph; sic, loquimini ad David בְּ מְלִיחָה, מְלִיחָה clām: & sic c. 24.4. & abscondit alam pallii Saulis בְּ מְלִיחָה clām, Græci מְלִיחָה, Ay. qui solus hæc hic locat. Item quidam hæc referunt nomen מְלִיחָה incantatio, incantamentum. In pl. m. מְלִיחָה, & in constr. מְלִיחָה incantationes, incantamenta: unde volunt esse illud cum בְּ præf. & מְלִיחָה Aff. Exod. 7.21. & fecerunt sic magi Egypti מְלִיחָה incantationibus suis. Idem Exod. 8.7. ubi quiescit Aleph; Pag. quod verbum est in He mobile, Exod. 7.11. & fecerunt etiam ipsi magi Egypti מְלִיחָה incantationibus suis; sic Cev. ex R. D. unde per contractionem fit מְלִיחָה Aleph quiescente, & מְלִיחָה, arcanum, absconditum, ut quod incantatores & magi tantum norunt: unde pro eorum insufurrationibus sumitur hoc nomen. מְלִיחָה in occulto, sine Aleph reperias, clām, tacite. Vide & supra in מְלִיחָה quod idem valet cum hoc; Merc. Potest tamen illud secundum R. D. esse ex rad. מְלִיחָה ibi vide; & R. Judah adduxit מְלִיחָה in Radice מְלִיחָה; & sic venit perfectum cum permutatione van in Aleph, & hoc est rectum, inquit: require in מְלִיחָה; Pag.

Rad. 5. מְלִיחָה Æthiopibus notat mittere: Hinc מְלִיחָה vertitur Angelus, nuncius, 70. ἄγγελος, πρέσβευς. Intelligitur, qui in nomine alterius venit, & quicquam dicit aut facit; Cocc. מְלִיחָה legavit, ablegavit, delegavit, allegavit. Est cogn. cum מְלִיחָה & מְלִיחָה ambulavit: nam nuntii ablegantur, ut viz. ambulando perferant ad alios nuntium. Hinc lego, -as, are, legatus, legatio, &c. & Græci convertis literis, dicunt ἄγγελος nuntio, & ἄγγελος legatus, nuntius; ἄγγελος nuntium. Verbaliter autem non usurpatur hæc Radix; Av. Sed indē est No. heemant. præposito Mem, מְלִיחָה legatus, nuntius; Angelus; Pag. Bu. Av. Is qui legatione fungitur, (seu qui emittitur in mandatis: Tribuitur & hominibus & spiritibus; Av. fitne verò divinus, an humanus, loci satis docebit circumstantia. Quibusdam recentiorum placet ad מְלִיחָה reducere, He in Aleph mutato, & literis transpositis; ut sit qui mandatum habet à suo Domino cuncti, ad aliquid annuncianum, vel efficiendum. Ubi מְלִיחָה apparendi verbum adjungitur, de divino nuntio dicitur. Hoc nomine non propriè Apostolus, ut quidam putarunt, appellatur, sed מְלִיחָה, vel מְלִיחָה, legatus. In Epistol. ad Hebr. spiritus administratorii dicuntur qui emittuntur in ministerium propter electos. Interdum per Antonomasiā Angelus dicitur Dominus Angelorum Christus, mittendus ad orbis redemptionem, Gen. 48. Juxta quosdam dicitur & de malis spiritibus, Pl. 78. & 2 Sam. 24. extra literas ferviles pro legato, vide infra in nominibus; Merc. Cev. Angelus dicitur מְלִיחָה à functione, quam Deus ipsi imponit, viz. à מְלִיחָה functione, Bu. Lex. In Bu. Conc. Radix hæc duo habet significata; i. est in hoc nomine quod occ. simpl. & in forma absol. locis seq. מְלִיחָה Angelus, nuntius, legatus, Exod. 23.20. 33.2. Num. 20.16.1 Reg. 19.2, 5.2 Reg. 5.10. 6.33.1 Chron. 21.9.2 Chron. 32.21. Job. 33.23. Prov. 13.16. Ezec. 23.40. Hof. 12.5. cui etiam forma absol. cop. מְלִיחָה dem. מְלִיחָה & מְלִיחָה pro מְלִיחָה, sunt præf. ut seq. מְלִיחָה & nuntius, 1 Sam. 23.27.1 Reg. 13.18. Job. 1.14. Prov. 17.11. Zach. 2.7. מְלִיחָה Angelus, Nuntius, Gen. 48.16.2 Sam. 11.19, 22, 23, 25.24.16.17.2 Reg. 6.32. 2 Sam. 9.18. 10.8.1 Chron. 21.20. Eccl. 5.5. Zach. 1.9, 13, 14.2.2.7. 3.3.4.1.4.5.5.10.6.4.5. מְלִיחָה & nuntius, 1 Reg. 22.13. 2 Chron. 18.12. מְלִיחָה Angelo, 2 Sam. 24.16. 1 Chron. 21.9, 27. Item in forma constr. sing. m. sæpe occurrit, & simpl. locis seq. מְלִיחָה Angelus, Legatus, Gen. 16.7, 9, 10, 11.21.17.22.11, 15.31.11. Exod. 3.2.14.19.22.22, 23, 25, 27, 24, 26, 31, 32, 34, 35. Jud. 2.1, 4.5. 23.6.11, 12, 20, 21, 22.13.3.6, 9, 13, 15, 17, 16, 20, 21.2 Sam. 14.20.1 Reg. 19.7.2 Reg. 1.15.19.35.1 Chron. 21.10, 30. Plal. 34.8. Isa. 37.36. Hag. 1.13. Zach. 1.11, 12.3.1.6. Mal. 2.7. cui etiam forma constr. & מְלִיחָה sunt præf. ut seq. מְלִיחָה & Angelus, Num. 6.21. 2 Sam. 24.16.2 Reg. 1.3.1 Chron. 21.12, 9, 18. Pl. 35.5, 6. Isa. 63.9. Zach. 3.5. Mal. 3.1. מְלִיחָה sicut Angelus, 1 Sam. 29.9. 2 Sam. 14.17.19.28. Zach. 12.8. & cum מְלִיחָה Aff. ut seq. מְלִיחָה Angelus meus, Exod. 23.23.32.34. Deut. 2.26. Mal. 3.1. מְלִיחָה sicut nuntius meus, Isa. 42.18. מְלִיחָה Angelum suum, Gen. 24.7, 40. Item in forma pl. m. sæpe occ. & simpl. locis seq. מְלִיחָה nuntii, Legati, Gen. 32.3. Num. 20.14. 21.22.22.5. Jos. 7.22. Jud. 9.3.1.11.12, 14, 17, 19.1 Sam. 6.21.11.3.16.19.19.11.14.20.21.25.14. 2 Sam. 2.5.

3.14.11.4.3.12.27.5.11.12.27.1 Reg.20.2.2 Reg.1.2.
16.14.8.16.7.17.4.19.9. 1 Chron.14.1.19.2.16. 2
Chron.35.21. Neh.6.3. Isa.18.2.37.9. Jer.27.2. Ezech.
23.16.39.9. cui etiam ו cop. & ד dem. sunt praf. ut seq.
ומלכך & nuncios, Jud.6.35.7.24. וּמְלָכִים nuncii,
Gen.11.1.32.6. Jof.6.17.25. 1 Sam.11.4.9. 19.15.
16. 1 Reg.20.5.9.2 Reg.1.5. 7.15. 19.14. Isa.37.14.
& cum ל praf. occ. loco seq. לְמַלְאכֵי ad nuncios, 1
Sam.11.9. Item in forma pl.m. confr. occ. simpl. & cum
ל & ל praf. מלכך Angeli, nuncii, Gen.28.12.32.1.
Jud.11.13. 1 Sam.19.20.25.42. 2 Reg.1.3. Prov.16.14.
Plal.78.49. Isa.15.5.33.7. בְּמַלְאכֵי nuncios, 2 Chron.
36.16. לְמַלְאכֵי nunciis, 1 Reg.20.9. cui etiam formæ
confr. ו Aff. occ. locis seq. וּמְלָכֵי nuncii tui, Num.24.
12.2 Reg.19.23. fed semel occurrit forma pl.m. confr.
absque jod plur. & cum ו Aff. וּמְלָכֵי. Aff. sic, Nah.2.
13. & non audietur ultra vox מְלָאכֵי (nunciorum tu-
orum, Pag. pro וּמְלָכֵי) ubi He est parag. ex Bu. Lex.
& cum Tzere loco cametz; Bu. Lex. vel est sicut
וּמְלָכֵי inquit R. d. in l. Rad. & venit Tzere sub Caph
signo pronominis loco cametz. (ו pro ו vel ו) &
He sicut in וּמְלָכֵי eas, Exod.35.26. & וּמְלָכֵי te,
Num.22.33. Sed R. Jonah scripsit He poni vice jod, &
quod debuerat esse sicut illud, Psal.116.7. convertere
anima mea וּמְלָכֵי ad requies tuas: & sic וּמְלָכֵי
nunciorum tuorum; Pag. imò potius, מְלָאכֵי nuncii
tui, scribendum ex Radicibus Kimchi: unde & Elias
in מְלָאכֵי utrumque Caph per Tzere scribit, sicut &
scribitur in plerisque exemplaribus; Merc. R. verò Jo-
nah, filius Bilham scripsit & exposuit, vox vel sonitus
dentium edentium prædam, vel cibum; quemadmodum
dixit eodem versu, & succidam, aut succidere faciam,
de terra prædam tuam, vel cibum tuum; & in
Lingua Perfica vocantur Molæ מְלָאכֵי, quarum est
molere; & dentes vocantur שׁוֹרְנוֹת molentes, Ecc.12.
3. ut supra in שׁוֹרְנוֹת; Pag. מְלָאכֵי est pro מְלָאכֵי;
Cocc. Atqui sic esset forma sing. m. cum ו Aff. Ange-
lus tuus vel angeli tui, seq. Item cum Aff. ו occ.
simpl. & cum ו & ל praf. ut seq. מְלָאכֵי nuncii, Angeli
ejus, sui, 2 Chron.36.15. Psal.91.11. 103.20. 104.4.
148.2. Isa.44.26. Ezech.17.15. וּמְלָאכֵי & legati illi-
us, Isa.30.4. וּבְמַלְאכֵי & in angelis suis, Job.4.18. At-
que inde etiam est No. מְלָאכֵי in forma scil. absoluta;
nam apud Haggæum scribitur מְלָאכֵי & videtur esse
in regimine, Merc. Cev. nuntiatio, missio, tam Dei
quam hominis; Pag. legatio, ministerium, nuncium,
delegatio, Merc. Bu. Av. functio & officium legati; Av.
Hoc nomine usum putant quidam Paulum, 1 ad Tim.1.
cùm dicit, Paulus Apostolus, &c. juxta delegationem
Dei. Sanè nomen hoc generale est, cum etiam Prophe-
tæ מְלָאכֵי dicantur; & sacerdos dicatur in Mal.2.7.
מְלָאכֵי legatus Domini exercituum; Merc. Propheta
enim dicitur nuntius Dei, eò quod est missus seu Apo-
stolus Dei: unde dicitur de Mose, Num.20.16. & misit
מְלָאכֵי nuncium, & eduxit nos de Ægypto; Pag. Oc-
currit autem hoc Nomen, ut dictum, in forma confr.
cum ל praf. Hag.1.13. בְּמַלְאכֵי יְהוָה. Aff. sic, מְלָאכֵי
מְלָאכֵי nuncius Domini, i.e. missus, in nuntiatio-
ne, seu missione aut legatione Domini (Hieron. de nuntiis
Domini) populo; Pag. sim. Bu. Coc. Deinde, ii. signif.2.
hujus rad. in Bu. Conc. est in No. מְלָאכֵי fam. opus;
substantia, opes; Pag. quod scil. quis opere suo & arti-

ficio parat: unde & pro pecore sumitur: ut videre est
in exemplis quibusdam. Generaliter enim significat
quicquid in usum & ministerium hominum cedit; sive
artes; sive pecora; sive opera alia labore & industriâ
parta; propriè ipsum opus, industriam & artificium:
Differt autem à מַעֲשֵׂה quod latius patet: ministeria-
le verò opus, seu servile propriè designat hoc nomen;
Merc. מְלָאכֵי opus, functio, artificium, ars. Kimchi
vult sic esse pro מְלָאכֵי formæ מְלָאכֵי, ut liquet eti-
am ex plurali constructo; significatur autem hoc no-
mine, res & substantia quævis circa quam opera & in-
dustria collocatur; ut 1 Sam.15.9. & Gen.33.14. Bu.
Lex. opus delegatum, ministerium ad quod quis dele-
gatur, efficiendum; Av. operatio, res agenda aut
paranda. Kimchi putat Mem esse radicale in hac vo-
ce; Coc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq.
מְלָאכֵי opus, Exod.12.16.20.10.31.35.31.31.5.
14.15.35.2.29.38.36.6. Lev.7.24.11.32.16.29. 23.
3.28.30.31. Num.4.3.29.7. Deut.5.14.16.8. Jud.16.11.
1 Reg.7.14. 11.28. 1 Chron.2.15.2.5.1. 28.1.29.5.
2 Chron.34.13. Neh.4.16.6.3. Psal.107.23. Jer.7.22.
24.18.3.50.25. Hag.1.14. cui etiam formæ ו cop. est
praf. וּמְלָאכֵי & opus, 2 Chron.17.13. sed sæpius cum
ד dem. praf. locis seq. וּמְלָאכֵי opus; Gen.33.14. Ex.36.
2.7.8.39.43.40.33. 1 Reg.5.8. 1 Reg.5.17.7.40.51.2.
Reg.12.12.15.16.22.5.9. 1 Chron.23.24. 2 Chron.4.
11.5.1.24.13.29.34.34.10.17. Ezr.2.69.3.9. Neh.2.
17.4.5.13.5.16.6.3.9.16.7.7.1.11.12.16.13.10. Est.
3.9.9.3. Item cum ו ו praf. ut seq. וּמְלָאכֵי &
opus, Exod.36.7. 1 Chron.29.1. Ezr.10.13. וּמְלָאכֵי in
opere, 1 Reg.5.16.9.23. 1 Chron.9.33. 2 Chron.34.12.
Neh.4.10.11.15. Itidem cum ל & ל praf. locis seq.
וּמְלָאכֵי operi, ad opus, Exod.36.5.38.24. 1 Chro.26.
29.2. Perfron.24.13. Neh.7.70. וּמְלָאכֵי idem, Lev.13.
51. Ezech.15.3.4.5. Atque inde etiam No. מְלָאכֵי i-
dem cum No. præced. (vel ut quidam volunt forma tan-
tum constructa nominis præced.) opus, ministerium, fun-
ctio delegata, officium & munus legati; Av. Occurrit
autem hoc nomen in hac forma simpl. locis seq. מְלָאכֵי
opus, Exod.35.24.33.35.36.1.4.38.24. Lev.13.48.23.
7.8.21.25.35.36. Num.28.18.25.26. 29.1.12.35. 1
Reg.7.22. 1 Chro.6.34.9.13.19.23.4. 26.30. 27.26.
28.13.20.29.6.2 Chron.8.16.24.12. Ezr.3.8. Neh.10.
34.11.22. Jer.48.10. Ezech.28.13. Dan.8.27. cui etiam
formæ cum duplici sægol, sed in pausa cum cametz pe-
nult. & ד & ל sunt praf. ut seq. בְּמַלְאכֵי in opere, Ex.
22.7.10. Ezr.6.22. Neh.5.16. בְּמַלְאכֵי in opere, 2 Chr.
13.10. בְּמַלְאכֵי ad opus, Exod.35.21.36.3. sed inter-
dum occurrit cum defectu Aleph, post ל praf. sic,
בְּמַלְאכֵי operi, Jer.7.18.44.17.18.25.19. sed occ. etiam
cum ו, sed in pausa ו. Aff. sic, מְלָאכֵי opus tu-
um, Jon.1.8. מְלָאכֵי opus tuum, Exod.20.9. Deut.5.
13. Prov.24.27. Item cum ו Aff. occ. locis seq. מְלָאכֵי
opus suum, Gen.2.3.39.11. 1 Reg.7.14. 2 Chro.16.5.
Neh.4.15. cui etiam ו Aff. ב, ל & ל sunt praf. מְלָאכֵי
in opere suo, Neh.13.30. 1 Chron.4.23. Prov.18.9.22.
29. מְלָאכֵי ad opus suum, 2 Chron.8.9. מְלָאכֵי ab
opere suo, Ex.36.4. & in forma pl. f. absol. esset מְלָאכֵי
sed occ. tantum in forma confr. sic, מְלָאכֵי opera, 1
Chron.28.19. cui etiam formæ confr. pl. f. ו. י. est Aff.
sic, מְלָאכֵי opera tua, Psal.73.28. De hac autem
radice in priore signif. viz. Angeli; loci quidam notabi-
les

les hic subjungendi; ut Exod. 23. 20. Ecce ego mitto מלאך Angelum ante te, ad custodiendum te in via, &c. ubi ex prædicatis noscitur cum Angelum esse Dominum ipsum. Et sic Exod. 33. 2. 3. & mittam coram te Angelum--- nam non ascendam in medio tui; ubi animadvertit R. Moses Gerundensis discrimen inter hunc Angelum & illum, Job. 33. 23. וְיִשְׁלַח מַלְאָךְ מִלִּי אִם הִי אִם הִי אִם הִי Angelus Orator, i.e. intercessor. Hof. 12. 5. & ducis more se gessit cum Angelo. Et Gen. 48. 16. מַלְאָךְ יְהוָה Angelus assertor. Gen. 16. 7. מַלְאָךְ יְהוָה Angelus assertor.

Angelus Jehovah. Is, cui hoc nomen κυρίως & propriè convenit, qui potest in nomine Dei venire, & ejus voluntatem in se exhibere, tanquam imago ejus vera. Col. 1. 15. Mal. 3. 1. מַלְאָךְ הַבְּרִית Angelus fæderis. Is est ὁ ἀποστόλος τῆς ὁμολογίας, idemque sacerdos adstipulationis. Hebr. 3. 1. In cujus nomen juramus, quo autore fædus cum Deo facimus, per fidem in ipsum, quemque confitemur ἀρχιερέα sive mediatorem, ut fædus cum Deo habeamus. Zach. 12. 8. ut Deus, ut Angelus Jehovah coram ipsis. Sed dicitur & de hominibus, Mal. 2. 7. & 3. 1. qui cap. 4. Elias vocatur. Sic Isa. 42. 19. & quis surdus, ut מַלְאָכִי Angelus meus, quem mitterem? Israel qui scilicet debet gentes docere vias meas. Item in plur. מַלְאָכִי Angeli, Gen. 32. 3. de hominibus; sed Gen. 19. 1. שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים duo illi Angeli: qui scilicet cum Jehova apparuerant Abrahamo cum Jehova ei dictus est apparuisse, prædicata eorum ostendunt dignitatem eorum. Cum Affixo Plai. 104. 4. עוֹשֵׂה מַלְאָכִי רִחוּת qui facit Angelos suos ventos; utitur ventis, velut Angelis: Respondet, מַשְׁרָתִי. Ἄγγελοι sunt λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστολόμενα. Job. 4. 18. וְיִבְרָכְיוּ & in Angelis ponit stultitiam, vel lucem. Vide & הָלַל. Hæc ex Coc. de hoc nomine in priore significatione. Nomen autem alterum in altera signif. מַלְאָכָה pncutè est מַלְאָכָה. Frequenter etiam legitur in textu. Ut Exod. 12. 16. כָּל מַלְאָכָה יָעֻשָׂה omnis res paranda non fiet in iis: tantum, quod comedetur omni animæ, id solum לָכֶם יָעֻשָׂה parabitur vobis. sic Exod. 20. 10. 35. 2. Lev. 23. 31. & 1 Reg. 11. 28. & vidit Solomon juvenem illum כִּי עוֹשֵׂה מַלְאָכָה quòd industrius esset, faciens scilicet mandatum opus. Et sic 1 Chron. 22. 15. & penes te sunt in copia עוֹשֵׂי מַלְאָכָה industrii opifices. Jon. 1. 8. מַה מַּלְאָכָתְךָ quod opus tuum? quid agis? quid facis? Coc. Interdum in nominis forma confit. מַלְאָכָה deficit Aleph; ut Jer. 7. 18. ut facerent placentas לְמַלְכֶּת הַשָּׁמַיִם operi cæli; Pag. & sic 44. 17. Sunt qui ministerium supernum cæli intelligant, quod habet in hæc inferiora; ut quia astræ à Deo ordinatæ Judæi crederent ad actiones hominum gubernandas, illis (non sine summa Idololatria) sacrificia instituerent, quo sibi propitia essent, &c. Quidam pro planetis accipiunt ab הָלַךְ gradiendo. Sed simplex sensus est, machinæ cæli, seu operi vel artificio ejus; Merc. Sunt tamen, inquit R. D. qui Mem putent radicale, à מַלְךְ quod est regnare; i.e. reginæ cæli; h.e. stellæ cuidam magnæ quæ est in cælo. Vide in מַלְךְ: sic Targum, stellæ cæli; at Hieron. reginæ cæli, i.e. lunæ; Pag. rebus cælestibus; i.e. stellis & meteoris, cælorum inppietili. Chald. stellis cælorum; Coc. מַלְכָּה est machina regia; de hoc vide in Rad. מַלְכָּה Av.

Rad. 6. מַלְכָּה, indè מַלְכָּה, vel מַלְכָּה, Prov. 11. 26. populus, gens; Pag. idem quod מַלְכָּה, etsi hoc in sing. non reperitur, sicut מַלְכָּה & מַלְכָּה prothefi literæ Lamed; aut qui ad מַלְכָּה matrem reducant, quasi familiam dicas, aut stirpem ab una matre propagatam. Sicut etiam quidam putant affinitatem habere cum מַלְכָּה: quòd communiatem alicujus civitatis, aut regionis iisdem legibus, moribus & aliis vineulis societatis colligatam significet; Merc. מַלְכָּה est populus, ab una eademque stirpe prognatus; idem quod מַלְכָּה; de quo suprâ. Cogn. cum מַלְכָּה populus ex variis nationibus & familiis collectus: Lamed in hac rad. vicem radicalis literæ exequitur; Av. qui cum Pag. hic hanc rad. locant: reliqui referunt ad rad. מַלְכָּה & מַלְכָּה; ubi videatur hoc No. in sing. & pl. מַלְכָּה &c.

Rad. 7. לָכַב, vel potius לָכַב, & לָכַב, corde donatus est, cordatus fuit, refectus corde. per liba & alios cibos dulciarios, recreatus est corde, gustatis libamentis. Cogn. cum לָכַב, i.e. leo, animal viz. cordatum. Hinc לָכַב libo, delibo, i.e. leviter degusto cibum, & humorem dulcem, qui cor recreat. Item, libum, genus dulciarii cibi, ex farre, caseo, melle & oleo; Av. Non occurrit in kal, sed in Niphal, לָכַב cordatus fieri, Bu. Lex. vel effici; Pag. corde donatus est; Av. cor accipere; Coc. Occurrit in fut. Niph. 3. s. m. Job. 1. 1. 12. וְאִישׁ נָכַב & vir vanus לָכַב cordatus fiet, vel efficietur; Pag. Bu. corde donabitur; quasi cordabitur, vel reficietur, Av. cor accipiet; Coc. si Latine sic loqui liceret, cordificabitur, i.e. scientificabitur; quippe homo in principio, quum primum nascitur, est inanis ac vacuus scientiæ, ac si nulla esset in eo mens: subindè autem cordatus efficitur, estque illi cor & scientia; Pag. Merc. Vide tamen num sensus magis postulet, ut contrario significato exponatur; viz. pro corde carere; quia Deum dixerat homines vanos nosse, & Dei consilia inferutabilia esse, ut scilicet subdat, verum homo mente vacuus corde caret seu excors est: & homo nascitur pullo onagri similis, rudis & rerum omnium ignarus. Hieron. cor pro superbia intellexit; Nam exponit, vir vacuus in superbiam erigitur; Merc. Cev. Pag. In piel לָכַב animum vel cor, rapuit, vel traxit; Item significat placentare, placentas coquere; Bu. man. cordavit, cor penetravit; item, fecit liba; Av. In piel est aut amovere, aut auferre cor; sive transfigere cor, ut R. D. inquit; Pag. vel facere cor, i.e. animare; Coc. Occurrit, Cant. 4. 9. in 2. s. f. præter. piel (à 2. s. m. לָכַב & in 2. s. f. לָכַב) cum י. Aff. sic, לָכַבתי abstulisti, vel transixisti mihi cor, soror mea sponsa לָכַבתי abstulisti mihi cor in uno ex oculis tuis; Pag. velut sagittâ, inquit Kimchi. Sed quid si verbum hoc per incordiare exponatur; ut Plautus loquitur in Cistellaria? quòd si contrariam significationem sequi lubet, eâdem analogiâ, excordiare dixeris; quod Græci ἰκκαρδισσας με, Merc. Hieron. vulnerasti me; Pag. rapuisti animum meum, juxta Ab. Ezram; sed R. Sal. traxisti animum meum ad te; q. d. incordasti me. Talmudici præci, copulasti cor meum cum tuo; unde & לָכַבתי copulati, scilicet copulis, quibus duo animalium pedes copulantur ut conjunctim eant; cod. Shabbath c. 5. fol. 53. Syrè ex prima significatione dicunt לָכַבתי animum addite, 1 ad Theff. 5. 14. & לָכַבתי bono animo estote, Mat. 14. 27. Bu. Lex. Cor mihi penetraisti, Av. fecisti mihi cor, i.e. animasti me;

in corde, & corde. Sic i Chron. 12. 33. בְּלִבָּי לִבִּי non cum corde & corde. Qui bonum membris facere eligit ob vanam gloriam, aut aliam quam concupiscentiam & consilium, non quia amat Deum, is agit in corde duplici: quia unum cor est, quo eligit bonum dicere & facere, quod videtur bonum; & alterum, quo concupiscit, quod est malum; Coc. vel. cum corde & corde, i.e. duplici corde, cuius unum in ore, alterum in pectore: & absque corde & corde, i.e. simplici corde, & integro animo; Bu. Lex. sin. Pag. Gen. 24. 45. nondum abolveram, לִבִּי לְדַבֵּר אֵל est, loqui ad animum meum: Sed aliter Isa. 14. 2. דַּבְּרוּ עַל לֵב, loquimini ad cor Hierosolymæ, h.e. quod libenter audiat. Et Jer. 31. 33. & in corde eorum scribam eam, i.e. faciam ut eam ament, & non obliviscantur, ut lex mea fiat lex cordis eorum. Confer Prov. 7. 3. Psal. 90. 12. וְנִכְנִיחַ לִבִּי & introducemus cor sapientiæ. Gen. 45. 26. וַיִּפֶּגַע לִבּוֹ & subitit cor ejus; q. d. deliquium passus est; aut hæsitavit, an deberet lætari necne. Ezech. 11. 19. בְּשֵׁר לֵב cor carneum: i.e. molle; flexile; contrā לֵב לִבִּי cor lapideum, i.e. animus rigidus & durus; Coc. Occurrit autem hoc nomen ordine Conc. frequens in textu; viz. in forma plena & absol. locis seq. לֵב cor, Deut. 28. 28. 47. i Reg. 3. 6. 9. 4. i Chron. 12. 17. 29. 17. 19. 2 Chron. 13. 7. 29. 34. Job. 9. 12. 23. 34. 10. 34. Psal. 24. 4. 73. 1. 7. 9. 5. 10. 10. 14. 5. 10. 9. 16. 11. 1. 11. 9. 7. Isa. 1. 5. 9. 9. 30. 29. Ezech. 36. 5. Item cum ה dem. præf. est, לֵב cor, Deut. 20. 8. Item cum כּ, וּבְ, לֵב præf. occ. locis seq. לֵב cor, i Chron. 12. 38. 2 Chr. 25. 20. וּבְלֵב & corde, 2 Reg. 20. 3. 2 Chron. 19. 9. Isa. 38. 3. לֵב ad cor, i Sam. 16. 7. In forma constr. est cum Scheva & patach, & occ. simpl. locis seq. לֵב cor, Exod. 14. 5. Deut. 20. 8. 30. 6. Jos. 7. 5. 2 Sam. 19. 15. i Reg. 8. 17. 39. 15. 14. i Chron. 29. 18. 2 Chron. 6. 7. 30. 15. 17. Psal. 90. 12. 104. 15. Isa. 10. 11. 13. 7. cui etiam formæ sing. constr. וּבְ, כּ, & sunt præf. וּבְלֵב cor, Isa. 7. 2. 19. 1. 32. 4. בְּלֵב in cor, Jon. 2. 4. בְּלֵב juxta cor, i Reg. 11. 14. 15. 3. Item cum affixis sæpe occurrit hoc nomen plene cum duplici Beth; ut cum י. Aff. locis seq. לֵב cor meum, Gen. 20. 5. 31. 26. Jos. 14. 7. 2 Reg. 10. 15. i Chron. 22. 7. 28. 2. 29. 17. 2 Chron. 29. 10. Job. 17. 12. 27. 6. Psal. 25. 17. 73. 13. 21. 26. 77. 7. 86. 11. 12. 101. 2. 139. 23. Isa. 21. 4. Jer. 15. 16. cui etiam וּבְ & sunt præf. וּבְלֵב & cor meum, Psal. 73. 26. וּבְלֵב in corde meo, i Sam. 2. 35. 2 Reg. 10. 30. Psal. 13. 3. Item cum יי. Aff. est, לֵב cor nostrum, Deut. 1. 28. Jos. 2. 11. i Reg. 8. 58. Lam. 3. 41. sic & cum ה. Aff. occ. locis seq. לֵב cor tuum, Gen. 20. 6. Deut. 4. 29. 6. 5. 9. 5. 10. 12. 26. 16. 30. 2. 10. 15. 7. 9. 10. 28. 67. 30. 7. 17. Jud. 19. 8. i Reg. 2. 44. 8. 18. 2 Reg. 10. 15. 22. 19. 2 Chron. 6. 8. 19. 3. 34. 27. Ezech. 28. 5. 6. sed in pausa est cum ה. Aff. & occ. simpl. locis seq. לֵב cor tuum, Deut. 4. 39. 6. 6. 8. 5. 14. 30. 1. Jud. 19. 9. i Sam. 1. 8. 17. 25. i Reg. 8. 18. 2 Reg. 10. 15. 2 Chron. 1. 11. 6. 8. Prov. 4. 21. Ezech. 38. 10. cui etiam י cop. וּבְ, וּבְ, & sunt præf. utrique formæ cum: vel penult. ut seq. וּבְלֵב & cor tuum, Isa. 7. 4. וּבְלֵב in corde tuo, Deut. 7. 17. 8. 2. 9. 4. i Sam. 9. 19. 14. 7. 2 Sam. 7. 3. 2 Chron. 17. 2. Isa. 14. 14. Ezech. 3. 10. וּבְלֵב in corde tuo, Lev. 19. 17. Deut. 8. 17. 18. 21. i Sam. 14. 7. Job. 10. 13. 22. 2. Prov. 6. 28. וּבְלֵב & in corde tuo, Deut. 30. 14. וּבְלֵב juxta cor tuum, Psal. 20. 5. מִלֵּב ex corde tuo, Deut. 4. 9. Item cum כּ &

—

Aff. est, & occ. locis seq. לבב cor vestrum, Num. 15. 39. Deut. 10. 16. 11. 13. 13. 3. 11. 16. 18. 20. 3. 32. 46. Jos. 22. 5. 23. 14. 24. 23. 1 Sam. 6. 6. 7. 3. 12. 20. 24. 1 Reg. 8. 61. 11. 2. 1 Chron. 22. 19. Ps. 22. 27. 31. 25. 62. 9. 69. 33. 9. 5. 8. Jer. 4. 4. 29. 12. 51. 46. 50. Joel. 2. 12. 13. Hag. 1. 5. 7. 2. 15. 18. cui etiam לבב est prae. fic, לבב in corde vestro, Psal. 4. 5. Zach. 7. 10. 8. 17. Item cum לבב Aff. occ. simpl. & cum לבב prae. לבב cor tuum, Isa. 60. 5. לבב in corde tuo, Isa. 49. 21. Jer. 13. 22. ut & cum לבב Aff. occ. simpl. locis seq. לבב cor ejus, suum, Deut. 2. 30. 17. 17. 20. 19. 6. 29. 18. Jud. 16. 18. 1 Reg. 8. 38. 39. 11. 4. 9. 14. 8. 15. 3. 2 Reg. 10. 31. 2 Chron. 6. 30. 30. 19. 31. 21. 34. 31. 36. 13. Ezr. 7. 10. Neh. 9. 8. Psal. 78. 72. 1. 1. 2. 2. Ezech. 3. 10. Dan. 11. 12. cui etiam לבב est prae. לבב & cor ejus, suum, Isa. 6. 10. 10. 7. Dan. 11. 25. 28. sed cum לבב Aff. occ. etiam cum לבב & לבב prae. לבב in corde suo, Deut. 29. 19. 1 Sam. 21. 13. 2 Chron. 32. 31. Ps. 15. 2. Isa. 10. 7. לבב & in corde suo, Dan. 8. 25. לבב juxta cor suum, Deut. 20. 8. 1 Sam. 13. 14. & cum לבב Aff. occ. simpl. & cum לבב prae. לבב in corde suo, 1 Reg. 10. 2. 2 Chron. 9. 1. לבב in corde suo, Isa. 47. 8. Zeph. 2. 15. Item cum לבב Aff. est & occ. simpl. locis seq. לבב cor ipforum, suum, Lev. 26. 41. Deut. 5. 29. Jos. 5. 11. 1 Reg. 2. 4. 8. 48. 1 Chron. 29. 18. 2 Chron. 6. 37. 11. 16. 15. 12. 15. 16. 9. 20. 33. 32. 6. Dan. 11. 27. cui etiam לבב & sunt prae. לבב in corde suo, Lev. 26. 36. Job. 1. 5. Psal. 28. 7. 18. 84. 6. Eccl. 9. 3. Jer. 5. 24. 32. 40. Zeph. 1. 12. לבב ad cor suum, Hof. 7. 2. in pl. m. cum לבב Aff. לבב ad corda sua, Nah. 2. 8. sed occ. etiam in forma pl. f. loco seq. לבב corda, 1 Chron. 28. 9. Sed saepe etiam occurrit contracte pro לבב, sic, לבב idem, cor, vitæ fundamentum, item pro diuidia parte cujuslibet rei, Av. In qua forma frequenter admodum occurrit, viz. לבב cor, cordis, &c. Gen. 5. 21. 31. 20. 34. 3. Exod. 7. 3. 13. 22. &c. Job. 12. 24. 36. 5. 13. 37. 24. Psal. 7. 11. 11. 2. 19. 9. 32. 10. 34. 19. &c. Isa. 6. 10. 35. 4. 40. 2. 42. 25. &c. ad Zeph. 3. 14. Mal. 2. 2. & 3. 24. in 200. circ. l. sed forma hæc contracta ante macph est cum sagol pro Tzeri, sic, לבב idem, 2 Reg. 12. 5. Prov. 18. 12. 21. 1. 25. 20. cui utrique formæ cum Tzere, vel ante macph cum sagol, לבב & לבב sunt prae. prout sequuntur, לבב & לבב 1 Sam. 25. 36. Job. 29. 13. Psal. 64. 7. Prov. 12. 23. 15. 7. 17. 16. 25. 3. 26. 23. Eccl. 7. 4. 10. 2. Jer. 4. 9. Nah. 2. 11. Mal. 3. 24. לבב idem, Prov. 17. 16. לבב & cor, 1 Chron. 12. 33. Psal. 12. 3. Jer. 11. 20. 20. 12. לבב cor, Jer. 17. 9. לבב in cor, corde, 2 Sam. 18. 14. 1 Chron. 28. 9. Ezr. 7. 27. Psal. 12. 3. 45. 7. 46. 3. 58. 3. 140. 3. Prov. 14. 33. Jer. 23. 26. Ezech. 27. 4. 25. 26. 27. 28. 2. 8. לבב idem, Exod. 15. 8. Prov. 12. 20. 28. 19. 21. 20. 5. 22. 15. 23. 34. 30. 19. Eccl. 9. 7. Item cum לבב prae. est, לבב & in cor, Exod. 31. 6. sed occ. etiam cum לבב & לבב prae. locis seq. לבב juxta cor, 2 Sam. 17. 10. Jer. 48. 41. 49. 22. Ezech. 28. 2. 6. לבב ex corde, Psal. 31. 13. Isa. 59. 13. Hæc autem forma contracta frequenter etiam occurrit cum affixis, ut cum לבב Aff. לבב cor meum, cordis mei, &c. Gen. 24. 45. Deut. 29. 19. Jud. 5. 9. 1 Sam. 2. 1. &c. Job. 31. 7. 9. 26. Psal. 9. 2. 13. 6. 16. 9. 36. 2. &c. ad Hof. 11. 8. in 80. circ. l. cui etiam formæ cum לבב Aff. לבב & לבב & לבב sunt prae. לבב & cor meum, 1 Reg. 9. 3. 2 Chron. 7. 17. Psal. 26. 2. 40. 13. 109. 22. Eccl. 1. 17. 2. 3. 7. 24. Cant. 5. 2. Jer. 48. 37. Lam. 1. 22. לבב in cor meum, in corde meo, Psal. 4. 8. 66. 18.

119. 11. Eccl. 2. 1. 3. 17. 18. 2. 3. 15. Isa. 63. 4. Jer. 20. 9. לבב juxta cor meum, Jer. 3. 15. לבב ex corde meo, Num. 16. 28. 24. 13. Item cum לבב Aff. est, לבב cor nostrum, Psal. 33. 21. 44. 19. Isa. 41. 22. 63. 17. Lam. 5. 15. 17. & cum לבב Aff. occ. locis seq. לבב cor tuum, Exod. 9. 14. Jud. 19. 5. 1 Sam. 9. 20. 2 Chron. 25. 19. Job. 1. 8. 2. 3. Prov. 2. 2. 6. 21. 23. 17. 26. 27. 23. Eccl. 11. 9. Isa. 33. 18. Ezech. 28. 2. 17. 40. 4. 44. 5. Dan. 10. 12. Obad. 1. 3. fed in pausa cum לבב Aff. occ. locis seq. לבב cor tuum, Jud. 19. 6. 1 Reg. 21. 7. 2 Reg. 14. 10. Job. 7. 17. 11. 13. 15. 12. Psal. 27. 14. 37. 4. Prov. 3. 1. 3. 5. 7. 3. 4. 4. 23. 7. 25. 23. 12. 15. 19. 24. 17. Eccl. 7. 21. 22. Cant. 8. 3. Jer. 49. 16. cui etiam utrique לבב & לבב sunt prae. לבב & cor tuum, Udu. 16. 15. Prov. 22. 17. 23. 32. Eccl. 5. 1. Jer. 22. 17. לבב in cor tuum, Prov. 2. 10. לבב & juxta cor tuum, 1 Sam. 7. 21. 1 Chron. 17. 19. לבב ex corde tuo, Nah. 6. 8. לבב ex corde tuo, Eccl. 11. 6. Item cum לבב Aff. est, לבב cor vestrum, Gen. 18. 5. & cum לבב prae. לבב cor tuum, 2 Sam. 13. 20. Isa. 47. 7. 57. 11. Jer. 4. 14. 18. 31. 20. Lam. 2. 19. Ezech. 22. 14. לבב in corde tuo, Isa. 47. 10. sed cum לבב Aff. frequentius לבב cor ejus, cor suum, &c. Gen. 6. 5. 6. 8. 21. 4. 5. 27. Exod. 4. 21. &c. ad Dan. 11. 5. & Am. 2. 17. in 80. circ. l. cui etiam formæ cum לבב Aff. לבב cop. est prae. לבב & cor ejus, Prov. 23. 7. Isa. 29. 13. 32. 6. sed occ. etiam cum לבב prae. locis seq. לבב in corde suo, vel ejus, in cor ejus, Gen. 17. 17. 27. 41. Exod. 4. 14. 35. 34. 36. 2. 1 Reg. 10. 24. 12. 26. 2 Chron. 9. 23. Esth. 6. 6. Psal. 10. 6. 11. 13. 14. 1. 53. 2. 37. 31. Prov. 6. 14. 26. 25. 28. 26. Obad. 1. 3. Item cum לבב prae. & לבב Aff. לבב ex corde ejus, 1 Reg. 12. 33. nam sic juxta Masoreth hoc in loco est legendum, licet scribatur cum Daleth pro vau in fine. Sed cum לבב prae. & לבב Aff. scribitur & legitur sic, לבב ex corde ejus, 2 Reg. 9. 24. Lam. 3. 33. Item cum לבב Aff. occ. simpl. & cum לבב prae. לבב cor ejus, suum, Jud. 19. 3. 1 Sam. 1. 13. 4. 20. Eccl. 7. 26. Jer. 3. 10. Hof. 2. 14. לבב in corde suo, 2 Sam. 6. 16. 1 Chron. 15. 29. Sed sapius cum לבב Aff. לבב cor ipforum, vel suum, Gen. 42. 28. 50. 21. Exod. 35. 29. &c. Psal. 10. 17. 33. 15. 81. 13. 105. 25. &c. ad Hof. 10. 2. 13. 6. 8. Zach. 10. 7. in 60. circ. l. cui etiam formæ cum לבב Aff. לבב & לבב & לבב sunt prae. לבב & cor ipforum, suum, Psal. 78. 37. Zach. 7. 12. לבב in cor ipforum, suum, 1 Sam. 10. 27. Psal. 35. 25. 37. 15. 74. 8. Eccl. 3. 11. Isa. 51. 7. Ezech. 14. 4. Hof. 7. 14. Zach. 12. 5. לבב ex corde suo, Ezech. 13. 2. לבב & ex corde suo, Job. 8. 10. Item cum לבב fam. Aff. est, לבב cor earum, Exod. 35. 26. Ezech. 28. 2. & cum לבב prae. & לבב Aff. est, לבב ex corde suo, Ezech. 13. 17. sed occ. etiam in forma pl. f. (tanquam a sing. לבב cor, fundamentum vitæ, Av.) simpl. & cum לבב Aff. cui etiam לבב est prae. prout seq. לבב corda, Psal. 7. 10. Prov. 15. 11. 17. 3. 21. 2. 24. 12. לבב corda ipforum, Isa. 44. 18. לבב in animo suo, Psal. 125. 4. quæ forma in sing. fam. confir. est לבב & occurrit cum לבב Aff. sic, Ezech. 16. 30. לבב cor tuum, vel animus tuus, &c. Pag. Bu. Item juxta quosdam hæc etiam refertur No cum pathach penult. לבב idem, cor, vel medium rei; & sic occurrit in forma sing. fam. confir. cum לבב prae. Exod. 3. 2. & conspectus est Angelus Domini ei לבב in medio ignis, juxta R. D. licet sint, inquit, qui exponunt, in flamma ignis; quomodo deducitur à לבב, & est instar לבב desiderium, ab אור,

אוֹרָה; Pag. Verbum quidem לְבָנָה in Misnah, i.e. contextu Talmudico, invenitur in Hiphil, pro inflammare. Sed potius hoc contractè videtur factum ex לְבָנָה, quod flammam significat; & sic לְבָנָה est contractè pro לְבָנָה; Merc. Vide infra in לְבָנָה: nam si hinc esset, dici debuisset לְבָנָה cum chirek sub Lamed, ut notat Ab. Ezra; Bu. Lex.

Rad. 8. לְבָנָה; indè No. לְבָנָה m. quod est לְבָנָה leo, inquit R. D. Pag. Leo immanis & annosus quidem, sed decrepito, qui לְבָנָה dicitur, junior, cum dentes molares ei attribuantur, Joel. 1. 6. & catuli, Job. 4. 11. vide in Rad. לְבָנָה. Bu. Lex. לְבָנָה est leo, animal cordatum & omnium generosissimum, habitans in desertis, & solitudine. Cogn. cum לְבָנָה cor; & cum לְבָנָה solitudo, à לְבָנָה. Varia nomina leonum, pro varia aetate & proprietate illorum, invenies Job. 4. 10, 11. Av. Nomen לְבָנָה à corde defleunt; quasi cordatum & animosum dicas; ut sic à generositate & animi fortitudine dicatur; juxta illud, 2 Sam. 17. 10. cujus cor est sicut leonis; Merc. לְבָנָה Leo, habens catulos, immanior seipso; ut solent cattulantes ferae; Cocc. Occurrit simpl. & cum לְבָנָה & לְבָנָה praf. ut seq. לְבָנָה Leo immanis, Job. 4. 11. Is. 30. 6. Joel. 1. 6. Nah. 2. 12. לְבָנָה sicut Leo immanis, Num. 23. 24. Deut. 33. 20. Hof. 13. 8. לְבָנָה sicut leo immanis, Is. 5. 29. Item cum לְבָנָה & לְבָנָה praf. & sicut Leo, Gen. 49. 9. Num. 24. 9. לְבָנָה leoni, Job. 38. 39. In forma pl. m. לְבָנָה; sed occurrit defectivè absque jod plur. & cum solo chirek ult. sic, לְבָנָה leones, Psal. 57. 5. Atque indè No. f. viz. לְבָנָה leana; Pag. Bu. Av. Aleph scribitur pro He terminatione sàm. nam secundum normam debuerat esse לְבָנָה, inquit R. D. sed venit jod loco Aleph, & Aleph loco He; Pag. occ. autem loco seq. לְבָנָה leana, Ezech. 19. 2. Item in forma pl. f. absoluta foret לְבָנָה; Merc. sed in forma constructa pl. f. est לְבָנָה leana; & occurrit cum לְבָנָה & לְבָנָה Aff. (quasi à sing. absol. לְבָנָה, & in forma constr. לְבָנָה leana, vel leunculus) sic, לְבָנָה leunculis suis, Nah. 2. 13. vel, leonibus suis; Pag. Bu. Conc. & c.

Rad. 9. לְבָנָה juxta R. D. est pervertere, vel perverti, impingere, vel offendere; ruere, cadere, & secundum R. Jos. Kimchi festinare, accelerare; claudicare; quod ex Lingua probat Arabica; Pag. in qua duo hæc juxta illum significat, viz. festinare, & claudicare; Merc. לְבָנָה vapulavit, virgis casus est. Cogn. cum לְבָנָה comprehendit incutiendo manus in aliquid; Av. Non occurrit in kal, sed in Niphal, לְבָנָה conturbari, conturbare se; Bu. Lex. Alii, corrumpere, alii, vapulare; Bu. man. Occurrit in fut. niph. 3. f. m. Prov. 10. 8, 10. לְבָנָה לְבָנָה levis labiis, i.e. temeraria loquens, implicatur; Cocc. pervertere; Bu. Conc. conturbabitur; Ab. Ezra corrumpet, pœnas dabit: quidam, vapulabit; Bu. Lex. at stultus laborum vapulabit, i.e. dabit pœnas; Av. perversus efficietur, vel impinget, ruet, cadet; vel festinabit; i.e. non diu cogitabit, ut intelligat, consideretque quo pacto præceptum impleat, & faciat; vel claudicabit, in duas scilicet cogitationes; in his quæ sibi præcipiuntur; i.e. anceps ac dubius erit, nec sibi clara veritas erit. Hieron. cadetur aut verberabitur. R. Sal. laborabit, fatigabitur; & R. Imman. punietur, seu cadet in unionem & pœnam: eò quòd non humiliavit se præceptis. Targum, labiis suis לְבָנָה capietur, seu apprehendetur. Sic Hof. 4. 14. & populus לְבָנָה לְבָנָה לא יָבִין.

qui non intellexerit is perversus efficietur, vel corrumpet; vel, ut alii, anceps & dubius erit in sua scientia & opinione; ut homo qui ignorat quid faciendum sit, & perplexus est. Hieron. & populus non intelligens vapulabit; Pag. Av. i.e. luet pœnas; Av.

Rad. 10. לְבָנָה lateres subalbos fecit, laterificavit, confecit lateres. In Ægypto autem & terra Canaan, ex argilla & materia subalba fiebant lateres albi: unde etiam intransitivè exponitur albit, dealbatus est; Av. Videatur verbum infra, post nomina. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor habet significata; i. est in nomine לְבָנָה l. later, Pag. Bu. ab albore; quòd in fornace cocti lateres albescent, Merc. seu dum excoquantur albescant, Bu. Lex. torrefacti scilicet igne; Av. Occurrit autem nomen hoc in hac signif. simpl. & cum לְבָנָה dem. praf. לְבָנָה laterem, Ezech. 4. 1. לְבָנָה later, Gen. 11. 3. sicut & in forma pl. m. absol. occurrit simpl. & cum לְבָנָה & לְבָנָה praf. ut seq. לְבָנָה lateres, Gen. 11. 3. Exod. 5. 18. Is. 9. 9. לְבָנָה & lateres, Exod. 5. 16. לְבָנָה lateres, Exod. 5. 7, 8. Is. 65. 3. לְבָנָה & in lateribus, Exod. 1. 14. & in forma pl. m. constr. לְבָנָה lateres, occ. cum לְבָנָה & לְבָנָה Aff. sic, לְבָנָה מִלְבָּנָה in lateribus vestris, Exod. 5. 19. Atque indè nomina, לְבָנָה f. opus lateritium; Bu. Conc. vel, ut plerique volunt, est tantum forma constr. nominis præced. Bu. Lex. vel, ut alii, est forma constr. alterius formæ; viz. לְבָנָה f. genus lapidis candidi, aut rubei; Pag. pavimentum, vel pavimentatio lateritia; Bu. Lex. vel est forma constr. à nomine לְבָנָה f. alba; quod in regimine ponitur in abstracto pro albedine; Av. Occurrit Ex. 24. 10. & sub pedibus ejus tanquam opus לְבָנָה הַסַּפִּיר lapis Sappiri. Hieron. Sapphirini. Targum, לְבָנָה lapidis boni, i.e. pretiosi. R. Sal. dicit hoc fuisse coram Domino, quo tempore Israelitæ servitute opprimerentur, in opere לְבָנָה laterum; ut memor esset afflictionis eorum. Sed R. Jonah dicit nomen significare candorem; i.e. sicut opus candoris לְבָנָה & Haggaon scripsit Sappirum esse albi coloris: quod probat per hunc locum, atque esse Chrysalum: Ab. Ez. verò rubri coloris asserit esse; & probat per Lam. 4. 7. Mundiores fuerunt Nezirai ejus nive, nitidiores fuerunt lacte, rubicundiores aspectu מִפְּנֵי לְבָנָה gemmis vel margaritis, לְבָנָה è Sappiro excisio eorum; est enim ejusdem sententiæ repetitio in dictionibus distinctis, mundiores, nitidiores, & c. & sic rubicundiores, & c. & hoc pacto מִפְּנֵי לְבָנָה & sappir idem sunt. Sed de מִפְּנֵי לְבָנָה dicitur rubicundiores, & c. ergò לְבָנָה rubei est coloris. Præterea, quæ ratio est ut dixerit, tanquam opus? Dicendum fuerat, tanquam aspectus. Et rectum est inquit ut לְבָנָה sit à לְבָנָה later, sicut לְבָנָה in regimine, Ps. 18. 12. tenebra, à חֹשֶׁךְ. Dicit ergò tanquam opus lapidis סַפִּיר, quem (Kimchi inquit, & ecce לְבָנָה הַסַּפִּיר later saphiri est sicut lapis Saphiri, quem, Merc.) vidit Ezekiel 10. 1. sicut lapis Sappir, sicut aspectus similitudinis solii. Et opinio etiam Deras est, quòd viderint similitudinem lateris sub pedibus solii gloriæ, ut ostenderet, memorarèturque, vel ut viderent & recordarentur, quòd afflictus fuit Israel ab Ægyptiis in opere latèrnm; Pag. Merc. Pavimentatio saphiri, i.e. pavimentum saphiri, pro lateribus; Bu. Lex. Ut opus albedinis saphiri; Av. laterculus; h. e. quadratum, ex saphiro aut pyropo; Cocc. velut opus pavimentatum saphiro. Hebr. sicut opus structuræ lapideæ saphiri; Jun.

Item, 2. indè etiam nomen מַלְכָּה m. fornax laterum, seu lateraria, in qua coquuntur lateres; Pag. q.d. laterificina; Merc. fornax lateraria; Bu. Lex. officina laterum; item, materia latericia, structura laterum; Av. forma, qua ducuntur lateres, Cocc. Occurrit Nah. 3. 14. tene, vel apprehende aut roborā מַלְכָּה fornacem; q.d. inquit R.D. roborā filios fornacis, i.e. lateres; Pag. vel potius, confirue, aut instaura & refice fornacem laterum. Nam בְּנִי in Imperativo legendum videtur in Kimchi, non בְּנִי; Merc. Cev. Hieron. tene laterem; Targum roborā בְּנִי אֲדִיפָא aedificia tua: R. D. in fornace laterum. Ab Ezra, locum in quo fiunt lateres; Pag. & confice lateritium; Av. apprehende formam ducendis lateribus; Cocc. Refice fornacem laterariam; Jun. Sed occ. etiam cum בְּ praf. sic, 2 Sam. 12. 31. וְהַעֲבִיר אֹתָם בְּמַלְכָּה & traduxit eos per fornacem laterariam, i.e. combussit eos in loco ubi lateres uruntur; 2 Sam. 12. 31. & scriptum est cum Caph, sed juxta Masorethas legendum per Beth, בְּמַלְכָּה. Aut, ut Kimchi præter præcedentem explicationem notat; Traduxit eos per Molecum, i.e. locum Molechi Dei Ammonitarum, in quo liberos traducebant per ignem, & comburebant eos. Sic idem sunt מִלְכָּה, מַלְכָּה, מַלְכָּה; Bu. Lex. Et transire fecit eos בְּמַלְכָּה per fornacem laterum. Hieron. & traduxit in typo latèrum; (i.e. forma qua lateres formantur) Sed prior interpretatio germana est, & sensui quadrat; per typum enim, quum parvissimæ quantitatis essent, impossibile erat illos transire. R.D. in Comment. exp. ac si dicat, & combussit eos in loco in quo lateres coquuntur. Et adverte, quòd dictio intrinsecus scribitur, בְּמַלְכָּה, cum Caph, sed in margine scribitur cum Beth, ad denotandum duplicem lectionem. Si legatur cum Caph, inquit R.D. in Comment. sensus est, & transire fecit eos per Malchen; i.e. locum Idoli Molech per ignem. Nam filii Hammon liberos suos transire faciebant per ignem, immolantes illos idolo Molech, qui & Molech, & Milcom, (atque adeò Malcam, Cev.) & Malchen appellabatur. Nam Mem & Nun invicem permutantur, ut בְּמִוֶּהֶם & בְּמִוֶּהֶן sicut ipsi, מִוֶּהֶם & מִוֶּהֶן; Pag. Memphis, urbs Ægypti. Porro, quamvis in Comment. Kimchi, exprimitur אֶדְמִוֶּהֶם & אֶדְמִוֶּהֶן, & satis frequens sit, & proclivis Enallage generum in istiusmodi affixis, restituendum tamen hic videatur pro duabus illis vocibus אֶדְמִוֶּהֶם & אֶדְמִוֶּהֶן, quibus duobus nominibus idem vir appellatur 2 Sam. 19. 37, 40. vide & Comment. Kimchi, Hof. 9. 6. Cev. Targum בְּשִׁנְיָהּ וְגִבְרִיתָהּ וְיָרֵךְ & serravit (vel rapavit, Merc.) eos in plateis: quæ erant tectæ (opertæ) lateribus, (ut exponit R.D. in comment. & in l. Rad.) ut durā illos ac vili morte perimeret. vel, בְּשִׁנְיָהּ in fornacibus, seu plateis, sic appellatis, eò quòd in illis ordinatè ponerentur strata lapidum instar arearum, hinc indè. Nam apud Hebræorum Doctores מַלְכָּהוֹת appellantur ordines, lineæ ordinatæ, ut ordines latèrum ac frugum; Pag. Cev. vel potius, areæ vel porcæ agri ubi feruntur fruges: quòd fiant scil. & ordinentur ad modum latèrum; Cev. & sic locus in quo fiunt lateres, potest appellari מַלְכָּה; Jer. 43. 9. Cape manu tuā lapides magnos, & absconde eos in luto, בְּמַלְכָּה in fornace laterum, vel in loco in quo fiunt lateres, secundum R.D. in lib. Rad. Hieron. & abscondes eos in crypta, quæ est in muro lateritio; Pag. Et traduxit eos in offici-

nam laterum 70. *Διά τῶ πλυνθίου*, Av. lateraria, Cocc. Traduxitque eos in fornacem Moleci; ubi scil. Hammonitæ filios suos per ignem Moleco Deo suo fuerant soliti transmittere. Dignum impio scelere & inhumano supplicium. Hebræam vocem sic omnino interpretor sine mutatione ulla, quæ in aliis interpretationibus ex necessitate adhibetur; atque hanc esse germanam ejus nativamque significationem minimè dubito; Jun. In quibusdam Cod. est בְּמַלְכָּה; Av. Item occ. etiam Jer. 43. 9. & absconde eos in luto בְּמַלְכָּה in fornace laterum; vel in loco in quo fiunt lateres, juxta R.D. Hieron. in crypta, quæ est in muro lateritio; Pag. In officina laterum; Av. In laterculo, h.e. quadrata area, Cocc. In argilla laterariæ illius quæ, &c. Hebr. in lateraria illa; Jun. Item, indè formatur verbum in kal, לָכַר laterifico, i.e. lateres conficio; Pag. lateres formare, quasi laterificare dicas; Bu. Lex. Confecit lateres; Av. vel duxit lateres; Cocc. Occurrit in Infin. kal cum בְּ praf. ut seq. לָכַר ad formandum lateres, Exod. 5. 7, 14. In fut. kal, 3. f. m. וְלָכַר, vel וְלָכַר, lateres formabit; unde in 1. pl. fut. kal, וְלָכַר וְלָכַר, lateres formabimus, vel laterificabimus; sed occ. cum הָ paraf. sic, וְלָכַר formemus lateres, Gen. 11. 3. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine לְבָנָה m. populus arbor; thus; libanus mons; Bu. Conc. לְבָנָה est populus alba, arbor; Bu. Lex. Pag. Sic appellata, quòd detracto cortice admodum sit alba: unde illud Virgilianum — hic candida populus antro Imminet, &c. Pag. Græci etiam hanc arborem λευκάνη ab albedine vocant. Componitur nomen ex לָבָן albus, & בָּנָה aedificavit: unde per contractionem earundem literarum fit nomen hoc quadratum: usurpatur ad quædam aedificia ornatús gratiâ; Av. qui pro hoc nomine peculiarem statuit radicem. Occurrit autem simpl. & cum 1. cop. praf. לְבָנָה populus arbor, Gen. 30. 37. וְלָבָנָה & populus, Hof. 4. 13. Atque indè est No. לְבֹנָה f. thus. Pag. Bu. est refina quædam arboris; Merc. & a candore quoque sic vocatur; Pag. Bu. & ab albedine; Av. *Λιβανωτός, Λιβανωτός*, Lev. 2. 1. 5. 11. וְזָכָה לְבֹנָה thus purum, limpidum; Lev. 24. 7. 70. *Διαφανής*. Vide Plin. 12. 14. quod is purum dicit, id Matthiolum pellucens explicat, ex Theophrasti hist. Plant. 1. 9. c. 4. *ἡ τὴν μὲν ἐπὶ τῶν ψάδων λεβανωτὸν εἶναι καὶ καθάρων καὶ διαφανῆ, τὸν δ' ἐπὶ τῆς γῆς ἡττον*. Vide & verba Lobelii in notis Bodzi à Stapel. p. 979. de thure limpidò, pellucido resinæ cedrinæ æmulo, nitorem puritatemque succini assecuto. De *χαλοκοιβάνης* ad Apoc. 1. 15. Ezech. 1. 7. Dan. 10. 6. Scripsimus. Vide & וְזָכָה & וְזָכָה & וְזָכָה; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. לְבֹנָה vel sine vau, thus, Lev. 2. 1, 15. 5. 11. 24. 7. Num. 5. 15. Cant. 4. 14. If. 66. 3. Jer. 6. 20. cui etiam וְזָכָה, וְזָכָה, & וְזָכָה sunt praf. ut seq. לְבֹנָה vel sine vau, & thus, Exod. 30. 34. Cant. 3. 6. Ifa. 60. 6. Jer. 17. 27. לְבֹנָה thus, Lev. 6. 8. Neh. 13. 5. Cant. 4. 6. וְזָכָה & thus, 1 Chron. 9. 29. Neh. 13. 9. לְבֹנָה thure, Ifa. 43. 23. לְבֹנָה lebona, n. p. Jud. 21. 19. In forma constr. לְבֹנָה; unde cum הָ Aff. est, לְבֹנָה thure ejus, Lev. 2. 2. 16. Atque ab hoc nomine appellativo præced. לְבֹנָה, mons lebanon, Libanus, dictus est, quòd in eo thus crescat in multa copia; Merc. Bu. Lex. præcipuè verò mons ille à cedris præstan-

firmis laudatus fuit; ex quibus propterea Solomon Templum edificavit, quod inde vocatur; Libanus, Zach. 1.1. per Metonymiam, quod ex lignis montis Libani esset extractum. Bu. Lex. לבנון est libanus mons ferens fructes & arbuscula thurifera; Av. cedris imprimis nobilis, 2 Reg. 19.23. Jos. 9.1. 11.17. ubi memoratur לבנון בקעת vallis Libani. לבנון ad Libanum, 1 Reg. 5.14. & 7.2. יער הלבנון domus sylvarum Libani, ex columnis cedrinis. Sic c. 10. 17. 21. 2 Chron. 9.16. Adde Isa. 22.8. ex quibus locis apertum est, & clypeos aureos in ea domo fuisse depositos, & alia arma. Non igitur fuit edificata in monte Libano, ut quidam putant, sed Hierosolymis; Coc. Occurrit autem nomen hoc ordine Conc. simpl. locis seq. לבנון libanus mons, 2 Reg. 19.23. Psal. 29.6. 104.16. Cant. 4.11. 15. Isa. 14.8. 29.17. 33.9. 37.24. Jer. 18.14. Ezech. 31.15. 16. Hof. 14.8. Nah. 1.4. Hab. 2.17. Zach. 11.1. Item cum cop. praef. est, וילבנון & libanus, Isa. 40.16. Zach. 10.10. Sed saepius occ. cum dem. praef. locis seq. הלבנון libanus, Jos. 9.1. 11.17. 12.7. 13.5. 6. Jud. 3.3. 9.15. 1 Reg. 5.6. 9.7. 2. 10.17. 21.2 Chron. 2.7. 9.16. 20. Ezn. 3.7. Psal. 29.5. Cant. 3.9. 7.5. Isa. 2.13. 35.2. 60.13. Jer. 22.6. 20. Ezech. 17.3. sed occ. etiam cum וי, ב, וי, ב, & מ praef. ut seq. וילבנון & Libanus, Deut. 1.7. 3.25. 11.24. Jos. 1.4. Isa. 10.34. בלבנון in Libano, 1 Reg. 4.33. 5.14. 2 Reg. 14.9. 2 Chron. 25.19. Psal. 92.13. Ezech. 31.3. בלבנון & in Libano, 1 Reg. 9.19. 2 Chron. 8.6. בלבנון sicut Libanus, Psal. 72.16. Cant. 5.16. Hof. 14.6. 7. בלבנון ad Libano, Cant. 4.8. Ezech. 27.5. & semel etiam cum ה, locali in fine est, בלבנון ad Libanum, 1 Reg. 5.14. Item, iii. signif. 3. huius rad. est in nomine לבנה sēm. luna; quæ quoque sic à candore vel albedine dicta est; Pag. Bu. Lex. nam pallor ac rubedo accidentales ejus coloris sunt; Bu. Lex. unde propriè sumitur pro luna albescente, Av. Luna Metaphoricè significat Reges & Principes, qui in tenebris hujus vitæ lucem præbent, quia pacem. Isa. 30.26. erit lux lunæ, ut lux solis; i.e. lux noctis, ut diei; Coc. Occurrit autem nomen hoc in hac signif. cum ה & ב pro כה dem. praef. ut seq. הלבנה luna, Isa. 24.23. 30.26. כה לבנה sicut luna, Cant. 6.10. Denique, iv. signif. 4. huius rad. est in nomine לבן m. albus, candidus; & albedo, candor. Pag. Adjectivum est propriè, non Substantivum; nisi quod vice abstracti poni potest, album pro albore; Merc. לבן albus; Coc. & interdum substantivè, album, albor; Bu. Lex. ut Gen. 30.35. & omne in quo fuerit לבן albedo, &c. Pag. Bu. Lex. Occurrit autem hoc nomen simpl. & cum ה & ב praef. ut seq. לבן albus; album, Gen. 30.35. Exod. 16.31. Lev. 13.3. 4.10. 13.20. 21.25. 26.42. הלבן alba, Gen. 30.37. לבן in album, Lev. 13.16. 17. In forma constr. esset, juxta normam, לבן; sed cum cop. praef. occurrit irregulariter cum sagol ante maccaph; sic, Gen. 49.12. וילבן & albus dentibus; Pag. Bu. Lex. ubi sagol, i.e. pathach parvum, est pro patach magno; Merc. & albus dentium præ lacte, i.e. habens dentes albiores; ubi est cum maccaph; Av. in pl m. constr. לבני albi, alba, Eccl. 9.8. Zach. 6.3. וילבני & albi, Zach. 1.8. וילבני idem, Zach. 6.6. Sed occ. etiam in forma sing. f. locis seq. לבנה alba, Lev. 13.4. 10. 19. 24. 43. unde etiam in forma pl. f. est, לבנות albae, Gen. 30.37. Lev. 13.38. 39. Ezech. 16.6. Arque inde verbum in Hiphil, הלבין, quod est albare, dealbare; quanquam

capitur & intransitive pro albeo, albescere, albus fio; Pag. dealbavit; vel neutraliter albus evasit, albiuit, Bu. Lex. produxit albedinem, i.e. albiuit; Av. exalbescere; Coc. Occurrit in præter. hiph. 3. pl. neutraliter; sic, הלבין albi evaserunt, Joel. 1.7. In infin. hiph. הלבין albare, sed cum ו praef. pro וילבין, occ. contractè & cum Tzere in ult. sic, וילבין & dealbandum, Dan. 11.35. Item in fut. hiph. 3. f. m. וילבין: unde occ. 1. sing. & 3. pl. m. ut seq. וילבין albescam, Psal. 51.9. וילבין albescet, Isa. 1.18. In hiph. pael וילבין dealbari, Bu. man. dealbavit sese, reddidit sese candidum; Av. unde in fut. hiph. (a 3. f. m. dealbabitur) occ. 3. pl. m. cum cop. praef. sic, וילבין & dealbabitur, Dan. 12.10. Atque huc etiam reducunt quidam לבן Labben, proprium nomen hostis filiorum Israel, de cujus morte Psalmus 9. est compositus: prout occurrit vers. 1. ad præcinentum, לבן על מות Labben, Psalmus Davidis; Av. Quidam dicunt fuisse unum ex inimicis David, in cujus morte David hunc cecinit Psalmum. Alii verò dicunt per metathesin literarum quod fuit לבן Nabal. R. Jos. scripsit quod Lamed deservit, & quod est nomen cantoris, qui Ben appellabatur, 1 Chron. 15.18. Et cum iis fratres eorum secundi, Zecharjah, Ben, & Jahaziel: & quod hunc Psalmum cecinit David super morte Gholjath, & victoria habita de Pelistæis, & pulsavit illum Ben cantor. Et si dixeris quod erat dicendum לבן cum Scheva, quia non venit notificatio juxta nomen hominis, neque juxta nomen urbis, i.e. ה Hajedihah nomini proprio non præponitur. Respondetur, quod quamvis hæc sit consuetudo linguæ, tamen ad augendam notificationem plerumque invenitur cum signo notificativo, quemadmodum venit juxta nomen urbis; 1 Sam. 15.4. & recensuit eos בשלח in Telaim. Sed rectum est ut hoc exponatur, in agnis, ut dictum est in ejus radice. & 1 Sam. 19.22. & venit ad cisternam magnam, quæ est בשכני in Sechu (aliis, בשכר in Schechu, Merc.) & בשכות in Succoth, 1 Reg. 20.12. & Jud. 8.10. בקרקור in Karkor. Et sic dixit לבן ne ancipites essemus in dictione לבן, quia לבן est etiam filius; Pag. Magistro symphoniarum acutæ ad Medianum; i.e. alti sive contratenoris, ut vulgus musicorum vocat, cujus moduli ab acuto, i.e. superiore sono, ad medianum accedunt; q. d. sonum positum inter superius & eum qui cantus vel tenor dicitur; Jun.

Rad. 11. לבש est induere, vestire; indui, vestire se; Pag. Bu. Conc. vestivit se, induit; Bu. Conc. induit vestimenta, cum Accus. vel indutus est vestibus, cum praef. Beth. Cogn. cum בשל maturuit; nam fruges quæ ad maturitatem pervenerunt, habent sua vestimenta; Av. In pausa est cum Tzere in ult. לבש; Coc. Av. Occurrit autem Præter. kal, 3. f. m. in forma cum pathach locis seq. לבש induit, Lev. 16.23. Esth. 6.8. Job. 7.5. & in forma cum Tzere; sic, לבש indutus, Psal. 93.1. cui priori formæ? cop. est praef. וילבש & induit, Lev. 6.3. 4.16. 24.32. Item cum conv. praef. occ. cum Tzere penult. ante א. Aff. sic, וילבש & induet ea, Lev. 16.4. & in 3. f. f. præter. kal est, לבשה induit, Jud. 6.34. 1 Chron. 12.18. 2 Chron. 24.20. sed occ. etiam in 2. sing. m. & in 1. sing. ut & in 3. pl. præter. kal, cui ult. cop. est etiam praef. ut seq. וילבש induit, Psal. 104.1. וילבש indui, Job. 29.4. וילבש vestiuntur, Psal. 65.14. וילבש & induentur, Ezech. 42.14. 44.19. In part. ben. kal, (a sing. m. וילבש induens)

induens) occ. in forma pl.m.cum ה dem. praf. fic, induentes, Zeph.1.8. & in part. pahul kal, f.m. est, לבוש indutus. 1 Sam.17.5. Ezech.9.2. Dan.10.5. Zach.3.3. sed occ. etiam cum kibbutz pro Schurek simpl. & cum ה dem. praf. לבוש indutus, Prov. 31.21. לבוש indutus, Ezech.9.3. & in forma constr. part. pahul f.m. occ. vel cum schurek, vel cum kibbutz ult. fic, לבוש vel לבוש indutus, Ezech.9.11. 10.2.6.7. 12.6.7. In Infin. kal cum cametz penult. est, לבוש induere, Hag.1.6. sed cum scheva penult. occ. cum לבוש praf. לבוש ad induendum, Gen.28.20. Lev.21.10. In Imper. kal occ. sing.m. & f. ut & in pl.m. fic, לבוש induere, 1 Reg.22.30.2 Chron.18.29. לבוש induere, Isa.51.9. 52.1. לבוש & induere, 2 Sam.14.2. לבוש induite, Jer.46.4. In fut. kal 1. sing. לבוש induam, occ. cum ה Aff. fic, לבוש induam eam, Cant.5.3. & in 2. sing.m. fut. kal occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz ult. fic, לבוש indues, Deut.22.11. לבוש indu te, Job.40.5. & in 2. f. fut. kal, est, לבוש vesties te, Isa.49.18. Item in 3. f. fut. kal est etiam cum pathach, sed in pausa cum cametz ult. cuipriori formæ 1 conv. est praf. & huic etiam cum 1 conv. י. est Aff. prout etiam absque vau occ. cum ה Aff. ut seq. לבוש induet, Lev.6.3. Deut.22.5. Ezech.7.27. לבוש induet, Lev.16.4. Job.27.17. לבוש & induit, 1 Sam.28.8. Esth.4.1. Psal.109.18. Isa.59.17. לבוש & induetur, Job.29.14. לבוש induet ea, Exod.29.30. Sic in 3. f. f. occ. cum 1 conv. praf. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. לבוש & induit, Gen.38.19. Esth.5.1. לבוש induetis, Ezech.34.3. In 3. pl. m. fut. kal, extra pausam est cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui priori formæ 1 conv. est praf. prout seq. לבוש induent, 2 Chron.6.41. Job.8.22. Ps.35.26. 109.29. 132.9. Zach.13.4. לבוש induent, Ezech.26.16. 44.17. לבוש & induerunt, Jon.3.5. Item, in 3. pl. f. fut. kal est, לבוש vestiebantur, 2 Sam.13.18. In piel לבוש induit: unde in Pual לבוש indutus fuit. Atque inde in part. pual (à sing. מלבש indutus) forma pl. m. est, לבוש induti, 1 Reg.22.10.2 Chron.3.12. 18.9. Ezr.3.10. In hiphil, est לבוש induere fecit, induit, vestivit alium; Bu. Lex. Occurrit in 3. f. m. praf. hiph. cum ה Aff. לבוש induit me, Isa.61.10. & in 3. f. f. praf. hiph. est, לבוש induit, Gen.27.17. Item, in 2. f. m. praf. hiph. occ. cum 1 conv. praf. לבוש & indues, Exod.28.41. 29.5. 40.13. 14. cui etiam ה est Aff. fic, לבוש & indues eos, Exod.29.8. Num.20.26. & in 1. sing. praf. hiph. occ. cum 1 conv. praf. & 1 Aff. fic, לבוש & induam eum, Isa.22.21. In 3. pl. praf. hiph. occ. simpl. plenè cum jod nota hiph. sed cum 1 conv. praf. occ. cum chirek solum absque jod penult. fic, לבוש induerunt, 2 Chron.28.15. לבוש & induent, Esth.6.9. In part. hiph. f. m. (מלבש induens) sed cum ה dem. praf. occurrit etiam cum ה Aff. לבוש vestiens vos, 2 Sam.1.24. In Infin. hiph. occ. cum 1 cop. praf. & cum Tzere in ult. sed cum לבוש plenè cum jod in ult. fic, לבוש induere, Zach.3.4. לבוש ad vestiendum, Esth.4.4. In 1. f. fut. hiph. simpl. plenè cum jod hiph. in ult. sed cum 1 cop. praf. defectivè cum chirek solum absque jod ante ה Aff. לבוש vestiam, Psal.132.16. 18. Isa.50.3. לבוש & vestiam te, Ezech.16.10. & in 2. f. m. fut. hiph. occ. cum ה Interrog. praf. ut & cum י Aff. & in 2. sing. f. simpl. fic, לבוש an vesties, Job.39.19. לבוש vesties me,

Job.10.11. לבוש vesties te, Jer.4.30. & in 3. f. m. fut. hiph. cum 1 conv. occ. cum Tzere ult. locis seq. לבוש & induit, Gen.41.42. Lev.8.7. Num.20.28. 1 Sam.17.38. Esth.6.11. cui etiam ה est Aff. idque vel plenè post jod, vel defectivè post chirek solum absque jod penult. fic, לבוש vel לבוש & vestivit eos, Gen.3.21. Lev.8.13. ut & in 3. f. fut. hiph. occ. simpl. plenè, sed cum 1 conv. praf. defectivè absque jod hiph. in ult. fic, לבוש induet, Prov.23.21. לבוש & vestivit, Gen.27.15. Item in 3. pl. m. fut. hiph. cum 1 conv. praf. occ. cum kibbutz pro schurek ante ה Aff. sed plenè cum schurek ante ה Aff. & utrumque defectivè cum chirek solo absque jod penult. ut seq. לבוש & induerunt eum, Zach.3.8. לבוש & induerunt eos, 2 Chron.28.15. Atque indè nomina, לבוש m. vestis, &c. & occurrit simpl. locis seq. לבוש indumentum, vestimentum, 2 Reg.10.22. Esth.6.8. Job.24.7. 10.31. 19.38. 14. & semel cum kibbutz pro schurek; fic, לבוש vestimentum, Isa.14.19. cui etiam formæ plenæ cum schurek in ult. ה, & ה sunt praf. ut seq. לבוש idem, Esth.6.9. 10.11. לבוש cum indumento, Esth.4.2. 8.15. לבוש ut vestimentum, Psal.102.27. 104.7. sed occ. etiam cum 1 Aff. locis seq. לבוש vestimentum meum, Job.30.18. Pl.22.19. 35.13. 69.12. Item cum ה Aff. occ. cum לבוש לבוש ad vestitum tuum, Prov.27.26. Isa.63.2. & cum 1 Aff. occ. vel cum kibbutz, vel cum schurek penult. cui ult. ה est praf. לבוש vestimentum suum, ejus, Gen.49.11. 2 Sam.20.8. Job.38.9. לבוש vestimentum ejus, Job.41.5. Mal.2.17. לבוש in veste sua, Isa.63.1. & cum ה Aff. est, לבוש vestim. ejus, Psal.45.14. Prov.31.22. 25. sicut occ. etiam cum ה & ה Aff. fic, לבוש vestimenta vestra, 2 Sam.1.24. לבוש vestimenta eorum, Jer.10.9. In forma pl. m. לבוש, & in constr. occ. simpl. cum kibbutz pro schurek penult. cui etiam formæ ה est praf. לבוש vestimenta, Ezech.23.6. 12. לבוש vestimentis suis, Lam.4.14. Item 2. hinc etiam No. heemant. idem significans & occurrens simpl. & cum ה dem. praf. ut seq. לבוש indumentum, vestis, Job.27.16. Zeph.1.8. לבוש vestiment. 2 Reg.10.22. cui etiam 1 cop. est praf. לבוש & h Aff. fic, לבוש & indumentum tuum, Ezech.16.13. In forma pl. m. לבוש & in constr. לבוש vestimenta: unde cum 1 Aff. est, לבוש vestimenta mea, Isa.63.3. sed occ. etiam forma pl. m. constr. cum 1 cop. praf. & ה Aff. idque vel cum kibbutz vel cum schurek; fic, לבוש & indumentum eorum, 1 Reg.10.5. 2 Chron.9.4. Item hinc etiam No. heemant. in alia forma, ascito utrinque Thau; Cev. viz. תלבשת, idem, vestimentum, indumentum; Av. & occ. Isa.59.17. & induit se vestimentis ultionis, תלבשת veste. Cev. & induit vestes ultionis, (tanquam) indumentum, &c. Av. In textu primum nomen לבוש tantum usurpatur in gen. m. sed Rabbinii etiam faminino utuntur; viz. לבושה vestis, vestimentum, &c. unde Talmudici לבושה dicitur quasi non pudor: vestiendo enim & tegendo facit ut hominem nuditatis suæ non pudeat. Shabbath, fol.77.2. Bu. Lex.

Rad. 12. לבג, indè prapposito Aleph, אלבג, vel, juxta alios, אלגו, quoniam singulare non reperitur; Ligni pretiosi genus. Sunt qui cedri genus esse putent; alii quod vulgo Bressilium vocamus; אל videntur esse Articulus Arabicus, qui eâ Linguâ nominibus,

ut Hebraice He Hajediah, præponi solet. Hoc ligno usus est Salomon in construendo templo, domo sua, & instrumentis musicis. Quidam conjectant fuisse lignum thynum, in Apoc. 18. Dicitur etiam & literis transpositis תינימ. Vide infra; Merc. Est cedri species; Bu. Conc. & occurrit in forma pl. m. simpl. cum schurek abfque dageſch in Mem ſequente; ſic, תינימ ligna thyna, 2 Chron. 9. 10. ſed cum ! cop. præf. occ. cum kibbutz ante Mem dageſchatum ſic, תינימ & ligna thyna, 1 Chron. 20. 8. & rursus cum ! dem. præf. occ. etiam cum ſchurek ante Mem dageſchatum ſic, תינימ ligna thyna, 2 Chron. 9. 11. Item, per Metatheſin literarum Mem & Gimel, occ. cum kibbutz ante Gimel dageſchatum, idque ſimpl. & cum ! dem. præf. (de quibus etiam vide ſub literis תיני &c.) ut ſeq. תינימ ligna thyna, 1 Reg. 10. 11, 12. תינימ idem, 1 Reg. 10. 12.

Rad. 13. להב eſt, inſanire, furere, inquit R. D. Pag. Bu. Lex. diſſolutus ſeu deſtitutus eſt viribus, deſecit viribus, vel deſatigatus eſt; idem quod להב: hinc Græci λυω ſolvō, λυωσ languageo, &c. Av. In fut. kal 3 ſ. m. להב, & in 3. ſ. f. להב, ſed occ. cum ! conv. præf. per Apoc. 3. rad. Heſic, Gen. 47. 13. וְהָיָה (pro וְהָיָה) & inſanivit terra Ægypti, i. e. populus terræ Ægypti; Pag. & furebat, &c. Bu. Lex. unde R. D. in lib. Rad. exp. וְהָיָה & inſanivit: nam propter famem magnam ſeu nimiam inſanit homo. Alii exponunt, & deſiciebat, vel fatigabatur terra, &c. Pag. ſcil. inſtar hominis qui deſeſſus, & ex nimio labore deſiciens, quid agendum ſit, vel agat, prorsus ignorat: ut deſeſſa terra, ſeu laborare dicatur, quæ eſſata eſt; nec quicquam proſert; ut idem valeat להב cum להב; Merc. & ſic Chaldaus reddit, וְהָיָה & laboravit populus terræ Ægypti; Pag. ſeu ſeſſa & languida erat, quaſi cum להב conveniens; Bu. Lex. & R. quoque Sal. exp. וְהָיָה & laboravit ſeu fatigata aut laſſa fuit; Pag. & deſiciebat terra; Av. & deſatigata eſt Ægyptus, i. e. ad extremam debilitatem redaſta eſt; Cocc. furebat terra Ægypti, i. e. Ægyptii tumultuabantur anno quinto famis, mentem illis adimente fame; Jun. in voce autem וְהָיָה pathach eſt loco ſægol propter ultimam gutturalem, quæ ob id eſt cum mappik; vide ſimile in להב; Bu. Lex. Atque itadē in hithpacl, geminatis duabus literis; Pag. Bu. Lex. וְהָיָה; Av. vel וְהָיָה; Bu. man. fecit ſe deſeſſum, fatigavit ſeſe; Av. Occurrit in part. hithp. ſing. m. cum ! præf. ſic, Prov. 26. 18. כְּמַתְּלֵהָ ſicut abſcondit ſe qui jact ſcintillas; ut nos vertimus; vel, ſicut inſaniens, juxta R. D. ſed R. Saadiah, ſicut fatigatus, qui offendiſt ſeipſum periode ac neſciret quippiam facere; vel quid faciat. Hieron. ſicut noxiuſ eſt qui mittit ſagittas. Sed R. Himman. exp. מַתְּלֵהָ qui abſcondit ſe; (quem nos ſecuti ſumus) & נִמְהָרָה qui ſeſſinat, qui celer eſt & veloc; Pag. ſicut inſaniens; Bu. Lex. ut ſeſe fatigat; Av. ut furioſus; credibile eſt, furentem ſic appellari, qui ſe multum fatigat, quaſi ex להב; vel an hoc ad להב referemus; Cocc. ut inſaniens, &c. i. e. non majoris faciendus eſt vir fallax, & circumveniens amicum ſuum ſpecie ludicra, quàm vir furioſus planè; Jun.

Rad. 14. להב m. eſt flamma, Pag. Bu. Av. ſplendens proprie ut להב; unde & ſicut illud, pro lamina gladii polita, ſplendente in morem flammæ ſumitur; Merc. Cev. ferrum lanceæ & gladii flammantis, i. e. ſplen-

dentis; Pag. metaphorice eſt gladius, mucro, acies, lamina ferri flammans, i. e. candefcens inſtar flammæ. Bu. Lex. Av. Cogn. cum להב percuffit laminā, & להב inflammatus eſt; Av. Occurrit ſimpl. & cum ! præf. ut ſeq. להב flamma, Job. 39. 23. Joel. 2. 5. & flamma, Job. 41. 12. Iſa. 29. 6. 30. 30. Nah. 3. 3. להב flamma, Jud. 3. 22. 13. 20. בְּלֵהָב in flamma, Jud. 13. 20. Item in forma pl. m. occ. abſol. & in conſtr. cum ! præf. ſic, להב flammæ, Iſa 13. 8. בְּלֵהָב in flammis, Iſa. 66. 15. Atque indē nomina, להב f. idem; Pag. Bu. flammia, &c. & dicitur tantum de igne; Av. & occ. ſimpl. & cum ! וְהָיָה & præf. ut ſeq. להב flammia, Num. 21. 29. Pſal. 106. 18. Iſa. 4. 5. 5. 24. 47. 14. Lam. 2. 3. Joel. 2. 3. Obad. 1. 18. וְהָיָה & flamma, Iſa. 43. 2. Jer. 48. 45. Joel. 1. 19. וְהָיָה flammæ, Iſa. 10. 16. וְהָיָה & flammā, Dan. 11. 33. וְהָיָה & ſicut flamma, Pſal. 83. 15. Item, 2. indē etiam No. להב f. idem, flammæ; vel lamina quæ fulget inſtar flammæ ignis; Av. ſecundum aliam formam à præced. Pag. quæ tamen ſuperioris regimen dici poſſit; (nam in regimine uſurpatur, Bu. Lex.) ut & ex plurali confirmatur, quod omnino ſuperioris formam preſentat; Cev. Occurrit autem ſimpl. & cum ! cop. præf. ſic, להב flamma, Ezech. 20. 47. וְהָיָה & flamma, 1 Sam. 17. 7. In forma pl. f. abſoleſt, להב flammæ, Pſal. 105. 32. & in forma pl. m. conſtr. eſt cum patach & chateph patach; ſic, להב idem, Pſal. 29. 7. Item, hinc etiam No. שלהב idem, Bu. Lex. flamma deſpolians omnia. Habet Protheſin literæ Schin ex uſu Chaldaeiſ frequenti, quibus שלהב eſt flamma; Bu. Lex. Componitur ex שלל, i. e. ſpoliavit, & שלהב flamma: atque per ſynareſin contrahuntur literæ in utraq. Radice ſimiles; Av. Occurrit extra pauſam cum ſægol, ſed in pauſa cum cemetz penult. ſic, שלהב flamma, Ezech. 20. 47. שלהב flamma, Job. 15. 30. Atque hinc No. compositum שלהב flamma Dei, Cant. 8. 6. flamma Dei, i. e. maxima, & vehementiſſima: Maſorethæ notant, juxta Ben Aſcher, vocem eſſe unicam: ſed Ab. Ezra mavult eſſe duas; & יה nomen divinum ſubjunctum eſſe, ut יהוה etiam aliis vocibus ſimili ſenſu ſubjungi ſolent; Bu. Lex. Carbones ejus ſunt carbones igniti, flamma Dei; ſic Av. prunæ ejus prunæ (ſunt) igniſque flammæ Divinæ: Heb. flammæ יהוה, h. e. maximæ; quam ſcil. Deus potentiſſimā ſuā luce ſpiritus in perpetuum duraturam accendit; Jun. Ex hac Rad. etiam quidam volunt illud deduci, Exod. 3. 2. אֵשׁ בְּלֵבָת in flamma ignis; quaſi eſſet contractum pro בְּלֵבָת, vel, בְּלֵבָת; Bu. Lex. Av. & viſus eſt Angelus Domini, in flamma ignis; Av.

Rad. 15. להב eſt למור Doctrina; Pag. viz. abſque intelligentia; i. e. id quod docetur, nec tamen intelligitur; Merc. inquit R. D. in lib. Rad. Pag. להב m. eſt lectio, ſtudium; Bu. Lex. lectio meditata & conſiderata. Cogn. cum להב i. e. collectio, ſive congregatio; item cum להב meditatus eſt, movit in corde. Hinc להב lego, להב ſermo, להב confidero, reputo, &c. Av. להב eſt meditatio; ab להב; Cocc. Occurrit Eccl. 12. 12. cum ! cop. præf. ſic, וְהָיָה להב & doctrina multa labor ſeu fatigatio carnis. Hieron. frequenſque meditatio carnis eſt afflictio; Pag. Ab. Ezra dicit Lamed eſſe radicale, ſicut in למור docuit ſcientiam, eod. cap. y. 9. Atque eſſe formæ להב ferrum, ſeu acies gladii; &c.

& dicit quoque in lingua Ismaelitica esse קריאה lectio. Sunt qui ad הגה reducunt; ut voce, ita, significatu cum eo sanè convenit, ut studium, meditationem, & intentionem significet; Merc. locum Bu. Lex. & Av. exp. ut Pag. & lectio multorum fatigationi est carni, Heb. fatigatio carnis; Jun.

Rad. 16. לרד duo significat in Bu. Conc. i. ardere, flammare, inflammare, comburere, Pag. Bu. inflammatus est, flammescibat; & dicitur de flamma fulgente & copiosa. Cogn. cum לרד flamma; Av. significat flammam facere; Cocc. Occurrit in part. ben. kal, f.m. Psa. 104.4. & ministris suos ignem לרד ardentem, seu urentem; Pag. flammantem; Bu. Lex. flammescerentem; Av. ignis flammans, Bu. Conc. seu flammam faciens; Cocc. & in forma pl.m. ben. kal, occ. Psa. 57.5. sic, jacebo, projaceo, לרד ardentem, Pag. vel certè, (inter) ardentem, Merc. Cev. flammantes intelligit, seu incendiarios, qui aliorum animos mendaciis ac calumniis inflammant & irritant; Bu. Lex. flammescerentem sunt filii hominis, &c. Av. flammantes; Cocc. R. D. in medio leonum jacebo ardentium, i.e. inter leones jaceo ardentem: vel sic, in medio leonum jaceo, in medio ardentium, aut urentium. Dicitio enim ברוך in medio, vel inter, manet vice duarum, inquit R. D. ut Isa. 42.8. & gloriam meam alteri non dabo; & laudem, i.e. neque laudem meam sculptilibus; & sic R. Sal. & Ab. Ezra, in medio ardentium, i.e. inter ardentem, h.e. Ziphæos, qui ardebant malà concupiscentiā; Pag. h. e. maximo obtestandi studio; Merc. Ego inter immanes leones, (sum) jaceo (inter) incendiarios; i.e. ardelliones aulicos, qui Regis animum irritabant, inflammabantque mendaciis: ut ipse apud Saulum expostulat, 1 Sam. 24. Jun. In piel, לרד inflammavit, accendit, incendit, Bu. Lex. Av. Occurrit in 3. f. m. praf. piel, cum ! conv. praf. לרד & inflammabit, Mal. 4. 1. & in 3. f. f. est, לרד inflammavit, Joel. 1. 19. In fut. piel & 3. f. m. לרד inflammabit: occ. 3. f. f. simpl. & cum ! conv. & ! cop. praf. ut & cum ! conv. praf. & לרד Aff. ut seq. לרד incendet, Job. 41. 12. Psa. 83. 15. 106. 18. Joel. 2. 3. ורד & inflammavit, Deut. 32. 22. ורד & inflammabit, Psa. 97. 3. ורד & inflammavit eum, ut Isa. 42. 25. Atque indè No. לרד m. flamma, lamina flammans; Bu. Lex. flamma: seu lamina polita & fulgens; Merc. ferrum lanceæ, aut gladii; Pag. flamma rutilans, lamina fulgens & vibrans; Av. Occurrit Gen. 3. 24. ורד לרד & ferrum gladii. Hieron. & flammæum gladium; Targum, ורד לרד & aciem gladii; Pag. & laminam gladii vertentis sese, ad custodiendum viam arboris, &c. Av. flamma, h.e. fulgor gladii: qui post peccatum sibi arrogat iustitiam ex operibus, à propria conscientia damnatur; Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine pl. m. לרד & in constr. לרד incantationes; prastigia; Pag. Bu. vel laminæ, Av. quasi esset quoddam incantationis seu prastigiarum opus, quod sit lamina gladii adhibita; Merc. Occurrit cum ! praf. & לרד Aff. Exod. 7. 11. & fecerunt etiam ipsi Magi לרד incantationibus suis; quod tales incantationes fierent ferro aut acie gladii; Pag. per laminas suas; Av. prastigiis suis; 70. ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν. Cocc. Sed fatius videtur Aleph Radicis לרד de qua supra, verum esse in He. Vide & in לרד Merc. Cev. Et vide etiam in לרד; Bu. Lex. Cocc.

Rad. 17. לרד est חלק blandiri, lenire; vel vulnerare; Pag. scil. juxta alios; ut idem sit cum לרד literis transpositis, quod est, percutere, pulsare; Merc. לרד percussit laminam malleo, malleavit in laminas. Idem quod לרד malleavit, & לרד flamma: item, lamina; nam lamina expolita, vel solis fulgore illustrata, splendescit ut flamma, & ex ea fiunt arma quibus percuriuntur & infliguntur vulnera. Hinc per inversionem Radicis, malleo, malleatus, malleus; item lamina, Av. Non extat verbaliter nisi in Hithpael, לרד blandiri, vel, juxta quosdam, contundi, conteri; per Metathesin cum לרד conveniens; Bu. Lex. לרד percussit se malleis, Av. Occurrit in part. hithp. (quasi à sing. לרד) pl. m. cum ! praf. sic, Prov. 18. 8. & 26. 22. verba susurratoris, seu susurronis כמלהמי tanquam blandientia, aut lenientia, i.e. blanda, aut lenia, ut nemo sit qui illa sentiat; R. D. vel vulnerantia, ut alii. R. Himm. dicit in lingua Arab. significare absorpta, & occulta; sed potest duci, per metathesin literarum ab לרד; quod est contere, percutere, vulnerare; q. d. sunt veluti percussiones leves, ac levia vulnera: & tamen transfigunt corpora & corda; Pag. sicut blandientium; vel quasi contusorum; eorum scil. qui ostendunt se percussos & fractos, ut alios ad commiserationem commoveant; Bu. Lex. Verba obtrectatoris sunt ut percutientes se invicem malleis; Av. Sunt, ut eorum qui seipsos obtundunt, i.e. qui se coercent, continent, frenant; ut omnia tolerant. derivo ab לרד. Susurrones volunt videri valde patientes & æqui; ita faciunt ut verba sua penetrent in intimum animum; Cocc. Verba susurronis similia (sunt verbis) eorum qui sæpe numero contusi sunt: Attamen, &c. i.e. susurro se quam maxime abjicit, & omnibus nervis contendit ut abjectissimus esse videatur, ad tegendas fraudes quibus aliorum perniciem machinatur; ut Psa. 10. &c. Jun. [לרד quare, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 18. לרד est congregare; unde No. לרד f. cætus, congregatio, cuneus; Pag. Bu. Av. collectio; idem quod קהלה, à Radice קהל congregavit, & affinitate alludit ad לרד lectio; nam congregatio nihil aliud est quàm collectio hominum; hinc per inversionem Radicis καλέω voco, congrego per convocationem, & ἐκκλησία Ecclesia; Av. Occurrit 1 Sam. 19. 20. in forma scil. f. f. constr. & vidit לרד cuneum, i.e. societatem Prophetarum. Dicitur per Metathesin à קהל congregare, inquit R. D. Targum, לרד coetum, Pag. idem quod קהל Merc. pro quo per Metathesin ponitur; Bu. Lex. & sic 70. τῶν ἐκκληστῶν τῶν Προφητῶν; pro קהל acceperunt; Cocc.

Rad. 19. לרד utinam: si: ò si. Est particula optantis, seu volentis aliquid; Pag. Bu. Av. Est cogn. cum לרד, & לרד, dissolutus est; & defecit, propter studium habendi; Av. Pro utinam occurrit Gen. 17. 18. & 30. 34. Num. 22. 29. & c. Pag. Item pro quæso, Gen. 23. 13. Bu. Lex. & pro, nè forrè; fortassis, Gen. 50. 15. Item pro si, Jud. 8. 19. Ezech. 14. 15. & Jud. 13. 23. Pag. Bu. Cum ! cop. לרד & utinam, occ. Num. 23. Interdum venit cum Aleph parag. sic, לרד; Isa. 63. 19. vel 64. 1. vel 5. sic & Isa. 48. 18. Item cum kibbutz pro schurek, 2 Sam. 19. 6. נלרד ò si tantum Abfolom viveret: & sic habet etiam ! praf. לרד etiam si, 2 Sam. 18. 12. & forsan ego appendissem.

dissem, &c. Pag. ל' est, si; & ut Jud. 8. 19. si vivere si-
vifferis eos. 2 Sam. 18. 12. Sic Psal. 81. 14. ל' si popu-
lus meus auscultaret mihi. Gen. 50. 15. ל' si intensus sit;
sub. quid faciemus? Gen. 17. 18. ל' si Ishmael vivat co-
ram te; sub. id mihi satis vel valde gratum esset. Habet
etiam vim optantis; utinam. Num. 14. 2. ל' si mortui
fuissim in Aegypto. Sic et pro ל' Item Gen. 23. 13.
ל' אלהי אברהם enimvero si tu, si; audi me. Aposi-
opesis; Si tu, si, inquam, ita bene cupis mihi, audi me:
sic Cocc. de hac particula. Sed extat etiam quasi forma
composita, ל' nisi, Bu. Lex. si non, Coc. Gen. 43. 10.
ubi Masorethæ notant reperiri sic quater, & est quasi
comp. ex ל' & ל' non; Bu. Lex. ל' nisi si non, i.e. nisi. Com-
ponitur ex ל' si, & ל' non, quod Chaldaice punctatur
ל' non; i.e. non; & sic occurrit Psal. 27. vers. antepen. ל' non
nisi credidissim, &c. interdum verò scribitur jod pro Aleph;
cognitionis gratia; Av. sic Gen. 31. 42. ל' non; Av. Bu. Lex. Cocc. & sic Isa. 1. 9. ל' nisi Jehova reli-
quisset, &c. & Deut. 32. 27. ל' nisi indignationem, i.e.
ferociam hostium veritus essem: & legitur præterea
tantum Jud. 14. 18. 1 Sam. 25. 24. & 2 Sam. 2. 27. Av.

Rad. 20. ל' non, Jer. 49. 20. Av. vel ל' non, nequa-
quam, haud, &c. adverbium negandi & prohibendi; Pag.
Bu. Av. Est cogn. cum ל' non, i.e. non, vel potius nè; nam
hoc duntaxat futuro in oratione deprecativa jungitur;
illud autem omnibus temporibus & nominibus addi po-
test; Av. ל' ab ל' differt, quòd ל' propriè prohi-
beat, ל' verò neget: etsi interim hoc confundatur.
ל' junctum cum nomine potest pro sine, vel absque, ex-
poni; Merc. ל' & ל' non. Solent Hebræi verbo af-
firmanti adjicere negationem contrarii ad significan-
dum certum & perfectum quid: sic Job. 15. 18. quod
sapientes indicant, ל' & non celarunt, &c. i.e. irà indi-
candam ut minime celent. Sic Psal. 40. 11. Isa. 3. 9. Psal. 28.
5. 119. 6. 1 Sam. 1. 11. Valet aliquando negatio affir-
mationem contrarii: ut Job. 13. 6. & Psal. 1. 5. sic ל' non
rectus, i.e. pravus, mendax, fallax. Jer. 8. 6. 23. 10. 48.
30. Isa. 16. 6. Prov. 15. 7. ל' non Deus, i.e. aliud
quàm Deus. Sic Deut. 32. 17. ל' non דמונים Dæ-
monibus, non-Deo. Et v. 21. ל' non per non-Deum,
i.e. per id quod non est Deus: & sic ibid. per ל' non
populum, i.e. per eos, qui non sunt populus. Et
v. 27. & ל' non Jehova, i.e. alius quàm Jeho-
va fecit hoc. Confer Isa. 31. 8. Et Isa. 10. 15. ל' non
lignum, i.e. aliquid melius ligno: Deum intelli-
ge, qui minimè est lignum. ל' cum futuris sæpe est
ל' nè; sensu Imperativi, ut Exod. 20. 3. ל' non erit,
i.e. nè sit tibi Deus alius. ל' etiam nominaliter ponitur
interdum, & significat דם נאמך nihil, nihilum; ut
Job. 6. 21. ל' אד היותם ad nihilum redacti estis. Et sic I-
sa. 23. 13. ל' אד היותם hic is populus, qui nihilum
factus est. Ezech. 21. 32. vel 27. ל' אד היותם etiam
hæc nihil facta est, i.e. ad nihilum redacta est. In-
nuit, aliquando dictum iri de corona non præsentī, e-
tiam illam ad nihilum redactam esse: quæ est corona
sequens coronam domus David, nempe Assamonzorum.
Nam, quum dicit, ל' אד היותם etiam hæc, aliam innuit,
præter eam quam jam dixerat depravandam. Confer
Dan. 4. 32. vel 35. ל' ut nihil. Cocc. Particula hæc
scribitur cum vau in medio in 35. locis; quorum duo

sunt in lege. Hæc petenda ex Masora, nè hic immore-
mur. Quin etiam aliàs videas ל' in interrogatione po-
ni, pro ל'annon; ita ut affirmationem includat. Sed
vide nè illud cum nonnullis temerè feceris. Sic quidam
Thren. 1. 12. ל' אלהיך exponunt, Nonne ad vos hæc
scil. pertinent: q.d. maximè omnium hoc vestra inte-
rest. Ego deprecantis; seu amolientis potius esse ver-
ba putarim; Merc. Juxta Masoram quindecim locis
scribitur ל' non, pro quo legendum ל' ei, ipsi; loca sunt,
Ex. 21. 8. (ubi vide Ab. Ezram) Lev. 11. 21. 25. 30. 1 Sam.
2. 3. 2 Sam. 16. 18. Pl. 100. 3. 139. 16. 2 Reg. 8. 10. Isa. 9.
2. vel 3. & 63. 9. Ezz. 4. 2. Job. 13. 15. & 41. 3. Prov. 19. 7.
& 26. 2. Pag. Bu. Lex. Cocc. Alii tamen plura observant,
viz. Isa. 49. 5. 1 Chron. 11. 20. Bu. Lex. Cocc. Job. 6. 21.
Bu. Lex. Item bis observatur etiam ל' ei, ipsi, &c. quod
legendum ל' non, viz. 1 Sam. 2. 16. & 20. 2. Bu. Lex. Coc.
Pag. &c. Animadvertendum etiam ל' non, poni inter-
dum pro vix, vel, statim atque; ut Job. 15. 30. ל' non e-
gredietur è tenebris, stolonem ejus exarefacit flamma;
i.e. statim atque egredietur. Sic Psal. 78. 30. ל' non re-
cesserant à cupiditate sua, adhuc erat cibus in ore eorum;
&c. Hoc sensu etiam particula alia negativa, viz. ל' su-
mitur; ut Isa. 23. 23. ל' non firmaverint thecam mali
sui, ל' non expanderint velum, tunc dividitur; i.e.
statim atque. Ita Isa. 40. 24. ubi ל' אגם & 2 Reg.
20. 4. Esaias ל' non exierat atrium (legitur ל' non
quod scribitur הוּעִיר) intimum, & verbum Domini ad
eum, &c. i.e. vix exierat. Hinc commodè explicatur Isa.
63. 9. in omni angustia eorum ל' non oppugnabat
eos (quisquam) & Angelus Jehovæ eos salvos faciebat;
i.e. simulatque eos oppugnaret quisquam. Alii legunt
ל' non; Item, ל' non, vel ל' non, est sine vel absque;
ut Isa. 55. 1. ל' non כסף sine argento, vel, pro eo quod
non est argentum; sic v. 2. ל' non עֵלֶם pro non-panc?
& ל' non לֶשֶׁבֶעָה pro eo, quod non est fatietas? Coc.
Sic Jer. 2. 11. & populus meus mutavit gloriam suam,
ל' non יועיל, in id quod non proderit, &c. Pag. ל' non
interrogative, nonne, annon? Jos. 10. 13. vel cum vau,
ל' non 1 Reg. 1. 11. Bu. Lex. quod venit etiam cum He-
loco Aleph; sic, Deut. 3. 11. ל' nonne est in Rabbath,
&c. Pag. Bu. Lex. ל' non in non, i.e. in id quod non, ut
Jer. 2. 11. & pro non, i.e. sine, absque, Jer. 55. 1. 2. Item,
per non, i.e. per eum, vel per eos, qui non, Jer. 5. 7. ל' non
ac si non; Obad. 16. ל' non iis qui non, Isa. 63. 1. absque,
2 Chron. 15. 3. Chald. est ל' non; Jer. 10. 11. & cum
He, ל' non ut nihili, Dan. 4. 32. Bu. Lex. De ל' non vide
etiam infra in ל' non; Merc.

Rad. 21. ל' non inquit R.D. est mensura parva sex ova
continens; Pag. una ex viginti quatuor in lato; ut idem
Kimchi ait; Merc. sextarius; Pag. Bu. mensura liquido-
rum minima, vigesima quarta pars Sæ, sive sati; &c. ut
Pag. Bu. Lex. Log. est mensura olei quæ continet sex ova.
Hieron. vertit sextarium: hinc סֵאֵר, סֵאֵר, סֵאֵר,
i.e. lagena, laguncula. Vasis genus erat ventre protu-
berante, ore angustiore & oleo asservando accommo-
datum; Av. Occurrit simpl. & cum ל' & ל' præf. ut seq.
ל' sextarius, logus, Lev. 14. 12, 24. ל' & logus, Lev.
14. 10, 21. ל' de logo, Lev. 14. 15.

Rad. 22. ל' non in Bu. Conc. tria habet significata; i. mu-
tuare, vel mutuari, mutuò dare, vel accipere; Pag. Bu.
sumpsit accomodato, utendum accepit, &c. ut Pag. Bu.
Est cogn. cum ל' & ל' dissolutis est viribus: nam
quibus

quibus vires seu facultates non sunt, hi coguntur mutuo petere; Av. In kal est, mutuari, i.e. mutuo accipere; in Hiphil verò est, mutare, i.e. mutuo dare. Hanc significationem sunt qui à secunda deducunt, qua significat addi, seu adjungi; seu adhærere; quod, qui mutuo accipit, addat seu devinciat & se & fidem suam alteri qui mutuum dat; Merc. Cev. Occurrit in præf. kal, 1. pl. loco seq. לווה mutuatur, Neh. 5.4. & in part. ben. kal, f.m. occ. simpl. & cum לווה præs. sic, לווה mutuo accipiens, Psal. 37.21. Prov. 22.7. כלוה sicut mutuo accipiens, Isa. 24.2. In fut. kal, 3. f.m. לווה mutuo accipiet, &c. unde in 2. f.m. est, לווה mutuo acceperis, Deut. 28.12. In hiphil, לווה mutuavit, i.e. mutuo dedit; Bu. Lex. fecit mutuo accipere, mutuo dedit alteri; cum Accus. personæ; Av. Occurrit in præf. hiph. 2. f. m. cum ל. conv. præf. sic, לווה & mutuabis, Deut. 28.12. In part. hiph. f.m. occ. quasi in forma constr. cum tzere, vel in forma absol. cum segol in ult. idque vel simpl. vel cum ל & ל præs. ut seq. לווה mutuans, Prov. 19.17. מלוה mutuuum danti, Prov. 22.7. ומלוה & mutuans, Psal. 112.5. כמלוה sicut mutuans, Isa. 24.2. In fut. hiph. 3. f.m. לווה mutuo dabit: unde in 2. f.m. occ. simpl. & cum ל. Aff. sic, לווה mutuo dederis, Exod. 22.25. מלוה mutuabis ei, Deut. 28.44. Item in 3. f.m. fut. hiph. cum ל. Aff. est, לווה mutuabit tibi, Deut. 28.44. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. לווה in Bu. Conc. est, adjungere se, adhærere, Pag. Bu. adhærescere alicui; Cocc. & sic in hac signif. occ. in fut. kal, 3. f.m. (à forma absoluta, לווה, adhærebit; abjecta 3. rad. He) cum ל. Aff. sic, Eccl. 8.15. & hoc לווה adhærebit sibi, vel ei, de labore suo, h. e. & hoc solum secum affert de labore suo; Pag. five adhæret, vel adjacet ei; Bu. Lex. id quod mutuatur, i.e. adipiscitur, per laborem suum tempore vitæ suæ; Av. comitatur cum, 70. συμπορεύεται αὐτῷ. Judæi προπομπὴν vocant לווה. Fortè hinc dicitur לווה mutuum accipiens: nam adhærescit ei, à quo id accipit; Cocc. In Niphil, לווה adjunctus fuit; adjunxit se, adhæsit; Bu. Lex. accommodatus est mutuo. Construitur cum ל, על, אוּל & ל; Av. Occurrit in præf. niph. 3. f.m. simpl. & cum ל. conv. præf. sic, לווה adjunxit se, Ps. 83.9. וּלְלוּהוּ & adjunget se, Isa. 14.1. unde in part. niph. f.m. occ. cum ל. dem. præf. sic, לווה qui adjungit se, Isa. 56.3. Item in 3. pl. præf. niph. occ. cum ל. conv. præf. לווה & adjungent se, Num. 18.4. Jer. 50.5. Dan. 11.34. Zach. 2.15. & in part. niph. pl. m. occ. cum ל. dem. præf. לווה adjuncti, Esth. 9.27. Isa. 56.6. In fut. niph. occ. in 3. f.m. simpl. & in 3. pl. m. cum ל. cop. præf. ut seq. לווה adjunget se, Gen. 29.34. וּלְלוּ & adjungent se, Num. 18.2. Atque inde nomina, i. No. pl. f. לווה adjectiones; Bu. Lex. accommodaciones, additamenta quæ ornatus gratiâ tantum adjunguntur; Av. copulationes; Pag. vel, corrolaria, seu ornamenta quædam addita ornatus causâ; Merc. & מַעֲשֵׂה מוֹרָר dicuntur copulationes opere extenso; Hieron. quasi lora ex are dependentia; Pag. Accommodaciones; Av. R. D. vult jod esse pro vau 2. rad. Bu. Lex. additamenta gradatâ; i. e. Limbi plani, in quibus animalia, habent gradatim diminutas & descendentes fimbrias, sive adjectiones; Cocc. R. D. הַבְּוִרִים conjunctiones; Pag. Occurrit autem No. hoc pl. f. simpl. & cum ל. cop. præf. לווה adjectiones, additamenta, 1 Reg. 7.29, 30. וְלוֹוִיֹת & ad-

jectiones, 1 Reg. 7.37. Item, 2. hinc etiam ex hac signif. est No. לווה f. adjunctio, adjectio: Bu. Lex. copulatio, societas, Pag. additamentum, ornamentum, quod ornatus causâ accedit; Merc. Accommodatio, ornamentum quod capiti seu collo adjungitur ornatus gratiâ; Av. accessio quædam grata; Cocc. Occurrit in forma constr. sic, לווה adjunctio, Prov. 1.9.4.9. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine לווה m. serpens marinus, Leviathan, balæna, Bu. Conc. & Lex. Est nomen serpentis; Pag. vel draconis, aut ceti marini. Nomen ex eo, juxta quosdam, ductum, quod ejus membra & squamæ cohæreant. Hujus tora descriptio legitur Job. 40. Typus est Satanæ & Antichristi. Ut mare allegoricè mundus est, sic ejus principes, magnorum piscium, i. e. Leviathan, nomine intelliguntur: Psal. 74. per capita Leviathan procures Pharaonis intelligit. If. 27. Leviathan regem Assyrium & Egyptium; Merc. לווה Leviathan, cetus, draco marinus; Item pro tyrannide accipitur figuratè; Av. Ex locis ubi occurrit Leviathan, non unam speciem magni piscis significare videtur. Nos in Commentariis nostris ad Jobum balænam, cete, interpretati sumus. Beza Crocodilon intelligit. Idem vult D. Bochartus, qui magnâ diligentia collegit quæ de Crocodilo apud Auctores non in vulgus notos existant: quæ diligentia videtur mereri victoriam, si etiam à nobis imperare possemus, ut Psal. 104. 25, 26. per mare magnum intelligamus Nilum. Quippe ibi dicitur, Deum formasse Leviathan, ad ludendum in eo, præter animalia multa parva & magna. Fatetur autem, Crocodilum esse animal ποτάμιον, non propriè θαλάσσιον. Certè non est præcipuum animal marinum, ut possit dici formatus ad ludendum in mari magno. Prætereo alia. Sed nobis perinde est per quod animal potentia & providentia Dei cognoscatur. In Codice de Sabbato. fol. 77. col. 2. dicunt Talmudici אימת כולבית על לווה. Id Bochartus interpretatur, Ichneumonem Crocodilo terrorem esse. Glossa Talmudica sic explicat, viz. Job. 3.7. הַעֲתִירִים עוֹרֵר לִוְיָתָן; 70. ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆρ χερσαίου, Cocc. Qui parati sunt suscitare Livjathan. Sed R. D. in lib. Rad. exponit luctum eorum, aut suum. Et sic in Talmud Jerosolymitano. Non suscitabis mulierem לווה luctus, i.e. quæ est in luctu; Pag. Vel potius, postquam nostra exemplaria Radicum habent אשה extra constructionem, non excitabit mulier luctum suum in festo: ut scribatur לווה cum He mappik, juxta illud, Job. 3.8. qui parati sunt excitare luctum suum, vel eorum. Atque ita Nun pro Mem masculi generis indice poneretur, affixo scilicet. Verum potius videtur exponere ut sonat, qui parati sunt excire Leviathan: Allegoricè, i.e. ut Demones evocent, & diras ciant, diris utentes imprecationibus; Merc. Cev. Lyranus hanc dicit esse germanam literam; expectantes orbari de societate sua: sed hoc nullus dicit Hebræorum; Pag. Imò R. Sal. si, rectè intelligatur, huc tendere videtur; Merc. Sed R. D. in comment. & R. Sal. exp. qui parati sunt suscitare conjunctionem, copulationem aut societatem suam. Et citant Prov. 1.9. Pag. R. Levi exp. per לווה luctum suum,

um, ut Nun sit affixum pro Mem. Eâ significatione apud Rabbinos legitur **אשה לא תעורר לויתה** במועד. Sic Ab. Ezra, & quidam ex nostris; Bu. Lex. qui parati sunt excitare Balzannam: i.e. venti, turbines & procellæ, quibus pulsata in profundo belluæ cum fluctibus volvuntur. Vide Plin. 9.3. Periphrasis ventorum & flatuum; Jun. Item, ex hac radice est No. pr. **לוי** Levi, filius Jacob, ut loco illo Gen. 29.34. exponitur, dictus est: unde & Levitæ appellati, qui Aharoni summo sacerdoti, & ejus filiiis sacerdotibus in ministerio Templi adjuncti erant ad illis ministrandum. De quorum munere Num. 2. & 18. **לוי** ergo est aliquando gentile pro Levita, ex **לוי**: unde plur. **לויים** pro **לויים**; Merc. Cev. Levi filius tertius Patriarchæ Jacobi ex Lea uxore, quasi Adhæsiōnis vel Conjunctionis filius dictus; quia sperabat Lea, maritum Jacobum conjunctionem futurum, & arctiori amoris vinculo adhæsurum ipsi, Gen. 29.34. Interdum gentile est, Levita, Exod. 4.14. Levitæ autem dicebantur, quod Aharoni & filiis ipsius in ministerio sancto adjuncti essent ad ministrandum illis; Bu. Lex. Levi proprium nomen filii Jacob Patriarchæ, & hoc nomen ei indidit mater Lea, eò quod tunc temporis maritum cœu commodatò & mutuò acceperat. Deinde tota ab hoc posteritas dicta est tribus Levi, quæ summo Pontifici accommodata erat ad ministerium Templi; Av. Occurrit in sing. Gen. 29. ult. accommodabitur vir meus, &c. propterea vocavit nomen ejus Levi. Et Num. 38. 2. Virgam Levi, &c. Av. & in pl. m. **לויים** Levitæ, Deut. 17.9. & cum **לוי** dem. præf. Neh. 10. penult. In decimatione **לויים** Levitarum. Et in forma pl. m. constr. cum **לוי** Aff. Neh. 10. 1. **לויים** Levitæ nostræ, &c. Av.

Rad. 23. **לוי** duo habet significata; i. est **נשח** סור, recedere, declinare; Pag. ex R. D. Sunt qui cum **לוי** conferunt, quasi sit, divertere, seu deflectere ab instituto, negligentia aut fastidio, Merc. decessit, recessit; Bu. Lex. per deflectionem scil. averfus est, divertit à vera semita, dimotus est à via recta, deflexit ad perversitatem; Av. Occurrit in fut. kal, à 3. f. **לוי** decedet: unde in 3. pl. m. **לויים** decedent, sed pro eo occ. cum kibbutz penult. pro schurek; sic, **לוי** decedant, Prov. 3.21. In Niph. **לוי** deflexus est à seipso; Av. unde in part. Niph. f. m. **לוי** est perversus, qui à recto recessit; Bu. Lex. seu declinat à recta via. Hieron. illusor; Pag. Quidam defectorem, vel desertorem exponunt; Merc. retrocedens; vel in diversum abiens. Oppositum **ישר** rectus; Cocc. Occurrit autem in forma absol. f. m. simpl. & cum **לוי** cop. præf. **לוי** perversus, Prov. 3.32. **לוי** & perversus, Isa. 30. 1.2. & in forma f. m. constr. part. niph. est cum Scheva penult. & occ. cum **לוי** cop. præf. ut & in forma pl. m. absol. est etiam cum **לוי** cop. præf. ut seq. **לויים** idem, Prov. 14.2. **לויים** & perversi, Prov. 2.14. In hiphil **לוי** recedere fecit; Bu. seu deflecti fecit, recessit; Av. unde in fut. hiph. 3. f. m. **לוי** recedere faciet, vel intransitive, recedet: & in 3. pl. m. **לויים** recedent, sed pro eo, euphoniæ causâ, longâ vocali cametz resolutâ in pathach & dagefch, sic occurrit, **לויים** recedant, Prov. 4.21. Atque inde No. **לוי** f. (tanquam ex **לוי** & Cocc.) recessio, pravitas, perversitas, Pag. Bu. Cocc. Videtur quidem hoc nomen reducendum ad **לוי** (nam inde formam habet, Bu. Lex.) de quo infra, tamen si

fit inusitata Radix; Merc. Occurrit cum **לוי** cop. præf. sic, **לוי** & pravitatem, Prov. 4.24. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine **לוי** m. nux, aut corylus, i.e. avellana, juxta R. D. At R. Sahad. Amygdalum exp. & ita dicit vocari in lingua Arabica: & Targum etiam pro **לוי** amygdala, Num. 17.8. habet **לוי**: sed R. Sal. arborem scribit esse, parvas proferentem nuces, quæ vulgò dicitur Corylier, i.e. corylus; Pag. Nomen arboris cujus cortices faciliè decorticantur ut recedant; Av. Occurrit cum **לוי** cop. præf. Gen. 30. 36. **לוי** & corylus, vel, & coryli, Bu. Conc. Av. seu avellana, aut amygdali, i.e. amygdalinam; &c. Pag.

Rad. 24. **לוי** duo significat, i. est in nomine hoc ipso **לוי** m. tabula, Pag. Bu. Av. Lavigata scil. & dicitur non tantum de aseribus seu lignis lavigatis; sed & de omni materia delavata, in qua aliquid scribi seu insculpi possit. Et est contrarium asperitati. Hinc **לוי** & **לוי**, & Latinum **lavio**, **lavio**. **לוי** & **לוי**, i.e. planus, &c. Av. A lavitate quidam nomen sumptum putant. Sed potius ab humore aut virore: de quo significato postea, deduxerim; quod ex virenti arbori cadatur hujus materia; Merc. Occurrit autem nomen hoc locis seq. **לוי** tabula, Prov. 3.3. Cant. 8.9. Isa. 30.8. Jer. 17. 1. & in forma pl. f. occ. vel cum schurek, vel cum kibbutz penult. ut seq. **לויים** tabulæ, Deut. 9.9, 10, 15. 10. 1. **לוי** vel sine vau, tabulæ, Deut. 4.13. 9. 11. Exod. 24.12. 27.8. 3.18. 3.25. 34.1, 4.29. 38.7. Deut. 5.22. 10.3. 1 Reg. 8.9. Item, cum **לוי** & **לוי** præf. semper occ. cum kibbutz penult. ut seq. **לויים** tabulæ, Exod. 32. 16, 19. 34.1, 28. Deut. 9.17. 10.2, 3, 4, 5. 1 Reg. 7.36. **לויים** tabulæ, 2 Chron. 5.10. Hab. 2.2. **לויים** & tabulæ, Exod. 32.16. sed occ. etiam in forma duali cum cametz penult. pro pathach, ob pausam; sic, Ezech. 27.5. ex abietibus, &c. omnes **לויים** tabulas, aut duas tabulas; est enim plurale duale; Pag. terminatio namque pluralis conjungitur duali; Cev. & sic multæ etiam geminatae sunt. Juxta Ab. Ezram, erant naves è duabus tabulis constructæ: Hieron. tabulata maris; Pag. omnia tabulata, utriusque scil. lateris, atque adeò quasi gemina tabulata; Bu. Lex. tabulata; Bu. Conc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine **לוי** & **לוי**; Pag. vel **לוי** m. Bu. Lex. virens, recens; Bu. Conc. juxta R. D. opponitur arido & sicco, i.e. humidus, & viridis: quæ enim sunt viridia inter arbores, sunt humida; Pag. Occurrit in sing. cum pathach, sed in pausa cum cametz; sic, **לוי** virens, Gen. 30.37. Ezech. 21.3. **לוי** idem, Ezech. 17.24. & in forma pl. m. est, & occ. locis seq. **לויים** recentes, Num. 6.3. Jud. 16.7.8. Deut. 34.7.

Rad. 25. **לוי** duo significat: i. est, involvere, operire, abscondere, occultare, latere; obvolvere, Pag. Bu. quomodo convenit cum **לוי** & **לוי**; Bu. Lex. Merc. **לוי** & **לוי** contractè in kal **לוי** illatebravit, involvit occultando, latuit involutus. Cogn. cum **לוי** latuit, oblituit. Hinc **לוי**, & Latinum lateo: item **laxer**, quia tegit adificium; Av. In Bu. Conc. occ. præf. kal, 3. f. m. cum Aleph pro vau more perfectorum, vel quiescentium Vajin Aleph; sic, **לוי** operuit, 2 Sam. 19.5. Job. 5.11. In part. pahul kal, juxta normam esset **לוי**; sed cum **לוי** dem. præf. occ. cum cholem pro schurek; sic, Isa. 25.7. & perdet in monte hoc facies **לוי** operimenti operi super omnes populos: prius enim est nomen, alterum

rum verò part. pahul kal, juxta R.D. quamyis fit cum cholem vice Schurek : (pro רוט ; Bu. Lex.) faciem autem operimenti operi, exp. Kimchi, operimenti quo operiunt & occultant se gentes, quæ sunt in felicitate : i.e. non erit illis operimentum (perdet enim illud Deus) à malo illis venturo ; Pag. Juxta illud Job. 1. 10. Nonne tu sepivisti, munivisti, vel, tecto fuisti, circa eum ; Cev. Et absorbebit in monte isto faciem involucri, quod involucrum est super omnes populos, i.e. tollet latebras errorum ; Av. faciem tegminis, quod superinjectum est omnibus populis : tegmen scil. illud splendidum & magnificum, ἐνδοξασμον, quo omnes populi tecti sunt ; Cocc. Et absorbebit in monte hoc speciem istius veli obvelantis omnes populos ; Hebr. faciem veli, &c. i.e. vindicabit illos ab excacatione, & quasi sublato velamine donabit eos cognitione veri Dei ; prout ostendit Paulus, 2 Cor. 3. Jun. Sed occ. etiam in part. pahul kal, f. sic, 1 Sam. 21. 9. Ecce est לוטה involutus aut opertus pallio post Ephod ; Pag. Involutus panno ; Cocc. Ecce iste, gladius scil. illatebratus est in vestimento, &c. Av. In hiphal, לוט fecit latere, illatebravit ; Av. obvolvit, Bu. Lex. Unde in fut. hiph. לוט, vel in Tzere, לוט obvolvet, sed cum לוט conv. præf. occ. cum sêgol in ult. sic, לוט & operuit, 1 Reg. 19. 13. Atque inde nomina, לוט m. involucrum, operimentum sub quo aliquid latet, latebra eorum, &c. Av. Occurrit cum לוט dem. præf. Isa. 25. &c. ut supra in part. pahul : ubi vide. Item, 2. huc quidam referunt לוט leniter, &c. 1 Sam. 18. 5. quod vide supra in לוט ; Pag. Cocc. Sed ab hac rad. est לוט m. abscondio, Bu. Lex. occultatio, latebra ; item pro clandestina conjuratione ; Av. assumpto Beth (cum quo ferè invenitur ; Merc.) adverbialcit ; sic, לוט in abscondito, quiete, pedetentim, clam ; Merc. absconditè, Bu. Lex. clanculo ; Cocc. in occultatione, i.e. clam, latenter ; Av. femel est cum epenthesi Aleph ; Bu. Lex. sic, לוט clam, sensim, Jud. 4. 21. sed absque Aleph occ. locis seq. לוט clam, Ruth. 3. 7. 1 Sam. 18. 22. 24. 4. Item, 3. inde etiam No. pl. m. לוט incantationes ; quod occultæ sint, & occultæ fiant, aut quod fascino oculi spectantium obvolvuntur & operiantur, ut veram rerum speciem non videant ; Bu. Lex. In forma pl. m. confr. occ. cum לוט præf. & לוט Aff. sic, Ex. 7. 22. & 8. 3, 14. לוט incantationibus suis occultis, Bu. Conc. & Lex. Occultationibus suis, i.e. clandestinis conjurationibus ; Av. 70. ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν, præstigiis suis, &c. Cocc. Sed Exod. 7. 11. scribitur בלהטות incantationibus suis : vide Ab. Ezram ad locum, pro בלהטות apud præf. Hebræorum sapientes legitur בלהטות, id opus est Dæmonum : בלהטות est opus præstigiatorum, Cod. Sanhedrin. c. 2. fol. 67. Bu. Lex. puto, notari partim submissas admurmurationes, partim micationes digitorum à gestulatione celeres, instar fulguris gladii vibrati. Et præstigiæ, à præstringenda oculorum acie, dici videntur ; sublata scil. caninâ literâ, ut mollior esset pronunciatio ; Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in No. לוט m. mastiche, stacte, Ledanum Bu. Lex. 70. סאנדן, sed Ladanum Junius explicat. Alii castaneam, ab involucro ; Cocc. Occurrit cum לוט cop. præf. sic, Gen. 47. 25. & 43. 11. לוט & stacte, i.e. gutta myrrhæ, Pag. Bu. Conc. juxta Hieron. Sed R.D.

in l. Rad. dicit vocari in Arabico שיך בלוט arbor castaneæ. Ar abes Caph pro Cheth Hebræo ponunt : (ut שיך pro שיך frutice) addit R. D. apud illos בלוט absolute vocari glandem : at בלוט שיך castaneam. Suprà in radice לוט scribit Kimchi, שיך ; ubi tamen forsitan per i, legendum, Sich ; vel si mavis, eodem sensu Sach belot, & dicit significare regem quercuum ; ut שיך, vel שיך, fit idem quod מלך ; Merc. Cev. In Bereshith Rabbah exp. מסטחכי mastichem ; Mastiche verò seu mastiches, teste Plin. l. 12. est lachryma, quam lentiscus arbor gummi modo fudat ; Pag. Alii ex myrrha arbore sponte sudantem aromaticum & pretiosum liquorem, priusquam incidatur, dicunt intelligi hoc nomine : Vide Plin. l. 12. c. 16.

Rad. 26. לוט tria habet significata in Bu. Conc. i. est in voce indeclinabili, לוט, nisi, si non : cum jod redundante, ut plurimum, ut Isa. 1. 9. Deut. 32. 27. &c. In quatuor tamen locis juxta Masoram invenitur cum Aleph in fine ; sic לוט idem, nisi, si non ; viz. Gen. 43. 10. Jud. 14. 18. 1 Sam. 25. 34. & Psal. 27. 13. Item sic occurrit etiam 2 Sam. 2. 27. Et potest dictio esse composita ex לוט, quod est לוט, & לוט non ; Pag. Perinde ac לוט esset q. d. לוט si non ; Merc. Cev. &c. vide supra in Rad. לוט. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine לוט Cochlea ; Pag. Bu. gradus cochlearis ; Bu. Lex. i.e. turris, sive scala rotunda, qua turrim ; aut domum per circuitum conscendimus ; à cochlearum similitudine sic appellata ; Pag. circuitus graduum, &c. ut Pag. Av. Unde in forma pl. m. לוט cochleæ, i. e. gradus cochleares ; Bu. Lex. Occurrit cum לוט præf. 1 Reg. 6. 8. ובלוטים & per cochleas ; Bu. Conc. & in cochleis ; Av. & gradibus in spiram gyratis ; Cocc. Quo in loco scribitur cum vau, & secundum Lamed cum dagesch, inquit R. D. in l. Rad. ubi exponit, & per gradus : at Jonathan vertit וּבְמַסְבֵּתָהּ & per gyrum aut circuitum, eò quod ascendebant per gradus in gyrum. Est enim ædificium columnarum lapidearum, multos habens gradus, per quos circuibant qui ascendebant, & non erat opus aliâ scala ; Pag. Sed Kimchi aliud dicit, viz. nec opus habet declivitate, ut cæteræ scalæ, quia ea recta ascenditur ; Merc. Cev. item sunt inquit R. D. qui exp. & per ארבות fenestras, q. d. per viam fenestrarum ascendebant ab uno ad alterum. Apud Doctores etiam לוט est fenestra, ut quum dicunt, לוט בית, לוט הפתוח בין-בית, (vel לעליה) potius ; Merc.) fenestra aperta inter domum & cænaculum. Et in commentariis scribit similiter, quod לוט est columna vacua, constructa cum gradibus per gyrum, & qui ascendit, aut descendit per illam, ambulat per gyrum, i.e. viam circularem ; Pag. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est in nomine pl. f. (per epenthesin Aleph, ut in ויראיים mandragoræ, Pag. Bu.) לוטאות, vel, לוטאות, quod quidam fenestellas, Hieron. anulas vertit, i.e. annulos, ut ego intelligo, aut vincula, vel laqueolos : Lacci, quibus viz. tenebantur cortinæ, cortinarum laqueoli ; Pag. vel loramenta seu liguli ; Bu. Lex. laqueoli ex lana retorti in modum cochleæ, ansulæ quibus duo panni, seu cortinæ junguntur. Cogn. cum לוט cochleæ ; Av. (qui statuit Radicem hujus vocis inusitatam לוט lora, laqueoli ; Cocc. Occurrit autem hæc forma pl. f. simpl. & cum לוט præf. לוט laqueoli, Exod. 26. 5, 10. 36. 12, 17. בלוטאות laqueoli, Exod. 26. 5, 36. 12. בלוטאות

olos, Exod. 26. 11. & in forma pl. f. constr. est cum Scheva penult. sic, ללל laqueolos, Exod. 26. 4. 36. 11.

Rad. 27. לל est, pernoctare, hospitari: manere, morari, commorari: conqueri, murmurare; Pag. Sumitur hoc verbum pro pernoctare, i.e. per noctem manere, ut cum לל noctis nomine affinitatem habeat, literis ejusdem organi, ut fit, Lamed & Nun inter se permutatis. Sumitur & pro pervigilare, & in re aliqua assiduum esse, ut infra habes: quod noctu vacetur ab omnibus negotiis, ut somno & quieti locus detur. Item quia noctu in locis desertis & vastis ejulant animalia feralia, maxime quum fiste aut fici premuntur; & quod nox suapte naturâ sit tristis, pro ejulare & murmurare seu conqueri, aut vocem querulam edere, sumitur in Niphal & Hiphil; Merc. Cev. In Bu. Conc. Radix hæc duo habet significata; i. pernoctare, (διασπυ-
τρεσθην, Cocc.) divertere, commorari, Bu. Cocc. Occurrit in præt. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! cop. præf. לל pernoctavit, Gen. 32. 21. ולי pernoctavit, 2 Sam. 12. 16. & in 1. pl. præt. kal, occ. cum ! conv. præf. sic, ולינו & pernoctemus, Jud. 19. 13. per synopam Nun, Bu. Lex. Nam Nun radicalis absorbetur in dagesch Nun, quod est signum pronominis pluralis: & est q. d. ולינו, prout R. D. inquit in l. rad. Pag. & in 3. pl. præt. kal ללי pernoctarunt, diverterunt, pernoctandi causâ; Bu. Lex. vel morati sunt; Pag. Isa. 10. 29. (qui tamen locus deest in Bu. Conc.) Item occ. etiam in 3. f. f. præt. kal cum ! conv. præf. sic, ולינו & pernoctabit, permanebit, seu commorabitur, Zach. 5. 14. Pag. Bu. Cocc. In quo loco est pro ללינו: nam sægol est vice cametz ut inquit R. D. Pag. cui simile vide in ציר; Bu. Lex. Nam Isa. 59. 5. pro ללינו legitur cum sægol; sic, ולינו & quod fractum est, erumpet in regulum, &c. Pag. Alii volunt esse part. ben. sing. f. cum sægol pro cametz; & commorans, &c. Bu. Conc. In part. ben kal f. m. juxta normam esset לל pernoctans, sed in forma pl. m. occ. cum Tzere pro cametz; sic, (pro ללינו) Neh. 13. 21. cur vos; i.e. estis, ללינו, (quasi à sing. לל) commorantes, h.e. commoramini? Ejusdem prorsus formæ cujus ללינו: de quo in לל; Cev. ex R. D. Alii referunt ad nomina, inter quæ videatur infra. In Infinit. kal occ. cum ל præf. locis seq. ללל ad pernoctandum, Gen. 42. 25. Jud. 19. 10, 15. 20. 4. Jer. 14. 8. In Hiphil, ללל, idem cum kal, pernoctavit, commoratus est, &c. Pag. Bu. Unde in Infinit. hiph. ללל pernoctare, sed cum ל præf. pro ללל, occ. contractè, cum defectu He Charact. hiph. Pag. Bu. Cocc. sic, ללל ad pernoctandum, Gen. 24. 23. Item in Imper. hiph. f. m. pro ללל, occ. etiam abjecto He notâ hiph. idque simpl. & cum ! cop. præf. sic, לל pernoctâ, Jud. 19. 9. ולי & pernoctâ, Jud. 19. 6. ut & in 2. f. f. sic etiam in pl. m. Imper. hiph. pro ללל, defectivè absque ה hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præf. ללינו pernoctate, Num. 22. 8. Jud. 19. 9. Joel. 1. 13. ולינו & pernoctate, Gen. 19. 2. In fut. hiph. 1. sing. est, ולינו pernoctabo, Ruth. 1. 16. Psal. 55. 8. & in 2. f. m. fut. hiph. occ. plenè cum jod in ult. vel defectivè cum pathach, vel cum sægol in ult. pro chirek magno; ut seq. ולינו pernoctare fines, Lev. 19. 13. ולינו pernoctato, Jud. 19. 20. ולינו idem, 2 Sam. 17. 16. & in 2. f. f. fut. hiph.

occ. plenè; sic, ולינו pernoctabis, Ruth. 1. 16. Item, in 3. f. m. fut. hiph. occ. plenè locis seq. ולינו pernoctabit, Ex. 23. 18. 34. 25. Deut. 16. 4. 2 Sam. 17. 8. 19. 8. Job. 29. 19. 31. 32. 39. 9. 41. 14. Psal. 30. 6. 49. 13. Prov. 19. 23. Cant. 1. 13. Isa. 1. 21. sed cum ! conv. præf. est cum sægol pro chirek magno in ult. sic, ולינו & pernoctavit, Gen. 28. 11. 32. 13. Jos. 8. 9. Jud. 19. 7. 1 Reg. 19. 9. Item in 3. f. f. fut. hiph. plenè est, ולינו pernoctabit, Deut. 21. 23. Job. 19. 4. Psal. 25. 13. Prov. 15. 31. Jer. 4. 14. Sed occ. etiam cum pathach pro sægol, vel pro chirek magno in ult. sic, ולינו pernoctabit, Job. 17. 2. In 1. pl. fut. hiph. occ. plenè, idque simpl. & cum ! cop. & ה parag. add. ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. ולינו pernoctabimus, Gen. 19. 2. ולינו & pernoctemus, Jud. 19. 11. ולינו pernoctabimus, Cant. 7. 12. ולינו pernoctabitis, Jos. 4. 3. Isa. 21. 13. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. occ. plenè simpl. & cum ! conv. præf. ut & semel etiam defectivè absque jod, notâ hiph. & cum chirek tantum in penult. ut seq. ולינו pernoctabunt, 1 Chron. 9. 27. Neh. 4. 17. Job. 24. 7. Isa. 65. 4. Zeph. 2. 14. ולינו & pernoctarunt, Gen. 24. 54. 31. 54. Jos. 6. 11. Jud. 18. 2. 19. 4. Neh. 13. 20. Psal. 59. 17. ולינו idem, Jos. 3. 1. In Hiphil, ולינו idem, pernoctavit, commoratus est, vel habitavit, &c. Pag. Bu. Occurrit in fut. hiph. 3. f. m. cum cametz pro pathach vel tzere in ult. idq; simpl. & cum ! cop. præf. sic, ולינו pernoctabit, Psal. 91. 1. ולינו & commoratur, Job. 39. 31. Atque indè ex rad. in hac signif. sunt nomina, i. לל m. pernox, pernoctans: unde in pl. m. ללינו pernoctes estis, Neh. 13. & est sicut ללינו à לל; Bu. Lex. &c. Vide supra ad part. ben. kal. Item, 2. indè No. hezant. præposito Mem, מלינו m. hospitium, diversorium, mansio; Pag. Bu. Lex. quasi pernoctatorium dicas, i.e. locum pernoctationis, Merc. pernoctandi locus; Cocc. Occurrit autem hoc nomen in forma absol. simpl. & cum לל & ל pro לל præf. sic, מלינו diversorium, hospitium, Isa. 10. 29. מלינו diversorium, Gen. 43. 21. מלינו in diversorio, Gen. 42. 27. Exod. 4. 24. Jos. 4. 3. & in forma f. f. constr. est cum Scheva penult. sic, מלינו diversorium, 2 Reg. 19. 23. Jer. 9. 1. Item, 3. hinc etiam No. מלינו f. tegillum, turgurium, seu turgurium, Pag. Bu. Est enim inquit R. D. habitaculum custodiis in quo noctu manet, seu pernoctat, & sic à pernoctando dicitur; Pag. turgurium ad pernoctandum; Cocc. Occurrit cum לל & ל præf. sic, מלינו sicut turgurium, Isa. 1. 8. מלינו ut turgurium, Isa. 24. 19. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. לל in Bu. Conc. est, murmurare, conqueri, ut supra dictum ad initium rad. לל oppositus est, seu opposuit se alicui, resistit; Cogn. cum לל recubuit per noctem, posuit se cubitum; sed in hac signif. non occurrit in kal; In Niphal autem ללל oppositus est; construitur cum על; Av. murmuravit; Pag. Bu. In fut. Niph. 3. f. m. ולינו murmurabit, unde in 3. pl. m. fut. Niph. cum ! conv. præf. est & occ. locis seq. ולינו & murmurarunt, Exod. 15. 24. 16. 2. Num. 14. 2. 17. 6. Jos. 9. 18. In loco autem cit. Exod. 16. 2. scribitur ולינו, sed legitur ולינו; Pag. per jod scil. scribitur ex hiphil; per vau autem legitur ex Niphal; at contra Num. 14. 36. ולינו. Scribitur vau ex Niphal, sed legitur jod ex hiphil; Merc. Cev. Sed occurrit etiam in hac signif. Conjug. hiphil, ולינו murmuravit; Pag. Bu. Opposuit se, i.e. murmuravit, seditionem movit; Av. unde in 2. pl. m. præt. hiph. est, ולינו murmurastis, Num. 14. 29. In part. hiph. f.

m.juxta normam esset מלל murmurans; sed in forma pl.m.longa vocalis Tzere mutatur in patach ante dageſch in Lamed, quasi à ſing. מלין; unde pro מלינים Bu.Lex. est, מלינים vel מלינים murmurantes, Ex.16.8. Num.14.27.17.20. In fut.hiph. 3. f.m. cum ! conv. præf. occ. cum ſagol, pro jod hiph. in ult. & ſic pro מלין est, מלין & murmuravit, Exod.17.3. & in 2.pl.m. fut.hiph. pro מלין murmurabitis, occ. cum pathach & dageſch pro longa vocali cametz; ſic, מלין murmuratis, Exod.16.7. Num.17.11. Atque ſic etiam in 3.f.m. fut.hiph. cum ! conv. præf. pro מלין occ. cum reſolutione longæ vocalis cametz in pathach & dageſch; (cui ſimile vide in מלין; Bu. Lex.) ſic, מלין & murmurant, Num.14.36. Atque inde ex rad. in hac ſignif. eſt No. מלמה, vel מלמה f. & in conſtr. מלמה querela, murmuratio; Pag. Bu. querimonia; murmur oppoſitionis, Av. proprie eſt ſine dageſch in Nun, ut nominis forma poſſulat; ſed reperitur per dageſch etiam poſt van ſchurek; Merc. Occurrit autem hoc No. in forma pl.f. ſimpl. vel cum ſchurek, vel cum kibbutz penult. ſic, מלמה murmuraciones, Ex.17.12. מלמה idem, Num.14.26.17.20. prout occ. etiam cum מלין & מלין. Aff. ſic, מלמה murmuraciones veſtræ, Exod. 16.7, 8, 9. & מלמה murmuraciones ipſorum, Num.17.25. De Rad. autem hac in prima pernoctandi ſignificus occurrit locus præcipue notandus; viz. Pf. 49.13. & homo in honore בל ילן non morabitur; i.e. honor, vel gloria quæ eſt homini, h. e. ſubſtantia, opeſque illius, non morabitur, ſeu permanebit, in morte illius, ſcil. ſed illam relinquet; & ſic dixit deinde verſu 21. homo in honore, & non intelliget; quum ſcil. adhuc eſt in vita cum ſubſtantia: nam Rad. hæc in Hiph. non tantum eſt pernoctare, ſed jugiter etiam, vigilare & permanere ſignificat. Locum autem hunc R. Judah ſic exp. eſt cum homine gloria quæ non ילן; i.e. non dormiet; neque morietur, anima ſcil. vel animus hominis; quia viz. eſt immortalis: quod non intelligens homo, eſt veluti bellua; Pag. Et homo (qui) in preſidio non pernoctat, i.e. non permanet diu; Coc. Neque tamen homo, qui in honore eſt, commoratur eſt, Hebr. pernoctabit, i.e. non amplius utilitatis accipiet ex honoribus ſuis quam ſuperiores ex opibus; & nè unâ quidem nocte poteſt per honores ſuos conſiſtere; Jun. Rad.28. ללע eſt abſorbere; ſeu בלע perdere, corrumpere, inquit R.D. Pag. In kal eſt abſorberi, deglutiri; Bu. Lex. ללע contractè ללע degulavit, ligurivit, abligurivit, figurando abſumpſit: & ſine Accuſativo, abliguritus eſt: &c. Transſitive idem eſt quod ללע degulavit frequenter, & eſt cogn. cum בלע abſorſit. Per inverſionem Radicis inde eſt, gula, degulare; Av. Occurrit in præf. kal, 3.pl. Job.6.3. Idcirco verba mea ללע abſorpta fuerunt, vel corrupta, ſeu deleta; Pag. ex R.R. Quidam præcipitata ſunt, i. e. temere effuſiuntur; ſed non perinde placet; Merc. Deglutuntur, Bu. Lex. abligurita ſunt, i.e. abſorpta, ut vix loqui poſſum; Av. Targum, מלמה labore plena ſunt; Pag. Chald. מלמה defatigantur: à ללע pro ללע: forte abſorbentur, ſive abſorbent ſe; nam active ללע eſt abſorbere; Cocc. Deglutuntur, i.e. tum præ multitudine indignationis imparia ſunt illis enunciandis; tum præ gravitate ſemel ſa verba, aut potiùs ſuſpiria, mihi excidunt; Jun. Sed occ. etiam cum ! conv. præf.

Obad.1.19. Et bibent וילע & abſorbent, Pag. Bu. & deglutient; Coc. &c. In piel, juxta normam eſſet וילע vel וילע; unde in fut. Piel eſſet וילע, vel וילע; ſed in 3.pl.m. fut. piel occurrit anomalum, ex geminato & tranſpoſito Vajin; ſic, Job. 39. 33. & pulli ejus וילע, abſorbentur ſanguine, & ſic eſt eò quod grave ſit in lingua duo Vajia pariter conjungere: nam eſt pro, vel ſecundum normam debuerat eſſe, וילע, inquit R.D. inſtar ויקמי & ויקמי, Pag. Bu. Cocc. Av. narius verò ſtatuit pecuniariam Rad. וילע, quam vide. In Hiphil וילע deglutire; unde in fut. hiph. regulariter eſſet וילע, vel וילע, ſed occurrit cum craſi ſeu contractione vocalium, Tzere vel chirek magno abjecto, & pathach in loco ejus poſito (ut in וילע fut. hiph. ex rad. præced. ubi vide, Bu. Lex.) ſic, וילע abſorbebit, prout occ. Prov.20.25. Laqueus hominis, ſcil. eſt, וילע קורש abſorbebit, ſeu deglutiet ſanctificationem, h. e. ſanctificatum, & Deo dictum: vel ſic, laqueus eſt homini quum abſorberit ſanctificationem; Hieron. ruina eſt homini devorare ſanctos, aut ſancta. Apud Doctores ſignificat loqui; & ſic verti poteſt, laqueus eſt homini, quo viz. capitur, quum loquutus fuerit ſanctificationem; vel ſanctificatio eſt; quum ſcil. voverit aliquid & dixerit, hoc erit ſanctificatio, h. e. ſanctificatum; & poſtea illum pæniterit promiſſionis; quod intelligit per ſequentia, & poſt vora quærere, i.e. inquirere, ſcrutarique utrum quod vovit, poſſit reddere; hoc enim inquirendum fuerat antequam voveret: & hoc etiam eſt quod dicit Eccl.5.5. Ne des, i.e. ſinas aut permittas os tuum, ut peccare faciat carnem tuam; & nè dicas coram Angelo, error eſt; Pag. Quum deglutit, Bu. Lex. deglutit ſanctum, i.e. devorat; Coc. tendicula eſt homini deglutiri ſacrum, i.e. laqueos mortis ſibi induit quiſquis Deum offendiſt, reſe ipſius aut ſacras aut conſecrandas avertendo, i.e. tollendo quod jam illius eſt, aut quod illi debetur, retinendo; Jun. Offendiculum erit homini qui abliguriet ſanctum; Av. qui ſumit וילע pro fut. kal ex hac rad. וילע, contractè ללע. Atque inde nomen וילע m.guttur, gula, fauces; Pag. Bu. Av. fiſtula illa per quam cibus & potus in ſtomachum demittitur; Av. quaſi locus abſorptionis; Pag. quod in eo deglutiantur eſculenta & poculenta; Merc. Occurrit cum ! præf. & וילע pro וילע. Aff. ob pauſam; ſic, Prov.23.2. & pones cultrum, וילע in gutture tuo, vel gula tua; quæ eſt pars anterior colli; Pag. in fauces tuas; Bu. Lex. In, vel ad, gulam tuam; Av. Cocc. Rad.29. וילע eſt deridere, deludere, illudere, ludificare; eloqui, interpretari; dirigere ſermones & argumentationes; Pag. Bu. Sunt qui pro interpretari in utrumque partem exponant; vel in bonum: vel in malum, quod eſt illudere, vel cavillari, verba vel facta alterius falſo interpretari. Quia illuſores & interpretes planè & eleganter loqui ſtudent, hinc hoc verbum pro concinnare ſermonem ſumitur, & quod dicimus palliare, exornare. וילע eſt interpres linguarum, mediator; orator, qui eleganter loquitur; & מליצה planus & elegans ſermo. Hinc וילע Hebræi Rhetoricam, & proſam orationem appellant; Merc. וילע contractè וילע, vel וילע deluſit, illuſit ſiniſtre interpretando alicujus dictum aut factum; deluſit ex faſtu quodam. Eſt cogn. cum וילע interpretatus eſt, & וילע ſuggillavit, dicaciter luſit: item cum וילע moleſtavit.

Hinc **לִשְׁוֹ** ludo, lufiro, **לִשְׁוֹ** superbè & fastuosè insultare; Av. Occ. in præf. kal, 2. f. m. cum **י** conv. præf. Prov. 9. 12. **לִשְׁוֹ** & (fi) illufor fueris, folus tu portabis, viz. iniquitatem tuam: vel, fi derifor, nugax aut superbus fueris, &c. fubauditur enim præced. dictio, **וְנִי** fi; q. d. juxta R. Himm. fi manferis in tua illufione, derifione aut fuperbia, folus, &c. Pag. Si deriferis, Bu. Lex. fi verò illufaris, tu folus feres, Av. & irrifione ufus fueris, vel irrifor fueris: Oppofitum, fi fapiens extiteris, vel fapienter egeris. Irriforum eft refragari, reluctari bonis rationibus, recedere femper; convenit cum **לִוּ**; Cocc. In hiphil, **לִוּ** idem quod kal, fecit illufionem, ludibrio habuit; Av. Item, interpretatus eft, mediator fuit, Pag. interlocutus fuit, fefe pro mediatore interfecit, &c. Pag. Merc. Cev. Occurrit in præf. hiph. 3. pl. cum kibbutz pro fchurek ante **י** Aff. fic, **לִוּ** derident me, Pfal. 119. 51. In part. hiph. f. m. interpres, eloquens rhetor, orator, Pag. Bu. vel **לִוּ** Merc. vel illufor; Av. Occurrit simpl. & cum **י** dem. præf. fic, **לִוּ** interpretans, interpres, Job. 33. 23. **לִוּ** interpres, Gen. 42. 23. In forma pl. m. part. hiph. **לִוּ**: occ. in forma pl. m. constr. cum **י** præf. ut & cum **י** Aff. & cum **י** præf. & **י** Aff. ut feq. **לִוּ** cum oratoribus, 2 Chron. 32. 31. **לִוּ** oratores mei, Job. 16. 20. **לִוּ** & interpretes tui, Ifa. 43. 27. In fut. hiph. 3. f. m. in fignificatione irridendi occ. locis feq. **לִוּ** deridet, Prov. 3. 34. 19. 28. Sed in altera fign. occ. etiam Prov. 14. 9. fic, **לִוּ** ftulti, i. e. quilibet ftultorum, autè ftultis; **לִוּ** loquetur delictum, i. e. verba delicti; vel deridebit delictum: Hieron. ftultus illudet peccatum. Alii, loquetur, i. e. palliabit peccatum, &c. Pag. ex RR. Stultorum quifque deridet reatum, i. e. ornatis verbis oratorum more tegit & excusat delictum fuum: h. e. aptè fucat & palliat, ut vulgò dicitur; quomodo verbum hoc propriè fignificare vult Kimchi, & indè demum deridendi & ludificandi fuere fignificatum; Bu. Lex. Stulti illudent peccatum, i. e. ftultorum numerus delictum flocci pendit; Av. Eloquitur, Bu. Conc. Stulti irrident fatisfactionem; Cocc. Stultos conciliat reatus; confer cap. 13. 20. Sensus, improborum animos conjungit feclerum communicatio; Jun. In hithpaël, **לִוּ** ludificari, deridere, Bu. man. fecit fe illudere, habuit pro ludibrio; Av. Occurrit in fut. hithp. 2. pl. mafc. (à 3. f. m. **לִוּ** ludificabit, &c.) cum cametz penult. pro Scheva; fic, Ifa. 25. 22. & nunc **לִוּ** deludatis vos, aut fitis illufores; Hier. & nunc nolite illudere. Sed verbum in hithpaël eft intransitivum; & in hithpaël, ut R. D. inquit, fignificat frequentiam actûs, i. e. frequenter aliquid fieri; Pag. Nè derideatis, feu ludificemini; Bu. Lex. Nè vobis ipsis illudatis, &c. i. e. nolite irridere ea quæ prædico; Av. nè illufione utamini; Cocc. Atque indè nomina, i. No. **לִוּ** m. illufor, derifor, nugax, fuperbus, &c. Pag. Bu. &c. Occurrit in forma pl. m. fic, **לִוּ** derifores, Hof. 7. 5. Item, 2. indè etiam no. **לִוּ** m. idem derifor, illufor, irrifor, fuperbus, &c. Pag. Bu. Cocc. Talis fcil. qui nullis cedit bonis rationibus, Cocc. Occurrit simpl. locis feq. **לִוּ** derifor, Prov. 9. 7. 8. 14. 7. 15. 12. 19. 25. 20. 1. 21. 31. 24. 22. 10. 24. 9. Ifa. 29. 20. Item cum **י** cop. præf. occ. loco feq. **לִוּ** & derifor, Prov. 13. 1. Sic etiam in forma pl. m. occ. simpl. & cum **י** & **י** præf. fic,

לִוּ deriforum, Pfal. 1. 1. **לִוּ** & derifores, Prov. 1. 22. **לִוּ** derifores, Prov. 3. 34. 19. 29. Item, 3. hinc etiam No. **לִוּ** m. derifio, irrifio, illufio; nugax, fuperbia, &c. Pag. Bu. Cocc. Av. Occurrit simpl. & in forma tantum abfol. locis feq. **לִוּ** derifio, Prov. 1. 22. 29. 8. Ifa. 28. 14. Item, 4. hinc etiam No. **לִוּ** m. derifor, irrifor; item interpres, orator; Bu. Lex. Cocc. quia alicujus verba alio fono effert; & omnino, qui barbarà linguà utitur; quafi irrifor eft: Item, interceffor, interpellans pro aliquo; Cocc. Occurrit Gen. 42. 23. & in forma pl. m. constr. & cum affixis vide fuprà ad part. hiph. Nam pro participio hiph. quidam hanc formam fumunt: fic etiam No. præced. **לִוּ** Av. ponit pro part. ben kal, illudens, irridens, &c. Item, 5. Indè etiam No. **לִוּ** f. interpretatio, vel oratio artificiofa; Pag. Bu. Cev. Clara oratio; ei oppofitum eft **לִוּ** חִרְבָּה, Cocc. Occurrit cum **י** cop. præf. locis feq. **לִוּ** & interpretationem, Prov. 1. 7. Hab. 2. 7.

Rad. 30. **לִוּ** eft, confpergere; i. e. farinam mifcere cum aqua, Pag. fubigere farinam; vulgò impafcare, Merc. depere; Bu. Lex. Cocc. **לִוּ**, contractè **לִוּ**, fubegit mafam farinæ aquâ confperfam more piftorum: agitavit farinam, feu pafam, attrahendo & commifcendo eam; Av. In part. ben. kal, f. m. **לִוּ**, & in f. f. **לִוּ** confpergens, depens, &c. Unde in forma pl. f. eft, **לִוּ** depfentes, Jer. 7. 18. In Infin. kal. occ. cum **י** præf. fic, **לִוּ** à depfendo, Hof. 7. 4. In Imper. kal f. m. **לִוּ**, unde in f. f. eft, **לִוּ** depfe, Gen. 18. 6. In fut. kal **לִוּ**, **לִוּ** depfet. Occurrit in 3. f. f. cum vau conv. præf. cholem in ult. pro more mutato in cametz-chatuph locis fcil. duobus feq. (in quorum ult. ratione vau infertæ potefte quoque legi **לִוּ** & **לִוּ**, Av.) fic, **לִוּ** & depfit, 1 Sam. 28. 24. 2 Sam. 13. 8. [**לִוּ** Chald. ad, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 31. **לִוּ** eft pronomen 3. perf. & comm. gen. idem quod **הוּ** hic, ifte, ille; hæc, ifta, illa. Sed femper occurrit cum **י** dem. præf. ut Jud. 6. 20. & pone **לִוּ** **לִוּ** fuper petram hanc; Pag. vel in rupe ifta, Bu. Lex. Sic 1 Sam. 17. 26. & 2 Reg. 4. 25. &c. Sed occ. etiam cum He in fine, quafi ex **הוּ** & **לִוּ** compositum; fic Gen. 24. 65. Quis vir **לִוּ** ille, feu ifte, &c. Pag. Bu. & fic etiam cum additione vau, Pag. quafi ex **וּ** & **לִוּ**, occurrit Ezech. 36. 35. **לִוּ** **לִוּ** terra hæc ipfa, defolata, &c. Pag. Bu. **לִוּ**, unde **לִוּ** ifte; **לִוּ** ille, **לִוּ** f. &c. fic Cocc.

Rad. 32. **לִוּ**: unde formam habet No. **לִוּ** perverfitas; Pag. Atque hic ftatus eft abfolutus, formæ **לִוּ** non in regimine, ut Sanctes fcripferat; Merc. Cev. Require fuprà in rad. **לִוּ**; Pag. Bu. Sed Aven. facit hic propriam radicem, viz. **לִוּ** blateravit perverfa. Dicitur de lingua prodiga & infiræna, quæ femper fluit & æftuat colluvione verborum teterrima. Cogn. cum **לִוּ** recessit, deflexit: nam verba immoderata loquendo defleunt plerumque ad perverfitatem. Hinc **לִוּ**, **לִוּ** loquacito, fum loquax. Indè No. **לִוּ** blateratio, loquacitas, perverfitas; Prov. 4. 4. à finè. Atque huc etiam refert pronomina præcedentia demonstrativa, quæ fic ordinat, viz. **לִוּ** vel **לִוּ** gen. mafc. hic, ifte, ille, idem quod **הוּ**; & per Apoc. literæ He, **לִוּ** & **לִוּ** vel **לִוּ** utriufque gen. idem quod **וּ**, &c. vide Paulò fuprà.

Rad. 33. לחה: indè No. לחי f. maxilla, gena, aut mandibula; Pag. Bu. proprie in qua fixi sunt dentes; quamvis de parte exteriori quandoque dicatur quæ barbam emittit: & proprie dicitur mala aut gena; Pag. A virore aut humore quidam deducunt, suprâ in לחי; Merc. Nam Radix inusitata est לחה, idem cum לחח, i.e. humuit, humectus fuit, succulentus fuit: nam in genis & maxillis conspicitur an corpus sit validum, humidum, & succi plenum; Av. לחי in pausa est cum sægol לחי מואר לחי maxilla; Mich. 4. 14. Virgâ ferunt לחי על לחי in mala iudicem Israelis; i.e. Christum, cujus est iudicium, quia filius hominis est, Ezech. 21. 32. Joh. 5. 27. qui statim dicitur proditur ex Bethlehem, quamquam ejus processio sit ab ante, à diebus seculi; Coc. Occurrit autem nomen hoc extra pausam in forma absol. cum Scheva penult. loco seq. לחי maxillam, Jud. 15. 15. & in pausa cum sægol penult. locis seq. לחי maxillam, Jud. 15. 17. Psal. 3. 8. Lam. 3. 30. Item cum ך dem. præf. utriusque formæ sic, לחי maxilla, Jud. 15. 17. Mich. 4. 14. לחי maxilla, 1 Reg. 22. 24. 2 Chro. 18. 23. & cum ך præf. priori, sed cum ך posteriori formæ; sic, לחי maxilla, Jud. 15. 16. לחי maxilla, Jud. 15. 19. Item occ. etiam cum ך Aff. sic, Job. 40. 21. Nunquid spinâ perforabis לחי maxillam ejus? Pag. Bu. ut & cum ך Aff. Lam. 1. 2. & lachryma ejus super לחי maxillam, vel malam, seu genam ejus; Pag. Qui tamen locus deest in Bu. Conc. In forma duali m. est לחי maxillæ ambæ; occ. cum ך præf. sic, לחי & ambas maxillas, Deut. 18. 3. & in forma du. constr. est, לחי maxillis, Isa. 30. 28. quæ forma du. constr. occ. etiam cum ך pro ך, Aff. sic, לחי maxillas meas. Job. 16. 10. sed cum ך eop. præf. occ. cum ך Aff. sic, לחי & maxillas meas, Isa. 50. 7. Item cum ך Aff. est, לחי ambæ genæ tuæ, Cant. 1. 10. sed occ. etiam cum ך præf. & ך Aff. sic, לחי maxillis tuis, Ezech. 29. 4. 38. 4. sicut & cum ך pro ך, Aff. est, לחי genæ ejus, Cant. 5. 13. Item cum ך Aff. occ. locis seq. לחי in genas eorum, Lam. 1. 2. Hof. 11. 4.

Rad. 34. לחח succulentus, humidus, seu succosus fuit. In virore fuit, viridis fuit: non est autem coloris: sed opponitur arido; & est cogn. cum לחי maxilla, quæ nomen habet à succo: Atque hinc per Metathesin literarum לחח, succus, לחח succum elicio: item Latinum uligo, i.e. humiditas; unde uliginosus ager. Item לחח olus, lachanum. Non autem occurrit radix hæc verbaliter, sed indè No. לחח m. vires, recens, Bu. Lex. Viridus, succosus & humidus. Opponitur arido & sicco; Av. Oppositum est לחח siccus aridus; in pausa est לחח idem, viridis, siccosus, & in forma pl. m. לחח recentes, virides, &c. Av. Bu. Coc. qui hanc hic radicem ponunt peculiarem. sed locos ejus vide suprâ sub rad. לחח. Item indè No. לחח viror, viriditas; humiditas, succus, Bu. Coc. Av. succus naturalis qui bonum colorem & formam parit faciei; Av. Occ. cum ך (viz. cum He parag.) pro ך Aff. Deu. 34. 7. Non caligavit oculus ejus, neque recessit לחח viror ejus, pro לחח viror ejus, sub. Mosis; vel potest esse pro לחח viror ejus, scil. oculi, Av. viridis intelligitur fenestus; Coc.

Rad. 35. לחך est lambere, lingere; Pag. Curiosius quidam exponunt, lambendo depascere, absumere; Merc. delingere, Bu. Lex. Av. Est cogn. cum ך lam-

bit, & לחך accepit. Item cum ך palatus: est enim lingere, palato accipere & lambendo absumere. Hinc לחך, & Latini interponunt n. lingo. Item לחך index, i.e. digitus quo in lingendo utimur; Av. Occurrit, in Infin. kal cum ך præf. sic, לחך juxta lambere, Num. 22. 4. In piel לחך idem cum kal, Bu. Linxit frequenter; Av. Occurrit in 3. f. f. præf. piel; sic, לחך delinxit, 1 Reg. 18. 38. In fut. piel, 3. f. m. לחך lambet: atque indè occ. in 3. pl. m. extra pausam cum Cateph pathach; pro Scheva simplici, ob gutturalem Heth. Sed in pausa cum Tzere penult. ut seq. לחך lambent, Num. 22. 4. Mich. 6. 17. לחך lambent, Pl. 72. 9. Isa. 49. 23.

Rad. 36. לחח est vesci, edere, comedere: item impugnare, impugnare; oppugnare; Pag. Bu. Nam & gladius devorat in bello hominum corpora. Est ergo cedere, seu incidere, tam ore & dentibus, quam gladio, ore gladii, ut Hebræi loquuntur, quod est pugnare, seu bellari. Aliàs, vesci. In Niphal magis pugnare, præliari, belligerari. Quo in significato construitur cum ך, vel ך pro adversus, vel ך cum. Et cum Lamed, sed tunc est pugnare pro aliquo. Reperitur & cum Beth; pro cum, vel in, seu contra; Merc. לחח incidit, dentibus scil. comedit, vel ore gladii, præliatus est incidendo; profecit, exedit mandendo & concidendo: metaphoricè autem significat belligerari seu præliari: nam in bello gladius comedit homines ex utraque parte; juxta illud 2 Sam. 1. 1. vers. ante pen. sic enim, & sic devorat gladius; i.e. varius est eventus belli, ut ii nunc cædantur, nunc alii, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc לחח duo habet significata, i. Est, vesci; & sic occ. in 3. pl. præf. kal, לחח vescuntur, Prov. 4. 17. In part. pahul kal, לחח exesus, comestus: & in pl. m. לחח, sed occ. in forma pl. m. constr. cum kibbutz pro schurek penult. post ך cop. sic, לחח & exesos, Deut. 32. 24. & in Infin. kal, occ. cum ך præf. sic, לחח ad vescendum, Prov. 23. 1. In Imper. kal f. m. לחח vescere, comede: unde in pl. m. Imper. kal, est, לחח vescimini, Prov. 9. 5. In fut. kal 3. f. m. לחח vescetur, comedet: unde occ. 1. sing. & 2. f. m. fut. kal; sic, לחח vescar, Psal. 141. 4. לחח vescitor, Prov. 23. 6. Atque indè nomina, i. לחח m. panis, esca, cibus; Pag. Bu. Av. quem scil. incidunt dentes: item fructus arboris comestibilis; Av. Item convivium, epulum, Exod. 10. 19. Bu. Lex. In genere significat quicquid dentibus inciditur. Nomen speciale panis ad quemcunque cibum generale fit: quod panis sit maxime communis, & quod sit præcipuus cibus victui hominum necessarius. Interdum pro pane nondum cocto aut aprato, finis habita ratione, sumitur, h.e. pro frumento quum adhuc stat in agro, vel jam demisso, & reposito, Gen. 4. 1. & 47. Job. 28. Prov. 28. Ma. 36. Hinc לחח Bethlechem, dicta quasi regio frumenti ferax, domus panis. Pro Manna interdum sumitur, quod vice aliorum ciborum esset. Nonnunquam pro victimis, Lev. 3. & Mal. 1. hoc est, pro carne, quod hic exponitur; Mere Occurrit autem nomen hoc לחח panis, cibus, frequens in textu, Gen. 3. 20. 14. 18. 18. 5. 21. 14. 25. 34. &c. Psal. 14. 4. 78. 25. &c. Isa. 3. 1, 32. &c. ad Mal. 1. 7. in 180. circ. 1. In pausa occurrit cum camerz pro sægol penult. sic, לחח panis, cibus, &c. Gen. 31. 54. 41. 54. 43. 25. 31. &c. Psal. 37. 28. 132. 15. &c. ad Ezech. 14. 12. & cum ך

Cocc. & sic in hac signif. occurrit in part. ben. kal. sing. & pl. m. **לחם** oppugnans, Plal. 56.2. **לחם** propugnans, Plal. 56.3. & in forma pl. m. constr. ben. kal. **לחם** pugnantes; unde cum **ל** ob pausam, pro **ל** Aff. est, **לחם** impugnantem me, Plal. 35.1. Item in part. pahul kal. **לחם** oppugnatus, impugnatus, &c. & in forma pl. m. **לחם**: sed in pl. m. constr. cum **ל** præf. sic, **לחם** & oppugnati, Deut. 32.24. Item in Infin. kal. cum **ל** præf. est, **לחם** ad pugnandum, vel, ad vefcendum, Prov. 23.1. & in Imper. kal. f. m. occ. cum pathach in ult. sic, **לחם** Plal. 35.1. **לחם** **את** **לחם** impugna tu impugnantem me: Vel, pugna cum pgnantibus tecum, vel contra me, &c. Item sunt qui exponunt ex hac radice, illud Job. 30.4. & radix juniperorum **לחם** comedere eorum, (quasi esset Infin. kal. cum Aff. **לחם**) vel panis, aut cibus eorum; & sic Hieron. efca eorum, quasi esset nomen præced. **לחם** cum Aff. **לחם**: sed require illud etiam in rad. **לחם**; Pag. Item indè etiam No. **לחם** m. oppugurator, debellator; Jud. 5.8. & habet præter morem sægol loco Tzere, prout scribit Kimchi in Comment. regulare enim esset **לחם** oppugnans, Bu. Lex. Vel est No. Substant. & sic exp. tunc **לחם** bellum, scil. fuit, in portis; prout exp. Kimchi in l. rad. Pag. Videtur enim esse forma **לחם**, etsi per sægol scribatur: nisi malis esse formæ **לחם** Merc. Cev, Quamquam R. Jonah præteritum esse putat ex kal. instar **לחם** aruit, quamvis sit cum sægol: nam sægol interdum venit vice Tzere. Si enim esset ex piel Lamed haberet pathach; sed quia est cum cametz, potius est præf. kal; Pag. **לחם** **לחם** oppugnavit portas: est pro **לחם**, vel, **לחם**, Cocc. Tunc bellum in portis erat, &c. Nam **לחם** est bellum, ubi fit concisio & dissectio hominum; Av. Tunc debellator, viz. fuit in portis; i. e. obtinuit omnia: nam in portis munitiones erant atque judicia; Jun. In Niphal, **לחם** pugnavit, oppugnavit, Bu. Lex. præliatus est, incidit alios gladio: est passivum, quia personam præliantem oportet esse tam patientem quam agentem. Construitur cum **לחם**, **לחם**, **לחם**, &c.; Av. viz. cum Lamed sive Dativo constructum, est, pugnare cum aliquo: cum **לחם** & **לחם**, cum aliquo tanquam hoste; & cum **לחם** contra aliquem; sicut etiam cum **לחם**, Jer. 1.19. quod pro **לחם** ponitur; Bu. Lex. In Niphal est, mutux actionis significatio; compugnare, bellum gerere, præliari: Nam qui cum pugnante pugnat, ut devorare quarit, ita se violentiæ alterius exponit; Cocc. Occurrit autem in præf. niph. 3. f. m. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. ut seq. **לחם** pugnavit, Num. 21.26. Jud. 9.17. 45. 11.25. 2 Sam. 8.10. 1 Reg. 14.19. 2 Reg. 13.12. 14.15. 1 Chron. 18.10. 2 Chron. 20.29. 27.5. Isa. 30.32. 63.10. **לחם** pugnavit, 1 Reg. 22.46. 2 Reg. 14.28. cui priori formæ **לחם** cop. est etiam præf. **לחם** & pugnavit, Exod. 1.10. 1 Sam. 8.20. 17.32. Dan. 11.11. Zach. 14.3. Item in præf. niph. 2. f. m. occ. cum **לחם** conv. præf. ut & in 1. f. m. & cum conv. præf. **לחם** & pugnabis, Jud. 11.8. 1 Sam. 15.18. **לחם** pugnavi, 2 Sam. 12.27. **לחם** & pugnabo, 1 Sam. 29.8. Jer. 21.5. sicut etiam in 3. pl. præf. niph. occ. simpl. & cum **לחם** conv. præf. **לחם** pugnaverunt, Jud. 5.19. 20. 11.5. 1 Chron. 10.1. 2 Chron. 17.10. **לחם** & pugnabunt, oppugnabunt, Plal. 19.2. Jer. 1.19. 15.20. 34.22. 37.8. Zach. 10.5. & in 2. pl. m. & in 1. pl. occ. cum **לחם** conv. præf. utrique; sic,

לחם & pugnate, 1 Sam. 4.9. **לחם** & pugnamus, Deut. 1.41. In part. niph. f. m. occ. simpl. & cum **לחם** præf. ut & in forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum **לחם** præf. **לחם** pugnans, Exod. 14.25. Jos. 10.14. 42.1 Sam. 25.28. 2 Reg. 6.8. 19.8. Isa. 37.8. Jer. 21.2. **לחם** qui pugnaturus est, Deut. 3.22. Jos. 23.3, 10. **לחם** pugnans, Jos. 10.25. 1 Sam. 17.19. 23.1. 28.15. 31.1. Jer. 21.4. 34.17. **לחם** pugnantes, Jer. 32.24. 29.37.10. In Infin. niph. semel occ. cum Nun nota niph. ab initio, & cholem in fine; sic, **לחם** pugnando, Jud. 11.25. sed sæpius in forma niph. usitata cum **לחם** præf. idque vel eum Tzere; vel cum sægol in ult. sic, **לחם**, vel **לחם** pugnare, ad pugnandum, &c. Exod. 17.10. Num. 22.11. Deut. 20.4, 10, 19. &c. ad Dan. 10.20. in 50. circ. l. cui etiam formæ cum Tzere in ult. **לחם** est præf. sic, **לחם** & ad bellandum, 2 Chron. 32.8. Item cum **לחם** Aff. occ. simpl. & cum **לחם** præf. pugnare ipsum, Zach. 14.3. **לחם** in præliari ipsum, 2 Reg. 8.29. 9.15. 2 Chron. 22.6. sic & in Imper. niph. f. m. occ. simpl. & cum **לחם** cop. præf. ante scil. utramque formam cum Tzere & sægol in ult. ut & in 2. pl. m. cum **לחם** cop. præf. sic, **לחם** pugnato, Exod. 17.9. **לחם** & bellato, 1 Sam. 18.17. **לחם** & pugnato, Jud. 9.38. **לחם** & pugnate, 2 Reg. 10.3. Neh. 4.8. In fut. niph. 3. f. m. occ. etiam simpl. & cum **לחם** conv. præf. **לחם** pugnabit, Exod. 14.14. Deut. 1.30. Neh. 4.20. **לחם** & pugnabit, Exod. 17.8. Num. 21.24. Jos. 10.29, 31. 38. 24.9. Jud. 9.39, 52. 11.20. 12.4. 1 Sam. 14.48. 19.8. 23.5. 2 Sam. 12.26, 29. 1 Reg. 20.1. 2 Reg. 12.18. 2 Chron. 26.6. Isa. 20.1. & in 3. f. m. fut. niph. est, **לחם** pugnabit, Zach. 14.14. Item in 1. pl. fut. niph. occ. simpl. & cum **לחם** cop. præf. & **לחם** parag. add. **לחם** pugnabimus, 1 Reg. 20.23. **לחם** & pugnabimus, Jud. 1.3. 11.6. 1 Sam. 17.10. 1 Reg. 20.25. ut & in 2. pl. m. occ. simpl. & cum Nun parag. add. **לחם** pugnabitis, Deut. 1.42. 1 Reg. 22.31. 2 Chr. 11.4. 13.12. 18.30. Jer. 32.8. **לחם** pugnabitis, 1 Reg. 12.24. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum **לחם** conv. præf. cui etiam **לחם** est Aff. ut seq. **לחם** & pugnarunt, bellarunt, Jos. 10.5, 34, 36. 19.47. 24.8, 11. Jud. 1.5, 8. 11.4. 1 Sam. 4.10. 12.9. 2 Sam. 10.17. 11.17. 21.15. 1 Chron. 19.17. **לחם** & oppugnarunt me, Plal. 109.3. Atque indè No. **לחם** (cum Mem heemant. præposito, Pag.) **לחם** **לחם**, bellum, prælium; Pag. Bu. Av. Cocc. ex significatione cibi, inquit Kimchi; quòd in bello gladius circumquaque incidat ac devoret velut cibum: unde sunt qui incisionem aut cædem ad verbum reddant; Merc. cædes, incisio, quæ fit ore gladii in bello; Av. Occurrit autem nomen hoc frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. **לחם** bellum, &c. Gen. 14.2, 8. Exod. 1.10. 13.17. 15.3. 17.16. 32.17. &c. Plal. 24.8. &c. ad Zac. 9.10. 10.4. in 100. circ. l. cui etiam **לחם** cop. est præf. locis seq. **לחם** & bellum, 1 Reg. 14.30. 15.6, 7, 17, 32. 2 Chron. 13.2. 15.19. Job. 38.23. Plal. 76.4. Hof. 2.20. sed sæpius cum **לחם** dem. præf. **לחם** bellum, belli, &c. Num. 31.14. 27.28. 49. Deut. 2.14, 16. &c. ad Joel. 4.9. in 80. circ. l. cui etiam cum **לחם** dem. **לחם** cop. est præf. locis seq. **לחם** & bellum, Jud. 20.34, 42. 1 Sam. 11.24. sed occ. etiam cum **לחם** præf. sic, **לחם** bello, Dan. 11.20. fed cum **לחם** pro **לחם** dem. præf. sæpius; sic **לחם** Deut. 20.5. 20.6, 7. Jos. 11.19. &c. ad Zach. 10.3, 5. in 40. circ. l. fed occ. etiam cum **לחם** & **לחם** præf. ut seq. **לחם** & in bello, Deut.

Deut. 4.34. Job. 8.20. Hof. 1.7. כְּמִלְחָמָה sicut bellum, Jud. 20.39. לְמִלְחָמָה ad bellum, Jer. 28.8. 1 Reg. 20.18. sed cum 2 praf. frequentius, sic, לְמִלְחָמָה ad bellum, Num. 21.34. 31.21. 32.6, 27.29. Deut. 2.32. &c. ad Zac. 14.2. in 70. circ. 1. Item cum מִ praf. occ. locis seq. מִלְחָמָה à bello, Jof. 11.23. 14.15. Deindè, 2. indè No. etiam in alia forma cum duplici sègol ante Thau, מִלְחָמָה f. idem; prælum, bellum, ubi homines se invicem cædendo devorant & absumunt; Av. In qua forma occ. simpl. loco seq. מִלְחָמָה bellum, 1 Sam. 13.22. Sed cum Affixis est cum pathach penult. ut cum מִ, הִ, vel in pausa מִ, הִ, & אִ. Aff. ut seq. מִלְחָמָה bellum meum, 2 Chron. 35.21. מִלְחָמָה bellum tuum, 2 Sam. 11.25. מִלְחָמָה bellum tuum, Isa. 41.12. Ezech. 27.10. מִלְחָמָה belli sui, Deut. 1.41. 1 Sam. 8.12. מִלְחָמָה belli ejus, Jer. 50.30. מִלְחָמָה belli sui, Jud. 18.16. Ezech. 32.27. Item in forma pl. f. occ. locis seq. מִלְחָמוֹת bella, 1 Chron. 28.3. 2 Chron. 16.9. 32.6. Psal. 46.10. 140.3. Isa. 42.13. cui etiam מִ cop. & הִ dem. sunt praf. מִלְחָמוֹת & bella, 1 Chron. 22.8. מִלְחָמוֹת bellis, 1 Chron. 26.27. & in forma pl. f. constr. est cum cateph pathach penult. & occ. simpl. & cum מִ & אִ praf. מִלְחָמוֹת bella, Num. 21.15. Jud. 3.1. 1 Sam. 18.17. 25.28. 2 Sam. 8.10. 1 Chron. 18.10. מִלְחָמוֹת & bella, 2 Chron. 12.15. מִלְחָמוֹת & bellis, Isa. 30.32. sed occ. etiam in forma hac pl. f. constr. cum מִ & אִ. Aff. ut seq. מִלְחָמוֹת bella nostra, 1 Sam. 8.20. 2 Chron. 32.8. מִלְחָמוֹת bella ejus, 2 Chron. 27.7. [לחם] Chald. convivium, &c. Vide in Conc. Chald. ut & לחנה concubina, ibid.]

Rad. 37. לחץ in Chald. est רָחַץ premere, comprimere, opprimere, deprimere, vim inferre, coarctari; Pag. Bu. urgere, in angustiam redigere, arctari; tribulare, affligere, molestare, &c. Merc. Est cogn. cum לחץ molestavit; & contrarium est verbo לחץ laxavit; hinc לחץ, prædor, לחץ, latrocinar, לחץ, prædo, latro: nam prædari est opprimere per latrocinia; Av. Occurrit autem in præter. kal, 3. f. m. & in 3. pl. simpl. & cum מִ conv. praf. ut & in 2. pl. m. cum מִ conv. praf. ut seq. לחץ pressit, Jud. 4.3. 2 Reg. 13.4. 22. לחץ opprimerunt, Jud. 10.12. לחץ & prement, Am. 6.14. לחץ & opprimetis, 2 Reg. 6.32. In part. ben. kal à sing. m. לחץ opprimens, oppressor; occ. in forma pl. m. simpl. & cum מִ dem. praf. לחץ opprimentes, Exod. 3.9. Isa. 19.20. לחץ opprimentes, 1 Sam. 10.18. & in forma pl. m. constr. occ. cum מִ, לחץ, & אִ. Aff. sic, לחץ opprimentes vos, Jud. 6.9. לחץ opprimentes eum, Jer. 30.20. לחץ opprimentes eos, Jud. 2.18. In fut. kal, 2. f. m. occ. cum cametz pro pathach in ult. ob paulam, idque simpl. & cum מִ. Aff. ut & in 3. f. m. cum מִ. Aff. & in 3. f. m. cum מִ conv. praf. לחץ opprimes, Exod. 23.9. לחץ opprimes eum, Exod. 22.20. לחץ opprimit me, Psal. 56.2. לחץ & compressit, Num. 22.25. Item, in 3. pl. m. fut. kal, (à sing. לחץ) opprimer, occ. cum מִ conv. praf. & אִ. post cametz pro cateph pathach penult. ob paulam; sic, לחץ & oppriferint, Jud. 1.34. לחץ & oppriferint eos, Psal. 106.42. In Niphal, לחץ arctare, comprimere se; Bu. pressus est, compressus est; Av. Unde in fut. niph. 3. f. m. לחץ comprimetur: atque indè in 3. f. fut. niph. cum מִ conv. praf. Num. 22.25. & vidit asina Angelum Domini, לחץ & coarctavit se ad parietem; Pag. & compressit se; Bu.

Lex. vel compressa fuit; Av. & apprimebatur; vel apprimebat se; Cocc. Atque indè No. לחץ m. pressura, compressio, tribulatio, oppressio, Pag. Bu. Av. Occurrit autem simpl. & extra paulam locis seq. לחץ oppressio, 1 Reg. 22.27. 2 Reg. 13.4. 2 Chron. 18.26. sed in pausa est cum cametz penult. sic, לחץ oppressio, Isa. 30.20. cui priori formæ הִ & מִ sunt praf. לחץ oppressio, Exod. 3.9. לחץ propter oppressionem, Psal. 62.10. Job. 36.15. Item cum מִ. Aff. occ. simpl. & cum מִ cop. praf. sic, לחץ oppressorem nostram, Deut. 26.7. לחץ & oppressionem nostram, Psal. 44.25.

Rad. 38. לחץ est muffle, i.e. submissa voce loqui, & secretè occultè que quod celatum velimus, quasi murmurare & muffle; frequentativum est; Pag. muffle; item, incantavit; quod scilicet muffle fieri solet, Bu. Lex. Sufurravit; muffle incantando, & submissa voce loquutus est, ut facere solent incantatores & exorcistæ, qui conceptis verbis clam sibillant; cogn. לחץ, i.e. serpentes: nam serpentes ejusmodi muffleatione verborum adjurantur; Av. Occurrit in part. ben. kal f. m. cum מִ dem. praf. sic, Neh. 3.12. & 10.24. instauravit Sallum filius לחץ incantatoris; quia viz. mufflebat ad serpentes, sic appellatus, inquit R.D. in l. Rad. vel quia erat consiliarius intelligens לחץ loquutionis occultæ, & consilii, & secreti, aut incantationis; vel exorcista. Nam si esset nomen proprium, & non Toar, non jungeretur illi He notificativum; Pag. Cev. Erit tamen Toar loco nominis proprii. Vide & infrà. Sunt qui hoc verbum exponant conceptis verbis quod animo conceperis, ea arte proponere ut obtineas & evincas: ut oratores solent, incantatores, aut exorcistæ, vel, ita studere proponere ut persuadeas, quod perit & exercitati in re vel arte aliqua solent. Sed non est propriè aliud quàm muffle: unde ad incantatores refertur, item ad consiliarios qui consilia sua celant, &c. Merc. & potest formari totum verbum in kal, ex quo habetur participium, quod per nomen Toar exprimitur; Pag. In Neh. 3.11. Sallum filius incantatoris vel halloches, & sic c. 10.22. Incantator vel Halloches; Av. quibusdam enim est nomen proprium; filius Loches; Bu. Conc. In piel, לחץ idem cum kal muffle, incantavit: unde in part. piel, f. m. לחץ muffle, incantans, vel incantator: unde in forma pl. m. est, לחץ incantantes, muffleantes seu incantatores, qui arte suâ & verbis efficacibus serpentes conjurant; Forst. Psal. 58.6. nè auscultet voci muffleantium seu incantantium, &c. Pag. Bu. Cocc. qui scilicet muffleant ad serpentes; Pag. In hithpaël לחץ idem; Bu. fecit se muffle, Av. occ. etiam in part. hithp. (à sing. לחץ) pl. m. sic, לחץ muffleantes inter se, 2 Sam. 12.19. sic in fut. hithp. (à 3. f. m. לחץ) 3. pl. m. est, לחץ muffleatio, submissa oratio, Isa. 26.16. & generaliter loquutio, eloquutio, pronunciatio, Isa. 3.3. Item Incantatio Jer. 8.17. Eccl. 10.11. Bu. Lex. intelligitur sibilosa, clandestina oratio, seu susurratio, & incantatio; Av. Sermo submissus; qualis τὸν ἐπαφθῶν, ut Eccl. 10.11. si mortuus terpens, לחץ בלא sine incantatione fit. Si mortuus non est incantatus; 70. ἐν τῷ ἐπαφθῶν. Jer. 8.17. Serpentes, לחץ לָהֶם אֵין אֲשֶׁר אֵין in quos nulla sit muffleatio; 70. οὐκ ἔστιν ἐπαφθῶν. Isa. 3.3. לחץ נבון prudents

pausam; Merc. Nam non est sām. quia He tantum est adventitium; Merc. לילה proprie est Adverbium, noctu, Gen. 14. 5. sed nominaliter sæpe usurpatur, ut Gen. 1. 5. Job. 17. 12. Zach. 14. 7. Psal. 19. 3. Gen. 19. 33. 35. לילה ער מיום ער לילה Isa. 38. 12, 13. ex quo dies, scilicet cepit, ad noctem, h. e. ante finitum diem; Cocc. Hac autem in forma cum He parag. manere masculinum patet ex Gen. 19. 33. לילה הנה nocte ipsa; Bu. Lex. Cum nominibus numeralibus (tam scilicet singularis quam pluralis formæ; Merc.) singulari etiam numero effertur; Pag. quod ei cum reliquis nominibus est commune, Merc. Cev. ut Gen. 7. 4. quadraginta diebus וַיָּרֶבְעִים & quadraginta לילה noctibus; Pag. Occurrit autem hoc nomen in utraque forma, vel in pausa vel extra pausam, לילה, vel לילה nox, -tis, -te, -tem, &c. Gen. 1. 5. 7. 4. 12. 14. 15. 31. 39. Exod. 12. 30. 31. &c. ad Mich. 3. 7. & Zach. 14. 6. in 80. circ. l. & cum ל cop. præf. formæ cum pathach occ. locis seq. לילה & nox, Exod. 13. 61. Neh. 6. 10. Psal. 19. 3. 22. 3. 139. 11, 12. sed cum ל cop. præf. utrique formæ vel in pausa, vel extra pausam locis seq. וְלִיְלָה vel וְלִיְלָה & nox, Gen. 8. 22. Exod. 13. 21. Lev. 8. 38. Num. 9. 21. Jos. 1. 8. 1 Reg. 8. 59. 1 Chron. 9. 33. 2 Chron. 6. 20. Neh. 1. 6. 4. 3. Psal. 1. 2. 32. 4. 42. 4. 55. 11. Isa. 60. 11. Jer. 8. 23. 16. 13. 33. 20, 25. Lam. 2. 18. Sed cum ה dem. præf. utrique formæ sæpius occurrit; sic, לילה vel הַלֵּיְלָה & nox, -tis, -te, -tem, &c. Gen. 1. 14. 16. 19. 5. 34. 20. 30. 15. 31. 24. &c. ad Zach. 1. 8. in 70. circ. l. Item cum ה præf. formæ cum pathach occ. loco, & cum כ præf. formæ eadem locis seq. וְהַלֵּיְלָה & nox, Job. 3. 2. בְּלֵיְלָה in nocte, Gen. 40. 5. 41. 11. Neh. 9. 19. sed sæpius cum כ pro ב dem. præf. utrique formæ; sic, בְּלֵיְלָה vel בְּלֵיְלָה in nocte, noctu, &c. Gen. 19. 33. 35. 26. 24. 30. 16. &c. ad Lam. 1. 2. 2. 9. in 50. circ. l. Item cum ו præf. utriq; formæ occ. locis seq. וּבְלֵיְלָה vel וּבְלֵיְלָה & noctu, Gen. 1. 18. Job. 24. 14. Psal. 42. 9. Eccl. 8. 16. Isa. 28. 19. & cum ל, לך & מ præf. formæ cum pathach occ. ut seq. וּלְלֵיְלָה & sicut nox, Job. 5. 14. וּלְלֵיְלָה nocti, Psal. 19. 3. מִלֵּיְלָה de nocte, Isa. 21. 11. In plurali occurrit in forma sām. Pag. sic, לילות noctes, 1 Sam. 30. 12. Job. 2. 13. Psal. 16. 7. Jon. 2. 1. cui etiam formæ pl. f. לַיְלָה & לַיְלָה sunt præf. ut seq. וְלֵיְלָה & noctes, Job. 7. 3. לַיְלָה noctes, Isa. 21. 8. בְּלֵיְלָה in noctibus, Psal. 92. 3. 134. 1. Cant. 3. 1, 8. Atque inde ex hac rad. est No. לֵיְלָה sām. strix; avis noctu volans ut scribit Ab. Ezra, Isa. 34. 14. vel 15. Lamia, juxta quosdam; Bu. Lex. vel nycticorax, nocturnum animal, quod noctu ululat; Av. Est nomen bestiarum solitarum, seu incolentis solitudinem desertumque, quæ, quod noctu clamat, vocatur לֵיְלָה. Et sunt qui dicunt quod est Avis quæ nutritur vento, quemadmodum Salamandra igne, quam vocant זַמְזַמִּין; Pag. Chamæleonem videtur significare; Merc. Hieron. Lamiam vertit, secutus Symmachum. Alii dicunt esse bestiam sic appellatam, quod noctu egrediatur. Alii furiam, nonnulli Dæmonium putant esse sylvestre, deserti incolens. Quidam autem noctu volantem arbitrantur esse; Pag. ut noctuam, vel nycticoracem. Non dubium est esse nocturnum animal. Magistri sic vocant Dæmonem, aut larem familiarem, lemuress, & hujusmodi spectra noctu maxime terrorem afferentia; Merc. Nos ita vertimus, Isa. 34. 14. ibi requievit לֵיְלָה strix; Hieron. cubavit lamia, i.

e. strix. Horatius, neu pransæ lamia puerum vivum extrahat alvo. Lamia est etiam animal faciem muliebrem prætendens, ab inferiore parte pedes habens equinos. R. Abrah. scripsit in Comment. esse avem quæ noctu volat; Pag. bubonem seu noctuam dixeris significare; 70. ἀνοκένταυρος, omnia animalia lucifuga intelligere videtur Cocc.

Rad. 43. לָיַן reclinavit ad dormiendum, pernoctavit, posuit se cubitum, noctem totam aliquo in loco transiegit, sive vigilando, sive dormiendo, sive aliud quid operis faciendo. Cogn. cum לָיַן nox, & cum לָיַן i. e. opposuit. Significat enim ponere se, vel inclinare ad pernoctandum. Hinc præpositio לָיַן, est clino, inclino; & Latina leno, lena, lenocinium, &c. In kal, לָיַן vel לָיַן pernoctavit, cubuit, absolute ponitur vel cum præp. beth. In hiphil, הִלָּיַן, fecit pernoctari seu morari; & in hithpaël הִתְלָיַן fecit se pernoctare, mansit per noctem moratus est. Atque inde nomina, i. מְלֵיָן m. locus diversorii, ubi per noctem quiescendo manemus. Et 2. מְלֵיָה f. diversorium, seu tabernaculum nocturnum, &c. Av. qui hæc hic solus locat, reliqui verò ponunt ea sub rad. לָיַן ubi videantur cum locis in quibus occurrunt, &c.

Rad. 44. לָיַן interpretatus est, interpretes fuit, veritè a liquid de una lingua in aliam. Cogn. cum לָיַן illufit, delufit; nam interpretes sinistrè exponendo aliquid posunt illu soriè agere, cum iis qui linguarum notitiâ destituuntur. In Hiphil, הִלָּיַן interpretatus est: unde מְלֵיָן interpretes, vel orator: & interdum Rhetoricator; & מְלֵיָה interpretatio, &c. Av. qui hanc etiam Rad. hic locat, reliqui verò sub rad. לָיַן: quæ videatur.

Rad. 45. לָיַן m. est, ut inquit R. D. Leo, (annis scilicet Merc.) major, aut magnus; Pag. i. e. annosus, Merc. Leo vetus, Bu. Lex. Videtur à לָיַן derivari; Cocc. Merc. quod prædam velut subigat farinæ more; Merc. Græcum λῆς hinc descendere apparet; Bochartus ab Arabico derivat, quod notat fortiter agere, i. e. לָיַם: sed quid si Arabicum sit ab Hebræo? Cocc. לָיַם leo rabidus & fetosus: habet enim nomen à rabie & immanitate. Et est cogn. ad לָיַן subegit massam; nam quemadmodum pistor subigit pastam manibus comprimendo; ita Leo subigit & conculcat prædam. Hinc לָיַם, λῆς, leo, λῆς, rabies; item λῆסος fetosus, pilosus, &c. Av. Leonum nomina varia sunt, & secundum ætatis gradus distinguuntur. Catulus vocatur לָיִן Catulus Leonis, Gen. 49. 9. Jer. 51. 38. ubi dicitur non שָׁאָה rugire, sed נָעוּר rudere, i. e. inconditam vocem edere non verum rugitum. Nomen primum לָיִן juvenis leo, leunculus, vel לָיִן לָיִן juvenis Leonum, jam rugiens, Jud. 14. 5. dentatus ad dilacerandam prædam, Job. 4. 10. Psal. 58. 7. tugurium relinquens, Jer. 25. 38. prædari discens, Ezech. 2. 19. 5. Am. 3. 4. Secundum, לָיִן vel לָיִן Leo major, & adultior, catulos habens, & pro iis prædam rapiens, Nah. 2. 12. animosus, 2 Sam. 17. 10. Sese efferens, Num. 23. 24. Tertium, שָׁחַל, Job. 4. 10. Quarum, שָׁחַל, Job. 28. 8. quæ duo mediæ ætatis sunt, ac per, Leo ferox, explicari possunt. Quintum, לָיִן Leo immanis & annosus, sed catulos adhuc habens, Job. 4. 11. & molares, Joel. 1. 6. ferox & quem ob ferociam nemo excitare, aut commovere audeat, Gen. 49. 9. Sextum לָיִן Leo vetus, qui præcedenti subjun-

gitur, Isa. 30.6. potens adhuc, Prov. 30.30. sed qui tandem præ inopia prædæ, quam viribus destitutus consequi non valet, perit, Job. 4.11. Hæc sex à Talmudicis recensentur in Sanhedrin, cap. 11. fol. 95. col. 1. Hæc ex Bu. Lex. in Rad. אָרָה. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ! præf. ut seq. לֹשִׁי. Leo vetus, Job. 4.11. Prov. 30.30. וְלֹשִׁי & leo vetus, Isa. 30.6.

Rad. 45. לָכַר est capere, apprehendere, comprehendere, deprehendere, occupare; Pag. Bu. Merc. cepit, occupavit in possessionem, &c. Av. Occurrit in præf. kal 3. f. m. locis seq. לָכַר cepit, Jos. 8.21. 10.1, 28.42. 11.12. 17.1. Sam. 14.49. 2 Reg. 17.6. 2 Chron. 15.5. 17.2. In pausa est cum duplici cametz; sic, לָכַר cepit, Am. 3.4. & cum ! cop. ante simplicem formam est, וְלָכַר & cepit, Dan. 11.15. 18. Item occ. etiam cum ! cop. præf. & אָי. Aff. sic, וְלָכַר & cepit eam, Jos. 15.16. Jud. 1.12. Jer. 32.33. 38.3. 32.28. In 1. ling. præf. kal est, לָכַר cepi, 2 Sam. 12.27. & in 3. pl. m. cum ! cop. præf. & אָי. Aff. occ. vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. וְלָכַר, & ceperunt eam, Jer. 34.22. וְלָכַר & ceperunt eam, Jer. 37.8. & in 1. pl. præf. kal, occ. cum cametz pro pathach penult. ob pausam; sic, לָכַר cepimus, Deut. 2.35. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! præf. לָכַר capiens, Job. 5.13. מְלָכַר præ capiente, Prov. 16.32. In Inf. kal, occ. plenè cum ! cop. præf. וְלָכַר & capiendo, Am. 3.5. sed cum affixis cholem transmutatur in cametz chatuph; ut est cum ! præf. וְלָכַר & capi, Aff. אָי. לָכַר ad capiendum me, Jer. 18.22. & אָי. לָכַר ad capiendum eam, Jer. 32.24. Sic etiam in Imper. kal, f. m. לָכַר sed cum אָי. Aff. cholem etiam transponitur cum Scheva, & mutatur in cametz chatuph post ! cop. sic, וְלָכַר & cape eam, 2 Sam. 12.28. & in Imper. kal, pl. m. occ. cum ! cop. præf. וְלָכַר & præoccupate, Jud. 7.24. In fut. kal. occ. in 1. ling. & 3. f. m. sic, וְלָכַר capiam, 2 Sam. 12.28. וְלָכַר capiet, Am. 3.5. sed sæpius cum ! cop. præf. ante 3. f. m. sic, וְלָכַר & cepit, Num. 21.33. 32.41. 42. Jos. 7.17. 11.10. Jud. 1.18. 8.12. 14.9. 45.12. 5.15. 4.2. Sam. 5.7. 8.4. 12.26. 1 Reg. 9.16. 1 Chron. 11.5. 18.4. 2 Chron. 12.4. 13.19. sed occ. etiam 3. f. m. cum ! conv. præf. & אָי. Aff. ut & absque vau cum אָי. & אָי. Aff. ut seq. וְלָכַר & cepit eam, Jos. 10.32. 39.15. 17. Jud. 1.13. 9.50. 2 Sam. 12.29. 2 Reg. 12.18. Isa. 20.1. Hab. 1.10. וְלָכַר deprehendit eum, Jos. 7.14. וְלָכַר deprehendit eam, Jos. 7.14. In 3. f. fut. kal, וְלָכַר occ. cum ! Aff. sic, וְלָכַר capiet eum, Psal. 35.8. & in 1. pl. occ. cum ! conv. præf. וְלָכַר & cepimus, Deut. 2.34. 3.4. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. & cum ! conv. præf. cum Scheva penult. ut seq. וְלָכַר capient, 2 Chron. 32.18. וְלָכַר capient, Jer. 5.26. וְלָכַר & ceperunt, Jos. 6.20. 19.47. Jud. 1.8. 3.28. 7.24. 25. 2 Chron. 28.18. 33.11. Neh. 9.25. Sed illud Prov. 5.2. Iniquitates ejus יִלְכְּדוּ אֶת רִשְׁעוֹ capient ipsum impium; habet Nun Raphatum, i. e. lenè, & est cum cholem præter normam: nam secundum normam Nun debuerat esse dagechatum, & cum Schurek sic, יִלְכְּדוּ capient eum, &c. Pag. vel est pro vertitur in kibbutz: & אָי. est pro הָי: ex Bu. Lex. Vide simile in קָבַח. Capient eum, improhum, inquam, Cocc. Item 3. pl. m. fut. kal occ. etiam cum ! conv. præf. & kibbutz pro schurek ante הָי Aff. vel etiam cum schurek; vel cum kibbutz pro schurek ante הָי Aff. ut

seq. וְלָכַר & ceperunt eum, 2 Chr. 22.9. וְלָכַר & ceperunt eam, Jos. 8.19. 10.37. 38. וְלָכַר & ceperunt eam, Num. 32.39. 2 Reg. 18.10. In Niphal, וְלָכַר captus, deprehensus fuit; Bu. Av. Occ. in præf. niph. 3. f. m. & in 3. f. simpl. & cum ! conv. præf. וְלָכַר captus est, Lam. 4.20. וְלָכַר capta est, 1 Reg. 16.18. 2 Reg. 18.10. Psal. 9.17. Jer. 38.28. 48.1, 41. 50.2. 51.31. 41. וְלָכַר & capietur, Zach. 14.2. & in 2. f. præf. Niph. occ. m. & f. sic, וְלָכַר captus es, Prov. 6.2. וְלָכַר capta es, Jer. 50.24. ut & in 3. pl. præf. niph. cum ! conv. præf. occ. cum cametz in pausa, sed cum scheva penult. extra pausam; ut seq. וְלָכַר & capientur, Isa. 8.15. 28.13. וְלָכַר & capientur, Jer. 51.56. In part. niph. f. m. cum ! dem. præf. est, וְלָכַר deprehensus, Jos. 7.15. In fut. Niph. occ. 2. f. f. cum Tzere pro scheva penult. ob pausam; sic, תִּלְכְּדוּ capieris, Jer. 48.7. & in 3. f. m. fut. niph. occ. cum sægol, vel cum Tzere in ult. ut & cum ! conv. præf. ante Tzere in ult. ut seq. וְלָכַר capietur, Eccl. 7.28. וְלָכַר capietur, Isa. 24.18. Jer. 48.44. וְלָכַר & deprehensus, vel -sa fuit, Jos. 7.16, 17, 18. 1 Sam. 10.20, 21. 14.42. 44. In 3. f. fut. Niph. occ. simpl. & cum ! conv. præf. וְלָכַר capietur, Jer. 50.9. וְלָכַר & deprehensus fuit, 1 Sam. 10.21. ut & in 3. pl. fut. niph. occ. in pausa cum Tzere pro Scheva penult. & cum ! cop. præf. ante Scheva penult. & cum ! conv. præf. ante Tzere penult. ob pausam, ut & cum Nun parag. add. post Scheva penult. extra pausam, ut seq. וְלָכַר capientur, Prov. 11.7. Jer. 6.11. וְלָכַר & capientur, Psal. 59.13. וְלָכַר & capti sunt, Jer. 8.9. וְלָכַר capientur, Job. 36.8. In Hithpael, וְלָכַר continere, interciperi se, concrefcere; Bu. man. cepit seipsum, captus est, Av. Unde in fut. hithp. 3. f. m. וְלָכַר continebit se, &c. Atque indè in 3. pl. m. occ. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. sic, וְלָכַר continent se, Job. 41.8. וְלָכַר concrefcunt, Job. 38.30. Atque indè nomina, i. לָכַר m. captio, captura, Pag. Bu. Av. Occurrit cum ! præf. ante cametz penult. pro sægol, ob pausam; sic, Prov. 3.26. Et custodiet pedem tuum מְלָכַר à captura, seu à captione; Pag. Bu. Av. i. e. nè capiaris; Av. nè capiatur; Cocc. Item, 2. indè etiam No. מְלָכַר f. (cum Mem heemant. præposito, formæ insit משְׁכֹרֶת Mercis; Pag.) idem, captura, captio, decipula, insidiosa captatio; Pag. Bu. Av. Cocc. Occurrit cum kibbutz pro cholem ante Aff. & sic, Job. 18.10. cum ! cop. præf. וְלָכַר & captio, captura, vel decipula ejus, super vel juxta semitam; Pag. Bu. &c. [לָכַר laqueoli, &c. vide supra sub rad. לָכַר. Item אֶלְמֹגַי quasi à Rad. לָמַג; unde אֶלְמֹגַי, pro אֶלְגָּמַי, vide supra in אֶלַג & לָגַם, &c. Pag.]

Rad. 46. לָמַר est discere, docere, erudire; affuescere; bellare, pugnare; Pag. In kal est, discere: In piel, verò, docere: (quasi, discere facere) etsi Rabbinii in scribendo confundant. Hinc & pro affuescere; & affuescere vel exercere sumitur. Quare verò pro bellare exponat Sanctes, non video, nisi quia cum bello hoc verbum seu Radix reperitur interdum; quod nihil aut parum ad rem facit; Merc. Cev. לָמַר didicit, addidit, perdidit. Cogn. cum מִדָּר mensuravit nam discere est, ad mensuram cognitionis suæ plura adjicere; Av. Occurrit in præf. kal, 3. f. m. & 1. ling. ut & in 3. pl. simpl. & cum ! conv. præf. sicut etiam in 2. pl. m. cum ! cop. præf. ut seq. לָמַר discit, Isa. 26.10. לָמַר didici, Prov. 30.3. לָמַר didicerunt, Isa. 26.9. וְלָמַר & discant,

viros במלמר הבקר stimulo bovis; Pag. Bu. Coc. [למה] vel cum dageſch למך quare, cur, &c. quare in למה; Pag. Merc. Item למץ propter, &c. Vide ſub rad. ענה; Bu. Lex.]

Rad. 47. לנה pernoctavit cum lamento. Componitur ex לין pernoctavit, & נה lamentatus eſt; atque per craſin contracta ſunt literæ eædem. Occurrit cum ! conv. præf. Zach. 5.4. ולנה & pernoctabit cum lamento, &c. ſagol repræſentat hanc compositionem ex נה lamentatus eſt; Av. qui ſolus hanc rad. pro hac voce ſtatuit, reliqui referunt ad Rad. לין; quam vide.

Rad. 48. לעב eſt deridere, irridere & ſubſannare, ut R. D. inquit, Pag. ludificatus eſt, labe aſperſit. Cogn. cum לעב ſubſannavit, irriſit; Av. In hiſpil הלעב ſubſannavit, Bu. Lex. contumeliâ affectit; contumeli oſus fuit in aliquem: unde in part. hiſp. f. m. מלעב ſubſannans; atque indè in forma pl. m. occ. defeſivè abſque jod hiſp. & cum ſolo chirek penult. ſic, 2 Chron. 36. 16. & erant מלעב irridentes & ſubſannantes, i. e. irridebant, ſubſannabant nuncios Dei, &c. Pag. Bu. Lex. & contumeliâ affecterunt, &c. Av.

Rad. 49. לעג eſt etiam, deridere, irridere, ſubſannare: Item balbutire; Pag. Bu. Lex. Conſtruitur cum Dativo, & interdum cum Beth præp. illuſit per irriſionem; Av. Ad geſtum propriè pertinet. Conſtruitur cum Lamed, i. e. cum Dativo, ut verbum præcedens ſynonymum cum Beth; quòd per balbutire exponatur, ideo fit, quia balbutientes irriduntur: unde & eo ſignificatu in Niphil invenitur, Iſa. 33. נלעג quaſi ſubſannabilis, ob balbutiem. Sic nomen לעג eadem ratione pro balbutie, quæ ſubſannationi eſt expoſita. Hinc, juxta quoddam, עג balbus, literarum Metatheſi, quaſi ob balbutiem, aut blaſtatem linguæ ſubſannabilis. Nam & ſi quos cum ſanna excipere volumus, blaſtatem effingere ſolemus, ad eos ridendos. Reperitur etiam hoc verbum conſtructum cum Beth, ſicut præcedens. Sanè Kimchi vult ea quæ ex hac radice balbutiem ſignificant eſſe tranſpoſita ex עג. In Iſa. 33. verſ. 19. נלעג in regimine, quaſi impeditus aut balbutiens linguâ; Merc. Occurrit in præf. kal, 3. f. f. & in part. ben. kal, f. m. ut ſeq. לעג ſubſannat, 2 Reg. 19. 21. Iſa. 37. 22. לעג ſubſannans, Prov. 17. 5. Jer. 20. 7. In fut. kal, occ. 1. ſing. & 2. f. m. cui ult. 1 conv. eſt præf. ut & in 3. f. m. in pauſa cum cametz, ſed extra pauſam cum pathach in ult. ut & in 3. f. f. & in 3. pl. m. prout ſequuntur; לעג ſubſannabo, Prov. 1. 26. לעג ſubſannabis, Pſal. 59. 9. ונלעג & ſubſannasti, Job. 11. 3. לעג ſubſannabit, Job. 9. 23. לעג ſubſannabit, Job. 22. 19. Pſal. 2. 4. לעג ſubſannabit, Prov. 30. 17. לעג ſubſannabunt, Pſal. 80. 7. In Niphil, לעג rideri, irrideri, Bu. man. factus eſt balbutiens, Av. blaſus fuit, ſeu balbutivit; Pag. ridiculus fuit; Bu. Lex. unde in part. niph. f. m. נלעג ſed occ. in forma conſtr. cum pathach; ſic, Iſa. 33. 19. נלעג blaſus, aut balbus; ſcil. eſt lingua, cujus non ſcil. eſt intelligentia, Pag. Eſt part. niph. in regimine, ut ait R. D. in Michloſ; Cev. ridiculus linguâ, i. e. barbarus, qui ignotis & non intelligentibus ridiculè loquitur; Bu. Lex. Lingua namque aliena, & planè inuſitata, ridicula videtur; Cocc. Populum Barbarum non videbis, &c. ſubſannabilem, i. e. balbutientem linguâ; Av. Hæc autem Conjug. Niphil cum hoc ejus loco de eſt in Bu. Conc. In Hiſpil, לעג idem quod kal; ſubſannavit, Bu. ſannis

& irriſionibus affectit. Conſtruitur cum ב, ע, & ל; Av. Occurrit in part. hiſp. (à ſing. מלעג ſubſannans, &c.) pl. m. cum 1 cop. præf. abſque jod notâ hiſp. & cum ſolo chirek parvo penult. ſic, ונלעג ſic & ſubſannantes, 2 Chron. 30. 10. In fut. hiſp. 2. f. m. occ. plenè; ſic, ונלעג ſubſannato, Job. 21. 3. ſed in 3. f. m. occ. cum Tzere abſque jod in ult. poſt 1 conv. præf. ſic, ונלעג & ſubſannavit, Neh. 4. 1. Item in 3. pl. m. fut. hiſp. ſimpl. & plenè; ſed cum 1 conv. præf. occ. cum chirek abſque jod in penult. ut ſeq. ונלעג ſubſannabunt, Pſal. 22. 8. ונלעג & ſubſannarunt, Neh. 2. 19. Atque indè nomina, i. עג m. ſanna, ſubſannatio, irriſio, Bu. Pag. Av. Cocc. Occurrit ſimpl. & cum ה, ב, & ו præf. לעג ſubſannatio, Lam. 34. 7. Pſal. 70. 4. לעג ſanna, Pſa. 123. 4. לעג cum riſu, Iſa. 33. 19. ונלעג & ad ſubſannationem, Ezech. 23. 32. 36. 4. Item cum א, Aff. eſt, לעג ſubſannatio ipſorum, Hof. 6. 16. Item, 2. hinc etiam No. pl. m. לעג & in conſtr. לעג ridiculi, ſanniones, Bu. Conc. Subſannatores, Pag. Occurrit autem in forma pl. m. conſtr. Pſal. 35. 16. לעג מלעג cum impiis, vel cum hypocritis, ſubſannatoribus ſubcineritii panis; i. e. qui indulgent ventri; vel ſubſannantibus ſubſannationi, aut verbis otioſis, juxta R. D. ut habes in Rad. עג. Vel, juxta Ab. Ezram, cum impiis ſubſannatoribus ſubſannatione; quæ ſubſannatio eſt in oculis eorum ſicut panis ſubcineritius ad edendum; juxta illud, qui comedunt populum meum (aſci) comederunt panem. R. D. in comment. ſic exp. Impii aut hypocritæ & ſubſannatores qui vacant verbis otioſis; מלעג enim eſt ſermo otioſus; & ב in בלעג eſt loco עג cum: & eſt ſenſus, Hi percuſſi congregant ſe cum viris prophanis & viris ſubſannationis, ut derideant frendantque dentibus adverſus me. Alii verò, ut dictum, exponunt מלעג ſicut עג panis ſubcineritii; q. d. cum viris voluptuoſis qui indulgent ventri & ſuis concupiſcentiis; vel metaphorice מלעג eſt conſilium malum, malumque opus aut factum; Pag. vel num. ſing. poteſt eſſe לעג m. ſubſannator, ridiculus, irriſor, ſannio; unde מלעג ſunt ſanniones facetiæ, i. e. faceti; Bu. Lex. cum hypocritis illuſionum placent; Av. Pro ſimulationibus ludibrioſis placent; h. e. ea mercede, quòd iis offeratur offa ad obtinendum iſpis os per blanditias cum ludibrio; Cocc. Inter hypocritas (facetos) ſanniones faceti. Hebr. inter hypocritas (facetæ) ſanniones faceti; ſimilis conſtructio eſt Job. 20. 17. & Iſa. 1. 9. 11. Senſus eſt, quum à me profeſti ſunt ad congregones ſuos, inter, &c. frendentes, &c. i. e. furentes ex ira graviffima, Jun. Sed occurrit etiam eadem hæc forma pl. m. conſtr. cum ב præf. ſic, Iſa. 28. 11. בלעג cum ridiculis labio; Bu. Lex. quia, balbutientibus labio, pro labiis, & linguâ alterâ loquetur, ſcil. propheta, ad populum hunc; Pag. vel balbutiis labii; i. e. blaſo ſeu balbutiente ſermone. Sunt qui paſſivè intelligant, quòd ſint ſubſannandi prædicantes Evangelium tanquam ſulti forent, & balbutirent apud ſapientes hujus ſeculi; Merc. In ſannis labii, h. e. linguâ barbarâ, ridiculâ, tanquam γελωτοπιων, Cocc.

Rad. 50. לעג eſt, loqui linguâ aliâ quæ non ſit lingua ſancta; i. e. barbarè loqui, aut linguâ barbarâ; Cocc. Sunt qui affine faciant præcedenti Radici, quaſi Hebrai cæterorum populorum linguam contemnent, velut per inſul-

insultationem, bla fas eos, vel balbos appellarint. Alii volunt esse cogn. cum לעז ; de quo supra in לעז . Hodie Judai, cum quid vernaculè exponere volunt, dicere solent, בזעז . Item Judæos Italos hodie appellant הלוציוני ; de qua re vide Eliam in Tisbi; Merc. Atque indè part. ben. kal. f. m. ut quidam; vel, ut alii, nomen participiale, לעז , m. barbarus; peregrini, vel exotici sermonis; Bu. Lex. Vulgaris, popularis, laicus, qui non tenet literas sacras, nec linguam sanctam. Cogn. cum לעז obfirmatus est; nam ignari literarum sacrarum plerumque sunt fronte impudenti & obfirmatà. Hinc לעז , לעז , לעז , populus vulgaris, laicus, &c. Av. Occurrit autem nomen hoc Psal. 114. 1. לעז , ex populo barbaro; 70. לעז לעז לעז , Cocc. De populo barbarè loquente, i. e. barbaro, Pag. vel peregrini sermonis; sic ibi Chald. לעז לעז לעז ex populis barbaris, nempè Aegyptiis, inter quos Jacob, de quo ibi fermo, habitavit; Bu. Lex. Hinc quidam derivant לעז quod est Isa. 33. 19. volunt enim Nun esse pro Lamed, ut est in לעז , pro לעז ; Cocc.

Rad. 51. לעז comedit lorum; est autem lotus, herba cum Radice sua, quam Homerus inter herbas subnascentes Deorum voluptatù primam nominavit; & ejus generis variae sunt species; invenies enim apud Dioscoridem, lotum urbanam, sativam, sylvestrem & lybicam. Sunt qui herbam & semen fœnigræci lorum vocarunt. De lori autem arbore & fructu didicim est in radice לעז ; unde לעז , &c. Av. qui solus sic hoc verbum explicat in kal. nam in textu solum occurrit verbum in Hiphil, לעז gustare vel gustandum dedit; Bu. Lex. fecit, permisit, seu dedit edere; Pag. fecit vesci loto; Av. Occurrit in Imper. hiph. f. m. לעז . Aff. Gen. 25. 30. & dixit Esau ad Jacob לעז sine me gustare; Bu. Cocc. fac me edere, i. e. sine ut edam; Pag. Fac me vesci, &c. Av. R. Sal. exponit fundere; Merc.

Rad. 52. לעז ; indè No. לעז , amaritudo; absynthium; vel venenum, ut quidam exponunt; Pag. Absynthium; Bu. Lex. Av. Cocc. herba amara & nota omnibus; & accipitur etiam pro amaritudine; Av. herba amara; Bv. Conc. Radix fructificans felle & absynthio, Deut. 29. 17. (ad quem locum alludit Petrus Act. 3. & Epist. ad Hebr. 12. Merc.) est opinio generans dicta blasphemata, & facta mala; qualia deinceps designantur; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum לעז cop. præf. לעז absynthium, Jer. 9. 14. 23. 15. Lam. 3. 15. 19. לעז & absynthium, Deut. 29. 18. ut & cum לעז præf. ut seq. לעז sicut absynthium, Prov. 5. 4. לעז in absynthium, Am. 5. 7. 6. 12.

Rad. 53. לפד ; indè No. לפד lampas; vel potiùs, æda, aut fax, vel facula; Pag. Bu. Av. quæ scil. lucet & splendet; Av. Græcum λαμπάς , -αδ & indè effectum videtur: לפד literis transpositis, idem est; Merc. Cev. At Job. 12. 5. לפד existimo esse vocem compositam ex לפד & præp. Lamed; ad calamitatem contumelia; videtis, Commentarium nostrum; Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum לפד & לפד præf. ut seq. לפד fax, Jud. 15. 4. Job. 12. 5. לפד & lampas, Gen. 15. 17. לפד ut lampas, Isa. 62. 1. & sicut faculam, Zach. 12. 6. & in forma pl. m. occ. vel defectivè cum cl. irek solo absque jod medio, vel plenè cum jod

in penult. cui priori formæ absque jod לפד cop. est præf. & plenæ formæ לפד , לפד & לפד sunt præf. Interdum tamen cum chirek solo absque jod plur. in ult. prout sequitur, לפד faces, Jud. 6. 15. לפד faces, Job. 41. 10. לפד & faces, Jud. 7. 16. לפד faces, Exod. 20. 18. Ezech. 1. 13. לפד vel לפד faces, in faces, Jud. 7. 20. 15. לפד sicut faces, Nah. 2. 5. Item occurrit etiam in forma pl. m. constr. cum לפד præf. sic, לפד ut faces, Dan. 10. 6. Item, occ. etiam in forma pl. f. לפד faces, candelæ, lucernæ, prout legitur, Jud. 4. 14. & Deborah &c. לפד uxor lucernarum; i. e. quæ erat lucerna in Israel, &c. vel est proprium nomen Lappidoth ipsius Barak; Av. In Midras scribitur quod vocatur mulier לפד , ed quod faciebat לפד fila, aut funiculos, (i. e. ellychnia; Cev.) pro sanctuario; Pag.

Rad. 54. לפת in kal est לפת , inquit R. D. i. e. inclinare, declinare, Pag. transitivè, scil. quidam exponunt, apprehendere cum concussione rei quæ apprehenditur; percellere; alii, per complexi, seu amplecti, exponunt; Merc. Inclinauit, juxta quosdam, vel, juxta Targam, apprehendit, complexus est, Bu. Lex. incussis scil. manibus; comprehendit incutiendo manus in aliquod. cogn. cum לפת percussit virgis, cecidit. Hinc per Metathesin literarum, לפת & לפת , percello, percutio; Av. Occurrit in fut. kal. 3. f. m. cum לפת conv. præf. sic, לפת & inclinauit, complexendo, scil. Jud. 16. 9. In Niphil, לפת contorquere, inclinare se; Bu. man. percussus est; Av. apprehendit sese, & membra sua ad sese retraxit, more eorum qui pavore corripiuntur subito, Merc. Trepidus sese contraxit: Item in Job. 6. contrahunt se itinera viæ ipsorum; i. e. minus minisque in longum profluunt; Cocc. vel, percelluntur semitæ viæ ipsorum; Av. Perversæ, vel involutæ erunt, &c. Pag. Occurrit autem in fut. Niph. 3. f. m. cum לפת conv. præf. & in 3. pl. m. simpl. ut seq. לפת & inclinauit se, huc illuc vertit se, Ruth. 3. 8. לפת inclinant se, huc illuc divertunt, Job. 6. 18.

Rad. 55. לעז sales dixit, dicax fuit, scommata dixit, disteriis usus est, dicaciter lusit. Cogn. cum לעז illufit, derisit, & cum לעז interpretatus est; nam dicax, & petulans linguâ disteriis mordet illudendo & malè interpretando quod ab aliis dicitur. Occurrit in part. ben. kal. vel ut No. participiale pl. m. Hof. 7. 5. protraxit manum suam (Rex) cum לעז salidicis; Av. qui solus hanc hic Radicem statuit pro hac voce, quam reliqui locant, ut nomen sub Rad. לעז ubi vide.

Rad. 56. לצר ; indè juxta R. Jonah est No. hæmant. præposito Mem, לצר thesaurarius, & præpositus ciborum, juxta R. D. architrachelus, archimagyrus; Pag. promus condus; Coc ut occ. Dan. 1. 11. & 16. cum לצר dem. præf. sic, Et dixit Daniel לצר thesaurarium, vel archimagyrum: non enim potest esse No. pr. quum præponatur ei He demonstr. ut dicunt Grammatici. Et sic vers. 16. R. D. tamen scribit rectum esse, ut sit nomen quatuor literarum, & Mem esse radicale; Pag. Peregrina est vox ex loco explicanda; Cocc. præfectus; Bu. Conc. Masoreth utrobique pathach scribendum esse annotat, & Kimchi in Michlol recenset illud non solum inter ea quæ extra regimen afficiuntur pathach; sed & inter ea quæ illud etiam ad Athnach retinent; Cev.

Rad. 57. **לָקַח** est lambere, lingere; Pag. Bu. tribuitur propriè canibus, qui lambendo potum sumunt; Merc. elambit, &c. ut Merc. Av. Est cogn. cum **לָקַח** accepit, & cum **לָקַח** linxit. Hinc Latinum lac; quod lambendo à lactentibus sumitur; Av. 70. **לָקַח** **לָקַח** **לָקַח** Cocc. Occurrit autem in præf. kal, 3. pl. m. more perfectorum; sic, **לָקַח** linxerunt, 1 Reg. 21. 19. Sed in futuro deficit prius Koph; Av. unde duplicantur Vajin; ut in 3. f. m. fut. kal (instar **לָקַח**) est, **לָקַח** lambet, Jud. 7. 5. sic in 3. pl. m. fut. kal (ut **לָקַח**) occ. simpl. & cum 1 conv. præf. **לָקַח** lingent, 1 Reg. 21. 19. **לָקַח** & linxerunt, 1 Reg. 22. 38. In piel, **לָקַח** idem cum kal, linxit, Bu. lambit continuè; Av. Unde in part. piel (à sing. **לָקַח** lingens, &c.) occ. in forma pl. m. cum 1 demonstr. præf. sic, **לָקַח** lambentes, Jud. 7. 6, 7.

Rad. 58. **לָקַח** est, capere, accipere, sumere: ferre, tollere: ducere, Pag. Latè pater Hebraicè & tam in bonam quàm in malam partem sumitur; Merc. Assumere, desumere, auferri, & similia; Bu. Conc. & Lex. Idem est quod **לָקַח** accepit, suscepit, sumpsit, abstulit, &c. Et est cogn. cum **לָקַח** cepit, comprehendit. In fut. kal, semper absconditur Lamed pro dagefeh; in Infin. & Imper. sæpe illud deficit; Av. Occurrit autem Rad. hæc frequens admodum in textu; ut in præf. kal, 3. f. m. **לָקַח** accepit, acceperat, abstulit, &c. Gen. 2. 22. 5. 24. 27. 36. 31. 1. 36. 2. 47. 2. &c. ad Ezech. 18. 13. in 60. circ. l. sed in pausa cum duplici cametz locis seq. **לָקַח** accepit, abstulit, Gen. 27. 35. Num. 12. 1. Deut. 24. 5. 1 Reg. 14. 26. 2 Chron. 12. 9. Job. 1. 21. Psal. 15. 5. Ezech. 17. 13. 18. 17. & cum 1 conv. vel cop. occ. etiam cum pathach in ult. locis seq. **לָקַח** & accepit, accipiet, Gen. 3. 22. Exod. 12. 4. 22. 10. Lev. 4. 5. 25. 34. 30. 14. 4. 12. 14. 15. 21. 24. 25. 49. 51. 16. 7. 12. 14. 18. Num. 5. 17. 25. 6. 18. 19. 19. 4. 6. 18. Deut. 22. 15. 26. 4. 1 Sam. 16. 23. 27. 9. 2 Reg. 14. 14. Ezech. 45. 19. Item occ. etiam in 3. f. m. præf. kal præter morem, absque Lamed 1. Rad. & cum cametz ad differentiam Imperativi; Pag. idque simpl. & cum 1 Aff. sic, **לָקַח** accepit, Ezech. 17. 5. **לָקַח** accepit illa, Hof. 11. 3. sed cum 1 Aff. (cui ult. etiam 1 cop. est præf.) occ. plenè cum 1. Rad. ut seq. **לָקַח** accepit, sumpsit me, Gen. 24. 7. **לָקַח** accepit eam, Deut. 20. 7. 24. 3. 1 Chr. 2. 22. Esth. 2. 7. **לָקַח** & accepit eam, Deut. 25. 5. & in 3. ling. f. præf. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. **לָקַח** accepit, Gen. 31. 34. Isa. 40. 2. Zeph. 3. 2. **לָקַח** & accipiet, Lev. 12. 8. & in 2. f. m. præf. kal, signanter occurrit Psal. 68. 19. **לָקַח** accepit dona in hominibus, vel propter homines; Pag. Voluit Sanctes dicere, pro hominibus; Merc. Accipisti dona in hominibus; i. e. tuo merito tibi in hominibus dona data sunt; nempe Spiritum tuum acceperunt, ut essent in te, & tu viveres & exhalaretis in ipsis. Nemo extra Christum dona Dei accepit: & qui in ipso est, omnia accepit. Hinc potest optimè explicari, Hof. 14. 3. **לָקַח** & accipe bonum, i. e. (tuo merito) impetra bonum quod nobis detur in te; Cocc. Accipies (dedisti) dona hominibus; Hebr. accepisti dona; eclipsifis verbi conjugati, ut Exod. 25. 2. quomodo accipiendum esse docet versus sequens; & Apostolus ad Ephes. 4. 8. Sic Hof. 14. 3. & acceptum confer bonum; Hebr. accipe bonum, ut Exod. 25. 2. Jun. Sed occ. 2. f. m. præf. kal, præterea in significatione usitata locis seq. (nam textus cit.

deest in Bu. Conc.) **לָקַח** accepisti, Gen. 20. 3. 1 Sam. 12. 4. 2 Sam. 12. 9. sed cum 1 conv. præf. sæpius occurrit, **לָקַח** & accipies, Gen. 24. 7. 38. 33. 10. &c. ad Zach. 6. 11. in 40. circ. l. Item, cum 1 Aff. occ. loco seq. **לָקַח** accepisti nos, Exod. 14. 11. & in 2. f. f. præf. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. **לָקַח** accipisti, accipis, Ezech. 22. 12. **לָקַח** & accipies, 1 Reg. 14. 3. & in 1. ling. præf. kal, occ. simpl. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. ut seq. **לָקַח** accipi, Gen. 48. 22. Lev. 7. 34. Num. 3. 41. 8. 16. 18. 6. Deut. 9. 21. 22. 14. 1 Sam. 2. 17. 12. 3. 21. 9. Prov. 24. 32. Isa. 51. 22. **לָקַח** accipere, Num. 23. 20. & cum 1 conv. præf. occ. locis seq. **לָקַח** & accipiam, affumam, Exod. 6. 7. 1 Sam. 25. 11. 2 Sam. 12. 11. 1 Reg. 11. 35. 2 Reg. 5. 20. 18. 32. Isa. 36. 17. Jer. 3. 14. 25. 9. 43. 10. 44. 12. Ezech. 17. 22. 36. 24. Hof. 2. 11. Sed occ. etiam cum 1 Aff. cui & 1 conv. est præf. ut seq. ut & cum 1 & Aff. cui ult. 1 conv. est præf. ut seq. **לָקַח** accipe te, Num. 23. 11. 2 Sam. 7. 8. 1 Chron. 17. 7. **לָקַח** & accipiam te, Gen. 27. 45. **לָקַח** accipi il lud, Jud. 17. 2. **לָקַח** & capiam eos, Am. 9. 3. & in 3. pl. præf. kal, occ. extra pausam cum Scheva penult. sed in pausa cum cametz penult. cui utrique formæ 1 conv. est præf. prout seq. **לָקַח** acceperunt, Gen. 43. 15. Num. 34. 14. 15. Jos. 4. 20. 7. 11. 11. 19. 13. 8. 18. 7. Jud. 18. 17. 27. 1 Sam. 5. 1. 7. 14. 30. 16. 18. 19. Jer. 7. 28. Ezech. 22. 12. **לָקַח** acceperunt, Gen. 34. 28. Jud. 5. 19. 2 Sam. 4. 12. 2 Reg. 25. 14. Jer. 23. 30. 52. 18. Ezech. 23. 10. 27. 5. **לָקַח** & accipiet, Exod. 12. 7. Lev. 14. 42. Num. 4. 9. 12. 8. 8. 19. 17. Deut. 19. 12. 21. 3. 22. 18. Ezech. 16. 39. 23. 26. 29. 30. 4. 33. 2. Zach. 14. 21. **לָקַח** & accipiet, 1 Reg. 20. 6. Item cum 1 conv. præf. & Aff. est, **לָקַח** & accipienteos, Il. 14. 2. Jer. 20. 5. & 1 2. pl. m. præf. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. **לָקַח** accepistis, Jud. 18. 24. Joel. 4. 5. **לָקַח** & accipietis, Gen. 44. 29. Ex. 12. 22. Lev. 23. 40. Num. 13. 20. Jos. 6. 18. 1 Sam. 6. 8. In 1. pl. præf. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. **לָקַח** accipimus, Deut. 3. 4. Jud. 21. 22. Am. 6. 13. **לָקַח** & accipiemus, Gen. 34. 17. Jud. 20. 10. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. **לָקַח** accipiens, Gen. 27. 46. Deut. 27. 25. 2 Reg. 2. 35. 2 Prov. 9. 7. Ezech. 24. 17. 37. 19. 21. **לָקַח** & capiens, Prov. 11. 30. & in forma pl. m. ben. kal, occ. cum 1 dem. præf. **לָקַח** accipientes, Jer. 23. 31. & in forma pl. m. constr. est, **לָקַח** accipientes, Gen. 19. 14. 2 Sam. 4. 6. Am. 5. 12. In part. pahul kal, **לָקַח** captus; unde in forma pl. m. occ. cum kibbutz pro schurek penult. sic, **לָקַח** captos, Prov. 24. 11. In Infin. kal, plenè est, **לָקַח** vel sine vau, accipiendo, Deut. 31. 26. Jer. 32. 14. Ezech. 24. 5. Zach. 6. 10. Sed occurrit Infin. kal, etiam in alia forma defectiva absque Lamed 1. Rad. & cum duplici Pathach ante Thau in fine, (sed semel viz. 2 Reg. 12. 8. est per Scheva penult. præter morem, fortasse ob constructionem Genitivi subsequentis; Merc. Cev.) sic, **לָקַח** accipere, 2 Reg. 12. 9. Jer. 5. 3. 17. 23. cui etiam formæ 2 est præf. locis seq. **לָקַח** accipere, accipiendo, ad accipiendum, Gen. 4. 11. 24. 48. 28. 6. 38. 20. Deut. 4. 34. 9. 9. 25. 7. Jud. 11. 5. 14. 3. 20. 10. 1 Sam. 19. 14. 20. 2 Sam. 12. 4. 1 Reg. 17. 11. 2 Reg. 4. 1. 5. 16. 26. 1 Chron. 7. 21. Psal. 31. 14. 68. 19. Prov. 1. 3. Jer. 25. 38. 32. 33. 36. 21. 26. Ezech. 28. 13. Item occ. etiam cum 1 & 1 præf. **לָקַח** & accipere, Gen. 30. 14. 43. 18. 2 Reg. 5. 26. Mal. 2. 13. **לָקַח** ab accipere, 1 Reg. 22. 3. 2 Reg. 5. 20. Jer. 33. 26. quæ etiam forma occ. cum, 1, 7, &

& וְ. Aff. cui ult. וְ & לְ sunt præf. ut & cum וְ Aff. cui etiam וְ & לְ sunt præf. sicut etiam cum וְ. Aff. & לְ præf. prout seq. וְ. Accipere me, Ezec. 24. 25. וְ. Accipere te, Gen. 30. 15. וְ. Accipere te, Ezec. 16. 61. וְ. Accipere te, 1 Sam. 25. 40. וְ. Accipere eum, Gen. 25. 20. Jer. 40. 1. וְ. Accipere eum, Deut. 24. 19. וְ. Accipere eam, Deut. 24. 4. 25. 8. Jud. 14. 8. 1 Sam. 24. 11. 25. 39. 1 Reg. 19. 10. 14. In Imper. kal, f. m. occ. plenè simpl. & cum וְ cop. præf. וְ accipe, Exod. 29. 1. Prov. 20. 16. וְ & accipe, Ezech. 37. 16. sed sæpius multo occ. Imper. kal. f. m. defectivè absque לְ, 1. Rad. sic, וְ accipe, Gen. 6. 21. 12. 19. 14. 21. 19. 15. 22. 2. & c. ad Zach. 11. 15. in 80. circ. l. quæ etiam forma defectiva occ. in pausa cum cametz, loco seq. וְ accipe, 1 Sam. 21. 10. & cum וְ. parag. est cum Scheva penult. sic, וְ accipe, Gen. 15. 9. Item, cum וְ cop. ante formam cum pathach occ. locis seq. וְ & accipe, Gen. 27. 9. 28. 2. 31. 32. Exod. 17. 5. Num. 17. 17. 1 Sam. 2. 16. 20. 31. 2 Sam. 2. 21. 2 Reg. 4. 29. 9. 1. Prov. 4. 10. Jer. 13. 6. Hof. 14. 3. Item cum וְ. Aff. post cametz occ. simpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum וְ. & וְ, mappikatum Aff. itidem post cametz; sic, וְ accipe eum, 1 Sam. 20. 21. Jer. 39. 12. וְ & accipe eum, 1 Sam. 16. 11. וְ accipe illud, Jer. 36. 14. וְ accipe eos, Gen. 48. 9. & in forma pl. m. Imper. kal, extra pausam est cum Scheva penult. sic, וְ accipite, Gen. 42. 33. 43. 11. 12. & c. ad Hof. 14. 3. in 30. circ. l. sed in pausa cum cametz penult. occ. loco seq. וְ accipite, Gen. 42. 13. & cum וְ cop. præf. ante Scheva penult. est, וְ & accipite, Gen. 45. 18. Exod. 12. 21. Num. 16. 17. 2 Reg. 4. 41. Jer. 9. 6. sed cum וְ Aff. occ. cum kibbutz pro schurek penult. post cametz; sic, וְ accipite eum, 1 Reg. 20. 33. & in forma sing. f. Imper. kal, occ. plenè; sic, וְ accipito, 1 Reg. 17. 11. sed defectivè absque Lamed 1. Rad. simpl. & cum וְ cop. præf. וְ accipe, 1 Reg. 17. 10. Isa. 23. 16. 47. 2. וְ & accipe, Jer. 46. 11. In fut. kal, occ. semper defectivè absque Lamed 1. Rad. post literas Ethan; compensata scil. per dagefeh in 2. Rad. Koph, more verborum defectorum Pe Nun; ut in 1. sing. fut. kal, extra pausam, occ. cum pathach in ult. sed in pausa cum cametz in ult. cui priori formæ וְ cop. & posteriori וְ conv. est præf. וְ accipiam, Gen. 14. 23. 1 Reg. 11. 34. 37. Psal. 50. 9. 70. 5. Isa. 66. 21. וְ accipiam, 2 Reg. 5. 16. Isa. 47. 3. וְ & recipiam, Hof. 13. 11. וְ & accipi, Gen. 12. 19. 40. 11. Num. 8. 18. Deut. 1. 15. 23. Jos. 24. 3. 2 Sam. 1. 10. Jer. 13. 7. 25. 17. 32. 11. 35. 3. Zac. 11. 7. 10. Item cum וְ. parag. add. occ. simpl. & cum וְ cop. & וְ conv. præf. וְ accipiam, Isa. 56. 12. וְ & accipiam, Gen. 18. 5. וְ & accipi, Zach. 11. 13. Item cum וְ. Aff. & cum וְ. & וְ. Aff. cui priori וְ cop. & poster. וְ conv. est præf. וְ accipiam te, Num. 23. 27. Hag. 2. 23. וְ & capiam eum, 2 Reg. 6. 13. וְ & accipe ea, Jos. 7. 21. Sic in 2. f. m. fut. kal, occ. extra pausam cum pathach penult. sic, וְ accipies, Gen. 7. 2. 21. 30. 24. 3. & c. ad Ezech. 16. 32. 45. 18. in 25. circ. l. sed in pausa occ. cum cametz in ult. locis seq. וְ accipies, Exod. 23. 8. 29. 15. 31. Lev. 18. 18. Num. 34. 7. 1 Sam. 17. 18. Ezech. 5. 4. & cum וְ conv. præf. occ. cum pathach in ult. sic, וְ & accipisti, 2 Sam. 12. 10. Item occ. etiam cum וְ, וְ, & וְ. Aff. ut seq. וְ recipies me, Psal. 73. 24. Jer. 15. 15. וְ accipies eum, Exod. 21. 14. Job. 38. 20. 40. 28. וְ accipies eam, Ezec. 5. 1. & in 2. f. m. occ. simpl. & cum וְ conv.

præf. sic, וְ accipies, Zeph. 3. 7. וְ & accipisti, Ezech. 16. 16, 17, 18, 20. sed in 3. f. m. fut. kal, occ. sæpius, idque extra pausam cum pathach penult. locis seq. וְ accipiet, Exod. 21. 10. 38. 7. Lev. 14. 6, 10, 42. 15. 14. 16. 5. 20. 14, 17, 21. 21. 14. Deut. 10. 17. 22. 13. 24. 1. 23. 1. 24. 5. 1 Sam. 2. 14, 15. 2 Sam. 24. 22. Psal. 49. 18. 109. 8. Prov. 10. 8. 21. 11. 11. 12. 19. 57. 13. Ezech. 46. 18. Hof. 4. 11. Mich. 1. 11. sed in pausa est cum cametz in ult. sic, וְ accipiet, Lev. 21. 13, 14. 1 Sam. 8. 11, 13, 14, 16. 2 Sam. 19. 31. Job. 12. 20. 35. 7. Psal. 6. 10. Prov. 1. 19. 17. 23. Ezech. 18. 8. Hof. 10. 6. & cum וְ cop. præf. ante formam cum pathach in ult. occ. loco seq. וְ & accipiet, Gen. 42. 16. sed cum וְ conv. præf. frequentius multo; sic, וְ & accipiet, Gen. 2. 15. 21. 4. 19. 8. 20. 9. 23. 11. 29. 31. 12. 5. 15. 10. & c. ad Hof. 1. 3. in 240. circ. l. sed occ. etiam cum וְ conv. præf. ante formam cum cametz in ult. sic, וְ & accipiet, Gen. 33. 11. 2 Reg. 13. 18. Item cum וְ. Aff. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. וְ accipiet me, 2 Sam. 22. 17. Psal. 18. 17. 49. 16. וְ & accipiet me, Ezech. 8. 3. Am. 7. 15. & cum וְ. & in pausa וְ. Aff. est, וְ capiet te, Job. 15. 12. וְ capiet te, Deut. 30. 4. ut & cum וְ. Aff. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. & cum וְ. Aff. simpl. ut seq. וְ accipiet eum, Deut. 32. 11. Job. 3. 5. 5. 5. וְ & accipiet eum, Num. 23. 18. 1 Sam. 17. 31. 18. 2. 2 Sam. 9. 5. 1 Reg. 17. 19. 2 Reg. 6. 7. Psal. 78. 70. Jer. 37. 17. וְ accipiet eum, Job. 40. 24. Sic & cum וְ. Aff. occ. cum וְ cop. & וְ conv. præf. & cum וְ. Aff. simpl. sed cum וְ. Aff. habet וְ conv. præf. ut seq. וְ & accipiet eam, Deut. 30. 12, 13. 1 Sam. 26. 22. וְ & accipiet eam, Gen. 8. 6. 38. 2. Jud. 15. 15. 19. 28. 2 Sam. 3. 15. 11. 4. Jer. 36. 21. וְ accipiet eam, Deut. 20. 7. וְ & accipiet eos, Gen. 32. 23. Item in 3. f. fut. kal, est, וְ accipiet, Gen. 38. 23. Lev. 15. 29. cui etiam וְ cop. est præf. loco seq. וְ & accipiet, Jer. 9. 19. sed cum וְ conv. præf. sæpius, וְ & accipiet, Gen. 3. 6. 16. 3. 21. 21. & c. ad Ezech. 33. 6. in 30. circ. l. cui etiam וְ est Aff. sic, וְ & accipiet me, Ezech. 3. 14. Item cum וְ. Aff. simpl. sed cum וְ. & וְ. Aff. habet וְ conv. præf. ut & cum וְ. Aff. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. prout seq. וְ capiet te, Prov. 6. 25. וְ & accipiet eum, Prov. 31. 16. Ezech. 33. 4. וְ & accipiet eam, Exod. 2. 5. וְ accipiet eos, Am. 9. 2. וְ & cepit ea, Job. 1. 15. Item in 1. pl. fut. kal, extra pausam est cum pathach, sed in pausa est cum cametz; cui priori cum pathach וְ conv. est præf. sic, וְ accipiemus, Gen. 34. 16, 21. Exod. 10. 26. Neh. 10. 31. וְ accipiemus, Neh. 10. 32. וְ & cepimus, Deut. 38. 29. 8. & cum וְ. parag. occ. simpl. & cum וְ cop. præf. וְ accipiemus, 1 Sam. 4. 3. וְ & accipiemus, 2 Reg. 6. 2. Neh. 5. 2, 3. Jer. 20. 10. & in 2. pl. m. occ. extra pausam cum scheva penult. locis seq. וְ accipietis, Gen. 34. 9. Exod. 25. 23. Num. 18. 26, 28. 34. 18. 35. 31, 32. 2 Reg. 12. 8. Jer. 35. 13. Ezech. 36. 30. Am. 5. 11. Mich. 2. 9. sed in pausa est cum cametz penult. sic, וְ accipietis, Gen. 42. 36. Exod. 12. 5. 16. 16. Num. 31. 29. prout etiam in 3. pl. extra pausam est cum scheva, sed in pausa cum cametz penult. cui priori formæ וְ cop. est præf. prout seq. וְ accipiet, Gen. 14. 24. Exod. 28. 5. 1 Reg. 10. 28. 2 Reg. 12. 6. 2 Chron. 1. 16. Jer. 51. 26. Ezech. 15. 3. 44. 22. וְ accipient, Lev. 21. 7. 2 Sam. 23. 6. 2 Reg. 20. 18. Job. 27. 13. Isa. 39. 7. Jer. 49. 29. Ezech. 22. 25. 23. 25. 44. 22. וְ & accipient, Exod. 12.

3.25.2.27.20. Lev.24.2. Num.19.2. 2 Reg.7.13. sed cum ! conv. priore formā cum Scheva penult.occ.אָפִידִּים; sic, וְיִקְחוּ & acceperunt, Gen.6.2.14.11.12.31. 46. &c.ad Jer.41.12. in 60.circ.l. Sed occ. etiam-cum ! conv.præf.& הוּ Aff. post kibbutz pro Schurek penult. sed cum אָ Aff. post schurek in ult. sic, וְיִקְחוּ & acceperunt cum, Gen.37.24. 1 Sam.10.24. וְיִקְחוּ & acceperunt ea, Job.7.23. Job.1.17. In Niphal, וְיִקְחוּ capus fuit, sumptus est, acceptus est, Bu.Av.& occ.extra pausam cum pathach, sed in pausa cum camerz in ult. sic, וְיִקְחוּ capta est, 1 Sam.4.22. וְיִקְחוּ capta est, 1 Sam.4.11. Ezech.33.6. & in 3.f.f. præter. Niphal occurrit, cum magno camerz pro Scheva penult.ob pausam; sic, וְיִקְחוּ capta est, 1 Sam.4.17. In Infin. Niph.occ.simpl. & cum וּ Aff. הִקְחָ cap, 1 Sam.4.19,21. וְיִקְחוּ cap eam, 1 Sam.21.7. In fut. Niph. 1.f.occ.simpl.sed in 3.f.f. (à 3.f.m. וְיִקְחוּ capietur, &c.) occ.cum ! conv.præf. וְיִקְחוּ fumar, 2 Reg.2.9. וְיִקְחוּ & assumpta fuit, Esth.2.8,16. In pual, וְיִקְחוּ idem cum Niph. Bu. sumptus est, abductus est; Av.occ.extra pausam cum pathach, sed in pausa cum camerz in ult. cui priori formæ ! conv. est præf.ut seq. וְיִקְחוּ acceptus, sumptus fuit, Gen.3.23. Jud.17.2. Isa.52.5. וְיִקְחוּ acceptus, sublatus est, 2 Reg.2.10. Isa.53.8. וְיִקְחוּ & fumetur, Jer.29.22. sed in 3.f.f. præf.pual, occ.cum camerz chatuph sub Koph.præter normam pro Scheva penult.sic, וְיִקְחוּ sumpta est, Gen.2.23. & in 2.f.m. præf.pual occ. cum camerz pro pathach penult. ob pausam; sic, וְיִקְחוּ defumptus es, Gen.3.19. & in 3.pl.præf.pual est, וְיִקְחוּ accipiuntur, Jer.48.46. In hophal, וְיִקְחוּ idem cum Pual,sumptus est. Et legitur tantum in futuro; Av.ubi 1.Rad.Lamed abjicitur, ut supra in fut.kal,post Ethan; ut in fut.hoph. 3.f.m. occ.extra pausam cum pathach, sed in pausa cum camerz penult. cui priori formæ אָ Interrog. est præf. ut seq. וְיִקְחוּ accipiat, Gen.18.4. וְיִקְחוּ accipietur, Job.28.2. Isa.49.25. וְיִקְחוּ an capietur, Isa.49.24. & sic in Ezech.15.3. & in 3.f.f. fut.hoph.cum ! conv.præf. est וְיִקְחוּ & capta fuit, Gen.12.15. In hithpael, וְיִקְחוּ, intercepti, Bu.man. vel וְיִקְחוּ exceptit se invicem; Av. Unde in part.hithp.f.m. וְיִקְחוּ interceptus; & in f.f. וְיִקְחוּ; sed occ.in forma cum duplici pathach ante Thau in fine; sic, וְיִקְחוּ interceptus, Exod.9.24. Ezech.1.4. Atque inde nomina; i. לקח m. perceptio, disciplina, doctrina, quæ scil. accipitur & percipitur; Bu.Lex. Item, secundum quosdam, lex; Pag. quasi Doctrinam acceptam, vel accipiendam dicas, seu q.d. acceptionem, qua scil. quis capitur; Merc. Est doctrina quæ suscipitur, vel institutio quam discipulus accipit à suo præceptore; Av. acceptabilis doctrina; Cocc. Occurrit simpl.locis seq. לקח disciplina, doctrina, Prov.1.5.4.2.9.16.21,23. Isa.29.24. Item cum וּ, & הוּ Aff.אָgol mutatur in chirek, pro more, & patach in Scheva; sic, וְיִקְחוּ doctrina mea, Deut.32.2. Job.11.4. וְיִקְחוּ doctrinæ suæ, Prov.7.21. & 2. Indè etiam No. קוֹחַ Koach, No.pr.Bu. Conc. Isa.66.1. Est pars vocis וְיִקְחוּ; Cocc. Vide sub Rad. וְיִקְחוּ. Item, 3. indè etiam No. מִקְחָ m. (cum Mem scil. heemant. præposito, & abjecta 1.Rad. ante dagesch in 2.Rad. Koph) acceptio, sumptio, acceptatio; Bu. Av. Occurrit cum וּ cop.præf.loco seq. וְיִקְחוּ & acceptio, 2 Chron.19.7. ut & 4. indè etiam No.pl.m. מִקְחוֹת merces; mercimonia, quæ scil. emuntur & accipiuntur pro pecunia; Bu.

Av. Sunt generaliter res quæ dantur & accipiuntur in contractibus. Sic Hebræi appellant מִקְחָ וּמִמְכָּרָ acceptionem & venditionem; i.e. quod ultrà citroque datur inter contrahendum; & ex hac significatione, 2 Sam.4.6. וְיִקְחוּ dicuntur emptores tritici; Merc. qualibet venalia; Pag. Occurrit cum וּ dem.præf. loco seq. וְיִקְחוּ merces, Neh.10.32. Item, 5. indè etiam No. heemant. cum Mem præposito, plenè, ante 1.rad. Lamed; sic, וְיִקְחוּ præda, spolia; Pag. quasi capturam dicas; Merc. præda quæ accipitur; captivitas, & dicitur tam de hominibus quàm de jumentis; Av. Sed est etiam מִקְחוֹ faux, Pag. Bu. aut potius palatum, quod est oris cælum; est enim, inquit R.D. pars suprâ linguam, & infra eam; faux verò est pars superior gulæ; Pag. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum וּ cop. & וּ dem.præf. ut seq. מִקְחוֹ captura: faux, Num.31.26. Isa.49.24. מִקְחוֹ & captura, Isa.49.25. מִקְחוֹ caprura, Num.31.11,12,27,32. In forma pl.m. מִקְחוֹ & in constr. מִקְחוֹ dicuntur fauces, eò quod congregatæ capiunt cibum, tempore masticationis, seu ruminationis, inquit R.D. & forsan dicuntur sic in numero multitudinis ut utraque pars comprehendatur; oris scil. faux & palatum; Pag. unde satius forsan fuerit in duali forma מִקְחוֹ efferri; Merc. Cev. Occurrit autem nomen hoc in pl. vel duali, cum וּ pro וּ, ob pausam; sic, Pl.22.16. & lingua mea conjuncta est מִקְחוֹ palatis meis; Pag. seu, adhæsit faucibus meis; Merc. Bu. Lex. & secundum R.D. in comment. deficit Lamed deferviens, ac si diceretur לְמִקְחוֹ; Pag. & lingua mea מִקְחוֹ adhærere facta est faucibus meis; quæ scil. ità dicuntur quia cibum tanquam prædam suam capiunt; Av. Item, 6. hinc etiam No. dual. mafc. מִקְחוֹ cum אָgol sub Mem, vel in alia forma מִקְחוֹ cum pathach sub Mem, emunctorium, habens duos lances quibus ellychnii partem exustam tollimus; Av. forcipes; Pag. Bu. Av. &c. quasi acceptoria dicas, Bu. Lex. sunt duæ laminæ quibus prunæ defumuntur; item emunctoria, Av. Forceps, Cocc. Et est duale eò quod duo sunt instrumenta, Pag. vel potius duæ ejusdem instrumenti partes capientes: ità ut sit instrumentum bifidum; Merc. Cev. Occurrit cum וּ & וּ præf. in forma absol. וְיִקְחוּ & forcipes, 1 Reg.7.49. 2 Chron.4.21. וְיִקְחוּ forcipibus, Isa.6.6. & in forma duali constr. מִקְחוֹ, vel מִקְחוֹ, occ. cum וּ Aff. cui & וּ cop. est præf. מִקְחוֹ forcipes ejus, Num.4.9. & מִקְחוֹ & forcipes ejus, Exod.25.38.37.23.

Rad.59. לקח legere, colligere; Pag. Bu. legit singulatim & carprim; collegit successive, h.e. succedendo & sequendo res colligendas quæ particulariter dispersæ jacent. Cogn. cum וּ evulsi: nam olera & spicz, de quibus propriè dicitur, colliguntur evellendo; Av. Occurrit in præf. kal, 3. plan. cum Scheva, sed in pausa cum camerz ult. & cum וּ conv.præf. ante Scheva penult. sic, וְיִקְחוּ collegerunt, Ex.16.22. וְיִקְחוּ collegerunt, Exod.16.18. וְיִקְחוּ & colligent, Exod.16.4. Num.11.8. In Infin. kal, וְיִקְחוּ: unde cum וּ præf. est, וְיִקְחוּ ad colligendum, Exod.16.27. Ruth.2.8. cui etiam וּ cop. est præf. וְיִקְחוּ & colligere, Cant.6.2. In Imper. kal (à sing. m. וְיִקְחוּ collige) pl.m. וְיִקְחוּ colligit, Gen.31.46. Ex.16.17. In fut. kal, וְיִקְחוּ colliget, &c. unde in 2. pl. m. occ. cum kibburz pro schurek ante הוּ Aff. sic, וְיִקְחוּ colligetis illud, Exod.16.

26. & in 3. pl. m. fat. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum Nun parag. add. ut seq. ילקט colligent, Exod. 16. 5. וילקטו & collegerunt, Exod. 16. 17, 21. וילקטו colligent, Plal. 104. 28. In piel, וילקט idem cum kal; Bu. vel לקט colligit assidue, lectitavit; Av. Occurrit in 3. f. f. praf. piel simpl. & cum ! conv. praf. ut & in 2. f. f. simpl. וילקט colligerat, Ruth. 2. 17, 18. וילקט & colligeret, Ruth. 2. 16. וילקט colligit, Ruth. 2. 19. In part. piel; f. m. occ. cum ? praf. & in pl. m. simpl. fic, וילקט quasi colligens, Isa. 17. 5. וילקט colligentes, Jud. 1. 7. Jer. 7. 18. In Infin. piel, occ. cum ? praf. וילקט ad colligendum, Ruth. 2. 15, 23. 2 Reg. 4. 39. Infut. piel i. f. וילקט & colligit, Gen 47. 14. 1 Sam. 20. 38. 2 Reg. 4. 39. ut & in 3. f. f. fut. piel, occ. simpl. & cum ! conv. praf. וילקט colliget, Ruth. 2. 15. וילקט & colligit, Ruth. 2. 3, 17. In pual, וילקט colligi, Bu. collectus est frequenter; Av. unde in fut. pual (a sing. וילקט, וילקט colligetur, &c.) 2. pl. m. est וילקט colligimini, Isa. 27. 12. In hithpacl, וילקט colligere, congregare se; Bu. colligit seipsum; Av. unde in fut. hithp. (a 3. f. m. וילקט colliget se) occ. in 3. pl. m. cum ! conv. praf. וילקט & collegerunt se, Jud. 11. 3. Atque inde nomina, i. וילקט m. collectio, spicilegium; Bu. Lex. collectio frugum; Merc. occ. cum ! cop. praf. fic, וילקט & collectionem, Lev. 19. 9. 23. 22. Item, 2. Indè etiam No. heamant. cum jod formativo prapofito, וילקט m. loculus; sacculus; pera, Pag. Bu. &c. fic dicta, quod in eam res necessaria colligantur; Bu. Lex. ut in qua pastor ponit escam suam, aut fundibularius lapides quos colligit ad jaciendum, ut R. D. inquit; Pag. Occurrit cum וילקט praf. fic, וילקט & in pera, 1 Sam. 17. 40.

Rad. 60. וילקט; unde in piel, וילקט, colligit; sed proprie feros fructus; unde & vindemiavit; Bu. Lex. vel, tardare more pluvie ferotinae; serò aut tardè vindemiare; Pag. fecuit, refecuit, scilicet & scilicet; nam proprie dicitur de pratis demetendis ubi omnia gramina ad inum detondentur; & Metaph. tributuri quoque vineæ, & significat illam devastare & abscindere funditus, non aliter quàm fœnum secatur. Hinc Græcè λαξενω, i. e. incido, sculpo; & Latine per inverfionem Radicis dicunt ficilio, & ficileo: est autem ficilium, quam ea quæ prima sectione relicta sunt à fœnificis iteratâ sectione demetuntur; Av. Occurrit in fut. Piel (a 3. f. m. וילקט colliget, vindemiabit; &c.) 3. pl. m. fic, Job. 24. 6. וילקט וילקט & vineam improbi vindemiabunt; q. d. ferotinabunt, serò colligent: vindemiæ autem Hebræis seræ dicuntur, quod fiunt definent anno, nempe ante Septembrem, à quo annum civilem incipiant; Bu. Lex. & vineam impii ficilient; Av. vineam improbi vindemiant; q. d. δειξίνου vel δειξίνου. R. Jonas intelligit de collectione uvarum maturimarum relictarum in viudenia; ut monet Kimchius; Cocc. & vineam impius, i. e. singulus impiorum serò, aut tardè vindemiabunt. R. Jos. Kimchi (expositione accommoda, Merc.) explicat; Dixit scilicet quod tardare fecerunt vineam ob necessitatem impii (vel potius, retardarunt vineam, in usum impii; Merc.)

ac si d. quod tardare fecerunt uvas, in vitibus, vindematis aliis vineis, ut bene maturefcerent uva in vitibus & fecerunt vinum optimum; & à facie terroris impii expavescent, nec quisquam eas attinget, quanquam reliquas vindemiarent vineas. Et R. Moseh Nachman, in agro alieno metent secundum voluntatem suam, qui attollent agrum à Domino suo, & vineam, i. e. satum (vel potius, satam, i. e. in qua sunt quædam sata, Merc.) custodient sibi ipsis, & colligent ex illa quod est ferotinum post vindemiam: Et R. Perutfol, & vineam impii alterius scilicet tardare facient, & dimittent illam, nec capient ex illa quicquam; eò quod sit impius, quales sunt ipsi: Lupus enim alterius Lupi carnem non edit. Et sic וילקט est, tardare facient, dimittent; Pag. Quidam exp. ferotinabunt, i. e. ante maturitatem vindemiabunt, ut verbum וילקט, ex nomine factum, sit, segetem ante maturitatem metere, vel vineam vindemiare. R. Saj. וילקט exp. צמח germen: itaque verbum indè factum exp. pro fructum colligere; Merc. Et vineam improbi vindemiant: Hebr. serò colligunt: proprium vindemiæ, quia fit deficiente anno; Jun. Atque inde nomina, i. וילקט m. pluvia, viz. ferotina, seu sera; Pag. Bu. &c. quæ scilicet sata opus habent, ubi jam in culmos & spicas succreverunt, ut grana turgescant, & maturefcant. Unde sunt qui pro ejusmodi tempore segetum sumi putent aliquando, ut Zach. 10. & Prov. 16. Sed proprie talis pluvia designatur; ut וילקט vel וילקט prapropeream illam pluviam denotat quæ paulò post jactam sementem decidit, ut sata proveniant: וילקט וילקט & וילקט Græci appellarunt, pluviam prapropeream, & seram, cuius Jacobus meminit Epistolæ suæ 5. cap. Merc. וילקט pluvia ferotina, nempe mensis Maii messem antecedens, eamque promovens: quasi collectionis pluvia, quod facit ut colligatur messis: וילקט וילקט pluviam tempestivam & pluviam ferotinam, Deut. 11. 14. Hinc inter plures rationes horum nominum legitur apud Talmudicos: וילקט est pluvia mensis Octobris, descendens lentè, non turbulenter, sensim erudiens terram, ad acceptum semen producendum, sicut homo imbuit Discipulum suum, doctrinam ipsi instillando: וילקט est pluvia mensis Maii, sic dicta, quod sit וילקט exscindens segetes, eas scilicet maturando ut demetantur: aut וילקט המבואה המלא implens fruges existentes adhuc in stipulis sive calamis suis: vult dicere quod spicas impleat ac perficiat, granaque turgida reddat; Cod. Taanith, c. 1. f. 6. Bu. Lex. וילקט est ficilimentum, tempus scilicet circa quod cordum seu ficilimentum nascitur, & quando de pluvia dicitur significat pluviam ferotinam, quæ segetibus & cordis maturefcentibus opus est; Av. 70. וילקט וילקט. Hebræi quasi וילקט וילקט, &c. ut in Bu. Lex. Cocc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum וילקט & וילקט praf. ut seq. וילקט pluvia ferotina, sive sera, Prov. 16. 15. Zach. 10. 1. וילקט & pluvia ferotina, Deut. 11. 14. Jer. 3. 3. 5. 24. Joel. 2. 22. וילקט sicut ferotina, Hof. 6. 3. וילקט ad pluviam ferotinam, Job. 29. 23. Item, 2. Indè etiam No. וילקט m. herba ferotina, Pag. fœnum-cordum, i. e. granum ferotinum post primam sectionem recrefcent; Bu. Lex. ficilimentum, &c. ut Bu. Lex. quod in autumnno secatur; Av. Spicilegium; Cocc. quidam exponunt segetem quæ post primam graminis luxuriantis sectionem in culmos

& spicas succrevit, nondum tamen maturuit: ut eo tempore Propheta locustas viderit, quo maximum damnum frugibus post luxuriantis graminis detonsionem (quæ regi ad alenda pecora cedebat) afferre poterant; Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum dem. praf. שָׁכַר fœnum cordum, sive ferotinum, Am. 7.1. שָׁכַר fœnum cordum, Am. 7.1.

Rad. 61. לָשָׁךְ; indè No. לָשָׁךְ recens, humidum: viride, Pag. vel humor, succus; Merc. Opponitur enim arido & sicco, inquit R.D. in l. rad. Pag. Bu. Lex. לָשָׁךְ est latex; omnis humor qui intra aliquid latet. Cogn. cum לָשָׁךְ, i.e. mamma, uber, continens humorem lactis; significat autem propriè humorem crassiores inftar pinguedinis; ut est in oleo, lacte, & in omni liquore, cujus coagulatio fursum emergit, & in superficie narat; Av. præstantissimus humor, calidus scil. per quem homo vivit, vel res animata vigent; Ab. Ezra in Bu. Lex. Occurrit simpl. & cum לָשָׁךְ. Aff. ut seq. לָשָׁךְ humor, Num. 11.8. לָשָׁךְ humor meus, Psa. 32.4.

Rad. 62. לָשָׁךְ; indè לָשָׁךְ, f. quod est לָשָׁךְ aut לָשָׁךְ, cubiculum, sella, Pag. Bu. Av. camera, exedra, conclave ad Templum Domini in Jerusalem pro reponendis vestibus, sacrificijs, donarijs & instrumentis sacris; &c. cogn. cum לָשָׁךְ projecit: nam in hujusmodi sellas seu conclavia rejiciebantur varia instrumenta, quorum usus erat in sacris faciendis; Av. Crediderim indè ductum לָשָׁךְ, ut notet locum publicum ad colloquia & συζητήσεις institutum. Erant circa templum conclavia varia ad varios usus, maximè ad colloquendum de rebus divinis; Vulcanius ad Callim. Epigr. 2.

לָשָׁךְ ex iis vocabulis est, quæ nescio qua temporis & usus communis injuriâ, in vitium abierunt; לָשָׁךְ enim propriè sunt loca aprica, in quæ commentandi causa convenire solent Philosophi, &c. Hinc & Hierocles primo Philosophicorum libro Lechas olim vocatas fuisse ait Cathedras & conventicula, in quibus de sapientia disputationes habebantur: & λεγάων Hefychius ἐξηγητήν interpretatur; Cocc. לָשָׁךְ, inde לָשָׁךְ noster interpres Exedram interdum reddit, satis commodè: quod foris ad Templum essent extructæ hujusmodi Thecæ, aut conclavia ad reponendum vasa, vestes, donaria, & alia sacra quibus sacerdotes utebantur. Quidam volunt literarum metatthesi longius petita, à לָשָׁךְ deduci; quod èd donaria projicerentur. Vulgò cameram vocant. Hinc הגִּיטֵי הַלְשָׁכִים, apud Hebræos, cella confistorij, ubi Synedri, quos corruptè vocant Sanhedrin, jus dicebant: quod esset ex quadro & exciso lapide constructa. Idem valet לָשָׁךְ ob literarum Nun & Lamed affinitatem, cum eodem organo proferantur. Ac non desunt qui utrumque ad לָשָׁךְ reducant literarum metatthesi; Merc. Occ. autem nomen hoc simpl. & cum לָשָׁךְ & לָשָׁךְ praf. לָשָׁךְ cubiculum, Neh. 13.5. לָשָׁךְ & cubiculum, Ezech. 40.38. לָשָׁךְ cubiculum, Neh. 13.8. Ezech. 40.45. 42.1. לָשָׁךְ & cubiculum, Ezech. 40.46. & in forma constr. occ. etiam simpl. & cum לָשָׁךְ, לָשָׁךְ praf. לָשָׁךְ cubiculum, 2 Reg. 23.11. Ezr. 10.6. Jer. 35.4. 36.12. לָשָׁךְ in cubiculo, Neh. 13.4. Jer. 36.10. לָשָׁךְ in cubiculo, Jer. 35.4. לָשָׁךְ è cubiculo, Jer. 36.21. sed occurrit etiam cum לָשָׁךְ locali in fine; sic, לָשָׁךְ in cubiculo, 1 Sam. 9.22. & in forma pl. occ.

simpl. & cum לָשָׁךְ dem. praf. לָשָׁךְ cubacula, 2 Chr. 31.11. Ezech. 40.17. 42.10. 45.5. לָשָׁךְ cubacula, 1 Chr. 9.26. 23.28. 28.12. Neh. 10.39. 40.13. 9. Jer. 35.2. Ezech. 41.10. 42.4. 7.8. 9.11. 12. Item cum לָשָׁךְ & לָשָׁךְ praf. לָשָׁךְ & cubacula, Ezech. 42.5. לָשָׁךְ in cubiculo, 1 Chron. 9.34. & in forma pl. constr. occ. simpl. & cum לָשָׁךְ & לָשָׁךְ praf. לָשָׁךְ cubacula, Neh. 10.38. Ezech. 40.44. 42.13. לָשָׁךְ cubacula, Ezr. 8.29. Ezech. 46.19. לָשָׁךְ in cubiculo, Ezech. 44.19.

Rad. 63. לָשָׁךְ m. est genus lapidis pretiosi quem Hieron. ligurium vocat, ac sic etiam Josephus; Lapidem autem hunc Plin. 1.37. c.4. Lyncurium appellat: & est gemma è lyncis urina coacta; ut copiose scripsimus in Annotamentis nostris, Pag. לָשָׁךְ Achates, Bu. Conc. Exod. 28.19. & 39.12. Cyanus, lapis pretiosus carulei coloris. Kimchi ex R. Jonah, topazium esse scribit; Chald. לָשָׁךְ, quem quidam Lyncurium interpretantur; Bu. Lex. Lyncurius autem gemma est coloris subflavi, quem vetustas credidit ex lyncis urina concrecere; in qua sententia quoque est Plin. 1.4. c.38. Av. Est gemma quam 70. λινγκύριον vertunt R. Jonah ait dici Arabicè انلبوع; Topazius, is Kimchio; Onyx Gollio, Coc.

Rad. 64. לָשָׁךְ linguarum fuit, oblocutus est, obtrektavit, detulit aliquem linguâ suâ, detraxit falsâ accusatione. Cogn. cum verbo לָשָׁךְ acuit, & לָשָׁךְ ejecit; nam obtrektatores acuiunt linguam suam ut gladium, ad ejiciendum (vel dejiciendum) aliquem, juxta Psa. 64. Hinc לָשָׁךְ lingua, לָשָׁךְ calumniator, obtrektator, לָשָׁךְ contumelia, obtrektatio. Item, præposito ג, fit גָּלְשָׁא lingua, glossa; Av. Qui solus hanc radicaliter in kal describit: Piel autem & Hiphil vide ad finem Rad. Reliqui verò initium radicis sumunt à No. לָשָׁךְ comm. gen. sed sæpius sæm. lingua; Pag. Bu. Av. Coc. Metonymicè sermo; & metaphoricè ad varia transfertur: ut, lingua maris, pro sinu, Jos. 15.2. lingua aurij, pro lingula aurea; Jos. 7.21. lingua ignis, pro flamma extrema in speciem linguæ se protendens; Isa. 5.24. Bu. Lex. Tribuitur rebus inanimatis, ut lingua maris dicitur ille fluctus qui excurrit alluendo ad oram quam lambendo atterit; ita lingua ignis est flamma quæ instar linguæ allambit & exedit ligna; Av. Non solum corporis membrum significat: sed & postea sermonem & sermonis idioma, sicut & nomina פֶּה os & פֶּה labium. Transfertur & ad rem quamlibet quæ linguam refert similitudine, ut ad ornamentum aureum formatum instar linguæ, Jos. 7. sicut & vernaculè vocamus, Linguot d'or: item ad flammam, quæ linguæ more res allambit comburendo. Insuper ad finem maris in terram excurrentis, Jos. 7. & aliàs. Chaldaus כַּפְּתָא petram seu promontorium convertit. Reperitur utroque genere, sed sæpius sæmineo. Apud R. R. pro expositione sumitur, sicut & nos Glossam & Glossema usurpamus; quinimo & ad quævis dictionum attributa designanda usurpamus; Merc. Cev. Occurrit autem nomen hoc simpl. locis seq. לָשָׁךְ lingua, Exod. 4.6. Job. 5.21. Ps. 12.4. 120.3. 140.12. Prov. 6.24. 15.4. 16.1. 18.21. 28.23. Isa. 33.19. 45.23. 54.17. 57.4. Ezech. 2.5. 6.36. 3. cui etiam in forma absol. לָשָׁךְ, לָשָׁךְ, לָשָׁךְ & לָשָׁךְ sunt praf. לָשָׁךְ & lingua, Prov. 25.15. לָשָׁךְ lingua, Jos. 15.2. Eccl. 10.11. לָשָׁךְ linguâ, Jer. 18.18. לָשָׁךְ & in

lingua, Isa. 28. 11. מְלִשָּׁן a lingua, Psal. 120. 2. & in forma constr. cum Scheva penult. occ. locis seq. מְלִשָּׁן lingua Jof. 7. 24. 18. 19. Job. 15. 5. 20. 17. Psal. 52. 6. 68. 24. 109. 2. Prov. 6. 17. 10. 20. 12. 19. 15. 2. 17. 4. 25. 23. 26. 28. Isa. 5. 24. 11. 15. 35. 6. 50. 4. Lam. 4. 4. Zeph. 3. 13. cui etiam forma constr. מְלִשָּׁן, בְּ, כְּ, וְ, מְלִשָּׁן sunt præf. וְלִשָּׁן & lingua, Jof. 7. 21. Prov. 10. 31. 12. 18. Isa. 32. 4. Dan. 1. 4. מְלִשָּׁן בְּ in lingua, Prov. 21. 6. מְלִשָּׁן בְּ secundum linguam, Esth. 1. 22. וְלִשָּׁן & juxta linguam, Neh. 13. 24. מְלִשָּׁן בְּ a lingua, Jof. 15. 5. fed occurrit etiam forma constr. cum variis affixis; ut cum אַ. Aff. cui etiam בְּ & כְּ sunt præf. וְלִשָּׁן lingua mea, 2 Sam. 23. 2. Job. 33. 2. Psal. 45. 2. 51. 16. 66. 17. 71. 24. 119. 172. 137. 6. וְלִשָּׁן & lingua mea, Job. 27. 4. Psal. 22. 16. 35. 28. בְּלִשָּׁן in lingua mea, Job. 6. 30. Psal. 39. 24. 139. 4. & cum בְּ. Aff. cui בְּ & כְּ sunt præf. & cum אַ, vel in pausa אַ. Aff. cui etiam אַ cop. est præf. ut & cum כְּ, & אַ. Aff. simpl. ut seq. וְלִשָּׁן & lingua nostra, Psal. 126. 2. לְלִשָּׁן lingua nostræ, Psal. 125. לְלִשָּׁן lingua tua, Psal. 34. 14. לְלִשָּׁן lingua tua, Psal. 52. 4. וְלִשָּׁן & lingua tua, Psal. 50. 19. Ezech. 3. 26. לְלִשָּׁן lingua vestra, Isa. 59. 3. לְלִשָּׁן lingua tua, Cant. 4. 11. Item cum אַ Aff. occ. locis seq. וְלִשָּׁן vel sine vau, lingua ejus, sua, Exod. 11. 7. Deut. 28. 49. Jof. 10. 21. Job. 20. 12. 40. 25. Pl. 10. 7. 15. 3. Jer. 5. 16. cui etiam בְּ, כְּ, וְ, מְלִשָּׁן sunt præf. וְלִשָּׁן & lingua ejus, Psal. 37. 30. Prov. 21. 23. Isa. 30. 27. Zach. 14. 12. בְּלִשָּׁן lingua suâ, Jud. 7. 5. Prov. 17. 20. בְּלִשָּׁן juxta linguam, ejus, Esth. 1. 22. 3. 12. 8. 9. לְלִשָּׁן juxta linguam suam, Gen. 10. 5. & cum אַ, Aff. occ. loco, seq. וְלִשָּׁן lingua ejus, Prov. 31. 26. fed sæpius cum אַ. Aff. cui בְּ, כְּ, וְ, מְלִשָּׁן sunt præf. וְלִשָּׁן lingua eorum, sua, Psal. 5. 10. 55. 10. 64. 4. 9. 140. 4. Isa. 3. 8. 41. 17. Jer. 9. 2. 47. 23. 30. Hof. 7. 16. וְלִשָּׁן & lingua ipforum, Job. 29. 10. Psal. 57. 5. 73. 9. Mich. 6. 12. וְלִשָּׁן & lingua suâ, Psal. 78. 36. וְלִשָּׁן & secundum linguam ipforum, Esth. 8. 9. Item in forma pl. occ. simpl. & cum אַ præf. ut & cum בְּ præf. & אַ. Aff. ut seq. וְלִשָּׁן linguæ, Psal. 31. 21. Zach. 8. 23. וְלִשָּׁן & linguæ, Isa. 66. 18. לְלִשָּׁן secundum linguas suas, Gen. 10. 20, 31. Atque hinc fit verbum in Piel וְלִשָּׁן obtrahere; Av. vel potius verbum quadratum in poel; Pag. viz. וְלִשָּׁן, quod est detrudere, calumniari, accusare; Pag. Bu. quasi linguare dicas; i.e. linguâ deferre aut denigrare, Merc. In part. piel, f. m. regulariter effert מְלִשָּׁן, vel in forma poel, מְלִשָּׁן obtrahens, detractans, calumnians; sed Psal. 101. 5. Occurrit cum vau redundante, & jod parag. Bu. Lex. Sic מְלִשָּׁן detrahentem, accusantem, aut detrudere, vel accusare facientem occulte amico suo, vel socio suo, i.e. alteri; hunc succidam aut succidere faciam. &c. ubi jod, inquit R. D. redundat; dicitur autem מְלִשָּׁן sicut מְשֻׁפֵּט & quia jod fuit additum, Lamed est cum camez cateph; Pag. unde Masoreth vau omnino abundare merito annotat. Vim habet nominis participialis, delator; Merc. obtrahens; analogum, secundum literas est מְלִשָּׁן cum Paragoge; Coc. Est participium compositum ex 2. & 1. Conjug. & jod à tergo est paragogicum, obtrahentem clam, &c. Av. linguâ lædens, vel detractans aut calumnians; Bu. Lex. In hiphil, וְלִשָּׁן idem cum piel, linguâ detrudere, calumniari; Bu. derulit aliquem linguâ suâ; Av. In fut. Hiphil, 3. f. m. וְלִשָּׁן, vel וְלִשָּׁן accusabit, calumniabitur, &c. unde in 2. f. m. præf. hiph. occ. in forma cum

Tzere, Prov. 30. 10. Nè מְלִשָּׁן accuses vel calumniaris servum Domino tuo; Bu. Conc. Pag. Vel apud Herum suum; Merc. Nè linguâ offendas, infimules, aut deferas, &c. Bu. Lex. Av. Cocc. De nomine autem quædam Phrasæologiz, in quibusdam locis, notandæ; ut Eccl. 10. 11. בְּעַל הַלִּשָּׁן dicitur linguosus. Sed Psal. 120. 2. מְלִשָּׁן לְשֹׁן רִמְיָהוּ forte per Ellipsis, pro רִמְיָהוּ לְשֹׁן מְלִשָּׁן, 2 Sam. 13. 2. לְשֹׁן מְלִשָּׁן verbum ejus in lingua mea, i.e. verbo tenus recito dicta ejus. Isa. 45. 23. Mihi --- jurabit לְשֹׁן כָּל omnis lingua, i.e. omnes homines sine distinctione. Psal. 10. 7. לְשֹׁן תַּחַת sub lingua ejus, h.e. in corde, ex cuius abundantia loquitur lingua. Sic Psal. 66. 17. exaltatio sub lingua mea est: cor parturit laudes: & Cant. 4. 11. mel & lac est sub lingua tua; Metaphora, i.e. in corde, unde, velut ex thesauro, per linguam suavissima & vivifica verba profers. Jof. 15. 5. הַיַּם מְלִשָּׁן a lingua maris, h.e. maris extremo angulo, ubi Jordanes in id se infundit; Coc.

Rad. 65. לְתַח vestivir linteis sacris quibus utebantur Sacerdotes Baal in litando & sacrificando, aliisque sacris peragendis. Cogn. cum הַחל fascies seu lineamentis involvit. Hinc λειπίζωμαι, i.e. lito, as, are; litatio. Verbaliter non reperitur; Av. Sed est indè no. heemant. cum Mem formativo præposito, viz. מְלִתְחָה f. vestis aut locus in quo custodiuntur vestes, inquit R. D. Vestiarium, Pag. Bu. Lex. Targum, קַמְשָׁרָה arca; Bu. Lex. scrinium in quo reponebantur Vestes litationis: vestiarium; Av. Cocc. prout explicant ex contextu; Cocc. Occurrit cum הַ dem. 2 Reg. 10. 22, & dixit ei qui erat super הַמְלִתְחָה vestem, i.e. præposito vestium; vel super vestiarium, aut, thesauro vestium; Pag. Av. Targum, קַמְשָׁרָה arcam. Apud Doctores enim Hebræorum קַמְשָׁרָה vel cum camez cateph קַמְשָׁרָה significat arcam (five armaria) in quibus reponuntur libri: vel, tabulas quæ libris superponuntur, & quibus illi compinguntur: ut ita regantur & conservantur. Sic מְלִתְחָה locus est, aut vas ubi custodiuntur vestes, seu instrumentum ei rei destinatum. Sunt qui ad הַחל reducant, literis transpositis, quod est involvere, quasi sit ubi ponebantur ea quibus involuebantur, i.e. vestes lineæ, vestiarium, scrinium seu theca vestium. Eo tantum loco occurrit; Merc. Cev.

Rad. 66. לְתַךְ m. est media pars cori aut modii; inquit R. D. Pag. semichomer, vel semichorus: mensura continens quinque Ephas; Bu. Lex. lecythus; nomen vasis seu mensuræ apud Hebræos continentis dimidium Homer, juxta versionem D. Hier. hinc per transpositionem literarum לְתַךְ lecythus; Av. Kimchi dicit esse הַחוֹמֶר חֲצִי dimidium chomer: ita quinque Ephas forent; Cocc. Occurrit cum אַ cop. præf. Hof. 3. 2. & coro hordeorum וְלִתְחָה & dimidia parte cori hordeorum; Hier. & dimidio cori hordei; Pag. & lecytho hordei; Av. Est semichorus, seu mensura semichomer; Bu. Conc.

Rad. 67. לְתַע comminuit seu commoluit dentibus. Cogn. cum נָתַע contrivit; & cum נָתַע cocculus, vermiculus minimus. Hinc ελάττωω minuo, comminuo, ελάττων minor, &c. Av. In Niphal, נָתַע commoli; Bu. Lex. vel, evellere & eradicare dentes; Pag. Occurrit in præf. Niph. 3. pl. Job. 4. 10. dentes leunculo-

rum נחצו commoluntur; Bu. Lex. Cocc. vel evulsi vel comminuti sunt; Pag. Merc. Est cum defectu primæ Radicalis; Bu. Lex. nam secundum normam debuerat esse נחצו; Pag. cum cametz scil. pro scheva penult. ob pausam. Atque indè est nomen heemant. cum Mem. præposito, מלחעור pl. f. molares aut majores dentes; Pag. Bu. Lex. Av. seu maxillares, quibus scil. comminuitur cibus; Av. Occurrit in forma constr. in pl. f. cum scheva scil. penult. Psal. 58. 7. מלחעור molas, sive molares dentes, leunculorum contere; Pag. maxillares leunculorum; Av. Idem est literis transpositis, cum מלעור; Bu. Lex. Merc. quod vide in תלע; Merc. [quadratum verbum לה לה quare in Rad. לה; Pag.]

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ מ Mem.

RAD. 1. מדר vel מדר, est valdè, vehementer, admodum; Gen. 31. & quum geminatur, (ut מדר מדר 2 Reg. 10. 4. Bu. Lex.) vehementissimè, summè, quæplurimum; Pag. Bu. Lex. nimis admodum; est propriè nomen significans vehementiam seu quantitatem rei; & nominibus adjectivis additum, construit superlativum gradum. Cogn. cum מדר mensuravit in quantitate; Av. Primitivis quidem nomen esse videtur, & deduci à מדר, ut notet commensum & συμμετρον virium & actionis, itè ut actio habeat virium usum & contentionem, sive fiat כוח במצוי cum contentione virium, Job. 36. 19. Cocc. Quidam putant esse nomen adject. validum, vehemens, quod adverbialiter usurpatum plerumque: sed substantivum potius videtur, ut habes in fine Rad. Kimchi exponit רבוי multitudinem; vel רב multi. Positivo adjunctum, facit superlativum latine; sic etiam geminatum, ut supra dictum, Merc. ער מדר significat usque valde, admodum; Pag. Bu. Lex. Psal. 119. 8. hoc est, penitus, Cocc. Sed significat, ut dictum, nominaliter, vires, robur, fortitudinem, abundantiam, copiam; Pag. Bu. Lex. facultas, subsistentia, vires, Bu. Conc. & sic occurrit cum מ, pro מ, Aff. ob pausam; sic, Deut. 6. 5. & totà מדר fortitudine tuà, vel omnibus viribus tuis; Targum, & omni substantia tua; Pag. & sic cum מ aff. 2 Reg. 23. 25. & totà מדר fortitudine suà, vel totis viribus suis; Pag. Bu. Lex. vel facultatibus suis, prout Targum; & tota substantia sua, per vires intelligendo, opes; sicut etiam in loco præced. Merc.

Rad. 2. מדר comm. gen. centum, עשרה, Pag. Bu. Av. Cocc. Substantivè usurpatum, ut in regimine, est Gen. fam. singularis numeri ratione terminationis He: sed adjectivè usurpatum est generis omnis, & construitur cum nominibus singularibus, quemadmodum & reliqua numeralia, post decem, junguntur omnibus singularibus, contra Latinorum consuetudinem; Av. Litera He est signum fæmineum, deficiente He radicali, secundum R. Jonah, & R. D. in Michlol, & in lib. Rad. & alios grammaticos Hebræos, & sic, in omni nomine deficiente in He quiescens, quum (vel quod, Merc.)

punctatur cum cametz magno, cujus probatio est, quia in regimine & cum pronomibus mutatur in Thau. Si verò punctetur cum sagol, tum He est radicalis litera: idcirco in regimine & cum pronomine non mutatur in Thau, Pag. Pro Radicale deficiens est hoc locoreponere ex Kimchi, quiescens. Nam quod sequitur repugnabat. Cæterum He radicale deficiens in מדר, apparet in plurali conversum in jod, in מדר infra. Tribuitur autem מדר tam masculis quàm fæmininis: ac interdum eodem sensu in regimine effertur מדר, quod per centenarium rectius efferetur juxta vocis proprietatem; Merc. Cev. Occurrit autem nomen hoc frequenter in textu, ut in forma simpl. & absol. מדר centum, Gen. 6. 3. 11. 10. 17. 16. 21. 5. 23. 1. 26. 12. 50. 22. 26. & c. ad Am. 5. 3. in 100. circ. l. cui etiam מ cop. est præf. sic, מדר & centum, Gen. 5. 3. Lev. 26. 8. Num. 2. 24. & c. ad 2 Chron. 9. 30. in 30. circ. l. Sed occ. etiam cum מ, מדר & præf. ut seq. מדר centum, Neh. 3. 1. 12. 39. Ezec. 42. 2. מדר pro centum, Gen. 33. 19. Jos. 24. 32. 1 Sam. 18. 25. 2 Sam. 3. 14. 2 Chron. 25. 6. מדר è centum, Jud. 20. 10. 1 Chron. 12. 14. 2 Chron. 5. 12. Informa constr. s. f. simpl. occ. in locis seq. מדר centum, Gen. 25. 7. 17. 35. 28. Ex. 38. 25. 27. Num. 2. 9. 16. 24. 31. Eccl. 8. 12. cui etiam forma constr. מדר & sunt præf. ut seq. מדר & centum, Gen. 5. 6. 18. 25. 28. 7. 24. 26. 11. 23. 47. 9. 28. Exod. 6. 16. 18. Num. 33. 39. Neh. 5. 11. Est. 1. 4. מדר ad, in centum, Exod. 38. 27. Sed sæpius multo occ. in forma pl. f. מדר centum, Gen. 5. 5. 6. 8. 10. 12. 13. 14. 16. & c. ad Dan. 8. 14. 12. 12. in 300. circ. l. Sed occ. etiam forma pl. f. cum cholem tantum absque Vau; sic, מדר centum, Gen. 5. 4. 30. 31. 23. 15. Item cum מ dem. præf. formæ cum Vau; sic, מדר centum, Exod. 38. 28. Num. 31. 14. 28. 48. 52. 2 Reg. 11. 19. 1 Chron. 28. 1. 2 Chron. 23. 1. 29. 14. 25. 5. & interdum cum מ dem. præf. He radicale. vertitur in jod; Pag. vel est cum jod redundante; Bu. Lex. sic, 2 Reg. 11. 4. 9. 10. 15. מדר centum; centenorum; Bu. Conc. vel centuriones; Bu. Lex. scribitur quasi esset effertum מדר, sed Masorethæ absque jod legendum docent pro מדר; Bu. Lex. Pag. & Merc. Item occ. etiam cum מ & מ præf. sic, מדר & centum; Num. 31. 54. 1 Chron. 13. 1. 26. 26. 27. 1. 29. 6. 2 Chron. 1. 2. מדר ad centum, centeni, 1 Sam. 29. 2. 2 Sam. 18. 4. 2 Chron. 25. 9. & in forma duali sæm. sæpe etiam occurrit sic, מדר ducenti, vel ducentæ, Gen. 11. 23. 32. 14. Jud. 17. 4. & c. ad Dan. 12. 11. in 60. circ. l. quæ forma dualis cum מ cop. præf. occ. vel extra pausam, מדר vel in pausa מדר & ducenti, vel tæ, & c. Gen. 11. 19. 21. 32. Exod. 30. 23. & c. ad Ezec. 45. 17. in 30. circ. l. Item occ. etiam cum מ præf. extra pausam & cum מ in pausa; sic, מדר ducenti, Ezec. 45. 15. מדר & ducenti, Num. 3. 46. De nomine autem hoc pauci quidam notandi loci; viz. Isa. 65. 20. מדר שנה ומה puer centum annos natus morietur. Qui in pueritia morietur, tantam habebit noticiam, quantam olim centum annos natus ומה שנה ומה & peccator annos centum natus maledicetur; tam inexensabilis erit, ut olim natus centum annos. Neh. 3. 1. מדר turris centum: 70. עשרה מדר מדר מדר. Ea turris in hoc loco succedit portæ ovium: quæ juxta Templum erat

erat in muro orientali urbis versus Aquilonem. Inter eam portam & portam picium duæ turres constituuntur, turris centum, & turris Chanaan. Vide & cap. 12.39.40. Eccl.8.12. peccator עושה רע מאת facit malum centies; ubi nomen adverbialiter sumitur; Cocc.

Rad. 3. מנח, indè מנחמה cum He redundante, inquit R. D. & significat, aliquid, quicquam, quantumcunque; Pag. Bu. Cocc. מנחם quicquam; aliquid: sed usitatus legitur cum He paragogico; & est cogn. cum מום, i.e. reprehensio, macula, vitium, &c. nam plerumque in vituperium seu malam partem accipitur, Av. 70. עתה, Gen.39.6. מנחמה וְלֹא יָרַע אֶתְּוֹ מִמֶּנָּה & non curabat cum ipso quicquam, i.e. committebat ei omnia penitus, nihil inficiens: sic, v. 23. præfectus carceris non videbat בְּיָדוֹ מִמֶּנָּה ullam rem in manu ejus, i.e. nihil, quod ipse faciebat, inspiciebat. Deut. 24.10. כִּי תִשָּׂה בְּרַעְיָה מִשְׁמַת מִמֶּנָּה quum credideris alteri quicquam; Cocc. Num.22.38. Numquid potens poterò loqui מִמֶּנָּה quicquam? Pag. sunt qui ad מים, quod & מים dicitur, reducant, de quo infra; & utcumque ad מים, quasi aliquid certi vitii & macula significet; in universum, quicquid reprehensione dignum occurrit in corpore, velut navus, aut in vita; מוטו Græcum indè fluxisse credunt: sed generaliter significat quicquam quod notam habeat, seu quod notari possit: ut vernaculè dicimus, il n'en tient rache, significantes nè minimum quidem. Sed vide ut nè duo hæc significata confundas, ut quidam confundunt. In posteriori significatio non nisi cum He Nopheth invenitur: tamen si quidam מנחם, Job.31. pro מנחמה poni putant, ut in fine radicis habes; Merc. Occurrit etiam cum præfixis, Jud.14.6. cum י cop. מנחמה & aliquid non erat in manu illius, i.e. nihil erat. Et 1 Reg.10.21. cum י præf. Non reputabatur in diebus Solomoh לְמִנְחָמָה aliquid, quicquam, vel quantumcunque. Sed invenitur etiam sine He; Aleph quiescente, & punctatura transeunte in Mem, inquit R. D. Job.31.7. & num, vel si, manibus meis adhæsit מנחם? Hieron. macula; deducens à מום, sine Aleph. Targum, חֲבוּלָה מְרַעַם aliqua corruptio: Ab. Ezra, quicquam. R. D. tamen deducit à Rad. מום & dicit esse cum duabus literis quiescentibus, Aleph scil. & Vau; (& juxta Masorethas etiam legendum מום macula; Bu. Lex.) & sic Dan.1.4. pueros in quibus non sit מנחם macula. Scribitur cum Aleph, מנחם, sed legitur sine Aleph, מום; Pag. [מנח Chald. vas, &c. vide in Conc. chald.]

Rad. 4. מנח; unde in Piel מנח, est, renuere, abnuere, recusare, nolle; Pag. Bu. Cocc. oppositum מנח Ifa. 1.20, 21. מנח תאבני אם si acceperitis, &c. מנחני & si abnueritis, &c. Cocc. מנח renuit, recusavit; est cogn. cum מן, i.e. non, & construitur plerumque cum modo infinitivo. Hinc מנחני repugno; Av. Occurrit autem in præf. Piel, 3. & 2. f. m. & 6. ut & in 3. pl. & 2. pl. m. ut seq. מנח renuit, Exod.7.14. Num.22.14, 16. Deut.25.7. 1 Reg.21.15. מנח renuit, Job.6.7. Plal.77.3. Jer.15.18.31.14. מנח renues, Exod.10.3. מנחני renuisti, Jer.3.3. מנחני renuerunt, Psal.78.10. Prov.21.7, 25. Jer.5.3.8.5.9.5. 11.10.50.33. Hof.11.5. מנחני renuistis, Exod.16.28. & in infin.

Piel. occ. loco seq. מנח renuendo, Exod.22.17. & in fut. Piel 2. f. m. occ. cum 1 conv. præf. מנחני renuisti, Exod.4.23. & in 3. f. m. fut. Piel occ. simpl. & cum 1 conv. præf. מנח renuet, Exod.22.16. מנחני & renuit, Gen.37.35.39.8.48.19. Num.20.21. 1 Sam.28.23. 2 Sam.2.23.13.9.1 Reg.20.35. 2 Reg.5.16. ut & in 3. f. occ. cum 1 conv. præf. מנחני renuit, Est.1.12. Item in 2. & 3. pl. m. fut. Piel occ. simpl. & cum 1 conv. præf. utrique, prout seq. מנחני renuetis, Ifa.1.20. מנחני & renuistis, Prov.1.24. מנחני renuent, Jer.25.28. מנחני & renuerunt, 1 Sam.8.19. Neh.9.17. Zach.7.11. Atque indè est nomen Toar, seu adjec. מנח m. renuens. Pag. Bu. Av. est adjec. loco participii; Bu. Lex. vel nomen participiale, cui Latini non habent nomen correspondens; Av. & est מנח formæ מנח festinans, מנח laudans; Bu. Lex. Phralis, autem מנח מנח, Exod.7.27. est pro מנח מנח: solet enim omitti verbum post infinitivum, qui solet cum verbo reduplicari; ut Exod.22.16. si renuendo renuerit pater ejus, &c. Kimchi confert מנח מנח, quod est Eccl.4.2. id verò eodem modo explicari potest, מנח מנח, &c. Cocc. Occurrit verò nomen hoc in f. m. locis seq. מנח renuens, Exod.7.27.9.2.10.4. Jer.38.21. sed in forma pl. m. occ. cum 1 dem. præf. quasi à sing. מנח, formæ מנח, &c. Bu. Lex. sic מנחני qui renuunt, Jer.13.10.

Rad. 5. מנח in kal est, reprobare, abjicere, repel- lere, spernere, contemnere, floccifacere, floccipendere, Pag. rejicere cum fastidio tanquam vile & contempnum, quippiam. Cognatum est verbo מנח. Opponitur verbo מנח eligendi. Per מנח מנח מנח converterunt, & interdum per מנח מנח, pro nihilo habere, Act.4. & tunc cum Accusativo construitur. Construitur & cum Beth: etsi quidam tunc malint ad animum referre, quem rei fatietas cepit, ut eam fastidiat, & cum fastidio rejiciat. Sunt qui vertant, fastidium habere. In Job aliquoties absolutè ponitur, & significat sui ipsius fastidium habere; &c. Merc. מנח sprexit, respuit, reprobat, aspernatus, aversatus est. Construitur cum Accusat. & præp. Beth; Bu. Lex. Reprobavit ex odio, repudiavit tanquam rem abominabilem, cum accus. & cum Beth, fastidium habuit. Targum sæpe exp. pro abominari. Et est cogn. cum מנח מנח liquefactus est, dissolutus est: nam cor liquefescens est reprobum & abominabile. Hinc מנחני odi, מנחני odium, &c. Av. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum 1 aff. מנח sprexit, Ifa.8.6.33.8. Jer.2.37.6.30.7.29. מנחני spernit eos, Pl.53.6. & in 2. f. m. præf. kal occ. etiam simpl. & cum He parag. add. & 1 Aff. ut seq. מנחני sprexisti, 1 Sam.15.23. Job.34.33. Jer.14.19. Hof.1.6. מנחני sprexisti, Jud.9.38. 1 Sam.15.26. מנחני sprexisti nos, Lam.5.22. ut & in 1. f. præf. kal, occ. etiam simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 Aff. ut seq. מנחני sprexi, Job.7.16.30.1. Am.5.21. מנחני & spernam, 2 Reg.23.27. מנחני sprexi te, Ifa.41.9. מנחני sprexi eum, 1 Sam.16.1. מנחני sprexi eum, 1 Sam.16.7. מנחני sprexi eos, Lev.26.44. Item in 3. pl. præf. kal occ. extra pausam cum cateph patach, sed in pausa cum cametz penult. ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. מנחני spreverunt, 1 Sam.8.7. Job.19.18. Plal.118.22. Ifa.5.24. Jer.4.30. מנחני spreverunt,

verunt, Lev. 26. 43. 1 Sam. 8. 7. Jer. 8. 9. Ezech. 5. 6. 20. 13, 16, 24. **מִן־מִן** sprevisisti, Num. 11. 20. 14. 31. 1 Sam. 10. 19. in part. ben. kal f. m. est **מִן־מִן** spernens, Prov. 15. 31. Isa. 33. 15. & in forma f. f. occ. cum duplici sargol ante Thau; sic, **מִן־מִן** spernens, Ezech. 21. 10, 18. In Infin. kal occ. simpl. & cum ו cop. & **וּ** interrog. praef. **מִן־מִן** spernere, spernendo, Isa. 7. 15, 16. Lam. 5. 22. **וּמִן־מִן** & contemnere, contemptum, Lam. 3. 45. **מִן־מִן** anspernando, Jer. 14. 19. sed cum affixis cholem transp. & mutatur in cametz catuph, ut cum **וּ** Aff. sic, **מִן־מִן** spernere vos, Isa. 30. 12. **מִן־מִן** spernere eos, Am. 2. 4. In fut. kal, 1. f. f. occ. simpl. cum pathach. in ult. **מִן־מִן** spernam, Job. 9. 21. 31. 13. 42. 6. Jer. 31. 36. 33. 26. sed cum ו conv. praef. occ. cum aleph abundante ante ו Aff. sic, **וּמִן־מִן** & spernam te, Hos. 4. 6. Item in 2. f. m. fut. kal occ. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. cui ult. ו conv. etiam praef. **מִן־מִן** spernes, Job. 10. 3. **מִן־מִן** spernes, Job. 5. 17. Prov. 3. 11. **מִן־מִן** & sprevisisti, Ps. 89. 39. sic etiam in 3. f. m. fut. kal occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. cui etiam ו conv. est praef. idque simpl. & cum ו Aff. prout etiam occ. cum ו Aff. cui etiam ו conv. est praef. **מִן־מִן** spernet, Job. 8. 20. **מִן־מִן** spernet, Job. 36. 5. Psal. 36. 5. **מִן־מִן** & sprevit, 2 Reg. 17. 20. Psal. 78. 59. 67. **וּמִן־מִן** & sprevit te, 1 Sam. 15. 23, 26. **מִן־מִן** spernet eos, Hos. 9. 17. **מִן־מִן** & sprevit eos, Jer. 33. 24. Item in 2. pl. m. fut. kal occ. cum cametz penult. ob pausam, **מִן־מִן** spernetis, Lev. 26. 15. & in 3. pl. m. fut. kal occ. cum Nun parag. add. & cum ו conv. praef. **וּמִן־מִן** spernent, Isa. 31. 7. **וּמִן־מִן** & spreverunt, 2 Reg. 17. 15. Psal. 106. 24. Jer. 9. 19. In Niphal, **וּמִן־מִן** sperni, reprobari, Bu. rejectus, seu reprobatus est tanquam inutilis; Av. Occurrit in part. Niph. f. m. sic, **וּמִן־מִן** spretus, Psal. 1. 4. Jer. 6. 30. In fut. Niph. **וּמִן־מִן**, & in pl. **וּמִן־מִן**; de quibus vide in Rad. **מִן־מִן**; Bu. Lex. Alii vero hac ab hac eadem Rad. **מִן־מִן**: Nam loci ubi occurrunt, utroque modo explicari possunt, viz. Job. 7. 5. in 3. f. m. fut. Niph. cum ו conv. praef. cutis mea scidit se, **וּמִן־מִן** & dissolvit se; est enim, juxta plerosque, pro **וּמִן־מִן**, cum Aleph loco Samech, (i. e. loco litterae geminandae; Merc.) sed potest etiam exponi juxta R. D. in significato hujus rad. sic, & despecta, aut despicibilis fuit; Pag. & spera fuit; Bu. Conc. cutis mea obrigit & abominabilis facta est; Av. Sed Targum quidem in altero sensu, **וּמִן־מִן** & dissolvit se: idem etiam R. Mose. Et sic in Psal. 58. 8. in 3. pl. m. fut. niph. **וּמִן־מִן** juxta plerosque exp. liquefient, seu dissolvunt se, sicut aqua; pro **וּמִן־מִן**; sicut illud, Isa. 18. 2. cujus **וּמִן־מִן** diripuerunt flumina terram; pro, **וּמִן־מִן**; Pag. Sed juxta alios regulariter sumitur ex hac rad. & exp. reprobabuntur seu aquae quae dilabuntur sibi; Av. Item in 2. f. m. fut. niph. juxta Bu. Conc. **וּמִן־מִן** spreta es, Isa. 54. 6. vel juxta alios, 3. f. f. fut. niph. & uxorem adolescentiae, quam **וּמִן־מִן** reprobatam fuerit, i. e. repudiata fuerit; Pag. vel, quia reprobabitur, pro repudiata est: Nam est tertia foeminea; alioqui in secunda, quam expresserat Sanctes, dixisset, **וּמִן־מִן**; Merc. Cev. & uxorem juvenutis quae repudiabitur; Av. spreta sis, Bu. Lex. Quamvis spreta sis; ex sterilitate scil. quae olim probrosa habebatur; Jun. Locus autem supra cit. in part. Niph. Psal. 1. 54. **וּמִן־מִן**, sic à ple-

ifque exp. Spertus in oculis ejus reprobus; i.e. δ $\alpha\delta\delta\alpha$ -
 $\mu\theta$; Coc. reprobatus ; Av. Alii verò sic, contemptus
 in oculis suis, נִמְכָּר reprobatus ; vel, qui se reprobat aut
 spernit ; Pag. ubi quidam subaudiunt copulam ; sic. &
 est ipse in suis oculis, i.e. sibi ipsi, contemptus & reje-
 ctus ; Merc. Item locus de part. ben. kal, f. f. signanter
 notabilis, quippe explicatu admodum difficilis ; viz. E-
 zech. 21. 10. vel 15. $\text{וְיָשֶׁבֶת בְּנֵי הַחֵרֶב מִוֹאֶסֶת כָּל-עַץ}$
 sceptrum filii mei, (gladius) spernens omnem arborem ;
 Coc. aut gauderemus, (q.d. aut si sumus faxei, neque
 hujus denunciationis sensu afficimur, an eò magis nos
 oportet in Deum insolescere ?) virga filii mei spernen-
 te omne lignum ? i.e. quum virga, sive flagellum, quo
 Israellem solitus eram castigare, per Christum filium di-
 lectionis meæ, jam non sit ejusmodi ; sed effecta sit gla-
 dius crudelissimus, qui omnes omnino spernat ; i.e. æ-
 què bonos atque improbos perditurus sit promiscuè, ut
 ante dixerat. Sic infra v. 18. Spernente, &c. i.e. cujus a-
 ciei nullum lignum possit momentum obfistere ; sed ea
 omne lignum promiscuè, æquè viride ac siccum deje-
 ctura sit ; Jun. Et gaudebimus (scil. de hoc gladio) tri-
 bu filiorum (scil. Israel) מִוֹאֶסֶת abjiciente omne lig-
 num ; Pag. Sic legitur in Kimchi, aut forsan dicent, ut
 exultemus & lætemur de hoc gladio, quia propter nos
 non exiit ; sed in hostes nostros. Atqui lætari non pos-
 sumus de eo, quia ad excidendum, tribum filii mei exi-
 iit : & nunc omne lignum renuit excidere nisi virgam
 seu tribum filii mei, Israel scilicet. Sed præstat expo-
 nere ut vers. 13. sic, Lætandi jam nulla est occasio, quum
 tribus filii mei omne lignum & castigationem respuat, &
 jam nihil superfit nisi ut gladio excindatur ; Merc. Cev.
 Et sic etiam in v. 13. aliàs 18. & quid (erit) si etiam
 tribum filii mei abjiciens, aut reprobans, spernens non
 erit ? i.e. si etiam tribum non abjecerit ? Pag. Vel potius,
 meo judicio, tribus averfans omne lignum & casti-
 gationem non erit, sed perdatur, quid fiet ? jam nihil
 israelis erit reliquum. Locus variè exponitur ; Merc. R.
 D. exp. & quid erit hæc probatio, si etiam tribum fili-
 orum meorum reprobareris excidendo illam, quem ad-
 modum reprobatur omne lignum ? Pag. Vel, renuerit,
 scil. gladius excidere : sicut averfatur omne lignum, cu-
 jusmodi erit ea probatio ? Frustrà fuerit, Merc. Quum
 fuerit probatio, quid tandem fuit ? an etiam virgæ
 pernentis non esset ? Dicitum Domini Jehovi. Sentis-
 st. Quum tantummodo probò ad ignem afflictionum, ce-
 quid tandem efficio in populo isto ? Inanes sunt om-
 nes castigationes, ut Isa. 1. 5. & Jer. 6. 28. & sequenti-
 us. An etiam, &c. i.e. nonne jam pro virgâ quam adhi-
 ui antehac, gladio illi spernenti, atque omnes pro-
 miscuè perdituro, populum istum exponerem ? de quo
 v. 15. Jun. Job. 36. 5. maximus est, וְלֹא יִמְנָע & non re-
 cit, scil. propter parvitatem ; non est fastuosus ; Coc-
 tem inde secundum quosdam est No. מִוֹאֶסֶת reproba-
 tio, fastidium, rejeccio. Legitur tantum semel, ut Lam-
 in D, abrasionem וְמִוֹאֶסֶת & reprobationem posuisti
 nos in medio populorum ; Av. Vel, abrasionem, מִוֹאֶסֶת
 abjicere, vel reprobare, pro abjectione & repro-
 bationem, contemptum, posuisti. &c. Makor seu Infini-
 tice nominis ; Pag. Sed nomen potius esse videtur, licet
 & Infinito factum : sicut & וְיָשֶׁבֶת quod præcedit. Reje-
 tamentum potes reddere, ut Paulus $\pi\epsilon\pi\epsilon\sigma\alpha\iota\ \delta\iota\alpha\ \pi\alpha\tau\epsilon\alpha$

Vocat,

vocat, etsi diversa nominis ratione, 1 ad Cor. 4. Prius $\pi\epsilon\pi\iota\phi\mu\alpha$ purgamentum; de quo infra in $\pi\epsilon\pi\iota\phi\mu\alpha$; Merc.

Rad. 6. מֵר mæruit, mæsticiam habuit, sustinuit compunctiones & dolores cordis, qui corrodunt & tabefaciunt corpus. Cogn. cum מֵר amarus fuit, & מֵר amarificavit: nam mœrentes sunt amaro corde. Hinc $\mu\alpha\rho\alpha\iota\nu\sigma\mu\alpha$, tabefacio propter mœrorem, marcesco; & Latinum, mœreo, mœreor, & fortè morior: Item $\mu\alpha\iota\epsilon\gamma$, i. e. parca; Av. non occurrit in kal, sed in Hiphil, מֵר est dolere; aut dolore afficere, aut dolorem inferre; Pag. fecit mœrere, corripuit tabifica vi; Av. Quidam per arrodere seu corrodere vertunt, ut cum מֵר & מֵר conveniat: quasi sit, in deterius mutari: & minùs rectè huc reducut mœrere, exponentes corrosionem, boni ablationem, infortunium, cum sonet maledictionem, execrationem, & sit ab מֵר, ut suprà dictum est. Nam mem est servile, & est forma מֵר, sed chirek versum in Tzere; quod Resch dagech respuat; Merc. Occurrit in part. hiph. f. m. Ezech. 28. 24. מֵר spina dolorifica, seu pungens, aut dolore afficiens, seu dolorem inferens. Kimchi, מֵר quod apud Prophetam sequitur; Coc. sentis marens, i. e. pungens; Av. spinus dolorificus, Bu. Lex. Unde in part. hiph. f. in forma cum duplici \aleph ante Thau est, מֵר dolorifica vel pungens, Lev. 13. 51, 52. 14. 44. Atque indè, juxta quosdam, est No. מֵר f. defectus diminutio, penuria; Deut. 28. 20. Mal. 3. 9. juxta R. Sal. Vide & in מֵר; Bu. Lex. nam ad illam Radicem plerique hoc nomen referunt. [מֵר quære in Rad. מֵר; Pag.]

Rad. 7. מֵר à plerisque habetur proprium nomen, vel cognomen viri: quidam verò putant idem esse quod castrorum-metatio, Jer. 39. 3. Bu. Lex. מֵר Chaldaicum est. Quid? si sit præfectus Magorum; Coc.

Rad. 8. מֵר, indè No. מֵר, m. quod significat omne pretiosum & optimum, tam in fructibus quàm in auro, argento, lapidibus pretiosis, sive gemmis ac vestibus, &c. unde unumquodcunque secundum locum suum intelligendum est, Pag. pretiosum, res pretiosa vel laudata: generaliter notat quicquid in re quapiam eximium & præstans est; Bu. Lex. Sunt qui cum מֵר conferant: ut sicut hoc vestem textam, flamine & subtegimine constantem, sonat, sic, מֵר aroma significet, cujus odor & fragrantia spirer passim, & longè latèque penetret. Vertunt ergo odorem, vel odoratum, seu aromaticum. Sed generalius est. In opibus esset quod Græci $\kappa\epsilon\mu\acute{\iota}\lambda\lambda\omicron\nu$ appellant. Sed generaliter, quicquid in re quapiam eximium est, & velut in deliciis habetur, significat. Libenter per delicias verterim, vel delicatum, suave, nobile, excellens, exquisitum; Merc. מֵר medicum ponum, quod & citrum vocatur, delicatissimus fructus odorem & succum habens gratissimum. Ponitur aliquando pro omnibus dulcissimis fructibus. Cognationem habet cum מֵר, i. e. vestis, nam præcipuè mali hujus dotes sunt, oris graveolentiam emendare, & vestes à tineis illasas conservare. Hinc per transpositionem literarum $\mu\alpha\delta\iota\kappa\eta$ medica, i. e. malus seu arbor Citrea, quæ toto anno est pomifera, aliis candentibus, aliis maturefcentibus, aliis subnascentibus pomis; folia lauri habet intercursantibus spinis, fructum verò au-

reo colore & odore gratissimo; Av. Deut. 3. 3. מֵר à præstantia cœli. Arabici interpretes Novi Testamenti usurpant pro $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$. Chald. טורב; Cocc. Occurrit autem nomen hoc cum מֵר & מֵר præf. מֵר à rebus pretiosis, Deut. 33. 13. & מֵר à pretioso, Deut. 33. 14. 15. 17. & in forma pl. m. abioli. est, מֵר res pretiosæ, Cant. 4. 13. 7. 14. & in forma pl. m. constr. cum מֵר Aff. est, מֵר rerum pretiosarum suarum, Cant. 4. 16. Atque indè No. pl. f. מֵר res pretiosæ; sed de fructibus terræ tantum dicitur, Bu. Lex. bellaria ex medicis & optimis fructibus terræ odorem excellentissimum referentibus. Item vasa ex citro confecta quæ in magno pretio habentur: unde citream mensem cum aurea comparat Martialis in distichis; Av. Elias vult Radicem esse מֵר; Bu. Lex. Est cum Nun inferro & addito ante formam pl. מֵר; Pag. Etsi alii Nun radicale faciunt, Mem verò servile. Sunt qui significatu convenire putent cum מֵר & מֵר (nam & Chaldaus masculinè dicit מֵר) & velint voluptuaria significare, seu oblectamenta, bellaria, delicias. Verùm constat perinde de rebus aliis, atque de fructibus delicatis dici hoc nomen, ut præcedens מֵר; Merc. Occurrit autem hoc pl. f. cum מֵר & מֵר præf. ut seq. מֵר & res pretiosæ, Gen. 24. 23. 2 Chron. 32. 23. & res pretiosas, Ezr. 1. 6. & מֵר in rebus pretiosis, 2 Chron. 21. 3.

Rad. 9. מֵר est falx, falcula; Pag. Bu. $\gamma\omicron\sigma\epsilon\phi\epsilon\pi\alpha\nu\sigma$, Cocc. falx rotunda, ferramentum aduncum quo segetes & herbæ defecantur. Cogn. cum מֵר volutavit in rotundum; nam falx habet rotunditatem curvam; Av. qui ad מֵר reducut, à rotunditate & semicirculo sic dictum volunt: quidam thema fingunt מֵר Bu. Lex. occ. autem nomen hoc locis tantum seq. מֵר falcem, Jer. 50. 16. Joel. 4. 13.

Rad. 10. מֵר; unde in piel, מֵר est dare, tradere; Pag. Bu. pepigit, tradidit compactum, dedit fixum & immobilem. Cogn. cum מֵר protexit cingendo; Av. Nonnulli volunt esse affine verbo מֵר, ut significet, concludere, cingere, circumdate; & ita Prov. 4. exponunt, corona decora cinget te; ut fiat ex מֵר clypeo: $\pi\alpha\rho\epsilon\sigma\sigma\epsilon\tau\alpha\iota$, Græci. Sed malim idem eo versiculo repeti, ut præcesserit מֵר. Videtur plenam traditionem significare, ut מֵר, per quod Chaldaus reddidit, quod dicius, Liurer, Merc. מֵר $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ tradere; Coc. Occurrit autem in præf. piel, 3. f. m. loco seq. מֵר tradidit, Gen. 14. 20. & in fut. piel, מֵר, unde in 3. f. f. cum מֵר, pro מֵר, ob pausam, מֵר trades tibi, Prov. 4. 9. Item, in 1. sing. cum מֵר Aff. est, מֵר dedam te, Isa. 1. 18. Atque indè, juxta quosdam, est No. מֵר f. & in constr. מֵר traditio, prout occurrit in forma constr. Lam. 3. 65. מֵר traditionem cordis, i. e. ut cor tradant, abiciant, & perdant. Vide de eo etiam in מֵר Bu. Lex. ubi etiam vide מֵר scutum, &c.

Rad. 11. מֵר est, cadere, ruere, Bu. Lex. migravit, transtulit de loco ad alium, traxit se aliquorsum ad habitandum, detraxit; Cogn. cum מֵר i. e. traha qua defringitur frumentum in spicis. Hinc Latinum, migro, demigro, quod nonnunquam activè pro transfero sumitur; item per Metathesin, mergo, submergo; Av. מֵר detrusit, dejecit; unde in part. pahul kal, מֵר

destrusus, & in forma pl.m. מגורים: atque in-
de occ.in constr. Ezech.21.17. חרב. detrusi
in gladios, iuxta quosdam: alii, formidines gladii,
quasi á גור; Bu.Lex. detracti ad gladium; vel potest
esse No.heemant. pavores ingruent ab hoc gladio; à
גור; Av. In piel, מָגַר cadere, vel ruere facere; i.e.
deicere, inquit R.D. Pag. detrudere, Bu.detraxit,de-
merit, Av. quidam trahere, seu detrahare exponunt,
ut cum גור affine sit; Merc. Occurrit in præf. Piel, 2.
f.m. cum He parag.in fine sic, Psal.89.44. & thronum ip-
sius in terram מָגַר projecisti, Coc. dejecisti, Bu.seu
ruere fecisti, Pag. Targum pro פָּלַג vertit vertit; Pag.
[מָגַר habitatio, מָגוּרָה; item מָגוּרָה & מָגוּרָה pavor;
vide in Rad. מָגַר peregrinatus est; item מָגַר ferra,
traha; vide in Rad. מָגַר secuit lapides; Av.]

Rad.12. מָד m. vestis, vestimentum; &c.Bu. Conc.
vide de hoc nomine in rad.seq. מָד. Occurrit cum Aff.
post chirek penult. cui etiam מָד præf. sed ante pa-
thach penult. sic, מָד vestimento suo, Lev.6.3.2 Sam.
20.8. ut in veste sua, Psal.109.18. & in forma pl. m.
מָדִים, & in constr. מָדִי, vestes, vestimenta: unde
cum מָדִי, Aff. occ.simpl. & cum מָדִי & מָדִי præf. vel vestibus
suis, 1 Sam.17.38. & vestes ejus, suæ, 1 Sam.4.12.
18.4. מָדִי vestium ejus, Jud.3.16. 1 Sam.16.39. Item
occ.etiam in forma pl.f. cum מָדִי, Aff. sic, מָדִי vesti-
mentorum ejus, Psal.33.2.

Rad.13. מָד, contractè מָד, est, metiri, mensura-
re, Pag.Bu. Conc. mensus, dimensus, emensus est, mensura-
vit, Bu.Lex. Av. metatus, emetatus est. Cogn. cum מָד
motus est; nam omnis mensuratio fit cum morione. In
tertiis tantum personis præteriti scribitur perfectè; in
aliis omnibus personis & temporibus deficit Ain-paal;
Av. Significat מָד metiri; Coc. & de continuorum
dimensione sunt qui notent dici, quum מָד sit dis-
cretorum mensura; 1 Chron.23. Merc. Occurrit autem
in 3.f.m. præf. kal cum pathach, sed in pausa cum a-
merz in ult. cui priori formæ vel cop. est præf. item cum
Aff. cui & מָד cop. est præf. ut seq. מָד mensus est, Isa.40.
12. Ezech.40.20..42.16,17,19. מָד mensus est, Ezech.
42.18. & mensus est, Ezech.40.24,35..41.13.
15. מָד mensus est illam, Ezech.42.20. & inen-
sus est illam, Ezech.42.15. & in 1.fing. præf. kal, occ. cum
conv. præf. (defectivè ut מָד) sic, מָד & metiar,
Isa.65.7. Item in 3.pl. præf. kal, & in 2.pl.m. occ. cum
conv. præf. utrique, sic, מָד & metientur, Deut.21.2.
Ezech.43.1. מָד & metiemini, Num.35.5. In In-
fin. kal, occ. defectivè (formæ סִב) cum præf. sic, מָד
ad mensurandum, Zach.2.7. In fut. kal, 3.f.m. מָד
metietur; (ut מָד) unde in 2.f.m. est, מָד metieris,
Ezech.45.3. sed sæpius occ. in 3.f.m. fut. kal cum conv.
præf. & sic cholem mutatur in cametz-chatuph in ult. lo-
cis seq. מָד & mensus est, Ruth.3.16. Ezech.40.5,6,8,9,
11,13,19,23,27,28,32,47,48..41.1,2,3,4,5..47-3,4,
5. In 3.pl. m. fut. kal, מָד (ut מָד) metientur:
unde in 2.pl.m. est, מָד metiemini, Ezech.47.18. I-
tem occ.etiam in 3.pl.in. fut. kal cum conv. præf. sic,
מָד & mensi sunt, Exod.16.18. In Niphal מָד
mensuratus est, Bu. Av. Unde in fut. Niph. 3.f.m.
(formæ יָסַב) est, מָד mensurabitur, Jer.33.22. Hof.2.
1. sicut & in 3.pl.m. (ut יָסַב) occ. loco seq. מָד men-
surari poterunt, Jer.31.37. In piel, מָד vel מָד
in forma poel, מָד idem quod in kal; Bu. dimensus

est, mensuravit, metatus est; Av. Occ. autem in præf.
piel, 3.f.m. cum vel cop. vel conv. præf. מָד & men-
sus fuerit, Job.7.4. In fut. Piel, 1.f.m. est, מָד metiar,
Psal.60.8..108.8. & in 3.f.m. fut. piel, occ. cum conv.
præf. ante formam cum dagech post pathach penult. vel
in forma poel ante cholem penult. cui etiam formæ pri-
ori מָד est Aff. ut seq. מָד & mensus est, 2 Sam.8.2.
מָד & mensus est, Hab.3.6. מָד & mensus est e-
os, 2 Sam.8.2. In hithpacl, מָד (ex forma poel
pro מָד) mensurari, Bu. mensuravit sese; Av. Oc-
currit in fut. piel, 3.f.m. cum conv. præf. loco seq.
מָד & mensus est se, 1 Reg.17.21. Atque inde
nomina, i. מָד m. vestis, indumentum; & quia Daleth
cum affixis est cum dagech, ostendit Radicem esse
hanc מָד mensuravit; Pag. quasi significet vestem
commensuratum corpori; Merc. vestimentum, quasi cor-
poris mensuram, vel mensuratum dicas; Bu. Lex. vestis
quæ ad mensuram corporis est facta, atque hominem te-
git usque ad talos; Av. toga, ὁμάς; quæ quasi
metitur corpus; 70. ὁμάς, Cocc. Semper cum af-
fixis invenitur; Bu. Lex. Locos autem in quibus sic oc-
currit, vide supra in Rad. præced. nam in Bu. Conc. po-
nitur Radix per se. Unicus solum locus restat notandus;
viz. 2 Sam.10.4. ubi nomen hoc, juxta quosdam, oc-
currit in forma pl.m. constr. cum Epenthesi literæ vau
loco Daleth geminandæ, ante Aff. מָד; sic, מָד
vestes eorum; Bu. Lex. & sic etiam in 1 Chron.19. de
quo tamen vide supra in מָד; Merc. ubi plerique hoc
No. pl.m. constr. cum Aff. locant. Sed occurrit hoc no-
men in alia signif. ex hac Rad. viz. pro mensura; &
sic occurrit cum מָד Aff. post chirek pro pathach pe-
nult. sic, Job.1.9. longior terra מָד mensura ejus; Bu.
Lex. quod alii referunt ad nomen seq. מָד; ubi vide
in forma constr. & sic etiam ad hoc nomen quidam re-
ferunt illud, Jer.12.25. in forma pl.m. constr. cum מָד
Aff. sic, מָד, vel ob pausam, מָד mensurarum tua-
rum, &c. Bu. Lex. Pag. Est enim plur. masc. inquit R. Ja-
cob, cujus singulare est, מָד; Pag. Deinde, 2. hinc etiam
No. ex hac Rad. multà frequentius occurrens; viz.
מָד f. mensio, mensura, dimensio, Pag. Bu. Av. mo-
dus alicujus rei; item vestis commensurata corpori, ves-
tis oblonga; Av. μέτρον, Cocc. Av. metrum, mensu-
ra, &c. Av. De quo No. nota Hebræis proverbiale ef-
se, מָד, vel, מָד, i.e. mensura pro
mensura; cum scil. vicissitudinem & par pari relatum
volunt innuere: quæ phrasi & Christus in Evangelio u-
titur; Merc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq.
מָד mensura, dimensio, Exod.26.2..26.9..26.8..26.15.
1 Reg.6.25..7.37. 1 Chron.11.23..20.6. Neh.3.11,19,20,
21,24,27,30. Isa.45.14. Ezech.40.10..46.22..48.30,33.
Zach.2.5. cui etiam in forma absol. מָד, מָד, & מָד sunt
præf. מָד & mensura, 1 Chron.23.29. Ezech.40.10.
מָד mensura, Jer.31.39. Ezech.40.3,5..42.16,17..
18.19..45.3. מָד in mensura, Job.19.35. Jos.3.4.2
Chron.3.3. מָד in mensura, Lev.28.25. & in forma
constr. cum pathach ante Thau, occ. cum מָד, & præf.
מָד & mensura, Psal.39.5. מָד juxta mensuram, E-
zech.40.21,22. מָד ad mensuram, Neh.5.4. Atque
huc à quibusdam refertur illud supra cit. Job.1.9. מָד
mensura ejus, quasi esset forma constr. contracta cum
מָד Aff. pro מָד; sicut illud, Prov.7.8. apud an-

gulum ejus, pro מַכְתָּה & Ezec. 29. 19. & prædatus est
 בְּיָהּ pradam suam vel ejus, pro בְּיָהּ; Pag. In forma
 pl. m. focc. simpl. & cum בָּ & cum בָּ prax. ut & cum יָהּ. Aff.
 ut seq. מִנְּהָ מִנְּהָ, Num. 13. 32. Jer. 22. 14. Ezech.
 41. 17. 42. 13. 43. 13. juxta mensuras, 1 Reg. 7.
 5, 11. מִנְּהָ מִנְּהָ juxta mensuras, Ezech. 40. 24, 28, 29, 32,
 33, 35. מִנְּהָ מִנְּהָ dimensiones ejus, Ezech. 48. 46. Item,
 3. hinc etiam מִנְּהָ m. mensura, prout occurrit 2
 Sam. 21. 20. & fuit vir מִנְּהָ mensuræ scil. magnæ; ubi
 scribitur cum jod, sed legitur cum Vau, מִנְּהָ: nam
 Hannach, seu longa vocalis camez est loco dageſch juxta
 R. D. quod, licet quidam referant ad Rad. מִנְּהָ; ad
 hanc autem Rad. pertinet: nam pro eo legitur 1 Chro.
 20. 6. & fuit vir מִנְּהָ mensuræ, i. e. staturæ magnæ; Pag.
 Vide tamen aliam signif. in Rad. מִנְּהָ; Bu. Lex. Illud au-
 tem, Ezr. 4. 13. מִנְּהָ non est ex hac Rad. sed ponitur
 pro מִנְּהָ in forma constr. Mem enim non est Radica-
 lis litera, sed nominis constitutiva, cujus absolutum est
 מִנְּהָ juxta R. D. in lib. rad. Locum autem בְּלוּ
 מִנְּהָ tributum, vectigal, & reditum annuum non da-
 bunt, & c. Doctores sic explicant, מִנְּהָ est portio Re-
 gis, i. e. munus aut donum quod fit Regi, quando transit
 per aliquos: בְּלוּ est argentum capitale, quod scil. sol-
 vunt per capita; מִנְּהָ verò est tributum, annuum scil.
 Pag. Item, 4. indè etiam מִנְּהָ pl. m. (quasi à sing.
 מִנְּהָ mensura, instar מִנְּהָ à מִנְּהָ; Pag.) & in constr.
 מִנְּהָ (instar מִנְּהָ angustia; Pag.) mensuræ, prout oc-
 currit cum הָ Aff. sic, Job. 38. 5. Quis posuit מִנְּהָ men-
 suras ejus; Pag. Bu. Lex. [מִנְּהָ vectigal, tributum.
 Est Chaldaicum à Radice מִנְּהָ pro מִנְּהָ, i. e. aurum; q.
 d. aurum tributarium; vel certè est comp. ex hac rad.
 מִנְּהָ mensus est, & מִנְּהָ tributum; nam tribu-
 tum in mensura magna à subditis exigitur. Occurrit Is.
 14. 4. quomodo cessavit exactor? cessavit מִנְּהָ au-
 rum tributarium? Av. qui solus hoc nomen hic asserit.]

Rad. 14. indè i. (in Bu. Conc.) מִנְּהָ No. pr. urbis
 in deserto Judæ, Jos. 1. 5. 60. Jud. 5. 10. מִנְּהָ Ma-
 forethæ notant, ter reperiri hanc vocem distincta noti-
 one. חר לשון קרתא חר לשון ארח חר לשון רון.
 Postremum est מִנְּהָ à jure vel judicio, Isa. 10. 2. In lo-
 co libri Judicum volunt esse nomen vix alicujus aut lo-
 ci, eâ tempestate noti. Alij, Qui præfideſtis judiciis;
 70. καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς κριτής. Quid? si sic; Qui sede-
 tis super mensuris, ut sit, qui sedetis in hæreditatibus
 vestris, funiculo vobis assignatis. Sic funiculi pro hæ-
 reditate, Psal. 16. 6. Deborah illo versu tria bona po-
 puli vindicati à Sifera prædicat; 1. vehi afinis candidis,
 h. e. commoditatibus omnibus frui. 2. Sedere in men-
 suris, h. e. terram possidere, & hæreditates obtinere. 3.
 ambulare per vias, tuta esse itinera; Cocc. Sed nomen
 præcipuum & frequentius ex hac Rad. (prout in Bu.
 Conc. & Pag. hic locatur; licet à alijs ad Rad. מִנְּהָ vel
 מִנְּהָ referatur, ubi vide; ut in Bu. Lex. Av. & Coc.) oc-
 currens; est מִנְּהָ f. provincia, quæ multas comple-
 ditur urbes. Interdum verò capitur particulatim pro
 aliqua urbe, Pag. Occurrit simpl. locis seq. מִנְּהָ provin-
 cia, Esth. 1. 1. 9. 30. 1. 22. 3. 12, 14. 4. 3. 8. 17, 9. 13. 9.
 28. Dan. 11. 24. cui etiam in forma absol. 1 cop. מִנְּהָ dem.
 & בָּ pro בָּ sunt prax. ut seq. מִנְּהָ & provincia, Est.
 1. 22. 3. 12, 14. 4. 3. 8. 17, 11. 13. 9. 28. מִנְּהָ provin-
 cia, Ezr. 2. 1. Neh. 7. 6. 11. 13. Dan. 8. 2. מִנְּהָ in provin-
 cia, Neh. 1. 3. Eccl. 5. 7. prout etiam in forma pl. focc.

simpl. & cum מִנְּהָ dem. præf. מִנְּהָ provinciæ, Est. 1. 16,
 22. 2. 3. 8. 13. 4. 11. 8. 5. 12. 9. 2. 12. 20. מִנְּהָ provin-
 ciæ, 1 Reg. 20. 14, 15, 17, 19. Esth. 1. 3. 8. 9. 9. 3. 4. sed
 occetiam in forma pl. m. cum מִנְּהָ, & בָּ, & בָּ præf.
 ut seq. מִנְּהָ & provinciæ, Eccl. 2. 8. מִנְּהָ in
 provinciis, Esth. 9. 16. מִנְּהָ in provinciis, Lam. 1. 1.
 מִנְּהָ provinciis, Esth. 2. 18. מִנְּהָ à provinciis,
 Ezech. 19. 8.

Rad. 15. מִנְּהָ, indè מִנְּהָ, quod est מִנְּהָ; ut quid?
 cur? quamobrem? quare? Av. Pag. Qua interrogati-
 one utimur quando quarimus de rebus cognoscendis; i-
 deoque componitur ex מִנְּהָ quid? & מִנְּהָ; novit; q. d.
 quæ est cognitio hujus rei, vel, quæ est hujus rei cau-
 ſa? Av. vel est dictio comp. ex מִנְּהָ quid? & מִנְּהָ, vel
 מִנְּהָ, cognitio, à מִנְּהָ scire, & c. ut Av. Pag. Merc. Ac
 proinde plerique collocant hanc particulam sub Rad.
 מִנְּהָ; ita Bu. Conc. ibi vide. Occurrit autem plenè,
 Gen. 26. 27. Num. 16. 3. 1 Reg. 1. 6. Isa. 5. 4. & cum kib-
 butz profchurek penult. מִנְּהָ cur? quare? & c. Ezech.
 18. 19. & cum 1 cop. præf. plenè, & מִנְּהָ & quare? Num.
 12. 8. & c. Pag. Av.

Rad. 16. מִנְּהָ, vel cum ſægol, מִנְּהָ, aut cum pathach,
 מִנְּהָ; Pag. Bu. ſequente ſcil. dageſch, in i. ſequentis
 dictionis litera, est מִנְּהָ; sed מִנְּהָ maximè dicitur ſe-
 quente camez; Merc. & quocumque ex hiſce modis
 ſcribatur, eſt particula interrogans, quid? aut qualis
 ſit res? vel, quomodo ſe habeat? inquit R. D. Nam non
 eſt interrogativa perſonæ, ſicut מי quis? Interdum ve-
 rò ponitur vice מִנְּהָ quò, uſquequò, & c. & nonnunquam
 eſt augentis particula, i. e. quàm; Pag. מִנְּהָ, מִנְּהָ, מִנְּהָ,
 quid, quod, quæ? de re quærens; vel adverbialiter,
 quàm; vel, citra interrogationem, quid, quò, quomodo,
 quicquid, quidquam, quidvis; Bu. Lex. Sunt qui hanc
 particulam ad verbum מִנְּהָ, de quo infra in qua-
 dratis, reducant; quòd hac particula animus re aliqua
 diſtractus ſignificetur, quàm, vel quid? nam ipſum ver-
 bum exponunt, negotiis diſtrahi, turbari, tumultuari,
 inturbari; de quo infra; Merc. Et ſic quidem, Av.
 hoc verbum atque indè hanc particulam hic deſcribit
 hoc modo; Rad. מִנְּהָ ſignificat, aliquantulum cunctari;
 aliquantiſperremoratus eſt, tardavit, diſtulit in dies
 aliquamdiu: comprehendit dilationem temporis; &
 eſt cogn. cum יום dies, ſignificatque de die in diem
 diſferre. Atque indè in Hiſthael, מִנְּהָ diſtulit ſe;
 atque hinc ſunt hæ particulæ; 1. מִנְּהָ quantulum? quan-
 tum? quid? cum ſægol præponitur plerumque dictio-
 nibus quorum initialis litera eſt gutturalis camezata,
 idque interdum cum maccaph ſequente hanc particulam
 cum ſægol; ut Gen. 20. 9. Psal. 89. verſ. 6. à fine; & ſic
 occetiam cum בָּ præf. ut מִנְּהָ, in quantulo (in quo,
 quamam re; Bu. Lex.) Isa. 2. ult. Et cum בָּ præf.
 quemadmodum, & c. Zach. 7. 3. (vel tot, aliquot: &
 ſic, מִנְּהָ quoties tandem? 1 Reg. 22. 16. Bu. Lex.)
 ut & cum בָּ præf. מִנְּהָ (vel מִנְּהָ ad quid? Bu. Lex.) ad
 quantum, i. e. cur? 1 Sam. 1. 8. Et cum על præf. (vel
 ſuper quantum, i. e. cur, quare? Psal. 10. 13. (vel ſuper
 quo, aut propter quid, quamobrem? ut in loco cit. & in
 2 Reg. 4. 13. Pag.) ut & cum עַר מִנְּהָ, ſic, מִנְּהָ uſque
 quantum, i. e. quouſque (quasi pro מִנְּהָ uſque quo;
 Pag.) Psal. 4. 3. Deinde particula מִנְּהָ quantum, quàm,
 quid? Interrogatio quantitatis eſt, ut Psal. 8. 2. & 5. & c.
 cui etiam ſunt præf. seq. מִנְּהָ in quo, vel per quid, aut
 quamam

quanam re? Gen. 15.8. כִּמְהָ quot, vel quanti, vel quam-
d iu? ut Ps. 119. in Caph. לִמְהָ ad quantum, i.e. quare,
ad quid? ut Psal. 2.1. & absque dagefeh לִמְהָ idem, ad
quid, i.e. quare? Gen. 12. penult. (לִמְהָ semper est
Milrah, praterquam semel, Job. 7.20. & sequente vo-
ce ab Aleph vel He incipiente, quater habet dagefeh:
alias, semper ante gutturales omnes, sine dagefeh; Bu.
Lex.) cui etiam occ. & פֶּרַף sic, לִמְהָ ut quid, cur?
Cant. 1.7. Item cum עַל & עַר; sic, עַל-לִמְהָ propter
quid? quamobrem, cur, &c? Job. 13. 14. עַל-לִמְהָ ad
quantum, i.e. quousque, usquequo, tantisper dum,
Psal. 79. 5. Num. 24.3. Cum parhach plerumque est cum
Maccaph; — לִמְהָ quid, quantum, quale, &c? ut Gen. 2.
19. Num. 13. 19. Gen. 37.26. &c. Sic hæc deducit, Av. &
quoad significationem particularum, & earum usum in
textu, cæteri sim. Sed occurrit etiam hæc particula com-
posita cum aliis quibusdam; ut לִמְהָ quid hoc? comp.
ex לִמְהָ & וְהָ; Bu. vel לִמְהָ-וְהָ brevitatis causâ con-
tractum, Exod. 4.7. Av. Sic לִמְהָ quid isti, vel ipsi?
pro לִמְהָ-הֵם per synaresin duo He in unam literam
contractæ sunt, Ezech. 8.6. Av. Bu. & sic etiam לִמְהָ-הֵם
quid vobis est? comp. ex לִמְהָ & לִהֵם; Bu. Lex. vel pro
לִמְהָ-הֵם, in Isa. 3.15. Item huc etiam reduci potest
לִמְהָ-הֵם quanta defatigatio? Mal. 1. penult. comp. ex
לִמְהָ-הֵם de quo supra in Rad. לִמְהָ; Av. Cocc. In-
terdum autem ante particulam Interrog. לִמְהָ vel לִמְהָ
Beth est cum Scheva, ut Eccl. 3. 22. ad videndum
לִמְהָ (alias לִמְהָ) i.e. illud quod futurum est post ipsum;
Cev. לִמְהָ אֶת מְהָ הַתְּמַהְמָה ter giversari, cun-
ctari. Id solet percunctando fieri; quid, si hoc? quid,
si illud? Hab. 2.3. si tergiversetur. Et Psal. 119.60. &
non tergiversatus sum. Vide & Gen. 43. 10.2 Sam. 15.28.
& Isa. 29.9. tergiversamini, &c. & miramini: tergiver-
satores enim præter opinionem occupat iudicium Dei,
ut cogantur admirari. Vide etiam Exod. 12.39. & non
poterant morari, &c. quorum locorum voces Hebrai-
cas vide inter dictiones quadratas: hic enim citantur
tantum hoc modo in Cocc. & hic etiam verbum in hith-
pael הִתְמַהְמָה cunctari, morari, ex prima geminata po-
nitur in Bu. Lex. quasi ex Radice לִמְהָ.]

Rad. 17. מְהָ est, miscere, Pag. Bu. quidam cum לִל
conferunt; quod, ut pro expandere, juxta illos sumit-
tur, sic istud pro perfundere; Merc. מְהָ inquinavit,
vitiavit, diluit, polluit; ut cum vinum diluitur mixtu-
ra aquæ. Cogn. cum לִל conturbatus est; & לִל mal-
leavit; nam vinum turbatur infusione aquæ, & ita vi-
tiatur ac polluitur, h.e. vilius redditur, &c. Av. Occurrit
in part. pahul f.m. sic, Isa. 1.22. מְהָ mixtum; nam Kim-
chi explicat, & pater ejus adducit similem
significationem ex Lingua Arabica in verbo מְהָ;
Bu. Lex. מְהָ מְהָ מְהָ vinum tuum mistum est
aquâ; nam in lingua etiam Arabica, mistum vocatur
מְהָ, vel מְהָ, ut inquit R. Jos. Kimchi; Pag. &
potus tuus dilutus est aquâ; Av. Targum & Talmudici
dicunt מְהָ pro מְהָ circumcidere. Et mihi quidem vi-
detur commodè, in loco Isaïæ, verti posse; potus
tuus est circumcisus aquâ. Itâ vulgò loquimur. Metapho-
ra est. Sermo, quo erudimini, quo delectamini, non est
מְהָ, non habet vini generosam vim,
ad animum exhilarandum, & ad eum calore charitatis
implendum; Cocc.

Rad. 18. מְהָ est, accelerare, festinare; dotare; in-
sanire, stultum esse; Pag. Quidam conferunt cum verbis
מְהָ, מְהָ, מְהָ, quæ celeritatem in se includunt;
Quod verò in kal significet dotare, ex priori signifi-
catione tractum putant: quod dos desponsatis & citò pro-
mittatur, & nuptis detur. Sumitur interdum in malam
partem, maxime in Niphal, pro præcipitem esse, quod
stultitiæ tribuitur; Merc. In kal quidem est, dotare, do-
nare, dare; Pag. seu mittere, inquit Kimchi, doni scil.
aut dotis loco; Merc. dotem constituit, dotavit; Bu.
Lex. מְהָ acceleravit, festinavit, instar aquæ fluentis
de monte præcipiti, & in kal cum Accusativo, celeriter
secutus est. Cogn. cum מְהָ, vel מְהָ mons; מְהָ
præceps; qui namque nimium sunt celeres seu præci-
pites in consiliis & adionibus, reputantur fatui & vani.

Hinc מְהָ; morus, stultus, מְהָ stultitia, moria, &c.
Av. In Bu. Conc. Rad. hæc מְהָ duo habet significata;
i. festinare, accelerare. Et sic occ. in prat. kal, 3. pl. id-
que cum cametz pro cateph-patach penult. sic, מְהָ fe-
stinant, Psal. 16.4. Bu. Conc. multiplicentur dolores eo-
rum qui מְהָ אֲחֵר alium acceleraverunt; Av. Pler-
que verò alii in altera significatione locum explicant;
viz. pro dotare, sic; multiplicabuntur, pro multiplicata
sunt, idola eorum, alteri scil. deo, donaverunt; Pag.
alium dotant; Bu. Lex. (qui) alium dotarunt; qui cum
alio viz. sponso vel Rege cōtantur, dotem ei dantes;
quum à me dotem, nempe spiritum, justitiam, vitam
accipere nolint; Cocalieno, scil. deo. ac potius idolo, se
velut matrimonio copulantes, non accipiunt, sed conse-
runt dotem mox in nihilum abituram; Jun. Kimchi ve-
rò sic exp. Dolores eorum, qui festinant ad Deum al-
terum. Targum, (& impii) multiplicent imagines suas,
& postea festinant offerre suas oblationes. R. Himm. do-
lores eorum qui deo alteri, præterquam Deo vero, tan-
tum festinarunt, ut irent post eum. R. Sal. multiplice-
ntur dolores eorum, i.e. hæreticorum, qui festinant, aut
donant ad cultum alterius dei; Pag. In piel, מְהָ festi-
navit, acceleravit; Bu. Lex. celeravit; cum. Accuf.
fit transitivum; Av. In piel frequentius legitur, & est tam
intransitivum quam transitivum, Pag. Occurrit autem
in prat. piel, 3. f.m. & 2. f.m. & f. ut & in 3. pl. & 2. pl. m.
cum 1 conv. praf. & 2. pl. f. simpl. ut seq. מְהָ festinat, 1
Sam. 4.14. Isa. 51.14. מְהָ festinasti, Gen. 27.20. מְהָ
festinasti, 1 Sam. 25.34. מְהָ festinarunt, 2 Chro. 24.5.
Psal. 106.13. Isa. 49.17. מְהָ & festinabitis, Gen.
45.13. מְהָ festinasti, Ex. 2.18. In part. piel, f.m. occ.
simpl. & cum 1 cop. praf. ut & in forma pl. f. simpl. sic,
מְהָ festinans, Mal. 3.5. מְהָ & festinans est, Gen.
41.32. מְהָ festinantes, Prov. 6.18. In Infin. piel,
occ. cum מְהָ & לִ praf. מְהָ juxta festinare, Prov. 7.23.
מְהָ festinando, Exod. 12.33. 1 Chron. 12.9. In Imper.
piel, f.m. occ. locis seq. מְהָ festina, Gen. 19.22. 1 Sam. 9.
12.2 Chron. 18.8. Esth. 6.10. cui etiam מְהָ par. est add.
sic, מְהָ festina, 1 Sam. 23.27. 1 Reg. 22.9. sed occ. etiam
in 2. f.f. & 2. pl. m. Imper. piel; sic, מְהָ festina, Gen. 18.
6. מְהָ festinate, Gen. 45.9. Jud. 9.48. 2 Sam. 15.14. Esth.
5.5. In fut. piel, 3. f.m. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut
& in 3. f. eodem modo, מְהָ festinabit, 2 Sam. 15.14.
Eccl. 5.1. Isa. 5.19. מְהָ & festinavit, Gen. 18.6, 7, 43.
30. Exod. 10.16. 24.8. 1 Sam. 17.48. 28.20. 2 Sam. 19.
17. 1 Reg. 20.41. מְהָ festinabit, Isa. 32.4. מְהָ &
festinavit,

festinavit, Gen. 24.18, 20, 46. Jud. 13.10. 1 Sam. 25.18, 23, 42. 28.24. Item in 2.pl.m.fut.piel, est, **יִמְהָרוּ** festinabitis, 2 Chron. 24.5. & in 3.pl.m.fut.piel, occ. simpl. & cum **וְ** & **יִמְהָרוּ** cop. vel conv. praf. ut seq. **יִמְהָרוּ** festinabunt, Nah. 2.6. **וְיִמְהָרוּ** & festinarunt, Gen. 44.11. Jos. 4.10. 8.14, 18. 1 Reg. 20.33. 2 Reg. 9.13. **וְיִמְהָרוּ** & festinant, Prov. 1.16. Isa. 59.6. Item in 3.pl.f.fut.piel, cum **וְ** cop. praf. est, **וְיִמְהָרוּ** & festinent, Jer. 9.17. In Niphal, **יִמְהָרוּ** festinantes fieri, percipitari; Bu. Lex. celeriter præcipitatus est; Av. Vel est, in Niphal, insanire, aut stultum, insipientem & simplicem esse; deducta significatione à priori, viz. festinandi, aut celerandi; quod stultitudo, temerè, imprudenter, & sine intellectu facta sua perficiant; Pag. Occurrit in præf. niph. 3.f. f. Job. 5.13. & consilium pravorum (proprie retortorum, vel reluctantium, Bu. Lex.) **יִמְהָרוּ** (cum cametz pro cateph pathach penult. ob pausam) infatuatum est, seu insipiens factum est, Pag. præcipitatur, i.e. præceps adeoque temerarium fit; Bu. Lex. præcipitatum, i.e. infatuatum est; Av. i.e. non recta & tuta consilia capiunt, sed **פְּסוּסוֹתָם**, Coc. R. Moseh exp. **יִמְהָרוּ** destrutum est, Pag. vel, destruitur; ex qua interpretatione possis colligere R. Moseh existimasse hoc esse part. ben. Niph. l.f. At præteritum est, non benoni; ut quidam volunt; cum sit Milhel: propriè, præcipitatum est, i.e. præceps est & temerarium; Merc. Cev. Sed in part. niph. l.m. occ. cum **וְ** praf. sic, **וְיִמְהָרוּ** & festinam, Hab. 1.6. Item in part. niph. pl.m. occ. in forma absol. simpliciter, & in forma constr. cum **ל** praf. ut seq. **יִמְהָרוּ** festini, præcipites, Isa. 32.4. **לְיִמְהָרוּ** ad præcipites, Isa. 35.4. Atque inde nomina; i. **יִמְהָר** m. festinus, celer; Pag. Bu. Av. Et adverbialiter (verbo scilicet junctum; Av.) plerumque, citò, celeriter, festinanter; Bu. Lex. Nomen est propriè, sed pro Adverbio sæpius ponitur; Pag. Est autem de dageschatis, ut **יִמְהָר**; sed non est locus compensationi; Merc. ob gutturalem He scilicet seq. vel potest esse Infin. piel, adverbialiter, **יִמְהָר** citò. Occurrit autem in hac forma simpl. & cum **וְ** cop. praf. locis seq. **יִמְהָר** festinus; festinans, Exod. 32.8. Deut. 4.26. 7.4. 22.9. 3.12. 16. 28. 20. Jos. 2.5. Jud. 2.17. 23. Psal. 69.18. 79.8. 120.3. 143.7. Prov. 25.8. **וְיִמְהָר** & festinus, Zeph. 1.14. Item, 2. hinc etiam No. **יִמְהָר** f. festinatio, celeritas, velocitas. Semper autem adverbialiter, vel præfixa præp. Beth, vel simpliciter; Bu. Av. citò, celeriter, Merc. Cev. **יִמְהָר** **וְיִמְהָר** 70. **יִמְהָר** & sic adverbialiter ponitur etiam per Ellipsis literæ Beth; Coc. Occurrit autem sæpius hoc modo ellipticè, & semel tantum cum **ל** praf. ut seq. **יִמְהָר** festinatio, celeritas; citò, celeriter, Num. 17.11. Deut. 11.17. Jos. 8.19. 10.6. 23.17. Jud. 9.54. 1 Sam. 20.38. 2 Sam. 17.16, 18, 21. 2 Reg. 1.11. Psal. 31.3. 37.2. 147.15. Eccl. 8.11. Isa. 5.26. 58.8. Jer. 27.15. 48.16. Joel. 4.4. **יִמְהָר** citò, Eccl. 4.12. Item, 3. hinc etiam No. **יִמְהָר** m. festinus, celer; promptus, expeditus; Pag. Bu. Av. & semper in bonum sumitur pro diligenti, strenuo, & sedulo viro; Merc. prout occurrit simpl. sic, **יִמְהָר** festinus, promptus, Ezr. 7.6. Psal. 45.2. Prov. 22.29. Sed cum **וְ** cop. praf. occ. in forma constr. cum Scheva penult. & defectivè cum chirek tantum absque jod in ult. sic, **וְיִמְהָר** & promptus, Isa. 16.5. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, dotare, dotem constituere; & sic secundum R.D. in hac signif. occ. 3.pl. præf. kal (de

quo plenius vide ad initium Rad.) sic, **יִמְהָרוּ** dotant, Psal. 16.4. & in Infin. kal in hac signif. occ. simpl. sic, **יִמְהָרוּ** dotando, Exod. 22.15. In fut. kal, 3.f.m. occ. cum **וְ** praf. sic, **וְיִמְהָרוּ** dotem constituet, Exod. 22.15. Atque inde No. **יִמְהָר** m. dos; **וְיִמְהָר**; Pag. Bu. Coc. quæ scilicet celeriter una cum filia elocanda datur; Av. Occurrit simpl. & cum **וְ** & **יִמְהָר** praf. ut seq. **יִמְהָר** dos, Gen. 34.12. **יִמְהָר** in dote, 1 Sam. 18.28. **יִמְהָר** juxta dotem, Exod. 22.17. **יִמְהָר** est syllaba, quæ adjicitur particulis inseparabilibus, ut singulæ voces fiant, Coc. Est dictio enclitica & inseparabilis; Av. Plerumque syllaba expletiva, affumens ante se literas fereles; ut **יִמְהָר** in, cum, Psal. 111.2. **יִמְהָר** ad, Job. 39.2. **יִמְהָר** Bu. Lex. Cocc. Sed venit etiam cum affixis; Bu. Coc. & cum **וְ**, **יִמְהָר**, **יִמְהָר**, **יִמְהָר** retinet Scheva; Bu. Lex. ut Job. 12.3. & Jud. 8.18. &c. Coc. aliàs sub Caph habet cametz ut **יִמְהָר** sicut ego, sicut tu, 1 Reg. 22.4. Bu. Cocc. Sed venit etiam syllaba **יִמְהָר** pro affixo **יִמְהָר**, ut **יִמְהָר** iis, pro **יִמְהָר** Isa. 44.15. Bu. Coc. Sic Isa. 53.8. quia excisus est ex terra viventium, ob defectionem populi mei, plaga ipsius, nempe populo meo. Defectio celsit populo meo in plagam, ut indurarentur in peccato suo, & pro impuris rejicerentur. Hinc est, quod non credunt: ut est vers. 1. **יִמְהָר** pro **יִמְהָר** Job. 22.2. 27.23. **יִמְהָר** pro **יִמְהָר** Psal. 111.17. **יִמְהָר** rectum quod attinet, (collectivè, pro rectos) videbunt invicem facies suas. Non audeo dicere, **יִמְהָר** capi singulariter; Coc.]

Rad. 19. **יִמְהָר** est **יִמְהָר**, inquit R.D. liquefcere, dissolvi, quando est intransitivum, aut liquefacere, dissolvere, cum est transitivum; Pag. Propriè signif. resolvi quod prius durum & compactum erat; Merc. **יִמְהָר**, Coc. ut cum materia compacta dissolvitur & diffuit: **יִמְהָר**, in kal **יִמְהָר** liquit, & cum Accus. liquefcit. Est cogn. cum **יִמְהָר**, remitti, diffugere continuo motu; & cum **יִמְהָר** inundavit, & **יִמְהָר** stagnum, copia aquarum; Av. **יִמְהָר** solutus, dissolutus fuit, & semel activè, Isa. 64.7. Bu. Lex. Occurrit autem in Infin. kal, cum **וְ** praf. **יִמְהָר** ad liquefcendum, ut liquefcit, Ezech. 21.15. & in fut. kal (à 3.f.m. **יִמְהָר**) 3.f. occ. simpl. cum Schurek in ult. sed cum **וְ** conv. praf. cum cholem in ult. **יִמְהָר** liquefcit, Psal. 46.7. **יִמְהָר** & dissolvitur, Am 9.5. & in 2.f.m. **יִמְהָר** vel **יִמְהָר**, dissolves; unde cum **וְ** conv. praf. & **יִמְהָר** est, **יִמְהָר** & dissolvit nos, Isa. 64.7. In Niphal, **יִמְהָר** se dissolvere, diffuere, liquefcere, colliquefcere; & metaphorice semper usurpatur; Bu. Lex. prout occ. in 3.f.m. & 3.pl. præf. niph. sic, **יִמְהָר** dissolvitur, dissolvit se, 1 Sam. 14.16. Isa. 15.4. Nah. 2.7. **יִמְהָר** diffuunt, dissolvunt, Ex. 15.15. Jos. 9.24. Jer. 49.23. In part. Niph. l.m. **יִמְהָר** dissolutus, liquefactus; unde in forma pl.m. est, **יִמְהָר** dissoluti, Psal. 75.4. In piel **יִמְהָר** dissolvere, facere diffuere, Bu. liquefcit; Av. Unde in fut. piel, **יִמְהָר**, **יִמְהָר**, dissolvit, &c. Atque inde in 2.f.m. occ. cum **וְ** Aff. & **יִמְהָר** cop. praf. sed cum **וְ** Aff. simpl. ut seq. **יִמְהָר** facis ut diffuam, Job. 30.22. **יִמְהָר** dissolvit eam, Psal. 65.11. In hichpacl, **יִמְהָר** colliquefcere; Bu. liquefcit seipsum; colloquit; Av. Occurrit in 3.pl. præf. hithp. cum cametz penult. pro Scheva, ob pausam; sic, **יִמְהָר** dissolvunt se, Nah. 1.5. In fut. hithp. (à 3.f.m. **יִמְהָר** dissolvit se) occ. in 3.f. cum cametz in ult. pro pathach, vel Tzere, ob pausam;

fam; sic, hithp. **וּתְמוֹגְגִי** liquefit, dissolvit se, Psal. 107.27. & in 3. pl. m. fut. hithp. **וּתְמוֹגְגִי**; unde in 3. pl. f. est, **וּתְמוֹגְגִי** colliquefcent, Am. 9.13. In loco autem citato, Isa. 64.7. pro fut. kal. **וּתְמוֹגְגִי**, quidam volunt esse fut. Piel, contra dē pro **וּתְמוֹגְגִי** & liquefecisti nos; Cocc. Item locum Job. 30.22. in fut. piel, **וּתְמוֹגְגִי** variē explicant; & dissolves, i. e. removebis à me sapientiam, sive transire facies, &c. ita R.D. in l. Rad. ubi futurum est pro präterito; Pag. Sed potest etiam exponi, & colliquefacis me à sapientia, seu ratione: ita scilicet me tabefacis, ut jam nihil in me rationis superfit, ut jam subsistere nequeam, nec sciam quo me verum, aut quid consilii inire debeam. Quidam efficaciam, i. e. efficaciter & valide; me resolis & tabefacis; Merc. R. Levi, **וּתְמוֹגְגִי** removebis à me, &c. Targum dissolves, aut liquefacies, Pag. & liquefacis me; Cocc. afficis ut dissuam; Bu. Lex. Sed rursus liquefecisti me in mea substantia; Av. Et efficis ut dissuam substantiam: Hebr. essentia; Jun.

Rad. 20. **מוֹחַ** medullā plenus fuit, sciat medullā, refertus fuit pinguedine medullæ. Cogn. cum **פֹּחַ** efflavuit præ pinguedine; ut solent crassa & pingua corpora, etiam levi motu defatigata, spirare, & anhelitum emittere; unde in piel, **מוֹחַ** emedullavit, medullam extraxit. Atque indē in Isa. 25.6. convivium pinguedinum, convivium fecium, de pinguibus **מִמֶּי** medullatis. Est part. præt. piel (vel part. pual) pl. m. habens irregularia puncta in gratiam sequentis **מִמֶּי**, i. e. de fecibus excolatis: vel est comp. ex 2. Conjug. piel, & ex 1. kal; Av. qui solus verbaliter hanc Rad. sic explicat ob hanc vocem, quam reliqui inter nomina locant, ut infrā videbitur. Nam indē ex hac Rad. est No. radicale **מוֹחַ** m. medulla, Pag. Bu. quæ scilicet in ossibus continetur; Av. Hoc nomen apud R. R. pro cerebro sumitur, quod medullā abundet: item metaph. pro eo quod in re aliqua præcipuum est, & velut succi & medullæ loco est; Cev. Occurrit cum cop. præf. loco seq. **וּמוֹחַ** & medulla, Job. 21.24. Atque indē No. **מוֹחַ** a. pinguis; quidam, vel absque jod penult. **מוֹחַ** pl. m. pinguis; q. medullata dicas; Bu. Lex. medullati; & accipitur pro pinguibus; Av. Occurrit autem Isa. 5.17. sic, **וּתְמוֹגְגִי** & desolata medullatorum; Av. Cocc. i. e. prata, in quibus pinguis animalia pascebantur, desolata; Cocc. & vastitibus pinguum, advenæ fruuntur, &c. Jun. Vel, & deserta pinguum, i. e. impiorum, qui voluptatibus deliciis vacant, pauperes qui venient ad habitandum in illis comedent ea. Alii, quod satiū videtur, exp. & deserta medullatorum advenæ comedent; q. d. pinguum pascuorum. **מוֹחַ** a. pinguis est formæ **מוֹחַ** a. pinguis; Merc. Sed occ. etiam Psal. 66.15. holocausta **מוֹחַ** pinguum, seu modulatorum, scilicet agnorum, offeram tibi; Pag. Cocc. Av. Item, hinc etiam deducitur à plerisque No. **מוֹחַ** pl. m. medullata, Bu. Lex. Cocc. prout occurrit Isa. 25.6. convivium, &c. **מוֹחַ** opimitarum medullatarum, &c. Cocc. medullatorum; quidam duale esse minis recte putant; quum sit Milrah, & per cametz. Ponitur infrā à quibusdam in Rad. **מוֹחַ**; Merc. Cev.

Rad. 21. **מוֹט**; Pag. Bu. vel **מוֹט** & in kal **מוֹט**; Av. duo significat in Bu. Conc. i. est **מוֹט** inclinare, declinare, divertere, pervertere; & **מוֹט** nutare: labi, cadere; Pag. loco moveri, non sine damno, idque vi, ut quidam putant: **מוֹט** infrā idem. Motum esse, La-

tinum cum hoc affinitatem habet: sed pro nutare simpliciter expono; Merc. Cev. motus, dimotus fuit; nutavit, vacillavit: declinavit, Bu. Lex. commotus vel transmotus de loco vi quadam: idem quod **מוֹט** dimotus est; cogn. cum **מוֹט** commotus est. Hinc Græcè **μωτο**, motus, tumultus; & Latine moto, motivo; &c. Av. Occurrit autem in præf. kal 3. **מוֹט** simpl. & cum **ו** conv. præf. ut in 3. pl. simpl. ut seq. **מוֹט** nutat, vacillat, Pl. 60.4.94.19. **מוֹט** & nutaverit, Lev. 25.35. **מוֹט** nutant, Pl. 46.7. & in part. ben. kal f. m. est **מוֹט** inclinans se, Bu. Conc. Prov. 25.26. Justus **מוֹט** inclinans se coram impio, vel qui inclinavit, nam potest esse vel præf. kal 3. f. m. vel part. Hieron. cadens, &c. Pag. Justus qui movetur; Av. vel vacillans, &c. Cocc. Atque indē in forma pl. m. part. kal cum **ו** conv. præf. Prov. 24.11. **מוֹט** & divertentes, vel labentes ad occasionem, nonne prohibebis? Hieron. & qui trahuntur ad mortem liberare ne cesses; Pag. &c. ad interfectionem motus, si poteris prohibere; Av. & declinantes, &c. Bu. Lex. In infin. kal simpl. occ. locis seq. **מוֹט** nutare, demoveri, Psal. 55.23. Isa. 24.19. & cum **ו** & **ו** præf. sic, **מוֹט** in nutando, Psal. 38.17. **מוֹט** & in dimovendo, Pl. 46.3. In fut. kal (à 3. f. m. **מוֹט**) 3. f. f. est, **מוֹט** vacillabit, Deut. 32.35. Isa. 54.10. & (à 3. pl. m. **מוֹט**) in 3. pl. f. fut. kal est cum jod quiescente in Sargol ante termin. finalem **מוֹט**; sic, **מוֹט** nutabunt, Isa. 54.10. In Niphal, **מוֹט** idem cum kal, Bu. motus seu commotus est de loco ad locum; Av. Occurrit in 3. pl. præf. niph. sic, **מוֹט** declinent, dimoveantur; Psal. 17.5. In fut. niph. occ. in 1. sing. & 3. f. m. & f. ut & in 3. pl. m. ut seq. **מוֹט** dimovebor, Pl. 10.7.13.5.16.8.30.7.62.35.7. **מוֹט** dimovebitur, Job. 41.14. Psal. 21.8.112.6.125.1. Prov. 10.30.12.3. Isa. 40.20.41.7. **מוֹט** dimovebitur, 1 Chron. 16.30. Psal. 46.6.93.1.96.10.104.5. **מוֹט** nutant, Psal. 82.5.140.11. In Hiphil, **מוֹט** admove, Bu. fecit movere, declinavit; Av. unde in fut. hiph. (à 3. f. m. **מוֹט** labi, aut cadere faciet, vel movere faciet, aut admovebit, &c.) in 3. pl. m. est **מוֹט** admovent, Pl. 55.4. In Hithpael, **מוֹט** commovere sese, Bu. Av. unde in 3. f. f. præf. hithp. est, **מוֹט** commovebit se, Isa. 24.19. Atque indē ex hac rad. in hac signif. est, No. m. **מוֹט** dimotio, passivè scilicet Bu. Lex. motio, commotio, vacillatio; Av. titubatio: Cocc. formam habet Infinitivi; Merc. ut Psal. 55.23. non dabit in seculum **מוֹט** lapsum, casum; commotionem, iusto; Hieron. & 70. fluctuationem vel commotionem: nam **μωτο** non modò fluxum, sed & commotionem quassationemque significat; Pag. Sed occ. etiam hoc No. cum **ו** pro **ו** præf. sic, **מוֹט** in dimotionem, Psal. 66.9.121.3. Deindē, ii. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est etiam in eod. No. **מוֹט**, quod significat etiam baculum, aut vectem & pericam, Pag. vectis, palanga; qua scilicet aliquid de loco in locum promovetur: item, jugum, temo, seu lorum jugi; quasi motionis instrumentum; Bu. Lex. Ponitur hoc nomen pro vecte qui hinc indē movetur; Av. **מוֹט** instrumentum dicitur quo onus amovetur: unde postea pro jugo, seu onere jugi metaphoricè sumitur; vel pro vinculis quibus jugum alligatur ad collum animantis: primā significatione est instrumentum quo res suspensæ vehuntur, baculus quo res bajulantur, aut loco moventur: Merc. Occurrit

currit cum \square dem. & \square pro \square praef. ut seq. \square מור vestis, Num. 4. 10, 12. \square מור vestis, Num. 13. 24. sed occ. etiam cum \square \square . Aff. Nah. 1. 13. sic, & nunc conteram \square מור vestem, aut baculum ejus; Hieron. virgam ejus; 70. jugum ejus; Pag. & sic Bu. Conc. & Lex. quod mihi porius videtur; Merc. Atque inde etiam est No. \square מור f. jugum, Pag. Bu. sic R. D. in l. Rad. exp. \square מור jugum, aut lorum quo ligatur; vel lignum oblongum quod transfigit jugum; Pag. vestis jugi, qui in collo boum dimovetur hinc inde, & saepe pro jugo ipso accipitur; Av. Occurrit autem nomen hoc fœm. simpl. & cum \square dem. praef. ut seq. \square מור jugum, Isa. 58. 7, 9. \square מור vestem, Jer. 28. 10. 28. 12. Item in forma pl. f. occ. locis seq. \square מור vel sine vau, lora, vestes, Lev. 26. 13. Jer. 28. 13. Ezech. 30. 18. 34. 27. cui etiam formæ, in pl. fœm. \square cop. \square pro \square dem. sunt praef. sic, & \square מור lora, vel, vestes, Jer. 27. 1. \square מור cum vestibus, 1 Chron. 15. 15. Sed occurrit interdum forma hæc pl. f. quando absorbetur Hannach, i. e. litera quiescens, in dagesch, & cholem mutatur in Schurek, vel kibbutz; ut Isa. 8. 8. & erit, pro erunt \square מור extensiones alarum ejus. Sed R. D. in l. rad. exp. vincula, catenæ; aut vestes lignei: sed R. Jof. Kimchi deducit hoc à \square נטה; & sic absorbetur Nun 1. radicalis in dagesch, i. e. extensiones alarum i. e. castrorum ejus; Pag. ut habeat formam Pahul fœminei Hiphil, (vel formam part. pl. fœm. hophal) & kibbutz est pro cametz catuph; quia hæc duo puncta inter se permutantur; ut \square מור; Merc.

Rad. 22. \square מור vel \square מור, in kal, \square מור; est depauperari, attenuari, fieri vel effici pauper: sic paupero & depaupero, as, are, est, pauperem facio; Pag. Sunt qui exponant, opprimi seu deprimi, paupertate scil. seu inopiâ & ære alieno: nam & Hebræi \square מור locum demissum appellant, etfi alii Nun radicale faciunt; Merc. & Bu. Lex. ut Pag. \square מור contracte \square מור macuit, macruit, niacer fuit, maciatus est: & dicitur tantum de facultatibus exhaustis & attenuatis; unde & nonnulli est, attenuatus est, seu depauperatus. Idem quod \square מור & cogn. cum \square מור emacuit. Hinc Latinum maceo, macio, & macero, &c. Av. Occurrit in præf. kal 3. f. m. simpl. Lev. 25. 47. & si \square מור depauperatus fuerit; Pag. Bu. vel macilientior, i. e. pauperior, fuerit æstimatione; Av. & cum \square cop. vel conv. præf. Lev. 25. 47. & attenuatus fuerit frater tuus vel depauperatus; Pag. Bu. Cocc. & macuerit, &c. Av. Item in fut. kal 3. f. m. Lev. 25. 25, 35, 39. quum \square מור depauperatus fuerit vel facultatibus attenuatus; Pag. Bu. si emaciatus, i. e. attenuatus fuerit, &c. Av. Hæc R. Jonah posuit in hac Rad. eò quod \square מור est cum cametz, & \square מור cum Schurek, instar \square מור, \square מור: Si enim essent à \square מור, fuissent, cum pathach, prius, alterum verò, cum cholem. R. tamen Judah posuit hæc in rad. \square מור: ibi require; Pag.

Rad. 23. \square מור, vel \square מור, & in kal \square מור circumcidit, præcidit, succidit, & dicitur tantum de membris corporis Av. Vel potius, de præputio carnis, vel cordis tantum dicitur; Bu. Lex. Significat \square מור secare, refecare omnino: circumsecare. Circumcisio erat pelliculæ, quæ glans virgæ tergitur, amputatio: ideo in eo membro jussa, ut hoc externo signo Abraham seminis promissi admoneretur. Maribus tantum præcepta, ut omnes de ira Dei admonerentur, quod essent

peccatores. Faminis parcebatur, ut quidam volunt, quod ex muliere Christus erat citra semen virile nasciturus. Paulus circumcisionis nomine Judæos intelligit, ut nomine præputii Gentes; Merc. Sed in Bu. Conc. rad. hæc duo habet significata; i. est in voce \square מור pro præpositione sumpta, & sic est \square מור coram, ante, contra, è regione, erga, versus; ex adverso, Pag. Bu. Av. Cocc. Respectum loci & personæ importat, quemadmodum circumcisio fit in fronte glandis respicientis circumcidentem; Av. Est vox loci circumstantiam circumscribens, & respectum includens. Habet \square מור & \square מור præpositum saepe eodem fere sensu; Merc. ut \square מור \square מור \square מור è regione faciei tentorii, Exod. 26. 9. & \square מור \square מור versus alium, 1 Sam. 17. 30. & \square מור è regione, Exod. 28. 27. &c. Bu. Sæpe tamen simpliciter, ponitur, ut Exod. 18. 19. esto tu populo \square מור coram Deo; Hieron. in hisce quæ ad Deum pertinent; Pag. Occurrit autem particula hæc cum Schurek, locis seq. \square מור coram, &c. Ex. 18. 19. 26. 9. 28. 25. 39. 18. 28. 37. 34. 3. Lev. 8. 9. Num. 8. 23. Deut. 2. 19. 3. 29. 4. 46. 11. 30. 34. 6. Jof. 8. 33. 9. 1. 18. 18. 19. 46. 22. 11. 1 Sam. 14. 5. 30. 2 Sam. 11. 15. & cum cholem loco seq. \square מור è regione, Deut. 1. 1. Item cum \square Mepenthesi literæ Aleph post cholem & \square præf. sic, & \square מור è regione, Neh. 12. 38. Item cum \square cop. & \square præf. formæ cum schurek; sic, & \square מור è regione, 1 Reg. 7. 5. \square מור è regione, Exod. 28. 27. 39. 20. Lev. 5. 8. 2 Sam. 5. 22. 1 Reg. 7. 39. 1 Chron. 14. 14. 2 Chron. 4. 10. Mich. 2. 5. Item cum \square Aff. post kibbutz pro schurek & \square præf. sic, & \square מור è regione mei, Num. 22. 5. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in \square מור verbaliter sumpto pro circumcidere, ut supra ad initium rad. & sic occ. in 3. f. m. præf. kal, simpl. & cum \square conv. præf. kal circumcidit, Jof. 5. 4, 7. & circumcidet, Deut. 30. 6; & in 2. f. m. præf. kal, occ. cum \square conv. præf. & \square parag. add. \square מור circumcides, Exod. 12. 44. Item, in 3. pl. præf. kal est, \square מור circumciderunt, Jof. 5. 5, 7. & in 2. pl. m. præf. kal, occ. cum \square conv. præf. & \square מור circumcidetis, Deut. 10. 17. In part. pahul kal, f. m. occ. cum schurek, sed in forma pl. m. cum kibbutz pro schurek; sic, & \square מור circumcisus, Jer. 9. 24. \square מור circumcisi, Jof. 5. 5. In Imper. kal, f. m. est cum cholem; sic, & \square מור circumcidet, Jof. 5. 2. In fut. kal, 3. f. m. \square מור circumcidet, sed cum \square conv. præf. schurek vel cholem mutatur in cametz catuph in ult. sic, & \square מור circumcidit, Gen. 17. 23. 21. 4. Jof. 5. 3. In Niphal, \square מור circumcisus est; Bu. Av. Occurrit in Infin. niph. simpl. & cum \square & \square præf. ut seq. \square מור circumcidit, circumcindo, Gen. 17. 10, 13. Exod. 12. 48. \square מור in circumcindo, Gen. 34. 22. \square מור vel sine vau, ad circumcindendum, Gen. 34. 15, 17. Jof. 5. 8. Item cum \square præf. & \square Aff. est, \square מור in circumcidi ejus, Gen. 7. 24. 17. 25. & in Imper. niph. (à f. m. \square מור circumciditor) pl. m. est, \square מור circumcidite vos, Jer. 4. 4. In fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. sed in 3. pl. m. cum \square conv. præf. \square מור circumcideretur, Gen. 17. 12, 13, 14. Lev. 12. 3. & \square מור circumcisi sunt, Gen. 34. 24. In piel, ex forma poel, \square מור succidere, excindere, Bu. Lex. unde in 3. fut. piel est, \square מור succidet, Psal. 90. 6. In hithpael \square מור succidit; Bu. unde in fut. hithp. (à 3. f. m. \square מור succidetur) 3. pl. m. occ. cum cametz pro Scheva penult. ob pausam; sic, \square מור succidit, incidit fuisset, Psal. 58. 8. In Hiphil, \square מור idem cum piel; Bu. succidit, excidit; Av. unde in fut. hiph. 3. f. m. \square מור succidam; atque inde in

1. f. fut. hiph. cum \square per cametz pro \square (cum Tzere) Aff. est, \square exscindam eos, Psa. 118. 10, 11, 12. Atque indè No. \square f. circumcisio, præcisio carnis, Bu. Lex. Av. \square Cocc. Occurrit in forma pl. f. cum \square præf. sic, Ex. 4. 26. Sponsus sanguinum \square ad vel propter circumcisiones, Pag. Bu. Av. Hebræi autem ipsum opus circumcisionis appellant \square ; eum qui opus circumcisionis perficit, \square ; infantem verò qui circumciditur, \square ; Merc.

Rad. 24. \square m. \square , vitium, macula, labes; Pag. Bu. Av. vituperium, vitium reprehensione dignum. Cogn. cum \square , i. e. quicquam, aliquid; viz. reprehensibile. Hinc \square vituperium, macula, \square & \square , vitupero, reprehendo, &c. Av. Occurrit autem No. hoc Radicale simpl. locis seq. \square vitium, Lev. 21. 17, 18, 21, 23. 22. 20, 21, 25. 24. 19, 20. Num. 19. 2. Deut. 15. 21. 17. 1. 2 Sam. 14. 25. Sed interdum occ. cum Epenthesi Aleph ante schurek; \square vitium, Job. 31. 7. Dan. 1. 4. & simpliciter cum schurek occ. etiam cum \square cop. & \square præf. \square & vitium, Cant. 4. 7. \square à vitio, Job. 11. 15. Item cum \square & \square , Aff. sic, \square vitium suum, Prov. 9. 7. \square vitium ipsorum, Deut. 32. 5.

Rad. 25. \square ; indè No. heemant. cum Thau formativo præposito; viz. \square f. figura, similitudo, imago, Pag. Bu. Lex. phantasma, idea, species intelligibilis, forma imaginis cujusdam, Pag. Av. Dicitur enim de rebus tam corporalibus quàm spiritualibus: tam de his quæ per sensus percipiuntur, quàm de his quæ per sensus non intelliguntur, sed per intellectum; ut quum dicitur de Deo; Pag. Quidam, contra vocis naturam, reducunt ad \square , quod sit species seu imago ab alia re deducta; nam volunt \square ad numerorum subtractionem referri; Merc. Refertur quidem ab Av. ad rad. \square species, &c. alii verò \square speciem, huc reducunt: nam à \square fit \square species, five genus rerum, arborum, plantarum, animalium, &c. differens ab alio genere. Atque indè \square est \square 70. \square , species, forma qua genus à genere, res à re, persona à persona differt; Cocc. Occurrit autem no. hoc in forma absol. simpl. & cum \square cop. præf. \square & imago, Exod. 20. 4. Deut. 4. 15. 5. 8. Job. 4. 16. \square & similitudinem, Deut. 4. 12. & sic in forma constr. occ. etiam simpl. & cum \square cop. præf. cum kibbutz pro schurek penult. sic, \square similitudo, Deut. 4. 16, 23, 25; \square & similitudinem, Num. 12. 8. Sed occ. etiam forma constr. cum \square , pro \square , Aff. ob pausam; sic, Psa. 15. 17. satiabor, cum evigilavero, \square similitudine tuâ; Pag. Bu. vel, quum evigilare fecero similitudinem tuam: aut, quum evigilaverit, vel expegefacta fuerit similitudo aut Imago tua. R. Sal. exp. satiabor, quum evigilavero, visu imaginis tuæ, quum scil. evigilaverint mortui à somno suo: & Ab. Ezra, satiabor (deliciis & oblectatione visionis similitudinis tuæ, non per infamia, sed cum expegefactus fuero, Merc.) cum evigilare feceris imaginem tuam, vel cum videro faciem tuam non oculari, sed intellectuali visione, quæ verè est visio Dei. Et R. D. satiabor in seculo venturo, videndo scil. faciem tuam, cum evigilaverit imago tuâ: non enim dormiet aut morietur anima mea. Facies Dei est ejus Imago, de qua dictum est Num. 12. 8. & imagi-

nem Domini aspiciet, i. e. aspexit. Quod non de sensibili, sed de intellectuali imagine intelligit, quæ est apprehensio intellectus. Intellectus enim Moyses fuit in actu sine aliquo corporeo instrumento. (Vel potius, organis corporis omnibus cessantibus, & velut sensu privatis; Merc.) Panem non comedit, aquam non bibit, & tunc domini aspexit imaginem. Quod aliis Prophetis non contigit. Elijahu ambulavit in fortitudine cibi, &c. 1 Reg. 19. 8. Sed Prophetis aliis & justis post mortem evenit. Sic Targum, Ego in veritate videbo aspectum faciei tuæ: satiabor, quum evigilavero, à gloria imaginis tuæ. 70. Ego autem in justitia videbor faciei tuæ, satiabor quum conspecta fuerit mihi, i. e. à me, gloria tua. Et R. Himmanuel, satiabor quum evigilaverint, animæ à somno suo. Ac si diceret, tempore resurrectionis videndo imaginem tuam. Et vocat tempus resurrectionis evigilantiam à somno, quia justorum mors non est mors, sed somnus. Ut enim in somno cessant operationes sensuum exteriorum, & evigilant potentie interiores, spiritualesque: sic est justorum mors. Et tempus resurrectionis est eis ac si evigilarent à somno suo: sicut dictum est, Dan. 12. 2. & multi è dormientibus in terra pulveris, expergiscuntur, &c. Et jam exposui hoc expositione bonâ in libro Ecclesiastæ, ubi dicitur, Dulcis est somnus operantis, five parum, five multum comedat. Dicit ergò, ego quæro à te ut propter justitiam tuam, faciem tuam, i. e. essentiam tuam, videre merear secundum possibilitatem meam: satiabor tempore resurrectionis, quum evigilare feceris imaginem tuam: ac si dicat, quum apprehendero essentiam tuam; Pag.

Rad. 26. \square munxit, emunxit, cogn. cum \square & \square mulsit, emulsit, exuxit: nam emungere est, manibus seu digitis eliciendo, & exprimendo aliquid emulgere. Hinc \square mungo: In kal præf. declinat \square emunxit, ad formam \square mortuus est. Occurrit Isa. 16. 4. cum \square dem. præf. quoniam cessavit \square qui emungit, emundior, &c. indè no. \square emundio, expressio, prout occurrit Prov. 30. vult. simpl. & cum \square cop. præf. &c. Av. qui hanc Rad. hic verbaliter describit, & hoc nomen indè derivatum hic locat; & sim. cum eo Cocc. à rad. \square deducit \square pressor, & \square pressio, &c. reliqui verò \square faciunt propriam Rad. unde \square , &c. ibi vide. Hic autem ponunt Radicem, five nomen Radicale \square m. gluma, Pag. Bu. Av. Acus, palea, Cocc. Av. quisquiliæ; quicquid emungitur de grani frumenti; Av. minutum significat, quod est inter paleas, ut R. D. inquit; Pag. Potest quidem reduci ad Rad. \square , de qua infra; ut propriè folliculum significet triturando è grani frumenti decussum. Nam \square est emulgere, exprimere. Generaliter postea etiam ad aliarum rerum minutias transfertur; Merc. Propriè autem est \square , vel \square frumenti purgamentum, cum spica teritur, vel fruges in culmo percuntur, avolans; Cocc. Occurrit autem no. hoc cum \square , & \square præf. ut seq. \square sicut gluma, Psa. 35. 5. Isa. 17. 13. Hof. 12. 3. Zeph. 2. 2. \square sicut gluma, Psa. 1. 4. Isa. 41. 15. \square & sicut gluma, Job. 21. 18. Isa. 29. 5. [\square , unde in hiph. \square tabificum esse, contabescere, &c. quam ut Rad. Bu. Lex. hâc locat, videatur infra in Rad. \square , ubi quidam, vel ad \square , ubi alii

eam ponunt. Sicut etiam מור, unde in hiph. המיר mutare, commutare, &c. unde תמורה commutatio, &c. quæ hic in Bu. Lex. & Cocc. describuntur, vide infra in Rad. מיר, ubi quidam, vel in מיר, ubi alii hæc referunt.]

Rad. 27. מור m. myrrha, Pag. Bu. &c. Quidam ab amaritudine dictam volunt, ut ad מיר reducat; Merc. מור est, marum, herba furculosa & odorifera, haud abfimilis amaraco vel sampsocho. item succus herbæ hujus; de maro autem poteris legere Diosc. 1.3. c.74. & Plin. 1.12. c.24. hinc מדעג maron, amaracum, &c. Sed de מור myrrha, item unguentum ex myrrha, &c. vide Rad. מיר; Av. Occurrit autem no. hoc plenè locis seq. מור vel sine Vau, myrrha, Plal. 45.9. Pro. 7.17. Cant. 3.6. 4.14. 5.6. 13. Sed ante Maccaph cholem mutatur in cametz chatuph; sic, מיר myrrha, Exod. 30.23. Sed occ. etiam plenè cum cholem post ה dem. præf. ה מור vel sine Vau, myrrha, Esth. 2.14. Cant. 1.13.4.6. Item cum י. Aff. est, מורי myrrham meam, Cant. 5.1.

Rad. 28. מוש, vel מוש, & contractè in præf. kal, מוש, est מור recedere: remove, quando est transitivum, five recedere facere. Item tangere; palpare, contractare; Pag. Hoc verbum de quiescentibus Yajin propriè significat contrarium מוש, nempe recedere: vel, remove à contractando: et si interdum propter vicinitatem sumitur מוש contractare, ut interdum ordines confunduntur; ut extra omnem controversiam Plal. 11.5.7. Manus illis, nec מוש palant. Sic & Kimchi illud judicum 16.26. quod hic exponitur à Sancte, & fac ut contractem, in priori & consueta significatione exponit, & fac me recedere ad columnas, fac ut ad eas divertam, ut מור sumatur pro מור, sicut nonnunquam aliàs. In Kal transitive semel legitur Zach. 3. In Nihil, sequente מו magis intransitivum, aliàs transitivum est; Merc. מוש decessit, discessit, movit se, amovetur, dimotus fuit: & ita gaudet præpositione מו. Semel transitivè, amovit: item, palpavit, contractavit, quod ab affine verbo מוש mutuatur; Bu. Lex. In Kal מוש cessit, &c. & cum accul. traxit, distraxit. Cogn. cum מוש traxit: Item cum מוש traxit, contractavit trahendo; Av. Transitive sumitur, Zach. 3. pro remove, abstergere, &c. Cocc. In Bu. Conc. significatum illius solum ponitur pro recedere, discedere, amovere, vel anoveri: & sic occ. in præf. kal 3. f. m. & in 1. sing. cum י conv. præf. utriq; ut & in 3. pl. simpl. ut seq. ומש & recedet, Zach. 1.14. ומשתי & amovebo, Zach. 3.9. מוש discesserunt, Num. 14.44. In fut. kal 2. f. m. occ. cum kibbutz. pro schurek in ult. sed in 3. f. m. & f. ut & in 3. pl. m. plenè cum Schurek in ult. penult ut seq. ומש recedas, Jud. 6.18. ומש recedet, Jos. 1.8. Ifa. 54.10. ומש recedet, Prov. 17.13. Ifa. 22.25. ומש recedent, Ifa. 54.10. 59.21. Sed semel etiam in 3. pl. m. fut. kal cum kibbutz pro schurek penult. sic, ומש amovebuntur, Jer. 31.36. In Hiph. ומש fecit cedere, subtraxit, removit, concessit; Av. recedere; item, palpare facere, Bu. sed hanc ult. signif. in variis textibus locis, & prout à quibusdam locantur in variis hujus Rad. temporibus, ut in imper. hiph. Jud. 16.26 & in fut. kal 1. sing. Gen. 27.21. &c. vide sub Rad. מוש. In priore autem signif. amovendi occ. in

1. sing. fut. hiph. & in 3. f. m. ut & in 2. pl. m. ut seq. ומש amovi, Job. 23.12. ומש amovit, recessit vel recedet, Ex. 13.22. 33.11. Psal. 55.12. Ifa. 46.7. Jer. 17.8. Mic. 2.4. Nah. 3.1. ומש removebitis, Mic. 2.3.

Rad. 29. מור Pag. Bu. Lex. vel מור; Av. & in præf. kal מור, est, mori, emori, Pag. Bu. &c. mortuus est, morte absumptus est, obiit, defunctus est. Est cogn. cum תמם consumptus est morte. Hinc per conversionem Radicis, & mutato Mem in Nun, est Græcum θνήσκει quòd tempora sua mutuatur à θένω morior; Av. Significat תולדות, θνήσκον, αποθνήσκον, Coc. מור, vel מור est mori, tam naturali quàm violentà morte; & interdum ut מור verbum vivendi, significat convalescere, sic hoc verbum, pristinam amittere sanitatem & vigorem; ut 1 Sam. 25.37. (vel pro obstupescere; Bu. Lex.) quo simili modo quidam accipiunt Gen. 2. moriendo morieris, pro, mortalis eris, vel morti obnoxius; &c. Merc. In præf. kal, declinatur instar מור voluit, מור mortuus est, pro מור, Pag. Sed Kimchi in Michlol, unde hæc desumpta sunt, habet מור Cev. & sic מור mortua est, מור mortui sunt: sed residuum præteriti non dicimus cum tzere, sed cum pathach; מור mortui sumus, מור mortuus es, & מור mortuus sum, cum dagech; & sic, מור, מור, mortui vel mortuæ esis: quomodo Thau radicale absorbetur in dagech. In participio est מור, & in Makor seu infin. מור, vel מור, &c. Pag. Cev. Legitur autem hæc rad. frequens admodum in textu; prout ordine Conc. sequitur. In præf. kal 3. f. m. מור mortuus est, &c. Gen. 42.38. 44.20. 50.15. Exod. 9.6.7. &c. ad Ezech. 11.12. 18.18. in 70. circ. l. cui etiam י cop. vel conv. & י conv. ob pausam, sum præf. מור & mortuus fuit; morietur, Exod. 11.5. 21.20. Num. 20.26. Deut. 17.12. 18.20. 22.25. 24.7. 25.5. 1 Sam. 4.19. 1 Reg. 14.12. Ezech. 18.26. 33.19. Am. 2.2. מור & morietur, Gen. 44.9. 22.31. Exod. 21.12. 28.38. 22.1 Deut. 13.10. 19.5. 11.12. 21.21. 1 Sam. 26.10. 2 Sam. 11.15. 1 Reg. 1.52. Item cum ה interrog. præf. est מור mortuusne est, 2 Sam. 12.19. & in 3. f. f. præf. kal occ. simpl. & cum י conv. pro י ob pausam, præf. מור mortua fuit, Gen. 35.18. & morietur Deut. 22.21. In 2. f. m. præf. kal, מור mortuus es, sed occ. cum י præf. & ה parag. add. ut & in 1. sing. cum י conv. præf. sic, מור & morieris, Ezech. 28.8. מור & moriar, Gen. 19.19. Item in 3. pl. m. occ. simpl. locis seq. מור mortui sunt, Gen. 7.22. Ex. 4.19. Num. 26.11. Jos. 5.4. 10.11. 1 Sam. 4.11. 17.5. 12.31. 7.2 Sam. 1.4. 2.31. 13.33. 1 Chron. 10.6.7. Eccl. 4.2. cui etiam י ut & י conv. cum cametz ob pausam, sunt præf. מור & morientur, vel moriantur, Lev. 22.9. Deut. 22.22. Jer. 16.6. מור & morientur, Gen. 33.13. Exod. 9.19. 28.43. Num. 4.15. 20. Deut. 17.5. 22.24. Am. 6.10. In 1. pl. præf. kal cum pathach penult. sed in pausa cum cametz, cui utrique formæ י conv. est præf. ut seq. מור mortui essemus, Num. 14.2. מור mortui essemus; moriamur, Num. 14.2. 2 Reg. 7.3. מור & moriemur, 2 Reg. 7.4. מור & moriemur, Deut. 5.25. 1 Reg. 17.12. 2 Reg. 7.4. 6. In part. ben. kal, est etiam cum Tzere, & occ. locis seq. מור moriens, mortuus, Gen. 20.3. 48.21. 50.5. 24. Exod. 12.30. 22.13. Lev. 21.11. Num. 6.7. 14.2. Deut. 4.22. Jud. 3.25. 4.22. 1 Sam. 24.14. 2 Reg. 20.1. 23.30. Ifa. 38.1. Jer. 16.7. 28.16. Ezech.

zech.44.25. cui etiam ¹ cop. sed sapius ² dem. & ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³

morte affecit me, Jer. 20.17. & in i.f. præt. piel, est, מוֹתוֹתִי morte affeci, 2 Sam. 1.16. In part. piel, f.m. est, מוֹתוֹתִי morte afficiens, 1 Sam. 14.13. & in Infim. piel occ. cum ? praf. מוֹתוֹתִי ad morte afficiendum, Psal. 109.16. Item in Imper. kal, f.m. occ. cum ? cop. praf. & יִי Aff. ut & in 3.f.f. simpl. ut seq. וְיִמְוֹתֶהוּ & morte affeci eum, 2 Sam. 1.10. וְיִמְוֹתֶהוּ & interfecit eum, 1 Sam. 17.51. תְּמוֹתֶהוּ interficiet, Psal. 34.22. In præt. hiph. 3.f.m. est, & occ. locis seq. הָמִית מוֹתוֹתִי morte affecit, interfecit, occidit, Jud. 16.30. 2 Sam. 3.30. 21.1. 2 Reg. 6.14. 16.9. 1 Chron. 19.18. 2 Chron. 25.4. cui etiam ! cop. vel conv. est praf. ut & ! conv. est praf. ante יִי Aff. & וְהִמִּית & interfecerit, Exod. 21.29. וְהִמִּיתוּ interficiat me, 2 Sam. 14.32. sed occ. etiam præt. hiph. 3.f.m. cum ! cop. praf. & הָ אֲפִי, sic, הָמִיתוּ & morte afficiet te, Isa. 65.15. Item cum cateph sãgol sub הָ hiph. occ. ante הָ אֲפִי. sic, הָמִיתוּ morte affecit eos, Jer. 41.8. & in 3. f. præt. hiph. הָמִיתוּ interfecit, f. sed occ. cum cateph sãgol sub He nota hiph. & cum He f. mutata in Thau ante הָ אֲפִי. sic, הָמִיתוּ morte afficeret eum, 2 Chron. 22.11. & in 2.f.m. præt. hiph. occ. cum ! conv. praf. & הָ אֲפִי. sic, הָמִיתוּ & morte afficies, Num. 14.15. 1 Sam. 15.3. ut & in 1. sing. præt. hiph. occ. cum ! conv. praf. & cum ! cop. vel conv. praf. ante הָ אֲפִי. sic, הָמִיתוּ & necabo, morti tradam, Isa. 15.3. Hof. 9.16. וְהִמִּיתוּ & interfeciebam eum, 1 Sam. 17.35. וְהִמִּיתוּ & enecabo eam, Hof. 2.3. In 3. pl. m. præt. hiph. occ. simpl. locis seq. וְהִמִּיתוּ interfecerunt, morte affecerunt, 1 Sam. 30.2. 2 Sam. 13.32. 2 Reg. 11.20. 2 Chron. 23.21. sed occ. etiam cum kibbutz pro schurek ante הָ אֲפִי. sic, הָמִיתוּ morte affecerunt eum, Jer. 26.19. In 2. pl. m. præt. hiph. occ. cum chirek penult. ante Thau cum dagesch, idque simpl. & cum ! conv. praf. prout etiam occ. in 2. pl. f. cum ! conv. praf. ut seq. הָמִיתוּ interfecistis, Num. 16.41. & וְהִמִּיתוּ & interficiatis, 2 Sam. 13.28. וְהִמִּיתוּ & occidatis, Exod. 1.16. In part. hiph. f. m. est, מוֹתוֹתִי morte afficiens, 2 Sam. 2.6. & in forma pl. m. part. hiph. occ. plenè cum jod penult. vel defectivè cum chirek tantum, idque simpl. & cum ? praf. sic, מוֹתוֹתִי interficientes, 2 Reg. 17.26. מוֹתוֹתִי interficientes, Jer. 26.15. מוֹתוֹתִי mortiferis, Job. 33.22. In Infim. hiph. occ. cum chirek magno, vel pro eo cum Tzere in ult. cui formæ cum Tzeri ! cop. & הָ Interrog. praf. ut seq. הָמִיתוּ interficere, Lev. 20.4. הָמִיתוּ interficiendo, Jer. 38.15. 2 Reg. 11.15. וְהִמִּיתוּ & interficiendo, Jud. 15.13. 1 Reg. 3.26. 27. & וְהִמִּיתוּ an interficiendo? Jer. 26.19. sed cum ? praf. ante formam plenam, cum jod in ult. occ. locis seq. הָמִיתוּ ad interficiendum, morte afficiendum, Gen. 18.25. Exod. 16.3. 17.3. 1 Sam. 19.1. 5.20. 33. 2 Sam. 3.37. 8.2. 20.19. 21.4. 1 Reg. 11.40. 17.20. 2 Reg. 5.7. Esth. 4.1. Jer. 41.4. 43.3. Ezech. 13.19. cui etiam formæ plenæ וְלִי est praf. ut & ? est praf. ante יִי, יִי, יִי, pro הָ, ob paulam; ut seq. הָמִיתוּ & morte afficiendum, 1 Reg. 17.18. הָמִיתוּ ad morte afficiendum me, 1 Sam. 5.10. 28.9. 1 Reg. 18.9. הָמִיתוּ ad morte afficiendum nos, Num. 16.13. Jud. 13.23. הָמִיתוּ ad morte afficiendum te, 1 Sam. 19.2. Item in Infim. hiph. cum ! Aff. occ. simpl. & cum ? praf. הָמִיתוּ interficere eum, Exod. 4.24. Prov. 19.18. Jer. 26.21. הָמִיתוּ ad interficiendum

eum, Gen. 37.18. Deut. 13.9. 17.7. 1 Sam. 19.15. Psal. 37.32. 59.1. Jer. 26.24. וְהִמִּיתוּ & occidere eum, 1 Sam. 19.11. sic & cum הָ אֲפִי. occ. cum ? praf. ante formam plenam cum jod, vel defectivam cum chirek tantum penult. sic, הָמִיתוּ vel הָמִיתוּ ad occidendum eos, occidere eos, Deut. 9.28. 1 Sam. 2.25. & in Imper. hiph. f.m. occ. cum יִי Aff. & in pl. m. cum ! cop. praf. הָמִיתוּ interfice me, 1 Sam. 20.8. וְהִמִּיתוּ & morte afficite, 1 Sam. 22.17. In fut. hiph. 1. f. m. simpl. & cum הָ, vel in pausa הָ, ut & cum הָ Aff. ut seq. וְהִמִּיתוּ morte afficiam, Deut. 32.39. וְהִמִּיתוּ occidam te, 1 Reg. 2.26. Jer. 38.16. וְהִמִּיתוּ morte afficiam te, 1 Reg. 2.26. וְהִמִּיתוּ interficiam te, 1 Sam. 19.17. sicut & in 2. f. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum יִי Aff. post jod vel chirek tantum in medio; sic, הָמִיתוּ interficies, Gen. 42.37. הָמִיתוּ morte afficies me, Jer. 38.15. הָמִיתוּ occidas nos, Jer. 41.8. In fut. hiph. 3. f. m. occ. plenè locis seq. וְהִמִּיתוּ occidet, Num. 35.19. 21. 1 Sam. 5.11. 1 Reg. 1.51. 19.17. Job. 9.23. Isa. 11.4. sed cum ! conv. occ. defectivè cum sãgol pro chirek magno, vel Tzere; sic, וְהִמִּיתוּ & occidit, Gen. 38.10. 1 Sam. 22.18. 2 Sam. 14.6. Ps. 105.29. Jer. 41.2. ut & cum chirek tantum, vel cum jod ante הָ אֲפִי. sic, וְהִמִּיתוּ & morti tradidit eum, vel, וְהִמִּיתוּ & interfecit eum, Gen. 38.7. 1 Sam. 17.50. 2 Sam. 21.17. 1 Reg. 2.34. 13.24. 26.15. 28.16. 10. 2 Reg. 15.10. 14.30. 23.29. 1 Chron. 2.3. 10.14. prout & plenè occ. cum jod ante הָ אֲפִי. vel plenè vel defectivè ante הָ אֲפִי. post ! conv. sic, וְהִמִּיתוּ interficiet eum, Num. 35.19. וְהִמִּיתוּ vel וְהִמִּיתוּ & morte affecit eos, Jos. 10.26. 11.17. 2 Reg. 25.21. Jer. 52.26. Item in 3. f. fut. hiph. occ. simpl. & cum יִי Aff. sic, הָמִיתוּ interficiet, Job. 5.2. וְהִמִּיתוּ enecabit eum, Prov. 21.25. & in 1. pl. fut. hiph. וְהִמִּיתוּ interficiemus: occ. cum הָ pro הָ, ob paulam, Aff. ut & cum הָ & הָ אֲפִי. ut & cum הָ cop. est praf. sic, הָמִיתוּ interficiemus te, Jud. 15.13. Jer. 38.25. וְהִמִּיתוּ ut morte afficiamus eum, 2 Sam. 14.7. וְהִמִּיתוּ & interficiemus eos, Jud. 20.13. 1 Sam. 11.12. & in 2. pl. m. fut. hiph. occ. cum kibbutz pro schurek ante הָ אֲפִי. sed plenè cum schurek ante הָ אֲפִי. sic, הָמִיתוּ interficietis eum, 1 Reg. 26.27. הָמִיתוּ interficietis eam, 2 Chron. 23.15. sicut etiam in 3. pl. m. fut. hiph. cum ! conv. praf. occ. plenè, sed cum kibbutz pro schurek ante הָ אֲפִי. ut & ante הָ & הָ אֲפִי. plenè vel def. post ! conv. ut seq. וְהִמִּיתוּ & interfecerunt, 2 Reg. 21.23. וְהִמִּיתוּ interficiant nos, 2 Reg. 7.4. וְהִמִּיתוּ vel וְהִמִּיתוּ & interfecerunt eum, 2 Sam. 4.7. 18.15. 2 Reg. 14.19. 2 Chron. 22.9. 25.27. 33.24. וְהִמִּיתוּ & interfecerunt eam, 2 Chron. 23.15. In hoph. הָמִיתוּ interfici, morte affici; Bu. occisus est, jussus est occidi; Av. Occurrit in præt. hoph. 3. f. m. cum camerz pro pathach in ult. ob paulam, idque simpl. & cum ! conv. praf. ut & in 3. pl. cum kibbutz pro schurek ante Scheva penult. ut seq. הָמִיתוּ affectus est morte, 2 Reg. 11.2. הָמִיתוּ & morti tradetur, Deut. 21.22. הָמִיתוּ morte affecti sunt, 2 Sam. 21.9. In part. hoph. f.m. occ. simpl. sed in pl. m. occ. cum ! dem. praf. ante kibbutz, vel schurek hoph. sic, הָמִיתוּ morte affectus, 1 Sam. 19.11. הָמִיתוּ morte affecti, 2 Reg. 11.2. 2 Chron. 22.11. In fut. hoph. 3. f. m. occ. cum pathach vel camerz in ult. ob paulam, sic, וְהִמִּיתוּ, vel in pausa וְהִמִּיתוּ, occidetur, interficietur, &c. Gen. 26.11. Exod. 19.12. 21.12. &c. ad Ezech. 18.13. in 60. circ. l. & in 3. f. fut. hoph. occ. simpl. & cum ! conv. praf.

morte afficiatur, 2 Reg. 11. 15. וְיָמֹתָ & morte affecta fuit, 2 Reg. 11. 16. ut & in 3. pl. m. fut. hoph. occ. cum Scheva, sed ob pausam cum cametz penult. ut seq. וְיָמֹתָ morte afficietur, Lev. 19. 20. 20. 11, 12. Deut. 24. 14. 2 Reg. 14. 6. וְיָמֹתָ morte afficietur, Lev. 20. 13, 16, 27. Deut. 24. 16. Atque inde nomina, i. מָוֶת m. mortuus, moriens, &c. Bu. Lex. Av. Est participiale nomen, (ut eadem etiam ejus forma cum part. ben. & cum præt. kal; Bu. Lex.) quod continetur suprà in part. præt. kal; Av. ibi vide. Occurrit autem quibusdam locis tanquam mo. adject. ut cum 7. Aff. Gen. 23. 15. מָוֶתָּה mortuus sepelito: & in pl. m. מָוֶתִים, 2 Reg. 19. 35. & in forma pl. constr. cum 7. præt. Lam. 3. 6. כְּמָוֶתִי עוֹלָם ut mortuos seculi, &c. Bu. Lex. Deinde, 2. inde etiam No. מָוֶת m. mors; est gen. masc. nam Thau est radicalis, seu substantialis litera; Av. דָּאֵוֶת, Cocc. Av. Sunt qui pro morbo lethali aliquando funi velint, ut peste, vel lue, ut Thren. 1. Foris gladius, &c. Item pro perniciæ, afflictione & calamitate, Exod. 10. & Prov. 16. Quo modo & in Paulo ad Rom. 7. accipiunt mortale corpus, i.e. multis malis obnoxium. Judicium mortis, Deut. 19. Paulus 2. ad Cor. 1. vertit ἀποκρίματα, sententiam mortis, ipsis periculis velat nihil aliud quam mortem denunti-antibus. Sic procellæ mortis 2 Sam. 22. Pluraliter significat cruciatus letales, vel ingentia discrimina: quomodo & Paulus loquitur aliquoties; Merc. Occurrit autem nomen hoc frequens in textu, viz. simpl. locis seq. מָוֶת mors, Deut. 19. 6. 21. 22. 22. 26. 1 Sam. 5. 11. 20. 31. 26. 16. 2 Sam. 12. 5. 19. 29. 22. 5. 6. 1 Reg. 2. 26. 2 Reg. 2. 21. 4. 40. Job. 7. 15. 18. 13. 30. 23. 38. 17. Psal. 7. 14. 9. 14. 18. 5. 116. 3. 18. 6. 22. 16. 49. 15. 55. 5. 16. 89. 49. 107. 18. Prov. 2. 18. 5. 7. 27. 8. 36. 12. 28. 13. 14. 14. 27. 12. 16. 25. 14. 18. 21. Eccl. 10. 1. 18. 25. 18. 38. 18. Jer. 8. 3. 9. 20. 18. 21. 26. 11. 16. Ezech. 13. 14. Jon. 4. 9. cui etiam formæ absol. מָוֶת, מָוֶת, מָוֶת, & 7. sunt præt. ut seq. מָוֶת & mors, Job. 28. 22. Prov. 26. 18. מָוֶת mors, Exod. 10. 17. Deut. 30. 15. Ruth. 1. 17. 1 Sam. 15. 32. 20. 3. Pl. 13. 4. Eccl. 7. 1. 8. 8. 11a. 25. 8. Jer. 21. 8. מָוֶת & mors, Deut. 30. 19. מָוֶת in morte, Job. 27. 15. Psal. 6. 6. מָוֶת sicut mors, Cant. 8. 6. Lam. 1. 20. Hab. 2. 5. Item occ. etiam cum 7. & 7. præt. ad formam eandem; sic, מָוֶת ad mortem, 2 Sam. 15. 21. Job. 30. Psal. 68. 21. Prov. 24. 1. 11a. 53. 12. Jer. 15. 2. 18. 23. 43. 11. Ezech. 31. 14. מָוֶת & ad mortem, Psal. 118. 18. מָוֶת à morte, Jos. 2. 13. Job. 5. 20. Psal. 33. 19. 56. 14. 78. 50. 116. 8. Prov. 10. 2. 11. 4. Eccl. 7. 26. Hof. 13. 14. Item occ. etiam cum 7. dem. præt. & 7. parag. add. sic, Psal. 116. 15. cara est in oculis Domini, הַמָּוֶתָה הַזֶּה mors sanctorum ejus; Bu. Av. pretiosa, &c. mors misericordibus ejus; Pag. vel piorum ejus; Merc. vel quasi cum 7. locali, usque ad mortem; Cocc. In forma constr. est cum vau quiescente in cholem; sic, moriatur anima מָוֶת וְיָשָׁרִי morte rectorum, Num. 23. 10. Merc. Bu. Lex. Sic, secundum quosdam, cum 7. præt. Ezech. 33. 11. מָוֶת in morte impii: ut & cum 7. Aff. Gen. 27. 2. nec novi diem מָוֶת mortis meæ; Av. & cum 7. Aff. 2 Reg. 15. 5. usque ad diem מָוֶת mortis ejus, &c. hæc autem referri possunt & à quibusdam referuntur ad Infin. kal, ibi vide. Ex hac autem forma s. constr. מָוֶת formatur pl. m. מָוֶתִים, & in constr. מָוֶתִים mortes, prout occ. Ezech. 28. 10. מָוֶתִי עוֹלָם mortibus incircumcisorum;

Pag. Bu. mortes, h.e. mala lethifera præputiatorum; & sic cum 7. Aff. occ. etiam cum 7. præt. ut 11a. 53. 9. מָוֶתִי in mortes suas, Bu. Lex. & divitem, in mortem ejus; Av. vel propter mortes illius; Pag. In mortibus suis; h. e. passionibus ejus mortiferis; Cocc. Quidam verò recentiorum (Forsterum intelligit) hunc locum irregulariter volunt punctatum; ut alia nonnulla, non sine mysterio, pro מָוֶתִי; quasi esset forma pl. f. מָוֶת cum 7. Aff. à sing. מָוֶת excelsum; ut honesta Christi sepultura notetur, & splendida, quæ à Josepho Arimatæo, homine divite & nobili, donatus fuerit: quamvis inter impios prides & damnatos, ejus sepulchrum destinatum foret: sed nihil interim sensui detrahitur hac punctatione ratione, quæ exp. in mortibus ejus, i.e. mortis cruciatibus, vel morte tam acerba, idcirco pluraliter dixisse videtur, Merc. In mortibus suis; Bu. Conc. Item, 3. inde etiam No. heemant. cum Thau formativo præposito, מָוֶתָה f. occisio, mors, interfectio; Bu. Av. Cocc. A quo nomine dicuntur filii mortis seu occisionis, i.e. morti destinati; Bu. Lex. viri obnoxii vel adjudicati morti; Pag. Merc. qui scil. prope absunt à nece; Cocc. Occurrit autem, hoc sensu, locis seq. מָוֶתָה occisio, mors, Psal. 79. 11. 102. 21. Item, 4. hinc etiam No. heemant. cum Mem præposito; Pag. vel reduplicato; Cocc. viz. מָוֶת interfectio, occisio, mors. Est formæ instar מָוֶתִים; Av. Unde in forma pl. m. constr. sic, 11a. 16. 14. מָוֶתִי mortibus dolorum; Cocc. vel ægritudinum; i.e. ægerrimis & tristissimis; Bu. Lex. valetudinariorum; Av. vel infirmitatum; Pag. sic Ezech. 28. 8. & morieris מָוֶתִי mortibus interfecti aut vulnerati; Pag. vel prophani; Cocc. Item, 5. huc etiam reducant quidam nomen in forma absol. מָוֶת m. mors; Bu. Conc. Lex. Av. prout occurrit Psal. 9. 1. præcentori, עַל-מָוֶת de morte Labben, &c. quædam exemplaria habent conjunctim עַל-מָוֶת; cui simul pex. contractionem inest præpositio עַל; h.e. de juventute; Av. sed occ. etiam Psal. 48. 15. sic, הוּא וְהַגִּבּוֹר ille deducet nos, Cocc. vel ducturus est nos, Bu. Lex. עַל-מָוֶת ad mortem usque; i.e. מָוֶת usque ad mortem nostram, seu; usque dum moriamur; Bu. Lex. vel potius, supra, vel ultra, mortem; Cocc. Et sic propria significatio particulæ עַל retinetur, nec coacta pro signif. עַל ei imponitur. Nomen autem pl. m. מָוֶתִים & in constr. מָוֶתִי viri mortales, vide sub Rad. מָוֶת mortalis fuit; Av. & sic Bu. Lex. Notandus etiam locus suprà cit. ad Infin. hiph. Prov. 19. 18. & מָוֶתִי ad morte afficere, vel ad interficiendum eum, Pag. Sic à quibusdam exponitur, sed de eo quære in rad. מָוֶת; Pag. Bu. Lex. Item in 1 Sam. 17. 35. forma vocis 1. præt. hiph. cum præt. & aff. noranda; sic, וְהַמָּוֶתִי & interficiam illum; Pag. vel potius, peremi illum. Atque in hoc pathach migrare videtur in chirek, superveniente affixo: quod ab illo effectum sit, Merc. Cuv. Scribitur cum jod & dagefeh; ut & Hof. 2. 3. וְהַמָּוֶתִי & interficiam illam, Pag. Istud autem est sine jod post Mem. Nam aliud non puto simile præcedenti reperiri; Merc. Thau in priori dagechatum in manuscripto monet Kimchi, scil. post jod; Cocc. Item, Nu n. 16. 41. vel 17. 5. in 2. pl. m. præt. hiph. מָוֶתִים est cum chirek, pro מָוֶתִים cum pathach sub Mem, vel pro מָוֶתִים; Cocc. Item in 2 Reg. 11. 2. part. hophal, pl. m. מָוֶתִים qui morte afficiebantur. Scriptum

dicitur cum vau transposito; & legendum juxta Maforethas **מזח**; Bu Lex. Sunt etiam qui hujus significantiæ & radicis putant esse illud, Isa. 5. 13. & gloria ejus, i.e. populus gloriæ ejus, **מזח** populus famis, i.e. famelicus; illi verò exponunt, mortui seu moribundi fame; & Hieron nobiles ejus interierunt fame. Sed hoc est contra Grammaticam, quia Mem est cum Scheva: nam ex hac Radice esset cum Tzere. Radix ergo est **מזח** & significat viros seu homines famis, i.e. famelici, &c. Merc. Denique notanda est Phrasæologia frequens in textu; viz. ex Infin. kal, & fut. Hophal, **מזח** morte occidatur; Lev. 20. 9. ubi R. Sal. notat, quando sic absolute dicitur, intelligi strangulationem. R. Levi verò & alii ad hanc locutionem scribunt, ubicunque dicitur, n. orte occidatur, vult dicere, per manus domus Judicii, i.e. per Magistratum: Quando autem dicitur, morietur, vult dicere, per manum Dei; cum autem non exprimitur, quâ morte mori debeat, intelligitur mors levissima, quæ est strangulatio; Bu. Lex.

Rad. 30. **מזג** est, miscere; Pag. Atque indè nomen **מזג** m. mistio, temperamentum, mixtio, Pag. Bu. infusio; liquor qui in craterem infunditur: idem quod **מזק** inquit Kimchi. Fe rai tamen in suis scriptis frequentius per Zain efferunt, pro temperamento, seu mixtione qualitatium inter se; Merc. potus infusus & mixtus, Bu. Lex. mixtura, admistio, permistio, & propriè significat temperaturam, h.e. vinum aquâ dilutum quo scil. in calidis regionibus urebantur homines. Cogn. cum **מזק** miscuit per infusionem liquoris: hinc **מזג**, & Latinum misceo; item Germanicum Mischen; Av. Verbum **מזג** miscere, diluere, temperare, Rabbini & Chaldaei est usitatissimum; Bu. Lex. Occurrit autem nomen hoc cum **מז** dem. praf. & in pausa per camerz penult. sic, Umbilicus tuus ut crater rotundus non deficiet seu carebit **מזג** temperamento, aut mistione, Cant. 7. 2. Pag. Av. **מזג**, crama, suavis scil. & salubris liquor temperatus ad porum; Cocc. & sic Doctores appellant vinum **מזג** mistum, temperatumque aquâ; Pag.

Rad. 31. **מזח** est, exurere, comburere, Pag. impletus est, refertus est: Judæi hodierni exponunt pro inflammari & aduri. Hinc **מזח** impleo, **מזח** plenus. Verbaliter non legitur: sed indè nomen **מזח** m. consumptus, exhaustus; Bu. Lex. refertus, repletus; Av. in forma pl. m. **מזח**; Occurrit in forma pl. m. constr. Deu. 32. 24. sic, **מזח** exusti fame; Pag. exhausti, vel consumpti fame; Bu. Lex. repleti fame; hunc sensum nobis suppeditat verbum adjunctum, **מזח** & comesti (prætere, i.e. uredine) quod etiam impletionem significat, seu cibo esse refertum: ita uredine & fame reficerentur; Av. 70. **מזח** Kimchi, **מזח** שרפי, **מזח** is confert Dan. 3. 19. **מזח** succendere, & **מזח** succendere illam: quamquam fateretur Mem ibi non esse Radicale; Pag. Cocc. nam rad. est **מזח** vel **מזח**; Merc. Targum, **מזח** inflati. Quid si referamus ad **מזח**, ut notet exanguem, exsuccum, tanquam expressum? Cocc. **מזח**, postis, latus ossium, quare in **מזח** motus est. Et **מזח** anguli interni, promptuaria, penuaria, vide **מזח**; Av.

Rad. 32. **מזח** est, roborare, fortificare; Pag. verbaliter non usurpatur hæc radix, sed indè, i. nomen **מזח** m.

fortitudo; item cingulum, sic appellatum quòd lumborum sit robur. Quidam scribunt **מזח** cum sahol; Pag. Kimchi autem tantum per Tzere scribit; Merc. **מזח** zona; metonymicè robur, vires, Bu. Lex. Est cingulum in medio corpore adstringens vestimentum nè diffuatur, & metaph. pro fortitudine: nam homo cinctus expeditior & fortior redditur ad omnes labores. Hinc **מזח** medius, & indè derivata, Av. Occurrit simpl. & cum **מזח** praf. **מזח** Zona, Isa. 23. 10. & pro Zona, Pla. 109. 19. quædam exempli. habent **מזח** cum sahol. Item indè, 2. No. **מזח** idem; Pag. Bu. cingulum quo homo firmatur, & quod roborat lumbos cinctos; Av. Occurrit cum **מזח** cop. praf. **מזח** & zona, Job. 12. 21. [**מזח** fidus, astrum, signum cœleste: vide sub Rad. **מזח**; Merc.]

Rad. 33. **מזר** illegitimè natus est; verbaliter non legitur, Av. sed indè tantum no. heemant. cum Mem præposito, **מזר** m. spurius, nothus; Pag. Bu. Mamzer, natus ex aliena muliere; Av. & non ex propria & legitima uxore; Merc. Kimchi à **מזר** deducit; & utrumque Mem formativum facit, (ut in **מזר** horrea, à **מזר**) ita spurius dicitur quasi extraneus & alienus à legitima familia; apud Talmud. **מזר** dicitur quasi **מזר** macula aliena, ortès & sanguinis alieni nota: Jebammoth, fol. 76. 2. Bu. Lex. Ratio nominis eò propendit ut externum significet, & alieno seorto aut incestu natum; à rad. **מזר**; Merc. & Pag. sim. Bu.

Lex. 70. **מזר**, & **מזר**. Quid fidicium sit, quasi **מזר** ex patre semen alienante? Cocc. In Bu. Conc. rad. hæc duo significata habet. i. est in no. **מזר** spurius, Deut. 23. 3. Zach. 9. 6. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est in no. pl. m. **מזר** planetæ, signa cœlestia, Bu. Conc. ventilatores, vel, venti in septentrione; de quo tamen vide in rad. **מזר** disperfit, Av. ex qua rad. viz. in Piel, **מזר** nomen hoc derivo; Cocc. Occurrit cum **מזר** praf. Job. 3. 7. 9. **מזר** & à signis cœlestibus; Bu. Conc. & à planetis, vel stellis, frigus, scil. veniet; vel à dispersentibus, i. e. ventis A quilonariis qui nubes dispergunt, veniunt frigus; Hieron. & ab Arcturo frigus; Pag. require in part. Piel ex **מזר**; Merc. Item, indè etiam à perisique deducitur no. pl. f. **מזר** idem, Job. 38. 32. nunquid produces **מזר** signa cœlestia, Bu. Conc. planetas in tempore suo? & est sicut **מזר** planetæ, aut stellæ, inquit R. D. nam Resch, juxta eum, est loco Lamed; ut sit sensus. Nunquid produces potentia tuâ stellæ in tempore suo? i.e. in tempore singularum stellarum; Pag. commutatio talis harum literarum, Lamed viz. & Resch, reperitur in vocibus **מזר** pro **מזר** palatia ejus, Ezech. 19. 7. Am. 6. 8. vide suprà in rad. **מזר**; Merc. Cev. R. Levi scripsit **מזר** esse unam è figuris meridionalibus; Pag. quæ sic vocatur, quòd ut is existimat, non nisi per exiguo tempore conspiceretur in regione in qua erat Jobus; Cev. Targum, **מזר** dominantes planetas; Pag. vel potius, latera planetarum, aut siderum; quia non tota sidera simul oriuntur; Merc. Cev. R. Sal. **מזר** reliqua sidera; certum est, eo loco notari sidera: fortè à **מזר** corona; Cocc. de hoc nomine pl. f. vide rad. **מזר** Bu. Lex.

Rad. 34. **מזח** percussit, complofit; & dicitur de manuum complofione tantum; Bu. Lex. plaufit mani-

bus, viz. quando præ gaudio manus manui affricatur. Applausit, supplausit, complausit manus præ gaudio. Cogn. cum מחה & מחח deleuit, abstersione manus, quæ scil. debetur scriptura in tabula; Av. Est autem proprie verbum Chaldaicum; nam Targum pro Hebræo הכה percussit, habet מחה: sed est etiam metaphoricè attingere, pervenire, tendere aliquo. Occurrit in præter. kal 3. f. m. cum ו conv. præter. Num. 34. 11. מחה ו על כתר & attingit littus maris Chinnereth; Bu. Lex. & perveniet ad latus, five plagam maris Chinnereth; Pag. & feriet latus, &c. Cocc. qui cum Pag. locat hoc verbum sub Rad. seq. cum He, & scribunt ומחה prout etiam scribitur in plerisque exemplaribus: Bu. Lex. autem scribit cum Aleph, prout occurrit hoc verbum cum Aleph scriptum in infin. kal cum ה. Aff. Ezech. 25. 6. ו ימחה ידו propter complodere te manum, i. e. eò quòd complaudis manum, Bu. Lex. propter plaudere te manu; Av. & sic in fut. kal (à 3. f. m. ומחה) in 3. pl. m. כה ומחה complodant manu; Bu. Lex. plaudent manu; i. e. gratulabuntur, Av. Psal. 98. 8. Isa. 55. 12. Hæc autem in Bu. Conc. Cocc. & Pag. locantur etiam sub Rad. seq. מחה, acsi scriberentur cum Aleph pro He 3. rad.

Rad. 35. מחה est delere, eradere: tergere, abstergere: perdere disperdere; Pag. Bu. abstergendo delere significat, & ita loco amovere ut ultra non appareat; quæ significatio, licet ab altera translata, est tamen communior. Sed significat etiam ex usu linguæ Aramææ seu Chaldaicæ, pervenire; & plaudere; Merc. Cev. מחה deleuit manu abstergendo aliquid; deterfit abstergendo; idem quod מחח, & cogn. cum מחח præced. plaussit suffriando manibus; hinc מוחח, & σμυγχο, &c. Av. מחה primo significat, ferrere, Percutere; ut Ezech. 25. 6. quia feris manum; & Psal. 98. 8. & Isa. 55. 12. feriant manum, &c. Cocc. quibus in locis tamen scribitur cum Aleph 3. rad. ut in rad. præced. 2. significat, delere, abstergere; Cocc. & sic in hac signif. occ. in præter. kal 3. f. m. simpl. & cum ו conv. præter. ut & in 3. f. f. cum ו cop. præter. מחה abstergit, 2 Reg. 21. 13. ומחה & delebit, absterget, Num. 5. 23. 34. 11. Deut. 29. 20. Isa. 25. 5. ומחה & abstergit, Prov. 30. 20. & in 2. f. m. præter. kal occ. simpl. ut & in 1. sing. simpl. & cum ו conv. præter. מחה delevisisti, Psal. 9. 6. מחה deleui, Isa. 44. 22. ומחה & delebo, Gen. 7. 4. 2 Reg. 21. 13. In part. ben. kal f. m., est מוחה delensium, Isa. 43. 25. & in infin. kal occ. simpl. in forma cum cholem ante He 3. rad. sed cum ו præter. in forma cum cholem ante Thau; sic, מחה delendo, Exod. 17. 14. למחור ad delendum, 2 Reg. 14. 27. Item cum Aleph. loco He, à plerisque describitur infin. kal. cum ה. Aff. sic, מחח comploderet, Ezech. 25. 6. In imper. kal f. m. occ. simpl. & cum ו. Aff. מחה Dele, Psal. 51. 3. מחה dele me, Exod. 32. 32. In fut. kal 1. f. occ. simpl. & cum ו cop. præter. ut & cum ו. Aff. מחה delebo, Gen. 6. 7. Exod. 17. 14. ומחה & delebo, Deut. 9. 14. ומחה delebo eum, Exod. 32. 33. Item in 2. & 3. f. m. fut. kal occ. simpl. ut seq. ומחה delebis, Deut. 25. 19. ומחה delebit, 2 Reg. 21. 13. Sed in 3. pl. m. fut. kal occ. juxta plerosque cum Aleph loco He 3. rad. ומחה complodent, Psal. 98. 8. Isa. 55. 12. In Hiphil, ומחה idem cum kal, delere, abolere, abstergere, Bu. fecit,

seu jussit delere; vel absolute, deleuit; Av. Occurrit in infin. hiph. cum ו pro לה præter. sic, Prov. 31. 2. למחור ad delendum, Pag. Bu. Av. &c. est pro למחור; Pag. Bu. Cocc. Ad cohibendum; Cocc. Infut. hiph. 3. sing. ומחה, ומחה, delebit, &c. sed in 2. f. m. fut. kal occ. cum Szgol. sub Thau, & per Apocopen 3. rad He; sic, מחה deleas, Neh. 13. 14. Item occ. etiam in 2. f. m. fut. hiph. cum szgol pro pathach, sub Thau, & cum jod loco 3. rad. He; sic, מחה deleas, Jer. 18. 23. In Niphil, ומחה abstergi, deleri; Bu. Av. prout occ. in 3. pl. præter. niph. cum ו conv. præter. ומחה & delebuntur, Ezech. 6. 6. & in 3. f. m. fut. Niph. plenè est, ומחה delebitur, Deut. 25. 6. Jud. 21. 17. pro quo etiam occ. per Apocopen 3. rad. He; idque simpl. & cum ו conv. præter. ומחה deleatur, Psal. 109. 12. ומחה & deleta fuit, Gen. 7. 23. Sit ut etiam in 3. f. f. fut. niph. occ. & plenè & defectivè per Apoc. eand. & cum cametz pro pathach in ult. ob pausam; sic, ומחה deleatur, Neh. 3. 37. Prov. 6. 33. ומחה deleatur, Psal. 109. 14. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. simpl. & cum ו conv. præter. ומחה delebuntur, Psal. 69. 29. ומחה & deleti sunt, Gen. 7. 23. Atque indè nomen מחי machina bellica, quæ complodit & dejet muros; tormentum seu instrumentum militare ferendi & demolendi muros; Av. prout occurrit Ezech. 26. 9. cum ו cop. præter. ומחה & balistam, pro balistas, contra eam ponet, contra muros tuos; Pag. In nostris exemplaribus omnibus Coph est cum cametz lato. Expone autem ex mente Kimchi, & idum tormenti sui, ut arietis, vel similis machinæ bellicæ, quæ muris subruendis admovebatur. Kimchi enim hic ait שול הדין מכה. Erit autem ex significatione Syriacæ hujus verbi, de qua supra, pro percutere; Merc. Et idum turris lignæ suæ dabit in muros tuos; Pag. מחי, &c. est helepolis, aries, machina bellica ad everteudos muros; dicta, quasi percussio adversi sui; Kimchi arcum, balistam interpretatur; vel arcubalistam, prout legitur in Talmud; Bu. Lex. Fortè, arietem, ἐλέπαιον, ἀριον, significat; Cocc. R. D. autem dicit, secundum quosdam, Mem esse literam Nopheth, addititiam, & non radicalem. Nam sic invenitur in verbis doctorum, occisi כבול רחי arcu, aut balistâ. Dabit in muros tuos; quia jaciebant cum illis sagittas in muros; nè possit quispiam in muris manere aut apparere, nec præliari. In comment. autem exp. ipse Kimchi מחי, h. e. מכה idum; & כבול h. e. נגרו contra eum, vel è regione illius. Targum. ומחה & idum arietis sui, &c. Pag. Sed melius pluraliter. arietum, seu tormentorum suorum; Merc. Cev. Et helepolin disponet in muros tuos; Hebr. & delentem quod adversum est sibi: Periphrasis: Machinam verò intelligit obsidionalem, qualem describit Ammianus. Marcellinus, lib. 23. Hebræis dictam περιρρασιωδῆς; ex eo quòd instrumentum fuit expugnandis everteendisque oppidorum muris commodissimum; Jun. & machinam è regione ponet contra muros tuos, &c. Av.

Rad. 36. מחח deleuit, deterfit seu deleuit manum, perinde ut literæ in tabula scriptæ facile delentur: unde in Niphil, ומח deleuitur. Atque indè in fut. niph. 3. f. m. ומח deleatur, Psal. 109. ומח & deleuitur est, Gen. 7. & sic in 3. f. f. ומח deleatur, Psal. 109. &c. Av. qui solus ob has voces hanc statuit peculiarem Rad.

Reliqui verò eas ponunt in fut. niph. per Apoc. ex rad. præced. מחץ, ubi vide.

Rad. 37. מחץ est vulnere, percutere; (item intinxit, immerfit; Bu. Lex.) frangere, confringere; cruentare, cruore inficere; Bu. Conc. & Lex. transfundere, transfundere; Pag. fauciare; intingere. Sunt qui cum מחץ conferentes, exponant, inficere sanguine, cruentare: sicut & מחץ est inficere fermento, fermentare: nam & Pl. 68. Kimchi exp. tanquam inversum. Sunt sanè Radices vicinæ, etsi diversa significatio; Merc. ex Forst. & Av. significat desfigere, deprimere, ut Job. 25. 12. deprimit ferociam; & Deut. 33. 11. desfige lumbos, &c. & Num. 24. 8. sagittas suas altè infiget. Psal. 68. 24. ut deprimas pedem tuum in sanguine: באפף intingas, &c. vide mox מחץ. Coc. prout occ. Ordine Conc. in præf. kal 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 3. f. f. cum 1 cop. præf. & in 2. f. m. & 1. sing. simpl. ut seq. מחץ frangit, Job. 26. 12. Psal. 110. 5, 6. מחץ & frangit, Num. 24. 17. ומחץ & fregit, Jud. 5. 26. מחץ fregisti, Hab. 2. 12. מחץ vulnero, Deut. 32. 39. In imper. kal f. m. est, מחץ frange. Deut. 33. 11. & in fut. kal 1. f. occ. cum 1. Aff. cui & 1 conv. est præf. מחץ confringam eos, Psal. 18. 39. ומחץ & confregi eos, 2 Sam. 22. 38. Item, in 2. f. m. fut. kal est, מחץ cruentes, Psal. 68. 24. & in 3. f. m. occ. cum camerz in pausa, sed cum pathach, extra pausam; ut seq. מחץ frangeret, Num. 24. 8. מחץ vulnerabit, Job. 5. 18. Psal. 68. 22. Atque inde no. מחץ m. transossio, Pag. fractio, Bu. man. (nam in Bu. Lex. deest hoc nomen) cruentatio, vulneratio, vulnus; Av. q. d. deflexio; prout occurrit cum 1 cop. Isa. 30. 26. מחץ & transossionem plagæ ejus sanabat. Hieron. percussuram; Pag. & vulnus percussuræ ejus; Av. intelligitur altitudo vulneris; q. d. sanabat ex imò vulnus, ut nihil remaneat פצע, Coc. Locus autem supra cit. Psal. 68. 24. variè exponi potest; ut, מחץ intingat se, (vel, ut rubefcat) pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis, de ipso. Dicit R. D. in l. rad. quod est per metathesin literarum, sicut מחץ (vel certè, מחץ) rubefcat; i. e. ut rubefcat pes tuus in sanguine inimicorum, & rubefcat lingua canum tuorum de ipso sanguine. Verbum enim מחץ manet loco duorum. Et dictio ברום est cum camerz: quia non est in regim. genitivi, ad לשון כלביה lingua canum tuorum, sed ad מחץ ex, (aut de) inimicis. Sed propter Mem non potuit habere pathach more conjunctorum; (cum genitivo, Cev.) Idem ferè scripsit in Comment. Ut rubefcat pes tuus, ô Israel, vel, ô Deus. Et sic metaphorice dictum est secundum illud, Isa. 63. 1. Quis est iste qui venit de Edom rufus (aut rubefactus) vestibus de Borsrah? &c. & vers. 3. & aspersus sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia vestimenta mea inquinavi. Et dictio ברום in sanguine, est conjuncta ad מחץ ex inimicis, i. e. inimicorum: quanquam est distans; sed propinqua ad לשון lingua. Sunt enim multa hujusmodi in sacris literis: ut & illud, 2 Sam. 11. 2. & vidit mulierem se lavantem super tectum, vel de tecto; i. e. vidit è tecto mulierem se lavantem. Et dictio מנה, de eo, est apposita explicandi gratia. Jam enim dixerat de inimicis (aut inimicorum;) & dixit adhuc, ex eo, in singulari; i. e. de singulis eorum: vel, de eo,

scil. sanguine. Aut, de eo, i. e. de rege Assur, quem ejus filii gladio occiderunt, Pag. Alii per secundam personam exponunt, ut cruentes (seu inficias) pedem tuum sanguine, &c. Merc.

Rad. 38. מחץ est removit, inquit R. D. abradere, abscondere, Bu. Conc. rasit, erasit, deletit, &c. Rabbini enim tritissimum est hoc verbum eodem sensu cum מחץ, & reperitur etiam in Targum, ומחץ pro Hebræo מחץ, Num. 5. 23. Bu. Lex. מחץ divulsit, dilaniavit, diduxit. Cogn. cum מחץ divertit prætereundo, subduxit se; Av. Occurrit in præf. kal, 3. f. f. Jud. 5. 26. percussit Siseram ראשו מחץ præterit caput ejus; sequitur, altè depressit, plagam scil. & perrupit tempus ejus. Gradatio est; sensus, ita ut plaga descenderit intra os capitis; Coc. & abrasit seu abscondit caput ejus; Bu. Lex. conquassavit Siseram, divulsit caput ejus & cruentavit, &c. Av. removit caput illius; i. e. abscondit ab eo. Hinc מחץ dicitur instrumentum mensuræ, quo scil. removetur id quod redundat: ut baculus rotundus, apud nos, quo frumentum in modio redundans, dum mensuratur, raditur, & removetur; Pag. Id Latine dicitur horstorum; Cev.

Rad. 39. מחץ duo habet significata in Bu. Conc. Primum est, cras, crastinum, Pag. Bu. & synecdochicè, pro quovis tempore postero, posthac, imposterum; ut Exod. 13. 14. Bu. Lex. Quidam ex significatione nominis sequentis, deducunt, ut sicut מחץ est pretium, seu commutatio rerum; sic, מחץ est commutatio temporis, quod est cras; Merc. Crastinus dies, quasi commutatio dierum dictus; Av. Interdum autem non præcisè pro die crastino; sed, ut dictum, pro tempore subsequente sumitur; ut Deut. 6. & alias. Adjectivè exponitur cum nomine יום, pro die crastino; item cum על pro crastino tempore. Non mutatur cum adjuncto. Sensus loci, Gen. 30. 33. sic patet; & testificabitur pro me iustitia mea die מחץ crastino, i. e. suo tempore quandoque opus erit. Merc. Occurrit autem frequens in textu, simpl. locis seq. מחץ cras, Gen. 30. 33. Exod. 8. 25. 9. 5, 18. 10. 4. 13. 14. 16. 23. 17. 9. 32. 5. Num. 14. 25. 16. 7, 16. Deut. 6. 20. Jos. 3. 3. 4. 6, 21. 11. 6. 22. 24. 27. 28. Jud. 19. 9. 20. 28. 1 Sam. 9. 16. 11. 9, 10. 19. 11. 20. 5, 12, 18. 1 Reg. 19. 2. 20. 7. 2 Reg. 6. 28. 7. 1, 18. 10. 7. 2 Chr. 20. 16, 17. Esth. 9. 13. Prov. 27. 1. Isa. 22. 13. 56. 13. cui etiam 1 & 2 sunt præf. ומחץ & cras, Exod. 19. 10. Jos. 22. 18. 1 Sam. 28. 19. 2 Sam. 11. 12. Esth. 5. 5. Prov. 3. 28. מחץ in crastinum, Exod. 8. 6, 19. Num. 11. 18. Jos. 7. 13. Esth. 5. 12. Atque inde No. heemant, cum Thau in fine, מחץ fidem, cras, commutatio hodierni diei in crastinum sequentem; procrastinatio; Av. Atque sic occurrit cum ה, ל, מ, ו, מחץ & 1 præf. ut seq. המחץ crastinum, Num. 11. 32. למחץ in crastinum, Jon. 4. 7. למחץ crastino, Gen. 19. 34. Exod. 9. 6. 18. 13. 32. 6, 30. Num. 17. 6, 23. Jos. 5. 12. Jud. 6. 38. 9. 42. 10. 4. 1 Sam. 5. 3, 4. 11. 11. 18. 10. 3. 18. 2 Reg. 8. 15. 1 Chron. 10. 8. Jer. 20. 3. ומחץ & a crastino, Lev. 7. 16. 19. 6. 2 Sam. 11. 12. למחץ in crastinum, 1 Chron. 29. 21. sed occ. etiam in forma constr. cum pathach scil. in ult. idque cum 1 præf. locis seq. למחץ crastino, Lev. 23. 11, 15, 16. Num. 23. 3. Jos. 5. 11. 1 Sam. 20. 27. Item cum 1 præf. & 1. Aff. est, למחץ in crastino ipsorum, 1 Sam. 30. 17. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. מחץ pretium, Pag. Bu. & c. Quidam cum מחץ vendere

dere conferunt, quasi sit pretium quod pro re vendita datur; vel id quod pro re alia datur, ut fiat commutatio; Merc. מחיר est commutatio, pretium, & omne quod commutando datur pro re alia: pars quæ datur pro alia parte. Cogn. cum מחר contrivit in partes; hinc per literarum metathesin Latinum No. merx, & verbum mercor, &c. Av. qui hoc nomen statuit radicale; & inde derivat No. præced. מחר cras, commutatio dierum &c. Fortè מחר est à מחר, aut quia postridie sive die stato, imposterum solet pretium rei emptæ dari; 70.

ἀλλὰ γὰρ ἀντάλλαγμα. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ו & præf. ut & cum ה. Aff. מחיר pretium, 1 Reg. 21. 2. Prov. 17. 16. Isa. 55. 1. ו מחיר & pretium, Deut. 23. 19. Prov. 27. 26. במחיר pro pretio, 2 Sam. 24. 24. 1 Reg. 10. 28. 2 Chron. 1. 16. Isa. 45. 13. Jer. 15. 13. Lam. 5. 4. Dan. 11. 38. Mich. 3. 11. מחירה pretium ejus, Job. 28. 15. In forma pl. מחירים pretia; occurrit in forma pl. m. constr. cum ב præf. & ה. Aff. sic, במחיריהם pretiis eorum, Psal. 44. 13. Notandus autem locus supra cit. de nomine מחרת in forma constr. cum ב præf. viz. Lev. 23. 11. מחרת השבת postridie Sabbati, h. e. die dominico, vel die Solis, prima Sabbatorum. Et v. 16. השבת השביעית השבת מחרת, ועד מחרת ad primam hebdomadis (Dominicam) septimam: ubi 70. εὐς θῆ;

ἐπαύριον τῆς ἐχθρῆς ἐβδόμη. Sed dicendum, τῆς ἐβδόμης ἐβδόμη. Et sic male ad vers. 11. τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης. quum potius sit, τῇ ἐπαύριον τῆς ἐβδόμης: nam ἐβδόμη est Sabbatum. Cæterum Judæi intelligunt secundam diem festi paschatis. Sadducæi autem primam septimanæ, ועד מחרת שבת. Hosce, ut sibi videretur, confutat R. Levi ad Jos. 5. 11. quia ibi dicitur הפסח מחרת; edisse Israelitas de fructu terræ postridie paschatis: quod illi de novis frugibus intelligunt; quasi jam tum messem facerent Israelitæ. Hinc ἡμέτερον παύριον Sabbatum, ἡμέτερον, h. e. πρότερον τῆς δευτέρας, Luc. 6. 1. unde Num. 33. 3. הפסח מחרת dicitur postridie paschatis; Cocc. vel locus Lev. 23. 11. intelligendus de crastino, pro in crastinum Sabbathi; ut R. D. inquit, Pag. Item locus 1 Sam. 30. 17. considerandus; viz. & percussit eos David à crepusculo, scil. diei illius, ועד הערב & usque ad vesperam scil. sequentis diei, למחרת in crastinum ipsum, i. e. usque manè quod fuit cras: & dixit in crastinum eorum, quia manè diei secundi erat, vel est crastinum duorum crepusculorum, inquit R. D. in l. Rad. quæ scil. transferant; & in comment. à crepusculo; i. e. vespera diei hujus, usque ad vesperam diei secundi: & tota ipsa vespera usque, manè, quod est cras. Et dictio, ועד & usque, manet loco duarum, ac si dicat, & usque in crastinum ipsum. Targum non expressit vim ipsius Mem, i. e. eorum; (& sic & quidam alii censent literam Mem ad calcem esse paragogicam; Merc.) sic enim vertit, à crepusculo usque ad tempus vesperæ diei, qui est post eam; i. e. diei sequentis: & sic Doctores Hebræorum non exprimunt: dicunt enim duo crepuscula fuerunt, crepusculum diei. & venit nox: crepusculum noctis, & venit dies, Pag. postridie eorum, h. e. postero die quàm depradati erant Zicklag; Cocc. A crepusculo usque ad vesperam postridie (expeditionis in) eos: Hebr. postridie eorum; Jun. [מחרת Chald. adve-

nit, pervenit, vide in Conc. Chald. & מחרת lectus, vide in Rad. מחרת.]

Rad. 40. מטט est, nutare, declinare, Pag. dimotus est, lapsus est, hallucinatus est: idem significat quod מוט motus est; Av. Non occurrit in Kal, sed in niph. מוט, dimoveri, dilabi; Bu. Lex. idem quod kal, dimotus est; Av. Occurrit in præf. niph. 3. pl. Psal. 17. 5. מוט non nutaverunt pedes mei; Pag. nè dimoveantur, &c. Bu. Lex. Av. In quibusdam Codicibus, inquit R. D. invenitur cum dagech, & sic est ex hac rad. In aliis verò etiam sine dagech, & sic est ex rad. ש, in qua etiam est ille locus citatus; Pag. Si esset absque dagech, tunc radix esset מוט; Bu. Lex. Sed ex hac radice מטט potest esse particula מטה vel מטה deorsum, infernè, infra, Pag. Bu. Cocc. Potest tamen derivari à rad. מטה, ubi plerique etiam illud ponunt; sed in Bu. Conc. hic locatur, prout occurrit simpl. & cum ו, ו מטה præf. ut seq. מטה vel מטה infra, Deut. 28. 43. Prov. 15. 24. מטה vel מטה infra, Deut. 28. 13. 2 Chron. 32. 30. Ezr. 9. 13. Eccl. 3. 21. Isa. 37. 31. Jer. 31. 37. מטה vel מטה infra, 1 Chron. 27. 23. Ezech. 1. 27. 8. 2. מטה vel מטה ab infra, ab inferiore parte, Exod. 26. 24. 27. 5. 28. 27. 39. 20. 36. 29. 38. 4.

Rad. 41. מטל; unde מטיל m. virga, baculus; Pag. alii malleum magnum exponunt; alii canalem per quam exoneratur aqua, cum Hieronymo, reducentes ad טל; ut Mem sit servile; Merc. מטל est vectis, palus, Bu. Lex. metallum; quævis materia dura & ponderosa ex visceribus terræ eruta & effossa; ut aurum, argentum, cuprum, stannum, plumbum, ferrum. Cogn. cum מטל tulit pondus aliquod, portavit: item cum מטל eruit, nam metalla eruuntur ex fodinis terræ: hinc מטל metallum, &c. Av. Occurrit cum ב præf. sic, Job. 40. 13. Ossa ejus כמטל ברוך tanquam baculus ferreus; Hieron. velut fistula æris; Pag. sicut vectis ferreus; Bu. Lex. instar vectis ferrei, Cocc. ut metallum ferri; Av. Videtur dici quasi מטל, ab הטל; Cocc.

Rad. 42. מטר pluit maturè, compluit, depluit, implit; & dicitur de pluvia matura, h. e. quæ tempestive dimittitur, & quæ maturat segetes, ut celerius crescant, seu ad maturitatem properent. Cogn. cum מטר priusquam, antequam, h. e. maturius quam; item cum מטר aperuit liberè: nam pluvia liberè dimittitur coelo aperto & non clauso. Hinc, maturo, maturus, h. e. tempestivus: nam propriè significat illam pluviam quæ demittitur priusquam semen aut gramen nascatur; hinc & imber, &c. Av. Non reperitur in Kal, sed Niph. & Hiphil: vide post nomen. Nam inde est no. מטר m. pluvia; Bu. Lex. Cocc. pluvia fecunda, maturans segetes; quæ scil. demittitur antequam gramen seu eorum nascatur; Av. Interdum jungitur ei מטר, synonymum: quanquam quidam dicunt מטר esse nimbium, i. e. pluviam vehementem; Pag. & juxta quoidam est cogn. cum מטר quod est humectari; quòd pluvia liquefaciat, humectet & dissolvat dura: generale autem nomen est ad quamcunque pluviam: ut supra dictum in מטר; Merc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. מטר pluvia, Deut. 11. 17. 2 Sam. 1. 21. 1 Reg. 8. 35. 36. 18. 1. 2 Chron. 6. 26. 27. 7. 13. Job. 5. 10. 36. 27. 37. 6. Pl. 147. 8. Prov. 28. 3. Isa. 5. 6. Zach. 10. 1. Item cum ו, ה, ב,

[illegible]

14. 14. לַמִּיִּם in aquam, Jof. 7. 5. לִמְיָם inter aquas, Gen. 1. 6. לַמִּיִּם vel לְמִיִּם ad aquas, Exod. 17. 3. 2 Reg. 2. 21. Ifa. 55. 1. Jer. 14. 3. Am. 8. 11. מִמַּיִם ex aquis, 2 Sam. 22. 17. Pſal. 18. 17. 144. 7. Ezech. 19. 10. 31. 5. fed occetiam cum ךְּ dem. præf. & הַ locali in fine, idque tam in forma per pathach quam per cametz, fic, הַמַּיִם ad aquam, Exod. 7. 15. הַמַּיִם ad aquam, Exod. 8. 16. fed occetiam in forma duali conſtr. fic, מַיִם aquæ, aquas, &c. Gen. 7. 7. 36. 39. Exod. 15. 19. Num. 5. 18. 23, 24. 8. 7. &c. ad Nah. 3. 14. in 70. circ. l. ſeq. etiam formæ conſtr. מַיִם, מַיִם, מַיִם ſunt præf. ut ſeq. וַמַּיִם & aquæ, Gen. 7. 10. Pſal. 73. 10. בְּמַיִם in aquis, Num. 19. 21. 31. 23. Deut. 32. 51. Jof. 3. 13. Job. 9. 30. לְמִיִּם ad, in aquam, Num. 19. 9. 20. 24. Jof. 16. 1. Ifa. 22. 10. Am. 5. 8. מִמַּיִם ex aquis, Gen. 9. 11. Num. 5. 19. וּמִמַּיִם & ex aquis, Ifa. 48. 1. Item in forma conſtr. occurrit ſervato utroque Mem; Bu. Lex. vel in forma duali conſtr. duplicata; Pag. fic, מַיִם aquæ, 2 Reg. 7. 19. 8. 2. Jof. 4. 7. 2 Reg. 5. 12. 2 Chron. 32. 3, 30. Job. 24. 19. 2 Reg. 18. 27. cui etiam formæ conſtr. geminatz מַיִם & מַיִם ſunt præf. fic, לַמִּיִּם ad aquas, Dan. 12. 6, 7. מִמַּיִם de aquis, Exod. 4. 9. 7. 24. & in hac forma cum utroque Mem occetiam cum affixis variis; ut cum ךְּ, pro ךְּ, ob pauſam; vel cum ךְּ (cui etiam i cop. eſt præf.) ut & cum ךְּ, ךְּ, ךְּ, ךְּ Aff. quorum quibuſdam i cop. eſt etiam præf. prout ſequuntur, מַיִם aquas meas, 1 Sam. 25. 11. וַמַּיִם & aquas meas, Hof. 2. 7. מַיִם aquas noſtras, Lam. 5. 4. מַיִם aquas tuas, Ex. 23. 25. Num. 20. 19. Deut. 29. 11. וַמַּיִם & aquas tuas, Ezech. 12. 18. מַיִם aquæ ejus, ſuæ, Num. 20. 8. Pſal. 46. 4. Ifa. 33. 16. 57. 20. 58. 11. Jer. 46. 7. Ezech. 47. 12. מַיִם aquæ ejus, Jer. 6. 7. 50. 38. מַיִם aquæ eorum, Exod. 7. 19. Pſal. 105. 25. Ezech. 32. 14. וַמַּיִם & aquas ſuas, Ezech. 12. 19.

Rad. 45: מין m. est species, Pag. Bu. Quidam reducunt ad מנה, quod est numerare, ut significet conditionem qua res ab aliis generibus distinguitur: Speciem Logici appellant; Merc. species scil. quæ uni soli convenit; idea quæ ab aliis substracta est: cogn. cum מנה distribuit specificè vel singulatim; Av. Occurrit autem No. hoc, cum ל præf. ante הוּ, & הוּ. Aff. ut seq. למינו ad speciem suam, Gen. 1. 11. Lev. 11. 5, 22. Deut. 14. 14. למיניה ad speciem suam, Gen. 1. 24, 25. 6. 20. 7. 14. Lev. 11. 17, 22, 29. Deut. 14. 15. למיניה ad speciem suam, Gen. 1. 24, 25. 6. 20. 7. 14. Lev. 11. 14, 19. Deut. 14. 13, 18. Ezech. 47. 10. In forma pl. מנין, & in constr. מני species, vel genera, &c. Occurrit cum ל præf. & הוּ Affic. למיניה ad, vel in, juxta, species suas; Bu. Lex. & Conc. Av. Gen. 1. 21. ubi tamen scribitur defectivè absque jod ult. pl. constr. & proinde quidam sumunt pro singulari, pro מין, Cocc. secundum speciem suam; Pag. Atque inde, i. quidam hinc derivant nomen תמינה imago alicujus speciei, effigies quæ ab alia specie est substracta; Av. &c. de eo autem vide supra sub Rad. מין. Ab hac autem Rad. מין Judæi sectas in religione מינים vocant, & hærefes & hæreticos; Merc. Item huc etiam quidam reducunt, 2. No. pl. מין organa, Bu. Conc. instrumenti musici nomen erat, forsitan, à variis & inter se distinctis chordis, prout occurrit Psal. 150. Sed ad Radicem מן vel מנן reducendum videtur obdagesch; Merc. ubi etiam plerique id locant; ibi vide.

Rad.46. χ est premere, exprimere, emungere; Pag.

Atque inde No. מִיָּק m. premens, (est enim No. participle) pressor, emulsor, seu, qui emungit; Pag. Bu. Coc. Occurrit cum דִּם dem. præf. sic, מִיָּק premens, pressor, Isa. 16.4. Item, inde etiam No. מִיָּק idem, pressor, emulsor; & Pag. vel potius substantivè, pressura, expressio, seu compressio, Bu. Lex. Merc. pressio, Coc.) observa autem Radices quasdam, viz. מִיָּק, מִיָּק, מִיָּק, מִיָּק idem valere; Merc.) Occurrit simpl. & cum י cop. præf. sic, מִיָּק pressura, Prov. 30.33. מִיָּק & pressura, Prov. 30.33.

Rad. 47. מִיָּק est, dissolvere, liquefacere; Pag. מִיָּק vel מִיָּק, in præf. kal, מִיָּק mucuit, mucidus fuit; item contabuit; vel emarcuit; nam res mucidæ contabescunt & emarcescunt. Idem quod מִיָּק, & est cogn. cum מִיָּק מִיָּק macuit, emaceratus est; Av. In Niphal, מִיָּק tabescere, contabescere; Bu. Lex. Unde in fut. niphal, מִיָּק contabescet; Atque inde in 3. pl. m. מִיָּק tabescunt, Lev. 26.39. ubi etiam scribitur cum cametz pro pathach, ob pausam, sed sine dagesch in Koph; sic, מִיָּק idem, & ibid. Alii verò hæc referunt ad מִיָּק, ubi vide. In hiphil, מִיָּק tabificum esse, contabescere, Bu. Lex. In fut. hiph. 3. fm. מִיָּק: unde in 3. pl. m. מִיָּק dissolvent, & loquentur, &c. i.e. dissolvent verbis suis; Pag. contabescunt; Bu. Lex. vel dissoluti sunt; intransitivè. Quidam exp. fætere, vel facere fætere: sed est planè idem cum מִיָּק, quod magis est in usu; & est, dissolvi, liquefieri, contabescere, Merc. tabidi sunt; Bu. Conc. Psal. 73.8. mucescent, vel marcescent, &c. Av. qui statuit esse fut. kal pl. m. huius Rad. מִיָּק. Item inde iuxta Av. est No. מִיָּק m. mucus fætidus, macor, qui diutino firu contrahitur, marcor; prout occ. Isa. 5.24. cum י præf. sic, Radix eorum כִּימִי, ut mucor seu marcor erit, &c. Av. Hoc autem nomen etiam vide in Rad. מִיָּק, nam ibi à plerisque locatur, sicut & quædam alia à quibusdam hic posita;

Rad. 48. מִיָּק est mutare, permutare, commutare, Pag. Av. immutavit, dedit partem pro alia parte, idem quod מִיָּק; & cogn. cum מִיָּק amarus fuit, & מִיָּק amaricavit, i.e. commutavit dulce in amarum. Hinc מִיָּק, מִיָּק fortior partes; Av. Non occurrit in kal, sed in Hiphil, מִיָּק, idem cum kal, fecit commutationem, immutavit, Av. Occurrit in præf. hiph. 3. fm. simpl. sic, מִיָּק mutavit, Jer. 2.11. sed cum י Interrog. præf. occurrit cum jod post He hiph. sic, ibid. Jer. 2.11. מִיָּק nunquid mutavit gens Deos? Pag. ubi Kimchi notat jod interponi inter He & Mem, quod sit signum Hannach, seu vocalis longæ; vel, ut ex duobus sit compositum, viz. ex מִיָּק & מִיָּק, hoc sensu; Num mutavit, & num extulit gens ulla Deum alium à suo? ut מִיָּק sit sicut מִיָּק à מִיָּק: sed præstat jod ex abundanti adjectum; Merc. Cev. An mutaverit, &c. Bu. Conc. In Infin. kal, occ. cum Tzere in ult. vel cum י præf. & chirek magno in ult. sic מִיָּק commutando, Lev. 27.10, 33. מִיָּק in commutando, f. sal. 46.3. In fut. hiph. occ. 1. sing. & 3. fm. cum chirek magno, vel cum Tzere in ult. cui priori formæ eum jod hiph. מִיָּק est etiam Aff. ut & in 3. pl. plenè cum י conv. ut seq. מִיָּק commutabo, Hof. 4.7. מִיָּק commutabit, Lev. 27.10. Mich. 2.4. מִיָּק mutabit, Psal. 15.4. Ezech. 48.14. מִיָּק commutabit illud, Lev. 27.33. מִיָּק mutarunt, Psal. 106.20. Atque inde No. מִיָּק f. (cum Thau heemant. præposito, Pag.) commutatio, permutatio, Pag. Bu. Av. Occurrit cum דִּם dem. præf. sic, מִיָּק

commutatio, permutatio, Ruth. 4.7. & in forma constr. מִיָּק idem; unde cum י Aff. occ. simpl. & cum י cop. præf. ut & cum י Aff. post י cop. præf. ut seq. מִיָּק permutatio ejus, Job. 15.3. 1. 20.18. מִיָּק & permutatio ejus, Lev. 27.10, 33. מִיָּק & permutatio ejus, Job. 28.17.

Rad. 49. מִכָּךְ, in præf. kal מִכָּךְ est, depauperari, attenuari, pauper effici, Pag. Bu. labefactare, deprimi, infirmari: idem cum מִיָּק; Kimchi per humiliari exponit; Merc. מִכָּךְ macuit, macruit, maceratus est, emaciatus est; sed dicitur de facultatibus macilentis, & exhaustis: unde etiam potest exponi pro depauperari; idem quod מִיָּק, & cogn. מִכָּךְ macuit, emarcuit, macridus fuit. Hinc Latinum maceo, macesco, emacio, &c. Av. Occurrit autem in præf. kal, 3. fm. vel potius in part. kal fm. nam est part. cum sit cum cametz, nec in pausa; idque simpl. & cum י cop. præf. ut seq. מִכָּךְ attenuatur, Lev. 27.8. מִכָּךְ & attenuatus, Lev. 25.47. In fut. kal, 3. fm. est cum Schurek loco cholem (ut יִרְוֹן & יִרְוֹן; Pag.) pro מִיָּק, sic, מִכָּךְ attenuatus fuerit, Lev. 25.25, 30, 39. & in 3. pl. m. fut. kal, (ut מִכָּךְ) occ. cum י conv. præf. מִכָּךְ & humiliantur, deprimunt se, Psal. 106.43. In Niphal, מִכָּךְ idem, attenuatus est, &c. Pag. Bu. Item infirmatus est, iniminutus est, Bu. Lex. emaciatus, maceratus est; Av. Unde in fut. Niph. 3. fm. est, מִכָּךְ attenuatur, Eccl. 10.18. In Hophal, מִכָּךְ, vel cum kibbutz & dagesch pro schurek, מִכָּךְ attenuari, Bu. factus est marcescere, emaciatus est; & in hac forma occ. cum kibbutz ante dagesch in præf. hoph. 3. pl. m. cum י cop. vel conv. præf. sic, מִכָּךְ & depauperabuntur, sive humiliabuntur; Pag. & attenuantur; Bu. Lex. & deprimuntur; Bu. Conc. Job. 24.24. & emaciabuntur; ubi Mem habet (scheva allevatum, ideoque in Caph sequente omittitur dagesch forte; Av. Nam est pro מִכָּךְ; Bu. Lex. R. Jos. Kimchi scribit Radicem esse מִכָּךְ, & probat ex eo, quod Doctores locum humilem appellent מִכָּךְ, & quoniam Caph est absque dagesch; sed hoc non obstat, inquit R. D. nam מִכָּךְ prædictum est similiter à מִכָּךְ ex Niphal, instar מִכָּךְ & מִכָּךְ, & מִכָּךְ est absque dagesch in Caph, ut מִכָּךְ pro מִכָּךְ; Merc. vel est Imper. hoph. pro מִכָּךְ submittere, desidite parum; Coc. qui solus sumit pro Imper. hoph. reliqui omnes pro præf. hoph.

Rad. 50. מִכָּר in Bu. Conc. duo significat; i. est vendere; tradere; dare; Pag. Quidam cum מִכָּר pretium, conferunt; sed hæc literæ permutabiles non sunt, Merc. מִכָּר vendidit, tradidit quasi venditum; Bu. Lex. vendidit merces, venditavit, venum dedit. Cogn. cum מִכָּר commutatio; nam vendere, nihil aliud est quàm commutare merces pro pretio aut aliis merimoniis: Hinc Latini per metath. literarum, acceperunt, mercor, mercator, merx, mercatura, &c. Av. Occurrit autem in præf. kal, 3. fm. simpl. & cum י cop. vel conv. præf. ut & cum י pro י, ob pausam, & cum י Aff. cui & י cop. est præf. & cum י Aff. ut seq. מִכָּר vendidit, Lev. 25.27. 27.20. מִכָּר & vendiderit, Lev. 25.25. מִכָּר vendidit nos, Gen. 31.15. מִכָּר vendidit illum, Exod. 22.1. מִכָּר & vendidit eum, Exod. 21.16. Deut. 24.7. מִכָּר vendidit eos, Deut. 32.30. & in 3. fm. præf. kal, est, מִכָּר vendidit, Ruth. 4.3. Item in 1. sing. præf. kal, occ. simpl. cum cametz penult. pro pathach, & cum י conv. præf. מִכָּר vendidi, Isa. 50.

1. וּמִכְרָתִי & vendam, Ezech. 30. 13. Joel. 4. 8. & in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præt. cui ult. etiam 2 est Aff. sic, וּמִכְרָוּ vendiderunt, Gen. 37. 37. 47. 20. 22. Joel. 4. 3. וּמִכְרוּ & vendent, Ex. 21. 35. וּמִכְרוּ & vendent eos, Joel. 4. 8. & in 2. pl. m. præt. kal, est, וּמִכְרַתֶּם vendidistis, Gen. 45. 4. 5. Joel. 4. 6. 7. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1, וְהָיָה & 2 præt. מִכֹּר vendens, Lev. 25. 16. וְהָיָה מִכֹּר vendens, Ezech. 7. 13. וְהָיָה מִכֹּר & vendens, Ezech. 7. 12. כְּמוֹכָר sic & vendens, Isa. 24. 2. ut & in forma pl. m. absol. & constr. occ. cum 1 cop. præt. cui etiam ult. וְהָיָה וּמִכְרוּ & vendentes; Neh. 13. 16. וּמִכְרוּ & vendentes, Neh. 13. 20. וּמִכְרוּ & vendentes ipsas, Zach. 11. 5. Item in part. ff. ben. kal, in forma cum duplici sǵgol ante Thau, occ. cum 1 dem. præt. וְהָיָה מִכֹּר quæ vendebat, Nah. 3. 4. In Infin. kal, occ. plenè sic, מִכֹּר vendendo, Deut. 14. 21. cui etiam formæ plenæ cum cametz penult. 1 cop. est præt. וּמִכֹּר & vendendo, Deut. 21. 14. sed in forma cum Scheva penult. occ. cum 1 præt. sic, לְמִכֹּר ad vendendum, Neh. 10. 32. sed cum 1, Aff. cholem transp. & mutatur in cametz chatuph post 1 præt. sic, לְמִכְרָה vendendi eam, Ex. 21. 8. sed cum 1, Aff. cholem transp. & mutatur in chirek; sic, מִכֹּר vendere eos, Neh. 13. 15. Am. 2. 6. In Imper. kal, f. m., מִכֹּר, sed cum 1, parag. cholem mutatur in chirek penult. prout etiam mutatur in 2. f. m. sic, מִכְרָה vende, Gen. 25. 31. וּמִכְרָה vende, 2 Reg. 4. 7. In fut. kal, vende, 2. f. m. occ. simpl. & cum 1, וְהָיָה מִכְרָה vendes, Pl. 44. 13. Prov. 23. 23. וְהָיָה מִכְרָה vendes eam, Deut. 21. 14. & in 3. f. m. fut. kal, occ. plenè cum cholem in ult. sed ante maccaph cum cametz chatuph in ult. sic, וּמִכֹּר vendet, Exod. 21. 7. Lev. 25. 29. Jud. 4. 9. וּמִכֹּר vendet, Lev. 25. 15. cui etiam formæ plenæ 1 conv. est præt. & huic cum 1 conv. 1 est Aff. וּמִכֹּר & vendidit, Gen. 25. 33. 1 Sam. 12. 9. וּמִכֹּר & vendidit eos, Jud. 2. 14. 3. 8. 4. 2. 10. 7. & in 3. f. m. fut. kal, occ. cum 1 conv. præt. ut & in 1. pl. m. (וּמִכְרוּ) occ. cum 1 cop. præt. & 1, וּמִכֹּר Aff. sicut & in 2. pl. m. simpl. sic, וּמִכְרוּ & vendidit, Prov. 31. 24. וּמִכְרוּ & vendemus eum, Gen. 37. 27. תִּמְכֹּר venditis, Lev. 25. 14. Neh. 5. 8. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præt. וּמִכְרוּ vendent, Ezech. 48. 14. וּמִכְרוּ & vendiderunt, Gen. 37. 28. In Niphal, נִמְכַּר venditus fuit, vendidit se, Bu. Lex. venditus est à seipso, venundatus est: Av. & occurrit in 3. f. m. præt. niph. simpl. & cum 1 cop. vel conv. præt. ut & in 3. pl. m. 1 cop. præt. item in 2. pl. m. & 1. pl. præt. niph. simpl. ut seq. נִמְכַּר venditus fuit, Lev. 25. 48. Plal. 105. 17. וְנִמְכַּר & vendiderit se; vendetur, Ex. 22. 3. Lev. 25. 39. 47. 27. 27. וְנִמְכַּר venditi fuerunt, Neh. 5. 8. וְנִמְכַּר venditi essis, Isa. 50. 1. 52. 3. וְנִמְכַּר venditi sumus, Esth. 7. 4. In part. niph. à f. m. נִמְכַּר venditus, occ. in pl. m. cum 1 dem. præt. וְנִמְכַּר venditi, Neh. 5. 7. In Infin. Niph. וְנִמְכַּר vendi, occ. cum 1 Aff. sic, וְנִמְכַּר vendi eum, Lev. 25. 50. In fut. niph. occ. in 3. f. m. & f. ut & in 3. pl. m. ut seq. וּמִכֹּר vendetur, Lev. 25. 34. 27. 28. Deut. 15. 12. Jer. 34. 14. וּמִכֹּר vendetur, Lev. 25. 23. וּמִכֹּר venditur, Lev. 25. 42. In hithpael, וְנִמְכַּר vendidit, dedit se, Bu. Lex. Av. Occurrit in præt. hithp. 3. f. m. simpl. & in 2. pl. m. cum 1 conv. præt. וְנִמְכַּר vendidit se, 1 Reg. 21. 25. וְנִמְכַּר & venderis vos, Deu. 28. 68. In Infin. hithp. occ. cum 1, Aff. sic, וְנִמְכַּר vendi te, 1 Reg. 21. 20. & in fut. hithp. à 3. f. m. וְנִמְכַּר vendet seipsum, occ. in 3. pl. m. cum 1 conv. præt. וְנִמְכַּר & vendiderunt se, 2

Reg. 17. 17. Atque indè nomina, i. מִכֹּר m. venditio, res venalis, venale; pretium; Pag. Bu. Av. mercimonium & quicquid dividitur mercaturâ; Av. Occurrit simpl. & cum 1, וְהָיָה מִכֹּר Aff. venditio; pretium; res venalis, Neh. 13. 16. מִכְרָה pretium ejus, Prov. 31. 10. מִכְרָה pretium venditionis ipforum, Num. 20. 19. Et 2. indè etiam No. heemant. cum Mem præposito, מִמְכֹּר m. venditio, omnis res vendibilis, quicquid venundatur, merx venalis; Av. Occurrit simpl. & cum 1 dem. præt. in forma scil. absol. sic, מִמְכֹּר venditio, Lev. 25. 14. Neh. 13. 20. הַמִּמְכֹּר venditio, Ezech. 7. 13. & in forma constr. occ. simpl. & cum 1 Aff. מִמְכֹּר venditio, Lev. 25. 25. 33. מִמְכֹּר venditio ejus: venditionis suæ, Lev. 25. 27. 28. 29. 50. In forma pl. m. מִמְכָּר, & in constr. מִמְכָּר venditiones; vel pretium rerum venditarum, Bu. Lex. Unde cum 1, Aff. est, מִמְכָּר venditiones ejus, Deut. 18. 8. Item, 3. hinc etiam No. heemant. cum Mem præposito, & Thau in fine post duplicem sǵgol; sic, מִמְכָּר venditio, jus venditionis, Bu. Av. prout occurrit loco seq. מִמְכָּר venditio, Lex. 25. 42. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est gladius, machzra; item eommoratio, conversatio assidua; Bu. Conc. idque in No. מְכֹרָה vel מְכֹרָה, f. commercium, negotiatio, Bu. Lex. in forma constr. est, מְכֹרָה: unde cum 1, Aff. est מְכֹרָה negotiatio eorum, Bu. Lex. conversationis ipforum; Bu. Conc. Ezech. 29. 14. & in forma pl. f. מְכֹרָה negotiatioes, vel conversatioes; sed occ. cum Aff. וְהָיָה, & cum kibbutz pro schurek sub Caph; sic, מְכֹרָה negotiorum, vel conversatorum tuarum; Ezech. 21. 30. Bu. Conc. & Lex. Sed occ. etiam in forma cum cholem post Caph, ante idem Aff. sic, מְכֹרָה idem, commercia tua, Ezech. 16. 3. Bu. Lex. vel conversatioes tuæ; Bu. Conc. Hæc autem formarem à כֹּר & quidam volunt Caph esse pro Gimel, quasi essent à sing. מְכֹרָה peregrinatio, à Rad. גֹּר; Bu. Lex. Item hinc etiam plerique deducunt No. מְכֹרָה f. machzra; gladius, quo occiduntur illi qui jure alicujus sunt venundati & traditi; Av. Hinc מַחֲזָרֵם gladius, & c. Av. Nam Græci nomen מַחֲזָרֵם ab Hebræis usurpârunt; Pag. In forma pl. f. מְכֹרָה conventiones vel pactiones; Bu. Lex. vel habitationes; Quidam in Pag. aut gladii, juxta R. D. in Pag. Occurrit autem cum 1, Aff. sic, מְכֹרָה pactiones eorum, Gen. 49. 5. quibus scil. Sichemitas in fœdus transmiserunt, juxta Ab. Ezram: sed R. Sal. gladium exp. qui Græcè dicitur מַחֲזָרֵם, Bu. Lex. Simeon & Levi fratres, arma violenta, macharæ eorum; Av. conversatioes ipforum; Bu. Conc. quidam, commutationes exp. ut ad hanc Radicem pertineat: quod scil. spolia abstulerunt gladio injuriæ; Merc. מְכֹרָה venditur esse pugiones, מְכֹרָה aut simile quid; Coc.

Rad. 51. מַלל succidit, præcidit, absceidit, refecuit; sed si de sermone usurpatur, significat raptim, præcisè seu compendiosè loqui, innuere & significare; h. e. totam sententiam uno membro comprehendere, & ferè Laciniosum imitari. Cogn. cum מַל & מַל, i. e. circumcidit; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo significata habet; i. circumcidere; sed de verbo in hac signif. vide Rad. מַל; Bu. Conc. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, loqui, dicere, Bu. Conc. verba fecit, loquutus est; Bu. Lex. & sic occurrit in part. ben. kal, f. m. מַלל, loquitur, Prov. 6. 13. In piel, מַלל dixit, loquutus, eloquutus, effatus est;

Bu.Lex. præcisè loquutus est, præcis verbis dixit; Av. Quidam conferunt hoc verbum cum מלך & מלך præcidere, refecare; unde מלך exp. sermonem circumscribere; sicut מלך concisè cantare: nam מלילות (spicæ dicuntur, quod refecantur; & Doctores sic dicunt, מלילות qui decerpit, vel refecat spicas; Merc. Occurrit autem in prat.piel 3.f.m. & 3.pl.m. cum Tzere pro Scheva penult. ob pausam. Item in fut. kal, 2. & 3.f.m. ut seq. מלך dixit, Gen. 21.7. מלך eloquentur, Job. 33.3. מלך effaberis, Job. 8.2. מלך eloquentur, Ps. 106.2. Atque inde secundum quosdam occurrit hoc verbum in hithp. מלך: unde in fut. hithp. à 3.f.m. מלך, in 3.pl.m. occ. cum cametz penult. pro Scheva ob pausam; sic, Psal. 58.7. מלך in spicas abeunt; scilicet sagittæ, h. e. irritæ sint; non minus quam si spicæ pro sagittis essent. Significatio scilicet ex nomine, quod ad finem hujus Rad. ponitur, perit; sed vide de hoc etiam, supra sub Rad. מלך. Bu.Lex. Item, inde nomina, i. מלך f. eloquium, Pag. dictio præcisæ, oratio constans uno membro, refecta prolixitate verborum; Av. ρήμα, λέξις. Coc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum 1. præf. מלך dictio, verbum, sermo, Psal. 139.4. מלך dictum, Job. 30.9. In forma constr. מלך; unde occ. cum 1. & 1. Aff. cui ult. 1. cop. est præf. מלך sermo meus, Job. 13.17. 21.2. 24.25. 29.22. וּמְלָתוֹ & sermo ejus, 2 Sam. 23.2. In plurali occurrit in forma pl. m. idque simpl. & cum 1. & 2. præf. מלך verba, sermones, Job. 6.26. 8.10. 23.5. 32.15. 18.36.2. וּמְלִים & sermones, Job. 1.5.3. בְּמִלִּים verbis, Job. 16.4. 19.2. 29.9. In qua forma pl. m. occ. etiam cum Nun in fine ex forma Chaldaica, idque etiam simpl. & cum 1. & 2. præf. ut seq. מלך, Job. 12.11. 15.13. 26.4. 32.11. 14.33.8. 32.34.3. 35.4. 16. מלך sermonibus, verbis, Job. 4.2. 38.2. מלך verbis, Job. 18.2. & in forma pl. m. constr. מלך eloquia, dicta, & c. cum 1. pro 1., ob pausam, & cum 1. & 2. Aff. sic, מלך verba mea, Job. 19.23. 33.1. 34.2. 17.36.4. מלך verba tua, Job. 4.4. Prov. 23.9. מלך verba eorum, Psal. 19.5. Item, 2. hinc etiam No. מלך spica refecta, seu decerpta à cuismo suo; Av. occ. in forma pl. f. loco seq. מלילות (spicæ, Deut. 23.27. Et, 3. secundum quosdam, hinc etiam No. heemant. cum He formativo præposito; viz. מלך vel מלך strepitus, murmur, susurrus, ut à multis colloquentibus: quo nomine notatur etiam crepitatione ut in lignis succensis; Coc. strepitus sermonis & verborum; Av. & sic, juxta R. D. occ. id No. locis seq. מלך vociferatio, Jer. 1.16. Ezech. 1.24. Primum nomen ex hac Rad. מלך est etiam dictum, vel fabula; & quidam exp. sermonem concisum seu dictum breve: atque ideo partes indeclinabiles à Grammaticis מלך appellari, quasi dictiones concisas dicas; quod sententias & dictiones circumstantiis determinent. Differunt autem apud illos מלך & מלך, quod illud dictionem scriptam, at hoc eam quæ ore profertur, significet: item vox indeclinabilis dicitur etiam מלך הַשָּׁמַיִם & d. dictio gustus, quod orationem velut condiat, &c. Merc.

Rad. 52. מלך (cum Tzere instar וּמְלָתוֹ) est; plenum esse, compleri, impleri, repleti; & interdum activè, implere, complere; Pag. Bu. Av. idem quod מלך; & cogn. cum מלך ligavit, h. e. implevit manipulum; hinc מאלין augere, מאלין magis, i. e. plenius, & מאלין maxime, &c. Av. Occurrit autem in prat. kal, 3.f.m. simpl.

locis seq. מלך plenus, vel plena fuit, Exod. 40.34.35. Jos. 3.15. Jud. 16.27.1. Reg. 8.10. 11.2. Reg. 6.17.2. Chr. 5.13. 14.7.2.1. Job. 36.16. Psal. 10.7. 65.10. 110.7. Prov. 17.1. Eccl. 8.11.9.3. Isa. 6.3. Ezech. 10.3. 43.5. 44.4. cui etiam 1 est Aff. sic, מלך implevit eum, Esth. 7.5. & in 3.f.f. prat. kal, occ. locis seq. מלך plena est, Gen. 6.13. Psal. 26.10. 33.5. 48.11. 104.24. 119.64. Isa. 11.9. 34.6. 40.2. Jer. 23.10. 46.12. 51.5. Ezech. 7.23. 9.9. 10.4. Joel. 4.13. Hab. 3.2. cui etiam 1 cop. vel conv. est præf. sic, וּמְלָתוֹ & impleatur, Lev. 19.29. Item, occ. etiam in 2.f.m. & 1. sing. prat. kal, plenè; sic, וּמְלָתוֹ implevisti, Job. 36.17. מלך plenus sum, Jer. 6.11. Mich. 3.8. sed in 1.f. occ. etiam defectivè absque Aleph 3. rad. loco seq. מלך plenus sum, Job. 32.18. sic etiam in 3.pl. prat. kal, plenè occ. locis seq. מלך pleni, completi, impleti sunt, Gen. 29.21.1. Sam. 18.26. 1 Chron. 17.11. Job. 20.11. 21.24. Psal. 38.8. 74.20. Prov. 12.21. Isa. 2.6. 15.14. 21.3. 22.7. 28.8. 30.27. Jer. 16.18. 25.34. Lam. 4.18. Ezech. 8.16. Mich. 6.12. sed pro eo defectivè etiam, absque Aleph 3. Rad. vel quasi esset à Rad. מלך, occ. loco seq. מלך pleni erant, &c. in Ezech. 28.17. & in pausa occ. plenè & cum Tzere pro Scheva penult. ob pausam; sic, וּמְלָתוֹ plenæ sunt, Isa. 1.15. Item, in 3.pl. prat. kal, occ. cum 1 cop. vel conv. præf. extra pausam formæ cum Scheva penult. וּמְלָתוֹ & implebunt, implebuntur, impleverunt, Ex. 8.21. 10.6. Isa. 13.21. 14.21. 27.6. Jer. 19.4. Ezech. 30.11. Joel. 2.24. Zac. 9.15. In part. ben. kal f.m. occ. etiam cum cametz & tzeri simpl. locis seq. מלך plenus, Gen. 23.9. Deut. 34.9. 1 Chron. 21.22. 24. Psal. 73.10. 75.9. Eccl. 1.7. Jer. 4.12. 12.6. 23.24. Ezech. 17.3. 28.12. Nah. 1.10. cui etiam 1 & 2 (sunt præf. מלך & plenus, Deut. 33.23. וְהַמְלָאָה & quod plenum, 2 Reg. 4.4. & in forma constr. est cum scheva penult. sic, מלך plenus, Jer. 6.11. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum 1 dem. præf. מלך pleni, &c., Num. 7.13. 19.25. 31.37. 43.49. 55.61. 67.73. 79. Deut. 6.11. Neh. 9.25. Psal. 144.13. Isa. 6.1. Jer. 5.27. 35.5. Ezech. 10.12. הַמְלָאִים pleni, Isa. 51.20. ut & in f. ben. kal. occ. simpl. & cum 1 dem. præf. מלך plena, Num. 7.14. 20.26. 32.38. 44.50. 56.62. 68.74. 80. Ruth. 1.21. 2 Sam. 3.11. 2 Reg. 7.15. 1 Chron. 11.13. Isa. 22.2. Ezech. 37.1. Nah. 3.1. הַמְלָאָה plena, um, Deut. 22.9. Eccl. 11.5. Am. 2.13. sed occ. etiam f. f. cum jod parag. post Thau pro He f. sic, מלך plena, Isa. 1.21. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum 1 præf. מלך plenæ, Gen. 41.22. Num. 7.86. Ezech. 1.18. 36.38. וְהַמְלָאִים & plenæ, Gen. 41.7. In Infin. kal, occ. simpl. & cum 1 & 2 præf. מלך impleri, Lev. 8.23. 12.4. 25.30. Num. 6.5. 13. Jer. 29.10. Dan. 10.3. בְּמִלָּתוֹ in repleri, Job. 20.12. וּבְמִלָּתוֹ vel eum vau, & in impleri, Lev. 12.6. Esth. 1.5. בְּמִלָּתוֹ juxta implere, -ri, 2 Reg. 4.6. Jer. 25.12. Ezech. 5.2. In Imper. kal pl. m. (à sing. מלך imple) occ. simpl. & cum 1 cop. præf. מלך implete, Exod. 32.29. 1 Reg. 18.34. Jer. 51.11. וּמְלָתוֹ & implete, Gen. 1.22. 28.9.1. In fut. kal, 3. f.m. וּמְלָתוֹ vel וּמְלָתוֹ, implebit, vel implebitur: unde in 3. f. f. occ. cum 1. Aff. sic, וּמְלָתוֹ implebitur iis, Exod. 15.9. & in 3.pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. מלך implebuntur, complebuntur, Gen. 50.3. 2 Sam. 7.12. Esth. 2.12. וּמְלָתוֹ & compleri fuerunt, Gen. 25.24. 50.3. In niph. וּמְלָתוֹ impleri, repleri, Bu. Av. occ. in prat. niph. 3.f.m. vel in part. niph. ut quidam volunt, f. m. sic, וּמְלָתוֹ repletum est, Cant. 5.2. In fut. niph. 1. f. m. וּמְלָתוֹ

מלנ implebor; unde cum ך, parag. est, מלנ replebor, Ezech. 26.2. & in 2.f.f. fut. niph. occ. simpl. cum Tzere pro Scheva penult. ob pausam, & cum ך conv. praf. extra pausam, cum Scheva penult. sic, מלנ repleberis, Ezech. 23.33. וּמְלֵא וּמְלֵא eras, Ezech. 27.25. Item in 3.f.m. fut. niph. occ. simpl. & cum ך cop. & ך conv. praf. ut in 3.f.f. modo eod. simpl. & cum ך conv. praf. ut seq. מלנ implebitur, 2 Sam. 23.7. 2 Reg. 3.17. Psal. 71.8. 126.2. Prov. 20.17. Isa. 6.4. Jer. 13.12. וּמְלֵא & implebitur, Num. 14.21. Psal. 72.19. וּמְלֵא & repletus, vel -ta, fut. Exod. 27.25. 1 Reg. 7.14. 2 Reg. 10.21. Esth. 3.5. 8.9. Ezech. 10.4. מלנ complebitur, implebitur, Job. 15.32. Eccl. 1.8. 6.7. Hab. 2.14. וּמְלֵא & impleta fuit, Gen. 6.11. Exod. 1.7. 2 Reg. 3.20. Isa. 2.7.8. Ezech. 9.9. Item in 3.pl. fut. niph. occ. simpl. & cum ך cop. praf. ut & cum Nun parag. add. sic, מלנ implebuntur, Prov. 24.4. Eccl. 11.3. Zach. 8.5. וּמְלֵא & implebuntur, Prov. 3.10. מלנ implebuntur, Ezech. 32.6. In piel מלנ, מלנ, implevit, replevit, complevit, oplevit; Bu. Lex. Av. & cum ך, perfecit (sequendo); Av. Sic enim (constr. scil. cum ך post) plenam & perfectam obsequentiam denotat, sive, plenè alterius voluntati, vel mandatis obsequi; Merc. ut Deut. 1.36. & Jos. 14.14. eò quod מלנ complevit seu perfecit post Dominum, i.e. perfecit voluntatem Domini, ut iret post Dominum, prout R.D. exp. in l. Rad. Pag. Item in Phrasologia, מלנ מלנ implere plenitudinem lapidis in aliqua re; lapis plenitudinis appellatur, qui implet palas, i.e. concavitate & sedes annulorum ubi ligatur, seu inseritur lapis, &c. Exod. 28.17. Pag. Merc. Sed præcipua phrasologia hujus verbi in Conjug. Piel. notanda est, מלנ implere manum alicujus, vel aliorum; significat enim ministerio alicuique, vel aliquos, consecrare: nata namque locutio inde, quod tradendo certas partes sacrificiorum in manus sacerdotum, immitterentur solenniter, in possessionem muneris sacrificandi, in eoque plenissimè confirmarentur: atque inde ad quamvis consecrationem tractum est: vide Exod. 28.41. 29.9. & 32.29. &c. Bu. Lex. Item Num. 3.3. quorum מלנ implevit, scil. oblationibus, manum; i.e. consecravit; Pag. Ex hoc enim ritu, quo nemini licebat munus sacrificandi assumere, quantumvis alioqui esset ex tribu Levi, nisi cui prius manus impleta fuisset paribus sacrificiorum; factum est, ut implere manum, fumatur plerumque pro consecrare, seu initiare sacris: sed legitur & de prophana impletionem manûs, oblatione scil. donorum, 1 Chron. 29.5. Item de Idololatricis, atque superstitiosis consecrationibus, 2 Chron. 13.8. Merc. Cev. Item, in 2 Chron. 29.31. מלנ implevisti manum vestram Jehovæ: sensus, operam dare Jehovæ inceptis; Coc. Occurrit autem verbum hoc in præt. Piel, 3.f. m. in forma cum Tzere ult. locis seq. מלנ complevit, implevit, replevit, Ex. 35.35. Num. 3.3. Deut. 1.36. Jos. 14.14. 1 Reg. 8.15. 11.6. 18.35. 2 Reg. 9.24. 21.16. 2 Chron. 6.4. 16.14. Job. 22.18. Psal. 107.9. 127.5. 129.7. Isa. 33.5. Jer. 41.9. & in forma cum cametz ult. loco seq. מלנ implevit, Jer. 41.34. cui priori formæ ך cop. vel conv. est praf. sic, מלנ & implevit, Lev. 21.10. sed in reliquis personis præt. piel est cum forma in Tzeri sub 2. Rad. ut in 2.f.m. quæ occurrit simpl. & cum ך conv. praf. ut & cum ך Aff. sic, מלנ implevisti, Deut. 6.11. Jos. 14.9. 1 Reg. 8.24. 2 Chron. 6.15. וּמְלֵא & implebis,

Exod. 28.17. 41. 29.9. מלנ implevisti, Jer. 15.17. & in 1.fing. præt. piel, occ. simpl. & cum ך conv. praf. ut & cum ך & ך Aff. ut seq. מלנ implevi, Jos. 14.8. Jer. 31.25. Zach. 9.13. וּמְלֵא & implebo, complebo, 1 Reg. 1.14. Ezech. 32.5. 35.8. Hag. 2.7. מלנ implebo te, Jer. 51.14. וּמְלֵא implevi cum, Exod. 28.3. Sic in 3.pl. præt. Piel occ. simpl. & cum ך conv. praf. ut & cum ך Aff. sic, מלנ impleverunt, Num. 32.11. 12.1. 1 Reg. 20.27. וּמְלֵא & impleb. Ezech. 43.26. מלנ implev. te, Is. 23.2. Sed in 3. pl. occ. etiam cum ך Aff. idque simpl. & cum ך cop. vel conv. praf. מלנ implerunt eam, Ezr. 9.11. וּמְלֵא & impleverunt cum, 2 Reg. 3.25. & in 2. pl. m. præt. Piel occ. simpl. & cum ך cop. praf. ut in 1. pl. simpl. sic, מלנ implevisti, 2 Chron. 29.21. Jer. 44.25. וּמְלֵא & implevisti, Ezech. 11.6. מלנ implevimus, Jos. 9.13. In part. Piel occ. in f. m. simpl. & in pl. m. cum ך & ך praf. מלנ implens 1 Chron. 12.15. Jer. 13.13. מלנ implentes, Job. 3.14 Zep. 1.9. וּמְלֵא & implentes, Isa. 65.11. In infin. Piel cum ך & ך praf. occ. in forma cum tzere ult. sic, מלנ implere, ad implend. Exod. 29.33. 1 Reg. 2.27. 2 Chr. 13.9. Job. 20.23. Prov. 6.30. וּמְלֵא Exod. 29.29. Sed occ. etiam infin. Piel in forma cum ך post Aleph 3. rad. idque cum ך praf. sic, מלנ ad implendum, Exod. 31.5. 33.33. 1 Chron. 29.5. 2 Chron. 36.21. Dan. 9.2. Sed in priori forma occ. etiam cum ך praf. & ך Aff. sic, מלנ & ad implendum eas, Jer. 33.3. In imper. Piel f. m. & pl. m. occ. simpl. & cum ך cop. praf. utrique מלנ comple, imple, Gen. 29.27. 44.1. 1 Sam. 16.1. Psal. 83.17. Ezech. 24.4. וּמְלֵא & imple, Ezech. 10.2. מלנ imple, Jer. 4.5. וּמְלֵא & implete, Ezech. 9.7. In fut. Piel 1. fing. occ. etiam simpl. & cum ך cop. praf. cui etiam ך est Aff. ut seq. מלנ comp. implebo, Exod. 23.26. Job. 23.4. Prov. 8.21. וּמְלֵא & implebo, Exod. 31.3. וּמְלֵא & implebo illud, Psal. 81.14. & in 2.f. m. fut. Piel occ. simpl. & cum ך interrog. praf. מלנ implebis, Exod. 29.35. Job. 38.39. Psal. 17.14. Ezech. 3.3. מלנ an implebis, Job. 40.31. Item in 3. f. m. fut. Piel. occ. cum He loco Aleph. 3. rad. (pro מלנ; Cocc.) loco מלנ implebit, Job. 8.21. Sed regulariter cum Aleph 3. rad. occ. in 3. f. m. locis seq. מלנ implebit, Lev. 8.33. 16.32. 1 Reg. 13.33. Psal. 20.5.6. Isa. 65.20. quomodo etiam occ. cum ך cop. & ך conv. praf. מלנ & implebit, Job. 15.2. וּמְלֵא & complevit, implevit, Gen. 29.28. Exod. 35.31. Lev. 9.17. Num. 14.24. Jud. 17.5. 12. 2 Reg. 23.14. 24.4. Nah. 2.13. & in 3. f. fut. Piel occ. cum ך conv. praf. & in 1. pl. simpl. sic, מלנ & implevit, Gen. 21.19. 24.16. Psal. 80.10. מלנ implebimus, Prov. 1.13. Item, in 3. pl. m. fut. Piel occ. simpl. cum tzeri pro scheva penult. ob pausam, sed cum ך conv. praf. cum scheva penult. extra pausam, cui etiam ך est Aff. ut seq. מלנ implebunt, Ezech. 7.19. וּמְלֵא & impleverunt, Gen. 42.25. Exod. 39.10. וּמְלֵא & impleverunt eos vel ea, Gen. 26.15. 1 Sam. 18.27. Denique, in 3. pl. f. fut. Piel. occ. simpl. & cum ך conv. praf. מלנ complebunt, Job. 29.5. וּמְלֵא & impleverunt, Exod. 2.16. In Pual, מלנ impleri, repleti, unde in part. Pual, (à sing. m. מלנ impletus) occ. in forma pl. m. sic, מלנ impleti, Cant. 5.14 In Hithpael, מלנ explere se; Bu. i.e. desiderium suum explere, Av. impendere se totum; quod forsan significat, armari, Cocc. vel congregari, Pag. Melius tamen est expo-

exponere, sese, i.e. animam suam, explere; Merc. Occurrit in fut. hithp. (à 3. fm. מלוא) 3. pl. m. cum Nun parag. & cametz pro scheva penult. sic, מלואי, explent sese, Job. 16. 10. Atque indè nomina, 1. מלוא m. plenus. In constr. מלוא; & in forma pl. m. מלאים & in f. f. מלאה plena, vel plenum; Bu. Lex. Hæc autem reliqui describunt pro part. ben. Kal. ubi ea vide supra. Item, 2. indè etiam no. substant. מלוא, vel מלא plenitudo, multitudo, Bu. Lex. Pag. copia, abundantia, universitas, &c. Merc. מלא, πληρωμα, Cocc. Occurrit simpl. locis f. מלוא vel מלא plenitudo, Gen. 48. 19. Ex. 9. 8. 16. 32, 33. Lev. 2. 5. 12. 16. 12. Num. 2. 18. 24. 13. Jud. 6. 38. 1 Sam. 28. 20. 1 Reg. 17. 12. 2 Reg. 4. 39. Eccl. 4. 6. Isa. 8. 9. 31. 4. Item defectivè cum vau cholem, sed absque Aleph, 3. rad. loco seq. מלוא plenitudo, Ezec. 41. 8. sed in forma plena occ. etiam cum ו praef. ut & cum ו cop. praef. & ו ה. Aff. ut seq. ומלא & plenitudo, Lev. 16. 12. 2 Sam. 8. 2. מלאה præ plenitudine, Eccl. 4. 6. ומלא & plenitudo ejus, 1 Chron. 16. 32. Psal. 96. 11. 98. 7. Isa. 42. 10. ומלאה & plenitudo ejus, Deut. 33. 16. Psal. 24. 1. 50. 12. 89. 12. Isa. 34. 1. Jer. 8. 16. 47. 2. Ezech. 19. 7. 30. 12. Am. 6. 8. Mich. 1. 2. cui etiam ult. cum ה. Aff. ה est praef. מלאה à plenitud. sua, Ezec. 12. 19. 32. 15. Item, 3. indè etiam no. מלוא m. munitio, Jud. 9. 6. 2 Sam. 5. 9. Kimchi putat fuisse locum amplum & latum, comitiis & conventibus publicis destinatum, dictum Millo, quòd repleteretur hominibus, Bu. Lex. Erat locus in Jerusalem conjunctus seu vicinus muro intrinsecus, & non erat ædificatus, sed erat latus, ubi congregari solebant: quem locum Salomon ædificavit; Pag. Putant eum fuisse inter arcem Davidis quæ erat in vertice montis Sion, & collem Moriah, ubi postea à Salomone Templum est constructum; illicque fuisse fossam quæ Templum ab arce sejungeret: ubi Davidis tempore hospites religionis ergò exciperentur: sed Salomonem, cum ibi domum uxori suæ, Pharaonis filia, & ejus famulatio varia ædificia construxisset, ac eam fossam replisset, indè eum locum vocasse Millo. Sed ratio Kimchi mihi potior est: cum, multis ante Salomonem seculis, sic locum comitiorum, vel concionum publicarum legamus appellatum, Jud. 9. & 2 Sam. 5. ut errent qui viri nomen fuisse putant; Merc. Millo proprium erat nomen loci iuter Sion & collem Moriah, ubi erat vallis, quam Salomon terrâ opplevit & adæquavit; ibidemque ædes pro servis & ancillis extruxit: & est nomen etiam domus comitiorum, ubi plenitudo hominum congregabatur; Av. Kimchi ità explicat, quasi esset locus vacuus cœtibus agendis qui solet dici רחוב; Cocc. Occurrit autem no. hoc simpl. & cum ו dem. praef. ut seq. מלוא Millo, minutio, Jud. 9. 6, 20. 2 Reg. 12. 21. מלוא Millo, 2 Sam. 5. 9. 1 Reg. 9. 15, 24. 11. 26. 1 Chron. 11. 8. 32. 5. Item, 4. indè etiam no. מלאה f. plenitudo, impletio, implementum; Bu. Lex. impletio, infitio; usurpatur de gemmis quæ in pectorali & superhumerali implebantur, i.e. includebantur; Av. Occurrit in forma f. f. constr. Exod. 28. 17. & implebis in illo מלאה (אבן plenitudinem lapidis, i.e. palam, seu locum qui repletur lapide; Pag. & implebis in illud infusione gemmarum; Av. Nam מלאה dicitur insertio lapidis; Cocc. Item, 5. indè etiam no. pl. m. מלאים vel מלואים impletiones, plenitudines, Bu. Lex. Av. Si de sacrificiis dicitur, significat consecrationes sacerdotum, quibus

initiantur ad ministerium; Av. ut Lev. 8. 28. מלאים מלוא consecrationes sunt; vel, juxta R. D. est sicut מלוא pacifica, aut perfectiones sunt: quia sacrificium perfectionum aut pacificorum erat. Nam מלאים & מלואים sunt fratres in lingua: & in Rad. מלא scribit Kimchi, sacrificium מלוא sic dici, eò quòd replebat voluntatem: nam omnes ex illo edebant; Pag. Ad verbum, impletiones, ut supra dictum; Merc. Sic מלאים איל aries impletionum dicitur, i.e. consecrationum, Exod. 29. 22. ubi R. Sal. dicit sic dictum, quòd eo compleretur & perficeretur actus sacerdotalis; Bu. Lex. Eo loco aries initiationis à 70. redditur מלאים, i.e. consummatio, quia sacerdotes per illa sacrificia מלאים consummabantur, ut idonei viderentur qui pro populo ordinaria & vulgaria sacrificia offerrent. Sic Lev. 8. 33. ימי מלאים ימי dies initiationis vestra, quibus scil. sacerdotum capeffitis, & sacras res incipitis tractare: 70. מלאים, Cocc. Item מלאים אבן, lapides impletionum, dicuntur infitivi, quibus pala annuli impletur; Exod. 25. 7. Bu. Lex. five lapides plenitudinum sic dicuntur, inquit R. D. quòd repleant sedes, & loca ubi ligantur lapides pretiosi, ut est in annulis, Pag. Alii, quòd illis implendum erat Ephod & pectorale; Merc. gemmæ insertionis; Av. Lapides enim plenitudinum seu impletionum sunt gemmæ, quæ auro & argento includi solent, atque ità replent locum factum in materia aliqua aurea vel argentea, &c. Occurrit autem no. hoc pl. m. simpl. & cum ו ה. Aff. praef. ut seq. מלאים impletiones, consecrationes, Exod. 25. 7. 29. 22. 35. 9. Lev. 8. 28. ומלאים & impletiones, 1 Chron. 29. 2. מלאים impletiones, Ex. 29. 26, 27. 31, 34. 35. 27. Lev. 8. 22, 29, 31. ומלאים & impletionum, consecrat. Lev. 7. 37. Sed occ. etiam in forma pl. m. constr. cum ו ה. Aff. מלאים consecrationum vestrarum, Lev. 8. 33. Item occ. etiam in forma pl. f. מלאות impletiones, implementa, vel insertiones Bu. Av. Cocc. plenitudines, i.e. palæ prædictæ: vel concavitates palorum, scil. secundum mensuram plenitudinis vel densitatis lapidum; Pag. In hac forma pl. f. occ. cum ו praef. & ה. Aff. מלאות impletionibus suis, Exod. 28. 20. 39. 13. Item, 6. indè etiam no. substant. מלאה f. plenitudo; Bu. conc. Cocc. i.e. maturus fructus, Cocc. Sive primitivæ frugum & liquoris; Bu. Lex. Occurrit cum ו praef. sic. מלאה & sicut plenitudo, Num. 18. 27. & in forma constr. f. f. cum ו, Aff. est. מלאה plenitud. tua, Exod. 22. 28. Item, 7. hinc etiam no. substant. מלאה f. impletio, infitio, Bu. Lex. plenitudo; omne scil. quod est factum ad implendum foveam, aut concavitatem factam sibi pro sede, dicitur מלאה, aut מלאה, vel מלאים, ut lapides millium, &c. Pag. Occurrit autem no. hoc heemant. cum Thau in fine, Cant. 5. 12. manentes juxta, vel super מלאה plenitudinem: Ab. Ezra, in dispositione perfecta, aut secundum dispositionem perfectam. Alii, juxta foveam suam; Pag. sedentes in pala five funda; מלאים מלאים scil. annuli; Cocc. (Lavantes in lacte) sedentes ad plenitudinem, i.e. ad vas plenum lacte: nam מלאה, plenitudo, dicitur locus omnis qui intus expletur quacunque re nè sit vacuus; Av. Denique, hinc etiam quidam sumunt nominaliter מלאה plenus, repletus, 1 Chron. 12. 15. sic Kimchi facit nomen Toar, five adject. prout similis forma habetur in Rad.

Rad. כָּסַה; Bu. Lex. Sed potius, ut à plerisque, refer-
tur ad part. Piel; ubi vide. Notandum locum suprà cit. ad
No. מְלַח in forma conftr. cum Aff. viz. Exod. 22. 29.
מְלַח plenitudinem tuam, & lachrymam tuam, non
retardabis; i.e. primitias fementis tui quum fuerint matura-
re, & primitias vini tui, instar lachrymæ descenden-
tis è torculari, non retardabis. Pag. Quidam eonomi-
ne fructus omnis aridos volunt significari; sed simpli-
citer, jam maturos intellige; Merc. Sic etiam hoc sen-
su legitur in forma absol. Num. 18. 27. וְכִמְלָחָה & sicut
plenitudo de torculari; i.e. vinum, sic dictum, quodd non
ealcantur uvæ, donec perficiatur earum maturitas;
ut inquit R. D. in Pag. מְלַח Angelus, legatus,
nuncius, &c. de hoc vide rad. לָאָרָה legavit; Av.

Rad. 53. מְלַח plenus fuit, repletus est. &c. idem
quod מְלַח. Occurrit in 3. pl. præf. kal, מְלו (formæ
גְּלו) Ezec. 28. 16. plena sunt interiora tua, &c. in 1. f. præf.
kal, מְלַח plenus sum, scribitur pro מְלַחתי. In Piel,
מְלַח implevit: ut occ. in 3. f. m. fut. Piel, Job. 8. v. penult.
donec מְלַח impleverit risu os tuum, &c. Juxta literas
forma esset instar מְלַח, sed juxta puncta est forma instar
מְלַח. Atque inde no. מְלו plenitudo, impletio,
Ezech. 41. 8. fundatæ costæ, מְלו plenitudinem calami,
scil. habebant, nempe sex cubitos, &c. Av. qui hanc Ra-
dicem hinc vocibus statuit peculiarem; quas voces re-
liqui locant sub præced. Rad. מְלַח: ubi eas vide lo-
cis suis correspondentibus.

Rad. 54. מְלַח sale condit, salivit, sale consperfit:
Cogn. cum מְלַח comedit; nam omnis cibus sale con-
ditus est sapidiore; Av. Videatur tamen hæc Rad. ver-
baliter post nomen sequens. Nam plerique Radicale
nomen ponunt ante verbum. In Bu. Conc. Rad. hæc
duo significat. i. est in no. מְלַח m. sal; Pag. Bu. ἁλῶς,
Cocc. Sal, qui à corruptione præservat carnes; at ve-
stimenta & res varias alias corrumpit: unde terra salis
vel saluginis, est terra infertilis & corruptioni obnoxia;
Av. Sed à contrario sensu dicitur מְלַח ברירה fædus
salis, Num. 18. 19. i. e. incorruptibile & perpetuum:
nam sal multa à corruptione conservat; Bu. Lex. pa-
ctum salis perpetuum; R. D. exp. נִגְזָר prædictum, vel
decretum, determinatum, seu absolutum, quod scil. non
accipiet finem; Pag. Merc. Alii inviolabile pactum exp.
unde olim sal amicitia & pactorum symbolum erat;
Merc. Lev. 2. 13. ברירה מְלַח תְּשִׁיבִית לָא non commit-
tes ut desinat esse in muneribus tuis sal fœderis tui Dei.

Sal notat τὸ ἀσθῆτον h. e. τὸ ἀφθαρτον ἢ ἀμείδιον
fœderis Dei: sic, vice versâ, מְלַח ברירה fœdus salis
est fœdus perpetuum, Num. 18. 19. fœdus salis seculi hoc
coram Jehova tibi, &c. Sic 2 Chron. 13. 5. Jehovah
dedit regnum Davidi -- ipsi & filiis ejus, מְלַח ברירה
fœdere salis, i.e. jure perpetuo. Ad locum, Lev. 2. 13.
respicit Christus, Marc. 9. 49. πᾶσι θυσιὰ ἁλὶ ἁλωθή-
σεται omne sacrificium sale salietur. Præcedit, πᾶς
γὰρ πυρὶ ἁλωθήσεται. Omnis enim igne salietur: Con-
fer 1 Cor. 3. 13. Ad æternitatem non nisi per ignem, 2
Pet. 3. 7. 10. aditus est. Ignis igitur electis pro sale erit:
quia ἀφθαρσία πρὸς εὐθῶ, Cocc. Item, מְלַח ים
mare salis, i.e. salinum, Merc. Dicitur Lacus Asphaltites,
Gen. 14. 3. Merc. Cocc. quod & mortuum appellant,
Merc. מְלַח מְכַרָה, Zeph. 2. 9. dicitur salina, i.e. fodi-

na salis, Cocc. Occurrit autem no. hoc simpl. locis seq.
מְלַח sal, Gen. 19. 26. Lev. 2. 13. Num. 18. 19. Jud. 9. 45. 2
Sam. 8. 13. 2 Reg. 2. 20. 21. 2 Chron. 13. 5. Ezr. 2. 59.
Neh. 7. 61. Job. 6. 6. Psa. 60. 2. Ezech. 43. 24. Zeph. 2. 9.
cuj etiam מְלַח, מְלַח, מְלַח sunt præf. מְלַח & sal, Deut. 29. 23.
מְלַח sal, Gen. 14. 3. Num. 34. 12. Deut. 3. 17. Jos. 13. 16.
12. 3. 15. 25. 18. 19. 2 Reg. 14. 7. 1 Chr. 18. 12. 2 Chr.
25. 11. מְלַח cum sale, Lev. 2. 13. מְלַח sal, Ezech. 47.
11. Atque inde ab hoc nomine plerique deducunt ver-
bum in kal, מְלַח, salivit; sale condivit, Pag. Bu. &c.
vide Av. ad initium Rad. Occurrit in fut. kal, à 3. f. m.
מְלַח saliet, Lev. 13. In 3. f. f. juxta quosdam, omnis ob-
latio sacrificii tui sale salietur; vel transitive, &
sic erit in 2. f. m. fut. kal; sic, & omnem oblationem sa-
crificii tui sale salies; Pag. salito, Bu. Conc. salies, Av.
& hæc est germanior interpretatio, Pag. Verum ego sa-
nè intransitive malim, ut in Hiphil מְלַח sit transiti-
vum: unde infra legitur Hophal in in Ezekiele; Merc.
Sale salietur, Bu. Lex. In Niphil, מְלַח evanescere,
consumi, Bu. man. est נִשְׁחַח corrumpi, vel מְלַח de-
ficere, juxta R. D. in Pag. q. d. dissolvi, liquefieri &
evanescere, Merc. corruptus est, ut vestis corrumpitur;
sale tata; Av. vel deteri, Bu. Lex. Occurrit in præf.
Niph. 3. pl. m. cum cametz pro scheva penult. ob pau-
sam; sic, Isa. 51. 6. Cœli sicut fumus מְלַחו defecerunt,
consumpti sunt; Hieron. liquefcent, Pag. evanescant,
Bu. Lex. & Conc. corrumpentur; Av. Chald. יִשְׁחַח
transibunt. R. Sal. נִחְכְּלוּ; Cocc. Hunc locum in Isa.
imitatus videtur Petrus 2 Epist. 3. cap. Merc. In pual,
מְלַח saliri, Bu. quasi à præf. Piel, מְלַח, vel מְלַח salivit
frequenter, Av. Occurrit in part. Pual T'm. Exod. 20.
35. suffimentum, unguentum, opus unguentarii מְלַח
salum, i. e. commixtum, Av. mistum; prout Targum
habet מְעָרַב commistum; q. d. erunt aromata confusa,
& pariter mista diligenter; Pag. Quidam putant trans-
ire in vini nominis, quasi condituram dicas, sed nihil
necesse est. Kimchi tamen addit, posse etiam, ut sonat,
intelligi salsum: quod in suffitu admisceretur sal, Merc.
salitum, vel salsum, scil. suffimentum; nam sal Sodomi-
ticum ad suffitum adhibebant, ut Ab. Ezra. notat; Bu.
Lex. prout etiam docent in confectioe suffitus in suis
preparationibus; Merc. Chald. & R. Sal. commixtum:
nam quod salitur, solet commisceri ac sursum deorsum
verti; Bu. Lex. In hophal, מְלַח, vel מְלַח saliri,
factus est saliri, Av. Occurrit in infin. hoph. cum יִפְּ
præf. & in præf. hoph. 2. f. m. cum kibbutz pro cametz
cataph; sic Ezech. 16. 4. מְלַח לֹא וְהַמְלַח לֹא & salien-
do non salita fuisti, Pag. Bu. & saliendo non facta es
saliri; Av. ubi in præf. 2. f. f. pathach est sub Cheth
furtivum, pro מְלַח, à 2. f. m. scil. מְלַח ex Bu.
Lex. Atque inde nomina, 1. מְלַח pl. m. adject. de-
vastati aut consumpti; Pag. Sic appellantur panni ve-
tustate resoluti, & detriti seu corrupti; Merc. evani-
da, vestimenta detrita; Bu. Lex. vestes vetustate an-
tritas; q. d. vestes corruptionum; Av. vestimenta de-
trita; R. Sal. מְלַח לְשׁוֹן רִמְכוֹן dicit esse; Cocc. Occurrit
autem hoc no. pl. m. simpl. & cum יִפְּ præf. sic, מְלַח
evanida, Jer. 38. 11. וְהַמְלַח & evanida, Jer. 38. 12.
Item, 2. hinc etiam no. מְלַח m. malva; herba salia;
hinc מְלַח & Latinum malva; Av. herba saluginosa.
Job. 30. 4. Quidam malvam, alii halinum, alii urticam
vertunt:

vertunt: nam pro Hebræo מלח in Targum ponitur מלחין; Bu. Lex. Est species herbæ juxta R. D. duræ & malæ quæ non germinat nisi in loco duro, simili מלחין, i.e. loco falsuginoso: utcunque sit, herba dicta est à falsugine; Pag. Merc. Qui vellunt Malluach apud fruticem. Falsuginola quædam planta: Græcum μάλαχισονo convenit; Cocc. R. Perutfol, qui excidebant, scil. ob penuriam herbas amaras & salitas quæ nascuntur juxta arbores, ut vefcerentur; Pag. Merc. Item 3. hinc etiam no. f. מלחין falsugo; Pag. Bu. Av. Dicitur de terra sterili & infructifera, Av. nam terra מלחין est terra falsuginis, falsuginosa, Bu. Lex. R. D. dicit מלחין esse Toar terræ quæ non germinat, & desolata est ab habitatore; Pag. infructifera terra, q. d. falsa conspersa. R. Perutfol; dicitur מלחין vulgò esse salina, locus scil. ex cuius terra colligunt sal, iraque est aridus; Pag. Merc. Occ. etiam no. hoc simpl. & cum ל præs. מלחין falsugo, Job. 39. 6. Jer. 17. 6. מלחין in falsuginem Psal. 106. 24. Deindè ii. signifi. 2. hujus rad. est in no. pl. m. מלחין nautæ; Pag. Bu. Av. marini propriè; Bu. Lex. qui scil. in mare salo navigant; Av. à salo, vel falsa aqua maris sic dicti; Bu. Lex. vel remiges, eò quod verant misceantque remis aquas; Pag. Sed potiùs à salo, i. e. mari, in quo assidue versantur; ut Latine marini dicuntur; Merc. Occurrit autem no. hoc pl. m. simpl. & cum ד dem. præs. מלחין nautæ, Ezech. 27. 29. מלחין nautæ, Jon. 1. 5. In forma pl. m. מלחין; occ. cum וף. Aff. ut & cum ו cop. præs. & מלחין Aff. sic, מלחין nautæ tui, Ezech. 27. 26. מלחין & nautæ ipsorum, Ezech. 27. 9.

Rad. 55. מלח est evadere: liberare, servare; Item ejicere infantem, aut parere; Pag. Convenit cum מלח nisi quod non invenitur in Kal: ac literæ Mem & Pe, cum sint ejusdem organi facilè inter se permutantur; Merc. sim. Av. Conjug. Niphal vide post Piel. In Piel מלח eripuit, evadere fecit, liberavit: item enixa est, peperit, q. d. evadere fecit factum, Bu. vel ejicere factum, i. e. parere & sic etiam in hiphil, Isa. 66. 7. & projecit factum masculum, ut exp. R. D. in Psa. enixa est, vel fecit seu faciet evadere, salvum enitetur marem: ut vau ibi convertat; Merc. Hieron. & peperit masculum; Pag. Fecit effugere, &c. ut Bu. Av. Occurrit autem in præt. Piel 3. f. m. simpl. & cum ו cop. præs. ut & cum וף. Aff. מלח eripuit, Ezech. 33. 5. מלח & liberavit, Eccl. 9. 15. מלח eripuit nos, 2 Sam. 19. 10. & in part. Piel occ. in f. m. simpl. & pl. m. cum ד dem. præs. מלח eripiens, 1 Sam. 19. 11. מלח eripientes, 2 Sam. 19. 6. In infin. Piel est מלח eripere, eripiendo, Isa. 46. 2. Jer. 39. 18. & in imper. Piel f. m. מלח occ. cum ד parag. add. sic, מלח libera, Psal. 116. 4. Sed occ. etiam in imper. Piel pl. m. simpl. & in f. f. cum ו cop. præs. ut in pl. m. cum ו cop. præs. cui etiam ו est Aff. ut seq. מלח eripite, Jer. 48. 6. מלח & eripe, 1 Reg. 1. 12. מלח & eripite, Jer. 51. 6. 45. מלח liberate me, Job. 6. 23. In 1. sing. fut. piel, occ. simpl. & cum ו cop. præs. ut & cum וף. Aff. sic, מלח eripiam, Job. 29. 12. מלח & eripiam, Isa. 46. 4. מלח eripiam te, Jer. 39. 18. & in 3. i. m. fut. piel, occ. simpl. & cum ו cop. præs. ut & cum וף. Aff. מלח eripiet, Job. 20. 20. 22. 30. Ps. 33. 17. 89. 48. Eccl. 8. 8. Am. 2. 14. 15. מלח & eripiet, Psal. 107. 20. מלח liberabit eum, Psal. 4. 12. Item in 2. i. f. & in 3. pl. m. fut. piel occ. cum ו præs. utrique sic, מלח

& eripuit, exclusit pullos, Isa. 34. 15. מלח & eripuerunt, 2 Reg. 23. 19. In Niphal, מלח erectus, liberatus fuit; eripuit, eruit, liberavit, vel recepit se, evasit; Bu. Lex. ereptus est à seipso; i. e. evasit, servatus est; Av. occ. in præt. niphal 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum camerz in ult. cui utrique ו conv. est præs. ut & in 3. f. f. simpl. & cum ו cop. præs. ut seq. מלח ereptus, liberatus fuit, evasit, Jud. 3. 26. 29. 1 Sam. 23. 13. 30. 17. 2 Chron. 16. 7. Jer. 41. 15. מלח idem, Prov. 11. 21. מלח & liberatus erit, Job. 22. 30. מלח & eripiet se, Ezech. 17. 15. מלח erepta est, Psal. 124. 7. מלח & eam quæ evasit, Jer. 48. 19. & in 1. sing. præt. niphal. occ. in pausa cum camerz penult. sed cum ו conv. præs. extra pausam cum pathach penult. sic, מלח evasi, 2 Sam. 1. 3. מלח & eripiam me, 1 Sam. 27. 1. prout etiam in 3. pl. præt. niphal. occ. vel cum camerz penult. in pausa, vel cum scheva, extra pausam; מלח vel מלח evaserunt, proripuerunt se, 2 Sam. 4. 7. 2 Reg. 19. 36. Isa. 37. 38. cum etiam formæ cum camerz penult. ו cop. est præs. & occurrit etiam in 1. pl. præt. Niphal. cum camerz itidem penult. ob pausam; מלח & erepti sunt, Psal. 22. 6. מלח erepti sumus, Psal. 124. 7. In part. niphal. f. m. occ. מלח & מלח præs. מלח ereptus, 1 Reg. 19. 17. מלח & ereptus, 1 Reg. 19. 17. & in infin. niphal. occ. simpl. & cum ו præs. מלח eripiendo, 1 Sam. 27. 1. מלח eripere me, Gen. 19. 19. Esth. 4. 13. In imper. niphal. occ. in f. m. & f. sic, מלח eripe te, Gen. 19. 17. 22. מלח libera te, Zach. 2. 7. In fut. Niphal. 1. sing. occ. simpl. & cum ד parag. cui etiam ו conv. est præs. מלח eripiam me, 1 Sam. 27. 1. מלח eripiam me, Gen. 19. 20. 1 Sam. 20. 29. מלח & evasi, Job. 1. 15. 16. 17. 19. & in 2. sing. m. fut. Niphal. est, מלח eripies te, Jer. 34. 3. 38. 18. 23. Sed in 3. i. m. fut. niphal. occ. sæpiùs, scilicet simpl. & cum ו interrog. & ו conv. præs. ut seq. מלח evadet, evadat, eripiet se, 1 Reg. 18. 40. 2 Reg. 10. 24. Prov. 19. 5. 28. 26. Eccl. 7. 26. Isa. 49. 24. 25. Jer. 32. 4. 46. 6. Ezech. 17. 18. Dan. 12. 1. Joel. 3. 5. Am. 9. 1. מלח an eripiet se, Ezech. 17. 15. מלח eripuit se, Jud. 3. 26. 1 Sam. 19. 10. 12. 17. 18. 22. 1. 20. 1 Reg. 20. 20. & in 1. pl. fut. niphal. occ. simpl. sed in 3. pl. m. occ. & cum ו conv. præs. מלח eripiemur, Isa. 20. 6. מלח eripientur, Dan. 11. 41. מלח liberantur, Mal. 3. 18. In Hiphil, מלח idem cum Piel, Bu. eripuit, fecit erumpere ad latitudinem; Av. Occurrit in præt. hiphil 3. f. m. & f. cum ו cop. vel conv. præs. utrique sic, מלח & eripiet, Isa. 3. 15. מלח evadere fecit, enixa est, Isa. 66. 7. In Hithpael מלח eripi; eripere, vel proripere se; Bu. extraxit se, evasit; Av. Occurrit in fut. hithpael. 1. sing. (à simplici מלח eripiar, vel eripiam me) occ. cum ו conv. præs. ד parag. add. sic, מלח ereptus sum, Job. 19. 20. Item in 3. pl. m. fut. hithpael. occ. cum camerz ob pausam, pro scheva penult. sic, מלח proripui sese, Job. 41. 11. Atque indè no. מלח m. argilla, cæmentum; Pag. Bu. Malta, lutum, unde fiunt lateres, quod est in officina laterum. Hinc מלח, maltha; i. e. lutum emollitum ad conficiendos lateres; Hieron. vertit Crypnam; Av. Occurrit cum ב pro בף præs. Jer. 43. 9. & abscondes eos ב מלח in luto, vel cemento; Hieron. in crypna, Pag. q. d. refugium ubi quis sese abscondit. Alii, officinam lateritiam, unde velutevadunt lateres, intelligunt. Doctores Hebræorum, teste Kimchi, appellant מלח incrustationem; (nam improbat quod quidam

quidam exponunt foramina, ubi ponuntur trabes) sic & Arabicè inquit vocari מַלְטַשׁ; Merc. R. D. exp. in luto è quo fit lateres, vel in camento è calce arenaque confectio: nam juxta eum מַלְטַשׁ est lutum è calce confectum, & arena; Pag. & abscondes eos in Maltam; Av. In camento: Arabicè מַלְטַשׁ est lutum, camentum, Latinis, maltha; Cocc. Notandus autem locus suprâ cit. ad præt. hiph. Isa. 31. 5. à plerisque sic exp. מַלְטַשׁוֹת transiendo & liberando; Pag. Bu. Lex. &c. ut sit infinitum hiph. per chirek sub He, pro pathach, juxta Kimchi; (cui simile vide in מַלְטַשׁ) Merc. Bu. Lex. Alii verò faciunt præteritum, & eripiet, seu evadere faciet. Sed structura orationis potius arguit esse infinitum; Merc. transiendo & eripiet; Av. Transibit & faciet evadere; Cocc.

Rad. 36. מַלְכָּה in Bu. Conc. tria habet signif. i. regnavit, Rex fuit, regem egit; Pag. Bu. Av. Regem factum esse significat, seu regnavisse; ut 1 Sam. 12. 14. מַלְכָּה עָלֵינוּ qui Rex est factus super vos: & 1 Sam. 13. 1. מַלְכָּה בְּמַלְכֵּנוּ cum Rex fieret; annus enim ab unctioe Sauli fluxit, antequam à populo Rex constitueretur. 1 Sam. 13. 1. 2. & duos annos מַלְכָּה regnaverat super Israel; i. e. regnum gesserat; & (tunc) elegit sibi Saul ter mille viros ex Israele: sic 2 Reg. 25. 27. בְּשָׁנָה מַלְכָּה anno quo Rex factus est. Et 2 Sam. 15. 10. מַלְכָּה אֶבְשָׁלוֹם Rex factus est Absolom. Sic 1 Reg. 1. 11, 13, 18. &c. Cocc. Frequenter hoc verbum מַלְכָּה construitur cum יָלַד; Bu. Lex. Av. Sed sæpius usurpatur absolute; Av. Occurrit autem frequens admodum in textu, ut in præt. kal. 3. f. m. מַלְכָּה regnavit, rex fuit, &c. Jos. 13. 13, 21. Jud. 4. 2. 1 Sam. 12. 14. 13. 1. &c. ad Psal. 47. 9. Isa. 24. 23. 52. 7. & Jer. 52. 1. &c. in 100. circ. l. sed in pausa occurrit cum duplici cametz; sic, מַלְכָּה regnavit, 2 Sam. 5. 4. 1 Reg. 1. 18. 14. 19. 1 Chron. 16. 31. Psal. 93. 1. 96. 10. 97. 1. 99. 1 Item cum 1 conv. præf. prioris formæ cum pathach in ult. est, מַלְכָּה & regnabit, 1 Reg. 23. 5. Mich. 4. 7. & in 2. f. m. præt. kal. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 3. pl. simpl. ut seq. מַלְכָּה regnasti, 2 Sam. 16. 8. מַלְכָּה & regnabis, 2 Sam. 3. 21. 1 Reg. 11. 37. מַלְכָּה regnarunt, Gen. 36. 31. 1 Chron. 1. 43. In part. ben. kal. f. m. occ. simpl. & cum 1 dem. præf. ut & in sing. f. in forma cum duplici fagol ante Thau, idem simpl. & cum 1 dem. præf. מַלְכָּה regnans, Jer. 33. 21. מַלְכָּה regnans, Esth. 1. 1. Jer. 22. 11. מַלְכָּה regnans, 2 Reg. 11. 3. 2 Chron. 22. 12. מַלְכָּה Hammolecheth, n. p. 1 Chro. 7. 18. Infinit. kal. occ. plenè cum cametz & cholem, sed ante Maccaph cum scheva & cametz chatuph pro cholem; sic, מַלְכָּה regnando, 1 Sam. 24. 20. מַלְכָּה regnare, Gen. 36. 31. 1 Chron. 1. 43. 2 Chron. 36. 20. cui prioris formæ 1 Interrog. est præf. מַלְכָּה an regnando? Gen. 37. 8. sed occ. etiam cum 1 & 2 præf. formæ cum scheva & cholem; sic, מַלְכָּה regnare, ad regnandum, 1 Reg. 6. 11. 2. 15. Eccl. 4. 14. מַלְכָּה à regnando, 1 Sam. 8. 7. 16. 1. 2 Reg. 23. 33. Job. 34. 30. sed cum affixis cholem transp. & mutatur in cametz chatuph; ut cum 1 Aff. sic, מַלְכָּה regnare ipsum, 2 Reg. 25. 27. cui etiam 2 est præf. sic, מַלְכָּה in regnare ipsum, 1 Sam. 13. 1. 2 Sam. 2. 10. 5. 4. &c. ad Jer. 52. 1. in 40. circ. l. cui etiam formæ 2 & 3 sunt præf. ut seq. מַלְכָּה juxta regnare eum, 1 Reg. 15. 29. מַלְכָּה regnare, regni ejus, 2 Reg. 24. 12. 25. 1. 2 Chron. 16. 13. 17. 7. 29. 3. 34. 3. 8. Esth. 1. 3. Jer. 1. 2. 51. 59. 52. 4. Dan. 9. 2. In Imper. kal. f. m. מַלְכָּה; sed occ. ante mac-

caph, cum cametz chatuph pro cholem; sic, מַלְכָּה regna, Jud. 9. 14. sed cum 1 parag. add. in f. m. & in f. f. cholem transp. & mut. in cametz chatuph; sic, מַלְכָּה regna, Jud. 9. 8. מַלְכָּה regna, Jud. 9. 10, 12. Infinit. kal. occ. 1. f. simpl. & 2. f. m. simpl. & cum 1 Interrog. præf. מַלְכָּה regnabo, 1 Reg. 1. 5. Ezech. 20. 33. מַלְכָּה regnabis, Gen. 37. 8. 1 Sam. 24. 20. מַלְכָּה an regnaturus es, Jer. 22. 15. & in 3. f. m. fut. kal. occ. cum cholem in ult. sed ante maccaph cum cam. chat. pro cholem; sic, מַלְכָּה regnabit, Exod. 15. 18. 1 Sam. 8. 9. 11. 11. 12. 12. 12. 1 Reg. 1. 13. 17. 30. 24. 35. 2 Reg. 3. 27. 2 Chron. 23. 3. Psal. 146. 10. Prov. 30. 22. מַלְכָּה regnabit, Isa. 32. 1. sed cum 1 conv. præf. formæ plenæ sæpius occurrit; sic, מַלְכָּה & regnavit, Gen. 36. 32, 33. & sæpius hoc cap. 2 Sam. 8. 15. 1 Reg. 10. 1. &c. ad Isa. 36. 38. in 80. circ. l. Item occ. & cum 1 conv. præf. formæ ante Maccaph; sic, מַלְכָּה & regnavit, 1 Chron. 3. 4. Jer. 37. 1. & in 3. f. fut. kal. est, מַלְכָּה regnabit, Esth. 2. 4. Item in 3. pl. m. fut. kal. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. מַלְכָּה regnabunt, Prov. 8. 15. מַלְכָּה & regnarunt, 1 Reg. 11. 24. In Niphal, מַלְכָּה regnatum est, consilium capium est, ut Neh. 5. 7. in fut. niph. 3. f. m. cum 1 conv. מַלְכָּה & regnatum est cor meum super me; 70. 2. & βυλαύουτο, Av. Sed significatio hæc in Conjug. Niph. pro, consilium inire, est ex usu Chaldaico: unde fut. niph. exp. & consilium inire, Bu. Lex. In hiphil, מַלְכָּה regnare fecit, regem præfecit, vel constituit; Bu. Lex. Av. Regem facere; Cocc. Occurrit in præt. hiph. 3. f. m. simpl. & in 2. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 Aff. cui & 1 cop. est præf. ut seq. מַלְכָּה regnare fecit, regem constituit, 1 Sam. 15. 35. 1 Reg. 1. 43. 2 Reg. 19. 5. Jer. 37. 1. מַלְכָּה Regem constituit, 1 Reg. 3. 7. מַלְכָּה & Regem constituas, 1 Sam. 8. 22. מַלְכָּה Regem constituvisti me, 2 Chron. 1. 9. מַלְכָּה fecisti ut regnem, 2 Chr. 1. 8. & in 1. f. præf. hiph. simpl. & cum 1 Aff. ut in 3. pl. m. simpl. sic, מַלְכָּה Regem constitui, 1 Sam. 15. 11. מַלְכָּה Regem constituite, 2 Chron. 1. 11. מַלְכָּה Regem constituerunt, Hof. 8. 4. In part. hiph. f. m. occ. cum 1 dem. præf. מַלְכָּה regnare faciens, Ezech. 17. 16. In Infinit. hiph. occ. cum 1 præf. locis seq. מַלְכָּה ad regnare faciendum, 1 Reg. 12. 1. 1 Chron. 12. 30. 38. 28. 4. 2 Chron. 10. 1. sed occ. etiam Infinit. hiph. cum 1 præf. & 1 Aff. sic, מַלְכָּה ad regem constituendum cum, 1 Reg. 16. 21. 1 Chron. 11. 10. 2 Chro. 11. 22. In fut. hiph. 1. f. occ. cum 1 conv. præf. מַלְכָּה & regnare faciam, 1 Sam. 12. 1. sed 3. f. m. cum 1 conv. habet Tzere in ult. & cum 1 Aff. & 1 Aff. post chirek magnum penult. ut seq. מַלְכָּה & regem constituit, 2 Reg. 23. 34. 24. 17. 1 Chr. 23. 1. 2 Chr. 36. 4. 10. מַלְכָּה & regnare fecit eum, 2 Sam. 2. 9. מַלְכָּה & regnam constituit eam, Esth. 2. 17. sic in 1. pl. fut. hiph. occ. vel defectivè cum chirek solo, vel cum 1 cop. præf. cum chirek magno in ult. & in 2. pl. m. occ. plenè cum chirek magno penult. post 1 conv. præf. מַלְכָּה Regem constituemus, 2 Reg. 10. 5. מַלְכָּה & Regem constituemus, Isa. 7. 6. מַלְכָּה & Regem constituistis, Jud. 9. 16, 18. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum 1 conv. præf. cui etiam 1 Aff. post kibburz pro schurek; ut seq. מַלְכָּה & Regem constituerunt, Jud. 9. 6. 1 Sam. 11. 15. 1 Reg. 12. 20. 16. 16. 2 Reg. 8. 20. 11. 12. 14. 21. 17. 21. 21. 24. 23. 30. 1 Chron. 29. 22. 2 Chr. 21. 8. 22. 1. 23. 11. 26. 1. 33. 25. מַלְכָּה & Regem constituerunt eum, 2 Chron. 36. 1. In hophal, מַלְכָּה fa-

ut est regnare, constitutus est in Regem; Bu. Av. prout occurrit loco seq. **הַמֶּלֶךְ** Rex factus est, Dan.9.1. Atque inde nomina, i. **מֶלֶךְ** Rex, βασιλεύς, Pag. Bu. Av. qui regioni alicui imperat; item, qui unius urbis seu ditionis imperium habet: nam olim is etiam Rex dicebatur, qui unius urbis habebat imperium; Av. manet ubique hoc nomen **מֶלֶךְ** invariatur, etiam in pausa. Est autem proprie, qui ad Regnum legitime vocatus est, & ceteris legibus populum moderatur, non tyrannide opprimit; Merc. Occurrit autem No. hoc frequens admodum in textu, & ordine Conc. ut seq. **מֶלֶךְ** Rex, Regem, &c. Gen.14.1, 2, 8, 9, 10, 17, 18, 21, 22, 20, 22, 26, 1, 8, 36, 31, 40, 1, &c. Job.41.26. Psal.10.17, 21, 2, 24, 7, 9, 10, 45, 14, 16, 47, 8, 48, 3, 6, 1, 7, 72, 1, 99, 4, 105, 20, 135, 11, 136, 19, 20, &c. ad Mal.1.14. in 560. circ. l. Item occ. etiam cum **י** interrog. praf. loco seq. **הַמֶּלֶךְ** an Rex? Mich.4.9. sed sapius cum **י** cop. praf. locis seq. **וַיִּמְלֹךְ** & Rex, Gen.14.2, 8. Jud.19.1. 1 Reg.22.10, 31, 48. 2 Reg.3.9, 12, 6, 8, 19, 13. 2 Chro.18.9, 30, 34. Psal.95.3. Prov.30.31. Isa.19.4, 37, 13. Jer.10.10, 25, 27. Ezech.37.23. Dan.11.25. Item cum **י** (cum cametz ob pausam) praf. locis seq. **וַיִּמְלֹךְ** & Rex, 1 Reg.21.10, 13, 1 Chron.8.34, 9, 41. Prov.24.21. sed sapius multo cum **י** dem. praf. **הַמֶּלֶךְ** Rex, -gis, -gem, &c. Gen.14.17, 39, 20. Num.20.17, 21, 23. Jud.3.19, 8, 18, &c. Psal.20.10, 21, 8, 33, 16, 45, 6, 12, 95, 6, 145, 1. Eccl.2.12. Cant.1.4, &c. ad Zach.7.1, 14, 10. in 550. cir. l. Item cum **י** praf. **וַיִּמְלֹךְ** & Rex, 2 Sam.3.31, 13, 21, 14, 9, &c. ad Psal.63.12. Hof.10.3. in 40. circ. l. Item cum **י** מַה, **יֵשׁ**, **כִּי**, **כִּי** & **כִּי** praf. ut seq. **מֶלֶךְ** à Rege, 2 Sam.3.37. **יֵשׁ מֶלֶךְ** quod Rex, Cant.1.12. **כִּי מֶלֶךְ** in, contra Regem, Num.21.27. 2 Reg.3.5, 18, 7, 24, 20. Isa.7.20. Jer.52.3. **כִּי מֶלֶךְ** cum Rege, contra Regem, 1 Sam.18.22, 23, 26, 27, 2 Sam.19.44, 20, 21, 1 Reg.11.26, 27, 2 Chro.36.13. Esth.2.21, 6, 2. Cant.3.11. Jer.36.25. **כִּי מֶלֶךְ** sicut Rex, Job.15.24, 29, 25. Sed sapius cum **י** praf. **לְמַלְכִּי** regi, in regem, Gen.40.1. Exod.14.5. Num.21.30, &c. Psal.45.2, 7, 21. Zach.14.9, 16, 17. in 60. circ. l. Item frequenter cum **י** pro **י** praf. sic, **לְמַלְכִּי** regi, &c. 1 Sam.18.18, 25, 2 Sam.6.12, 17, 16, 21, &c. Psal.45.15, &c. ad Dan.1.10, 2, 4, in 90. circ. l. Item cum **י** & **י** praf. ut seq. **וַיִּמְלֹךְ** & regi, 1 Chron.29.20. Esth.3.8. **יֵשׁ מֶלֶךְ** à rege, prae rege, 1 Sam.15.23. Eccl.4.13. Dan.11.8. sed occ. etiam cum variis affixis; ut cum **י**, **נִי**, **י**, & **כִּי**, Aff. ut seq. **מֶלְכִּי** Rex meus, 2 Sam.19.44. Psal.26.5, 3, 44, 8, 68, 25, 74, 12, 84, 4, 110, 4. **מֶלְכִּי** Rex noster, 1 Sam.8.20. Psal.89.19. Isa.33.22. Hof.7.5. **מֶלְכִּי** rex tuus, Deut.28.36. Hof.13.10. **כִּי מֶלְכִּי** rex vester, 1 Sam.8.18, 12, 12, 25. Isa.43.15. Am.5.26. ut & cum **י**. Aff. cui & **י** est praf. & cum **י** Aff. cui **י** & **י** sunt praf. **יֵשׁ מֶלְכִּי** rex tuus, Zach.9.9. **יֵשׁ מֶלְכִּי** quod Rex tuus, Eccl.10.16, 17. **יֵשׁ מֶלְכִּי** rex ejus, regis sui, &c. Gen.24.7, 2 Sam.22.51. Ps.18.51. Hof.11.5. Zach.11.6. **יֵשׁ מֶלְכִּי** Regi suo, Isa.8.21. **יֵשׁ מֶלְכִּי** Regi suo, 1 Sam.2.10. prout etiam cum **י** Aff. cui & **י** & **י** sunt praf. **יֵשׁ מֶלְכִּי** Rex ejus, Jos.6.2, 10, 28, 30, 37, 39, 11, 10. Jer.8.19. Lam.2.9. Ezech.17.12. Hof.10.7. **יֵשׁ מֶלְכִּי** Regi ejus, Jos.10.30. **יֵשׁ מֶלְכִּי** & Regi ejus, Jos.8.2, 10, 1, 39, ut & cum **י** Aff. cui etiam **י** est praf. **יֵשׁ מֶלְכִּי** Rex eorum, regi suo, 2 Sam.12.30. 1 Chron.20.2. Jer.30.9, 49, 1, 3. Hof.3.5. Am.1.15. Mich.2.13. **יֵשׁ מֶלְכִּי** regi suo, 2 Sam.20.2. Psal.149.2. Zeph.1.5. Item in forma pl. m. saepe occurrit, viz. simpl. locis seq.

מַלְכִּים Reges, Gen.14.9. Jos.12.24. Jud.1.7, 5, 3, 19, 1 Chron.16.21. Job.3.13, 12, 18, 36, 7. Psal.2.10, 45, 10, 68, 15, 30, 72, 11, 105, 14, 110, 5, 119, 46, 135, 10, 136, 17, 18. Prov.8.15, 16, 12, 13, 22, 29, 25, 2, 3. Eccl.2.8. Isa.10.8, 45, 1, 49, 7, 23, 52, 15, 60, 16, 62, 2. Jer.17.28, 22, 4. Ezech.26.7, 28, 17. Dan.11.2. & semel in forma Chald. cum Nun pro Mem, pl. sic, **מַלְכִּין** reges, Prov.31.3, & cum **י** cop. praf. occ. locis seq. **וַיִּמְלֹךְ** & reges, Gen.17.6, 35, 1, 11, 11, 4, 2, 60, 3. Jer.25.14, 27, 6, 50, 41. Sed sapius cum **י** dem. praf. **וַיִּמְלֹךְ** Reges, regum, &c. Gen.14.17, 36, 31. Deut.3.21, &c. Psal.48.5, &c. ad Dan.11.27. in 50. circ. l. Item cum **י**, **כִּי**, & **כִּי** praf. ut seq. **וַיִּמְלֹךְ** & reges, Gen.14.5. 1 Reg.20.12, 17, 1 Chron.19.9. **וַיִּמְלֹךְ** in regibus, in reges, 1 Reg.3.13. Hab.1.10. **וַיִּמְלֹךְ** regibus, 2 Chron.1.12, 26, 23. Neh.9.37. Psal.144.10. Prov.31.4. Item in forma pl. m. constr. saepe occurrit; sic, **וַיִּמְלֹךְ** reges, regum, &c. Gen.17.16. Num.31.8. Deut.3.5, 4, 47, 31, 4, &c. Psal.2.2, 68, 13, 72, 10, 102, 16, 148, 11, &c. ad Lam.4.12, & Mich.1.1. in 120. circ. l. cui etiam formæ pl. m. constr. **י**, **יֵשׁ**, **כִּי**, & **כִּי** sunt praf. ut seq. **וַיִּמְלֹךְ** & reges, 1 Reg.10.29, 2 Reg.17.8, 23, 22. 2 Chron.1.17. Jer.19.4. **וַיִּמְלֹךְ** & contra reges, 1 Sam.14.47. **וַיִּמְלֹךְ** sicut reges, 2 Reg.17.2. **וַיִּמְלֹךְ** regibus, 1 Sam.27.6. 1 Reg.14.19, 29, 15, 7, 23, 22, 46, 15, 31, 16, 5, 14, 20, 27, 22, 39, 2 Reg.1.18, 8, 23, 12, 20, 14, 18, 15, 6, 30, 16, 19, 20, 2, 21, 18, 27, 23, 28, 24, 5, 10, 34, 13, 12, 14, 28, 15, 11, 15, 21, 26, 3, 13, 12, 14, 15, Esth.10.2. Psal.76.3, 8, 9, 28. Jer.1.18. Mic.1.14. cui etiam formæ pl. m. constr. **יֵשׁ** (cui & est praf.) **מַלְכִּינוּ** reges nostri, Ezr.9.7. Neh.9.34. Jer.44.17. Dan.9.6. **מַלְכִּינוּ** regibus nostris, Dan.9.8. Neh.9.32. **מַלְכִּינוּ** reges vestri, Jer.44.21. **מַלְכִּינוּ** reges ejus, sui, Isa.7.16. Jer.25.48, 46, 25. Ezech.32.29. **מַלְכִּיהֶם** reges eorum, Deut.7.24. Jos.10.40, 11, 12, 17. Neh.9.24. Psal.105.30, 149, 8. Jer.2.27, 32, 32. Ezech.43.7, 9. Hof.7.7. **וַיִּמְלֹךְ** & reges eorum, Isa.60.10, 11. Ezech.27.35, 32, 10, 43, 7. Item inde, 2. hinc etiam est No. **מַלְכָּה** regina, Pag. Bu. Av. **Βασίλισσα**, Coc. Uxor regis, seu vidua regis imperium habens, Av. Occurrit cum **י** dem. praf. locis seq. **וַיִּמְלֹךְ** regina, Esth.1.9, 11, 12, 17, 18, 22, 4, 4, 5, 2, 3, 12, 7, 1, 2, 3, 5, 7, 8, 8, 1, 7, 9, 12, 29, 31. sed occ. etiam cum **י** & **י** praf. sic, **וַיִּמְלֹךְ** & regina, in Esth.7.6. **וַיִּמְלֹךְ** cum regina, Esth.1.15, & in forma ff. constr. occ. simpl. & cum **י** cop. praf. **וַיִּמְלֹךְ** regina, 1 Reg.10.4, 10, 2 Chron.9.3, 9, & **וַיִּמְלֹךְ** & regina, 1 Reg.10.1. 2 Chro.9.1. Item in forma pl. f. est, **מַלְכוּת** reginæ, Cant.6.8, 9. sed occ. etiam sing. fam. in alia forma; viz. cum duplici **אָלֶף** ante Thau; sic, **מַלְכָּה** regina, &c. fed quidam in quibusdam locis ubi legitur, volunt potius esse à rad. **לָאָה** vide illic; Bu. Lex. nam contendunt quidam scribi pro **מַלְכָּה** i.e. opus, seu machina; viz. ab ista rad. **לָאָה**. Doctor Forsterus exponit, ministerium; Av. Occurrit autem No. hoc in hac forma absque Aleph cum **י** praf. locis seq. **וַיִּמְלֹךְ** reginæ, 1 Reg.10.3. 2 Chron.9.12. Jer.7.18, 44, 17, 18, 19. Item, 3. hinc etiam No. **מַלְכוּת** f. regnum; Pag. Bu. Av. **Βασίλεια**, dominium, potestas regia, imperium regale, seu dignitas regalis; Av. Occurrit simpl. locis seq. **וַיִּמְלֹךְ** regnum, 1 Chron.12.23, 28, 5, 29, 25, 2 Chron.11.17, 12, 1, 20, 30, 36, 20. Ezr.4.5. Neh.12.22. Esth.1.6, 11, 19, 2, 17, 3, 6, 5, 1, 6, 8, 8, 15.

Rad. 57. Ὑμῶν μῆλσι, permulsi, demulsi, à mulcen-
do, h.e. dulcem fecit, edulcavit, mellitum reddidit;
hinc μῆλσι δὲ dulcesco, dulciter ceno, permulceo cantu,
μῆλσι δὲ mellitum reddo. Item Latinum mulceo, mul-
sum.

sum, aqua mulsa, &c. Av. Non autem occurrit in kal, sed in Niphal, וְלִי מִלֵּךְ est dulcefcere; Pag. Suave, dulce esse; Bu. Lex. demulsus est, mellitus fuit; Av. Occurrit in prætniph. 3. pl. Psal. 119. 103. מִלֵּךְ נִמְלָצוּ quàm dulcia fuerunt, &c. eloquia tua; q. d. admodum dulcia fuerunt; Pag. quàm suavia fuerunt; Bu. Lex. quàm permulsi, i. e. melliti sunt sermones tui, &c. Av. i. e. omnia dicta tua, pro melle sunt dulcia tui meo; Cocc. Item, juxta quosdam, ex hac Rad. possunt esse מִלֵּיץ interpres. & מְלִיצָה interpretatio: de quibus vide in Rad. לִיץ; interpretatus est, Pag. Av. Atque satius est hæc pertinere ad לִיץ, tametsi vicina sit significatio; nam מְלִיצָה disertum, suavem, vel elegantem significat sermonem: & מִלֵּיץ facundum, qui suo sermone oblectat; Merc. מְלִיצָר promus. Dan. 1. 11. Ab. Ezra scribit in lingua Chaldaica idem esse quod רְמוֹת דָּנִיֵּל dans munera: communiter nomen proprium habetur, Bu. Lex. De eo vide suprà in Rad. לִיצָר, Cocc.]

Rad. 58. פָּרַק מִלֵּךְ est פָּרַק, scindere, secare, rumpere, dividere; Pag. ungue-fecuit, rupit, discerpsit; Bu. Lex. emulsit sanguinem ungue-fecando cervicem volucris; ut fit in jugulandis avibus juxta legem Moſis: dissecuit digitis emulendo & extrahendo sanguinem. Hinc Latinum mulgeo, emulgeo; Av. Pollice dissecuit. Cocc. Occurrit cum ל conv. præf. Lev. 1. 15. & 5. 8. וְיִלְלַק & ungue fecabit; Bu. Lex. & conc. Pag. vel scindet, aut dividet, &c. Pag. & emulgebit, i. e. torquebit, caput ejus: vel, emulgebit secando caput ejus è regione cervicis ejus; Av. & pollice dissecabit; Cocc. ritus offerendi Ayes in holocaustum, vel pro peccato, describitur à veteribus Hebræis, Talmud. Cod. Zevachim cap. 6. fol. 64. Bu. Lex. dabit, iniquit, i. e. ponet alas ejus inter duos digitos suos, & pedes ejus inter duos digitos suos, & trahet illius collum super vel ad duos digitos suos; & secabit ungue contra cervicem, donec perveniat ad jugulum, (Kimchi inquit, ad signa, scil. juguli; Merc.) & incidet illud (vel certè, magnam illius partem; Cev.) sed non dividet prorsus, aut amputabit, Pag. Scribitur enim Lev. 5. 8. & non dividet. verùm in holocausto avis, de quo agitur Lev. 1. 15. quia ibi dicitur, וְיִלְלַק & dissecabit, vel discerpet ungue caput ejus: & non additur, וְיִלְלַק & non dividet; discerpet, vel abrumpet & dividet caput per se seorsim, & corpus seorsim; Cev.

Rad. 59. מִן est, de, ex, à, è, ab; Pag. Bu. Cocc. Connotat enim causam materialem; & efficientem, tam per se quàm per accedens: motum à loco; partem aut partes totius aut universalis; Pag. Item præ comparative, pro magis quàm; Bu. Lex. Cocc. plus, magis: minus: item interdum pro cum. Item, pro, loco: Pag. Item, propter, Pag. Bu. Cocc. Item, in: &, ut non, nè; præter: ante: absque, &c. Pag. ad sequentem Radicem מָנָה quidam reducunt, quæ significat, per partes aut numeros subducere: quod sit hæc particula exclusiva, negativa, aut privativa. Sed valet & interdum, post, sicut & Latinis, A, præsertim si geminetur, ut quidam notant 2 Sam. 23. 4. מִנְּהֶם מְשֻׁבֵּר à splendore post pluviam; (à splendore, à pluvia, Cocc.) sic & aliàs ubi nomini tempus significanti præponitur; Merc. מִן est præpositio à Rad. inusitat. מִן idem significante cum מִנָּה. Cogn. cum מִן, i. e. species; nam distributionem

specialem à genere subtractam significat. Generalis vero & frequentior hujus particulæ significatio est, à, ab, de, è, vel ex, &c. Av. ut Gen. 2. 22. מִן הָאָדָם ab homine, Cocc. vel, de homine, Pag. Occurrit etiam sæpe cum præfixis: ut וּמִן & de, Jud. 10. 11. מִן nonne de, &c. & interdum cum Lamed redundante, ut in Jer. 7. 7. מִן לְמִן à seculo; Pag. Bu. Item cum additione literæ jod cum chirek, ut Jud. 5. 14. מִן de Ephraim: & ibid. מִן de Machir, &c. & sic Isa. 46. 3. qui portamini מִן בְּשֵׁן ab utero, qui gestamini מִן רֶחֶם à vulva; Pag. Bu. Lex. & cum Lamed redundante, Mich. 7. 12. מִן ab Alhur, & sic etiam ibid. מִן à munitione, &c. Pag. Bu. Conjugitur autem aliis vocibus, ejectione Nun, & sequente dageſch, (in litera scil. seq.) si locum habeat; Bu. Lex. & sic compensatur Nun finale per Dageſch, ut מִן מִפְּחָד à pavorè; pro מִן פֶּחָד; Cocc. sic, מִן מִכֹּהֵן à sacerdote Ezech. 44. 22. Bu. Lex. sed pro dageſch venit tzere ante gutturalem aut Resch; Cocc. ut מִן אֵל à Deo, Gen. 49. 25. & sic, מִן מִתְּהַבֵּר propter amorem, Jud. 7. 8. Bu. Lex. מִן מִרְאֵשׁ Isa. 41. 26. Sed legitur etiam מִן מִרְוֶה 1 Sam. 15. 26. מִן מִחוּשׁ, Gen. 14. 23. Item, מִן מִרְדּוֹף 1 Sam. 23. 28. Item legitur מִן מִיִּשְׁנֵי 2 Chron. 31. 13. At מִן מִיִּשְׁנֵי Dan. 12. 2. מִן מִיִּשְׁנֵי 2 Chron. 20. 11. Cocc. & interdum cum Lamed præfixo, מִן לְמִן à filio, 2 Chron. 25. 5. Singulare autem est מִן מִכְּרָאשׁוֹנָה indè à principio, 1 Chron. 15. 13. ubi Mem cum pathach notatur, & tres literæ serviles concurrunt. Item, מִן מִכְּרָחוֹק à longinquo, Job. 30. 32. Item sæpe venit cum affixis, ut מִן מִנְּךָ (pro מִנְּךָ) à te, Dan. 3. 23. Bu. Lex. & מִן מֵעַ ex me, præ me, Isa. 22. 4. 30. 1. pro quo etiam dicitur מִן מֵעִי, מִן מֵעִי, Psal. 139. 19. Job. 21. 16. מִן מֵעִי Gen. 17. 6. & מִן מֵעִי 1 Sam. 15. 18. & cum Aff. fæm. מִן מֵעִי Isa. 49. 17. sic, מִן מֵעִי ab ipso, Psal. 18. 9. 1 Reg. 20. 33. מִן מֵעִי an ex ipso esset, an ferio loqueretur. Job. 4. 12. מִן מֵעִי. Psal. 68. 24. מִן מֵעִי; ubi alios legere מִן מֵעִי Kimchi monet. Et cum Aff. fæm. מִן מֵעִי Jud. 11. 34. Ubi quidam explicant per מִן מֵעִי חוּץ præter eam; sed malim exponere מִן מֵעִי ex ipso: nam facile subintelligitur, propterea, vel alius, alia. Non tamen displicet explicari, præterea; q. d. præter hoc. Item Psal. 2. 3. מִן מֵעִי à nobis. & Gen. 3. 22. מִן מֵעִי à uno ex nobis. Confer. cap. 1. 26. faciamus cum imagine nostra. Ab. Ezra ad Gen. 3. 22. docet מִן מֵעִי cum est plurale, primæ scil. personæ, ab Orientalibus legi מִן מֵעִי sine dageſch in Nun: sed eos errare: & ad Grammaticam Kimchi (qui duplex מִן solo sensu distinguit) bis annotatur orientales distinguere per Nun raphatum (i. e. lene absque dageſch) in plurali. Ad particulam מִן additur, id testari Ab. Ezram. מִן מֵעִי occurrit frequens; ut Gen. 19. 9. מִן מֵעִי יוֹתֵר præ illis; & Jos. 19. 47. מִן מֵעִי יוֹתֵר & exivit terminus Danis infra ipsorum copiam, i. e. non sufficiens ipsis. Dicitur etiam מִן מֵעִי Job. 11. 20. Item מִן comparationis cum elipsi ejus, in quo fit comparatio: ut Isa. 40. 17. מִן מֵעִי נְחֻשְׁבִּי i. e. minus quàm nihil. Sic Psal. 45. 9. מִן מֵעִי הַיָּמִין candiores & nitidiores quàm palatia ebore incrustata: & Psal. 62. 10. מִן מֵעִי הַיָּמִין illi (leviores) quàm vapor, pariter. Et Job. 11. 17. מִן מֵעִי הַיָּמִין magis quàm merides (clarum) stabit æquum. Et Eccl. 9. 17. מִן מֵעִי הַיָּמִין verba sapientum in quiete audita מִן מֵעִי הַיָּמִין (potentiora) quàm clamor Imperatoris, in stultis. Et Mich. 7. 4. מִן מֵעִי הַיָּמִין (noxius) magis quàm vepres: aut mi-

plerumque quidam post Chirek, ut suprà describitur ad
initium Rad. Sed interdum est cum tzere sub Nun da-
geschato, & ante jod : quæ forma licèt possit videri ef-
fectu forma constr. hujus no. pl. m. absol. מְנִי, nihil tamen
notat aliud præterquam quod significatur per ipsam part.
(מִן à, de vel ab, & c. ut Isa. 30. 11. declinate, vel recedi-
te, מְנִי יָרֵד de via, declinate מְנִי אֶרֶץ de, vel à se-
mita; Pag. Merc. Senfus est, multis modis seu viis re-
cedite & declinate à via, & c. Av. Recedite à via & de-
cline ab itinere : ubi מְנִי, ut aliàs sæpiùs, est pro
מִן Cocc. [מִן Chald. Quis, qui, & c. vide in conc. Chald.
Item; quidam hic ponunt specialem Rad. viz. מְנָה di-
stribuit porciones, distribuit singulis partes comestibi-
les; unde via sustentari potest. Idem quod מְנָה, &
cogn. cum מִן à vel ab : nam distributionem partium
ab aliis subtractarum notat verbaliter non legitur; sed
indè no. pl. fæm. מְנָהוּר; & cum jod pro Aleph מְנִיור
partes, porciones, & c. Av. Sed de hisce vide in Rad.
מְנָה; ubi à plerisque notantur : item מְנָה Chald. vi-
de in conc. Chald. sub Rad. מְנָר; מְנָר Chald. vi-
de in Conc. Chald. sub Rad. מְנָר.

Rad. 60. מָנָה in Bu. Conc. quatuor habet significata. i. numerare, supputare, denumerari, Pag. Bu. distribuit partitive, & numeratim : distribuit omnes species singulatim, & suo ordine : Numeravit singulatim omnes partes, sive distribuit portiones numeratas. Idem quod מָנָה & cogn. cum מִן species ; & cum מִן à, de, ex, &c. significat enim species à genere subtracta singulatim & seorsim numerare. Hinc per inversionem Radicis מָנָה distribuo, מָנָה distributo : מָנָה lex distributa, & singulis jus suum tribuens ; Av. Occurrit in hac numerandi justificatione in prat. kal 3. f. m. simpl. & in i. sing. cum י conv. præf. מָנָה numeravit, Num. 23. 10. וּמִנִּיתִי & annumerabo, Isa. 65. 12. In part. ben. kal est מָנָה numeratus, Psal. 147. 4. Jer. 33. 13. & in infin. kal occ. cum י præf. לְמִנּוֹת numerare, Gen. 13. 16. 1 Chron. 21. 1, 17. 27. 17. Psal. 90. 12. Item in imper. kal, f. m. est מָנָה numera, 2 Sam. 24. 1. In Niphal, מָנָה numeratus est, distributus est, &c. Av. Occurrit in prat. niph. 3. f. m. & in infin. niph. cum י præf. ut & in fut. niph. 3. f. & pl. m. ut seq. מָנָה annumeratus est, Isa. 53. 12. לְמִנּוֹת numerari, Eccle. 1. 15. וּמִנּוֹת numerabitur, Gen. 13. 16. וּמִנּוֹת numerabuntur, 2 Chro. 5. 5. Atque inde ex hac Rad. in numerandi signif. sunt nomina. 1. מִנּוֹת pl. m. distributiones, partes ; Av. vel vices, Pag. Bu. juxta Kimchi : quasi numeros aut partes dicas ; Merc. Cev. vel modi ; & quid si ad מִן referri possit ; Cocc. Occurrit locis seq. מִנּוֹת vices, Gen. 31. 7, 41. Item, 2. hinc etiam no. מָנָה m. mina, libra, pondo, Bu. Lex. Av. maneh, i. e. mina, vel מִנָּה mna ; Pag. Av. aut numerus, juxta quosdam ; Pag. Vel potius, pondus rei numerariz, & Hebrais continebat 60. siclos ; Av. Mina sacra antiqua continebat quinquaginta siclos sacros, centum vulgares : mina autem nova Ezechielis sexaginta siclos, centum viginti vulgares, adjecta nimirum sextâ parte. Sed fuit & Mina viginti quinque siclorum, sive centum zuzim, aut denariorum : nam מִן quarta pars sicli ; Bu. Lex. Occurrit cuin ד dem. præf. Ezech. 45. 12. viginti sicli, viginti quinque sicli, quindecim sicli, מִנָּה הַמִּנָּה mina, vel מִנָּה, erit vobis. Mina media, 20. maxima 25. ; minima 15. fici

ficli. Erat mina parva 60. drachmarum; media 80; maxima, 100. Sunt qui numeros hos colligunt; ut mina sit 60. ficlorum: sed id recipere non possum. 1 Reg. 10.17. שלוש מינים זהב tres minæ auri. At 2 Chr. 9.16. שלוש מאות זהב trecenti aurei. Hinc R. Levi colligit minam habere 100. ficlos; Cocc. mina, Græcè μνα mna, libra, genus ponderis, ficlos habens sexaginta, qui faciunt obolos mille ducentos, & habet mina libram unam & semiunciam, & sunt solidi septuaginta quinque. Priscianus, libra vel mna Graia drachmas habet 75. Accipe præterea patrio quam nomine Graii, Mnam vocitant, nostrique Minam dixere priores. מנה igitur (ut ex Ezech. 45. in principio patet) erat pondus sexaginta ficlorum: Sekel. verò viginti obolorum. Maneh item laicum fuisse sexaginta ficlorum; sanctuarii verò duplum; i.e. centum & viginti; Pag. & in forma pl. m. est & occ. locis seq. מינא Minæ, librar, 1 Reg. 10.17. Ezr. 2.69. Neh. 7.71, 72. Item 3. indè etiam nō. מני m. numerus, copia; Bu. Lex. Meni est Mercurius, quem mercatores colebant, illique libabant ut faciliores essent in negotiationibus: nomen habet à numeratione, seu distributione; Av. Occurrit cum ל pro לה præf. sic, Isa. 65. 11. qui instruitis ipsi Gad mensam & impletis, למני ipsi Meni libationem: 70. מנא מנא, Av. Qui impletis למני coplis, sive numeris istis, scil. deorum cœlestium, stellarum quæ pro diis colebantur; Bu. Lex. vel numero, scil. stellarum: i.e. septem planetis, juxta R. D. Sunt autem qui dicunt nomen esse stellæ cuiusdam; Pag. Quidam enim conjectant esse Mercurium, à numeratione: quod ei libarent qui cum in negotiatione sibi propitium esse vellent: putabatur namque Mercurius negotiationi & Mercaturæ præesse. (Nam eidem Mercurio, etiam hodie in illis, qui eo, in Horoscopo seu ascendente, aut alia duodecim domorum, facilliter posito, nascuntur, vim ac divinam quandam potentiam, non sine idololatria, adscribunt, quod sint in negotiationibus, cæteris multò faciliores; Forst.) Et sunt etiam qui simpliciter numerum exponunt, cui nonnulli Idololatræ servirent, Pythagoreorum more; Merc. למני numero, i.e. qui offeritis pluribus panem & vinum, & non uni Deo in Christo servitis. Nam existimo Isaiam, eo capite, non loqui de superstitione ab Israelitis ante Christi apparitionem exercita; sed de quodam idololatriæ genere, à Christianis nominatis, admissio. Unus Deus est, unus sacerdos secundum ordinem Melchisedec, Christus; una oblatio, quæ peccata abolet. Is nobis mensam suam dedit, in qua pignora reconciliationis & communionis exhibentur nobis. Hæc mensa non debebat mutari in altare, & vinum non debebat ibi fundi, ut libamen. Quod non fit in honorem unius Dei. Quia Deus unus est, una etiam justificatio est, & non est diversus ab ipso iustitiæ auctor. Mensa, quæ ita struitur, ut altare struitur turmæ illi, quæ vocatur bestia; & libamen sive crama (ex vino & aqua) funditur numero bestia; Apoc. 13.17. 15.2. Hæc de hoc loco ex Cocc. ad nomen גר Radice מנה. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in Conj. piel, מנה paravit, præparavit: item, constituit, præfecit; Bu. Lex. Distribuit numeratim, deputavit, constituit; Av. In piel est, constituit, præparare; Pag. q.d. sequestrare, decernere, destinare, deputare, seorsim scilicet; ut sit ordi-

nationis potius & dispositionis, quàm numeri; Merc. In piel significat ἐπιφέρει definire; Cocc. Occurrit autem in hac signif. in prat. piel 3. pl. sic, מנה constituerunt, Job. 7.3. In Imper. piel, f.m. מנה & sed occ. per Apoc. 3. Rad. He; sic, מנה præpara, Psal. 61.8. ficur etiam in fut. piel, 3. f.m. occ. etiam per Apoc. 3. Rad. He cum ל conv. præf. (pro למנה) sic, וימן & constituit, Dan. 1.5. Jon. 2.1. 4.6, 7, 8. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, Manna, pars, portio; Bu. Conc. idque in No. מן m. Man, manna, quasi præparatus cibus, aut comparatus sine labore, ut appellatur sapientia 16.20. Bu. Lex. cibus distributè cælo delapsus, & qui distribuebatur inter filios Israel, Av. Est autem absque He 3. Rad. formæ מן & מן præceptum, linea; à מנה & מנה. Exod. 16.31. & vocaverunt nomen ejus מן Man, q.d. donum, vel partem à Deo; Pag. Sonat enim destinatum, velut singulare donum Israelitis à Deo designatum in cibum. Chaldaeus, Hebræum nomen retinens, vertit מנה; unde fecerunt nostri Manna; Merc. מן videtur esse ex מה Ex. 16.15. הויה מן pro מה הויה quid hoc? aut pro מה הויה, i.e. מה הויה unde hoc; Cocc. non autem putandum existimo cum quibusdam nostrorum, Israelitis, cum dicerent מן הויה, rogasse, Quid esset: quia non Chaldaicè, sed Hebraicè in deserto loquebantur. Adde quod מן Chald. non quid significat, sed quis; idem quod מן Hebr. autem utrique lingue communis est, etsi מן magis Chaldaicè. Cæterum etiam, manè, in quibusdam regionibus, cadit unà cum rore, materia quædam mannæ similis, à medicis eodem donata nomine: excipitur cribro aut simili vasi, & è ramusculis, virga aut bacillo decurritur, orizæ simile, tactis impatientissimum; Merc. Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum ה & ה præf. מן manna, Exod. 16.15, 31, 33. Deut. 8.16. Jos. 5.12. Ps. 78.24. מן Manna, Exod. 16.35. Num. 11.6, 9. Deut. 8.3. Jos. 5.12. מן & manna, Num. 11.7. item cum ו cop. præf. & ה. Aff. est, מן & manna tuum, Neh. 9.20. Atque indè est No. מן pars, portio, dinumerata scil. & constituta; Bu. Lex. distributio; pars seu portio cibi distributa. Convenit cum מן distributio, pabulum; Av. donum; Pag. portio, vel pars, ex aliis scil. detracta: munus, fors, vices, constitutum; id quod attinet ad aliquem, & quod alicui destinatum, seu assignatum est; Merc. 70. מנה Sed propriè est portio alicui destinata & definita; Cocc. No. hoc in constr. dupliciter venit; scil. vel juxta normam cum pathach, מנה, vel cum camerz מנה; Bu. Lex. ut statim videbitur. Occurrit autem No. hoc in forma absol. simpl. & cum ה & ל præf. מנה partem unam, 1 Sam. 1.5. מנה partem illam, 1 Sam. 9.32. למנה in partem, Ex. 29.26. Lev. 7.20. 8.29. & in forma constr. cum pathach occ. loco seq. מנה portio, Jer. 13.25. sed in forma constr. cum camerz in ult. occ. simpl. & cum ו cop. præf. מנה portio, 2 Chr. 31.4. Ps. 116.16. 5.63. 11. & portionem, 2 Chron. 31.3. & in forma pl. f. est, & occ. locis seq. מנה partes, porciones, 1 Sam. 1.4. 2 Chro. 31.19. Neh. 8.10, 12. Esth. 9.19, 22. Item, occ. etiam formā pl. f. cum Aleph loco 3. Rad. He; sic, מנה portiones, Neh. 12.44. ut & cum jod loco 3. Rad. He; sic, מנה portiones, Neh. 12.47. 13.10. sed in forma pl. f. constr. מנה occ. cum יה Aff. Sed absque jod post Thau; sic, מנה portiones ejus, Esth. 2.6. Denique, iv. signif. 4. hujus rad. מנה est, præficere, constituit, &c. Bu. Conc.

Rad. 62. מנע est prohibere, cohibere, inhibere, Pag. Bu. arcere, impedire; Cocc. frequenter cum præp. (ו) construitur, Bu. Lex. Quidam per removere exponunt, vel privare, affine esse censentes cum verbo מנע quod motum significat, Merc. מנע minuit, subtrahit per diminutionem, removet, recusavit, prohibuit, abecuit. Cogn. cum מנע, i.e. modicum, parum. hinc מנע minuo, &c. In Kal, diminuit, &c. construitur cum accus. & aliquando cum (ו); Av. Occurrit autem in præt. Kal, 3. f. m. simpl. & cum וי & יי Aff. מנע prohibuit, Gen. 30. 2. מנע cohibuit me, 1 Sam. 25. 34. מנע prohibuit

prohibuit te, Num. 24. 11. 1 Sam. 25. 26. ut & in 2. f. m. & 1. f. & 3. pl. m. præt. kal, ut seq. מִנִּיעַ cohibuisti, Neh. 9. 20. Psal. 21. 2. מִנִּיעַ cohibui, 1 Reg. 20. 7. Eccl. 2. 10. Am. 4. 7. מִנִּיעַ cohibent, Jer. 5. 25. In part. ben. kal, f. m. est, מִנִּיעַ prohibens, Prov. 11. 26. Jer. 48. 10. & in Imper. kal, occ. f. m. & f. sic, מִנִּיעַ cohibe, Prov. 1. 15. מִנִּיעַ cohibe, Jer. 2. 24. 31. 16. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut & in 2. f. m. simpl. sic, מִנִּיעַ cohibebo, Job. 31. 16. Jer. 42. 4. וְאַמְנַע & cohibui, Ezec. 31. 15. מִנִּיעַ cohibebis, Job. 22. 7. Prov. 3. 27. 23. 13. 30. 7. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1. Aff. ut & cum 1. cop. praf. & 1. Aff. ut seq. מִנִּיעַ cohibebit, Psal. 84. 12. מִנִּיעַ cohibebit me, 2 Sam. 13. 13. וְאַמְנַע & continuerit illud, Job. 20. 13. In Niph. מִנִּיעַ cohiberi, diminutus est, subtractus est; Av. occ. in præt. niph. 3. f. m. & in fut. niph. 2. f. m. ut & in 3. f. m. cum 1 cop. praf. מִנִּיעַ cohibuitum est, Joel. 1. 13. מִנִּיעַ prohibearis, Num. 22. 17. וְאַמְנַע & cohibebitur, Job. 38. 15. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum 1 conv. praf. וְאַמְנַע & cohibiti sunt, Jer. 3. 3.

Rad. 63. מִנִּיר; indè No. מִנִּיר jugum textorium, vel licitorium; Bu. Lex. Lignum scil. teres & oblongum quo tela aut pannus circumvolvitur; Pag. Cocc. Jugum textorium quo stamen, seu circa quod tela circumvolvitur; Av. Kimchi notat fieri posse ut Radix sit מִנִּיר, ex significatione nominis מִנִּיר, novale: nam & Targum pro מִנִּיר jugo, habet מִנִּיר; esse autem licitorium simile ligno jugi. Quidam vocem esse conjectant Ægyptiam, quòd Ægyptii texendi arte celebres fuerint, quam unà cum hoc nomine in terram promissam secum Israelitæ attulerint; Merc. Occurrit autem cum 1 praf. locis seq. כִּמְנִיר sicut jugum textorium, 1 Sam. 17. 7. 2 Sam. 21. 19. 1 Chron. 11. 23. 20. 5.

Rad. 64. מִסִּס est, liquefcere, dissolvi, liquefieri, Bu. Pag. liquefcbat, delieuit, dissolutus est in liquorem: & accipitur in vituperium; unde & metaphoricè usurpatum potest exponi pro tabefieri, marcescere. Idem quod מִסִּס: & cogn. מִסִּס, i. e. repudiavit, vel rejecit. Accipitur enim de istis rebus quæ liquefactæ pereunt, ut cera, &c. Av. Occurrit in Infin. kal, cum 1 praf. sic, Psal. 104. 18. & erit מִסִּס כִּמְסִס sicut dissolvit vexillifer; quia cadent omnia castra, ut exponit R. D. Pag. Juxta dissolvi, &c. Bu. Conc. erique Assyrius sicut dissolvitur (metu) signifer; Bu. Lex. & erit, ceu liquefcere vexilliferum; i. e. exercitus ille peribit non aliter quàm perire solet exercitus, liquefcente, & præt. metu fugiente vexillifero; Av. Quidam pro nomine sumunt, ut liquidum aufugiens seu liquor evanescens; & sic מִסִּס à מִסִּס fugere deducunt; sed consideratione indiget; Merc. Mihi sanè מִסִּס potius nomen est quàm verbum; & fiet ut tabes, quod eminet; Cocc. Hoc verbum faciunt cogn. cum מִסִּס, quòd velut rejectaneum quid fiat ubi liquefit, & de multitudine defluat, ac decedit; Merc. In Niph. מִסִּס, vel מִסִּס dissolvi, liquefcieri, colliquefcere; Bu. Av. Occurrit autem præt. niph. 3. f. m. in forma cum Tzere simpl. sed in forma cum pathach, cum 1 cop. vel conv. praf. idque vel in pausa cum camez pro pathach, vel extra pausam cum pathach in ult. ut seq. מִסִּס liquefit, Psal. 22. 15. Nah. 2. 11. וְאַמְנַע & liquefactum est, Exod. 16. 21. Psal. 112. 10. וְאַמְנַע & liquefcet, 1 Sam. 15. 9. Ezec. 21. 12. & in 2. pl. præt. niph. occ. etiam simpl. & cum 1 conv. praf. מִסִּס liquefi-

unt, Psal. 97. 5. וְאַמְנַע & liquefcet, Isa. 34. 3. Mic. 1. 4. In Infin. niph. occ. etiam simpl. & cum 1 praf. מִסִּס liquefcendo, 2 Sam. 17. 10. מִסִּס juxta liquefcieri, Psal. 68. 3. In fut. niph. 3. f. m. occ. cum pathach, sed in pausa cum camez in ult. cui etiam priori formæ 1 conv. est praf. ut seq. מִסִּס liquefcet, Deut. 20. 8. Isa. 19. 1. מִסִּס liquefciet, 2 Sam. 17. 10. Isa. 13. 7. וְאַמְנַע & liquefactum est, Jos. 2. 11. 5. 1. 7. 5. sed occ. etiam in fut. niph. 3. f. m. cum 1 conv. praf. & cum Aleph pro Samech, 2. Rad. five cum Aleph Epenthético, pro וְאַמְנַע; Bu. Lex. vel pro וְאַמְנַע; Cocc. sic, וְאַמְנַע & liquefit, Job. 7. 5. & sic etiam occ. idem in 3. pl. m. fut. Niph. cum 1 conv. praf. idque vel juxta normam (ut וְאַמְנַע) sic, וְאַמְנַע & dissoluta sunt, Jud. 15. 14. vel pro eo ut in 3. f. cum Aleph Epenthético, vel loco 2. rad. Samech (viz. ex Syriacismo, altera geminantium mutata in Aleph; cui simile vide in Rad. בָּוּ & בָּוּ; Bu. Lex.) pro וְאַמְנַע; Cocc. sic, וְאַמְנַע liquefciant, Psal. 58. 8. In Hiphil מִסִּס liquefcere, dissolvere, Bu. fecit liquefcere; Av. Occurrit in 3. pl. præt. hiph. (ut וְאַמְנַע) sic, וְאַמְנַע liquefcuerunt, Deut. 1. 28. Atque indè nomina, i. no. m. מִסִּס dissolutus; vel ut nomen participiale, liquefcens, Bu. Lex. Occurrit cum 1 praf. sic, Job. 6. 14. מִסִּס מִסִּס, quem locum R. D. sic explicat; Dicunt de illo qui est dissolutus flagellis seu castigationibus, magis quàm amicus seu proximus suus; benignitatem, seu misericordiam, aut pietatem in Deum, & reverentiam timoremque omnipotentis, dereliquit; & propterea venerunt super eum flagella seu castigationes; Pag. Merc. Ubi Targum, vir qui prohibuit à socio suo misericordiam seu beneficentiam, timorem Dei omnipotentis derelinquet, pro dereliquit; R. Nahman dicit Lamed esse loco מִסִּס à, ab; sicut 1 Sam. 9. 20. וְאַמְנַע & de afinis quæ perierunt, &c. sicut etiam מִסִּס ponitur pro מִסִּס Job. 4. 12. וְאַמְנַע, & à me verbum, &c. & sic מִסִּס à dissolvendo, i. e. prohibente à proximo suo misericordiam, sicut vos, ex pulsa est sapientia, aut lex; (connectit enim cum precedente versiculo; Merc.) & ab eo perit auxilium, & timorem Dei dereliquit, quia scil. non pepercit aut misertus est amico suo. R. Perutfol bifariam exponit: nam מִסִּס est tributum: vel Toar, i. e. liquefactus, dissolutus infirmitate & afflictionibus: מִסִּס est & misericordia; & probrum sive opprobrium: exp. ergò prius sic, profecto meo intellectu expendi consideravi, quòd conveniens est, ut viro servienti tributo (vel tributario & servienti, vel quam diu tributo premitur, ut Gen. 49. 15. Merc. Cev.) ab amico suo misericordia impendatur, & beneficentia ad consolandum illum: & qui hoc non efficit, timorem Dei dereliquit. Deinde sic exp. Num consentanem est, ut vir dissolutus ultione terribili, qualis est hæc quam ego patior, ab amico suo probris afficiatur, & ut dicat de illo amicus ejus, quòd ob peccata sua merito hæc patiatur, quia timorem omnipotentis dereliquit? Pag. & sic R. Levi, Num æquum est ut ei qui dissolutus est & attritus, afflictionibus scil. tribuant eo nomine socii ejus ipsi, quòd benignitatem & timorem seu reverentiam omnipotentis dereliquerit? Vel sic, Num par est viro, quem dissolvit afflictionum multitudo, ab amico suo probris affici: ut dicat hæc illi contigisse, quia timorem omnipotentis dereliquit? & sic R. Methridatus, Decetne contritum ab amico suo exprobari? Pag. Merc. Cev. Ordo & forma verborum talis esse videtur, מִסִּס מִסִּס מִסִּס

etiamne illum qui tabescit probro à socio suo. Potest esse präteritum cum articulo, ut **הָאִמֵּר** Job. 34. 31. & cametz pro pathach ob nonnullam distinctionem; nisi quodammodo compensarim: nam & **נ** in hac Radice admittitur. Vel est nomen, ut **חָם**. Sed potest & sic, **לְאִשְׁרָיִם מִסְּרָהוּ**, cujus amicus pietatem liquefit, h. e. cujus amici studium & pietas imminevit & evanescit. Vel sic, eriamne ille, cujus amicus (quoad) studium (& pietatem) liquefit, timore omnipotentis deserit: ut fit pro **חָם** **אֲשֶׁר**, &c. Cocc. vers. 13. An verò nulla est defensio mea, (Hebr. auxilium meum) penes me, &c? v. 14. contra eum cujus liquefit erga amicum suum benignitas: & qui timorem omnipotentis dereliquit? Hebr. contra liquefcentem ab amico suo benignitatem: synecdoche, h. e. contra te Eliphaz, & quemcunque alium, cujus defluit atque evanescit benignitas erga amicum suum, &c. & qui timorem Dei dereliquit; arrogando scilicet sibi auctoritatem judicandi fratris, Jacobi 4. 11. Jun. Item, 2. hinc etiam, juxta quosdam, No. **חָם** f. dissolutio; prout occurrit Job. 9. 23. in forma constr. cum **ל** praf. sic, **לְחָם** ad dissolutionem, Bu. Conc. sed potius referri debet hoc nomen ad **נֶפֶשׁ**; Cocc. ex Rad. scilicet **חָם**, ubi illud quare; Pag. Item, 3. hinc etiam est No. heemant, prapósito Thau, Pag. viz. **חָם** m. liquefactio, Pag. Bu. actio liquefaciendi; Av. prout occurrit Psa. 58. 9. **חָם** כמו שבלול sicut limax liquefactionis, seu dissolutionis, i. e. qui liquefit & dissolvitur, ambulabit; Pag. vel abeat, aut diffuat, &c. Merc. Est forma instar **חָם** confusio, ab **חָם**; Lev. 20. 12. Pag. Sicut limax liquefactionis, i. e. liquefcens; Bu. Lex. instar cochleæ liquefactionis, i. e. colliquefcens, diffluet; Av. Item hinc etiam quidam deducunt No. heemant. cum He Nofepheth, five additio, prapósito; viz. **חָם** idem, liquefactio, dissolutio, &c. prout occurrit in forma pl. m. Isa. 64. 1. vel 2. sic, Quemadmodum exurit ignis **חָם** liquefactionum seu dissolutionum, i. e. sicut ignis liquefcens & dissolvens omnia. Et secundum normam Samech debuerat dageschari, (pro **חָם**) ob defectum alterius Samech: Pag. Quidam tamen faciunt He radicale, ut Radix per se fit **חָם**, eo tantum loco obvia; quam vide supra in Radicibus incipientibus ab He; Merc. Cev. Nam **חָם** est ejus propria rad. quam vide; Coc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est tributum; item sufficientia; Bu. Conc. idque in nomine **חָם** m. quod tributum dicitur, quia paulatim liquefcere facit facultates, maxime si nimium imponatur; Bu. Lex. **חָם** est tributum, contributio; quod scilicet tribuitur à subditis; & non tantum de censibus, sed etiam de hominibus tribuendis accipitur; & nomen habet à li. quefaciendo, nam tributum exugit & tabefacit subditos; Av. **חָם**, tributum, dicitur etiam de iis, qui sorte vel delectu ad opus servile faciendum ex multitudine contribuntur; ut 1 Reg. 5. 13. **וַיַּעַל חָם**, &c. & eduxit numerum ex toto Israele; eorum scilicet qui opus facerent pro toto populo: Latinus venis: operarios; & indictio. Alij, summam vertunt: & sic 1 Reg. 9. 15, 21. **לְחָם עֹבְדֵי** eduxit eos in numerum operariorum. Et Gen. 49. 15. **וַיְהִי לְחָם עֹבְדֵי** fuit in delectum operariorum; & sic Jos. 16. 10. Coc. & erit **לְחָם** tributo serviens. Et Deut. 20. 11. erant tibi **לְחָם** in tributum, i. e. tributarii, Pag. Nomen enim hoc, **חָם**, tributum, dicitur illud quod de multitudine aut

facultatibus in subsidium contribuitur; contributio scilicet personalis, aut realis; Merc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. ut seq. In forma absol. seu cum pathach, & extra pausam; sic, **חָם** tributum, 1 Reg. 5. 13. Esth. 10. 1. & cum **חָ** dem. praf. formæ cum pathach extra pausam, vel cum cametz in ult. ob pausam, locis seq. **חָם** vel **חָם** tributum, 2 Sam. 20. 24. 1 Reg. 4. 6. 5. 13. 14. 9. 15. 12. 18. 2 Chron. 10. 18. Item cum **ל** praf. formæ cum pathach, ut seq. **לְחָם** in tributum, Gen. 49. 15. Jos. 16. 10. 1 Reg. 9. 21. 2 Chron. 8. 8. **לְחָם** in tributum, Deut. 20. 11. Jos. 17. 13. Jud. 1. 28, 30, 33, 35. Prov. 12. 24. Isa. 31. 8. Lam. 1. 1. In forma pl. m. occ. cum chirek penult. ante dagesch; loco seq. **חָם** tributorum, Exod. 1. 11. Item occ. & no. in forma f. f. **חָםָה**, & in constr. **חָםָה**, Deut. 16. 10. idem, tributum (seu contributio; Av.) vel sufficientia, ex Chald. signif. nam pro Heb. **חָם** vel **חָ** sufficientia, in Targum frequenter ponitur **חָםָה**; ut **חָםָה** sufficientiæ meæ, Prov. 30. 8. verba textualia sic se habent, & facies solennitatem hebdomadarum Domino Deo tuo **חָםָה** **חָםָה** (secundum) sufficientiam voluntatis, aut spontis, manûs tuæ, erit, quod dabis: i. e. quantum potuerit manus tua spontanea, erit quod dabis; Pag. In Targum prapōnitur Caph, **חָםָה** juxta sufficientiam: unde dubium non est quin vox sit Chaldaea, quæ eo tantum loco in contextu reperitur Hebraico. Quo magis miror quosdam nostrorum Missæ nomen huc referre: quum certum sit, Scriptores primæ Ecclesiæ vicinos, libenter talibus famineis nominibus factis ex participiis passivis uti, ut collecta collectæ, missa missæ, & id genus; Merc. Hieron. Oblationem spontaneam manûs tuæ, quam offeres. Unde dicunt nonnulli quod **חָםָה** est oblatio quæ fit Deo propter debitum munus personale: & quidam ex R. dicunt Samech dageschari ut absorbeatur Nun; & sic deducetur à **חָם**, quod est signum, vexillum; Isa. 62. 10. elevate **חָם** vexillum; Pag. quod scilicet manu eleveretur; Cev. Contributionem spontaneorum manûs tuæ, quam dabis; Av. & ages festum septimanarum, portionem (quidni, indictmentem?) spontaneam manûs tuæ, pro eo atque benedictet tibi Jehova. Celebratio festi erit tanquam vestigal aut **λατρεία** indicta, sed ex cujusque **ἐλαρότητι**, q. d. eo festo agendo erit manus tua **חָם** obnoxia, sed ad voluntariam & operationem & largitionem; Cocc.

Rad. 55. **חָםָה** est **חָם** liquefcere, dissolvi, inquit R. D. Pag. liquidus fuit, deliquit, colliquit, dissolutus est in liquorem: idem quod **חָם**; & cogn. cum **חָם**, i. e. liquor: atque ferè in vituperio accipitur: non enim de metallis dicitur quæ post liquefactionem rursus indurefcunt, sed de rebus, quarum liquefactio est inutilis, & odiosa seu abominabilis: itaque cogn. & cum **חָםָה** reprobavit, repudiavit. Hinc **חָםָה** subigo, mollio; Av. Atque sic, juxta quosdam, occurrit in fut. kal, 3. f. sic, Psa. 58. 9. ut limax **חָם** (per Apoc. 3. Rad. He, pro **חָםָה** à 3. f. m. **חָםָה**) quæ scilicet tabescit; Coc. qui solus ita dicit occurrere in kal: juxta reliquos verò non reperitur in kal: sed in hiphil, **חָםָה** liquefcit; liquavit, dissolvit, Pag. Bu. Av. unde in 3. pl. juxta normam fuisset **חָםָה**; sed pro eo, Jos. 14. 8. Occurrit forma Chaldaica usitatore; sic, fratres mei qui ascenderunt mecum **חָםָה** dissolverunt, seu liquefecerunt cor po-

puli; Pag. Bu. Lex. & est, ut scripsit R. Judah cum chirek more linguæ Arameæ, ut Dan. 5.4. חִרְקוּ חִרְקוּ בִּיבִירוּ בִּיבִירוּ nam secundum Hebræum morem dicendum erat חִרְקוּ בִּיבִירוּ more perfectorum, Pag. Vel jod est pro Lamed He; Av. In fut. hiph. וְיִלְקֶחֶם liquefaci, Psal. 6.7. & in 2. sm. fut. hiph. וְיִלְקֶחֶם liquefacies; sed cum 1 conv. præf. occ. per Apoc. 3. rad. He; Bu. Lex. pro וְיִלְקֶחֶם; Coc. sic, וְיִלְקֶחֶם & liquefecisti, Psal. 39.12. & in 3. sm. fut. hiph. וְיִלְקֶחֶם liquefaciet, sed occ. cum 1 cop. præf. & וְיִלְקֶחֶם Aff. sic, וְיִלְקֶחֶם & liquefaciet ea, Psal. 147.18. Atque ex hac Rad. quidam volunt deduci No. חִסְ לiquefactus, i.e. pauper, miser, contabefactus; prout occ. cum 2 præf. Job. 6.14. לִמְסָה liquefactio, i.e. misero, amicus ejus beneficentiam debebat præstare; Av. De quo nomine & ejus loco vide supra sub Rad. præced. חִסְ, ubi reliqui illud collocant. Item nomen חִסְ liquefactio, videatur etiam ibi.

Rad. 66. מִסַּךְ est, miscere; Pag. infudit; miscuit, admiscuit, commiscuit, permiscuit, infundendo liquorem immiscuit; Bu. Av. & sæpe pro infundere accipitur; nam in terra sancta & regionibus calidis, vino non utebantur homines nisi misto aqua. Cogn. arctissime cum מִסְתָּה i.e. mistio: Item cum מִסְתָּה libavit, & מִסְתָּה unctus est perfusione olei. Hinc מִסְתָּה-מִסְתָּה, & Latine misceo, misceor. In kal significat, infundere miscendo potum; Av. Quidam exponunt è vase in vas: Kimchi confert cum מִסְתָּה: ego ex vini & aquæ mixture verbum utrumque ad alias etiam mixtiones translato puto; Merc. prout occ. in præf. kal, 3. sm. & f. & in 1. f. cum camerz pro pathach penult. ob pausam; ut seq. מִסְתָּה miscuit, Isa. 19.14. מִסְתָּה miscuit, Prov. 9.2. מִסְתָּה miscui, Psal. 102.10. Prov. 9.5. In Inf. kal, occ. cum 2 præf. sic, מִסְתָּה ad miscendum, Isa. 5.22. Atque inde nomina, i. מִסְתָּה mistio, mixtio, Pag. Bu. Av. mistura, temperatio, Av. infusio, vel juxta quosdam, liquor infusus; Merc. Crama, potus temperatus ad saporem gratum; Cocc. Occurrit autem hoc No. Psal. 75.9. & vinum rubuit, מִסְתָּה plenus mistione, scil. calix; Pag. & vinum quod meracissimum fuit, plenus est (calix) misturâ; Av. Calix & vinum, h.e. cadus vini מִסְתָּה plenus cramate; Cocc. Item, 2. indè etiam No. מִסְתָּה (cum mem heemant. præposito) m. permistio, immistio ad bibendum vinum; Av. idem quod præced. מִסְתָּה; Coc. occ. autem locis seq. מִסְתָּה mistura, libamen mixtum, Prov. 23.30. Isa. 65.11. Item, 3. indè etiam מִסְתָּה, juxta quosdam, est No. מִסְתָּה, in constr. מִסְתָּה idem cum præced. mistio, mixtura. Occurrit cum מִסְתָּה pro מִסְתָּה, ob pausam, Ezech. 28.13. omnis lapis pretiosus מִסְתָּה mistio tua, sive mixtura tua; Pag. Bu. Conc. i.e. mistus est tecum. Sed rectum est inquit R. D. quod sit ex Rad. מִסְתָּה, quod est sepire, i.e. sepes tua, q.d. omni lapide pretioso septus es: ut R. D. exp. Hieron. operimentum tuum; Pag. Alii, clausura tua, ex lapide exciso; Cev. Hyperbole; q.d. quod sepes vel clausura domus hori, vel vineæ ejus, ex lapide exciso; vel erat è lapide pretioso; quare & in Rad. מִסְתָּה: nam littera Samech cum Sin lævo sæpe permutatur; Merc. מִסְתָּה sagum, velum, tegumentum, vide in Rad. ejus מִסְתָּה textit, velavit. Item מִסְתָּה vide supra ante מִסְתָּה.]

Rad. 67. מִסַּר est, tradere, dare; viz. juxta R. D. est dare f. u. tradere se toto corde, & ponere seipsum in po-

testate alterius, & dicitur tam de rebus quàm de corpore; quod unica dictione Latine dicitur, dedo, i.e. in perpetuum do, sive totum subdo & in manus, potestatem vel arbitrium do: Targum pro Hebr. מִסַּר sæpe habet מִסַּר; Pag. Quidam dicunt proprie esse, tradere in disciplinam, seu castigationem: sed sequor Kimchi: nam non aliàs Targum hoc verbo exprimit Hebr. מִסַּר, nisi sequente nomine מִסַּר manus. Doctores verò, inquit Kimchi, utuntur hoc verbo, quum quis sese periculo exponit: itémque pro eo quod est velut per manus tradere: ut respondeat verbo מִסַּר, quod est recipere, excipere; Merc. מִסַּר tradidit, suppeditavit, dedit; Bu. Av. Item, sermone tradidit, seu dedit sermocinando: proprie enim significat, aliquid non tantum mandare, sed habito sermone, protestari, & tradere omnem auctoritatem rei datæ. Cogn. cum מִסַּר castigavit, corripuit, & מִסַּר vinxit: nam tradere est, aliquid ceu victum tradere in alterius potestatem, ad corrigendum. Hinc per metathesin est, sermo, sermocinor; Av. In Inf. kal, מִסַּר tradere; sed cum 2 præf. occ. cum cholem mutato in camerz chatuph ante maccaph; sic, מִסַּר tradendo, Bu. Conc. ad suppeditandum; Bu. Lex. ad dandum; Pag. Num. 31.16. הִנֵּה הָיָה מִסַּר בְּיָהוּדָה מִסַּר tradendo, ecce illæ fuerunt (filiis Israel) ad tradendum, h.e. docendum prævaricationem; i.e. docuerunt prævaricari; vel occasione[m] præbuerunt prævaricandi adversus Jehovam; Coc. Ad tradendum prævaricationem in Deum; i.e. sermone occasione[m] præbuerunt ut prævaricarentur adversus Dominum, in adorando idolum Phogor; Av. In Niphal מִסַּר tradi; Bu. traditus, seu deditus est; unde in fut. niphal מִסַּר tradetur, & occ. in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. Num. 31.5. מִסַּר & traditi sunt, ex millibus Israel, mille per tribus, seu mille de qualibet tribu; Pag. Bu. Av. & exhibitum sunt, vel obtulerunt se ex millibus Israel, &c. Coc. Atque hinc, juxta quosdam, est No. מִסַּר f. traditio, exhibitio, Bu. Lex. deditio; ubi aliquid totum datur in potestatem alterius; Av. Hebræi tamen quidam Doctores ab מִסַּר deducunt quasi esset מִסַּר vinculum; Bu. Lex. Av. & sic Hieron. vertit locum ubi occurrit cum 2 præf. Ezech. 20.38. & adducam vos בְּמִסַּר in vinculis fæderis, pro, in traditione fæderis; Av. seu in correctione fæderis, vide supra in מִסַּר: quidam enim putant tres Radices esse vicinas, מִסַּר, מִסַּר, & מִסַּר. Hebræis quidem quod מִסַּר dicitur, non dubito ab hac Radice dici, sed per allusionem ad Ezechielem, ubi est ab מִסַּר. Hoc nomine observationes textui Biblico ad marginem adjectas, in quibus mira & incredibili diligentia sunt usi, in singulas penè Scripturæ dictiones & syllabas, appellarunt. Elias librum huic explicandæ destinavit. Appellavit & מִסַּר, quod alii legunt מִסַּר. Credibile est & hoc nomine alias traditiones dictas, quæ in Novo Testamento παραδοσεις nominantur; Merc.

Rad. 68. מִעַר est, nutare; i.e. moveri, & quasi ruinam minari, declinare: labi, Pag. vacillare. Contrarium est verbo מַעַר, literis transpositis, quod est stare: item verbo מַעַר statuere, constituere; Merc. & Bu. Lex. & Av. Cocc. similiter. Occurrit in 3. pl. præf. kal; sic, מִעַר vacillant, 2 Sam. 22.37. Psal. 18.37. In part. ben. kal, מוֹעַר vacillans: unde in forma pl. m. conf. cum 2 præf. מוֹעַר vacillantes; prout occ. in forma pl. m. conf. cum 2 præf. מוֹעַר.

vacillantibus, Job. 12.5. In fut. kal, occ. in i. f. cum cametz pro pathach in ult. ob pausam; & (à 2. f. m. (מער) iu 2. f. f. sic, נמער vacillabo, Psal. 26.1. נמער vacillabit, Psal. 37.3. In hiphil נמער nutare fecit; Bu. seu labescere fecit; Av. Occurrit in Imper. hiph. f. m. (pro נמער vel נמער) cum pathach in ult. sic, נמער fac nutare, Psal. 69.24. Item occ. etiam secundum quoddam, per transpositionem literarum; Pag. Bu. Cocc. In præter. hiph. 2. f. m. cum ! conv. præf. Ezech. 29.7. נמער (pro נמער; & Cocc.) & nutare facies; Bu. Conc. Pag. Hieron. & dissolvisti; Pag. & facis illis vacillare omnes lumbos; Cocc. Sed R. D. in comment. exp. (tanquam à Rad. נמער in præter. hiph. 2. f. m.) & statues, vel stare facies, eos super lumbos; ut scil. tibi amplius non innitantur; Pag. In piel נמער vacillavit continuè; Av. unde in Pual נמער nutare, seu vacillare factus est, luxatus est; unde in part. Pual (à f. m. מנער & in f. מנער vacillans, &c.) f. in forma cum duplici sègol ante Thau occ. cum cametz pro sègol penult. sic, מנער luxatus, nutare factus, Prov. 25.19.

Rad. 69. מנער; unde No. מנער (formæ, instar פנר fructus, & ננר vas; Pag.) m. viscus, interaneum seu intestinum; Pag. Av. comprehendens cor, hepar & pulmonem, necnon ilia ventris; à Rad. inusitat. מנער, i. e. investigavit viscera corporis; Av. Pag. unde & pro corde ipso interdum sumitur; Pag. vel pro cogitationibus cordis; ut Kimchi notat ad Isa. 63.15. & sic aliàs viscera pro corde; ut Psal. 40.9. & Lex tua intra viscera mea, i. e. in corde est; nam cor ex numero viscerum est seu extorum; Merc. singulariter autem non usurpatur, quia multa sunt viscera seu intestina, & interiora membra corporis; Av. Sed significat intestina etiam minutiora: ideo & מנער efferunt in duali (viscera, venter, Cocc.) quòd viscera minutiora sint intorta & duplicata: & pulmonem etiam bifidus est; Merc. Cev. In forma duali m. constr. מנער, prout occ. cum ב & מ præf. ב מנער in visceribus, Jon. 2.1. מנער, à מנער, Isa. 49.1. Jon. 2.2. Psal. 71.6. Item cum נ, vel in pausa נ, Aff. post Tzere (irregulariter scil. loco Scheva sub Mem; Bu. Lex.) penult. occ. simpl. & cum ב, ב & מ præf. ut seq. מנער viscera mea, Job. 30.27. Psal. 22.15. 40.9. Isa. 16.11. Jer. 4.19. 31.19. Lam. 1.20. 2.11. מנער & viscera mea, Cant. 5.4. מנער in visceribus meis, Ruth. 1.11. מנער è visceribus meis, 2 Sam. 16.11. sicut etiam occ. מנער Aff. cui & נ & מ sunt præf. מנער viscera tua, 2 Chron. 21.15. Isa. 48.19. 63.15. מנער & viscera tua, Ezech. 3.3. מנער è visceribus tuis, Gen. 15.4. 2 Sam. 7.12. Item cum נ. Aff. occ. cum ב & מ præf. ut & cum נ. Aff. occ. simpl. & cum נ præf. sed cum נ Aff. occ. cum נ cop. præf. ut seq. מנער in visceribus tuis, Num. 5.22. מנער è visceribus tuis, Gen. 25.23. מנער viscera ejus, sua, 2 Sam. 20.10. 2 Chron. 21.19. 32.21. Cant. 5.14. מנער in visceribus ejus, 2 Chron. 21.18. Job. 20.14. מנער & viscera eorum, Ezech. 7.19. Atque hinc etiam est No. in alia forma f. מעה; Pag. unde in forma pl. f. מעות, & in constr. מעות scrupuli seu lapilli ejus, Bu. Lex. viscera, intestina; sed tributum mari, significat interiora maris, ut lapilli maris; Av. prout occ. cum ב præf. & נ. Aff. in Isa. 48.19. כמעותי sicut scrupuli seu lapilli ejus, Bu. Conc. & Lex. מעותי מנער genimina viscerum tuorum ut lapilli ejus; Cocc. Av. Est quasi à sing. מעה, aut מעה; Cocc. sicut

lapilli ejus, scil. arenæ, unde Targum habet כפרוריה h. e. sicut grana parva (vel potius, ut scrupuli, seu oboli; aut calculi, Cev.) ejus; Nam lapilli arenæ sunt grana ejus parva, (vel certè instar obolorum seu scrupulorum aut calculorum, Cev.) inquit R. D. vel, ut alii, sicut interiora ejus, scil. maris, i. e. sicut pisces qui sunt intra mare; ut Gen. 48.16. & sic Ab. Ezra ait didionem innuere interiora, aut ventres piscium; Pag. Nomine autem hoc pl. f. Scriptores Hebræi pro nummis utuntur, & interdum in gen. masc. sicut & Targum. Lapilli sunt tanquam viscera maris. Quidam tamen exp. pro acervis, sicut מנער Isa. 17.1. Mem servile facientes: sed falluntur. Forfan Rabbini hac voce nummulos qui instar lapillorum sunt, appellant; ut & Chaldaus, pro עשרים גרר viginti oboli, habet מנערין מנער, Merc. מנער acervus lapidum destructorum, inæqualiter jacentium, &c. vide in Rad. ענר; Av.]

Rad. 70. מעט est, minuire, diminuere, imminuere; parvum aut minorem esse, quando est intransitivum; Pag. vel paucum, seu parum, aut modicum esse, imminui; nam est intransit. in kal; Merc. minui, vel parum fieri, &c. Bu. Lex. modicus fuit, paucus fuit numero, minoratus est, paucior fuit. Cogn. cum טעט gustavit parum: nam degustare est, labris prioribus aliquid attingere tantum; Av. Occurrit in Infinit. kal; sic, Lev. 25.17. וטעט וטעט & secundum diminuere, (seu diminui, Merc. Bu. Lex.) annorum, (i. e. secundum quod diminuti fuerint anni) diminues emptionem ejus; vel est nomen, inquit R. D. i. e. secundum diminutionem, &c. Pag. i. e. pro paucitate annorum: Infinitivus loco nominis; Bu. Lex. & secundum paucos esse annos; i. e. secundum paucitatem annorum; Av. prout pauci fuerint anni; Cocc. In fut. kal, 2. f. m. occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. sic, מעט minor fuerit, Exod. 12.4. Neh. 9.32. מעט diminuetur, Prov. 13.11. & in 2. pl. m. fut. kal est, cum cametz pro cateph pathach penult. sic, מעט minuamini, Jer. 29.6. ut & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. cum cametz penult. ob pausam, sed cum ! conv. occurrit cum chateph pathach penult. extra pausam; sic, מעט minuentur, Isa. 21.17. Jer. 30.19. ומעט & imminui fuerunt, Psal. 107.39. In Piel מעט minuire, diminuere, Bu. Lex. modicus fuit valdè; Av. prout occ. in 3. pl. præter. Piel Eccl. 12.3. & cessabunt molares, quia מעט minuent; Bu. Lex. diminuant; Bu. conc. modici fuerunt, Av. vel potius diminuerunt, &c. est enim transitivum, juxta R. D. q. d. diminuerunt molitionem; i. e. non potuerunt dentes contundere, & comminuire cibum; & sic Ab. Ezra, transitive, imminuerunt molitionem; i. e. amplius non moliverunt, ut Kimchi: alii verò intransitive, quòd sint immuniti & pauci, Pag. Merc. Cev. est pro ומעט, quum pauciores extiterint; Cocc. In Hiphil מעט minuire, diminuere; Bu. modicum fecit; Av. vel paucum fecit; Cocc. prout legitur in præter. hiph. 3. f. f. cum ! conv. præf. & in 1. sing. cum ! conv. præf. & א Aff. ומעט & diminuet, Lev. 26.22. ומעט & imminuam eos, Ezech. 29.15. In part. hiph. f. m. occ. cum א & נ præf. ומעט minuens, Num. 11.32. ומעט & minuens, Ex. 16.17, 18 & in fut. Hiph. 2. f. m. occ. simpl. & cum נ. Aff. ut & in 2. f. f. 3. f. m. & 2. pl. m. simpl. ut seq. ומעט minues, Lev. 25.16. Num. 26.54. 33.54. ומעט imminuas me Jer. 10.24. ומעט minuto, 2

22.20.

22.20. Item Saul dicitur pravaricatus, quia לא שמר non observavit imperata à Deo, quum tamen vellet videri fecisse, quod præceptum ei erat; 1 Chron. 10. 13. Cocc. Occurrit autem no. hoc ordine Conc. simpl. & cum ה, ה & ה præf. ut seq. מעל pravaricatio, Lev. 5. 15. 21. Num. 5. 7. 12. 27. 31. 16. Jos. 7. 1. 22. 20. 2 Chron. 28. 19. 36. 14. Ezr. 9. 4. 10. 6. Job. 21. 34. Ezech. 14. 12. 15. 8. 20. 27. המעל pravaricatio, Jos. 22. 16. 31. המעל pravaricatione, Jos. 22. 22. במעל in pravaricatione ista, Ezr. 9. 2. sed occ. etiam cum ו Aff. cui & ו & ו sunt præf. & cum ה, Aff. cui etiam ה est præf. ut seq. מעל pravaricatione ipsius, Ezech. 17. 20. ומעל & pravaric. ejus, 2 Chr. 33. 19. במעל pravaricat. sua, 1 Chr. 10. 13. Ezech. 18. 24. במעל pravaricat. ipfor. Ezech. 39. 26. במעל cum pravaricat. sua, Lev. 26. 40. 1 Chron. 9. 1. Dan. 9. 7. Deinde ii. signif. hujus rad. est in no. מעיל m. pallium; Pag. Bu. quod scil. super alias vestes, induitur; Av Pallium ornatum aut gloriosum, Pag. Kimchi notat מעיל alibi commemoratum non fuisse ei simile, cujus fit in lege mentio: illud enim in more tunice fuisse; hoc non item: sed alioqui fuit illud genus vestimenti quod superinduebantur honoratiores, ut Reges & Prophetæ; summa vestis pallium appellamus. Evangelistæ ἡμῶν appellant, supremam scil. seu extimam vestem, qualis Romanis toga, & pallium Græcis: nam מעיל fuit interior vestis. Qui erat absque מעיל, vel nudus habebatur; unde explicantur loca, 1 Sam. 19. & 2 Sam. 6. Merc. Erat מעיל exterior vestis, quæ decoris causâ gestatur; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum ה, ה, ה & ה præf. מעיל pallium, Exod. 28. 31. 39. 22. 1 Sam. 28. 14. Isa. 61. 10. ומעיל & pallium, Ex. 28. 4. 1 Sam. 2. 19. המעיל pallium, Exod. 28. 34. 39. 23. 24. 25. 26. Lev. 8. 7. 1 Sam. 18. 4. 24. 5. במעיל cum pallio, 1 Chron. 15. 27. במעיל sicut pallium, Job. 29. 14. Isa. 59. 17. Item cum ו cop. præf. & ו. Aff. ut & cum ה, Aff. simpl. sic, ומעיל & pallium meum, Ezr. 9. 3. 5. מעיל pallium tuum, 1 Sam. 24. 11. Item cum ו Aff. occ. vel plenè cum chirek magno, vel defectivè cum chirek solo absque jod penult. sic, מעיל vel מעלו pallii ejus; pallium suum, 1 Sam. 15. 27. Job. 1. 20. 2. 12. & in pl. m. Occ. in forma absol. & in forma constr. cum ה, Aff. מעילי pallia, 2 Sam. 13. 18. מעילי pallia sua, Ezech. 26. 16. מעל, indè, juxta quosdam, est No. מעל m. & מעלה f. mansio, habitatio, habitaculum, mansiunculum, &c. ubi quis habet mansiones firmas & tutas. Cogn. cum נעים amænus, jucundus fuit: significat enim mansionem amænâ, & sua cuique mansio videtur jucundior peregrinis locis. Hinc μένω, μένω, & Latinum, maneo, & Av. qui solus huic nomini facit Mem radicale & hîc locat, quum reliqui illud referant ad Rad. ען: ibi vide.

Rad. 73. מען; unde præposito Lamed ad Mem dicitur מען; ut; propter; Pag. Cum verbo Infin. est propter, sed cum fuit, est, propterea, ut; Bu. Lex. ut Gen. 18. 19. למען הויה propter adducere, ut adducat: & Psal. 134. למען תירא ut timearis, sive reverenter colaris. Et Ezech. 21. 15. למען למג לב propter diffuere cor, i. e. ut diffuset animus; Pleonasmus: nam aliâ simplici Infinitivo præmittitur, & idem valet quod Infinitivo præfixum: item Gen. 18. 19. למען אשר propterea quod præcepturus est, Bu. Lex. מען;

præpositum Infinitivo, idem valet quod Lamed. Nec dubium est quin sit à Radice ענה, sicut & ענה, quia responsum, seu redditionem causæ denorat: Quamquam propriè ex significatione nominis ענה, ut Kimchi docet, deflectitur, quod significat negotium & causam. Et id satis ostendit quod Prov. 16. scribitur למענה, quasi sit à מענה nomine, quod, juxta quosdam Hebræorum, interdum idem valet quod ענה, q. d. propter negotium suum, suâ causâ: ubi tamen præter morem Lamed habet pathach, quasi He Hajedial sit inclusum, quod cum affixo præponi non solet, nisi aliquando emphaseos causâ: ubi hîc etiam fieri possit ad indicandum reciprocationem; sicut & על דבר, & על דבר eodem sensu dicitur. Ac observa sine ל non reperiri hanc particulam, sicut nec בעבור & בעבור sine Beth; Merc. Cev. Particula hæc למען valet, propter, Rad. ענה. ut Ezech. 20. 9. propter nomen meum: & Isa. 62. 1. propter Sionem, & Psal. 6. 5. & 27. propter gratiam tuam, & propter bonitatem tuam. Sic Gen. 18. 24. Propter quinquaginta justos, prout exp. v. 26. בעבור propter ipsos: & v. 28. בחמשה propter quinque, scil. deficientes. Perinde autem ut cum nomine, ita & cum Infinito jungitur, ut Prov. 17. 24. למען ad recedendum ab inferno, qui est infra: & sic communiter exp. per ut, vel, propterea ut: ut Gen. 18. 19. ut adducat, &c. & sic itidem cum futuro interveniente ut אשר ut ibid. nam agnovi eum, h. e. rationem ejus habui, propterea ut præciperet filiis suis. Et Ezech. 31. 14. ut non, vel nè exaltentur. Item sine ea particula אשר, sed tamen subintellecâ, ut Jos. 4. 6. ut sit in signum: & Ps. 134. ut timearis. Et 119. 71. ut discam: & v. 80. ut non pudeam. Sed venit etiam cum præterito interdum, ut Jos. 4. 24. למען וראתם, 70. וראתם ut timeretis. Item cum affixis sæpe occurrit, ut למעני propter me; Isa. 48. 11. למענהך an propter te? Job. 18. 4. & למענכם propter vos, Isa. 43. 14. Sed למענהך: vide in ענה; Cocc.

Rad. 74. מער; indè No. מערה f. spelunca, Pag. Av. tenebrosa scil. antrum, specus subterraneus; locus obscurus & vastus; à rad. iussit. מער idem quod פער aperit: nam spelunca vasto hiatus aperta patet. Vel potest etiam hoc nomen habere pro rad. ער diruit, destruxit; nam spelunca est destructio quædam vastâ; hanc ob rem ע non solet allevare cametz suum; Av. Alii verò referunt hoc nomen ad rad. ערה; ubi id vide. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum ה, ה, ה & ה præf. ut seq. מערה spelunca, 1 Sam. 24. 3. ומערה & spelunca, Jos. 13. 4. המערה spelunca, Gen. 49. 26. Jos. 10. 18. 23. 27. 1 Sam. 24. 3. 8. 1 Reg. 19. 9. 13. והמערה & spelunca, Gen. 23. 11. 17. 20. 49. 32. במערה in spelunca, Gen. 19. 30. 49. 30. Jos. 10. 16. 17. 1 Sam. 24. 10. 1 Reg. 18. 4. 13. Pla. 57. 1. 142. ומהמערה ex spelunca, 1 Sam. 24. 9. & in forma ff. constr. occ. etiam simpl. & cum ה & ה præf. מערת spelunca, Gen. 23. 9. 19. 25. 9. 1 Sam. 22. 1. 2 Sam. 23. 13. 1 Chron. 11. 15. המערת an spelunca? Jer. 7. 11. במערת in spelunca, Gen. 50. 13. & in forma pl. f. est & occ. simpl. & cum ה dem. præf. מערות speluncas, ff. 32. 14. המערות speluncas, Jud. 6. 2. ut & cum ה præf. במערות in speluncis, Isa. 2. 19. 1 Sam. 13. 6. ut & cum ו præf. במערות & in speluncis. Ezech. 33. 21. Item, juxta R. Jona, ex hac Rad. est No. מער, quod occ. cum כ

7 praf. fic, 1 Reg. 7. 36. מֵצָא תַּנְקָמ tanquam nuditate viri, i.e. similitudinem hominis nudi: vel sicut latus viri, i.e. ex latere uniuscujusque erant figuræ quæ circuibant ex quolibet latere, &c. vide in עֲרָה; Pag. ad quam etiam radicem quidam reducunt מֵצָא pro caverna aut spelunca; quod sit locus denudatus & evacuatus; Merc.

Rad. 75. מֵצָא; indè No. מֵצָא azimum, infermentatum; Pag. Bu. Conc. cum He signo fæmineo: quanquam potest esse à Rad. מֵצָא, vel מֵצָא; sicut מֵצָא tentatio, à מֵצָא; quod probat dagefch, Pag. Et quidem ad sequentem Rad. מֵצָא, hoc nomen pertinere, dagefch indicare videtur; quasi fit farina purissima extracta ex vi liore; Merc. Occurrit autem No. hoc in fing. locis seq. מֵצָא azimum, Lev. 8. 26. Num. 6. 19. Prov. 13. 10. 17. 19. & in forma pl. f. occ. simpl. locis seq. מֵצָא infermentata, azymi panes, Ex. 12. 15, 18, 20, 39. 13. 6, 7. 23. 15. 34. 18. 29. 2. Lev. 2. 4. 7. 2. 5. 6. 9. 10. 12. 23. 6. Num. 6. 15. 9. 11. 28. 17. Deut. 16. 3, 8. Jos. 5. 11. Jud. 6. 19. 1 Sam. 28. 24. 2 Reg. 23. 9. Ezr. 6. 22. Ezech. 45. 21. cui etiam formæ pl. f. 1 cop. 1 dem. & 1 pro 1 sunt praf. מֵצָא & azymos panes, Gen. 19. 3. Exod. 12. 8. מֵצָא azyma, Exod. 12. 17. 23. 15. 34. 18. 29. 23. Lev. 8. 26. 23. 10. Num. 6. 17. Deut. 16. 17. Jud. 6. 20, 21. 1 Chron. 23. 29. 2 Chron. 8. 13. 30. 13, 21. מֵצָא & in azyma, Jud. 6. 21.

Rad. 76. מֵצָא, & contractè in kal מֵצָא est exprimere, sugere; Pag. Bu. expressit manibus liquorem, vel exuxit, emulxit; idem cum מֵצָא; & cogn. cum מֵצָא emunxit. Et affine est ad מֵצָא invenit, ceu expressum reperit; Av. In fut. kal מֵצָא exprimet; & in 3. pl. m. מֵצָא (formæ יסִיבֻ, יסִיבֻ) expriment; atque indè in 2. pl. m. fut. kal, est, מֵצָא exprimat, Isa. 66. 11.

Rad. 77. מֵצָא est invenire; evenire, contingere, sufficere; Pag. reperit, deprehendit; assequutus, consecutus est; & constructum cum Lamed est, satis esse, seu sufficere; ut occ. impersonaliter מֵצָא & satis sit, vel sufficiat iis, Num. 11. 22. vide Jud. 21. 14. & 2 Sam. 18. 22. Bu. Lex. מֵצָא est, reperire; apprehendere, nan cisci, assequi vel casu, vel studio, aut opportunè. Item deprehendere; comperire. Invenire cor suum, 2 Sam. 7. est consilium seu rationem inire, statuere apud sese. Cum re inanimata, est, accidere, evenire; ut cum ma lum dicitur aliquem invenire. Cum de manu dicitur, rei oblata occasione denotat, Jud. 9. ut invenerit manus tua, & aliàs. Interdum copiam & facultatem, quod per sufficere redditur. In Imper. conatum & studium significat quærendi; Merc. מֵצָא invenit studio, vel casu, evenit, reperit, adinvenit. Cogn. cum מֵצָא & מֵצָא emulfit. Hinc מֵצָא inventrices artium: Av. Redditur per Græcum ἐπινοή. Coc. Occ. autem hæc Rad. frequens in textu, & ordinæ Conc. ut seq. In præt. kal, 3. f. m. simpl. occ. locis seq. מֵצָא invenit, Gen. 2. 20. 6. 8. 19. 19. 31. 33. 24. 35. 36. 24. 44. 16. Lev. 5. 22. 23. Num. 31. 50. Deut. 24. 1. 1 Sam. 14. 30. 16. 22. 2 Sam. 7. 27. 20. 6. 2 Reg. 10. 13. 23. 24. 1 Chron. 17. 25. 2 Chron. 34. 14. Prov. 3. 13. 8. 36. 18. 22. Jer. 31. 2. cui etiam 1 cop. vel conv. est praf. מֵצָא & invenerit, Lev. 25. 26. Num. 11. 22. 35. 27. Deut. 10. 5. Eccl. 9. 15. Item cum 1 cop. praf. & 1 Aff. est, מֵצָא & inveniet nos, 2 Reg. 7. 9. & occ. cum 1 Aff. מֵצָא cui ult. 1 cop. vel conv. est praf. מֵצָא invenerit eum, Job.

31. 29. מֵצָא inveniteam, Gen. 38. 20. Deut. 22. 26. מֵצָא & invenerit eam, Deut. 22. 23. & in 3. f. f. præt. kal, occ. simpl. & cum 1 cop. vel conv. praf. מֵצָא invenit, Gen. 8. 9. Lev. 25. 28. Job. 31. 25. Pl. 84. 4. Il. 10. 10. Lam. 1. 30. מֵצָא & invenerit, Exod. 22. 5. sed cum affixis, He fæm. mutatur in Thau; ut cum 1 Aff. occ. in pausa cum cametz, sed extra pausam cum pathach penult. ante Thau; ut & cum 1 Aff. simpl. ut seq. מֵצָא invenit nos, Num. 20. 14. מֵצָא invenit nos, Jud. 6. 13. Neh. 9. 32. מֵצָא invenit eos, Exod. 18. 8. & in 2. f. m. præt. kal, occ. etiam simpl. & cum 1 conv. praf. מֵצָא invenisti, Gen. 31. 37. Ex. 33. 12, 17. 1 Sam. 29. 8. Prov. 24. 14. 25. 16. מֵצָא & invenies; invenisti, Deut. 4. 29. 1 Sam. 10. 2. Neh. 9. 8. & cum 1 Interrog. praf. & 1 Aff. est, מֵצָא invenisti me? 1 Reg. 21. 20. sed occ. etiam 2. f. m. cum 1 Aff. simpl. & cum 1 cop. vel conv. praf. מֵצָא invenisti eam, Gen. 38. 23. מֵצָא & inveneris illam, Deut. 22. 3. & in 2. f. f. præt. kal, occ. simpl. & cum 1 Aff. מֵצָא invenisti, Isa. 57. 10. מֵצָא invenisti eos, Jer. 2. 33. Item in 1. f. præt. kal, occ. simpl. locis seq. מֵצָא inveni, Gen. 18. 3. 30. 27. 33. 10. 47. 29. 50. 4. Ex. 33. 13, 16. 34. 9. Num. 11. 15. Deut. 22. 14, 17. Jud. 6. 17. Ruth. 2. 10. 1 Sam. 20. 3, 28. 27. 8. 29. 3, 6. 2 Sam. 14. 22. 1 Reg. 21. 20. 2 Reg. 22. 8. 2 Chron. 34. 15. Ezr. 8. 15. Esth. 5. 8. 7. 3. 8. 5. Job. 33. 24. Plal. 69. 21. 89. 21. Eccl. 7. 27, 28, 29. Jer. 23. 11. 45. 30. Ezech. 22. 30. Hof. 9. 10. 12. 9. Item semel in 1. f. occ. defectivè absque Aleph 3. rad. fic, מֵצָא idem, Num. 11. 11. sed occ. plenè etiam cum 1 praf. fic, מֵצָא quum inveni eum, Cant. 3. 4. ut & cum 1 הוּ & 1 Aff. ut seq. מֵצָא inveni eum, Cant. 3. 1, 2. מֵצָא inveni eum, Cant. 5. 6. מֵצָא inveni eum, Gen. 38. 22. & in 3. pl. occ. vel extra pausam cum scheva, vel in pausa cum cametz penult. locis seq. מֵצָא vel מֵצָא invenerunt, Exod. 15. 22. 16. 27. Jos. 2. 22. Jud. 21. 14. 1 Sam. 9. 11, 42. 2 Sam. 17. 20. 2 Reg. 9. 35. 2 Chr. 29. 16. Neh. 5. 8. Job. 32. 3. Pl. 76. 6. 107. 4. Jer. 2. 5. 14. 3. Lam. 1. 6. 2. 9. cui etiam 1 conv. est praf. מֵצָא & invenit, 2 Chr. 32. 4. Item occ. etiam cum 1 Aff. idq. vel post kibbutz vel schurek, ut & cum 1 cop. praf. & 1 Aff. post schurek, sed cum 1 הוּ Aff. post kibbutz, idque simpl. & cum 1 cop. praf. ut seq. מֵצָא vel 1 invenerunt me, Deut. 31. 17. Plal. 116. 3. 119. 143. Cant. 3. 5. 7. מֵצָא & invenerunt te, Deut. 4. 30. 1 Sam. 10. 3. מֵצָא invenerunt eum, 2 Reg. 2. 17. מֵצָא & invenerunt eum, Deut. 31. 17. & in 2. pl. m. præt. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. מֵצָא invenistis, Jud. 14. 18. 1 Sam. 12. 5. מֵצָא & invenietis, Jud. 14. 12. 2 Chron. 20. 16. Jer. 29. 13. & in 1. pl. præt. kal, occ. simp. & cum 1 הוּ Aff. post kibbutz pro schurek, sed cum 1 הוּ Aff. post schurek; ut seq. מֵצָא invenimus, Gen. 26. 32. 37. 32. 44. 8. Num. 32. 5. Job. 32. 13. Lam. 2. 16. מֵצָא invenimus eum, Job. 37. 22. מֵצָא invenimus eam, Plal. 132. 6. & in part. ben. kal, f. m. occ. cum 1 & 1 praf. ut & cum 1 & 1 Aff. fic, מֵצָא & inveniens, invenio, Eccl. 7. 26. מֵצָא sicut inveniens, Plal. 119. 162. מֵצָא inveniens me, Gen. 4. 14. Prov. 8. 36. מֵצָא inveniens eum, Gen. 4. 15. & in pl. m. ben. kal, in forma absol. occ. cum 1 dem. praf. sed in forma constr. cum 1 praf. ut & cum 1 הוּ Aff. simpl. & cum 1 praf. מֵצָא invenientes, Num. 15. 33. מֵצָא invenientibus, Prov. 8. 9. מֵצָא invenientes eos, Jer. 50. 7. מֵצָא invenientibus ea, Pro. 4. 22. & in 1. f. part. ben. kal, מֵצָא vel in forma cum du plice

25.28. 1 Reg. 1.52. Job. 28.12,13. Prov. 10.13. 16.31. Isa. 35.9. וַיִּמְצָא & inventus fuit, 1 Sam. 13.22. & in 3. pl. m. occ. cum ! conv. praf. fed absque ! cum Nun par. in fine ; fic, וַיִּמְצָאוּ & inventi fuerunt, 1 Chro. 24.4. 2 Chron. 2.16. וַיִּמְצְאוּ invenientur, Gen. 18.29,30. 31,32. Denique in 3. pl. f. fut. niph. est, תִּמְצְאוּהָ invenientur, Jer. 50.20. In hiphil, הִמְצִיא invenire fecit, effecit ut prafid. effet, porrexit, tradidit, exhibuit ; Bu. Lex. cum יִמְצִיט importat motum ad personam ; Av. unde in i. f. praf. hiph. הִמְצִיטִי : fed cum הָ Aff. occ. cum jod loco Aleph ; more quiescentium 3. rad. He (pro הִמְצִיטִי) fic, הִמְצִיטִי tradidi te, 2 Sam. 3.8. & in 3. pl. praf. hiph. est, הִמְצִיאוּ obtulerunt, Lev. 9.13. & in part. hiph. i. m. est, מִמְצִי tradens, trado, Zach. 11.6. In fut. hiph. 3. f. m. וַיִּמְצִי, fed cum הָ & הָ Aff. ut & in 3. pl. m. cum ! conv. praf. occ. defectivè cum chirek folo absque jod hiph. ut feq. וַיִּמְצְאוּ invenire faciet eum, Job. 34.11. וַיִּמְצְאוּ exiftere faciet eam, Job. 36.13. וַיִּמְצְאוּ & obtulerunt, Lev. 9.12,18.

Rad. 78. מִצֵּר Radix est inusitata in verbo, fed indè ducta nomina, cum Rad. צִוַּר affinitatem habere videntur, quæ significat venari. Significat enim receptum, i. e. locum arte vel natura munitum, in quem venationis, i. e. persecutionis tempore quis sese recipit, ut in Judæa plerumque fuerunt cavernæ, in rupibus : est autem in his Mem radicale. Vide ut ab heemanticis Radicis צִוַּר diftinguas ; nam in quibufdam difcretu difficile videtur. In Rad. ergò צִוַּר quæres quæ fagenam seu rete significant ; Merc. Primum autem nomen in hac Rad. occurrens, est no. מִצֵּר m. arx, propugnaculum, munitio, Pag. Bu. Av. turris, fortalicium, propugnaculum, prafidium, receptus, &c. Est locus naturâ vel arte munitus : & cogn. cum צִוַּר venatus est, & צִוַּר, infidiatus est ; significat enim ejufmodi munitiorem quo nos tempore venationis & infidiarum, i. e. persecutionis, securitatis gratiâ conferimus ; Av. Occurrit autem no. hoc cum בָּ & ל praf. בְּמִצֵּר in arce, 1 Chron. 11.7. לְמִצֵּר ad arcem, 1 Chron. 12.8,17. Item indè etiam est no. מִצֵּר f. idem cum mafc. Sed occ. tantum in forma pl. f. idque simpl. & cum הָ, וְ, & בָּ praf. ut feq. וּמִצֵּרוֹת munitiones, Isa. 33.16. וּמִצֵּרוֹת munitiones, Jud. 6.2. וּמִצֵּרוֹת & munitiones, Jer. 48.41. בְּמִצֵּרוֹת in munitiombus, locis munitis, 1 Sam. 23.14,19. Jer. 51.30. Ezech. 33.27. בְּמִצֵּרוֹת idem, 1 Sam. 23.29. Item, 2. hinc etiam no. in alia forma מִצֹּר, f. idem, Bu. arx, munitio, fortalicium, prafidium, propugnaculum ; Av. prout occ. cum י cop. הָ dem. & בָּ pro בָּ praf. fic, וּמִצֹּר & loci muniti, Job. 39.31. הַמִּצֹּר munitiorem, 1 Sam. 24.22. 2 Sam. 5.16. בְּמִצֹּר in munitiõe, vel prafidio, &c. 1 Sam. 22.4,5. 2 Sam. 5.9,23. 14. 1 Chr. 11.16. Pfal. 66.11. In forma conſtr. occ. cum kibbutz pro Schurek penult. fic, מִצֵּר arcem, 2 Sam. 5.7. 1 Chron. 11.5. & cum י cop. praf. & י Aff. occ. vel cum kibbutz vel cum Schurek in penult. fed cum בָּ praf. & י Aff. cum Schurek tantum, ut feq. וּמִצֵּרִי vel וּמִצֹּרִי & munitio mea, 2 Sam. 22.2. Pfal. 18.3. 31.4. 71.3. 91.2. 144.2. בְּמִצֹּרִי in munitiõe mea, Ezech. 12.13. 17.20. & in forma pl. f. est & occ. loco feq. מִצֹּרוֹת munitiones, Pfal. 31.3. Item, 3. indè etiam no. מִצֹּר idem ; munitio, arx, &c. prout occ. in forma conſtr. cum Scheva penult. Prov. 12.12. מִצֹּר מַלְוֹר munitiorem malorum, i. e. contra mala ; vel arcem in qua fe fortificet ad mala perpetranda,

da, juxta R. Levi ; Bu. Lex. Concupifcit improbus מִצֹּר muſcipulam malorum, vel ad mala, h. e. id concupifcit, quod ei prolaqueo eſt ; Coc. Sed in hac ſignif. videtur potius referri ad Rad. צִוַּר. Munimentum, &c. Bu. Conc. unde in forma pl. m. מִצֹּרוֹת munitiones, Eccl. 9.14. Item indè & no. f. מִצֹּר & in conſtr. מִצֹּר idem ; munitio, receptus, propugnaculum ; Av. Sed occ. tantum forma f. f. conſtr. cum י cop. praf. & י Aff. מִצֹּרִי & munitio ejus, Isa. 29.7. ut & in forma pl. f. cum בָּ pro בָּ praf. fic, בְּמִצֹּרוֹת in munitiõe, Ezech. 19.9. Sed eadem nomina מִצֹּר & מִצֹּרִי in alia ſcil. ſignif. occurrunt ; viz. pro venatione aut rete, vel retibus, cujus vel quorum uſus eſt in venandis feris : de quibus vide in Rad. צִוַּר venatus eſt ; Av. & ſim. Bu. Lex.

Rad. 79. מִצֵּה eſt מִצֵּה premere, exprimere ; Pag. exugere, emulgere : idem valebat ſuprà, Radix צִוַּר ; Merc. expreſſit, exfluxit ; Bu. Lex. emulgendo, vel exugendo expreſſit : & propriè dicitur de expreſſiõe liquoris : Idem quod מִצֵּץ & cogn. cum מוּץ emunxit, ut & aliquantulum cum מִצֵּץ invenit : nam ſi quid exprimimus putatur nobis inventum. Hinc מִצֵּץ, מִצֵּץ, vel -ץ, fugo, emulgeo ; quod fit exprimendo. Item, מִצֵּץ premo, &c. Av. Occurrit autem in 2. f. f. praf. kal, ſimpl. & cum י conv. praf. ut feq. מִצֵּץ exfluxiſti, Isa. 51.17. וּמִצֵּץ & exfuges, Ezech. 23.34. In fut. kal 3. f. m. וּמִצֵּץ exprimet ; fed cum י conv. praf. occ. per Apoc. 3. Rad. He (pro וּמִצֵּץ) fic, וּמִצֵּץ & expreſſit, Jud. 6.38. In Niphil, נִמְצָה expreſſus eſt fugendo, emulſus eſt ; Av. prout occ. in 3. f. m. praf. niph. cum י conv. praf. loco feq. וּנְמָצָה & exprimetur, Lev. 11.5. & in fut. niph. occ. in 3. f. & pl. m. ſimpl. fic, וּנְמָצָה exprimetur, Lev. 5.9. וּנְמָצָה exprimentur, Pfal. 73.10. 75.9.

Rad. 80. מִצָּח ; indè No. radicale מִצָּח (cum Tzere ſub Mem) frons ; Pag. Bu. Av. vel glabrities in fronte. Cogn. cum מִצָּח clarus, ſeu limpidus fuit, nituit ; & cum מִצָּח germinavit nitidè ; Av. Quidam deducunt מִצָּח duplicato, à calvitie, quod glabra & clara ſit ; Merc. Occurrit autem No. hoc ſimpl. & cum י cop. praf. מִצָּח frons, Exod. 28.39. Ezech. 3.7. וּמִצָּח & frons, Jer. 3.3. ut & cum י Aff. cui & eſt praf. & cum הָ, fed in pauſa הָ Aff. cui priori י cop. eſt etiam praf. ut feq. מִצָּח frons ejus, frontem ſuam, Exod. 28.39. 1 Sam. 17.49. בְּמִצָּח in fronte ejus, 1 Sam. 17.49. 2 Chron. 26.19,20. מִצָּח frons tua, Ezech. 3.8. מִצָּח frons tua, Ezech. 3.9. (pars frontalis, ſeu anterior) וּמִצָּח & frons tua, Isa. 48.4. fed occ. etiam cum הָ Aff. fic, מִצָּח frons eorum, Ezech. 3.8. & in forma pl. f. abſol. מִצָּחוֹת ; fed occ. tantum in pl. f. conſtr. loco feq. מִצָּחוֹת frontes, Ezech. 9.4. Item hinc etiam No. מִצָּח f. frontales ; Bu. Lex. pars frontalis, ſeu pars anterior : Hieron. vertit ocream ; à ſimilitudine frontaliũ ; Av. Velut frons arte facta, ocrea ſic videtur dici, quod ſit, ut quidam volunt, polita, & in anteriore parte crurum. Kimchi inquit ad ſimilitudinem frontalis, quod puellæ geſtant in frontibus. Genus ſuit armaturæ ; Merc. Occurrit in forma f. f. conſtr. cum י cop. praf. 1 Sam. 17.6. מִצָּח נְחוּשֶׁת & frontale æris, ſeu æreum, erat ſuper pedibus ejus ; Bu. Lex. & ocrea æris, pro ærea, &c. R. D. exp. מִצָּח lamina ; ſic appellata quod ſit inſtar frontis ; Targum, וּמִצָּח & ocreæ ; Pag. Frons ærea in pedibus ejus, &c. 70. מִצָּח & Vet. Ocreas æreas ; Coc.

[מצץ expressit, &c. unde מצה maza, μαζα, placenta, panis non fermentatus, conflans ex farina & aqua, aut etiam ex lacte; & dicitur ab exprimendo & subigendo; nam manibus comprimitur & arteritur ejus pasta. Hinc μαζα deliciari in mazi; μαζαμας & μαζαδομας vel cor azymis vel placentis; & indè etiam Latinum maza, Av. &c. vide suprà post Rad. מצ. Item מצר angustia, tribulatio; unde מצרים in pl. m. &c. vide in Rad. צר; Bu. Lex. Av. Cocc. vel in צור; Bu. Conc. Distinguendum autem No. מצה infermentatum, ex Rad. מצץ à מצה rixa, quod est à Rad. נצה; Cocc.]

Rad. 81. מקץ marcuit, emarcuit, dissolvens vel resolutus est in marcorem, mucuit, mucidus fuit; Hieron. verit, tabescere; idem quod מוקץ & cogn. cum מקרז macuit, emacuit; maceratus est; Av. Non occurrit in kal, sed in Niph. נמקץ est, liquefcere, dissolvi; Pag. tabescere, contrabescere; & postea, per metalepsin, fatere, fatidum fieri: quod quæ corruptuntur & tabescunt, tandem reddantur fatida; Merc. dissolutus est in marcorem, i. e. emarcuit; Av. putruit, computruit; Cocc. Occurrit in præ. niph. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præ. ut & in 2. pl. m. cum ! conv. præ. נמקו contabuerunt, Psal. 38. 6. נמקו & contabescunt, Isa. 34. 4. נמקו tabescit, Ezech. 24. 23. In part. piel, נמק tabescens, putrescens; unde in forma pl. m. occ. loco seq. נמקו tabidi, tabescimus, Ezech. 33. 10. In fut. niph. 3. f. m. נמק; unde in 3. f. est, נמקו tabefiet, Zach. 14. 12. & in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum pathach, vel cum camerz penult. ob pausam; sic, נמקו vel נמקו tabefient, Lev. 26. 39. Item in 3. pl. fut. niph. est, נמקו tabefient, Zach. 14. 12. In hiphil, נמק tabescere; Bu. vel נמק fecit marcescere; Av. occ. in Infin. hiph. loco seq. נמק tabefaciendo, Zach. 14. 12. Atque indè nomen מץ m. tabes, putredo, fætor; & dissolvendo sic appellatus; ut enim aroma suavissimi odoris carnem confortat & roborat; sic contrà fætor liquefcit atque dissolvit, inquit R. D. in lib. Rad. at in comment. exp. dissolutio carnis; Pag. Cev. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum כ pro כה præ. ut seq. מץ tabes, Isa. 3. 24. כ כץ sicut tabes, Isa. 5. 24.

Rad. 82. מקל m. est virga, baculus, Pag. Bu. Cocc. Koph est cum Dagesch: proinde, inquit R. D. potest esse à נקל; & sic Dagesch esset loco Nun, & Mem foret nominis constitutivum; Pag. Alii, ad קל reducunt, ut sic dicatur à levitate. Nomen autem, baculus, ab Hebræo מקל sono non abludit, literà M. cum B. permutatà: sunt enim ejusdem organi elementa; Merc. מקל est calamus, arundinis habens internodia longa & recta, ex qua sagittæ apud diversas gentes fiebant; item, virga oblonga. Cogn. cum קל levis fuit: significat enim virgam levem & portatu facilem. Hinc, per metath. literarum, קלמץ calamus. Item baculus, &c. Av. Occ. autem No. hoc simpl. & cum יב & כ præ. מקל baculus, Gen. 30. 37. Jer. 1. 12. 48. 17. יב מקל Num. 22. 26. יב מקל & baculo, Ezech. 39. 9. Item cum Affixis dagesch interdum deficit, ut cum Aff. cui & est præ. & cum ו Aff. cui utrique cop. præ. מקלי baculus meus, Zach. 11. 10, 14. כ מקלי cum baculo meo, Gen. 32. 10. מקלי baculum futurum, 1 Sam. 17. 40. ו מקלי & baculus ejus, Hof. 4. 12. ו מקלי & baculus vester, Exod. 12. 11. Item in forma pl. f. occ. simpl. & cum כ & כ pro כה præ. deficiente

itidem dagesch, ut seq. מקלות baculi, Zach. 11. 7. המקלות baculi, Gen. 30. 37, 38, 39, 41. במקלות baculis, Gen. 30. 41. 1 Sam. 17. 43.

Rad. 83. מר m. est gutta, stilla; Pag. Bu. gutta maris falsi; Av. qui à Rad. מרר nomen hoc deducit; prout occ. cum כ præ. sic, כמר sicut gutta, Isa. 40. 15.

Rad. 84. מר est, amarescere, amarum esse vel fieri, Pag. Bu. amaricatus est, amarus fuit: mutatus est in amaritudinem; & per translationem mæruit, affectus est mærore & curâ. Idem quod מרה & cogn. cum מר & מר mutavit; ut cum dulce mutatur in amarum. Hinc

מרה mæreo, i. e. lugeo, sum corde & animo amaro; & Latinum amarus, amaresco, &c. Av. In kal declinatur contractè מר amarus fuit, mæruit, &c. prout occurrit juxta quosdam in præ. kal, 3. f. m. Ruth. 1. 13. sic, Quia מר amaresceret seu doleret mihi magis quàm vobis, Cev. amarum est mihi; sed & nomen esse potest; Bu. Lex. est enim No. substant. & non Toar; & sic exp. Quia amaror seu amaritudo esset vel est mihi plusquam vobis; Pag. quanquam enim, inquit Kimchi, Toarim inveniantur de duplicatis cum pathach, pauca tamen sunt: ego certè malim esse Toar; sic, Quia mihi acerbior seu amarius est quàm vobis. מר substantivum vide infrà; Merc. & sic in 3. f. præ. kal, 1 Sam. 30. 6. quia מרה amaruit, seu amaruerat, vel amara erat, anima omnis populi; Pag. h. e. tædebat eos vitæ; Cocc. nam amarus erat animus, &c. Bu. Lex. Atque indè in Niph. מר amarus factus fuit, amaricatus est; Av. prout occ. Jer. 48. 11. & odor ejus non נמר (in 3. f. m. præ. niph. cum camerz pro pathach in ult. ob pausam) amaricatus est; Av. vel, ut alii, quasi esset præ. niph. ex מר; (ibi etiam vide) est mutatus; Hieron. in Pag. sed meo judicio potius vertendum amaricatus, i. e. in amarum conversus; vox ad duas Radices alludit; ut sæpe fit in hac lingua; Merc. vel est part. Niph. f. m. amarus factus, &c. Bu. Conc. In fut. niph. 3. f. m. juxta normam esset נמר (ut ויסב) sed pro eo occ. cum longa vocali Tzere loco brevis chirek & dagesch; sic, Isa. 24. 9. נמר amara erit ficera bibentibus eam; Et est instar illius, Gen. 16. 4. ונמל & vilis fuit domina ejus in oculis suis; pro ונמל & vilis fuit domina ejus in oculis suis: pro ונמל; Merc. Cev. amaricabitur; Av. amarescet; Bu. Conc. In piel, מר vel מר amaram reddidit; Bu. amaricavit; & sine Accuf. amarus, mœstus fuit; Av. unde in fut. piel, 3. f. m. נמר amaram reddet; atque indè occ. in 1. f. & in 3. pl. m. cum ! conv. præ. & cum הו Aff. post kibbutz pro schurek; ut seq. נמר amaram reddam, Isa. 22. 4. ונמר & amaram reddiderunt, Ex. 1. 14. נמר amaritudine affecerunt eum, Gen. 49. 23. In hiphil, נמר amaram fecit, amaritudine affecit; Bu. amaricavit, mæstum reddidit; Av. Occurrit in præ. hiph. 3. f. m. sic, נמר amaram reddidit, Ruth. 1. 20. Job. 27. 2. & in Infin. hiph. occ. cum ! præ. sic, נמר & amare plangendo, Zach. 12. 10. כה נמר juxta amare plangere, Zach. 12. 10. Item in fut. hiph. 3. f. m. נמר; & in 2. f. m. נמר amaricabis: pro quo occurrit cum pathach & dagesch pro longa vocali camerz in 2. f. m. sic, נמר exacerbes, Ex. 23. 21. In hithpaël, נמר, vel ex forma cum prima radicali geminata, נמר amaricavit sese; Av. vel exacerbavit sese; Bu. Occurrit in fut. hithp. 3. f. m. cum ! conv. & ! cop. præ. sic, נמר & exacerbatus fuit,

Dan. 8.7. וַיִּתְּמַרְמַר & exacerbabitur, Dan. 11.11. Atque indè nomina, i. No. pl. m. מְרִירוֹת amaritudines, res amaræ, amara; Bu. Lex. herbæ scil. amaræ, ut laſſucæ agrestes; Av. & sic Hieron. vertit; Merc. Est quasi à ſing. amaritudo, Pag. Occurrit autem in forma pl. m. ſimpl. & cum ך ו ם præf. מְרִירוֹת res amaræ, Exod. 12.8. וַיִּמְרִרוּ & amara, Num. 9.11. בְּמִרְרוֹת amaroribus, Lam. 3.15. Et, 2. hinc etiam in forma pl. f. מְרִירוֹת idem; Bu. Lex. amaritudines; Av. (quasi à f. מְרִירוֹת) prout occ. locis seq. מְרִירוֹת amaritudines, Deut. 32.32. Job. 13.26. Item, 3. hinc etiam No. מְרִירוֹת amaritudo; item ſel, ſeu bilis, ab amaritudine, Av. ſel amarum, vel ut Kimchi exp. receptaculum fellis; Merc. Occurrit in forma f. f. מְרִירוֹת cum ך ו ם Aff. מְרִירוֹת ſel meum, Job. 16.13. Sic & 4. indè etiam מְרִירוֹ amarum, Pag. Bu. Adjectivum eſt; Av. & occ. loco ſeq. מְרִירוֹ amarus, Deut. 32.24. Item, 5. hinc etiam No. pl. m. מְרִירוֹת, amaritudines; prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum ך ו ם præf. Job. 3.5. ſic, ך ו ם מְרִירוֹ ſicut amaritudines diei; Pag. Bu. vel adjectivè, terreant eum בְּמִרְרוֹ יוֹם ſicut amaros die, i.e. illos qui ſunt amari die, ſeu qui diem habent amarum; vel, in Nominativo, ſicut amari, ſeu, ſicut ii qui ſunt amari die; i.e. amari diei, & duri, ut dicitur, Planetæ; & ſunt, inquit R. D. qui dicunt Caph redundare; ſicut Hoſ. 5.10. fuerunt Principes Jehudah כְּמִשְׁגֵי אֲרִיגִים contingentes, i.e. contingentes terminum, ſcil. alienum. Alii dicunt Caph poni pro, verè, in hoc loco; & ſic eſt, Terreant eum amari die; Pag. Perterefaciunt eum, ut amari, i.e. mæſti, dies; vel Caph eſt ſubſtantialis litera, à rad. מְרִירוֹ & Reſch eſt geminatum ad auxilin ſignificationis; ut denotentur flagrantiffimi dies; Av. Et ſic erit formæ inſtar מְרִירוֹת aſtus dies; unde R. Levi exp. Caumata, five aſtus diei, i.e. vapores qui aſcendunt in aſtu diei; ſed potiùs videtur & rectiùs Caph eſſe fervile; & ſic R. Peruſol exp. terreant eam, illique maledicant ſicut amari die, & duri tempore, qui in diebus amaritudinum propter accidentia quæ illis eveniunt, jugiter diei maledicunt; vel in altero ſenſu; terreant eum vapores qui aſcendunt propter aſtum naturalem: nam illis aſcendentibus, multiplicatà quantitate & qualitate, tenebreſcit & obſcuratur ſol, & terrificum reddunt aſpectum regionis illius, hominesque terrentur; Pag. Merc. Vide in Rad. מְרִירוֹ Bu. Lex. Cocc. Item, 5. hinc etiam No. מְרִירוֹת f. ſubſtant. amaritudo: prout occ. cum ך ו ם præf. ſic, ך ו ם מְרִירוֹת & in amaritudo: Ezech. 21.11. ſic & 6. hinc etiam No. pl. m. ſignificans amara ſeu amaritudines, &c. viz. מְרִירוֹת res amaræ, Job. 9.18. ut & 7. indè etiam No. מְרִירוֹת ſel, ab amaritudine; Bu. Lex. Occurrit in forma f. f. conſtr. Job. 20.14. מְרִירוֹת פִּתְתִים ſel aſpidum; Bu. Lex. panis ejus in viſceribus verſus eſt in bilem aſpidum; Av. Item occ. etiam cum ך ו ם præf. & Aff. ſic, ך ו ם מְרִירוֹת eſt ſelle ejus, Job. 20.25. ſic & 8. indè etiam No. pl. m. ſignificans res amaras, ſeu amaritudines, (de eo tamen vide etiam in מְרִירוֹ Bu. Lex.) viz. מְרִירוֹת amaritudines, Jer. 6.26. 31.15, 21. Hoſ. 12.15. Item 9. hinc etiam No. מְרִירוֹ, vel in pauſa, מְרִירוֹ amarus, vel ſubſtantivè, amaritudo, amarum; Bu. Lex. prout occ. Iſa. 38.17. Ecce in pace מְרִירוֹ לי amaritudo mihi amara, Pag. vel, amara mihi amaritudo; Bu. Lex. vel amaritudo mihi, amaritudo; ut ſit repetitio per מְרִירוֹ. Licet poſſit etiam ro Toar exponi, amarum; ſeu acerbum mihi eſt, a-

cerbum, inquam; i.e. acerbè mecum agitur, acerbè doleo, &c. Merc. Occurrit autem No. hoc in utraque forma ordine Conc. locis ſeq. מְרִירוֹ vel מְרִירוֹ amarus, amaritudo, Ruth. 1.13. 1 Sam. 15.32. 22.2. Pſal. 64.4. Prov. 27.7. Eccl. 7.26. Iſa. 5.20. 33.7. 38.15, 17. Jer. 4.18. Lam. 1.4. Ezech. 3.14. 27.31. Am. 8.10. Zeph. 1.14. cui etiam ך ו ם cop. cum cametz ob pauſam, & ך ו ם ſunt præf. formæ cum pathach; ſed ך ו ם eſt præf. formæ cum cametz; ut ſeq. מְרִירוֹ & amarum, Jer. 2.19. מְרִירוֹ amara, Hab. 1.6. בְּמִירוֹ in amaritudine, Job. 7.11. 10.1. Ezech. 27.31. מְרִירוֹ in amarum, Iſa. 5.20. & in forma pl. m. occ. ſimpl. & cum ך ו ם præf. מְרִירוֹ amari, Exod. 15.23. מְרִירוֹ amara, Num. 5.18, 19, 23, 24. מְרִירוֹ in amaras, Num. 5.24, 27. ut & in forma pl. m. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum ך ו ם præf. מְרִירוֹ amari, Jud. 18.25. מְרִירוֹ & amari, 2 Sam. 17.8. מְרִירוֹ amaris, Job. 3.19. Prov. 31.6. ut & in forma ſing. f. מְרִירוֹ amara, pro quo ſemel occurrit cum Aleph loco He; ſic, מְרִירוֹ amara, Ruth. 1.20. cui ſimile vide in יוֹר: Bu. Lex. vel in loco cit. poteſt eſſe No. pr. Mara, prout exp. in Bu. Conc. In regulari autem forma cum He occ. locis ſeq. מְרִירוֹ amara, 1 Sam. 30.6. 2 Sam. 4.27. Job. 21.25. Prov. 5.4. & interdum hæc forma f. f. exp. ſubſtantivè; ſic, מְרִירוֹ amaritudo, 2 Sam. 2.27. Ezech. 27.30. Item ſemel occ. etiam hæc forma pro No. pr. ut cum ך ו ם præf. loco ſeq. מְרִירוֹ eſt Mara, n. p. Ex. 15.20. Sed cum ך ו ם cop. præf. appellativè occurrit: ſic, מְרִירוֹ & amara, Gen. 27.34. Eſth. 4.1. & in forma f. f. conſtr. occ. loco ſeq. מְרִירוֹ, amara, vel amaritudo, 1 Sam. 1.10. Item 10. hinc etiam No. מְרִירוֹ f. ſubſtant. amaritudo, mæror, triftitia; Av. prout occ. in f. f. conſtr. ſic, Gen. 26.35. & erant uxores ſcil. Eſau מְרִירוֹת amariſtudo ſpiritûs; Bu. Lex. ſeu animæ, Iſaaco; Av. Item occ. etiam in hac forma conſtr. f. f. cum cholem correpto in cametz chatuph, Prov. 14.10. מְרִירוֹת נַפְשׁוֹ amaritudinem animæ ſuæ, Bu. Lex. Av. ubi Reſch eſt cum dageſch, juxta Maforethas; Bu. Lex. Item מְרִירוֹ eſt No. pr. loci, Marah, ab amaris aquis ſic didi, Exod. 15.23. ubi etiam occ. cum ך ו ם locali in fine poſt He ſam. mutatum in Thau; ſic, מְרִירוֹ Marah uſque; ibid. Bu. Lex. Denique, indè etiam No. מְרִירוֹ mæror, mæſticia, amaritudo; Av. prout occ. cum ך ו ם cop. præf. loco ſeq. מְרִירוֹ & amaritudini, Prov. 17.25.

Rad. 85. מְרִירוֹ pinguefactus eſt ingluviem implendo, explevit ingluviem: & propriè dicitur de animalibus & avibus collum craſſum habentibus, & ruminantibus: craſſus fuit: item pinguefactus rebellavit. Cogn. cum מְרִירוֹ amaricavit, מְרִירוֹ amarus fuit: nam animalia pinguefacta ſunt petulantia, & ſolent amaricare, h. e. recalcitrare, irà ut facilè non poſſint domari. Hinc Latinum rumen, & rumare, pro ruminare. Occurrit in part. ben. kal, f. f. Zeph. 3.1. מְרִירוֹת (quasi à ſm. ben. kal, מְרִירוֹ) craſſa & redempta civitas; &c. Hieron. v. provocatrix & redempta civitas; vel juxta alios, v. rebellanti & polluta, &c. Av. qui ſolus hanc Rad. & hanc vocem ſic explicat in kal: reliqui enim indè ſolùm deducunt verbum in Hiphil מְרִירוֹ, quod eſt elevare; Pag. extulit ſe, Bu. Lex. vel evolavit; Cocc. Ingluviem exaltavit, ſeu erexit collum; Av. eo enim verbo utuntur etiam Doctores pro faginare; h. e. irà in os indere cibum ut extrahi nequeat; quod in Sabbato fieri non licebat; cùm tamen liceret לֶחֱמִיט cibare, h. e. ad os apponere. Vide & ſuprà in לֶחֱמִיט; Merc. Occur-

rit autem in fut. high. (à 3.f.m. מְרִירָה) in 3.f.f. Job. 39. 21. vel 18. מְרִירָה extollit se; Bu.Lex. effert, elevat se; Bu.Conc. Chaldæus, volat, Bu.Lex. כָּעַת בְּמִירוֹם כָּעַת מְרִירָה statim in altum evolat. Chald. מְרִירָה 70. מְרִירָה effert se; Cocc. In excelsum elevabit se; pro elevatur, exaltatur: Hieron. in altum alas erigit; Pag. Vix autem aptè quidam מְרִירָה palma defleunt: quasi sit, se in morem palmæ erigere; Merc. Quum tempus fuerit, in altitudinem erigit ingluviem; i. e. collum; Av. Atque inde est No. מְרִירָה m. quod est species bovis majoris, inquit R.D. i. e. bubulus: vel potius, hoc nomine omne animal pingue appellatur; ut inquit idem; Pag. מְרִירָה est saginatum, seu pingue, quasi elevatum dicas; Bu.Lex. altile; pecus pingue habens collum crassum, quia semper ruminat; Av. Qui censent dici hoc No. de omni saginato, מְרִירָה, juvantur loco Ezech. 39. 18. arietes, agnos & hircos majores, juven- cos; saginatos. Bala omnes: ultimum enim ad omnia præcedentia referendum. Utcunque sit, si est Epitheton juvencorum, non speciem significat, sed accidens. A- rabibus מְרִירָה est fætus vaccæ lævis & albus: מְרִירָה pullus bovis lævis & albi: & מְרִירָה Almariah, seu Mariah, est palumbus lævis, & mulier alba & renidens: item vacca sylvestris. Hinc colligit Bochartus, nota- re propriè speciem bovis politæ, compactæ, fulvæ; bu- balum denique; Cocc. Occurrit autem nomen hoc in f. m. cum 1 cop. præf. locis seq. מְרִירָה & pingue, saginatum, 2 Sam. 6. 13. 1 Reg. 1. 9, 19, 25. Isa. 11. 6. & in forma pl. m. loco seq. מְרִירָה pinguium, Isa. 1. 11. Item in forma pl. m. constr. occ. simpl. sed cum כִּם Aff. absque jod pl. ante Aff. sic, מְרִירָה pingues, Ezech. 39. 18. מְרִירָה pinguium vestrorum, Am. 5. 22. Item huc etiam qui- dam reducunt No. מְרִירָה f. ingluviem, vesica in gutture, sinus gutturis in quem aves cibum demittunt. In forma constr. est מְרִירָה; unde occ. cum 1 Aff. sic, Lev. 1. pen- ult. & auferet מְרִירָה ingluviem, seu vesicam ejus, cum plumis ejus, &c. Av. qui solus hoc nomen sicut & מְרִירָה præced. ad initium Rad. hic locat, quum reliqui refe- rant ea ad Hophal ex מְרִירָה: ubi ea vide. מְרִירָה f. amara, pro מְרִירָה, vide sub Rad. (præced.) מְרִירָה; Av. Item מְרִירָה Chald. Dominus, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 86. מְרִירָה; indè No. מְרִירָה m. tribula; antiqua scil. trahæ vel vehiculi quædam species, quâ olim fru- menta excutiebantur; Bu.Lex. vel in area terebantur; Latinis, à tribus lateribus sic appellata: unde & illud Virgilii, Tribulaque, trahæque, & iniquo pondere rastro. R.D. in l. Rad. tabulas esse scribit, in quibus sunt clavi lignei, aut ferrei quibus fruges trituantur; Pag. Est cogn. cum מְרִירָה migravit, detraxit, & cum מְרִירָה in gru- mulos contrivit; nam traha est instrumentum habens clavos ligneos seu ferreos; quod olim à bobus tractum spicas terebat seu triturbat; & hodie illo instrumento terræ glebæ & grumuli comminuntur. Hinc מְרִירָה, i. e. tero, trituro; & Latine, merges est spicarum mani- pulus, qui trahæ suppositus extrituratur: item mergi & mergites sunt instrumenta quibus spicæ destrin- guntur seu trituantur; Av. Quidam ad מְרִירָה, literis transpositis, reducunt, quod significet trahere; sed ad Chaldæam magis linguam referendum videtur; Merc. Occurrit autem No. hoc cum 1 præf. sic, מְרִירָה in tribu- m, Isa. 41. 15. sed in forma pl. m. occ. quasi à sing. מְרִירָה

m. idem; unde in pl. m. מְרִירָה, vel מְרִירָה tra- hæ, plaustra, instrumenta quibus spicæ & glebæ terra- teruntur; Av. & sic occ. cum 1 præf. ut seq. מְרִירָה & tribulæ, 2 Sam. 24. 22. 1 Chron. 21. 23.

Rad. 87. מְרִירָה in Bu.Conc. duo significat; i. est, defi- cere; i. e. rebellare; attenuare; humiliare, Pag. Qui- dam conferunt מְרִירָה cum מְרִירָה descendere; sicut & מְרִירָה cum מְרִירָה, quasi sit descendere à superiore, & excu- tere superioris dominationem, quod est rebellare, defi- cere. Per מְרִירָה Paulus reddit, i. e. desciscere, 1 Tim. 4. Construitur cum Beth, & interdum cum מְרִירָה. Reperi- tur & cum accusativo, Jos. 22. 19. ubi quidam exponunt pro irritare. Cum significat tenuitatem seu attenuati- onem, à מְרִירָה, teste Kimchi, deduci potest, quod idem est cum מְרִירָה: sed id rarum est, & in nomine tantum Toar, vel substantivo, Merc. מְרִירָה peccavit rebellando, descivit, defecit ab aliquo, &c. Cogn. cum מְרִירָה amarica- vit, & cum מְרִירָה: nam rebellare, seu desciscere, est de- scendere & dimoveri à suo superiori, eumque amarica- re; Av. Occurrit autem verbum hoc in præf. kal, 3. f. m. cum cametz in ult. o. pausam; & in 2. f. m. ut & in 3. pl. m. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. & in 1. pl. simpl. & cum 1 cop. præf. ut seq. מְרִירָה rebellavit, 2 Chron. 36. 13. מְרִירָה rebellasti, 2 Reg. 18. 20. Isa. 36. 5. מְרִירָה rebellant, Ezech. 2. 3. מְרִירָה idem, Gen. 14. 4. מְרִירָה rebellavimus, Dan. 9. 9. מְרִירָה & rebellavimus, Dan. 9. 5. In part. ben. kal, f. m. מְרִירָה rebellans, deficiens: unde in pl. m. absol. occurrit simpl. & cum 1 dem. præf. ut & in forma pl. constr. cum 1 præf. sic, מְרִירָה rebel- lantes, Neh. 2. 19. מְרִירָה rebellantes, Ezech. 2. 3. 20. 38. מְרִירָה inter rebellantes, Job. 24. 13. In Infin. kal, occ. cum 1 præf. sic, מְרִירָה rebellare, Jos. 22. 29. Neh. 6. 6. sed cum כִּם Aff. cholem transp. & mutatur in ca- metz chatuph ante Aff. sic, מְרִירָה rebellare vos, Jos. 22. 16. In fut. kal, 3. f. m. occ. cum 1 conv. præf. locis seq. מְרִירָה & rebellavit, 2 Reg. 18. 7. 24. 2. 2 Chron. 13. 6. Jer. 52. 3. sed ante maccaph est cum cametz chatuph in ult. sic, מְרִירָה & rebellavit, 2 Reg. 24. 1. Ezech. 17. 15. & in 2. pl. f. m. occ. cum Scheva penult. sed in pausa cum cholem penult. sic, מְרִירָה rebellabit, Jos. 22. 18. מְרִירָה rebellabit, Num. 14. 9. Jos. 22. 19. Item in 3. pl. m. fut. kal, cum 1 conv. præf. est, מְרִירָה & rebellant, Neh. 9. 26. Atque indè, i. No. מְרִירָה m. rebellio, protervitas, contumacia; Pag. Bu. Av. prout occ. cum 1 præf. loco seq. מְרִירָה rebellio, Jos. 22. 22. Item, 2. hinc etiam No. מְרִירָה f. idem; actio rebellandi & deficien- di à suo superiori; Av. prout occ. cum 1 dem. præf. sic, מְרִירָה rebellio, 1 Sam. 20. 30. Deinde, ii. signif. 2. hu- jus Rad. est in No. מְרִירָה m. attenuatum, tenuitas; Bu. Conc. De hoc autem No. vide in Rad. מְרִירָה; Bu. Lex. occ. autem in forma constr. cum 1 cop. præf. & 1. Aff. sic, מְרִירָה & tenuitatis meæ, Lam. 3. 19. & in forma pl. m. מְרִירָה attenuati, vel-tos; Bu. Conc. vel exules, e- jecti ut rebelles, Isa. 58. 7. juxta Ab. Ezram, afflicti, & sic Mem est Radicale: sed Chaldæus, vagi, exulantes; Bu. Lex. contritiones, collisiones; de quo vide Rad. מְרִירָה trivit, attrivit; Av. Abista enim Rad. R. Sal. deducit; Bu. Lex. & in forma pl. m. constr. מְרִירָה; prout occ. cum 1 cop. præf. & 1. Aff. sic, Lam. 1. 7. recordata est Jerusala- im dierum afflictionis suæ, & paupertatum & humilitatum suarum; vel vagationum, seu demigra- tionum suarum. Hieron. prævaricationis suæ. Alii, ejectos

& expulso exponunt: vel substantivè, pro exilio; quod cum Hieron. & Chald. convenit; Merc. Locum in sing. Lam. 3. 19. sic reddo, recordare impotentiam meam & acerbis meam; & hunc Lam. 1. 7. recordatur Hierosolyma dies impotentiam suam & acerbis suarum. Mihi enim videtur notari omnis adversitas & acerbis quæ est ut fel & venenum; Coc. & tenuitatis ejus; Bu. Conc. [מרה] diductum, expansum, & 1 Reg. 7. 29. vide in Rad. מרה.

Rad. 88. מרה est mutare; transgredi rem, vel verbum & præceptum, inquit R.D. deficere five rebellare, non parere, nec audire, aut obedire; Pag. Vicinum est superiori, & penè idem cum illo, si cum Beth illius more construat: nisi quod includit infractionem seu immutationem & variationem mandati alterius. Cum Accus. est, immutare, in deterius scilicet & infringere voluntatem superioris, & aliud facere quàm par erat. Hinc מרה defectores & Apostatas Judæi appellant, eos qui à se defecerunt. Nam מרה hoc verbo magis exprimi putarim quam præcedenti. Hieronym. interdum confundit cum מרה, ob vicinitatem. Sic & Græci; Merc. מרה est, immorigerum esse: מרה, non facere mandatum; ut & מרה præced. est facere vetita, & adversari, Coc. rebellis fuit, rebellavit; Bu. Lex. amarus fuit, amaresebat: (construitur cum præp. Beth & cum accus. Bu. Lex.) sed cum accus. est transitivum, amaricavit: item per translationem significat mœrere, & sollicitum esse: nam cor mœrentium est amarum. Idem quod מרה & cogn. cum מיר & מיר i.e. mutavit: ut cum dulce in amarum mutatur. Hinc

מרה mœreo; item amarus, a, um, & c. Av. mutatur interdum significationem à מיר & מיר; Bu. Lex. In Bu. Conc. Rad. Hæc duo significat: i. rebellare; & sic occurrit in præter. kal, 3. f. m. loco seq. מרה rebellavit, 1 Reg. 13. 26. & in 3. f. m. occ. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. & in 2. f. m. & 1. f. ut seq. מרה rebellavit, Hof. 14. 1. מרה idem, Jer. 4. 17. מרה rebellasti, 1 Reg. 13. 21. מרה rebellavi, Isa. 50. 5. Lam. 1. 18; 20. Item in 3. pl. præter. kal, & in 2. pl. m. & 1. pl. cui utriusque cop. vel conv. est præter. ut seq. מרה rebellaverunt, Psal. 5. 11. 105. 28. Isa. 63. 10. מרה rebellastis, Num. 20. 24. 27. 14. מרה & rebellaveritis, 1 Sam. 12. 15. Isa. 1. 20. מרה & rebellavimus, Lam. 3. 42. In part. ben. kal f. m. occ. simpl. & cum cop. præter. & in pl. m. cum dem. præter. sic, מרה vel fine Vau rebellans, rebellis, 2 Reg. 14. 26. Job. 36. 22. מרה; vel fine Vau, & rebellis, Deut. 21. 18, 20. Psal. 78. 8. Jer. 5. 23. מרה rebelles, Num. 20. 10. In infin. kal, מרה rebellare, sed occ. absque He 3. rad. sic, מרה rebellando, Lam. 1. 20. In Hiphil, מרה exacerbat, rebellavit: mutavit, Bu. Lex. amarum fecit, amaricavit; Av. prout occ. in præter. hiph. 3. pl. sic, מרה exacerbarunt, Psal. 106. 33. 107. 11. In part. hiph. a. f. m. מרה occ. in forma pl. m. sic, מרה rebellantes, Deut. 9. 7. 24. 31. 27. In infin. hiph. מרה; undè cum præter. kal, מרה exacerbare; sed pro eo. occ. defectivè, & quasi contractè; sic, מרה ad exacerbandum, Psal. 78. 17. Isa. 3. 8. Sed cum cop. præter. occ. plenè ante Aff. sic, מרה & in exacerbare eos, Job. 17. 3. In fut. hiph. 2. f. m. juxta normam esset מרה exacerabis: & per apoc. 3. rad. He, præter morem occ. cum pathach ante Dagesch, & cum tzere in ult. sic, Exod. 23. 21. מרה

exacerbes; Bu. Conc. מרה nè sis contumax in eum: est pro מרה; per scilicet. apoc. usit. 3. rad. He; vel potest esse מרה; Coc. unde in Hiph. מרה, & in fut. מרה, pro quo longa vocalis camerz mutatur in pathach & dagesch; ut hoc loco. Item in 3. f. fut. Hiph. מרה rebellabit, f. sed cum cop. conv. præter. occ. cum duplici szgol per apoc. usit. absque 3. rad. He; sic, מרה rebellavit; mutavit, Ezech. 5. 6. Item occ. etiam in 3. f. m. fut. hiph. & in 2. pl. m. simpl. & cum cop. conv. præter. ut & cum 1. hiph. ut seq. מרה rebellaverit, Jos. 1. 18. מרה rebellaveritis, 1 Sam. 12. 14. מרה rebellastis, Deut. 1. 26. 43. 9. 24. מרה rebellaverunt, Psal. 106. 43. מרה & exacerbarunt, rebellaverunt, Neh. 9. 26. Psal. 78. 56. 106. 7. Ezech. 20. 8, 13, 21. מרה exacerbarunt eum, Psal. 78. 40. Atque inde nomina, מרה m. rebellio, Pag. Bu. vel in obedientia; Pag. Coc. amaritudo, asperitas, & per metaphor. rebellio, מרה, seu inobedientia; & per auxesim, rebellis; Av. Occurrit simpl. cum Scheva penult. sic, מרה rebellio, Job. 23. 2. Prov. 17. 11. Isa. 30. 9. Ezech. 2. 5. 6. 3. 9. 26. 27. 12. 3. 2. 7. 12. 2. sed in pausa venit cum szgol penult. idque simpl. vel cum dem. præter. מרה idem, Num. 17. 25. 1 Sam. 15. 23. Ezech. 2. 8. 44. 6. מרה rebellio, Ezech. 2. 8. 12. 2. 9. 17. 12. 24. 3. In qua forma etiam venit cum Aff. sic, מרה rebel. tua, Deut. 31. 27. מרה rebellione sua, Neh. 9. 17. Item, 2. hinc & Nomen, מרה fam. in constr. מרה exacerbatio, Gen. 26. 35. De quo vide Rad. מרה. Item, 3. hinc etiam no. du. f. מרה; q. d. rebellio duplex, Bu. Conc. rebelliones; juxta Chaldaum & Hebræos communiter; Bu. Lex. amaritudines, exacerbationes quæ Deum & homines exasperant, Jer. 50. 21. vel pertinax in obedientia; Coc. quibusdam est nomen proprium; Bu. Lex. contra terram מרה amaritudinum, i.e. perduellionum, & c. Av. Deinde, 2. hujus Rad. est in nomine מרה m. novacula; Pag. Bu. & c. à mutatione, ut volunt ita dicta; Merc. quod scilicet radendo caput, vel faciem mutet; Bu. Lex. culter rasorius, qui abrando crines faciem mutare & juniorem facere videtur. Hinc מרה abrado; Av. An à מרה & מרה? Videtur latius patere quàm מרה Coc. Occurrit autem no. hoc simpl. & cum cop. præter. מרה novacula, Jud. 16. 7. מרה & novacula, Jud. 13. 5. 1 Sam. 1. 11.

Rad. 89. מרה in Bu. Conc. duo habet significata. i. est, applicare, ligare; Bu. Conc. nam juxta R.D. est חבש aligare, & חבל ligare, circumligare, operire, fasciare; Pag. Verbum est Chirurgicum; q. d. cataplasmare, emplastro oblinere. Non displicet quod quidam recentiorum notant, hoc verbum esse propriè comprimere, seu contundere, ut ex loco sequente Lev. apertum est. Sed Isa. 38. 21. transferri ad cataplasmatism adhibitionem: ut fit, contusam applicent, ut fieri solet. Sic paulo ante ver. 17. verbum חשך quod est desiderare, fumebatur pro eo quod est, cum desiderio extrahere, seu eripere, sequente præpositione Mem; Merc. מרה contrivir, contudit, Bu. Lex. diffrit, obtrivit, conquassavit; & dicitur de materia distubilis; & contrariam significationem habet verbo מרה amavit intimè; Av. Occurrit in fut. kal, 3. pl. m. (à מרה) cum cop. præter. sic, Isa. 38. 21. accipiant massam ficum cum מרה

& imponant ulceri. Confer 2 Reg. 20.7. Alii, conficiant emplastrum super ulcus; Cocc. וּמְרָחוּ עַל הַשְּׁחִין & alligabunt, fasciabant, cooperient, vel alligent ulcus, & sanabitur. Hieron. & cataplasment, i.e. emplastrum ponent super vulnus; Pag. Merc. & contundant super ulcus, i.e. contusos applicent, appingant, imponant in emplastro; Bu. Lex. Tollent massam carycarum, & differant, i. e. illinent super hunc; Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est contundi; idque in no. indè derivato מְרוֹחַ attritus; Bu. Lex. contusus; Bu. Conc. vel, compressus, Pag. vel substantivè contritio, conquassatio; Av. prout occurrit Lev. 21. 20. sic, vel מְרוֹחַ אֶשְׁכּוֹ compressus testiculo, i.e. compressum & contusum habens testiculum: vel is cujus testiculi sunt alligati, vel fasciati; vel juxta R. Sal. contusi. Hieron. vel herniosus, Pag. Doctores Hebraei exp. cujus testiculi sunt facti tanquam unus; vel inflati: quem, teste Eliâ, appellant שְׁרוֹחַ; Merc. Targum מְרוֹחַ מְרוֹחַ dissolutus, aut attritus testiculos; Pag. attritus teste, qui thibias dicitur, ab atterendo; Bu. Lex. ἀτρίβας, ἀτρίβας δὲ τῶν ὀστέων atterere: sed 70. ἀτρίβας, Cocc. aut conquassatio testiculis; Av.

Rad. 90. מְרַשׁ significat, depilari, vel depilare; decalvare, vel ut ait R. D. defluere pilum, aut cutem carnis, vel radicibus avelli: item, tergere, polire; Pag. Merc. fricare, defricare & rubiginem auferre, inquit Kimchi, ut cum מְרַשׁ idem sit; de quo infra; Merc. evulsit pilos, depilavit, glabravit. Hinc metaphoricè expolire, extergere, Bu. Lex. vellicavit pilos: & si de gladio & metallis dicitur, est glabrum reddere, avellere ferruginem expolire. Cogn. cum פָּרַשׁ carpfit: unde per Metaph. ἀμεινός calvus, & ἀμεινός depilo; Av. unde part. ben. kal, מְרוֹשׁ depilans, &c. prout occ. in forma pl. m. cum יְרַשׁ depilantibus, Isa. 50.6. & in part. Pahl kal, מְרוֹשׁ: unde in f. est מְרוֹשֶׁה expolitus, Ezech. 21. 14, 33. 29. 18. In infin. kal, מְרוֹשׁ, sed cum יְרַשׁ. cholem transp. & mutatur in cametz catuph ante הּ parag. sic, לְמְרוֹשׁ ad expoliendum, Ezech. 21. 11. In fut. kal, 3. f. m. מְרוֹשׁ; unde in 1. sing. מְרוֹשׁ depilabo, evellam, &c. sed occ. cum יְרַשׁ conv. praf. & הּ parag. add. ut & cum יְרַשׁ. Aff. sic, וַיִּמְרוֹשׁ depilavi, evulsi, Ezr. 9.3. & וַיִּמְרוֹשׁ & glabravi eos, Neh. 13. 25. In Niphal, מְרוֹשׁ glabrum fieri, Bu. depilatus est; Av. Occurrit in fut. niph. 3. f. m. sic, וְיִמְרוֹשׁ glabrum fiet, Lev. 13. 40, 41. In Pual, מְרוֹשׁ idem cum niph. vel extergi; Bu. depilatus est, expilatus est; Av. Occurrit in part. Pual part. vel pass. f. m. sic, וְיִמְרוֹשׁ expolitum, 1 Reg. 7. 45. Item in part. Pual vel occ. in f. m. cum יְרַשׁ cop. praf. & in f. f. simpl. (vel ut alii, pro no. Toar five adject. ex Pual) sed cum dagesch euphónico in Teth; sic, וְיִמְרוֹשׁ & depilatam, Isa. 18. 2, 7. מְרוֹשֶׁה expolitus, Ezech. 21. 10, 11.

Rad. 91. מְרַץ vim fecit, violentus seu impetuofus fuit, violenter traxit, cum violentia erupit. Cogn. cum פָּרַץ perrupit, irrupit vi magnâ: sunt enim Pe & Mem homogenea; Av. מְרַץ est תְּקוּף vel תִּקּוּף roborare, fortificare, inquit R. D. Pag. vel passivè potius, roborari: nam in Niphal tantum invenitur; Merc. viz. מְרַץ roborari, acre, vehemens esse, Bu. Lex. violenter actus est, seu violentus fuit; Av. Occurrit in part. niph. 3. pl. & in part. niph. f. m. & f. f. in forma cum du-

plice Sægol ante Thau, ut seq. מְרַצִּי acres, validi sunt, Job. 6. 25. מְרַצִּי peracer, Mich. 2. 10. מְרַצִּי acerrima, 1 Reg. 2. 8. In hiphil, מְרַצִּי roboravit, acrem reddidit; Bu. fecit violentum; Av. Occurrit in fut. hiph. 3. f. m. cum יְרַצִּי, Aff. sic, וְיִמְרִיצֶה acrem reddet, exacerbat te, Job. 16. 3.

Rad. 92. מְרַק in Bu. Conc. duo significat; i. expolire, extergere; mundare, purgare, &c. Bu. Conc. & reliqui sim. absterfit, & emundavit, fricando scil. ut fulgeat. Cogn. cum פָּרַק fricuit, abrupit fricando, & cum פָּרַק fulgor, à fulgendo; Av. Occurrit in part. pahl kal, f. m. sic, מְרוֹק politum, 2 Chron. 4. 16. & in Imper. kal, f. m. מְרוֹק expolito; unde in pl. m. est, וְיִמְרוֹק expolitus, Jer. 46. 4. In pual מְרוֹק extergi, defricari; Bu. deterfus seu extersus est; Occurrit in part. pual, 3. f. m. cum יְרַשׁ conv. praf. sic, Lev. 6. 28. וְיִמְרוֹק & tergetur, seu fricabitur, & lavabitur aquâ; Pag. Hebraei Doctores מְרוֹק defricationem aquâ calidâ fieri volunt; & שְׂטִיפָה verò seu ablu-tionem, aquâ frigidâ. Merc. Et bulliendo expurgatum erit; Bu. Conc. & extergetur, seu defricabitur; Bu. Lex. & Av. Atque indè No. i. מְרוֹק m. expurgatio, purificatio, deterfus: mundus muliebris, Av. Pag. unde in forma pl. m. מְרוֹק m. mundationes, seu purificationes; Pag. Bu. politura; Cocc. prout occ. in forma pl. m. constr. cum יְרַשׁ Aff. sic, וְיִמְרוֹק m. mundationes ipsarum, Esth. 2. 12. Et 2. hinc etiam No. i. מְרוֹק m. absterfus, deterfus, purificatorium; Av. mundatio, frigidus; quasi, absterfionem, vel absterforium dicas; Bu. Lex. & sic cultus aut ornatus muliebris appellatur quo mulier mundior sit; Pag. politura; Cocc. Occurrit Prov. 20. 30. sic, Livores, vulnus, מְרוֹק politura in malo, & plaga penetrantium ventris; i.e. est deterfus in homine malo; Cocc. Livores vulneris absterfus sunt in aspero, homine scil. Av. Hoc autem in loco scribitur cum jod, sed legitur cum vau; Pag. Sed ibi non est chirek sub Resch, sed jod habet schurek quasi esset vau; quia gemina est lectio; Merc. Cev. & sensus est quòd livores vulneris ter-gunt hominem malum; q. d. livores qui fiunt causâ vul-neris, sunt, מְרוֹק i.e. medicina absterfiva hominum malorum, quia verbis non corriguntur, sed virgâ disciplinæ & flagellis. Targum, livores & vulnera eveniunt malo; Pag. mundatio; Bu. Conc. In forma pl. m. מְרוֹק occ. in pl. m. constr. cum יְרַשׁ praf. & cum יְרַשׁ & הּ Aff. ut seq. וְיִמְרוֹק m. mundationibus, Est. 2. 12. וְיִמְרוֹק mundum ejus, Esth. 2. 9. & hujus rad. in Bu. Conc. est jus, cotillum; idque in No. i. מְרוֹק m. liquor cotillum; jus, sic dictum, quòd in eo defacetur & defricetur caro; Bu. Lex. Aqua in qua caro coquitur: sic vocatur quòd jure emundetur caro; Merc. מְרוֹק est amurca, seu li- quor examurcatus, h. e. deterfus in coctione carnis; Av. Occurrit autem No. hoc cum יְרַשׁ & הּ praf. sic, וְיִמְרוֹק jus, liquor cotillum, Jud. 6. 20. וְיִמְרוֹק & jus, Jud. 6. 19. Item cum יְרַשׁ cop. praf. occ. forma constr. seu in regimine, Isa. 65. 4. וְיִמְרוֹק (sic enim scribitur, sed legi- tur וְיִמְרוֹק) & jus abominabilem scil. vel abominationum in vasis eorum: per Pe scribitur, quia sunt ejusdem or-gani Mem & Pe, & facillè inter se permutabiles; quasi defacationem dicas; Merc. Vide etiam in Rad. פָּרַק. Bu. Lex. & jus inquinamentorum in vasis eorum; Av.

Rad. 93. מְרַשׁ est palpare, contrèctare; Pag. manu scil. tentandi causâ; idem valet מְרַשׁ. Sunt qui affine faci ant

faciant verbum מטש, quod est appropinquare; Luc. 24. & Ep. Joh. 1. cap. 1. Idem verbum videtur interdum confundi cum מטש, suprâ, de quiescentibus Vajin; Merc. Significat attingere manum comprimendo. Cogn. cum מטש traxit manu comprehendendo; & cum מטש distinxit. Porro מטש est palpare manu expansâ, & non intra manum aliquid includere comprehensum; In kal. declinatur contracte מטש; Av. In fut. kal. מטש (ut ידעו) sed in personis futuri cum Affixis cholem mutatur in kibbutz ante dagefch, & aliquando absque dagefch in Schin seq. ut in 1. sing. fut. kal. cum 1. cop. praf. & 7. Aff. est lene seu absque dagefch in Schin, præter normam; inquit R. D. Pag. sic, מטש & palpabo te, Gen. 27. 21. sed in 3. f. fut. kal. cum 1. conv. praf. & 7. Aff. ut & cum 1. Aff. absque vau praf. occ. pro more cum dagefch post kibbutz; sic, מטש & palpavit eum, Gen. 27. 22. מטש palpabit me, Gen. 27. 12. In piel, מטש idem cum kal; Bu. attingit frequenter terendo aliquid in manibus; Av. prout in 2. f. m. præ. piel est, מטש contracta, Gen. 3. 137. & in part. piel, f. m. est, מטש palpans, Deut. 22. 29. Item in fut. piel, occ. in 3. f. m. simpl. & cum 1. conv. praf. & in 3. pl. m. simpl. ut seq. מטש palpabit, Deut. 28. 29. מטש & contractavit, Gen. 3. 24. מטש palpant, Job. 5. 14. 12. 25. In Hiphil, מטש idem etiam; Bu. vel. fecit contractare; Av. unde imper. hiph. f. m. cum 1. cop. praf. & 7. Aff. est, מטש fac palpare me, Jud. 16. 24. In fut. hiph. 3. f. m. מטש, vel cum Tzere in ult. absque jod hiph. prout occ. cum 1. cop. sed in 3. pl. m. est cum jod hiph. in penult. ante Nun parag. in fine; sic, מטש & palper, Exod. 10. 21. מטש palpant, Psal. 115. 7.

Rad. 94. מטש in Bu. Conc. duo significat: i. est, extrahere, educere, Pag. viz. ex aquis. Quidam cum Rad. præced. conferunt, quasi sit attingendo extrahere. Hinc Mosi duci Israelitici populi, & summo Prophetæ nomen מטש Moseh ab eventu inditum; ut explicatur, Exod. 2. v. 10. Merc. מטש traxit ex aquis, manu eduxit, seu traxit comprehendendo aliquid. Cogn. cum מטש contractavit, comprehendit, &c. Av. Occurrit autem in præ. kal. 1. f. defectivè tamen cum chirek solo absque jod 1. pers. ante הו Aff. sic, מטש extraxi eum, Exod. 2. 10. In hiphil מטש idem cum kal; Bu. traxit, vel fecit trahere; Av. unde in fut. hiph. מטש extrahet, vel extrahere faciet; prout occ. absque He, 3. rad. ante 7. Aff. pro more, sic, מטש extrahit me, 2 Sam. 22. 17. Psal. 18. 17. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in No. indè derivato, viz. מטש; Pag. Av. vel מטש, m. Bu. Cocc. quod R. D. exp. pannum sericum, aut vestem sericam; Pag. sericum; Bu. Lex. conchyliata, scil. vestis, quæ murice ex aquis maris tracto tincta est, serica vestis. Est enim murex, piscis marinus è concharum genere à purpura diversus, qui per excellentiam etiam conchylium seu conchyle dicitur, cujus sanie pretiosissimæ lanæ inungebantur, austerum in glouco colorem, & irascenti mari similem referentes. Hinc Plin. l. 9. c. 3. conchyliæ & purpuras omnis ora atterit, &c. & conchyta est qui in mari quarit & extrahit conchyliæ five murices; Av. Absolutum hujus nominis esset מטש, ut פרי fructus, quæ forma Scheva in segol mutat in distinctione. Quidam autem materiam pretiosam fuisse, unde vestes conficerentur, ex conchis marinis tractam: 70. τριχάπλον vertunt, quod Suidas pannum

bombycinum, vel pretiosam vestem exponit. Hieron. nomen putat ab illis confectum pro rei novitate. Sericum vulgò creditur, forsan à subtilitate, quod protrahatur, & rarum sit; Merc. & à trahendo dici vix dubitandum. Hesychius vocem τῶν 70. sic exp. τριχάπλον, βομβύκινον ὕφαντα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀπὸ λίνου, &c. & Plin. l. 1. c. 22. de bombyce: Telas araneorum modo texunt ad vestem luxumque fæminarum; quæ bombycina appellatur. Sed pollux l. 2. c. 3. τριχάπλον δὲ ὄσσε πλέγμα ἐκ τριχῶν. Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum 1. cop. praf. sic, מטש Sericum, Ezech. 16. 10. מטש & Sericum, Ezech. 16. 13.

Rad. 95. מטש est, ungere, Pag. Bu. oleo scil. propriè; Merc. unxit oleo, perunxit, inunxit. Cogn. cum מטש pinguis fuit; oleum enim quo inungitur aliquis continet pinguedinem; unde sæpe oleum pro pinguedine, & contrâ, accipitur. 70. reddunt hoc per χρίω. Hinc מטש Messiah dicitur unctus oleo, quod Græcis est χρίσθαι, Av. Quum autem antiquitus singulari quodam oleo, & Reges, 1 Reg. 1. & sacerdotes, Ex. 30. ungerentur, hinc omnes Deo sacri, & specialiter ad munus aliquod destinati nomine מטש uncti, seu Christi dicti sunt. Fuerunt utrique & reges & sacerdotes uncti, typus Christi verè regis & sacerdotis: unde per Antonomasiâ ab Hebræis dicitur המשיח מלך rex unctus, noster propugnator & monarcha, qui se victimam pro mundi peccatis obtulit, ut nos patri reconciliaret, &c. Nostri. Messiam non ex Hebræo, sed ex Chaldæo משיח dixisse videntur: ac aspirationem, Græcos imitantes, in medio, ut aliâs, omiserunt; quum Latinitas eam pateretur, ut Messias seu Messias diceretur; Merc. Reges & sacerdotes ungebantur. In ea unctione non sola honoris intentio est, sed etiam significatio Charismatis Divini spiritus, qui cum oleo fragrantia comparatur. Elias jussu Elisæum ungere Prophetam, non cum unxit, sed pallium suum in ipsum injecit, & ita ipsi declaravit, imponi ipsi à Deo officium, quod Elias hæcenus gesserat. Id unctio dicitur, quia est ordinatio sive declaratio muneris impositi. Filius Dei unctus est ante secula, Prov. 8. 23. נספחתי מן היום למעלה ad seculo unctus sum, h. e. ab æterno datum est mihi regnum & sacerdotium, & definita sum (sapientia) Rex Ecclesiæ & mediator fæderis. Quando in Domino Jesu Spiritus Jehovah apparuit & plenitudo Deitatis, unctus est. Rursus quando fecit opera Dei, & spiritus Dei est datus per ipsum & in nomine ejus, unctus est spiritu & virtute, Act. 10. 38. h. e. factus demonstratusque Christus & Dominus, Act. 2. 36. Dan. 9. 24. מטש קדשים קודש קודש ad ungendum sanctum sanctorum, ad effundendum spiritum filiationis in Ecclesiam, ut habeat accessum ad intimum sanctuarii, ut sacerdotes maximi. Exod. 29. 29. למשחה ברהם ad ungendum in iis, vestibus, ut ungantur in eis; Confer Psal. 133. 2. Num. 18. 8. usque ad omnia sancta filiorum Israelis tibi ea do ad ungendum, five, in unctionem, (h. e. in recognitionem & honorem sacerdotii) & filiis tuis in statum seculi, 70. εἰς ἔσθας. Omnia quæ à Deo & hominibus tribuuntur sacerdoti & Regi honoris eorum causâ, unctio rectè dicuntur; Cocc. Occurrit autem verbum hoc ordine Conc. ut seq. In præ. kal. 3. f. m. occ. simpl. & cum

1 conv. praf. ut & cum וְיִמְשַׁח & 1 Aff. ut seq. וְיִמְשַׁח unxit, Num. 35. 25. Isa. 61. 1. וְיִמְשַׁח & unget, 1 Reg. 1. 34. וְיִמְשַׁח unxit te, 1 Sam. 10. 1. Pfal. 48. 8. וְיִמְשַׁח unxit eum, 2 Chron. 22. 7. Item in 2. f. m. occ. etiam simpl. & cum 1 conv. praf. cui etiam 1 est Aff. prout seq. וְיִמְשַׁח unxisti, Gen. 31. 13. Exod. 40. 15. וְיִמְשַׁח & unges, Exod. 28. 41. 29. 7. 36. 30. 26. 40. 9. 10. 11. 13. 15. 1 Sam. 16. 3. 1 Reg. 19. 15. וְיִמְשַׁח & unges eum, 1 Sam. 9. 16. In 1. f. m. praf. kal. occ. cum וְיִמְשַׁח & 1 Aff. ut & in 3. pl. m. simpl. fic, וְיִמְשַׁח unxi te, 2 Sam. 12. 7. 2 Reg. 9. 3, 12, 6. וְיִמְשַׁח unxi eum, Pfal. 89. 21. וְיִמְשַׁח unxerunt, 2 Sam. 2. 7. 5. 16. 1 Reg. 5. 1. Item in 1. pl. praf. kal. est, וְיִמְשַׁח unximus, 2 Sam. 19. 11. In part. ben. kal. a. f. m. וְיִמְשַׁח ungens : occ. in forma pl. m. fic, וְיִמְשַׁח ungentes, Jud. 9. 15. & in part. pahul kal. occ. in f. m. cum 1 cop. praf. & in pl. m. cum kibbutz pro schurek penult. simpl. & cum וְיִמְשַׁח dem. praf. וְיִמְשַׁח & unctus, 2 Sam. 3. 39. וְיִמְשַׁח uncti, Exod. 29. 2. Lev. 2. 4. 7. 2. Num. 6. 15. וְיִמְשַׁח uncti, Num. 3. 3. In Infin. kal. וְיִמְשַׁח ungere, inungere; sed occ. cum וְיִמְשַׁח & וְיִמְשַׁח praf. fic, וְיִמְשַׁח ad ungendum, Jud. 9. 8. וְיִמְשַׁח & ad ungendum, Dan. 9. 24. sed cum וְיִמְשַׁח praf. cholem ult. transp. & mutatur in cam. chataph ante scil. Scheva, & וְיִמְשַׁח parag. in fine; fic, וְיִמְשַׁח ad ungendum, Exod. 29. 29. Num. 18. 8. sed occ. etiam cum וְיִמְשַׁח praf. & וְיִמְשַׁח Aff. fic, וְיִמְשַׁח ad ungendum te, 1 Sam. 15. 1. Item cum 1 Aff. cholem & Scheva transmutantur, ut supra; fic, וְיִמְשַׁח ungere eum, Lev. 6. 36. In Imper. kal. f. m. וְיִמְשַׁח vel וְיִמְשַׁח ungito; sed occ. cum וְיִמְשַׁח Aff. sed in pl. m. simpl. fic, וְיִמְשַׁח unge eum, 1 Sam. 16. 12. וְיִמְשַׁח ungite, Isa. 21. 5. In fut. kal. 2. f. m. occ. in pausa cum cametz, sed extra paulam cum pathach in ult. fic, וְיִמְשַׁח unges, Exod. 30. 30. וְיִמְשַׁח unges, 1 Reg. 19. 16. Item in 3. f. m. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. cui ult. etiam וְיִמְשַׁח & וְיִמְשַׁח sunt Aff. וְיִמְשַׁח unget, Lev. 16. 32. וְיִמְשַׁח & unxit, Lev. 8. 10. 11. 12. Num. 7. 1. 1 Sam. 16. 13. 1 Reg. 1. 39. וְיִמְשַׁח & unxit te, 1 Sam. 15. 17. וְיִמְשַׁח & unxit eos, Num. 7. 1. ut & in 3. pl. m. est cum cametz pro Scheva penult. ob paulam. Sed cum 1 conv. praf. cum scheva penult. extra paulam, prout rursus cum cametz sub Schin in pausa ante וְיִמְשַׁח Aff. post kibbutz pro schurek; fic, וְיִמְשַׁח ungent, Am. 6. 5. וְיִמְשַׁח & unxerunt, 2 Sam. 2. 4. 5. 3. 1 Reg. 1. 45. 2 Reg. 23. 30. 1 Chron. 11. 3. 29. 22. 11. וְיִמְשַׁח & unxerunt eum, 2 Reg. 11. 12. 2 Chron. 23. 11. In Niphal, inunctus fuit, prout occ. in prat. niph. 3. f. m. & in Infin. Niph. simpl. fic, וְיִמְשַׁח unctus fuit, 1 Chron. 14. 8. וְיִמְשַׁח ungi, Lev. 6. 13. Num. 7. 10, 84, 88. Atque inde nomina, i. וְיִמְשַׁח m. unctus, inunctus, 2 Sam. 1. 21. & specialiter Messiah, וְיִמְשַׁח Christus; sic dictus quod is verè esset ille, quem uncti Reges & Sacerdotes in Vet. Test. representarent; Bu. Lex. quomodo antonomastice dicitur, Dan. 9. 25, 26. & Pfal. 2. 2. Significatur autem is, cuius est Regnum & sacerdotium proprium, & aliis omnibus incommunicabile; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. וְיִמְשַׁח unctus, Messias, 2 Sam. 1. 21. Dan. 9. 25, 26. cui etiam וְיִמְשַׁח dem. est praf. fic, וְיִמְשַׁח unctus, Lev. 4. 3, 5, 16. 6. 15. ut & in forma f. constr. cum scheva sub Mem occ. simpl. & cum וְיִמְשַׁח & וְיִמְשַׁח praf. ut seq. וְיִמְשַׁח unctus, 1 Sam. 24. 6, 10. 26. 16. 2 Sam. 1. 14, 16. 19. 22. 23. 1. Lam. 4. 20. וְיִמְשַׁח in unctum, 1 Sam. 26. 9, 11, 23. וְיִמְשַׁח unctus, 1 Sam. 24. 6. prout etiam occ. cum 1 Aff. cui & וְיִמְשַׁח est praf. & cum וְיִמְשַׁח ob

paulam, pro וְיִמְשַׁח ; ut & cum 1 Aff. cui ult. וְיִמְשַׁח est etiam praf. prout seq. וְיִמְשַׁח unctum meum, 1 Sam. 2. 35. וְיִמְשַׁח uncto meo, Pfal. 132. 17. וְיִמְשַׁח unctus tuus, 2 Chron. 6. 42. Pfal. 84. 10. 89. 39, 52. 132. 10. Hab. 3. 12. וְיִמְשַׁח unctus ejus, uncti sui, &c. 1 Sam. 2. 10. 12. 3, 5. 16. 6. Pfal. 2. 2. 20. 7. 28. 8. וְיִמְשַׁח uncto suo, 2 Sam. 22. 51. Pfal. 18. 51. Isa. 45. 1. & in forma pl. m. וְיִמְשַׁח , & in constr. וְיִמְשַׁח uncti, inuncti; prout occ. cum וְיִמְשַׁח praf. & וְיִמְשַׁח in pausa, pro 1 Aff. fic, וְיִמְשַׁח unctos meos, Pfal. 105. 15. 1 Chron. 16. 22. Item, 2. hinc etiam No. וְיִמְשַׁח f. unctio, inunctio; Pag. Bu. Av. unguentum; Merc. prout occ. cum וְיִמְשַׁח dem. praf. locis seq. וְיִמְשַׁח unctio, Exod. 25. 6. 29. 7. 21. 31. 11. 35. 15. 39. 38. 35. 8, 28. 37. 29. 40. 9. Lev. 8. 2, 10. 12, 30. 21. 10. Num. 4. 16. & in forma f. constr. est, וְיִמְשַׁח unctio, Exod. 30. 25, 31. Lev. 7. 35. 10. 7. 21. 12. cui etiam formaz f. f. constr. 1 cop. est praf. fic, וְיִמְשַׁח & unctio, Lev. 7. 35. Item, 3. occ. etiam in alia forma No. cum cametz chataph sub Mem; viz. וְיִמְשַׁח idem cum praced. Bu. Lex. (& est formaz instar וְיִמְשַׁח sapientia; Pag.) unctio, inunctio; Av. Prout occ. In forma f. f. constr. וְיִמְשַׁח ; unde cum וְיִמְשַׁח Aff. est, וְיִמְשַׁח unctio eorum, in Exod. 40. 15. Item, 4. hinc etiam nomen וְיִמְשַׁח pictum, quasi inunctum; Bu. Lex. & est proprie Toar sive adject. instar וְיִמְשַׁח & וְיִמְשַׁח propinquus & longinquus; Pag. Occurrit autem no. hoc cum 1 cop. praf. Jer. 22. 14. וְיִמְשַׁח & unctum, pictum, Bu. Conc. & pictam sinopide; Pag. Quidam verò volunt esse infin. kal. & sic locum exp. & contrabulabit cedris וְיִמְשַׁח & ungere minio, i.e. pinget sinopide; Av. vel indico, aut indico colore; Kimchi, minio; Bu. Lex. Sunt qui putant per cholem scribi ad differentiam alterius unctionis, quæ proprie fit oleo; nam hæc est colorum, viz. pigmentatio, ut sic dicam; sed id necesse non est: nam colores quibus pingitur, etiam oleo aut simili glutinosa materia conduuntur; Merc. Denique, 5. inde etiam no. cum Mem Heemant prapofito; viz. וְיִמְשַׁח m. unctio; vel metonymice, unctus; Bu. Lex. unctio, actio inungendi; & accipitur pro nobili, quia magni tantum ungebantur; Av. unctio, Bu. Conc. prout occ. Ezech. 28. 14. Tu Cherub וְיִמְשַׁח unctus, vel magnus: (nam est Toar, sive adject. hoc in loco Pag.) quasi pictus seu coloratus, juxta alios, i.e. Cherub clarus, & illustris; sed pro rege insigni rectius; Merc. Targum, tu Rex unctus ad regnum; & R. D. in comment. Tu Cherub magnus; i.e. Rex dictus Cherub, ob ejus maximam dignitatem: sicuti Pfal. 105. 15. ne tangatis Christos meos, i.e. Reges & magnates, Pag. Nam in hoc Psalmo hoc dicitur de Patribus, qui erant magni, & duces, velut reges oleo uncti, inquit Kimchi; Merc. Tu Cherub וְיִמְשַׁח unctus tegminis; qui scil. unctus es, nempe ab hominibus, ut sit tegmen: & quem homines loco Christi habent, qui est verè clypeus ecclesie; & pro eo, per quem & ex cujus voluntate Deus cognoscatur, & lux eius ac gratia percipitur; Cocc. Tu es Cherub unctionis, obregens, i.e. tu es clarus, &c. Av. Tu Cherub (eras) ex quo unxi (te) protectorem, &c. Jun. וְיִמְשַׁח Chald. oleum, ab ungendo, quasi unguentum dictum, Ezr. 6. 9. vide in Conc. Chald.

Rad. 96. וְיִמְשַׁח est, trahere, protrahere, extrahere; Item protendere. Construitur cum Accus. & prap. וְיִמְשַׁח & וְיִמְשַׁח ; Bu. Lex. prorogavit, produxit cum mora, per-

rexit. Cogn. cum שׁוּב manē surgendo perrexit, seu protraxit se. In kal, sæpius est activum, protraxit. Sed sine accus. est neutrum, perrexit, protractus est; Av. Occurrit in præf. kal. 2. f. m. simpl. & cum 1 cop. vel conv. præf. Sed in 3. f. f. simpl. sic, שׁוּב traxit, 1 Reg. 22.34. 2 Chron. 18.33. Hof. 7.5. וּמָשַׁךְ & traxit, Job. 24.22. מָשַׁךְ traxit, Deut. 21.3. Item in 2. f. m. cum 1 conv. præf. ut & in 1. sing. cum 1 conv. & cum 7 Aff. absque 1; sic, וּמָשַׁךְ & trahes, Jud. 4.6. וּמָשַׁךְ & traham, Jud. 4.7. מָשַׁךְ protraxi erga te, Jer. 31.3. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 7 præf. & in pl. m. forma absol. & constr. simpl. sic, מָשַׁךְ trahens, Psal. 109.12. בְּמָשַׁךְ in trahentem, Am. 9.13. מְשַׁכִּים trahentes, Jud. 5.14. מְשַׁכִּי vel מוֹשַׁכִּי trahentes, Isa. 5.18. 66.19. Item à s. f. ben. kal, מוֹשַׁךְ trahens, f. occ. in forma pl. f. מוֹשַׁכִּים trahentes; Bu. Conc. sed variè exp. כְּסִילֵי הַפְּתִיחַ serotinus fructus Orionis àperies, aut, aperire facies; Hieron. aut gyrum arcturi poteris dissipare; Pag. (& sic nomen hoc pl. f. exp. serotini fructus) q. d. attrahentes, aut attrahentes facultates, quibus scil. hoc Orionis sidus suâ asperitate fructus constringit, & prohibet nè marescant. Alii minùs rectè ad attractiones nubium & pluviarum referunt quæ Orionis sunt propriæ: unde dicitur nimbofus Orion; Merc. Aut lora Orionis dissolves? i. e. quasi ductarios funes illius admes, quibus imbres potestates ac frigora solet secum advehere; Job. 38.31. Jun. In infin. kal, מוֹשַׁךְ trahere, protrahere, producere cum mora, & c. occ. cum 7 & 7 præf. בְּמָשַׁךְ in trahendo, Ex. 19.13. יוֹשַׁךְ לְמָשַׁךְ ad protrahendum, Eccl. 2.3. sed cum 7 præf. & 1 Aff. cholem ult. transp. in cam. chat. penult. ante Aff. sic, בְּמָשַׁךְ in trahere eum, Psal. 10.9. sic in Imper. kal, f. m. occ. simpl. יוֹשַׁךְ extrahe, extende, Psal. 36.11. sed cum 7 Aff. cholem transp. ut ante, sic, בְּמָשַׁךְ trahe me, Cant. 1.4. & in pl. m. Imper. kal est, מוֹשַׁךְ extrahite, Exod. 12.21. Ezech. 32.20. In fut. kal, 1. f. וּמָשַׁךְ; sed occ. cum 7 Aff. sic, וּמָשַׁכְם traham eos, Hof. 11.4. & in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 7 Aff. וּמָשַׁךְ trahes, Job. 40.25. Psal. 58.6. וּמָשַׁךְ & protraxisti, Neh. 9.30. וּמָשַׁכְנִי trahas me, Psal. 28.3. Item, in 3. f. m. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 3. pl. m. cum 1 conv. sic, וּמָשַׁךְ trahit, Job. 21.33. וּמָשַׁךְ & protraxit, Jud. 20.37. וּמָשַׁכְוּ & extraxerunt, Gen. 37.28. Jer. 38.13. In Niphal וּמָשַׁךְ protrahi, distrahi; Bu. Av. prout occ. in fut. niph. (à 3. f. m. וּמָשַׁךְ 3. f. f. loco seq. וּמָשַׁךְ protrahetur, Ezech. 12.25, 28. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum Tzere pro Scheva penult. ob paulam; sic, וּמָשַׁכְוּ protrahetur, Isa. 13.22. In pual, מָשַׁךְ distrahi, protrahi, & c. prout occ. in part. pual, f. m. & f. sic, מָשַׁךְ distrahta, II. 18. 2.7. מָשַׁכְוּ protracta, Prov. 13.12. Atque inde n. o. מָשַׁךְ m. tractus, tractio, seu acquisitio; prout occ. in Psal. 126.6 & cum 1 cop. præf. Job. 28.18. Item adverbialiter, juxta quosdam, protractè, h. e. diu, protractio tempore, Psal. 120.6. Bu. Lex. מָשַׁךְ est tractus, ut est motus seminantis; Av. ut Psal. 126.6. הַנֹּשֵׂא מָשַׁךְ הַזֶּרַע qui portat tractum seminis; Av. ferens tractionem seminis, h. e. sementem; Cocc. portans pretiosum semen (vel potius, pretium seminis; Merc.) juxta R. D. res enim pretiosâ ad longinquas partes suum nomen trahit. At Ab. Ezra scribit esse vas in quo est semen, i. e. canistrum; Pag. Qui portans acquisitum semen: Hebr. acquisitionem seminis, i. e. semen aliunde

comparatum prece, vel pretio; sic notatur egentissimus agricola, & cum populo captivo comparatur; & c. Jun. Sic & in Job. 28.18. וּמָשַׁךְ חֲכָמָה מְפִינִים & pretiosior est sapientia margaritis, juxta R. D. Hieron. trahitur autem sapientia de oculis. Sed Targum, est tractio sapientiæ plusquam margaritæ, i. e. sapientia quæ est tracta, dignior est Margaritis; Pag. & tractus sapientiæ est præ margaritis, i. e. iis melior; Av. At pondus sapientiæ præ unionibus; sensus, melius est accumulare sapientiam præ unionibus; aut sapientia plus pendet quam omnes uniones, i. e. majoris est pretii; Cocc. Nam acquisitio sapientiæ præ carbunculis; Jun. Sunt qui acquisitionem exponant & in Psalmo, & in Job, quod protractione acquirat homo quicquid acquirat. Alii ad motum seminantis referant, qui tractum semen spargit; quod ex Am. 9. supra cit. aptius videtur. In Jobo autem putant alludi ad tractionem qua conchæ & margaritæ è mari retibus extrahuntur; quidem & trahendi verbum retium capturæ tribuitur, Psal. 10. unde & כִּיכֹר gemmæ nomen, gagaten, à לָכַר defleunt, quod rerî capiatur. Effet ergo in Jobo מָשַׁךְ illis, captura. Monent & ad collationem mercium, qua mercator in commutatione quid ad se trahit, ut pretiosius, referri posse: id enim olim fuit usitatum. Vide num in Jobo, ad æstimationem potius sapientiæ longè latèque sparsam referatur: ut merces longè vehi solent; Merc. Item variè sumitur, Psal. 120.5. Heu, vel hei, mihi כִּי מָשַׁךְ גִּרְתִּי quia inhabitavi Meschech; vel peregrinatus in Meschech: est enim gentis nomen, inquit R. D. quam quidam scribunt esse Tusciam; vel regionem aliquam à Meschech filio Japhet denominatam volunt esse; ut habes Gen. 10.2. quæ etiam nominatur, Ezech. 27.13. & 38.2, 3. Pag. & videntur quidem multis esse moschi qui & hodie, juxta antiquum nomen, Moschovitæ vocantur, quasi tractores arcuum: nam & hodie utuntur arcubus. Hanc appellationem ad suum populum transfert David, vel ad eum apud quem agebat exul: quod duri essent & inhumani ut Scythæ; quod ad ecclesiæ hostes referatur; quam ob causam & Kedarenos appellat: Merc. Notandæ quidam ulterius de hac Rad. loci. Exod. 19.13. מָשַׁךְ quum protraxerit, i. e. longiorem sonitum dederit, cornu, ipsi ascendent in montem; Pag. vel, quum protrahetur; etsi activum est; q. d. in protractione cornu, seu in protrahere, vel protrahendo, i. e. quum protrahent cornu Latine, quum protrahetur; ut hæc nocte animam tuam tollent, i. e. anima tua tollitur à te: protractio autem, est sonitus cornu longè latèque diffusus & protractus; Merc. Jos. 6.15. מָשַׁךְ quum protraxerit, scil. sonitum, cum cornu arietino, sive Jobel, & c. Hieron. quum insonuerit vox tubæ longior, Pag. In protrahi buccinam, ipsi ascendent montem, i. e. si prolixius sonuerit buccina; Av. מָשַׁךְ הַיּוֹבֵל 70. δὲ τὰ ἀπὸ τῆς, Exod. 19. sed Jos. 6. מָשַׁךְ הַיּוֹבֵל quum trahetur (vox scil. vel sonitus) in cornu Jobel. Quid? si sensus sit in Exod. 19. quum cessaverint tonitrua & flammæ, & sola tuba audietur: tum ascendent; nempe aliqui, quos ego per te jubebo ascendere. Item in sensu proficiscendi venit hoc verbum, Jud. 4.6. וּמָשַׁכְתָּ לִּי אֶבֶן & proficiscere in montem Tabor: & Exod. 12.21. מָשַׁכְוּ proficiscimini, & capite vobis oves. Job. 2.13. post eum omnis homo מָשַׁךְ incedit; Cocc. vel proficiscitur, abit, & c. sic Eccl. 2.

3. בשרי ut traherem in vinum carnem meam; Hieron. ut abstraherem à vino carnem meam; Pag. Contrarius sensus est, ut protraherem vino; i.e. solverem & delicatorem redderem; sicut & Græci reddunt. Durius victus carnem contrahit, delicatior solvit. Idem tamen verbum interdum significat contrahere; sed sententiæ ratio habenda est; Merc. Ab. Ezra, & traxi carnem meam, i.e. corpus meum, in vinum scil. ut laxarer. Et sic Targum, ut traherem in domum conviviorum vini, carnem meam. Sensus, Targum & A.E. ut traherem & proluerem, profunderem, profuse explerem, & oblectarem in convivio vini carnem meam: nomine enim vini appellatur omne convivium ad delicias comparatum; Pag. Merc. continuando potationem in carne mea: Hebr. ut protraherem in vinum; Jun. ad trahendum vino carnem meam, i.e. ad nutriendum, augendum; Coc. Jud. 5. 14. בשרי מן השמים trahens virgam libri; h.e. ducentes stylum. Am. 9. 13. הורע מן השמים trahens semen, i.e. spargens semen. Isa. 18. 2. גוי מן השמים gens tracta, i.e. ex Ægypto manu extracta, & sic v. 7. Cocc. Vel, ad gentem tractam, prolongatam; Pag. distractam; Merc. Hieron. convulsam; Pag. Sed in loco cit. Job. 21. 33. sensus videtur esse: & post se omnem hominem ימשך trahet, nempe ad mortem, Pag. non enim necesse est cum alijs à genuina significatione verbi recedere, quum exp. post eum pergit omnis homo; Merc. Jud. 20. 37. וימשך ויחורב & processerunt insidias; Cocc. vel, & protulit insidias; pro, protulerunt insidias: i.e. protulerunt sonitum tubæ: vel, traxit populum qui erat secum, ad urbem; Pag. Nec enim hic aut usquam alibi necesse est exponere, & profectus est; Merc.

Rad. 97. משך est, dominari, præesse, dominium habere, vel exercere; & sic construitur cum על & Beth. Item, assimilari, parabolicè loqui, parabolis seu proverbij uti; Pag. Bu. Plerumque dicitur de dominatione & imperio regali, aut certè præpotentis hominis; imperavit, imperium habuit: & cum tribuitur sermoni est, sententias authenticas & præpotentes dicere; ut sunt adagia, apophthegmata, proverbia & similitudines, &c. quæ habent autoritatem & dominium præ cæteris, & quæ prædominantur atque præpollent vulgari modo loquendi. Cogn. cum משך perfectus est, integer fuit. Hinc Græci euphoniæ causâ mutantes β in β litteram ejusdem instrumenti; dicunt βασιλεύω regno, dominor, βασιλεύς; Rex, &c. Av. משך propriè est jus, autoritatem & potestatem habere, quod Græcis κυριεύειν, ut Paulus de peccato dicit ad Rom. 6. & εὐδυντῆν, 1 Tim. 2. de muliere cui non permittit autoritatem in viros habere, ex loco, Gen. 3. ubi est verbum משך. Potestatem autem significat hoc verbum, & privatam, in personam, vel publicam, i.e. ditionem, dominationem. Construitur cum Beth, quod per, in, cum Accusativo redditur. Nam, in, cum ablativo, tempus & locum innueret; Significat & generaliter, in eminentia constitutum esse, antecellere. Hinc nascitur altera significatio, pro axiomata loqui, adagia, sententias, & scitè dicta, quæ in sermone principatum tenent: & cum Accusativo construitur. Figure dicta velut autoritatem habent, & vulgus tanquam captivum admiratione detinent. Ponitur & absolutè; Merc. in Bu. Conc. Rad. hæc duo significat: i. est, dominari; & sic occ. in præf. kal, 3. f. m. cum

camez in ult. ob pausam, & cum conv. præf. tum in pausa cum camez, tum abique pausa cum pathach in ult. & in 3. f. f. itidem cum camez pro scheva penult. ob pausam; ut seq. משך dominatus fuit, Dan. 11. 4. וימשך & dominabitur, Dan. 11. 5. וימשך idem, Dan. 11. 3. 43. Zach. 6. 13. וימשך dominatur, Psal. 103. 19. sed occ. etiam in 2. f. m. præf. kal, simpl. & cum conv. præf. ut & in 3. pl. m. simpl. sic, וימשך dominatus es, Isa. 63. 19. וימשך & dominaberis, Deut. 15. 6. וימשך dominati sunt, Isa. 3. 12. Lam. 5. 8. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. locis seq. וימשך vel sine vau, dominans, dominator, Gen. 45. 26. Jos. 12. 2. 2 Sam. 23. 3. 1 Reg. 4. 21. 1 Chro. 29. 12. 2 Chr. 7. 18. 9. 26. 20. 6. Psal. 59. 14. 66. 7. 89. 10. 105. 20. Pro. 23. 1. 28. 15. 29. 12, 26. Eccl. 9. 17. Isa. 16. 1. Jer. 51. 66. Mich. 5. 1. Hab. 1. 14. cui etiam cop. & dem. sunt præf. וימשך & dominator, Gen. 45. 8. Jos. 12. 5. Psal. 22. 29. 105. 21. Prov. 6. 7. 16. 32. Jer. 22. 30. 51. 46. וימשך dominator, Gen. 24. 2. Eccl. 10. 4. Item cum cop. præf. & Aff. occ. loco seq. וימשך & dominator ejus, Jer. 30. 20. & in forma pl. m. ben. kal, occ. simpl. & cum dem. præf. וימשך dominantes, Jud. 14. 4. 15. 11. Neh. 9. 37. Isa. 14. 5. 49. 7. Jer. 33. 26. Ezech. 19. 11. וימשך & dominantes, 2 Chron. 23. 20. ut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum pro Aff. sic, וימשך dominatores, Isa. 28. 14. וימשך dominatores ejus, Isa. 52. 5. Item, in f. f. ben. kal est, וימשך dominabitur, Isa. 40. 10. In Inf. kal, occ. cum camez vel cum scheva penult. cui ult. cum Scheva & וי sunt præf. וימשך dominando, Gen. 37. 8. וימשך dominari, Jud. 9. 2. Prov. 19. 10. וימשך & in dominari, Prov. 29. 2. וימשך ad dominandum, Ezech. 19. 14. sed cum præf. occ. etiam cum camez chatuph pro cholem ante Maccaph; sic, וימשך ad dominandum, Joel 2. 17. Item occ. etiam cum וי & interrog. ante formam cum Scheva penult. & cholem in ult. וימשך & ad dominandum, Gen. 1. 18. וימשך an dominari, Jud. 9. 2. sed cum Aff. cholem transp. & mutata in cam. chat. cui etiam formæ וי & וי sunt præf. וימשך dominari ejus, Job. 41. 24. וימשך & dominari ejus, Zach. 9. 10. וימשך juxta dominari ejus, Dan. 11. 4. In Imper. kal, f. m. וימשך; sed occ. cum cholem murato in cam. chat. ante maccaph, sic, וימשך dominari, Jud. 8. 22. In fut. kal, f. m. est, וימשך dominabor, Jud. 8. 23. sed in 2. f. m. fut. kal, occ. cum cam. chat. ante maccaph, sed cum cholem in ult. absque maccaph: sic, וימשך dominaberis, Gen. 4. 7. וימשך dominaberis, Gen. 37. 8. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. itidem cum cholem, vel cum cam. chat. ante maccaph in ult. וימשך dominabitur, Exod. 21. 8. Jud. 8. 23. Prov. 17. 2. 22. 7. וימשך dominabitur, Gen. 3. 16. Isa. 19. 4. & in 3. f. f. occ. cum cholem in ult. וימשך dominabitur, Prov. 12. 24 & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum Scheva, at in pausa cum cholem penult. cui formæ priori conv. est præf. וימשך dominabuntur, Psal. 19. 4. If. 3. 4. וימשך Deu. 15. 6. idem, וימשך & dominati sunt, Psal. 106. 41. In hiphil, וימשך dominari, vel dominatorem fecit; item, comparavit, assimilavit, Bu. Lex. Cum Dativo scil. est, assimilavit dominia; Av. Occ. autem in præf. hiph. 3. f. m. cum conv. præf. & Aff. וימשך & dominari faciet eos, Dan. 11. 39. In Inf. hiph. occ. cum tzere in ult. f. c. Job. 25. 2. וימשך (pro וימשך) dominari, & pavor cum eo. Est Makor seu Inf. hiph. pro nomine, juxta R. D. sed R. Perutol scripsit esse nomen, ut Targum habet וימשך dominium: &

fic Hieron. potestas & terror apud eum est; Pag. In fut. hiph. (à 3. f. m. יְמָשִׁיל dominari faciet, seu dominatorem constituet) occ. in 2. f. m. cum יְהִי. Aff. יְמָשִׁילִי dominari facies eum, Psal. 8. 7. Atque inde ex Rad. in 1. signif. dominandi sunt nomina, i. No. מְמָשִׁל f. dominum, dominatus, dominatio, praefectura, ditio; Bu. Lex. potestas, &c. Av. & sic occurrit cum יְהִי dem. praf. loco seq. הַמְּשָׁלִי dominum, dominatus, Mich. 4. 8. sed in forma cum duplici szgol ante Thav, occ. simpl. & cum יְהִי praf. הַמְּשָׁלִי dominum, Jer. 34. 1. לְמַשְׁלֵת ad dominium, Gen. 1. 16. Psal. 136. 8. quæ forma cum יְהִי cop. praf. & יְהִי. Aff. est, יְמָשִׁילִי & dominum tuum, Psal. 145. 13. Isa. 22. 21. Item cum יְהִי Aff. occ. locis seq. מְמָשִׁל dominatus ejus, dominatus sui, &c. 1 Reg. 9. 19. 2 Reg. 20. 13. 2 Chron. 8. 6. 32. 9. Psal. 103. 22. Isa. 39. 2. Jer. 21. 28. Dan. 11. 5. & in forma pl. f. occ. cum יְהִי praf. לְמַשְׁלוֹת ad dominia, Psal. 136. 9. Item, hinc etiam, 2. No. heemant. cum pathach sub priori Mem servili, מְמָשִׁל idem cum praced. & sic. occ. in forma pl. f. cum יְהִי Aff. מְמָשִׁלוֹת dominia ejus, Psal. 114. 2. sicut etiam, 3. hinc etiam No. m. idem etiam significans; viz. מְמָשִׁל dominatio, Dan. 11. 3. 11. 5. quod nomen in forma pl. f. occ. cum יְהִי dem. praf. & significat dominationes vel dominatores aut praefides; sic, הַמְּשָׁלִי dominia, 1 Chron. 26. 6. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est, parabolice loqui, parabolis seu proverbiiis uti, &c. assimilari; & sic occ. in part. ben. kal, f. m. cum יְהִי dem. praf. & in pl. m. simpl. & cum יְהִי dem. praf. הַמְּשָׁלִי parabolice loquens, Ezech. 16. 44. מְשָׁלִי parabolice loquentes, Ezech. 18. 2. הַמְּשָׁלִי parabolice loquentes, Num. 21. 28. In Infin. kal, occ. cum יְהִי praf. sic, Job. 17. 6. & statuet, pro statuit me, לְמַשְׁלוֹ ut parabolice loquantur populi, vel (in parabolam, Bu. Conc. i. e.) ut sim in parabolam populis; Hieron. posuit me in proverbium vulgi; Pag. Sed occ. etiam Infin. kal, simpl. sic, מְשָׁל parabolâ uti, Bu. Conc. Ezech. 18. 3. si erit vobis alterâ parabolice loquere (quasi esset Imper. kal, f. m.) parabolam hanc in Israel; Pag. vel potius, parabolice loqui, i. e. assumere parabolam hanc, &c. i. e. si licet postea uti tali proverbio; nam Infinitivum est; Merc. Cev. In Imper. kal, f. m. occ. cum יְהִי cop. praf. מְשָׁל & parabolâ utere, Ezech. 17. 2. 24. 3. & in fut. kal, occ. in 3. f. & pl. m. יְמָשִׁיל parabolâ utetur, Ezech. 16. 44. יְמָשִׁיל parabolâ utentur, Ezech. 12. 23. In præter. Niph. kal, occ. in 3. & 2. f. m. & in 1. f. cum יְהִי conv. praf. מְשָׁל assimilatur, similis fit, Psal. 49. 13. 21. מְשָׁלִי similis factus es, Isa. 14. 10. וְנִמְשָׁלִי & similis fiam, Psal. 28. 1. 143. 7. In piel, מְשָׁל parabolâ proferre; Bu. assimilavit, usus est proverbii; Av. Occurrit in part. piel, f. m. sic, מְמָשִׁל parabolice loquens, Ezech. 20. 49. In hiphil, assimilavit, comparavit, &c. vide hiph. in 1. signif. prout occ. in 2. pl. m. fut. hiph. defectivè cum chirek solo, absque jod hiph. & cum kibbutz pro schurek ante יְהִי Aff. sic, וְתִמְשָׁלֵנִי & comparabit me, Isa. 46. 5. In hithpaël, מְמָשִׁל comparari, comparare se; Bu. fecit se similem, i. e. visus est sibi similis; Av. similis effectus est; Cocc. Prout occ. (à 3. f. m. יְתִמְשָׁל in 1. f. fut. hithp. cum יְהִי conv. praf. וְתִמְשָׁל & assimilatus sum, Job. 30. 19. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. מְשָׁל m. similitudo, parabolâ, proverbium, sententia, scitè scil. graviterque dicta & paucis concinnata; Bu. Lex. sententia præpollens & habens dominium inter reliquas;

Av. Est in genere similitudo quævis, Metaphora; & omnis figuratus sermo, qui velut in oratione dominatur, & illustris est. ἀξίωμα, γένωμ, dictum, dictærum, scitè dictum, &c. Merc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. מְשָׁל parabola, proverbium, 1 Sam. 24. 13. 1 Reg. 4. 32. Psal. 44. 15. Prov. 1. 6. Ezech. 17. 2. 24. 3. Mic. 2. 4. Hab. 2. 6. cui etiam יְהִי, יְהִי, יְהִי & יְהִי sunt praf. מְשָׁל & parabola, Prov. 26. 7, 9. הַמְּשָׁל parabola, Isa. 14. 4. Ezech. 12. 22, 23. 18. 2, 3. בְּמָשָׁל in parabola, Psal. 78. 2. לְמָשָׁל in parabolam, Deut. 28. 37. 1 Sam. 10. 12. 1 Reg. 9. 7. 2 Chron. 7. 20. Pl. 49. 5. 69. 12. וְלְמָשָׁל & in parab. Jer. 24. 9. Item occ. etiam cum יְהִי Aff. locis seq. מְשָׁל parabolam suam, Num. 23. 7. 18. 24. 3. 15. 20, 21, & 23. Job. 27. 1. 29. 1. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum יְהִי praf. מְשָׁלִי parabolas, Eccl. 12. 9. Ezech. 20. 49. וְלְמָשָׁלִי & in parabolas, Ezech. 14. 7. Item in forma pl. m. constr. occ. locis seq. מְשָׁלִי parabolæ, proverbii, Job. 13. 12. Prov. 1. 1. 10. 1. 25. 1. De ista autem forma in pl. m. constr. sequens locus venit adnotandus; viz. Prov. 1. 1. מְשָׁלִי parabolæ Solomoh; Pag. & dicta, seu sententia, figuratum aliquid habentes admixtum, & ideo indigentes interpretatione, quod vulgus ferè lateant; etsi à rebus sæpe vulgaris & notis sumptæ sint. Hinc intelliges quales Christus populo parabolas proposuerit, ubi non semper similitudo aut comparatio est, sed locutio figurata, quâ sermo Orientalium magna ex parte conditus fuit, ut ex Scriptura & Hebræorum scriptis passim videre licet. Sic מְשָׁלִי viam parabolæ, tropum, schemata, vel allegoriam, aut figuram quamvis appellant Rabbini; Merc. Item notandus locus supra cit. in part. ben. kal, f. m. viz. 2 Sam. 23. 3. מְשָׁלִי מִדְּבָרִים אֲלֵהֶם מִדְּבָרִים אֲלֵהֶם מִדְּבָרִים אֲלֵהֶם habebit potestatem in homines justus ἐξουσίαν ἔσται τοῦ δικαίου timoris Dei; h. e. timens Deum, vel potestatem habens & gens in timore Dei; Cocc. Qui dominatur homini, justus qui dominatur in timore Dei. R. D. exp. dixit mihi, i. e. locutus est de me, vel in gratiam meam, ad Samuel scil. prophetam, quod ero dominans, i. e. dominabor homini: & unxit me in Regem: & quod erit dominum meum in timore Dei, & ero justus; Pag. vel potius, dum modò sit dominum meum in timore Dei, & sim justus, Merc. Cev. & opinio Targum est, quod egredietur ex eo Rex Masiach, i. e. Christus qui dominabitur in timore Dei; Pag. (prout dicitur Mich. 5. 1. ex te mihi egredietur מְשָׁלִי qui erit dominator in Israele; Av.) Qui dominatur hominibus istis, justus, esto scil. dominans in timore Dei. Istis, scil. Israelitis; Jun. Mic. 4. 8. וְבָאָה הַמְּשָׁלָה הָרִאשׁוֹנָה & veniet dominatio prima, ἡ ἐξουσία ἡ πρώτη. 70. ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη nempe מְמָלְכֶת regnum, quod verè regnum erit, potestas scil. divina, ad animas sibi devinciendas per amorem; Συνοψαζία. Significatio verbi Niph. kal, מְשָׁל notans assimilari, videtur ea ratione fieri, quia quod assimilatur, in potestate est ejus cui assimilatur. Et nomen מְשָׁל est exemplum, parabola; sententia, præcipuè vim regulæ habens, & exemplo, vel parabolâ confirmata: ut Psal. 44. 15. ponis nos מְשָׁל exemplum in gentibus: 70. παρὰ βουλήν. Et Psal. 69. 12. & factus sum iis מְשָׁל exemplum παρὰ τὴν μαγνητιν, ut, si velint hominem maledictum & miserum notare, me nomen. Proverbia etiam in similibus dicuntur, ut 1 Sam. 10. 12. ideo extitit

exitit לְמִשְׁלֵי proverbium, Etiamne Saul inter Prophe-
tas? Sic Zimri est מְשָׁל exemplum seditiosi. Et hinc
Izbel Jehu vocat Zimri, 2 Reg 9.31. Atque ita Izabel
notat meretricem magnam, Apoc. 2.20. ita Regnum be-
stia vocatur spiritualiter, h.e. stylo spiritus ænigmati-
co, per parabolam, Babel & Sodoma & Ægyptus, A-
poc. 17. & 11.8. alibi Tyrus, Isa. 23. ita Johannes dicitur
Elias, Mal. 4.5. vel 3.23. vel 25. Psal. 78. 2. aperi-
am בְּמִשְׁלֵי in parabola os meum, i.e. loquar axiomata,
& ea quidem parabolis vestita: Confer Mat. 13.35. Prov.
1.6. מְשָׁל est parabola, sententia; מְלִיצָה, ἑρμηνεία,
clara sententia, חֵידָה, ἄνigma. Vide & Hab. 2.6. Item
Job. 13.12. וְכִרְתִּיכֶם מִשְׁלֵי אֶפֶר, τὰ ἀπομνημονεύ-
ματα ὑμῶν ὡς νύμφα ἀποδύσῃ memoria vestra sententia
cineris; i.e. quæ memoria mandatis, sunt sententia
frivola & parvi ponderis, quasi esset אֶפֶר לְמִשְׁלֵי
Coc. i.e. assimilantur cineri. Memoria vestra אֶפֶר
מִשְׁלֵי instar cineris; Pag. vel proverbialia de cinere; aut com-
parationes pulveris; q.d. omnis memoria vestra in ci-
nerem redigetur, &c. Merc.

Rad. 98. מִשְׁקָט scaturit vepribus; est verbum inusita-
tum. Cogn. cum מִשְׁקָט, i.e. carduus, paliurus. Sunt enim
res non admodum diverſæ; viz. spinarum genera. At-
que inde No. heemant מִשְׁקָט m. vepretum; locus sca-
rens vepribus; Av. derelictio, locus derelictus; Bu.
Conc. & Lex. qui scil. coli intermissus est, & sterilis eva-
sit; Bu. Lex. מִשְׁקָט, unde secundum R. Jonah, est No.
מִשְׁקָט, quod secundum R. D. est מִשְׁקָט exitus, Pag. ut
locus ubi legitur postulat. Quidam אֶפֶר deducunt
quasi Mem privaret; sicut in מִרְבֵּר; q.d. locus irriga-
tione carens, ideoque aptus urticis producendis; pro
quo Prov. 15. מִשְׁוֹכָה; vide in שוֹכָה. Occurrit
autem in forma constr. cum pathach in ult. sic, Zeph. 2.
9. filii Ammon sunt ut Gemorra, חֲרִיר, מִשְׁקָט vepre-
tum urticæ; Av. Derelictio; Bu. Conc. vel locus dere-
lictus urticæ; prout etiam in Targum est מִשְׁקָט quod
idem est; Bu. Lex. exiit urticæ vel cardui; q.d. quod
ibi ob desolationem & ariditatem germinabunt urticæ
aut cardui. Et sic R. Joseph deducit אֶפֶר מִשְׁקָט, quod iux-
ta ipsum est, relinquere: q.d. quod locus habebitur pro
derelicto, ut sit plenus urticis aut cardui; Pag. discursio
urticæ; ut sit אֶפֶר, quod à plerisque deriva-
tur à Rad. פִּשְׁ, cum Mem servili geminato; Cocc.
Atque hinc etiam ex hac Rad. מִשְׁקָט, pro relinquere;
R. Joseph deducit & exponit No. illud, Gen. 15.2. & fili-
us מִשְׁקָט procuratoris domus meæ, &c. i.e. in cuius ma-
nu relinquam omnia quæ sunt mihi; & est Dammesek
Elihezer: quare etiam in Rad. פִּשְׁ; Pag. vel porius,
& filius מִשְׁקָט procuratoris: vel, ut exp. R. Jos. dere-
lictionis; cui omnia meæ relinquo, & committo; i.e.
procurator. Alii, eodem sensu, filius discursationis; quod
rectius est, scil. אֶפֶר quasi sit formæ אֶפֶר, à Rad. פִּשְׁ;
Merc. Targum, & filius מִשְׁקָט gubernatoris ejus qui
est in domo mea, ipse Damaschenus Elihezer; Pag.
Vel porius, filius gubernationis, aut cibationis; q.d. dis-
pensator hic qui domi meæ est, est Elihezer Damasche-
nus. Tota enim domus ejus ad illius imperium gubernabatur,
inquit R. Sal & Hieron. filius procuratoris, מִשְׁקָט
verò vide suprâ in litera Daleth, inter quadrata; Pag.
Merc. filius relictionis; Bu. Conc. Item hinc etiam qui-
dam deducunt nomen illud cum פִּשְׁ, praef. If. 33.4. מִשְׁקָט

sicut relictum, &c. Bu. Conc. sed מִשְׁקָט & מִשְׁקָט excur-
sio, discursus, vide in Rad. פִּשְׁ discursavit; Av. ad
quam etiam Rad. Bu. Lex. & Cocc. hæc nomina referunt.
[מִשְׁקָט; succus qui elicetur ex ovis, quique expri-
mendo eruitur, est à Rad. inusitat. מִשְׁקָט. Et est cogn.
cum מִשְׁקָט exposuit, & מִשְׁקָט explanavit, explicuit. Atque
hinc est Massaris, uva scil. quæ ex vite sylvestri cum flo-
re in Africa decerpitur. Occurrit autem nomen hoc in
forma constr. Num. 6.3. & omnem מִשְׁקָט succum uva-
rum non bibet, &c. Av. qui solus hoc nomen hic statuit
Radical; reliqui verò sub מִשְׁקָט illud locant: ubi vide.
Nomen autem מִשְׁקָט series, ordo mensuram habens
circumscriptionem, vide in Rad. שוֹר; Av. sed מִשְׁקָט pal-
pavit; vide suprâ ante Rad. מִשְׁקָט.]

Rad. 99. מִחָה m. est nomen radicale, significans, in-
quit R. D. פִּרְחָה frænum; idem quod רִסָּה; Pag. Sed
מִחָה est propriè lupatum quod ore equi inferitur: at
רִסָּה est lorum ipsum, seu habena qua lupatum alligatum
est ad aures usque & maxillas equi; licet alii contra sen-
tiant; cænum quidam vertunt, alii capistrum. Elias
mecum sentit in lib. de accentibus, ubi tractat retinaculo
Grammatica, quibus syllabæ apud Hebræos sistun-
tur ac retinentur, non secus ac equus fræno: unde &
illis hoc nomen indiderunt; Merc. Cev. In quibusdam
locis מִחָה frænum, metaphorice pro gubernatione qui-
dam exponunt; Merc. ut in 2 Sam. 8.11. & tulit David
מִחָה אֶת frænum aquæ ductus de manu Pelistim: Hier.
frænum tributum; & dicitur frænum aquæ ductus; i.e. ci-
vilitatis aquæ ductus; transibat enim per illam urbem
aquæ ductus veniens de foris. Vel, frænum est ipsa civi-
tas Gath, quæ fuerat illis frænum; unde 1 Chron. 18.1.
dicitur, & accepit Gath & oppida ejus, &c. & sic Gath
cum suis oppidis erat Frænum; Pag. Sensus in 2 Sam. est
Davidem cepisse urbem qua contineret Palestinos in of-
ficio, ut se commovere non possent, tanquam si frænasset
& constrinxisset brachia eorum. Ea urbs, ut patet ex
1 Chron. erat Gath, quæ cum teneretur à Davide, erat
frænum cubiti Palestinis, ut manum elevare non pos-
sent. Sita enim erat Gath in aditu Palestinæ versus Sep-
tentrionem; Merc. מִחָה habena, frænum asperitum,
lupatum, retinaculum, camus quo equus regitur, & mi-
tigatur nè feratur pro libidine. Metaphoricè accipitur
pro gubernatione & vinculi: quibus homines coercentur
& mitigantur: Atque hinc Latine mitigo, &c. Av. Oc-
currit autem nomen hoc simpl. & cum פִּשְׁ praef. ut & cum
וֹ cop. praef. & יֵ. Aff. ut seq. מִחָה frænum, 2 Sam. 8.1.
Prov. 26.3. מִחָה sicut frænum, Psal. 32.9. מִחָה & fræ-
num meum, 2 Reg. 19.28. Isa. 37.29.

Rad. 100. מִתָּה mortalis sunt; singulis autem homini-
bus aliquando & semel moriendum; habet nim. homo
praefinitum tempus tan vitæ quam mortis suæ: est cogn.
cum מִתָּה mortuus est. Verbaliter non usurpatur hæc Ra-
dix, sed hinc No. pl. מִתָּה mortales homines, viri
quibus aliquando moriendum est; Av. מִתָּה homines;
nomen est generale, inquit R. D. complectens viros, muli-
eres & parvulos, ut Deut. 32.6. מִתָּה כָּל־עַם omnem
civitatem hominum; Bu. Lex. ubi scribitur cum chirek
tantum absque jod pl. sic, Omnem civitatem מִתָּה viro-
rum, mulierum & parvulorum; vel viros, mulieres ac
parvulos. Idem c. 2.34. Pag. Non reperitur nisi in plur.
sicut מִתָּה facies; Pag. Ejus singulare esset מִתָּה, for-
mæ מִתָּה; Merc. Est autem in pl. m. cum Scheva מִתָּה

populi, homines, viri, ad discrimen מתי cum Tzere; i.e. mortui; מתי mortuus est; Pag. Occurrit autem No. hoc pl. m. ordine Conc. simpl. locis seq. מתי vel מתי homines, Deut. 2.34-3.6. Job. 11.3-24.12. cui etiam מ est praf. sic, Psal. 17.14. מתי a viris manu tua, vel plaga tua, i.e. qui sunt manus tua, vel plaga tua; domine, מתי a viris de tempore, vel mundo, quorum pars est in vita; Pag. Intelligendum manu; per appositionem. Scribitur autem in nostris exemplaribus utraque sine dagefch in Mem, מתי; & ideo Meth. g. est sub priori Mem, ut aliis fit; Hunc autem verbum R.D. & Ab. Ezra conjungunt cum superiore; ut fit sensus, erue animam meam a mortalibus, hominibus scilicet qui sunt manus tua, i.e. plaga tua. Nam manus dicitur plaga, quod manu infligitur: unde illud Exod. 9.3. ecce, מתי manus Domini est, h.e. plaga & percussio ab ipso Domino infligita; Cev. Merc. ab hominibus, manu tua, ab hominibus, ex aro; Cocc. A viris qui manus tua sunt, i.e. flagellum tuum: a viris de aro hoc, &c. Av. In forma pl. m. constr. est & occ. locis seq. מתי homines, Gen. 34.30. Deut. 4.27. 1 Chron. 16.19. Job. 11.11. 19.19. 22.15. 31.31. Psal. 26.4. 105.12. Isa. 5.13. 41.14. cui etiam מ est praf. sic, Deut. 26.5. & 28.62. & peregrinatus est ibi מתי cum viris paucis, i.e. paucis; Pag. & sic in loco supra cit. Isa. 41.14. מתי viri, &c. sunt qui pusillum numerum & imbecillum denotari velint, sicut & sequente מתי, vel מספר; (ut viri numeri sint, pauci & facile numerabiles) quorum utrumque מתי junctum invenies ad majorem diminutionem significandum; 1 Chron. 16. q. d. non solum paucos, sed paucissimos numero: hoc Christum imitatum putant, quum Luc. 12. pusillum gregem appellat; Merc. Item occ. etiam cum מתי & מתי Aff. sic, Isa. 3.25. מתי viri tui gladio cadent; & Deut. 32.6. vivat Reuben, & מתי & non moriatur, & מתי neque sint viri ejus numerus; i.e. numerabiles; Pag. h. e. מתי viri numeri, i.e. pauci numero, pusillus catus; Merc. Et sint homines ejus (saltem) pauci; Cocc. Et sit virorum ejus (vel hominum ejus, Bu. Lex.) numerus; Av. Imò (non) sit hominibus ejus numerus: nam particula, Non, מתי non repetenda est; ut Psal. 9.19. cujus rei ignoratio Græcos fecellit, ut alteram hanc versum partem Schimoni accommodarent; quia nulla hic fit ejus disertamentio: sed Schimhon sequente versu est accensus Jehudæ, quia possessio ejus per tribum Jehudæ diffusa erat, Jos. 19.1. & 1 Chron. 2.24. unde factum est ut expeditiones inter has tribus communes essent, Jud. 1.3. Jun. Atque hinc etiam, inquit Kimchi, est No. substant. cum Mem redundante in fine; (sicut in מתי nudius tertius) Pag. viz. מתי homo; Bu. Lex. ut Psal. 38.4. Non est scilicet מתי hominis figura in carne mea; i.e. non remansit in me vel figura humana, ut exp. R.D. vel, non est perfectio, (aut integritas, i.e. quicquam integri; & hoc prafiat; Merc.) in carne mea. Require in מתי; & sic Isa. 1.6. a planta pedis usque ad verticem non est in eo מתי figura humana; vel perfectio; Merc. a Rad. scilicet מתי: idem vide. Item Jud. 20.48. מתי a civitate hominis, pro ab hominibus civitatis per Hypallagen; Bu. Lex. De civitate מתי (alias מתי, quod idem est) homines; Pag. vel hominum; quo nomine & mulieres & parvuli continentur: nam מתי est genus humanum,

teste Kimchi; q. d. ab urbibus ubi sunt homines, ad agros usque, ubi bestiae, omnia deleverunt. Alii verò etiam hic מתי a מתי deducunt; & exp. ab urbe consumptionis (q. d. ubi omnia deleverunt) usque ad, &c. Sic R. Sal. & Jonathan. Hoc autem מתי a מתי potius esse videtur, ut sic concilietur dicatur pro מתי ex significatione מתי: sed locis superioribus malim pro integritate & incolumitate, & מתי: atque idem sentit Elias; Merc. Atque hinc etiam quidam deducunt particulam מתי quando? Adverbium quærens de tempore nobis ignoto; Av. reliqui verò particulam hanc faciunt Radicem per se, ut videbitur paulò infra.

Rad. 101. מתי est מתי, id est, trahere, protrahere; & מתי expandere, inquit R.D. Pag. Quidam conferunt cum מתי aperire; quasi fit aperiendo expandere: unde & sacculus מתי dictus, quod aperiendo expandatur; vel, ut Kimchi inquit, quod quoties impletur extendatur: nam quum est vacuus, collectus est, seu contractus & simul complicatus. Verbum apud Doctores frequens est; Merc. מתי extendit, Bu. Lex. expandit, explicuit illud quod erat complicatum aut constrictum. Cogn. cum מתי aperuit ut pateat: contrarium verò est verbo מתי obfignavit, occlusit anulo literas complicatas. Hinc מתי, מתי eloquor, explico fabulam; Av. In fut. kal. 3. i. m. occ. cum 1 conv. & מתי. Aff. sic, מתי & extendit eos, Isa. 40.22. Atque inde No. מתי f. sacculus, Pag. Bu. Av. &c. cujus scilicet expanditur aperiendo; Av. & totum implendo extenditur; Bu. Lex. nam ab extensione dicitur; Cocc. Occurrit autem simpl. & cum מתי praf. cui etiam cum מתי praf. est Aff. & cum 1 Aff. occ. simpl. ut seq. מתי sacci, Gen. 44.2. במתי in sacco, Gen. 44.12. במתי in sacco meo, Gen. 44.28. במתי sacci sui, Gen. 42.27. 43.21. 44.1. 11. & in forma pl. f. est, מתי saccos, Gen. 44.1. cui etiam forma pl. f. יוני & יוני sunt Aff. & utrique מתי praf. ut seq. במתי sacci nostri, Gen. 43.21. 44.8. במתי in saccos nostros, Gen. 43.18. 22. במתי in saccorum vestrorum, Gen. 43.12. במתי in faccis vestris, Gen. 43.23.

Rad. 102. מתי est, quando? מתי; Pag. Bu. Coc. & juncto sibi מתי, ponitur vice מתי, quod: & sic etiam quando præcedit מתי; Pag. vel potius, cum מתי est quousque, seu usque quo, quamdiu. Nam temere dicit sanctes poni pro מתי, quia מתי non interrogat, sed est donec, quoad. Cum מתי post, habet & post se interdu m. עיר; ut Jer. 13.27. עיר מתי; q. d. post quando adhuc, i.e. quamdiu tandem, vel quousque ultra? perges scilicet immunda esse. Cum Lamed autem aliud videtur; ut Exod. 8.9. מתי quando deprecor, vel deprecabor, pro te: ubi indefinite sumi videtur; Merc. Occurrit autem simpl. Job. 7.4. מתי quando surgam; Pag. &c. nam loci hujus particulae ut aliarum vocum indeclinabilium defunt in Conc. In loco autem cit. Ex. 8.5. vel 9. מתי in quando; i.e. in quod tempus orabo pro te, & servis tuis: מתי. Ubi non quærit de tempore orationis, sed de tempore effectus orationis; Cocc. Hoc honoris tibi sume, (ut designes tempus) quando orem pro te, Av. Ad quando, seu ecquando, &c. Bu. Lex. Jer. 13.27. מתי in quando. i. e.

Radices

Radices, & derivatae Voces, incipientes à Literâ נ Nun.

RAD. 1. נ is ubique נ nunc, teste R. D. qui tamen ait, quibusdam esse etiam deprecantis & obsecrantis particulam; quæso, obsecro, &c. Pag. id quod potius videtur sequendum; ut נננ & ננ idem valeant; ut & Psal. 118.25. apparet; ut motum seu affectum animi alicujus erga superiorem denotent, ad eum flectendum: nisi quod נננ præponitur, ננ autem postponitur. Interdum est hortantis, vel ad semet ipsum, vel ad alium æqualem; ut, age, agetum &c. Merc. & sim. Av. Kimchi explicat ננ per נ nunc: sed notat etiam interdum habere vim תְּחִנָּה וְתַקְוָה precatationis & petitionis, Cocc. Ab. Ezra scribit Arabicè hanc particulam, inverso modo dici נ; Chaldæus vertit (נע), vel (ננ) nunc; non tempus tamen, sed affectum animi potius, connotans: Et R. Sal. scribit interdum esse ננ obsecrantis; quomodo per Aphæresin volunt esse, ab נננ; Bu. Lex. Simpliciter pro, nunc, poni videtur Gen. 12.11. & Num. 10.31. sicut etiam Gen. 18.31. Ecce ננ nunc cœpi loqui; &c. Av. Sic Psal. 118.2. dicat ננ nunc Israel: & idem vers. 3. & 4. Pag. Item pro hortandi, vel precandi etiam particula, Num. 12.12. nè ננ quæso, sit, ut cadaver, &c. Cocc. & sic Gen. 18.30. ננ nè quæso irascatur Dominus. Et Psal. 7.10. consumetur, ננ nunc, vel quæso, malum; Pag. vel cesset, quæso, malicia impiorum, &c. Av. Sic & Psal. 118.25. ננ הוֹשִׁיעָהּ saluum fac, vel vel quæso; item ibid. secunda, vel prosperare fac, aut, da felicem successum, ננ nunc, vel quæso; Pag. Av. Hoc autem non omnibus locis quadrat, ut apparet ex Exod. 11.2. ננ רַב־רַב loquere in auribus populi, &c. Cum נננ, vel נננ verò ab ננ derivatum censent docti; Cocc. Sed de hisce particulis synonymis נננ & נננ, vide suprà hisce locis sub Aleph. Sed reperitur etiam ננ nomen, m. quod de cruda carne dicitur; Coc. crudum, non satis coctum; Bu. Lex. Dicitur enim ננ, inquit R. D. non omnino coctum, vel semicoctum, sive semicrudum; Pag. Cev. Et sic occurrit Exod. 12.9. nè comedatis ex eo, ננ crudum; Pag. 70. ἀμύον. Et sic retulerim hoc ad ננ, & id ipsum ad ננ; ita ut ננ ננ, vel ננ ננ, videatur eodem modo dici posse, quemadmodum ננ caro viva dicitur quæ cruda est; Psal. 8.10. Cocc. ננ quando crudum, seu cruditatem significat, pertinet ad radicem ננ, vel ננ, contractè ננ renuit, abnuit, &c. ita ut ננ crudum, non bene coctum, sit caro talis quæ renuit coctionem; ut Exod. 12. non comedetis ex ea, ננ crudum, i.e. quod nondum plene est assum; Av. Item ננ, vel ננ, dicebatur urbs Ægypti, Hieronymo & Chaldæo, Alexandria: alii Memphin, vel Syenen, vel Thebas, quæ centum portis clara fuit, esse putant; Merc. ננ, No, est nomen pr. urbis celeberrimæ in Ægypto, non procul à Nili ostio, & ob commoditatem maximam fuit totius orbis emporium, nam in eo fuerunt industrii artifices, quales vix in universo orbe reperti erant. Hanc autem civitatem, per bella devastatam à Chaldæis, instauravit Alexander magnus Macedo, eamque vocavit Alexan-

driam à suo nomine. Occ. Ezec. 30.15. & excindam copiam ננ No. Item cum præf. ut ibid. v. 14. ננ in No: & Nah. 3.8. An tu melior forte esses ננ quam No. Amon; Chald. quàm Alexandria: & sic Jer. 46.25. visitabo opificem ננ de No, &c. Av. [ננ] uter, utris, &c. quære in Rad. ננ: Aleph enim est loco Vau; Pag.]

Rad. 2. ננ est pulchrum, decorum, amænum esse, convenire, conveniens esse. Apud Rabbinos in usu frequenti est; Bu. Lex. iis enim ננ est pulcher, ננ decus, pulchritudo, ornatus. In sacris hæc sequentia referri ad hoc thema possunt; Cocc. viz. in 3. sing. f. præf. kal, ננ decora est, Psal. 93.5. & in 3. pl. præf. kal, ננ (quasi pro ננ; Cocc.) decora sunt, Cant. 1.18. Bu. Lex. Cocc. & Isai 2.7. ננ-מֶדֶד quàm decori sunt, &c. Av. & in part. f. m. ננ conveniens, Prov. 19.10. & in part. f. m. ננ decet, Prov. 17.7. quæ fiunt per commutationem 3. Radicalis He in Vau; prout & in aliis sit; Bu. Lex. Item Psal. 33.1. rectos ננ decet celebratio: quasi pro ננ f. ex m. ננ; Cocc. Atque hinc quidam deducunt no. ננ m. amænum, pulcher; ut Hos. 9.13. cum præf. plantata בננ in amæno loco: & in f. m. cum dem. præf. ננ speciosa & delicata, Jer. 6.2. utrumque cum Vau loco Aleph; Bu. Lex. (pro ננ, &) pro ננ nominaliter; Coc. Apud Rabb. ננ mulier pulchra: ut & ננ pulchritudo, &c. Sed hæc, quæ hic ex textu allata sunt, possunt & ad Niphal Radicis ננ referri: ut pulchra sic dicantur quia desiderabilia; Bu. Lex. Videantur itaque etiam ibi, ubi ordine Conc. describuntur. Item ננ no. pl. f. habitacula, &c. pro ננ, vide in Rad. ננ; Pag. Cocc.

Rad. 3. ננ est, dicere, loqui, eloqui; Pag. dixit Bu. Lex. Av. Certò asseveravit, verificavit, protestatus est; ait: & propriè est, ceu sub juramento aliquid asseverare, sive dicere in veritate. Nam est cogn. cum ננ verus fuit: Usurpatur autem tantum part. Pahul kal, in regimine, quod per omnes personas potest reddi; & ferè in textu tribuitur Deo. Semel etiam reperitur in futuro; Av. ננ significat, certè affirmare, asserere. Unde ננ nomen participiale, certus & fide dignus sermo, dictum indubitatum: tamen per verbum, dixit, reddant interpretes: unde Deo propriè tribuitur usquequaque veraci, aut Prophetis, aut viris ejus spiritu impulsis. Quamquam ego generalius sumpserim pro eo quod nos dicimus, Ait. Sunt qui hoc existimant expressum per illud Pauli, πῶς ὁ λόγος, quod præponere solet, rem certam & indubitatam subiecturus, vel asserens quod dixit. Insuper faciant in Scriptura duo hæc relativa sibi invicem, ננ & ננ: quod fides ex indubitato Dei verbo pendeat. Quod etsi curiosum est, non tamen planè contemnendum: quòd ad ordinem credendi considerandum, & planè intelligendum, non mediocriter confert; Merc. Nomen participiale constr. ננ (quasi à forma absol. part. Pahul ננ, dictus, &c.) dictum; tritum & commune fuit in Prophetarum exordiis vocabulum; & per præfens indicativi, ait, dicit, vulgò redditur: ut & Targum per ננ dicit; Bu. Lex. Frequentissimè usurpatur de Deo; Coc. & sic ננ verti solet, vel verbaliter, dicit Dominus: vel nominaliter, ut nomen scil. vel ut part. pass. kal,

kal, in regimine, i. e. dictum Domini, &c. Ab. Ezra scribit nomen esse; quanquam verisimiliter, dicit, vel ait, non modò à Latinis interpretibus, verum etiam à Jonathan & ab Onkelos in Targum, &c. Pag. **נח** propriè est sermo fidelis, seu fide & acceptione dignus; & verbaliter, non est simpliciter, dixit, sed potius, certum seu verum dixit, asseruit, seu asseveravit, certò affirmavit, promisit, &c. & propriè Deo attribuitur, qui cum solus verax est, & veritatem loquitur, (prout Christus dicit Patri suo, sermo tuus est veritas) indubitata fide amplectendum est quicquid promittit, & loquitur: Præterea, Theologum cum primis scire refert, quid in Scriptura credendi seu fidei vox propriè significet; quod equidem non potest nisi harum duarum vocum, **נח** & **נחמ** cognitione & collatione: nam ut verbum **נח** significat, certa & indubitata loqui, veritatem dicere absolute, quod est solus Dei loquentis: ita rursum verbum **נחמ** propriè significat, fidem certò adhiberi illi verbo Dei, illique credere, & in eo acquiescere; alioqui non esset fides, sed vel incerta opinio, sive simplex notitia, vel vana supersticio. Ità ut sicuti **נח** significat certum Dei sermonem, & indubitatum Dei verbum; ita **נחמ**, fidei vocabulum, significet, non nisi verbo Dei assentiri, in illud recumbere, & fide sibi applicare quæ in verbo Dei & promissionibus proponuntur. Et extra verbum Dei non esse fidem, sed superstitionem, qualis est omnium eorum qui sibi alium Deum, aliam religionem, alios cultus, alias denique ceremonias comminiscuntur, quam ut in verbo Dei præscripta & patefacta sunt. Ut igitur prius, **נח**, est verum dicentis; ita alterum, **נחמ**, est certò credentis, & fide indubitata dictum illud verum apprehendentis. Hæc fusius & planius de hac voce ex Forst. quam quæ supra ex eo descriperat Merc. Occurrit autem hæc vox frequens in textu. **נח** dictum; vel dicit, dixit, &c. (idque ferè semper sequente **נח**) Gen. 22. 16. Num. 14. 28. 24. 3. 4. 15. 16. 1 Sam. 2. 30. 2 Sam. 23. 1. 2 Reg. 9. 26. Psal. 36. 2. 110. 1. Prov. 30. 1. Isa. 1. 24. 3. 15. 14. 22. 23. 17. 3. 6. 19. 4. &c. Jer. 1. 8. 15. 19. &c. 46. 18. 48. 15. &c. 51. 27. &c. ad Mal. 1. 2. in 300. circ. l. Item occurr. cum **נח** cop. præf. sic, **נח** & dictum, Num. 24. 3. 15. 2 Sam. 23. 1. In fut. kal, 3. f. m. **נח** dicit, loquetur, &c. unde occ. in 3. pl. m. cum **נח** conv. præf. sic, **נח** & dixerunt, Jer. 23. 31. Atque hinc quidam Hebræorum deducunt illud in pl. m. cum **נח** præf. **נחמ** eloquentibus, fauendis, scil. seu oratoribus, &c. Pag. Bu. Job. 12. 20. sed de illo vide Rad. **נח**, Bu. Lex. in conjug. scil. Niphal.

Rad. 4. **נח** est, adulterare, adulterium committere; Pag. Bu. mæchatus fuit, Bu. Lex. coivit cum aliena uxore, seu alieno marito: adulterium commisit coeundo, &c. Av. Significat **μοιχεύειν**. 70. **μοιχεύειν** mæchari, Cocc. Differt autem hoc verbum à **נח**, quòd hoc verbum non nisi in nuptram competat; **נח** verò generaliter fit scortari: illudque discriminis apertè ostenditur Hof. 4. 14. In decalogo tamen sub adulterio continetur quævis scortatio, etiam fornicatio simplex: quòd in secunda tabula ea contineantur præcepta quæ directè proximum respiciunt; Merc. Exod. 20. 14. **נח** לא non adulterabis, vel adulterium committes, exp. nè scortator; ut Ab. Ezra prolixè hoc loco explicat; licet R. Sal. notat dici tantum de nupta: sed refutatur ab

Ab. Ezra; Bu. Lex. Occurrit autem in kal, part. ben. f. m. simpl. & cum **נח** dem. ut & in f. f. cum **נח** præf. in forma scil. cum duplici sægol ante Thau, & in forma pl. f. simpl. ut seq. **נח** adulterans, Job. 24. 15. Prov. 6. 32. **נח**, **נח** adulter & adultera, Lev. 20. 10 **נח** adulterantes, Adultera, Ezech. 16. 28. 23. 45. In infin. kal, occ. simpl. & cum **נח** cop. præf. **נח** adulterando, Jer. 23. 14. **נח** & adulterando, Hof. 4. 2. In fut. kal, 2. f. m. occ. cum cametz in ult. pro pathach, ob pausam; sic, **נח** adulterium committes, Exod. 20. 14. Deut. 5. 18. & in 3. f. f. fut. kal, occ. cum **נח** conv. præf. **נח** & adulterabatur, Jer. 3. 9. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. sed 3. pl. m. cum **נח** conv. præf. occurrit cum cametz pro cateph pathach penult. ob pausam; sic, **נח** adulterabitur, Lev. 20. 10. **נח** & adulterati sunt, Jer. 5. 7. In Piel **נח** adulterium frequens commisit, mæchatus est; Av. occ. autem in præf. piel, 3. f. f. & in 3. pl. **נח** adulterata est, Jer. 3. 8. **נח** adulterantur, Ezech. 23. 37. In part. piel, occ. f. m. & in forma pl. m. simpl. & cum **נח** præf. **נח** adulter, Isa. 57. 3. **נח** adulteri, Psal. 50. 18. Jer. 9. 1. 23. 10. Hof. 7. 4. **נח** & contra adulteros, Mal. 3. 5. ut & in part. f. f. occ. in forma cum duplici sægol ante Thau, sed cum cametz pro sægol penult. ob pausam, idque simpl. & cum **נח** cop. & **נח** dem. præf. **נח** adultera, Prov. 30. 20. **נח** & adultera, Hof. 3. 1. **נח** adultera, Ezech. 16. 32. In fut. Piel, 3. f. m. **נח**; unde in 3. pl. m. occ. cum **נח** conv. præf. sic, **נח** & adulterati sunt, Jer. 29. 23. & in 3. pl. f. fut. piel est, **נח** adulterantur, Hof. 4. 13, 14. Atque inde nomina, i. No. m. **נח** adulterium; Pag. Av. sed occ. in forma pl. m. cum kibbutz pro schurek; sic, **נח** adulteria, Ezech. 23. 43. & in forma pl. m. constr. **נח**, sed occ. cum **נח** Aff. sic, **נח** adulteria tua, Jer. 13. 27. Item, 2. hinc etiam No. **נח** idem, adulterium; sed in signe & sæpe reiteratur, ideoque geminatur Pe ad auxesin; Av. Est enim ex geminata 3. rad. formæ instar **נח** à **נח**; Bu. Lex. In forma pl. m. **נח** & in constr. **נח**; prout occ. cum **נח** cop. præf. & **נח** Aff. sic, **נח** & adulteria ejus, Hof. 2. 4.

Rad. 5. **נח** est, **נח**, inquit R. D. i. e. abjicere, spernere, contemnere, floccifacere. Et quæ sunt in Conjugatione gravi (in piel scil. & hithpaël) sunt ferè significationis **נח** irritare, aut irasci facere, inquit R. D. Pag. cum **נח** quidem convenit, sed atrocius est; Cocc. Irritavit aliquem convitiis, execratus est, respuit & sprexit cum execratione, incessit maledictis, blasphemavit, subsannavit. Sine Accusativo intransitivè, irritatus est; Av. In Deum gravius sonare videtur, quasi irritare contumeliosis. Blasphemare nostri ex Græco dixerunt, quod convitiis & maledictis laceffere dici potest. Non displicet distinctio Kimchi: ut in pihel augeatur significatio. Initio Psal. 10. apparet esse contrarium verbo **נח**; Merc. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. & 3. pl. cum cateph pathach, sed ob pausam cum cametz penult. sic, **נח** sprexit, Prov. 5. 12. **נח** spreverunt, Prov. 1. 30. **נח** spreverunt, Psal. 107. 11. In fut. kal, occ. in 2. & 3. f. m. cui ult. **נח** conv. est præf. idque cum pathach, sed ob pausam cum cametz in ult. ut & in 3. pl. m. cum Nun parag. & cum cametz pro cateph pathach in penult. ob pausam, ut seq. **נח** contemnas, Jer. 14. 21. **נח** spernet, Prov. 15. 5. **נח** & sprexit, Lam. 2. 6. **נח** & sprexit, Deut. 32. 19.

19. נִחְמָה, contemnunt, Jer. 33. 23. In piel, נִחְמָה contempsit, contempnim irritavit, provocavit; Bu. Lex. exasperavit; Av. prout occ. in præt. piel, 3. & 2. f. m. & in 3. pl. cum cateph patach, sed in pausa cum Tzere penult. ut & cum ! conv. praf & נִי Aff. ut seq. נִחְמָה irritat, Psa. 10. 3, 13. נִחְמָה irritasti, 2 Sam. 12. 14. נִחְמָה provocarunt, spreverunt, irritarunt, Num. 16. 30. 1 Sam. 2. 17. Pl. 74. 18. Isa. 1. 4. נִחְמָה idem, Isa. 5. 24. נִחְמָה irritabant me, Deut. 31. 20. In part. piel, f. m. נִחְמָה irritans, vel spernens; unde in forma pl. m. נִחְמָה & in constr. נִחְמָה; prout occ. cum ! Aff. cui & ? est praf. & cum נִי, in pausa, pro נִי. Aff. sic, נִחְמָה irritantes me, Num. 14. 23. נִחְמָה spernentibus me, Jer. 23. 17. נִחְמָה irritantes te, Isa. 60. 14. In Infin. piel, occ. cum chirek ante Tzere; ut in præt. pro נִחְמָה; Bu. Lex. fic, נִחְמָה irritando, 2 Sam. 12. 14. In fut. piel, 3. f. m. occ. simpl. sed in 3. pl. m. occ. cum kibbutz pro schurek, ante נִי Aff. sic, נִחְמָה irritabit, Psa. 74. 10. נִחְמָה irritabunt me, Num. 14. 11. In Hithpael נִחְמָה, Av. vel נִחְמָה Bu. man. irritari, Bu. fecit se irritare, vel -ri; irritavit seipsum; Av. Unde in part. hithp. f. m. juxta normam esset נִחְמָה, vel in forma cum cholem נִחְמָה, vel נִחְמָה: sed pro eo, oc. abjecto Thau hithp. & compensato Thau per dagefch in Nun, quasi esset part. compos. ex pual & hithpael; Bu. Lex. sic, נִחְמָה irritatur, Isa. 52. 5. Atque indè nomen נִחְמָה, vel נִחְמָה, aut נִחְמָה f. m. irritatio contumeliosa, contumelia; Bu. Lex. Blasphemia qua aliquis irritatur; Av. prout occurrit forma f. f. cum Scheva sub Nun post ! cop. praf. & forma cum sagol sub Nun in pl. f. simpl. & forma denique cum camerz sub Nun in pl. f. cum נִי. Aff. ut seq. נִחְמָה irritatio, contumelia, 2 Reg. 19. 3. Isa. 37. 3. נִחְמָה contumeliarum, Neh. 9. 18, 26. נִחְמָה contumelias tuas, Ezech. 35. 12. [נִחְמָה in alia significatione; floruit, effloruit, in florem erupit, &c. hoc vide in Rad. נִחְמָה; Av.]

Rad. 6. נִחְמָה est נִחְמָה clamare, inquit R. D. Pag. gemuit, Bu. Lex. Significat ingemiscere, vocem gemibundam edere; ut solent faucii. Idem cum נִחְמָה, literis transpositis. נִחְמָה verò generaliter est, suspirare, gemere quacunque de causa. Hoc autem verbum in iis qui caesi sunt ad mortem, locum habet propriè: quod est Exod. 2. verum non videatur, nota eo loco gravem designari Israelitarum afflictionem, gemitui fauciorum penè parem; Merc. gemuit propter dolorem & necessitatem magnam, exclamavit voce gemibunda. Idem est quod נִחְמָה ruderè: nisi quod hoc verbum tribuitur tantum bruis: illud autem hominibus vocem non dissimilem à brutis edentibus. Edidit vocem ululantem; Av. Occurrit in præt. kal, 3. f. m. cum ! conv. praf. נִחְמָה & vociferabitur, Ezech. 30. 24. In fut. kal, à 3. f. m. נִחְמָה exclamabit, occ. in 3. pl. m. sic, נִחְמָה exclamant, Job. 24. 12. Atque indè No. נִחְמָה f. gemitus; Bu. Lex. Av. clamor lamentabilis; Av. Occurrit in forma f. f. constr. idque simpl. & cum נִי. Aff. cui etiam נִי est praf. נִחְמָה clamor, gemitus, Exod. 6. 5. נִחְמָה clamorem eorum, Exod. 2. 24. נִחְמָה à clamore eorum, Jud. 2. 18. & in forma pl. f. absol. נִחְמָה; unde in forma pl. f. constr. est, נִחְמָה clamores, gemitus, Ezech. 30. 24.

Rad. 7. נִחְמָה רָחַק elongavit, & השלִיךְ מִן הַלֵּב & projecit à corde, inquit R. D. Pag. Non occurrit in kal, sed in piel, נִחְמָה detestatus est; Bu. Lex. irritum fecit, ab-

rogavit, profanavit, violavit, aspernatus est, abnegavit: ut si quid nolumus agnoscere curâ & prospectione. Hinc per metath. ἀρνησάμενος &c. nego, abnego; Av. Occurrit in præt. piel, 3. f. m. & in 2. f. m. cum He parag. add. & cum Tzere sub Nun; sic, נִחְמָה detestatus est, Lam. 2. 7. נִחְמָה detestatus es, Psa. 89. 40. [נִחְמָה pascua, habitationes, & loca amana vel plena pascuis, vide in Rad. נִחְמָה decoravit; Av. Item נִחְמָה unde נִחְמָה, quare in Rad. נִחְמָה vel נִחְמָה; Pag. Av.]

Rad. 8. נִחְמָה prophetavit, prædixit ventura, vaticinatus est: item prædicavit, concionatus est, habuit concionem, præfatus est. Idem quod נִחְמָה, & cogn. cum נִחְמָה, i. e. venit: nam prophetare est prædicere quæ in posterum suo tempore sunt ventura, aut eveniunt. Hinc per Aphazresin נִחְמָה, & dico, prædico; antiquum verbum pro נִחְמָה, πρὸς τὸν, prædico; ἀπερὶ τὸν Propheta, πρὸς τὸν τὸν Propheta. Item נִחְמָה, &c. loquor, & Latinum for, faris, fari, profari, præfari, &c. item fatum & fateor, &c. Av. Non autem occurrit in kal, sed in Niphal, נִחְמָה prophetavit, prophetam egit, vaticinatus est; Pag. Bu. Lex. Hoc autem verbum venit ut plurimum in Niphal, eò quod passivè significet receptionem prophetiæ à Deo, & sermonem quem jubet Deus ut loquatur Propheta iis ad quos mittitur; Pag. Interdum generaliter sumitur pro alterius voluntatem enunciare, & interpretari; ut Exod. 7. 1. unde & Propheta dicti, quasi oraculorum & decretorum Divinorum inter-nuncii, aut misteriorum explicatores sive elocutores. Quo nomine Doctores continentur, ut apud Paulum, & qui sacra tractant, aut laudes divinas deprædicant, ut Cantores in templo, quibus in lib. Paral. 1. 25. hoc verbum tribuitur: unde & nomen videntis illis etiam tribuitur, quod Spiritu sancto afflati laudes divinas canerent. Vide Kimchi in præfatione in Psalmos. Propheta immediate à Deo excitabantur. Semper in magno honore & pretio fuerunt etiam apud Gentes. Varia Prophetiæ genera vide in Num. 12. Aut in somnis, aut visione, aut verbo, aut ab Angelo illis revelabantur futura, & aliis eventura. Sed Moyses gradum Prophetarum superavit familiariter cum Deo colloquens, ut est eo loco. Erant ex quavis tribu Prophetae, sacerdotes tantum ex tribu Levi. Insuper munus utriusque diversum. Antiqua appellatio Propheta dictus est רֹאֵה vel רֹאֵה videntis, vel prævidens; item vir Dei: ut passim ex Scriptura videre licet. Reperitur & in Hithpael; ac Elias notat ferè in ea conjugatione falsam Prophetiam significare, cum quis se propria autoritate, à Deo non missus, ingerit ut prophetet: ut in Prov. מִתְנַבֵּא qui se divitem simulat. Merc. נִחְמָה prophetare, notat auctorem à spiritu Dei loqui. Vide 2 Pet. 1. 21. sed 1 Sam. 10. 11. cum Prophetis נִחְמָה vaticinabatur, i. e. cum loquentibus divina, & hymnos canentibus eadem agebat. Nam dicitur prophetare, non tantum, qui loquitur mysteria & futura per revelationem extraordinariam, sed & qui loquitur divina per revelationem ordinariam, sive cum spiritus approbatione singulari, sive alioqui in bona conscientia. Jer. 20. 6. נִחְמָה vaticinatus es. Jer. 26. 9. נִחְמָה. Joel. 3. 1. vel 2. 28. נִחְמָה & prophetabunt filii vestri. Postquam verbum Evangelii auditum est, & nullus amplius Propheta expectatur, qui indicet verbum, per quod Deum cognoscamus, & Spiritus gratiæ ac filiationis

onis effusus est; qui credit & loquitur, eo loco est, quo olim prophetæ; à Deo per ipsius verba & legem in publico positam discit, eam inscribente spiritu in cor ejus, & per ea quæ didicit, ac per verba spiritus, proficit ad sapientiam & prudentiam & cognitionem mysteriorum Dei; Cocc. Construitur verò hoc verbum in Niphal cum præp. **וְ**, **וְ**, **וְ**; Bu. Lex. Occurrit autem in præt. niph. 3. f. m. simpl. & cum **וְ** dem. præf. **נִבֵּן** prophetavit, 1 Sam. 10. 11. Jer. 20. 1. 25. 13. 26. 11. 29. 31. Ezech. 12. 27. **הַנִּבֵּן** qui prophetavit, 1 Chron. 25. 2, 3. sed in 2. f. m. occ. vel juxta normam cum Tzere ante Aleph 3. rad. vel præter morem cum Tzere ante jod loco Aleph 1. rad. formæ instar verborum cum He 3. Rad. ut seq. **נִבֵּן** prophetasti, Jer. 20. 6. 28. 6. **נִבֵּן** propheta- sti, Jer. 26. 9. Item occ. & in 2. f. m. & in 1. f. m. cum **וְ** conv. præf. utrique; sic, **וְנִבֵּן** & prophetabis, Ezech. 4. 7. **וְנִבֵּן** & prophetavi, Ezech. 37. 7. & in 3. pl. præt. niph. occ. cum icheva, sed in paula cum camerz penult. ut & cum **וְ** cop. vel conv. præf. sic, **וְנִבֵּן** prophetarunt, Jer. 37. 19. **וְנִבֵּן** prophetarunt, Jer. 23. 21. **וְנִבֵּן** & propheta- runt, Joel. 3. 1. In part. niph. f. m. est & occ. loco seq. **נִבֵּן** prophetans, Jer. 32. 3. & in forma pl. m. part. niph. occ. locis seq. **נִבֵּן** prophetantes, 1 Sam. 19. 21. 1 Reg. 22. 12. 2 Chro. 18. 11. Jer. 14. 14. 16. 27. 9. 13. 14. 15. 29. 9. cui etiam formæ pl. m. **וְ** dem. est præf. idque in paula cum camerz penult. sed extra pausam cum Sche- va penult. sic, **וְנִבֵּן** qui prophetant, Ezech. 13. 12. **וְנִבֵּן** qui prophetant, prophetantes, Jer. 14. 15. 23. 16. 25. 27. 14. 15. 29. 21. Ezech. 13. 16. 38. 17. & in forma pl. m. constr. part. niph. est, **וְנִבֵּן** prophetantes, Jer. 23. 26. 43. 32. In Infin. niph. occ. cum **וְ** præf. ut & cum **וְ** Aff. cui etiam **וְ** & **וְ** sunt præf. & cum **וְ** Aff. & **וְ** præf. **וְנִבֵּן** ad prophetandum, Jer. 19. 14. 26. 12. Am. 7. 13. **וְנִבֵּן** in prophetare me, Ezech. 37. 7. **וְנִבֵּן** juxta prophetare me, Ezech. 11. 13. **וְנִבֵּן** in prophetare eum, Zach. 13. 3. In Imper. niph. f. m. occ. simpl. & cum **וְ** cop. præf. **וְנִבֵּן** propheta, Ezech. 11. 4. 13. 2. 21. 14. 19. 33. 36. 3. 30. 2. 34. 2. 36. 1. 37. 4. 9. 38. 14. 39. 1. Am. 7. 15. **וְנִבֵּן** & prophetato, Ezech. 6. 2. 13. 17. 21. 2. 7. 25. 2. 28. 2. 1. 29. 2. 35. 2. 38. 2. In fut. niph. occ. in 2. & 3. f. m. cui ult. **וְ** conv. est præf. ut & in 2. & 3. pl. m. cui etiam ult. **וְ** conv. est præf. **וְנִבֵּן** propheta- bis, Jer. 11. 21. 25. 30. Am. 7. 12. 16. **וְנִבֵּן** prophe- tabit, Jer. 28. 9. Am. 3. 8. Zach. 13. 3. **וְנִבֵּן** & propheta- vit, Jer. 26. 20. **וְנִבֵּן** prophetabit, Am. 2. 12. **וְנִבֵּן** & prophetarunt, Jer. 28. 8. In hithpael, **וְנִבֵּן**; Av. vel **וְנִבֵּן** Bu. Idem cum Niphal; Bu. fecit seipsum prophetare; prophetavit; Av. unde in 2. f. m. præt. hithp. **וְנִבֵּן** prophetasti: pro quo cum **וְ** conv. præf. occ. cum jod loco Aleph in medio post chirek vel tzere ad formam verborum in He desinentium, Bu. Lex. sic, **וְנִבֵּן** & prophetabis, 1 Sam. 10. 6. sed in reliquis per- sonis præt. hithp. quæ occurrunt, absconditur Thau hithp. per dagešch in Nun; Av. vel cum synopa lite- ræ Thau; Bu. Lex. compensatæ scil. per dagešch in Nun seq. ut in 1. sing. præt. hithp. (pro **וְנִבֵּן**) occ. cum **וְ** cop. præf. sic, **וְנִבֵּן** & prophetavi, Ezech. 37. 10. pro- ut etiam in 3. pl. præt. hithp. (pro **וְנִבֵּן**) est iidem cum Thau synopata, & camerz sub Nun dagešchata, pro pathach & dagešch in Beth; sic, **וְנִבֵּן** prophetabant, Jer. 23. 13. In part. hithp. f. m. occ. simpl. & cum **וְ** & **וְ** dem. præf. **וְנִבֵּן** prophetans, 2 Chro. 18. 7. Jer. 26. 20.

וְנִבֵּן & prophetans, Jer. 29. 26. **וְנִבֵּן** qui pro- phetat, Jer. 29. 27. & in pl. m. part. hithp. occ. simpl. sed in forma pl. f. cum **וְ** dem. præf. ut seq. **וְנִבֵּן** prophetantes, Num. 11. 27. 1 Sam. 10. 5. 1 Reg. 22. 10. 2 Chro. 18. 9. Jer. 14. 14. **וְנִבֵּן** qui prophetant, E- zech. 13. 17. In Infin. hithp. **וְנִבֵּן** prophetare: sed cum **וְ** præf. occ. ad formam verborum in He desinenti- um in **וְ** scil. ult. absque 3. Rad. Aleph; sic, **וְנִבֵּן** à prophetando, 1 Sam. 10. 13. Item cum **וְ** præf. & **וְ** Aff. occ. iterum, abjecto Thau hithp. & compensato per dagešch in Nun, & cum camerz pro pathach & dagešch in Beth; sed plenè cum Aleph 3. Rad. ante **וְ** in fine (pro **וְנִבֵּן**) **וְנִבֵּן** prophetaret ille) sic, **וְנִבֵּן** in prophetare eum, Zac. 13. 4. In fut. hithp. 3. f. m. occ. simpl. cum **וְ** conv. præf. ut & in 3. pl. m. cum **וְ** conv. præf. **וְנִבֵּן** prophetabit, 1 Reg. 22. 8. 18. 2 Chro. 18. 17. **וְנִבֵּן** & prophetavit, 1 Sam. 10. 10. 18. 10. 19. 23. 24. 2 Chro. 20. 37. **וְנִבֵּן** & prophetarunt, Num. 11. 25, 26. 1 Sam. 19. 20. 21. 22. 1 Reg. 18. 29. Atque inde nomina, 1. **נָבִיא** m. propheta; Pag. Bu. Av. Vates qui prædicit ventura; vel prædicator sive verus, sive falsus; Av. R. Sal. ad locum, Exod. 7. 1. deducit nomen hoc à **נָבִיא** eloqui; quasi **נָבִיא** sit orator, præco eloquens, concionem habens ad populum, qui Gallicè dicitur Predicateur, prædicator vulgò. Sed re- ctè ab Ab. Ezra refutatur, qui scribit Aleph esse Radica- le, & propriè **נָבִיא** dici eum cui Deus arcana sua revelat; Bu. Lex. **נָבִיא** non tantum est futurorum prænun- ciator, sed omnis verbi Dei pronunciator; **προφήτης**. ut Gen. 20. 7. nam **נָבִיא** **וְנִבֵּן** propheta est, & orabit pro te: Propheta, i. e. utens alloquiis Dei. Deut. 18. 15, 18. prophetam, &c. excitabit Jehova, &c. ei ausculta- bitis: & v. 18. & dabo verba mea in os ejus. Intelligi- tur is qui absoluturus erat verba Dei ad Israël, quæ dicenda erant, ut fieret Deus Israelis: quæ Moyses lo- qui non poterat. Confer Joh. 3. 32, 34. Jer. 14. 18. **גַּם** **נָבִיא** & **נָבִיא**; sic cap. 8. 10, 23. 11. 33. 26. 7. 8. Intel- liguntur doctores populi qui debent esse **נָבִיא**, i. e. audita & revelata à Deo loqui. Dan. 9. 24. **וְנִבֵּן** **וְנִבֵּן** ad obsignandum visionem & prophetam; h. e. lo- quentem mysteria & res futuras; ut scil. prædictio mis- sorum à Deo, & expectatio fidelium incipiat esse vera. Deut. 18. 22. traditur regula quomodo agnoscendus sit verus Propheta. Qui docet, quod Deus dixit in verbo suo, is nullo indiget signo vel miraculo; veluti, qui præ- dicat pœnitentiam, & ad pœnitentiam, judicia Dei, qua- lia Deus comminatus est, proponit. Qui autem loqui- tur bona, quæ jubet expectari, si ea non fiant, falsus Propheta est: nec timendus, ut ei præstetur obsequi- um. Ita explicat Jeremias cap. 28. 9. In 2 Chro. 20. 20. dicit Josaphat **וְנִבֵּן** **וְנִבֵּן** **וְנִבֵּן** credite in Jehovam Deum vestrum, & permanebitis: credite in Prophetas ejus, & prosperè agite. Qui in fædere Dei & fide ipsius stant, possunt secundum fædus ejus omnia prospera expecta- re. Erat Propheta, qui pollicebatur facilem & sine la- bore victoriam. Non temerè egerunt, qui hoc credi- derunt futurum, nec temerè egisset Achaz, si credi- disset Jesaïa, vel etiam jussus signum petivisset, cap. 7. 11, 12. nec Israëlita, si Mosi etiam absque signo cre- didissent: quia promissionem liberationis acceperat A- braham, Exod. 3. 16, 17, 18. In Novo Testamento fal- sus Propheta est, qui dicit legem Dei non esse omnibus

publicatam, nec in se pro Divina notam, nec immediata à Deo discendam, aut, se habere *idiau ενταυου*, & verbum, quod non ad omnes pervenerit, per quod cognoscendus sit Jehova; Jer. 31.33,34. 2 Pet. 1.20. 1 Joh. 2.27. quique Evangelium μετασφραγισ, Gal. 1. 7,8. Quales loquuntur *διδασκαλίας δαμωνιον*, 1 Tim. 4.1. in spiritu Antichristi, 1 Joh. 4.3. De his loquitur Apocalypsis. Item, in 1 Reg. 19. 16. תמשח לנביא unges in Prophetam pro te; h. e. signo aliquo declarabis destinatum ad suscipiendum propheticum munus. Exod. 7.1. יהיה נביאך erit Propheta tuus, i. e. loquetur quæ ex te audiverit; v. 2. R. D. explicat ex Exod. 4.16. Aharon erit tibi ore. Num. 12.6. אם יהיה נביאכם יהיה, pro נביא יהיה, i. e. si extiterit Propheta vester (propheta scilicet.) Jehovæ: nisi malis (ego) Jehovæ, &c. notum mei ei faciam. Item ונביאים בניי filii prophetarum dicuntur auditores & discipuli prophetarum, eis vacantes; 2 Reg. 2.3,5,7,15. 4.38. & Isa. 8.3. נא לנביאך ad prophetissam, explicant uxorem Prophetæ, h. e. meam. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. נביא propheta, Gen. 20.7. Deut. 13.1. 18.15,18. 34.10. Jud. 6.8. 1 Reg. 13.8. 18.22. 20.13. 22.7.2 Reg. 3.11. 5.8. 2 Chr. 18.6. 25.15. 28.9. Psal. 74.9. Jer. 1.5. 14.18. 23.11. 26.18. Ezech. 2.5. 33.33. Hof. 4.5. 9.8. Am. 7.14. Zach. 13.5. & cum ! cop. præf. sic, ונביא & propheta, 1 Reg. 13.11. Isa. 3.2. 9.14. 28.7. Lam. 2.20. Dan. 9.24. sed frequentius cum ! dem. præf. sic, ונביא propheta, tæ, tam, &c. Deut. 13.3. 18.20,22. 1 Sam. 22.5. &c. Psal. 51.2. Isa. 36.2. &c. Dan. 9.2. Hof. 9.7. Hab. 1.1. 2.21. Mal. 3.23. &c. in 120. circ. l. Item cum ו, י, ו, י, & præf. ut seq. ונביא & propheta, Deut. 13.5. Jer. 23.34. Ezech. 14.8. ונביא & per prophetam, Hof. 12.14. ונביא in prophetam, &c. 1 Sam. 3.20. 1 Reg. 19.16. ונביא ad prophetam, 1 Sam. 9.9. 1 Reg. 13.23. ונביא à propheta, Jer. 8.10. 18.18. Ezech. 7.26. ונביא & à propheta, Jer. 6.13. sed occ. etiam cum ו, י, &. Aff. sic, נביאך propheta tuus, Exod. 7.1. ונביאך Propheta vester, Num. 12.6. In forma pl.m. occ. vel plene cum jod, vel defective cum chirek tantum sic, ונביא vel ונביא Propheta, Num. 11.29. 1 Sam. 10.5,10,11. 1 Reg. 18.4. 2 Chron. 24.19. Neh. 6.7. Jer. 29.15. prout etiam cum ! dem. præf. occ. vel plene vel defective, ונביא vel ונביא propheta, -tarum, -tas, &c. 1 Sam. 19.21. 28.15. 1 Reg. 18.20. &c. Isa. 13.13. 14.13,14,15. &c. Dan. 9.6,10. Hof. 12.11. Am. 2.12. &c. Mich. 3.5,6. Zach. 1.4,6. 13.2,4. &c. in 80. circ. l. sed occ. etiam cum ו, י, & præf. ut seq. ונביא & propheta, 2 Reg. 23.2. Jer. 2.8. 4.9. 5.13. 26.7,8,11. 27.14. Zach. 1.5. ונביא à Prophetis, 1 Reg. 20.41. ונביא in Prophetis, inter prophetas, 1 Sam. 10.11,12. 19.24. 28.6. Hof. 6.5. ונביא propter Prophetas, Jer. 23.9. sed cum ! præf. occ. defective absque jod, & cum chirek tantum penult. sic, ונביא in Prophetas, Am. 2.11. Item in forma pl.m. constr. occ. simpl. & cum ו, י, & præf. ut seq. ונביא Propheta, 1 Reg. 18.4,13,14. 40. 2 Reg. 3.13. 10.19. 17.13. Jer. 23.15. Ezech. 13.2,17. ונביא & propheta, 1 Reg. 18.19,22. ונביא in Prophetis, Jer. 23.13,14. ונביא ad Prophetas, 1 Reg. 18.25. Ezech. 13.2. ונביא à Prophetis, 1 Reg. 18.13. sed occ. etiam cum affixis variis; ut cum ! Aff. cui & ו, י, & sunt præf. & cum ו

Aff. & ! præf. ut & cum ו Aff. ut seq. ונביא & prophetis meis, 1 Chron. 16.22. ונביא & prophetis meis, Psal. 105.15. ונביא & prophetis nostris, Neh. 9.32. ונביא propheta tui, 1 Reg. 19.10,14. 1 Reg. 22.23. 2 Chron. 18.22. Neh. 9.26,30. Ezech. 13.4. Item cum ו Aff. loco seq. ונביא Propheta tui, Lam. 2.14. ut & cum ו & ! Aff. cui alt. & est etiam præf. ut & cum ו & ! Aff. cui utrique ! cop. est etiam præf. ut seq. ונביא propheta vestri, Jer. 27.8,15. 29.8. 37.19. ונביא propheta ejus, 1 Reg. 22.22. 2 Chron. 18.21. 29.20.2 Reg. 22.14.2 Chr. 34.22. Neh. 6.14. Isa. 8.3. Item 3. hinc etiam No. ונביא f. prophetia, Pag. Bu. Av. vaticinium, προφητεια, prædicatio, concio; Av. Occurrit cum ו & ! præf. ונביא prophetia, Neh. 6.12. ונביא prophetia, 2 Chron. 15.8. cujus etiam forma f. constr. est & occ. loco seq. ונביא Prophetia, 2 Chron. 9.29. In loco autem supra cit. 1 Reg. 17.13. punctatio formæ pl.m. constr. occ. præter morem, sic; In manu omnium ונביא quasi esset, Prophetarum ejus: vel omnis propheta ejus. Est enim duplex lectio; Pag. ita ut ex priore interpretatiore legendum videatur ונביא (ונביא) ex posteriori autem ונביא: sed juxta Masoreth ponitur vau pro jod, & legendum ונביא; & vel est reddendum, prophetarum, absolute, ut sit regimen pro statu absoluto, sicut alias: vel prophetarum cujuslibet visionis; quod postremum analogia Hebraicæ magis convenit; Cev. Porro Masoreth notat quinque Prophetissas in Scriptura inveniri; Mariam, scilicet Deborah, Holdam, Noadiam, & Ifaiz uxorem; Merc. Locum ubi nominantur, supra citantur. [ונבא cavavit, excavavit, vacuavit, exhaust; unde part. pahul kal, ונבא cavatus, evacuatus, inanis, &c. Av. qui solus hic hanc Radicem peculiarem statuit: reliqui referunt ad ונבא ibi vide. ונבא Chald. vide in Conc. Chald. sub Rad. ונבא; Bu. Lex.]

Rad. 9. ונבא prophetavit, vaticinatus est, prædixit, ventura, prædicavit. Idem quod ונבא: nam He & Aleph sunt literæ ejusdem instrumenti & commutabiles. In Niphal, ונבא prophetavit, coactus mandato Dei: prout occurrit, Jer. 26.9. in 2. f.m. præf. niph. (in forma scilicet quiescentium 3. rad. He,) sic, quare ונבא prædicasti in nomine Jehovæ, &c. Item in hithpaël, ונבא fecit se prophetare; ut in 2. f.m. præf. hithp. cum ! conv. præf. 1 Sam. 10.7. ונבא & prophetabis cum iis, &c. & in Infinitivo, (ad formam scilicet quiescentium 3. Rad. He, quorum Infinitivus ונבא) cum ו præf. ibid. vers. 13. sic, & consummabit, i. e. cessavit ונבא à prophetando, &c. Av. qui solus hæc sub hac speciali Rad. locat, cum reliqui ea referant ad præced. Rad. ונבא per commutationem 3. Rad. Aleph in He; ibi etiam videantur.

Rad. 10. ונבא est, latrare; Pag. Bu. Av. allatravit, clamavit. Dicitur de brutis, ut canibus. Hinc per Aphæresin, ונבא, i. e. latro. Item ונבא ונבא, & Latinum boo, i. e. clamo; Av. In Infinitivo ונבא vel ונבא; occ. cum

cum ל praf. fic, לנבט latrare, Ifa. 56. 10.

Rad. 11. נבט est, afpicere, profpicere; Pag. lustrare oculis; Merc. intuitus est; Bu. Lex. Av. confpexit, vidit, afpexit. Cogn. cum ל i.e. venter. Significat enim partem anteriorem à capite ufque ad ventrem inclinare ad intuendum aliquid; Av. Occurrit in 3. fm. prat. piel, ut quidam volunt, vel in prat. Niphal, ut alii (fed in fignificatione tamen kal, ut fit in verbis quæ in kal non inveniuntur; Merc. Cev.) cum ל conv. praf. fic, ונבט & intuebitur, Ifa. 5. 30. In hiphil, ונבט idem; Pag. Bu. confpexit, vidit intuendo: conftituitur cum נבט, vel ל, aut cum Accuf. item cum ב, מ, & אחר; ut in locis ubi occurrit, videre eft; Av. In hiphil huius verbi frequens eft ufus; Pag. Coniungitur cum verbo ראה vidit; paffim: unde genuinam ejus vim intelligimus, quod fit refpicere vel circumfpicere, intueri: præponiturque hoc verbum. Interdum videndi verbum præcedit, & tunc metaphorice hoc verbum, confidere animo fignificat. Nunc cum nudo Accuf. conftituitur, nunc cum ל præpof. vel Lamed, i.e. in aliquid, vel ad; item cum Beth, ficut & ראה, & tunc putant efle, cum voluptate afpicere; fed ego diligentem animadverfionem potius & obtutem denotari puto. Habet & poft fe אחר post, Gen. 19. Exod. 33. & eft quod dicimus, oculos conjicere in, &c. Cum Mem Latine proprie erit, profpicere; Merc. Occurrit autem in prat. hiph. 3. & 2. fm. simpl. & cum ל cop. vel conv. praf. ונבט intuetur, Num. 23. 21. Pfal. 33. 13. 102. 20. ונבט & intuitus fuit, Num. 21. 9. ונבט & intuitus fueris, 1 Sam. 2. 32. ficut & in 3. pl. prat. hiph. eft, ונבט intuiti funt, Job. 6. 19. Pfa. 34. 6. cui etiam ל conv. vel cop. eft praf. ונבט & intuiti funt; refpiciet, Exod. 33. 8. Zach. 12. 10. fed in 2. pl. m. prat. hiph. occ. simpl. fic, ונבט intuemini, Ifa. 22. 11. In part. hiph. f. m. occ. cum ה dem. praf. ונבט intuens, Pfal. 104. 32. In Infin. hiph. occ. simpl. & cum ל, מ, & נ praf. ut & cum ל praf. & א. Aff. & cum ל & א. Aff. ut feq. ונבט intendo, Hab. 2. 15. ונבט & intueri, Hab. 1. 13. ונבט intueri, Jon. 2. 5. ונבט ab intuendo, Exod. 3. 6. ונבט in intueri me, Pfal. 119. 6. ונבט intueri eos, Lam. 4. 16. In Imper. hiph. f. m. ונבט, fed occ. cum Tzere in ult. pro chirek magno; fic, ונבט intue, 1 Reg. 18. 43. Job. 35. 5. Pfal. 74. 20. 80. 15. Ifa. 63. 15. fed occ. etiam, juxta quofdam, in Imper. hiph. f. m. cum jod quiefcente in Tzere, feu abundante; fic, ונבט intue, Pfal. 142. 5. Bu. Conc. fed hæc forma hoc in loco potius eft Makor, feu Infin. hiph. jod expreffo cum Tzere, & exp. afpicere; pro afpicebam, refpicebam, vel circumfpicebam, &c. Merc. Cev. vel, ut in Imper. hiph. intueri, &c. q. d. obferva ab omnibus partibus, & animadverte me omni ope deftitutum efle; Jun. Item occ. etiam Imper. hiph. f. m. cum fægol in ult. ante maccaph, fed cum ל cop. praf. in tzeri ult. item cum ה, parag. add. simpl. & cum ל cop. praf. ut & in pl. m. simpl. & cum ל cop. praf. ut feq. ונבט intueri, refpice, Gen. 15. 5. If. 64. 8. ונבט & intueri, Pfal. 84. 10. ונבט intueri, refpice, Pfal. 13. 4. Lam. 3. 63. 5. 1. ונבט & intueri, Lam. 1. 11. ונבט intuemini, Ifa. 42. 18. 5. 1. 2. Lam. 1. 12. ונבט & intuemini, Ifa. 59. 6. Hab. 1. 5. In fut. hiph. 1. f. m. occ. simpl. & cum ל cop. praf. cui etiam ה parag. eft add. fic, ונבט intuebor, 2 Reg. 3. 14. Ifa. 38. 11. 66. 2. Am. 5. 22. ונבט & refpexi, Ifa. 63. 5. ונבט & intuebor, Pfa. 119. 15, 18. Ifa. 18. 4. & in 2. fm. fut. hiph. occ. vel cum Tzere, vel

cum jod in ult. cui priori formæ ל conv. eft praf. fic, ונבט intueberis, 1 Sam. 16. 7. ונבט intueberis, Gen. 19. 17. Pf. 10. 14. 9. 1. 8. Hab. 1. 3, 13. ונבט & refpexisti, Ifa. 22. 8. & in 3. fm. fut. hiph. occ. plenè cum jod hiph. fic, ונבט intuebitur, Num. 12. 8. Job. 28. 24. 36. 25. Pf. 94. 9. Ifa. 8. 23. fed cum ל conv. praf. occ. cum Tzere in ult. fic, ונבט & intuitus eft, 1 Sam. 17. 42. 24. 8. 1 Reg. 18. 43. 19. 7. 1 Chr. 21. 21. & in 3. fm. fut. hiph. occ. plenè cum Tzere in ult. ונבט & refpexit, Gen. 19. 26. Pfal. 92. 12. & in 3. pl. fut. hiph. occ. plenè; fic, ונבט intuebuntur, Job. 39. 29. Pfal. 22. 18. Prov. 4. 25. Ifa. 5. 12. Atque inde nomina; i. cum Mem heemant. ונבט afpectus, aut refpectus, pro fpectus, refpectio: Pag. Quum quis fcil. ad id vel eum refpiciat; in quo fiduciam collocavit, ut eo, vel ab eo, juvetur: unde Hieron. vertit fpem; ut idem fit quod ונבט fiducia. Sic & coeleftium fiderum inter fe afpectus Hebrai Aftronomi nominant; Merc. ונבט m. eft expectatio; quali afpectum, vel refpectum dicas; Bu. Lex. afpectus pro fpe, cum conjicimus oculos in eum à quo expectamus opem; Av. Notarid quod quis intuetur, vel ad quod refpiciat, & cui confidit; Cocc. Occurrit cum ונבט & א. Aff. fic, ונבט expectatio ipforum, Ifa. 20. 5. ונבט expectatio noftra, Ifa. 20. 6. Item, 2. hinc etiam in alia forma cum fægol fub Mem, ונבט idem, Pag. Bu. afpectus præfidii, fpes quam afpiciedo aliquem expectimus; Av. prout occ. cum ונבט & א. Aff. fic, Zach. 9. 5. ונבט expectatio ejus, Bu. Conc. vel fua; Bu. Lex. afpectus ejus, i.e. fiducia ejus; Hieron. fpes ejus; Pag. ונבט כי quia pedefacta eft fpes ejus; Av. quia pedefactus eft afpectus ejus, h.e. ונבט fiducia eorum. Similis phrafis Ifa. 45. 22. ונבט refpiciat ad me, h.e. confidite mihi; Cocc. Sic Pfa. 34. 6. ונבט afpexerunt, pro afpiciant, ad eum, & illuminabuntur, vel confluent, i.e. current velociter. Hieron. refpiciat ad eum, & confluit. R. D. fcribit efle præteritum vice futuri: qualia multa funt in Scriptura. Senfus ergò, cum homines fuerint in afflictione, afpiciant ad eum; fcil. Deum, & confluent, i.e. inftar fluvii velociter current ad eum, ficut currit homo ad turrim fortiffimam; & non confundentur à fpe fua; Pag. afpiciunt eum, i.e. ad eum confugiunt, confidunt ipfi; Cocc. Sic Zach. 12. 10. ונבט אלהי את אשר רקרו & refpiciant ad me cum eo, quem confixerint: i.e. confugient ad me & eum quem perfoderint; Cocc. Notandus etiam locus fuprà cit. 1 Sam. 2. 32. ונבט & afpiciet hostem habitaculi, vel in habitaculo. Hieron. & videbis æmulum tuum in Templo; Pag. & intueberis arcum habitaculi; h.e. arcam, fuper qua Deus habitat, captam; Cocc. Nam poftquam fueris intuitus anguftiam, habitaculi, &c. i.e. te vivo accidit, ut habitaculum anguftiæ prematur, arcâ amiffâ, infra 4. 11. & feq. tu verò re confectâ illico moriêris: neque alius quisquam (in tua familia) ad fenium perventurus: atque id fcil. pro omni eo quo benefacturus fuiffet (Deus) Ifraeli; fi nim. tu & tui cultum Dei confervaveris; Jun.

Rad. 12. נבל; Pag. vel נבל; Bu. Av. Coc. In kal eft, cadere, decidere; Pag. emarcefcere, elanguefcere, humore & fucco naturali defitui. Excidere priori ftatu meliori; fafccefcere, &c. de floribus & foliis proprie dicitur: fed in derivatis maxime metaphorice ferè fumitur. Contrarium eft verbo נבל, quod eft cadere, accedit: fed ali-

ter usurpatur; Merc. נבר cecidit, concidit, decidit; & de emarcidis ac flaccidis propriè dicitur: unde & emarcescere, vel flaccescere redditur: Item, stultescere, stultè agere; Bu. Lex. נבר flavus fuit, flavescerebat, emarcuit: & per translationem, palluit, expalluit, viluit. Propriè autem est foliorum & florum, qui naturali humore destituti, pallescunt, seu flavescunt, & decidunt: Ideoque cogn. cum נבר cecidit, נבר lugebat, & נבר e-vanuit; & נבר veteravit. Hinc per Apharesin, φασαίλω ileo: item flaveo, flavesco, & Latinum palleo. Item φασαίλω vilis, marcidus; & φύλλοι & φύλλοι folium quod citò flavescit, & decidit; Av. Notat hæc Rad. omnium viventium, etiam plantarum & partium earum extinctionem & corruptionem; Cocc. In Bu. Conc. significata hujus Rad. sex sunt. i. emarcescere, flaccescere, cadere, decidere ex marcore, & c. Bu. Conc. & sic occ. in præt. kal. 3. f. m. & f. sic, נבר decidit, Isa. 40. 7, 8. Jer. 8. 13. נבר concidit, Isa. 24. 4. & in part. ben. kal. occ. f. m. simpl. sic, נבר cadens, Isa. 28. 1, 4. & in f. f. נבר; sed occ. in forma cum duplici sægol ante Thau, simpl. & cum יק praf. נבר decidens, Isa. 1. 30. נבר sicut decidit, Isa. 34. 4. In Infin. kal. occ. simpl. cum cametz sed cum כ praf. cum Scheva penult. sic, נבר decidendo, Ex. 18. 18. נבר juxta decidere, Isa. 34. 4. Item, in fut. kal. occ. in 2. & 3. f. m. & in 3. pl. m. simpl. & cum Nun parag. in fine; נבר decides, Exod. 18. 18. נבר decidit, Job. 14. 14. Psal. 1. 3. Isa. 34. 4. Ezech. 47. 12. נבר decidit, 2 Sam. 22. 47. Psal. 18. 46. נבר decidit, Psal. 37. 2. In hiphil, נבר fecit flavescere, Av. vel flaccescere, & c. unde in fut. Hiphil. juxta normam esset נבר vel נבר; & נבר; atque indè in 1. pl. נבר decidimus, flaccescemus, & c. sed Isa. 64. 5. occ. cum י conv. praf. præter morem; sic, נבר & decidimus, Bu. Conc. vel diffuimus; Bu. Lex. & flavi fuimus, vel palluimus, ut folium omnes nos, & c. Av. & emarcuimus, velut folium omnes nos; Cocc. & decidimus, & c. Pag. ubi est cum longa vocali cametz, pro parva pathach & dagech seq. & cum sægol pro Tzere; regulariter enim esset נבר; Bu. Lex. Cocc. Av. Scribitur enim sic per resolutionem magnæ vocalis; Av. Cum cametz scil. loco dagech & pathach; sicut & Gen. 25. 29. נבר & coxit Jacob pulmentum, à נבר, pro נבר, à prat. hiphil. נבר. Vel, secundum alios, נבר est 1. pl. fut. Niphil. (quasi à 3. f. m. נבר) pro נבר; & quia caret Nun radicale, translata est ejus punctura, i. e. cametz, in Nun deserviens; secundum normam aliorum carentium Nun radicali, inquit R. D. Pag. Alii verò deducunt à נבר, in Hiphil. נבר, vel נבר; unde in fut. hiphil. נבר vel נבר, & in 1. pl. נבר; & c. Sed malim à נבר; Merc. melius tamen diceretur esse à Rad. נבר; Av. Atque indè ex Rad. in hac significatione scil. & emarcescendi volunt deduci No. cum Mem heemant. præposito; viz. נבר m. diluvium, inundatio; Pag. Bu. & sic dicitur, quod omnia fecerit concidere; Bu. Lex. colluvies aquarum quæ omnia facit flavescere & marcescere; Av. ab effectu scil. Cocc. Est autem cum dagech pro נבר; Pag. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum י dem. praf. נבר diluvium, Gen. 9. 11. נבר diluvium, Gen. 6. 17. 7. 10. 17. 9. 11. 28. 10. 1. 32. 11. 10. ut & cum י, נבר & 2 pro נבר, praf. נבר & diluvium, Gen. 7. 6. נבר diluvio, Gen. 9. 15. נבר diluvio, Psal. 29. 10. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. נבר in Bu. Conc. est, stul-

tescere, stultè agere: & sic occ. in 2. f. m. præt. kal. loco seq. נבר stultè egisti, Prov. 30. 32. unde in piel, נבר vilipendit, turpitudine afficit; Bu. Lex. flavum fecit instar folii marcescentis, vilem fecit; Av. In piel videtur esse infatuare, pro fatuo habere; contumeliis perfundere; Merc. & sic occ. in præt. piel, 1. sing. cum י conv. praf. & י Aff. loco seq. נבר turpitudine afficiam te Nah. 3. 6. & in part. piel, f. m. est, נבר turpitudine afficiens, Mic. 7. 7. In fut. piel, occ. 2. f. m. simpl. & 3. f. m. cum י conv. praf. נבר vilipendito, Jer. 14. 21. נבר & vilipendit, Deut. 32. 15. Atque indè ex Rad. in hac signif. est No. נבר m. stultus, flagitiosus; cui scil. ratio & mens concidit, ut stultè vel turpiter agat; Bu. Lex. homo vilis & abjectus, inquit R. D. Pag. q. d. nequam, homo nihili, amens, ἀσύνετος, insipiens; ratione, cerebro & ingenii vigore destitutus; depravatus, fatuus, insulsus; in publicam honestatem vel manifestum Dei verbum peccans; omni sapientiâ & virtute vacuus, in quo nè mica quidem sit bonæ mentis, & in quo nihil succi est, & c. Merc. φασαίλω vilis; qui flavescit, & marcescit ut folium arboris, carens omni humore & vigore judicii & rationis. Hieron. non ineptè transtulit stultum, per Metaphoram; Av. homo mente & animo corruptus, spiritualiter mortuus, vitam veram in se non habens; vita hominis est intelligere & amare veritatem primam, & quod cum ea connexum est, & agere cum læticia id, quod decet eum qui eam cognoscit. Siquidem omnino vita est agere in se, & ubi sensus est, jucundè ac suaviter agere. Vertitur autem נבר ἀσύνετος insipiens, stultus; & ei opponitur נבר sapiens, Deut. 32. 6. sed latius patet: nam flagitiosum etiam notat. Et Psal. 14. 1. per נבר intelligitur omnis homo ἀπαλοτριωθεὶς τῆς ζῆσις τῆς Θεοῦ. ut est Eph. 4. 18. non regenitus, non sanctificatus, non justus; vide & Psal. 74. 18. Coc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. נבר stultus, Deut. 32. 6, 21. 1 Sam. 25. 25. 2 Sam. 3. 33. Job. 30. 8. Psal. 14. 1. 53. 2. 39. 9. 74. 18. 22. Prov. 17. 21. Isa. 32. 6. Jer. 17. 11. cui etiam י cop. & י sunt praf. sic, נבר & stultus, Prov. 30. 22. נבר stulto, Prov. 17. 7. Isa. 32. 5. & in forma pl. m. occ. cum י dem. praf. נבר stulti, 2 Sam. 13. 13. Ezech. 13. 3. sicut etiam in forma pl. f. (quasi à sing. f. נבר, stulta, flagitiosa, & c.) occurrit itidem cum י dem. praf. נבר stultarum, Job. 2. 10. Item, 2. hinc etiam No. substant. נבר f. stulticia, flagitium, scditas; Bu. Lex. res scæda & vilissima; saruitas, insipientia; factum contra publicam honestatem, naturam vel Dei mandatum, quod ignominia & turpitudine comitatur. Ad flagitium referri solet, stuprum virginis aut nuptæ palam illatum, vel simile facinus publicè contra leges perpetratum: nefas dici potest; Merc. Ex locis ubi legitur hoc no. patet, in ea phrasi facere נבר (seu flagitium committere) in aliquo, non tantum spectari turpitudinem facientis, sed etiam ejus in quo ea fit, sive per ὁρῶν, sive per iustum judicium, sive turpitudine judicis, aliquis pro turpi & pudendo, prostituatur; Cocc. Occurrit autem no. hoc f. simpl. & cum י cop. & י dem. praf. נבר stulticia, flagitium, turpido, Gen. 34. 7. Deu. 22. 21. Jos. 7. 15. Job. 42. 8. If. 32. 6. Jer. 29. 22. נבר & flagitium, Jud. 20. 6. 1 Sam. 25. 25. נבר flagitium, Jud. 19. 23. 24. 20. 10. 2 Sam. 13. 12. Item, 3. hinc etiam no. נבר f. idem cum præced. Bu. Lex. stulticia; foeda

foeda ac turpis res; turpitude, ignominia, &c. Pag. pro ut occ. cum **נבל**. Aff. post kibbutz pro Scurek; sic, **נבלותיה** stultitiam ejus, Hof. 2.12. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. ex Bu. Conc. est in nomine inde derivato, **נבל** f. cadaver, Pag. Eu. quod sic à **נבל** cadendo appellatur; Pag. quasi caducum, aut deciduum dicas; & dicitur tam de hominis quam bestiarum cadavere; Bu. Lex. est corpus flavum exanime, sive hominis, sive animalis; Av. quasi vigore suo destitutum; marcidum & exangue corpus: **נבל** & **נבל** significatione non abluunt. Hoc autem nomen morticinum vertunt: ut & de homine non dicitur, nisi cum non est mortuus suam morte teste Eliâ, ut ex Deut. 21. & Reg. 17. apparet. Quanquam I. sa. 26. locus ubi de resurrectione mortuorum agitur, obstat: id quod se torfisse fatetur Elias. Ego generale putarem: ubi de mundis animalibus dicitur, morbo, aut per se extincta intellige: sed dicitur & de immundis; Merc. **נבלה** est **נבלה**, cadaver, à cadendo; Cocc. Occurrit autem n. hoc in forma absol. simpliciter & cum **נ** cop. & **נבלה** praf. **נבלה** cadaver, Lev. 7.24. 17.15. 22.8. Deut. 14.21. Ezec. 44.31. **נבלה** & cadaver, in Ezec. 4.14. **נבלה** cadaver, 1 Reg. 13.24. 25.28. ut & in forma f. constr. est, & occ. simpl. & cum **נ** praf. **נבלה** cadaver, 1 Reg. 13.29. 2 Reg. 9.37. Psal. 79.2. Jer. 7.33. 9.21. **נבלה** in cadaver, Lev. 5.2. Jer. 16.18. Item cum **נ**. Aff. occ. I. sa. 26.16. sic, **נבלה** cadaver meum, Bu. Conc. ubi tere præter morem, cum Aff. retinetur; Bu. Lex. Vivent mortui tui (**נבלתי** cum) cadavere meo surgent: subauditur enim **נבלתי** cum, teste R. D. in l. rad. Pag. Quidam autem collectivè sumunt, ut sit singulare pro plurali: quod omnia Sanctorum corpora sint unum cum corpore Christi: quod putant Matthæum cap. 27. respexisse; ubi ait, nam multa corpora sanctorum, &c. Pundationem non putarim habere quicquam mysterii, quasi alia fuerit Christi in Sepulchro, quam cæterorum ratio; nam duplici ratione hæc forma invenitur in regimine & cum affixis, ut hic habes; Merc. vivent mortui tui, & (quemadmodum) corpus meum resurgent; Av. Cadaver meum (collectivè) surgent. Confer Deut. 32.38. Ego interficio, & vivifico: vulneravi? & ego sanabo; Cocc. Reviviscant tui mortui, cadavera quæque mea resurgent; Hebr. Cadaver meum; Jun. Vivent mortui tui, corpus meum resurgent: ubi nomen sing. ponitur collectivè cum verbo plur. significans quod omnia credentium corpora: a. sint unum corpus cum corpore Christi, & capitis Christi, & cum eo etiam sint resurrectione: quod & factum juxta historiam Matth. 27. Forst. Sed cum aliis affixis venit Scheva sub Beth. ut cum **נ**, **נ**, & **נ**. Aff. quorum quibusdam **נ**, **נ**, & **נ** sunt praf. prout seq. **נבלתי** cadaver tuum, Deut. 28.26. 1 Reg. 13.22. **נבלתי** cadaver ejus, Deut. 21.22. Jos. 8.29. 1 Reg. 13.24. 28.30. Jer. 26.23. **נבלתי** & cadaver ejus, Jer. 36.30. **נבלתי** cadaver ejus, Lev. 11.40. **נבלתי** in cadaver ejus, Lev. 11.39. **נבלתי** cadaver eorum, Lev. 11.11, 28. I. sa. 2.5. Jer. 16.4. 19.7. 34.20. **נבלתי** in cadaver eorum, Lev. 11.24, 27, 36. **נבלתי** & in cadaver eorum, Lev. 11.8. Deut. 14.8. **נבלתי** de cadaver eorum, Lev. 11.25, 35, 37, 38. Item, iv. signif. 4. hujus rad. est etiam in alio nomine inde derivato; viz. **נבל** uter, utris; lagena; hydra, Pag. Bu. à vacuitate, juxta quædam; ut **נבל** dicitur qui mente & sapientia vacat, Merc.

Quando significat vas figulinum, quod laguncula dici potest, semper ponitur in regim. vel cum nomine **נבל**, i. e. vinum; ex quo ejus usus potest intelligi; Av. In quibusdam tamen libris, & in quibusdam locis, inquit R. D. venit hoc nomen cum quinque punctis, **נבל** idem, uter pelliceus, vel hydra fictilis; Pag. Occurrit autem n. hoc in hac signif. simpl. cum sex punctis, locis seq. **נבל** uter, utris, 1 Sam. 10.3. I. sa. 30.14. Jer. 13.12. sed cum **נ** cop. praf. occ. tam cum quinque quam cum sex punctis; sic, **נבל** & utre, 1 Sam. 1.24. **נבל** utres, 2 Sam. 16.1. In forma pl. m. **נבלים** lagenæ, hydræ, &c. Occurrit in forma constr. simpl. & cum **נ** praf. ut & cum **נ** cop. praf. & **נבל** Aff. ut seq. **נבל** utres, 1 Sam. 25.18. **נבל** pro lagenis, Lam. 4.2. **נבל** & utres eorum, Jer. 48.12. Item, v. signif. 5. hujus, rad. est in eod. no. **נבל** m. sed in pausa **נבל** & interdum cum quinque punctis, **נבל** Nablium, Bu. Lex. & Conc. instrumentum musicum; Pag. Bu. Judei Germani Panduram interpretantur: vide Ab. Ezram; Bu. Lex. Nablium, instrumentum ligneum, intus cavum, cujus usus est ad ludendum; & sic semper jungitur cum reliquis instrumentis musicis: quum verò est vas testaceum, ejus usus est ad recipiendum liquorem seu vini vel aquæ; & tunc habet idem nomen adjectum, ut vinum, &c. prout supra dictum.

Hinc **נבל**, **נבל**, nablum; **נבל**, citharista, peritus ludendi in nablo; Av. Dicitur autem **נבל** nablum; q. d. instrumentum musicum lagenæ similitudinem habens; Cocc. Secundum aliquos dicitur Chorus, vulgò cornamusa, quod sit instar utris pleni; adjunguntur enim fistulæ perforatæ, aut calami perforati: quibus egreditur dulcis sonus: Interpretes, nunc psalterium, nunc lyram transferunt; Pag. & à vacuitate etiam putant appellari, aut lagenæ vel utris similitudinem. Josephus antiq. 7.10. scribit, citharam, i. e. **נבל**, decachordam fuisse, & plectro percussis: at Nablium duodecim chordarum, & digitis tangi solitum: unde forsitan nostræ Chely seu testudini non fuit dissimile. Quidam fistulam utricularem interpretantur; Merc. Occurrit autem n. hoc in hac signif. vel cum duplici sægol, vel cum cametz penult. ob pausam, simpl. & cum **נ**, & **נ** praf. **נבל** vel **נבל** nablum Pl. 71.22. 81.3. 92.4. **נבל** & nablum, I. sa. 5.12. **נבל** nablum, Pl. 57.9. 108.3. **נבל** nablum, Am. 6.6. Sed cum **נ** praf. ante **נ** & sægol; **נבל** nablum, Pl. 32.2. 124.9. 150.3. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum **נ**, **נ**, & **נ** praf. ut seq. **נבלים** nablum, 1 Chron. 15.16. 16.5. 25.6. Neh. 12.27. **נבלים** & nablum, 1 Reg. 10.12. 2 Chron. 9.11. **נבלים** nablum, I. sa. 22.24. **נבלים** nablum, 1 Chron. 15.20, 28. 2 Chron. 20.28. 29.25. **נבלים** & nablum, 2 Sam. 6.5. 1 Chron. 13.8. 25.1. 2 Chron. 5.12. Sed occ. etiam in forma pl. m. constr. cum **נ** Aff. sic, **נבל** nablum tuorum, I. sa. 14.11. Am. 5.23. Denique, vi. signif. 6. hujus rad. ex Bu. Conc. est pluvia; idque in forma pl. m. constr. (nominis viz. præced. **נבל** scil. pro utre aut lagena) cum **נ** cop. praf. sic, Job. 38.37. **נבל** & pluvias, Bu. Conc. nam **נבל** est etiam pluvia, inquit R. D. Pag. **נבל** & pluvias cæli quis descendere, (vel quiescere, Merc.) faciet? Vel ut alii exp. & nubes cæli plenas aquæ? &c. Pag. utres cæli, h. e. nubes velut in utres digestæ; Bu. Lex. & lagenæ cæli quis sistet? i. e. pluviam cæli in lagena contentam? Av. Lagenæ vel utres cæli, dicuntur nubes; Cocc. & sic R. D. & utres cæli, qui

qui sunt nubes, quis descendere faciet? Hieron. & concentum cœli quis dormire faciet? Pag. & utres cœli quis profernat? i.e. nubes, veluti in utres digestas exponeret? Jun. Item ex hac Rad. quidam deducunt no. בול m. Bul, mensis octavi nomen, qui Octobri nostri respondet, sic dictus, quod tunc terræ nascentia tanquam emarcida candant, 1 Reg. 6.38. Kimchi scribit Jer. 3.3. ברוב הזמנים רוב המטר יורד במרחשון, ut plurimum multa pluvia decidit in Octobri, idcirco vocatur mensis Bul ex significatione Mabbul. Aliam significationem vide in יבל; Bu. Lex. vide etiam בול supra suo loco sub Beth. Radix autem hæc pro stultescere, in sensu morali, sumitur, (q. d. ab omni bono decidere, ut cum אדם conveniat) prout legitur Prov. 30.32. אדם נבלה, si gesseris te pro נבל stulto, te extollendo; אדם נבלה, si cecideris quum te efferres; unde R. D. exp. si cecidisti à magnitudine tua, fuit eò quod glorificabas, & efferbas te. R. Levi hunc locum multifariam exponit: Præcipue sic, אדם נבלה, si veneris ad stultitiam ברהמשה causa elationis tuæ, ut sc. irascaris propter superbiam cordis tui: ואדם נבלה, vel etiam si cogitasti in corde tuo ut irascaris, etiam quod iram non ostenderis, יד לפה, pone manum tuam ad os tuum, & sic claude os tuum, ut non eloquaris iracundiae verba. Vel sic, אדם נבלה, si fecisti hanc magnam stultitiam, ut roborares teipsum in superbia, & efferres te ultra te: & si cogitasti roborare te in superbia, nè ducas ex ore tuo cogitationem cordis tui. Et appellavit elationem ac superbiam, stultitiam, eò quod res abominabilis sit: sic R. Levi. Sed Hieron. hoc pacto vertit, & qui stultus apparuerit, postquam elevatus est sublimè, &c. Pag. Si stultus fuisti efferendo te, &c. Sensus loci; ista animalia quæ modò diximus, se efferant, per nos licet: sed virum Dei nolo altum loqui aut sapere. Manum ergo ori imposito, i.e. contineto sermones tuos: Proverbiale dictum, ut Job. 9.9. nam, ut sequitur, stulto sermone tuo litem accenderes, & malum tibi accerferes; Jun. Signanter autem legitur etiam hoc verbum in Piel, Deut. 32.15. וינבל צור וישערו, id plenissime accipiendum esse, res ipsa ostendit: viz. infamia affecit, pro scelerato tractavit, immo morte affecit rupem salutis suæ. Nam quod generalius hic dicitur, id per analogiam Scripturæ, & per ipsum eventum, est ad speciales significatus redigendum. Includit enim hoc verbum in Piel omnem אשמה, damnationem, blasphemiam, irrisiōnem, ac mortem denique ipsam crucis: ut nihil desit, quod in נבל (seu flagitiosissimo) fieri potuerit, & ut etiam esset נבלה, אשמה. Nam נבל videtur propriè significare נבלה, facere stultum, flagitiosum (moraliter scil.) aut cada-ver facere (juxta primam significationem) pro re nata; Cocc. & deturpavit, vituperavit, seu floccificavit Deum salutis suæ vel ejus. R. D. exp. & descendere fecit, aut deposuit eum à magnitudine sua, secundum scil. cogitationes & opera sua. Ab. Ezra, floccificavit cogitatione & ore; Pag. & vilipendit petram salutis suæ; Av.

Rad. 13. נבע est, eructare; emanare; scaturire: loqui, eloqui: quod ut aqua scaturit è vena, & fonte;

itè sermo ex ore; Pag. De fontibus aurem propriè dicitur, è quibus manat & exundat aqua; Merc. sim. Bu. Lex. & Av. Cogn. cum נבע eruit, elicuit; Occurrit in part. ben. kal, s.m. loco seq. נבע eructans, Prov. 18.4. In Hiphil, נבע idem cum kal; Bu. fecit scaturire; eructavit; Av. Sed in hac conjug. metaphorice fere sumitur, pro eloqui seu effundere ex ore verba more scaturiginis; Merc. In fut. hiph. נבע; unde cum ה, parag. est נבעה eructabo, eloquar, Psal. 78.2. Pro. 1.23. sed occ. etiam in 3. f. m. fut. hiph. & in 3. pl. m. simpl. & cum Nun parag. ut & in 3. pl. f. ut seq. נבע eructabit, eloq. Ps. 19.3. Prov. 15.2.28. Eccl. 10.1. נבעו eructabunt, Psal. 94.4. 145.7. נבעו eructabunt, Psal. 59.5. נבעו eructabunt, Psal. 119.171. Atque indè nomen מבויע m. scatebra, scaturigo; vena, fons, Pag. Bu. scatebra i.e. ebullitiones aquæ; Pag. fons ebulliens; Av. Occurrit cum ה dem, præf. loco seq. מבויע scaturigo, Eccl. 12.6. In forma pl. m. מבויע; occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum ל præf. מבויע scaturigines, Isa. 49.10. למבויע in scaturigines, Isa. 35.7. [נברשה, & emphatice נברשה, f. Chald. lychnus, lucerna, &c. vide in Conc. Chald. נבק evacuated est. De hoc verbo passivo in Niphil vide rad. נבק; Av.]

Rad. 14. נגב m. est Ausster; merides; item tractus meridianus, plaga australis; Bu. Lex. Pag. Sed est etiam terra arida & sicca; desertum, & locus ficcus & aridus. Nam in plaga meridionali est siccitas & ariditas; neque habitabilis sicut alia plaga propter calorem; inquit R. D. Item interdum est planities; quia desertum plerumque est planities; Pag. Quidam hoc nomen conferunt cum נגף, quod pars meridionalis ardore solis feriat; sed ex Chaldæo ductum videtur: ubi, ut & sæpe in RR. hæc radix est נגב deficcari, arefcere; & in Piel נגב deficcavit. Sed dicitur & pars meridionalis נגב, quod sit dextra: item נגב; Merc. R. Bechai scribit Gen. 13.1. נגב vocatur plaga australis, שורתו, quod iste ventus sit ficcus & aridus propter intensum calorem solis: nam enim est aridum esse, exarefcere, in Targum & apud doctores. Vide & Ab. Ezram in Gen. 12.9. Bu. Lex. נגב est Australis plaga aridior versùs meridiem. Cogn. cum נגף percutit, & cum נגב sublimis fuit: est enim regio meridionalis sublimior, idèque feritur ardore solis; Av. Occurrit autem no. hoc ordine Conc. sic, נגב Ausster, australis plaga, merides, &c. Exod. 27.9. 36.23. 28.9. &c. Isa. 30.6. Zach. 14.10. &c. & cum ה dem. præf. נגב idem, Gen. 20.1. 24.42. Num. 13.29. &c. Ezec. 21.3. Dan. 8.9. 11.5. &c. sæpe, Obad. 1.19. 20. in 70. circ. l. sed occ. etiam cum ו, נגב, נגב, נגב præf. נגב & australis, Jos. 10.40. Jud. 1.9. 2 Chron. 28.18. Zach. 7.7. נגב per meridiem, vel in australi, Num. 13.17. 22.33. 40. Jud. 1.16. Psal. 126.4. Isa. 21.1. Dan. 11.29. נגב & in australi, Deut. 1.7. Jos. 12.8. נגב ab australi, à meridie, Gen. 13.3. Num. 34.4. Jos. 15.3. 7.8. 18.5. 13. 19. 34.1 Sam. 14.5. Ezec. 21.3. 9. 40.2. 47.1. & à meridie, Jud. 21.19. Item cum ה locali in fine, occ. locis seq. נגב meridiem versùs, Ex. 26.18. 40.24. Jos. 15.1. 2. 17.9. 10.18. 13.14. 15.16. 19.1 Reg. 7.25. 1 Chron. 26.15. 2 Chron. 4.4. 10. Ezec. 47.19. 48.33. Zach. 14.4. cui etiam נגב, נגב, נגב sunt præf. ut seq. נגבה

וְנִגְרָה & ad meridiem, Gen. 13. 14. 28. 14. 1 Chron. 9. 24. Ezech. 48. 10. 17. Dan. 8. 4. וְנִגְרָה ad meridiem, Gen. 12. 9. 13. 1. וְנִגְרָה in meridiano tractu, Jos. 15. 21. וְנִגְרָה ad meridiem, 1 Chron. 26. 7.

Rad. נגר : Rad. hæc in Bu. Conc. tria significat ; i. Indicavit coram, nunciavit præfens, monstravit, demonstravit, commonstravit, & quasi cum digito repræsentavit. Est cogn. cum נגר excurrit ad aliquem : nam indicare, vel nunciare, est, famam perferre ad aliquem, ut ad eum excurrit. Hinc per conversionem Radicis δεικνύω, δεικνύμι ostendo : δέωμα, &c. & Latinum dico, -as, -are, indicare ; & digitus qui demonstrat, index, δεικτικός, Av. Non autem occurrit in kal, sed in Hiphil, הִגִּיר est nunciare, annunciare : indicare, ostendere ; exponere, narrare, enarrare, præferre, &c. Pag. Bu. Av. nempe coram ; Bu. Lex. idque verbis, scil. præcipue : quanquam & interdum ad gestum refertur, ut verbum loquendi Latine, metaphoricè : cum quid scil. gestu tam certò indicatur, quam si ore aut verbis significaretur. Est autem proprie coram referre, à נגר ante, coram, de quo infra ; Merc. Occurrit autem verbum hoc in hiph. frequens in textu ; ordine Conc. ut seq. scil. In præter. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum הִגִּיר. Aff. Item in 3. f. f. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. ut seq. הִגִּיר indicavit, Gen. 3. 11. 3. 120. 41. 25. Jud. 13. 6. 14. 6. 9. 16. 18. 1 Sam. 10. 16. 14. 1. 25. 14. 2 Sam. 15. 31. 1 Reg. 10. 3. 2 Reg. 4. 27. 2 Chron. 9. 2. Esth. 3. 4. 6. 2. Psal. 111. 6. Isa. 41. 26. 48. 14. Jon. 1. 10. Mic. 6. 8. וְהִגִּיר & indicabit, indicet, indicat, Lev. 14. 35. 1 Sam. 9. 8. 2 Sam. 7. 11. וְהִגִּיר indicavit illud, Isa. 48. 21. וְהִגִּיר indicavit, 1 Sam. 25. 19. 36. Esth. 2. 10. 8. 1. וְהִגִּיר & indicavit eis, 2 Sam. 17. 17. & in 2. f. m. præter. hiph. occ. etiam simpl. & cum הִגִּיר, parag. ut & cum ! conv. præf. הִגִּיר indicasti, Gen. 12. 18. 21. 26. 3. 126. Jud. 16. 15. 1 Sam. 24. 18. 2 Sam. 19. 7. Job. 26. 4. וְהִגִּיר indicasti, Jud. 14. 16. וְהִגִּיר & annunciais, indicabis, Exod. 13. 8. 1 Sam. 8. 9. & in 1. f. præter. hiph. occ. simpl. locis seq. הִגִּיר annuncio, profiteor, denuncio, indicavi, Deut. 26. 3. 20. 18. Jud. 14. 16. Neh. 2. 12. 16. Job. 42. 3. Is. 21. 10. 43. 12. 48. 3. cui etiam ! conv. est præf. הִגִּיר & indicabo, nunciabo, indico, Num. 23. 3. 1 Sam. 3. 13. 19. 3. Isa. 44. 8. Item in 3. pl. m. præter. hiph. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. הִגִּיר indicarunt, 2 Sam. 19. 9. Esth. 3. 6. Psal. 97. 6. Isa. 3. 9. וְהִגִּיר & indicabunt, indicant, Deut. 17. 9. 2 Sam. 17. 16. 17. Is. 66. 19. וְהִגִּיר & nunciabitis, Gen. 45. 13. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & הִגִּיר dem. præf. הִגִּיר indicans, annuncians, Gen. 41. 24. Psal. 119. 2. 147. 19. Isa. 41. 26. 42. 9. 45. 19. 46. 10. Jer. 4. 15. 5. 1. 31. Zach. 9. 12. וְהִגִּיר & nuncians, nuncius, Jer. 51. 31. Am. 4. 13. וְהִגִּיר nuncians, 2 Sam. 1. 5. 13. 6. 4. 10. 15. 13. 18. 12. & in forma pl. m. וְהִגִּיר indicantes ; occ. in forma pl. m. constr. cum ! præf. loco seq. הִגִּיר indicantibus, Jud. 14. 19. & in forma f. i. וְהִגִּיר indicatrix, indicans, fam. fed. occ. cum duplici sægol ante Thau ; sic, מְגִיר indicans, Esth. 2. 20. In Infin. hiph. occ. in forma cum Tzere in ult. sic, הִגִּיר indicando, nunciando, Jud. 14. 12. 1 Sam. 10. 17. 22. 22. Jer. 36. 16. fed. cum ! præf. occ. cum jod & chirek in ult. locis seq. הִגִּיר ad indicandum, nunciandum, indicare, Gen. 32. 5. 43. 6. Deut. 5. 5. Jud. 14. 13. 14. 1 Sam. 4. 14. 2 Sam. 12. 18. 15. 28. 1 Reg. 1. 20. 18. 12. 2 Reg. 9. 15.

Ezr. 2. 59. Neh. 7. 61. Job. 1. 15. 16. 17. 19. 33. 23. Pl. 92. 3. 16. Jer. 50. 28. 51. 31. Dan. 2. 29. 23. Mich. 3. 8. cui etiam formæ cum jod וְהִגִּיר & sunt præf. וְהִגִּיר & indicare, Esth. 4. 8. וְהִגִּיר ab indicare, 1 Sam. 3. 15. In Imper. hiph. occ. cum Tzere, sed ante Maccaph cum sægol in ult. cui etiam utrique formæ ! cop. est præf. הִגִּיר vel הִגִּיר indica, 1 Sam. 23. 11. 2 Sam. 1. 4. 18. 21. 2 Reg. 9. 12. Job. 38. 4. 18. Jer. 36. 17. 42. 20. Ezech. 40. 4. 43. 10. וְהִגִּיר vel וְהִגִּיר & indica, Jos. 7. 19. Isa. 58. 1. Ezech. 23. 37. fed. in forma cum chirek & jod occ. cum הִגִּיר, parag. add. הִגִּיר indica, Gen. 29. 15. 32. 29. 37. 17. Jud. 16. 7. 10. 13. Ruth. 4. 4. 1 Sam. 9. 18. 10. 15. 14. 45. Cant. 1. 7. Jer. 38. 28. Jon. 1. 8. & in forma f. f. Imper. hiph. est, הִגִּיר indica, Gen. 24. 23. 2 Reg. 4. 2. Item in pl. m. Imper. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præf. הִגִּיר indica, Gen. 24. 49. Psal. 9. 12. Isa. 41. 22. 23. 45. 21. 48. 20. Jer. 4. 5. 20. 20. 10. 46. 14. 48. 20. 50. 2. וְהִגִּיר & annunciate, Jer. 31. 10. In fut. hiph. i. f. occ. locis seq. הִגִּיר indicabo, annunciam, Jud. 14. 16. 1 Sam. 9. 19. 20. 9. Pl. 38. 19. 71. 17. 18. 78. 10. 142. 3. Isa. 57. 12. Jer. 38. 15. 42. 4. Dan. 11. 2. cui etiam ! conv. est præf. vel plenè, vel cum chirek tantum absque jod in ult. sic, וְהִגִּיר vel וְהִגִּיר & indicavi, 1 Chron. 17. 10. Neh. 2. 18. Isa. 48. 5. Jer. 42. 21. Item occ. etiam cum הִגִּיר, parag. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum הִגִּיר. Aff. וְהִגִּיר indicabo, 2 Reg. 7. 12. Psal. 40. 6. וְהִגִּיר & indicabo, Gen. 46. 31. 49. 1. 1 Sam. 15. 17. Jer. 33. 3. וְהִגִּיר indicabo illi, Job. 31. 37. & in 2. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. & in 2. f. f. simpl. הִגִּיר indicabis, 2 Sam. 13. 4. 15. 35. Jer. 16. 10. Ezech. 24. 19. 37. 19. וְהִגִּיר & annunciais, Exod. 19. 3. הִגִּיר indicabis, Jos. 2. 20. Item in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. locis seq. הִגִּיר indicabit, Lev. 5. 1. Ruth. 3. 4. 1 Sam. 9. 6. 20. 10. 22. 22. 1 Reg. 14. 3. 2 Reg. 6. 12. Job. 17. 5. 21. 31. 36. 33. Psal. 51. 17. Prov. 12. 17. 29. 24. Eccl. 6. 12. 8. 7. 10. 14. 20. Isa. 21. 6. 43. 9. Hof. 4. 12. & cum הִגִּיר Interrog. præf. וְהִגִּיר numquid annunciat ? Psal. 30. 10. Item cum ! cop. præf. occ. cum sægol in ult. absque jod hiph. וְהִגִּיר & indicabit, Jud. 14. 15. Job. 11. 6. 12. 7. Jer. 42. 3. Sed cum ! conv. sæpius ; idque vel cum Tzere vel ante maccaph, cum sægol, absque jod in ult. וְהִגִּיר, & indicavit, annunciat, &c. Gen. 9. 22. 14. 13. 29. 12. &c. Job. 36. 9. Psal. 52. 2. &c. in 50. circ. l. fed. occ. etiam cum הִגִּיר, הִגִּיר, & הִגִּיר. Aff. quibus & ! cop. est præf. idque vel cum sægol, vel cum jod, vel cum chirek tantum in penult. ante Aff. sic, וְהִגִּיר & indicabit tibi, Deut. 32. 7. וְהִגִּיר & indicabit illud, Isa. 44. 7. וְהִגִּיר & indicabit illud, Jer. 9. 11. & in 3. f. f. fut. hiph. occ. plenè cum jod hiph. fed. cum ! conv. præf. vel cum Tzere, vel cum sægol in ult. absque jod ; sic, הִגִּיר indicet, Esth. 2. 10. וְהִגִּיר vel וְהִגִּיר & indicavit, Gen. 24. 28. 29. 12. Jud. 13. 10. 14. 17. Ruth. 2. 19. 3. 16. 1 Sam. 19. 11. 25. 37. 2 Sam. 1. 18. 2 Reg. 4. 7. ut & in 1. pl. fut. hiph. occ. plenè, sed cum ! conv. præf. cum sægol in ult. ante maccaph, & cum ! cop. plenè cum jod hiph. ante הִגִּיר, parag. & הִגִּיר. Aff. וְהִגִּיר indicabimus, Jer. 26. 16. וְהִגִּיר & indicabimus, Gen. 43. 7. 44. 24. וְהִגִּיר & indicabimus, 2 Reg. 7. 9. וְהִגִּיר & indicabimus, Jer. 20. 10. & in 2. pl. m. fut. hiph. plenè ; sic, הִגִּיר indicabitis, Jos. 2. 14. Jud. 14. 12. 2 Sam. 1. 20. 2 Reg. 6. 11. Cant. 5. 9. Isa. 48. 6. Mich. 1. 10. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantum absque jod penult. sic, וְהִגִּיר vel וְהִגִּיר indicabunt, Deut. 17. 10. 11. 1 Sam. 27. 11. Job. 15. 18. Pl.

148.4. Ifa. 42. 12. 44.7. cui etiam formæ plenæ ! cop est præf. וְנִגְרָה & indicabunt, 1 Sam. 25. 8. Psal. 22. 32. Ifa. 19. 12. 41. 22. sed sæpius cum ! conv. præf. idque vel plenè vel def. sic, וְנִגְרָה vel וְנִגְרָה, & indicarunt, annuntiavunt, &c. Gen. 26. 32. 42. 29. 45. 26. &c. Psal. 30. 6. 64. 10. &c. in 40 circ. l. In hophal, וְנִגְרָה indicatum est, nuntiatum est; & legitur tantum imperionaliter; Av. prout occ. in 3. f. m. præf. hoph. idque simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. וְנִגְרָה nuntiatus fuit, Jos. 9. 29. Ruth. 2. 11. 1. Sam. 23. 13. 1. Reg. 10. 7. 18. 13. 2. Chron. 9. 6. Ifa. 21. 2. 40. 21. וְנִגְרָה & renunciatum fuerit, Deut. 17. 4. & in Infin. hoph. occ. cum Tzere in ult. sic, וְנִגְרָה nunciando, Jos. 9. 24. Ruth. 2. 11. Item in fut. hoph. 3. f. m. occ. cum ! conv. præf. locis seq. וְנִגְרָה & nuntiatur, indicatur fuit, Gen. 22. 20. 27. 42. 31. 22. 38. 13. 24. Exod. 14. 5. Jos. 10. 17. Jud. 9. 25. 47. 1. Sam. 15. 12. 19. 19. 23. 7. 27. 4. 2. Sam. 6. 12. 21. 11. 10. 17. 19. 2. 1. Reg. 1. 51. 2. 29. 41. 2. Reg. 6. 13. 8. 7. 1. Chron. 19. 17. Ifa. 7. 2. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in voce indè deducta, וְנִגְרָה; quod est coram, ante: è regione: contrà, ex adverso Pag. Bu. Av. Item, propè; Latinis exponitur per præpositiones: licet Hebræis veriùs sit nomen significans præsentiam; Av. Quando adjungitur Mem significat מְרֹחוֹ ל longinquo, five à longè: de longè, procul; Pag. ut & quando habet Lamed præpositum, motum significat ad eum, vel id, quod est coram. Sed cum Caph Gen. 2. velut correspondentiam, ut ita dicam, significat, & cohabitationem, quæ uxor velut coram viro semper est, & individuâ cum eo vivit consuetudine; Merc. Occurrit autem hæc particula frequens in textu & ordine Conc. ut seq. וְנִגְרָה coram, ex adverso, &c. Gen. 31. 32. 37. Exod. 10. 10. 19. 2. &c. Psal. 22. 26. 23. 5. 31. 20. 52. 11. 78. 12. 109. 15. 119. 46. 138. 1. Prov. 15. 11. Eccl. 6. 8. Ifa. 6. 11. Lam. 3. 35. Ezech. 40. 13. &c. Hof. 7. 2. Joel. 1. 16. in 60. circ. l. cui etiam !, & ! sunt præf. ut seq. וְנִגְרָה & coram, Ruth. 4. 4. 1. Sam. 12. 3. 15. 30. 2. Sam. 12. 12. Neh. 3. 10. Ifa. 5. 21. 24. 23. Ezech. 42. 3. וְנִגְרָה coram, 2. Sam. 22. 25. 2. Reg. 1. 13. Neh. 3. 28. 37. 11. 22. Job. 4. 16. Psal. 5. 6. 18. 28. 26. 3. 37. 2. 101. 3. 7. Prov. 21. 30. וְנִגְרָה è regione, Gen. 21. 16. Num. 2. 2. Deut. 28. 66. 32. 52. Jud. 9. 17. 34. 20. 1. Sam. 26. 20. 2. Sam. 18. 13. 2. Reg. 2. 7. 16. 3. 22. 4. 25. Neh. 3. 19. 25. 27. Psal. 31. 23. 38. 12. Prov. 14. 7. Ifa. 1. 16. Jer. 16. 17. Am. 9. 3. Obad. 1. 11. Jon. 2. 5. sed occ. etiam cum ה præf. sic, וְנִגְרָה coram, Psal. 116. 14. 18. Item cum ' Aff. occ. simpl. & cum ! & ! præf. וְנִגְרָה coram, contra me, Job. 10. 17. Psa. 38. 18. 44. 16. 51. 5. 89. 37. Ifa. 49. 16. וְנִגְרָה ante, coram me, Num. 22. 32. 2. Sam. 22. 23. Psal. 16. 8. 18. 23. 39. 2. 50. 8. Dan. 8. 15. 10. 13. 16. Hab. 1. 3. וְנִגְרָה de ante me, Cant. 6. 4. Item cum ה, vel in pausa ה, occ. etiam simpl. & cum ! præf. ut & cum ה Aff. & ! præf. ut seq. וְנִגְרָה vel וְנִגְרָה coram te, Gen. 47. 15. Pl. 38. 10. 39. 6. 69. 20. 88. 2. 119. 168. Prov. 4. 25. Ifa. 59. 12. וְנִגְרָה coram, ante te, Gen. 33. 12. Psal. 90. 8. וְנִגְרָה coram vobis, Ifa. 1. 7. & cum ' Aff. occ. simpl. locis seq. וְנִגְרָה ante se, ante eum, ex adverso ejus, Jos. 6. 5, 20. 2. Sam. 22. 13. 1. Reg. 21. 10. 13. Job. 26. 6. Psal. 18. 13. Eccl. 4. 12. Ifa. 40. 17. 47. 14. Jer. 31. 39. cui etiam ? est præf. sic, וְנִגְרָה coram eo, Bu. Conc. Gen. 2. 18. faciam ei adjutorium וְנִגְרָה hoc est, coram eo; q. d. ut R. D. inquit, ut sit jugiter ante illum, ministretque illi; ubi Caph est expressivum veritatis; ut Gen. 25. 33. jura mihi וְנִגְרָה verè tempore hoc, &c. ut

dictum est in וְנִגְרָה; Pag. Secundum coram ipsum, quasi juxta correspondentiam ejus, ipse scilicet tanquam alter ipse, ac naturali specie ac forma conveniens, astans ei, &c. Bu. Lex. adjutorium quod coram illo esset: 70. אֲדֹמֶיךָ אִתִּי, Av. Sicut etiam vers. 20. וְנִגְרָה auxilium se dignum; Cocc. faciam ei auxilium commodum ipsi; Hebr. quasi coram se, (ipse) sit; sic etiam v. 20. i. e. naturali specie, & forma analogon, juris vocationisque consors, & omnium officiorum particeps, quod sit tanquam alter ipse; Jun. Item occ. etiam cum ? & ! præf. sic, וְנִגְרָה ex adverso ejus, Jos. 5. 13. וְנִגְרָה ab ante eum, Pl. 10. 5. Item cum ה & ה, Aff. cui ult. etiam ! & ! sunt præf. ut seq. וְנִגְרָה è regione sui, Am. 4. 3. וְנִגְרָה è regione eorum, 1. Reg. 20. 27. 2. Chro. 7. 6. וְנִגְרָה & ex adverso eorum, 1. Chron. 5. 11. Neh. 12. 9. 24. Pl. 54. 8. 86. 14. Item, iii. signif. 3. hujus rad. ex Bu. Conc. est in nomine indè derivato; viz. וְנִגְרָה mantecessor, antistes, dux, præful, princeps; Bu. Lex. Merc. dux populi; sic appellatus, quod populus ponat faciem suam, & aspiciat eum in omnibus negotiis suis; Pag. Vel, quod populo antecellat, vel eum præcedat: idque tam in Ecclesiasticis quam in civilibus rebus; Merc. Præcipuus, eximius, qui coram populo est, & ei indicat quid faciendum sit; Av. ut Ifa. 55. 4. וְנִגְרָה לְאֶמְוִים וְנִגְרָה principem & præceptorem nationum; de Christo sermo. Dan. 9. 25. וְנִגְרָה עַד מָשִׁיחַ usque ad unctum Principem; (h. e. donec veniat à Deo designatus & verè unctus; Vide Rad. מָשַׁח) & principatum obtineat; comparandæ Prophetiæ Isaiæ & Danielis; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. locis seq. וְנִגְרָה dux, 2. Sam. 6. 21. 7. 8. 1. Reg. 1. 35. 14. 7. 16. 2. 1. Chron. 9. 20. 11. 2. 13. 1. 17. 7. 26. 24. 27. 16. 2. Chro 6. 5. 31. 12. Job. 31. 37. Prov. 28. 16. Ifa. 55. 4. Jer. 20. 1. Dan. 9. 25. 26. cui etiam !, ה, ל, & ! sunt præf. וְנִגְרָה & ducem, 2. Chron. 32. 21. וְנִגְרָה dux, 1. Chron. 12. 27. 27. 4. 2. Chro 19. 11. וְנִגְרָה in ducem, 1. Sam. 9. 16. 10. 1. 13. 14. 25. 30. 2. Sam. 5. 2. 1. Chron. 29. 22. 2. Chron. 11. 22. וְנִגְרָה & in ducem, 1. Chron. 5. 2. & in forma constr. f. m. simpl. occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum in ult. sed cum ! præf. plenè; sic, וְנִגְרָה vel וְנִגְרָה dux, 2. Reg. 20. 5. 1. Chro. 9. 11. 2. Chro. 28. 7. 31. 13. Neh. 11. 11. Dan. 11. 22. וְנִגְרָה duci, Ezech. 28. 2. & in forma pl. m. absol. occ. locis seq. וְנִגְרָה duces, 2. Chron. 11. 11. Job. 29. 10. Psal. 76. 13. Prov. 8. 6. ut & in forma pl. m. constr. loco seq. וְנִגְרָה duces, 2. Chron. 35. 8. De hoc autem No. in forma pl. m. locus suprâ cit. Prov. 8. 6. occurrit notabilis; sic, Audite quoniam וְנִגְרָה magna loquor, aut verba bona & sapientia, quæ sic dicuntur quasi principalia. R. Imman. exp. verba gloriosa; aut, gloriosa, i. e. de rebus gloriosis; vel hominum magnorum verba, sapientia scilicet & laudabilia; q. d. sicut וְנִגְרָה sunt Principes magni, sic verba mea transcendunt omnes sermones; Pag. Antecessorum seu Principum, scilicet verba, h. e. præstantia, principibus digna; & q. d. principalia: cui similem locutionem vide Prov. 22. 20. Bu. Lex. Audite quia præcipua loquor; 70. אֲדֹמֶיךָ אִתִּי. Av. Est et pro וְנִגְרָה principibus digna loquor; Cocc. וְנִגְרָה Chald. traxit se, manavit, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 16. וְנִגְרָה est וְנִגְרָה splendere, splendescere, lucere; Pag. Bu. Est autem verbum hoc è numero quatuor verborum perfectorum in He mobile desinentium; quod i. deo

deo insignitur puncto Mappik, ubi dictionem claudit. Quidam cum **הָלַךְ** conferunt; quasi sit, lucem promoveri, seu extendere, i.e. emicare; splendere; Merc. Occurrit autem in præt. & fut. kal, 3. f. m. sic, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendebat, splendebat, Job. 22. 28. Isa. 9. 2. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendebat, Job. 18. 5. In hiphil, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendere fecit, illuminavit; Bu. Av. prout occ. in 3. f. m. fut. hiph. sic, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendere faciet, illustrabit, 2 Sam. 22. 29. Psal. 18. 29. Isa. 13. 10. Atque inde nomina, i. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendor, fulgor, Pag. Bu. Av. Illustratio, seu emicatio lucis, &c. Av. jubar, splendor; ut Ezech. 1. 27. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & splendor ei erat circumquaque. Confer **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** Prov. 4. 18. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** ut lucet jubar; h.e. sol. Itā alibi **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** lux, pro sole; Cocc. & semita justorum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** sicut lux Luciferi: vel ut Hieron. sicut lux splendet; Pag. vel potius dic, lux splendoris, i.e. splendida. Hebræi quidem Luciferum, seu Venerem, ab eximio inter minores stellas splendore, & fulgore, hoc nomine appellant: sed hoc loco non dimoverim à communi significato; Merc. Sed juxta R. Imman. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** hīc est stella cujus lumen non occulatur ascendente aurorā, sed procedit & illuminat donec oriatur sol. Hanc nos Luciferum vocamus, & Venerem cūm graditur ante solem, manē; & cūm subsequitur, Hesperum, vespertum, & vespertuginem. Plautus, nec vespertugo, nec vergiliā occidunt; Pag. tanquam lux fulgoris, qui subinde fit illustrior; Av. Simile est luci splendidæ, i.e. tota illorum vita illustris est, & abundat bonis; ut Ps. 97. 11. & 2 Sam. 23. 4. Jun. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. simpl. & cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** praf. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendor, Prov. 4. 18. Isa. 50. 10. Ezech. 10. 4. Am. 5. 20. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & splendor, Isa. 4. 5. Ezech. 1. 4, 27, 13. Hab. 3. 3. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendor, Ezech. 1. 28. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** sicut splendor, Isa. 62. 1. Item cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** praf. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** ad splendorem, Isa. 60. 3. Hab. 3. 10. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & ad splendorem, Isa. 60. 19. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendore, 2 Sam. 22. 13. 23. 4. Psal. 18. 13. sed cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** Aff. cholem transp. & mutatur in cametz chatuch; sic, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendorem suum, Joel. 2. 10. 4. 15. Item, ii. hinc etiam No. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** f. splendor, fulgor, &c. prout occ. in forma pl. f. cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** praf. sic, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** splendores, Isa. 59. 9.

Rad. 17. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est, cornu petere; Pag. ferit, petiit, impetit cornibus; Bu. Lex. impetum fecit cornibus in aliquid; percussit cornibus; dicitur enim proprie de animalibus cornutis; metaphoricè verò de hominibus est ferire, percutere; Av. Occurrit in fut. kal, 3. f. m. cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**, sed in pausa cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**; sic, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** vel **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornu ferierit, Exod. 21. 28, 31, 32. In Piel **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** idem, cornibus petiit, seu percussit; Av. prout occ. in part. Piel, f. m. sic, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornupetentem, Dan. 8. 4. & in fut. Piel, occ. in 2. & 3. f. m. ut & in 1. pl. & 2. pl. m. ut seq. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornu feriet, 1 Reg. 22. 11. 2 Chron. 18. 10. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornu feriet, Deut. 33. 17. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornu feriemus, Psal. 44. 6. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornu ferietis, Ezech. 34. 21. In hithpael, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** confligere; Bu. vel **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** fecit se impingere in alios; Av. q.d. arietavit; Cocc. prout occ. in fut. hithp. 3. f. m. loco seq. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** confliget, Dan. 11. 40. Atque inde No. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cornupeta, petulus; semper feriens cornibus, Pag. Bu. Av. &c. prout occ. locis seq. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** petulus, Exod. 21. 29, 36. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** inde, ut quibusdam placet, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**, i.e. falx: sed de hoc vide Rad. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**; Av. Bu. Conc.]

Rad. 18. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est, manu pulsare musicum aliquid instrumentum, inquit R. D. Pag. Bu. &c. sicut **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est, ore canere; unde Psal. 68. 26. utrumque ponitur: prevene-

runt **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cantantes, seu cantores, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** (in forma scil. pl. m. part. ben. kal, à sing. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsans, &c.) postea pulsantes, aut pulsatores: nam post illos qui ore canebant, erant pulsantes musica instrumenta; Pag. Significat enim hæc Rad. Chordas manu aut digitis movere, & pulsare, ut symphoniam, & sonum seu concentum edant: artificioso movere instrumentum musicum, seu ludere instrumentum musico; Merc. Modulatus est, &c. Accipitur tam de voce humana quàm de organis & instrumentis lætitiā excitantibus; Av. In loco autem cit. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est part. vel potius nomen participiale pl. m. pulsatores, fidicines; Bu. Lex. In piel. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** idem; pulsare instrumentum musicum; Bu. man. lufit ingeniose in musicis instrumentis; Av. prout occ. in præt. piel, 3. f. m. cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** conv. praf. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & pulsabit, 1 Sam. 16. 16, 23. & in part. piel, f. m. occ. simpl. & cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** dem. praf. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsans, pulsator, 1 Sam. 16. 16. 18. 10. 19. 9. 2 Reg. 3. 15. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsator, 2 Reg. 3. 15. ut & in Infin. piel, occ. simpl. & cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** praf. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsare, 1 Sam. 16. 18. Psal. 33. 3. Isa. 23. 17. Ezech. 33. 32. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** juxta pulsare, 2 Reg. 3. 15. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsando, 1 Sam. 14. 17. In fut. piel, 3. f. m. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsabit: unde in 1. pl. fut. piel est, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsabimus, Isa. 38. 20. Atque inde nominā, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** f. pulsatio fidium, pulsatio musica, modulatio; Pag. Bu. Concentus, harmonia, carmen, &c. Av. Occurrit in forma constr. pro forma absoluta, sic, Psal. 61. 1. in titulo, victori **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** על super neginath, aut super instrumentum aliquod musicum sic appellatum; vel super pulsationem; & ponitur pro **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**; Thau enim ponitur vice He, ut inquit R. D. Hieron. super organum; 70. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**, i.e. in hymnis. Targum super **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** laudem aut laudes; Pag. super pulsationem, vel in pulsatione fidium; Bu. Lex. Super carmine (instrumenti scil. musici) Av. super fidibus; Cocc. Ad pulsationem; Cev. Quia David dedit uni e cantoribus Psalmum hunc ad pulsandum illum; Pag. Sed occ. etiam cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** Aff. cui ult. etiam **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est praf. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsationis mez, Ps. 77. 7. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** pulsatio eorum, Job. 30. 9. Lam. 3. 14. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** à pulsatione sua, Lam. 5. 14. & in forma pl. f. occ. cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** praf. ut & cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם**, & in pausa **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** Aff. cui priori **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** cop. & alteri **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est seq. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & pulsationes, Psal. 69. 13. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** in pulsationibus, pulsationibus instrumentis, Psal. 4. 1. 6. 1. 54. 1. 55. 1. 67. 1. 76. 1. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** & pulsationes meas, Isa. 38. 20. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** in pulsationibus meis, Hab. 3. 18. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. prapofito, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** fidem, Pag. Bu. modulatio, carmen, canticum; Av. cantilena, Cocc. In forma constr. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** inde cum **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** Aff. est, **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** modulatio istorum, Lam. 3. 63.

Rad. 19. **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est tangere, attingere, contingere, peringere; item pervenire, appropinquare; item lædere, percutere, flagellare; vel, plagis afficere; Pag. Bu. &c. prævenit attingendo; item, attingit cum læsione, attingit durè absque omni misericordia: unde interpretes sæpe verterunt pro percutere & flagellare; ut cūm flagellum aut plaga attingit aliquid; Av. Generaliter **וַיִּשְׁלַבְדֵּם** est tangere, vel in bonum, vel in malum: unde in Pihel, auctā significatione, est, vulnerare, percutere, cum Accusativo: quo significato & in kal invenitur: unde in Niphal est, cædi, percuti. Pro tangere plerumque construitur cum Beth. In Hiphil est, peringere, Latine pervenire, & interdum in kal. Invenias & in kal

cum nudo Accuf. constructum; item cum ננ vel נע; Item cum נע, sed tunc magis est attingere, assequi, pertingere. Quum sumitur pro vulnerare, est idem penè cum sequenti ננ. Sed propriè tunc vehementiorem tactum, quo quis læditur, significat, i. e. percussionem, &c. Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo significata habet. 1. Est, tangere; percutere; &c. & sic occ. in præf. kal, 3. f. m. & f. simpl. & cum ! conv. præf. utriusque, נננ retigit, Gen. 32. 32. 1 Sam. 10. 27. Isa. 6. 7. Jer. 4. 18. 51. 9. Mich. 1. 9. נננ & tanget, Hag. 2. 12. נננ tangit, pertingit, Jud. 20. 41. 1 Sam. 6. 9. Job. 19. 21. Dan. 10. 10. נננ & pertigerit, Jer. 4. 10. & in 3. pl. præf. kal, נננ sed occ. in pausa cum cametz penult. sic, נננ attingunt, pertingunt, Isa. 16. 8. Jer. 48. 32. Hof. 4. 2. & in 1. pl. præf. kal, נננ vel נננ, prout occ. cum א Aff. נננ retigimus te, Gen. 26. 29. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & dem. præf. נננ tangens, Num. 31. 19. 1 Reg. 19. 5. Dan. 8. 5. 9. 21. 10. 16. Zach. 2. 12. נננ & tangens, Lev. 11. 37. נננ tangens, Gen. 26. 11. Exod. 19. 12. 29. 37. 30. 29. Lev. 11. 24. 26. 27. 31. 39. 15. 10. 19. 21. 22. 27. Num. 19. 11. 13. 18. Prov. 6. 29. Am. 9. 5. Zac. 2. 8. Item cum א præf. est, נננ & tangens, Lev. 15. 7. 22. 4. Num. 19. 21. & in forma pl. m. ben. kal, occ. cum א dem. præf. נננ attingentes, Jer. 12. 14. In sing. f. ben. kal, נננ attingens, f. &c. sed occ. in forma cum duplici pathach ante Thau; idque simpl. & cum א dem. præf. נננ pertingit, Jud. 20. 34. 1 Reg. 6. 27. נננ attingens, Num. 19. 22. Item in forma pl. f. kal est, נננ attingentes, 1 Reg. 6. 27. In Infin. kal, occurrit, cum א cop. præf. נננ & attingere, Exod. 19. 12. prout etiam occ. plenè cum א præf. sic, נננ attingere, Gen. 20. 6. Jos. 9. 19. Job. 6. 7. sed cum א & א præf. defectivè abique Nun 1. Rad. & cum Thau ejus compensativo in fine post duplex pathach; sic, נננ juxta attingere, Ezech. 17. 10. נננ attingere, 2 Sam. 14. 10. sed cum affixis in forma plena Infin. kal, נננ, cholem transp. & mutatur in cametz chatuph, ut cum א & א Aff. cui ult. etiam א est præf. sic, נננ attingere te, Ruth. 2. 9. נננ in attingere cum, Lev. 15. 23. In Imper. kal, f. m. forma plena est נננ vel נננ: sed occ. defectivè abjecta Nun 1. Rad. idque simpl. & cum א cop. præf. נננ tange, Pl. 144. 5. נננ & tange, Job. 1. 11. 2. 5. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. & cum א cop. & 1 conv. præf. ut seq. נננ tanget, Lev. 5. 3. 6. 11. 20. 7. 19. Lev. 15. 5. 11. 12. 22. 5. Num. 19. 16. 22. 2 Sam. 23. 7. Job. 5. 19. Plal. 104. 32. Hag. 2. 13. נננ & tetigerit, 2 Sam. 5. 8. נננ & tetigit, Gen. 32. 25. Jud. 6. 21. 1 Reg. 19. 7. 2 Reg. 13. 21. Ezr. 3. 1. Neh. 7. 73. Job. 1. 19. Dan. 8. 18. 10. 18. Jon. 3. 6. In 3. f. fut. kal, occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. cui priori formæ א conv. est præf. נננ vel נננ tanget, attinget, Exod. 19. 13. Lev. 5. 2. 7. 21. 12. 4. 22. 6. Job. 4. 5. נננ & attingit, tetigit, 1 Reg. 6. 27. Esth. 5. 2. prout etiam in 2. pl. m. occ. idem cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. sic, נננ vel נננ attingatis, Gen. 3. Lev. 11. 8. Num. 16. 26. Deut. 14. 3. 1 Chron. 16. 22. Plal. 105. 15. Isa. 52. 11. Lam. 4. 15. & in 3. pl. m. fut. kal est, נננ attingent, Num. 4. 15. Lam. 4. 14. In hiphil, נננ invenitur transit. & intransit. quanquam, inquit R. D. si subtiliter expendis, consideraverisque, omne hiphil est transitivum; Pag. Intransitivum ergo est propriè, cum significat quod Latine dicitur appetere, de tempore; ut appetit dies vel hora, & id genus: item cum in uni-

versum est pertingere. Aliàs transitivum est, pro perducere, facere pervenire, admove, &c. Merc. Cev. נננ pertingere fecit, admovit, conjunxit: item deturbavit, dejecit: & intransitivè, pervenit, obvenit, obtigit, pergit; Bu. Lex. Constructur autem in hiphil cum ננ, נ, נע, נע, & נע; Av. Occurrit autem in præf. hiph. 3. f. m. locis seq. נננ pervenire fecit, pertingit, pervenit, advenit, 2 Chron. 28. 9. Esth. 9. 1, 26. Cant. 2. 12. Isa. 25. 12. Lam. 2. 2. Ezech. 7. 12. Item in 2. f. m. præf. hiph. occ. simpl. sed in 1. sing. cum א conv. præf. & א Aff. נננ pervenisti, Esth. 4. 14. נננ & pertingere faciam cum, Ezech. 13. 14. ut & in 3. pl. præf. hiph. occ. simpl. & cum א conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum א conv. præf. נננ advenerunt, pervenerunt, Esth. 6. 14. Pl. 88. 4. נננ & pertingunt, Eccl. 12. 1. נננ & admovebitis, Exod. 12. 22. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum א præf. sic, נננ pertingens, Gen. 28. 12. 2 Chron. 3. 11, 12. Esth. 4. 3. 8. 17. Eccl. 8. 14. Dan. 8. 7. נננ obtingit, Eccl. 8. 14. & in forma pl. m. absol. נננ conjungentes, &c. sed occ. in forma pl. m. conftr. sic, נננ conjungentibus, Isa. 5. 8. Item in forma f. f. part. hiph. נננ vel נננ: sed occ. in forma cum duplici pathach ante Thau; sic, נננ pertingens, 2 Chr. 3. 11. In Infin. hiph. occ. cum א præf. ut & cum א, Aff. sic, נננ & in adveniando, Esth. 2. 12, 15. נננ pervenire nos, 1 Sam. 14. 9. In fut. hiph. 3. f. m. occ. plenè, simpl. & cum א cop. præf. נננ attinget, Job. 20. 6. Isa. 8. 9. Zac. 14. 5. נננ & perveniet, Dan. 12. 12. sed cum א conv. præf. occ. defectivè cum pathach, abque jod hiph. in ult. sic, נננ & admovit, Isa. 6. 7. Jer. 1. 9. & rursus plenè cum jod hiph. ante נננ, Aff. sic, נננ dejiciet eam, Is. 26. 5. & in 3. f. simpl. & cum א conv. præf. נננ pertigerit, assequatur, Lev. 5. 7. נננ & abjecit, Exod. 4. 25. & in 3. pl. fut. hiph. occ. plenè, simpl. & cum א conv. præf. נננ & abjecit, Plal. 32. 6. Isa. 30. 4. נננ & pertingunt, Plal. 107. 18. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est, plagis afficere, laderè, &c. Vide ad initium Rad. & sic occurrit in part. pahul kal, f. m. sic, נננ plagâ affectus, Plal. 73. 14. Isa. 53. 4. In Niphal, נננ percuti, Bu. vel, percussus est à seipso; Av. unde à 3. f. m. fut. niphal. נננ plagis afficietur, Occ. in 3. pl. m. cum א conv. præf. נננ & plagis affecti sunt, Jos. 8. 15. In Piel, נננ percussit, plagâ affectit, Eu. q. d. attigit graviter: i. e. percussit aliquâ plagâ; Av. & occ. in 3. f. m. præf. piel, cum א Aff. & in 3. f. m. fut. piel, cum א conv. præf. נננ plagâ affectit eum, 2 Chr. 26. 20. נננ & plagis affectit, Gen. 12. 17. 2 Reg. 15. 5. In pual, נננ plagis affectus est; unde in fut. Pual, à 3. f. m. נננ plagis afficietur, occ. in 3. pl. m. cum cametz pro Scheva penult. ob pauam; נננ plagis afficietur, Pl. 73. 5. Atque inde nomen נננ m. plagâ, percussio, Pag. Bu. læsio animi vel corporis, vel etiam rei inanimatæ; Merc. afflicto, macula, plagâ & afflictiones: item pro flagello & læsione; Av. Occurrit autem simpl. cum sægol, sed in pausa cum cametz penult. locis seq. נננ vel נננ plagâ, Ex. 11. 1. Lev. 13. 3, 9, &c. 10. 1. 14. 3, 32, 34, 35. Deu. 17. 8. 21. 8. 1 Reg. 8. 37. 38. 2 Chr. 6. 28. Pro. 6. 33. cui formæ cum sægol א cop. præf. נננ & plagâ, Pl. 91. 10. sed sæpius occ. cum א dem. præf. idq. ante utramque formam, locis seq. נננ vel נננ plagâ, Lev. 13. 3, 4, 5, &c. 19. 1. 14. 36, 37, 39, 44, 40, 43, 48. sed occ. etiam cum א, א, א, א & א præf. formæ cum sægol; ut seq. נננ & plagâ, Lev. 13. 58. נננ in plagâ, Deut. 24. 8. נננ in plagâ, Lev. 13. 3, נננ sicut plagâ, Lev. 14. 35. נננ ad plagam, Lev.

Lev. 13.2. ננץ & inter plagam, Deut. 17.8. Item occ. etiam cum ננץ, & א Aff. murando pro more primum sagum in chirek & alterum in Scheva ante Aff. sic, ננץ plagæ meæ, Psal. 38.12. ננץ plagam tuam, Psal. 39.11. ננץ plaga ejus, plagam suam, Lev. 13.44. 2 Chron. 6.29. & in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum ננץ præf. ut & in forma pl. m. constr. cum ננץ præf. ut seq. ננץ plagæ, Gen. 12.17. ננץ & plagis, Psal. 89.33. ננץ & plagis, 2 Sam. 7.14. De hoc autem verbo in 1. signific. unus aut ter locus notandus; viz. Num. 4.15. ex fut. kal, & non ננץ tangent sanctitatem, &c. Pag. i.e. rem sanctam, Deoque consecratam; Pag. hic autem falluntur qui credunt, Isa 65.23. non ננץ laborabunt in vanum: esse ab hac Rad. ננץ, non frustra attingent, uxores, sc. quia mox verbum pariendi sequitur: sed tunc fuisset dagesch in Gimel. Deest autem Metheg in ננץ inter scil. chirek & scheva, pro ננץ, quod loco primæ radicalis omittitur, ut & alias, ponitur; Merc. Item, Lev. 5.7. ad fut. hiph. & si non ננץ ננץ ננץ sic exp. & si non attingere fecit manum suam, sufficientiam pecoris; Pag. Verum non ita recte potest exponi, cum verbum sit æm. etsi ita Kimchi resolvat, si non pervenire fecerit manum suam ad substantiam ex qua compareret ovem. Sed malim intransitivè, si non eò pervenerit ipsius manus, i.e. si non eò usque sit dives, ut satis esse possit ad habendam ovem. Alii, si non attingere fecerit manus ejus, ipsum scil. sufficientiam ovis; quod non displicet; Merc. Cev. Hieron. si autem non potuerit offerre pecus; Pag. si non attingat, i.e. assequatur, manus ejus, quanti est ovis; Cocc. Item Exod. 4.25. ננץ & tangere fecit pedes ejus, Pag. i.e. admovit, vel adhibuit ejus pedibus; Merc. Hieron. tetigitque pedes ejus. Sed prior est germanior lectio, cum sit verbum propriè transitivum; unde R. Sal. exp. & projecit eum ante pedes ejus; i.e. ipsius Mose. Targum, appropinquare fecit ante illum; Pag.

Rad. 20. ננץ est, percutere; cædere ad mortem, & interdum, citra mortem: item impellere; impingere, offendere, &c. Pag. Bu. verberavit, plagâ affectit, item offendit, impiget; Bu. Lex. Consternavit, ad internecionem percussit, cecidit: proprie ad corpus refertur quando illud percussum corruit. Cogn. cum ננץ succidit, præcidit; sed hoc tantum accipitur de inanimatis; illud verò de animatis; Av. Sed plus est quàm consternare; nam imperum & depulsionem notat: cum verbum præcedens sæpe sit, Levius tangere, & citra offensam, quam hoc verbum includit; Merc. Occurrit autem in præf. kal 3. f. m. simpl. & cum ננץ cop. præf. ut & cum ננץ & א Aff. ut & in 3. pl. cum ננץ cop. vel conv. præf. ננץ percussit, 2 Chron. 13.15. ננץ & percussit, Isa. 19.22. ננץ percussit nos, 1 Sam. 4.3. ננץ percussit eum, 2 Chron. 21.18. ננץ & percusserint, Ex. 21.22. & in part. ben. kal. f. m. est, ננץ percussus, Exod. 7.27. 2 Chron. 21.14. In Infin. kal, occ. simpl. cum cametz penult. sed cum ננץ præf. cum scheva penult. sic, ננץ percussit, Isa. 19.23. ננץ percutere, ad percutiendum, Exod. 12.23. Item cum ננץ Aff. cholem transp. & mut. in cametz chatuph post ננץ præf. sic, ננץ in percutere eum, Exod. 12.27. In fut. kal, occ. in 1. sing. simpl. & cum ננץ conv. præf. ut & in 2. f. m. simpl. sic, ננץ percussit, Ps. 89.24. ננץ & percussit, Jos. 24.5. ננץ percutias, offendas; impingas, Ps. 91.12. Prov. 3.23, & in 3. f. m. fut. kal, occ. itidem simpl. & cum

1 conv. præf. ננץ percutiet, Exod. 21.35. ננץ & percussit, Exod. 32.35. Jud. 20.35. 1 Sam. 25.38. 2 Sam. 12.15. 2 Chron. 14.11. cui ult. ננץ est etiam Aff. ננץ & percussit eum, 2 Chron. 13.20. Item cum ננץ Aff. est, ננץ percutiet eum, 1 Sam. 26.10. In Niph. ננץ cæsus, plagâ affectus fuit; Bu. Lex. Av. Construitur cum ננץ; Av. & occ. in præf. niph. 3. f. m. sic, ננץ percussus esset, 2 Sam. 10.15. In 3. pl. præf. niph. occ. cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. & in 2. pl. m. occ. cum ננץ conv. præf. ננץ percussus fuerunt, 2 Sam. 10.19. 1 Chron. 19.16, 19. ננץ percuterentur, Jud. 20.36. ננץ & cædemini, Lev. 26.17. In part. niph. occ. in sing. & pl. m. sic, ננץ percussus, Deut. 28.25. Jud. 20.39. ננץ percussus, Deut. 28.7. Jud. 20.32. Item in Infin. Niph. occ. in forma non multum usitata, viz. absque He nota Infin. niph. & cum Nun 1. Rad. cum chirek ante dagesch in 2. Rad. & vau cholem in ult. ante 3. Rad. vel est forma Infin. composita ex kal & niph. sic, ננץ percutiendo, Jud. 20.39. sed cum ננץ præf. occ. in Infin. niph. juxta morem; sic, ננץ in percuti, 1 Reg. 8.33. In fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. & cum ננץ conv. præf. ננץ percutietur, 2 Chron. 6.24. ננץ & cæsus fuit, 1 Sam. 4.2, 10.2 Sam. 2.17. 2 Reg. 14.12. 2 Chron. 25.22. & in 2. pl. m. fut. niph. occ. simpl. sic, ננץ percutiamini, Num. 14.42. Deut. 1.42. sed in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum ננץ conv. præf. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. sic, ננץ & percussus fuerunt, 1 Sam. 7.10. 2 Sam. 18.7. ננץ idem, 2 Chron. 20.22. In hithpael ננץ ננץ ננץ, offendi, Bu. consternavit seipsum impingendo; Av. unde in fut. hithpael 3. f. m. ננץ ננץ percutietur, &c. occ. in 3. pl. m. sic, ננץ ננץ ננץ percutiantur, Jer. 13.16. Atque inde nomina, i. ננץ m. plaga, percussio, Pag. Bu. clades, strages, quæ etiam internecionem notet; Merc. plaga interitus; Av. prout occurrit simpl. & cum ננץ dem. præf. viz. ante cametz in pausa, sed ante sagol penult. extra pausam; ut seq. ננץ plaga, Ex. 12.13. 30. 12. Num. 8.19. Isa. 8.14. ננץ plaga, Num. 17.11. ננץ plaga, Num. 17.12. Jos. 22.17. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. præpos. viz. ננץ f. idem cum præced. plaga consternans aliquem, cædes, strages, &c. Av. Occurrit simpl. locis seq. ננץ plaga, 1 Sam. 4.17. 1 Sam. 6.4. 2 Sam. 17.9. 2 Chron. 21.14. Psal. 106.29. cui etiam ננץ, ננץ, ננץ & ננץ sunt præf. ut seq. ננץ plaga, Num. 17.13. 25.5, 18.19. 31.16. 2 Sam. 18.7. 24.21. 25. 1 Chron. 21.22. Psal. 106.30. Zach. 14.12, 18. ננץ & plaga, Num. 17.15. ננץ plaga, Num. 14.37. 17.14. 25.9. Ezech. 24.16. ננץ sicut plaga, Zac. 14.15. ננץ ad plagam, 1 Chron. 21.17. & in forma f. f. constr. est, ננץ plaga, Zach. 14.15. Item in forma pl. f. occ. cum ננץ Aff. sic, ננץ plagas meas, Exod. 9.14.

Rad. 21. ננץ est, fundere, diffundere; defluere, decurrere; Pag. proprie significat, cum impetu defluere; effundi. Nam in Niph. usitatum est; & in Hiphil. effundere facere, decurrere. Sunt qui, ננץ, ננץ, ננץ & ננץ conferentes, putent proprie esse, attrahere: unde huc reducant ruminandi verbum; quod fit attractione cibi ad os, Lev. 11.17. de quo supra in ננץ; Merc. In fut. kal, ננץ refluere fecit; vide in Rad. ננץ; Cev. ננץ extraxit, defluxit extractus, diffudit, decurrit. Cogn. cum ננץ ruminavit, attrahendo cibum; & cum ננץ traxit ferram secundum. Hinc per Aphæresin 1. Rad. est Latium, curro, decurro. In kal est, traxit, attraxit; prout occ. in 3. f. m. fut. kal, Lev. 11.7. & ipsa (sus) ruminacionem

habet, non **יָבֵר** trahet, immunda sit, &c. Av. qui hoc hic locat in kal. Apud reliquos verò non occurrit nisi in Niphal, **יָבַר** defluxit, diffuxit; diffudit vel effudit se, perfusus fuit; Bu. Lex. extractus fuit ut diffuat; Av. manavit; ut infrà, ex Psal. 77. ו. לִיכָה מַנּוּי לַיָּמַי manus mea noctu **יָבַר** trahabatur, & quasi manabat, & non intermittebat; i.e. manus me premens pergebat & perseverabat me premere, ut annis manans; Cocc. manus mea, vel potius plaga mea, juxta R.D. defluxit, seu diffudit se, & non quiescit, pro quievit. Hieron. manus mea nocte extenditur; Pag. manus mea perfusa; Bu. Lex. extracta est; Av. &c. Occurrit autem ordine Conc. in 3. f. f. præt. niph. sic, **יָבַר** defluxit, diffudit se, Psal. 77. 3. Lam. 3. 49. In part. niph. à f.m. **יָבֵר** defluens, &c. occ. in forma pl. m. cum **יָבֵר** dem. præt. **יָבֵר** diffuentes, 2 Sam. 14. 14. Item in forma pl. f. part. niph. **יָבֵר** defluunt; Bu. defluentes; Pag. Job. 20. 28. migrabit proventus domus ejus, **יָבֵר** detracta in die iræ suæ; Av. diffuentia, in die iræ ejus, seil. sunt, i.e. omnia defluunt; Cocc. demigrat proventus domus ejus, defluunt (omnia) in die iræ illius, i.e. stillant & defluunt velut aqua; Jun. In hiphil, **יָבַר** diffuere fecit, fudit, Bu. Lex. Av. traxit; vel neutraliter, effusus est, Av. dilabi fecit, effudit; Cocc. Occurrit in præt. hiph. i. f. cum **יָבַר** conv. præt. sic, **יָבַר** & faciam ut defluant, Mic. 1. 6. In Imper. hiph. i. m. **יָבֵר** fac diffuere, vel dilabi, effunde, &c. Sed cum **יָבַר** cop. præt. & **יָבַר** Aff. occ. defectivè cum chirek tantum absque jod penult. **יָבַר** & fac ut defluant, Jer. 18. 21. In fut. hiph. **יָבֵר**, &c. fundet, fundes, &c. sed cum **יָבַר** conv. occ. in 2. & 2. f. m. cum Tzere in ult. pro chirek magno, sic, **יָבֵר** & fudit, Psal. 75. 9. **יָבֵר** & fecisti diffuere, Ezech. 35. 5. & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum kibbutz pro schurek ante **יָבֵר** Aff. sic, **יָבֵר** & facient diffuere eum, Psal. 63. 11. In hophal, **יָבַר** profusus, diffusus fuit; unde in part. hoph. à f. m. **יָבֵר** diffusus, manans, &c. occ. in forma pl. m. sic, **יָבֵר** profusa, diffusa, Mic. 1. 4. Atque hinc nomen **יָבַר** Av. vel **יָבַר** m. Bu. Merc. fluxus, alveus, juxta Ab. Ezram; Bu. Lex. tractus, i.e. aqua ductus, rivus unde trahitur flumen; Av. prout occ. Job. 28. 4. erupit, pro erumpit, torrens, **יָבַר** ex tractu, i.e. ex rivo unde trahitur, vel ex fluxu suo & alveo; Merc. ex tractu, i.e. ex scaturigine seu aqua ductu; Av. juxta alios verò est part. ben. kal. à **יָבַר**, & exp. accola, peregrinans, habitans; Bu. Lex. ad quam Rad. referendum hoc est potius. & ibi vide; Merc. Cocc.

Rad. 22. **יָבַר** est, appropinquare, accedere: Pag. Bu. Av. Item, cecessit; Bu. Lex. cogn. cum **יָבַר**, i.e. palparit: nam palpantes solent accedendo & tangendo sentire ne offendantur & ruant. In kal usurpatur tantum in Infinitivo, Imperativo & Futuro; reliqua verò tempore ex passiva forma sunt petenda. Construitur cum **יָבַר**, & **יָבַר**; Av. Latius patet quam **יָבַר**, quod proprie est appropinquare: unde non solum cum **יָבַר** huc; sed & cum **יָבַר** ultra, seu illuc, construitur. Sunt & qui procedere loco, exponant, Isa. 49. 20. Merc. In Infinitivo, forma plena esset **יָבַר**, vel **יָבַר**; & accedere appropinquando, &c. Sed occ. in forma defectiva absque Nun 1. Rad. & cum duplices **יָבַר** ante Thau compensativum Nun abjecti; idque cum **יָבַר**, & **יָבַר** præt. ut seq. **יָבַר** in accedere, Num. 8. 19. **יָבַר** accedere, Jud. 20. 23. Jer. 30. 21. **יָבַר** & accedere, Ezech. 44. 13. **יָבַר** accedere, Ex. 34. 30. Item occ. etiam hæc forma in In-

fin. kal, mutando, pro more, prius **יָבַר** in chirek, & alterum in Scheva ante **יָבַר** & **יָבַר** Aff. cui ult. etiam **יָבַר** est præt. sic, **יָבַר** accedere eum, Gen. 33. 3. **יָבַר** in accedere eos, Exod. 28. 44. 30. 2. Num. 4. 19. In Imper. kal, plenè esset **יָבַר** vel **יָבַר**: sed occ. f. m. defectivè abjecta 1. Rad. Nun, idque vel in **יָבַר**, vel in pathach; sic, **יָבַר** accede, secede, Gen. 19. 9. **יָבַר** accede, 2 Sam. 1. 15. sed occ. etiam cum Scheva penult. ante **יָבַר** parag. sic, **יָבַר** accede, Gen. 27. 21, 26. Isa. 49. 20. & in pl. m. Imper. kal, occ. vel cum Scheva, vel cum cholem penult. cui formæ priori **יָבַר** cop. est etiam præt. ut & in forma f. f. cum cholem penult. ut seq. **יָבַר** accedite, Gen. 45. 4. 1 Reg. 18. 30. **יָבַר** accedite, Jof. 3. 9. 1 Sam. 14. 40. 2 Chron. 29. 31. **יָבַר** & accedite, Jer. 46. 3. **יָבַר** accede, Ruth. 2. 14. In fut. kal, 2. f. m. est, **יָבַר** accedas, Isa. 65. 5. & in 3. f. m. fut. kal, occ. in pathach, sed in pausa cum camerz penult. in ult. sic, **יָבַר** vel **יָבַר** accedet, Exod. 24. 14. Lev. 21. 21, 23. Psal. 91. 7. Isa. 50. 8. cui priori formæ **יָבַר** conv. est præt. locis seq. **יָבַר** & accessit, Gen. 18. 23. 27. 22. 27. 29. 10. 44. 18. Jud. 9. 52. 1 Sam. 9. 18. 17. 16. 40. 30. 21. 2 Sam. 10. 13. 1 Reg. 18. 21, 36. 20. 22. 28. 22. 24. 2 Reg. 4. 27. 1 Chron. 19. 14. 2 Chr. 18. 23. & in 3. f. f. m. conv. præt. **יָבַר** & accessit, Gen. 33. 7. & in 2. pl. m. occ. cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. sic, **יָבַר** accedatis, Exod. 19. 15. **יָבַר** acceditote, Ezech. 9. 7. Item in 3. pl. m. fut. piel, occ. cum Scheva, vel in pausa cum camerz penult. sic, **יָבַר** vel **יָבַר** accedent, Exod. 24. 2. Job. 41. 8. Isa. 41. 1. Ezech. 44. 13. Joel. 4. 9. cui priori formæ **יָבַר** conv. est etiam præt. locis seq. **יָבַר** & accesserunt, Gen. 19. 9. 43. 19. Num. 32. 16. Jof. 8. 11. 14. 6. 21. 1. 1 Reg. 18. 30. 2 Reg. 2. 5. 5. 13. Ezech. 4. 2. Jer. 42. 1. prout etiam alteri formæ cum camerz penult. loco seq. **יָבַר** & accesserunt, Gen. 45. 4. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. cum **יָבַר** conv. præt. & **יָבַר** pro **יָבַר**, in fine; sic, **יָבַר** & accesserunt, Gen. 33. 6. In Niphal, **יָבַר** accedere justus fuit; Bu. adductus est à seipso, i.e. accessit. Usurpatur tantum in præt. & part. niph. reliquis temporibus caret; nam illa in activa voce usurpatur neutraliter; Av. occ. autem in præt. niph. 3. f. m. simpl. & cum **יָבַר** conv. præt. ut & in 3. f. f. cum **יָבַר** conv. sic, **יָבַר** accedere justus, adductus est, appropinquavit, accessit, Gen. 33. 7. Exod. 20. 21. 1 Reg. 20. 13. Isa. 29. 13. **יָבַר** & accedet, Exod. 24. 2. Deut. 20. 2. Jer. 30. 21. Am. 9. 13. **יָבַר** & accedet, Deut. 25. 9. & in 3. pl. præt. niph. occ. simpl. & cum **יָבַר** conv. præt. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. **יָבַר** accesserunt, Exod. 34. 32. 1 Sam. 7. 10. Ezech. 9. 1. **יָבַר** & accedent, Deut. 21. 5. 25. 1. **יָבַר** & accessistis, 2 Sam. 11. 20, 21. In part. niph. à f. m. **יָבֵר** accedens, &c. occ. in forma pl. m. cum **יָבֵר** dem. præt. **יָבֵר** accedentes, Exod. 19. 22. In hiphil, **יָבַר** accedere fecit, vel iussit; attulit, obtulit; adduxit, admovit, stitit; Bu. Lex. appropinquare fecit, i.e. adduxit, attulit; Av. In hiphil est, facere accedere, h. est, afferre, vel adducere rem vel personam; admove, adhibere, applicare: & in sacrificiis, per offerre veri solet: & dicitur etiam de sermone, Isa. 45. ubi simul eum verbo **יָבַר** nunciandi, vel indicandi ponitur; etsi Kimchi ad personam refert. Sed idem etiam invenies, Isa. 41. ubi utrumque etiam verbum conjungitur; Merc. Occurrit autem in præt. hiph. 3. f. m. cum **יָבַר** cop. vel conv. præt. & **יָבַר** Aff. ut & in 3. pl. & 2. pl. m. simpl. ut seq. **יָבַר** & **יָבַר** accedere fecit, stitit eum, sistet eum, Exod. 21. 6. **יָבַר** & **יָבַר** & admovebit illum, Lev. 2. 8. **יָבַר** adduxerunt, 2 Sam. 17. 29. **יָבַר** obtulistis,

Am. 5.25. In part. hiph. f. m. cum ¹ cop. praf. est, וּמְנִישִׁי e-
tiam offerentem, Mal. 2.12. & in pl. m. part. hiph. occ. in
forma absol. vel plenè cum jod, hiph. vel defectivè cum
chirek tantum penult. & in forma pl. m. constr. plenè; sic,
וּמְנִישִׁי vel וּמְנִישִׁים offerentibus, 1 Reg. 4.21. 2 Reg. 4.
5. Mal. 1.7. וּמְנִישִׁים offerentes, Mal. 3.3. In Imper. hiph.
f. m. וּמְנִישִׁי occ. cum ¹ parag. vel defectivè cum chirek
tantum, vel plenè cum jod penult. & in forma pl. m. ple-
nè; ut seq. וּמְנִישִׁי admove, Gen. 27.25. וּמְנִישִׁי admo-
ve, 1 Sam. 14.18. 23.9. 30.7. 2 Reg. 4.6. וּמְנִישִׁי admo-
vete, 1 Sam. 13.9. 14.35. 15.32. 16.41.21. cui etiam
formæ pl. m. ¹ cop. est praf. וּמְנִישִׁי & admove, Isa.
45.21. In fut. hiph. 3. f. f. est, וּמְנִישִׁי appropinquabit, Am.
9.10. & in 3. f. m. fut. hiph. וּמְנִישִׁי; sed occurrit
cum Tzere in ult. & cum ¹ conv. praf. ante mac-
caph, cum sægol in ult. sed absque Maccaph oc-
currit vel cum Tzere, vel cum pathach in ult. ut
seq. וּמְנִישִׁי admovebit, Job. 40.19. וּמְנִישִׁי & admovit, Gen.
27.25. וּמְנִישִׁי & admovit, applicuit, Gen. 48.10. 13. Lev.
8.14. 1 Sam. 30.7. וּמְנִישִׁי & admovit, Jud. 6.19. prout eti-
am in 3. f. f. cum ¹ conv. praf. occ. cum Tzere in ult. sic,
וּמְנִישִׁי & admovit, 1 Sam. 28.25. 2 Sam. 13.11. & in 2. pl.
m. fut. hiph. occ. simpl. & cum Nun parag. add. cui etiam
ult. ¹ conv. est praf. sic, וּמְנִישִׁי offertis, Mal. 1.8. וּמְנִישִׁי
offertis, Mal. 1.8. וּמְנִישִׁי offertis, Am. 6.3. Item in 3.
pl. m. occ. simpl. plenè; sed cum ¹ conv. praf. vel plenè
vel def. cum chirek tantum absque jod penult. sic, וּמְנִישִׁי
afferant, Isa. 41.22. וּמְנִישִׁי vel וּמְנִישִׁי & obtulerunt, ad-
duxerunt, Exod. 32.6. 1 Sam. 14.35. 2 Chron. 29.23. In
Hophal וּמְנִישִׁי admovi, offeri, Bu. factus est accedere,
i.e. applicatus est; Av prout occ. in 3. pl. praf. hoph. cum
camerz pro scheva penult. ob paulam; sic, וּמְנִישִׁי ad-
moti, 2 Sam. 3.34. & in part. hoph. f. m. est, וּמְנִישִׁי ad-
ductum, oblatum, Mal. 1.11. In hithpael, וּמְנִישִׁי ap-
propinquare, se propè sistere; Bu. fecit se accedere,
i.e. accessit; Av. prout occ. in Imper. hithp. (à f. m.
וּמְנִישִׁי accede, &c.) pl. m. sic, וּמְנִישִׁי appropinquare,
Isa. 45.20. Rad. hæc וּמְנִישִׁי plerumque significans, accede-
re, interdum sensum habet recedendi vel secedendi, &c.
ut Isa. 49.20. וּמְנִישִׁי accede mihi: nempe ad alteram
partem; 70. ποίησόν μοι τόπον, Cocc. vel, cede mihi;
Merc. i.e. propter me; Pag & sic Gen. 19.9. וּמְנִישִׁי
accede ulterius, q.d. abi in malam rem; 70. ἀπόστα
ἐκ ἐμοῦ, Cocc. secede illuc, Bu. Lex. In Hiphil interdum
intransitivè sumitur, ut Am. 9.10. non וּמְנִישִׁי accedet,
neque occurret nobis malum, Cocc. vel, non appropin-
quabit, ut Jonathan vertit, תִּיתִי לֹא-נִתִּי non venit, &c.
Merc.

Rad. 23. וּמְנִישִׁי, cum puncto in sinistro cornu, est exi-
gere, repetere: arctare, coarctare, affligere, premere,
opprimere; Pag. exegit, tributum scil. aut creditum, 2
Reg. 23.35. Item exigendo, vel exactioibus arctavit, af-
flicxit, pressit, Bu. Lex. angustavit exigendo & adigendo
ad solutionem æris alieni, seu ad præstandum serviti-
um aliquid; urfit, exegit, adegit angustando aliquem,
coarctavit, &c. cogn. cum וּמְנִישִׁי accessit: nam exactores
semper accedunt ad debirotos exigendo solutionem.
Hinc Latinum angusto, angustus, angustia; item anxi-
us, anxietas: & Græcè ἀγγαρεύω angario, Av. Verbum
hoc vim includit, adigere, scil. viâ ad solvendum debi-
tum, vel ad aliquid operis faciendum. In N. Test. per

ἀγγαρεύω vertitur, quod noster Interpres Græcizans
angariare dixit: hoc autem verbo in voce passiva, de
Christo ad crucem adducto, Isaias, c. 53. est usus. Con-
struitur cum Accuf. nunc rei, nunc personæ: ut alia
Hebraicè quæ rapere significant; Merc. Est, in genere,
hoc verbum, exigere opus, vel pecuniam; Cocc. Occur-
rit autem ia praf. kal, 3. f. m. loco seq. וּמְנִישִׁי exigebat, 2
Reg. 23.35. sed sæpius occ. in part. ben. kal, quod usur-
patur potius ut nomen participiale: viz. וּמְנִישִׁי angu-
stans, exactor, coarctator, &c. Bu. Av. ἐργαζόμενος,
πράκτωρ, qui laborem vel pecuniam exigit; Cocc. prout
occ. sing. m. simpl. & cum ¹ dem. praf. וּמְנִישִׁי exactor, Job.
3.17. 39.7. Dan. 11.20. Zach. 9.8. 10.4. וּמְנִישִׁי exacto-
ris, Isa. 9.4. ut & in forma pl. m. absol. occ. cum ¹ & ¹ &
praf. וּמְנִישִׁי exactores, Ex. 5.6. וּמְנִישִׁי & ex-
actores, Exod. 5.13. & in forma pl. m. constr. occ. simpl.
& cum ¹ cop. praf. וּמְנִישִׁי Aff. ut & cum ¹ & ¹ Aff. cui
ult. ¹ etiam est praf. ut seq. וּמְנִישִׁי exactores, Exod. 5.
10. 14. וּמְנִישִׁי & exactores tui, Isa. 60.17. וּמְנִישִׁי ex-
act. ejus, Exod. 3.7. Isa. 3.12. וּמְנִישִׁי in exactores
eorum, Isa. 14.2. In fut. kal, 2. f. m. est, וּמְנִישִׁי exiges,
Deut. 15.3. prout occ. etiam in 3. f. m. fut. kal; sic, וּמְנִישִׁי
exiget, Deut. 15.2. unde etiam in 2. pl. m. juxta morem
defectivorum Pe Nun esset וּמְנִישִׁי, sed occ. retento Nun.
1. Rad. & cum cholem pro scheva penult. ob paulam, sic,
וּמְנִישִׁי exigeris, Isa. 58.3. In N. iphal, arctatus, coarctatus,
pressus, oppressus fuit; propriè exactioibus; Bu.
Lex. angustatus fuit; Av. prout occ. in 3. f. m. praf. niph.
simpl. & cum ¹ conv. praf. ut seq. וּמְנִישִׁי arctatus, pressus fu-
it, 1 Sam. 13.6. 14.24. Isa. 29.13. 53.7. וּמְנִישִׁי & arctatus
erit, Isa. 3.5.

Rad. 24. נר m. est, acervus, cumulus, &c. Pag. Bu.
Conc. Plerique cum R. D. referunt nomen hoc ad Rad. נר
ibi vide, Av. Bu. Lex. Cocc. Occ. autem simpl. & cum ¹
pro נר praf. sic, נר cumulus, Exod. 15.8. Jos. 3.13, 16.
Psal. 78.13. Isa. 17.11. נר quasi cumulum, Psal. 33.7.

Rad. 25. נר est נל movere se: & נר elongare
se; ut R. D. inquit Pag. celerem commotionem, seu a-
gitationem denotat. Et intransitivè exp. movere sese,
aufugere, celeriter migrare. Cum נר convenit: sed
differt à נר quod lentum motum significat. Vide
suo loco; Merc. נר vagatus, evagatus est; movit se-
se; erravit, aberravit; fugit, profugit, Bu. Lex. mo-
tus est, dimotus est à seipso. Amotus est fugiendo, &
nonnunquam significat dimoveri in fugam, pro timore;
amotus est à seipso per fugam. Est verbum defectivum
Pe Nun, nutrius significationis, & ponitur absolute vel
cum præp. נר; Av. Significat, fugere, in diversa abire;
Cocc. Occurrit praf. kal, 3. f. f. & 3. pl. m. cum Scheva,
sed in pausa cum camerz penult. sic, נר fugit, Esth.
6.1. Isa. 10.31. נר fugerunt, Psal. 31.12. Isa. 22.3. 33.
3. Jer. 9.9. Hof. 7.13. נר fugerunt, 21.15. Jer. 4.25. Et
in part. ben. kal, sing. m. occ. simpl. & cum ¹ & ¹ praf.
& in forma pl. m. simpl. ut seq. נר vagatur, Job. 51.
23. Prov. 27.8. Isa. 10.14. 16.23. 21.14. נר & vaga-
tur, errat, Nah. 3.17. נר vagantem, Jer. 49.5. נר
vagabundi, Hof. 9.17. & in f. f. ben. kal, נר errans,
movens sese, &c. Sed occurrit in forma cum dupli-
ce sægol ante Thau; sic, נר quæ errat, Prov. 27.
8. In infin. kal, est נר evagari, Psal. 55.8. & in fut.
kal, occ. in 3. f. m. simpl. in cholem, sed in 3. f. f. cum ¹
conv.

conv. præf. cum pathach in ult. ut & in 3. pl. m. cum cholem pro scheva penult. & Nun parag. add. ut seq. נדר fugiat, Nah. 3.7. & fugiebat, Gen. 3.1.40. נדרו fugerunt, Psal. 68.13. In Hiphil, נדר fugavit, Bu. profugavit, removit, Av. Unde in fut. hiph 3. f. m. נדר profugabit, ejicient: & in 3. pl. m. נדרו fugabunt, &c. sed occ. cum chirek & dagefch pro longo vocali tze-re, vel ckirek magno, & cum kibbutz pro schurek ante ה Aff. (pro נדרו) sic, נדרו ejicient eum, Job. 18.18. In Hophal נדר fugari, removeri; Bu. ex qua forma est part. hoph. f. m. (prima scil. radicali Nun, retentâ & dagefchata ex forma Chaldaica; Cocc.) sic, 2 Sam. 23.6. sicut spina נדר amovenda, Cocc. vel remota; i.e. evulsa, pro מדר; Av. ex forma scil. regulari præf. hoph. נדר, remotus est: formâ instar נדר. Sed in fut. hoph. 3. f. m. occ. (quasi à præf. hoph. in alia forma, נדר fugatus est) cum cop. vel conv. præf. sic, Job. 20.8. נדר & fugatur, Bu. & elongabitur (h. e. evanescet; Merc.) sicut visio nocturna. Hieron. tranfiet, &c. Pag. & abiguit; Cocc. & profugabitur. In hac forma hoph. נדר remotus est, profugatus est, deficit Pe Nun; Av. & compeniat per dagefch in 2. rad. Daleth. In Hithpaël, נדר vagum fugere, evagari; Bu. movere sese; Cocc. Occurrit in 3. f. f. præf. hiph. cum conv. præf. sic, נדר & evagabitur, Isa. 24.20. In fut. hiph. à 3. f. m. נדר, vel נדר commovit sese: occ. in 2. f. m. cum camerz in ult. ob pau-sam; sic, נדר commoves te, Jer. 48.27. & in 3. pl. m. fut. hiph. נדרו vagi fugient, Psal. 64.9. Atque inde nomina, נדר motio, commotio, fuga: prout occ. Psal. 55.8. ecce elongarem נדר fugam; sc. meam; Av. qui solus hoc nomen hoc in loco sic statuit, reliqui sumunt pro infin. kal. ut supra: ibi vide. Sed inde est forma pl. m. cum kibbutz pro cholem; significans evagationes, vel commotiones, aut exagitationes, &c. Merc. Cocc. Av. viz. נדרו jaçtationibus, motibus vagis, Job. 7.4. Item, 2. inde etiam no. in alia forma cum Mem heemant. præpositio, מדר, cujus perfectum esset נדר, instar מדר, Pag. prout occ. cum cop. Job. 7.4. נדר & vagatio; Bu. Conc. & elongatio vespere. Licet alii exponunt, & mensum est, scil. cor meum, vespere, quasi à מדר: vel, & mensus est, scil. homo, noctem aut vespere; vel מדר est sicut מדר mensurans, juxta R. Moseh: sed Perutsoł scribit esse Makor, seu infin. à מדר: & mensurando vespere, i.e. longitudinem vespere: Sed R. Levi exp. & mensum est cor meum longitudinem noctis, ob privationem somni; & saturatus sum נדר vagis cogitationibus, donec veniret aurora absque requie, &c. Pag. Cev. nomen autem נדר, quod hic quidam locant, vide sub Rad. נדר.

Rad. 26. נדר est, sponte aliquid elargiri, donare, dare, aut offerre de suo, ut par est; Pag. munificum esse & liberalem, ultrò conferre. Hilaritatem seu alacritatem denotat in elargiendo; Merc. Significat, liberaliter, sponte, voluntarie ad dandum, conferendum, vel offerendum aliquid moveri, seu incitari; Bu. Lex. munificum & spontaneum fecit, promptum & ultroneum reddidit, libere insumpfit, sumptus liberales fecit. Cogn. cum נדר pepulit, impulit, propulit: ille enim dicitur munificus, quem animus suus impellit ad liberalitatem; Av. נדר habet affinitatem cum נדר, sed de

animi impulsione & motu proprio dicitur, Cocc. Est, sponte, spontaneo motu offerre vel dare, sponte moveri; Bu. Conc. prout occ. in præf. kal 3. f. m. Exod. 35.29. Omnis vir & mulier quorum נדר לברם אהם sponte obtulit cor illorum ea; i. e. quorum cor sponte obtulit; Pag. vel potius, quos sponte movit animus ipso- rum; Bu. vel eos sponte excitavit: i. e. qui ex animo obtulerunt, sive, qui ultrò & prompto atque alacri animo, ac sponte suâ ipsi invitati sunt ut conferrent, &c. sic alia expones, quæ cum accus. personæ construitur; Merc. Cev. Omnis vir & mulier, quos spontaneos fecit cor eorum ad offerendum; Av. Quos impellebat cor suum; Cocc. Omnes viri & mulieres, quos sponte movit animus ipso- rum, ad offerendum pro toto illo opere, &c. Jun. In Hithpaël autem etsi hoc verbum intransitive sumatur sæpe, reperitur tamen & transitive cum Accusativo rei: tamen si Kimchi in ea conjugatione transi- tionem non admittit; Merc. Cev. In hoc loco, pronomen, illorum, אהם, quantum attinet ad sensum, redundat: & sic in cæteris hujusmodi locutionibus, ut ibid. vers. 21. in 3. f. f. præf. kal, & omnis נדרו אהו sponte offerebat spiritus ejus illud; Pag. vel, sponte movit eum spiritus ejus; Bu. Lex. quem impellebat spiritus ejus; sic Ovidius, — fert animus; Cocc. & omnis quem spontaneum fecit spiritus ejus; Av. Item in fut. kal, 3. f. m. נדר, vel נדר, sponte movebit, &c. unde cum נדר Aff. occ. Exod. 25.2. sic, Ab omni viro cujus נדרו לברו sponte offeret cor ejus, Pag. vel potius, quem ultroneum, vel liberalem reddet cor ejus, Cev. quem sponte moverit cor ejus; Bu. Lex. quem impellet cor suum; Cocc. quem munificum seu promptum impellet cor suum, &c. Av. ubi נדר affixum verbo subiectum, secundum R. Jos. redundat; Pag. inò verò maximè est emphaseos: nam sensus est, cujus cor eum sponte invitabit: i. e. qui ultrò conferet, &c. Merc. Cev. In Hithpaël נדר sponte, spontaneum dare vel offerre; voluntarie offerri; Bu. Lex. fecit se munificum seu spontaneum; & cum accus. fecit se offerre liberaliter, & prompto animo; sponte dedit, Av. Occurrit in 1. sing. præf. hiph. & in 3. pl. sic, נדרו sponte obtuli, 1 Chron. 29.17. נדרו sponte obtulerunt, 1 Chron. 29.9. Ezra. 2.68. & in part. hiph. occ. f. m. simpl. & cum ה dem. præf. ut & in forma pl. m. cum ה dem. præf. מדר sponte offerens, 1 Chron. 29.8. Ezr. 3.5. מדר sponte offerens, 2 Chron. 17.16. מדר sponte offerentes, Jud. 5.9. Neh. 11.2. In infin. hiph. occ. simpl. & מדר & præf. cum tze-re scil. in ult. sed ante Maccaph, cum sagol in ult. ut & absque præf. sed cum מדר Aff. ut seq. מדר sponte offerri, Ezr. 1.6. מדר in sponte offerendo, Jud. 5.2. מדר ad sponte offerendum, 1 Chron. 29.14. מדר idem, 1 Chron. 29.17. מדר offerri eorum, 1 Chron. 29.9. In fut. hiph. à 3. f. m. נדר sponte offeret, &c. occ. in 3. pl. m. cum conv. præf. נדרו & obtulerunt, 1 Chron. 29.6. Atque inde nomina, נדר m. spontaneus, voluntarius; ingenuus, liberalis; princeps, à liberalitate sic appellatus; Pag. Bu. munificus, beneficus, qui heroico est animo, & prompto ad bene faciendum, pronus ad beneficentiam. Paulum quidam putant huc respexisse, quum dicit, hilarem datorem diligit Deus, 2 ad Cor. 9. Hinc principes quod munifici sint & magnifici, vel alioqui Heroes, magnifra- tus,

tus, & viri splendidi, munificentia & beneficentia clari, נדרים dicti; quo non est dubium Christum respexisse, quum, Lucz 22. inquit, potestate præditos vocari εὐσεβέτας, i. e. נדרים beneficos, Merc. Epitheton enim est nomen hoc illorum qui in magistratu sunt, hos nimirum decet beneficentia; juxta illud, qui potestatem habent vocantur benefici; Av. נדרים est εὐσεβείας, εὐσεβείας, Cocc. Occurrit autem no. hoc in forma s.m. absol. simpliciter & cum ל & ל praf. נדרים spontaneus, voluntarius, liberalis: princeps; 1 Chron. 28.21. Prov. 19.6.25.7. Job. 21.28. Cant. 6.12.7.2. Ifa. 32.5. נדרים & liberalis, Ifa. 32.8. נדרים ingenuo, Pro. 17.7. & in forma s.m. constr. est cum scheva penult. sic, נדרים spontaneus, Exod. 35.5.22. 2 Chron. 29.31. & in forma pl.m. absol. occ. simpl. locis seq. נדרים ingenui, principes, 1 Sam. 2.8. Job. 12.21.34.18. Psal. 107. 40. 113.8. Prov. 17.26. Ifa. 13.2. cui etiam formæ pl.m. absol. ו cop. & ב sunt praf. נדרים & ingenui, Prov. 8.16. נדרים in principibus, Psal. 118.9.146.3. & in forma pl.m. constr. est, נדרים ingenui, Num. 21.19. Pl. 47.10. 113.8. cui etiam formæ pl.m. constr. מו poeticum est Aff. pro ו, idque absque jod plur. ante Aff. (pro נדרים) sic, נדרים principes eorum, Psal. 83. 12. Item, 2. indè no. f.f. נדרה spontanea, voluntaria, ingenua, liberalis, munifica, &c. Pag. Bu. Av. Item substantivè, munificentia; Av. Occ. autem simpl. loco seq. נדרה voluntarius, Psal. 51.14. & in forma constr. f.f. נדרה idem; substantivè scil. potius, ingenuitas, liberalitas, Bu. Av. alacritas, seu dignitas, forsan; Cocc. vel, ut quidam, adjectivè, munifica; scil. anima: Bu. Lex. prout occ. cum ו Aff. sic, נדרה spontaneam meam, Job. 30.15. Atque inde in forma pl.f. significat ingenuitates; i.e. res ingenuas; munifica, ingenua, &c. Pag. Bu. Cocc. prout occ. loco seq. נדרה liberalia, Ifa. 32.8. Item, 3. hinc etiam no. נדרה f. spons, spontis; voluntas: liberalitas: principatus; Pag. spontaneum, substantivè; donum spontaneum, quod nulla obligatione legis aut voti, vel alia, sed merâ animi liberalitate & munificentia offertur, vel confertur; spontanea & voluntaria oblatio. Spontaneietatem ad verbum significat. Sumitur interdum etiam adverbialiter, pro ultrò, sponte; Merc. voluntarium: sacrificium aut munus voluntarium, seu oblatio voluntaria; & quum adverbialiter, pro voluntariè, benevolè, liberaliter: sed tunc ponitur pro נדרה; Bu. Lex. נדרה est munificentia, liberalitas; id quod spontè Deo tribuitur; & dicitur, vel quod confertur in sacrificium, aut in pium aliquem usum, nullâ legis obligatione, nec voto aliquo, &c. Av. Occurrit autem no. hoc in forma absol. f.f. simpl. & cum ו, ב, & ל praf. נדרה voluntaria oblatio: voluntariè, liberaliter, Ex. 35.29.36.3. Lev. 7.16.22.23. Deu. 23.24. Ezr. 3.5.8.28. Ezec. 46.12. Hof. 14.5. נדרה voluntaria oblatione, Ezr. 1.4. נדרה cum voluntaria oblatione, Num. 15.3. Psal. 54.8. נדרה voluntarium munus, Lev. 22.21. 2 Chron. 35.8. & in forma f.f. constr. est & occ. loco seq. נדרה voluntaria oblatio, Deut. 16. 10: ut & in forma pl. f. absol. est, נדרה liberalitates, Psal. 68.10. 110.3. Am. 4.3. & in forma pl.f. constr. occ. simpl. & cum ו cop. praf. ו, ים, & ו Aff. נדרה volunt. oblat. 2 Chron. 31.14. Psal. 119.108. ונדרה & voluntariæ oblationes tuas, Deut. 12.17.

ונדרותיכם spontanea vestra, Lev. 23.38. נדרותיכם & spontanea vestra, Num. 29.39. Deut. 12.6. נדרות voluntaria sua, Lev. 22. 18. Item, 4. hinc etiam no. f. ex forma Hithpael significans idem cum præcedente, (voluntaria sc. oblatio, &c.) viz. נדרה spontanea oblatio, Ezr. 7.16. [נדרה Chald. ordo, species; paries, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 27. נדרה est, נדרה elongare, fugare; ut A.E. & R.D. inquit; Pag. verbum נדרה in kal, esset, elongari, longè abesse. Sed Kimchi tantum inquit hoc verbum esse ענין נדרה, h. e. significare elongationem. Non displicet, quod quidam monent, hoc verbum esse propriè, removere, & avertere quippiam tanquam immundum: ex verbali sc. נדרה indè deducto, & ex duobus locis quibus in benoni Piel reperitur; viz. Am. 6. ubi gestus exprimitur eorum, qui indignabundi cum derelictione rem tanquam execrandam a se cum gestu amoliantur; & ex If. 66. Hebræi sanè in ter tres excommunicationes, hanc נדרה faciunt levissimam, ut revera sit quod Johan. 9.12. dicitur fieri αποσώμαργον, i. e. synagogâ ejici: nam נדרה remotionem, seu expulsionem & rejectionem sonat; Merc. Cev. נדרה removit tanquam opprobrium & dedecus, rejecit aliquid probrosum; &c. Cogn. cum נדרה motus est, vagatus est, &c. Non Occurrit in kal, sed in Piel נדרה procul emovit, eiecit, expulit, separavit, Bu. Lex. rejecit, removit, Av. Separare, se movere; Cocc. In Bu. Conc. duo significat hæc Rad. 1. est, longè removere, prout occ. in part. Piel (à fing. נדרה rejiciens, se movens, &c.) pl. m. absol. cum ו dem. praf. sic, נדרה removers, Am. 6.3. & in forma pl.m. constr. part. Piel occ. cum ו Aff. sic, נדרה removers eos, Ifa. 66.5. Atque indè ex hac Rad. in conjug. Piel est no. נדרה f. elongatio, immunditia; menstruum; & adjectivè etiam immunda; Pag. ex R.D. est enim propriè remotio, rejectio; quod ob immunditiam procul summovetur; unde נדרה hoc nomine ram menstrua, quàm mulierem his laborantem vocant; abstractum scil. pro concreto: est נדרה videatur per Eclipsin positum pro, נדרה mulier menstrui, seu remotionis: Kimchi Toar etiam facit. Mulier quo tempore menses paritur, & à marito removelur, & quicquid attigerit, immundum reddit; Merc. נדרה separatio, elongatio; immunditia, impuritas, mulierum menstrua: menstruata mulier. Nunc substantivè, nunc adjectivè sumitur; Bu. Lex. remotio, rejectio; rejectamentum quod propter immunditiam removelur: si aqua tribuitur, significat aquam expiationis, quâ expiabantur contaminati, & propter impuritatem separati ab aliorum commercio; Av. Quidam aquam נדרה, remotionis, dictam putant, quod ex cineribus vaccæ rufi fieret, qui extra castra in locum peculiarem removebantur; Merc. Sed dicitur aqua נדרה, inquit R.D. èd quod erat ob necessitatem (vel usum potius, Merc.) elongationis, i.e. immunditiæ; Pag. quæ ratio placet: aquam lustralem aut expiatoriam potes appellare; Merc. Item dicitur etiam נדרה terra impura, Ezr. 9.11. & in genere נדרה est separatio, i.e. res impura; aut res & impuritas separanda & exterminanda, sive remotione digna, & ob immunditiam abominanda, Lev. 20.21. 2 Chron. 29.5. &c. Bu. Lex. נדרה haud scio an non potius ad rad. נדר referendum sit: (sub)

15. territus erat spiritus meus in medio נדרה vaginæ, i.e. corporis; Pag. Occ. autem no. נדר, cum ה Aff. sic, 1 Chron. 21. 27. & reduxit, seu convertit gladium suum נדרה in vaginam suam: sic appellata, quod gladius sit in medio ejus; Pag. &c. reliqui sim. Sunt autem qui ab hac rad. נדר deducunt illud Gen. 6. 3. non ירחי רוחי detentus erit tanquam in vagina, spiritus meus; Pag. ubi Hannach (seu longa vocalis cametz) ut & aliàs fit, erit loco dagesch; pro ירחי; Merc. sed de eo vide suprà in Rad. ירחי; Pag. Item נדרים vide suprà ad finem Rad. נדר; Bu. Lex. & נדרה Chald. vagina; & Metaph. corpus; quod id spiritui sit ut vagina gladio, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 30. נדר notitiam habuit, novit; idem quod נרע novit; unde no. נדרע scientia, notitia; &c. Av. qui solus hanc hic specialem facit Radicem ob hoc nomen, quod reliqui referunt ut no. heemant. ab נרע ubi vide.

Rad. 31. נדר est רחף impellere, propellere, expellere, propulsare; Pag. depulit, dispulit, &c. Bu. Lex. Av. Proprie dispulit instar fumi evanescens: dicitur enim de vento qui propellit fumum & alias res leves, quas facile potest tollere, & abripere in altum: ut sunt paleæ, quisquilias, stipula, &c. Cogn. cum רחף depulit; Av. Occurrit autem in fut. kal, 2. f. m. vel, ut quidam volunt, in 3. f. f. pro impellit, &c. (quasi à 3. f. m. ינדר more perfectorum verborum, pro ינדר diffellet: sic etiam pro ינדר, retent. Rad. Nun, est) sic ינדר, impelles, Psal. 68. 3. sed occ. 3. f. m. & f. fut. kal, juxta morem (abjecta scilicet. 1. Rad. Nun, & compensata per dagesch in 2. Rad. Daleth) cum נדר Aff. sic, ינדר impellat eum, Job. 32. 13. ינדר diffellit eam, Psal. 1. 4. In Niphal נדרה impelli; Bu. depulsi sunt instar fumi; Av. prout occ. in 3. f. m. prat. niph. & in part. niph. f. m. ut seq. נדרה depulsi erit, Isa. 19. 7. נדרה impulsus, Job. 26. 37. 13. 25. Prov. 21. 6. Isa. 41. 2. In Infinit. niph. regulariter esset נדרה diffelli, &c. Sed cum נדר occ. quasi ex forma composita ex Infinit. kal, נדרה, & ex Infinit. niph. נדרה; Pag. Bu. sic, נדרה juxta impelli, Psal. 68. 3.

Rad. 32. נדר est, vovere, Pag. Bu. vovit donum; fecit votum de munere aliquo donando; votum scilicet libere fecit: nam est cogn. cum נדרה libertas: votum enim est quod de libera voluntate fit; Av. Et est quidem non debiti, sed liberæ voluntatis: nuncupabantur autem vota ad aliquid à Deo obtinendum. Sed licebit cum Hebrais hoc verbo uti pro promittere: neque enim aliud in Textu occurrit per quod exprimi queat; Merc. nisi quod & in illam promittendi significationem deflectunt verbum נדרה, hiph. נדרה; Cev. Licebat quidem olim vovere ea, quæ lege data erant ad exercendum fidem. Nunc talia non licet promittere; quia non sunt amplius exercitia fidei, sed mera elementa mundi. Licet autem promittere definite, quæ sunt generaliter & indefinite præcepta: hoc autem nihil aliud est, quam sincerum propositum concipere & Deum orare, ut in eo perseveres. Nam quid ex nobis promittere possumus? Cæterum, omnis qui fædus facit cum aliis, aut officium suscipit, votum nuncupat. Psal. 76. 12. נדרה ושלמו ליהוה vovere, & reddite Jehovæ. Sunt quædam vota necessaria; nempe omnia quæ Deus à nobis exigit. Ad quæ Amen dicimus. Vide & Psal. 50. 14. Cocc. Occurrit autem verbum hoc in prat. kal, 3. f. m. cum pathach,

sed in pausa cum cametz in ult. ut & in 3. f. f. cum cametz pro Scheva penult. ob pausam; sic, נדרה vovit, 2 Sam. 15. 8. Psal. 132. 2. נדרה vovit, Jud. 11. 39. נדרה vovit, Num. 13. 11. Item, in 2. f. m. & 1. sing. ut & in 3. pl. cum conv. prat. & 1. pl. prat. kal, simpl. נדרה vovisti, Gen. 21. 13. Deut. 23. 24. נדרה vovi, 2 Sam. 15. 7. Jon. 2. 10. נדרה & vovebunt, Is. 19. 21. נדרה vovimus, Jer. 44. 25. & in part. ben. kal, f. m. occ. cum cop. & ה dem. prat. נדרה & vovens, Mal. 1. 14. נדרה vovens, Lev. 27. 8. ut & in Infinit. kal, cum נדרה vovere, Num. 6. 2. Deut. 23. 23. In Imper. kal, à f. m. נדר, vove; occ. in pl. m. sic, נדרה vovete, Psal. 76. 12. In fut. kal, 2. f. m. occ. simpl. & cum מנדרה vovebis, Deut. 10. 17. 23. 22. Eccl. 5. 3, 4. מנדרה ex quo voveris, Eccl. 5. 4. & in 3. f. m. fut. kal, est, נדרה vovet, Num. 7. 21. 30. 3. cui etiam conv. est prat. sic, נדרה idem, Gen. 28. 20. Num. 21. 3. Jud. 11. 30. ut & in 3. f. f. fut. kal, occ. etiam simpl. & cum conv. sicut etiam in 3. pl. m. cum conv. prat. sic, נדרה voverit, Num. 30. 4. נדרה & vovit, 1 Sam. 1. 11. נדרה & voverunt, Jon. 1. 16. Atque inde nomina, i. cum quinque punctis; viz. נדרה votum; Pag. Bu. &c. liberum scilicet. quod quis sponte & liberâ voluntate promittit; Av. prout occ. simpl. & cum נדרה & נדרה votum, Num. 30. 14. 2 Sam. 15. 8. Isa. 19. 21. נדרה & votum, Num. 30. 10. נדרה idem, Lev. 22. 23. Item, 2. inde etiam No. cum 6. punctis idem significans & occurrens simpl. locis seq. נדרה votum, Gen. 28. 20. Lev. 7. 16. 22. 1. 27. 2. Num. 6. 2, 5. 15. 3, 8. Num. 21. 2. 30. 3, 4. Deut. 23. 19, 22. Jud. 11. 30. 1 Sam. 1. 11. Pf. 65. 2. Eccl. 5. 3. sed occ. etiam cum נדרה, נדרה Aff. sic, נדרה votum meum, 2 Sam. 15. 7. נדרה votum ejus, suum, Num. 6. 21. Jud. 11. 39. 1 Sam. 1. 21. נדרה votum ejus, Num. 30. 5, 9. In forma pl. m. est, נדרה vota, Prov. 20. 25. Jon. 1. 16. & in forma pl. m. constr. cum Aff. est, נדרה, vel נדרה vota; prout occ. cum נדרה, vel in pausa נדרה Aff. ut seq. נדרה vel נדרה vota mea, Psal. 22. 26. 61. 9. 66. 13. 16. 14. 18. Prov. 7. 14. 31. 2. נדרה vota mea, Pf. 61. 6. נדרה vota nostra, Jer. 44. 25. נדרה vota tua, Deut. 12. 17. Pf. 50. 14. 56. 13. נדרה vota tua, Nah. 2. 1. נדרה & vota tua, Deut. 12. 27. Job. 22. 27. sed occ. etiam cum נדרה Aff. cui & נדרה sunt prat. & cum נדרה Aff. cui & נדרה sunt prat. & cum נדרה Aff. simpl. ut seq. נדרה vota vestra, Lev. 23. 38. Deut. 12. 11. Jer. 44. 25. נדרה & vota vestra, Deut. 12. 7. נדרה votiva vestra, Num. 29. 39. נדרה vota ejus, Num. 30. 5, 7, 8, 12, 15. נדרה & vota ejus, Num. 30. 7. נדרה in votis ejus, Num. 30. 13. נדרה votis suis, Lev. 22. 18.

Rad. 33. נדרה est, queri, lamentari; Pag. Lamentum edidit, planxit, conquestus est, querulatus est; Cogn. cum נדרה, i.e. heu; Av. Verbum videtur, à voce quæ interni doloris signum est, effictum; Merc. ejulari; Cocc. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. cum conv. prat. & in Imper. kal, f. m. sic, נדרה & lamentabitur, Mic. 2. 4. נדרה lamentare, Ezech. 32. 18. In Niphal, נדרה idem; Bu. coactus est plangere, redactus est ad lamentandum; prout occ. in fut. niph. à 3. f. m. נדרה lamentabitur; in 3. pl. m. cum conv. prat. sic, נדרה & lamentati sunt, 1 Sam. 7. 2. Atque inde nomina, i. נדרה, & in pausa נדרה m. Lamentum, Pag. Bu. lamentatio, planctus, luctus; Av. ejulatus; Cocc. prout occ. locis seq. נדרה vel נדרה lamentum, Jer. 9. 17, 18, 19. 31. 15. Am. 5. 16. Et 2. hinc etiam No. נדרה lamentabile, vel lamentum, Bu. Lex. lamentatio; Av. &c. prout

prout occ. loco seq. נהל lamentum, Mic. 2. 4. sed occ. etiam præced. No. נהל cum sægol; cum ! cop. præf. sic, נהל & lamentum, Jer. 9. 9. Item, 3. hinc etiam No. נהל m. idem, lamentum, lamentatio, planctus, luctus; Av. (& est forma sicut נהל, à נהל Bu. Lex.) prout occ. cum ! præf. & נהל Aff. (pro, in lamento, vel ejulatu suo, Bu. Cocc.) sic, נהל lamentum, Ezech. 27. 32. Denique, 4. hinc etiam No. נהל idem, lamentum, lamentatio; Av. & est forma instar נהל à נהל: nam He pronuntiationis causa affumit mappik; Bu. Lex. occ. autem No. hoc, loco seq. נהל lamentum, Ezech. 7. 11.

Rad. 34. נהל est, ducere, Pag. generaliter scil. ducere, deducere: item abducere, abigere; inducere; & metaphorice, regere, gubernare: alius facere, docere; Merc. Bu. Lex. Sicut & pacendi verbum ad gubernationem transferitur. Hinc נהל ducatus, seu ductus, pro consuetudine, & ratione sese gerendi, &c. sumitur apud RR. vel pro more successu temporis introducto. Cum Accusativo constituitur, sed & interdum cum Beth eodem sensu, ut infra, 1 Chron. 13. ubi in loco respondente, 2 Sam. 6. habet post se נהל Articulum accusandi; Merc. נהל adduxit, egit, &c. item aurigavit, vel aurigatus est. Cogn. cum נהל movit; ducere enim fit cum motu; Av. Occurrit in præf. kal, 3. f. m. & 3. pl. sic, נהל ducit, Lam. 3. 2. נהל duxerunt, 1 Sam. 30. 20. & in part. ben. kal, occ. in sing. & pl. m. sic, נהל ducens, ductor, Psal. 80. 2. Ecc. 2. 3. Is. 11. 7. נהל ducentes, 2 Sam. 6. 3. 1 Chron. 13. 7. & in part. pahul kal, à f. m. נהל ductus, &c. in pl. m. est, נהל adducti, Is. 60. 11. In Imper. kal, f. m. occ. loco seq. נהל duc, 2 Reg. 4. 24. In fut. kal, 1. f. occ. cum נהל Aff. & in 3. f. m. occ. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. cui priori etiam ! conv. est præf. נהל deducam te, Cant. 8. 2. נהל ducet, Is. 20. 4. נהל ducet, 2 Reg. 9. 20. נהל & duxit, Gen. 31. 18. Exod. 3. 1. 1 Sam. 23. 5. 1 Chron. 20. 12. 2 Chron. 25. 11. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum cametz penult. pro cateph pathach sc. penult. ob pauam: sed cum ! cop. & ! conv. cum cateph pathach penult. sic, נהל ducunt, Job. 24. 3. נהל & abducant, 1 Sam. 30. 22. נהל & adduxerunt, 1 Sam. 30. 2. In piel, נהל ducere, abducere, deducere; Bu. ductavit, ducitavit, &c. Av. prout occ. in 3. f. m. & 2. f. m. præf. Piel; sic, נהל adduxit, Exod. 10. 13. נהל duxisti, Is. 63. 14. In part. piel, à f. m. נהל, & in f. f. מנהל deducens; occ. in forma pi f. sic, מנהל deducentes, Nah. 2. 8. In fut. piel, occ. in 2. f. m. cum ! conv. præf. & in 3. f. m. simpl. & cum ! conv. ut & cum נהל, נהל, & נהל Aff. quorum ult. & tertio ! conv. est etiam præf. ut seq. נהל & abduxisti, Gen. 31. 26. נהל abducet, Deut. 4. 27. נהל & adduxit, Psal. 78. 26. נהל deducet nos, Psal. 48. 15. נהל adduxerit te, Deut. 28. 37. נהל & duxit eum, Exod. 14. 25. נהל ducet eos, Is. 49. 10. נהל & duxit eos, Psal. 78. 52. Atque inde No. מנהל ductus; Pag. Bu. Av. incessus, actus itineris; Av. ductus, aut impetus; נהל Cocc. prout occ. cum נהל & נהל præf. נהל & ductus, 2 Reg. 9. 20. נהל sicut ductus; Ibid.

Rad. 35. נהל est נהל ducere, inquit R. D. Videtur proprie esse, leviter ducere, ut bouus pastor solet. Nam in bonum sumitur: unde Metaphoricè pro sustentare, educare: & portare levandi causâ, seu sublevare ponitur; Merc. duxit, &c. viz. aliquem manu sustentando, ut mater ducit puerum, & simul sustentat eum; ac

semper in laudem sumitur, &c. Av. Non autem occ. ka in textu, sed in piel, נהל duxit, deduxit, commodè scil. & leniter; Bu. Lex. Duxit sustentando, & dirigendo gressus; Av. Significat agere, ut pastor oves aut fætas agit, & lenitè clementerque procedere facit, Coc. In Bu. Conc. duo significat hæc Rad. i. ducere leniter, &c. prout occ. in 2. f. m. præf. piel, loco seq. נהל deduxisti, Exod. 15. 13. & in part. piel, f. m. est, נהל deducens, Is. 51. 18. In fut. Piel, occ. in 2. f. m. cum ! cop. præf. & נהל Aff. ut & in 3. f. m. simpl. & cum נהל & נהל Aff. cui ult. ! conv. est etiam præf. item, in 3. pl. m. cum ! conv. præf. & נהל Aff. ut seq. נהל & deducito me, Ps. 31. 4. נהל deducet, Is. 40. 11. נהל deducet me, Ps. 23. 2. נהל deducet eos, Is. 49. 10. נהל & deduxit eos, Gen. 47. 17. 2 Chron. 32. 22. נהל & deduxerunt eos, 2 Chron. 28. 15. In hithpael, נהל leniter incedere; item, ducem se præbere; Bu. duxit seipsum seu incesit pedetentim; Cev. fecit se ducere, &c. Av. q. d. fecit se procedere, seu curavit ut procederet; Coc. prout occ. in 1. f. fut. hithp. cum נהל parag. sic, נהל ducam me, incedam, Gen. 33. 14. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine נהל m. quod, juxta R. D. est genus arboris humilis, vilisque; Pag. unde in forma pl. m. נהל arbuscula, vilis & humilia; Bu. Conc. prout occ. cum נהל dem. præf. נהל arbutis humilibus, Is. 7. 19. נהל laudari, &c. est ex Niphal Radicis נהל de qua suo loco; Av. & sic plerique ad hanc Rad. No. hoc pl. m. referunt: ibi etiam vide. Item נהל vide etiam supra in Rad. נהל; Bu. Lex.

Rad. 36. נהל est נהל rugire, ut R. D. inquit; Pag. exclamare, Bu. Conc. Non abludivit à verbis נהל, seu נהל, & נהל; quæ fremitum seu strepitum significant, & conturbationem; Merc. rugit, fremit, gemit. Leonum est proprie Bu. Lex. fremit, seu concitatus est cum impetu, &c. ut Merc. Av. Latius patet quam נהל; Coc. Occurrit in præf. kal, 2. f. m. cum ! conv. præf. & in 2. pl. m. cum ! conv. sic, נהל & rugias, Pro. 5. 11. נהל & gemitis, Ezech. 24. 23. In part. ben. kal, f. m. est, נהל rugiens, Prov. 28. 15. & in fut. kal, occ. in 3. f. m. cum ! cop. præf. נהל & rugiet, Is. 5. 29, 30. Atque inde No. m. significans strepitum, impetum, &c. Av. viz. נהל rugitus, fremitus, Prov. 19. 12. 20. 2. Item, 2. hinc etiam No. נהל fremitus, sonitus impetuosus; Av. prout occ. in forma f. f. constr. cum נהל & נהל præf. נהל sicut fremitus, Is. 5. 30. נהל præf. fremitum, scil. facere; sonare, resonare; & נהל clamare, exclamare, ut R. D. inquit; Pag. conferri potest cum נהל vocem lamentabilem edere, & cum נהל proprie, ut saucii solent, vocem gemibundam & tristem edere. Unde in insulè reditur à vulg. per latari, Job. 30. cum contrarium significat. Sunt qui ex Job. 6. putent esse rudere. Sed latius patet: & per Metaph. ibi ad bestias ab homine transferitur: vel potius generaliter est, funestè exclamare, vel maxtè inclamare; Merc. נהל rudis: asinorum est proprie, Bu. Lex. sed errant qui cum נהל confer. nt, quasi sit, vocem educere, asinorum aut onagrorum more; Merc. (loci tamen in quibus occurrunt, videntur iis ad stipulare) נהל clamavit voce crassa, ut onagrorum: sed per metaph. tribuitur quoque hominibus præ gemitu clamantibus; Av. Significat rudere; In primo loco, sed metaphorice in secundo; Coc. prout occ. in 3. f. m. fut. kal

cum Interrog. praf. & in 3 pl. m. cum cametz pro cateph pathach penult. ob paulam; sic, וְיִנְהָרָה num rud. Job. 6. 5. וְיִנְהָרָה rudebant, Job. 30. 7.

Rad. 37. נָהַר (inquit R. D.) est currere ad voluntatem, seu beneplacitum; Pag. ad id scil. quod quis cupit; unde fluvius à cursu suo נָהַר dicitur; Merc. Item, illuminare; Pag. significat enim hoc verbum, copiam & affluentiam cum celeritate, & proclivitate; & q. d. procurrere; perlabi; & dicitur proinde, interdum de luce, quæ fluminis more latè diffunditur; sed Lingua magis Chaldaica. Videtur affine verbo מָהַר, nisi quod fluvii proprium est; Merc. נָהַר confluit; sed Metaphoricè, de hominum concursu semper usurpatur; Bu. Lex. fluxit, celeriter affluxit; decurrit instar aquæ fluentis de monte seu præcipitio quodam; & est cogn. cum יָאֵר i. e. rivus; & קָהַר, acceleravit; & cum הָרַר vel הָרָה i. e. mons, & c. Av. נָהַר est i. fluere; ut Isa. 2. 2. & fluent, & c. i. e. gentes per petuo agmine ad montem domus Domini accedent; & c. Item, 2. illuminari; Isa. 60. 5. tum metues, וְיִנְהָרָה & illuminaberis; Sic, Psal. 34. 6. Aspexerunt ipsum וְיִנְהָרָה & illuminati sunt; & facies eorum non est pudefacta; h. e. quum aspicerent eum, ipse faciem suam non occultavit ab ipsis, sed ipsos illuminavit; Chaldaicis notissima est hæc notio; Cocc. in Bu. Conc. Rad. hæc tria significat; i. est, confluere; prout occ. (à 2. f. m. conflixisti, & c.) in 2. f. f. præf. kal, cum! conv. præf. וְיִנְהָרָה & conflues, Isa. 60. 5. & in 3. pl. præf. kal, cum! conv. præf. extra paulam cum -, sed in pausa, cum - penult. sic, וְיִנְהָרָה & confluent, Isa. 2. 20. Jer. 31. 12. Mic. 4. 1. וְיִנְהָרָה & confluent, Psal. 34. 6. & in fut. kal, à 3. f. m. וְיִנְהָרָה, confluet, & c. occ. in 3. pl. m. sic, וְיִנְהָרָה confluent, Jer. 51. 44. Atque indè, ex Rad. in hac signif. est No. נָהַר m. fluvius; flumen; cujus scil. fluxus perennis est; Bu. Lex. dicitur de fluvio pellucido, qui major est יָאֵר rivo; Av. ποταμός, Cocc. sæpe absolute in textu positum, per Antonomasiā, vel Euphratem, vel Jordanem significat; quod ex circumstantia loci facile erit conjicere, uter denotetur; significat autem fluvium, cujus alveus naturalis est, non manufactus, aut ductus, ut יָאֵר rivus; nec æstate facile arefcit, ut נַחַל torrens; etsi interdum voces confundantur; Merc. oc. autem No. hoc in absol. forma, simpl. & cum! cop. &, הָ dem. præf. ut seq. נָהַר fluvius, flumen; Num. 24. 6. Job. 22. 16. 40. 23. Psal. 46. 5. 80. 12. 105. 41. Isa. 7. 20. Jer. 2. 18. Mich. 7. 12. וְיִנְהָרָה & fluvius, Gen. 2. 10. Job. 14. 11. Isa. 19. 5. Jon. 2. 4. וְיִנְהָרָה fluvius, Gen. 2. 13. 15. 18. 31. 21. Exod. 23. 31. Num. 22. 5. Deut. 1. 7. 11. 24. Jos. 4. 24. 2. 3. 14. 15. 2 Sam. 10. 17. 1 Reg. 4. 21. 24. 1 Chron. 5. 9. 19. 16. 2 Chron. 9. 26. Ezr. 8. 15. 21. 36. Neh. 2. 7. 9. 3. 7. Isa. 8. 8. 11. 15. 27. 12. Dan. 10. 4. Item, cum! &, וְ יָאֵר præf. ut seq. וְיִנְהָרָה & fluvius, Gen. 2. 14. וְיִנְהָרָה per flumen, Psal. 66. 6. בְּנְהָרָה tanquam fluvius, If. 66. 12. 48. 18. 59. 19. לְנְהָרָה fluvium, 1 Reg. 14. 15. וְיִמְנְהָרָה & à flumire, Psal. 72. 8. Zach. 9. 10. sic & in forma f. m. constr. cum! & -; occ. itidem simpl. & cum! &, וְ יָאֵר præf. sic, נָהַר fluvius & c. Deut. 1. 7. 11. 24. 2 Reg. 17. 6. 18. 11. 23. 29. 24. 7. Jer. 46. 2. 6. 10. Ezech. 1. 1. 3. 23. 10. 22. 3. 15. 43. 3. וְיִנְהָרָה & fluvium, 1 Chron. 5. 26. בְּנְהָרָה in fluvio, fluvio, 2 Sam. 8. 3. 1 Chron. 18. 3. Ezech. 10. 15. 20. וְיִנְהָרָה à flumine, Gen. 15. 18. Ezr. 8. 31. sed occ. etiam in forma duali, m. & in textu semper jungitur cum Aram; sic, Aram Naharaj, m. i. e. Syriam, duorum fluviorum,

h. e. sitam inter duo flumina; Euphraten scil. & Tygrin: Græcè Mesopotamiam; (quasi inter-amnem dicas; Merc.) nam ποταμός Græcis est medius, & ποταμός fluvius; Pag. sim. Coc. Occurrit autem in hac forma du. m. cum -, sed in pausa cum - penult. וְיִנְהָרָה vel וְיִנְהָרָה duo fluvii, Gen. 24. 10. Deut. 23. 5. Jud. 3. 8. Psal. 60. 2. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum! &, וְ יָאֵר interrog. וְיִנְהָרָה flumina, Isa. 18. 2. 7. 33. 21. וְיִנְהָרָה contra flumina, Hab. 3. 8. וְיִנְהָרָה an contra flumina? Hab. 3. 7. In forma pl. m. constr. est, וְיִנְהָרָה flumina, Job. 20. 17. cui etiam! est præf. sic, וְיִנְהָרָה flumina, Isa. 18. 1. Zeph. 3. 10. sed occ. etiam in absol. forma pl. f. simpl. locis seq. וְיִנְהָרָה flumina, Job. 28. 11. Pl. 24. 2. 9. 3. 10. 7. 33. 16. 19. 6. 41. 18. 42. 15. 43. 19. 20. 47. 2. 50. 2. Hab. 3. 8. cui! &, וְ יָאֵר, &, וְ יָאֵר sunt præf. וְיִנְהָרָה & flumina, Cant. 8. 7. וְיִנְהָרָה vel sine vau flumina, Exod. 8. 1. Nah. 1. 4. 2. 7. וְיִנְהָרָה & in fluminibus, Psal. 89. 26. Isa. 43. 2. וְיִנְהָרָה tanquam flumina, Pl. 78. 16. וְיִנְהָרָה & tanquam flumina, Jer. 46. 8. & in forma pl. f. constr. est, וְיִנְהָרָה flumina, 2 Reg. 5. 12. Psal. 74. 15. 137. 1. & occ. etiam cum! &, וְ יָאֵר præf. &, וְ יָאֵר, &, וְ יָאֵר. Affut seq. בְּנְהָרָה per flumina tua, Ezech. 32. 2. בְּנְהָרָה & flumina tua, Isa. 44. 27. בְּנְהָרָה flumina ejus, Ezech. 31. 4. 15. בְּנְהָרָה flumina eorum, Exod. 7. 19. Ezech. 32. 2. בְּנְהָרָה & flumina illarum, Ezech. 32. 14. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine נָהַר f. splendor; Bu. Lex. & Pag. quasi fluxum lucis dicas, five influentiam seu affluentiam luminis; Merc. ex Chaldaica scil. significatione; Bu. Lex. Nam Gen. 1. 3. Targum pro אִוֵּר habet וְיִנְהָרָה: & sic etiam in textu, Dan. 2. 25. וְיִנְהָרָה & lux cum eo habitat, five manet; Pag. נָהַר dicitur influentia lucis; Av. five lux ipsa: nam Chald. נָהַר est lux; Cocc. sic autem occ. loco seq. נָהַר splendor, Job. 3. 3. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. heemant. cum Mem præposito, מְנִינְהָרָה f. antrum; spelunca; sic dicta propter fenestram per quam ingreditur lumen: & vocatur etiam proinde מְנִינְהָרָה Isa. 11. 8. ut habes in Rad. אִוֵּר; Pag. Quidam subtilius in his volunt Mem privativum esse, quod lumine careant; ut in מְנִינְהָרָה deserto, ubi nulla est loquela: sicut & אִוֵּר per Antiphrasin appellantur foramina, ab exigua luce quæ per illa inferitur; Merc. In forma pl. m. est מְנִינְהָרָה specus, cavernæ, per Antiphrasin, quasi minimè lucidæ; vel quod homines in eas confluerent; Bu. Lex. מְנִינְהָרָה dicuntur fluviorum ductus per cavernas montium; vel antra habentia os quo lumen ingreditur, receptus quo confluebant homines in persecutione; Av. Dicuntur sic antra, specus, cavernæ, à נָהַר luce, quia apertione terræ lux in eam admittitur; & sic מְנִינְהָרָה caverna, ab אִוֵּר; ita Græcè σπηλιὰς & σῶς. Minus est quàm מְנִינְהָרָה, quod adjicitur; Cocc. Occ. autem in hac forma pl. f. cum! dem. præf. וְיִנְהָרָה specus, Jud. 6. 2. נְהָרָה & נְהָרָה Chald. lux, & c. vide in Conc. Chald.

Rad. 38. נָוָה, vel נִינָה confutavit, renuit, abnuvit, refutavit; annihilavit, cessavit, irritum fecit, nutu, seu signo quodam labefactavit. Cogn. cum! נָוָה i. e. non privativum; & cum! נָוָה recusavit. Hinc νέω, & Lat. nuo, & c. & Nè, prohibendi particula; Av. Non autem occ. in. kal, sed in Hiphil נִינָה rupit, irritum fecit, fregit infregit, vel infringere fecit, Bu. Lex. nutu fecit casum, annihilavit; Av. In Hiph. est frangere, infringere

verba cogitationesque; illaque cassare, juxta R. D. Pag. Ad animum propriè refertur cum frangitur & avertitur, seu avellitur ab instituto: sed & ad corpus transfertur, Psal. 141. nam, est, aliquid irritum facere, prohibere, impedire; Merc. Convenit cum הניע & Cocc. prout occ. in 3. f. m. præt hiph. Num. 30.6. אם הניא אותה si incertam fecerit eam; nam ad personam in Hebræo refertur; Cocc. Si irritaverit, i.e. non ratum esse voluerit, Pater ejus illud; Pag. vel potius, si averterit eam; uti & mox ibid. ut ad personam referatur: licet possit etiam scemineum esse pro neutro, id scil. quod vovit, aut quo sese illa obstrinxit, Merc. Hieron. Si autem statim ut audierit, contradixerit pater ejus, Pag. & si renuerit, vel, annihilaverit pater ejus illud, votum scil. Av. Si autem efficiet pater ejus ut ea infringat (illud) quo die audierit; & sic statim, quia pater ejus effecit ut ea infringeret illud; Jun. & sic v. 12. & audierit maritus ejus, atque tacuerit, & non הניא id est, cassaverit illud; Av. Item Psa. 33. 10. הניא irritavit, infregit; Pag. discutit cogitationes populorum, i. e. facit ut non habeant easdem & certas cogitationes; Cocc. annihilavit, &c. Av. Item occ. etiam in fut. hiph. 3. f. m. הניא irritum fecerit; Bu. Conc. Num. 30.9. & si &c. הניא irritaverit illud; Pag. Confutaverit illud; Av. infregerit, vel fecit ut infregerit; Bu. Lex. pro quo etiam occ. per. Apoc. 3. rad. Aleph; Pag. Bu. sic, הניא frangit; Bu. Conc. Psa. 141.5. הניא ne, vel non, frangat caput meum; Pag. nequaquam agitat caput meum; i. e. faciet me נאחזאגוּיטא, non minuet gaudium meum, & fiduciam & gloriationem: Vel, ne quis agiter caput meum, ne id efferam in fiducia: contrarium, הניא erigere caput, quod est Psal. 3.4. Cocc. Item in 2. pl. m. fut. Hiph. occ. cum Nun parag. add. sic, הניא frangeris, Bu. Conc. & Num. 32.7. & cur הניא frangeris, pro frangitis, &c. Pag. Quare incertum facitis cor filiorum Israelis; Cocc. Quare rumpitis animum, &c. Jun. Quare annihilatis, i.e. dissolvitis cor, &c. Av. Scribitur cum Vau, sed legitur cum Jod penult. juxta Masoreth; Cev. & sic ibid. v.9. in 3. pl. m. fut. hiph. cum הניא conv. præt הניא & frerunt; Pag. vel, ruperunt cor, &c. Hieron. subverterunt; Pag. Confutarunt, i.e. dissolverunt cor filiorum, &c. Av. Atque inde no. הניא (cum Thau scil. heemant. prapósito,) contritio, fractio; Pag. distractio, avulsio, abruptio, ruptura, fractura; Merc. Bu. Lex. confutatio, refutatio, renutus, annihilatio, irritatio; Av. In forma constr. הניא unde cum הניא Aff. הניא ruptura mea; Bu. Conc. prout occ. Num. 14.34. הניא & cognoscetis fracturam seu contritionem meam; vel, ultionem meam, juxta Hieron. Targum, & cognoscetis quod murmurastris adversus me; Pag. & cognoscetis abruptionem; Bu. Lex. intelligetis confutationem meam; Av. vel concussionem mei, h.e. experiemini, quid sit, me à proposito vos introducendi in terram promissam demovisse: אפסאמאסא. Sensus, Quàm malum sit, beneficia mea non per fidem occupare, & ita inservire gratiæ meæ, eamque sibi בַּסְּבִיחִים. Kimchi, שָׁכַר הַדְּבָרִים, עֲנִין שָׁכַר הַדְּבָרִים significat infractionem verborum & cogitationum & redactionem eorum ad irritum; Cocc. Ut cognoscatis abruptionem meam; vel abrupt-

tionem à me; i.e. ut ex facto cognoscatis & experiamini me quasi fractum esse peccatis vestris, & abruptum à fœdere vobiscum, & à communicatione vestra: vel ex consequente, ut me frangere agnoscatis, & avertere à vobis fœdus illud meum quo hæcenus devincti fuistis mihi. Humanitus dictum; Jun. Item occ. etiam in forma pl. f. הניא ruptura; Bu. Conc. Job. 33. 10. הניא הניא הניא ecce occasiones adversus me inveniet, pro invenit: prout exp. R. Moseh, occasiones; sicuti scil. facit homo suis inimicis: & sic Perut-sol, ut viz. removeat me à statu meo: (& sic fumitur quasi esset pro הניא, ab הניא, literarum metatthesi; Merc.) vel dicuntur occasiones, & mendacia הניא quia sunt irritæ, evanidæ, aut irritæ & evanidæ; & non sunt in iis veritas. Alii exp. contritiones; alii, aversiones, discensus; Hieron. quia querelas in me reperit; & sic Targum, querelas, vel murmuraciones adversum me invenit: הניא הניא, i.e. accusationem autem adversum me invenit, vel querelam aut reprehensionem: nam הניא est queror, conqueror; accuso, inculso, reprehendo, &c. Pag. abruptiones; quibus conatur irritum reddere & infringere institutum meum, quasi irritationes, ab irritus, vel irritum reddere, dicas; Bu. Lex. & confutationes contra me inveniet; Av. Ecce vacillationes apud me inveniet, h.e. infirmitates, cespitationes; Cocc. En abruptiones (quas) contra me invenit; Jun. Hinc etiam reducut quidam no. הניא crudum, &c. quod vide supra suo loco. Item הניא Alexandria, vide supra initio hujus literæ ad Rad. הניא Merc.

Rad. 40. הניא Bu. Conc. duo significat: i. est, germinare, fructificare, progerminare: proferre fructum, producere, provenire, augere, crescere; Pag. Bu. includit etiam abundantiam; & Metaph. est eloqui; Bu. Lex. nam ad sermonem; qui oris seu labiorum est fructus, transfertur: sicut & Autor Epist. ad Hebr. ex Isa. 57. appellat fructum labiorum consentientium nomini, seu nomen ejus celebrantium. Sed est & allegorica in hoc verbo latendi significatio: quod herbæ germinantes & crescentes velut hilaritatem præse ferant. Item in kal etiam transitivè interdum sumitur, pro producere, propagare, ut Prov. 10. metaphorice. Item, auferere herbæ more, de affluentia opum & deliciarum, Psa. 62. Merc. הניא, in præt. kal, הניא vigit, veguit; & cum accus. propagavit, vegetavit, produxit; & si de propagatione oris, est, loqui & producere verba; Av. הניא provenire: propriè dicitur de omnibus quæ ex terra proveniunt; Cocc. occurrit in fut. kal, 3. f. m. & in 3. pl. m. cum Nun parag. sic, הניא germinet, crescat, auferat, Psa. 62. 11. הניא germinabunt, psal. 92. 15. Atque inde, no. 1. הניא proventus; fructus; Pag. Bu. Prorogatio, vigor, vegetatio: item victus, qui vegetat corpora; Av. germen, Cocc. prout occ. cum cop. præt. הניא Aff. sic, הניא & proventus, fructus ejus, Mal. 1. 12. Item, 3. hinc etiam no. הניא f. idem, germen, fructus, &c. Pag. Bu. propagatio, productio, proventus; fructus, qui scil. solet vegetare homines; Av. prout occ. Isa. 27. 6. & implebunt superficiem orbis הניא germen, (vel, implebitur proventus facies orbis; Merc.) vel fructu; nam deficit Beth; juxta Ab. Ezram: sed secundum R. D. deficit Caph, i.e. sicut germen aut fructus; Pag. In for-

ma f.f. constr. occ. simpl. & cum ¹ cop. praf. & cum ¹. Aff. ut seq. ¹נוד¹ fructum, proventum, Deut.32.13. ¹נוד¹ & proventum, Ezec.36.30. ¹נוד¹ proventum meum, Jud.9.11. & in forma pl. f. occ. cum ¹ praf. ¹נוד¹ a proventibus, Lam.4.9. Deinde ii. fig. 2. hujus Rad. prout occ. in fut. kal. ¹נוד¹ eloquetur, Prov.10.31. Atque inde in Piel ex forma quadrata Poel, ¹נוד¹ eloquentem, seu facundum fecit; Bu. vel propagavit, reddidit vegetum; Av. vel crescere, seu vigere fecit; prout occ. in fut. Piel 3. f.m. sic, ¹נוד¹ loqui, germinare fecit, Zach.9.14. Atque inde etiam ex Rad. in hac signif. est no. m. occurrere simpl. & cum ¹ cop. praf. & ¹ Aff. viz. ¹נוד¹ eloquium, Isa.57.19. ¹נוד¹ & eloquium, germen ejus, Mal.1.12.

Rad. 41. ¹נוד¹ inquit R. D. est, movere, migrare, demigrare; vagari; errare; Pag. Bu. vel moveri, agitari celeriter, profugere est loco in locum: in quo a ¹נוד¹ differt, quod est generaliter moveri; at istud celeriorum plerumque & crebriorem agitationem seu motionem significat. Affine est verbis ¹נוד¹ & ¹נוד¹, quæ etiam remotionem & recessum ponunt; Merc. Sed est &, consolari lugentem, & narrare afflictiones cum illo quæ contigerunt sibi, aut aliis, ut mos est consolantium lugentes; Pag. quia scil. qui consolantur, è loco suo migrant, unus hinc, alius inde, ut lugentem consolentur: ac ejus causâ huc illuc, hinc illinc, & hæc illâc discurrunt. Sunt qui ad morionem capiis, qui condolentium gestus est, referant: unde per compati aut condolere redditur, & tunc cum Dativo construitur; quasi dicas, commoveri alicui, seu in gratiam alicujus commiserari, ejus vicem dolere, ejus casu commoveri, &c. sed legitur & absolute Psal.69.21. Merc. ¹נוד¹, & in prat. kal. ¹נוד¹ motus est, commotus est, nutavit, vagatus est; fugit: & cum Dativo condoluit, motus aliorum necessitatibus; Av. Significat, i. non manere in loco; sed moveri de loco, agitari. Deinde, significat etiam complorationem & testificationem condolentia: nam qui complorat alienas misérias, ipse quoque se movet, & induit ¹נוד¹ ejus quem consolari vult, idque ¹נוד¹ motu corporis exprimit; Cocc. In Bu. Conc. rad. hæc ¹נוד¹ tria habet significata; viz. 1. est, consolari; condolere: prout occ. in infin. kal. cum ¹ praf. ¹נוד¹ ad condolendum, Job.2.11. Psal.69.21. & in imper. kal. à sing. ¹נוד¹ condole: occ. in pl. m. cum kibbutz pro schurek penult. sic, ¹נוד¹ condolet, Jer.48.17. In fut. kal. 2. f.m. occ. etiam cum kibbutz pro Schurek in ult. sic, ¹נוד¹ condoleas, Jer.16.5. Sed in 3. f.m. fut. kal. occ. plenè, & rursus in 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. m. cum ¹ conv. praf. occ. itidem cum kibbutz pro Schurek penult. ut seq. ¹נוד¹ condolebit, Isa.51.19. Jer.15.5. Nah.3.7. ¹נוד¹ condoleatis, Jer.22.10. ¹נוד¹ & condoluerunt, Job.42.11. In Hithpael ¹נוד¹ condolere; Bu. man. codoluit sibi, Bu. Lex. vel deploravit se; Cocc. planxit; q. d. commemoravit apud se casus suos; Merc. prout occ. in part. hithp. (reliqua verò hujus formæ, & conjug. hiph. in altera scil. signif. movendi, vide sub Rad. ¹נוד¹; Bu. Lex.) f.m. sic, ¹נוד¹ condolentem, Jer.31.18. Atque inde nomina, 1. ¹נוד¹ consolatio, Bu. Conc. comploratio; Cocc. prout occ. cum ¹ cop. Praf. ¹נוד¹ & consolatio, Job.16.5. Item, 2. hinc etiam no.

idem: prout occ. loco seq. ¹נוד¹ & solatium, Isa.16. 11. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. ¹נוד¹, vel ¹נוד¹ est vagari, migrare, &c. vide ad initium Rad. prout occ. in 3. pl. prat. kal; sic, ¹נוד¹ vagantur, Jer.50.3. & in part. ben. kal. f.m. occ. cum ¹ conv. praf. sic, ¹נוד¹ & vagus, Gen.4.12.14. & in infin. kal. cum ¹ praf. sic, ¹נוד¹ vagando, Prov.26.2. ut & in imper. kal. à f.m. ¹נוד¹ occ. in pl. m. cum kibbutz pro Schurek penult. ¹נוד¹ migrate, Jer.48.17.49.30.50.8. & in 2. f.f. imper. kal. est ¹נוד¹ migra, Psal.111.1. In fut. kal. &c. in 2. & 3. f.m. plenè; sic, ¹נוד¹ vageris, Jer.4.1. ¹נוד¹ vagatur, 1 Reg.14.15. In Hiphil, ¹נוד¹ errare fecit, movit, commovit; Bu. Lex. dimovit, profugavit; Av. prout occ. in infin. hiph. cum ¹ praf. ¹נוד¹ vagari facere, 2 Reg.21.8. In fut. hiph. 3. f.f. (à ¹נוד¹ commovebit) occ. defective cum chirek tantum absque jod. hiph. ante ¹נוד¹. Aff. sic, ¹נוד¹ vagari faciet me, Psal.36. 12. Sed in 3. f.m. fut. hiph. cum ¹ cop. praf. sic, plenè; sic, ¹נוד¹ & vagari faciat; agitet, moveat, Jer.18.16. Atque inde ex Rad. in hac signif. sunt nomina; 1. ¹נוד¹ m. commotio, demigratio; Pag. Av. commotio ad fugam, profugium; Av. unde terra ¹נוד¹ Nod dicitur terra profugii & divagationis; Av. seu terra vagationis & exilii: hoc enim nomen inditum regioni, quam pulsus & profugus Cain habitavit; Merc. sim. Bu. Lex. prout occ. simpl. loco seq. ¹נוד¹ Nod, vagatio, Gen.4. 16. Sed cum ¹ Aff. quidam sumunt pro Infin. kal. & exp. vagari, seu errare meum, Bu. Lex. Alii verò sumunt pro nomine; sic, ¹נוד¹ vagationem meam, Psal.56.9. Item, 2. hinc etiam no. ¹נוד¹ m. motus, commotio, prout occ. Job.16.5. Bu. Lex. scil. cum ¹ cop. praf. unde occ. in forma f.f. cum ¹ praf. sic, ¹נוד¹ in agitationem, Lam.1.8. Item, 3. inde etiam no. cum Mem heemant. præposito ¹נוד¹ m. agitatio, commotio; Bu. Lex. quo nomine ubi legitur, gestus subsannantium, intelligitur; Merc. prout occ. in forma constr. sic, ¹נוד¹ agitatio, Psal.44.15. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine inde, secundum plerosque, derivato per commutationem 2. Rad. Vau. cum Aleph; ¹נוד¹ uter, utris; Pag. Cocc. Rationem nominis quidam afferunt, quòd ex pelibus confaeretur, ut cum liquoribus quos continent, facilius moverentur, & transferrentur hinc illinc. Uno loco cum Aleph & Vau ex abundanti scriptum invenitur; sic, ¹נוד¹, Jud.4.19. ubi Mafroth morat non aliud plenum reperiri; Merc. (& sic innuendo, nomen hoc esse ex hac Rad. ¹נוד¹, & scribi cum Aleph pro Vau 2. Rad.) Occ. autem no. hoc simpl. & cum ¹ & ¹ praf. ut & cum ¹ praf. & ¹ pro ¹ ob pausam: ut & in forma pl. f. simpl. & cum ¹ cop. praf. ut seq. ¹נוד¹ utrem, Jud.4.19. ¹נוד¹ & utrem, 1 Sam.16. 20. ¹נוד¹ sicut uter, Psal.119.83. ¹נוד¹ in utre tuo, Psal.56.9. ¹נוד¹ utres, Jos.9.13. ¹נוד¹ & utres, Jos.9.4. Item ad hanc etiam Rad. quidam reducant no. ¹נוד¹ m. acervus, cumulus: sic dictus quòd motu & agitatione comportetur; Bu. Lex. cumulus qui coacervatur, vel accumulatur ex aquis motis, i. e. ex fluctibus; Av. prout occ. simpl. Psal.78.13. & cum ¹ praf. quasi cumulum, &c. Psal.33.7. & legitur præterea tantum hoc nomen, Exod.15.8. Jos.3.13. & 16. Isa.17.11. Av. fed hæc vide suprà in suo loco in Rad. ¹נוד¹. Item hiuc etiam quidam faciunt nomen, ¹נוד¹ m. vagus; Bu. Lex. Alii verò sumunt pro part. ben. kal. ubi vide suprà.

३८

ad quiescendum, 2 Sam. 21. 10. Sed cum יָרַח praf. occ. cum יָרַח ante יָרַח, cum הָיָה parag pro יָרַח Aff. וַיִּנְחֹרֶה & in quiescere ipsum, Num. 10. 36. & in fut. kal, יָרַח, est, וַיִּנְחֹרֶה quiescam, Hab. 3. 15. & in 2. fm. fut. kal, occ. cum יָרַח conv. praf. fic, וַיִּנְחֹרֶה & quiescat, Dan. 12. 13. & in 3. fm. fut. kal, occ. plenè locis seq. הָיָה quiescet, quies erit, Exod. 23. 12. Deut. 5. 14. Job. 3. 12. Psa. 125. 3. Prov. 21. 16. Eccl. 7. 9. Isa. 23. 12. sed cum יָרַח conv. praf. occ. cum pathach in ult. absque vau 2. Rad. fic; וַיִּנְחֹרֶה & quievit, quies fuit, Exod. 10. 14. 20. 11. Jos. 21. 44. 2 Chron. 14. 6. 15. 15. 20. 30. ut & in 3. ff. occ. itidem plenè, sed cum יָרַח conv. praf. defectivè in - absque יָרַח, fic, וַיִּנְחֹרֶה quiescet, Prov. 14. 33. Isa. 25. 10. וַיִּנְחֹרֶה & quievit, Gen. 8. 4. Num. 11. 26. sed in 3. pl. m. fut. kal, simpl. & cum יָרַח conv. praf. occ. plenè, ut seq. וַיִּנְחֹרֶה quiescet, Job. 3. 16. Isa. 57. 2. וַיִּנְחֹרֶה & quietifuerunt, 1 Sam. 25. 9. In hiphil, requiescere fecit, requiem dedit, &c. Construitur cum Dat. & Accus. Bu. Lex. In hiphil est, remittere, demittere & dimittere, reponere: idem penè cum הָיָה, nisi quòd hoc locum seu collocationem magis significat. Propriè, quietem facere, seu dare, facere quiescere: recreare, refocillare requie, cum propriè qui laboravit & fessus est. Quo verbo putant Christum usum Matth. 11. & ego refocillabo vos: quod Græcus dixit, ἀναπαύσω. sicut etiam alibi legitur, & invenietis requiem animabus vestris; Merc. prout occ. in 3. fm. prat. hiph. simpl. & cum יָרַח cop. vel conv. praf. וַיִּנְחֹרֶה quiescere fecit, quietem dedit, attulit, largitus est, Jos. 22. 4. 23. 1. 2 Sam. 7. 1. 1 Reg. 5. 4. 1 Chron. 23. 25. 2 Chron. 14. 5. וַיִּנְחֹרֶה & quietem dederit, Deut. 12. 10. 1 Chr. 22. 18. & in 1. sing. prat. hiph. occ. cum יָרַח conv. praf. & itaque vel defectivè cum chirek intum, vel plenè cum jod mediano nota hiph. fic, וַיִּנְחֹרֶה & quietem dabo tibi, vel, וַיִּנְחֹרֶה & quietem dedi, Exod. 33. 14. 2 Sam. 7. 11. 1 Chron. 22. 9. Ezech. 5. 13. 16. 42. 1. 22. & in 3. pl. prat. hiph. est, וַיִּנְחֹרֶה quietum reddiderunt, Zach. 6. 8. In part. hiph. occ. in 1. fm. fic, וַיִּנְחֹרֶה quietem largiens, Jos. 1. 13. & in Inf. hiph. occ. simpl. & cum יָרַח & יָרַח praf. ut & cum יָרַח. Aff. ut seq. וַיִּנְחֹרֶה requiem dare, Isa. 14. 3. וַיִּנְחֹרֶה in requiem dando, Deut. 25. 19. וַיִּנְחֹרֶה ad quiescere faciendum, Ezech. 44. 30. וַיִּנְחֹרֶה quiescere facere me, Ezech. 24. 13. Item in Imper. hiph. à 1. fm. וַיִּנְחֹרֶה requiem da: occ. in pl. m. fic, וַיִּנְחֹרֶה quietem tribuite, Isa. 28. 12. In fut. hiph. 3. fm. occ. simpl. locis seq. וַיִּנְחֹרֶה quiescere faciet, Exod. 17. 11. Deut. 3. 20. Jos. 1. 15. Isa. 30. 32. sed occ. etiam cum יָרַח conv. praf. & יָרַח. Aff. ut & cum יָרַח conv. praf. & יָרַח. Aff. וַיִּנְחֹרֶה & quiescere fecit me, Ezech. 37. 1. 40. 2. וַיִּנְחֹרֶה & quietem offeret tibi, Prov. 29. 17. & in 3. ff. fut. hiph. וַיִּנְחֹרֶה quietem dabit, f. & c. sed occ. cum יָרַח. Aff. fic, וַיִּנְחֹרֶה quietum reddidit cum, Isa. 63. 14. In hophal, quies data fuit; Bu. prout occ. in prat. hoph. 3. fm. loco seq. הָיָה quies datur, Lam. 5. 5. & in 3. ff. prat. hoph. regulariter esset, וַיִּנְחֹרֶה in quiete fuit, f. sed cum יָרַח cop. praf. occ. in forma mixta ex hophal הָיָה, verbi הָיָה, & hiphil הָיָה verbi הָיָה; fic, Zach. 5. 11. וַיִּנְחֹרֶה & quietè locata fuit. Bu. Conc. & collocata est ibi, & datum est ei ut ibi quietem sibi faceret; Cocc. ubi stabiliatur, & collocetur, &c. Jun. Atque indè nomina, i. No. factum ex in. n. kal; viz. וַיִּנְחֹרֶה vel וַיִּנְחֹרֶה m. quiescere; vel nominaliter, requies, &c. prout occ. cum יָרַח cop. praf. ut & cum יָרַח praf. & יָרַח. Aff. וַיִּנְחֹרֶה & quies, requies, Esth. 9. 16, 17, 18. וַיִּנְחֹרֶה ad requiem tuam, 2 Chron. 6. 41. Item, 2. hinc eti-

am No. חַתָּה, & in pausa נחת idem, quies, requies; Pag. Bu. Av. quod nomen hinc significationem habet, sed formam à Rad. נָחַח; Bu. Lex. quando enim significat demissionem seu relictionem, est à Rad. נָחַח; Av. ubi Kimchi mavult reponere; quamquam R. Jonah huc referat; sicut נחת ventilabrum, ad Rad. נָחַח; Merc. Occ. autem No. hoc simpl. & cum וְ, יְ, & קִ praf. ut seq. נחת vel נחת quies, Job. 17. 17. Prov. 29. 9. Eccl. 4. 6. 6. 5. נחת & requies, Job. 36. 17. Isa. 30. 30. נחת & requie, Isa. 30. 15. נחת cum requie, Eccl. 9. 17. Item, 3. hinc etiam No. נוחות quies, suavisitas, gratum, res grata, ut quies solet esse defessis: in quo nomine tertia Radicis est geminata (formæ instar נווץ, à נוץ, Pag.) & semper additum est nomini ריח odor: unde ריח vel נוחות ריח est odor quietus, h.e. gratus, qui, scil. Deum ab ira sua quiescere facit: ut Ab. Ezra scribit; Bu. Lex. odor refocillationis seu recreationis, refrigerii, &c. Græc. εὐωδία reddiderunt, quòd ex Hebræa phrafi Paulus aliquoties repetit; Merc. Hieron. odor suavissimus, & R. Sal. exp. נחת quietis; quia scil. fit voluntas mea; Pag. Denotatur hoc nomine נוחות requies summa; item pro suavitare grata; Heth 3. Radicalis repetitur, & constituit geminationem, seu intensionem significati, aut certè habet Radicem נחת; Av. Significat acquiescentiam, fragrantiam, & odorem gratum: est enim נוחות ריח propriè יהוה חמת מנוחה ריח חמתיה odor faciens quiescere iram Dei. Quo nomine in vet. Test. victimæ adolitæ dicebantur, non quòd propriè id istis conveniret, sed quòd substituerentur pro Christi & passionis ejus sacrificio, quod Deo gratum est, & quòd Deo placeret fides nitens eo sacrificio, & confesso gratiæ Dei, & glorificatio nominis ejus. Confer Ephes. 5. 2. Cocc. Occurrit autem hoc No. in hac phraseologia simpl. locis seq. נוחות vel sine vau, quies, suavisitas, qualis est quietis, Ex. 29. 18, 25, 41. Lev. 1. 9, 13, 17. 2. 29. 3. 5. 6. 14. 23. 18. 2. 12. 3. 16. 4. 3. 1. 17. 6. 6. 8. 8. 21, 27. 23. 13. Num. 15. 3, 7, 10, 13, 14. 28. 8. 24. 29. 36. 5. 24. 18. 17. 28. 27. 29. 2. 28. 6. 29. 6. 28. 13. 29. 8, 13. Ezech. 6. 13. 16. 19. 20. 41. eadem etiam הֵן dem. est praf. sic, הַנְּחוּת quietis, Gen. 8. 21. sed occ. etiam cum וְ, אֶם. Aff. נוחות quietis meæ, Num. 28. 2. נוחות quietis vestræ, Lev. 26. 31. & in forma pl.m. נוחות, prout occ. in forma constr. cum הֵם. Aff. sic, נוחות quietum suarum. Ezech. 20. 28. Item, 4. hinc etiam No. heemant. cum Mem præposito 3. viz. מנוחה, vel מנוחה, quies, requies, quietis locus; Bu. Lex. residentia, locus, sedes, Merc. requies placida; item, sedimentum quietis, ubi aliquis sedendo quiescit; Av. requies, & quiescendi locus; Cocc. prout occ. simpl. locis seq. מנוחה quies, requies, Gen. 8. 9. Deut. 28. 65. Ruth. 3. 2. Isa. 34. 14. Lam. 1. 3. Item occ. etiam cum הֵן Praef. in forma cum cholem; sic, מנוחה à quiete, 1 Chron. 6. 31. sic &, 5. inde etiam No. מנוחה vel cum וְ, pro מנוחה idem; Pag. Bu. quies, requies; item tranquillitas, locus tranquillus; Av. seu locus requiescendi; Cocc. prout occ. simpl. locis seq. מנוחה vel מנוחה quies, Gen. 49. 15. Num. 10. 33. Jud. 20. 43. Ruth. 1. 9. 1 Reg. 8. 56. 1 Chron. 22. 9. 28. 2. Jer. 51. 59. Item cum וְ cop. הֵן dem. & ל praf. ut seq. ומנוחה & requiem, Jer. 45. 3. ומנוחה requies, Deut. 12. 9. Isa. 28. 12. Mic. 2. 10. למנוחה ad quietem, 2 Sam. 14. 11. In forma constr. מנוחה vel מנוחה, prout occ. cum וְ, Aff. & cum ל praf. & הֵן, pro הֵן, ob pausam:

ut & cum ¹ Aff. ut seq. מְנוּחָתִי requies mea, Psal. 95. 11. 132. 14. ² לְמְנוּחָתִי ad requiem tuam, Psal. 132. 8. מְנוּחָתוֹ requies ejus, לְבָ 11. 10. Zach. 9. 1. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum ³ וְיָ praf. מְנוּחוֹת quietes, Psal. 23. 2. וְיָבְמְנוּחוֹת & in locis quietis, לְבָ 32. 18. Item, occurrit etiam forma pl. m. (quasi à præced. No. mafc.) מְנוּחֵי in forma conftr. מְנוּחֵי quietes; prout occ. cum Aff. ex forma Chaldaica; viz. וְיָ, pro וְיָ. Aff. & cum ⁴ praf. q. d. in requies tuas, & c. Pag. f. לְמְנוּחֵי in requiem tuam, Psal. 116. 7. Item, 6. hinc etiam No. וְיָנַח quies, immunitas; Bu. Lex. vel remissio; Merc. viz. tribut; Av. Hoc enim nomen sicut & omnia prædicta significant requiem, aut quietem, vel ab opere, vel à negotiis vel à laboribus & afflictionibus: sive cum locatur res in loco in quo esse debet & quiescit; Pag. Occurrit autem hoc No. cum ⁵ cop. praf. viz. Esth. 2. 18. וְיָנַח & remissionem fecit, seu requiem dari jussit provinciis: 70. ἡ ἀποκρίσις, Cocc. & requiem, seu remissionem tributorum fecit, Av. Atque hinc etiam ex hac Rad. est No. pr. נֹחַ Noah, Patriarchæ nomen, Noe filius Lamech. Nominis causâ, Gen. 5. affertur: & sanè in ipso ira Dei in diluvio quievit. Græci postea Ὀυρόπριον, & Latini Janum, ob vini ut volunt usum, quem primus mortalium dedit, vocarunt. Vide Gen. 9. & 5. Merc. Dicebatur נֹחַ à quiete; Av.

Rad.44. נוט, est נוטש, inquit R.D.i.e. nutare, labi, ruere, cadere, declinare, Pag.Bu. Sunt qui etiam confertant cum נוט & נוטה. Latinum nuto ab Hebræo non ablutit. Nam significat simplicem, ut quibusdam placet, motionem; Merc. נוט in prætal. נוט, nutavit, vacillavit, nutus seu agitatus est; Av. Occurrit in fut. kal. נוט. l.m. נוטש in 3. inf. loco seq. נוטש, nutabit, Psal. 99. נוטש, apud RR. est inquinare; unde Chald. נוטש & נוטש sterquilinum, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 45. נִימָם est dormire, seu paululum dormire ;
Pag. vel dormiturire. נִימָם est dormire; נִימָם sopore h.
e. gravi fomno, opprimi. Vides graduum differentiam ;
quum hoc verbum desiderativum tantum, ut vocant
Grammatici, vel inchoativum sit; Merc. נִימָם in præf.
kal, נִימָם dormivit paululum, dormiscebat ; propriè sig-
nificat inchoare somnum; Av. Occurrit in præf. kal, 3.
pl. sic, נִימָם dormitarunt, Pfal. 76. 7. Nah. 3. 18. & in Infm.
kal. cum נִימָם præf est, נִימָם dormire, Ifa. 56. 10. In fut.
kal, נִימָם. f. m. occ. locis seq. נִימָם dormitabit, Pfal. 121. 3, 4. Ifa.
52. 2. Atque indè nomina, i. נִימָם f. somnus levis, dormi-
tatio, nutatio, Pag. Bu. Merc. Per auxefin sumitur
pro homine dormituriante, seu diligente somnum; Av.
occ. autem Prov. 23. 21. & vestibus scissis induere faciet;
Pag. vel pannis induit, Cocc. seu vestietur נִימָם dormi-
tatio, pro נִימָם ; Cocc. i. e. qui diligit somnum;
Av. Item, 2. hinc etiam No. cum Thau heemant. נִימָם
idem cum præced. Bu. levior scil. somnus vel nutatio ;
Merc. obdormitio ; Av. prout occ. simpl. & cum י cop.
præf. נִימָם dormitatio, Pfal. 132. 4. וְנִימָם & dormi-
tatio, Prov. 6. 4. & in forma pl. f. occ. etiam simpl. & cum
י præf. נִימָם dormitationes, Prov. 6. 10. 24. 33.
בְּנִימָם in dormitationibus, Job. 33. 15. [וְנִימָם] juvenis
fuit, juvenescebat, &c. Av. unde מְנוּן &c. vide infra in
Rad. נִי Bu. Lex. Av.]

Rad. 46. $\overline{\text{D}}$ est, fugere, aufugere, confugere, effugere, Pag. Bu. Merc. In præ.t. kal, 3. s. m. $\overline{\text{D}}$ recessit fugien-

do, Av. prout occ. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. locis seq. פָּדַד fugit, Deut. 34. 7. Num. 35. 25. Jos. 20. 6. Jud. 4. 17. 1 Sam. 4. 17. 19. 10. 2 Sam. 1. 4. 10. 14. 19. 9. 23. 11. 1 Reg. 2. 29. 20. 30. 1 Chron. 19. 15. וָפָדַד & fugerit, fugiet, Num. 35. 11. Deut. 4. 42. 19. 11. Jos. 20. 4. 2 Sam. 17. 2. Ifa. 17. 13. 31. 8. & in 3. f. præt. kal, est, וָפָדַד fugit, Ifa. 10. 29. sed occ. etiam in 2. f. m. cum ! conv. præf. & הַ parag. add. ut & in 1. f. simpl. וָפָדַד & fugies, 2 Reg. 9. 3. וָפָדַד fugi, 1 Sam. 4. 16. & in 3. pl. præt. kal, & in 2. pl. m. ut & in 1. pl. occ. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. fingulis ; ut seq. וָפָדַד fugerunt, Gen. 14. 10. Num. 16. 34. 1 Sam. 14. 23. 31. 7. 2 Sam. 18. 7. 1 Chron. 10. 7. 11. 13. Prov. 28. 1. Ifa. 51. 11. Jer. 46. 21. וָפָדַד & fugient, fugerint, Lev. 26. 36. Cant. 2. 17. 4. 6. Ifa. 35. 10. וָפָדַד fugistis, Zach. 14. 5. וָפָדַד & fugistis, Lev. 26. 17. Zach. 14. 5. וָפָדַד fugimus, Ifa. 20. 6. וָפָדַד & fugiemus, Jos. 8. 5, 6. Item, in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum הַ dem. præf. ut & in pl. m. simpl. ut seq. וָפָדַד fugiens, Jer. 48. 19. Am. 9. 1. וָפָדַד fugiens, Jos. 8. 20. If. 24. 18. Jer. 48. 44. וָפָדַד fugientes, Ex. 14. 27. Jos. 8. 6. Jer. 48. 45. 50. 28. Nah. 2. 9. In Infin. kal, est, וָפָדַד fugere, 2 Sam. 18. 3. sed cum הַ præf. occ. vel cum וְ vel cum י, in ult. fic, וָפָדַד vel וָפָדַד fugere, ad fugiendum, Gen. 19. 20. Num. 35. 6, 15, 32. Deut. 4. 42. 19. 3. Jos. 8. 20. 20. 3, 9. 2 Sam. 4. 1. 12. 18. 2 Chron. 10. 18. Jer. 49. 24. Item cum הַ Aff. kibburtz, vel schurek transp. & mutatur in cam. chat. fic, וָפָדַד fugere te, 2 Sam. 24. 13. sed cum הַ præf. & הַ Aff. occ. plene, fic, וָפָדַד in fugere eos, Jos. 10. 11. 2 Sam. 19. 4. In Imper. kal, à f. m. וָפָדַד fuge, occ. in pl. m. vel cum schurek, vel cum kibburtz penult. cui formæ ut & ! cop. est etiam præf. וָפָדַד fugi te, Jer. 48. 6. 49. 8, 30. 51. 6. וָפָדַד & fugite, Zach. 2. 6. In ut. kal, 1. f. occ. cum הַ parag. ut & in 2. & 3. f. m. simpl. & plene ; ut seq. וָפָדַד fugiam, Exod. 14. 25. וָפָדַד fugies, Deut. 28. 25. Psal. 114. 5. וָפָדַד fugiet, Exod. 21. 13. Num. 35. 26. Deut. 19. 4, 5. Prov. 28. 17. Jer. 46. 6. Am. 2. 16. 5. 19. 9. 1. sed cum ! conv. præf. in 3. f. m. & fut. kal, וְ in ult. mutatur in cam. chat. ut seq. וָפָדַד & fugit, Gen. 39. 12, 15, 13, 18. Ex. 4. 3. Jud. 1. 6. 4. 15. 7. 22. 9. 21, 40. 2 Sam. 10. 18. 1 Reg. 2. 28. 2 Reg. 8. 21. 9. 10, 23, 27. 14. 19. 1 Chron. 10. 1. 19. 18. Psal. 114. 3. וָפָדַד & fugit, 2 Sam. 4. 4. & in 1. pl. fut. kal, est, וָפָדַד fugiemus, 2 Sam. 18. 3. Ifa. 30. 17. quæ etiam 1. perf. pl. occ. cum הַ parag. add. fic, וָפָדַד fugiemus, Jud. 20. 32. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum וְ, vel cum י penult. ut & cum ! parag. add. וָפָדַד vel וָפָדַד fugietis, Ifa. 10. 3. 30. 17. וָפָדַד fugietis, Ifa. 30. 16. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. præf. sed sæpius cum ! conv. præf. idque vel cum וְ vel י penult. & semel cum Nun parag. add. וָפָדַד fugient, Deut. 25. 7. Ifa. 13. 14. Jer. 50. 16. וָפָדַד & fugient, Num. 10. 35. Psal. 68. 2. וָפָדַד vel וָפָדַד & fugerunt, Gen. 14. 10. Jos. 7. 4. 8. 15. 10. 16. Jud. 7. 21. 8. 12. 9. 51. 20. 45, 46. 1 Sam. 4. 10. 17. 24, 51. 19. 8. 30. 17. 31. 1, 7. 2 Sam. 10. 13, 14. 13. 29. 1 Reg. 20. 20, 30. 2 Reg. 3. 24. 7. 7. 14. 12. 1 Chron. 10. 7. 19. 14. 15. וָפָדַד fugient, Ps. 104. 7. In hiphil signif. confugere fecit, fugando transiit, &c. Bu. Av. facere fugere ; i. e. recipere, cingere, congregare, introducere metu hostis, vel injuriâ cecili, in locum tutum : aliàs est fugare, seu in 'fugam vertere ; Merc. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. loco seq. וָפָדַד fugere fecit, fugavit, Exod. 9. 20. In Infin. hiph. occ. cum הַ præf. וָפָדַד ad fugandum, fugâ deportandum, Jud. 6. 11. & in fut. hiph. à 3. f. m. וָפָדַד fugere faciet, occ.

in 3.pl.m.fic. וְיָנוּסוּ fugabunt, Deut.32.30. Atque inde nomina, i.No.m.cum הֵעֵמָּנְתָּ significans refugium, vel suffugium; occasio elabendi,&c.Av.viz. מְנוּסָה fuga, effugium, perugium, Psal.142.5. Jer.25.35. Am.2.14. וּמְנוּסָה & perfugium, Job.11.2. Psal.59.17. Jer.46.5. Item, 2. hinc etiam מְנוּסָה idem cum præced. fuga, effugium,&c.prout occ.informa constr.cum 1 cop.præf. & 1. Aff.fic. וּמְנוּסָה & perfugium meum, 2 Sam.22.3. Jer.16.19. Item, 3.hinc etiam No. מְנוּסָה f. idem etiam cum præced. מְנוּסָה, fuga, effugium,&c. Cocc. Av. prout occ.in forma absol.cum 1 præf. sed in forma constr. simpl.& cum 1 pro 1 penult.fic. וּבְמְנוּסָה & per fugam, Isa.52.12. מְנוּסָה fuga, Lev.26.36. Quidam etiam ex hac Rad.formant Conjug.piel in forma poel, נִסָּה fugavit, continet; Prout occ.in 3.f.f.præf.poel, Isa.59.19. quum venerit ut fluvius hostis, quem ventus Domini נִסָּה fugat,&c. Av. sed quæ huc adduci possunt ex Poel Merubbah (i.e. ex forma quadrata Piel) quære in Rad. נָסָה; nam eò pertinent; Merc.Cev. sicut etiam quæ ex Hithpael esse possunt, ibi videantur; Bu.Lex.

Rad.47. נָוַע est, movere, Pag.fese moveri; Merc.vagari; Pag.generaliter, movere sese. Neutrum in kal; Merc. commotus seu agitatus fuit; vel, vacillavit, evagatus est, abcessit, recessit; Bu.Lex. נָוַע in præf.kal, נָוַע mobilis fuit; agitatus fuit ut arundo à vento agitur; Av. Significat, moveri, & in loco, & de loco in locum; Cocc. prout occ.in 3.pl.præf.kal, simpl. & cum 1 conv. præf. נָוַע recesserunt, moventur, vacillant, Job.28.4. Prov.5.6. Isa.29.9. Lam.4.14.15. וְנָוַע & movebuntur, Isa.19.1. Am.4.8.8.12. & in part.ben.kal, occ.in sing.m. & in pl.m. & f. fic. נָוַע vagus, Gen.4.12.14. נָוַע mobilia, Prov.22.19. נָוַע moventes se, 1 Sam.1.13. In Inf.in.kal, occ.vel cum schurek, vel cum cholem; idque simpl.vel cum 1, כָּ & לָ præf.ut seq. נָוַע nutando, Isa.24.19. וְנָוַע & vagando, Psal.109.10. נָוַע juxta commoveri, Isa.7.2. נָוַע ad vagandum, vagari, Jud.9.9.11.13. Jer.14.10. In fut.kal, 3.f.m. נָוַע commovebitur, sed cum 1 conv. præf. occ. quasi contractè, absque 2.rad. 1, cum pathach in ult. fic. וְנָוַע & commovit se, Isa.7.2. & in 3.fing. f. fut.kal, occ. plenè; sic, וְנָוַע nutabit, Isa.24.19. ut & in 3.pl.m.occ. simpl.& cum 1 cop.præf. plenè, sed cum 1 conv. præf. occ. cum 1 pro 1 penult.fic. וְנָוַע vagabuntur, Psal.109.10. וְנָוַע & nutabunt, Psal.107.27. וְנָוַע & commoti sunt, Exod.20.18. Isa.6.4. In Niphal, נָוַע moveri, Bu.agitatus est movendo; Av. prout occ.in fut.niph. 3.f.m. & 3.pl.m. fic. וְנָוַע commoverit, Am.9.9. וְנָוַע commoverit, Nah.3.12. In hiphil, הִנָּוַע, vel contractè הִנָּוַע, movit, commovit, agitavit, exagitavit; Bu.Lex. Av. prout occ. in 3.f.f. præf.hiph. fic. הִנָּוַע movet, 2 Reg.19.21. Isa.37.22. & in 1.f. præf.hiph. cum 1 conv. præf. occ. def. cum chirek tantum absque 1 hiph. post 1; sic, וְהִנָּוַע & commovebo, Am.9.9. In Imper.hiph. à 3.m.simpl. הִנָּוַע, occ. cum 1. Aff. poetico pro 1; sic, הִנָּוַע commovo eos, Psal.59.12. In fut.hiph. 1.f. הִנָּוַע, occ. cum 1 cop. præf. & 1, parag.add. & cum 1. Aff. fic. וְהִנָּוַע & movebo, Job.16.4. וְהִנָּוַע commovebo te, 2 Sam.15.20. & in 3.f.m.fut.hiph.occ.simpl. & plenè, sed cum 1 conv. præf. occ. cum chirek tantum absque jod hiph. ante 1. Aff. fic. וְהִנָּוַע movebit, Zeph.2.15. וְהִנָּוַע agitavit eos, Num.32.13. & in 3.f.f. הִנָּוַע commovebit: sed cum 1 conv. præf. occ. cum 1. Aff. plenè; sic, וְהִנָּוַע & commovit me, Dan.10.10. Item in 3.pl.m.fut.hiph.occ.simpl. plenè,

sed cum 1 conv. defect. cum chirek tantum penult. fic. וְהִנָּוַע movebunt, Psal.22.8. וְהִנָּוַע & moverunt, Lam.2.15. sed occ. etiam cum Nun parag.add. sed cum 1 scriptum, at lectum cum jod penult. Cev. nam secundum puncta legitur in fut.hiphil, sed secundum litteras scribitur quasi in fut.kal; Av. prout occ. locis seq. וְהִנָּוַע vagabuntur, Psal.59.16.109.25. Atque ex hac Rad. deducitur No. cum 1 heemant. præposito, & literis 1. & 3. radicalibus duplicatis; viz. מְנוּסָה nomen instrumenti musici; fistri scil. striduli & sonabilis instrumenti; quo utebantur Ægyptii præcipuè in Isidis sacris: apud quos ærea, argentea & aurea fistra, argutum tinnicum constrepentia, vicem tubæ exhibebant; Virgilius — Patrio vocat agmina fistro. Et Ovid. Cornua fulserunt, crepuitque sonabile fistrum; Pag. Dicitur autem sic tale instrumentum ex hac Rad. à movendo; quòd homo, dum illud pulsabat, agitet & corpus, & saltet. Geminatio autem primæ & ultimæ Radicalis literæ facta videtur ob crebram concussionem & motionem. Prout fistra etiam quidam מַעֲרָא דִּדְסֵלֵנ, à concutiendo dicta putant; Merc.Cev. Occurrit autem hoc No. in forma pl.m. cum 1 præf. fic, 2 Sam.6.5. In tympanis וְהִנָּוַע & cum 1 fistris, Bu. Lex. & in fistris, juxta Hieron. Pag. Av. fistra autem sunt instrumenta musica, quæ continuè commotione pulsa, edunt tinnitum; Av. fic dicta, quòd stridulo sono ad motum & saltationem homines commoveant, ut scribit R.D. in Rad. & comment. 70. הִנָּוַע מְנוּסָה. Sistra & crepiscula, quæ quatiuntur, sine dubio significantur. Kimchi organa seu instrumenta musica, cum quibus se quis agitat & saltat; Cocc.

Rad.48. נָוַע est, effundere; stillare; aspergere; suffire; levare, elevare; cribrare; concutere; Pag. Omnia possunt ad duas significationes reduci; perfusionem, seu stillationem aromatum, propriè ad suffiendum; & agitationem quæ huc illuc circumquaque fit; in quo differt ab וְהִנָּוַע, quod elevationem propriè significat; est tamen ubi הִנָּוַע fit, fursum deorsum movere, & agitare: nam de ferræ motione dicitur, Isa.10.15. Sunt qui etiam utramque ad unam referant, ut semper sit, circumquaque agitare. Sed observa in kal, propriè esse perfundere; aliàs, omnem in partem agitare: quanquam & in hiph. Psal.68. in priori significatur. Sanè in asperione suffusus, agitatio fit in omnem partem. Est & generaliter aspergere, seu stillare in copia: unde imbris distillationi, quasi in omnem partem effusi, & mellis tribuitur; Merc. נָוַע stillavit, persillavit, de liquidis; suffivit, suffumigavit, de aridis; Bu. Lex. נָוַע, in præf.kal, נָוַע agitavit aliquid manu, circumquaque elevavit agitando; motavit aliquid manu dextrorsum & sinistrorsum, item antrorsum & retrorsum, agitando. Item significat etiam in kal, odoratum reddidit suffiundo; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc tria habet significata; i. est, elevare, agitare, ventilare: offerre. In qua signif. non occ. in kal, sed in hiphil, הִנָּוַע stillavit, agitavit, ventilavit, Bu. Lex. elevavit agitatione; Av. In hiphil, venit in notione agitationis; ut quis agitatur manum suam; ut 2 Reg.3.11. Isa.11.15. Job.31.21. Isa.19.16. Zach.2.13. &c. quibus in locis expressè nomen נָוַע ei adjungitur. Item dicitur etiam de ferra, ut Isa.10.15. & de ventilabro, ut Isa.30.18. item in sacris dicitur de oblatione & consecratione rerum & hominum. &c. ut Exod.35.22. & omnis vir הִנָּוַע תְּנוּפֶת אֶשֶׁר הִנָּוַע qui obtulit oblationem auri Jehovah, &c. ubi simplex tentus est,

est, quisquis aurum de crumena, non in vasa formatum, offerebat. Offerens, quod offert, movet & deponit quasi in conspectu Dei, &c. Cocc. prout sæpe etiam aliis dicitur de speciali sacrificiorum quorundam oblatione, quæ fiebat agitatione versus Orientem & Occidentem, meridiam & Septentrionem; ad ostendendum, in quatuor mundi partibus debere sacrificia ad laudem nominis divini offerri; ut veteres Hebræorum sapientes tradiderunt, Cod. Talmud. Menachoth cap. 5. fol. 61. 62. Succa, cap. 3. fol. 37. & indè R. Salom. Exod. 29. 24. Interdum, agitare sursum; unde Chaldaus per **אָרִיחַ**, elevare, reddit. Indè synecdochicè pro offerre sumitur, Bu. Lex. Occurrit autem ordine Conc. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum **י** conv. præf. ut & in 2. f. m. eodem modo; ut seq. **הִנִּיף** agitavit, obtulit agitando, & elevando, Exod. 35. 22. Lev. 9. 21. Jos. 8. 31. **וְהִנִּיף** & agitabit, offeret, Lev. 14. 12, 24. 23. 11. 20. Num. 5. 25. 6. 20. 8. 11. 2 Reg. 5. 11. I. sa. 10. 15. **וְהִנִּיפְתָּ** agitaveris, Exod. 20. 25. **וְהִנִּיפְתָּ** & agitaveris, Exod. 29. 24, 26. Num. 8. 13, 15. sed in 1. f. præf. hiph. occ. in forma cum cholem penult. sic, **וְהִנִּיפְתָּ** agitavi, Job 31. 21. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum **י** Aff. **וְהִנִּיפְתָּ** agitans, Isa. 19. 16. Zach. 2. 13. **וְהִנִּיפְתָּ** agitatorum suum, Isa. 10. 15. & in Infin. hiph. occ. cum **י** & **ל** præf. plenè; sic, **וְהִנִּיפְתָּ** juxta agitare, Isa. 10. 15. **וְהִנִּיפְתָּ** ad agitandum, Lev. 7. 30. 10. 15. sed cum **י** parag. in fine, occ. in forma cum cametz penult. pro chirek magno, Pag. post **ל** præf. sic, **וְהִנִּיפְתָּ** ad agitandum, Isa. 30. 28. sed cum **י** Aff. occ. plenè, cum jod penult. sic, **וְהִנִּיפְתָּ** agitare vos, Lev. 23. 12. In Imper. hiph. à f. m. **וְהִנִּיפְתָּ** agita, occ. in pl. sic, **וְהִנִּיפְתָּ** agitate, Isa. 13. 2. In fut. hiph. à 3. f. m. **וְהִנִּיפְתָּ** agitabit: occ. in 2. f. m. plene; sic, **וְהִנִּיפְתָּ** agitabis, Deut. 23. 25. 27. 5. sed in 3. f. m. cum **י** conv. præf. occ. defectivè absque jod hiph. & in forma cum **סָגוֹל** in ult. sed plenè cum jod hiph. ante **הִי**. Aff. & post **י** conv. præf. ut & ante **נִי**. Aff. absque præf. ut seq. **וְהִנִּיפְתָּ** & agitavit, Lev. 5. 27. Num. 8. 21. **וְהִנִּיפְתָּ** & agitavit illud, Lev. 8. 29. **וְהִנִּיפְתָּ** agitabit eum, Lev. 23. 11. In hophal, **וְהִנִּיפְתָּ** agitari, Bu. agitur, seu motus est dextrorsum & sinistrorsum; prout occ. in præf. hoph. 3. f. m. loco seq. **וְהִנִּיפְתָּ** agitur, Exod. 29. 27. In piel, ex forma quadrata Poel; Pag. **וְהִנִּיפְתָּ** agitavit continuè; Bu. Av. prout occ. in fut. Poel, 3. f. m. loco seq. **וְהִנִּיפְתָּ** agitabit, Isa. 10. 32. Atque indè ex Rad. in hac agitandi signif. sunt nomina, i. **נִפְתָּ** f. agitatio; cribrum, juxta Hebræos veteres, ab agitatione sic dictum; Bu. Lex. discerniculum, seu excerniculum; sic dictum quod elevetur, vel agitur, quum discernit frumentum à palea, aut farinam, seu similiam à surfure; Pag. vel potius à tritici aut rei alterius agitatione nomen ductum puto. Hebræi Doctores inter **בִּבְרָה** & **נִפְתָּ** propriè discernunt; quod **בִּבְרָה** sit propriè cribrum, (voce Latina affini) quo farina subsultando agitur; at **נִפְתָּ** excerniculum, quo farina excernitur, & remanet similia; Merc. Propriè est agitatio; item vannus in qua aliquid agitur; Av. Ventilabrum; Cocc. occ. autem hoc No. in forma sif. constr. cum **י** præf. sic, Isa. 30. 28. ad agitandum, i. e. cribrandum gentes, **שְׁוִיָּה** **בִּבְרָתָא** agitatione vanitatis, Bu. Lex. Av. i. e. donec in vanum & nihilum abeant; Bu. Lex. In ventilabro temerario; Cocc. Cum agitatione, &c. Bu. Conc. Item, 2. hinc etiam No. cum Thau heemant, **וְהִנִּיפְתָּ** f. agitatio, elevatio; Isa. 30. 32. Bu. Lex. Pag. & specialiter in sacrificiis ceremoniæ genus erat, qua, ut dictum, res in sublime attollebatur, ita ut in

omnem partem orbis agiteretur; Merc. agitatio; item oblatio agitanda, quæ icil. agitabatur antrosum & retrorsum; Av. agitatio, exhibitio, & repræsentatio, consecrandi causâ. Vide notas Belgicas ad Num. 8. 11. 10. 11. & Exod. 29. 27. Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum **י** & præf. **וְהִנִּיפְתָּ** agitatio, elevatio, Exod. 29. 24, 26. Lev. 7. 30. 8. 27, 29. 9. 21. 10. 15. 14. 12, 24. Num. 6. 20. 8. 11, 21. Lev. 23. 17, 20. Num. 8. 13, 15. 30. 32. **וְהִנִּיפְתָּ** idem, Exod. 29. 27. 38. 24, 29. Lev. 7. 34. 10. 14, 15. 23. 15. Num. 6. 20. 18. 18. **וְהִנִּיפְתָּ** ad agitationem, Lev. 14. 21. ut & in forma sif. constr. simpl. sic, **וְהִנִּיפְתָּ** agitatio, Ex. 35. 22. I. sa. 19. 16. Num. 18. 11. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. **וְהִנִּיפְתָּ** in Bu. Conc. est, stillare, perstillare; suffire; prout occ. in 1. f. præf. kal, à 3. f. m. **וְהִנִּיפְתָּ** sic, Prov. 7. 17. **וְהִנִּיפְתָּ** suffivi, Bu. Conc. suffumigavi, Pag. perstillavi cubile meum myrrha; Bu. Lex. agitavi, i. e. suffivi agitando; Av. Hieron. aspersi. R. D. in Comment. exp. **וְהִנִּיפְתָּ** fluere feci in cubili meo aquas rosaceas, & omnes species aromatum. Mos enim meretricum est, pannis pulchris lectum ornare, & suffire aromatibus. Targum, **וְהִנִּיפְתָּ** stillare feci; Pag. Ità plerique sumunt pro 1. f. præf. kal; alii verò sumunt pro præf. hiph. 1. sing. defectivè absque He notâ hiph. pro **וְהִנִּיפְתָּ** (ut **וְהִנִּיפְתָּ** pro **וְהִנִּיפְתָּ**) imbui lectum meum, &c. q. d. agitando irroravi; alii, perfudi, &c. Cocc. In hiph. **וְהִנִּיפְתָּ** stillavit, seu stillare fecit. Pag. Bu. unde in fut. hiph. 3. f. m. **וְהִנִּיפְתָּ** stillabit; atque indè in 2. f. m. est, **וְהִנִּיפְתָּ** stillabis, Psal. 68. 10. Atque ex Rad. in hac stillandi signif. est No. **וְהִנִּיפְתָּ** f. (formæ instar **בוֹשֶׁת** à **בוֹשֶׁת**; Pag. stillatio, destillatio, & synecdochicè, favus, à stillando; Bu. Lex. fluxus favi, quum stillat mel, atque fluit; & quum non jungitur ei **צֹרֶף** favus, aut **בִּשְׁמֵן** (vel potius **בִּשְׁמֵן**, Merc.) aroma, est defectivum; Pag. nisi quod intelligitur, ex aliis locis, id quod ei adjungendum est; Merc. Cev. **וְהִנִּיפְתָּ** est favus mellis; nam mel agitur elevatur, & relinquit sursum quod dulcissimum est; Av. Est destillatio favorum; quod spontè eliquatur ex favis; mel Acæton, de quo Plin. l. 11. 15. in omni melle, quod per se fluit, ut mustum oleumque, appellaturque acæton, maxime laudabile est. **Ἀνοιστον**, i. e. sine retimento: quale dicitur **וְהִנִּיפְתָּ** i. e. mel optimum & purissimum; Cocc. Occurrit autem No. hoc, simpl. & cum **י** cop. præf. **וְהִנִּיפְתָּ** destillatio, favus mellis stillans, Prov. 5. 3. 27. 7. Cant. 4. 10. **וְהִנִּיפְתָּ** & destillatio, favus, Psal. 19. 11. Prov. 24. 13. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. est in nomine indè derivato; viz. **וְהִנִּיפְתָּ** m. tractus, clima; Bu. Lex. secundum R. D. **וְהִנִּיפְתָּ** est **מַחֲזֵיז** & **מַחֲזֵיז** provincia, regio; terminus; & secundum R. Jos. clima, tractus; sed id metaphoricè. Nam propriè est furculus vel ramus qui hinc inde vento agitur; & allegoricè, doctrina Evangelii, Spiritus sancti agitatione in omnes partes orbis propagata, intelligitur; Merc. **וְהִנִּיפְתָּ** est furculus seu ramus à vento agitur; item capitur etiam pro regione, & climate, seu provincia, &c. Av. ut Psal. 48. 3. **וְהִנִּיפְתָּ** pulcher regione circumjacente; Cocc. pulcher termino aut regione seu climate, &c. Pag. pulcher furculus, i. e. climate; Av. nam **וְהִנִּיפְתָּ** inquit R. Imman. est **עֵנָף** ramus; ac si terra habitata, i. e. orbis, esset instar arboris; & loca particularia essent rami arboris; & quia orbis in septem dividitur partes, quæ dicuntur climata, & quolibet clima incipit ab Oriente, pergens ad Occidentem, quorum longitudo & latitudo nota est; sed latitudo respec-

At longitudinis est valde modica; ideo appellantur ipsa climata נִיפְרוֹת rami; quia sunt instar rami, qui est longus & parum latus. Et dixit quod clima, in quo est terra Israel, est clima magis temperatum, & ejus aer purior quam in aliis climatibus, quia non est ibi calor excessivus, ut in climate primo & secundo; neque frigus excessivum, ut in climate sexto & septimo. Et præterea, quoniam fuit locus sapientiæ & prophetiæ, propterea dixit, pulcher ramo, gaudium universæ terræ; quia homines, qui terram Israel viderunt, & Hierosolymam in ea, terram & civitatem præ aliis electam, lætatur: sicuti lætatur homo quum vidit aliquid admodum desiderabile; Pag. Sed est & alibi נִיץ urbis in Ægypto celeberrimæ nomen, quæ & מִנְיָה, ut putant, dicitur, & creditur esse Memphis; Merc. sim. Bu. Lex. & Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum נִיץ & נִיץ. præf. נִיץ tractus, Psal. 48. 3. Jer. 2. 16. 46. 9. נִיץ in Noph. n. p. Jer. 46. 14. נִיץ & in Noph, Jer. 44. 1. Atque hinc ex hac Radicis significatione est etiam No. נִיץ f. idem cum præced. tractus, clima; Bu. Lex. prout occ. in forma f. f. constr. simpl. loco seq. נִיץ tractus, 1 Reg. 4. 11. Item, 2. hinc etiam No. נִיץ f. idem etiam, tractus, Bu. Lex. provincia aut regio: Pag. Merc. prout occ. cum נִיץ dem. præf. loco seq. נִיץ tractus, Jos. 17. 11. sed occ. etiam forma f. f. constr. nominis præced. נִיץ cum נִיץ præf. loco seq. נִיץ ad tractum, Jos. 12. 23. ut & in forma pl. f. cum נִיץ præf. loco seq. נִיץ & in tractibus, Jos. 11. 2. Ab hac autem Rad. quidam deducunt etiam No. נִיץ f. agitatio; prout occ. cum נִיץ præf. נִיץ Isa. 30. 28. ad agitantium gentes: nam à Latinis vertitur pro Infinitivo (ex hiph. scil.) Av. & proinde reliqui potius sic accipiunt. Vide supra ad Infin. hiph. נִיץ floruit, effloruit, erupit in florem, emicuit, &c. de hoc vide Rad. נִיץ; Av. vel potius sequens Rad. נִיץ videnda; ubi reliqui potius locant derivata à נִיץ.

Rad. 49. נִיץ, est florere; Pag. hoc verbum cave cum נִיץ volandi, de quo infra, confundas, cum quibusdam; et si alioqui affine sit; eruptio ad volatum, illo, at hoc verbo, eruptio florum, significatur; vertes, per efflorescere, pullulare, germinare; nec in kal est usitatum; est propriè, quod Gallicè dicitur Bouter vel Boutonner; Merc. Radix hæc in Bu. Conc. duo habet significata; 1. נִיץ, in Hiphil נִיץ, vel נִיץ, germinavit, effloruit; Bu. Lex. Cocc. prout occ. in præf. hiph. 3. pl. in forma cum Tzeri, sic, נִיץ germinet, Cant. 6. 10. 7. 12. In fut. hiph. 3. f. m. נִיץ vel נִיץ, effloret; pro quo, cum נִיץ cop. præf. Occurrit, cum Epenthesi Aleph, Bu. Lex. vel cum Aleph quiescente, vice jod vel vau, secundæ radicalis, (ut in נִיץ pro נִיץ, Merc.) sic, Eccl. 12. 5. נִיץ וְנִיץ & effloresceret, Bu. Lex. vel & florebit amygdalus; vel, reprobabitur coitus; Pag. Vel a versabitur coitus, præ imbecillitate scil. virium; sed tunc נִיץ, & נִיץ, confunderentur; sicut & quidam recentiorum utramque radicem affinem faciunt, ut נִיץ sit erumpere ad volatum, vel germen; sicut נִיץ inveli maledictis, seu maledictis aliquem incessere; Atqui tunc, נִיץ & נִיץ scriberetur; Ego, inter omnes, quæ variæ, in hunc locum afferantur expositiones, sequor Kimchi, nè idem repetatur; Merc. scribit enim R. D. quod נִיץ amygdalus, indicat canitiem, quæ est alba, sicut flos albus, ut est flos amygdali; Ab Ezra autem, scribit, quod נִיץ est & נִיץ, quod est flos, ut infra ex Gen. 40. &

exp. g. d. & incanescet ut flos albus. Et sunt qui dicunt, quod, נִיץ, est membrum virile, cujus canities est post canitiem capitis, & barbæ. Alii itidem exponunt נִיץ membrum coitus, sumendo וְנִיץ sensu, sicut illud, Lam. 2. 6. וְנִיץ & reprobavit, seu flocci fecit -- Regem; &c. sic hic, & reprobabit coitum, scil. ob debilitatem; prout dicitur postea, & dissipabitur (vel, irritam faciet concupiscentiam, Merc.) voluptas, &c. Pag. Et efflorescat amygdalus, i. e. & canities fiat; Cocc. & efflorescentem amygdalum, -- irritam faciet (animus) ille appetens; i. e. Ne vere quidem ipso, (quo arbores & animalia lætari quodammodo, & veluti gessire videntur) hoc ipsius fastidium avertetur; sed omnia verni temporis beneficia, nihili faciet; hic enim describitur ver, ab unius arboris, amygdali, scil. & animalculi, viz. locustæ, exemplo, per Synecdochen, &c. Jun. 70. אֲנִי מִן הַדְּמָיוּנוֹת; In his autem, Kimchi vult Tzere pro chirek poni; sed quid prohibet, molliendæ pronuntiationis ergo, Tzade raphatum (i. e. sine dagesch) sit, pro הִנֵּצִי, ut Thema fit נִיץ, Cocc. & sic Av. locat hæc sub Rad. נִיץ, quæ videatur. Atque hinc, ex hac Rad. נִיץ, in hiph. הִנֵּצִי deducuntur, nomina seq. 1. No. נִיץ, f. flos; Pag. Bu. Cocc. Nomen hoc, (cum dagesch, in Tzade, tanquam à נִיץ, Cocc.) germen, florem, seu folliculum, & in vitibus gemmam, propriè sonat, Gallicè Bouton; Merc. prout occ. Isa. 18. 5. & uva ejus maturuerit, erit נִיץ flos; Pag. vel, omphax maturefcentis fuerit (cum, inquam, fuerit) flos, vel flos ejus; ut litera ה, licet lene, sit relativum ad vitem, est expressè ejus mentio non sit facta, ut aliquoties fit; Merc. He est raphatum, ut R. D. inquit, i. e. non habet mappik punctum, signum pronominis sæminei; Pag. Ante messem, נִיץ--פֶּרֶחַ quum consummatus fuerit oculus, sive gemma arboris, scil. הִנֵּצִי & omphax lactans extiterit flos; h. e. flos in omphacem transierit, isque maturefcere inceperit, &c. ubi verbum masc. adhibetur, propter genus nominis נִיץ. Ordo autem fructificationis, hic est; 1. נִיץ. 2. פֶּרֶחַ. 3. נִיץ & 3. בֹּסֶר & quidem גִּבְמָל, i. oculus, sive gemma; 2. flos; & 3. omphax lactans, seu complens se; Vide etiam נִיץ & בֹּסֶר. גִּבְמָל. Estigitur נִיץ flos, נִיץ, Cocc. In forma sing. f. constr. est נִיץ, prout occ. cum נִיץ Aff. sic, Job. 15. 33. & projiciet, sicut olea, נִיץ, florem ejus, vel suum; Pag. Bu. &c. Item, hinc etiam No. נִיץ m. idem, flos, germen, &c. prout occ. cum נִיץ, Aff. sic, Gen. 40. 10. ascendit נִיץ flos ejus; ubi He, est cum Mappik, quasi à forma simplicis, נִיץ, vel potius, ut plerique etiam volunt, est nominis præced. נִיץ, forma constr. cum נִיץ Aff. pro נִיץ, flos ejus; sicut Prov. 7. 8. apud פֶּתַח angulum suum, pro פֶּתַח; & hoc est rectum, propter verbum, נִיץ ascendit, quod est sæmineum; Pag. נִיץ ascendebat flos ejus, post gemmam scil. excoquebantur נִיץ, botri ejus; ut scil. essent uvæ maturæ, &c. נִיץ potest venire pro נִיץ; Cocc. sic & Bu. Lex. Item, hinc etiam, deducitur No. cum Nun heemant, vel redundante, in fine, ut R. D. inquit, נִיץ m. idem, flos, germen, seu gemma arboris, &c. Non autem in textu legitur, in sing. sed in pl. m. נִיץ, flores, florentia; &c. formam autem dageschatam habet, quasi à Rad. נִיץ, Bu. Lex. prout occ. cum נִיץ dem. præf. sic, Cant. 2. 12. נִיץ flores appa-

ruerunt, &c. Pag. Vel, visi sunt, &c. Coc. & in omnibus prædictis, dagesch, est loco Hannach, i.e. vau literæ quiescentis 2. Rad. ut R.D. inquit, Pag. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. נור, ex Bu. Conc. est in nomine, inde, juxta plerosque, derivato, viz. נור, m. scintilla, Pag. Bu. Conc. Cocc. q.d. eruptio flammæ vel ignis, Merc. & est cum geminata 3. Rad. Tzade, formæ instar נור quies, à נור, ut R.D. inquit, Pag. Coc. Kimchi exp. נור, prout extat, cum ל præf. Ilā. 1. 31. & opus ejus, נור, in scintillam; Hieron. quasi scintilla; vel, & operator ejus, pro scintilla, seu loco scintillæ; Pag. & fiet potentissimum fluppa, &, qui id fractat, scintilla, & ardebunt una ambo; Cocc. Atque hinc etiam est, juxta quosdam, verbum in kal, נור, scintillare; & in part. ben. kal, f.m. נור, scintillans; prout occ. in forma pl. m. cum ל cop. præf. sic, Ezech. 1. 7. נור & scintillantes, Bu. Conc. & scintillant; Cocc. vel נור est uomen Toar; & נור, ubi erat dagesch, legitime fuerit ad splendendum literæ Tzade geminandæ; Merc. sed rectum est, ut sit & hoc, & alia illa, ex hac Rad. נור, Pag. Merc. נור, vide in Rad. נור: Bu. Lex.

Rad. 50. נור, præbuit lucem, vel luxit; & propriè dicitur de lucerna: est cogn. cum נור luxit, quod de aurora & luce diei seu matutini temporis dicitur. Verbaliter non usurpatur: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc נור duo habet significata. i. Est in No. נור m. vel נור, lucerna, lumen; Pag. Bu. Av. Lampas, candelardens & lucens; Av. ellychinum, lucens propriè; & metonymicè, vas cui impositum lucet; Cev. Sunt qui utrumque hujus Radicis significatum, sub uno volentes completi, conferant cum נור, נור, ut propagationem seu profluvium sonet, tam luminis quam seminis; unde, arare etiam vel sulcare significat; & נור arum vel novale; quod ut flumen alveo, sic aratrum sulco procurrat. Hac autem posterior significatio ex Syriaca potius lingua sumpta videtur, in qua pro נור dicitur נור. Sunt autem hæc duæ linguæ vicinæ, & sæpe communicant inter se Radices; Merc. Occurrit autem No. hoc in hac signif. cum chirek magno locis seq. נור lucerna, 1 Reg. 11. 36. 15. 4. 2 Reg. 8. 19. 2 Chron. 21. 7. & in forma cnm Tzere ante jod quiescens occ. cum ל. Aff. sic, נור lucerna mea, 2 Sam. 22. 29. Item in forma cum chirek magno occ. cum ל præf. & נור, Aff. & lucerna eorum, Num. 21. 31. Atque indè etiam est No. cum Tzere tantum absque jod; sic, נור idem cum præced. lucerna, lampas; per translationem autem No. præced. נור accipitur etiam interdum pro regno; Av. ut patet ex locis suprā de eo citatis. Occ. autem hoc No. cum Tzere simpl. & cum ל cop. præf. ut seq. נור lucerna, Exod. 27. 20. Lev. 24. 2. 2 Sam. 21. 17. Job. 21. 17. Psal. 119. 105. 132. 17. Prov. 7. 22. 20. 27. 21. 4. 24. 20. Jer. 25. 10. & נור, 1 Sam. 3. 3. Prov. 13. 9. Item cum ל & Aff. cui ult. etiam ל est præf. נור lucerna mea, Psal. 18. 29. נור lucerna ejus, Job. 29. 3. Prov. 20. 20. נור & lucerna ejus, Job. 18. 6. Atque indè etiam No. f. f. viz. נור lucerna, Prov. 31. 18. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum ל

dem. & ל cop. præf. ut seq. נור lucerna, Exod. 30. 7. נור lucerna, Exod. 39. 37. 30. 8. 40. 25. Lev. 24. 4. Num. 8. 2. 2 Chron. 29. 7. נור & lucerna, 1 Reg. 7. 49. 2 Chro. 4. 21. sed occ. etiam cum ל pro ל & ל pro ל præf. ante formam pl. f. sic, נור eum lucernis, Zeph. 1. 12. נור lucernis, Zach. 4. 2. Item occ. etiam cum ל & י. Aff. cui utrique ל cop. est præf. נור lucerna ejus, Exod. 25. 37. 35. 14. 37. 23. 39. 37. 40. 4. Num. 4. 9. 8. 3. Zach. 4. 2. נור & lucerna ejus, 1 Chron. 28. 15. 2 Chron. 13. 11. נור & lucerna eorum, 1 Chron. 28. 15. 2 Chron. 4. 2. Item hinc etiam No. heemant. cum ל præposito, viz. נור candelabrum, Pag. Bu. Av. in quo scil. ponitur lucerna seu lumen; Av. נור, Cocc. Av. Kimchi inquit נור nunc ellychinum ardens, nunc verò vas in quo ponitur, appellari; vas autem in quo ponitur lucerna, נור vocari de nomine illius; quasi lucibulum dicas, nostri candelabrum appellant; Merc. Erant apud templum plura candelabra, aurea, argentea, ad lucem nocturnam sacerdotum & Levitarum. Vide 1 Chron. 28. 15. sed præcipuum candelabrum sacrum in prima parte Templi è regione mensæ stabat ad meridiem; Exod. 26. 35. Forma candelabri est descripta, Exod. 25. 31, 32, 35, 36, 37. Partes ejus hæc; Scapus, qui dicitur נור: ternæ cannæ, קנים, utrinque exeuntes ex scapo, ita ut binæ cannæ in scapo coirent, & sub iis, esset malum, כפחור. Singulæ cannæ habebant tres calices, גביעים, cum malo & flore כפחור. Scapus item tot calices habebat in canarum juncturis tribus, & præterea quartum sub lucerna sua. Hæc omnia solida erant & simul fusa. נור καυδς καλαμσμοι, κρατρες, σφαυρες, κρινα. Septem in summis cannis & scapo lucerna, accendenda ita, ut lacerent versus anteriorem candelabri partem; hoc autem Candelabrum habere נור πινδαμακον ex Zach. 4. discimus; Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum ל, נור, & ל præf. ut seq. נור candelabrum, lychnuchus, Exod. 25. 32. 37. 18. 1 Chron. 28. 15. & candelabrum, 2 Reg. 4. 10. 1 Chron. 28. 15. & נור lychnuchus; candelabrum, Exod. 25. 31, 33. 37. 19. 25. 38. 26. 35. 30. 26. 31. 8. 37. 16. 39. 36. 40. 4. 25. Lev. 24. 4. Num. 8. 2, 3, 4. Zach. 4. 11. & נור & lychnuchus, Num. 3. 31. & נור ad candelabrum, Exod. 25. 34. 37. 20. & נור ad candelabrum, 1 Chron. 28. 15. & in forma f. f. constr. est & occ. simpl. & cum ל cop. præf. נור candelabrum, Exod. 25. 31. 35. 14. Num. 4. 9. & Zach. 4. 2. & נור & candelabrum, 2 Chron. 13. 11. ut & in forma pl. f. occ. cum ל cop. & ל dem. præf. נור & candelabra, 2 Chron. 4. 7. & נור candelabra, 1 Reg. 7. 49. 2 Chro. 4. 20. Jer. 52. 19. ut & cum ל & ל præf. נור pro lychnuchis, 1 Chron. 28. 15. & נור & pro lychnuchis, 1 Chron. 28. 15. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. נור ex Bu. Conc. est in nomine indè derivato נור, quod significat etiam novale; Bu. Conc. Cocc. aratio agri antequam feratur, in qua aratione spinæ evelluntur, eradicantur herbæ malæ ex agro, ut sit aptus ut feratur, Pag. prout occurrit, Prov. 13. 23. נור אכל ניר ראשם multitudo cibi, scil. invenitur in agro pauperum, quia nimirum est eis cura, ac sollicitudo, ut disponatur terra atque colatur. Sed est ager perditus, & non est in eo fructus, absque judicio; i.e. eò quòd non disposuerunt illum ut opus erat. Vel, & est vir qui perit, quia ne-

scit satioris consuetudinem; ut Isa. 28. 26. וְיִסְרֹךְ לְמִשְׁפָּט & erudiet illum scil. satorem, secundum normam. Quo in loco רַב־עַבְדִּי est nomen conjunctum, i.e. in regimine, ut R.D. inquit à רַב־עַבְדִּי, instar רַב־עַבְדִּי præceptum, à רַב־עַבְדִּי. Vel, juxta alios, multitudo cibi, scil. invenitur in agris magnatum, i.e. divitum: Ad verbum, multus cibus aratione, i.e. in aratione, vel in agro divitum; quibus scil. est facultas colendi terram, & faciendi quæcunque illi sunt necessaria, ob multitudinem divitiarum. Sed est homo qui perit, & fame conficitur; eò quod non est ei facultas conducendi operarios, ut ejus terram colant; unde terra desolatur, & destruitur, & pariter illius Dominus; Pag. Kimchi רַב־עַבְדִּי Toar facit, ut רַב־עַבְדִּי integer, quod sequente Maccaph mutat ו in cam. chat. sed malim substantivum esse; & pauperes satis est quàm magnates exponere; ut נֶאֱמַר in רַב־עַבְדִּי sicut aliàs, abundet; (à sing. scil. רַב־עַבְדִּי vel רַב־עַבְדִּי pauper) unde simplex sensus est; pauperes diligenti agricoltatione discere; at ejus sæpe facultates dilabi, & fortunis everti eum, qui injurià alios opprimat: (prout in sequentibus dicitur, & est vir qui deficit abque judicio; Pag.) dum scil. neglecto labore agriculturæ, suæ fraudulentæ confidit. Frequentes sunt tales sententiæ in libro Proverbiorum; Merc. Abundat cibo novale pauperum; ager scil. purgatus à carduis. Servius ad Virgil. Eccl. i. v. 71. — tam culta novalia, i.e. nova rura quæ per singulos annos novantur per semina; vel etiam novalia dicuntur, unde sylva tollitur. Posterius nobis usui est; Cocc. Multus, est scil. cibus, novellantibus pauperibus; Hebr. multitudo escæ: sed est qui consumit se inertia; Hebr. in non officio. Sensus; non potest non abundare pauper, quum sedulus est, & se vel in horrentibus locis colendis occupat: divitem verò sua exedit inertia, cujus bona hoc pacto ad justum transferuntur; Jun. Sed occ. etiam juxta quosdam hoc No. cum chirek tantum absque jod, Prov. 21. 4. sic, נֶאֱמַר aratio, i.e. cogitatio impiorum peccatum, juxta R.D. q. d. extollentia oculorum, & latitudo cordis, (&) hoc est נֶאֱמַר aratio impiorum, (hæc inquam, sunt, vel, hæc est aratio, i.e. studium & occupatio impiorum, Merc.) quæ est peccatum. Et dixit נֶאֱמַר aratio, metaphoricè de cogitationibus cordis, sicut, arate vobis arationem. Alii verò hoc in loco sumunt נֶאֱמַר in primo signif. & exp. lucerna impiorum peccatum, &c. Pag. elatio verò oculorum, & amplitudo animi; aratio denique improbum peccatum est; i.e. quicquid exarare & perficere improbi operibus suis moluntur, peccatum est; ac proinde exosum Jehovah, Jun. Item, inde ex No. in hac ult. signif. est verbum in Hiphil, הִנִּיר, quod est arare; & per translationem, cogitare. Unde in Imper. hiph. f. m. הִנִּיר, & in pl. m. הִנִּירוּ; pro quo occ. defectivè absque He nota hiphil in Imper. Jer. 4. 3. & Hof. 10. 12. הִנִּירוּ לְכֶם arate vobis arationem; (seu, arum, Merc.) In quibus R.D. scribit הִנִּיר esse pro הִנִּירוּ; sicut וְשִׁמְרֵם ponit, pro וְשִׁמְרוּ nam He constitutivum Conjug. Hiphil cadit; Pag. alleviandi scil. gratiâ; i. e. ut expeditior sit pronuntiatio; Merc. Hieron. novate vobis novale; Pag. & sic Cocc. Parabola. Deponite concupiscentias & opinionis pravas, & sic recipite verbum meum, semen bonum, in terra bona. Ager autem qui vel à spinis & sylvis, aut ab herbis, quæ quiescenti increverant, liberatur, ad novam sementem accipiendam, commodè הִנִּיר videtur appellari; ut relucens &

nitens purusque; quemadmodum lucerna niter. Vide Martinii Etymol. in Novale; Cocc. הִנִּיר emphaticè הִנִּיר Chald. ignis, &c. Vide in Conc. Chald.

Rad. 51. הִנִּישׁ, vel הִנִּישׁ, agrotavit, infirmus fuit: j. dem quod הִנִּישׁ: hinc הִנִּישׁ morbus, הִנִּישׁ agrotat, &c. In fut. kal, à 3. sing. m. הִנִּישׁ agrotabit, est 1. sing. הִנִּישׁ agrotabo, prout occ. cum הִנִּישׁ conv. præf. & הִנִּישׁ parag. add. sic, Psal. 69. 21. opprobrium contrivit cor meum, & הִנִּישׁ, & agrotus fui, vel dolui admodum, &c. Av. qui hanc specialem, ob vocem hanc, statuit radicem, quæ à plerisque refertur ad Rad. הִנִּישׁ; ibi etiam videatur.

Rad. 52. הִנִּיר in kal non occurrit, sed in Hiphil, הִנִּיר est coquere; Pag. Bu. Cocc. unde in fut. hiph. 3. f. m. juxta normam esset הִנִּיר; sed cum Hannach, i.e. longa vocali cametz pro pathach, & dageesch, ut R.D. inquit, est הִנִּיר vel הִנִּיר coquet, prout occ. cum הִנִּיר conv. præf. & cum sægolin ult. sic, Gen. 25. 29. הִנִּיר & coxit Jacob coctionem; Pag. vel pultem; Avi. i.e. pulmentum, vel jusculum; Bu. Lex. quæ vox formam habet tanquam à הִנִּיר; (in hiph. הִנִּיר unde in fut. הִנִּיר vel הִנִּיר) sed solent imperfecta inter se permutare sua derivata; Cocc. nam dicitur pro הִנִּיר; Pag. Bu. Merc. Cocc. Nam juxta normam, Zaziu debuerat dagešchari ob defectum Nun 1. Rad. Pag. Non desunt tamen, qui à הִנִּיר, quod est efferri & intumescere, deducant; quasi exponas efferverescere seu ebullire: unde & הִנִּיר ebullitionem propriè exponant, decoctum, quod ebullitione coquitur, i. e. jus, pulmentum; allusio vocum non displicet: verum Radicem per se, per Nun, omnino fecerim; Merc. nam Thema esse הִנִּיר ostenditur à nomine inde derivato; Cocc. Nam hinc ab hac Rad. הִנִּיר est No. הִנִּיר m. coctio, decoctum; jusculum, puls, pulmentum; coctum scil. Pag. Bu. Cocc. Av. ebullitio quæ ad ignem efferverescit. Est enim cogn. cum הִנִּיר efferbuit, intumuit; Av. Occ. autem hoc No. in forma absol. simpliciter, & cum הִנִּיר præf. הִנִּיר coctum, coctio, Gen. 25. 29. 2 Reg. 4. 38. & הִנִּיר idem, 2 Reg. 4. 39. Hag. 2. 12. הִנִּיר ex ea pulte, 2 Reg. 4. 40. ut & in forma f. m. constr. cum הִנִּיר cop. præf. est, הִנִּיר & jusculum, Gen. 25. 34.

Rad. 53. הִנִּיר in kal est, aspergere, Pag. Sed ego hoc verbum in kal intransitive sumpserim, pro aspergi, effluere, seu diffuere: Itaque duobus primis locis hic citatis, exposuerim, quod sparsum fuerit, seu manarit: sic tercio loco, & manavit, seu diffuxit, &c. Kimchi inquit esse הִנִּיר, & significare velut stillationem & inundationem; Merc. הִנִּיר sparsus, aspersus, inspersus fuit: vel active, aspersit; Bu. Lex. conspersus est, &c. semper dicitur de rebus fluidis seu liquidis, ut de aqua aut sanguine; at הִנִּיר (sparsit, dicitur de aridis. Hinc הִנִּיר lavo. In kal est neutrum; & construitur cum הִנִּיר & הִנִּיר; sed Latine propter inopiam linguæ coguntur passive interpretari; Av. Occurrit autem in fut. kal, 3. f. m. juxta normam; sic, הִנִּיר aspersum fuerit, vel asperget, Lev. 6. 20. sed cum הִנִּיר conv. præf. occ. defectivè absque 3. Rad. He; idque vel cum Tzere, vel cum chirek in ult. sic, הִנִּיר & inspersus est, Isa. 63. 3. הִנִּיר & inspersus est, 2 Reg. 9. 33. In hiphil, הִנִּיר sparsit, aspersit; insperfit, persperfit; Bu. Lex. & c. f. m. prout occ. in 3. f. m. præf. hiph. cum הִנִּיר conv. præf. locis seq. הִנִּיר & sparget, Lev. 4. 6, 17. 5. 9. 14. 7, 16, 27, 51. 16. 14, 15, 19. Num. 19.

4, 18, 19. Item in 2. fm. præt. hiph. cum ! conv. præf. est, **וְהִוִּיתָ** & insperges, Exod. 29. 21. & in part. ben. hiph. f. m. occ. cum ! cop. præf. **וַיִּזְרֶה** & spargens, Num. 19. 21. & in Imper. hiph. f. m. est, **וַיִּזְרֶה** sparge, Num. 8. 7. Infut. hiph. 3. fm. iuxta normam est, **וַיִּזְרֶה** sparget, Lev. 16. 14. Isa. 52. 15. sed occ. etiam cum ! conv. præf. defectivè absque He 3. rad. & cum pathach in ult. sic, **וַיִּזְרֶה** & sparsit, Lev. 8. 11, 30.

Rad. 54. **נזל** in Bu. Conc. duo significat, i. in kal est, fluere, defluere; Pag. decurrere. De aquis tantum dicitur. Sunt qui affine faciunt verbo **נזל** abire: item verbo **נזל** vile esse: unde **וַיִּזְרֶה**, Lam. 1. ubi est dagefch loco Hannach, seu longæ vocalis Tzeri, ut supra dictum: abjecerunt, spreverunt eam, &c. Merc. Est autem in kal tam intrinsecum transit. Pag. fluxit, diffluxit, effluxit, perfluxit, stillavit; Bu. Lex. Av. cum Accus. fit transit. Av. Significat manare; Cocc. prout occ. in 3. pl. præt. kal secundum normam; sic, **וַיִּזְרֶה** diffuxerunt, Jud. 5. 5. pro quo etiam occ. à forma Pahol (**נזל** scil.) cum ! & cum dagefch Euphonia gratiā: vel est cum !, ob pausam; quia scil. est in Soph. pasuk; Pag. Isa. 64. 1. al. 63. 19. à facie tua montes **וַיִּזְרֶה** defluxissent; Cev. diffuunt; Bu. Lex. estque formæ **נזל**, cum dagefch euphónico; Bu. Lex. ut **וַיִּזְרֶה**; aut alluditur ad verbum **נזל**; Cocc. nam R. Juda scripsit illud in Rad. **נזל**, ex Niphal: sed non est rectum, quia ex significatione ejus nihil invenitur in Rad. **נזל**; Merc. Idem occurrit v. 3. vel 2. vide & supra in **נזל**; Cev. In part. ben. kal, f. m. **נזל** fluens, defluens, &c. unde in forma pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. sic, **וַיִּזְרֶה** vel **וַיִּזְרֶה** fluentes, Exod. 15. 8. Psal. 78. 17. Jer. 18. 14. **וַיִּזְרֶה** & fluentes, Pro. 5. 15. Cant. 4. 15. Isa. 44. 3. Item in forma pl. constr. occ. cum ! cop. præf. & Aff. sic, **וַיִּזְרֶה** & fluenta ipsoform, Psal. 78. 44. In fut. kal, occ. in 3. fm. & f. cum pathach in ult. sic, **וַיִּזְרֶה** fluet, Num. 24. 7. **וַיִּזְרֶה** fluet, Deut. 33. 20. & in 3. pl. m. fut. kal est, & occ. locis seq. **וַיִּזְרֶה** fluent, Job. 36. 28. Psal. 147. 18. Cant. 4. 16. Isa. 45. 8. Jer. 9. 18. In Hiphil, 3. fm. præt. est, & occ. loco seq. **וַיִּזְרֶה** fluere fecit, profundit, Isa. 48. 21. Item occ. etiam, juxta quosdam, in 3. pl. præt. hiph. cum ! Aff. sic, Lam. 1. 8. omnes qui, olim scil. honorabant eam, **וַיִּזְרֶה** distillaverunt, i. e. spreverunt eam; Av. reliqui verò ad Hiphil est **וַיִּזְרֶה** referunt: ibi vide. Atque inde, juxta quosdam est No. in forma pl. m. **וַיִּזְרֶה** fluenta, flumina, substantivè scil. Bu. Lex. Av. vel participialiter fluentes; Bu. Lex. Est enim nomen participiale, Av. quod videatur supra in part. ben. kal. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. pl. f. inde derivato, cum Mem. scil. hecman, viz. **מְזֹלָה** (quasi à sing. **מְזֹלָה** Planeta; Pag.) planetæ, quia influxum suarum virium & qualitarum præstant inferioribus rebus; Bu. Lex. influentiæ stellarum, constellationes, planetæ, qui causantur pluviam & stillas pluviarum; Av. prout occ. cum ! præf. 2 Reg. 23. 5. qui suffitum faciebant soli & lunæ, & **מְזֹלָה** & astris: Vetus, duodecim signis. Alii planetis; Cocc. Pag. sic viz. appellatis, quod in cursu suo influant. Vel est nomen unius stellæ, inquit R. D. Pag. Sed hoc ille inquit de **מְזֹלָה** Job. 38. quamquam ad utrumque referri potest; volunt enim Lamed mutatum esse in Resch; sicut & in aliis fit; Merc. Kimchi confert Job. 38. 32. an producis Mazzaroth in tempore suo? satis usitatum est Talmudicis **מְזֹלָה** strum bonum, **אֲגַדְתִּי טוֹחַן** Notat iis & duodecim

signa Zodiaci & Planetas. Vide &, quomodo Chaldaus usurperet, Eccl. 7. 16, 28. 9. 1, 2, 3. mi fallor **מְזֹלָה** & **מְזֹלָה** notat; Cocc. Sunt qui ab **מְזֹלָה** eundo & errando planetas sic dictos volunt, litera **נ** elisā. RR. etiam duodecim signa celestia sic appellant; & singulariter, **מְזֹלָה** (sydus, constellatio. Et **מְזֹלָה** fortuna bona; quia ex astris eam vulgò merentur; Bu. Lex.

Rad. 55. **נז** m. No. radicale cum sex punctis; & est inauris; Pag. Bu. monile; ornamentum frontis & aurium; Bu. Lex. monile frontale, quod aure pender, inauris; ideoque est cogn. cum **נז**, i. e. auris. Suspenditur enim illud ornamentum inter aures & nasum; Av. apparet ex textu, ut ex Gen. 24. 47. monile supra nasum ejus, h. e. in fronte; & sic Isa. 3. 21. Item ex Exod. 32. 2. monilia aurea quæ sunt in auribus, &c. nomen hoc esse formæ ornamenti certæ, quod in fronte & auribus ponebatur; Cocc. Non enim aurium tantum, sed & aliarum partium fuit ornamentum, sed vultus tantum, ut puto: monile in genere vertere licebit; Merc. Occurrit autem hoc No. ordine Conc. simpl. & cum ! cop. & dem. præf. **נז** monile, Gen. 24. 22. Jud. 8. 24, 28. Job. 42. 11. Prov. 11. 22. 25. 12. Ezech. 16. 12. **נז** & monile, Exod. 35. 22. **נז** monile, Gen. 24. 30, 47. sed occ. etiam cum ! Aff. sic, **נז** in aure sua, Hof. 2. 15. & in forma pl. m. cum ! dem. præf. **נז** in aures, Gen. 35. 4. ut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ! cop. præf. **נז** in aures, Exod. 32. 2, 3. Jud. 8. 24, 27. **נז** & in aures, Isa. 3. 21.

Rad. 56. **נז** non occurrit Hebraicè verbaliter, sed in Chald. **נז** est nocere, damno afficere, &c. vide in Conc. Chald. Sed inde Hebr. No. **נז** cum sex punctis; Pag. Bu. vel, **נז** cum quinque; Av. læsio, damnum, nocumentum; noxa, noxia; detrimentum; Pag. Bu. Av. Cogn. cum **נז**, i. e. compedes, qui sunt nocumento & incommodo; vel quibus detinebantur perniciosi hostes: hinc per metath. noxa, noxia, &c. Av. Occurrit cum ! præf. sic, Esth. 7. 4. **נז** in damnum Regis, Pag. seu nocumentum Regis, Quædam exemplaria habent Tzere, quædam sagolin penult. Av.

Rad. 57. **נז** est פָּרַשׁ, inquit R. D. h. e. dividere, separare; Pag. separari potius significat, ab aliis, vel à re aliqua, religione, sanctimonia, aut voto singulari; vel etiam dignitate. Quidam putant Conjug. kal in hoc verbo non reperiri, sed in Niphal. Est autem generaliter, separari, segregari, eximi, abstrahere sese, &c. Merc. Separavit, abstraxit, avertit se; abstinuit, continuit se à re aliqua, ex religione, &c. sim. ut ante ex Merc. Bu. Lex. **נז** servit, asseruit, conseruit, disseruit, deseruit: Item, separatus est ab aliis religione, &c. ut ante. Cogn. cum **נז** alienus fuit, & cum **נז** sparsit. Hinc sero, assero, desero, dissero, consecratum scil. Av. Rad. hæc **נז** in Bu. Conc. duo habet significata; i. separare, vel ri, separare se; item recedere; prout occ. secundum quosdam, in 3. pl. præt. kal, formæ instar **נז**; Pag. (vel, ut alii volunt, potest esse 3. pl. præt. niph. à Rad. **נז**; ubi vide; Bu. Lex.) pro **נז**; sic, **נז** recesserunt, Isa. 1. 4. Ezech. 14. 4. In Niphal, **נז** abstrahere, separare, avertere se, propriè ex voto; Bu. man. desertus est, cum ! at cum ! significat asseri, Av. unde in Infin. Niphal, est, **נז** separando me, Zach. 7. 3. & in fut. niph. 3. fm. occ. cum ! cop. sed in 3. pl. m. cum ! conv. præf. **נז** & separave-

rit se, vel, & receder, Ezech. 14.7. & separaverunt se, vel & recesserunt, Hof. 9.10. sed occ. etiam in 3. pl. fut. niph. cum ? cop. praf. sic, וַיִּנָּזְרוּ ut separant se, Lev. 22.2. In hiphil, וַיִּנָּזְרוּ separare; Bu. asseruit, cum Dativo; sed cum מִן deferuit, i.e. separavit, Av. prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. & 2. pl. m. cum ? conv. praf. utrique; sic, וַיִּנָּזְרוּ & separabit, Num. 6.12. & separabitis, Lev. 15.31. Item in Infin. hiph. occ. cum ? praf. & cum ? Aff. absque praf. sic, לְהִנָּזֵר ad separandum, Num. 6.2. & וַיִּנָּזְרוּ separare se, Num. 6.7. ut & in fut. hiph. 3. f. m. occ. simpl. sic, וַיִּנָּזְרוּ separabit se, Num. 6.3.5. Atque inde nomina, i. e. נִזְרוֹ m. separatus; Naziræus; Pag. Bu. qui scilicet pio voto à certis rebus abstinet, & Deo consecratus est; Bu. Lex. Dicitur scilicet, quia separabatur à vino, & Siccera, seu omni potu inebriativo; Pag. נִזְרוֹ est assertus, consecratus Domino; separatus ab usu vini, simulque capillos alebat; Av. Naziræus, est qui se abstinet; Cocc. Occurrit autem No. hoc in forma absol. simpliciter & cum הָ dem. praf. נִזְרוֹ separatus, Num. 6.2. נִזְרוֹ Naziræus, Num. 6.13, 18, 19, 20, 21. & in forma f. m. constr. est, נִזְרוֹ Naziræus, separatus, Gen. 49.26. Deut. 33.16. Jud. 13.5, 7, 16. Item in forma pl. m. occ. cum הָ & לְ praf. נִזְרוֹ Naziræos, Am. 2.12. נִזְרוֹ in Naziræos, Am. 2.11. & in forma pl. m. constr. occ. cum הָ & לְ Aff. sic, נִזְרוֹ separatz tuaz, Lev. 25.5. נִזְרוֹ separatz vineas ejus, Lev. 25.11. Lam. 4.7. Item, 2. inde etiam No. נִזְרוֹ m. Naziræatus, Num. 6.7. item capillus; coma, propriè ea à qua radenda quis abstinet; Bu. Lex. quia enim Naziræus non tondēbat capillos capitis sui, capillus longus, aut casaries vocatur נִזְרוֹ; Pag. q. d. Naziræatus, seu abstinentia; Cocc. vel quasi Naziræatum dicas, i.e. capillitium; Merc. prout occ. cum הָ Aff. sic, נִזְרוֹ comam tuam, Jer. 7.29. sed sæpius cum ? Aff. locis seq. נִזְרוֹ separationis suæ, Naziræatus sui, Num. 6.4, 8, 5, 9, 12, 13, 18, 19, 21. Deinde, signif. ii. hujus Rad. in Bu. Conc. est corona, diadema; prout occ. secundum R. D. ex Bu. Conc. in nomine m. ex forma quasi constr. præced. No. נִזְרוֹ; viz. נִזְרוֹ coronæ, coronati, Gen. 49.27. Deut. 33.17. quæ significatio etiam habetur in No. præced. נִזְרוֹ coronamentum; Bu. Lex. sertum; corona conferta ex gemmis & auro conciso; Av. diadema sic vocatur, quo rex, vel summus sacerdos ab aliis discernitur; dignitas; consecratio; prout occurrit simpl. & cum הָ dem. praf. item cum הָ & לְ Aff. sic, נִזְרוֹ corona, Exod. 29.6. 39.30. Lev. 8.9. 21.12. Num. 6.7. Prov. 27.24. Zach. 9.16. נִזְרוֹ diadema; 2 Sam. 1.10. 2 Reg. 11.12. 2 Chron. 23.11. נִזְרוֹ coronam tuam, Jer. 7.29. נִזְרוֹ coronam ejus, Ps. 89.40. 132.18. Item, hinc etiam No. cum Mem. heemant. מִנְּזָרוֹ Princeps, juxta R. D. habens scilicet coronam; Pag. & quasi separatus ab aliis; ut de Joseph dicitur; Merc. & Nun est cum dagešch, ob decorem, sicut in מִנְּזָרוֹ sanctuarium, inquit R. D. Pag. Dagešch redundat, aut est ad ornamentum, ut alias Hebræi loqui solent; Bu. Lex. vel est dagešch euphonicum; Cocc. Non autem legitur hoc No. in sing. sed in forma pl. m. מִנְּזָרוֹ coronati, vel diademati; in constr. מִנְּזָרוֹ, prout occ. cum הָ Aff. sic, Nah. 3.17. מִנְּזָרוֹ diademati tui; Bu. majores tui, i.e. Principes, habentes coronam (nam à נִזְרוֹ corona deducit Ab. Ezra) sicut locusta, i.e. multi aut magni ut locustæ; Pag. vel devoti tui, i.e. qui se consecrant tibi; q. d. מִנְּזָרוֹ Kimchi, בְּעֵלֵי עֲשָׂרוֹת שָׁרִים

principes coronas gerentes; Cocc. De nomine autem suprā posito נִזְרוֹ unus aut alter locus est notandus; ut Jud. 13.5. נִזְרוֹ separatus Deo; scilicet ad vitam. Vocabatur is נִזְרוֹ. Item Gen. 49.26. & vertici נִזְרוֹ Naziræi fratrum ejus, aut suorum; vel vertici coronati fratrum ejus, secundum R. D. נִזְרוֹ, quod est corona, diadema: est enim inquit, q. d. מִנְּזָרוֹ coronati; Pag. Kimchi vult, ducis seu principis fratrum suorum, & coronati. Sic interdum hoc No. fumitur, non pro eo qui voto sit Naziræus, sed dignitate à vulgò separatus, diademate, aut aliis ornamentis insignibus, quibus à plebeis fecernatur; quo nomine Christum servatorem nostrum multi dictum credunt. Sed vide nè Nazaræi nomen, cum Nazareni, gentili nomine, confundas, quod per לְ scribitur. Vide Eliam in Tisbite; Merc. R. Sal. exp. vertici separati fratrum suorum, i.e. qui est separatus à fratribus suis; Pag. eximii inter fratres suos. Samar. נִזְרוֹ coronæ fratrum suorum, & sic Syrus: at Arabes continentissimi fratrum suorum. An, religiosissimi, vel devotissimi fratrum suorum? Kimchi dicit esse significationem פְּרִישׁוֹת secretionis; Cocc. Notandum etiam nomen נִזְרוֹ abstinentia, sumi etiam sæpe pro voto abstinentiæ, seu נִזְרוֹ, ut Num. 6.4. & 7. item, v. 12. & v. 18. ubi intelligitur crinis capitis sui voto obstricti: & sic v. 19. postquam detonderit sibi נִזְרוֹ votum suum, h. e. votivum crinem: & v. 21. נִזְרוֹ dicitur lex voti abstinentiæ suæ, & c. Cocc. Item hinc ex hac Rad. נִזְרוֹ quidam etiam deducunt No. pl. f. נִזְרוֹ planetæ, signa cœlestia; Job. 38.32. idem enim pluri esse putant cum מְנוֹלוֹת, de quo vide in נִזְרוֹ; Bu. Lex. sed vide etiam in Rad. מִנְּזָרוֹ; Cocc.

Rad. נחה est, ducere, Pag. deducere, placidè scilicet & sensim: ut affine sit verbo נחה quiescere, sed vide, nè confundas. Significat ducere, ut pastor solet oves, vel ut puer manu duci solet; Merc. duxit, adduxit; abduxit, deduxit; Bu. Lex. conduxit, produxit, perduxit, & propriè significat aliquem perducere ad locum destinatum per longum iter. Cogn. cum הָ defedit, castrametatus est; ut si quis ducitur ex longinqua regione ad castra sua ubi solet residere; Av. נחה est, ducere; monstrando viam, מְנוֹחָה, Cocc. cum affixis 3. rad. הָ semper abjicitur pro more quiescentium Lamed He; prout occ. in 3. f. m. præt. kal, cum ? conv. praf. & הָ Aff. ut & cum הָ & לְ Aff. absque praf. נחה & ducet te, Isa. 58.11. נחה & deduxit me, Gen. 24.27. Psal. 60. 11. 108.11. נחה & duxit eos, Exod. 13.17. & in 2. f. m. præt. kal, est נחה & duxisti, Exod. 15.13. Psal. 77.21. In Imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum הָ Aff. cui etiam ? cop. est praf. נחה & duc me, Psal. 5.9. נחה & duc me, Psal. 27. 1. 139.24. In hiphil נחה idem cum kal, ducere, decucere; Bu. perduxit, curavit duci; Av. prout occ. in 3. f. m. præt. hiph. cum הָ Aff. ut & in 2. f. m. cum הָ Aff. נחה & duxit me, Gen. 24.48. נחה & duxisti eos, Neh. 9.12. In Infin. hiph. occ. plenè cum ? praf. & לְ Aff. sic, להנחותם ad ducendum eos, Neh. 9.19. pro quo etiam occ. defectivè, & quasi contractè absque He notā hiph. & cum ejus vocali pathach sub ל; sic, להנחותם ad ducendum eos, Exod. 13.21. In fut. hiph. 1. sing. נחה & ducam; occ. cum ? eop. praf. & הָ Aff. ut & cum הָ Aff. absque praf. להנחותם & ducam eum, Isa. 57.18. נחה & ducavi eam, Job. 31.18. In 2. f. m. fur,

fut.hiph. תִּנְחֹה; prout occ.cum נִי. & Aff. תִּנְחִי. duces me, Psal. 31.4. 61.3. 73.24. 143.10. תִּנְחֹה duces eos, Job. 38.32. Psal. 67.5. Item in 3.f.m. תִּנְחֹה occ.cum נִי. Aff. sic, תִּנְחִי ducet me, Num. 23.7. Psal. 23.3. sed occ.etiam cum נִי. & Aff. cui ult. etiam ! conv. est praf.ut seq. תִּנְחֹה ducet eum, Deut. 32.12. Prov. 18.16. תִּנְחֹה ducet eos, Psal. 78.72. וַיִּנְחֵם & duxit eos, 1 Sam. 22.4. 1 Reg. 10.26. 2 Reg. 18.11. Job. 12.23. Psal. 78.14. 53. 107.30. fic etiam in 3.f.occ.simpl. & cum נִי. & Aff. תִּנְחֹה ducet te, Prov. 6.22. תִּנְחִי ducet me, Psal. 139.10. תִּנְחֹה ducet eos, Prov. 11.3. Denique, in 3.pl.m.fut.hiph.occ.cum נִי Aff. sic, תִּנְחִי deducant me, Psal. 43.3. Aque hic à quibusdam ex hac Rad. deducitur No. quasi cum מִיֵּמָנִת viz. f.munus, oblatio quæ adducitur alicui; Av. nam ab adducendo volunt dici: & est formæ מִצֹּרָה præceptum: at quia pluralem ejus absolutum RR.efferunt מִנְחֹת; Mem cum Scheva, ideo radicale esse censetur מ; ad formam גִּבְעָה; unde p'ur. גִּבְעוֹת: si autem מִיֵּמָנִת esset heemant, diceretur מִנְחֹת; ad formam מִצֹּרָה: videatur ergo suprà in מִנְחָה; Bu. Lex. ubi etiam in Pag. Coc. & Av. ut & in Bu. Conc. describitur.

Rad. 59. נָחַל est, hæreditare; aut hæreditate, (seu hæreditariò) accipere; possidere; Pag. Sed potest & verti, hæreditatem accipere, si Accusativum post se non habeat. Includit autem & simul proprietatem, & illius rei propriè suceffionem in familia. Omnia in kal simplicem transitionem significant in unum tantum patiens, nempe hæreditatem: nam infrà Num. 34. 17. וְנָחֳלוּ לָכֶם, sic etiam est fumendum, ut inquit Kimchi, hæreditabunt vobis, seu, pro vobis. Sed in Piel & Hiphil transit ad duo patientia, facere hæreditare, hæreditatem dare, vel hæreditariò dare, hæredem instituere. Hæreditate relinquere, hæreditariò distribuere: quo modo & in Hithpael ferè sumitur. Sed in ea esset propriè quod vernaculè dicimus, se deslaiser es mains d'un autre: ut vulgò dicunt, mortuus fuisse vivum, seu investit eum hæreditate, &c. Alij exponunt, hæreditariò sibi ipsi distribuere. Sed cum construat cum Accus. quicquid velit Kimchi, puto propriè significare, à se se ad alterum hæreditariò transferre; Merc. נָחַל possedit, possessor fuit, vel factus est, possessionem habuit, possidendum accepit. Semel possidendum dedit, vel distribuit, &c. ut in loco cit. Num. 34. Bu. Lex. hæreditavit, sortitus est hæreditatem; sorte, seu per sortem accepit, seu consequutus est hæreditatem; quomodo terra Canaan distribuebatur filiis Israel. Hinc per conversionem Radicis, λαχων (à λήγω, vel usitatore λαγαδων) sortiri, consequi; Av. Significat hoc verbum accipere rem propriam; i.e. hæreditare; Cocc. In Bu. Conc. tria habet hæc Rad. נָחַל significata i. possidere jure hæreditario; prout occ. in 3. & 2.f.m. præf. kal cum ! conv. præf. utrique; ut & cum ! conv. præf. & נִי Aff. in 2.f.m. & in 1.fing. simpl. ut seq. וְנָחֳלוּ & possidebit, Zac. 2.12. וְנָחֳלוּ & possidebis, Exod. 23.30. וְנָחֳלוּ & possidero nos, Exod. 34.9. נָחֳלוּ possideo, Psal. 119.111. & in 3.pl.m.occ.simpl. & cum ! conv. præf. & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. sic, נָחֳלוּ possederunt, Jos. 14.1. 17.6. Prov. 14.18. Jer. 16.19. וְנָחֳלוּ & possidebunt, Exod. 32.13. וְנָחֳלוּ & possidebitis, Ezech. 47.14. In Infin. kal, occ.cum ! præf. sic, לְנָחֹל ad possidendum, Num. 34.

18. 19.49. In fut. kal, 2.f.m.occ.cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. & in 3.f.m. & 1.pl. cum pathach; ut seq. תִּנְחֹל possidebis, Deut. 19.14. Jud. 11.2. Psal. 82.8. תִּנְחֹל possidebis, Num. 18.20. וְנָחֳלוּ possidebit; Prov. 11.29. Isa. 57.13. וְנָחֳלוּ possidebimus, Num. 32.19. Item in 3.pl.m.fut. kal, occ.cum chat. path. sed in pausa cum cametz penult. cui priori formæ ! conv. est præf. sic, וְנָחֳלוּ possidebunt, Num. 18.23. 24.34. 17. Prov. 28.10. וְנָחֳלוּ possidebunt, Num. 26.55. 35.8. Prov. 3.35. וְנָחֳלוּ & possederunt, Jos. 16.4. 19.9. sed occ. etiam in 3.pl.m. cum ! & Aff. post cametz sub cheth ob pausam; sic, וְנָחֳלוּ possidebunt eam, Psal. 69.37. וְנָחֳלוּ possidebunt eos, Zeph. 2.9. In piel, נָחַל possidere fecit, possidendum tradidit, possessionem distribuit; Bu. Lex. hæreditare distribuit, fecit hæreditare; Av. prout occ. in 3.f.m. & 3.pl. præf. niph. sic, נָחַל possidendum dedit, Jos. 13.32. נָחֳלוּ possidenda tradiderunt, Jos. 14.1. 19.51. & in Infin. piel, occ.cum ! præf. sic, לְנָחֹל ad possidendum, Num. 34.29. In Hiphil, הִנְחִיל idem quod Piel, possidere fecit, tradidit, distribuit; Bu. dedit hæreditatem, seu hæreditare, vel possidere fecit; Av. Cocc. prout occ. in 1.fing. & 2.pl.m. præf. hiph. cum ! conv. præf. utrique; sic, הִנְחִילִי possidere feci, Jer. 3.18. 12.14. וְהִנְחִילִי & possidere faciam, Zach. 8.12. וְהִנְחִילִי & possidendam tradatis, 1 Chron. 28.8. & in part. hiph. f.m. est, מִנְחִיל possidere faciens, Deut. 12.10. In Infin. hiph. est vel cum Tzere, vel cum chirek magno in ult. prout occ. cum ! & ! præf. & cum ! Aff. post formam cum chirek penult. sic לְהִנְחִיל in possidere faciendo, Deut. 32.8. לְהִנְחִיל ad possidere faciendum, Prov. 8.21. Isa. 49.8. וְהִנְחִילִי possidere facere eum, Deut. 21.17. In fut. hiph. 2. f. m. occ. simpl. & cum נָה. Aff. תִּנְחִיל possidendum trades, Jos. 1.6. תִּנְחִילִי possidendam trades eam, Deut. 31.6. & in 3.f.m. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantum in ult. ut & cum ! Aff. plenè; sed cum נָה. & Aff. defectivè cum chirek tantum absque jod hiph. ut seq. וְנָחֳלוּ possidere faciet, Deut. 3.28. Pro. 13.22. וְנָחֳלוּ possidendum tradet, Ezech. 46.18. וְנָחֳלוּ possidendam dabit tibi, Deut. 19.3. וְנָחֳלוּ possidendam dabit eam, Deut. 1.38. וְנָחֳלוּ possidere faciet eos, 1 Sam. 2.8. In hophal, הִנְחַל possessor factus est; Bu. hæreditare factus est; Av. prout occ. in 1.fing. præf. hoph. loco seq. הִנְחַלִּי possidere factus sum, Job. 7.3. In hithpael, הִתְנַחֵל possessorem se constituit, possessionem adiit; Bu. fecit se hæreditare; Av. prout occ. in 3. pl. præf. hithp. cum ! conv. præf. & Aff. ut & in 2.pl.m. itidem cum ! conv. sic, וְהִתְנַחֵלוּ & possessores eorum fient, Isa. 14.2. וְהִתְנַחֵלוּ possessores eorum constitueris vos, Lev. 25.46. Num. 33.54. & in Infin. hithp. occ. simpl. sic, הִתְנַחֵלוּ possessorem fieri, Num. 32.18. In fut. hithp. à 3. f.m. וְנָחֳלוּ, occ. in 2.pl.m. cum chat. path. sed in pausa cum cametz penult. sic, וְנָחֳלוּ possidendam accipietis, Num. 34.13. Ezech. 47.13. וְנָחֳלוּ possessores constituamini, Num. 33.54. Quidam etiam hic ponunt Conjug. Niphal, viz. נָחַל hæreditatus est; vel pollutus est; quasi in Niph. ex חָלַל; prout occ. Ezech. 25.3. quandoquidem &c. quod נָחַל (cum cametz scil. ob pausam) hæreditatus est; vel pollutus est; & cap. 7.23. ut & 21.16. sed de his vide Rad. חָלַל; Av. Nam quædam, quæ præteriti piel hujus Rad. formam habent, pertinent ad Niph. ex חָלַל; Bu. Lex. sic Ezech. 22.16. וְנָחֳלוּ & polluta fuisti, &c. & Ezech. 7.24. וְנָחֳלוּ & polluentur, &c.

נַחֲלָתָם possessiones vestras, 1 Chron. 16. 18. Psal. 105. 11. בְּנַחֲלָתָם in possessionem vestram, Num. 18. 26. sed sæpius. occ. cum ך Aff. sic, נַחֲלָתוֹ possessio hæreditaria, seu hæreditas ejus, vel sua, &c. Num. 26. 54. &c. Deut. 10. 9. 18. 2. 32. 9. Jos. 13. 14. 18. 7. Psal. 78. 71. 106. 40. Jer. 10. 17. 51. 19. Ezech. 46. 16. 17. 47. 23. Mich. 7. 18. Mal. 1. 3. &c. in 30. circ. l: cui etiam formæ cum ך Aff. ך, ך, ך & ך sunt præf. ut seq. וְנַחֲלָתוֹ & possessio ejus, Deut. 18. 1. Psal. 94. 14. Mich. 2. 2. בְּנַחֲלָתוֹ in possessione sua, Num. 36. 9. Neh. 11. 20. וְנַחֲלָתוֹ & in possessionem suam, Psal. 78. 62. לְנַחֲלָתוֹ ad possessionem suam, Jos. 24. 28. Jud. 2. 6. 21. 24. Jer. 12. 15. Item cum ך, Aff. occ. simpl. & cum ך, ך & ך præf. ך נַחֲלָתָם possessio eorum, possessionem suam, Num. 34. 14, 15. Jos. 13. 8, 33. 14. 2. 16. 5. 18. 2. 47. 19. 1. 9, 10, 41. Jud. 21. 23. Ezech. 44. 28. וְנַחֲלָתָם & possessio eorum, Psal. 37. 18. בְּנַחֲלָתָם in possessione eorum, Gen. 48. 6. Jos. 19. 2. ך נַחֲלָתָם de possessione sua, Jos. 21. 3. & cum ך, Aff. occ. simpl. sic, נַחֲלָתָם possessio eorum, Num. 36. 3, 4. 12. Item in forma pl. f. occ. simpl. & cum ך dem. præf. נַחֲלָתוֹ possessiones, Ita. 49. 8. הַנַּחֲלֹת possessiones, Jos. 19. 51. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine נַחַל m. torrens; & vallis, per quam defluit aqua, etiam si non fit actus in ea aqua; Pag. nam propriè locus ipse sic appellatur. Quidam distinguunt אַמֶּץ, quod נַחַל fit propriè angusta vallis, alveum habens, quo, tempore pluviar, raptim torrens desertur: unde per synecdochen pro torrente sumitur: at אַמֶּץ, juxta eos, est vallis latior, & velut quædam planities, quæ fieri potest ut nec torrentem habeat, nec amnem. Differt autem נַחַר fluvio, qui perennis est, nec cessat, aut æstate siccatur. Vertes ergo, pro loci ratione, nunc per vallem, nunc per alveum, in quo torrens decurrit; nunc per torrentem, seu aquam torrentis. Sed tribuitur interdum נַחַל, torrentis nomen, fluvio; Merc. נַחַל vallis; torrens, per vallem decurrens, qui quandoque siccari potest, quomodo à נַחַר differt, & generalius, flumen; Bu. Lex. נַחַל est torrens; & cum caret aquis, vocatur vallis, seu alveus: Sunt enim torrentes in vallibus; Av. Vallis & rivus seu torrens: videtur significationem habere אַחַל quatenus notat concavum esse; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. cum duplici pathach, sed in pausa cum cametz penult. locis seq. נַחַל vel נַחַל torrens, &c. Lev. 23. 40. Num. 1. 3. 23. 24. 32. 9. Deut. 1. 24. 2. 13, 14, 24, 36, 37. 3. 12, 16. 4. 48. 21. 4. Jos. 1. 2. 2. 13. 9, 16. 15. 4. 47. 16. 8. 17. 9. Jud. 4. 7. 13. 5. 21. 1 Sam. 30. 9, 10. 1 Reg. 2. 37. 8. 65. 18. 40. 2 Reg. 10. 33. 23. 6, 12. 2 Chron. 7. 8. Job. 15. 21. 33. 28. 4. 40. 17. Prov. 18. 4. 30. 17. Isa. 15. 7. 27. 12. 57. 6. Jer. 31. 40. Ezech. 47. 5. Joel. 4. 18. Am. 6. 14. Item cum ך, ך & ך præf. utrique formæ; ut seq. וְנַחֲלָתָם & de torrente, Psal. 36. 9. וְנַחַל & torrentem, Pl. 74. 21. & de torrente vel נַחַל torrens, Gen. 32. 52. Deut. 3. 16. 9. 21. Jos. 12. 2. 13. 16. 19. 11. 1 Sam. 17. 40. 2 Sam. 16. 13. 24. 5. 1 Reg. 17. 6. 7. 2 Reg. 3. 16. 2 Chr. 20. 17. 32. 4. Cant. 6. 11. Ezech. 47. 6. 7, 9, 12. וְהַנַּחַל & torrens, 2 Reg. 3. 17. sed occ. etiam cum ך, ך, ך, ך, ך, ך & ך præf. ut idem alterutri formæ, ut seq. מִן הַנַּחַל ex torrente, 1 Reg. 17. 4. בְּנַחַל in valle, torrente, ad torrentem, Gen. 26. 17. Num. 21. 13. Jud. 16. 4. 1 Sam. 30. 21. 2 Sam. 15. 23. 1 Reg. 15. 13. 17. 3. 2 Reg. 23. 6. 2 Chron. 15. 16. Psal. 83. 10. בְּנַחַל vel בְּנַחַל in valle, Gen. 26. 19. Deut. 2. 36. 21. 4. 6. 1 Sam. 15. 5. 2 Chron. 22. 14. Neh. 2. 15.

נחל sicut torrens, Ifa. 30. 8, 33. Am. 5. 4. נחל sicut torrens, Lam. 2. 18. ונחל & sicut torrens, Ifa. 66. 12. נחל in torrentem, 2 Chr. 29. 16. 30. 14. Jer. 47. 2. נחל ad vallem, Jos. 15. 7. נחל ad vallem, Jos. 17. 9. נחל a flumine, Deut. 3. 8. Jos. 12. 1. 2 Reg. 24. 7. Psal. 110. 7. sed occ. etiam in forma duali m. נחלים torrentes duo, vel flumina; Bu. Lex. geminus torrens; Av. prout occ. loco seq. נחלים flumina, Ezec. 47. 9. sed sapiens in forma pl. m. idque simpl. & cum נ, ה, ש, ב, ו, פ, ut seq. נחלים flumina, torrentes, Job. 6. 15. 22. 24. 30. 6. Ifa. 11. 15. ונחלים & torrentes, Psal. 78. 20. Ifa. 35. 6. נחלים flumina, Num. 21. 15, 16. 1 Reg. 18. 5. Eccl. 1. 8. נחלים quod flumina, Eccl. 1. 8. נחלים per valles in torrentibus, Psal. 104. 10. Ifa. 57. 5. נחלים & in fluminibus, Lev. 11. 9, 10. sed occ. idem cum נ praf. loco seq. נחלים sicut valles, Num. 24. 6. & in forma pl. m. const. occ. idem simpl. & cum נ & ק praf. ut & cum נ Aff. sic, נחלים flumina, torrentes, Deut. 8. 7. 10. 7. 2 Sam. 22. 5. Job. 20. 17. Jer. 31. 9. Mich. 6. 7. ונחלים & torrentes, Psal. 118. 5. נחלים in vallibus, Ifa. 7. 19. נחלים torrentes ejus, Ifa. 24. 9. Item, secundum quosdam, occ. in forma f. m. cum נ, parag. sic, נחלה torrens, Psal. 124. 4. Bu. Lex. torrens transivit super animam nostram; Av. Hoc autem in loco scribitur cum simplice Scheva; sic, נחלה torrens transivit, &c. ubi נ est cum; & dictio longa, quia ה abundat, inquit Ab. Ezra: & idcirco עבר est verbum masc. prout etiam redundat ה in nomine לילה nox. Accentus autem est in Nun; Pag. Sed ecc. cum: simpl. & comp. & in utraq; forma cum נ locali, Num. 34. 5. נחלה ad torrentem, seu ad vallem; Bu. Lex. Merc. Item Ezec. 47. 19. נחלה torrentem usque ad mare magnum; Pag. vel usque ad torrentem, ad mare magnum, &c. Et est sicut נחל, tanquam dictio sit brevis, inquit R. D. Pag. Jonathan tamen vertit, נחלקה, quod est hæreditas, ut He sit famineum; Merc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est in nomine pl. f. נחילות nechiloth; quod quidam Hebræorum putant esse nomen instrumenti musici: alii initium carminis alicujus, ad cuius melodiam Psalmi decantabantur; Bu. Lex. Nechiloth instrumentum erat musicum insigne, quod nomen habet à sibilo torrentis, quem sono imitabatur; Av. prout occurrit in titulo, Psal. 5. 1. cum נ dem. praf. sic, Victori נחילות super Nechiloth; quod erat, inquit R. D. nomen instrumenti musici, vel potius concentus, vel musica, aut cantici; Merc. Cev. noti scil. apud illos. R. Hai nomen deducit à נחיל, quod est apum sibilus, quod sonus esset similis sibilo apum. In Midras exp. super hæreditates; (& sic Hieron. vertit hæreditatem, Av.) & 70. ὑπὲρ τῆς κληρονομίας, pro hærede, in gen. fam. i. e. pro ea quæ consequitur hæreditatem. Sed R. Selomoh dicit hoc non esse rectum; quia nec dictio hoc significat, neque Psalmus de hæreditate loquitur: unde ille exp. super exercitus; quia cantor oravit pro omni Israel, propter exercitus qui veniebant contra Israel: (vel certe, ex adverso illius loci, ut alludatur ad illum locum, Hebraicè נגיד, Merc. Cev.) unde & exercitus seu multitudo apum, dicitur נחיל; juxta Ps. 118. 12. circumdederunt me sicut apes; & Psal. 118. 5. ונחלה & exercitus impietatis, i. e. impiorum; Pag. Vide etiam in נחל inter nomina; Bu. Lex. puto enim scribi pro נחלות, & hoc pro נחלות,

נחל; Cocc. Item hinc etiam quidam deducunt No. מַחֲלַת Machalath; in titulo etiam, Psal. 53. 1. Bu. Conc. Sed hoc videtur posse formari ex מַחֲלָה; quod à Rad. חלה; Cocc. ubi vide, & in Rad. חלל. Notandum autem unus aut alter locus insignis de hac Rad. ejusque præcipue nomine נחלה; viz. Ifa. 47. 6. Indignatus in populum meum נחלתי חלקתי profanavi hæreditatem meam, i. e. fideles meos, quos elegi mihi παῖδας, tanquam si non esset mei, nec Sancti, tractavi; & eos dedi in manum tuam. Sic Mich. 7. 14. quem נחלקתי οὐκ οὐκ hæreditas tua, quas scil. habes proprias, ut dominus earum. Item, Num. 18. 20. ego pars tua, נחלקתי possessio (æterna scil.) tua. Ergo populi Dei vera possessio, non potest esse terra aut terrenum aliquid; quia terram non potest retinere, neque ea ipsum potest fatigare: terra autem, quæ dicitur hæreditas, pignus tantum est veræ hæreditatis: unde dicitur, Psal. 116. 6. hæreditas decora, &c. Item de nomine נחל Ifa. 57. 5. mactantes pueros בנחלים, in vallibus, sub cubaminibus petrarum. Locus certus describitur, in quo pueros, h. e. homines simplices & non malos, ipsosque adeo pueros, occidit meretrix illa mystica, quæ ibi increpatur. Persecutionis hoc exemplum. Noti Convallentes, Rivum, vel torrentem in his notat; Cocc.

Rad. 60. נחם est, consolari; (passivè scil. i. e. consolationem accipere; Merc.) Item panitere. Pag. Sunt qui in universum, mutationem animi aut affectus, hoc verbo indicari putent, quæ sit vel panitudine; vel commiseratione, & condolentiâ, vel, cum is qui prius turbatus erat, consolationem accipit: & admissa jam consolatione, latus sit, & pacato animo. Quæ tria per facile fuerit suis locis discernere. Hæc tria in Niphal inveniuntur; tertium tantum in piel, consolari, activè scil. curiosius conferunt cum נחם incallescere; Merc. נחם consolatus est, admonitus est in corde suo, submonitus est; ut cum quis in corde suo considerat quid fecerit, & per suggestionem animi sui, movetur de mutatione facti; ideoque in Niphal sæpe redditur per verbum panitere: & est cogn. cum נחם & נחמה; i. e. incaluit: nam suggestio animi ad consolationem seu penitentiam, affert secum calorem & inflammationes viscerum. Hinc per conversionem Radicis, moneo, admonéo, submoneo; & μένω facio reminisci, suggero; μνήμη memoria, μνημονεύω recordor, μνάομαι memor sum: nam consolator dicitur is qui suggerit, & in memoriam ducit ea quæ cordi sunt grata. Hinc Joh. 14. ὁ δὲ παρακλητὴς ὁ ἁγίου μὴνῶσιν ὑμᾶς πάντα, Paracletus suggeret vobis omnia; Av. Rad. hæc נחם duo significat in Bu. Conc. i. consolari se, vel alium; ii. panitere: quæ duo significata conjuncta sunt; Bu. Conc. viz. in Conjug. Niphal; נחם consolatus est à seipso, admonitus est; Av. consolationem cepit, vel admisit; se consolatus est; item, panituit. Cautè autem hoc præter. niphal à piel discernendum est. Bu. Lex. In Niph. significat, penitentia affici, vel consolationem accipere. Omnino notat animi mutationem, vel in consilio & proposito, ad ejus displicentiam; vel in affectu, tristitia viz. ad ejus immunitonem, aut abolitionem; Cocc. Construitur autem in Niph. vel absolute, vel cum ע & מ. Item cum נחם & ל & ע. ur in ejus locis patet; Av. Bu. Lex. prout occ. in præter. niph.

niph.3.f.m. vel, cum canietz in ult.ob pausam, vel cum pathach extra pausam; cui etiam formæ utrique ! conv. est praf. נחם pænuit; consolationem cepit, 1 Sam. 15.35. Jer.20.16. נחם idem, 2 Sam.13.39. Am.7.3.6. נחם & pœnitebit: consolationem capiet, Ezech.32.31. Jon.3.9. נחם idem; Joel.2.14 & in 1.fing.præt.niph.occ. idem vel cum pathach, vel cum cametz penult. ob pausam, cui priori formæ ! cop. vel conv. est praf. ut & in 2.pl.m. cum ! conv. praf. ut seq. נחם pænitet, pænuit me, Gen.6.7. 1 Sam.15.11. Jer.4.28.. 31.19.. 42.10. נחם idem, Zach.8.14. נחם & pænitet me, Job. 42.6. Jer.18.8,10..26.3. נחם & consolationem capietis, Ezech.14.22. In part.niph.f.m. est, נחם pænitens, Jud.21.15. Jer.7. cui etiam ! cop. est praf. נחם & pænitens est, Joel.2.13. Jon.4.2. In Infin. niph.occ. simpl. & cum ? & ! praf. נחם consolationem accipere; pænitere, psal.77.3. Jer.15.6. נחם ad pænitendum: consolationem admittere, 1 Sam.15.29. Jer. 31.15. נחם & pæniteat te, Exod.32.12. Pl.90.13. Infut. Niph.1. & 3.f.m. est, נחם consolationem capiam; pænitebit me, Isa.1.24..57.6. Ezech.24.14. נחם pænitebit, Exod.13.17. Jud.2.18. 1 Sam.15.29. Pl.110.4. ut & in 3.f.m. fut. niph.occ. cum ! cop. vel ! conv. praf. idque vel cum Tzere, vel cum szgol in ult. ut & in 3.pl.m. cum ! conv. praf. idque, ut supra dictum, est de hisce omnibus descriptis intelligendum, vel in pænitendi, vel in consolandi significacione; ut seq. נחם & pænitebit, Jer.26.13. נחם vel נחם & pænuit, Gen.6.6..24. 67..38.12. Exod.32.14. 2 Sam.24.16. 1 Chron. 21.15. Psal.106.45. Jon.3.10. Jer.26.19. נחם & pænuit, Jud.21.6. נחם & consolationem ceperunt, Ezech. 31.16. In Piel etiam est נחם solatus, seu consolatus. est alium; Bu. Lex. admonuit, commonuit, consolatus est admonendo aliquem; Av. In hac Conjug. significat consolari, semper activè; ita scil. verbis aliquem afficere, ut mutet animum; facere ut quis dolere desinat, commiserando ipsius, & ei condolendo; Merc. prout occ. in præf. niph. 3.f.m. simpl. & cum ! cop. praf. ut & in 2.f.m. cum ! Aff. idque simpl. & cum ! cop. praf. & in 1.f. cum ! conv. praf. & Aff. sicut & in 3.pl. cum ! conv. praf. prout sequuntur; נחם consolatus est, Isa.49.13.. 51.3..52.9. נחם & consolabitur, Zach.1.17. נחם consolatus es me, Ruth.2.13. נחם & consolatus es me, Psal.86.17. נחם & consolabor eos, Jer.31.13. נחם & consolabuntur, Ezech.14.22. In part. piel, f. m. occ. simpl. & cum נחם, Aff. & in pl. m. simpl. & cum נחם praf. נחם consolans, consolator, Ecc.4.1. Lam.1. 2,9,17. נחם consolator vester, Isa.51.12. נחם consolatores, 2 Sam.10.3. 1 Chron. 19.3. Nah. 3.7. נחם & ad consolatores, Psal.69.21, sed occ. etiam in forma pl. m. constr. loco seq. נחם consolatores, Job.16.2. & in Infin. piel, occ. cum ? praf. cui & ! est Aff. & cum נחם praf. & ! Aff. ut & cum נחם praf. & ! Aff. ut seq. נחם ad consolandum, Isa.61.2. נחם ad consolandum me, Psal.119.77. Isa.22.4. נחם in consolari te, Ezech.16.54. נחם ad consolandum eum, Gen.37.35. 2 Sam.10.1. 1 Chron. 7.22..19.2. Jer.16.7. נחם & ad consolandum eum, Job.2.11. In Imper. piel, f. m. נחם consolare tu; unde in pl. m. est, נחם consolamini, Isa.40.1. In fut. piel, 1. sing. נחם consolabor; prout occ. cum נחם, Aff. cui & ! cop. est praf. & cum

נחם, Aff. sic, נחם consolabor te, Isa.51.19. נחם & consolabor te, Lam.2.13. נחם consolabor vos, Isa.66.13. Item, in 2.f.m. fut. piel, נחם; prout occ. cum נחם. Aff. simpl. & cum ! cop. praf. נחם consolaberis me, Job.7.13. Psal.71.21..119.82. נחם & consolaberis me, Isa.12.1. & in 3.f.m. fut. piel, occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum נחם. Aff. sic, נחם consolabitur, Job.29.25. נחם & consolatus fuit, Gen.50.21. 2 Sam.12.24. נחם consolabitur nos, Gen.5.29. prout & in 3.f.f. occ. cum נחם. Aff. נחם consolabitur eum, Isa.66.13. & in 2.pl. m. cum נחם Aff. est, נחם consolabimini me, Job.21.34. Item in 3.pl. m. occ. cum ! conv. praf. ut & cum Nun parag. add. & cum נחם Aff. post kibbutz pro schurek; sic, נחם & consolati sunt, Job. 42.11. נחם consolabuntur, Zach.10.2. נחם consolabuntur me, Pl.23.4. In Pual, נחם consolatione affectus fuit; Bu. Av. prout occ. in 3.f.f. præf. pual, נחם consolati one erecta, Is.54.11. In fut. Pual, 3. sing. נחם, נחם, consolatione afficietur, &c. unde à 3.pl. m. נחם, occ. in 2.pl. m. cum cametz pro cat. path. נחם consolatione fruimini, Isa.66.13. In Hithpael, נחם consolari seipsum, Bu. monuit seipsum consolatione; Sed in præf. hithp. absconditur Thau, nota hithp. Av. Scilicet sub dagefch in 1. Rad. Nun: prout occ. in 1.f. præf. hithp. cum ! conv. praf. pro נחם, legitur cum szgol loco patach, Euphonia causa: Bu. Lex. vel quod pathach ante gutturalem cametzatam, mutetur in szgol, ex Bu. Lex. sub Nun scil. dagefchata ob Thau hithp. objectum, & cum cametz pro pathach penult. ob pausam; sic, נחם & consolabor me, Ezech.5.13. In part. hithp. f. m. est, נחם consolans se, Gen.27.42. & in Infin. hithp. occ. cum ? praf. sic, נחם consolationem accipere, Gen.37.35. Infut. hithp. occ. in 1.f. cum ! conv. praf. & in 3.f.m. simpl. & cum ! cop. praf. idque in omnibus cum cametz in ult. ob pausam, & post szgol pro patach, ut in præf. sic, נחם & solatus sum me, Pl. 119.52. נחם solabitur se; pænitiâ ducitur, Deut. 32.37. Psal.135.14. נחם & pæniteat eum, Num.23. 19. Atque inde nomina, נחם m. pænitentia; Bu. Lex. consolatio, secundum Hieron. sed quidam exponunt pænitudinem; prout occ. Hof.13.14. נחם consolario abscondetur ab oculis meis; Pag. vel pænitudo & commiseratio, quâ scil. ante hac commotus sum toties, ne illis male facerem; prout Kimchi exp. in comment. Merc. consolatio, vel pænitudo absconditur, &c. μεταμέλεια, pænitudo occultabitur, &c. 70. παρακλῆσις; Catarchesis; q. d. nunquam mihi displicebit id factum; Cocc. Item, 2. hinc etiam No. pl. m. נחם vel נחם consolationes, consolaria; Bu. Lex. Av. admonitiones plenæ solatiis; Av. solatia, Cocc. prout occ. in forma absol. sic, נחם consolationes, Isa.57.18. Zach.1.13. & in forma pl. constr. נחם, vel נחם; unde cum נחם Aff. pro נחם, ob pausam, est, נחם pænitentia mea, Hof. 11.8. Sic & 3. inde etiam No. נחם f. consolatio, Pag. Bu. παρακλῆσις, Cocc. prout occ. in forma f. constr. נחם, cum נחם. Aff. sic, נחם consolatio mea, Job.6.10. Psal. 119.50. Item, 4. inde etiam No. pl. m. Thau heemant. præposito, significans consolationes, admonitiones, solatia, Pa. Bu. Av. Cocc. prout occ. in forma absol. simpliciter, & in forma constr. cum נחם & נחם Aff. ut seq. נחם consolationes, Jer.16.7. נחם consolati-

Merc. **נחש** augurari; nominatim ex serpentibus omnia capere. De praeſagis autem serpentum, vide Bochartum, Hier. l. i. c. 3. Hefych. *διδωδς, ὄρεϊς. Επεικῶς γὰρ λέγεται τὰς μαντείας τῶς ὄρεϊς ἔχειν. ἔς δὲ διδωδς ἔλεγον.* Hæc olim notaveramus ad Sanhedrin. cap. 7. in Addendis; Cocc. Ubi habetur descriptio augurandiquam Kimchi in l. Rad. adducit ex veteribus RR. Sed augurari etiam solebant per mustelam, per aves, & per stellas; Pag. prout Doctores dicunt ad Lev. 19. 26. **נחש** לא non augurabimini. Hi sunt iniqui qui augurantur per mustelam, & c. Merc. Cev. Non experimenta facietis illicita; per figuras, scilicet per baculos, per opera, per motus, per dies, aut per horas, & c. ut Ab. Ezra inquit; Pag. Item, dicunt **נחש** esse, qui divinat ex buccella ex ore cadente, ut etiam ex baculo à manu cadente, ex filio retrorsum cum vocante, ex corvo clamante ad illum, ex cervo (vel capreolo aut caprea morem ei injiciente, cum sistente & interruptente; item ex serpente; Cev.) scilicet dextris ejus; & ex vulpe à sinistris; Pag. quasi per talia innueretur, nè illud incipias, manè namque initium mensis est, egressus Sabbati est, & c. Merc. Cev. In Bu. Conc. duæ hæc Rad. habet significata: i. est augurari: experiri, experimento dicere, prout occ. in præt. piel, 3. f. m. cum **נחש** cop. præt. & in 1. f. sing. simpl. **נחש** & auguratus est, 2 Reg. 21. 6. 2 Chron. 33. 10. **נחשתי** expertus sum, Gen. 30. 27. & in part. piel, f. m. occ. cum **נחש** cop. præt. **נחשתי** & augur, Deut. 18. 10. In Infinit. Piel, occ. simpl. sic, **נחש** augurando, Gen. 44. 5, 15. Item in fut. piel, occ. in 3. f. m. & in 2. pl. m. simpl. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum **נחש** conv. præt. **נחשתי** augurabitur, Gen. 44. 5, 15. **נחשתי** augurabimini, Lev. 19. 26. **נחשתי** augurabuntur, 1 Reg. 20. 33. **נחשתי** & augurati sunt, 2 Reg. 17. 17. Atque inde ex Rad. in hæc signif. est No. **נחש** m. augurium, conjectio, observatio, omen; incantatio; Pag. Bu. Merc. observatio signorum & ominum; Cocc. prout occ. inf. & pl. m. simpl. sic, **נחש** augurium, Num. 23. 23. **נחשתי** auguria, Num. 24. 1. Deinde, i. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine inde derivato, viz. **נחש** comm. gen. **נחש**, chalybs; Pag. observo autem etiam in Thau designat, præeunte sæglo, plerumque masculinum reperiri. R. Jos. Kimchi censet ubicunque hæc vox ponitur in textu, roboris denotandi causâ, intelligi Chalybem: nominis rationem quidam esse autumant, quod ex ejus sono forsân observatio fieret, vel quod ad varios usus accomodetur; Merc. **נחש** est **נחש**, ærugo: cuprum, sive **נחש** cyprium, ab æruginis & virulentis sordibus sic dictum; Metonymicè, numella, compes area; juxta Kimchi etiam est Chalybs & Chalybæum; et si aris olim major usus & copia fuerit; Bu. Lex. **נחש**, cuprum, chalybs: species metalli habentis colorem subrufum instar parvarum linearum in serpentibus. Hinc **נחש**, item aheneus; Av. γο. χαλκός, Cocc. Occurrit autem hoc No. **נחש** **נחש**, ærugo, chalybs, & c. Gen. 4. 22. Exod. 26. 11, 36. 27. 2, 3, 4, 6. & c. Plal. 107. 16. Isa. 60. 17. Jer. 1. 18. & c. ad Dan. 10. 6. & Zac. 6. 11. in 80. circ. l. & cum **נחש** cop. præt. occ. locis seq. **נחשתי** & **נחשתי**, Ex. 25. 3. 35. 5. 24. 38. 29. Deut. 33. 25. 1 Chron. 18. 10. 22. 3. 29. 7. 2 Chron. 24. 12. Jer. 15. 12. Ezech. 22. 20. sed cum **נחש** dem. præt. sapius; sic, **נחשתי** **נחשתי**, aris, & c. Exod. 35. 16. 38. 39. 39. 39. & c. ad Isa. 60. 17. Jer. 52. 17, 18; E-

zech. 9. 2. in 30. circ. l. Sed occ. etiam cum **נחש**, **נחש**, **נחש**, & **נחש** præt. ut seq. **נחשתי** & **נחשתי**, 1 Chron. 29. 2. **נחשתי** in are, 1 Reg. 7. 14. 2 Chron. 2. 14. **נחשתי** & in are, Exod. 31. 4. 3. 32. 2 Chron. 2. 7. **נחשתי** & in are, Jos. 22. 5. **נחשתי** ari, 2 Reg. 25. 17. **נחשתי** & ari, 1 Chron. 22. 14, 16. sed cum affixis cholem mutatur in kibbutz, ut cum **נחשתי**, & **נחשתי** Aff. cui ult. **נחשתי** est præt. ut seq. **נחשתי** aream numellam meam, Lam. 3. 7. **נחשתי** ærugo ejus, Ezech. 24. 11. **נחשתי** **נחשתי** **נחשתי** **נחשתי** ari eorum, 2 Reg. 25. 13. Jer. 52. 17. **נחשתי** ari eorum, Jer. 52. 20. sed in loco cit. cum **נחשתי** Aff. Lam. 3. 7. cholem in plerisque exempl. & in Pag. Bu. & c. mutatur in can. chat. ubi intelligunt plerique compedes; quod fierent ex are: aggravavit, seu aggravare fecit compedem meum; i. e. fecit pedibus meis compedes graves nè possem ire; & Cheth est cum can. chat. Pag. Item occ. etiam cum **נחשתי** Aff. Ezech. 16. 36. sic, Pro eo quod effusa est **נחשתי** turpitudine tua; Pag. vel ærugo tua, i. e. virus seu virulentæ sordes fluentes ut ærugo ex are; Bu. Lex. & sic Targum prout exponitur ab R. D. & discooperta est turpitudine tua: quia effundere est discooperire; nam quod est diffusum est discoopertum. Metaphoricè significat, pro eo quod revelata sunt opera tua mala in oculis omnium gentium, & c. Est ergo inquit R. D. **נחשתי** idem quod **נחשתי** turpitudine tua: quia inferior pars inferior mulieris, est turpitudine. Hieron. quia effusum est **נחשתי** æs tuum, & c. Pag. Locus autem ille cum hac ejus voce deest in Bu. Conc. nec suppletur ex ejus additamentis. Item, occ. etiam hoc No. **נחשתי** in forma duali, cum cholem etiam mutato in kibbutz; sic, **נחשתי** numellæ, vincula chalybea, compedes areæ; Bu. Lex. Targum, catenæ areæ; ita dictæ, quod fieri solebant ex are; & in duali, quia fiebant utrique pedis; Pag. Compedes enim arei erant, habentes duas ansas, quibus duæ manus aut pedes ligabantur; Av. occ. autem in hac forma duali cum **נחשתי** præt. sic, **נחשתי** in numellis, compedibus areis, & c. Jud. 16. 21. 2 Reg. 25. 7. 2 Chron. 33. 11. 36. 6. Jer. 39. 7. 52. 11. **נחשתי** in numellas, 2 Sam. 3. 34. Atque inde ex Rad. in hæc signif. est, i. No. m. **נחשתי** Chalybeus, areus; Bu. Lex. Av. **נחשתי** ex are factus; Av. Videtur enim esse nomen participiale, ut **נחשתי**, (part. scilicet pahal kal;) Merc. vel substantivè, juxta R. Jos. Chalybs, Pag. prout occ. loco seq. **נחשתי** **נחשתי**, vel areus, Job. 6. 12. Item, 2. hinc etiam No. **נחשתי** f. **נחשתי**, chalybea; vel substantivè, **נחשתי**, vel chalybs; Av. Nunc enim adjectivè, pro area, nunc autem substantivè pro are fumitur, Merc. prout occ. vel cum Schurek, vel cum kibbutz penult. sic, **נחשתי** **נחשתי** area, 2 Sam. 22. 35. Job. 20. 24. 28. 2. 40. 48. 41. 19. Plal. 18. 35. Isa. 45. 2. 48. 4. Mic. 4. 13. cui etiam formæ cum Kibbutz **נחשתי** est præt. **נחשתי** sicut **נחשתי**, Lev. 26. 19. Item, 3. hinc etiam No. **נחשתי** (cum Nun heemant. in fine) Nechush-tan; quasi areus; nomen serpentis à materia sic dicti; Bu. Lex. **נחשתי**, aramentum: Nun à tergo est diminutivum; q. d. anulum; Av. additio namque literarum, inquit R. D. nomen facit diminutivum; quia nullus erat utilitatis; & sic **נחשתי** vocatus est Amnon, quasi Amnonulus; & **נחשתי** pupilla, quasi parvus vir; Pag. ita serpens suspensus à Moïse in pertica in deserto appellatus est, 2 Reg. 18. 4. Cocc. Item, iiii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. **נחשתי** m. serpens; Pag. Bu. Cocc. qui in tergo quadam anei coloris lineolas habet; & nomen accepit ab-

occ. etiam cum ! cop. Job. 36. 16. וְנָחָה & descensus, Bu. Conc. i.e. ferculum mensæ tuæ, &c. item occ. etiam simpl. absque præf. Job. 17. 17. נָחָה descensus; Bu. Conc. super scil. vel ad vel in pulverem, &c. vel, ut alii, quies, in pulvere scil. nam hæc ex Jobo pertinent ad נָחָה; Coc. vel ad נָחָה; Merc. quando enim נָחָה significat relaxationem, est à verbo נָחָה; si verò quietem, est à Rad. נָחָה; Av. vide igitur etiam in נָחָה & נָחָה; Bu. Lex. Item, huc etiam refertur à quibuldam No. Toar נָחָה; Pag. quasi descendens; Pag. vel demissus; Bu. prout occ. in forma pl. m. cum dagefch in Thau post chirek parvum loco longæ vocalis chirek magni; sic, 2 Reg. 6. 9. quia illuc A-ram, i.e. Syria, h.e. Syri, נָחָה descendentibus scil. fuerunt, i.e. descenderunt, aut descendunt. Ubi dagefch est loco Hannach, quia, juxta normam, debuerat esse נָחָה, instar שְׂרִירָה superflites; Pag. & est pro נָחָה demissi, ex forma nominis participialis passivi Chaldaici Pehil: nam de Syris propheta illic loquens, voce Syriacâ utitur; Bu. Lex. Sed de eo vide etiam in Rad. נָחָה; Coc.

Rad. 65. נָחָה, tendere; declinare, inclinare; divertere; recedere; extendere, expandere; Pag. Significat motionem in omnem partem: cum נָחָה, vel נָחָה, ei cognata, vel, a motionem è loco, vel mutationem sonent. Est nunc activum, nunc neutrum. In universum, est extendere; aut inclinare; Merc. Extendit se, inclinavit, declinavit, deflexit, divertit; & activè, inclinavit, extendit, tetendit, intendit; Bu. Lex. Av. declinavit tendendo, distendit, &c. Cogn. cum נָחָה nutavit, motus est. Hinc per merath. נָחָה tendo, &c. In kal, extendit, cum Accus. ac intransitivè, declinavit; Av. Frequens est hæc Rad. in textu; & in Bu. Conc. tria significat; i. est in hac inclinandi, vel tendendi significatione; & sic ordine Conc. occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. & in 3. f. f. & 2. f. m. simpl. ut seq. נָחָה tetendit, declinavit, &c. Gen. 33. 19. Num. 20. 17. 21. 17. Jos. 8. 26. 2 Sam. 2. 19. 6. 17. 1 Reg. 2. 28. 11. 9. 1 Chron. 16. 1. 2 Chron. 1. 4. Job. 15. 25. 38. 5. Isa. 23. 11. 44. 13. Jer. 10. 12. 51. 15. 14. 8. Lam. 2. 8. נָחָה & tetendit, extendit, Exod. 33. 7. Isa. 34. 11. Jer. 43. 10. Ezech. 30. 25. נָחָה diverit, Num. 22. 33. נָחָה extendisti, Exod. 15. 12. & in 1. f. præf. kal, occ. simpl. sic, נָחָה declinavi, inclinavi, extendi, Pl. 119. 51. 112, 157. Prov. 1. 24. Ezech. 17. 27. 25. 7. cui etiam ! conv. est præf. locis seq. נָחָה & extendam, 2 Reg. 21. 31. Jer. 51. 25. Ezech. 6. 14. 14. 8. 12. 25. 13. 35. 3. Zeph. 1. 4. & in 3. pl. m. præf. kal, occ. juxta normam; sic, נָחָה inclinarunt, Psal. 21. 12. Isa. 45. 12. Sed occ. etiam 3. pl. præf. kal, quasi protractum, cum jod, loco 3. Rad. He; sic, Psal. 73. 2. ferè נָחָה declinaverunt, vel inclinaverunt se, aut nutarunt, pedes mei, scil. à via recta, & fide. Et est præf. perfectum, inquit A. E. sicut נָחָה speraverunt, ut in Rad. נָחָה. Legitur autem, inquit R. D. נָחָה, sed scribitur נָחָה, quia potest legi נָחָה, quod est part. pass. pahul, scil. kal; Pag. declinaverant pedes mei, &c. Bu. Lex. & Conc. & in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! dem. præf. sic, נָחָה extendens, 1 Chron. 21. 10. Job. 9. 8. 26. 7. Pl. 104. 2. Isa. 44. 24. 51. 13. 66. 12. Jer. 10. 20. Ezech. 25. 15. Zach. 12. 1. נָחָה qui extendit, Isa. 40. 22. & in pl. m. part. ben. kal, נָחָה, in constr. נָחָה extendentes, prout occ. cum ! cop. præf. & ! Aff. sic, Isa. 42. 5, creans cælos, נָחָה & extendentes eos. Est nu-

merus multitudinis, inquit R. D. propter jod, quod est multitudinis signum; Pag. quod, juxta quosdam, mystério non caret; quasi hic Trinitas significetur personarum; sicut unitas essentia, in participio singulari præcedenti; (viz. בְּרָא creans, seu qui creat) Merc. Sic etiam dicitur, Job. 35. 10. ubi est, Deus עֹשֵׂי factores mei: & Psal. 149. 2. Latetur Israel בְּעֹשֵׂי in factoribus suis; Pag. Alii dicunt, Jod pro He 3. radice positum esse, & sic exponunt in sing. cum Aff. & extendens eos, &c. Merc. In part. pahul kal, f. m. (ut בְּלִי) occ. simpl. sic, נָחָה inclinatus: extensus, Psal. 62. 4. 102. 12. Ezech. 1. 22. & in f. f. pahul kal, occ. simpl. & cum ! dem. præf. ut seq. נָחָה extensus, a, um, Exod. 6. 6. Deut. 4. 34. 5. 15. 26. 8. 2 Reg. 17. 36. 1 Chron. 21. 17. Psal. 136. 12. Isa. 5. 25. 9. 11. 16. 20. 10. 4. Jer. 21. 5. 32. 21. Ezech. 20. 33. 34. נָחָה extensus, a, um, Deut. 7. 19. 9. 29. 11. 2. 1 Reg. 8. 42. 2 Chron. 6. 32. Isa. 14. 27. 28. Jer. 27. 4. 32. 17. unde in forma pl. f. pahul kal, occ. Isa. 3. 16. sic, & ambulaverunt נָחָה extensus gutture, i.e. extenso gutture; Pag. ubi scribitur cum vau, sed legitur cum jod in ult. Merc. extensus, &c. Bu. Conc. In Infin. kal, occ. simpl. & cum ! præf. נָחָה declinare, Jud. 19. 8. נָחָה juxta extendere, Jos. 8. 19. נָחָה ad declinandum, Exod. 23. 2. Num. 22. 26. 2 Reg. 20. 10. Psal. 17. 11. sed occ. etiam cum ! præf. & ! ac ! Aff. sic, נָחָה in extendere me, Exod. 7. 5. נָחָה in declinare eam, Psal. 109. 23. In Imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. נָחָה extende; declina, Ex. 8. 1. 12. 9. 22. 10. 12. 21. 14. 26. Jos. 8. 18. 1 Sam. 14. 7. 2 Sam. 2. 21. נָחָה & extende, Exod. 7. 19. 14. 16. In fut. kal, juxta normam declinatur נָחָה (pro נָחָה) & c. sed occ. plerumque in sing. per Apoc. 3. Rad. He; & cum Tzere sub E- than; ut in 2. f. m. fut. kal, defectivè est; נָחָה declines, Prov. 4. 5. 27. sed in 3. f. m. occ. plenè sic, נָחָה extendet; Job. 15. 29. sed sæpius cum ! conv. præf. defectivè per Apoc. 3. Rad. idque vel cum Tzere, vel cum sagbi in ult. scil. ante Maccaph: sic, נָחָה vel נָחָה & tetendit; extendit, divertit; inclinavit, Gen. 12. 8. 26. 25. 35. 21. 38. 1. 17. 39. 21. 49. 15. Exod. 8. 2. 13. 9. 23. 10. 13. 22. 14. 21. 27. Num. 20. 21. Jos. 8. 18. Jud. 4. 11. 9. 2. 16. 30. 2 Sam. 22. 10. 1 Chron. 15. 1. Psal. 18. 10. 40. 2. Isa. 5. 25. & cum ! cop. præf. itidem def. cum Tzere in ult. נָחָה & extendet, Zeph. 2. 13. In 3. f. f. fut. kal, occ. simpl. plenè, sed cum ! conv. præf. def. per Apoc. 3. Rad. sic, נָחָה declinaverit, Job. 31. 7. נָחָה & divertit, Num. 22. 23. 33. Psal. 44. 19. Item in 1. pl. plenè est, נָחָה divertemus, Num. 21. 22. & in 3. pl. m. fut. kal, cum ! conv. præf. est, נָחָה & declinaverunt, 1 Sam. 8. 3. In Niphal, נָחָה extendi, extendere, vel inclinare se, Bu. extensus, vel inclinatus est; Av. unde in 3. pl. præf. niph. juxta normam effert נָחָה, sed pro eo occurrit, ut suprâ in præf. kal, cum jod pro 3. Rad. He post cametz sic, נָחָה extenduntur, Num. 24. 7. In fut. niph. occ. in 3. f. & pl. m. sic, נָחָה extendetur, Zach. 1. 16. נָחָה inclinant, Jer. 6. 4. In Hiphil, נָחָה divertere fecit, vel curavit: defletere, sedecere, & reflectere: advertit, avertit, pervertit, inflexit, inclinavit, admovit, &c. Bu. Lex. declinavit, tetendit, extendit; fecit declinare, &c. Av. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. sic, נָחָה extendit, inclinavit, Ezr. 7. 28. Psal. 116. 2. sed occ. etiam 3. f. m. cum ! Aff. sic, נָחָה facit declinare illud, Isa. 44. 20. & in 3. f. f. præf. hiph. נָחָה inclinavit, f. sed cum Aff. נָחָה, He, sam. abjicitur unâ cum He affixi & pro utroque

Thau habet dagesch compensativum; (pro הִטְתִּיו, vel הִטְתִּיו) sic, הִטְתִּיו inclinavit eum, Prov. 7.21. & in 1. sing. præt. hiph. est, הִטְתִּיו inclinavi, Prov. 5.13. Item in 3. pl. & in 2. pl. m. præt. hiph. occ. simpl. sic, הִטְתִּיו inclinarunt, declinarunt, 1 Reg. 11.4. Jer. 5.25. 7.24. 26.11. 8.17.23. 34.14.44 5. Am. 5.12. הִטְתִּיו inclinaſtis, Jer. 25.4. 35.15. Item part. hiph. occ. in sing. m. ſi n. l. & in pl. m. cum l. & praf. in forma ſcil. abſol. atque etiam cum l. cop. praf. in forma pl. m. conſtr. ut ſeq. הִטְתִּיו incli- nans, Deut. 27.19. וַיִּטְּוּ & declinantes, Prov. 24.11. וַיִּטְּוּ & inclinantes, Pſal. 125.5. וַיִּטְּוּ & inclinantes, Mal. 3.5. In Infin. hiph. occ. cum l. praf. cui etiam הִטְתִּיו eſt Aff. ſic, הִטְתִּיו ad declinandum, Exod. 23.2. 1 Reg. 8.58. Prov. 17.23. 18.5. Iſa. 10.2. Lam. 3.35. לִהְיוֹת divertere eam, Num. 22.23. In Imper. hiph. occ. ſ. m. plenè; ſic, הִטְתִּיו inclina, 2 Reg. 19.16. Pſal. 31.3. 71.2. 86.1. 88.3. 102.3. Iſa. 35.17. Dan. 9.18. Item, defectivè, per Apoc. 3. rad. He, ſic, הִטְתִּיו inclina, Pſal. 17.6. 119.36. 144.5. Prov. 4.20. 5.1. 22.17. & in ſ. ſ. Imper. hiph. occ. ſimpl. & cum l. cop. praf. הִטְתִּיו inclina, Gen. 24.14. וַיִּטְּוּ & inclina, Pſal. 45.11. ut & in pl. m. Imper. hiph. occ. ite- dem ſimpl. & cum l. cop. praf. הִטְתִּיו inclinate, declinate, Pſal. 78.1. Iſa. 30.11. 55.3. וַיִּטְּוּ & inclinate, Joſ. 24.23. In fut. hiph. 1. ſing. occ. plenè; ſic, הִטְתִּיו inclinabo, exten- dam, Pſal. 49.5. Jer. 7.12. ſed occ. etiam defectivè per Apoc. 3. Rad. He, idque vel cum camerz ob pauſam, vel cum pathach extra pauſam, idque poſt l. cop. vel l. conv. praf. הִטְתִּיו declinabo, Job. 23.11. וַיִּטְּוּ & inclino, extendo, Hof. 11.4. וַיִּטְּוּ & extendo, Jer. 15.6. Sic & in 2. ſ. m. fut. hiph. occ. plenè ſic, הִטְתִּיו inclinabis, Exod. 23.6. Deut. 16.19. 24.17. Prov. 2.2. vel defectivè per Apoc. 3. Rad. He; ſic, הִטְתִּיו averras, inclines, Pſal. 27.9. 141.4. prout etiam in 3. ſ. m. fut. hiph. occ. plenè; ſic, הִטְתִּיו extendet, Iſa. 31.3. ſed cum l. conv. praf. occ. per Apoc. 3. rad. He, & præcedentis vocalis; ſic, וַיִּטְּוּ & inclinavit, 2 Sam. 19.15. Ezr. 9.9. Item occ. in 3. ſ. m. cum l. & הִטְתִּיו Aff. ut & cum l. conv. praf. ante הִטְתִּיו Aff. ut ſeq. הִטְתִּיו avertat te, Job. 36.18. וַיִּטְּוּ inclinat illum, Prov. 21.1. וַיִּטְּוּ & fecit divertere eum, 2 Sam. 3.27. 6.10. 1 Chron. 13.13. & in 3. ſing. ſ. m. fut. hiph. הִטְתִּיו tender, vel inclina- bit, prout occ. cum l. conv. praf. & הִטְתִּיו Aff. ſic, הִטְתִּיו & tetendit illud, 2 Sam. 21.10. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. ſimpl. & cum l. conv. praf. ut ſeq. הִטְתִּיו incli- nabit, avertent, extendunt, pervertunt, 1 Reg. 11.2. Job. 24.4. Iſa. 54.2. Am. 2.7.8. וַיִּטְּוּ & inclinarunt, per- verterunt, 1 Sam. 8.3. 2 Sam. 16.22. 1 Reg. 11.3. Iſa. 29.21. Atque indè nomina, i. No. participiale, הִטְתִּיו (quasi ex part. hoph. à præt. hoph. הִטְתִּיו) perverſus, vel per- verſum, Bu. vel ſubſtantivè, declinatio, ἀποσταſία defectio: prout occ. Ezech. 9.9. & civitas plena eſt הִטְתִּיו perverſo, ſcil. judicio. Quidam, perverſione, & declinatione judicij. Alij, defectione, à Deo ſcil. ad I- dola, apoſtaſia, declinatione, vel averſione, Merc. Cev. i. e. idololatrià; Av. & urbs impleta eſt declinatione, h. e. ſeductione & apoſtaſià, à via juſtitiæ. Concretum ab- ſtractè valet; Cocc. Sic etiam, 2. hinc & No. in forma pl. f. (itidem quaſi ex part. hoph.) הִטְתִּיו extenſæ, Bu. Conc. vel extenſiones, Av. Merc. prout occ. Iſa. 8.8. וְהָיָה extenſio alarum ejus plenitudo latitudinis terræ tu- æ; vel extenſæ in plenitudine: Vel, ſcil. adjektivè, vel

ut ante, concretum pro abſtracto, Cocc. & futurum eſt, ut extenſionibus alarum ſuarum impleat latitudi- nem, &c. Av. Quidam autem referunt hoc ad Rad. נוט; ubi vide; Merc. Cev. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. Bu. Conc. eſt in No. cum Mem heemant. הִטְתִּיו lectus, Pag. Bu. &c. ſic dictus, quaſi reclinatorium; Bu. Lex. quòd homo dormiens ſuper illum ſe extendat, & expandat; Pag. vel reclinet; ſtratum. Metaphoricè interdum pro loco idololatriæ, ubi cum idolis ſcortantur, & cubant eorum cultores, Ezech. 23. & juxta quoddam, Amos 3. ſic & Apo. 2. lecti nomen de ſpirituale ſcortatione & cubati- one; Merc. Dictum autem eſt hoc No. הִטְתִּיו pro הִטְתִּיו, Pag. & ſignificat etiam pheretrum, 2 Sam. 3.31. Bu. Lex. eſt הִטְתִּיו lectus; in quo homo ſe extendit, ut re- cumbat, epulans, dormiens, ægrotus, aut etiam compo- nitur mortuus; Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma abſol. ſimpliciter, & cum l. & בּ pro בּ dem. praf. הִטְתִּיו lectus, 2 Reg. 4.10. Ezech. 23.41. Am. 3.12. הִטְתִּיו lectus: pheretrum, Gen. 47.31. 48.2. 49.33. 1 Sam. 19.13. 16.28.23. 2 Sam. 3.31. 2 Reg. 1.4.6.16. Eſth. 7.8. הִטְתִּיו in lectum, 1 Sam. 19.15. & in forma ſ. f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum l. , הִטְתִּיו, pro הִטְתִּיו ob pauſam, & Aff. ut ſeq. הִטְתִּיו lectum, 2 Reg. 4.21. הִטְתִּיו lectum me- um, Pſal. 6.7. הִטְתִּיו lectum tuum; Exod. 7.28. הִטְתִּיו lecto ſuo, lectus ejus, 2 Sam. 4.7. 1 Reg. 17.19. 21.4. 2 Reg. 4.32. 1 Chr. 24.25. Prov. 26.14. Cant. 3.7. & in forma pl. f. occ. ſimpl. & cum l. dem. praf. הִטְתִּיו lecti, Eſth. 1.7. Am. 6.4. הִטְתִּיו lecti, 2 Reg. 11.2. 1 Chron. 22.10. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. eſt, ex Bu. Conc. in No. itidem, cum Mem heemant. הִטְתִּיו, comm. gen. ſed ſæpius, mafc. Bu. Lex. Virga, baculus; quòd homo illi innitatur, & ſuper illam, aut illum, requieſcat; Pag. Seu ſeſe inclinet; vel etiam quòd extendatur, ad aliquid indicandum; virga verſoſolet; Merc. Scipio, quaſi inclinatorium, quieſ- cendi aut ſuſtinenti cauſa; vel, virga, quòd facile in- clinetur, &c. ut Pag. & Merc. Bu. Lex. Sed eſt etiam, Tribus, Pag. Bu. Metonymicè ſcil. quòd, virgæ, chi in- ſcriptum erat cujuſque tribus nomen, ſignificaretur; ut eſt Num. 17. aut quòd ſit familiæ extenſio; Bu. Lex. Quidam putant, pro familia illius baculi in quo ejus nomen inſcriptum fuit, ſumi per Synecdochen; unde pro numero 12. baculorum, Num. 17. duodecim quo- que tribus Iſraelitarum fuiſſe. Sed ego, tam וַיִּטְּוּ quam הִטְתִּיו virgam, eſſe, vel baculum; & Metaphoricè puto ab arbore ad hominem transferri, quòd, ut ex uno arbore variz virgæ; ſic ex uno homine, multæ deſcen- dant tribus & familiæ; quanquam familiæ ſeu cognati- onis nomen, tribui poſtea ſubjicitur, ut ex una tribu ſunt plures familiæ, &c. Merc. Occurrit autem No. hoc frequens in textu; Ordine ſcil. Conc. ut ſeq. in abſol. forma ſ. m. Occ. ſimpl. & cum l. , הִטְתִּיו, בּ, ל, & מ praf. pro- ut ſequuntur; הִטְתִּיו baculus, virga, Exod. 4.2. Num. 17.17. 18.21. 36.7. Iſa. 10.15. Mich. 6.9. וַיִּטְּוּ & virga, Iſa. 10.5. הִטְתִּיו virga: tribus, Exod. 4.17. Num. 20.8. 9.34. 13.15. 36.3.4. Joſ. 14.2.4. 1 Sam. 14.45. 1 Chron. 6.60. Ezech. 7.10. וַיִּטְּוּ & ſcipio, baculus, Gen. 38.25. Exod. 7.15. הִטְתִּיו baculo, Exod. 7.17.20. Iſa. 28.27. הִטְתִּיו in baculum, Exod. 4.4. הִטְתִּיו ad tribum, Num. 1.4. 31.4.5.7. הִטְתִּיו ex, de tribu, Num. 34.18. 36.7.9. ſed in forma conſtr. eſt cum Tzeri, pro ſægol, & ſæpe oc- currit, ſic; הִטְתִּיו, baculus; tribus, &c. Exod. 4.20. 7.

12. Lev. 26. 26. Num. 1. 49. & c. Pl. 105. 16. 110. 2. Isa. 9. 3. 14. 5. 30. 32. Jer. 48. 17. Ezech. 4. 16. 5. 16. 14. 12. 19. 12. 17. & c. in 80. circ. l. cui etiam formæ constr. וְנֹטָה cop. est præf. locis seq. וְנֹטָה & baculus; tribus, Exod. 17. 9. Num. 2. 14. 22. 29. 17. 21. 34. 14. sed sæpius cum וְ præf. sic, וְנֹטָה tribus, tribui, tribum, de tribu, & c. Exod. 31. 2. 6. 38. 30. 34. 38. 22. 23. & c. in Lev. & Jos. in 40. circ. l. Item, in Ezech. 7. 11. Item, cum וְ præf. occ. locis seq. וְנֹטָה & tribui, de tribu, Num. 34. 20. 22. 24. 25. 26. 27. 28. sed sæpius, cum מִ & נֹטָה præf. ut seq. וְנֹטָה ex tribu; Jos. 20. 8. 21. 4. 7. 9. 20. I Reg. 7. 14. I Chron. 6. 61. 62. 64. 65. 76. 77. Ezech. 19. 14. וְנֹטָה & ex tribu, Jos. 21. 4. 5. 6. 7. 9. 17. 23. 28. 30. 32. 36. 38. I Chron. 6. 58. 61. 62. 64. 71. 73. 75. 79. sed occ. etiam, cum וְ, & וְנֹטָה Aff. cui utrique וְ & וְנֹטָה præf. ut seq. וְנֹטָה baculum tuum, Exod. 7. 9. 19. 8. 12. 14. 17. וְנֹטָה & scipio, baculus tuus, Gen. 38. 18. Exod. 17. 5. וְנֹטָה cum baculo tuo, Exod. 8. 5. וְנֹטָה baculus ejus, suus, Ex. 7. 10. 12. 9. 23. 10. 13. Num. 17. 17. 20. 24. Nah. 1. 13. וְנֹטָה & baculum suum, Isa. 10. 24. 26. וְנֹטָה cum baculo suo, Exod. 8. 16. Num. 20. 11. Item, in forma pl. f. occ. simpl. & cum וְ, & מִ, præf. ut seq. וְנֹטָה tribus, Num. 1. 16. 17. 17. 21. 26. 55. 31. 4. 36. 9. Jos. 14. 4. 22. 14. Ezech. 19. 11. Hab. 3. 8. וְנֹטָה vel sine vau, tribus, Num. 7. 2. 17. 22. 27. 30. 2. 32. 28. 34. 13. 15. Jos. 14. 1. 2. 4. 21. 1. I Reg. 8. 1. 2 Chron. 5. 2. וְנֹטָה per tribus, Num. 33. 54. Jos. 19. 51. וְנֹטָה è tribubus, Num. 36. 8. ut & cum וְ Aff. est, וְנֹטָה baculos ipsorum, Exod. 7. 12. Num. 17. 21. Item occ. etiam hoc No. in forma pl. m. וְנֹטָה, & in constr. וְנֹטָה, virgæ, baculi, prout occ. cum וְ præf. & וְ, Aff. Hab. 3. 14. sic, perfodisti, seu perforasti וְנֹטָה virgis seu baculis ejus, caput, i.e. principem exercituum ejus, & c. Pag. Bu. Lex. designaveras וְנֹטָה in tribubus ejus caput, h.e. initium, pagorum ejus. Vide si placet Commentarium; Cocc. Perforasti baculis ejus, caput paganorum ejus; Av. Virgis ipsorum, & c. Bu. Conc. Item huc etiam quidam reducunt No. וְנֹטָה f. declinatio deorsum tendens; & semper in fine He est locale; Av. & proinde adverbialiter à plerisque exponitur, infra, infernè, infimè; quasi inclinatè dicas; deorsum, Bu. Lex. וְנֹטָה infra, à declinando, ut apertum est, dicitur, וְנֹטָה ut. Prov. 15. 24. Iter vitæ וְנֹטָה sursum prudenti, ut recedat ab inferno וְנֹטָה, qui, scil. infra, nim. est; i.e. prudens quærit, quæ sursum sunt. Et Deut. 28. 43. advena ascendit supra te וְנֹטָה sursum sursum: at tu descendes וְנֹטָה deorsum deorsum; 70. וְנֹטָה וְנֹטָה. Sic etiam idem significat cum וְ præf. ut Isa. 27. 31. addet radicem וְנֹטָה infra, & faciet fructum וְנֹטָה supra: ut & cum מִ præf. Exod. 26. 24. וְנֹטָה ab inferiore parte: 70. וְנֹטָה וְנֹטָה, Coc. & sim. Bu. Lex. Alii autem referunt hanc particulam ad rad. נָטַח; ibi etiam vide; Merc. Cev. Notandum autem locus supra cit. Hof. 11. 4. וְנֹטָה וְנֹטָה (scil. וְנֹטָה) & inclinare faciam ad eum (de) cibo, juxta R. D. Pag. vel declinare faciebam cibum, ad eum: i. e. subministrabam ei cibum; Merc. Sed R. Marinos dixit, quod וְנֹטָה est fut. hiph. pro וְנֹטָה, comedere faciam eum; i. e. & edere feci eum, וְנֹטָה quere. Vide etiam in Rad. נָטַח; Pag. I. tem Psal. 102. 12. וְנֹטָה exp. ut umbra extensa; & Psal. 109. 23. וְנֹטָה וְנֹטָה ut umbra, quum ea extenditur, cogor abire: nam umbra, quum longior

fit, mox in tenebras mutatur; Cocc. De nomine etiam præced. וְנֹטָה notandum; quod ex vicinitate hujus nominis cum sequenti, factum est, ut 70. Gen. 47. in fine, pro lecto legerunt virgam; quos author Ep. ad Hebræos cap. 11. est sequutus. Perperam ergo faciunt, qui eum putant perperam vertisse; quum & sæpe alias Apostoli interpretationem 70. interpretum tunc temporis receptissimam citarent: etsi interim aliud haberet veritas Hebraica. Eadem ergo operâ & cætera quæ in Novo Test. ex illorum editione citantur, damnent; Merc. locus ille, Gen. 47. 31. sic se habet; וְנֹטָה וְנֹטָה על ראש וְנֹטָה & demisit se, sive adoravit Israel super capite lecti, vel in summo lecto. 70. וְנֹטָה וְנֹטָה, פֶּסֶס אֲדָרָה. Sic Hebr. 11. 21. sedebat Jacobus in lecto, ut apparet ex vers. 29. pone manum tuam infra femur meum. Verisimile est, manu baculum gessisse. Adoravit sedens, & si fortè, baculum tenens. Imbecillitas non impedit eum, quo minùs adoraret. Hoc Paulus annotavit, retinens verba usitatæ versionis: quia ad rem nihil intererat. De altero etiam nomine notabilis extat locus Isa. 10. 15. וְנֹטָה לֹא-יָעֵץ quasi tolleretur virga non-lignum. Si homo dicat, se movere Deum, aut facere Dei operam & gratiam efficacem; id tantum est, ac si dicatur virga tollere & agitare hominem; imò Deum, qui minimè lignum est. Et Ezech. 19. 14. Non extitit in ea (vite, scil. h.e. familia Davidica) וְנֹטָה virga roboris, h.e. וְנֹטָה sceptrum ad dominandum. Sensus, Nullus Rex ex ea ortus est deinceps. Sceptrum illud mundanum ablatum est ab ea. Item in Hab. 3. 9. וְנֹטָה וְנֹטָה juramenta Tribuum dicti; Sensus est, quod indè appareat fides juramentorum Dei, quibus promissit patribus se iis daturum familias terræ in filios; Cocc. Vide etiam supra ex eo ad vers. 14. de voce וְנֹטָה. (Nudus alveus factus est arcu tuo) juramentis Tribuum, sermone maxime: arcu; i.e. omnipotentia, quam supra vocaverat cornua. Juramentis, & c. i.e. propter promissiones quas juramento Tribubus confirmaveras. Item locus ille præcedens, Isa. 10. sic exp. (quasi verò agitaret virga eum qui tollit ipsam.) quasi attolleret baculus, ac scil. non lignum, nim. esset; non lignum, i.e. nullâ facultate præditum; ad movendum se aut efficiendum quicquam; Jun.

Rad. 66. וְנֹטָה est נָטַח, inquit R. D. ferre, portare; levare, elevare; Pag. Hæc autem Rad. Chaldaica magis est. Nam Targum pro וְנֹטָה habet וְנֹטָה. Utuntur etiam libenter R. R. hoc verbo; ut, וְנֹטָה וְנֹטָה tolle ab oculis tuis festucam vel trabem; quod Christi dictum in Scriptis Talmudicis aliquoties reperi. Tollendi verbum ab hoc non abludivit; Merc. וְנֹטָה levavit, sustulit; imposuit; Bu. Lex. & Conc. item, ejicere, projicere; Bu. Conc. Tulit, attulit, elevavit, & c. ut Bu. Lex. Cogn. est cum וְנֹטָה protelavit, ejecit telum. Hinc per Aphar. וְנֹטָה וְנֹטָה, suffero, & c. & Latinum, tollo, tolero; Av. Occurrit autem in præf. kal. 3. f. m. loco seq. וְנֹטָה imposuit, Lam. 3. 28. & in part. ben. kal. f. m. est, וְנֹטָה imponens, 2 Sam. 24. 12. & in fut. kal. 3. f. m. occ. juxta normam defectivorum Pe Nun; sic, וְנֹטָה tollit, Isa. 40. 15. In Piel, וְנֹטָה levavit, portavit; Pag. Bu. bajulavit ferendo; Av. unde in fut. piel. 3. f. m. וְנֹטָה tollit; prout occ. cum וְ conv. præf. & וְ Aff. וְנֹטָה & sustulit eos, Isa. 63. 9. In hiphil, juxta normam esset וְנֹטָה, pro וְנֹטָה

הִנְטִיל, sustulit; vel, eiecit. Sed occurrit in forma cum longa vocali Tzere, pro brevi chirek & dagefch; sic, הִנְטִיל, vel הִנְטִיל; prout occ. in 1. f. præt. hiph. cum 1. conv. praf. הִנְטִיל, tollam, ejiciam, Jer. 16. 13. 22. 27. In hophal, הִנְטִיל, vel cum longa vocali pro brevi, & dagefch; הִנְטִיל factus est tolli, feu auferri; Av. translatus est, &c. prout occ. in 3. pl. præt. hoph. sic, הִנְטִיל translati sunt, Jer. 22. 25. & in fut. hoph. 3. f. m. pro וְנִטְל, occ. cum longa vocali Schurek absque dagefch seq. idque in paula cum camerz, sed extra pausam cum pathach in ult. ut & juxta normam cum kibbutz & dagefch, itidem ante camerz ob pausam; (quæ tamen omnia in hiph. & hoph. à plerisque referuntur ad Rad. וְנִטְל, ubi etiam ea vide) ut seq. וְנִטְל projicitur, Psal. 37. 24. וְנִטְל projicitur, Prov. 17. 33. וְנִטְל projicitur, Job. 40. 28. Atque inde nominati, i. No. וְנִטְל m. quod juxta R. D. est, מִשָּׁהוּ onus, pondus; Bu. Lex. Av. quod scil. tollitur & imponitur alicui portandum; Av. prout occ. cum 1. cop. praf. sic, וְנִטְל & onus, Prov. 27. 3. Item, 2. hinc etiam No. וְנִטְל m. bajulus, portator, lator; Av. vel in sing. est וְנִטְל onus, pondus; vel bajulus, Pag. prout occ. à forma pl. m. absol. וְנִטְלִים; in forma pl. m. constr. sic, וְנִטְלֵי ponde-ra, portatores, Zeph. 1. 11.

Rad. 67. נָטַע plantavit, consevit, Pag. Bu. Av. posuit plantas; propriè enim dicitur de plantis & herbis, quarum semina ponuntur sub humum, & non seruntur; sed translativè accipitur etiam de aliis; Av. nam metaphoricè transfertur ad homines, & ad res alias; ut ad fixationem clavorum, aut tabernaculi. Quidam affine faciunt verbo נָטַע quod est operire; quòd plantis & arboribus terra velut veste operiatur; Merc. Occ. autem in præt. kal, 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum camerz in ult. ut etiam cum הָ Aff. ut in 2. f. f. simpl. ut seq. נָטַע plantavit, Num. 24. 6. Deut. 20. 6. Isa. 44. 14. נָטַע plantavit, Psal. 104. 16. נָטַע plantavit eum, Psal. 80. 16. נָטַע plantavit, Prov. 31. 17. & in 2. f. m. præt. kal, occ. simpl. cum camerz ob pausam, pro pathachi penult. ut & cum הָ Aff. sic, נָטַע plantasti, Deut. 6. 11. נָטַע plantasti eos, Jer. 12. 2. & in 1. f. præt. kal, occ. simpl. & cum 1. cop. vel conv. praf. ut & cum הָ, וְ, הָ & הָ Aff. quibus etiam 1. cop. vel conv. est praf. נָטַע plantavi, Ecc. 2. 4. Jer. 45. 4. Ezech. 36. 36. וְנָטַע & plantavi, bo; Eccl. 2. 5. Jer. 42. 10. וְנָטַע plantavi te, Jer. 2. 21. וְנָטַע & plantabo eum, 2 Sam. 7. 10. וְנָטַע & plantavi eum, 1 Chron. 17. 9. וְנָטַע & plantabo illos, Jer. 24. 6. 32. 41. Am. 9. 15. In 3. pl. m. occ. simpl. & cum 1. conv. praf. & in 2. pl. m. simpl. & cum 1. cop. vel conv. praf. נָטַע plantarunt, Jer. 31. 5. וְנָטַע & plantabunt, Isa. 65. 21. Ezech. 28. 26. Am. 9. 14. Zeph. 1. 13. וְנָטַע plantastis, Jos. 24. 13. Am. 5. 11. וְנָטַע & plantaveritis, Lev. 19. 23. In part. ben. kal, f. m. occ. cum הָ Interrog. & הָ dem. praf. & in pl. m. simpl. ut & in part. pahul kal f. & pl. m. simpl. ut seq. וְנָטַע an plantans? Psal. 94. 9. וְנָטַע plantans; Jer. 11. 17. וְנָטַע plantatores, Jer. 31. 5. נָטַע plantatum, Eccl. 3. 2. וְנָטַע plantati, Eccl. 12. 12. In Infin. kal, occ. plenè cum הָ & וְ, praf. sic, וְנָטַע ad plantandum, Isa. 51. 16. וְנָטַע & ad plantandum, Jer. 1. 10. 18. 9. 31. 28. sed occ. etiam Infin. kal, cum הָ praf. in alia forma defectivè, viz. cum הָ in fine post duplex pathach, & absque Num. 1. Rad. sic, נָטַע ad plantandum, Eccl. 3. 2. & in Imper. kal, à f. m. נָטַע vel נָטַע, planta, occ. in pl. m. cum 1. cop. praf. וְנָטַע & plantate, 2 Reg. 19. 29. Isa. 37. 30. Jer.

29. 5, 28. In fut. kal, occ. in 2. f. m. & f. simpl. more defectivorum Pe Nun; sic, וְנָטַע plantabis, Deut. 16. 21. 28. 30. 39. וְנָטַע plantabis, Isa. 17. 10. Jer. 31. 5. ut & in 2. f. m. cum 1. conv. & הָ Aff. & cum 1. cop. & הָ Aff. poet. & cum 1. conv. praf. & הָ Aff. sic, וְנָטַע & plantasti eam, Psal. 80. 9. וְנָטַע & plantabis eos, Exod. 15. 17. וְנָטַע & plantasti eos, Psal. 44. 3. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. cum 1. cop. & 1. conv. praf. cui etiam ult. הָ est Aff. sic, וְנָטַע & plantabit, Dan. 11. 45. וְנָטַע & plantavit, Gen. 28. 9. 20. 21. 33. וְנָטַע & plantavit eam, Isa. 5. 2. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. cum camerz ob pausam pro scheva penult. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1. conv. praf. וְנָטַע plantabitis, Jer. 35. 7. וְנָטַע plantabunt, Isa. 65. 22. וְנָטַע & plantarunt, Psal. 107. 37. In Niphal, וְנָטַע plantari; Bu. positus est in vel sub terram, aut humum; Av. prout occ. in 3. pl. præt. niph. cum camerz ob pausam, pro Scheva penult. sic, וְנָטַע plantantur, Isa. 40. 24. Atque inde nomina, i. No. נָטַע m. planta, vel plantatio, Pag. Bu. Av. quæ scil. posita est sub humum, ut succrescat; Av. prout occ. cum camerz pro sægol penult. ob pausam; Bu. Lex. sic, נָטַע planta, Job. 14. 9. Cujus forma constr. ut quidam volunt, est cum Scheva & pathach, vel ut alii, hæc forma est constr. ab alia forma absol. viz. cum duplici camerz נָטַע, quod tamen non legitur in textu; Merc. Occ. autem in hac forma constr. simpl. loco seq. נָטַע planta, Isa. 5. 7. & cum הָ Aff. est, נָטַע plantatio tua, Isa. 17. 11. Sed occ. etiam in forma pl. m. absol. & constr. sic, וְנָטַע planta, 1 Chron. 4. 23. וְנָטַע planta, Isa. 17. 10. Item, 2. hinc etiam No. נָטַע idem, planta, vel plantatio; Pag. prout occ. in forma pl. m. cum הָ praf. loco seq. וְנָטַע sicut planta, Pl. 144. 12. prout & 3. hinc etiam No. cum Mem heemant, נָטַע m. plantatio, insitio, positio plantularum, ut Radices agant; Av. vel planta; Bu. Lex. &c. prout occ. in forma absol. & constr. simpl. ut & cum הָ Aff. sic, וְנָטַע planta, plantatio, Ezech. 34. 29. נָטַע idem, Isa. 61. 3. נָטַע plantationis suæ, ejus, Ezech. 17. 7. 31. 4. & in forma pl. m. וְנָטַע planta, plantationes, vel plantaria, &c. prout occ. in forma constr. cum הָ praf. & cum הָ Aff. (prout legitur, licet scribatur cum vau pro jod) sic, וְנָטַע ad plantaria, Mic. 1. 7. נָטַע plantarum mearum, Isa. 60. 21.

Rad. 68. נָטַח est, stillare, effundere, spargere; & metaphor. pro, loqui, & vaticinari; Pag. vel prædicare; sed in hiphil tantum; Merc. distillavit; Bu. Lex. gutta-vit, effudit, stillavit, scil. item, effundere verba, i. e. loqui; quod & in aliis quoque linguis usu venit; Av. q. d. non frustra loqui, sed per efficacia verba; Cocc. Sed in Bu. Conc. tria significat hæc Rad. 1. est, stillare, prout occ. in 3. pl. præt. kal, cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. sic, וְנָטַח vel וְנָטַח stillarunt, Jud. 5. 4. Psal. 68. 9. Cant. 5. 5. & in part. ben. kal, וְנָטַח stillans; unde à f. f. וְנָטַח occ. in forma pl. f. sic, וְנָטַח stillantes, Cant. 5. 13. In fut. kal, וְנָטַח stillabit; unde occ. in 2. f. m. & in 3. pl. m. & f. ut seq. וְנָטַח stillabis, Job. 29. 22. וְנָטַח stillabunt, Joel. 4. 18. וְנָטַח stillabunt, Prov. 5. 3. Cant. 4. 11. In hiphil וְנָטַח idem, stillare; & metaphorice loqui, prophetare; Bu. fecit stillare, vel abfolurè stillavit; Av. prout occ. in 3. pl. præt. hiph. cum 1. conv. praf. & in part. hiph. f. m. ut & in Imper. hiph. f. m. cum Tzere pro chirek magno in ult. & cum 1. cop. praf. sic, וְנָטַח & stillabunt, Am. 9. 13. וְנָטַח stillator, Mich.

2.11. וְהָיָה & stilla, Ezech. 21.2.7. Item in fut. high. occ. in 1. sing. def. cum chirek tantum absque jod in ult. sed in 2. sing. & pl. m. ut & in 3. pl. m. plenè; cui ult. etiam Nun parag. est add. ut seq. וְהָיָה stillabo, Mic. 2.11. וְהָיָה stillabis, Am. 7.17. וְהָיָה stillabitis, Mic. 2.6. וְהָיָה stillabunt, Mic. 2.6. Atque inde No. וְהָיָה, vel וְהָיָה, Merc. stilla, gutta, &c. unde in Pl. m. וְהָיָה, prout occ. in forma pl. m. constr. loco seq. וְהָיָה stilla, Job. 36.27. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. וְהָיָה m. stilla, stacte, Bu. gutta balsami suâ sponte stillantis è ligno; 70. vertunt σακχῆν; Av. σακχῆν, autem dicitur מִן הַדֶּשֶׁל סֶאֱזָה, in fut. סֶאֱזָה, &c. idem quod hæc Rad. וְהָיָה stillo; unde propria ejus significatio videtur esse stacte, stilla, gutta, aromatis genus; & juxta Diof. l. i. est recentis myrrhæ pinguedo incisa, & quodam instrumento cum aqua modica deiritz, maximeque est odorifera; & fitque unguentum; & R. D. scribit quòd וְהָיָה gutta, est וְהָיָה stacte, sic appellata, quia וְהָיָה stillat de arbore incisa (vel potius resinosa; Merc.) aut ligno inciso, (vel resinoso, i.e. quod incisum destillat;) & Doctores dicunt, quòd וְהָיָה non est nisi וְהָיָה, i.e. succus, seu resina è ligno inciso, qui vulgò vocatur בִּלְשָׁמִי balsamum, five opobalsamum, i.e. succus balsami; & in lingua barbara vocatur Gummi; & וְהָיָה vocant וְהָיָה theriacam; prout R. R. dicunt; Pag. V. teres quidam volunt וְהָיָה & וְהָיָה idem esse. Hoc certum est, rectius dici וְהָיָה stillam, id genus odoris quod sponte stillat, quàm quod exprimitur; stacte autem ex myrrha exprimitur; & וְהָיָה stacten vertunt; Cocc. Occ. autem loco seq. וְהָיָה stacte, Exod. 30.23. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. וְהָיָה pl. f. (vel defectivè absque jod penult. וְהָיָה quasi à sing. וְהָיָה; Pag. myrothecidia; quasi stillatoria, aut guttatoria dicas; vascula scilicet aurea, in quibus ponebatur וְהָיָה stacte, aut balsamum, juxta Kimchi & R. Levi. Quidam cate-nulas, vel torques exponunt; Bu. Lex. monilia, vel torques; Bu. Conc. R. D. exp. per וְהָיָה torques; sed dicunt aliqui, quòd sint uniones, five margaritæ. Alii verò, quòd sint vasa, &c. (sim. Bu. Lex.) Pag. Merc. Occ. autem forma hæc pl. f. cum וְהָיָה & וְהָיָה præf. sic, וְהָיָה torques, Isa. 3.19. וְהָיָה & torques, Jud. 8.26.

Rad. 69. וְהָיָה est, שמר custodire, servare, observare: reservare, ut ita dicam; retinere odium, reservare vindictam, aut iram; & sic Targum, pro שמר sæpe vertit וְהָיָה; Pag. Est cogn. cum וְהָיָה: juxta quosdam est propriè, circumquaque observare: & in utramque partem sumitur, sed plerumque in malam, pro observare, ut commodo tempore ira & vindicta effundatur; Merc. וְהָיָה custodivit, servavit, asservavit; Bu. Lex. observavit imperiole, custodivit tanquam habens imperium in aliquid. In kal, conservavit, & absolutè, servavit tyrannicè. Hinc enim per aphær. וְהָיָה servo, custodio; item, per conversionem literarum, וְהָיָה Tyrannus, qui in imperio reservat iram & ultionem; & וְהָיָה regno, &c. Av. Sed in Bu. Conc. duo signif. i. custodire, servare; prout occ. in 1. sing. præf. kal, loco seq. וְהָיָה custodivi, Cant. 1.6. & in part. ben. kal, f. m. occ. cum i cop. præf. sed in pl. m. cum וְהָיָה & præf. & in f. f. cum tzere pro scheva penult. licet sit tantum in minore Pauza Rebhia, ut seq. וְהָיָה & servans,

Nah. 1.2. וְהָיָה custodibus, Cant. 8.11. וְהָיָה custodientibus, Cant. 8.12. וְהָיָה custos, Cant. 1.6. In fut. kal, 1. sing. & 2. f. m. occ. juxta normam defectivorum Pe Nun; sic, וְהָיָה servabo, Jer. 3.12. וְהָיָה servabis, Lev. 19.18. Sed in 3. f. m. fut. kal, cum וְהָיָה interrog. præf. occ. plenè more perfectorum, viz. servata 1. rad. Nun post jod Ethan: sed occ. etiam simpl. more defectivorum; ut seq. וְהָיָה an servabit, Jer. 3.5. וְהָיָה servabit, Plal. 103.9. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. conc. est in no. cum Mem heemant. וְהָיָה f. custodia, carcer; Pag. Bu. &c. item signum quod statuitur ad jaciendum sagittas; Pag. scopus, quasi observationem dicas; Bu. Lex. carcer, seu locus ubi reservantur captivi; item observationis signum, i.e. scopus; Av. ab observando scilicet. Cocc. Occ. autem no. hoc in hac signif. cum וְהָיָה dem. f. raf. locis seq. וְהָיָה custodia, Neh. 3.25. 12.39. Jer. 32.2, 12.33. 1.372. 3.8. 32.8. 38.13, 28.39. 14, 15. Sed cum וְהָיָה præf. occ. cum Aleph in fine loco He. Bu. Lex. sic, וְהָיָה ut scopum, Job. 3.12. Sed cum וְהָיָה præf. rursus cum He, idque in utroque significatu, pro custodia & pro scopo; sic, וְהָיָה in custodiam: in scopum, 1 Sam. 20.20. Job. 16.12.

Rad. 70. וְהָיָה est, relinquere, derelinquere: dimittere, Pag. liberum, scilicet. quod aliqui lege vel loco adstrictum erat: unde & gladius dimissus, i.e. destitutus & liber, Isa. 21. וְהָיָה dicitur: etsi etiam pro expanso & extento exponi possit; quod etiam significat hoc verbum: sed ea significatio ex priore pendet. Item est etiam permittere, extendere, diffundere requiescere, manere; (item avellere; Pag.) tametsi dimittendi signif. ubique retineri queat. Sumitur & in bonum & in malum: pro evellere rarò invenitur, idque per cognationem cum וְהָיָה, quod est propriè evellere, Merc. Cev. וְהָיָה deseruit, omisit, (&c. ut Pag. Merc.) & quandoque intransitivè, expandit, diffudit se; Bu. Lex. reliquit protendendo & abjiciendo; dereliquit omisum à se, repulit; propriè est, protendere; seu dimisit & reliquit protensum: ut si quid ita protenditur à nobis, cujus curam amplius agere nolumus. Sine accus. fit intransit. protensus est. Sæpe construitur cum וְהָיָה, & וְהָיָה; Av. In genere significat omittere vel omisum facere, Cocc. Occurrit in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum וְהָיָה Aff. ut & in 2. f. m. simpl. & cum He parag. ut & cum וְהָיָה & וְהָיָה Aff. cui ult. i conv. est præf. & in 2. f. f. simpl. ut seq. וְהָיָה omisit, 1 Sam. 10.2. וְהָיָה deseruit nos, Jud. 6.13. וְהָיָה deseruisti, 1 Sam. 17.28. וְהָיָה deseruisti, Isa. 2.6. וְהָיָה dimisisti me, Gen. 31.28. וְהָיָה & relinques eam, Exod. 23.11. וְהָיָה deseruisti, Jer. 15.6. Item in 1. f. præf. kal, occ. simpl. & cum i conv. præf. ut & cum i conv. præf. & וְהָיָה Aff. sic, וְהָיָה deserui, Jer. 12.6. וְהָיָה & deferam, 2 Reg. 21.14. Jer. 23.33. 39. וְהָיָה & deferamte, Ezech. 29.5. 32.4. In part. Pahul kal, f. m. וְהָיָה; occ. in forma pl. m. cum kibbutz Pro schurek penult. & in forma f. f. plenè sic, וְהָיָה dimissi, diffusi, 1 Sam. 30.16. וְהָיָה dimissum, nempe ex vagina, Isa. 21.15. In imper. kal, f. m. est, וְהָיָה desere, Prov. 17.14. In fut. kal, 2. f. m. occ. simpl. & cum וְהָיָה Aff. וְהָיָה deseras, Prov. 1.8. 6. 20. וְהָיָה deseres me, Psa. 27.9. & in 3. f. m. occ. simpl. & cum i conv. præf. וְהָיָה vel fine Vau, deferet, 1 Sam. 12.22. Psa. 94.14. Hof. 12.15. וְהָיָה & dimisit, deseruit,

[illegible]

dicis ^{למזון} famina, mulier, quæ lactat pueros, &c. Av. Non autem occurrit in kal, sed in hiphil, הִנִּיךְ lactavit, Pag. Bu. fecit fugere, i.e. lactavit; prout occ. in præter. hiph. 3. pl. sic, Lam. 4. 3. etiam dracones extraxerunt mamillam, והִנִּיךְ lactaverunt catulos suos; ita Av. reliqui verò hoc sumunt pro הִנִּיךְ præter. hiph. ex נִכָּךְ; ibi vide. Plerique verò huc referunt fut. hiph. הִנִּיךְ, אִי. Aff. sic, Exod. 2. 9. & accepit mulier infansem; והִנִּיךְו; & lactavit eum, Pag. Bu. Av. nam si esset ex hiph. אִינִיךְ scriberetur cum Tzere, sub Thau; Merc. ad compensandum scil. i. Rad. jod deficiens.

Rad. 73. נִיר liravit, liras fecit in agro, sulcos direxit, sulcavit, proscidit sulcos, &c. Hinc si נִי convertitur in L. literam ejusdem instrumenti, fit liro, -as, -are; lira, &c. nam tertiâ aratione, facto semine, boves lirare dicuntur, quum tabellis ad vomerem additis, simul & satum frumentum operiunt in porcis, & sulcant fossas, quâ pluvia aqua dilabatur. Item per Aphar. אִיר, & Lat. aro; Av. In hiphil, הִנִּיר novellavit; agrum de novo proscidit: unde in Imper. hiph. pl. m. הִנִּיר novellate, Jer. 4. 3. quod est defabique He nota Hiphil, pro הִנִּירו; & sic etiam, in Hof. 10. 12. apud Rabbinos. נִירָה שָׁנָה, רִאשׁוֹנָה, novellat anno primo, & anno secundo ferit; Bu. Lex. Lirate vobis liram, &c. Av. qui sumit pro Imper. kal, ex hac Rad. נִיר. Atque inde No. נִיר m. novale; ibid. locis scil. præced. & Prov. 13. 23. Bu. Lex. נִיר. eff. lira, in agro, sulcus; arvum quod exaratum est ad sationem; Av. prout occ. in locis suprà cit. item quidam huc referunt illud, Num. 21. 30. וַיִּנְיֶכּוּ; quod (propter vau. conversiv. verbaliter potius exp. & obruimus eos; ut scil. ex fut. kal, i. pl. a. rad. נִירָה. sed propter camerz ante אִי Aff. pro Tzere scil. nam ut verbum in fut. juxta normam esset וַיִּנְיֶכּוּ sic exp. & lucerna eorum; à נִיר; Av. In qua Rad. hanc significationem vide; Bu. Lex. ut & de cæteris hic ex Bu. Lex. & Av. descriptis, vide etiam in ead. Rad. נִיר, Cev.

Rad. 74. נִכָּה, unde in Niphal נִכָּח ictus est, verberatus, percussus est; profligatus est ictibus continuis, &c. idem ferè quod נִכָּה enectus est, &c. Hinc per Metaph. נִכָּח, quæ, נִכָּח, percussio, occido, & per Aphar. אִי, ictus, &c. אִיכָּח verbero. Av. Occ. autem hoc verbum in præter. niph. 3. pl. Job. 30. 8. filii fatui, & filii sine nomine נִכָּח, i.e. profligati, sunt de terra. Atque inde nomina, i. No. in forma pl. m. נִכָּח, percussus; ut Isa. 16. 7. gemetis etiam נִכָּח, i.e. percussus. Item, 2. hinc etiam No. in forma f. f. נִכָּחָה, icta passionibus & tristitiâ. Unde נִכָּחָה רִיחַ dicitur spiritus ictus, i.e. passionibus affectus, prout occ. Prov. 1. 13. 17. 22. & 18. 14. Av. qui solus hanc hie ponit peculiarem Radicem: reliqui vero referant hæc, vel ad Rad. נִכָּךְ vel ad Rad. נִכָּה; quas etiam Rad. de hisce vide; Bu. Lex. Pag.

Rad. 75. נִכָּךְ m. nomen Radicale cum sex punctis, est, Nepos; Pag. Bu. & collectivè, nepotes, posteræ, Bu. Lex. Nepos, pronepos, nepris, pronepris, &c. Est nomen universale comprehendens omnem posteritatem ex filiis & filiabus. 70. plerumque vertunt pro reliquiis & spermate; Av. Occ. autem hoc No simpl. & cum cop. præf. (cum camerz scil. pro Schevarob paulam sub vau) ut & cum יו præf. & י. Aff. ut seq. נִכָּךְ nepos, Job. 18. 19. נִכָּךְ & nepos, Isa. 44. 22. וְנִכָּךְ & nepot meo, Gen. 21. 23.

Rad. 76. נִכָּה est, percutere; cedere, flagellare; Pag. pulsare: verberare, plagis afficere; ferire; occidere. Latè usurpatur, & multis rebus etiam inanimis tribuitur. Ferè non invenitur nisi in hiphil, & in Hophal. Uno tantum vel altero exemplo ex Niphal & Pual excepto, ut infra videbitur post hiphil; Merc. Cev. נִכָּה necuit percutiendo; vel percussit ad internecionem. Cogn. cum נִכָּח ictus est. Hinc Lat. neco, as, are; Av. נִכָּה, in hiphil, הִנִּכָּה percussit, cecidit; & metaph. propagare, diffundere; Bu. Lex. Occurrit autem in præter. hiph. 3. f. m. נִכָּה percussit, plagâ affecit, &c. Exod. 9. 25. 12. 29. Num. 32. 4. 33. 4. & c. Plal. 78. 20. & c. Jer. 49. 25. in 40. circ. l. Item occ. etiam cum cop vel conv. præf. locis seq. הִנִּכָּה & percussit, percussit, percussit, &c. Exod. 21. 18. 22. 1. 1 Sam. 2. 14. 27. 9. 2 Sam. 15. 14. 23. 20. 1 Reg. 14. 15. 20. 21. 1 Chron. 11. 22. Isa. 11. 4. Jer. 43. 11. Am. 6. 11. Zach. 9. 4. 10. 11. & cum פִּי (pro פִּי) præf. est, הִנִּכָּה qui percussit, Psal. 134. 8. 10. Item occ. etiam cum cop. præf. & נִי, vel in pausa, נִי, & י. Aff. sic, הִנִּכָּה & percussit me, Gen. 32. 11. הִנִּכָּה idem, 1 Sam. 17. 9. הִנִּכָּה & percussit te, 1 Reg. 20. 37. Item occ. etiam eadem pers. 3. f. m. præter. hiph. cum הוּ & אִי. Aff. cui utrique cop. est præf. ut seq. הִנִּכָּה percussit eum, Numi. 35. 16, 17, 18, 21. Deut. 21. 12. Reg. 13. 25. 16. 27. 7. הִנִּכָּה & percussit eam, eum, Gen. 32. 8. Deut. 19. 6. 11. 25. 2. Isa. 11. 15. הִנִּכָּה percussit, percussit eos, Jer. 5. 7. הִנִּכָּה & percussit eos, Jer. 20. 4. 21. 7. 29. 21. In 2. f. m. præter. hiph. occ. simpl. & cum הוּ par. cui utrique cop. est etiam præf. ut & cum נִי, נִי, & אִי. Aff. cui ult. cop. est præf. prout seq. הִנִּכָּה percussit, Exod. 17. 5. Num. 22. 32. 1 Sam. 22. 10. 2 Sam. 12. 9. 2 Reg. 14. 10. 2 Chr. 25. 19. Psal. 3. 8. 49. 27. הִנִּכָּה percussit, Jer. 5. 3. הִנִּכָּה & percussit, Exod. 17. 6. Deut. 20. 13. Jud. 6. 16. 1 Sam. 23. 3. 2 Reg. 13. 17. הִנִּכָּה & percussit, 1 Sam. 15. 3. 2 Reg. 9. 7. הִנִּכָּה percussit me, Num. 22. 28. הִנִּכָּה percussit nos, Jer. 14. 19. הִנִּכָּה percussit eum, 2 Sam. 18. 11. הִנִּכָּה & percussit eos, Deut. 7. 20. In 1. sing. præter. hiph. occ. simpl. & cum cop. præf. cui cop. est Aff. הִנִּכָּה percussit, Jud. 15. 16. Jer. 2. 30. 33. 4. Ezech. 22. 13. Am. 4. 9. Hag. 2. 17. הִנִּכָּה & percussit, Exod. 3. 20. 1. 2 Lev. 26. 24. 1 Sam. 23. 2. 2 Sam. 17. 2. Jer. 21. 6. Ezech. 39. 3. Am. 3. 15. Mal. 3. 24. הִנִּכָּה & percussit me, 1 Sam. 17. 46. sed occ. etiam 1. f. cum הוּ & אִי. Aff. cui ult. etiam cop. est præf. idque vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum penult. sic, הִנִּכָּה percussit te, Isa. 60. 10. Jer. 30. 14. הִנִּכָּה & percussit me, 1 Sam. 17. 9. 35. Item in 3. pl. præter. hiph. occ. simpl. & cum cop. præf. cui etiam יו est Aff. ut & cum הוּ; post kibbutz pro schurek; & cum אִי Aff. ut seq. הִנִּכָּה percussit, Gen. 19. 11. Jos. 11. 14. 12. 1. 2 Sam. 2. 31. 2 Chron. 14. 14. Job. 1. 15, 17. 16. 10. הִנִּכָּה & percussit, Jer. 37. 15. Ezech. 9. 7. הִנִּכָּה percussit me, Prov. 23. 35. Cant. 5. 7. הִנִּכָּה percussit me, Gen. 34. 30. הִנִּכָּה percussit eum, 2 Reg. 12. 22. 19. 37. 2 Chron. 22. 7. Isa. 37. 38. הִנִּכָּה percussit eos, Jos. 9. 18. 12. 7. & in 2. pl. m. præter. hiph. occ. simpl. & cum cop. præf. הִנִּכָּה percussit, Jer. 37. 10. הִנִּכָּה & percussit, Num. 25. 17. Jud. 21. 10. 2 Reg. 3. 19. In part. f. m. hiph. occ. in forma absol. cum fagol, sed in forma constr. cum Tzere in ult. cui etiam formæ constr. cop. & formæ absol. dem. est præf. ut seq. הִנִּכָּה percussit, Exod. 2. 14. 7. 17. 2 Reg. 6. 22. Isa. 14. 7. Ezech.

zech.7.9. מכה percutiens, Exod.21.12. Num.35.11, 15, 30. Deut.27.24. Jos.20.3, 9. 2 Sam.5.8. 14.7. 1 Chron. 11.7. Isa.66.2. וּמַכֵּה & percutiens, Exod.21.15. Lev. 24.18, 21. וּמַכֵּה percutiens, Gen.36.35. Ex.21.19. Num. 35.21, 24. 2 Sam.24.17. 1 Chr.1.46. In forma constr. cum לְּ praf. לְּמַכֵּה percutiorem, qui percussit, Pl.136.10, 17. & cum לְּ, & הוּא Aff. cui ult. לְּ & sunt praf. si לְּ percutientis te, Isa.15.2. מַכֵּה percutientis ipsum, percutiorem suum, Deut.25.11. Isa.10.20. 27.7. הַמַּכֵּה idem, Isa.9.12. לְּמַכֵּה percutori suo, 1 Sam.30. & in pl. m. cum לְּ & לְּ praf. sed in pl. f. simpl. sic, הַמַּכֵּה percutientis, 1 Sam.4.8. 2 Reg.14.5, 6. 2 Chron.22.6. 25.3. 28.23. מַכֵּה percutientibus, Isa.50.6. מַכֵּה percuti, excussi, scil. tritici, 2 Chron.2.9. Bu. Conc. vel ut No. pl. f. triticum purum, q. d. triticum verberum, seu excussum, h. e. flagellatum, Coc. Jun. Inf. hiph. הַמַּכֵּה percutiendo, Deut.13.15. 1 Reg.20.37. 2 Reg.14.10. cum וְ in ult. occ. simpl. & cum לְּ, לְּ, לְּ & לְּ praf. sic, הַמַּכֵּה percutere, Gen.4.15. Exod.7.25. Deut.25.2. 2 Sam.21.12. וְהַמַּכֵּה & percutere, 2 Reg.3.24. הַמַּכֵּה in percutiendo, 1 Reg.11.15. הַמַּכֵּה percutere, ad percutiendum, Gen.8.21. Deut.27.35. Jos.8.24. Jud.20.31, 39. 1 Sam. 19.10. 2 Sam.5.23. 21.16. 2 Reg.13.19. 1 Chron.14.15. Prov.17.26. Jer.46.13. וְהַמַּכֵּה & percutiendo, Isa.58.4. מַכֵּה ad percutiendo, Gen.14.17. 1 Sam.17.57. 18.6. 2 Sam.1.2. 2 Chron.25.14. Prov.17.10. sed occ. etiam Inf. hiph. cum לְּ Aff. sic, הַמַּכֵּה percutere me, Num. 3.13. 8.17. cui etiam cum לְּ Aff. לְּ est praf. sic, הַמַּכֵּה percutere me, Exod.12.13. Ezech.32.15. sed occ. etiam cum לְּ praf. & לְּ Aff. sed cum לְּ ob pausam, simpl. ut & cum לְּ Aff. cui לְּ & sunt praf. & cum לְּ Aff. & לְּ praf. ut & cum לְּ Aff. cui לְּ & לְּ sunt praf. ut seq. הַמַּכֵּה ad percutiendum te, Jer.40.14. הַמַּכֵּה percutere te, Mich.6.13. הַמַּכֵּה percutere eum, Deut.1.4. הַמַּכֵּה vel sine vau, percutere eum, Deut.25.3. 2 Sam. 20.33. 1 Reg.2.35. הַמַּכֵּה ad percutere eum, 1 Sam.8.13. הַמַּכֵּה percutere eam, Num.22.25. הַמַּכֵּה juxta percutere eos, Ezech.9.8. הַמַּכֵּה percutere eos, Jos.10.20. 2 Sam.21.2. In Imper. f. m. hiph. occ. plenè sic, הַמַּכֵּה percutite, Ezech.6.11. sed occ. etiam defectivè absque He 3. Rad. idque simpl. & cum לְּ cop. praf. הַמַּכֵּה percutite, 2 Reg.6.18. 13.18. Am.9.1. Zach.13.7. וְהַמַּכֵּה & percutite, Exod.8.12. Ezech.21.19. sed occ. etiam Imper. hiph. f. m. cum לְּ יוֹי (jod scil. abundante post Tzere, seu quiescente in Tzere) pro לְּ Aff. sic, הַמַּכֵּה percutite me, 1 Reg.20.35, 37. & in Imper. hiph. pl. m. occ. simpl. & cum לְּ praf. ut & cum לְּ Aff. post kibbutz pro schurek, & cum לְּ Aff. plenè post schurek; sic, הַמַּכֵּה percutite, 2 Sam.13.28. וְהַמַּכֵּה & percutite, Ezech.9.5. הַמַּכֵּה percutite eum, 2 Reg.9.27. הַמַּכֵּה percutite eos, 2 Reg. 10.28. In fut. hiph. 1. sing. occ. plenè, simpl. & cum לְּ cop. vel לְּ conv. ut & cum לְּ Interrog. praf. sic, הַמַּכֵּה percutiam, 1 Sam.18.11. 2 Reg.6.21. Ezech.21.22. Zach.12.4. וְהַמַּכֵּה & percutiam, Jer.40.15. וְהַמַּכֵּה & percussit, Neh.13.25. הַמַּכֵּה an percutiam? 2 Reg.6.21. sed occ. etiam cum לְּ conv. praf. defectivè, seu per Apoc.3. Rad. He; sic, וְהַמַּכֵּה & percussit, Exod.9.15. Item cum לְּ, pro לְּ Aff. ut & cum לְּ cop. praf. & לְּ Aff. & cum לְּ Aff. occ. sic, הַמַּכֵּה percutiam te, 2 Sam.2.22. וְהַמַּכֵּה & percutiam eum, Isa.57.17. הַמַּכֵּה percutiam eum, Num. 14.12. 1 Sam.26.8. Item in 2. f. m. fut. hiph. occ. simpl. locis seq. הַמַּכֵּה percuties, Exod.21.13. Deut.13.15. 2 Reg.

6.22. 13.19. Prov.19.25. Ezech.5.2. cui etiam לְּ est Aff. sic, הַמַּכֵּה percuties eum, Prov.23.13, 14. & in 3. f. m fut. hiph. occ. plenè simpl. & cum לְּ conv. praf. ut & semel defectivè absque He 3. Rad. post לְּ cop. praf. ut seq. הַמַּכֵּה percutiet, Exod.21.20, 26. Lev.24.17. Deut.19.4. Jos.15.17. Jud.1.12. 1 Sam.17.26. 2 Reg.15.16. Isa.30.31. Jer.47.1. וְהַמַּכֵּה & percussit, viz. ad interitum, Jos.10.40. 1 Reg.22.24. 34.2. Reg.2.8. 14.8. 21. & Isa.37.37. Jer. 20.2. 52.27. וְהַמַּכֵּה & percutiet, Hof.14.6. sed sapiùs occ. defectivè per Apoc.3. Rad. He post לְּ conv. praf. sic, וְהַמַּכֵּה & percussit, seu, & plagis affectit, &c. Exod.2.12. 7.20. 8.13. 9.25. Num.20.11. 22.23, 27. &c. ad Job.2.7. Psal.60.2. 78.51. 66.105. 33.36. Dan.8.7. Hof.6.1. in 80. circ. l. sed occ. etiam cum לְּ conv. praf. antecametiz in ult. pro pathach, ob pausam; sic, וְהַמַּכֵּה & percussit, 2 Reg. 15.16. Item occ. etiam 3. f. m. cum לְּ, vel לְּ, pro לְּ Aff. sic, הַמַּכֵּה percutiet te, Deut.28.22, 27, 28, 35. הַמַּכֵּה percutiet te, Psal.121.6. Isa.10.24. Jer.40.15. & cum לְּ conv. praf. ante לְּ Aff. sed cum לְּ Aff. absq; praf. sic, וְהַמַּכֵּה & percussit eum, 2 Sam.14.6. הַמַּכֵּה percutiet eum, Deut.25.3. 1 Sam.17.25. sed sapiùs cum לְּ conv. praf. ante לְּ Aff. locis seq. וְהַמַּכֵּה & percussit eum, Num.21.25. Jos.10.33. Jud.7.13. 2 Sam.1.15. 2.23. 3.27. 6.7. 8.10. 20.10. 21.21. 1 Reg.15.27. 16.10. 20.36. 37.2. 2 Reg.15.10, 25, 30. 1 Chron.13.10. 18.10. 20.7. Isa.5.25. Jer.26.23. Item occ. etiam cum לְּ conv. praf. & לְּ Aff. & cum לְּ Aff. simpl. & cum לְּ conv. praf. הַמַּכֵּה & percussit eam, Jos.10.28, 30, 32. הַמַּכֵּה percutiet eos, Isa.49.10. וְהַמַּכֵּה & percussit eos, Gen.14.15. Jos.10. 10, 26, 41. 11.12, 17. 13.12. Jud.9.43. 11.33. 1 Sam.30. 17.2. Sam.5.19. 2 Reg.6.18. 10.32. 1 Chron.14.11. Sic & in 3. f. fut. hiph. הַמַּכֵּה percutiet; sed occ. cum לְּ conv. praf. defectivè per Apoc.3. Rad. He; sic, וְהַמַּכֵּה & percussit, Jon.4.7, 8. & in 1. pl. fut. hiph. occ. plenè cum לְּ cop. praf. sed defectivè 3. Rad. He post לְּ conv. praf. ut & cum לְּ Aff. simpl. sed cum לְּ & לְּ Aff. post לְּ & cum לְּ praf. ut seq. וְהַמַּכֵּה & percutiemus, Jos.10.4. וְהַמַּכֵּה & percussimus, Deut.2.33. וְהַמַּכֵּה percutiemus eum, Gen.37.21. וְהַמַּכֵּה & percutiemus eum, Deut.3.3. Jer.18.18. וְהַמַּכֵּה & percutiemus eos, Deut.29.7. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum לְּ cop. praf. וְהַמַּכֵּה percutient, Mich.4.14. וְהַמַּכֵּה & percutiant, Jos.7.3. sed sapiùs cum לְּ conv. praf. sic, וְהַמַּכֵּה & percusserunt, seu plagis affecterunt ad inter-necionem, &c. Gen.14.5, 7. Num.21.36. &c. ad Jer.41.2. in 50. circ. l. cui etiam 3. pl. m. לְּ est Aff. plenè post schurek, sed לְּ post kibbutz pro schurek; cui etiam ult. לְּ conv. est praf. ut & cum לְּ & לְּ Aff. post schurek, & post לְּ conv. praf. utrique, sic, וְהַמַּכֵּה percutient te, 2 Chr.25. 16. וְהַמַּכֵּה percutient eum, 2 Reg.8.29. 9.15. וְהַמַּכֵּה & percusserunt eum, 2 Sam.4.6, 7. וְהַמַּכֵּה & percusserunt eam, Jud.1.8. 2 Reg.3.25. וְהַמַּכֵּה & percusserunt eos, Num.14.45. Jos.7.5. 10.39. 11.8. Jud.1.4. 9.44. 1 Sam. 7.11. 2 Reg.10.28. 11.21. 20.48. In hophal, הַמַּכֵּה percussus est, justus est cædi, cæsus fuit, Bu. Av. prout occ. in prat. hoph. 3. f. m. vel cum kibbutz juxta normam, vel cum schurek penult. sic, הַמַּכֵּה vel הַמַּכֵּה percussus fuit, Num.25.14. Hof.9.16. Psal.102.5. & in 3. f. f. prat. hoph. est, הַמַּכֵּה percussa fuit, Ezech.33.21. 40.1. Item in 1. f. prat. hoph. occ. cum jod quiescente in Tzere; sic, הַמַּכֵּה percussus fui, Zach.13.6. & in 3. pl. prat. hoph. est, הַמַּכֵּה percussi fuerunt, 1 Sam.5.12. In part. hoph. f. m. constr. occ. simpl. sed absol. cum לְּ dem. praf. & in pl. m. absol. & constr.

constr. absque præf. sic, הַמִּכָּה percussus, Isa. 53.4. הַמִּכָּה percussus, Num. 25.14. הַמִּכָּה percussus, Exod. 5.16. הַמִּכָּה percussus, Jer. 18.21. sed in forma f. part. hoph. occ. cum הַמִּכָּה præf. הַמִּכָּה quæ percussa fuit, Num. 25.15, 18. In fut. hoph. 2. pl. m. est, הַמִּכָּה percutiemini, Isa. 1.5. sed in 3. pl. m. fut. hoph. occ. cum הַמִּכָּה præf. sic, הַמִּכָּה & percussus fuerunt, Exod. 5.14. In Niphal, נִכָּה percussus, cæsus fuit; Bu. percussus est ad internecionem; Av. prout occ. in 3. f. m. præf. niph. cum הַמִּכָּה cop. vel conv. præf. הַמִּכָּה & percussus fuerit, 2 Sam. 11.15. sed in 3. pl. m. præf. niph. occ. iuxta plerisque cum Aleph loco 3. Rad. He; sic, נִכָּהוּ percussus sunt, Job. 30.8. In piel, נִכָּה idem cum hiphil. percussit, cæcidit, Bu. Av. prout occ. in Inf. Piel; sic, נִכָּה percutere, Num. 22.6. In Pual, נִכָּה cæsus vel percussus fuit; Bu. ictus est, percussus est fulmine; Av. prout occ. in 3. f. m. præf. Pual cum cametz pro Scheva penult. ob pausam; sic, נִכָּהוּ percussus erat, Exod. 9.31. & in 3. pl. præf. Pual, est, נִכָּהוּ percussa fuerunt, Exod. 9.32. Atque indè nomina, i. No. מִכָּה cum sagol in ult. (instar מִכָּה, Pag.) plaga, ictus, & vulnus, &c. & licet sit in forma part. hiph. substantivè tamen sumitur: sed ita occ. tantum in forma pl. m. cum הַמִּכָּה dem. præf. sic, הַמִּכָּה plaga, 2 Reg. 8.29. 9.15. sed sæpius occ. No. subst. in forma f. viz. מִכָּה idem, plaga; Pag. Bu. percussio, vulnus; Pag. percussura, læsio ad necem usque; Av. prout occ. in forma absol. simpliciter & cum הַמִּכָּה cop. & הַמִּכָּה dem. præf. sic, מִכָּה plaga, Lev. 26.21. Num. 11.33. Deut. 25.3. 28.61. Jos. 10.10, 20. Jud. 11.33. 15.8.1 Sam. 4.8.6. 19.14. 31.19.8.20.21. 2 Chron. 13.17. Jer. 14.17. & מִכָּה & plaga, Isa. 1.6. Jer. 6.7. הַמִּכָּה plaga, 1 Sam. 4.10. 14.14. 1 Reg. 22.35. & in forma constr. f. occ. simpl. & cum הַמִּכָּה & הַמִּכָּה Interrog. sic, מִכָּה plaga, Esth. 9.5. Isa. 14.7. Jer. 30.14. מִכָּהוּ sicut plaga, Isa. 10.26. מִכָּהוּ an sicut plaga, Isa. 27.7. sed occ. & forma constr. f. cum הַמִּכָּה Aff. cui & cop. est præf. & cum הַמִּכָּה & הַמִּכָּה pro הַמִּכָּה ob pausam; ut & cum הַמִּכָּה Aff. absque præf. sic, מִכָּהוּ plaga mea, Jer. 10.19. & מִכָּהוּ & plaga mea, Jer. 15.18. מִכָּהוּ plaga tua, Jer. 30.12. מִכָּהוּ plaga tua, Nah. 3.19. מִכָּהוּ plaga illius, Isa. 30.26. & in forma pl. f. occ. etiam simpl. & cum הַמִּכָּה cop. & הַמִּכָּה dem. præf. מִכָּהוּ plaga, Deut. 28.59. 29.22. & מִכָּהוּ & plaga, Pro. 20.30. מִכָּהוּ plaga, Zac. 13.6. cui etiam formæ pl. f. הַמִּכָּהוּ pro הַמִּכָּהוּ (cum וְהַמִּכָּה præf.) & הַמִּכָּהוּ pro הַמִּכָּהוּ est Aff. sic, מִכָּהוּ plagas tuas, Deut. 28.59. & מִכָּהוּ & plagis tuis, Jer. 30.17. & מִכָּהוּ plagas ejus, Jer. 19.8. מִכָּהוּ plagas ejus, Jer. 49.17. 50.13. Mich. 1.9. Item occ. etiam forma pl. f. cum הַמִּכָּהוּ Aff. sic, מִכָּהוּ plagas eorum, Psal. 64.8. Item, 3. hinc etiam No. נִכָּה, vel נִכָּה m. debilis, claudus; podagricus: percussus, &c. Pag. læsus; Merc. Bu. Lex. נִכָּה est debilis ex percussione scil. quam sustulisset, contritus; & est ad formam nominis נִכָּהוּ, Av. Sed absolute fingerem potius נִכָּה, (& sic Bu. Lex.) ut שָׂרָה, etsi inusitatum; vel potest etiam esse נִכָּה, milrah scil. רַעָה, cum plurale sit נִכָּהוּ, ut נִכָּהוּ. Transfertur autem in significatione etiam ad animum, Merc. prout occ. in forma constr. cum Scheva & Tzere, idque simpl. & cum הַמִּכָּה cop. præf. sic, נִכָּה percussus, 2 Sam. 4.4. 9.3. & נִכָּה & percussus, Isa. 66.2. & in forma pl. m. est, נִכָּהוּ loripedes, claudi, Psal. 35.15. sed occ. etiam forma pl. m. cum Aleph loco 3. Rad. He; sic, נִכָּהוּ percussus, claudi, Isa. 16.7. Atque ex hac Rad. vel ex hoc ejus nomine, נִכָּה loripes, claudus, quasi pedibus percussus,

putatur appellari Pharaoh נִכָּהוּ, eò quod esset debilis pedibus, i.e. podagricus, aut claudus, 2 Reg. 23.29. Pag. Sed 2 Chron. 35.20. נִכָּה tantum dicitur. Id ei videtur cognomen fuisse; & Kimchi inquit, posse fieri ut hac de causa sit hoc cognomen donatus; Merc. Notandum autem quod in loco supra cit. ad part. hoph. Isa. 53.4. exponendum sit מִכָּה percussus, vel percussus Dei, i.e. à Deo, Merc. Cev. est enim in forma constr. five in Syntaxi seu in regimine; nam absoluta forma est cum sagol in ult. (prout statim sequitur cum הַמִּכָּה dem. præf.) Merc. Cev. Item notandus locus, 2 Reg. 6.21. ad 1. sing. fut. hiph. הַמִּכָּה הַמִּכָּה num percutiendo percutiam; Pag. Videtur quidem prius pro Inf. sumi debere. Sed tunc esset הַמִּכָּה; quod quidam præ linguæ celeritate, ut interdum fit, solacisismum commissum esse volunt, mihi alienum videtur: Probabilius autem est quod subjungunt. prius interrogantis videri, posterius sibi annuentis, tanquam à Propheta concessum. Sed utrumque interrogantis esse malim, ut vox fert, præ affectu; sicut & Targum vertit, num percutiam, percutiam, inquam, mi pater? Merc. Cev. Item forma verbi Niphal & nominis etiam indè derivati, cum Aleph scil. loco He 3. Rad. potest etiam referri ad Rad. נִכָּהוּ: ita ut נִכָּהוּ sit 3. pl. præf. niph. ex ea Rad. & dageschatum esse ad sonum roborandum; scil. pro נִכָּהוּ, Merc. dolore affecti sunt vel tristes fuerunt; & sic quidam exponunt etiam No. pl. m. נִכָּהוּ tristes, seu dolore affecti, &c. Pag. de quibus etiam vide Rad. נִכָּהוּ & Rad. hanc hinc nominatam viz. נִכָּהוּ, in Niphal & nomine indè derivato. Notandum etiam locus, Zach. 13.6. ad præf. hoph. הַמִּכָּהוּ quibus me verberavi in domo amatorum meorum. Potest reciprocè explicari. Sed & qui seipsum verberat verberatur. In gloriatione de cultu religioso, convenit ostendere propria verbera: & quidem plagæ, inter manus, in pectore, sunt eorum, qui volunt videri religiosi. Item, Isa. 53.4. ad part. hoph. וְהַמִּכָּהוּ percussus Dei, & debilitatus, subactus. Qui dicebantur הַמִּכָּהוּ dii, habebant potestatem flagellandi & occidendi. Christus visus est secundum Legem judicatus, percussus; h.e. flagellatus & occisus à Diis, manu Romanorum τῶν ἀρχόντων. Cocc.

Rad. 77. נִכָּהוּ est, נִכָּה, vel נִכָּהוּ, coram, ante contra, è regione; recta; pro, propter, Pag. Bu. ex adverso habetque vim nominis, quali partem adversam vel oppositam dicas; ut Exod. 40.24. Sic נִכָּהוּ ad coram, i.e. adversus anteriorem partem, Num. 19.4. Et נִכָּהוּ ad coram, i.e. in præsentia uxoris suæ Gen. 25.21. לְנִכָּהוּ הַעֲוָה è regione pecudum, Gen. 30.38. Bu. Lex. נִכָּהוּ est rectus, directus, sive flexura, seu curvatura; item rectitudo, & per metaph. castus, purus: Cogn. cum כֹּרֵחַ, i.e. virtus quæ rectos comitatur; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo significata habet; i.e. est in hoc nomine, viz. נִכָּהוּ è regione, &c. Exod. 26.35. 40.24. Num. 19.4. Jos. 15.7. 18.17. Jud. 18.6. 19.10. 20.43. 1 Reg. 20.29. 22.35. 2 Chron. 18.34. Esth. 5.1. Prov. 5.21. Jer. 17.17. Lam. 2.10. Ezech. 14.23, 36.47. 20. cui etiam est præf. sic, לְנִכָּהוּ pro, coram, Gen. 25.21. 30.38. Prov. 4.25. Item cum הַמִּכָּהוּ Aff. est לְנִכָּהוּ coram eo, Isa. 57.2. Item, hinc etiam No. in alia forma, נִכָּהוּ rectitudo; sed Latinis elegantius exponitur coram, recta, vel è regione; Av. & occurrit hæc forma cum הַמִּכָּהוּ Aff. sic, נִכָּהוּ è regio-

ne ejus, Exod. 14. 2. Ezech. 46. 9. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. indè derivato; viz. נְכוּחָה f. rectum, rectitudo; æquitas, æquitudo; Bu. Lex. & Conc. recta, casta; sed substantivè usurpatur tantum, rectitudo, æquitas, mundities, Av. prout occ. simpl. & cum 1 cop. praf. נְכוּחָה rectum, Am. 3. 10. נְכוּחָה & rectum, Isa. 59. 14. Item, hinc etiam No. in forma pl. m. נְכוּחִים (tanquam scil. à f. m. נְכוּחָה) Cocc. quæ etiam forma videtur esse absoluta sing. præced. nominis cum Aff. נְכוּחִי; formæ instar נְכוּחִי, &c. Pag.) recti, Pag. Bu. vel puri, mundi; Av. sermones scil. sapientiz; vel recta, & accommodata, evidèntia, & obvia, &c. verba scil. sapientiz; Cocc. prout occ. loco seq. נְכוּחִים, Prov. 8. 9. Atque indè etiam occ. in forma pl. f. fic, נְכוּחוֹ recta, æqua, æquitates, Isa. 26. 10. 30. 10.

Rad. 78. נָכַל est cogitare malum in corde, ex quo provenit opus malum, & fit cum astu, ut R. D. inquit, Pag. Cev. machinari; excogitare; dolose agere, Pag. infidari, infidias frueri. Quidam conferunt cum נָכַל & נָכַל & exp. apud se malum consummare, & animo jam perficere. Ex kal non legitur nisi in benoni, quod Toar esse possit; Merc. נָכַל dolosus fuit, callidus fuit infidiis; dolose est infidiatus, & dolos molitus est, versutus fuit. Cogn. cum נָכַל consummavit, perfecit; nam dicitur de illo veteratore & doloso, qui suas machinationes dolosas opere complet, & perficit. Hinc per metath. Græci κλίνω & Lat. clino, in clino, &c. ut si quis animum suum inclinaret ad insidiandum proximo sum, &c. Av. Occurrit autem in part. ben. kal. f. m. (fraudulenter agens, &c. Cocc.) fic, נִכְלֵי machinans, machinator, Mal. 1. 14. In piel, נִכְלֵי machinator est, cogitavit fraudulentem & callidè; Bu. Lex. tetendit infidias, inclinavit dolos, prout occ. in 3. pl. præ. Piel; fic, נִכְלֵי machinati sunt, Num. 25. 18. In hithpaël, נִכְלֵי machinari, callidè agere; Bu. acclinavit se ad fruendum infidias; Av. prout occ. in Infin. hithp. cum 1 præf. נִכְלֵי ad machinandum, Psal. 105. 25. In fut. hithp. 3. f. m. נִכְלֵי dolose machinabitur, &c. unde in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. est, נִכְלֵי & machinati sunt, Gen. 37. 18. Atque indè nomina, i. No. נִכְלֵי m. machinator, fraudulentus, deceptor, Bu. Lex. Sed potest etiam esse part. ben. kal. ubi נִכְלֵי vide. Item, 2. hinc etiam No. נִכְלֵי; Bu. Lex. vel נִכְלֵי; Cev. masc. machinatio callida, calliditas, Bu. Lex. dolus; infidias, quæ in aliquem acclinantur; Av. unde in forma pl. m. נִכְלֵי machinationes callidæ, infidias, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum 1 præf. & Aff. fic, נִכְלֵי machinationibus suis, Num. 25. 18.

Rad. 79. נָכַס m. No. Radicale, quod est, substantia quælibet hominis; Pag. quicquid possidet homo, five fuit res fundi, five mobilia, ut loquuntur bona; Cev. Item animalia, inquit R. D. Pag. singulare autem non reperitur. Sunt qui ad נָכַס, literis transpositis, reducant; quasi collectanea dicas, i. e. undequaque collectæ opes, seu facultates. Targum pro הוּל habet נָכַס; & pro הוּל toto tuo robore, habet, נָכַס; fin- gulariter: unde pro divitiis sumitur, quas & forsitan Targum intellexit: quod in illis homines robur suum collocare soleant; Merc. unde in forma pl. m. נָכַס opes, facultates; Bu. Lex. Av. quæ scil. sunt collectæ & comparatæ. Cogn. cum נָכַס, i. e. collegit. Atque hinc

per merath. Lat. cenfeo, census: nam facultates solent cenferi, & de iis tribui census; Av. נָכַס generale est, & significat omnium rerum abundantiam: נָכַס in specie notat opes, quæ in נָכַס consistunt, h. e. in pecore: נָכַס Chaldaïs est נָכַס macrare. נָכַס notat multitudinem populi, & majestatem supra Reges alios; Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma pl. m. simpl. & cum 1 cop. & 2 præf. ut seq. נָכַס opes, 2 Chron. 1. 11. נָכַס & opes, 2 Chr. 1. 12. Eccl. 5. 18. 6. 2. נָכַס cum opibus, Jos. 22. 8.

Rad. 80. נָכַר est, agnoscere; item alienare se; alienum & extraneum se ostendere; dissimulare id quod est, & præ se ferre id quod non est: item, tradere, claudere; Pag. i. e. inclusum tradere. In hac Rad. duæ contrariæ significationes visuntur; viz. agnoscendi, in Niphal & Hiphil: & alienationis, in Hithpaël; etsi in priore quoque significat; fic & in nominibus indè deductis. Quidam tradendi significationem in piel, contrariam priori faciant, pro abscondere, seu occultare nē ultra appareat. Sed id est alienationis propriè; nam quod traditur alienatur: Forsan omnia ad agnitionem referuntur; quod quæ sunt externa, faciliè agnoscantur, quia non sunt consueta: etsi interim sit ratio contraria. Niphal subiectum est ipsi piel; Merc. Cev. In piel, נָכַר; Bu. Lex. Av. vel נָכַר; Cocc. agnovit: alienavit, alienum reddidit, alienè vel extraneè se gessit; ac ostentavit: tradidit, & tradendo quasi alienavit; Bu. Lex. discrevit, dijudicavit cum diacrisi; Av. Occurrit autem in præf. Piel, 3. f. m. loco seq. נָכַר tradidit, 1 Sam. 23. 7. In fut. Piel, 3. f. m. נָכַר; unde in 2. pl. m. occ. cum Tzere pro Scheva penult. ob pausam; fic, נָכַר agnosceris, Job. 21. 29. & in 3. pl. m. fut. piel, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. fic, נָכַר ignorent, Deut. 32. 27. נָכַר & alienum reddiderunt, Jer. 19. 4. In Niphal, נָכַר agnitus fuit; item alium se simulavit; Bu. discretè agnitus est, discretus est; discretè cognitus est ab alieno; vel, secretus est per diacrisin, separatus est. Propriè significat, discernere, dignoscere, dijudicare, discriminare. Hinc Græcè per metath. κλίνω, διακλίνω. & Lat. cerno, discerno, secerno, &c. Av. Occ. autem in præf. niph. 3. f. m. & 3. pl. in agnoscendi scil. signif. fic, נָכַר agnoscutur, Job. 34. 19. נָכַר agnoscutur, Lam. 4. 8. sed in fut. niph. 3. f. m. occ. in simulandi signif. fic, נָכַר alium se simulat, Prov. 26. 24. In hiphil, הִכִּיר agnovit, cognovit, recognovit; Bu. Lex. cognovit cum diacrisi, discretè agnovit; Av. prout occ. in præf. Piel, 3. f. m. simpl. & cum 1 Aff. ut & in 3. pl. simpl. & cum 1 Aff. idque post schurek, vel pro eo post kibbutz, ut seq. הִכִּיר agnovit, Deu. 33. 9. הִכִּיר agnovit eum, Gen. 27. 23. הִכִּיר agnoverunt, Jud. 18. 3. 2 Sam. 3. 36. Job. 24. 13. הִכִּיר vel הִכִּיר, agnoverunt eum, Gen. 42. 8. Job. 2. 12. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum 1 Aff. & in forma pl. m. simpl. fic, נָכַר agnoscens Psal. 142. 5. נָכַר agnoscens te, Ruth. 2. 19. מִכִּיר agnoscens, Ezr. 3. 13. Neh. 13. 24. In Infin. hiph. הִכִּיר & sed occ. cum sægol in ult. ante Maccaph; fic, נָכַר agnoscere, Prov. 24. 23. 28. 21. sed occ. etiam in forma plena Infin. hiph. cum 1 præf. & 1 Aff. נָכַר ad agnoscendum me, Ruth. 2. 10. In Imper. hiph. הִכִּיר vel הִכִּיר; sed occ. ut in Infin. cum sægol in ult. ante maccaph; fic, נָכַר agnosce, Gen. 31. 32. 37. 32. 38. 25. In fut. hiph. 1. f. est, נָכַר agnoscam, Job 4. 16. Jer.

24.5. sed occ. etiam in 1. sing. fut. hiph. cum ! conv. praf. & ה, parag. add. sic, וְנִכְרִי & agnovi, Neh. 6.12. & in 2. f. m. fut. hiph. est, וְנִכְרִי agnosces, Deut. 16.19. Item, in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. plenè cum jod hiph. sic, וְנִכְרִי agnoscer, Deut. 21.17. Ruth. 3.14. Job. 24.17. 34.25. sed cum ! conv. praf. occ. cum Tzere in ult. absque jod hiph. וְנִכְרִי & agnovit, Gen. 38.26. 42.8. 1 Sam. 26.17. 1 Reg. 20.41. Item rursus plenè cum jod hiph. ante ה, Aff. cum cametz scil. pro Tzere penult. Pag. sic, וְנִכְרִי agnosceret nos, Isa. 63.16. sed cum ! conv. praf. defectivè iterum cum chirek tantum absque jod hiph. ante ה, Aff. sic, וְנִכְרִי & agnovit eum, 1 Reg. 18.7. sed plenè occ. cum jod hiph. ante ה, ה, & ה, Aff. quibus duobus ult. ! conv. est etiam praf. ut seq. וְנִכְרִי agnosceret eum, Job. 7.10. Psal. 103.16. וְנִכְרִי & agnovit eam, Gen. 37.33. וְנִכְרִי & agnovit eos, Gen. 42.7. Item, occ. etiam in 2. pl. m. simpl. sed in 3. pl. m. cum ה, Aff. sic, וְנִכְרִי agnosceretis, Deut. 1.17. וְנִכְרִי agnoverunt eos, Isa. 61.9. In Hithpael, וְנִכְרִי cognoscendum se prae- buit, extraneum egit, alienum se finxit; Bu. Lex. fecit se discernere; i.e. simulavit se; ut Graecis συμμιμνήσκω. Av. In Hithpael, est prae se ferre alium, i.e. verbo aut factis ostendere se alium esse; contrarià scil. signif. in Hiphil; Pag. gestus & mores alios fingere, nè agnoscaris; se & animum occultare, & simulare se alium, &c. Merc. prout occ. à part. hiph. f. m. וְנִכְרִי alium, seu alienum se gerens, &c. In forma scil. part. hithp. sic, וְנִכְרִי ignoram se gerens, 1 Reg. 14.5,6. Item, in fut. hithp. 3. f. m. occ. simpl. cum sagol ante Maccaph, pro Tzere in ult. sed cum ! conv. praf. cum Tzere, juxta normam; ut seq. וְנִכְרִי agnosceret, Prov. 20.11. וְנִכְרִי & alienum se ostendit, Gen. 42.7. Atque indè nomina, i. No. נִכְרִי m. alienus, alienigena; Pag. Bu. sic appellatus, quod sit communiter incognitus; Pag. discretio, separatio; item discretus, h.e. distinctus, separatus; qui non est ejusdem seminis, nationis & religionis nobilibus; Latini interpretes verterunt Alienum; Av. נִכְרִי est, q.d. peregrinitas; Gen. 17.12. נִכְרִי בן filius peregrinitatis, h.e. peregrinus; sic, Psal. 18.46. נִכְרִי בְנֵי peregrini; & Deut. 32.12. נִכְרִי אֵל Deus peregrinitatis, h.e. peregrinus, alienus; 70. Θεός ἀλλοτρίος. Sic Psal. 81.10. & Jer. 8.19. נִכְרִי הַבִּי vanitates peregrinæ. Et Deut. 31.16. וְנִכְרִי אֱלֹהֵי נִכְרִי post Deos peregrinos terræ, quos scil. alii in hac terra adorant, & vobis non sunt cogniti. Et Psal. 137.4. נִכְרִי אֶרֶץ terra peregrina. Neh. 13.30. & repurgavi eos נִכְרִי מִכָּל ab omni peregrinitate, sive re peregrina; 70. ἀπὸ πάντων ἀλλοτρίων; Cocc. Inter nomina נִכְרִי & מִכְרִי quidam discrimen idem faciunt, quod Latini inter notum, & notum; ut sicut מִכְרִי Notum significat, i.e. eum qui ejusdem est seminis, generis, nationis, religionis, & earundem legum; sic, נִכְרִי qui hæc non habet eadem, i.e. alienum, illegitimum, extraneum à proprietate & veritate: item, notum, ignobilem; ut נִכְרִי notum & nobilem. Quod etiam per ampliationem dici potest, malum tamen vocis proprietatem esse, ut נִכְרִי externum significet quoque modo, sed propriè natione; sic & נִכְרִי; etsi hoc & ejus femineum וְנִכְרִי latius sumatur, pro eo qui non est ex eadem familia; muliere meretrice; vel aliena uxore. Sic in Proverb. externæ nomine, non sine dedecore externam commemorat, quæ alicui uxor propria non sit. Ego

נִכְרִי ubique Toar putarim, etsi substantivum passim omittatur, עַם populus externus: & sic per reliquos. Kimchi putat esse substantivum, quando regimen præponitur; ut נִכְרִי בְנֵי, esset, juxta illum, filii extraneitatis, ut sic dicam: sic נִכְרִי אֱלֹהֵי dñi extraneitatis: aliàs Toar. Itaque illud נִכְרִי בְנֵי videtur intelligere, filius alienigenæ, contrà quam illi putat Sanctes. Nec mirere (בְּ) per sagol, sequente maccaph, etiam citra regimen scribi. Sed ego malo, filius alienigenæ, populi scilicet; sic & reliqua נִכְרִי ubique idem valere puto quod נִכְרִי. Sunt qui discrimen esse velint inter נִכְרִי & נִכְרִי; quod נִכְרִי sit qui non est de gente Judaica; נִכְרִי autem qui tantum de alia tribu est, etsi Judæus. Sed hæc passim confunduntur, & pro loci ratione sunt accipienda; Merc. Ergò dicit R.D. Kimchi, quod quum hoc nomen regitur à præcedentibus nominibus, in genitive, efficitur substantivum; Cev. Occurrit autem hoc No. simpl. locis seq. נִכְרִי alienus, alienigena, Gen. 17.12, 27. Exod. 12.43. Lev. 22.25. Deut. 32.12. Jos. 24.20, 2 Sam. 22.45, 46. Neh. 9.2. 13.30. Psal. 18.45, 46. 81.10. 137.4. 144.7, 11. Isa. 60.19. 61.5. 62.8. Jer. 5.19. 8.19. Ezech. 44.7, 9. Mal. 2.11. & cum ה, decur. praf. locis seq. נִכְרִי alienus, Gen. 35.2. Jos. 24.23. Jud. 10.16. 1 Sam. 7.3. 2 Chron. 14.2. 33.15. Isa. 56.3, 7. Item, 2. hinc & No. in alia forma cum pathach; Pag. vel, ut alii volunt, in forma constr. nominis præced. Bu. Lex. viz. נִכְרִי alienus, Deut. 31.16. Item, 3. hinc etiam No. נִכְרִי, vel נִכְרִי (scribitur enim in variis Cod. vel cum sex, vel cum quinque punctis; Pag.) m. alienatio, alienum; alienum & in suetum exitum; Bu. Lex. abalienatio, exilium; i.e. re- jectio, & ablegatio à consorcio hominum, sanctorum scil. juxta quosdam; Merc. discretio, separatio, discrimen; Lactant. lib. 7. quæ discretio mors vocatur; Av. alienatio vel abjectio; Cocc. prout occ. cum ! cop. praf. loco seq. נִכְרִי & alienum, Job. 31.3. Item, 4. hinc etiam No. נִכְרִי m. alienatio, Bu. Lex. Pag. discretio, separatio; re- legatio in terram alienam; ut fuit captivitas Babylo- nica; Av. Sed cum ! Aff. cholem mutatur in cametz cha- tuth: quod Kimchi putat esse Infinitivum, etsi aliàs in kal non occurrat: q.d. quo die in alienam terram est translatus, &c. Merc. & quidem potest vel esse ex No. נִכְרִי; velex Inf. kal, נִכְרִי, in die alienationis suæ; quum scil. traderetur in alienas manus: Cocc. prout occ. loco seq. נִכְרִי alienationis suæ, Obad. 1.12. Item, 5. hinc etiam No. נִכְרִי (cum jod heemant, à tergo) m. exter, alienus, extraneus, alienigena; Bu. Lex. discretus, discrimi- natus, separatus à nostra religione, h.e. alienus; Av. vel peregrinus; 70. ἀλλοτρίος, Cocc. prout occ. simpl. locis seq. נִכְרִי alienus, alienigena, Ex. 21.8. Deut. 17.15. Jud. 19.12. 2 Sam. 15.19. Job. 19.15. Prov. 5.10. 27.2. Eccl. 6.2. Zeph. 1.8. cui etiam !, ה, & !, & ! sunt praf. ut seq. נִכְרִי & alienus, Ps. 69.9. וְנִכְרִי alienigena, Deut. 15.3. 1 Reg. 8.41, 43. 2 Chron. 6.32, 33. וְנִכְרִי & alienigena, Deut. 29.22. וְנִכְרִי alienigena, Deut. 14.21. וְנִכְרִי idem, Deut. 23.21. sicut etiam in forma pl. m. occ. simpl. & cum ! & praf. sic, וְנִכְרִי alieni, Isa. 2.6. וְנִכְרִי & alieni- genæ, Obad. 1.11. וְנִכְרִי alienis, Lam. 5.2. Item, 6. in- dè etiam est No. f. נִכְרִי discreta, separata, aliena; quæ scil. bene discernitur ab aliis mulieribus; Av. prout occ. simpl. & cum מ praf. sic, וְנִכְרִי aliena, extranea, Exod. 22.2. 18.3. Ruth. 2.10. Prov. 5.20. 6.24. 20.16. 27.13. 23.27. Isa. 28.21. Jer. 2.20. מִכְרִי ab extranea, Prov.

2.16.7.5. cujus forma etiam pl. f. occ. simpl. & cum **הַבְּכָרִיּוֹת** alienæ, extraneæ, Gen. 31.15. 1 Reg. 11.1. Ezr. 10.2, 10, 14, 17, 18, 44. Neh. 13.27. **הַבְּכָרִיּוֹת** alienigenæ, 1 Reg. 11.8. Ezr. 10.11. Neh. 13.26. Item, 7. hinc etiam No. cum Mem heemant. **הַבְּכָרִיּוֹת** notus, Pag. Bu. discretio in classes, seu ordines; Hieron. vertit ordinem; RR. verò notum reddunt; Av. prout occ. in forma f.m. cum **אֶף** aff. sic, **הַבְּכָרִיּוֹת** a noto suo, 2 Reg. 12.5. & in forma pl.m. **הַבְּכָרִיּוֹת** noti, &c. Pag. Bu. discretionēs, i. e. populus in classes divisus; nam quidam his, & quidam aliis sacerdotibus dabant census; Av. prout occ. in forma pl.m. conftr. cum **הַבְּכָרִיּוֹת** aff. **הַבְּכָרִיּוֹת** a notis vestris, 2 Reg. 12.8. Denique, ab hinc etiam juxta quoddam est No. cum He heemant. 8. initio nominis scil. constitutivo; Pag. viz. **הַבְּכָרִיּוֹת** f. agnitio; Pag. Bu. discretio; Av. &c. prout occ. in forma f. conftr. sic, Isa. 3.9. **הַבְּכָרִיּוֹת** agnitio vultus eorum, Pag. Bu. discretio vultus eorum, respondet contra eos, i. e. habitus vultus prodit eos; Av. Propolepsia ipsorum respondet contra ipsos: quòd scil. unus alterum aspicit, & in loquendo, ac faciendo hominis nomen præfert. Confer Joh. 5. 44. & 12.43. 70. **הַבְּכָרִיּוֹת** *ἡ ἀγάπη τοῦ πρὸς αὐτὸν*. Est à verbo in Hiphil, **הִכִּיר**, in qua Conjug. simili sensu interdum reperitur; Coc. Sed de hoc nomine vide etiam in Rad. **הִכִּיר**; Pag. Bu. Merc. Notandus autem locus suprà cit. ad fut. Piel; viz. Deut. 32.27. **וְיִכְרֹוּ צָרֵינוּ** nē alienē hostes ipsorum, nē dicant, manus nostræ elata est, & non-Jehova fecit omne hoc. Sensus, nē opera mea tribuant sibi, aut non-Deo. Non, quòd illi tantum alienent opera Dei, qui dicunt, sine Deo factum esse quicquam eorum; sed etiam ii, qui gloriam operum Dei putent pertinere etiam ad se, aut ad alium non-Deum, quive dicant, Deum habere socium, aut vicarium, aut instrumentum in operibus suis. Item, 1 Sam. 23.7. **וְיִכְרֹוּ** tradidit eum Deus, &c. q. d. alienavit; 70. vendidit: qui nāmque vendit, alienat. In hiphil, ut dictum, perquamque, si non semper, venit in agnoscendi significatu; ut Psal. 142.5. **לֹא יִכְרֹוּ לִי מִכִּיר** non est mihi agnoscens, i. e. non habeo qui me agnoscat & respiciat ut suum, vel mei rationem habeat. Sic Isa. 63.16. Nam tu es pater noster. Nam Abraham **וְיִכְרֹוּ** non aspicit nos, & Israel **וְיִכְרֹוּ** non agnoscit nos: q. d. Abrahamum & Jacobum puderet nostri, (confer Isa. 29.22, 23.) neque possumus eo gloriari, quòd filii Abrahami & Jacobi sumus. Deficimus enim à sensu & mente ipsorum. Et Abraham atque Israel non postulant & expectant hæredes omnes filios carnis, sed solos filios promissionis: ii autem non ipsis noti sunt, sed soli Deo, volenti generare filios, & ei qui vindex Israelis dicitur, h. e. Angelo Testamenti. Ideo non habent nostri rationem, quia filii eorum sumus. Quare neque ad ipsos confugere possumus, sed ad te patrem & vindicem nostrum unicū. Sed tu, Jehova, es pater noster, vindex noster, à seculo est nomen tuum. Judæi posterioris temporis introducuntur loquentes & explicantes fiduciam suam in Deo patre & vindice; non in eo quòd filii Abrahami sint, & ea fiducia orantes pro se & fratribus suis; Coc.

Rad. 81. **נִכְרַח** contudit, ruidendo percussit, contrivit; si de hominibus dicitur, significat, occidere. Idem est quod **נִכְרַח**, & cogn. cum **נִכְרַח** percussit ad necem. Hinc per metath. **נִכְרַח**, **נִכְרַח**, **נִכְרַח**, i. e.

occido, interimo. In fut. kal, **יִכְרַח**, contundet, conteret, &c. unde in 1. sing. fut. kal, **יִכְרַח** contundam; prout occ. cum **אֶף** conv. præf. Deut. 9.21. **וְיִכְרַח** & contudi eum, vitulum scil. confiliet, attenuando bene, &c. In hiphil, **הִכִּיר** idem cum kal, contudit, &c. unde in fut. hiph. 3. f. m. **יִכְרַח**, vel **יִכְרַח** conteret, contundet, &c. prout occ. in 3. pl. m. cum **אֶף** conv. præf. sic, Deut. 1. antepen. **וְיִכְרַח** & contunderunt vos, &c. cui etiam **אֶף** est Aff. sic, Num. 4. ult. **וְיִכְרַח** & contriverunt eos, &c. & in hophal, **הִכִּיר** contulit, seu contritus est: prout occ. in fut. hoph. 3. f. m. Jer. 24.12. **וְיִכְרַח** contunderetur porta, &c. Item in 3. pl. m. Jer. 46.5. & fortes eorum **יִכְרַח** i. e. occidentur. Sed hoc, quia in Thau est dagech, rectius dicitur à **נִכְרַח** formari, per resolutionem, pro **יִכְרַח**. Et sic quoque Mic. 1.7. & Job. 4. ult. ita Av. qui hæc sic format: alii verò ea referunt ad Rad. **נִכְרַח**; ubi ea vide; Merc. Cev. Ab hac autem Rad. deducitur solū No. (cum Aleph vice vau pro tractivi sub cholem inquit R. D. Pag.) viz. **נִכְרַח** aromata, Gen. 37.25. & 43. 10. Kimchi exp. res desiderabiles. Sed R. Sal. dicit omnia collectanea aromatum vocantur **נִכְרַח**. Chaldæus vertit **נִכְרַח** cera. Quibusdam videtur singulare esse, & Aleph infinitivum; prout apparet ex forma sequentis nominis absque Aleph; Bu. Lex. R. D. in lib. Rad. dicit quòd **נִכְרַח** est res desiderabilis. Sed in Bereſchith Rabba exponitur **נִכְרַח** cera; Pag. Sed vox videtur peregrina, pro aromate, vel omni eo quod ex aromatibus artificiose confectum est; Merc. vel, ut alii sumunt pro opobalsamo, aut refina; Pag. Merc. Vetus vertit, aromata; & credibile est certam aromatis speciem notari: sed Interpretes generali nomine contenti sunt propter ignorantiam notionis specialis. Boch. putat esse **σάβανον**, floracem: ita Aquila exp. in priori loco, & Hieron. in altero. Arabicum **نِكرح** est **نِكرح** id deduxerim à **נִכְרַח**; Coc. Item hinc etiam est No. absque Aleph, **נִכְרַח** thesauri, gazæ, juxta quoddam; Bu. Lex. **נִכְרַח** Av. facit idem cum No. præced. **נִכְרַח** (cum Aleph scil. interposito) aroma: nomen generale aromatum confusionis: vel est à **נִכְרַח**; Av. Occurrit autem No. **נִכְרַח** cum He abundante, vel parag. post cholem, pto **אֶף** Aff. sic, 2 Reg. 20.13. & inspiciendum præbuit iis **נִכְרַח** (pro **נִכְרַח**): quæ forma cum Aff. ostendit nomen habere formam num. sing. Bu. Lex. totam domum gazarum suarum, seu totum gazophylacium suum. Et sic Isa. 39.2. vel juxta R. Sal. Totum thesaurum aromatum suorum; Bu. Lex. vel desiderabilium suorum, juxta R. D. Targum, gazarum suarum: Hieron. cellarum aromatum; Pag. rerum pretiosarum. Enumerantur enim aurum, argentum, aromata, unguenta. Distinguitur à **נִכְרַח** domo vaporum, vel armorum. **נִכְרַח** est Chald. mordere. Anigitur notat res, quæ animum mordent, h. e. quarum cura animum sollicitum habet, &c. Coc. In Bu. Conc. duo ponuntur significata; 1. thesaurus, gazæ, in hoc nomine. & 2. Cera; in primo No. cum Aleph.

Rad. 82. **נִכְלָה** est, consummare, perficere, inquit R. D. Pag. defuit, cessavit, consummavit, consumpsit; Cogn. cum **נִכְלָה** consummatus est. Hinc **ἀναλίσσω** consumo, Av. Non autem legitur in kal, sed in Hiphil, **הִכִּיר** est absolvere, consummare, perficere; Bu. Lex. Cessavit, defuit; Av. In Infin. hiph. **הִכִּיר** consummare, perficere: sed occ. cum **אֶף** præf. & **אֶף** Aff. idque formā non multum uſatā; sic, Isa.

Isa. 33.1. כְּנִלּוֹתֶיךָ quum consummaveris, vel perfeceris pravaricari, &c. Pag. Secundum absolvere te, i.e. כְּנִלּוֹתֶיךָ juxta Ab. Ezr. vel כְּנִלּוֹתֶיךָ juxta R. Sal. Bu. Lex. quum consummaveris fallere. Responder כְּנִלּוֹתֶיךָ Hieron. cum fatigatus defieris: & sic Chald. כְּנִלּוֹתֶיךָ cum lassaberis. Sed potius notat summam perfidiam, quam defitionem perfidiae ex lassitudine; Cocc. Juxta normam debuerat esse כְּנִלּוֹתֶיךָ, instar כְּנִלּוֹתֶיךָ; & sic est ex Infinit. hiph. ut לְנִלּוֹתֶיךָ, pro לְנִלּוֹתֶיךָ, & alia; Merc. Cev. Quædam exemplaria habent dagefeh in Nun; quod fortasse ponitur, ne ipsi Nun contingat Scheva mutum; Av. Atque indè No. מְנִלָּה perfectio, absolutio; Pag. Bu. Consummatio, extremitas quæ alicujus rei est finis cessans, & desinens; Av. prout occ. cum Aff. sic, Job. 15. 29. non extendet se in terram מְנִלָּה consummatio eorum: Vetus. Radicem suam. Leo Juda, non ad plenum crevit in terra. Sensus, non fiet perfecta arbor. Est ex מְנִלָּה pro מְנִלָּה; Cocc. Est forma instar כְּנִלּוֹתֶיךָ, כְּנִלּוֹתֶיךָ, Pag. perfectio eorum, i.e. מְנִלּוֹתֶיךָ status perfectus eorum; Bu. Lex. Sensus, q.d. Non auge-scent; aut per terram more Radicum diffundentur eo-rum facultates, & potentia quæ se ad summum usque fa-tigium evectos putabant, & absolutum suam esse felici-tatem. Est idem quod תְּכָלִית כְּלָה, & תְּכָלִית. Nam כְּלָה & כְּלָה vicinæ sunt Radices; Merc. R. Nachman expo-nit ut duas dictiones, מְנִלָּה מְנִלָּה de iis, quæque eorum sunt; ut elidatur He quæ plenè alibi scribi solet. Sic Dan. 1. 5. לְהִימָן (viz. pro לְהִימָן) & constituit iis Rex. Et simile est illud, Isa. 33. v. 7. אֲרָאֶלְכֶם, quod in Targum est sicut אֲרָאֶלְכֶם ostendam iis, elisa scil. He, ut jam dictum. Dicit ergo, & non multiplicabitur ex iis, i.e. ex omnibus quæ sunt iis; vel eorum. Pag. Merc. Sed possit videri ex eo quod R. Nach. citat ex Dan. cum velle ex illa resolutione quam proponit, vocem hanc so-nare, quod præparatum est & repositum illis, i.e. quic-quid habent repositi, &c. Sic מְנִלָּה supra dicitur munus, vel cibum paratum seu portionem significare, Mannah, Merc. Cev. Nomen autem מְנִלָּה, seu מְנִלָּה, est sicut מְנִלָּה ex Rad. מְנִלָּה. Targum, מְנִלָּה ex iis; Pag.

Rad. 83. נִמְלָה est, excidere; circumcidere; Pag. idem cum מְנִלָּה; ac conferri potest cum מְנִלָּה & מְנִלָּה; Merc. circumcidit; quomodo cum מְנִלָּה convenit; item suc-cisus est; Bu. Lex. præcidit, circumcidit carnem præ-putii. Cogn. cum מְנִלָּה refecuit superfluitates; Av. ut Ver-bum autem, videatur post nomen seq. nam in Bu. Conc. duo habet hæc Rad. significata: i. est in nomine indè de-rivato לְנִמְלָה f. formica; Pag. Bu. Av. à præcendendo scil. grana collecta nè rursus in fruges nascantur, ita dic-ta; Av. seu ab incidendis seminibus; Bu. Lex. Pag. col-lectis scil. nè germinet; Pag. Imò, teste Plinio, formica semina arrosat ondet, nè rursus in fruges è terra exeant; Merc. Occurrit autem No. hoc in f. f. simpl. loco seq. מְנִלָּה formica, Prov. 6. 6. sed occ. etiam in forma pl. m. cnm מְנִלָּה dem. præf. sic, מְנִלָּה formica, Prov. 30. 25. De-indè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est, circumcide-re, prout occ. in præf. kal, 2. pl. m. cum 1 conv. præf. מְנִלָּה & circumcidetis, Gen. 17. 11. Atque indè in Niph. ex terminatione cum cholem; Bu. Lex. לְנִמְלָה circumcisus est in præputio, præcisus est; Pag. Bu. Av. prout occ. in 3. f. m. & 3. pl. præf. niph. sic, מְנִלָּה circum-cisus fuit, Gen. 17. 26. מְנִלָּה circumcisi fuerunt, Gen. 17. 27. & sic etiam in part. niph. f. m. מְנִלָּה circumcisus;

in forma itidem cum cholem; scil. pro מְנִלָּה in part. à מְנִלָּה in præf. niph. prout occ. in forma pl. m. part. niph. sic, מְנִלָּה circumcisi, Gen. 34. 22. Item in Bu. Conc. occ. etiam quasi in fut. niph. 3. f. m. simpl. cum pathach; sed cum 1 conv. præf. cum cametz in ult. ob paulam: sicut etiam in 3. pl. cum cametz pro Scheva, vel cholem pe-nult. ob paulam. (Quæ tamen alii sumunt pro fut. kal, 3. f. & pl. m. Alii verò sumunt hæc omnia tam in præf. quam in fut. niph. tanquam à præf. & fut. niph. ex Rad. מְנִלָּה; & alij à מְנִלָּה, ut Bu. Lex. Merc. & Cev. indi-cant) ut seq. מְנִלָּה succidetur, Job. 18. 16. מְנִלָּה & succi-ditur, Job. 14. 2. מְנִלָּה succiduntur, Job. 24. 24. Psal. 37. 2.

Rad. 84. נִמְרָה m. est pardus, aut panthera; animal maculis respersum; Pag. Quidam ad מְנִרָה revocant: ut ab amarulentia, & savitia nomen habeat. Sed præstis-tiffet ad מְנִרָה reducere, si etymologizare placet, quod est mutare, ob cutem variegatam, & maculosam; Merc. sim. Av. Leopardum pro pardo dici, & notum est, & do-cti annotant. Pardus, 70. מְנִרָה tertium locum obti-net inter animalia quatuor Danielis, cap. 7. & Apoca-lypsis מְנִרָה ex mari ascendens dicit מְנִרָה παρδάλει- sed ei tribuit aliquid ursi & leonis, cap. 13. Mihi du-bium non est Daniele de bestia Apocalypica agere illo capite; Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum 1 & præf. מְנִרָה Pardus, Jer. 5. 6. מְנִרָה & pardus, Isa. 11. 6. Jer. 13. 22. מְנִרָה sicut pardus, Hof. 13. 7. ut & in forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum 1 præf. sic, מְנִרָה pardo-rum, Cant. 4. 8. מְנִרָה præ pardo, Hab. 1. 8. מְנִרָה immu-tatus est, Passiv. à מְנִרָה, quære in מְנִרָה: Merc.]

Rad. 85. נִשָּׁה oblitus est, oblivioni tradidit, removit, scil. ex corde. Cogn. cum נִשָּׁה excussit cogitationibus seu memoriâ. Hinc Lat. per metath. sino, desino. In fut. kal, נִשָּׁה, נִשָּׁה, &c. prout occ. in Isa. 44. 21. in 2. f. m. fut. kal, cum 1. Aff. sic, Creavi te-- & Israel, nè תְּנִשָּׁהני removeas me, ex corde scil. & oblivione; Av. qui solus hanc Rad. pro hac voce statuit, quam reliqui referunt ad Rad. נִשָּׁה: ibi vide.

Rad. 86. נִסָּה est, elevare, exaltare, præcipuè vexillum, in kal, à נִסָּה scil. quod est vexillum; Pag. נִסָּה vexillum erexit, Bu. Lex. agitatum scil. elevavit vexillum. Cogn. cum נִסָּה elevavit, & cum 1 niph. fugit: nam vexillum ere-ctum & agitatum hinc indè fugit, i.e. movetur; Av. נִסָּה est eminere, Coc. ut occ. vel ut part. ben. kal, vel ut No. participiale, Bu. Lex. in f. m. נִסָּה vexillum ferens, signifer, Bu. Lex. & Conc. ficut legitur, Isa. 10. 18. & e-rit נִסָּה נִסָּה quemadmodum dissolvitur vexillifer, seu elevans vexillum. Prius enim est Makor, seu Infini-tum, quod est dissolvere, liquefacere; (vel dis-solvi, liquefieri; Merc. Cev.) quando enim dissolvitur vexillifer, totus dissolvitur exercitus, & fugit; ut R. D. exp. Pag. sim. Av. Alii autem, sicut evanescentia, quæ aufugit, ut fit נִסָּה forma poel quadrata à Rad. נִסָּה. Merc. Item, occ. etiam juxta plerosque in piel, No. נִסָּה ex forma scil. quadrata Poel, Pag. Bu. prout legitur, If. 59. 19. in præf. pohel, 3. f. sic, Spiritus Domini בִּי נִסָּה elevabit, aut exaltabit eum; scil. super hostem; juxta R. D. ut redire faciat eum retrorsum; vel, Spiritus Do-mini fugavit, profugabit hostem ut non conspiciatur. Et sic est forma ut כִּינָה à כִּינָה; ita נִסָּה in pohel à נִסָּה, quod est fugere: Vel est à נִסָּה, aut נִסָּה; & sic exp. & Spiritus Domini erit vexillifer in eo; & percu-

et exercitum Gog; Pag. Vexillum erexit, seu vexillo erecto irruerit, aut incurrerit in eum. Quidam, quum fugaverit, &c. & sic est à נסו fugit; Bu. Lex. Spiritus Jehovah eminet, pro signo scilicet & vexillo, in ipso; Cocc. In hithpael, ex forma etiam quadrata Poel, הִתְנוֹסֵס vexillo uti, fecit se elevare vexillum; Av. Atque inde in part. hithp. f.m. מִתְנוֹסֵס, & in f.m. מִתְנוֹסֵס vexillo utens; unde in forma pl. f. occ. zach. 9.16. vel 10.1. sic, אֲבָנֵי נֹר לִפְנֵי lapides diadematis; Pag. seu coronæ; Av. f.m. מִתְנוֹסֵס erecti in vexillum; Bu. Conc. pro vexillis erunt, five tanquam vexilla erecta erunt; q. d. vexillata; Bu. Lex. elevantur super terram ejus; Pag. si ve, insigniter eminent in terra ipsius; Cocc. quia lapides insertionis sese elevantes super, &c. Av. & sic etiam in Inf. hithp. cum לְּ praf. Psal. 60.6. dedisti timentibus te vexillum לְּהִתְנוֹסֵס ad elevandum; Bu. Conc. ut exaltentur; scilicet in eo, ut exp. R. D. Pag. vel, ut extollatur, & agitetur; Merc. five, ut magnificemur & exaltemur super inimicos nostros, elevando scilicet vexillum nostrum super eos. R. Himman & R. D. dedisti vexillum amoris tui & salutis tuæ, ut sit iis in vexillum à facie veritatis, vel propter veritatem, cui adhæserunt in seculum; Pag. ad vexillandum, vel vexillo utendum; Bu. Lex. ad vexillandum, i.e. elevandum; Av. Signum dedisti, ad quod concurrerent; Cocc. Atque inde nomen נס m. signum, vexillum, velum, Pag. quod scilicet attollitur super malum navis; minùs rectè à quibusdam ad נסו quod est fugere reducitur: quòd elevatum à vento fugeat. Sed exponunt etiam Trophæum, exemplum scilicet alii propofitum quod imitentur, vel quo admoneantur ut sibi caveant; Merc. signum militare, vel prodigiosum; pertica militaris; vexillum quod elevatur in altum, & est signum ad quod congregantur milites; Av. alta pertica, signum in monte positum, aut in exercitu prælatum; Latius patet quàm נֶגֶל; Cocc. Occurrit autem No. hoc, simpl. & cum הָ, וְ, לְ & מְ praf. ut seq. נס signum, vexillum militare, Num. 21.9. Psal. 60.6. Ifa. 5.26. 11.12. 12.2. 18.3. 33.23. 62.10. Jer. 4.6. 21.50. 51.12, 27. נסו vexilli pertica, Num. 21.8. נסו & sicut vexillum, Ifa. 30.17. נסו in signum, Num. 26.10. Ifa. 11.10. Ezech. 27.7. נסו præ signo, If. 31.9. sed occ. etiam cum לְּ praf. idque cum tagesch in Samechad compensandum Samech abjectum; sic, נסו Nissi, signum vexillum mrum, Exod. 17.15. Ifa. 49.22.

Rad. 87. נסה est, adhærere, conjungere, comprehendere; item, retrocedere; transferre (seu propellere); Merc. è loco suo quidpiam, retrahere; Pag. transitive in Hiphil, pro retrò agere, transferre retrorsum, facere retrocedere. Atque ita putant nonnulli contrarium esse verbo נסה, quod est, apprehendere. Sed ego Samech cum Sin sinistro permutari puto, & apprehendendi verbum indifferenter utraque litera in Scriptura inveniri eodem sensu. Apprehendere fines alienos, est invadere, & occupare, quod fit movendo terminos. Itaque utrumque significatum hîc quadrat, ubi de limitibus agitur: sed malo propriè apprehendendi significatio-nem; Merc. נסה in kal, apprehendit; Bu. Lex. retrocessit, & cum Accus. transitive, retroegit, Av. Occurrit autem in Inf. kal, cum לְּ cop. praf. & in fut. kal, 3. f.m. simpl. sic, וְנָסָה & recedere, If. 59.13. וְנָסָה recedet, Mic. 2.6. In hiphil, וְנָסָה movit, amovit, Bu. Lex. fecit retrocedere, transtulit retrorsum; Av. prout occ. in part. hiphil.

f.m. & in forma pl. m. (ab absol. מְסִיגִי) constr. cum ק. praf. sic, וְנָסָה recedere faciens, removens, Deut. 27.17. וְנָסָה sicut removentes, Hos. 5.10. In fut. hiph. 3. f.m. וְנָסָה transferet, removebit; unde in 2. f.m. occ. vel cum jod hiph. vel pro eo cum Tzere in ult. idque simpl. & cum לְּ cop. praf. וְנָסָה movebis, Deut. 19.14. וְנָסָה movebis, Prov. 22.28. וְנָסָה & movebis, Mich. 6.14. In hophal, וְנָסָה retractus est, translatus est, vel remotus est, retroactus est, Merc. Av. &c. (de quo etiam vide & in Rad. נסג & נשא; Pag. Bu.) prout occ. cum לְּ cop. vel conv. praf. sic, וְנָסָה & remotum est, Ifa. 59.14.

Rad. 88. נסה est, tentare, Pag. Quidam conferentes cum נסו exponunt, affectare altiora, tentare in altum, ut ausum & conatum includat; etsi sæpe sit, experiri, tantum, seu periculum facere. Interdum verò per literarum cognationem sumitur pro נשא quod est attollere, affumere. Propriè tamen est, tentare: unde Kimchi exp. per verbum נסה. Et apud RR. נסו tentatio, probatio, experimentum; & plurale, נסוֹנוֹת, Merc. נסה est, tollere, attollere; idem cum נשא, commutatis duabus literis; Bu. Lex. levavit, elevavit; item, levavit ad tentandum, attentavit. Cogn. cum נסו vexillum elevavit agitando illud; Av. Occurrit autem in Imper. kal, f.m. sic, Psal. 4.7. נסה attolle, seu eleva super nos, &c. Bu. Lex. Av. & in fut. kal, וְנָסָה elevabit, &c. unde in 1. pl. fut. kal, occ. cum לְּ Interrog. sic, Job. 4.2. וְנָסָה an proferemus, Bu. Lex. Numquid si elevaverimus verbum ad te? vel, si tentaverimus, Av. qui cum Bu. Lex. hæc hic locat: reliqui verò referunt ad verbum נשא; ibi vide. Et quidam etiam hoc ultimum sumunt pro praf. Piel, 3. f.m. cum לְּ Interrog. & exp. an tentavit, &c. ita Bu. Conc. nonne si tentaverit scilicet quipsiam, loqui nimirum verbum ad te, &c. Pag. In Piel, נסה tentavit, probavit, expertus fuit, periculum fecit; Bu. Lex. Av. Coc. prout occ. in praf. piel, 3. f.m. simpl. & cum לְּ Interrog. praf. ut & cum הָ Aff. & in 3. f. f. simpl. ut seq. וְנָסָה tentavit, probavit, Gen. 22.1. 1 Sam. 17.40. וְנָסָה an tentavit, Deut. 4.34. Job. 4.2. וְנָסָה tentavit eum, Exod. 15.25. וְנָסָה tentaverat, Deut. 28.56. & in 2. f.m. praf. piel, וְנָסָה probasti, tentasti: unde cum לְּ Aff. est, וְנָסָה probasti eum, Deut. 33.8. sed occ. etiam in 1. f. praf. piel, simpl. & in 3. pl. cum לְּ Aff. ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. וְנָסָה probavi, 1 Sam. 17.40. Eccl. 7.23. וְנָסָה tentaverunt me, Psal. 95.9. וְנָסָה probasti, Deut. 6.16. In part. piel, f.m. est, וְנָסָה probans, Deut. 13.3. & in Inf. piel, occ. simpl. & cum לְּ praf. sic, וְנָסָה tentare, Exod. 20.20. Jud. 2.22. לְּנָסוֹת ad probandum, Jud. 3.14. 2 Chron. 9.1. ut & in Inf. Piel, cum לְּ, pro לְּ, Aff. cui & לְּ est praf. ut & cum לְּ praf. & לְּ Aff. sed cum לְּ Aff. simpl. ut seq. וְנָסָה tentare te, Deut. 8.16. וְנָסָה tentare te, Deut. 8.2. לְּנָסוֹת ad tentandum eum, 1 Reg. 10.1. 2 Chron. 32.3. וְנָסָה tentare eos, Exod. 17.7. In Imper. piel, נסה tenta: sed occ. per Apoc. 3. Rad. Hefsic, נס proba, Dan. 1.12. Item cum לְּ cop. & לְּ Aff. est, וְנָסָה & probato me, Psal. 26.2. In fut. piel, 3. f.m. וְנָסָה tentabit, occ. in 1. sing. fut. piel, simpl. & cum לְּ, pro לְּ, & לְּ, Aff. sic, וְנָסָה tentabo, Jud. 6.39. Ifa. 7.12. וְנָסָה tentabo te, Eccl. 2.1. וְנָסָה tentem eum, Exod. 16.4. Item in 3. f.m. fut. piel, occ. cum לְּ conv. praf. & לְּ Aff. sic, וְנָסָה & tentavit eos, Dan. 1.14. & in 2. pl. m. fut. piel, occ. simpl. & cum Num. parag. add. ut & in 3. pl.

Cev. נסך fudit, effudit, perfudit, libavit; inunxit affundendo scil. ut Psal. 2.6. נסך inunxi Regem meum, &c. Metonymice, expandere, obtegere, obducere, quum scil. de aridis dicitur; convenit cum נסך & נסך, quorum significata hic accommodantur. In ult. signif. legitur נסך expansum, obductum, Isa. 25.7. & נסך ad obducendum, Isa. 30.1. Bu. Lex. Dicitur hoc verbum tam de liquidis, pro fundere, effundere; quam aridis, pro tegere, seu cooperire: nam & aqua effusa in terram, operit & tegit eam. In kal est, fudit, seu operuit fundendo: & construitur cum Accus. & על. Cogn. cum נסך conflavit, cum נסך texit, & נסך unctus est; Av. Occurrit autem in prat. kal, 3. f. m. cum pathiach, sed in pausa cum cametz: & in i. f. m. sic, נסך effudit; tegit, Isa. 29.10. 40.19. נסך fundit, Isa. 44.10 נסך inunxi, Psal. 2.6. In part. pahul kal, (à part. ben. נסך) f. m. נסך; unde occ. in forma f. f. cum נסך dem. praf. sic, נסך obductum, Isa. 25.7. In Infin. kal, occ. cum נסך praf. נסך & ad obtegendum, Isa. 30.1. In fut. kal, נסך, vel נסך, נסך, &c. unde occ. in 2. & 3. pl. m. sic, נסך libabitis, Exod. 30.9. נסך libabunt, Hol. 9.4. In Niphal, נסך inungi, Bu. fufus, ordinatus est, Av. prout occ. in prat. niph. i. f. m. sic, Prov. 8.23. à seculo נסך regnavi, seu principatum habui, Pag. regno inaugurata sum, five princeps sum constituta; Merc. Hieron. ab æterno ordinata sum; Pag. inuncta sum, vel fui; Bu. Lex. & Conc. (Av. ut Hieron.) unctus sum, h. e. constituta & declarata sum domina omnium. Filius Dei, qui est sapientia, ab æterno accepit Testamentum hereditatem omnium; ut Hebr. 1.2. & ante secularia tempora declaratus est Rex coram Angelis Dei. Ungere notat aliquando Regem vel Prophetam declarare quovis modo. Vide Rad. נסך sic, Pl. 2.6. נסך נסך fudi, h. e. fundendo, five effundendo spiritum meum constitui Regem meum; i. e. anxi. Item, in loco cit. Isa. 30.1. ad fundendam fusionem, h. e. ad faciendum unctionem, sine spiritu meo. 70. ἐποίησατε ὄλον ἐν δ' ἡμῶν, ὡς συνδύναμις ἐστὶν διὰ τὸ πνεύματος μου. Fortè respexerunt ad σπονδὰς Græcorum: nam σπῆν δ' ἐν ὁρὸς τινα, est, cum aliquo de pace pacisci. Sed in Isa. 25.7. tegmen injectum, &c. notionem habet ex נסך; Cocc. In piel, נסך effudit, libavit; Pag. Av. prout occ. in fut. piel, 3. f. m. cum נסך conv. praf. נסך & effudit, 1 Chron. 11.18. In hiphil, נסך libavit, Pag. Bu. fecit fundi, i. e. fudit in libamen, vel libavit; Av. prout occ. in prat. hiph. 3. pl. sed defectivè cum chirek tantum absque jod hiph. & cum נסך cop. vel conv. praf. sic, נסך & libaverunt, Jer. 32.29. In Infin. hiph. occ. cum Tzere in ult. idque cum נסך & נסך praf. נסך & ad libandum, libare, Jer. 7.18. 19.13. 44.17, 18, 19. נסך & ad libandum, Jer. 44.19, 25. In Imper. hiph. f. m. est, נסך libato, Num. 28.7. & in fut. hiph. occ. in i. f. cum jod hiph. sed in 3. f. m. cum נסך conv. praf. & cum Tzere in ult. absque jod, ut in 2. pl. m. cum נסך conv. praf. plenè sic, נסך libabo, Pl. 16.4. נסך & libavit, Gen. 35.14. 2 Sam. 23.16. 2 Reg. 16.13. נסך & libarunt, Ezech. 20.28. In hophal, נסך suffusus est, aspersus est; Av. vel tectus, obtectus est, &c. prout occ. in fut. hoph. 3. f. m. de quo vide etiam in Rad. נסך; Bu. Lex. sic, נסך obtegetur, Exod. 25.28. 37.16. Atque indè nomina, i. נסך, vel נסך m. fusio, conflatio, effusio, libamen; item tegumentum; Pag. Bu. Kimchi notat tribus locis per quinque puncta scribi: viz. Exod.

29. & 30. Item Ezech. 45. Cætera per sex puncta. Libamen fuit propriè vini. Libamen, seu fusio liquidorum erat, (ut vini in sacrificiis) sicut מנחה minchah; quod vertitur sacrificium farrinaceum, est aridorum: ac utrumque sacrificiis adhibebatur; ut tum ex Joel 1. tum ex multis locis legis videre licet; Merc. Libamina ex vino affundebantur holocaustis, & sacrificio votivo, & spontaneæ oblationis, & in festis; quibus & מנחה, h. e. munus dapale adungebatur. Item נסך notat etiam fusile: ut Isa. 48.5. נסך & fusile meum ea præcepit. Sic Jer. 10.14. נסך mendacium fusile ejus, & non est spiritus in iis. 70. ad Isa. 48. τὰ λῶν ὑμῶν. Cocc. Occurrit autem No. hoc frequens; viz. cum x punctis, simpl. sed cum נסך cop. præf. ante No. cum 5. punctis; sic, נסך fusio, fusile, libamen, tegumentum, Gen. 35.14. Num. 28.7. Isa. 57.6. נסך & libamen, Exod. 29.40. 30.9. Item cum נסך præf. ante sægol, sed in pausa ante cametz Penult. sic, נסך vel נסך & libamen, Joel. 1.9, 13. 2.14. Sic etiam cum נסך dem. præf. ante cametz penult. ob paulam, & cum נסך ante Tzeri, & cum נסך præf. ante sægol penult. sic, נסך tegmenti, Num. 4.7. נסך & libamen, Ezech. 45.17. נסך ad libamen, Num. 15.5, 7, 10. sed occ. etiam cum נסך Aff. & נסך cop. præf. sic, נסך & fusile meum, Isa. 48.5. & cum נסך Aff. sic, נסך libamen ejus, Num. 6.17. 2 Reg. 16.13. Jer. 10.14. 51.17. vel pro eo cum נסך (He scil. parag. vel abundante) Aff. & cop. præf. נסך & libamen ejus, Lev. 23.13. ut & cum נסך & נסך ante נסך & נסך Aff. ut seq. נסך idem, Num. 15.24. 28.7, 9, 15, 24. נסך & ut libamen ejus, Num. 28.8. נסך & libamen ejus, Num. 28.10. 29.16, 22, 25, 34, 28, 38. & sicut libamen ejus, Exod. 29.41. Item in forma pl. m. occ. forma absol. simpl. & cum נסך præf. sic, נסך libamina, Jer. 6.18. 19.13. 32.29. 44.17, 18, 19, 25. נסך & libamina, Lev. 23.37. נסך & cum libaminibus, 2 Chron. 29.35. & in forma constr. cum נסך præf. & נסך Aff. ut & cum נסך Aff. cui & נסך cop. est præf. & cum נסך Aff. cui & est præf. ut seq. נסך & libamina ejus, Num. 29.31. נסך libamina eorum, sua, Psal. 16.4. Isa. 41.29. Ezech. 20.28. נסך & libamina eorum, Lev. 23.18. Num. 6.15. 28.14, 31. 29.6, 11, 18, 21, 27, 30, 33, 24, 37. 2 Reg. 16.15. 1 Chron. 29.21. נסך & libaminibus vestris, Num. 29.39. Item, 2. hinc etiam No. נסך libamen; Pag. Bu. vel fusio; Merc. Item, perfusus oleo, i. e. unctus; nam sæpe abstractum pro concreto accipitur: occ. autem pro Substant. in forma constr. cum נסך Aff. sic, נסך libaminis ipsorum, Deut. 32.38. & in forma pl. m. נסך principes; præf. toparchæ; q. d. inuncti dicti; Bu. Lex. uncti, h. e. Reges, vel Principes, &c. Cocc. prout occ. in forma pl. m. constr. locis seq. נסך principes, Jol. 13.21. Ezech. 32.30. Mic. 5.5. In qua etiam forma pl. m. constr. occ. cum נסך Aff. Poet. sed defectivè post Tzere tantum absque jod plural. sed cum נסך Aff. plenè cum jod plur. sed defectivè cum chirek tantum absque jod medio, nominis constitutivo; sic, נסך principes eorum, Pl. 83.12. נסך idem, Dan. 11.8. Item, 3. indè etiam No. cum Mem heamant. נסך f. idem cum præced. fusus, conflatile, Bu. Lex. Av. Pag. Item tegumentum, stragula; Bu. Lex. operimentum, pannus quo operitur lectus. Vel, juxta quosdam, consilium; Pag. vel juxta alios, protectio; in loco scil. Isa. 30.1. Est propriè substantivum; etsi per fusile, vel conflatile, verti soleat; Merc. ut Deu.

9.12. fecerunt sibi מַסְכָּה conflatile : sic dictum, quòd fundederetur : aut quòd fuso auro vel argento tegetetur, quum scilicet fiebat è lapide vel ligno : aureum autem argenteumque fundebatur. Item interdum etiam vertitur licium ; Pag. vel tela, seu pannus qui textitur & operitur : ut Jud. 16. 13. cum מַסְכָּה licio : ad verbum, cum operimento. Sic & noster Interpres, Isa. 25. & 30. telam reddidit ; & verbum, ordiri. Alii pro licitorio instrumento per quod fila fluunt, quod & ab aliis pecten dicitur, sumunt : sed prius rectius est ; Merc. Nomen hoc מַסְכָּה i. est fusile, Deut. 27. 15. פֶּסֶל וּמַסְכָּה sculpticile & fusile : sed פֶּסֶל etiam generalius notat omnem statuum, quæ figuram habet, quacunque ex materia sit. vide Isa. 40. 19. & Num. 33. 52. צִלְמֵי מַסְכֹּת images fusilium ipforum, h.e. images, quæ sunt מַסְכֹּת fusilia ; ut urbs Romæ. Sic Ex. 32. 4. עֵגֶל מַסְכָּה vitulus fusus ; וְהָיוּ מַסְכֵּי עֲרֵב וְעֲרֵב וְעֲרֵב. Et cap. 34. 17. מַסְכֵּי אֱלֹהִים non facies tibi, h.e. Deos qui sunt מַסְכָּה ; aut Deos fusionis. Item, 2. notat & tegmen, ut Isa. 25. 7. הַמַּסְכָּה הַנִּסְכָּה tegmen injectum omnibus gentibus ; ex notione verbi נִסְכָּה, h.e. potestas, cui se subjiciunt gentes, ut non recipiant lucem verbi Dei ex cælo ; sed accipiant præcepta bestiarum, ejusque potestatis, cui se subjiciunt. Quod ad constructionem attinet, verba tegendi & retegendi, regunt aliquando Accus. subiecti, five rei testæ ; aliquando vero ad adjuncti sive tegminis. Vide Rad. גִּלְגָּל. Et Isa. 28. 2. הַמַּסְכָּה צֶרֶחַ & tegmen angustum est. Et Isa. 30. 1. וְלִנְסֹךְ מַסְכָּה ad ungendam unctionem, ut jam dictum in נִסְךְ ad initium Rad. vel ad superinducendum sibi tegmen ; Cocc. Occurrit autem No. hoc in absol. forma simpl. & cum יָהּ, יָהּ, & לְ, præf. ut seq. מַסְכָּה fusio, fusile ; tegumentum, Exod. 32. 4. 8. 34. 17. Lev. 19. 4. Deut. 9. 13, 18. 2 Reg. 17. 16. Neh. 9. 18. Isa. 30. 1. Hof. 13. 2. Hab. 2. 18. וּמַסְכָּה & fusile idolum, Deut. 27. 8. Jud. 17. 3. 4. 18. 14. Nah. 1. 14. הַמַּסְכָּה fusile ; Jud. 18. 17, 18. וְהַמַּסְכָּה & tegmen, tegumentum, Isa. 25. 7. 28. 20. לְמַסְכֵּי fusili, Psal. 106. 19. Isa. 42. 17. & in forma f.f. constr. est & occ. loco seq. מַסְכָּת fusilis, Isa. 30. 22. sed in forma pl. f. occ. simpl. & cum יָהּ cop. & לְ, præf. ut & cum יָהּ. Aff. ut seq. מַסְכֹּת fusilia, fusiles images, 2 Chron. 28. 2. וּמַסְכֹּת & fusilia, 1. Reg. 14. 9. וְהַמַּסְכֹּת idem, 2 Chron. 34. 3. 4. מַסְכֹּת fusilium ipforum, Num. 33. 52. Item, 4. hinc etiam No. in alia forma cum duplici sagol ante Thau, (vel ut alii volunt, in alia forma constr. ejusdem nominis præced. ut dictum supra ex Pag. & Merc.) sic, מַסְכָּת f. jugum textoris, liciatorium ; sic dictum quòd tegetur tela circumvolatâ ; Bu. Lex. vel cortina, ut R. D. exp. Jud. 16. Pag. Licitorium, per quod licia funduntur ; Av. vel, ut alii volunt, tela, textum, vel licium ipsum, lodix ; Coc. prout occ. cum יָהּ dem. & cametz pen. ob pausam ; מַסְכָּת licitorium, Jud. 16. 13, 14. Item hac etiam quidam reducant No. מַמְסָךְ m. libamen, Isa. 65. 11. Bu. Lex. Alii verò referunt ad מַסְךְ : ibi vide.

Rad. 91. נִסָּן, indè No. נִסָּן m. Nisan, nomen mensis Martii, Neh. 2. 1. qui primus Hebræis est factus, ratione anni legalis, Exod. 12. 2. unde ibid. v. 18. ubi in Hebræo est בִּרְאשִׁיתוֹ in primo mense, ibi Targum בִּנְיָן in Nisan. Prius autem dicebatur אֶבֶר, Exod. 13. 4. Initium habet à Novilunio Martii, cui majore ex parte responderet Bu. Lex. Nisan primus est mensis apud Hebræos post Æ-

quinoctium vernum, qui aliàs vocatur אֶבֶר à germinatione, Av. cadebat in Æquinoctium vernum, & partim Martio, partim Aprilii respondebat. Mensium nomina ferè ex peregrinis linguis sumpta sunt ; quia in libris tantum captivitatis, aut in Rabbinorum scriptis reperiuntur. Vide Eliam in Thisbite ; Cev. Vide etiam supra in Rad. נִסָּן ; Cocc.

Rad. 92. נָסַע est proficisci ; Pag. profectus est, recessit ; Bu. Lex. Av. movit se de loco ad alium, discessit, seu solvit è loco : profectus est dimovendo ; & cum Accus. transtulit. Cogn. cum נִסָּן fugit de loco, & cum נָסַע elevavit alium, & Av. Quidam notant hoc verbum utrumque terminum completi, à quo scilicet. & ad quem. Est enim se è loco uno ad alium movere, seu promovere. Sunt qui putant transivum esse in kal, Jud. 16. 3. וַיִּסָּע & amovit, seu transtulit eas ; ut v. 14. וַיִּסָּע & amovit. Et sic Isa. 33. 20. נָסַע amovebit : sed hæc intransitivè quoque possunt exponi ; etsi duo priora in comment. statetur R. D. transitiva esse posse, Merc. Notandum autem quòd in loco infra cit. ad Infin. kal, Num. 10. 35. Literam Nun inversè scribi, hoc modo ; נִסָּע & sic mox cap. 11. 1. in voce כְּתוּבֵי נִסָּעִים sicut murmurantes. Notant, priori Nun inverso, significatam fuisse benevolam Dei conversionem ad populum : altero verò, impiam populi aversionem à Deo, murmurando contraiplum. Vide Talm. de Sabb. fol. 116. 1. Bu. Lex. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum יָהּ cop. præf. ut & in 3. pl. simpl. sic, נָסַע profectus est, Gen. 33. 17. Num. 11. 31. 12. 15. 2 Reg. 19. 8. Isa. 37. 8. Jer. 4. 7. וַיִּסָּע & proficiscetur, Num. 2. 17. 10. 18, 22, 25. וַיִּסָּע profecti sunt, Gen. 37. 17. Num. 11. 35. 13. 1. Deut. 10. 6, 7. Zach. 10. 2. sed in pausa, 3. pl. est cum cametz penult. sic, וַיִּסָּע profecti sunt, Num. 2. 34. 21. 13, 14. cui etiam utrique formæ cum Scheva & cum cametz penult. ! conv. est præf. וַיִּסָּע & proficiscetur, Num. 10. 5, 6, 17, 21. Jer. 31. 24. וַיִּסָּע & proficiscetur, Num. 9. 21. & in part. ben. kal, occ. in f. & pl. m. sic, נִסָּע proficiscens, Exod. 14. 10. Num. 10. 33. וַיִּסָּע proficiscens, Num. 10. 29. In Infin. kal, o. cum יָהּ cop. ante cametz penult. sed cum יָהּ & לְ præf. ante Scheva penult. sic, וַיִּסָּע & proficiscendo, Gen. 12. 9. וַיִּסָּע in proficiscendo, Num. 4. 5, 15. 10. 35. Jos. 3. 14. וַיִּסָּע & in proficiscendo, Num. 1. 5, 1. sed occ. etiam cum יָהּ præf. & לְ, Aff. propter quod Aff. cholem transp. in cametz chat. post præf. sic, וַיִּסָּע in proficisci eos, Gen. 11. 2. Num. 10. 34. In Imper. kal, defectivè (pro וַיִּסָּע vel וַיִּסָּע), absque Nun 1. Rad. sic, וַיִּסָּע, vel וַיִּסָּע proficiscere tu ; unde in pl. m. occ. simpl. & cum יָהּ cop. præf. וַיִּסָּע proficiscimini, Dan. 2. 24. וַיִּסָּע & proficiscimini, Num. 14. 25. Deut. 1. 7, 40. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. & cum יָהּ conv. præf. וַיִּסָּע proficiscetur, Isa. 33. 20. וַיִּסָּע & profectus est, Gen. 12. 9. 13. 11. 20. 1. 35. 21. 46. 1. Exod. 14. 19. Num. 10. 14. Jud. 16. 14. 2 Reg. 19. 26. Isa. 37. 37. cui etiam ult. יָהּ est Aff. sic, Jud. 16. 3. וַיִּסָּע & profectus est cum iis, scilicet jannis cum veste, juxta R. D. & sic ibid. v. 14. וַיִּסָּע אֶת הַיָּתֵד & profectus est cum palo ; ut idem R. D. exp. licet possint esse transitive Pag. & transtulit eas, januas scilicet unà cum veste ; Av. & emovit eos ; transitive. Et sic Isa. 33. 20. Foret impersonalis locutio ; non movebit quis paxillos ejus ; Cocc. Et profectus est cum iis, Bu. Conc. Item, in 1. pl. fut. kal, occ. cum יָהּ conv. præf. sic, וַיִּסָּע & profecti sumus, Deut. 1. 9. 2. 1. sed occ. etiam 1. pl. cum יָהּ parag. cui etiam formæ

conv. est praf. נסע proficiscamur, Gen. 33. 12. & profecti sumus, Ezr. 8. 31. & in 2. pl. m. fut. kal, est, נסע proficiscimini, Jos. 3. 2. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum Scheva, sed in paula cum cametz penult. sic, נסע proficiscuntur, Exod. 40. 36, 37. Num. 2. 31. 9. 17, 18. נסע proficiscuntur, Num. 2. 9, 16, 17, 24. 9. 22, 19, 20, 23. cui etiam formæ cum cametz penult. 1. cop. est praf. sic, נסע & proficiscuntur, Exod. 14. 15. sed sapius occ. cum 1. conv. praf. ante Scheva penult. extra pausam; sic, נסע & profecti sunt, Gen. 35. 16. Exod. 12. 37. &c. ad 2 Reg. 3. 27. in 50. circ. l. Item occ. etiam cum 1. conv. praf. ante formam alteram cum cametz penult. sic, נסע & profecti sunt, Gen. 35. 5. Num. 10. 28. In Niphal, נסע auferri, transferri; Bu. ablatus est, amotus est; Av. recessit, Pag. prout occ. 3. f. m. præt. locis seq. נסע fit ut proficiscatur, transfertur, Job. 4. 21. Isa. 38. 12. In Hiphil, נסע proficisci fecit, vel iussit, amovit, vel amoveri iussit, transfudit, impulit, avexit, devexit; Bu. Lex. Av. prout occ. in part. hiph. f. m. loco seq. נסע transferens, Eccl. 10. 9. & in fut. hiph. occ. in 2. f. m. & f. plenè; sic, נסע transferens, Psal. 80. 9. נסע amovebis, 2 Reg. 4. 4. sed in 3. f. m. fut. hiph. pro נסע, impellit, &c. occ. defectivè, & quasi contractè absque jod hiph. & cum pathach in ult. idque simpl. & cum 1. conv. praf. נסע impellit, Ps. 78. 26. נסע & proficisci iussit, amovit, transfudit, Exod. 15. 22. Job. 19. 10. Ps. 78. 52. & in 3. pl. m. fut. hiph. נסע transferent, &c. sed cum 1. conv. praf. occ. defectivè cum chirek tantum absque jod penult. sic, נסע & devexerunt, 1 Reg. 5. 17. Atque inde nomina, i. juxta quosdam hic refertur No. סועה f. profectio, commotio, juxta R. D. Bu. Conc. & Lex. Av. Prout occ. Psal. 55. 9. סועה à vel prae vento profectio, seu propulsio; Bu. Lex. Merc. i. e. à vento rapidissimo, cujus scil. impetu omnia dispelluntur, proficiscuntur, & transferuntur è loco suo; Bu. Lex. à vento commotionis, i. e. turbinis; Av. à vento rapido, pro נסע; (quasi esset part. ben. kal, vel No. participle f. f. transitive scil. transferens, &c.) vel quasi à נסע; sed & videtur etiam convenire נסע; quod est Isa. 62. 1. Coc. vide de eo in Rad. סועה: nam ut ab hac Rad. נסע, fit, vix patitur Grammatica; Merc. Item, 2. hinc etiam juxta omnes, No. cum Mem heemant. viz. נסע m. profectio, advectio, iter; Bu. Lex. Av. amotio, translatio de loco ad alium; & non tantum usurpatur de hominibus proficiscantibus, sed etiam de lapidibus aliunde advectis; atque etiam de hasta missili; Av. vel de telo missili; à celeri profectioe seu translatione dictum, Bu. Lex. De lapide autem dicitur, prout occ. 1 Reg. 6. 7. & domus quum ædificaretur, נסע lapide lapide integro translatio ædificabatur; Coc. Lapidem perfectum, seu integro, נסע profectioe, i. e. quem proficisci faciebant ex monte, ædificata est; Pag. ex lapide integro, translatione, i. e. translatio aliunde ædificabatur, &c. Av. Item, pro telo seu missili, occ. Job. 41. 17. sic, נסע hasta missilis, אכאנודעו, Coc. חנית lancea, נסע lapis manu-jaculatus; Pag. seu missile telum, quod manu transfertur & jacitur; Merc. R. D. scribit unum esse è generibus armorum bellicorum. R. Jonah, profectioe, ut 1 Reg. 6. 7. lancea proficisci facta in manum; Pag. i. e. manu translata, non accincta, ut gladius; Merc. Alii sumunt totum illud נסע חנית pro uno telo; ut sit lancea translationis dicta, i. e.

hasta missilis; Merc. R. Mosch, neque lancea profectioe, i. e. quam homo proficisci facit de manu sua; Merc. adversus scil. eum; vel proficisci faciet, i. e. transferet manu suam in eum. De Leviathan, i. e. ceto loquitur; Merc. Targum, lancea, נסע lapis; Pag. Vel, & funda quæ projicit & ejaculatur lapidem; Merc. aut lancea, aut hasta, aut lorica; Av. Sed in i. eaque frequentiore significatione, pro itinere scil. vel profectioe, occ. cum 1. & נסע praf. & cum pathach in ult. in utroque; sic, נסע ad profectioem, Deut. 10. 11. נסע & ad profectioem, Num. 10. 2. & in forma pl. m. נסע prout occ. in forma pl. m. constr. sic, נסע profectioes, Num. 10. 28. 33. 1. sed occ. etiam cum 1. praf. & נסע Aff. sic, נסע in numeribus suis, Gen. 13. 3. Item eadem forma pl. m. constr. occ. cum נסע Aff. idque simpl. & cum 1. praf. sic, נסע profectioe suis, Exod. 40. 39, 38. Num. 33. 2. נסע idem, Exod. 17. 1. Num. 10. 6, 12, 33. 2.

Rad. 93. נסע est, נסע ascendere; Pag. scandit, ascendit; Bu. Lex. scandit sine scalis, conscendit rupes magnas, manibus se sustentando. Hinc per merath. & assumptio d, fit scandit, ascendo; Av. Quidam cum נסע conferunt, quod de succensione ignis in altum dicitur; cum hoc generaliter significet, scandere in altum. Item cum נסע; quod in ascendendo manus scalis applicentur: est enim נסע apprehendere. Frequens est hoc verbum Chaldaice in Hiphil & Hophal; Merc. In fut. kal, 3. f. m. נסע: unde in 1. sing. est, נסע ascendam, Psal. 139. 8.

Rad. 94. נסע incitavit suadendo, instigavit, lacessivit, provocavit; idem quod סית. Hinc per Aphæ. cito, incito, &c. Non autem occ. in kal, sed in Hiphil, נסע, fit, &c. ut in kal: unde in 3. pl. præt. hiph. cum נסע Aff. Jer. 38. 22. נסע incitaverunt te: & in part. hiph. f. m. נסע incitans, vel incitat, Jer. 43. 3. 2 Chron. 32. 11. & in fut. hiph. 3. f. m. נסע persuadere, vel persuadeat, &c. ibid. v. 15. Legitur etiam 2 Reg. 18. 32. Isa. 36. 18. & 2 Chron. 32. 16. Av. qui solus hanc statuit Radicem ob has voces quas reliqui referunt ad hiphil ex סית; ubi eas etiam vide.

Rad. 95. נסע in Bu. Conc. duo signif. i. est, claudere seram, inquit R. D. seu pessulo; i. e. serare, obferare; Pag. Bu. pessulum obdidit, Bu. Lex. obseravit ostium pessulo, seu clausit obicem admoto: & propriè usurpatur de janua repagulo seu pessulo munienda; item de calceis qui olim parabantur, ut induentes fibulam quadam clauderent eos; Av. Proinde quidam cum נסע conferunt, quasi sit, facere ascendere, i. e. superne obferare; vel obstringere loro vel compede. Unde & calceus נסע dictus, quod loro constringatur, &c. Merc. נסע est, oppellulare; Coc. prout occurrit in præt. kal, 3. f. m. cum 1. cop. praf. idque extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. sic, נסע obferavit, pessulo clausit, 2 Sam. 13. 18. נסע & pessulo obferavit, Jud. 3. 23. & in part. pahul kal, f. m. est, נסע clausus, Cant. 4. 12. unde à f. f. נסע clausa occ. in forma pl. f. cum kibbutz profichurek penult. sic, נסע clausæ, Jud. 3. 24. & in Imper. kal, f. m. occ. cum 1. cop. praf. נסע & pessulo claudere, 2 Sam. 13. 16. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. cum Mem heemant. נסע sera; obferatio, pessulus quo aliquem obstringitur; Av. prout occ. in sing. cum נסע dem. praf sic, נסע pessulus, sera, Cant. 5. 5. & in forma pl. m. נסע, & in constr. נסע pessuli, sera, &c. Sed

occ. pl. m. constr. cum kibbutz pro schurek penult. ante
 1. Aff. simpl. & cum 1 cop. praf. מְנַעַל feras ejus, Neh.
 3.3.13.14.15. וּמְנַעַליו & feras ejus, Neh. 3.6. Deindè
 ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine נַעַל m. calceus, cal-
 ceamentum: item compes, Pag. Bu. calceamentum, quod
 superne corrigiâ, tanquam pessulo obfirmatur; Av. ut
 Deut. 25.9.10. cui מְנַעַל הַחֵלֶץ exutus est calceus. Con-
 fer Ruth. 4.7.8. qui cedebat hæreditate, cum onere ex-
 citandi seminis, is calceum suum alteri tradebat, signi-
 ficans se alteri locum suum cedere. Item Psal. 60. in E-
 dom projicio calceum meum, h.e. ibi domi sum: vel
 Edomo projicio, i.e. jubeo Edomitas auferre calceum
 meum, h.e. præstent mihi vilissima ministeria; Cocc.
 Occurrit autem nomen hoc simpl. & cum 1 dem. praf.
 scil. antecametz pro pathach penult. ob pausam, נַעַל
 calceus, Gen. 14.23. מְנַעַל calceus, Deut. 25.10. sed occ.
 etiam cum 1 & 7. Aff. cui ult. etiam 1 cop. est praf. ut
 & cum 1 Aff. cui 1 est praf. ut seq. נַעַל calceum me-
 um, Psal. 60.10.108.10. נַעַל calceum tuum, Jos. 5.15.
 נַעַל & calceus tuus, Deut. 29.5. Isa. 20.2. נַעַל
 calceum ejus, sum, Deut. 25.9. Ruth. 4.7.8. & in
 calceamento suo, 1 Reg. 2.5. & in forma duali, occ. cum
 cametz pro pathach penult. ob pausam, נַעַל par cal-
 ceorum, Am. 2.6..8.6. & in forma pl. m. occ. cum 3 pro
 1 dem. praf. נַעַל cum istis calceis, Cant. 7.2. If. 11.
 15. Item in forma pl. m. constr. occ. cum 1 praf. & 1 Aff.
 ut & cum 7 Aff. cui 1 est praf. & cum 3 Aff. & 1
 cop. praf. sed cum 1 Aff. simpl. ut seq. וּנְעָלֵינוּ & cal-
 cei nostri, Jos. 9.13. נַעַל calcei tui, Exod. 3.5. וּנְעָלֶיךָ
 & calceos tuos, Ezech. 24.17. נַעַל calcei vestri, Ex-
 od. 12.11. וּנְעָלֶיךָ & calcei vestri, Ezech. 24.23. נַעַל
 calceorum ejus, Isa. 5.27. Item, occ. etiam in forma pl.
 f. cum 1 cop. praf. וּנְעָלֹת & calcei, Jos. 9.5. Atque hinc
 est No. cum Mem heemant. מְנַעַל m. idem, calceus, cal-
 ceamentum, calcearium, Av. prout occ. cum 7. pro 7.
 Aff. מְנַעַל calceamentum tuum, Deut. 33.25. Atque
 indè etiam verbum in kal, נַעַל calceavit, vel clausit cal-
 ceos, &c. unde in fut. kal, à 3. f. נַעַל calceabit, occ. in 1.
 sing. fut. kal cum 1 conv. praf. & 7. Aff. sic, וּנְעָלְךָ cal-
 ceavi te, Ezech. 16.10. Item, hinc etiam in hiphil, הִנְעָלְךָ
 idem cum kal, induit calceos, &c. Av. Unde in fut. hiph. à
 3. f. m. נַעַל calceabit, &c. occ. in 3. pl. m. fut. hiph. cum 1
 conv. praf. & 1 Aff. sed defectivè cum chirek tantum
 absque jod penult. nota hiph. sic, וּנְעָלוּ & calcearunt
 eos, 2 Chron. 28.15.

Rad. 96. נַעַם est יָפֶה, inquit R.D. i.e. pulchrescere,
 pulchrum esse, vel fieri; Pag. seu jucundum, gratum, ac-
 ceptum esse, vel, suave, delectabile esse. Quidam cum מְנַעַם
 transposito, conferunt, quod est prohibere: quòd con-
 trarium illi significet; Merc. amænus fuit; jucundus
 seu suavis fuit; Av. Bu. Lex. Hinc, per metath. Græcè
 εὐαμένον, i.e. viretum amænium, & Lat. amænus, amæ-
 nitas; Av. prout occ. in 3. f. f. praf. kal, & in 2. f. m. cum
 pathach, sed in pausa cum cametz penult. ut & in 2. f. f.
 & in 3. pl. simpl. sic, נַעַם amæna esset, Gen. 49.15.
 נַעַם jucundus fuisti, 2 Sam. 1.26. נַעַם jucundior es?
 Ezech. 32.19. נַעַם quam jucunda es? Cant. 7.6. נַעַם
 jucunda sunt, Psal. 141.6. In fut. kal, 3. f. m. est, נַעַם a-
 mænus, a. erit, Prov. 2.10.9.17..24.5. Atque indè no-
 mina; i. No. נַעַם m. suavis, gratus, &c. Av. Cocc. jucun-
 dus, amænus, Psal. 81.3. Item substantivè amænium, jucun-

dum, jucunditas; Prov. 22.18. Bu. Lex. Occurrit au-
 tem in forma absol. simpl. & cum 1 cop. praf. נַעַם amæ-
 nus, jucundus, Psal. 81.3.133.1..135.3..147.1. Prov. 22.
 18. Cant. 1.16. וּנְעָם & jucunda, Prov. 24.4. sed occ. e-
 tiam in forma f. m. constr. cum 1 cop. praf. ante Scheva
 penult. sic, וּנְעָם & jucundus, 2 Sam. 23.1. & in forma
 pl. m. נַעַם jucundi, vel jucunda; sumitur enim vel
 adjectivè pro amanis; vel substantivè, pro amânitati-
 bus, &c. Occ. autem cum 1, וְ, & 1 pro 1 praf. ut seq.
 וּנְעָמִים jucunda, Prov. 23.8. וּנְעָמִים & jucundissi-
 mi, 2 Sam. 1.23. וּנְעָמִים in jucundis, Job. 36.11. Psal.
 16.6. sed occ. etiam in forma pl. f. sed substantivè, amâ-
 nitates, jucunditates, suavitates; Av. prout occ. cum
 chirek tantum absque jod penult. sic, נַעַם amânita-
 tes, Psal. 16.11. Item, hinc etiam 2. No. Substant. נַעַם
 suavitas, &c. prout occ. simpl. & cum 3 praf. נַעַם amâ-
 nitas, jucunditas, Psal. 90.17. Prov. 3.17..15.26..16.24.
 Zach. 11.7.10. נַעַם amânitatem, Psal. 27.4. Item, 3.
 hinc etiam No. in forma pl. m. jucunditates, amânitates;
 quasi à sing. נַעַם; Av. Pag. vel amâna, amâni fructus
 vel flores; Bu. Lex. viz. נַעַם amânitates, Isa. 17.10.
 Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. in forma
 pl. m. מְנַעַם amânitates, suavitates; Av. res amâna
 vel jucundæ, voluptates, i.e. cibi delicati, seu deliciæ,
 cupediæ; Pag. Bu. Merc. prout occ. in forma pl. m. constr.
 cum 3 praf. & 1 Aff. sic, מְנַעַם deliciis, rebus
 jucundis ipsorum, Psal. 141.4.

Rad. 97. נַעַץ indè geminatio Tzade, נַעַץ m. quod
 est genus arboris vilis, inquit R.D. Sed R. Sahad. dicit
 quòd est spina alba acuta; Pag. vepretum, virgultum,
 Bu. Lex. rubus spinosus, frutetum, spinetum. Radix in-
 usitata est נַעַץ. Cogn. cum נַעַץ, i.e. arbor, lignum;
 q. d. lignetum, h.e. vepretum, vel fruticetum; alii pro
 rubo spinoso accipiunt. Elias à Chaldæo נַעַץ, quod
 est insigere, deducit: quòd spinæ acutæ carni homi-
 nis infingantur; Merc. Virgultum; à נַעַץ. An vepretum
 à נַעַץ defigere? Cocc. Ab. Ezra pro arbore infructuo-
 sa sumit; Pag. prout occ. in forma f. & pl. m. cum 1 dem.
 praf. utrique sic, נַעַץ virgulto, Isa. 55.13. נַעַץ virgultis,
 Isa. 7.19.

Rad. 98. נַעַר est, excutere, quaterere; Pag. Bu. Cocc.
 &c. Sed de hac verbali significatione, & quam pleri-
 que radicalem faciunt, vide infrà, ut & pro rugire, &c.
 post nomen sequens; nam, hæc Rad. in Bu. Conc. tria
 habet significata: i. est in nomine נַעַר m. puer, pueru-
 lus, infans; dictus quasi נַעַר i. e. excussus ex utero
 materno. Latè deinceps usurpatur: infans recens na-
 tus, Jud. 13.7. trimestris, Exod. 2.6. adolescens, Gen. 34.
 19. puer ministrans sive famulus, Gen. 37.2. & 41.12.
 Exod. 33.11. puer ratione judicii, Jer. 1.6. ratione ani-
 mi, 2 Chron. 13.7. quomodo etiam Principes pueri
 appellantur, Isa. 3.4. Item agnellus, pecus tenellum, Zac.
 11.16. Bu. Lex. Quisquis proinde est parvus in annis
 vocatur נַעַר puer; Pag. quasi excussus. Sic puerum aut
 juvenem apellant, eâ scilicet ætate, quâ è molliore pa-
 rentum cura excutitur, ad ministerium aliquod & opus
 faciendum, donec ad eam ætatem pervenerit, quâ sit
 sui juris. Unde & ministri hoc nomine: quòd ea ætas,
 ad functiones quotidianas & ministeria habilis, adhiberi
 solet; etfi latius per Catachresin, ut quibusdam
 placet, junior, rudior & ineptior hoc nomine intelliga-
 tur, qui Græcè νῆπιος, & Latinjs, infans: unde pro re-

rum aut facti imperito passim sumitur, ut Jer. 1. & Eccl. 10. vā tibi terra, &c. ut ad sensum seu intellectum, non ad ætatem Metaphoricè referatur, sicut & Paulus sumpsit 1 ad Cor. 14. Nē sitis pueri sensibus, &c. In universum hoc nomen seni & jam provecto opponitur, & totam ætatem adhuc teneram complectitur, h.e. infantiam, pueritiam, adolescentiam & juventutem: ut ex locis Scripturæ videre licet. נער est propriè puer & adolescens; ברוך juvenis. Nomen etiam pueri Latine duas ætates complectitur, & pro famulo quoque ponitur. Ego נער puerum Hebraicè dici putō, qui sit excussus, habilis seu agilis, vegetus & vivax atque alacer; non sicut ætate jam provecti, qui tardiores sunt, & inhabiles, ac graves. Sunt qui נער definiant usque ad annum vigesimum: quamquam pro Ministro, ætatis ratio non habetur, licet junior ferè seniori ministrare soleat. Locus verò Gen. 43.8. ubi agitur de Benjamin, ætatem illam superat. Transferitur & ad muta animantia, Zac. 11. ubi pro eo quod vulgatus Interpres legit dispersum, Hebraei legunt puerum, i.e. tenellum adhuc pecus. Potest & נער Hebraicè dictus esse, qui excussus sit à cura, quod securè vivat & in diem. Utilium tardus provisoriam colligit, ac ponit temerè & mutatur in horas; inquit Horatius in arte Poetica, etsi de diversis ætatibus hæc dicat; Merc. Cev. נער puer dicitur de prima ætate usque ad virilem; quā scilicet crescit & quasi in proceritatem se excutit. Psal. 119.9. quare נער יורה faciet puer ut purum & simplex sit iter suum? וְיִחַיְתִּי imperitus, rudis; is per observationem verbi Dei fit sapiens. Sic Pro. 1.4. Mat. 11.25. & Isa. 65.20. נער הַצֶּמֶר puer centum annos natus morietur. Nemo morietur puer qui non possit habere notitiam senis centum annorum: nam in regno cælorum & parvi cognoscunt Jehovah; Jer. 33.34. Item locus Hof. 11.1. Notandum, נער כי נער quum puer esset Israel, dilexi eum, & ex Ægypto vocavi filium meum. Duplex tempus est, ut & duplex status Israelis. Antè adventum filii Dei fuerunt pueri, Gal. 4.1. Quando is apparuit & cognitus est, gloriā & honore coronatus, facti sunt filii. Hof. 1.10. vel 2.1. Gal. 4.4, 5, pueri fuerunt, non tantum quia minorem cognitionem habuerant, sed etiam, imò potius propterea, quia etiam fideles, propter plerosque alios puerorum instar animum instabilem gerentes, serviliter habiti sunt, neque hereditatis gentium compotes facti sunt; quæ filiis destinata erat; Cocc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. simpl. cum duplici pathach, sed in pausa cum camerz penult. locis seq. נער נער puer, Gen. 37.2. 41.12. Exod. 2.6. 33.11. Jud. 8.14. 20.17. 1 Sam. 1.24. 2.13. 15.18. 17.33. 42.20. 38.25. 14.30. 13.17. 2 Sam. 9.9. 16.1. 17.18. 1 Reg. 3.7. 11.17. 2 Reg. 5.14. 20.8. 4.1 Chr. 12.28. 22.5. 29.1. 2 Chron. 13.7. 34.3. Psal. 37.25. 119.9. Prov. 7.7. 20.11. 22.15. Eccl. 10.16. Jer. 1.6, 7. 5.1. 22. Lam. 2.21. Hof. 11.1. & cum cop. præf. ante duplex pathach; sic, נער & puer, Deut. 28.50. 1 Sam. 20.35. Prov. 29.15. Isa. 10.19. 11.6. sed sæpius cum dem. præf. ante utramque formam; sic, נער נער vel נער נער puer, pueri, puerum, &c. Gen. 18.7. 21.12. 17.18, 19. 20. 22.12. &c. Isa. 3.5. 7.16. 8.5. 65.21. Zach. 2.8. 11.16. &c. in 70. circ. l. Item cum וְ & præf. sic, וְ נער & puer, Gen. 22.5. 44.30. 33.34. 1 Sam. 1.24. 2.11. 26.3. 1. 20.36. 39. 1 Reg. 14.17. נער cum puero, 2 Sam. 18.12. Sed occ. etiam cum בְּ, præf. priori formæ, sed cum

præf. utrique; ut & cum וְ & præf. priori formæ cum pathach; ut seq. נער נער sicut puer, 2 Sam. 18.32. נער נער puero, Prov. 1.4. נער נער vel נער נער puero, Jud. 13.8. 1 Sam. 3.8. 4.21. 9.26. 20.21. 2 Sam. 18.5. 29.32. 1 Reg. 14.3. Prov. 22.6. נער נער & puero, Jud. 19.19. נער נער à puero, Gen. 19.4. Jos. 6.21. Esth. 3.13. Prov. 23.13. Item semel cum וְ Aff. est, נער נער puer tuus, Jud. 7.10. sed sæpius cum וְ Aff. simpl. & cum וְ &, præf. נער נער puer ejus, puerum suum, &c. Jud. 7.11. 9.54. 1 Sam. 9.22. 10.14. 2 Sam. 13.17. 1 Reg. 18.43. 19.3. 2 Reg. 4.12. 28.6. 15. Neh. 6.5. וְ נער & puer ejus, Jud. 19.3. 9. Neh. 4.16. נער נער puero suo, Ruth. 2.5. Jud. 19.13. 1 Sam. 9.5. 7.10. 20.36. 2 Reg. 4.38. ut & cum וְ Aff. est, נער נער puero suo, 2 Reg. 4.24. In forma pl.m. occ. simpl. & cum וְ cop. & dem. præf. ut seq. נער נער pueri, 1 Sam. 25.5. 2 Sam. 18.15. 2 Reg. 5.22. Job. 29.8. Ps. 148.12. Isa. 3.4. 13.18. 20.4. 40.30. וְ נער & pueri, 2 Reg. 2.23. Lam. 5.13. נער נער pueri, Gen. 14.24. 25.27. 48.16. Jos. 6.23. Rut. 2.9. 21. 1 Sam. 2.17. 9.3. 16.11. 21.3. 5.6. 25.8. 2 Sam. 2.14. 4.12. 13.32. 16.2. 2 Reg. 4.22. Job. 1.15, 17. 19. cui etiam formæ pl.m. נער נער & נער sunt præf. ut seq. נער נער ex pueris, 1 Sam. 16.18. 25.14. 26.22. 2 Sam. 1.15. 2.21. וְ נער & in pueros, Job. 1.16. נער נער pueris, 1 Sam. 25.5. 27. Job. 24.5. Item in forma pl.m. constr. occ. simpl. & cum וְ & præf. נער נער pueri, Exod. 24.5. 1 Sam. 25.9. 12. 25. 2 Sam. 13.29. 1 Reg. 20.15, 17, 19. 2 Reg. 19.6. Esth. 2.2. 6, 3, 5. Isa. 37.6. נער נער per pueros, 1 Reg. 20.14. נער נער è pueris, 2 Sam. 20.11. Item cum וְ, vel in pausa, וְ, Aff. cui etiam priori, וְ & sunt præf. ut seq. נער נער pueri mei, Neh. 4.13. 5.16. נער נער pueri mei, Job. 29.5. וְ נער & pueri mei, Neh. 4.17. 5.10. וְ נער & è pueris meis, Neh. 13.19. & cum בְּ præf. & וְ Aff. est, נער נער cum pueris nostris, Exod. 10.9. & cum בְּ וְ, Aff. est, נער נער pueri tui, 1 Sam. 25.8. נער נער pueris suis, pueros suos, Gen. 22.3, 5, 19. Num. 22.22. Ruth. 2.15. 2 Sam. 13.28. 2 Reg. 5.23. sicut etiam cum וְ Aff. occ. cum וְ & præf. & cum וְ Aff. simpl. sic, נער נער cum pueris suis, Num. 30.4. 17. נער נער pueris suis, 1 Sam. 25.19. נער נער ipsorum, Neh. 5.15. Atque indè, l. in forma fæm. est, נער נער puella, tam ætate quam ministerio; ut juvenicula, adolescentula, pedissequa, ministra: quod nomen Deut. 22.19. sic scribitur, נער נער puella; aliàs semper in libris Mose scribitur defectivè absque He in fine; sic, נער נער puella, ut Gen. 24.14. de quo vide Talmud. Kethub. fol. 44.2. Bu. Lex. Notant autem esse viginti duo sic defectivè scripta; Merc. sed juxta Masorethas legenda sunt plenè cum He in fine; Pag. Porro, No. hoc נער נער ætatis nomen est, puellam, juveniculam, adolescentulam significans; quæ fieri potest ut virgo non sit; sicut & בתולה virgo esse potest, quæ non sit נער נער. Hebraei notant Ruth appellari נער נער jam quadragenariam: quod rament ex Scriptura incertum est, ac sanè vix crediderim; nam diu, quantum verisimile est, cum priori marito non manserat. Sic & R. Sal. ad 1 Chron. 22. scribit Josuam natum annos 42. puerum vocatum esse in Lege; Merc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum וְ cop. præf. plenè; sic, נער נער puella, Deut. 22.23, 28. Ruth. 2.6. 1 Reg. 1.2. 3.5. 2. Esth. 2.3, 12. וְ נער & puella, Esth. 2.12. sed cum וְ dem. præf. vel plenè, vel defectivè absque He in fine, locis seq. נער נער puella, Gen. 24.14. 28.58. 34.3. 12. Deut. 22.15, 16, 19, 21, 24, 25, 27, 29. Jud. 19.3.

4,5,6,8,9. 21. 12. Ruth. 2. 5. 4. 12. 2 Reg. 5. 4. Esth. 2. 9, 13. Am. 2. 7. ut & cum וְיָ, וְיָ & וְיָ, vel plenē, vel defectivē; ut seq. וְיָנַעְרָה & puella, Gen. 24. 16. 1 Reg. 1. 4. Esth. 2. 4, 7. וְיָנַעְרָה puella, Gen. 24. 57. Deut. 22. 20, 26. וְיָנַעְרָה & puella, Deut. 22. 26. In forma pl. f. absol. est. וְיָנַעְרָה puella, 1 Sam. 9. 11. Est. 2. 2, 8. cui etiam וְיָ dem. est praf. sic, וְיָנַעְרָה puella, Esth. 2. 9. & in forma pl. f. conftr. occ. simpl. & cum וְיָ praf. וְיָנַעְרָה puella, Esth. 4. 4. וְיָנַעְרָה cum puellis, Ruth. 2. 23. Item cum וְיָ ob pausam, occ. simpl. fed cum וְיָ, extra pausam, cum וְיָ cop. praf. וְיָנַעְרָה puella mea, Ruth. 2. 8. וְיָנַעְרָה & puella mea, Est. 4. 16. & cum וְיָ praf. & וְיָ Aff. est, וְיָנַעְרָה puellis tuis, Job. 40. 29. Prov. 27. 27. sed occ. etiam cum וְיָ & וְיָ, cui ult. etiam וְיָ & sunt praf. sic, וְיָנַעְרָה puellis ejus, Ruth. 2. 22. 3. 2. וְיָנַעְרָה puella ejus, puellas suas, 1 Sam. 28. 42. Esth. 2. 9. Prov. 9. 3. וְיָנַעְרָה & puella ejus, Gen. 24. 61. Exod. 2. 5. וְיָנַעְרָה puellis suis, Prov. 31. 15. Atque indē, 2. est No. וְיָ m. pueritia, infantia, juvenus, adolescentia; Pag. Bu. Merc. & c. prout occ. cum וְיָ & praf. sic, וְיָנַעְרָה in pueritia, Job. 36. 14. וְיָנַעְרָה a pueritia, Job. 33. 25. Psal. 88. 16. Prov. 29. 20. Item, 3. hinc etiam est No. in forma pl. m. וְיָנַעְרָה pueritia, adolescentia; Pag. Bu. juvenus, omnes dies juvenutis; Av. q. d. pueritiz, juvenutis. Legitur enim tantum pluraliter, Pag. Av. ut & alia ætatum nomina; q. d. dies hujus aut illius a tatis; Merc. prout occ. simpl. & cum וְיָ dem. praf. sic, וְיָנַעְרָה adolescentia, juvenus, Isa. 54. 6. וְיָנַעְרָה pueritiz, Pl. 127. 4. Et in forma pl. m. conftr. וְיָנַעְרָה. idem; prout occ. cum וְיָ, vel in pausa, וְיָ Aff. idque vel post schurek, vel pro eo kibbutz penalt. cui utrique formæ וְיָ est etiam praf. ut seq. וְיָנַעְרָה & וְיָנַעְרָה vel וְיָנַעְרָה adolescentiz mea, Job. 13. 26. Psal. 25. 7. Jer. 3. 4. 3. 1. 19. וְיָנַעְרָה & וְיָנַעְרָה vel וְיָנַעְרָה a pueritia, vel adolescentia mea, 1 Sam. 12. 2. 1 Reg. 12. 12. Job. 31. 18. Psal. 71. 5, 17. 129. 1. 2. Ezech. 4. 14. Zac. 13. 5. Item cum וְיָ praf. & וְיָ Aff. est, וְיָנַעְרָה ab adolescentia nostra, Gen. 46. 34. Jer. 3. 24, 25. & cum וְיָ Aff. occ. simpl. & cum וְיָ praf. וְיָנַעְרָה adolescentiz tua, Prov. 5. 18. Mal. 2. 14, 15. וְיָנַעְרָה ab adolescentia tua, 2 Sam. 19. 8. ut & cum וְיָ, vel in pausa וְיָ; sic, וְיָנַעְרָה vel וְיָ adolescentiz tua, Jer. 2. 2. Ezech. 16. 22, 43, 60. 23. 21. cui etiam utrique formæ וְיָ est praf. sic, וְיָנַעְרָה vel וְיָ ab adolescentia tua, Isa. 47. 12, 15. Jer. 22. 21. & semel cum וְיָ Aff. poet. fām. pro וְיָ sic, וְיָנַעְרָה adolescentia tua, Psal. 103. 5. Item cum וְיָ Aff. occ. cum וְיָ & praf. idque vel cum kibbutz, vel cum Schurek penult. sic, וְיָנַעְרָה in pueritia sua, Lam. 3. 27. וְיָנַעְרָה vel וְיָנַעְרָה a pueritia sua, Gen. 8. 21. 1 Sam. 17. 33. Jer. 48. 11. & cum וְיָ Aff. occ. simpl. & cum וְיָ & praf. וְיָנַעְרָה pueritiz, adolescentiz sua, Prov. 2. 17. Ezech. 23. 19. Hof. 2. 17. Joel. 1. 8. וְיָנַעְרָה in pueritia ejus, Ezech. 23. 8. וְיָנַעְרָה juxta adolescentiam suam, Lev. 22. 13. ut & cum וְיָ Aff. occ. cum וְיָ praf. sic, וְיָנַעְרָה in pueritia sua, Psal. 144. 12. וְיָנַעְרָה in pueritia sua, Ezech. 23. 3. & in forma pl. f. וְיָנַעְרָה idem cum matc. prout occ. cum וְיָ praf. & וְיָ Aff. idque cum kibbutz pro schurek; sic, וְיָנַעְרָה a pueritia sua, Jer. 32. 30. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. וְיָ est rugire, Bu. Conc. Pag. rudit; asinorum enim proprium verbum videtur: unde וְיָנַעְרָה est asinus rudens, apud. Rabbinos: Metaphoricē autem tribuitur catulis Leonum, qui ob imperfectum rugitum, quasi rudere dicuntur; Bu.

Lex. sim. Cocc. prout occ. in 3. pl. praf. kal, loco seq. וְיָ rugiunt, Jer. 51. 38. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. וְיָ in Bu. Conc. est, excutere; Pag. Bu. excussit, exturbavit vehementer, in præceptis deiecit; item, excussus est, præcipitatus est; quemadmodum gremium excutitur, ut in præceptis ruant contenta in eo; Av. prout occ. in 1. sing. praf. kal, & in part. ben. kal, simpl. & cum וְיָ cop. praf. ut & in part. pahul kal, f. m. simpl. sic, וְיָנַעְרָה excussit, Neh. 5. 13. וְיָנַעְרָה excutens, Isa. 33. 15. וְיָנַעְרָה & excutens, Isa. 33. 9. וְיָנַעְרָה excussus, Neh. 5. 12. In Niphal, juxta R. D. occ. in 3. f. m. praf. cum tzere & cholem (licet alii reducant id potius ad Rad. עור; ubi vide, Merc.) loco seq. וְיָנַעְרָה excussus est, Zach. 2. 17. sed occ. etiam in Niphal, viz. formā perfectorum, וְיָנַעְרָה excussus est præcipitanter; Av. prout occ. in 1. sing. praf. niph. sic, וְיָנַעְרָה excussus sum, Psal. 109. 23. & in fut. niph. a 3. f. m. וְיָנַעְרָה excutietur, & c. occ. in 1. sing. & 3. pl. m. cum וְיָ cop. praf. utrique, sic, וְיָנַעְרָה & excutiat, Jud. 16. 20. וְיָנַעְרָה & excutientur, Job. 38. 13. In piel, וְיָנַעְרָה idem cum kal, excussit, præcipitavit; Pag. Bu. Av. prout occ. in 3. f. m. praf. piel cum וְיָ cop. praf. & in 3. f. m. fut. Piel, simpl. & cum וְיָ conv. praf. sic, וְיָנַעְרָה & excussit, Pl. 136. 15. וְיָנַעְרָה excutiat, Neh. 5. 13. וְיָנַעְרָה & excussit, Exod. 14. 27. In Hithpael, וְיָנַעְרָה, vel וְיָנַעְרָה excussit se; Bu. Av. prout occ. in Imper. hithp. a f. m. וְיָנַעְרָה in f. f. וְיָנַעְרָה excute te, Isa. 52. 2. Atque indē ex Rad. in hac signif. est No. וְיָנַעְרָה f. stupa, vel stuppa; Pag. Bu. nam R. D. dicit esse illud, quod excutitur a lino; Av. & quidem sic stupa videtur dici, quod sit ex lino excussa; Bu. Lex. prout occ. cum וְיָ & וְיָ praf. sic, וְיָנַעְרָה stupa excussa, Jud. 16. 9. וְיָנַעְרָה in stupam, Isa. 1. 31. De verbo autem hoc in hac excutiendi signif. & de nomine ab eo in hac signif. juxta plerosque derivato, viz. וְיָנַעְרָה puer, & c. norandus locus, 1 Sam. 1. 24. וְיָנַעְרָה & puer discutebat; i. e. discernebat inter bonum & malum; sicut scil. excutens aut cribrans, excutit, & discernit vitiosa & mala à bonis; Pag. Non quod וְיָ sit verbum; id enim puncta non patiuntur. Itaque Kimchi exp. וְיָנַעְרָה i. e. acurus, ingeniosus, perspicax. Sed id acutius est. Præstat simplicitatem vocum retinere; q. d. & puer, erat scil. adhuc juvenis, seu parvulus, tenellus; Merc. prout etiam R. D. in comment. exp. & puer, puer; i. e. adhuc illo existente puero parvo & tenero. Non enim expectavit ut esset robustus; sed mox illo ablactato venit, & c. i. e. post viginti quatuor menses quibus præscurit lactatio. Alii autem exp. ut dictum, & puer discernebat: sicut scil. qui excutit linum discernit mala, seu facem à lino; ut puta stupam, & c. Pag. Item illud, Zach. 2. 17. וְיָנַעְרָה, quod à quibuldam hic refertur; videtur poni pro וְיָנַעְרָה: & referrem ad עור pro עור; Cocc. וְיָנַעְרָה non est Radix per se, quum sit nomen ex Rad. נור; ibi quære; Merc.]

Rad. 99. נפח est, sufflare; Pag. exufflare, flare, spirare; & interdum efflare, exspirare. Convenit cum verbo פוח; Merc. spiravit, flavit, perflavit, & c. Bu. Lex. Inflavit, anhelavit; anhelus fuit, halitus emisit, exhalavit, & c. & propriè dicitur de flatu seu halitu qui ore egreditur instar vaporis seu fumi parvi. Cogn. cum נפח efflavit verba, protulit verba flatu quodam; & cum פוח respiravit, perflavit, quod de aura dici dicitur.

Hinc per Metath. נפח, נפח, נפח, i. e. flo, efflo, sufflo

fio, &c. Av. Significat diffilare, &c. ut Merc. Bu. Cone. prout occ. in prat. kal, 3. f. f. simpl. & in 1. f. sing. cum 1. conv. praf. fic, נפח, efflat, Jer. 15. 9. ונפחתי & sufflabo, Ezech. 22. 21. Hag. 1. 9. in part. ben. kal, f. m. est, נפח, sufflans, Isa. 54. 17. ut & in part. pahul kal, f. m. est, נפח, sufflatum, Job. 41. 12. Jer. 1. 13. & in Inf. kal, plenè esset נפח, sufflare: sed cum 2. praf. occ. in forma cum duplici pathach ante Thau, compensativum scil. 1. Rad. Nun abjecti; sic, נפח, ad sufflandum, Ezech. 22. 20. sic & in Imper. kal, f. m. esset plenè נפח, vel נפח, sed abjecta 1. Rad. Nun, est נפח effla: unde in f. f. cum 1. cop. praf. (in f. f. accedi, אש Pag.) sic est, ונפחי, & perflato, Ezech. 37. 9. & in fut. kal, 3. f. m. occ. cum 1. conv. praf. fic, ונפח, & sufflavit, Gen. 2. 7. In pual, נפח, sufflatus est: unde in part. Pual, f. m. est, נפח, sufflatus, Job. 2. 26. In hiphil, נפח, spirare fecit, anhelantem reddidit, diffilavit, Bu. fecit sufflare; Av. prout occ. in 1. f. prat. hiph. cum camerz pro pathach penult. ob pausam, simpl. & in 2. pl. m. cum 1. conv. praf. fic, ונפחתי, efflare feci, Job. 31. 39. ונפחתי & flatu dejicis, Mal. 1. 13. Atque inde nomina, i. No. נפח, m. expiratio; Pag. Bu. sufflatio; flatus, suspirium, sufflatus; Av. q. d. efflatio; vel ut quidam volunt, suspirium animæ; sed plus est. Qui tristatur, ejus velut efflat anima, imò & ferè efflatur. Sic supra, Jer. 15. ad initium Rad. Merc. Cev. prout occ. loco seq. נפח, expiratio, Job. 11. 20. Item, 2. hinc etiam No. נפח, nomen instrumenti quo sufflant, i. e. follis; q. d. sufflatorium; Pag. Bu. quo scil. ignis sufflatur & excitatur; Av. prout occ. loco seq. נפח, follis sufflatorius, Jer. 6. 29.

Rad. 100. נפח, inquit R. D. est lapis pretiosus niger. Hieron. Carbunculum vertit; Pag. Chrysophrasus, gemmæ species. Onkelos Smaragdum reddit; Bu. Lex. Est cogn. cum פוח fucus; quod viz. fit fuci coloris; Av. Alii rubinum putant. Quidam אפח deducunt, à mutatione coloris, ut idem fit lapis cum פוח vicinà voce, 1 Chron. 29. & Isa. 59. Merc. Gemma fuit, prima secundi ordinis in pectorali sacerdotis. Fuscè agit de gemmis illis Abarbenel in Legem, fol. 199. col. 2. in fine. Is ait primum ordinem esse gemmarum, אחר מוטו unius generis; nempe אורם rubinum; פטרך vulgò dici בלאש Et ברכת carbunculum. Rubinum esse rubrum prae cæteris; בלאש inclinare in alborem. Carbunculum lucere prae cæteris. Secundo ordine gemmas esse de genere Adamantis; nempe יהלום adamantem; ספיר Sapphirum, non ita durum; נופך esse vulgò dictum אפרשמה. In tertio versu, לשם esse Amethystum; שבו esse vulgò dictum אששופא. Et אחרמה esse eam quæ dicitur אששופא. In quarto verò versu אששופא explicat per שוהם & שורקונה; Et אששופא per אששופא. Omississe ברוך, h. e. אכופאר, sive פירכה; quia non potest in eo cæleri nomen: hæc ille. Idem secundum alios sic exponit; יהלום esse אורם; פטרך esse gemmam viridem; ברכת carbunculum; נופך esse rubinum; ספיר Sapphirum; יהלום adamantem; לשם amethystum; שבו magnetem; אחרמה à somniis dici; אששופא h. e. אכופאר; פירכה, eam esse ברוך. Et אששופא Chrysellum; אששופא vulgò Videtur נופך habere affinitatem cum פוח, si consideremus locum, Isa. 54. 11. & 1 Chron. 29. 2. Coc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum 1. praf. נופך smaragdus, Exod. 28. 18. 39. 11. Ezech. 28. 13. בנפך cum smaragdo, Ezech. 27. 17.

Rad. 101. נפל est, cadere; ruere; mori; prostertere se; habitare; Pag. Sic sæpe invenias pro concidere; perire, occumbere. Est interdum irruere, ut Job. 1. de Sabæis. Item, deficere seu desciscere; transfugere. Item, cadere, cum Mem, seu inferiorem esse, ut in benoni. Hæc pro sensu distingues; Sensu quo verbum hoc usurpatur, Jos. 21. 45. non נפל cecidit verbum; i. e. intercidit; videtur sumi Mat. 10. unus ex illis non cadet in terram sine patre vestro; & Luc. 16. facilius est cælum & terram transire, quàm Legis unam apicem cadere; Merc. נפל cecidit; dejecit, vel demisit se; accidit; concidit, cecidit, excidit, incidit, procidit; defecit; ruit, corrui; irruit; Bu. Lex. prostratus, lapsus est, &c. ut Bu. Est cogn. cum נבל emarcuit, expalluit, viluit: nam quicquid cadit, vigore suo minuitur & marcescit; ut folia cadentia de arboribus, & milites qui cadunt in bello, &c. Hinc per Aphæresin, באללו mitto aliquid ut cadat, i. e. abjicio, projicio; באללו abjicior, cado; & German. Fallen; Av. Occurrit autem in prat. kal, 3. f. m. locis seq. נפל cecidit, Jos. 21. 45. 23. 14. Jud. 5. 27. 2 Sam. 1. 4. 2. 23. 3. 28. 19. 19. 1 Reg. 8. 56. 2 Reg. 7. 5. Esth. 8. 17. 9. 2. 3. Psal. 105. 38. Jer. 46. 17. Ezech. 13. 12. 24. 7. Zach. 11. 2. sed in pausa est cum duplici camerz; & sic occ. simpl. & cum 1. cop. vel conv. praf. fic, נפל cecidit, Gen. 25. 18. Jud. 5. 27. 2 Reg. 6. 6. Isa. 3. 8. 16. 9. Jer. 48. 32. ונפל & cadet, cecidit, Exod. 19. 21. 21. 18. 33. Lev. 11. 38. Jud. 7. 13. Psal. 10. 10. Isa. 9. 7. 31. 38. Jer. 21. 9. 50. 32. Ezech. 6. 7. Dan. 11. 19. & in 3. f. f. prat. kal, occ. simpl. cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. cui priori formæ 1. cop. vel conv. est praf. נפל cecidit, Gen. 15. 12. Jos. 2. 9. Jud. 18. 1. 1 Sam. 26. 12. 2 Reg. 2. 13, 14. Job. 1. 16. Isa. 21. 9. Jer. 51. 8. Lam. 5. 16. Dan. 10. 7. Am. 5. 2. נפל corruet, Jer. 51. 44. ונפל & cadat, decidit, cecidit, Num. 5. 27. Isa. 22. 25. 24. 20. Jer. 9. 21. Ezech. 13. 14. 47. 14. fic & in 2. f. m. prat. kal, occ. in pausa cum camerz, sed extra pausam cum pathach penult. cui etiam ult. 1. cop. est praf. & He parag. add. fic, נפל cecidisti, 2 Sam. 3. 34. נפל cecidisti, Isa. 14. 12. & cadas, 2 Chron. 25. 19. ונפל & corruas, 2 Reg. 14. 10. & in 1. f. sing. prat. kal, occ. etiam simpl. & cum 1. conv. praf. נפלי cecidi, Mich. 7. 8. ונפלי & incidam, Jud. 15. 18. & in 3. pl. prat. kal, occ. extra pausam cum Scheva penult. locis seq. נפל cecidit, Gen. 46. 2 Sam. 1. 12, 19, 25, 27. 2 Reg. 25. 11. 1 Chron. 12. 19, 20. 2 Chron. 15. 9. 20. 18. 29. 9. Psal. 16. 6. 36. 13. 55. 5. 57. 7. 69. 10. Jer. 38. 19. 39. 9. 46. 12. 50. 15. 51. 49. 52. 15. Lam. 2. 21. Ezech. 31. 12. sed in pausa est cum camerz penult. cui etiam utrique formæ 1. cop. vel conv. est praf. ut & in 2. pl. m. cum 1. conv. praf. ut seq. נפל ceciderunt, 1 Chron. 5. 22. Psal. 78. 64. Isa. 9. 9. Ezech. 27. 34. Hof. 7. 7. ונפל & cadent; Lev. 26. 7. 8. 36. Isa. 8. 15. Jer. 20. 4. 23. 12. 51. 4. Ezech. 30. 6. 38. 20. Dan. 11. 26. Am. 3. 14. 8. 14. Nah. 3. 12. ונפל & ceciderunt, Psa. 20. 9. 27. 2. Jer. 46. 7. ונפל & cadetis, Num. 14. 43. Jer. 25. 34. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1. cop. & 1. dem. praf. נפל cadens, Num. 24. 4, 16. Deut. 21. 1. Jos. 7. 10. Jud. 3. 25. 4. 22. 1 Sam. 5. 3. 4. Esth. 7. 8. Job. 12. 3. 13. 2. 14. 18. Isa. 30. 13. Jer. 37. 13, 14. ונפל & cadens, 2 Sam. 3. 29. ונפל cadens, Deut. 22. 8. 1 Reg. 20. 25. ut & in forma pl. m. simpl. & cum 1. cop. & 1. pro 1. praf. ut seq. ונפל cadentes, Deut. 22. 4. Jud. 7. 12. 1 Sam. 31. 8. 1 Chron.

Chron. 10.8. 2 Chron. 20.24. Ezech. 32.23, 27. הַנּוֹפֵלִים cadentes, Jos. 8.25. Jud. 20.47. 2 Reg. 25.11. Pl. 145.14. Jer. 39.9. 52.15. Ezech. 32.22, 24. וְהַנּוֹפֵלִים & cadentes, Jud. 8.10. הַנּוֹפֵלִים cum cadentibus, Jer. 6.15. 8.12. In f.f. ben. kal. נִפְלָה, sed occ. in forma cum duplici Scheva ante Thau; idque simpl. & cum dem. praf. sic, נִפְלָה cadens, Gen. 15.12. Num. 5.21. Jud. 19.27. הַנּוֹפֵלִים corruens, Am. 9.11. In Infin. kal. occ. plenè, & simpl. cum camerz penult. sed cum כָּ, כִּי & לְ praf. ante Scheva penult. sic, נִפְלָה cadendo, Esth. 6.13. בְּנִפְלוֹ in cadendo, Job. 4.12. 33.15. Prov. 24.17. Isa. 30.25. Lam. 1.7. Ezech. 30.4. נִפְלוֹ juxta cadere, 2 Sam. 3.34. 17.9. לְנִפְלוֹ ad cadendum, Num. 14.3. Esth. 6.13. Psal. 118.13. Jer. 51.49. sed cum אַ Aff. cholem transp. & mutatur in cam. chat. vel in chirek penult. sicut etiam cum אַ Aff. post chirek; sic, נִפְלוֹ cadere eum, 1 Sam. 29.3. נִפְלוֹ idem, 2 Sam. 1.10. נִפְלוֹ cadere eorum, Jer. 49.21. In Imper. kal. f.m. נִפְלוֹ cade: unde in pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. praf. נִפְלוֹ cadite, Hof. 10.8. וְנִפְלוֹ & cadite, Jer. 25.27. In fut. kal. 1. sing. occ. simpl. & cum ! cop. praf. ut & cum חֵ, parag. in pausa cum cholem penult. sed extra pausam cum Scheva penult. idque simpl. & cum ! cop. praf. נִפְלוֹ incidam, 1 Chro. 21.13. וְנִפְלוֹ & cecidi, Ezech. 1.29. 3.22. 11.12. 43.3. 44.4. וְנִפְלוֹ cadam, 2 Sam. 24.14. וְנִפְלוֹ cadam, 1 Chr. 21.13. וְנִפְלוֹ & cecidi, Ezech. 9.8. Dan. 8.17. & in 2.f.m. fut. kal. est, נִפְלוֹ cades, Esth. 6.13. Jer. 39.18. Ezech. 29.5. 39.45. & in 3.f.m. fut. kal. occ. sæpius locis seq. נִפְלוֹ cadet, Lev. 11.32. 33.35. 37. Deut. 22.8. Ruth. 3.18. 1 Sam. 14.47. 17.32. 26.20. 2 Sam. 14.11. 17.12. 1 Reg. 15.2. 2 Reg. 10.10. 1 Chron. 12.19. Job. 13.11. Psal. 37.24. 91.7. Pro. 11.5, 28. 13.17. 17.20. 24.17. 26.27. 28.10, 14, 18. Eccl. 10.8. 11.3. Isa. 10.34. 13.15. 24.18. 54.15. Jer. 48.44. Ezech. 6.12. Am. 9.9. fed ante maccaph est cum cam. chat. in ult. sic, וְנִפְלוֹ cadet, Psal. 35.8. Prov. 11.14. 22.14. & occ. etiam cum ! cop. praf. sic, וְנִפְלוֹ & cadet, 1 Reg. 22.20. 2 Chron. 18.19. Ezech. 13.11. fed sæpius cum ! cop. praf. sic, וְנִפְלוֹ & cecidit, &c. Gen. 17.3. 17.33. 4. &c. Job. 1.19. 20. Psal. 7.16. Jon. 1.7. in 40. circ. Sed occ. etiam cum ! cop. praf. & cum cam. chat. in ult. ante maccaph, sed cum וְ praf. cum cholem in ult. sic, וְנִפְלוֹ & cecidit, 2 Sam. 2.23. וְנִפְלוֹ qui vel quo ceciderit, Eccl. 4.10. 11.3. Sic & in 3.f.f. fut. kal. occ. cum cholem, sed ante Maccaph cum cam. chat. in ult. cui priori formæ ! cop. ! conv. הִ Interrog. & וְ sunt praf. ut seq. נִפְלוֹ cadet, Exod. 15.16. Num. 34.2. Job. 3.12. Jer. 36.7. Ezech. 23.25. 38.20. וְנִפְלוֹ cadat, Jer. 37.20. 42.2. וְנִפְלוֹ & cadet, Isa. 47.11. וְנִפְלוֹ & cecidit, decedit, Gen. 24.64. Jud. 19.26. Ruth. 2.10. 1 Sam. 25.23, 24. 2 Sam. 14.4. 20.8. 1 Reg. 18.38. 20.30. 2 Reg. 4.37. Esth. 8.3. Job. 1.15. Ezech. 8.1. 11.5. וְנִפְלוֹ an cadit? Am. 3.5. כִּי תִפְלוֹ quum irruit? Eccl. 9.12. In 1.pl. fut. kal. נִפְלוֹ cademus; sed occ. cum חֵ, parag. add. idque simpl. & cum ! cop. praf. נִפְלוֹ cadamus, 2 Sam. 24.14. וְנִפְלוֹ & cadamus, 2 Reg. 7.4. & in 2.pl. m. fut. kal. est, וְנִפְלוֹ cadetis, Psal. 82.7. Ezech. 11.10. sed in 3.pl. fut. kal. occ. extra pausam cum Scheva penult. sed in pausa cum cholem penult. ut seq. נִפְלוֹ cadent, Num. 6.12. 14.29, 32. Psal. 5.11. 18.39. 45.7. 141.10. Isa. 26.18. Jer. 6.15. 8.12. 44.12. 49.26. 50.30. 51.47. Ezech. 5.12. 7.27. 30.6. 35.8. 47.22. Hof. 17.17. נִפְלוֹ cadent, Eccl. 4.10. Isa. 3.25. 10.3. Ezech. 6.11. 17.21. 24.21. 25.13. 30.5, 17. 32.20. 33.27. Hof. 14.1.

Joel. 2.8. Am. 7.17. Item cum הִ Interrog. praf. est; נִפְלוֹ num cadent? Jer. 8.4. sed cum ! conv. praf. occ. sæpius locis seq. וְנִפְלוֹ & ceciderunt, Gen. 4.5. 14.10. 44.14. 50.18. Lev. 9.24. Num. 16.22. 17.10. 20.6. Jos. 8.24. 11.7. 17.5. Jud. 9.40. 13.20. 20.44. 1 Sam. 14.13. 17.52. 31.1. 2 Sam. 2.17. 21.9, 22.22. 39. 1 Reg. 18.39. 1 Chron. 5.10. 10.1. 20.8. 2 Chr. 13.17. Neh. 6.16. Ezech. 39.23. Item in 3.pl. fut. kal. est, נִפְלוֹ cadent, Ezech. 13.11. 30.24. In hiphil, נִפְלוֹ fecit, effecit, aut fivit cadere vel decidere; deijciendum curavit; abjecit, deiecit, eiecit: inject, projecit, prostravit; Bu. Lex. Av. & c. prout occ. in 3.f.m. praf. hiph. plenè cum jod hiph. in ult. sed cum ! cop. praf. defectivè cum chirek tantum absque jod in ult. sed iterum plenè cum ! conv. praf. idque simpl. & cum אַ Aff. & in 3.f.f. simpl. ut seq. נִפְלוֹ cadere fecit, 1 Sam. 3.19. Esth. 3.7. Isa. 34.17. וְנִפְלוֹ & projecit, Esth. 9.24. vel, & cadere fecit fortem, &c. וְנִפְלוֹ & profterner, Dan. 11.12. וְנִפְלוֹ deiecit eum, Deut. 25.2. וְנִפְלוֹ deiecit, Prov. 7.26. In 2.f.m. praf. hiph. occ. cum אַ Aff. sic, וְנִפְלוֹ deiecisti eos, Psal. 73.18. & in 1.f. praf. hiph. occ. simpl. & cum ! conv. praf. cui etiam אַ & אַ sunt Aff. ut seq. וְנִפְלוֹ cadere feci, Jos. 23.4. Jer. 15.8. וְנִפְלוֹ & profternam, Ezech. 6.4. 30.22. וְנִפְלוֹ & deiciam eum, 2 Reg. 19.7. Isa. 37.7. וְנִפְלוֹ & faciam ut corruant, Jer. 19.7. & in 3.pl. praf. hiph. occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum הוּ Aff. post kibbutz pro schurek, sed def. cum chirek tantum absque jod hiph. in medio; sic, וְנִפְלוֹ jecerunt, Jud. 2.19. 1 Chron. 26.14. Neh. 11.1. וְנִפְלוֹ & abjicient, Jer. 22.7. וְנִפְלוֹ prostraverunt, 2 Chron. 32.21. Item in 1.pl. praf. hiph. est, וְנִפְלוֹ jecimus, Neh. 10.35. In part. hiph. t.m. occ. simpl. & cum ! cop. praf. & in forma pl. m. simpl. sic, נִפְלוֹ dejiciens, 2 Reg. 6.5. Jer. 38.26. וְנִפְלוֹ & projicere facio, Dan. 9.20. וְנִפְלוֹ & procidere facientes, Dan. 9.18. In Infin. hiph. occ. cum אַ & לְ praf. juxta normam defectivorum Pe Nun; sic, לְנִפְלוֹ ad profternendum, 1 Sam. 18.28. 2 Sam. 20.15. Psal. 37.14. 106.26. Jer. 42.9. וְנִפְלוֹ & ad abjiciendum, Psal. 106.27. sed occ. etiam præter talium normam, & more perfectorum, viz. cum Nun 1. Rad. post וְ pro וְנִפְלוֹ (i. e. pro וְנִפְלוֹ, vel וְנִפְלוֹ) sic, וְנִפְלוֹ & ad deijciendum, Num. 5.22. & rursus cum וְ praf. juxta normam defectivorum Pe Nun, ante כִּם Aff. sic, וְנִפְלוֹ & in faciendo vos cadere, Ezech. 45.1. In Imper. hiph. f.m. occ. cum אַ Aff. sed in pl. m. simpl. sic, וְנִפְלוֹ fac cadere eam, Jos. 13.6. וְנִפְלוֹ projicite, scil. fortem, 1 Sam. 14.44. In fut. hiph. occ. in 1. sing. cum jod, sed in 2. sing. m. cum Tzere in ult. ut & cum chirek magno in ult. sic, וְנִפְלוֹ cadere faciam, Jer. 3.12. Ezech. 32.12. 39.3. וְנִפְלוֹ cadere finas, Esth. 6.10. וְנִפְלוֹ projicies, deijcies, Prov. 1.14. Isa. 26.19. & in 3.f.m. occ. simpl. cum jod, sed cum ! conv. praf. cum Tzere in ult. ut & cum אַ Aff. simpl. cum chirek tantum absque jod: sed rursus cum ! conv. praf. plenè cum jod penult. וְנִפְלוֹ excusserit, Exod. 21.27. וְנִפְלוֹ & cadere fecit, Gen. 2.21. Num. 25.23. Psal. 78.38. וְנִפְלוֹ abjiciet eos, Psal. 140.11. וְנִפְלוֹ & fecit cadere eos, Psal. 78.55. & sic in 3.f.f. fut. hiph. occ. simpl. plet. cum jod hiph. sed cum ! conv. praf. def. cum Tzere in ult. sic, וְנִפְלוֹ injicit, Prov. 19.9. וְנִפְלוֹ & deiecit, Dan. 8.10. & in 1.pl. fut. hiph. cum ! cop. & חֵ, parag. add. est, וְנִפְלוֹ & projiciemus, Jon. 1.7. Sic & in 2.pl. m. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantum penult. sic, וְנִפְלוֹ vel וְנִפְלוֹ cadere facietis, deijciatis, 2 Reg. 3

19. Job. 6. 27. Ezech. 47. 22. 48. 29. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut & cum Nun parag. add. וַיִּפֹּל cadere facient, 2 Reg. 3. 25. Psal. 22. 19. וַיִּפֹּל & proiecero, 1 Chron. 24. 30. 25. 8. 26. 13. Jon. 1. 7. וַיִּפֹּל deieciabant, Job. 29. 24. In Hithpael, הִתְפַּל prostruere, prosternere se; Bu. prostravit seipsum, fecit seipsum procidere; Av. prout occ. in 1. f. praf. niph. cum camerz pro pathach in ult. ob paulam; sic, הִתְפַּל prostravi me, Deut. 9. 25. & in part hithp. f. m. occ. cum 1 cop. praf. וַיִּתְפַּל prosternens se, Ezr. 10. 1. ut & in Inf. hithp. occ. cum 1 praf. וַיִּתְפַּל & ad irruendum, Gen. 43. 18. & in fut. hithp. 1. f. (à 3. sing. וַיִּתְפַּל prosterneret se) occ. cum 1 conv. praf. sic, וַיִּתְפַּל & prostravi me, Deut. 9. 18, 25. Atque inde nomina, 1. No. נָפֶל, vel נָפֶל m. abortivus; sic dictus, quòd cadat mortuus; Pag. fætus, viz. ejectus, qui ante tempus ex matris utero excidit mortuus. Latine abortivum: sicut & Paulus ad Scripturæ loca alludens, se abortivum vocat, 1 ad Cor. 15. Per quinque puncta in plerisque exempl. scribitur. Kimchi autor est per sex scribi; Merc. נָפֶל est abortus, abortivum, quasi cadivum dicas; Av. & c. ut Merc. Abortivus fætus; qui cadit in terram, & non accipitur vel tollitur; Cocc. prout occ. simpl. cum sægol, sed cum 1 dem. praf. cum camerz penult. ob paulam, & rursus cum 1 praf. ante sægol penult. ut seq. נָפֶל abortus, Psal. 58. 9. נָפֶל abortivum, Eccl. 6. 3. כְּנָפֶל sicut abortus, Job. 3. 16. Item, ii. hinc etiam No. in forma pl. m. נָפִילִים gigantes; homines magni, magnæque altitudinis aut staturæ; sic dicti quòd illorum timore homines cadant, inquit R. D. Pag. ob quam causam & נָפִילִים terrores sunt dicti. Sed dicuntur etiam עֲנָקִים & נָפִילִים. Vide Deut. 2. Alii nominis rationem afferunt, quòd cæteri humiliores velut coram illis cecidisse videantur. Alii quasi oppressores, & Tyrannos, ab irruendo. Sed prima ratio simplicissima est; Merc. quòd scil. cadat cor videns illos, quia admiratur de altitudine staturæ illorum: ut Ab. Ezra scribit; Pag. נָפִילִים Nephilim dicebantur Gigantes, quasi defejtores; quòd immani suâ proceritate homines cadere facerent; vel quasi defejtores, quòd per impietatem à Deo deficerent: vel quasi irruptores; quòd violenter in homines irruerent, eosque opprimerent; Bu. Lex. ex RR. נָפִילִים Gen. 6. 4. vel 3. legitur pro גִּבּוֹרִים. Proceros & vastæ magnitudinis norari manifestum est. Confer Numi. 13. 33. occ. autem hoc No. pl. m. cum 1 dem. praf. idque vel plenè cum jod. vel def. cum chirek tantum penult. sic, הַנְּפִילִים vel הַנְּפִילִים Nephelim, Gigantes, Gen. 6. 4. Num. 13. 33. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem heemant, vel m. מָפֶל, quisquiliæ; Bu. Lex. gluma; quasi deciduum dicas; Merc. Av. Bu. id scil. quod cadit de frumento dum cribratur; fordes frumenti, ut inquit R. D. Pag. prout occ. in forma constr. cum pathach in ult. post 1 cop. praf. sic, וַיִּפֹּל & deciduum, quisquiliæ, Am. 8. 6. Unde in forma pl. m. מָפֶלִים, & in constr. מָפֶלִים decidia; Bu. Av. prout occ. Job. 41. 14. מָפֶלִים בְּשָׂרָה decidia carnis ejus; Bu. Lex. Av. i. e. partes carnis laxiores; Av. R. Levi scribit, esse partes carnis diffilientes, & separatas ab invicem, ut majorum piscium caro: tori, musculi, Bu. Lex. particulæ carnis ejus cohæserunt sibi, pro cohærent sibi; Pag. decidia, & c. q. d. caro ejus non est flaccida, aut pendula; sed firma, compacta & prædura; Merc. Hieron. membra carniū ejus cohærentia sibi. R. D. exp. הַתִּיכוֹת frustra,

seu partes, & c. Pag. afflux carnis ejus, & c. ut Bu. Lex. Cocc. Item, 4. hinc etiam No. מָפֶלֶה f. casus, ruina; Bu. Lex. Av. Merc. Isa. 17. 1. Sicut & 5. hinc etiam No. cum Tzere penult. idem significans cum præced. prout occ. cum 1 praf. sic, וַיִּפֹּל in ruinam, Isa. 23. 13. 25. 2. Item hinc etiam No. in forma cum duplici sægol ante Thau, (quod quidam volunt esse formam constr. nominis præced.) viz. מָפֶלֶה cadivum, cadaver; casus, ruina; Bu. Lex. cadaver, ita dicitur quòd cecidit, i. e. mortuum est; Av. prout occ. simpl. loco seq. מָפֶלֶה casus, cadivum, Jud. 14. 8. sed occ. etiam cum Affixis, הָ, הָ, הָ & הָ; cui ult. etiam 1 est praf. ut seq. מָפֶלֶה casus tui, Ezech. 32. 10. מָפֶלֶה casus tui, Ezech. 26. 15, 18. 27. 27. מָפֶלֶה ruina ejus, Ezech. 31. 13, 17. מָפֶלֶה ruinam eorum, Prov. 29. 17. Ad hanc Rad. quidam referunt illud, Ezech. 28. 23. quasi esset (in præ. kal, 3. f. m. cum 1 conv. praf.) per reduplicationem tertiæ; sic, וַיִּפֹּל & cadet exanimatus in medio ejus: 70. נָפֶלֶה. Sed plerique illud à פָּלַל (viz. in præ. niph.) derivant; Cocc. & concider, & c. Bu. Conc. נָפֶלֶה corrui supplex, vel supplicans, cecidit appellando vel suppliando. Est dictio composita ex נָפֶל cecidit, & פָּלַל interpellavit, appellavit, atque brevitatis gratiā contrahuntur literæ eadem; vel est tantum ex נָפֶל per duplicationem Lamed Poel; (seu in Piel quadrato & duplicato. 3 Rad. Lamed) prout occ. loco cit. נָפֶל & cadet supplicando vulneratus in medio ejus. Itā Av. qui sic statuit hanc vocem peculiarem per se Radicem, reliqui verò, ut dictum, referunt eam ad Niphāl ex פָּלַל. Verbum autem hoc נָפֶל in hiphil sæpe sumitur pro sorte projicere, & sorte distribuere: ut in Ezech. 45. 1. הָאָרֶץ בְּהִפּוֹלָתָהּ אֶת הָאָרֶץ quum distribuetis terram sorte. Et sic c. 47. 22. הָאָרֶץ בְּהִפּוֹלָתָהּ אֶת הָאָרֶץ sorte distribuetis eam possidendam; & c. 48. 29. hæc terra הָאָרֶץ בְּהִפּוֹלָתָהּ quam sorte distribuetis, possidendam tribubus Israelis. Quòd autem in hac phrasi plerumque Beth usurpatur, ut etiam נָפֶל, signum est 1 habere notionem partis. Terra dicitur conjici, cujus fors conjicitur בְּהִפּוֹלָתָהּ h. e. in communi patrimonio, hæreditate, possessione, ad quam omnes ex æquo jus habent. Vel בְּהִפּוֹלָתָהּ, h. e. de communi patrimonio, & c. Cocc. Item interdum quidam hoc verbum in kal accipiunt in habitudinis significatione; ut Gen. 25. 18. coram omnibus fratribus suis נָפֶל cecidit; q. d. cecidit (fors ejus, vel pars ejus; ut R. D. & A. E. exp. vel habitavit; prout R. D. etiam exp. & sic Targum per שָׁרָה, & R. Sal. per שָׁרָה habitavit; Pag. ex adverso omnium fratrum suorum accidit, habitatio scil. ei. Hic ab interpretatione RR. (quam prius amplectebamur) discedimus; quia hanc ellipsin esse simpliciore judicamus; Jun. Sed rectius est, inquit R. D. ut exponatur, cecidit, i. e. mortuus est, adhuc viventibus fratribus illius; Pag. ut 2 Sam. 2. 23. נָפֶל cecidit ibi Azahel, & mortuus est. Et Ex. 19. 21. וַיִּפֹּל & cadat ex eo multi; pro cadant, i. e. moriantur ex eo multi; Pag. Item in habitandi signif. quidam accipiunt locum, Jud. 7. 12. & Midian & Hamalek & omnes filii Orientis וַיִּפֹּל ibi habitabant, seu manebant in valle, ut R. D. R. Sal. & A. E. exp. In alio autem sensu legitur intransitive, Job. 12. 3. non נָפֶל inferior sum vobis; Pag. Ad verbum, cado à vobis, i. e. cedo vobis; Merc. Item, juxta quosdam, legitur No. participiale נָפֶל cadens, pro alto; eo sensu quo נָפִילִים dicuntur ab altitudine;

titudine; ut Job.14.18. mons נֶפֶל altus, elevatus, corruet, juxta R.D. Pag. Sed Kimchi inquit, & accumulatus, aut sublatus in cumulum, tumens, נֶפֶל aggestus; nam נֶפֶל est cumulus, acervus, tumulus congestus, agger; Hieron. mons cadens defluit. R. Moſeh in Comment. Mons qui est magnus & fortis cadens cadet, Pag. vel defluet, marceſcet; Merc. Enimvero mons ruens decideret; Jun.

Rad.102. נֶפֶץ est, diſpergere: & quandoque conſtractione ſeu contritione, inquit R. D. Pag. Convenit cum נֶפֶץ, non cum נֶפֶץ. Colliſionem in Piel & conſolationem inſuper denotat, quā, quid in fragmenta diſpergitur, & interdum etiam in kal; Merc. נֶפֶץ ſparſus, diſperſus fuit; Bu. Lex. Av. diſſipatus eſt; item, colliſit diſſipando: nam in kal neutrum eſt: ſed cum Accuſ. fit actiſum; Av. Occ. autem in præt. kal, 3. ſ. m. & f. & in 3. pl. ſic, נֶפֶץ quod diſpergeretur, 1 Sam. 13. 11. נֶפֶץ reſperſa eſt, Gen. 9. 19. נֶפֶץ diſperguntur, Iſa. 33. 3. & in part. pahl kal, ſ. m. eſt, נֶפֶץ diſperſum eſt, Jer. 22. 28. ut & a Pahl kal, ſ. f. נֶפֶץ diſperſa, occ. in forma pl. ſ. cum 1 cop. præt. & cum kibbutz pro ſchurek penult. ſic, נֶפֶץ & diſperſos, Iſa. 11. 12. Item in Inſin. kal occ. cum 1 cop. præt. (actiſe, comminuendo in partes ſcil. quæ hinc inde diſperguntur; Bu. Lex.) ſic, נֶפֶץ & collidendo, Jud. 7. 19. In piel, נֶפֶץ diſperſit, diſſipavit, Bu. Lex. collidendo ſcil. Av. prout occ. in 3. ſ. m. & in 1. ſ. præt. Piel, cum 1 conv. præt. utrique; cui etiam ult. in 1. ſ. ſing. נֶפֶץ eſt Affut ſeq. נֶפֶץ & allidet, Pſal. 137. 9. נֶפֶץ & collidam, diſpergam, Jer. 51. 20, 21, 22, 23. נֶפֶץ & diſpergam ea, 1 Reg. 5. 9. Jer. 13. 14. In Inſin. piel, occ. ſimpl. loco ſeq. נֶפֶץ diſſipare, Dan. 12. 7. In fut. piel, a 3. ſ. נֶפֶץ, נֶפֶץ, diſperget, & c. occ. in 2. ſ. m. cum נֶפֶץ. Aff. ut & in 3. pl. m. ſimpl. ſic, נֶפֶץ diſperges eos, Pſal. 2. 6. נֶפֶץ diſſipent, Jer. 48. 12. In Pual, נֶפֶץ diſperſus, ſeu diſſipatus fuit; q. colliſione, ſcil. unde in part. Pual, ſ. m. נֶפֶץ diſſipatus, & in ſ. f. נֶפֶץ diſſipata; prout occ. in forma pl. ſ. cum cametz pro Scheva penult. ob pauſam; ſic, נֶפֶץ diſſipati, Iſa. 27. 9. Atque inde nomina, i. No. נֶפֶץ m. contritio, vel diſperſio, diſſipatio, colliſio, Pag. Bu. Av. Iſa. 30. 30. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. נֶפֶץ m. instrumentum quo aliquid conteritur cum diſperſione; ut malleus; Pag. Merc. Bu. Lex. maximè verò bellicus verutus, quo equites utebantur ad pertundenda arma inimicorum; Bu. Lex. malleus quo aliquid diſſipatur & colliditur; Av. Jer. 51. 20. Item, 3. hinc etiam No. נֶפֶץ m. diſſipatio; Bu. Lex. Cocc. נֶפֶץ כָּל instrumentum diſſipationis; Cocc. malleus diſſipationis, quo aliquid conſaſatur; Av. prout occ. cum נֶפֶץ Aff. ſic, נֶפֶץ diſſipationis ſuæ, Ezech. 9. 2.

Rad. 103. נֶפֶשׁ, cum ſex punctis, eſt anima; animus; & à nobiliore parte dicitur & homo è corpore & anima compoſitus. Interdum & pro corpore (etiam mortuo; Merc.) & pro voluntate capitur; Pag. נֶפֶשׁ com. gen. ſed ſæm. ſæpius, anima, animus, mens; vita, corpus animatum: halitus; item, anima concupiſcens, concupiſcentia, appetitus, Prov. 23. 2. Denique per Catachreſin, cadaver, corpus exanime; ut Hag. 2. 14. Lev. 19. 28. 2. 1. Num. 5. 2. & 9. 6. Bu. Lex. נֶפֶשׁ anima; anhelitus, ſpiritus vitalis; pars nobilior qua homo vivit, alitur, ſentit & ratiocinatur: quæ omnia brutis ſunt communia nobiſcum, præter rationem: item pro vita a-

nimali ſeu vegetativa, quæ conſtat anhelitu & ſpiratione; ideoque ſæpe accipitur pro corpore in quo eſt anima ſeu halitus: deinde per Catachreſin, pro corpore exanimi, in quo ſcil. fuit halitus, licet jam emiſſus; Av. Quidam hoc nomen נֶפֶשׁ cum נֶפֶשׁ, literis tranſpoſitis, quod eſt ſpirare, & נֶפֶשׁ flare, conferunt. Nam & animæ nomen Latinis & Græcis pro Anhelitu ſumitur, & animi nomen ex Græco ἀνέμω ſumptum videtur, quod ventum ſignificat, teſte Laſtancio, de opificio Dei. Sæpe anhelitum tantum ſonat, ut Iſa. 3. ubi appellatur domus animæ, i. e. fragrantia. Job. 41. animæ, i. e. anhelitus ejus, carbonem ſuccendit: & initio Genetiſ, omnes animæ facultates ſignificat. Pro præcipua hominis parte, quæ & ſpiritus vitalis eſt, ſæpe ſumitur. Item pro facultate appetente, ſeu concupiſcente: atque ita pro voluntate, animo, affectu, deſiderio, appetitu, concupiſcentia, & anhelatione ſeu aſpiratione ad aliquid ponitur; ut te loci docebit circumſtantia. Dicitur & hoc nomine promiſcuè ſanguis & vita, Gen. 9. & Lev. 17. & paſſim aliàs, etiam in Novo Teſt. ad imitationem Hebræorum. Item pro altera parte hominis ex utroque compoſiti, corpore ſcil. in quo eſt ſpiritus. Sic ſumitur, affligere animam, & aliàs: etſi ad animæ facultatem etiam reſertur. Aperte ubi mori anima dicitur, ut in Job. 36. 14. vernaculè poſteſt reddi per id quod dicimus, perſonne. Interdum ergo per Catachreſin pro corpore exanimi, ſæpe in Levitico. Denique pro toto compoſito, animante, vel homine à nobiliore parte. Sic Paulus omnis anima poſteſtibus ſuperioribus ſit ſubdita. Et interdum collectivè, Gen. 14. & aliàs. Hæc pro locorum ratione facilè diſcernes; Merc. Nomen נֶפֶשׁ anima, נֶפֶשׁ, ſignificat propriè id quo animal vivit, & velut primario instrumento agit, quod cuique in ſuo genere agere convenit. In omni animali eſt anima quædam materialis; quæ vivit, ut animal; ea anima eſt in ſanguine; ut Lev. 17. 11. נֶפֶשׁ הַבֶּשֶׂר בְּדָם הָיָה anima carnis, h. e. animalis, in ſanguine eſt. Imò ſanguis dicitur anima; ibid v. 14. כִּי נֶפֶשׁ כָּל-בֶּשֶׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁ הָיָה. Nam anima omnis carnis eſt ſanguis ejus cum anima ſua. Et, ſtatim, Anima omnis carnis ſanguis ejus eſt. Sic Gen. 9. 4. בְּנֶפֶשׁוֹ דָּמוֹ cum anima ſua, ſanguine ſuo; & Deut. 12. 23. Nè edas ſanguinem. Nam ſanguis eſt anima: & non comedes נֶפֶשׁ הַבֶּשֶׂר cum anima cum carne. Nè comedas eum: in terram effundes eum, velut aquam. Atque hæc ratio eſt quare Deus dederit ſanguinem Iſraelitis in altari, ad expiandum pro animabus ipſorum. Lev. 17. 11. Vult enim Deus ipſos docere, ſe elegiſſe vitam. & ſanguinem ejus, ἐν φ. ἐν δαίμονι, ad remittendum peccatum. Hoc docuit vetans veſci ſanguinem: tanquam ſi viz. iſtibus Dei eſſet. Noacho etiam hoc præceptum datum eſt: cui licebat omnibus carnibus veſci, ſine ſanguine. Gen. 9. 2, 3, 4. ſanguis animalium, quibus veſcebantur, ſubſtituitur pro vita ipſorum: ut notetur, pro animabus ipſorum datum iri ſanguinem, qui revera cibus Dei eſſe poſſet, h. e. quo ſuſo, poſſet Deus, ut ſanctificatus & juſtificatus tanquam per vitam & ſanguinem ipſorum, remittere peccata, & vitam donare. Et hæc fidem exercebant Veteres offerendo holocauſta & ſacrificia pacifica: Iſraelitæ deinde juſſu Dei ſacrificia offerentes pro peccato. In quibus, ſacrificii ſanguis q. cibus Dei in altari, ut menſa Dei, fiebat. Porro & Animal dicitur נֶפֶשׁ anima

anima vivens; Gen. 1.20, 21. Ita & homo, Gen. 2.7. וְיִהְיֶה אִדָּם לְנֶפֶשׁ חַיָּה & fuit homo anima vivens. 1 Cor. 15.45. ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνδρῶν Ἀδὰμ ἐς ψυχὴν ζῶσαν. Fecit Deus hominem respirare, & sic fuit homo animal sui generis: nempe habens imaginem Dei. Indè Apostolus conficit, primum hominem accepisse corpus ψυχιδόν, h.e. animæ & sanguinis beneficio vivens, cibis indigens, non πνευματικόν, à Spiritu Dei, sine cibis, vivificatum ad ἀφθαρσίαν, quale habet jam secundus Adam, Dominus ex Cælo, qui, cum natus est, fuit πνεῦμα ζωοποιόν, spiritus vivificans; qui & nos similiter vivificabit per Spiritum suum, & nobis dabit corpus spirituale; Cocc. Occurrit autem hoc nomen frequens in textu, & ordine Conc. ut sequitur: וְנֶפֶשׁ & in pausa נֶפֶשׁ anima, spiritus, animam, spiritum, &c. Gen. 1.20, 21, 24, 30. 2. 19. 9. 5, 10, 12, 15, 16. &c. Exod. 1.5. &c. 1 Sam. 1.10. 22. 2. &c. Pl. 19.8. 34. 33. 69. 2. 74. 19. 86. 4. 94. 21. 106. 9. Prov. 1.19. 6. 23. 10. 3. 23. 2. 2. 25. 27. 7. 9. 28. 17. 25. 31. 6. Ecc. 6.9. Isa. 19.10. 26. 8. 32. 6. 49. 7. 56. 11. Jer. 2.13. &c. Lam. 1.11. &c. Jon. 2.6 Hag. 2.13. &c. in 10. circ. l. Item cum ׀ cop. praf. occ. locis seq. נֶפֶשׁ & anima, Lev. 2.1. 5. 1. 7. 21. Num. 3.1. 35. 40. Jud. 18. 25. 1 Sam. 18. 1. 2 Sam. 19. 6. 7. 2 Reg. 1. 13. 1 Chron. 5. 21. Job. 24. 12. 31. 39. Pl. 107. 9. Prov. 13. 2. 4. 19. 15. 25. 13. 27. 7. Isa. 58. 10. sed cum ׀ dem. praf. sapius; idque vel cum sagol, vel in pausa cum cametz penult. locis seq. נֶפֶשׁ הַנֶּפֶשׁ anima, Gen. 12. 5. 14. 21. 17. 14. 46. 26. 27. Exod. 12. 15. 19. 31. 14. Lev. 7. 20. 21. 25. 27. 19. 8. 22. 23. 29. 30. Num. 5. 7. 6. 11. 9. 13. 15. 30. 19. 13. 20. 15. 28. 31. Dèut. 12. 23. Jos. 10. 28. 30. 32. 35. 37. 11. 11. Ecc. 6. 7. Isa. 3. 20. Jer. 4. 10. 38. 17. 43. 6. Ezech. 18. 4. 20. Item cum ׀ וְיִהְיֶה, ׀, ׀, ׀, ׀, ׀, ׀, ׀, ׀ & ׀ praf. idque vel ante sagol, vel in pausa ante cametz; prout sequuntur, sic, וְהָיָה נֶפֶשׁ & anima, Lev. 7. 18, 20. 20. 7. Num. 15. 30. 19. 22. נֶפֶשׁ animam, corpus, Num. 19. 13. 35. 30. Dèut. 19. 21. 1 Sam. 18. 1. 2 Sam. 14. 7. Job. 21. 25. Pl. 17. 9. 27. 12. 41. 3. Ezech. 16. 27. 25. 7. 15. 27. 13. Jon. 1. 14. נֶפֶשׁ idem, Lev. 17. 10. 11. 20. 7. נֶפֶשׁ & anima, 1 Chron. 28. 9. נֶפֶשׁ sicut anima, 1 Reg. 19. 2. Ezech. 18. 4. נֶפֶשׁ & anima, Ezech. 18. 4. נֶפֶשׁ in animam, Gen. 2. 7. Lev. 21. 1. Num. 9. 6. 7. ut & 35. 31. Lam. 3. 25. נֶפֶשׁ animæ, Pro. 13. 19. נֶפֶשׁ animæ, 17. 24. נֶפֶשׁ pro anima, Lev. 19. 28. Num. 9. 10. נֶפֶשׁ propter animam; Num. 5. 2. נֶפֶשׁ ab anima, Isa. 10. 18. sed occ. etiam frequenter cum affixis: ut cum ׀. Aff. נֶפֶשׁ anima mea, animæ meæ, animam meam, &c. Gen. 12. 13. 19. 19. 20. 27. 4. 25. 32. 30. 49. 6. &c. Jud. 5. 21. 1 Sam. 22. 23. 28. 21. 2 Sam. 1. 9. &c. Job. 6. 7. 11. 7. 11. 15. &c. Pl. 6. 5. 7. 3. 6. 16. 10. 13. 22. 21. 23. 3. 24. 4. 25. 1. 20. 26. 9. 30. 4. &c. Cant. 1. 7. 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 12. &c. Lam. 1. 16. 3. 17. 21. 24. 5. 8. &c. ad Zach. 11. 8. in 180. circ. l. cui etiam formæ cum ׀. Aff. ׀, ׀, ׀, ׀ & ׀ sunt praf. נֶפֶשׁ & anima mea, Job. 13. 14. Pl. 6. 4. 35. 9. 71. 23. 139. 14. נֶפֶשׁ in animam meam, anima mea, 1 Sam. 28. 9. 2 Sam. 18. 13. Pl. 13. 3. 138. 3. נֶפֶשׁ & in anima mea; 1 Sam. 2. 15. נֶפֶשׁ animæ meæ, Pl. 3. 3. 11. 1. 35. 3. 7. 12. 59. 4. 66. 16. 142. 5. Jer. 18. 20. Lam. 3. 51. Item cum ׀. Aff. occ. simpl. & cum ׀ & ׀ praf. נֶפֶשׁ anima nostra, Num. 11. 6. Jos. 2. 14. Pl. 33. 20. 35. 25. 44. 26. 66. 9. 123. 4. 124. 4. 5. 7. Isa. 58. 3. נֶפֶשׁ & anima nostra, Num.

21. 6. נֶפֶשׁ pro anima nostra. Lam. 5. 9. sed cum ׀, vel in pausa ׀, sapius; sic, נֶפֶשׁ vel נֶפֶשׁ anima tua, &c. Gen. 19. 17. 27. 19. 31. Exod. 4. 19. Deut. 4. 9. 29. 6. 5. 10. 12. &c. Pl. 121. 7. Isa. 43. 4. 58. 10. 11. &c. ad Hab. 2. 10. in 80. circ. l. Item cum ׀. Aff. cui & ׀ est praf. sic, נֶפֶשׁ anima tua, 1 Reg. 1. 12. Ezech. 16. 5. 23. 22. 28. נֶפֶשׁ in anima tua, Esth. 4. 13. sed occ. cum praced. ׀, vel ׀. Aff. post ׀ & ׀ praf. & cum ׀ praf. & ׀. Aff. ut seq. נֶפֶשׁ juxta animam tuam, Deut. 13. 6. 23. 25. נֶפֶשׁ vel נֶפֶשׁ animæ tuæ, Pro. 2. 10. 3. 22. 22. 25. 24. 14. 29. 16. נֶפֶשׁ idem, Isa. 51. 23. Item cum ׀. Aff. locis seq. נֶפֶשׁ anima vestra, Gen. 23. 8. Lev. 26. 15. Deu. 11. 23. 13. 3. 11. 18. Jos. 2. 2. 25. 23. 14. 2 Reg. 9. 15. Job. 16. 4. Isa. 55. 23. Jer. 48. 6. Ezech. 24. 21. cui etiam ׀. Aff. ׀ & ׀ sunt praf. sic, נֶפֶשׁ & anima vestra, 1 Chron. 22. 19. נֶפֶשׁ animæ vestræ, Jer. 6. 16. sed sapius cum ׀ Aff. נֶפֶשׁ anima ejus, animæ suæ, &c. Gen. 34. 3. 8. 42. 21. Exod. 21. 30. 35. 12. Num. 30. 3. &c. Job. 24. 6. 18. 4. Pl. 10. 3. 11. 5. 25. 13. 109. 31. &c. Isa. 15. 9. 29. 8. 53. 10. 11. 12. 58. 5. Jer. 21. 9. 38. 2. &c. ad Mic. 7. 3. & Hab. 2. 4. 5. in 90. circ. l. cui etiam formæ cum ׀ Aff. ׀, ׀, ׀ & ׀ sunt praf. נֶפֶשׁ & anima ejus, Gen. 44. 30. Job. 14. 22. 12. 53. 33. 20. Pl. 22. 30. Prov. 23. 14. Ecc. 6. 3. Isa. 29. 8. נֶפֶשׁ in, cum anima ejus, in, contra animam suam, Gen. 9. 4. 44. 30. Lev. 17. 14. 1 Reg. 2. 23. Pl. 105. 22. Prov. 7. 23. 23. 7. Jer. 51. 14. Am. 6. 8. נֶפֶשׁ sicut animam suam, 1 Sam. 18. 13. נֶפֶשׁ animæ suæ, Ecc. 6. 2. Ezech. 32. 10. Item cum ׀. Aff. occ. simpl. & cum ׀ praf. נֶפֶשׁ anima ejus, animam suam, &c. Gen. 35. 18. Num. 30. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 11. 13. 2 Reg. 4. 27. Isa. 5. 14. Jer. 3. 11. 15. 9. Ezech. 23. 17. נֶפֶשׁ animæ suæ, Deut. 21. 14. sed cum ׀ Aff. sapius locis seq. נֶפֶשׁ anima eorum, suæ, Lev. 26. 43. 1 Reg. 2. 4. 8. 48. 2 Reg. 7. 7. 2 Chr. 6. 38. 15. 12. Esth. 8. 11. 9. 16. 31. Job. 36. 14. Pl. 33. 19. 49. 9. 72. 14. 78. 50. 107. 5. 18. 26. Isa. 47. 14. 66. 3. Jer. 19. 7. 9. 21. 7. 34. 20. 21. 22. 27. 31. 12. 44. 14. 46. 26. 49. 37. Lam. 1. 19. 2. 12. Ezech. 7. 19. 14. 13. 19. 24. 25. Zach. 11. 8. cui etiam ׀. Aff. ׀, ׀ & ׀ sunt praf. נֶפֶשׁ & anima ipforum, Isa. 46. 2. נֶפֶשׁ in animam ipforum, Pl. 106. 15. נֶפֶשׁ animæ ipforum, Pl. 78. 18. Isa. 3. 9. Jer. 34. 16. Hof. 9. 4. In forma pl. m. occ. loco seq. נֶפֶשׁ animæ, Ezech. 13. 20. Item in forma pl. f. absol. occ. simpl. & cum ׀ cop. & ׀ dem. praf. ut seq. נֶפֶשׁ animæ, Ex. 12. 4. Lev. 27. 2. Prov. 11. 30. Ezech. 13. 18. 19. 20. 17. 17. 22. 27. נֶפֶשׁ & animas, Ezech. 13. 18. נֶפֶשׁ animæ, Lev. 18. 29. Num. 19. 18. Ezech. 13. 18. 20. 18. 4. sicut etiam in forma pl. f. constr. occ. simpl. & cum ׀ cop. praf. נֶפֶשׁ animæ, Ezech. 36. 7. Lev. 21. 11. 2 Reg. 12. 5. Pl. 97. 10. Jer. 2. 34. נֶפֶשׁ & animas, Pl. 72. 13. In qua forma pl. f. constr. occ. etiam cum ׀. Aff. sic, נֶפֶשׁ animæ nostræ, Num. 3. 50. Jos. 2. 13. Jer. 26. 19. cui etiam ׀. Aff. ׀ quoque est praf. נֶפֶשׁ animabus nostris, Jos. 9. 24. Item cum ׀. Aff. occ. simpl. & cum ׀ & ׀ praf. ut seq. נֶפֶשׁ animæ vestræ, Exod. 17. 17. 30. 15. 17. Lev. 11. 43. 44. 16. 29. 31. 23. 27. 32. 17. 11. 20. 25. Num. 29. 7. Jer. 37. 9. 44. 7. נֶפֶשׁ in animabus vestris, Jer. 17. 21. 42. 20. נֶפֶשׁ animabus vestris, Gen. 9. 5. Deu. 4. 15. Ezech. 23. 11. denique cum ׀. Aff. occ. cum ׀ & ׀ praf. sic, נֶפֶשׁ in animas suas, Num. 17. 3. 2 Sam. 23. 17. 1 Chron. 11. 19. נֶפֶשׁ in animas ipforum, Prov. 1. 18. Atque indè ex hoc nomine Radicali deducitur à plerisque

Plerisque verbum in Conj. Niphal, נפש, pro respirare, seu recreare sc; Bu. Lex. Significat, quiescere animo, ut R.D. inquit; Pag. quasi animari: i.e. animum resumere, respirare, refrigerari, refocillari, recreari; Merc. נפש in Niph. animatus est respirando, recreatus seu refrigeratus est animo; ut cum respirando, retrahitur spiritus placide & recuperatur, seu vegetatur anima. Cogn. cum נפש afflavit; Av. Verbum in Niph. significat, animam recipere, recreari; Cocc. prout occ. in fut. niph. 3. fm. cum 1 cop. & 1 conv. praf. praf. ante Tze-re in ult. sed cum 1 conv. etiam ante pathach in ult. ut seq. נפש & respiret, Exod. 23. 12. ונפש & respiravit, 2 Sam. 17. 14. ונפש & respiravit, Exod. 31. 17. נפש anima, ut dictum, sapere pro vita sumitur; ut Gen. 37. 21. נפש לא יכרו נפש ne percutiamus eum animam, h.e. quoad animam, i.e. vitam; five, ne percutiamus animam ejus. Et sic Jer. 40. 14. נפש להכותה נפש ut te percutiat animam, i.e. ut te trucidet: & Num. 31. 19. כל הורג נפש quicumque occiderit animam: aut ibi anima pro homine. Item Psal. 16. 10. Nam non נפש לשאול relinques animam meam inferno: sed scilicet eam mihi restitues in terra viventium. Homine namque moriente, quum exiit anima ejus, h.e. cessavit respiratio, anima in שאול est, in טפא אפאפא. & cum corpore sepelitur id, in quo vita erat, nempe sanguis mortuus. Sic Gen. 19. 17. הנפש על eripe te propter vitam tuam: Var. fugā consule vitā & salutē tuā. Et 2 Reg. 7. 7. ונפשו אל נפשו & fugerunt propter animam suam, i.e. hoc tantum curantes, ut vitam auferrent salvam. Et Esth. 8. 11. נפשו על ad standum pro anima seu vita sua, &c. Ezech. 18. 4. הנפש החוטאת היא חמות anima peccans, & sc. non resipiscens à peccato, illa morietur. Ubi innuitur mors præter communem mortem: nam quomodo potuerunt resipiscences sperare vitam in morte sua, si non habuerunt expectationem vitæ melioris ex fædere? Item נפש notat etiam corpus animalis: sed denominatio fit à vita, ad quam factum est: ut Lev. 21. 1. ונפש לא יטמא רעמו propter animam non polluetur se, h.e. propter quemquam, mortuum, scilicet Lev. 22. 4. נפש טמא pollutus animā, h.e. propter animam five cadaver. Sic Hag. 2. 13. Num. 5. 2. נפש לא יטמא pollutus propter animam. Num. 6. 6. נפש לא יטמא ad animam mortui non accedet. vers. 11. הנפש על הטהא peccavit in anima, h.e. cadavere; sine dubio, quia sanguis in cadavere est, quoniam facillime putet, hoc nomen habet: Itā ut potissimum, propter quod cadaver dicitur impurum, sit sanguis; ut vitæ instrumentum maximum; itā & mortem primò experiens. Psal. 49. 16. אלהים יפירה נפשי certè Deus redimet animam meam ex manu inferi. Non potest non salvum esse, quod amat & querit Deum, & ei vivit. Scriptura non curiosè de animā, qua ratiocinamur, naturā differit: nisi quod in homine corpus & spiritum (quem opponit carni) distinguit, & eam partem meliorem vocat כבוד gloriam ejus. Cæteroquin contenta est actiones ejus, in quibus vita consistit, quas nemo ignorat, etiam corporeæ rei vocabulo indicare. Quæ vita hominis si salva sit, h.e. si amor Dei & delictatio in eo non intereat, animam salvam esse, necesse est; ulterius autem scire quid sit anima, non admodum necesse est. Hæc de hoc nomine ex Cocc. Notandus etiam locus, Isa. 3. 20. ובתי הנפש, i.e. & pectoralia. Nam R. D. in Comment. dicit esse ornamenta quæ suspendunt

mulieres inter ubera, super cor suum. Targum, קריתא. Ab. Ezra, ornamentum pectoris, quod est domus animæ quia in eo est cor: Pag. vascula odoribus referta, qui scilicet recreant. Sic נפש אומני stagna amana; Cocc. buculasque; Hebr. domus animæ; i.e. superba illa aulicarum instrumenta, quibus os suum contegunt velut pastomidibus: est enim os meatus animæ five anhelitus, cuius obex propterea Hebræis domus animæ appellatur; Jun. Item, sate ut dictum, נפש significat voluntatem aut desiderium; ut Deut. 23. 24. כנפשי secundum animam tuam, i.e. voluntatem tuam, aut desiderium tuum; Pag. Sic Joan. 10. quousque animam nostram suspendis, &c. sic & Latini dicunt suspenso esse animo. Ac sate ubi Hebræis sermo habet animam, licebit Latine reddere, animum; sic Isa. 56. sub finem, נפש duri animæ: i.e. magnæ voracitatis & ingluviæ, quorum appetitus satiare non possit, ut sequitur; vernaculè, Durs à contenter; Merc. נפת & נפת in pausa, regio, clima, &c. quare in Rad. נוף; Pag. Bu. sed Av. facit Radicem per se.]

Rad. 104. נא m. est, accipiter; Pag. Bu. avis calidam regionem amans, meridiem versus alias expandens; ut Ab. Ezra scribit; Kimchi notat posse deduci à נא, quod potens sit ad volandum. Ab aliis ponitur in נוי; Merc.

70. נא. Inter aves, impuras recensetur; Cocc. prout occ. simpl. & cum 1 dem. praf. נא accipiter, Job. 39. 27. הנא & accipitem, Lev. 11. 17. Deut. 14. 15.

Rad. 105. נא volavit, evolavit remigando alis idem quod נא. Et cogn. cum נא egressus est; nam Metaph. dicuntur & homines volare, quando festinant ambulando & procedendo: Occurrit autem, in Infin. kal; Jer. 48. 9. sic, date alam ipsi Moab, ut נא avolando egrediatur, &c. Av. qui solus hanc hinc Radicem per se facit obhanc vocem; quam plerique referunt ad נא; ibi vide.

Rad. 106. נא, in Bu. Conc. duo signif. i. est in No. indè derivato, נא m. quod est נא, inquit R.D. i.e. tumulus, cumulus; Pag. Bu. Conc. Item, statua, Gen. 19. 26. statio, & stationarii milites, 1 Sam. 13. 3. Item Sirarchus, præfectus annonæ regiæ, 1 Reg. 4. 19. Bu. Lex. Capitaneus, præfectus. Sed pro statione aut statua convenit cum Rad. נא; Bu. Cocc. præsidium, &c. Item per Metaph. pro præfecto & antistiti, &c. ut Bu. Av. Radix in verbo inusitata est, sed ejus loco utitur est נא in Niphal, Hithpaël, & Hiphil: etsi in Niphal & Hiphil hinc quoque esse possint, quia dagešch utramque litteram (jod & Nun) indicare potest, & itā in utraque Radice à plerisque citantur: sic & in aliis ubi dagešch est in Tzadi: malim tamen נא esse eorum Radice m. Vicinæ ergo sunt Radices. נא autem Chaldaicè est, plantare; Merc. Primum igitur significatum hujus Rad. est in nomine seq. quod occ. simpl. & cum 1 cop. praf. viz. נא tumulus, statua, statio, Gen. 19. 27. 1 Sam. 13. 3, 4. ונא & præfectus, 1 Reg. 4. 19. 1 Chron. 11. 17. & in forma pl. m. abol. occ. locis seq. נא stationarii, præfecti stationum, 2 Sam. 8. 6, 14. 1 Reg. 4. 7. 1 Chron. 18. 13. 2 Chr. 17. 2. ut & in forma pl. m. constr. loco seq. נא stationarii, 1 Sam. 10. 5. Huc & plerique referunt No. נא præfectus, dux, vel Rex; aut saltem vice-Rex; Pag. i.e. Antistes qui alicujus vicem præstat; Av. Prorex; reges enim constituere solebant præfectos, qui vices Regis gererent; Cocc. (plerique tamen hoc nomen; ut &

מַעֲבָה & מַעֲבָה, statio, &c. referunt ad Rad. נָעַב, ubi ea vide, Pag. Bu. Cocc.) prout occ. in f.m. simpl. & in forma pl. m. cum נָעַב dem. praf. נָעַב sub- stitutus, 1 Reg. 22. 48. נָעַב נָעַב prafitutus, 1 Reg. 5. 17. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est etiam in nomine נָעַב capulus cultri, Bu. Conc. (de quo etiam vide in Rad. נָעַב; Pag. Bu. Coc.) prout occ. cum נָעַב dem. praf. Jud. 3. 22. נָעַב f. & in forma emph. נָעַב Chald. firmitas, durities, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 107. נָעַה, inquit R. D. est, velociter ire; & quasi volare, ac si haberet נָעַה, i.e. plumam; Pag. vel potius pennas; Merc. נָעַה volavit, avolavit, festinanter se abripuit; Bu. Av. involavit; intervolut, obvolvando certavit, quemadmodum duo Galli involando inter se dimicant, percutientes se mutuis alis; arque ita significat inter se conferere manus. Idem est quod נָעַה, & est cogn. cum נָעַה exivit, nam evolare est egredi. Hinc Lat. Nisus; & Græcè νέσσομαι celeriter eo, versor; Av. Item hoc verbum נָעַה significat etiam vastari, destrui, exusu Chaldaico; Bu. Lex. Quidam, ut simul omnia hujus verbi significata complectantur, (nam in Niphal & Hiphil est etiam rixari, contendere; item desolari vel desolare) in universum exponunt, exardescere, exuri: involare, irruere; obui. Sed volandi significatio primaria est; nam qui contendit, velut in alterum involat; & depopulatio cum impetu & celeritate fit. Convenit cum נָעַה erumpere, efflorescere; sed vide ut distinguas; Merc. In Bu. Conc. Rad. hac נָעַה tria signif. i. volare, avolare, prout occ. in 3. pl. praf. kal, Lam. 4. 15. sic, Quia נָעַה velociter iverunt, vel volaverunt; Pag. avolant, Bu. evolaverunt; Av. Hieron. jurgati quippe sunt. Ab. Ezra, fuit iis pluma vel penna, sicut avi. R. Menachem, inquinati sunt; Pag. sicut scil. inquinatus & pollutus est ventriculus avium; viz. à נָעַה ventriculo, five cibo, qui ventriculo seu vesiculâ avium adhuc continetur; Cev. ut infra videbitur à quibusdam exponi; Pag. נָעַה נָעַה Quia avolant etiam palantur: videtur Metaphora ab acere aut glumâ sumpta. Qui sancti habebantur, & occursum impurorum vitabant, jam quasi vento ablati temere jactantur; Coc. Item occ. etiam juxta plerosque in Infin. kal cum Aleph loco He 3. Rad. Bu. Lex. sic, Jer. 48. 9. נָעַה avolando; Bu. Conc. Date alam Moab, quia נָעַה avolando exibat; Bu. Lex. vel, volando volabit, juxta R. D. & A. E. nam in utroque Aleph est loco He; & posterius juxta normam esset נָעַה (si scil. esset fut. kal, 3. s. f. ex hac Rad. cum Aleph pro He) infut. הָנַח: nam Hannach (five longa vocalis Tzere) esset loco brevis vocalis chirek & dagefeh, secundum morem; Pag. Kimchi in Comment. נָעַה etiam hinc ab hac Rad. deducit, pro נָעַה, five נָעַה avolavit; Bu. Lex. Hieron. date florem Moab, quia florens egredietur; Pag. נָעַה נָעַה כי נָעַה date florem Moabo, nam volando exibat. Est Paronomasia inter נָעַה, נָעַה, & נָעַה: notat autem neminem debere moveri, quod Moab invaleseat opibus & copiis. Omnia illa esse florum & papporum instar, quæ citò sint avoluta. Quidam נָעַה alas exponunt, non ita propriè & venustè, ut reor; Coc. Date, inquit, pennatam alam (Hebr. pennam) Moabo, ut eâ utendo (Hebr. pen-nâ utendò) exeat. Notatur prafidentia Moabiturum, in ipsis & in idolis suis, &c. Jun. Hac autem Av. refert ad נָעַה, ut suprâ ex eo. Atque indè ex hac Rad. נָעַה

in volandi signif. est No. נָעַה f. pluma, pennæ, quasi volatut dicat; Bu. Lex. pennæ, quibus scil. aves utuntur in volando: pluma. Est nomen collectivum; Av. Copia plumarum; Cocc. prout occ. simpl. & cum נָעַה cop. & נָעַה dem. praf. sic, נָעַה pluma, Ezech. 17. 7. נָעַה & pluma, Job. 39. 13. נָעַה pluma, Ezech. 17. 3. & in forma f. f. constr. נָעַה; prout occ. cum נָעַה praf. & Aff. sic, Lev. 1. 17. & removebit vesiculum ejus נָעַה cum pluma ejus; Pag. Bu. Conc. cum plumis ejus; Bu. Lex. Av. Chaldaus autem נָעַה cum cibo ejus; & R. Sal. נָעַה cum visceribus ejus, five sordibus in ingluvie ac visceribus contentis; Bu. Lex. Hieron. & removebit vesiculum ejus cum plumis ejus; Pag. Et auferet נָעַה ingluviem cum plumis ejus; Cocc. Deindè amovens ingluviem ejus cum sordibus ejus; Jun. Notandum etiam, quod in loco suprâ cit. Job. 39. נָעַה & pluma, quosdam sumere נָעַה pro struthio-camelo; sic dicto, quasi pennato; Bu. Lex. Sed nomen proprium Struthio-cameli, vel volucris cujusvis esse non reor, sed designationem potius; q. d. plumatum præ cæteris animal. Quid autem desiderem in aliorum versibus hujus loci, exponere nimis longum esset; Cocc. An pennam Ciconiæ aut Struthio-camelo; dares? scil. Jun. Item huc etiam quidam referunt nomen נָעַה, quod Accipiter dici solet: à robore in plumis & pennis seu alis ejus ad multum volandum; de quo vide in נָעַה; Pag. Quidam etiam generale hoc nomen putant avium rapacium in prædam impetu involantium, ac Nisi nomen Latinis indè dictum; Merc. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in Niphal נָעַה contendere, rixari, certare, concertare; Bu. Lex. Implicitus est involando in aliquem, i.e. rixatus est; Av. dimicare, Coc. prout occ. in part. niph. (à f.m. נָעַה contendens, certans, dimicans, &c.) pl. m. sic, נָעַה contendentes, Exod. 2. 13. & in fut. niph. à 3. f.m. נָעַה contendet, rixabitur, certabit, &c. occ. in 3. pl. m. simpl. & cum נָעַה conv. praf. נָעַה certaverint, concertaverint, Exod. 21. 22. Deut. 25. 11. & concertaverunt, & rixabuntur, Lev. 24. 10. 2 Sam. 14. 6. In hiphil, נָעַה certare, rixas movere; Bu. Lex. fecit involare, involavit alicui in capillum; Av. prout occ. in 3. pl. praf. hiph. loco seq. נָעַה rixas moverunt, Num. 26. 9. In Infin. hiph. נָעַה contendere, certare, rixari; prout occ. cum נָעַה praf. & נָעַה Aff. sic, נָעַה in certando ipsum, Psal. 60. 2. נָעַה in rixando ipsos, Num. 26. 9. Atque indè nomina, i. נָעַה contentio, lis, jurgium; Pag. Bu. involatio, rixa, certamen; quemadmodum aves inter se certant, alas concutiendo; Av. (de alia signif. vide in Rad. נָעַה; Bu. Lex.) prout occ. simpl. & cum נָעַה cop. praf. נָעַה jurgium, Prov. 13. 10. 17. 19. נָעַה & jurgium, Isa. 58. 4. Item, 2. hinc etiam No. נָעַה vel נָעַה, idem; Bu. contentio, rixa, certatio: ut si quis manus in alterum violenter injicit; Av. prout occ. cum נָעַה, ob pausam, pro נָעַה, post kibbutz pro schurek; sic, נָעַה concertationis tuæ, Isa. 41. 12. Denique, iii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est itidem in Niphal, נָעַה vastari, destrui, (De nomine autem נָעַה flos, &c. vide suprâ in נָעַה) Bu. Lex. & Conc. desolari; Cocc. In qua signif. est part. niph. נָעַה vastatus: unde in forma pl. m. (in hac signif. plerisque) est, נָעַה vasti, vastati, 2 Reg. 19. 25. Isa. 37. 27. sed occ. etiam in hac vastandi signif. juxta quosdam, in fut. kal (à 3. f. נָעַה, נָעַה vastabitur: & in 3. pl. m. נָעַה &c.) 3. pl. f. sic, נָעַה vastabuntur, Jer. 4. 7.

Rad. 108. נצח, in Piel, נצח, est, vincere, superare; juxta R.D. vel פחח roborare, fortificare; Pag. seu prævallere, instare, urgere, victoriosè operam ad finem perducere. De Niphal infra. Hinc נצחנא dicuntur ἐργονδίαται, qui opus urgent, 2 Chron. 2. pro quo habes in loco respondente, 1 Reg. 5. נצחנא præfectos operibus, vel operum. Ad rem musicam in titulis Psalmorum propriè pertinet נצחנא, quasi Præcentori, aut Cantorum Præfecto dicas; unde & נצחנא in Chro. ad contendendum voce; ut inter canendum fit: nec significat victoriale aut triumphale carmen: quasi quo ad opera marria alii invitarentur, quasi invitatorium, ut quidam volunt; nec est participii forma pro Infinitivo vel nomine, etsi id interdum fiat; ut נצחנא pro intereptione; & נצחנא, pro quo & נצח, ubi idem repetitur, dicitur 1 Sam. 16. sciens psallere. Sensum, non vocem, veteres verterunt, eis τὸ τέλει, etsi forsitan nomen crediderunt, ut נצחנא; & Chaldaus נצחנא ad laudandum. At quum natura participii retineri possit, sicut & Hier. vertit, non puto à genuina sensu detorquendam vocem; Merc. נצח, vicit, superavit: præfuit, præfectus fuit: item, sollicitavit, urisit; nam præfectorum est, alios virtute & auctoritate superare, & ad officinam urgere; Bu. Lex. Continuavit acriter, instituit jugiter, urisit indefinenter usque ad finem operis. Significat, sedulo incumbere alicui rei, illamque gnæviter continuare sine mora interposita; & tribuitur multis rebus: Atque pro illarum proprietate, variè à Latinis redditur, ut viz. per vincere, superare, roborare, fortificare, &c. quæ omnia in hac generali signif. continuandi, seu urgendi comprehenduntur. Cogn. cum נצח celeravit: nam continuare & urgere, est, impellere ut celeriter & continuo absolvatur opus: unde potest esse verbum δξύνα, ομαί, acuo; δξύς, acutus; velox, acer; δξύτης acrimonia, celebritas citò penetrans & perrumpens: hinc & Lat. pernix. Item in Niphal, נצח continuatus est; Av. ande in part. niph. נצח, & in fæm. נצחה: sed occ. in forma cum duplici pathach ante Thau; sic, נצחה pervincens, fortis, Jer. 8. 5. Item à præt. piel, נצח continuavit, urisit assidue; Av. &c. (vide ad initium Rad.) est part. f. m. נצחנא præfectus, victor; is in re musica dicitur præcentor; unde in Titulis Psalmorum cum נצח præf. frequenter legitur נצחנא Præfecto musicæ, præcentori, victori; Dem Wberfiger, ut Judæi in Germanica Psalmorum versione reddunt; Bu. Lex. 70. eis τὸ τέλει, i.e. ad finem. R.D. præfectus Cantici, & pulsationis instrumentorum musicorum vocatur נצחנא; q.d. Fortis in opere suo, & princeps & dux super illud: nam, juxta eum, erat præpositus Cantorum, ad cujus imperium dicebantur Psalmi, & tradebantur pulsatoribus, atque cantoribus. Targum, נצחנא ad laudandum, vel ad laudem. Ab. Ezr. scribit; dixit Haggæon, quòd iste Psalmus fuit Davidis, & dedit illum uni Cantori ad psallendum, aut pulsandum illum jugiter: acsi dicat, נצחנא in seculum aut in perpetuum. Plerique etiam dicunt quòd præpositus erat Cantorum, sicut 2 Chron. 2. 2. נצחנא & præpositi super eos tres mille, & sexcenti, &c. Et Lamed est cum pathach, quia erat notus; (i. e. cum נצח pro לָה demonst. strativo) Pag. Continuanti in Cantibus Psalmus Davidis: i.e. hic Psalmus exhibitus est Præfecto Cantorum, qui

continuabat & urgebat, ut is assidue suo tempore & ordine decantaretur; Av. נצח est instare operi, opus diligenter & indefinenter facere, curare ut opus diligenter fiat. Unde, נצחנא 2 Chron. 2. 1. sunt curatores, super alios; 70. ἐπιστάται. Et v. 17. ἐργονδίαται. quorum scil. est instare operantibus. Et sic 2 Chron. 34. 13. מלכא עושה לכל נצחנא & curatores omnibus facientibus opus. Hinc in Psalmis frequens נצחנא præfecto, curatori; ut Psal. 4. 1. 70. eis τὸ τέλει. Aquila τὸ νικησάτω. Theod. eis τὸ νικησάτω. Et Hab. 3. 19. In cellis meis faciet me incedere; נצחנא בננינותי ad eum qui facit cantiones meas perpetuas. 70. τὴ νικησάτω ἐν τῇ ψῆλῃ μου. Coc. Junius sic vertit titulum Psalmi 4. Magistro symphonix fidium, Psalmus Davidis. Hebr. Præfecto in pulsatilibus, i.e. ψαλμοποιός. Magistro enim, i.e. Symphoniaci, à Davide traditus erat talis Psalmus, ut ad fides in sacris caneretur; nam instrumentorum Musicorum alia sunt ψαλμοποιός, & κρησά. alia verò πνευματικά ut annotavimus in Gen. 4. 21. Sic in Hab. 3. Magistro symphonix fidium mearum; Hebr. in pulsatilibus. Sensus, quam orationem ad fides sum etiam cum cantaturus Domino, quum publicus ordo fuerit interversus, violentià Babylonij, Jun. Occurrit autem hoc part. piel, ut dictum cum נצח præf. in titulis vel 1. versu, Psalmorum sequentium; sic, נצחנא victor, præfectus operis, aut in arte aliqua, Pl. 4. 5. 6. 8. 9. 11. 14. 12. 13. 19. 18. 20. 21. 31. 41. 51. 64. 22. 36. 39. 40. 42. 52. 44. 46. 47. 49. 45. 69. 53. 54. 55. 67. 56. 57. 58. 59. 75. 60. 61. 62. 65. 66. 68. 70. 76. 77. 80. 81. 84. 85. 88. 109. 139. 140. & Hab. 3. 18. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. נצחנא præfecti, 2 Chron. 2. 17. נצחנא & præfecti, 2 Chron. 2. 24. 13. Item, in Inf. piel occ. cum נצח præf. 1 Chron. 15. 21. & Hazazjah, in citharis super Seminith, i.e. octavam, נצחנא, ut præfessent; vel ad sollicitandum; Pag. vel ad superandum, contendendumque, & prævalendum in cantu, vocis elatione: quam ad rem, ut est illo loco, citharis, ad octavam, harmonix genus, utebantur. Adduntur & illic duo alia instrumentorum genera, quibus canendo sunt usi Levitæ; Cymbala, i.e. נצחנא ad resonandum; quibus scil. clarè crepitarent: item nabilia ad תוף; genus item harmonix; quidam imam vocem exponunt: veritas ignoratur. Inter hæc tria, Cytharæ velut principatum obtinuerunt, & vocis altitudine superiores fuerunt: ideo dicit נצחנא ad vincendum. Ad hujus rei imitationem videntur postea Græci quoque tria harmoniarum musicarum seu concentuum habuisse genera, Lydium, Ionicum, & Doricum: quorum unum altero validius fuerit; Merc. Hieron. in Cytharis pro octavo canebant epinicion: ἐπινίκιον epinicion Græcis est præmium & celebritas pro victoria habita. Latinis est etiam carmen, & laudatio composita. Sueton. in Nerone, Cantaturum epinicia; Et 23. versu 4. ex istis נצחנא ad sollicitandum super opus; vel, ut præfessent operi; Pag. נצחנא ut præfessent, vel ut urgerent; Bu. Lex. ad urgendum, vel ad continuandum, &c. Av. ut instarent, vel ad instandum; 70. ἐπισκοπήν, Coc. ad præfessendum, &c. vel urgendum; Bu. Conc. prout occ. 2 Chron. 34. 12. Ezr. 3. 8 & 10. Atque indè nomina, i. נצח, m. vel נצח, quod est תוף fortitudo, & תוף

potentia: vel seculum, ut exp. R.D. Pag. quasi victoria temporis, i.e. æternitas, quæ omnia vincit; & in universum victoriam cuiusque rei seu actionis; & excellentiam seu prævalentiam significat, etiam per sagol in prima. Cum Lamed, & sine eo etiam, in adverbii naturam transit, quasi in victoriam, victoriosè, perpetuò, omnino, prorsus, in finem. Unde sunt qui putent Paulum ad Hebræos dicere lex nihil *ἐτελῶσεν*, ad finem perduxit ultimum & executionem. Sic Christum, finem Legis subtilius dici putat, quasi victorem, vel victoriam. Et Isa. 25. Græci verterunt, *ἐς νικῶ*, in victoriam; quod morte absorpta triumphet & regnet: vel quod mortem penitus & victoriosè absorpserit, ut in eum iam nihil juris habeat. Et 1 ad Thess. 2. *ἐς τέλος* in finem, i.e. in æternum, prorsus. Repertur & cum *נצח* Job. 34. Item cum Lamed & *נצח* adhuc, seu amplius, Ps. 49. Merc. *נצח* æternitas, sic dicta, quasi omnia vincens: item robur, quod eo victoria paratur: ut 1 Sam. 15. 29. *נצח* & *נצח* quin etiam æternitas vel robur Israelis; i.e. æternus, vel robustus Israelis: Et sic cum sagol *נצח* æternitas, i.e. æternus, Jer. 15. 18. Item *נצח* in æternum, pro *נצח*, Psal. 16. 11. Bu. Lex. Nomen hoc verti potest continuas, continuatio, assiduitas, perpetuitas: item pro potentia seu fortitudine continuante. Et adjectivè continuatio; i.e. continuus vel assiduus, ut Jer. 15. 4. Item pro sanguine, ut Isa. 63. 3. & aspergetur continuatio, i.e. sanguis continuans membra eorum. Et v. 5. & deducam ad terram continuationem, i.e. sanguinem eorum; prout 70. utrumque vertunt, *τὸ αἷμα αὐτῶν*. Av. vel, ut alii, robur eorum; Bu. Lex. &c. Versu 3. *וְיִנְצַח עַל בְּנֵי* & respergit se perpetuitas, seu vis eorum in vestes meas; h.e. sanguis, quo vivunt vigentque homines. Et sic v. 6. & faciam descendere in terram perpetuitatem, sive, vim eorum. Metonymia est, h.e. id, per quod ipsi valebant. Notat enim hoc nomen *ἐνδραχισμὸν*, perpetuitatem, sive continuationem, tum *τὸ εἶναι*, tum *τὸ ἐνεργεῖν* ad summum usque. Targum *נצח* usurpat pro vincere. Nam profectò in *ἐνδραχισμῷ* & indefinenti operis continuatione, consistit victoria. Job. 34. 36. pater mi, exploretur Job, *נצח*, i.e. etiam atque etiam; indefinenter; nōdum finiatur ejus exploratio. Et cap. 4. 20. *יִנְצַח* etiam atque etiam indefinenter intereunt; h.e. nunquam cessant homines mori, &c. Cocc. Occurrit autem No. hoc in forma cum Tzere simpl. & cum *נצח* & *נצח* piaz. *נצח* æternitas, robur, 1 Sam. 15. 29. Psal. 49. 20. *נצח* in æternitatem, If. 34. 10. *נצח* & æternitas, 1 Chro. 29. 11. sed cum sagol sapius; viz. simpl. (cum cametz ob pausam;) & cum *נצח* & *נצח* praf. *נצח* æternum, æternitas, Job. 34. 36. Psal. 13. 2. 16. 11. 74. 3. Jer. 15. 18. Am. 1. 11. *נצח* in æternum, Job. 4. 20. 14. 20. 27. 23. 7. 36. 7. Psal. 9. 7. 19. 10. 11. 44. 24. 49. 10. 82. 7. 68. 17. 74. 1, 10, 19. 77. 9. 79. 5. 89. 46. 103. 9. Prov. 21. 28. Isa. 13. 20. 25. 8. 28. 28. 33. 20. 57. 16. Jer. 3. 5. 50. 39. Lam. 5. 20. Am. 8. 7. Hab. 1. 4. *נצח* an in æternum, 2 Sam. 2. 27. sed occ. etiam cum *נצח* & *נצח* Aff. sic, *נצח* in robur meum, Lam. 3. 18. *נצח* robur eorum, Isa. 63. 3. 6. & in forma pl.m. occ. loco seq. *נצח* æternitates, Isa. 34. 10.

Rad. 109. *נצח* est, eruere, eripere, liberare; item evadere; Pag. Item interdum pro expoliare, in Pi-

el scil. ut Exod. 3. 22. vel diripere. Quæ significatio priori vicina est, quòd qui eripit, auferat: itaque alterum significat in altero continetur; nisi quòd pro diripere etiam cum Accus. personæ construitur, ut solet in verbis rapiendi Hebraicè fieri. Eripere etiam cum Accus. personæ jungitur, sed alio sensu Merc. Non autem occ. in kal, sed in Niphal, *נצח* evasit, eripuit se, ereptus fuit; Bu. Lex. liberatus est, ereptus est salvus & incolomis. Cogn. cum *נצח*, prosperatus est, bene successit. Græci Interpretes sæpe hanc Rad. verterunt *ἐξελθῆναι* extrahere; & interdum per *σκυλευθῆναι* spoliare; Av. In Bu. Conc. duo signifi. in Niphal, evadere, eripi. Prout occ. in 1. pl. praf. niph. sic, *נצח* erepti sumus, Jer. 7. 10. & in Infin. Niph. cum *נצח* praf. est, *נצח* ad eripiendum, ut eripiamur, Isa. 20. 6. Hab. 2. 9. ut & in Imper. niph. occ. f.m. simpl. & cum *נצח* cop. praf. *נצח* eripe te, Prov. 6. 5. *נצח* & eripe te, Prov. 6. 3. & in fut. niph. 1. f. *נצח*, prout occ. cum *נצח* paraf. sic, *נצח* eripiar, Psal. 69. 15. & in 2. f.m. fut. niph. est, *נצח* eripieris, 2 Reg. 19. 11. Isa. 37. 10. & in 2. f. fut. niph. occ. cum Tzere penult. pro Scheva ob pausam, sic, *נצח* liberaberis, Mich. 4. 10. Item in 3. f.m. occ. simpl. sed in 3. f. cum *נצח* conv. praf. & in 3. pl. fut. niph. occ. vel cum Scheva, vel, ob pausam, cum Tzere penult. ut seq. *נצח* eripuerit se, Deut. 23. 15. Psal. 23. 17. *נצח* & erepta est, Gen. 32. 30. *נצח* eripientur, Am. 3. 12. *נצח* eripientur, Ezech. 14. 15, 16. In Piel *נצח* eripuit, Bu. Lex. vel liberavit, diripuit, Av. &c. unde in fut. Piel 3. f. *נצח*, liberabit, occ. in 3. pl. m. simpl. & cum *נצח* conv. praf. sic, *נצח* liberabit, Ezech. 14. 13. *נצח* & diripuerunt, 2 Chron. 20. 25. In hiphil, *נצח* eruit, eripuit, liberavit; item separavit; & neutraliter, evasit, eripuit se; Bu. Lex. Av. &c. prout occ. in praf. hiph. 3. f.m. simpl. & cum *נצח* conv. praf. ut & cum *נצח* vel in pausa *נצח*, *נצח* & *נצח* Aff. cui ult. *נצח* conv. est etiam praf. ut seq. *נצח* eruit, eripuit, liberavit, Ex. 12. 27. 18. 10. 1 Sam. 30. 18. 2 Sam. 22. 1. Psal. 18. 1. Jer. 20. 13. *נצח* & eripiet, 2 Sam. 20. 6. Isa. 31. 5. Mich. 5. 6. *נצח* eripuit me, 1 Sam. 17. 37. *נצח* eripuit me, Ps. 34. 5. 54. 9. *נצח* eripuit nos, Exod. 2. 19. 2 Sam. 19. 10. *נצח* eripuit eum, Exod. 18. 9. *נצח* eripuit eos, Psal. 34. 18. *נצח* & eripiat eos, If. 19. 20. & in 2. f.m. occ. idem simpl. & cum *נצח* cop. vel conv. praf. *נצח* eripuisti, Exod. 5. 23. Psal. 56. 14. Ezech. 3. 19, 21. 33. 9. *נצח* & eripuisti, Psa. 86. 13. ut & in 1. f. praf. hiph. occ. cum *נצח* cop. vel conv. praf. sicut etiam cum *נצח* & *נצח* Aff. cui utrique etiam conv. est praf. *נצח* & eripiam; eripui, Exod. 6. 6. 1 Sam. 17. 35. Ezech. 13. 21, 23. 34. 10. 12. Hof. 2. 12. *נצח* eripui te, 2 Sam. 12. 7. *נצח* & eripiam te, Jer. 15. 21. 39. 17. *נצח* & eripiero eos, Ezech. 34. 27. Item, in 3. pl. praf. hiph. occ. simpl. locis seq. *נצח* eripuerunt, 2 Reg. 18. 33, 34, 35. 2 Chr. 25. 15. 32. 17. Isa. 36. 19, 20. cui etiam *נצח* Interrog. & *נצח* conv. est praf. sic, *נצח* num eripuerunt, 2 Reg. 19. 12. Isa. 36. 18. 37. 11. *נצח* & eripient, Num. 35. 23. & in 2. pl. m. praf. hiph. occ. simpl. & cum *נצח* conv. praf. sed in 1. pl. simpl. *נצח* eripuisti, Ezech. 22. 31. Jud. 11. 26. *נצח* & eripietis, Jos. 2. 13. *נצח* eripimus, 1 Sam. 30. 22. In part. hiph. f.m. occ. simpl. & cum *נצח* dem. praf. *נצח* eripiens, Deut. 32. 39. Jud. 18. 25. 2 Sam. 14. 6. Job. 54. 10. 7. Psal. 7. 3. 35. 10. 50. 22. 71. 11. Prov. 14. 25. Isa. 5. 29. 42. 22. 43. 13. Dan. 8. 4, 7. Hof. 5. 14. Mich. 5. 7. *נצח*

eripiens, Jud.8.34. In Infin. hiph. occ. vel cum Jod hiph. vel cum Tzere absque jod in ult. cui formæ cum Tzere Interrog. & ! cop. sunt præf. הָעִירֵי eripe- re, Gen.37.22. הָעִירֵי eripiendo, 2 Reg.18.30. Isa.37.15. הָעִירֵי num eripiendo? 2 Reg.18.33. הָעִירֵי & eripien- do, Ex.5.23. 1 Sam.30.8. sicut etiam formæ plenæ cum jod in ult. ? & ! sunt præf. cui ult. cum ! præf. וְנִי & ! sunt Aff. ut seq. הָעִירֵי ad eripiendum, Deut.25.11. 2 Sam.14.16. 2 Reg.18.29. 2 Chron.32.13,14,15. Psal. 33.19. Isa.36.14. 50.2. Jon.4.6. וְלֹא עִירֵי & ad eripien- dum, Jer.42.11. וְלֹא עִירֵי eripere me, Psal.40.14. 70.2. הָעִירֵי eripere te, Deut.23.15. Prov.2.12,17. sed occ. etiam Infin. hiph. cum ! Præf. & ! ob pausam, pro ! Aff. idque etiam vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantum absque jod ; ut & cum וְלֹא præf. formæ plenæ ; sic, הָעִירֵי vel הָעִירֵי ad eripiendum te, Jer.18.20. הָעִירֵי & ad eripiendum te, Jer.15.20. Item cum ! præf. occ. etiam cum וְנִי & ! Aff. sic, הָעִירֵי eripere eum. Exod.3.8. הָעִירֵי eripere eos, Ezech. 7.19. Zeph.1.18. In Imper. hiph. f.m. occ. cum Tzere in ult. absque jod hiph. (הָעִירֵי) eripe, Prov. 24.11. cui etiam formæ plenæ cum jod ! par. est add. sic, הָעִירֵי eripe, Psal.22.21. 120.2. sicut etiam eidem formæ plenæ cum jod, וְנִי & ! sunt Aff. & utrique ! cop. est præf. ut seq. הָעִירֵי eripe me, Gen.32.11. Psal. 31.16. 39.9. 51.16. 59.23. 69.15. 109.21. 119.170. 142.7. 143.9. Isa.44.17. הָעִירֵי & eripe me, Psal.7.2. 25.2. 144.7. 11. הָעִירֵי eripe nos, Jer.10.15. 1 Sam. 12.10. הָעִירֵי & eripe nos, 1 Chron.16.35. Psal.79. 9. Item in pl.m. Imper. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præf. הָעִירֵי eripite, Psal.82.4. הָעִירֵי & eripite, Jer. 21.12. 22.3. in fut. hiph. 1.f. occ. simpl. plenè, sed cum ! conv. præf. defectivè cum chirek tantum absque jod in ult. & rursus plenè cum jod hiph. ante ! Aff. הָעִירֵי e- ripiam, Zach.11.7. וְנִי & eripui, Jos.24.10. Jud.6.9. 1 Sam.10.18. הָעִירֵי eripiam te, 2 Reg.20.6. Isa.38.6. sicut etiam in 2.f.m. fut. hiph. occ. etiam defectivè cum Tzere, vel plenè cum jod in ult. cui etiam formæ ple- næ, וְנִי & ! sunt Aff. & huic ult. ! cop. est etiam præf. הָעִירֵי vel הָעִירֵי eripies, 1 Sam.30.8. Psal.119.43. Prov.19.19. 23.14. הָעִירֵי eripies me, 2 Sam.22.49. Psal.18.49. 71.2. הָעִירֵי eripies eum, Ezech.33.12. הָעִירֵי & eripies eos, Neh.9.28. Item in 3.f.m. fut. hiph. occ. plenè cum jod in ult. locis seq. הָעִירֵי eripiet, 2 Reg. 17.39. 18.35. 2 Chron.32.17. Psal.72.12. Isa.36.20. 44. 20. Am.3.12. sed cum ! & ! conv. præf. defectivè cum Tzere in ult. absque jod & rursus plenè cum וְנִי & ! Aff. & ex iis cum ! conv. præf. quibuscumq. ut seq. וְנִי & eripiet, 1 Sam. 17.48. 30.18. הָעִירֵי eripiet me, 1 Sam.17.37. 2 Sam. 22.18. Psal.18.18. הָעִירֵי vel וְנִי & eripuit me, Exod.18.4. 1 Sam.26.24. הָעִירֵי eripiet nos, 1 Sam.4.8. 2 Reg.18.30. 32.2 Chron.32.11. Isa.36.15. 18. הָעִירֵי & eripuit nos, Ezr.8.3. הָעִירֵי eripiet te, Job.5.19. הָעִירֵי eripiet te, Psal.91.3. הָעִירֵי eripiet eum, Psal.34. 20. הָעִירֵי eripiet eam, Psal.22.9. וְנִי & eripuit e- um, Gen.37.21. וְנִי & eripuit eam, 2 Sam.23.12. הָעִירֵי eripiet eum, Hof.2.12. הָעִירֵי eripiet eos, Psal. 97.10. 106.43. 107.6. Prov.12.6. וְנִי & eripuit e- os, Exod.18.8. & in 3.f.f. fut. hiph. occ. simpl. & cum ! Aff. הָעִירֵי eripiet, Prov.10.2. 11.4. הָעִירֵי eripiet e-

os, Prov.11.6. Item in 3. pl. fut. hiph. occ. simpl. & cum ! Aff. post kibburz pro schurek penult. ut & cum ! conv. præf. & ! Aff. post schurek penult. sic, וְנִי & eripient, 1 Sam.12.21. 2 Chron.32.15. Isa.47.14. Ezech.14.15. 17,20. וְנִי & eripient te, Isa.57.13. וְנִי & eripe- runt eam, 1 Chr.11.14. Atque indè ex Rad. in hac libe- randi signif. est No. הָעִירֵי f. liberatio. ereptio: Pag. Bu. prout occ. cum ! cop. præf. loco seq. וְנִי & liberatio, Esth.4.14. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est extrahere, derrahere, spoliare, abripere, diripere; idque in Conjug. piel, וְנִי diripuit, &c. prout occ. in 2. pl. m. prat. piel cum ! conv. præf. & in fut. piel, (à 3. f. m. וְנִי & spoliabit) 3. pl. m. cum ! conv. præf. וְנִי & spo- liabit, Exod.3.22. וְנִי & spoliaverunt, Exod.12.37. Et in hiphil, idem; abripuit; extraxit, &c. prout occ. in 3. f. m. prat. hiph. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. הָעִירֵי detraxit, Gen.31.17. הָעִירֵי & abstrahat, 2 Sam.20.7. & in fut. hiph. וְנִי abripuit; sed occ. cum ! conv. præf. & Tzere in ult. sic, וְנִי & abripuit, Gen.31.9. In hophal, הָעִירֵי extractus est, &c. prout occ. in part. hoph. f. m. sic, הָעִירֵי extractus, Am.4.11. Zach.3.2. Item in Hithpael, הָעִירֵי fecit se deripere; Av. spoliavit se; Bu. &c. prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. וְנִי spoliabit se; in 3. pl. m. cum ! conv. præf. loco seq. וְנִי & spoliaverunt se, Ex- od.33.6.

Rad. 110. נִצַּץ est, scintillare; prout occ. in part. ben- kal, à f. m. נִצַּץ scintillans, in forma pl. m. נִצְצִים scin- tillantes, Ezech.1.7. Atque indè No. נִינִצֵּץ m. scintilla, prout occ. cum ! præf. Isa.1.31. לְנִינִצֵּץ in scintillam, &c. Bu. Lex. qui hac tantum de hac Rad. Av. autem ple- niùs; sic, נִינִצֵּץ effloruit, erupit in flores, emicuit ut flores solent splendescere. Propriè dicitur de arboribus; de gramine & fegete; sed per metaph. quoque de aliis rebus; quæ cum variis sibi colores acquirit, dicuntur florescere; ita & ignis extinctus, cum per scintillas re- pullulascit, dicitur reflorescere: ut in loco cit. Ezech. 1. & florescentes vel micantes pedes erant, scintillas scil. vibrando, quasi aspectus aris candentis vel chalybis per- politi. Et in Hiphil הָעִירֵי floruit, flores produxit, ut in prat. hiph. 3. pl. & nondum הָעִירֵי flores produxissent ma- logranata, Cant.6. & 7. v. pen. Atque indè nomina, 1. וְנִי flos, flosculus; prout occ. cum ! Aff. sic, Gen.40. 10. ascenditque וְנִי flos ejus. Sed est etiam, Nifus; sed tunc est à Rad. נִצַּח volavit. Item hinc etiam, 2. No. נִינִצֵּץ idem, Isa.18.5. & in forma constr. cum ! Aff. Job.15. v. atepen. ut oliva נִינִצֵּץ florem suum. Item. 3. hinc & No. pl. m. נִינִצֵּץ (cum Nun hecman. interposito) flores, germina; prout occ. Cant.2.12. cum ! dem præf. הָעִירֵי flores visi sunt, &c. Et 4. hinc & No. נִינִצֵּץ scintilla re- florescens, aut flosculi torrefacti, qui facile ignem con- ciunt: prout occ. Isa.1. &c. Vide ex Bu. Lex. Quidam etiam ad hanc Rad. in hiph. referunt illud, Eccl.12.5. וְנִינִצֵּץ & flores produxit Amygdalus. Juxta puncta esset וְנִינִצֵּץ, ad formam וְנִינִצֵּץ. Sed juxta literas potest legi וְנִינִצֵּץ & irritabitur, vel asper fuerit fructus A- mygdali, à Rad. נִנִּץ. Hæc hinc in hac Rad. locat Av. quæ plerique referunt ad Rad. נִינִץ: ibi vide.

Rad. 111. נִצֵּר est servare, observare, custodire; Pag. adlervare, conservare, præservare, à corruptione scil. Item, destruere, desolare; Pag. Quidam desolandi sig- nificationem etiam ad priorem illam. præservandi refe- runt. De qua re infra; Merc. Gev. & sic Bu. & Av. ut

Pag. & Merc. in priori signif. Conservavit, seu manibus comprimendo, &c. Cogn. cum צור pressit, & צור ligavit; item cum צור reposuit in thesaurum. Hinc fortassis Latini per Apharesin acceperunt verbum, servo, cum compositis, conservo, ob servo; Av. In Bu. Conc. tria habet hæc Rad. significata: 1. est, custodivit, servavit, &c. prout occ. in 3. f. f. præt. kal, נצרה, sed cum Aff. He sëm. mutatur in Thau; ut ante א. Aff. sic, נצרת, custodiendi ea, Psal. 119. 129. & in 1. sing. præt. kal, occ. cum cametz ob pausam pro pathach penult. sic, נצרת, custodiendi, Psal. 119. 22, 56, 100. & in 3. pl. præt. kal est, נצרו, custodiunt, Prov. 22. 12. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum cop. præt. ut & cum א. Aff. ut seq. נוצר, custodiens, Exod. 34. 7. Job. 7. 20. 27. 18. 28. 7. & נוצר, & custodiens, Prov. 24. 12. נוצרה custodio eam, Isa. 27. 3. & in forma pl. m. ben. kal, occ. in forma absol. simpl. sed in forma pl. m. constr. simpl. etiam & cum א. præt. נוצרים custodes, 2 Reg. 17. 9. 18. 8. Jer. 4. 16. 31. 6. נוצר, custodientes, Psal. 119. 2. נוצרי custodientibus, Psal. 25. 10. Item in part. pahul kal, f. m. occ. cum א. præt. sic, נוצר, custoditus, Ezech. 6. 12. Et in sing. f. נצירה, sed occ. in forma f. f. constr. cum א. præt. & cum kibbutz pro schurek penult. sic, נוצרת, & custodita, Prov. 7. 10. sicut etiam in forma pl. f. occ. idem cum א. cop. præt. & kibbutz pro schurek penult. sic, נוצרות, & custodita, Isa. 48. 7. In Infin. kal, occ. plenè, servatà scil. Nun 1. Rad. more perfectorum cum א. præt. sic, נוצר, custodiendo, prov. 2. 8. Item in Imper. kal, f. m. occ. plenè cum Nun 1. Rad. & cametz penult. & defectivè, absque Nun 1. Rad. ut & rursus plenè cum Nun & Scheva penult. atque etiam cum א. parag. post dagech Euphonicum; sic, נוצר, custodi, Nah. 2. 1. 4. 23. 6. 20. נצרה custodi, Psal. 141. 3. sed occ. etiam imper. f. m. cum א. Aff. sic, נצרה custodi eam, Prov. 4. 13. Item, in fut. kal, 1. sing. occ. simpl. & א. parag. add. cui utri- etiam א. cop. est præt. ut & cum א. א. cui etiam utri- etiam א. cop. est præt. ut seq. נצור custodiam, Pl. 119. 69. נצורה custodiam, Psal. 119. 145. נצורה & custodiam, Psal. 119. 34, 115. נצורה & custodiam te, Isa. 42. 6. נצורה custodiam eam, Isa. 27. 3. נצורה & custodi- am eam, Psal. 119. 33. & in 2. f. m. fut. kal, simpl. occ. more defectivum Pe Nun; sic, נצור custodies, Psal. 64. 2. Isa. 26. 2. sed cum א. Aff. occ. tum plenè more perfe- ctorum, servatà scil. Nun 1. Rad. & defectivè, Nun 1. Rad. abjectà, tam cum eod. Aff. א. quàm cum א. Aff. sic, נצור custodies me, Psal. 140. 25. נצור custodies me, Psal. 32. 7. נצור custodies eum, Psal. 12. 8. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. pro more defectivorum Pe Nun; sic, נצור custodiet, Prov. 3. 1. cui etiam א. א. cum Nun Epenthético, pro א. est Aff. sic, נצורה custodiet e- um, Deut. 32. 10. & in 3. f. f. fut. kal, occ. simpl. sic, נצור custodiet, Prov. 13. 6. ut & א. pro more perfectorum, servatà Nun 1. Rad. occ. cum א. א. cum dagech Euphoni- co, & He parag. pro א. Aff. sic, נצורה custodiet te, Prov. 2. 11. & rursus pro more def. Pe Nun, occ. cum א. cop. præt. & א. א. ob pausam, pro א. א. sic, נצורה & custodiet te, Prov. 4. 6. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. more perfectorum, servatà Nun, 1. Rad. & more def. Pe Nun; idque simpl. & cum א. Aff. ut & rursus cum Nun post jod, & א. Aff. post kibbutz pro schurek; sic, ut seq. נצור custodient, Deut. 33. 9. Psal. 78. 7. 105. 45. Prov.

5. 2. נצרו custodient, Pro. 20. 28. נצור custodient me, Psal. 25. 21. 40. 12. נצור custodient eam, Psal. 61. 8. de- nique in 3. pl. f. fut. kal est, נצור custodient, Prov. 23. 26. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. נצר in Bu. Conc. est, vastari; prout occ. in part. pahul kal, pl. m. absol. cum א. præt. נצור & in vastis locis, Isa. 65. 4. & in forma pl. m. constr. pahul kal, occ. cum א. cop. præt. נצור & vastitates, vastari, Isa. 49. 6. Item in sing. f. pahul kal, occ. Isa. 1. 8. sic, sicut civitas נצורה vasta; Bu. Conc. destructa, vel desolata; Hieron. quæ vastatur. Sed R. Himman. Cu- stodita; ut scil. non veniant ad eam homines, neque ex illa egrediantur; Pag. Sicut civitas conservata; Av. At- que sic etiam in desolata signif. quidam exp. illud, Pro. 7. 10. in forma f. f. constr. pahul kal; sic, נצורה & desolata, seu destructa corde. i. e. privata, seu deficiens intellectu & scientiâ; prout R. Jos. exp. Sed R. D. cauta, (seu custodita, Merc.) corde; q. d. quod non potest homo capere illam, nec seducere: sed ipsa homines se- ducit; Pag. Custodita corde, i. e. cauta & circumspecta, Bu. Lex. נצורה שיתו habitu meretricio, & retenta quo- ad Cor; h. e. quid in corde haberet, non pandebat. Gal- lidicunt, retenu. Sed 70. hariolantur; Cocc. Et sic in loco supra cit. Isa. 65. Qui habitant in sepulchris, ולינו & נצור, & in desertis, i. e. in locis desertis & de- solatis, morabuntur, seu pernoctabunt, pro, moran- tur; Pag. Alii verò exp. in locis observatis; i. e. tetris & abominandis; à quibus se conservare oportebat, ne polluerentur. Item in eod. desolationis sensu exponun- tur à quibusdam & varia alia; sed coactius. Illud autem Isa. 1. נצורה Kimchi citat in Rad. צור, quasi obfessa civitas intelligeretur; sicut & quidam sumunt illud eri- am, Prov. 7. quod malim; ut Schurek sit pro cholem; sicut & aliàs. Et sic exp. obfessa, munita; quia in Rad. צור utraque significatio invenitur: quod adversus ob- fidionem loca muniantur; & loca munita non nisi lon- gâ tandem obsidione capiantur. Et sic intelligitur, Prov. 7. quasi munita corde, & undique circumvallata astutiâ, & omnibus artibus illiciendi amatores instructa, ipsa interim se decipi non sinens; Merc. Illud Isa. 65. נצור ex- poni potest, & apud custodita, i. e. idola quæ custodi- untur à suis cultoribus, non autem custodiunt eos. R. Sal. & Chaldaeus, apud cadavera mortuorum, quæ Necromantæ custodire solebant, ut ab eis aliquid sciscita- rentur; Bu. Lex. In conclusis pernoctant; 70. αὐτοὶ αὐτοὶ; addunt, ἡ εὐπνία, i. e. quorum religio est inclu- di muris, & in claustris pernoctare; Cocc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine indè deri- vato; viz. נצר, m. quod, inquit R. D. est נצרה, plan- ta novella, teneraque; & נצר ramus; Pag. seu furcu- lus. Quidam nominis etymon afferunt, quod conserve- tur, nè præcideretur; Merc. Sic Ab. Ezra exp. נצר ram- us; Pag. furculus, sic dictus, quod custodiâ egeat, nè à vento deiciatur, aut avellatur; Bu. Lex. Surculus re- servatus & arbori adhuc impactus, nec ab ea resecus, ideòque trahens succum ex suo stipite fructificat & fron- descit, Av. id quod servatur ex malleolis resecis ad plantandum, vel aptum est, ut ad plantandum deliga- tur, נצר rectè appellatur. Isa. 1. 1. נצר & furculus ex Radicibus ejus florebit. Christus est, ut ex Jesse, ita ex Radicibus Jesse, h. e. ex Deo. Vide שורש; Cocc. Oc- currit autem No. hoc simpl. & cum א. א. præt. ut seq.

seq. furculus, Isa. 60. 21. וְנִצֵּר & furculus, Isa. 11. 1. כַּנְצֵר sicut furculus, Isa. 14. 19. מְנַצֵּר m. pro nomine, participiali scil. custodiens, custos; Bu. Lex. quod in sing. & pl. vide supra in part. ben. kal; Alii etiam sumunt illud Psal. 141. נִצֵּר, ut nomen; conservatio, observatio; hoc insu, pone, Jehovah, custodiam orimeo, נִצֵּר conservacionem, ad ostium laborum; 70. φυλάκων, Av. נִצֵּר & Euphonicè נִצֵּר Psal. 141. 3. est retinaculum, vel observatio. Ità & שֹׁמֵר ibidem nomen esse videtur: licet alii utrumque pro verbo accipiunt in Imperativo; Cocc. Sic & quidam ut nomen exponunt, conservatorium, velut seram super januam, &c. simplicius tamen est ut pro verbo in Imper. sumatur; Merc.

Rad. 112. נָקַק; indè No. נִקְיָא m. quod est foramen: vel dens petrae, inquit R. D. Pag. Caverna. Quidam cum בָּקַק & נָקַק conferunt, ut sit locus cavus & vacuus; Merc. foramen, caverna; Bu. Av. locus intra rupes cavus & vacuus: specus, antrum; scopulus, fissura in rupibus & petris. Cogn. cum נָקַח vacavit, vacuus fuit. Hinc per Metath. נָקַח; vacuus, נָקַח vacuo, &c. Av. Occ. autem No. hoc in sing. cum נָקַח praf. sic, נִקְיָא in scopulo, Jer. 13. 4. & in forma pl. m. absol. נִקְיָא cavernæ, scopuli, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum נָקַח & נִקְיָא praf. ut seq. נִקְיָא in scopulis, Isa. 7. 19. וּמִנִּקְיָא & è scopulis, Jer. 16. 16.

Rad. 113. נָקַח; andè No. נִקְיָא m. vacuus culpâ & pœna; innocens, qui vacuus est crimine coram hominibus, & ducit vitam irreprehensibilem in omni æquitate. Cogn. cum נָקַח innocens fuit, seu vacuus fuit à crimine. Hebrais semper in bonam partem accipitur, viz. de vacuitate culpæ seu peccati. Hinc per Metath. נָקַח vacuus, נָקַח vacuo, &c. Occ. autem hoc No. Joel. 3. antepen. & Jon. 1. antepen. sanguinem נִקְיָא innocentem, i.e. vacantem culpâ; Av. qui hoc No. hic statuit Radicalem, cum alii referunt ad נָקַח: ubi etiam id vide.

Rad. 114. נָקַח est forare, perforare; Pag. Item nominare, nuncupare, nominatim exprimere; Merc. Item exponere; & maledicere; Pag. Quidam per cavare, seu excavare reddunt; ut verba Latina Hebraico nonnihil affinia sunt. Per Metath. pro signare punctis, aut notare sumitur; unde pro designare, & exprimere; & interdum in malam partem, cum contumelia scil. exprimere; blasphemare, convitiis afficere, infamiam notare, notam infamiae inurere; maledicere; Merc. Cev. נָקַח fixit, perforavit, transfixit; & metaph. expressit; expressè non inavit: item execratus est, maledixit; quæ significatio à נָקַח petita; Bu. Lex. Cavavit, excavavit, perforavit; & per translat. significat blasphemare Deum, nuncupato nomine ejus: perforare maledicis verbis nomen alicujus. Cogn. cum נָקַח maledixit, & נָקַח evacuavit: item cum נָקַח cecidit. Hinc נָקַח & Lat. Cavea, καπερα; fossa; item nuncupo: Av. Rad. hæc in Bu. Conc. tria signif. i. est perforare, transfigere; prout occ. in prat. kal, 3. f. m. cum נָקַח conv. praf. & נָקַח Aff. ut & in 2. f. m. simpl. sic, וְנִקְיָא & perforabit eam, 2 Chron. 18. 21. Isa. 36. 6. נִקְיָא perforasti, Hag. 3. 13. In part. pahul kal, f. m. est, נִקְיָא perforatum, Hag. 1. 6. In fut. kal, à 3. f. m. וְנִקְיָא perforabit in 2. f. m. est, וְנִקְיָא per-

forabis, Job. 40. 26. sed in 3. f. m. fut. kal, occ. more perfectorum cum Nun 1. Rad. & cum cholem mutato in cametz chatuph ante maccaph; sic, וְנִקְיָא perforabit, Job. 40. 19. sed cum נָקַח conv. praf. occ. more defect. Pe Nun; sic, וְנִקְיָא & perforavit, 2 Reg. 12. 10. Atque indè ex Rad. in hac signif. sunt No. i. נִקְיָא pl. m. (quasi à sing. נָקַח fistula, tibia, Pag.) fistulæ; quasi perforata dictæ; Bu. Lex. fistulæ cavæ habentes multa foramina; Av. prout occ. in forma pl. m. constr. cum נָקַח cop. praf. & נָקַח Aff. sic, וְנִקְיָא fistulæ tuæ, Ezech. 28. 13. Et 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מַקְבֵּה f. perforatio, excavatio; item malleus, propriè unâ parte acutus, ad perforandum aptus; Latius deinde pro quovis malleo sumitur; Bu. Lex. quo scil. excavatur lapis. Item cavea, perforatio; Av. foramen; Cocc. prout occ. Isa. 51. 1. Aspicite ad petram, &c. & ad בֹּר מַקְבֵּה & נִקְיָא & ad perforationem cisternæ, unde scil. perforati estis Et sic R. D. exp. q. d. Ad cisternam perforatam, &c. i. e. ad Sarah. Sed Ab. Ezra exp. & ad malleum; q. d. aspicite ad petram, i. e. Sarah, unde excisi estis, quæ est patiens; & ad malleum, activum scil. instrumentum, i. e. Abraham; Pag. Quidam in petra ad Abrahamum jam ficcum & sterilem aulsum volunt; & ad Saraham, cavernam scil. jam veterem & exsiccatam; unde tamen sint hausti, i. e. orti; Merc. Ad excavationem foveæ, &c. Bu. Lex. & ad caveam cisternæ, quæ excisi estis; Av. foramen cisternæ ex qua effossi estis. Vide Rad. נָקַח; Cocc. sed in altera significatione, pro malleo, cujus culpis una ex parte præcuta est ad perforandum & dolandum: altero verò capite percutiunt & conterunt ferrum, &c; vel aliam materiam, inquit Kimchi; Merc. occ. in sing. f. cum נָקַח dem. praf. מַקְבֵּה malleus acutus, Jud. 4. 21. & in forma pl. f. occ. cum נָקַח & נָקַח praf. ut seq. וְנִקְיָא mallei, 1 Reg. 6. 7. וְנִקְיָא & malleis, Isa. 44. 12. וְנִקְיָא & malleis, Jer. 10. 4. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. indè derivato; viz. נִקְיָא f. femina (nominè uon ad homines tantum, sed & ad alia animantia pertinente; Merc.) eò quòd sit perforata; Pag. Sic & Latine femina, à feminibus, genitrali scil. feminei sexus membro, dicta videtur. Atque ad hujus nominis etymon Isa. supra 51. 1. respexit. Est sexus nomen. At נִקְיָא in super uxorem significat; Merc. Est sexus nomen tam in brutis quàm in hominibus; Bu. Lex. femella, nomen sexus feminei, dicitur quoque de animalibus excavatis; Av. Quemadmodum נָקַח dicitur à memoria, quia per mares liberos nomen paternum conservatur; ità נִקְיָא dici videtur, quia dum in aliam domum transiit, quasi expungitur ex familia sua. Ut Jer. 21. 22. Nam creavit Jehova novum in terra: חֲסוּבָה נִקְיָא famina circumdat marem, h. e. quæ nihil nisi femina est, non uxor; nimirum virgo, וְנִקְיָא (ut est in Apoc. 12. 5.) in utero concepit. Hoc est verè novum, nunquam antea narratum vel auditum, absque quo non poterat contingere satietas animæ lassæ, neque erigi Testamentum novum: per quod debebat commoveri filia averfa, h. e. populus Judaicus averfus à Deo, ut se non amplius circumduceret. Nihil est quod sub illis verbis aptius intelligi possit. Neque poterat apertius dici, non sine ænigmate, nisi diceretur, Virgo peperit Christum filium Dei. Hoc autem non debebat dici ante Evangelium, quia per Evangelium debebat manifestum fieri, quis habere

haberet sermonem Dei manentem in se; Cocc. Occurrit autem No. hoc in f. tantum, idque simpl. & cum **וְ**, 2 & **וְ** praf. ut seq. נקבא famina, Lev. 3.1.6.4.28.32. 5.6. 12.8.27.4. Num. 5.3.31.15. Deut. 4.16. Jer. 31.22. נקבא & famina, Gen. 1.27.5.2.6.19.7.3.9.17. נקבא famina, Lev. 12.7. נקבא & famina, Lev. 15.33. 27.5. 6. 7. Denique, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est, maledicere, execrari; prout occ. in part. ben. kal, f. m. cum **וְ** cop. praf. sic, Lev. 24.16. וְנִקְבָּה שָׁם יְרוּהָ & execrans Bu. Conc. & maledicens (acsi dicat, exponens, & maledicens: quia non erat reus, nisi exponeret & malediceret, ut R.D. inquit.) nomini Domini, moriendo moriatur; Pag. & excavans, i.e. nuncupans maledicendo nomen Domini, morietur; Av. Itaque qui execratur, &c. Jun. & in part. pahul kal, נקב, & in forma pl. m. נקבין; prout occ. in forma pl. m. constr. cum kibbutz pro schurek penult. sic, Am. 6.1. נקבין exprefsi Bu. Conc. V2, &c. nominatis (à) principio gentium, i.e. montibus Tzizon, & Somron, nominatis à principio gentium, i.e. septem gentium, quæ in iis habitaverunt, Pag. q.d. insignibus, ita ut Gentium & Nationum potiffimi, & primi sint, ac lectiffimi; q.d. designati primitiarum gentium; Merc. Hieron. optimates capita populorum; Pag. נקבין ראשית הגבויים nominati, i.e. designati, primitiarum Gentium; Cocc. In Infin. kal, occ. absque Nun 1. Rad. & in cholem; pro נקב; sic, קב exsecrando, Num. 23.25. sed cum **וְ** praf. cholem transp. & mutatur in cam. chat. ob **וְ** Aff. sic, בנקב in exprime eum, Lev. 24.16. sicut etiam in Imper. kal, f. m. נקב; sed cum **וְ** parag. add. cholem itidem transponitur & mutatur in cam. chat. sic, נקבא exprime, Gen. 30.28. In fut. kal, i. fing. occ. simpl. & cum **וְ** conv. praf. נקבא exsecrabor, Num. 23.8. & נקבא & exsecratus sum, Job. 5.3. & in 2. f. m. fut. kal, נקבא; prout occ. cum **וְ** Aff. sic, נקבא exsecraberis cum, Num. 23.25. & in 3. f. m. occ. cum **וְ** conv. praf. ut & cum **וְ** Aff. & in 3. pl. m. cum **וְ** Aff. post kibbutz pro schurek; ut seq. נקבא & exsecratus est, Lev. 24.11. נקבא exsecrabitur eum, Isa. 62.2. נקבא maledicent ei, Job. 3.7. Prov. 11.26. 24.24. sed occ. etiam in hac signif. in Conjug. Niph. נקב expreffus vel fixus fuit; Bu. Lex. nuncupatus est suo nomine expreffo, difertè nominatus est; Av. q.d. Clare expreffus, & notis dererminatus; solebant enim stylis in tabulis aut in cera scribere; vel cujus nomen, tanquam stylo in tabula fuit consignata; Cocc. prout occ. in 3. pl. praf. niph. locis seq. נקבא expreffi fuerunt, Num. 1.17.1 Chr. 12.31. 16.41.2 Chron. 28.15. 31.19. Ezr. 8.20.

Rad. נקד, indè No. נקד punctatus, punctis resperfus: No. Adject. & propriè dicitur de animalibus albis qui habent maculas nigras, vel de nigris habentibus maculas albas, instar punctorum. Quanquam etiam de aliis rebus per metaph. accipitur. Atque hinc per metaph. **נקד**, vel **נקד**, pingo, **נקד** punctum, stimulus quo pungitur, &c. Verbaliter non legitur hæc Rad. sed tantum hoc nomen & quædam alia ta n Adject. quàm Substant. ab eo derivata; Av. נקד punctatum, punctis resperfum, Bu. Lex. Varium; vel maculis resperfum; Pag. maculosus, punctulis resperfus, vel interstinctum. &c. Cocc. prout occ. in fing. simpl. & cum **וְ** cop. praf. נקד punctatum, Gen. 30.32.33. נקד & punctatum, Gen. 30.32. & in forma pl. m. cholem mutatur in kibbutz pe-

nult. ante dagesch euphonicum; sic, נקד punctatæ, punctata, Gen. 30.39.31.5.10.12. & sic in forma pl. m. occ. itidem cum kibbutz & dagesch in Daleth; idque simpl. & cum **וְ** dem. praf. sic, נקד punctatæ, Cant. 1.11. נקד punctatæ, Gen. 30.35. Atque hinc etiam est No. in forma pl. m. נקד quasi à fing. נקד, quomodo panis fuccus & mucidus appellatur, eò quod mucor in pane est albus, viridisque ac niger; Pag. punctarim scil. quasi punctatum seu punctum aut puncturam dicas; Merc. Unde in forma pl. m. Jos. 9.5. & omnis panis cibi eorum fuccus erat נקד mucidi: & sic idem v. 12. Pag. Adverbum, erat puncturæ; nam, erat, cum sequente jungitur; i.e. panctis præ mucore variis aspersus erat; Merc. נקד (sunt) micæ; Bu. Conc. & Lex. ut in loco cit. נקד & נקד & fuit in micæ, aut in puncturas, i.e. mucidus, punctis mucoris resperfus; Bu. Lex. נקד sunt punctationes, h.e. mucores, ut in pane mucido; & fuit in mucores, h.e. factus est omnino mucidus; Av. Extiterat puncta, h.e. maculosus & varius factus est. Nam in pane mucido puncta & maculæ à corruptione apparent; Cocc. Item נקד dicuntur buccellata, à certis punctulis dicta, Bu. Lex. Vel, placenta punctatæ; Av. prout occ. cum **וְ** cop. praf. 1 Reg. 14.3. & capies in manu tua decem panes, נקד & crustulas, juxta Hieron. Pag. seu crustula: quæ punctis etiam sunt resperfa; Merc. & placentas; Av. & buccellata, placentas conditas, ni fallor, intelligas; Cocc. & micæ crustulatas; Bu. Lex. Item hinc etiam No. נקד m. pecuarius, propriè ovium, quod oves punctari & certis signis notari solent, ut cognoscantur; Bu. Lex. Pastor; vel dominus gregis; quia ferè in gregibus sunt pecudes maculosæ; Merc. armentarius, armentofus, opilio, qui habet oves variis punctis resperfas: vel qui habet multos greges; Av. rei pecuariz operam dans. An non igitur à cura & affectione animi pecuarius vocetur נקד, alioquin esto iudicium; Cocc. Occurrit autem No. hoc in f. m. simpl. & in pl. m. cum **וְ** praf. ut seq. נקד pecuarius, 2 Reg. 3.4. נקד pecuarii, Am. 1.1.

Rad. נקד, mundum esse, innocentem & immunem esse; mundare, evacuare: item succidere, desolare; Pag. vel mundari, &c. In piel tantum transitivum est. Sunt qui subtilius conferant cum נקד, quasi sit vacuum esse, vacare culpâ, pænâ, vel re alia. Sed est propriè, purum esse; quod postea variè accommodatur. Est interdum absolvi, i.e. à culpa vacuum fieri, non esse obnoxium, &c. & interdum planè vacuum esse; nam quod vacuum est, purum est. Interdum etiam planè excidi, & desolari; emundatur enim & purum relinquitur quod in totum desolatur; Merc. נקד mundus fuit, purus fuit, & Metaph. innocens, impunis fuit; Bu. Lex. Vacavit culpâ, vacuus fuit crimine, innoxius & immunis fuit. Cogn. cum נקד i.e. caverna, locus concavus & vacuus; Av. Notat aliquando innocentem esse vel declarari; aliquando impunitum dimitti, aliquando immunem esse; Cocc. prout occ. in Infin. kal, Jer. 49.12. ubi in reduplicatione usurpatur cum Niphal; sic, Et tu ipse נקד mundando; Bu. Conc. vel innocens, aut impunis vel immunis existendo, impunis aut immunis eris, vel esses? Pag. Bu. Cocc. Av. In Niphal, נקד innocentem egit, vel alseruit se; innocens, insons fuit vel declaratus fuit; impunis relictus fuit; expurgatus fuit; Bu. Lex. vacuatus est culpâ seu pænâ; innoxius & vacu-

us est factus; Av. prout occ. in præt. Niphal, 3. f. m. simpl. & cum ! cop. præf. נקה mundum se afferit, Zach. 5. 3. נקה innocens erit, Exod. 21. 19. Num. 8. 31. 1 Sam. 26. 9. & in 3. f. f. præt. niph. occ. cum ! conv. præf. idque cum Scheva, vel, ob pausam, cum camertz penult. sic, נקה innocens erit, Num. 5. 28. ונקתה & mundata, e-vacuata erit, Isa. 3. 27. ut & in 2. f. m. præt. niph. cum ! conv. præf. & in 1. f. simpl. & cum ! conv. præf. ונקיתי & infons eris, Gen. 24. 8. ונקיתי infons ero, Jud. 15. 3. Jer. 2. 35. ונקיתי & infons ero, Psal. 19. 14. In Inf. niph. est, ונקתה impunes effundis, Jer. 25. 29. & in Imper. niph. à f. m. ונקתה immunis esto, & c. occ. in f. f. sic, ונקתה esto innocens, Num. 5. 19. In fut. niph. occ. in 2. & 3. f. m. & in 2. pl. m. ut seq. ונקתה infons eris, Gen. 24. 41. Jer. 49. 12. ונקתה impunis erit, Prov. 6. 29. 11. 21. 16. 5. 17. 5. 19. 5. 9. 28. 20. ונקתה impunes eritis, Jer. 25. 29. In piel, ונקתה mundavit, innocentem declaravit, absolvit; Bu. Lex. fecit carere, seu vacare culpâ, innocentem fecit; Av. In piel, signif. non exercere iudicium, impunitum dimittere; Cocc. Ut Exod. 34. 7. ונקתה לא ינקתה & mundando non mundabit; q. d. inquit R. D. mundando non mundabit hominem ab iniquitate, quamvis parcat iniquitati; sed paululum puniet hominem ut eum corripat, & ad bonam viam reducat. Et Doctores exponunt, mundat recipientes, aut pœnitentiam agentes; at illos qui nolunt recipere non mundat; Pag. à peccato scil. & culpa; i. e. non finet abire impunè; & hoc est simplicissimum; Merc. & absolvendo, & c. Bu. Lex. Et vacando non finet vacare (pænâ;) h. e. non finet impunitum malum; Av. Jehova misericors & gratosus, condonans peccatum, & c. & non exercens impunitatem sive dissimulationem, nempe peccati quod condonat; h. e. qui ita remittit peccata ut se etiam sanctificet & iustum demonstrat, Rom. 3. 25, 26. 70. ונקתה & καὶ ἀπαρτίει τὸν θεόν. Sed malè additur vox θεόν; Non enim dicit Deum non iustificare, vel indemnem habere eum qui reus est: nam remittit peccata. Sed quæ peccata remittit, ea non παρίσσει & dissimulat: quippe sponso-rem & sacerdotem & sacrificium ordinavit ad remissionem peccati & justificationem, ad ostendendum iusticiam suam. Syrus, & neutiquam impunitatem concedit. Arabs, qui iustificat & iustificatur. Imò iustificat & iustificans iustificatur. Et sic cum Accus. personæ, Exod. 20. 7. Nam non ונקתה impunitum dimittet Jehova eum, qui nomen ejus tulerit in vanum. Et Jer. 30. 11. & castigo te cum iudicio לא ינקתה לא At non patiar te liberum & immunem esse, & infontem videri. Non autem confundendum ונקתה לא ינקתה cum eo quod præcedit, ונקתה לא ינקתה, quod Jonathan vertit ונקתה לא ינקתה profligando non profligabo te. Ludovicus de Eieu, evacuando non evacuabo te. Idem mavult Mercerus: qui urget Antithesin. Sed Antithesis absolvitur per illa verba, tecum non faciam consummationem. Sed illa verba, ונקתה לא ינקתה continent rationem castigationis. Neque puto simpliciter per ונקתה notari vacuum esse. Immunem esse notat à culpa, à pænâ, ab onere, ab obligatione, officio, vel actu. Conferri debet cum Exod. 34. 7. & Jer. 20. 11. ac similibus locis, qui est 1 Reg. 2. 9. Et nunc ונקתה לא ינקתה nê sinas eum liberum abire. Et Job. 9. 28. novi quod non ונקתה immunem me sis habiturus, seu liberum dimissurus. Et Joel. 4. 13.

ונקתה לא ינקתה & innocentes declarabo, quorum sanguinem non declaravi innocentem. Respicitur ad id quod præcedit v. 11. fuderunt נקיהם sanguinem innoxium in terra sua. Quod cum pateretur Deus fieri, נקיהם לא ינקתה לא non pro innocente habuit sanguinem innocentem; Cocc. Et (qui) ullo pacto non absolvit, fontem, scil. Hebr. absolvendo non absolvit, subaudi, non absolvendum; q. d. ita misericors, ut maneat etiam iustus, Jun. ad locum, Exod. 34. 7. Verbum autem hoc in piel occurrit ordine Conc. sic, In Præt. piel, 1. f. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. loco seq. ונקתה vel ונקתה mundavi, Joel. 4. 21. & in Inf. piel, occ. cum ! cop. præf. ונקתה & mundando, absolvendo, innocentem habendo, Exod. 34. 7. Num. 14. 18. Jer. 30. 11. 46. 28. Nah. 1. 3. In Imper. piel, ונקתה; prout occ. cum ! Aff. sic, ונקתה mundato me, Psal. 19. 12. In fut. Piel, 1. f. ונקתה; prout occ. cum ! Aff. sic, ונקתה mundum, impunem faciam te, Jer. 30. 11. 46. 28. & sic in 2. f. m. fut. Piel, ונקתה, prout occ. cum ! Aff. sic, ונקתה emundabis me, Job. 9. 28. 10. 14. ונקתה innocentem non habebis eum, 1 Reg. 2. 9. & in 3. f. m. fut. piel, occ. simpl. locis seq. ונקתה innocentem habebit, Exod. 20. 7. 34. 7. Num. 14. 18. Deut. 5. 11. Nah. 1. 3. Atque indè nomina, i. No. נקי, vel cum Aleph additio נקיהם m. mundus, purus, infons, innoxius, immunis; Bu. Lex. vacuus culpâ vel pænâ, inculpatus, impunitus; Av. & culpæ & pænæ est hoc nomen, & personæ & rei; & significat inculpatum, innocentem, vacuum, purum, pro loci ratione; Merc. vacans culpâ, non reus, vel obligatus, Cocc. prout occ. in forma cum Aleph locis seq. נקי innocens, Joel. 4. 19. Jon. 1. 14. sed in forma absque Aleph frequentius, & simpl. locis seq. נקי mundus, purus, innocens, Gen. 24. 41. Exod. 21. 28. Deut. 19. 10. 21. 8. 24. 5. 27. 25. 1 Sam. 19. 5. 2 Sam. 3. 28. 14. 9. 1 Reg. 15. 22. 2 Reg. 21. 17. 24. 4. Job. 4. 7. 22. 30. 27. 17. Psal. 10. 8. 15. 5. 94. 21. 106. 38. Prov. 6. 17. Isa. 59. 7. Jer. 7. 6. 22. 3. 26. 15. cui etiam in forma absol. נקי & נקי sunt præf. ונקתה & innocens, Exod. 23. 7. Job. 17. 8. 22. 19. ונקתה innocens, Deut. 18. 13. 21. 9. 2 Reg. 24. 4. Jer. 22. 17. ונקתה innocenti, Prov. 1. 11. & in forma f. m. constr. est cum Scheva penult. sic, ונקתה innocens, purus, Psal. 24. 4. & in forma pl. m. absol. occ. vel plenè cum duplici jod, vel def. cum simplice; sic, ונקתה vel ונקתה innocentes, Gen. 44. 10. Num. 32. 22. Jos. 2. 17, 19, 20. Job. 9. 23. Jer. 2. 34. 19. 4. Item, 2. hinc etiam No. ונקתה m. munditia, mundities, innocentia; Bu. Lex. vacatio culpæ seu pænæ; Av. immunitas; Coc prout occ. in forma absol. simpl. loco seq. ונקתה mundicia, Hof. 8. 5. & in forma f. m. constr. est cum Scheva penult. & absque dagesch; sic, ונקתה mundities, Am. 4. 7. sed occ. etiam cum ! præf. in forma absol. & cum ! præf. in forma constr. sic, ונקתה in innocentia, Psal. 26. 7. 73. 13. ונקתה & in munditia, Gen. 20. 5. Item, 3. hinc etiam No. in forma pl. f. cum Mem heemant. viz. ונקתה cyathi; furculæ; calami; Pag. scopulæ; quasi, emundatoria, dictæ; Bu. Lex. Cyathi, juxta Hier. vasa fuerunt intrinsecus vacua; Av. vasa scil. aurea, à vacuitate dicta; quòd intus essent cava & vacua; vel quòd fabrefacta essent ex auro à sordibus vacuo & mundo. Emundatoria sonat nomen, Merc. Hebæi hinc variant. Quidam enim dixerunt quod erant ונקתה furculæ instar palorum aureæ, quæ stabant in terra, & elevabantur suprà mensam ad conjungendum, seu sulciendum ונקתה

calamos ; Pag. vel, altiores erant mensā, & furcarum in morem inflexā, ad sustentandum & fulciendum calamos ; Merc. Cev. nē scil. frangerentur pondere panis. Alii verò dicunt quòd נקף erant furculæ prædictæ, & מנקיות erant calami : & vocantur sic, quòd mundum conservabant panem nē fieret mucidus ; Pag. Ponuntur in suppellectili aurea mensæ Panum propositionis. Quidam scopas explicant ; 70. נקף. Alii, calamos, inter panes interpositos, nē mucorem contrahant. Id prætulerim. Et convenit etymon. Præstabant panem immunem & liberum, nē attingeret alium panem. Eos calamos furculis aureis incubuisse tradunt ; Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma pl. f. cum ך dem. præf. ut & cum ך. Aff. cui & ך cop. est præf. ut seq. מנקיות scopulæ mundatoris, Num. 4. 7. Jer. 32. 19. מנקיות scopulas ejus, Exod. 37. 16. ומנקיות ejus, Exod. 25. 29. [נקף] hinc Job. 10. 1. נקף, &c. Vide in Rad. נקף ; Cocc.]

Rad. 117. נקם est, ulcisci, vindicare ; Pag. ultionem sumpsit, &c. ut Pag. Construitur absolute & cum Accus. & præp. על, מן, ב, & ל ; Bu. Lex. surrexit vel stetit ad ulciscendum, &c. ut Pag. Cogn. cum נקף cecidit, & נקם surrexit ; Av. quasi sit ad vindicandum stare, vel surgere ; nec languescere ; Merc. prout occ. in 3. f. præf. kal, cum ך conv. præf. & ני. Aff. ונקמי & ulciscetur me, 1 Sam. 24. 12. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ך cop. præf. ונקם ultor, Nah. 1. 2. ונקם & ultor, Psal. 99. 8. Nah. 1. 2. & in f. ben. kal, נקמה, sed occ. in forma cum dupl. ce sagolante Than ; sic, נקמת ulciscens, Lev. 26. 25. In Infin. kal, occ. simpl. & plenè cum cametz penult. sed cum ך & ך præf. ante sagol in penult. ut seq. נקם vindicando, Exod. 21. 20. ונקם in ulciscendo, Ezech. 25. 12. נקם ad ulciscendum, Ezech. 24. 8. In Imper. kal, f. m. est, נקם ulciscere, Num. 31. 2. In fut. kal, occ. in 2. & 3. f. m. sic, ונקם ulciseris, Lev. 19. 18. ונקם ulciscetur, Deut. 32. 43. Jos. 10. 13. In Niphal, נקם ultionem sumpsit ; Bu. vindicatus est. Construitur cum præp. מן, vel Beth ; Av. Idem est cum kal ; Coc. vel ultus est, aut vindicavit seipsum ; Bu. Conc. prout occ. in 1. f. præf. niph. simpl. & cum ך conv. præf. ut & in 3. pl. cum ך conv. præf. ונקמי vindicabo me, Jud. 15. 7. ונקמי & ulciscar me, 1 Sam. 14. 25. ונקמי & ulsi sunt sese, Ezech. 25. 12. In Infin. niph. occ. cum ך præf. sic, ונקם ad ultionem sumendam, 1 Sam. 18. 25. Esth. 8. 13. Jer. 46. 10. & in Imper. niph. m. occ. cum ך cop. præf. sed in pl. m. simpl. sic, ונקם & ultionem sume, Jer. 15. 15. ונקם ultionem sumite, Jer. 50. 15. In fut. niph. in 1. sing. ונקם ; prout occ. cum ך cop. præf. & ך. pag. add. & in 3. f. m. simpl. sed in 3. pl. m. cum ך conv. præf. ut seq. ונקמי & ulciscar me, Jud. 15. 28. Isa. 1. 24. ונקם vindicabitur, Exod. 21. 20. ונקמי & ulsi sunt se, Ezech. 25. 15. In piel, נקם idem cum kal, ultus est, vindicavit, Bu. Av. &c. prout occ. in 1. f. præf. Piel cum ך conv. præf. ונקמי & ulciscar, 2 Reg. 9. 7. Jer. 51. 37. In hophal, נקם vindicari ; Bu. Av. prout occ. in fut. hoph. 3. f. m. cum pathach, sed ob paulam cum cametz in ult. sic, נקם vindicabitur, Gen. 4. 24. Exod. 21. 21. נקם vindicabitur, Gen. 4. 15. In Hithpael, נקם ulcisci se, ultionem sumere, vindicavit sese ; Bu. Av. prout occ. in part. hithp. f. m. cum ך cop. præf. ונקמי ulciscens se, Psal. 82. 44. 17. & in fut. hithp. a 3. f. m. ונקמי, occ. in 3. f. f. sic, נקם ulciscetur se, Jer. 5.

9, 29. 9. 8. Atque indè nomina, i. Nō. נקם m. ulciscendi actus, &c. ut in Bu. Conc. Av. Pag. Bu. prout occ. in forma absol. simpl. & cum ך cop. præf. sic, נקם ultio, vindicta, Deut. 32. 35, 41. Psal. 58. 11. Prov. 6. 34. Isa. 34. 8. 35. 4. 47. 3. 59. 17. 61. 2. 63. 4. Ezech. 24. 8. 25. 12, 15. Mic. 5. 14. נקם & ultio, Deut. 32. 43. & in forma constr. f. m. est cum Scheva & pathach ; sic, נקם ultio, Lev. 26. 25. Jud. 16. 28. Item, indè 2. Nō. נקמה idem, ultio, vindicta, &c. prout occ. simpl. & in forma absol. locis seq. נקמה ultio, Psal. 149. 7. Jer. 46. 10. 51. 6. cui etiam forma f. f. absol. נקמה est præf. נקמה per ultionem, Ezech. 25. 15. & in forma f. f. constr. est, נקמה ultio, Num. 31. 23. Psal. 79. 10. Jer. 50. 15, 28, 11. sed occ. etiam cum hisce ך, ך, ך, ך, & ך. Aff. ut seq. נקמי ultio mea, Ezech. 25. 14, 17. נקמת ultionem nostram, Jer. 20. 10. נקמת ultionem tuam, Jer. 11. 20. 20. 12. נקמת ultionem tuam, Jer. 51. 37. נקמת ultionem ipsorum, Lam. 3. 60. & in forma pl. f. est & occ. locis seq. נקמות ultiones, Jud. 11. 37. 2 Sam. 4. 8. 22. 48. Psal. 18. 48. 94. 1. Ezech. 25. 17.

Rad. 118. נקף est, luxari, recedere, divelli ; & metaph. de anima dicitur ; Bu. Lex. cessit, discessit, abscessit, avulsus est, recessit. Cogn. cum נקף idem. Construitur cum præp. מן motum de loco significante ; Av. prout occ. in 3. f. f. præf. kal, נקפה נפשי luxata est anima mea, à sorore ejus, &c. Ezech. 23. 18. i. e. tanquam luxatum & elisum membrum recessit ab ea ; Bu. Lex. prout occ. etiam vers. 22. & 28. Idem est cum נקף ; Bu. Lex. sed Kimchi contendit in his tribus locis verbum hoc esse Niphal (præf. f. f.) à Radice נקע ; Av. Quare id etiam in Rad. נקף ; Cev. & Bu. Conc.

Rad. 119. נקף, inquit R. D. est נקף vel נקף excidere ; confringere, frangere, conterere ; Pag. excutere ; decutere circumquaque. Sunt qui conferant cum נקף ; Merc. Cecidit, decidit, concidit, præeidit, sed Propriè dicitur de ramis & arboribus præfecandis ; sed metaph. aliis quoque tribuitur rebus. Cogn. cum נקף excavavit, & נקף percussit, &c. juxta quosdam in kal est intransitivum, decisus est, vel excisus est ; Av. vel cessavit, juxta Ab. Ezram, Bu. Lex. נקף significat, desfringere ; Cocc. prout occ. in fut. kal, a 3. f. m. plenè more perfectorum (pro נקף) servata Nun 1. נקף ; in 3. pl. m. נקפו concident, decollabunt ; Bu. Conc. Isa. 29. 1. ונקפו תגים agnos excident, aut excident, i. e. jugulent ; q. d. inquit R. D. excident caput eorum ; vel, agnos excident, i. e. agni quos jugulabunt, reputabuntur eis acsi absciderent eis cervicem ; Cev. Sed Ab. Ezra exp. intransitivè, & נקף sunt עולות, i. e. holocausta excidentur ; vel potest esse inquit transit. & sic deficit dictio ונקפים excidentur : ut Gen. 48. 1. Et dixit, scil. dicens vel quispiam, ad Joseph. Hieron. solennitates evulsæ sunt ; Pag. festa excident, i. e. sacrificia festorum mañent ; vel intransitivè, excidentur, h. e. juxta A. E. ונקפו cessabunt ; Bu. Lex. Adjicite annum ad annum, festa excidentur ; i. e. post aliquot annos non celebrabuntur festa, nec immolabuntur hostiæ in te propter obsidionem ; Av. victimas (cædant &) desfringant ; i. e. excoriant, atque exenterent ; quod Levitarum officium est. Indulget tempus ad continuandum opus Templi ; sed id contemptim definit per exoriationem & dissectionem animalium ; Cocc. sacrificiis festorum capita exsecant : Hebr. festis capita, &c.

ut Exod. 23. 18. Jun. In piel, נִקַּר vel נִקַּר, concidit, excidit, amputavit; Bu. abscondit, &c. ut Bu. Av. Idem cum kal, destrinxit; Cocc. prout occ. in præt. piel, 3. f. m. cum 1 conv. præf. Ifa. 10. 34. וְנִקַּר סִבְכֵי הַיַּעַר & excider arbores perplexas silvæ, ferro: ut A. E. exp. & R. D. excidit perplexa; i. e. ramos perplexos arborum; Pag. & amputabit, &c. Bu. Lex. & decidet densitates silvæ; Av. & destringet perplexa sylvæ; Cocc. Item in 3. pl. m. præt. piel נִקְפִי conciderent; Bu. Conc. Job. 19. 26. וְנִקְפִי עוֹרִי וְאַחֵר עוֹרִי Et post pellem meam contriverunt, perforaveruntque hanc, (vel, hoc, nam demonstrans carnem suam, hoc ait; Cev.) i. e. & post pellem meam contritam, vermes contriverunt hanc scil. carnem. R. Moseh exp. & post pellem meam, i. e. illud quod est sub pelle mea, h. e. frustum carnis, aut ossis; quod manu apprehendens ostendebat iis: & est sensus, quòd præter Deum, qui illius noverat plagam, non erat ei redemptor. Quia post pellem meam, inquit, quam cernitis in ulcere malo, succiderunt, aut contriverunt scil. succidentes; i. e. dolores mei, carnem & ossa; & non est ex vobis qui videat. Et R. Perutso, post pellem meam, i. e. putredinem pellis meæ, succiderunt & contriverunt hoc, i. e. hoc os, h. e. hæc ossa; &c. Pag. Conciderint, vel perfoderint hoc, &c. Bu. Lex. & postquam pellem meam deciderunt (vermes), hanc inquam, &c. Av. Et, postquam pellem meam destrinxerint hoc, i. e. pellis meæ destrinxerint hoc; Cocc. Et postquam (vermes) confoderint istud, i. e. reliquias istas mei prioris hominis, recubitori in pulvere, &c. Jun. Atque inde nomina, i. נִקְרָה m. excussio; Pag. strictura; i. e. olearum extrema decussio, & quasi excisio; Bu. Lex. decussio, excussio; Av. strictura; Cocc. vel excisio; Bu. Conc. prout occ. cum 1 præf. sic, Ifa. 17. 6. & 24. & remanebit, pro remanebunt, in eo racemi, וְיִתְקַרְקוּ sicut excussio oleæ. Sensus, prout exp. R. D. sicut excussa olea remanent pauca grana in vertice ramorum superiorum, quæ non potuerunt excuti: ita pauci remanebunt habitatores in Jerusalem, quum illam excusserit Rex Assur; Pag. Ut (in) strictura oleæ, h. e. cum baccæ decerpuntur, & olea nudatur. Columella, lib. 12. 47. oliva fereno caelo manu destringitur. Et c. 50. pag. 457. eadem ratione distringenda erit olea, & statim exprimenda; Cocc. Item, 2. hinc etiam No. נִקְרָה f. dissolutio, discissio; Bu. Lex. decussio, excussio, exciduum, scissura; Av. prout occ. Ifa. 3. 24. וְנִקְרָה חֲגוּרָה נִקְרָה pro cingulo, excisio, aut contritio; Pag. vel, & pro cinctura excussio; Merc. vel scissura; Av. Pro cinctu, panni; Cocc. Et loco cinguli dissolutio: nimirum, cinguli; ita ut laceræ sint mulieres, nudæ atque turpes, Jun. [נִקְרָה unde נִקְרָה foramen &c. vide supra ante נִקְרָה.]

Rad. 120. נִקַּר est, perforare; effodere, eruere. Quidam conferunt cum נִקַּר, quod venam aquæ effodere significat: quæ, cum fodienti occurrat, rursus adiungunt verbum נִקַּר cognatum. Notant etiam de oculorum effossione propriè dici, qui magnam habeant cognitionem cum scaturigine aquarum & fonte. Sed exempla ostendunt generale verbum נִקַּר esse; Merc. effodit, perfodit, Bu. Lex. Av. eruit, excidit, &c. propriè dicitur de effodiendis petris; & Metaph. de oculis eruendis; Av. Sed in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, dens petra, scopulus; idque in nomine inde derivato, נִקְרָה f. foramen, caveria; Pag. Bu. Lex. fossa, foramen, fissura in pe-

tris, scissura; Av. prout occ. in forma f. f. constr. & pl. f. constr. cum 1 præf. utrique, sic, בְּנִקְרָה in scopulo, Ex. 33. 22. בְּנִקְרָה in scopulos, Ifa. 2. 21. Deinde, ii. signif. 2. ex Bu. Conc. est effodere, perfodere, &c. vide ad initium Rad. prout occ. in Infin. kal, cum 1 præf. sic, בְּנִקְרָה in effodiendo, 1 Sam. 11. 2. In fut. kal, à 3. f. m. נִקְרָה effodiet, occ. in 3. pl. m. cum 1 Aff. sic; נִקְרָה effodient eum, Prov. 30. 17. In Piel, נִקַּר vel נִקַּר, idem cum kal; Bu. eruit, effodit; Av. prout occ. loco seq. נִקַּר perfodit, Job. 30. 17. & in fut. piel, à 3. f. m. נִקְרָה effodiet, occ. in 2. f. m. sic, נִקְרָה effodies, Num. 16. 14. & in 3. pl. m. fut. Piel, cum 1 conv. præf. est, וְנִקְרָה & effoderunt, Jud. 16. 21. In Pual, נִקַּר effossus, seu excisus est; Bu. Av. prout occ. in 2. pl. m. præt. pual loco seq. נִקְרָה effossi, excisi estis, If. 51. 1.

Rad. 121. נִקַּשׁ est נִקַּשׁ, illaqueare, irretire, laqueum tendere: item offendere, Pag. illaqueavit, vel illaqueatus fuit; Bu. Lex. irretitus, illaqueatus, & veluti sagena circumvallatus, & obductus est. In kal neutrum est. Cogn. cum נִקַּשׁ laqueos tetendit, aucupatus est; Hinc per inversionem Rad. נִקְרָה penult. Lat. sagena; נִקְרָה irretio, circumd retibus: item Lat. nexo, as, &c. Av. Occurrit autem in part. ben. kal, f. m. נִקַּשׁ illaqueatus est; Bu. Conc. Psal. 9. 17. in opere, vel propter opus, manuum suarum נִקַּשׁ illaqueavit impius; vel illaqueatus est impius; Pag. vel potius, illaqueat & perdit, Dominus, scil. impius, opere manuum suarum; atque ipsi laqueus est opus suarum manuum; juxta illud, & cecidit in foveam quam fecit; sic Kimchi. Malim tamen intransitivè exponi, irretitur, seu irretitus ac interceptus est; Merc. Quidam volunt Tzeri esse pro pathach, & sic esse ex Niphal Radicis נִקַּשׁ; illaqueatus est impius, i. e. Goliath, quia gladio suo fuit occisus. Vel Nun est Radicalis litera ex Conjug. Pohel, sed intransitivè, illaqueatus est, aut illaqueavit se; Pag. illaqueat impius, ut quidam, vel illaqueatur impius, ut alii Hebræi volunt, Bu. Lex. In Niphal, נִקַּשׁ illaqueari, irretitus est; Bu. Av. prout occ. in fut. niphal, à 3. f. m. נִקַּשׁ illaqueabitur; in 2. f. m. sic, נִקַּשׁ illaqueeris, Deut. 12. 30. In piel, נִקַּשׁ laqueos tetendit, illaqueavit; Bu. Av. prout occ. in fut. piel 3. f. m. simpl. & in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. sic, נִקַּשׁ illaqueat, Psal. 109. 1. וְנִקַּשׁוּ & illaquearunt, Psal. 38. 13. In hithpaël, נִקַּשׁ in laqueum, vel tendiculam ponere se; Bu. fecit se laqueos ponere; Av. prout occ. in part. hithp. f. m. loco seq. נִקַּשׁ illaqueans te, 1 Sam. 28. 9. [נִקַּשׁ Chald. collidere, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 122. נִרְד, unde No. Radicale, נִרְד Nerd; i. e. Nardus; Pag. Bu. Av. genus fruticis & herbæ fragrantissimæ, ex qua fiebant unguenta pretiosissima. Hinc נִרְדָּה, Lat. nardus, נִרְדָּה redoleo nardum. Item spiconardus; Av. R. Jonah scribit quibusdam esse rosam; aliis muscum: sed A. E. dicit genus esse aromatis, simile croco: Pag. Occ. autem simpl. & cum 1. Aff. ut & in forma pl. m. simpl. ut seq. נִרְד Nardus, Cant. 4. 14. נִרְדִּי nardus mea, Cant. 1. 12. נִרְדִּי nardi, Cant. 4. 13.

Rad. 123. נָשַׁח, vel contraçtè seu cum defectu Vajin Poel, נָשַׁח, est, oblivisci; Pag. dimovit, seu discussit ex corde, oblitus est, (vel oblivisci fecit; Pag.) idem quod נָשַׁח; Av. prout occ. in 3. f. m. præt. kal, cum 1 Aff. sic, Gen. 41. 51. Et vocavit, &c. מִנָּשָׁה Menasse, quia in-

quit נִשְׁכַּח obliuiscit fecit me Deus omnis laboris mei, &c. quia discussit mihi Deus omnem laborem meum, &c. Av. Quidam verò inquit R.D. volunt esse ex Piel ex Rad. נִשְׁכַּח & pathach esse loco chirek pro נִשְׁכַּח (nam omnes motiones, i.e. omnia puncta, inter se permutari solent, juxta R.D.) obliuiscit facit me, &c. Sed R. Judah Grammaticus primus, inquit A. E. dicit esse sicut נִשְׁכַּח donavit, seu largitus est mihi gratiosè, &c. Gen. 33. 11. à Rad. נִשְׁכַּח; Pag. Vide etiam de illo in Rad. נִשְׁכַּח; Bu. Lex.

Rad. נִשְׁכַּח est ferre, sustinere, portare, levare, e-levare, exaltare, attollere; accipere, rapere, sumere, auferre; parcere, remittere, dimittere; donare; vaticinari; comburere, Pag. tulit, attulit, protulit, fustulit, abstulit, gestavit, alportavit, deportavit, exportavit, reportavit; assumptit, suscepit, sustinuit; sublevavit, &c. ut Pag. Item condonavit, pepercit; & tum ferè cum Dativo construitur: quandoque imitatur formam verborum in He desinentium; Bu. Lex. Absolutè usurpatur neutraliter in kal, & cum Accus. fit Activum; cum Dat. autem, significat alicui remittere culpam; Av. Latissimè patet hoc verbum si quod aliud Hebræum. Itaque, pro loci & rei varietate, variè vertendum est; Videtur enim magis significandi modo quàm significatione differre. Et ad significationem levandi, tollendi, seu elevandi, primariam, omnia reduci posse videntur. Apparet ex duobus locis, Isa. 46. differre à נִשְׁכַּח, quod propriè est, portare, ferre, seu susceptum onus gestare; quum נִשְׁכַּח sit onus tollere in humeros, & suscipere; ut motum magis significet quàm quietem; atamen ob viciniam pro eo sumitur. Afferuntur ergò octo, in summa, hujus verbi significata; Merc. Primum est, ferre, portare, apportare, &c. Bu. Conc. levare, tollere, attollere, extollere, sive portandi, sive alia de causa: Merc. ferre; Cocc. & in hoc significatu ordine Conc. frequens, occurrit; viz. in præf. kal, 3. s. m. simpl. & cum 1. conv. præf. ut seq. נִשְׁכַּח ferebat, tulit, gestavit, apportavit, &c. Gen. 13. 6. Exod. 10. 13. 1. Reg. 10. 11. 1. Chron. 18. 11. 1. Isa. 22. 6. 53. 4. 12. Ezech. 18. 19. Joel. 2. 22. Hag. 2. 19. נִשְׁכַּח & portet, portabit, feret, &c. Exod. 28. 12, 29, 30, 38. Lev. 5. 1. 17. 16. 22. 17. 16. 24. 15. Num. 30. 16. 1. Sam. 17. 34. 1. Reg. 8. 31. 2. Reg. 23. 4. Ezec. 17. 23. 29. 19. Mal. 2. 3. Item, occ. etiam cum 1. & 1. Aff. cui ult. etiam 1. conv. est præf. sic, נִשְׁכַּח portavit te, Deut. 1. 31. נִשְׁכַּח tulit eum, 2. Reg. 2. 16. נִשְׁכַּח & tollit aliquem, Am. 6. 10. & in 3. s. f. præf. kal est, נִשְׁכַּח tulit, Esth. 5. 2. sed cum Aff. He s. m. mutatur in Thau; ut ante 1. Aff. sic, נִשְׁכַּח fustulit me, Ezech. 3. 14. 11. 24. & in 2. s. m. occ. simpl. & cum 1. Aff. cui etiam ult. 1. conv. est præf. נִשְׁכַּח portasti, 1. Reg. 2. 26. נִשְׁכַּח fustulisti me, Psal. 102. 11. נִשְׁכַּח & exportabis me, Gen. 47. 30. Item cum 1. Aff. 2. s. m. sic occ. loco seq. נִשְׁכַּח portas ea, Ezec. 16. 58. & in 1. s. f. præf. kal est, נִשְׁכַּח accepi, tuli; Num. 16. 15. Pl. 69. 8. 88. 16. Jer. 31. 19. Ezech. 12. 7. & in 3. pl. præf. kal, occ. cum Scheva, sed ob pausam cum cametz penult. נִשְׁכַּח portant, Job. 24. 10. נִשְׁכַּח portant, Lam. 5. 13. sed occ. etiam ad formam quiescentium Lamed He in 3. pl. præf. kal, idque vel cum Aleph abundante, seu parag. post schurek, sed cum 1. conv. præf. absque Aleph parag. sic, נִשְׁכַּח extollunt, Psal. 139. 2. נִשְׁכַּח & ferent, Ezech. 39. 26. Item cum 1. conv. præf. occ. plenè etiam in 3. pl. m. juxta normam quiescentium Lamed Aleph; sic, נִשְׁכַּח & erent, portabunt, Exod. 18. 22. Num. 4. 25. 11. 17. 14.

33. Ezec. 14. 9. 44. 10. 12. 12. ut & cum 1. cop. præf. & 1. Aff. occ. plenè; sic, נִשְׁכַּח & referent ea, 2. Chron. 12. 11. & in 2. pl. m. præf. kal, occ. simpl. & cum 1. conv. præf. נִשְׁכַּח fertis, Ezech. 36. 6. נִשְׁכַּח & deportabitis, Gen. 45. 19. Am. 5. 29. In par. ben. kal, s. m. occ. simpl. locis seq. נִשְׁכַּח ferens, portans, attollens, &c. Deut. 24. 15. Jud. 9. 54. 1. Sam. 10. 3. 14. 1, 6, 3, 7. 12. 16. 21. 17. 42. 22. 18. 31. 4, 5. 2. Sam. 23. 37. 1. Reg. 5. 15. 1. Chron. 10. 4. 5. 11. 39. 2. Chron. 14. 7. Psal. 126. 6. Prov. 19. 19. Dan. 1. 17. cui etiam 1. cop. 1. & 1. dem. ut & 1. sunt præf. נִשְׁכַּח & ferens, 1. Sam. 14. 13, 14. 17. 7. 31. 6. נִשְׁכַּח portans, Lev. 11. 28. 40. 15. 10. נִשְׁכַּח portanti, 1. Sam. 3. 14. & in forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum 1. & 1. præf. נִשְׁכַּח portantes, Gen. 37. 25. 45. 23. Jos. 3. 3. 6. 8. 2. Sam. 15. 24. 1. Reg. 10. 2. 2. Chron. 9. 1. Neh. 5. 7. נִשְׁכַּח portantes, Deut. 31. 9. 1. Chron. 15. 27. Isa. 45. 20. Zach. 2. 4. נִשְׁכַּח & portantes, Neh. 4. 11. ut & in forma pl. m. constr. ben. kal, occ. locis seq. נִשְׁכַּח portantes, Num. 10. 17. Deut. 31. 25. Jos. 3. 8, 13, 14, 15, 17. 4. 9, 10, 16, 18. 8. 33. Jud. 3. 18. 2. Sam. 6. 13. 8. 26. 18. 15. 1. Chron. 5. 18. 12. 24. 15. 26. 18. 26. 2. Chron. 14. 7. Isa. 52. 11. In s. f. ben. kal, נִשְׁכַּח, & in forma cum duplici sægol ante Thau, נִשְׁכַּח; pro quo occ. quasi contractè cum Scheva & Tzere, vel cum Tzere solum; sic, נִשְׁכַּח apportans, 1. Reg. 10. 22. נִשְׁכַּח reportans, Esth. 2. 15. & in forma pl. f. ben. kal est, נִשְׁכַּח portantes, Gen. 45. 23. 2. Chr. 9. 21. In part. pahul kal, à s. m. נִשְׁכַּח portatus, gestatus, occ. in forma pl. m. cum 1. dem. præf. & kibbutz pro Schurek penult. sic, נִשְׁכַּח portati, gestati, Isa. 46. 3. & in forma pl. f. pahul kal, occ. similiter cum kibbutz pro schurek penult. ante 1. Aff. sic, נִשְׁכַּח gestata vestra, sarcinæ, Isa. 46. 1. In infin kal, occ. plenè, vel cum cametz, vel cum Scheva penult. sic, נִשְׁכַּח portando, Jer. 10. 5. Hof. 1. 6. נִשְׁכַּח ferendo, Isa. 1. 14. Sed occ. etiam Infin kal, in forma def. absque Nun 1. Rad. & cum Scheva & Tzeri pro duplici sægol ante Thau; sic, נִשְׁכַּח ferre, portare, Gen. 44. 1. Deut. 1. 9. Prov. 30. 21. Jer. 17. 27. cui etiam formæ 1. & 1. sunt præf. נִשְׁכַּח in portando, Exod. 27. 7. נִשְׁכַּח & in apportando, Ezech. 20. 31. sicut & formæ contractæ cum Tzere tantum 1. & 1. sunt præf. ut seq. נִשְׁכַּח ferre, portare, Gen. 36. 7. 45. 27. 46. 5. Exod. 25. 14. 27. 30. 4. 37. 5, 14, 15, 27. 38. 7. Lev. 10. 17. Num. 4. 15. 11. 14. 18. 22. Deut. 10. 8. 1. Sam. 2. 28. 1. Chron. 15. 2. 23. 26. Jer. 44. 22. Ezech. 38. 13. 45. 11. נִשְׁכַּח & sumere, ferre, Eccl. 5. 18. Ezech. 17. 8. sicut & huc formæ def. Infin. kal, 1. & 1. sunt Aff. sic, נִשְׁכַּח ferre me, Psal. 89. 51. Jer. 15. 15. נִשְׁכַּח ferre illud, Deut. 14. 24. Item in Imper. kal, s. m. occ. defectivè absque Nun 1. Rad. idque simpl. & cum 1. Aff. sic, נִשְׁכַּח sume, tolle, Gen. 27. 3. 2. Reg. 9. 25; & Imper. s. f. occ. etiam simpl. & cum 1. cop. præf. נִשְׁכַּח tolle, sume, Gen. 21. 18. 2. Reg. 4. 36. Ezech. 16. 52. 23. 35. נִשְׁכַּח & fer, Ezech. 16. 52. ut & in pl. m. Imper. kal, occ. simpl. & cum 1. Aff. sic, נִשְׁכַּח portate, tollite, Lev. 10. 4. Jos. 3. 6. 4. 3. 6. 6. 1. Chron. 16. 29. Psal. 96. 8. נִשְׁכַּח tollite me, Jon. 1. 12. In fut. kal, 1. s. f. occ. simpl. & cum 1. conv. & 1. cop. præf. ut & cum 1. Aff. cui etiam 1. cop. est præf. נִשְׁכַּח feram, portabo, Deut. 1. 12. 2. Reg. 18. 14. 1. Chron. 21. 24. Job. 13. 14. Psal. 116. 13. Isa. 46. 4. Hof. 1. 7. 5. 14. Mich. 7. 9. נִשְׁכַּח & sustuli, accepi, Exod. 19. 4. Neh. 2. 1. נִשְׁכַּח

& ferrem, Psal. 55. 13. נשנ portaverō eum, Job. 31. 36. נשנ & feram eum, Jer. 10. 19. & in 2. f. m. occ. e-
tiam simpl. & cum 1 conv. praf. sed in 2. f. f. simpl. sic, נשנ
fumes, tolles, ferēs, Exod. 23. 1. Lev. 19. 17. Num. 11. 17.
Deut. 12. 26. 1 Reg. 5. 9. Prov. 9. 12. 19. 18. Ezech. 12. 6.
נשנ & sumptisti, Psal. 50. 16. נשנ feras, ferēs, Ezech.
16. 54. 36. 15. & in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv.
praf. ut & cum 1. & 1. Aff. נשנ feret, portabit, Lev.
19. 8. 20. 17. Num. 9. 13. 11. 12. Deut. 1. 31. 33. 3. Job. 7.
13. Psal. 24. 5. Eccl. 3. 14. Isa. 8. 5. 40. 11. 57. 13. Lam. 3.
9. Ezech. 12. 12. 18. 20. Hab. 1. 3. Hag. 2. 12. Zach. 6. 13.
נשנ & sustulit, sumptit, Gen. 29. 1. 31. 17. 33. 15. 43.
29. 34. Exod. 10. 19. 12. 34. 1 Sam. 17. 20. 1 Reg. 13. 29.
Ezech. 10. 7. נשנ deportabit te, 1 Reg. 18. 12. נשנ
portabit eum, Deut. 32. 11. Job. 27. 21. cui etiam ult. 1.
ut & 1. Aff. 1 conv. est praf. sed cum 1. Aff. simpl. abs-
que praf. sic, נשנ & acceptit eum, 2 Reg. 4. 20. נשנ
& portavit eum, Jud. 9. 48. נשנ feret eum, Prov. 18.
14. sic & in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. cui etiam
ult. 1. & 1. & 1. sunt Aff. נשנ portabit, Lev. 7.
18. Num. 5. 31. נשנ & tulit, retulit, Ruth. 2. 18. 2 Reg.
4. 37. Ezech. 2. 9. 17. Ezech. 8. 3. 11. 1. נשנ & sustulit
me, Ezech. 3. 12. 43. 5. נשנ & sumptit eum, 2 Sam.
4. 4. נשנ tollit eos, Isa. 10. 24. 41. 16. & in 2. pl. m.
fut. kal, occ. cum Scheva, sed ob paulam cum cametz pen-
nult. sic, נשנ feretis, portabitis, Num. 14. 34. 18. 1. 32.
Jer. 17. 21. Ezech. 33. 25. נשנ feretis, Ezech. 36. 8. Mic.
6. 16. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. etiam cum Scheva, sed
ob paulam cum cametz penult. cui etiam priori formæ 1
conv. est praf. ut seq. נשנ ferent, portabunt, Ezod. 28.
43. Lev. 22. 9. Num. 2. 50. 18. 23. Job. 6. 4. 6. Job. 6. 2. 21.
12. 40. 20. Psal. 72. 3. Isa. 30. 6. 38. 21. Jer. 49. 29. Ezech.
34. 29. 39. 10. נשנ ferent, portabunt, Lev. 20. 19. 20.
Num. 7. 9. Isa. 60. 6. Ezech. 36. 7. נשנ & portarunt, tulerunt,
Gen. 7. 17. 42. 26. 47. 5. 50. 13. Job. 3. 6. 4. 8. 6. 12.
Jud. 16. 3. 1. Sam. 4. 4. 2 Sam. 2. 32. 23. 16. 1 Reg. 8. 3. 1. 5.
22. 2 Reg. 5. 23. 7. 8. 14. 20. 23. 13. 1 Chr. 10. 9. 12. 11.
18. 15. 15. 2 Chron. 5. 4. 14. 12. 16. 6. Jer. 52. 17. Ezech.
32. 24. 25. 30. Jon. 1. 15. sed occ. etiam in 3. pl. m. cum 1
Aff. post kibbutz pro schurek penult. & cum 1 Aff. post
Nun Epenthericum; ut & cum 1 Aff. post kibbutz cui
etiam 1 conv. est praf. & cum 1 Aff. simpl. & cum 1
conv. praf. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum, kib-
butz in ult. ut seq. נשנ auferent nos, Is. 64. 6. נשנ
tollent te, Psal. 91. 12. נשנ tollent eum, Isa. 46. 7.
נשנ & sustulerunt eum, Num. 13. 23. 2 Sam. 6. 3. 4. 2
Chron. 25. 28. נשנ afferebant ea, 1 Reg. 14. 28. Isa.
15. 12. נשנ vel 1 & exportaverunt ea, Lev. 10. 5.
1 Chron. 23. 22. Denique in 2. pl. fut. kal, occ. plenē
cum Aleph 3. Rad. & jed abundante; sed in 3. pl. f. def. abs-
que Aleph 3. Rad. ante finale terminationem 1. sic
נשנ portabitis, Ezech. 23. 49. נשנ & extule-
runt, Zach. 5. 9. In Niphal נשנ sustulit, extulit se; sub-
latus, elatus, allatus, portatus, deportatus fuit; Bu. Lex.
elevatus, &c. Av. prout occ. in 3. f. m. praf. niph. cum 1
conv. praf. sic, נשנ & portabitur, deportabitur, Exod.
25. 28. 2 Reg. 20. 17. Isa. 39. 6. In part. niph. f. m. נשנ al-
latus, &c. & in f. f. נשנ, vel נשנ; sed occ. pro eo
contractē cum Tzere tantum pro duplicē szgol; sic,
נשנ allata, Zach. 5. 7. In fut. niph. 3. נשנ, נשנ
portabitur, &c. in 2. pl. m. occ. cum Tzeri pro Scheva
penult. ob paulam; sic, נשנ portabimini, Isa. 66. 12.

& in 3. pl. m. fut. niph. נשנ, sed occ. pro eo, literis qua-
si transpositis, vel ad formam quiescentium Lamed He
cum Aleph abundante; sic, נשנ portabuntur, Jer. 10.
5. & in 3. pl. f. fut. niph. occ. plenē & juxta normam; sic,
נשנ portabuntur, Isa. 49. 22. In piel, נשנ idem
cum kal; Bu. elevavit, &c. Av. sustulit, &c. prout occ. cum
1 conv. praf. נשנ & tollet, Am. 4. 2. In Hiphil, נשנ
ferre fecit, sivit, vel curavit; Bu. portare fecit; Av. prout
occ. in 3. pl. praf. hiph. cum 1 conv. praf. נשנ &
ferre facient, Lev. 22. 16. 2 Sam. 17. 13. Atque ex Rad. in
hac 1. signif. sunt nomina, i. No. cum Mem heemant.
נשנ m. onus; Pag. Bu. à tollendo & ferendo dictum; e-
latio, res ad quam attollitur, vel levatur animus, &c. Bu.
Lex. pondus elevatio, &c. Av. latio. gestatio; Coc. prout
occ. simpl. locis seq. נשנ onus, Num. 4. 15. 47. 11. 11.
2 Reg. 5. 17. 8. 9. 2 Chron. 17. 11. 20. 25. 35. 3. Neh. 5.
7. 13. 15. 19. Isa. 46. 1. 2. Jer. 17. 21. 22. 24. 27. Ezech. 24.
25. cui etiam 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

31. Num. 7.3. 10. 10.4. 27.2. 36.1. Jof. 9.18. 19.21. 17. 4. 1 Chron. 7.40. נש vel נש & principes, Exod. 35.27. Jof. 22.32. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum 1 cop. praf. נש principes, Ex. 16.22. Num. 1.16. 3.32. 7.2. 84. 16.2. 3.1. 13. 3.2. Jof. 9.14. 18. 13.21. 1 Reg. 8.1. 2 Chr. 5.2. Ezech. 21.17. 22.6. 26.16. 27.21. 39. 18.45. 9. נש & principes, Num. 1.44. 4.34. 46. Jof. 22.30. sed occ. & forma pl. m. constr. cum 1. 7. & 7. Aff. נש principes mei, Ezech. 45.8. נש principes ejus, Ezech. 32.29. נש princip. eorum, Num. 17.17. 21. Item hinc etiam, 2. No. defectivum absque Nun 1. Rad. נש. m. excellentia, elatio, Bu. Lex. fastus, eminentia, &c. Av. prout occ. cum 1 Aff. loco seq. נש excellentia ejus, Job. 20.6. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem heemant. נש elevatio; Av. Item, incendium; sic dictum quod fursum se effert; Bu. Lex. Vel, ut alii volunt, vexillum, Merc. vel signum aliquod elevatum, &c. prout occ. in loco seq. נש signum excelsum, Jer. 6.1. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est, proferre, pronunciare; jurare, ut Isa. 3. visio prophetica, ut in nomine; Bu. Conc. Atque sic significat, proponere, vel assumere, edere; usurpare; quod in sermone, prophetia, iurejurando, & similibus dici solet: sic, non assumes nomen Domini, &c. unde & absolute pro jurare reperitur, Isa. 3. quod jurando manus attollantur in sublime. Atque sic hac etiam ad priora significata reduci possunt; Merc. In hoc autem signif. occ. in prat. kal, 3. f. m. simpl. & cum 1 cop. vel conv. praf. ut & in 2. & 3. f. m. fut. kal; ut seq. נש protulit, profert, 2 Reg. 9.25. Psal. 24.4. נש & protulerit, 1 Reg. 8.31. נש proferes, Exod. 20.7. Deut. 5.11. נש proferet, pronunciat, Exod. 20.7. Deut. 5.11. Isa. 3.7. Atque hinc ex Rad. in hac signif. est No. cum Mem heemant. נש m. onus, pondus, elevatio; prophetia; Pag. Atque sic dicitur onus, quasi levamen; quod levetur, & alicui imponatur. Sed sumitur etiam Metaphorice pro officio, aut munere, seu ministerio quod alicui committitur: & pro ministerio quoque docendi, vel pro ipsa doctrina, aut prophetia; & notanter pro Prophetia qua alicui malum praedicatur, quod tanquam onus ferri debeat. Kimchi, quod ore hominis assumatur; Merc. נש onus a tollendo & ferendo dictum; est etiam prophetia, proprie onerosa, calamitatum ac panarum onus denuncians, Isa. 13.1. Item, elatio; res ad quam attollitur vel levatur animus; Bu. Lex. onus, elevatio, &c. item vaticinium complectens onus alicui imponendum; Av. Occ. autem hoc No. in hac 3. signif. simpl. locis seq. נש Prophetia; vulgo onus, i.e. Prophetia onerosa, Prov. 3.1. Isa. 13.1. 15.6. 17.1. 19.1. 21.1. 11.1. 13.2. 22.1. 23.1. 30.6. Jer. 23.33. 34.38. Nah. 1.1. 2.1. 12.1. 1.2.1. Mal. 1.1. cui etiam 1 cop. & 1 dem. sunt praf. נש & Prophetia, Jer. 23.36. נש Prophetia, 2 Reg. 9.25. 2 Chron. 24.27. Isa. 15.1. Jer. 23.37. Ezech. 12.10. Hab. 1.1. & in forma pl. f. occ. etiam loco seq. נש Prophetias, Lam. 2.14. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. est, recensere, Bu. Conc. nam in numero aut censu usurpari solet cum nomine capitis vel numeris; q. d. tollere capita populi, i. e. censum agere & ejusmodi. Vernacule dicimus, lever le nombre, &c. Merc. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. & 3. pl. simpl. & cum 1 cop. praf. נש recensuit, 1 Chr. 27.23. נש recensuerunt, Num. 31.49. נש & recensuerunt, Ezr. 8.26. & in Infin. kal, vel, ut quidam volunt, in Imper. kal, f. m. occ. loco seq.

נש recensere, pro recensero, Num. 4.2.22. Item in Imper. kal, 2. f. m. plene esset נש vel נש sed occ. defectivè absque Nun 1. Rad. simpl. & cum 1 cop. praf. ut & in pl. m. simpl. fic, נש recense, Num. 31.26. נש & recense, Num. 3.40. נש recensete, Num. 1.2.26.2. & in fut. kal, occ. in 2. f. m. & in 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. praf. נש recensetis, Exod. 30.12. Num. 1.49. נש recensetis, Gen. 40.13. נש & recensuit, Gen. 40.20. Atque hinc ex Rad. in hac 4. signif. est No. נש f. cum pathach; Pag. Censur; (vel, juxta quosdam, munus, donum; Pag. vel oblatio, quaz Terumah dicitur; Merc.) Bu. Conc. Merc. prout occ. locis seq. נש censum, 2 Chron. 24.6.9. Item, v. signif. 5. hujus Rad. est accipere; Bu. Conc. Merc. capere; suscipere; quod & tollere dicimus, seu auferre: quod pertinet hoc verbum quum significat ducere uxorem; nam viro proprie convenit; Merc. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. & 3. pl. simpl. & cum 1 cop. praf. נש accepit, 2 Chron. 11.21. נש acceperunt, Ezr. 9.2. 10.44. נש & accipiet, Mich. 2.2. & in fut. kal, occ. 1. f. & 2. & 3. f. m. cui ult. 1 conv. est etiam praf. ut & in 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. m. cum 1 conv. praf. cui etiam 1 Aff. ut seq. נש accipero, Psal. 139.9. נש accipies, Ex. 23.1. נש accipiet, Prov. 6.33. נש & accepit, 2 Chron. 13.21. 24.3. נש accipietis, Ezr. 9.12. Neh. 13.25. נש & acceperunt, Jud. 21.23. Ruth. 1.4. נש & acceperunt eas, 1 Chron. 23.22. Item, vi. signif. 6. hujus Rad. est, honorare, dignare; Bu. Conc. Merc. quod etiam dici solet cum faciei nomine, suscipere faciem: item donare, quod eodem ferè spectat. Et reduci possunt hæc ad signif. præced. accipiendi vel suscipiendi, &c. Merc. In hoc autem honorandi, &c. signif. occ. in prat. kal, 3. f. m. & in 1. sing. ut & in 3. pl. cum cametz penult. pro Scheva ob pausam; sic, נש honorat, Job. 34.19. נש honoravi, Gen. 19.21. נש honorarunt, Lam. 4.16. In part. ben. kal, f. m. occ. loco seq. נש honorans sum, 2 Reg. 3.14. & in part. pahul kal, f. m. occ. cum 1 cop. praf. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz ante Aleph 3. Rad. fic, נש vel נש & honoratus, 2 Reg. 5.1. Job. 22.8. Isa. 3.3. 9.14. In Infin. kal, occ. defectivè absque Nun 1. Rad. & in forma cum Scheva, & Tzeri pro duplici sagol ante Thau; sic, נש honorare, Prov. 18.8. In fut. kal, 1. sing. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut & in 2. & 3. f. m. simpl. ut seq. נש honorabo, Job. 32.21. 42.8. נש & honoravi, 1 Sam. 25.35. נש honorabis, Lev. 19.15. נש honorabit, Gen. 32.20. Deut. 10.17. 2 Sam. 14.14. cui etiam ult. 3. f. 1 conv. est praf. נש & honoravit, Job. 42.9. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum Nun. parag. idque post cametz pro Scheva penult. ob pausam, sic, נש honorabitis, Psal. 82.2. נש honorabitis, Job. 13.8. 10. Unde in piel, נש donavit, dono attulit, vel obtulit; Bu. Lex. elevavit, honoribus extulit; Av. prout occ. loco seq. נש donavit, 2 Sam. 19.43. Atque inde ex Rad. in hac vi. signif. sunt nomina; 1. No. נש m. honoratio; Bu. Conc. acceptio, elevatio; Merc. prout occ. 2 Chron. 19.7. (cum nomine נש) sic, cum 1 cop. praf. נש & honoratio, &c. Bu. Conc. & acceptio facierum; i.e. personarum discrimen non habet; Bu. Lex. & acceptio personarum; honoratio, elevatio, discrimen & delectus; ad verbum, elevatio facierum; nam qui conscius est se peccasse, pudore suffunditur, & faciem demittit; & qui ejusmodi suspicit, aut reveretur, perinde

derinde facit ac si faciem ejus demissam attolleret; Merc. Cev. Item, hinc etiam, 2. est No. מִשְׁחָה f. vel מִשְׁחָה donum; Bu. Conc. Av. quod scil. elevando in sublime offertur alicui; munus, oblatio; Bu. Lex. prout occ. in forma cum Tzere in ult. simpl. & cum 1 cop. praf. & in forma cum patach in ult. simpl. sic, מִשְׁחָה donum, Eth. 2. 18. וּמִשְׁחָה & donum, Jer. 40. 5. מִשְׁחָה donum, Gen. 43. 34. 2 Sam. 1. 8. Plal. 14. 1. 2. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum 2 praf. sic, מִשְׁחָה dona, Gen. 43. 34. מִשְׁחָה prae donis, Gen. 43. 34. Et, 3. hinc etiam No. מִשְׁחָה f. donum, donativum; quod scil. ab aliquo tollitur; Av. Est enim No. ex forma Conjug. Niphal. & secundum quosdam est part. niph. f. f. contracta cum Tzere tantum ex forma cum duplici szgol ante Thau: Vel ut R. D. inquit est Toar, muneris, scil. aut doni, i. e. donativum; vel potest esse, inquit, nomen, instar מִלְּחָה plenitudo, & c. Pag. prout occ. 2 Sam. 19. 43. מִשְׁחָה נָשָׂא נָשָׂא num donativum donavit nobis; Pag. Bu. Conc. vel, num oblationem, donarium dedit, & c. Bu. Lex. Deinde, vii. signif. 7. hujus Rad est condonare; Bu. Conc. Merc. parcere, remittere, quod ad auferendum reduci potest aptius, quam cum aliis ad sustinendum; Merc. prout occ. in 2. f. m. prae. kal, simpl. & cum He parag. add. ut & cum 1 conv. praf. & in 1. f. idem simpl. & cum 1 conv. praf. ut seq. מִשְׁחָה condonasti, Psal. 32. 5. 8. 1. 3. מִשְׁחָה condonasti, Num. 14. 19. מִשְׁחָה & condonabis, Ezech. 4. 5. 6. מִשְׁחָה condonavi, Job. 34. 31. מִשְׁחָה & condonabo, Gen. 18. 26. & in part. ben. kal, occ. f. m. simpl. locis seq. מִשְׁחָה condonans, Exod. 34. 7. Num. 14. 18. Psal. 99. 8. Mich. 7. 18. sed in forma pl. m. occ. cum 1 cop. praf. sic, Mal. 2. 9. וְנוֹשְׁתִּים & condonatis; ubi scil. non erat condonandum; Bu. Lex. וְנוֹשְׁתִּים פְּנִים בְּחוּרָה & accipientes, vel accipitis, vel accepistis faciem in lege; i. e. accepistis personam magnorum, in lege, h. e. in verbo legis; quæ scil. dicit, Lev. 22. 22. Non offeretis hæc Domino; & ignitum non ponetis ex iis super altare Domino. Et quum ipsi maculosa offerunt, timeris increpare illos, & dicere illis, oblatio hæc prophana est: prout exp. R. D. in lib. Rad. Et sunt, inquit, qui dicunt, quod dicitio וְנוֹשְׁתִּים non vos, ibi memorata, manet loco duarum, i. e. non estis accipientes personas in Lege, sed poluitis, vel prophanatis illam; Pag. Et accipitis faciem in Doctrina; i. e. docetis in nomine hominum, & grata hominibus. Confer Judæ, v. 16. Joh. 5. 44. 12. 43. & c. Cocc. Sed attollitis faciem contra Legem, dicendo scil. nonne, & c. ut sequitur, v. 10. i. e. pro reverentia, & pervicaciter Legem à Deo datam infringi; ut demonstratur sequentibus contestationum locis; Jun. In part. pahul kal, f. m. juxta normam quiescentium Lamed Aleph, esset מִשְׁחָה & in constr. מִשְׁחָה; sed occ. more quiescentium Lamed He, in forma constr. (instar גָּלִי constr. ex גָּלִי) Bu. Lex. sic, Psal. 32. 1. מִשְׁחָה cui condonata est, & c. Bu. Conc. beatus מִשְׁחָה מִשְׁחָה cui demissa, aut remissa est pravariatio; Pag. vel beatus, levatus transgressionem; Bu. Lex. beatus, cujus peccatum condonatum est; tanquam ex מִשְׁחָה, Cocc. vel utrumque inquit R. D. invenitur; scil. מִשְׁחָה & מִשְׁחָה; וְנוֹשְׁתִּים, quod in prae. citatum est; Pag. & sic in forma usitata quiescentium Lamed Aleph, sed in forma constr. cum kibbutz pro schurek ante 3. Rad. Aleph, occ. Isa. 33. 24. מִשְׁחָה condonatum habet; Bu. Conc. populus qui habitat in ea, מִשְׁחָה demissa seu remissa est iniquitas, Pag. vel remissus iniquitate; nam est

in regimine, (ex forma scil. absol. מִשְׁחָה) i. e. cui remissa est iniquitas; ut ante ex Psalmo; Merc. Cev. populus habitans in ea, condonatus pravitate; h. e. condonationem pravitatis habens; Cocc. vel, erit levatus iniquitate; Av. In Infin. kal, מִשְׁחָה, vel מִשְׁחָה, plenè scil. condonare, & c. prout occ. cum 2 praf. מִשְׁחָה prae condonare, Bu. Conc. Gen. 4. 13. major, est scil. iniquitas mea, vel pæna aut punitio mea, מִשְׁחָה quam parcere, vel quam elevare, & c. ubi Ab. Ezra scribit, quod, secundum quosdam, peccatum suum hic confitetur, & מִשְׁחָה est מִלְּחָה parcere. Sed mihi videtur, inquit potius, quod iniquitas ponitur pro pæna aut punitioe & mercede mali, quæ ventura est propter iniquitatem & peccatum: prout citat varios locos ubi מִשְׁחָה sic accipitur: ut Gen. 15. 16. non est perfecta seu completa מִשְׁחָה iniquitas, i. e. punitio Emorrhæi. Et in 1 Sam. 28. 10. si evenierit tibi מִשְׁחָה iniquitas, i. e. punitio, propter rem hanc. Et Lam. 4. 6. & major fuit מִשְׁחָה i. e. iniquitas, i. e. punitio filiarum populi mei, peccato, i. e. punitioe Sedom. Et sic hic, major est punitio mea, quam ferre aut sustinere, potero, scil. Et confirmatur ex seq. ejecisti me, & c. Sed Targum, major est iniquitas mea, quam remittere aut parcere, & c. At R. Sal. cum admiratione legit; sic, Tu fers sustinereque superiora, & inferiora; & Iniquitatem meam non poteris ferre! Pag. Major est iniquitas mea, quam ut remittatur. 70. טָּעָה אֶתְּנָה לִּי, Av. Major est pæna mea quam ut sustinere, possim, scil. Hebr. iniquitas mea, & c. Jun. Sic etiam in hoc sensu condonandi scil. occ. Infin. kal, juxta quosdam defectivè absque Nun 1. Rad. & cum Scheva & Tzeri, pro duplici szgol ante Thau; sic, מִשְׁחָה condonare; vel nominaliter, condonatio; Bu. Conc. prout occ. ibid. Gen. 4. 7. הֲלֵא נָשָׂא מִשְׁחָה מִיָּדְךָ nonne si bene egeris, remittere, vel parcere; i. e. erit tibi venia, aut remissio? ut R. D. nonne si bona reddideris, vel emendaveris opera tua, erunt tibi propitiari? Sed Ab. Ezra inquit, juxta multos, significare מִשְׁחָה elevare, pro elevabis, oculos tuos. Sed rectius est inquit מִיָּדְךָ מִיָּדְךָ elevare, seu attollere facies, pro elevabis faciem; (hoc simplicissimum est; Merc. Cev.) dictum est enim v. 5. & ceciderunt facies ejus; scil. prae pudore & erubescencia. Et sic Job. 11. 15. quia tunc מִיָּדְךָ מִיָּדְךָ elevabis faciem tuam à macula. Targum, nonne si benefeceris, & si respueris, aut penitentiam egeris, peccatum tuum remittetur tibi; Pag. Nonne si bene feceris, erit levatio, tibi scil. nominaliter; vel verbaliter, portare mercedem, & c. Av. Annon, si bene egeris, h. e. tene obtuleris, est scil. acceptatio; Cocc. qui sic locum hunc sumit nominaliter, & in acceptandi significatione; prout infra ex eo. Nonne, si bene egeris, remissio? Jun. In Imper. kal, occ. defectivè absque Nun 1. Rad. idque simpl. & cum 1 cop. praf. מִשְׁחָה condona, Gen. 50. 17. Exod. 10. 17. 1 Sam. 15. 24. 25. 28. מִשְׁחָה & condona Plal. 25. 18. In fut. kal, 2. f. m. occ. locis seq. מִשְׁחָה condonabis, Gen. 18. 24. Exod. 32. 32. Job. 7. 21. Isa. 2. 6. Ezech. 4. 4. Hos. 14. 3. & in 3. f. m. est, מִשְׁחָה condonabit, Exod. 23. 21. Jos. 24. 19. Denique viii. signif. 8. hujus Rad. est, consumere, diruere, comburere, Bu. Conc. interdum pro comburere, ac proinde desolare, sumitur; unde & מִשְׁחָה flamma; quod scil. sursum ascendat; Merc. prout occ. in fut. kal, 3. f. m. cum 2. Aff. ut & cum 1 conv. praf. & 2. Aff. & in

3. f. cum 1 conv. præf. ut seq. נֹשֵׁן consumet me, Job. 32.23. נֹשֵׁן & combustio, diruit ea, 2 Sam. 5.21. נֹשֵׁן & conflatur, Nah. 1.5. Atque inde est, 1. No. נֹשֵׁן f. tumor carnis; Pag. Bu. Lex. à comburendo scil. vel inflammando dictus; vel juxta R. D. ab elevando; Pag. vel potest esse Infin. kal, Av. prout occ. simpl. le- cis seq. נֹשֵׁן inflammatio; tumor cum inflammatione, Lev. 13.2, 10, 19, 28, 43. cui etiam נֹשֵׁן & נֹשֵׁן sunt præf. נֹשֵׁן cum tumore; Lev. 13.10. נֹשֵׁן & tumoris, Lev. 14.56. Item, hinc etiam, 2. No. נֹשֵׁן f. (quasi esset forma sif. conftr. à No. נֹשֵׁן, de quo supra); combustio; incendium; Pag. vel elevatio, fumi scil. vel flammæ, i.e. flamma comburens, & elevata; Merc. prout occ. in sif. simpl. & in pl. f. cum נֹשֵׁן præf. נֹשֵׁן incendium, Jud. 20.38. נֹשֵׁן ad incendia, Ezech. 17.9. ut & 3. hinc etiam No. idem significans; cum Tzer. in ult. viz. נֹשֵׁן incendium, juxta R. D. Bu. Conc. Jer. 6.1. & super Beth- Hacerem נֹשֵׁן elevare combustionem, prout R. D. exp. in l. Rad. Pag. idemque in Comment. בֵּירָה domum vineæ, h.e. turrem, quæ in edita quadam vinea, & aliarum vicinarum custodiam ædificaretur, ut apparet ex Isa. 5.2. & ædificavit turrem in medio ejus: נֹשֵׁן autem incendium, seu ignem, quem Deus in ea turri accendi, atque sursum attolli velit: ut qui procul absunt, flammam conspiciere possint, & quasi signo dato, ad tutum aliquem locum confugiant. Porro, addit Kimchi nomen hoc ita fumi in Talmud. Atque huc quadrat quod de φρυκτὴ φίλιω & πολυμίω Græci notarunt. Alii vexillum exponunt; Merc. Cev. exustio autem sic vocatur, quod in ea flamma supernè elevetur; Pag. Levatelevationem, &c. ut scil. cives admoneantur adventus hostium; Av. Atque sic etiam in hoc sensu occ. hoc No. cum נֹשֵׁן præf. Jud. 20.40. נֹשֵׁן & combustio, five elevatio, (i.e. flamma; Merc.) capit ascendere de civitate. Quomodo etiam quidam exp. illud, Isa. 30.27. quasi in forma absol. sãm. & gravitas נֹשֵׁן oneris, &c. juxta R. D. Sed Ab. Ezra exp. & gravitas incendi, aut combustionis, Pag. vel elevationis fumi, &c. Merc. Deinceps autem singulares phrasæ hujus verbi cum adjunctis nominibus præf. annotandæ; ut sequitur. Cum nomine capitis est, aliquando, evehere aliquem, Jer. 52. in fine; & interdum temeritatem & superbiam denotat, vel confidentiam, &c. Cum nomine faciei, de Deo, gratiam & benevolentiam, Num. 6. in fine. De homine impudentiam. Item, antefere, & quod dicimus, personam accipere, revereri, favere, acceptum habere, &c. Cum nomine oculorum, suspicere, auxilium expectare: & est interdum cultus, oculos non sustulit ad idola, Ezech. 19. & Psal. 121. ad Deum oculos sustuli. Animus quoque desiderium innuit. Cum nomine manûs, jurare. Item, orare, à gestu orantium, sæpe in Psalmis. Levare manum ad Dei mandata, velle ea perficere, Psal. 119. Item, porrigere manum petenti auxilium, infirmiori. Et in malum, pro manum injicere, nocendi causâ. Conjurare, &c. Cum nomine animæ, anhelare, adpi- rare, cupere. Hinc נֹשֵׁן desiderium animi, quod unicuique quis cupit, Ezech. 24. Levare animam alicujus est, sustentare: Levare cor, ut supra, in manibus, Thren. 3. ubi utrumque conjungitur. Levare cor ad ali- quid, ad id suapte sponte, adniti, & cupere, &c. In malum sumitur, cum cor aliquem elevare dicitur. Sed in bonum, Exod. 35. cum quis quid vover, vel ex ani-

mo suscipit: & ad aliquod bonum impellitur, & incita- tur per sese. Cum peccati nomine est, sublevare, aufere, tollere, remittere. Est veniæ & clementiæ, ut & supra dictum est; significat & ferre peccatum, ac ejus obnoxium esse & reum; peccatum pro pæna peccati Sic Christus peccatum tollere dicitur, h.e. in sese susci- pere; quod Joannes Evangelista etiam vertit per ἀρῶν. Levare gratiam est, referre, merere, inire, conciliare, en- reri. Cum sermone, parabola, nomine, & similibus ut su- matur, supra dictum est initio. Sic quidam volunt sumi Act. 9. ut portet nomen meum, seu levet coram genti- bus. Levare convivium, pro excitare, Psal. 15. Levare su- per labia, pro loqui; & absolute, juxta quosdam, Isa. 3. pro dicere. Levare rumorem malum, Exod. 23. Cæte- ra usu discas, cum his conferens; Merc. Præcipue eti- am hujus Radicis, ramorum adeo fertilis, explicatio & digestio ex Coc. succinctè describenda est: nam jux- ta eum decem sunt hujus verbi significata. Primum, נֹשֵׁן est φέρειν ferre; ut Gen. 13.6. non נֹשֵׁן ferebat eos ter- ra, i.e. non sufficebat utrique: & sic Gen. 36.7. Item, Lev. 5.1. וְנֹשֵׁן עוֹנוֹ & feret peccatum suum. Et c. 24. 15. si quis maledixerit diis suis וְנֹשֵׁן חַטָּאתוֹ feret pec- catum suum. Et cap. 19. 17. חַטָּאת עַלְיוֹ נֹשֵׁן & non feres propter eum peccatum, i.e. non fies reus propter peccatum proximi. Et Ezech. 18. 20. filius נֹשֵׁן לֹא חַטָּאת non feret, quicquam scil. de pravitate pa- tris. Confer Neh. 11.4. הַנֹּשְׂאִים בְּכֶבֶד qui ferebant, partem scil. in sarcina. Item illud Isa. 46.1. Norandum, נֹשֵׁן res vestræ, quæ portari possunt, sunt, jumentis scil. imposita: τὰ φορμένα ὑμῶν. Vel gestamina vestra, imposita sarcina defessa pecudi, & quæ nimirum vos solebatis imposita gestare, sunt sarcina jumento in desertis defescenti. De idolis sermo est; Coc. quæ vos ferebant, aut gestabant, onerata scil. erant onere, viz. nimio, ad lassitudinem. Aut, Gestatrix vestra, i.e. juxta A. E. animalia gestantia, seu portantia. Et sic R. D. exp. q. d. O simulacra, animalia quæ vos gestant, feruntque, sunt nimis onerata. Hoc ir- ridento & subsannando simulachra dixit; Pag. gestami- na vestra onerata, oneri sunt defessa; nimirum bestiar, & jumento in Persidem exportanti? Erant enim aurea pretiosaque & gravia multa: ut constet ex Dan. 3. Jun. 11. נֹשֵׁן est, λαμβάνειν accipere, h. e. datum habere incipere; ut Esth. 2. 15. הָיוּ נֹשְׂמִים & fuit accipiens gra- tiam, &c. i.e. gratiam & favorem omnium merebatur. Sic c. 5.2. Item Psal. 116. 13. calicem salutis נֹשֵׁן; & Hof. 14.3. כָּל-חַטָּאת עוֹנוֹ, i.e. omne, (quod) accipis, (à nobis) pravitas, scil. est. (Omniem condona iniquita- tem; Jun.) Et, iii. significat, accipere, h. e. acceptum & gratum habere, æstimare: ut in ea phrasi, נֹשֵׁן פָּנֶיךָ accipere faciem; h. e. πρόσωπον λαμβάνειν, i.e. per- sonam æstimare; quod in judicio virtuosum est. Alioqui & bene & malè potest homo æstimari & acceptus esse. Prov. 3.35. כֹּפֶר כָּל-חַטָּאתוֹ non accipiet faciem ullius lytri, h. e. non æstimabit lytrum; prout sæpe sumitur hoc verbum; ut Job. 34.19. Prov. 18.5. Job. 32. 21. & 42.8. in bono sensu, נֹשֵׁן פָּנֶיךָ faciem ejus ac- cipiam, i.e. ipsius preces non rejiciam aut frustrabo. Et Gen. 19.21. נֹשֵׁן פָּנֶיךָ accipio faciem tuam. Sed aliter Deut. 10.17. qui non נֹשֵׁן פָּנֶיךָ accipit faciem, in judicio scil. neque quicquam æstimat in homine ad gra-

tiam impertiendam. Item rursus in bono sensu, acceptandi scil. in gratiam, in loco supra cit. Gen. 4.7. ad Infinitum, vel nominaliter ab Infinito, ut ibi dictum. Deinde, iv. est accipere, h.e. sibi jungere; ut in phrasi; וְשָׂא נִשְׂא ducere uxorem: ut 2 Chron. 11.21. & 13.21. & hoc jungendi sensu dicitur, Psal. 139.9. נִשְׂא נִשְׂא accipiam alas auroræ. Et Psal. 50.16. נִשְׂא נִשְׂא & accipis fadus meum in os tuum; & Psal. 16.4. non accipiam nomina eorum in labia mea. Et Gen. 27.3. נִשְׂא accipe instrumenta tua. Et 1 Chron. 16.29. נִשְׂא accipite munus, & venite coram ipso. Deinde, v. נִשְׂא est ferre, de verbis scil. habere in ore, proferre: ut Exod. 23.1. לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שׁוֹנֵן Non feres fabulam temerariam, scil. ad diffamandum quenkum. Psal. 15.3. Convicium non נִשְׂא tulit in proximum, i.e. pronunciavit. Et Job. 27.1. נִשְׂא ferre sententiam suam. Sic c. 29.1. & Hab. 2.6. super ipso parabola ferent, i.e. loquentur. Item absolute Hof. 13.1. נִשְׂא pronunciavit ipse in Israel. Et Hof. 1.6. נִשְׂא נִשְׂא pronunciando pronunciabo ipsis. (sed Targum, si pœnitentiam egerint, remittendo seu parcendo, remittam seu parcam iis, Pag.) Sic Isa. 3.7. נִשְׂא pronunciabit in illo die, dicendo, non ero obligator. (quem locum in jurandi signif. quidam exp. sic, jurabit in die illa, &c. ut juxta R.D. assumet nomen Dei in juramento; Pag.) Et Exod. 20.7. Non נִשְׂא feres nomen Jehovæ, &c. temere, i.e. non nominabis Deum tuum temere, neque temere testem invocabis. Item, vi. נִשְׂא est ferre, de arboribus, scil. & terra, ut Ezech. 17.8. ad faciendum ramum נִשְׂא & ad ferendum fructum. Et sic v. 23. נִשְׂא & feret ramum. Atque huc referri potest illud, Psal. 72.3. נִשְׂא ferent montes pacem populo; q.d. βλάσφημοι; Metaphora: fructus montium, h.e. gentium, erit amare populum Dei, & eum non impugnare; Item, vii. נִשְׂא est, tollere; ἀφαιρ. ut Psal. 139.20. נִשְׂא נִשְׂא suffulerunt ad id quod temerarium est, vel quod temere creditur, aut colitur, urbes tuas. Ubi נִשְׂא pro נִשְׂא (vel assumpserunt in vanum, scil. nomen tuum hostes tui: sicut נִשְׂא, inquit R. D. Sed A. E. dicit esse prateritum, & Aleph redundare: pro נִשְׂא; ut supra in וְנִשְׂא, quasi נִשְׂא. R. autem Moseh vult esse pahul kal, i.e. nomen tuum assumptum est in ore eorum in vanum. Sed, ut dictum, rectius juxta R. D. Aleph est scriptum & additum ad protrahendum Hannach, (schurek scil.) sicut Jos. 10.24. הִלַּכְנוּ qui iverunt, &c. Et Isa. 28.12. & non נִשְׂא voluerunt audire, &c. Pag.) Et Deut. 24.15. & ad illam, scil. mercedem, ipse נִשְׂא effert animam suam; i.e. ei inhiat, & in ea habet suam voluptatem. Et Psal. 24.4. qui נִשְׂא נִשְׂא suffulit ad vanum animum suum. Et Psal. 25.1. ad te, Jehova, animam meam נִשְׂא tollo. (vel levabo. Sed R. Moseh sumit in donandi signif. sic, Tibi, Domine, animam meam donabo, per modum muneris scil. ut R.D. juxta quosdam; Pag.) Item Ezech. 20.6. Illo die יָרָה נִשְׂא, &c. suffuli manum meam ipsis, h.e. juravi. Confer v. 5. 15, 23, 28.42. & Deut. 32.39. Jurans, manum tollit ad cælum, nominans Deum vivum, qui in cælis regnat, & civitatem paratam habet. Item Psal. 10.12. 6 Deus נִשְׂא tolle manum tuam, i.e. noli diutius continere potentiam tuam. Et Job. 11.15. נִשְׂא פְּנֵיךָ מִפְּנֵיךָ tolles faciem tuam ex labe, i.e. labe absterfa, sine pudore eriges faciem. Et Num. 6.26. נִשְׂא יְהוָה פְּנֵיךָ תִּלְוֶה Je-

hova faciem suam ad te, seque tibi conspiciendum præbeat, nè occultet faciem suam a te. Sed Psal. 4.7. נִשְׂא tolle super nos lucem vultus tui, ut scil. eam videamus. Ibi נִשְׂא est pro נִשְׂא; (permutatione scil. literarum נש in נש: de quo vide etiam in Rad. נִשְׂא; pag.) Atque huc etiam refer נִשְׂא positum in sensu reciproco, pro efferre se. Ut Hab. 1.3. contentio & lis נִשְׂא effert se. Et Psal. 24.9. וְנִשְׂא & attollite vos ostia seculi: pro quo נִשְׂא, v. 7. & Psal. 89.10. נִשְׂא נִשְׂא quum se efferrunt fluctus ejus: nisi mavis, quum effert fluctus suos; נִשְׂא pro נִשְׂא Infinito. Et Gen. 49.3. נִשְׂא נִשְׂא major evectione, & major robore; i.e. præcedens dignitate & viribus. Primogenitus, ut plerumque robustior est junioribus, ita & dignitate major, & in omnibus præfertur. (Ubi נִשְׂא vel est Infinito, def. ut dictum, vel nominaliter exponi potest, excellentia dignitatis, vel, excellens dignitate. Nomen est factum ex Infinito; Merc.) Sic cum Aff. Job. 13.11. נִשְׂא נִשְׂא majestas ejus terret vos. Et 31.23. נִשְׂא נִשְׂא & propter ejus evectionem, seu altitudinem, non possum, scil. subsistere. Pro quo legitur etiam absque Aleph, נִשְׂא ab elatione ejus timent potentes, pro נִשְׂא. Deinde, viii. נִשְׂא est ferre, h.e. afferre, inferre, offerre; ut Deut. 28.49. נִשְׂא feret i.e. afferet, inferet super te gentem. Et 1 Reg. 3.8. נִשְׂא בֹּא אֵלֶיךָ & obtulerit ei execrationem ad adjurandum eum. 1 Reg. 10.11. Navis quæ נִשְׂא advehat aurum ex Ophir. Et Exod. 10.3. Et ventus Orientalis נִשְׂא suffulit & attulit locustas. Item ix. נִשְׂא est tollere, scil. ex loco, i.e. auferre: Ut Mal. 2.3. spargam, &c. sterces festorum vestrorum, וְנִשְׂא נִשְׂא & tollet vos ad se, vel secum. Num. 16.15. non asinum unius ex illis נִשְׂא accipi, i.e. abstuli. Job. 7.13. נִשְׂא נִשְׂא feret, partem, scil. in cura mea, lectus meus, i.e. minuet meam sollicitudinem. Et Job. 32.22. parvo momento נִשְׂא נִשְׂא auferet me qui fecit me. Et 2 Sam. 5.21. וְנִשְׂא & suffulit ea, idola scil. David & homines ejus. Atque huc refero (in signif. auferendi scil.) significationem condonandi peccatum. Tamen in ea phrasi fuit est notio ferendi, nempe per patientiam; Ut Exod. 34.7. נִשְׂא נִשְׂא ferens pravitatem, h.e. condonans; 70. ἀφαιρ. Et Gen. 18.26. וְנִשְׂא & condonabo toti loco. Num. 14.19. quemadmodum נִשְׂא condonasti populo huic. Psal. 99.8. נִשְׂא Deus condonans exististi ipsis: 70. ὑψάτω. Et Psal. 32.5. נִשְׂא נִשְׂא condonasti pravitatem peccati mei. Denique, x. signif. 10. hujus Rad. נִשְׂא ex Coc. est, ferre, de numero scil. & numeratione: ut 1 Chron. 7.23. Non נִשְׂא accipit numerum eorum. Et Num. 3.40. וְנִשְׂא & accipe numerum nominum eorum. Sic Exod. 30.12. נִשְׂא נִשְׂא כי תִּשָּׂא נֶפֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל quum tolles caput filiorum Israel, quoad census eorum. Et in Num. 1.2. נִשְׂא נִשְׂא tolle caput totius cætus Israel. Et Gen. 40.13. Pharaoh נִשְׂא נִשְׂא tolle caput tuum; sic v. 20. i.e. rationem tui habebit. Item, de nominibus quibusdam, quæ ex eo dicta sunt, notanda. נִשְׂא f. nomen est ex Infinito, kal acceptatio, ἀποδοχή, Gen. 4.7. prolatio, Hab. 1.7. elatio, honor, dignitas, Gen. 49.3. Item rumor, Lev. 13.2. & 10. & v. 28. נִשְׂא נִשְׂא tumor ustulationis, pustula ab ustulatione, vel crusta ustulationis: ubi de נִשְׂא dicitur נִשְׂא. Sed præcipuum, ex eo, nomen notandum, est נִשְׂא; cui ille quatuor tribuit significata. i. est,

est, latio, gestatio, Num. 4. 47. עֲבֹדֶת מִשָּׁה ministerium vel opus gestationis in tentorio conventus. Et 2 Chr. 35. 3. בְּכַתֵּף מִשָּׁה לְכֶם non est vobis latio humero, h.e. non incumbit vobis ferre humero. Et Num. 11. 11. ut imponeres mihi מִשָּׁה gestationem totius populi huius. Ut & c. 4. 24. לַעֲבֹד וְלִמְשָׁה ad opus faciendum, & ad gestationem. Sic 1 Chron. 15. 21. & Chananjah princeps Levitarum בְּמִשָּׁה in gestatione, בְּמִשָּׁה יֹסֵר regebat gestationem. Et v. 27. הַשֵּׁר הַמִּשָּׁה הַמְשֹׁרְרִים princeps gestationis, cantorum. Deinde, ii. מִשָּׁה est, prolatio sermonis. Hof. 8. 10. à sententia, aus imperio, regis Principum: vel onere, vel latione. Et Prov. 31. 1. מִשָּׁה אִשָּׁר יִסְרָהּ אָמֹר prolatio, vel ἀπόδεγμα; quo cum ἐσθλασεν castigavit mater sua; 70. ἡ ἀποδεγματις. Et 2 Reg. 9. 25. & Jehova נִשָּׂא rulit in eum מִשָּׁה אֵת hanc sententiam. Et Zach. 9. 1. מִשָּׁה דָּבַר pronunciatio verbi Jehovæ. Et Isa. 13. 1. מִשָּׁה בָּבֶל sententia Babylonis. Item Jer. 13. 23. Juberet propheta, si homines querant, מִי מִשָּׁה יְהוָה, sic respondere מִשָּׁה אֵת—quid gestatio est? Nam omisi vos, non gesto vos: & v. 36. מִשָּׁה יְהוָה non memorabitis amplius. Nam מִשָּׁה onus erit unicuique verbum suum. Et v. 38. 39. quia dicitis sermonem hunc, מִשָּׁה יְהוָה idcirco, ecce ego, וְנִשְׂאִי אֶתְכֶם obliviscar vos & omitam vos. Urebantur Judæi voce ambigua, sed quæ in sensu oneris exprimebat animum eorum. Nam revera verbum Dei habebant pro onere. Alludit igitur ad vocabulum, & dicit, se nec gestare ipsos, nec curare; & cuique suum sermonem esse oneri. Sermonem Jehovæ & dicendum, & astimandum esse. Hinc plurale Thren. 2. 14. מִשְׁאוֹת שׁוֹא sententias temerarias; Cocc. Item, iii. elatio; ut Ezech. 24. 25. וְאֵת מִשָּׁה נִפְּשָׁם elevationem animæ eorum; h.e. id ad quod animam suam effuserunt; filios scil. & filias. Denique, iv. est, onus, sarcina, ut 2 Reg. 5. 17. מִשָּׁה צִמְד פָּרִים אֲרָמָה terræ, quod ferant duo muli. Job. 7. 20. וְיִהְיֶה עָלַי לְמִשָּׁה & factus sum mihi onus. Item illud, Isa. 30. 27. וְכִבְדֶּךָ מִשְׁאָה exp. & gravitas incendii, h.e. grave incendium; nam, igne se tollit in altum, quod humi positum erat. (Et gravitas מִשְׁאָה oneris; ubi He est signum f. non est enim cum Mappik, inquit R. D. Sed A. E. exp. & gravitas incendii, seu combustionis vel elevationis funi, ut Jud. 20. 40. Pag. Mer.) Denique; no. מִשְׁאָה & מִשְׁאָה variè usurpantur; ut Est. 2. 18. & dedit מִשְׁאָה congiarium. Et Jer. 40. 5. & dedit ei מִשְׁאָה וְיָרָחָה viaticum & donum. Gen. 43. 34. in plur. מִשְׁאוֹת וְנִשָּׂא ferebat, quis scil. fercula à facie ejus. Et mox sing. confr. מִשְׁאָה בְּנִימָן ferculum Benjaminis. Et sic 2 Sam. 1. 8. & exhibat post illum מִשְׁאָה הַמֶּלֶךְ ferculum regium. Sed alio sensu Psal. 141. 2. מִשְׁאָה כַּפִּי elevatio manu mearum. Item in alio etiam sensu, Jud. 20. 38. ut ascendere facerent מִשְׁאָה elevationem fumi; & v. 41. וְהַמִּשְׁאָה & incendium incipiebat ascendere, columna fumi. Et Jer. 6. 1. שׂוֹ מִשְׁאָה שׂוֹ מִשְׁאָה scil. absque dagech; id enim sæpe excidit è literis (schewatis) tollite incendium. Item aliter Am. 5. 11. מִשְׁאָה בָּר & vestigal frumenti capitis ab ipso. Et 2 Chron. 24. 6. מִשְׁאָה מִשְׁאָה indictam à Mose pecuniam; & sic v. 9. in censu scil. pendendam. Et in pluraliter, Ezech. 20. 40. וְרָאִיתָ מִשְׁאוֹתֶיךָ primitias donorum vestrorum. Et Zeph. 3. 18. in sing. cum Tzere, מִשְׁאָה עֲלֶיהָ חֲרָפָה cui onus est probum; vel potius,

cui donum est probum. Confer Isa. 61. 7. ignominiam cantant partem suam. In Christi cruce gloriantur. Item Ezech. 17. 9. לְמִשְׁאוֹת אוֹתָהּ מִשְׁרָשֶׁיהָ ad tollendam eam ab radicibus ejus. Ex verbo; ad sublationes illam Denique phrasis 2 Chron. 19. 7. מִשָּׁה פָּנִים acceptio faciei est, προσωπονικῆ. 70. δαυμάσαι προσωπον. Hæc de hac Radice multisaria ex Cocc. De nomine etiam נִשָּׂא princeps, locus, Ezech. 44. 3. Notandus; אֵת הוֹא נִשָּׂא הַנְּשִׂא princeps, principis, scil. erit; ipse sedebit, aut manebit in ea. Vel, juxta Targum, principi, i.e. principis, erit; princeps ipse sedebit in ea. (id accentuum distinctioni magis convenit, Merc. Cev.) sic etiam R. D. in comment. nam אֵת—, inquit ille, ponitur vice אֵת, vel Lamed: ut sæpe etiam aliàs; ut habes in particula אֵת; Pag. Item locus Ezech. 34. 24. de hoc nomine insignis est. Ego Jehova ero iis in Deum, & servus meus David נִשָּׂא Princeps in medio ipsorum; i.e. hoc ipso scil. siam i. f. Deus, quia servus meus David, h.e. filius Davidis, Princeps Messiah, Christus, erit Princeps in medio ipsorum, qui eos ut peculium suum, & hæreditatem suam diligit & confervabit: sic cap. 37. 25. Cocc.

Rad. 125. נִשָּׂא, cum Schin dextro, est, seducere, decipere; item destruere, desolare; Pag. Av. Conjecit aliquem in nassam; & plerumque significat moveri seu seduci ad vanitatem: ideoque est Cogn. cum נִשָּׂא vanitas, inanitas; item cum נִשָּׂא desolari: & affine est Rad. נִשָּׂא removit, fæneratus est. Hinc Lat. nassa, genus vas piscatorij, quo cum intraverit piscis, exire non potest. In kal נִשָּׂא movit, removit; prout Occurrit in Infin. kal, Jer. 23. penult. & movebo vos נִשָּׂא removendo; Av. qui solus hoc verbum in kal hic ponit. Reliqui referunt ad נִשָּׂא; cum Aleph scil. loco He: ut videbitur. Quidam in universum exp. hoc verbum obnuere, opprimere; unde, pro, verbis obnuere, & oratione ad fallendum & persuadendum composita, fallaci & sophistica. Sed præstat in duo ista significata dividere. In posteriori convenit cum נִשָּׂא desolare. Et pro decipere interdu cum Dat. construitur; ut Isa. 36. & Jer. 4. sicuti Latine, imponere; Merc. In Niphal, נִשָּׂא decipi; Bu. seductus est, in nassam conjectus est; Av. prout occ. in præ. Niph. 3. pl. loco seq. נִשָּׂא decepti sunt, Isa. 19. 13. In hiphil, הִנִּישָׂא decepit, seduxit; construitur cum Dat. & Accus. Bu. Lex. Conjecit in nassam, i.e. decepit, seduxit. Cum Dat. עַל & כִּי; Av. prout occ. in 3. sm. præ. hiph. simpl. & cum וְיִ, & וְ, ob pausam, pro וְ, Aff. sic, הִנִּישָׂא decipit, Jer. 49. 16. הִנִּישָׂא seduxit me, Gen. 3. 13. הִנִּישָׂא seduxit te, Obad. 1. 3. & in 2. sm. præ. hiph. occ. cum Tzere, & Aleph quiescente, absque jod hiph. sic, הִנִּישָׂא seduxisti, Jer. 4. 10. & in 3. pl. præ. hiph. cum וְ Aff. est, הִנִּישָׂא deceperunt te, Obad. 1. 7. In Infin. hiph. הִנִּישָׂא decipere; sed occ. cum Tzere tantum in ult. absque jod hiph; sic, הִנִּישָׂא seducendo, Jer. 4. 10. In fut. hiph. 3. sm. occ. locis seq. נִשָּׂא decipiat, 2 Reg. 18. 29. 2 Chron. 32. 15. Psal. 89. 22. Isa. 36. 14. pro quo, juxta quosdam, occ. etiam defectivè absque Aleph 3. Rad. sic, נִשָּׂא idem, Psal. 55. 16. Item occ. etiam cum וְ, Aff. idque vel plenè post jod hiph. vel def. cum chirek tantum absque jod penult. sic, נִשָּׂא vel נִשָּׂא decipiat te, 2 Reg. 19. 10. Isa. 37. 10. Sic & in 2. pl. m. & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. defectivè in Kk k k 2 utroque

utroque cum chirek tantum absque jod hiph. penult. sic, וְשָׁחַד decipiant, Jer. 37.9. וְשָׁחַד decipiant, Jer. 29.8. Atque inde ex hac Rad. juxta quosdam sunt nomina sequentia. i. No. def. absque Nun i. Rad. & cum Aleph quiescente in Tzere ante Thau; sic, שָׁחַד f. nasla, seductio, illaqueatio, reticulum; & contritio; Av. praf. Lam. 3.47. שָׁחַד reticulum & contritio; Av. deceptio, & confractio, h.e. decipi & confringi. Nam est ad formam Infin. kal, ut שָׁחַד נָשַׁן. Ut enim וְשָׁחַד derivetur analogia non admittit. 70. ἔπαρσις, quasi esset שָׁחַד; Cocc. Item, 2. hinc etiam, juxta quosdam, No. מְשֻׁחָד seductio, nasla, cui nihil sperandum est præter devastationem & mortem: prout occ. in forma pl. f. cum ? praf. sic, Psal. 73.18. dejecisti, i.e. cadere fecisti eos לְמִשְׁחָהוּ in naslas. Et sic Psal. 74.3. cum kibbutz pro schurek penult. sic, Exalta pedes tuos לְמִשְׁחָהוּ ad devastaciones perpetuatis, i.e. perpetuas; Av. De hoc autem nomine, pl. f. ut & de præced. f. f. vide in Rad. שָׁחַד; Bu. Lex. At 3. hinc etiam, juxta plerisque, est No. וְשָׁחַד deceptio; Pag. Bu. Cocc. devastatio, perditio, illaqueatio, ut scil. solet esse in nasla; Av. prout occ. cum ? praf. Prov. 26.26. תִּבְסֹחַ וְשָׁחַד occultetur licet odium לְמִשְׁחָהוּ in deceptione: manifestabitur tamen malitia ejus in comitio, i.e. publice; Cocc. Vel, in devastatione; Av. vel in desolatione, ut R. D. exp. Pag. q. d. cuius odium in solitudine & loco vasto, quasi a nullo conspicitur, sese regit; ejus malum in cætu coram omnibus patefiet; Merc. Et sic esset nomen in posteriori signif. desolandi scil. Plerique verò, in deceptionem, à priori signif. seducendi scil. Pag.

Rad. 126. נָשַׁב est, sufflare, diffilare; Pag. spirare; flare, Merc. Item, impellere; Pag. affine est verbo נָשַׁב Merc. perflavit, sufflavit; Bu. Lex. afflavit, efflavit. Congruit cum נָשַׁב sufflavit, nisi quòd cum Pe litera durior fortiore etiam flatum constituit. Item affinitate aludit ad נָשַׁב anhelitus; Av. Occurrit in præ. kal, 3. f. f. loco seq. נָשַׁב perflat, Isa. 40.7. In Hiphil, נָשַׁב idem: perflare, &c. diffilare, i.e. flatu abigere; Bu. fecit flare, afflavit, Av. prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. cum Tzeri loco jod hiph. in ult. idque simpl. & cum ? conv. praf. נָשַׁב efflavit, Psal. 147.18. וְנָשַׁב & diffilavit, flatu abegit, Gen. 15.11.

Rad. 127. נָשַׁב in hiphil est, attingere, comprehendere, apprehendere, assequi; Pag. נָשַׁב attigit, perigit, apprehendit, comprehendit assequendo. Cogn. cum נָשַׁב accessit, & נָשַׁב angustavit. Contrariam signif. habet à verbo נָשַׁב retroactus est, recessit. Hinc fortassis, sequor, & in compositione, assequor, consequor apprehendendo vel attingendo aliquem vel aliquid; Av. Non autem legitur in kal, sed in hiphil, נָשַׁב attingit, assequitur, consequutus est; attingere fecit, admovit; Bu. Lex. prout occ. in præ. hiph. 3. f. m. cum ? conv. praf. cui etiam נָשַׁב post chirek tantum, & ? Aff. post jod hiph. sic, וְנָשַׁב & attinget, Lev. 26.5. וְנָשַׁב & assequatur nos, 2 Sam. 15.14. וְנָשַׁב & assequatur eum, Deut. 19.5. & in 3. f. f. præ. hiph. occ. simpl. & cum ? cop. vel conv. praf. ut & in 2. f. m. cum ? cop. praf. & ? Aff. sic, וְנָשַׁב assecuta fuerit, Lev. 25.49. וְנָשַׁב & assecuta fuerit, Lev. 25.26. וְנָשַׁב & assecutus fueris eos, Gen. 44.4. Item in 3. pl. præ. hiph. occ. simpl. & cum ? Aff. ut

& cum ? conv. praf. & ? Aff. idque vel post kibbutz, vel schurek: ut & cum ? Aff. post schurek, ut seq. וְנָשַׁב attingerunt, Gen. 47.9. Zach. 1.6. וְנָשַׁב & assequuntur me, Psal. 40.13. וְנָשַׁב & assequantur te, Deut. 28.2. וְנָשַׁב & assequantur te, Deut. 28.15, 45. וְנָשַׁב & assequantur eam, Lam. 1.3. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum ? Aff. נָשַׁב attingere faciens, admoveans, 1 Sam. 14.26. וְנָשַׁב attingens eum, Job. 4.1.18. & in f. f. part. hiph. נָשַׁב assequens, f. & c. sed occ. in forma cum duplici sagol ante Thau; idque simpl. & cum ? praf. נָשַׁב assequatur, Lev. 14.21. לְמִשְׁחָהוּ attingens sit, 1 Chron. 21.12. In Infin. hiph. נָשַׁב assequi: sed occ. cum Tzeri in ult. sic, נָשַׁב assequendo, 1 Sam. 30.8. In fut. hiph. 1. f. m. occ. simpl. & cum ? Interrog. & נָשַׁב; ut & cum ? cop. praf. & ? Aff. sic, נָשַׁב assequar, Exod. 15.9. וְנָשַׁב an assequar eum, 1 Sam. 30.8. וְנָשַׁב & assequar eos, Psal. 18.38. & in 2. f. m. occ. simpl. sic, נָשַׁב assequeris, 1 Sam. 30.8. sed in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. cum jod hiph. in ult. sed cum ? cop. & ? conv. praf. occ. cum Tzeri pro jod in ult. ut & cum ? Aff. occ. simpl. post jod hiph. penult. sed cum ? conv. praf. post chirek tantum absque jod; sic, נָשַׁב attinger, Lev. 26.5. נָשַׁב & assequatur, Psal. 7.6. וְנָשַׁב & assecutus fuit, Gen. 31.25. וְנָשַׁב assequetur eos, Psal. 69.25. וְנָשַׁב & assecutus est eos, Gen. 44.6. In 3. f. f. fut. hiph. occ. simpl. locis seq. נָשַׁב assequetur, Lev. 5.11. 12.22, 30.31, 32.25. 47.27.8. Num. 6.21. Jer. 42.16. Ezech. 46.7. Hof. 2.7. cui etiam נָשַׁב, & נָשַׁב sunt Aff. נָשַׁב assequetur nos, Isa. 59.9. נָשַׁב assequetur eum, Job. 27.20. נָשַׁב assequetur eos, Hof. 10.9. In 2. pl. m. cum Mem Aff. est, נָשַׁב assequimini eos, Jos. 2.5. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum Nun parag. add. ut & cum ? conv. praf. vel cum jod hiph. vel cum chirek tantum absque jod penult. ut seq. נָשַׁב attingunt, Job. 24.2. Prov. 2.19. Isa. 35.10. נָשַׁב assequantur, Isa. 51.11. וְנָשַׁב vel וְנָשַׁב & assecuti sunt, Exod. 14.9. 2 Reg. 25.5. Jer. 39.5. 52.8. Atque inde No. def. absque Nun i. Rad. נָשַׁב m. assequutio, occupatio, quâ quis apprehensus; Av. Insectatio, Bu. vel insequutio; prout occ. 1 Reg. 18.27. & quia נָשַׁב insequutio, aut apprehensio, est scil. ei; i.e. sequutio, vel assequutio, nim. inimicorum suorum in bello, ut exp. R. D. Pag. Quidam applicationem ad negotium seu occupationem exponunt, ut Kimchi in Rad. נָשַׁב infra; Merc. Est autem formæ instar נָשַׁב magnitudo, à נָשַׁב. Item interdum scribitur hoc verbum cum Samech: ut habes in Rad. נָשַׁב. Pag. De hoc etiam verbo notanda peculiaris ejus acceptione, qualis est in verbo נָשַׁב; ut scil. sit, sufficere, satis habere, suppetere, &c. Merc. ut Lev. 25.49. vel נָשַׁב attingit, scil. pretium, manus ejus. Hieron. Sin autem & ipse potuerit, redimet se; & sic v. 26. וְנָשַׁב & attingit, seu apprehenderit, scil. pretium, manus ejus, & invenerit quantum sufficit ad redemptionem ejus. Hieron. & ipse pretium ad redimendum potuerit invenire. Item locus Job. 41.17. ad part. hiph. norandus; viz. נָשַׁב attingens eum, vel qui attingit eum, gladio, non נָשַׁב stabit, scil. super eum; ubi part. male. non potest referri ad נָשַׁב. Nos. sam. ut dicatur attingens eum gladius: sed oportet exponi, attingens, i.e. quisquis attingit eum gladio, non stabit, scil. gladius: nam נָשַׁב est etiam verbum fæm. Item, illud 1 Chr.

22.12. נשה אויבך למשנה. exponi potest, & gladium inimicorum attingentem; Pag. i.e. vel, an mavis ut gladius hostium tuorum sit in assequentem te, ut scilicet te persequatur & attingat; Merc. vel est part. pro Makor seu Infim. i.e. attingere; Pag.

Rad. 128. נשה in Bu. Conc. tria habet significata. i. est oblivisci; Pag. Bu. Conc. prout occ. in 1. f. prat. kal, loco seq. נשיתי oblivitus sum, Lam. 3. 17. In fut. kal. 3. f. m. נשה, &c. obliviscetur: unde in 2. f. m. נשה, juxta normam; sed Deut. 32. 18. occ. prater morem, sic; Dei, qui scilicet te genuit, נשיתי oblivitus; Pag. Bu. ubi Jod est loco He 3. Rad. inquit R. D. simile habes in נשה & נחה; Cev. Oblivisceris, & est pro נשיתי; ut sit Jod parag. pro נשה; Cocc. vel pro perfecto נשה; Pag. In Niphal, נשה oblivioni tradi, obliviofum se prestare; Bu. unde in fut. niph. à 3. f. m. נשה oblivioni traderetur; in 2. f. m. נשה oblivioni traderis; prout occ. cum ני Aff. Isa. 44. 21. Israel non נשה oblivioni traderis à me, Bu. Conc. & Lex. vel, ut quidam exponunt active, non oblivisceris; vel obliviscaris mei; Bu. Lex. Pag. & Hieron. in eo. Sed melius juxta R. D. passive exponitur: est enim pro נשיתי oblivionem daberis à me, i.e. memoriā mihi non excides, vel mihi in oblivionem non venies, & Israel: tantum scilicet da operam, ut mei memineris, sicut & ego semper tui ero memor, qui te formam, &c. quod est summē consolatorium; Merc. Cev. Atque sic neutrum aut passivum verbum non nisi hac ratione, affixa asciscit; Cev. Nē obliviscaris me. Præcedit recordare; sic 70. μὴ ἐπιλανθάνω με. Sed Ab. Ezra & Kimchi passive, vel utroque modo נשה recordare mei, & recordabor tui; Cocc. vel, Nē obliviscaris mei; & oblivioni non tradēris à me; ut supra. In piel נשה oblivisci facere; Bu. Pag. prout occ. in 3. f. m. prat. Piel, Gen. 41. 51. cum ני Aff. sed prater morem cum patach pro chirek sub Nun 1. Rad. Bu. Lex. sic, נשה facit me oblivisci; Bu. Lex. pro נשיתי, Chaldaea formā, Gen. 41. 51. Cocc. Alii referunt ad Rad. נשה: i. bi vide; Pag. In hiphil, idem cum piel; prout occ. in 3. f. m. prat. hiph. loco seq. נשה oblivisci fecit, Job. 39. 17. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. loco seq. נשה oblivisci facit, Job. 11. 6. Atque inde ex Rad. in hac significat No. f. viz. נשה oblivio, Psal. 88. 13. Deinde, ii. signific. 2. hujus Rad. נשה est, mutuare, mutuo dare: item exigere, Bu. Conc. mutuum, vel mutuo dedit; Bu. Lex. Item, fānerari, mutuum accipere, debitorem esse; obligari; Pag. fāneravit, aut fāner accepit; item. exegit creditum vel mutuum; qua significat cum Beth constituitur; Bu. Lex. נשה removet, dimovet, personas scilicet hominum; vel bona aut facultates per usuram abstulit, transtulit. Absolutē enim positum significat fānerare, vel in fānus accipere; cum 2 autem, in fānus dare. Est cogn. cum נשה decepit, seduxit, in nassam coniecit; nam obaratus quoque est in nassam coniectus. Hinc per Aphar. σέω, σείω, σῶω, curatio, amoveo, dimoveo, &c. Av. à quo etiam, No: praced. נשה exp. remotio in longinquam terram, dimotio, translatio in alium locum; & sic locum Psal. 88. 13. exponit, & justitia tua, scilicet non cognoscetur, in terra נשה dimotionis; i.e. peregrina; Av. hoc est, in terra oblivionis, prout à reliquis exp. נשה est etiam, deficere. Quidam exponunt generaliter, malis, curis aut occupationibus, obruitur ut obliviscaris;

sicut exponunt & supra נשה. Et in 2. signif. exp. irrure, gravare, onus imponere, ut fāneratores solent debitoribus quum exigunt creditum; ut habes Matthai 18. de duritie illorum. Responder verbo Græco δανείζω, & δανείζω quod ex æquo & dare & accipere fāneri, significat; & citra fānus, h.e. mutuare, & mutuari. Cum Beth est, mutuare, vel fānerare: sine Beth., mutuari, vel fānerari, i.e. fāneri vel mutuo accipere. Quanquam & sine Beth venit interdum in benoni, pro creditore, vel fāneratore: quod ex sensu aperte id colligatur, ut 1 Sam. 22. & 2 Reg. 4. & Isa. 50. Alterum ab altero aperte distinguitur, præposito Beth, ubi utrumque conjungendum erat, Isa. 24. vide infra; Merc. In hac autem signif. ii. occ. in 1. sing. & in 3. pl. prat. kal; sic, נשה mutuum dedi, Jer. 15. 10. נשה mutuo dederunt, Jer. 15. 10. & in part. ben. kal, f. m. est, נשה mutuans, creditor, Deut. 24. 10. Psal. 109. 11. pro quo etiam occ. juxta pleorūque cum Aleph loco 3. Rad. He (pro exactore crediti, vel debiti; aut mutuante, &c. Bu. Lex.) נשה mutuans est, 1 Sam. 22. 2. & Isa. 24. 2. sicut accipiens mutuum, quemadmodum mutuans illi; Pag. R. D. notat Caph geminatum, absolutam utrinque similitudinem, & æqualitatem denotare; Merc. Cev. sed cum נה, נה, & נה prat. occ. rursus cum propria He 3. Rad. sic, נשה & creditor, 2 Reg. 4. 1. נשה sicut creditor usurarius, Exod. 22. 25. נשה sicut mutuo dans, Isa. 24. 2. Item in forma pl. m. occ. vel cum Aleph loco 3. Rad. He; vel abundante; vel juxta normam quiescentium Lamed He, absque Aleph; sic, נשה vel נשים exigentes, mutuantes, Neh. 5. 7, 10, 11. & in forma pl. m. constr. occ. cum נה prat. & Aff. נשה ex creditoribus meis, Isa. 50. 1. In Hiphil, נשה mutuare; exactorem agere; Bu. fāneravit, &c. Cocc. removet, distulit, abstulit; Av. qui sic exp. Job. 39. 17. nam נשה removet Deus, ab eo scilicet sapientiam, &c. Av. pro oblivisci fecit eam, Deus, sapientia; Pag. &c. ut reliqui exp. prout supra ad prat. hiph. in 1. signif. Atque inde in part. hiph. f. m. נשה mutuum dans, Bu. Conc. sed occ. quasi in forma constr. cum Tzeri in ult. sic, Deut. 15. 2. ut remittat ירו אשר כל בעל משנה ברעהו נשה omnis patronus mutui (i.e. habens mutuum) manum suam, (vel potius, manūs suā; nam: נשה per Tzeri est in regimine: absolutum enim esset נשה, ut נשה; dominus debiti manūs suā, i.e. creditor; vide & Neh. 10. 31. נשה debitum manūs; Cev.) qui mutuabat amico seu proximo aut socio suo, non exigeret, &c. Licet enim quidam putant נשה esse prat. hiph. rectius tamen est, inquit R. D. ut sit nomen instar נשה virgo; tribus; Pag. vel est part. hiph. constr. loco nominis ירו נשה mutuum, vel creditum manūs suā; Bu. Lex. Omnis creditor removere, vel remittere debet manum suam, is qui mutuo dedit, &c. Av. In fut. hiph. occ. in 2. f. m. sic, נשה mutuo dederis, Deut. 24. 10. ut & in 3. f. m. fut. hiph. occ. juxta quosdam, Job. 11. 6. & scito quod נשה לך מן ה' mutuabit tibi Deus, i.e. mutuando differt, nec rigide panam exigit: vel obliviscetur tibi, in priori signif. sensu eodem; Bu. Lex. vel sic, oblitus est tui Deus propter iniquitatem tuam; Pag. five, obliviscitur, &c. de iniquitate tua, nec te pro merito tuo punit; Merc. Sed potest etiam exponi, inquit R. D. in hoc exigendi signif. i.e. exigit à te Deus; Pag. seu damnabit te propter iniquitatem tuam: & duplo gravio-

graviores p̄nam exigere & fumere de te poterat, &c. Merc. & sic R. Moseh exp. Perutfol verò utroque modo; Pag. f̄nerat tibi in diem de pravitate tuā, h. e. tolerat te & differt p̄nam, ut f̄nerator, qui expectat diem; Cocc. Et scito quod remissionem tibi faciet Deus ab iniquitate tua; Av. Sed secundum omnes occ. 3. f. m. in hac signif. Deut. 15. 2. וְיִשָּׁר מִתּוּמָּךְ וְיִשָּׁר Bu. Conc. mutuabit; Pag. remittet omnis qui habet creditum manus suæ, וְיִשָּׁר יִשָּׁר quod crediderit proximo suo, Cocc. Sed occ. etiam 3. f. m. cum Aleph loco He 3. Rad. Bu. Lex. more quiescentium Pe Aleph; Pag. sic, Psal. 89. 23. non וְיִשָּׁר exigit; Pag. Vel, mutuum exigit, Bu. Conc. vel exactorem ager, Bu. Lex. i. e. non erit sicut exactor & f̄nerator ut capiat ejus substantiam; Pag. וְיִשָּׁר אֵינִי בּוֹ non ager exactorem inimicus in eum, h. e. inimicus non erit ei f̄nerator, nec ipse debitor fiet inimico, neque ei succumbet; Cocc. Atque indè per Apocopam, Bu. Lex. vel cum defectu Aleph; Pag. occ. etiam 3. f. m. fut. hiph. sic, Psal. 55. 16. וְיִשָּׁר exactor erit debitor, Bu. Conc. exactorem ager; Bu. Lex. וְיִשָּׁר מִתּוּמָּךְ exigit debitum mors ab iis, vel sic, erit iis mors ut exactor, quia capiet eos; Pag. f̄neratorem agat in illos mors; & exigit ab illis debitum. Confer Apoc. 6. 8. & 2 Theff. 2. 11. Cocc. Item, juxta quosdam, ex hac Rad. est illud Num. 21. 31. וְיִשָּׁר עַל נֹפֶת & extirpavimus eos, delevismus, ut nē nomen quidem ipsorum & memoria superfit. Vel est ex Rad. וְיִשָּׁר ut fit Radicis; Cocc. Atque indè ex Rad. in hac ii. signif. est No. וְיִשָּׁר debitum, mutuum, Bu. Lex. quod scil. à nobis exigitur & transfertur ad creditorem; Av. prout occ. 2 Reg. 4. 7. & redde וְיִשָּׁר (sicut scribitur, pro וְיִשָּׁר Aff. sicut legitur וְיִשָּׁר, vel וְיִשָּׁר) debitum tuum, vel debita tua, Pag. Sed satis erat unico jod scribi, aliud sine punctis ad juvandam lectionem. Est autem singulare, non autem plurale, ut quidam volunt. Et ejus absolutum est וְיִשָּׁר iustar פָּרִי Merc. Cev. Est pro וְיִשָּׁר juxta Masorethas. Sicut ibidem mox sequitur, וְיִשָּׁר pro וְיִשָּׁר & scriptura indicat formam Chaldaicam; Bu. Lex. Atque indè etiam, ii. ex rad. in 2. signif. est No. cum Memi heciant & cum Aleph loco He 3. rad. Bu. Lex. מִשָּׂא m. mutuum, debitum; Pag. Bu. id scil. quod debetur; Pag. & quod dimovetur à nobis & creditori restituitur; Av. f̄neratio, creditum; Cocc. Item usura. Sed subsequenter quædam in nostris exempl. per Sin semol וְיִשָּׁר scribuntur quasi pro onere, à Rad. וְיִשָּׁר; quod eodem recidit. Sed hoc aptius est; Merc. Cev. Occ. autem hoc No. simpl. & cum וְיִשָּׁר cop. præf. מִשָּׂא debitum, mutuum, Neh. 5. 7. וְיִשָּׁר & exactionem, Neh. 10. 32. unde in sing. f. מִשָּׂא idem: prout occ. in f. constr. sic, מִשָּׂא mutuum, Deut. 24. 10. & in forma pl. f. est, מִשָּׂא debita, Prov. 22. 26. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. וְיִשָּׁר est, luxari; Bu. Conc. prout occ. in 3. f. præf. kal, loco seq. וְיִשָּׁר luxabitur, Jer. 51. 30. Item occ. etiam in 1. f. præf. kal, more quiescentium Lamed He, cum וְיִשָּׁר conv. præf. & in Inf. kal, cum Aleph loco 3. Rad. He; & utrumque scil. simul; loco seq. וְיִשָּׁר וְיִשָּׁר & luxabo, luxando, Jer. 23. 39. In hiphil וְיִשָּׁר luxare; unde in fut. hiph. 3. f. m. וְיִשָּׁר luxabit; & in 1. pl. fut. hiph. וְיִשָּׁר luxabimus; prout juxta quosdam occ. cum וְיִשָּׁר conv. præf. & Aff. pro וְיִשָּׁר; sic, Num. 21. 31. וְיִשָּׁר & luxavimus eos; Bu. Conc. ubi chirek magnum venit pro Tzere. Alii verò referunt id ad וְיִשָּׁר; ut suprà dictum. Alii au-

tem aliter illud deducunt. Atque indè ex Rad. in hac iii. signif. est No. וְיִשָּׁר luxatus; Bu. Conc. vel substantivè contradio, remotio; Pag. mutuatus, luxatus; Bu. Lex. prout occ. cum וְיִשָּׁר dem. præf. Gen. 32. 33. וְיִשָּׁר n̄rvum contractionis; i. e. qui se contraxit, & dimovit è loco suo; Pag. Sed Toar seu Adject. potius esse videtur, luxatum sive deficientem; Merc. nervum mutuatum; quem scil. acetabulum ossis sacri transmittit in coxam, tanquam si mutuo illi concederet: vel, nervum luxatum, qui luxatus obtorpuerit, quasi loci sui oblitus fuisset. Vide R. Sal. est instar וְיִשָּׁר attritus, & similia; Bu. Lex. Ideo non comedunt filii Israel musculum, qui est ad acetabulum ossis femoris. Forſan וְיִשָּׁר sig. nificat musculum, cum וְיִשָּׁר simpliciter notet nervum; ut sit quasi nervus f̄nerans & in carnem se effundens. Vide etiam in וְיִשָּׁר; Cocc. Nomen hoc וְיִשָּׁר adject. mobilis, legitur bis in loco cit. propterea non comedunt filii Israel n̄rvum mobilem; i. e. dissilientem; Av. Rad. enim וְיִשָּׁר est etiam וְיִשָּׁר recedere, remove, & oblivisci: ac si oblivisceretur loci sui, & ab illo recederet, vel ita dicitur nervus ille à desciendo; Pag. Item, juxta quosdam, ex Rad. in hac signif. est No. suprà descriptum in priore signif. quasi וְיִשָּׁר esset luxatio; Psa. 88. 13. Bu. Lex. & hoc videtur innuere; Av. cum exp. in terra dimotionis; i. e. peregrina: quum alii exp. in terra oblivionis, i. e. in loco mortuorum; ut inquit R. D. mortui namque traditi sunt oblivioni; pag. juxta id quod scribitur Psal. 31. 13. Merc. Atque ad hanc Rad. in priore viz. signif. refertur à plerisque No. pl. f. וְיִשָּׁר feminae, mulieres, uxores, quasi obliviosæ, dictæ; quod minùs memoria valeant quàm mares; aut quòd in illis oblivioni detur & extinguatur paterna familia; sicut è contrario, mas à memoria dicitur וְיִשָּׁר, quòd majori memoria & judicio polleat, quàm mulier; & quòd in eo conservetur memoria patris & paternæ familiæ; ut est in וְיִשָּׁר. Quidam autem deducunt ab וְיִשָּׁר per Apharefin, quòd mulieris caput sit vir. Quandoque sexum muliebrem denotat; ut Num. 31. 18. Bu. Lex. Credibile est, èd sic dici mulieres, quia in feminis perit memoria patris; Cocc. De eo autem nomine & de locis ubi occurrit, vide suprà in Rad. וְיִשָּׁר; Bu. Conc. Item ex hac Rad. deducitur מְנַשֶּׁה, Menasseh, Regis nomen, qui sic dictus, וְיִשָּׁר quòd oblitus fuerit Dei; וְיִשָּׁר & quòd oblivisci fecerit populum Israel patri sui caelestis: ut scribant Talmudici in Sanhedrin, cap. 11. fol. 112. 2. Bu. Lex.

Rad. 129. וְיִשָּׁר levavit, tulit, portavit; idem quod וְיִשָּׁר: nam Aleph & He sunt literæ commutabiles & ejusdem instrumenti. Occurrit autem hæc Rad. in 3. pl. præf. kal, cum וְיִשָּׁר conv. præf. Ezech. 39. v. 4. à fine; sic, וְיִשָּׁר & levabant seu portabunt calumniam suam. Item Psal. 139. 20. occ. eadem 3. pl. absque præf. sed cum Aleph parag. vel abundante in fine; sic, וְיִשָּׁר levaverunt in vanum hostes tui; i. e. usurpant nomen tuum temere. Et in part. pahul kal, f. m. (instar וְיִשָּׁר) occ. Psal. 32. 1. beatus is qui וְיִשָּׁר (in forma scil. constr. cum Scheva pro cametz in absol.) levatus, i. e. exoneratus est transgressionem; Av. Qui solus hæc hic in hac Rad. ponit, cum reliquæ referant ad Rad. וְיִשָּׁר, cum He loco Aleph; ut suprà ibi dictum.

Rad. 130. וְיִשָּׁר in Bu. Conc. duo signifi. est, mordere, Pag. Bu. & sæpius de morsu serpentum dicitur: & me-

taph. est fanerare, in usuram dare: nam usura serpen- cum more mordet; Bu.Lex. arrosit; & metaph. velut serpens arrosit substantiam & facultates, i.e. faneratus est in usuram. Et est cogn. etiam cum נחש serpens; Av. Occurrit autem præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ונשך conv. & ונשך. Aff. sic, ונשך momordit, Num. 21. 9. ונשך & mordeat eum, Am. 5. 19. ונשך eos, Am. 9. 3. & in part. ben. kal, occ. in sing. m. & pl. m. cum ונשך dem. præf. utrique: ut & in forma pl. f. constr. cum ונשך Aff. & in part. pahl. f. m. cum ונשך dem. præf. ut seq. ונשך mordens, Gen. 49. 17. ונשך mordentes, Mich. 3. 5. ונשך mordens te, Hab. 2. 7. ונשך morsus, Num. 21. 9. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. cum cametz ob pausam, pro pathach in ult. ut & cum cholem extra pau'am; sic, ונשך mordebit, Deut. 23. 19. Prov. 23. 32. ונשך momorderit, Eccl. 10. 11. sed occ. etiam 3. f. m. cum ונשך. Aff. sic, ונשך mordebit eum, Eccl. 10. 8. In piel, ונשך idem cum kal momordit; Bu. Av. vehementer scil. Av. prout occ. in 3. pl. præf. piel; sic, ונשך & mordebunt, Jer. 8. 17. & in fut. piel, a 3. f. m. ונשך, occ. in 3. pl. m. cum ונשך conv. præf. loco seq. ונשך & momorderunt, Num. 21. 7. In hiphil, ונשך momordit per usuram; Av. in usuram dedit; Bu. Cum Dativo construitur; Av. prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. ונשך, in 2. f. m. simpl. sic, ונשך facias ut mordeat, i.e. fanerari, in usuram dabis, Deut. 23. 19, 20. Atque inde No. ונשך m. fanus, usura, a mordendo dictum; Bu. Lex. usura quæ substantiam & homines arrodit, & mordendo perdit; Av. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum ונשך & ונשך præf. ut seq. ונשך morsus; usura, fanus, Ex. 22. 24. Lev. 28. 37. Deut. 23. 19. Ezech. 18. 17. 22. 12. ונשך in usu- ram, Lev. 25. 37. Psal. 15. 5. Prov. 28. 8. ונשך in usuram, Ezech. 18. 8, 13. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomi- ne inde derivato; ונשך; quod est לשכח i.e. cella, cu- biculum; Pag. Bu. camera, exedra; idem quod לשכח: nam Lamed & Nun sunt literæ ejusdem instrumenti. Et Cogn. cum ונשך habitavit, posuit habitaculum; Av. sic literarum metathesi reducunt ad ונשך, quasi ad habita- culum dicas; i.e. conclave, cella, exedra, &c. Atque sic vocabant cellas ad Templi appendices extra constru- ctas. Græci, *νοσοςφεία* dixerunt; erant ad varios us- us destinata, ut supra in Rad. לשכח dictum est; Merc. In cameris enim sive exedris ponebantur varia instru- menta, quorum usus erat in sacrificiis faciendis; Av. In Neh. 13. 7. ונשך dicitur, quod vers. 8. לשכח: 70. *αὐτοῦ* de quo vide & Mar. 12. 41, 43. Luc. 21. 1. Joh. 8. 20. Utrum nomen sit magis ex etymo, ambiguum. Ego ונשך pro vero & genuino acceperim. In atrio e- nim erant constituta conclavia, ad morsu nonnihil ejus spatio. Confer phrasin Ezech. 42. 5. Cocc. Occurrit au- tem No. hoc simpl. & in forma constr. cum ונשך Aff. ut & in forma pl. f. m. cum ונשך dem. præf. ut seq. ונשך cubiculum, Neh. 13. 7. ונשך cubuli sui, Neh. 3. 30. ונשך cubi- cula, Neh. 12. 44. Locus supra cit. Deut. 23. 19. notan- dus; ונשך usuram omnis rei quam ונשך fanerabit, seu ad usuram mutuabit; Pag. vel potius, quæ mordet; alludit enim ad etymon nominis usura, quæ Hebraicè ונשך morsus appellatur: quod substantiam hominis velut arrodit, & perdat: unde etiam Hebraei Doctores adhortationem esse colligunt ad eum qui mutuo accipit, ne se ita mor- sui, & suarum rerum corrosioni exponat. Elegans est Me- taphora. Græci aliud considerantes, *τοκος* appellaverunt.

וּנְשָׁךְ hodie à Judæis dicitur ex Chaldaeo, et sic corrup- tē proferant וּנְשָׁךְ. Hebraicè, וּנְשָׁךְ, & תְּרִבִּית dici po- test: Hic habes kametz pro pathach, ob pausam; Merc. R. Bechai in comment. in legem sol. 113. scribit וּנְשָׁךְ לשון שוֹכֵשׁ כְּנָחֵשׁ וְזִינוּ מְרִגִּישׁ Vocabulum Nefchech sic dicitur, quia mordet sicut serpens & non sentitur. Cre- ditor mordet, cum exigit quod non dedit: Debitor mor- detur, cum reddit, quod non accepit. Talmudici in Bava Metzia, cap. 5. in principio. De immodica usura hoc nomen dici volunt; tolerabilis vocatur תְּרִבִּית & תְּרִבִּית, à תְּרִבָּה; Bu. Lex. R. D. in l. Rad. verbum hoc in hiphil dicitur esse transit. in tertium; quia mutuans est וּנְשָׁךְ mordere faciens, h.e. fanerans: & argentum vel esca est וּנְשָׁךְ mordens, h.e. quod fanori datur; quemad- modum dixit, Deut. 13. 19. ut in futuro kal. Et qui ac- cipit mutuum est וּנְשָׁךְ, i.e. qui mordetur, h.e. fanori obstrictus, mutuatus; Pag. Cev. Hæc omnia expo- nenda ut sonant, ut translationes sermonis Hebraei facilius assequaris, faciens mordere, mordens, morsus. Mordet usura, mordetur qui accipit, facit mordere qui datur. Potest verti per morsum inferre; i.e. fanori dare, fanore arrodere, seu opprimere; ut sit sensus, non mordere facies (h.e. fanerabis) fratrem tuum morsum (i.e. usuram) argenti, &c. Merc. Cev. Rationem nominis וּנְשָׁךְ usura, Hebraei reddunt quod mordeat instar ser- pentis. Quidam in specie ita dici volunt immodicam u- suram, quam dicunt mordentem. Quod & ex Talmud. affert Buxtorfius. Baba Metzia cap. 5. in princip. Ubi inter cetera in Gemara, וְנִשְׁכָּה רָקָה נְכִית לִי, Quod nescio, an tueri possimus. Nam usura, quæ à gentibus sumitur, & non prohibetur, וּנְשָׁךְ appellatur. Atqui lex, opinor, non permittit usuram immodicam in gentibus. Nihil om- nino est, quod suadeat eam restrictionem. Ego puro, וּנְשָׁךְ dicitur id, quod datur titulo damni & periculi, quod redit ad eum qui mutuo dat. Morsus enim est quidam in damno & metu. Quod damnum attinet; si quis dederit frumentum, quum esset majoris pretii, & id recipiat quum vilius, damnum patitur: Fructus verò, qui ex mutuo provenit, (וְנִשְׁכָּה Græcè) וּנְשָׁךְ dicitur; quæ est participatio lucri, quod facit ex pecunia aliena, qui mutuum accepit. Exod. 22. 24. si argentum תְּלִיָה mutu- um dederis populo meo (h.e. alicui de populo meo) inopi tecum, non geres te erga eum כְּנוֹשֶׁה ut fanerans, h.e. in diem dans vel quasi sus causa, vel cum cautione de damno & periculo tuo, quod est commercii; nempe non imponetis ei וּנְשָׁךְ usuram. Lev. 25. 35, 36, 37. Quum at- tenuabit frater tuus, &c. ne accipias ab ipso וּנְשָׁךְ usuram, וּנְשָׁךְ & fanus sive lucrum, & timebis Deum tuum, &c. Pecuniam tuam non dabis ei כְּנוֹשֶׁה pro usura, & וּנְשָׁךְ & pro emolumento non dabis cibum tuum. I- bi volunt וּנְשָׁךְ מְרִבִּית pro eodem dici elegantia cau- sâ. Deut. 23. 20, 21, vel 19, 20. וּנְשָׁךְ לֹא תִשָּׂא לְאָחִיךָ וּנְשָׁךְ כֶּסֶף וּנְשָׁךְ אוֹכֵל נֶשֶׁךְ כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׂא לְאָחִיךָ לֹא תִשָּׂא Non pro usura dabis fratri tuo (sine dubio egenti) neque argentum, neque cibum, neque ullam rem, quæ usuram facit. Peregrino in usuram dabis (ut in commercio) & non fratri tuo Vide & Ezech. 18. 8, 13, 17. 22. 12. Psal. 15. 5. & quæ ibi an- notavimus. Prov. 28. 8. וּבְתִרְבִּיתוֹ מְרִבָּה הוֹנוּ בְּנֵשֶׁךְ וּבְתִרְבִּיתוֹ יִקְבְּצוּ רָלִים qui multiplicat opes suas usura & quæstu,

quæstus, miseranti tenues eas congregat. Apparet, charitatem erga pauperes præcipi, non vetari commercium, in quo servatur ἰσότης, & cavetur τὸ ὑπερβαίνειν τὸν πλησίον. 1 Thess.4.6. 2 Cor.8.13. Cocc.

Rad. 131. וָשַׁל est remove; abscondere, inquit R. D. Item, evellere, extirpare; Pag. propriè, extrahere aliquid è loco suo, & velut thecâ detrahère, dejicere, abstrahere, solvere; & neutrum interdum, decidere, abstrahi, elabi, subduci, avelli. Conferri potest cum וָשַׁל, et si longius aliquantò distet; & cum וָשַׁל propinquiori; Merc. וָשַׁל decussit, dejecit, ejecit, extraxit. Constr. cum præp. וְ; Bu. Lex. Av. Item, solvit, ut cum calceamentum detrahendo solvit. Tribuitur autem multis rebus. In kal absolute est neutrum, detractus est, sed cum Accus. transit. solvit. Est cogn. cum וָשַׁל despoliavit: nam spoliare est detrahère alicui suas opes. Hinc per Aphaz. Lat. solvo; Av. In genere significat וָשַׁל exuere; Cocc. prout occ. in 3. fm. præf. kal, cum וְ cop. præf. וָשַׁל & ejecit, dejecit, Deut. 7. 1, 22. 19. 5. In Imper. kal, sing. m. וָשַׁל; sed occ. defectivè absque Nun 1. Rad. sic, וָשַׁל extrahe, Exod. 3. 5, Jos. 5. 15. In fut. kal, 3. fm. est, וָשַׁל, dejecit, Deut. 28. 40. Hoc autem in loco quidam istud fut. kal à וָשַׁל deducunt, vicinâ scil. Radice, & exp. despoliabitur, Merc. Nam est verbum intransitivum; quia evellet se, seu extirpabit se oliva tua; Hieron. quia defluent & deperibunt; Pag. Quum dejiceret scil. oleas oliva tua; Bu. Lex. Nam decutitur, vel despoliabitur oliva tua, & sic videtur rectius esse fut. niph. à וָשַׁל despoliavit; Av. exuere se olea tua. Sed in Imper. kal, præced. est transitivum; exue calceos tuos, &c. Cocc. ubi וָשַׁל est instar וָשַׁל, à וָשַׁל; Pag. Item hæc reducunt quidam illud, Job. 27. 8. וָשַׁל quia, vel si, וָשַׁל וָשַׁל evellat (vel, quam evulserit, seu extraxerit ab illo; Merc.) Deus animam ejus; Pag. decutit, vel excutit Dominus, &c. Bu. Lex. Juxta normam esset cum dagesch; sed Hannach, & fere longa vocalis Tzeri, inquit R. D. est pro brevi, & dagesch; Pag. Nam est pro וָשַׁל (fut. scil. hiph. à præf. וָשַׁל) ut ille inquit: sed malim esse pro וָשַׁל, ex kal; ubi etiam verbum hoc est transitivum; Merc. Sed potest esse etiam ex Rad. וָשַׁל, inquit idem R. D. i. e. si requiescere fecerit, aut secundaverit, Deus animam ejus; Pag. De hoc etiam vide in Rad. וָשַׁל; Av. Si fit pro וָשַׁל (prout videtur esse; Bu. Lex.) expones, quum exuet animam ejus; Cocc. In piel, וָשַׁל (ejecit, excussit; Bu. ejecit continuè; Av. dejecit, extraxit; Merc. vel removit; evulsit aut extirpavit; Pag. prout occ. in fut. piel, 3. fm. cum וְ conv. præf. loco seq. וָשַׁל & ejecit, 2 Reg. 16. 6.

Rad. 132. אָנְחֵלָוִיט anhelavit, anhelitum emisit, exhalavit, traxit fupiria ex dolore: Cogn. cum אָנְחֵלָוִיט flavit, & cum אָנְחֵלָוִיט efflavit: prout occ. in fut. kal, 1. f. Isa. 42. 14. ut parturiens, sibilabo, & אָנְחֵלָוִיט anhelabo: & in 3. f. fut. kal, 1. Reg. 6. 9. omnis præteriens eam אָנְחֵלָוִיט anhelabit. Sed juxta quorundam sententiam hæc sunt passiva Niphal à Rad. אָנְחֵלָוִיט. Item in hiphil, אָנְחֵלָוִיט anhelitum emisit, fecit anhelare: prout occ. in 3. f. fut. hiph. Jer. 49. 20. & cap. 50. penult. Sed occ. etiam in 1. pl. fut. hiph. cum 1. conv. præf. Num. 21. 9. à fine; אָנְחֵלָוִיט & dissilavi- mus usque ad Nopach, &c. Sed hæc possunt quoque habere Rad. אָנְחֵלָוִיט; Av. qui solus hæc Rad. sic verbaliter hic describit. Reliqui verò hæc plerumque ad Rad. אָנְחֵלָוִיט

referunt : atque ex hac Rad. tantum deducunt nomina frequentia, quæ in Bu. Conc. describuntur in duabus signis. i. est in No. נִשְׁמָה f. halitus, flatus; spiritus; quicquid habet spiritum vitalem; anima, secundum R.D. Pag. Sed humana tantum juxta Ab. Ezra. Eccl. 3.21. & 7-5. Sed latius: est enim etiam afflatus, respiratio; flatus, halitus: Bu. Lex. Av. Anima, נוּחַ, h.e. halitus, spiritus reciprocatus, qui נְעוּמָא dicitur, Jac. 2.26. דַּם שֶׁנִּיזְרָא בְּנוּחַ אֲנִי הָאֵל וְנְעוּמָא עֲלֵינוּ. Corpus absque anima, live halitu, mortuum est. If. 2.22. אִישׁ נִשְׁמָה בִּפְנֵי מוֹתוֹ, cuius nullo halitus est. Dan. 10.17. נִשְׁמָתָהּ לֹא נִשְׂאָרָהּ. anima non est relicta in me, i.e. deliquium animi passus sum. Et 1 Reg. 17.17. eò usque, ut non relictus fuerit in eo נִשְׁמָה halitus. Gen. 2.7. & insufflavit in nares ejus חַיִּים נִשְׁמָת halitum vitæ, h. e. fecit eum respirare. Chaldæas רִיחַ מְמַלְלָה, spiritum loquentem: 70. נוּחַ. Et Gen. 7.22. omnia, quæ in naribus suis habebant נִשְׁמַת רִיחַ חַיִּים halitum spiritus vitæ; h.e. reciprocationem aut emissionem spiritûs vitæ. Et Pl. 150. כל־הַנִּשְׁמָה תִּהְיוּ לָהּ lauder Jah, i.e. omne, quod vivit, quodq; sermone utitur. Et Pro. 20.27. אֱדָם נִשְׁמַת יְהוָה לִרְיָהּ lucerna Jehovah, anima hominis, pervestigans omnia penetralia ventris; h.e. id quo homo vivit, ut homo, est lucerna Dei: quia in eo est conscientia: Et quia id quo homo vivit, tamdiu in ipso cognoscitur, quamdiu halitus in ipso est, aut certe non ultra quam halitus in ipso est; ideo nomine halitûs metonymicè intelligitur. Isa. 57.16. אֲנִי עֹשֵׂה נִשְׁמוֹת animas ego feci, h.e. ego auctor vitæ sum, & feci sive de crevi facere animas, quæ vivant. Item dicitur de Deo נִשְׁמַת שְׂדֵי תַחֲתֵי, ut Job. 33. 4. Spiritus Dei fecit me, & נִשְׁמַת שְׂדֵי תַחֲתֵי & halitus Omnipotentis vivificat me. Id scil. vivum & vivificans quod egreditur à Deo. Et sic Job. 32.8. נִשְׁמַת שְׂדֵי תַחֲתֵי & halitus (h.e. Spiritus) Omnipotentis facit eos prudentes, &c. vide רִיחַ Cocc. Differt autem נִשְׁמָה halitus à רִיחַ spiritu: etsi sæpe jungantur. Plerique Hebræorum nomine נִשְׁמָה specialiter animarum rationis participem, i.e. נִשְׁמָה, intelligunt, ut cum nomine נִשְׁמָה affinitatem habeat; נִפְשׁ autem sensitivæ animæ nomen esse: utramque designatam volunt quidam à Paulo Act. 7. cùm vicinîs vocibus dicit נִשְׁמָה vitam & halitum. Sic putant 1 ad Cor. 15. ubi de duplici Adamo agit, hominem quidem naturalem, qui edit, generat, & alia vitæ munera & functiones exercet, intelligi נִפְשׁ animam viventem: spirituale vero & cœlestem, h.e. renatum, per נִשְׁמַת חַיִּים spiritum vitalem, seu vivificantem; ubi etiam putant ad etymon alludere; ut, quum dicit novum, seu secundum hominem de cælo: re in allusionibus mirus est artifex. Quæ sunt subtiliter sanè excogitata. R. Abraham Gen. 2. רִיחַ collocat in corde, נִשְׁמָה in cerebro, נִפְשׁ in hepate; Merc. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. in absol. scil. forma, simpl. & cum ך cop. & ך dem. praf. ut seq. נִשְׁמָה anima, Deut. 20.17. Ezech. 11.11, 14. 1 Reg. 15. 29. 17. 17. Isa. 2.22. 42.5. נִשְׁמָה & anima, Dan. 10.17. נִשְׁמָה anima, Jos. 10.40. Psal. 150.6. & in forma f.f. constr. occ. locis seq. נִשְׁמַת halitus, anima, Gen. 2.7. 7.22. Prov. 20.27. Isa. 30.33. ut etiam formæ constr. ך cop. & ך מן praf. ut ך & ך sunt Aff. ut seq. נִשְׁמַת & anima, Job 26.4. 32.8. 33.4. מִנְשְׁמַת ab halitu, flatu, 2 Sam. 22.1.

Job. 4. 9. 37. 10. Psal. 18. 16. נַשְׁמָתִי anima mea, Job. 27. 3. וְנַשְׁמָתִי & animam ejus, Job. 34. 14. & in forma pl. f. occ. cum 1 cop. praf. Ifa. 57. 16. וְנַשְׁמָתִי & animas, Bu. Conc. Pag. & c. Hebræi per hoc nomen נַשְׁמָתִי intelligunt animam rationalem, & immortalem; unde & per hanc jurare solent. De triplici autem animæ distinctione vide Ab. Ezram, Eccl. 7. 5. Bu. Lex. Qui etiam scribit, illud, Gen. 7. 21. 22. reverti ad hominem, quia non invenimus, נַשְׁמָתִי extra hominem. Et multi etiam dixerunt appellari נַשְׁמָתִי eò quod est à cælis; Pag. allusione scil. cum nomine נַשְׁמָתִי; ut dictum est; Merc. Nec obstat, quod diversæ sint Radices, quia multa sunt istiusmodi in Scriptura; Pag. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine indè derivato cum Thau heemant. ab initio, & à fine etiam post duplex sægol; viz. נַשְׁמָתִי f. Cygnus, juxta Hieron. Pag. Quidam Onocrotalum putarunt; alii noctuæ speciem, quâ in aucupiiis diurnis aucupes utuntur super lignum fissile. Illex, Latine dicitur; sed Hebraice, ab halitu; Merc. Et nobis verititur, porphyrio. Scribit R.D. quod est species avis sic appellata, quod qui illam videt, obstupefcit & admiratur. (quasi scil. esset à rad. נַשְׁמָתִי) Sed est & genus reptilis, (ut multa nomina sunt volucris & terrestribus animantibus communia; Merc.) i.e. talpa, juxta R. Sal. Pag. Inter aves immundâs numerata, est monedula, juxta quosdam; sed R. Sal. vespertilionem esse vult. Sed inter reptilia immunda, est talpa; vel juxta alios, glis; Bu. Lex. Nomen est avis immundæ ad vescendum; Porphyrio scil. Item animalis, talpæ; Av. Animal est impurum & refertur tam ad immunda הָעוֹרִי מִן de volatili, quam ad שְׂרָצִים repentia. Avem Hebræi intelligunt, quam qui vidit, יָשׁוּבִים miratur. Reptile verò volunt esse talpam. Alii aliud. Bochartus etymon sequutus affirmat esse Chamæleonta. Occ. autem No. hoc cum הָ & הָ praf. ut seq. הַנַּשְׁמָתִי monedula, juxta quosdam, Lev. 11. 18. Deut. 14. 16. וְהַנַּשְׁמָתִי & talpa, Lev. 11. 30.

Rad. 133. נַשַּׁח est, נָפַח flare, sufflare; Pag. Bu. Av. Majorem habet vim in standi signif. quàm נַשַּׁח: nam & Pe est litera durior quam Beth. Et est cogn. cum נַשַּׁח animavit, seu spiravit; & cum נַשַּׁח anhelitum emisit; Av. In Bu. Conc. tria signif. i. est flare; prout occ. in 3. & 2. f. m. præt. kal; sic, נַשַּׁח flavit, Ifa 40. 24. נַשַּׁח flavisti, Exod. 15. 10. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. indè ducto; viz. נַשַּׁח, m. obscuritas, tenebræ, crepusculum; ab aura leni dictum, quæ tum flare solet; ut Ifa. 21. 4. נַשַּׁח הַשָּׁמַיִם crepusculum desiderii mei, i.e. desideratissimum; Bu. Lex. Crepusculum, i.e. lux dubia quæ fit ante solis ortum, & ante occasum. Unde R.D. scribit quod נַשַּׁח fit initium noctis quum tenebræ incipiunt; & principium (juxta sententiam Doctorum; Merc.) diei, quum desinunt tenebræ. Unde & mane vocatur נַשַּׁח; & sic nox; aut tenebræ. Utin loco cit. noctem amabilem, mihi, scil. posuit mihi in pavore. Ubi Ab. Ezra exponit הַלַּיְלָה, i.e. noctem: & R.D. in comment. sic explicat. Loquitur propheta in persona Belsazar, qui noctu magnam fecit convivium; & fuit ipsa נַשַּׁח הַשָּׁמַיִם nox amoris ejus, i. e. amabilis ei; quia confirmatus erat Rex, & erat lætus cum servis suis. Sed posuit illi Dominus noctem illam in pavore; quando scil. scripsit Angelus in pariete palatii. Tunc enim admodum expavit, Dan. 5. 6. Pag. Crepusculum desi-

derii mei, &c. nam post labores, sudores & æstus, gratum est Crepusculum; Confer לָרוּחַ הַיּוֹם Gen. 3. 8. Coc. נַשַּׁח dicitur Crepusculum utrumque, ab aura flante, quæ tunc exoriri solet; sicut & nostri ventos antelucanos appellarunt; utrum autem significetur ex loci circumstantia facile conicias. Sunt autem, qui, teste Kimchi, Exod. 15. נַשַּׁח hinc exponant, quasi, noctem seu tenebras inexisti, seu obtenebrasti vento tuo; quod subtilius est; Merc. Occurrit autem No. hoc cum duplici sægol, sed ob pausam cum cametz penult. cui priori formæ נַשַּׁח, בַּ, בַּ, בַּ sunt praf. & semel etiam 1 est Aff. ut seq. נַשַּׁח Crepusculum, Job. 24. 15. Ifa. 21. 4. נַשַּׁח Crepusculum, Job. 7. 4. Jer. 13. 17. נַשַּׁח in crepusculo, Prov. 7. 9. נַשַּׁח in crepusculo, Reg. 7. 5. 7. Psal. 119. 147. Ifa. 5. 11. נַשַּׁח ut in crepusculo, Ifa. 59. 10. נַשַּׁח à crepusculo, 1 Sam. 30. 17. נַשַּׁח crepusculi ejus, Job. 3. 8. Item, juxta quosdam, hinc deduci potest illud, Psal. 139. 11. וְשָׁפַנִּי obscurabit me; sed de hoc potius vide Rad. שָׁוִי; Bu. Conc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est in No. cum jod heemant. ab initio; viz. נַשַּׁח vel נַשַּׁח m. nomen avis; Bu. Conc. quæ scil. noctu volat; ut Hebræi dicunt; Pag. nempe vespertilio; vel noctua; gaudens scil. uterque tenebris, & circa crepusculum utrumque avolat vel revolat; Merc. Cev. Bubo, avis immunda quæ circa crepusculum evolat; Av. immunda avis & ut videtur Bubonis species. 70. interdum, נַשַּׁח, Cocc. Ibis; avis scil. Ægypti, ut Hier. scribit, duplex est. Altera nigra tota; altera Cyconiz non absimilis; diversa tamen ab ea, quæ serpentina vescitur; Av. Occurrit autem hoc No. cum 1 cop. & הָ dem. praf. ut seq. נַשַּׁח & noctua, Ifa. 34. 11. נַשַּׁח noctua, Lev. 11. 17. Deut. 14. 16. Item ab hac Rad. quidam No. pl. m. נַשַּׁח (quasi Aleph ab initio esset heemanticum, & dagesch compensaret i. hujus Rad. Nun deficientis) Astrologi, Dan. 2. 2. fit dicti, quod crepusculi tempore cælum observarent; ut quibusdam placet. Vide hic Ab. Ezram; Bu. Lex. vide Rad. נַשַּׁח.

Rad. 134. נַשַּׁח cum Schin dextro est, osculari, deosculari; Pag. Bu. Av. Construitur cum Dat. & Accus. Bu. Lex. Applicuit seu admovit ad os; item, si construitur cum nominibus armorum significat, applicare ea corpori, h.e. instrui armis, expeditum, seu armatum esse. Hinc Lat. per Aphr. 1. Rad. vel mutando N in O, osculor; aliquando etiam construitur cum עַל; & cum נַשַּׁח, i.e. arcus, est arcu armari, applicare arcum, &c. & sic in præsentem reperitur; Av. Quidam construnt cum פָּפֶשׁ, quod est, discurre, quod osculantes, sese invicem ore occurrant; unde & postea ad occursum armorum transfertur; unde & quidam קָרַב bellum dicunt, quod propius accedendo in prælio manus conferantur, & cominus, ut dicunt, pugnetur. Osculum signum est amoris, & reverentiæ, aut obedientiæ sæpe symbolum, ut Pal. 2. & juxta quosdam Gen 41. Vide infra. Construitur cum Dativo, quasi dicas, osculum præbere; vel Accusativo; et si Ab. Ezra discrimen facit, de qua re infra; & in Gen. cum עַל, licet aliter accipi queat, Merc. Cev. In Bu. Conc. & Cocc. Rad. hac duo signif. Primum est, osculari; prout occ. in 3. f. m. præt. kal, simpl. & cum 1 cop. & in 3. f. f. etiam cum 1 cop. praf. sed in 3. pl. simpl. ut seq. נַשַּׁח osculatum fuerit, 1 Reg. 19. 18. וְנַשַּׁח & osculabatur eum, 2 Sam. 15. 6.

הַנִּשְׁכָּה & osculata fuit, Prov. 7. 13. נִשְׁכָּה osculabuntur se, Psal. 85. 11. In Infin. kal, נִשְׁכָּה, osculari; sed cum 1. praf. cholem mutatur in cam. chatane maccaph; sic, — נִשְׁכָּה ad osculandum, 2 Sam. 20. 9. In Imper. kal plene נִשְׁכָּה, vel def. absque 1. Rad. נִשְׁכָּה: sed occ. in forma def. cum 1. parag. add. sic, נִשְׁכָּה & osculare, Gen. 27. 27. In fut. kal, 1. sing. נִשְׁכָּה, vel נִשְׁכָּה: sed occ. cum 1. parag. add. & cum 1. Aff. sic, נִשְׁכָּה & osculabor, 1 Reg. 19. 20. נִשְׁכָּה oscularer te, Cant. 8. 1. & in 3. f. m. fut. kal, est cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. cui priori 1 conv. est praf. ut seq. נִשְׁכָּה osculabitur, Gen. 41. 40. נִשְׁכָּה osculabitur, Prov. 24. 27. נִשְׁכָּה & osculatus fuit, Gen. 27. 27. 29. 11. 48. 10. 50. 1. Ex. 4. 27. 18. 7. 2 Sam. 14. 33. 19. 40. Item occ. etiam 3. f. m. cum 1. Aff. ut & cum 1 conv. praf. & 1. Aff. sic, נִשְׁכָּה osculabitur me, Cant. 1. 2. נִשְׁכָּה & osculatus fuit ipsum, Gen. 33. 4. 1 Sam. 10. 1. Item in 3. f. m. cum 1 conv. praf. est, נִשְׁכָּה & osculata fuit, Ruth. 1. 9. 14. Job. 31. 27. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum 1 conv. praf. & cum Nun parag. add. absque praf. sic, נִשְׁכָּה & osculati sunt, 1 Sam. 20. 41. נִשְׁכָּה oscul. n. or, Hof. 13. 2. In piel, נִשְׁכָּה idem, osculatus, de- osculatus est; Bu. Av. prout occ. in Infin. piel, cum 1. praf. נִשְׁכָּה ad osculandum, Gen. 31. 28. & in Imper. piel, à sing. נִשְׁכָּה osculare, in pl. m. est, נִשְׁכָּה osculamini, Ps. 2. 12. In fut. piel, 3. f. m. cum 1 conv. praf. occ. cum sâgol in ult. ante Maccaph; sed cum Tzere in ult. absque Maccaph; נִשְׁכָּה & osculatus fuit, Gen. 29. 13. נִשְׁכָּה idem, Gen. 31. 55. 45. 15. In hiphil, נִשְׁכָּה idem cum kal, & piel; Bu. osculo occurrit; Av. & metaph. pro contingere, completi; Bu. Lex. unde in part. hiph. f. m. מְשִׁיקָה, & in f. h. מְשִׁיקָה osculans; contingens, completens, &c. prout occ. in forma pl. f. loco seq. מְשִׁיקָה osculantes, contingentes, Ezech. 3. 13. Atque indè ex Rad. in hac 1. signif. est No. (à f. f. מְשִׁיקָה osculum) in forma pl. f. simpl. & cum 1. praf. מְשִׁיקָה oscula, Prov. 27. 7. מְשִׁיקָה praf. osculis, Cant. 1. 2. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est arma, armamentarium; Bu. Conc. armari; Cocc. applicare arma, vel armis instrui; ut dictum est; Av. unde in part. ben. kal, נִשְׁכָּה armans, & in forma pl. m. נִשְׁכָּה; prout occ. in forma pl. m. constr. locis seq. נִשְׁכָּה armantes, 1 Chro. 12. 2. 2 Chron. 17. 17. Psal. 78. 9. Atque indè ex Rad. in hac signif. est No. נִשְׁכָּה, vel נִשְׁכָּה; & in pausa נִשְׁכָּה arma, armamentarium; Bu. Lex. armatura, cuius in occurrione acierum usus est; Av. Quidam volunt hoc generale nomen esse ad omnem armaturam cuius concurrentibus inter se aciebus est usus; & esse quod Paulus *πανοπλίαν* vocat, ad Eph. 6. 13. ut Ambrosius vertit, universitatem armorum. Ego verò *πανοπλίαν* Hebraice magis מְכַלִּיל vel מְכַלִּיל dici putarim; ut supra in גָּלִיל. Generale tamen armorum nomen hoc etiam agnosco, ut Græcè *σπλον*. nam & Ezech. 39. ubi נִשְׁכָּה generaliter primò ponitur, postea armorum species subiungit; Merc. Occ. autem hoc No. simpl. vel cum sâgol, vel cum cametz penult. נִשְׁכָּה arma, Chr. 9. 24. If. 22. 8. נִשְׁכָּה arma, Job. 39. 24. Pf. 140. 8. cui etiam utriusque formæ vel cum 5. vel cum 6. punctis; idque cum sâgol, vel in pausa cum cametz pen. נִשְׁכָּה, נִשְׁכָּה, נִשְׁכָּה sunt praf. נִשְׁכָּה & arma, 1 Reg. 10. 25. נִשְׁכָּה armamentar. Neh. 3. 19. נִשְׁכָּה & arma, 2 Reg. 10. 2. נִשְׁכָּה in arma, Ezech. 39. 10. נִשְׁכָּה in arma, Ezech. 39. 9. נִשְׁכָּה ab armis, Job. 20. 24. Notanda autem est punctatio loci supra cit. ad Imper.

kal, in 1. signif. Gen. 27. 26. ubi Scheva sub Schin ampliatur per patach, in cateph patach, præter morem, cum non sit gutturalis; ideoque cum 1. ponitur accentus. Et in loco seq. ad 1. f. fut. kal, 1 Reg. 19. 20. in quibusdam exempl. est per cateph-cametz, in aliis per chateph patach, teste Kimchi; Ergo cum nudo Scheva, sub Schin scilicet, inveni in aliis; Merc. Item, locus cit. ad 3. f. m. fut. kal, viz. Cant. 1. 2. notandus, osculetur me ex oculis oris sui; i.e. uno aut pluribus oculis oris sui; nam Mem ut Grammatici scribunt, significat partem, aut partes aliqujus totius, aut univversalis; ubi scribit Ab. Ezra quod נִשְׁכָּה sine Lamed significat osculari os; cum Lamed verò osculari manum, vel etiam genam seu maxillam, &c. secundum consuetudinem Provincia- rum; Pag. Atqui in Prov. 7. cum Lamed de oris osculo haud dubitè dicitur. Itaque hoc confundi putarim. Sed cum Accus. personæ sine Lamed non dubitè ad os referri. Et cum oris etiam nomine habet Lamed, Job. 31. 27. Confer passim exempla; Merc. Item Psal. 2. 12. insigniter hoc verbum legitur נִשְׁכָּה osculamini filium. 70. apprehendite disciplinam. Hieron. purè. R. Abrah. Ecce (dictum est superiore versu) servite Domino: respectu (ejus scilicet quod dictum est versu 2.) adversus Dominum; (hic verò dicitur) Osculamini filium; respectu (ejus quod dictum est eodem versu 2.) adversus Masiach (i.e. Christum) ejus; Pag. Merc. & נִשְׁכָּה est filius, & sic scriptum est, Filius meus tu. Et consuetudo gentium mundi est, ut ponant manum suam sub manu Regis, sicut fratres Selomoh; (at mos servi est ut ponat manum suam sub femore Domini sui) vel ut osculentur Regem. Et hæc consuetudo est usque ad hanc diem in Æthiopia. R. D. in comment. Osculamini filium, i.e. osculamini hunc filium cui Deus dixit, Filius meus tu; quemadmodum servus osculatur manum Domini sui. Vel, osculamini purum, i.e. me mundum corde, in quo non est iniquitas: ut ostendaris quod sum Rex iussu Dei. Vel, osculamini נִשְׁכָּה electum, Pag. ex illo scilicet. 1 Sam. 17. 18. נִשְׁכָּה בְּרוּ deligite vobis virum; Merc. Item ex hac Rad. quidam faciunt נִשְׁכָּה m. nomen, participiale scilicet. armatus, & in pl. m. armati &c. Bu. Lex. Locos vide supra ad part. ben. kal. Item quidam etiam hinc ducunt No. cum Mem heemant. נִשְׁכָּה m. armatura turmatim discurrens; prout occ. cum 1. praf. & pathach in ult. in constr. Isa. 33. 4. נִשְׁכָּה ut est discursus locustarum, in eo scilicet loco quo discurrunt; Av. plerique verò hoc No. referunt ad נִשְׁכָּה discurrere; ubi & vide.

Rad. 135. נִשְׁכָּה cum Sin sinistro, succensus est, exiliit, dissiliit, exiliit. Cogn. cum נִשְׁכָּה scandit, ascendit; nam de ascensione & saltu ignis succensi in altum dicitur; Av. Non autem occurrit in kal; sed in hiphil, נִשְׁכָּה est, succendere, accendere, comburere, incendere; Pag. Bu. fecit exilire; i.e. succendit ignem; Av. Conferunt cum verbo נִשְׁכָּה, licet Chaldaico magis, nisi quod hoc ascensum ignis superiora allambentis specialiter significat; illud verò per Samech generaliter est, scandere; Merc. Occurrit autem in 3. pl. praf. hiph. & in 3. f. m. fut. hiph. sic, נִשְׁכָּה & comburent, Ezech. 39. 9. נִשְׁכָּה accendit, Isa. 44. 15. In Niphal, נִשְׁכָּה incendi, Bu. succensus est, exiliit; Av. Inflammari, incendi; Cocc. prout occ. in 3. f. f. praf. niphal. loco seq. נִשְׁכָּה accensus erat, Pf. 78. 21.

Rad. 136. נִשְׁכָּה; unde nomen Radicale cum flex punctis, נִשְׁכָּה, sed in pausa, נִשְׁכָּה m. Aquila; & נִשְׁכָּה;

Pag. Bu. Cocc. Est cogn. cum שור asperit, & נשר re-
ctus fuit; nam Aquila recto intuitu solem aspicit, & est
diuturnioris vitæ; Av. Hujus esus in Lege veritus est. A
שור inspicendo quidam Etymologici defleunt, quod
recto obrutu solem aspicat; vel à נשר, quod volatum
recta in prædam dirigat. Vide Plin. 8. Ambros. de reno-
vatione aquilæ, Psal. 103. juxta Latinorum supputationem.
Nam commentum esse puto quod hic Kimchi ex
R. Saadia affert; decimo quoque anno aquilam, dum in
sublime conscendit, calore solis explumem redditam,
ubi sese mari immerfit, pennis resumptis velut rejuve-
nescere: ac anno tandem centesimo, cum idem tentet,
concidere in mari, & illic mori; Merc. Bechai, Gen. 2.
deducit à Chaldæo נשר cadere, decidere; nam quodque
decennio ad elementum ignis usque evolans, aduritur &
decidit in mare, & tunc renovatur vita ejus: unde il-
lud; Renovatur, ut Aquilæ, juventutua; Psal. 103. 5.
Tandem anno centesimo decidens moritur. Hinc caba-
listæ aiunt, נשר notativum esse vocum נשר נפילה
i.e. casus, ignis, aer. Hæc sunt commenta Rabbinnica;
Bu. Lex. Ifa. 40. 13. expectantes Jehovah, instaurationem
vires, in נשרי, נשרי יעלו ascendentes alis, ut a-
quilæ. Job. 39. 27, 28, 29, 30. ex aquila docet Deus po-
tentiam & providentiam suam. Indè sumit Servator,
quod est Mat. 24. 28. ὁ πῦρ ἐστὶν ὁ τὸ πῦρ αἰῶνα, καὶ οἱ συνάχ-
θῃσονται ἐν αὐτῷ. Quo adagio insinuat, electos ad se,
tanquam cibum suum, accessuros, & in fide in se congre-
gatum iri, cum illis, scil. qui eundem pastum animi
quærant, non offensos humilitate & cruce Christi, sed
potius ex ea vitam petentes. Confer Col. 3. 1, 2. Bochar-
tus ab adunco rostro dictum putat, quo carpit & velli-
cat. Hoc enim Arabibus نسر. Dubitet quis, annon hoc
potius à נשר derivandum sit; Cocc. Occurrit autem
hoc No. in utraque forma vel cum şgol, vel cum ca-
metz penult. simpliciter, & cum נ, כ, ק præf. נשר
Aquila, Ezech. 1. 10. 17. 10. נשר idem, Job. 39. 30. Pro.
30. 17. Ezec. 10. 14. נשר Aquila, Lev. 11. 13. Deut. 14.
12. Prov. 30. 19. Ezech. 17. 3. נשר Aquila, Deut. 28.
49. נשר sicut aquila, Deut. 32. 11. Job. 9. 27. Prov. 23. 5.
Hab. 1. 8. נשר sicut aquila, Psal. 103. 5. Jer. 48. 40. 49.
16, 22. Hof. 8. 1. Obad. 1. 4. Mich. 1. 16. ut & in forma pl.
m. occ. simpl. & cum נ & מ præf. נשרי aquilæ, Exod.
19. 4. נשרי sicut aquilæ, Ifa. 40. 31. מנשרי præ a-
quilis, 2 Sam. 1. 23. Jer. 4. 13. & in forma pl. m. constr. occ.
etiam cum מ præf. loco seq. מנשרי præ aquilis, Lam.
4. 19.

Rad. 137. נשר cum Sin sinistro, est, ferrare; ferrâ per
medium secuit, discerpit aliquid ferrâ. Cogn. cum
נשר dominatus est: nam ferrâ omni ligno dominatur
conscindendo. Hinc per Aphar. Lat. ferrâ, & ferro; Av.
Non Occurrit in kal, sed in Hiphil, נשר ferrâ dissecare,
ferrare, Pag. Bu. unde in fut. hiph. 3. f. m. נשר, vel
cum patach prochirek magno, sic, נשר ferrabit, seu
ferrâ dissecabit. Sed occ. in 1 Chr. 20. v. 3. cum ל conv.
præf. ante cametz longum pro brevi pathach & dagefeh;
sic, נשר & dissecuit, seu ferravit ferrâ; Pag. Bu. &c. &
juxta normam Sin debuerat dagefchari ob defectum
Nun; sed loco dagefeh est Hannah; ut in נשר & co-
xit; in Rad. נשר; Pag. Pro hoc, in 2 Sam. 12. 31. est,
נשר. Chaldaïs in Targum notum est, נשר, & נשר
dissecare; Coc. Atque indè est No. cum Mem heemant.

נשר ferra; Pag. Bu. 70. πρίων, Cocc. Instrumentum
dentatum quo lapides aut ligna secantur; Av. Est for-
mæ instar מבור diluvium, à נכר; quanquam unum est
cum cholem, & alterum cum Schurek, vel kibburz.
Ab hoc autem No. Doctores tabulas ferratas dicunt
לחות הנשרי, & in Arabica linguâ נשר appellat-
ur מנשרי ferra, &c. Pag. Occ. autem hoc No. cum ה
dem. præf. loco seq. השר ferra, Ifa. 10. 15.

Rad. 138. נשט dimovit, seu discussit ex corde, ob-
litus est: idem quod נשח; & cogn. cum נשח conqua-
savit. In kal est contracte, vel cum defectu נשח poel,
seu 2. Rad. נש; נש oblitus est, &c. prout occ. cum נ
Aff. Gen. 41. 7. & vocavit, &c. Manasieh, quia נשח dis-
cussit mihi Deus omnem laborem meum, & omnem do-
mum patris mei: 70. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὀνείροις, Av.
qui ob hanc vocem hanc statuit Rad. reliqui verò refe-
runt ad Rad. נשח; ibi vide.

Rad. 139. נשה est deficere, perire, inquit R. D. Pag.
Bu. siti defecit, periit, seu exaruit; Contrarium est
נשה bibit. Significat enim destitutum omni cibo & po-
tu perire siti. Hinc Græcè νηστεῖν jejuno, νηστεία jeju-
nium, abstinentia cibi & potus, &c. Av. Occurrit au-
tem hoc verbum in præf. kal, 3. f. f. Jer. 51. 30. נשה
periit, seu defecit robur eorum; Pag. Bu. Quidam ob-
livioni traditur, seu eraderit; quasi esset 3. f. f. præf.
kal, à Rad. נשה; Bu. Lex. Item occ. etiam eadem 3.
f. f. m. præf. kal, Ifa. 41. 17. Sic, lingua eorum siti,
vel propter sitim, נשה defecit, Pag. Bu. Hebræi,
exsiccat; Bu. Lex. & est cum cametz penult. ob
paulam pro Scheva; & cum dagefeh euphoniae gratiâ,
quia est cum Athnach; Pag. In Niphal, נשה deperdit;
Bu. factus est deficere; Av. seu defecit; Pag. prout
occ. in 3. pl. præf. niph. cum ל conv. præf. Ifa. 19. 5. נשה
מים & deficient aquæ de mari; Hieron. & arescet aqua;
Pag. Hebræi exsicabuntur. Quidam verò activè deper-
dent; quasi esset 3. pl. præf. piel; Bu. Lex. Atque hinc
quidam deducunt No. נשה Chald. diploma, decretum,
epistola, &c. Bu. Lex. Scriptura, copia Scripturæ; Av.
Ezr. 4. 7, 18. 7. 11. Dubito, an non sit glossa, sive voca-
bulum exoticum; Ab. Ezra à נשה derivans, meo ju-
dicio, temere facit. In loco. postremo, 70. δίαταγμα
exponunt. Sed id non quadrat in capite 4; Coc. Est vox
Syriaca; & Nun cum Thau à fronte, sunt literæ hee-
mantica, à Rad. נשה similis fuit: sed Schin transpo-
nitur. Significat enim copiam descriptam, quæ similis
est ἀντογραφῇ: exemplar; Av. &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 140. נשה unde No. Rad. נשה m. semita, via arcta;
Pag. Bu. trames; viz compendium; Cocc. Est via an-
guustior, & diversa à via plaustrorum. Hinc Græci ablata
1. Rad. & interponendo Resch, dicunt, πρίβω tero, &
πρίβω semita; & Lat. tibia, i.e. os cruris oppositum
suræ; semita pedibus trita; Av. Psal. 78. 50. נשה
לחפז לחפז librabat viam; rectam scil. iræ suæ, i.e. li-
bellâ dirigebat. Ergo נשה est via librata, parata, di-
recta. Tramitem eam dicimus; Cocc. libravit iter ad i-
ram suam; i.e. iter profundendæ iræ suæ super Ægyptios
quasi ad libram perpendit: injustam scil. illorum
contumaciam compensans justis Dei judiciis; Jun. prout
occ. simpl. & cum נ præf. נשה semita, Job. 18. 10. 28.
6. 41. 24. Psal. 78. 50. נשה in semita, Psal. 119. 35. At-
que

que inde etiam No. נחך f. idem; Bu. semita, in qua tibiis incedimus, non curriculo aut equo. Frequentius legitur quàm masc. Av. Jud. 5. 6. הולכי נתיבות ולכו qui per rectos tramites incesserunt, ambulabant per itinera tortuosa. Est antithesis inter נתיבות & נתיבות. Illud notat viam param & rectam; itinera sunt etiam per vias non factas, & tortuositas recto opponitur. Et sic Isa. 59. 8. נתיבותיהם tramites suos perverterunt, i.e. quum videri velent recta & brevi via incedere, in duplici via deprehensi sunt. Item, Prov. 7. 25. אל תתע נתיבותיה ne oberrares in tramitibus ejus, i.e. compendia ejus sunt dispensia & devia; Coc. Occ. autem No. hoc in f. absol. נתיבות semita, Prov. 12. 28. Isa. 43. 16. & in forma f. confir. נתיבות; prout occ. cum 1. Aff. cui & 2. est praf. ut & cum 2. praf. & 3. Aff. sic, נתיבות semitamea, Job. 30. 13. Psal. 142. 4. נתיבות semitæ meæ, Psal. 119. 105. נתיבות semitæ eorum, Prov. 1. 15. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum 2. praf. נתיבות vel sine vau, semitæ, Jud. 5. 6. Job. 38. 20. Prov. 8. 2, 20. Isa. 58. 12. Jer. 18. 15. נתיבות in semitis, Isa. 42. 17. נתיבות de semitis, Jer. 6. 16. ut & cum 1. Aff. & cum 2. praf. & 3. Aff. sic, נתיבות semitæ meæ, Job. 19. 8. Lam. 3. 9. נתיבות in semitis ejus, Job. 24. 13. Item cum 2. Aff. cui & 1. Aff. praf. & cum 2. Aff. absque praf. ut seq. נתיבות semitæ ejus, Prov. 3. 17. נתיבות & semitas ejus, Hof. 2. 8. נתיבות in semitis ejus, Prov. 7. 25. נתיבות semitas suas, Isa. 59. 8.

Rad. 141. נחך est, membratim, frustratimque dividere; aut concidere; Pag. frustravit, incidit, in frustra dissecuit, &c. Av. Non autem occurrit in kal, sed in Piel, נחך divisit, in frustra scil. vel membratim; Bu. Lex. concidit in frustra; Av. Per hoc commodè reddatur quam Græci Anatomem appellant, Latine dissectio membrorum dici potest; Merc. prout occ. in 3. f. m. praf. piel, simpl. & cum 1. conv. praf. נחך divisit, Lev. 8. 20. נחך & dividet illud, Lev. 1. 6, 12. In fut. piel, נחך membratim concidam; prout occ. cum 1. conv. praf. & 2. par. add. ut & in 2. f. m. simpl. sic, נחך in frustra divisit eam, Jud. 20. 7. נחך divides, Exod. 29. 17. & in 3. f. m. fut. kal; occ. cum 1. conv. praf. cui etiam נחך & 2. Aff. ut & in 3. pl. m. cum 1. conv. praf. & 3. Aff. post kibbutz profchurek; ut seq. נחך & divisit, 1 Reg. 18. 33. נחך & divisit illud, 1 Sam. 11. 7. נחך & divisit eam, Jud. 19. 29. נחך & diviserunt eum, 1 Reg. 18. 23. Atque inde No. נחך, vel נחך m. frustum, membrum; Pag. Bu. incisio membrorum, vel frustum quod membratim à corpore solvitur; Av. pars animalis, membrum quod per divisionem separatur; Cocc. prout occ. in f. Ezech. 24. 4. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum 1. dem. praf. נחך membra, Jud. 19. 29. נחך membra, Lev. 1. 8. 8. 20. & in forma pl. m. confir. נחך vel נחך prout occ. cum 1. & 2. Aff. cui urrique est praf. ut seq. נחך membra ejus, Ex. 29. 17. נחך membra ejus, Ezech. 24. 4. נחך membra sua, Ex. 29. 17. Lev. 1. 13. 8. 20. נחך in membra sua, Lev. 1. 6. 9. 13. Ezech. 24. 6.

Rad. 142. נחך est, fufus, effundere, effundere; stillare; Pag. fufus, effusus fuit; Bu. Lex. Idem. penè quod נחך, nisi quod hoc verbum effusionem etiam generaliter, & decursum etiam eorum quæ non liquefunt, significat. Unde aq. passim tribuitur, & aliis rebus Metaphori-

cè, Merc. Distillare, liquari, manare, Cocc. liquit, colligit, diffuit; delicuit, liquefactus est; liquefecit, conflavit, fudit, ut solent metalla fundi & liquefieri. Hinc per Aphaz. נחך, נחך, liquefacio, &c. Av. prout occ. à 3. f. m. fut. kal, נחך, in 3. f. f. simpl. & cum 1. conv. praf. ut & in 3. pl. m. cum 1. conv. praf. ut seq. נחך effundetur, 2 Chron. 12. 7. Jer. 42. 18. Dan. 9. 27. נחך & effusa fuit, 2 Chron. 34. 25. Jer. 44. 6. Dan. 9. 11. נחך & effusi fuerunt. Job. 3. 20. In Niphal, נחך fundi, נחך fundi; Bu. liquefactus est, effusus est; Av. liquari, fundi, manare; Cocc. prout occ. in 3. f. m. & f. praf. niph. cui ult. 1. cop. est praf. & in 2. pl. m. cum 1. conv. praf. ut seq. נחך effusa fuit, Exod. 9. 33. 2 Sam. 21. 10. Jer. 42. 18. נחך effusa est, 2 Chron. 34. 21. Nah. 1. 6. נחך & effusa est, Ezech. 24. 11. נחך & fundemini, Ezech. 22. 21. In part. niph. à f. m. נחך effusus, occ. f. m. in forma cum duplici sagol ante Thau, loco seq. נחך effundetur, Jer. 7. 20. In hiphil, נחך fudit, conflavit, Bu. liquavit; Cocc. liquefecit, effudit; Av. prout occ. in praf. hiph. à f. m. cum 1. conv. praf. & in 3. pl. simpl. sic, נחך & fundam, Ezech. 22. 20. & in fut. hiph. à 3. f. m. נחך fundet, occ. in 2. f. m. cum 1. Aff. & in 3. pl. m. cum 1. conv. praf. נחך fundes, fudisti me, Job. 10. 10. נחך & fuderunt, 2 Chron. 34. 17. In Hophal, נחך fufus, seu liquefactus est; Av. prout occ. in fut. hoph. à 3. f. m. נחך, fundetur, &c. 2. pl. m. loco seq. נחך fundemini, Ezech. 22. 22. Atque inde est No. נחך m. fufio, liquatio; Pag. Bu. Cocc. liquefactio, liquamen, &c. Av. prout occ. cum 1. praf. Ezech. 22. 22. נחך secundum fusionem argenti; Pag. Av. i.e. sicut funditur argentum; Av. Est enim nomen, juxta R. D. cujus perfectum est נחך, sicut נחך; quanquam hoc est cum cholem. Alii verò putant esse Makor seu Infin. comp. scil. ex Infin. hiph. & niph. Vide in נחך; Pag. Atque ex hac Rad. Hebræi appellant נחך metalla quæ conflantur; vulgò mineralia vocant; Merc.

Rad. 143. נחך est dare, largiri, donare; item sinere, permittere; item ponere; Pag. tradere, sed Hebraicè latius patet, quod ex locorum circumstantia facile colligetur. In futuro præposito מי quis, נחך Latinè valet, Utinam, Hebraicè, quis dabit, vel det. Præposita negandi particulâ, vel verbo negandi, ac sequente Infinitivo, est concedere, permittere. Sequentè נחך vel נחך, est ponere; unde & interdum adjunctum habet verbum נחך, postremi exemplum habes, 1 Sam. 1. ubi juxta morem loquitur eorum, qui res quæ comparantur, juxta se invicem ponunt. Est & proponere, Gen. 17. & aliàs passim: quod eodem recidit, pene cum ponendi significatione; Merc. נחך dedit, reddidit, tradidit, suppeditavit, præstitit: applicuit, collocavit, constituit; posuit, apposuit, disposuit, exposuit, præposuit; locavit, elocavit; item, fivit, permisit; Bu. Lex. Præcedente negatione, & sequente Infinitivo exponitur per concessit; junctum verò præpositionibus נחך vel נחך, redditur per posuit; Av. Rad. hæc significat dare; h.e. facere, ut quid sit, vel ut quid sit alicubi aut cum aliquo, vel ut sit alicujus. Oppositum est נחך; Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens ad-

modum in textu, ordine Conc. ut seq. In prat. kal, 3. f. m. נתן dedit, tradidit, &c. Gen. 25. 10. 34. 28. 4. 39. 4. 8. 41. 48. 43. 23. &c. Job. 1. 21. 22. Psal. 15. 5. 47. 7. 66. 9. Isa. 8. 19. 42. 24. 50. 4. &c. ad Hab. 3. 9. in 200. circ. l. In pausa est cum duplici cametz loco seq. נתן dedit, Ezech. 18. 16. Item, sãpẽ occ. cum ! cop. vel conv. praf. fic, נתן & dedit, seu, & dabit, vel & dederit, Gen. 28. 20. Exod. 21. 22. 30. &c. ad Dan. 1. 16. in 70. circ. l. sed occ. etiam cum נָּ ob pausam, vel cum נָּ extra pausam; ut & cum נָּ & אָ, Aff. cui ult. ! cop. est etiam praf. ut seq. נתן dedit me, Psal. 118. 18. נתן dedit me, Lam. 1. 13. 14. נתן dedit nos, Psal. 124. 6. נתן dedit te, 1 Sam. 24. 10. 26. 23. 2 Chron. 2. 10. Jer. 29. 26. נתן & dabit te, Deut. 28. 1. 13. Item occ. etiam eadem 3. f. m. cum ! & אָ, Aff. cui utrique ! cop. est etiam praf. fic, נתן dedit eum, Gen. 31. 7. Jud. 1. 34. 15. 1. 1 Sam. 18. 2. 23. 14. נתן & dederit eum, Deut. 21. 10. נתן dedit eam, Jud. 18. 10. Eccl. 12. 7. נתן & dederit eam, Exod. 13. 11. Num. 14. 8. Deut. 20. 13. Jos. 8. 7. 1 Sam. 15. 28. & cum ! Aff. occ. locis seq. נתן dedit eos, Jos. 10. 19. Jud. 2. 23. 1 Sam. 14. 10. 12. 24. 7. 2 Chron. 16. 8. 28. 9. Isa. 34. 2. Jer. 25. 31. cui etiam ! Aff. ! cop. vel conv. est praf. fic, נתן & dabit, dederit illos, Lev. 15. 14. Deut. 7. 2. 15. 23. Deut. 31. 5. & in 3. f. f. prat. kal, occ. cum Scheva, sed ob pausam cum cametz penult. cui priori formã ! conv. est praf. נתן dedit, Gen. 3. 1. 2 Sam. 21. 10. 1 Reg. 10. 10. 2 Chron. 9. 9. Psal. 67. 7. Prov. 31. 24. Jer. 12. 8. 50. 15. נתן dedit, Jud. 5. 25. נתן & dabit, Lev. 25. 19. 26. 4. & in 2. f. m. prat. kal, occ. vel simpl. vel cum הָ parag. add. locis seq. נתן נתן deditis, Gen. 3. 12. 15. 3. Deut. 26. 10. 15. Jos. 17. 14. Jud. 5. 18. 1 Reg. 8. 34. 36. 40. 48. 9. 13. 2 Chron. 6. 25. 27. 31. 38. 26. 10. Neh. 9. 15. 20. 35. 36. 37. Psal. 4. 8. 18. 41. 21. 3. 5. 39. 6. 60. 6. 61. 6. Dan. 10. 12. pro quo etiam occ. per Aphar. abjectã 1. Rad. Nun, & cum הָ parag. add. loco seq. נתן deditis, 2 Sam. 22. 4. cui etiam utrique formã cum scil. vel absque He parag. ! cop. vel conv. est praf. fic, נתן, vel נתן & dabis, dato, dederis, vel pone, &c. Gen. 40. 13. Exod. 21. 23. 25. 12. 16. 2. 26. 30. &c. ad Ezech. 43. 19. 20. in 70. circ. l. Item occ. etiam eadem 2. f. m. cum ! Aff. (at, 2. f. f. cum ! cop. & אָ Aff.) & cum ! cop. vel conv. praf. & ! Aff. ut si q. נתן deditis mihi, Jos. 15. 19. Jud. 1. 15. נתן & deditis illud, Ezech. 16. 19. נתן & dederis, dabis, des eos, 1 Reg. 8. 46. 50. 1 Chron. 14. 10. 2 Chron. 6. 36. Jer. 27. 1. 32. 14. & in 2. f. f. prat. kal, est, נתן deditis, Ezech. 16. 33. 18. 37. sed sæpius multo occ. in 1. f. prat. kal, sic, נתן dedi, tradidi, prabui, &c. Gen. 1. 29. 9. 3. 13. 15. 18. &c. Isa. 42. 1. 43. 320. 50. 6. &c. ad Zach. 3. 9. & Mal. 2. 9. in 120. circ. l. Item in pausa occ. cum cametz pro pathach penult. loci, נתן dedi, 1 Chron. 21. 23. Ezech. 9. 10. & cum ! conv. praf. frequens est, נתן & dabo, Gen. 17. 8. 26. 4. 48. 40. Exod. 3. 20. 6. 8. 7. 4. 23. 26. &c. ad Joel 3. 3. Zach. 3. 7. in 100. circ. l. sed occ. etiam 1. f. m. ! conv. praf. in pausa cum cametz pro pathach penult. loco seq. נתן & dabo, Ezech. 17. 22. & cum אָ, Aff. occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum אָ Aff. eodem modo; ut seq. נתן dedi te, Gen. 17. 5. 20. 6. Exod. 7. 1. Jer. 1. 5. 18. 6. 27. 49. 15. Ezech. 3. 17. 12. 6. 28. 17. 29. 5. 33. 7. 39. 4. Obad. 1. 2. נתן & dabo te, Gen. 17. 6. 48. 4. Isa. 49. 6. Jer. 15. 20. 22. 25. 51. 25. Ezech. 25. 7. 35. 3. נתן dedi te, Ezech. 16. 7. 22. 4. נתן & dabo te, Ezech. 16. 38. 21. 31. 26. 14. 28. 14.

Item cum ! Aff. occ. etiam simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum אָ & אָ Aff. & ! conv. praf. utrique: ut seq. נתן dedi eum, Lev. 17. 11. Deut. 26. 13. Jos. 1. 3. Jud. 7. 9. Isa. 55. 4. Ezech. 4. 6. 7. 20. 15. 6. 33. 27. נתן & dabo ipsum, Gen. 17. 20. 1 Sam. 2. 11. Ezech. 7. 21. 17. 19. 21. 32. נתן & dabo eum, Jud. 4. 7. Ezech. 16. 19. נתן dedi eam, Gen. 23. 11. 38. 26. Deut. 2. 19. Ezech. 23. 9. נתן & dabo illud, vel eam, 1 Reg. 11. 11. 35. Jer. 27. 5. Ezech. 25. 10. 13. Item occ. etiam cum ! Aff. simpl. & cum ! conv. praf. נתן dedi eos, eas, Num. 18. 8. 11. 12. Jos. 10. 8. נתן & dabo eos, 2 Reg. 21. 14. 1 Chr. 14. 10. Jer. 15. 4. 24. 9. 29. 18. 46. 26. Ezech. 37. 26. & in 3. pl. m. prat. kal, occ. simpl. locis seq. נתן dederunt, Exod. 39. 18. Jos. 6. 24. 14. 4. 19. 50. 20. 8. 21. 12. 13. Jud. 3. 6. 28. 1 Sam. 18. 8. 2 Reg. 23. 5. 11. 1 Chron. 6. 4. 14. 2. 29. 8. 24. 2 Chron. 3. 5. 8. Ezr. 2. 69. Neh. 7. 70. 71. 72. Psal. 77. 18. 79. 2. 119. 110. Cant. 2. 13. 7. 14. Jer. 2. 15. 12. 10. 37. 4. 38. 7. 48. 34. Lam. 1. 11. 2. 7. Ezech. 3. 25. 6. 13. 14. 2. 26. 17. 32. 26. 27. 10. 12. 14. 22. 13. 17. 16. 32. 23. 25. 26. 36. 5. Dan. 11. 21. Hof. 2. 14. Joel. 2. 22. cui etiam ! conv. est praf. locis seq. נתן & dabunt, Exod. 12. 7. 30. 12. Lev. 1. 7. Num. 4. 6. 7. 10. 12. 14. 15. 38. 35. 2. Deut. 19. 12. 22. 19. Jos. 20. 4. 1 Sam. 10. 4. 2 Reg. 12. 10. 12. 19. 18. Jer. 1. 15. 37. 15. Ezech. 23. 49. 25. 4. 33. 2. Dan. 11. 31. & in 2. pl. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. נתן deditis, Jud. 21. 22. Jer. 37. 18. נתן & dabitis, Gen. 47. 24. Num. 16. 17. 18. 28. 19. 3. 27. 9. 10. 11. 32. 29. Jos. 2. 12. Jud. 14. 13. 1 Sam. 6. 5. 8. ut & in 1. pl. occ. etiam simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum אָ Aff. cui & ! cop. est etiam praf. נתן dedimus, 1 Chron. 29. 14. Lam. 5. 6. Ezech. 27. 19. נתן & dabimus, Gen. 34. 16. נתן dedimus te, 2 Chron. 25. 16. נתן & dabimus te, Jud. 15. 13. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. locis seq. נתן dans, Gen. 9. 12. Exod. 5. 10. 20. 12. Lev. 14. 34. 23. 10. 25. 2. Num. 13. 2. 15. 2. 25. 12. Deut. 1. 20. 25. 2. 29. 3. 20. 4. 1. 8. 21. 40. 5. 16. 7. 16. 5. 31. 9. 6. 11. 7. 26. 31. 32. 12. 9. 13. 12. 15. 7. 16. 5. 18. 20. 17. 2. 14. 18. 9. 25. 15. 26. 2. 27. 2. 15. 4. 19. 1. 10. 12. 20. 16. 21. 23. 24. 4. 28. 19. 26. 1. 2. 1. 27. 3. 28. 8. 32. 49. 52. Jos. 1. 2. 11. 15. 11. 6. Jud. 21. 18. 1 Sam. 23. 4. 24. 4. 1 Reg. 5. 10. 18. 9. 2 Reg. 19. 7. Job. 35. 10. Psal. 33. 7. 68. 36. 136. 25. 145. 15. 146. 7. 9. Pro. 22. 16. 26. 8. 28. 27. Isa. 37. 7. 40. 29. 42. 5. Jer. 8. 14. 6. 21. 21. 8. 29. 21. 31. 35. 32. 3. 28. 34. 2. 44. 30. Ezech. 2. 8. 3. 3. 29. 19. cui etiam ! cop. & אָ dem. sunt praf. נתן & dans est, Psal. 37. 21. נתן dans, Gen. 49. 21. Deut. 8. 18. 2 Sam. 22. 45. Job. 5. 10. psal. 18. 48. 144. 10. 147. 16. Isa. 40. 23. 43. 16. Jer. 5. 24. sed occ. etiam cum אָ & אָ & אָ Aff. ut seq. נתן do te, Jer. 20. 4. נתן do te, Ezech. 23. 28. 25. 4. נתן do eum, 1 Reg. 20. 12. & in forma pl. m. part. ben. kal, occ. simpl. locis seq. נתן dantes, Neh. 12. 47. 13. 5. Jer. 26. 15. cui etiam ! dem. est praf. נתן dantes, 2 Chron. 11. 17. & in forma pl. m. constr. est, נתן dantes, Hof. 2. 7. & in part. pahul kal, f. & pl. m. occ. ut seq. נתן datus, 2 Chron. 1. 12. Neh. 13. 4. Esch. 3. 11. נתן dati, Num. 3. 9. 8. 17. 19. 18. 6. Deut. 28. 32. 1 Chron. 6. 32. ut & in forma pl. f. m. cum kibbutz pro Schurek penult. loco seq. נתן dati, 2 Reg. 28. 31. & in Infin. kal, plenè cum cametz penult. occ. locis seq. נתן, vel sine vau dare, Num. 21. 3. 27. 7. Deut. 15. 10. Jud. 8. 25. 11. 30. 2 Sam. 5. 18. sed cum Scheva penult. occ. loco seq. נתן dare, Num. 20. 21. Item ante Maccaph. cholem in ult. Infin. mutatur in cam. char. sic, נתן dare, Gen. 38. 9. Item

pausam, sed cum tzere penult. in pausa; sic, וְיָנִי da, Gen.30.14. 2 Sam.14.7. 1 Reg.17.19. 2 Reg.6.28,29. וְיָנִי idem, Isa.43.6. & in pl.m. imper. kal, occ. simpl. locis seq. וְיָנִי date, Gen.23.4-34.8. Ex.7.9.17.2. Jos.20.2. Jud.8.5-20.13. 1 Sam.11.12. 17.10. 2 Sam.20.21.1 Reg.3.26,27. Chron.22.19. 2 Chron.30.8.35.3. Ezr.10.11. Psal.68.35. Prov.31.6,31. Jer.13.16-29.6-48.9. cui etiam וְיָנִי cop. est praf. sic, וְיָנִי & date, Gen.34.12. Num.16.7. Jud.8.24. 1 Reg.3.25. Psal.81.3. In fut. kal, i.f. occ. vel cum tzere, vel cum sfagol in ult. וְיָנִי, vel וְיָנִי dabo, tradam, &c. Gen.12.7-24.7-26.3-30.31-34. 11.&c. Job.36.3. Psal.132.4. Prov.3.28. Cant.7.13. Isa.41.27-42.8-48.11. &c. ad Zeph.3.20. & Hag.2.9. in 90. circ.l. cui etiam וְיָנִי interrog. est praf. loco seq. וְיָנִי num dabo, Mich.6.7. & cum וְיָנִי cop. praf. utrique formæ; sic, וְיָנִי vel וְיָנִי & dabo, Isa.43.4. Jer.3.19-42.12. sic etiam וְיָנִי conv. praf. occ. in utraque forma locis seq. וְיָנִי vel וְיָנִי & dedi, Gen.40.11. Lev.7.34. Deut.1.15. Jos.24.3,8,11,13. Neh.5.7. Jer.3.8-8.13-32.12-35.5. Ezech.16.12-20.11. Item cum וְיָנִי parag.add.occ. simpl. & cum וְיָנִi cop. praf. idque vel cum sfcheva; sed in pausa cum tzere penult. ut & cum וְיָנִi conv. praf. prioriformæ ut seq. וְיָנִi dabo, 1 Reg.21.26. וְיָנִi & dabo, Gen.17.2-34.12-45.18-47.16. Exod.24.12. Num.21.16. 1 Sam.17.44. 1 Reg.13.7-18.1.21.2. 2 Reg.18.23. Psal.2.8. Isa.35.8-43.28. וְיָנִi & dabo, Gen.30.28. Psal.51.18. וְיָנִi & dedi, Num.8.19. Jud.6.9. 1 Sam.2.28. 2 Sam.12.8. Neh.2.1,6,9. Psal.69.12. Eccl.1.16. Ezech.16.11. Dan.9.3. Sed occ. etiam cum וְיָנִi & וְיָנִi Aff. cui urique i. cop. & conv. sunt praf. ut seq. וְיָנִi dabo te, Jer.38.16. Ezech.35.9. Hof.11.8. וְיָנִi & dabo te, Isa.42.6-49.8. וְיָנִi & dedite, 1 Reg.14.7-16.2. Ezech.28.18. וְיָנִi dabo te, Ezech.26.21. וְיָנִi & dabo te, Ezech.5.14. וְיָנִi & dedite, Ezech.16.27. Item cum וְיָנִi Aff. occ. loco seq. וְיָנִi dabo eum, Ps.89.27. cui etiam וְיָנִi cop. est praf. sic, וְיָנִi & dabo eum, Ezech.31.11. & cum וְיָנִi Aff. occ. simpl. & cum וְיָנִi cop. praf. ut & cum וְיָנִi Aff. simpl. & cum וְיָנִi conv. praf. & cum וְיָנִi & וְיָנִi Aff. cum וְיָנִi conv. praf. utrique ut seq. וְיָנִi dabo eum, Jud.20.28. וְיָנִi & dabo eum, 2 Chr.7.20. וְיָנִi dabo eum, Gen.13.15,17-28.13-35.12. Ex.32.1. Lev.20.24. Deu.1.39.34.4. Jos.8.18. 1 Sam.18.21. וְיָנִi & dedi eum, Jud.15.2. וְיָנִi idem, 1 Reg.14.8. וְיָנִi & dedi eos, If.47.6. Ezech.39.23. Mal.2.5. sic in 2.f.m. fut. kal, occ. vel cum tzere, vel cum sfagol in ult. sic, וְיָנִi, vel וְיָנִi, dabis, trades, &c. Gen.15.2-28.22-30.31-38.16. &c. Job.35.7. Psal.16.10-50.20-74.19-85.8-104.28-140.9. &c. ad Mich.7.20. in 70. circ.l. & cum וְיָנִi interrog. praf. occ. loco seq. וְיָנִi num dabis, Job.39.19. sed cum וְיָנִi conv. praf. occ. vel cum tzere vel cum sfagol in ult. locis seq. וְיָנִi vel וְיָנִi & dedisti, Num.16.14. 2 Sam.22.36. 1 Reg.3.6. 1 Chr.17.22. Neh.9.10,13,22. Psal.18.36. Jer.32.22. Ezech.28.2. Item occ. etiam in 2.f.m. fut. kal, cum וְיָנִi & וְיָנִi Aff. cui ult. i. conv. est praf. & cum וְיָנִi Aff. abfque praf. ut seq. וְיָנִi dabis me, Psal.27.12. וְיָנִi dabis nos, Psal.44.12. וְיָנִi dabis eum, Exod.22.29. וְיָנִi dabis eum, Psal.41.3. וְיָנִi & dedisti illud, Jud.17.4. וְיָנִi dabis eum, Psal.74.14. וְיָנִi dabis illud, Deut.14.21. Item cum וְיָנִi Aff. occ. cum וְיָנִi conv. praf. & cum וְיָנִi Aff. occ. cum וְיָנִi interrog. & cum וְיָנִi conv. praf. וְיָנִi & dedisti eam, 2 Chr.20.7. וְיָנִi

an dabis eos? 1 Sam. 14. 39. 2 Sam. 5. 18. וְיִתְּנֶם & dedisti eos, Neh. 9. 24. 27. 30. & in 2. sing. f. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. & אַף. sic, וְיִתְּנֶם dabis, Lam. 2. 18 Ezech. 16. 41. Mich. 1. 14. וְיִתְּנֶם & dedisti eos, Ezech. 16. 21. In fut. kal. 3. fm. occ. etiam cum tzeri, vel cum sagol in ult. fic, וְיִתְּנֶם vel וְיִתְּנֶם dabit, praebebit tradet, &c. Gen. 43. 14. 49. 20 Exod. 3. 19. 12. 23. 25. 16. 3. 21. 4. 19. 32. &c. Job. 3. 19. 7. 8. Psal. 1. 3. 14. 7. 29. 11. 58. 23. 68. 12. 84. 12. 88. 13. 127. 2. Prov. 2. 6. Isa. 7. 14. 41. 2. &c. ad Zeph. 3. 5. & Zach. 10. 1. in 140. circ. 1, cui etiam 3. fm. interrog. est praf. loco seq. וְיִתְּנֶם an dabit, Am. 3. 4. sed multo frequentius cum 1 conv. praf. idque in utraque forma, cum tzeri vel sagol in ult. fic, וְיִתְּנֶם, vel וְיִתְּנֶם, & dedit, tradidit, praebebit, &c. Gen. 1. 17. 14. 20. 15. 10. 18. 7. 8. &c. Job. 42. 15. Psal. 18. 33. Isa. 53. 9. &c. Dan. 1. 2. 9. Jon. 1. 3. &c. in 190. circ. 1. Sed occ. etiam eadem 3. fm. fut. kal. cum 1 cop. praf. & cum וְיִתְּנֶם. Aff. sic; וְיִתְּנֶם vel וְיִתְּנֶם & dabit, Gen. 23. 6. 27. 28. 28. 4. 1 Sam. 2. 10. 12. 17. 28. 20. 1 Reg. 2. 17. 14. 16. 22. 6. 2 Chron. 18. 5. Psal. 37. 4. 72. 15. Pro. 29. 17. וְיִתְּנֶם dabit me, Job. 9. 18. 29. 2. Isa. 27. 4. Jer. 9. 1. & cum 1 conv. praf. & וְיִתְּנֶם. Aff. est, וְיִתְּנֶם & dedit nos, Jud. 6. 13. Item occ. etiam cum וְיִתְּנֶם. Aff. simpl. & cum 1 conv. praf. & cum וְיִתְּנֶם. Aff. cui & 1 conv. est praf. & cum וְיִתְּנֶם. & וְיִתְּנֶם. Aff. abque praf. & rursus cum וְיִתְּנֶם. Aff. & 1 conv. praf. prout sequuntur, וְיִתְּנֶם dabit te, Deut. 28. 25. Cant. 8. 1. וְיִתְּנֶם & dedit te, 2 Chro. 9. 8. וְיִתְּנֶם & dedit eum, Gen. 39. 20. Deut. 2. 33. 1 Sam. 18. 4. 1 Reg. 13. 26. 17. 23. 2 Chron. 6. 13. 16. 10. 24. 12. 28. 5. Neh. 13. 26. Jer. 52. 11. Ezech. 17. 5. וְיִתְּנֶם dabit illud, Lev. 5. 24. Eccl. 2. 21. וְיִתְּנֶם dabit eam, Gen. 23. 9. וְיִתְּנֶם & dedit eam, Deut. 31. 9. Jos. 12. 6. 7. Jud. 15. 6. 1 Sam. 28. 17. 1 Reg. 9. 16. Esth. 3. 10. 8. 2. Jer. 36. 32. Item cum וְיִתְּנֶם. Aff. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut seq. וְיִתְּנֶם dabit eos. Mich. 5. 2. וְיִתְּנֶם & dedit eos, Deut. 5. 22. 10. 4. Jos. 9. 27. 11. 8. 23. Jud. 2. 14. 11. 32. 12. 3. 13. 1. 2 Sam. 20. 3. 21. 9. 1 Reg. 10. 16. 15. 18. 2 Reg. 13. 3. 17. 20. 18. 16. 1 Chron. 12. 19. 2 Chron. 9. 16. 13. 16. 29. 8. 30. 7. 36. 7. Ezr. 1. 7. Psal. 106. 4. & in 3. fm. fut. kal, occ. simpl. sed cum 1 conv. praf. occ. vel cum tzeri, vel ante Maccaph cum sagol in ult. fic, וְיִתְּנֶם dabit, Lev. 26. 20. Deut. 1. 17. Psal. 85. 13. Prov. 1. 20. 4. 9. 8. 1. Ezech. 34. 27. Zac. 8. 12. וְיִתְּנֶם vel וְיִתְּנֶם & dedit, Gen. 3. 6. 16. 3. 27. 16. 30. 4. 9. Ruth. 2. 18. 1 Reg. 10. 10. 2 Chro. 9. 9. 22. 11. Prov. 31. 15. Ezec. 23. 7. & in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. cum tzeri in ult. sed ante Maccaph cum pathach (quae forma etiam saepe venit in fut. kal, ut sit, quasi à sing. וְיִתְּנֶם; Merc.) in ult. fic, וְיִתְּנֶם dabimus, Gen. 34. 21. Jud. 8. 6. 15. 25. 1 Sam. 30. 22. Neh. 10. 31. וְיִתְּנֶם dabimus; Jud. 16. 5. Item occ. etiam 1. pl. cum וְיִתְּנֶם, parag. simpl. & cum 1 cop. praf. ut & cum 1 conv. praf. & וְיִתְּנֶם. Aff. sic, וְיִתְּנֶם dabimus, Num. 14. 4. וְיִתְּנֶם & dabimus, Gen. 29. 27. וְיִתְּנֶם & dedimus eam, Deut. 29. 8. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. locis seq. וְיִתְּנֶם dabitur, Gen. 34. 9. Lev. 7. 32. 19. 28. 22. 23. 38. 25. 24. 26. 1. Num. 15. 21. 35. 20. 4. 7. 6. 8. 13. 14. Ezr. 9. 12. Neh. 13. 25. Isa. 62. 7. Ezech. 44. 28. 30. 45. 6. 47. 22. Sed occ. etiam cum tzeri penult. ob pausam; sic, וְיִתְּנֶם dabitur, Exod. 5. 18. Ezech. 36. 8. ut & cum וְיִתְּנֶם & אַף. sic, וְיִתְּנֶם dabitur illam, 2 Reg. 12. 8. וְיִתְּנֶם dabitur eos, Jos. 10. 19. Item in 3. pl. m. occ. simpl. & cum scheva penult. locis seq. וְיִתְּנֶם dabitur, Gen. 24. 41. Exod. 30. 23. Num. 18. 12. 1 Sam. 27. 5. 2 Reg. 12. 17. Neh. 2. 7. Est.

1. 20. Pl. 104. 12. Isa. 29. 11. 43. 9. Jer. 14. 22. 38. 19. Ezec. 16. 33. 31. 14. 45. 8. Hof. 5. 4. Zac. 8. 12. sed in pausa occ. cum tzeri penult. loco seq. וְיִתְּנֶם dabunt, Ezech. 38. 20. cui etiam priori formae 1 cop. est praf. וְיִתְּנֶם & dabunt, 1 Reg. 18. 23. 2 Reg. 22. 5. Dan. 1. 12. sed saepius cum 1 conv. praf. וְיִתְּנֶם & dederunt, tradiderunt, praebeverunt, &c. Gen. 35. 4. Exod. 32. 24. &c. Psal. 69. 22. Joel. 4. 3. Zac. 7. 11. &c. in 60. circ. 1. Item, occ. etiam ead. 3. pl. m. fut. kal, cum וְיִתְּנֶם, Aff. simpl. post kibbutz pro schurek, sic, וְיִתְּנֶם dabunt eam, 2 Reg. 12. 15. Sed cum 1 cop. praf. est cum וְיִתְּנֶם pro וְיִתְּנֶם, Aff. Itidem post kibbutz, pro schurek; & rursus, cum 1 conv. praf. est cum וְיִתְּנֶם, & אַף. idque, vel, defectivè, post kibbutz, vel plenè post schurek; ut seq. וְיִתְּנֶם & dabunt eam, 2 Reg. 22. 5. וְיִתְּנֶם & dederunt eam, 2 Reg. 22. 9. 2 Chron. 24. 8. Ezech. 19. 9. וְיִתְּנֶם & dederunt eam, 2 Chron. 34. 17. וְיִתְּנֶם & dederunt eas, Ezr. 39. 18. 20. וְיִתְּנֶם & dederunt ea, 2 Chro. 35. 25. In Niphal, וְיִתְּנֶם dari, concedi, tradi, reddi, poni, disponi, &c. Bu. Lex. donatus est, dono datus est, &c. Av. prout occ. in prat. niph. 3. fm. simpl. locis seq. וְיִתְּנֶם datus, a, um, fuit, Lev. 19. 20. Num. 26. 62. Jos. 24. 33. 2 Chron. 34. 16. Esth. 4. 8. 8. Eccl. 10. 6. Isa. 9. 8. 35. 2. Jer. 13. 20. 51. 55. Ezec. 15. 4. 16. 34. 32. 25. cui etiam 1 cop. est praf. sic, וְיִתְּנֶם & dabitur, Isa. 29. 12. Dan. 11. 11. & in 3. fm. prat. Niph. occ. simpl. cum Scheva penult. extra pausam, locis seq. וְיִתְּנֶם data fuit, Gen. 38. 14. 1 Sam. 18. 19. 2 Reg. 25. 30. 1 Chron. 5. 1. Neh. 10. 30. Est. 3. 15. 8. 14. Job. 9. 24. 15. 19. Jer. 32. 24. 25. 36. 43. 46. 24. 52. 34. Ezech. 11. 15. 33. 24. sed in pausa, est cum eametz penult. sic, וְיִתְּנֶם data fuit, Neh. 13. 10. Ezech. 32. 20. cui etiam priori formae, 1 cop. est praf. וְיִתְּנֶם & dabitur, 1 Sam. 25. 27. Jer. 38. 18. & in 3. pl. prat. niph. occ. extra pausam cum scheva, sed, in pausa, cum eametz penult. ut seq. וְיִתְּנֶם dati, data sunt, Lev. 10. 14. Eccl. 12. 11. Ezech. 31. 14. 32. 23. 29. 35. 12. וְיִתְּנֶם data sunt, Gen. 9. 2. Ezech. 47. 11. & in 2. pl. m. cum 1 conv. praf. est, וְיִתְּנֶם & tradimini, Lev. 26. 25. Item, in 1. pl. prat. Niph. est, וְיִתְּנֶם traditi fuimus, Ezr. 6. 7. In part. niph. fm. occ. simpl. & cum וְיִתְּנֶם dem. praf. וְיִתְּנֶם datur, Exod. 5. 16. 2 Chron. 28. 5. Isa. 33. 16. Ezech. 32. 25. quod traditur, 2 Reg. 22. 7. & in infin. niph. occ. simpl. & cum וְיִתְּנֶם praf. וְיִתְּנֶם dando, Jer. 32. 4. 38. 3. וְיִתְּנֶם ad dandum, Esth. 3. 14. 8. 13. In fut. niph. 2. fm. est, וְיִתְּנֶם traderis, Jer. 34. 3. 37. 17. 39. 17. & in 3. fm. fut. Niph. occ. vel cum tzeri, vel cum sagol, in ult. cui priori formae cum tzeri, 1 cop. est praf. וְיִתְּנֶם vel וְיִתְּנֶם dabitur, tradetur, Exod. 5. 18. Lev. 24. 20. 2 Chron. 2. 13. Esth. 2. 13. 9. 13. Isa. 51. 12. Jer. 32. 4. וְיִתְּנֶם & dabitur, Esth. 5. 3. 6. 9. 12. sic & in 3. fm. occ. vel cum tzeri, vel ante maccaph, cum sagol in ult. fic, וְיִתְּנֶם vel וְיִתְּנֶם tradetur, dabitur, Isa. 37. 10. 36. 15. Jer. 21. 10. 38. 2. 2 Reg. 18. 30. 19. 10. Esth. 7. 3. Dan. 8. 12. cui etiam priori formae cum tzeri, 1 cop. & 1 conv. sunt praf. וְיִתְּנֶם & dabitur, Esth. 7. 2. Dan. 11. 6. וְיִתְּנֶם & data fuit, Esth. 9. 14. & in 3. pl. m. prat. niph. occ. cum 1 conv. & 1 cop. praf. sic, וְיִתְּנֶם & traditi fuerunt, 1 Chro. 5. 20. וְיִתְּנֶם & dabuntur, 2 Chron. 18. 14. In hoph. וְיִתְּנֶם factus, vel iussus est dari; Av. Datus, positus, vel impositus fuit, &c. Bu. prout occ. in fut. hoph. 3. fm. simpl. & cum 1 conv. praf. וְיִתְּנֶם data fuerit, dabitur, Lev. 11. 38. Num. 26. 54. 32. 5. 2 Sam. 21. 6. 1 Reg. 2. 21. 2 Reg. 5. 17. Job. 28. 15. וְיִתְּנֶם & datus fuit, 2 Sam. 18. 9. Atque, indè nomina,

i. No. in forma pl. m. נתן, Nethinai; servi publici erant, publicis angariis obeundis, in domo Dei, pro toto coetu dediti; quasi Dedititii dicti; primum quidem, Gibzonitæ fuerunt à Josua ordinati; Jos. 9. 21. postmodum, à Davide ad ministerium Levitarum dediti; Ezr. 8. 20. Bu. Lex. erant hi Regibus & sacerdotibus traditi & donati, ut perpetuo iis servirent; Vulg. & D. D. Luth. retinent vocabulum, Nethinim. Av. Servi erant tabernaculi, pro populo dati Levitis; 1 Chron. 9. 2. & Ezr. 8. 17, 20. & de Nethinæis, quos dederat David & principes, ad servitium Levitarum; & c. Nam Josua & principes dederant dedititios Gibzonitas, haustores aquæ, & cautores lignorum, pro domo Dei; Jos. 9. 21, 23, 27. ubi, ונתן & dedit eos, Cocc. Hi, ונתן-אשר in Esdra à Græcis, conversi sunt. Vide Bud. in comment. Græcæ linguæ. Quidam putant initio hoc nomine dictos esse fratres Regis, qui in regnum non succedebant, sed donaria accipiebant, seu donationes, & tanquam custodes in munitione Hophel habitaverunt, nè ad Regem irrumperetur. Post reditum autem à Babylone sic etiam appellari cæptos qui sacerdotibus in templo necessaria suppeditabant: non à dando, meo iudicio, sed potius quòd dati essent, & templi ministerio consecrati. Forma Pahul Chaldæi. Nam & Levitæ dicebantur נתניי dati Aharoni & ejus filiis sacerdotibus à domino, quasi addititii; Merc. Occurrit autem hoc no. pl. m. simpliciter, & cum ונתן dem. præf. ut seq. נתניי Nethinai, dedititii servi, Ezra. 8. 20. נתניי Nethinai, Ezr. 2. 43, 58. 8. 17, 20. Neh. 3. 31. 7. 46, 60. 10. 29. 11. 21. ונתניי & Nethinai, 1 Chr. 9. 2. Ezr. 2. 70. 7. 7. Neh. 3. 26. 7. 73. 11. 3, 21. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem heemant. præposito, & Thau à fine, pro 3. rad. Nun. Occurrit simpl. & cum נתן præf. sic, נתן donum, Eccl. 3. 13. 4. 17. 5. 18. Ezech. 46. 5, 11. נתן in dono, Prov. 25. 14. Sic & 3. hinc etiam no. cum Mem etiam heemant. ab initio, & Nun, 3. rad. à fine, viz. נתן donum, quasi datum, dicas; Bu. Lex. donarium, dono datum, donatio, qua homo honoratur; Av. prout occ. simpl. & cum נתן cop. præf. & cum נתן Aff. absque præf. sic, נתן donum, 2 Reg. 11. 18. Prov. 19. 6. 21. 14. 18. 16. נתן & donum, Gen. 34. 12. נתן doni ipsorum, Num. 18. 1. Item, 4. hinc etiam no. נתן f. idem, Bu. Coc. donum, datio; donatio quæ liberè & ultrò datur; Av. prout occ. simpl. locis seq. נתן donum, Num. 18. 6, 7. Eccl. 7. 7. Ezech. 46. 16, 17. & in forma f. conftr. occ. cum נתן præf. loco seq. נתן ficut donum, Deut. 16. 7. & in forma pl. f. absol. occ. simpl. & cum נתן cop. præf. נתן vel sine vau, dona, Gen. 25. 6. 2 Chro. 21. 3. Psal. 68. 19. Prov. 15. 27. ונתן & dona, Est. 9. 22. ut & in forma pl. f. conftr. simpl. & cum נתן, & נתן Aff. cui utrique etiam נתן est præf. ut seq. נתן dona, Exod. 28. 39. נתן dona vestra, Lev. 23. 38. Num. 18. 29. Ezech. 20. 31. נתן donis vestris, Ezech. 20. 39. נתן cum donis ipsorum, Ezech. 20. 26. De hac Radice adeò in textu frequenti norandi sunt loci quidam insigniores præcipue ex Cocc. נתן, ut dictum, est oppositum verbo, לקח, ut patet ex Job. 1. 21. Jehova נתן dedit, & Jehova לקח abstulit. Item, sap. ut etiam dictum, sumitur in notione faciendi ut aliquid sit, & c. ut Gen. 3. 12. נתן dediti mecum, h. e. fecisti esse mecum. Et 1 Reg. 4. 6. מנעו-נתן לבית

diminationes dedit domui; h. e. fecit ut essent in domo retractiones; & sic 1 Reg. 7. 39. & mare נתן dedit ad latum domus dextrum, h. e. fecit esse, collocavit. Cant. 1. 12. נתן נדרי נדרי Nardus mea dedit odorem suum, h. e. fecit esse, spargi, vel percipi. Et Hab. 3. 10. נתן תפוחות תפוחה Item Ps. 39. 6. נתן palmos dedisti dies meos; h. e. fecisti esse palmi instar, h. e. angustos & breves. Item Num. 14. 4. נתן ראש demus caput, i. e. constituamus caput, & ducem aliquem, ut revertamur in Ægyptum. Vide & Neh. 9. 17. Cum Lamed signo Dativi notat, dare; i. e. facere, ut quid alicui sit, si ve ut quis quid habeat; ut Gen. 25. 6. נתן & filii pellicum נתן dedit Abraham מנחות dona. Et Isa. 42. 8. נתן לא אחר וכו' בכו' gloriam meam alteri non dabo; nempe non-Deo, h. e. nunquam testabor, vel credi patiar, id, quo ego excello, esse alterius; Sic Isa. 48. 11. Item, dare, pro reputare vel nominare; ut 1 Sam. 1. 16. נתן אל נè des ancillam tuam בלעל לפני ante filiam Belial; h. e. nè compares cum ea, seu nè reputes talem. Et Ezech. 28. 2. נתן לבך כלב וכו' & dedisti cor tuum, ut cor Dei, i. e. exæquasti. Item locus ubi נתן cum קול jungitur, notandus; viz. Jer. 15. 16. נתן למן קול נתן in vocem datam copiam aquarum in cælo, h. e. facit ut in cælo sit aquarum copia, & ex ea existat tonitru. Ubi נתן, pro הוה נתן; infinitum cum affixo ponitur pro verbo ejus personæ cujus est affixum: ut נתן אם si dicere meum, scil. sit, i. e. si dicam, Job. 9. 27. נתן, & odorari ejus erit; i. e. odorabitur, Isa. 1. 3. Sed usurpatur etiam verbum נתן, sæpe, cum notat permissionem; ut Psal. 66. 9. Non נתן dedit vacillationi, i. e. non permittit vacillare pedem nostrum. Sic Gen. 31. 7. נתן לא עמרי non dedit illum ad malefaciendum, h. e. non sinit eum male agere mecum. Et 2 Chron. 16. 1. נתן לא חסידה לראות שחת ut non sineret quem exire vel intrare Afz. Sic Ps. 16. 10. נתן לא חסידה לראות שחת non dabis pium tuum videre corruptionem, h. e. impediens nè videat corruptionem. Huc refer Mich. 5. 2. נתן עת יתן tradet eos, i. e. sinet ire in consiliis suis usque ad tempus, dum pariens pepererit. Et in signif. faciendi, & c. vide Isa. 42. 6. & 49. 8. נתן דabo te in sædus populi, h. e. faciam ut sis in sædus populi; ut scil. illi de te respondeant, Na & Amen; & sic fiant populi mei. Item sæpe redditur נתן per præbere, ostendere, & c. ut Prov. 23. 31. Exod. 40. 30. Neh. 9. 29. Zach. 7. 11. Et, facere extare; ut Ezech. 21. 32. Dan. 11. 31. & avertere, Eccl. 7. 21. Dan. 10. 12. & c. Et in permittendi signif. 1 Reg. 22. 23. נתן dedit Jehova spiritum mendacii in ore omnium Prophetarum tuorum; h. e. permisit, ordinavit, ut spiritus mendacii in eorum ore loquatur. Item notanda phrasæologia נתן; ut 1 Chron. 29. 24. dederunt manum sub Salomone; & 2 Chr. 30. 8. נתן להם נתן dare manum Jehovæ. Jer. 50. 15. dedit manum suam: in quibus & similibus eff. gestus vel exspirantiam, vel dederunt se, & quasi vinciendas manus præbentium. Item phrasæ מי נתן quis dabit? Est formula optantis, utinam; Utinam hoc vel tale esset, & c. ut Exod. 16. 3. 2 Sam. 19. 1. Job. 11. 5. Num. 11. 29. Cant. 8. 1. Job. 13. 5. 23. 3. & Deut. 5. 26. נתן מי נתן quis det ut esset? i. e. utinam esset eorum cor hoc, seu hic animus; q. d. Hic non est eorum animus; optare e-

nim solemus quod bonum iudicamus, licet non extet. Verbi huius etiam anomaliz quædam notandæ sunt. Radicale ultimum interdum absconditur in Dagesch ante Thau: ut נחם pro נחם; pro quo & נחם legitur, 2 Sam. 22.41. (abjecto scil. i. Rad. Nun.) Item futurum & Imperativus terminantur in Tzere, ut נחם, &c. & reperitur נחם pro נחם, Exod. 22.29. Imperativus cum paragoge est, נחם, ut Gen. 30.26. Infinitivus est נחם; (abjecta scil. i. & 3. Rad. & duplici sêgol, quasi contractio in longam Tzeri, ante Thau in fine compensativum Nun abjecti; pro נחם, Gen. 4.12.) pro quo legitur & נחם, in Psal. 8.2. quomodo & נחם dicitur pro נחם (more scil. deficientium Pe jod) à Rad. נחם, Gen. 40.3. & נחם valet נחם, 1 Reg. 6.19. Videtur tamen vertendum, ut des, h.e. ut aliquis det. Denique de Niphal locus notandus, Isa. 9.5. לְנוֹן בֶּן דָּוִד filius est datus nobis; q. d. tandem datus nobis est is qui meretur appellari Filius ἐν δυνάμει & in valore vocabuli, hæres omnium, &c. Hæc de hoc verbo ex Cocc. Phrasologia etiam noranda, Gen. 41.43. וְנָחַם אֶתְּךָ & posuit cum super universam terram Ægypti; Pag. ad verbum, & ponere; infinitum scil. pro præterito; hoc verò reposuit Sanctes in præterito, quasi velit esse teritiæ formæ thematum seu præteritorum in kal; Merc. Cev. Simile volunt esse illud, Ezech. 23.46. וְנָחַם אֶתְּךָ & dabo (Infin. scil. pro fut.) eas; (vel est participium, i. e. benoni, sive potius nomen adjectivum; & cum!) à præterito, instar נחם: vel potius Makor (quod sequendum est; Merc.) seu Infin. vice præteriti. Sic Isa. 37.19. וְנָחַם & dabit seu ponet Deos eorum igni, vel in ignem. Et Jer. 37.21. וְנָחַם & dabunt ei tortam panis. Omnia scil. ut præterita, formæ instar נחם; Pag. Item Infin. contractus נחם, occurrit 1 Reg. 17.14. sic; usque ad diem נחם quo dederit Dominus pluviam. Scribitur cum Nun, sed legitur sine Nun. Item cap. 6. 19. וְנָחַם ad ponendum ibi arcam; Pag. ubi & scribitur & legitur cum Nun, mirâ formâ, quam paragogicam dicere possis, Cev. Illud etiam Psal. 8.2. Qui vel cò quòd נחם posuisti decorem tuum, seu potentiam tuam super cælos: est etiam Makor seu Infin. loco præter. pro נחם posuisti, juxta R.D. & A. E. instar נחם descendere, ut habes in נחם. Et sic, in Jer. 14.5. peperit, & relinquere, pro reliquit. In loco autem Esth. 1. 20. & omnes mulieres נחם dabunt, i.e. præbebunt, habebunt, vel exhibebunt honorem maritis suis: per enallagen usurpatur in masc. pro feminino genere; Item, Ezr. 19.7. & in iniquitatibus nostris נחם traditi sumus. Est 1. pl. præter. niph. pro נחם; Cev.

Rad. 144. נחם est destruere; Hieron. dissipare, Pag. diruit, destruxit; Bu. Lex. Av. subvertit; idem, quod נחם, demoliendo destruxit; cogn. cum נחם evulsi; Av. Occ. autem in 3. pl. præter. kal, loco seq. נחם destruit, Job. 30.12.

Rad. 145. נחע contrivit; cogn. cum נחע; unde נחע, i.e. dentes Maxillares, quibus comminuitur cibus; nam-Lamed & Nun, sunt Literæ ejusdem instrumenti. In Niphal, נחע comminutus est; prout occ. in 3. pl. m. præter. niph. sic, & dentes leunculorum comminuti sunt; Job. 4.10. Av. Est cum cametz pro scheva penult. ob pausam; de eo autem, vide in Rad. נחע, Pag. ubi etiam reliqui id locant.

Rad. 146. נחם est שבר frangere, confringere, con-

terere; נחם demoliri, destruere; Pag. & plerumque de adificiis dicitur; Cogn. cum verbo præced. נחם; ut & cum נחם evellere; Merc. נחם est, diruere; disturbare, evertere; Cocc. demoliendo destruxit, &c. ut Merc. Av. prout occ. in præter. kal, 3. f. m. cum pathach, sed in pausa, cum cametz penult. cui priori formæ? cop. est præf. נחם diruit, Jud. 6.30. 31. 32. 2 Reg. 23. 12. נחם destruxit, Jud. 8.16. 23. 15. נחם & destruxit, Lev. 14.45. 2 Reg. 23.8. sic & in 3. pl. præter. kal, occ. vel cum Scheva, vel, ob pausam, cum cametz penult. sic, נחם destruxerunt, 2 Reg. 25.10. Jer. 52.14. נחם destruxerunt, Jer. 39.8. In part. pahul kal, à sing. נחם dirutus, &c. Occ. in forma pl. m. cum נחם dem. præf. & cum kibbutz, pro schurek penult. sic, נחם quæ destructæ sunt; Jer. 33.4. In Infin. kal, occ. cum נחם præf. נחם & ad diruendum, Jer. 1.10. 18. 7. 31. 25. & in Imper. kal, f. m. est, נחם destrue, confringe, Psal. 58.7. In fut. kal, occ. in 1. f. simpl. sed, in 3. f. m. simpl. & cum! conv. præf. ut & cum נחם, & נחם, Aff. ut seq. נחם destruiam; Jud. 8.9. נחם destruet, Ezech. 26.9. נחם & destruxit, Jud. 9.45. 2 Reg. 23.7. נחם destruit me, Job. 19.10. נחם destrueret, Psal. 52.7. In 2. pl. m. fut. kal, occ. cum cholem, ob pausam, pro scheva penult. cui etiam Nun parag. est add. ut & cum! conv. præf. & Scheva penult. extra pausam; sic; & נחם dirueris, Deut. 7.5. נחם destruetis, Exod. 34.13. Jud. 2.2. נחם & destruxistis, Isa. 22.10. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum! conv. præf. cui etiam נחם est Aff. post kibbutz, pro schurek; sic, נחם destruet, Ezech. 26.12. נחם & destruxerunt, 2 Reg. 10.27. נחם & destruxerunt eam, 2 Reg. 11.18. 2 Chron. 23.17. In Niphal, נחם destrui; Bu. demoliendo destructus est, Av. prout Occ. in 3. pl. m. præter. niph. simpl. & cum! conv. præf. sic, נחם destructæ sunt, Jer. 4.26. Nah. 1.6. נחם & destruentur vel, destruent, ut sit ex pihel, Ezech. 16.39. In piel, נחם idem cum kal, demolire, destruere; Bu. vel destruxit omnino, vel penitus; Av. prout occ. in præter. piel, 3. f. m. simpl. & in 2. pl. m. cum! conv. præf. נחם destruxit, 2 Chron. 33.3. נחם & destruetis, Deut. 12.3. & in fut. piel, 3. f. & pl. m. occ. cum! conv. præf. utrique, sic; & נחם & destruxit, 2 Chron. 34.7. נחם & destruxerunt, 2 Chron. 31.1. 34.4. 36.19. In pual, idem cum Niphal; Bu. destructus est, &c. Av. prout occ. in 3. f. m. præter. pual, sic, נחם destructum est, Jud. 6.28. Item in Hophal, נחם idem; Bu. destructus est, &c. Av. in 3. f. m. fut. hoph. נחם destruetur, Lev. 11.35. cametz pro pathach in pausa.

Rad. 147. נחם est, eradicare, extirpare, evellere; transferre; rumpere, dirumpere; Pag. abrumpere, divellere, abstrahere, Merc. solvere, dissolvere; Pag. Bu. Av. corrodit, discatenavit. Cogn. cum נחם dissecuit; Av. In Bu. Conc. tria significat hæc Rad. i. est avellere, transferre, rumpere, &c. ut Pag. prout occ. in part. pahul kal f. m. cum! cop. præf. נחם & avulsus; Lev. 22.24. sed occ. etiam in 1. pl. præter. kal, cum! conv. præf. & נחם Aff. idque præter morem cum dagesch euphonico in 3. Rad. Coph; Bu. Lex. sic, נחם & avellemus eum, Jud. 20.32. In fut. kal, נחם, נחם avellet, &c. unde in 1. f. fut. kal, נחם; sed occ. cum נחם, Aff. post Nun epentheticum; Bu. Lex. seu redundans; Pag. ex R.D. sic, נחם avellam te, Jer. 22.24. In Niphal, נחם avelli; Bu. avulsus, diruptus, discatenatus est; Av. prout occ. in 3. f. m. præter. pro fut. niph. & in 3. pl. m. cum Scheva, vel

ob pausam cum cametz penult. ut seq. נחך avelletur, rumpeatur, Isa. 5. 27. נחך avulsæ, translatae sunt, Jos. 4. 18. Job. 16. 12. נחך evelluntur, Jer. 6. 29. 10. 20. & in fut. niph. occ. in 3. s. m. simpl. & in 3. pl. m. cum Tzere penult. ob pausam; sed cum 1 conv. praf. cum Scheva penult. extra pausam, sic; נחך divelletur, rumpeatur, Jud. 17. 9. Job. 18. 14. Eccl. 4. 12. נחך divellentur, rumpentur, Isa. 33. 20. נחך & avulsæ sunt, Jos. 8. 16. In piel, נחך idem cum kal; Bu. dirupit, avulsit, discatenavit, Av. prout occ. in prat. piel, 1. sing. & 3. pl. sic, נחך divulsi, rupi, Jer. 2. 20. נחך divulserunt, ruperunt, Jer. 5. 5. & in fut. piel, occ. 1. sing. & 2. s. f. & 3. s. m. sic, נחך divellam, rumpam, Jer. 3. 8. Nah. 1. 13. נחך avelles, Ezech. 23. 34. נחך divellet, dirumpet, Psal. 107. 14. Ezech. 17. 9. cui etiam ult. 1 conv. est praf. & huic etiam נחך est Aff. נחך & dirupit, Jud. 16. 9. נחך & avulsit eos, Jud. 16. 15. & in 1. pl. fut. piel, נחך discatenabimus, dirumpemus, &c. prout occ. cum נחך, parag. add. sic, נחך dirumpamus, Psal. 2. 3. & in 2. pl. m. fut. piel, (a 3. pl. m. נחך dirumpent) occ. cum Tzere ob pausam pro Scheva penult loco seq. נחך dirumpetis, Isa. 58. 6. In hiphil, נחך idem etiam cum kal; Bu. abruptit, avulsit; Av. Unde Infin. hiph. cum נחך & Imper. s. m. cum נחך. Aff. sic, נחך avellere nos, Jos. 8. 6. נחך avelle eos, Jer. 12. 3. In hophal, נחך avelli; Bu. factus est avelli; Av. prout occ. in 3. pl. prat. hoph. sic, נחך avulsi sunt, Jud. 20. 31. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in nomine inde derivato, נחך m. macula nigra; Pag. quasi rupturam aut extractionem dicas, seu evulsionem. Quidam porriginem vel plosam vertunt; Lepræ genus; Merc. porrigo, sic dicta, quod sit capillorum evulsio; Bu. Lex. ruptura; macula; Hinc per metath. Gallicè vocatur, Tigna; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum נחך & נחך, pro נחך dem. נחך porrigo, Lev. 13. 30. נחך idem, Lev. 13. 31, &c. ad 37. נחך & de porrigine, Lev. 14. 54. Item, iii. hinc etiam No. cum Aleph heemant præposito; viz. נחך m. quod est angulus; Hieron. porticus. Alii cubiculum vertunt; Pag. quod scil. seorsim erat, velut avulsam à reliquo aedificio, in appendicibus Templi. Sed Ecthecham, Hebraum nomen, aliquando retinuit Hieronymus; Merc. peristylum; quasi locus ab alio evulsus & separatus; Bu. Lex. Triclinium avulsam; vide in Aleph. Hinc נחך theca; Av. occurrit autem hoc No. in s. m. & in pl. m. simpl. & cum נחך praf. נחך Peristylum, Ezech. 42. 3. נחך Peristylia, Ezech. 42. 5. נחך & peristylia, Ezech. 41. 16. In forma pl. m. constr. נחך, occ. cum 1 cop. praf. & נחך Aff. Sed in textu scribitur cum vau pro priore jod, & cum Aleph abundante post Aff. Eu Lex. seu cum Aleph protractivo; Pag. sic, occ. seq. נחך & נחך & peristylia eius, Ezech. 41. 15. Nomen hoc נחך, & in plur. נחך genus esse columnarum, patet ex Ezech. 42. 6. ubi opponuntur eis נחך columnæ atriorum. Sunt igitur columnæ aedificiorum parietibus adherentes, eaque perruptæ, ut pervia sint, firmantes aedificium. Tales columnas etiam in Templo vidit Ezechiel. Nam necesse erat lateribus Templi adherere postes & intersepire conclavia, quæ Templum circumdabant triplici ordine, atque etiam supra נחך in supremo ambulacro; eosque pervios esse. Imprimis attribuantur tales postes vel columnæ aedificio, quod juxta Templum ex intervallo (h.

e. extra aream centum cubitorum, cui Templum impostum vidit) vidit versus Septentrionem. Quod item fuit נחך, sed aliter, atque conclavia Templo opposita. Hæc enim fuerunt inferiora angustiora superioribus; at illa superiora angustiora inferioribus. Nam נחך, h. e. postes pervii, qui ante conclavia superiora necessarij erant viæ causâ, ante ostia eorum, decurtabant aliquid structuræ de supremis, præ medijs & infimis, Ezech. 42. 5. Porro structura istiusmodi נחך duplex fuit & ἀντιπρόσωπον, media via, aut spacio decem cubitorum dirempta; & quidem, ut postes pervii sibi invicem oppositi essent, Ezech. 42. 3. & conclavia alia ad Septentrionem, alia ad meridiem, v. 13. & hæc haberent ostia aperta versus Septentrionem, illa autem versus meridiem. Quod aedificium, ut plenissimum lucis, concipi facillè potest. Ea conclavia vocantur conclavia sancta, & dicuntur attributa sacerdotibus, ut ibi comederent sancta sanctorum, quæ spiritaliter intelligenda sunt. Certè erat via per postes; Coc. Targum nomen hoc in pl. reddit, נחך (vel certè, נחך, Cev.) anguli; Pag. Sed hanc lectionem nulla exemplaria agnoscunt; sed omnia habent נחך; quæ vox tabulas ex pariete foras prominentes significat; Cev.

Rad. 148. נחך est remove & transferre è loco suo; solvere; subsilire, saltare, vel transilire. Est etenim, activum intransitivum: ut Job. 37. 1. expavescet cor meum, נחך & movebitur, Pag. seu transferetur, aut movebit, vel transferet se; seu subsilii in gyrum, ut quidam volunt, quasi sit circumsilire; Merc. Cev. Hieron. motum est, &c. Pag. & subsilii de loco suo; Bu. Lex. & subsultabit, &c. Av. & salit, &c. Cocc. נחך enim in kal est, salit, subsiliit; Bu. Lex. transiliit, festinanter dissiiliit, subsultavit. Est cogn. cum בחר partitus est, dimembravit; nam partiturus aliquid, facit transilire partes seu membra ab alijs; Av. In Bu. Conc. autem tria habet hæc Rad. significata: i. est in Conjug. hiphil, נחך solvere, dissolvere; expedire; Bu. Conc. expeditum reddidit, exsilire fecit; solvit; Bu. Lex. fecit transilire, & neutraliter transiliit, Av. disilire fecit; Cocc. Prout occ. in part. hiph. s. m. & in Infin. Hiphil; ut & in fut. hiph. 3. s. m. simpl. & cum 1 conv. praf. Tzere in ult. sed cum נחך. Aff. plene cum chirek magno nora hiph. ante Aff. ut seq. נחך solvens, Psal. 146. 7. נחך dissolvere, Isa. 58. 6. נחך solver, Job. 6. 9. נחך solvit, expeditam reddit, 2 Sam. 22. 33. Hab. 6. 5. נחך & solvit eum, Psal. 105. 20. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est salire, subsilire, &c. ut supra ad initium Rad. in fut. kal. Et in Piel, occ. etiam in hac signif. נחך salit, subsiliit; Bu. salit frequenter, saltavit; Av. prout occ. in Infin. piel, cum 1 praf. loco seq. נחך ad saliendum, Lev. 11. 21. Item, in hac signif. occ. in Conjug. hiph. נחך; vide supra ad hiph. in 1. signif. prout occ. (juxta R. D. in Bu. Conc.) in fut. hiph. 3. s. m. cum 1 conv. praf. loco seq. נחך & exilire fecit, Hab. 3. 5. Denique, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine inde ducto; viz. נחך m. quod est, juxta R. D. alumen, quo lana dealbatur. Al. terra, qua lavatur quilibet res. Al. Sapo. Pag. Sed juxta alios, est nitrum; ut nomen Hebr. sonat, quod scil. naturâ suâ circumsiliat. Quidam recentiorum vertunt crateram; Merc. Appellatur autem sic, alumen, &c. eò quod removeat & transilire faciat maculas è loco

fuoz, Pag. נִטְרוּם nitrum, sic dictum, quòd abluir & sol-
vit fordes; vel quòd circumfiliat; & abluendo remo-
veat maculas. Hinc נִטְרוּן atque indè Nitria Ægypti
infula, in qua copiosissimè provenit, nec multum dis-
tat à salis Hammoniaci specie; Av. Occ autem No.hoc
simpli.cum cametz ob pausam; & cum בֵּה pro בְּה præf.
נִטְרוּ Nitrum, Prov.25.20. בִּנְיָן Nitro, Jer.2.22. נִיָּה
Chald. fluxit, defluxit, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 149. **נָחַץ** est, evellere, eradicare, extirpare, destruere; Pag. demoliri. Sed metaph. pro **נָחַץ** cognato verbo; sicut & contrarium verbo **נָטַץ** plantare. Interdum, sed rarissime pro **נָטַץ** relinquere; a finitate scilicet Thau & Teth; Merc. **נָחַץ** convulsit, & c. ut Pag. Bu. Lex. & Av. Est cogn. cum **נָחַץ** & **נָחַץ** destruxit. Item cum **נָטַץ** dereliquit evulsum; Av. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum **נָחַץ** cop. præf. & 2. f. m. simpl. ut & in 1. ling. m. cum **נָחַץ** cop. præf. cui etiam ult. **נָחַץ** est Aff. ut seq. **נָחַץ** & extirpavi, 1 Reg. 14. 15. **נָחַץ** extirpavi, Psal. 9. 7. **נָחַץ** & extirpavi, Jer. 12. 17. 5. 14. **נָחַץ** & extirpavi eos, 2 Chron. 7. 20. In part. ben. kal, occ. inf. m. simpl. & cum **נָחַץ** Aff. **נָחַץ** extirpo, Jer. 45. 4. **נָחַץ** evellameos, Jer. 12. 14. & in Infin. kal, occ. cum **נָחַץ** præf. ante scheva penult. sed cum cametz penult. simpl. sic, **נָחַץ** ad extirpandum, Jer. 1. 10. 18. 7. 3. 12. 8. **נָחַץ** extirpando, Jer. 12. 17. Item cum **נָחַץ** Aff. Infin. kal, mutat & transponit cholem in cam. chat. sic, **נָחַץ** extirpare me, Jer. 12. 15. In fut. kal, occ. 1. f. m. locis seq. **נָחַץ** evellam, Jer. 12. 14. 24. 7. 42. 10. & in 3. f. m. fut. kal, **נָחַץ**, vel **נָחַץ**, extirpabit: prout occ. cum **נָחַץ** conv. præf. & **נָחַץ** Aff. loco seq. **נָחַץ** & extirpavit eos, Deut. 29. 28. In Niphal, **נָחַץ** evelli, extirpari; Bu. evulsum est; Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. & f. & in 3. pl. m. ut seq. **נָחַץ** evelletur, Jer. 31. 9. **נָחַץ** extirpabitur, Dan. 1. 4. **נָחַץ** avellentur, Jer. 18. 14. Am. 9. 15. & in Hophal, **נָחַץ** idem cum niph. Bu. factus est evelli; Av. unde in fut. hoph. 3. f. m. **נָחַץ** evelletur. Atque inde in 3. f. f. occ. cum **נָחַץ** conv. præf. loco seq. **נָחַץ** & evulsa fuit, Ezech. 19. 12.

*Nomina Quadrata, seu Plurilitera,
incipientia à Literâ Nun.*

I. יָרֵךְ Martius, mensis primus; Bu. Conc. &c. vide
suprà in Rad. יָרֵךְ.

2. **תַּרְשֵׁן** exemplum, exemplar. Bu. Conc. Aramæum est, non Hebræum; ut inquit R.D. & est Scriptura exposita, seu epistola; Pag. Hieron. vertit accusatiorem; sed videtur propriè significare Autographum, quod originale appellamus, ex cap. 7. Ezræ: ubi ponitur nomini **תַּרְשֵׁן**; quod significat exemplar ex Autographo, seu archetypo sumptum. Non est ergò reducendum ad **תַּרְשֵׁן** Radicem Hebraicam, cum quibusdam, cum purè Chaldaicam sit; Merc. Plerique tamen sub hac Rad. **תַּרְשֵׁן** illud locant: eam proinde vide.

*Radices, & derivatæ Voces, inci-
pientes à Literâ □ Samech.*

RAD. i. $\overline{\text{DD}}$ est, tinea, quæ pannos corrodit lan-
cos; blatta; Pag. Bu. quæ aliàs dicitur $\Psi\Psi$; Merc.
Vermiculus corrodens pannos; Radix potest
esse $\overline{\text{DD}}$ scaturit tineis, vel tineosus fuit; licet verba-

liter non legatur. Hinc Græcis $\sigma\eta\varsigma$ tinea; Av. Occurrit
Isa. 51. 8. & sicut lanam, comedet eos DD^{\dagger} tinea; Pag.
Bu.

Rad. 2. **סָדָר**, vel **סָדָרָה** f. nomen Radicale ; & est
genus mensuræ aridorum ; Pag. Merc. Seah, **סֵאָה**
satum : tricesima pars chori, five chomeris, & tertia
Ephæ. Continuit sex Cabos ; Bu. Lex. Cocc. Satum, ge-
nus erat mensuræ Palæstinæ, quæ capit sesquimodium ;
& juxta Hieron. continet 144. ova : unde 30. fata con-
stituunt Logum seu Homer ; Av. In Novo Test. legitur
& satum, ad imitationem Hebræorum. Tertia fuit pars
Ephæ ; vide supra in **סָדָרָה**. In statu absol. legere me non
memini ; verum in regimine non He in Thau mutat, a-
liorum famineorum more ; sicut nec interdum **סָדָרָה** su-
pra : tantum sub prima est Scheva, & interdum orna-
tus causâ cateph cametz ; Merc. Veneta magna 2 Reg.
7. 18. habent Scheva : at alia exemplaria ferè habent
cateph cametz sub Samech, post copulam ; & sic addu-
cit R. D. in lib. Rad. Bu. Lex. Prout occ. in forma constr.
s. f. loco seq. **סָדָרָה** satum, 2 Reg. 7. 1, 16. cui etiam 1 cop.
est præf. loco seq. **וּסָדָרָה** & satum, 2 Reg. 7. 18. sed occ. eti-
am in forma pl. m. sic, **סָדָרָה** fata, Gen. 18. 6. 1 Sam. 25.
18. & in forma duali m. est, & occ. simpl. & cum 1 cop.
præf. ut seq. **וּסָדָרָה** fata duo, 1 Reg. 18. 32. 2 Reg. 7. 18.
וּסָדָרָה & fata duo, 2 Reg. 7. 1, 16. Atque inde est No-
geminatum **וּסָדָרָה** f. mensura, Pag. Bu. Av. Sed non vi-
detur simpliciter notare mensuram, sed mensuram com-
pensantem ; ut sit q. **סָדָרָה** סָדָרָה, h. e. satum fato re-
spondens ; Coc. prout occ. cum 1 præf. loco seq. **וּסָדָרָה**
cum mensura, Isa. 27. 8.

Rad. 3. (נִסַּף, juxta R.D.in l. Rad. est נִסַּף affligere, & נִסַּף angustia afficere; & in comment. Isa. 9. נִסַּף pug-
nare; Pag. (נִסַּף) conflixit; Bu. Lex. Av. profligavit, strag-
gem fecit, læsit cum sonitu, confussit; ut fit in omni
dimicatione & pugna. Cogn. cum (נִסַּף) exitium; & נִסַּף
vim intulit. Hinc *סִסַּף* turbo, commoveo: & *סִסַּף*
concutio: item Lat. sono, sonare, sonus, &c. Av. Occurrit
autem in part. ben. kal. fm. Atque indè No. (נִסַּף) bella-
tor, juxta quosdam, vel bellum, juxta alios; Pag.
conflictatio confliantis; Bu. Lex. conflicus, profliga-
tio cum sonitu & fragore hastarum. Conflictatio con-
fliantis; ut Isa. 9. Av. proit occ. utrumque loco seq.
(נִסַּף) bellum bellantis, Pag. Isa. 9. 4.

Rad.4. סָבַב est, circuire, circundare, vallare, gyrare, causare; Pag. convertere; ambire: & metaph. causam seu occasionem velut per gyrum devolvere: ut אוֹרֵן rota, sic circuitus pro causa vel occasione fumitur: & verbum, pro præbere causam. Hinc Scriptores Hebræi סָבַב causam appellat; & סָבַב causatum, i.e. effectum, סָבַב causam præbuit, veldedit, obtulit, &c. Interdum pro animo volvere, Eccl.7. Facile cognoscas quando absolutè ponitur sine casu; Merc. circuitit, &c. ut Pag. vertit se, divertit; item, in causa fuit, causam præbuit; Bu. Lex. סָבַב circumgravavit, . vertit in gyrum seu circumlunat, tanquam coronam circumspexit: idem quod סָבַב & cogn. cum שׁוּב reversus est. In præf. kal, סָבַב declinatur pro more cum defectu Vajin poel, סָבַב circuitit, circumdedit, &c. cum Accus. est transitivum, & extra regimen absolutè fumitur; Av. Propriè & in genere סָבַב contractè סָב, notat processionem non in rectum, sed in aliam partem: ut Ezech.42. וְרוּחַ הַיָּם סָבַב אֵל רֹאשׁ הַיָּם

deflexit, five in alteram partem perrexit, ad plagam occidentalem; 70. χ $\epsilon\rho\sigma\pi\epsilon\phi\varsigma$. Sic 2 Chron. 33. 14. & deflectebat (in latere scil. Orientali) ad Ophel; & Eccl. 1.6. וְסִבְבַּת & deflectit ad Septentrionem; וְסִבְבַּת & c. deflectit, deflectit semper ventus, & per וְסִבְבֵּי deflectiones suas redit ventus; 70. $\alpha\upsilon\lambda\alpha\sigma\theta$. Atque inde est, quod & circuire & circumdare notat, ut 1 Sam. 7.16. וְסִבְבַּת & circuiuit Bethlehem, & c. Cocc. Frequens autem occurrit hæc Rad. & ordine Conc. ut seq. In præf. kal, 3. f. m. plenè, simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. sic, וְסִבְבַּת circuiuit, Ezec. 42. 19. וְסִבְבַּת & circuibat, circumdedit, 1 Sam. 7.16. 2 Chron. 33. 14. Eccl. 9. 14. at in 1. f. præf. kal, defectivè absque 2. Rad. & cum dagefeh in 3. ante cholem, pro more talium verborum, in penult. sic, וְסִבְבֵּי circuiui; causam præbui, 1 Sam. 22. 22. Eccl. 7. 25. וְסִבְבֵּי & verti me, Eccl. 2. 20. & in 3. pl. m. occ. rursus plene, simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. ut & cum וְסִבְבַּת Aff. idque vel post schurek, vel kibbutz; ut seq. וְסִבְבֵּי circummiverunt, Jos. 6. 15. וְסִבְבֵּי & circummibunt, Eccl. 12. 5. וְסִבְבֵּי circumdederunt me, Psal. 18. 6. 22. 13. 17. 109. 3. 118. 10. 11. וְסִבְבֵּי idem, Hof. 12. 1. sed occ. etiam 3. pl. m. præf. kal, defectivè cum וְסִבְבַּת Aff. idque itidem post schurek, vel kibbutz penult. & rursus plene cum וְסִבְבַּת Aff. ut seq. וְסִבְבֵּי circumdederunt me, Psal. 88. 18. 118. 11. 12. וְסִבְבֵּי circumdederunt me, 2 Sam. 22. 6. וְסִבְבֵּי circumdant nos, Ps. 17. 11. וְסִבְבֵּי circumdederunt eum, 1 Reg. 5. 3. וְסִבְבֵּי circumstant eos, Hof. 7. 2. & in 2. pl. m. præf. kal, cum וְסִבְבַּת conv. præf. וְסִבְבֵּי & circuibitis, Jos. 6. 3. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת cop. & וְסִבְבַּת dem. præf. וְסִבְבַּת circumdans, 2 Reg. 6. 15. Eccl. 1. 6. וְסִבְבַּת & vertens se; Eccl. 1. 6. וְסִבְבַּת quicircuit, circumdat, Gen. 2. 11. 13. 2 Reg. 8. 21. 2 Chr. 21. 9. in forma pl. m. ben. kal, occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת dem. præf. וְסִבְבֵּי circumdantes, 1 Reg. 7. 24. 2 Chr. 4. 3. וְסִבְבֵּי circumdantes, Cant. 3. 3. 5. 7. In infin. kal, occ. simpl. def. in cholem, absque 2. Rad. sed cum וְסִבְבַּת præf. plenè; sic, וְסִבְבַּת circuire, Deut. 2. 3. וְסִבְבַּת ad circumeundum, Num. 21. 5. & in Imper. kal, f. m. occ. def. absque 2. Rad. in cholem; sic, וְסִבְבַּת verte te, 1 Sam. 22. 18. 2 Sam. 18. 30. 2 Reg. 9. 18. 19. Cant. 2. 17. unde in 2. f. est, וְסִבְבַּת circui, Isa. 23. 16. & in pl. m. Imper. kal, occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת cop. præf. וְסִבְבַּת vertite vos, circuite, 1 Sam. 22. 17. Psal. 48. 13. וְסִבְבַּת & circuite, Jos. 6. 7. In fut. kal, 3. f. m. occ. def. absque 2. Rad. & cum cametz ante cholem; idque simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. וְסִבְבַּת circumdabit, 1 Reg. 7. 15. 23. 2 Chron. 4. 20. וְסִבְבַּת & circuiuit, Jud. 11. 18. sed cum וְסִבְבַּת & וְסִבְבַּת Aff. occ. cum kibbutz pro cholem ante Beth dagechatum; sic, וְסִבְבַּת circumdabit me, Psal. 49. 6. וְסִבְבַּת circuibit eam, Jer. 52. 21. & in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. cum cholem in ult. sic, וְסִבְבַּת divertemus, discumbemus ad comedendum, 1 Sam. 16. 11. sed cum וְסִבְבַּת conv. præf. cholem mutatur in cametz chat. in ult. וְסִבְבַּת & circuiuimus, Deut. 2. 1. & in 2. pl. m. occ. cum cametz ante cholem & Beth dagechatum; sic, וְסִבְבַּת circuibitis, Jos. 6. 4. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. cum cholem scil. penult. ante Beth dagechatum; sic, וְסִבְבַּת circumdant, Job. 16. 13. וְסִבְבַּת & circuiuerunt, circumdederunt, Jos. 6. 14. 15. Jud. 12. 20. 52 Sam. 18. 15. 2 Reg. 3. 9. 25. 2 Chr. 17. 9. 23. 2. Jer. 41. 14. sed occ. etiam cum וְסִבְבַּת conv. præf. & kibbutz pro cholem penult. sic, וְסִבְבַּת & circumdederunt, 2 Chron. 18. 3. quomodo etiam occ. cum וְסִבְבַּת

Aff. sed post kibbutz pro schurek penult. sic, וְסִבְבַּת circumdabant eum, Job. 40. 17. Atque sic etiam in 3. pl. f. cum kibbutz ante Beth dagechatum est, וְסִבְבַּת circuibant, Gen. 37. 7. In Niphal, וְסִבְבַּת vertit, convertit se, conversus, reversus fuit; divertit, deflexit; circumdedit, obsedit, circumstirrit; circumvenit; circumactus, circumvolutus, devolutus fuit, & c. Bu. Lex. In Niphal est vel, וְסִבְבַּת , vel וְסִבְבַּת , circumversus, circumseptus, circumductus, circumdatus est, & c. Av. deflexit; Cocc. prout occ. in præf. Niph. 3. f. m. cum וְסִבְבַּת conv. præf. locis seq. וְסִבְבַּת & circuibit, circumducet se, Num. 34. 4, 5. Jos. 15. 3, 10. 16. 6. 18. 14. 19. 14. Jer. 31. 39. & in 3. f. præf. niph. iuxta morem esset וְסִבְבַּת ; sed pro eo, occ. simpl. ex forma pahal, cum Tzeri scil. ante Beth dagechatum; & cum וְסִבְבַּת cop. præf. pro וְסִבְבַּת occ. magis præter morem cum cametz sub Nun, & Scheva sub Samech absque dagefeh in Beth seq. (cui simile vide in Niph. ex וְסִבְבַּת ; Bu. Lex.) sic, וְסִבְבַּת & וְסִבְבַּת Ezec. 26. 2. & vertit se, Ezec. 41. 7. In 3. pl. præf. niph. occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. וְסִבְבַּת circumdederunt, Gen. 19. 4. Jud. 19. 22. וְסִבְבַּת & vertent se, vertentur, Jos. 7. 9. Jer. 6. 12. In fut. niph. 2. f. m. occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת cop. præf. sic, וְסִבְבַּת vertes te, Ps. 114. 5. וְסִבְבַּת & vertes te, Psal. 71. 21. & in 3. f. m. fut. niph. occ. itidem simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. defectivè scil. absque 2. Rad. & cum cholem in ult. וְסִבְבַּת vel sine vau, circumducetur, vertet se, 1 Sam. 5. 8. 2 Sam. 14. 25. Ps. 114. 3. Zach. 14. 10. וְסִבְבַּת & vertit se, Gen. 42. 24. 1 Sam. 15. 12. 27. 17. 30. 18. 11. 22. 18. 2 Sam. 14. 24. 18. 30. 1 Chr. 16. 40. ut & in 3. f. f. occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת conv. præf. וְסִבְבַּת vel sine vau, vertet se, Num. 36. 7, 9. Prov. 26. 14. Hab. 2. 1. וְסִבְבַּת & vertit se, 1 Reg. 2. 15. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. cum pathach penult. sub Samech, & ante Beth, cum dagefeh in utroque, sic, וְסִבְבַּת vertebat se, Ezec. 1. 9. 12. 17. 10. 11. 16. In piel, וְסִבְבַּת , vel in forma poel וְסִבְבַּת , circumdare, ambire, & c. Bu. circumvertit, circuiuit, circumdedit eundo; Av. prout occ. in Infin. piel, more perfectorum, cum pathach; dagefeh & Tzeri, loco seq. וְסִבְבַּת ad divertendum, 2 Sam. 14. 20. sed in fut. piel, occ. in forma Vajin poel; ut & 3. f. m. וְסִבְבַּת & וְסִבְבַּת & c. 1. sing. וְסִבְבַּת occ. cum וְסִבְבַּת cop. præf. & וְסִבְבַּת parag. add. וְסִבְבַּת & obibo, Psal. 26. 6. Cant. 3. 2. & in 2. f. m. fut. piel, cum וְסִבְבַּת Aff. est, וְסִבְבַּת circumdabis me, Ps. 32. 7. sic & in 3. f. m. fut. piel, occ. cum וְסִבְבַּת Aff. sed cum וְסִבְבַּת Aff. post Nun Epentheticum; at cum וְסִבְבַּת Aff. pro more; וְסִבְבַּת circumdabit me, Jon. 2. 4. 6. וְסִבְבַּת circumdabit eum, Deut. 32. 10. וְסִבְבַּת circumdabit eum, Psal. 32. 10. sic & in 3. f. fut. piel occ. simpl. & cum וְסִבְבַּת Aff. & in 3. pl. m. occ. cum וְסִבְבַּת cop. præf. sed cum וְסִבְבַּת Aff. post kibbutz pro schurek, absque præf. ut seq. וְסִבְבַּת circumdabit, Jer. 31. 22. וְסִבְבַּת circumdabit te, Ps. 7. 8. וְסִבְבַּת & circumdabant, Psal. 59. 7. 15. וְסִבְבַּת circumdabant eum, Psal. 55. 11. In hiphil, וְסִבְבַּת circumvertit, evertit, avertit, anovit, convertit, divertit, divertere fecit, vel jussit, circumduxit, circumdedit; Bu. Lex. fecit circuire, reduxit per circuitum; Av. decedere fecit, & c. Cocc. ut in 3. f. m. præf. hiph. simpl. וְסִבְבַּת circuire, verti, reverti fecit, 2 Reg. 16. 18. 2 Chr. 13. 13. 35. 22. cui etiam וְסִבְבַּת cop. est præf. sic, וְסִבְבַּת & convertit, Am. 6. 22. & in 2. f. m. præf. hiph. occ. simpl. sed in 1. f. m. cum וְסִבְבַּת conv. præf. sic, וְסִבְבַּת convertisti, 1 Reg. 18. 37. וְסִבְבַּת & reverti faciam, avertam, Ezec. 7. 22. & in 3. pl. præf. hiph. occ. locis seq. וְסִבְבַּת circumduxe-

rant, 1 Sam. 5.9, 10. In part. ben. hiph. f.m. occ. juxta quosdam, præter morem cum pathach in ult. 1 Reg. 6. 28. pro tzeri; sic, סבב circumdans, circuire faciens: quod pathach in plurali & cum pronomine Aff. mutatur in chirek; ut in nominibus sub finem Radicis. Sic R.D. in Michlol. Cev. Sed cum duplici tzeri occ. juxta morem, loco seq. סבב convertens, Jer. 21.4. In Infin. hiph. occ. cum ? præf. סבב ad vertendum, 2 Sam. 3.12. 1 Chr. 12.23. In imper. hiph. f.m. סבב diverte, 2 Sam. 5.22. 1 Chr. 14.14. & in flag. סבב averte, Cant. 6.4. In fut. hiph. 3. f.m. occ. cum ! conv. præf. ante pathach & dagefch in Samech, וסבב & circumduxit, volutavit: vertit, avertit, Ex. 13.18. Hof. 7.11. 2 Sam. 20.12. 1 Reg. 8. 14. 21.4. 2 Reg. 20.2. 23.34. 24.17. 1 Chr. 10.14. 2 Ch. 6. 36.4. Ila. 28.2. Sed occ. etiam cum ! conv. præf. ante scheva, & chirek, absque dagefch in Samech, cum ו. Aff. sic, וסבב circumduxit me, Ezech. 47.2. Item à 3. f.m. fut. hiph. in alia forma cum cametz scil. ante Samech absque dagefch, וסבב, occ. in 1. pl. cum ! cop. præf. cui etiam forma, ו, parag. est add. וסבב & circumdemus, 2 Chron. 14.7. וסבב & divertemus, 1 Chron. 13.3. Sed in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ! conv. in altera forma cum pathach scil. & dagefch in Samech & Beth; sic, וסבב & avertunt, circumdlexerunt, Jud. 18.23. 1 Sam. 5.8. 2 Chr. 29.6. In hophal, סבב circumagere, versari, circumdari; Bu. hophal, est vel הוסבב, vel הוסבב, factus est circuire, reductus est per circuitum; Av. unde in part. hoph. f.m. in forma cum schurek penult. מוסבב circumductus; sed occ. quasi in forma constr. cum pathach, q. d. circumductum domus, i.e. circuitus seu cochlea domus, &c. Merc. vel ambitus domus, &c. Bu. Lex. sic, loco seq. מוסבב circumductum: cochleata, Ezech. 41.7. & in forma pl. f. part. hoph. occ. (à sing. מוסבב) vel cum kibbutz, vel cum schurek post Mem; ut seq. מוסבב circumdati, circuminclusi, Exod. 28.11. 39.6. מוסבב idem: versi, mutati, Exod. 39.13. Num. 32.38. מוסבב versatile, Ezech. 41.24. Item in fut. hoph. 3. f.m. occ. cum dagefch euphonic in Samech post schurek; Bu. Lex. loco seq. מוסבב versabitur, Ila. 28.28. Atque inde, nomina, 1. No. מוסבב m. circuitus, ambitus; quod & pro adverbio capitur, circum, in circuitu, undique; aut fit præpositio, circum, circa; Pag. Bu. Geminari solet, ubi pro adverbio sumitur; at ubi pro præpositione sumitur; semel ponitur, sequente ל. Sed & pro adverbio semel ponitur. Repetitur autem, etiam in plur. tam masc. quam fæm. eodem sensu; ut & cum affixis; Item, in singulari, præposito Mem; Merc. & Av. ut Pag. Bu. מוסבב proprie est nomen, circuitus; locus ambiens, vel, ea quæ circumstant, מוסבב, 1 Chron. 11. 8. à M. llo, & usque ad מוסבב, circuitum; & Pl. 31.14. מוסבב metus, à circuitu, i.e. ex omni parte; 70. מוסבב. Am. 3.11. מוסבב הארץ, angustia, est, scil. & quidem in circuitu terræ, &c. Adverbialiter, sæpe venit per ellipsein præpositionis ל; ut Exod. 19. 12. והגבלת וסבב & limitabis populum סבב (in) circuitu, i.e. undique; sic, Exod. 40.33. & 2 Reg. 11.8. 2 Chron. 4.3. &c. Cocc. Occurrit autem frequens, in textu; idque, vel ut no. vel, ut adv. vel ut præp. ut dictum, & ordine Conc. ut seq. סבב, circuitus, ambitus; circa; circumcirca, circumquaque, &c. (Bu. Conc.) Gen. 3.17. Exod. 16.13. 19.12. 25.24. 25.27. 17. 28.

33.34. &c. Pl. 3.7. 12.9. 34.8. 78.28. 97.3. 123.2. 128. 3. Cant. 3.7. Job. 10.8. Ila. 49.18. 60.4. &c. ad Zach. 2.9. 12.2.6.9. 14.14. in 180. circ. l. cui etiam ו dem. & 1 cop. sunt præf. סבב circuitum, 1 Chron. 11.8. וסבב Num. 1.50. 2 Sam. 24.6. Sed sapius cum מ præf. sic, מוסבב à circuitu, circumquaque, &c. Num. 16.24. 27. Deut. 12.10. 25.19. &c. Plal. 31.14. Ila. 42.25. &c. ad Joel 4.11, 12. in 50. circ. l. Sed occ. etiam cum ו cop. præf. In forma scil. f.m. constr. cum Scheva penult. sic, וסבב & in circuitu, Am. 3.11. & in forma pl. m. סבב, & in constr. סבב circuitus, ambitus; plur. scil. Item, loci circumjacentes, vel, qui sunt in circuitu, circumstantes, qui circumstant aliquem vel aliquid, &c. Bu. Lex. prout occ. in forma pl. m. constr. cum ו præf. וסבב & in circuitibus, Jer. 10.32. sed occ. etiam in hac forma pl. m. constr. cum ו, ו, in pausa scil. pro ו, ו (cui & ו cop. est præf.) & Aff. ut seq. סבב circuitus tui, Jer. 46.14. סבב circuitibus tuis, Jer. 49.5. סבב circuitus ejus, Plal. 76.12. 89.8. 96.2. Jer. 48.17. 39. Lam. 1.17. וסבב & circuitus ejus, Pl. 50.3. סבב circuitus ejus, Jer. 21.14. Item in forma pl. f. significat etiam circuitus, ambitus; plur. scil. & adverbialiter, circum, circa, undique, circumquaque, &c. Av. prout occ. in pl. f. simpl. locis seq. סבב vel sine Vau, circuitus, Exod. 7.24. Num. 11.31. 32.24. Deut. 21.2. Jud. 7. 18. 2 Reg. 6.17. 1 Chron. 4.33. 2 Chron. 14.14. 17.10. Neh. 12.28. 29. Job. 41.6. Plal. 79.3. Ezech. 6.5. 13.31. 32.23. 24. cui etiam forma pl. f. ו, ו sunt præf. sic, וסבב & circuitus, circa, 1 Chron. 9.27. Ezech. 34.26. וסבב & ex circuitibus, Jer. 17.26. Sed occurrit etiam hac forma pl. f. cum affixis variis; ut cum ו & in pausa ו, ו (cui & ו est præf.) ו, ו in pausa scil. pro ו, ו, & ו, Aff. ut seq. סבב circuitus mei, circa me, Deut. 17.14. Job. 29.5. Plal. 27.6. סבב circuitus nostri, circa nos, Num. 22.4. Neh. 5.17. 6.16. Dan. 9.16. לסבב circuitus nostros, Plal. 44.14. 79.4. סבב circuitus tui, Job. 22.10. Plal. 89.9. סבב circuitus tui, Ezech. 5.12, 14, 15. סבב circuitus vestri, Lev. 25.44. Deut. 6.14. 13.7. Ezech. 5.7. 11.12. 36.36. Item occ. & in pl. f. cum ו, ו, & pro eo, ו, ו (cui & ו cop. est præf.) ו, ו (cui & ו est præf.) & ו, Aff. prout sequuntur, סבב & סבב in circuitibus ejus, circa eum, 1 Sam. 26.5, 7. 2 Sam. 22.12. Plal. 18.12. Eccl. 1.6. Jer. 50.32. Ezech. 12.14. 32.22, 25, 26. סבב circuitus ejus, circa eum, Gen. 41.48. Ios. 21.42. 1 Chron. 6.40. Ezech. 5.27. 16.57. Zach. 7.7. וסבב & circuitus ejus, Ezech. 5.5. סבב circuitus ipsorum, 2 Reg. 17.15. Ezech. 28.24. סבב idem, Ezech. 28.26. סבב idem, Gen. 35.5. Num. 16.24. 33.1. Jud. 2.12. Ezr. 1.6. Item hinc etiam 2. no. סבב fæm. causa; Pag. Bu. Av. quasi revolutionem, seu circumvolutionem dicas; nam ad unum significatum, omnia revocantur; et si variè accommodentur; Merc. Reductio, circumvolutio; pro causa scil. & occasione qua res circumvolvitur. Av. prout occ. 1 Reg. 12.17. quia fuit סבב causa, à Domino; Pag. quia fuit circumvolutio, i.e. causa à Jehovah; Av. Sed non auscultavit Rex populo; quia וסבב מוסבב averfio, vel incitatio, (παραστροφή) à Jehovah; ut faceret extare verbum suum; vulgò, Rabbinis, סבב est,

Rad. 5. **סָבַח** est inebriari; Pag. potare; Merc. ingurgitavit se, mero se obruit; Bu. Lex. potavit, bibit ingurgitando, inebriatus est, hausit vinum vel siceram ore suo; Cogn. cum **שָׁחַב** hausit; sed differt à **שָׁחַח** quod significat bibere ad refingendum sitim; hoc vero, potare helluando; hinc **סַבַּחִי**; debacchor; Av. Rad. hæc in Bu. Conc. duo signif. i. est inebriare se prout occ. in part. ben. kal, (potans, vel, loco nominis, potator, &c. Bu. Lex.) sing. m. simpl. & cum ! cop. præf. sic, **סֹבֵחַ** ebrius, Prov. 23.21. וְסֹבֵחַ & ebrius, Num. 21.20. & in forma pl.m. **סֹבְחִים**, potatores, e-brii, &c. Bu. Lex. prout occ. in forma pl.m. constr. cum **וְ** præf. sic, **סֹבְחִים** inter ebriosus, Prov. 23.20. & in part. pahul, (à sing. m. **סֹבֵחַ**, mero seu vino obrutus, &c. Bu. Lex.) occ. in forma pl.m. sic, **סֹבְחִים** inebriati, Nah. 1.10. In Infin. kal, **סֹבֵחַ** inebriari, ingurgitari, &c. Sed cum **וְ**, Aff. cholem transp. & mutatur in camerz catuph, idque post **וְ** præf. sic, **וְסֹבְחִים** & iuxta inebriari ipsos, Nah. 1.10. In fut. kal, 3. f. **סֹבַח**, **יִסְבַּח** vel **יִסְבֵּחַ**, **יִסְבֵּחַ**, inebriabitur, &c. unde in 1. pl. fut. kal, **יִסְבְּחוּ**; prout occ. cum ! cop. præf. & **וְ**, parag. add. sic, **וְיִסְבְּחוּ** & inebriabimur, Isa. 56.12. Atque inde nomen **סֹבֵחַ** in. merum; vinum, Pag. Bu. potus vini vel siceræ; Av. cholem mut. in cam. chat. cum **וְ**. & **וְ**. Aff. sic, **סֹבְחֶךָ** merum tuum, Isa. 1.22. **סֹבְחֶיךָ** merum ipsum, Hos. 4.18. Deinde, viz. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est nomen populi; viz. in nomine pl.m. **סֹבְחֵי** Sabæi; Bu. Conc. In textu scribitur cum Vau abundante sic, Ezech. 23.4. **סֹבְחֵי** ambiguum, an Sabæi, populus scilicet Sobæim, potatores seu potiores. Sed est affectata ambiguitas; Cocc. prout occ. Ezech. 23.42. adducti sunt, sive adducuntur **סֹבְחֵי**, i.e. Sabæi Æthiopici è deserto. Sed R. D. (fortasse ob Vau abundans, Cev.) exp. q.d. **שְׂכָרִים**, **וְשְׂכָרִים**, bibaces & ebrii: (vel, poti & temulenti: posterius autem legere possis **וְשְׂכָרִים**; Merc. Cev.) in comment. au-

tem scribit id esse nomen gentis, à סבך filio Cushi, Gen. 10. 7. à quo Æthiopia Cushi appellata est: unde juxta eum Sabæi erant, Æthiopici scil. Pag. Nam סבך per Schin, putatur esse in Arabia felice. Alii tamen contra sentiunt; quia Regina Saba non ex Arabia viciniore, sed Æthiopia remotiore venerit: etsi propter literarum vicinitatem סבך etiam in Arabia, quibusdam locis esse videatur, unde thus afferretur. Alii ex Arabia tantum venisse putant Reginam Sabanam & Job. 1. סבך Sabai vicini Idumais irrupisse in greges Jobi dicuntur: utrumque nomen conjungitur Psal. 71. Item occ. etiam hoc no. pl. m. cum scheva sub prima post ו cop. præf. sic, Isa. 45. 14. וסבך וסבך, i.e. Sabai, i.e. viri mensuræ, scil. magnæ, &c. Pag.

Rad. 6. סבך est implecti, implicari, perplexi, i.e. involvi, colligari: quo pacto rami dicuntur implexi, implicati, perplexi, complicati; & sic etiam dicuntur spinæ; Pag. Bu. implexus, perplexus fuit, condensatus est in perplexitatem: propriè dicitur de perplexitate arborum & earum radicum: idem quod שבך; est enim ש pro ס; Av. Unde in part. pahul kal, à f.m. סבך perplexus, implexus, &c. occ. in forma pl. m. loco seq. סבכים perplexi, Nah. 1. 10. In Pual, סבך implicari; Bu. implicitus est perplexitate; Av. unde in fut. Pual à 3. f.m. סבך implicabitur, in 3. pl. m. occ. cum cametz ob pausam pro Scheva penult. יסבך implicantur, Job. 8. 17. Atque, indè nomina, 1. סבך, vel סבך m. perplexitas, perplexum; Bu. Lex. Av. condensum, restrictio; Av. prout occ. cum כ præf. loco seq. כסבך in perplexitate, Gen. 22. 13. & in forma pl. m. סבכים m. perplexitates, perplexa; unde in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum כ præf. סבכי perplexa, Isa. 10. 34. וסבכי in perplexis, Isa. 9. 17. Item, 2. hinc etiam no. סבך m. idem; Bu. perplexitas, densatio, implicatio; Av. prout occ. cum כ præf. & cametz chateph, pro cholem in ult. ante maccaph; sic, כסבך in perplexitate, Psal. 74. 5. Sic & 3. hinc & no. סבך idem; perplexum, perplexitas; Av. quod no. cum Aff. mutat cholem in cametz chateph, pro quo cognationis gratià ponitur kibbutz; Av. prout occ. cum כ præf. & א aff. sic, כסבך de perplexitate sua, Jer. 4. 7. Item, 4. hinc etiam deducunt no. cum Sin pro Samech, idem etiam significans; viz. שובך perplexitas, 2 Sam. 18. 9. Atque indè est etiam in f. m. no. שובך perplexum, perplexitas, opus implexum; Bu. rete; Cocc. Job. 18. 8. על שובך super reti vel cancellis ambulat, &c. Cocc. Unde etiam quidam ducunt no. in forma pl. m. שובכים perplexa, &c. de quo & aliis quibusdam similibus vide infra in שובך; Pag. Item: סבך & שובך Chald. instrumentum musicum, Sambuca, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 7. סבב est, juxta R. D. or errare, portare, bajulare, ferre, sustinere; Pag. Bu. Significat, gestare seu bajulare onus impositum: in quo differt à שוב, quod propriè est, tollere in humeros ad gestandum; ut in ea Rad. dictum; Cev. Portavit seu gestavit onus grave impositum. Cogn. cum בלם comportavit; Av. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. cum א Aff. & in 1. pl. cum cametz, ob pausam pro pathach penult. sic, סבבתי bajulavit eos, Isa. 53. 4. סבבתי bajulavimus, Lam. 5. 7. & in infin. kal, occ. cum ל præf. sic, לסבב ad bajulandum, Gen. 49. 15. In fut. kal, occ. in 1. sing. & 3. f. m. ut & in 3. pl. m. cum ה Aff. post kibbutz pro Schurek; ut seq.

סבבתי bajulabo, Isa. 46. 4. סבבתי bajulabit, Isa. 53. 11. סבבתי bajulabunt eum, Isa. 46. 7. In Pual, סבבתי oneratus fuit, &c. unde in part. Pual à f. m. סבבתי, occ. in forma pl. m. loco seq. סבבתי onusti carne, præpungues, Psal. 144. 14. In Hithpael, סבבתי onustum reddidit se; Bu. oneravit seipsum; fuit sibi ipsi oneri; Av. prout occ. in fut. hithp. 3. f. m. cum ו cop. vel conv. præf. וסבבתי onerabit se, onerat se, Eccl. 12. 8. Atque indè nomina, 1. no. סבב m. bajulus; item onus quod portatur magnâ difficultate; Av. prout occ. in f. simpl. & cum ו dem. præf. ut & in pl. m. cum ו dem. præf. ut seq. סבב onus: bajulus, 1 Reg. 5. 15. 2 Chron. 2. 1, 17. סבבתי bajulus, Neh. 4. 10. סבבתי bajuli, 2 Chron. 34. 13. Item, 2. hinc etiam no. סבב m. onus; Pag. Bu. quod scil. portatur. Hinc Sabulum, i.e. arena ponderosa; Av. prout occ. simpl. & cum כ & מ præf. סבב onus, 1 Reg. 11. 28. סבב onus, Neh. 4. 17. סבב ab onere, Psal. 81. 7. Sic & 3. hinc etiam No. סבב m. idem, onus portandum, seu impositum; Av. Cocc. sed cum Aff. cholem mutatur in cametz chateph; Av. prout occ. cum א Aff. cum etiam ו cop. est præf. סבב onus ejus, Isa. 9. 3. 10. 27. וסבב & onus ipsius, Isa. 14. 25. unde etiam 4. est No. סבב f. idem; onus ad portandum; &c. unde in forma pl. f. occ. simpl. & cum ל præf. & א Aff. ut & cum כ & מ præf. & א aff. prout seq. סבבות onera, Exod. 6. 6. 7. סבבות onera ipsorum, Exod. 1. 11. 2. 11. סבבות ab operibus suis, Exod. 5. 5. סבבות Sibboleth, &c. de hoc vide in Rad. שבל; Bu. Conc. &c. Item סבב Chald. cogitavit, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 8. סבב est, adorare, aut incurvare se; Pag. probuit, adorandi, vel honorandi causa. Construitur cum Dat. Bu. Lex. flexus est, flexit, seu incurvavit se pronum capite; inclinavit, &c. Av. Errant qui ab וסבב distingunt; nam pro eo Targum habet סבב: utrumque tamen Isa. 44. conjungitur; & utrumque totius corporis prostrationem & inflexionem sonat. Reddere, oreris, inflexit se, seu procidit: sunt qui parent tantum esse, geniculari; quod non sequor; Merc. סבב est, venerari, honorare, adorare; & de honore, qui Deo tribuitur, ab Isaia usurpatur: non autem semper consistit in gestu. Nam Isa. 44. 17. apparet voce וסבב venerationem, quasi animi judicio, distinctè intelligi. Et sic etiam c. 46. 6. Confer Dan 2. 46. Cocc. Occurrit autem in fut. kal, 1. f. loco seq. וסבב procumbam, Isa. 44. 19 & in 3. f. m. fut. kal, וסבב, sed ante maccaph cholem mutatur in cam. char. Cev. prout occ. simpl. & cum ו conv. præf. sic, וסבב procumbet, Isa. 44. 17. וסבב & procubuit, Isa. 44. 15. & in 3. pl. m. fut. kal est, וסבב procumbent, Isa. 46. 6.

Rad. 9. סבב; indè est No. Radicale סבב f. peculiare, peculiare; i.e. proprium, speciale, præcipuum, singulare, juxta R. D. seu eximium: ut argentum, aurum lapides pretiosi, in thesauro; Pag. Merc. Id Græcis est χρυσίου. Sed Paulus 2 ad Titum reddit, περιούσιον. Quod rarum est, & ideo in deliciis habetur, & tanquam singulare assertatur, hoc nomine intelligitur. Hinc metaphorè, quicquid unicè charum est, sic dicitur. Atque hinc Hebraei Grammatici סבב appellaverunt motionem (i. e. vocalem) tribus punctis constantem, quæ bullam auream in triangulari figurâ, qualis è collo Regum pendere sole-

12.14. & וַיִּסְגֹּר qui claudat, Mal.1.10. & claufit, Gen.2.21.7.16. Jud.3.22,23. 2 Reg.4.33. 2 Chr.28.24. & in 3.f.f.occ.& cum! conv.præf. וַיִּסְגֹּר & occlufit, 2 Reg.4.5,21. Item in 1.pl.fut.kal, וַיִּסְגֹּר occludemus: fed occ.cum! cop.præf.& הַ parag. add. וַיִּסְגֹּר & occludamus, Neh.6.10.& in 3.pl.m.fut.kal, occ.cum! conv.præf. וַיִּסְגֹּר & occluserunt, Jud.9.51. In Niphal eft, includi,occludi,includere fe; Bu.conclufuseft; Av.prout occ.in 3.f.m.præt.niph.loco feq. וַיִּסְגֹּר inclusit eum, 1 Sam.23.7. & in Imper.niph.eft. וַיִּסְגֹּר include te, Ezec.3.24. In fut.niph.occ.in 3.f.m.& f.cui ult.! conv. eft præf. ut 8 in 3.pl.m.fimpl.cum tzeri ob paufam in penult.& cum conv. וַיִּסְגֹּר claudetur, Ezec.46.2. תִּסְגֹּר includetur, Num.12.14. וַיִּסְגֹּר & feclufa fuit, Num.12.15. וַיִּסְגֹּר occludentur, Ifa.5.1.60 11. וַיִּסְגֹּר & occlufi fuerunt, Neh.13.19. In Piel, eft, tradere, concludere, feu dedere concludendo; Bu.Av.prout occ.in præf. Piel 3.f.m.fimpl.& cum וַיִּסְגֹּר tradidit, 1 Sam.26.8.2 Sam.18.28. וַיִּסְגֹּר dedit me, 1 Sam.24.18 & in fut.piel 3. f.m. וַיִּסְגֹּר tradet, concludet; ut occ.cum וַיִּסְגֹּר, Aff. loco feq. וַיִּסְגֹּר dedit te, 1 Sam.17.46. In Pual eft, claudi, occludi, includi, concludi; Bu. Av.prout occ. in præf. Pual 3.f.& pl.m. cui ult etiam! conv. eft præf. וַיִּסְגֹּר claufa fuit, Ifa.24.10. וַיִּסְגֹּר occlufa fut, Jer.13.19. וַיִּסְגֹּר & claudentur, Eccl.12.4. Ifa.24.22. In part. Pual à f.m. וַיִּסְגֹּר occlufus, &c. occ. in f.f. cum וַיִּסְגֹּר cop. præf.in forma cum duplici ſægol ante Thau; fic, וַיִּסְגֹּר claufa, Jof.6.1. Sic & in Hiphil eft, claudere, dedere; concludere, feu. tradere conclufum: prout occ.in præf.hiph.3.f.m.fimpl.& cum! conv.præf. cui etiam וַיִּסְגֹּר & וַיִּסְגֹּר funt Aff. ut feq. וַיִּסְגֹּר inclusit, Lev.14.46. Pſal.78.50. Lam.2.7. וַיִּסְגֹּר & includet, Lev.13.4,31,33,50.14.33. וַיִּסְגֹּר & includet eum, Lev.13.5,21,26,54. וַיִּסְגֹּר & וַיִּסְגֹּר inclusit eos, Deut.32.30. & in 2.f.m.occ.cum! cop.præf. & וַיִּסְגֹּר Aff. ut & in 1.f. cum! conv.præf. fic, וַיִּסְגֹּר & iuclufiſti me, Pſal.31.9. וַיִּסְגֹּר & tradam, occludam, Am.6.8. Infin. hiph.occ. cum! præf. & cum וַיִּסְגֹּר Aff. abſq. cop. præf. fic, וַיִּסְגֹּר ad tradendum, Am.1.6. וַיִּסְגֹּר tradere eum, 1 Sam.23.20. וַיִּסְגֹּר tradere eos, Am.1.9. In fut. hiph.occ.2.f.m. vel cum jod hiph. vel cum tze-re abſq. jod in ult. ut in 3.f.m. cum! cop. præf. in priori, fed cum! conv. præf. in altera forma cum tze-re in ult. ut ſeq. וַיִּסְגֹּר trades, Deut.23.15. וַיִּסְגֹּר tradas, Obad.1.14. וַיִּסְגֹּר & concludat, Job.11.10. וַיִּסְגֹּר & dedit, Pſal.78.48,62. fed occ. etiam 3.f.m.fut. hiph. cum וַיִּסְגֹּר Aff. plenè cum jod hiph. fed cum וַיִּסְגֹּר Aff. defectivè cum chirek tantùm abſq. jod medio fic, וַיִּסְגֹּר dedit me, Job.16.11. וַיִּסְגֹּר includet eum, Lev.13.11. & in 3.pl.m. fut.hiph.occ.fimpl.& cum וַיִּסְגֹּר interrog.præf. cui ult. etiam וַיִּסְגֹּר eft Aff. poſt kibbutz pro ſchurek ut ſeq. וַיִּסְגֹּר tradent Jof.20.5. 1 Sam.23.13. וַיִּסְגֹּר ad dedit, 1 Sam.23.12. וַיִּסְגֹּר in ad dedit me, 1 Sam.23.11. Atque indè nomina, iuxta quosdam, No. וַיִּסְגֹּר m. incluſum; unde וַיִּסְגֹּר pro auro incluſo ſumitur, 1 Reg.6.20,21. Quidam exp. auro optimo, quod proptet bonitatem incluſum erat, & aſſervatum. Talmudici ſcribunt fic dictum. quòd quam venum exponeretur, reliquæ officinæ eſſent וַיִּסְגֹּר clauſæ, propter hujus ſcil. bonitatem & præſtantiam. Joma fol.45. Chaldaus וַיִּסְגֹּר auro optimo. Kimchi auro וַיִּסְגֹּר mundo & purgatiffimo, p ro puto. Vide וַיִּסְגֹּר Bu. Lex. aurum וַיִּסְגֹּר eft purificatum & fuſum; Pag. Ità dictum, juxta quosdam

dam, quod igni tradatur & concludatur, ut purgetur. Pro hoc est 2 Chron. 3.4. auro סגור mundo; Merc. Hoc autem nomen in Bu. Conc. ponitur pro signif. 2. hujus Rad. ibi vide. Item, 2. hinc etiam No. סגור m. claustrum, Bu. Lex. compes, Pag. vel, juxta alios, custodia clausura, claustrum, &c. Merc. Av. seu carcer habens claustra; Av. prout occ. cum ב pro ביה praf. loco seq. סגור in claustro, Ezech. 19.9. Sic & 3. hinc etiam No. סגור clausura; Pag. Bu. Av. variis rebus tribuitur, ut cordi, armis, auro & gemmæ, &c. Av. Prout cordi tribuitur Hof. 13.8. scil. in i. signif. pro clausura, &c. סגור ואחרע סגור & scindam clausuram cordis (i. e. pinguedinem claudentem cor) eorum, nē scil. intelligant: ut Isa. 6. 10. impingua cor populi hujus, &c. R. D. exp. & scindam cor illorum quod est claustrum, & non intelligit. Et est metaph. nam mos leonis est ut raptæ prædæ scindat corpus usque ad cor: Targum, & conteram impietatem cordis eorum; Pag. lacerabam claustrum cordis eorum; quasi dicat, usque ad vitalia; ut qui pectus & thoracem perfringit: in extremum usque periculum eos adduxi; Cocc. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. סגור claustrum, vel carcer. Item claustrarius, faber ferrarius; Bu. Lex. quasi clausorem dicas; Merc. claustrum, quod concludi potest; Av. prout occ. simpl. & cum ב praf. סגור carcer, Isa. 24.22. ממשגר ex carcere, Pf. 142.8. Isa. 42.7. Item, 5. hinc etiam No. סגור f. tania; quasi circumclusionem dicas. περιεστία, seu circumferentia; Merc. limbus qui per ambitum circumcludit: clausura, cinctura; Av. Notat eam partem mensæ, cui tabula imponitur, & cui adjunguntur pedes: 70. εσάβη. Quidam Cymatium, alii taniam, alii cingulum, alii coronam reddunt. Palmæ latitudine erat in mensa Sanctuarii, Exod. 25.25, 27. Item 1 Reg. 7.28, 29, 31, 32. &c. In descriptione Luterum, quos Solomon fecerat in templo, & in summa parte ponuntur סגורות clausuræ; h. e. singulorum luterum cervices quadratæ, habentes orificium rotundum, v. 31. altitudo earum dimidium cubiti, v. 35. sed, adjecto, quod intra coronam, erat cubiti, v. 31. Orificium patens sequebatur, v. 31. iis cervicibus aptabatur phiala quæ כיר dicebatur; Breviter סגור clausura in illis est id, quod includit orificium luteris: alias סגורות sunt claustra; ut Psal. 18.46. & trepidabunt à claustris suis. Quibus scil. inclusi degunt, vel superstitionis causâ, vel ut tuti sint; Coc. Occ. autem No. hoc in ff. simpl. & cum ב dem. praf. סגור clausura, tania, Exod. 25.25, 37. 12. סגור tania, Exod. 25.27, 37. 14. & cum ב praf. & א. Aff. est, סגור ad taniam ejus, Exod. 25.25. & in forma pl. occ. simpl. & א. & ב praf. סגורות clausuræ, 1 Reg. 7.28. וסגורות & clausuræ, 1 Reg. 7.28. לסגורות clausuræ, 1 Reg. 7.29. 2. Reg. 16.17. לסגורות ad clausuras, 1 Reg. 7.32. sicut etiam cum יה & ים. Aff. cui utrique י cop. est praf. sed posteriori מ est etiam praf. ut & cum א. Aff. מ praf. ut seq. וסגורותיה & clausuræ ejus, 1 Reg. 7.35. וסגורותיה & clausuræ eorum, 1 Reg. 7.31. וסגורותיה è claustris suis, Psal. 18.46. Mich. 7.17. מסגורותיה è claustris suis, 2 Sam. 22.46. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in nomine סגור purificatum, scil. aurum (de quo vide supra ad finem verbi) prout occurrit locis sequentibus, sic, סגור purificatum, 1 Reg.

6. 20, 21. 7. 49, 59. 10. 21. 2 Chron. 4.20, 22. 9.20. Arque indè etiam ex Rad. in hac signif. dicitur etiam סגור aurum purum; Bu. Conc. aurum optimum; Job. 28.15. ab includendo & aservando quasi inclusum, sic dictum, ut ante; Bu. Lex. Non dabitur סגור claustrum pro ea, neque appendetur argentum pretii ejus. Videtur aurum notari: an ab aservatione? an à soliditate? Coc. Inclusio auri, &c. Av. Item quidam volunt hoc No. סגור significare etiam instrumentum quoddam bellicum; ad occludendam scil. viam, vel ad pugnandum contra hostes, & ad impediendum eos, nē ulterius persequantur inimicos suos; Psal. 35.3. Pag. Sed potius est Imper. kal. וסגור & interclude וסגור ex adverso, seu in occursum persequentium me, i. e. intercipe viam, oppone te ipsis, &c. Cocc. sim. Pag. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. מסיגר faber, &c. ut supra, vide No. 4. in i. signif. Occ. autem pro claustrario, &c. cum ב ו א praf. sic; וסגור faber, Jer. 24.1. וסגור & faber, 2 Reg. 24.14, 16. Jer. 29.2. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. in Bu. Conc. est in nomine cum geminata 3. Rad. Resch; viz. סגור m. pluvia, imber, vel nimbus vehemens; Pag. Bu. sic dictus quod homines includat, Bu. Lex. Nam tempore pluviz, vehementioris præcipue, homines in domibus se claudunt; Pag. Quidam putant dictionem esse compositam, ut עשש: sed unde non video, nisi ריר sputum intelligas; Merc. סגור est pluvia quæ vehementer & copiose fluit, & hominem undique circumcludit. Resch geminatur ob majorem emphasin; vel est comp. ex סגור claudit, & ריר i. e. fluor; Av. Imber magnus, &c. Cocc. prout occ. Prov. 27.15. stillatio jugis in die סגור pluviz; Pag. vel imbris, vehementioris scil. Bu.

Rad. 12. סר m. No. Radicale, ut quidam volunt; cippus, compes; Bu. Lex. Av. instrumentum ligneum quo rei & captivi detinebantur; Av. prout occ. cum ב pro ביה praf. Job. 13.26. & 33.11. & pones בסר in cippum; Av. vel in compede, Bu. Lex. pedes meos, &c. Quædam exemplaria habent cum camezt, סר, quasi à Rad. סור; Bu. Lex. de quo nomine quære in hac Rad. סור; Pag.

Rad. 13. סר; unde No. Rad. סרין m. Sindon; Bu. Lex. Linteum tam nocturnum quam diurnum; i. e. quo operiunt se nocte præcipue, vel etiam die, inquit R. D. Pag. Linteamen, Sindon; cujus in Evangelistis fit mentio: unde & vocis significatio genuina potest intelligi: neque enim ex Hebræo deduci obscurum est. Operimentum est inquit Kimchi nocturnum, vicinum carni, ex lino. Sed sunt etiam quæ fiunt ad involvendum vel tegendum se interdiu; Merc. סרין, est genus subtilissimi lintei. Hinc Græci interposito v, dicunt, σινδων & Germanicum Sadin, vel Satin; Av. Occurrit autem No. hoc in f. m. simpl. & in pl. m. simpl. & cum ב praf. sic; Prov. 31.24. סרין linteum fecit, & vendidit; Hieron. Sindonem; 70. σινδων. Et Jud. 14.12. & dabo vobis triginta סרין linteos, seu linteæ; & If. 3.23. וסרין & linteos, vel linteæ; Pag. Cev. sindones; Bu. Conc.

Rad. 14. סר; duo habet in Bu. Conc. significat. i. est in nomine סר m. ordo; Pag. Bu. Av. series, dispositio, structura secundum ordinem. Est cogn. cum שררה, i. e. ordo tabularum. Hinc sidus, fideris; quod nonnulli per y scribunt, nam & R. Jonah exp. ordines stellarum.

Hinc אֲסִרָּה, astrum in suo ordine; Av. Frequens est apud Rabbinos; Merc. quibus & Chaldaeis satis est nota vox; Cocc. Nam אֲסִרָּה שִׁיר solet in Targum reddi per אֲסִרָּה. Quidam putant Latinum nomen series, literis imminutis, Hebræo respondere. Merc. Occ. autem Job. 10.22. in forma pl. m. Terra — umbræ mortis, אֲסִרָּה in qua scil. non sunt ordines; i. e. ubi omnia confusa sunt. Nam in pulvere nulla est distinctio Regis & rustici, Crazi & Iri; Cocc. Sed R. Jonah exp. & non ordines stellarum; Pag. & non ordines ad sidera; Av. Atque huc quidam reducant No. in forma pl. f. cum Sin scil. loco Samech; שִׁירֵי ordinationes, coaxationes, & c. Bu. Lex. prout occ. cum 1 cop. praf. 1 Reg. 6.9. & textit domum אֲסִרָּה tignis, scil. excavatis instar fossarum, vel tabulis strictis instar costarum, וְשִׁירֵי & tabulata, vel ordines tabularum aut trabium, cedris; i. e. tabulis cedrinis, scil. textit. Hieron. laquearibus cedrinis. Et R. D. In l. Rad. & ordines contignationis aut trabium, cedris; & in comment. dixit שִׁירֵי; quia cedri erant positæ ordinatè: & contignatio inferior quæ vocatur אֲסִרָּה, erat ex abietibus; superior verò è cedris. Sicut scriptum est, 2 Chron. 3. 5. & domum majorem textit, seu cooperuit, ligno abietum, i. e. abiegnis. Ubi memoravit contignationem inferiorem, non superiorem, quæ erat cedrina. Et 2 Reg. 11.8. occ. etiam hoc No. pl. f. cum 1 dem. praf. -fic, & qui venerit seu ingressus fuerit אֲסִרָּה intra Septa, vel acies, interficiatur. Et sic ibid. cap. 11.15. cum 2 pro 1 praf. & ducite eam אֲסִרָּה מִבֵּית לְשִׁירֵי extra septa, seu ordines. Idem 2 Chron. 23. 14. ubi v. 7. scribitur, & qui ingressus fuerit domum, i. e. Templum, interficiatur; quia totum Templum ad illorum pertinebat custodiam; Pag. in loco 2 Reg. 11.8, 15. אֲסִרָּה exp. ordines hos, scil. armatorum. Nam אֲסִרָּה ordinare, disponere, Chaldaeis & Rabbinis tritissimum est; Bu. Lex. Item hinc אֲסִרָּה vocant RR. spinam dorsii, ab ordine costarum, & c. Merc. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. indè derivato cum Mem heemant. מִסְכְּרוֹנָה f. πρὸς ἀντιπροσώπων, vestibulum, in quo custodes principum excubant; Bu. Lex. prout occ. Jud. 2.23. cum 1 dem. praf. & egressus est Ehud מִסְכְּרוֹנָה per vestibulum; Pag. vel ante-cubiculum; vel ut alii, per gradus ordinatos ad introitum domus. Sed R. D. dicit sic appellatum locum, in quo sedebat populus, qui veniebant ad Regem. Et sic potest verti, per conventum, i. e. per locum in quo conveniebant homines ad Regem; Pag. מִסְכְּרוֹנָה est, constructio tabularum, tabulatum, ubi scil. est ordinata dispositio sedilium; Av. & sic sumit hoc No. quasi masc. cum 1 locali, add. & exp. exivit Ehud ad tabulatum, & c. Av. simplex nomen est מִסְכְּרוֹנָה, unde He in fine notat versus: ut Chald. exp. אֲסִרָּה לְאֲסִרָּה, i. e. ad exedram; Cocc. de quo R. D. scribit אֲסִרָּה est ordinata scabellorum sediumque dispositio, (subsellia, Merc.) ut sedant homines; Pag. atque hoc sonare videtur Græcum ἀσπίς, usurpatum à Chaldaeo; Cev.

Rad. 15. סִבָּה; indè No. Rad. סִבָּה rotundus; carcer rotundus; Pag. Sed videtur esse substantivum, rotunditas; Merc. Bu. Lex. arcuata rotunditas in ædificiis ad formam lunæ rotunda; Nam cogn. cum שִׁיר, i. e. luna; Av. prout occ. cum 1 dem. praf. Cant. 7.3. venter (vel potius umbilicus; Cev.) tuus אֲסִרָּה הַסִּבָּה crater ro-

tundus; Hieron. turnatilis, i. e. factus ad tornum. Sed forsan est No. substant. deductum à luna, quum est rotunda: nam pro סִבָּה luna, Targum habet, סִבָּה, Gen. 37.9. Isa. 13.10. & 30.26. Crater rotunditatis, i. e. rotundus; Bu. Lex. Av. 70. κρατὴς τορευτὸς, Luth. ein runder becher; Belg. een ronde beker; Cocc. Atque huc etiam quidam reducant illud No. in forma pl. m. cum Samech mutato in Sin; שִׁירֵי mulierum specula quod sint rotunda; Pag. Item bullæ rotundæ in morem lunæ, quæ ornatus causâ adhibentur; q. d. lunulæ; Merc. Cev. Bu. Lex. ornamenta, sive monilia pretiosa, à lunari forma sic appellata, Bu. Lex. A Chaldaeo scil. סִבָּה luna, quod plena, rotunda est; Bu. Lex. Luth. Spangen; Cocc. Occ. autem hoc No. Jud. 8.21. & Isa. 3.18. & c. vide in Rad. שִׁיר. Item hinc etiam No. סִבָּה m. turris, carcer, à rotunditate ædificii; Bu. Lex. carcer rotundus, seu circularis locus; Pag. turris rotunda, seu carcer in loco rotundo; Bu. Conc. Instar scil. cochleæ, & fornicis, seu cameræ laqueatæ; Av. prout occ. cum 1 dem. praf. locis seq. סִבָּה carcer, Gen. 39.20, 21, 22, 23. 40.3.5.

Rad. 16. סִבָּה in præt. kal, סָבַב circumvit, gyrauit, circumdedit, & c. idem quod סָבַב, & cogn. cum שִׁיר re- versus est. Unde in fut. kal, יִסְבֵּב circumvit; prout occ. in 3. pl. m. fut. kal, cum 1 conv. praf. & cum kibbutz pro sehurek penult. sic, 2 Chron. 18. v. 4. à fine; וַיִּסְבֵּב & circumdederunt eum, Av. qui ob hanc vocem hanc hic ponit Rad. licet exemplaria correctiora habeant, וַיִּסְבֵּב, & referant ad Rad. סָבַב; ubi vide.

Rad. 17. סִיג vel סִיג, in præt. kal, סָ; Av. est retrocedere; redire, reverti; alienari, aut alienum & extraneum fieri; Item, sepire; Pag. avertit se, retrocessit; Bu. Lex. Av. retroactus est; Cogn. cum נָסָג; Av. In Bu. Conc. duo habet significata; i. est avertere se, & c. prout occ. in 3. f. m. præt. kal, loco seq. סָ retrocessit, Psal. 53.4 & in part. pahul kal, f. m. סִיג, averfus; Bu. Conc. Prov. 44.14. סִיג averfus animo; Bu. Lex. averfus cor; i. e. aversum, alienumque habens cor; Pag. averfus, i. e. retroactus corde; Av. recedens corde; participium verbi passivi, in verbis intransitivis, deponentialiter usurpatur; Cocc. In fut. kal, 3. f. m. יִסְיֵג, retrocedet, & c. Unde in 1. pl. fut. kal, נִסְיֵג, sed occ. cum cholem pro kibbutz in ult. fic, נִסְיֵג retrocedemus, Psal. 80.19. In Niph. kal, נִסְיֵג, retroactus, vel, averfus fuit; avertit se; Bu. Lex. Av. prout occ. in præt. uiph 3. f. m. In primo loco seq. cum Samech, sed in altero, cum Sin, vice Samech, f. m. נִסְיֵג averfus fuit, Psal. 44.19.2 Sam. 1.22. & in 1. f. præt. Niph. est, נִסְיֵג averfus fui, Isa. 50.5. sed occ. etiam in 3. pl. præt. niph. fic, נִסְיֵג averfi sunt, Isa. 42.17. Jer. 38.22. In part. niph. à 1. f. m. נִסְיֵג retroactus, averfus, & c. occ. in forma pl. m. simpl. & cum 1 dem. praf. נִסְיֵג averfi, Jer. 46.5. הַנִּסְיֵג averfi, Zeph. 1.6. In fut. niph. à 3. f. m. יִסְיֵג retroagetur; occ. in 3. pl. m. simpl. & cum 1 cop. & 1 conv. praf. יִסְיֵג avertent se, Psal. 35.4. 40.15. 70.3. יִסְיֵג & avertent se, Psal. 129.5. יִסְיֵג & averfi fuerunt, Ps. 78.57. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. סִיג, in Bu. Conc. est circumdari, sepiri; prout occ. in part. passivo, seu pahul kal, à f. m. סָ; in sing. f. m. סִיג circumdatus, sepitus; Bu. Conc. septus, Pag. Hieron. vallatus; R. D. septus, terminatusque liliis; Pag. Chald. סִיג est, sepire, & סִיג sepes. Convenit cum שִׁיר; Cocc. Atque huc etiam quidam reducant No. שִׁיג, cum Sin loco Samech, recef-

ב, ב pro ב, ל, & ל pro ל, sunt praf. ut fequuntur; וסוס & equus, Jof. 11. 4. 1 Reg. 10. 29. 20. 1. 25. 2 Reg. 6. 15. 2 Chron. 1. 17. Eft. 6. 8. Nah. 3. 2. Zach. 9. 10. וסוס idem, Pfal. 76. 7. Ifa. 43. 17. וסוס equus, 1 Reg. 20. 21. 2 Reg. 7. 10. 9. 18. Eft. 6. 9. 10. 11. Pfal. 33. 17. 147. 10. Am. 2. 15. Zach. 14. 15. 20. וסוס & equus, Eft. 6. 9. וסוס in equo, Ezech. 26. 7. וסוס sicut equus, 1 Reg. 20. 25. Ifa. 63. 13. וסוס sicut equus, Pfal. 32. 9. Jer. 8. 6. Zach. 10. 3. וסוס equo, ad equum, Job. 39. 18. 19. Prov. 26. 3. & in forma pl. m. occ. simpl. locis seq. וסוס equi, Deut. 17. 16. 1 Reg. 4. 26. 10. 25. 2 Reg. 6. 14. 17. 7. 14. 18. 23. 2 Chron. 9. 24. 25. 28. Eccl. 10. 7. Ifa. 2. 7. 31. 1. 36. 8. Jer. 5. 9. 6. 23. 50. 42. Ezech. 17. 15. 23. 6. 12. 20. 23. 38. 15. 27. 14. 38. 4. Joel. 2. 4. Am. 6. 12. Hag. 2. 22. Zach. 1. 8. 6. 2. 3. 10. 5. & cum cop. praf. occ. cum kibbutz pro schurek penult. sic, וסוס & equi, 2 Sam. 15. 1. fed occ. etiam pl. m. in forma absol. cum ו, ה, ב, ג, ד, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, מ, נ, ס, ע, פ, צ, ק, ר, ש, ת, וסוס praf. ut seq. וסוס equi, 1 Reg. 10. 28. 2 Reg. 7. 13. 9. 33. 11. 17. 14. 20. 23. 11. 2 Chron. 1. 16. 23. 15. 25. 28. Neh. 3. 28. Jer. 12. 5. 31. 40. 46. 4. 47. 9. Zach. 6. 3. וסוס & equi, 2 Reg. 10. 2. וסוס in equis, Gen. 47. 17. Exod. 9. 3. Eft. 8. 10. Pfal. 20. 8. Ifa. 66. 20. וסוס equis, Hof. 1. 7. וסוס & in equis, Jer. 17. 25. 22. 4. וסוס equis, 1 Reg. 4. 28. & in forma pl. m. conft. occ. cum cop. praf. וסוס & equi, 2 Reg. 2. 11. Item, cum ו, ח, א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, מ, נ, ס, ע, פ, צ, ק, ר, ש, ת, וסוס Aff. cui utrique qd est praf. ut & cum ו, ח, א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, מ, נ, ס, ע, פ, צ, ק, ר, ש, ת, וסוס Aff. absque praf. ut seq. וסוס sicut equi mei, 1 Reg. 22. 4. 2 Reg. 3. 7. וסוס equi tui, Mich. 5. 9. Hab. 3. 7. 14. וסוס sicut equi tui, 1 Reg. 22. 4. 2 Reg. 3. 7. וסוס equi vestri, Am. 4. 10. וסוס equi ejus, Ifa. 5. 28. Jer. 8. 16. 50. 37. Ezech. 26. 10. 11. Hab. 1. 8. fed occurrit etiam cum qd praf. & ו, pro ו. Aff. loco seq. וסוס cum equis suis, 2 Reg. 5. 9. prout occurrit etiam cum qd praf. & ו. Aff. & cum וסוס Aff. cui & cop. est praf. וסוס equis ejus, Deut. 11. 4. וסוס equi ipforum, Jof. 11. 6. 9. 2 Reg. 7. 7. Ezr. 2. 67. וסוס & equi ipforum, Ifa. 3. 13. Atque hinc est וסוס f. equa; Pag. Av. equitatus, equitium; Bu. Lex. וסוס, h.e. equorum numerus; Cocc. Nam quidam collectivè exponunt pro equitatu; Merc. unde in forma conft. וסוס, prout occ. cum qd praf. & ו. Aff. cum kibbutz pro Schurek; fic, Cant. 1. 9. וסוס e. quæ meæ; Pag. Av. vel potiùs, equitio meo, vel equitatio meo; Bu. Conc. Merc. vel equitio in curribus, & 70. וסוס. Sed non est affixum, verum Paragoge; Cocc. Plerique enim quod malim, jod putant redundare, ut in וסוס & וסוס ad initium Thren. Merc. equitio, cum jod parag. juxta Ab. Ezram; Bu. Lex. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in nomine וסוס vel וסוס avis nomen; Bu. Conc. Pag. Similis scil. equo, proceritate, statura, & voce; Merc. grus scil. ut scribit Mercerus; Bu. Lex. vel anser silvestris, à velocitate volandi sicut equus; Av. A sono Bocharus dici autumat, sed mihi videtur esse hirundo, à celeri motu dici potuisse; & perinde esse וסוס an וסוס dicatur; Cocc. Prout occ. cum cop. praf. Jer. 8. 3. וסוס & grus; Bu. Conc. ubi scribitur cum Vau, fed legitur cum jod in ult. juxta Maforesh; Merc. Cev. Bu. Lex. Secundum literas legitur וסוס, fed secundum puncta וסוס in ead. signif. Av. & hirundo; Cocc. Item occ. etiam cum qd praf. Ifa. 38. 14. וסוס sicut grus; Pag. Bu. Conc. sicut anser, silvestris scil. Av. sicut Hirun-

do: prout Chald. וסוס ut hirundo comprehensa: & ita Syr. & Arabs. pro hirundine reddunt; Cocc. Item huc quidam revocant no. וסוס cineæ; Cocc. quod vide in Rad. וסוס. In priore autem signif. R. Bechai equum dici וסוס ab hilaritate putat, quum sit naturâ hilaris, & fessorem sua alacritate exhilararet: & alibi dicitur, וסוס שש קרמו שיהיו סוס נקרא יהוה idcirco equus vocatur Sus, quod est quasi Sas, i.e. hilaris; Bu. Lex.

Rad. 23. וסוס vel וסוס, in praf. kal, וסוס, est, finire, definere, deficere: Pag. Intransitive scil. in kal, convenit cum וסוס, & וסוס. Contrarium verbo וסוס addidit, juxta quoddam; Merc. Consumi, finire, & Bu. Lex. ut Pag. cessavit, & ut Pag. Av. Cogn. cum וסוס collegit, & וסוס absumere: nam finire est, aliquid colligere ad absumendum finaliter. Hinc per inversionem Radieis, Lat. pausa, pauso, as; Av. In Bu. Conc. tria signif. i. deficere, & ut Pag. Bu. prout occ. in fut. kal, 3. f. m. & 3. pl. m. cum kibbutz pro Schurek penult. sic. וסוס deficiet, Eft. 9. 28. וסוס confumentur, Ifa. 66. 17. Cæterum occurrit etiam hoc verbum in praf. kal, duobus in locis, licet omiffis hic in Bu. Conc. utrifque; viz. in 3. pl. praf. kal, Pfal. 73. 19. וסוס defecerunt, Pag. Av. definunt; Bu. Lex. cui etiam conv. est praf. sic, Am. 3. 15. וסוס & deficient; Pag. Bu. est Milrah, in plerisque exemplaribus, forsan ob Vau conv. Merc. quæ tamen quidam referunt ad וסוס: ubi etiam vide. In Hiphil וסוס consumpsit, Bu. fecit deficere & cessare; Av. unde in fut. hiph. וסוס, vel cum tzere, וסוס addet, & prout occ. in 1. f. fut. hiph. simpl. in forma cum tzere in ult. fed cum וסוס. Aff. cum jod penult. sic, וסוס consummam, Zeph. 1. 2, 3. וסוס consumam eos, Jer. 8. 13. Atque inde no. וסוס m. finis, terminus; Pag. Bu. Item extremum, terminus, ultimum, & Merc. Av. indè pausa, est finis versuum in Bibliis; Av. prout occ. hoc no. simpl. & cum qd praf. ut & cum cop. praf. & ו. Aff. ut seq. וסוס finis, extremitas, Eccl. 3. 11. 7. 2. 12. 13. וסוס in fine 2 Chron. 20. 16. וסוס & finis ejus, Joeh. 2. 20. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est in no. indè ducto, viz. וסוס f. turbo, à consumendo; Bu. Lex. i.e. ventus cum frigore maximo objecta quæque deturbans, prosterbensque ex depressa nobis specu: Virgil. — & terras turbine versat; Pag. ventus turbine absumens quicquid levare potest; Av. procella; Cocc. prout occ. simpl. & cum וסוס, וסוס praf. וסוס turbo, Job. 21. 18. 27. 20. 37. 9. Pro. 10. 28. Ifa. 17. 13. 29. 6. Am. 1. 14. וסוס in turbine, Nah. 1. 3. וסוס sicut turbo, Pro. 1. 27. וסוס sicut turbo, Ifa. 5. 28. וסוס & sicut turbo, Ifa. 66. 15. Jer. 4. 13. Item occ. etiam hoc no. cum duplici signo fam. Thau scil. & He; Bu. Lex. vel est in forma conft. cum Thau, & He parag. add. Av. prout occ. cum cop. praf. loco seq. וסוס & turbine, Hof. 8. 7. & in forma conft. וסוס; prout occ. cum וסוס praf. & ו. Aff. sic, וסוס & turbine meo, Pfal. 83. 16. & in forma pl. f. occ. cum qd praf. loco seq. וסוס sicut turbines, Ifa. 21. 1. Item iii. signif. 3. hujus Rad. est in no. וסוס m. juncus, juncus; juncetur, Pag. alga, & ut Pag. quod in extremitate fluminum crescat; Bu. Lex. Juncetum, crescens in finibus & extremitate fluminis & maris; est no. collectivum; five sumitur collectivè pro junceto. Hinc וסוס ים dicitur, quasi mare caricis, quod eo junci genere abundet: unde Herodotus 1. 2. Egyptios tradit ex junco sua navigia facere. Mare rubrum;

alij Erythræum, ab Erythræo rege appellârunt; Merc. Mare junci, i. e. juncosum; Av. mare algosum; 70. **מַרְיָה** **מַרְיָה**, Cocc. Mare Suph. Hieron. vertit, mare rubrum; & potest verti, mare algosum; Pag. Occurrit autem hoc no simpl. & cum **וְ**, **וְ** dem. & **וְ** pro **וְ** dem. præf. ut seq. **מַרְיָה** alga, Plal. 106. 7. 9. 22. 136. 13. 15. Jer. 49. 21. Jon. 2. 6. **מַרְיָה** & alga, Ifa. 19. 6. **מַרְיָה** algæ, Exod. 2. 5. **מַרְיָה** in alga, Exod. 2. 3.

Rad. 24. **סור**, vel **סור**, in præf. kal, **סור** est recedere, declinare, divertere; Pag. Bu. Conc. discessit, secessit, &c. ut Pag. construitur cum præf. **סור**, **סור**, & **סור**; Bu. Lex. Significat, cedere, discedere: item venire. Contrarium verbo **סור** ligandi. Motum à loco significat cum Mem, vel **מַעַל**, aut **מַעַל**, & cum **אֲחֵרִי** post. Motum ad locum cum **אֲל** pro divertere; & cum Beth; Hof. 7. pro converti in, adversari; Merc. Sed est etiam foetere, putrefcere; Pag. declinavit, &c. ut pag. Bu. Item accessit; est Cogn. cum **סור** averfus est à via. Perversus fuit: ponitur interdum absolute, sed sæpius cum præf. ut suprà; Av. Occurrit autem in præf. kal, 3. f. m. locis seq. **סור** recessit, Exod. 3. 4. Num. 12. 10. 14. 9. Jud. 17. 20. 1 Sam. 15. 3. 2. 18. 12. 28. 15. 16. 1 Reg. 15. 5. 20. 39. 22. 43. 2 Reg. 3. 3. 10. 29. 3. 1. 15. 18. 13. 2. 11. 14. 24. 15. 9. 24. 28. 18. 6. 22. 2. 2 Chron. 20. 32. 25. 27. 34. 2. Neh. 9. 19. Plal. 14. 3. Ezec. 6. 9. Hof. 4. 18. cui etiam! conv. est præf. sic, **סור** & recedet, Exod. 8. 29. Lev. 13. 58. Jud. 16. 17. 1 Sam. 22. 14. Ifa. 6. 7. 14. 25. 59. 15. Am. 6. 7. & in 3. f. f. occ. simpl. & cum! cop. præf. ut & in 1. f. simpl. sic, **סור** recessit, 1 Sam. 16. 14. **סור** & recedebat, 1 Sam. 16. 23. Ifa. 11. 13. Ezec. 16. 42. **סור** recessit, Plal. 119. 102. Item in 3. plur. occ. locis seq. **סור** recesserunt, Exo. 32. 8. Deut. 9. 12. Jud. 2. 17. 1 Sam. 6. 12. 1 Reg. 15. 14. 22. 44. 2 Reg. 12. 4. 14. 4. 15. 4. 35. 13. 6. 17. 22. 2 Chron. 8. 15. 15. 17. 20. 22. 10. 33. 34. 33. Job. 34. 27. Jer. 5. 23. cui etiam,! conv. est præf. loco seq. **סור** & recedent, Exod. 8. 11. & in 2. pl. m. præf. kal, occ. simpl. & cum! cop. vel conv. præf. **סור** recessistis, Deut. 9. 16. Mal. 2. 5. 3. 7. **סור** & recedatis, Deut. 11. 16. 28. 31. 29. In part. ben. kal, cum! cop. præf. est, **סור** & recedens, Job. 1. 1. 8. 2. 3. Prov. 14. 16. In Infin. kal, occ. simpl. **סור** recedere, Deut. 17. 20. Jos. 23. 6. Pro. 13. 19. 15. 24. 16. 6. 17. Ifa. 7. 17. Jer. 32. 40. sed cum! cop. præf. vel cum Schurek, vel, pro eo, cum chiolem in ult. & rursus, cum! præf. in Schurek, ut seq. **סור** & recedere, Job. 28. 28. **סור** & recedendo, Dan. 9. 5. 11. **סור** recedere, 2 Sam. 2. 21. 23. 2 Chr. 35. 15. Pro. 13. 14. 14. 27. Item, occ. etiam Infin. kal, cum! cop. præf. & **וְ**, Aff. sed cum Sin, loco **ס**, Samech, i. Rad. loco seq. **בְּשׁוּרִי** in recedere me, Hof. 9. 12. In imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum! cop. præf. ut & cum **וְ** parag. add. ut seq. **סור** recede, 2 Sam. 2. 22. Job. 21. 14. 22. 17. Plal. 34. 15. 37. 27. **סור** & recede, Prov. 3. 7. **סור** diverte, Jud. 4. 18. Ruth. 4. 1. & in imper. kal, pl. m. occ. locis seq. **סורי** divertite, recedite, Gen. 19. 2. Num. 16. 26. 1 Sam. 15. 6. Plal. 6. 9. 119. 115. 139. 19. Ifa. 30. 11. 52. 11. Lam. 4. 15. In 1. fut. kal, occ. simpl. & cum **וְ** parag. add. post kibbutz pro Schurek penult. & in 2. f. m. simpl. sic, **סור** recedam, Deut. 2. 27. 2 Sam. 22. 23. **סור** divertam, Exod. 3. 3. **סור** recedes, Deut. 17. 11. 28. 14. Jos. 1. 7. & in 3. f. m. fut. kal, occ. vel cum Schurek, vel, pro eo cum kibbutz locis seq. **סור** & vel **סור** recedet, Gen. 49. 10. Deut. 17. 17. 2 Sam. 7. 15.

1 Reg. 4. 8. 10. Job. 15. 30. Plal. 101. 4. Prov. 9. 4. 16. 22. 6. Ifa. 10. 27. 14. 25. Jer. 15. 5. 17. 5. Zach. 10. 11. cui etiam formæ cum Schurek,! cop. est præf. loco seq. **וְסור** & recedet, Job. 15. 30. sed occ. etiam 3. f. m. cum! conv. præf. in forma etiam alia, viz. cum pathach in ult. (pro **וְסור**; Cocc.) sic, **וְסור** & recessit, Exod. 8. 27. Jud. 4. 18. 14. 8. 16. 19. Ruth. 4. 1. 1 Sam. 15. 6. 2 Reg. 4. 11. & in 3. f. fut. kal, est, **וְסור** recedet, 1 Sam. 6. 3. 2 Sam. 12. 10. Prov. 27. 22. Item, in 1. pl. occ. simpl. & cum! cop. præf. & **וְ** parag. add. **וְסור** recedemus, Jud. 19. 12. 20. 8. **וְסור** & recedemus, Jud. 19. 11. ut & in 2. pl. m. occ. vel cum kibbutz, vel cum Schurek penult sic, **וְסור** recederis, Deu. 5. 32. **וְסור** recederis, 1 Sam. 12. 20. 21. Prov. 5. 7. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. item, vel cum Schurek penult. cui etiam utrique formæ! conv. est præf. ut seq. **וְסור** recedent, Ex. 25. 15. **וְסור** recedent, Deut. 4. 9. Hof. 7. 14. **וְסור** & diverterunt, Jud. 18. 3. 15. **וְסור** & diverterunt, Gen. 19. 3. Jud. 19. 15. 1 Reg. 22. 32. In Hiphil, **וְסור** recedere fecit; abstulit, sustulit, avertit, abduxit, amovit, removit, summovit, detraxit, deposuit, &c. Bu. Lex. fecit discedere, i. e. abstulit, removit, &c. semper est transit. Av. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. locis seq. **וְסור** recedere fecit, amovit, removit, Jos. 11. 15. 1 Sam. 28. 3. 2 Reg. 17. 23. 18. 4. 22. 23. 19. 1 Chron. 13. 13. 2 Chron. 17. 6. 32. 12. Job. 27. 2. 34. 5. Plal. 66. 20. If. 18. 5. 31. 2. 36. 7. Zeph. 3. 15. cui etiam! conv. est præf. & **וְ**. Aff. ut & in 3. f. f. occ. cum! cop. & in 2. f. m. cum! conv. præf. ut seq. **וְסור** & amovebit, Lev. 1. 16. Deut. 7. 15. 1 Sam. 17. 26. **וְסור** amovit eam, 2 Chron. 15. 16. **וְסור** & removebit, Deut. 21. 13. **וְסור** Et amoveas, 1 Reg. 2. 31. Sic etiam, in 1. f. m. præf. hiph. occ. simpl. & cum! conv. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum! cop. præf. ut seq. **וְסור** amovi, 2 Sam. 7. 5. 2 Reg. 23. 27. 1 Chron. 17. 13. Plal. 81. 7. **וְסור** vel **וְסור** & amovebo, Exod. 23. 25. 33. 23. 1 Sam. 17. 46. Ezec. 11. 19. 36. 26. Hof. 2. 19. Zac. 9. 7. **וְסור** amoverunt, 2 Chron. 30. 14. **וְסור** & amovebunt, Ezec. 11. 18. 26. 16 Dan. 11. 31. In part. hiph. f. m. est, **וְסור** amovens, Job. 12. 20. 24. Prov. 28. 9. Ifa. 3. 1. In Infin. hiph. occ. cum tzeri in ult. simpl. sic, **וְסור** amovendo, Gen. 30. 32. Ifa. 5. 5. 27. 9. Sed cum! & **וְ** præf. occ. cum jod, seu chirek magno in ult. sic, **וְסור** amovere, ad amovendum, Gen. 48. 17. 2 Sam. 6. 10. 2 Reg. 6. 32. 24. 3. 2 Chron. 33. 8. Job. 33. 17. **וְסור** & ad amovendum, Est. 4. 4. cui etiam cum jod, **וְ**, **וְ**, **וְ**, sunt Aff. & huic ult. **וְ** est præf. ut seq. **וְסור** remove te, 2 Sam. 5. 6. **וְסור** remove vos, Jos. 7. 13. **וְסור** ad amovendum eam, Jer. 32. 31. Sic in imper. hiph. f. m. occ. vel cum tzeri, vel cum jod in ult. & formæ cum tzeri,! cop. est præf. **וְסור** amove, 1 Reg. 26. 24. Plal. 39. 11. 119. 29. Prov. 4. 24. 27. Am. 5. 23. **וְסור** amove, Ezec. 21. 31. **וְסור** & amove, Eccl. 1. 10. & in 3. f. m. imper. hiph. est, **וְסור** amove, 1 Sam. 1. 14. Item, in pl. m. imper. hiph. occ. simpl. & cum! cop. vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantum absque jod penult. ut seq. **וְסור** amovete, Gen. 35. 2. Jos. 24. 23. 1 Sam. 7. 3. Ifa. 1. 16. Jer. 5. 10. Ezec. 45. 9. Zach. 3. 4. In fut. hiph. f. m. occ. simpl. & cum! cop. &! conv. præf. ut & cum! cop. præf. & **וְ** parag. add. & in 2. f. m. simpl. ut seq. **וְסור** amovebo, 2 Reg. 23. 27. 1 Chron. 17. 17. Job. 27. 5. Plal. 18. 23. Zeph. 3. 11. **וְסור** & amovebo, Ifa. 10. 13. **וְסור** & amovi.

amovi, Ezech. 16. 50. וְאֶסְרָה & amovebo, Jud. 9. 29. 2 Sam. 16. 9. Isa. 1. 25. אֶסְרָה amovebis, Isa. 58. 9. Jer. 4. 1. & in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum jod, vel cum tzeri in ult. cui ult. ! cop. est etiam praf. אֶסְרָה amovebit, Exod. 34. 34. Lev. 4. 31. 35. Deut. 7. 4. 2 Chron. 30. 9. Isa. 3. 18. 25. 8. אֶסְרָה amoveat, Job. 9. 34. וְאֶסְרָה & amovebit, Exod. 8. 8. 10. 17. Num. 21. 8. sed cum ! conv. praf. occ. in forma cum pathach, in ult. locis seq. וְאֶסְרָה & amovit, Gen. 8. 13. 30. 35. 41. 42. Exod. 14. 25. 1 Reg. 15. 12. 20. 41. 2 Reg. 3. 2. 16. 17. 2 Chron. 14. 2. 4. 33. 15. 34. 33. Esth. 3. 10. 8. 2. Job. 19. 9. Item, cum ! conv. occ. etiam cum ! & אֶסְרָה Aff. idque vel plenè cum jod, vel defectivè cum chirek tantum, absque jod hiph. in medio, sic, וְאֶסְרָהוּ & amovit eum, 1 Sam. 18. 13. וְאֶסְרָהוּ & amovit eum, 2 Chron. 36. 3. וְאֶסְרָה & amovit eam, 1 Reg. 15. 13. Sed occ. etiam cum אֶסְרָה Aff. absque praf. ut & cum ! conv. praf. & אֶסְרָה Aff. ut seq. אֶסְרָה amovebit eam, Lev. 3. 4. 10. 15. 4. 9. 7. 4. 3. 9. וְאֶסְרָהוּ & amovit eos, ea; 1 Sam. 17. 39. 2 Reg. 17. 18. in 2. f. m. fut. hiph. occ. cum ! cop. & tzeri in ult. sed cum ! conv. in forma cum pathach in ult. sic, וְאֶסְרָה & amoveat, Hof. 2. 4. וְאֶסְרָה & amovit, Gen. 38. 14. 19. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. praf. אֶסְרָה amovebunt, Isa. 5. 23. Ezech. 23. 25. וְאֶסְרָהוּ & amovebunt, Job. 34. 20. וְאֶסְרָהוּ & amoverunt, Jud. 10. 16. 1 Sam. 7. 4. 2 Sam. 4. 7. 2 Chron. 30. 14. 35. 12. In Hophal, anotus, remotus, ablatus fuit; Bu. Lex. Av. factus est recedere, &c. Av. prout occ. in prat. hoph. 3. f. m. sic, הוֹסֵר remotum est, Lev. 4. 31. Dan. 12. 11. & in part. hoph. occ. in f. m. simpl. sed in pl. m. cum dem. praf. הוֹסֵר amota erit, Isa. 17. 1. הוֹסֵר הַמִּסְרִים amoti, 1 Sam. 21. 7. Item, in fut. hoph. 3. f. m. est, יוֹסֵר removebitur, Lev. 4. 35. Atque inde nomina, 1. no. סֹר m. tristis; Pag. vel contumax: & sic אֶסְרָה deduci potest, Merc. fastidiosus, quasi avertens se ab omnibus; Bu. Lex. est cum pathach prater morem quiescentium 2. Rad Vau. Proinde R. Jonah vult esse אֶסְרָה, verbo geminato: nam si esset אֶסְרָה, esset cum camerz: sed varia sunt, inquit R. D. nomina deficientium geminatorum cum camerz: ut & quædam sunt quiescentium Vajin, cum pathach. Author Hammaforeth duo scripsit esse cum pathach; Pag. occ. autem hoc no. locis seq. סֹר fastidiosus, amovens se, 1 Reg. 20. 43. 21. 4. Item hinc 2. no. ex forma part. Pahal kal, licet sensu activo; Cocc. In pl. m. סֹרִים (quasi à sing. scil. סֹר) & in forma pl. m. constr. סֹרִי, degeneres; prout occ. Jer. 2. 21. נִכְרִיהַ סֹרִי degeneres vitis alienæ, scil. palmitis; Cocc. degeneres palmitis vitis; Bu. Lex. quomodo versâ es mihi (in) farmenta, vel ramos; vitis alienæ; i. e. in ramos decedentes à vite; h. e. sicut vitis aliena, cujus scil. fructus sunt labruscæ, non uvæ: juxta R. D. qui in comment. scribit, quod סֹרִי sint farmenta mala quæ removeuntur à vite, quia non sunt ei necessaria; Pag. Vel, in aversiones? &c. i. e. in talem vitem quæ à sua natura degenerarit & recesserit? vel, à qua ego me averto, seu quam aversor & abhoreo, sed prius est rectius; Merc. Cev. סֹרִים aversiones, recessiones. Quomodo versâ es mihi in aversiones vitis alienæ. Item occ. etiam in pl. m. constr. cum ! cop. praf. & אֶסְרָה Aff. Jer. 17. 13. וְאֶסְרָה & recedentes mei, h. e. recedentes à me, in terra scribentur; Cocc. à me inquit Propheta, i. e. à via mea bona, quia ego adhæreo Deo; juxta illud, Jos. 1. 7. nè recedas, aut declines ab eo, scil.

à Mose; i. e. à via ejus bona; Pag. Et degeneres mei i. e. סֹרִים סֹרִים recedentes, seu deficientes à te, juxta R. D. Bu. Lex. Et aversiones meæ in terra scribentur, Av. vel, & recedentes scil. à te, quasi Mem plur. deficeret, inquit R. D. pro וְאֶסְרָהוּ, sicut וְאֶסְרָהוּ tenefiræ, pro חֲלוּנִים, ut & in R. חֲלָל; Pag. In loco autem cit. scribitur cum jod וְאֶסְרָה, quasi à וְאֶסְרָה; Bu. Lex. acsi esset, castigationes meæ; Av. Sed juxta Masorethas legendum cum Vau, וְאֶסְרָה, Bu. Lex. ab hac scil. Rad. סֹר; aversiones meæ; Av. Item occ. etiam, 3. no. ex forma pahal kal, f. f. סֹרָה recedens; fugitiva; Pag. Bu. Isa. 69. 21. cum ! cop. praf. sic, וְאֶסְרָה exul & recedens, declinans à via effugiens hominum occursum & oculos; Cocc. Est no. fam. Toar, five adject. & recedens; scil. à loco suo, inquit R. D. Pag. quidam autem volunt esse part. Pahal fam. ut & precedens no. Pahal f. m. q. d. abductus, vagus, & hoc fam. abducta, vaga: sed à verbis neutris passiva non formantur participia; ideoque præstat esse nomina Toarim, seu adject. Merc. exulans, & declinata, i. e. vaga; quasi esset part. Av. Item, 4. hinc etiam no. substant. סֹרָה f. recessio, &c. Bu. Av. vel, juxta alios, est no. Toar, five adject. fam. prout occ. Deut. 13. 5. quia locutus est סֹרָה perversum; i. e. verbum perversum; contra Dominum; Pag. Alii verò, ut dictum, volunt esse substant. pro ἀποστασία, aversione, rebellionem, contumacia, discessionem, &c. & sanè substantivi vim habet; etsi propriè forma sit Toar, Merc. סֹרָה recessio, à סֹר; vel refragatio, contumacia, à סֹר; Cocc. vel perversitas, Av. ut in loco cit. וְאֶסְרָה locutus est recessionem, aut contumaciam; Coc. & sic Isa. 14. 6. מִכָּה בְלִי סֹרָה plaga sine dimotione, i. e. immotâ, permanente; Bu. Lex. vel absque aversione; Av. percutiens populos in excandescencia, scil. plaga non-recessionis, non-contumaciæ; h. e. puniens constantiam in foedere Dei, & timorem peccati, ac vitationem defectionis a Deo. Male 70. ἀνιδρυ. Sed optimè Syrus, מְרוּתָה רָלָה מְרוּתָה plaga non-rebellionis: Confer Apoc. 13. 15. Coc. Plaga seu percussione non declinabili, aut indeclinabili. Pag. sic & Deut. 19. 16. Quum surrexerit testis injurius contra aliquem, לַעֲוֹת סֹרָה ad pronuntiandum, contra eum defectionem, vel contumaciam; intelligito peccatum per contumaciam, cum rejectione legis, contra הַתְּרָאָה admonitionem verbis legis factam: Chald. לְאִסְרָהָ בִּיהַ סֹטְיָ ad testandum de eo recessionem; Coc. occ. autem no. hoc ordine Conc. in forma absol. simpl. & cum ! cop. praf. סֹרָה recessio, aversio, dimotio, apostasia, Deut. 13. 5. 19. 16. 1 Reg. 21. 5. Isa. 1. 5. 14. 6. 31. 16. Jer. 28. 16. 29. 32. וְאֶסְרָה & apostasiam, Isa. 59. 13. Item juxta quoddam occ. hoc no. in f. f. fam. constr. cum ! cop. praf. sic, וְאֶסְרָה & aversa; Bu. Conc. vel est part. ben. kal, f. f. (quasi à masc. סֹר recedens, &c.) Prov. 11. 22. mulier וְאֶסְרָה וְאֶסְרָה pulchra, sed absurdus moribus; Coc. Item ex hac Rad. est no. סֹר, Sur; nomen portæ in templo; Pag. Av. 2 Reg. 11. 6. & tertia pars in porta סֹר, Sur; Pag. Coc. & mox in porta quæ ponè cursores, five satellites. Ultra dicatur וְאֶסְרָה שַׁעַר porta fundationis, 2 Chron. 23. 5. hæreo. Kimchi ex veteribus tradit portam סֹר dici Orientalem, ejusque varia recitat nomina; Cocc. Doctores enim Hebræorum portam orientalem septem dicunt appellari nominibus. 1. Porta סֹר, quod scil.

scil. ibi separarentur im nundi, ex v. 15. Thren. 4. & 2. Porta יסור fundamenti, 2 Chron. 23. 5. quod scil. ibi fundaretur lectio; h.e. fundamenta jacerentur doctrinae, & ritus docerentur. 3. Porta חרסית orientalis, quasi solaris; vide supra in Rad. חרס. 4. Porta יתיו ingressus, ab יתה venit, ingressus est, quod scil. per eam intrarent & exirent assidue. Erat enim frequentissima. 5. Porta התיו media; quia erat inter duas portas, vel potius, porta medii, ob eandem causam. 6. Porta חרש nova; quod scil. illic Scribae innovarent lectionem, & suam doctrinam ac praecepta, & שרש חרש instituerent. Postremo, 7. Porta עליון alta, seu superior; quod scil. esset supra atrium seu oratorium Israelis; Hebraei appellant עזרה; ut habes in Rad. עזר; Pag. Qui nomina recenset; & Merc. Cev. qui nominum rationes & causas ex Kimchi reddunt. Item quidam huc etiam reducunt No. סיר ollam, quod è foco removeri soleat; & סירים spinas; quod removeantur; de quibus infra; & de סירות vide infra in Rad. סיר. Et reperies etiam סרה nomen cisternae, 2 Sam. 3. 26. ibid. Merc. Item ab hac Rad. סר varii formant Poel sive Piel quadratum סור recedere fecit; h.e. pervertit, subvertit, Thren. 9. 11. vel, mutavit à consuetudine; prout R. D. exp. Alii, sepivit (spinis, à סיר, quod est spina; Pag. Vagas effecit vias meas; Bu. Lex. Unde etiam deducunt Toar, seu No. Adject. m. סור, perversus, indomitus; quasi declinans, aut recedens, scil. à via recta, juxta R. Sal. Deut. 21. 18. Pag. Et in plur. סוררים; quod Paulus reddidit aliquoties ὑποὶ ἀπειθείας, filios inobedientiae; i.e. intractabiles, & qui nulla disciplina regi velint aut possint, immorigeros, & ut ita dicam, indisciplinabiles; Merc. Isa. 1. 23. Principes tui סוררים declinantes; 70. inobedientes; Aquila, recedentes; Targum, מרדן rebelles; R. D. perversi, quia quod rectum est, pervertunt; Et sic Jer. 6. 28. universi ipsi סרי Principes סוררים perverforum; Pag. Hoc autem in loco quidam exp. סרי perverforum perverforum, i.e. perversissimi; ut non sit pro שרי principes, sicut Kimchi exp. post Jonathan; Merc. Cev. Unde etiam est No. sing. f. סוררה & סוררה averfa, perverfa, rebellis, perversum, &c. Neh. 9. 29. Zach. 7. 11. & Prov. 7. 11. vel declinans aut recedens, scil. à viis rectis & bonis, &c. Pag. Sed de his vide etiam in Rad. סר; Bu. Lex. Nam in utraque Radice locari possunt; Merc. & plerique hac ibi locant. Ubi vide. Rad. hac סור, apud Cocc. est i. recedere: ut Num. 12. 10. Jer. 49. 10. Zach. 10. 11. &c. 2. accedere, nempe de via deficiente, diverti, ut Exod. 3. 4. כי סר quod de via scil. accederet ad videndum. Et sic vers. 3. אסרה accedam & videbo. Jud. 4. 18. סורה declina, diverte ad me, &c. & sic Hof. 7. 14. יסורו בן diverant in me: h.e. quando ad me clamant, tantum paupers omittunt sua studia, & tanquam de via eorum propria declinant, incurrentes scil. in me. & mecum jurgantes. Et 1 Sam. 22. 14. וסר אל משמעתה & obediens tibi, q.d. accedens, omnibus omisissis, ad auscultandum tibi; Cocc.

Rad. 25. סות est operimentum, pallium; Pag. Av. prout occ. cum ויה (He scil. parag. vel abundante post cholem) pro ו Aff. Gen. 49. 11. & in sanguine uvarum סותיה operimentum suum. Hieron. pallium suum; Pag. Av. He ponitur vice vau; Pag. He pro Vau affixo scribitur; Av.

Hoc autem in loco סות pro סות videtur poni; Cocc. Vide in Rad. נסה. Bu. Lex. Item qui Gen. 20. sub finem כסות exponant, tanquam velamen; ut Caph sit similitudinis, non nativum: sed non placet. Idem jungunt cum Rad. סית elevare verbo vel factio, seu excitare, incitare, exstimulare; ut contrariam habeat significationem, pro tegumento, vel pallio. Ut ut sit, diversae planae sunt significationes. Ergo reliqua quae hujus Radicis videri possunt, vide infra in Rad. סית; Merc. Cev.

Rad. 26. סחב est, trahere; Pag. distrahere, raptare per pavimentum, aut solum. Cogn. cum סחף; sicut & נשב, & נשף vicina sunt; Merc. סחב distraxit, detraxit, detrahendo prostravit ad terram. Et ut molliorem habet literam Beth; ira significationem etiam habet leniorem, à סחף distraxit ad fundum usque; Av. Occurrit autem in prat. kal. 1. pl. cum ! conv. praf. & in Inf. fin. kal. simpl. cum cametz sub prima; sed cum ל praf. ante Scheva, pro cametz: ut & in fut. kal. (à 3. f. m. וסחבו vel וסחב, trahet, &c.) in 3. pl. m. cum cametz penult. ut seq. וסחבו & trahemus, 2 Sam. 17. 13. וסחבו trahendo, Jer. 22. 19. לסחבו ad trahendum, Jer. 15. 3. וסחבו trahunt eos, Jer. 49. 20. Atque indè No. (quasi à sing. f. סחבה, Pag.) in forma pl. f. סחבות distracti, vel dilaniati panni; Av. tracta, raptata; Cocc. extracta; i.e. abjecta, & lacerata vestes; Bu. Lex. vel potest sumi ut Toar (seu Adject.) sam. q. d. tractorum, seu distractorum; (vel eorum qui trahuntur, aut distrahantur, per pavimentum, aut sterquilinum; Pag.) sic lacernae, & detriti, seu abjecti panni dicuntur; panni laceri; Merc. Cev. prout occ. simpl. & cum ה dem. praf. sic, סחבות extracta & abjecta, Jer. 38. 11. הסחבות extracta, Jer. 38. 12.

Rad. 27. סחה est, verrere, scopare, abraderè, lutum scil. à pavimento; scopare pavimentum; Pag. Est cogn. cum סח quod est, transferre, Merc. Ex hac Rad. quidam deducunt fut. niph. per Apoc. 3. rad. He, וסח, pro וסחה à prat. niph. וסחה; & in 3 pl. וסחו, &c. de quibus vide in Rad. נסה; Pag. Bu. Lex. Non autem occurrit in kal. sed in piel, סחה expurgavit, abrasit; Bu. Lex. Av. purgavit scopis, vel alio instrumento, abrasit, vel absterfit lutum à pavimento. Affine est וסח verit, everrit. Hinc סח rado, sculpo, & סחח tero, Av. Occ. autem in prat. piel, 1. f. cum ! conv. praf. loco seq. וסחתי & abradam, Ezech. 26. 4. Atque indè No. סחי m. abrasio, purgamentum, sordes; Pag. Bu. πείλημα à Paulo redditur, 1 ad Cor. 4. Merc. lustramentum, quicquid abraditur; Av. Est formae instar שבי captivitas, & עבי seu caprea; Pag. Quidam No. סחה Isa. 5. 25. idem valere putant, ut in כסחה Caph sit nota similitudinis; sed de eo vide in נסה; Merc. Hoc quidem nomen סחה pro purgamento, seu pro caeno, quod purgari & abradari solet, huc potest reduci cum Caph, praf. sicut caenum, in medio platearum; Av. No. autem prafced. סחי ab omnibus hic locatur; purgamentum, quod scil. everritur; Cocc. prout occ. loco seq. סחי abrasio, Lam. 2. 45.

Rad. 28. סחר, ut inquit R. D. est, ducere, verrere, scopare; trahere; Pag. Proprium est pluviae, aut aquae, obvia quaeque convertentis, & secum trahentis, ac inundantis; Merc. abduxit, everrit, more torrentis aut aquae inundantis; Bu. Lex. distraxit perdendo aliquid in va-

rias & multas partes, &c. vide Rad. Cogn. סָחַר. Av. Inundatione abripuit & everrit vel abduxit; Bu.ma. Occurrit in part. ben. kal. f.m. loco seq. סִחַר everrens, Prov. 28.3. In Niphal est, everri, distractus est; Bu. Av. prout occ. in præt. niph. 3. f.m. loco seq. נִסְחַר everritur, Jer. 46.15.

Rad. 29. סָחַר In Bu. Conc. quatuor signif. i. est, circuire; negotiari; mercari; Pag. lustrare, circumlustrare, peragrarare locum aut regionem: atque inde quod merces circumferantur è loco in locum, funitur pro negotiationem exercere, merces circumferre, mercatum, aut fora circumire. Hinc סִחַר quasi circulator, circumforaneus, i.e. negotiator, &c. Merc. סָחַר circuivit, negotiandi causa; mercatus, nundinatus est; Bu. Lex. vagari; Cocc. circumgravit, ut solent mercatores & negotiatores perambulare multas regiones ad emendum & extrudendum merces. Est cogn. cum סָחַר extensus est; nam proficisci, est, se extendere de loco in alium: Et est affine verbo סָחַר iter longum fecit; Av. Occurrit autem in hac signif. præt. kal. 3. pl. m. simpl. loco seq. סִחַר circumeunt negotiando, Jer. 14.18. In Imper. kal. f.m. סָחַר: unde in pl. m. cum 1 cop. præf. & 1 Aff. ut seq. וְסִחַר & negotiamini in ea, Gen. 34.10. In fut. kal. a 3. sing. וְסִחַר, וְסִחַר, circuibit, negotiabitur, &c. occ. in 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. m. cum 1 cop. præf. sic, וְסִחַר negotiabitur, Gen. 42.34. וְסִחַר & negotiabitur, Gen. 34.21. Aque inde ex Rad. in hac signif. sunt nomina, 1. no. סוֹחַר mercator, negotiator; Pag. Bu. Dicitur quod urbes regionesque circumeat, pergatque huc atque illuc; Pag. Quibuscumque est part. ben. kal; sed potius est no. participiale, mercator, qui multos locos adit emendi & vendendi causa; Cocc. prout occ. f. m. simpl. & cum 1 præf. סוֹחַר mercator, negotiator, Pro. 31.14. Isa. 23.2. לְסוֹחַר apud mercatorem, Gen. 23.16. Item in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum 1 præf. סוֹחַר negotiatores, Gen. 37.28. Ezech. 27.36. וְסוֹחַר & negotiatores, 2 Chron. 9.14. Sic & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum 1 præf. ut & cum 1 Aff. ut seq. וְסוֹחַר mercatores, 1 Reg. 10.28. 2 Chr. 1.16. Ezech. 27.21. וְסוֹחַר & mercatores, Ezech. 38.13. סוֹחַר mercatores tui, Isa. 47.15. Ezech. 27.21. סוֹחַר mercatores ejus, Isa. 23.8. Item, 2. hinc etiam no. סָחַר m. mercatura, negotiatio, mercimonium, mercatus; emporium, merx; Bu. Lex. Av. prout occ. in forma f.m. constr. simpl. & cum 1 cop. præf. סָחַר negotiatio, mercatus, Isa. 23.6. וְסָחַר & negotiatio, Isa. 45.14. Sed occ. etiam in forma constr. cum 1 præf. sic, מְסָחַר præ negotiatione, Prov. 3.14. Item, 3. no. סָחַר idem, mercatura, &c. prout occ. cum 1 Aff. locis seq. סָחַר negotiatio, merx ejus, Prov. 3.14. 31.18. Isa. 23.18. ut & 4. hinc etiam no. סוֹחֶרֶת idem, negotiatio, emporium, seu locus Mercaturæ; Av. prout occ. in forma f.f. constr. loco seq. סוֹחֶרֶת idem, Ezech. 27.15. Item, 5. hinc etiam No. in forma f.f. part. ben. kal; viz. סוֹחֶרֶת, vel סוֹחֶרֶת, negotiatrice; prout occ. cum 1 Aff. locis seq. סוֹחֶרֶת negotiatrice tua, Ezech. 27.12, 16, 18. Denique, 6. hinc etiam ex Rad. in hac signif. est No. מְסָחַר m. (cum Mem. heemant) negotiatio, mercatura, &c. prout occ. in forma constr. cum 1 cop. præf. loco seq. וְמְסָחַר & negotiatio, 1 Reg. 10.15. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in Piel quadrato seu geminato סִחַר circumire, i.e. palpitare, Bu. vel, juxta alios,

est nomen Adject. circumiens indefinenter; & est forma instar סִחַר rufus; Av. Plerisque autem est verbum; quod Kimchi in Michlol ait esse ex forma Conjug. kal; & ob reduplicationem posteriorum literarum cametz primæ in Scheva conversum esse; Cev. Occ. autem Psal. 38.11. sic, Cor meum סִחַר circui, aut palpitat; Bu. Lex. circuiuit, vel ivit in circuitu, Pag. i.e. agitur hac illuc, nec residet præ afflictionibus. Elias satis appositè ad Grammaticam analogiam, & loci, ubi reperitur, sententiam, facit nomen Toar formæ סִחַר, Merc. Cev. Cor meum circumiens est, i.e. circui; Av. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. inde ducto; viz. סוֹחֶרֶת f. quod est scutum, rotundum scil. in circuitu; Pag. vel parma; munimentum ambiens & circumtegens ab hostium injuria; Bu. Lex. scutum rotundum, rotella quæ in circuitu est rotunda; Av. prout occ. Psal. 91.4. cum 1 cop. וְסוֹחֶרֶת אֶמְתוֹ scutum & parma veritas ejus. Vel potius notatur hoc nomine סαροπλίζ. Unde Syrus vertit, ut armis circumdabit te veritate suâ; Cocc. & Parmâ; Bu. Conc. Polybius, l. 6. velicibus Romanorum tribuit parmam, quæ dicitur ab eo, & à Causa bono eum transferente, esse figurâ rotundâ, dimetiens pedis unius & semis. Item hastatis idem tribuit scutum Σπερδύ; cui latitudo in Gibba superficie Σπενδύ' ἡμιποδίων, h. e. duorum pedum & dimidii; longitudo autem quatuor pedum, &c. Diversus interim est usus parmæ & scuti; Cocc. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. est in nomine סוֹחֶרֶת Sochareth lapis; Bu. Conc. genus lapidis pretiosi, sic dicti, quod jugiter sit in manu mercatorum, inquit R. D. Pag. Alii verò à rotunda & scutellata figura; Merc. Hieron. Parium lapidem vertit; Pag. Videtur pavimento magnifico adhibita fuisse hæc lapidis præstantis species; Bu. Lex. Hyacinthinus, &c. ut Pag. & Merc. Av. Pavimento variegando lapis aptus; Cocc. prout occ. Esth. 1.6. cum 1 cop. præf. super pavimentum Porphyriticum & marmoreum, וְסוֹחֶרֶת & hyacinthum lapidem; Pag. Talmudici 11 cum hoc junctum volunt, quod hic lapis proclamet 1111 libertatem omnibus mercatoribus; Merc. Super pavimento Alabastri, &c. & hyacinthini; Av.

Rad. 30. סָחַשׁ; unde no. Rad. סָחַשׁ m. id quod germinat & pullulat è radicibus seminis, inquit R. D. Sponte renatum in terra; quod scil. ex præcedentis anni frugibus resecis spontè recrefcit; Bu. Lex. Idem per metath. quod סָחַשׁ spontè nascens, i.e. quod sine aratione & seminatione progerminat è granis caducis superioris anni; Av. fruges natæ spontè, anno scil. tertio, ex quo sementis facta est: nam quod secundo sementis factæ anno renascitur, סָחַשׁ nominatur: ut ex textu apertum est, notari per סָחַשׁ id quod nascitur post סָחַשׁ; Cocc. prout occ. 2 Reg. 19.29. comedè hoc anno סָחַשׁ spontè nascens, i.e. sine aratione & semine; & anno secundo סָחַשׁ, quod pullulat & germinet è radicibus seminis. Hieron. comedè hoc anno quæ repereris; in secundo anno quæ spontè nascuntur. Idem etiam habetur Isa. 37.30. Quamquam ibi scribitur transpositis literis, שָׁחַשׁ, eodem tamen sensu; sicut כָּשָׁב & כָּשָׁב agnus; & שָׁמְלָה & שָׁמְלָה, inquit R. D. Targum vertit, q. d. quod provenit post spontè nascentia; Pag. comedè hoc anno deciduum; & anno secundo spontè nascens, &c. Av.

Rad. 31. **סִטָּה** deflexit: idem quod **שָׁטָה**. Ponitur enim Samech pro Sin sinistro: unde est No. in forma pl. m. **סִטָּיִם** deflectiones; ut Psal. 101.3. facere **סִטָּיִם** deflectiones odii. Et Hof. 5.3. & **מִסָּתִי** deflectiones, i.e. deflecentes, profundè egerunt; Av. qui hoc hic locat; reliqui ad Rad. **שָׁטָה** illud referunt: ubi vide; Cev.

Rad. 32 **סִיג** m. No. Rad. est, scoria; Pag. Bu. argenti scil. & cujuslibet metalli fusi, Pag. Alii reducunt ad **סִי**, quod significet sordes quæ ex metallis igni retrocedunt; Merc. Occ. autem hoc No. in sing. cum **י** præf. loco seq. **לְסִיג** in scoriam, Ezech. 22.18. & in forma pl. m. occ. vel plene cum duplici jod, vel def. absque primo jod; idq; simpl. & cum **י** præf. **סִיגִי** vel **סִיגִי** scorias, Psal. 119. 119. Prov. 25.4. 26.23. Ezech. 22.18. **לְסִיגִי** in scorias, Isa. 1.22. Ezech. 22.19. & in forma pl. m. const. **סִיגִי** prout occ. cum **י** præf. **סִיגִי** fam. loco seq. **סִיגִי** scorias tuas, Isa. 1.25. [**סִיגִי** vide suprà in **סִי**; Bu. Lex. Item **סִיגִי** vide in **סִיגִי**; Av.]

Rad. 33. **סִימ** scatuit tinea, vel tineosus fuit; verbaliter non legitur, sed indè No. **סִימ** tinea, vermiculus corrodens pannos, Isa. 51.8. unde Græci dicunt **σῆς**; tinea; Av. Reliqui ad **סִימ** referunt: ubi vide.

Rad. 34. **סִיר** m. No. Rad. est, olla; lebes, ahenum, cacabus, caldaria; &c. Pag. vas in quo ad ignem coquuntur carnes & alia, quod potest admoveri, & rursus retrahi; nam est cogn. cum **סִיר** recessit; Av. Item, spina; Pag. De hoc suprà nonnihil in fine Rad. **סִיר**. In significatione spinarum pluraliter tantum, genere ferè masculino reperitur. Nam **סִירֹת** fam. magis ollas significat, quum & singulare **סִיר**, olla, sit fam. at **סִירִי** spinæ, masculinum est; Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signific. i. in forma f. m. prout occ. simpl. & cum **י**, **בִּי**, **בִּי**, **בִּי** præf. ut seq. **סִיר** olla, Exod. 16.3. 2 Reg. 4.39. Psal. 60. 10. 108. 10. Jer. 1.13. Ezech. 24.6. Zach. 14.21. **סִירֹת** olla, 2 Reg. 4.38. 41. Eccl. 7.7. Ezech. 11.3. 7. 24.3. **בְּסִירֹת** in olla, 2 Reg. 4.40. 41. Mich. 3.3. **בְּסִירֹת** sicut olla, Job. 41.23. **בְּסִירֹת** in ollam, Ezech. 11.11. unde etiam in forma f. f. **סִירָה** idem; olla, &c. sed occ. in hac forma cum **י** dem. præf. & cum chirek tantum absque jod penult. sic, **סִירָה** olla, 2 Sam. 3.26. unde in forma pl. f. occ. etiam cum **י**, **בִּי**, & **בִּי** præf. ut etiam absque præf. cum **י**, & **י** præf. prout seq. **סִירֹת** vel sine vau, Olla, Ex. 38.3. 1 Reg. 7.45. 2 Reg. 25.14. 2 Chron. 4.11. 16. Jer. 52. 18. 19. Zach. 14.20. **בְּסִירֹת** in ollis, Am. 4.2. **בְּסִירֹת** in ollis, 2 Chron. 35.13. **בְּסִירֹת** olla vestra, Ps. 58. 10. **בְּסִירֹת** olla ejus, Exod. 27.3. Deindè, ii. signif. 2. hujus No. Rad. est in forma pl. m. pro spinis; Bu. Conc. quæ scil. juxta ollas sub ligna majora conjiciuntur, ut iis citius succendatur & augeatur ignis; Av. in qua tamen signif. occ. etiam, pro hamis, sic scil. dictis, quod instar spinarum pungant & penetrent; nim. in forma pl. f. loco scil. suprà cit. Am. 4.2. cum **י** præf. **בְּסִירֹת** cum hamis; Bu. Lex. vel, ut alii, in ollis piscationis; Av. hamis piscatoriis; Cocc. In forma autem hac pl. m. occ. simpl. & cum **י**, & **בִּי** pro **י** dem. præf. ut seq. **סִירִים** spinæ, Isa. 34.13. Nah. 1.10. **סִירִים** spinæ, Eccl. 7.6. **בְּסִירִים** spinis, Hof. 2.8.

Rad. 35. **סִית** est, incitare; Pag. exuscitare, suscitare, concitare, stimulare, exstimulare; Merc. Item, suadere, persuadere, seducere; Pag. Bu. Conc. Item, remo-

vere; Pag. quia qui incitat, nititur ab uno loco aut sententia removere ad alteram; quidam exp. sublevare, elevare. Rectius, propellere, extrudere; Merc. Infligavit, vel laceravit, provocavit, &c. idem quod **נָסַח**; cujus etiam omnia tempora, in 3. Conj. Hiphil. scil. (nam in aliis non usurpatur) ab hac Rad. **סִית** deduci possunt, per resolutionem magnæ vocalis Tzere, ex-**סִיתָה**, in suam parvam, chirek scil. & dagefch, sic, **הִסִּיתָה**. Item Cogn. etiam est cum **וַתֵּ** accendit: nam incitare est, alicujus animum accendere. Hinc à **סִית** Latine, cito, incito, concito, &c. Av. Non occurrit hæc Rad. **סִית** in kal; sed in hiphil, **הִסִּיתָה** incitavit, persuasit, seduxit, avertit; exstimulavit; Bu. Lex. Av. Constructur cum Accus. & præp. **בִּי**. Sed cum præp. **בִּי** significat, avertere incitando; Av. In genere, hiph. est, incitare; Cocc. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. cum **י** præf. idque vel cum chateph sægol, vel cath. pathach; sic, **הִסִּיתָה** incitavit te, 1 Sam. 26.19. **הִסִּיתָה** abduxerit te, Job. 36.16. Item in 3. f. f. præf. hiph. juxta normam est, **הִסִּיתָה**; sed pro eo occ. cum pathach penult. ante dagefch compenfativum jod hiph. vellest quasi ex Rad. **סִיתָה**; Cocc. sic, **הִסִּיתָה** incitavit, 1 Reg. 21.25. Item in 3. pl. præf. hiph. juxta normam **הִסִּיתָה**; sed pro eo occ. cum longa vocali tzeri, mutata in chirek parvum ante dagefch hujus compenfativum, scil. cum **י** præf. sic, **הִסִּיתָה** incitarunt te, Jer. 38.22. Sic etiam in part. hiph. f. m. **מִסִּיתָה**; sed pro eo occ. etiam cum pathach & dagefch; pro tzeri, sub prima; sic, **מִסִּיתָה** incitans, 2 Chron. 32.11. Jer. 43.3. In fut. hiph. 3. f. m. **יִסִּיתָה** incitabit; & in 2. f. m. **יִסִּיתָה** incitabis, &c. unde cum 1 conv. præf. & **י** præf. 2. f. m. est, **יִסִּיתָה** & incitasti me, Job. 2.3. Item occ. etiam 3. f. m. fut. hiph. cum pathach ante dagefch, pro cametz, sub prima; sic, **יִסִּיתָה** seducit, seducat, 2 Reg. 18.32. 2 Chr. 32.15. Isa. 36.18. Sed cum 1 conv. præf. 3. f. m. occ. cum cametz penult. ante sægol absque jod hiph. vel pro tzeri in ult. sic, **יִסִּיתָה** & incitavit, 2 Sam. 24.1. 1 Chron. 21.1. Item, occ. etiam ead. 3. f. m. fut. hiph. cum **י** præf. ut & cum 1 conv. præf. ante **הוּ**. & **י** præf. sic, **יִסִּיתָה** incitabit te, avertat te, Deut. 13.6. Job 36.18. **יִסִּיתָה** & incitavit eum, 2 Chron. 18.2. **יִסִּיתָה** & abduxit eos, 2 Chron. 18.31. & in 3. f. f. fut. hiph. **יִסִּיתָה** persuadebit; prout occ. cum 1 conv. præf. & **הוּ** præf. sic, **יִסִּיתָה** & persuasit illi, Jos. 15.18. Jud. 1.14. Notandum autem in hac Rad. præcipuè in incitandi signif. quum dicitur de Deo incitante, &c. ut 1 Sam. 26.19. **יִסִּיתָה** **בִּי** si Dominus te incitat in me, odoretur munus, h.e. si ea, quæ Deus dixit & fecit, tibi sunt occasio persequendi mei, & Deuste finit ferri consilii malis; tempus est ut agnoscas, hanc esse gravem tentationem; & Dei iram depreceris. Job. 2.3. **יִסִּיתָה** & incitasti me in illum, ut eum destruerem sine causa. 2 Sam. 24.1. **יִסִּיתָה** & incitavit Davidem in ipsos. Posset impersonaliter accipi; pro, aliquis incitavit: vel, aliquid incitavit. Sed nihil incommodi; si & de Deo dicatur: non, quod Deus propriè incitet ad malum, sed, quod occasio nem, quæ hominem, propter peccatum, quod in ipso est, incitet ad peccandum, præbere possit. Quando igitur dictatus peccati per occasionem operis Dei excitatur, eique Deus non intercedit, videtur, non ut suator, sed, ut judex, dicere, Abi, numera; quemadmodum & Balaamo dictum est, proficiscere: quod significat, Deum justè discernere, ut homo se volens pecca-

to commaculet. 2 Chron. 18. 31. וַיִּסְתִּים אֱלֹהִים מִמֶּנִּי & pellexit eos Deus ab ipso. Dedit iis cogitationes alias, ut discederent, quum agnovissent, eum non esse Regem Israel; Cocc. cum incitasset (adversarius scil. ex 1 Chron. 21. 1.) Davidem in eos, dicendo, &c. Jun. Et incitavit, aut incitare fecit David. Idem 1 Chron. 21. 1. Pag. Item locus norandus occurrit, Job. 36. 16. וַיִּצֶר אֶת־יָדַי אֶת־פִּי אֶת־אָזְנוֹי אֶת־עֵינַי אֶת־אָזְנוֹי אֶת־אָזְנוֹי atque etiam pellexisset te ex ore angustiarum latitudo, &c. v. 18. בְּשִׁפְפִי יָדַי אֶת־נִי nē te compellat in complosionem, h. e. nē latitudo & quies mensarum, tibi occasio sit progrediendi eō ubi complodaris; quemadmodum in mupicupulam pellicuntur animalcula, ut complodantur; Cocc. vel, v. 18. quia ira, scil. est; nē fortē incitet te, seu suadeat tibi flagello: vel potius, nē fortē removeat te, scil. ē mundo, flagello, vel percussione: proinde q. d. consulo tibi ut in hac mendaci opinione amplius non pecces; quia ira Dei est; nē fortē, &c. nam alioqui multitudo pretii non declinare faciet te ut eruaris a manu sua; licet scil. dederis ei multitudinem divitiarum; prout Ab. Ezra exp. Sed R. Moseh, nē fortē projiciat te cum sufficientia substantiarum tuarum magnarum, quae tibi tunc non proderit, &c. At R. D. in comment. quia ira, quae est tibi, nē fortē (i. e. nē fortē ira quae est tibi) seducat te, percussione: & q. d. consentaneum est tibi ut non faciat te declinare substantiarum tuarum quae tibi sunt olim. Vel, quia ira tua nē fortē seducat te propter flagella quae tibi contigerunt: q. d. hoc enim non proderit tibi; quia multitudo pretii aut substantiarum, non declinare faciet te, neque removebit a te flagella. Vide etiam illius expositionem in פספס; Pag. Substantia quae homo redimit animam suam, vocatur כּוֹפֶר, λύτρον, rançon, vernaculē; Merc. Quum astuans ira, (obvenit scil. cave) ne avertat te explosione; & inagnum pretium redemptionis ne abducat te; Jun.

Rad. 36. סָכַךְ, in præt. kal, סָךְ (ut סָכַךְ) est, tegere, operire; protegere; Pag. Bu. Av. obduxit, operuit; Bu. Lex. Intexit denso velamine: idem quod סָכַךְ & cogn. cum סָכַךְ operuit; Construitur cum Accus. & aliquando cum Dat. item cum וְ, sed absolute fit neutrum; Av. Sed significat etiam dividere inter aliqua aut medium tenere; Pag. Hoc dicit, quia hoc verbum propriè significat, tegere opponendo, vel superponendo aliquid, obducere, abscondere re injectā. Pleraque operire supernè, significant, alia velut sepem intermediam; Merc. סָכַךְ & סָכַךְ (nam Samech commutatur interdum in Sin; Bu. Lex.) est; tegere, se conregere; Cocc. Prout occ. in 2. f. m. præt. kal simpl. loco seq. סָכַךְ obtegis, Lam. 3. 43. cui etiam 2. f. m. He parag. est add. סָכַךְ obtexisti, Psal. 140. 8. Lam. 3. 44. Item occ. tam in 2. f. m. quam in 1. f. (sed in plerisque exempl. cum וְ pro סָכַךְ) cum 1. conv. præt. sic, סָכַכְתִּי & obteges, Exod. 40. 3. וְסָכַכְתִּי & obtegam, Exod. 37. 22. In part. ben. kal, f. m. occ. (plenè scil. more perfectorum; Av.) cum 1. dem. præt. & in forma pl. m. simpl. & cum 1. eop. præt. סָכַכְתִּי obtegens, protegens, Ezech. 28. 14, 16. Nah. 2. 6. סָכַכְתִּי obtegentes, Exod. 25. 20, 27. 9. וְסָכַכְתִּי & obtegentes, 1 Chron. 28. 18. In fut. kal, סָכַךְ, obteget, obteges, &c. sed in 2. f. m. occ. cum kibbutz ante dagesch pro cholem, & ante וְ. Aff. sic, וְסָכַכְתִּי obtexisti me, Psal. 139. 13. sed in 3. pl. n. fut. kal, cum 1. conv. præt. occ. cum cholem. peult. ante dagesch, ut וְסָכַכְתִּי; sic, וְסָכַכְתִּי & obtegebat,

1 Reg. 8. 7. rursus cum הוּ Aff. post kibbutz, pro schurek penult. occ. cum kibbutz etiam ante Caph dageschatum; sic, וְסָכַכְתִּי regent eum, Job. 40. 17. In Piel, וְסָכַךְ cum Sin pro Samech, & ex forma quadrata pol. idem cum kal, obtexit, protexit, &c. Bu. unde in fut. Piel, וְסָכַךְ, וְסָכַכְתִּי, obteget, obteges, &c. sed occ. 2. f. m. cum וְ. Aff. & Sin pro Samech; loco seq. וְסָכַכְתִּי obtexisti me, Job. 10. 11. In hiphil, וְסָכַךְ idem cum kal, & Piel; Bu. texit, obtexit, &c. prout occ. in part. hiph. f. m. sic, וְסָכַךְ regens est, Jud. 3. 24. & in Infin. hiph. occ. cum וְ præt. & cum Tzere in ult. absque jod. hiph. sic, וְסָכַךְ ad tegendum, 1 Sam. 24. 3. In fut. hiph. 3. f. m. וְסָכַךְ vel in Tzere, וְסָכַךְ, vel pro eo cum sægol in ult. unde occ. 2. f. m. cum 1. cop. præt. in forma cum Tzere in ult. sed in 3. f. m. cum sægol pro Tzere in ult. idque simpl. & cum 1. conv. præt. ut seq. וְסָכַכְתִּי & obteges, Psal. 5. 12. וְסָכַכְתִּי obteget, Psal. 91. 4. וְסָכַכְתִּי & obtexit, Exod. 40. 21. 2 Sam. 12. 20. Job. 3. 22. 38. 8. In Hophial, וְסָכַכְתִּי regi, Bu. obtextus fuit, &c. prout occ. in fut. hoph. 3. f. m. cum kibbutz pro schurek penult. sic, וְסָכַכְתִּי regitur, Exod. 25. 28. 37. 16. Atque inde nomina, i. No. סָכַךְ vel שָׁךְ, m. turgurium, tabernaculum; tegmen, Pag. Bu. &c. tectorium, turguriolum, casa; &c. ut Bu. Av. quod cum Aff. assumit dagesch in Caph ob alterum Caph abjectum; ut cum וְ Aff. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz, penult. & cum Sin pro Samech; sic, וְסָכַכְתִּי turgurium ejus, Psal. 76. 3. וְסָכַךְ turgurium suum, Jer. 25. 38. וְסָכַךְ turgurium suum, Lam. 2. 6. Item occ. etiam cum וְ præt. & cum וְ (He scil. abundante, pro וְ Aff.) sic, וְסָכַכְתִּי in turgurio suo, Psal. 10. 9. 27. 5. Item, 2. hinc etiam No. sam. סָכַךְ idem, Bu. tegumentum, &c. tabernaculum quod ramis & frondibus est constructum, casa; Av. prout occ. in forma absol. simpl. & cum וְ, וְ, וְ, וְ, & וְ præt. ut seq. וְסָכַכְתִּי turgurium, Jon. 4. 5. וְסָכַכְתִּי & turgurium, Isa. 4. 6. וְסָכַכְתִּי in turgurio, Psal. 31. 21. וְסָכַכְתִּי in turgurio, Job. 38. 40. וְסָכַכְתִּי ut turgurium, Isa. 1. 8. וְסָכַכְתִּי & sicut turgurium, Job. 27. 18. ut & in forma 1. f. constr. occ. simpl. & cum וְ Aff. סָכַכְתִּי turgurium, Am. 9. 11. וְסָכַכְתִּי turgurium ejus, suum, Job. 36. 29. Psal. 18. 12. cujus forma etiam pl. f. occ. simpl. & cum וְ & וְ pro וְ dem. præt. ut seq. וְסָכַכְתִּי vel sine vau, turguria, Gen. 23. 17. 2 Sam. 22. 12. Neh. 8. 16, 15, 17. וְסָכַכְתִּי turguria, Lev. 23. 34. Deut. 16. 13, 16. 31. 10. 2 Chr. 13. Ezr. 3. 4. Zac. 14. 16, 18, 19. וְסָכַכְתִּי in turguriis, Lev. 23. 42, 43. 2 Sam. 11. 11. 1 Reg. 20. 12, 16. Neh. 8. 14, 17. Item, 3. hinc etiam No. סָכַכְתִּי idem, tabernaculum, Pag. Bu. &c. vel Sicut nomen idoli; vel appellativè, tabernaculum, turgurium, &c. Av. Cocc. prout occ. loco seq. וְסָכַכְתִּי Tabernaculum, Am. 5. 26. Item, 4. inde etiam No. cum Mem heemant. וְסָכַךְ m. tegumentum; Pag. Bu. Av. velum, tegmen, quod est contextum ex multis filis; Av. & quod regit ab oculis ea quae intra sunt; & praecipue velum tabernaculi primum intelligitur; Cocc. aulam ad ostium tabernaculi; velum, scil. picturatum, aut pannus picturatus, vel tegmen, operimentum, &c. Pag. Triplex autem fuit velum; intimum, quod פְּרִיכָת dicitur, quod separabat inter sanctum & sanctum sanctorum; & pendebat ex quatuor columnis, quarum capitella erant aurea, & bafes argenteae. Alterum, medium, quod claudebatur sanctum, & erat vice januae, pendens ex quinque columnis, quarum capitella erant quidem aurea, sed bafes aetereae. Primum, secundum velum appellatur in Ep.

ad Hebr. 9. Tertium fuit velum portæ atrii, tertiæ partis Tabernaculi, etiam vice januæ, Exod. 27. 38. & 40. quod pendeat è quatuor columnis, quarum capitella argentea, bases erant æneæ. Secundi fit mentio Exod. 26. Duo posteriora à Gersonitis gestabantur. Primum cum arca & aliis, ubi per Aharonem & ejus filios digenter involutum esset, à Cahathitis portabatur, Num. 4. Significat & מִסְכָּה generaliter quodcunque operimentum, unde de operculo putei, 2 Sam. 17. dicitur, & Psal. 105. de tegumento nubis, & aliis item locis de aliis teguminibus dici possit; Merc. ex Forst. Occ. autem No. hoc simpl. & cum וְ, וְ, לְ & 2 praf. ut seq. מִסְכָּה tegumentum, Exod. 26. 36. 27. 16. 36. 37. מִסְכָּה tegumentum, Exod. 25. 12. 39. 34. 40. 5. 21. Num. 4. 5. 2 Sam. 17. 19. מִסְכָּה & tegumentum, Num. 3. 31. מִסְכָּה pro tegumento, Psal. 105. 39. מִסְכָּה huic tegumento, Exod. 26. 37. cujus forma constr. est cum pathach in ult. & occ. simpl. & cum וְ cop. praf. sic, מִסְכָּה tegumentum, Exod. 35. 15. 17. 39. 38. 40. 8. 33. 28. Num. 3. 26. 4. 25. 26. If. 22. 8. מִסְכָּה & tegumentum, Exod. 38. 18. Num. 3. 25. Item, 5. indè etiam No. מִסְכָּה m. tegumentum, tectum, tegmen; pulpitum; Pag. Bu. Av. & erat, inquit R. Jonah, tegmen seu cooperimentum custodiæ, i.e. locus tectus in quo custodes manebant; Pag. prout occ. in forma constr. sic; 2 Reg. 16. 18. & מִסְכָּה tectum, seu tegmen, vel locum tectum, sabbathi, quod ædificaverat in domo, i.e. in Templo. Scribitur autem, inquit R. D. cum jod, sed legitur cum schurek; & erat ædificium quod fecerant custodibus, ut sub illo regerentur; & quia additur, Sabbathi, videtur quod pro custodia quæ egrediebatur, fecerint illud: quia egrediebatur in Sabbato. Erat enim exempra ab officio, & obsequio, ab illo die, & manebant ibi, donec appeteret dies crastinus quo discedebant. Targum וְיָתִיב מִסְכָּה & typum seu formam, vel potius structuram Sabbathi, &c. Alii tamen Codices Targum, inquit R. D. habent מִסְכָּה מִבְּתֵי אֱלֹהִים & typum (seu compositionem) altaris Sabbathi. Quidam putant fuisse tabulatum in morem suggesti, ex quo populus doceretur, aut conciones haberentur, ad imitationem illius cujus fit mentio, Neh. 8. quod Achaz Rex impius amovisse dicitur. Habent & hodiè in suis synagogis Judæi tabulatum, ex quo lingua Chaldaica Legem & Prophetas prælegunt; Merc. & tegmen Sabbathi, &c. explicant per מִסְכָּה, & מִסְכָּה נֶגֶד. Potest intelligi operium, Locus septus undique & tectus: vide in Rad. וְיָתִיב; Cocc. Tegmen quoque Sabbathi, i.e. paratum pro custodibus Templi, qui singulis Sabbatis functiones suas obibant per vices: de quibus supra 11. 5. Est autem synecdoche, pro eo quod est occultif fores Templi Jehovæ, 2 Chron. 28. 24. Jun. & tectum, seu tegmen sabbati, quod ædificaverunt, &c. i.e. sub quo tecto quiescebant in Sabbato. Ratione jod potest esse מִסְכָּה, à Radice וְיָתִיב; Av. Denique, hinc etiam No. מִסְכָּה f. & in forma constr. מִסְכָּה operimentum, tegumentum, &c. Pag. Bu. prout occ. cum וְ, ob pausam, pro וְ, Aff. loco seq. מִסְכָּה operimentum tuum, Ezech. 28. 13. Deindè, huc etiam reduci solet No. מִסְכָּה m. numerus, vel numerosa turba; Bu. Conc. Summa, numerus, universitas; Pag. quasi densitatem, copiam aut frequentiam dicas; Merc. Summa, vel copia hominum invicem se suâ umbra, seu suo corpore regentium; Av. prout occ. Psal. 42. 5. transibo מִסְכָּה in numero; Bu. Conc. in numerum, seu universita-

tem, vel summam, congregationis scilicet. prout R. D. exp. Sed Ab. Ezra exp. hoc מִסְכָּה, per מִסְכָּה, i.e. per Musach prædictum, quod erat in monte domus, i.e. Templi. Sed alii exp. cum universitate tripudiantium. At R. Himmam. in cætum seu universitatem populi, & plenitudinem eorum. Et sic dicunt Doctores וְיָתִיב מִסְכָּה summa emptionis; מִסְכָּה summa omnium, i.e. summa summarum; & interdum addunt Mem in fine; מִסְכָּה summa; Pag. vel potius, מִסְכָּה, ubi Mem magis videtur Radicale; à מִסְכָּה, quod illis in Hiphil est, convenire. Vide Eliam in Tisbi; Merc. Hieron. quia veni ad umbraculum; 70. transibo in locum Tabernaculi; Pag. De hoc autem No. מִסְכָּה vide etiam in Rad. מִסְכָּה; Bu. Lex. Cocc. Item huc etiam quidam reducant No. מִסְכָּה f. tegumentum, turgurium, tegmen, quod contextum est ex multis filis; prout occ. Isa. 18. 20. cum וְ cop. וְיָתִיב & tegumentum est strictius, &c. Et in forma constr. Isa. 30. 22. Av. Sed hoc No. plerique referunt ad Rad. מִסְכָּה; ubi id vide.

Rad. 37. מִסְכָּה est, infatuare, insanire, insanum, fatuum, stultumque esse; Pag. Infusitatum est in kal. Convenit cum מִסְכָּה, per merath, sed contrarium est verbo מִסְכָּה; etsi nonnunquam hæc literæ invicem permutentur. Significat, imprudentem esse, & inconsideratum ac instabilem animo, socordem esse, & ignavum, nec ad rem attentum, & in suo officio perseverantem, & constantem, sed remissum & temerarium. In Pihel, instabile & inconstans reddere, infatuare. In hiphil, inconsideratè agere; etsi cum verbo faciendi in Infinito jungatur, quasi dicas, imprudentiam & stultitiam agendo offendere. Vide in Niphal post Pihel, Merc. Cev. מִסְכָּה pravus fuit, distortus seu perversus est. Hieron. exp. stultè egit, infatuatus est. Cogn. cum מִסְכָּה obliquus fuit, inconstans fuit. Hinc מִסְכָּה obliquus, מִסְכָּה idem, obliquus, ut triangulum habens latera inæqualia; &c. Av. Non autem occurrit in kal, ut dictum, sed in Pihel מִסְכָּה stultum reddidit, vel effecit, infatuavit; Bu. Lex. depravavit, pervertit, &c. ut Bu. Av. Prout occ. in Imper. piel, f.m. cum sagol pro Tzeri in ult. ante Macceph; sic, מִסְכָּה stultum effecit, 2 Sam. 15. 31. & in fut. Piel, 3. f.m. est, מִסְכָּה infatuabit, Isa. 44. 25. In Niphal מִסְכָּה stultè agere; Bu. depravatus est, stultus est factus; Av. prout occ. in 2. f.m. & 1. f. praf. niph. ut seq. מִסְכָּה stultè egisti, 2 Chr. 16. 9. 1 Sam. 13. 13. מִסְכָּה stultè egi, 1 Sam. 24. 10. 1 Chro. 21. 8. In hiphil, מִסְכָּה idem; stultè agere; Bu. vel, pravè fecit, inconsideratè & stultè egit; Av. prout occ. etiam in 2. f.m. & 1. f. praf. hiph. sic, מִסְכָּה stultè egisti, Gen. 31. 28. מִסְכָּה stultè egi, 1 Sam. 26. 21. Atque indè nomina, i. e. מִסְכָּה stultus, stolidus, pravus, insanus; Pag. Bu. Av. opponitur nomini מִסְכָּה sapienti; Cocc. prout occ. simpl. locis seq. מִסְכָּה stultus, stolidus, Eccl. 2. 19. 7. 17. 10. 3. Jer. 5. 21. cui etiam וְיָתִיב sunt praf. sic, מִסְכָּה & stultus, Eccl. 10. 14. מִסְכָּה quando stultus, Eccl. 10. 3. & in forma pl. m. est, מִסְכָּה stulti, Jer. 4. 22. Item, 2. hinc etiam No. מִסְכָּה stultitia, stoliditas; Pag. Bu. Av. pravitas, distortio, &c. Av. prout occ. cum וְ dem. praf. loco seq. מִסְכָּה stultitia, Eccl. 10. 6. Item, 3. hinc etiam No. מִסְכָּה, vel interdum cum Sin pro Samech; מִסְכָּה f. stultitia, infania, faruitas; stoliditas; Pag. Bu. Av. Opposuitur nomini מִסְכָּה; Cocc. prout occ. simpl. & cum וְ, וְ, & מִסְכָּה

præf. ut & cum 1 cop. ante formam cum Sin; ut seq. סכלות stultitia, stoliditas, Eccl. 10. 1, 13. וסכלות & stultitia, Eccl. 2. 12. הסכלות stultitia, Eccl. 2. 13. והסכלות & stultitia, Eccl. 7. 25. בסכלות in stultitia, Eccl. 2. 3. וסכלות & stultitia, Eccl. 1. 17.

Rad. 38. סכ, prodesse, utile esse: Item, increpare, arguere; assuescere; thesaurizare, recondere; item, nocere, ledere: pauperare, depauperare; Pag. Conferre, conducere, usui esse, congruere, convenire: unde & pro assuescere sumitur: & pro, thesauris præfectum esse; & per Antiphrasin ex Chaldaeo magis sermone, pro penuria laborare, & rebus carere ad usum pertinentibus. In Ecclesiastâ 10. à quibusdam pro periclitari exponitur, in significatione Rabbini consuetâ, quâ סכנא vocant periculum. Ab Ezra putat esse passim ferè, increpare, sed non ita aptè; Merc. סכנא profuit; est autem magis Chald. quàm Hebr. unde ad diversâ significata traducitur; Bu. Lex. סכנא census est, cenfor fuit, procurator fuit, administravit, &c. commodus fuit; & propriè dicitur de illo, qui semper præstod est alicui famulus, nec unquam discedit à latere Domini sui. Et significat quoque in pretio esse, & aliquid sub censura habere; Cogn. cum כנס collegit recensendo, & cum כנס substantia collecta. Atque hinc per metath. est, census, censo, es, ere; cenfor, &c. Av. Significat hoc verbum in kal, utilitatem procurare, utilem esse, utilitatem capere; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. i. prodesse: assuetum, assuesfactum esse: prout occ. in part. ben. kal à s.m. (סכנא), & in sam, סוכנא adjuvans, m. & f. in forma sing. sam. cum duplici sægol ante Thau; sic, סוכנא utilis, commoda, adjutrix, 1 Reg. 1. 2, 4. & in fut. kal, 3. s.m. occ. vel in cholem; vel ante maccaph cum cam. chat. pro cholem; sic, יסכנא vel יסכנא proderit, Job. 15. 3. 22. 2. 34. 9. 35. 3. In hiphil, סכנא solutus fuit, assuescit, assuesfactus fuit; Bu. Lex. censuit, sub censura habuit; Av. In hiph. est, periculum facere; Cocc. prout occ. in 2. s.m. & i. f. præf. hiph. sic, סכנא assuevisti, Psal. 139. 3. סכנא assuevi, Num. 22. 30. Item in Imper. hiph. occ. s.m. cum sægol pro Tzeri in ult. ante Maccaph; sic, סכנא assuesce, Job. 22. 21. & in Infin. hiph. occ. cum Interrog. præf. loco seq. סכנא an assuescendo, Num. 22. 30. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine סוכנא m. thesaurarius; Præfectus aulæ, quasi publicus adjutor dictus, qui prodest multis; Bu. Lex. vel, juxta quosdam, est part. ben. kal; qui censet, cenfor, &c. Av. Propriè notat utilem in rerum administratione, præfectus domui, seu qui præest Palatio, &c. Cocc. prout occ. s.m. cum dem. præf. loco seq. סוכנא thesaurarius, Isa. 22. 15. & in forma f. cum duplici sægol ante Thau, סוכנא f. adjutrix, quæ prodest & utilitatem adfert, 1 Reg. 1. 2, 4. Bu. Lex. Theauraria; Bu. Conc. proma conda, administra scil. omnium commoditatum; 70. Σάπνσα: quod & Kimchi sequitur; & putat se ex Arabico confirmare. At Arabibus non סכ sed סח, incalescendi notionem habet; Cocc. & erat Regi censâ; i. e. semper præstod erat ei; Av. qui sumit pro ben. kal, f. f. Sed rectum est, inquit R. D. ut exponatur מועיל proficiens, aut utilitatem afferens, scil. contra frigus: unde protinus subjungitur, & dormiat in sinu tuo, & calor sit Domino meo Regi: Vel sic, & sit eum fovens; aut calefaciens & cubans juxta illum, & dor-

miat, seu jaciat, cubet, &c. & v. 4. & fuit Regi סוכנא thesauraria; Pag. vel quasi consuetudinaria, & cohabitatrix, quæ juxta est, & confert ac usui est; Merc. & ministrabat ei; sed Rex non cognovit eam, i. e. rem cum illa non habuit; Pag. Atque hinc ex Rad. in hac signif. est No. cum Mem heemant. præposito, & in forma pl. f. viz. מוסכנא penuaria, apotheca, thesauri, promptuaria, armamentaria: unde dicuntur urbes thesaurorum vel armamentariorum, &c. Bu. Lex. Census, pl. fructus censuales, repositio frumentorum, &c. Av. prout occ. hac forma pl. f. simpl. locis seq. מוסכנא thesauri, penuaria, Exod. 1. 11. 2 Chron. 16. 4. 17. 12. cui etiam 1 cop. & 1 dem. sunt præf. מוסכנא & penuaria, 2 Chron. 32. 28. מוסכנא thesaurorum, 1 Reg. 9. 19. 2 Chron. 8. 4. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in Conj. Niphal, סכנא periclitari: calore fovere; Bu. Conc. Quæ Conj. in signif. periclitandi Chaldaeis & Rabbini usitatissima; Bu. Lex. Census est; Av. prout occ. in fut. Niph. 3. s.m. idque cum sægol pro Tzeri in ult. ante maccaph; sic, יסכנא periclitabitur, Eccl. 10. 9. Atque hinc ex Rad. in fovendi signif. potest etiam No. hoc (de quo etiam vide supra in 1. & 2. signif.) sequens deduci, viz. סוכנא fovens, 1 Reg. 1. 2, 4. Denique iv. signif. 4. hujus Rad. ex Bu. Conc. est, indigens, penuriosus; Bu. Conc. idque in nominibus seq. viz. 1. No. מוסכנא indigus, penuriosus; sic dictus scil. qui de suo aliis non potest prodesse, sed aliorum auxilio opus habet; Bu. Lex. vel potest esse part. Pual; ad censum, i. e. paupertatem redactus; quasi à præf. Piel, censuit, & in præf. Pual, סכנא census fuit, &c. Av. prout occ. quasi in part. Pual, s.m. cum 1 dem. præf. Isa. 40. 20. חרומה מוסכנא qui frugalis est (quoad) oblationem, i. e. qui parca manu offert; Cocc. Ab Ezra, præfectus, thesaurarius oblationum; R. Sal. assuesfactus, & doctus; Bu. Lex. Item, 2. ind è No. מוסכנא m. idem cum præced. pauper scil. indigus & penuriosus; Bu. Lex. frugalis, tenuis, pauper; Cocc. seu depauperatus; Pag. Merc. Vel, ut quidam, substantivè censio, censura, census; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum 1 dem. præf. מוסכנא idem, Eccl. 4. 13. 9. 15. מוסכנא idem, Eccl. 9. 15, 16. Item, 3. hinc etiam ex Rad. in hac signif. est No. substant. מוסכנא penuria, paupertas; Pag. Bu. frugalitas, parcitas; Cocc. vel census, censo; Av. prout occ. cum 1 præf. Deut. 8. 9. terra in qua non במוסכנא in paupertate comedes, Hieron. ubi absque penuria; Pag. In parcitate, &c. 70. μετὰ πτωχίας, Cocc. vel cum censione, aut recensione, comedes panem; i. e. tu abundabis pane in terra illa, & non recensabis omnes buccellas propter egestatem; Av. Noranda autem hic significatio in Conj. Niphal, in loco Eccl. 10. 9. ad fut. niph. findens ligna periclitabitur in iis; q. d. seipsum expendens & quasi animam suam in manibus suis poens. Hinc Magistris סכנא periculum; & סכנא culter; fortè quia usus est in promendo & condendo. Sic in hiphil, סכנא est, periculum facere: ut Num. 22. An tentavi; ausa sum; & Job. 22. 21. נה עמו וסכנא fac periculum cum ipso, & pacatus esto. Alii, assuesce ipsi; Cocc. Vel, proficere facias, scil. vias tuas, cum eo, & eris in pace, ut R. David exponit, est enim transitivum, & subaud. דרכיך vias tuas: vel, ut is etiam air, assuesce cum illo; i. e. ut sis cum illo jugiter. Vel, assuescat animus tuus, ut sit cum illo jugiter, & erit in pace; juxta Targum; Pag. Rad.

Rad. 39. סרר est obstruere, obthurare, claudere; in Niphal; Pag. in kal, autem aliud, ut habes in סרר; in benoni kal; affine est verbo סרר, de quo supra; Merc. Cev. סרר claudit, conclusit, occlusit duriter; idem quod סרר; & Cogn. cum סרר, conduxit pro mercede; nam mercede conductus est conclusus, & alteri traditus ad serviendum. Hinc, סרר, durities, סרר, indurro, &c. non autem occ. hæc rad in kal, sed in piel, סרר, conclusit, obturavit, tradidit, includit, Bu. Lex. occlusit, assidue, Av. prout occ. in præf. piel r.f.m. cum ! conv. præf. סרר tradam, includam, Isa. 19.4. In Niphal, סרר, claudi, obturari; Bu. Lex. occlusus est; Av. prout occ. in 3.f.m. fut. niph. simpl. & in 3.pl.m. cum ! conv. præf. סרר occludetur, Psal. 63.12. וסרר & occlusi sunt, Gen. 8.2. Atque hinc, ex hac Rad. plerique ducunt no. סרר (cum Sin, pro Samech, i. Rad.) m. clausura, excipulus; locus scil. in quo concluduntur aquæ; quidam rete exponunt; Bu. Lex. prout occ. Isa. 19.10. omnes facientes, סרר, clausuram, i. e. murum, stagnorum animæ; i. e. ubi sunt animæ piscium; ut Ab. Ezr. inquit; stagna animæ i. e. piscium; &c. Sed R.D. exp. omnes facientes clausuram, erunt סרר pro סרר anxii animo; facientes clausuram, i. e. qui claudunt (ante scil. Merc.) aquas, ut congregent aquas, & piscentur in iis, &c. Pag. Kimchi primum dictione vernaculâ exponit, reclusa, Gallicè escluse; aquarum collectionem ad capiendos pisces; postea muros; Merc. Cev. vide etiam de hoc no. in rad. סרר; ubi etiam vide סרר, Cocc.

Rad. 40. סרר, in Hiphil, סרר, est, auscultare, attendere; Pag. Bu. Av. quidam gestûs magis esse putant quàm sensûs; Merc. Hinc Latine forsan, ausculto, inferâ scil. literâ Lamed; Av. occ. autem in imper. Hiph. f.m. loco seq. סרר attende, Deut. 27.9. Atque huc quidam referunt no. סרר Idolum, aut nomen Idoli; Bu. Cone. Am. 5.26. & portastis Siccuth, regem vestrum; & R. Jonah exp. receptionem cultus regis vestri; sed Ab. Ezr. exp. סרר onus voluntarium; & sic in lingua Ismaelica, dicit homo socio suo, סרר sustine verba mea, Pag. & accipe ea animo libenti; Cev. Alii referunt hoc no. ad סרר, ubi id. vide Merc. Cocc.

Rad. 41. סר, m est canistrum, calathus; Pag. Bu. Av. &c. (quamvis ejus radix propriè est סרל, ut ostendit dagesch, in plurali, Abfol. & constr. Pag. & proinde ibi plerique locant, ibique etiam vide.) sporta, cophinus; sporta autem erat ex viminibus contexta, & aggregata, ut apparet ex Gen. 40. id quod facit ad etymon vocis, quod scil. à סרל deflectatur, quod est sternere viam, aut aliud extollere, aggerare, evehere, &c. Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. i. in hoc no. quod occ. simpl. & cum !, סר, סר, & סר, ante cametz ob pausam, vel ante pathach extra pausam; ut seq. סר canistrum, Exod. 29.3. Lev. 8.2. Num. 6.17. וסר & canistrum, Num. 6.15. וסר canistrum, Gen. 40.17. Num. 6.19. וסר in canistro; Lev. 8.31. וסר in canistro, Ex. 29.3, 32. וסר idem; Jud. 6.19. Item, occ. etiam cum סר, & סר, præf. sic, וסר & in canistro; Gen. 40.17. וסר ex canistro; Exod. 29.3. וסר & de canistro; Lev. 8.26. & in forma pl. m. abfol. occ. cum ! dem. præf. sed in pl. m. const. simpl. sic, וסר canistra, Gen. 40.18. וסר canistra, Gen. 40.16. Atque, inde quidam hic locant no. pl. f. סרר quali, corbes vindemiatoriarum, &c. Jer. 6.9. quod vide in Rad.

סרל; unde plerique id formant. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in voce סרל Selah; vox pausa & attentionis; Bu. Conc. dictionis hujus Radix, juxta R.D. est סרל quod est exaltare, elevare; &c. In ea He redundat, quia dictio est longa semper; forma autem ejus absque He, esset סל; instar על umbra, à על, & סל nidus; & סל; & quia addit illi He, deberet habere dagesch, sed est lenè, i. e. sine dagesch, in Lamed. Significatio autem ejus est, וסרל exaltatio, & elevatio; quia in illo loco, ubi scil. ponitur, erat elevatio vocis; Pag. viz. in סרל musica, seu concentu aut modulatione, &c. Alii vero ad סרל vicinam radicem revocant; Merc. Cev. Non autem significat per se aliquid; unde non invenitur nisi in Psalmis, & in cantico Chabakkuk, quod est per modum Psalmorum. Sed Ab. E. scribit, Ps. 3. multi exposuerunt סרל, sicut לנצח (ut & R. Himman. & Targum exp. Selah, סרל) in seculum: Sed hoc non est rectum; &c. Interpres vero libri Psalmorum, (incircumcisis, ut inquit idem Ab. Ezr. hoc est, Christianis, familiaris, per quem, forsan, intelligit vulgatum interpretem, qui ferè 70. interpretes, ad verbum, sequitur, Cev.) dicit, quod huic dictioni non est significantia; sed est ad dirigendum סרל סרל; Pag. i. e. rationem, seu concentum musices; Cev. Sed rectum est, inquit Ab. Ezr. ut סרל sit sicut סרל, ita est, sic est, vel sic est veritas rei, &c. Pag. Sunt quidem multi, qui hanc voculam ad supplendam tantum modulationem carminis adjectam putent, velut otiose; ideo in carmine tantum inveniri, ut versum producat; & pedem seu numerum, velut in versu strata, ut nomen ipsum sonare videret, suppleat: id quod ad sententiam Ab. Ezræ accedit. Sed Kimchi potius sequendus videtur, ut signo vocis attollendæ, simul etiam excitandus animus ostendatur, ad sublimitatem eorum quæ dicantur considerandam. Id quod etsi locis quibusdam quadrare non videatur prima fronte, si tamen propius inspicias, ita habere comperies. Nam ut res humiles interdum altius contemplandas proponit Spiritus Sanctus. Rei interim musica peculiarem esse vocem agnosco, ut alias pleraque in Psalmis. Occurrit in toto Psalterio septuagies semel; & ter in Chabakkuk propheta: nec usquam nisi in Soph. pasuk, i. e. in fine versûs, quatuor exceptis, ubi ponitur in media sententia, & versu, Psal. 55. & 57. & bis in Chabakkuk. Hebrai hodie magna ex parte sententiam Ab. Ezræ sequuntur, fini suarum precum & epithaphorum addentes וסרל סרל; & bis interdum aut ter repetitum. Sed suæ linguæ passim se ignaros produunt; Merc. Occurrit autem dictio hæc locis seq. סרל vox pausa, & attentionis, Psal. 3.3.5.9. 4.3.5.7.6.9.17.21. 20.4. 21.3.24.6.10.32. 45.57. 39.6.12. 44.9.46.4.8.12. 47.5.48.9. 49.14. 56.50.6. 52.5.7.54.5. 55.8.20. 57.4.7. 59.6.14.60. 62.6.15. 62.3.9.66.4.7.15.67.25.68.8.20.33. 75.4. 76.4.10. 77.4.10.17.8.18.82.2.83.9. 84.5.9.85.3. 87.3.6. 88.8.11. 89.5.38.46.49. 140.4.6.9. 143.6. Hab. 3.2, 8, 12. Videantur autem reliqui de hac voce ad finem Rad. סרל; ubi eam plerique locant.

Rad. 42. סרל contractè, סר, exaltare, elevare, Pag. propriè, viam; ut facilius per eam transeat; quod nos munire, seu sternere viam dicimus; & si aggesta terrâ, vel lapidibus, aut pavimento aggesta, unde sumitur pro viam. sternere alicui honoris causâ; h. e.

struendum muros, turrelque illius. Et juxta Jonathan in Targum, סוללה, est תל גבוה cumulus altus; ponunt enim urbium expugnatores terram, & ligna in medio fovearum, quæ sunt in circuitu urbis, ut illas impleant, & ex illis murum conficiant. Pag. סוללה est agger, qui fit ad capiendum urbem; aggestum terræ. Græcè χαμα: Chald. מליחא 2 Sam. 20. 15. וישפכו סוללה & tuderunt aggerem (Latini dicunt, jacere aggerem) versus urbem, & pervenit ad antemurale; ut scil. tanquam עזר פוגע propugnatores invadere possent: 70. πρὸς ἄσπετον. Nunc tales aggeres vocant Batteries, & Galleries; Cocc. aggesta moles terræ; Bu. Lex. stratum, coærceratio terræ strata; Av. prout occ. in f.f. simpl. locis seq. סוללה agger, 2 Sam. 20. 15. 2 Reg. 19. 32. 1. 32. 33. Jer. 6. 6. Ezech. 4. 2. 17. 17. 21. 27. 26. 8. Dan. 11. 15. & in forma pl. f. occ. cum ד dem. præf. sic, סוללות aggeres: arietes, Jer. 32. 24. 33. 4.

Rad. 43. סלח est æstimare, æquiparare; Pag. Idem cum סלח: & Cogn. cum סלל sternere: sterni enim solent & ordinari quæ inter se comparantur: ductâ scil. metaph. à commutantibus inter se merces, qui eas ordine ob oculos sternunt, ut præciosiorem, aut parem alteruter ad se trahat. Unde & verbum משיך supra ad mercatorum accommodari diximus. Hæc quadrant & Rad. סלח secundu ab hac; Merc. Non occurrit in kal, sed in Piel סלח stravit; quemadmodum via solet sterni, & conculcando complanari; metaph. autem significat, amiciri. Idem quod סלל stravit viam, & סלח prostravit; Av. nndè in pual סלח æstimari, taxari; Bu. Lex. Atque inde in part. pual, à f.m. סלח occ. in forma pl. m. cum ד dem. præf. Lam. 4. 2. filij Sion inclyti, seu gloriosi, סלח סלח; Bu. Conc. taxati; Bu. Lex. æquiparati, seu comparati, auro optimo; Hieron. amici: sed R.D. ut nos vertimus הַנְעָרִים: nam ערר est comparare, & C. Pag. strati, i.e. amici auro, & C. Av. qui æstimabantur contra aurum: 70. οὐδὲ πηγάμους ἐν χρυσῷ. q.d. auro appensi, in trutina auri pondere elevati. Vide in Rad. סלח; Cocc. Item huc etiam quidam referunt illud Job. 28. 16. quasi esset in fut. pual, cum He loco Aleph, sic; Non סלח (pro סלח f. f.) æstimabitur, & C. Fu. Lex. De quo vide Rad. סלח.

Rad. 44. סלר est, a fluere, uri, Bu. Conc. calefacere, urere, juxta R.D. Pag. Sunt & qui exponunt pro orare: sed præstat pro confirmari, recreari, refocillari. Nam huc spectat significatio in qua hoc verbo Hebræi utuntur, pro obdurescere, indurari, & consolidari: ut ut de ovo quod ad ignem induratur, & ejusmodi rebus. Minus aptè ali, meo iudicio, exponunt etiam, pro uri, Merc. Cev. Non occ. in kal, sed in Piel, סלר æstuaris. Bu. Lex. solidus fuit, consolidescerebat, consolidatus est. Quidam ex R.R. præter omnem rationem exp. pro calefacere, urere: ut & alii non minus inæptè pro orare: verum qui exp. per verbum confortari non procul absunt à nativa signif. hujus verbi. Hinc solidus, solidus, folidesco, consolido. & C. Est verbum neutrum; Av. Unde in fut. piel 3. sing. וסלר, & in i. f. וסלר, prout occ. cum ל conv. præf. & ה parag. add. sic, Job. 6. 10. וסלר בחילה & אסוף, Bu. Conc. & exstus dolore; Bu. Lex. & calefaciam, seu uram me, in dolore, non parcat. Sed R. Mose experit mihi adhuc (Deus, scilicet me succidat) consolatio, & confortabor seu robo-

rabo me in infirmitate mea: ut feram viz. illam, propter lætitiā meam, quia moriar in illa. Proinde non parcat mihi, quin potius me perdat. Sed apud Doctores verbum סלר est urere; (& ad ignis adustionem contrahi; Cev.) unde dicunt, יד סולר, manus usta; (& ad ignis adustionem contracta; Cev.) & sic, albumen ovi סולר exustum ab igne; & id genus multa. Alii tamen exponunt & subsiliam seu saltabo scil. præ lætitiā; Pag. & erit adhuc mihi solatium, & consolidescam in dolore, & C. Av. Etiam si indurescam præ dolore; vel, contrahar, corruger. Confer Psal. 119. 33. Extiti ut uter in fumarior. Aruch in Mishnah explicat per חורר לחורר retrò cedens. Chaldaus, וסלר & exultabo in fervore. Vel, bulliam præ fervore. Interpretes per conjecturam quisque suam explicant; Cocc.

Rad. 45. סלה est, æstimare, æquiparare; item, calcare, conculcare; Pag. Hæc ult. est genuina significatio, prosternendi scil. & proculcandi. Sed cur pro æstimare, aut æquare & conferre sumatur; dictum supra in סלח, synonymo verbo; Merc. סלה stravit, prostravit, conculcavit; Bu. Lex. stravit in viam, prostravit humi, pessundedit, conculcavit, complanavit. Cogn. cum סלח stravit, & סלל stravit viam. Hinc סאלח, סאלח moveo, quatio; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. i. est æstimare; prout occ. in fut. Pual, (à præf. Pual סלה & in fut. וסלה, & C.) 3. f. f. Job. 28. 16, 19. non סלה æstimabitur; Bu. Conc. seu æquiparabitur, aut comparabitur auro Ophir, & C. Pag. Sed Av. in altera signif. exp. in Pual סלה stratus est, prostratus est humi, ut eligatur optimum, & C. ut in loco cit. non sterneretur, sapientia scil. ככתם cum massa Ophir, & C. Av. Non auro. Ophirino contra cara est, sapientia scil. & v. 19. non est contra cara auro purissimo, h.e. cum auro non appenditur; auri ad eam nulla comparatio est. Vide & סלה; Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. סלה in Bu. Conc. est, conculcare, & C. vide ad initium Rad. prout occ. in 2. f. m. præf. kal, Psal. 119. 118. סלתי conculcasti; Bu. Conc. seu calcasti omnes errantes, & C. 70. (previsti, Hieron. abjecisti omnes qui ignorant præcepta tua. Vel, ut 70. omnes discedentes à vīs tuis; & R.D. dicit esse præf. vice futuri, i.e. calcabis; Pag. conculcas omnes & C. Bu. Lex. prostravisti omnes qui aberrant, & C. Av. calcasti; & C. Cocc. Item, in hac signif. occ. in præf. Piel, 3. f. m. Lam. 1. 15. סלה conculcavit; Bu. Conc. calcavit omnes fortes seu potentes meos, & C. Pag. Conculcat; Bu. Lex. prostravit assidue, vel pessundedit omnes sorres meos Dominus, & C. Av. proculcavit, & C. Cocc. Item huc etiam quidam referunt illud, Jer. 50. 26. quasi esset Imper. piel (à sing. סלה calca, & C.) pl. m. cum א Aff. sic, וסלה ערמיס calcate eam ut acervos. Quidam Codices habent סלה (& ita in M.S. Biblio. h. Lugdun.) quod est וסלל. Nam in verbis סלה, סלה, & סלל, videtur una aut saltem finitima eile significatio elevandi ad æqualem superficiem, quemadmodum in muniendis visis, & aggeribus faciendis fit. Ità etiam facitè transferri potest ad elevationem rerum ponderandarum in trutina. Atque ab hoc verbo in kal potest derivari סלה, ut sit pro סלה, & C. ad formam וסלה, quod est Psal. 4. 7. Accipio autem hanc voculam loco interjectionis, vel pro signo elevandi animum, & expendendi quod dicitur; Cocc. סלה. Ex omnibus R.R. non potui certam hujus

hujus nominis significationem deprehendere. Chald. red-
dit, jugiter, perpe uò, semper. Quibusdam placet signifi-
care elevationem mentis, post vocem straram, Deo; quã
simul admonere lector, ut diligenter meditatione ex-
penderet quod præcessisset. vide. Ps. 9. 17. nos vertemus,
Sælã, i.e. planè; Av. Sælãh, vocabulum vel nota musica, per
le nihil significans. R. D. Kimchi scribit, elevationem fig-
nificare, quasi à ללל irregulari formã deductum, quod
ibi cantores vocem elevarent. Possit & à סלה esse, quasi
vocis sternendæ & remittendæ symbolum, notans com-
munem pausam, in qua voces omnes æquabili & tempe-
rato concentu quasi sternebantur & pausabant, non tam
moderatè interpirationis, quàm gravis cujusdam su-
avitatis causã. Apud Rabbins etiam עולל semper-
ternum, perpetuò, in seculum. Sic Chaldaicè, pro סלה, in
Targum לעלמי עלמי, Psal. 44. 9. Bu. Lex.

Rad. 46. נָסַח est, parcere, remittere peccatum; Pag. condonare, ignoscere, propitium esse. Sunt enim qui putent respondere Græco ἱλασις, &c. Item putant esse contrarium verbo נָסַח, quod est excidere, scil. per metath. Merc. absolutè, vel cum Lamed five Dat. poni- tur. Propitiabilis, vel propitius fuit; propitiatus est, pepercit. Contrarium verbo נָסַח vastavit absque par- cendo. Hinc per metath. Rad. ἱλάσκεισθαι placō, ἱλάσκει- μαι propitius sum, ἱλάσθαι, ἱλάσθαι, ἱλεως propitius, & ἱ- λασμεν, propitiatio, &c. Av. De hoc verbo præcipuè notanda venit phrafiologia condonandi peccata, juxta Mosaicam institutionem: ut Lev. 4. 20. וְהָיָה לְךָ כְּפָרָה & condonabitur ipsis; 70. ἀρεθίσταται αὐτοῖς. vide & v. 26, 31, 35, & cap. 5. 10, 13, 16. 19. 22. In Vet. Test. illi, qui per fidem iusti erant, per legem Moysi cogebantur, quoties lapsi essent, victimam pro peccato & reatu offerre: quā in fide oblata dicebatur peccatum ipsorum remitti, non, quod non iusti essent per fidem, neque quōd victima imprætrare posset remissionem peccato- rum & conscientiam consummare, sed quōd, quum in vi- ctima offerenda fieret confessio non tantum peccati com- missi, sed etiam spei sacrificii melioris, & commemoratio- nis reatus necesse per sacrificium aboliti; Deus testa- retur, se non aliud Chirographum præterea ab illis pos- tulare, neque aliud onus ipsis imponere, sed ipsis pos- testatem dare adeundi domum suam, & à se promissa sua expectendi propter Christum; Cocc. Ps. 103. 3. הַסִּלִּיחַ לְכָל-עֲוֹנוֹתַי qui parcat omnibus iniquitatibus tuis; Pag. Vel, omni iniquitati tuæ. Nota hoc verbum etiam cum Dativo culpæ non tantum personæ construi, ubi Latine culpa in Accusativo poneretur. 2 Reg. 5. 18. habet La- med cum persona, & Beth cum re, ignoscet Dominus ser- vo tuo hac in re; & versu eodem ipso cum Lamed ge- mino, eodem sensu: Hanc rem condonet servo tuo. La- tine. Paulus ad Colos. 2. ad hanc Psalmi locum alludens, reddit, χαρίζομεν & condonans nobis omnia delicta; Merc. Occurrit autem Rad. hæc ordine Conc. ut seq. in præf. kal, 2. f. m. occ. simpl. cum cametz penult. ob pausam pro patach: sed cum י conv. præf. cum patach penult. ut seq. הָלַכְתָּ condonasti, Lam. 3. 42. הָלַכְתָּ & condonabis, condones, Exod. 34. 9. 1 Reg. 8. 30, 34, 36, 39, 50. 2 Chro. 6. 21, 25, 27, 30, 39. Psal. 28. 11. & in 1. f. occ. etiam simpl. & cum י conv. præf. הָלַכְתָּ condonavi, Num. 14. 20. הָלַכְתָּ & condonabo, Jer. 33. 8. 36. 3. In part. ben. kal,

f.m. cum □ dem.præf.est, סָלַחְהוּ condonans, Psal. 103.
3. In Infin.kal, occ. simpl. & cum לְּ præf. סָלַחְהוּ con-
donare, Deut. 29.20. וְסָלַחְהוּ condonare, 2Reg. 24.4. 16.55-7.
& in imper. kal, f.m. occ. simpl. & cum לְּ parag. add.
סָלַחְהוּ condona, Num. 14.19. Am. 7.2. וְסָלַחְהוּ condona
Dan. 9.19. Infut. kal. 1.f. occ.simpl. & cum לְּ cop. præf.
& in 3. f.m. simpl. ut seq. וְסָלַחְהוּ condonabo, Jer. 5.7.
31.34. 50.20. וְסָלַחְהוּ & condonabo, 2 Chron. 7.14. Jer.
5.1. וְסָלַחְהוּ condonabit, Num. 30.6, 9, 13, 2 Reg. 5.18. In
Niphal, וְסָלַחְהוּ condonari; Bu. expiatus est; Av. prout
occ. in 3. f.m. præf. niph. cum לְּ conv. præf. locis seq. וְסָלַחְהוּ
& condonabitur, Lev. 4.20, 26, 31, 35. 5.10, 13, 16, 18.
19, 22. Num. 15.25, 26, 28. Atque inde nomina, 1. no.
סָלַח condonator, Bu. Merc. parcens, aut veniæ largitor;
Pag. ἄλσος, juxta quosdam, i.e. propitiuss; Merc. 70.
mitis. Hieron. propitiabilis; Pag. ἄλσος, qui pronus
est ad condonandum, & ignoscendum; propitiuss, pro-
pitius; Av. ignoscens, pronus ad condonandum; ut
Psal. 86.5. cum לְּ cop. præf. Nam tu Jehova שׁוֹב וְסָלַח
bonus & ignoscens; i.e. ad dandum, & ad condonandum
promptus; Cocc. Item, 2. hinc etiam no. סָלַחְהוּ f. ven-
nia, remissio peccati; 70. propitiatio; & sic Hier. Pag.
condonatio, remissio; Bu. Lex. clementia, propitiatio;
Av. prout occ. cum □ dem.præf. Psal. 130.4. nam tecum
וְסָלַחְהוּ condonatio; h.e. tu solus potes condonare,
& tu vis condonare, ut timearis: 70. ἄλσος; Cocc. I-
tem occ. etiam in forma pl.f. simpl. & cum וְּ præf. sic,
סָלַחְהוּ condonationes, Neh. 9.17. וְסָלַחְהוּ & con-
donationes, Dan. 9.9.

Rad. 47. $\square\text{זָרַק}$; indè, 80. rad. $\square\text{זָרַק}$ m. scala; Pag. Bu. per quam scil. scanditur sursum & deorsum; Av. 70. $\kappa\lambda\iota\mu\alpha\zeta$; Cocc. quidam, cum Kimchi, ad בָּזַק elevavit, reducunt, quòd, eà strātā, feu, per eam, in altum, vel, sursum ascendatur; Gen. 28. 12. Merc. Bu. Lex.

Rad. 48. סָלַן; indè no. סָלוֹן, vel, סָלֵוֹן, m. spina; spinus; Pag.Bu. spina aculeata; fentis, spina, aculeus; & metaphoricè sumitur pro spinoso homine, qui tanquam spina & fentis lacerat & proscindit convitiis, & differtis. Hinc Græcè σιδαινα, maledictis lacerio; σίμοι, sales, convicia, quæ pungunt corda hominum; Av. Kimchi hoc deducit etiam à סָלַל, ut sic, Nun sit in fine, formativum, ut alibi; & est pro. סָלֵוֹן, formæ (וְסָלֵוֹן); Bu.Lex. vide in fine radicis סָלַל; Merc. occ. autem, no.hoc, in sing.cum chirek, sub Samech; simpl. sed in forma pl.m. cum pathach, post ו cop. præf. sic, וְסָלֵוֹן spina, Ezech.24.24. וְסָלֵוֹן & spinæ, Ezech.2.6.

Rad. 49. פֶּטֶל; unde, no. Rad. פֶּטֶל m. petra, rupes, saxum; Pag. Merc. Arx, munitio; dicta, quod construat communiter super petram, aut saxum, inquit R. D. Pag. & sim. Av. prout occ. simpl. cum sagol penult. sed in pausa, cum cametz, locis seq. פֶּטֶל vel פֶּטֶל petra, Jud. 15. 8. 11. 20. 40. 1 Sam. 23. 28. Job. 39. 1, 28. Psal. 40. 3. 141. 6. Isa. 32. 2. 42. 11. Jer. 23. 29. Ezech. 24. 7. 8. 26. 4. 14. Obad. 1. 3. Sic & cum ת dem. praf. occ. & vel cum sagol, vel ob pausam, cum cametz penult. sic, פֶּטֶל vel פֶּטֶל petra, Num. 20. 8, 10, 11. Jud. 6. 20. 15. 13. 1 Sam. 14. 4. 23. 28. 2 Reg. 14. 7. 2 Chron. 25. 12. Psal. 137. 9. Cant. 2. 14. Jer. 13. 4. 49. 16. Item, occ. etiam, cum מֶה פֶּטֶל, & פֶּטֶל, ut seq. מֶה פֶּטֶל à petra, Jud. 1. 36. פֶּטֶל

in petra, Jud. 20. 47. **סלח** in petra, Num. 24. 21. Prov. 30. 26. Isa. 22. 17. Jer. 48. 28. Am. 6. 12. **סלח** vel **סלח** e, præ, petra, Deut. 32. 13. Neh. 9. 15. Pl. 78. 16. Isa. 16. 1. Jer. 5. 3. sed occ. etiam, cum **י**, & **ו**, Aff. cui etiam ult. **י** cop. est præf. **סלח** petra mea, 2 Sam. 22. 2. Pl. 18. 3. 31. 4. 42. 10. **סלח** & petra ejus, Isa. 31. 9. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum **י** & **ו** præf. ut seq. **סלח** petra, 1 Reg. 19. 11. Psal. 104. 18. Isa. 33. 17. **סלח** petra, Isa. 2. 21. 7. 19. 57. 5. Jer. 16. 16. 51. 25. **סלח** & in petris, 1 Sam. 13. 6.

Rad. 50. **סלח**, in Piel, **סלח** est, pervertere; Pag. Bu. detorquere, vel, deflectere; Merc. Item, detraxit, &c. Av. Significat, intricare; ut Prov. 21. qui intricat improbos, ad malum; h. e. qui non docet, sed intricat & in labyrinthos ratiocinationum eos injicit, malum eorum procurat: oppositum **סלח** erudit, docet; Cocc. deflectit impios ad malum; & infortunium; Av. pervertit, scil. Dominus; i. e. cognoscit quod Dominus, pervertit impios ad malum; scil. ipsorum; Pag. Non autem de Domino acciperem, sed de ipsomet iusto, quod ipse in domum impii animum intendens, & ejus ruinam prospiciens, dum tamen & ipse ab illo opprimitur, accelerat ei ruinam, vel videt tandem ejus ruinam; Merc. Hieron. ut detrahat impios a malo; Pag. In aliis autem exempl. est, in malum; Merc. Occ. autem ibi part. Piel, f. m. sic, **סלח**, pervertens, Prov. 21. 12. & in fut. Piel, 3. f. m. occ. loco seq. **סלח** pervertit, Job. 12. 19. cui etiam **י** cop. & **י** conv. est præf. sic, **סלח** & pervertit, Exod. 23. 8. Deut. 16. 19. **סלח** & pervertit, Prov. 22. 12. & in 3. f. fut. piel est, **סלח** pervertit, Prov. 13. 6. 19. 3. Atque inde **סלח** m. perversitas; Pag. Bu. deflectio; opponitur nomini **סלח** integritas; Merc. Intricatio; Cocc. prout occ. cum **י** cop. præf. sic, **סלח** & perversitas, Prov. 11. 3. 15. 4. [**סלח** Chald. ascendit, &c. Vide Conc. Chald.]

Rad. 51. **סלח**; inde No. **סלח** f. est farina subtiliter molita, inquit R. D. & juxta R. Sal. & A. E. farina tritici munda, simila seu similago; i. e. farina alba, & flos, seu delicia farina triticea; de qua Martial. Nec poteris simula dotes numerare, nec usus; Pag. differt à **סלח** farina, quæ communis est, cum simila purissima. Sunt qui à **סלח** deflectant, quasi conculcationem, seu expressionem farinae dicas: eadem forma quæ **סלח** à **סלח**. Simila maximus erat usus in sacris, ut passim in Mose videre est: farina non nisi ferè in pane vulgari, & in oblatione Zelotypia, Num. 5. Merc. **סלח** est farina alba & purissima, & c. ut Pag. Av. farina crassior. Belg. Meel. Nam Kimchi citat dictum ex Talmud. & explicat quod sit farina crassius molita; vulgo simila; Cocc. Occ. autem No. hoc **סלח** simila, & c. Gen. 18. 6. Ex. 29. 2, 40. Lev. 2. 1, 4, 5, 7. & c. ad Ezech. 16. 19. in 60. circ. l. cui etiam **י**, **ו**, & **ו** sunt præf. ut seq. **סלח** & simila, Lev. 7. 12. Ezech. 16. 13. **סלח** simila, 1 Chron. 9. 29. Ezech. 46. 14. **סלח** & simila, 1 Chron. 23. 29. **סלח** de simila, Lev. 6. 8. Item cum præf. cholem mutatur in cam. chat. ante **י**, Aff. **סלח** de simila ejus, Lev. 2. 2.

Rad. 52. **סלח** est, aroma; Pag. Av. ex herbis scil. odoratis, cujus usus est in faciendis unguentis & suffitu. Cogn. cum **סלח**, i. e. aromata, quorum usus est in condiendis cibis. Radicem autem habet **סלח**: sed non verbaliter usurpatur; Av. In sing. autem præstat scribere **סלח**: ut **סלח**. Differunt **סלח** à **סלח**: quod

hæc sint propriè ad condiendum cibos, vel in bonum C. dorem: **סלח** verò magis ad medicamenta spectant, aut ad suffitus. Addunt quidam, & ad conficienda unguenta; Ejus sing. passim apud Doctores. Est iis **סלח** ut **סלח** unde iis **סלח** est, venenum lethale; Merc. Occ. autem forma pl. m. in textu simpl. locis seq. **סלח** aromata, Exod. 30. 7, 34. 40. 27. Lev. 16. 12. 2 Chron. 2. 3. 13. 11. cui etiam **י** dem. est præf. **סלח** aromata, Exod. 25. 6. 31. 11. 35. 8, 28, 15. 37. 29. 39. 38. Lev. 4. 7. Num. 4. 16. [**סלח** uva prima, & c. quare in vobis quadratis; Pag.]

Rad. 53. **סלח** est, inniti; inniti; propè, propinquum, vicinum esse; item imponere, fulcire; Bu. Conc. inniti; jungere, coniungere: imponere: appropinquare; circuire, circumdare; fulcire, stabilire, confirmare; Pag. Sustinere, sustentare desuper nè cadat: unde sumitur pro imponere. Atque inde apud Veteres fuit ritus **סלח**, i. e. impositionis manuum, Num. 27. qui & in N. Test. observatus est, cum ad functionem publicam in Ecclesia quis designaretur, Act. 7. & aliàs, ex Dei institutione, non humanà voluntate ordinatus. Ex sustentandi sensu ortæ sunt vicinæ significationes; Merc. Incubuit, nixus fuit, & c. & sic construitur cum **י**, & c. ut Pag. Bu. Lex. Fulcivit; posuit manum sustentando aliquid. Propriè significat manus alicui imponere fulciendo & sustinendo. Hinc, per metath. **סלח**, - **סלח** porto, curo, capio Atque hinc Hom. Il. β. **סלח** **סלח** **סלח** sustentare cadentem; Av. In genere est, fulcire, ut Deut. 34. Imposuerat super eum manus suas; q. d. fulciverat eas super eo, tanquam si in ipso consistentes, aut ipso nixæ essent, ut columnæ in solo ponuntur. Cocc. nixus fuit Moses manibus suis super eum, i. e. imposuit ei manus, Bu. Lex. conjunxit, seu imposuit Moses manus suas super eum, Pag. seu sustentavit. Sic alia; Merc. Aliter autem, Psal. 88. 8. In me **סלח** irrui, i. e. defixit se, ardor tuus, Cocc. vel, mihi appropinquavit ira tua: vel, me circumdedit ira tua, juxta R. D. Et Ezech. 24. 2. **סלח** accessit, seu appropinquavit, scil. cum exercitu suo, vel circumdedit Rex Babel **סלח** ad Jerusalem; Pag. Bu. Lex. obsedit Jerusalem; Cocc. Item locus cit. ad part. pahl, Isa. 26. 3. notabilis, **סלח** **סלח** **סלח** (eum cujus) desiderium (est) conjunctum (tibi) custodies (in) pace, (in) pace. Addidimus aliqua explicandi gratiâ. Vide expositionem in Rad. **סלח**; Pag. Cogitatio fulta, i. e. firma, certa; Cocc. Cogitationi inincenti custodis continuam pacem, quum tibi confidit. Hebr. figmento, & c. pacem, pacem. Est autem hoc loco figmenti seu cogitationis nomen. Synecdochicè accipiendum, pro viro qui totâ cogitatione & toto animo confidenter nititur Deo per fidem in Christum: ut fine versûs explicatur, Jun. Sic Psal. 112. 8. **סלח** fultum, h. e. firmum est cor ejus. Cocc. fultus, & c. Bu. Lex. Nota impositas etiam fuisse manus super caput hominis, aut pecudis in publicum sacrificium, aut pœnam destinari, Lev. 24. sumitur autem hoc verbum aliquando intransitivè; Merc. Sed pro imponere, fulcire, & sustentare, construitur cum Accuf. at pro accedere, appropinquare cum præp. **סלח**, Bu. man. Ordine autem Conc. sic occ. In præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum **י**, conv. præf. **סלח** nixus fuit, imposuit, Deu. 34. 9. Ezech. 24. 2. **סלח** & imponere, Exod. 29. 10, 19. Lev. 1. 4. 3. 2. 8, 13. 4. 4. 29, 33, 24. 16. 21. Am. 5. 19. & in 3. f. est, **סלח** incumbit, Psal. 88. 8. quæ 3. f. ante **י** &

7 Aff. mutat He fzm. in Thau; sic, **סִמְכִי** fulcivit me, Isa. 63. 5. **סִמְכִי** fulcivit eum, Isa. 59. 16. & in 2. f.m. præt. kal, occ. cum 1 conv. præs. sed in 1. f. cum 1 Aff. ut & in 3. pl. m. cum 1 conv. præs. ut seq. **וְסִמְכִי** & impones, Num. 27. 18. **וְסִמְכִי** fulcivi eum, Gen. 27. 37. **וְסִמְכִי** & nitentur, Exod. 29. 15. Lev. 4. 15. 24. 14. Num. 8. 10 In part. ben. kal, f.m. simpl. & cum 1 cop. præs. **וְסִמְכִי** sustentans, Psal. 37. 24. 145. 14. Isa. 63. 8. **וְסִמְכִי** & sustentat, Psal. 37. 17. & in pl. m. **וְסִמְכִי**, prout occ. pl. m. constr. simpl. & cum 1 præs. sic, **וְסִמְכִי** sustentantes, Ezech. 30. 6. **וְסִמְכִי** in sustentantibus, Psal. 54. 6. sic & in part. pahul kal, occ. in f. & pl. m. sic, **וְסִמְכִי** fultus, Psal. 112. 8. Isa. 26. 3. **וְסִמְכִי** fulta, Psal. 111. 8. In Imper. kal, f.m. **וְסִמְכִי** sustentat, &c. sed ante **וְ** Aff. cholem mutatur in cam. chat. & transponitur; sic, **וְסִמְכִי** sustentat me, Psal. 119. 116. In fut. kal, 3. f.m. occ. cum 1 conv. præs. ut & in 3. f.m. & f. cum 1 Aff. absque præs. & in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præs. ut seq. **וְסִמְכִי** & imposuit, Lev. 8. 14. Num. 27. 23. **וְסִמְכִי** sustentat me, Ps. 3. 6. **וְסִמְכִי** sustentat me, Psal. 51. 14. **וְסִמְכִי** imponet, Num. 8. 12. **וְסִמְכִי** & imposuerunt, Lev. 8. 18. 22. 2 Chron. 29. 23. In Niphal, **וְסִמְכִי** inniti, Bu. Cocc. sustentus est; construitur cum **עַל**; Av. prout occ. in præt. niph. 1. f. & 3. pl. m. cum cametz pro Scheva penult. ob pausam; **וְסִמְכִי** innitit, Psal. 71. 6. **וְסִמְכִי** innituntur, Isa. 48. 2. & in fut. niph. 3. f.m. occ. simpl. & cum 1 conv. præs. ut & in 3. pl. m. cum 1 conv. præs. ut seq. **וְסִמְכִי** innitatur, 2 Reg. 18. 21. Isa. 36. 6. **וְסִמְכִי** & nixus fuit, Jud. 16. 29. **וְסִמְכִי** & innixi sunt, 2 Chron. 32. 8. In piel, **וְסִמְכִי** fulcire, Bu. sustentat vehementer, suffulcivit; Av. prout occ. in Imper. piel, à 2. f. **וְסִמְכִי** sustentat, in pl. m. cum **וְ** Aff. loco seq. **וְסִמְכִי** fulcite me, Cant. 2. 5.

Rad. 54. **סִמֵּל**; indè no. R. **סִמֵּל** m. quod est, sculpsile, idolum, inquit R. D. Pag. simulacrum; Bu. Lex. vel scil. speciale, vel generaliter, quodcumque simulacrum esse videtur ex loco Deut. 4. Merc. **סִמֵּל** & **סִמֵּל** (nam in quibusdam exempl. & locis quibusdam per sex puncta scribitur; Merc.) simile, similitudo, simulacrum; i-mago scil. ad alicujus similitudinem effigiata. Cogn. cum **סִמֵּל** signavit: nam simile vel simulacrum nihil aliud est nisi signum rei effigiata. Est & affine cum **פִּסֵּל** sculpsile dedolatum. Hinc Lat. simile, similitudo; & Gr. **σμήλη** mater Bacchi; Av. Kimchi per **צִיָּרָה** formam explicat; Cocc. Occurrit autem vel in forma cum Tzere sub prima; vel cum cametz ob pausam: ut & in forma cum sex punctis post **ד** dem. præs. ut seq. **סִמֵּל** simulacrum, Ezech. 8. 3, 5. **סִמֵּל** idem, Deut. 4. 16. **הַסִּמֵּל** idem, 2 Chr. 33. 7, 15.

Rad. 55. **סִמֵּן**, signavit, designavit, consignavit, assignavit, insignivit. Cogn. cum **סִמֵּל**, i. e. simile: nam **וְ** & **וְ** sunt literæ ejusdem instrumenti. Hinc Gr. **σημαίνω** signo, noto, **σημαίνω** signum, &c. Non autem occ. in kal, sed in Niphal **וְסִמֵּן** signatus est. Av. signis distingui, Cocc. prout occ. in part. niph. f.m. Isa. 28. 25. & ibi triticum mensuratum, & hordeum **וְסִמֵּן** signatum, terminatum; i. e. cui est signum in semine hordei; secundum R. D. in lib. Rad. & in Comment. Hieron. & hordeum & milium. Pag. designatum, Bu. Conc. & hordeum signatum, vel designatum, i. e. insigne & optimum; Bu. Lex. & hordeum signato, (loco suo) Av. & triticum & hordeum signis distincta: irà Kimchi. Sed potest expli-

cari insigne, h. e. quod optimæ est notæ; Cocc. Hinc **סִמֵּן** signum apud R. R. frequens; quo & caput libri appellant. Unde Græcum **σημαίνω**, Pag. Merc. Bu. Lex. [**סִמֵּן** Chald. **σημαίνω**; &c. vide Conc. Chald.]

Rad. 56. **סִמֵּר** in Bu. Conc. duo signif. 1. est horrere, rigere; h. e. horrorem habere, propriè quum pili eriguntur; Pag. Bu. horripilavit, inhorruit, exhorruit, &c. hinc **σμερδνδς** horrendus, terribilis, & **σμερδνδς** terribiliter, &c. Av. Significat horripilare: crispari, viz. præt timore; Cocc. prout occ. in præt. kal, 3. f. m. cum patach, sed in pausa cum cametz in ut. sic, **סִמֵּר** horret, Ps. 119. 120. **סִמֵּר** idem, Jer. 51. 27. In piel, **סִמֵּר** horrere facere, Bu. horruit frequenter; Av. Unde in fut. Piel, à 3. f. m. **וְסִמֵּר** horrificabit, occ. in 3. f. f. Job. 4. 5. **וְסִמֵּר** **וְסִמֵּר** horrificavit; Bu. Conc. horrebit pro horruit, pilus carnis mez, vel potius horrere faciet, pro fecit, scil. spiritus, pilum aut capillum, pro pilos aut capillos carnis mez. Est enim transit inquit R. D. Pag. horreret, vel horridus efficeret, horrificaret pilos, &c. Bu. Lex. horrefcet, vel exhorruit pilos, &c. Av. faciebat arrigi pilos carnis mez; Coc. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. cum Mem heemant. viz. **וְסִמֵּר**, vel **וְסִמֵּר** m. Clavus ferreus qui horrore quodam & crepitu infigitur; Av. horror pilorum aut capillorum; Pag. Sed hoc non reperitur id No. significare. Et legitur tantum in plur. **וְסִמֵּר**, vel **וְסִמֵּר** clavi, dicti quod cum horrore quodam & crepitu figantur. Kimchi vicinam hanc putat significationem priori; quod quum horret caro, capilli sint velut aculeati, ac confurgant erecti clavorum more; Merc. Oc. autem in hac forma pl. m. cum **וְ** præs. ante patach; sed cum **וְ** & **וְ** in pl. m. & f. ante chirek sub Mem, sic, **וְסִמֵּר** clavis, Isa. 41. 7. **וְסִמֵּר** in clavos, 1 Chron. 22. 3. **וְסִמֵּר** in clavos, 2 Chron. 3. 9. Item occ. etiam in forma pl. f. m. cum **וְ** præs. in quibusdam exempl. ante chirek, sed in plerisque si non omnibus, ante pathach sub Mem; Merc. loco seq. **וְסִמֵּר** clavis, Jer. 10. 4. Item cum **וְ** præs. in hac forma pl. f. occ. cum patach sub Mem, & cum Samech mutato in Sin loco seq. **וְסִמֵּר** & sicut clavi, Eccl. 12. 11.

Rad. 57. **סִנֵּה**; indè No. Rad. **סִנֵּה** m. rubus; Pag. Bu. Cocc. dumus, dumetum, densitas ramorum; Av. Item mons Sinai, à rubo sic appellatur, in Madianitide, in Arabia; Merc. Pag. **סִנֵּה**, Sinai, est montis nomen à rubi copia; & quod lapides inventi in eo figuratum in se habuerunt rubum; adeo ut etiam in fragmentis lapidum istorum figuræ rubi apparuerint, ut Doctores scribunt, & Ephodeus se vidisse asserit; Bu. Lex. Mons Sinai, & **וְסִנֵּה** dicitur: de eo, Ps. 68. 18. Sinai in sancto. Mons enim Sinai extra terram sanctam in deserto positus, jam in sancto continetur. In Novo Test. omnis terra sancta est, quia in omni loco munus purum Deo offertur, Mal. 1. 11. In Deut. 33. 16. per **וְסִנֵּה** **וְסִנֵּה**, gratia habitantis in rubo, intelligitur Angeli, quem vidit habitantem in igne in rubo, beneplacitum; Cocc. voluntas seu benevolentia & favor inhabitantis rubum, &c. Exponunt, inquit R. D. de Deo benedicto, & de voluntate aut benevolentia Dei qui habitavit in rubo: vel exp. de voluntate hominis inhabitantis **וְסִנֵּה** i. e. desertum, locumque aridum: nam Seneh i. e. rubus crevit in terra arida & sicca; Pag. & quæ, inquit Kimchi, est voluntas ejus? Merc. Est pluvia quam jugiter postulat. Atque

que inde Mons סיני nomen habet: nam jod ult. est loco He 3. Rad. Pag. Et inde etiam סיני Sin desertum, juxta illum montem; una scil. ex mansionibus Israelitarum in deserto. Atque hinc סיני Sinzi, dicuntur Australes populi Judæ respectu, Isa. 49. Merc. סינה est rubus, vel arbor proferens sentes & spinas, Bu. Conc. prout occ. simpl. & cum סינה & סינה praf. sic סינה rubus, Deut. 33. 16. סינה rubus, Exod. 3. 2, 3, 4. סינה & rubus, Exod. 3. 2. סינה cæcitas & סינה ramus & סינה pinnæ piscium, &c. videantur inter quadrata vocabula. Item סם tinea, videatur ad initium literæ Samech. 7.

Rad. 58. סער est fulcire, firmare, stabilire, sustentare, roborare, confortare: Item prandere; Pag. Fulcivit cibo, suffulcivit; nam propriè dicitur de fulciendo seu reficiendo corde per cibum; & est cogn. cum יסר fundavit. Sine Accus. est neutrum, sultus est, &c. Hinc סי-
τος cibus, frumentum, סי-
תו nutrio, &c. Av. Metaphoricè est, cibum fumere, quo quis fulciatur; quod hic Sanctes dicit prandere. Unde Hebræi appellant סעידה Prandium, paslum; vernaculè, repas. Græcis ἐσθία; Merc. Occurrit autem verbum hoc in prat. kal, 3. fm. cum 1 cop. vel conv. praf. סער & sustentat, Prov. 20. 28. In Infin. kal, סער, vel סער, corroborare, &c. sed occ. cum יל praf. & יל Aff. loco seq. וילסער & fulciendo illud, Isa. 9. 6. In Imper. kal, occ. fm. simpl. & cum 1 cop. praf. & יל parag. add. ut & cum יל. Aff. & in pl. m. cum 1 cop. praf. סער fulcito, Jud. 19. 5, 8. וילסער & fulcito, reficite, 1 Reg. 13. 7. וילסער suffulci me, Psal. 119. 117. וילסער & fulcite, Gen. 18. 5. In fut. kal, 3. fm. occ. simpl. cum cametz per pathach in ult. ob pasum; ut & cum יל. יל. Aff. & in 3. ff. etiam cum יל. Aff. ut seq. וילסער sustentat, Psal. 104. 15. וילסער sustentabit me, Psal. 94. 18. וילסער sustentabit te, Psal. 20. 3. וילסער sustentabit eum, Psal. 41. 4. וילסער sustentabit me, Psal. 18. 36. Atque inde No. מסער m. fulcrum, fulcimentum, à sustentando; Pag. 1 Reg. 10. 12. Kimchi exp. columnas; R. Sal. pavementum. Quidam, repagulum; Bu. Lex. Fultura, quæ scil. utraque parte gradus sustinet; Av. Contignatio aut trabs; vel columna, lignea scil. à roborando, dicta, juxta R. D. in Rad. סלל. Et in comment. exp. etiam columnas ad sustinendum contignationes aut trabes; Pag. Pro hoc 2 Chron. 9. 11. legitur מסלות. Videntur significari sedilia, ac viæ exaggeratiores; 70. ὑποστηρικτὰ, Cocc.

Rad. 59. סעה est, suscitare, vel -ri, proficisci, prout occ. juxta quosdam, Psal. 55. 9. quasi in part. ben. kal (à masce. סעה) i. f. sic, à vento סעה suscitato, seu, qui suscitatur, à turbine. Prout R. D. exp. à vento מתעוררת suscitato, &c. Sed sunt inquit R. D. qui exp. à vento, profecto; scil. à Rad. נסע proficisci, juxta illud, Num. 11. 31. & ventus נסע profectus est à Domino: & Ab. Ezr. etiam in comment. exp. נוסעה profecto. At R. Himman & R. D. volunt Radicem esse hanc סעה & est instar פונה, פונה, פונה; Pag. Alii verò volunt esse No. Substant. & exp. à vento סעה protectionis, seu propulsi-
onis. Sed præstat esse Toar seu adject. R. verò Sal. exp. eradicationis (ex hiphil verbi נסע) seu transla-
tionis: unde in comment. hæc habet; Si essent mihi alæ, ego procul fugerem, & festinarem eripere animam meam, h. e. meipsum è manu eorum, qui sunt instar venti סעה, i. e. סעה, h. e. procellosi, qui radicatus evellit arbores. Quomodo accipitur Job. 9. 10.

וילסער & eradicavit, veluti scil. turbine, tanquam ar-
borem, spem meam, &c. Merc. Cev. סעה propulsio,
ventus excitatus qui propellit res leves; de hoc vide
נסע profectus est; Av. סעה סעה סעה præ
vento rapido, præ procella. Convenit נסע, Num. 11. 31.
נסע ventus prorupit à Jehovah. Et סעה, Isa.
63. 1. πνοή φερόμενη. Cocc. סעה est tempestas; Bu.
Conc. vide in נסע; Bu. Lex.

Rad. 60. סעה unde in piel, סעה, Av. vel סעה; Bu.
Lex. defrondavit, avulsi ramos prominentes: detraxit
frangendo promontoria in arboribus. Confregit ramum
trahendo. Cogn. cum ופסע mens præeminens, cogitatio
pendens; & cum ופסע detraxit ad fundum usque; Av.
סעה est collucare, ramos amputare; Cocc. q. d. dera-
mare. Feliciter vernaculè dicimus, Ebrancher; Merc.
Cev. Ramos excidit, Bu. Lex. & Pag. ex R. D. prout
occ. in part. piel fm. Isa. 10. 33. Ecce Dominator Domi-
nus exercituum פסעה פסעה excidit ramum, &c. Nam
פסעה est סעה ramus; Pag. collucaturus est ramum;
Bu. Lex. Confringer frondes cum violentia; Av. ampu-
tat ramum frugiferum scil. vel speciosum; Cocc. Collu-
cans, ramos amputans; Bu. Conc. Nam sing. est pro plur.
juxta R. D. qui exp. כורת הפארות כורת excidens ramos;
& Ab. Ezr. ופסעה ופסעה excidet ramos; Pag.
Qui omnes præter Av. Verbum hoc in piel sumunt quasi
derivatum à nomine סעה m. quod est ramus; Pag. Bu.
&c. & metaph. cogitatio, quæ sic se habet ad cor, sicut
ramus ad arborem; inquit R. D. Item metaph. etiam est
dens petra, i. e. scopulus acutus, & emens; et quod
sit similis ramo arboris; Pag. Sic & cujuscunque rei
prominentia, & protensio, seu excessus: unde & Ra-
mum quidam dici putant. Sed rami significatio poti-
us est genuina, & alia translaticia; Merc. סעה est prom-
ontorium: pars rupis, seu arboris quæ propendet &
excurrit longius. Av. Ramus, & extantia petra, scopulus;
item anceps cogitatio; per ופסע Sin scil. Cocc. Occurrit au-
tem No. hoc in forma constr. cum Scheva penult. simpl.
& cum ב praf. סעה scopulum, Jud. 15. 11. בסעה ב
in scopulo, Jud. 15. 8. In forma pl. m. est cum chirek absque
jod penult. & cum dagefeh seq. in Pe. prout occ. simpl.
& cum ה dem. praf. סעה סעה cogitationes, Psal. 119. 113.
סעה סעה idem, 1 Reg. 18. 21. sic & in forma pl. m. constr.
occ. simpl. & cum ב praf. ut & cum ה Aff. cui etiam ב
est praf. ut seq. סעה סעה scopulis, Isa. 57. 5. ופסעה
in scopulis, Is. 2. 21. סעה ramos ejus, Isa. 27. 10. בסעה
in ramis ipsius, Isa. 17. 6. Item inde etiam No. in forma pl.
f. סעה rami; Pag. Bu. prominentes scil. seu promon-
toria arborum; prout occ. cum יל Aff. cui etiam ב est
praf. sic, סעה סעה rami ejus; Ezech. 31. 8. בסעה סעה
in ramis ejus, Ezech. 31. 6. Item hinc etiam No. in alia for-
ma pl. m. viz. סעה סעה (quasi à sing. סעה cogitatio; Pag.)
cogitationes; Bu. Pag. prout occ. Psal. 119. 113. סעה סעה
cogitationes odio habui, & legem tuam dilexi, i. e. om-
nes alias cogitationes contra legem tuam; omnes enim
cogitationes meæ sunt ad illam, ut R. D. exp. Pag. Sin-
gulare ejus, סעה est instar ופסע, nisi quod ופסע re-
puit dagefeh; & proinde illud rejicit sub præcedentem
literam cum longa vocali Tzere pro chirek parvo. Est
ergò de classe dagefchatorum, formæ ופסע sermo, ופסע
retributio; nisi quod gutturalis locum dedit compen-
sationi; Merc. Cev. R. verò Jonah scribit esse nomen
Toar, seu Adject. i. e. habentes cogitationes malas; &

Ab.Ezra exp.cogitabundos, aut corruptores odio habui. Explicat enim המחשבות בעלי מִשְׁחָתִים; aut מִשְׁחָתִים יְהוָה רָחֵם בְּיָדָם סִינִי תַרְגִּי. Illos quicogitant cogitationes inanes, seu infructuosos, odio habui. R.Himman. hoc modo exponit; Notum est quod lex nostra est lex veritatis, & omnes gentes in illa gloriantur: & unaquaque ex illis accipit סֵפֶר ramum à Lege nostra, & in illa gloriantur. Leges enim quæ sunt inter gentes sunt veluti rami præcisi à Lege nostra sancta. Et hoc est quod dicit סֵפֶר ramos, i. e. leges gentium, quæ sunt ut rami præcisi à Lege nostra, odio habui. R. Selomoh in Comment. Cogitantes cogitationes iniquas, odio habui. Quum legis סֵפֶר, significat cogitantes; quum verò legis סֵפֶר cogitationes; Pag. Itaque omnino Toar exposuerim, deflecentes huc illuc, eos qui cogitationibus distrahuntur mundanis, &c. Sunt qui exponant, eminentia & sublimia affectantes (vel sublimia & eminentia) odi. Sed magis placet ad distractionem cogitationum, vel deflectionem à recto referre; Merc. סֵפֶר sunt propendentes ad diversas opiniones. Est No. Adject. inconstantes; i. e. suspensos animo odi; Av. ambiguos, accipites, scil. animo, odi. Oppositum est Isa. 26. 3. יָצַר כֹּסֶף cogitatio firma, fixa; Cocc. (cogitationes, alias scil.) odi: Legem autem tuam diligo; Jun.) Quem sensum ex Av. & Cocc. confirmat collatio cum 1 Reg. 18. 21. usque quo claudicatis in duas סֵפֶר cogitationes: prout exp. R. Sal. A. E. R. D. & alii Hebraei. Ad verbum, prominentias, seu extrema, & extremè opposita. Quo quidem Paulum purant alludere; ubi de Christi & Belial collatione agit, pro Domino, Christum, & pro בָּעַל, per allusionem, ponens בָּעַל; Merc. Hieron. in duas partes: Pag. in duabus istis cogitationibus; Bu. Lex. in duo promontoria; i. e. in duas opiniones; Av. Quousque vos סֵפֶר על פִּי פִּי סֵפֶר claudicatis in duas cogitationes; Cocc. Denique huc etiam quidam referunt No. pl. m. cum Sin pro Samech, סֵפֶר cogitationes; Pag. Bu. Job. 4. 13. & cap. 20. 2. &c. de quibus vide in Rad. שָׁעַר.

Rad. 61. סֵפֶר tempestuosus fuit, deturbavit instar turbine & procellæ magnæ. Idem quod שָׁעַר horruit, formidavit; Av. qui verbum ponit ad initium Rad. reliquit ad finem & post No. Rad. seq. viz. סֵפֶר turbo, tempestas, procella; Pag. Bu. tempestas horrida; Av. prout occ. simpl. & cum י, ה, & ק praf. ut & cum מ praf. ante cametz ob pausam, pro pathach penult. ut seq. סֵפֶר turbo, Jer. 30. 23. Jon. 1. 4. וְסֵפֶר & turbo, Jer. 23. 19. 25. 32. וְסֵפֶר turbo, Jon. 1. 12. בְּסֵפֶר cum procella, Am. 1. 14. בְּסֵפֶר à turbine, Psal. 55. 9. Item cum ק praf. & ה, ob pausam, pro ה, Aff. est, בְּסֵפֶר procella tua, Psal. 83. 16. Item indè etiā No. in forma f. סֵפֶר idem, tempestas, turbo, ventus vehementissimus; Av. procella; à priori tantum genere differt; Cocc. prout occ. in forma absol. simpl. & cum י cop. ה dem. & ב pro ה praf. ut seq. סֵפֶר procella, Psal. 107. 25, 29. 14. 88. Ezech. 1. 4. וְסֵפֶר & procella, Isa. 29. 6. 40. 24. 41. 17. וְסֵפֶר turbo, Job. 38. 1. 40. 6. בְּסֵפֶר in turbine, 2 Reg. 2. 1, 11. & in forma f. constr. est, בְּסֵפֶר turbo, Jer. 23. 19. 30. 23. Item in forma pl. f. occ. simpl. & cum ק praf. sic, וְסֵפֶר procellæ, Ezech. 13. 11, 13. בְּסֵפֶר in procellis, Zac. 9. 14. Atque indè, juxta plerosque deducitur verbum סֵפֶר in kal, tempestuosum esse, procellis agitari: procellare, turbulenter agere; Bu. Lex. deturbatus est, tempestuosus fuit; Av. שָׁעַר & שָׁעַר est horrere, præ timore scil. aut ira; quum viz. de homine dicitur; nam dictum etiam est de mari; Cocc. prout occ. in part. ben. kal, f. m. cum י cop. praf. & in f. simpl. sic; וְסֵפֶר & procellosum erat, Jon. 4. 11, 13. וְסֵפֶר procellis agitata, Isa. 54. 11. In fut. kal, à 3. f. m. וְסֵפֶר; occ. in 3. pl. m. loco seq. וְסֵפֶר procellosi erant, Hab. 3. 13. Item, indè etiam illud, in 1. f. fut. cum י praf. & וְסֵפֶר. Aff. præter normam; sic, Zach. 7. 14. וְסֵפֶר & procellâ vel turbine dejiciam eos. Formam habet irregularem, pro וְסֵפֶר, quasi in fut. kal; aut וְסֵפֶר, in fut. piel; vel וְסֵפֶר, quasi in fut. niph. pro וְסֵפֶר & וְסֵפֶר procellosum exhibebo me cum iis; Bu. Lex. Et affligar cum iis; Pag. vel proturbabor cum illis; quasi ex niph. vel, & deturbabo eos velut tempestate; ut in fut. kal. Merc. & deturbabo eos, &c. Est comp. ex voce activa & passiva; ut sit sensus, Ego turbatus deturbabo eos, in cunctis angulos terræ; Av. Et turbine disp. ergam eos, &c. Cocc. Sed rectius est ut sit pro fut. niph. & sit sensus est, ego affligor cum iis in captivitate: juxta illud, Isa. 63. 9. In omni afflictione eorum, afflictio ei. Nam sæpe loquitur Lex secundum sermonem hominum; Pag. In Niph. וְסֵפֶר procellosum esse; Bu. turbatus est instar turbine seu procellæ agitata, Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. cum י conv. praf. וְסֵפֶר & conturbatum fuit, 2 Reg. 6. 11. In pual, וְסֵפֶר turbine abreptus fuit; Bu. deturbatus est; Av. prout occ. in fut. pual, 3. f. m. sed cum Tzere pro pathach In ult. Pag. Bu. loco seq. וְסֵפֶר turbine propellitur, Hos. 13. 3. De hac autem Rad. in genere, nota, quod tam in verbo quàm in nominibus Samech mutatur in Sin: f. Sin venit loco Samech; ut שָׁעַר, in Niph. נִשְׁעַר: Piel, שָׁעַר, &c. & No. שָׁעַר, שָׁעַרָה; de quibus vide ipsam Rad. שָׁעַר.

Rad. 62. סֵפֶר ad limen habitavit, in limine fuit, ad limen sedit. Est cogn. cum סֵפֶר finit, cessavit: nam limen dicitur à limitando, i. e. à terminando & finiendo; Av. Non autem occurrit in kal, sed in hithpael; quod vide ad finem Rad. In Bu. Conc. סֵפֶר tria signif. i. est in No. indè derivato, viz. סֵפֶר; m. pelvis, crater; Pag. Bu. Av. Scyphus; vas quod semper ad limen superius constitutum erat, ut in promptu esset: & sic est contentum pro continente; Av. A limine, quidam existimant vasa, quæ in limine Templi fervarentur, hoc nomine סֵפֶר collectivè dici: sed cum generaliter quodcunque vas significet, videtur eâ ratio frivola, quod hoc nomine vasa liminaria intelligerentur: Merc. Cev. Est enim nomen universale omnibus vasibus vinariis & aliis vasibus domesticis, tam magnis quàm parvis; & quum annumeratur cum aliis vasibus, est vas secundum formam hydriæ; Pag. Alii pelvem, aut phialam vel calicem verterunt; Merc. Occ. autem hoc No. simpl. & cum ק praf. vel ante pathach, vel, ob pausam, ante cametz in ult. sic, וְסֵפֶר pelvem, Zach. 12. 2. בְּסֵפֶר vel בְּסֵפֶר in pelvi, Ex. 12. 22. item in forma pl. m. occ. cum ה dem. praf. וְסֵפֶר pelves, Jer. 52. 19. sicut etiam in forma pl. f. occ. simpl. & cum י & וְסֵפֶר praf. ut seq. וְסֵפֶר pelves, 2 Reg. 12. 14. וְסֵפֶר & pelves, 2 Sam. 17. 28. וְסֵפֶר & pelves, 1 Reg. 7. 3. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in eod. No. סֵפֶר m. limen, postis; Bu. Av. Sed est etiam וְסֵפֶר מִוֶּתֶן postis portæ; sed מִשְׁקֹף est limen superius. (quod prospiciatur, quia est in alto; à שָׁקַף prospicere, Merc.) i. e. superliminare, quod unum est; postes

2. pl. m. ut seq. **ספח** consumar, 1 Sam. 27. 1. **ספח** consumaris, Gen. 19. 15, 17. **ספח** consumamini, Num. 16. 26. 1 Sam. 12. 25. In Hiphil, **ספח** consumpsit, fecit contractionem, contraxit; prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. **ספח** consumet; in 1. f. (juxta R. D. in Bu. Conc.) loco seq. **ספח** consumam eos, Deut. 32. 23. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, addere, conjungere; Cocc. prout occ. in infin. kal, simpl. & cum **ו** praf. **ספח** addere, Deut. 29. 19. Isa. 30. 1. **לספח** ad addendum, Num. 32. 14. In imper. kal, à 3. m. **ספח** occ. in pl. m. sic, **ספח** addite, If. 29. 1. Jer. 7. 21. Item in Niphal occ. in hac signif. part. niph. f. m. cum **ו** dem. praf. loco seq. **ספח** additus, adjunctus, Isa. 13. 15. ut & in fut. hiph. 1. f. m. occ. (juxta R. D. in Bu. Conc.) loco seq. **ספח** addam, Deut. 32. 23.

Rad. 66. **ספח** in Bu. Conc. quatuor signif. i. est, **ספח** congregare, conjungere, & aggregare rem ad rem; recolligere; adjungere, adlocare se: item, **ספח** hærere, adharere; Pag. Bu. Conc. Sunt qui conferant cum **ספח** literis transpositis: etsi longius, non tamen inargutè. Est, adicere, adjungere: vicinum præcedenti, nisi quod hoc est usitatus, & aggregationem potius indicat; Merc. Aggregavit, adharere fecit, adhibuit, cooptavit, affociavit, &c. Habet interdum Sin pro Samech; Bu. Lex. contraxit per sequelam, &c. ut Bu. contrarium est verbo **ספח** diffraxit. In kal construitur cum **ו**; Av. prout occ. in imper. kal, à 3. m. **ספח**, vel **ספח**, cum **ו**. Aff. sic, **ספחני** adjuge me, 1 Sam. 2. 36. In Niphal, **ספח** adjuvere, vel affociare se, Bu. adjunctus fuit; constr. cum **ו**; prout occ. in præt. niph. 3. pl. cum **ו** conv. praf. **ספחני** & affociabunt se, Isa. 14. 1. In Piel, **ספח** admovit, aggregavit; Bu. vel **ספח** adjunxit. Ponitur cum Accuf. Av. & occ. in part. Piel, f. m. sic, **ספח** adhibenti, Hab. 2. 15. In Pual, **ספח** adjunctus est aliis, contractus est cum aliis; Av. aggregatus fuit; Bu. prout occ. in fut. Pual à 3. f. m. **ספח**, in 3. pl. m. cum camerz ob pafam, pro Scheva penult. sic, **ספחני** confociabuntur, Job. 30. 7. In Hithpacl, **ספח** fecit se jungi; Av. adhæsit, seu cooptatus hæsit; Bu. prout occ. in infin. hithp. cum **ו** praf. sic, **ספחני** ab adhærendo, 1 Sam. 26. 19. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est scabies; scabie afficere; scabie affecit, vel decalvavit; Bu. idque in no. indè derivato ex forma Piel; viz. **ספח** f. plaga quædam lepræ, cuti adhærens, i. e. scabies; vel pustula; alii, morphæa alba; quam parum asserunt differre à lepra. R. D. scribit esse scabiem collectam, & pariter congregatam; Pag. Quidam volunt duci ex nomine **ספח**, quod sequitur, ut significet plagam seu scabiem, aut maculam, quæ in carnem hominis spontè incidit absque læsione alterius. Talmudici etymon afferunt, quod sit adjuncta & annexa macula alba, dicta **ספח**, de qua supra: utpote secunda ab illa in candore. Ratio Kimchi accommodatissima videtur, ut vernaculè Pelade vocamus, quæ pilis adhæret, & eos secum unà trahit, Merc. **ספח** est abscessus, apostema, vel, juxta Chald. scabies; Bu. Lex. serpens scilicet scabies, & adhærens in cute hominis; Av. Occ. autem hoc no. simpl. & cum **ו** praf. **ספח** scabies adhærens, tenax, Lex. 13. 2. **ספח** & scabiei, Lev. 14. 56. Item indè etiam no. cum Mem heemant. **ספח** idem; Bu. scabies quæ adhærescit cuti carnis; Av. prout occ. simpl. & cum **ו** dem. praf. **ספח** sca-

bies, Lev. 13. 6. **ספח** scabies, Lev. 13. 7, 8. Sic etiam, juxta quosdam, hinc & no. cum Mem tridem heemant. ante Sin pro Samech **ספח** m. plaga lepræ, juxta R. D. Pag. suppuration, vel aggregatio; nempe cumulatatio peccati ad peccatum, ut R. Sal. explicat: pertinacia, contumacia, &c. Bu. Lex. viteligo, scabies; Cocc. prout occ. loco seq. **ספח** scabies, Isa. 5. 7. Atque indè deducunt etiam verbum in Piel cum **ו** pro **ו**; **ספח** scabie affecit, vel decalvavit; Bu. Lex. lepræ affecit; Pag. scabie implevit, seu icabiosum fecit; Cocc. prout occ. in præt. Piel 3. f. m. cum **ו** conv. praf. **ספח** & scabie afficiet, Isa. 3. 17. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est in no. cum Mem heemant. in forma pl. f. viz. **ספח** m. pepla; idem quod **ספח**; mutato scilicet. Teth in Samech; Bu. Conc. velamina quæ capiti sunt juncta. Hieron. vertit cervicalia; Av. Linteola, seu velamina super caput statuarum, scilicet ad venandum animas: prout dicitur in textu; Pag. Id quod ad veneficii rationem suis artificibus notam perinet; Merc. vel, juxta R. D. velamina quibus mulieres suas facies velabant; dicta quod capiti hærebant; Pag. Confibulæ; generale nomen, juxta quosdam, earum rerum, quibus aliquid constringitur, & conjungitur, ut adhærescat; Kimchi, pepla; alii Tiaras; alii cervicalia reddunt; Bu. Lex. Culcitæ, cervicalia; q. d. **προσδέματα, προσκεφάλαια** 70. **ἐπιβόλαια**. Non videtur idem esse cum **ספח**; ut Kimchi vult, Cocc. Occurrit autem no. hoc cum **ו** dem. praf. ut & cum **ו**. Aff. quasi in forma constr. cum Sceva sub Pe 2. Rad. ut seq. **ספח** m. pepla, Ezec. 13. 18. **ספח** m. pepla vestra, Ezec. 13. 21. Denique iv. signif. 4. hujus Rad. est, sponte renatum ex terra; Bu. Conc. viz. in no. **ספח** m. germen quod per se egreditur, atque oritur sine satione, & absque semine; ut R. D. inquit; Pag. Quidam vertunt, deciduum, quod sponte suâ humi decidens, indè postea sine cujusquam labore sponte nascitur. In Jobo, quidam exp. pro pluvia decidente super terram. Sed malo aliter; Merc. Sponte-natum, sponte-crescens nempe frumentum sine semine aut satione; Bu. Lex. Est quod sponte nascitur ex granis quæ deciderunt inter metendum; deciduum scilicet. quod humo junctum crescit in fruges; Av. q. d. accessorium; quod scilicet spontè nascitur post sementem; Cocc. prout occ. hoc no. simpl. & in forma absol. locis seq. **ספח** sponte-renatum, 2 Reg. 19. 29. Isa. 37. 30. & in forma f. m. const. est, **ספח** sponte-renatum, Lev. 25. 5. & in forma pl. m. **ספח**, & in constr. **ספחני**; prout occ. cum **ו** Aff. locis seq. **ספח** sponte-renata ejus, Lev. 25. 11. Job. 14. 19.

Rad. 67. **ספח** m. no. Rad. est phiala; lagana, hydria; simpulum; vasis genus, pelvis; Pag. Bu. Chald. **ספח** lagenam aquarum vertit; vel phiala ex qua scilicet bibunt heroici & magnifici, ut Kimchi addit; Bu. Lex. Crater in quo solent bibere homines nobiles. Cogn. **ספח** dedolavit: nam phiala est vas dedolatum seu exculpum: Hinc per apher. **ספח**, phiala; Av. Quidam concham reddunt; Merc. patina, vel phiala; 70. **κενύνη**, Cocc. prout occ. cum **ו** & **ו** praf. **ספח** phialam, Jud. 6. 38. **ספח** in phiala, Jud. 5. 25.

Rad. 68. **ספח** in Bu. Conc. duo signif. i. est **ספח** regere, operire; & dicitur de domibus; Pag. Nam est propriè supernè obtegere, laqueare, contignare, in-crustare. Nonnihil convenit cum **ספח**; quod est genera-

neraliter, abscondere; Merc. & sim. Bu.Lex. Cocc. te-
xit concamerando, concameravit, contabulavit, laque-
vit; connexit duo vel plura tigna cuneolis intermediis:
Hinc *σφην* cuneus, *σφινώω* cuneis adactis aliquid firmo;
Item Lat. Sappinus, vel sapinus, i.e. pars abietis inferi-
or enodis, & apta ad tegenda ædificia; Av. Occ. autem
in part. pahlul f. m. Deut. 33. 21. *ספן* tectus, protectus
est; Bu.Lex. tecta; Bu.Conc. *ספן ספן* legislator
incrassatus, i.e. tectus speciosus crustis, sed intus scaten-
s omni abominatione: metaphora; Cocc. Quia ibi pars
seu portio *ספן ספן* legislatoris, aut dominatoris *ספן*
tecti seu operis; Pag. vel potius, tecta; et si genus va-
riet; habetur enim ratio synonymii *ספן*. Intelligit por-
tionem terræ Gaditarum, portionem esse principalem,
& dominatoris terræ similem, ubi omnia sunt laqueata,
& magnificè contecta. Innuere autem videtur urbes
quas separarunt ultra Jordanem; Merc. Targum, quia
ibi in hæreditate ejus, Moseh, Scriba magnus Israel, se-
pultus est. Et R. Sal. in comment. quia ibi pars, &c.
nam novit, quòd ibi in hæreditate ejus, pars agri sepul-
chri legislatoris & dominatoris, i.e. Mose, *ספן*, i.e. ip-
sa pars abscondita est ab omni creatura: quia dictum,
Deut. 34. 6. & non novit quispiam sepulchrum ejus usque
ad diem hanc; Pag. Sed juxta Ab. Ezram, sensus est,
quòd vidit palatia tecta, quæ erant pars majorum aut
magnatum Emoræi. Hieron. quòd in parte sua Do-
ctor esset repositus. Vide supra in Rad. *ספן*; Pag.
Cev. & primum prospexit sibi, quia illic esset portio le-
gislatoris cuneati; Av. Qui prospexit de principiis ei;
(q. d. Deus tribuens ei possessionem ante reliquos, jus-
sit eum in prima acie contra Cananæos procedere, Num.
32. 16. & res suas interea, dum domo abierit, Deo com-
mittere; Exod. 32. 24. & Jos. 2. 13.) quia ibi in por-
tione legislatoris (quæ scilicet per Mosen divino jussu ei at-
tributa est) protectus est; i.e. loco firmo ac munito
situs; Jun. Item occ. etiam idem part. Pahlul f. m. cum
! cop. præf. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kib-
butz in ult. & in absol. forma pl. m. simpl. ut seq. *ספן*
& tectam, Jer. 22. 14. *ספן* & tecta, 1 Reg. 7. 3, 7. *ספן*
tectis, contabulatis, Hag. 1. 4. Item, juxta quosdam, occ.
in forma pl. m. constr. cum ! cop. præf. ante Sin pro Sa-
mech 1. rad. sic, Deut. 33. 19. *ספן*, vel cum kibbutz,
ספן, & tecta seu occulta; Bu.Lex. *ספן* *ספן* & tectos
& tectos thesauros arenæ. Sed quia sunt duo part. pl.
in constr. vendendum videtur, tecta arenâ, (auferendi
scilicet casu) abscondita arenâ; Pag. Imò potius videtur
regimen regimini esse superadditum; q. d. tecta abscon-
ditorum arenæ. Vide de tali phrasi ad plur. *ספן*, in
Rad. *ספן*; Merc. Reposita conditorum fabulo. A *ספן*
derivo; & pro *ספן* accipio. Intelliguntur autem
bona recondita illis, quorum corpora in pulvere terræ
jacent; Cocc. & tecti, &c. Bu.Conc. Item occ. etiam
hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. cum ! conv. præf. *ספן* &
texit, 1 Reg. 6. 9. Atque inde no. cum Sin pro Samech
tegmentum, tabularum; Merc. Pag. Bu. ut quum quid te-
gitur lignis cedrinis; paries seu tabularum cedrinis lig-
nis tectum; Av. contabulatio; Cocc. Prout occ. 1 Reg.
6. 15. cum ! dem. præf. à pavimento domus *ספן* &
ספן usque ad parietes contabulationis, seu contignati-
onis; Av. Cocc. h. e. per totos parietes, qui contabulati-
onem ferebant, vel sustinebant; Cocc. Deinde, ii. sig-
nif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est in no. inde ducto; viz.

ספן f. navis; Pag. Bu. propriè magna, quæ superne
tectâ est; Bu. Lex. Pars inferior navis, carina; quæ sc.
est tabulis seu asseribus per cuneos arctissimè compacta
& laqueata; Av. prout occ. cum ! dem. præf. Jon. 1. 5.
ad latera, i.e. unum è lateribus, *ספן* navis; Pag. 1.
mam navis partem, superne tectam, Latine carinam, qui-
dam intelligunt; Merc. ad latera carinæ, i. e. navis;
70. *ἐν τὴν κοίλῃν τῆ πλοῦς*, Av. [*ספן* vide ad initi-
um *ספן*.]

Rad. 69. *ספן*, inquit R.D. est, percutere volam ad
volam, five palmam ad palmam, (vel aliam rem; Cev.)
plaudere, complodere, Pag. Bu. Item, involvere; suf-
ficere; Pag. Significat complodere, pulsare, collidere,
concludere. Pro sufficere, Syrum magis est: (seu ex
usu linguæ Chaldaicæ; Bu. Lex.) quòd autem Sanctes ad-
dit, involvere; intelligendum volutare sese huc illuc
percutiendo: sic Kimchi non diverso significatu à pri-
mo exponit; ut leus sit apertior: ubi quidam passivè
reddunt, pulsabitur, seu pulsabit sese, &c. ut & Kimchi
in l. rad. neutrum exponit; Merc. pro Samech quando-
que est Sin; Bu. Lex. *ספן* complosit, supposuit, pullavit
sufficiens; & propriè est complodere manus seu feu-
mur more hominum ægre ferentium aliquid. Cogn. cum
ספן suffecit, sufficiens fuit; Av. significat plaudere,
complodere, percutere; Cocc. Occurrit autem in præ-
ter. kal, 3. f. m. cum ! conv. præf. Jer. 48. 26. *ספן* & plau-
det, Bu. Conc. & plaudat; Bu. Lex. *ספן* & *ספן* &
plaudet Moab in vomitu suo: vel intransitive, invol-
ver, seu vertet se in vomitu suo. Nam, inquit R.D. com-
paratur Moab ebrio, qui vertit se de latere in latus, dum
evomit vinum quod bibit, & revolvit se copore suo su-
per terram: sic, faciet Moab propter multas afflictio-
nes suas; Pag. & plaudet, &c. h. e. volutabitur & jacta-
bit se; Cocc. & complodet Moab &c. Plerumque con-
struitur hoc verbum cum Accus. *ספן* i. e. manus,
vel cum *ספן*, i. e. super femur; Av. Sed occ. eti-
præter. kal, 3. f. m. cum ! Aff. ut & 1. f. & 3. pl. simpl. ut
seq. *ספן* complodit, concutit eos, Job. 34. 26. *ספן*
plausi, Jer. 31. 18. *ספן* plaudunt, Lam. 2. 15. In im-
per. kal, f. m. est *ספן* plaudet, Ezech. 21. 17. & in fut.
kal. 3. f. m. vel cum Sin, vel cum Samech 1. rad. cui cum
Samech ! conv. est etiam præf. *ספן* complodet, Job.
27. 23. *ספן* complodet, Job. 34. 34. *ספן* & com-
plosit, Num. 24. 10. Atque inde no. cum Sin pro Samech
viz. *ספן* m. explosio; Bu. complosio; Cocc. prout occ.
cum ! præf. ante cametz, ob paulam, pro sagol penult.
sic, Job. 36. 18. *ספן* cum explosione, Bu. Conc. nam
ardor, est scilicet *ספן* *ספן* nè pelliciat te in com-
plosionem; Cocc. Quia ira est nè fortè removeat te,
è mundo scilicet flagello, vel percussione. Alii nè forte
superet te, seu persuadeat tibi, in oppressionem. Sed R.
D. testatur se illud vidisse scriptum cum Samech; &
significare sufficientiam, i.e. nè fortè projiciat ejiciatque
te cum sufficientia opum quas habes; q. d. non prode-
runt tibi opes. Vide & in Rad. *ספן*; Pag. Item, oc.
idem no. cum Samech, *ספן* m. sufficientia; Pag. Bu. ex
usu scilicet Chaldaico; Bu. Lex. Cocc. Av. &c. prout occ.
cum ! Aff. Job. 20. 22. sic, *ספן* sufficientia ejus; Bu.
Lex. *ספן* *ספן* quum repletus fuerit, ad suffici-
cientiam suam, i.e. quantum sat est illi. Et sic R. Mo-
sch, quum repletus fuerit ejus desiderium, perversit-
que ad id quod sufficit sibi; tunc veniet super illum an-
gusti.

gustia, aut afflictio; Pag. & si repletus fuerit ad sufficientiam suam, &c. Ponitur pro פָּשָׁא; de quo infra, Av. Quam impletur sufficientia ejus. Fortè indè, quòd homo plaudit cum obtinuit quod vult; Coc. atque indè etiam juxta quosdam, est verbum in Hiphil cum Sin itidem pro Samech, וְשִׁפְּיָא applaudit, vel acquievit; Pag. Bu. Coc. prout occ. in fut. hiph. (à 3. f.m. וְשִׁפְּיָא applaudit, vel acquiescet) in 3. pl. m. If. 2.6. & in natis peregrino- וְשִׁפְּיָא plaudunt, vel acquiescunt; i. e. placent ipsis scriptores Gentilium, philosophi, oratores, poetæ; Coc. Applaudunt, vel sufficientiam habent; Bu. Lex. & cogitationibus, aut consiliis alienorum applaudunt, pro applausurunt: vel in scientiis alienorum fuerunt sufficientes. Vel ut Ab. Ezra, & scientiæ extrinsecæ sufficientiis, & in illis erit illorum sufficientia, & non quærent prophetiam, quæ est Lex. Illud enim quod generatur in cogitationibus, quia est medium inter duas cogitationes, vocatur וְשִׁפְּיָא natus vel filius. Vide hoc no. in rad. וְשִׁפְּיָא. Targum, & in legibus populorum, i. e. Gentium ambulant; Pag. Denique natis alienigenarum acquiescunt; i. e. non acquiescentes Doctrinæ & verbo Dei quod Gentiles amplexatura sunt; supra v. 3. sed externa omnia præferunt simplicitati divinæ legis; Jun. Chaldæis autem usitator est hæc Rad. in notione sufficientiæ, Cocc. de qua vide etiam sub litera ש Sin.

Rad. 70. סָפַר est, recensere, numerare; (scribere; Merc.) narrare, referre, nunciare; Pag. In kal & Niphil, ferè semper numerandi significatione reperitur; in Piel autem & pual, narrandi vel recitandi ordine, aut exponendi. Est autem hæc signif. ex priore ducta, quòd narrantes ordine res distribuunt, & quasi enumerent. Sic Compter, vernaculè utrumque significat: & cum præpositione, racompter, peculiariter est, narrare. Semel autem in piel, priori signif. Legitur de osium enumeratione seu dinumeratione; Merc. סָפַר annumeravit, dinumeravit, enumeravit; item, narravit, recensuit; Bu. Lex. recensuit per gyrum & circulum; numeravit, seu narravit aliquid ordine, ceu per gyrum. Hinc est quod vulgò in omnibus ferè linguis, Siphra, vel ciphra, est, numerus. Item סָפַרָא, sphaera, quæ consistit in computatione numerorum; סָפַרָא, evolvo, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. i. est, numerare, din-enumerare &c. prout occ. in præf. kal, 3. f.m. simpl. & cum ו cop. præf. ut & cum א, Aff. absque præf. ut & in 3. sing. fæm. cum ו cop. præf. sic; סָפַר numeravit, 2 Sam. 24. 10. וְסָפַר & numerabit, Lev. 15. 13. וְסָפַר numeravit eos, 2 Chron. 2. 17. וְסָפַרָה & numerabit, Lev. 15. 28. & in 2. f.m. præf. kal, occ. cum ה parag. add. ut & cum ו conv. præf. וְסָפַרָה numerasti, Psal. 56. 9. וְסָפַרָה & numerabis, Lev. 25. 8. Item in 2. pl. m. occ. simpl. & cum ו conv. præf. וְסָפַרָה numerastis, Isa. 22. 10. וְסָפַרָה & numerabit, Lev. 23. 15. & in part. ben. kal, f.m. occ. loco seq. וְסָפַר numerans, Isa. 33. 18. In Infinit. kal, occ. cum ו præf. וְסָפַר numerare, Gen. 15. 5. 41. 49. Deut. 16. 9. & in Imper. kal, occ. f.m. cum ו cop. præf. & pl. m. simpl. sic, וְסָפַר & numera, Gen. 15. 5. וְסָפַר numerate, 1 Chron. 21. 2. Pl. 48. 13. In fut. kal, i. f. וְסָפַר numerabo; unde cum א, Aff. est, וְסָפַר numerabo eas, Psal. 139. 18. & in 2. f. m. fut. kal, occ. vel cum cam. chat. ante maccaph pro cholem; ut & cum ipso cholem in ult. sic, וְסָפַרָה numerabis, Deut. 16. 9. וְסָפַרָה numerabis, Job. 14. 16. 39. 2. Item in 3. f.m. fut. kal, occ. simpl. & cum ו conv. præf. cui

etiam ult. א, est Aff. ut & in 2. pl. & 3. pl. m. simpl. prout seq. וְסָפַר numerabit, Job. 21. 4. Psal. 87. 6. וְסָפַר & numeravit, 2 Chron. 2. 17. וְסָפַר & numeravit ea, Ezra. 1. 8. וְסָפַר numerabit, Lev. 23. 16. וְסָפַר numerabunt, Ezech. 44. 26. In Niphil, וְסָפַר numeratus, annumeratus est; Av. prout occ. in fut. niph. 3. f.m. & in 3. pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. וְסָפַר ennumerabitur, Gen. 16. 10. 32. 12. 1 Reg. 3. 8. Jer. 33. 22. Hof. 21. וְסָפַר numerabuntur, 2 Chron. 5. 6. 1 Reg. 8. 5. וְסָפַר & numerabuntur, 1 Chron. 23. 3. In Piel וְסָפַר idem cum kal, numerare, narrare, recensere. Bu. dinumeravit, recensuit continuò; Av. prout occ. in præf. Piel, i. f. simpl. & in infin. Piel cum ו & מ præf. sic, וְסָפַרָה recensui, enarravi, Psal. 119. 26. וְסָפַר enarrare, Pl. 50. 16. וְסָפַר præ ennumerare, Psal. 40. 6. & in imper. Piel à f.m. וְסָפַר enarra, in pl. m. est, וְסָפַר narrate, 1 Chron. 16. 24. In fut. Piel occ. in i. f. & 3. f.m. ut in 3. pl. m. cum tzeri obpauam, pro scheva pen. וְסָפַר ennumerabo, Psal. 22. 18. וְסָפַר enarrabit, Job. 38. 37. Pl. 71. 15. וְסָפַר enarrabunt, Pl. 69. 27. Atque indè nomina, i. no. וְסָפַר m. numeratio, Pag. Bu. prout occ. cum ו dem. præf. וְסָפַר numerationem, 2 Chron. 2. 16. Item, 2. hinc etiam no. in forma pl. f. וְסָפַר numerationes, numeri, Pag. Bu. ciphra; Av. narrationes; Cocc. prout occ. Psal. 71. 15. sic, Os meum narrabit justitiam, toto die salutem tuam, quoniam non cognovi וְסָפַר numerata; scil. justitiam tuam & salutem tuam; q. d. inquit R. D. non novi quòd possint esse numerata. Vel est No. substant. cujus sing. est וְסָפַר numerus, vel numeratio; (formæ instar וְסָפַר) q. d. non novi illis numeros, vel illarum numerationes; & Ab. Ezra, scribit cholem poni vice Schurek, i. e. pro וְסָפַר, instar וְסָפַר; Pag. numerationes, vel numeros; Bu. Conc. & Lex. Quotidie salutem tuam, ennumerabo scil. neque nim. novi numeros; Av. וְסָפַר כי לא וְסָפַר quia non novi, i. e. non agoisco, narrationes; h. e. ea quæ homines narrat, fabulas, viz. vel traditiones; Cocc. quamvis ignorem numeros (ejus.) Vide Plal. 40. 6. est autem in his verbis modesta correctio; q. d. narrabo res inenarrabiles; tam scil. pro ipsarum amplitudine, quam pro tenui meâ facultate; Jun. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant, præposito; viz. וְסָפַר m. numerus, enumeratio; Pag. Bu. Av. vel computatio; Av. Occ. autem hoc No. frequens satis in textu; ut in forma absol. simpliciter locis seq. וְסָפַר. Gen. 34. 30. 41. 49. Num. 9. 20. Deut. 4. 27. 33. 6. Jud. 6. 5. 7. 12. 2 Sam. 21. 20. 1 Chron. 16. 19. 22. 4. 16. 2 Chron. 12. 3. Ezra. 2. 2. Job. 5. 9. 9. 10. 16. 22. 21. 33. 25. 3. Psal. 40. 13. 104. 25. 105. 12. 34. 147. 4. 5. Cant. 6. 8. Isa. 10. 19. 21. 17. Jer. 2. 32. 44. 28. 46. 23. Ezech. 12. 17. Joel. 1. 6. cui etiam formæ absol. וְסָפַר, וְסָפַר, וְסָפַר præf. וְסָפַר & numerus, Num. 23. 10. וְסָפַר numerus, 1 Chr. 27. 24. וְסָפַר cum numero, Deut. 25. 2. 2 Sam. 2. 15. 1 Chr. 9. 28. 23. 31. Ezra. 3. 4. 8. 34. Isa. 40. 26. Ezech. 5. 3. וְסָפַר & in numero, 1 Chron. 9. 28. וְסָפַר juxta numerum, Num. 15. 12. prout etiam occ. in forma constr. frequens, cum pathach in ult. locis viz. seq. וְסָפַר numerus, Exod. 16. 16. 23. 27. Lev. 25. 16. Num. 3. 40. 31. 36. Jud. 7. 6. 1 Sam. 6. 4. 18. 27. 7. 2 Sam. 2. 11. 24. 29. 1 Chron. 11. 11. 21. 5. 23. 27. 2 Chron. 26. 12. 29. 32. Ezra. 2. 2. Neh. 7. 7. Esth. 9. 11. Job. 1. 5. 14. 5. 31. 37. 36. 26. Eccl. 2. 3. 5. 17. 6. 12. Jer. 2. 28. 11. 12. Ezech. 4. 49. Dan. 9. 2. Hof. 2. 1. & huic etiam formæ f.m. constr. וְסָפַר, וְסָפַר & sunt

21. Jer. 11. 13. בְּמִסְפָּר & numerus, Job. 15. 20. 21. 21. 38.
 25. 50. Num. 1. 2, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38,
 40, 42, 3. 43, 22, 28, 34. 14. 34. 26. 53. 1 Chron. 23. 24. 27.
 24. 2 Chron. 26. 11. Job. 3. 5. כְּמִסְפָּר juxta numerum,
 1 Reg. 18. 31. לְמִסְפָּר ad numerum, Deut. 32. 8. Jos. 4. 3,
 8. 2 Chron. 35. 7. Ezech. 4. 5. Item occ. etiam cum כְּ
 Aff. loco seq. מִסְפָּר numerus vester, Num. 14. 29.
 sed sæpius cum כְּ Aff. cui etiam כְּ, כְּ & לְ sunt præf.
 מִסְפָּר numerus ipsorum, 1 Chron. 7. 2, 40. 21. 2. 23. 3.
 25. 1. 7. 27. 23. Ezr. 1. 9. מִסְפָּר pro numero eorum,
 Num. 29. 18, 21, 24, 27, 30, 37, 33. מִסְפָּר juxta nume-
 rum eorum, Num. 15. 12. לְמִסְפָּר pro numero suo,
 Jud. 21. 23. 1 Chron. 27. 1. & in forma pl. m. מִסְפָּר
 unde in forma pl. m. constr. occ. loco seq. מִסְפָּר nume-
 ri, 1 Chron. 12. 23. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu.
 Conc. est in nomine participiali scil. seu sub forma part.
 ben. kal; viz. סוֹפֵר m. Scriba, legisperitus, jurisperitus,
 censor, qui scil. res divinas aut politicas; vel voce e-
 narrat, vel scriptis consignat ut enarrentur, quum scil.
 opus fuerit. Item, qui præstet rebus censendis, ut Isa.
 33. 18. Bu. Lex. legisperitus, seu scriba expeditus; qui
 scil. in lectione sacrarum literarum admodum est exer-
 citatus; Av. librarius; γραμματῆς scriba. Verifimi-
 le autem est plures Scribas fuisse: sed caput scribarum
 & præfectum archivum putem סוֹפֵר commodè appella-
 ri: ut 2 Sam. 8. 16. & Seraiah Sopher scriba, vel Can-
 cellarius. Sed Isa. 33. 18. dicitur סוֹפֵר, γραμματῆς,
 scil. eruditus & literatus; Scripturæ tractator. Confer 1
 Cor. 1. 20. Cocc. ubi, est, scil. סוֹפֵר, Scriba? ubi pon-
 derator? ubi סוֹפֵר qui numerat turres? q. d. quanquam
 venit Rex Christus, adhuc meditabitur cor tuum timo-
 rem, viz. à regibus gentium qui numerant & ponde-
 rant argentum: quia capiebant tributum ab Israël; Pag.
 Vel, qui numerabant Israelitas per capita, ut ab illis tri-
 butum exigerent in pondere. Nomen autem hoc gene-
 raliter significat literatorem, i. e. scribam literarum,
 Notarium: specialiter eum qui res gestas principum,
 acta publica, & census, reditus conscribit. Hi erant pub-
 lici scribæ seu notarii, penes quos, ut ait Metasthenes
 erat publica fides annalium; temporum & regum gesta.
 Appellati sunt & hoc nomine ii quorum erat Scripturas
 interpretari, & in rebus dubiis ac perplexis legis con-
 sultebantur, & de illis judicabant, ac tribuum geneo-
 logias, maximè regis consignabant. Talis fuit Esdras
 scriba expeditus in lege Moysi, Esdr. 7. & post eum alii
 multi, quorum collegium ad Christum usque durasse, ex
 Evangelistis colligimus, qui res Ecclesiasticas curabant,
 & conscribebant: quorum quænam fuerit professio, fa-
 cile colligitur ex Christi oratione, qua eos oburgat,
 Matth. 23. Nomen sonat viros literatos & eruditione
 insignes: unde & qui γραμματῆς serè dicuntur, inter-
 dum invenias dici in Evangelio νομῆς legisperitos; et-
 si temere quidam putant eo nomine intelligi μαθητάς
 quorum erat gradus superior, qui Leges præscribunt,
 quod ego ad policiam propriè refero. At priores pro-
 priè erant Legis divinæ Doctores: etsi ad eisdem sæpe
 utraque gubernatio pertinebat. Nam & quidam existi-
 mantes ex numero eorum fuisse, quos corruptâ Græ-
 cā voce סוֹפֵר appellarunt; i. e. ex synedrio & ju-
 dicio magno. Et sanè magna fuit eorum potestas; Merc. In
 quibusdam autem locis verbum hoc in scribendi signifi-

catu sumitur: ut in loco cit. Psal. 56. 9. נָדַר סִפְרָתָה
 motum meum numerasti; R. D. exp. scripsisti; Pag. &
 quasi in librum & acta retulisti. Ut & pro scribere alios
 locos sumunt: ut Psal. 87. juxta R. D. & Job. 38. in fine,
 juxta R. Jonah: quæ tamen à signif. numerandi seu e-
 numerandi non eduxerim. Nomen autem hoc Toar, viz.
 סוֹפֵר; ut & סֵפֶר, pro libro aut literis, ad scribendi ra-
 tionem pertinent; Merc. Occurrit autem No. hoc ordi-
 ne Conc. in forma absol. & simpliciter, locis seq. סוֹפֵר vel
 sine vau, scriba, legisperitus, Jud. 5. 14. 2 Sam. 8. 17. 20.
 25. 2 Reg. 12. 11. 1 Chron. 18. 16. 2 Chron. 24. 11. Ezr. 7. 6,
 11. Psal. 45. 2. Isa. 33. 18. 52. 25. cui etiam cop. est præf.
 loco seq. סוֹפֵר & scriba, 1 Chron. 27. 32. sed sæpius cum
 הָ dem. præf. locis seq. סוֹפֵר scriba, 2 Reg. 19. 2. 22. 3,
 8, 9, 10, 12. 25. 19. 1 Chron. 24. 6. 2 Chron. 34. 15, 18, 20.
 Ezr. 7. 11. Neh. 8. 1, 4, 5, 9, 13. 12. 26, 36. 13. 13. 36. 3. If.
 37. 2. Jer. 36. 10, 12, 20, 21. 23, 26. Jer. 36. 32. 37. 15, 20.
 Ezech. 9. 2, 3. & in forma pl. m. est, סוֹפְרִים scribæ, 1
 Reg. 4. 3. 1 Chron. 2. 55. 2 Chron. 34. 13. Jer. 8. 8. Atque
 indè etiam ex Rad. in hac signif. est No. סֵפֶר m. enume-
 ratio, recensio, enarratio, seu catalogus; liber, libellus;
 epistola, literæ; Pag. Bu. Merc. quod scil. in epistolis
 & libellis res enumerentur, & recensentur; Bu. Lex.
 nam sumitur sæpe pro ipsa Scriptura; libro; literis, seu
 literatura; continens pro contento: Merc. סֵפֶר est
 liber, in quo continentur recitationes & scripturæ re-
 rum gestarum; item libellus, epistola, literæ quæ scri-
 buntur & mittuntur legendæ; Av. βιβλίον, γράμμα, ut
 Gen. 5. 1. סֵפֶר תּוֹלְדוֹת liber, vel narratio, generatio-
 num, &c. Cocc. סֵפֶר הָאָדָם hic liber generationis Adam,
 aut hominis: vel hæc enarratio, &c. Pag. seu catalogus,
 enumeratio. Sic & suum Evangelium Matthæus incepit;
 Merc. Utroque modo exp. R. D. Pag. Occ. autem hoc
 No. frequens in textu; viz. ordine Conc. ut seq. סֵפֶר
 liber: enumeratio, recensio, epistola, &c. Gen. 5. 1. Ex.
 24. 7. Deut. 17. 18. 24. 1, 3. 31. 24, 26. Jos. 1. 8. 10. 13. 2
 Sam. 1. 18. &c. Psal. 40. 8. Isa. 29. 11, 12, 18. 30. 8. 34. 16.
 50. 1. Jer. 3. 8. &c. Ezech. 2. 9. Dan. 1. 4, 17. Nah. 1. 1. Mal.
 3. 16. &c. in 100. circ. l. cui etiam cop. est præf. loco
 seq. סֵפֶר & librum, Job. 31. 35. sed sæpius cum הָ dem.
 præf. locis seq. סֵפֶר liber, &c. 2 Reg. 5. 6, 7. 10. 2, 7. 22.
 8, 13, 16. 23. 3, 24. 2 Chron. 34. 15, 16, 21, 31. Est. 9. 25.
 Isa. 29. 11, 12. Jer. 29. 1, 29. 32. 12. 36. 11, 18, 32. 51. 63.
 Dan. 12. 4. Item occ. etiam cum כְּ, כְּ & מְ præf. ut seq.
 סֵפֶר in libro, Num. 21. 15. Deut. 28. 61. 29. 21. 30. 10.
 Jos. 8. 31, 34. 23. 6. 24. 26. 2 Reg. 14. 6. 2 Chron. 25. 4. 35.
 12. Neh. 8. 18. 9. 3. 13. 1. Esth. 2. 23. Jer. 32. 12. בְּסֵפֶר in
 libro, Exod. 17. 14. Num. 5. 23. Deut. 28. 58. 29. 20, 27. 1
 Sam. 10. 26. 2 Sam. 11. 15. Neh. 8. 8. Esth. 9. 32. Job. 19. 23.
 Jer. 25. 13. 32. 10, 44. 36. 8, 10, 13. Dan. 12. 1. בְּסֵפֶר si-
 cut liber, Isa. 34. 4. מִסְפָּר ex libro, Psal. 69. 29. Item occ.
 etiam cum מְ præf. & אֲ. Aff. ut & cum כְּ. Aff. cui etiam
 מְ est præf. ut seq. מִסְפָּר ex libro meo, Exod. 32. 33.
 סֵפֶר libro tuo, Psal. 139. 16. מִסְפָּר ex libro tuo, Ex.
 32. 32. & in forma pl. m. occ. locis seq. סֵפֶר Libri, E-
 pistolæ, Literæ, 1 Reg. 21. 8. 2 Reg. 10. 1. 20. 12. Esth. 1.
 22. 8. 10. 3. 13. 9. 20, 30. Eccl. 12. 12. Isa. 39. 1. Jer. 29. 25.
 cui etiam formæ absol. pl. m. cop. הָ & כְּ pro הָ & כְּ dem.
 sunt præf. וּמִסְפָּר & literas, 2 Chron. 32. 17. הִסְפָּר
 literas, 2 Reg. 19. 14. Esth. 8. 5. Isa. 37. 14. Jer. 32. 14.
 וּמִסְפָּר in literis, libris, 1 Reg. 21. 9, 11. Dan. 9. 2. Item
 in forma pl. m. constr. occ. loco seq. סֵפֶר literæ, Esth. 3.

12..8.9. Item hinc. etiam est No. ספרה f. numeratio; vel numerus; aut liber; Pag. Bu. seu libellus in quo recensentur, vel scribuntur res gestæ; Ciphrah, i. e. numeratio, vel numerus, &c. Av. Commentarius, liber rationum; Cocc. In forma constr. est ספרת, prout occ. cum ך praf. & ך, pro ך, ob pausam, Aff. Psal. 56.9. ספרת in numeratione tua, vel in numero tuo, aut libro tuo; Pag. Bu. Av. In rationibus tuis, &c. Cocc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. in Bu. Conc. est, narrare, enarrare, recensere; prout occ. in prat. kal, 2. fm. cum He parag. add. ספרתה enarrasti, Psal. 56.9. & in prat. piel, (a 3. f. m. ספר enarravit, &c.) occ. in 1. sing. & in 3. pl. sic, ספרתי enarravi, Psal. 119.13, 26. ספרו narrarunt, Jud. 6.13. Ps. 44.12..48.13..75.2..78.3. & in part. Piel, fm. & pl. m. occ. sic, מספר narrans, Jud. 7.13. 2 Reg. 8.5. מספרים narrantes, Psal. 19.2..78.4. In Infin. piel, occ. simpl. & cum ך, מספר ך praf. ספר narrare, Exod. 9.16. מספר ך enarrare, ad enarrandum, Psal. 3.16..73.28..102.22. מספר ך & enarrando, Psal. 26.7. מספר prae enarrando, Psal. 40.6. & in Imper. piel, occ. f. m. simpl. & cum ך, parag. add. ut & in pl. m. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. ut seq. מספר enarra, Isa. 43.26. מספר narra, 2 Reg. 8.4. מספרו narrate, Gen. 40.8. 1 Chron. 16.24. Ps. 96.3. מספרו narrate, Joel. 1.3. In fut. piel, 1. f. occ. cum ך cop. praf. & cum ך parag. add. cui etiam ך cop. est praf. idque vel cum Scheva, vel ob pausam cum Tzere penult. ut seq. ואספר & enarrabo, Psal. 118.17. ואספרה enarrabo, Psal. 2.7..9.2.15..22.23..73.15. ואספרה & enarrabo, Ps. 66.16. ואספרה & enarrabo, Job. 15.17. Item occ. etiam 1. f. fut. piel cum ך, Aff. loco seq. ואספרה enarrabo eam, Psal. 145.6. & in 2. fm. fut. piel, est, ואספר enarrabit, Exod. 10.2. Item in 3. fm. fut. piel, occ. simpl. & cum ך conv. praf. idque vel cum Tzere, vel cum fægol in ult. ante maccaph; ut & cum ך, Aff. ut ואספר enarrabit, Job. 38.37. Psa. 71.15. Jer. 23.28. ואספר vel ואספרה & narravit, Gen. 24.66..29.13..37.9.10..40.9..41.8. Exod. 18.8. 1 Reg. 13.11. Est. 5.11.6.13. ואספרה & recensibat eam, Job. 28.27. & in 3. fm. fut. piel, cum ך conv. praf. occ. cum fægol ante Maccaph pro Tzere in ult. ואספרה & enarravit, 2 Reg. 8.6. ut & in 1. pl. occ. simpl. cum Tzere in ult. sed cum ך conv. praf. cum fægol ante Maccaph; ut & cum ך cop. praf. & ך parag. add. sic, ואספר enarrabimus, Psal. 79.13. ואספרה & enarrabimus, Gen. 41.12. ואספרה & enarrabimus, Jer. 51.10. & in 2. pl. m. occ. simpl. loco seq. ואספרה narrabitur, Psal. 48.14. Item in 3. pl. m. fut. piel, occ. simpl. vel cum Scheva, vel ob pausam cum Tzere penult. cui etiam priori formæ ך cop. & ך conv. sunt praf. & huic ult. etiam ך est Aff. ut seq. ואספרו narrabunt, Psal. 64.6. Ezech. 12.16. ואספרו narrabitur, Ps. 59.13..69.27. Isa. 43.21. Jer. 23.27. ואספרו & narrabunt, Job. 12.8. Psal. 78.6..107.22. ואספרו & narrarunt, Num. 13.27. Jos. 2.23. 1 Sam. 11.5. ואספרו & narrarunt ea, 1 Reg. 13.11. Jer. 23.31. In pual occ. in prat. 3. f. m. & in fut. 3. f. m. vel cum patach; vel ob pausam cum cametz in ult. cui etiam formæ cum pathach, ך interrog. est praf. ut seq. viz. מספר narratum fuit, in Isa. 52.15. מספרו narrabitur, enarrabitur, Psal. 22.31. מספרו narrabitur, Hab. 1.5. מספרו num enarrabitur? Job. 37.20. Psal. 88.2. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. מספר narratio, enarratio; prout occ. in forma constr. cum pathach in ult. Jud. 7.15. מספר enarrationem somnii; vel numerum, &c. Bu. Notandum autem de hoc nomine

מספר in forma absol. & in 1. signif. numeri scil. quod Num. 23.10. positum sit vice Makor, seu Infin. kal; sic, Quis numeravit pulverem Jacob, וימספר את רובע, וישראֵל (q. d. ולספור, &c. Merc.) & numerare scil. poterit quartam partem Israel? Quia est cum cametz, & non in regimine. Quod etiam offendit sequens dictio, וימספר. Est igitur nomen vice Infin. cui simile vide in Rad. נסע; Pag. Item No hoc מספר venit notione paucitatis; ut Num. 9.20. מספר ימים dies numeri, i. e. paucos; & Gen. 34.30. מספר מתי, h. e. pauci. Et sic Deut. 33.6. & sint homines ejus מספר, pauci; & Job. 16.22. מספר שנות מספר. Confer & Isa. 10.19. arbores numerabiles erunt, puer scribet eas. In primo autem loco Num. 9. praecedit ἀντίθετον, ימים רבים, dies multos; Cocc. & c. fm. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. מספר m. sappir; nomen lapidis pretiosius, qui vulgò exp. Sapphirus, juxta R. D. Pag. Bu. σάπφειρος, lapis pretiosus coloris ærei; Av. Pag. Est gemmæ nomen unde sine dubio σάπφειρος derivatur. Ab Ezra vult esse gemmam rubri coloris; id videtur probari ex Lam. 4.7. rubeabant præ Peninim, מספיר גורחם, Sapphiri erat forma eorum. Et Cant. 5.14. מספירם מצינו עשתי שן מעלפת מספירם viscera ejus nitor eboreis cooperti Sapphiris. Si igitur candida gemma intelligitur, quid in ventre, qui cum ebore comparetur, notent gemmæ candidæ, non video. Confer locos reliquos; Cocc. R. Haggaon scripsit esse lapidem album, i. e. crystallum. Alii verò rubeum, Pag. ut Ab. Ezra. Quidam etiam R. R. putarunt esse adamantem, ut hic inquit Kimchi. Sed analogia aliarum linguarum quæ ex Hebræo fonte nomen hoc deduxerunt, eos convincit; Merc. Occ. autem No. hoc simpl. locis seq. מספיר sapphirus, Exod. 28.19..39.11. Job. 28.6. Lam. 4.7. Ezech. 1.26..10.1..28.13. cui etiam ך cop. & ך dem. sunt praf. ואספיר & Sapphirus, Job. 28.16. ואספיר Sapphirus, Exod. 24.10. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum ך pro ך dem. praf. sic, ואספירם sapphirus, Cant. 5.14. ואספירם sapphiris, Isa. 54.11. Notandus autem locus supra cit. viz. Jer. 8.8. ואספירם עשתי עשתי שקר שקר in mendacium fecit, h. e. convertit legem, stilus falsarius scribarum; 70. eis ματῶν ἐν τῇ νόμῳ ἡ ἀδελφὴ γραμματεῦσιν; ubi vir quidam doctus putat ἀδελφὴν hic notare arundinem aut calamus scriptorium; quod si concedatur, tamen aliud est, vanum factum esse stilum scribis; aliud ipsam legem in mendacium vertisse; quod certè potuerunt facere, male exponendo, atque etiam non exactè vertendo in linguas alias, ut Græcam & Chaldaeam. Προφῆτα γραμματεῶν, est, non tantum describere verba legis, aut ea recitare; sed etiam ea interpretari. Non accusat Prophetam, quod alia verba pro verbis legis scribant aut recitent; sed quod eam ipsam legem, quam scribunt & recitant, per interpretationem suam cogant mentiri; Cocc.

Rad. 71. מסל est lapidare, elapidare; lapidibus obruit; Pag. Bu. Sunt qui conferant cum משל librare; quasi sit librare lapides in locum vel rem destinatam projiciendo; Merc. dilapidavit, confodit aliquem silicibus, libravit ejiciendo in aliquem lapides onerosos; hinc σκάλλω, σκαλεύω, fodio; & Lat. filex. Av. Occurrit autem, in 2. sing. m. prat. kal, (a forma absol. מסלק lapidasti) cum ך conv. praf. & ך, & ך, Aff. sic, ואסלקו & lapidabis eum, Deut. 13.10. ואסלקו & lapidabis e-

os, Deut. 17.8. & in 3. pl. m. præt. kal, **סָרְרוּ** lapidarunt unde, occ. cum **וּ** conv. præt. & **וּ** Aff. post kibbutz pro schurek, & cum **וּ** Aff. post schurek; ut & in 2. pl. m. cum **וּ** conv. præt. ut seq. **וּסְקִלְנִי** & lapidabunt me, Ex. 17.4. **וּסְקִלְהוּ** & lapidabunt eam, Deut. 22.21. **וּסְקִלְהֶם** & lapidabit, Deut. 22.24. In Infim. kal, **סָרְרָה** lapidare; vel cum cametz penult. sic, **סָרְרָה** lapidando, Ex. 19.13. 21.28. sed cum **וּ** Aff. cholem transp. & mutatur in cam. chat. post **וּ** præt. sic, **וּסְקִלְהוּ** lapidare eum, 1 Sam. 30.6. Imper. kal, à 2. f. m. **סָרְרָה** lapida; occ. in 2. pl. m. cum **וּ** cop. præt. & **וּ** Aff. post kibbutz pro schurek penult. sic, **וּסְקִלְהוּ** & lapidare eum, 1 Reg. 21.10. In fut. kal, à 3. f. m. **וּסְקִלְהוּ** vel **וּסְקִלְהוּ**, lapidabit; occ. in 3. pl. m. cum **וּ** conv. præt. ut & cum **וּ** Aff. & cum **וּ** conv. præt. & **וּ** Aff. post kibbutz pro schurek penult. sic, & **וּסְקִלְהוּ** & lapidatur, Jos. 7.25. **וּסְקִלְהוּ** lapidabunt nos, Exod. 8.22. **וּסְקִלְהוּ** & lapidarunt eum, 1 Reg. 21.13. In Niph. kal, **וּסְקִלְהוּ** lapidari; Bu. Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. locis seq. **וּסְקִלְהוּ** lapidabitur, Exod. 19.13. 21.28, 29, 32. In piel, **וּסְקִלְהוּ**, lapidare; & contraria significatione, elapidare, lapides amovere; à lapidibus purgare; Bu. cum præt. **וּסְקִלְהוּ**, est, elapidavit, Av. i. e. amovit lapides, nè quis in eos impingat; Bu. Lex. vel evacuare lapidibus, aut lapides, è loco suo, projicere, nè quis superfit; Cocc. prout occ. in Imper. piel, (à 2. f. m. **וּסְקִלְהוּ**) in pl. m. loco seq. **וּסְקִלְהוּ** elapidate, Isa. 62.10. & in fut. piel, occ. in 3. f. m. cum **וּ** conv. præt. ut & in 3. pl. m. cum **וּ** conv. præt. & **וּ** Aff. post kibbutz pro schurek, sic, **וּסְקִלְהוּ** & lapidavit, 2 Sam. 16.6, 13. **וּסְקִלְהוּ** & lapidarunt eum, Isa. 5.2. In pual, lapidibus obtutus fuit; Av. prout occ. in 3. f. m. præt. pual, sic, **וּסְקִלְהוּ** lapidatus fuit, 1 Reg. 21.14, 15.

Rad. 72. **סָרַר**, refractarius fuit; Bu. Lex. contumax, averfus, rebellis, perversus fuit; defecit ab aliquo; cogn. cum **סָרַר** recessit; Av. **סָרַר** significat refragari; à **סָרַר** derivatur; & notat retrocedere potius, quam procedere, & à via discedere; Typus optimus in vacca indomita, petulanter exultante, & discurrente, &c. Cocc. pos. sunt, quæ ex hac radice, referri debent, in pohl, scil. seu in piel quadrato, & ad nomina adjectiva, live Toar; sed est tamen radix per se, significans, variare à consuetudine, inquit Kimchi, sese avertere ab eo quod rectum est, vel ab imperio alterius, immorigerum esse, & intratibilem, &c. Merc. Cev. Unde, **כְּתָף סָרָרָה** humerus refractarius, i. e. jugo se subducens; Neh. 9.29. & Deut. 21.18. **סָרָר בֶּן אֶתָנָי**, & morem non gerens; Item, Ps. 68.7. **אֶתְּ סָרָרִים שָׁכְנוּ צִיְיֹחָה**; at refractarii habitant siticulosam; h. e. qui non obediunt Evangelio, sed suas ratiocinationes sequuntur errantes, ii in siti vivunt, sine solatio; &c. & v. 19. accepisti dona in hominibus, etiam **סָרָרִים** refractorios, errantes, gentes, scil. ad habitandum pulchritudinem Dei, &c. hinc, juxta quosdam, illud, 1 Reg. 20.43. **סָרָרָה** aggre ferens & indignans, &c. Cocc. & abiit Rex &c. contumax; Av. Occ. autem hæc Radix, in præt. kal, 3. f. m. loco seq. **סָרַר** refractarius fuit, Hof. 4.16. & in part. ben. kal, Bu. Lex. seu, in nomine participiali, indè ducto, occ. in f. m. simpl. sic; **סָרָר** refractarius, contumax, Deut. 21.18, 20. Ps. 78.8. Isa. 65.2. Jer. 5.23. Lam. 3.11. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum **וּ** dem. præt. **וּסְרָרִים** refractarii, Ps. 68.7, 19. Isa. 1.23. 30.1. Jer. 6.28. Hof. 9.15. **וּסְרָרִים** rebelles, Ps. 66.7. Item, occ. etiam in forma f. f. absol. ea-

que, cum Tzeri, ob pausam, pro Scheva penult. loco seq. **סָרָרָה** refractaria, Hof. 4.16. prout occ. etiam, in forma sing. f. m. cum duplici sagol, ante Thau, vel cum cametz, ob pausam, pro sagol penult. simpl. scil. & cum **וּ** cop. præt. sic, **וּסְרָרָה** vel **וּסְרָרָה** refractaria, Neh. 9.29. Zach. 7.11. **וּסְרָרָה** & refractaria, vel pertinax, contumax, immorigera, &c. Prov. 7.11.

Rad. 73. **סָרַר** Chaldaïs satis notum, sensu rebellionis, aut saltem inobedientia; respondet verbis **מָרָה**, **מָרָה**, & **מָרָר**; Cocc. Nam Chald. **סָרַר** refractarium esse, renue-re, pro Hebræo **מָרָר** ponitur; & **סָרַר** est refractarius, rebellis; ut & **סָרַרְתָּ** est rebellio, refragatio, resistantia pertinax, &c. Bu. Lex. Hæc indicant signif. nominis Hebræi, **סָרַר**; rebellis refractarius; Pag. Bu. Sunt, qui, quoniam jungitur cum **סָרַרְתָּ**, velint notari herbam vehementer urentem, & adurentem, ut urticæ, vel fruticem aliquem pungentem; & derivant à **סָרַר**; Cocc. & cogn. etiam est, cum **סָרַר** exussit, &c. Av. Occurrit autem hoc No. in forma pl. m. Ezech. 2.6. **סָרַרְתִּי** rebelles, vel refractarii, &c. Pag. Bu. Cocc. nam, urticæ & spinæ sunt tecum; &c. Alii sentes exponunt; & sanè, Elias in Tisbi, scribit quosdam R. R. patasse, unum esse ex viginti spinarum generibus quæ in Scriptura inveniuntur; & quidam, urticæ, exp. ab urendo, ut conveniat cum Rad. **סָרַר**, adussit; sed, ab irritando, potius, diceretur; Merc. [**סָרַרְתָּ** Chald. pallia, &c. vide, in Conc. Chald.]

Rad. 74. **סָרַר**; indè, no. **סָרַר** masc. lorica; Pag. Bu. Av. Thorax; loriciatio; munimentum corporis, adversus vim hostium; est à Rad. **סָרַר**. **סָרַר**, idem quod **סָרַר**, averfatus est; nam lorica, ictus hostium averfatur, ut non penetrent; idem est quod No. **סָרַר**, lorica; antiquitus enim pectoralia, sive loricae, ex crudo corio fiebant. hinc, **סָרַר** cingulum, **סָרַר** firmo, munio; & **סָרַר** catena, &c. Av. Vide etiam **סָרַר** in Rad. **סָרַר**; at **סָרַר**, montis nomen, per Sin finistrum scribitur, qui & **סָרַר** dicitur; Vide Deut. 3. sub initium. Merc. Occurrit hoc No. **סָרַר**, lorica, in forma f. m. cum **וּ** præt. & **וּ** Aff. ut & in forma pl. f. cum **וּ** dem. præt. ut seq. **וּסְרָרָה** lorica sua, Jer. 51.3. **וּסְרָרָה** lorice, Jer. 46.4.

Rad. 75. **סָרַר**, est **סָרַר** superesse, superfluere, redundare; Item **פָּשַׁט** extendere, seu extendere se, extendi in latitudinem, ut quidam volunt, conferentes cum **סָרַר** oriri. est excrescere, excedere; diffundere, diffundi; luxuriare, seu luxuriari, i. e. superabundare; Pag. Merc. redundavit; luxuriavit; nam in luxuria, est redundantia; Bu. Lex. extensus est, seu superabundavit, in latitudinem, seu, in larum; excessit, &c. cogn. cum **סָרַר** circuivit, & contrarium verbo **סָרַר** defecit; Av. Item, juxta quosdam, signi. etiam inter dum, saterere. Bu. Conc. Occurrit autem hoc verbum, in part. ben. kal, à sing. m. **סָרַר**, & in f. m. **סָרַרָה**, unde in forma f. m. cum duplici pathach (ob gutturalem Cheth, pro duplici sagol) ante Thau, est, **סָרַרָה** luxurians, Ezech. 17.6. & in pahl kal, f. m. occ. loco seq. **סָרַר** redundans, Exod. 26.13. Item, in forma pl. m. part. pahl occ. simpl. & cum **וּ** cop. præt. ut & in forma pl. m. constr. simpl. ut seq. **וּסְרָרִים** redundantes, Am. 6.7. **וּסְרָרִים** & redundantes, Am. 6.4. **וּסְרָרִים** redundantes, Ezech. 23.15. fut. kal, à 3. f. m. **וּסְרָרָה**, in 3. f. f. est; **וּסְרָרָה** redundabit, Ex. 26.12. In Niph. **וּסְרָרָה**, redundans, superfluum esse; Bu.

Av. quidam reducunt סתר ad סות operimentum, quod hieme, terra gelu & nivibus operiatur; &c. Merc. Occurrit autem cum סתר dem. praf. loco seq. סתרו hyems, Cant. 2.11.

Rad. 80. סתר est, obstruere, obthurare, claudere; Pag. occlusit, &c. ut Pag. Bu. Lex. & Av. stipavit, con-
stipavit; idem quod סתם, & cogn. cum סתם obfig-
navit sigillo; hinc סתם, i.e. os obthuro, seu occludo,
&c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3.f.
m. loco seq. סתם obthurare, 2 Chron. 32.30. Item,
occ. etiam cum Sin, pro Samech, & cum cametz, in ult.
pro pathach, ob accentum; Merc. sic, סתם obstruit,
Lam. 3.8. & in part. pahul kal, f.m. occ. simpl. & cum
יב praf. idque, cum kibbutz pro Schurek, in ult. sic,
יב סתם occlusum, occultum, Ezech. 28.3. & וסתר & in
oculto, Psal. 51.8. & in forma pl.m. occ. etiam cum
kibbutz penult. ut seq. סתם occlusa, Dan. 12.9. In
infin. kal, occ. cum יב praf. סתם ad obthurandum,
2 Chron. 32.3. & in imper. kal, f.m. est, סתם occlude,
Dan. 3.26. 12.4. In fut. kal, à 3.f. סתם, סתם,
occludet, &c. occ. in 2.pl.m. simpl. & in 3.pl. masc.
simpl. & cum יב conv. praf. סתם obthurabit, 2 Reg.
3.19. וסתר obthurabunt, 2 Reg. 3.25. וסתר & ob-
thurarunt, 2 Chron. 32.4. In niph. סתם occludi;
Bu. obstruere, obthuratus est; Av. unde in infin. niph. cum
יב praf. est, סתם occludi, Neh. 4.7. In piel, סתם,
idem cum kal, Bu. obstruxit frequenter, seu diligenter;
Av. prout occ. in præt. piel, 3. pl.m. cum יב, Aff. sic;
סתר occluserunt eos, Gen. 26.15. & in fut. piel à 3.
f.m. סתם occludet, &c. occ. in 3. pl.m. cum יב conv.
praf. & יב, Aff. sic, וסתר & occluserunt eos, Gen.
26.18. Notandus autem locus supra cit. ad part. pahul
kal; & וסתר & in clauso, vel abscondito, i.e. in rebus
clausis & absconditis, sapientiam scire me facies; ita
sc. ut intelligam abscondita, & secreta secundum viam veri-
tatis; nam סתם non est in regimine genitivi; Pag. Quid-
dam, sapientiam quæ est in occulto; quod Paulum allu-
sisse volunt 1 Cor. 2. loquimur sapientiam in mysterio,
&c. sed distinctio accentus Hebraici obstat; Merc. Tar-
gum, & in abscondito cordis, sapientiam scire me facies;
sed Ab. Ezra, & in occulto, i.e. in re mihi occulta, sap.
&c. Pag. & in obscuro, seu abscondito, &c. Av. & in oc-
culto, &c. Cocc.

Rad. 81. סתר, est latere, celare, abscondere, occultare;
Pag. in kal, latuit, abscondit se; Bu. Lex. in utram-
que partem funitur; & opponitur verbo, סתר; Merc.
סתר occultuit, &c. ut Pag. Hinc Satyrus, Satyrici;
qui velata facie personas aliorum agebant in Comœdiis,
taxantes aliorum vitia, &c. Av. Occurrit autem hoc ver-
bum in fut. kal, 3.f.m. cum יב praf. sic, Prov. 22.3. וסתר
& abscondet se; Bu. Conc. sed secundum puncta legitur
וסתר & occultat se; Cocc. & sic legendum, juxta
Malorethas, ac si esset ex niph. Bu. Lex. in præt. scil.
3.f.m. cum יב cop. praf. & cum cametz in ult. ob pau-
sam, pro pathach; in textu verò scribitur ut fut. kal. In
Niph. וסתר abscondi, abscondere se, latere; Bu. ab-
sconditus, seu absconus fuit à seipso; Av. prout occ. in
præt. niph. 3.f.m. Prov. 27.12. callidus, seu astutus, vi-
dit וסתר רעה malum, occultavit, seu abscondit se; Pag.
est præt. niph. nam, ob accentum, pathach verum est
in cametz; Merc. sic, Hieron. astutus videns malum,
absconditus est; pag. sed in Bu. Conc. est part. niph. u-

bi-vide. occ. autem juxta omnes, in 3.f.f. præt. niph. id-
que, cum scheva, sed ob pausam, cum cametz penult.
ut & cum יב cop. vel conv. praf. priori formæ, ut seq.
והסתר abscondita est, Isa. 40.27. וסתר abscondi-
ta est, Job. 3.23. 28.21. Psal. 38.10. וסתר & abscon-
ditum sit, Num. 5.13. & in 2.f.m. præt. niph. occ. simpl.
& cum יב conv. praf. ut & in 1.f.m. cum יב conv. sed, in 3.
pl. & 1.pl. absque praf. at cum cametz, ob pausam pro
pathach, penult. in 1.pl. prout seq. וסתר abscondisti
te, 1 Sam. 20.19. וסתר & abscondes te, 1 Reg. 17.3.
והסתר & abscondam me, 1 Sam. 20.5. וסתר abscon-
ditæ sunt, Isa. 65.16. Jer. 16.17. וסתרנו abscondimus
nos, Isa. 25.15. In part. niph. occ. f.m. simpl. sed in pl.
m. cum יב praf. & in pl.f. cum יב, & יב, praf. ut seq.
והסתר absconditum, Psal. 19.7. Prov. 27.12. והסתר
& absconditi, Deut. 7.20. והסתר occulta, Deut. 29.
29. וסתר abs occultis, Psal. 19.13. In infin. niph.
occ. cum יב praf. sic, וסתר ad abscondendum se, Job.
34.22. In imper. niph. f.m. est, וסתר absconde te, Jer.
36.19. in 1.f. fut. niph. occ. simpl. & cum יב cop. praf. &
in 2.f.m. simpl. & וסתר abscondam me, Gen. 4.14.
Job. 13.20. וסתר & abscondam me, Ps. 55.13. וסתר
abscondeste, Psal. 89.44. Item, in 3.f.m. fut. niph. occ.
simpl. & cum יב conv. praf. & in 1.pl. & 2.pl.m. simpl. ut
seq. וסתר abscondat se, Jer. 23.24. Hos. 13.14. וסתר
& abscondit se, 1 Sam. 20.24. וסתר absconditi erimus,
Gen. 31.49. וסתר abscondemini, Zeph. 2.3. Sed occ.
etiam, in 3.pl.m. fut. niph. simpl. sed cum יב conv. praf.
est cum Sin, pro Samech, 1. rad. sic, וסתר absconden-
tur, Am. 9.3. וסתר & occultæ erant, 1 Sam. 9.9. In
piel, וסתר abscondere; Bu. occultavit diligenter, & fre-
quenter; Av. ut in imper. piel, à 2. f.m. וסתר, occ. in 2.f.
f. sic, וסתר absconde, Isa. 16.3. In pual, וסתר occultari;
Bu. unde in part. pual, à 3. f.m. וסתר, occultatus, & in
fæm. וסתר, occultata; occ. in forma f. f. cum du-
plice sagol, ante Thau, sic, וסתר occultus, Prov.
27.5. In Hiphil, occultare, celare, abscondere, abdere,
Bu. Av. prout occ. in præt. hiph. 3. f.m. simpl. & cum
יב, ob pausam, וסתר, Aff. & in 2.f.m. simpl. ut & in
1.f.m. simpl. & cum יב conv. praf. & in 3.pl.m. simpl. ut
seq. וסתר abscondit, Psal. 10.11. 22.25. וסתר abs-
condit me, Isa. 49.2. וסתר abscondisti, Psal. 30.8. Isa.
64.6. וסתר abscondi, Isa. 50.6. 54.8. Jer. 33.3.
והסתר & abscondam, Deut. 31.17. והסתר abscon-
derunt, Isa. 59.2. In part. hiph. f.m. occ. plenè cum יב dem.
praf. sed cum יב, praf. est cum tzeri in ult. absque jod
hiph. sic, וסתר abscondens, Isa. 8.18. וסתר & si-
cut abscondens, Isa. 53.3. In infin. hiph. pro וסתר, occ.
cum tzeri in ult. sic, וסתר abscondendo, abscondere,
Deut. 31.18. Prov. 25.2. Isa. 57.17. sed occ. etiam infin.
piel, cum יב, pro יב, vel, pro, וסתר, vel וסתר, &
cum pathach sub lamed, ob defectum He Hiph. Pag. sic,
וסתר abscondere; Isa. 29.15. In imper. hiph. f.m. occ.
cum tzeri in ult. sic, וסתר absconde, Psal. 51.11. in
fut. hiph. 1. f.m. occ. simpl. & cum יב conv. praf. ut &
cum יב, parag. add. ut seq. וסתר abscondam, Deut. 31.
18. Ezech. 39.26. וסתר & abscondi, Ezech. 39.23.
24. וסתר abscondam, Deut. 32.20. & in 2. f.m. fut.
hiph. occ. vel plenè, cum jod hiph. vel def. cum tzeri
absque jod hiph. in ult. locis seq. וסתר vel וסתר ab-
scondes, Job. 13.24. Psal. 13.2. 27.9. 44.25. 69.18. 88.15.
102.3. 104.29. 119.19. 143.7. Sed occ. etiam 2.f.m.

cum יני, & א. Aff. sic. מסתרי abscondes me, Job. 14-13 Psal. 17.8..64.3. מסתרי abscondes eos, Psal. 31.21. Item in 3.f.m. fut. hiph. occ. simpl. plenè cum jod hiph. sed cum י cop. & י conv. praf. defectivè, cum tzeri in ult. absque jod, ut & defectivè, cum chirek tantum absque jod, in penult. ante יני & א. Aff. ut seq. מסתרי abscundet, 1 Sam. 20.2. וימסתר & abscundet, Job. 34.29. מסתרי & abscudit, Ex. 3.6. Job. 3.9. מסתרי abscundet me, Psal. 27.5. וימסתר & abscudit eos, Jer. 36.26. & in 3.f.f. fut. hiph. cum י conv. praf. & א. Aff. est, מסתריהו & abscudit eum, 2 Chron. 22.11. Item occ. etiam in 3.pl.m. fut. hiph. cum י conv. praf. defectivè, cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic, וימסתר & absciderunt, 2 Reg. 11.3. In Hithpael, מסתתר, latitare, abdere se, Bu. abscudit seu occultavit se; Av. prout occ. in part. hithp. f.m. locis seq. מסתתר abscondens se, 1 Sam. 23.19..26.1. Psal. 54.2. Ifa. 45.15. & in fut. hithp. à 3.f.m. ימסתר, occ. in 3.f.f. loco seq. מסתתר abscundet se, Ifa. 29.14. Atque inde nomina, 1.no. סתר m. abscansio, occultatio; latibulum, abditum, latebra, occultum; Pag. Bu. Av. דם נסתר, Cocc. Occurrit autem hoc no. simpl. & cum י, ב, praf. ut seq. מסתרי abscansio, latibulum, Jud. 3.19. Job. 22.14. Psal. 32.7. Ifa. 16.4. מסתרי & latibulum, Job. 24.15. Ifa. 28.17..32.2. במסתרי in abdito, occulto, 1 Sam. 25.20. Psal. 27.5. 31.21. 61.5..8.18..9.1. במסתרי in abdito, clam, secreto, Deut. 13.6. 1 Sam. 19.2. Job. 13.10..31.27. Pl. 101.5..139.15. Pro. 11.14. Ifa. 45.19..48.16. Jer. 37.17..38.16..40.15. sed occ. etiam cum ב praf. ante camerz penult. pro tzeri ob pausam; sic, במסתרי in abdito, Deut. 27.15, 24..28.57. 2 Sam. 12.12. sed occ. etiam cum י & א. Aff. sic, מסתרי latibulum meum, Psal. 119.114. מסתרי latibulum suum, Psal. 18.12. Item hinc etiam, 2.no. in forma f.f. cum He fem. viz. סתרה, f. latebra, absconditio, latibulum protegens, protectio, Deut. 32.38. Pag. Bu. Av. &c. Item, occ. etiam in forma pl. m. loco seq. מסתרים abscansiones, Prov. 9.17. Item, 3. hinc etiam, no. cum Mem heemant. מסתרי m. idem cum סתר Bu. abscansio, abditum, absconditum, &c. Pag. Av. latibulum; Item, μυστήριον, mysterium, res abscondita & occulta, &c. Av. prout occ. in f.m. cum ב, pro ביה dem. praf. sic, במסתרי in abdito, Psal. 10.9. Hab. 3.13. & in forma pl.m. occ. simpl. & cum ב & א praf. ut seq. מסתרים latebrae, Ifa. 45.3. במסתרים in latebris, Psal. 17.12. Jer. 13.16. Lam. 3.10. במסתרים in latebris, Pl. 10.8..64.5. Jer. 23.24. in pl.m. conf. מסתרי, abscondita, &c. prout occ. cum י, Aff. loco seq. מסתרי abditia ejus, Jer. 49.10. sic & 4. hinc etiam no. latibulum; Bu. abscansio; Pag. protectio, abscansio, protegens aliquem; Av. prout occ. cum י praf. loco seq. וימסתר & in latibulum, Ifa. 4.6. Item, hinc etiam, juxta quosdam, 5. no. מסתרי m. abscansio, Pag. prout occ. Ifa. 53.3. cum י praf. sic, מסתרי ממוני & velut abscansio faciei ab illo; Pag. Av. & ut tectio faciei à nobis; quomodo Kimchi etiam, pro nomine accipit; sensus, qui non auderet, facie tecta, apud nos comparare, live, εν παρηγορία ελπει; ita sensu, idem est, cum מסתרי, part. hiph. (ubi etiam vide, nam ibi plerique locant) Conser Ifa 42.2. vel, & ut tectio faciei ab ipso; seu à quo tectio faciei; pro ממוני, qui videbatur nobis vitandus, & non aspiciendus, sed in Occursu averlandus, nè vel oculi nostri per ipsum fœdaren-

tur; sic Kimchi in comment. לו היינו רוצים להביט בו non volumus cum aspicere; & Syr. אפנין אפנין מניה avertimus faciem nostram ab ipso; Cocc. & velut (homo) absconders faciem à nobis; i.e. quasi leprosus, ab hominum consortio separatus, & faciem obvelans, ex lege, Lev. 13.45. Jun. De hac Rad. insuper loci varii, in quibus occurrit, insigniores, notandi, ex Cocc. ut Gen. 4.14. וימסתר אפניך & à facie tua abscondam me, i.e. non audebo ad te accedere. Et Job. 13.20. אפניך לא אפסתר tunc à facie tua non abscondam me; i.e. accedam ad te cum παρρησία. Ifa 40.27. נסתרהו abscondita est à Jehova via mea, i.e. non curat viam meam. Job. 3.23. Viro נסתרה אשר ירכו צדקתה cujus via abscondita est; h.e. qui nescit, quo vadat, quid agat aut quærat, vel quid ei eventurum sit. Ifa. 65.16. cum oblivioni mandata fuerint angustia priores, נסתרו מעיני & וכי cum fuerint abscondita ab oculis meis; i.e. quum ego eas non videbo, non inducam, vel quum omnia vestigia delevero. Hof. 13.14. נסתרו יסתר נוחם penitentia abscondetur ab oculis meis; h.e. non dabo penitentia locum; nihil oculis meis occurrer, quod me ad penitentiam moveat. Gen. 31.49. נסתרו איש מיעדו quum abscondemur unus ab altero, i.e. quando unus alterum non videbit. Deut. 29.27. הנסתרות ליהוה quæ tecta erant, Jehovah Deo nostro, h.e. quæ indicata per ænigmata, ignorabantur, & soli Deo nota erant: & quæ sunt revelata, nobis: (quæ occulta sunt, penes Jehovah Deum nostrum, sunt scil. Sensus, nè sapiamus altum, neque Dei consilia, vias & judicia ulterius pervestigemus: sed his contenti, & acquiescentes voluntati ejus, in hoc incumbamus, ut præscripto hujus legis quæ nobis revelata, data & exposita est, simplice animo pareamus; Jun.) 1 Sam. 5.9. per Sin sinistrum pro Samech אבוס וישתרו להם עפולים & absconsa sunt ipsis mariscæ, h. e. in occulto nata. 1 Sam. 10.11. מסתרי פניו הוה occultavit faciem suam, non videt. Tegit faciem qui videre non vult, & qui videri non vult. Hic notat, homines, qui premunt pios, putare Deum omnia in manu ipsorum tradidisse, & approbaturum omnia quæ ipsi faciunt: quasi faciem suam texisset, & non vellet ipse curare Ecclesiam suam. Psal. 22.15. & non ממוני מסתרי texit faciem suam ab eo, ut scil. non respiceret ad eum. Psal. 30.8. מסתרי פניך texitisti faciem tuam. Oppositum ברצונה in gratia tua; & εὖ καὶ ἀποδοχῆς σου. Quando scil. mihi non ostendisti lucem vultus tui. Sic Ifa. 64.6. texitisti faciem tuam à nobis; h. e. neglexisti nos. Et Ifa. 54.8. in particula fervoris מסתרי texit faciem meam momento à te, h. e. non ostendi lucem vultus mei. Ecclesia, sub lege iram operante, fuit ad tempus; neque ita, ut Abraham, potuit vivere sine reputatione peccati. Imò populus fuit assumptus, maximam partem, duræ cervicis; qui in carnali cultu accessit ad domum manufactam. Fideles autem plerumque in medio ejus latuerunt, aut etiam oppressi ab eo sunt, & ipsius causâ multas afflictiones pertulerunt. In N. Test. non est talis populus. Solos fideles alioquitur Deus, ut pater, & eos nulli servituti subijcit per Legem carnalem. Prov. 25.2. gloria Dei יסתרי tegere verbum, h.e. loqui tectè ad necessitatem scrutandi. Ifa. 29.15. Væ illis, qui profundunt à Jehova לסתרי (ut dictum pro להסתרי) occultare consilium, h.e. qui consilium ineunt faciendi per hypocrisin, quo De-

um decipiant; vel qui contra Christum consilium capiunt tanquam si eum latere possint. Job. 3. 10. וְיִסְתַּר עֵינָיו & occultasset arumnam ab oculis meis, h.e. fecisset ut non viderem arumnam. Hæc ex Cocc.

Vocabula Quadrata, i.e. Plurilitera,
(quæ scil. habent plures quam tres Literas Radicales) incipientia à
Literà □ Samech.

1. סַכְסַךְ est סַכְסַךְ, inquit R.D. & A.E. i.e. confundere, miscere; Pag. Plerique faciunt סַכְסַךְ Piel quadratum, geminatis duabus Radicalibus, ex סַכְסַךְ & exp. miscere, commiscere, ut unguenta solent misceri; Bu. Lex. Alii verò ad סַכְסַךְ revocant, & exp. implicare, commiscere in morem veprium, ut mutuo se pungant, & lædant, inter se committere: & ad Isaia locum putant Christum alludere, Lucæ 21. & surget gens in gentem. Et huc reducunt סַכְסַךְ: ut commixtionem & densitatem seu frequentiam sonat & copiam; quod supra exposuimus summam, in Rad. סַכְסַךְ; Merc. Hoc verbum quadratum per geminationem Radicis ex סַכְסַךְ textit, obtexit, &c. signif. intexit invicem; Av. instigare, instimulare; & סַכְסַךְ, ἐπιπορεύειν, Cocc. Occurrit autem in præter. quadrati Piel, i.f. cum ! conv. præf. Isa. 19. v.2. וְסַכְסַכְתִּי & confundam, seu miscebo Ægyptum cum Ægypto; Hieron. concurrere faciam; Pag. & commiscebo; Bu. Conc. & Lex. Et integram, i.e. committam, Ægyptios in Ægyptios; Av. & instigabo Ægyptios contra Ægyptios. Derivem à סַכְסַךְ: quod vide in סַכְסַךְ; licet formam habeat à סַכְסַךְ; Cocc. Item occ. etiam in fut. Piel 3. f.m. Isa. 9. 11. & inimicos suos סַכְסַכְתִּי confundet, aut miscebit; Hier. in tumultum vertet; Pag. Inimicos ejus commiscebit; Bu. Lex. & Conc. integret, i.e. committet ut inter se pugnent; Av. extimulabit; Cocc.

2. סַכְסַכְתִּי est, exaltare, elevare; quadratum scil. Piel ex Rad. סַכְסַכְתִּי; geminata viz. 1. Rad. Bu. Lex. stravit continuè, explanavit; Av. q. d. exaggeravit, extulit, accumulavit, &c. Cocc. prout occ. in imper. Piel quadrati f.m. cum סַכְסַכְתִּי Aff. sic, Prov. 4. 8. סַכְסַכְתִּי extolle eam, Bu. Lex. explana eam; Av. effer eam, sapientiam & efferet te: nimavis, exaggera eam, aut accumula eam, &c. Cocc. Atque inde est no. סַכְסַכְתִּי m. canistrum; prout occ. in forma pl.f. Jer. 6. 9. sicut vindemiator סַכְסַכְתִּי ad canistra, aut canistros; Pag. סַכְסַכְתִּי pl.f. sunt quasi, i.e. corbes vindemiatrici, per quas mustum prelo expressum colatur; Bu. Lex. In canistra, vel in calathos vindemiatricis, &c. Av. Refer manum tuam ad canistra: nisi forte est idem cum סַכְסַכְתִּי Isa. 18. 5. Cocc. Quidam Hebræorum exp. elevationes; quod & verbum סַכְסַכְתִּי supra dictum est significare: cum scil. vindemiatores sustollendo racemos, si qui sint residui, requirunt. Sed prius est simplicius: ut idem valeat quod simplex סַכְסַכְתִּי sporta; etsi geminatum singulariter non occurrat. Aptè reddit Sanctes canistra, vel canistros. Merc. R. Joh. nah exp. סַכְסַכְתִּי ramos. Sed R. Diexp. canistra, in quibus homo vindemiat; Pag.

3. סַכְסַכְתִּי, vel סַכְסַכְתִּי m. est species locustæ; Pag.

mundæ scil. Cocc. Quæ nimirum habitat in rupibus & fissuris petrarum; à Rad. scil. סַכְסַכְתִּי rupes, petra, &c. Av. bombex, juxta quosdam. Talmudici locustæ speciem esse scribunt, cod. Cholin. c. 3. fol. 35. sic dictam quod petris delectetur, à סַכְסַכְתִּי: quibuldam Mem est radicale. Attelabus, locustæ species sine alis; Bu. Lex. Hieron. attacum vertit; Av. Occurrit, Lev. 11. 22. cum סַכְסַכְתִּי dem. præf. sic, ex quibus hæc comedetis, Arbæ secundum speciem suam, סַכְסַכְתִּי & Attacum secundum speciem suam; Pag. Av. 70. similiter סַכְסַכְתִּי & סַכְסַכְתִּי. Sed Attacum, genus dicunt esse volucris super quatuor pedes ambulantis, longioraque retrò crura habentis. Doctores vocant hanc speciem locustæ סַכְסַכְתִּי; teste R.D. & est alta (seu gibbosa, vel certè, ei calvitium est, aut calva est; Cev.) & sine cauda, & caput ejus oblongum; Pag. ut vertit Sanctes, alta, legit apud Kimchi סַכְסַכְתִּי altitudo, proceritas; ubi vulgò nostra exemplaria habent סַכְסַכְתִּי calvitium; Cev. Quidam malè ad סַכְסַכְתִּי reducunt, quod saltitudo pedes attollat: sed Vajin sic non solet interjici. Hujus esus à Mose permittitur. Quidam Scarabæum esse putarunt; Merc. Attelabum; Bu. Conc.

4. סַכְסַכְתִּי vel סַכְסַכְתִּי m. est uva prima post florem; Bu. Conc. quæ scil. flore decedente, apparere incipit; Bu. Lex. uva minuta, inquit R.D. quum cecidit flos ejus, (Kimchi habet, statim ubi effloruit, Merc.) & agnoscitur uva; Pag. sed nondum absolutà gemmā, seu folliculus ille primus in vite adhuc florente, vel ubi primum flos decuti incipit; Merc. Acerba verò uva & immatura dicitur סַכְסַכְתִּי; matura autem סַכְסַכְתִּי; Pag. Est autem סַכְסַכְתִּי quod nominamus omphacem, immaturam adhuc uvam; vide suo loco. In nostris exemplaribus hoc No. definit in pathach, etiam in Zakeph & Soph-pafuk; Merc. סַכְסַכְתִּי est gemma vitis, quæ protruditur, collapsò flore, & nomen habet ab odore & fragrantia; nam videtur comp. ex סַכְסַכְתִּי aroma, odor; & סַכְסַכְתִּי decor; Av. est uva prima, quæ nondum est סַכְסַכְתִּי, sed primum ex flore se ostendit; Cocc. prout occ. Cant. 2. 13. & vites סַכְסַכְתִּי uvam minutam, scil. habentes, dederunt odorem, i.e. vites dederunt odorem uvæ minutæ; Pag. & vites, (protruserunt) gemmam, i.e. minutas & exiles uvas; Av. vites (sunt) primæ uvæ, dant odorem. Sic v. 15. & vineæ nostræ (jam habent) gemmam, i.e. ostendunt uvas suas; Av. Vineæ nostræ sunt prima uva. Item Cant. 7. 13. occ. cum סַכְסַכְתִּי dem. præf. sic. Videamus an floreat vitis סַכְסַכְתִּי aperuit se uva minuta; Hieron. si flores fructum parturiunt: 70. floruit germinatio; Pag. Num germinet vitis, num protrudit gemmam? Av. An aperuerit se fructus; Cocc.

5. סַכְסַכְתִּי m. est obscuritas oculi, inquit R.D. Pag. cæcitas, obtenebratio oculorum & cordis, ut A. E. notat; Gen. 19. vel plaga cæcitas, juxta R. Sal. ibid. ut scil. videns nesciat quid videat; idem 2 Reg. 6. Ingens & densissima excecatio significatur hac voce, in plurali tantum proprie, juxta Eliam, quæ & in corde sit, & in oculis; cum scil. quis videns nesciat quid videat, ut in magna luce; quod & Chaldæus sensisse videtur, voce utens à radiis ducta, quasi irradiationes dixeris; Merc. סַכְסַכְתִּי est cæcitas densissima, damnum & periculum cæcorum qui capti sunt oculis. Componitur enim ex סַכְסַכְתִּי, i.e. damnum, periculum, & סַכְסַכְתִּי cæcus; vel ex סַכְסַכְתִּי rubus, qui propter densitatem frondium est tenebrosus; Av. Occur-

rit autem hoc No. in forma pl. m. cum ב pro בה dem. præf. sic, Gen. 19. 11. & homines qui erant ad ostium domus percuſſerunt בסנוורים obscuritatibus oculorum. Targum בשבריות cæcitatibus; 70. ἐν ἀσφαλείᾳ, cæcitate. Idem habes 2 Reg. 6. 18. Pag. cæcitatibus, h. e. summâ & densissimâ cæcitate; Bu. Lex. cæcitate, i. e. amentia; Coc. Hinc חסנוור excæcabis, Num. 16. 14. in Targum Joſathanis; Bu. Lex.

6. סנסין; indè סנסין Pag. vel סנסין; m. Bu. Lex. quod est סעף, ut inquit R. D. i. e. ramus; Pag. vel palmes; Bu. Lex. Singulare non reperitur, sed in forma pl. m. סנסנים, & in pl. m. constr. סנסני rami; Cocc. quidam eos volunt esse fructus palmæ; alii volunt dici à similitudine rubi, i. e. סנה, literis geminatis auxesis causâ; Merc. Palmites densi, pampinaria instar rubi densi. Derivatur enim à סנה rubus, dumus, dumetum, densitas ramorum, &c. Av. prout occ. in forma pl. m. constr. cum ב præf. & יי Aff. Cant. 7. 8. sic, ascendam in palmam, apprehendam בסנסניi ramose ejus, Hieron. fructus ejus; Pag. palmites ejus; Bu. Conc. In palmites ejus, Bu. Lex. apprehendam ramos ejus. Symmachus, τὰ βάλια; de palma dicitur, Cocc.

7. סנפיר, indè סנפיר m. pinnula, Pag. sed sumitur collectivè, Merc. pinnæ piscium, Bu. Lex. pinnula in piscibus, quâ veluti remigio quodam natant pisces; Av. 70. סנפירי Kimchi ex Talmud. אלו הן הקשקשין והקבועים בו, squamæ. Idem, & philippus Aquinas, כי כנף שבו פורח ודולב, כנף est velut ala qua volat & saltat; Cocc. Occurrit autem hoc no. Lev. 11. 9. כל אשר לו סנפיר omni cui est pinnula, & squama; Pag. cuicumque sunt pinnæ; Bu. Lex. Quicquid pinulas habet; Av. Item occ. etiam ibid. v. 10. & 11. & Deut. 14. 9, 10.

8. ספּר, Sepharad; inquit R. D. est Hispania; Pag. In emendatis exemplaribus exir in Pathach. Nulla certatione, nisi forsan autoritate Jonathæ, Hispaniam esse putarunt Judæi recentiores; ut nomine Zarpath צרפּת quod ei annectitur, Galliam ei vicinam. At loca potius septentrionalia esse videntur; sicut & Hieronimus vertit, cui בספּר est Bosphorus; cum Beth scil. radicali. Nominis vetustii originem Græci obscurare voluerunt, Βοσπόρου appellatione; ut ex τὰς ἑσπερίων, quasi suum nomen esset non ex Hebræo fonte; Merc. Kimchi inquit esse Hispaniam aut certè locum Septentrionalem; Hieron. vertit Bosphorus; Av. Legitur Obad. v. 20. cum ב præf. sic, & transmigratione in Jerusalem, quæ, scil. est בספּר in Hispania, possidebunt civitates Austris; Hieron. Quæ in Bosphoro est; Pag. Av. Et deportati Jerusshalaimani (Hebr. Deportatio Jerusshalaimorum) quod est in fine dominatûs; (id) hereditario jure possidebunt, cum civitatibus Australibus. Quod est in fine dominatus; id est justos limites suos obtinebunt. Nos enim, Hebræam vocem appellativè accipientes, putamus ex duabus esse compositam, quæ conjunctæ significant terminationem dominatû; Jun. Voces hæ duæ sunt סוף finis, terminus, & Rad. דרר dominari. Et migratio Jerusalem, quod est in Sepharad, possidebunt inquam, urbes Australes, vel Meridionales; Calv. סרבלים; unde סרבלים pallia, chlamydes; &c. vide Conc. Chald.]

9. סרעף; unde סרעפה, quod est סעף, inquit R. D. i. e. ramus; Pag. Bu. Eliás putat Res interjectum à

סעף ramo; ut & שרביט idem est cum שבת, & שרשרות, שרשרת deductum videtur. Reperies & infra, per Sin lavum שרעפים pro cogitationibus, seu earum perplexitate; sicut & אמר ab אמר est ramus; & סעפים rami, metaphorice, ut dictum est, sunt cogitationes. Quidam composita faciunt ex סעף vel שעף ramo; & Chaldaæ voce עפא pro fronde, Res interfecta, ut ramorum magna perplexitas significetur; Merc. סרעפה est ramus spinosus; ut comp. ex סר i. e. spina, & עפה ramus: atque brevitatis gratiâ contracta sunt duo nomina in unum; Av. Occurrit in forma pl. f. cum ב pro יי Aff. sic, Ezech. 31. 5. & multiplicati sunt סרעפותו (keri יי) rami ejus. Hieron. & multiplicata sunt arbuta ejus; Pag. Ramusculi ejus; Bu. Lex. 70. ארבוט, Av. reducenda videtur hæc vox ad Rad. סעף, & idem esse cum סעפותו rami ejus, ibid. v. 6. & 8. Cocc.

10. סרפּר m. est urtica, juxta Hieron. Pag. paliurus, spinæ genus, juxta R. Sal. & A. E. Bu. Lex. Cocc. Quidam deducunt ex סר spina; & sentem, vel senticetum interpretantur; Merc. Spinetum, congeries spinarum, locus stratus seu confitus multis spinis: nam est comp. ex סר spina, & רפר intravit; & contractis duabus Resch, fit nomen quadratum & compositum; Av. Occurrit cum ב dem. præf. sic, Isa. 55. 13. & pro הסרפּר urtica, ascendit myrtus. R. D. in Comment. genus scribit esse spinarum; sed in l. Rad. scribit genus esse germinis vilis seu humilis & tenuis, aut diminuti. Et A. E. exp. genus germinis spinarum; Pag. & pro spinero ascendit myrtus; Av. Loco Paliuri asurget myrtus. Hebræam vocem ex etymo placuit reddere paliurum, quia composita est duabus vocibus, quarum una spinam, altera oppressionem & exitium significat, quasi dicas, spinam exitialem; est enim, spinis paliurus acutis, ut ait Virgil. Eclog. 3. Jun. Intelligit nomen סר spina, & פיר exitium, calamitas.

Radices, & derivatæ Voces, incipientes à Literâ yajin.

R A D. 1. עכב densuit, condensatus est; Cogn. cum עבה & עוב, densus fuit; Atque indè, עב m. densus, spissus; &c. item, trabs; item, nubes; Pag. עב est, densitas vel nubes, vel trabis; de quo vide in Rad. עבה; Av. ubi de eo ampliùs; Pag. Bu. Lex. Occurrit autem pro trabe in sing. m. cum ב cop. præf. & in pl. m. sub alia forma viz. cum kibbutz ante Beth dageschatum, post ון præf. (quæ tamen vide etiam in prædicta Rad. עבה, vel in Rad. עוב, vel עוב; ad quam magis pertinere videntur; Merc.) ut seq. ועב & trabs, Ezech. 41. 21. וְהָעֵבִים & trabes, Ezech. 41. 26.

Rad. 2. עכר est servire, obsequi, ministrare; colere; operari, facere; Pag. De servitutè propriè dicta propriè dicitur; nam, ministerium, verbo שרר significatur aptius, liberi, scil. & ingenui hominis. Construitur, & Latine, cum Dat. interdum, sed sæpiùs, cum Accus.

Accuf. & cum Deo, vel, idolis, poteft reddi per colere; Item, fic etiam cum terra; quod homo terram colens, velut ei ferviat. cum Beth, est duritiem seu ſævitiã in aliquem exercere, aliquo uti pro ſervo, quod vernaculè dicimus, Se ſervir de quelcun. Sed Hof. 13. 2, eſt, pro; & Ezech. 29. In, quietem ſignificans, quod & aliàs faciliè fuerit diſcernere. Chaldaum eſt magis, pro facere; nam pro עֲשֶׂה Targum habet עֲבַד Merc. Rarò עֲבַד, eſt ſervivit, cum Dat. ut 2 Sam. 16. 19. ſæpiùs autem cum Accuf. ſervitute alicuius uſus eſt, ſervitutum exegit; & tunc cum ב conſtr. q. d. ſervire ſibi per alium quandoque tamen præpoſitio illa notat etiam cauſam finalem, pro, propter. Significatio autem operandi & faciendi propriè Chaldaica eſt; Bu. Lex. עֲבַד ſervivit alicui tanquam ſervus heri ſuo; deſervivit, ſubſervivit; coluit; operatus eſt opus ſervile, &c. In kal, uſurpatur abſolutè, vel cum Dat. ut & cum præp. עַל, עִם, לְפָנַי; at cum Accuf. fit tranſitivum; in colendi, ſcil. ſignif. & cum כ, eſt uti duritia, & ſævitia in aliquem. Eſt cogn. cum שָׂכַר mutuatus eſt; nam uti alicuius ſervitute, eſt mutuari ejus laborem; hinc, שָׂכַרְתִּי עֲבָדַי ſequor; שָׂכַרְתֶּם & שָׂכַרְתֶּם ſervus; Item, שָׂכַרְתִּי, corripio ſervos ſeu pueros; שָׂכַרְתִּי puer, שָׂכַרְתִּי puerulus, &c. Av. Occurrit autem, Rad. hæc frequens in textu, & ordine Conc. ut ſequitur: In præt. kal, 3. ſ. m. ſimpl. & cum ? conv. præf. ut & cum ה, & ? Aff. cui utriq. ? conv. eſt præf. & cum ה, Aff. & ? conv. præf. ut ſeq. עֲבַד coluit, ſervivit, 2 Reg. 10. 18. 21. 25. Ezech. 29. 18, 20. וְעֲבַד & miniſtrabit, Num. 18. 23. וְעֲבַד ſervivit tibi, Deut. 15. 18. וְעֲבַד & ſerviet tibi, Deut. 15. 12. וְעֲבַד ſervivit ei, 2 Reg. 18. 7. Mal. 3. 18. וְעֲבַד & ſerviet ei, Exod. 21. 6. Jer. 27. 11. וְעֲבַד & ſerviet ei, Jer. 27. 11. & in 2. ſ. m. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ? conv. præf. cum pathach, ſcil. ſed, in pauſa, & cum cametz penult. ut & cum ? conv. præf. & י, Aff. ut ſeq. עֲבַדְתָּ ſerviſti, Deut. 28. 47. וְעֲבַדְתָּ & coles, ſervies, Exod. 13. 5. Deut. 28. 36, 64, 48. 2 Sam. 9. 10. וְעֲבַדְתָּ & coles, Deut. 28. 39. וְעֲבַדְתִּי & ſervies mihi, Gen. 29. 15. ſed occ. etiam 2. ſ. m. cum ? conv. præf. & כ Aff. ſic, וְעֲבַדְתָּ & coles ea, Deut. 4. 19. 8. 19. 30. 17. 1 Reg. 12. 7. & in 1. ſ. præt. kal, occ. ſimpl. & cum ? conv. præf. ut & cum ה Aff. abſque præf. ut ſeq. עֲבַדְתִּי ſervi, Gen. 29. 25. 30. 26. 31. 6. 2 Sam. 16. 19. וְעֲבַדְתִּי & colam, 2 Sam. 15. 8. וְעֲבַדְתִּי ſervivi tibi, Gen. 30. 26, 29. 31. 41. Item, in 3. pl. præt. kal, occ. itidem ſimpl. & cum ? cop. vel conv. præf. idque vel cum Scheva, vel, in pauſa cum cametz penult. ſic, עֲבַדוּ ſervierunt, Gen. 14. 4. Exod. 1. 14. Deut. 12. 2. Joſ. 24. 14, 15. 1 Sam. 4. 9. Jer. 25. 14. וְעֲבַדוּ & coluerunt, colent, ſervient, Deut. 7. 4. Iſa. 19. 21, 23. Jer. 25. 11. 27. 6. 30. 9. וְעֲבַדוּ & miniſtrabant, Num. 4. 26. ſed occ. & 3. pl. cum ה, וְ, & כ, Aff. quibus etiam ? conv. eſt præf. idque cum kibbutz pro ſchurek, ante ה Aff. ut ſeq. עֲבַדְתִּי ſervierunt tibi, Neh. 9. 35. וְעֲבַדְתִּי & ſervient tibi, Deut. 20. 10. וְעֲבַדְתִּי ſervierunt tibi, Jud. 10. 6. וְעֲבַדְתִּי & ſervient ei, Jer. 28. 14. וְעֲבַדְתִּי colunt ea, Jer. 8. 2. וְעֲבַדְתִּי & ſervient eis, & colent eos, Gen. 15. 13. Deut. 31. 20. & in 2. pl. m. præt. kal, occ. cum ? conv. præf. locis ſeq. וְעֲבַדְתֶּם & coletis, Exod. 23. 25. Num. 18. 7. Deut. 4. 28. 11. 16. Joſ. 23. 16. 24. 20. 1 Sam. 12. 14, 20, 24. 17. 9. 1 Reg. 9. 6. 2 Chron. 7. 19. Jer. 16. 13. In part. ben. kal, ſing. m. occ. ſimpl. locis ſeq. עֹבֵד ſerviens, colens, Gen. 4. 2. 49. 15. Joſ. 16. 9. 1 Reg. 9. 21. Prov. 12. 11. 28. 19. Zach. 13. 5. Mal. 3. 18. cui e-

tiam הָ וְהָ וְהָ sunt praf. הָ miniftrans, fervices,
 Num.4.37.41. Eccl.5.11. Mal.3.17. וְהָ עֹבֵד & mini-
 frans, Ezec.48.19. & in forma pl.m.ben.kal, occ.fimpl.
 & cum הָ dem.prat.ut & in forma pl.m.constr.occ.fimpl.
 & cum הָ praf. ut feq. עֹבְדִים fervices, Num.18.21.
 2 Reg.17.33.41. הָ עֹבְדִים fervientium fibi, Ezec.
 27. עֹבְדֵי cultores, opifices, 2Reg.10.19.21.22.23. Pl.
 97.7. Ifa.19.9..30.24. לְעֹבְדֵי miniftris, 2 Reg.10.23.
 Ezec.48.18. In Infin.kal, eft cum cholem, fed pro
 eo, ante maccaph, cum cametz-chatuph, in ult. fic,
 עֹבֵד ferve, Exod.14.12. Mal.3.14. עֹבֵד ferve,
 Jer.34.9.10. fed occ.etiam Infin.kal, cum הָ praf. locis
 feq. לְעֹבֵד colere, ferve, Gen.2.5..3.23. Exod.10.
 26.Num.3.7.8..4.23.24.30.47.7.5..8.11.15.19.22..16.
 18.6. Deut.29.18. Jof.22.27..24.15.16.19.22. 2
 Chron.33.16..34.33. Pfal.102.23. Jer.28.14..44.3. Item
 cum הָ וְהָ praf.ut feq. וְלְעֹבֵד & colere, Deut.10.12.
 Ifa.28.21. מְעֹבֵד a ferve, Jer.40.9. fed cum affixis,
 cholem in ult. tranfpofitur, & mutatur in cam. chat. fub
 י, 1. Rad. ut cum הָ וְהָ, in pausa, pro הָ, & cum י Aff.
 cui etiam, הָ וְהָ sunt praf.fic עֹבְדֵי ferve tibi, Job.
 39.9. לְעֹבְדֵי ad ferviendum ipfi, Jer.27.5. Zeph.3.9.
 וְלְעֹבְדֵי & colendo eum, Deut.11.13. Jof.22.5. quomo-
 modo etiam occ.cum הָ praf.& הָ, & הָ Aff. ut & cum
 מִ praf.& הָ, Aff. לְעֹבְדֵי ad colendum eum, Gen.2.
 15. לְעֹבְדֵי ad colendum eos, Deut.28.14. Jof.2.19.
 Jer.11.10..13.10..25.6..35.15. מְעֹבְדֵינוּ a ferviendo no-
 bis, Exod.14.5. In Imper.kal, f.m. eft cum cholem in
 ult. fed cum affixis, cholem tranfp. & mut. in cam.chat.
 fub 1. Rad. prout occ.cum י cop.praf. & הָ Aff. fic;
 עֹבֵד cole, 1 Sam.26.19. וְעֹבְדֵהוּ & cole eum, 1 Chr.
 8.9. In Imper.kal, pl.m.occ.locis feq. עֹבְדֵי ferve, co-
 lite, Exod.8.18..10.8.24..12.31. Jud.9.28. 2 Chro.35.
 3. Pfal.2.11..100.2. Jer.27.16. fed occ.etiam, cum cho-
 lem, viz. ob paufam, pro fcheva, penult. loco feq. עֹבְדֵי
 colite, Ezec.20.39. Item, occ.& Imper.kal, pl.m.cum י
 cop.praf. fimpliciter; & cum הָ Aff. pofit kibbutz, pro
 fcharek, fic, וְעֹבְדֵי & colite, ferve, Exod.10.11. Jof.
 24.14. 2 Reg.25.24. 2 Chron.30.8. Jer.27.11..40.9.
 וְעֹבְדֵהוּ & colite eum, 1 Sam.7.3. In fut. kal, i.fing. occ.
 fimpl.cum cholem in ult. fed pro eo, cum cam chat. an-
 te הָ Aff. fic, מְעֹבֵד ferviam, 2 Sam.16.19. Jer.2.20.
 מְעֹבְדֵי ferviam tibi, Gen.29.18. fic & in 2.f.m.fut.kal,
 occ.fimpl.cum cholem, in ult. fed cum הָ Aff. cholem
 tranfp.& mut.in cam.chat. fub י, 1. Rad. fic, וְעֹבְדֵי coles
 feries, Gen.4.12..27.40..29.27. Exod.20.9..23.
 33..32.21. Lev.25.39. Deut.5.13..6.13..7.17..10.20..15.
 19. מְעֹבְדֵי coles ea, Exod.20.5..23.24. Deut.5.9. & in
 3.f.m.fut.kal, occ.fimpl.& cum י conv.praf. וְעֹבְדֵי ferve-
 rit, Gen.25.23. Exod.21.2. Lev.25.40. Num.8.25.26.
 Jer.22.13..27.12. וְעֹבְדֵי & ferviv, coluit, Gen.29.20.
 30. Deut.17.3. Jof.24.31. 1 Reg.17.31..22.54. 2 Reg.
 21.3.21. 2 Chron.33.3. Hof.12.13. fed occ. etiam cum
 י cop.praf. & הָ Aff. & cum הָ Aff. abfq. praf. ut &
 cum י conv.praf. & הָ Aff. fic, וְעֹבְדֵי & ferviat mihi,
 Exod.4.23. וְעֹבְדֵי colet eum, 2 Reg.10.18. Pfal.22.31.
 וְעֹבְדֵי & colebat ea, 2 Chro.33.22. & in 1. pl.fut. kal,
 occ.fimpl.& cum י conv.praf. ut & cum י cop.praf. & הָ
 parag. add. fic ut etiam cum י cop.praf. & הָ Aff. fed cum
 הָ Aff. abfq. praf. & rufus cum י cop.praf. & הָ Aff.
 prout fequuntur: וְעֹבְדֵי colemus. Ex.10.26. Jof.24.15.
 18.21.24. וְעֹבְדֵי & coluimus, Jud.10.10. 1 Sam.12.

10. וְנַעֲבְדֶנּוּ & serviamus, Exod. 14. 12. Deut. 13. 6, 13. וְנַעֲבְדֶנּוּ & serviamus tibi, 1 Sam. 11. 1. 12. 10. 1 Reg. 12. 4. 2 Chron. 10. 4. וְנַעֲבְדֶנּוּ serviemus ipsi, Jud. 9. 28, 38. Job. 21. 15. וְנַעֲבְדֶנּוּ & colamus eos, Deut. 13. 2. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. vel cum cholem penult. ob pausam; vel cum scheva penult. cui etiam formæ cum Scheva 1 conv. est præf. & utrique formæ Nun parag. est add. & formæ cum Scheva & etiam est Aff. ut seq. וְנַעֲבְדֶנּוּ servietis, Lev. 25. 46. Deut. 13. 4. וְנַעֲבְדֶנּוּ servietis, 1 Sam. 4. 9. Jer. 5. 19. 27. 8. 13. וְנַעֲבְדֶנּוּ & coluistis, Jud. 10. 13. Jer. 5. 19. וְנַעֲבְדֶנּוּ coletis, Exod. 3. 12. וְנַעֲבְדֶנּוּ coletis, Jos. 24. 15. וְנַעֲבְדֶנּוּ coletis eos, Jos. 23. 7. 2 Reg. 17. 38. Sic etiam in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. cum Scheva penult. sed cum 1 cop. præf. tam cum Scheva, quàm cum cholem penult. sic, וְנַעֲבְדֶנּוּ colet, fervient, Gen. 15. 14. Deut. 12. 30. Jer. 27. 7. 30. 8. וְנַעֲבְדֶנּוּ & colent, Exod. 10. 7. וְנַעֲבְדֶנּוּ & colant, Job. 36. 11. Sed occ. etiam cum 1 conv. præf. locis seq. וְנַעֲבְדֶנּוּ & coluerunt, Deut. 29. 26. Jos. 24. 2. Jud. 2. 7. 11. 3. 7. 2. 13. 3. 6, 8. 14. 10. 6, 16. 1 Sam. 7. 4. 8. 8. 2 Reg. 17. 12, 16. 2 Chron. 24. 18. Psal. 106. 36. Item occ. & 3. pl. m. cum 1 Aff. idque vel post Schurek, vel pro eo post kibbutz penult. ut & cum 1 cop. præf. & kibbutz penult. pro Schurek; & rursus cum 1 Aff. post Schurek; cui ult. etiam 1 conv. est præf. sed cum kibbutz pro Schurek in penult. ut & denique cum 1 conv. præf. & Aff. ut seq. וְנַעֲבְדֶנּוּ colet me, 2 Sam. 4. 2. 24. Psal. 18. 44. Ezech. 20. 40. וְנַעֲבְדֶנּוּ & serviant mihi, Exod. 7. 16, 26. 9. 13. 8. 16. 10. 3. וְנַעֲבְדֶנּוּ servient tibi, Gen. 27. 29. Isa. 60. 12. וְנַעֲבְדֶנּוּ servient ei, Psal. 72. 11. Ezech. 48. 19. וְנַעֲבְדֶנּוּ & servierunt ei, 1 Chron. 19. 19. וְנַעֲבְדֶנּוּ & servierunt eis, coluerunt eos, 2 Sam. 10. 19. 1 Reg. 9. 9. 2 Chron. 7. 22. Jer. 16. 11. 22. 9. In Niph. וְנַעֲבְדֶנּוּ, נַעֲבַד, serviri, coli; Bu. ex cultus est servitio, cultus est opere servili; Av. prout occ. in 3. f. m. præf. niph. cum eametz ob pausam pro pathach; vel ut præf. niph. f. m. loco seq. נַעֲבַד servitur, Eccl. 5. 8. Item occurrit etiam in 2. pl. m. præf. niph. cum 1 conv. præf. וְנַעֲבְדֶנּוּ & colamini, Ezech. 36. 9. & in fut. niph. occ. 3. f. m. & f. sic, נַעֲבַד colitur, Deut. 21. 4. נַעֲבַד coletur, Ezech. 36. 34. In Pual, est, serviri, Bu. cultus est, factum est servitium; Av. prout occ. in 3. f. m. præf. Pual; locis seq. נַעֲבַד cultum fuit, Deut. 21. 3. Isa. 14. 3. Item in Hiphil, est, servire fecit, vel coegit, servitutem exegit, servitute pressit; Bu. Lex. subegit ad servitutem, seu redegit in servitutem; Av. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. & in 2. f. m. cum 1 Aff. ut & in 1. f. m. 1 cop. præf. & cum 1 Aff. cui etiam 1 conv. est præf. נַעֲבַד servire fecit, Ezech. 29. 18. נַעֲבַד servire fecisti me, II. 43. 24. וְנַעֲבַד & servire feci, Jer. 15. 14. וְנַעֲבַד servire feci te, II. 43. 22. וְנַעֲבַד & servire faciam te, Jer. 17. 4. & in præf. hiph. נַעֲבַד servire faciens, occ. in pl. m. cum chirek absque jod penult. sic, נַעֲבַד servire facientes, Exod. 6. 5. In infin. hiph. occ. cum 1 præf. loco seq. נַעֲבַד ad servire faciendum, 2 Chron. 2. 17. & in fut. hiph. 3. f. m. occ. cum 1 conv. præf. & tzeri pro jod hiph. in uft. נַעֲבַד & fecit ut colet; 2 Chr. 34. 33. sic, in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum 1 conv. præf. & chirek tantum absque jod hiph. in penult. וְנַעֲבַד & servire fecerunt, Ex. 1. 13. Atque inde nomina; 1. נַעֲבַד m. servus; Pag. Bu. &c. vel scil. emprus, vel bello captus, i. e. mancipium; quamquam & submissionis causâ appellat quis se alterius servum, h. e. obsequentem, additum, dediti-

um, subiectum, & obtemperantem; Merc. Servus, vel puer, seu juvenis, ad ministerium electus; Av. Occ. autem no. hoc frequens in textu; idque in f. m. simpl. vel cum duplicesagol, vel ob pausam cum cametz penult. נַעֲבַד, vel נַעֲבַד servus, vi, vum, &c. Gen. 9. 25, 26, 27. 24. 34. 52, 59. Deut. 34. 5. Jos. 1. 1, 13, 18. &c. ad Dan. 9. 11. 10. 17. in 80. circ. l. cui etiam alterutri formæ 1 cop. 1 interrog. & 1 dem. וְ נַעֲבַד & 2 sunt præf. ut seq. וְנַעֲבַד & servus, Gen. 32. 5. Job. 3. 18. Prov. 11. 29. 12. 9. 22. 7. Mal. 1. 6. נַעֲבַד an servus, Jer. 2. 14. נַעֲבַד servus, Gen. 24. 8, 9, 10, 17, 53, 61, 65, 66. 39. 17. Exo. 21. 5. Neh. 2. 10, 19. נַעֲבַד sicut servus, Job. 7. 2. Isa. 42. 19. נַעֲבַד sic servus, Isa. 24. 2. נַעֲבַד in servum, servo, servi, 1 Sam. 27. 12. Job. 40. 28. Pl. 18. 1. 36. 1. 105. 17. Prov. 14. 35. 19. 10. II. 49. 5. 7. Jer. 39. 16. Item cum affixis sæpe occurrit, ut cum 1 Aff. נַעֲבַד servus meus, servum meum, &c. Gen. 26. 24. Num. 12. 7. Jos. 1. 2, 7. Psal. 89. 4. 21. Isa. 20. 3. 37. 35. 41. 8, 9. 42. 1, 19. 44. 1, 2, 21. 45. 4. 49. 3. 52. 13. 53. 11. &c. ad Zach. 3. 8. Mal. 3. 22. in 60. circ. l. cui etiam 1 נַעֲבַד & 2 sunt præf. וְנַעֲבַד & servus meus, Num. 14. 24. II. 43. 10. Ezech. 34. 24. 37. 24. נַעֲבַד in servum meum, Num. 12. 8. נַעֲבַד sicut servus meus, 1 Reg. 14. 7. Job. 42. 7, 8. נַעֲבַד servo meo, 2 Sam. 7. 8. 1 Chron. 17. 7. Job. 19. 16. Isa. 22. 20. Ezech. 28. 25. 37. 25. sed sapiens occ. cum 1, vel ob pausam, נַעֲבַד, Aff. sic, נַעֲבַד vel נַעֲבַד servus tuus, -vi tui, vel -um tuum, &c. Gen. 18. 3. 19. 19. 32. 4. 10. 20. 33. 5. 39. 19. 44. 18. 24. 27. 30, 31, 32, 33, &c. Psal. 19. 12, 24. 27. 9. 31. 17. 86. 2, 4. 89. 40. 116. 16. 119. 17, 23, 65, 84, 122, 124, 125, 176. 132. 10. 143. 2, 12. Eccl. 7. 21. Dan. 9. 17. &c. in 150. circ. l. cui etiam alterutri formæ cum scheva, vel cum sagol penult. וְ נַעֲבַד & 2 sunt præf. ut seq. וְנַעֲבַד & servus tuus, Lev. 25. 44. Deut. 5. 14. 12. 18. 16. 11, 14. 1 Reg. 3. 8. 18. 12. Pl. 109. 28. 119. 40. Jer. 34. 14. נַעֲבַד in servum tuum, Gen. 44. 18. 1 Sam. 29. 8. 2 Sam. 19. 28. Psal. 119. 135. נַעֲבַד servo tuo, Gen. 24. 14. 32. 18. 43. 28. Num. 11. 11. 1 Sam. 20. 7. 2 Sam. 13. 24. 23. 11. 1 Reg. 3. 9. 8. 24. 25, 26. 11. 11. 2 Reg. 5. 17, 18. 2 Chron. 6. 15, 16, 17. Neh. 1. 11. Psal. 86. 17. 119. 38, 49, 77. וְנַעֲבַד & servo tuo, Lev. 25. 6. Item occ. etiam cum 1 Aff. sic, נַעֲבַד servus vester, Gen. 18. 5. 19. 2. sed sapiens cum 1 Aff. locis seq. נַעֲבַד servus ejus, servi sui, &c. Gen. 24. 2. 33. 14. Exod. 14. 31. 21. 20, 26, 27. Jos. 9. 24. 11. 15. 1 Sam. 25. 39. 26. 18, 19. 2 Sam. 9. 11. 24. 21. 14. 22. 1 Reg. 1. 51. 8. 26, 59, 66. 14. 18. 15. 29. 16. 9. 2 Reg. 8. 19. 9. 37. 10. 14. 28. 1 Chron. 2. 35. 16. 13. 2 Chron. 32. 17. Psal. 135. 27. 78. 70. 105. 6, 27, 42. 137. 22. 144. 10. Prov. 29. 21. 1. 1. 44. 26. 48. 20. 50. 10. Jer. 34. 9, 10, 17. cui etiam 1 נַעֲבַד & 2 sunt præf. וְנַעֲבַד & servum ejus, Exod. 20. 17. Deut. 5. 21. נַעֲבַד in servum suum, 1 Sam. 19. 4. 22. 15. In forma pl. m. נַעֲבַד servi, -orum, servos, &c. Gen. 9. 25. 44. 17. 47. 19, 28, &c. Exod. 20. 2. &c. Psal. 123. 2. Mic. 5. 8. &c. in 60. circ. l. cui etiam formæ pl. m. 1 cop. est præf. idque vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod pl. in ult. sic, נַעֲבַד vel נַעֲבַד & servi, Gen. 12. 17. 20. 14. 24. 35. 30. 43. 2 Sam. 19. 7. 1 Reg. 4. 21. 2 Reg. 5. 26. 2 Chron. 8. 18. sed occ. etiam ead. forma pl. m. absol. cum וְ נַעֲבַד & 2 præf. ut seq. נַעֲבַד servi, Exod. 21. 7. Jer. 34. 11. Joel. 3. 2. נַעֲבַד sicut servi, Eccl. 10. 7. נַעֲבַד in servos, Gen. 27. 37. 43. 18. 44. 9. 50. 18. Deut. 28. 68. 1 Sam. 8. 17. 17. 9. 2 Sam. 8. 26. 2 Reg. 4. 1. 1 Chron. 21. 3. 2 Chron. 8. 9. 12. 8. 28. 10. 26. 20. Neh. 5.

ad ministerium, Num. 4.35.39.43. 1 Chron. 25.1.26.8. 2 Chron. 34.13. וְעַבְדֵּיכֶם & prae servitute, Exod. 6.9. & in forma s.f. constr. occ. simpl. locis seq. מִיְנִי־סֵרְוִיטוּס, servitus, Exod. 30.16.36.1.3.38.21.39.32. 40. Lev. 25.39. Num. 3.7.8.4.4.24.27.28.30.33.47.7.5. 9.8.11.19.16.9.18.4.6.7.21.23. Jos. 22.26. 1 Chr. 6. 33.9.13.23.28.28.13.20.29.21. 2 Chron. 24.12.29. 33.35.16. cui etiam formæ s.f. constr. לְ, כְּ, וְ, אֶל & לִי sunt præf. ut seq. וְעַבְדֵּיכֶם & ministerium, servitus, opus, Num. 4.47. 2 Chron. 12.8. Isā. 32.17. בְּעַבְדֵּיכֶם in ministerio, &c. Num. 8.24. 1 Chr. 28.1.5.2 Chr. 31.2.1 Neh. 3.5. עַבְדֵּיכֶם ad ministerium, 1 Chr. 23.24.25.3.2.25. 6.27.26.29.7. 2 Chron. 35.2. Ezr. 8.20. Neh. 10.33. Psa. 104.14. וְעַבְדֵּיכֶם & ad ministerium; 1 Chron. 26.30. מְעַבְדֵּיכֶם à servitute, 1 Reg. 12.4. 2 Chro. 10.4. Sed occ. etiam hoc no. cum affixis variis; ut cum כֶּם, וְ, אֶל & לִי. Aff. cui ult. מְ etiam est præf. sic, עַבְדֵּיכֶם servitus mea, Gen. 30.29. 2 Chron. 12.8. וְעַבְדֵּיכֶם operis nostri, Neh. 10.38. עַבְדֵּיכֶם ministerio vestro, Num. 18.31. מְעַבְדֵּיכֶם de servitute vestra, Exod. 5.11. & cum אֶ Aff. occ. locis seq. עַבְדֵּיכֶם minist. ejus, Exod. 27.19. 35.2.1. Num. 3.26.31.36.4.19.49.7.5. 2 Chron. 31.2.1. Eccl. 28.2.1. Ezech. 44.14. cui etiam formæ cum אֶ Aff. וְ אֶל & לִי sunt præf. לְעַבְדֵּיכֶם ad ministerium ejus, 1 Chron. 23.26. וְלְעַבְדֵּיכֶם & ad culturam ejus, Psa. 104.23. Item, occ. etiam cum אֶ Aff. simpl. & cum כֶּם, וְ אֶל & לִי præf. ut seq. עַבְדֵּיכֶם ministeria, servitutes ipsorum, Ex. 1.14. Num. 4.26.27.31.32.33.7.7.8.8.22.1.8.21. 1 Ch. 6.32. 2 Ch. 8.14.35.15. בְּעַבְדֵּיכֶם in ministerio suo, 1 Ch. 24.3. לְעַבְדֵּיכֶם ad ministerium suum, 1 Chr. 24.19.25.1.2 Ch. 31.17. Neh. 9.17. מְעַבְדֵּיכֶם à servit. ipsorum, Ex. 6.3. Item, 3. hinc etiam No. עַבְדֵּיכֶם idem cum præced. servitus scil. Pag. Bu. Av. δαῦλεία, Coc. prout occ. cum וְ אֶל & לִי. Aff. post kibbutz pro schurek, & post וְ אֶל & לִי præf. sic, וְעַבְדֵּיכֶם in servitute nostra, Ezr. 9.8. וְעַבְדֵּיכֶם & in servitute nostra, Ezr. 9.9. Sic & 4. hinc etiam No. עַבְדֵּיכֶם f. famulitium, quasi servitium dicas; Bu. Lex. Av. ut scil. agros, vineas, hortos colendos significet; Av. vel, familia, multitudo servorum; δικεταία, ὑπηρεσία, Cocc. Vel, sic, proventus terræ appellatur nomine cultūs, (vel potiūs, ob cultum ipsum; Merc. Cev.) quo scil. colitur servitus, ut R. D. inquit; Pag. Ego autem hoc nomine עַבְדֵּיכֶם culturam specialiter significari puto, i.e. agros colendos, arva, vernaculè, Labourage. Aliis qui servitium reddunt non assentior; Merc. Occ. cum אֶ cop. præf. sic, עַבְדֵּיכֶם & famulitium, Gen. 26.14. Job. 1.3. Item, 5. ex hac Rad. etiam est No. cum Mem heemant. præposito, מְעַבֵּר m. servitium, opus; Av. unde in forma pl. m. מְעַבְרִים in Chald. significata; Bu. Lex. vel opera; Pag. prout occ. in forma pl. m. constr. cum אֶ Aff. sic, Job. 34.25. idcirco agnosceat מְעַבְרִיהֶם (vel potiūs, ut est in emendatis exempl. מְעַבְרֵיהֶם; Merc. Cev.) opera eorum; Pag. Cocc. facta eorum; Bu. Lex. & Conc. servitia eorum; Av. &c. sic Chaldaicè dicitur מְעַבְרֵיהֶם facta eorum, Dan. 4.34. &c. quæ Chaldaicè occurrunt in hac Rad. vide Conc. Chald. Præcipue autem insuper de hac Rad. venit notanda Conjug. Niphal ejusque significatio; prout occ. loco suprà cit. Eccl. 5.8. מֶלֶךְ לְשִׁרָה נְעָבֵר Regi de agro servitur; nam ex terra victum suum habet; ut Ab. Ezr. scribit; Bu. Lex. Rex agro servire cogitur; nam in Niphal נְעָבֵר significat opus culturæ fieri; Deut. 21.4. vel, servum factum esse, servire cogi; Coc. Rex prop-

ter agrum, (i.e. agrorum utilitatem; Pag.) factus est; Pag. Av. (vel potius cultus est, aut etiam colitur;) vel servitur; i.e. Regi servitur. Vel sic, Agro, h.e. agriculturæ Rex servus fit; agriculturam curare cogitur; ut scil. habeat unde se & suos sustentet. Ratio Conjug. Niphal, est ad significandam frequentiam culturæ, cui Rex fit additus; alioqui significationem kal habet; ut נִבְרַר assidue, vel frequenter loqui. Aliàs hoc verbum merè passivum est, & de terra culta dicitur; ut & Græci hic reddiderunt, ἡ γῆ ἀργασμένη. In posteriore expositione Kimchi, quam ipse magis probat, servitutis significatione retinenda, sed passivè; etiam Rex, i.e. Regi propter agrum servitur; sed primus sensus magis placet; vernaculè, Un Roy est assujecti, au afferuir, au champ, au labourage; Merc. Cev. Lamed autem hoc loco, est pro נִעְבֵּיר, propter, inquit R. D. (i.e. ut jam dictum; Mer.) etiam Rex non est cultus (vel potius colitur, servitur, Cev.) nisi propter agrum; Pag. quia scil. ex eo illi provenit quod det, & quo suas copias alat. Sed Ab. Ezra paulò aliter, etiam Rex, quo nullus est superior, servus fit agri, seu agro mancipatur; propterea quòd illo eger; ut potè ex quo proveniat unde vivat, &c. ut supra dictum. Porro Kimchi aliter etiam exp. ità scil. ut ager vocetur נִעְבֵּיר cultus, sive, qui colitur, & servitur; viz. propter assiduum in eo terræ culturam, & emotionem; quæ assiduitas in hac Conjug. designatur; licet alioqui נִעְבֵּיר serviens, cuius nimirum servitio utamur. Sensus igitur erit, Rex agri qui colitur, &c. prout reliqua in hac Conjug. accipienda. Sed priorem illam expositionem Kimchi magis probat; Cev. Jam emolumentum terræ pro omnibus, scil. est: (etiam) Regi de agro servitur; i.e. Nè Reges quidem carere possunt agri ministerio: sed fructum illius necessariò tenentur percipere, ad tolerandam vitam; Jun. Norandus etiam locus citat. In fin. kal, & ad nomen r. absol. & constr. Num. 4. 47. omnis qui venit לְעִבְדֹת עֲבוֹדָתָא עֲבוֹדָתָא ad operandum, i.e. ad faciendum opus operis, (vel potius, servitium servitii, Cev.) i.e. Canticum, quod est ministerium, seu servitium oblationis, inquit R. D. (i.e. quod oblationi subserviebat, quòd scil. Deo offerretur unà cum oblatione; Cev.) & opus oneris in tabernaculo Ecclesiæ; Pag. Item, de nomine נִעְבֵּיר notanda phraseologia, Servus Jehovah; de Mose, Jos. 12. 6. quem scil. Deus elegit, ut opus suum faceret, & fidelis esset in porta domo ejus; Num. 12. 7. De Joshua, Jud. 2. 8. De Israele, Isa. 42. 19. quis est excus, nisi servus meus? h.e. is populus, quem Deus separavit ab omnibus populis, ut sibi serviret. Denique de Christo, Isa. 42. 1, 19. 43. 10. 49. 3. 5. 52. 13. 53. 11. Ezech. 34. 23. Zach. 3. 8. Christus per ἀντονασθαι, Servus Jehovah appellatur, quia fecit omnem voluntatem Dei, justitiam adduxit, fecit Deum habere regnum, & glorificari in hominibus; Cocc.

Rad. 3. נִעְבֵּיר, est incrassari, crassum, densum esse; vide & נִעְבֵּיר; Bu. Conc. densari; (seu condensari, Merc.) aut grossum esse, crassescere; Pag. incrassatus, obesus fuit; Bu. Lex. condensatus est, &c. idem, quod נִעְבֵּיר & נִעְבֵּיר Av. prout occ. in 3. s. m. præt. kal, 1 Reg. 12. 10. & 2 Chron. 10. 10. sic, נִעְבֵּיר, minimus meus, scil. digitus, נִעְבֵּיר grossior, est, scil. (vel, erit, Av.) lumbis patris mei; Pag. minimus digitus meus crassior est, Bu. Av. vel, crassus factus est, &c. Cocc. est præt. instar נִעְבֵּיר fecit; vel potest esse nomen Toar, digiti minimi, ut R.

D. inquit; Pag. Ità ut nomen digiti נִעְבֵּיר & masculinè & fæmin. sumatur. Sed malim esse verbum præteritum; ut נִעְבֵּיר exponatur minimum meum, membrum, scil. נִעְבֵּיר &c. Merc. Item occ. etiam in 2. s. m. præt. kal, loco seq. נִעְבֵּיר incrassatus es, Deut. 32. 15. Atque ex hac Rad. plerique ducunt, 1. no. נִעְבֵּיר m. trabs, à densitate dicta; Bu. Lex. densum, densitas: sæpe tribuitur nubibus densis; nonnunquam trabibus & sylvis; Av. Est cum camerz, & proinde potius videtur referenda ad Rad. נִעְבֵּיר, vel נִעְבֵּיר; ubi etiam vide; Pag. Occ. autem cum 1 cop. præt. sic, נִעְבֵּיר & trabs, 1 Reg. 7. 6. Ezech. 41. 25. Item, & 2. hinc, quidam ducunt no. נִעְבֵּיר densitas; Pag. Bu. densum; Cocc. Est cum pathach instar נִעְבֵּיר, à נִעְבֵּיר, & נִעְבֵּיר, à נִעְבֵּיר. Nam si esset ex nominibus quiescentibus 2. Rad. Vau, vel jod, esset cum camerz, nec mutaretur etiam in regiminæ; Pag. Alii verò volunt esse no. hoc in forma s. m. constr. à præced. sicuti etiam dicitur נִעְבֵּיר & נִעְבֵּיר; Bu. Lex. Occ. cum 1 præt. loco seq. נִעְבֵּיר in densitate, Exod. 19. 9. Item, 3. hinc etiam est no. נִעְבֵּיר m. idem densitas; Pag. Bu. Cocc. crassities; Cocc. prout occ. cum 1 præt. Job. 15. 26. currat ad eum in collo, vel collum נִעְבֵּיר נִעְבֵּיר in densitate corporis scutorum ejus; Pag. vel, suorum, Deum scil. oppugnans. Vel, ejus, si ad Deum referatur; incurret ei & invadet in collum, in densam prominentiam Scutorum ejus; Merc. in densitate corporis Scutorum ejus, i.e. in densitate corporum quæ sunt scuta; Av. cum densitate umbonum clypeorum ejus; Cocc. Est nomen formæ instar נִעְבֵּיר & נִעְבֵּיר, à נִעְבֵּיר & נִעְבֵּיר; Pag. in forma pl. m. נִעְבֵּיר densitates: prout occ. cum 1 (cum sægol, pro 1 vel 1 ob gutturalem Yajin seq. cum camerz) præt. sic, Jer. 4. 29. intrant נִעְבֵּיר in densa, Cocc. in densitates; Bu. Conc. unde in forma pl. m. constr. נִעְבֵּיר densitates, densa, &c. prout occ. cum 1 præt. 2 Chron. 4. 17. נִעְבֵּיר in crassamentis vel densitatibus terræ; Pag. Bu. sed possunt hæc pluralia esse à sing. נִעְבֵּיר, cum camerz; Merc. Cev. Cocc. Kimchi videtur legisse נִעְבֵּיר in sing. ut magis accedat ad illud, 1 Reg. 7. 46. cui est נִעְבֵּיר, Cev. In densitate terræ. Athias postremo edidit cum chirek in sing. sed vulgò legitur cum tzere ante jod pl. Cocc. Item, 4. hinc etiam no. נִעְבֵּיר m. crassitudo, densitas, crassities; Bu. Cocc. estque formæ נִעְבֵּיר, נִעְבֵּיר; Bu. Lex. prout occ. cum 1 cop. præt. & 1 Aff. locis seq. נִעְבֵּיר & crassitudo ejus, 1 Reg. 7. 26. 2 Chron. 4. 5. Jer. 52. 2, 21. Item 5. hinc etiam ducunt no. cum Mem heemant. נִעְבֵּיר m. idem, crassities, densitas; Pag. Bu. Av. prout occ. in forma s. m. constr. cum tzere in ult. & 1 præt. 1 Reg. 7. 46. In planitie Jordanis fudit, i.e. fundere iussit, ea Rex, נִעְבֵּיר in crassamento, i.e. grossitudine, seu densitate terræ, vel humi; Pag. Av. in densa terræ; Cocc. i.e. in terra densa, veluti argillosa; Bu. Lex. q. d. inquit R. D. præ multitudine vasorum æneorum, ac eorum magnitudine, non sufficiebant ei camini, aut fornaces; ut metallum eorum aptaretur in iis; potius, nec aptari poterat fusio eorum, seu aptè fundi poterant in caminis; Cev. ideo fudit ea in crassamento, seu crassitie terræ; ac fideat quòd foderunt in terra instar fornacium. Hieron. in argillosa terra: R. Jonah exp. quòd fecit fornaces ex optimo & denso luto: & sic Targum, fundere fecit ea Rex, in crassamento נִעְבֵּיר argilla: est enim terra rubra, & viridis, (vel potius, flava, Cev.) quam vocant argillam; ex ea enim fecerunt fornaces ad fundendum

in iis metalla; Pag. qui etiam exp. illud suprà cit. Jer. 4.29. Ingressi sunt בְּעֵבִים in densitates, i.e. sylvas densas, & perplexas, ut ibi laterent; Pag. ex R.D. Item huc etiam quidam reducant no. עֵבֶר f. densitas nubis; Av. prout occ. in forma pl.f. עֲבוֹת, Psal. 77. & 2 Sam. 23. quæ vide in Rad. עֵבֶר; Bu. Lex.

Rad. 4. עֵבֶר in Bu. Conc. dividitur in tria signif. 1. est, pignerari, mutuatus est dato pignore; Bu. Conc. capere pignus; Pag. Pigneratus est, pignora cepit; Bu. Lex. & c. ut Conc. Significat, pignus dare, vel mutuum accipere; Cocc. postulavit, seu petiit pignus, vel, perit mutuum pro pignore; accepit pignus pro mutuo, vel accepit mutuum, & c. Est Cogn. עֵבֶר perversit: est enim quædam permutatio mutui pro pignore, & è contrà. Hinc Lat. peto; Av. Occ. autem hoc verbum in infin. kal, cum עֵבֶר præf. Deut. 24. 10. Non ingredieris domum ejus עֵבֶר עֵבֶר ad pignerandum, (seu capiendum pignus: quanquam pignero, Latinis est propriè, in pignus trado) pignus ejus; Pag. Bu. Lex. ad postulandum pignus ejus; Av. Veritur vulgò ad capiendum pignus ejus; sed possit etiam verti, ut det pignus suum; Cocc. Item occ. etiam in fut. kal, à 3. f.m. עֵבֶר mutuabitur, & c. in 2. f.m. Deut. 15. 6. & tu non עֵבֶר mutuaberis; Bu. Conc. i.e. dato pignore mutuo accipies; Bu. Lex. mutuum capies; Pag. petes mutuo; Av. Tu autem non accipies mutuum; Cocc. In hiphil, עֵבֶר mutuavit sub pignore; Bu. Lex. fecit accipere mutuum; i.e. dedit mutuo; Av. mutuo obligare, vel adjuvare; Cocc. mutuo sub pignore; Merc. prout occ. in præf. hiph. 2. f.m. cum עֵבֶר conv. præf. עֵבֶר & mutuabis, Deut. 15. 6. & in infin. hiph. occ. cum עֵבֶר cop. præf. עֵבֶר & mutuando, Deut. 15. 8. In fut. hiph. à 3. f.m. עֵבֶר mutuabit, seu mutuum dabit, & c. occ. in 2. f.m. cum עֵבֶר Aff. sic, עֵבֶר mutuabis ei, Deut. 15. 8. Atque indè ex Rad. in hac signif. est No. עֵבֶר m. pignus; Pag. Bu. & c. quod scil. pro mutuo datur vel accipitur; Av. prout occ. cum עֵבֶר dem. præf. sic, עֵבֶר pignus, Deut. 24. 11, 13. Item occ. etiam cum עֵבֶר Aff. cui etiam עֵבֶר est præf. ut seq. עֵבֶר pignus ejus, Deut. 24. 10. עֵבֶר cum pignore ejus, Deut. 24. 12. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in Conj. piel, עֵבֶר pervertere; quasi idem esset cum עֵבֶר; Bu. man. vel juxta Chaldaum, tardare; morari; Bu. Lex. Cev. vel, remorari, retardari; & pervertere; Pag. commutavit quemadmodum pignus commutatur; Av. עֵבֶר est idem עֵבֶר contorquere; Cocc. Bu. Lex. prout occ. in fut. piel, à 3. f.m. עֵבֶר; in 3. pl. m. cum Nun parag. add. sic, Joel. 2. 7. sicut potentes current; & c. & non עֵבֶר אֲרֻחוֹתם tardabunt (in) semitis, aut viis suis; unde R.D. exp. עֵבֶר tardabunt; quia cito current. Et sic Targum, & non עֵבֶר tardant. Sed sunt, inquit R.D. qui exp. non interrogabant de viis suis; Pag. Vel potiùs, mutuabunt vias suas invicem; id enim עֵבֶר in Hiphil significat; quo verbo hic Kimchi utitur; q. d. non commutabant vias suas, sed in illis insistent, & c. & sic in Hiphil hæc Rad. sumitur ut suprà explicatur; Merc. Cev. Alii verdè exp. non pervertent; & sic est in Lingua Arabica, seu Ismaelitica; ut Ab. Ez. exp. in comment. Pag. Is enim vertit, עֵבֶר pervertent. Et R. Sal. per עֵבֶר, quod idem significat; Bu. Lex. Cocc. & non commutabant semitas suas; Av. Kimchi reddit, עֵבֶר, quod à pignore deducit: quia id manet penes creditorem, Sed id ineptè. Potiùs dixerim,

עֵבֶר propriè idem esse cum עֵבֶר: indè autem dici עֵבֶר mutuum & pignus, quia utrumque mutat domini, & quasi transversum alibi ex potestate unius in potestatem alterius; Cocc. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, lutum densum; Bu. Conc. in No. scil. indè à quibusdam derivato; viz. עֵבֶר (formæ instar סְגִיר quadrata) multitudo substantiæ aut divitiarum; Pag. Sed hoc subtilius est æquo, עֵבֶר autem diversæ est rationis. Nam nec עֵבֶר nec עֵבֶר per se quicquam possunt significare; nisi fortè עֵבֶר sputum, cum quibusdam, & עֵבֶר ex עֵבֶר velis fieri; ut quasi multum humorem & copiosum imbrem significet. Sed parum propriè, salivæ nomen ad pluviam transfertur; Merc. עֵבֶר est densum lutum, Hab. 2. 6. Composita vox עֵבֶר & עֵבֶר. Est autem Periphrasis divitiarum, vel argenti aut pecuniæ; Bu. Lex. Explicatur à quibusdam, עֵבֶר multiplicatio luci. Sed, quum simplex sit vox, & locus potiùs exigit mutuum, vel æs alienum; ideo id præferimus; Cocc. Vox videtur composita ex עֵבֶר densum, & עֵבֶר lutum; Av. Vide etiam in עֵבֶר suprà, & inter quadrata vocabula infra; Pag.

Rad. 5. עֵבֶר in Bu. Conc. dividitur in 4. significata; 1. est in voce indeclinabili עֵבֶר propter, & c. cujus loci desunt in Conc. videatur tamen infra inter derivata ex hac Rad. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. עֵבֶר est, transire, transgredi, præterire; Pag. Bu. Conc. transgressus, prætergressus est, & c. ut Pag. Bu. Lex. Av. Significat, procedere, transire, Cocc. vel trajicere; Av. Generaliter est, transire, sed interdum est temeritatis, pro transgredi: & interdum tantum præterire, vel de loco, vel de tempore. Sæpe cum Accus. constr. & exp. transgredi, seu transire metam constitutam; item antevertere significat. Sed habet & post se Beth in vel per, idem scil. cum בֵּין inter, vel cum בְּתוֹךְ in medio, seu per medium; ut Deut. 29. cum Beth præposito nomini scederis, singularem habet phrasin, de qua infra in infin. cum עֵבֶר affixo. Sed reperitur etiam passim cum עֵבֶר super: & sensus satis ostendit quomodo sit sumendum: Nam transire super scelus est, dissimulare, condonare; transire super caput, est, transilire, & c. & reperies etiam cum עֵבֶר sub; ut, transire sub virga, cum pecus decimatur, vel numeratur, Lev. 27. Item cum עֵבֶר ante, anteire, præcedere, quasi transire ante, & c. cum עֵבֶר vel עֵבֶר, transire seu discedere á. Cætera per te ipse reperire potes; Merc. Occ. autem verbum hoc frequens in textu; & ordine Conc. sic; in præf. kal, 3. f.m. cum pathach, vel ob pausam eum cametz in ult. simpl. locis seq. עֵבֶר vel עֵבֶר præterit, Gen. 32. 31. 33. 3. Num. 5. 14. Jos. 4. 22. 7. 15. 19. 13. Jud. 3. 26. 11. 29. 2 Sam. 17. 22, 24. 18. 9. 19. 40. 41. 20. 13. 1 Reg. 22. 24. 2 Reg. 4. 31. 2 Chron. 18. 23. Job. 15. 19. Psal. 124. 4. 5. Cant. 2. 11. 5. 6. 10. 28. Jer. 2. 6. 8. 20. Mic. 5. 7. Hab. 3. 9. Zeph. 2. 2. cui etiam utrique formæ עֵבֶר conv. est præf. locis seq. עֵבֶר vel עֵבֶר & transivit, Exo. 12. 23. Num. 5. 14. 32. 21. 34. 4. Jos. 15. 3. 4. 6. 7. 10. 11. 16. 2. 6. 18. 13. 18. 19. Isa. 8. 9. 22. Dan. 11. 10. 40. Nah. 1. 12. Zach. 10. 11. Sed occ. etiam semel cum עֵבֶר Aff. sic, עֵבֶר pertransivit eum, Jer. 23. 9. & in 3. f. præf. kal, occ. simpl. & cum עֵבֶר cop. præf. עֵבֶר transivit, 1 Sam. 14. 23. Job. 30. 15. 37. 21. Psal. 103. 16. Nah. 3. 19. & עֵבֶר & transivit, 2 Sam. 19. 19. ut & in 2. f.m. occ. simpl. & cum עֵבֶר cop. vel conv. præf. עֵבֶר transivisti, Jud. 12. 1. 2 Sam. 15. 33. & עֵבֶר & transiveris, 1 Reg.

Reg. 2.37. ut & in i.f. occ. etiam simpl. & cum ! conv. & **פ** praf. **עָבְרוּ** transivi, Gen. 32.10. Deut. 27.13. 1 Sam. 15.24. Prov. 24.30. Hof. 10.11. **וְעָבְרוּ** & transibo, Ex. 12.12. **עָבְרוּ** quod praterii, Cant. 3.4. Item in 3. pl. praf. occ. cum scheva penult. locis seq. **עָבְרוּ** transierunt, Jof. 3.16. 4.13. 6.8. 7.11. Jud. 2.20. 1 Sam. 13.7. 2 Sam. 17.20. 1 Chron. 12.15. 29.30. Job. 11.16. 17.12. Pfal. 18.13. 38.5. 48.5. 73.7. 88.17. Pro. 22.3. 27.12. Ifa. 10.29. 16.8. 24.5. Jer. 5.28. 48.32. Dan. 9.11. Hof. 6.7. 8.1. Sed in pausa occ. cum cametz penult. sic, **עָבְרוּ** transierunt, Pfal. 42.8. Jon. 2.4. & cum ! conv. praf. extra pausam, est, **וְעָבְרוּ** & transibunt, Jer. 22.8. Ezech. 39.15. Sic & in 2. pl. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & in 1. pl. simpl. & cum ! conv. praf. **עָבְרוּ** transivistis, Gen. 18.5. Deut. 29.16. Jof. 3.4. **וְעָבְרוּ** & trajicietis, Deut. 12.10. **עָבְרוּ** transivimus, Num. 13.32. 14.7. Deut. 2.14. 29.16. Jof. 24.17. **וְעָבְרוּ** sed transibimus, Jud. 19.12. Item, in part. ben. kal, f.m. occ. locis seq. **עָבְרוּ** vel sine Vau, transiens, Gen. 15.17. 23.16. Deut. 2.18. 3.21. 4.22. 9.1. 30.18. 31.3. Jof. 3.11. Jud. 8.4. Ruth. 4.1. 2 Sam. 15.23. 16.1. 1 Reg. 9.8. 19.11. 20.32. 2 Reg. 4.9. 6.26. 30.12. 5.2 Chr. 7.21. Est. 3.3. Pl. 8.9. 144.4. Prov. 7.8. 26.17. Can. 5.5. 13.11. 23.2. 29.5. 33.8. 34.10. 60.15. Jer. 9.9. 11.13. 24.18. 17.19. 19.8. 49.17. 50.13. Ezech. 5.14. 14.16. 15.25. 33.35. 37.36. 34.1. 8. Zep. 2.15. 3.6. cui etiam formæ f.m. ! cop. & ! dem. sunt praf. **וְעָבְרוּ** & prateriens, Mich. 7.18. **הָעָבְרוּ** transiens, Ex. 30.13. 14.38. 26. Deut. 9.3. & in forma pl. m. absol. occ. locis seq. **עָבְרוּ** transeuntes, Num. 14.41. 33.51. 35.10. Deut. 2.4. 4.14. 22.6. 6.1. 11.8. 11.31. 31.13. 32.47. Jof. 1.11. 3.17. Jud. 19.18. 1 Sam. 14.8. 29.2. 2 Sam. 15.18. 23.24. 20.1 Reg. 13.25. 2 Chron. 24.20. 30.10. Prov. 26.10. Ezech. 39.14. cui etiam **וְ** & ! vel ut in quibudam exempl. **וְ** sunt praf. **הָעָבְרוּ** transeuntes, Pl. 129.8. Jer. 34.18. 19. Ezech. 39.11. 14.15. **וְעָבְרוּ** transeuntibus, Ifa. 51.23. **מֵעָבְרוּ** à transeuntibus, Mich. 2.8. Item in forma pl. m. confir. occ. simpl. locis seq. **עָבְרוּ** transeuntes, Job. 21.29. Pfal. 80.13. 84.7. 89.41. Lam. 1.12. 2.15. cui etiam **וְ** est praf. loco seq. **וְעָבְרוּ** transeuntes, Prov. 9.15. In infin. kal, occ. vel cum cametz, vel cum cateph patach, penult. cui ult. **וְ**, **וְ** & ! sunt praf. ut seq. **עָבְרוּ** transeundo, 2 Sam. 17.16. **עָבְרוּ** vel sine Vau; transire, transeundo, Num. 20.21. 21.24. 22.26. Jud. 11.20. Prov. 19.11. Am. 7.8. 8.2. **וְעָבְרוּ** in transeundo, Ex. 33.22. **וְעָבְרוּ** vel sine Vau, transire, Num. 22.18. 24.13. Deut. 17.2. Jof. 3.14. 17.4. 1.11. Jud. 3.28. 1 Sam. 14.4. 2 Sam. 15.24. 1 Reg. 18.6. Neh. 2.14. Ifa. 51.10. Jer. 4.10. Ezech. 47.5. sed occ. etiam cum **וְ** praf. & cholem mutato in cametz cateph in ult. ante Maccaph, sic, **וְעָבְרוּ** transire, Nah. 2.1. Item occ. etiam cum **וְ** praf. locis seq. **וְעָבְרוּ** à transeundo, Num. 32.7. 1 Sam. 30.10. 2 Reg. 6.9. Job. 33.18. 28. Ifa. 54.9. Lam. 3.44. Zac. 7.14. 9.8. Sed cum affixis cholem in ult. transp. & mut. in cametz chatuph sub 1. Rad. ut cum **וְ**, **וְ**, **וְ**, in pausa, vel **וְ**, (cui ult. **וְ** etiam est praf.) & cum **וְ** Aff. cui etiam **וְ** est praf. ut seq. **עָבְרוּ** transire me, Ex. 32.22. Deut. 4.21. **וְעָבְרוּ** transire nos, Jof. 4.23. 5.1. **וְעָבְרוּ** in transire te, Deut. 27.3. **וְעָבְרוּ** transeundo te, Deut. 29.12. **וְעָבְרוּ** transire vos, Jof. 4.23. **וְעָבְרוּ** in transire vos, Deut. 27.4. 12. Jof. 23.16. Item, eodem itidem modo, occ. etiam

cum ! Aff. cui & **וְ** est praf. & cum **וְ** Aff. cui & **וְ** est praf. ut seq. **עָבְרוּ** transire ipsum, 2 Reg. 4.8. Ifa. 28.19. **וְעָבְרוּ** in transire ipsum, Jof. 4.7. 1 Sam. 19.19. **וְעָבְרוּ** juxta transire ipsos, 2 Reg. 2.9. In imper. kal, f.m. occ. simpl. & cum ! cop. praf. **עָבְרוּ** transi, Ezod. 17.5. Jof. 1.2. 2 Sam. 19.34. Ezech. 9.4. **וְעָבְרוּ** & transi, 2 Sam. 15.22. Prov. 4.15. & in pl. m. imper. kal, occ. etiam simpl. cum ! cop. praf. **עָבְרוּ** transite, Gen. 32.16. Exod. 32.27. Jof. 1.11. 4.5. 6.7. 22.19. 1 Sam. 25.19. Ifa. 23.6. 62.10. Jer. 2.10. Ezech. 9.5. Am. 6.2. **וְעָבְרוּ** & transite, Deut. 2.13. 24. Jof. 3.6. 2 Sam. 17.21. Item in f.f. imper. kal, occ. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. sic, **עָבְרוּ** transi, Ifa. 23.10. 47.2. Mic. 1.11. **וְעָבְרוּ** transi, Ifa. 23.12. In fut. kal, 1. f. g. occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum **וְ** parag. add. absque praf. extra pausam cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. cui formæ priori cum Scheva penult. ! conv. est etiam praf. ut seq. **וְעָבְרוּ** transibo, Gen. 30.32. 31.52. Deut. 2.29. Pl. 42.5. Am. 5.17. vel, cum cholem, sine Vau; Job. 19.8. Pl. 141.10. Jer. 2.20. **וְעָבְרוּ** & transivi, Neh. 2.14. Ezech. 16.6. 8. **וְעָבְרוּ** transeam, Num. 21.23. Deut. 2.27. 28.3. 5. Jud. 11.17. 2 Sam. 16.9. **וְעָבְרוּ** transeam, Num. 20.19. Jud. 12.5. **וְעָבְרוּ** & transivi, Jud. 12.3. & in 2. f. m. fut. kal, occ. cum cholem in ult. **וְעָבְרוּ** transibis, Gen. 18.3. 31.52. Num. 5.30. 20.18. 20. Deut. 3.27. 31.2. 34.4. 2 Sam. 17.16. Ifa. 43.2. sed ante maccaph cholem mutatur in cametz chat. sic, **וְעָבְרוּ** transiteas, Prov. 4.15. sed in 2. f. f. fut. kal, occ. cum Schurek pro cholem penult. Pag. loco seq. **וְעָבְרוּ** transeas, Ruth. 2.8. & in 3. f. m. praf. kal, occ. vel cum cholem vel cum cametz chatuph in ult. ante Maccaph, locis seq. **וְעָבְרוּ** vel **וְעָבְרוּ** transibit, transeat, Gen. 33.14. Exod. 15.17. Lev. 27.32. Num. 6.5. Deut. 3.28. 24.5. 30.13. Jof. 6.7. Jud. 9.25. 2 Sam. 19.37. 38.39. Est. 1.19. 9.27. Job. 9.11. 14.5. Pfal. 17.3. 57.2. 90.4. 148.6. Ifa. 26.20. 28.5. 18. 19. 31.9. 40.27. 41.3. Jer. 5.143. Ezech. 5.17. Am. 8.5. Zach. 9.8. cui etiam formæ cum cholem ! cop. est praf. sic, **וְעָבְרוּ** & transibit, 1 Sam. 9.27. 26.22. Job. 13.13. sed sæpius ! conv. est praf. locis seq. **וְעָבְרוּ** & transivit, Gen. 12.6. 31.21. 32.22. 41.46. Exod. 34.6. Jof. 4.11. 10.29. 31.34. Jud. 11.29. 32.12. 1. 1 Sam. 9.4. 27.15. 12.26. 13.27. 2. 2 Sam. 10.17. 11.27. 15.22. 18.23. 19.32. 40.41. 20.14. 1 Reg. 19.19. 22.36. 2 Reg. 2.14. 4.8. 8.21. 1 Chron. 19.17. 2 Chron. 21.9. Esth. 4.17. Pfal. 37.36. Mic. 2.13. Hab. 1.11. Item occ. etiam 3. f. m. fut. kal, cum **וְ** Aff. ut & cum Nun epenthetico inferto, ante **וְ**. Aff. sic, **וְעָבְרוּ** transibit per eum, Ifa. 33.21. 38.8. **וְעָבְרוּ** prateribit illud, Jer. 5.22. Item in 3. f. f. occ. cum cholem in ult. vel pro eo cum cametz chatuph ante Maccaph, cui etiam in formâ cum cholem ult. ! conv. est praf. **וְעָבְרוּ** transibit, ut in Lev. 26.6. Ezech. 14.16. **וְעָבְרוּ** transibit, Lam. 4.21. Ezech. 29.11. **וְעָבְרוּ** & transivit, Gen. 32.21. 2 Reg. 14.9. 2 Chron. 25.18. & in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum **וְ** parag. add. cui etiam ! cop. est praf. vel cum Scheva, vel cum cholem penult. ut seq. **וְעָבְרוּ** transibimus, Num. 20.17. 21.23. 32.32. **וְעָבְרוּ** & transivimus, Deut. 2.8. 12. **וְעָבְרוּ** transeamus, Num. 20.17. Jud. 11.19. **וְעָבְרוּ** & transibimus, 1 Sam. 14.16. **וְעָבְרוּ** & transibimus, Ifa. 51.23. Sicut etiam in 2. pl. m. fut. kal, occ. vel cum Scheva, vel cum cholem penult. cui priori cum Scheva penult. ! conv. est praf. **וְעָבְרוּ** transibitis,

tis, Deut.3.18..27.2. Jos.1.14. **וַתַּעֲבִירוּ** transibitis, Gen.18.5. Am.5.5. **וַתַּעֲבִירוּ** & transivistis, Jos.24.11. Idem in 3.pl.m. fut.kal, occ. etiam cum Scheva, vel in pausa cum cholem penult. sic, **וַתַּעֲבִירוּ** transibunt, Num.32.27, 29,30. Esth.9.28. Psal.66.6. Prov.8.9. Jer.11.15. Joel.4.17. **וַתַּעֲבִירוּ** idem, Jos.3.1. Job.6.15.36.12. Isa.45.14. cui etiam formæ cum cholem, 1. cop. fed formæ cum Scheva penult. 1. conv. est præf. & rursus formæ cum cholem penult. 1. conv. est etiam præf. ut & Nun parag. est add. ut seq. **וַתַּעֲבִירוּ** & transibunt, Job.34.20. **וַתַּעֲבִירוּ** & transiverunt, Gen.36.28..50.4. Num.33.8. Jos.2.23..3.2.4.12..18.9. Jud.6.33..9.26..10.9. 18.13..19.14. 1 Sam.9.4. 2 Sam.2.15,29..17.22..24.5. 2 Reg.2.8..18.12. Neh.9.11. Jer.34.18. **וַתַּעֲבִירוּ** & transiverunt, Jos.4.10. Mic.2.13. **וַתַּעֲבִירוּ** transibunt, Psal.104.9. sed occ. etiam 3.pl.m. fut. kal, cum Nun Epenthético ante הוּ Aff. & post kibbutz pro Schurek; sed cum Mem Aff. post Schurek; sic, **וַתַּעֲבִירוּ** transibunt illud, Jer.5.22. **וַתַּעֲבִירוּ** prætereunt ea, Jer.8.13. Denique in 3.pl.f. fut. kal, est, **וַתַּעֲבִירוּ** transiunt, transibunt, Psal.81.7. Jer.33.12. In Niphal, **וַתַּעֲבִיר**, vel **וַתַּעֲבִיר** transiri; Bu.Cocc. prout occ. in fut. niph. 3.f.m. Ezech.47.5. torrens qui non **וַתַּעֲבִיר** transiri poterit; Bu. vel vadari non poterat; Cocc. In Piel, **וַתַּעֲבִיר** fecit transire, Av. repagulavit; repagulo, vel pessulo proclussit; Bu.Lex. quasi vêtrem transire fecit; Av. consuevit; Cocc. prout occ. in Piel 3.f.m. cum 1. conv. præf. 1. Reg.6.21. **וַתַּעֲבִיר** בְּרַחֲמֵיךָ & conjunxit valvas catenis aureis; à **וַתַּעֲבִיר**. Vêteres catenis pensiles seras sive vêtres inferebant cardini, aut removebant; Coc. Vel & transire fecit, vêtrem scil. per catenulas aureas, &c. Av. & repagulavit catenis; juxta R.Sal. R.D. & Chaldaum; à nomine scil. **וַתַּעֲבִיר**, quod Chaldaicè vêtres, repagula significat, Bu. Lex. In Piel est, trajicere, vel claudere; ut in loco cit. & clausit pessulis aureis ante oraculum; i.e. parietem qui erat ante oraculum, sic, R. D. in lib. rad. exp. **וַתַּעֲבִיר** & vêtavit, (seu repagulavit, si Latine fas esset ita loqui) i.e. trajecit tanquam vêtres catenas aureas, illisque clausit oraculum; Pag.Merc.& in comment. scribit R.D. Targum pro **וַתַּעֲבִיר** vêtibus, habet **וַתַּעֲבִיר** ut habes, in Ex.26.27. & 36.32. Erat autem paries ante oraculum, dividens inter oraculum & templum exterius, in loco in quo locabatur velum, cujus latitudo erat cubiti unius, & in ipso pariete posuit vêtres aureos; Pag.& sic omnia, atque adeo parietem, auro obduxit; Merc. Fecit interjectum, parietem scil. præter funes aureos ante aditum; Hebr. transiit, præter funes, &c. quibus scil. pendebat velum ante parietem, & portam ad Sanctum Sanctorum, Synecdoche, Jun. In Hiphil, signif. transire fecit, iussit, sivit, sive permisit; transulit, transiecit, transiit, traduxit, trajecit; Pag. Bu. Merc. Item amovit, avertit, &c. variè scil. est, reddendum Hiph. pro loci sensu; Merc. Fecit transire, i.e. abstulit, traduxit, &c. Av. præterire, sive transire fecit, &c. Cocc. prout occ. in præf. hiph. 3.f.m. simpl. & cum 1. cop. præf. cui etiam **וַתַּעֲבִיר** est Aff. ut seq. **וַתַּעֲבִיר** transire fecit, transulit, traduxit, Gen.47.21. 2 Sam.12.13. 2 Reg.16.3. 2 Chron.33.6. Esth.8.2. Jer.46.17. **וַתַּעֲבִיר** & traduxit, 2 Sam.12.31. 2 Reg.21.6. Psal.136.14. **וַתַּעֲבִיר** & traduxit me, Ezech.37.2. sic etiam in 2. & 1.f. præf. hiph. occ. simpl. & cum 1. conv. præf. sic, **וַתַּעֲבִיר** traduxisti, Jos.7.7. **וַתַּעֲבִיר** & transferes, facies ut transeat, Exod.

13.12. Lev.25.9. Num.27.7. Ezech.5.1. **וַתַּעֲבִיר** transuli, Zac.3.4. **וַתַּעֲבִיר** & faciam transire, Jer.15.14. Eze.20.37. Sic, in 3.pl. præf. hiph. occ. simpl. & cum 1. conv. ut & in 2.pl.m. cum 1. conv. præf. **וַתַּעֲבִירוּ** traduxerunt, 2 Sam.19.41. Ezech.23.37. **וַתַּעֲבִירוּ** & traducunt, Num.8.7. **וַתַּעֲבִירוּ** & transferetis, Num.27.8. Jos.4.3. In part. hiph. occ. inf. m. plene; sed in pl.m. def. cum chirek tantum absq. jod hiph. in pen. **וַתַּעֲבִירוּ** traducens, Deu.18.10. Dan.11.20. **וַתַּעֲבִירוּ** transire facientes, avertentes, 1 Sam.2.24. In infin. hiph. occ. simpl. & cum 1. & 2. præf. **וַתַּעֲבִיר** traducendo, Jos.7.7. **וַתַּעֲבִיר** in traducen. Ezech.16.21..20.26,31. **וַתַּעֲבִיר** ad traducendum, transferendum, Lev.18.21. 2 Sam.3.10. 19.16. 2 Reg.23.10. 2 Chron.30.5. Esth.8.3. Jer.32.35. pro quo ult. **וַתַּעֲבִיר**, occ. defectivè seu contractè, absque He hiph. & cum pathach ejus vocali subjecta literæ ל in fine, sic, **וַתַּעֲבִיר** ad traducendum, 2 Sam.19.18. Item occ. etiam infin. hiph. cum 1. Aff. post chirek tantum absque jod hiph. ut & cum 1. præf. & 1. Aff. eodem modo absque jod penult. sic, **וַתַּעֲבִיר** transire nos, Deut.2.30. **וַתַּעֲבִיר** transmittere eam, 1 Sam.20.36. In imper. hiph. occ. f.m. cum sægol in ult. ante maccaph scil. sed absque maccaph cum tzere pro jod hiph. in ult. idque simpl. & cum 1. cop. præf. at in imper. pl.m. occ. plenè cum 1. Aff. ut seq. **וַתַּעֲבִיר** transfer, avert, 2 Sam.24.10. 1 Chron.21.8. **וַתַּעֲבִיר** avert, Psal.119.37,39. **וַתַּעֲבִיר** & amove, Eccl.11.10. **וַתַּעֲבִיר** amovete me, 2 Chron.35.23. In fut. hiph. occ. in 1.f. simpl. sed in 2.f.m. cum 1. conv. præf. & 1. Aff. absque præf. sed cum chirek tantum absque jod hiph. ante Aff. sic, **וַתַּעֲבִיר** transferam, traducam, Exod.33.19. Ezech.14.14. Zach.13.2. **וַתַּעֲבִיר** & amovebis, Job.7.21. **וַתַּעֲבִיר** traducas nos, Num.32.5. Item in 3.f.m. fut. hiph. occ. simpl. plenè cum jod in ult. sed cum 1. conv. præf. cum tzere in ult. absque jod hiph. & ante maccaph cum sægol in ult. ut & cum 1. Aff. post chirek tantum absque jod hiph. ut seq. **וַתַּעֲבִיר** transferet, Ezech.48.14. **וַתַּעֲבִיר** & transire fecit, amovit, abstulit, Gen.8.1..32.23. 1 Sam.16.9,10. 1 Reg.15.12. 2 Chron.15.8. Jon.3.6. **וַתַּעֲבִיר** idem, 2 Chron.36.22. Ezr.1.1. **וַתַּעֲבִיר** & traduxit me, Ezech.46.21.47.3.4. quo eodem modo etiam occ. cum 1. conv. præf. & chirek tantum ante הוּ & א. Aff. sic, **וַתַּעֲבִיר** fecit transire eum, 1 Sam.16.5. 2 Sam.2.8. **וַתַּעֲבִיר** & transiit eos, Gen.32.23. Psal.78.13. sed in 2.pl.m. fut. hiph. occ. plenè; sic, **וַתַּעֲבִירוּ** transire facietis, Lev.25.9. Num.31.23. Item in 3.pl.m. fut. hiph. occ. plenè cum 1. cop. & 1. conv. præf. ut & cum 1. Aff. absque præf. & rursus cum 1. conv. præf. & הוּ Aff. post kibbutz pro Schurek penult. sed cum א Aff. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq. **וַתַּעֲבִירוּ** & facient transire, Neh.8.15. **וַתַּעֲבִירוּ** & transire fecerunt, Exod.36.6. 2 Sam.19.42. 2 Reg.17.17. Ezr.10.7. **וַתַּעֲבִירוּ** transmittant me, Neh.2.7. **וַתַּעֲבִירוּ** & transulerunt eum 2 Chron.35.24. **וַתַּעֲבִירוּ** & transulerunt eos, Jos.4.8. Atque inde ex Rad. in hac transiendi signif. quidam deducunt no. **עֲבָרָא** m. Hebræus; quod eo nomine primum Abraham fuerit dictus à Chanaanais & Phœnicibus, quum Euphrate trajecto, ad eos commigrasset, Gen.14. post R.Selomoh, eo loco; quod & ex Jos.24. confirmant; qu. Trans-euphrateum dicas: quo eodem cognomine etiam ab Egyptiis, & aliis gentibus deinceps ab illo descendentes, sunt nuncupati, Hebræi, i.e. **עֲבָרָא**: unde fæm. **עֲבָרָא**. Hebræa, & **עֲבָרָא** quod

quod & adverbialiter sumitur, pro, Hebraice: & plur. עברו Hebræz. Sed ego patronimicum malim, Qui ab עבר Hebr. descendat, ut ex Gen. 10. appareat. Et Hebræi לשון עבר, Linguam Heberi, Hebraicam appellant. Judæi novissimis temporibus sunt dicti, maxime ex quo regnum post Salomonem est discissum, & quum decem tribus exulassent. Vide in fine Radicis ירה; Merc. עברי Hebræus, dictus quasi Heberæus, ab Hebero ortus; quo nomine Abram primū à Cananæis appellatus est; Gen. 14. 13. vel quod ex posteris Heberi, Ge. 11. solus & præcipuus tum in terra Cananæa esset, reliquis Heberi filii per Orientem dispersis. Vel, ut quidam volunt, à עבר trans, quasi transfluvialis, trans-euphratæus. Mansit autem hoc nomen in Abrahami posteris, ut Joseph Hebræus, Gen. 19. 14. & terra עבריים Hebræorum, Gen. 40. 15. Usque dum à Jacobo Patriarcha post Israel dictus, Israelitæ vocati; & tandem scisso post Salomonem regno, à tribu Jehudah, Judæi appellati fuerunt. Vide Ab. Ezram, Exod. 21. 2. Bu. Lex. Hebræus, sic dictus est Abraham à Cananæis, quod trans Euphratem venerat habitatum in terra Canaan, ab eo deinde nominati sunt omnes posterii ejus, Ebræi. Quidam ab עבר viro, cujus mentio fit Gen. 10. derivatum volunt; Av. עברי Hebræus dicitur à עבר Eber Patriarcha: nomen & stirpis & religionis, Jon. 1. 9. ubi vide notas nostras, si placet. Adde & Gen. 39. 14. Exo. 2. 11. 1. 13. 2. 12. Hebræorum vocabulo distinguuntur Israelitæ à Palæstinis & Amorrhæis, in quorum medio habitabant, 1 Sam. 13. 3, & 7. ubi Saul videtur Hebræis tubā signum dedisse ut concurrerent. Nam ex Hebræis quidam transierant Jordanem, alii in speluncas corripserant, &c. Cocc. Occurrit autem ordine Conc. hoc no. in sing. m. simpl. & cum ה dem. præf. sic, עברי Hebræus, Gen. 39. 14. 41. 12. Exod. 2. 11. 2. 12. Jon. 1. 9. עברי Hebræus, Gen. 14. 13. 39. 17. Deut. 15. 12. Jer. 34. 9, 14. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum י cop. præf. cum simplice jod in ult. sed cum ה dem. præf. semel plenè cum duplici jod; aliās verò cum ה, ו, & ל præf. cum simplice jod pl. sic, עבריים Hebræi, Ex. 2. 12. 1 Sam. 14. 11. וְעִבְרִיָּם & Hebræi, 1 Sam. 13. 7. הָעִבְרִיָּם Hebræi, Exod. 3. 18. הָעִבְרִיָּם Hebræi, Gen. 40. 15. 43. 32. Exod. 2. 6. 5. 3. 7. 16. 9. 13. 1 Sam. 4. 6. 13. 3. 19. 29. 3. וְהָעִבְרִיָּם & Hebræi, 1 Sam. 14. 21. לְעִבְרִיָּם Hebræis, 1 Sam. 4. 9. Atque inde est No. עִבְרִיָּה f. Hebræa; nomen gentile fam. generis & sexus; Av. prout occ. in f. eum וְהָעִבְרִיָּה & in forma pl. f. cum ה dem. præf. ut seq. הָעִבְרִיָּה Hebræa, Deut. 15. 12. וְהָעִבְרִיָּה & Hebræa, Jer. 34. 9. הָעִבְרִיָּה vel sine van. Hebræas, Ex. 1. 15, 16, 19. 2. 7. Item, 2. hinc à Rad. עבר in transeundi signif. est No. עבר vel עבר m. transitus, vadum, latus: ulterior pars ad quam transitur: & sæpe præpositionis naturam induit; cis, ultra, trans, &c. Bu. Lex. Merc. vel citra, &c. pro loci & loquentis ratione; sicut & Evangelistæ Græco πέραν sunt usi. Ferè, quum cis intelligunt, dicunt בְּעֵבֶר; quum trans, מֵעֵבֶר. Alioqui addunt sæpe aliquid quo discernatur; ut quum de Jordane loquuntur, h. e. trans, vel cis Jordanem, juxta situm ejus qui loquitur; אֶל-עֵבֶר, ad latus, seu transitum, est, ex adverso, è regione, contra, ultra, &c. Merc. Significat hoc No. seu hæc particula, interdum πῆρ super, sed sæpius πέραν trans, ultra, &c. Av. Est pars, vel locus jux-

ta positus, extremitas; latus. Et sæpe ponitur pro בְּעֵבֶר; ut Deut. 4. 49. עֵבֶר ultra Jordanem, h. e. in terra quæ ad Jordanem terminatur, &c. Cocc. Occurrit autem hoc No. vel hæc particula simpl. locis seq. עבר trans, ultra; ex adverso, è regione; pars, latus, &c. Exod. 25. 37. 28. 26. 39. 19. Deut. 4. 49. 30. 13. Jos. 13. 27. 22. 11. 1 Reg. 4. 24. Ezr. 8. 36. Neh. 2. 7. 3. 7. Isa. 8. 24. Ezech. 1. 9, 12. cui etiam מִן הָעֵבֶר, sed sæpius מִן הָעֵבֶר: item מִן הָעֵבֶר & מִן הָעֵבֶר sunt præf. ut seq. הָעֵבֶר ultra, 1 Sam. 26. 13. מִן הָעֵבֶר à latere, 1 Sam. 14. 4. בְּעֵבֶר in transitu, trans, Gen. 50. 10, 11. Deut. 1. 15. 5. 3. 8. 20. 25. 4. 41, 46, 47. 11. 30. Jos. 1. 15. 2. 10. 5. 1. 7. 7. 9. 1. 10. 12. 1. 7. 13. 8. 22. 4. 24. 2. 8, 14. 15. Jud. 5. 17. 10. 8. 11. 18. 1 Sam. 31. 7. Jer. 25. 22. לְעֵבֶר ad latus, 1 Sam. 14. 40, 43. 1 Reg. 20. מֵעֵבֶר trans, ultra, à latere vel transitu, Num. 21. 13. 22. 1. 32. 19. 32. 34. 15. 35. 14. Deut. 30. 13. Jos. 13. 32. 14. 3. 18. 7. 22. 7. 24. 3. Jud. 7. 25. 17. 5. 1 Sam. 14. 1. 2 Sam. 10. 16. 1 Reg. 4. 12. 7. 30. 14. 15. 1 Chron. 19. 16. 26. 30. 2 Chron. 20. 2. Job. 1. 19. 18. 1. Zep. 3. 10. וּמֵעֵבֶר & trans, Jos. 20. 8. 12. 37. 1 Chron. 6. 63. Item semel etiam occ. cum ל præf. & א Aff. sic, לְעֵבֶר ad ante se, Isa. 47. 15. Unde etiam occ. in forma pl. m. עִבְרִיָּם partes extremæ oppositæ; Cocc. ut Jer. 22. 20. & clama מֵעִבְרִיָּם undiqueque, undique, seu ex omnibus lateribus; Pag. ultra transitus, vel trans vada; Bu. Lex. à transibibus; Av. ab extremis; i. e. ab oris omnibus; Cocc. Alioqui עִבְרִיָּם dicta sunt montana Moabitarum, à transibibus inter montes, vel quod in transversum protenderentur, Abarim loci nomen, ubi Moses mortuus est; Num. 21. & 27. & aliàs: quomodo & in hoc loco, Jer. 22. quidam sumunt; & clama ex Abarim; Merc. Occurrit autem hæc forma pl. m. absol. cum וְהָעִבְרִיָּם & מִן הָעִבְרִיָּם forma pl. m. constr. cum ה præf. ut & cum יו א Aff. absque præf. ut seq. הָעִבְרִיָּם vada, transitus; latera, Num. 21. 12. 27. 12. 33. 44. 47. 48. Deu. 32. 49. מֵעִבְרִיָּם trans vada, Jer. 22. 20. בְּעֵבֶר in transibibus, Is. 7. 20. Jer. 48. 27. עִבְרִיָּם lateribus, transibibus suis, ejus, 1 Reg. 4. 24. Jer. 49. 32. הָעִבְרִיָּם lateribus suis, Exod. 32. 15. Item, 3. hinc etiam No. עִבְרָה f. ponto, navis, propriè, trajectory; Bu. Lex. ratis, navis transitoria; hinc עִבְרָה בית Beth-Habarah, i. e. locus trajectory; Joan. 1. quod illic trajiceretur Jordanis; Merc. Cev. עִבְרָה est transectio, transitus; h. e. navis quæ transfert homines ad ulteriorem ripam; Av. navis ad trajiciendum comparata, ponto; Cocc. prout occ. cum ה dem. præf. loco seq. הָעִבְרָה navis trajectory, 2 Sam. 19. 19. unde quidam volunt illud, 2 Sam. 15. 28. esse formam pl. f. constr. cum ה præf. à præced. f. sic, videte ego moror בְּעֵבֶר in transibibus deserti; vel in campestribus; viz. pro בְּעֵבֶר בְּתוֹכָם. Est enim duplex lectio; Av. viz. in 2 Sam. 19. 18. cum hoc loco cit. collato: Cocc. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem. heemant. מֵעֵבֶר m. transitus, transitio, vadum; Pag. Bu. Av. Locus transitus; Cocc. quod No. signanter legitur, Isa. 30. 32. מוֹסְרָה מִשָּׁה מֵעֵבֶר כָּל-omnis locus transitus pericula foundationis. Sensus, quacunque translata fuit pericula ad foundationem designandam; h. e. ubicunque fuerit prædicatum Evangelium, & fundamenta Ecclesiarum posita; Cocc. & erit omnis transitus virgæ fundamenti; Pag. Sicerit omnis locus quæ transibit virga fundatissima; &c. Hebr. Omnis transitus virgæ foundationis, i. e. virga certissima, ex Dei decreto immutabili, super quo fundata est; ac proinde immota, & nullā

nulla arte evitabilis; Jun. Occ. autem hoc No. in forma f.m. constr. **מַעְבֵּר** transitus, vadum, &c. præterea in Gen. 32.22. & 1 Sam. 13.23. Item inde etiam s. No. **מַעְבְּרָה** vel **מַעְבְּרָה** f. idem, transitus, vadum, transitio, trajet-
tus; &c. Pag. Bu. Cocc. Av. prout occ. in f.f. simpl. sed in absol. forma pl.f. simpl. & cum **וְהָ** præf. & in forma pl.f. constr. absque præf. ut seq. **מַעְבְּרָה** vadum, transi-
tus, Isa. 10.29. **מַעְבְּרוֹת** vada, Isa. 16.2. **וְהַמַּעְבְּרוֹת** vada, transitus, Jos. 2.7. 1 Sam. 14.4. **וְהַמַּעְבְּרוֹת** & transi-
tus, Jer. 51.32. **מַעְבְּרוֹת** vada, Jos. 3.28. 12.5.6. De-
indè, iii. signif. 3. hujus Rad. **עָבַר** est, excandescere; Bu. Conc. idque in Conj. Hithpael **הִתְעַבֵּר** irasci; Pag. irâ exardescere, & modum excedere, incandescere; vernacul è, se desborder en cholere. Confruitur cum Beth & semel cum **עָם**, Psal. 89. Merc. Excanduit, furore percussit; Pag. fecit se transire. Cum præp. **כִּי** & **עָם** est effervescere, ut cum bilis efferveret & transi-
sit; Av. q.d. transivit & excessit seipsum & rationem e-
jus moderatam, præ excandescencia iræ. Prout occ. in præf. hithp. 3. f. m. cum cametz in ult. pro Tzeri, ob pau-
sam; loco seq. **הִתְעַבֵּר** excanduerat, Psal. 78. 62. & in 2. f. m. præf. hithp. est, **הִתְעַבֵּר** excanduiisti, Psal. 89. 39. In part. hithp. f. m. occ. simpl. sic, **מִתְעַבֵּר** excandescit, Prov. 14.16. 26.17. cui etiam **אֵ** est Aff. loco seq. Prov. 20. 2. **מִתְעַבֵּר** irascens ipse; Bu. Conc. qui irascitur cum eo, peccat (contra) animam suam; Hieron. & 70. qui provocat eum; Pag. qui excandescit (cum) eo, **וְהָ** peccat (in) animam suam; Cocc. Est autem sicut **בִּי** **מִתְעַבֵּר** irascitur cum eo, aut contra eum: & sic, quod sequitur; q. d. **וְהָ** peccat contra animam ejus, ut R.D. inquit; Pag. Item occ. etiam in fut. hithp. 3. f. m. cum **ל** conv. præf. idque vel cum Tzeri, vel ob pausam cum cametz in ult. sic, **וְהָ** & excanduit, Deut. 3.26. **וְהָ** idem, Psal. 78.21. 59. Atque inde ex Rad. in hac signif. excandescendi est, No. **עָבַר** f. significans ardorem iræ, excandescenciam, furorem pervadentem ignis more, vel potius iræ excessum, ut proximè in hithpael; Merc. Ira est gravior, sic dicta **וְהָ** **עָבַר** quia transgreditur mensuram voluntatis; ut loquitur Ab. Ezr. Prov. 26.27. Bu. Lex. **עָבַר** est transitio, seu effervescencia bilis. Hinc Latini per Apharesin dicunt, furere, furor, &c. Av. Videtur dici à **עָבַר** ut notetur **עָבַר** vel à **עָבַר**, ut notet iram exuberantem & quasi inundantem. Vide Psal. 78. 49. Isa. 10.6. & Jer. 7.29. Cocc. Occurrit autem hoc No. ordine Conc. in forma absol. f.f. simpl. & cum **ל** & **כִּי** præf. ut & in forma f.f. constr. simpl. & cum **כִּי** præf. **עָבַר** excandescencia, indignatio, furor, Psal. 78.49. Prov. 11.4. 23. Zep. 1.15. **וְהָ** & excandescencia, If. 13.9. **וְהָ** in excandescencia, Isa. 14.6. **וְהָ** excandescencia, Ezech. 7.19. Zeph. 1.18. **וְהָ** per furorem, Prov. 21. 24. Isa. 9.18. 12.13. Item occ. etiam cum variis affixis, ut cum **וְהָ**, & **וְהָ**, ob pausam, **וְהָ** & Aff. quibus etiam **כִּי** & sunt præf. ut seq. **וְהָ** excandescencia mea, Isa. 10.6. Ezech. 21.31. 22.21. 31. 38. 19. Hof. 5. 10. **וְהָ** in excandescencia mea, Hof. 13.11. **וְהָ** excandescencia tua, Psal. 85.4. 90.11. Hab. 3.7. **וְהָ** propter excandescencia tuam, Psal. 90.9. **וְהָ** furo-
ris sui, &c. Prov. 22.8. Jer. 7.29. 48.30. Lam. 3.1. **וְהָ** & furor ejus, Prov. 14.35. Isa. 16.6. Am. 1.11. **וְהָ** fu-
rore suo, Lam. 2.2. & in forma absol. pl. f. (significans indignationes, &c.) occ. loco seq. **עָבְרוֹת** indignationum,

Job. 21.30. sed in forma pl.f. constr. occ. simpl. cum sæ-
gol, sed cum **כִּי** præf. cum pathach sub Vajin; sic, **עָבְרוֹת** indignationes, Job. 40.6. **בְּעָבְרוֹת** in indignationibus, Psal. 7.7. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. est, proventus, annona; Bu. Conc. idque in No. **עָבֹר** m. præteriti scil. an-
ni proventus & annona; Bu. Lex. horna fruges, vel poti-
tis, bihorna fruges; vel frumentum præteriti anni: (nam **תְּבוּאָה** proventus dicitur futuri anni; Av. Pag. Merc.) Av. Nam est à **עָבַר** transire, præterire, &c. Pag. Volunt **פְּרֻסְיוֹן** fructum dici **עָבֹר**; & hornum, **חֲדָיוֹן**, **חֲבִינָה**; vide Kimchi. Quid autem si **עָבֹר** dicitur, quod venale est, & quod transfertur de loco in locum: quòd frumentum Israelitis à Mercatoribus undequeque venientibus oblatum sit. 70. cum R. Sal. & R. Levi putant fruges novas intelligi. **עָבֹר** Chaldaïs dicitur pro **רָגַן** & **יָבֹל**, indistinctè; Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma f.m. constr. cum **כִּי** præf. sic, **מַעְבֵּר** de annona, Jos. 5. 11. 12. Item, hic etiam locatur in Bu. Conc. altera signifi-
catio, in piel, hujus Rad. viz. **עָבַר** vel **עָבַר**; in qua Conj. est etiam, gravidare, imprægnare; Pag. iniiit, coivit, gravidavit; Bu. Lex. fecit transire, semen, viden-
licet; hoc est, gravidam effecit, iniiit; Av. in qua signif. frequens est apud Doctores; ut cum dicunt, **נָשָׂא** **מִתְעַבֵּר** mulier gravidata, seu, prægnans; Merc. Occ. autem in hac signif. præf. piel, 3. f. m. Job. 21.10. **עָבַר** **וְהָ** **וְהָ** bos ejus gravidavit, & non projecit semen; Hieron. bos eorum concepit, &c. Pag. bos ejus iniiit; Bu. Lex. Vel, transire fecit (semen); i.e. gravidam reddidit, vel iniiit pecus; Av. bos ejus imprægnat, & non sæ-
dat; taurus iniens facit, ut, clausâ matrice, recipiatur semen; sed Bochartus vertit, concipit; & **שׂוֹר**, etiam de vacca intelligit, tamen si masculinè ibi usurpatur; vi-
de **שׂוֹר**. 70. **הָ** **בֶּזֶק**. Cocc. Concipere fecit, gravidavit; Bu. Conc. Hujus autem loci vide etiam expositionem, su-
prâ, in Rad. **וְהָ**. Merc. Hebræis etiam **וְהָ** est intercalare annum; q. d. jungere **עָבַר** **עָבַר** ex-
tremum extremo. Sine intercalatione lacuna est in an-
no, & non est integra periodus dierum, ut annus finitus idem tempus reddat, unde ineperat. Coc. Denique, ad hanc Rad. omnes referunt vocem illam, quæ in Bu. Conc. Constituit 1. signif. hujus Rad. viz. **בְּעָבֹר** vel, inter-
dum, **בְּעָבַר**; propter, propterea, ut, ideo, eò quòd, **וְהָ** &c. Pag. Bu. Av. Cocc. q. d. in transitione causæ ad effe-
ctum, vel contrâ; Av. talem enim transitionem hæc particula notat; vel quum indicatur unum transire pro altero, &c. Non autem hac particula uti licet, sine Beth, etsi licentiùs usi sunt quidam Hebræi Poetæ **עָבֹר** pro **בְּעָבֹר**. Kimchi, 2 Sam. 12.21. **בְּעָבֹר** exponit pro **עָבֹר** interim, dum superstes (erat) puer, jejunaabas; sed faci-
lè est ut sonat, ut & ipse fuit, propter puerum tan-
tis per, dum viveret, jejunaasti, &c. Merc. causam moven-
tem significat hæc vox, sive scil. fit finis, sive res extans, ut meritum, vel demeritum, & quicquid movere, aut ratio esse potest; ut, Ex. 9.16. **בְּעָבֹר זֶה**, propter hoc, **בְּעָבֹר הָאֵתָה**, propterea ut faciam te videre vires meas. Psal. 132.10. **בְּעָבֹר דָּוִד** propter Davidem servum tuum, &c. Confer Gen. 18.26. (ubi, v. 24. **לְמַעַן**) 29.31. 32. & in 2 Sam. 12.22. **בְּעָבֹר הַיָּלֵד** propter puerum viventem; ubi etiam v. 16. **בְּעָבֹר הַיָּלֵד**. Item, Am. 2.6. **בְּעָבֹר יַעֲלִים** propter par calceorum; i.e. pro pari calceorum. Mich. 2.10. **בְּעָבֹר טְמֵאָה תַחֲבֵל**, quia impuritas corrumpit. & Psal. 105.45. **בְּעָבֹר יִשְׁמְרוּ** ut

observarent statuta ejus. & Gen. 27. 31. **בְּעִבּוֹר חֲבֵרְכִי** ut benedicat mihi; & v. 10. **בְּעִבּוֹר אֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ** ut benedicat tibi, &c. Coc. & reliqui sim. In locis autem hisce duobus ult. scribitur cum kibbutz, pro schurek in ult. Pag. Merc. Addit et Lamed pleonasticè, Bu. Lex. seu, ad maiorem declarationem, inquit, R.D. Exod. 20. **לְבַעְבוֹר** ut tentet vos, venit Deus, **וּבְעִבּוֹר** & ut sit timor ejus, &c. Sed occurrit etiam cum variis Affixis; ut **בְּעִבּוֹר** propter eum; & **בְּעִבּוֹרְךָ** propter te, Gen. 3. 17. & **בְּעִבּוֹרִי** propter me, 1 Sam. 23. 10. **בְּעִבּוֹרְךָ** propter eos, Gen. 18. 26. **בְּעִבּוֹרֵנוּ** propter nos, Gen. 12. 16. **בְּעִבּוֹרָהּ** propter eam; & v. 13. **בְּעִבּוֹרְךָ** propter te. Pag. Insigniter insuper notabilis, ut dictum ad initium Rad. occurrit phraseologia de hoc verbo, **עָבַר**, cum jungitur nomini **בְּרִית** sœdus; ut Deut. 29. 12. **לְעָבְרָהּ** ut transeas tu secundum pactum Domini, &c. Pag. vel, potius, in sœdus; q.d. ut sœdus in eas cum Domino, &c. Merc. quia mos erat pacti, seu sœderis ineundi, inquit R.D. ut transirent inter divisiones animalis, vel volatilis. Idcirco enim dividebant illud, (vel illam) & transibant, qui pactum seu sœdus inibant, inter divisiones; & sic dictum est, in pacto Abraham, Gen. 15. 17. & Jer. 34. 18. & transierunt inter divisiones, &c. Pag. Sed aliud & planè contrarium est sine Beth, cum nudo Accusativo, sic, **לְעָבֹר בְּרִית** transire sœdus; i.e. transgredi, violare, solvere, deserere sœdus, seu discedere aut recedere à sâdere: idem quod cum **עָל**, vel **מַעַל**, transire à sâdere, vel super sâdus; i.e. illud continere, &c. minus aptè, verò, quidam exp. in sâdere, quasi sit pergere q. intra metas; Nam Beth, hic est, in, motum significans, non quietem. Doctè, hic, Aben Ezra, sicut & Kimchi; Merc. In phrasi hac, Deut. 29. ut transeas in sœdus Jehovæ, est Metaphora, sumpta à discedentibus in diversas partes; & sensus est, ut ad Dominum accedas, per fidem in ipsum, ad amicitiam cum ipso. Sed aliud est, Jos. 7. 15. **עָבַר אֶת בְּרִית יְהוָה**; & i.e. transgressus est sâdus Jehovæ; & Hof. 6. 7. **עָבְרוּ בְּרִית** transgressi sunt sâdus; sic Hof. 8. 1. **גְּרָצִי 70. reddunt** **פָּאָרָה בַּיַּיִן** Notat violationem præcepti dari, ad faciendum sâdus; h.e. pacem & amicitiam, & promissâ obedientiæ, ad glorandum in Deo, ut suo. Hinc, Judæis familiare est, **עָבְרָהּ, פָּאָרָה בַּיַּיִן**. Obedientiæ est, intra fines & septa, in via, fe continere; inobedienciæ verò, transire præscriptum **חֹק** modum; sic, II. 24. 5. **עָבְרוּ תִּירוֹת** transgressi sunt leges; i.e. doctrinas monstrantes viam; quæ transgressio, **עָבַר עַל הַחֹק**, maxime versatur. Confer Dan. 9. 11. & 2 Chron. 24. 20. Item, Num. 22. 18. & 24. 13. **עָבַר אֶת פִּי יְהוָה** non transgredietur os meum; i.e. non aliter loquar, &c. Item, phrasis notanda, Mic. 7. 18. **עָבֹר עַל פִּשְׁעִי** prætereire transgressionem; h.e. **פָּאָרָה בַּיַּיִן**, prætermittere, transire, finire, i.e. non punire defectionem; 70. **עָבַר עַל הַחֹק**, Sic Prov. 19. 11. prætereire defectionem, est delictum ignoscere, connivere; & Am. 7. 8. **לֹא אוֹסִף עוֹד עָבֹר בּוֹ**, non ultra connivebo illi; sic, 8. 2. ubi 70. **פָּאָרָה בַּיַּיִן** hoc expressit Paulus, voce **παρέσσω**, Rom. 3. 25. Notat enim non-punitionem peccati; à qua, tanquam abundantiore, distinguit **τὴν ἀφεσιν**, quando non-punitio coniuncta est **ἐν δόξῃ τῆς δικαιοσύνης**, & **δικαιώσεως**, & prædicationi iustitiæ adductæ & **ἀποδείξεως**

τῆς ἀμαρτίας, five peccati condemnati, &c. Verbum etiam **עָבַר** transire, sumitur interdum pro obire & inspicere, &c. ut Ezec. 39. 14. 15. **וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים** & transibunt transeuntes per terram; h.e. obeuntes & inspicientes omnia loca, & homines ac familias curantes; **παραδόνται**; & v. 11. transeuntes, pro viam capeissentibus, & peregrinantibus ad obeunda negotia, &c. **הָעֹבְרִים** in vallem transeuntium versus Orientem Maris, **יְחוֹסֶמֶת** & quæ sic inhibet homines, nè transeant Hierosolymam, & Sionem versus; h.e. ne affectent audire verbum Dei, quod exiit à Sione. Vallis frenat transeuntes; h.e. homines in ea valle collecti, verant adire scripturas, & jubentire ad cathedram in alio loco (& super alia basi) collocatam. Vallis transeuntium dicitur, quia, secundum literam, est vallis apta ad transeundum ex occidentali-bus locis ad locos orientis, ut Hierosolymam. Ità vallis Tridentina apta est Germanis ad transeundum versus Hierosolymam. Item, argentum, **עוֹבֵר לְשׁוֹחֵר** transiens Mercatori, dicitur, Gen. 23. 16. quod Mercatores non reprobant, **ἀγοράζον**. Cocc. Argenti **עוֹבֵר** transeuntis ad Mercatorem; h.e. bonæ monetæ; quodd, scil. argentum sæpe det, & sæpe accipiat Mercator; & sic, velut transit & redit assidue ad manum ejus, &c. Quidam autem putant, **עוֹבְרִים**, Prov. 26. 10. præteritores, esse eos, qui obiter & persunctorie aliquid faciunt, quod magister omnia præstet; secus si quis ignavos seu stultos & præteritores conducatur; huic contrarium **חֵיל** strenuitas, &c. Merc. qui conducit **עוֹבְרִים** prætereuntes; h.e. homines, alienum negotium defunctorie curaturos, & quasi **ἐν παρόψει**, Cocc. **רַב מְחִיל כּוֹל**, Magnus, vel, Dominus, creat (aut enitur, enixè facit, à parturienti-bus, ducta Metaphora, Merc.) omnia; i.e. Dominus, qui est super omnia, creat & format universum mundum; idcirco alit universos in eo; prout sequitur; & mercedem dat stulto, **וְשִׁכַּר עוֹבְרִים** & mercedem dat transgressoris; eosque scil. pascit, & alit, ac si deberet iis escam; sicut herus tenetur dare mercedem mercenario; Sic R.D. in Rad. **שִׁכַּר** & R. Imman. Magnus, aut Dominus, superat, vincitque & humiliat omnia, vel omnes. Alii, creat, alit, & disponit omnes, & stultos, & sapientes; & dat mercedem stultis & transgressoribus, secundum legem suam, ut par est; &c. Pag. Simplicius autem videtur exponere de homine magno & tyranno, quod omnes molestiâ afficiat & opprimat, improbos etiam conducens, suæ tyrannidis administratos; Merc. Sed Sensum hujus loci, longè alium, Junius sic exprimit; priore versu 9. stultus dicitur uti verbis, non melius quàm ebrius spinis; qui & seipsum, & nosque obvios, vino mentem abripiente, ulcerat; quod versus seq. 10. Sic explicat; ut plurimum dolore afficit omnes (ebrius); ita mercedem dans (sibi) stolidus, etiam mercedem dat transeuntibus. Mercedem; i.e. plagas, quæ præmia sunt stultitiæ suæ, non tantum sibi infligit, sed & aliis, licet immerentibus, & nihil tale cogitantibus; neque tamen, ut phryx, sapit plagis; sed eodem stultitiæ, subinde recidit; & ut canis redit, &c. v. 11. Jun.

Rad. 6. **עָבַשׁ** est putrescere, putrescere, mucidum fieri; Pag. Bu. mucuit, mucorem contraxit, putruit in corruptionem; compuitruit; Cogn. cum **עָבַשׁ** fatuit, & **עָבַשׁ** puduit; nam putredo facit, ejusque nos pudet; Av. Occ. autem hoc verbum in præ. kal, 3. pl. m. sic,

Joel. 1. 17. עָבְשׁוּ פְּרִדּוֹת computruerunt, (seu mucida facta sunt, mucorem contraxerunt, aut mucore corrupta sunt, Cev.) grana sub pulveribus ejus; Pag. Ita quoque Jonathan reddit per מָסַח, quod est dissolvi, computrescere; & Doctores Hebraei per Pe pro Beth dicunt, in Hithpael passim, הִתְעַפֵּשׂ, nam hæ literæ sunt ejusdem organi; Merc. computruerunt se mina, vel grana sub glebis suis; Av. Ex loco patet, notionem putrescendi seu emoriendi habere; Talmudicis עָפֵשׂ, notat mucescere; Cocc.

Rad. 7. עָבַח implicuit condensando, perplexit; dicitur enim propriè de funibus seu foliis condensatis. Est cogn. cum עָבָה, עֹוֹב, & עָבָב condensatus est, &c. Av. Non occurrit in kal, sed in piel, עָבַח contorsit, torquendo condensavit; Bu. Lex. implicavit, intricavit; Av. perplexit; complicare, aut complicari, colligare, aut colligari; Pag. Viderur cum עָוַח convenire; vide & עָבַשׂ; Cocc. (locum ubi verbaliter legitur, vide ad finem Rad.) Atque indè est nomen Radicale, עָבוֹת vel עָבוֹת m. funis perplexus, & complicatus; folia, ramique complexi & complicati, aut se invicem complectentes; Pag. & in universum, significat, densum, condensatum, intricatum, & implicitum; propriè autem dicitur de frondibus aut funibus condensis, & complicatis. In Targum appellatur גָּרִיל, & triplicata folia propriè notat in nido uno, juxta Doctores, vel magis etiam implexa; nam, quod fit ex fune, propriè vocatur גָּרִיל & מַעֲשֵׂה גָּרִיל, ut opus עָבוֹת in ramis & foliis; & ramus, inquit Kimchi, est foliis, quod fila suspensa post opus גָּרִיל in fune. Sic, inter se, conferunt hæc, Doctores Hebraei: Merc. Cev. עָבוֹת est contortum, tortile, contortus funis, adeoque densus; Bu. intricatus, seu complicatus; est tam Adjectivum quam Substantivum, & No. sing. m. quia Thau est litera radicalis; Av. In Ex. 28. 14, 22. & duas catenas, & מַעֲשֵׂה עָבוֹת funis intricati, &c. Pag. status hinc absol. habet chateph pathach. aliàs, non nisi in regimie, præterquam, Exod. 39. 15, Est autem utrobique non Adjectivum præcedentis; (nam מַעֲשֵׂה est constructum non absolutum) sed Genitivus ab eo rectus; rudentem, Latine, vertere potes. Merc. Occurrit autem No. hoc, ordine Conc. sequente; viz. cum cametz penult. simpl. locis seq. עָבוֹת tortile: densum, intricatum, Lev. 23. 40. Neh. 8. 15. Ezech. 20. 28. sed cum char. path. pen. simpl. & cum וְ praf. ut & cum וְ Aff. sic, עָבוֹת idem; Ex. 28. 14, 22. 39. 15. Item, densum funem; Psal. 129. 4. וְכַעֲבוֹת & velut denso fune, Isa. 5. 18. עָבוֹת fune suo, Job. 39. 13. & in forma pl. m. occ. & simpl. & cum וְ & praf. עָבוֹת funes, Jud. 15. 13. 16. 12. Ezech. 3. 27. 4. 8. 19. 11. 31. 3. 6. 14. עָבוֹת funes, Jud. 15. 14. עָבוֹת funibus, Jud. 16. 11. Psal. 118. 27. Item, in forma pl. m. constr. occ. cum poetico Aff. מו. loco seq. עָבוֹת funes ipforum, Psal. 2. 3. sed occ. etiam in forma pl. fam. simpl. & cum וְ & praf. עָבוֹת catenas tortiles, Ex. 28. 24. עָבוֹת tortiles, Ex. 28. 14, 25. 39. 17, 18. עָבוֹת funibus, Hof. 11. 4. Item, indè etiam, est No. sing. fam. occurrens, Ezech. 6. 13. sic, & sub omni quercu עָבָה, frondosa, seu complicata, vel, sic, folia ramisque complicatos habente; Pag. densa, implexa, Bu. Lex. condensata, intricata, Av. ramosa, Cocc. Thau est cum dagefch, (viz. post kibbutz) sicut ab עָרוֹם rufus, est עָרְמָה, rufa; & עָקְבָה supplantata, Pag. à masc. scil. עָקֹב astutus; quæ vide, lo-

cis suis, Merc. Item, à No. præced. masc. plerique ducunt verbum in piel עָבַח, quod vide ad initium Rad. unde in fut. piel, à 3. f. m. יַעֲבֹחַ, occ. in 3. pl. m. cum וְ conv. praf. & וְ Aff. sic, Mich. 7. 3. & Magnus loquens pravitatem, vel perditionem, aut contritionem cordis sui, ipse, וְיַעֲבֹחַ & multiplicat, seu, triplicant illam; q. d. tres memorati, principes, judex, Magnus, (vel potius, Magnas) fecerunt pravitatem & mendacium, sicut funes complicati, & quasi roborabunt eam, donec educant, (seu eliciant, Merc.) rapinam sibi met. Et R. Joseph scripsit עָבוֹת esse funem triplicatum è funibus, ideirco dixit, & triplicaverunt eam, quia tres memorantur, ut dictum; Pag. Imo, asserit, עָבוֹת usurpari, apud veteres Hebræos, pro שְׁלוֹשׁ, tres; Merc. & contorquent eam, Bu. & implicat eam, viz. tres præmemorati, complicant pravitatem, tanquam funem; Av. & densant eam, scil. velut rudentem, plura mendacia uni mendacio complicant; Cocc. ut malefaciant ambæ manus, strenuè, (Hebr. benefaciendo) princeps poscit, & judex pro retributione, (malefici scil. sui accuratissimi); & qui magnus est, eloquitur ærumnam (quæ, scil. afficiat fratrem suum, prout exprobratum est, cap. 2. 3.) desideratissimam sibi ipse (Hebr. animi, i. e. desiderii sui,) quam contorquent: h. e. quam injuriam, communicatis consiliis inter se; & tanquam lorum, aut restem, ex multiplici filo contextam, ut Plautus loquitur, contortuplicant. Jun.

Rad. 8. עָבַח, est עָבַח, אָהַב, amare, adamare; & loqui amatoria; Pag. deperire, amore flagrare, seu desiderio exardescere. Ad amores refertur; constructur cum accus. & interdum cum עַל; q. d. exardere in, &c. Merc. Item cum וְ, amasium vel amasium egit; Bu. exarsit, seu, flagravir amore infans, & impudico; Av. Nam R. Jos. scribit; hoc verbum significat amare lascivè, impudenter, & more meretricio; & ideirco errasse poetas, qui in Deum illud transfulerunt. Pag. libidinosè adamavit; Cocc. Est cogn. cum עָגַב coxit, & עָגָה aduffit; ut & cum עָגַב exarsit amore vero, & compassione. Hinc ἀγαπᾶω amo, diligo; sed Hebræum semper sumitur, de flammis carnalibus, & amore lascivo; Av. prout occ. in 3. f. f. praf. kal, sic, עָגַב adamavit, Ezech. 23. 7, 9, 12. & in part. ben. kal, à 3. f. m. עָגַב amasius, Bu. amator libidinosus, scil. Cocc. Nam est potius nomen participiale; Bu. Lex. Occurrit in forma pl. m. loco seq. עָגַב amatores, Jer. 4. 30. & in fut. kal, à 3. f. m. יַעֲגֹב vel, יַעֲגֹב, adamabit; Occ. in 3. f. m. conv. praf. וְיַעֲגֹב & adamavit, Ezech. 23. 5. cui etiam וְ (sed in textu scribitur cum cametz tantum absque He, sed Masora legit cum He, in ult.) est add. sic, וְיַעֲגֹב & adamavit, Ezech. 23. 17, 20. Atque, indè, est No. in forma pl. m. עָגַב, amationes, amatoria; Bu. amores infani, & libidinosi; amores scortatorum; Av. unde amores ore facere dicuntur, qui ore blando magnos amores simulant: & carmen amorum dicitur, quale juvenes amantes canere solent: Cocc. Canticum amorum, seu verborum lufum; prout reddit R. D. & Targum vertit, carmen אֲבוֹבִין, i. e. organorum; Pag. Unde, Ambubajarum collegia, apud Horatium; fistulam, aut tibiam, exponunt; Cev. Merc. nam pro עָגַב quod est organum; Targum habet אֲבוֹבִין; Pag. carmen amorum, i. e. amatorium, seu, cantio amatoria; Av. vel, canticum Musicum, R. D. in Pag. Occ. autem hoc No. pl. m. locis seq. עָגַב amatoria, Ezech. 33. 31, 32. Item, 2. hinc etiam No. עָגַב f. (formæ, in-

etiam **ו**, **ה**, & **כ** sunt praef. **וּעַנְלִי** & vitulus, Lev. 9.3. Isa. 11.6. **וּעַנְלִי** vitulus, Ex. 32.19, 20, 24, 35. Deut. 9.21. Jer. 34.18, 19. **כַּעֲנַל** sicut vitulus, Jer. 31.18. sed occ. etiam cum **ו**. Aff. sic, **וּעַנְלִי** vitulus tuus, in Hof. 8.5. & in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum **ו**, **כ**, & **ל** praef. **וּעַנְלִי** vituli, 2 Reg. 17.16. Hof. 13.2. **וּעַנְלִי** & vituli, Am. 6.4. **וּעַנְלִי** & vitulis, Mic. 7.6. **וּעַנְלִי** vitulis, 1 Reg. 12.32. **וּעַנְלִי** & vitulis, 2 Chron. 11.15. ut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum **ו** & **כ** praef. **וּעַנְלִי** vituli, 1 Reg. 12.28, 2 Reg. 10.29, 2 Chron. 13.8. **וּעַנְלִי** in vitulis, Pl. 68.31. **כַּעֲנַל** sicut vituli, Jer. 46.21. Mal. 3.20. Arque inde etiam est No. fem. **עַנְלָה**, vitula, bucula; Pag. Bu. Av. ut **מַשְׁלֶשֶׁת עַנְלָה** Gen. 15.9. ubi per vitulam triplicatam, intellige tres vitulas; & non triennem, i.e. trium annorum; quia filia trium annorum, vocatur **פָּרָה** vacca; (sed vitula dicitur quæ nondum est fecunda, Merc.) ut R. D. inquit; & R. Sal. licet Ab. Ezra exp. triennem; Pag. Sic & Isa. 15.5. **עַנְלָה שְׁלִישִׁיהָ**; ubi potest subintelligi **שָׁנָה**, Cocc. Sed potius intelligitur vitula trima; nam est per enallagen constructi pro absoluto; aut per ellipsin, pro **שְׁלִישִׁיהָ וְלִיהָ עַנְלָה** vitula scil. parvus tertii, qui robustior est; non autem trium annorum, ut R. Sal. vult; Bu. Lex. Occurrit autem hoc No. in absol. forma f. f. simpl. & cum **ו** & **כ** praef. **עַנְלָה** vitula, Gen. 15.9. Jer. 46.50. Hof. 10.11. **עַנְלָה** vitula, Deut. 21.4, 3. **כַּעֲנַל** sicut vitula, Jer. 50.11. & in forma f. f. constr. occ. locis f. m. **עַנְלָה** vitula, Deut. 21.3. 1 Sam. 16.2. Isa. 7.21. 15.5. Jer. 48.34. quæ forma constr. occ. & cum **ו** praef. & **ו**. Aff. **כַּעֲנַל** cum vitula meæ, Jud. 14.18. & in forma pl. f. absol. esset **עַנְלוֹת** vitulæ; sed occ. in forma pl. f. constr. cum **ו** praef. loco seq. **וּעַנְלוֹת** vitulis, Hof. 10.5. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. est plaustrorum ambitus; orbita; Bu. Conc. idque, in no. inde ducto, cum Mem heemant. viz. **מַעַל** m. quod est locus castrorum; inquit, R. D. & semita aut via; Pag. munitionem plaustris undique cinctam, quidam exponunt; Germanicè Wagenburg; quasi plaustriburgium dicas; sed est via plaustrorum trita; Gallicè, chemin le charrette; quidam, A. cum vertunt, vel orbitam; Kimchi, castra, vel castrorum locum fici dici notar, quod in castris circumquaque in rotundum locus disponatur; Merc. **מַעַל** est plaustrorum ambitus, ad munienda castra; quasi plaustriburgium dicas; & 1 Sam. 26. legitur, cum He locali; sic, **הַמַּעַל**, ad plaustrorum ambitum; Bu. Lex. ad castra; Hier. ad locum, mahagalah, i.e. castrorum; Pag. sed in nostris exemplaribus, est **מִיִּרְחָה**, ut He in ult. non loci, sed generis faminei signum sit; & præpositio subaudiatur; Zakeph est super Lamed; nam famineum plurale sequitur postea; Merc. Cev. ad vallum; i.e. castra; Av. & venit ad carraginem; & five ad currus, ubi plaustra collocata erant; Chald. **כְּרִקְמָה** i.e. **καρχήμα**; Kimchi, **מִקְוֶה מְחִינָה** & **מִבּוֹר**. Cocc. sed no. **מַעַל** est etiam, orbita, via plaustralis, habens orbitas & plaustrorum vestigia; Bu. Lex. trames, callis, orbita; via in qua currus & plaustra vehuntur; item munitione plaustralis circumquaque cincta, quam Latini vallum dicunt; Av. Occ. autem no. hoc, cum cateph parhach penult. in absol. forma f. m. simpl. & cum **ו** praef. **מַעַל** orbita, Psal. 140.6. **בְּמַעַל** inter plaustra, 1 Sam. 26.5, 7. & in forma f. m. constr. cum Schewa ante pathach in ult. locis seq. **מַעַל** orbita, via, semita, Prov. 2.9. 4.26. Isa. 26.7. In forma pl. m. ab absol. **מַעַלִּים**, orbitæ, &c. occ. in

formapl. m. constr. cum **ו** praef. ut & cum **ו** cop. praef. & **ו** Aff. ut seq. **בְּמַעַלִּים** in orbitis, Psal. 23.3. Prov. 4.11. **וּמַעַלִּי** & orbitæ tuæ, Psal. 65.12. Item occ. etiam, juxta quosdam, **מַעַלָּה**; in forma f. f. cum **ו** dem. praef. vel, ut alii, (vide supra) in forma præced. f. m. cum **ו**, parag. add. & dem. praef. loco seq. **הַמַּעַלָּה** ad plaustrum, 1 Sam. 17.20. Sed occ. etiam forma pl. f. **מַעַלָּוֹת** in orbitis suis, Psal. 17.5. **וּמַעַלָּוֹתֵי** orbitas suas, Prov. 5.21. **מַעַלָּוֹתֶיהָ** viz ejus, Prov. 2.18. 5.6. **בְּמַעַלָּוֹתָם** in orbitis suis, Prov. 2.15. Isa. 59.8.

Rad. 12. **עַנַּב** est **אֵי** dolere, sollicitum esse, cruciari; Pag. Quidam uri exponunt; ut cum **עַנַּב** conveniat; ut Paulus 2. ad Cor. 11. dicit; quis offenditur, & ego non uror; i.e. **πυρῶμαι**? sed usus Hebræorum ostendit hoc verbum esse, marere; Merc. contristatus, anxius fuit; Bu. Lex. exarsit amore & compassione erga aliquem, condoluit, compassus est. Cogn. **עַנַּב** exarsit amore libidinoso; nam Mem & Beth sunt literæ ejusdem instrumenti; hinc **נִשְׁמָוִינָה**, **נִשְׁמָוִי**, æstuo; & forte, **נִשְׁמָוִי** uxorem duco, ardesco in uxorem ducendam, &c. Av. Videtur convenire cum **עָנַב**, Cocc. pro ut occ. in præf. kal, 3. f. Job. 30.25. **עַנַּב** doluit anima mea super pauperem; Hieron. compatiebatur anima mea pauperi; &c. Indè doctores dicunt, non lacerabitur, (vel potius lacerabit se, aut deficiet, animi diliquium patietur, Cev.) propter **נִפְשׁ עַנַּב** dolorem animi; Pag. anxia fuit vel erat anima mea, Bu. Lex. exarsit anima mea ad inopem; i.e. condoluit vel compassa est inopi; Av. flagnavit anima mea propter inopem; R. R. **עַנַּב** vel, **עָנַב**, Chaldaus usurpat, Ruth. 1.13. & Talmud, in Megillah, fol. 28.2. inde deducit Kimchi, illud, Isa. 19.10. **עָנַבְתִּי נַפְשִׁי**, quasi esset **עַנַּב**; Cocc. anxietates animæ; Bu. Conc. ex R. D. quasi scil. esset cum **נ**, pro **ע**; in forma no. pl. m. constr. ab absol. **עַנַּבִּים** & à sing. m. **עַנַּב**, anxietas, dolor, &c. formæ instar **עָנַבִּים**, &c.

Rad. 13. **עָנַן** unde in Niphal, **וַעֲנַן**, morari, differre, detinere; atque inde in fut. niph. à 3. f. m. **וַעֲנַן**, & in 3. pl. m. **וַעֲנַנּוּ**; & in 2. pl. m. **וַעֲנַנּוּ**; occ. in 2. pl. f. fut. niph. sic, Ruth. 1.13. **וַעֲנַנּוּ**, retardabitis vos ipsos, seu morabimini, aut differretis, &c. & est pro **וַעֲנַנּוּ**; Bu. Lex. vel pro **וַעֲנַנּוּ**; 70. **καταγοῦσθε**; sustinebitis vos; Chaldaei & Targum, in censu detinendi usurpant; Cocc. vide etiam supra in Rad. **עָנַן**; Pag.

Rad. 14. **עָנַר**, unde **עָנַר** m. hirundo; juxta R. Sal. Pag. Bu. aliis est, grus, ardea; Bu. Lex. vel pica seu Varia; Pag. quibusdam, anser ferus; à stridore aut dicunt; sed hoc non video; non memoratur apud Mosem; sed est ex earum numero, quæ migrant, staris temporibus; ex Jer. 8. Merc. **עָנַר**, est, grus, à garriundo; est Cogn. cum **עָנַר**, increpavit; & hinc, Lat. gruo, ingruo, congruo; & **εἰσπνέω**, grues enim gregatim volare solent, & excubias habent. Judæi quidam exponunt hirundinem, alii picam, &c. sed videtur esse grus, aut anser ferus; Av. Bochartus vult esse gruem; Cocc. varii, hirundinem; prout occ. simpl. & cum **ו** cop. praef. sic, **עָנַר** Hirundo, Isa. 38.14. **וַעֲנַר** & hirundo, Jer. 8.7. [nomina **עָנַר** testis; **עָנַר** & **עָנַר** testimonium, &c. Vide infra in Rad. **עָנַר** vel **עָנַר**. Av.] Rad.

Eccl.4.2.3. Gen.32.4. Deut.12.9. Gen.27.34. &c. Cocc. Bu.Lex. Sed venit etiam in forma quasi numeri pluralis constructi; sic, **ערי** idem; ad, usque ad, &c. ut Num. 24.20, 24. **ערי** usque ad, interitum. Isa.26.4. **ערי** **ער** in perpetuum. Itā Isa.65.18. cui etiam formæ affixa pronomina junguntur; Bu. Lex. Nam cum affixis, divisā syllabā, assumit cametz: ut Num.23.18. auscultā **ערי** ad me. Simile Job.32.11. ubi Kimchi vult **ער** esse notionem nominis **דבר**: ut & Job.32.12. **ועריכם**. Sed noratur assequens, sic; & usque ad vos intelligo; i.e. quantum vos ego quoque intellectu assequutus sum. Item Isa.45.24. **יבוא ערי** ad eum accedet, unusquisque scilicet ut ipsum audiant, & in ipso sint. Job.4.5. **תבצע ערי** ad te pertingit, &c. Cocc. Quæ, cum sint per cametz, videntur notare formam quiescentium secundā; cum tamen pronomen **ב** semper formæ constructæ, quæ hic est **ערי**, adjungatur; Bu. Lex. Cum Beth compositum est, pro, propter, per, vel, circa, idem quod **בנגד**, ut probat R. Sal. Gen.7.16. **ער** **דער** propter malum ipsorum, Jer.11.14. Item, **דער** **היה** pro populo isto, ibid. **בער** **החלון** per fenestram, Gen.26.8. & **מערות** **בער** in speluncas, pro speluncis, Isa.32.14. Bu. Lex. Joel.2.8. **יפולו בער** per missile ruunt, seu irrunt; & sic etiam, Mem interdum est præfix. huius formæ; sic, Cant.4.3. **מבער** **לצמח**; q.d. ab inter strictam cæsarium tuam; Cocc. Nam cum Mem præf. est inter, intra, circa, &c. Bu. Lex. Item in forma cum Beth assumit affixa; sic, Gen.7.14. & clausit Jehova **בערו** super ipso; ubi Kimchi exp. per **עלי**: vel & oclufit Dominus pro eo, &c. sic, 2 Reg.4.4. & oclufit ostium **בער** **בני** pro te, & pro filiis tuis; ibid. v.5. **בער** **בני** & clausit januam pro se ipsa, & pro filiis ejus. Item Psal.138.8. Jehova **בער** **יגמור** totus est circa me, vel prome; **טפס** **עמי**. Et Ps.139.11. **בערני** **ולילה** aur lux circa me, scilicet erat; h.e. in media nocte, dum mundus aberrabat, & deficiebat à veritate, Lux verbi tui, etiam in ore defectorum, me circumfulsit; Cocc. Bu. Lex. Sic cum nomine venit forma cum Beth: ut Prov.6.26. Nam **אשה** **וזה** **בער** propter meretricem (redit scilicet res) **ער** ad buccellam panis. Et rursus cum Aff. Exod.8.24. **העתירו בערי** orate pro me. Lev.16.6. **וכפר בערו** **וזה** **בער** & expiabit pro se, & pro domo sua: Item 2 Chro.30.18. Jehova bonus **בער** **יכפר** (vel, ut in quibusdam exempl. scribitur cum pathach in ult. **בער**) sequitur v.19. **כל לבבו** **בער** expiabit super omni, qui, cor suum paravit. sic Kimchi. Et 70. **εὐδοκῶν πρὸς πάντας καρδίας**. (Jehova scilicet optimus expiationem faciat pro (eo,) v.19. quilibet animam suam comparaverit, &c. Jun.) Amos 9.10. **בערניו** **בערניו** **והקרים** **לא** non accedet, neque obviabit nobis, vel circa nos, malum. 2 Reg.1.2. & cecidit Achazjah **בער** **השכנה** per cancellos. Et Jer.11.14. **נע** **הער** **בער** pro populo hoc, & **נע** **הער** propter eos clamorem & orationem, quia ego non audio, quum clamant ad me, **ער** **רעתם** **בער** propter malum suum; Cocc. & sim. in omnibus hisce, Pag. Ponitur autem interdum **ער** pro **אל** ad: ut in loco, Hof.14.2. **evertere** **ער** **Israel** ad Dominum. Pag. Sed ibi ego majorem vim habere putarim; q. d. usque ad Dominum: sicut & intendendi causā dicitur, **ער** **מזה**, **ער** usque valde, & usque citò, i.e. quā maxime & quā celerimè. Reperitur 2 Reg.9.20. **ער** **אליהם**; & v.18. sic;

ער, pro **ערותם** usque ad illos; Merc. Deindè venit etiam hæc vocula in alia significantia, pro seculo, ut dictum; Pag. **ער** vel **ער**, est etiam æternitas, seculum, perpetuum; Bu. Cocc. quod scilicet principio & fine caret; Cocc. notat perpetuitatem temporis; & per pathach ferè scribi solet, etiam in pausa. Sic præpositio Lamed, ut infra videbitur. Ad **ער** reduci potest in hac signif. juxta Kimchi. Nihil autem est aliud quàm æternitas: sed cum nomini **ער** additur, itā **לער**, ad majorem expressionem additur: sic sequente **וער**, ut videbitur. Sic etiam cum dicunt **ער** **לעולם** in secula æternitatis, i.e. in omnem æternitatem; Merc. Convenit quidem in hac signif. cum **ער**. Sed & à **ער**, usque ad, derivari potest; quia notat durationem, in qua semper est **עד** usque huc, seu **עד עת**. Itā usque, Lat. pro semper: ut Catull. carm.46. Huic uni domino usque serviamus: & Tib.2. v.63. Sic usque sacras innoxia lauras velsar, & æternum sit mihi virginitas. Propert.2.30. Nulla est fuga, tu licet usque ad Tanaim fugias, usque sequetur amor. Job.20.4. **ער** **מפי** ab æterno. Et Isa.9.5. **ער** **אבי** pater perpetuitatis; habens scilicet **ζων ἀπατάλυστος**, & donans **ζων διδωμιον**. Et Isa.57.15. **ער** **שוכן** habitans perpetuum. Et Isa.26.4. & 65.18. **ער** **ערי** usque ad æternum, quod ego creo. sic Hab.3.6. **ער** **הרי** montes perpetui. Ut & cum **ל** præf. Job.19.24. **לער** in perpetuum, in rupe incidantur. Et cum **ל** præf. Zeph.3.8. **לער** **קיום** ad diem, quod surgam ad perpetuitatem. In pausa est cum **סגול**: ut Exod.15.18. **לער** **וער** in seculum, & æternitatem; Cocc. Psal.19.10. **לער** **ער** in seculum, Isa.64.9. Ne irascaris, Domine, **מאר** usque valde, & **נע** **לער** in seculum meminervis iniquitatis. Et cap.30.8. & erit ad diem novissimum **לער** **ער** in seculum, (vel, ut alii, quasi pro **לער** in testimonium) usque in seculum. Vide etiam Psal.9.19.21.7. & 22.27. Pag. Kimchi in Michlol notat cum **סגול** semper & tantum scribi post **ער**, vel **לער**; Bu. Lex. Confer Ps.10.16.48.15.9.6. Dan.12.3. Pag. Item Ex.15.18. ubi Ab. Ezra norat **לער** **וער** esse concisam locutionem, pro **לער** **וער** **ער**; Bu. Lex. Quidam vertunt, in seculum & ultra; Merc. Interdum est cum cametz in pausa post **ל** præf. Psal.61.9. Et unum habet Lamed cum Scheva, sed alterius videtur significantiæ; viz. Zeph.3.8. ad diem qua surgam **לער** ad prædam. Pag. & quidam volunt esse eundem sensum cum loco illo, Pl. 68. ascendisti in altum, cepisti captivitatem, &c. Merc. Nam in hoc significatu pro præda scilicet **ער** etiam interdum venit, ut Gen.49.27. manè comedet **ער**, prædam, vel spoliū. Unde & Targum pro **שלל**, quod est spoliū, frequenter utitur **ער**. Sic Isa.33.23. tunc divisa est **ער** præda; Pag. Nam sequitur eo loco **שלל** spoliū. Sed Kimchi vult? subaudiri, præda & spoliū: cujusmodi multa inveniuntur asyndeta; Merc. Sed hujus voculæ in hac signif. pro præda, Radix propriè est **ער**: illic quære, Pag. Bu. Lex.

Rad.18. **ער** **לער** delicatus est, delicatè, seu in deliciis vixit, voluptuosus fuit, seu voluptatibus abundavit. Cogn. cum **ער** induit vestes delicatas & ornatas. Hinc **ער** **נחמד** iucundus sum, **נחמד** voluptas, &c. Av. Non autem occurrit hæc Rad. verbaliter nisi in Conjug. hithpael, **ער** **התער** **לער**, deliciari; Pag. oblectavit seipsum; Bu. Cocc. Av. Quod verbum quidam factum putant ex Heden, loci amœnissimi nomine. Sed locus ab amœnita-

re potius voluptate & deliciis dictus est : id quod sonat nomen עֵדֶן; ac inde ἡδονή Græcum effectum videtur. Quidam conferunt cum עֵדֶן ornari, & עֵדֶן per metath. alligare, adhibere, vel, adnectere; Merc. Occ. autem hoc Verbum in fut. hithp. (à 3. f. m. יִעֲדֶנּוּ oblectabit se) 3. pl. m. cum ! conv. praf. יִעֲדֶנּוּ & oblectantur se, Neh. 9. 25. Atque inde, 1. est No. Adj. f. significans voluptuariam, seu voluptatibus deditam, & c. viz. עֵדֶן delicata, If. 47. 8. 2. inde etiam est No. עֵדֶן, m. vel עֵדֶן delictia, jucunditas, suavitas, delectatio, & c. Pag. Bu. Av. Quatuor autem sunt loci per 6. puncta, ubi est nomen urbis, non horti Heden; viz. 2 Reg. 19. Ifa. 37. Ezech. 27. & Am. 1. unde colligimus fuisse in Syria Damascena, forsan non procul ab horto Heden. Quin & עֵדֶן viri nomen, est quinque punctorum, ut Kimchi inquit, 2 Chron. 29. & 31. Merc. Occ. autem No. hoc appellativè; locis seq. עֵדֶן, voluptas, oblectatio, Gen. 2. 15. 3. 23, 24. 4. 16. Ezech. 31. 9, 16, 18. 36. 35. Joel. 2. 3. Atque inde, 3. est nomen עֵדֶן, vel עֵדֶן, singulariter sumptum pro nomine proprio regionis amantissimæ, in qua fuit hortus ille, quem Paradisum vocant, Gen. 28. 10. Bu. Lex. & Gen. 2. 8. 15. עֵדֶן in horto Eden; 70. ἐν παραδείσῳ τοῦ τρυφῆς. In horto, quem Deus plantaverat, in ea regione quæ nunc Eden vocatur. Item Am. 1. 5. & sceptrum ferentem עֵדֶן à Beth Eden; quod sonat, domus voluptatis. Et videtur in esse Syriæ locus, qui à Strabone παραδείσος appellatur; Grotius. Et Ezech. 28. 13. עֵדֶן in Eden, horto Dei fuisse, h. e. in Ecclesia. De Rege Tyrî mystice sermo est; Cocc. Occ. autem hoc No. pr. simpl. & cum !, עֵדֶן, & עֵדֶן praf. idque vel in forma cum sex, vel in forma cum quinque punctis; ut seq. עֵדֶן Eden, n. p. 2 Reg. 19. 12. Ifa. 37. 12. Am. 1. 8. עֵדֶן & Eden, Ezech. 27. 23. עֵדֶן in Eden, horto oblectabili, Gen. 2. 8. Ezech. 28. 13. עֵדֶן sicut Edenem, Ifa. 51. 3. עֵדֶן ex Eden, Gen. 2. 10. Atque inde in forma pl. m. occ. simpl. sed in forma pl. m. constr. cum ! Aff. sic, עֵדֶן delicia, 2 Sam. 1. 24. עֵדֶן deliciarum tuarum, Psal. 36. 9. Item, 4. hinc etiam No. f. idem significans, oblectatio, delectatio, delictia, & c. Pag. Bu. Av. viz. עֵדֶן voluptas, Gen. 18. 12. ut & 5. hinc etiam No. in forma pl. m. cum Mem. hemant. prap. posito, עֵדֶן delictia; item delicatissimi cibi, Av. voluptates, & c. Pag. Bu. & est quasi à sing. עֵדֶן, vel עֵדֶן, voluptas, oblectatio, & c. Pag. Occ. autem No. hoc pl. m. in absol. forma, simpl. & cum ! praf. & in forma pl. m. constr. simpl. & cum !, ob pausam, pro !. Aff. ut seq. עֵדֶן voluptates, delictia, Prov. 29. 17. עֵדֶן delicia, Lam. 4. 5. עֵדֶן delicia, Gen. 49. 20. עֵדֶן deliciis meis, Jer. 51. 34. Ita in Bu. Conc. Sed in textu, est, עֵדֶן in pl. m. praced. No. cum ! praf. ex deliciis meis, & c. Atque inde etiam est No. in forma pl. f. idem significans, voluptates scilicet, seu delictia, & c. Sed in loco 1 Sam. adverbialiter sumitur pro delicatè; vel potius sic significat, subaudito עֵדֶן, in vel cum voluptatibus, i. e. hilariter, & c. Cocc. Prout occ. locis seq. עֵדֶן vel sine vau, delictia; ut 1 Sam. 15. 32. Job. 38. 31.

Rad. 19. עֵדֶן est, redundare, superesse, superabundare, superfluere, remanere, & c. Pag. Bu. Cocc. Av. excessit, & c. Est cogn. cum עֵדֶן coopertus est; & usurpatum etiam de excessu superabundante in corinis, sive aulaeis; Av. Occ. autem in part. ben. kal, vel ut No. participiale, sim. cum עֵדֶן & עֵדֶן praf. sic, עֵדֶן quod superest, Exod. 16. 23. 26. 12. Lev. 25. 27. עֵדֶן in superfluo, Ex. 26.

13. sed occ. etiam in forma pl. m. cum ! dem. praf. sic, עֵדֶן redundantes, Num. 3. 46, 48, 49. sicut etiam occ. in forma f. f. part. ben. kal, in forma cum duplici sagol ante Thau cum עֵדֶן praf. sic, עֵדֶן quod superfluum, Exod. 26. 12. In hiphil significat, plus esse facere, Cocc. Superabundavit, superflui; Av. prout occ. in praf. hiph. 3. f. m. loco seq. עֵדֶן abundavit, Exod. 16. 18.

Rad. 20. עֵדֶן est, deesse, deficere; privare: item disponere, ordinare; Pag. ordinavit, instruxit, disposuit scilicet aciem militare; Bu. Lex. Nonnihil cum עֵדֶן convenit; ut hoc cum עֵדֶן, in procinctu stare, aciem ingredi, in aciem stare; Cocc. Disposuit in gregem, seu ordinem unum, coordinavit, congregavit in gregem unum. Et est cogn. עֵדֶן sepivit, obsepivit. Hinc Lat. per metath. Ordo, ordino, & c. Av. ut in 1 Chr. 12. 33. עֵדֶן & ad ordinem servandum; non in corde & corde, i. e. non in corde duplici. Et v. 38. עֵדֶן instruentes milites, seu componentes aciem, aut in acie stantes, cum corde integro, & c. Cocc. Sed in Bu. Conc. rad. hæc tria habet signif. 1. est deesse, desiderari. Item, sarriri, resarriri, pastinari; Bu. Lex. Ordinatus est, congestus est in ordinem, & c. Sed in praf. & part. niph. est, desiderari, vel deficere in ordine, Av. Ut scilicet qui ad aciem vocatur, & non apparet; Cocc. Et in fut. niph. est congregari; Av. Occ. autem in praf. niph. 3. f. m. vel cum pathach, vel in pausa cum cametz in ult. ut & in 3. f. f. praf. niph. cum cametz penult. ob pausam pro scheva, ut seq. עֵדֶן defuit, 1 Sam. 30. 19. עֵדֶן defuit, 2 Sam. 17. 22. Ifa. 40. 26. Zeph. 3. 8. עֵדֶן deerit, Ifa. 34. 16. & in part. niph. à 3. f. m. עֵדֶן, vel עֵדֶן desideratus, & c. & in f. f. עֵדֶן desiderata, & c. occ. f. f. in forma cum duplici sagol ante Thau, loco seq. עֵדֶן deficiens, Ifa. 59. 15. In Piel, עֵדֶן est, deesse, seu desiderari fecit, vel fivit; Pag. Bu. subtraxit aliquid ex ordine, vel deficere fecit; Av. prout occ. in fut. Piel (à 3. f. m. עֵדֶן deesse faciet, vel finiet) in 3. pl. m. loco seq. עֵדֶן deesse, desiderari sinebant, 1 Reg. 4. 27. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est grex; item ordinare, Bu. Conc. nam ex verbo עֵדֶן disponere, est No. עֵדֶן, vel עֵדֶן m. grex; tam minor scilicet quam major animantium; Bu. Lex. Congregatio seu caterva animalium, quæ confertim progrediuntur; Cocc. Sed pro caulis ipsis in quibus greges congregantur & includuntur, Ifa. 17. & 2 Chron. 32. Occ. autem hoc No. ordine Conc. simpl. & cum !, עֵדֶן, & עֵדֶן praf. idque in forma omnium cum Tzere penult. ut seq. עֵדֶן grex, Gen. 32. 17. Job. 24. 2. Jer. 13. 17. Mich. 4. 8. עֵדֶן grex, Jer. 13. 20. עֵדֶן è grege, 1 Sam. 17. 34. עֵדֶן cum grege, Jer. 31. 24. עֵדֶן sicut grex, Mich. 2. 12. Cant. 4. 1. 6. 8. 4. 2. 6. 6. עֵדֶן sicut gregem, Psal. 78. 52. sed cum Af. fixis, est cum sagol sub 1. rad. ut, cum ! Aff. cui & ! & עֵדֶן sunt praf. עֵדֶן gregem suum, Ifa. 40. 11. Jer. 31. 9. Ezech. 34. 12. Zach. 10. 3. עֵדֶן & gregem ejus, Jer. 51. 23. עֵדֶן in grege ejus, Mal. 1. 14. sic & in forma pl. m. occ. simpl. & cum !, עֵדֶן & עֵדֶן praf. עֵדֶן greges, Gen. 30. 40. Jud. 5. 16. Ifa. 32. 14. Zeph. 2. 14. עֵדֶן greges, Gen. 29. 2, 3, 8. 32. 19. עֵדֶן & greges, 2 Chron. 32. 28. עֵדֶן ad greges, Prov. 27. 23. Ifa. 17. 2. & in forma pl. m. constr. occ. cum sagol sub 1. rad. idque simpl. & cum ! praf. ut & cum ! cop. praf. & עֵדֶן Aff. עֵדֶן greges, Gen. 29. 2. Cant. 1. 7. Joel. 1. 18. עֵדֶן in gregibus, Mich. 5. 7. עֵדֶן & greges eorum, Jer. 6. 3. Atque in-

dē ex hoc nomine plerique formant verbum in kal, עָרַר, pro disponere, &c. ut ad initium Rad. unde in part. ben. kal, a. f. m. עָרַר disponens, ordinans, &c. & in forma pl. m. absol. עוֹרְרִים, occ. in pl. m. constr. loco seq. עוֹרְרִי disponentes, 1 Chron. 12. 38. & in Infin. kal, occ. cum עָרַר præs. sic, וְעָרַר & ad ordinandum, 1 Chron. 12. 33. Item, iii. signif. 3. huius rad. est, farriari, Bu. Conc. &c. ut supra ex Bu. Lex. ad Conjug. niph. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. simpl. & 2. pl. m. cum Nun parag. add. יַעְרַר farrietur, Isa. 5. 6. וְיַעְרַר farrientur, Isa. 7. 25. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. cum Mem heemant. מַעְרָר m. farculus, vel farculum, aut ligo, ligonis, Pag. Bu. quo scil. arva farriuntur & congeruntur; Av. ligo, pastinum; σκαρην, Coc. prout occ. cum עָרַר præs. loco seq. כְּמַעְרָר farculo, Isa. 7. 25. Hoc autem verbum עָרַר, sunt qui in kal ex significatione עָרַר gregis, exponant ubique pro, congregare, cogere, in unum colligere, congerere. Et sic in Niph. al, contrahi in unum farculo, ut in vitibus fit, ubi ad eas terra farculo congeritur, & arando terra in cumulos, qui & gregis hinc inde pascentis similitudinem habent. Atque hinc metaph. pro arctari, in angustum redigi, occludi ne spargatur, decedere, detrahi, deesse, sumitur, &c. Atque inde est No. præced. מַעְרָר farculus, quo vineæ, vel agri in unum coacervantur, & converruntur. Apud Doctores etiam in kal reperitur, pro pastinare; in Scriptura autem non nisi in Niph. al, passivè, Merc.

Rad. 21. עָרַשׁ m. No Rad. est, lens, lentis, Pag. Bu. genus leguminis, & juxta quosdam, pisum. Est cogn. cum עָרַשׁ triturravit; nam lentes seu pisa triturrantur, & baculis excutuntur; Av. In forma pl. m. occ. simpl. & cum עָרַשׁ cop. præs. עָרַשׁ lentes, Gen. 25. 34. 2 Sam. 23. 11. וְעָרַשׁ & lentes, 2 Sam. 17. 28. Ezech. 4. 9.

Rad. 22. עוֹב, vel עוֹב denfuit, condensatus est, densus fuit; idem quod עֲבָב. עֲבָב. Non autem occ. in kal, sed in Hiphil, וְעוֹב obscuravit densitate, obnubilavit, &c. Av. qui hic ponit hanc Rad. ut & Bu. Lex. & Coc. Sed in Pag. & Bu. Conc. refertur ad rad. עוֹב: ubi vide, una cum ejus derivatis עוֹב & עֲבָב, &c.

Rad. 23. עוֹב est, coquere panes subter prunas, Pag. ad. urere, vel ustulare, Merc. placentas coxit, vel paravit; q. d. placentare; Bu. Lex. עוֹב adussit faciendo panes subcineritios. Idem quod עוֹב & עֲבָב. Hinc Lat. coquo, coquus, &c. Av. In fut. kal, וְעוֹב, עוֹב, vel עוֹב aut עוֹב, quasi à עוֹב despere; Cocc. Unde in 2. f. m. fut. kal, cum עוֹב Aff. occ. Ezech. 4. 12. וְעוֹב placentabis istam, h. e. parabis, five coques placentam istam; Bu. Lex. Coques illum, scil. panem subcineritium, in oculis eorum. Ubi Nun, inquit R. D. dageschatur, quia est sicut וְעוֹב עוֹב coques illum. Sed potest exponi etiam, coquent, scil. mulieres, eo modo quo coquitur panis subcineritius; Pag. (Ita ut esset 3. pl. fut. kal; absque Aff.) Non autem, ut quidam putant, pifent & miscebant cum stercore humano; Cev. Secare enim solent bovis fimum & incendunt, & cum illo coquunt; Pag. Vide & supra in עוֹב, vel עֲבָב. Atque inde est No. עוֹב vel עֲבָב, aut עֲבָב, f. panis subcineritius, aut torta subcineritia; Pag. quasi ustulatam dicas; Merc. placentā, propriè carbonibus tosta; Bu. Lex. Coctus panis, placentā; Cocc. panis adustulatus super carbonibus; Av. Unde dicitur Hof. 7. Ephraim panis subcineritius non reverteratur; Pag. seu versus; tunc enim est uno latere tantum coctus, & ideo minus aptus ad esum. Sic notatur Ephraim præceptus fu-

isse in consilio suo, quod non in omnem partem agitarit, ut intelligatur an esset rectum; Merc. Occurrit autem No. hoc in forma absol. sing. f. simpl. & in forma constr. simpl. & cum עוֹב cop. ut & in forma pl. f. m. simpl. ut seq. עוֹב placenta, 1 Reg. 17. 13. Hof. 7. 8. עוֹב placenta, 1 Reg. 19. 6. עוֹב & placenta, Ezech. 4. 12. עוֹב placenta, Gen. 18. 6. Exod. 12. 39. Num. 11. 8. Atque inde etiam 2. est No. cum Mem heemant. מַעְרָר m. idem; placenta, &c. Pag. Bu. seu panis subcineritius; Pag. 1 Reg. 17. 12. panis coctus; Av. unde, Pf. 35. 16. מַעְרָר לַעֲנִי dicuntur fanniones placenta vel cibi, i. e. parafiti, qui gula causa aliis adulantur; Bu. Lex. בְּחִנְפִי, &c. cum hypocritis illorum placenta, i. e. ob placenta; Av. Pro simulationibus sanarum placenta; Coc. vel ut alii exp. fanniones faciet; Bu. Lex. Nam R. D. exp. מַעְרָר (subfannationem, & verbum otiosum; Pag. idque ex verbis Doctorum, in quibus Aba Saul reum peragit illum, qui nomen tetragrammaton, suis literis, non solum in re necessaria, ut ubi de finibus agitur, enunciat: sed etiam עוֹבָה עוֹבָה, i. e. dum fannas & otiosa loquitur. Sed simplicior mihi videtur prior significatio; Merc.

Rad. 24. עוֹב hac Rad. in Bu. Conc. duo signif. 1. est in Conjug. Piel, עוֹב exspoliare, prædari, deripere; Pag. despoliavit, prædatus est; Bu. Lex. Av. cum percussione scil. & læsione illorum qui despoliantur. Hinc enim וְעוֹב, & עוֹב vulnero, percuto; Av. prout occ. in 3. pl. præ. piel cum עוֹב Aff. post kibbutz pro schurek; sic, Pf. 119. 61. וְעוֹב catervæ impiorum עוֹב exspoliaverunt, seu prædati sunt me, juxta R. D. Pag. Sic Bu. Lex. Av. Alii, fines, &c. apprehenderunt. Sed tunc עוֹב non עוֹב scriberetur. Hoc autem unico loco Rad. hac Vau habet mobile, ubi etiam ad significationem testimonii quidam revocant; quasi sit, certò apprehendere, capere, retinere. Vicinum est verbo עוֹב, de quo supra: nisi quòd in malum sumitur, & verbo עוֹב non nihil: hac autem spoliandi significatio Chaldaæ magis est. Unde עוֹב captura, directio, præda. Cæterorum Radix est עוֹב quiescente vau; Merc. Atque ex hac Rad. in hac signif. deducitur à quibusdam No. עוֹב m. spoliū, præda; Bu. Lex. Cocc. Av. prout occ. Gen. 49. 27. manè comeder עוֹב prædam; Pag. & cum עוֹב præs. Zeph. 3. 8. עוֹב ad prædam. Item, Isa. 33. 22. עוֹב præda עוֹב. Nec sæpius occurrat in hac signif. Quidam ab עוֹב deducunt, quasi remotionem, vel rem amorat dicas; Bu. Lex. Quære etiam ad finem Rad. עוֹב & עֲבָב. Deinde, ii. signif. 2. huius Rad. est ex kal, עוֹב testari, testificari, Bu. Conc. idque in Conjug. hiphil, וְעוֹב idem, testatus, testificatus, contestatus est; Bu. Pag. protestari; obtestari; Pag. Merc. item monere, admonere; Pag. Construitur passim cum Beth, i. e. testificari in aliquem, seu cum vel apud; item, obtestari; sed tunc insuper habet Accus. ut Deut. 4. obtestor vos per cælum & terram; vel, cælum & terram in vos obtestor. Quod Paulus imitatur 1 ad Tim. 5. Item cum Accus. personæ, Lam. 2. מַה מְעוֹבָה quo obestabor te; propriè, quid i. e. cur testabor te, vel, quid obestabor te? Item, 1 Reg. 21. his cum Accus. cum scil. dicit falsos testes subornatos adversus Naboth, qui eum obtestantur, i. e. in eum testificarentur; Merc. Occ. autem ordine Conc. in hac signif. in præ. hiph. 3. f. m. locis seq. עוֹב testatur, testificatus est, Gen. 43. 3. 2 Reg. 17. 15. Mal. 2. 14. & in 2. f. m. præ. hiph. occ. vel cum jod hiph. in medio, vel cum tzere pro jod, & sic etiam habet He parag. add.

add. ut & in 1. f. m. & in 3. pl. præt. hiph. occ. simpl. ut seq. **הַעֲרֹתָהּ** contestatus es, Neh. 9. 34. **הַעֲרֹתָהּ** contestatus es, Exod. 19. 23. **הַעֲרֹתָהּ** contestatus sum, Deut. 4. 26. 8. 19. 30. 19. Jer. 11. 7. 42. 19. **הַעֲרֹתָהּ** contestabatur, Neh. 9. 26. In part. hiph. f. m. est, **מַעֲרִי** testificor, Deut. 32. 47. & in infin. hiph. occ. cum Tzere pro jod hiph. in ult. simpl. locis seq. **וְהָעֵר** contestando, Gen. 43. 3. 1 Sam. 8. 9. Jer. 11. 7. cui etiam ! cop. est præf. loco seq. **וְהָעֵר** & contestando, Jer. 11. 7. Item in Imper. hiph. f. m. occ. & cum Tzere pro jod hiph. in ult. id que simpl. & cum ! cop. præf. ut & in pl. m. plenè cum jod hiph. penult. & ! cop. præf. **וְהָעֵר** contestare, Exod. 19. 21. **וְהָעֵר** & contestare, Jer. 32. 25. 44. **וְהָעֵר** & testificari, Am. 3. 13. In fut. hiph. 1. f. m. ! conv. præf. occ. vel def. cum chirek tantum, vel plenè etiam cum jod hiph. in ult. ut & cum Tzere pro jod hiph. & rursus plenè cum ! cop. & ! conv. præf. & ! par. add. sicut etiam cum **וְהָעֵר**. Aff. absque præf. ut seq. **וְהָעֵר** & contestatus sum, 1 Reg. 2. 42. **וְהָעֵר** idem, Neh. 13. 15. **וְהָעֵר** idem, Jer. 32. 10. **וְהָעֵר** & contestabor, Deut. 31. 28. Psal. 50. 7. 8. 19. Isa. 8. 2. Jer. 6. 10. **וְהָעֵר** & contestatus sum, Neh. 13. 21. **וְהָעֵר** testificabor tibi, Lam. 2. 13. sic & in 2. f. m. fut. hiph. occ. simpl. plenè, sed cum ! conv. præf. cum pathach pro Tzere, vel jod in ult. sic, **וְהָעֵר** contestaberis, 1 Sam. 8. 9. **וְהָעֵר** & contestatus fuisti, Neh. 9. 29, 30. sic & in 3. f. m. fut. hiph. cum ! conv. præf. occ. def. cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. sic, **וְהָעֵר** & contestatus est, 2 Reg. 17. 13. Zach. 3. 6. sed jod habet cholem, cum **וְהָעֵר**. Aff. sic, **וְהָעֵר** contestetur mecum, Jer. 49. 19. 50. 44. Et in 3. f. f. cum ! conv. præf. & **וְהָעֵר**. Aff. est, **וְהָעֵר** & testificabitur mihi, Job. 29. 10. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. à simplice forma **וְהָעֵר** occ. def. cum chirek tantum post ! cop. præf. & ante kibbutz pro schurek; penult. ante **וְהָעֵר** Aff. & rursus cum ! conv. præf. plenè cum jod hiph. & eodem **וְהָעֵר** Aff. post kibbutz idem penult. pro schurek; sic, **וְהָעֵר** & contestentur in eum, 1 Reg. 21. 10. **וְהָעֵר** & testati sunt contra eum, 1 Reg. 21. 13. In Hophal, **וְהָעֵר** testibus probatum, vel denunciatum fuit; Bu. admonitus est; Cocc. prout occ. cum ! cop. præf. in præf. hoph. 3. f. m. sic, Exod. 21. 29. **וְהָעֵר** & protestatu fuerit Domino illius; aut, & monitus fuerit Dominus ejus; Pag. Vel, testificatum fuerit in Dominum; impersonaliter scil. Merc. vel, & testibus adhibitis denunciatum fuit Domino ejus; Bu. Lex. Vel, admonitus est Dominus; Cocc. Item hinc, juxta quosdam, est part. hoph. à s. m. viz. **מַעֲרִי**, & in s. f. f. hiph. occ. forma s. f. cum duplici sâgol aut Thau, sed cum cametz penult. ob pausam; sic, Prov. 25. 19. **וְהָעֵר** pes, de quo testimonium dictum est; perul. scil. bovis; Coc. Vide autem reliquos de hoc in Rad. **מַעֲרִי**. Atque inde nomina, i. No. **וְהָעֵר** m. testis, Deut. 17. 6. Pag. Bu. & interdum, testimonium, ut Gen. 31. 47. Exod. 20. 16. Bu. Lex. Dicitur & de persona, & etiam de re. Et quia testis de re vera & certa quàm novit, testatur aliis, & ideo fidem requirit, proinde pro verbi prædicatore sumitur; & testimonium pro verbo Dei cui credi convenit; ut quod vidimus, testamur, &c. Joan. 3. & Act. 1. testis resurrectionis, &c. Kimchi vult locis quibusdam **וְהָעֵר** pro abstracto sumi, i. e. pro testimonio; ut in Decalogo, **וְהָעֵר** testimonium falsificatis, i. e. falsum; & Pro. 25. sic Gen. 31. ubi Jacob vocat **וְהָעֵר** acervum seu tumulum testimonii, qui à Laban Syro dictus est **וְהָעֵר**

וְהָעֵר, alioqui **וְהָעֵר** dixisset. Sed id minùs placeret: cum linguarum idiomata sibi per omnia respondere nil necesse sit. Absolutè & per Appositionem, Non respondetis (seu loqueris) in alterum testis falsus: sic in Pro. Non tamen hoc à ratione linguæ alienum est, ut idem nomen nunc Toar sit, nunc abstractum, ut **וְהָעֵר** fortis, & potentia, seu potestas. Sed ego usum magis specto, Merc. Deflectitur autem interdum à communi testis significatione, ut significet Communitorem. Isa. 55. 4. Ecce **וְהָעֵר** communitorem populis dedi te: R. D. in lib. Rad. Addit etiam ibidem usurpari tanquam Substantivum nomen pro **וְהָעֵר** testimonium. Exod. 20. 16. Non testificaberis contra proximum tuum **וְהָעֵר** testimonium mendacii; i. e. mendax. Et sic Gen. 31. v. 47. & Jahakob vocavit illum **וְהָעֵר** tumulum testimonii. Videtur etiam Jahakob voluisse etiam verbis consentire cum Laban, qui tumulum illum vocaverat in Syriaca sua lingua, **וְהָעֵר** tumulum testimonii: nam utrumque nomen substant. est; Cev. Occurrit autem hoc No. ordine Conc. ut seq. In absol. forma s. m. simpl. locis seq. **וְהָעֵר** testis, testimonium, Gen. 31. 48, 50, 52. Exod. 20. 16. 22. 12. 23. 1. Lev. 5. 1. Deu. 5. 20. 17. 6. 19. 15. 16, 18. Jos. 22. 27, 28, 34. 1 Sam. 12. 5. Prov. 6. 19. 14. 5, 25. 19. 5, 9, 28. 21. 28. 24. 28. 25. 19. Isa. 55. 4. Mal. 3. 5. cui etiam ! & ob pausam !, ut & **וְהָעֵר** & ! sunt præf. **וְהָעֵר** & testis, Num. 5. 13. 35. 30. 1 Sam. 12. 5. Ps. 89. 38. Prov. 12. 17. **וְהָעֵר** idem, Jer. 29. 23. **וְהָעֵר** testis, Deut. 19. 18. **וְהָעֵר** in testem, testimonium, Gen. 31. 44. Deut. 31. 19, 21, 26. Job. 16. 8. Jer. 42. 5. Mich. 1. 2. **וְהָעֵר** & in testimonium, Isa. 19. 20. sed occ. etiam cum !. Aff. loco seq. **וְהָעֵר** testis meus, Job. 16. 19. & in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum ! dem. præf. **וְהָעֵר** testes, Num. 35. 30. Deut. 17. 6. 24. 22. Ruth. 4. 9, 10, 11. Isa. 8. 2. Jer. 32. 10, 25, 44. **וְהָעֵר** testes, Deut. 17. 7. Jer. 32. 12. sed in forma pl. m. constr. occ. vel cum jod in medio abundante vel quiescente, vel absque jod; sic, **וְהָעֵר** vel **וְהָעֵר** testes, Psal. 27. 12. 35. 11. Item occ. etiam cum !, vel in pausa **וְהָעֵר** & ! Aff. cui ult. ! est etiam præf. ut seq. **וְהָעֵר** testes mei, II. 43. 10. **וְהָעֵר** idem, Isa. 44. 8. **וְהָעֵר** testes tuos, Job. 10. 17. **וְהָעֵר** testes suos, Isa. 43. 9. **וְהָעֵר** & testes ipsorum, Isa. 44. 9. Item, 2. hinc etiam No. **וְהָעֵר**, testis, in s. m. scil. gen. vel testimonium; Bu. Lex. Nomen hoc **וְהָעֵר**, quum est congregatio, cætus, ecclesia, &c. pertinet ad **וְהָעֵר**; ubi vide. Quum autem testimonium, aut testem significat, ex hac Rad. Pag. &c. similiter; præstat enim hoc significatu esse ubique Toar. Quamquam plurale **וְהָעֵר** non nisi ab **וְהָעֵר**, ut hic habes, formari queat; Merc. Quum est ex hac Rad. tam præced. no. m. quàm hoc f. est testis; Cocc. Alii verò pro testimonio sumunt & reddunt; in hoc sing. s. m. scil. præcipue: li. et tunc testimonium potest etiam denotare testem; prout occ. cum ! & ! præf. **וְהָעֵר** & testimonium, Gen. 31. 52. **וְהָעֵר** in testimonium, Gen. 21. 30. Jos. 24. 27. Sed in forma pl. f. substantivè sumitur pro testimoniis: prout occ. in forma absol. cum ! dem. præf. **וְהָעֵר** testimonia, Num. 4. 45. 6. 20. Sed sæpius occ. pl. f. cum affixis: ut cum !. Aff. cui & ! cop. est præf. ut & cum !. Aff. cui etiam !, & ! sunt præf. & cum !. Aff. cui & ! cop. est præf. ut seq. **וְהָעֵר** & testimonia mea, Psal. 132. 12. **וְהָעֵר** testimonia tua, Psal. 93. 5. 119. 22, 24, 59, 79, 138, 95, 146, 166. **וְהָעֵר** & testimonia tua, Psal. 119. 168. **וְהָעֵר** de testimoniis tuis, Psal. 119. 46. **וְהָעֵר**

מִעֲדוּתִיךָ de testimoniis tuis, Psal. 119. 152. וְעֲדוּתִיךָ testimonium ejus, Psal. 99. 7. 119. 2. וְעֲדוּתִיךָ testimonium ejus, Deut. 6. 17. Psal. 25. 10. 78. 56. Item 3. hinc etiam no. עֲדוּת vel עֲדָר f. testimonium; Pag. Bu. Cocc. vel obtestatio; Cocc. testimonii autem nomine lex & mandata Domini appellantur: quòd sint testimonio Israelitis, quòd ea super se receperunt, inquit Kimchi; unde arca testimonii, Ezod. 25. imò testimonium ipsa dicitur, ibid. 30. propter tabulas quæ intra eam erant, quæ quidem erant testimonium, vel testimonio Israelitis; ut dictum. Ac ob eandem causam Tabernaculum testimonii dicitur, ubi erat arca, &c. unde Exod. 16. ante הָעֲדוּת testimonium, dicitur metonymicè, pro, ante arcam testimonii, &c. quia scil. continebat tabulas testimonii, quæ viz. sunt testimonium ipsi Israel; juxta R.D. In universum sumitur pro Dei verbo, quo nobis suam voluntatem testatur; Merc. Cev. Psal. 19. testimonium Jehovah dicitur fidele. Id in specie notat indicationem testamenti Divini. Sed potest etiam latius notare contestationem de officio hominis, quod ei convenit erga Deum, qui testamentum tale fecit & id exequitur, & Christo viz. mediatori testamenti, testimonium dat. Unde Exod. 25. dicitur, & pones in arca הָעֲדוּת, h.e. tabulas testamenti & foederis; Cocc. Occurrit autem hoc no. simpl. locis seq. עֲדוּת testimonium, Psal. 19. 8. 60. 1. 78. 5. 80. 1. 81. 6. 119. 88. 122. 4. Sed sæpius cum דֵּם dem. præf. idque vel ante Schurek, vel pro eo kibbutz in ult. הָעֲדוּת vel תֵּן testimonium, Exod. 16. 34. 20. 16. 25. 21. 22. 26. 33. 34. 27. 21. 30. 6. 26. 36. 31. 18. 34. 29. 38. 21. 39. 35. 40. 3. 50. 21. Lev. 16. 13. 24. 3. Num. 1. 50. 53. 4. 5. 7. 89. 9. 15. 10. 11. 17. 19. 22. 23. 25. 18. 2. Jos. 4. 16. & 2 Reg. 11. 12. 2 Chron. 23. 11. 24. 6. cui etiam formæ cum kibbutz f. est præf. לַעֲדָר pro testimonio, Exod. 31. 7. In forma pl. juxta normam hujusmodi formæ nominum, esset עֲדוּת, ut מַלְכּוּת a מַלְכִּיּוּת; Merc. sed occurrit in textu cum ו mobile; Bu. Lex. sic, עֲדוּת testimonium, &c. (vel, ut semper ferè scribitur, cum cholem tantum absque Vau, post primum Vau) prout occ. cum י Aff. cui etiam מִי מִי sunt præf. ut & cum יו יו Aff. cui etiam וֹי וֹי sunt præf. ut seq. עֲדוּתִיךָ testimonium tua, 1 Chr. 29. 19. Psal. 119. 14. 36. 99. 111. 129. 144. בְּעֲדוּתִיךָ testimonii ejus, Psal. 119. 21. מִעֲדוּתִיךָ a testimoniis tuis, Psal. 119. 157. וּלְעֲדוּתִיךָ & ad testimonia tua, Neh. 9. 34. עֲדוּתִיךָ testimonium ejus, ut in 2 Reg. 17. 15. 23. 3. וְעֲדוּתִיךָ & testimonia ejus, 1 Reg. 2. 3. 2 Chron. 34. 31. וְעֲדוּתִיךָ & testimonia ejus, Jer. 44. 23. Item, 4. hinc etiam no. cum Thau heemant. præposito, וְעֲדוּתִיךָ f. idem, testimonium, contestatio; Pag. Bu. Cocc. Est vocabulum quo ita notificatur verum & justum ad conscientiam, ut ea cogatur attestari; Cocc. Prout occ. simpl. & cum דֵּם dem. וְלִי præf. sic, הָעֲדוּת testimonium, If. 4. 17. הָעֲדוּת testimonium, Ruth. 4. 7. וְלִי & ad testimonium, If. 8. 20. Atque hic etiam sub hac Rad. עוּר, locari solet particula adverbialis עוּר adhuc, amplius, deinceps, dum; Pag. Bu. Av. hucusque, ultra, amplius, וְעוּר, Av. Cocc. Sufsentationem quoque (ut quidam loquuntur, ad hanc Radicem, quæ significat testari, respicientes.) temporis, i.e. durationem & continuationem significat; & interdum, ut vicina particula עוּר perpetuitatem; porro, ultra, amplius, deinceps, post: perpetuò. Præponitur ei interdum כֵּן, ad af-

severationem majorem; quamdiu, quoad. Cum Beth expone, dum adhuc, vel tantisper dum; & cum Mem, abhinc, vel abindè, vel ex quo, &c. Merc. Scribitur etiam interdum cum cholem tantum sine vau; Bu. Lex. Av. Per adhuc, sæpius verti solet; ut Job. 1. 17. Gen. 7. 4. & 8. 10. &c. Item est etiam עוּר seculum; ut Gen. 8. 21. Non addam ut maledicam עוּר ultra, i.e. in seculum, terræ, &c. & sic v. 22. & cap. 9. 11. Confer. Psal. 84. 5. beati qui habitant in domo tua, עוּר, in seculum laudabunt te: ubi 70. in secula seculorum: sed significat & breve tempus, ut R.D. inquit; ut Prov. 31. 7. & laboris sui non recorderetur עוּר, i.e. brevi tempore: non enim significat לְעוּר in seculum, sed toto tempore quo vinum est in illo. Et Job. 27. 3. כָּל-עוּר omni tempore, quo scil. anima mea, viz. fuerit, in me; i.e. tempore brevi hoc. Item interdum significat עוּר magis, amplius; & hæc sunt multa: ut Gen. 46. 29. & flevit super collum ejus עוּר magis, vel amplius; Pag. עוּר כָּל est, quamdiu; in loco Job. 27. Cum servilibus etiam sæpe occurrit; ut in עוּר in adhuc, intra, quum adhuc, vel dum adhuc, tantisper dum: & sic duo sunt sine vau, Psal. 39. 2. & Jer. 15. 9. cætera sunt cum vau: & sic interdum significari videtur finis; ut Jos. 1. 11. parate vobis escam; quia כָּעוּר in fine trium dierum, &c. Sic Am. 4. 7. aliàs autem simpliciter tantum verti potest per, adhuc; ut 2 Sam. 12. 22. & Gen. 48. 7. &c. Item וְעוּר & adhuc, &c. If. 9. 12. & cum וְ interrog. עוּר num, vel an adhuc? Gen. 31. 14. & 43. 6. ut & 45. 3. &c. Item cum affixis occurrit variis: ut Gen. 18. 22. עוּרֵיךָ adhuc illo stante, i.e. ipse stabat. Et sic, 29. 9. adhuc illo loquente. Item 1 Reg. 20. 32. עוּרֵיךָ num vel an adhuc vivit. Et Gen. 25. 6. הֵי כָּעוּרֵיךָ adhuc illo vivente. Item עוּרֵךָ adhuc tu, Gen. 46. 30. & Job. 2. 9. interrogative: sic Exod. 9. 2. Et interdum tempus notat præcedens, ut Num. 22. 30. מִעוּרֵךָ a tempore tuo, præcedenti, scil. ut R.D. Exp. (q.d. ex quo tu; Bu. Lex.) sic Gen. 48. 15. מִעוּרֵיךָ a tempore meo, præterito scil. (vel ex quo superstes sum, vel fui; Bu. Lex.) vel etiam de futuro tempore: ut in 1 Sam. 20. 14. עוּרֵיךָ adhuc me vivente. (tantisper dum ego vixero; Bu. Lex.) sic Psal. 146. 2. הֵי כָּעוּרֵיךָ dum sum, adhuc me existente. (q.d. quum adhuc ego, scil. supersum, quam diu superstes futurus sum; Bu. Lex.) Item de tempore presenti, ut Ezr. 6. 14. עוּרֵיךָ adhuc illis loquentibus cum illo. Et Exod. 4. 18. הֵי כָּעוּרֵיךָ adhuc ipsi vivant. Item Lam. 4. 17. venit cum jod abundante & kibbutz ante He pro Schurek post Nun; sic, עוּרֵיךָ adhuc nobis scil. expectantibus, deficient, pro defecerunt, oculi nostri; Pag. Est pro עוּרֵיךָ adhuc nobis scil. superstitibus; Bu. Lex. Hanc autem particulam Avenarius Radicem facit per se peculiarem; sic, עוּר adhuc fuit, adhuc duravit, amplius existit, huc usque sustentavit. Atque indè deducit conj. Piel, seu quadratum Poel, עוּרֵךָ adhuc fecit esse, i.e. sustentavit adhuc: prout legitur in part. & fut. Psal. 147. & 146. unde etiam in Hithpoel, עוּרֵךָ fecit se adhuc subsistere, ut Psal. 20. in fut. hithpoel. Av. Sed de his vide suprà Rad. עוּר ubi reliqui ea locant. Atque sic ex hac Rad. עוּר, quasi verbaliter sumpto, deducit Av. particulam עוּר adhuc, &c. prout jam explicatur.

Rad. 25. עוּר est, iniquè, aut perversè agere; Pag. Bu. Quum scil. ad animum, vel ad actiones transfertur.

Sed est propriè, curvum esse, incurvari: perverti, depravari: ut habes in Niphal. Sæpius Metaphoricè sumitur. Est vicinum verbo עוה; ita ut difficile interdum ab eo discerni possit. Ego verbum עוה in kal non putarim inveniri, sed in Piel. Sic quæ in Niphal inveniuntur, ex עוה, non עוה esse statuerim, quicquid alii velint; Merc. עוה in kal. perversus fuit; curvus fuit, iniquè vel perverse egit; Av. Significat perperam agere; propt occ. Esth. 1.16. Non adversus regem tantum, עוה (in 3.f.f. præt. kal) perperam egit. Et in 1.pl.præt.kal, cum 1 cop.præf. Dan.9.5. וְעוֹנֵנוּ peccavimus, & perperam egimus, וְעוֹנֵנוּ improbè nos gessimus. Primo significatur aberratio à fine, non-quæstio Dei: altero, discessio à regula & recto; & tertio, operatio damna-bilis, & non-justitiæ affectio; Cocc. Reliqui prius, peccavimus, & alterum, perverse aut iniquè egimus, &c. reddunt. In Niphal, נַעֲוֶה, Bu. vel נַעֲוֶה Cocc. Av. perverti, distorqueri, contorqueri; Bu. Lex. curvatus est, perversus fuit; Av. distorqueri, curvari, depravari; Cocc. prout occ. in 1.fing.præt. niph. נַעֲוֶה pervertor, contorqueor, Pf. 38.7. Ifa. 21.3. In part. niph. נַעֲוֶה; unde in forma constr. f.m. occ. cum 1 cop.præf. Prov. 12.8. לֵב נַעֲוֶה & perversus corde, vel animo, &c. Pag. Bu. Item occ. etiam à sing. f. in forma absol. נַעֲוֶה; in forma f.f. constr. 1 Sam. 20.30. filius, vel fili; Pag. vel filii; Bu. Lex. הַמְרִידָה נַעֲוֶה perverſæ scil. matris rebellionis; Pag. Bu. Lex. Filius perverſæ rebellionis es tu; Av. Fili praviſſimæ contumaciæ. Filius contumaciæ, est præditus contumaciâ; Cocc. (Locus autem ille deest hic in Bu. Conc. Sed in Rad. עוה locator: ubi etiam alii quidam locant.) In piel, עוה pervertit, depravit; Pag. Bu. Av. corrumpere; ex recto pravum facere; Cocc. prout occ. in 3.f.m.præt. piel simpl. & cum 1 conv. præf. עוה pervertit, Lam. 3.9. וְעוה & pervertit, Ifa. 24.1. In Hiphil, iniquè, perverſè egit; Bu. Av. vel pervertit, depravit, perperam egit; Cocc. prout occ. in præt. hiph. 3.f.m. & in 1.f. & 3.pl.m. ut & in 1. pl. cui etiam 1 cop. est præf. ut seq. הַעֲוֶה iniquè egit, 2 Sam. 19.20. הַעֲוֶה iniquè egi, 2 Sam. 24.17. Job. 33.27. הַעֲוֶה pervertent, Jer. 3.21. הַעֲוֶה iniquè egimus, Psal. 106.6. וְהַעֲוֶה & iniquè egimus, 1 Reg. 8.47. 2 Chron. 6.37. In Infinit. hiph. occ. simpl. cum tzerè in ult. ante He in fine: sed in forma Infinit. cum ו in fine, occ. cum 1 præf. & 1 Aff. sic, הַעֲוֶה iniquè agendo, Jer. 9.5. בְּהַעֲוֶה in perverſè agere ipsum, 2 Sam. 7.14. Atque inde est No. i. עוה m. incurvatio, deflectio, iniquitas, perverſitas. Est tam culpa quàm pænæ; Av. Pravitatis, ut in gressu, & cursu: ut Psal. 59.5. וְעוה בְּלִי fine lapſatione currunt, h. e. fine caſpiratione. Et Psal. 49.6. עוה עָקְבִי & pravitatis calcaneorum meorum circumſtabit me; h. e. quum caſpirationes meæ me circumvallabunt, ut moriar, ac deponam corpus peccatorum carnis; vel, quum nullas circa me locus erit, in quo conſiſtere poſſum. Hinc moraliter notat ἀδικημα, non rectum factum. Nam verbo יִשָּׁר opponitur. Ut Exod. 28.43. & non contrahant עוה culpam, aut pravitatem, & moriantur. Et Psal. 51.7. חַלְלֵהוּ בְּעוֹן in pravitatis editus sum, h. e. non in rectitudine prima. Unde Hof. 14.2. מִקְשׁוֹל עוֹן offendiculum pravitatis, dicitur; unde ſequitur depravatio. Confer Ezech. 7.19. 14.2. 18.30. 44.12. &c. Cocc. No. hoc pænæ & culpæ, vitium, pravitatis, &c. est formæ inflar נָחַל superbia, à נָחַל & נָחַל sonitus, à נָחַל; Pag. Merc. Oc-

currit autem frequens in textu & ordine Conc. huiusmodi. In forma absol. f.m. simpl. locis seq. עוה iniquitas, perverſitas, Exod. 28.43. 34.7. Num. 5.15. 14.18. Deut. 19.15. 1 Sam. 20.8. 28.10. 2 Sam. 14.32. 19.20. Job. 31.11, 28.33.9. Psal. 32.2. 39.12. 59.5. 69.28. 78.38. Prov. 16.6. Ifa. 1.4. 33.24. 64.9. Ezech. 18.30. 21.28. 29.16. 44.12. Dan. 9.25. Hof. 12.9. 14.3. Mich. 7.18. In textu autem plerumque ſcribitur cum ſimplice Vau ante cholem abſque Vau ſuſtentante: ſemel autem occ. cum duplici vau; viz. loco ſeq. עוה idem, 2 Reg. 7.9. cui etiam forma f.m. absol. ה (pro ה, ſcil. ob Vajin cum camerz ſeq.) ה, ה, & ה ſunt præf. ut ſeq. עוה iniquitas, 1 Sam. 25.24. 2 Sam. 14.9. Ifa. 5.18. 22.14. 30.13. עוה in iniquitate, Psal. 51.7. עוה in iniquitate, Ifa. 59.3. עוה ab iniquitate, Num. 5.31. Mal. 2.6. ſed frequentius occ. in forma f.m. conſtr. cum cateph pethach penult. ſimpl. locis ſeq. עוה iniquitas, Gen. 15.16. 44.16. Ex. 20.5. 28.38. 34.7. Lev. 10.17. 22.16. 26.40. Num. 14.18. 18.1. Deut. 5.9. Joſ. 22.17. 1 Sam. 3.14. 2 Sam. 3.8. 24.10. Psal. 32.5. 49.6. 85.3. 109.14. Ifa. 26.21. 27.9. 53.6. Jer. 14.20. 32.18. 50.2. Lam. 4.6. Ezech. 4.4. 5.6. 9.9. 16.49. 21.30. 34.35.5. Hof. 7.1. 13.12. Zach. 3.9. Item ſemel etiam occ. cum duplici vau, loco ſeq. עוה idem, 1 Chron. 21.8. cui etiam formæ conſtr. ה, ה, & ה ſunt præf. עוה propter iniquitatem, Gen. 19.15. 1 Sam. 3.13. Ifa. 14.21. 57.17. Ezech. 18.17, 19, 20. עוה ſicut iniquitas, Ezech. 14.10. עוה iniquitatem, Num. 14.19. Item occ. etiam cum affixis variis; ut cum 1 Aff. cui 1, ה, ה, & ה ſunt præf. Sicut & cum 1 Aff. cui & ה, & ה ſunt præf. ut ſeq. עוה iniquitas mea, Gen. 4.13. 1 Sam. 20.1. 1 Reg. 17.18. Job. 7.21. 14.17. 31.33. Psal. 38.19. וְעוה & iniquitatem meam, Psal. 32.5. עוה in iniquitate mea, Psal. 31.11. עוה iniquitatem meam, Job. 10.6. Psal. 25.11. וְעוה ab iniquitate mea, 2 Sam. 22.24. Psal. 18.24. 51.4. וְעוה & ab iniquitate mea, Job. 10.14. וְעוה iniquitas noſtra, Jer. 16.10. עוה iniquitati noſtræ, Exod. 34.9. וְעוה propter iniquitatem noſtram, Ezr. 9.13. Sed occ. etiam cum ה, vel in pauſa ה. Aff. cui & ה, & ה ſunt præf. ut & cum ה. Aff. abſque præf. locis ſeq. עוה iniquitas tua, Job. 15.8. Hof. 9.7. עוה iniquitas tua, Ifa. 6.7. Zach. 3.4. עוה iniquitate tua, Hof. 14.2. עוה de iniquitate tua, Job. 11.6. עוה iniquitas tua, Jer. 2.22. 3.13. 13.22. 30.14. 15. Lam. 2.14. 4.22. Item, cum ה. Aff. loco ſeq. עוה iniquitas veſtra, Ezech. 21.29. ſed ſæpius cum 1 Aff. cui & ה, & ה ſunt præf. עוה iniquitatem ejus, ſuam, Lev. 5.1. 17.17. 16.19. 8.20. 16. Job. 20.27. Psal. 36.3. Ezech. 14.3, 6. עוה propter iniquitatem ſuam, in iniquitate ſua, ut Joſ. 22.20. Jer. 31.30. Ezech. 3.18, 19. 7.13, 16. 18.18. 33.6, 8, 9. & cum ה. Aff. locis ſeq. עוה iniquitatem ſuam, ejus, Lev. 7.18. 18.25. Num. 5.31. 30.16. Ifa. 40.2. ſed ſemel cum He abſque Mappik; quod tamen ſubintelligendum, loco ſeq. עוה iniquitas ejus, (ſine mappik) Num. 15.31. & ruſus cum ה præf. & He cum mappik; ſic, בְּעוה in iniquitate ejus, Jer. 51.6. Item cum ה. Aff. occ. ſimpl. & cum ה & ה præf. ut ſeq. עוה iniquitatem ſuam, eorum, Lev. 20.19. 26.40, 41, 43. Num. 18.23. Neh. 4.5. Pf. 69.28. 89.32. Ifa. 13.11. Jer. 14.10. 16.17, 18. 18.23. 25.12. 33.7. 36.31. Ezech. 4.4, 5. 7.19. 14.2, 9. 44.12. Hof. 4.8. 8.13. 9.9. עוה in iniquitate ſua, Lev. 26.39. Psal. 106.43. Ezech. 4.17. 39.23. Hof. 5.5. עוה iniquitatem ipſorum, Jer. 31.34. 36.3. In forma pl. m. iniqui

iniquitates, pravitates, &c. & in forma constr. עוֹנוֹי; prout occ. cum יו Aff. cui etiam 1 cop. est praf. sed def. absque jod pl. & cum Tzer tantum penult. & rursus cum יו praf. & cum jod pl. penult. sic, עוֹנוֹי iniquitates nostras, Isa. 64. 7. Jer. 14. 7. & iniquitates nostras, Isa. 64. 5. מַעֲשֵׂיוֹ ab iniquitatibus nostris, Dan. 9. 13. quo etiam eodem modo occ. cum יו Aff. & plenè; sed cum יו Aff. absque jod pl. sic, עוֹנוֹי iniquitates tuas, Ezech. 28. 18. עוֹנוֹי iniquitates tuas, Ps. 103. 3. sed sæpius occurrit in forma pl. f. idque simpl. & cum יו, יו & יו praf. ut vel sine vau, iniquitates, Lev. 16. 21. Job. 13. 26. 19. 29. Ps. 65. 4. 79. 8. 130. 3. Jer. 11. 10. Lam. 4. 13. & iniquitates, Neh. 9. 2. Isa. 65. 7. & iniquitates, Lev. 26. 39. & iniquitates, Dan. 9. 16. cui etiam forma pl. f. varia sunt affixa addita; ut cum יו, יו Aff. cui etiam ult. יו, יו & יו sunt praf. ut seq. עוֹנוֹי iniquitates meas, Ps. 38. 5. 40. 13. 51. 11. עוֹנוֹי iniquitates nostras, Ezr. 9. 6. Ps. 90. 8. Mich. 7. 19. & iniquitates nostras, Isa. 59. 12. & iniquitates nostras, Ezr. 9. 7. & iniquitates nostras, Ps. 103. 10. & iniquitates nostras, Isa. 53. 5. Sicut etiam cum יו, יו Aff. & יו & יו praf. & cum יו, יו Aff. cui & יו est praf. sed cum יו, יו Aff. absque praf. עוֹנוֹי iniquitatibus tuis, Job. 22. 5. עוֹנוֹי iniquitates vestras, Num. 14. 34. Isa. 59. 2. 65. 7. Jer. 5. 25. Ezech. 36. 31. 33. Am. 3. 2. & iniquitates vestras, Isa. 50. 1. Ezech. 24. 23. & iniquitates vestras, Ps. 130. 8. sed occurrit etiam, cum יו, יו Aff. idem, in loco seq. עוֹנוֹי idem, Prov. 5. 22. Item occ. etiam cum יו, יו Aff. cui & יו est praf. & cum יו, יו Aff. cui etiam יו & יו sunt praf. ut seq. עוֹנוֹי iniquitates ipsum, Lev. 16. 22. Ezech. 32. 27. & iniquitates ipsum, Isa. 53. 11. עוֹנוֹי iniquitates ipsum, Jer. 33. 7. & Lam. 5. 7. & iniquitates suas, Ezech. 43. 10. & iniquitates suas, Psal. 107. 17. Item hinc etiam, 2. No. עוֹי f. perversitas, vel perversa, Bu. Lex. iniquitas; Pag. curva, obliqua, subversa; Av. res corrupta, Cocc. Prout occ. Ezech. 21. 27. עוֹי iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem, ponam eam; Pag. Vel curvaturam, declinationem, inclinationem; ita ut ad suam rectitudinem non redeat hæc corona. Imminutionem regni & status Israelitici, & declinationem maximam, hæc repetitio intelligit. Merc. vel, sic, obliquam, obliquam, obliquam, ponam eam, i. e. coronam Regni longo tempore obcurabo & subvertam; declinationem nim. maximam denorat; Av. Rem corruptam, corruptam, corruptam ponam illam; Cocc. perversam, perversam, perversam reddam illam; i. e. funditis eversum & prostratum erit regnum, deletumque ex judicio meo, iteratis scil. & repetitis cladibus per Babylonium; ut dictum est supra; v. 19. vel 24. Jun. Item huc etiam refertur, 3. No. pl. m. ex geminata scil. prima radicali; Bu. Lex. viz. עוֹי perversitates; Bu. Lex. prout occ. Isa. 19. 14. Dominus miscuit in medio ejus spiritum עוֹי perversitatum; Pag. vel incurvationum, & distorsionum. Dode Hieron. Vertiginis; Merc. spiritum titubationis: ita ex loco & etymo; Cocc. Nomen autem preced. עוֹי, ut dictum, sæpius de culpa; interdum autem per iniquitatem intelligitur pæna ejus; ut 2. Reg. 7. 9. inveniet nos עוֹי iniquitas, i. e. pæna iniquitatis;

& Prov. 5. 22. עוֹנוֹי iniquitates ejus (i. e. earum pæna) capient ipsum, &c. sic & Ps. 69. 28. da vel pone tu עוֹי iniquitatem, vel pænam, super iniquitatem eorum, vel pænam eorum. Confer 1 Sam. 25. 24. Isa. 30. 13. Num. 3. 31. & Gen. 15. 16. quia non est perfecta עוֹי (i. e. pæna, punitio) Emorai; Pag. ut scil. expellatur à terra sua, donec expleti fuerint 400 anni, ut Deut. 9. 5. dicitur, quia propter improbitatem harum gentium Dominus Deus tuus ejicit eas à conspectu tuo. Ac meminit Amorai, quod esset maximus inter septem populos; ut dicitur in Am. 2. 9. Kimchi; Merc. Lam. 4. 6. & major fuit עוֹי iniquitas (i. e. pæna, punitio) filiarum populi mei peccato (i. e. pæna) Sodomi; sic etiam Gen. 4. 13. major, est scil. עוֹי iniquitas mea quam parcere; Pag. Kimchi, pæna mea, quam ut sim ferendo; Merc.

Rad. 26. עוֹי, vel עוֹי, in kal יו, confirmavit, obfirmavit, roboravit; idem cum עוֹי, quod usitatus legitur. undè in imper. kal, f. m. עוֹי: unde cum יו, parag. & dagefch in Zajin præter normam, post schurek, עוֹי confirma seu corrobora, & Deus, hoc quod operatus es in nobis, Ps. 68. 21. Secundum literas legitur עוֹי, sed ratione dagefch, עוֹי, tanquam à עוֹי, in significatione eadem; Av. qui solus hoc verbum in kal ob hanc vocem statuit: Reliqui referunt ad עוֹי; ubi vide. Ex hac autem Rad. alii etiam formant conj. hiphil, הַעֲיִי coire, congregari, congregare se; & activè congregare; Bu. Lex. obfirmavit, firmiter egit; Av. prout occ. in præter. hiph. 3. pl. הַעֲיִי congregant se, Isa. 10. 13. scil. ad fugam, ut R. Sal. explet; Bu. Lex. Obfirmarunt se; Av. Et in imper. hiph. f. m. הַעֲיִי, vel cum tzeri absque jod hiph. הַעֲיִי congrega pecus tuum; Exod. 9. 19. & in imper. pl. m. הַעֲיִי congregare vos; Jer. 4. 6. Bu. Lex. obfirmate, i. e. strenuè agite; Av. Sed occ. etiam defectivè cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic, Jer. 6. 1. הַעֲיִי congregare vos; Bu. Lex. firmiter agite, i. e. fortes estote; Av. A quo, & in Bu. Lex. hæc hinc ponuntur. In reliquis verò referuntur etiam ad עוֹי. Atque indè estiam juxta Av. est no. עוֹי obfirmatio, robur, fortitudo. Prout occ. Psal. 8. 1. 2. cum יו, יו Aff. ovate Deo, עוֹי fortitudini nostræ. Item hinc etiam sumit no. עוֹי idem, fortitudo, &c. prout occ. cum יו, יו Aff. sic, עוֹי robur meum, Psal. 43. 2. עוֹי robur suum, Psal. 52. antepen. (quod in quibusdam exempl. est cum dagefch in Zajin, ut à עוֹי) & עוֹי fortitudo eorum, Psal. 37. penult. Av. quæ tamen reliqui referunt ad Rad. עוֹי: ubi etiam habentur in Bu. Conc. ut ibi videre est. עוֹי, quare infra יו, Merc.]

Rad. 27. עוֹי, vel עוֹי, est lactare; unde animalia lactantia dicuntur עוֹי, inquit R. D. Pag. sed Radix potius statuenda עוֹי, vel, ut alii dicunt, יו, עוֹי, & עוֹי, quasi עוֹי sint animantes quæ lactando profunt, & quibus in ubera lac ascendit. Kimchi עוֹי dicit vocari à parvulis suis qui עוֹי dicuntur; Merc. Ab hac enim plerique ducunt hoc no. in forma pl. f. עוֹי (quasi à sing. עוֹי, in fam. עוֹי lactans; Pag.) lactantes, lactæ, quæ parvulos vel sætum lactant, Bu. Lex. Hieron. oves & boves lactæ. R. Sal. nutriendes parvulos suos; & Ab. Ezra dicit quod gravidæ sic sunt appellatæ, quod super illas עוֹי ascenderent hirci aut tauri; Pag. ex loco illo scil. Gen. 31. 10. hirci עוֹי ascendent super oves. Sed factas intelliges propriè exoneratas & lactantes parvulos; Merc. Nam עוֹי dicitur de gravidis, & sætum haben-

habentibus, pecudibus; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, lactans, sætus: prout occ. in hoc. no. pl. f. locis seq. **עולות** lactantes, fæta, Gen. 33. 13. 1 Sam. 6. 7. 10. Psal. 78. 71. Isa. 40. 11. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. est etiam no. 1. **עול** m. infautulus, lactens, sætus; Bu. Lex. Puer, infans, Pag. parvulus qui adhuc nutritur, lactens; Merc. prout occ. simpl. **עול** cum **עול** Aff. sic, **עול** infans, puer, Isa. 65. 20. **עול** fætus sui, Isa. 49. 15. Atque inde etiam est no. quasi à sing. **עול**, vel **עול**, infans, puer, parvulus, &c. in forma pl. m. **עולים** parvuli, pueruli, &c. Credo ut Germani Bub, dicunt ad notandum partim ætatem, partim pravitatem: sic potuit ætas infantium à pravitate (ut à Rad. hæc in signif. 2.) denominari à sapientibus, ut qui seirent, nihil in nascentibus naturâ esse nisi carnem & malum; Cocc. Occ. autem hæc forma absol. in pl. m. simpl. & in forma pl. m. constr. cum **עול** Aff. sic, **עולים** pueri, Job. 19. 18. **עולים** parvulos suos, Job. 21. 11. Deinde, ii. signif. 2. huius Rad. est, iniquè agere; Bu. Conc. idque in conjug. Piel, **עול** pervertere, fraudare; Pag. iniquè & perverse egit; Bu. Lex. Injustè, non rectè agere, Cocc. perdidit & injustè egit, seu operatus est, perdidit injuriâ; Av. prout occ. in part. Piel. f. m. & in fut. Piel, 3. f. m. sic, **עול** iniquè agentis, Psal. 71. 4. **עול** iniquè aget, Isa. 26. 10. Atque inde ex Rad. in hac 2. signif. sunt nomina, 1. no. **עול** m. iniquus, perversus; Pag. Bu. injustus, injurius, vanus; Av. prout occ. simpl. & cum **עול** & **עול** praf. ut seq. **עול** iniquus, Job. 18. 21. 29. 17. Zeph. 3. 5. **עול** iniquus, Job. 31. 3. **עול** ut iniquus, Job. 27. 7. Item hinc etiam, 2. no. **עול** idem, iniquus, perversus; Pag. Bu. Atque hæc altera huius Rad. significatio, planè contrario modo, notat, injustè agere, injuriâ afficere, defraudare, &c. Sed reperitur etiam **עול** pro puero; seu parvulo, in plurali; Merc. ut suprà visum in 1. signif. **עולים** est, injustus, injurius, qui contra leges publicas & honestatem peccat; Av. Prout occ. Job. 16. 11. tradidit me **עול** **אל** Deus iniquo, vel perverso; Hieron. conclusit me Deus apud iniquum; Pag. Tradidit me Deus (conclusum) injurium, vel injurio; Av. responderet nomini **עולים**; Cocc. vbi iniqui nomine R. Moses vult intelligi dolorem Jobi, sicut & nomine improborum plagas ipsius, à quibus queratur se iniquè vexari, & divexari, tanquam ab iniquis hominibus & prædonibus; Cev. R. Levi & A. E. mendaci; Pag. Atque ex hoc no. in sing. quidam sumunt no. in pl. **עולים** iniqui, ut R. Levi, in Bu. Lex. Job. 19. 18. etiam injusti abominati sunt me, Av. & in hoc quidem loco satius est reddere, injusti, &c. Merc. Parvuli; vel iniqui aut perversi spreverunt me; Pag. & sic in forma constr. cum Aff. Emeritit ut oves, **עולים** injustos suos, i.e. parvulos injuriōs; Av. Sed certè videtur hoc in loco nomen hoc parvulos significare; Cocc. prout etiam Targum & Ab. Ezra, & plerique intelligunt: & in Bereschith Rabba, Sect. 36. notatum; in Arabia vocant parvulam, sive puellam, **עולה**. Est ergo Arabicum, ut alia varia in Jobo, Bu. Lex. Item, 3. hinc etiam ex hac Rad. in hac 2. signif. est no. **עול** m. & in constr. cum dupl. sagol **עול** (ut videre est infra in loco ad **עול** praf.) iniquitas, improbitas, fraus; Bu. Lex. Pag. Hoc nomine injustitia, injuria, & omne malum sign. quod contra leges & jura committitur: quo proximus offenditur, & quod è corde in os & opus externum prorumpit, contra civilem justitiam propriè. Nam justitiæ

opponitur, Ezech. 18. item veritati, i.e. **אמת**, Deut. 32. sub initio. Sicut & **אדמיה**, quod huic responder, Joan. 7. veraci ex adverbo ponitur. Veritas autem Hebraice & in dictis & factis consistit, ut sit æquitas, justitia; Merc. No. **עול** est pravitas, perversitas, &c. & est formæ instar **עול** mors; Av. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. locis seq. **עול** iniquitas, Lev. 19. 15. 35. Deut. 25. 16. 32. 4. Job. 34. 32. Pl. 7. 4. 53. 2. 82. 2. Pro. 29. 27. Jer. 2. 5. Ezech. 3. 20. 18. 24. 26. 33. 13. 15. 18. Item occ. etiam cum **עול** & **עול** praf. **עול** propter iniquitatem, Ezech. 28. 18. **עול** ab iniquitate, Job. 34. 10. Ezech. 18. 8. ut & cum **עול** Aff. cui etiam **עול** & **עול** praf. **עול** propter iniquitatem suam, Ezech. 18. 26. **עול** & in iniquitate sua, Ezech. 33. 13. Item, 4. hinc etiam No. **עולה** f. idem; Pag. Bu. injustitia, injuria, pravitas, perversitas; Av. prout occ. in absol. forma f. f. simpl. locis seq. **עולה** iniquitas, 2 Sam. 3. 34. 7. 10. 1 Chron. 17. 9. 2 Chron. 19. 7. Job. 6. 29. 30. 11. 14. 13. 7. 15. 16. 22. 23. 24. 20. 27. 4. 36. 23. Psal. 37. 1. 88. 22. 107. 42. 119. 3. Prov. 22. 8. Isa. 59. 3. Hof. 10. 9. Zeph. 3. 5. 13. cui etiam formæ absol. **עול** & **עול** praf. **עולה** & iniquitas, Psal. 43. 1. Mal. 2. 6. **עולה** iniquitate, Mic. 3. 10. Hab. 2. 12. De hoc autem nomine notandum, quod interdum veniat cum **עול** & **עול** transpositis; Bu. Lex. sic, **עולה** iniquitas, &c. prout scribitur in loco cit. Hof. 10. 9. super filios **עולה** iniquitatis. Sicuti etiam dicitur **עולה** & **עולה** vestimentum; Pag. Item, 5. hinc etiam No. cum duplici signo famineo, Thau scilicet & He; sic, **עולה** idem; iniquitas, fraus, &c. Pag. Bu. Sed Psal. 92. scribitur, inquit R. D. sine vau, sed legitur cum vau post **עול** & Pag. Aliâs autem & scribitur & legitur cum vau suprà Scheva: prout occ. simpl. & cum **עול** praf. ut seq. **עולה** iniquitas, Psal. 92. 16. Ezech. 28. 15. Hof. 10. 13. **עולה** in iniquitatem, Psal. 125. 3. Denique, 5. hinc etiam No. cum vau quiescente; Pag. **עולה** idem; iniquitas, pravitas, malitia, injustitia, &c. Av. Prout occ. etiam cum duplici signo fam. & **עול** cop. praf. loco seq. **עולה** & iniquitas, Job. 5. 16. ut & in forma pl. f. (à forma sing. **עולה**) locis seq. **עולות** iniquitates, Psal. 58. 3. 64. 7. **עול** vel **עול** parvulus, &c. refertur à plerisque ad Rad. **עול**: quamquam possit esse nomen quadratum ex hac Rad. juxta R. D. Pag. Item **עול** jugum, ad Rad. **עול** pertinet; etsi quidam referant ad **עול** ascendere; quòd collo & cervicibus animantium superinducatur; vel à quibusdam refertur ad No. **עול**, quòd sit servitus & crux, ac severior castigatio, qua animantia coercentur, & in officio continentur. Sed dageesch ascitum cum affixis, satis ostendit esse de duplicatis; Merc. Item **עול** lactavit, radix verior est **עול**; de qua suo loco; Av. Sicut & **עול**, undè quidam ducunt **עול** mansio, &c. vide in litera Mem. Et **עול** præstigiis usus est, in Rad. **עול**; Av.

Rad. 28. **עול**; Pag. vel potius **עול**; Merc. In Bu. Cons. duo signif. i. est in No. inde ducto, cum Mem heemant. prapositione; viz. **עול** m. habitaculum, habitatio; Pag. Bu. Item locus inquit R. D. locus commemorandi, mansio; Cocc. mansiuncula, &c. Av. Quidam subtilius ad **עול**, suprà dictum, referunt à curvitate, & concavitate; quasi caveam dicas. Sed generale nomen est habitaculi quo quis se recipit; receptus, receptaculum. Esi tamen à lustra ferarum etiam pertineat. Et forsan ut **עול** tempus destinatum rei alicui agendæ (ut rem habere cum uxore) significat. Sic & hoc nomine certum habitaculum

taculum significatur : unde & pro stata xde, quò Israe-
litz ad preces & sacra facienda conveniebant, sumitur;
Merc. Occ. autem hoc No. in absol. forma locis seq. **מָעוֹן**
habitaculum, 1 Sam. 2.29.32. Psal. 71.3. 90.1. Ezech. 25.
9. & in forma f.m. constr. cum Scheva penult. sic, **מָעוֹן**
habitaculum, Psal. 26.8. Jer. 9.10. 10.22. 51.37. Nah. 2.
12. cui etiam forma f.m. constr. **מָעוֹן** & **מָעוֹן** sunt præf.
sicut & **מָעוֹן** ob pausam, pro **מָעוֹן** & **מָעוֹן**. Aff. ut seq. **מָעוֹן**
in habitaculo, Psal. 68.6. **לְמָעוֹן** in habitaculo, 2 Chr.
30.27. Jer. 49.33. **מָעוֹן** ex habitaculo, Deut. 26.15.
Zach. 2.17. **מָעוֹן** & ex habitaculo, Jer. 25.30. **מָעוֹן**
habitaculum tuum, Psal. 91.9. **מָעוֹן** habitaculum suum,
2 Chron. 36.15. **מָעוֹן** habitaculum ejus, Zeph. 3.7.
Atque inde, 1. est no. in forma pl.m. cum schurek pro
cholem penult. & **מָעוֹן** dem. præf. significans mansiones,
&c. Cocc. (sed scribitur in textu cum jod, at legendum
juxta Masoreth cum Vau penult. Pag. Bu.) loco seq.
מָעוֹן 1 Chron. 4.41. Item, 2. hinc etiam no. in forma
f.f. idem significans : viz. **מָעוֹן** habitaculum, Deut.
33.27. Quod etiam occ. (à forma constr. **מָעוֹן** mansio,
&c.) cum **מָעוֹן** & **מָעוֹן** præf. & **מָעוֹן** Aff. sic, **מָעוֹן** & habitacu-
lum ejus, Psal. 76.3. **מָעוֹן** ex habitaculo suo, Am. 3.
4. Unde in forma pl.f. occ. cum **מָעוֹן** Aff. sed cum **מָעוֹן**
præf. absque Aff. & rursus cum **מָעוֹן** præf. & **מָעוֹן** Aff. & cum
מָעוֹן præf. & **מָעוֹן** Aff. prout seq. **מָעוֹן**
habitaculis suis, Psal. 104.22. **מָעוֹן** in habitaculis,
Job. 38.40. **מָעוֹן** ex habitaculo, Cant. 4.8. **מָעוֹן**
in habitacula nostra, Jer. 21.13. **מָעוֹן** & habitacu-
la sua, Nah. 2.12. **מָעוֹן** & in habitaculis, Job.
37.8. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, tempus; Bu. Conc.
idque in nomine **מָעוֹן** f. tempus, statutum & determina-
tum; Pag. certæ scilicet rei, juxta Hebræos communiter;
Bu. Lex. tempus; vel an potius, cohabitatio? Cocc. pro-
ut occ. à forma constr. **מָעוֹן**, cum **מָעוֹן** præf. & **מָעוֹן** Aff.
sic, Exod. 21.10. si alteram acceperit sibi, alimentum ejus
, operimentum ejus, **מָעוֹן** & tempus ejus deter-
minatum, non diminuet; Pag. & tempus ejus, scilicet con-
cubitus maritalis; Bu. Conc. tempus determinatum coi-
tus, juxta R.D. in Pag. tempus ejus; ut scilicet suo tem-
pore debitum conjugale ipsi præstet, ad suscipiendum ex
ea prolem, qui finis est Conjugii. Nam Doctores intel-
ligunt **מָעוֹן**, i.e. officium debiti conjugalis : quod
scilicet veretur à tempore statuto appellatur; quia non
quovis tempore convenit, propter immunditiam ejus
statam, de qua & lex posita est. Ab. Ezra monet quos-
dam interpretari **מָעוֹן** habitationem ejus : sed pri-
orem sensum genuinum esse; Bu. Lex. **מָעוֹן** carnem
ejus, & vestimenta ejus, & tempus ejus non minuet; h.
e. cibum, vestem & nuptias præstabit. 70. **מָעוֹן** &
מָעוֹן. R. Sal. **מָעוֹן**. Ab. Ezra, **מָעוֹן** & **מָעוֹן**, seu constr.
מָעוֹן, ejusdem Radicis esse vult. Nam **מָעוֹן** ait pro **מָעוֹן**
מָעוֹן pro **מָעוֹן**. Kimchi, **מָעוֹן** & **מָעוֹן**. Quidam expli-
cant per **מָעוֹן** commemorationem, &c. Cocc. Plurale hujus
nominis quidam faciunt illud **מָעוֹן** in duabus
habitationibus ipsorum, Hos. 10.10. ubi scribitur cum
jod, sed legendum cum Vau post Vajin, juxta Masoreth.
Id quidam accipiunt quasi idem esset cum præced. **מָעוֹן**
& **מָעוֹן**. Vide amplius in **מָעוֹן**; Bu. Lex. vel in **מָעוֹן**,
Cocc. Talmudici tradunt tempus discipulo sapientis des-
tinatum esse à vespera Sabbati ad alteram vesperam: ad-
dunt, tempus à lege præscriptum esse otiosis quotidie,

opificibus bis in Sabbato, i.e. hebdomada, asinis semel:
camelis semel triginta diebus, nautis semel sex mensi-
bus. Hæc adjeci, ut vim voces intelligeres, non quòd hæc
lege sint præscripta. Sumunt tamen generaliter hoc no-
men **מָעוֹן** pro tempore cuique rei destinatio, ut quum
dicunt, **מָעוֹן** **מָעוֹן** tempus decimarum. Quidam,
contra Hebræos, à **מָעוֹן** seu **מָעוֹן** deducunt, ut violentam
compressionem sonet, & debitum, seu munus, quod ejus
causâ datur compressæ; Merc. Atque hinc etiam qui-
dam deducunt (**מָעוֹן**, quod est, qui oculos tenet, ut com-
muniter Doctores exponunt; i.e. præstigator; Pag.
seu præstigiis vacans; Cev. Unde & quidam ad oculi no-
men **מָעוֹן** reducant, quasi observare dicas; unde ob-
servatores (& hoc forsitan Talmudici sunt secuti) qui tem-
pora negotii agendis opportuna observant : ut Mathe-
matici, Astrologi, genethliaci, & id hominum genus,
de quibus Paulus ad Gal. 4. Cæterum **מָעוֹן** & **מָעוֹן** ad ean-
dem Radicem pertinent. Ac forsitan **מָעוֹן** præcedens ad
מָעוֹן refertur, quasi observationem dicas. Et sunt qui-
dam qui (**מָעוֹן** à **מָעוֹן** deducant, quasi sit, tempora ob-
servare. Alii verò à **מָעוֹן** duplicato; Merc. Et sic ad hanc
Rad. refertur in Bu. Conc. & plerisque aliis; ubi vide cum
ejus derivatis.

Rad. 29. **מָעוֹן** vertiginosus, qui laborat vertigine;
vel potest exponi substantivè, pro Vertigine. Et sunt
qui putant esse geminatum ex rad. **מָעוֹן**; sed melius est
ut dicatur esse nomen perfectum, cum constet tribus &
non quatuor Radicalibus : Legitur tantum in forma pl.
m. Isa. 19.14. Dominus miscuit in medio ejus spiritum
מָעוֹן vertiginum, &c. Av. qui solus hoc quasi no. Rad.
hic locat, reliqui verò referunt ad Rad. **מָעוֹן** ubi id
vide.

Rad. 30. **מָעוֹן** in Bu. Conc. quinque signifi. est, volare,
advolare, avolare, evolare, involare, volitare, convolare;
Pag. Bu. Conc. & Lex. ut **מָעוֹן** motationem in aquis aut
terra; sic **מָעוֹן** celerem in aere agitationem, a'arum remi-
gio, i.e. volatum, significat : etsi interdum per vici-
nam cum **מָעוֹן** & **מָעוֹן** contrarium significat, h.e. lassari;
ut in primo loco cit. Isa. 1.1. juxta quosdam : ubi tamen
volandi significatio potius tenenda est, & involabunt in
humerum Palæstinorum. Alii humerum exponunt, in
tractum, regionem; quod minus placet; Merc. **מָעוֹן** in
præf. kal, **מָעוֹן** volavit, ut avis, volitavit, in altum vibran-
do & movendo se celeriter : nam celerem in aere agita-
tionem alarum significat. Cogn. cum **מָעוֹן**, **מָעוֹן**, & **מָעוֹן**
defatigatus est, fessus fuit; nam aves continuo volatu
defatigantur. Hinc Lat. Avis, avicula, &c. Av. Occurrit
autem hoc verbum in præf. kal, 3. pl. cum **מָעוֹן** conv. præf.
מָעוֹן involent, Isa. 11.14. Atque inde in part. ben. kal,
à f.m. **מָעוֹן**, occ. in f.f. **מָעוֹן** volans, Zach. 5.1. & 12. Pag.
Bu. Lex. Alii verò, ut ait R.D. exp. complicatum, seu du-
plicatum, volumen scilicet ex Targum nimirum, quod pro
מָעוֹן habet hoc verbum; Merc. Vide ulterius in 2. signifi-
cat. Atque inde forma pl. f. part. ben. kal est, & cum **מָעוֹן** præf. **מָעוֹן**
volare, Job. 5.7. **מָעוֹן** volare, Prov. 26.2. In fut. kal,
1. f. occ. cum **מָעוֹן** parag. sic, **מָעוֹן** evolarem, Psal. 55.7.
& in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. plenè; sic, **מָעוֹן** avolat,
Job. 20.8. Psal. 91.5. Prov. 23.5. sed cum **מָעוֹן** conv. præf.
est cum cam. chat. in ult. pro schurek, vel cholem; sic,
מָעוֹן & volavit, Isa. 6.6. Item rursus cum **מָעוֹן** conv. præf.
occ. cum cholem in ult. sic, **מָעוֹן** & avolavit, 2 Sam.

est, volare ; ut duplicatum, scil. Bu. Conc. Prout occ. in part. ben. kal, à s. m. עָרַץ, in s. s. (de quo etiam vide supra in 1. fig.) sic; עָרַץ volans, vel duplicatum, Zac. 5. 1. 2. Item, iii. signif. 3. huius Rad. עָרַץ est obscuritas, tenebræ; Bu. Conc. obscurum esse, ut in vertigine. Nam à notione volandi hæc notio venit; Cocc. prout occ. in fut. kal, à 3. s. m. עָרַץ obscurabitur, in 2. s. m. cum הָ par. add. (licet præter morem; Bu. Lex.) post kibbutz pro schurek penult. sic, Job. 11. 17. הָ עָרַץ obscurus fueris, Bu. Conc. & ex Ab. Ezra, in Bu. Lex. vel, ut alii, evolabis scil. ex tenebris calamitatum; vel splendebis, juxta R. Levi, Bu. Lex. aut illustraberis, & ut seq. sicut manè eris. Ità multi Doctores, inquit R. D. Sed ipse contra exp. tenebresces; q. d. licet tenebrosus es modò, sicut manè eris; Pag. Ineptè quidam, obscuratio, quasi esset nomen exponunt; tamen esset מִלְרָחַץ & Milrah. Ex lassitudine & defatigatione obscuritas sequitur. Undè dicendum potius obscuratio nem quam illustrationem significare verbum hoc: nè duo contraria sine causa in ead. Rad. admittamus. Aliud autem est, cum volare, seu celeriter moveri, quod vicinum est; (unde & Hebræi pro celeri motu utuntur hoc verbo) & contra fatiscere, deficere & defatigari, nè moveri ultra possis, significat; quia id fit ob vicinitatem Radicis עָרַץ. Et si non est aliqui censendum diversas esse Radices: nisi quod in signif. lassitudinis jod sæpiùs est mobile. Idem est etiam עָרַץ, literis transpositis; Merc. juxta quosdam verò est 3. s. s. fut. kal cum הָ par. & sic exp. תַּעֲרִץ (si) caligaverit, תַּעֲרִץ תִּהְיֶה in matutinum erit; & Cocc. evolabis, similis matutino eris; vel, splendebis, & c. i. e. quasi momento ex ærumnis istis emerges, atque evehèris, Jun. Item in hac 3. signif. occ. etiam hiphil עָרַץ tenebrosum seu obscurum fecit, & c. unde in fut. hiph. à 3. s. m. עָרַץ tenebrosum faciet, in 2. s. m. cum הָ Interrog. præf. est, הָ תַּעֲרִץ Prov. 23. 5. An tenebrosam facies; Bu. Conc. vel, ut alii, in signif. r. an facies ut involent oculi tui in eo; Scribitur autem ibi cum Vau, sed legendum cum jod, juxta Masoram; Bu. Lex. Vel, ut alii, num splendescere facies, seu illustrabis, oculos tuos, scil. ut divitias aspicias? Ità R. D. At R. Judah contra exponit, tenebrescere facies. Et sunt etiam qui in duplicandi significatione sumunt; sic, Num geminabis, seu duplicabis, i. e. quum, vel si, tantummodò clauderes oculos tuos, non invenias illas; scil. divitias. Sic autem appellatur clausio oculorum hoc verbo, אֶפְעַיִם עָרַץ palpebris, quæ dum clauditur oculus, sunt geminatz. Ità etiam R. D. in Comment. Pag. Simpliciter autem ego exposuerim, an facies volare? i. e. si conjeceris & direxeris in divitias oculos tuos, protinus evanuerint; Merc. Cev. Num facies circumvolitare oculos tuos in illud, quod nihile est? Av. An facies ut oculi tui in eum involent, sive celeriter se conciant? Cocc. vel, in ea quæ, mox scil. non futura sunt? Jun. Atque îndè etiam à præf. hoph. הָ עָרַץ obscuratus factus est, & c. occ. in part. hoph. f. m. מוֹרַץ obscuratum, eris, scil. Isa. 8. 24. Bu. Conc. vel cap. 9. 1. Quia non מוֹרַץ, & c. quod licet quidam putent esse part. hoph. i. e. obscuratus, obtenebratus; (vel obscuratum, est, scil. Merc.) juxta R. D. tamen, est nomen, tenebræ; q. d. non erunt, vel fuerunt tenebræ terræ Israël; neque erit, vel fuit ei afflictio, seu, angustia prior, cùm captivos duxit eos Pul, Rex Assur, sicut angustia hæc; quia prius fuit levis, nec captivos duxit nisi Zebulon & Naphtali: Sed

hanc ultimam aggravavit Sancherib. Et sic est nomen; Pag. Sicut & מוֹצֵץ ibid. angustia, צוֹר. Alii defatigationem exponunt, & sensus eodem recidit: quia hanc obscuritas & tenebræ comitantur. Poteest tamen utrumque esse Pahul hiphil, vel part. hophal; obtenebratum, seu tenebrosum & arctum. Significatio verò tenebrarum magis quam lassitudinis, eo loci, videtur quadrare; quum sequenti versu, lucis & tenebrarum fiat mentio; Merc. est part. hoph. Nam מוֹצֵץ לְאֶשֶׁר מוֹצֵץ לָהּ, non vertigo, aut deliquium animi, fit ei, cui fit angustia, tempore priori, &c. Sensus prior angustia erit levior, & sine animi deliquio; &c. Coc. Nam non obscurabitur, quæ affecta fuerat angustia; Hebr. Non erit, scil. obscuratum, cui fuerit angustatum, &c. impersonaliter; i.e. postquam multa incommoda fuerit perpessa, terra promissa tota, non semper manebit in illis, ac velut perpetuis obruetur tenebris; sed liberabitur tandem Ecclesia per adventum Christi; Jun. Item, Occurrit etiam, juxta plerosque, idem part. pahul Hiph. Pag. Av. vel, part. hoph. Av. Bu. Lex. Cocc. sing. m. In Dan. 9. 21. sic; & vir Gabriel, quem &c. מוֹצֵץ, vel, מוֹצֵץ, volare jussus, est, scil. בְּיָצָה בְּיָצָה; ut scribit, Ab. Ezra. Alii verò, volare factus volatu; quasi בְּיָצָה; effect (No. m. volatus) ex hac Rad. & jod esset servile, ut in יָצָה substantia, à קוֹי; Bu. Lex. factus est volare lassitudine nimia; Av. jussus ad volare contentissime; Heb. cum lassitudine; Hyperbole; Jun. incitatus in lassitudine; Coc. Et indè, ex hac 3. fig. est No. i. מוֹצֵץ, m. tenebræ, Pag. obscuratus, Bu. Lex. vel, volatus, volatura; Av. vertiginosus; Coc. prout occ. in forma f. m. constr. If. 8. 22. & ecce, מוֹצֵץ צוֹר, obscuratus angustia, Bu. tenebræ angustia, &c. Ab. Ezra dicit vau copulam deficere in מוֹצֵץ pro, & tenebræ angustia, & caliginis impulsæ; i.e. & tenebræ impulsæ, aut dispersæ; quia part. מוֹצֵץ refertur ad מוֹצֵץ, quod est masc. Sic R. D. in comment. & ad caliginem; q. d. videbit seipsum impulsus, ad tenebras & caliginem; quia non מוֹצֵץ obtenebratus; h. e. quia non putavit Israel seipsum esse in tenebris, & angustia, atque coarctatione, quæ prius fuerat terræ; neque sensit hactenus qualis fuerat angustia, quum captivos duxerunt Zebulun & Naphtali, &c. Pag. Merc. Nam מוֹצֵץ מוֹצֵץ sunt part. pass. hiph. vel part. hoph. ex quiescentibus 2. Rad. vau. Pag. Volatus angustia; i.e. circumvolans angustia; Av. vertiginosum angustia; h. e. angustia Vertiginem & deliquium animæ afferens; vide & צוֹר, Cocc. Atque indè etiam, est 2. No. עֵיפָה f. m. tenebræ, Pag. obscuritas; Bu. Lex. caligo; interna scil. ut in vertigine, aut animi deliquio; Am. 4. 16. עוֹשֶׂה שָׁחַר עוֹשֶׂה שָׁחַר qui facit auroram, caliginem; h. e. qui dies breviores facit, ut, quando fuit diluculum, sit atra caligo, & spissa nox; ut Hyeme; Cocc. faciens auroram tenebras, pro & tenebras; Hieron. faciens auroram quæ est נֹבֵה, lucifer; i.e. faciens, quum voluerit, Luciferum tenebras; & potest, inquit, intelligi de eclipsi, & obscuratione solis, &c. Sed sunt qui exp. qui facit auroram splendendam, lucentemque; Pag. vel, splendorem; sed prius potius est, ut obscuritas hac radice, non lux indicetur; quasi diocas lassitudinem solis, defectumque lucis; Merc. efficiens auroram obscuram, Hebr. obscuri-

tatem. Vide Joel. 2. 2. h. e. cælum & terram conturbans, arbitrato suo; Jun. Item, 3. hinc etiam, No. cum duobus signis fæmineis, (He viz. & Thau) instar יוֹשִׁיעָהּ Pag. & cum Tzeri, absque jod quiescente, seu abundante; ut in No. præced. post 1. Rad. Yajin, viz. עֵפָה. obscuritas maxima, Bu. Nam duplicatio signi fæm. auget signif. prout occ. Job. 10. 22. terram כְּמוֹ אֵפָה tenebrarum ut caliginis; sed R. Joseph scripsit, Ophel, locum esse ubi Sol non oritur sex mensibus; quia non est sub linea terræ, neque attingit fex mensibus; quia non est scil. tempore, Merc. Et iv. signif. 4. hujus rad. עוֹר, est, fulgere, splendere; Bu. Conc. prout occ. in fut. kal, 2. f. m. cum ה. parag. Job. 1. 17. תִּעֲפֹר תִּעֲפֹר splendebis, fulgebis; juxta R. D. in Bu. Conc. de quo tamen, vide etiam suprà, in 3. signif. hujus Rad. unde etiam, juxta quosdam, in hac signif. est Infin. piel, seu pohel, cum ה. præf. & א. Aff. בְּיָצָה in fulgere facere me; Bu. Conc. quum corrumpere, fulgurare, tergere, polire, vibrare, fecero gladium meum, &c. Unde R. D. ex בְּיָצָה quum fulgurare fecero, & לְהַטִּי & flammescere fecero, i.e. quum edu-xero eum è vagina sua, &c. vel potest etiam exponi, inquit, בְּיָצָה quum movere, seu vibrare fecero, gladium meum, &c. Pag. & hoc præstat, cum voltare & emicare fecero, i.e. vibrare, agitare. Motus volatui vicinus est; sic Talmudici dicunt, non esse accendendam lucernam in Sabbato, resina; quòd volat, i.e. moveatur ex lucerna, & huc illuc desiliat. Item avem è nido emittendam, si volat, cum ejus alas nidum attingunt; i.e. sese movent; tunc enim non volat, sed motitat alas, perindè ac si volaret; sic suprà, initio Rad. Isa. 1. 1. Unde & juxta Kimchi, pupilla oculi, עֵפָה à celeri motu dicta est; nostri vero palpebras, vertèrunt, ob eandem rationem; vide & infrà, Merc. Vide etiam suprà ad fut. kal, in 3. signif. Atque indè etiam, ex rad. in hac 4. fulgendi signif. juxta quosdam, est nomen geminatum מוֹצֵץ m. fulgor, claritas; item, palpebra, aut pupilla oculi, juxta R. D. Pag. à motu scil. & vibratione; unde ad radorum in aurora promicationem, transfertur; Merc. prout occ. in forma duali constr. cum ה. præf. Job. 3. 6. & ne videat, בְּעֵפָפִי שָׁחַר fulgores auroræ, aut luciferi; Pag. in palpebras auroræ; i.e. in radios, vel lumina auroræ; Bu. Lex. sic & Job. 4. 1. oculi ejus, שָׁחַר כְּעֵפָפִי sicut fulgores, vel splendores auroræ aut luciferi; Pag. ut palpebræ, i. e. fulgores auroræ; Av. ut palpebræ auroræ; Cocc. vel diluculi; ut Hieron. Sed quæ conventio est palpebrarum, ad diluculum? Pag. Allegoricè convenit, Merc. Nam, cum oculo comparatur id, in quo est lux; quia oculus est lux corporis; Cocc. Denique, v. signif. 5. hujus Rad. est palpebræ, Bu. Conc. idque scil. in nomine duali, m. עֵפָפִי, & in constr. עֵפָפִי, palpebræ, à vibratione & motu, qui volatui comparatur, sic dictæ; ut suprà in piel de gladio usurpatur verbum; Bu. Lex. palpebræ circumvolantes; & sæpe accipitur pro fulgore & claritate oculorum aut lucis vibrantis; est nomen duale geminatum; Av. (vide etiam de eo paulo antè, ad finem 4. signif.) prout occ. in duali, m. constr. cum א. Aff. cui & est præf. & cum ו, י, ה, & א. Aff. quibus ו, י, & א. sunt præf. ut seq. עֵפָפִי palpebris meis, Job. 16. 16. עֵפָפִי palpebris meis, Psal. 132. 4. וְעֵפָפִי & palpebræ nostræ, Jer. 9. 17. וְעֵפָפִי & palpebræ tuæ, Prov. 4. 25. וְעֵפָפִי palpebris tuis, Prov. 6. 4. וְעֵפָפִי palpebræ ejus, Psal. 11. 4. וְעֵפָפִי & palpebræ ejus, Prov. 30. 13. וְעֵפָפִי

בַּעֲפֵצֵי palpebris suis, Prov. 6.25. Item, ad hanc etiam radicem, **עוץ**, quidam referunt verbum **עוץ** deficere; vel lassescere; i.e. lassus fieri; Pag. viribus destitui, ne, scilicet, volare, aut movere se quis possit; ut Jer. 4.31. in præt. kal, 3. f. f. & Jud. 4.21. & 1 Sam. 14.31. ut & 2 Sam. 14.31. & cap. 21.15. in fut. kal, 3. f. m. & c. atque inde etiam hic locant No. **עוץ** m. lassus, lassatus, deficiens, & c. Gen. 25.29. Deut. 25.18. & quia lassus sitit aquam, dicitur sic, per translationem, sitiens, Isa. 29.8. Pag. lassus admodum, q.d. obscuratus, & deliquium patiens; & Metaphoricè, sitibundus, siticulosus, & c. Coc. ut in locis cit. & variis aliis; quos vide in Rad. **עוץ**, ubi in Bu. Conc. & Lex. locantur.

Rad. 31. **עוץ**, vel **עוץ**, in kal, **עוץ** consilium iniit, consuluit; Bu. Lex. Merc. Av. dedit consilium dignum, deliberavit de consilio dando; idem quod **עוץ**. Hinc **עוץ** dignum puto & proloquor; consilia enim debent digna esse, & rationi consentanea; **עוץ** dignitas, sententia digna, consilium deliberatum, & c. Av. Occurrit autem hæc Rad. in Imper. kal, à sing. m. **עוץ**, in pl. m. **עוץ**, vel **עוץ** inire consilium, Jud. 19.30. Is. 8.10. Bu. Lex. Av. & c. Alii vero referunt hoc ad Rad. **עוץ**; ubi vide; Bu. Conc. & c.

Rad. 32. **עוץ**, more Chaldæorum, qui Tzadi mutant in **עוץ**, videtur mutatum ex **עוץ**; Cocc. Unde, in hiphil, **עוץ** premere, arctare; atque inde, in part. hiph. f. m. **עוץ** premo, vel pressurus sum; & in fut. hiph. à 3. f. m. **עוץ** premet, & c. in 3. f. f. sicut **עוץ** premit plaustrum, Am. 2.13. Bu. Lex. vel arctat plaustrum; Coc. Atque inde, à præt. kal, **עוץ**, deduci potest, No. **עוץ** f. pressura; angustia, Cocc. Unde, in forma f. f. conftr. Pl. 55.4. **עוץ** coarctatio improbi; Cocc. propter pressuram, vel angorem improbi, & c. Bu. Lex. quando, propter improborum multitudinem, iustorum via impedita sunt, est **עוץ**; Item, hinc etiam, quasi ex hoph. in præt. **עוץ**, & in part. **עוץ**, **עוץ**, inde No. **עוץ** f. pressura, confictio; Bu. Lex. arctum; ut Psal. 66.11. posuisti **עוץ** arctum, in lumbis nostris; Cocc. de hisce tamen vide etiam in Rad. **עוץ**. ubi ea locantur in Bu. Conc. Pag. & c.

Rad. 33. **עור**, vel **עור**, in præt. kal, **עור**, in Bu. Conc. quinque signif. i. est, evigilare, expergisci; fuscitare, excitare; Pag. Bu. tam animatis, quam inanimatis convenit; & juxta Kimchi, in kal non invenitur transitivum, nisi semel, Job. 41. Merc. In kal, est evigilare, vigilare, fuscitari, excitari; opponitur somnus, & decubitus, & fessio; & latius patet quam **עור**, Coc. Est cogn. cum **עור** urbs, civitas, quæ excitata est maris, turribus, & c. vel, quoddam, in ea, custodiæ vigiliam habeantur; Hinc, **עור** strictius prolata, ut Gamma, fit **עור** excito, expergefacio; **עור** excitor; item **עור**, **עור** excitavi, & c. Av. Occurrit autem hoc verbum, in 1. vigilandi signif. ordine Conc. sic; in Imper. kal, f. m. cum **עור** par. add. simpl. & cum **עור** cop. præf. ut & in sing. f. simpl. ut seq. **עור** evigila, Psal. 44.24. 27.9. 59.5. 108.3. & evigila, Ps. 7.7. **עור** evigila, Jud. 5.12. Cant. 4.16. Isa. 51.9. 52.1. Hab. 2.19. Zach. 13.7. semel autem venit activum, Pag. Bu. viz. à fut. kal, 3. f. m. **עור**; Occ. cum **עור** Aff. sic, Job. 41.1. vel, 5. non crudelis, quia **עור** fuscitabit eum; Pag. fuscitet eum; Bu. Conc. non est tam crudelis & ferox, ut, vel qui, excitet eum, i.e. in certamen provocet; Merc. Cev. ut evigilare faciat, seu excitet eum; Bu. Lex. nemo tam

crudelis est, qui eum excitet, i.e. provocet; Av. scribitur cum jod in medio, quasi esset ex Hiphil, **עור**, sed legitur cum schurek ex kal, pro **עור**, vel **עור**; vel juxta quosdam est quasi ex fut. piel, pro **עור**; nam daghef, quod requirebat contractio talis, à Resch non admittitur; Cocc. In Niphal, significat excitari; expergefieri; Bu. Av. Prout occ. in 3. f. m. præt. niph. pro **עור**, cum Tzeri pro cametz, sub Nun niph. sic, **עור** excitatus est, Zac. 2.13. In fut. niph. occ. in 3. f. & pl. m. ut seq. **עור** excitabitur, Jer. 6.22. 52.32. Zac. 4.1. **עור** excitabuntur, Job. 14.12. Jer. 50.41. Joel. 4.12. In piel, ex forma poel, evigilare fecit, fuscitavit, excitavit, excuscitavit; Bu. Av. Prout occ. in præt. piel, 3. f. m. simpl. & cum **עור** conv. præf. ut & in 1. f. cum **עור** conv. præf. & cum **עור** Aff. absque præf. ut seq. **עור** fuscitavit, excitavit, 2 Sam. 23.18. 1 Chron. 11.11. 20. Isa. 14.9. & excitabit, Isa. 10.26. & **עור** excitabo, Zach. 9.13. **עור** excitavi te, Cant. 8.5. In Infin. piel, occ. simpl. sic; **עור** excitare, Job. 3.8. & in Imper. piel, à f. m. simpl. **עור**, occ. cum **עור** par. add. sic, **עור** excita, Psal. 80.3. In fut. Piel, à 3. f. m. **עור** fuscitabit, occ. in 3. f. f. sic, **עור** fuscitat, Prov. 10.12. & à 3. pl. m. fut. piel, **עור** excitabunt, occ. in 2. pl. m. f. m. **עור** excitabit, Cant. 2.7. 3.5. 8.4. Item huc etiam referunt plerique illud, Isa. 15.5. quasi esset 3. pl. m. fut. Piel, repetita primâ Rad. Pag. sic, Clamorem contritionis **עור** fuscitabunt; Pag. excitabunt; Bu. pro **עור**; Bu. Lex. vel, ut alii, conterent; quasi esset per Merath. pro **עור**; & **עור** geminato **עור**; Pag. Vel potius, perstreperet, edent, aut vociferabuntur; Merc. Bu. Lex. à Rad. scilicet **עור** geminato; Merc. juxta illud, **עור** non habebit vociferatio, Isa. 16.10. Bu. Lex. Item occ. etiam piel, in alia forma; geminatâ scilicet. 1. & 3. Rad. sic, **עור** Atq; inde in hithpaël, **עור**, prout occ. in Infin. piel, & fut. hithp. 3. f. f. sic, **עור** fuscitando fuscitabitur; Bu. Conc. vel, ut alii, in contraria signif. pro, excitata & constructa demoliri, & solo æquare; prout in piel passim utuntur Doctores; Merc. & sic exp. confringendo confringetur; aut destruendo destruetur: prout utroque modo exp. R. D. in Comment. Pag. In hithpaël, **עור** expergefici; vel excitare se; Bu. Av. Cocc. Prout occ. in 1. sing. præt. hithp. cum **עור** cop. præf. ut **עור** excitavi me, Job. 31.29. & in part. hithp. f. m. est, **עור** excitans se, Isa. 64.6. In Imper. hithp. à f. m. **עור**, occ. in f. f. sic, **עור** expergefice, Isa. 51.17. & in fut. hithp. 3. f. m. occ. cum cametz pro Tzeri, in ult. ob pausam; sic, **עור** excitet sese, Job. 17.8. In hiphil, **עור** excitare, fuscitare; & interdum intransitive; ut in Imper. sing. & 1. fut. & c. evigilavit, vel fuscitatus est; Bu. Av. Prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. simpl. & in 1. f. simpl. & cum **עור** Aff. post chirek tantum, absque jod penult. ut seq. **עור** excitavi, fuscitavi, evigilavi, 2 Chr. 36.22. Ezr. 1.1. 5. Isa. 41.2. Jer. 51.11. **עור** excitavi, Isa. 41.25. **עור** excitavi eum, Isa. 45.13. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum **עור** Aff. **עור** excitans, Is. 13.17. Jer. 50.9. 51.1. Ezech. 32.22. Hof. 7.4. **עור** excito eos, Joel. 4.7. In Infin. hiph. **עור** excitare: sed cum **עור** & præf. occ. per Aphaz. He hiph. pro **עור** & **עור** contractè, sic; **עור** in excitando, Psal. 73.20. **עור** ad excitandum, Mich. 6.9. In Imper. hiph. f. m. occ. cum **עור** par. add. & in pl. m. simpl. sic, **עור** evigila, Psal. 35.

23. **עור** fuscitate, Joel. 4. 9. & in fut. hiph. 1. f. occ. & cum **ה** parag. add. **עור** evigilabo, Psal. 57. 9. 108. 3. sed in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. plenē; locis seq. **עור** excitabit, evigilabit, Deut. 32. 11. 1 Chron. 20. 5. Job. 8. 6. Pl. 78. 38. Isa. 42. 13. 50. 4. Dan. 11. 2. sed cum **!** cop. occ. cum Tzere in ult. & cum **!** conv. cum pathach in ult. sed tunc cum pathach in ult. est absque jod high. ut & rursus cum **!** conv. praf. plenē cum jod high. ante **י**. Aff. ut seq. **עור** & excitabit, Dan. 11. 25. **עור** & excitavit, 1 Chron. 5. 26. 2 Chron. 21. 16. Hag. 1. 14. **עור** & excitavit me, Zach. 4. 1. Item, a 3. pl. m. fut. hiph. **עור** excitabunt, occ. in 2. pl. m. fut. hiph. **עור** excitabit, Can. 2. 7. 3. 5. 8. 4. Atq; indē ex Rad. **עור**, in hac 1. evigilandi signif. est no. **עור**; vigilans, vigil; Pag. Bu. vel est part. aut no. participiale; Av. i. e. acris & excitatus ad aliquid; Bu. Lex. vel magister; Pag. quod discipulos excitet; vel quod ipse sit excitatus, & alacris ad docendum; & sic R. Sal. exp. **עור** acrem & acutum inter discipulos, & respondentem inter sapientes; Merc. occ. autem no hoc locis seq. **עור** vigil, vigilans, Cant. 5. 2. Mal. 2. 12. Deindē, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in no. **עור**; quod est **עור** inimicus, inquit R. D. adversarius, quasi in malum alterius vigilans; Bu. Lex. vel, quasi excitatus, & alacer ad nocendum. Nisi potius sit Chaldæum, pro Heb. **עור**: passim enim Chaldæi Tzadi in in Yajin commutant; Merc. **עור** est etiam no. participiale, excitans; ut est hostis qui provocat & excitat in bellum; Av. Est formæ instar **קור** à **קור**; Cocc. Occ. autem hoc no. in f. m. cum **ה**. ob paulam, pro **ה**, Aff. loco seq. **עור** inimicus tuus, 1 Sam. 25. 16. & in forma pl. m. simpl. & cum **!** cop. praf. **עור** inimici, Isa. 14. 21. **עור** & inimicos, Psal. 9. 7. ut & in forma pl. m. constr. simpl. & cum **ה** Aff. cui etiam **!** est praf. ut seq. **עור** inimicos, Mic. 5. 10. **עור** inimicos tuos, Psal. 139. 20. Mic. 5. 14. **עור** inimicis tuis, Dan. 4. 17. Atque hinc etiam, juxta R. D. in Bu. Conc. est no. idem significans, cum chirek magno, pro tzeri; viz. **עור** inimicus, Jer. 15. 8. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. **עור**, est, retegere, nudare; Bu. Conc. unde in infin. kal, est **עור**, vel cum cholem, **עור**; prout occ. cum **!** cop. praf. & **ה** parag. add. in forma cum cholem; sic, Isa. 32. 11. exuere, **עור** & nudare: ut Makor seu infin. inquit R. D. Pag. sed potest & sumi pro **עור** (quasi esset imper. pl. f.) & nudamini; ut sensus postulat pluraliter exponi. Et est ex significatione verbi **עור** Piel, ex Rad. cognata **עור**. De qua infra. Et sic **עור** cum Mem Radicali, est nudus. Omnia tamen vicina sunt; Merc. Atque indē ex rad. in hac signif. occ. etiam in conjug. Niphal, à praf. **עור** nudatus fuit; & à fut. niph. 3. f. m. **עור**, in 3. f. l. loco seq. **עור** nudabitur, Hab. 3. 8. & in Piel, à 3. f. m. praf. **עור** nudavit, occ. in 3. pl. loco seq. **עור** nudaverunt, Isa. 23. 13. Atque indē ex Rad. in hac nudandi signif. est no. cum Mem heemant. **עור**, & in constr. **עור** m. nuditas, vel denudatio, aut turpitude; Pag. Merc. ex R. D. unde in forma pl. m. constr. cum **ה** Aff. loco seq. **עור** nuditates earum, Hab. 2. 15. Deindē iv. signif. 4. hujus Rad. est in no. **עור** m. cutis, pellis; Pag. quod scil. pilis sit excitata, juxta quosdam; vel potius, quod nudetur vel detrahatur: quamquam nondum detracta cutis hoc nomine vocatur, tam in homine, quam in bestiis. Sic Græcis **δέρμα** & **δέρμα**, **παρὰ τὸ δέρμα**, Merc. Cutis, sive à corpore detracta sive non; Av. Occ. autem no.

hoc simpl. & cum **ה** & **ה** praf. ut seq. **עור** pellis, Gen. 3. 21. Exod. 34. 30. 35. Lev. 4. 11. 7. 8. 11. 32. 13. 12. 43. 42. 48. 49. 53. 57. 59. 15. 17. Num. 4. 7. 14. 8. 11. 12. 10. 31. 20. 2 Reg. 1. 8. Job. 2. 4. 10. 11. Ezech. 37. 6. 8. **עור** pellis, Lev. 9. 11. 13. 4. 20. 21. 26. 30. 31. 32. 34. 51. 52. 56. 58. **עור** in cute, cutem, Lev. 13. 5. 6. 7. 10. 12. 22. 27. 28. 34. 35. 36. 39. 49. 51. Sed occ. etiam cum **ה** & **ה** praf. **עור** in cute, Lev. 13. 2. 3. 4. 11. 38. 39. 48. Job. 19. 20. 22. 26. **עור** cute, Lev. 13. 3. ut & cum **!** Aff. cui & **!** & **ה** sunt praf. & cum **י** Aff. absq; praf. **עור** cutis mea, Job. 7. 5. 19. 26. 30. 30. **עור** & cutem meam, Lam. 3. 4. **עור** in cute mea, Job. 19. 20. **עור** pelles nostras, Lam. 5. 10. Item cum **!** Aff. occ. simpl. & cum **!** & **ה** praf. ut & cum **!** Aff. absq; praf. & rursus cum **ה** Aff. simpl. & cum **!** cop. praf. **עור** vel sine vau, cutis ejus, cutem suam, Ex. 29. 14. Lev. 8. 17. Job. 18. 13. 40. 31. Jer. 13. 22. **עור** in cute ejus, Lev. 13. 18. 24. **עור** ad cutem ejus, Exo. 22. 26. **עור** cutem ejus, Num. 19. 5. **עור** cutis eorum, Lam. 4. 8. Mich. 3. 2. **עור** & cutem eorum, Mich. 3. 3. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum **!** cop. praf. ut & cum **!** Aff. ut seq. **עור** vel sine vau, pelles, Gen. 27. 16. Exod. 26. 14. 36. 19. 39. 34. & pelles, Exod. 26. 25. 35. 7. 23. **עור** pelles eorum, Lev. 16. 27. Denique, v. signif. 5. hujus Rad. **עור**, est in Piel, ex alia forma, instar perfectorum, **עור** excæcare, Pag. Bu. cæcavit, obcæcavit, exoculavit; q. d. obduxit pellem oculis. Nam est cogn. cum **עור** pellis, cuticula; Av. & in hac signif. est quasi contrarium verbo in 1. signif. Est enim, a ciem oculorum hebetare, seu extinguere, obcæcare. Paulus 2 ad Cor. 4. doctâ periphrasi explicat, ad mentis oculos translatus; Merc. prout occ. praf. Piel, 3. f. m. locis seq. **עור** excæcavit, 2 Reg. 25. 7. Jer. 39. 7. 52. 11. & in fut. piel. 3. f. m. est **עור** excæcabit, Exod. 23. 5. Deut. 16. 19. Atque indē ex hoc verbo in in hac signif. sunt nomina, i. **עור** m. cæcus, Pag. Bu. Av. captus oculis, aut cui pellis obducitur, & tenebrat oculos; Av. Et videtur quidem posse derivari à **עור**; q. d. membranam habens; Cocc. prout occ. simpl. & cum **ה** & **ה** praf. ut seq. **עור** cæcus, Exod. 4. 11. Lev. 19. 14. 21. 18. Deut. 15. 21. 27. 18. 2 Sam. 5. 8. Isa. 42. 19. 43. 8. Jer. 31. 8. Mal. 1. 8. **עור** & cæcus, Isa. 42. 19. **עור** cæcus, Deut. 28. 29. **עור** cæco, Job. 29. 15. & in forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum **ה** & **ה** praf. ut seq. **עור** cæci, Psal. 146. 8. Isa. 29. 18. 35. 5. 42. 16. 56. 10. Lam. 4. 14. **עור** cæci, 2 Sam. 5. 6. 8. **עור** cæci, Isa. 42. 18. **עור** sicut cæci, Isa. 59. 10. Zeph. 1. 17. Item, 2. hinc etiam est no. **עור** f. cæcitas, vel adjective, cæca; Pag. Bu. vel abstractum ponitur pro concreto ob emphasin; Av. In sing. occ. cum pathach, sed pl. f. cum chirek, viz. sub 1. Rad. sic, **עור** cæcitas, Lev. 22. 22. **עור** cæcitates Isa. 42. 7. Item, 3. hinc etiam no. **עור** m. idem, cæcitas, excæcatio; Pag. Bu. Av. prout occ. cum **ה** & **ה** praf. sic, **עור** cæcitate, Zac. 12. 4. **עור** & cæcitate, Deut. 28. 28. Item huc etiam quidam reducunt no. geminatis Radicalibus **עור** excitans; Pag. prout occ. cum **ה** dem. praf. sic, Psal. 102. 18. respexit ad orationem **עור** excitantis-se ad orationem-jugiter: vel excitantis orationem jugiter; Pag. Vide etiam aliam hujus vocis exceptionem & formam inter quadratas voces. Ubi rursus afferetur, pro myrica, ut sic afflictum, & abjectum vocet; Merc. Cev. Notandus etiam locus supra ad part. hiph. in 1. signif. notatus; viz. Hof. 7. 4. **עור** fuscitans; Bu. Conc. vel, ut alii,

alii, est pro: מְהִיעִיר in infin. hiph. cum מְ praf. absque He hiph. suscitare, vel à suscitando; prout etiam exp. R.D. in comment. Pag. Vel, potest sumi pro part. hiph. excitans, excitator; Merc. Aut est infin. hiph. pro מְהִיעִיר cessat vigilare: quasi esset participium; Cocc. Item alii aliter sumunt pro nomine עִיר civitas, cum מְ praf. sic, cessabit scil. coquens מְעִיר à civitate: quia opus est ut succendat illum, scil. furnum, multum; juxta A.E. & sic quidam etiam exp. illud Psal. 73.20. Domine, מְהִיעִיר in civitate, imaginem eorum spernes. Sed R. Jos. exp. ut in infin. hiph. pro, מְהִיעִיר, quum suscitaveris, scil. mortuos, imaginem eorum, viz. improborum floccis facies: ut Dan. 12.2. Et multi, &c. hi in vitam æternam, & hi ad opprobria. Et sic etiam illud Mich. 6.9. vox Domini לְעִיר à civitate clamat. R. Jos. etiam exp. pro מְהִיעִיר in infin. hiph. ex hac Rad. ad suscitandum scil. eos; viz. ad pœnitentiam; Pag.

Rad. 34. עוֹשׂ est אֶסְף congregare; Pag. vel congregari; (Est enim intransit.) plaustrum viz. ut quidam volunt, quòd indè deducatur עֹשׂ constellatio quadam, nomine plaustrum, quod refert, à nostris donata. Aliàs Arcturus, vel ur̄sa vertitur. Sed à stellarum congregatione Hebraicè nomen habet: ut non sit unica stella, sed totum sidus Septentrionum, vel septem Trionum: ut ex Job. 38. apparet; Merc. עוֹשׂ est coire, convenire, congregari; Bu. Lex. sicut scil. septem stellæ septentrionales congregantur. Av. Significat hoc verbum, cogi in unum; Cocc. vel congregare se; Bu. Conc. prout occ. in imper. kal, (à s.m. עוֹשׂ) in pl. m. sic, Joel. 3.16. vel 11. vel aliàs, 4. 3. Pag. Cocc. עוֹשׂוּ congregamini, vel congregare vos; Pag. Bu. &c. Atque indè plerique ex hac Rad. deducunt no. עוֹשׂ, vel עֹשׂ m. stellarum congregatio: & est cauda arietis; Pag. Pleiades, seu vergilia; sed Ab. Ezra putat esse ur̄sam, seu plaustrum, Arcturum aliquando vocant; Cev. עֹשׂ est Arcturus; Plaustrum septem stellarum congregatarum, quæ nunquam separantur, juxta Ab. Ezram; Bu. Lex. ur̄sa caudam quidam vocant: est congregatio stellarum Septentrionum; Av. Arctus, vel Arcturus, signum boreale; à coactione quasi in conum videtur dici. Optimè intelligitur astrum, cui reliquæ stellæ ejus Hemisphærii commodè, ut filii, possunt adjungi, ut ducti cum illo; Cocc. Occ. autem in forma cum cametz, Job. 9.9. qui facit עֹשׂ Arcturum, &c. & 4.19. conteret eos עֹשׂ לְפָנַי donec, fuerit scil. Arcturus, i.e. semper; omni tempore quo arcturus manet: ut R.D. exp. ut etiam dicitur versu seq. In seculum peribunt. Et in altera forma cum jod scil. vice 2. Rad. vau, punctato cum chirek; occ. cum י cop. praf. Job. 38. 32. וְעוֹשׂ אֶרְצוֹ cum filiis ejus, i.e. minoribus stellis, duces eos? &c. Pag. vide etiam עֹשׂ in alia signif. protinea scil. in rad. עֹשׂשׂ; Pag. Bu.

Rad. 35. עוֹת duo signif. 1. tempestivè, vel opportunè loqui; Bu. Conc. dicere tempore suo; vel præparare, Pag. prout occ. in infin. kal, cum ל praf. Isa. 50.4. ut scirem יַעַר רִבְרָ לְעוֹת אֶרְצוֹ dicere tempore suo sitibundo verbum; vel, ut scirem præparare, scil. tempore suo, sitibundo (i. e. cupido audiendi verbum Dei) verbum; Pag. Atque indè, juxta quosdam est no. עוֹת m. opportunus; Bu. Conc. paratus, vel solitus ire; prout occ. Lev. 16.21. & emittet per manum viri עוֹת qui diu consueverit ire, in desertum. Est enim, inquit R.D. cum jod constitutivo nominis; & est epitheton viri qui paratus

est ad eundum, & qui tempore multo ivit ad aliquem locum; Pag. Latine dicere potes, tempestivi, opportuni; καλεσθαι Græci dicunt: Merc. Hieron. & emittet per hominem paratum, in desertum; Pag. Alii verò hujus Radicem statuunt עוֹת, ob dagefch, quod nomen עוֹת asciscit; ubi quid additur; Merc. In qua Rad etiam videatur עוֹת tempus, &c. quod hic locatur in Pag. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, pervertere, subvertere, Bu. Conc. Et in hac signif. est cum י mobili quasi à עוֹת in kal, unde in Niphal נַעֲוִית perversus fuit; & in part. niph. à sing. masc. absol. נַעֲוִית occurrit in forma sing. f. constr. 1 Sam. 20.30. filius נַעֲוִית perversa, &c. de quo vide etiam supra in niph. נַעֲוִית, ex Rad. עוֹת, Cocc. Atque indè ex Rad. עוֹת, in hac 2. signif. est piel, עוֹת perversit, subvertit; Pag. Bu. Av. depravit, curvavit, recurvavit. Cogn. cum עוֹת iniquè egit; & contrarium verbo עוֹת rectificavit, seu rectè & commodè informavit; Av. עוֹת in piel est curvare; Cocc. prout occ. in 3. s.m. prat. piel, cum י, ob paulam, pro י. Aff. ut & cum י Aff. & in 3-pl. cum י Aff. ut seq. עוֹתִי subvertit me, Job. 19.6. עוֹתוֹ perversit ipsum, Eccl. 7. 13. עוֹתוֹנִי perverserunt me, Psal. 119.78. & in infin. piel, occ. cum ל & ל praf. לַעֲוֹת pervertere, Lam. 3.36. לַעֲוֹת ac perversendo, Am. 8.5. & in fut. piel 3. s.m. occ. locis seq. יַעֲוִית perverset, Job. 8.3. 34. 12. Psal. 146.9. In pual, עוֹת perversus, seu curvatus fuit, prout occ. in part. pual s.m. loco seq. מַעֲוִית perversum, Eccl. 1.15. In hiph. pael, עוֹת pervertere se; subvertit, curvavit, recurvavit se; Av. Cocc. prout occ. in prat. hitip. 3-pl. cum י conv. praf. loco seq. וְהִתְעוֹתוּ & perversent se, Eccl. 12. 3. Atque indè est no. עוֹתָהּ f. & in constr. עוֹתָהּ perversitas; Pag. perversio, subversio, oppressio, curvatio, contorsio; Av. Cocc. prout occ. cum י. Aff. Lam. 3.59. vidisti Domine, עוֹתָהּ perversitatem meam; Pag. Bu. vel, iniquitatem meam; Pag. vel potius, perversionem, seu incurvationem mei, i.e. ut mecum iniquè actum fuerit: ideo enim subdit, judica causam meam, & defende; Merc. subversionem mei; Av. perversionem meam; εὐεργεσίαν, 70. τὰς ταπεινάς μου. Confer. v.36. De jure loquitur; Cocc. In prima autem signif. hujus Rad. Avenarius facit radicem per se, עוֹת, in prat. kal, עוֹת, instruxit, seu informavit aliquem moribus; assuefecit; rectificavit, compositè egit, opportunè seu tempestivè aliquem tractavit. Cogn. cum עוֹת tempus, à Rad. inusit. עוֹת. Atque indè deducit illud infin. kal, supra cit. Isa. 50. עוֹת informare fessum; vel, tempestivè verbum cum fessio, i. e. afflicto, loqui. Hinc Græcè ἰσθὺς rectus, ἰσθὺς rectificus; item ἡθὺς mos, ἡθὺς mores, & ἡθὺς moralis, &c. Av.

Rad. 36. עוֹ gen. est nomen Radicale, capra, Pag. Bu. promiscui est generis, juxta quosdam; ut etiam caprum contineat; Merc. Caper & capra; est enim generis epicæni: & nomen habet à robore cornium, quæ habet loco roboris & fortitudinis suæ; Av. Nam à עוֹ derivari, plurale cum dagefch ostendit; Cocc. Cum caprum intelligunt, solent proponere עוֹתִי hir-cus caprarum, vel עוֹתִי פִּירִי Dan. 8. ubi per hircum, Alexander magnus, & per capras Græci intelliguntur, qui ingenium caprarum referant, semper ludentes & gestientes. Cæterum עוֹ fœmineo genere tantum usurpatur. Nec dubium quin hinc Græci suum εἰς hauserint. Kimchi tamen nomine עוֹ masculine utitur, loquens de Hazazel; Merc. Occ. autem no. hoc in forma absol. s.m. simpl.

simpl. & cum ! & ! praf. יצ, capra, Lev. 3. 12. 17. 3. 22. 27. Num. 1. 5. 27. 18. 17 יצ & capra, Gen. 1. 5. 9. יצ & capra, Lev. 7. 23. Sed in forma pl. m. absol. fapius; idque simpl. locis seq. יצ capra, Gen. 27. 9. 32. 14. 37. 31. 38. 17. Exo. 26. 7. 36. 14. Lev. 4. 23. 28. 5. 6. 9. 3. 16. 5. 23. 19. Num. 7. 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82. 87. 15. 24. 28. 1. 5. 30. 29. 5. 16. 19. 25. 1. 31. 20. Deut. 14. 4. Jud. 6. 19. 13. 15. 1. 1 Sam. 16. 20. 25. 2. 1 Reg. 20. 27. 2 Chron. 29. 21. 35. 7. Prov. 27. 27. Ezech. 43. 22. 45. 23. cui etiam ! cop. & ! dem. sunt praf. ut seq. יצ & caprinos pilos, Exod. 25. 4. 35. 6. 23. יצ capra, Gen. 27. 16. 30. 35. 38. 20. Ex. 12. 5. 35. 26. Lev. 1. 10. Jud. 13. 19. 1 Sam. 19. 13. 16. Cant. 4. 1. 6. 4. Dan. 8. 5. 8. Sed occ. etiam cum ! & ! praf. sic, יצ inter capras, Gen. 30. 32. 33. Num. 1. 5. 1. יצ & in capris, Lev. 22. 19. & in forma pl. m. conftr. יצ occ. cum ! cop. praf. & ! Aff. loco seq. יצ & capra tua, Gen. 31. 38. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est Afafel, nomen hirci; Bu. Conc. In desertum scil. emissi, cum peccatis populi, quasi hircus abiens, aut aberrans dictus: nam יצ est dictio composita ex יצ caper, vel יצ & יצ abiit: vel juxta Hebræos, est nomen loci ab hircio isto sic dicti; Bu. Lex. Græci ἀποπομπῶν dixerunt. Et Hebræi putarunt, non ipsius capri esse nomen, sed loci; pro quibus contextus videtur facere. Forsan nomen & capro, & loco in quem caper ablegabatur, convenit: nomen enim, caprum abeuntem, i. e. abreptitium sonat; nec ante caper Afafel dicebatur, quam ei rei destinatus, ut illuc in desertum amanderetur, secum peccata populi asportaretur; Merc. Cev. יצ caper emissarius, qui amandatur. R. D. est nomen montis, qui situs erat in deserto propè montem Sinai; quo abducendus erat caper; Av. Dicitur quasi יצ יצ יצ יצ יצ capra quæ discessit. Nomen est ejus, qui est in scripturis inimicus & vindex sui, qui est ἀποστῆς, & cujus Angeli vocantur יצ יצ יצ יצ hirci, Lev. 17. 7. Quem versum Ab. Ezra per numerum indicat, docens ex eo interpretationem sumendam. Vide quæ noramus ad Epistolam ad Hebræos; cap. 9. sect. 23. 34. Bochartus fatetur, se nihil habere certi de ea voce. Conjectat tamen ex Arabismo יצ formari posse, ut יצ sit, eis τὰς ἀποχρήσεις, Cocc. Occ. autem cum ! praf. locis seq. יצ Afafeli, Lev. 16. 8, 18, 26.

Rad. 37. יצ est, corroborare, fortificare, confortare: indurare, Pag. Bu. roboravit se, roboratus, seu corroboratus fuit; Bu. Lex. obfirmatus est, prævaluit, invaluit. Nam in kal, יצ sine accus. est neutrum: sed cum accus. activum, obfirmavit; Av. significat, convalescere; invalescere, valide agere; Cocc. Fortem se præbere; nam est intransit. in kal: sunt qui dicunt hoc verbo propriè eam obfirmationem, & corroboracionem significari, quæ collectione, & induratione fit, nè diffuatur, aut dissolvatur. Sed confundunt cum יצ; Merc. Occurrit autem in infin. kal, semel cum ! praf. in forma perfectorum; sic יצ in roborando, Prov. 8. 28. & rursus cum ! praf. in forma defectivorum duplicantium; sic יצ ad roborandum, Isa. 30. 2. In imper. kal, occ. cum Schurek pro cholem ante !, parag. sic, יצ corrobora, Psa. 68. 29. In fut. kal, 3. f. m. est, יצ corroboret se, Psa. 9. 20. 52. 9. Dan. 11. 12. & in 3. f. fut. kal, occ. sim pl. & cum ! conv. praf. ob quod ! conv. cholem in ult. mutatur in camerz cateph, sic; יצ, corroborabitur, Psa. 89. 14.

Eccl. 7. 19. יצ & roborata fuit, Jud. 3. 10. 6. 2. In Niphal, יצ robre præditus fuit: unde in part. niph. f. m. est, יצ robre præditus, Isa. 33. 19. In Hiphil, יצ obfirmavit, induravit; Bu. obfirmavit sedulo, custodivit diligenter. Sed occ. in prat. hiph. 3. f. m. in forma cum tzere in ult. absque jod hiph. & in 3. f. f. cum pathach ante Zajin dageschatum; sic, יצ roborat, Prov. 21. 29. יצ obfirmavit, Prov. 7. 13. Atque inde sunt nomina, i. no. יצ, vel יצ obfirmatus, valens, fortis, robustus, vehemens; durus, sævus, acris: & substantive juxta quosdam, robur, Gen. 49. 3. Bu. Lex. quo loco exponunt, excellentia roboris, i. e. regni. Sed tam hoc quàm alterum nomen, cum eo ibi junctum, potest exponi adjective, præstans, robustus; i. e. robre. Est autem frequentius יצ; sed in accentu distinguente cum camerz יצ; Merc. prout occ. locis seq. יצ vel יצ robustus, fortis: durus, sævus, Gen. 49. 3. 7. Num. 13. 28. 21. 25. Deu. 28. 50. Jud. 14. 18. 2 Sam. 22. 18. Pl. 18. 18. Prov. 30. 25. Isa. 19. 4. 25. 3. Dan. 8. 23. Am. 5. 9. & cum ! praf. occ. loco seq. יצ & de forti, Jud. 14. 4. & in pl. m. occ. in forma absol. & in forma conftr. sic, יצ fortes, Neh. 9. 11. Pl. 59. 4. Isa. 43. 16. Ezech. 7. 24. יצ fortes, Isa. 56. 11. & in f. f. est, יצ fortis, robusta, Exod. 14. 21. Prov. 21. 14. Cant. 8. 6. ut & in forma pl. f. occ. loco seq. יצ dura, robusta, Prov. 18. 23. Item, 2. hinc etiam no. יצ idem, fortis, robustus; Pag. Bu. validus; Cocc. prout occ. simpl. & cum ! cop. praf. יצ robustus, Psa. 24. 8. יצ & robustus, Isa. 43. 17. Sic & 3. hinc etiam no, יצ, m. robur, fortitudo; Pag. Bu. Cocc. prout occ. cum ! praf. cui etiam & ! est Aff. sic, יצ robur, Psa. 145. 6. Isa. 42. 25. יצ & robur ejus, Psa. 78. 4. Item, 4. hinc etiam no. יצ, m. idem; potentia, robur, firmitudo, obfirmatio; Pag. Bu. Av. robur in agendo & resistendo. Et absolute notat invictum, & omnia vincens; Cocc. Est cum cholem; sed cum Maccaph vertitur in camerz cateph; & cum pronome in camerz cateph, vel schurek; Pag. i. e. kibbutz, sequente scil. dagesch. Porro, absolutum aliquot locis plenum est cum ! Vau cholum; sed sæpius sine Vau, & cum cholem tantum; Merc. Cev. prout occ. simpl. locis seq. יצ vel sine Vau, robur, fortitudo, potentia, Jud. 5. 21. 9. 51. 1 Sam. 2. 10. 2 Sam. 6. 14. 1 Chron. 13. 8. 16. 27. 2 Chron. 30. 21. Job. 12. 16. 26. 2. 41. 14. Psa. 8. 3. 28. 8. 29. 11. 30. 8. 61. 4. 62. 12. 68. 34. 35. 36. 71. 7. 84. 6. 90. 11. 93. 1. 96. 6. 138. 3. 140. 8. Prov. 14. 26. 18. 10. 19. 21. 22. 31. 25. Isa. 51. 9. Jer. 48. 17. Ezech. 19. 11. 14. & cum cam. chat. ante Maccaph loco seq. יצ idem, Isa. 26. 1. sed cum !, & ! praf. cum cholem; sic, יצ & robur, Psa. 99. 4. Eccl. 8. 1. יצ & robur, 1 Chron. 16. 28. Psa. 29. 1. 46. 2. 96. 7. Isa. 45. 24. יצ robre, Prov. 31. 17. Mic. 5. 4. Item cum !. Aff. vel cum camerz cateph, vel cum kibbutz penult. ante dagesch; sic, יצ robur meum, Exo. 15. 2. Psa. 118. 14. Isa. 12. 2. יצ robur meum, Pl. 28. 7. 59. 18. 62. 8. 49. 5. Jer. 16. 19. & semel cum schurek ante dagesch & יצ. Aff. יצ robur nostrum, Psa. 81. 2. Item, cum !, vel in pausa !, & !. Aff. post kibbutz penult. sic, יצ vel יצ robur, potentia tua, 2 Chron. 6. 41. Psa. 59. 17. 63. 3. 66. 3. 68. 29. 77. 15. 86. 16. 89. 11. 110. 2. 132. 8. יצ idem, Isa. 52. 1. Ezech. 26. 11. Am. 3. 11. & rursus cum ! praf. & !. Aff. post cam. chat. sed cum !. Aff. post kibbutz; ut & cum !. Aff. post kibbutz; sic, יצ robre tuo, Ex. 15. 13. Pl. 21. 2. 74. 13. יצ robre tuo, Psa.

Pl.21.14. **רובור** vestrum, Lev.26.19. Ezec.24.21. Item cum **א** Aff. post kibbutz, sic; **רובור** suum, Job. 37.6. Psal.59.10.78.61.107.1. Prov.10.15.18.11. Isa. 62.8. Pro quo semel occ. cum He parag. post cholem, pro **א** Aff. sic, **רובור** idem, Hab.3.3. & rursus cum **א** & **ר** praf. & **א** Aff. post kibbutz; sic, **רובור** & robur ejus, 1 Chron.16.11. Ezra.8.22. Psal.68.35.105.4. **רובור** suo, Psal.78.26. & semel cum poetico **רובור**, pro **א** Aff. post kibbutz; sic, **רובור** roboris eorum, Psal.89.19. Item cum kibbutz ante **רובור**. Aff. occ. locis seq. **רובור** ejus, Jer.51.53. Ezec.19.12.30.6.18.33.28. Item, 5. hinc etiam est no. cum Mem prapofito, **רובור** idem, fortitudo; Psal.27.1. Item, arx, munitio, Jud.6.26. Et sunt qui propriè dicunt esse, in genere, locum arte vel naturâ munitum, i.e. munitionem; Merc. Arx, munitum, locus munitus, Cocc. In eo cametz sub Mem nunquam mutatur, nec in regimine, nec in plur. nec cum Aff. Merc. Av. Licet in hisce, plur. scil. in constr. & cum Aff. Zajin frequentius dageschatum post kibbutz pro cholem; ob alterum Zajin duplicatum, abjectum: ut videre est in seq. prout occ. simpl. & cum **א** cop. & **ר** dom. praf. **רובור**, Psal.27.1.31.60.9.138.9. Prov. 10.29.11.23.42.5.4.30.3. Ezec.30.15. Nah.3.11. **רובור** & robur, Psal.28.8. Joel.4.16. **רובור** robur, munitio, Jud.6.26. Dan.11.31. Sed occ. etiam cum **א** & **ר** praf. **רובור** robore, Isa.30.2. Dan.11.7. **רובור** in robur, Nah.1.7. **רובור** & robori, Dan.11.1. Item, cum **א** Aff. occ. vel post schurek vel post kibbutz; cui etiam ult. **א** & **ר** sunt praf. sic, **רובור** meum, 2 Sam.22.33. Psal.31.5. **רובור** roboris mei, Psal.43.2. **רובור** meum, Jer.16.19. **רובור** in robore meo, Isa.27.5. & cum **א**, **רובור**, & **א** Aff. post kibbutz sic, **רובור** munitionis tuæ, Isa.17.10. **רובור** robur vestrum, Neh.8.10. **רובור** vestrum, Isa.23.14. Sed cum **א** Aff. occ. vel cum kibbutz vel cum schurek penult. sic, **רובor** roboris ejus, Isa.17.9. **רובor** robur suum, Psal.52.9. Pro quo etiam occ. cum He abundante, pro **א** Aff. sic, **רובor** munitionem ejus, Dan.11.10. Item, cum **א** Aff. occurrit vel post schurek, vel kibbutz penult. sic, **רובor** robur eorum, Psal.37.39. **רובor** idem, Ezec. 24.25. & in forma pl.m. **רובor** robora, i.e. summum robur, Dan.11.38.39. Bu. Lex. vel est nomen idoli in loco cit. sic, & Deum **רובor** Mahuzzim, i.e. fortitudinum. seu munitionum; h.e. Martem, ut ego arbitror, in suo loco venerabitur. Et R.D. in comment. exp. & Deum fortitudinum, i.e. qui dedit sibi fortitudines; Pag. In plurali **רובor** sunt, arces, munitiones, domus magnæ, munitæ, validæ; ut in loco cit. v.38. & Deum arcium in loculamento suo honorabit, i.e. Deum quem dicent esse in domibus munitis. Et v.39. **רובor** munimentis arcium, h.e. hominibus defendentibus religionem, & venerationem arcium & domorum munitarum; Cocc. Item, occ. etiam in forma pl.m. constr. cum **א** praf. loco seq. **רובor** ad munitiones, Dan.11.19. Item, 6. hinc etiam No. in forma pl.m. cum Nun abundante ante plur. **רובor** sic, **רובor** munitiones; Bu. Lex. fortes, scil. fortalitia; i.e. robora; Av. vel Nun est loco zajin abjecti, & proinde zajin est lene, i.e. sine dagesch, inquit R. D. Pag. vel, ut apparet, est compositum **רובor** & **א** fornicatus est; quasi obfirmationes in fornicationibus & idololatriis notaret; Av. occ. autem in forma pl.m. constr. cum **א** Aff. sic, **רובor** Ad perdendum **רובor**

munitiones ejus; Bu. Conc. vel fortitudines ejus; Pag. De Tyri munitionibus loquitur; Merc. Ad vastandum robora ejus; Av. potest esse idem cum & pro **רובor** pl. m. constr. nominis præced. Cocc. Item, 7. hinc etiam plerique deducunt No. **רובor** f. halizetus, species Aquilæ; Bu. Conc. marinæ scil. à firmitate visus sic dicta, quâ adversus solis radios intueri potest, ut scribit Plin. l.20. c.3. 70. **רובor** **א** Aquilam marinam, vertunt, à mari & piscationibus, Græcè sic appellatam: nam **א** est piscor, & **א** Aquila. Hebraicè autem dicitur à fortitudine, seu forti volatu; Pag. vel ab obfirmatione seu robore multo: undè & **רובor** à Talmudicis vocatur; Merc. Bocharo, **רובor** Aquila Romanis olim Valeria dicta. Quidam Talmudicum **רובor** gryphem esse existimant: de quo Virgil. jungentur jam gryphes equis; Cocc. Est avis immunda; Pag. & occurrit cum **א** & **ר** praf. ut seq. **רובor** halizetum, Lev. 11.12. **רובor** & halizetum, Deut.14.12. In hac Rad. ad Imper. kal, notandus locus suprâ cit. Psal.68.29. præcepit Deus tuus fortitudini tuæ (vel robur tuum; Merc.) **רובor** fortifica, seu robora, Deus. Est cum vau & zajin cum dagesch in Imper. kal, & sensus, robora, Deus, nos contra inimicum, **רובor** quem admodum operatus es multoties; vel sic, **רובor** ponitur pro **א** quod operatus es nobis. Vel est pro **א**, i.e. hoc, ut R.D. in l. Rad. At Ab. Ezra exp. **רובor** fortitudinem; Pag. q. d. Hanc fortitudinem tu Deus operatus es nobis; ut sit nomen fam. & forma **רובor** est sicut **רובor** statutum, præceptum; Merc. Pag. vel verbaliter, ut Imper. roborare, seu fortem te præbe pro nobis. Nam intransitivè exponit Kimchi; ut, & cetera ex kal; Merc. In loco cit. **רובor**, Imper. kal, est pro **א** invaleſce, validè age, & Deus; Cocc. Item in loco cit. ad formam pl. f. nominis primi, **רובor** dura, Prov.18.23. subauditur **רובor** verba: ubi opponitur **רובor** preces, i.e. supplex, & c. Merc.

Rad.38. **רובor** est, relinquere, derelinquere; dimittere; fortificare, roborare; instaurare; Pag. Non solum deferere significat, vel omittere; sed & committere, relinquere alicui curandum: item, continuare quod jam captum est. Quomodo fit instaurare; aut roborare, in exemplis ostendetur; Merc. **רובor** reliquit, deseruit, &c. & interdum est neutrum; relinquit & derelictus est. In kal, viz. cum Accus. dereliquit: sed cum Dat. vel cum **א**, **רובor** aut **רובor** significat, relinquit, seu dimitti; Av. In Bu. Conc. quatuor signif. i. est, derelinquere, deferere; prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. cui priori formæ **א** conv. est praf. ut & cum **א** sed in pausa **א** aff. ut seq. **רובor** reliquit, Gen.24.27.39.13. Jud.2.21. Ruth.2.20. 2 Chron.12.1. 21.10. Job.20.19. Jer.25.35. Ezec.8.12.9.9. **רובor** dereliquit, Isa.58.2. **רובor** & relinquit, Gen.44.22. **רובor** dereliquit me, Pl.38.11. Isa.49.14. **רובor** idem, Pl.40.13. cui etiam **א** conv. est praf. **רובor** & derelinquit me, Deut.31.16. sed occ. etiam cum **א** Aff. sic, **רובor** dereliquit eum, Pl.71.11. Item, in 3. f. præf. kal, est, **רובor** reliquit, Ezec.23.8. & in 2. f. m. occ. simpl. & cum **א** & **א** Aff. **רובor** derelinquit, Pl.9.10. **רובor** dereliquit me, Deut.28.20. Pl.22.2. **רובor** dereliquit eos, Neh.9.17. 19.31. sic & in 1. f. præf. kal, occ. simpl. & cum **א** & **א** Aff. cui ult. etiam **א** conv. est praf. **רובor** reliquit, 2 Chro. 12.5. Pl.119.87. Jer.12.7. **רובor** dereliqui te, Isa.54.7. **רובor** dereliqui eos, Isa.42.16. **רובor** & derelin-

quam eos, Deu. 3. 1. 17. & in 3. pl. præt. kal, occ. cum Scheva, sed in pausa cum camerz penult. cui priori ! conv. est etiam præs. ut & cum יני Aff. absque præs. at cum א Aff. est cum ! cop. præs. ut seq. עזבו relinquerunt, Gen. 50. 8. Deut. 29. 25. 1 Reg. 9. 9. 19. 10. 14. 2 Chro. 7. 22. 11. 14. 24. 24. 25. 32. 31. Isa. 1. 4. 17. 9. Jer. 2. 13. 16. 11. 17. 13. 22. 9. Hof. 4. 10. עזבו dereliquerunt, Jer. 16. 11. Ezech. 20. 8. וְעִזְבוּ & relinquent, Pf. 49. 11. וְעִזְבוּ dereliquerunt me, 1 Reg. 11. 33. 2 Reg. 22. 17. 2 Chro. 34. 28. Pf. 27. 10. Jer. 1. 17. 5. 7. 19. 4. וְעִזְבוּ & derelinquant te, Ezech. 23. 29. & in 2. pl. m. præt. kal, occ. simpl. locis seq. וְעִזְבוּ dereliquistis, Jos. 22. 3. Jud. 10. 13. 2 Chro. 12. 5. 13. 11. 24. 20. Jer. 5. 19. Ezech. 24. 21. cui etiam ! conv. est præs. וְעִזְבוּ & relinquetis, dereliqueritis, Ruth. 2. 17. 2 Chro. 7. 19. sed in 2. pl. f. præt. kal, occ. simpl. sic; וְעִזְבוּ dereliquistis, Exod. 2. 20. & in 1. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum א Aff. idque post kibbutz pro schurek penult. cum וְעִזְבוּ derelinquimus, Jud. 10. 10. & 1 Sam. 12. 10. Ezr. 9. 9. 10. Jer. 9. 18. וְעִזְבוּ derelinquimus eum, 2 Chro. 13. 10. In part. ben. kal, f. m. occ. cum jod parag. sea abundante; Pag. loco seq. עִזְבוֹ relinquens, Zach. 11. 17. sed occ. etiam cum ! & ל præs. formâ simplice, f. m. & in forma pl. m. cum ה dem. præs. ut & in pl. m. constr. simpl. & cum ! cop. præs. ut & cum יו & א Aff. absque præs. ut seq. וְעִזְבוּ & relinquens, Prov. 10. 17. 28. 13. לְעִזְבוֹ dereliquerunt, Prov. 15. 10. הָעִזְבוֹת relinquentes, Prov. 2. 13. וְעִזְבוּ relinquentes, Pf. 119. 53. Prov. 28. 4. Isa. 65. 11. Dan. 11. 30. וְעִזְבוּ & derelinquentes, Is. 1. 28. וְעִזְבוּ derelinquentes eum, &c. Ezr. 8. 22. עִזְבוֹת derelinqentes te, Jer. 17. 13. & in forma f. ben. kal, עִזְבוֹת derelinquens, f. sed occ. in forma cum duplici sçgol ante Thau, cum ה dem. præs. in loco seq. הָעִזְבוֹת quæ derelinquit, Prov. 2. 17. & in part. pahul kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præs. ut & in f. simpl. & cum ה dem. præs. & f. constr. cum ב præs. ut & in forma pl. f. cum kibbutz pro schurek penult. ut seq. עִזְבוֹ derelictus, 2 Reg. 14. 10. 21. 21. 2 Reg. 9. 8. עִזְבוֹת derelicta, Isa. 54. 6. 60. 15. 62. 4. Jer. 4. 29. Zeph. 2. 4. הָעִזְבוֹת derelicta, Is. 6. 12. בְּעִזְבוֹת ut derelicta, Isa. 17. 9. עִזְבוֹת derelicta, Isa. 10. 14. 17. 2. In Infin. kal, cum ! cop. præs. est cum camerz penult. sed cum ז & ח ante cateph patach penult. sic, וְעִזְבוֹ relinquare, pro, derelinquit, Jer. 14. 8. וְעִזְבוֹ relinquare, Gen. 44. 22. מְעִזְבוֹ à derelinquare, Jos. 24. 16. sed cum affixis cholem in ult. Infin. kal, transp. & mutatur in cam. chat. ut cum א Aff. cui & ל est præs. & cum ב præs. & א Aff. עִזְבוֹ derelinquare te, Jer. 2. 17. 19. לְעִזְבוֹ ad derelinquendum te, Ruth. 1. 17. בְּעִזְבוֹת in derelinquendo vos, 1 Reg. 18. 18. sic etiam cum ה & א Aff. cui ult. & ב est præs. sic, עִזְבוֹת derelinquare eam, 2 Reg. 8. 6. עִזְבוֹ derelinquare eos, Jer. 9. 12. בְּעִזְבוֹת in derelinquare eos, 2 Chro. 28. 6. In Imper. kal, f. m. occ. cum ! cop. præs. וְעִזְבוּ & relinque, Pf. 37. 8. sed cum ה parag. add. cholem, ut in Infin. transp. & mut. in cam. chat. sic, וְעִזְבוּ relinque, Jer. 49. 11. & in pl. m. Imper. kal, occ. simpl. & cum ה Aff. וְעִזְבוּ derelinquite, Prov. 9. 6. Jer. 48. 28. עִזְבוֹת derelinquite eam, Jer. 51. 9. In fut. kal, f. m. occ. simpl. & cum ה parag. cui ult. ! præs. וְעִזְבוּ derelinquam, 1 Reg. 6. 13. וְעִזְבוּ derelinquam, Job. 9. 27. וְעִזְבוּ & derelinquam, Jer. 9. 1. sed occ. etiam 1. sing. cum ה, vel א & א Aff. sic, וְעִזְבוֹ derelinquam te, Gen. 28. 15. וְעִזְבוֹ derelin-

quam te, Jos. 1. 5. 2 Reg. 2. 2. 4. 6. 4. 30. וְעִזְבוּ derelinquam eos, Isa. 41. 17. In 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. præs. ut & cum יני, א & א. (cui & ! conv. est præs.) וְעִזְבוֹ Aff. ut seq. וְעִזְבוֹ vel sine vau, derelinques, Lev. 19. 10. 23. 22. Num. 10. 31. Deut. 12. 19. Pf. 16. 10. Prov. 27. 10. וְעִזְבוֹ & derelinques, Job. 39. 11. וְעִזְבוֹ derelinquas me, Pf. 27. 9. 38. 22. 71. 9. 18. 119. 8. וְעִזְבוֹ derelinques nos, Lam. 5. 20. וְעִזְבוּ & derelinquisti eos, Neh. 9. 28. וְעִזְבוּ derelinques eum, Deut. 14. 27. 1 Chro. 28. 9. וְעִזְבוֹ derelinquas eam, Prov. 4. 6. & in 2. f. f. cum ! conv. vel cop. præs. est, וְעִזְבוֹ & relinqueris, Ruth. 2. 11. In 3. f. m. fut. kal, occ. cum cholem, sed ante maccaph, est cum cam. chat. in ult. cui priori ! conv. est præs. sic, וְעִזְבוֹ relinquet, Job. 6. 14. Pf. 10. 14. 36. 28. 94. 14. Isa. 55. 7. Mal. 3. 19. וְעִזְבוֹ relinquet, Gen. 2. 24. & in forma cum cholem in ult. וְעִזְבוֹ & relinquit, Gen. 39. 6, 12, 15, 18. Ex. 9. 21. 2 Sam. 15. 16. 1 Reg. 12. 8, 13. 19. 20. 2 Reg. 21. 22. 2 Chro. 10. 8, 13. 24. 20. 28. 14. sed occ. etiam cum ! conv. præs. & cam. chat. in ult. ante Maccaph; sic, וְעִזְבוֹ & relinquit, 1 Chr. 16. 37. At cum ה interrog. præs. occ. cum cholem in ult. sic, וְעִזְבוֹ an relinquet, Jer. 18. 14. Item in 3. f. m. cum ! conv. præs. occ. cum יני א Aff. sed cum יני, א & א. א Aff. absque præs. וְעִזְבוֹ & relinquit me, 1 Sam. 30. 13. וְעִזְבוֹ relinquet nos, 1 Reg. 8. 57. וְעִזְבוֹ relinquet te, Deut. 31. 6, 8. 1 Chro. 28. 20. וְעִזְבוֹ relinquet eum, Pf. 36. 33. Jer. 17. 11. וְעִזְבוֹ relinquet eam, Job. 20. 13. Item in 3. f. f. fut. kal, est, וְעִזְבוֹ relinquet, Job. 39. 14. & in 1. pl. occ. simpl. & cum ה parag. add. וְעִזְבוֹ derelinquamus, Neh. 10. 40. וְעִזְבוֹ relinquemus, Neh. 5. 10. & in 2. pl. m. occ. cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. ut & cum ה Aff. post kibbutz pro schurek; sic, וְעִזְבוֹ relinqueritis, &c. Jos. 24. 20. Is. 10. 3. הָעִזְבוֹת relinquantis, Prov. 4. 2. הָעִזְבוֹת derelinqueritis eum, 2 Chro. 15. 2. sic & in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum Scheva, sed in pausa cum cholem penult. cui priori formæ cum Scheva penult. ! conv. & ה interrog. sunt præs. ut & cum יני א & ה Aff. post kibbutz pro schurek penult. cui !. & ult. etiam ! cop. vel conv. est præs. ut seq. וְעִזְבוֹ derelinquent, Pf. 89. 31. וְעִזְבוֹ derelinquent, Jon. 2. 9. וְעִזְבוֹ & relinquerunt, Jos. 8. 17. Jud. 2. 12, 13. 10. 6. 1 Sam. 31. 7. 2 Sam. 5. 20. 2 Reg. 7. 7. 17. 16. 1 Chro. 10. 7. 14. 12. 2 Chro. 24. 17. וְעִזְבוֹ num relinquent, permittent, Neh. 4. 2. וְעִזְבוֹ & relinquerunt me, 1 Sam. 8. 8. וְעִזְבוֹ derelinquent te, Prov. 3. 3. וְעִזְבוֹ & dereliquerunt eum, 2 Chro. 29. 6. In Niphal, וְעִזְבוּ relinquit, deferi; Bu. Av. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. loco seq. וְעִזְבוּ derelicta est, Neh. 3. 11. & in 3. f. f. præt. niph. occ. cum camerz ob pausam, pro Scheva penult. loco seq. וְעִזְבוּ derelicta est, Isa. 62. 12. & in part. niph. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præs. ut & in forma pl. f. part. niph. cum ה dem. præs. sic, וְעִזְבוּ derelictum, Pf. 37. 8. וְעִזְבוּ & derelicta, Isa. 27. 10. הָעִזְבוֹת derelictis, Ezech. 36. 4. In fut. niph. à 3. f. m. וְעִזְבוּ, occ. in 3. f. f. vel cum rzere, vel, cum pathach in ult. sic, וְעִזְבוּ relinquetur, Lev. 26. 43. Isa. 7. 16. הָעִזְבוּ derelinquetur, Job. 18. 4. & in 3. pl. m. fut. niph. occ. loco seq. וְעִזְבוּ relinquetur, Isa. 18. 6. In pual, וְעִזְבוּ idem cum Niph. Bu. derelictus est; Av. prout occ. in præt. pual 3. f. m. cum camerz pro pathach in ult. ob pausam, sic, וְעִזְבוּ derelinquetur, Isa. 32. 14. & in 3. f. f. præt. pual est, וְעִזְבוּ derelicta est, Jer. 49. 25. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, nundinaz, nundinationes; Bu. Conc. viz. in

tiam veniunt alii quidam loci in hac Rad. Deut. 32. 36.
 Et non (erat) **וְצִוֹר** clausus, neque derelictus. R.
 Jos. exp. non erant opes quæ domi clauduntur, neque pe-
 cudes quæ in agro relinquuntur; Pag. Sunt qui con-
 clusum & derelictum, exponant, pretiosum & vile. Hieron.
 clausi quoque defecerunt, residuique consumoti
 sunt. Sed R. Sal. hoc modo exp. & non erat in iis **וְצִוֹר**
 servatus, seu salvus factus, per manus scil. dominantis i-
 is, **וְצִוֹר** neque roboratus, per manus scil. robusti, seu o-
 penferentis, corroborantis, &c. Nam **וְצִוֹר** est **וְצִוֹר**
 qui scil. dominatur populo, prohibetque, nè dispersi ad
 prælium eant, adversum inimicos; & **וְצִוֹר** est, servatus
 imperio, seu cohibitione & auxilio dominantis; & **וְצִוֹר**
 est **וְצִוֹר** roboratus, ut in fut. kal, & in prat. pual, fami.
 Pag. Cev. in 3. viz. signif. Sic 2 Reg. 14. v. 4. à fine; & non
 erat superstes, vel clausus, neque conclusus; Av. Et 2
 Reg. 9. 8. & fuccidam de Achab mingentem ad parierem,
וְצִוֹר & clausum & derelictum. Hieron. & clausum
 & novissimum in Israel; Pag. Confer locum cit. 2
 Re. 14. 26. **וְצִוֹר** & non esse inclusum,
 & non esse relictum; h. e. omnia esse deplorata, ut vix jam
 aliquis superfuturus videatur, vel ut captivus, vel ut ne-
 glectus. Sic & in locis cit. Deut. 32. 36. 1 Reg. 14. 10. 21.
 21. & 2 Reg. 9. 8. Ezechiel eodem sensu dicit cap. 6. 12.
וְצִוֹר reliquus & retentus, vel obsessus; Coc.
 Senius loci Deut. 32. 36. est; quum videbit abuisse vires
 (Hebr. manum; ut Num. 11. 23. h. e. Israelitarum vires,
 quibus nimibim considerant) & conclusum cum dereli-
 cto nihil, esse, scil. i. e. & captivum & eum qui evaserat
 hostium manus, nihil posse. Confer 2 Reg. 14. 26. Et ni-
 hil esse conclusum, nihilque esse derelictum; denique ne-
 minem esse adiutorem Israeli; i. e. nullius facultatis, nul-
 larumque virium ad salutem comparandam, nec in con-
 clusis, &c. Jun. Item loci ad 3. signif. ulterius notandi; viz.
 ad Neh. 3. 8. in fut. kal, **וְצִוֹר** & instauraverunt, seu ro-
 boraverunt, aut ædificaverunt Jerusalem, usque ad murum
 latum; Pag. Quidam extenderunt. Kimchi docet
 Doctores appellare **וְצִוֹר** id quod ædificatur super
 contignationem ad eum roborandum. Relinquere ergo
 hoc modo erit, ponere & firmare; Merc. Er in hunc
 sensum etiam quidam, inquit R. D. exp. illud, Neh. 4. 2.
וְצִוֹר num relinquunt iis? Pag. i. e. permittent ædifi-
 care, & immolare, Merc. Et reliquerunt, i. e. instaura-
 runt Jerusalem, usque ad, &c. Et reliquerunt Hierosoly-
 mam usque, &c. i. e. ædificaverunt ita, ut eà parte integrâ
 staret; vel sic etiam exp. & reliquera; t. nempe destruc-
 tores; partem aliquam reliquerunt usque ad murum
 latum; Cocc. Sic locum illum alterum in 3. signif. in
 prat. Pual, Jer. 49. 25. quomodo non **וְצִוֹר** derelicta est
 civitas laudis? R. D. exp. derelicta est, nempe ut non pug-
 narent adversus eam; Pag. Sed idem etiam ait non nul-
 los exponere, instaurata est, & munita. Atque in his est
 R. Sal. Quomodo non roborata & communita fuit? Merc.
 Cev. Quomodo non reliqua facta est, &c? Sed scil. crude-
 deliter deleta est per Babylonios? Cocc. Quomodo non
 relinquetur, &c. i. e. Quis veller, aut possit tam celebre
 oppidum pervertere? Sic in loco altero Neh. 3. 8. reli-
 querunt autem Jeruschalaima, quaqueversum murus
 latus, erat, scil. i. e. Non fuerunt solliciti de instaurando
 muro mediano, quia ab ea parte, quæ supra portam
 Ephraim erat, usque ad portam veterem protendebatur;
 ut superiora & inferiora Jeruschalaima, civitatemque

Davidis inter se divideret. De partibus urbis vide Jud. 1. 8. Jun. Denique locus cit. ad Infin. kal, notandus, Jer. 14. 4. peperit וְעָזַר & derelinquere, pro dereliquit: est enim Makor seu Infin. vice prateriti, inquit R. D. in comment. Pag.

Rad. 39. עָזַר est, fodere, juxta R. D. sed sunt, inquit, qui exp. עָזַר sepere; Pag. Non occurrit in kal, sed in Piel, עָזַר circumdedit, vel, circummunivit, circumsepsit; Bu. Lex. cinxit, vel circumsepsit, aut circummunivit maceriam vel sepe; Av. Prout occ. in fut. Piel, & 3. f. m. simpl. וְעָזַר; cum! conv. praf. & הָיָה. Aff. sic, Isa. 5. 2. וְעָזַר & circumsepsit eum; Bu. Conc. vel, ut alii, fodit eam; Pag. & circumsepsit; Cocc. vel, sepavit eum in circuitu scilicet ejus; viz. instar annuli qui est rotundus; Pag. Nam Targum pro Hebr. עָזַר, quod est annulus, Ex. 35. 22. habet וְעָזַר; Pag. Sic apud Doctores vocant, עָזַר פָּתִיחַ fodientem sub oleis & projicientem inde lapides; vel faciem sepem circumquaque. Quidam conferunt cum עָזַר; quasi sit sepe vel maceria munire; Merc.

Rad. 40. עָזַר est, opem ferre, auxiliari, adjuvare; Pag. Sunt qui conferant cum וְעָזַר literis transpositis, quasi sit brachiis sustentare; tueri velut fulcris, & servare. Sapius cum Accuf. & interdu cum Dat. ut Lat. opulari, adminiculo esse. Reperies & אָחֲרָי Reg. 1. de fautoribus Adoniz. Et potest verti, stabant ab Adonia, vel ejus partes sequebantur; Merc. עָזַר juvit, adjuvit, adjumento fuit, opitulatus est, &c. ut Pag. Bu. Lex. Av. Cogn. cum עָזַר firmus fuit, וְעָזַר brachium: nam in brachiis est potentia & fortitudo auxilii. Av. In Bu. Conc. duo significat; i. auxiliari, &c. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. cum וְעָזַר & נָתַן (cum camez scilicet pro Pathach penult. ob pausam) וְעָזַר & 1 Aff. ut seq. עָזַר auxilio fuit mihi, Psa. 118. 13. וְעָזַר adjuvit nos, 1 Sam. 7. 12. עָזַר adjuvit te, 1 Chron. 12. 18. עָזַר auxiliatus est ei, 2 Chron. 18. 31. & in 2. f. m. prat. kal, occ. simpl. & cum וְעָזַר Aff. ut & in 1. sing. cum וְעָזַר & 1 Aff. sic, עָזַר adjuvisti, Job. 26. 2. וְעָזַר adjuveris me, Psa. 86. 17. עָזַר auxilio sam tibi, Isa. 41. 10, 13. 49. 8. עָזַר idem, Isa. 41. 14. & in 3. pl. prat. kal, occ. simpl. & cum וְעָזַר post kibbutz pro schurek penult. ut & in 2. pl. m. cum! conv. praf. ut seq. עָזַר auxiliati sunt, 1 Chron. 12. 21. 2 Chron. 20. 23. Zach. 1. 15. עָזַר juverunt eos, 1 Chr. 12. 19. Ezr. 10. 15. עָזַר & adjuvabit, Jos. 1. 14. In part. ben. kal, f. m. occ. locis seq. עָזַר vel sine vau, auxiliator, 1 Reg. 20. 36. 2 Reg. 14. 26. Job. 29. 12. 30. 13. Psa. 10. 14. 22. 12. 30. 11. 54. 6. 72. 12. 107. 12. Isa. 31. 3. 63. 5. Jer. 47. 4. Lam. 1. 7. Dan. 11. 45. & in forma pl. m. עָזַר, prout occ. in pl. m. constr. simpl. & cum וְעָזַר pro וְעָזַר, ob pausam, וְעָזַר & וְעָזַר Aff. cui & וְעָזַר & sunt עָזַר auxiliatores, 1 Chron. 12. 1. Job. 9. 13. בְּעֶזְרִי in auxiliatoribus meis, Psa. 118. 7. לְעֶזְרִי auxiliatoribus tuis, 1 Chron. 12. 18. עָזַר cum auxiliatoribus ejus, Ezech. 32. 21. עָזַר auxiliares ejus, Ezech. 30. 8. & in part. pahul kal, f. m. occ. cum kibbutz pro schurek in ult. sic, עָזַר adjutus, Isa. 31. 3. In Infin. kal, occ. cum וְעָזַר praf. sic, עָזַר in auxiliando, 1 Chron. 15. 26. לְעָזַר vel sine vau, juvare, auxiliari, Jos. 10. 33. 2 Sam. 8. 5. 18. 3. 1 Chron. 18. 5. 22. 17. 2 Chron. 14. 10. 19. 2. 25. 8. 26. 13. 28. 16. sed cum affixis cholem in ult. infra. transp. & mut. in cam. chat. ut cum וְעָזַר praf. & וְעָזַר & וְעָזַר Aff. לְעָזַר ad juvandum me, 1 Chron. 12. 17. Psa. 119. 173. Dan. 10. 13.

עָזַר ad auxiliandum nobis, 2 Chron. 32. 8. Ezr. 8. 22. עָזַר ad auxiliandum ei, 1 Chron. 12. 22. In Imper. kal, f. m. עָזַר; sed cum וְעָזַר Aff. cholem etiam in ult. transp. & mut. in cam. chat. sub 1. Rad. sic, עָזַר adjuva me, Psa. 109. 26. 119. 86. prout etiam occ. cum וְעָזַר Aff. cui & 1 cop. est praf. & in pl. m. cum! cop. praf. & וְעָזַר Aff. post kibbutz pro schurek; sic, וְעָזַר adjuvato nos, 2 Chr. 14. 10. Psa. 79. 9. וְעָזַר & juvato nos, Jos. 10. 6. וְעָזַר & auxiliamini mihi, Jos. 10. 4. In fut. kal, 3. f. m. וְעָזַר auxiliabitur; sed occ. cum cam. chat. in ult. pro cholem ante maccaph, idque simpl. & cum! conv. praf. וְעָזַר auxilio erit, Isa. 50. 7, 9. וְעָזַר & auxilio fuit, 2 Sam. 21. 17. sed occ. etiam 3. f. m. cum וְעָזַר pro וְעָזַר Aff. cui & 1 cop. est praf. & cum וְעָזַר Aff. cum! conv. praf. & cum וְעָזַר Aff. simpl. & rursus cum! conv. praf. & וְעָזַר Aff. ut seq. וְעָזַר adjuvabit te, Isa. 44. 2. וְעָזַר & adjuvabit te, Gen. 49. 25. וְעָזַר & adjuvit eum, 2 Chron. 26. 7. וְעָזַR juvabit eam, Psa. 46. 6. וְעָזַR & adjuvit eos, Pla. 37. 40. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. cum cholem penult. ob pausam pro scheva: sed cum! conv. praf. cum Scheva penult. וְעָזַR juvabunt, Isa. 30. 7. 41. 6. וְעָזַR & adjuverunt, 1 Reg. 17. 1 Chron. 5. 20. sed occ. etiam 3. pl. m. fut. kal, cum וְעָזַR idque simpl. post kibbutz pro schurek penult. sed cum! cop. praf. est cum Schurek penult. ante וְעָזַR Aff. ut & cum! cop. & 1 conv. praf. scilicet ante וְעָזַR Aff. idque post kibbutz pro schurek in utroque; sic, וְעָזַR adjuvabit me, Ps. 119. 175. וְעָזַR & adjuvabunt me, 2 Chron. 28. 23. וְעָזַR & opitulentur vobis, Deut. 32. 38. וְעָזַR & auxilio fuerunt ei, 2 Chron. 32. 3. In Niphal, עָזַR adjuvari; Bu. hoc est, aliena ope stare, agere, institutum perficere; Cocc. prout occ. in prat. niph. 1. f. m. cum! cop. praf. & in Infin. niph. cum וְעָזַR praf. & in fut. niph. & 3. f. m. עָזַR, in 3. pl. m. ut seq. וְעָזַR & adjuvor, Pla. 28. 7. וְעָזַR adjuvari, 2 Chron. 26. 15. וְעָזַR adjuvabuntur, Dan. 11. 34. In hiphil, עָזַR opem tulit, adjuvit, Av. unde in part. hiph. f. m. עָזַR auxilians; & in forma pl. m. juxta normam esset, מְעָזְרִים; Pag. vel מְעָזְרִים; Bu. Pro quo occ. prater morem cum scheva penult. absque jod hiph. sic, 2 Chron. 28. 3. dii regum Aram, i. e. Syriaz, וְעָזַR & adjuvant eos, juxta R. D. in Pag. qui addit sensum esse, Quod & ipsi eos adjuvant, & efficiunt ut alii eos adjuvent; propter vocem Hiphil; Merc. & est formae instar מְעָזְרִים pro מְעָזְרִים, ut idem R. D. inquit; Pag. auxiliantes, &c. Bu. Conc. Atque inde sunt nomina, 1. No. עָזַR m. adjuvator, adjuvamen firmum, auxilium, &c. Pag. Bu. Av. prout occ. simpl. & cum! & praf. עָזַR auxilium, adjumentum, Gen. 2. 18, 20. Ps. 89. 20. Dan. 11. 34. וְעָזַR & auxilium, Deut. 33. 7. לְעָזַR adjumento, Isa. 34. 5. sed occ. etiam cum variis affixis, ut cum וְעָזַR Aff. cui & וְעָזַR est praf. & cum וְעָזַR & ob pausam, וְעָזַR Aff. ut seq. עָזַR auxilium meum, Ps. 70. 6. 121. 1. 2. בְּעֶזְרִי in auxilio meo, Exod. 18. 4. עָזַR auxilium nostrum, Ps. 33. 20. 124. 8. עָזַR auxilium tuum, Ps. 20. 3. עָזַR auxilium tuum, Deut. 33. 29. cui etiam ut & est praf. sic, בְּעֶזְרִי in auxilio tuo, Deut. 33. 26. Hof. 13. 6. Item occ. etiam cum וְעָזַR (He scilicet abundante) pro וְעָזַR Aff. prout juxta normam venit cum וְעָזַR praf. ut & cum וְעָזַR Aff. absque praf. ut seq. עָזַR auxilium ejus, Ezech. 12. 14. בְּעֶזְרִי in auxilio ejus, Ps. 146. 5. עָזַR auxilium eorum, Ps. 115. 9, 10, 11. Item, 2. hinc etiam No. f. m. idem significans; viz. עָזַR auxilium, Ps. 46. 2. quod No. f. m. occ. cum Thau etiam in forma

forma absol. post cametz pro He (cui simile est עטר, in Rad. עטר, Bu. Lex. sic, עטר, auxilium, Pl. 60. 13. 108. 13. cui etiam forma cum cametz ante Thau, ה, parag. vel emphaseos gratia, (quasi pro omnimodo auxilio) est add. locis seq. עזרה auxilium, Pl. 44. 27. 63. 8. 94. 17. sed occ. etiam in forma absol. juxta normam cum עזר. locis seq. לעזרה in auxilium, 2 Chron. 28. 21. Isa. 10. 3. 20. 6. 31. 1. Jer. 37. 7. & in forma f. constr. occ. simpl. & cum עזר. ut & cum עזר. Aff. cui & עזר & ל sunt praf. fed cum עזר. Aff. absque praf. & rursus cum עזר. praf. & עזר, ob pausam, pro עזר. Aff. prout seq. עזרה auxilium, Isa. 31. 2. לעזרה in auxilium, Jud. 5. 23. עזרה auxilium meum, Job. 6. 13. 31. 21. Pl. 27. 9. 40. 18. לעזרה in auxilium meum, Pl. 38. 2. עזרה in auxilium meum, Pl. 22. 20. 40. 14. 38. 23. 70. 2. 71. 12. עזרה in auxilium nostrum, Lam. 4. 17. לעזרה in auxilio tuo, Nah. 3. 9. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, atrium, area; Bu. Conc. idque in No. עזרה f. atrium, in quo congregabatur Israel in domo Domini ad orandum; ubi Dominus exaudiebat, adjuvabatque illos. Idcirco vocabatur עזרה, quoniam quicumque illuc ad orandum ingrediebatur, corde perfecto, à Deo suo juvabatur; Pag. quasi dicas, auxiliatorum. Sed fuit עזרה tam populi quam sacerdotum, quod proprie היכל dictum est. Et rursus, atrium populi, duplex, ut volunt Hebræi, virorum viz. & mulierum: sicut & hodie in Judæorum synagogis, mulieres seorsim à viris orant. Quidam עזרה septem intelligunt, quod fulcris adjuvaretur. Voluit & hoc nomine, Ezech. 43. Crepidinem altaris significari, i.e. saxum prominens circum altare, intra quod erat altare. Ibi stabant sacerdotes sacrificaturi super altare; eratque altius pavimento, & erat quatuor angulorum. Propodium architectorum nonnulli appellant; Merc. עזרה atrium, dictum quasi auxilii locus, &c. sim. Pag. Bu. Lex. Item diazoma, vel projectura, promissoria, structura, &c. Bu. Lex. Septum erat quod fulcris adjuvaret; stadium, crepido. Vertunt atrium, ut sit cogn. cum חצר. Hieron. aliquando crepidinem, aliquando basilicam verit; Av. Hypæthron, area sub dio posita. 2 Chron. 4. 9. distinguitur à חצר הכהנים atrio sacerdotum, העזרה הגדולה; 6. 13. irà dicitur locus in quo Solomon posuit ambonem, in quo coram populo precatus est. 70. אטא. Aliter Ezech. 43. 14. 17. 20. & c. 45. 19. ubi notat crepides altaris. עזרה קטנה, crepido minor, dicitur inferior, & minùs alta; aut minùs lata: עזרה גדולה crepido major dicitur altior aut latior, nempe cum foco altaris; 70. ἀσπίς: quod alibi responderet כפורת. Chald. מִסְמַחָה: quod R. Sal. explicat per העזרה solum, pavementum. Notat enim folum in altari ad standum. Mihi videtur, has notiones esse à verbo עזר, Cocc. Occ. autem hoc No. ordine Conc. cum עזר, ירה, & ל praf. ut seq. העזרה atrium, 2 Chron. 6. 13. Ezech. 43. 14. 20. 45. 19. העזרה & atrium, 2 Chron. 4. 9. Ezech. 43. 17. לעזרה ad atrium, 2 Chron. 4. 9. עזרה & ab atrio, Ezech. 43. 14.

Rad. 41. עט m. No. Rad. stylus, aut קולמוס, h. e. calamus, inquit R. D. Pag. Bu. quo scil. quid scribitur & exaratur. Est cogn. cum עטה celeriter involvit se; & cum עט investus est volucrum more: nam scribens videtur quasi volitare; Av. Occurrit autem simpl. & cum עט praf. sic, עט ut stylus, Plal. 45. 2. Jer. 8. 8. בעט stylo, Job. 19. 24. Jer. 17. 1. Atque hinc ex hac Rad. quidam deducunt quasi part. pual, מעטה acuminatus, exacutus; ut

stylus acui solet ad exarandum, Ezech. 21. 15. Bu. Lex. Sed plerique id referunt ad עטה. Ibi vide. Et hujus nominis עט Radix praf. fiat esse עט, quod est, involare, ut in עט dicitur; & sic stylus à celeritate quâ scribens veluti volat, dici potest; Merc.

Rad. 42. עטה est, עטן, inquit R. D. h. e. tegere, operire. Pag. Bu. obvelavit, amicitvit; operuit, vel amicitvit se, amictus seu operitus fuit; Bu. Lex. obtegit celeriter, & sine omni dispositione vestimentorum. Induit operiendo, involutus est vestibus. Proprie signif. pallio se tegere, non autem ad corpus astringere, aut cingulo accommodare. Idem quod עט. In kal. construitur cum Accuf. vel prap. עט. Sed cum עט significat, motum ad locum, hoc est, festinare, seu verti aliquorsum; Av. se operire, vel, sibi circumponere: convenit cum עטה; Coc. Et invenitur etiam pro, involare in prædam, more avium rapacium; & grassari, divertere cum impetu; Merc. vel declinare; Bu. Conc. Occurrit autem in prat. kal. 3. sm. & 3 pl. cum עט. conv. praf. urrit, & operiet, Jer. 43. 12. עט & operiet, Mich. 3. 7. & in part. ben. kal. sm. occ. simpl. & cum עט. cop. praf. & עט. Aff. עט amictus, 1 Sam. 28. 14. Pl. 104. 2. עט amictus te, Isa. 22. 17. sed significat & ut dictum, declinare, divertere: pro ut occ. in part. ben. kal. f. f. (licet quidam ex p. etiam operiens se; lugens scil. & flens propter gregem, juxta R. Sal. in Pag. Bu. Est autem pro עט obnubens, h. e. ut confusa, pudefacta, vidua lugens, &c. Coc. cnm עט praf. loco seq. עט quasi declinans, Cant. 1. 7. In Infin. kal. est, עט amictendo, Isa. 22. 17. & in fut. kal. 2. sm. occ. simpl. plenè, sed cum עט conv. praf. per Apoc. 3. Rad. He; עט operias, Ezech. 24. 17. עט & declinasti, 1 Sam. 15. 19. sic & in 3 sm. fut. kal. occ. simpl. plenè; sed cum עט conv. praf. itidem per Apoc. 3. Rad. He; עט operiet, Lev. 13. 45. Pl. 84. 7. 109. 19. Jer. 43. 12. עט & declinavit, amicitvit se, 1 Sam. 14. 33. Isa. 59. 17. & in 2 pl. m. fut. kal. occ. simpl. ut & in 3 pl. m. simpl. & cum עט. cop. praf. עט operietis, Ezech. 24. 22. עט operiantur, Pl. 71. 13. עט & amictant se, Pl. 109. 29. In pual, עטה operitus fuit, involutus fuit, quasi à Piel עטה involvit, &c. Av. Prout occ. in part. Pual (à f. m. מעטה operitus, seu teclus, huc usque scil. sed nunc reteclus ad mactandum; Merc.) f. f. loco seq. מעטה operitus, Ezech. 21. 20. In hiphil, מעטה operuit; Bu. obtegit, involvit; Av. Prout occ. in 2. sm. prat. hiph. cum He parag. add. sic, מעטה operuisti, Pl. 89. 46. Atque indè est No. cum Mem heemant. prap. posito, מעטה m. pallium, amictus; Bu. operimentum quo quis involvitur & obtegitur; Av. Prout occ. in forma f. m. constr. loco seq. מעטה amictus, Isa. 61. 3.

Rad. 43. עטן indè No. עטן mulctrale; uber; Pag. Bu. tina, tinea; vas mulctrale in quod colligitur lac emulsum. Cogn. cum עטן, i.e. sporta; vas in quod fructus agri colliguntur. Hinc tina, & German. Tunne, &c. unde in forma Pl. m. עטני & in constr. עטני; prout occ. cum עטן. Aff. loco seq. עטני mulctralia, ubera ejus, Job. 21. 24.

Rad. 44. עטה est עט, inquit R. D. i.e. tegere, operire, cooperire; irem, angustias & afflictionibus affici; Pag. ac velut obtegi, & obrui: & tunc ad animum refertur, qui illis velut involutus, & obteclus sit, nè ultra appareat; ut fit in perturbatis, & deliquum animi patientibus; Merc. Sed est & multiplicare (ut mos est in af-

fictionibus) preces, orationesque. Item, ferotinum esse; Pag. quæ ultima acceptio Gen. 30. tantum occurrit: ut Chaldaus reddit, & ex prima deducitur: quod ferotina velut oculata sint & testæ, prius quam emerferint. Haruch tamen in ultima signif. exponit & illud, Isa. 57. infra citandum. Sed coactius; Merc. עטר operuit; obrectus, obrutus fuit; & cum ad animum refertur, est, deficere, deliquium pati; Bu. Lex. opertus est tapetis abundanter; ita ut conspici non possit. Et Metaph. opertus est afflictionibus, & ita exanimatus, ut planè deficit. at. Cogn. cum עטר excessit, abundavit. Hinc tapetum, אטר, tapes, aulæum; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. operire, -ri, obtegere, -gi; obrui. Prout occ. in part. pahul kal, (à s.m. עטר obrutus, deficiens, examinatus, &c.) in forma pl. m. absol. cum עטר præf. & in Infin. kal, cum עטר præf. עטר עטר obruti, Lam. 2. 19. עטר עטר in obruendo, dum obruitur, Ps. 61. 3. In fut. kal, 3. f. m. signanter legitur, Isa. 57. 16. quia spiritus à facie mea עטר induet; i.e. spiritus qui est à facie mea, h.e. à me, induet corpus; Pag. Alii, absolute operietur, carne scil. Merc. R. D. sic exp. quia spiritus egredietur à facie mea, qui operiet hominem, induetque illum. Et indicat hoc resurrectionem mortuorum; quia spiritus, quanquam est intrinsecus, tegit tamen, operitque hominem. Quippe absque illo instar lapidis est; Pag. Quia spiritus à facie mea operietur, vel deficiet, &c. Av. Spiritu à conspectu meo se induet. Cocc. Nam spiritus à conspectu meo obrueretur; (ut Ps. 61. 3. 102. 1.) & animæ, quas scil. ego feci; Jun. Occ. autem sic plenè cum cholem in uit sed ante Maccaph cholem ult. mutatur in cam. chat. sic, עטר operiet se, obruitur, Job. 23. 9. Psal. 102. 1. Isa. 57. 16. עטר operit se, Psal. 73. 6. & in 3. pl. m. fut. kal, est, עטר obteguntur, Ps. 65. 14. In Niphal, עטר עטר opertus est, seu obrutus est angustis & afflictionibus; Av. Unde in Infin. niphal. עטר עטר obrui; atque inde cum עטר præf. pro more esset, עטר עטר; sed pro eo occ. quasi contradicere absque He Infin. niphal. & cum vocali ejus Tze- re sub Beth; sic, עטר עטר in obruendo, dum obruitur, Lam. 2. 11. In hithpaal, עטר עטר obrui; Bu. delinqui, Cocc. operuit sese; seu opertus est à seipso; Av. Prout occ. in Infin. hithpaal. cum עטר præf. locis seq. עטר עטר in obruendo, dum obruit se, deficit, Ps. 142. 4. Jon. 2. 8. cui etiam Infin. hithpaal. cum עטר præf. עטר est etiam Aff. sic, עטר עטר in obruendo se, dum deficiunt, Lam. 2. 12. & in fut. hithpaal. à 3. f. m. עטר עטר; occ. in 3. f. f. simpl. cum camez penult. ob paulam; sed cum I cop. & I conv. præf. cum tzere in ult. ut seq. עטר עטר obruit se, deficit, Psal. 107. 5. עטר עטר & obruet se, deficiet, Ps. 77. 4. עטר עטר & deficit, Psal. 143. 4. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. operiendi, est No. מעטפה f. pallium, tapetum, operimentum, Av. amiculum, involucrum, &c. Bu. Cocc. unde in forma pl. f. מעטפות velamina; Hieron. palliola; vestimenta quædam quibus se operiebant mulieres; juxta R. D. & A. E. Alii feminalia putarunt esse. R. Sal. tapes; Cocc. amica, quasi operimenta dicta. Targum, palliola muliebria, pallia; R. Sal. tapera; Bu. Lex. Prout occ. cum עטר præf. loco seq. עטר עטר operimenta, amica, Isa. 3. 22. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, ferotina, tarda; Bu. Conc. idque in forma pl. m. part. pahul kal, vel in No. part. ab eo ducto; עטר עטר ferotina, ferotina pecudes, vel oves; sic dicta, quod debiliores sint, & infirmitate quasi obruta, ut Ab. Ezra monet; Bu. Lex.

ferotina oves; Av. vel debiliores ovium factus. Ab. Ezra, tempus anni per hanc Rad. in hac signif. notari autumat, quod explicat per בימי השחר; sed Bochartus demonstrat ex Plinio & Columella, meliores nasci oves autumno. Et certum videtur tempus anni denotari. Targum עטר עטר reddit לקיטין, ferotina; ut עטר עטר explicat לקיטין prima. Sed quod tempus Chaldaus per לקיטין intellexerit, dubitari potest, si consideres cui tempori לקיטין attribuitur: vide Hof. 6. 3. Joel. 2. 23. Am. 4. 7. 7. 1. Zac. 10. 1. vel 3. Coc. & vide Merc. de hac ferotina signif. ad initium Rad. Occ. autem in hac forma pl. m. cum עטר dem. præf. loco seq. עטר עטר ferotina pecora, Gen. 30. 42. Atque inde ex Rad. in hac signif. est Conj. hiphil, עטר עטר operuit; i.e. ferotinavit; intellige tempus in admittura ovium ferotinarum & debiliorum; Av. Quum scil. serò coirent oves, & tempore secundæ admitturæ; Bu. Lex. vel ferotinare, est, ferotina parere; Pag. Kimchi enim explicat de partu ovium quæ posterius pariunt; quo tempore bona pars ovium parit; ac eo tempore non apponebat Jacob virgas. Tempore enim quo magna pars ovium parit, nōrat, quod venturus esset Laban ad videndum quid oves parerent; ideo non ponebat virgas eo tempore; Merc. Occ. autem verbum in hac significatione in Infin. hiph. cum עטר præf. loco sequente; עטר עטר & in ferotinando, Gen. 30. 42. Sed de 1. operiendi signif. in hac Rad. notandum insuper locus supra cit. ad fut. kal, Psal. 73. 6. עטר עטר יעטר עטר operiet se, seu occultabit se, vel latebit, viz. ut tollat prædam sibi; Pag. sed simpliciter expones, operit sibi injuriam & violentiam, ut ornamentum; vel violentiâ ut veste tegitur; nam עטר est ornatus, amictus; Merc. Operiet positio injuriæ eos, i.e. injuria obruet abundanter eos; Av. amictus eos mundus violentiæ; Cocc. Item locus, Psal. 122. 1. exp. Oratio pauperi, עטר עטר qui defecerit, seu esset in angustia, aut angustis afficeretur; vel, quum animo linquitur, &c. Pag. Merc. Cev. R. D. exp. Quum multiplicaret preces. toto corde suo; ut fieri solet tempore angustiarum; in quo homo conteritur, humiliatur, aut deprimitur, & incurvat seipsum; ac si foret עטר עטר; Pag. i.e. junctâ extremitate ad extremitatem, quasi, duplicato corpore, seipso obtegeretur; Cev.

Rad. 45. עטר circumcinxit, circumcluserit, circumtegit; Bu. Lex. circumcudit in modum tiaræ rotundæ quæ caput circumdat; cinxit, circumcudit, coronavit. Hinc נדעז, ornamentum capitis Persicarum mulierum, quo postea usi sunt Reges & sacerdotes; est ceu rotundus pileus, non autem habet acumen in summo, nec totum usque ad comas tegit, sed tertiam partem à fronte inopertam relinquit, atque in occipitio vittâ restrictum est, ut non facile labatur ex capite. Hinc עטר עטר capillus, עטר עטר & עטר עטר comam comptam habeo; Av. עטר est, circumvallare, circumdare; Cocc. Verbaliter autem, videatur post No. seq. Nam inde est No. עטר f. corona, diadema; Pag. Bu. Av. tiara, ornamentum rotundum capitis, quo usi sunt Reges; Av. prout occ. in forma f. m. absol. cum עטר & עטר præf. עטר עטר corona, Ezech. 21. 31. עטר עטר corona, Cant. 3. 11. Atque inde etiam est No. In forma cum duplici sagol ante Thau, עטר עטר idem; tiara, corona, diadema, Av. vel, ut alii, est forma f. f. const. formæ absol. præced. Pag. Eu. & c. Nam hæc forma quidem in regimine usitatus venit; Av. Occ. autem simpl. locis seq. עטר עטר corona, 2 Sam. 12. 30. 1

Chron. 20.2. Job. 19.9. Psal. 21.4. Prov. 4.9. 12.4. 14.24. 16.3. 17.6. Isa. 28.1.3. 62.3. Jer. 13.18. Lam. 5.16. cui etiam formæ 1 & 2 sunt præf. וְעִטְרָה & corona, Esth. 8.15. Ezech. 16.12. 23.42. וְעִטְרָה in coronam, Isa. 28.5. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum וְ praf. עִטְרוֹת coronæ; Job. 31.36. Zach. 6.11. וְהָעִטְרוֹת & coronæ; Zach. 6.14. Atque inde verbum in kal, ut dictum, pro circumtegere, circumcludere, &c. vide ad initium Rad. prout occ. in part. ben. kal, à f. m. עִטֵּר circumcingens, &c. In forma pl. m. loco seq. עִטְרִים circumdantes, 1 Sam. 23.26. In fut. kal, à 3. f. m. יִעְטֹר vel יִעְטֹר circumteget, coronabit, & in 2. f. m. וְעִטֵּר &c. occ. cum בְּנֵי Aff. loco seq. וְעִטְרֵנּוּ coronabis eum, Ps. 5.13. In piel, עִטֵּר coronare, circumtegere, cingere, &c. Pag. Bu. Av. Prout occ. in 3. f. f. præf. piel cum וְ praf. pro וְעִטֵּר; sic, וְעִטְרָה quā coronavit, Cant. 3.11. & in 2. f. m. præf. piel, est, וְעִטְרָה coronasti, Ps. 65.12. In part. piel, à f. m. absol. כְּעִטֵּר circumtegens, coronans, &c. occ. cum הֵן dem. præf. & כִּי pro הֵן Aff. sing. fam. loco seq. הַמְעִטְרִי qui coronat te, Pi. 103.4. & in fut. piel, à 3. f. m. יִעְטֹר circumteget, coronabit, in 2. f. m. וְעִטֵּר circumtegens, &c. occ. cum הֵן Aff. sic, וְעִטְרָה coronabis eum, Ps. 5.6. In hiphil, וְעִטֵּר coronavit; Pag. Bu. tiaram imposuit, &c. Av. Unde in part. hiph. à f. m. כְּעִטֵּר coronans, &c. occ. in f. f. (pro coronatrice, vel coronante, &c. vel quæ coronat aut coronare facit, scil. viros suos; vel quæ coronam dat, & gloriam viris suis; aut imponit coronam regi suo, & populo suo, ob multitudinem divitiarum, & gloriæ suæ; vel, ut alii, coronatam vertunt, &c. Merc. Pag. ex R.D.) cum הֵן demonstr. præf. loco seq. הַמְעִטְרָה coronaria, Isa. 23.8.

Rad. 46. עִשׂ est, sternutare; Pag. tussivit; Av. verbaliter non legitur, sed inde no. עִשְׂיָה sternutatio, Pag. Bu. Cocc. tussis, tussedo, tussicula; quæ nomina Latini ab Hebræo acceperunt per aphæz. 1. Rad. Vajin; Av. Apud RR. frequens est hac Rad. ut cum עִשׂוֹ שְׁטֵרנֻתִּי sternutationem dicunt zeroth auspiciatam esse, & faustam. Item עִשְׂתִּי qui sternutat inter orandum, id ei felix signum est. (Item sternutanti dicere solent, הֵייתָ שְׂוִיבִי vita bona, seu profuit vitæ; Bu. Lex.) Non est ergo faris reddere, oscitare. Sensus autem loci est sternutationes, i.e. unaquæque sternutationum ejus, flammam accendit: Prout occ. in forma pl. f. cum וְ Aff. loco seq. עִשְׂיֹתֵי sternutationes ejus, Job. 41.10.

Rad. 47. עִיב est, tenebescere, obscurare, obtenebrare, obnubilare, Pag. Sed Radix est potius עִיב, vel עִיב, & densiorem obscuracionem significat: & convenit cum עִיב, nonnihil cum עִיב; Merc. Cev. Non occurrit in kal, sed in Hiphil, הָעִיב obscuravit; Pag. der. sitate scil. obnubilavit; Av. Nam significatio est à עִיב nubes; Pag. prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. loco seq. יִעִיב obnubilavit, Lam. 2.1. Atque inde deduci solet no. עִיב m. nubes, à densitate scil. dicta; Pag. Merc. nebula densa, nubes quæ obscurat cœlum, densitas, Av. &c. ut supra vide in Rad. עִיב; ubi quidam tam verbum in hiph. quàm hoc nomen locant. Occ. autem ordine Conc. simpl. & cum כִּי, כִּי, & וְ praf. ut seq. עִיב nubes, 1 Reg. 18.44. Job. 36.29. 37.11. 16. Isa. 14.14. 19.1. 25.5. כִּיב sicut nubes; Prov. 16.15. Isa. 18.4. כִּיב sicut nubes, Isa. 44.22. 60.8. וְכִיב & sicut nubes, Job. 30.15. לְכִיב ad nubes, Job. 20.6. 38.34. & in forma f. m. constr. cum pacherach post כִּי praf. occ. loco seq. כִּיב in densitate, Ex.

19.9. & in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum כִּי, כִּי & praf. ut seq. עִיב nubes, Jud. 5.4. 1 Reg. 18.45. Job. 22.14. Psal. 104.3. הָעִיב nubes, Eccl. 11.3. 12.2. Isa. 5.6. עִיב nubibus, Psal. 147.8. בְּעִיב in nubes, Eccl. 11.4. Item in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum וְ Aff. cui etiam כִּי est præf. sic, עִיב nubes, 2 Sam. 22.12. Psal. 18.12. עִיב nubes ejus, Psal. 18.13. בְּעִיב in nubibus suis, Job. 26.8. Sed occ. etiam in forma pl. f. (quasi à sing. עִיב densa, vel nubes densa, Av. &c. vide etiam supra in עִיב & עִיב, &c.) locis seq. עִיב nubes, 2 Sam. 23. Psal. 74.18.

Rad. 48. עִיב; inde est no. עִי m. cumulus, tumulus, acervus; item desolatio; Pag. Bu. ex R.D. Est autem acervus propriè lapidum indigestus, atque inde pro desolatione sumitur. Sunt qui reducant ad עִיב, quod est curvum esse; quasi cumulum significaret curvum, rerum scil. seu partium inæqualiter jacentium, seu coacervatarum. Acervum autem ostium in sepulchro videtur apud Jobum significare: ubi simplex sensus est, mortuus jam à malis & calamitatibus seculi esse immunes; ut in 3. cap. & aliis in lib. Job. dicitur. Chaldaus pro עִיב reddit, יִבְרִי acervos, cumulos, &c. Merc. forma autem hujus nominis עִי est instar à רִי בְּרִי, vel ut à בְּרִי בְּרִי, Pag. acervus rudetum; Cocc. In quo scil. omnia sine æquali ordine jacent, disjecta, instar solitudinis cujusdam; Av. prout occ. in f. cum כִּי & praf. sic, עִיב in tumulum, Job. 30.24. לְעִי in acervum, Mich. 1.6. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum כִּי praf. עִיב acervi, Jer. 26.17. לְעִיב in acervos, Psal. 79.1. מְעִיב è tumulis, Num. 33.45. Item femel occ. in pl. m. ex forma Chald. in וְ pro וְ; sic, עִיב acervi, Mic. 2.12. & in forma pl. m. constr. occ. cum כִּי praf. sic, עִיב in tumulis, Num. 21.12. 33.44. Atque inde deducitur etiam no. cum Mem licemant. præposito; idem significans, pro tumulo, scil. cumulo, aut desolatione, &c. viz. מְעִי acervus, Isa. 17.1.

Rad. 49. עִיר testatus, testificatus, protestatus, obtestatus, contestatus est, testimonium dedit, &c. Cogn. cum יָרַע novit, scivit, & cum יָרַע condixit, addixit, &c. Nam quod scimus testatur, & conductio est testatio mentis; Av. &c. quæ hic adducit ex Hiphil, הָעִיר; & nomina, עִיר, עִירָה, &c. videantur supra in Rad. עִיר, ubi plerique ea locant.

Rad. 50. עִי; unde in Hiphil, הָעִי est, confugere, & congregare se ad urbem; Pag. vel recipere & colligere in locum tutum. Est enim nunc transitivum, nunc intransitivum. licet in Hiphil tantum usitetur. Onkelos vertit, כָּבַשׁ congregare; Jonathan per גָּלָה migrare. Sed genuina significatio est dicta. Vernaculè, retirare, ou se retirer. Confugere seu congregari, aut congregare se, ad fugiendum, scil. vel aliter; Merc. Cev. prout occ. in præf. hiph. 3. pl. sic, הָעִי congregant se, Isa. 10.30. Et in imper. piel, f. m. occ. cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. sed in pl. m. occ. plenè cum jod, & def. absque jod penult. ut seq. הָעִי congrega, Exod. 19. הָעִי congregare vos, Jer. 4.6. הָעִי idem, Jer. 6.1.

Rad. 51. עִי, vel potius עִי, aut עִי; Mer. Cev. In kal, עִי; est invehi; Pag. Av. Propriè involare avis rapacis more; verbum factum est ex no. עִי, quo avis rapax propriè significatur; etsi ferè sit collectivum pro eiusmodi avium ferarum turba. No. Lat. Ales, huic Hebr. après responderet; Merc. עִי; unde in Hiphil, הָעִי est invo-

involare, inhiare; Bu. Lex. Cocc. & metaph. irruere, in-
vehi in aliquem; subito contendere, ut verbis duris,
&c. Bu. Lex. Prout occ. in 3. f.m. fut. kal, juxta quod-
dam; Pag. Av. vel in fut. hiph. juxta alios; Bu. Lex. Cocc.
cum 1 conv. praf. sic, 1 Sam. 14. 33. וַיִּנְּךְ & involavit
populus in pradam; Bu. Cocc. vel si iro contendit; Bu.
Lex. Hoc autem loco scribitur cum Sin, וַיִּנְּךְ, sed le-
gendum, juxta Masoreth, per Terh: Cocc. Bu. Lex. Sic 1
Sam. 25. 14. וַיִּנְּךְ & involavit in eos, Cocc. & inve-
ctus est in eos; (verbis duris scil. Bu. Lex.) vel, ut alii,
abegit eos; vel, ut alii, & volare, i.e. citò recedere fecit
eos à facie sua. Quidam enim volunt esse ex Hiph.
ut dictum, alii ex kal. Sed quia jod, inquit R.D. est cum
camerz, est ex hac Rad. Pag. Item occ. etiam in 2. f.m. fut.
vel hiph. vel kal, cum 1 conv. praf. 1 Sam. 15. 19. וַיִּנְּךְ
& inhiasti in pradam; Cocc. vel contendisti; Bu. Lex.
Sed hæc formam habent etiam à וַיִּנְּךְ; Bu. Lex. ubi &
ea vide. Atque inde est no. וַיִּנְּךְ avis, volucris; Pag. Bu.
volucres, rapaces propriè; Bu. Lex. volatile. Nam col-
lectivum est; Cocc. & de omnibus volatilibus, seu avibus
dicitur; Av. Occ. cum pathach, sed in pausa cum camerz
penult. sed cum 1 interrog. & 2 dem. praf. formæ cum
pathach; וַיִּנְּךְ volucris, avis, Isa. 46. 11. וַיִּנְּךְ idem, Job. 25.
7. וַיִּנְּךְ num avis? Jer. 12. 9. וַיִּנְּךְ avis; Gen. 15. 11. 16.
18. 6. In forma f.m. conftr. est cum tzere ante jod qui-
escens; & occ. cum 1 praf. sic, וַיִּנְּךְ volucris, Isa. 18. 6.
Ezech. 39. 4.

Rad. 52. עין m. est robor, vehementia, fortitudo;
Pag. Bu. vel terribilitas; nam for. an est ab וַיִּנְּךְ; Cocc. im-
petus fortis, fortitudo impetuosa; Av. prout occ. cum 1
praf. loco seq. וַיִּנְּךְ in fortitudine, Isa. 11. 15.

Rad. 53. עין oculus fuit, oculus aut, direxit ocu-
lum intuendo aliquid, oculis observavit, aut aspexit, &c.
Prout occ. in part. ben. kal, quod vide post nomen seq. Av.
Inde enim est. no. עין com. gen. sed sæpius fam. oculus;
Pag. Bu. &c. & metaph. fons, ex quo tanquam oculo a-
qua affluit; Pag. Merc. Item superficies, color; quasi
aspectum aut rei speciem externam dicas, Bu. Lex. No-
tat enim quemlibet aspectum qui in oculos incurrit. Hinc
וַיִּנְּךְ dicitur pro Lat. in speciem, in morem; Merc. Com-
muniter est fam. sed interdum & masc. in plur. præci-
puè; Pag. Virtus visiva, lux, splendor, aspectus, speci-
es incurrens in oculos. Sed frequentius oculus ipse, &c.
Av. In Bu. Conc. tria habet hæc Rad. signif. 1. oculus,
fons, viz. in hoc no. quod occ. simpl. vel cum pathach,
vel ob pausam, cum camerz penult. locis seq. וַיִּנְּךְ vel
וַיִּנְּךְ oculus, fons, Gen. 49. 22. Exod. 21. 24. Lev. 24. 20.
Num. 14. 14. Deut. 19. 21. Job 20. 9. 24. 15. Psal. 17. 8. 35.
19. 9. 49. Prov. 10. 10. 22. 9. 23. 6. 28. 22. 30. 16. Eccl. 1.
8. Isa. 52. 8. 64. 3. Lam. 2. 4. Ezech. 16. 5. cui formæ cum
pathach 1, 2, 3 & 2 sunt praf. ut seq. וַיִּנְּךְ & oculus,
Job. 10. 18. 29. 11. Prov. 20. 12. וַיִּנְּךְ oculus, Num. 24. 3.
15. וַיִּנְּךְ cum oculo, pro oculo, Num. 14. 14. Deut. 19.
21. Isa. 52. 8. וַיִּנְּךְ ad oculum, Ezech. 12. 12. In forma
conftr. est cum tzere ante jod quiescens; prout occ. simpl.
& cum 1 & 2 praf. וַיִּנְּךְ oculus, Gen. 14. 7. Exod. 10. 5.
15. 21. 26. Num. 22. 5, 11. Deut. 33. 28. 1 Sam. 11. 2. Job.
7. 8. 28. 7. Psal. 33. 18. Zac. 9. 1. 11. 17. וַיִּנְּךְ & oculus, Jos.
15. 34. 41. 19. 21. 37. Job. 24. 15. Dan. 5. 5. Zach. 11. 17.
וַיִּנְּךְ sicut oculus, Num. 11. 7. Ezech. 1. 4. 7. 16. 22. 26. 8.
2. 10. 6. 9. cui etiam formæ f.m. conftr. 1. est Aff. locis
seq. וַיִּנְּךְ oculus meus, Gen. 44. 21. Job. 7. 7. 13. 1. 16.

20. 17. 3. 8. 42. 5. Pl. 6. 5. 31. 10. 32. 8. 54. 9. 88. 10. 92.
12. 116. 8. Jer. 13. 17. 24. 6. 40. 4. Lam. 1. 16. 3. 48. 49. 51.
Ezech. 5. 11. 7. 4. 9. 8. 18. 9. 10. 20. 17. Am. 9. 4. cui
1. Aff. 1 cop. est praf. locis seq. וַיִּנְּךְ & oculus meus,
Jer. 8. 23. Item occ. etiam cum 1 praf. & 1. Aff. sic, 2
Sam. 16. 12. forsan videbit Dominus וַיִּנְּךְ ad oculum,
seu statum meum; Bu. Conc. vel afflictionem meam, si
modo legatur וַיִּנְּךְ pro וַיִּנְּךְ. Sed licet scribatur in
textu cum litera vau, legendum tamen juxta Masoram
cum jod post Vajin; sic, וַיִּנְּךְ oculus meum, i.e. la-
chrymas oculi mei; ut habet Targum; Pag. Vel, sta-
tum meum ac rerum mearum conditionem; ut Kimchi
exp. &c. sim. Pag. Bu. Lex. Item occ. etiam in forma
conftr. f.m. cum וַיִּנְּךְ, vel in pausa, וַיִּנְּךְ, וַיִּנְּךְ, (cui
etiam 1 cop. est praf.) וַיִּנְּךְ (cui & 2 est praf.) וַיִּנְּךְ &
וַיִּנְּךְ. Aff. ut seq. וַיִּנְּךְ oculus noster, 2 Sam. 20. 6. Psal.
35. 21. וַיִּנְּךְ oculus tuus, Deut. 6. 16. 13. 8. 15. 9. 19. 13.
וַיִּנְּךְ oculus tuus, Deut. 19. 21. 25. 12. וַיִּנְּךְ oculi tui,
Lam. 2. 18. וַיִּנְּךְ oculus vester, Ezech. 9. 5. וַיִּנְּךְ &
oculus vester, Gen. 45. 20. וַיִּנְּךְ oculus ejus, suus, Exod.
21. 26. Lev. 13. 55. Deut. 28. 54. 32. 10. 34. 7. Job. 28. 10.
Prov. 23. 31. Eccl. 4. 8. Zach. 2. 12. וַיִּנְּךְ in oculo ejus,
Lev. 21. 20. וַיִּנְּךְ oculus ejus, Deut. 28. 56. וַיִּנְּךְ oculus
eorum, Isa. 13. 18. Zac. 5. 6. וַיִּנְּךְ oculus ipsorum, Psal.
73. 7. & in forma duali occ. vel cum pathach, vel ob pau-
sam cum camerz penult. וַיִּנְּךְ vel וַיִּנְּךְ oculi, Gen.
20. 16. 38. 4. 49. 12. Lev. 26. 16. Num. 24. 4. 16. Deut. 28.
65. 1 Sam. 16. 12. Job. 22. 29. 29. 15. Pl. 19. 9. 101. 5. 115.
5. 135. 16. Pr. 6. 17. 15. 30. 21. 4. 23. 29. Eccl. 9. 13. 15.
42. 7. 59. 10. Jer. 5. 21. Eze. 1. 18. 10. 12. 12. 2. Hab. 1. 13.
Zach. 3. 9. cui priori formæ cum pathach penult. 1 & 2,
posteriori verò cum camerz penult. 1 & utrique 1 sunt
praf. וַיִּנְּךְ & oculi, Deut. 29. 4. Psal. 18. 28. Isa. 43. 8.
וַיִּנְּךְ in via duorum oculorum, bivio, Gen. 38. 21.
וַיִּנְּךְ pro oculis, Num. 10. 31. וַיִּנְּךְ vel וַיִּנְּךְ
oculis, Gen. 3. 6. 1 Sam. 16. 7. Prov. 10. 27. Eccl. 11. 7. &
in forma duali, seu pl.m. conftr. oculi simpl. locis seq. וַיִּנְּךְ
oculi, Gen. 3. 7. Lev. 13. 12. Num. 22. 31. Deut. 11. 12. 16.
19. 1 Reg. 1. 2. 2 Reg. 6. 17. 20. 25. 7. Pl. 34. 16. 145. 15.
Prov. 5. 21. 15. 3. 22. 12. 29. 13. Isa. 2. 11. 3. 8. 29. 18. 32.
3. 35. 5. Jer. 34. 3. 39. 7. 52. 11. Am. 9. 8. Zac. 4. 10. cui
etiam pl.m. conftr. 1 interrog. & 1 cop. sunt praf. sic, וַיִּנְּךְ
num oculi, Num. 16. 14. Job. 10. 4. וַיִּנְּךְ & oculi, Gen.
29. 16. 45. 12. 48. 10. 2 Sa. 24. 3. Job. 11. 20. 17. 6. 31. 16.
Prov. 17. 24. 27. 20. Isa. 5. 15. sed sæpius multò occ. for-
mæ hæc pl.m. conftr. cum 1 praf. sic, וַיִּנְּךְ in oculis,
&c. Gen. 6. 8. 19. 14. 2. 11. 28. 8. 31. 35. &c. 1 Reg. 16.
7. 19. 25. 30. &c. Plal. 116. 15. Pro. 17. 3. 4. 17. 8. Isa. 49.
5. Jer. 18. 4. Mal. 2. 17. in 120. circ. l. Item cum וַיִּנְּךְ &
praf. sic, וַיִּנְּךְ & in oculis, Gen. 34. 18. 41. 37. 45. 16.
Exod. 5. 21. 11. 3. Num. 11. 10. 29. 6. 2 Sam. 3. 19. 17. 4.
2 Chron. 30. 4. וַיִּנְּךְ sicut oculi, Psal. 123. 2. sed sæpi-
us cum 1 praf. sic, וַיִּנְּךְ in oculis, &c. Gen. 23. 11. 18.
30. 41. Exod. 4. 30. 7. 20. &c. Plal. 98. 2, Isa. 52. 10. ad Hof.
2. 12. in 50. circ. l. Item cum וַיִּנְּךְ & 2 praf. sic, וַיִּנְּךְ &
in oculis, Exod. 7. 20. Num. 25. 6. Jer. 28. 5. 32. 12. וַיִּנְּךְ
ab oculis, Lev. 4. 13. Num. 5. 13. 15. 24. Job. 28. 21. Sed
occ. etiam cum affixis frequenter: ut cum 1, vel in pau-
sa 1. Aff. וַיִּנְּךְ vel וַיִּנְּךְ oculi mei, Gen. 31. 10. Jud. 16. 28.
1 Sam. 12. 3. 14. 30. 1 Reg. 9. 3. 10. 7. 2 Chro. 6. 15. 7. 16.
9. 6. Job. 4. 16. 3. 17. Plal. 134. 25. 15. 26. 3. 38. 11. 69. 4.
77. 5. 101. 3. 6. 7. 119. 18. 37. 82. 123. 136. 148. 121. 1.

123.1.131.1.141.8.Ecc1.2.10.Ifa.1.15.16.6.5.38.14.
Jer.14.17.16.17.Lam.2.11.Ezèc.8.5.Dan.8.3.10.5.
Am.9.3.Mic.7.10.Zac.2.1.5.5.9.1.6.1.12.4. cui eti-
am formæ utrique ׀, ׀, ׀ & ׀ sunt præf. וְעֵינִי & oculi
mei, 1 Reg.1.48.Job.19.27. וְעֵינִי vel ׀עֵינִי in oculis
meis, Exod.33.12. & 7.Deut.1.23.Jud.14.3. 1 Sam.16.
22.26.24.29.6. 2 Sam.6.22.12.9.1 Reg.11.33.38.14.
8. 2 Reg.10.30.21.15.Pfal.73.16.Ifa.43.4.6.5.12.66.4.
Jer.7.30.18.9.27.4.32.30.34.15.Zac.8.6.9.8. וְעֵינִי
oculis meis, cum oculis, ad oculos, &c. Job.31.1. Pfal.
132.4.Ezech.10.2. וְעֵינִי idem, 2 Sam.13.5.6. Ezech.
10.19. מְעֵינִי ab oculis meis, Gen.31.40.Job.3.9.Ifa.6.5.
16.Hof.13.14. Item cum ׀ Aff. occ. simpl. locis seq.
וְעֵינִי oculi nostri, Num.11.6. 2 Chron.20.12.Ezr.9.8.
Pfal.123.2.Jer.9.17.Lam.4.17.5.17. Joel.1.16.Mich.4.
11.cul etiam ׀, ׀ & ׀ sunt præf. וְעֵינִי & oculi nostri,
Deut.21.2. וְעֵינִי in oculis nostris, Num.13.33.Pfal.
118.23. וְעֵינִי ad oculos nostros, Deut.6.22.Jof.24.
17.Pfal.79.10. Sed sapius cum ׀ Aff. וְעֵינִי oculi tui,
Gen.13.14.31.12.46.4.Exo.13.9.16. &c. Job.7.8.15.
12.Pfal.5.6.17.2.31.23.139.16. Prov.4.25. 7.2.20.
13.&c. Ecc1.11.9.Ifa.30.20.33.17.20. &c. ad Jon.2.8.
Zach.5.5. &c. in 60. circ. l. Sed occ. etiam cum ׀ Aff.
defective, cum sãgol tantum penult. absque jod plur. lo-
cis seq. וְעֵינִי oculi tui, 1 Reg.8.29.Job.14.3.Ifa.37.17.
& rursus formã plenã cum jod plur. ante ׀ Aff. & cum
! cop.præf. sic, וְעֵינִי & oculi tui, Deut.28.32. 2 Sam.
22.28.Neh.1.6. Prov.23.26.Jer.20.4.34.3.39.12.Sed
sapius cum ׀ præf. & ׀ Aff. וְעֵינִי in oculis tuis, Gen.
18.3.19.19.20.15.21.12.33.10. &c. Pfal.51.6.90.4.
91.8. Prov.3.7.Ifa.38.3.&c. in 70. circ. l. Item semel et-
iam cum ׀ præf. occ. defective cum sãgol tantum abs-
que jod pl. ante ׀ Aff. sic, וְעֵינִי in oculis tuis, Deut.
15.18. sed rursus plenã cum ׀ & ׀ præf. sic, וְעֵינִי ad
oculos tuos, in oculis tuis, Gen.47.19.Lev.22.53. Deut.
4.34.25.3.28.31. 2 Sam.12.11. Pf.50.21. Prov. 6. 4.
וְעֵינִי ab oculis tuis, Prov.3.21. Item cum ׀ Aff. occ.
simpl. & cum ! cop.præf. וְעֵינִי oculi tui, Ruth.2.9.Cant.
1.15.4.1.6.5.7.5. Ifa.49.18.60.4. Jer.3.2.4.30.Ezèc.
23.27.40. וְעֵינִי & oculi tui, Jer.3.1.16.sed cum ׀ præf.
occ. vel cum pathach, vel in pausa cum cametz penult.
& cum ׀ præf. & pathach penult. sic, וְעֵינִי in oculis tui-
s, 1 Sam.1.23. וְעֵינִי in oculis tuis, Gen.16.6. וְעֵינִי
ex oculis tuis, Cant.4.9. Item cum ׀ Aff. occ. simpl. &
cum ! & ׀ præf. וְעֵינִי oculi vestri, Gen.3.5. 45.12.
Num.15.39.Deut.4.3.11.7.18.14.1.Jof.24.7.Ifa.29.10.
40.26.51.6. Jer.13.20. Ezech.24.21. וְעֵינִי & oculi
vestri, Ezech.33.25. וְעֵינִי in oculis vestris, Gen.
19.8.34.11.45.5.50.4.Num.33.55. Jof.23.13. 24.15.
Jud.19.24. 1 Sam.11.10.18.23. 2 Sam.18.4.2 Chr.29.
8. Esth.8.8. Job.18.3. Jer.7.11.26.14.Hag.2.3. Zac.11.
12. ut & cum ׀ præf. locis seq. וְעֵינִי in oculis ve-
stris, Deut.1.30.9.17.29.2. 1 Sam.12.16.Jer.16.9.29.
21.51.24. Ezech.36.23. Zeph.3.20. sed sapius cum ׀
Aff. וְעֵינִi oculi ejus, oculos suos, Gen.13.10.18.2. 22.
13.&c. Job.27.19.34.21.36.7. 39.29. Pf.10.8.11.4.
66.7 &c. Ecc1.2.14. Cant.5.12. Ifa.10.12.11.3. 33.15.
Dan.8.5.21.&c. in 50. circ. l. cui etiam ׀, vel pro eo
absq; jod ׀ Aff. cop. est præf. locis seq. וְעֵינִi vel וְעֵינִi
& oculi ejus, oculos suos, 1 Sam.3.2.4.15.2 Reg.4.34.Job.
41.10.Ifa.6.10.17.7. Jer.32.4. Ezech.18.6.1. Dan.10.
6. Zach.14.12. sed sapius cum ׀ præf. וְעֵינִi in oculis

ejus, vel suis, &c. Gen.27.12. 29.20. 39.4. Exod.15.26.
Deut.12.8.24.1.&c. Job.15.15.25.5. Pf.15.4.36.3.72.
14. Prov.6.30.12.15.16.2.24.18. 26.12.16. 28.11.
30.12.Ifa.6.10.59.15.&c. in 60. circ. l. Item cum ׀ præf.
occ. locis seq. וְעֵינִi in oculis ejus, Num.19.5.2 Sam.13.
8.2 Reg.25.7. Jer.39.6.52.10. & cum ׀ præf. loco seq.
מְעֵינִi ab oculis ejus, Jud.6.21. ut & cum ׀ cop. præf. &
וְעֵינִi Aff. loco seq. וְעֵינִi & oculi ejus, Job.24.23. Item,
cum ׀ Aff. occ. simpl. & cum ׀ præf. וְעֵינִi oculi ejus,
Gen.21.19.24.64.39.7. Ezech.23.16. וְעֵינִi in oculis
ejus, Gen.16.4.5. sic & cum ׀ Aff. occ. simpl. &
cum !, ׀ & ׀ præf. ut וְעֵינִi oculi eorum, oculos
suos, Gen.37.25. Ex.14.10. Lev.20.4. 1 Sam.6.13. 2 Reg.
6.20. Job.2.12. Pf.17.11.69.24. Ifa.44.18. Jer.14.6. E-
zech.6.9.20.8.24.22.26. 24.25. וְעֵינִi & oculi ip-
sorum, Mal.1.5. וְעֵינִi in oculis ipsorum, Num.13.
33.36.6. Jof.22.30. 1 Sam.21.14. 2 Sam.3.36. Ezr.3.12.
Neh.6.16. Job.19.15. Ifa.5. 21. Ezech.21.28. וְעֵינִi
in oculis ipsorum, Gen.42.24. Exod.8.22. Num.20.8.27.
14.19. Job.21.8. Ifa.13.16. Jer.32.13. Ezech.4.12.12.3.
45.5.7.20.9.14.22.21.11.37.20.38.16.43.11. Item,
cum ׀ Aff. & ׀ præf. occ. loco seq. וְעֵינִi in oculis
ipsarum, Esth.1.17. Atque hinc ex hoc nomine וְעֵינִi ocul-
us, plerique deducunt verbum in kal, וְעֵינִi, quod est
ponere oculum, & aspiciere aspectu odii, vel aspectu ex-
pectationis aut spei; Pag. Sed hoc Kimchi de verbo non
dicit: tantum in loco Pf.87. ait quod quemadmodum
verbum aspectum odii notat; sic eo loco aspectus spei
indicetur: verbum autem sonaret Latine, oculare, i.e. o-
culus observare; Merc. Cev. vel, torvè aspiciere; Pag.
&c. vide ad initium Rad. Atque indè est part. ben. kal,
f.m. 1 Sam.18.9. (scriptum scil. cum vau, וְעֵינִi; sed jux-
ta Masoram, lectum cum jod; Pag. Bu. Cocc. sic) וְעֵינִi
torvè aspiciens Davidem; Hieron. non rectis oculis Saul
aspiciebat David; & R.D. aspiciebat oculo malo; Pag.
oculans, i.e. oculis observans nocendi causã; Bu. Lex.
Malevolis oculis persequens Davidem: suspexitur ha-
bebat, invidebat ei; Cocc. Chald. וְעֵינִi insidians; un-
de apud R.R. verbum in piel usitatum, וְעֵינִi vidit, in-
pexit, advertit, consideravit. Atque hinc etiam in textu
dicitur וְעֵינִi malignus oculo; Prov.23.7. i.e. fordidus,
parcus, illiberalis, invidus, &c. ut & è contrã, וְעֵינִi
benignus oculo, Prov.22.9. i.e. beneficis, &c. Bu. Lex. &
sim. Pag. Cocc. &c. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, as-
pectus, color, species; Bu. Conc. &c. Vide ad initium Rad.
& in hac signif. occurrit idem No. וְעֵינִi, quasi in forma
constructa f.m. וְעֵינִi, prout occ. cum ׀ præf. locis seq.
וְעֵינִi sicut color, &c. Num.11.7. Ezech.1.4.7.17.22.27.
8.2.10.9. Dan.10.6. in qua etiam signif. occ. cum ׀ Aff.
cui & ! cop. est etiam præf. & in forma du. vel plur. const.
cum ׀ præf. & ׀ Aff. ut seq. וְעֵינִi colorem suum, Lev.
13.55. וְעֵינִi & color ejus, Num.11.7. וְעֵינִi in colore
suo, in oculis ejus, Lev.13.5.37. Item, iii. signif. 3. hujus
Rad. est, Fons aquarum; Bu. Conc. &c. vide etiam ad ini-
tium Rad. idque etiam in eodem No. וְעֵינִi, prout occ.
simpl. cum cametz penult. ob causam, loco seq. וְעֵינִi fons,
Gen.49.22. & cum ׀ dem. præf. vel ante pathach, vel
ante cametz penult. ut & cum ׀ præf. priori, & ׀ præf.
alteri formæ; ut seq. וְעֵינִi vel וְעֵינִi fons, Gen.16.7.
24.28.29.42. Neh.2.14.3.15.12.37. וְעֵינִi in fonte, 1
Sam.29.1. וְעֵינִi ad fontem, Num.34.11. sed occ. etiam in
hac signif. cum ׀ præf. & ׀ locali add. sic, וְעֵינִi ad
fontem,

fontem, Gen. 24. 16. 45. & in forma f. constr. idem etiam interdum significat; ut Deut. 33. 28. & habitat Israel securus, scorsim יַעֲקֹב עַיִן fontem Jacobi, h.e. fontem salutaris, ex quo bibit Jacobus; Coc. prout occ. simpl. & cum פַּרְשֵׁי וְעַיִן praf. ut seq. עַיִן fons, Gen. 16. 7. 24. 13. 43. Deut. 33. 28. Jud. 15. 19. 1 Reg. 1. 9. Neh. 2. 13. Cant. 1. 14. Ezech. 47. 10. בְּעַיִן in fonte, 2 Sam. 17. 17. Pl. 83. 11. וְעַיִן & in fonte, Neh. 11. 29. Item in hac signif. occ. etiam forma absol. pl. f. (significans scaturigines; & est metaphora ab oculo scaturiente sumpta; Av.) simpl. & cum דֵּם dem. praf. עַיִן fontes, Deut. 8. 7. עַיִן fontes, 2 Chron. 32. 3. & forma etiam constr. pl. f. locis seq. עַיִן fontes, Exod. 15. 27. Num. 33. 9. Prov. 8. 28. Atque indè ex Rad. in hac 3. signif. est No. cum Mem heemant. prapofito; מַעַיִן m. fons; Pag. Bu Av. vel. scaturigo, cisterna; Av. fontis exuberantia, vel rivus, ex fonte scil. manans; Coc. prout occ. in forma absol. f. m. simpl. & cum 1 cop. praf. fic, מַעַיִן fons, Lev. 11. 36. Pl. 74. 15. 84. 7. Pro. 28. 26. Cant. 4. 12. וְמַעַיִן & fons, Joel. 4. 18. ut & in forma f. m. constr. simpl. & cum 1 Aff. fic, מַעַיִן fons, Iof. 15. 9. 18. 15. 2 Reg. 3. 25. Cant. 4. 15. מַעַיִן fons ejus, Hof. 13. 15. sed occ. etiam femel cum 1 praf. & 1 parag. add. (cui simile vide in nomine בְּרֵךְ, sub בָּרַךְ; Bu. Lex.) sic וְלַמַּעַיִן in fontem, Pl. 114. 8. & in forma pl. m. absol. occ. loco seq. מַעַיִן fontes, Pl. 104. 10. ut & in forma pl. m. constr. simpl. & cum 2 praf. מַעַיִן fontes, 1 Reg. 18. 5. 2 Reg. 3. 19. מַעַיִן de fontibus, Isa. 12. 3. Item cum 1 Aff. occ. Pl. 87. 7. fic omnes מַעַיִן fontes mei in te; vel providentia mea; juxta R. Jonah, ab עַיִן oculo; Pag. Inò verò pro fontibus exponit: at Kimchi monet posse exponi, ut hic Sanctus inquit, nam prius dixerat, aspectum spei propriè intelligitur vellet omnem suum aspectum & spem in illum conjectam esse. Sic verbo עַיִן in Piel, Doctores utuntur pro inspicere, seu oculos conjicere, & diligenter ac intentè intueri; Merc. Cev. Omnes fontes mei; Bu. Lex. seu omnes scaturigines meæ in te; i.e. omnes fontes scientiarum; Av. omnes rivi mei in te, i.e. omnia mea genimina; Coc. (quapropter canunt æquè ac exultant) omnes fontes vitæ meæ de te, Hebr. Chorea ducunt, vel tripudiant omnes fontes mei; i.e. quicquid in me vitæ est, conspirat quodammodo, ut concentum quandam & quasi harmoniam symphoniam edat tuarum laudum, & gloriâ illâ ac exultatione gestiat; Jun Item in forma pl. f. significat scaturigines, & c. Av. prout occ. simpl. & cum דֵּם dem. praf. מַעַיִן fontes, Prov. 8. 24. Isa. 41. 18. מַעַיִן fontes, 2 Chron. 32. 4. & in forma pl. f. constr. cum Scheva penult. occ. simpl. & cum יָהּ Aff. fic, מַעַיִן fontes, Gen. 7. 11. 8. 20. מַעַיִן fontes tui, Pro. 5. 16. Item, ad hanc Rad. in 1. signif. quidam reducunt illud, Hof. 10. 10. לְשִׁפְי עֵינֵינוּ ad cuos oculos ipsorum, i.e. Amasios, vitulos scil. duos, quos in Dan, & Bethel colebant, & ipsos tanquam Amasios in oculis ferebant. Literæ scriptæ referunt עֵינֵינוּ, quod עֵינֵינוּ oculos interpretantur: lætio verò, quam Masorethæ indicant, habet עֵינֵינוּ, Bu. Lex. Atque id scriptum putant pro עֵינֵינוּ Merc. & exponunt propter duas iniquitates eorum; à עֵינֵינוּ; i.e. duos vitulos, juxta quosdam. Sed rectius expones in duobus sulcis suis; vide infra in Rad. עֵינֵינוּ ad nomen מַעַיִן; Merc. Nomen autem pl. f. עֵינֵינוּ sive עֵינֵינוּ, nunquam oculos significat: sed semper, fontes. Vide amplius in Rad. עֵינֵינוּ; Bu. Lex. Item quod hic referunt עֵינֵינוּ Piel, præstigiis uti; Bu. Lex. divinare,

& c. Coc. Vide infra in Rad. עֵינֵינוּ; ubi id locatur, & cum ejus derivatis in Bu. Conc. & Pag. & c.

Rad. 54. עֵינֵינוּ; Bu. Lex. vel עֵינֵינוּ; Av. Est fessum, defessum, lassum esse; Bu. Lex. Defatigatus est, lassuit, defecit propter lassitudinem. Idem quod עֵינֵינוּ & עֵינֵינוּ fessus fuit; Av. prout occ. in 3. f. f. præt. kal, Jer. 4. 31. נַפְשִׁי נִפְשִׁי fessa fuit anima mea, Bu. Lex. seu defatigata est, & c. potest etiam esse no. f. f. à no. malf. עֵינֵינוּ; vel part. aut no. participiale ex ben. kal; Av. Item hinc etiam deducunt fut. kal, 3. f. m. quod præter normam habet cametz sub jod, quasi à עֵינֵינוּ; & convenit cum עֵינֵינוּ; Bu. Lex. prout occ. cum 1 conv. praf. locis seq. עֵינֵינוּ & fessus erat, Jud. 4. 21. 1 Sam. 14. 28. 31. 2 Sam. 21. 15. Atque hinc ex hac Rad. juxta pierosque est no. עֵינֵינוּ fessius, lassus, Bu. Lex. defatigatus, & c. Av. prout occ. simpl. & cum 1 cop. praf. עֵינֵינוּ fessius, Gen. 25. 29. 30. Deut. 25. 18. Job. 22. 7. Isa. 5. 27. 29. 8. עֵינֵינוּ & defessus, 2 Sam. 17. 29. Plal. 63. 2. sed cum דֵּם dem. praf. occ. transpositis literis, h.e. cum jod ante Yajin; sic, עֵינֵינוּ fessius, 2 Sam. 16. 2. sed cum 2 praf. ante Yajin jod; sic, עֵינֵינוּ fessio, Isa. 28. 12. & in forma pl. m. occ. simpl. sed cum דֵּם dem. praf. ante formam transpositam, cum jod scil. præcedente Yajin; sic, עֵינֵינוּ fessi, Jud. 8. 4. 5. 2 Sam. 16. 14. עֵינֵינוּ fessis, Jud. 8. 15. & in forma f. f. significans fessam, defatigatam; & metaph. sitibundam; Bu. Lex. occ. simpl. locis seq. עֵינֵינוּ fessa, Plal. 143. 6. Prov. 25. 25. Isa. 32. 2. Jer. 4. 31. 31. 25. cui etiam formæ f. 2 est praf. loco seq. עֵינֵינוּ fessæ, Isa. 46. 1.

Rad. 55. עֵינֵינוּ, vel עֵינֵינוּ, in præter. kal, עֵינֵינוּ fessius, defatigatus fuit; idem quod עֵינֵינוּ; nisi quod jod non moveatur, sed quiescat; Av. qui indè format fut. kal cum 1 conv. praf. & cametz sub jod, de quo in Rad. præced. ubi vide. Atque indè etiam deducit ex hac Rad. scil. עֵינֵינוּ no. עֵינֵינוּ f. lassitudo solis, Eclipsis & obscuratio solis, & simpliciter pro obscuritate; ut Am. 4. ult. & faciens auroram עֵינֵינוּ obscuritatem, & c. In f. f. constr. est, עֵינֵינוּ, & occ. (cum He parag. add. juxta Av.) Job. 10. ult. Ad terram עֵינֵינוּ obscuritatis, & c. Av. De hisce autem tam ex hac quàm ex præced. Rad. vide etiam in עֵינֵינוּ vel עֵינֵינוּ Pag. Coc.

Rad. 56. עֵינֵינוּ; Pag. vel potius עֵינֵינוּ; Merc. Est עֵינֵינוּ inquit R. D. in Hiphil scil. עֵינֵינוּ id significat, h.e. arctare, coarctare, angustare; Pag. angustavit cum stridore, pressit gemendo, fecit pressuram, seu stridorem; nam propriè dicitur de Plaustrum, onusto, quod vehitur cum gemitu & stridore quodam, Av. vel simpliciter in hiph. est, arctare, premere; Bu. Conc. prout occ. in part. hiph. f. m. sic, עֵינֵינוּ premens, Am. 2. 13. & in fut. hiph. à 3. f. m. עֵינֵינוּ premet; arctabit, & c. occ. in 3. f. f. loco seq. עֵינֵינוּ premit, Am. 2. 13. Atque indè est no. מוֹעֵקָה eoarctatio, compressio, angustia; arctum vinculum, quod vehementer stringit. Est part. præter. hiph. (vel part. hooth. f. f.) Sed, usurpatur nominaliter; Av. loco seq. מוֹעֵקָה pressura, Pl. 56. 11. Item hinc etiam No. עֵינֵינוּ f. stridor, divexatio, angustia, coarctatio, crepitus; Av. prout occ. in forma f. f. constr. loco seq. עֵינֵינוּ angor, angustia, Pl. 55. 4. Locus autem supra cit. ad fut. hoph. Am. 2. 13. notandus; Ecce ego מוֹעֵקָה arcto, aut arctare, vel angustare facio, h.e. affligo vos, in loco vestro, quem modum עֵינֵינוּ arctatur, seu angustatur plaustrum, plenum עֵינֵינוּ manipulo, pro manipulis. Prius est transitivum in part. scil. posterius in fut. intransitivum. Ubi R. D. ait quòd de plaustro

plauſtro dicitur **פָּרִיץ** anguſtiabitur, affligitur, metaphorice; quia non eſt vivens aut animatum ut affligatur. Sapientes etiam Hiſpaniæ dicunt **פָּרִיץ** eſſe tranſitivum; i.e. anguſtiis afficio, comprimo, confercio vos in loco veſtro; Pag. Cev. Ecce ego facio preſſuram ſeu ſtridorem ſub vobis, quemadmodum faciet ſtridorem, plauſtrum onuſtum manipulis, ſeu plenum manipulorum, &c. Av. Ecce ego preſſurus ſum (**תְּחַמְכֶם**) locum veſtrum, quemadmodum premit plauſtrum quod plenum eſt manipulis, i.e. triturabo vos violentiſſimè; aded ut quemadmodum manipulus tritici, preſſus plauſtro onuſtiſſimo, ſingula grana ejicit, ità vos omnes ejiciat locus veſter: nec tantum ejiciat, ſed in eo ipſo comminuamini; Jun. verbum autem hoc **פָּרִיץ**, vel **פָּרִיץ**, Chaldaum magis eſt: nam pro **פָּרִיץ** anguſtia, Targum habet **פָּרִיץ**. Addunt quidam, verbum hoc preſſuram ſignificare talem quā quis gemat, & ſtridorem edat: unde & abſtracta hinc ducta, pro fremitu, ſtridore ſeu ſtrepitu & crepitu exponunt: ſed ſimpliciter arctationem ſonat ex ſermone Syro; Merc.

Rad. 57. **עיר** m.eſt urbs, oppidum, civitas; Pag. Bu. Cocc. Av. eſt comm. gen. ſed plerumque f. licet plur. ſit etiam voce maſc. ſuprà autem dictum eſt, ad Rad. **עיר**, in hiſp. **הָעִיר** hoc No. pertinere; Merc. Quod ſcil. hominum actionibus & operis excitata ſit; Bu. Lex. Vel eſt civitas, quæ ſcil. muris, turribus, & aliis ædificiis amplis, excitata eſt. Nam eſt cogn. cum **עיר** excitavit; Av. Vel ſic à vigiliis & excubiis dicitur; Cocc. Rad. autem hæc in Bu. Conc. duo ſignif. i. eſt in hoc No. quod frequens occurrit, & ordine Conc. ut ſeq. **עיר** civitas, urbs, &c. Gen. 4. 17. 11. 4. 24. 10. 33. 18. Lev. 25. 29. Deut. 2. 34. &c. Pf. 46. 5. 59. 7. 15. 60. 11. 86. 3. 106. 4. 7. 36. 108. 11. 127. 1. Iſa. 5. 1. 60. 14. 62. 12. &c. ad Zach. 8. 3. in 150. circ. l. cui etiam! & **עיר** ſunt præf. ſic, **עיר** & civitas, Lev. 25. 33. Joſ. 15. 62. 2 Reg. 10. 2. 2 Chr. 15. 6. Eſth. 9. 28. Jer. 48. 8. **עיר** & civitas, 2 Chr. 11. 12. 19. 5. 28. 28. 31. 19. Ezr. 10. 14. Eſt. 8. 11. 9. 28. Sed ſæpius multò cum **עיר** præf. ſic, **עיר** civitas, civitatis, vel in civitatem, &c. Gen. 4. 17. 10. 12. 11. 5. 8. 18. 24. 26. 28. 19. 4. 14. 15. 20. 21. 22. &c. Eccl. 9. 15. Iſa. 3. 2. 19. 36. 15. 37. 33. 34. 35. 38. 6. &c. Lam. 1. 1. 2. 15. &c. ad Zach. 6. 15. 3. 1. & Zach. 8. 5. 14. 2. in 260. circ. l. ſed occ. etiam cum **עיר** præf. & **עיר** locali add. locis ſeq. **עיר** in civitatem, Gen. 44. 13. Joſ. 6. 20. 20. 4. 2 Sam. 17. 17. 1 Reg. 14. 12. 20. 2. 2 Reg. 20. 20. 1 Chron. 19. 15. ut & cum **עיר** & **עיר** præf. ut ſeq. **עיר** & civitas, &c. Num. 35. 5. Deut. 2. 36. Joſ. 13. 9. 16. 2 Reg. 11. 20. 2 Chron. 6. 38. 23. 21. Neh. 7. 4. Eſth. 3. 15. 8. 15. Jer. 26. 9. 32. 25. 38. 17. Ezech. 7. 23. 9. 9. Dan. 9. 18. 26. **עיר** ex civitate, Jud. 17. 8. Jer. 33. 5. 52. 6. ut & cum **עיר** præf. ſic, **עיר** in civitate, vel in civitatem, &c. Num. 35. 28. 1 Sam. 23. 7. 27. 5. &c. Pf. 31. 22. 48. 2. 9. Iſa. 19. 2. Ezech. 17. 4. Hof. 11. 9. Joel. 2. 9. Am. 2. 6. &c. in 40. circ. l. Item cum **עיר** pro **עיר** dem. præf. **עיר** in civitate hæc, ſcil. vel in civitatem, hanc, viz. Gen. 19. 12. 34. 28. Lev. 25. 30. &c. Pf. 55. 10. 73. 20. Prov. 1. 21. Eccl. 7. 19. 8. 10. Cant. 3. 23. 5. 6. Iſa. 24. 12. Lam. 1. 19. Am. 7. 16. Jon. 3. 4. 5. &c. in 50. circ. l. & cum **עיר**, **עיר** & **עיר** præf. ut ſeq. **עיר** ſicut civitas, Pf. 122. 3. Iſa. 1. 5. **עיר** ad civitatem, 2 Chron. 19. 5. 33. 30. 33. 14. Jer. 1. 18. **עיר** ad civitatem, Gen. 19. 16. 24. 11. Lev. 14. 40. 14. 5. 53. Num. 35. 5. Joſ. 8. 2. 4. 13. 1 Sam. 9. 12. 23. 10. 1 Reg. 21. 13. 2 Chron. 30. 10. 32. 33. 15. Iſa. 37. 13. Jer. 22. 8. E-

zech. 11. 23. 48. 16. 17. Jon. 4. 5. Mich. 6. 9. **עיר** ex urbe, Num. 24. 19. Jud. 1. 16. 20. 48. 1 Sam. 6. 18. 2 Sam. 18. 3. 1 Reg. 8. 1. 9. 24. 2 Chron. 5. 2. 8. 11. 30. 10. Neh. 3. 15. Job. 24. 12. Pf. 72. 16. 101. 8. Iſa. 17. 1. 25. 2. 48. 2. 66. 6. Jer. 3. 14. Hof. 7. 4. ſed occ. etiam in f. cum affixis variis, ut cum **עיר** Aff. cui & eſt præf. & cum **עיר** cui eſt præf. cum **עיר** Aff. cui etiam **עיר**, **עיר**, **עיר** & ſunt præf. & cum **עיר** & **עיר** Aff. abſque præf. prout ſequuntur; **עיר** civitas mea, Iſa. 45. 13. Lam. 3. 51. **עיר** in civitate mea, 2 Sam. 19. 38. **עיר** civitas tua, Dan. 9. 19. **עיר** ex civitate tua, Dan. 9. 16. **עיר** civitas ejus, ſua, Gen. 23. 10. 18. 34. 24. 36. 32. 35. 39. Deut. 19. 12. 21. 19. 20. 21. 25. 8. Joſ. 8. 1. 20. 6. 1 Sam. 20. 6. 2 Sam. 17. 22. 1 Reg. 21. 11. 22. 36. 1 Chro. 1. 43. 46. 50. Jer. 5. 1. 31. **עיר** in civitate ſua, illius, Jud. 8. 27. 1 Reg. 21. 8. 11. **עיר** & in civitate ſua, 1 Sam. 28. 3. **עיר** in civitatem ſuam, 1 Sam. 8. 22. Ezr. 2. 1. Neh. 7. 6. **עיר** è civitate ſua, ejus, 1 Sam. 1. 3. 2 Sam. 15. 12. **עיר** civitatis ejus, Deut. 22. 21. **עיר** civitatis ſuæ, Gen. 34. 20. Deut. 13. 13. Item in forma pl. m. ſæpe occurrit; ſic, **עיר** (cum camerz ſub Vajin, quod Radicem in **עיר**, in kal **עיר**, denotare videtur) civitates, urbes, oppida, oppidorum, urbium, &c. Num. 35. 2. 32. 24. 35. 11. Deut. 1. 28. 3. 5. &c. Job. 15. 28. Iſa. 6. 11. 14. 21. 19. 18. 33. 8. 37. 26. Zach. 8. 20. &c. in 80. circ. l. Item, juxta quosdam, occ. in forma pl. m. cum jod mobili, hæc forma, **עיר** urbes, Jud. 10. 4. ſcil. triginta illis erant; ubi ità efferitur ut combinetur cum **עיר** pullis; quod triginta pullis inequarent, & triginta urbes habuerint, unde, RR. dicunt **עיר** in forma ſem. plur. civitates, &c. Merc. ſed cum **עיר** cop. præf. abſque jod mediano & mobili occ. locis ſeq. **עיר** & civitates, Num. 32. 16. Joſ. 14. 12. 24. 13. 2 Chron. 27. 4. 32. 29. Pf. 9. 7. Iſa. 54. 3. ſed ſæpius occ. in forma pl. m. cum **עיר** (pro **עיר** dem. ob ſequens Vajin camerzatum,) præf. ſic, **עיר** civitates, urbes, vel urbium, &c. Gen. 19. 25. 29. 35. 5. Num. 13. 19. &c. ad Ezech. 6. 6. 36. 10. 33. Zeph. 1. 16. in 70. circ. l. Prout etiam occ. cum **עיר**, **עיר**, **עיר**, & **עיר** præf. ut ſeq. **עיר** & civitates, Num. 13. 28. 35. 8. 13. Joſ. 16. 9. 1 Reg. 15. 23. 2 Reg. 3. 25. 2 Chr. 8. 2. Ezech. 12. 20. 36. 35. 38. **עיר** ex civitatibus, Joſ. 20. 4. Jud. 20. 15. 42. Ezech. 25. 9. **עיר** in civitatibus, Gen. 41. 35. 48. 1 Chr. 27. 25. Ezr. 3. 1. Neh. 11. 1. **עיר** ſicut civitates, Jer. 20. 16. Ezech. 26. 19. **עיר** in civitates, Gen. 47. 21. Num. 35. 2. Joſ. 18. 9. **עיר** & civitatibus, Ezech. 36. 4. Item, in forma pl. m. conſtr. ſæpe venit; ſic, **עיר** civitates, tum, &c. Gen. 19. 20. Exod. 1. 11. Lev. 25. 32. 33. &c. Pf. 69. 36. Iſa. 17. 2. 9. 36. 1. 61. 4. 9. &c. ad Zach. 1. 12. in 120. circ. l. cui etiam forma pl. m. conſtr. **עיר** & **עיר** ſunt præf. ut ſeq. **עיר** & civitates, Lev. 28. 32. Deut. 2. 37. Joſ. 19. 25. 2 Reg. 17. 6. 18. 11. 2 Chron. 17. 12. Mich. 7. 12. **עיר** in civitatibus, Gen. 13. 12. Num. 32. 17. 26. Jud. 12. 7. 1 Sam. 30. 29. 2 Sam. 23. 1. Reg. 10. 26. 12. 17. 13. 32. 2 Reg. 17. 24. 26. 23. 5. 19. 1 Chron. 13. 2. 2 Chron. 1. 14. 10. 17. 17. 7. 13. 19. 25. 13. 28. 18. 31. 6. 15. Eſth. 9. 19. Jer. 7. 1. 11. 6. 33. 10. 13. 34. 7. 40. 5. 44. 17. 21. 6. Lam. 5. 11. Item cum **עיר**, **עיר**, & **עיר** præf. ut ſeq. **עיר** & in civitatibus, 2 Chron. 17. 2. 34. 6. Neh. 11. 3. Jer. 32. 44. 33. 13. **עיר** ad urbes, in urbibus, 2 Chron. 24. 8. 31. 1. Iſa. 40. 9. **עיר** & ad civitates, Iſa. 44. 26. **עיר** ex urbibus, præter urbes, Deut. 3. 5. 20. 15. 16. 2 Reg. 23. 9. Jer. 7. 34. 17. 26. 36. 9. ſed occ. etiam hæc forma pl. m. conſtr. cum affixis variis; ut cum **עיר** & **עיר** Aff. cui ult. **עיר** eſt præf. & cum **עיר** Aff. cui!

est praf. ut & cum **עכס** Aff. cui ult. **עכס** & sunt praf. prout sequuntur; **עכס** civitates mez, Zach. 1. 17. **עכס** in urbibus nostris, Ezr. 10. 14. **עכס** urbes tuas, Deut. 13. 2. Jer. 2. 28. 11. 13. Ezech. 35. 4. Hof. 13. 10. Mich. 5. 13. **עכס** & civitates tuas, Ezech. 35. 9. **עכס** civitates tuas, Jer. 4. 7. 31. 21. **עכס** civitates vestras, Lev. 26. 25, 31. **עכס** & urbes vestras, Lev. 26. 33. **עכס** in urbibus vestris, Deut. 3. 19. Jer. 40. 10. ut & cum **עכס** Aff. cui etiam **עכס** & **עכס** sunt praf. sic, **עכס** civitates ejus, Deut. 2. 34. 3. 4. Jer. 2. 14. 4. 26. 31. 24. 33. 12. **עכס** & civitates ejus, Deut. 3. 12. **עכס** 14. 17. 42. 11. Ezech. 30. 7. **עכס** in urbibus ejus, Jer. 49. 1. 50. 32. Hof. 8. 14. 11. 6. **עכס** & in urbibus ejus, Jer. 31. 23. **עכס** de civitatibus suis, Num. 38. 8. Ezech. 25. 9. & cum **עכס** Aff. cui & **עכס** & **עכס** sunt praf. sic, **עכס** civitates ejus, Jos. 10. 37. 39. 13. 17. Jer. 19. 15. 34. 1. 49. 13. 51. 43. **עכס** & civitates ejus, Jer. 48. 9. 15. Ezech. 29. 12. Zac. 7. 7. **עכס** in urbibus ejus, 2 Reg. 17. 22. **עכס** cum urbibus suis, Num. 32. 33. & cum **עכס** Aff. cui & **עכס** & **עכס** sunt praf. **עכס** civitates illorum, Lev. 25. 34. Num. 21. 3. 4. 31. 10. Jos. 17. 10. 19. 11. 21. 2. 2. 7. 9. 1 Chron. 4. 31. 6. 45. 10. 7. 2 Chron. 31. 19. Neh. 8. 15. Jer. 5. 6. Zeph. 3. 6. **עכס** & urbes illorum, Jos. 9. 17. Ezech. 19. 7. **עכס** in urbibus ipsorum, Deut. 19. 1. 2 Reg. 17. 29. 1 Chron. 9. 2. 2 Chron. 19. 10. Ezr. 2. 70. Neh. 7. 73. 11. 3. Esth. 9. 2. sed occ. etiam cum **עכס** Aff. & **עכס** & **עכס** praf. sic, **עכס** per civitates suas, 2 Chron. 31. 1. **עכס** ex urbibus suis, 1 Chron. 19. 7. Jer. 36. 6. Deinde, 2. signif. 2. hujus Rad. est, affellus, pullus asini; Bu. Conc. in nomine, viz. **עכס** m. pullus, propriè asini, affellus; Bu. Lex. i.e. parvus asinus, juxta R.D. & dicitur tam de asino domestico quàm sylvestri; Pag. Ab excitatione, ut videtur, & vivacitate. Nihil mutat in regimine, in loco Jobi. Cum affixo habet jod quiescens in chirek, ubi alia ejusdem formæ habent Tzeri: nec à urbe distingui potest nisi ex sensu; Merc. **עכס** est pullus asini, affellus domesticus; & quando additur **עכס** significat asinum sylvestrem; Av. Per Metaph. dicitur de homine rudi, & sapientia experte; Cocc. Occ. autem hoc No. in forma absol. f. m. simpl. & cum **עכס** cop. praf. **עכס** pullus, Zach. 9. 9. **עכס** & pullus, Job. 11. 12. & semel cum He parag. post cholem, pro **עכס** Aff. loco seq. **עכס** affellum suum, Gen. 49. 11. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum **עכס** & **עכס** praf. sic, **עכס** affelli, Jud. 10. 4. 12. 14. **עכס** 30. 6. **עכס** & pulli, Gen. 32. 15. **עכס** & pulli, **עכס** 30. 24. In loco autem ante penult. cit. ad pl. m. simpl. **עכס** 30. 6. scribitur cum vau vice jod; Pag. Sed etsi per vau scribatur **עכס**, per jod tamen ad marginem legitur, & intrinsecus notatur circulo, qui variam lectionem indicet; Mere. Item ad formam pl. m. constr. nominis in 1. signif. locus unus; intempestivè omisus est à Sancte, in quo **עכס**, civitas, in plur. est masc. viz. Jer. 48. 15. **עכס** & urbes, i.e. unaquæque ex urbibus, ejus ascendit, i.e. sublata est, defecit; vel cerrè verbo masc. utitur, habità ratione populi qui erat in urbibus; Merc. **עכס** & **עכס** Arcturus. Vide suprà in Rad. **עכס**; Pag. Bu. & c. Occ. autem in simplici forma **עכס**; Job. 4. 18. & cum **עכס** cop. praf. **עכס** & arcturus, Job. 38. 32. Bu. Conc. & c. Vide in Rad. cit. Item **עכס** mus, & **עכס** araneus, vide inter quadrata.]

Rad. 58. **עכס**, unde, juxta plerosque, est No. Rad. **עכס** compes, **עכס**; Pag. Bu. Cocc. & c. Item, tinnitus;

Bu. Conc. constriction; & dicitur tam de compede quàm de ornata pedum; Av. Est enim, inquit R.D. ornamentum tinniens, seu strepitum edens, i.e. resonans strepitu crepitaculorum, quæ in eo sunt; Pag. Cev. quale ornamentum, scil. suis in pedibus ferunt mulieres; Pag. Inter ornamenta pedum esse constat; periscelides; Cocc. Prout occ. in f. m. cum **עכס** praf. sic, Prov. 7. 22. **עכס** & sicut compes ad castigationem, aut vinculum stulti; Pag. & sicut (vir) compedis ad eruditionem stultorum. Sensus, qui meretricem sequitur, tanquam bos ad maturationem abit; i.e. vel in præiens vitæ periculum se conjicit; vel sicut vir compedis, h.e. compeditus, i.e. vel in vincula & compedes se implicat, quibus stulti castigari & sapere solent; Bu. Lex. & c. cum compes ad castigationem stulti, adhibetur, scil. Av. Et tanquam (in) compede ad pænam, exemplarem, scil. stulti. Est pro **עכס**; **עכס**; etsi enim **עכס** post **עכס** poni non solet; per Ellipsin tamen subintelligitur; Cocc. Et velut compeditus ad eruditionem, & c. Hebr. & velut compede; ad pænam, quæ demùm serò sapiunt stulti; Jun. Item occ. etiam in forma pl. m. cum **עכס** dem. praf. significans periscelides tinnientes; Bu. Conc. vel compedes; dictæ à vinciendo & ligando; licet fuerint etiam inter ornamenta mulierum circa pedes; Bu. Lex. & removebit Dominus gloriam **עכס** ornamentorum-pedum-squamatorum; Pag. Vel potius, crepitantium; quæ scil. in pedibus gestant filiz Tzizonis; nam crepitacula hæc, sive tintinnabula gestabant mulieres in pedibus; Bu. Conc. periscelidum; Av. **עכס** 3. 18. Atque indè plerique deducunt verbum in Piel, **עכס** compeditum agere; i.e. gressum modulos fingere, acsi compedes pedibus essent alligatæ; Bu. man. Confinxit pedes seu crura ornamentis sive talaribus; usus est periscelide seu perisphyriis. Confinxit pedes ornamento. Cogn. cum **עכס** irritatus est; Av. Unde in fut. piel, à 3. f. m. **עכס**, & 3. pl. **עכס**, occ. in 3. pl. f. fut. kal; sic, ibid. **עכס** 3. 16. & pedibus **עכס** ornabantur-ornamentis-squamarum, i.e. instar squamarum; Pag. Vel potius, excitabant strepitum crepitaculorum; ut autem Sanctes squamati instrumenti, & squamarum meminit in hac Rad. videtur non intellexisse quid apud Doctores significet **עכס** tinnivit, resonuit. Quo verbo utitur Kimchi in hac Radice, ut ejus propriam significationem declararet. Nabonenses, crepitacula quæ in tripudiis adhibentur tibiis, vernaculè indè vocant Cascauels. Alioqui quidem **עכס** Hebraicè per Sin sinistrum, sunt squamæ; & **עכס** 1 Sam. 17. 5. dicitur lorica squamata, vernaculè, Corte de mailles. Ac indè forsan verbum significans tinnire, effluxerunt Hebræi: licet vulgò per Schin dextrum scribatur. Atque hinc **עכס** appellant Cymbala, in pinnaculis nostrorum templorum suspensa, seu tintinnabula; Mere. Cev. Et pedibus suis compedunt, h.e. compeditæ incedunt, vel periscelidibus ornata gradiuntur: Periscelides autem istæ catenatæ onus erant, & in incessu sonitum aut tinnitum aliquem poterant edere, unde Sabbato prohibita. Indè Tinnitûs & Crepitaculorum significatio apud quosdam Interpretes; Bu. Lex. Et pedibus in suis constringent, ornamentum sc. Av. vel catenatæ aut compeditæ sunt. Eum morem etiam in oriente obtinere, Cl. Lud. de Dieu jam dudum monuit ex Cl. Golii ore, nuper collegæ mei honorandi; Cocc. Et pedibus suis composito gradu incedebant;

Hieron. In Pag. Kimchi exp. Resonant & perstrepunt crepitaculis quæ suis pedibus alligantur, quæ dicuntur עוללים; Merc. Cev.

Rad. 59. עולל est, turbare; (re, scil. magis quàm verbi; Merc.) item corrumpere, perdere; Pag. Sunt qui conserant cum עולל eradicare; & faciant contrarium verbo עולל ordinare. Est autem tam pænæ, quàm culpæ, ut ex Jos. 17. apparet; Merc. Conturbavit, perturbavit; Bu. Lex. turbavit confundendo, perturbavit ordinem & dispositionem; nam propriè significat confusionem/ordinis. Cogn. cum עולל curvavit, incurvavit; & est contrarium verbo עולל; Av. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & in 2. f. m. cum יו Aff. ut & in 1. f. simpl. & in 2. pl. m. simpl. & cum י conv. præf. עולל turbavit, 1 Sam. 14. 30. עולל perturbationem nos, Jos. 7. 25. עולל perturbationem, 1 Reg. 18. 18. עולל perturbationem, Gen. 34. 30. עולל & perturbationem, Jos. 6. 18. & in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum י cop. præf. עולל perturbationem, perturbator, 1 Reg. 18. 17. 1 Chron. 2. 7. Prov. 11. 29. 15. 27. עולל & turbat, Prov. 11. 17. & à forma pl. m. ben. kal, עוללים in const. עוללי, occ. cum י præf. & י, ob pausam, pro י Aff. Jo-co seq. עוללי inter perturbantes me, Jud. 11. 35. In fut. kal, עולל perturbationem, sed cum י Aff. cholem mutatur in cam. chat. ante Aff. sic, עולל perturbationem te, Jos. 7. 15. In Niphal, עולל turbare; Bu. conturbatus est; Av. Cocc. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. cum cametz, ob pausam, pro pathach in ult. loco seq. עולל perturbationem est, Ps. 39. 3. & in part. niph. à f. m. עולל perturbationem, in f. m. עולל occ. cum duplici sêgol ante Thau, sed priori mutato in cametz ob pausam; sic Prov. 15. 7. At in proventu impii עולל conturbatur; Bu. Lex. & Conc. vel est res perturbata, i. e. perturbatio; Av. vel turbatio; nam R. Jonah scribit esse nomen; Pag. eâ scil. formâ quâ in Misanah dicitur נְבִיכָת שֶׁל כּוֹבָסִים, seu נְבִיכָת, seu lavatorium fullonum. Sic nostri Collectam, Misanah, & alia id genus substantivè dixerunt. Est sic supra, נְבִיכָת substantivè quidam exponunt; Merc. Sed R. D. verbum esse putat ex niph. & exp. fructu impii conturbatur, scil. domus; & Targum, fructus impiorum turbabitur. Hieron. in fructibus impii erit conturbatio; Pag. & in proventu impii conturbatio; part. niph. pro abstracto; Cocc. Atque indè est No. עולל Achor: proprium nomen vallis ubi Achan conturbans Israel fuit conturbatus; i. e. lapidatus; Av. Unde vallis Achor dicitur, quasi vallis conturbationis, Jos. 7. Sed per analogiam, Isa. 65. & c. prout occ. locis seq. עולל Achor, n. p. Jos. 7. 24. 26. 15. 7. Isa. 65. 10. Hof. 2. 17.

Rad. 60. עולל generaliter est, agere; moliri, conari; meditari; designare; unde variè accommodatur. Ubi ad animam refertur, quidam faciunt cogn. cum verbo עולל ascendendi. Hinc עולל in genere sunt actiones; studia, conatus; ad inventiones, ut noster interpretes vertit: opera tam bonâ quàm malâ; mores. Hinc עולל, vel עולל (de quibus etiam supra in Rad. עולל) parvulus adhuc puer, etsi jam ablatatus, qui nunc primum loqui, & aliquid agere incipit; vñ πῶτο Græcè, ut fuitur; 1 ad Cor. 13. quanquam & pro infante in utero matris extincto, semel per catachresin ponitur in Jobo. Vide etiam infra ad Piel & Merc. Cev. עולל infantiliter loquutus est, corruptè loquutus est ea quæ in cor ascenderunt, ausus, & conatus, vel loquutus est aliquid infantium & balbutientium more. Si cum Accus. est, aliquid corrumpere, &

perdere, five abrumperè: hinc λαλῶ loquor. Item λαλῶμαι, perco, perdo, & c. Av. Non autem occurrit, juxta plerosque, verbaliter in kal, sed in Piel, quod vide infra post No. seq. Nam in Bu. Conc. Rad. hanc עולל 5. signif. & 1. est in No. indè derivato, עולל m. puer, parvulus; Bu. Conc. Lex. & Pag. & c. Puerulus, lactante scil. major, qui viz. agitare aliquid incipit, & quasi activus dictus; Bu. Lex. & qui in plateis ludere solet; Cocc. Infans, & c. qui scil. est instar racemi parvi; Av. Derivari tamen potest à עולל 70. vñ πῶτο, Cocc. Prout occ. in hac forma cum cametz in ult. fic, עולל parvulum, Jer. 6. 11. 9. 20. Atque indè etiam, 2. est No. cum Tzere in ult. idem significans; Pag. Bu. Conc. Vel, juxta quosdam, est part. ben. kal, aut No. participiale in forma ben. kal; Av. Prout occ. in f. m. simpl. & cum י præf. עולל infans, parvulus, Jer. 44. 7. Lam. 2. 11. עולל à parvulo, 1 Sam. 15. 3. 22. 19. & in forma pl. m. occ. simpl. vel cum cametz ob pausam, vel cum Scheva penult. extra pausam; cui ult. est etiam præf. fic, עוללי parvuli, Lam. 4. 4. Joel. 2. 17. עוללי infantium, Ps. 8. 3. עוללי ut infantes, Job. 3. 15. & in forma pl. m. const. occ. simpl. cum Scheva penult. sed cum י & י Aff. cum cametz, ob pausam sub priori Lamed. Et rursus cum י Aff. cui etiam י & י sunt præf. ante Scheva sub priori Lamed; ut seq. עוללי parvulos, Lam. 2. 20. עוללי parvulos tuos, Ps. 137. 9. Lam. 2. 19. עוללי parvuli ejus, Lam. 1. 5. Mich. 2. 9. Nah. 3. 10. עוללי parvuli ipsorum, Hof. 14. 1. עוללי & parvuli ipsorum, 2 Reg. 8. 12. Isa. 13. 16. עוללי parvulis suis, Psal. 17. 14. Item, 3. indè etiam No. in forma pl. m. cum Thau heemant. præposito, (quasi à sing. עולל puerilis) viz. עוללים pueriles; Pag. & metaph. ludificatores, & c. Bu. Lex. Infantia, & per auefexin, pro infantibus; Av. Prout occ. cum י cop. præf. Isa. 3. 4. עוללים & pueriles; Pag. Bu. Conc. dominabuntur iis; Pag. moribus scilicet pueriles, magis quàm ætate, ut Eccl. 10. de Rege puero; qui viz. in rebus administrandis, & omnibus negotiis pueriliter se gerant; nec consilio, nec prudentia, aut gravitate ullâ pollentes, sed ingenio planè puerili, & c. Merc. Hieron. effeminati; Pag. & infantes imperitabant eis; Av. & pueri habebunt potestatem in ipsos. Nam forte abstractum No. pl. m. ponitur pro concreto; Cocc. Est enim abstractum No. pl. m. ludificationes, facinora; & metaph. facinorosi, ludificatores; Bu. Lex. Sic & 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. præposito, עולל m. parvulus, sed consilio & judicio; Bu. Lex. Prout occ. ibid. Isa. 3. 12. עולל נבִישׁוֹ exauctores ejus puer; Cocc. Vel populi mei exauctores ejus, i. e. singuli exauctorum ejus, puerilis; aut parvulus; Pag. i. e. abique judicio & prudentia, & c. vel, ut alii, est part. piel, f. m. de qua Conjug. infra, & sic exp. populum meum exauctores sui abrumpunt, i. e. racemando spoliant; Av. populum meum, exauctores ejus עולל exspoliât, pro exspoliaverunt, juxta Hieron. in Pag. vel racemat; vide supra in Rad. עולל. Est & venusta allusio à pueri nomine, præced. quo paulò ante sub initium capitis usus fuerat, quo eos vocârât, ad eorum expilationem, quâ populum opprimant, testè perstringendam; Merc. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, facere, operari, conficere: machinari; ludificari; Bu. Conc. idque in Conjug. Piel, ad formam scil. quadrati poel; Pag. עולל fecit, operatus est; & in malum affecit, confecit; item racemavit; Bu. Lex. (sed de hac ult. signif. vide infra) corrupit, abruptim race-

mando; i.e. depilavit, cum Accus. Av. In piel, est vexare, malè habere, vim facere, *veavixōs ποιέιν. 70. ἐμπόειν. 41.* Et potest ad *על* revocari; Cocc. Prout occ. in 3. i.f. præt. piel, Lam. 3. 51. oculus meus *עללתי* afficit, vel conficit animam meam; Bu. Lex. vel dolore affecit animam meam propter cunctas filias urbis meæ, i.e. juxta R.D. fecit animæ meæ dolorem, propter multum fletum (præ cunctis filiabus; Cev.) urbis meæ; Pag. quod scil. abundantiùs & copiosiùs fleverit, quàm reliquæ filie urbis meæ; Cev. Targum, fletus oculi mei ascendit ut noceat animæ meæ, &c. Pag. vel potiùs, occasionem præbuit ægritudini animæ meæ; Cev. Hieron. oculus meus deturpavit animam meam; & in comment. citat illud, Job. 16. 15. de quo infra. Jerimiah erat de familia sacerdotali, & ait, oculus meus in lachryma, aut, lachrymâ, auferendi casu, deturpavit faciem meam super animam meam, præ cunctis filiabus urbis meæ: familiæ enim meæ flendum est præ omnibus familiis urbis; quia erat electa ad sanctitatem, & ad cultum seu obsequium Dei præ omni Israel, &c. Pag. Oculus meus intulit corruptionem, seu racemationem animæ meæ, &c. seu abruptionem, &c. Av. Vim fecit animæ meæ; Cocc. Item occ. etiam in 2. f.m. præt. Piel, in generali signif. faciendi scil. vel operandi; sic, *עללתי* fecisti, Lam. 1. 22. 2. 20. ut & in 1. sing. præt. piel, cum *עללתי* cop. præf. Job. 16. 15. *עללתי* & redegei, feci confeci; Bu. Conc. & Lex. & involvi in pulvere cornu meum, i.e. caput meum; vel juxta R.D. & ascendere feci pulverem super caput meum; vel deturpavi in pulvere, &c. aut confeci in, &c. ut idem R.D. exp. & corrupe, i.e. deturpavi, seu perdidici pulvere cornu meum; Av. fadavi pulvere splendorem meum; Cocc. Quidam autem passivè exponunt, quasi esset 1. sing. præf. pual, & redactus sum, &c. Bu. Lex. Redactus sum in pulverem cornu meo; i.e. robur & gloria mea in pulverem abiverunt; quantò magis cætera; Jun. Sic etiam occ. in Imper. piel, seu poel f. m. Lam. 1. 22. *עללתי* & fac; Bu. Conc. & fac iis quemadmodum fecisti mihi. Hieron. & vindemia eos, sicut vindemiafisti me; Pag. Quidam, & incommoda, &c. Cev. vel juxta R.D. & causa iis, sicut causaisti mihi: vel fac illis retributionem sicut, &c. Pag. & infer illis racemationem, sicut &c. Av. Et fac iis, ut mihi fecisti, malè, scilicet, propter omnia delicta mea; Cocc. In pual. occ. 3. f.m. præf. sic, Lam. 1. 12. sicut dolor meus qui *עללתי* factus est mihi; Pag. Bu. Quidam, perverfè inflicti sunt; & in universum hoc verbum à *על* defleunt; ut fit, dehonestare, deturpare, ut supra Job. 16. unde & racemationem seu racemandi significationem dictam volunt, quasi dehonestationem vineæ. Ego autem in generali signif. retineo omnia à *על*: ut sint facere, afficere, pro loci ratione: etsi sæpe absolute in malum, facere quod in contemptum fit; ut infra in hithpaël. Quò reduci poterit & racemandi significatio: quo facto vinea irà afficitur, ut jam suo ornatu spoliata, veluti contemptui exponatur; Merc. Quidam exponunt, causatus est. In pual exp. vindemiatu est, seu racematio facta est, Av. & sic Hieron. Quoniam vindemiafisti me; Pag. ut dolor meus *עללתי* in quo malè habitus sum; Cocc. Qui factus est mihi; Jun. In hithpaël, *עללתי*, vel ex forma pohel, *עללתי* egit, operatus est, fecit, facitavit, machinatus est: item, illufit, ludificatus est, & sic cum Beth construitur; Bu. Lex. fecit se exercere abruptionem, seu racemationem

in alios, h.e. illufit aliis racemando, & inferendo aliquid mali; Av. In hac autem Conjug. Hithpaël venit in signif. *עללתי*; Pag. h.e. kal activæ Conjug. Propterea quod denotet in hithp. frequentiam actionis; Merc. Nam Niphal & hithp. inquit R. D. Notant frequentiam actus, quanquam in seipsis sint passiva; ut habes in *עללתי*, *עללתי*, &c. Pag. Merc. Prout occ. in 3. f.m. præt. hithp. 1 Sam. 6. 6. Nonne quando *עללתי* factum est in eos, &c. dimiserunt eos? Pag. vel pro libidine actum est cum illis, impersonaliter. Quanquam & ad Deum referri potest, cum eos pro libidine tractasset, & iis abundè illufisset. Id in hithpaël significat hoc verbum, & semper cum Beth construitur; q.d. ludicrè agere in aliquem; vernaculè, se jouer de quelcun. In forma hithpaël, est facere, agere, seu lese dare actionibus: ac in malum sumitur, ut habes, in Psal. 141. q.d. componere sese ad agendum, &c. Quidam à *על* deducentes, exponunt, ad pervertendum. Significat propriè occasionem nancisci, per occasionem agere. Nam *עללתי* est occasio; Merc. Operatus est, vel præclara gessit; Bu. Lex. Annon quum exercuisset racemationem in iis, &c. Av. Quum malè fecisset ipsis; vel illufisset ipsis; Cocc. & sic in genere hithpaël redditur pro, facinorose agere in aliquem, aut alicui illudere. Interdum autem in bonam partem pro præclare se gerere, aut operari. Ut quidam etiam locum cit. exponunt; Nonne postquam præclara gessit in eos, tandem dimiserunt eos, &c. Jun. Prout occ. etiam in 2. f. & 1. f. præt. hithp. simpl. & in 3. pl. cum *עללתי* vel conv. præf. *עללתי* ludificata es, Num. 22. 29. *עללתי* operatus sum, Ex. 10. 2. *עללתי* & ludificentur, 1 Sam. 31. 4. 1 Chr. 10. 4. Jer. 38. 19. sed in infin. Hithp. pro *עללתי* occ. ex forma poel cum *עללתי* præf. *עללתי* ad machinandum, Pl. 141. 4. & in fut. hithp. à 3. f.m. *עללתי*, occ. in 3. pl. m. cum *עללתי* conv. præf. (pro, illufuerunt ei, i.e. juxta R.D. fecerunt in ea opus abominabile & ludicrum in coitu: Quomodo in malum sapius sumitur hæc Conjug. hithp. Pag.) loco seq. *עללתי* & facitarent, Jud. 19. 25. Atque inde ex Rad. in hac 2. signif. est No. *עללתי* actio, opus, factum; occasio, facinus, causa; Pag. Bu. conatus, studium, molimen, adinventio, opus, consilium, commentum; Av. opus *עללתי*, facinus; Cocc. prout occ. in forma f. f. sic, *עללתי* actio, opus, facinus, Pl. 141. 66. 5. & in forma pl. f. *עללתי* actiones, facinora; item occasiones, Bu. Lex. prout occ. vel plenè cum jod. vel def. cum chirek tantum absque jod penult. sic, *עללתי* vel *עללתי* machinationes, actiones, Deut. 22. 14, 17. 1 Sam. 2. 3. Pl. 141. 4. sed occ. etiam hæc forma pl. f. cum *עללתי* Aff. & *עללתי* præf. & cum *עללתי* Aff. cui *עללתי* est præf. ut & cum *עללתי* Aff. & eod. præf. & cum *עללתי* Aff. absq. præf. ut & cum *עללתי* Aff. & *עללתי* præf. prout sequuntur, *עללתי* actionibus tuis, Zep. 3. 11. *עללתי* & juxta actiones tuas, Ezech. 24. 14. *עללתי* actiones vestras, Ezech. 20. 43. 21. 24. *עללתי* & secundum actiones vestras, Ezech. 20. 44. *עללתי* actiones ejus, 1 Chron. 16. 8. Pl. 9. 12. 78. 11. 103. 7. 105. 1. Isa. 12. 4. *עללתי* actiones ipsorum, Plal. 99. 8. Ezech. 14. 22, 23, Zeph. 3. 7. *עללתי* & actionibus suis, Ezech. 36. 17. *עללתי* & juxta actiones ipsarum, Ezech. 36. 19. Item, 2. hinc etiam No. in forma pl. m. (quasi à sing. *עללתי* opus; Pag.) *עללתי* actiones, opera; Pag. Bu. adinventiones, & studia, molimina, opera; Av. Instituta, i.e. *עללתי*, Cocc. Pro-

Psal. 12. argentum conflatum בַּעֲלִיל לְאֶרֶץ domino terræ; (Dandi casu, quanquam Lamed in לְאֶרֶץ potest esse signum Generandi casus.) Pag. Videtur tamen de dictione בַּעֲלִיל, seu בַּעֲלִיל potius dicere, ut in ea Lamed subaudiatur: Sed tunc satis esset subaudire Mem, à Domino; ut sequitur; Merc. Cev. Ab. Ezra sic scribit, בַּעֲלִיל est dictio geminans ultimam literam, sicut & סְבִירַי pluvia, & est pro הָאֶרֶץ: ut sit sensus, Argentum conflatum, argentum Domini terræ. Et sic R. D. quomodo Beth est Radicalis litera. Et sic est, ut ait A. E. q. d. eloquia Domini sunt argentum conflatum, purgatūque à Domino universæ terræ. Et Lamed redun- dat in לְאֶרֶץ; ut & 2 Sam. 3. 30. occiderunt לְאֶבְנֵי Abner. Et 1 Chr. 3. 2. tertius לְאַבְשָׁלֹם Absalom. Vel sit loco He Hajedihah, i. e. notificationis, seu demon- strativi. Et sunt qui dicunt Beth literam esse deservien- tem, & בַּעֲלִיל esse עֵלְיוֹ excelsus, ut & מְשֻׁבַּח laudatus; & tunc, sic esset quasi diceret, sicut argentum con- flatum in excellentiori, vel, laudabiliori quod sit in terra, ex qua faciunt הַכֹּרֶז vas in quo conflatur & purgatur argentum. Idem in lib. Rad. (q. d. in præstantissima & laudatissima terra, i. e. vase ex terra, &c. Merc.) Et Do- ctiores Hebræorum exponunt, in evidenti & apparenti loco. Targum בְּכֹרֶת עַל-אֶרֶצָא, (camino prædicto) super terram. R. Jos. Kimchi exponit, in mor- tuario: quod dicitur עֵלְיוֹ & עֵלִי, Prov. 27. 22 ab עֵלָה sicut אֶשְׁבִּי à שָׁבָה, aut הִגֵּיג ab הִגָּה, & חֲזוּי à חָזָה. Sed apud nos, inquit R. D. עֵלִי non est mortarium in quo aliquid contunditur, sed pistillum (Kimchi appellat, יָד הַפִּסְטִיל manum mortarii; Merc.) quo aliquid con- tunditur; Pag. Argentum purgatum in catinolectissima terræ; Jun. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. עֵלֵל est, racemare; Bu. Conc. idque in verbo quadr. Poel, עוֹלֵל facere racemationem; i. e. collectionem racemorum, seu racemare, i. e. colligere racemos post vindemiam; ut Jud. 20. 45. וַיַּעֲלֵלוּהוּ & racemaverunt eum, in viis, i. e. non demi- serunt ex eo racemum, h. e. vel minimum, aut extremum; Pag. & racemaverunt, i. e. trucidaverunt eum in semitis; Av. Racemârunt quemque pro tritis illas vias, i. e. palan- tes occiderunt; metaphora, ut supra 8. 2. Jun. Occ. au- tem in hac 4. signif. ordine Conc. infin. Poel, loco seq. עוֹלֵל racemando, Jer. 6. 9. & in fut. Poel, à 3. s. m. יוֹעִיל racemabit, occ. in 2. s. m. & in 3. pl. m. simpl. & cum conv. præf. & הוּ Aff. post kibbutz pro schurek; ut seq. וַיַּעֲלֵל racemabis, Lev. 19. 10. Deut. 24. 21. וַיַּעֲלֵלוּ racemabunt, Jer. 6. 9. וַיַּעֲלֵלוּהוּ & racemarunt illum, Jud. 20. 45. Atque indè est no. à f. f. עוֹלֵל racemus, seu racema- tio; Pag. In forma pl. f. עוֹלְלוֹת racemi, racemationes; Bu. Lex. Av. juxta Kimchi dicitur de racemis ultimis, qui in vinea post vindemiam relinquuntur: nam est à verbo quadrato עוֹלֵל racemare, i. e. ultimos in vinea ra- cemos succidere. Vide etiam ad initium Rad. Merc. Videtur autem hæc notio descendere, à Chaldæo עֵלַל, quod est, intrare. Nam in racematione quæruntur, quæ interioribus erant recondita, & lauerant, quasi penetrando; Cocc. Occurrit autem hoc no. in pl. f. in absol. for- ma cum tzere penult. simpl. & cum ק præf. עוֹלְלוֹת racemi, Il. 17. 6. Jer. 49. 9. Oba. 1. 5. כְּעוֹלְלוֹת sicut racemi, Isa. 24. 12. ut & in forma pl. f. constr. cum scheva penult. occ. iidem simpl. & cum ק præf. sic, עוֹלְלוֹת racemi, Jud. 8. 2. כְּעוֹלְלוֹת sicut racemi, Mich. 7. 1. Deni- que, v. signif. 5. hujus Rad. est, jugum, onus; Bu. Lex. in no-

m. ne scil. על jugum, quasi operatorium dictum; Bu. Lex. Quidam ad עלה revocant; quod ascendat (super collum bestiarum). Vel ad עלו, ut dictum est in Rad. על: sed huc proprie pertinere, dagesch ante affixa, ad compensandum alterum Lamed abiectum, satis indicat: & sic forsan dictum est jugum, עלל על; quod eo impositio, pro libidine quis bestia uratur; Merc. Est jugum quod ascendit, seu elevatur in collum; Av. vel est etiam à Chaldo עלל intrare: nam inferitur iugo cervix. Is. 10. 27. וְהָבֵל עוֹל מִפְּנֵי שָׁמַיִם & corrumpetur jugum, propter oleum, h. e. effusio spiritus faciet, ut cesset servitus & lex onerosa; Cocc. Imò, disturbabitur jugum propter oleum; i. e. propter Christum liberaberis, in quo quiescit spiritus Jehovah, quia unxit eum, & c. infra 61. 2. Sic interpretatur Jonathan Chaldaeus. Et frequens cap. 11. totum est hujus promissionis exegeticum; Jun. Occ. autem no. hoc ordine Conc. simpl. & cum וְ & בְּ praf. על, vel sine vau, jugum, Num. 19. 2. Deut. 28. 48. 1 Sam. 6. 7. 1 Reg. 12. 11. 2 Chr. 10. 11. Isa. 9. 3. 10. 27. Jer. 5. 5. 28. 2. 4. 11. 14. Lam. 1. 14. 3. 27. על jugum, 1 Reg. 12. 9. 2 Chron. 10. 9. עלו, vel sine vau, cum iugo, Deut. 21. 3. Jer. 27. 7, 10, 11. Cum affixis autem cholem mīratur in kibbutz ante Lamed dageschatum: ut cum וְ, וְ, וְ, וְ Aff. cui ult. וְ & וְ sunt praf. & cum וְ Aff. absque praf. prout sequuntur על jugum nostrum, Gen. 12. 4. 1 Reg. 12. 10. 2 Chron. 10. 4, 10. על jugum tuum, Isa. 47. 6. Jer. 2. 20. על jugum vestrum, Lev. 26. 13. 1 Reg. 12. 11, 14. 2 Chron. 10. 11, 14. על jugum ejus, Gen. 27. 40. Isa. 14. 25. Jer. 30. 8. ועלו & jugum ejus, Isa. 10. 27. ועלו & de iugo ejus, 1 Reg. 12. 4. 2 Chron. 10. 4. על jugi ipsorum, Ezec. 34. 27. Item ad hanc etiam Rad. quidam referunt no. מועל m. exaltatio, elevatio; Pag. studium elevandi, seu agendi quippiam; Av. Et est forma prorsus ejusdem cum מורו teneritudo, Lev. 26. 13. רכב; Merc. Prout occ. cum בְּ praf. Neh. 8. 6. במועל in, vel, cum exaltatione, aut elevatione manuum suarum; Av. Alii in studio seu opere, Merc. Alii autem id referunt ad עלה; ubi etiam vide. Item huc etiam referunt quidam no. על m. nequitia, nequam; quasi absque iugo; qui scil. jugum laboris, pietatis ac legis Dei excussit; ac proinde nihil quicquam boni agit: vel quasi על (à Rad. על in hiph. הועיל qui nihil prodest, sed nullius frugis & utilitatis est. Unde homines vel filii Belial, nequitia, dicuntur nequissimi: Deut. 13. 13. & רכב, seu רכב Belial, res nequam, seu nequitia, i. e. nequissima, Deut. 15. 9. Psal. 41. 9. & 101. 3. & filia nequitia, i. e. foemina nequam, 1 Sam. 1. 16. Chald. & Kimchi, filia improbitatis. Apud Talmudicos, בני jugum coeli, i. e. Dei, à cervicibus suis; Sanh. fol. 111. 2. Bu. Lex. qui solus hoc no. hic locat; alii, ad Rad. עלה, vel על, aut ad particulam negativam בל, vel בלי id referunt; ubi etiam videatur. על, contracte על, Chald. Accessit, intravit, ingressus est; & c. frequenter pro Hebræo בוא, venire, in Targum usurpatur; unde in Aphel, quod Chald. est pro Hebr. Hiphil; הועיל; introduxit, & c. Item, על superius; & c. vide in Conc. Chald.]

Rad. על; על, balbutire; & juxta A. E. & R. D. est per metach. עלע; quod vide; Pag. verbaliter non occurrit; sed inde est no. quasi ex piel, עלל m. balbus, balbutiens; Bu. Lex. Av. blasus voce; subannans; Cogn. cum עלל, subannavit; Av. unde R. Sal. scribit, quicun-

que non novit rectè disponere sermonem suum, ut sit elegans, vocatur עלל, & עלל; Bu. Lex. talis enim dicitur, (ejusmet scil. verbis) וְכִן דְּבִרְוֹ שְׂאֵינוּ יָכוֹן עלל-כל-מִי שְׂאֵינוּ יָכוֹן דְּבִרְוֹ qui non loquitur rectè & distinctè; Cocc. Occurrit autem hoc no. in forma pl. m. sic, Isa. 32. 4. & lingua עלל balbutientium, seu balborum, Bu. Conc. Pag. festinabit loqui nitida; i. e. verba nitida; Pag.

Rad. עלה; עלה; est, ascendere; in kal; Pag. scandit, ascendit, conscendit; & quandoque ascendit, est, abiit in nihilum, evanuit; periiit, abiit in auras: Gen. 49. 4. Jer. 48. 5. & alibi; ut in prat. kal, קישור עלה ascendit fumus; Gen. 16. 28. & c. passim, Bu. Lex. proprie significat ad altiora, vel superiora loca scandere, seu ire; conscendit in altum, sursum evehctus est; est Cogn. cum עלל simpliciter seu infantium more locutus est, & egit; nam, infantes semper volunt ascendere. In kal, ponitur absolute, aut cum prap. ב, על, & מן; sed habet & aliquando accus. suæ signifi. ut Prov. 21. 22. civitatem fortium, עלה, transcendit, i. e. expugnat, sapiens, & c. Av. Significandi modum, licet hoc verbum variet, significatio tamen propria (על scil. ἀναβαίνει, ascendendi, Cocc.) ubique retinetur, & relucet. Vt, in nascentibus è terra, est, crescere, succrescere. Sed & carni accrescenti tribuitur, & rebus quæ aliis imponuntur, ut acervo frugum, Job. 5. juxta quosdam, quum playstro vehendus imponitur. Item, pro, invalescere, bello; item cicatrici. Significat non solum scandere ex humili loco in altum, & sursum ferri, seu sublevari; sed & aliorum ferri, transferri: referri, 1 Chron. 27. non ascendit in numero annalium: i. e. relatus est: sicut & verbum נשף sumi dictum est. rebus spiritualibus aut aereis, ut rori, attributum, sumitur pro recedere, à conspectu nostro subduci, dispare, evanescere: quod sursum ferri videantur hujusmodi res, quum ab oculis nostris summoventur: unde & generaliter hoc verbum pro succidi, tolli, & evanescere, ac velut abire in auras, & consumi, sumitur, in rebus quibuscumque, & sæpe in hoc sensu habet post se על ab; ut de Deo Gen. 17. Imitatur id Lucas in fine Evangelii, λέγει δὲ αὐτῶν, subduxit se ab illis, desuit illis esse conspicuus: nam mox addit, ὃ ἀνεβήσθη & subvehatur in cœlum. Ascendere super cor, peculiari phrasi, est, in mentem venire, animum subire, de re aliqua cogitare: qua phrasi & novum Testamentum utitur; sic & ascendere super spiritum: unde, ascensiones spiritus, Ezec. 11. sunt animi cogitationes. Neque, super, hic est, ex, ut quidam volunt; sed, in cor. Hoc inde ortum est quod cor sit fons & sedes omnium & cogitationum, & actionum; ut Christus docet Matt. 15. Hinc, ascendere iram alicui, est, eum irasci. Cætera in exemplis, & inter legendum disces; Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc, octo signif. i. est ascendere, conscendere; in qua signif. frequens admodum occurrit; & ordine Conc. ut seq. in prat. kal, 3. f. m. עלה, ascendit, & c. Gen. 19. 15, 28. 32. 20. 49. 4. Exod. 12. 38. 19. 3. & c. Psal. 18. 9. 47. 6. 78. 21, 31. Prov. 30. 21. Ezec. 37. 8. Nah. 2. 2. & c. in 70. circ. l. cui etiam 1 cop. vel conv. est praf. locis seq. ועלה & ascendit, ascendit, ascendat, Exod. 1. 10. Jos. 15. 3, 6, 7, 8. 18. 12. 19. 11, 12. Jud. 6. 3. 1 Sam. 1. 3. Isa. 5. 6. 8. 8. Dan. 11. 23. Joel. 2. 20. & in 3. f. f. prat. kal, occ. cum scheva, sed in pausa cum camer penult. cui priori forma; 1 conv. est etiam praf. ut seq. עלה ascendit, Gen. 40. 10. Jos. 2. 8. 1 Reg. 9. 24. Neh. 4. 1. Jer. 7. 31, 32, 34. 8. 22. 19. 25. Jon. 1. 2. עלה ascendit,

ascendit, 1 Sam. 1.22. Jer. 14.2. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, Deut. 25.7. Isa. 34.13. Am. 8.8.9.5. Zach. 14.13. In 2. f. m. præt. kal, occ. etiam simpl. & cum ! conv. præs. fed in 2. f. simpl. & rursus in 1. f. simpl. & cum ! conv. præs. ut seq. וַעֲלֶהְתָּ ascendisti, Gen. 49.4.9. 2 Reg. 1.4.6.16. Psal. 68.19. וַעֲלֶהְתָּ & ascendes, Exod. 29.34.24. Deut. 17.8. Ezec. 38.9.16. וַעֲלֶהְתָּ ascendens, Prov. 31.29. Isa. 22.1. 57.7. וַעֲלֶהְתָּ ascendi, 2 Reg. 18.25.19.23. Isa. 36.1.37.24. וַעֲלֶהְתָּ & ascensus sim, 2 Reg. 20.8. Sic & in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendunt, Exod. 13.18.17.10. Num. 13.31. Jos. 4.19.8.11. 14.8. Jud. 1.16.20.3. 1 Sam. 14.22.24.22.29.11.2 Reg. 3.21.24.10. Neh. 12.1.37. Psal. 122.4. Jer. 4.29. Lam. 1.14. Hof. 8.9. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, Exo. 8.3. Jos. 6.5. Jud. 6.3. 2 Sam. 15.30. Hof. 2.2. Obad. 2.21. Zach. 14.16. sed occ. etiam in 3. pl. cum וַעֲלֶהְתָּ (pro וַעֲלֶהְתָּ) præs. loco seq. וַעֲלֶהְתָּ quæ ascenderunt, Cant. 2.6.6. & in 2. pl. m. præt. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præs. ut & in 1. pl. simpl. & cum ! cop. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendistis, Deut. 5.5. Jud. 12.3.15.10. Exech. 13.5. וַעֲלֶהְתָּ & conscendetis, Num. 13.17. 1 Reg. 1.35. וַעֲלֶהְתָּ ascendimus, Gen. 44.24. Jud. 15.10. וַעֲלֶהְתָּ & ascendemus, Num. 14.40. 1 Sam. 14.10. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum וַעֲלֶהְתָּ, præs. ut & in forma pl. m. simpl. & cum וַעֲלֶהְתָּ præs. וַעֲלֶהְתָּ, vel sine vau, ascendens, Gen. 38.13. Deut. 32.50. Jos. 16.1. 1 Sam. 17.23.25.28.14. 2 Sam. 15.30. 1 Reg. 20.22. 2 Reg. 2.23. Neh. 2.15. Job. 36.33. Psal. 74.23. Exech. 8.11. Hof. 13.15. וַעֲלֶהְתָּ ascendens, Lev. 6.2. Jos. 11.17.12.7. 1 Sam. 17.25. וַעֲלֶהְתָּ & ascendens, Isa. 24.28. Jer. 48.43. וַעֲלֶהְתָּ ascendentes, Gen. 28.12. Deut. 1.28. 1 Sam. 9.11. 10.3.28.13. 2 Chron. 20.16. Jer. 47.2. וַעֲלֶהְתָּ ascendentes, Gen. 31.10.12.50.14. Num. 32.11. Ezr. 1.1.59.8.1. Neh. 7.5.6.61. Jer. 34.21. & in forma f. f. ben. kal, occ. etiam simpl. & cum ! dem. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendens, Jud. 20.31. 1 Reg. 18.44. Cant. 3.6.8.5. Dan. 8.1. & sic, in forma pl. f. ben. kal, occ. simpl. & cum ! dem. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendentes, Gen. 41.2.3.22. וַעֲלֶהְתָּ ascendentes, Gen. 41.27. In infin. kal occ. in forma cum cholem ante He; more perfectorum, sic, וַעֲלֶהְתָּ ascendendo, Gen. 46.4. 2 Sam. 15.30. Num. 13.30. Sed sæpius in forma cum וַעֲלֶהְתָּ in ult. more quiescentium 3. Rad. He; sic, וַעֲלֶהְתָּ vel sine vau, ascendere, Gen. 32.24. Exod. 19.12. Jud. 19.30. 2 Chron. 36.16. Neh. 3.19. Am. 7.1. cui etiam forma in וַעֲלֶהְתָּ, בְּ וַעֲלֶהְתָּ sunt præs. וַעֲלֶהְתָּ in ascendendo, Jud. 13.20.19.25. 1 Reg. 11.15.18.36. Jer. 35.11. Jon. 4.7. וַעֲלֶהְתָּ juxta ascendere, Jos. 4.18.6.15. 1 Sam. 9.25. 2 Reg. 3.20. וַעֲלֶהְתָּ, vel sine vau, ascendere, Exod. 19.23.24. Num. 13.31. 14.44. Deut. 1.26.41. Jos. 8.3.22.12.33. Jud. 20.40. 1 Sam. 2.28.9.14. 2 Sam. 5.21. 1 Reg. 12.18.18.29. 2 Reg. 12.18. 2 Chron. 10.18.18.2. Ezr. 1.5.7.28. Job. 36.20. Psal. 62.10. Hab. 3.15. וַעֲלֶהְתָּ ab ascendere, 1 Reg. 12.28. Neh. 4.21. Sed occ. etiam hæc ult. forma infin. kal, cum וַעֲלֶהְתָּ & וַעֲלֶהְתָּ Aff. cui utrique בְּ est præs. & cum ! Aff. cui etiam בְּ est præs. sic, וַעֲלֶהְתָּ in ascendere me, Deut. 9.9. וַעֲלֶהְתָּ in ascendere te, Exod. 34.24. וַעֲלֶהְתָּ ascendere eum, Isa. 11.16. וַעֲלֶהְתָּ in ascendere ipsum, Jud. 11.13. 1 Sam. 15.2. ut & cum וַעֲלֶהְתָּ & וַעֲלֶהְתָּ Aff. cui utrique etiam בְּ est præs. sic, וַעֲלֶהְתָּ ascendere eam, Hof. 2.17. 1 Sam. 1.7. וַעֲלֶהְתָּ in ascendere eam, 1 Sam. 2.19. וַעֲלֶהְתָּ in ascendere eos, Jud. 11.16, 1 Sam. 15.6. In imper. kal, f. m. occ. simpl.

locis seq. וַעֲלֶהְתָּ ascende, Gen. 35.1.50.6. Exod. 24.1.12.33.1. Num. 27.12. Deut. 1.21.3.27.32.49. Jos. 8.1.10.6.17.15. Jud. 1.3. 1 Sam. 9.19.14.12.2. 2 Sam. 2.1.5.18.24.18. 1 Reg. 18.41.43.44.22.6.12.15. 2 Reg. 1.3.2.23.16.10.18.28.22.4. 1 Chron. 14.10. 2 Chron. 18.5.11. Prov. 25.7. Isa. 36.10. Jer. 50.21. & cum ! cop. præs. loco seq. וַעֲלֶהְתָּ & ascende, Deut. 10.1. & in imper. f. f. est, וַעֲלֶהְתָּ ascende, Num. 21.18. 1 Sam. 25.35. Isa. 21.2.40.9. Jer. 22.2.46.11. Item in pl. m. imper. kal, occ. simpl. locis seq. וַעֲלֶהְתָּ ascendite, Gen. 44.17. Num. 13.17. Deut. 23. Jos. 4.16.7.2.10.4. Jud. 16.18.20.23.28. 1 Sam. 9.13.14.10.12.25. 2 Chro. 18.14. Jer. 5.10.46.9.49.28.31. Hag. 1.8. cui etiam 1. cop. est præs. sic, וַעֲלֶהְתָּ & ascendite, Gen. 45.9. Jer. 46.4. In fur. kal, 1. f. occ. plenè simpl. & cum וַעֲלֶהְתָּ interrog. præs. sic, וַעֲלֶהְתָּ ascendam, Gen. 44.34.46.31.50.5. Exod. 32.30.33.3.8. 2 Sam. 2.1.19.35. 2 Reg. 3.7. Psal. 132.3. Cant. 7.9. Isa. 14.13.14.38.22. Exech. 38.11. וַעֲלֶהְתָּ num ascendam, 2 Sam. 2.1.5.18. 1 Chron. 14.10. sed cum ! conv. præs. occ. defectivè per apoc. 3. Rad. He, cum duplici pathach; sic, וַעֲלֶהְתָּ & ascendi, Deut. 10.3. & in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. sed in 2. f. f. cum ! conv. præs. sic, וַעֲלֶהְתָּ ascendens, Ex. 2.26. 2 Sam. 5.22. 2 Reg. 20.5. 1 Chron. 14.14. וַעֲלֶהְתָּ & ascendisti, Isa. 57.8. Item in 3. f. m. fut. kal, וַעֲלֶהְתָּ ascendet, Gen. 2.6.34.3. Lev. 19.19. & c. Job. 7.9.20.6. Psal. 24.3. & c. ad Zach. 4.17. in 50. circ. l. cui etiam 3. f. m. fut. kal, plenè וַעֲלֶהְתָּ interrog. ! cop. & ! conv. sunt præs. וַעֲלֶהְתָּ num ascendet, Am. 3.5. וַעֲלֶהְתָּ & ascendet, 1 Reg. 15.19. 2 Chron. 16.3. Jer. 21.2. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, 1 Reg. 16.17.18.42. Sed occ. etiam defectivè per apoc. 3. Rad. He, & cum duplici pathach; idque simpl. & cum ! cop. præs. vel ante pathach, vel ob pausam, ante cametz penult. sic, וַעֲלֶהְתָּ ascendet, Gen. 44.33. Jos. 7.3. וַעֲלֶהְתָּ & ascendet, Ex. 10.12. 2 Sam. 24.22. 1 Reg. 22.20. 2 Chro. 18.19. Ezr. 1.2. Eze. 14.6. וַעֲלֶהְתָּ idem; 2 Chro. 36.23. Sed sæpius occ. hæc forma per apoc. cum ! conv. præs. sic, וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, Gen. 13.1.19.30.26.23.3.5.13. & c. If. 37.14.53.2. Eze. 11.22.24.40.6. Jon. 4.6. & c. in 90. circ. l. sed occ. etiam hæc forma def. per apoc. cum ! conv. præs. ante cam. ob pausam, penult. pro pathach; loco seq. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, 1 Sam. 2.6. Item occ. etiam 3. f. m. fut. kal, cum וַעֲלֶהְתָּ Aff. loco seq. וַעֲלֶהְתָּ ascendet eam, Isa. 35.9. & in 3. f. f. fut. kal, plenè occ. simpl. & cum ! conv. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendet, 2 Sam. 1.20. Eccl. 10.4. Isa. 32.3. Jer. 51.50.53. Exech. 38.18. Zac. 14.18. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, 1 Reg. 10.29.22.35. Jer. 44.21. Sed occ. etiam defectivè per apoc. 3. Rad. He, cum ! cop. præs. ut & cum ! conv. præs. vel ante cametz, ob pausam, vel ante pathach extra pausam penult. sic, וַעֲלֶהְתָּ & ascendet, Joel. 2.20. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, Gen. 24.16. וַעֲלֶהְתָּ & ascendit, Exod. 2.23.8.2.16.13.14. Jud. 4.10.6.21. 1 Sam. 5.12. 2 Reg. 4.21. 2 Chron. 18.34.24.13. Item in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendemus, Num. 16.12.14.20.19. Deut. 1.22.41. 1 Sam. 14.9. 2 Reg. 3.8. Isa. 7.6. וַעֲלֶהְתָּ & ascendemus, Gen. 35.3. Jud. 18.9. If. 2.3. Jer. 6.4.5.31.6. Mich. 4.2. sed cum ! conv. præs. occ. def. per apoc. 3. Rad. He; loco seq. וַעֲלֶהְתָּ & ascendimus, Deut. 3.1. ut & 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendetis, Num. 14.24. Deut. 1.42. 1 Reg. 12.24. 2 Chro. 11.4. Hof. 4.15. וַעֲלֶהְתָּ & ascendistis, Deut. 1.43. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. præs. וַעֲלֶהְתָּ ascendunt, Exod. 7.29.19.13.24.2. Lev. 2.12. Jos. 7.3. Jud.

6.5. 1 Reg. 6.8. 2 Reg. 23.9. Job. 6.19. Psa. 104.8. 107.26. Isa. 40.3. 1. 60.7. Ezec. 38. 10. 40.22. 49. Joel. 2.7. 9.4. 9. Am. 9.2. Zach. 14. 18. 19. וַיַּעֲלֵנוּ & ascendunt, Jos. 4.16. Jos. 4.12. Sed sapius cum ! conv. praf. וַיַּעֲלֵנוּ & ascenderunt. Gen. 45.25. 50.7. Num. 13.21. 22. &c. ad Jer. 26. 10. 37.5. in 60. circ. l. Denique in 3. pl. f. fut. kal, occ. simpl. plenē, cum jod quiescente in s̄gōl, sed cum ! conv. praf. cum s̄gōl tantum absque jod penult. sic; וַיַּעֲלֵנוּ ascendunt, Isa. 65.17. וַיַּעֲלֵנוּ & ascenderunt, Dan. 8.8. In Niphal, וַיַּעֲלֵנוּ sustulit, exultit se, elatus, excelsus fuit; adductus, deductus, traductus fuit; abductus est, subduxit se, recessit; Bu. Lex. In Niphal est, elevare se; Pag. Item tolli, extolli, sublevare, subvehi; subduci; Merc. sublatu est, exaltatus est ascendendo, Av. efferri; Cocc. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. simpl. & in 2. f. m. cum ! cop. praf. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere factus, subductus, excelsus, elatus est, 2 Sam. 2.27. Ps. 47. 10. Ezec. 9.3. וַיַּעֲלֵנוּ & elatus es, Pl. 97.9. & in Infin. niph. occ. simpl. & cum ! praf. וַיַּעֲלֵנוּ educi, Ezr. 1.11. וַיַּעֲלֵנוּ in abduci. Jer. 37.11. & in fut. niph. 3. f. m. וַיַּעֲלֵנוּ, & in 3. pl. m. וַיַּעֲלֵנוּ, in 2. pl. m. cum ! conv. praf. sed in omnibus ferē exemplaribus, præter morem, cum cateph-pathach pro camerz sub Vajin scribitur, & sensus est; Non, ut quidam volunt, jam hominum sermone abducti estis & translati; sed, ore omnium traducimini, & omnibus estis fabulæ, & infamiz, seu infames, &c. Merc. Prout occ. loco seq. וַיַּעֲלֵנוּ & ascendere facti, abducti estis, Ezec. 36.3. In hiph. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere fecit; abstulit, exultit, obrulit, sustulit, elevavit, extraxit, abduxit, adduxit, deduxit, eduxit, induxit, produxit, subduxit, exivit, subvexit, &c. Item, accendit, cum de lumine agitur, cujus flamma sursum ascendit. Construitur cum Accus. & præp. וְעַל; Bu. Lex. Item, disponere, aptare; ut Num. 8.3. וַיַּעֲלֵנוּ גִּרְוֹתֶיהָ disposuit, aptavit, aut aptare fecit, lucernas ejus; Pag. vel accendit; quod ad flammam & lucem lucernarum, quasi ascendendum, pertinet. Generaliter in hiphil, est, ascendere facit; sed tunc, variē redditur pro sensu & adjuncto; ut per efferre, subvehere, tollere; transferre; sublevare; inferre; referre, ut & verbum וָשַׁע offerre; ubi scil. nomini וָשַׁע holocausti jungitur. Inducere; extrahere, subducere; extrahere & subducere ē conspectu; Merc. elevavit, &c. ut Bu. Lex. Av. Prout occ. in præt. Hiph. 3. f. m. cum s̄gōl & cateph s̄gōl, locis seq. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere fecit, abduxit, deduxit, eduxit, &c. Num. 8.3. 2 Sam. 2.3. 1 Sam. 12.6. 1 Reg. 9.15. 2 Reg. 17.4. 36.2 Chron. 14.8. 11.12. Ezr. 1.11. Jer. 16.14. 15.23. 7.8. Hof. 12.14. sed occ. etiam cum Tzere sub He, & cateph pathach sub Vajin, præter morem, inquit R. D. Pag. loco seq. וַיַּעֲלֵנוּ educit, Hab. 1.15. Item, in forma usitata, occ. etiam cum ! conv. praf. ut & cum ! וְ, & Aff. sic, וַיַּעֲלֵנוּ & educet, produceret; obtulit, Gen. 50.24. Exod. 25.37. Lev. 14.20. 1 Reg. 9.25. Job. 1.5. וַיַּעֲלֵנוּ eduxit nos, Exo. 32.1, 23. Jud. 6.13. וַיַּעֲלֵנוּ eduxit te, Neh. 9.18. & in 3. f. f. præt. hiph. occ. cum ! cop. praf. & cum pathach ob Vajin, inquit R. D. Pag. loco seq. וַיַּעֲלֵנוּ & afferebat, 1 Sam. 2.19. Item cum Aff. post regularem formam præt. hiph. 3. f. f. cum s̄gōl, & cateph s̄gōl, &c. loco seq. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere iussit eos, Jos. 2.6. Item, in 2. f. m. præt. hiph. occ. simpl. vel cum tzere, vel cum chirek ante jod penult. post s̄gōl & cateph s̄gōl; sic, וַיַּעֲלֵנוּ eduxisti, Exod. 32.7. וַיַּעֲלֵנוּ eduxisti, Exod. 33.1. Num. 14.13. Psa. 30.4. sed cum ! conv. praf. occ. cum pathach &

cateph pathach eodem modo, vel ante Tzeri, vel ante chirek penult. ut & in priori forma cum s̄gōl, & chirek ante jod, & Aff. & sic, וַיַּעֲלֵנוּ & proferes, accendes, Exod. 40.4. וַיַּעֲלֵנוּ & offeres, adduces, Deut. 27.6. Jud. 6.26. Jer. 38.10. וַיַּעֲלֵנוּ eduxisti nos, Exod. 17.3. Num. 16.13. Item in 2. f. f. præt. hiph. occ. loco seq. וַיַּעֲלֵנוּ obtulisti, Isa. 57.6. & in 1. f. f. præt. hiph. occ. simpl. locis seq. וַיַּעֲלֵנוּ eduxi, Jud. 6.8. 1 Sam. 8.8. 10.18. 1 Chron. 17.5. Am. 2.10. 3.1. 9.7. sed cum ! conv. praf. occ. vel cum jod quiescente in tzeri, vel cum tzeri tantum absque jod penult. sic, וַיַּעֲלֵנוּ vel וַיַּעֲלֵנוּ & ascendere faciam, Ezec. 26.3. 37.6, 12. Am. 8.10. & cum Aff. occ. simpl. cum s̄gōl & cateph s̄gōl ante chirek absque jod post Lamed. Sed cum ! conv. praf. est cum pathach & cateph pathach ante chirek magnum post Lamed & cum וְ, הוּא, & Aff. ut seq. וַיַּעֲלֵנוּ eduxi te, Mic. 6.4. וַיַּעֲלֵנוּ & educam te, Ezec. 29.4. 39.2. וַיַּעֲלֵנוּ & offeram illud, Jud. 1.31. וַיַּעֲלֵנוּ & reducam ea. Jer. 27.21. Item in 3. pl. præt. hiph. occ. simpl. locis seq. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere fecerunt, obtulerunt, Jos. 24.32. 1 Sam. 6.14. 15. 2 Chron. 5.5. 29.7. Lam. 2.10. Ezec. 14.3. sed occ. etiam 3. pl. m. cum ! conv. praf. ut & cum Aff. cui etiam ! conv. est cum וַיַּעֲלֵנוּ & ascendere facient, offerent, Ezec. 16.40. 43.24. וַיַּעֲלֵנוּ eduxerunt te, Exod. 32.4.8. 1 Reg. 12.28. וַיַּעֲלֵנוּ & educent te, Ezec. 32.3. In 2. pl. m. præt. hiph. cum ! conv. praf. occ. vel plenē cum jod, vel cum chirek tantum absque jod, penult. sic, וַיַּעֲלֵנוּ vel וַיַּעֲלֵנוּ & ascendere facietis, Gen. 50.25. Ex. 13.19. 1 Chron. 15.12. Job. 42.8. sed cum וְ Aff. Mem in fine 2. pl. pro more abijcitur, & kibbutz est pro s̄gōl ante Aff. sic, וַיַּעֲלֵנוּ ascendere fecistis nos, Num. 20.5. 21.6. In præt. hiph. f. m. occ. simpl. in forma absol. cum s̄gōl in ult. sed in forma constr. cum tzere ult. cui priori cum s̄gōl ult. וְ cop. & dem. sunt praf. & huic ult. cum וְ dem. וְ, & dem. sunt aff. ut seq. וַיַּעֲלֵנוּ offerens, ascendere faciens, 1 Sam. 7.10. Psa. 135.7. Isa. 8.8. Jer. 33.6, 18.48. 35. Nah. 3.3. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere faciens, Lev. 11.4.5. Deut. 14.7. 11.66.3. וַיַּעֲלֵנוּ & adduco, Jer. 50.9. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere faciens, educens, Lev. 11.4.5. Jos. 24.16. 2 Sam. 1.24.2 Reg. 17.7. Ezr. 4.2. Jer. 2.6. וַיַּעֲלֵנוּ educens te, Deut. 20.1. Ps. 81.11. וַיַּעֲלֵנוּ qui eduxit ipsos, Isa. 63.11. Item in forma absol. pl. m. præt. hiph. occ. simpl. sed in forma pl. m. constr. cum וְ praf. sic, וַיַּעֲלֵנוּ adducentes, 2 Sam. 6.15. 1 Chron. 15.28. 2 Chron. 24.14. וַיַּעֲלֵנוּ ex ascendere facientibus, Lev. 11.4. Deut. 14.7. ut & in forma absol. f. f. præt. hiph. est, וַיַּעֲלֵנוּ ascendere facit, Lev. 11.26. & in forma f. f. constr. occ. locis seq. וַיַּעֲלֵנוּ ascendere faciens, Lev. 11.3.6. Deut. 14.6. In Infin. hiph. occ. more perfectorum in forma cum tzere ult. ante He; loco seq. וַיַּעֲלֵנוּ faciendo ascendere, Ezec. 23.46. sed in forma cum וְ more quiescentium 3. Rad. He, occ. Infin. hiph. simpl. & cum וְ, וְ, & praf. וַיַּעֲלֵנוּ offerre, oblatio, 1 Chr. 23.21. וַיַּעֲלֵנוּ & offerre, 1 Chron. 21.24. 2 Chron. 35.16. וַיַּעֲלֵנוּ in efferendo, offerendo, 2 Reg. 2.1. 2 Chron. 35.14. Ezec. 26.19. וַיַּעֲלֵנוּ & in proferendo, accendendo, Exod. 30.8. וַיַּעֲלֵנוּ juxta adducere, Ezec. 26.3. sed sapius cum ! praf. locis seq. וַיַּעֲלֵנוּ ad proferendum, accendendum, offerendum, educendum, &c. Exod. 27.20. Lev. 24.2. Jos. 22.23. 1 Sam. 10.8. 13.10. 28.15. 2 Sam. 6.2. 1 Reg. 8.1. 1 Chron. 13.6. 15.3. 14.25. 16.40. 2 Chron. 5.2. 8.13. 23.18. 29.21. 27.29. Ezr. 3.2.6. Ezec. 24.8. 43.18. & cum וְ praf. sic,

fic, מִהָעֹלֹת ab offerendo, 2 Sam.6.18. 1 Chron.16.2. Item forma hæc infin. hiph. in וַיַּעֲלֵה, occ. cum וַיַּעֲלֵה. Aff. qui & וַיַּעֲלֵה praf. & cum וַיַּעֲלֵה praf. & וַיַּעֲלֵה. Aff. ut & cum וַיַּעֲלֵה praf. & וַיַּעֲלֵה. Aff. & וַיַּעֲלֵה praf. cum וַיַּעֲלֵה. Aff. ut seq. וַיַּעֲלֵה educere me, 2 Sam.7.6. Jer.11.7. וַיַּעֲלֵה & in educere me, Ezech.37.13. וַיַּעֲלֵה in proferre, accendere te, Num.8.2. וַיַּעֲלֵה & ad educendum eum, Exo.30. וַיַּעֲלֵה & ascendere facere eos, Jud.20.38. In imper. hiph. f.m. plenè effert וַיַּעֲלֵה; sed occ. per apoc. 3. Rad. He, & cum duplici pathach, idque simpl. & cum וַיַּעֲלֵה ut & cum וַיַּעֲלֵה cop. praf. & וַיַּעֲלֵה. Aff. ut seq. וַיַּעֲלֵה educito, Ez.33.12. וַיַּעֲלֵה & ascendere fac, Exo.8.1. Num.20.25. וַיַּעֲלֵה & offer eum, Gen.22.2. Item in pl. m. imper. hiph. est, וַיַּעֲלֵה adducite, 1 Sam.6.21. 19.15. Jer.51.27. & f.f. Imp. hiph. occ. simpl. & cum וַיַּעֲלֵה cop. praf. וַיַּעֲלֵה ascendere fac, 1 Sam.28.11. וַיַּעֲלֵה & ascendere fac, 1 Sam.28.11. 2 Sam.24.24. Psal.66.15. 137.6. Jer.30.17. 46.8. וַיַּעֲלֵה & obtuli, ascendere feci, 1 Sam.13.12. Neh.12.31. Am.4.10. ut & defectivè per Apoc. 3. Rad. He, & conv. praf. ante duplex pathach; sic, וַיַּעֲלֵה & obtuli, Num.23.4. qua forma etiam cum duplici pathach occ. & cum וַיַּעֲלֵה. Aff. sic, וַיַּעֲלֵה ascendere faciam te, Gen.46.4. & in 2. f.m. fut. hiph. plenè, occ. simpl. sed in forma def. per Apoc. 3. Rad. He, occ. cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. ante duplex pathach; sic, וַיַּעֲלֵה offeres, deportabis, Deut.12.13, 14. 2 Chron.2.15. וַיַּעֲלֵה & eduxisti, Jon.2.7. sed occ. etiam 2. f.m. cum וַיַּעֲלֵה. Aff. ut seq. וַיַּעֲלֵה educes me, Psal.71.20. וַיַּעֲלֵה educa nos, Exod.33.15. וַיַּעֲלֵה offeres illud, Jud.13.16. Item in 3. f.m. fut. hiph. plenè, occ. simpl. & cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. וַיַּעֲלֵה offeret, educet, ascendere faciet, Lev.17.8. 1 Sam.2.14. 1 Reg.3.4. 10.5, 16.17. 2 Chron.9.15, 17. Prov.15.1. Ezech.14.4. וַיַּעֲלֵה & ascendere fecit, Jer.10.13. Sed occ. etiam in forma def. per apoc. 3. Rad. He, cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. ante pathach duplex; locis seq. וַיַּעֲלֵה & ascendere fecit, obrulit, &c. Gen.8.20. Exod.40.28.29. 2 Sam.6.12, 17. 21.13. 1 Reg.3.15. 5.13. 12.32, 33. 2 Reg.16.12. 1 Chr.21.26. 2 Chron.1.6. 3.5, 14.32. 5.36. 17. Ezr.3.3. Jer.11.16. ut & cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. occ. etiam 3. f.m. fut. hiph. plenè, & cum וַיַּעֲלֵה. Aff. ut seq. וַיַּעֲלֵה & eduxit me, Psal.40.3. וַיַּעֲלֵה & obrulit, ascendere fecit eum, Gen.22.13. Num.22.41. 1 Sam.7.9. 1 Reg.17.19. 20.33. 2 Reg.3.27. 10.15. וַיַּעֲלֵה adducet eas, Deut.28.61. וַיַּעֲלֵה & ascendere fecit eos, Jud.16.3. 1 Reg.9.21. 2 Chron.8.8. & in 3. f.f. fut. hiph. à forma plena, וַיַּעֲלֵה ascendere faciet, cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. occ. in forma def. per apoc. 3. Rad. He; sic, וַיַּעֲלֵה & ascendere fecit, Ezech.19.3. Sed occ. etiam 3. f.f. cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. & וַיַּעֲלֵה. Aff. sic, וַיַּעֲלֵה & abduxit eum, 1 Sam.1.24. & in 2. pl. m. fut. hiph. est, וַיַּעֲלֵה offeretis, Exod.30.9. Am.5.22. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum וַיַּעֲלֵה cop. praf. וַיַּעֲלֵה offerent, Neh.10.39. Psal.51.21. Jer.14.12. וַיַּעֲלֵה & ascendere facient, Ezech.27.30. Sed sæpius cum וַיַּעֲלֵה conv. praf. cui etiam וַיַּעֲלֵה est Aff. post kibbutz pro schurek; ut seq. וַיַּעֲלֵה & fecerunt ascendere, extraxerunt, obrulerunt, &c. Gen.37.28. Exod.8.3. 24.5. 32.6. Jos.7.6, 24.8. 31. Jud.16.18. 20.26. 21.4. 1 Sam.7.1. 1 Reg.8.4. 2 Reg.25.6. 1 Chron.29.21. 2 Chron.5.5. Jer.38.13. 52.9. וַיַּעֲלֵה & deduxerunt eum, Jud.15.13. Jer.39.5. In Hophal, וַיַּעֲלֵה, vel וַיַּעֲלֵה, ascendere factus, vel iussus fu-

it; oblatus, relatus, abductus fuit. Item, iussus est ut ascendere faceret, i.e. referret; Bu. Lex. Factus est ascendere; i.e. oblatus est; Av. vel, impositus est, vel fuit; Cocc. Prout occ. in præt. hoph. 3. f.m. sic, וַיַּעֲלֵה oblatus fuit, Jud.6.28. 2 Chron.20.34. & in 3. f.f. præt. hoph. occ. cum cametz ob pausam, pro scheva penult. sic, וַיַּעֲלֵה deducta est, Nah.2.7. In Hithpaël, וַיַּעֲלֵה extolli; vel extulit seipsum; Bu. fecit se ascendere, i.e. intumuit, superbivit, inolescens fuit; Av. Unde in fut. hithp. à 3. f. m. in forma plena, וַיַּעֲלֵה, occ. in forma def. per apoc. 3. Rad. He, loco seq. וַיַּעֲלֵה extollet se, Jer.51.3. Atque indè ex Rad. וַיַּעֲלֵה in hac 1. ascendendi signif. sunt nomina, seq. 1. וַיַּעֲלֵה m. excelsus; Pag. Bu. Av. Est idem cum no. וַיַּעֲלֵה, de quo infra; Dei epitheton, supremus, altissimus; Merc. Prout occ. in hac forma cum cametz; locis seq. וַיַּעֲלֵה excelsus, 2 Sam.23.1. Hof.7.17. Item sic etiam pro no. adject. occ. in forma cum pathach; loco seq. וַיַּעֲלֵה excelsus, Hof.11.7. Item, 2. hinc etiam no. וַיַּעֲלֵה f. holocaustum, aut holocaustoma: Græcum nomen à Latinis usurpatum; nam τὸ ὁλοκαυτωμα, est ἀπὸ τῶ ὁλοκαίνω, ὥστε, quod est sacrificio: & est compositum ab ὅλον totum, & καύτωμα combustio: nam erat sacrificium quod totum comburebatur; Pag. Ac in altum ascendebat. Kimchi, inquit, quod tota hæc oblatio solida super altare ascenderet, ibi scil. tota cremanda. Typus veri & unici holocausti, Christi in cruce elevandi, & offerendi pro hominum peccatis; Merc. Omnia autem quæ sunt in lege, seu in libris Moisis, sunt defectiva, i.e. cum cholem tantum absque Vau, uno duntaxat excepto, quod est, in Num.28.27. Pag. וַיַּעֲלֵה est holocaustum, sic dictum, quòd totum igne absumptum, sursum ascenderet, & evanesceret; item est etiam ascensus; ut 1 Reg.10.5. וַיַּעֲלֵה & ascensum ejus; & Ezech.40.26. וַיַּעֲלֵה ascensum ejus, &c. Bu. Lex. וַיַּעֲלֵה, ascensio, si de sacrificiis dicitur, significat holocaustum quod elevabatur super altare, vel quod combustum faciebat fumum ascendentem sursum ad coelos, Bis tantum legitur extra sacrificia, significans ascensionem, idque in Ezechiele; viz. cap.20.31. וַיַּעֲלֵה & ascensio super spiritum vestrum, i.e. quod ascendit in animum vestrum. Et in loco cit. cap.40. & gradus septem sunt וַיַּעֲלֵה ascensiones ejus, &c. Av. וַיַּעֲלֵה est sacrificium, quod totum in altare ascendit; Cocc. Occurrit autem. no. hoc frequens admodum, & ordine Conc. ut seq. In forma absol. וַיַּעֲלֵה, vel cum cholem tantum absque vau, holocaustum, &c. Gen.22.3. Exod.29.18. Lev.1.3, 9, 13, 14, 17, &c. Psal.40.7. 51.18, 21. Isa.40.16, &c. ad Ezech.46.12, 13. in 60. circ. l. Sed occ. etiam cum וַיַּעֲלֵה cop. praf. fic, וַיַּעֲלֵה & holocaustum, Exod.30.9. 2 Chron.29.7. Sæpius verò cum וַיַּעֲלֵה dem. praf. וַיַּעֲלֵה, vel cum cholem tantum absque vau, holocaustum, ti, &c. Gen.22.5. Exod.29.25. 30.28. &c. ad Ezech.40.38, 39, 42. 44.1. 45.17. in 70. circ. l. Item occ. etiam cum וַיַּעֲלֵה & וַיַּעֲלֵה pro וַיַּעֲלֵה praf. fic, וַיַּעֲלֵה & holocaustum, Lev.9.22. Ezech.46.4. וַיַּעֲלֵה cum holocausto, Isa.61.8. וַיַּעֲלֵה sicut holocaustum, Ezech.45.25. & cum וַיַּעֲלֵה praf. וַיַּעֲלֵה ad vel in holocaustum, Gen.22.7, 8, 13. Lev.1.10. &c. ad 2 Chron.31.2. in 40. circ. l. Item occ. etiam cum וַיַּעֲלֵה pro וַיַּעֲלֵה & cum וַיַּעֲלֵה praf. fic, וַיַּעֲלֵה in holocaustum, Lev.7.27. Num.7.87. 2 Sam.24.22. 2 Chron.29.35. Ezech.40.42. וַיַּעֲלֵה & in holocaustum, Ezech.45.15. & in forma f.f. constr. occ. simpl.

ne & emplastro; q.d. obductio, vel ascensus cicatricis aut vulneris, Jer. 30. 13. &c. Bu. Lex. Sed de hisce significationibus vide infra in 5. & 7. signif. occ. autem hic in 1. signif. pro ascensu in forma f. f. constr. simpl. & cum 2. præf. fic, הָעֲלָה ascensus, Isa. 7. 3. בְּהָעֲלָה in ascensu, 2 Reg. 18. 17. If. 36. 2. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est cœnaculum superius; Bu. Conc. (de quo vide reliquos suprâ in 1. signif.) idq; in nomine הָעֲלָה f. quod occ. in forma f. f. absol. cum 1. dem. præf. locis seq. הָעֲלָה cœnaculum, fensus, Jud. 3. 23, 24, 25. 1 Reg. 17. 19, 23. 2 Reg. 4. 11. fed in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum 2. præf. ut & cum 1. Aff. cui etiam 1 & 2 sunt præf. הָעֲלָה cœnaculum, 2 Sam. 19. 1. 2 Reg. 4. 10. 23. 12. Neh. 3. 31, 32. הָעֲלָה in cœnaculo, Iud. 3. 20. וְהָעֲלָה & ascensum ejus, 2 Chron. 9. 4. בְּהָעֲלָה in cœnaculo suo, 2 Reg. 1. 2. Item in forma pl. f. occ. cum 1 & 2 præf. ut & cum 1. Aff. cui etiam 1 & 2 sunt præf. ut seq. וְהָעֲלָה & cœnacula, Jer. 22. 14. וְהָעֲלָה & cœnacula, 2 Chron. 3. 9. הָעֲלָה cœnacula sua, Pla. 104. 3. וְהָעֲלָה & cœnaculorum ejus, 1 Chron. 28. 11. Jer. 22. 13. מִהָעֲלָה in cœnaculis suis, Pl. 104. 13. Item, juxta quosdam, huc etiam ad hanc signific. Cœnaculorum scil. refertur illud No. in forma pl. f. (quod alii exponunt gradus seu ascensiones, &c.) cum 1. pro 1. Aff. quod occ. loco seq. הָעֲלָה cœnacula sua, Am. 9. 6. Deindè, iii. signif. 3. hujus Rad. est, recedere, accedere; Bu. Conc. Prout occ. in 3. f. m. præf. kal, & in 2. f. m. fic, הָעֲלָה recessit, Gen. 19. 15. 3. 2. 26. הָעֲלָה recessisti, Gen. 49. 9. & in Inf. kal, occ. simpl. & cum 2 & 3 præf. הָעֲלָה accedere, Gen. 32. 24. בְּהָעֲלָה in recedendo, Jon. 4. 7. הָעֲלָה juxta accedere, Jos. 6. 15. Jud. 19. 25. 1 Sam. 9. 26. & in fut. kal, 3. f. m. occ. plenè simpl. sed cum 1 conv. præf. in forma def. per Apoc. 3. Rad. He; הָעֲלָה recedet, 1 Sam. 6. 20. וְהָעֲלָה & recessit, Gen. 17. 22. 35. 13 Ezec. 11. 23, 24. In qua 3. signif. recedendi scil. &c. occ. etiam 3. f. m. præf. niph. simpl. & cum 1 cop. præf. הָעֲלָה recessit, efferebat, sustollebat se, Num. 10. 11. 2 Sam. 2. 27. וְהָעֲלָה & recedebat, Num. 9. 21. & in Inf. Niph. simpl. & cum 1 præf. ut & cum 1 Aff. cui etiam 1 est præf. הָעֲלָה recedere, Num. 9. 17. וְהָעֲלָה in recedendo, Exod. 40. 36. וְהָעֲלָה sustolli, recedere, Exod. 40. 37. וְהָעֲלָה in sustolli eam, Num. 9. 22. Item in Imper. niph. af. m. הָעֲלָה recedito, occ. in pl. m. Imper. niph. loco seq. הָעֲלָה recedite, Num. 16. 24. Item in fut. niph. occ. 3. f. m. simpl. sed in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. הָעֲלָה sustollitur, recedet, Exod. 40. 37. וְהָעֲלָה & recesserunt, Num. 8. 16, 27. Item à præf. hiph. in hac 3. signif. הָעֲלָה recedere fecit, &c. & in fut. hiph. 3. f. m. הָעֲלָה recedere faciet, occ. in 1. sing. fut. hiph. plenè, sed in 3. f. f. à forma plena הָעֲלָה, cum 1 conv. præf. occ. in forma def. per Apoc. 3. Rad. He; fic, הָעֲלָה faciam ut recedatis, deducam, Exod. 3. 17. וְהָעֲלָה & eduxit, Jon. 2. 7. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. הָעֲלָה est, excidere, succidere, perdere; Bu. Lex. Prout occ. Inf. kal, in forma cum 2 & 3 præf. loco seq. הָעֲלָה secundum succidere, Job. 5. 26. In qua etiam signif. occ. Inf. kal, more perfectiorum cum cholem ante He in ult. junctum cum 1. sing. fut. kal, vel hiph. in forma cum duplici pathach ante הָעֲלָה Aff. juxta R. D. in Bu. Conc. loco seq. הָעֲלָה succidam te, succidendo, Gen. 46. 4. in 2. f. m. fut. kal, vel hiph. הָעֲלָה est Aff. הָעֲלָה succidas me, Pl. 102. 25. Item, v. signif. 5. hujus Rad. est, fossa aquarum, aqueductus; Bu. Conc. seu canalis, fossa scil. derivanda; aquæ; Cocc. idque in No. indè ducto

cum Thau heemant. præposito; (de quo etiam vide supra No. ult. in 1. signif.) quod occ. simpl. & cum ה & ב præf. העלה aqueductum, 1 Reg. 18. 32. Job. 38. 25. העלה aqueductum, 1 Reg. 18. 35. 2 Reg. 20. 20. העלה in aqueductu, 1 Reg. 18. 38. & in forma s.f. constr. occ. etiam simpl. & cum ב præf. העלה aqueductus, Isa. 7. 3. העלה aqueductus, Isa. 36. 2. 2 Reg. 18. 17. ut & in forma pl. f. occ. cum ה & ב. Aff. loco seq. העלות aqueductus suos, Ezech. 3. 1. 4. Item, vi. signif. 6. hujus Rad. est in No. inde ducto, עלי m. pistillum; ab attollendo dictum; Bu. Lex. quòd scil. sustollatur inter contundendum; Merc. Pila, pistillum quo aliquid contunditur in mortario, ascendendo & descendendo; Av. Prout occ. cum ב præf. loco seq. בעלי cum pistillo, Prov. 27. 22. Atque huc etiam ad hanc signif. quidam reducant illud No. pl. f. עלות pistilla, juxta R. Sal. Bu. Lex. Pag. vel mortaria; Sed R. D. vasa parva significare scribit, quibus vinum hauritur ad libandum in sacrificiis. Hieron. vasa ad holocausta; nonnulli crateres verterunt; Pag. Merc. Sed potest etiam esse Infin. Hiphil; scribitur enim העלות offerendi. Si autem esset nomen, articulum He notaretur cum cametz. Sensus tamen, vas vel instrumentum aliquod videtur postulare; Bu. Lex. Quid si jungamus כלי העלות vasa offerendi? Sic Belg. Te offeren; Coc. Instrumenta (ministrandi) & offerendi, & c. Jun. Prout occ. cum ה præf. (vel si sit Infin. hiph. cum י tantum cop. præf.) loco seq. והעלות & pistilla, 2 Chr. 24. 14. Item, vii. signif. 7. hujus Rad. est, curatio, Bu. Conc. idque in nomine ult. supra posito in 1. signif. ubi id vide; viz. העלה quod pro emplastro potest sumi; videtur enim descendere à עלה vel העלה, ut sic notet eductionem saniei & humorum malorum; & fortè emplastrum quod ad hoc comparatum est; Cocc. Prout occ. hoc No. in hac signif. simpl. locis seq. העלה curatio, Jer. 30. 13. 46. 11. Denique, viii. signif. 8. hujus Rad. עלה ex Bu. Conc. est in nomine inde ducto, viz. עלה m. folium; Pag. Bu. quòd sursum ascendat in fruticibus. Alii à succrescendo; Merc. Quia sursum crescit, vel Levi flatu sursum propellitur; Bu. Lex. folium quod est in ascensu, sen sublimitate, aut in superiore parte arboris; Av. Prout occ. in forma hæc f. absol. simpl. & cum ה & ב & ו (omnia scil. cum sægol ob sequens Vajin cametzatum) præf. ut seq. עלה folium, Lev. 26. 36. Isa. 34. 4. העלה folium, Job. 13. 25. העלה & folium, Jer. 8. 13. העלה sicut folium, Isa. 64. 6. העלה & sicut folium, Pro. 11. 28. & in forma f. m. constr. cum tzere ult. occ. simpl. & cum ה & ו. Aff. cui etiam י cop. est præf. עלה folium, Gen. 2. 7. 8. 11. העלה folium ejus, Jer. 17. 8. Ezech. 47. 12. ועלה & folium ejus, Pl. 1. 3. Ezech. 47. 12. & in forma pl. m. ab absol. עלי occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum י cop. præf. עלי folia, Neh. 8. 15. Job. 30. 4. ועלי & folia, Neh. 8. 15. quæ forma pl. m. constr. occ. etiam cum י. Aff. ut & cum ה Aff. idque vel post sægol tantum absque jod plur. vel post jod plur. in penult. ut seq. עלי folia ejus, Ezech. 17. 7. עלי foliis suis, Isa. 1. 30. עלי folia ejus, Isa. 27. 3. Item, ex hac Radice עלה est particula præpositiva, seu præpositio על & עלי super, juxta; & על, eis, উপরে, προς. Latus est usus hujus particulæ, quæ sæpè cum על alternat; Cocc. על est, super; ad; juxta; apud; in; cum; propter; coram; à; ab; usque ad; contra; adversus; Pag. verus; erga. Sed hoc ad In cum Accus. referri potest; de ut & Latine super cum Ablativo, ut apud Vir-

gil. Multa super Priamo, &c. Quomodo veritur ab Hier. 2 Sam. 23. 1. Dixit vir cui constitutum est de Christo Dei Jacob. Sunt qui exponunt ex, ut, super os tuum, i.e. ex ore tuo non audiatur, Exod. 23. Sed malim pro In. Item pro Quòd, ad propter reduci potest. Et Lev. 4. 3. חטאתו על exp. pro peccato suo. Nota interdum significare defectum rei quæ sequitur: ut Joel. 1. 11. על חטה propter triticum, i.e. defectum tritici. Addunt quidam absolute positum, esse, propterea: ut Hof. 7. 16. Revertentur, vel, ut ipsi volunt, convertebantur, על לא non propterea. Sed satius est exponere, (ad) על excelsum, seu altissimum; Merc. Nam ibi R. D. scribit על est cum cametz; & proinde Toar five Adjec. ut עליו excelsus. Idem etiam R. Sal. scribit, & A. E. Est est sensus cum venerit iis afflictio, revertentur ut clament ad idola sua; non ad me qui sum excelsus super omnia. Et R. D. in lib. Rad. locutionem dicit esse defectivam; i.e. revertentur non על צרה ob necessitatem, neque על דבר propter aliquid. Et A. E. addit; sed ut detrahant suis principibus; & hoc est quod sequitur, fuerunt ut arcus dolosus. 70. conversi sunt in nihilum; Pag. Revertentur, sed non ad excelsum, Deum, scil. Av. על שובו לא convertuntur; non erecti, non, ut vincant. Nam particula hæc על interdum tanquam adverbialiter usurpatur; ut Eccl. 8. 2. ego, os regis serva, ועל & summè rationem jurisjurandi Dei & Hof. 11. 7. Populus meus propendit in averfationem mei, ונאל על יקראוהו & sursum revocant eum, pariter non erigit eos, scil. ullus, Sursum, h. e. ut erecti stent. Ità כעל Isa. 59. 18. posteriori loco. עד טפס adverbialiter ità sumitur, 2 Cor. 11. 5, 23. Hinc כעל de sursum, vel sursum versus, Psal. 50. 4. Et Gen. 27. 39. 49. 25. 70. אעפא אעפא. Unde similis sensus, Mal. 1. 5. מעל ultra terminum Israelis. Hinc duplicato Mem, מעל supra, superne, Gen. 22. 9. & 1 Reg. 8. 23. Et Exod. 20. 4. In cælis מעל sursum. Et Job. 3. 4. Nè requireret, vel curet eum Deus מעל superne. Deo attribuitur, Summum, pro sede; 1. quia etiam summa continet & gubernat. 2. quia in summis locis gloriam suam beatificam manifestat. Et sic Job 31. 2. exp. sursum? & ibid. v. 28. Nam abnegassem Deum מעל (qui) supra est. Et Psal. 78. 23. מעל פתחיהו ætheri summo. Sic etiam redditur, supra, ut Isa. 14. 13. Jer. 52. 32. Dan. 12. 6. Et Isa. 6. 2. על עומים stabant semoti ab eo; 70. סמוך אדט. Targum. קרמוהו, Kimchi סמוך לו Syr. על מדה supra ipsum, ut scil. ulterius remoti. Arab. حولہ circa eum, Cocc. Seraphim astantes superne (erant) ei, i.e. in eodem loco, cælo & elato, ubi inspexi folium Dei. Seraphim autem dicuntur electi Angeli ex cælo, urentes tanquam ignis, ac proinde purgaturi bonos per vocationem Dei, & consumpturi malos: Nam visiones quas Deus exhibet, ad rerum suarum argumenta accommodandas esse, pro certo habemus: propterea Deum cum judice, Angelosque flammantes cum satellitibus, comparari; Jun. qui etiam sic exp. locos supra cit. Hof. 7. revertuntur non (ad) excelsum; nempe quòd averfi à Deo suis dolis fraudibusque nituntur, & solam perfidiam pro telo habent. Sic cap. 11. populus meus suspensus hæreat averfioni à me; (Hebr. appendent averfioni mei) quamvis ad excelsum revocent eum; (i.e. quamvis hæc omnia, prophetia scil. Lex, administratio paterna Dei, & verbera, documenta sint ipsis, ut missa omni disceptatione & hæsitacione, se Deo

committant, non possunt tamen gloriam Deo solide tribuere.) pariter non exaltat; viz. Deum excelsum. Et Eccl. 8. (Præstitutum) meum; præstitutum Regis observa; (Hebr. os Regis; ut Exod. 17. 1.) sed pro ratione juramenti Dei. Quibus verbis exhibetur moderatio obsequii, quod homines debent potestatibus; parendum est, inquit, sed non nisi bonâ fide & conscientia; quia non est potestas nisi à Deo; ac proinde jus non habet homines ab obsequio avocandi, quod Deus à suis iurando exigit; & illi, fide datâ, se exhibituros receperant; Jun. Sunt autem duo על cum, Toarim, sive Adjectiva; viz. in loco cit. Hof. 7. 16. de quo supra; & 2 Sam. 23. 1. & dixit על הגבר הקים vir (qui) constitutus est excelsus, Christus Dei Jacob. Idem Ab. Ezra. Hieron. dixit, vir cui constitutum est de Christo Dei Jacob. Et R. D. על h. e. excelsus & Rex; Pag. Vir, qui constitutus est sursum; Cocc. Dixit David filius Isai, & dixit vir qui constitutus est excelsus; 70. Κύριος ἐπὶ Χριστός; Av. & sic Bu. Lex. dictum Davidis filii Jitchai; dictum, inquam, viri qui constitutus est excelsus, i. e. e-vec-tus ad fastigium regni; ut proximè sequentia verba indicant; viz. unctus Dei Jacobi, & amicus Psalmis Israelitarum; i. e. Propheta qui suaves Psalms Israelitis ad laudandum Deum conscripsit; Jun. Item particula hæc על interdum fumitur pro quamvis, vel eò quòd; ut Isa. 53. 9. חָמָס על לא חָמָס et si iniquitatem non fecerit; & Psal. 119. 136. — על — לֹא — eò quòd non custodierunt legem tuam; scil. pro על — vel אֲשֶׁר על; Merc. Est hæc particula על cum pathach, inquit R. D. in Michlol: quod certè in hac forma promiscuum est cum camerz, cum quo etiam invenitur & istud, sed illis duntaxat locis ubi nihil superadditur, quod efficiat ut regiminis formam induat. Unde absolutum cenferi potest; על verò & על, quæ semper aliquid consequitur, ex quo constructa videri possint, in regimine. Ex forma illa cum camerz, Kimchi in l. Rad. censet esse illud, Hof. 7. 16. de quo supra; Et Gen. 49. 25. (cum Mem) benedictionibus cælorum מַעַל desuper. Idem cap. 27. 39. & Pl. 50. 4. Cev. על excelsus; ut in locis cit. 1 Sam. & Hof. 7. sicut etiam venit adjectivè; ut & in hac forma absol. cum pathach, Hof. 11. 6. על וְאֵל על & ad altissimum vocaverunt (Propheta; scil. cum) 70. ἐπὶ Θεός (insulse). Sed frequentius in regimine cum pathach, scil. & cum affixis, exponitur convenientius, super, supra, juxta, contra, in, &c. ut Psal. 1. 3. tanquam arbor plantata על super, vel juxta rivulos; & Psal. 2. 2. fundati sunt unanimiter על contra Dominum, וְעַל & contra unctum ejus. Interdum etiam sequitur על; ut Psal. 1. 5. על super sic, i. e. propterea, cum res sic se habeat, non resurgent, &c. Av. Sed cum affixis venit quasi in forma plur. ut cum affixis levibus; Psal. 92. 12. על adversum me; & Psal. 13. 6. in pausa, retribuit על mihi; & Cant. 7. 10. וְעַל & super me desiderium ejus. Gen. 45. 1. educite omnem virum מֵעַל à me; Pag. Et Psal. 44. 23. Nam על super te occisi sumus; i. e. super nomine tuo, vel propter te; 70. ἐνεκα σου. Et Ezech. 18. 20. iustitia iusti על, & impietas impii על super eum erit. Item cum affixis gravibus; ut Psal. 115. 4. adjiciat Dominus על super vos, &c. & Ezech. 18. penult. abjicite מֵעַל à vobis pravaricationes vestras, &c. Av. Et Gen. 45. 15. & flevit על super eos; & Jer. 49. 14. על super eam, vel potius juxta eam, aut per eam; & Psal. 7. 8. וְעַל &

propter eam; Pag. Sic 1 Sam. 9. 24. iustulerat autem coquus coxam, & וְהָעֵלָה & quod. erat scil. super eam. Cev. Isa. 60. 1. & gloria Domini על super te orta est; & sic v. 2. bis. Jer. 1. 15. על à te. Sed Pl. 116. 7. retribuit על tibi, vel super te: ubi est Aff. in 2 pers. f. fam. ex forma Chald. pro על. Item Num. 16. 7 & ponite על in iis suffutim; &c. Pag. Et sic Lev. 4. 9. adnitem qui est על super eos, renes scil. &c. Av. Nam quando hæc particula jungitur pronomini, Yajin est cum camerz; Pag. ut in exemplis cit. exceptis scil. secundis & tertiis pluralibus, quæ sunt cum Scheva comp. viz. cum pathach, inquit R. D. in Michlol, præterquam quod dicimus על super eos, ut Psal. 50. 12. Cev. Item venit hæc particula על sæpe cum jod in fine; Pag. quod scil. nihil addit ad significationem, etsi quidam aliter sentiant; ut supra etiam fieri dictum est in אֲחֵר, & אֲחֵר post; Merc. Sic Gen. 49. 17. sit, vel erit Dan serpens, על juxta viam, cerastes על juxta semiram, & v. 22. filia, i. e. singula filiarum, incedebat על super murum; & Psal. 92. 4. על עֵשֶׂר נָפֶל in decachordo, & in choro, vulgò cornamusa, Pag. vel super nablo, &c. Av. Interdum etiam ponitur על vice אל ad; Pag. ut vicissim אל reperitur pro על ut supra suo loco dictum est; Merc. Sic Psal. 18. 42. יהוה על ad Dominum, & (non) exaudivit eos. Et Gen. 38. 12. על ad confores ovium. Et Isa. 22. 15. על ad Sebnah. Et 1 Sam. 1. 10. & oravit יהוה על ad Dominum. Item ponitur & pro עם cum; ut Exod. 35. 22. & venerunt viri על cum mulieribus. Et Isa. 7. 2. על cum Ephraim, inquit R. D. sed Hieron. super Ephraim; sic Job. 38. 32. & Arcturum על cum filiis suis, i. e. cum stellis minoribus, Gen. 30. 40. על cum pecudibus Laban. Mich. 7. 13. על cum habitatoribus suis. Et Ezech. 16. 37. Et omnes quos dilexisti על cum omnibus quos odio habuisti. Item, vice Beth, i. e. in; ut Isa. 38. 20. & pallemus &c. על in domo domini. Item ponitur etiam pro עד usque ad; ut R. D. exp. illud, Pl. 48. 15. Ipse ducet aut reget nos, — על usque ad mortem. Jos. 2. 7. & persecuti sunt eos על usque ad vada. — Sic & ponitur etiam vice תחת pro; & עבור propter, propterea, eò quod; & Lev. 4. 3. & offeret תחת על pro peccato suo. Pl. 32. 6. על pro hac (vel, propter hoc; nam famineo uruntur pro neutro; Merc.) orabit. Et Lam. 5. 17. על propter hoc, vel propterea fuit dolens cor nostrum; & על propter hæc, obtenebrati sunt oculi nostri. Et v. 18. על propter montem Sijon. Et sic, cum רַבֵּר tantundem valet; ut Pl. 45. 5. על — דבר — אמרת propter verbum veritatis, i. e. propter veritatem. Quandoque scribitur — על & legitur אל non, nè; ut Ezech. 9. 5. & percutite, — על (in margine scribitur אל) nè parcat oculus vester. Item vice נגד coram; ut Zach. 6. 8. ut stent על coram Domino, &c. ubi Targ. habet קרם coram. Interdum etiam ponitur vice Lamed; ut Pl. 9. 20. judicentur gentes לפני coram te, five ante faciem tuam. Sic Exod. 20. 3. לפני pro לפני coram me. Item pro מן, ab, de, ex; ut Zach. 4. 3. & una שמאלה על à sinistra illius; ut R. D. inquit. Item venit etiam cum præfixis; ut cum He interrog. 2 Reg. 18. 27. cum ad dominum tuum, &c. & Neh. 2. 19. num adversum Regem vestrum, &c. Sic cum ק præf. Isa. 59. 18. קעל & מולות קעל & ישימ: Est locutio defectiva: unde sic

exp. Sicut (vir zelat) super retributiones, sicut (zelat ut) reddat iram hostibus suis; ut exp. A.E. & R.D. Pag. Ubi venit quasi nominaliter: ut sit sensus, paria meritis, paria reddet; Cocc. Planè secundum facta, planè secundum (ea scil.) rependet; Jun. Et Isa. 63. 7. כַּעַל כַּעַל sicut super omnia quæ retribuit nobis Dominus; Pag. Ubi in כַּעַל duplex est signum convenientiæ; planè prout de nobis meritus est, Cocc. Sic Psal. 119. 14. gavissus sum כַּעַל כַּעַל sicut in omnibus divitiis, &c. Pag. Item, כַּעַל saepe est debitionis particula notabilis; ut Ezr. 10. 12. 13. וְעַלֵּינוּ nobis incumbit, ut faciamus; & Neh. 13. 13. וְעַלֵּינוּ impertiri fratribus suis. Sic Jud. 19. 20. כַּעַל מַחְסוֹרְךָ כלֹא מַחְסוֹרְךָ est penuria super me; h.e. sine me curare nò quid tibi deficit. Psal. 56. 13. כַּעַל super me, sunt scil. 6 Deus, vota tibi nuncupata; i.e. reus sum solvendum votorum. Et Prov. 7. 14. sacrificia pacifica כַּעַל debebam. Et Ezech. 45. 17. וְעַלֵּינוּ & principis erit prastare holocausta. Vide Lud. de Dieu ad Gen. 16. 5. חֲמִסִּי in iuria mea est super te; h.e. tuum est injuriam meam vindicare. Hinc explicamus Psal. 16. 2. gratia mea כַּעַל בְּלִי non est super te; h.e. non incumbit tibi prastanda, sanctis, qui in terra sunt; q.d. absolvo te à debito promerendi sanctis gratiam Novi Testamenti. Coc. Bonum meum non (es scil. conditurus) penes te; bonum, i.e. quicquid mihi bono & saluti futurum est. Sic enim optimè convenire videtur cum Ecclesiæ argumentatione, & Scriptura sacra; ut infra Psal. 84. 12. Jun. Item כַּעַל etiam est instrumenti. Ut Gen. 27. 40. כַּעַל חֶרֶב per gladium tuum vives, h.e. vivendi causa erit tibi gladius. Et Deut. 8. 3. Non כַּעַל הַלֶּחֶם על propter panem solum vivit homo, sed כַּעַל מוֹצֵא פִי יְהוָה על propter omne id, quod exit ex ore Jehovæ, vivit homo. Ità Græcè κατὰ propter, saepe dicitur, ubi de instrumento sermo est. Nam & instrumentum inter causas est, propter quas res est. Item כַּעַל saepe est convenientiæ; ut Exod. 12. 5. 1. eduxit filios Israel כַּעַל juxta exercitus eorum; idem quod לְצַבְאָתָם. Sic Prov. 25. 11. דְּבַר רִבְרִי על אִפְנֵי דְּבַר רִבְרִי sermo dictus ad modulum suum; Cocc. Verbum dictum commodè; Hebr. secundum modos suos; i.e. aptè, habità temporis, loci, hominumque ratione; ut Cicero lib. 2. de oratore, definit; Jun. Sic Exod. 28. 11. cælabis ambros lapides על secundum nomina filiorum Israel; ut scil. cælatura iis respondeat. Cum affixis plerumque, ut dictum, habet camerz; ut in eo, Isa. 61. 1. רִיחַ אֲדוֹנֵי יְהוָה על (spiritus Domini Jehovæ est super me; h.e. in me manifestatur, ut habitans in me, tanquam capite, quem donem illis, qui mihi dati sunt; Cocc.

Rad. 63. כַּעַל est exultare; Pag. gestire præ gaudio. Idem cum כַּעַל & כַּעַל Merc. & sim. Bu. Lex. salit, exiliit, tripudiavit, subsilivit, assultavit, transultavit: Hinc per metath. Lat. salio, salto, exilio, &c. Av. Occ. autem in infin. kal, cum לַפְּרָא כַּעַל exultare, Isa. 23. 12. In imper. kal, à f.m. כַּעַל, occ. in f.f. cum camerz cateph, sub Yajin, pro chirek, inquit R.D. in pag. post לַפְּרָא, sic, וְעַלֵּינוּ & exulta, Zeph. 3. 14. sed in pl. m. imper. kal. cum לַפְּרָא cop. praf. ccc. juxta normam cum chirek sub 1. Rad. sic, וְעַלֵּינוּ & exultare, Psal. 68. 5. In fut. kal, 1. f. cocc. cum לַפְּרָא conv. ante sægol & cateph sægol, cui etiam forma לַפְּרָא parag. est add. absque praf. sic, וְעַלֵּינוּ & exultavi, Jer. 15. 17. אֶעְלֶינָה exultabo, Psal. 60. 8. 108. 8. Hab. 3. 14. & à 2. f. m. fut. kal, וְעַלֵּינוּ, occ. in 2. f. f. loco

seq. כַּעַל exultabis, Jer. 11. 15. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum לַפְּרָא conv. praf. וְעַלֵּינוּ exultabit, Psal. 96. 12. וְעַלֵּינוּ exultavit, Psal. 28. 7. & in 2. & 3. pl. m. extra pausam, occ. cum Scheva penult. sed in pausa 3. pl. m. cum cholem penult. ut seq. וְעַלֵּינוּ exultabitis, Jer. 50. 11. וְעַלֵּינוּ exultabunt, Psal. 149. 5. וְעַלֵּינוּ exultabunt, Psal. 94. 3. Jer. 5. 1. 39. Item in 3. pl. f. fut. kal, occ. simpl. & cum לַפְּרָא cop. praf. וְעַלֵּינוּ exultabunt, 2 Sam. 1. 20. וְעַלֵּינוּ & exultabunt, Prov. 23. 9. Atque inde sunt nomina, 1. וְעַלֵּינוּ m. exultans, Cocc. &c. prout occ. cum לַפְּרָא cop. praf. loco seq. וְעַלֵּינוּ & exultabundus, Isa. 5. 14. Item, 2. hinc etiam no. וְעַלֵּינוּ idem; Pag. Bu. exultabundus; Cocc. lætus, qui exultat præ gaudio, insultans; Av. Unde occ. in forma pl. m. absol. & constr. sic, וְעַלֵּינוּ exultantes, Isa. 24. 8. וְעַלֵּינוּ exultabundi, Isa. 13. 3. Zeph. 3. 11. Item, 3. hinc etiam no. f. f. וְעַלֵּינוּ læta, lætabunda, exultans, insultans, &c. Pag. Bu. Av. Prout occ. simpl. & cum לַפְּרָא dem. praf. וְעַלֵּינוּ exultabunda, If. 2. 2. 2. 3. 2. 3. 7. וְעַלֵּינוּ exultabunda, Zeph. 2. 15.

Rad. 64. כַּעַל unde no. Rad. כַּעַל f. tenebræ, caligo; Pag. Bu. nox-cæca, caligo maxima; Bu. Lex. crepusculum. Cogn. cum לוֹט latuit, illatebravit, Av. obscurum; Cocc. Eias notat non nisi de nocte dici; ut ex locis apparet. Est crepusculum vespertinum: quidam ad כַּעַל revocant; quod tunc res tenebris obtegi incipiant, literà scil. Lamed interposità. Sed alienè magis sic etiam referunt לַעֲשֵׂי, transpositis adhuc literis, Gen. 2. 5. q.d. crepuscolare; i.e. crepusculo reficere: de quo vide לַעֲשֵׂי; Merc. occ. autem hoc. no. f. f. cum לַפְּרָא cop. & לַפְּרָא dem. praf. sic, וְעַלֵּינוּ & caligo, Gen. 15. 17. כַּעַל in caligine, Ezech. 12. 6, 7, 12.

Rad. 65. כַּעַל est, latere, abscondere, occultare; Pag. Oculuit, &c. ut Pag. Propriè dicitur de oculis limis, seu lippis, qui non clarè vident ob marcorem, vel velamen in illis contractum. Cogn. cum כַּעַל velavit. Hinc per aphaz. λίμμα, lippitudo, lema, λιμνὴ lippio, cæcutio; & Lat. limus, ut limis oculis aspicere aliqueum; Av. In kal, est inusitatum; Merc. Pag. Bu. Quidam tamen dicant כַּעַל esse part. pahul kal, (quasi à f. m. כַּעַל absconditus, &c.) pl. m. ignorata; unde in Psal. 90. 8. כַּעַל occulta nostra, vel occultum nostrum; ut sit singulare. Vide & infra כַּעַל inter nomina; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est in Niph. כַּעַל laravit, abditus, absconditus, occultus, vel -tum fuit; Bu. Lex. occultare, vel ri; Bu. Conc. occultatus est, Av. ignotum, occultum esse, ignorari, λανθάνειν, Cocc. Prout occ. in praf. niph. in 3. f. m. simpl. & cum לַפְּרָא conv. praf. ut & in 3. f. f. cum לַפְּרָא cop. praf. כַּעַל absconditum fuit, 2 Chron. 9. 2. כַּעַל & absconditum sit, Lev. 4. 13. 5. 2, 3, 4. Num. 5. 13. כַּעַל & occulta est, Job. 28. 21. & in part. niph. f. m. est, כַּעַל absconditum, 1 Reg. 10. 3. Eccl. 12. 14. Unde in pl. m. part. niph. sumitur pro tectis, i.e. simulatoribus, & hypocritis; (prout etiam locus cit. ad f. f. intelligi potest) Merc. Vel pro viris qui sunt profundi ad occultandum consilium, & quorum opera sunt in tenebris; Pag. prout occ. loco seq. כַּעַל occultis, Ps. 26. 4. Item occ. etiam in forma f. f. part. niph. (quasi pro ea quæ perindè abscondita est, acsi nunquam fuisset; Merc.) loco seq. כַּעַל abscondita, Nah. 3. 11. In Hiph. כַּעַל abdidit, abscondit, celavit, occultavit; Bu. Lex. occultuit, &c. ut Bu. Av. Ignorari facere, & ignorare facere, pro diversa constructione; abscondere & dissimulare; Cocc. prout

amoris, quibus virgo incipit adstringi futuro sponso suo. Quæ diligentissime à castis & pudicis virginibus teguntur, postquam diu resisterunt; Cocc. Hebræi nomen hoc עַלְמָה ætatis esse volunt, non status virginæ simpliciter, sed notare juvenicalem tam tacitam quàm intectam. Sed in omnibus quibus legitur locis, multi nostrorum ubique virginem incorruptam significare volunt. Judæi duo loca excipiunt, Isaïæ scilicet & Proverbiorum; illum falsò, hunc probabiliter: ut & nostrorum nonnulli pro virgine corrupta, virginitalatem tamen ad huc profiteute, illic exponunt, propter comparisonem cum uxore adultera, v. 20. quæ marito fidem conjugalem occultè frangit; Bu. Lex. vide de hoc loco ex Prov. supra apud Cocc. In loco autem Cant. 1. 3. עַלְמוֹת וְהַבְּוֹת, virgines dilexerunt te; non notatur ætas, nec exhibatus aut virginitas corporis, sed animi puritas ac rectitudo. Et Cant. 6. 8. & virginum nullus est numerus, agitur de virginibus secundum literam & jactantiam, quæ sponfam Christi non cognoverunt; Cocc. No. hoc sàm. עַלְמָה de virgine dicitur; quæ nondum hominum aspectui patuerit; quod nomen ipsum sonat; ut Isa. 7. in insigni elogio, de Maria Christi matre, ut Evangelistæ verterunt *παρθένη*. Nam nullum eo loco signum esset, si cum Judæis admitteremus nuptam parituram vulgari more. Itaque propheta & virginem, & adolescentulam ætate parituram voluit dicere; nam si בְּתוּלָה virginem duntaxat dixisset, status tantum non etiam ætatis nomen fuisset; Merc. De nomine עַלְמָה, Hieron. sic scribit; Halmah, inquit, non solum puella, vel virgo, sed virgo abscondita dicitur, quæ nunquam virorum patuerit aspectibus, sed magnâ parentum diligentia custodita sit. Lingua quoque punica, quæ de Hebræorum fontibus ducitur, propriè virgo עַלְמָה appellatur. Et quantum cum mea pugno memoria, nunquam me arbitror, עַלְמָה de muliere nupta legisse; sed tantum de ea quæ virgo est; et non solum virgo, sed & virgo junioris ætatis, & in annis adolescentiæ. Non ergo R. D. verum scribit in lib. Rad. quod, עַלְמָה Isa. 7. significet maritam, i. e. uxorem prophetæ, aut Achaz. Sic Gen. 24. 43. patet de puella virgine dici; nam v. 16. scribitur quod esset בְּתוּלָה virgo, & vir non cognoverat eam. Et ad Cant. 1. 3. in comment. Hebræico, עַלְמוֹת exp. per בְּתוּלוֹת virgines; contra modernos Judæos, qui dicunt nunquam esse pro בְּתוּלָה; imò nusquam nisi de virgine; Pag. Occurrit autem hoc no. s. f. ordine Conc. cum הַ וְ הַ præs. פַּרְעֹה הַ אֲדוֹלֶשְׁתִּיָּה, puella, virgo, Gen. 24. 43. Exod. 2. 8. Isa. 7. 14. בְּעַלְמָה in virgine, Prov. 30. 19. & in forma pl. simpl. & cum ל cop. præs. עַלְמוֹת puellæ, Psal. 68. 26. Cant. 1. 3. וְעַלְמוֹת & puellarum, Cant. 6. 8. Item, 3. hinc etiam no. in forma pl. masc. עַלְמוֹיִם pueritiæ, adolescentiæ, plur. pro sing. pueritia; Pag. ætas, scilicet. quæ succi plena, firma & integra, nec viribus exhausta, ut eorum qui jam negotiis sunt adhibiti. Juventutem etiam complectitur; Merc. Adolescentia, pars ætatis occulta, cum ad officia publica raro adhibeatur; Bu. Lex. In Hebræo est in forma plur. sed Latinis concinnius exprimitur per sing. Av. & in hac signif. quidam sumunt illud supra cit. Psal. 90. 8. posuisti iniquitates nostras, coram te, עַלְמָי, peccata-adolescentiæ-nostræ, ad luminare vultus tui; Pag. Vel, occulta nostra, sumitur enim quasi esse in forma pl. m. constr. עַלְמָי cum יי Aff. j. i. e. peccata adolescentiæ nostræ, quæ nobis sunt.

amoris, quibus virgo incipit adstringi futuro sponso suo. Quæ diligentissime à castis & pudicis virginibus teguntur, postquam diu resisterunt; Cocc. Hebræi nomen hoc עַלְמָה ætatis esse volunt, non status virginæ simpliciter, sed notare juvenicalem tam tacitam quàm intectam. Sed in omnibus quibus legitur locis, multi nostrorum ubique virginem incorruptam significare volunt. Judæi duo loca excipiunt, Isaïæ scilicet & Proverbiorum; illum falsò, hunc probabiliter: ut & nostrorum nonnulli pro virgine corrupta, virginitalatem tamen ad huc profiteute, illic exponunt, propter comparisonem cum uxore adultera, v. 20. quæ marito fidem conjugalem occultè frangit; Bu. Lex. vide de hoc loco ex Prov. supra apud Cocc. In loco autem Cant. 1. 3. עַלְמוֹת וְהַבְּוֹת, virgines dilexerunt te; non notatur ætas, nec exhibatus aut virginitas corporis, sed animi puritas ac rectitudo. Et Cant. 6. 8. & virginum nullus est numerus, agitur de virginibus secundum literam & jactantiam, quæ sponfam Christi non cognoverunt; Cocc. No. hoc sàm. עַלְמָה de virgine dicitur; quæ nondum hominum aspectui patuerit; quod nomen ipsum sonat; ut Isa. 7. in insigni elogio, de Maria Christi matre, ut Evangelistæ verterunt *παρθένη*. Nam nullum eo loco signum esset, si cum Judæis admitteremus nuptam parituram vulgari more. Itaque propheta & virginem, & adolescentulam ætate parituram voluit dicere; nam si בְּתוּלָה virginem duntaxat dixisset, status tantum non etiam ætatis nomen fuisset; Merc. De nomine עַלְמָה, Hieron. sic scribit; Halmah, inquit, non solum puella, vel virgo, sed virgo abscondita dicitur, quæ nunquam virorum patuerit aspectibus, sed magnâ parentum diligentia custodita sit. Lingua quoque punica, quæ de Hebræorum fontibus ducitur, propriè virgo עַלְמָה appellatur. Et quantum cum mea pugno memoria, nunquam me arbitror, עַלְמָה de muliere nupta legisse; sed tantum de ea quæ virgo est; et non solum virgo, sed & virgo junioris ætatis, & in annis adolescentiæ. Non ergo R. D. verum scribit in lib. Rad. quod, עַלְמָה Isa. 7. significet maritam, i. e. uxorem prophetæ, aut Achaz. Sic Gen. 24. 43. patet de puella virgine dici; nam v. 16. scribitur quod esset בְּתוּלָה virgo, & vir non cognoverat eam. Et ad Cant. 1. 3. in comment. Hebræico, עַלְמוֹת exp. per בְּתוּלוֹת virgines; contra modernos Judæos, qui dicunt nunquam esse pro בְּתוּלָה; imò nusquam nisi de virgine; Pag. Occurrit autem hoc no. s. f. ordine Conc. cum הַ וְ הַ praf. הַ עַלְמָה הַ adolescentula, puella, virgo, Gen. 24. 43. Exod. 2. 8. Isa. 7. 14. בְּעַלְמָה in virgine, Prov. 30. 19. & in forma pl. simpl. & cum ל cop. praf. עַלְמוֹת puellæ, Psal. 68. 26. Cant. 1. 3. וְעַלְמוֹת & puellarum, Cant. 6. 8. Item, 3. hinc etiam no. in forma pl. masc. עַלְמוֹים pueritæ, adolescentiæ, plur. pro sing. pueritia; Pag. ætas, scilicet. quæ succi plena, firma & integra, nec viribus exhausta, ut eorum qui jam negotiis sunt adhibiti. Juventutem etiam complectitur; Merc. Adolescentia, pars ætatis occulta, cum ad officia publica raro adhibeatur; Bu. Lex. In Hebræo est in forma plur. sed Latinis concinnius exprimitur per sing. Av. & in hac signif. quidam sumunt illud supra cit. Psal. 90. 8. posuisti iniquitates nostras, coram te, עַלְמָי peccata-adolescentiæ nostræ, ad luminare vultus tui; Pag. Vel, occulta nostra, sumitur enim quasi esse in forma pl. m. constr. עַלְמָי cum יי Aff. j. i. e. peccata adolescentiæ nostræ, quæ nobis sunt.

sunt incognita & occulta; Bu. Lex. Sed Ab. Ezra exp. occultum nostrum, at R. D. in comment. dicit deficere iocd signum plur. vel potest esse singulare (על cum יו. Aff.) i.e. iniquitas nostra occulta; Pag. Est ad lumen, i.e. ponitur in lumen, vultus tui, Cev. & in l. Rad. exp. errores nostros; quia errores multi sunt occulti ab hominibus; Pag. Occulta nostra, i.e. peccata nostra in adolescentia commissa; Av. adolescentiam nostram in aprico vultus tui. Vel ignorata nostra, quia apponitur in aprico; pro נעלמינו; Cocc. sed occ. etiam forma pl. m. constr. עלומי cum יו. & יו. Aff. sic, עלומי, adolescentiz tuæ, Isa. 54.4. עלומי, adolescentiz ejus, Job. 20. 11. 33. 25. Pf. 89. 46. Item hinc etiam ex Rad. in hac signif. deducere solent; 4. עלמור Almuth; Bu. Conc. vel ut à quibusdam exp. pueritia, adolescentia; Pag. Av. pro ut occ. Psal. 48. 15. Ipse ducet nos עלמור (sicut in) pueritia. Nam deficit caph, similitudinis adverbium, i. e. sicut in diebus adolescentiz, quum eduxit nos ex Ægypto. Et quamvis sint duæ dictiones scriptæ, significatio tamen unius est dictionis; Pag. sicut in pueritia. Sed secundum quosdam codices ponitur diversum, על מית ad mortem usque, & in æternum diriget nos; Av. Et sic R. D. usque ad mortem nostram. Et sic על esse vice על, ad, seu usque ad. 70. pro occultis; & ita refert R. D. quosdam exponere, i.e. ducet nos in abscondito, juxta illud Psal. 27. 5. quoniam abscondet me in tabernaculo suo; Pag. quod etiam, ut & illud, in Psal. 9. 1. על מית לך vide ulterius in Rad. מור; Bu. Lex. & Cocc. ut & in Rad. על לך circa finem; Pag. Item huc etiam deducitur à quibusdam illud Psal. 46. 1. in titulo, Victori filiis Corah על מית לך, q.d. super virgines, vel super occulta, Canticum. Sed sunt qui eo loci putant esse musicum instrumentum, ut supra dictum; Pag. super Alamoth. Plerique Hebræi nomen volunt esse instrumenti musici, aut initium vulgaris cujusdam Cantici: & quidam musicam acutæ vocis esse volunt, quam virgines, quæ dicuntur עלמות, commodè exprimunt: ut est musicorum superior & altus; Bu. Lex. In loco illo potest suppleri, על נגינת עלמות, super melodia virginum. Sed in 1 Chron. 15. 20. על נגינת עלמות nomen toni musici notari videtur; Cocc. vocem עלמות & ejusmodi alia, in titulis Psalmorum, quidam ad privatos homines referunt, qui responderint iis, qui officio publico præerant, de quibus dicitur למנצח. Sed ego genus quoddam Harmonizæ hodie ignotum esse crediderim, ut & alia varia in titulis Psalmorum; Merc. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. est, seculum, Bu. Conc. idque in No. על m. seculum; Pag. Bu. tempus homini absconditum, tam infinitum, & æternum, quàm finitum; ut Gen. 17. 8. Exod. 21. 6. 1 Sam. 1. 22. & 13. 13. 2 Sam. 12. 10. & Bu. Lex. plerumque est perpetuum, æternum, sempiternum. Sed interdum significat tempus longum aut multum: nonnunquam tempus vitæ alicujus; & aliquando usque ad Jobel, i.e. Jubilæum, Pag. על est tempus longum, cujus finis nobis est absconditus; & ita accipitur tam de seculo hujus vitæ, quàm de futuro seculo. Nonnunquam etiam usurpatur de tempore præterito; Av. ut על מן à seculo, i.e. jam olim; Bu. Lex. 70. reddunt על ארבע. Notat integrum cujusque rei, de qua sermo est, durationem. Nomen autem ab ignorantia deductum; quia tempora hominibus sunt incognita; Cocc. Hinc Lat. Olim; Av. Occurrit autem

No. hoc frequens admodum in textu, & ordine Conc. ut seq. על (vel sæpe cum cholem tantum absque vau) seculum, & Gen. 9. 12. 16. 13. 15. 17. 7. 8. 13. 19. 21. 33. 48. 4. Exod. 12. 14. & Job. 22. 15. 40. 28. Pf. 10. 16. 18. 51. 24. 7. 9. 45. 7. 89. 3. 5. 38. 90. 2. & Prov. 10. 25. 22. 28. 23. 10. Isa. 9. 6. 24. 5. 40. 28. 54. 8. 55. 3. 13. 60. 19. 20. 64. 4. & Lam. 3. 6. Dan. 12. 2. Hab. 3. 5. Mal. 1. 4. 3. 4. & in 220. circ. l. Sed occ. etiam cum ה vel מ præf. ut seq. על vel sine vau, seculum, 1 Chron. 16. 37. 17. 14. Neh. 9. 5. Psal. 28. 9. 41. 4. 106. 48. 133. 3. Eccl. 3. 11. Jer. 28. 8. Dan. 12. 7. Joel. 2. 2. על à seculo, Pf. 41. 14. sed sæpius multo cum ל præf. על vel cum cholem tantum absque vau penult. in seculo, & Gen. 3. 22. 6. 3. Exod. 3. 15. 18. 19. 9. 21. 6. 31. 17. 32. 13. Deut. 5. 29. 23. 7. 32. 40. & Psal. 9. 8. 44. 9. 92. 9. 100. 5. 102. 13. 104. 31. 105. 5. & Lam. 3. 31. 5. 19. Mich. 2. 9. 4. 5. & in 160. circ. l. cui etiam ו est præf. loco seq. על & in seculo, Pf. 119. 160. sed occ. etiam cum ה, מ, & ו præf. ut seq. על num in seculo? Pf. 8. 5. 6. Zac. 1. 5. על à seculo, Gen. 6. 4. Jos. 24. 2. 1 Sam. 27. 8. Pf. 5. 6. 93. 2. 103. 7. 119. 52. Prov. 8. 23. Isa. 42. 14. 46. 9. 63. 16. 19. Jer. 2. 20. 5. 15. Ezech. 26. 20. על & à seculo, Pf. 90. 2. Isa. 57. 11. 64. 3. sed occ. etiam cum ו Aff. loco seq. על seculi sui, Eccl. 12. 5. Item in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum ל & ה ל præf. על secula, 1 Reg. 8. 13. 2 Chron. 6. 2. Pf. 61. 5. 77. 6. 145. 13. Isa. 26. 4. 45. 17. 51. 9. Dan. 9. 24. על in secula, Eccl. 1. 10. על an in secula? Pf. 77. 8. ut & in forma pl. m. constr. loco seq. על secula, Isa. 45. 17. Item, occ. etiam No. secundum aliam formam; viz. על seculum; Pag. Bu. æternum, perpetuum, & C. Prout occ. cum ל præf. sic, 2 Chron. 33. 7. ponam nomen meum על in seculo, vel in æternum; Pag. Bu. Av. & C. Alibi autem hæc forma non occurrit. Quidam, teste Kimchi, à על adolescentem deducunt, quod perpetuo viveat, & velut in flore juvenili sit, nunquam intercidens. Alii ab absconsione desciunt, quod magna mysteriorum profunditas in eo sit abdita. Sed simplicissimum est pro seculo exponere, quod & Hebraicè ab absconsione, ut dictum est, dicitur; Merc. Est fig. על in seculo, inquit R. D. in comment. Pag. Nomen autem præced. על Hebræi sæpe pro mundo utuntur: sed non tam ipsam mundi machinam, quàm mundi gestum, & ea quæ in eo geruntur, significat; ut pro ipsa forma Paulus ad Rom. 14. accipit; & Job. 22. quidam sumunt semitam על seculi; ut & Paulus 2 ad Tit. desideria seculi appellat, & passim in N. Test. fit mentio, ubi pro hoc seculo sumitur. Sed observa in Scriptura hoc nomen diuturnitatem, & durationem temporis sonare homini absconditam: unde & nomen habet; non, ut quidam volunt, quod seculi duratio, quando fit desitutum, nobis sit abscondita. Ac nunc æternitatem infinitam qualis in Deo est, sine principio aut fine: nunc longissimum, aut longius tempus significat; ut, ab orbe condito, aut ab alio notabili tempore, ad aliud tempus notabile & insigne, ut usque ad Legem, vel Christum, vel mundi consummationem: interdum & brevius, ut ad Jubilæum usque: ut Græcis αἰών quod nunc ævum, nunc æternitatem etiam sonat, Seculum verterunt: verum ne, pro spatio tantum centum annorum, Latino more, sumito, sed pro tempore diuturno. Hæc omnia facile distinguet locorum circumstantia. Et hinc facile convin-

convincuntur Judæi de ceremoniis Legis, quod eas observare iussi sunt לעולם in perpetuum: cum per Christum suo tempore abrogandæ essent. Suum ergo terminum habuerunt, & tempus. Vanum esse quod Hieron. in Ep. ad Gal. Notat לעולם cum vau, æternitatem, sine eo, tempus finitum, significare, ostendunt passim sexcenta Scripturæ loca. Sunt qui ex Hebræo deductum velint Latinum olim, quod & de præterito & de futuro, sicut Hebr. לעולם dicitur. Sæpe licebit Antiquitatem, vel prisca tempora, vertere. Domus seculi dicitur sepulchrum homini constitutum; ut eò reverratur, & ibi ad resurrectionem usque maneat, Eccl. 12. sicut & Job. 30. dicitur בית מוֹצֵר בית מוֹצֵר domus constituta ut omnes eò tendant; Notant לעולם usque in seculum; item מעולם à seculo, ab æterno, jam olim; & sequente negatione pro Nunquam; ut in Joan. à seculo non est auditum; plena esse; לעולם verò nunc plenum, nunc mancum, in seculo, in æternitatem, quàm diutissimè; Mer. Nomen לעולם, ut dictum, notat integram rei, de qua sermo est, durationem; ut Gen. 9. 12. לעולם לְדוֹרוֹת in ætates seculi, h. e. quodam homines nascentur ex hominibus. Gen. 9. 16. לעולם בְּרִית fædus seculi, h. e. omnium dierum terræ; cap. 8. 22. Notatur additio patientiæ, usque ad novissimum diem & iudicium. Ge. 17. 7. In ætates eorum לְבְרִית לעולם in fædus seculi, notatur additio promissionis servandæ suo tempore, nempe de redemptione & regno Dei. v. 13. & erit fædus meum in carne vestra, in fædus seculi; h. e. signum fæderis erit in carne vestra, donec promissio impleatur. Et v. 19. erigam fædus meum cum ipso in fædus לעולם seculi, femini ipsius post ipsum. Notatur electio ad vitam æternam Isaac & fidelis seminis ipsius. Et Exod. 12. 14. 17. & observabis diem hunc in ætates vestras לעולם חֻקָּה statuto perpetuo. Sic v. 24. Significatur omne tempus promissionis usque ad ejus completionem; quamdiu scilicet Israelitæ erunt separati à gentibus & circumcisi. Sic Exod. 31. 16. ut agant Sabbatum per ætates suas; fædus לעולם seculi. Et v. 17. signum hoc לעולם in seculum; h. e. usque ad tempus, quo Deus ipsos sanctificaverit, per redemptionem ab omni accusatione Legis. Vide v. 13. Et sic Ex. 40. 15. לעולם לְכִבְדֹּת in sacerdotium seculi, per ætates suas; h. e. donec fiat sacerdotii מעֲדָבָהֶם. Sed in Pla. 103. 17. & gratia Jehovæ לעולם ועד לעולם à seculo in seculum super timentes eum; non est commensuratio cum duratione finita, sed intelligitur voluntas & studium gratiosum divinæ חֶסֶדֶיךָ æquatum. Sic 1 Chr. 29. 10. Pater noster, dicitur Deus æterna prædestinatione, & regeneratione in tempore, & æterna communione. Gen. 49. 26. לעולם גְּבוּעוֹת colles seculi; qui scilicet fuerunt ab initio terræ. Sic Deut. 33. 15. Hab. 3. 6. & Job. 22. 15. הַמִּשְׁמֹר לעולם לעולם an iter seculi observabas? h. e. quomodo omni tempore homines consentaneum habuerunt suis operibus exitum? Item in loco supra cit. cum Aff. Eccl. 12. 5. nam abit homo לעולם אֶל בית עולָם, intelligitur לעולם אֶל בית עולָם ad domum suam perpetuam. h. e. homo ad statum æternum, corpus ad pulverem, in quo manet tamdiu dum aliud seculum fiat. In plurali, multa secula, sunt multarum rerum secula sive durationes. Et Isa. 26. 4. עוֹלָמִים צוֹר petra seculorum, est quæ manet & fidelibus est perfugium; etiamsi omnes res & totum schema hujus mundi prætereat. Hæc de hoc nomine; Cocc.

Rad. 64. לעל est, lætari, exultare; Pag. Bu. Convenit cum לעל & לעל. Et est gesticare lætitiâ, Merc. exiliit præ gaudio, tripudiavit, motus est exiliendo. Hinc per Metath. סאלסו moveo, & Lat. salio, cum comp. exilio, exulto, &c. Av. Prout occ. in fut. kal. 3. f. m. loco seq. לעל exultabit, Job. 20. 18. In Niphal, לעל motus, seu motus est exultando; Av. Prout occ. in præter. niph. in 3. f. f. pro exultavit, fam. vel exultans, ut part. niph. f. f. loco seq. לעל exultabunda, Job. 39. 13. In hithpael, לעל idem quod niph. exultare, exhilarare se; Bu. movit sese exultatione; Av. Unde in fut. hiph. à 3. f. m. לעל in 1. pl. לעל; occ. cum הַ parag. add. loco seq. לעל exhilaremus nos, Prov. 7. 18.

Rad. 66. לעל; unde in Piel, לעל vel לעל est, lambere, sorbere; Pag. Bu. diglutivit lambendo; Av. Unde in fut. piel, à 3. f. m. לעל, vel לעל; occ. in 2. pl. m. fut. Piel; sic, Job. 39. 33. & pulli ejus, לעל lambent sanguinem; Pag. Bu. Seu deglutient; Av. aut sorbent sanguinem, &c. Cocc. De hoc tamen vide etiam supra in Rad. לעל; Merc. Bu. Lex. Nam à paucis ponitur hæc per se Radix; Merc. [לעל] costæ, Chald. ab Hebræo לעל, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 67. לעל est deficere, & lassari præ labore; ut non possit pedibus quis consistere, sed animum quasi exhalare; Item, tegere, operire; Pag. Est enim ejusdem rationis cum לעל; propriè, obvelari, obducere, tegi, involvi. Sed postea ad animum translatum est, perturbari, molestia obtegi, mœrore obducere, & undiqueque involvi ac obscurari, deficere. Quidam conferunt cum לעל literis transpositis, quo putant locum inter montes & prærupta arcum significari; Merc. Non occurrit in kal, sed in piel, לעל texit, obtegit; & metaph. est animo deficere; quasi dolore contegi; Bu. Lex. velavit, obtegit, aut operuit velamine aut velamento, contexit velando. Nam propriè est, faciem velare in signum tristitiæ & mœoris: & per metaph. ad animum, est exanimari, aut deliquium pati. Hinc per metath. Lat. velo, -as, velamen, &c. Av. In Bu. Conc. duo signif. 1. deficere animo; Prout occ. à præter. Piel לעל; in præter. pual 3. f. m. לעל; unde in 3. pl. m. præter. Pual, Isa. 51. 20. filii tui לעל lassati sunt; vel, animo defecerunt; Pag. Bu. deliquium animi patiuntur; quasi scilicet cooperiti tenebris; Cocc. &c. In Hithpael, לעל idem cum kal, velavit sese; Av. vel animo deficere, Bu. Prout occ. in 3. f. m. fut. hithp. cum לעל conv. præter. & cametz in ult. ob pausam, pro Tzere, vel pathach; sic, לעל & defecit animo, Jon. 4. 8. & à 3. pl. m. fut. hithp. לעל, in 3. pl. f. est, לעל deficient animo, Am. 8. 13. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. est no. לעל m. defectio animi; Bu. Conc. defectum, lassum, Bu. Lex. lassus; est no. adject. à Conjug. Pual cum He in fine; Prout occ. Ezech. 31. 15. & omnia ligna, aut omnes arbores, i. e. unumquodque lignorum agri propter eum, לעל lassum: vel lassum, pro lassa, scilicet. erant. Sic R. D. lignorum, seu ligna, i. e. unumquodque è lignis, &c. Pag. Mer. Omnes arbores agri propter eum, involvuntur; ut lugentes scilicet. He in fine est Paragogicum; Pag. Sed Avenarius facit vocem compositam & Radicem per se; sic, In Pual, לעל velatus est propter tristitiam, circa os; scilicet obductus est velamine supra labra oris in signum tristitiæ magnæ. Est verbum compositum ex לעל velatus est, & פה, i. e. os oris: ut in loco cit. Arbores, &c. velatæ sunt; & quasi exanimatæ sunt. Est Metaph. ad

inanimata; Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, tegere, obtegere; Bu. Conc. idque in Conjug. pual, עָלַי tegi, obtegi; Bu. velatus est; Av. co-operiri; Coc. ut II. 5. 1. 20. filii tui pullati, i.e. velati sunt, &c. Av. vide in i. sign. unde in part. Pual, à f.m. עָלַי tectus, obtectus; In f.f. עָלַי operata, &c. occ. in forma cum duplici sǵol ante Thau; Cant. 5. 14. עָלַי tectum, obductum; Bu. seu tectus, operus sapphiris; Pag. ut alabastrum eburneum, obtectum, &c. Av. eboris cooperti sapphiris; Cocc. Unde in Hithpael, עָלַי obtegit, operuit, vel velavit sese; Pag. Bu. Atque inde in fut. hithp. à 3. f.m. עָלַי obteget se, occ. in 3. f.f. cum 1. conv. praf. & camerz in ult. obpaulam; sic, Gen. 38. 14. & operuit se peplo, aut velamine עָלַי & obtegit, seu cooperuit se; Pag. Bu. & velavit se; Av. & involvit se: Cocc.

Rad. 68. עָלַי est lætari, & exultare; Pag. Bu. Av. Tres Radices, ut dictum, æquantur; per zajin, scil. samech, & rzadi, in fine. Merc. Nam congruit planè cum עָלַי, & עָלַי, i.e. exultavit; tripudiavit; gessit præ gaudio; & metaphoricè, illufit; hinc לאֲסַיִם insulto, illudo; & Lat. falio, salto, exulto, &c. in kal, ponitur absolutè, vel cum Dativo; & interdum conflr. cum prap. Beth. Av. Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 3. f.m. simpl. & in Infinit. kal, cum 2. præf. עָלַי exultavit, 1 Sam. 2. 1. עָלַי in exultando, Prov. 28. 12. In fut. kal, 1. f. est עָלַי vel עָלַי; sed occ. cum 1. cop. præf. & 7. parag. add. sic, עָלַי & exultabo, Pf. 9. 3. Item occ. etiam in 3. f.m. & f. fut. kal, simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1. cop. præf. עָלַי exultabit, 1 Chron. 16. 32. עָלַי exultabit, Prov. 11. 10. עָלַי exultabunt, Pf. 25. 2. 68. 4. עָלַי & exultabunt, Pf. 5. 12. Atque inde est No. עָלַי f. exultatio, insultatio, &c. Pag. Bu. Av. Prouit occ. cum 1. Aff. loco seq. עָלַי exultatio ipforum, Hab. 3. 13.

Rad. 69. עָלַי; inde No. עָלַי f. sanguifuga, hirus; Pag. Bu. Av. Cocc. vermis in aqua degens, sanguinemque sese lavantium extrahens & exugens; habet enim linguam bifurcam. Hinc עָלַי ulcus, עָלַי ulcero, exulcero: item, עָלַי, עָלַי traho, extraho, &c. ut & Lat. lacio, illicio; Av. Nou dubium est hoc nomine עָלַי significari hirudinem, cujus similitudine, insatiabilem eorum describit sapiens cupiditatem, qui pauperes opprimunt & devorant. Quidam ad עָלַי reducentes, Gehennam intelligunt, quo descendunt qui-cunque perverse agunt. Forsan quidem sic hirus ab obliquitate dicta est. Per duas autem ejus filias, quidam volunt allusum ad ejus linguam bifurcatam. Sed videtur simpliciter insatiabilitatem notasse: ut licet è cute simul deciderit cruore imbuta: si ad eam rursus admit-tatur, nec dum expleta, rursus ut prius, exugat sanguinem. Sic pauperum oppressores eodem subinde redeunt; &c. Merc. Occ. autem hoc No. cum 2. præf. loco seq. עָלַי sanguifuga, Prov. 30. 15. [עָלַי, prap. Cum, &c. vide sub Rad. seq. עָלַי, quod pertinet Merc.]

Rad. 70. עָלַי est, abscondere, tegere, operire, inquit R.D. Pag. Bu. vel intransitive, latere, absconditum esse, seu à conspectu remorum esse. Contraria, scil. ut quidam volunt, significatione præpositioni עָלַי: quanquam, meo judicio, conformis est significatio; ut hoc verbum significet, operire, obtegere, & obruere multitudine & magnitudine, obscurare & adumbrare; unde & עָלַי populus, quasi multitudo undiquaque operata, quæ omnia obtegit, & obruat: quasi obtectionem & obumbrationem dicas; i.e. aggregationem, & consociationem

plurium hominum societate junctorum, viz. nomine, jure, lingua, politiâ & religione. Tamen & ad animalcula transfertur, quæ suam quodammodo inter se quoque habent societatem, & velut politiam: ut infra habes; Merc. Verbum hoc עָלַי est etiam obscurare; ex usu Chald. Bu. Lex. Obtegit, obruit aliquid multitudine, seu densitate rei, obscuravit, occultavit; conjunctionem & adhesionem, significat; & est cogn. cum עָלַי densuit, densus fuit; nam Beth & Mem sunt ejusdem instrumenti literæ. Hinc עָלַי, עָלַי congreco; עָלַי arena quæ est in magna copia; עָלַי simul, congregativè; item, עָלַי, apto, jungo; עָלַי & עָלַי, vinculum, copula, עָלַי ligo, & Lat. amo, amare, conjunctione scil. affectuum; &c. Av. עָלַי est, cooperire, celare; Coc. Sed videatur verbaliter post No. seq. In Bu. Conc. Rad. hæc duo significat, est in No. עָלַי vel עָלַי (comm. gen. sed masc. sæpius; Bu. Lex.) populus; Pag. Bu. &c. i.e. congregatio hominum, communiter. Sed dicitur etiam de aliis rebus; ut de locustis, formicis & cuniculis, &c. Pag. Vide Joel. 2. 2. Prov. 30. 25, 26. Similia apud profanos scriptores reperiuntur: ut Columella de Apibus, duo populi conjungendi sunt. Et Manilius de Avibus, acrei populi: & idem de Piscibus, populos exponere captos. Et similis etiam locutio est Jer. 15. 3. & præficiam eis quatuor familias, gladium, canes, aves, bestias; Bu. Lex. עָלַי populus copiosus, qui suâ multitudine collectâ obtegit & obscurat superficiem terræ. Græci mutando y in d dicunt Εἰς populus: metaphoricè tribuitur & aliis; Av. עָלַי & עָלַי m. λαός, populus; est multitudo consociata, vel obiter; magis tamen consociata legibus ad fruitionem communium bonorum. Speciatim, multitudo consociata fædere Dei ad audiendum verbum ipsius, & bonis ipsius fruendum. Cic. Populus, non omnis cætus multitudinis, sed cætus juris consensu & utilitatis communione sociatus. Le. 16. 33. עָלַי & super omni populo seu multitudine, cætus, expiationem faciet. Et 1 Chro. 16. 20. עָלַי מִמֶּלֶךְ אֱלֹהִים à regno ad alium populum. Populus propriè est, ubi Respublica five regnum. Ità Plal. 105. 13. & Jon. 1. 8. עָלַי מִמֶּלֶךְ ex quo populo es. Et Neh. 13. 24. עָלַי & עָלַי ut quisvis populus loquitur, &c. Cocc. Occurrit autem hoc No. frequentissimum in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma f. m. extra paulam cum parhach, עָלַי populus, -li; -um, &c. Gen. 11. 6. 23. 12. 13. 42. 6. 50. 20. Exod. 1. 9. 5. 5. 15. 13. 16. 32. 9. 33. 3. 5. 34. 9. Lev. 16. 33. 20. 24. Num. 11. 29. &c. Deut. 14. 20. 20. 12. 1. &c. Job. 12. 24. Psal. 18. 28. 44. 95. 6. 10. 105. 13. 148. 14. Prov. 28. 15. 30. 25, 26. Isa. 10. 6. 13. 4. 30. 5, 6, 9. 19. 33. 19. 34. 5. 51. 7. 62. 12. 63. 18. 65. 2. Jer. 5. 21. &c. ad Zac. 7. 5. in 170. circ. l. & in forma cum camerz ob paulam occ. simpl. locis seq. עָלַי populus, Num. 23. 9, 24. Deut. 4. 33. 32. 21. 33. 5, 21. Jud. 5. 2, 13. 9. 36. 2. Reg. 13. 7. 1 Chron. 17. 21. Esth. 3. 8. Job. 12. 2. 34. 20, 30. Pl. 3. 7. 18. 44. 22. 7. 45. 13. 62. 9. 72. 4. 107. 32. Prov. 11. 14. 14. 28. 29. 2, 18. 26. 11. Isa. 42. 6. 49. 8. Lam. 1. 1. Ezech. 33. 31. 26. 3. Dan. 11. 33. Joel. 2. 17. cui utriq. formæ 1. cop. præf. sed priori cum camerz, 1 est præf. עָלַי & populus, Esth. 4. 11. 3. 12. 8. 9. Pl. 74. 18. 102. 19. Jer. 37. 2. 44. 21. Ezech. 17. 15. 26. 7. Dan. 8. 24. 11. 15, 32. עָלַי & populus, 1 Sa. 13. 5. Hof. 4. 14. Am. 3. 6. עָלַי idem Neh. 13. 24. Esth. 1. 22. 3. 12. 8. 9. sed multò frequentius cum 2 dem. præf. priori formæ cum camerz, sic עָלַי populus, -li, -lam, &c. Gen. 14. 16. 19. 4. 26. 10.

11..32..7..33..15..35..6..41..52.. 47.21.23. Ex.1.20.. 3.
12.21..4.16.21.30.31.&c. Pfal.33.12.. 89.16.. 106.48..
144.15. Prov.29.2. Eccl.4.16.. 12.9. Ifa.9.18.15.18..
23.13..29.13.14..33.24..40.7.62.10..65.3. Je.6.19.21..
7.16.35.&c. Mich.2.11. Hag.1.2.12.14..2.14. Zach.8.6.
11.12.14.2. Mal.2.9.&c. in 750. circ. l. sed occ. etiam
cum ך׳ praf. huic formæ cum cametz, locis seq. םעל
& populus, Exod. 19.24.. 24.2..33.1. Num.12.15. Jof.
3.16..4.19..8.20. Jud.9.32.33.35. 1 Sam.13.16.. 14.3.
43..15.9..26.5.7..30.4. 2 Sam.10.13.. 15.12..16.18..23.
10.11.1 Reg.1.40..16.15.2 Reg.25.22.1 Chron.11.13..
19.14.2 Chro.14.12..30.3..36.14. Neh.7.4..8.7..10.35.
Est.3.11. Ifa.9.12. Jer.5.14.. 14.16..23.34..35.16. Ezech.
33.6. Mal.1.4. ut & cum ך׳ & ך׳ praf. formæ cum cam-
metz; Sed cum ך׳ praf. formæ cum pathach; & rursus
cum ך׳ praf. ante cametz; sed cum ך׳, ך׳ ante pathach;
& cum ך׳ praf. formæ cum cametz; ut seq. םעל popu-
lo, 2 Chron. 10.7. םעל de populo, Jud.20.31. 1
Sam.14.29. םעל in, cum populo, Num.20.20. Pf.35.18.
םעל in populo, populum, Exod.5.6..19.21. Num.11.
33..17.12..21.7. Jud.5.9. 1 Sam.4.17.. 6.19..14.35. 2
Sam.17.9..18.8..24.16.17.1 Reg.5.16..9.23. 1 Chron.
21.14.2 Chron.8.10..17.9..19.4..23.20. Ezr.8.15. Pfal.
94.8. םעל & cum populo, Ezech.17.9. םעל sicut popu-
lus, Joel.2.5. םעל sicut populus, Ifa.24.2. Hof.4.9. I-
tem cum ך׳ praf. formæ cum pathach, occ. locis seq. םעל
populo, in populum, Gen.23.7..34.17.22. Exod.21.8.
Deut.4.20..7.6..14.20..26.18..28.9.32.2 Reg.25.3. Pfal.
22.32..74.14. Jer.52.6. Hab.3.15. & cum ך׳ praf. formæ
cum cametz, locis seq. םעל populo, in populum, Gen.
48.19. Exod.6.7. Lev.26.12. Deut.27.9.. 29.13. 1 Sam.
12.22.2 Sam.7.23.24.2 Reg.11.17. 1 Chron.17.23. 2
Chro.23.16. Jer.7.23.. 11.4..13.11..24.7..32.38..30.22..
31.1. Ezech.11.20..14.10..36.28..37.23.27. Zach.2.15..
8.8. ut & cum ך׳ praf. huic formæ; locis seq. םעל popu-
lo, Exod.5.7,22.23..17.4..18.14.19..24.3. Lev.9.
15.18..16.15. Num.14.19..25..23.14. Jof.24.25. Jud.
8.5..20.10.1 Sam.9.12..11.5..14.17.2 Sam.2.26.1 Reg.
12.7.10..19.21.2 Reg.4.41.42.43.2 Chro.10.6.10..12.
3..24.20..29.36..31.4. Neh.4.16.. 11.24. Pf.68.36..72.3.
Ifa.42.5. Jer.4.10.11..14.10.15.20.16.10.. 23.32..38.
44.2.14.44.11. Hag.1.13. sed occ. etiam cum ך׳, ך׳,
ך & ך׳ praf. alterutri formæ; ut seq. םעל & popu-
lo, Jer.1.18. םעל & populo, 2 Sam.17.29.2 Chro.18.
2. Jer.5.23..37.18. םעל de populo, Lev.4.27. 2 Reg.
25.19. Pf.114.1. Jer.5.25. םעל & populo, 2 Chron.24.
23. Pf.89.20. Jer.48.42. םעל & de populo, Ifa.18.7. I-
tem, frequenter etiam occurrit cum affixis variis; cum
quibus omnibus, Mem assumit dagefeh post pathach, ob
alterum Mem deficiens; & sic denotando Radiceem ef-
fe םעל ut cum ך׳. Aff. םעל populus meus, li mei, lum
meum, &c. Gen.19.38..23.11..41.40..49.29. Exod.3.7,
10..5.7.4.16.26.. 9.1.13. &c. Pfal.14.4.. 50.7.. 53.5..
59.12..78.1..81.9.12.14..144.2. Cant.6.12. If.3.12.. 10.
2.24..19.28..22.4..26.20..32.13.18..40.1..43.20..46.6..
51.4.16..52.4.5.6.8..57.14..63.8..65.22. Jer.2.13.31..
4.11.22..6.14.8.11.&c. Lam.2.11..3.28.14.. 4.3.6.10.
&c. ad Zach.8.7..13.9. in 180. circ. l. cui etiam formæ
cum ך׳. Aff. ך׳ & ך׳ sunt praf. םעל & populus meus, Ex-
od.9.27. Jud.12.2.1 Chron.28.2. Esth.7.3.4. Jer.2.11,
32..5.31..8.7..31.14. Hof.11.7. םעל in populo meo, popu-
lum meum, Exod.9.17.1 Sam.9.17.2 Chro.7.13. Ifa.

65.19. Jer.5.26..6.27. Ezech.21.17. ut & cum ך׳, ך׳ &
ך praf. & cum eod. Aff. ut seq. םעל sicut populus me-
us, 1 Reg.22.4.2 Reg.3.7. םעל populo meo, ad populum
meum, Num.24.14. 1 Sam.2.29.2 Sam.7.10.1 Chron.17.
9. If.58.1..65.10. Jer.29.32. Ezech.13.18.19..36.8. םעל
& à populo meo, Exod.8.8. םעל populus noster, 2 Sam.
10.12.1 Chron.19.13. Jer.46.16. Item sape etiam occ.
cum ך׳, vel in paula, ך׳. Aff. locis seq. םעל vel םעל
populus tuus, Ex.5.23..8.19..9.15..15.16..23.11..32.7..
33.13..34.10. Lev.19.18. Deut.9.12.26.29..21.8..26.
15.2 Sam.23.24. 1 Reg.3.8.9.. 8.33.34.38.44.51.52..
1 Chron.17.21.22..17.17.18.2 Chron.1.10..6.24.25..
29.34..20.7. Neh.9.32. Pf.39..28.9..44.13..60.5..68.8..
72.2..77.16.21..79.13..80.5..83.4..85.3..94.5.. 106.4..
110.3. Ifa.10.22..14.20..63.14..64.9. Jer.31.7..32.21..
Ezech.3.11..13.17..33.2.12.17.30..37.18. Dan.9.15,
19.24..11.14.. 12.1. Joel.2.17. Mich.7.14. Nah.3.18.
Hab.3.12. cui etiam utrique, vel alterutri formæ cum ך׳
Aff. in vel extra pausam ך׳, ך׳, ך׳, ך׳ & ך׳ sunt praf.
prout seq. םעל vel םעל & populus tuus, Exod.33.
17.1 Reg.8.30.36..20.42. 2 Chron.6.21.27..18.3. Neh.
1.10. Pf.85.7. Jer.27.12..22.2. Dan.9.16. Hof.4.4. םעל
in populo tuo, Exod.22.27. םעל in populum tuum,
Exod.32.11. 2 Chron.21.14. םעל & in populum tu-
um, Exod.8.4.21. 1 Chron.21.17. םעל & in popu-
lum tuum, Exod.8.3..9.14. םעל sicut populus tuus,
2 Sam.7.23. 1 Reg.8.43. 1 Chron.17.21. 2 Chro.6.33.
םעל sicut populus tuus, 1 Reg.22.4.2 Reg.3.7. םעל
& sicut populus tuus, 2 Chron.18.3. םעל vel םעל
populo tuo, ad populum tuum, Exod.32.12. Num.24.
14. Deut.21.8. 1 Reg.8.36.50. 2 Chron.6.27.39. Dan.
10.14. prout occ. etiam cum ך׳, ך׳ & ך׳ praf. םעל &
populo tuo, Exod.8.6. םעל è populo tuo, 1 Reg.8.
41. 2 Chron.6.32. םעל & à populo tuo, Exod.8.11.
Item cum ך׳. Aff. occ. simpl. & cum ך׳ & ך׳ praf. םעל
populus tuus, Num.5.21. Ruth.1.16. Pf.45.11. Ezech.26.
11. Nah.3.13. םעל & populus tuus, Ifa.60.21. םעל
ad populum tuum, Ruth.1.10. sed sapius cum ך׳ Aff. lo-
cis seq. םעל populus ejus, Lev. Gen.49.16. Exod.1.9,
22.14.6..17.13..18.1. 1 Sam.17.4..20.36. Num.21.24.34..
35.37.22.5. Deut.32.3..31.2..33.3..32.9.37.43..33.
7. Jof.8.1.14..10.33. Jud.11.20.21.23. Ruth.1.6.1 Sam.
12.22..13.14..15.1. 2 Sam.5.12.8.15. 1 Reg.8.59.66..
20.42.1 Chron.14.2..18.14..19.7..21.3..22.18.2 Chro.
2.10..7.10..25.11..31.8.10..32.14.15.16..33.10..35.3..
36.15.23. Ezr.1.3. Esth.1.22. Pf.14.7.29.11..50.4..73.
10..78.52.62.71..85.9..94.14..100.3.. 105.24.25.43..
113.8..116.14.18..135.12.14.. 136.16. Ifa.11.1.16..
13.14..15.5.. 25.8.. & 28.5..30.26.. 49.13..51.22.. 52.
9.56.3..63.11. Jer.25.19..50.16. Hof.10.5. Joel.2.18.
Mich.6.2. Zach.9.16. cui etiam formæ cum ך׳ Aff. ך׳,
& ך׳ sunt praf. ut seq. םעל & populus ejus, 2 Chro.13.
17..20.25. Jer.22.4..27.11..49.1. Ezech.30.11. םעל in
populo ejus, suo, 1 Sam.27.12. 2 Chron.36.16. Job.18.
19. Pf.106.40..149.4. םעל populo suo, Exod.32.14.
1 Reg.8.56. 1 Chron.23.25. Esth.10.3. Pfal.29.11..111.
6.9..125.2..148.14. Joel.2.19..4.16. ut & occ. cum ך׳
praf. & ך׳ Aff. sic, םעל & à populo ejus, Exod.8.27,
29. Item cum ך׳ Aff. occ. simpl. & cum ך׳ cop. praf.
םעל populi ejus, sui, populum suum, Lev.17.10.23.30.
Num.5.27..15.30. Jud.14.17. Ruth.1.15. Esth.2.10.20..
4.8. Lam.1.7.11. םעל & populum ejus, If.65.18. & cum

□ Aff. occ. locis seq. עמִי populi sui, populum suum, Lev. 18.29..20.5,17,18. 2 Chron.25.15.. 32.17. Item, in forma pl.m. עמִי populi, frequens occurrit. Nominantur autem gentes, populi, propter varias confederationes, & varium regimen, & varias terras; Cocc. Prout occ. in forma pl.m. absol. & simpl. sic, עמִי populi, -orum, -is, &c. Gen. 17.16..27.29..28.3.. 48.4..49.10. Exod. 15.14. Deut. 32.8..33.3,17,19. 2 Sam. 22.48.&c. Psal. 7.9..18.48..33.10..47.4,10..56.8..66.8..68.31..87.6..96.7..99.1..102.23..105.20. Prov. 24.24.&c. Mich. 4.1,3,13. Zeph. 3.9. Zach. 8.20,22. &c. in 80. circ.l. cui etiam ¶ cop. est præf. locis seq. עמִי & populi, Psal. 96.13..98.9. Ezech. 38.9,15..39.4. sed sæpius cum ¶ dem. præf. עמִי populi, -orum, &c. Exod. 19.5. Lev. 20.24. Deut. 2.25..4.6,19..7.6,7, &c. Psal. 47.2..49.2..96.3,5,6..99.2..106.34. Isa. 10.14..25.6,7..56.7..61.9..62.10. Lam. 1.18..3.45. &c. Mich. 4.5. Hab. 2.5. Zach. 11.10..12.2,3,4,6..14.12.&c. in 80. itidem circ. l. Item occ. etiam forma pl.m. absol. cum ¶, ¶, ¶, & ¶ præf. ut seq. עמִי in populis, in populis, Deut. 4.27. 1 Chro. 16.8. Neh. 1.8. Psal. 9.12..57.10..77.15..105.1..108.4. Isa. 12.4. Ezech. 27.36..28.19. Hof. 7.8. Joel. 2.17. Zach. 10.9. עמִי sicut populi, Hof. 9.1. עמִי ex populis, Ezech. 38.8. עמִי & ex populis, Isa. 63.3. Item in forma pl.m. constr. occ. simpl. locis seq. עמִי populi, Deut. 28.10. Jos. 4.24 1 Reg. 8.43,53.60. 1 Chron. 5.25. 2 Chron. 6.33..32.13. 19. Ezer. 9.11. Neh. 9.30. Ezech. 31.12. Zep. 3.20. עמִי & populi, Neh. 10.32. prout occ. etiam cum ¶, ¶, ¶ & ¶ præf. ut seq. עמִי cum populis, Ezer. 9.2,14. עמִי sicut populi, 2 Chron. 13.9. עמִי populi, Neh. 10.31. עמִי, à, populis, Ezer. 3.3..9.1..10.2,11. Neh. 10.29. Eft. 8.17. Item occ. etiam forma pl.m. constr. cum ¶ Aff. cui & ¶ est præf. ut & cum ¶ Aff. cui etiam ¶ & ¶ sunt præf. & cum ¶ Aff. simpl. & cum ¶ præf. ut seq. עמִי populi tui, Num. 27.13..31.2. Deut. 32.2. עמִי in populis tuis, Lev. 19.16. Hof. 10.14. עמִי populos suos, populum suorum, Gen. 25.8,17..35.29..49.33. Num. 20.24. Deut. 32.50. Ezech. 18.18. עמִי in populis suis, Lev. 21.1,4,15. עמִי è populis suis, Exod. 30.33,38. ut & in Lev. 21.14. עמִי populum suorum, Ex. 31.14. עמִי è populis suis, Gen. 17.14. Lev. 7.20,21,27,25..19.8..23.29. Num. 9.13. Item occ. etiam forma pl.m. more perfectorum cum duplici Mem; sic, עמִי populi, &c. prout occ. in forma absol. cum ¶ cop. præf. & in forma constr. pl.m. simpl. & cum ¶ præf. & ¶ Aff. sic, עמִי & populos, Neh. 9.22. עמִי populos, Neh. 9.24. עמִי in populis tuis, Jud. 5.14. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. עמִי est abscondere, celare, Bu. Conc. te gere, obtegere, obumbrare, obscurare, &c. ut ad initium Rad. Prout occ. in 3. pl. præf. kal, cum ¶ Aff. post schurek, sed cum ¶ Aff. post kibbutz pro schurek; עמִי celarunt te, Ezech. 28.3. עמִי abscondebant eam, Ezech. 31.8. unde in Hoph. (quasi à præf. hiph. עמִי, vel עמִי) cum defectu Yajin Poel, i.e. 2. Rad. Mem; Av. עמִי obscuratus est; Av. prout occ. in fut. hoph. 3. fm. sic, Lam. 4.1. quomodo עמִי obscuratur aurum; Bu. vel tegetur, abscondetur, pro, tectum est, aurum: Sed Ab. Ezra, obscuratum est: Nam Targum, in Lev. 13.56. pro עמִי obscura est plaga, habet עמִי, aliàs עמִי Merc. Cev. Et est formæ instar עמִי comminatur, Isa. 28.28. à Rad. עמִי; Pag. Quomodo obtegetur, i.e. obscurabi-

tur aurum; Av. Contegitur, &c. nempe rubigine, vel scoriis, ut non splendeat; Cocc. In loco i. cit. ad præf. kal, Ezech. 28. עמִי se à te; i.e. non est absconditum à te; Pag. Nam est pro עמִי, vel potius עמִי, latuerunt te; Merc. Est ex kal verbum intransit. ut R. D. inquit; unde exp. Non sunt occultata à te ulla clausa & secreta; ut non cognoveris illa. Sed R. Jos. deducit à עמִי cum; q.d. aliqua non fuerunt tecum clausa. Targum & Hieron. Omne secretum non est absconditum à te; Pag. Tu es Daniel, omnia abstrusa non obtexerunt te, &c. Av. Nihil occultum celarunt te, h.e. nihil te latet, nihil tibi non revelatum est; Cocc. Ecce sapientior es Daniele; (nimirum in oculis tuis; Daniel enim jam eo tempore sapientissimus habebatur, & in Proverbium abierat; v. Dan. 1.17. Sic sequentia de præsumpta à Rege Tyrriorum sui ipsius opinione accipienda sunt.) quicquid occultum non absconditur tibi; Hebr. abscondunt, impersonaliter; Jun. De nomine autem præced. עמִי, &c. Nota phræteologia, Exod. 30.33. עמִי excindetur (ex populis suis, i.e. prout sæpe no. hoc in plur. sumitur, pro cognatis & popularibus) ex popularibus suis. Sic v. 38. & cap. 31.14. Lev. 7.21..25,27..19.8..23,29. Num. 9.13. Gen. 17.14. Sensus est, non habebit communionem in bonis eorum, qui cum ipso conjuncti fuerunt carne. Item hoc sensu עמִי sumitur pro cognatis & popularibus in hujusmodi phræseologiis, Ge. 25.8. עמִי & aggregatus est ad populares suos, h.e. eos qui sunt ejusdem cum ipso saderis, & hæredes ejusdem civitatis. Sic v. 17. & 35.29..49.33. Nu. 27.13..31.2. Deu. 32.49. &c. Cocc. Item ad hanc Rad. à plerisque refertur præpositio עמִי, cum; Bu. Lex. Av. &c. Nam etsi contraria videtur significatio, pertinere tamen ad hanc Rad. עמִi ostendit, dagesh cum affixis. Conjunctionem & adhesionem significat, in bonum, vel in malum: Unde & interdum licebit pro loci ratione vertere, contra. Atque indè עמִi dicitur populus, hominum seil. horum cum illis conjunctio & aggregatio. Vide supra ad initium Rad. עמִi; Merc. Quandoque עמִi valet, juxta, propè, apud, Gen. 35.4. Cum Mem ab initio, à, ab, è, vel ex, &c. ut Gen. 48.12. עמִi à vel è genibus ejus, &c. Bu. Lex. עמִi, Cum, est præpositio, quæ, ceu, per vinculum, colligat, & quasi condensat multitudinem. Hinc, si Yajin strictius profertur, instar Latini, c. duri fit, Lat. Cum; Av. passim in textu, pro præp. Cum; ut in Ps. 18.26. עמִi cum misericorde misericors eris; aut cum probo probus eris; עמִi cum viro perfecto perfectus eris; Pag. עמִi, cum, præpositio; & עמִi regens Gentivum, d. µα. ut 1 Sam. 16.12. עמִi cum pulchritudine oculorum, concretum pro abstracto. & in Nah. 3.12. עמִi exp. ficus cum præcocibus; i.e. in quibus sunt præcoces. Psal. 130.4. עמִi tecum condonatio; h.e. penes te qui habet te, habet condonationem; Cocc. Sed ponitur etiam עמִi vice ¶, i.e. in; ut Gen. 35.4. & abscondit eos Jacob subter quercum, quæ erat עמִi in Shechem; Pag. cum Sichem, h.e. apud Sichem; Cocc. Et cap. 25.11. & habitavit Jitzhak עמִi In Beer Lachai roi; Pag. Apud puteum Lachai roi; Cocc. juxta puteum Lachai Roi; i.e. videntis, videntis me; ut supra 16.13, vel 14. Separantur autem hæc duo distinctionis nomina, licet unius rei sint nomina, quia diversa respiciunt: nam puteum viven-

tis vocat respectu sui, quia viva remansit post Angeli conspectum; videntis verò respectu Angeli, propter beneficium sibi in ea apparitione collatum; Jun sic & 2 Sam. 19. 37. & moriar in civitate mea, עַם קָבַר in sepulchro patris mei; Pag. apud sepulchrum, &c. Cocc. Item pro juxta, prope, secus, apud; Jud. 18. 22. עַם בֵּית יִצְחָק juxta domum Michæ; Pag. vel apud domum Michæ; Cocc. Et cap. 19. 11. יְבוּסִים juxta Jebus; Pag. Circa Jebus; i.e. in finibus Jebus; Cocc. Et Jos. 7. 2. עַם בֵּית אֵוֶן juxta Beth-Aven; Pag. Cocc. Sed ponitur etiam vice vau, i.e. Et, inquit R. D. ut 1 Sam. 16. 12. Et erat rufus יָפָה עַם & pulcher oculis. Et Nah. 3. 12. Omnes munitiones (תֹּזָא) ficus, i.e. tanquam ficus, עַם בְּבוּרִים & primitiva. Illud autem Psal. 72. 5. timebunt te שָׁמַשׁ עַם, exp. A. E. & R. D. cum sole, h. e. dum fuerit, aut quamdiu fuerit & duraverit sol; Pag. cum sole; i.e. quamdiu erit sol; Cocc. Quamdiu erit sol, & durante luna in generationem æternam; Hebr. cum sole, & ante lunam, generatione generationum; Jun. Item ponitur etiam עַם pro אֶת articulo accusandi casus, aut personæ patientis; ut 2 Sam. 6. 4. וַיִּשְׁאָהוּ & tulerunt eam è domo Abinadab, quæ, erat scil. in Gibeah, עַם אֶרֶץ הָאֱלֹהִים arcam Dei, pro אֶת אֶרֶץ. Et geminatur persona patiens in hoc versu, quia series est, & tulerunt eam, aut ipsam, arcam Dei è domo, &c. Sicut & Exod. 2. הִגִּיר & וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיָּלֵד & vidit eum puerum. Ut & Exo. 35. 5. יְבִיאָה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה adducet eam oblationem Domini. Sed R. Jos. exp. cum arca Dei; quia Huzzah ibat cum arca Dei, & Achjo ante arcam. Idcirco misit manum suam Huzzah, & mortuus est; nam peccavit, quoniam tenuit arcam; quia ferentes arcam, illam non tangebant, sed vectibus suis humeris eam ferre debebant; Pag. ut scil. cautum est, Num. 4. 7. Alii וַיִּשְׁאָהוּ ad arculam referunt, ubi donaria pro delicto reposuerant Palæstini arcam reducentes in Beth Semes; sed id coactum est. Ego cum R. Jos. Kimchi non dubito aliquid subaudiendum ad explendam orationem, quòd scil. Huzzah esset cum seu juxta arcam, &c. Merc. Et tulerunt eam (arcam) ex domo Abinadab, quæ viz. erat in Gibeah cum arca Dei, h. e. habens arcam Dei; Cocc. Deportaverunt itaque eam è domo Abinadabi, quæ erat in ipso colle Dei, comitantes arcam Dei; Jun. & Job. 31. 5. Si ambulavi שְׁוֹן עַם cum temerario, h. e. temeritatem habens apud me; Cocc. Si ambulavi cum vanitate; Jun. Deut. 8. 5. וַיִּרְעָה עַם לִבְבָּךְ & cognosceres cum corde tuo, h. e. in corde tuo, cor tuum scrutans. Deut. 15. 9. cave tibi nè sit verbum לִבְבָּךְ עַם cum corde tuo nequam; Cocc. Item venit etiam עַם cum Mem; & tunc quod ad sensum, aut redundat, aut est juxta; Pag. Latine, מ, à, redundare videtur, sed vernaculè commodè dicimus, d'avec, vel d'après; i.e. de cum, vel de propè. Significationem ergò mutat, vincente eo quod præponitur, ut in מַעַל עַם. Sed pro juxta tantum non invenies, Merc. Cev. Cum Mem ab initio est, à, vel è, ex, &c. Bu. Lex. ἀπὸ. separationis enim est; Cocc. ut Gen. 48. 12. עַם בְּרָכְיוֹ à genibus ejus; Cocc. vel, è genibus ejus; aut è loco qui erat juxta genua ejus, quod quidam vesterunt de juxta, aut prope genua ejus; quod Latinitati non quadrat. Hieron. & eduxit Joseph eos, de gremio patris; Pag. Sic 1 Sam. 20. 33. & cognovit Jonathan הֵיא מֵעַם אֲבִיו quod id decretum patri esset, interficere Davidem; q. d. omnino id

ex deliberatione abiisse, ut certum. Et v. 34. מֵעַם הַשְּׁלֵחַן à mensa; Cocc. Et cognovit Jonathan, quòd completum, i.e. decretum esset à patre suo; ut interficeret, seu mori faceret David; Pag. Sic Exod. 8. 30. & egressus est Moseh מֵעַם פָּרְעֹה à Pharaone; Pag. Cocc. Cum affixis etiam variis & sæpe occurrit, ut עַם cum ipso, Psal. 91. 15. עִמָּךְ tecum, Gen. 26. 3. sed in pausa עִמָּךְ idem, Exod. 19. 24. & 22. 25. & cum Aff. 2. pers. f. fam. עִמָּךְ tecum, seu coram te, fam. 1 Sam. 1. 26. עִמָּי mecum, Gen. 39. 12. עִמָּי à me, Gen. 31. 31. עִמָּו ab eo, 1 Sam. 1. 27. עִמָּם cum iis, Gen. 29. 9. עִמָּם cum vobis, Gen. 42. 38. עִמָּנו nobiscum, Gen. 24. 25. & Hof. 12. 4. & ibi loquetur, vel loquebatur nobiscum; sed ibi juxta quosdam ponitur pro עִמָּו cum eo; Pag. Ego verò promissiones à Jacob factas ad posteros etiam pertinere puto: ideoque dicit, nobiscum loquebatur scil. cum illo loquens, Merc. Et ibi loquebatur nobiscum, h. e. mecum & cum Angelo. Verba Dei R. Saadjah verò explicat עִלֵּינוּ, בְּעֵבְרֵנוּ, h. e. de nobis, viz. de Israele. Et R. Jos. Kimchi, ibi loquebatur nobiscum, h. e. tecum & mecum Deus. Ut sint verba Angeli ad Jacobum. Kimchi indicat veteres intellexisse Michaellem Angelum assertorem; de quo loqui ipsum putarunt, Gen. 48. 16. Cocc. Et Gen. 26. 16. recede מֵעִמָּנו à nobis. עִמָּה cum ea, &c. Gen. 3. 6. Illud autem, Zach. 14. 5. & veniet Dominus meus, & omnes sancti עִמָּךְ tecum. R. Jonah exp. pro עִמָּו cum eo. Sed non invenitur, inquit R. D. hæc mutatio. Rectum proinde est quòd loquatur de Jeruschalajim, quia Angeli erunt cum ea ad auxilium ejus; Pag. Sed videtur potius esse Apostrophe Prophetæ ad Deum; neque hæc personæ mutatio in Scripturis infrequens est; Merc. כָּל־קְרוּשִׁים עִמָּךְ, ellipsis. ô tu, cum (qua) omnes Sancti. Mercerus vult esse Apostrophen ad Deum; Cocc. Veniente Jehova Deo meo, omnibusque sanctis (angelis scil. ministris Dei & eorum qui hæres salutis instituti sunt; ut Dan. 8. 13.) adstuturis tibi; Hebr. tecum; Jun. Est etiam ubi עַם notat constitutionem in pugna: ut Psal. 94. 16. Quis stabit לִי pro me, עַם מְרִיעִים contra maleficos? Quis consistet mihi, i.e. pro me, עַם contra operantes iniquitatem? Job. 9. 2. אֵל מַה יִּצְרָק אֲנֹכִי עַם אֵל quid justificaretur homo cum Deo? in judicio scil. Dei, coram Deo, vel Deo redarguente. Item æquiparationem etiam notat; ut Eccl. 2. 16. nam non est memoria sapienti, עַם הַכִּסִּיל cum stulto, h. e. æquè atque stulto: & Eccl. 7. 11. bona est sapientia מִחֵלָה עַם æquè atque hæreditas seu patrimonium. Sic Psal. 73. 25. וְעִמָּךְ & tecum non delector in terra, h. e. æquè atque in te; vel præter te. Item subiectum, vel objectum etiam notat; ut Esth. 6. 3. לֹא יָרַר nihil cum ipso factum est, h. e. non est ei honor habitus. Job. 10. 17. וַתִּכְרַב כְּעֵשֶׂה עִמָּי & multiplicas ægritudinem tuam mecum; h. e. multis ægritudinibus me afficis; Ubi עִמָּרִי est pro עִמָּי per e-penthesis. Sic Gen. 3. 12. 20. 9. Psal. 23. 4. Cocc.

Rad. 71. עִמַר, stare, Pag. sistere se; consistere, subsistere, manere. Contrarium verbo מָעַר, literis transpositis, vacillare. Peculiari phrasi stare coram aliquo, de ministris dicitur, qui dominis suis adstant, vel in privato, vel in publico ministerio: Unde Zach. 3. 7. perstantes intelliguntur Angeli qui à Domini jussa exequendo, præsidè adfunt. Hoc verbum & pro silere & conquiescere, vel desinere sumitur. Sed est & persistere, perdurare.

durare, permanere, perstare; Merc. vel, stetit, astitit, substitit, perstitit, mansit, permanfit. Construitur absolute & frequenter cum præp. Beth וַעַל; Bu. Lex. stetit immotus, perstitit firmiter; & constitit fursum erectus; nam si de ædificiis accipitur, significat, erigi, vel, constitui firmamento firmo & stabili. Contrarium verbo, עָמַד motus est. Hinc per inversionem Radicis, עָמַד, & עָמַד, ædifico, erigo, seu constituo ædificium; עָמַד, domus, stans erecta; Av. Occ. autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. In præf. kal, 3. sm. locis seq. עָמַד stetit &c. Gen. 19.27.45.1. Lev. 13.4.37. Jos. 21.44.23.9. 2 Sam. 20.11.12. 2 Reg. 15.20. 2 Chron. 20.20. Eith. 7.7. 9.2. Psal. 105.23. Jer. 23.18.46.15.48.11.52.12. Ezech. 21.21. Hab. 3.5.10. Sed occ. etiam cum cametz in ult. ob paulam; sic, עָמַד stetit, Jos. 10.13. Psal. 1.1. cui utrique etiam formæ ! cop. vel conv. est præf. עָמַד & stetit, Exod. 33.9. Deut. 25.8. Jos. 20.4. 2 Sam. 15.2. 2 Reg. 5.11. Ezech. 46.2. Dan. 11.3.7.20.21. Mic. 5.3. עָמַד & staret, 2 Sam. 20.12. & in 3. ff. & 2. sm. & 1. f. præf. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. עָמַד stabat, Gen. 30.9. 2 Reg. 13.6. Psal. 26.12. Eccl. 2.9. עָמַד & ster, 1 Reg. 1.2. עָמַד sterit, Deut. 4.10. עָמַד & sta, 1 Reg. 19.11. Jer. 17.19. עָמַד steri, Deut. 10.10. 1 Reg. 17.1.18. 15. 2 Reg. 3.14.5.16. Job. 30.20. Dan. 10.11. עָמַד & consistam, 1 Sam. 19.3. In 3. pl. præf. kal, occ. cum scheva, sed in pausa cum cametz penult. ut seq. עָמַד steterunt, Jud. 6.31. 2 Reg. 27.10.4. Ezr. 10.15. Neh. 8.5. Job. 32.16. Psal. 119.91. Jer. 14.6.23.22.48.45. Eze. 46.10. עָמַד substituerunt, 1 Sam. 30.9. Job. 29.8. Psal. 38.12. Jer. 46.21. Hof. 10.9. cui etiam ! cop. vel conv. est præf. locis seq. עָמַד & sistent se, substituerunt, stabunt, Deut. 19.17. Neh. 12.39. Isa. 61.5. Ezech. 44.15. Zach. 14.4. & in 2. pl. m. præf. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ! conv. præf. sic, עָמַד institutis, Ezech. 33.26. עָמַד & stabitis, Jer. 7.10. עָמַד & stemus 1 Sam. 14.9. In part. ben. kal, sm. occ. ut seq. עָמַד, vel sine vau, stans, Gen. 18.8.22.24.30.41.1. 17. Exod. 3.5.8.18.17.6.33.10. Num. 14.14. Deut. 5.5.29.15. Jos. 5.13.15. Jud. 20.28. 1 Sam. 19.20. 1 Reg. 8.14.7.25.13.124.25. 22. 19.2. Reg. 9.17.11.14. 1 Chron. 21.15.16. 2 Chron. 4.4.6.3.23.13. Esth. 6.5.7.9. Cant. 2.9. Isa. 11.10.21.8. Jer. 35.19. Ezech. 3.23.8.11.40.3.43.5. Dan. 8.3.6.15.10.13.11.16. Zach. 1.8.3.1.5.14.12. cui etiam ! cop. & dem. sunt præf. עָמַד & stans, Isa. 3.13. Ezech. 22.30. Zach. 3.3. עָמַד stans, Deut. 1.38.17.12. 1 Chron. 6.24. Dan. 10.16.12.1. Zach. 1.10.11. Mal. 3.2. & in forma pl. m. absol. ben. kal, occ. simpl. locis seq. עָמַד stantes, Exod. 26.15.36.20. Jos. 4.10.8.33. 1 Sam. 17.3. 2 Sam. 17.17. 1 Reg. 10.19.20.12.6.13.28. 2 Chron. 3.9.5.12.7.6.9.18.19.10.6.18.18.20.13. Neh. 7.3. Isa. 6.2.66.22. Ezech. 8.11.10.3. Dan. 11.2.12.5. cui etiam ! cop. dem. & pro עָמַד, sunt præf. עָמַד & stantes, Ezech. 40.49. עָמַד stantes, Num. 7.2. Deut. 18.7. Jud. 3.19. 1 Sam. 17.26. 1 Reg. 10.8.12.8. 1 Chron. 6.33. 2 Chron. 9.7.10.8. Neh. 12.4. Psal. 132.1. Jer. 28.5.36.21. Zach. 3.4.7.4.14. עָמַד qui statis, Psal. 135.2. & in forma f. f. עָמַד, occ. in forma cum duplici segol ante Thau, extra paulam scil. sed in pausa cum cametz penult. sic, עָמַד, vel sine vau, stans, Esth. 5.2. Psal. 19.10.11.3.112.3.9. Hag. 2.5. עָמַד stat, Eccl. 1.4. & in forma pl. f. ben. kal, occ. simpl. & cum dem. præf. עָמַד stantes, Psal. 122.2. עָמַד quæ asti-

bant, Jos. 11.13. Jer. 44.15. In infin. kal, occ. cum cametz penult. simpl. & cum ! cop. præf. עָמַד stare, Exod. 18.23. Ezr. 2.63. Neh. 7.65. עָמַד & stare, Esth. 9.16. Sed cum cateph pathach penult. occ. cum ! & ! præf. עָמַד stare, ad standum, Exod. 9.11.28. Deut. 10.8.18.5. Jud. 2.14. 1 Sam. 6.20.8.11. 2 Chron. 8.14.29. 11. Ezr. 9.15.10.13. Isa. 10.32. Jer. 40.10. Ezech. 13.5. Dan. 1.4.8.7.11.15. עָמַד & stare, Num. 16.9. 1 Chron. 23.30. Esth. 8.11. Sed cum affixis cholem in ult. transp. & mat. in cham. chat. ut cum !, &, &, Aff. cui penult. & & !, & ult. ! sunt præf. עָמַד stare me, Jer. 18.20. Dan. 8.17.18.11.1. עָמַד te stare, statione tua, Dan. 10.11. עָמַד stare te, Obi. 1.11. עָמַד stare eum, Num. 35.12. Jos. 20.6.9. 2 Chron. 34.31. עָמַד in stare eum, Gen. 41.46. עָמַד & cum steterit, Dan. 11.4. עָמַד ad stare illud, vel in eo, Ezech. 17.14. & sic etiam occ. cum !, Aff. cui etiam & & ! sunt præf. עָמַד stare eos, statione sua, 2 Chr. 30.16.35.10. Neh. 8.7.9.3.13.11. עָמַד in stare eos, Ezech. 1.24.25. 10.17. עָמַד & stantibus illis, Ezech. 1.21. In imper. kal, f. m. occ. cum cholem in ult. sed ante Maccaph. cum cam. chat. in ult. sic, עָמַד sta, consistite, Deut. 5.31. Jud. 4.20. 1 Sam. 9.27. 2 Sam. 20.4. Job. 37.14. Jer. 7.2.26.2. Ezech. 2.1. עָמַד sta, 2 Sam. 1.9. cui priori formæ ! cop. est præf. עָמַד & sta, Dan. 10.11. & in forma f. f. imper. kal, est, עָמַד sta, Isa. 47.12. Jer. 48.19. & in forma pl. m. imper. kal, occ. simpl. cum scheva penult. sed in pausa cum cholem penult. cui priori formæ ! cop. est præf. עָמַד state, consistite, Num. 9.8. 2 Chron. 20.17. Jer. 6.16. Nah. 2.9. עָמַד state, Nah. 2.9. עָמַד & assistite, 2 Chron. 38.5. In fut. kal, 1. f. occ. cum ! conv. præf. & cum !, parag. add. absque præf. sic, עָמַד & institi, 2 Sam. 1.10. עָמַד stabo, Hab. 2.1. In 2. sm. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. præf. עָמַד stabis, consistes, Gen. 19.17.24.31.45.9. Lev. 19.16. Deut. 24.11. 1 Sam. 20.38. Psal. 10.1.10.2.27. Prov. 25.6. Eccl. 8.3. Jer. 15.19. Obad. 1.14. עָמַד & stabis, Dan. 12.13. & in 3. sm. fut. kal, occ. vel cum cholem, vel cum cam. chat. ante Maccaph in ult. cui priori formæ ! interrog. & ! cop. sunt præf. עָמַד vel עָמַד stabit, Num. 27.21. Jos. 10.8.18.5. 1 Sam. 16.22. 2 Reg. 6.31. Job. 4.16.8.15. Psal. 76.8.10.9.6.31.130.3.147.7. Prov. 12.7.27.4. Eccl. 4.15. Isa. 66.22. Jer. 15.1.49.19.50.44. Dan. 8.23.25.10.17.11.6.8.25.12.1. Hof. 13.13. Am. 2.15. עָמַד stabit, Esth. 4.14. Job. 14.2. Nah. 1.6. עָמַד an perstabit, Ezech. 22.14. עָמַד & stat, stabit, Isa. 46.7. Dan. 11.16. Sed sæpius occ. cum ! conv. præf. locis seq. עָמַד & stetit, constitit, substitit, Exod. 14.19.18.13.20.21.32.26. Num. 12.5.17.13.22.24.26. Deut. 31.15. Jos. 10.13. Jud. 9.7.35. 1 Sam. 16.21.17.5.28.26.13. 2 Sam. 18.4.30. 1 Reg. 3.15.8.22.55.19.13.20.38.22.21. 2 Reg. 2.13.4.7.5.9.15.8.9.5.25.10.9.13.18.18.28.23.3. 1 Chron. 21.1. 2 Chron. 6.12.13.18.20.20.5.24.20.34.31. Ezr. 3.9. Neh. 8.4. Psal. 33.9.106.30. Isa. 36.2.13. Jer. 19.14. Ezech. 10.6.18.19.11.23. Jon. 1.15. Item in 3. ff. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. עָמַד stabit, Lev. 13.23.28.18.23. Pl. 33.11.15.59.14. Dan. 11.17. עָמַד & stetit, substitit, Gen. 29.35. Ruth. 2.7. 1 Sam. 6.14.2. Sam. 20.15. 1 Reg. 1.28. 2 Reg. 4.12.15. 1 Chron. 20.4. Est. 5.1.8.4. Psal. 119.90. In 1. pl. fut. kal occ. simpl. & cum !, parag. add. ut & in 2. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. & Nun parag. add. עָמַד stabimus, 2 Reg. 10.4. עָמַד confi-

confistemus, 2 Chron. 20.9. **יַעֲמֹר** confisteris, stabitis, Jof. 3.8. 10.19. Jer. 4.6. 51.50. **וַיַּעֲמֹר** & stetit, Deut. 4.11. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum scheva, vel ob pausam cum cholem in penult. cui priori formæ ! cop. & ! conv. ut & posteriori ! conv. sunt præf. **יַעֲמֹר** stabunt, Num. 1.5. Deut. 27.12, 13. Jof. 18.5. Ezr. 10.14. Psal. 104.6. Eccl. 4.12. Isa. 47.13. 48.13. Jer. 32.14. Ezech. 31.14. 44.11, 24. Dan. 1.5. 8.4. 11.14. **יַעֲמֹר** stabunt, Psal. 38.12. Isa. 44.11. Ezech. 1.21. 10.17. 27.19. Dan. 11.16, 31. **וַיַּעֲמֹר** & stabunt, Jof. 3.13. **וַיַּעֲמֹר** & steterunt, Gen. 43.15. Exod. 9.10. 20.18. Lev. 9.5. Num. 16.18. Jof. 3.16, 17. Jud. 7.21. 9.44. 1 Sam. 30.10. 2 Sam. 2.25, 28. 15.17. 2 Reg. 2.7. 3.21. 11.11. 1 Chron. 6.16. 18.17. 2 Chron. 20.23. 26.18. 29.26. 30.16. 35.10. Neh. 9.2. Ezech. 37.10. Dan. 1.19. 2.2. **וַיַּעֲמֹר** & substituerunt, 2 Sam. 2.23. & rursus priori formæ cum scheva penult. **יַעֲמֹר** interrog. est præf. **יַעֲמֹר** num constent, Esth. 3.4. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. cum ! conv. præf. **יַעֲמֹר** & stabunt, Gen. 41.3. Num. 27.2. 1 Reg. 3.16. Neh. 12.40. Dan. 8.22. Sed occ. etiam 3. pl. f. fut. kal, cum jod ab initio vice Thau; Pag. cui simile vide in **יַעֲמֹר**; Bu. Lex. Nam ejusmodi sunt alia duo, ut Masorethæ notârunt, quæ Androgyna appellârunt, Gen. 30. 1 Sam. 6. Merc. Prout occ. loco seq. **יַעֲמֹר** stabunt, Dan. 8.22. In Hiphil, est, stare, subsistere, permanere fecit, stitit, statuit, constituit, instituit, restituit: stabilivit, distinuit; Bu. Lex. erexit sursum; Av. superesse fecit, excitavit, erexit, & c. ut Bu. Cocc. Prout occ. in 3. f. m. præf. hiph. simpl. & cum ! conv. præf. cui etiam **יַעֲמֹר** sunt Aff. ut seq. **יַעֲמֹר** stare fecit, stitit, statuit, constituit, 1 Chron. 6.16. Esth. 4.5. 2 Chron. 19.8. **וַיַּעֲמֹר** & statuet: constituit, Lev. 14.11. 16.7. 27.11. Num. 5.18, 30. 1 Reg. 12.32. 2 Chron. 33.19. Dan. 11.11, 13. **וַיַּעֲמֹר** & sistet eum, Lev. 27.8. **וַיַּעֲמֹר** & sistet eam, Num. 5.16. & in 2. f. m. præf. hiph. occ. simpl. & cum ! par. add. ut & cum ! conv. præf. sic, **וַיַּעֲמֹר** constituit, Neh. 6.7. Pl. 3.19. **וַיַּעֲמֹר** idem, Pl. 30.8. **וַיַּעֲמֹר** & sistes, Num. 3.6. 8.13. 27.19. Ezech. 29.7. Sic etiam in 1. f. præf. hiph. occ. simpl. & cum **יַעֲמֹר** Aff. cui ult. etiam ! conv. est præf. **יַעֲמֹר** constituit, 2 Chron. 33.8. Neh. 6.1. 13.19. **וַיַּעֲמֹר** constituit te, Exod. 9.16. **וַיַּעֲמֹר** & constituam eum, 1 Chron. 17.14. & in 1. pl. præf. hiph. cum ! cop. præf. occ. loco seq. **וַיַּעֲמֹר** & constituimus, Neh. 10.33. In part. hiph. f. m. est, **יַעֲמֹר** subsistens, 2 Chron. 18.34. & in infin. hiph. occ. cum ! & ! præf. ut & cum ! præf. & ! Aff. & cum ! cop. præf. & ! Aff. ut seq. **יַעֲמֹר** & astando, Neh. 7.3. **וַיַּעֲמֹר** ad constituendum, 1 Chr. 15.16. Dan. 11.14. **וַיַּעֲמֹר** & ad stabiliendum, 1 Reg. 15.4. Ezr. 9.9. **וַיַּעֲמֹר** ad stabiliendum eum, 2 Chron. 9.8. Ezr. 2.68. **וַיַּעֲמֹר** & statuendo eam, Ezech. 24.11. In imper. hiph. f. m. occ. forma cum tzere in ult. absque jod hiph. sic, **יַעֲמֹר** constituit, Isa. 21.6. & in 1. sing. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. **יַעֲמֹר** Neh. 4.13. 7.1. cui etiam **יַעֲמֹר** par. est add. ut & cum **יַעֲמֹר** Aff. & ! conv. præf. sic, **יַעֲמֹר** & constituit, Neh. 12.31. 13.30. **יַעֲמֹר** & statui eos, Neh. 13.11. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. præf. **יַעֲמֹר** stabili- et, Prov. 29.4. **וַיַּעֲמֹר** & statuet, Neh. 13.14, 15. **וַיַּעֲמֹר** & stetit, statuit, constituit, Num. 11.24. 2 Reg. 8.11. 1 Chron. 22.2. 2 Chron. 8.14. 11.22. 19.8. 20.21. 23.10. 19.29. 25. 31. 2. 34. 32. 35. 2. Job. 34.24. Psal. 107.25.

Sed occ. etiam 3. f. m. cum ! conv. præf. & sagol pro tze- re, vel chirek in ult. ob Maccaph seq. sic, **יַעֲמֹר** & statuit, 2 Chron. 11.15. Item **יַעֲמֹר** Aff. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ! conv. præf. & **יַעֲמֹר** & **יַעֲמֹר** Aff. ut seq. **יַעֲמֹר** statuet me, 2 Sam. 22.34. Psal. 18.34. **וַיַּעֲמֹר** & statuit me, Dan. 8.10. **וַיַּעֲמֹר** & statuit eum, Gen. 47.7. Num. 27.22. **וַיַּעֲמֹר** & stabilivit illud, 1 Chron. 16.17. Psal. 105.10. **וַיַּעֲמֹר** & constituit e- os, 2 Chron. 25.5, 14. Psal. 148.6. Prout occ. etiam in 3. f. fut. hiph. cum ! conv. præf. & **יַעֲמֹר** Aff. **יַעֲמֹר** & sta- tuit me, Ezech. 2.2. 3.24. & in 1. pl. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. **יַעֲמֹר** & constituimus, Neh. 4.9. ut & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. **יַעֲמֹר** & statu- erunt, Jud. 16.25. 1 Chron. 15.17. 2 Chron. 24.13. 30.5. Ezr. 3.8, 10. Neh. 3.1, 3, 6, 13. In Hophal, **יַעֲמֹר** fisti, con- stitui, distineri, stabiliri; Bu. factus est stare, i.e. consti- tutus est; Av. Prout occ. in part. hoph. f. m. sic, **יַעֲמֹר** constitutus, 1 Reg. 22.35. Psal. 69.3. & in fut. hoph. 3. f. m. est & occ. loco seq. **יַעֲמֹר** statuerit, sistitor, Lev. 16.10. Atque indè ex hac Rad. **יַעֲמֹר**; sunt nomina seq. 1. no. **יַעֲמֹר** m. columna; Pag. Bu. dicta, quod fulciat, sustentetque domum, & stet sub illa; Pag. quasi statuam, vel statumen dicas; Bu. Lex. vel-quod in altum stet ere- cta; Merc. Et ob similitudinem columnæ, vocatur nubes, columna nubis; & ignis, columna ignis; Pag. columna erecta, à stando & c. ut Pag. Av. Occ. autem no. hoc fre- quens; & in ordine Conc. sic; In forma f. m. simpl. locis seq. **יַעֲמֹר** columna, Exo. 13.22. 14.19. 33.9, 10. Jud. 20.40. Neh. 9.19. cui etiam ! cop. & ! dem. simpl. præf. idque vel ante schurek, vel pro eo ante kibbutz in ult. sic, **יַעֲמֹר** columna, Ex. 13.22. **יַעֲמֹר** columna, 1 Reg. 7.15, 21.2 Reg. 11.14. 7.21. 23.3. 25.17. **יַעֲמֹר** idem, Jer. 52.21. Sed occ. etiam cum **יַעֲמֹר** & ! præf. & ! semel cum ! Aff. ut seq. **יַעֲמֹר** in columna, Exo. 13.21. 14.24. Num. 12.5. Deu. 31.15. Pl. 99.7. **יַעֲמֹר** & in columna, Num. 14.14. Neh. 9.12. **יַעֲמֹר** columnæ, 2 Reg. 25.17. Jer. 52.22. **יַעֲמֹר** & column. Jer. 1.18. **יַעֲמֹר** eum, ejus, 2 Chr. 23.13. & in forma pl. m. occ. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. idque vel simpl. vel cum ! cop. præf. **יַעֲמֹר** vel **יַעֲמֹר** columna, 1 Reg. 7.41. 2 Chron. 3.15. 4.12. Ezech. 42.6. **יַעֲמֹר** & columnæ, 1 Reg. 7.6. Sed sæpius occ. cum **יַעֲמֹר** dem. præf. locis seq. **יַעֲמֹר** vel **יַעֲמֹר** columna, Exod. 27.10. 38.10, 11, 12, 17. Jud. 16.25, 26. 1 Reg. 7.2, 3, 6, 15, 16, 17, 19, 18, 20, 21, 22, 41, 42. 2 Reg. 25.16. 1 Chron. 18.8. 2 Chron. 3.16, 17. 4.12, 13. Jer. 27.19. 52.20. Sed occ. etiam forma pl. m. ab- sol. cum **יַעֲמֹר** & ! & ob pausam ! præf. sic, **יַעֲמֹר** & ! columna, Jer. 52.21. **יַעֲמֹר** columnis, Exod. 38.17. **יַעֲמֹר** columnis, Exod. 38.28. & sic etiam in forma pl. m. const. occ. vel cum schurek, vel pro eo cum kib- butz penult. idque simpl. & cum ! & ! præf. **יַעֲמֹר** vel **יַעֲמֹר** columna, Exod. 26.32, 37. 27.17. 36.36. 38.17. Jud. 16.29. 1 Reg. 7.2. 2 Reg. 25.13. Job. 26.11. Cant. 5.15. Jer. 52.17. **יַעֲמֹר** vel **יַעֲמֹר** & columna, Num. 3.37. 4.32. Esth. 1.6. **יַעֲמֹר** sicut columna. Ezech. 42.6. Prout occ. etiam cum **יַעֲמֹר** & cum ! Aff. cui utrique ! cop. est præf. cum **יַעֲמֹר** etiam Aff. cui & ! cop. est præf. ut seq. **יַעֲמֹר** columnas ejus, Exod. 35.11, 17. **יַעֲמֹר** colum- næ ejus, Exod. 36.38. 40.18. Cant. 3.10. **יַעֲמֹר** vel **יַעֲמֹר** & columna ejus, Exo. 27.10, 11. 39.33. Num. 3.36. 4.31. **יַעֲמֹר** columnas ejus, Exod. 39.40. **יַעֲמֹר** & colum- næ ejus, Psal. 75.4. Prov. 9.1. **יַעֲמֹר** & colum-

ra ejus, Job. 9.6. עֲמֻרָה columnæ eorum, Exod. 27. 12. 14. 15. 38. 15. 27. 16. עֲמֻרָה columnæ eorum, Exod. 38. 10. 11. 12. 14. עֲמֻרָה & columnæ eorum, Exod. 38. 19. Item, 2. hinc etiam no. עֲמֻרָה (formæ instar עֲמֻרָה; Pag.) f. statio, constitutio, Pag. Bu. Av. prout occ. in forma f. f. constr. עֲמֻרָה, cum אֲחֵי עֲמֻרָה constitutionem suam, Mic. 1. 11. Item, 3. hinc etiam no. מַעֲמָר m. (cum Mem heemant. præposito) status, constitutio, statio; Pag. Bu. q. d. ordo stantium; Merc. aut locus in quo quis stat, vel debet stare; Pag. Constitutio officiorum, seu ministeriorum; Av. Prout occ. in forma f. m. constr. cum אֲחֵי עֲמֻרָה & status, constitutio, 1 Reg. 10. 5. 2 Chron. 9. 4. Sed occ. etiam cum אֲחֵי Aff. simpl. & cum אֲחֵי præstante אֲחֵי Aff. sic, pro עֲמֻרָה constitutio eorum, 1 Chron. 23. 28. 2 Chron. 35. 15. אֲחֵי עֲמֻרָה & de tua statione, Isa. 22. 19. Item, 4. hinc etiam est dictio עֲמֻרָה mecum, Psal. 23. 4. & Job. 29. 5, 6. quasi apud me stans; Bu. Lex. Est enim sicut עֲמֻרָה mecum, Pag. vel, juxta, aut penes me; Merc. Et significatio etiam potest deduci ab hac Rad. עֲמֻרָה, quasi in loco ubi ego sto. Et non invenitur nisi cum hoc pronomine primæ personæ; Pag. nec cum aliis affixis; Bu. Lex. Quidam minus rectè Daleth per pleonasmum putant interfertum; Merc Sed Aven. vocem statuit per se, עֲמֻרָה, pro præp. Cum; & componi ait ex עֲמֻרָה cum, & עֲמֻרָה stetit; q. d. in loco ubi ego sto. Contractis enim literis iisdem, fit nomen seu præpositio, habens tantum tres literas: & pro quarta ponitur dagefeh; Av. Prout occ. cum אֲחֵי Aff. locis cit. ut & in Gen. 21. 23, &c. Notandus autem locus cit. ad infin. hiph. Neh. 7. 3. וְעֲמֻרָה & (statuere; Merc.) custodias. Makor, seu infin. est pro præp. i. e. & statuerunt, seu constituerunt, (vel certè, statui, constitui) custodias. Perperam autem acceperat Santes pro imper. hiph. cum Ab. Ezra in eum locum notet esse Sem. Hapohal, i. e. infinitivum, quem ita etiam resolvere videtur R. Sal. ut exposuimus. In emendatis exempl. scribitur Mem eum R. Ebiah. Nec aliàs plenum reperitur, teste Masorâ; Merc. Cev.

Rad. 72. עֲמַל est, laborare, fatigari; pervertere, iniquè agere; Pag. Est propriè laborare cum molestia & defatigatione; non autem cum voluptate & levamine. Quidam argutè cum עֲמַל literis transp. transgredi, conferunt, quod anxius ille labor homini ob transgressionem Divini mandati in horto Eden, contigerit, cui aliqui voluptati fuisset. Semper intransitivum. Nam quòd quidam notant in fine Jonæ transitivum esse cum accusativo, falluntur: cum illic sequatur Beth. Possit tamen cum accusativo suæ actionis, ut passim in linguis fit, construi. Significatio perversitatis & iniquitatis non verbo convenit, sed nomini indè deducto: ut עֲמַל non solum fit labor molestus quem quis excipit; sed & quem aliis faceffit; molestia quæ alteri exhibetur, fatigatio, improbitas: ut & Græcè πορνεία à labore dicitur. Ac passivè etiam pro dolore, ærumna & miseria sumitur: ut & Græcè πόνος & vernaculè Peine. Nec ad corpus tantum, sed ad animum spectat. Ad impios cultus & falsam doctrinam sunt qui velint interdum referri, ut Num. 23. & Psal. 10. ad Mosis imitationem, ut volunt. Sæpe & passim hoc significatu posteriore עֲמַל videas junctum cum אֲחֵי vanitate: unde tunc A. E. idem cum eo esse tradit. Vide & suprà in אֲחֵי; Merc. עֲמַל vel עֲמַל laboravit, e-laboravit; molestiam attulit, vel intulit; Bu. Lex. Pro-

priè significat, durum laborem exercere, qui corpus & animum defatigare solet, ut olim fuit in pistrinis molere; laboravit cum molestia & dolore; deinde transfertur & ad alios labores duos. Hinc מֹלָה labor, & מֹלָה molo, מֹלָה & מֹלָה mola; item dens molaris, & מֹלָה, seu מֹלָה, molindinum, pistrinum, &c. Av. Occ. autem Rad. hæc in præf. kal, 3. f. m. & f. & in 2. f. m. simpl. sed in 1. f. cum אֲחֵי, pro אֲחֵי, præf. & in 3. pl. simpl. ut seq. עֲמַל laboravit, Eccl. 2. 21. עֲמַל laborat, Prov. 16. 26. עֲמַל laborasti, Jon. 4. 10. עֲמַל quem laboravi, Eccl. 2. 11, 19, 20. עֲמַל laborant, Psal. 127. 1. & in fut. kal, 3. f. m. occ. etiam simpl. & cum אֲחֵי, præf. עֲמַל laborabit, Eccl. 8. 17. עֲמַל quem laboraverit, Eccl. 1. 3. 5. 15, 17. Atque indè sunt nomina, 1. no. עֲמַל m. laborans, fatigans; Pag. laboriosus, ærumnolus, molestus; Bu. Lex. vel, ut alii volunt, est in part. ben. kal, in forma cum tzer in ult. Cocc. Av. prout occ. in f. m. simpl. & cum אֲחֵי præf. & in forma pl. m. simpl. ut seq. עֲמַל laboriosus, laborans; Job. 20. 22. Eccl. 2. 22. 3. 9. 4. 8. 9. 9. Prov. 16. 26. עֲמַל laborioso, Job. 3. 19. עֲמַל laborantium, Jud. 5. 26. Deindè, 2. hinc etiam no. substant. עֲמַל m. labor, fatigatio, perversitas, iniquitas; Pag. Bu. Defatigatio, seu labor defatigans; & sæpe pro molestia accipitur proveniente ex labore; Av. Labor, ærumna, malum, in quo ærumna comparatur; Cocc. Sæpe etiam ut dictum, pro perversitate, & iniquitate: ut Num. 23. 21. & non vidit עֲמַל perversitatem seu iniquitatem in Israel. R. Sal. transgressionem, seu prævaricationem, Pag. Targum, fatigationem falsitatis; i. e. idola; Merc. Non intuetur אֲחֵי vanitatem in Jacobo, & non vidit עֲמַל ærumnam, (h. e. malum ad miseriam comparatum) in Israele. Sensus, non patitur in Israele regnare vanitatem, h. e. idololatriam; & ærumnam, h. e. tyrannidem, & injustitiam charitati contrariam. Sed sanctificat illum, ut Rex ejus. Sic Hab. 1. 13. intueri אֲחֵי ærumnam non potes, Psal. 10. 7. sub lingua in corde ejus אֲחֵי ærumna, & vanitas, h. e. omne quod ad ærumnam comparatum est, cogitat. Job. 4. 8. seminantes עֲמַל, i. e. parantes ærumnam, merent eam; Cocc. Vide etiam Psal. 94. 20. suprà, ad וְעֲמַל in וְעֲמַל, & ad וְעֲמַל in וְעֲמַל. Item sæpe pro labore, i. e. pro afflictione, Job. 5. 7. quia homo לַעֲמַל ad laborem hatus est; Pag. i. e. ad ærumnam, & afflictionem; Kimchi pro perversitate sumit, ut alia. Ac sanè ex peccato originali, & Divina maledictione contractus est & innatus homini labor & anxietas. Sensus erit, in peccato nasci hominem, & filium iræ, ut Paulus loquitur; Merc. Occ. autem no. hoc ordine Conc. sic, In forma f. m. absol. simpl. locis seq. עֲמַל labor, molestia, Num. 23. 21. Job. 3. 9. 4. 8. 5. 6. 7. 3. 11. 16. 15. 35. 16. 2. Pl. 7. 15. 10. 7. 14. 7. 3. 16. 90. 10. 94. 20. Eccl. 4. 4, 6. If. 10. 1. 59. 4. Jer. 20. 18. Hab. 1. 13. cui etiam אֲחֵי, אֲחֵי, אֲחֵי, אֲחֵי sunt præf. sic, & molestia, Pl. 55. 11. Pro. 24. 2. Hab. 1. 2. עֲמַל labor, Eccl. 2. 20. עֲמַל labore, Psal. 107. 12. עֲמַל & labore, Eccl. 2. 11. עֲמַל ad laborem, Job. 8. 7. & in forma f. m. constr. est, עֲמַל labor, Psal. 140. 10. Eccl. 6. 7. 10. 15. cui etiam formæ constr. אֲחֵי, אֲחֵי & אֲחֵי sunt præf. & labor, Psal. 105. 44. אֲחֵי propter laborem, Jud. 10. 16. Psal. 73. 5. אֲחֵי ex molestia, If. 53. 11. Item occ. etiam cum אֲחֵי Aff. cui & אֲחֵי est præf. & cum אֲחֵי, אֲחֵי & אֲחֵי Aff. cui ult. אֲחֵי, אֲחֵי & אֲחֵי sunt etiam præf. ut & cum אֲחֵי Aff. & אֲחֵי præf. ut seq. עֲמַל labor meus, Gen. 41. 51. Eccl. 2. 10, 18, 19. וְעֲמַל & laborem meum, Psal. 25. 18. עֲמַל

עמלני, molest. nostram, Deu. 26. 7. וְעַמְלָנִי & in lab. tuo, Eccl. 9. 9. עַמְלֵי labor, molestia ejus, sua, Pf. 7. 16. Eccl. 1. 3. 5. 17. 2. 22. 3. 13. 4. 8. וְעַמְלֵי & molestia sua, Pro. 2. 1. 7. שְׁעַמְלֵי pro labore suo, Ecc. 2. 24. 5. 14. 18. 8. 15. שְׁעַמְלֵי
cujus labor, Eccl. 2. 21. בְּעַמְלֵי pro labore suo, Eccl. 4. 9.

Rad. 73. עַמַּם est, onerare; Pag. imponere onus, scil. Construitur, ultra Accusativum oneris, cum על super, quod onerato praeponitur. Item cum ל, ut Psal. 68. 20. Laude dignus Dominus qui in dies לְנוֹ יַעֲמֵם imponit nobis onera, scil. suorum munerum, qui nos onerat, & variè ornat, ac cumulat donis suis; Deus, inquam, salus nostra. Et sic Kimchi intelligit: quanquam ille monet posse etiam accipi sic, Benedictus Dominus, Deus scil. ille praeptens, qui nos onerat in dies salute nostra: vel imponit nobis onus, seu oneri, salutem nostram; i.e. qui variè multisque nos servat rationibus, &c. ut accusativus non subaudiatur, sed exprimitur eo loco; Merc. עַמַּם oneravit, onus imposuit; Bu. Lex. Av. Est Cogn. cum עַמַּם liquit: etenim, onerati liquefunt, h. e. tabescunt sub onere, Av. Interdum scribitur cum וּ loco ד; Pag. Bu. Lex. prout occ. in part. ben. kal. (quasi à sing. עֹמֵשׁ pro עֹמֵם onerans) in forma pl. m. simpl. cum Sin, sed cum וּ cop. praf. cum Samech 3. Rad. sic, וְעֹמֵשׁ onerantes, Neh. 4. 17. וְעֹמֵשׁ & onerantes, Neh. 13. 15. & in forma pl. m. constr. ben. kal. occ. cum ה Aff. sic, וְעֹמֵשׁ onerantes se eo, Zac. 12. 3. & in part. pahul kal. à sing. m. עֹמֵם oneratus, & in fæm. עֹמֵמָה onerata) occ. in forma pl. m. cum ה dem. praf. & cum ki bburz pro schurek penult. Sed in forma pl. f. simpl. & cum schurek penult. sic, וְעֹמֵמִי onus facti, portamini, Is. 46. 3. וְעֹמֵמִי onerata, Is. 46. 1. In fut. kal. 3. f. m. occ. simpliciter, cum cam. chat. in ult. ante Maccaph pro cholem, sed cum וּ conv. praf. cum cholem in ult. sic, וְעֹמֵם onerat, Pf. 68. 20. וְעֹמֵם & oneravit, Gen. 44. 13. In Hiphil est idem cum kal; Bu. oneravit onus, seu onere; Av. Prout occ. in part. hiph. 3. f. m. וְעֹמֵם oneravit, 1 Reg. 12. 11. 2 Chr. 10. 11. Atq; indè est No. cum Mem heemant. prap. significans impositionem oneris, Av. vel bajulationem; Coc. viz. מַעֲמֵם onus, Zach. 12. 3.

Rad. 74. עַמַּם est, profundum esse; Pag. Bu. Av. Longè habuit fundum; elongatus est in profunditate, remotissimus fuit, &c. Av. prout occ. in part. kal. 3. pl. עַמְמֵי profunda sunt, Ps. 92. 6. In hiphil, וְעֹמֵם profunda, profundum fecit; Bu. Lex. Av. Sed sine accus. est neutrum; & occ. in part. hiph. 3. f. m. cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. sed in 3. pl. praf. hiph. plenè, sic, וְעֹמֵם profundum fecit, Is. 30. 33. וְעֹמֵמִי profundarunt, Is. 31. 6. Jer. 49. 8. 30. Hof. 5. 2. 9. 9. In part. hiph. à f. m. מַעֲמֵם profundum faciens, &c. occ. in forma pl. m. cum ה dem. praf. loco seq. וְעֹמֵמִי profundantes, Is. 29. 15. & in Imper. hiph. f. m. occ. cum Tzere in ult. absque jod hiph. sic; וְעֹמֵם profundum fac, Is. 7. 11. Atque indè sunt nomina, 1. no. Rad. mafc. occurrens in sing. simpl. & cum וּ cop. praf. viz. עֹמֵם profundum, Lev. 13. 3. 25. 30. 31. 32. 34. Psal. 64. 7. Eccl. 7. 27. וְעֹמֵם & profundum, Lev. 13. 4. Eccl. 7. 27. sed in forma pl. m. affumit dagefch in koph 3. Rad. post kibbutz pro cholem penult. sic, וְעֹמֵמִי profunda, Prov. 18. 4. 20. 5. Et sic etiam in forma f. f. est cum dagefch post kibbutz, & occ. simpl. & cum ה dem. praf. & in forma pl. f. simpl. ut seq. וְעֹמֵמָה profunda, Job. 11. 8. Prov. 22. 14. 23. 27. וְעֹמֵמָה profunda, Job. 23. 32. עֹמֵמִי profunda, Job. 12. 2. Item,

2. hinc etiam No. עַמַּם idem, profundus, &c. unde in forma pl. m. absol. עַמְמֵי profundi, profunda, vel substantive, profunditates, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum וּ praf. sic, עַמְמֵי profundi, Is. 33. 19. Ezech. 3. 5. 6. בְּעַמְמֵי in profundis; Prov. 9. 18. Item, 3. hinc etiam No. עַמְמֵי m. vallis, profunda scil. & à profunditate dicta; Pag. Bu. Quidam distinguunt à יָא & יָחַל, quòd hoc nomine locus profundus quidem, sed latior quàm יָחַל intelligatur, ubi per arcum fluit torrens: item qui ad latera non ita præruptos habeat montes, ut יָא. Sed ego linguæ copiam potius esse dixerim, etsi varia sit nominum ratio & etymon; Merc. Locus profundior, vallis: item profunditas; Av. Locus humilis, non-mons; vallis; Cocc. Occurrit autem hoc No. f. m. simpl. & cum וּ, ה & וּ praf. ut seq. עַמְמֵי vallis profunda, convallis, Gen. 14. 3. 17. Jos. 7. 24. 26. 15. 8. 2 Chron. 20. 27. Hof. 2. 17. Joel. 4. 2. 12. וְעַמְמֵי & vallis, Gen. 14. 10. Pf. 60. 8. 108. 8. Is. 65. 10. עַמְמֵי vallis, Jos. 8. 13. 13. 19. 17. 16. 19. 27. Jud. 1. 19. 1 Sam. 3. 17. Jer. 21. 13. 31. 40. 48. 8. בְּעַמְמֵי in valle, Num. 14. 25. Jud. 5. 15. 7. 1. 8. 12. 18. 28. 1 Sam. 6. 13. 1 Chron. 10. 7. 14. 13. Job. 39. 21. ut & occ. etiam cum וּ, ה, ל, ז, & ל & praf. ut seq. עַמְמֵי in valle, Gen. 14. 8. Jos. 10. 12. 17. 16. 18. 16. Jud. 6. 33. 1 Sam. 17. 2. 19. 21. 7. 2 Sam. 5. 17. 21. 18. 18. 23. 13. 1 Chron. 11. 15. 14. 9. Pf. 84. 7. Is. 17. 8. Hof. 1. 5. Joel. 4. 14. וְעַמְמֵי & in valle, Jos. 13. 27. עַמְמֵי sicut vallis, Is. 28. 21. וְעַמְמֵי in vallem, Jud. 1. 34. עַמְמֵי in valle, 2 Chron. 20. 26. עַמְמֵי ex valle, Gen. 37. 14. Jos. 15. 7. Item, occ. etiam cum וּ & ה Aff. sic, עַמְמֵי vallis tua, Jer. 40. 15. עַמְמֵי vallis ipforum, Jer. 47. 5. & in pl. m. occ. simpl. & cum וּ, ה, וּ & וּ praf. עַמְמֵי valles, 1 Reg. 20. 28. Job. 39. 10. וְעַמְמֵי & valles, Pf. 65. 14. וְעַמְמֵי valles, 1 Chron. 12. 15. Cant. 2. 1. וְעַמְמֵי & valles, Mich. 1. 4. וְעַמְמֵי per convalles, 1 Chron. 27. 29. Jer. 49. 4. & semel in forma pl. m. constr. cum וּ Aff. loco seq. עַמְמֵי convalles tuæ, Is. 22. 7. Item, 4. hinc etiam No. עַמְמֵי m. profunditas; prout occ. cum וּ praf. loco seq. עַמְמֵי profunditati, Prov. 25. 3. Item, 5. hinc etiam No. in forma pl. m. cum Mem heemant. prapposito, עַמְמֵי profunditates, (quasi à sing. מַעֲמֵם; Av.) loca profunda, Pag. Bu. Cocc. &c. Prout occ. in absol. forma pl. m. cum וּ praf. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum וּ & וּ praf. ut seq. עַמְמֵי profunditates, Psal. 130. 1. מַעֲמֵמִי profunditates, Is. 51. 10. מַעֲמֵמִי in profunditatibus, Pf. 69. 3. Ezech. 27. 34. מַעֲמֵמִי & de profunditatibus, Psal. 69. 15.

Rad. 75. עָמַר meruit, demeruit, meritus est, commertus, demeritus est, emeruit, promeritus est, &c. Propriè significat, stipendia merere, h. e. laborare pro mercede, ut solent facere mercenarii. Hinc mereo, & merer cum compositis. Non autem occurrit in kal. Sed piel, עָמַר est, manipulos fecit; Bu. meruit, laboravit pro mercede; Av. &c. vide part. Piel ad finem Rad. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. 1. est in Conjug. Hithpaël, וְעָמַר quod est, uti, deserviri, aut negotiari, vel ministrari cum negotiatione, ut R. D. inquit; Pag. id vernaculè dicimus, se servir, i. e. uti alicujus ministerio, vel commodo, commodum percipere ex re aliqua, negotiando aut vendendo. Sunt qui exp. merere cum re aliqua, seu eam lucri causâ prostituere, & ex ea sibi lucrum captare & quærere, quæstum ex re facere; Merc. Ad quæstum vel lucrum uti, vel abuti; Bu. Conc. Con-

struitur cum præp. Beth; Bu. Lex. Fecit se merere stipendia; Av. quæstum facere; Cocc. Prout occ. in præp. hithp. 3. f. m. cum 1 conv. præf. & cum sagol in ult. pro tzerè, ob Maccaph seq. sic, — והעמר & ad quæstum usus fuerit, Deu. 24. 7. & in fut. hithp. à 3. f. m. והעמר; occ. in 3. f. f. loco seq. והעמר ad quæstum utetur, Deut. 21. 14. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, homer, mensura; manipulus; Bu. Conc. idque scil. in No. עמר mensuræ genus, continens decimam partem Ephæ, i. e. modii; Pag. Bu. unde & ושרץ etiam Hebraicè dicitur, i. e. decima, nomine alioqui generali. Chænicem Atticam fuisse credunt, quantum homini in unum diem satis erat; Hieronymus verò in lib. de nominibus Hebr. mensuram esse ait trium Chænicum Atticarum. Chænicem autem Atticam, tradunt fuisse trium Cotylarum, vel sesqui sextarii; Medimnam autem cepisse 48. Chænicas. Continebat Hebraica hæc mensura 43. ova, & quintam ovi partem; quum epha dicatur continere 432. ova. Chænicem potius est vertere, vel Hebraicum retinere, quàm cum aliis, ex significatione præcedentis verbi, Merendam vertere. Aliud autem fuit חומר, genus maximæ mensuræ, idem cum Coro tam aridorum, quàm liquidorum; ut ex Ezech. 45. colligitur; quum עומר nostris Gomer, seu Gomor, minima penè sit mensura; Merc. Sed significat etiam manipulum; Pag. fasciculum scil. spicarum, inquit Kimchi; Merc. Merges, spicarum manipulus. Item genus mensuræ continens, & c. ut Pag. Av. Decimam esse partem Ephæ, patet Exod. 16. 16, 22, 32, 33, 36. Cocc. Prout occ. simpl. & cum ו, ה, & ק præf. עמר Homer, Exod. 16. 16. Lev. 23. 10, 15. Job. 24. 10. Deut. 24. 19. והעמר Homer, Exod. 16. 22, 32, 33. Lev. 23. 11, 12. והעמר & Homer, Exod. 16. 36. והעמר Homere, Ex. 16. 18. In pl. m. cholem mutatur in chateph cametz; pro manipulis: prout occ. cum ו & ק præf. sic, והעמרים manipulos, Ruth. 2. 15. והעמרים manipulos, Ruth. 2. 7. Item, hinc etiam, 2. est No. in hac etiam signif. viz. עמר manipulus; Pag. Bu. Av. merges; i. e. spicarum fasciculus, ad quem demetendum opera mercenariorum conducitur; & ponitur etiam collectivè: Av. Prout occ. simpl. & cum ו, ק, & ו præf. עמר manipulus, Am. 2. 13. והעמר in manipulo, Zach. 12. 6. והעמר sicut manipulum, Mich. 4. 12. והעמר & sicut manipulus, Jer. 9. 22. Atque inde ex Rad. in hac signif. pro manipulo, est Conjug. piel, עמר manipulos colligere; Pag. q. d. manipulare; Merc. manipulum facere; Cocc. Meruit seu laboravit pro mercede; Av. Prout occ. in part. piel, f. m. sic, Psal. 129. 7. quo non replet manum suam messor, nedum finem suum מעמר manipulos colligens; Cocc. Pag. seu faciens; Bu. Nec gremium suum, merens; Av. Quod messor unâ vice defecat, est עמר; quod in agro stat, est אלהמה, & meta frumenti, est גרש; Cocc.

Rad. 76. עמח; in Bu. Conc. duo signif. est in No. Rad. עמח m. quod est קבר socius, inquit R. D. aut proximus; Pag. Bu. qui scil. è regione alicujus, & circa aliquem est; Bu. Lex. quasi scil. esset ex signif. 2. in עמח; de quo infra. Alii absolutum faciunt עמית, etsi neutrum inveniat. Kimchi formas nominum quiescentium Lamed He, quo istud pertinere videtur, in Michlol referens, tantùm formæ פיעית, non פיעית, meminit. Quidam hoc nomen ad עמח referunt: unde עמח populus; ut popularem significet; i. e. cum qui est ex eodem po-

pulo, junctum cum alio, politia & legibus. Sed tunc Mem habuisset dagesch. Alii ad עמח fictam radicem revocant; Merc. עמח est popularis, socius, proximus. Propriè dicitur de illis qui proximè è regione habitant. (à signif. vocis עמח) quique communicant consilia, & secreta credunt invicem. Hinc מתיא, מתיא consulo, delibero, משה suadeo, & c. Av. עמח, qui juxta quem est, δ παλιός, Cocc. Prout occ. cum ו, & ה, vel in pausa ה. Aff. cui ult. etiam 2 est præf. & cum ו Aff. cui etiam 2 est præf. ut seq. עמחי socium meum, Zach. 13. 7. והעמחי vel והעמחי proximus tuus, Lev. 18. 20. 19. 15. 17. 25. 14. 15. והעמחי proximo tuo, Lev. 25. 14. והעמחי proximum suum, Lev. 5. 20. 25. 17. והעמחי in proximum suum, Lev. 5. 20. 19. 11. 24. 19. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, secundum, juxta: Bu. Conc. idque in voce עמח, quod ligatur cum כל; sicut in lingua Aramæa, in כל-כל; Pag. juxta, secundum, Bu. Lex. oppositum, propinquum alicui rei, juxta, contra, ex adverso, è regione; Av. עמח habet formam nominis feminini in regimine, (quasi scil. à forma absol. עמה) derivat à themate contracto עמח. Et sanè convenit notio ejus, præp. עמ cum; & usurpatur ad denotandum conjunctionem in situ, ut & proportionem; Cocc. Prout occ. ut dictum, junctum cum כל; sic, Eccl. 5. 15. וכל עמח כל omnia secundum (ut Latine, ea propter) ut venit, i. e. omnino prout venit, sic abiit. Caph notat similitudinem, & deberet regulariter dici, וכל עמח, i. e. כנגד è regione, ex adverso; vel כחשך, prout quemadmodum. Sed divisæ sunt voces, ut & alias factum; & עמח nunquam usurpatur absque præfixo ל, sicut etiam semper dicitur למען; prout scribit Kimchi; Bu. Lex. quemadmodum venit, sic abiit, & c. f. m. Bu. Lex. ex Kim. Pag. Quemadmodum venit, ita quoque transibit; Av. Perinde ut venit, ita abiit. Videtur עמח à עמ derivari, ut, mutato Thau servili in Radicale, à עמ factum עמח; Cocc. Sunt qui ad עמח etiam עמח reducant, quod vicissitudinem & conjunctionem, seu respectum & consequentiam indicet; neque id præter rem. עמח כל potest Latine reddi in Eccles. similiter, ut venit, sic abiit; vernaculè, d'autant qu'il vient, d'autant s'en va. לעמח vim habet præpositionis, juxta, contra, ex adverso, è regione. Et semel præponitur Mem, ex abundanti; ut Latine adversum, & ex adverso; Merc. Prout occ. cum ל præf. locis seq. לעמח è regione, ex adverso, Exod. 25. 27. 37. 14. 28. 27. 39. 20. 38. 18. Lev. 3. 9. 1 Chron. 24. 30. 25. 8. 26. 12, 16. Neh. 12. 24. Eccl. 7. 14. Ezech. 3. 8. 40. 18. 42. 7. 45. 6. 48. 13, 18, 21. & semel ut dictum, cum מ præf. loco seq. מעמח è regione, 1 Reg. 7. 20. Item cum ל præf. occ. etiam cum ו & ה, aff. sic, לעמחי ex adverso ejus, 2 Sam. 16. 13. לעמח è regione illorum, Ezech. 1. 20, 21. 3. 13. 10. 19. 11. 22. & semel cum ל præf. in forma pl. f. sic, Ezech. 45. 7. לעמחי ex adverso uniuscujusque partium illarum; Bu. Lex. & longitudo, contra (ex adverso) unam ex partibus. R. D. ait cholem esse loco pathach; ut eod. cap. v. 21. solemnitas שבועות septem dierum; quod est sicut שבועת septem (vel certè שבועת hebdomadæ) dierum. Vide in ובעל; Cev. Et longitudo contra unam ex partibus; Av. seu juxta unam partium, & c. Cocc.

Rad. 77. ענן; unde in piel, ענן obnubilavit, obnupfit, nubem obduxit; item præfigiis usus est ad obnubilandum

bilandum oculos hominum; circumstantibus ita oculorum aciem perstrinxit, ut non animadvertant dolum, ariolatus est. Cogn. cum ענב oculus; Av. qui solus hoc verbum in piel describit ad initium Rad. reliqui post No. Rad. seq. id explicant; ubi vide. In Bu. Conc. duo habet hæc Rad. signif. 1. est in No. ענב m. nubes, Pag. Bu. Cocc. crassior scil. & major; Cocc. & quæ inducit caliginem; Av. Prout occ. in absol. forma f.m. simpl. & cum 1 cop. præf. ענב nubes, Gen. 9. 14. Exo. 13. 21. Num. 12. 5. 14. 14. Deut. 4. 11. 31. 5. 2 Chron. 5. 13. Neh. 9. 12. Job. 7. 9. 26. 8. 38. 9. Pl. 97. 2. 99. 7. 105. 39. Isa. 4. 5. Ezech. 1. 4. 30. 3. 18. 34. 12. Joel. 2. 2. Zeph. 1. 15. ענב & nubes. Exod. 14. 24. 9. 17. Nah. 1. 3. sed sæpius occ. cum ענב (per sagol scil. ob Yajin cametzatum seq. pro ענב) dem. præf. locis seq. ענב nubes, Exod. 13. 22. 14. 19. 20. 19. 9. 24. 15. 16. 18. 33. 9. 10. 40. 34. 35. 36. 37. Num. 9. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 10. 11. 12. 17. 7. Deut. 5. 22. 31. 15. 1 Reg. 8. 11. 2 Chron. 8. 14. Neh. 9. 19. Ezech. 10. 4. prout occ. etiam cum ענב, ענב, ענב, ענב præf. ut seq. ענב nubes, Num. 12. 10. 1 Reg. 8. 10. Ezech. 10. 3. ענב in nube, Gen. 9. 13. 14. 17. Exod. 16. 10. 34. 5. Lev. 16. 2. Num. 11. 25. Psal. 78. 14. Lam. 3. 44. Ezech. 1. 28. 32. 7. ענב & in nube, Deut. 1. 33. ענב sicut nubes, Ezech. 38. 9. 16. ענב & sicut nubes, Isa. 44. 22. & in forma f.m. constr. cum char. par. & pathach occ. etiam simpl. & cum 1 & 2 præf. ענב nubes, Exod. 40. 38. Lev. 16. 13. Job. 37. 11. Ezech. 8. 11. ענב & nubes, Num. 10. 3. ענב sicut nubes, Hof. 6. 6. 13. 3. Item occ. etiam cum 1 cop. præf. & ענב. Aff. ut & cum 1 Aff. absque præf. & in forma pl. m. cum 2 præf. ut seq. ענב & nubes tua, Num. 14. 14. ענב nubem suam, Job. 26. 9. 37. 15. ענב sicut nubes, Jer. 4. 13. Atque hinc etiam est No. f. f. idem significans, pro nube, scil. aut caligine; viz. prout occ. Job. 3. 5. habitet super illam ענב nubes; Pag. occupet eam caligo; ut Hieron. vel, superveniat in eum caligo; ut 70. in Pag. Atque inde ex hoc No. ענב nubes, deducunt plerique verbum in Piel, ענב obnubilare; Pag. Bu. Av. prout occ. in Infin. piel, cum ענב præf. & 1. Aff. (à forma infin. Piel absol. ענב) sic, Gen. 9. 14. & erit ענב ענב in obnubilare me; Bu. Conc. i.e. quum obnubilavero nube terram; Bu. Lex. vel nube (aut nubem; Cev.) super terram. Hieron. quumque obduxero nubibus cælum; Pag. & erit quum obnubam nubem super terram; Av. q. d. quando nubifico; Cocc. Atque est lene; i.e. sine dagefeh, Cev. viz. pro ענב Cocc. Bu. Lex. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, præstigiis uti; Bu. Conc. idque, ut quidam volunt, in verbo ad formam defectivorum Yajin poel, ענב, exercuit præstigias; Av. præstigiari, præstigiis uti; Bu. Lex. conjectare; observare auguria, divinare; Cocc. prout occ. in præf. Piel, 2 Reg. 21. 1. & 2 Chron. 33. 6. & præstigiis usus est, &c. unde etiam volunt part. & fut. piel ad formam Poel deduci; sic Av. & Bu. Lex. Videantur autem infra. Alii verò statuunt ענב esse nomen, pro præstigiatore; sic in Bu. Conc. ענב Vest, qui tener oculos; ut exponunt communiter Doctores; præstigiator; Pag. vel præstigiis vacans; Cev. unde & quidam ad ענב oculi nomen reducant, &c. vide in Rad. ענב, ענב. Unde, ענב, est præstigiator, augur, obnubens oculos hominum; Av. Divinus, hariolus. Quidam enim deducunt à præced. ענב nubes; q. d. observantem de cælo, nubium spectatorem; alii à ענב oculo. Alii à ענב tempus determinatum, &c. Bonum factum, quod artes illæ sepultæ sunt & ignorantur.

Ab. Ezra ענב deduci vult ab ענב nubes; pro, ex nubibus hariolari, conjectare & prædicere, hoc scil. vel illo die aut tempore, bonum malumve esse, illud agere, vel aggredi. R. Sal. derivat à ענב tempus, pro tempora observare. Sapientes prisci à ענב deduxerunt, & ענב, ac ענב esse eum qui tenet ac præstingit oculos ut falsum pro vero videant. Verba; חכמים אומרים זה אומר זה העינים רבי עקיבא אומר זה המחשב עתים שעות i.e. sapientes dicunt, ענב est qui tenet oculos. R. Akiva dicit; est qui supputat tempora & horas, dicens: hodie pulchrum est egredi, cras bonum est negotiari, &c. Sanh. c. 7. f. 65. 2. Horum meminit Rimchi in l. Rad. Posteriori etymologiâ, curiosos Astrologos significat, ex astrorum dispositione & operatione, certos dies bonorum vel malorum, tristium & latorum, prosperorum & adversorum, constituentes; Bu. Lex. Occa. autem no. hoc in f.m. & pl. m. absol. cum 1 cop. præf. utrique, ענב & præstigiator, 2 Reg. 21. 6. 2 Chron. 33. 6. ענב & præstigiatores, If. 2. 6. & in forma pl. m. constr. occ. cum ענב, Aff. loco seq. ענב præstigiatores vestri, Jer. 27. 8. Atque inde est no. in forma f.f. ענב præstigiatrix, auguratrix, venefica, &c. Pag. Bu. Av. Maga, incantatrix, observans ענב præstigiatrix, Isa. 57. 3. Atque inde ex præf. piel in forma quadrata Poel, ענב præstigiari, &c. occ. part. piel f.m. simpl. ut & in forma pl. m. simpl. & cum 1 cop. præf. sic, ענב præstigiis utens, Deut. 18. 10. ענב præstigiatores, Deut. 18. 14. ענב & præstigiatores, Mich. 5. 11. Unde in fut. piel, vel poel, à 3. f.m. ענב & in 3. pl. m. ענב, occ. in 2. pl. m. loco seq. ענב præstigiis utemini, Lev. 19. 26.

Rad. 78. ענב, vel ענב m. est, uva; Pag. Bu. Cocc. ענב. Uva scil. quæ est in racemo, à densitate; ut quidam volunt: ut fit cogn. cum ענב & ענב. Vel certe ענב est granum, seu acinus uvæ, ut R. D. inquit, Cev. est cogn. cum ענב, i.e. ramus, racemus; frons frondis; nam vitis primò producit ramos seu frondes: deinde uvæ. Hinc demptâ literâ mediâ radicali, est Lat. uva; Av. occ. autem no. hoc in forma f.m. simpl. & in forma pl. m. simpl. & cum 1 & 2 præf. ut seq. ענב uva, Deut. 32. 14. ענב uvæ, Gen. 40. 10. 49. 11. Num. 6. 3. 13. 20. 23. Deut. 23. 25. Neh. 13. 15. Isa. 5. 2. 4. Jer. 8. 13. Hof. 3. 1. Am. 9. 13. ענב & uvæ, Num. 6. 3. ענב uvæ, Gen. 40. 11. ענב sicut uvæ, Hof. 9. 10. & in forma pl. m. constr. (in quibusdam exempl. cum dagefeh ad movendum scheva sub Nun, euphoniæ causâ; Av. & sic Merc.) locis seq. ענב uvæ, Lev. 25. 5. Deut. 32. 32. quæ forma pl. m. constr. occ. etiam defectivè absque jod plur. & cum tze-re tantum ante poet. Aff. ענב, loco seq. ענב uvæ ipso- rum, Deut. 32. 32.

Rad. 79. ענב est delectari, oblectari; deliciar; Pag. Sunt qui conferant cum ענב; Chaldaice respondet Radici ענב: ex Piel non reperitur in textu nisi part. fam. quod significat delicatam, delicatè nutritam. Sed analogicè cætera formari possunt; Merc. ענב delicatè vixit, delicatus seu tener fuit, deliciasus est, &c. ut Pag. Cogn. cum ענב, i.e. gigas; dux, qui ob imperium & honores delicatius vivebat cæteris hominibus, ut solent Principes teneriores esse, & deliciasioris aliis. In Piel, ענב delicatum reddidit. Et hinc per metath. ענב, & ענב lator, delicias, ענב voluptas, læticia, & Lat. ga-

neo, ganeum, &c. Av. In pual, עָנַג, deliciarum, delicatè nutrire; Bu. voluptatibus & deliciis abundare; Coc. unde in part. pual, אֶמְעַנֵּג, occ. inf. f. cum וְיָן præf. loco seq. וְהַמְעַנֵּג & deliciis dedita, Jer. 6. 2. In hithpael, וְהַמְעַנֵּג oblectare se, delicias agere. Construitur cum præp. עַל & ב; Bu. Lex. Delicatè se habuit, oblectavit seipsum; Av. Prout occ. in præf. hithp. 3. pl. & 2. pl. m. cum וְיָן conv. præf. utrique, & in Infin. hithp. cum וְיָן præf. sic; & וְהַמְעַנֵּג & oblectabant se, Pl. 37. 11. וְהַמְעַנֵּג & oblectetis vos, Isa. 66. 11. וְהַמְעַנֵּג præf. deliciis frui, Deut. 28. 56. & in Imper. hithp. f. m. occ. cum וְיָן cop. præf. וְהַמְעַנֵּג & oblecta te, Plal. 37. 4. In fut. hithp. 2. f. m. occ. vel cum pathach, vel ob pausam cum camerz in ult. & in 3. f. m. cum camerz, sed in 3. f. f. cum pathach in ult. & וְיָן cop. præf. וְהַמְעַנֵּג oblectabis te, Is. 58. 15. וְהַמְעַנֵּג oblectabis te, Job. 22. 26. וְהַמְעַנֵּג oblectabit se, Job. 27. 10. וְהַמְעַנֵּג & oblectabit se, Isa. 55. 2. Item, & 3. pl. m. fut. hithp. וְהַמְעַנֵּג oblectabunt seipsum, & occ. in 2. pl. m. cum camerz ob pausam, pro scheva penult. sic, וְהַמְעַנֵּג oblectabitis vos, Isa. 57. 4. Atque indè sunt nomina, 1. No. m. deliciosus, suavitatibus assuetus, deliciis abundans, &c. prout occ. cum וְיָן præf. loco seq. וְהַמְעַנֵּג delicatus, Deut. 28. 54. Item, hinc etiam, 2. No. וְהַמְעַנֵּג f. vel וְהַמְעַנֵּג f. delicatè vivens, fæm. deliciosa, &c. Potest esse fæm. à præced. No. masc. cum kibbutz, sequente dagesch, quod resolutum est ex cholem; Av. Prout occ. cum וְיָן & וְיָן præf. sic, וְהַמְעַנֵּג & delicata, Deut. 28. 26. וְהַמְעַנֵּג & delicata, Isa. 47. 1. Item, 3. hinc etiam No. substant. וְהַמְעַנֵּג m. delitium, delitiz, voluptas; Pag. Bu. Av. Cocc. Prout occ. simpl. locis seq. וְהַמְעַנֵּג delicia, voluptas, Isa. 13. 22. 58. 14. Item, 4. hinc etiam No. cum Thau heemant. præpositio; idemque significans cum præced. Coc. viz. וְהַמְעַנֵּג delitium, delectatio, oblectatio, oblectamentum: prout occ. in forma f. m. simpl. sed in forma pl. m. absol. cum וְיָן præf. sic, וְהַמְעַנֵּג oblectatio, Prov. 19. 10. וְהַמְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים delictis, Cant. 7. 7. unde in forma pl. m. confr. וְהַמְעַנֵּג delictis, oblectationes, &c. Prout occ. cum וְיָן ob pausam, pro וְיָן Aff. sic, וְהַמְעַנֵּג deliciarum tuarum, Mic. 1. 16. וְהַמְעַנֵּג deliciarum suarum, Mich. 2. 9. Item, 5. hinc etiam No. וְהַמְעַנֵּג f. delitium, delitiz; delectatio, oblectatio, &c. Av. Prout occ. in forma pl. f. cum וְיָן cop. præf. loco sequente, וְהַמְעַנֵּג & delicia, Eccl. 2. 8.

Rad. 80. עָנַג est ligare; alligare, annectere; Pag. Bu. nodavit, connodavit, innodavit, ligavit, colligavit nodo quodam strictissimo. Cogn. cum עָנַג induit ornatum, quod etiam fit innodando, &c. Item alludit ad עָנַג voluptuosus fuit; nam ornatus induitur & innodatur à multis voluptatis gratiis. Hinc Lat. nodo, innodo, &c. & Græcè, ἀναδέω, & abijciendo Nun, simplex נָשָׁא ligo, &c. In kal, ligavit nodo; Av. Unde in Imper. kal, עָנַג liga, alliga, adnecte, &c. sed cum וְיָן Aff. cholem transp. & mut. in cam. chat. fic, עָנַג alliga ea, Prov. 6. 21. In fut. kal, (à 3. f. m. וְהַמְעַנֵּג vel וְהַמְעַנֵּג alligabit) וְהַמְעַנֵּג vel וְהַמְעַנֵּג ligabo, &c. unde occ. cum וְיָן Aff. sic, loco seq. וְהַמְעַנֵּג alligabo eum, Job. 31. 36.

Rad. 81. עָנַג est, respondere; loqui; testificari; clamare; canere, cantare, elevare vocem in cantu; (vel etiam in luctu; Merc.) humiliare; rem habere; affigere; jejunare; depauperare; Pag. Eñ. respondit, exaudivit; quasi re vel verbis petenti respondit: arque indè latissimè sumitur pro, dixit, locutus, allocutus, pro-

locutus est, satus fuit; testificatus, attestatus, contestatus fuit; & sic ferè cum præp. Beth construi tur. Clamavit, acclamavit; cecinit, cantavit; item, affixit, humiliavit, demisit, depressit se; affixus ac depressus fuit; Bu. Lex. Animo seu mente consideravit & percepit, deliberavit & cogitavit mente tenus. Per Metalepsin est, præoccupata mentis proferre; quod Latini modò per respondere, testari & proloqui; modò per canere & exaudire reddunt; & modò per affligi, nam afflictionibus reducitur ad mentem, ut cogitemus & consideremus facta nostra. Juxta dictum Davidis, bonum quòd affligit seu humiliatus sum, ut discerem mandata tua. In kal, mente percepit; item, respondit & protulit animi concepta; & cum Dat. vel præp. וְיָן ponitur. Hinc νοέω, ἐννοέω, &c. comp. i. e. cogito, intelligo, considero; μετανοέω perpendo animo, redeo ad animum, & ad cogitanda quæ fecerim. Item νοός, νῆς, mens, ἐννοια, διδνοια, cogitatio, notitia, sensus; μετανοια penitentia, &c. Exponitur sæpe pro elevatione mentis aut vocis in luctu aut gaudio; Av. Verbum hoc est latissimè patens; ut tot ejus significata ostendunt. Quidam ad duo genera revocant omnia; ut unum denotet alicujus respectum ad alterum, vel in colloquio aut responsione, quæ verbo fit, aut re: vel in cantu, vel exauditione. Unde sumitur pro alternatim canere, & cantu alteri respondere; vel absolute, vel cum Dativo. Cum Accus. est, conferre, vel verba conferre cum aliquo; respondere, exaudire; & sæpe non tam respondere, quam intermissum sermonem prosequi, (ut ἀπομυθεύειν, apud Græcos, ut sæpe apud Homerum) & velut novum sermonem subijcere, ac ordiri, & interdum velut alterius cogitationibus respondere, ut planè sit resonare, loqui, sermonem instituire, maximè sequente verbo עָנַג dicendi, ut passim in libro Job. Sic verbum respondendi passim in N. Test. sumitur, ut Mat. 11. Luc. 14. & Matth. ultimo, ubi Angelus mulieribus respondere dicitur, qui priùs cum Magdalena collocutus fuerat, Joan. 20. Significat & re respondere, ut Latine, reddere, rependere, vel, recompensare, cum Accusativo, ut vicissitudinem & commutationem denotet, ut de argento quod omnibus rebus respondere dicitur, Eccl. 10. Hof. 2. ubi elegans gradatio; ubi quidam minùs rectè עָנַג articulum accusandi exponunt pro præpositione, Cum. Latine, pro Accusativo, Dativo utimur. Alterum significatum est neutrum, opprimi, affligi, pati, ut in N. Test. redi solet per παθεῖν. Ad prius significatum reducit significatio Testificandi cum Beth, quod vernaculè dicimus, Deposet contre quelcun. Ad secundum, paupertatis & humilitatis; quæ variè intelligitur; ut oppressio nis & humiliationis variaz sunt rationes. Usuratur hoc verbum & in lato cantu; & in luctu; Merc. עָנַג duo habet præcipua significata; i. est, profari, pronunciare, respondere; ut Cant. 2. 10. וְהַמְעַנֵּג עָנַג דְּוִי & pronunciavit dilectus meus; Deut. 26. 5. וְהַמְעַנֵּג וְהַמְעַנֵּג & pronunciabis & dices. Jer. 54. 14. וְהַמְעַנֵּג עָנַג הַיָּד & pronunciabant super te cantilenam vindemiarum. Exod. 32. 18. וְהַמְעַנֵּג עָנַג הַיָּד קוֹל עָנַג הַיָּד קוֹל, Non est sonus clamoris vincuntium, neque est sonus clamoris victorum. Prov. 15. 28. cor justit meditatur עָנַג ad pronuntiandum; & 1 Sam. 21. 11. Annon huic עָנַג pronuntiabant in choro? sic cap. 29. 5. Item, respondere; & cum id significat, regit Accus. ut Mich. 6. 5. & 1 Sam. 28. 15. Cant. 5. 6. Isa. 50. 2. vocavi & non, erat scil. עָנַג respondens

spondens, h.e. qui ostenderet, se aurem præbuisse vocationi meæ. Sic Isa.6.5.12. & Jer.7.13. Isa.6.5. 24. & Psal. 22.21.&c. Item Hof.2.23. **וְעָנִיתִי** respondebo cælis,&c. h.e. faciam quasi desiderium cælorum. Nam cæli facti sunt ad hoc, ut terræ dent lucem, calorem & madorem utilem. Ideo videntur hoc sua sponte petere, ut Deus pluviam opportunam terræ det. Sic & testes etiam respondere dicuntur, quia vix est, ut testes testimonium perhibeant, nisi interrogati. Deut. 19. 18. 2 Sam.1.16. Isa.59.12. Mich.6.3. & Exod.20.16.&c.2. **וְעָנִיתִי** intransitive est, inopem, debilem esse, vel fieri; ut Psal. 116.10..119.67. Eccl.1.13.& 3.10. Isa.31.4. & Zach.10.2. vel 4.&c. Et sic in Piel, **וְעָנִיתִי** est transitivum, debilitare, opprimere, comprimere; ut Psal.102.24. **וְעָנִיתִי** debilitavit, in via, vires meas; & sic **וְעָנִיתִי** est subigere, vel debilitare animam, h.e. jejunare; &c. Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc quinque signif. 1. est in dictione **וְעָנִיתִי**, ut, propter, &c. cujus loca defunt in Conc. Videatur tamen infra hæc vox inter nomina. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. **וְעָנִיתִי** est, respondere, exaudire, clamare, loqui; testificari, canere, &c. Bu. Conc. In qua signif. frequens occ. in textu, & ordine Conc. ut seq. In præf. kal, 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ! Aff. sic, **וְעָנִיתִי** testificatus est, respondit, Deut. 19. 18. Ruth. 1. 21. 2 Sam. 1. 17. Cant. 2. 10. Jer. 23. 35. Mich. 6. 5. **וְעָנִיתִי** & clamabit, testificabitur, Isa. 13. 22. Hof. 5. 5. **וְעָנִיתִי** respondit mihi, 1 Sam. 28. 15. 1 Reg. 2. 30. Psal. 118. 8. Cant. 5. 6. cui etiam formæ cum **וְעָנִיתִי** Aff. ! cop. est præf. **וְעָנִיתִי** & exaudivit me, Psal. 34. 5. sed occ. etiam 3. f. m. cum **וְעָנִיתִי** Aff. ! cop. est præf. **וְעָנִיתִי** respondebit tibi, Isa. 30. 19. Jer. 23. 37. **וְעָנִיתִי** allocutus est eum, respondit ei, 1 Sam. 9. 17. 14. 39. 28. 6. 1 Chron. 21. 28. **וְעָנִיתִי** exaudit eos, 2 Sam. 22. 42. Psal. 18. 42. & in 3. f. f. præf. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. **וְעָנִיתִי** respondit, testatur, 1 Sam. 4. 20. Isa. 3. 9. 19. 12. **וְעָנִיתִי** & testabitur; proloquetur; canet, Gen. 30. 33. Deut. 25. 9. 31. 21. Hof. 2. 17. & in 2. f. m. occ. cum ! conv. præf. & cum ! & Aff. cui ult. etiam ! cop. vel conv. est præf. **וְעָנִיתִי** & aperte loqueris, Deut. 26. 5. **וְעָנִיתִי** exaudies, exaudivisti me, Psal. 22. 22. 118. 21. **וְעָנִיתִי** exaudivisti eos, Psal. 99. 8. **וְעָנִיתִי** & responderis eis, 1 Reg. 12. 7. & in 1. f. occ. simpl. & cum ! Aff. cui ult. etiam ! cop. vel conv. est præf. **וְעָנִיתִי** exaudiam te, Isa. 49. 8. Item in 3. pl. præf. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. **וְעָנִיתִי** responderunt, Jud. 8. 8. 1 Reg. 18. 21. 2 Reg. 18. 36. Job. 32. 15, 16. Isa. 36. 21. Jer. 14. 7. 35. 17. **וְעָנִיתִי** & loquentur, Deut. 21. 7. 27. 14. 15. Jer. 51. 14. **וְעָנִיתִי** respondistis, Isa. 65. 12. Jer. 7. 13. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & Aff. dem. præf. **וְעָנִיתִי** vel sine vau, respondens, Jud. 19. 28. 1 Reg. 18. 26, 29. Job. 32. 12. Prov. 25. 18. Il. 50. 2. 66. 4. **וְעָנִיתִי** & respondens, Mal. 2. 12. **וְעָנִיתִי** qui exaudit. Gen. 35. 3. cui etiam f. m. ben. kal, & Aff. sunt Aff. **וְעָנִיתִי** qui respondeat tibi, Job. 5. 1. **וְעָנִיתִי** respondens ei, 1 Sam. 14. 41. & in forma pl. m. ben. kal, occ. cum ! dem. præf. **וְעָנִיתִי** respondentes, Jer. 44. 20. In infin. kal, occ. simpl. & cum ! & Aff. præf. **וְעָנִיתִי** clamare: canere, Exod. 32. 18. **וְעָנִיתִי** responde-re, Gen. 45. 3. Deut. 19. 16. 1 Sam. 9. 8. Prov. 15. 28. **וְעָנִיתִי** ad testificandum contra ipsos, Eccl. 1. 13. 3. 10. **וְעָנִיתִי** à respondendo, Job. 32. 1. In Imper. kal; f. m. occ. simpl. & cum ! & Aff. cui etiam ult. ! cop. est præf. sed cum **וְעָנִיתִי** Aff. absque præf. ut seq. **וְעָנִיתִי** responde, testificare, Prov. 26. 5. Mich. 6. 3. **וְעָנִיתִי** exaudi me, 1 Reg. 18. 37. Psal. 4. 2.

13. 4. 69. 14. 17. 18. 86. 1. 102. 3. 119. 145. 143. 1. 7. **וְעָנִיתִי** & exaudi me, Psal. 27. 7. 55. 3. 60. 8. 108. 7. **וְעָנִיתִי** exaudi nos, 1 Reg. 18. 26. & in pl. m. Imper. kal, occ. vel cum cateph pathach, vel cum cateph sægol penult. sic, **וְעָנִיתִי** vel **וְעָנִיתִי** testificamini, acclamate, canite, 1 Sam. 12. 3. Num. 21. 18. Psal. 147. 7. In fut. kal, 1. f. occ. vel cum sægol & cateph sægol, vel cum pathach, & cateph pathach; cui priori formæ ! cop. est præf. **וְעָנִיתִי** respondebo, exaudiam, Job. 9. 15. 13. 22. 40. 5. Psal. 119. 67. Prov. 1. 28. Isa. 65. 24. Hof. 2. 23. Zach. 13. 9. **וְעָנִיתִי** respondebo, Job. 32. 17. **וְעָנִיתִי** & respondebo, Job. 32. 20. Psal. 119. 42. Sed cum ! conv. præf. occ. defectivè per Apoc. 3. Rad. He, & cum duplici pathach; sic, **וְעָנִיתִי** & respondi; in Jer. 11. 5. & Zach. 4. 4. 11. 12. & 6. 4. Item occ. etiam 1. f. cum **וְעָנִיתִי** ob paulam, & cum **וְעָנִיתִי** Aff. extra paus. cui priori ! cop. est præf. ut & cum **וְעָנִיתִי** Aff. cui ult. etiam ! cop. est præf. ut seq. **וְעָנִיתִי** respondebo tibi, Job. 14. 15. 33. 12. **וְעָנִיתִי** exaudivi te, Psal. 81. 8. **וְעָנִיתִי** & exaudiam te, Jer. 33. 3. **וְעָנִיתִי** & exaudiam eum, Psal. 91. 15. **וְעָנִיתִי** respondebo ei, Job. 9. 14. 32. **וְעָנִיתִי** exaudiam eos, Isa. 41. 17. **וְעָנִיתִי** & exaudiam eos, Zach. 10. 6. & in 2. f. m. fut. kal, occ. plenè locis seq. **וְעָנִיתִי** respondebis, testificaberis, Exod. 20. 16. 23. 2. Deut. 5. 20. 1 Sam. 26. 14. Job. 16. 3. Psal. 22. 3. 38. 16. Sed defectivè per apoc. 3. Rad. He, & cum duplici pathach, loco seq. **וְעָנִיתִי** respondeas, Prov. 26. 4. Item occ. etiam 2. f. m. cum **וְעָנִיתִי** Aff. cui ! & conv. est præf. & cum **וְעָנִיתִי** Aff. absque præf. **וְעָנִיתִי** exaudis me, Job. 30. 20. Psal. 17. 6. 86. 7. **וְעָנִיתִי** & exaudivisti me, Psal. 119. 26. 138. 3. **וְעָנִיתִי** exaudies nos, Psal. 65. 6. **וְעָנִיתִי** respondebis ei, 2 Reg. 4. 29. **וְעָנִיתִי** testificaberis contra eos, 1 Reg. 8. 35. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & plenè locis seq. **וְעָנִיתִי** respondebit, exaudiet, Gen. 41. 16. Num. 33. 30. 1 Sam. 8. 18. 1 Reg. 18. 24. Job. 15. 2. 16. 8. 19. 16. 33. 13. 35. 12. Prov. 18. 23. Eccl. 10. 19. Isa. 55. 5. 25. 5. 46. 7. 58. 9. Jer. 25. 30. 42. 4. Mich. 3. 4. cui etiam ! conv. est præf. loco seq. **וְעָנִיתִי** & respondit, 2 Reg. 1. 10. Sed sæpius occ. 3. f. m. defectivè per apoc. 3. Rad. He, & cum ! conv. præf. ante duplex pathach; sic, **וְעָנִיתִי** & respondit, &c. Gen. 18. 26. 23. 10. 14. 24. 50. 27. 37. 39. 31. 31. 36. 43. &c. ad Isa. 21. 9. Joel. 2. 19. Am. 7. 14. Hag. 2. 14. Zach. 1. 10. 12. 13. 3. 4. 4. 6. 5. &c. in 100. circ. Sed occ. etiam 3. f. m. cum **וְעָנִיתִי** Aff. cui ! & conv. est præf. & cum **וְעָנִיתִי** Aff. cui ult. etiam ! conv. est præf. ut & cum **וְעָנִיתִי** Aff. cui ult. etiam ! cop. & ! conv. est præf. ut seq. **וְעָנִיתִי** respondebit me, Job. 20. 3. 23. 5. 31. 35. **וְעָנִיתִי** & exaudiverit me, & respondit mihi, Job. 9. 16. Psal. 13. 5. 104. 1. Jon. 2. 3. Hab. 2. 2. **וְעָנִיתִי** exaudiet nos, Psal. 20. 10. **וְעָנִיתִי** respondebit tibi, exaudiet te, 1 Sam. 20. 10. Psal. 20. 2. **וְעָנִיתִי** exaudiet eum, Psal. 20. 7. **וְעָנִיתִי** & exaudivit eum, 1 Sam. 7. 9. 23. 4. 1 Chron. 21. 26. Job. 4. **וְעָנִיתִי** respondebat ei, Exod. 19. 19. Job. 9. 3. **וְעָנִיתִי** respondebat ad illud, Job. 29. 5. Hab. 2. 11. **וְעָנִיתִי** exaudivit eos, Psal. 99. 7. **וְעָנִיתִי** & respondebit eis, Psal. 55. 20. **וְעָנִיתִי** & respondit eis, 2 Chron. 10. 13. & in 3. f. fut. kal, occ. plenè loco seq. **וְעָנִיתִי** exaudiet, Hof. 2. 24. Sed defectivè per apoc. 3. Rad. He, & cum duplici pathach, loco seq. **וְעָנִיתִי** & cum ! conv. præf. **וְעָנִיתִי** loquetur, Psal. 119. 172. **וְעָנִיתִי** & respondit, Gen. 31. 14. Exod. 15. 21. 1 Sam. 1. 15. 2 Sam. 14. 19. Esf. 5. 7. 7. 3. Item occ. etiam 3. f. f. cum **וְעָנִיתִי** Aff. loco seq. **וְעָנִיתִי** responderit tibi, Deut. 20. 11. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. cum ! conv. præf. **וְעָנִיתִי** &

& respondistis, Deut. 1. 14. 41. Item, occ. etiam 2. pl. m. cum **הו** Aff. post kibbutz pro schurek, loco seq. **תענהו** respondebitis ei, 2 Reg. 18. 36. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum **ל** conv. praf. **יענהו** respondebunt: canebunt, 1 Sam. 21. 11. 29. 5. Job. 15. 6. Isa. 14. 10. Hof. 2. 23. 24. **ויענהו** & responderunt, Gen. 23. 5. 34. 13. Exod. 19. 8. Num. 32. 31. Jos. 1. 16. 9. 24. 22. 21. Jud. 8. 8. 18. 14. 1 Sam. 14. 12. Ezr. 3. 11. 10. 12. Neh. 8. 6. Jer. 44. 15. Hag. 2. 12. 13. Zach. 1. 11. Item, occ. etiam 3. pl. m. cum **כה** pro **הו** Aff. loco seq. **יענהו** respondent tibi, Jer. 7. 27. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. simpl. cum **סגול** tantum abique jod penult. & ante Nun dagechatum. Sed cum **ל** conv. praf. plenè, (pro more quiescentium 3. Rad. He in 3. pl. f. fut.) cum **סגול** ante jod penult. sic, **תענהו** respondebant, Jud. 5. 21. **ויענהו** & responderunt, 1 Sam. 9. 12. 18. 7. In Niph. **יענהו** respondere, exorare, exoratus respondere; exaudiri, exorabilem prabere se, &c. Bu. vel **יענהו** consultus est de sententia animi, cognitus est mente tenus. Regit Dat. cum prap. **ב**, in hac scil. signif. Av. Prout occ. in prat. niph. 1. sing. sic, Ezech. 14. 4. Ego Dominus **לך יענהו** responso ei; Bu. Conc. quasi exorabilem, vel respondentem exhibeo me ei; Bu. Lex. Vel respondi, (aut respondentem me exhibui, sive me induxi ut responderem, exorabilem me reddidi; Cev.) ei; **כה**, (prout scribitur cum He, sed legitur cum Aleph **נכה**; Merc. Cev.) venienti in multitudo idolorum furorum; Pag. Vel, in hoc, in multitudo stercorum, &c. sensus, quod ego loquor per Prophetas, non est ei, qui accedit cum spurcitiis suis, sapientia & prudentia; sed stultitia. Ideo alia negligit, alia torquebit, nonnulla interpretabitur juxta concupiscentias suas & opiniones falsas. 70. *ἀποκρίσθαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διδοία αὐτῷ.* Et ibid. v. 6. vel 7. (in part. niph. f. m.) **יענהו** **לך** respondeo ei in me, h. e. contra me. Inest in his significatio causæ, quæ non est in Deo, aut verbo Prophetæ, sed in interrogante; quare Deus illi respondeat, sive respondere videatur, adversa sibi. Nam forma ipsa Niph. notat passionem; Cocc. Ego Dominus consultus sum ei, vel respondi ei, &c. & v. 7. ego Dominus patiar ut respondeatur ei; Av. Responso ei, eodem tempore scil. de multitudo stercorum deorum ipsius; i. e. non de illis rebus quas rogaturus est, sed de hoc uno argumento, quod exponitur versu seq. 5. & v. 7. responso ei per me Jun. Responso seu responsans ero (part. scil. niph. in v. 7.) i. e. sinam me induci ut respondeam; Bu. Lex. & sic Cev. vel respondeo, pro respondebo, juxta R. D. (propter me scil. Cev.) ei. Vel exorabilis ero ei, aut exorabilem me faciam ei. Propter me, i. e. propter nomen meum, ut scil. revelem secretum cordis ejus mali. At non requiram illum, (vel potius requirar illi, i. e. ab eo exorabor; Merc. Cev.) ut dem illi petitionem ejus: sed oppositum petitionis ejus dabo illi, quia dabo faciem meam, i. e. iram meam in vel super eum, &c. ut R. D. exp. in Comment. Sed in conjug. Nihil significat etiam responsum accipere; prout occ. fut. niph. 1. f. Job. 19. 7. & non **יענהו** exaudior; Bu. Conc. respondeor; h. e. nemo me dignatur responso, &c. Cocc. Sic etiam in 3. f. m. fut. niph. Job. 11. 2. An multitudo verborum **יענהו** לא carebit responso? Prov. 21. 13. Cocc. vel non exaudietur; Bu. Conc. In Pel, **יענהו** cecinit, cantavit; Bu. Lex. cum dat. scil. aut absolute, significat, respondere, canere;

seu animum & mentem attendere; Av. concinere, vel certatim accinere alicui. In Piel significat cum Dat. q. d. facere ut nobis respondeatur. Nam qui alternis canunt aut clamant, socios suos ad respondendum excitant; Cocc. Occ. autem in infin. Piel, simpl. & cum **ל** praf. fic, **יענהו** canere, cantus, Exod. 32. 18. **לענהו** ad canendum, Psal. 88. 1. & in imper. Piel, à f. m. **יענהו** accinito, &c. occ. in pl. m. imper. piel, loco seq. **יענהו** accinite, Isa. 27. 2. & in fut. piel, 3. f. m. est & occ. loco seq. **יענהו** respondebit: eloquetur, Job. 37. 23. Atque inde ex Rad. in hac respondendi, clamandi aut canendi signif. &c. sunt nomina, 1. no. **יענהו** f. clamor, juxta quosdam; (sed, ut alii volunt, miseria, afflictio, inopia, &c. referendo ad 3. signif. seq. hujus Rad. ubi etiam vide) prout occ. loco seq. **יענהו** clamorem, Psal. 22. 25. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem heemant. prapofito, **מענהו** m. responso, responsum, exaudito, loquutio, sermo; Bu. Lex. responso præmeditata, in mente & animo concepta; Av. loquela, pronunciatio; Cocc. prout occ. in forma f. m. abs. cum **סגול** in ult. **מענהו** responsum, exaudito, Job. 32. 3. 5. Pro. 15. 1. 29. 19. Ecc. 5. 19. & in forma f. m. const. occ. sim. & cum **ב** prap. **מענהו** responsum, Prov. 16. 1. Mich. 3. 7. **במענהו** in responso, Pro. 15. 23. sed occ. etiam, juxta quosdam, no. hoc cum **ל** praf. & **הו** Aff. (de quo etiam vide infra ad particulam **למענהו** sic, **למענהו** propter responsum sui, ut scil. omnia ejus gloriæ respondeant, Prov. 16. 4. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. **יענהו** est, affligere, affligi; Bu. Conc. &c. vide ad inirium Rad. Prout occ. in 1. f. prat. kal, simpl. & in infin. kal, cum **ל** praf. fic, **יענהו** afflicti sum, Psal. 116. 10. **לענהו** ad affligendum se, Ecc. 1. 13. 3. 10. & in fut. kal, occ. 1. f. simpl. loco seq. **יענהו** affligas, Psal. 119. 66. & in 2. f. m. fut. kal, à forma absol. **יענהו** affliges &c. occ. cum **ל** Aff. sic, loco seq. **תענהו** afflixeris eos, 2 Chron. 6. 26. Item occ. etiam in 3. f. m. & in 3. pl. m. fut. kal; sic, **יענהו** affligit se, Isa. 31. 4. **יענהו** affligunt se, Zach. 10. 2. Unde etiam venit Niph. in hac signif. **יענהו**, vel **יענהו** affligi: demitti; demittere, seu deprimere se, humiliari, &c. Bu. & sic absolute positum, significat, affligi; Av. vel; debilitari; Cocc. prout occ. in prat. niph. 1. f. & in part. niph. f. m. & f. sic, **יענהו** afflicti sum, Psal. 119. 107. **יענהו** affligitur, Isa. 53. 7. **יענהו** afflicti, Isa. 58. 10. Unde in niph. Inf. juxta normam esset, **תענהו**: sed cum Lamed praf. cum. defectivè & quasi contractè absque He infin. niph. & cum ejus puncto rzere, pro scheva sub Lamed ut **תענהו** (cui simile vide in infin. niph. in Rad. **רצה**; Bu. Lex.) sic contractè occurrit, loco seq. **לענהו** affligi, humiliari, Exod. 10. 3. In Piel, ex hac signif. **יענהו** est, affligere, comprimere, subigere, pudicitia scil. violandæ causâ; Bu. Lex. affligere; opprimere jugo servitutis, & tyrannide prosternere: vi humiliare; vi comprimere, quod ad mulieres aut virgines refertur; Merc. & sic in affligendi signif. construitur cum accus. Av. debilitare &c. Cocc. prout occ. in prat. Piel 3. f. m. locis seq. **יענהו** afflixit, compressit, subegit, Deut. 22. 24. 29. 2 Sam. 13. 22. Psal. 102. 24. Lam. 3. 33. Ezech. 22. 11. & in 2. f. m. prat. piel, occ. simpl. & cum **ל**, **ני**, & **ה** Aff. ut seq. **יענהו** afflixisti, Psal. 88. 8. **יענהו** afflixisti me, Psal. 119. 75. **יענהו** afflixisti nos, Psal. 90. 15. **יענהו** afflixisti eam, Deut. 21. 14. ut & in 1. f. prat. piel, occ. simpl. plenè, sed cum **ל** cop. praf. & **ה** Aff. occ. defectivè cum chirek tantum abique jod in ult. & penult. sic,

fic, עָנִי affixi, Psal. 38. 13. וְעָנִי & affixi te, Nah. 1. 12. Item in 3. pl. præt. piel, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. & in 2. pl. m. cum 1 conv. præf. sed in 1. pl. simpl. ut seq. עָנִי affixerunt, compresferunt, Jud. 20. 5. Psal. 105. 18. Lam. 5. 11. Ezech. 22. 10. וְעָנִי & affligent, Gen. 15. 13. Num. 24. 25. וְעָנִי & affligetis, Lev. 16. 31. 23. 27. 32. Num. 29. 7. וְעָנִי affligimus, Isa. 58. 3. In part. piel, f. m. מַעֲנֶה affligens, & in pl. m. abfol. מַעֲנִים & in conftr. מַעֲנִי affligentes; prout occ. cum יְיָ Aff. fic, מַעֲנִי affligentes te, Isa. 60. 14. Zeph. 3. 19. In Infin. piel, occ. vel in forma cum Tzere ante He in ult. vel in forma cum וְ in ult. fic, מַעֲנֶה affligendo, Exod. 22. 22. מַעֲנֶה affligere, Isa. 58. 5. cui formæ ut in וְ, occ. cum לְ præf. & cum יְיָ vel in pausa יְיָ & Aff. cui etiam utrique לְ est præf. ut seq. לַעֲבוֹת vel sine vau, ad affligendum, Num. 30. 14. Pf. 88. 1. לַעֲבוֹת affligere te, Deu. 8. 2, 16. לַעֲבוֹת ad affligendum te, Jud. 16. 6. לַעֲבוֹת affligere eum, Exod. 1. 11. 2 Sam. 13. 32. לַעֲבוֹת ad affligendum eum, Jud. 16. 5, 19. 2 Sam. 7. 10. In Imper. piel, à f. m. עָנֶה afflige, opprime, & c. occ. in pl. m. cum 1 cop. præf. וְעָנִי & affligite, comprimate, Jud. 19. 24. In fut. piel, f. m. וְעָנֶה humiliabo, deprimō; unde cum 1 cop. præf. pro וְעָנֶה occ. cum duplici pathach, & abſque vocali ſub Aleph; fic, וְעָנֶה & affligam, 1 Reg. 11. 39. Item occ. etiam 1. f. cum יְיָ aff. fic, וְעָנֶה affligam te, Nah. 1. 12. & in 2. f. m. fut. piel, occ. simpl. & cum יְיָ Aff. ut & cum 1 cop. præf. & יְיָ Aff. fic, וְעָנֶה afflixeris, Gen. 31. 50. Exod. 22. 22. וְעָנֶה affligas me, 2 Sam. 13. 12. וְעָנֶה & affliges nos, 1 Sam. 11. 6. Item, in 3. f. m. fut. Piel, occ. simpl. & cum יְיָ, יְיָ, יְיָ, & יְיָ Aff. & ex iis, quibſdam 1 conv. est præf. ut ſeq. וְעָנֶה affliget, Job. 37. 23. וְעָנֶה & afflixit me, Job. 30. 11. וְעָנֶה & afflixit te, Deut. 8. 3. וְעָנֶה & afflixit, comprefſit eam, Gen. 24. 2. 2 Sam. 13. 14. וְעָנֶה afflixit eum, Psal. 89. 23. וְעָנֶה & afflixit eos, 2 Reg. 17. 20. Item, in 2. f. f. fut. piel, וְעָנֶה affliget, cum 1 conv. præf. occ. cum יְיָ (jod abundante poſt ſaxog) pro יְיָ Aff. loco ſeq. וְעָנֶה & afflixit eam, Gen. 16. 6. & in 2. pl. m. fut. piel, occ. simpl. & cum Nun parag. add. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. & יְיָ Aff. ut ſeq. וְעָנֶה affligetis, Lev. 16. 29. וְעָנֶה affligetis, Exod. 22. 21. וְעָנֶה affligebant, Exod. 1. 12. Psal. 94. 5. וְעָנֶה & afflixerunt nos, Deut. 26. 6. In pual, וְעָנֶה affligi, Bu. vel humiliari; Av. debilitari, ſubigi, viribus privari; Cocc. Prout occ. in 1. f. præt. pual, simpl. & in part. Pual, f. m. cum 1 cop. præf. וְעָנֶה afflictus fui, Pf. 119. 71. וְעָנֶה & afflidus, Isa. 53. 4. & in Infin. pual, וְעָנֶה affligi; prout occ. cum 1 Aff. fic, וְעָנֶה affligi ipſum; Bu. Conc. Psal. 132. 1. memento, Domini, David, וְעָנֶה omnis humiliari ejus, aut humilitatis, vel affliktionis ejus. Eſt enim Makor ſeu Infin. hujus Conjug. pual, inquit R. D. vel eſt nomen formæ inſtar וְעָנֶה; Pag. Sed in hoc Kimchi ſcribit ſchurek ſecundo loco, in ult. ſcil. ſicut ſuprà in וְעָנֶה didum. Nec diverſitatem formæ propterea in hiis agnoſcit, cum ſchurek & cholem paſſim permutentur. Sed quum Radices ſint diverſorum ordinum, variam oportet eſſe rationem: nam וְעָנֶה dagesch eſt ob defectum alterius Lamed, in וְעָנֶה non item. Infinum ergo potius fuerit, vim habens nominis; Merc. Omnis affligi ejus, i. e. omnium affliktionum ejus; Bu. Lex. Nam eſt Infin. vice nominis; Av. Omne debilitari ipſius; labore ſcil. moleſtiâ, jejunio & pervigilio, & c. Cocc. In fut. Pual, à 3. f. m. וְעָנֶה, occ. in 3. f. f. loco ſeq. וְעָנֶה affli-

getur, Lev. 23. 29. In hithpael eſt, affligere ſe; affligi; Bu. afflixit ſeu humiliavit ſe; Av. debilitare ſeipſum, ſe affligere, ſe ſubmittere; Cocc. Prout occ. in 3. & 2. f. m. præt. hithp. simpl. & in Infin. hithp. cum לְ & יְיָ præf. ut ſeq. וְעָנֶה afflictus fui, 1 Reg. 2. 26. וְעָנֶה afflixiſti te, 1 Reg. 2. 26. וְעָנֶה ad affligendum nos, Ezr. 8. 21. וְעָנֶה ad affligendum te, Dan. 10. 12. In Imper. hithp. à f. m. וְעָנֶה, occurrit in f. f. cum 1 cop. præf. וְעָנֶה deprime, humilia te, Gen. 16. 9. Atque indè, ex Rad. עָנֶה in hac 3. ſignif. affligendi, opprimendi, & c. ſunt nomina ſeq. 1. No. עָנִי m. pauper; Pag. humilis; afflidus, oppreſſus; miſer; affine eſt ſequenti עָנִי, quod mitem, propriè, ſummiſſum, & manſuetum ſignificat; unde & Mathæi Græcus interpres, עָנִי quod de Chriſto dicitur, Zach. 9. reddidit πῶς, Math. 21. Merc. עָנִי eſt afflidus, pauper; Bu. Lex. Av. miſer, habens crebras affliktiones; Av. debilis, inops; latiùs patet, quam וְעָנֶה egenus; cum quo ſæpe jungitur, ut noter aliam inopiz ſpeciem; & eſt propriè inops, & debilitatus, cui vires nullæ; Isa. 66. 2. עָנִי ad inopem & inopem & periculum ſpiritus, reſpicio; h. e. qui ſe ταπεινός, & non hititur potentiâ carnali; magiſque ad patiendum, quam ad reſiſtendum malo, eſt paratus, & c. Cocc. Occurrit autem hoc No. in f. m. simpl. locis ſeq. עָנִי afflidus, pauper, Deut. 24. 12, 14, 15. 2 Sam. 22. 28. Job. 24. 9, 14, 29. 12. 36. 15. Psal. 10. 2, 9. 14. 6. 18. 28. 22. 25. 34. 7. 35. 10. 37. 14. 40. 18. 69. 30. 70. 6. 74. 21. 82. 3. 86. 1. 88. 16. 109. 16. 22. 140. 13. Prov. 15. 15. 22. 22. 31. 9. Isa. 26. 6. 48. 10. 66. 2. Jer. 22. 16. Ezech. 16. 49. 18. 12. Hab. 3. 13. Zeph. 3. 12. Zach. 9. 9. cui etiam 1 cop. לְ, לְ, & לְ ſunt præf. fic, עָנִי & pauper, Psal. 25. 16. 35. 10. 72. 12. Zach. 7. 10. עָנִי pauper, Exod. 22. 24. Isa. 3. 14. עָנִי pauperi, Lev. 19. 10. 23. 22. Psal. 68. 11. Prov. 31. 20. Eccle. 6. 8. עָנִי pauperis, Psal. 102. 1. עָנִי à paupere, Ezech. 18. 17. & in abſol. forma pl. m. occ. simpl. & cum 1 & לְ præf. וְעָנֶה pauperes, Job. 34. 28. 36. 6. Pf. 9. 19. 12. 6. Prov. 30. 14. Isa. 3. 15. 32. 7. וְעָנֶה & pauperes, Isa. 58. 7. וְעָנֶה pauperes, Isa. 41. 17. & forma pl. m. conftr. occ. simpl. locis ſeq. עָנֶה pauperes, Job. 24. 4. Pf. 72. 4. Isa. 10. 2. 15. 5. Am. 8. 4. Zac. 11. 7. 11. quæ forma pl. m. conftr. abſque Praef. occ. plenè, cum duplici jod penult. ſed cum 1 & לְ præf. cum ſimplice jod, penult. ante יְיָ aff. ut & cum 1 cop. præf. cum ſimplice jod. & יְיָ, pro יְיָ Aff. ut ſeq. וְעָנֶה pauperes tui, Pf. 74. 19. וְעָנֶה & pauperes tui, Pf. 72. 2. וְעָנֶה & pauperibus tuis, Deu. 15. 11. וְעָנֶה & pauperum ſuorum, Isa. 49. 13. Atque hinc etiam, 2. eſt No. עָנֶה f. afflicta, paupercula, miſera; Pag. Bu. Av. Prout occ. locis ſeq. עָנֶה paupercula, Isa. 10. 30. 51. 2. 54. 11. Item, hinc etiam 3. No. עָנִי m. mitis, manſuetus; humilis, modeſtus; Pag. Bu. Hoc nomen habet notionem verbi וְעָנֶה, & in ſenſu reſpondendi, & in ſenſu ſe ſubmittendi; Cocc. Illud autem nomen עָנִי, Av. facit radicem per ſe, & ab eo, ut à reliquis, exp. manſuetus, mitis, lenis, modeſtus; cogn. cum עָנֶה conſideravit mente tenus; unde עָנִי miſer, pauper; nam manſuetus iſ dicitur, qui multis ærumnis & miſeriis exercitatus, conſiderat & noſcit ſeipſum. Hinc εὐνῆς, πῶς, manſuetus, lenis, εὐνῆς manſuetudo, & c. Av. Occurrit autem hoc No. in f. m. simpl. ſed in forma pl. m. simpl. & cum 1 & לְ præf. וְעָנֶה humiles, manſueti, Psal. 9. 13. 10. 12, 17. 22. 27. 25. 9. 34. 3. 69. 33. 14. 6. 149. 4. Prov. 14. 21. 16. 19. Isa. 29. 19. 61. 1. Am. 2.

7. עניו & humiles, Pf. 37. 11. וְעֲנִיִּים & humilibus, Prov. 3. 34. ut & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum l. praf. עניו humiles, Pf. 76. 10. Zeph. 2. 3. עֲנִיִּים mansuetos, Isa. 1. 4. Unde etiam est 3. No. עֲנִי (sed scribitur plerumque cum cholem tantum, absque vau) substant. m. afflictio; Pag. oppressio, Græcis *πενυμία*, (ut *πενυμία*, Petrus appellat, 1. Epist. 1.) humilitas, humiliatio; nostri passionem dixerunt minus Latine. Cave tamen No. עֲנִי de quo infra, cum hoc confundas; nam עֲנִי est modestia seu demissio, submissio; mansuetudo; at עֲנִי est dejectio, & humilitas, humilitas, non pro virtute, ut nostri indocte sumunt, sed pro abjecta conditione, Græci vocant *ταπείνωσις*. Sic discrimen est inter עֲנִי modestos; mansuetos; qui scil. sese submitunt; & עֲנִי afflictos, humiles, oppressos; etsi se sæpe mutuo comitentur; unde passim Hebræi variam lectionem in vocibus עֲנִי & עֲנִי statuerunt; Merc. עֲנִי est afflictio, miseria; Av. inopia, passio; in pausa, est עֲנִי (vel, cum cholem tantum, absque vau) sed extra pausam (cum chateph camerz), עֲנִי, Coc. Occurrit autem hoc No. in f. m. simpl. cum cholem penult. locis seq. עֲנִי pauperes, afflictio, Deut. 16. 3. Job. 30. 16, 27. 36. 8. Pf. 88. 10. Prov. 31. 5. Item, 4. hinc etiam, juxta quosdam, est No. in alia forma, viz. m. afflictio, paupertas, Bu. Lex. vel, juxta alios; No. praced. עֲנִי, in regimine, (seu, in forma constr.) est עֲנִי cum camerz cateph; Pag. Sed quavis hæc vox ferè in constructione usurpetur; magis tamen propriè, minoris accentus censeretur debet, ut No. praced. עֲנִי (vel, cum cholem tantum absque vau,) est pausa seu accentus majoris; sic & חֲלִי & חֲלִי, in Rad. חֲלִי, Merc. forma, עֲנִי est absoluta; sed עֲנִי, in pausa, Bu. Lex. Occ. autem No. hoc in hac forma cum chat. cam. simpl. locis seq. עֲנִי afflictio, Exod. 3. 7. 2 Reg. 14. 26. Neh. 9. 9. Psal. 107. 10. Lam. 3. 1. cui etiam forma עֲנִי & עֲנִי sunt praf. sic; & עֲנִי afflictionem, 1 Sam. 1. 11. עֲנִי ex afflictione, Exod. 3. 17. sed occ. etiam cum עֲנִי praf. formæ priori cum cholem, sic, עֲנִי vel sine vau, praf. ab afflictione, Job. 36. 21. Psal. 107. 41. Lam. 1. 3. forma autem hujus nominis cum affixis, mutat vel cholem, vel chateph camerz, in camerz chatuph, sub Vajin; 1. Rad. antefcheva; scil. prout occ. cum 1. Aff. simpl. & cum עֲנִי praf. ut seq. עֲנִי afflictio mea, Gen. 31. 42. 41. 52. Job. 10. 15. Psal. 9. 14. 25. 18. 31. 8. 119. 153. Lam. 1. 9. 3. 19. עֲנִי in afflictione mea; afflictionem meam, Gen. 29. 32. 1 Chron. 22. 14. Pf. 119. 50. 92. & sic etiam cum עֲנִי & עֲנִי. Aff. simpl. & cum 1. Aff. & עֲנִי praf. ut & cum עֲנִי & עֲנִי. Aff. simpl. sic, עֲנִי afflictionem nostram, Deut. 26. 7. Pf. 44. 25. עֲנִי afflictionem tuam, Gen. 16. 11. עֲנִי in afflictione ejus, Job. 36. 15. עֲנִי afflictionis ejus, Lam. 1. 7. עֲנִי afflictionem ipsum, Exod. 4. 31. Sic & 5. hinc etiam No. in alia forma, viz. עֲנִי (cum chateph fagol in penult.) fam. miseria, vel, paupertas; Av. Item, inopia, afflictio, passio, Coc. prout occ. loco seq. עֲנִי afflictio, Psal. 22. 25. Item, 6. hinc etiam No. (fam. scil. substant. à masc. Adject. עֲנִי, de quo supra) עֲנִי, humilitas; mansuetudo; Pag. modestia, & c. ut supra exp. in No. עֲנִי, ubi vide, Merc. abjectio, & c. ut Pag. Bu. Lex. Av. lenitas, mititas, dejectio; Av. Prout occ. simpl. locis seq. עֲנִי humilitas, mansuetudo, Prov. 15. 33. 18. 12. 22. 4. Zeph. 2. 3. Item, 7. hinc etiam No. עֲנִי idem, Bu. mansuetudo, humilitas; Av. Merc. humilitas spiritus, inquit R. D. (prout occ. cum 1

cop. praf. Pf. 45. 5. super verbum veritatis, עֲנִי & mansuetudinis (& justitiæ; subauditur enim vau conjunctio, i. e. & ut sæpe alias, inquit idem R. D. qui & ait posse esse He, loco Thau, atque adeo esse in regimine, (seu forma constr. pro עֲנִי) à forma עֲנִי absol. praced. qualia hujus generis varia adducuntur in Rad. פִּיל. Cev. super, & c. & mansuetudinis justitiæ, Av. propter veritatem, & mansuetudinem, justitiam, & c. Coc. cum verbo veritatis; & proloquere (quasi esset cum vau Epentherico, inserto ante 3. Rad. He, scil. pro Imper. kal, f. m. עֲנִי) justitiam, & c. Jun. Sed occ. etiam forma const. f. f. vel huius No. עֲנִי, vel praced. עֲנִי, viz. עֲנִי, juxta normam, cum 1. cop. praf. & 7. Aff. sic, Pf. 18. 36. עֲנִי & c. & mansuetudine tua magnificasti me, aut crescere fecisti me; Pag. vel, mansuetudo tua me magnificabit, aut augebit; ut Thau 3. f. fut. fam. indicet; Merc. & sic Targum, & verbo tuo magnificasti me; est enim fut. pro praf. & sic, עֲנִי deduct à עֲנִי in 1. signif. quod est loqui; Pag. Item, 8. hinc etiam, juxta quosdam, No. עֲנִי f. idem, cum praced. mansuetudo & c. Prout occ. cum 1. cop. & 7. Aff. עֲנִי & mansuetudo tua; Bu. Conc. Nam pro praced. cit. ex Psa. 18. 36. legitur, in 2. Sam. 22. 36. וְעֲנִי תִּרְבִּי & eodem modo, ut nomen, à plerumque exp. Vide paulò ante; & quidam etiam, ut verbum, sic, & respondere (sive, proloqui) tuum fecit me majorem, & c. Coc. quasi scil. esset Inf. kal, עֲנִי, in 1. signif. Denique, 9. hinc &, ex Rad. עֲנִי in hac affligendi & humiliandi signif. est No. cum Thau heemant. prapposito, & addito etiam in fine, viz. עֲנִי f. afflictio, jejunium; Pag. חֲצִי עֲנִי est, jejunium; ab affligendo; scil. ita dictum; Bu. Lex. Sic Hebræis; sed generaliter, videtur notare humiliationem sui, Coc. Prout occurrit cum עֲנִי praf. & 1. Aff. sic, Ezr. 9. 5. surrexi מִחֲצִי עֲנִי ab afflictione mea, vel, à jejunio meo; Pag. Bu. Av. ab humiliatione mea, Coc. Deinde, iv. signif. 4. hujus Rad. עֲנִי est negotium, occupatio, res; Bu. Conc. idque in nomine inde ducto, cum jod pro 3. Rad. He, ante Nun heemant. in fine, viz. עֲנִי m. quod est עֲנִי juxta R. D. i. e. occupatio; Pag. Bu. propriè, quæ affligit; cura, sollicitudo; Merc. negotium, molestum, propriè, quod hominem affligit; Bu. Lex. afflictio, miseria, occupatio afflictionis, qua homo ad considerationem sui ipsius reducit; Av. molestia, negotium fatigans. Coc. ut Eccl. 1. 13. hanc עֲנִי occupationem malam dedit Deus filiis hominum, עֲנִי, ut occupent se in ea; vel, afflictionem hanc, & c. ut affligant se in illa, & c. Pag. ex R. D. & A. E. nam hæc est alia significatio verbi עֲנִי, qua ab eo quod est, sermonem facere, transfertur eo, ut significet, vacare, occupari, sed in re molestia propriè; quod tamen ad alteram, affligendi, scil. significationem magis accedit; Unde no. hoc, עֲנִי, negotium, occupatio, propriè, molesta, & animum arrodens, & affligens; & hæc, non nisi in Ecclesiaste; Hebræi tamen generaliter sumunt, pro re, negotio, occupatione; & Grammatici specialiter, pro sensu, vel significatione; (voci, scil. aut dicti alicujus) ut & pro tractatu; sententia; argumento, quod materiam appellant; & c. Merc. Occurrit autem No. hoc, simpl. & cum עֲנִי, & עֲנִי praf. ut & cum 1. Aff. absque praf. ut seq. עֲנִי occupatio, Eccl. 1. 13. 2. 26. 5. 2. עֲנִי & occupatio, Eccl. 4. 8. עֲנִי occupationem, Eccl. 3. 10. 8. 16. עֲנִי in occupatione, Eccl. 5. 13. עֲנִי occupatio ejus, Eccl. 2. 23. Denique, v. signif. 5. hujus Rad. עֲנִי est, sul-

cus; jugerum; Bu. Conc. idque, in No. inde ducto, cum Mem heemant. præposito; viz. מַעְנֶה f. jugerum, Pag. Bu. à subigendo, dictum, cui, scil. potest in die uno, respondere & satisfacere par boum; Av. Nam Plinius ait, jugerum esse & vocari, spatium agri, quod, uno die, ab uno jugo aut pari boum arari possit aut consuevit; Pag. Kimchi, sulcum, exponit, seu lineam, aut liram, quæ aratur bobus, quæ arator vult mensurâ, & quæ absolutâ alteram itidem arat, & dein alteram, &c. donec totum agrum arârât. Etymon afferant quidam ex eo, quod aratro subigatur; arationem, enim, seu profectionem, vel oppressionem aratri, propriè sonat; & prout etiam, ex hac Rad. עֲנֶה sumitur pro aratione, vel sulco; Hof. 10. ut infra dicetur; Merc. Occ. autem hoc No. מַעְנֶה jugerum, loco seq. 1 Sam. 14. 14. quasi in dimidio מַעְנֶה jugeri, par- is (scil. boum) in agro; Pag. in dimidio jugeri, pari boum, Av. שָׂרָה עֲמֶר מַעְנֶה כְּבָחֶי תַּנְקָם tanquam in dimidio sulci, jugo agri; h.e. jugero. 70. hic planè hariolantur; Cocc. fermè in dimidio jugero, (id est, bovium) jugato- rum actu; Hebr. paris jugo; Jun. Atque hinc etiam est 1. no. itidem cum Mem heemant. ab initio, & Thau in fine post jod pro 3. Rad. He; viz. מַעְנִית f. sulcus, Pag. Bu. striga; Bu. Lex. sulcus jugeri, cui potest responde- re par boum in exaratione; Av. ductus sulci, Cocc. est ejusdem significatus cum præced. teste Kimchi, pro aratione vel sulco; Merc. prout occ. cum ׀ praf. & ׀ Aff. Pl. 129. 3. prolongaverunt מַעְנִיתָם, sulcum suum; Pag. Cocc. quo scil. terra humiliatur; Coc. Est Metaph. sensus, quod non dederunt iis requiem à servitute, & oneribus eorum, &c. Pag. In loco cit. scribitur cum vau, מַעְנִיתָם ac si esset in forma pl. f. pro מַעְנִיתָם sul- cos eorum; sed legendum, juxta Masorethas, cum jod, ut suprâ scribitur, & exp. sulcum suum, &c. Bu. Lex. Item, hinc etiam, 2. ex Rad. עֲנֶה in hac ult. signif. est no. עֲנֶה, f. (forma est inflat, מַעְנֶה, à Rad. שָׂרָה, juxta R. D. in Pag.) jugerum, sulcus; Pag. Bu. Cocc. Av. Prout occ. in forma pl. f. עֲנִיתָם, sulci, Bu. &c. Unde, cum ׀ Aff. Hof. 10. 10. לְשִׁיתָם in duobus עֲנִיתָם sulcis suis; Bu. Lex. sulcis ipsorum, Bu. Conc. quum ligati fuerint, duobus ju- geribus aut sulcis suis; juxta R. D. & A. E. ad ligandum ad duos sulcos eorum, correspondentes scil. Av. ad duos sulcos suos, quando scil. destinunt trahere unum sulcum & unam regulam, sive χείρωνα; Cocc. indicat duo regna, Ephraim, & Judah; scribitur autem, cum jod, sed legi- tur cum vau, & cholem, post Yajin, 1. Rad. nam, juxta Hi-eron. ponitur pro עֲנִיתָם, & exp. propter duas ini- quitates eorum; Pag. Vide suprâ in Râd. עֲנֶה in nomine ׀; Bu. Lex. sed rectius est exponere sulcos, ex hac Rad. עֲנֶה. Pag. Quidam autem huc reducunt etiam No. עֲנֶה, Exod. 21. ut scil. significet mulieris compressio- nem; vel donum pro compressione; Merc. pretium, de- bitum, ius conjugale, quod alicui competit, & respondet; prout occ. in forma ff. constr. עֲנֶה, cum ׀ cop. & ׀, Aff. Ex. 22. 10. sic; ׀ עֲנֶה; & debitum ejus, 1. e. jus conjugale ejus, non minuit, &c. Av. Sed aliter, ex Hebræ-orum sententia, suprâ exposuimus, in Rad. עֲנֶה; illic vi- de, Merc. Item, hic, quidam locant מַעְנֶה (quasi esset no- men, ex hac Rad. עֲנֶה, atque, ex significatione nominis ׀) occupatio, res quâ quis occupatur; semper usurpa- tur cum ׀ præposito; & significat propter, ut, &c. sic Pl. 130. 4. מַעְנֶה ut timearis, vel propterea timeberis; & cum ׀ Aff. מַעְנֶה propter me, propter me, inquam, fa-

ciam, prædicta, scil. Isa. 48. 11. & Prov. 16. 4. cum ׀ Aff. מַעְנֶה? propter se, &c. Av. propter seipsum; Pag. Vel, q. d. propter negotium suum; ut sit ex מַעְנֶה (cum ׀ scil. Aff. huic nomini juncto) quod pro negotio sumatur; (ex significatione nominis, מַעְנֶה, negotium, &c. ex hac Rad. עֲנֶה) sed alienum est, & præter morem, quod in lo- co cit. scribatur מַעְנֶה? (ad responsum suum; h. e. ut convenit. Cocc.) cum pathach sub Lamed; cum neque à particula מַעְנֶה, neque à nomine מַעְנֶה ità dici possit; Verum id ego emphasi tribuerim; ut interdum He ha- jediah, seu demonstr. hac de causa cum affixis admittit. Sanè, מַעְנֶה? particulam redditionis causæ, fieri per Apocopen, ex מַעְנֶה non dubitarim; sicut & ׀ ejusdem significationis particulam, ad hanc radicem pertinere, certum est, Merc. Sed R. Jonah exp. secundum voluntatem suam, & beneplacitum suum; & R. Himman. ut R. D. propter seipsum. Vel, propter ipsum, scil. opus; di- cit enim, quod pronomen refertur ad opus, sive effectum; ut sit sensus, omne illud quod operatus est, operatus est propter ipsam rem; quia cujuscunque rei est causa suæ necessitatis ut sit. Sed sensus communior est prop- ter seipsum; i. e. propter gloriam suam creavit omnia; ut laudent & exalcent eum; & etiam quum adduxerit impium ad diem malam, erit gloria ejus; quia time- bunt eum omnes habitatores orbis, quum ejus viderint judicia; Pag. Omnes operatus est Jehovah propter se, &c. Ætiologia est præcedentium à creationis fine, cujus ipse Deus in singulis rationem habet, & à nobis rationem haberi par est: summus est, inquit, creationis finis, gloria Dei; quæ optimè lucet atque explicatur, tum in salu- te æterna vasorum misericordiae, tum in perditione va- sorum iræ destinatorum exitio; Rom. 9. 22. Jun. De Con- jugationibus autem hujus verbi עֲנֶה præcipuè notanda venit differentia Conjug. kal, & Niphal, in respondendi scil. & exaudiendi signif. cuius rei summam Kimchi sic tradit. Verbum עֲנֶה in prima Conjug. kal, duas habet sig- nif. i. est, incipere seu exordiri sermonem; altera respon- dere loquenti. Quarum respectu Conjug. Niphal duas it- idem habet significationes; ut declaret secundum hæc posteriorem, loquentem responderi (ut ita loquar) i. e. responsum accipere & ferre, h. e. exaudiri; & secundum illam alteram, fieri loqui, seu provocari ad loquendum. Quæ quidem significatio Deo convenit in hac Conjug. Niph. altera autem homini: quum in Conjug. kal, utra- que significatio & Deo & homini conveniat; Cev. Quum ergo dicitur quod Deus ipse est עֲנֶה exaudiens, sic est accipiendum, quod Deus respondeat, seu exaudiat invocanti aut clamanti; vel potius appellat & vocife- ranti, i. e. sermonem exordienti. Sed quando dicitur Deo עֲנֶה, ut ׀ עֲנֶה, ipse est עֲנֶה, h. e. factus loqui, vel impulsus & provocatus ad loquendum; ipsi scil. הָעֲנֶה, i. e. loquenti ad illum: qui scil. est vocans & clamans, & qui sermonem orditur; Pag. Cev. Itaque עֲנֶה erit &, respondere, & responsum referre, seu acci- pere; Merc. quasi diceret Kimchi, ubi hoc verbum de Deo in Niphal, exponendum est, intelligendum est re- spectu agentis, qui est הָעֲנֶה loquens ad eum (seu qui alloquitur Deum) à quo compellitur vel provocatur ad loquendum; ità tamen ut Deus sentiat vel etiam com- pellans & vociferans: ut sensus sit, inductus, vel impul- sus alloquor, vel alloquutus sum eum; Cev. &c. Vide su- præ Ezech. 14. 4. ad præ. niph. in 1. signif. Quum autem

discrimen facit Kimchi inter ענף & ענף, viz. ut hoc sit exorari petenti, illud tantum, respondere; eò melius consideranda modò dicta, quibus exponitur, quomodo ענף etiam Deo exaudienti tribuatur, quum homini potius exaudito videretur tribuendum; Merc. Cev.

Rad. 81. ענף vel ענף m. est ramus; Pag. Bu. Av. palmes, frons frondis; & plerumque dicitur de vitibus quæ proferunt palmites & frondes, quanquam etiam de aliis arboribus dicatur. Cogn. ענף uva, quæ oritur & succrescit in ramo, seu palmite; Av. Quidam faciunt affine cum ענף & ענף, ut à frondium densitate sic dicatur; vel potius sic vocetur ipsa frondium densitas; Merc. Occurrit autem hoc No. cum cametz, viz. in absol. forma s. m. simpl. & cum cop. praf. ענף ramus, Ezech. 17. 8. 23. 31. 3. וְעֵנֵף & ramum, Mal. 3. 19. & in forma s. m. constr. est cum chateph pathach, & pathach; prout occ. cum cop. praf. loco seq. וְעֵנֵף & rami, Lev. 23. 40. Item occ. etiam cum ענף, Aff. ex forma scil. cum duplici segol; ענף ramum vestrum, Ezech. 36. 8. & in forma pl. m. ענפים rami, & c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum cop. praf. & Aff. sic, וְעֵנֵף & ramos ejus, Psa. 80. 11. Atque indè est No. ענף f. Adject. proferens ramos; q. d. ramata, i. e. plena ramis; Pag. vel ramosa, frondosa; Pag. Bu. Prout occ. cum cop. praf. loco seq. וְעֵנֵף & frondosa, Ezech. 19. 10.

Rad. 82. ענף cinxit collum, seu guttura: circumdedit collum; ut scil. torques solet circumplecti collum heroum & ducum qui gestant eam collo obtortam. Cogn. cum ענף delictus est; nam torques gestatur ornatu & delictu causa; Av. Videatur autem verbaliter post No. seq. Nam indè est No. Rad. ענף, vel ענף m. torques, seu torquis; Pag. Bu. Av. Item dux, gestans torquem, gigas; Av. Absoluta forma hujus nominis est ענף, instar ענף. Et sæpe reperitur per gigantis nomine, à torque, ut quibusdam placet, quasi torquatum dicas. De quo & ejus filius Num. 13. Pater ejus ענף, in Jos. 15. Unde & ענפים Gigantes, Enacim in nostro interprete, Deut. 1. Merc. Cev. In Bu. Conc. hoc No. duo signif. i. est in nomine hoc ut appellativo, prout occ. in s. m. simpl. & in forma pl. m. cum cop. praf. sed in forma pl. f. cum dem. praf. ut seq. ענף torques, Cant. 4. 9. וְעֵנֵף & torques, Prov. 1. 9. וְעֵנֵף torques, Jud. 8. 26. Atque indè ex hoc No. plerique formant verbum in kal, ענף, quod est coronare; aut, ut torque, circumdare, & ornare; Pag. torque; seu torquis in modum cingere; Bu. Lex. Unde in 3. ff. praf. kal, ענף, prout occ. cum He fæm. mutato in Thau s. chevatum ante poet. ענף; Aff. sic, in loco seq. ענף ut torques cingit eos, Psa. 73. 6. unde in hiphil, וְעֵנֵף onerare; juxta plerique, scil. muneribus, munere, muneribus afficere, quæ aspectui prostant, juxta R. Sal. & Ab. Ezram, Bu. Lex. circumcinxit; i. e. munificè & liberaliter oneravit; Av. vel, adjunxit, juxta quosdam; aut liberaliter imposuit alicui, ut munus aliquod honorabile; prout occ. in Inf. hiph. & in fut. hiph. (à 3. s. m. ענף) 2. s. m. utrumque, loco seq. sic; וְעֵנֵף מְנָה muna imponendo collo impones, Deut. 15. 14. Deindè, signif. 2. hujus Rad. est in præced. nomine ut proprio; viz. ענף Anak, No. pr. gigantis celebris; Num. 13. 21. quod postea ad omnes Gigantes. traductum fuit, qui vel ענף Anakim, vel filii Anakitarum, indè dicti sunt; Deut. 1. & 2. & alibi; De quibus R. Sal. scribit sic dictos fuisse, וְעֵנֵף דְּמָה בְּקוֹמָתוֹ, quod injicerent ter-

rorem statutâ suâ; Bu. Lex. Occ. autem No. hoc pr. simpl. & cum dem. praf. ענף Anak, n. p. Num. 13. 33. Deut. 9. 2. וְעֵנֵף Anaki, Num. 13. 22. 28. Jos. 15. 13. 14. Jud. 1. 20. & semel etiam in forma cum cholem in ult. & dem. praf. וְעֵנֵף Anok, Jos. 21. 11. sed occ. etiam in forma pl. m. simpl. & cum ענף, & ענף praf. prout seq. ענף Anakim, Deut. 1. 28. 9. 2. Jos. 11. 22. 14. 12. וְעֵנֵף Anakim, Jos. 11. 21. וְעֵנֵף inter Anakim, Jos. 14. 15. וְעֵנֵף sicut Anakim, Deut. 2. 10. 11. 21.

Rad. 83. ענף est, mulctare, punire, condemnare; Pag. ut Latine mulctare, sic Hebr. ענף de utraque pæna seu damno tam corporis quam pecuniæ dicitur. Quidam conferunt cum ענף, quod mulcta sit corrosio, & c. Mer. punivit, pænam affecit, mulctam imposuit; Bu. Lex. & Av. ut Pag. occ. autem hoc verbum in præ. kal, 3. pl. cum cop. praf. וְעֵנֵף & mulctantur, Deut. 22. 19. & in part. pahul kal, à s. m. וְעֵנֵף mulctatus, damnatus, & c. occ. in forma pl. m. sic, וְעֵנֵף mulctati, damnati, Am. 2. 8. In Infin. kal, occ. simpl. vel in forma cum cametz, vel cum cateph pathach penult. sed cum ענף praf. cholem in ult. mutatur in cam. chat. ante Maccaph; ut seq. וְעֵנֵף mulctando, Ex. 21. 22. וְעֵנֵף mulctans, Pro. 17. 27. וְעֵנֵף in mulctando, Prov. 21. 11. In fut. kal, 3. s. m. occ. cum conv. praf. loco seq. וְעֵנֵף & mulctavit, 2 Chron. 36. 3. In Niphal, וְעֵנֵף mulctari; Bu. mulctatus, punitus seu condemnatus est; Av. Prout occ. in præ. niph. 3. pl. simpl. & cum cop. praf. וְעֵנֵף mulctati sunt, Prov. 27. 12. וְעֵנֵף & mulctantur, Prov. 22. 3. & in fut. niph. 3. s. m. est וְעֵנֵף mulctabitur, Ex. 21. 22. Atque indè est No. וְעֵנֵף m. mulcta, Pag. Bu. vel pæna corporalis; Merc. Hieron. damnum, vel condemnatio; Pag. pæna, aut punitio; Av. Prout occ. simpl. locis seq. וְעֵנֵף mulcta, 2 Reg. 23. 33. Prov. 19. 19. [ענף Chald. tempus, & c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 84. ענף contractè ענף; est, calcare, contendere; premere; comprimere; Pag. vel exprimere; Merc. expressit calcando; calcavit mustum, quod recens expressum est dulcissimum; Av. Significat premere, vel premendo comminuere, & diffuere; proterere; Coc. & juxta Ab. Ezr. verbi significatio ducitur à ענף musto, quod sit pedibus calcatis visis; Pag. Prout occ. in præ. kal, 2. pl. m. (more defectivorum, seu duplicantium Vajin; ut ענף cum conv. praf. loco seq. וְעֵנֵף & conculcabitis, Mal. 3. 2. 1. Atque indè est No. ענף mustum; quod scil. calcando & contundendo educatur, Pag. & quo nomine etiam dicitur quicquid compressione exprimitur; Merc. succus, mustum, à calcando; Bu. Lex. Liquor expressus, mustum expressum à conculcantibus; Av. succus expressus; Cocc. Prout occ. simpl. in absol. forma, & cum ענף praf. ut & in forma s. m. constr. cum ענף praf. ut seq. ענף succus, mustum, Joel. 1. 5. 4. 18. Am. 9. 13. וְעֵנֵף & velut musto, Isa. 49. 26. ענף de expresso succo, Cant. 8. 2. [ענף; unde quidam formant fut. piel, 3. pl. וְעֵנֵף boant, reboant, Isa. 1. 5. 5. Quidam fut. piel à ענף faciunt, & exp. suscitant, excitant; & sic prima Radicalis geminata est, quod alias rarum; Bu. man.]

Rad. 85. ענף m. est ramus, folium, frons, frondis; Pag. à densitate, ut quidam voluit, quod affine sit Radici ענף. Sed magis Syriacum est Kimchi mavult pro folio exponere. In loco Psalmorum pro chateph pathach alia exemplaria habent cateph cametz; sicut & in Daniele, in Chaldaicis;

Chaldaicis; Merc. Cev. פפ est ramus densus; idem ferè quod פפ; nisi quod hoc significat ramulum & palmitem teneoriorem. Cogn. cum פפ dens fuit, densus fuit; Av. Radix potest vel esse פפ, vel פפ; Bu. Lex. & Cocc. Unde est No. in forma pl. m. pro ramis, foliis aut frondibus, &c. Prout occ. loco seq. פפ frondium; Pl. 104. 12.

Rad. 86. פפ extruxit munitionem altam intra scopulos, foveas montes angustos, per quos contendere oportet; ædificavit munimentum præpilatum in colle rotundo ad quem non facile patet accessus; Hinc πῖλον, πῖλον condensio, stipio; item Lat. pila, i. e. columna stru-tilis; πῖλον vel πῖλον galerus præpilatus & acuminatus; item pilula, &c. Av. quomodo autem verbaliter occurrat in Pual & Hiphil, videto post No. seq. Nam indè est No. פפ m. locus altus & munitus, ut inquit R. D. Arx; Pag. clivus; editor locus fuit urbis Jerusalem, post Templum, versus occidentem, inter Gihonem torrentem & portam piscium; ut apparet ex 2 Chron. 33. 14. quem inhabitaverunt Nethinai, Neh. 3. 26. Quidam nomen arcis in urbe fuisse existimant; alii nomen proprium certi loci, quem Ophlam appellat Josephus, Bell. Jud. 1. 6. c. 6. ubi situm urbis describit. Sed fuit & alius quidam clivus, de quo 2 Reg. 5. 24. Bu. Lex. פפ est pila, columna valde alta ex multis lapidibus compacta, seu conglobata intra fauces montium, unde propugnabatur, seu armabatur terra, & poterit reddi, propugnaculum, munitio, arx alta ad polum cæli usque. Hinc Græcè, ὄπλον scutum, pilum, ὄπλα arma, & πῖλον pilum, i. e. telum Romanum, ὄπλῳ armo, &c. Duarum autem huiusmodi munitionum fit mentio in bibliis sacris; quarum una fuit Hierosolymis intra arcem & templum; altera in conterminis Israelis & Syriæ; Av. פפ est clivus; Belg. Heuvel, Hovel. Quod sono propemodum cum Hebræo convenit. Ex locis ubi occurrit, patet Ophlam esse partem montis Sion orientalem, Templo adjacentem, ad meridiem; Cocc. Quidam hoc nomine פפ purant fauces intelligi, Græcè πύλας; arctum scil. inter montes meatum, quo contendere oportet: ubi cum ob loci opportunitatem, arces superextruerentur, pro arce & turri ponitur. Conferunt cum פפ & פפ: quod in recessu & loco tecto & latente construi solent; unde & 70: sæpe pro loco obscuro & caliginoso reddiderunt. Duæ celebrantur in Scriptura, una in Templo Hierosolymitano, ex Neh. 3. & 11. Nathinai, ut ibi præsidio essent, data ad custodiendum, ne ad regiam hostibus irrup-ferent pateret. Hinc putant Eusebium Eccl. Hist. lib. 2. cap. 23. Jacobum vocasse Oblam, quasi פפ arcem Domini: quod ut Nathinai olim portam tenerent, & præcluderent aditum ad regem, in præsidio collocati; sic tunc Jacobus arcem Hierosolymis occuparet, qua ad Deum accederetur. Altera in finibus Israelis & Syriæ, 2 Reg. 5. est ergo proprie פפ appellativum, pro Arce in monte; etsi pro nomine proprio aliquando sumatur; Merc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum פ, פ, & פ, praf. prout seq. פפ clivus, Isa. 32. 14. Mich. 4. 4. פפ in clivo, 2 Reg. 5. 24. 2 Chron. 27. 3. Neh. 3. 27. פפ in clivo, Neh. 3. 26. 11. 21. פפ clivum, 2 Chro. 33. 14. Atque indè ex hoc No. formant plerique verbum in Hiphil, פפ in altum contendere, impetuosè conari & contendere; Bu. Lex. Vel significat elevare cor, & roborare illud, five vim facere illi; i. e. angariare; co-

nari; juxta R. D. Pag. Velut per fauces temerario aufu contendere. Ab Hiphil videtur postea Pual à propheta Habbakuk confictum. Vide id paulò infra; Merc. Cev. פפ fecit conglobationem; Av. Ab hoc autem verbo in Infin. hiph. פפ, vel contractè פפ est in fut. kal, 3. f. m. פפ & contractè פפ; & in 3. pl. m. פפ vel contractè פפ; prout occ. cum 1 conv. praf. & cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic, Num. 14. 44. פפ & extulerunt se; Bu. Conc. & roboraverunt se, i. e. cor suum, vel & conati sunt פפ ut ascenderent in verticem montis; Pag. i. e. contendunt quis primus ascenderet, atque ita velut se condensarunt. In Deut. 1. ubi eadem historia repetitur, duo verba pro hoc ponuntur: v. 41. פפ & voluistis, seu impetum fecistis, & v. 43. פפ & præsumpstis. Chaldaus hoc loco vertit, פפ improbè egerunt; Merc. Hier. at illi contenebrati ascenderunt in verticem montis; Pag. Et impetuosè contenderunt; R. Sal. obfirmarunt, extulerunt animum suum, i. e. elato animo contenderunt; Bu. Lex. Ecce compilati sunt (in pilam) ut ascenderent, &c. Av. Et connisi sunt (efferentes se scil. contra admonitiones Moysi) ascendere in caput montis; Piscator, Strebeten mit macht: Syr. פפ; Cocc. Item hinc etiam verbum in Pual, פפ elatum esse; Bu. In pilam compactus est, Av. Prout occ. in praf. Pual, 3. f. sic, Hab. 2. 4. פפ elata est, vel efferet se, Bu. Conc. & Lex. Ecce פפ לא פפ viri superbi non est scil. recta anima ejus in eo; Pag. Forfan in hoc verbo ad Numerorum historiam Propheta allusit; Merc. R. Moses Kimchi ad hunc modum exponit: anima impii quæ non est recta in semetipsa, cui non est fiducia, nec fides in Deo excelsio, פפ posuit semetipsam in arce, & munitione. At justus qui fidit Domino & credit, (in fide & fiducia sua; Cev.) vivet & non erit opus ut ponat seipsum in arce, & munitione. In comment. R. D. sic exponit; Is cujus anima non est recta in semetipsa, vel semetipso, & cui non est fides in Deo, exaltata est anima ejus, & extulit se, & non pavebit quòd eveniat sibi malum: sicut fuit anima Nebuchadnezzar & anima Belshazzar filii filii ejus, qui extulerunt se, & superbi erunt, contra Deum excelsum. At justus non est talis, quia anima ejus est humilis, & timer jugiter Deum. Idcirco vivet in fide sua in Deo, & à malo eripietur quod venturum est impio. פפ significat elationem cordis, & superbiam; & sic Num. 14. &c. ut superius ad Conj. Hiphil; Pag. Merc. Quidam exponunt arcta est in angustia; & hoc esse volunt quod Author Epist. ad Hebræos, ex 70. dixerit, ὑποσείλασθαι, sese subducere, contentione scil. quadam & animi impatientia, sine fide. Sed ego Græcos, ut in eo loco publicè enarrando, aliàs docui, existimo, literis transpositis, legisse פפ deficit; quod dixerunt, ὑποσείλασθαι sese remittere, seu subducere, remissum esse; contrarium fidei, quæ firma est & constans. Item pro פפ anima ejus, per primam personam legerunt פפ anima mea, ut sint Domini verba. Sic volunt, sed incertà conjectura, Paulum ad Romanos 2. hoc verbum expressisse, ubi ait, τοῖς δὲ ἐξ ἐπιθείας, iis autem qui sunt ex contemnatione; Merc. Ecce compacta in pilam & non plana est anima ejus in se, i. e. anima Nebuchadnezzar est fastuosa & arrogans instar pilæ aut col. lis tumescens: Av. Ecce clivatur, (subint. illius anima), cujus anima non est recta in ipso; i. e. se effert contuma-

Zach. 5.7. עופרת plumbum, Jer. 6.29. וְעֹפֶרֶת & plumbum, Job. 19.24. וְעֹפֶרֶת & plumbum, Ezech. 22.18, 20. 27.12. הָעֹפֶרֶת plumbum, Num. 31.22. הָעֹפֶרֶת plumbum, Zac. 5.8. כְּעֹפֶרֶת sicut plumbum, Ex. 15.10. Item, iii. signif. hujus Rad. est in No. עופר n. hinnulus; Pag. Bu. i.e. filius cervi & capræ; Kim. habet, vel capræ; à levitate & celeritate quidam dictum putant; qua, cœu vento agitatus, currendopulverem commoveat; Mer. Cev. Pullus cervi & capræ; Av. pullus cervini generis; Cocc. Prout occ. in f.m. cum 1 præf. locis seq. עופר hinnulo, Cant. 2.9, 17. 8.14. & in forma pl.m. cholem mutatur in chat. cam. sub prima; sic, עפרים hinnuli, Cant. 4.5. 7.4.

Rad. 88. עץ m. à plerisque ponitur ut no. Rad. (licet Av. referat ad Rad. עצה) lignum; Pag. Bu. synecdochicè, arbor: Bu. Lex. Lignum est, vel viride, i.e. arbor; vel excisum & aridum. Generale nomen est, etiam ad arbusta, & ad frutices, quorum caudex aliis excrevit, & caulis ramos produxit; Merc. sim. Bu. Lex. Occurrit autem no. hoc frequens ordine conc. ut seq. In forma absol. f.m. עץ arbor, lignum, &c. Gen. 1.11, 29. 1.16. 3. 1, 2, 8, 24. 40. 19. Exo. 9.25. 1.5. 25. &c. Pl. 7.4. 5. 105. 33. 148. 9. Prov. 3.18. 11. 30. 15. 4. Eccl. 2.5. 11. 3. Isa. 10.15, 19. 45. 20. 56. 3. 57. 5. &c. ad Joel. 2.22. Hag. 1.8. in 120. circ. l. cui etiam עץ & עץ sunt præf. ut seq. עץ & arbor, lignum, Gen. 1.12. 2.9. Lev. 14.49. 26. 40. 2 Sam. 21. 19. 23. 7. 1 Chron. 20.5. Neh. 9.25. Prov. 13.12. Isa. 41.19. Hag. 2.19. עץ & lignum, 1 Chron. 22.15. עץ arbor, lignum, Gen. 1.29. 3.3, 6, 11, 12, 17. 18. 4.8. 23. 17. Exo. 10.5, 15. Lev. 27.30. Deut. 19.5. 21. 23. Jos. 2.6. 8. 29. 2 Reg. 12.12. Esth. 5.14. 6.4. 7.9, 10. 8.7. 9.13. 25. Eccl. 11. 2. Isa. 6.22. Jer. 3.9. 36. 30. Sed occ. etiam cum עץ, עץ, עץ, עץ, עץ, עץ præf. ut seq. עץ inter ligna. Ezech. 1.5. 6. עץ in arbore, Exo. 10.15. Lam. 5.13. עץ & in ligno, Lev. 14.52. עץ sicut arbor, Psal. 1.3. Jer. 17. 8. עץ velut arbor, Job. 19.10. 24. 20. Lam. 4.8. עץ in lignum, ut, Job. 41.18. Ezech. 37.17, 19. עץ arbori, Job. 14.7. Jer. 2.26. Hab. 2.19. עץ de arbore, ligno, Gen. 3.22. Hab. 2.11. עץ & de arbore, Gen. 2.17. Item occ. etiam cum עץ & Aff. cui & עץ est præf. & cum Aff. absque præf. sic, עץ arborem tuam, Deut. 28.42. עץ lignum suum, Hof. 4.12. עץ arboris ejus, Deut. 20.19. Item in forma pl.m. absol. occ. simpl. locis seq. עץ ligna, arbores, Lev. 1.7. 4.12. 6.5. Num. 15.3, 233. Deut. 9. 5. Jos. 9.21, 23, 27. 10.26. Jud. 9.48. 1 Reg. 5.6. 17. 10. 12. 2 Reg. 12.13. 22.6. 1 Chron. 14.1. 2 Chron. 2.8, 15. Neh. 2.8. Prov. 26.20. Eccl. 2.6. 10.9. If. 44.13. Jer. 5.14. 7.18. 46.22. Ezech. 39.2. cui etiam עץ, עץ, עץ, עץ sunt præf. עץ & ligna, 1 Chron. 22.14. 2 Chron. 34.11. Prov. 26.21. Isa. 30.33. עץ ligna, Gen. 22.9. Lev. 1.8, 12, 17. 3.5. Jos. 10.26, 27. Jud. 9.8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. 1 Reg. 4.33. 5.18. 18.23, 33, 34, 38. 2 Reg. 6.4. 2 Chron. 2.9. Neh. 10.35. 13.31. Isa. 60.17. Ezech. 24.10. 27.2. עץ & ligna, Gen. 22.7. 1 Chron. 29.20. עץ in ligna, Zac. 12.6. עץ & in lignis, Exod. 7.19. 2 Chr. 2.13. עץ in ligna, Gen. 22.9. 2 Sam. 24.22. 1 Chron. 21.23. 29.2. & in forma pl.m. constr. occ. etiam frequens; sic, עץ ligna, arbores, Gen. 6.14. 22.3, 6. Exod. 25.10, 13, 23, 28. &c. psal. 96.12. 104.16. Cant. 4.14. Isa. 7.2. 55. 12. &c. ad Joel. 1.12, 19. in 60. circ. l. cui etiam formæ pl.m. constr. עץ, עץ, עץ & sunt præf. עץ & ligna, Ex. 25.5. 35.7. 2 Sam. 5.11. 1 Reg. 5.10. 1 Chron. 14.1. 22. 4. עץ in lignis; Jud. 6.26. 1 Reg. 5.8. 9.11. 6.10. Cant.

2.3. Isa. 44.14. Ezech. 15.2. 31.18. עץ & in lignis; 1 Reg. 5.8. 9.11. עץ ex lignis, Cant. 3.9. Sed occ. etiam cum עץ & עץ Aff. cui ult. cop. est etiam præf. & cum עץ & עץ Aff. absque præf. ut seq. עץ ligna nostra, Lam. 5.4. עץ ligna tua, Deut. 29.11. עץ & ligna tua, Ezech. 26.12. עץ ligna ejus, Lev. 14.45. Zach. 5.4. עץ ligna ejus; in 1 Reg. 15. 22. & 2 Chr. 16.6. De hoc autem nomine sunt loci quidam notandi: ut Gen. 3.24. עץ arbor vitæ; typus erat germinis, in quo est vita æterna; & sigillum, obedienti, vitæ æternæ; & communio cum filio Dei qui vivit in æternum, & est apud Deum: Prov. 3.18. arbor vitæ ipsa est apprehendentibus eam. Sapiencia, ibi, est Christus ipse. Isa. 57.5. עץ qui incalescunt in diis, sub omni עץ arbor frondosa, i.e. sub auctoritate hominum, per quam fit, ut non plus lucis ad eum qui eâ tegitur, perveniat; quam ipsa finit ad eum pervenire; quorum splendor gratus est in mundo, Gen. 2.9. עץ arbor cognoscendi bonum & malum, h.e. מעשה טוב & malum, & quantum boni amississent. Isa. 10.15. עץ quasi tollerent baculus non-lignum, hominem, scil. vel Deum, qui minime est lignum. Jos. 2.6. & occultavit eos עץ in lino ligneo, h.e. in lini caulibus. Hof. 4.12. עץ populus meus lignum suum interrogat; pedum scil. pastorale: nam cui pedum dedit, ut signum potestatis, eum interrogat. Lam. 5.4. עץ arbores nostræ pretio veniunt, h.e. nostri docentes & regentes non docent aut regunt absque mercede & commodo; Cocc. Item venit etiam hoc no. in forma f.f. sic, עץ ligna; Bu. Conc. lignum; Pag. Bu. Est no. collectivum; Cocc. prout occ. Jer. 6.6. עץ excidite lignum, seu arborem: He non habet Mappik punctum. Pag. Cædite materiem, i.e. multum ligni; Jer. 11.16; עץ בלתי עץ נשחיתו corruptamur arborem cum fructu ejus; i.e. hominem cum sermone; Cocc.

Rad. 89. עצב in Bu. Conc. duo signif. i. est, turbare, conturbare: tristitia aut dolore afficere; Pag. doluit: dolore aut tristitia affecit, velet affectus, vel dolore intulit; Bu. Lex. Quidam עצב transposito conferunt, quasi sit, animum sauciare, & diocruare. Legitur & intransitivum interdum, ut quidam volunt, etsi alii transitive exponunt in kal; Merc. Contristavit, mœrore affecit, q.d. animum vulneravit. Nam est cogn. cum עצב sauciavit. Sine accus. fit neutrum, contristatus est; Av. prout occ. in præf. kal, 3. f.m. cum Aff. loco seq. עצב dolore, mœrore affecit eum, 1 Reg. 1.6. In part. Pavi kal, f.m. עצב & in f.m. עצב, prout occ. in forma f.f. const. cum 1 cop. præf. עצב & dolens, mœsta, If. 54.6. In infin. kal, עצב sed cum 1 Aff. chol. transp. & mutat. in cam. chat. sub prima; sic, עצב dolore afficere me, 1 Chr. 4.10. In Niph. contristatus est, &c. Av. uti occ. in præf. & fut. niph. 3. f.m. mut. & in 2. pl. m. extra pauf. cum scheva, sed in pau. cum tzere pen. עצב dolore affectus est, 1 Sam. 20.34. 2 Sam. 19.3. עצב dolor afficiatur, 1 Sam. 20.3. Eccl. 10.9. עצב dolor afficiamini, Gen. 45.5. עצב dolore afficiamini, Neh. 8.10, 11. In Piel, עצב dolore affecit, dolorem intulit; Bu. contristavit: item, elaboravit in dolore; Av. uti occ. in præf. piel, 3. pl. cum 1 cop. præf. & cum 1 Aff. absque præf. ut & in fut. piel, 3. f.m. עצב & 2. pl. m. cum tzere pro scheva penult. ob paufam; ut seq. עצב & dolore affecerunt, Isa. 63.10. עצב dolore affe-

affecerunt me, Job. 10.8. **עצב** dolore afficiunt, Pl. 56.6. in Hiphil, **העצב** dolore afficere, Bu. contristavit; Av. Item, colere, cultum exhibere; scil. Idololatricè; Bu. Man. Prout occ. in infin. hiph. cum **ל** praf. & **ה**, Aff. post Chirek tantum, & abque jod hiph. in penult. sic, **להעצב** ad mœrore afficiendum eam, Bu. Conc. Idololatricum cultum exhibendo ei; Jer. 44.19. vel, idola effingendo, idolorum formam offerendo ei; juxta R. Sal. significatione à nomine **עצב**, quod idolum significat, deducta. He in fine est pronomen fœm. etsi in quibusdam exempl. Mappik caret, juxta R. D. Bu. Lex. Ad lætificandum eam, juxta R. D. in comment. Pag. Per modum scil. cognominatōis, inquit Kimchi, i.e. testè, lætitiā intelligit, quæ mœsticia potius vel, tristitia dicenda sit. Quidam, ad commovendum eam ad misericordiam, ut scil. & ipsa condoleat. Sed satius est in signif. idoli exponere, ad elaborandum eam, & componendam in idolum; Merc. Ad anxie faciendum, i.e. ad colendum eam anxio & curioso animo; Av. Ad colendum eam, h.e. ad Divinum cultum ei præstandum, **עצב** **העצב** **העצב** Sed per mysterisimum, non ex personæ loquentis sententia, verum ex veritate, pro, **עצב** **העצב** **העצב** dicitur **עצב** **העצב** **העצב** facere dolorem sive terculamentum, i.e. idolum: hoc est, unā voce, **העצב**. Nam à **עצב** deduxerim: de quo mox; Cocc. (An absque præstantibus viris nostris facimus illis popana? Vox Hebræa peculiaris est hujus Prophetæ; quā significantur liba quædam **עצב** **העצב**, i.e. certas formas expressas habentia, pro ratione idolorum quibus erant offerenda: quod genus **עצב** (vide in Rad. **עצב** de hoc no.) liborum, Romani & Egyptii à Græcis desumptā voce dixerunt, Popana; eò quod **עצב** **העצב**, i.e. deorum effigie insignita essent, quibus offerebantur. Juvenal. Sat. 6. Scilicet & tenui Popano corruptus Osiris. Terriculorum cultum exhibendo iis, i.e. tribuendo corporibus illis cœlestibus cultum, quem imperiti idololatraz ex gentibus tribuunt suis somniis & diis excogitatis, qui non sunt in rerum natura. Vide supra, c. 10.2. Jun. Item occ. etiam in fut. hiph. à 3. f. m. **יעצב** in 3. pl. m. cum **ה** Aff. sic, Psal. 78.40. **יעצבו** dolore affecerunt eum, Bu. Conc. seu contristabant eum, in deserto? Deus dicitur contristari peccatis hominum, quos fecit ad gloriam suam, quia ipsius **העצב** est, ut glorificetur in iis; Cocc. In hiph. **העצב** doluit; Bu. contristavit seipsum; Av. dolore affici se contristari; Cocc. prout occ. in fut. hiph. 3. f. & pl. m. cum **ל** conv. praf. utriq; sic, **להעצב** & doluit, Gen. 6.6. **והעצבו** & doluerunt, Gen. 34.7. Atque inde sunt nomina seq. 1. no. **עצב** m. dolor, molestia, tristitia; Pag. Bu. Item, idolum, terriculum: (Locos autem hujus signif. vide infra in hujus Rad. 2. signif.) sic dictum, quod dolorem potius & terrore affert consuetiis, quàm levamen; Bu. Lex. & sim. Merc. ex R. D. Vide autem num ab elaborando dicta sic esse possunt idola. Nomen autem hoc dolorem etiam corporis significat, non animi tantum; Merc. Cev. prout occ. simpl. & cum **ל** praf. **עצב** dolor, Pl. 139.24. **בועצב** in dolore, 1 Chron. 4.9. Sed cum affixis cholem mutatur in cham. char. sub Yajin 1. Rad. prout occ. cum **ל** praf. & **ה** Aff. sic, **העצב** à dolore tuo, Isa. 14.3. Item, 2. hinc etiam no. **עצב** vel **עצב**, dolor, labor, molestia, tristitia; item idolum, simulacrum; Pag. Bu. ut infra in 2. signif. Quidam notant per sex puncta bis tantum occurrere, Pro. 15. pro dolore; &

Jer. 22. pro idolo: sed repugnant exemplaria. Kimchi ubique per sex puncta scribit. Plurale **עצבים** lene, seu absque dagefeh, dolores seu anxierates notat; at grave, i. e. cum dagefeh in Beth, 3. Rad. **עצבים** idola, compensatione quietis, seu vocalis longæ, per dagefeh & vocalem brevem; ut saxe fit. Sanctes, ut & alii, talia censet deduci à sing. effigie **עצב**: ut **עצב** à sing. **עצב**; Mer. Occ. autem no. hoc f. m. in Bu. Conc. cum quinque punctis loco seq. **עצב** dolorem, molestiam, Prov. 10.22. Sed cum sex punctis in f. m. simpl. & cum **ל** praf. **עצב** labor, dolor, Prov. 14.23. 15.1. **בועצב** in dolore, Gen. 3.16. & in forma pl. m. absol. occ. cum **ל** dem. **העצבים** idolorum, Pl. 127.2. ut & in forma pl. m. constr. cum **ל** cop. praf. & **ה** Aff. ut & cum **ל** Aff. absque praf. sic, **והעצבים** & labores tui, Prov. 5.10. **עצבים** labores vestros, Il. 58.3. Item, 3. hinc etiam no. in alia forma cum **ל** heemant. in fine; sic, **עצבו** dolor, labor, fatigatio; Pag. Bu. mœstitia, mœror; Av. prout occ. in f. m. absol. cum **ל** & **ה** praf. **עצבו** in dolore, Gen. 3.17. **והעצבו** & de dolore, Gen. 5.29. Sed in forma f. m. constr. est cum scheva sub tzade leni, seu absque dagefeh; prout occ. cum **ל** Aff. sic, **עצבו** dolorem tuum, Gen. 3.16. Item, 4. hinc etiam no. **עצב** f. dolor, mœstitia; cum Thau scil. heemant. in fine; Pag. Bu. prout occ. in f. f. simpl. cum cametz pro sagol penult. ob pausam; sic, **עצב** dolorem, Prov. 10.10. Sed in forma f. f. constr. est itidem cum scheva scil. sub tzade; & occ. cum **ל** praf. sic, **והעצב** & cum dolore, Prov. 15.13. Item in forma pl. f. est cum sagol sub Tzade dagefcharo: prout occ. cum **ל** pro **ל**, ob pausam; & **ה** Aff. cui ult. etiam **ל** est praf. ut seq. **עצבותי** dolores mei, Job. 9.28. **עצבותם** dolores ipforum, Psal. 16.4. **לעצבותם** dolores ipforum, Pl. 147.3. Item, 5. hinc etiam no. cum Mem heemant. ab initio; viz. **מעצב** f. dolor, mœror, tristitia; Pag. Bu. Av. prout occ. cum **ל** praf. loco seq. **למעצבה** in dolore, Isa. 50.11. Deinde, 2. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est, idolum, & c. idque 1. in no. **עצב** & **עצב** m. mœror, tristitia, & c. & per metaph. idolum, causa omnis doloris; Av. laborem enim & molestiam tantum adfert suis cultoribus; & Deum ad iram commovet; Merc. & in idoli cultu nihil nisi labor, dolor, pudor & aegritudo est absque fructu; Cocc. prout occ. in forma cum cholem, loco seq. juxta R. D. in Bu. Conc. sic, **עצב** idoli: molestia, Psal. 139.24. & in hac signif. occ. etiam cum **ל** Aff. scil. post cam. char. pro cholem sub 1. Rad. sic, **עצבי** idolum meum, Isa. 48.5. & in forma cum sex punctis occ. in hac signif. cum **ל** dem. praf. loco seq. **העצב** simulacrum, Jer. 22.28. & in forma pl. m. cametz semper resolvitur in parthach, sequente dagefeh; sic, **עצבים** terricula, simulachra; Bu. Lex. idola dolorifica; Cocc. prout occ. in hac forma pl. m. absol. simpl. & cum **ל** & **ה** praf. **עצבים** idola, Hof. 4.17. 8.4. 13.2. **העצבים** idola, 2 Chr. 24.18. Zac. 13.2. **לעצבים** cum idolis, Hof. 14.9. Item occ. etiam in hac signif. forma pl. m. constr. simpl. & cum **ל** praf. ut & cum **ל** & **ה** Aff. cui ult. etiam **ל** est praf. ut seq. **עצבי** idola, Psal. 135.15. **לעצבי** idolis, Pl. 106.38. **עצבי** idola sua, ipforum, 1 Sam. 31.9. 2 Sam. 5.21. 1 Chron. 10.9. Pl. 106.36. 115.4. Isa. 46.1. **והעצביה** idola ejus, Mic. 1.7. **והעצביה** & simulachris ejus, Il. 10.10. Item, in hac signif. affertur etiam in Bu. Conc. illud supra cit. ad infin. hiph. cum **ל** praf. & **ה** Aff. sic, **להעצבה** ad molestandum eam, vel, adtribuendum ip-

fi honorem idoli, Jer. 44. 19. Sed. notandi etiam sunt loci suprà cit. ad præf. Piel, viz. Isa. 63. 10. וְעָצְבוּ אֶת רוּחַ קְדָשׁוֹ & dolore affecerunt spiritum sanctitatis ejus: Hieron. & affixerunt spiritum sancti ejus: vel Spiritum Sanctum ejus: quod Paulus allusit ad Ephes. 4. Merc. Et contristarunt Spiritum Sanctum ipsius, i.e. effecerunt, ut non demonstrares in ipsis, se lætari super ipsis: ut Eph. 4. 30. μὴ λυπᾶτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον τὸ ὅτι ἐν ᾧ ὑμεῖς σφραγισθέντες. Ne contristate Spiritum Sanctum Dei, quo obsignati estis, i.e. nec efficit ut occultet à vobis favorem suum, & lucem faciei suæ, ut cogamini tristiari; Cocc. Nam ipsi rebellantibus, & dolore afficientibus Spiritum sanctitatis ejus; ut Psal. 78. 40. quem scil. Spiritum Sanctum, ex communicatis ipsius donis agnoscebant: nam qui repugnante hæc verbi Dei & spiritus accensa in conscientia ipsius, aliquid perpetrar, is Spiritum dicitur extinguere, in 1. Thes. 5. 19. & Spiritui mentiri, Act. 5. 3. & dolore eum afficere, ut hoc loco. Est autem hæc tota narratio imprimis evidens si qua in Vet. Test. alia, ad confirmandum doctrinam Christianam de Deo uno & tribus personis. Nam hic evidenter loquitur Proheta de Spiritu Sancto. Et variè describitur Filius ab initio cap. & versu præced. 9. dicitur, Angelus faciei ejus servavit eos; & intelligitur Christus Mediator Dei & hominum, de quo Exod. 23. 20. Propterea autem Angelus faciei appellatur, tum quia tanquam Sacerdos æternus ministrat coram facie Dei, & intercedit pro nobis, atque adeo est in sinu patris, Joan. 1. 18. tum quia nobis est à patre imago Dei invisibilis, Colos. 1. 15. quem qui vidit, vidit patrem, Joan. 14. 9. Jun. Sed in Piel etiam significat elaborare; vel laboriosè fingerent Job. 10. 8. manus tuæ וְעָצְבוּ דֹלֶרֶת afficiunt me; Bu. Lex. elaborarunt me; Cocc. Forma verunt, seu figuraverunt me; Pag. Vel potius, elaborarunt & summo cum labore efformarunt; metaphoricè scil. seu figuratè de Deo dictum, inquit R. D. A. R. Moshe exp. creaverunt me musculosum, nervosum, & carneum; quod scil. musculi seu nervi vocentur וְעָצְבוּ & sic etiam Arabicè dicuntur, teste Ramban. Sed est coactius. Interdum autem in hac conjug. Piel, sumitur pro anxie & curiosè aliquid eniti, tam in bonum, quam in malum: sicut quidam locum cit. Psa. 56. 6. exp. verba mea וְעָצְבוּ elaborant contra me. Sed præstat verba mea, vel res meas, contristant & conturbant; Merc. Cev. vel (propter) verba mea dolore afficiunt, scil. me. Sic Ab. Ezer. & R. D. in Pag. Verba mea torquent, i.e. laboriosè fingunt in mentem alienam, & sensum alienum; Cocc. Verba mea conturbabant, & c. Av.

Rad. 90. וְעָצַב exasciavit, ascia excidit, securi fabricatus est aliquid. Hinc Ascia, a sciere, & c. Verbaliter autem non occurrit, sed tantum indè no. verbale cum Mem heemant. præposito, וְעָצַב m. ascia, securis, dolabra; Pag. Bu. Av. Cocc. Instrumentum, inquit R. D. quo faber ferrarius incidit ligna; vel est קְרָדוֹ securis, Pag. majus scil. instrumentum: nam וְעָצַב est minus. Quidam forcipem exp. & per metath. reducunt ad וְעָצַב; quod est, incedere; quod forcipe ferrum in ignem, & aliàs ex igne transferatur. R. Sal. scribit esse ex instrumentis officinæ exufflatoriæ, seu fabrorum ferrariorum, ut ex uno loco constat, sed ex altero loco, וְעָצַב narii fabri est instrumentum; Merc. prout occ. simpl. & cum בְּ pro בְּ dem. præf. וְעָצַב dolabra, in Is. 44. 2. וְעָצַב cum ascia, Jer. 10. 2.

Rad. 91. וְעָצַב in Bu. Conc. duo signif. i. est, claudere, obthurare, inquit R. D. Claudere leviter, connivere; Eu. Lex. Quidam exp. annuere; Merc. inmit, oculos scil. claudendo; obfirmavit. Cogn. cum וְעָצַב corroboravit, & וְעָצַב consuluit; Av. De oculis dicitur, & significat claudere; Cocc. prout occ. in part. ben. kal, (pro innuente & demonstrante oculis, & c.) l.m. loco seq. וְעָצַב claudens, Pro. 16. 36. Deindè, ii. fig. 2. hujus Rad. est in no. וְעָצַב m. spina dorsi; Pag. Bu. vel extremitas spinæ dorsi; juxta R. D. Pag. dorsum ipsum; ut aliis placet. At quidam exp. renes; & sic deducunt à Rad. וְעָצַב consulere, inquit R. D. eo quod renes consulant; Pag. Sed in loco citando jubetur cauda desuper renes auferri. Alii ad וְעָצַב lignum revocant; quod ut arbor ramos, sic illa spina, scil. dorsi costas extendat, arboris cum ramis suis figuram referens. Et sanè nomen וְעָצַב lignum ad hanc Radicem pertinet: etsi significatio non respondeat; Merc. Quidam exp. id quod in fine spinæ est; Coccyx & Orropygium dicitur. Et Arabicè וְעָצַב appellatur os caudæ coccygisque; Cocc. Occ. autem no. hoc cum בְּ dem. (sagor enim est sub He ob Vajin cametatum seq.) præf. loco seq. וְעָצַב spina dorsi, Lev. 3. 9. Ad hanc Rad. וְעָצַב Aven. reducit no. וְעָצַב arbor, lignum habens suos ramos extensos ad formam spinæ dorsi. Sed dicitur non tantum de ligno stipitis seu arboris; sed etiam de ligno succiso. (De hoc autem & locis ubi no. hoc occurrit, vide suprà in ipsa Rad. וְעָצַב.) Atque indè etiam est no. וְעָצַב arbor, lignum, gen. fam. Jer. 6. 6. quod etiam vide suprà ibid. Quando autem no. hoc וְעָצַב significat consilium, est à Rad. וְעָצַב, ibi videatur; Av.

Rad. 92. וְעָצַב est, pigere, aut pigrescere; Pag. piger fuit. Contrarium habet significationem verbo וְעָצַב exultavit, exillit; nam pigri non exillunt. Hinc וְעָצַב negligo; & Lat. asellus; animal pigrum & iners; Av. Non autem legitur in kal, sed in niph. וְעָצַב pigrari, pigrum esse vel fieri; Bu. Lex. vel piger factus est: Av. unde in fut. niph. à 3. f. m. וְעָצַב, & in 3. pl. m. וְעָצַב occ in 2. pl. m. loco seq. וְעָצַב pigri fatis, Jud. 18. 9. Atque indè est no. וְעָצַב piger, ignavus, desidiosus; Pag. Bu. Cocc. Av. prout occ. in f. m. simpl. locis seq. וְעָצַב piger, Prov. 6. 6. 9. 13. 4. 15. 19. 24. 26. 15. 20. 4. 21. 25. 22. 13. 24. 30. 26. 13. 16. cui etiam וְעָצַב cop. & וְעָצַב pro וְעָצַב, dem. sunt præf. וְעָצַב & piger, Prov. 26. 14. וְעָצַב piger, Prov. 10. 26. Atque indè est no. f. fam. significans pigredinem, vel ignaviam, & c. viz. וְעָצַב pigritia, Pro. 19. 15. ut & 2. hinc etiam no. idem fam. cum וְעָצַב heemant. in fine, idem significans; viz. וְעָצַב pigritia, Prov. 31. 27. Item, 3. hinc etiam No. in forma duali, וְעָצַב; q. d. pigritia duplex, i.e. ambarum manuum, quasi esset וְעָצַב וְעָצַב; Bu. Lex. Alii ad claudicationem utriusque pedis referunt; Merc. pigritia, seu duplex pigritia in utraque manu; Av. h. e. summa pigritia, & c. Prout occ. cum בְּ præf. loco seq. וְעָצַב pigritia summa, Eccl. 10. 18.

Rad. 93. וְעָצַב est roborare, fortificare; augere in quantitate, i.e. multiplicare; & qualitate etiam, inquit R. D. Item claudere; Pag. Vel intransitive potius in kal, firmari, consolidari, corroborari, compingi, & condensari accessione. In benoni transitivum est in Isa. pro obfirmare, quod hic Sanctes dicit, claudere; Merc. וְעָצַב est roborari, potentem esse vel fieri; invalescere, roborare se, multum, plurimum, numerosum esse, & semel obfirmare,

obstipare, claudere; Bu. Lex. Corroboratus est instar ossium robustorum: compactus est accessione; multiplicatus est. Dicitur de quantitate & qualitate. Hinc, Græci, σῶμα corpus ossium. Item per Metath. *mei* *ay* maior, grandior; &c. Av. *עצ* in Bu. Conc. duo signif. i. est, validum esse, vel fieri, robore, aut numero; Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum *!* conv. præf. & in 2. f. m. simpl. ut & in 2. pl. cum Scheva, sed in pausa cum Tzere penult. *עצ* *!* & roborabitur, Dan. 8. 24. 11. 23. *עצ* roboratus, potentior es, Gen. 26. 16. *עצ* roborata, plura sunt, Psal. 40. 6. 13. 69. 5. 139. 17. Isa. 3. 1. 1. Jer. 5. 7. 15. 8. 30. 14. 15. *עצ* roborantur, Psal. 38. 20. In part. pahlul f. m. occ. simpl. & cum *!* cop. præf. *עצ* robustus, fortis, potens, numerosus, Num. 22. 6. 32. 1. Deut. 9. 14. 26. 5. Psal. 35. 18. Prov. 30. 26. Isa. 60. 22. Joel. 1. 6. 2. 5. 11. Mich. 4. 7. *עצ* & fortis, Gen. 18. 18. Exod. 1. 9. Num. 14. 12. Dan. 11. 25. Joel. 2. 2. & in forma pl. m. part. pahlul, occ. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. cui utrique formæ *!* cop. est præf. & *!* dem. præf. prior; ut seq. *עצ* vel *עצ* robusti, Psal. 135. 10. Prov. 18. 18. Isa. 53. 12. Dan. 8. 24. Mich. 4. 3. Zach. 8. 22. *עצ* vel *עצ* & robusti, & Deut. 4. 38. 9. 1. 11. 23. 7. 1. Jos. 23. 9. Prov. 7. 26. Am. 5. 12. *עצ* validæ, Isa. 8. 7. & in forma pl. m. part. pahlul, *עצ*, prout occ. cum *!* præf. & *!* Aff. loco seq. *עצ* robustis suis, Pl. 10. 10. Item occ. etiam, quasi à f. part. pahlul *עצ* robusta, &c. in forma pl. f. substantivè (prout etiam quidam præcedentia in pahlul masc. referunt inter nomina; ut infra) cum *!* & kibbutz pro schurek sic, *עצ* roborata, firmamenta vestra, Isa. 41. 21. In Infin. kal, *עצ* roborare se; sed cum *!* præf. cholem transp. & mut. in eam. char. sub Vajin 1. Rad. ante scheva & *!* Aff. *עצ* & in roborando se, &c. Dan. 8. 8. Item in fut. kal, *עצ* corroborabit se; prout occ. in 3. pl. m. fut. kal, cum *!* conv. præf. sic, *עצ* & corroborati sunt, Exod. 1. 7, 20. In Piel, *עצ* exossavit, vel ossa comminuit, aut contrivit; juxta R. D. & R. Sal. significatione ex nomine *עצ*, quod os significat, deductâ; Bu. Lex. corroboravit; sed cum Accus. personæ, comminuit ossa fortiter, exossavit; Av. Prout occ. in præf. piel, 3. f. m. cum *!* Aff. loco seq. *עצ* deroboravit, exossavit eum, à nom. seq. Jer. 50. 17. In hiphil, *עצ* corroboravit, potentem effecit; Bu. fecit esse robustum; Av. Prout occ. in fut. piel, 3. f. m. cum *!* conv. præf. & *!* Aff. loco seq. *עצ* & corroboravit eum, Psal. 105. 24. Atque indè ex Rad. in hac signif. sunt nomina; i. juxta quosdam, No. *עצ* m. Adject. robustus, validus, potens, numerosus; sed in forma pl. f. substantivum est, roborata, fortitudines, &c. Bu. Lex. Sed locos hujus nominis vide suprâ ad part. pahlul: alii enim statuunt esse vel part. ipsum, aut No. participiale. Item, 2. hinc etiam est No. *עצ* comm. gen. sed sæm. sæpius, os ossis, Pag. Bu. & synechdochicè corpus; Pag. Bu. Lex. à robore scilicet dictum; item substantia, cui aliquid innitur. Quo respectu quidam putant Paulum ad Hebræos 11. ubi fidem definit. Est ferè sæm. ut & cætera membrorum nomina, præter cor & caput. Rarissimè verò masc. Corpus autem ossis nomine appellatur, quòd illud fulciat & roboret; Merc. Atque indè, prout Latini dicunt, ipsemet, ipsummet, ille-ipse; sic, apud RR. *עצ* ego-ipse, *עצ* tu-ipse, *עצ* per seipsum, &c. nam sic hoc nomen pronominaliter exprimitur; Bu. Lex. & man. *עצ* os ossis, à robore & soliditate; item sub-

stantia corporis; nam ossa, ut Ab. Ezra dicit, sunt fundamenta corporis. Hinc non solum *עצ* corpus; sed & per Apoc. *עצ* os ossis; & *עצ* osseus, &c. Av. Occ. autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In f. m. simpl. cum duplici sægol extra pausam, sed cum camerz penult. in pausa; cui priori formæ *!*, *!*, & *!* sunt præf. posteriori verò *!* est præf. ut seq. *עצ* os ossis, corpus, substantia, robor, Gen. 2. 23. Lev. 23. 14. Jos. 10. 27. Lam. 4. 7. Ezech. 2. 3. 24. 2. 37. 7. 39. 15. *עצ* ossa, Prov. 15. 30. *עצ* & os, Exo. 12. 46. & Num. 9. 12. *עצ* in robore, in substantia diei, id est, eodem ipso die, Gen. 7. 13. 17. 23. 26. Exod. 12. 17. 41. 51. Lev. 23. 21, 28, 29, 30. Num. 19. 16. Deut. 32. 48. Jos. 5. 11. Job. 21. 23. Ezech. 24. 2. 40. 1. *עצ* in os, Num. 19. 8. *עצ* & sicut ipsa substantia, in Exod. 24. 10. *עצ* ossibus, corpori, in Prov. 16. 24. Item occ. etiam cum affixis variis; ut cum *!* Aff. cui etiam *!* cop. est præf. & cum *!*, & *!* & *!* Aff. absque præf. ut seq. *עצ* os meum, Gen. 29. 14. 2 Sam. 19. 13, 14. Job. 19. 20. Psal. 102. 7. *עצ* & ossa mea, Job. 30. 30. *עצ* os tuum, 2 Sam. 5. 1. 1 Chron. 11. 1. *עצ* os vestrum, Jud. 9. 2. *עצ* os ejus, Job. 2. 5. Ezech. 37. 7. *עצ* os eorum, Lam. 4. 8. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum *!* & *!* præf. *עצ* ossa, Ezech. 24. 4. Am. 6. 10. *עצ* ossa, Ezech. 24. 5. *עצ* sicut ossa, Eccl. 11. 5. & in forma pl. m. constr. occ. cum *!* & in pausa *!* Aff. cui priori *!*, & *!* sunt præf. *עצ* ossa mea, Job. 30. 17. *עצ* ossa mea, Psal. 63. 3. 2. 3. *עצ* & ossa mea, Pl. 31. 11. *עצ* in ossibus meis, Psal. 38. 4. Hab. 3. 15. *עצ* ex ossibus meis, Gen. 2. 23. Item cum *!*, *!*, & *!* Aff. cui ult. etiam *!* est præf. *עצ* ossa nostra, Pl. 141. 7. *עצ* ossa ejus, Job. 33. 19. 40. 18. *עצ* ossa ejus, Ezech. 24. 5. *עצ* in ossa ejus, Jud. 19. 29. sed occ. etiam in forma pl. f. absol. idque simpl. & cum *!*, *!*, & *!* præf. ut seq. *עצ* ossa, in Pl. 51. 10. Prov. 14. 30. & Ezech. 37. 1, 7. *עצ* ossa, 2 Reg. 23. 16. Ezech. 37. 3, 4, 11. *עצ* & ossa, Ezech. 24. 10. *עצ* & ossibus, in Job. 10. 11. *עצ* ad ossa, Ezech. 37. 5. Item in forma pl. f. constr. occ. simpl. & cum *!* & *!* præf. *עצ* ossa, Exod. 13. 19. Jos. 24. 32. 2 Sam. 21. 12, 13, 14. 2 Reg. 23. 14, 18, 20. Pl. 53. 6. Jer. 8. 1. Am. 2. 1. *עצ* & ossa, 1 Reg. 13. 2. 2 Chron. 34. 5. *עצ* ossa, 2 Reg. 13. 21. cui etiam formæ pl. f. constr. *!* & in pausa *!* sunt Aff. *עצ* ossa mea, Gen. 50. 25. Exod. 13. 19. Job. 4. 14. Pl. 35. 10. Jer. 23. 9. *עצ* ossa mea, 1 Reg. 13. 31. Pl. 22. 15, 18. Isa. 38. 13. Lam. 3. 4. cui priori *!*, & *!*, & posteriori *!*, & *!* sunt præf. *עצ* & ossa mea, Pl. 102. 4. *עצ* in ossibus meis, Pl. 42. 11. Lam. 1. 13. *עצ* in ossibus meis, Jer. 20. 9. *עצ* ex ossibus meis, Job. 7. 15. sed occ. etiam cum *!*, *!*, & *!* Aff. cui ult. *!* & *!* sunt præf. ut & cum *!* Aff. simpliciter, & cum *!* cop. præf. & cum *!* Aff. simpl. & cum *!* præf. ut & cum *!* Aff. absque præf. & *!* Aff. simpl. & cum *!* cop. præf. prout sequuntur, *עצ* ossa nostra, Ezech. 37. 11. *עצ* & ossa tua, Isa. 58. 11. *עצ* ossibus tuis, Pro. 3. 8. *עצ* ossa vestra, Ezech. 6. 5. *עצ* & ossa vestra, Isa. 66. 14. *עצ* ossa ejus, 1 Reg. 13. 31. 2 Reg. 23. 18. Job. 20. 11. 21. 24. 33. 21. Psal. 34. 21. *עצ* in ossa ejus, Psal. 109. 18. Pro. 12. 4. *עצ* ossa ipsorum, Ezech. 32. 27. Mich. 3. 2. *עצ* ossa ipsorum, 1 Sa. 31. 13. 1 Chr. 10. 12. Mic. 3. 3. *עצ* & ossa ipsorum, Num. 24. 8. Item, 3. hinc etiam No. *עצ*

m.robur, fortitudo, potentia; Pag. Bu. fortitudo offea; Av. vel offea coagmentatio & solidatio; Coc. prout occ. in forma f.m. absol. cum ! & ק praf. וְעָצָה & robur, Deut. 8.17. וְעָצָה בְּרֹבֹרֵם, Job. 30.21. Item occ. etiam cum ! Aff. fic, וְעָצָה vel וְעָצָה robur meum; Bu. Conc. Pfa. 139.15. וְעָצָה לִי כִּי לֹא נִכְחַד חֲמֹק עֵצָי non est occultata fortitudo mea à te, juxta R.D. Sed exponit etiam וְעָצָה corpus meum; quum scil. factus fui in occulto, in ventre matris meæ. Alii verò sumunt quasi à וְעָצָה, quod est corpus; Pag. vel massa, materia, substantia, & ut sic dicam, effeitas mea, h.e. compages mei; Merc. Robur meum, vel vis mea; Bu. Lex. robur meum, i.e. os, vel corpus meum; Av. Non abscondita est paratio ossium meorum à te; vel potest etiam verti, invalescere meum, quasi ex infin. kal, וְעָצָה; Cocc. Item, 4. hinc etiam no. f. idem significans cum præced. mafc. robur, potentia, &c. & occ. in forma absol. simpl. & in forma f.f. const. cum ק praf. fic, וְעָצָה robur, Isa. 40.29. Nah. 3.9. וְעָצָה cum robore, valore, Isa. 47.9. Item, 5. hinc etiam no. cum Thau heemant. præposito, וְעָצָה fortitudo, robur; Pag. Bu. prout occ. in forma pl. f. cum ! cop. praf. loco seq. וְעָצָה & vires, Ps. 68.36. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, claudere, obfupare; Bu. Conc. quo significatu Doctores Hebræi utuntur, quum dicunt וְעָצָה qui claudit oculos mortui ante exitum animæ, sanè est effundit sanguinem. Ex priori autem signif. est וְעָצָה præced. quod quidam faciunt pahul kal; alia verò Toar, five no. adject. ex qua signif. sumunt illud, Prov. 18. inter וְעָצָה litigantes, (h.e. roborantes se in contentione, & lire juxta R.D.) dividet, scil. fors. Et sic etiam illud, Psal. 10. & cadet, pro cadent וְעָצָה inter fortes ejus, aut cum fortibus ejus, pauperes. R.D. etiam exp. ut Toar litigantium & certantium in prælio; Pag. Kimchi verò inquit potiùs, verti; contentionum & pugnarum ejus vehementium & robustarum: licet in Comment. faciat id Toar, membrorum robustorum; Merc. Cev. & sic sumunt illud, If. 41. afferte וְעָצָה lites vestras, aut causas vestras; i.e. probationes vestras, vel argumenta vestra, juxta R.D. Hieron. afferte, si quid forte, i.e. validum habetis; Pag. h.e. robur & firmitudinem litis seu disceputationis vestræ, & præcipuas demonstrationes vestras, quæ pertinent ad confirmationem causæ; Latini firmamenta vocant. Et sic Doctores inquit, וְעָצָה שְׁנֵי שָׁנִים duo qui obfirmarunt sese, i.e. pertinaces sunt in judicio, h.e. qui vehementer litigant; Merc. Cev. In hac autem 2. claudendi signif. occ. hæc Rad. in part. ben. kal, f.m. cum ! cop. praf. וְעָצָה & obfupat, Isa. 33.15. Et in piel, à præ. וְעָצָה obfirmavit, i.e. clausit, occlusit, &c. occ. in fut. Piel, 3. f. m. cum ! conv. praf. loco seq. וְעָצָה & obfupavit, If. 29. 10. [וְעָצָה unde וְעָצָה; v. supra in Rad. וְעָצָה; Bu. Lex.]

Rad. 94. וְעָצָה est, prohibere; retardare, demorari, immorari; claudere; dominari; congregare, aut colligere; Pag. fig. remorari, retinere, coercere, cohibere, impedire. Atque hinc posteriora significata, quæ hic ponit Sanctes, trahuntur. Sunt qui cum Rad. וְעָצָה & וְעָצָה conferentes, hoc verbo tradant prævalentiam innui, quæ quid concludatur, retineatur, & coerceatur. At proprie transitive est; & construitur cum Accus. & interdum cum Beth; Merc. וְעָצָה clausit, conclusit, inclusit, occlusit; continuit, detinuit; cohibuit, coercuit imperando, impe-

rauit; Bu. Lex. obseravit, prævaluit; & sic absolute ponitur, vel cum præp. ק, וְעָצָה & וְעָצָה; sed cum Accus. fit activum, valde, valide, seu prævalide obseravit, vel detinuit. Cogn. cum וְעָצָה deterruit: nam prævalidi, & qui vi omnia agunt, sunt hominibus terrori; item cum וְעָצָה auxiliatus est. Hinc seq. firmus, solidus; & seq. firmo, &c. item Lat. sera, quæ quid clauditur; Av. In Bu. Conc. tria signif. hæc Rad. 1. est continere; Cocc. detinere, obtinere, cohibere, claudere; Bu. Conc. Prout occ. in præ. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum ! Aff. fic, וְעָצָה occlusit, obtinuit, Reg. 20.18. 2 Chron. 13.20. וְעָצָה & claudet, Deut. 11.17. וְעָצָה occlusit me, Gen. 16.2. & in 1. sing. præ. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. sed in 3. pl. simpl. fic, וְעָצָה obtinui, Dan. 10.8.16. וְעָצָה & occludam, Isa. 66.9. וְעָצָה obtinuerunt; continebant; 2 Chron. 20.37. Job. 29.9. & in part. pahul kal, f. m. occ. vel cum schurek; vel pro eo cum kibbutz in ult. & in f. f. cum kibbutz pro schurek penult. fic, וְעָצָה vel וְעָצָה occlusus, detentus, Deut. 32.36.1 Reg. 14.10. 21.21.2 Reg. 14.26. 1 Chron. 12.1. Neh. 6.10. Jer. 20.9. 33.1. 39.15. 36.5. וְעָצָה inclusa, 1 Sam. 21.5. & in Infin. kal, occ. cum cametz penult. simpl. sed cum catêph pathach penult. cum ! & ק praf. fic, וְעָצָה occludendo, Ge. 20.18. וְעָצָה & continere, Job. 4.2. וְעָצָה ad obtinendum, 2 Chron. 22.8. In fut. kal, i. f. est, וְעָצָה claudam, 2 Chron. 7.13. & in 2. f. m. fut. kal, occ. cum cam. chat. ante maccaph, pro cholem in ult. & cum ! Aff. וְעָצָה inhibeto, 2 Reg. 4.24. וְעָצָה detinebis me, Jud. 13.16. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! ק (He scil. parag. addito) pro ק, Aff. ut & cum ! conv. praf. & ק, Aff. ut seq. וְעָצָה obtinebit, cohibebit, 2 Chr. 2.6. Job. 12.15. וְעָצָה detineat te, 1 Reg. 18.44. וְעָצָה & coercuit eum, 2 Reg. 17.4. Item in 3. f. fut. kal, est, וְעָצָה obtinebit, Dan. 10.16. & in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ! parag. add. fic, וְעָצָה obtinebimus, 1 Chron. 29.14. וְעָצָה detineamus, Jud. 13.15. In Niphal, וְעָצָה cohiberi, detineri, claudi, Bu. obseratus est, detentus est; Av. vel, וְעָצָה; prout occ. in 3. f. m. præ. niph. cum cametz ob paulam pro pathach in ult. vel, ut quidam volunt, in part. niph. f. m. & fic in 3. f. f. præ. vel, ut alii, in part. niph. f. f. fic, וְעָצָה detentus, 1 Sam. 21.8. וְעָצָה cohibita, Num. 17.15. In Infin. niph. occ. cum ק praf. fic, וְעָצָה inclandi, 1 Reg. 8.35. 2 Chron. 6.26. & in fut. niph. à 3. f. m. וְעָצָה, vel וְעָצָה; occ. in 3. f. f. cum pathach in ult. & cum ! cop. & ! conv. וְעָצָה & cohibebitur, 2 Sa. 24.21. 1 Ch. 25.22. וְעָצָה & cohibita est, Num. 17.13. 21.8. 2 Sam. 24.25. Pl. 106.30. Atque indè sunt nomina, i. o. וְעָצָה m. clausulum, i.e. locus in quo quis vel quid clauditur; Pag. Occlusio, coarctatio, Bu. Lex. obseratio, detentio valida, angustia; Av. Cohibitio; vel potestas; prout occ. cum ! cop. & ק praf. fic, וְעָצָה & cohibitio, occlusio, Pro. 30.16. וְעָצָה præ, à coarctatione, Psal. 107.39. Isa. 53.8. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. præposito, & cholem in ult. significans impedimentum, cohibitionem, detentionem, &c. viz. וְעָצָה prohibitio, 1 Sam. 14.6. Prout etiam, 3. hinc & No. idem cum Mem heemant. & cametz in ult. significans imperium, coercionem, vel prohibitionem, aut cohibitionem; Bu. Lex. Pag. vel detentionem & obserationem firmam & validam, &c. Av. Cocc. viz. וְעָצָה cohibitio, Prov. 25.28. Item, 3. hinc etiam ex Rad. in hac 1. signif. est No. וְעָצָה interdictio, prohibitio, detentio; Bu. Lex. vel catus, congregatio; Pag. Quidam, prævalens-

centiam, i.e. tyrannidem & oppressionem reddunt; sed solennes conventus videtur potius significare; Merc. prout occ. cum 1. cop. praf. loco seq. ועצרה & prohibitio, interdictum, Isa. 1. 13. Deinde, ii. signif. 2. huius Rad. ex Bu. Conc. est, festum, feriatus dies; idque in eod. No. ועצרה, vel in forma cum duplici sagol ante Thau, ועצרת feria; propriè dies feriatas, ultimus festi alicujus solennis, quasi clausula; & metonym. cætus ipse ferians; dicebatur enim de certis diebus, qualis fuit octavus in celebri Tabernaculorum festo, Lev. 23. 36. & ultimus paschatis, Deut. 16. 8. unde ad alias ferias ab Ecclesia inditas transfertur, Joel. 1. 4. 2 Reg. 10. 20. Bu. Lex. Congregatio & collectio hominum in unum; Pag. Cætus coactus, synagoga, synodus; Merc. vel solennitas & festum; quia prohibebatur populo nè in illa die fieret opus; Pag. vel, à frequentia populi coacti; Merc. Specialiter tamen octavus dies Tabernaculorum ועצרת dicebatur; eò quòd non erat in illo quippiam ad cognominandum eum, sicut erat in solennitatibus infermentatorum, hebdomadarum, ac tabernaculorum; Pag. imò sic etiam septimus Paschæ dies; quòd in fine harum feriarum retinebatur cætus populi, uno adhuc die, nec dum demitteretur; donec extremum illum diem festum transegisset. Quidam vertunt collectam, quòd adhuc populus collectus esset; Merc. Cev. Festum prohibitionis seu retentionis potest reddi; Pag. Cev. Congregatio coacta in unum valida, ut sit in solennitate aut festo, ubi populus prohibebatur à labore & debebat congregari ad celebrandum festum Domino. Est enim tam cætus & collectio hominum, quam locus ipse populorum detentorum; Av. Abstinencia, ab opere, scil. vel cætus; Cocc. Prout occ. in forma cum duplici cametz locis seq. ועצרה festum, feriatus dies, 2 Reg. 10. 20. Joel. 1. 14. & in forma cum sagol duplici extra prafum, occ. locis seq. ועצרת idem, Lev. 23. 36. Num. 29. 35. Deut. 16. 8. Neh. 8. 18. Jer. 9. 1. Sed in pausa est cum cametz penult. ועצרת idem, 2 Chron. 7. 9. Item, hinc etiam ex Rad. in hac signif. est No. ועצרה solennitas, conventus populi ad celebranda festa; Av. Prout occ. in forma pl. cum יכם & יכם Aff. loco seq. בועצרותיכם dies feriatas vestros, Am. 5. 21. Item, iii. signif. 3. huius Rad. ועצר est, imperare; Bu. Conc. cohibuit, seu coarctavit imperando; Bu. Lex. Prout occ. in fut. kal. 3. s. m. sic, ועצור imperium obtinebit, in 1 Sam. 9. 17. 2 Chr. 14. 10. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. ועצר imperium, regnum, dominium, Pag. Bu. sic dictum, quòd certis legum vinculis subditos concludat, contineat, & coerceat; Merc. Dominium pravalidum, Av. potestas imperans & coercens; Cocc. Prout occ. in hac forma loco seq. ועצר imperium, Jud. 18. 7. Item, in hac 3. signif. occ. etiam No. juxta R. D. in Bu. Conc. cum duplici sagol ante Thau; loco seq. ועצרת imperium, in Jer. 9. 1. Notandus autem locus cit. ad part. pahul kal. in 1. signif. Deut. 32. 36. & non, erat scil. ועצור clausus ועצור & derelictus; quod juxta R. Jos. exp. & non erant divitiæ quæ clauduntur domi, neque pecudes quæ relinquuntur in agris; Pag. Sed sunt qui in neutro intelligant, clausum & derelictum, pretiosum & vile, custoditum & neglectum. Alias collectivè per ועצור intelliguntur qui belli tempore domi relinquuntur, vel, concluduntur, ut uxores, senes & pueri, quorum cura & ratio habetur, & id genus. At per ועצור neglecti, qui non concluduntur. Ego generaliter accepero, Merc. Sed R. Sal. sic exp. Non

erat inter eos ועצור servatus, aut servus factus, per manus dominantis, qui dominabatur iis; neque ועצור roboratus, per manus roborantis. ועצר enim est, dominari populo, nè quum ad militiam pergit, eat dispersus; & ועצור est servatus potestate dominantis. ועצור autem est מחוק roboratus, fortificatus; ut supra in ועצב. At A. E. sic exp. quando revertentur, multi ex iis capientur & multi ex iis relinquentur; at modò omnes ferè peribunt. Hieron. clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt; Pag. & sic etiam locus cit. ad part. pahul f. f. occurrit explicandus; viz. 1. Sam. 21. 5. mulier ועצרה לנו, prohibita à nobis; q. d. prohibita propter nos; Pag. vel certè prohibita, quod ad nos attinet; Merc. ut scil. non fuerit nobiscum, sicut heri & nudius tertius, antea scil. quando ego egressus sum. Et fuerunt vasa puerorum sanctitas, i.e. sancta; quod si ita est, licet nobis illum panem edere. Et est via prophani; h.e. & in ipso pane non est prohibitio alia; quia est remotus à facie Domini; quia non est prohibitio in pane facierum, post suffitum; (cochlearium scil. h.e. thuris, quod continebatur cochlearibus; Merc.) & quamvis hodie sanctificaretur in vase, non est opus ut dicamus hoc; quòd valeamus illum edere; quia etiam hunc qui est super mensam, etsi sanctificetur in vase; (mensa enim sanctificat illum, & toto tempore quo est super mensam, est prohibitus, & in eo est transgressio) nihilominus tamen possemus illum edere, quum scil. non sit tibi alius panis, & nos sumus famelici; Nihil enim est tibi aliquid quod suspendat, & impediatur per se solitudinem & curam animæ, i. e. vitæ; vel potius, quod obstat penè evolanti animæ succurrere; nisi idolorum cultus & revelatio turpitudinis, i.e. coitus, & effusio sanguinis; Pag. Merc. Vel, quòd tantà cautione & attentione animi ac vigilantia sit custodiendum, ac, &c. Vel sic, ubi sollicitudine cautione & animi vigilantia opus sit, nisi hæc tria, idololatria, incestus, seu illicitus coitus, & cædes, quæ nullo modo licent. At ceremoniæ solvi possunt si necessitas postularet; ut de latione manuum Christus docet in Evangelio; Merc. Cev. Non, adest scil. panis communis (Hebr. prophani, usts scil.) penes me; sed panis sacer adest, si caverint sibi pueri ipsi, utique à muliere; i. e. si sui sanctificationi studuerint, adeò ut nè ad uxores suas quidem accesserint. Quæstio est quam sumit sacerdos ex analogia mandati, de quâ Exod. 19. 15. & ex oraculo Dei, de quo infra, v. 10. & cap. seq. v. 10. q. d. qui rebus sanctis sanctarum (quales sunt hi panes) usuri sunt, hac puritate præditi esse debent, quàm Deus à populo ad se accessuro exegerat, & nunc quoque mandato exigit. Imò verò, inquit David, intercepta est nobis, ut heri nudius tertius, quum egrederer; i.e. tanta est celeritas huius itineris nostri, ut cum uxoribus esse non licuerit nobis à descensu nostro; à quo hic tertius dies agitur. Jam erant instrumenta ipsa puerorum sancta; i.e. æquæ atque alio pane sacerdotes eo vesci possunt. Hæc verba sunt Auctoris, ex Lev. 24. 9. Est autem ratione communis, (Hebr. viâ profani) penes scil. sacerdotes, h.e. indè ab ipso die sabbathi ineunte, quo reponendi sunt in suis scutellis, panes recentes; ibid. v. 8. & infra. v. seq. præsertim quum eo die sanctificatur, alius scil. in vase suo; Jun. Mulier nobis est retenta; h.e. non potuimus ad uxores accedere; Cocc. qui sic etiam reddit locum cit. Deut. 32. 36. ועצור ועצור & nullus est, qui se continet,

& qui relictus est; h.e. qui later, aut in oppidis se continet, vel qui haftenus effugit cladem. Sic 2 Reg. 14. 26. & vidit Jehova, &c. non esse qui se contineat, & non esse qui relictus sit, &c. i.e. vix aliquos supereffe vel latentes, vel omisso. Alii captivum & liberum explicant. Alii conjugem & calibem; ut Doctissimus Lud. de Dieu ad locum ex Deut. Cocc.

Rad. 95. עקב est, seducere, decipere, supplantare, pro decipere, per translationem, à supplantō, quod est, pedem superpono quum certo; fraudare, dolose & callide aut astute agere; Pag. tenere plantam; retardare. Hoc verbum à calcaneo deductum est; & est proprie, calce intorquere, & pessundare; unde metaphoricè est, circumvenire. Nostri dixerunt, supplantare; Merc. עקב calcaneum tenuit, vel apprehendit, calcaneo supposito pessumdedit, supplantavit, defraudavit, circumvenit; Bu. Lex. calcavit pedibus, calcaneo supplantavit, & metaph. decepit. Hinc per Aphær. נובע, i.e. talus, taxillus, os propè calcaneum; item cubus; & נובעו לudo taxillis; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, calce tenere, supplantare, defraudare; Cocc. Bu. Conc. prout occ. in præf. kal, 3. f.m. & in Infin. kal, ut & in fut. kal, 3. f.m. simpl. & cum 1 conv. præf. & 1 Aff. ut seq. עקב supplantavit, Hof. 12. 3. עקב supplantando, in Jer. 9. 3. עקב supplantat, Jer. 9. 3. עקבני & supplantavit me, Gen. 27. 36. Atque inde nomina, i. No. עקב fraudulentum, pravam, perversum; Bu. deceptivum, seductivum, fraudulentum, dolosum, &c. fraudulentus, pessundans plantā, deceptor, qui dolo supplantat homines; item curvus, concavus, ad formam scil. calcanei seu plantæ; Av. lamofus, lacunas habens, ut à vestigiis hominum & animalium viz limosæ, quum induruerint; q.d. vestigia multa habens; calcatus; q.d. vestigiatus, &c. Cocc. Quidam exp. calcatu asperum, vel indomitum. Sed magis placeat active exponere, supplantatorium, versutum, versatile. Noster interpres passive, pravam, distortum, obortum, obliquum, inæquale; Merc. quasi lamofus, h.e. lacunas & recessus multos habens; prout occ. simpl. & cum 1 pro 1 dem. præf. sic, עקב pravam, perversum, Jer. 17. 9. עקב quod curvum est, Isa. 40. 4. Item, 2 hinc & No. fæm. cum kibbutz ante dagech in 3. Rad. עקב fraudulenta, callida; vel fædata; Pag. q.d. vestigiata, calcaneata, plena vestigiis; Bu. Lex. Conculcata, supplantata; est Adject. fæm. Av. lamofa, &c. ut in male. Cocc. Prout occ. loco seq. עקב plantis pedum trita, Hof. 6. 8. Item, 3. hinc & No. עקב vel עקב m. planta, i.e. extrema pars alicujus rei; prout occ. cum 1 Aff. loco seq. juxta R.D. in Bu. Conc. sic, עקב plantam, id est, extremam partem ejus, Jos. 8. 13. Item, 4. hinc etiam No. עקב f. caliditas, astutia, fraudulentia, fraus, &c. Pag. Bu. supplantatio, dolus, astutia; Av. Prout occ. cum 1 præf. (pro, in astutia, & dolo, h.e. adverbialiter, astute, dolose, &c.) loco seq. עקב fraudulententer, 2 Reg. 10. 19. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. עקב, vel עקב, aut עקב m. calx, calcaneus, extremum pedis; atque inde latius, finis, extremum, extremitas; & extrema pars; & interdum adverbialiter, extremo, in finem, tandem. Kimchi addit, merces, quia extremum laboris est; Bu. Lex. Merces, finis, &c. Item, eod. quod, quia, Pag. sæpe enim particulæ vim habet, causam finalem denotantis, cui ferè על præponitur, ut sit propter, vel pro mercede; vel subiungitur אשר vel כי; sic, עקב אשר, vel עקב כי,

pro, eod. quod, propterea quod, si, pro mercede ejus quod &c. Est proprie, merces, finis laboris, fructus, & compensatio; sicut & עקב calx, est animalis extremitas; & Græcis τέλος finis, pro operis fructu etiam & compensatione sumitur. Absolutè positum potest verti, finaliter, in finem usque, &c. Merc. עקב vel עקב planta, calcaneus, &c. metaph. ponitur pro fine. Item pro finali causa; & Latinis redditur causaliter, quia, propter, &c. Item infidiæ, deceptio; quâ homo supplantatur; & pro extremitate cuiusque rei; Av. Item sumitur etiam pro vestigio; ut Ps. 89. 51. in pl. f. Qui blasphemant עקב calces, h.e. vestigia, Christi tui; i.e. viamejus, adventum & regnum ejus; & Psal. 72. 20. עקב vestigia tua. Et Psal. 49. 6. עקב calcaneorum meorum; Cocc. (ut) iniquitas vestigiorum; Hebr. calcaneorum, meorum circumdet me? i.e. ut ex infirmitate vitæ meæ, in qua incedo, circumveniar calamitatibus, & malè sit mihi. Allegoria, Jun. Significat etiam vestigia, Psal. 56. 6. ipsi plantas meas, i.e. vestigia mea, observant. Et Cant. 1. 8. egredere tibi in plantas, i.e. vestigia gregis, &c. Av. vel, sensus loci cit. ps. 49. iniquitas calcaneorum meorum circumdabit me, potest esse, merces mala futura mihi in extremo meo, nunc me circumdat; quid ergo est quod timeam dies pænz, quum jam pænas luam actorum meorum? Iniquitas pro mercede iniquitatis; ut Gen. 15. & aliâs. Perpetrâ quidam exp. contra vocis naturam, supplantantium me, quasi esset nomen participiale; Merc. Sed est עקב etiam ἀνταπόδομα, ἀντάμειψις merces; An quia in calce operis, h.e. in fine operis datur? Et operis exitus est? An, quia vestigium operis permanens est? Cocc. Ab hoc autem nomine עקב, vel potius, juxta alios, à præced. No. עקב, nomen עקב Jacobi derivatur; q.d. fraudulentus, supplantator; quod in partu calcem fratris tenuit, quasi ipsum in primogenitura supplantare volens; Bu. Lex. Occ. autem No. hoc simpl. vel cum camerz & tzere; vel cum Tzere & sægol; ut seq. עקב calcaneus; in fine tandem; Gen. 3. 15. 49. 19. Psal. 4. 10. עקב eod. quod, propterea quod, quia; merces; tandem, in fine, Gen. 22. 18. 26. 5. Num. 14. 24. Deut. 7. 12. 8. 20. 2 Sam. 12. 6. 10. Ps. 19. 12. 40. 16. 70. 4. 119. 33. 112. Prov. 22. 4. Isa. 5. 23. Am. 4. 12. cui priori formæ 7 est præf. sed cum 1 præf. ante cateph pathach, & tzere, in forma scil. f.m. constr. sicut etiam est cum chat. pat. sub prima, cum 1 Aff. ut seq. עקב calcaneum, Job. 18. 9. עקב calcaneum, Gen. 25. 26. עקב & calcem extremam partem ejus, Jos. 8. 13. In forma pl. m. עקב, vel cum dagech euphonico, עקב plantæ, vestigia, talaria, calcanei; Bu. Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. cum dagech in Koph; sed cum 1 præf. absque dagech; prout etiam cum 1 & 7, in pausa, pro 1 Aff. occ. etiam absque dagech in Koph, & cum cat. pat. sub prima; sic, עקב calces, Gen. 49. 17. Jud. 5. 22. עקב in vestigiis, Cant. 1. 8. עקב vestigia mea, Ps. 49. 6. 56. 7. עקב vestigia tua, plantæ tuæ, Jer. 13. 22. & rursus in forma pl. f. occ. cum chirek ante Koph dagechatum, ornatus seu euphoniz gratiâ; Bu. Cocc. idque simpl. & cum 1 cop. præf. & 7 Aff. sic, עקב vestigia, Psal. 89. 52. עקב & vestigia tua, Psal. 77. 20. Atque inde ex Rad. in hac signif. deducunt plerique verbum in Piel, עקב distulit ad extremum, retardavit; Bu. Lex. supplantavit frequenter; Av. Idem quod עקב apud Chaldæos & R.R. unde est efformatum, permutato scil. 7 in

P; Bu. Lex. Prout occ. in fut. Piel, 3. f. m. (à forma simplice עקב) cum □. Aff. loco seq. עקב; retardat illa, Job. 37.4.

Rad. 96. עקר est, vincire, ligare, alligare, Pag. Bu. colligavit, propriè artus, ut oves quatuor pedibus colligari solent ad mastrationem; Bu. Lex. Quidam conferunt cum Rad. עקב; quasi sit, circumligare, vel circumvincire; Merc. ligavit manus ad pedes; colligavit ut pecudes five oves in detonsione, seu mastratione colligantur, & dicitur quoque de maculis in cruribus; Av. Constrinxit, Cocc. Prout occ. in fut. kal, 3. f. m. cum 1 conv. præs. loco seq. עקיר & colligavit, Gen. 22.9. Atque inde est No. עקר m. & significat, alligatum, vel maculis reperfum in pedibus, i.e. pecus quod erat diversarum macularum & colorum, in loco ubi alligari solet, i.e. in pedibus; quorum unum ponunt super alterum, quum ligantur; ut R. D. inquit; Pag. Varium, maculosum, propriè cruribus, ubi ligari solet pecus; ut scribit etiam R. Sal. Bu. Lex. Circulatus, colligatus, circumligatus; dicitur de pedibus, crura diverso colore veluti fasciis revincta habentibus, ubi solent alligari ad mastrandum; Av. maculosus, varius; ut in quorum cruribus est quasi circulus tanquam funiculi; Cocc. Prout occ. in forma f. m. loco seq. עקיר varium, maculosum, Gen. 30.40. sed in forma pl. m. cholem mutatur in kibbutz penult. ante daleth dageschatum; & sic occ. simpl. & cum 1 dem. præs. ut seq. עקיר, varii, Gen. 30.39. 31.10, 12.8. עקיר, varii, Gen. 30.35. Atque hinc etiam est עקר nomen proprium loci (Beth-Heked) à ligatione sic dicti, quod oves ibi ad tonsuram ligari solerent; Bu. Lex. Vel appellativè ligatio, tonsura ovium, ubi ligabantur oves condendæ; prout occ. locis sequentibus, עקר Eked n.p. 2 Reg. 10.12, 14.

Rad. 97. עקה extruxit peribolum in domo, ut ibi tutius habitent homines; hinc עקה domus, עקה habito, עקה domus, familia, &c. Non autem verbaliter legitur hæc Rad. sed tantum inde No. cum Mem heemant præpos. viz. עקה m. quod juxta R. D. erat ædificium, quod faciebant in circuitu testis, (i.e. partis superioris domus, quæ erat plana) nè quis inde caderet; & erat altitudinis decem עקה palmorum; vel amplius si opus fuisset; Pag. Lorica, loricatorio, peribolus, seu septum tectorum, quæ scilicet in Palestina plana erant; unde munimento egebant, nè quis decideret; Bu. Lex. solarium circummunitum peribolo, &c. sim. Bu. Av. Prout occ. loco seq. עקה lorica, Deut. 22.8.

Rad. 98. עקר est, pervertere; Pag. obliquare, intorquere, obortum reddere; Merc. Unde in Piel, עקר lubricavit, lubricum fecit, pervertit subito vel lubricè, obliquavit, curvavit. Cogn. cum עקר rotundus, circularis; & cum עקר circinavit, rotulavit; Av. Prout occ. in part. Pual (à præs. עקר) f. m. significans tortuosum, obortum, &c. loco seq. עקר perversum, Hab. 1.4. Atque inde est No. עקר tortuosus; Pag. Bu. i.e. ambulans in mari tortuose; eò quod non potest se extendere ob suam magnitudinem & longitudinem; Pag. In quibusdam scilicet locis maris; ob quam causam & עקר dicitur; quod quibusdam locis maris, ab extremo ad extremum perpendat Leviathan; vel à sinuosis gyris in quos sese contorquet; Merc. Lubricus, obliquus; Av. tortuosus, curvus; obliquus; qui per occultas vias penetrat se accomodans occasionibus. Corpus docentium non recta, &c.

εγκλωβιστος τὸ πρόσπαι intelligitur; Cocc. loco scilicet seq. עקר tortuosus, Isa. 27.1. Item, 2. hinc etiam nomen geminatum (quasi à sing. fam. עקר tortuosa) in forma pl. f. עקר lubrica five obliqua; vel substantivè, lubricitates, seu tortuosæ & obliquæ pravitates; epitheton itinerum tortuosorum, curvorum & ambagiosorum, vel ut substant. pro ambagibus ipsis; Cocc. vel pro obliuationibus seu perversitatibus obliquis; Merc. Pag. Occ. autem hoc No. in hac forma pl. f. simpl. & cum 1 Aff. ut seq. עקר tortuosis, Jud. 5.6. עקר tortuosa sua, Pl. 125.5.

Rad. 99. עקר est evellere, eradicare, exstirpare; enervare; Pag. Bu. eruncavit, evulsit radicatus; & si de animatis dicitur, significat subnervare, nervos incidere, h.e. suffragines seu crura incidere; sunt enim pedes veluti fundamentum & stirps animalium; Cog. cum עקר dirupit discidit. Hinc עקר scindo, trucidō, populor, עקר trunco, detrunco; item, עקר scindo; & Lat. runco, erunco; Av. Alii etiam conferunt cum עקר turbare; occ. autem in Inf. kal, cum 1 præs. loco seq. עקר ad exstirpandum, Eccl. 3.2. In Niphal, עקר extirpari; Bu. eruncatus seu eradicatus est; Av. unde in fut. niph. à 3. f. m. עקר, occ. cum eleganti paranomasia; Merc. in 3. f. f. sic, עקר exstirpabitur, Zeph. 2.4. In piel, עקר extirpavit; item enervavit, suffragines aut nervos pedum incidit; Bu. eruncavit, & metaph. subnervavit; Av. prout occ. in præs. piel, 3. f. m. & pl. ut & in fut. piel, 2 f. m. simpl. & in 3. f. m. cum 1 conv. præs. prout seq. עקר enervavit, Jos. 11.9. עקר exstirparunt, Gen. 49.6. עקר enervabis, Jos. 11.6. עקר & enervavit, 2 Sam. 8.4. 1 Chr. 18.4. Atque inde, i.e. est No. עקר sterilis; Pag. Bu. Av. infæcundus, cui scilicet enervata est vis, seu virtus generandi; Av. Prout occ. in f. m. simpl. & in f. f. simpl. & cum 1 cop. præs. ut seq. עקר sterilis, Deut. 7.14. עקר sterilis, Gen. 11.30. 25.21. 29.31. Jud. 13.2, 3. 1 Sam. 2.5. Job. 24.21. Isa. 54.1. עקר & sterilis, Exod. 23.26. Deut. 7.14. sed occ. etiam in forma f. f. cum duplici sagol ante Thau, loco seq. עקר sterilem, Plal. 113.9. Item, 2. hinc etiam est No. עקר radix, stirps, progenies; Pag. Bu. vel, indigena; qui scilicet à familia peregrina ortus, alibi Radices egit & stirpem fecit; Bu. Lex. Ad locum autem ubi legitur, Kimchi docet veteres explicasse hoc No. per, eradicatum; ut scilicet omnibus rebus suis omisissis, serviat idolo, cædendo ligna, & hauriendo aquam; at Ab. Ezra exp. per עקר & intelligit eum, qui ex familia peregrini conversus fuerit ad legem Israelis; & qui scilicet est tanquam Radix nova plantata in Israele. Syrus reddit, natum ex familia peregrini, Cocc. pro hoc autem nomine עקר Rabbini utuntur עקר pro Radice; variè; Grammatici scilicet pro Themate aut primigenio, quod & עקר; item pro fundamento, & eo quod in re aliqua potissimum est; & sic, עקר vocant capita, vel articulos suæ fidei; & ita in rebus aliis quæ sunt præcipua, & velut cardines. Verbum autem præced. in piel usitatum in textu, contrarium significat; & sic etiam à עקר radice; est עקר eradicabis, in piel; Talmudici autem locum seq. in Levit. de eo intelligunt, qui venditus est ipsi meto idolo, ut ei minister sit; quod scilicet sit eradicatus ab omnibus negotiis suis, &c. ut supra in Cocc. Merc. Occurrit autem hoc No. substant. cum 1 præs. sic, עקר indigena, quasi radix aut stirps, Lev. 25.47.

Rad. 100. עקש est, pervertere; subvertere; Pag. Bu.

Av. depravitavit; cogn. cum פשע defraudavit, & cum פשע calumniatus est, litigavit; hæc enim sunt à pravus & perversis hominibus; Av. Hieron. reddit verbum, in loco ubi legitur, per, pravum comprobare; Pag. Prout occ. in fut. kal, 3. f. m. à forma simpl. ויעקש vel ויעקש, cum 1 conv. praf. & 2. Aff. sic, ויעקשני & perversit me, Job. 9. 20. In Niphal, ויעקש perversus fuit, depravatus est; Pag. Bu. Av. prout occ. in part. niph. f. m. cum 1 cop. praf. & pathach in ult. quasi in forma f. m. constr. pro cametz; sic, ויעקשני perversus, Prov. 28. 18. In piel, ויעקש idem cum kal, subvertit, perversit, depravitavit; Pag. Bu. Av. Prout occ. in prat. piel, 3. pl. simpl. & in part. piel, f. m. cum 1 cop. praf. ut & in fut. piel, 3. f. m. ויעקש; in 3. pl. m. cum Tzere penult. ob pausam pro scheva; ut seq. ויעקשו perversunt, Isa. 59. 8. ויעקשו & perversens, Prov. 10. 9. ויעקשו perversunt, Mic. 3. 9. Atque indè sunt nomina, i. no. ויעקש m. perversus, pravus; Pag. Bu. Cocc. h. e. non sincerus, duplex cor; qui scil. bonum dicit, & facit, propter malum finem; & ob eandem causam, malum quoddam non dicit, nec facit; Cocc. Prout occ. simpl. locis seq. ויעקש perversus, Deut. 32. 5. 2 Sam. 22. 27. Pl. 18. 27. 1. 4. Pro. 22. 5. Item occ. etiam cum sægol in ult. ob maccaph seq. Pro Tzere; sic, ויעקש idem, Prov. 17. 20. Item occ. etiam in f. m. cum 1 cop. & 2. praf. & in forma pl. m. absol. & constr. ut seq. ויעקש & perversus, Prov. 8. 8. ויעקש prae perverso, Prov. 19. 1. 28. 6. ויעקש perversi, Prov. 2. 15. ויעקש perversi, Prov. 11. 20. Atque indè etiam 2. est no. substant. f. significans pravitatem, perversitatem, & duplicitatem cordis, &c. Pag. Bu. Cocc. i. e. dicere verum, ut falsum incurratur, vel dicere falsum cum vero; Cocc. viz. ויעקש perversitas, Prov. 4. 24. 6. 12. Item, 3. hinc etiam No. in forma pl. m. ויעקשים (formæ infiar ויעקשים à rad. פשע; Merc.) perversitates, i. e. perversa, aspera, difficilia; Pag. vel tortuosa; Cocc. pravitates, &c. Av. Prout occ. cum 1 cop. praf. loco seq. ויעקשני & perversitates, Isa. 42. 16. Notandus autem locus vsprà citat part. niph. Prov. 28. ubi sequitur nomen, ויעקשני viarum, in duali numero; ut hominem innuat, qui decipiendi causâ proponit captiosa, ut Pharisei Christo, Matth. 22. ut anceps & captiosum dilemma proponunt. Sic quidam sententiam veritatum & fallacem hæc Radice significari; quod scil. dissimulet & simulet, recti interim & veritatis specie fallens. Sic pro generatione ויעקש perversa, Mat. 16. 2. 5. incredula; quæ scil. à via deflectit, & specie sanctitatis fallit. Et ad Philip. 2. 1. σκολιά, quod ibi est contrarium τῷ ἀλέγειν sinceri, sine furo. Sic & Hebraice opponitur τῷ ἡμίς & 2 Sam. 22. & Prov. 1. 28. & sic etiam ויעקש perversitatem, Mat. 22. πονηρίαν dici putant, quæ πονηρία Luca 20. & ad Ephes. 4. i. e. versutia, astutia; à Marco verò ὑποκρισις simulatio dicitur; Mer.

Rad. 101. ערב diruit, destruit, depopulatus est; & metaph. viduavit, orbavit. Cogn. cum ערה nudavit, effudit; nam murum nudare usque ad fundamentum, est eum diruere funditus. Hinc ערעו destruo, aufero, & ערו, ruo, diruo, &c. unde in forma quadrata Piel per geminationem Radicis ערער diruit, &c. Prout occ. Jer. 51. v. 7. à fine; Murus Babylonis latè ערער החרער diruendo faciet se diruere; vel, omnes ejus muri, ut unus murus dirueretur. Prius est Infinit. piel, & posterius est fut. hithp. 3. f. à 3. f. m. ויערער, & à prat. hithp. החרער. ita Aven. qui solus hanc Rad. sic verbaliter explicat. Plerique verò reliqui has voces referunt ad Rad. ערה. Et

hinc solum deducunt No. seq. viz. עריר m. unicus, absq. filiis, inquit R. D. Pag. solitarius; ארעו sine liberis; Bu. Conc. & Lex. orbis, sterilis; Hinc Vajin strictius prolato, fit ארעו viduus, & ארעה vidua; Av. Quidam hoc No. deducunt ab ער vigile, Mal. 2. pro filio; vide in ער. Alii, ab ערע myrica; quæ scil. in locis desertis & sterilibus nascitur; ut sit homo sterilis, infecundus, orbis & solitarius; qui scil. vel proflus liberis caruit, vel eos sepelivit; Merc. Occ. autem hoc No. in f. & pl. m. sic, עריר solitarius, Gen. 14. 2. Jer. 22. 30. עריר solitarii, Lev. 20. 20, 21. Atq. hinc etiam A. alia nomina deducit; viz. 1. ער, m. destructor, dirutor, depopulator, hostis qui destruit & depopulatur; occ. in fin. cum 1. ob pausam, pro 7, Aff. 1 Sam. 28. 17. & factus est ערה hostis tuus. Et sic in pl. m. à forma absol. ערים, occ. & in forma constr. cum 7 Aff. Plal. 139. v. 5. à fine; Elati sunt temere עריר hostes tui. Item, 2. hinc etiam, juxta eum, est No. ערער destructor, orbis, dirutus; geminatio Radicis constituit vehementiam significationis. Item, myrica in deserto, cujus nulla habetur ratio, sed est spreta ab omnibus, ceu destructa. Prout occ. in 1. significum 7 dem. praf. Plal. 102. 18. respexit ad orationem החרער diruti, i. e. miserrimi; & in signif. 2. cum 7 praf. Jer. 17. 6. & is erit כערער instar myricæ in deserto, &c. ut & 3. hinc etiam deducit No. ערער myrica, cujus nulla est cura, sed habetur tanquam res destructa; prout occ. cum 7 praf. Jer. 48. 6. & eris כערער tanquam myrica in deserto; i. e. cives, vos habitabitis in deserto. Sed est etiam nomen civitatis Aroer, Jos. 13. 9. cum 7 praf. מערער ab Aroer, &c. Av. Reliqui verò hæc locant vel sub Radic. ער vel ערה; ubi etiam ea vide.

Rad. 102. ערב est, i. misceri, confundi; ut Kimchi exp. התחברות רברים confusionem rerum. Ità videtur explicandum, Isa. 24. 11. ערבה confusa est omnis latitudo; unde in hithp. est, se miscere, Prov. 14. 10. in latitudo ejus non יתערב יתערב immiscet se aliis; i. e. non fit particeps, &c. 2. est, spondere; negotium contrahere; in fidem suam recipere, spondere pro aliquo, &c. unde nomen significans negotium & mercaturam, Ezec. 27. 9, 13, 17, 19, 25, 27, 33, 34. ubi in v. 9. 10. & 27. מחרים ערבים necessaria האגארתים suppediantes, & ערבים negotiatores, vel accipientes aut dantes vendenda; distinguuntur. Et 3. est, suavem esse; nam quod nobis convenit, & se quasi ad miscet, id suave est; ut Prov. 3. 24. ויערבה & suavis erit somnus tuus. Sic Jer. 31. 26. & somnus meus לי ערבה suavis fuit mihi, h. e. amor mea mihi fuit dulcis; quia quum evigilavi, inveni discipulos meos custoditos in fide; quod est mortis meæ præmium. Christi verba; Cocc. ערב est, fide jubere; Pag. Non est Radix apud Hebræos quæ tam latè pateat. Elias tradit decem, vel etiam usque ad undecim significationem habere, ut in progressu radicis numerare poteris; quæ meo judicio ad miscendi significationem & conventionis, vel conjunctionis rerum, si propius intueri velis referuntur. Auctor Hebraicarum Concordantiarum ad sex revocavit. At videtur debuisse Sanctes à mixtionis significatione, quæ primaria est, incipere: nisi quod ea in Hithpael tantum reperitur, de quo infra. Sunt qui ad duos modos, generale miscendi, vel congruendi inter res & personas, significationem, reducunt; unum in pactis, aut commerciis, quæ pignore vel cautione fide

accepta transfiguntur. Cum Accusativo ferè constructur; & reddi potest, in fidem recipere aliquem, vernaculè, Pleger quelcun. Habet & post se Lamed, fide jubere pro, &c. Item, obligare; oppignerare; commutare merces. Alterum extra pacta, cum ita quid animo vel corpori convenit, ut sensus velut devinciar & obliget; quod illis, quia mixtum & temperatum est, fit acceptum, & jucundum; non malè dicas, attemperare. Sed ad hæc duo referre omnia, difficile fuerit. vide sigillatim. In kal est, fide jubere, ferè cum Accus. Item congruere, vel dulcescere; & interdum transitive, aptum reddere. Est & in kal, vesperscere, ab ערב vespere; Merc. Cev. ערב miscuit, commiscuit; unde ad varia transfertur; negotiari; spondere, fidejubere. Et sic constructur cum accus. & præp. ע, vel, ע, & ל: oppignerare; amicum, suave, gratum, jucundum, dulce esse, & ita dativo jungitur: pertexere: advesperascere, obtenebrari, obscurari; quibus omnibus quædam est commixtio. Sumptæ verò sunt quædam significationes ex nominibus derivatis; Bu. Lex. In Bu. Conc. Rad. hæc sex signif. 1. ערב commiscuit res seu personas; & propriè dicitur de commistione, & commutatione aridorum. Si de mistione personarum accipitur, significat, subarrare, fidem interponere, h. e. interposito arrhabone, fide jubere, vadimonium promittere. In kal, sine accus. est neutrum, temperatus est mixturâ gratâ; aliàs, arravit, subarravit; Av. prout occ. in præf. kal, 3. & 2. fing. m. & f. ut seq. ערב fideiussit, Gen. 44. 32. Prov. 11. 15. 20. 16. 27. 13. Jer. 30. 21. ערב obtenebrata est, Isa. 24. 11. ערב sponodisfil, Prov. 6. 1. ערב miscuisti te, Ezech. 16. 37. & in part. ben. kal, occ. in f. m. simpl. & in pl. m. simpl. & cum ע præf. & in forma pl. m. constr. cum ! cop. præf. sic, ערב spondens, Pro. 17. 18. ערב oppigneramus, Neh. 5. 3. ערב spondentibus, Prov. 22. 26. וערב & miscentes negotiantes, Ezech. 27. 27. In infin. kal, cum ע præf. est, לערב vel sine Vau, ad advesperascendum, Jud. 19. 9. Ezech. 27. 9. In imper. kal, f. m. occ. Psal. 119. 122. sic, ערב R. Sal. exp. esto fideiussor vel pignus pro me contra malum; q. d. defende & libera me, nè mali me opprimant; Bu. Lex. Subarra servum tuum in bonum; i. e. sponde pro servo tuo; Av. Sed R. D. exp. ערב jucunda, seu oblecta, exhilara, & dirige, vel placidè & congruenter compone servum tuum in bono, vel ad bonum. Et sic, in Targum, oblecta servum tuum bono; Pag. Merc. Sed cum י. Aff. cholem transp. & mut in cam. chat, sub 1. Rad. sic, Job. 17. 3. Pone, scil. pignus, quæso, vel nunc, ערבני fideiussorem (vadem) da mihi tecum: quis est ad manum meum, qui polliceatur? i. e. quis est qui manum meam tangens polliceatur? Hieron. pone me juxta te, & cujusvis manus pugnet contra me. R. Perutfol, Appone quæso intentionem tuam, & voluntatem tuam, & certa mecum per modum pignoris, (deposito pignore) quòd veris argumentis velis mecum disputare, & rationibus demonstrativis ostendere cur evenierint mihi afflictiones istæ. Et quis est qui certet, vel fideiubeat, pro te, ut disputet mecum? (vel quòd disputaturus sis ordine mecum; Cev.) Vel, pone, quæso, ut sit qui disputet mecum verbis dulcibus. Et hoc est, & dulciter disputare fac mecum; &c. Et sic Isa. 38. 14. Domine, vim fecit mihi, scil. infirmis; (est enim verbum præf. 3. pers.) ערבני quiescere fac me: sic Kimchi. Sed

R. Sal. quod malim, sponde pro me, Garenty moy, vernaculè; vel dirige me, aut jucunda me; Pag. Merc. Sed de hoc & præced. vide etiam in 3. signif. hujus Rad. ex Bu. Conc. In fut. kal, à 3. f. m. וערב, & in 1. f. absol. וערבו, vel ערב, occ. cum וני Aff. sic, וערבו spondebo pro eo, Gen. 43. 9. In hiphil, וערבי est, vesperscere, advesperascere; Bu. fecit miseri diem cum nocte; vesperscebat; Av. prout occ. in infin. hiph. cum ! cop. præf. (infinutivo scil. sumpto adverbialiter; ut Kimchi notat, pro vespere; Bu. Lex.) sic, וערבי advesperascendo, 1 Sam. 17. 16. In hithp. וערבר spondere; miseri; Bu. fecit se immiscere; vel fecit se ponere arrabonem; Av. prout occ. in 3. pl. præf. hithp. cum ! cop. præf. & in imper. hithp. f. m. ut & in fut. hithp. 3. f. f. & m. & in 3. pl. m. cum ! conv. præf. ut seq. וערברו & commiscuerunt, Ezr. 9. 2. וערבר fideiube, 2 Reg. 18. 33. Isa. 36. 8. וערבר commisceto te, Pro. 20. 19. 24. 21. וערבר miscebit se, Prov. 14. 10. וערברו commiscuerunt se, Pr. 106. 35. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. est No. ערב vel in pausa ערב m. vesper, vespere; sic dicta, quòd tunc lux tenebris commiseri incipiat; Bu. Lex. Vel quòd tunc omnia commiscuntur, & confusa sunt, nec facile discerni possunt. Nam ut se habet בוקר manè ad diem, sic ערב vespere ad noctem; Merc. A b hoc No. ערב tempus quo dies tenebris commiscetur, sit Grace εἰς ἑσπέρην caligo; & εἰς ἑσπέρην obscurus, &c. Av. No. hoc initium noctis notat; ut בוקר mane initium diei; & nomen habet à mixtura lucis & tenebrarum, vel à confusione rerum; quia in tenebris non est clara distinctio hominum, rerum aut colorum, &c. Gen. 1. 5. & factus est ערב vesper, recedente scil. luce; & factum est manè, accedente rursus luce; dies unus; qui dies unus erat cum noctis intervenientis discrimine. Initium diei est manè. Ergò tempus à manè ad mane nominatur unus dies. At in lege placitorum, festa à vespere ad vesperam sunt; ut Lev. 23. 32. מערב עד ערב à vespere, ad vesperam, agetis otium vestrum. Nihil ea vespere, à qua init ἀρχὴ & festum, censetur ejus diei, qui incepit à matutino præcedente. Ita dies Kippurim est decimo septimi mensis, v. 27. sed cessatio incipit vespere diei noni, v. 32. ratio est quia populus Israeliticus tum erat sub umbris positus, & expectabat lucem: in qua erant festum acturi in veritate; Cocc. Occurrit autem hoc No. vel in pausa vel extra pausam simpl. locis seq. ערב vel ערב vesper, vespere, Gen. 1. 5, 8, 13, 19, 23, 31. 8. 11. 24. 1. 63. Exod. 16. 6. 18. 14. Lev. 23. 32. Deut. 23. 12. 28. 67. Job. 7. 4. Psal. 55. 18. 104. 23. 14. 12. Isa. 17. 14. Jer. 6. 4. Dan. 8. 14. 9. 21. Hab. 1. 8. Zeph. 3. 3. Zach. 14. 7. fed cum ! cop. præf. loco seq. וערב & vespere, Psal. 65. 9. Sapius autem cum ! dem. præf. idque vel ante fægol, vel ob pausam ante came tz penult. locis seq. וערב vel ערב vespere, Exod. 18. 13. Lev. 11. 24. 27. 31. 39. 14. 46. 15. 10, 19, 23. 11. 25. 28. 32. 40. 15. 56. 7, 8, 10, 11, 16, 17, 21, 22, 27. 17. 15. 15. 18. 22. 6. Num. 19. 7, 8, 21, 22. Jos. 7. 6. 8. 29. 10. 26. Jud. 20. 23, 26. 21. 2. Ruth. 2. 17. 1 Sam. 14. 25. 20. 5. 30. 17. 2 Sam. 1. 12. 11. 2. 2 Reg. 16. 15. 2 Chron. 18. 34. Ezr. 9. 4, 5. Ezech. 30. 5. 46. 2. Dan. 8. 26. Sed No. hoc est etiam miscellanea turba, aut promiscua; Bu. Lex. Merc. Sic dicta, q. d. mixtura variorum populorum, Jer. 25. 20, 24. Ubi Kimchi scribit Arabes vagos & mistos וְשֵׁבִי אֲהָלִים inhabitantes tabernacula, intelligi, qui ob id à Plinio dicuntur Scenitæ. Item Jer 50. 37. Bu. Lex. Hoc autem significatu pro turba promiscua

Maforitz notant semper per quin que puncta scribi; pro vespera verò & Arabiz populo, per sex. Sed pro Arabia scribitur & ערב; ut 2 Chron. 9. 14. ubi 1 Reg. 10. 16. est ערב. Sunt qui mixturam etiam exponant: Arabes scil. non perinde celebres, quibus alii hinc inde populi sunt admixti, ut Scenobitz, Trogloditz, & alii intra Nilum ad mare rubrum. Sed ego generaliter utroque nomine puto Arabes significari; & appellari sic, quòd permixti primum fuerint ex variis populis; Merc. Occ autem No. hoc in hac signif. cum דָּ dem. praf. locis seq. הערב miscellanea turba; Arabia, 1 Reg. 20. 24. Jer. 25. 20, 24. 50. 37. Item in 1. signif. pro vespera, occ. cum וְהָ, קָ, & פַּרְפַּר. sic, וְהָערב & vespera, 2 Chr. 31. 3. הערב vespere, Prov. 7. 9. הערב vel הערב vesperi, Gen. 19. 1. 29. 23. 30. 16. Exo. 12. 18. 16. 8. 13. Lev. 6. 13. 23. 32. Num. 19. 18. Deut. 16. 4. 6. Jos. 5. 10. Jud. 19. 16. 2. Sa. 11. 13. 1. Reg. 17. 6. 22. 35. 2 Chr. 13. 11. Est. 2. 14. Ps. 30. 6. Ezech. 12. 4. 24. 18. 33. 22. Zep. 2. 7. prout occ. & cum וְהָ, קָ, & פַּרְפַּר. vel scil. in pausa vel extra pausam, ut seq. וְהָערב & vespere, Num. 9. 15. Deut. 28. 67. 2 Chron. 13. 11. Ezech. 12. 7. הערב vespere, ad vesperam, Job. 4. 20. Ps. 59. 7. 15. 90. 6. הערב vespere, ad vesperam, 1 Chron. 23. 30. וְהָערב & vespere, Gen. 49. 27. 2 Chron. 2. 3. Eccl. 11. 6. וְהָערב idem, 1 Chron. 16. 40. Ezr. 3. 3. הערב in vespera, Exod. 27. 21. Lev. 23. 32. 24. 3. Num. 9. 21. Item occ. etiam no. hoc in duali forma sic, ערבין duæ vesperæ; Cocc. in qua forma, dualiter scil. significat terminum præcedentis diei & initium sequentis; Av. Unde הערבין בֵּין inter duas vesperas, Exod. 12. 6. Kimchi exp. à tempore inclinationis solis ad occidentem, quòd est à sexta hora & ulterius usque ad noctem. Dicit autem ערבין, quod notat duas vesperas. Nam à tempore, quando sol incipit delinare, ea est vespera una: post occasum solis, est vespera altera. Inter hoc tempus est illud de quo dicitur בֵּין הערבין. Per sextum hinc non intelligitur nostra sexta vespertina, sed sexta diei Judaici, i.e. ipsa meridiæ. Dies enim in duodecim horas erat divisus, Joh. 1. 9. Hac latius explicanda. Jussit Deus agnum paschalem mactari inter duas vesperas, Ex. 12. 6. Jussit etiam agnos duos quotidie offerri in sacrificium iuge & quotidianum, unum mane, alterum vespere, seu inter duas vesperas, Num. 28. Ergò vesperà Pascatis duo erant mactandi. Agnus Paschalis illum sequebatur: nam ordinario non debebat accidentarium præferri. De agno Paschali traditio priscorum legitur; Si juguletur Paschali ante meridiem, & illegitimum est, propterea quòd dicitur: & jugulabunt eum inter duas vesperas, Exod. 12. 6. ante sacrificium iuge vespertinum, rectum est, maxime si quis misceat sanguinem agni (nè scil. condensetur) usque dum sparsus fuerit sanguis sacrificii jugis; & postea ipse quoque spargatur, tum rectum est: Tractatu Talmudico פסחין. De Pascale, cap. 5. fol. 6. Bu. Lex. הערבין בֵּין inter duas vesperas, dicitur tempus diei, quod post meridiem reliquum est, antequam vesper, secundus scilicet, post vesperam præcedentem, fiat. Sic enim succedunt tempora; vesper, nox, manè, meridiæ, inter duas vesperas, vesper. Exo. 12. 6. Et mactabunt illum omnis coetus Israelis בֵּין הערבין inter duas vesperas. 70. περὶ ἑσπέρων, adventante vesperà. Nemo propterea tam absurdus fuerit, ut cavilletur, si inter vesperam præcedentem & sequentem mactandus agnus; ergò agnum potuisse rectè

mactari nocte, aut manè præcedente ante meridiem. Neque enim idem notat quod, à vespera ad vesperam, sed tantum nomen id datur parti diei, quæ post meridiem superest ad vesperam, & non habet nomen aliud, ut Nox, manè, meridiæ. Chaldaus vocat שְׁמִשָּׁה בֵּין, & Talmudici הַשְּׁמִשָּׁה בֵּין inter soles; sine dubio eandem ob rationem, quia hoc diei tempus reliquum est inter solem clarum matutinum & meridianum, qui abiit, atque matutinum, qui venit. Scitum est à Græcis dici δειλὴν πρῶταν, & δειλὴν ὀψίαν. Non tamen propterea duæ δειλαὶ dicuntur: sed eadem δειλη vocatur prima & sera ratione profectus. Quòd si duas vesperas unius diei distinguamus, quod erit inter duas vesperas medium tempus? Nisi dicas primam vesperam appellari inclinationem primam solis ad occasum, (ערבנה) & secundum ipsum occasum, ut tempus medium dicitur inter duas vesperas. Quæ videtur esse Kimchi sententia. Sed, si tempus pomeridianum in duas partes dividat, & duas vesperas voces, non invenio, quid sit, inter duas vesperas. Gemaræ auctores hinc effecerunt divisionem vesperæ: ut in medio pararetur iuge, unà horà; nempe ut duæ horæ & dimidium antecederent, sequeretur tantundem. Vesperam igitur à sexta hora inchoant. Vide Pesachim cap. 1. ab initio. Sed in re non est difficultas. Nam lex voluit Agnum mactare vespere, שְׁמִשָּׁה בֵּין הַשָּׁמֶשׁ quum sol occidit, Deut. 16. 6. h.e. quum sol à Meridie vergit ad occasum: 70. περὶ ἑσπέρων ἡλίου. De his vide amplius in Etymol. Martinii, Lexico Buxtorffii, Bocharti Hierozoico. Cæterum, Lex id tempus notavit, quo Christus exspiravit, agnus Dei, portans peccata mundi. Qui legitur circa nonam, animam posuisse; Mat. 27. 46. Cocc. Occ. autem hoc no. in hac forma & phrasiologia extra pausam cum pathach; sed in pausa cum camerz penult. locis seq. ערבין vel בֵּין vesperæ duæ, Exod. 12. 6. 16. 12. 29. 39. 41. 30. 8. Lev. 23. 5. Num. 9. 3. 5. 11. 28. 4. Item occ. etiam hoc no. in vesperæ signif. in forma pl. f. loco seq. Jer. 5. 6. lupus ערבתי vesperarum, i.e. vespertinus, nocturnus, vastabit eos; juxta R. D. quanquam sunt, inquit, qui exp. solitudinum aut desertorum; Pag. Alii campestrium; de quo infrà. Quidam, Arabiz; ut & Hab. 1. 8. ubi est in sing. lupis ערב vesperæ; qua formà pro deserto nusquam occurrat. Ad prædam vesperi excurrunt lupi, post totius diei inedia aciores, & avidiores prædæ familia. Pro qua expositione facit vaticinium Jacob, Gen. 49. de Benjamin, & locus Plal. 104. de feris nocte ad prædam exeuntibus, quæ orto sole sua se in lustra recipiant. Sic vertit & Jonathan; Merc. Lupus campestrium vastabit eos, (quasi esset forma pl. f. à sing. ערבתי) vel lupus vespertinus; Av. Item, 2. hinc etiam no. cum quinque punctis ערב m. miscellanea turba; item trama, subtegmen; quasi mixturam dicas; quòd stramini ex transversò intextitur & immiscetur; Bu. Lex. Merc. Nam solum straminis est tenue, subtegmis verò crassius; sed permiscetur; Mer. mistio, promiscuum vulgus; item, in tela, subtegmen, ubi fila straminis admiscetur; Av. Cocc. Occ. autem hoc no. in 1. signif. simpl. & in 2. cum וְהָ, קָ, & פַּרְפַּר. ut seq. ערב turba mixta, Ex. 12. 38. Neh. 13. 2. הערב trama, subtegmen, Lev. 13. 52, 56, 58, 59. הערב Lev. 13. 48. הערב in trama, Lev. 13. 49, 51, 53, 57. Item 3. hinc etiam no. ערוב m. quod est mistio diversorum

torum animalium, aut bestiarum; Pag. ferarum scil. diversi generis: alii, insectorum hominibus infestorum: sicut & 70. teste Hieron. reddiderunt κοινον μύσαν communem seu generalem muscam; etsi vulgò exemplaria habeant κοινον μύσαν muscam caninam: ut autem ערב populum mixturam, qui alii præcipuo sunt admixti, notat: sic ערב insectorum commixtionem diversi generis; Merc. Mixture infestorum, vel variorum animalium; Bu. Lex. Ut sunt vespæ, crabrones, locustæ, scarabæi, Av. Insecta omnis generis: 7. κοινον, quod se Bocharto magis probat: sive à vespere, sive à corvo, sive ab Arabia sic appelletur; Cocc. Occurrit autem no. hoc simpl. & cum ך dem. praf. ערב colluvies, mixtura, Ex.8.22,24. Psal.105.31.78.45. הערב colluvies, Exod.8.21,24,29,31. Item 4. hinc etiam no. ערב m. unde Græci arro ἀρραβων, arrabo, arrha; pignus, vadimonium; Pag. Bu. Av. Arrhabonem etiam Græci & Latini dixerunt: quâ voce Paulus aliquoties utitur. Est pacti symbolum; hypotheca, cautio; arra, pignus; oppignratio. Chaldaei מַשְׁכָּן & מַשְׁכָּן unde verbum in kal, pro oppignerare; ut supra in ben. kal; Merc. Hinc ab hoc no. 2 Cor.1.22.5.5. δ ἀρραβων τῆς πνεύματος, h.e. πνεύμα, δ ἔστιν ἀρραβων, Ipiritus, qui est arrhabo, per quem scil. Deus nobis, ut in fidem suam receptis, spondet hæreditatem, ut Ephes.1.14. δ ἔστιν ἀρραβων τῆς κληρονομίας ἡμῶν. Hefych. ἀρραβων, ἐγγύς, h.e. quod ante datum fiduciz causa; Cocc. prout occ. hoc no. simpl. & cum ך dem. praf. ערב pignus, Gen.38.17. הערב pignus, Gen.38.18.20. Item, s. hinc etiam no. ערב f. Sponsio, Item arrha, pignus, fidejussio; Pag. Bu. Av. arræ pignus; Av. tessera, &c. & ut R. Levi exp. est pignus vel chirographus eorum qui debitum contraxerunt; vereres intelligunt libellum repudii pro uxoribus; Cocc. prout occ. in absol. forma f.f. & in forma f.f. constr. ערב, cum ך Aff. sic, ערב sponsio, Prov.17.18. ערב arrham ipsorum, 1 Sam.17.18. Sic & 6. hinc & no. heemant. cum Mem præposit. m. commercium, negotiatio; Pag. Bu. commistio, mistura; Av. Item occidens, i.e. pars occidentalis; cæli scil. regio quæ ad vespæram spectat; nam convenit cum ערב vespæra; Merc. & dicitur quasi vespertina; quod, sole illic occidente, vespæra fiat; aut שהערות שעה באותה שעה quod rerum formæ eo tempore commiscuntur; Bu. Lex. Si tribuitur plagis terræ, significat occasum solis spectantem ad vespæram, ubi dies cum nocte commiscetur. Porro in Ezec. cap.27. tribuitur mercatoribus & negotiatoribus significat commercium, sive negotiationem quæ consistit in commiscendis seu commutandis mercibus; Av. No. hoc duo signif. i. ערב, vespæra, notat Occidentem. 2. ערב spondere, negotium contrahere; est, negotium, mercatura; Cocc. prout occ. no. hoc cum ך. Aff. simpl. & cum ך praf. & in forma pl.m. מערב, & in constr. מערב, occ. cum ך cop. praf. & ך. Aff. ut seq. מערב commercium, negotiatio tua, Ezec.27.13,17,25,27,34. מערב in commercio tuo, Ezec.27.19. ומעריך & commerciorum tuorum, Ezec.27.33. Item in altera signif. pro Occidente, occ. in f.m. cum ך, ך, ך, ך praf. מערב Occidens solis, Dan.8.5. למערב ad occidentem, 1 Chron.26.16,18. ולמערב & ad occidentem, 1 Chron.7.28.12.15. ממערב ab occidente, Psal.103.12. Ifa.59.19. וממערב & ab occidente, Psal.75.7.107.3.

Ifa.43.5. Item, forma hæc f.m. absol. occ. etiam cum ך locali in fine; locis seq. מערב occidentem, versus, 1 Ch.26.30. 2 Ch.32.30.33.14.8. d. occ. etiam in forma f.f. cum ך cop. praf. loco seq. וממערב & ab occidente, Ifa.45.6. Item, 7. hinc etiam no. in forma pl.f. cum Thau heemant. præposit. הערבות (quasi à sing. תערבות obses; Pag.) obsides; Pag. vel oppignerationes, i.e. obsides, vel ii qui dantur obsidum loco nē defectio aut rebellio fiat; Merc. fidejussiones, seu sponfiones; i.e. obsides; Bu. Lex. arrabones, vades, obsides; Av. Nam qui dantur ut obsides dicuntur filii oppignationum, i.e. obsides: prout occ. hæc forma pl.f. cum ך dem. praf. locis seq. הערבות sponfiones, 2 Reg.14.14. 2 Chron.25.24. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in no. ערב m. corvus; Pag. Bu. à mixto, ut quidam volunt, colore, inter lucidum & nigrum; vel quod obscuritatem vespære referat, vel quod vespere evolet. In Lev.11. volunt quidam nomen corvi ad Picos, picas, monedulas, & id genus aves generale esse; Merc. Corvus ita dicitur, à colore vespertino, i.e. obscuro & atro; vel à desertione & astorgia parentum, unde Latini pro ך usurpantes literam C. dicunt, corvus; Av. Occ. autem hoc no. simpl. & cum ך, ך, ך, ך praf. ערב corvus, Lev.11.15. Deut.14.14. Pl.147.9. וערב & corvus, Ifa.34.11. הערב corvus, Gen.8.7. ערב sicut corvus, Cant.5.11. לערב corvo, Job.39.3. prout etiam in absol. forma pl.m. occ. cum ך ך ך praf. & in forma pl.m. constr. simpl. ut seq. הערבים corvi, 1 Reg.17.4. והערבים & corvi, 1 Reg.17.6. ערבי corvi, Prov.30.17. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. ערב, est, amānum, suave, jucundum, gratum esse; promptè accommodare, &c. Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. prout occ. juxta R.D. in Bu. Conc. præf. kal, 3. f.m. simpl. & 3. f.f. simpl. & cum ך conv. præf. ut & in 3. pl. simpl. ut seq. ערב suaviter, promptè accommodet, Jer.30.21. ערב suavis est, Jer.31.26. וערב & suavis erit, Prov.3.24. Mal.3.4. ערבי suavia sunt, Jer.6.20. Item in imper. kal, f.m. (de quo vide etiam imper. in 1. signif.) occ. simpl. & cum ך. Aff. sic, ערב oblecta, Psal.119.122. ערבי oblecta me, Ifa.38.14. & in fut. kal, occ. 3. f.m. & f. & 3. pl.m. ut seq. וערב, dulce erit, Psal.104.34. תערב suave erit, Prov.13.19. וערבי suavia erunt, Hos.9.4. Atque inde ex Rad. in hac signif. est no. m. dulcis, suavis; Merc. Bu. Lex. Av. gratus; mistus scil. temperaturâ æquâ Av. quod scil. occ. locis seq. ערב suavis, dulcis, Prov.20.17. Cant.2.14. Item, ex Rad. in hac signif. juxta R.D. in Bu. Conc. est no. præced. cum Thau heemant. præp. & ך dem. praf. quod occ. locis seq. הערבות Amānitates, 2 Reg.14.14. 2 Chron.25.24. Item, 4. signif. 4. hujus Rad. est sphaera suprema cæli, Bu. Conc. idque scil. in no. pl. f. quod occ. cum ך praf. loco seq. בערבות in summis cælis, Psal.68.5. Item, v. signif. 5. est, solitudo, desertus locus; Arabia; campestris, Bu. Conc. idque vel in no. ערב Arabia; dicta à mixtis populis; vel quod quasi solitudo & deserta regio esset ex significatione nominis ערב; quod mox sequitur. Legitur autem hoc no. semel. cum pathach, ערב Arabia, Ezec.27.21. & in forma pl.m. cum ך ך praf. והערבים & Arabum, 2 Chron.21.16. ut & cum epenthesi Aleph, והערביא 2 Chron.11.11. Ezec.27.21. sed hæc in plur. possunt esse à sing. no. seq. ערבי; Bu. Lex. Occ. autem hoc no. f.m. simpl. & cum ך praf. ערב Arabia;

2 Chron. 9. 14. **בְּעֶרְבָא** in Arabia, Isa. 21. 13. Atque inde est no. gentile **עֲרָבִי**, significans Arabem; (vel **עֲרָבִי** prout occ. cum **ה** dem. praf. Neh. 2. 19. Bu. Lex.) quod fcil. occ. simpl. & cum **ב** praf. **עֲרָבִי** arabs, Isa. 13. 20. **בְּעֶרְבִי** sicut arabs, Jer. 3. 2. Atque hinc etiam ex Rad. in hac 4. signif. est no. sapius occurrens; viz. **עֲרָבָה** solitudo; desertum; Pag. Item, locus campestris, campestris; Bu. Lex. Proprie planitiem significat: sed non alioqui feracem. Attamen ubi sint pascua pecori pascendo apta & grata: à no. adject. **עָרֵב** suavis, jucundus, congruens, &c. Dicitur ergo, ut quidam volunt, planities ubi crescit **עֲרֵבָה**, i.e. pabulum animantium, **עֲרָבָה**; vel potius, ab amantitate. Interim, nè mirere ab aliis desertum verti; quia desertum, i.e. **מִדְבָּרָה**, Hebraice etiam appellamus pascuum; ubi nihil crescit aptum alimento hominum; Merc. Cev. Est no. hoc campestris, solitudo, desertum, locus vastus ubi omnia promiscue sunt confusa. Hinc forte dictum est arvum; nam & Hieron. saepe vertit, planitiem, arvum, &c. Av. Occ. in absol. forma f. f. simpl. & cum **ל** cop. & **ה** dem. praf. ut seq. **עֲרָבָה** desertum, locus campestris, Job. 24. 5. 39. 6. Isa. 35. 1. Jer. 2. 6. **וְעֲרָבָה** & campestris locum, Jer. 50. 12. 51. 43. **הָעֲרָבָה** solitudo: campestris, Deut. 2. 8. 3. 17. 4. 49. Jos. 3. 16. 8. 14. 11. 16. 12. 1. 3. 15. 10. 18. 18. 2 Sam. 4. 7. 2 Reg. 14. 25. 25. 4. Jer. 39. 4. 52. 7. Ezech. 47. 8. Sed occ. etiam cum **וְה**, **וְה**, **וְה** & **ב** praf. sic, **וְהָעֲרָבָה** & campestris, Deut. 3. 17. Jos. 12. 3. **בְּעֶרְבָה** in campestribus, Deut. 1. 17. 11. 30. 1 Sam. 23. 24. 2 Sam. 2. 29. Isa. 35. 6. 40. 3. 41. 19. Jer. 17. 6. **בְּעֶרְבָה** & in campestribus, Jos. 11. 2. 12. 8. **בְּעֶרְבָה** sicut campestris locus, Isa. 33. 9. Zach. 14. 10. & in forma f. f. constr. **עֲרֵבָה**, occ. cum **ל** cop. praf. & **ה** Aff. loco seq. **וְעֲרֵבָה** & campestris, desertum ejus, Isa. 5. 13. Item occ. etiam cum **ה** dem. praf. & **ה** locali in fine; sic, Jos. 18. 18. & descendit **הָעֲרֵבָה** ad planitiem; pro **הָעֲרָבָה** & Merc. versus campestris; sed quibusdam est proprium nomen loci; Bu. Lex. Araba; no. pr. Bu. Conc. & descendit ad campestre; Av. In absol. forma pl. f. **עֲרֵבוֹת** campestris loca, vel solitudines aut deserta: prout quidam, inquit R. D. exp. locum Jer. 5. 6. Lupus solitudinum aut desertorum; Pag. vel, ut alii, lupus vespertinus; i.e. vespertinus, nocturnus, &c. ut supra in 1. signif. hujus Rad. Item à pulchritudine, & gloria, cælum appellatur hoc nomine **עֲרָבָה** (vel **עֲרָבָה**) juxta R. D. in l. Rad. Pag. Sed pluraliter tantum femininè **עֲרֵבוֹת** dicitur de cælo. prout occ. cum **ב** praf. Psal. 68. 5. sic, equitanti **עֲרֵבוֹת** super cælum, juxta A. E. qui & explicat per v. 34. ubi dicitur **עֲרֵבוֹת** **שְׁמֵי קָדְשׁ** & R. Mose dixit, cælum sic appellari, quòd latum & extensum sit instar loci campestris. Kimchi in Comment. & Maimon, in more, accipiunt de cælo supremo Dei sede, ubi amantitas & suavitas perfectissima; sic R. Eleazer sic scribit septem firmamenta creavit Deus, ex quibus non elegit thronum gloriosum regale, nisi in hoc quod **עֲרֵבוֹת** dicitur; Bu. Lex. Sunt qui ex significatione deserti, cælum extimos, ubi Deus versatur, sic dictos putent, quòd sint deserti, & vacui stellis. Alii hoc nomine cælum mixtum & temperatum Ecclesiaz, metaphoricè à Psalte intellectum putant, ubi velat vehatur, & agat Dominus; sicut & Salomonem 1 Reg. 8. putant metaphoricè cælum appellare templum Hierosolymitanum, unde preces exaudiat. Verùm id nimis

coactum puto, & simpliciter hoc nomine ab amantitate & jucunditate cælum dici: vel certè quòd velut campestris referat hac illac expansa, Merc. exaltate equitantes in cælum. 70. iter facite ei qui ascendit super occasum; Hieron. praparete viam ascendenti per desertum; vel in cælum, juxta R. Moseh, qui sic dictos putat ob latitudinem, & juxta R. D. est sphaera superior qui circuit omnia, & suo motu omnes alias sphaeras movet; Pag. sternite (viam) ei qui inequitat campestribus; Metaph. pro supremo cælo; Av. **סִוְלוֹ** aggerate ei, qui vehitur in desertis, h.e. in toto mundo sterili & infrugifero. R. R. voluit ita cælum appellari; quòd quidam imprudenter adoptant. Sed non est confundendus versus Psalmi quintus cum v. 34. & vers. 18. ut & verbum **סִוְלוֹ** ostendit v. 5. intelligi locos campestris; Cocc. Extollite eum qui insidet amantibus; i.e. omnia possidet amantissima, nullis perturbationibus aut angoribus est infestus, ac proinde est omnis amantitatis auctor; Jun. Sed est etiam hoc No. in sing. f. cum **ה** dem. praf. pars terræ sanctæ, Deut. 2. 8. habitantes in Seir à via **הָעֲרָבָה** solitudinis, ab Elath, &c. Confer Deut. 3. 17. & 4. 49. & Cocc. Item occ. etiam hoc No. in forma pl. f. simpl. & cum **ב** & **ה** praf. ut seq. **עֲרֵבוֹת** vel sine vau, campestris, Num. 31. 12. Jos. 4. 13. **בְּעֲרֵבוֹת** vel sine vau, in campestribus, Num. 22. 1. 26. 3. 63. 33. 50. 35. 1. 36. 13. 33. 48. 49. Deut. 34. 8. Jos. 5. 10. 13. 32. 2 Sam. 17. 16. 2 Reg. 25. 5. Jer. 39. 5. 52. 8. **הָעֲרֵבוֹת** è campestribus, Deut. 34. 1. Denique, vi. signif. 6. hujus Rad. est, salices; Bu. Conc. Nam **עָרֵב**, vel **עָרֵב** est salix; Pag. quòd scilicet in campestribus locis crescat; juxta quosdam. Sed singulare non invenitur in textu, in hac signif. sed tantum ejus forma pl. m. Merc. viz. **עֲרֵבִים** salices; sic dicti ab amantitate; quòd inter prima virecentia sint; vel quòd campestribus gaudent locis; Bu. Lex. Salices acidæ seu amaræ, capellis tantum dulces & gratæ, quòd in campestribus crescant; Av. Vel videri possunt sic dici à textura; confer **עָרֵב** trama; Cocc. Occ. autem hæc absol. forma pl. m. simpl. & cum **ה** & **ב** praf. ut & in forma pl. m. constr. simpl. & cum **ל** cop. praf. ut seq. **עֲרֵבִים** salices, Pl. 13. 7. 2. **הָעֲרֵבִים** salices, Is. 1. 12. **בְּעֲרֵבִים** sicut salices, Isa. 64. 4. **עֲרֵבִי** salices, Job. 40. 22. **וְעֲרֵבִי** & salices, ut, Lev. 23. 40. Noranda sunt insuper quedam de hac Rad. & 1. de no. regionis proprio, **עָרָב** Arabia, 2 Chron. 9. 14. & Jer. 25. 24. Arabes enim incolunt deserta, à quibus & cognominati sunt; Pag. Suprà aliam nominis hujus causam attulimus in subtegitime; sed hæc non displicet. Ibi etiam monuimus dici **עָרָב** Merc. & sic ut No. pr. legitur etiam Isa. 21. 13. onus **בְּעֶרְבָא** in Arabia; Pag. sed v. s. cheva nudo in emendatis exemplis scribitur; licet invenitur etiam cum pathach, Ezech. 27. 21. **עָרָב** Arabia, vel Arabs; & omnes principes Kedar. (Nam alia etiam nomine **קֶדָר**, de quo infra, vocatur Arabia. Sed sapius dicitur hoc nomine **עָרָב** Arabia; regio dicta à locis campestribus & desertis; & **עָרָבִי** Arabs, aliquis ex Arabia, qui incolit campestris & deserta loca; Av.) Ubi ergo per cametz scribitur, id accentui tribui videtur, sicut in **עָרָב** fit. Nam Paseth interdum etiam moriones mutat. Invenitur autem in hac significatione paululum tamen distincta cum sex punctis, Jer. 25. 24. & omnes Reges **הָעָרָבִי** Arabiæ seu Arabum, qui incolunt deserta. Atque hoc nomine intelliguntur Arabes illi qui deserta incolunt; ut inquit R. D. & subjungit superius illud **עָרָב**, quod etiam est initio ejusdem

versus, significare Arabes, qui in Tabernaculis commorantur; ut scribitur, Isa. 13. 20. & non tendet Tabernaculum ibi עַרְבֵי Arabs. Et verò quædam Arabiæ pars vocatur Arabia deserta. Quæ distinctio ex ipso textu petita videtur. Sunt tamen qui exponunt, Occidentis. Alii, omnes promiscuè Reges in deserto intelligunt; Merc. Cev. Confer Ezech. 27. 21. Jer. 23. 20, 24. ubi distinctè dicuntur מַלְכֵי הָעֵרֶב & מַלְכֵי עֵרֶב; ita ut videatur hoc sub illo genere completi. Videtur autem Arabia dici, vel à miscella turba variarum gentium; quippe id עַרְבֵי notat. Vel à solitudine, עַרְבָה, Bochartus tamen à vespere appellatam censet ab Assyriis, quia ipsis ad Occidentem posita sit. Sed magis est ad meridiem. Ipsam Babylonem Scriptura locat terræ sanctæ ad Septentrionem, quia in Septentrionali climate est, licet ad ortum. Si à vespere derivamus, erit oppositio ad בְּנֵי קִדְמָה; Cocc. De nomine etiam עַרְבֵי vespera, notandus locus supra cit. 1. Sam. 20. 5. ubi est in gen. fam. sic, עַרְבֵי הַשָּׁמַיִם usque ad vesperam tertiam, i.e. usque ad tempus vespertinum diei tertii, ut Chaldaus explicat; & Kimchi illic dicit, adjectivum fæmininum שְׁלִישִׁית respectum habere ad nomen subauditum עַתָּה; Bu. Lex. Item ad phrasin istam multum controversam, Ex. 12. v. 6. & c. בְּנֵי הָעֵרֶב interduas vespères; ulterius addenda ejusdem phrasos explicatio ex Cev. ut sequitur: unam vesperam intelligunt, ex quo sol ad occasum declinat; alteram ex quo sol occidit, necdum tamen obductæ sunt tenebræ. Præstat ab occasu solis duas vespères metiri, inter solis occasum & noctis principium, quod vernaculè dicimus, entre chien & loup. Sed amplius tempus est sumendum. Appellatur & nox, vespera, quod noctem à die separet. Nimis latè Kimchi vesperam unam à meridie, ex quo sol declinare incipit, metitur; Merc. At verò si verba Kimchi exigas ad expositionem R. Selom. unde & ex cuius verbis petita videtur, non prorsus mala est. Jarchi enim Gallus suis horis Gallicis hujuscemodi tempus ita designat, ut velit totum illud spatium intermedium inter duas vespères esse à sexta pomeridiana (eo viz. anni tempore quo hæc faciendi præscribuntur, putà sub æquinoctium vernum) ad noctis usque crepusculum; ex quo nimirum incipit diei vespera, (quod fieri ait sub horæ septimæ initium, i.e. audità jam sextà) & noctis vespera processit. Vesperam autem definit crepusculum, & lucem jam hebetem, & satis obscuram. Atque ita videtur explicare quod Onkelos vertit, inter duos soles; h.e. inter solem occidentem, seu solis corpus disparens, & ejus lucem seu irradiationem evanescentem. Quod & Ab. Ezra prorsus sequitur, (quamvis Jarchi Gallicam horarum supputationem, malè veteri Hebræorum calculo accommodatam, expugnet) unam vesperam solis definiens tempus quo occidit & absorbetur sub terram; alteram, lucis, splendoris, seu irradiationis illius quæ post occasum etiam in nubibus aliquando apparet; durare autem ait hoc tempus, quod est intermedium inter occasum solis, & irradiationem illam ejus in nubibus, ad integram horam, & tertiam partem horæ. Atque suam hanc interpretationem aliis Scripturæ locis probat & confirmat; Cev.

Rad. 103. עֲרַב glocitavit, glociferatus est; verbum cervorum proprium; Bu. Lex. Sicut enim hinnire est proprium equorum, quum vocem emittunt, & mugire bouum, rudere asinorum, & rugire leonum; ita עֲרַב pro-

prie est cervorum. Sed quia verbum proprium Latinum ad exprimendum ejusmodi vocem, non succurrit, exponemus cum R.D. per verba הִקְהָה & פָּלַץ clamavit, tumultum fecit, aut sonuit; vel juxta Targum, est רָגַג desiderare; Pag. Hebraica autem verba erant afferenda, viz. עֲרַב equis, נָעַר bobus, נָעַר, juxta Talmudicos, asinis; (et si alii Leoni tribuant) עֲרַב & הִקְהָה Leoni- bus convenit: non ergò verbum עֲרַב est anhelare ad rem aliquam, & desiderio ferri, ut cervi solent vociferantes, nisi figuratè. Unde non cervis, tantum sed & aliis animantibus tribuitur, dilatatione verbi; Merc. עֲרַב appetivit, desideravit, anhelavit, & propriè dicitur de appetitu aquarum ad restringendam sitim. Hinc עֲרַבָה & עֲרַבָה, עֲרַבָה, עֲרַבָה, & c. desidero, appeto, concupisco, & c. Av. Verbum hoc de cervo dicitur, & de anima hominis esse, Psal. 42. 2. de bestiis agri, Joel. 1. 20. Sed potest tamen esse cervorum proprium; quemadmodum rugire & rudere, propriè de Leone & Asino dicitur, sed improprie de aliis. Probabile est, notari vocem quam sitis & fames exprimit animalibus; five id glocitare, five rudere dicas. In Psalmo enim subjicitur sitis, ut causa. In Joë non potest intelligi עֲרַבָה & c. sed quemadmodum corvi ad Deum dicuntur crocitare; ita cervi & animalia sitibunda in aquæ penuria rudere ad Deum; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, vociferari; pro- ut occurrit in fut. kal. à 3. f. m. עֲרַבָה, in 3. f. f. locis seq. עֲרַבָה vociferatur, Psal. 42. 2. Joel. 1. 20. Deindè, ii. sign. 2. hujus Rad. est, areola; Bu. Conc. idque scilicet in nomine inde derivato; viz. עֲרֻוּהָ f. quod est, secundum Hebræos, עֲרֻוּהָ fulcus. Pag. five שְׁוֹרָה linea; i.e. area, certis sulcis & lineis circumscripta, quam faciunt, quum hortum serunt, inquit R.D. in l. Rad. Pag. Cev. Hieron. locum cit. ex Joel 1. sic reddit, & bestiæ agri, quasi area sitiens, suspexerunt ad te: unde videtur verbum ab hoc nomine deduxisse; quod areolæ in hortis confizæ pluviam siti- ant; Pag. Merc. Quidam autem hoc nomen cum עֲרַבָה, quod est ordinare, conserunt; quasi esset pro עֲרֻוּהָ. Sunt enim areolæ ordine confizæ in hortis. Frequens est apud Doctores; Merc. עֲרֻוּהָ est areola; Bu. sulcus aquarius per quem aqua collecta ducitur, (& à quo quasi sitibundo aqua pluvialis desideratur) Av. Occ. autem No. hoc in forma f. confiz. cum 2 præf. loco seq. עֲרֻוּהָ si- cut areola, Cant. 5. 13. & in forma pl. foc. simpl. & cum 2 & 3 præf. idque vel cum schurek, vel cum kibbutz pro schurek penult. ut seq. עֲרֻוּהָ, areolæ, Ezech. 17. 10. עֲרֻוּהָ areolis, Can. 6. 2. מִעֲרֻוּהָ ex areolis, Eze. 17. 7. Rad. 104. עֲרַב; indè est No. עֲרֻוּ m. onager; five asinus sylvestris; Pag. Bu. Av. rude animal. Est cogn. cum עֲרַב tremuit: nam onager præ timore tremat, & fugit conspectum hominum. Hinc Latini per Aphær. dicunt, rudo, -is, -ere; quod propriè est asinorum; & rudis homo est impolitus, expertus disciplinaarum; item ruditas, i.e. imperitia, & c. Av. Attamen inter omnia animantia hoc maxime indomitum tradunt. Targum pro עֲרֻוּהָ Hebræo habet עֲרֻוּהָ; Merc. Et in textu jungitur cum עֲרֻוּהָ ut paralelo; Cocc. Et occurrit loco seq. עֲרֻוּהָ Onager, Job. 39. 5.

Rad. 105. עֲרַב est, effundere, fundere, evacuare; item nudare, discooperire: Item adhærere, conjungere; Pag. Pro duobus his significatis postremis alii communem nudandi significationem retinent; Merc. עֲרַב nudavit, denudavit, & per translationem, effudit, evacua-

vit; ut si hydria evacuatur aquâ & liquare suo, est nuda live denudata. Est cogn. cum ער destruxit, diruit, depopulatus est: nam nudata dicuntur spoliata & destructa. Hinc אֶפֶס tollo, destruo; אֶפֶס Mars, populator & destructor; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc 4. signif. i. est, evacuare, effundi, nudari. Prout occ. in piel, עָרָה nudavit, evacuavit, deplevit, effudit. Unde in fut. piel, אֶרָה, effundet, &c. in 2. f. m. pro עָרָה, occ. per Apoc. 3. Rad. He cum scheva & pathach; sic, אֶרָה effundens, Ps. 141. 8. Prout etiam in 3. f. f. fut. Piel, cum 1 conv. præf. pro נִעְרָה, occ. etiam in eadem forma Apocopata; sic, נִעְרָה & evacuavit, Gen. 24. 20. Et in 3. pl. m. fut. Piel, נִעְרָה evacuabunt, occ. cum 1 cop. præf. (per chirek scil. sub vau, nè duplex scheva in initio vocis concurrat) sic, נִעְרָה & evacuant, 2 Chron. 24. 11. In Niphal, נִעְרָה nudari, evacuare; effundi; effusione enim vas quasi nudatur; Bu. Lex. effusus est; Av. Prout occ. in fut. niph. 3. f. m. loco seq. נִעְרָה effundatur, Isa. 32. 15. Unde in hiphil, nudavit, effudit; Bu. Av. Prout occ. in 3. f. m. præf. hiph. sic, נִעְרָה profudit, Isa. 53. 12. Et in hithpacl, נִעְרָה diffundere se, nudare se; Bu. diffudit, seu nudavit se dispergendo & dilatando; Av. Prout occ. in fut. hithpacl, אֶרָה, & in 2. f. m. fut. hithpacl, cum 1 cop. præf. נִעְרָה & nudabis te, Lam. 4. 21. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. עָרָה, est, nudare, reterege, dis-cooperire; Bu. Conc. Prout occ. in Infin. kal, cum 1 cop. præf. præter normam; sic, Isa. 32. 11. exuere, pro exuere vos & nudare; pro, nudate vos. Sunt enim Infinitiva pro Imperativis; Pag. Nam est pro נִעְרָה vide supra in עור; quo propriè pertinet: Nam hæc Radix in kal inusitata est. Et errant etiam qui putant hoc esse passivum, in pual; Hæc enim Conj. Imperati-vi caret; Merc. & nudando; Bu. Conc. & nudari; Bu. Lex. Est pro נִעְרָה nudandum est: nam est infin. loco Imper. nudamini, nudate vos; & formam habet à vicino verbo עור; vel est per transpositionem vocalium, pro נִעְרָה. Vide simile in Rad. רָגַז; Bu. Lex. Quidam verò volunt esse nomen significans nudationem. Vide infra inter nomina. In qua secunda signif. juxta quosdam, fut. niph. 3. f. m. est, נִעְרָה reteregetur, Isa. 32. 15. & in præf. Piel etiam occ. 3. f. m. loco seq. נִעְרָה rexit, Zep. 2. 14. & in Infin. piel, est, נִעְרָה retendo, Hab. 3. 12. ut & in Imper. piel, אֶרָה, in pl. m. est, נִעְרָה reterege, Ps. 137. 7. & in fut. piel, 3. f. m. occ. loco seq. נִעְרָה nudabit, Isa. 3. 17. & in præf. hiph. 3. f. m. est, נִעְרָה nudavit, Lev. 20. 18, 19. ut & in fut. hithpacl. 2. f. f. cum 1 cop. præf. iuxta R. D. in Bu. Conc. occ. loco seq. נִעְרָה & nudabis te, Lam. 4. 21. Item, in hac signif. occ. etiam Infin. piel, & fut. hithpacl. 3. f. f. geminatis in utroque duabus literis Radicalibus; Bu. Lex. loco seq. נִעְרָה nudando nudabitur, Jer. 51. 58. Atque inde ex Rad. in hisce signif. præced. sunt nomina; i. No. עָרָה f. reiectio; vel adjectivè, reiecta, nudata; vel accipiendum pro נִעְרָה; Bu. Lex. aut vim habet infinitivi, nudando nudabatur arcus tuus; i. e. planè manifestabatur, seu exerebatur; Merc. vel nominaliter, nudatio, denudatio; nuditas & denudatio, i. e. vehementer nuda; Av. nuditas; & per ellipsin præp. כִּי, in nuditate; i. e. nudus, ut conspiciatur ab omnibus, excitabitur arcus tuus; Coc. Prout occ. simpl. & cum 1 cop. præf. נִעְרָה reiectio, Mic. 1. 11. Hab. 3. 8. & reiectio, Ezech. 16. 7, 22, 39. 23. 29. Item, 2. hinc etiam No. נִעְרָה f. nuditas; nudatio. Item, tur-

pitudo, probum; pudenda, verenda; Bu. Lex. turpitudine nuda; nuditas verendorum cujus nos pudet; Av. Nuditas enim corporis humani propalâ turpis & pudenda censetur, maxime partium genitalium, quas natura tectas voluit; Bu. Lex. & sim. Merc. Sed transfer-tur etiam ad alias res turpes, vel actiones fædas, quarum pudet, & quas tectas cupimus; Hec. 42. Deut. 23. & 24. Merc. In genere, est nuditas, h. e. id, quod honestum est tegere. Unde, reterege nuditatem, est concumbere; Coc. Prout occ. No. hæc, in forma f. f. absol. locis seq. נִעְרָה nuditas, pudenda nuda, Exod. 28. 42. Lev. 18. 6. sed sapius in forma f. f. constr. idque simpl. & cum 1 cop. præf. נִעְרָה nuditas pudenda, Gen. 9. 22, 23. 42, 9, 12. Lev. 18. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17. 20. 11, 17, 20, 21. Deut. 23. 15. 24. 1. 1 Sam. 20. 30. Isa. 20. 4. Ezech. 22. 10. 23. 29. נִעְרָה & nuditatem, Ge. 9. 23. Lev. 18. 7. 20. 19. sicut etiam cum כִּי, כִּי, כִּי, כִּי. Aff. prout seq. נִעְרָה nuditatem tuam, Ex. 20. 26. Lev. 18. 10. עָרָה nuditas tua, Isa. 47. 3. Ezech. 16. 8, 36, 37. נִעְרָה nudita-tem ejus, Lev. 20. 17. נִעְרָה nuditatem ejus, Lev. 18. 7, 11, 15, 16, 18, 19. 20. 17, 18. Lam. 1. 8. Ezech. 23. 10, 18. Hof. 2. 11. נִעְרָה nuditatem earum, Lev. 18. 9, 10. Item, 3. hinc etiam, juxta quosdam, est No. עָרָה f. nudatio; prout occ. Isa. 32. 11. cum 1 cop. præf. expoliatio, נִעְרָה & denudatio, &c. Av. Alii verò verbaliter sumunt; ut supra. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. præpo-sito, & 3. Rad. He abest; viz. מִנִּיעָה m. nuditas; i. e. spatium nudum & vacuum. Vel ut Kimchi exp. pro ad-hæfione cujusque; i. e. prout unum alteri adhærebat & conjunctum erat. Et sic verbum in piel pro adhærere quidam exponunt. Alii verò hoc No. oclaturam vertunt; quod calando & exculpando, res antea tecta denude-tur & reteregetur; Bu. Lex. Est nuditas spatii vacui, nu-datior; Av. nuditas, i. e. spatium cujusque vacuum; Coc. Vel etiam nuditas in altera signif. pro turpitudine; Cev. Pag. Prout occ. cum 1 præf. & cum כִּי. Aff. absque præf. sic, כִּי נִעְרָה sicut nuditas, 1 Reg. 7. 36. נִעְרָה nuditatem tuam, Nah. 3. 5. Item, 5. hinc etiam No. in forma pl. m. constr. cum הֵם Aff. loco seq. נִעְרָה nuditates eor-um, Hab. 2. 15. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. עָרָה est, adhærere, cohærere; Bu. Lex. Prout occ. in præf. Piel, 3. f. m. loco seq. עָרָה cohæret, Isa. 22. 6. & in fut. Niphal, (à præf. niph. נִעְרָה adhærere factus est) juxta quosdam in hac signif. occ. 3. f. m. loco seq. נִעְרָה fiet ut adhæreat, Isa. 32. 15. & sic etiam quidam volunt ex hac signif. esse No. præced. מִנִּיעָה pro adhæfione aut cohærentia, &c. Pro-ut occ. cum כִּי præf. כִּי מִנִּיעָה secun. cohærentiam, 1 Reg. 7. 36. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. עָרָה est, graminetum; virens; Bu. Conc. idque in No. pl. f. עָרוֹת (quasi à sing. עָרָה graminetum; Pag.) gramineta; Pag. Quidam ri-pas intelligunt à nuditate, & cavitare; quodd alluvione excaventur; Merc. Est epitheton olerum & herbarum virentium; q. d. herbæ virides adhærentes rivis flum-inibusque; & est formæ instar כָּלוֹת vetera; Pag. ex R. D. A quibusdam autem exp. עָרוֹת papyri; quasi pel-licolæ dicti; ex signif. scil. nominis עָרָה cutis, pellis; nam papyri in prætenues & multiplices membranulas acu-dividebantur: ut docet Plin. 13. c. 11. Hebræi grami-neta, vel virentia explicant; Bu. Lex. Coc. diffusi-ones herbarum virentium; herbæ virentes ad rivis & juxta littus rivi; &c. Av. vel germina apud amnem;

&c. Cocc. Prout occ. loco seq. **עָרֹת** Gramineta, Isa. 19. 7. Atque hinc ex Rad. in hac signif. quidam formant Conjug. hithp. pro diffundere, seu explicare se, vel vifescere, virens more herbarum virefcentium, &c. Bu. Lex. Prout occ. in part. hithp. f. m. cum **י** cop. praf. loco seq. **וּמִתְעָרָה** & virefcer, Pfal. 37. 35. Item hinc ex Rad. in hac signif. est No. **מַעְרָה** m. graminetum; vel locus graminum atque herbarum, seu herbis virefcentibus abundans, &c. Cev. Pag. Vel, ut aliis placet, est nuditas, denudatio; unde denudatio urbis, explicatur, postquam præsidio denudata est. Sed R. Levi exponit vallem, seu speluncam, quasi sit idem cum nomine **מַעְרָה**; Bu. Lex. **מַעְרָה** est locus herbosus ubi diffundunt sese herbæ virentes; Av. vel denudatio, i.e. ea pars qua nudatur locus aliquis; prout occ. in forma f. m. constr. per Tzere scil. in ult. cum **י** praf. loco seq. **מִמַּעְרָה** è graminero, Jud. 20. 33. Item hinc etiam ex hac Rad. quidam ducunt No. **עוֹר** m. cutis, pellis; à nuditate sic dicta; Bu. Lex. Cocc. Et interdum pro corpore; ut Gen. 3. 21. **כְּתוֹת עוֹר** שְׂמַלְתּוֹ tunica corporis; al. pelliceas. Et sic Ex. 22. 16. **שְׂמַלְתּוֹ** tunica eius corpori ipsi necessaria. Et Job. 18. 13. **יֹאכֵל בְּרֵי עוֹר** comedet ramos, i.e. artus, corporis ejus. Et Job. 2. 4. **עוֹר בָּעַר עוֹר** membrum pro membro, &c. Cocc. Videantur autem reliqui de hoc No. suprà in ipsa Rad. **עוֹר** vel **עוֹר**. Sic etiam hinc & ex hac Rad. **עָרָה**, deducunt quidam No. cum Mem heemant. viz. **מַעְרָה** f. spelunca, fossa; quasi locum nudum & evacuatum dicas; Bu. Lex. Cocc. Sed hujus nominis thema alii faciunt inusitatum **מַעַר** Bu. Lex. ubi illud vide. Denique hinc etiam à quibusdam ducitur No. geminatum, **מַעַרְעַר** m. nudatissimus; vel ut alii, myrica; virgultum, tenue, humile & fragile; Bu. Lex. Cocc. Prout occ. cum **י** dem. praf. Pfal. 102. 18. respexit ad orationem **הַמַּעַרְעָר** nudatissimi, i.e. omni ope destituti, & derelicti ab omnibus. R. Sal. exp. vociferantis, clamantis; ex signif. **וְעוֹרָיו** vociferantur, Isa. 15. 5. Ab. Ezra, ad precationem populi qui est veluti myrica solitudinis; Bu. Lex. ad orationem myricæ. Comparat se Ecclesia cum re vilis, parva & invalida; Cocc. Item occ. etiam in forma f. m. constr. cum **י** praf. Jer. 17. 6. **כְּעֶרְעֵר** ut myrica in solitudine; vel, ut locus nudatus deserti; in quo scil. nihil crescit. R. Sal. ut arbor solitaria; quasi à **עֵרְיָר** vel, ut locus vastus. Sic etiam juxta quosdam **כְּעֶרְעֵר** sicut arbor nuda in deserto, Jer. 48. 6. aliàs Aroer est proprium nomen loci; Bu. Lex. ut myrica in deserto; Cocc. Hæc autem alii referunt ad Rad. **עָרָר**; vel **עוֹר**; ubi suprà vide, vel infrà inter quadratas dictiones.

Rad. 106. **עָרַךְ**, ut inquit R. D. est **סָדַר** (vel potius **סָדַר**) ordinare; Pag. suo ordine singula disponere, ratione, & proportionem collocare. Quidam faciunt contrarium verbo **עָרַךְ**, literis transp. quod est turbare rei ordinem. Per instruere verti potest; & est interdum rem cum re conferre, æstimare, æquiparare; maxime scil. in Hiphil; Merc. Ordinavit, disposuit, aptavit, struxit; æstimavit, taxavit, comparavit, æquiparavit, par æstimatus fuit; Bu. Lex. Direxit, instruxit in ordinem juxta æstimationem & æquitatem seu dignitatem cujusque à primo ad ultimum. Hinc rego, rectum, rectifico; & per metath. creo, i.e. ordino; & Græcum **ὁρμαίνω** ordo, seu locus arboribus aut viribus confusus, apto scil. ordine. In kal, cum accus. ordinavit, & sine accus. neutraliter ordinatus est; Av. vel transitivè sc. significat stru-

ere, disponere ordine, parare; vel intransitivè, se parare, instructum comparare, è regione alterius stare; & quasi uno jugo cum alio stare; æquiparare, Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, ordinare, disponere; prout occ. in part. kal, 3. f. m. simpl. & cum **י** conv. praf. & in 3. f. f. simpl. ut & in 2. f. m. cum **י** conv. praf. & in 1. f. absque praf. ut & in 3. pl. simpl. & cum **י** conv. praf. **עָרַךְ** ordinavit, Job. 32. 14. **וְעָרַךְ** & ordinabit, Lev. 1. 12. 6. 5. **עָרַךְ** ordinat, Prov. 9. 2. **וְעָרַכְתָּ** & ordinabis, Ex. 40. 4. **עָרַכְתִּי** ordinavi, Num. 23. 4. Job. 13. 18. Pfal. 132. 17. **עָרַכְוּ** disposuerunt aciem, Jud. 20. 22. **וְעָרַכְוּ** & disponent, Lev. 1. 7. 8. Jer. 50. 9. In part. ben. kal, à f. m. **עָרַךְ** ordinatus, disponens, &c. occ. in absol. forma pl. m. cum **י** dem. praf. & in forma pl. m. constr. absque praf. **הַעוֹרָכִים** ordinantes, Isa. 65. 11. **עוֹרָכִי** ordinantes, 1 Chro. 12. 8, 33, 38. & in pahl kal, occ. f. m. vel cum camerz penult. vel in constr. cum cateph sagol penult. ut & in f. f. simpl. & in forma pl. f. m. cum **י** dem. praf. **עָרַךְ** ordinatus, a, um, Isa. 30. 33. Jer. 6. 23. 50. 42. Ezech. 23. 41. **עָרַךְ** dispositus, Joel. 2. 5. **עָרַכְתָּ** ordinata, 2 Sam. 23. 5. **הַעֲרֹכֹת** dispositæ, Jos. 2. 6. In infin. kal, occ. cum camerz penult. simpl. loco seq. **עָרַךְ** ordinando, Isa. 21. 5. sed cum cateph pathach penult. occ. simpl. & cum **י** praf. **עָרַךְ** ordinare, Pfal. 40. 6. **לְעָרֹךְ** dispo- nere, Jud. 20. 22. 1 Sam. 17. 8. 1 Chron. 12. 37. Pfal. 78. 19. In imper. kal, f. m. **עָרֹךְ**; sed cum **י** parag. add. cho- lem transp. & mut. in cam. chat. sic, **עָרַכְתָּ** dispone, Job. 33. 5. & in pl. m. imper. kal, est, **עָרַכְוּ** dispo- nite, Jer. 46. 3. 50. 14. fut. kal, 1. f. m. cum cam. chat. procholem, in ult. ob maccaph seq. ut & cum **י** parag. add. simpl. & cum **י** cop. praf. **עָרַךְ** disponam, Pfal. 5. 4. **וְעָרַכְתָּ** dispo- nam, Job. 23. 4. **וְעָרַכְתָּ** & disponam, Pfal. 50. 21. & in 2. f. m. fut. kal, est, **וְעָרֹךְ**, dispo- nes, Pfal. 23. 5. Item, in 3. f. m. occ. simpl. & cum **י** conv. praf. ut & cum **י** Aff. absque praf. ut & cum **י** cop. praf. & **י** Aff. ut seq. **וְעָרֹךְ** disponet, Ex. 27. 21. Lev. 24. 3, 4. Pl. 89. 7. **וְעָרֹךְ** & disposuit, Gen. 22. 9. Exod. 40. 23. 2 Sam. 10. 9, 10. 1 Reg. 18. 33. **וְעָרַכְוּ** disponet illum, Lev. 24. 8. **וְעָרַכְתָּ** & ordinet illud, Isa. 44. 7. & in 3. f. f. fut. kal, occ. cum **י** conv. praf. sed in 1. pl. simpl. sic, **וְעָרֹךְ** & ordinavit, 1 Sam. 17. 21. **וְעָרֹךְ** disponemus, Job. 37. 19. Item, in 3. pl. fut. kal, occ. cum **י** conv. praf. ut & cum **י** Aff. absque praf. ut seq. **וְעָרַכְוּ** & disposuerunt, Gen. 14. 8. Jud. 20. 20, 30, 33. 1 Sam. 4. 2. 17. 2. 2 Sam. 10. 8, 17. 1 Chro. 19. 9. **וְעָרַכְוּ** disponunt aciem contra me, Job. 6. 4. Atque inde ex Rad. in hac i. signif. sunt nomina; 1. no. **עָרֶךְ** ordo; instructio, dispositio, æstimatio; Pag. Bu. Av. æstimatio scil. juxta æquitatem & valorem rei; Av. strues, apparatus, &c. ut Pag. Bu. Cocc. prout occ. simpl. & cum **י** cop. praf. ut & cum **י** Aff. ut seq. **עָרַךְ** ordo; ordi- natio, dispositio, Exod. 40. 23. **וְעָרַךְ** & ordinem, Jud. 17. 10. **עָרַכְוּ** dispositio ejus, Exod. 40. 4. Item, 2. hinc, etiam no. **מַעְרָךְ** m. dispositio, &c. Cev. unde in forma pl. m. **מַעְרָכִים**; sed occ. in forma pl. m. constr. loco seq. **מַעְרָכִי** dispositiones, Prov. 16. 1. Sic & 3. hinc eti- am no. **מַעְרָכָה** f. ordo, aptatio, acies, strues; Bu. Lex. ordinatio, dispositio; acies ordinata, seu instructa & disposita; Av. Cocc. prout occ. simpl. & cum **י** dem. praf. **מַעְרָכָה** acies, ordinatio, strues, 1 Sam. 17. 21. 1 Chron. 12. 38. **הַמַּעְרָכָה** idem, Exod. 39. 37. 1 Sam. 4. 16. 17. 20, 22, 48. Sed occ. etiam cum **י** pro **כֵּה** dem. & **מִתָּה** praf. sic, **בְּמַעְרָכָה** cum strue, in acie, Jud. 6. 26.

1 Sam. 4. 2. מִהַמְעֶרְכָּה ex ipsa acie, 1 Sam. 4. 12. Item, hinc etiam no. in forma cum duplici sægol ante Thau; מִעֶרְכָּה ordo, dispositio, ordinatio, instructio veri ordinis; Pag. Bu. Av. Unde dicuntur panis, seu panes; מִהַמְעֶרְכָּה ordinis, seu ordinationis; i.e. propositionis; Cev. Occ. autem no. hoc in f.f. simpl. & cum הַ dem. præf. idque vel cum sægol, vel cum cametz penult. ob pausam; sic, מִעֶרְכָּה aciem, 1 Sam. 17. 8. הַמְעֶרְכָּה vel הַמְעֶרְכָּה ordo, dispositio, Lev. 24. 6, 7. 1 Chron. 9. 32. 23. 29. 2 Chron. 29. 18. Neh. 10. 34. & in absol. forma pl.f. est, מִעֶרְכָּה ordines, Lev. 24. 6. Item in forma pl.f. constr. occ. simpl. & cum מַּ præf. ut seq. מִעֶרְכָּתוּ acies, 1 Sam. 17. 10, 26, 36, 45. 23. 3. מִמְעֶרְכָּו ex aciebus, 1 Sam. 17. 23. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. עֶרַךְ est, æstimare, taxare, & comparare; Bu. Lex. &c. vide ad initium Rad. Occ. autem in hac signif. in infin. kal, simpl. & in fut. kal, 3. f.m. simpl. & cum הַ interrog. præf. & cum הַ. Aff. absque præf. ut & (à 3. pl.m. יַעֲרֹכּוּ) in 2. pl.m. simpl. ut seq. יַעֲרֹכּוּ æstimari, Psal. 40. 6. יַעֲרֹכּוּ æstimetur, Psal. 89. 7. יַעֲרֹכּוּ an æstimabit, Job. 36. 19. יַעֲרֹכּוּ æstimabit eum, Job. 28. 17, 19. יַעֲרֹכּוּ comparabit, Isa. 40. 18. In Hiphil, idem cum kal, Bu. taxavit, &c. prout occ. in præf. hiph. 3. f.m. simpl. & cum הַ conv. præf. cui etiam ult. יַעֲרֹכּוּ est Aff. ut seq. הַעֲרִיךְ taxabat, 2 Reg. 23. 35. וְהַעֲרִיךְ & æstimabit, Lev. 27. 8, 12. וְהַעֲרִיכּוּ & æstimabit eum, Lev. 27. 14. Item, in fut. hiph. 3. f. m. occ. simpl. & cum הַ. Aff. sic, הַעֲרִיךְ æstimabit, Lev. 27. 14. וְהַעֲרִיכּוּ & æstimabit eum, Lev. 27. 8. Atque inde est ex Rad. in hac signif. no. עֶרַךְ æstimatio, &c. Vide idem no. in i. signif. quia enim res quæ taxantur, solent hæ juxta illas ordinari, hinc ordinatio pro æstimatone, æquiparatione, & pretio sumitur. Semper autem per 5. puncta scribitur: contrà quàm quidam sentiant Exod. 40. per sex scribi; Merc. Occ. autem no. hoc in hac signif. tantum cum præf. & Aff. ut cum קַּ præf. & יַ. Aff. pro æquali, seu pari mihi: vel ejusdem aut æqualis ordinis mecum; Merc. Cev. loco scil. seq. קַּעֲרִיכּוּ juxta æstimatorem mei, Psal. 55. 14. Item cum הַ, vel in pausa הַ, occ. simpl. & cum הַ & קַּ præf. עֲרִיכּוּ vel עֲרִיכּוּ æstimatio tua, Lev. 27. 3, 4, 5, 6, 7, 13, 15, 16, 19, 25. הַעֲרִיכּוּ idem, Lev. 27. 23. בְּעֲרִיכּוּ cum æstimatone tua, Lev. 5. 15, 18, 25. 27. 2, 27. & Num. 18. 16. ut & cum הַ & קַּ præf. sic, בְּעֲרִיכּוּ juxta æstimatorem tuam, Lev. 27. 12, 17. מִעֲרִיכּוּ ex æstimatone tua, Lev. 27. 8, 18. Item occ. etiam cum הַ Aff. cui & קַּ est præf. & cum הַ. Aff. absque præf. ut seq. עֲרִיכּוּ æstimatio ejus, 2 Reg. 12. 4. Job. 41. 1. בְּעֲרִיכּוּ juxta æstimatorem suam, 2 Reg. 23. 35. עֲרִיכּוּ æstimatorem ejus, Job. 28. 13. De ultimo autem hoc no. in hac signif. notandus locus suprà cit. Lev. 27. 16. & erit עֲרִיכּוּ æstimatio tua; quam scil. impones ei: alloquitur enim sacerdotem; ubi ultimum Caph est signum pronomini secundæ pers. & non redundat ut putaverunt multi, inquit R. D. sed v. 23. & supputabit ei sacerdos numerum עֲרִיכּוּ æstimatorem tuæ, usque ad annum Jobel: & dabit עֲרִיכּוּ æstimatorem tuam, &c. Ibi aggregatur He præter normam; in priori הַעֲרִיכּוּ; quia prior dictio est in regimine Genitivis; & sic He videtur redundare. Est et sic illud Jos. 7. 21. in medio הַאֶהֱלִי tabernaculi mei; Pag. Imò in utroque הַעֲרִיכּוּ, He emphaticum abundat. Nam ratio quam subiungit Sanctes, nulla est. Si quidem generale est, He emphaticum non præponi no-

mini habenti affixum. Nec tamen He redundabit, sed ad ampliorem notionem erit adjectum: etsi jam affixum sit notio; nec ex linguæ usu duæ notiones conjungi soleant. Sed fit interdum secus; Merc. Cev.

Rad. 107. עֶרַךְ est, præputiatum censere; præputium auferre; Bu. Conc. præputiatum, obthuratum habuit vel censuit; juxta Hebræos qui per עֶרַךְ exponunt; vel, præputium abstulit, quasi depræputiare dicas; Bu. Lex. Præputium habuit incircumcisum, præputiatum æstimavit, vel censuit; i.e. immundum judicavit. Est autem præputium, pellis tegens glandem in summa parte colis, quam Judæi circumcidebant, & gentibus incircumcisis improperebant præputium, tanquam immunditiam ipsam: Atque ira Metaph. ad arbores transfatum, significat arbores immundas, unà cum fructibus quibus vesci licitum non erat; Av. prout occ. Lev. 19. 23. וְעֶרְכֶּם עֲרֶלְתּוֹ אֶת פְּרִי וְאֶזְרִיתֶם עֲרֶלְתּוֹ & auferetis præputium ejus, fructum ejus; Pag. quasi præputiabit. Metaphoricè sic appellat luxuriam arborum excutere. Sic enim jubebantur fructus trium annorum ut immundos excutere, nec finire crescere; Merc. & obthurabit obthurationem ejus; juxta R. Sal. i.e. arborem impuram & fructus ejus pollutos & abominabiles censebitis, sicut præputium seu cutis obthurans Membrum virile. Vel, depræputiabit, i.e. auferetis præputium ejus, h.e. fructus seu impuros decutietis: ut Chaldaicè הִרְחִיקוּ הַפְּרִי רִחְקָא יִרְ אֲבִיָּה removing removing fructus ejus, i.e. abjicietis tanquam immundos; Bu. Lex. Et præputiatum, i.e. immundum censebitis præputium ejus, &c. h. e. tribus annis erunt vobis arbores quasi præputiatæ, i.e. immundæ; Av. & auferetis, &c. ut Pag. 70. מעֲרִיכָא דַּעֲרִיכָא עֲרִיכָא דַּעֲרִיכָא דַּעֲרִיכָא. Ferv. exp. quasi clausuram significaret. Primi fructus oneri sunt arbori novæ, & ejus vires exhauriunt: Igitur in flore tollendi. Subest doctrina. Nè sint νέοι & νεόφυτοι, qui docent: sed subacto judicio; Cocc. Omnino putabitis præputium ejus, (præputium scil.) fructus ejus: tribus annis fuito (singulæ) vobis præputiatæ, nihil (earum) comeditor; Jun. In niphil, עֲרַךְ præputiatum se ostendit; præputium retexit; Bu. nudatus, discooperus est præputio, Pag. Av. Prout occ. in imper. niph. f.m. cum הַ cop. præf. Hab. 2. 16. bibe etiam tu, וְהַעֲרַךְ (alias וְהַעֲרִיכּוּ) & sis discooperus; ut scil. discooperias turpitudinem tuam: juxta illud Gen. 9. 21. & inebriatus est, & discooperuit se; Pag. quasi sit, præputiatus appareas; i.e. turpis & abominabilis. Affine est verbo עֲרַךְ, ut sequitur, quod juxta quosdam de calice dictum, vacillationem cum turpitudine conjunctam significat. Vide suo loco; Merc. Vel dicitur per metath. quasi à Rad. עֲרַךְ; quod est sopire, pro וְהַעֲרַךְ & consopire; ut Hier. reddit, & hoc est rectum, inquit R. D. in l. Rad. sed in comment. exp. & videatur præputium tuum: Targum, וְהַעֲרִיכּוּ & nudare, si ve nuda, aut discooperi te. Ab. Ezr. & apparebit, vel appareat, præputium tuum, ac si esset וְהַעֲרַךְ. Est enim imper. vice fut. sicut illud Deut. 32. 50. וְיָמָר & morere; pro, morieris; Pag. Et præputiatus appare; Bu. Conc. Præputium retege, præputiatum te ostende, pudendis nuda te, ut ebrii solent, juxta Ab. Ezram. Sed R. Sal. exp. obthurat stupore cordis; Bu. Lex. Bibe etiam tu, qui scil. in Chaldaea es, & nudare in præputio, i.e. ostende pudenda tua. Quidam exp. pro וְהַעֲרַךְ esto temulentus, ut vacilles hinc inde; Av. & ostende te præpu-

præputiatum; Cocc. Bibe tu quoque & retege præputium, i.e. eadem perfer judicia, adeoque omnium gravissima, Jer. 25. 26. Jun. Atque inde 1. est no. עָרַל, m. præputiatus, præputium habens, incircumcisus; Pag. Bu. Av. obthuratus; cuius membrum genitale, obducto præputio, obihuratum est; Bu. Lex. & metaph. immunus; Av. ἀνεύβουτος; i.e. habens aliquid abundans, superfluum, & inutile; Cocc. Figuratè, præputium ad aures, labia, & cor transfertur, & etiam ad alia, notans quicquid gravat, & impedimento est. Balbus, supervacua verba habet, donec ad id perveniat, quod vult loqui; sic aures, velut gravis, & superabundans carne, quasi non sit satis excavata ad audiendum; & cor velut pinguedinem habet obductam, ne possit intelligere; iuxta illud, in crassa cor populi huius, &c. quod & ad gravitatem iniquitatum, & superabundantiam peccatorum cor præpedientium refertur; sicut & præputium in glande generationem impedit; Merc. præputiatus labiis, Exod. 6. est linguam habens parum idoneam ad loquendum, & tanquam sarcinâ aliquâ onustam. Et Ezech. 44. qui corde præputiatus est, dicitur & carne præputiatus, licet manu circumcisus sit; præputiatus autem corde, est, cuius cor gravatum est vanis cogitationibus, & concupiscentiis; & Jer. 6. præputiata dicitur auris eorum, i.e. gravata impedimento, ut non possint attendere. Item, Lev. 19. Tres annos, erunt vobis (arbores scil.) præputiata; h.e. fructus earum habebitur nimis & noxius; Cocc. Occurrit autem no. hoc, in absol. forma f.m. cum cametz & tzeri, simpl. & cum י cop. & ד dem. præf. & in forma f.m. constr. cum cateph pathach, & pathach, simpl. ut seq. עָרַל præputiatus, incircumcisus, Exod. 12. 48. Isa. 52. 1. וְעָרַל & præputiatus, Gen. 17. 14. הָעָרַל præputiatus, Lev. 26. 41. 1 Sam. 17. 26, 36. עָרַל præputiatus, Exod. 6. 12, 30. Item, hinc etiam, 2. no. עָרַל m. idem, præputiatus, incircumcisus, gravis, & superfluous, &c. Pag. Bu. vel substantivè, præputium; & per auxesin, ponitur pro præputiato; Av. prout occ. simpl. & cum י cop. præf. עָרַל præputiatus, Ezech. 44. 9. וְעָרַל & præputiatus, Ezech. 44. 9. Sed occ. etiam, in pl.m. ex forma scil. priori præced. sing. cum cametz & tzeri; Pag. Bu. idque simpl. & cum ו ד מ & נ præf. עָרַל præputiatus, incircumcisus, Lev. 19. 23. Jos. 5. 7. Jer. 9. 25. Ezech. 28. 10. 31. 18. 32. 19, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 32. הָעָרַל præputiatus, Jud. 14. 3. 15. 18. 1 Sam. 14. 6. 31. 4. 2 Sam. 1. 20. 1 Chron. 10. 4. Ezech. 32. 21. מְעָרַל ex præputiatis, Ezech. 32. 27. cuius etiam forma pl.m. constr. simpl. & cum י cop. præf. עָרַל præputiatus, Jer. 9. 25. Ezech. 44. 7. וְעָרַל & præputiatus, Ezech. 44. 7. Sicut & 3. hinc etiam no. in sing. f.m. ex ead. prima forma, viz. עָרַל incircumcisus, Jer. 6. 10. Item, hinc & 4. est no. substant. עָרַל f. præputium; Pag. Bu. Av. Cocc. h.e. pellis, quæ glandem, i.e. summam colis, h.e. hastæ membri virilis, partem regit: dictum, quod membris putentibus præmineat. Pag. pellicula tegens glandem in membro virili; Av. ἀνεύβουτος; supervacuum notat; Cocc. prout occ. in forma absol. f.f. simpl. & cum י præf. עָרַל præputium, Gen. 34. 14. עָרַל cum præputio, Jer. 9. 24. & in forma f.f. constr. est, & occ. simpl. & cum כ, ו, י, & א. Aff. sic, עָרַל præputium, Exod. 4. 25. Deut. 10. 16. עָרַל præputium vestrum, Gen. 17. 11. עָרַל præputii sui, ejus, Gen. 17. 14, 24, 25. Lev. 12. 3. 19. 23. עָרַל præputii illo-

rum, Gen. 17. 23. cuius etiam forma absol. pl.f. occ. cum ד dem. præf. loco seq. הָעָרַל præputia, Jos. 5. 3. ejusque forma pl.f. constr. occ. simpl. & cum ו י ה, Aff. ut seq. עָרַל præputia, 1 Sam. 18. 25. 2 Sam. 3. 14. Jer. 4. 4. עָרַל præputia illorum, 1 Sam. 18. 27.

Rad. 108. עָרַל, in Bu. Conc. quatuor signif. 1. est, callidum & astutum esse; callidè & astutè agere, calliditate aut astu usus fuit; Pag. Bu. item, coacervare; Pag. (Sed hoc ult. vide in 3. signif.) callidè & concinnè composuit, seu coacervavit decenter, aptè coagmentavit, ut solent homines callidi & prudentes magno judicio & astu quodam concinnare sua consilia & deliberationes, hanc ob rem sæpe redditur callidus, astutus, &c. Hinc ἀρμόδια coopto, compono congruenter, ἀρμονία harmonia, ὁρμηδὸς ὁρμηδωμάτων paro, &c. Av. Quidam conferunt cum עָרַל cum ע, ut sit, excitatum esse, attentum providum, versutum, vasrum & callidum. Sumitur autem in utramque partem. Potest absolutè sumi in Hiphil sine casu. In Niphil est, coacervari, & erat addenda nudandi significatio; tamen si ea in verbo nusquam reperiatur. Quidam omnia quæ nuditatis significatum habent, ad Rad. עָרַל, sed frustra referre conantur: quasi in illis Mem non radicale sit, sed servile. Observo autem עָרַל per cholem Job. 1. & aliàs significare nudum: unde plur. cum dagech עָרַל nudi. At עָרַל per schurek, callidum, unde plur. עָרַל, lene. Sed est & עָרַל nudus adject. vel nuditas substant. unde plur. עָרַל, ac adject. עָרַל interdum etiam est fam. Ezech. 16. Sed illic potest Beth subaudiri, ut sit substant. In nuditate; Merc. Occurrit autem hæc Rad. in hac 1. signif. pro callidum esse, &c. in infin. kal, loco seq. עָרַל callidè agendo, 1 Sam. 23. 22. In Hiphil, הָעָרַל astutè agere, Bu. astutè, vel callidè agere, callidum esse; Pag. Bu. callidè egit, & cum accus. concinnavit; Av. prout occ. in fut. hiph. à 3. f.m. def. cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. & in 3. pl. m. plenè cum jod hiph. penult. ut seq. עָרַל callidè agit, 1 Sam. 23. 22. Prov. 15. 5. 19. 25. הָעָרַל callidi fuerunt, Psal. 83. 4. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. est 1. no. f.m. significans versutum; Av. vel prudentem; Cocc. quod scil. occ. in sing. simpl. & cum י cop. præf. עָרַל callidus, astutus, Gen. 3. 1. Prov. 12. 16, 23. 13. 16. 14. 5. 22. 3. 27. 12. וְעָרַל & astutus; Prov. 14. 15. & in forma pl. m. occ. simpl. cum dagech in Mem, licet post schurek: sed cum י cop. præf. absque dagech in Mem post schurek; sic, עָרַל callidi, Job. 5. 12. 15. 5. וְעָרַל & callidi, Prov. 14. 18. Item, 2. hinc etiam no. in f.f. significans vasritiem; Av. vel prudentiam; Cocc. prout occ. simpl. & cum י præf. עָרַל calliditas, astutia, Prov. 14. 8. 5. 12. בְּעָרַל callidè, Exod. 21. 14. Jos. 9. 4. forma autem hujus no. f.f. constr. esset עָרַל; unde cum י præf. & א. Aff. plenè & juxta normam esset בְּעָרַל: sed occ. pro eo quasi contractè absque Thav, f.f. constr. (ut עָרַל Hof. 13. 2. pro כְּתִבְוֹתָם & כְּתִבְוֹתָם Pag. Dicitur autem in quo no. hoc sic legitur, Paulus, 1 ad Cor. 3. citans, reddit πανουργίας, Merc.) loco seq. בְּעָרַל in astutia sua, Job. 5. 13. Deinde, 2. signif. 2. hujus Rad. est nudum; Bu. Conc. idque scil. in no. 1. עָרַל m. nudus, sine vestibus; Pag. Bu. Av. Cocc. prout occ. in f.m. simpl. & cum י cop. præf. vel plenè cum Vau, vel def. cum cholem tantum absque Vau, in ult. ut seq. עָרַל, vel sine Vau, nudus, 1 Sam. 19. 24. Job. 1. 21. 24. 7. 10. 26. 6. Eccl. 5. 14. Isa.

Isa. 20. 2, 3, 4. 58. 7. Am. 2. 16. וְעָרוֹם & nudus, Job. 1. 21. וְעָרוֹם & nudus, Mich. 1. 8. & in forma pl. m. occ. cum Mem dageſchato poſt ſchurek penult. ſic, וְעָרוֹם nudi, Gen. 2. 25. Job. 22. 6. Atque indè, 2. no. ſ. f. adject. cum kibbutz penult. ante Mem dageſchatum loco ſeq. וְעָרוֹם nuda, Hoſ. 2. 5. ut & 3. hinc etiam ex Rad. in hac 2. ſignif. eſt no. cum jod penult. quieſcente in tzere ; quod vel eſt adject. vel ſubſtant. ut dictum ad initium Rad. & occ. ſimpl. plenè, ſed cum ! cop. praf. cum tze- re tantum abſque jod penult. & cum ! jod praf. rursus plenè cum jod penult. ut ſeq. וְעָרוֹם nudus, nuditas, Gen. 3. 10, 11. Ezech. 16. 7, 22, 39. 23. 29. וְעָרוֹם & nudus, Ezech. 18. 7, 16. וְעָרוֹם & in nuditate, Deut. 28. 45. cu- jus formæ pl. m. occ. cum kibbutz penult. ante Mem da- geſchatum, loco ſeq. וְעָרוֹם nudi, Gen. 3. 7. & 3. hinc etiam no. cum Mem heemant. prapof. quaſi à ſing. מְעָרוֹם, vel מְעָרוֹם, nuditas ; formæ inſtar מְעָרוֹם ferra ; Pag. in forma pl. m. מְעָרוֹם denudationes ; Cocc. vel nuditates, ſubſtantivè ; Merc. vel per auxefin, adjective, nudi ; Av. prout occ. in forma pl. m. conſtr. cum Aff. loco ſeq. מְעָרוֹם nudos eorum, 2 Chr. 28. 15. Deindè, iii. ſignif. 3. hujus Rad. עָרוֹם, eſt acer- vus ; Bu. Conc. unde in Niphal, נָעָרוֹם coacervari ; Pag. Bu. concinnatus eſt in harmoniam, coacervatus eſt aptè ; Av. prout occ. in præter. niph. 3. pl. loco ſeq. נָעָרוֹם coacer- vatæ ſunt, Ex. 15. 8. Atque inde ſunt no. 1. quaſi à ſing. m. עָרוֹם acervus ; in forma pl. m. ſignif. acervos mani- pulorum, qui aptè & concinnè componuntur ; Av. & occ. loco ſeq. עָרוֹם acervi, Jer. 50. 26. Et 2. hinc etiam no. ſ. f. idem ſignificans, viz. acervus aptè & in harmoniam quandam concinnatus ſeu congregatus ; Av. & occ. ſ. f. abſol. cum dem. praf. ſed in forma ſ. f. conſt. ſimpl. ut & in forma pl. f. ſimpl. & cum dem. praf. עָרוֹם acervus, Ruth. 3. 7. עָרוֹם idem, Cant. 7. 3. Hag. 2. 16. עָרוֹם acervi, 2 Chron. 31. 6. עָרוֹם acervi, 2 Chr. 31. 7, 8, 9. Neh. 13. 15. עָרוֹם ex acervis, Neh. 3. 34. Denique, iv. ſignif. 4. hujus Rad. עָרוֹם eſt caſtanea arbor ; Bu. Conc. quæ ſcil. facile poteſt nudari, i. e. de- corticari ; Av. vel à denſa & cumulata figura ; ut qui- dam volunt ; Merc. idque in no. עָרוֹם m. quod quidam volunt eſſe Platanum arborem ; ſed Hebræis eſt caſta- nea arbor ; Cocc. Bu. Lex. prout occ. in ſ. m. & pl. m. cum ! cop. praf. utriq. ſic, וְעָרוֹם & caſtanea, Gen. 30. 37. וְעָרוֹם & caſtaneæ, Ezech. 31. 8.

Rad. 109. עָרוֹם unde eſt no. עָרוֹם f. conſperſio, h. e. farina cum aqua ; vulgò paſta ; Pag. Merc. Oryza ; genus leguminis. Judæi vocant paſtam ; h. e. farinam cum aqua ſtratam, ſeu conſperſam. Hieron. vertit, pul- mentum, item cibum, &c. Sed procul dubio eſt עָרוֹם oriza, ex qua fit pulmentum, & cibum inſtar paſtæ ; & per aphæ. vulgò dicitur, Riſum, Germanicè Reis ; Av. Quidam conſerunt cum עָרוֹם lecto ſeu ſtrata, quaſi ſit ſtratam farinæ. Sed nuſquam per Sin ſemel invenio ; Merc. 70. עָרוֹם, at & reddi poteſt maſſa ; Cocc. ſeu maſſa farinæ ; Bu. Conc. quod aliàs dicitur כֶּצֶם, Merc. Non autem in textu venit ſingularè ; ſed in for- ma pl. f. occ. cum יָיִן & יָכֶם Aff. ut ſeq. עָרוֹם maſſarum noſtrarum, Neh. 10. 38. עָרוֹם maſſarum veſtrarum, Num. 15. 20, 21. עָרוֹם maſſarum ve- ſtrarum, Ezech. 44. 30.

Rad. 110. עָרוֹם incidit ſeu diſſecuit cervicem, jugu- lavit, amputavit collum ; & ſi liceret dicere, decervi-

cavit, ut ſanguis indè derivetur & profluat copioſè ; nam cervice amputata abundanter ex omnibus venis fluit ſanguis. Et ſi tribuitur pluviæ aut rori, ſignificat defluere, non aliter quam cervice amputatâ ſanguis pro- fluit. Cogn. cum וְעָרוֹם defluxit, ſtillavit ; Av. Videatur autem verbaliter poſt no. ſeq. עָרוֹם, quod no. reliqui ad initium Rad. locant, & indè verbum derivant. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor ſignif. i. eſt, cervix ; cervicem abſcindere, decollare ; Bu. Conc. Nam indè eſt no. עָרוֹם m. poſterior pars faciei, inquit R. D. ſive colli ; Pag. La- tine cervix ; ex vertebratis oſſibus in orbem conſians, ut faciliùs huc illuc obvertatur. Unde qui ſlecti neque- unt, contumaces & indomabiles, Scriptura duos cervice appellat. Per hanc medulla è cerebro in ſpinam dorſi delata, oſſa rigat & humectat, ut è cælo ros & imber hæc inferiora. Unde quidam putant per metaph. ver- bum indè factum, quod propriè contrariio ſignificatu eſt decervicare ; ſi ad rorem & pluviã transferatur, ſig- nificare, defluere, & diſtillare : Sicut per cervicem me- dulla è cerebro in ſpinam dorſi, & cætera deinceps oſſa ad ea riganda & alenda deſcendit : & tum quidem conve- nit cum וְעָרוֹם, literis tranſpoſitis ; Merc. עָרוֹם eſt cer- vix ; poſtica colli pars ; Pag. Cocc. Et ſimul etiam ſin- cipit ; Av. Et occ. in ſ. m. ſimpl. & cum & & & praf. עָרוֹם cervix, Exod. 23. 27. 32. 33. 34. 39. 33. 5. Deut. 9. 6, 13. Joſ. 7. 8, 12. 2 Sam. 22. 41. 2 Chron. 29. 6. Pſal. 18. 41. Prov. 29. 1. Jer. 2. 27. 18. 17. 32. 33. 48. 39. in cervice, Gen. 49. 8. עָרוֹם juxta cervicem, 2 Reg. 17. 14. Sed cum affixis cholem mutatur in cam. chat. ut cum & praf. & Aff. ut cum עָרוֹם, vel in pauſa. עָרוֹם & עָרוֹם ſimpl. & cum ! cop. praf. ut & cum & & Aff. cui ult. etiam ! cop. eſt praf. prout ſeq. עָרוֹם cervicem meam, Job. 16. 12. עָרוֹם cervicem tuam, Deut. 31. 27. עָרוֹם cervix tua, Iſa. 48. 4. עָרוֹם cervicem veſtram, 2 Chron. 30. 8. וְעָרוֹם & cervicem veſtr. Deut. 10. 17. עָרוֹם cervicis ejus, cervicem ſuam, Lev. 5. 8. 2 Chron. 36. 13. עָרוֹם cervicem ſuam, 2 Reg. 17. 14. Neh. 9. 17. Jer. 7. 26. 19. 15. עָרוֹם & cervicem ſuam, Neh. 9. 29. Atque indè ex hoc no. deducunt, ut dictum, verbum in kal, עָרוֹם, decollavit ; q. d. decervicavit ; Bu. Lex. torquere collum, ſive cervicem torquendo frangere ; Pag. incide- re, ſeu ſecare cervicem animanti, gladio vel ſecuri ; per- cutere ex adverſo cervicis ; Merc. Unde in 2. ſ. m. præter. kal, עָרוֹם ; prout occ. cum ! conv. praf. & Aff. ſic, וְעָרוֹם & decollabis ipſum, Exod. 13. 13. 34. 20. & in part. ben. kal, ſ. m. eſt, עָרוֹם decollans, Iſa. 66. 2. ſed occ. etiam in 3. pl. m. præter. kal, cum ! conv. praf. וְעָרוֹם & decollabunt, Deut. 21. 4. & in part. Pahul, kal, à ſ. m. עָרוֹם decollatus ; prout occ. in forma ſ. f. cum dem. praf. וְעָרוֹם decollata, Deut. 21. 6. Deindè, ii. ſig- niſ. 2. hujus Rad. עָרוֹם, eſt deſtruere, diruere ; Bu. Conc. De altariſus dicitur, pro, confringere ; ad verbum, de- cervicare, eleganti metaphorâ ; quòd & altaria ſuas cervices habere viderentur, & cornua ; Merc. Prout occ. in fut. kal, 3. ſ. m. loco ſeq. עָרוֹם diruet, Hoſ. 10. 2. Item, iii. ſignif. 3. hujus Rad. עָרוֹם eſt, ſtillare ; Bu. Conc. Cocc. ſeu diſtillare, &c. Vide ad initium Rad. Prout occ. in fut. kal, 3. ſ. f. & pl. m. ſic, וְעָרוֹם ſtillabit, Deut. 32. 2. וְעָרוֹם ſtillabunt, Deut. 33. 28. Denique, iv. ſignif. 4. hu- jus Rad. עָרוֹם eſt, cælum viſibile ; Bu. Conc. idque in No. pl. m. indè ducto, viz. עָרוֹם ; quo nomine vo- cantur cæli ; quia ſtillant & influunt pluviã & rorem in

in hac inferiora, inquit R.D. Pag. Vel, influentia cæli, at pars cæli, polus, &c. Vel no. hoc pl.m. reddi potest, ruinæ; ex fignificatione verbi, Hof. 10.2. Prout occ. in forma pl.m. constr. cum בְּעָרִיפִי & Hof. Aff. sic, Isa. 5.30. & h. x obtenebrata est, בְּעָרִיפִי in cælis ejus; Pag. quasi influentias dicas; Merc. Hieron. in caligine ejus; Sed Ab. Ezra, in destructionibus ejus; Pag. obtenebrescet, lux scil. in influentiis; i.e. in ea parte cæli sub qua est terra regum Judah; Av. In ruinis ejus, nempe terræ; quod Aff. s. m. referendum est. Alii, in stillationibus ejus; scil. lucis, & tunc discrepantia generis est in affixo; Bu. Lex. בְּעָרִיפִי & בְּעָרִיפִי arctum & lux quæ scil. tenebricosa est, in distillationibus ejus. Ipsa lux gratia per Evangelium annunciata, erit tenebræ, per effulum super Judæos (spiritum foci cordis & stuporis; Coc. Quumque intuebitur in hanc terram, ecce tenebras, tenebras scil. angustias simulac collustraverit, offundentes se (Hebr. contenebrantes) in ruinis ejus; in quibus scil. istæ tenebræ diu perduraturæ sunt; Jun. בְּעָרִיפִי caligo, &c. vide inter voces quadratas.]

Rad. 111. עָרַץ est, contere, frangere; & frangi animo, conserrari, pavere, formidare; roborare, fortificare; Pag. Significat terri, absterreri, maxime sequente præp. אֶת , vel ab. Sunt qui putent per Græcum ἐρεσσαι expressum à Paulo ad Philip. 1. Non abludit à עָרַץ ; & quidam conferunt cum עָרַץ , sed longius; & ex adverso cum עָרַץ , contrariæ significationis, in minui scil. quum istud sit, prævalere; & interdum transitive, quasi prævalidare dicas, i.e. vim afferre, cum impetu terere, & conserrare; confringere; nam qui prævalidus est, aliis est terrori. Hinc duæ hæ significationes, terroris scil. & prævaletentia in hoc verbo afferuntur: etsi meo judicio terroris seu confractiois sit primaria, quicquid velint quidam; Merc. עָרַץ violentia usus fuit, violenter exagitavit, confregit, vel contrivit, fortem & aut violentam se exhibuit; expavit, conserratus fuit; terruit; Bu. Lex. Concussit cum terrore, deterruit concutiendo, exercuit potentiam in aliquem, ut postea sit formidabilis; item, sine Accus. formidavit concutientem, vel alicujus potentiam. Cogn. cum עָרַץ contrivit, collisit, &c. & עָרַץ prævaluit; Av. In Coc. tria signif. i. commovere; ut Isa. 2. ad commovendum terram: 2. commoveri, formidari; ut Job. 31. 34. timebam multitudinem magnam; & Deut. 7.21. ne commovearis. Sic Jos. 1.9. ut & Deut. 23. & ne commoveamini coram illis, vel minimâ scil. commotione. Ubi gradatio videatur. Et Job. 30.6. in tremendo vallium, &c. Et 3. est, obtinere potentiam; 70. יָגְדֶנּוּ , ut Is. 47.12. vel 14. fortasse obtinebis, &c. Videtur incidem cum עָרַץ Et Ps. 10.18. Non addet, potens esse homo ex terra; Coc. Sed in Bu. Conc. duo tantum sunt hujus Rad. signif. 1. est contere, confringere; expavescere, formidare. Prout occ. in Infin. kal. cum 2. præf. לְעָרֹץ contere, formidine terere, Ps. 10.18. Isa. 2.19, 21. Et in fut. kal. à 3. f. m. יָעָרֹץ occ. in 1. f. loco seq. יָעָרֹץ reformidarim, Job. 31. 34. Sed occ. etiam in 2. f. m. & f. fut. kal. simpl. ut & in 2. pl. m. simpl. & cum Nun parag. add. ut seq. יָעָרֹץ vel sine vau, expavescas, contes, Deut. 7.21. Jos. 1.9. Job. 13. 25. יָעָרֹץ terribilem te exhibueris. Isa. 47.12. יָעָרֹץ expavescatis, Deut. 20.3. 21.6. יָעָרֹץ formidabit, Deut. 1.29. In hiphil, יָעָרֹץ formidavit; Bu. Av. & sine Accus. est intransit. expavit, &c. Av. Prout occ. in part.

hiph. f. m. cum כִּם , Aff. sic, מְעָרִיצָה terrens vos, terror vester, Isa. 8.13. & in fut. hiph. à 3. f. m. יָעָרֹץ , & in 3. pl. m. יָעָרֹצוּ , in 2. pl. m. est, & occ. loco seq. יָעָרֹצוּ expavescite, Isa. 8.12. Atque inde juxta quoddam ex Rad. in hac signif. est i. No. עָרֹץ , vel aliàs עָרֹץ horriditas, formido; Av. fractura; Pag. ruptora, concavitas; Bu. Lex. Alii, prævaletentia; cum cholem erit forma infiniti; sed in nostris exempl. scribitur cum schurek in ult. formæ גְּבֹרִי . Rimam & fossam fluminum alluvione factam intellige; Merc. Prout occ. cum 2. præf. loco seq. יָעָרֹץ in fractura, Job. 30.6. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מְעָרִיצָה f. fortitudo; Pag. vel violentia; Merc. Bu. Lex. Formido, pavor; Av. sig. 70. בְּמְעָרִיצָה , Coc. Prout occ. cum 2. præf. loco seq. בְּמְעָרִיצָה cum fragore, violenter, Isa. 10.33. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. עָרַץ est, formidabilem, fortem, validum se exhibere; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. Prout occ. in fut. kal. à 3. f. m. יָעָרֹץ & 2. f. m. יָעָרֹץ , in 2. f. f. loco seq. יָעָרֹצוּ validam te præbueris, Isa. 47.12. In Niphal, יָעָרֹץ terribilis, formidabilis, vel fortis fuit; Av. Bu. Unde in part. niph. f. m. est, יָעָרֹץ fortis, formidabilis, Psal. 89.8. Et in hiphil, יָעָרֹץ formidavit; Bu. Av. Pavere significat in hiph. vel se expavescere; Coc. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. יָעָרֹץ , & 2. f. m. יָעָרֹץ , in 2. & 3. pl. m. sic, יָעָרֹצוּ formidetis, Isa. 8.12. יָעָרֹצוּ formidabunt, Isa. 29.23. Atque inde ex Rad. in hac signif. est No. עָרֹץ violentus, tyrannus, formidabilis; Bu. Lex. Av. robustus, cujus fortitudinem alii timent; Av. timendus; & sic dicitur potens & fortis; eò quod homo timeat ab illo, inquit R.D. Pag. Prævalidus, qui aliis prævalet, & terrori est; in malum plerumque sumitur; sed Deo etiam interdum tribuitur, ut Jer. 20.11. quod malis sit terribilis; unde eo loco jungitur cum גְּבֹרִי , quod robustum significat, utramvis in partem. Locum Isa. 49. 24. & c. de præda potenti eripienda, Christus in Luca 1. imitatus est; Merc. Cev. Robustus, viribus agens, &c. Coc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. locis seq. יָעָרֹץ validus, robustus, fortis. Ps. 37.35. Isa. 29.20. 49.28. Jer. 20.11. cui etiam ? (cum segol, ob camerz sub gutturali seq.) est præf. loco seq. יָעָרֹץ forti, Job. 15.20. & in forma pl. absol. occ. simpl. & cum 1. cop. præf. cujus forma etiam constr. occ. simpl. ut seq. יָעָרֹצִים potentes, fortes, Job. 6. 23. 27.13. Ps. 86.14. Isa. 13.11. 25.3.4.5. 29.5. Jer. 15. 21. יָעָרֹצִים & fortes, violenti, Psal. 54.5. Prov. 11.16. יָעָרֹצִי fortissimos, Ezech. 28.7. 30.11. 31.12. 32.12. Item, 2. hinc etiam ex Rad. in hac signif. No. cum Mem heemant. (quod etiam allatum fuit in 1. sign.) Prout occ. cum 2. præf. sic, בְּמְעָרִיצָה cum valore, validè, Isa. 10.33. Sicut etiam quidam hic ponunt nominaliter מְעָרִיצָה m. pavor, terror, formido; Pag. Bu. Av. Est forma participii, ut מְבַכֵּרִי ; sed nominaliter sumptum; nam præced. מִירְאָתָם timor vester, sive causa quare quis timeat, vel commoveatur; Coc. Prout occ. cum כִּם , Aff. loco seq. מְעָרִיצָה formido, terror vester, Isa. 8.14.

Rad. 112. עָרַץ est, fugere; unde Targum pro וַיִּנָּס & fugit, habet וַיִּעָרַץ Ex. 4.3. Pag. Bu. & propriè Chaldaicum est; Bu. Lex. arcuit, coercitus fugit, exercitus est in fugam, abarcitus est. Item, exercuit, Cogn. cum עָרַץ subnervavit, & קָרַע dirupit; nam arceri est fugere, & se abripere à loco ad alium. Hinc $\text{ἐρῶν$ & ἐρυάδω , i.e. Lat. arceo, abarceo; h. e. prohibeo, &c. Av. Occ. autem in part. ben. kal. à 3. f. m. עָרַץ , in pl. m. cum 2. dem. præf. loco seq. יָעָרֹצִים

וְעוֹרִים fugientes, Job. 30. 3. Atque inde juxta ple-
roque est No. à s.m. עוֹרִים m. nervus, vel arteria; Pag.
Bu. pulsus, aut vena; Pag. Unde in forma pl.m. עוֹרִים
& in constr. עוֹרִים Occ. cum 1 cop. praf. & 1 Aff. Job. 30.
17. וְעוֹרִים & nervi mei, seu pulsus mei, aut venæ scil.
pulsatiles, non quiescent, pro quiescebant; Pag. & ar-
teriarum mearum, &c. Bu. Lex. Venæ mearum non quiescunt.
Arabice namque עֵרֶן est vena & arteria; Cocc. qui etiam
illud præced. in plur. masc. absol. ibid. v. 3. nominaliter
sumit, & exp. עוֹרִים הָעוֹרִים venarum ariditas; Coc. A-
lii verò rursus hoc, in v. 17. verbaliter exponunt idque
in priori signif. juxta R. Mosch. & sic est sensus, Noctu
flagella fero, & persecutores mei impii. non dormiunt
(seu dormire solent, aut dormiunt; Cev.) super lectum
suum, &c. Verbum enim עָרַן non solum festinare fugi-
endo, verum etiam festinare persequendo significat; ut
& Rad. בָּרַח Neh. 13. 28. &c. Pag. Unde quidam expo-
nunt transitivè, fugantes me: Sed nervorum significatio
præstat; Merc. Cev. R. Perusoli, nervi mei, i.e. nervi voca-
tus, h.e. venæ pulsatiles: nam Arabice nervus voca-
tur, נֶרֶס, inquit R.D. Pag. Sed Kimchi habet, נֶרֶס
עוֹרִים, Merc. Cev. Sed Aven. Verbaliter exp. hoc etiam
in v. 17. quasi esset part. ben. kal, pl.m. cum Aff. sic, & ab-
ercentes me non cubabant, seu dormiant; 70. נֶרֶס
נֶרֶס, & sic Judæi exponunt, & arteriarum, seu nervi
mei non quiescent; i.e. non desinent pulsus agere prop-
ter terrorem; Av. Et arteriarum mearum; Bu. Conc. עָרַן
dirigit, &c. Av. Unde עוֹרִים solitarius, &c. Bu. Lex. Vide
suprà ante Rad. עָרַן. Item, עָרַן, vide suprà in Rad.
עָרַן; Bu. Lex.]

Rad. 113. עָרַן f. Eff. lectus, sponda, Pag. Bu. Av. grab-
batus, stratum; Av. Prout occ. extra pausam cum du-
plice sægol, sed in pausa cum cametz penult. sic, עָרַן le-
ctus, Deut. 3. 11. Pl. 4. 1. 132. 3. עָרַן sponda, Am. 3. 12.
sed cum affixis, pro more talium, prius sægol mutatur in
pathach, alterum in Schevah: ut cum 1, 11. & 1 Aff.
ut seq. עָרַן lectus meus, Job. 7. 13. Pl. 6. 7. Prov. 7. 16.
עָרַן lectus noster, Can. 1. 16. עָרַן sponda ejus, Deu.
3. 11. sed, occ. etiam in forma pl. f. cum 1 Aff. loco seq.
עָרַן in spondis suis, Am. 6. 4.

Rad. 114. עָרַן est, contabescere, veterescere; Bu.
Conc. vel rodere, arrodere; unde tinea ab arrosione
עָרַן dicitur; Merc. contabescere, vel erodi; Bu. Lex.
Cocc. עָרַן æruginosus fuit, arrosus, corrosus est ab æ-
rugine, vermiculis aut tineis; & metaph. est contabescere,
& perire instar vestimenti, aut ligni, à tineis corro-
si. Hinc 105. ærugo, rubigo; & per Aphar. חֲרָשׁ tinea, quod
etiam à 105. deduci potest; Av. Occ. autem verbaliter in
prat. kal, 3. f. & in 3. pl. cum Tzeri ob pausam pro sche-
va penult. sic, עָרַן inveteravit, Pl. 6. 8. 31. 10. עָרַן
contabescunt, Pl. 3. 1. 11. Atque inde est No. עָרַן m. tinea,
à depascendo dicta (aliam autem significationem hujus
No. viz. pro Arcturo, vide suprà in Rad. עָרַן) Bu. Lex. æ-
rugo, vel tinea, quæ aut situ aut pulvere aut putredine
nascens, vestes aut libros corrodit, perdit, & perdit.
Quum autem significat Arcturum, est à עָרַן; Av. Occ.
autem No. hoc simpl. & cum 2 praf. ut seq. עָרַן tinea;
arcturus, Job. 4. 19. 9. 9. 13. 28. Ifa. 50. 9. 51. 8. עָרַן si-
cut tinea, Job. 27. 18. Psal. 39. 12. Hof. 5. 12.

Rad. 115. עָרַן m. No. Rad. est herba, Pag. Bu. sativa
propriè, & culturâ, vel ex semine suo rursus proveniens;
Bu. Lex. herba quæ produxit germen, & adolevit; & dif-

fert à עָרַן, quod germen, seu gramen significat, sive
herbam tenellam producentem semen, Av. Occ. autem
No. hoc simpl. locis seq. עָרַן herba, Gen. 1. 11. 12. 29,
30. 2. 5. 3. 18. 9. 3. Exod. 9. 22. 25. 10. 12. 15. Deut. 11.
15. 29. 23. 32. 2. 2 Reg. 19. 26. Pl. 92. 8. 105. 35. 106. 20.
Prov. 19. 12. Ifa. 37. 27. Jer. 14. 7. Am. 6. 2. Mich. 5. 7. Zac.
10. 1. cui etiam 1, 2, 3 & 4 sunt praf. & semel 1.
Aff. ut seq. עָרַן & herba, Pl. 104. 14. Jer. 12. 4. עָרַן
& in herba, Exod. 10. 15. עָרַן sicut herba, Job. 5. 25.
Pl. 72. 16. עָרַן sicut herba, Pl. 102. 5. 12. עָרַן her-
bam ipsorum, Ifa. 42. 15. Sed in forma pl. f. Sin est cum
dagesch, euphoniæ gratiâ, inquit R.D. Pag. Prout occ. lo-
co seq. עָרַן herbarum, Prov. 27. 25.

Rad. 116. עָרַן est, facere, aptare; parare, præpara-
re; item frangere, confringere; Pag. vel contundere. Dif-
fert à עָרַן, quod propriè est agere. Jungitur utrumque,
Ifa. 41. 4. ubi prius verti potest, operari. Hoc verbo in-
nuitur effectio quâ aliquid existit re ipsâ, vel alio statu
quàm fuerat. Sed Hebraicè latius patet quàm facere; ut
usus & exempla doceant. Est interdum, sacrificare, ut
& Latinis verbum faciendi: & est interim, comparare,
ornare, adornare, instruere; item, conficere, ut Ezech. 23.
conficere ubera; & conficere contrariâ significatione, i.e.
consumere, ut aliquid non sit in pristino statu, Zeph. 3.
in fine; hic dicit Sanctes frangere; interdum ornatius magis
est quàm effectio; ut, qui fecit Moysen & Aharonem;
sic, facere ungues, pro aptare. Sed hæc facilè pro sen-
su & sententiâ ratione discernens; Merc. Cev. עָרַן fecit,
effecit, paravit, apparavit; comparavit; acquisivit; mag-
nificavit, magnificavit; curavit, aptavit; item confecit,
subegit, compressit, consumpsit; quomodo cum עָרַן con-
venit, ut notat R. Sal. Mal. 4. 3. Bu. Lex. עָרַן fecit, con-
fecit, perfecit, paravit faciendo. Et aliquando significat
etiam sacrificare, præsertim quando regit Accusativum,
vitulum seu agnum; juxta Virgil. Cum faciam vitulam
pro frugibus, ipse venito; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo
signif. 1. est facere, agere; Cocc. In qua signif. frequens
admodum venit in textu, & ordine Conc. ut seq. In prat.
kal, 3. f.m. עָרַן fecit, effecit, &c. ut in Bu. Lex. Gen. 1.
31. 2. 2. 3. 1. 5. 1. 6. 6. 22. 8. 6. 9. 6. 24. 13. 4. 18. 8. 21. 6.
26. 24. 65. 31. 1. &c. Job. 21. 31. 27. 18. Pl. 9. 17. 15. 3. 22.
32. 66. 16. 78. 4. 12. 96. 5. 98. 1. 103. 10. 104. 19. 105.
8. 111. 4. 115. 3. 118. 24. 135. 6. 147. 20. Pro. 8. 26. 10.
12. 24. 29. Ecc. 3. 11. 14. 7. 14. 29. Cant. 3. 9. 10. Ifa. 12. 5.
38. 15. 40. 23. 44. 17. 23. 53. 9. 55. 11. 58. 2. Jer. 2. 13.
5. 19. &c. Lam. 2. 17. Ezech. 3. 20. &c. Joel. 2. 26. Am. 3. 6.
Jon. 1. 9. 3. 10. Hab. 3. 16. Zac. 1. 6. Mal. 2. 15. &c. in 360.
circ. l. cui etiam 1 cop. vel conv. est praf. עָרַן & fecit,
fecerit, vel faciet, &c. Gen. 37. 3. Exod. 12. 48. 36. 1. &c.
Job. 14. 9. Ifa. 25. 6. 37. 31. 41. 4. &c. ad Mich. 7. 9. in 60.
circ. l. sed occ. etiam 3. f.m. prat. kal, (abjectâ scil. He 3.
Rad.) cum 2, 11, 2, 3, 4 (cui ult. 1 conv. est praf.)
& 1 Aff. ut seq. עָרַן fecit me, Ifa. 29. 16. עָרַן fecit
nos, Pl. 100. 3. עָרַן fecit te, Deut. 32. 6. עָרַן fecit
eum, Deut. 32. 15. Job. 31. 15. Pl. 95. 5. Ifa. 44. 15. Hof. 8. 6.
עָרַן & faciet, parabit illum, Lev. 16. 9. עָרַן fecit eos,
Ifa. 48. 5. & in 3. f. prat. kal, occ. vel cum scheva, vel ob
pausam cum cametz praf. penult. ut seq. עָרַן fecit, Deut.
22. 21. Ruth. 2. 19. 2 Sam. 21. 11. 1 Reg. 15. 13. 2 Chron.
15. 16. Esth. 1. 9. 15. 5. 5. 6. 14. Job. 12. 9. Prov. 31. 22. 24.
If. 41. 20. Jer. 3. 6. 18. 13. 50. 15. 29. Ezech. 16. 48. עָרַן
fecit, Gen. 27. 17. 2 Sam. 13. 10. Esth. 2. 1. 5. 12. Ifa. 66. 2.

cui etiam priori formæ ! cop. vel conv. est præf. (ubi præcipuè locus, Deut. 21. 12. Norandus, וַעֲשֵׂה & aptabit ungues suas; Pag. quod R. Abikah exp. crescere finet; ut scilicet turpis ei videatur, neque eam ducat. Et sic radet caput suum; quia capilli pulchritudo est mulieris. Sed R. Eliezer contrà, detrahet; argumento loci, 2 Sam. 19. Merc. Cev. & alet ungues suos; Cocc. Jun. Hebr. faciet; Jun.) locis seq. וַעֲשֵׂה & fecit, fecerit, faciet, Deut. 20. 12. 21. 12. 2 Sam. 13. 5. Lev. 5. 17. Ezech. 22. 3. Dan. 8. 12. sed occ. etiam semel 3. f. cum ! conv. præf. ante duplex camerz, & per Apoc. abjectâ He nora 3. f. in fine; sic, וַעֲשֵׂה & faciet, Lev. 25. 21. Prout semel etiam 3. f. occ. cum ! Aff. sed pro וַעֲשֵׂה, contractè, Cocc. sic; וַעֲשֵׂה fecit me, Job. 33. 4. & in 2. f. m. præf. kal, וַעֲשֵׂה fecisti, effectisti, &c. Gen. 3. 14. 4. 10. 12. 18. 19. 19. 20. 6. 9. 10. &c. Job. 10. 12. 14. 5. Psal. 9. 5. 39. 10. 40. 6. 50. 21. 52. 11. 71. 19. 86. 9. 89. 4. 104. 24. 119. 65. Isa. 25. 1. 37. 16. Lam. 1. 21. Obad. 1. 15. Jon. 1. 10. 14. &c. in 70. circ. l. cui etiam 2. f. m. He parag. est add. locis seq. וַעֲשֵׂה fecisti, 1 Sam. 14. 45. 15. 6. 24. 18. 19. 2 Sam. 3. 24. 12. 21. 16. 10. Ezech. 35. 11. sed sæpius occ. 2. f. m. cum ! conv. præf. וַעֲשֵׂה & facies, sed efficies, aptabis, comparabis, &c. Gen. 40. 14. 47. 21. Ex. 20. 9. 23. 22. 25. 11. 13. 17. 18. &c. ad Zach. 6. 11. in 90. circ. l. sed occ. etiam 2. f. m. cum ! Aff. & Aff. cui ult. ! conv. est præf. וַעֲשֵׂה fecisti me, Job. 10. 9. וַעֲשֵׂה fecisti hoc, Psal. 109. 26. וַעֲשֵׂה fecisti eos, Neh. 9. 31. וַעֲשֵׂה & facies ea, Exod. 4. 21. & in 2. f. f. præf. kal, occ. locis seq. וַעֲשֵׂה fecisti, Gen. 3. 13. Ruth. 2. 11. 19. Jer. 2. 23. Ezech. 16. 48. 54. 59. 53. 22. 4. 13. quæ 2. f. f. occ. etiam cum jod parag. add. sic, וַעֲשֵׂה idem, Ezech. 16. 31. 43. 47. 51. sed sæpius in 1. f. præf. kal, וַעֲשֵׂה feci, effeci, aptavi, &c. Gen. 7. 4. 8. 21. 20. 5. 21. 23. 27. 19. 28. 15. 40. 15. Exod. 19. 4. &c. Job. 40. 15. Psal. 7. 4. 51. 6. 119. 121. 166. 139. 15. Eccl. 2. 5. 6. 8. Isa. 33. 13. 37. 26. 38. 48. 12. 46. 4. 48. 6. 57. 16. Jer. 7. 12. 14. 27. 4. &c. ad Mich. 6. 3. Zach. 7. 3. in 80. circ. l. cui etiam 1. sing. ! cop. vel conv. est præf. locis seq. וַעֲשֵׂה & faciam, & feci, 2 Sam. 7. 9. 1 Chron. 17. 8. Jer. 7. 24. Ezech. 5. 8. 9. 10. 11. 9. 17. 24. 22. 14. 36. 36. 37. 14. 24. 14. 25. 16. 30. 14. 19. 35. 11. 36. 27. 37. 22. Mic. 5. 14. sed occ. etiam 1. f. cum ! conv. præf. sed defectivè per Apoc. cum chirek tantum absque jod 1. f. in ult. ut & cum chirek tantum absque jod penult. ante ! Aff. sic, וַעֲשֵׂה & faciam, Ezech. 16. 59. וַעֲשֵׂה feci mihi, Ezech. 29. 3. sed rursus occ. plene cum jod 1. sing. ante ! Aff. cui etiam ! conv. est præf. ut & ante ! Aff. cum ! conv. præf. arque iterum defectivè cum chirek tantum absque jod in ult. ante ! Aff. cui etiam ! conv. est præf. ut seq. וַעֲשֵׂה feci eum, Isa. 43. 7. Ezech. 31. 9. וַעֲשֵׂה & faciam illud, Ezech. 12. 25. וַעֲשֵׂה & faciam, parem illud, 1 Reg. 17. 12. וַעֲשֵׂה feci eos, Gen. 6. 7. If. 42. 16. וַעֲשֵׂה & faciam ea, Ezech. 37. 19. Sed frequentius multò occ. in 3. pl. præf. kal, וַעֲשֵׂה fecerunt, &c. Gen. 12. 5. 14. 2. 18. 21. Exod. 1. 17. 7. 6. 11. 10. 12. 28. 35. 39. 15. 32. 8. 20. 35. &c. Psal. 9. 16. Prov. 22. 28. 31. 29. Eccl. 8. 10. Isa. 2. 5. 20. 17. 8. 31. 7. 37. 11. &c. ad Hof. 2. 10. 6. 9. 8. 4. &c. in 150. circ. l. cui etiam 3. pl. ! cum sægol, ob Vajin camerzatum seq. est præf. loco seq. וַעֲשֵׂה quam fecerunt, Job. 41. 24. sed sæpius occ. cum ! cop. vel conv. præf. locis seq. וַעֲשֵׂה & facient, fecerant, Exod. 25. 8. 10. 28. 4. 3. 7. 31. 6. Lev. 4. 13. Num. 11. 8. 15. 38. 17. 3. 15. 24. Deut. 5. 31. 2 Chron. 29. 6. Job. 1. 4. Ezech. 11. 19. 16. 41. 23. 25. 29. 25

14. 37. 24. 43. 11. 46. 2. Dan. 11. 32. Am. 9. 14. Prout etiam occ. 3. pl. cum ! præf. pro relativo וַעֲשֵׂה; & cum וַי & וַי Aff. absque præf. sic, וַעֲשֵׂה quæ fecerunt, Eccl. 2. 11. וַעֲשֵׂה fecerunt me, Ps. 119. 73. וַעֲשֵׂה fecerunt illud, Eccl. 2. 12. Item occ. etiam in 2. pl. m. simpl. locis seq. וַעֲשֵׂה fecistis, Gen. 44. 5. 15. Deut. 9. 16. 21. Jos. 2. 10. 23. 8. Jud. 2. 2. 9. 16. 19. Ruth. 1. 8. 15. 12. 17. 20. 2 Sam. 2. 5. 6. Isa. 22. 11. Jer. 44. 22. Ezech. 5. 7. 11. 12. 20. 43. Am. 5. 26. quæ 2. pl. m. occ. etiam cum ! conv. præf. locis seq. וַעֲשֵׂה & facietis, Lev. 19. 37. 20. 8. 22. 22. 31. 23. 12. 19. 25. 18. 26. 3. Num. 15. 3. 39. 40. 29. 2. Deut. 4. 6. 16. 23. 25. 7. 12. 19. 19. 31. 5. Jos. 2. 12. 1 Sam. 6. 5. 11. 10. Neh. 1. 9. Jer. 1. 14. 6. Ezech. 24. 22. 36. 27. & in 2. pl. f. f. וַעֲשֵׂה fecistis, Exod. 1. 18. Ezech. 33. 26. Item, in 1. pl. præf. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. וַעֲשֵׂה fecimus, Gen. 26. 29. Exod. 14. 5. Deut. 3. 6. Jos. 2. 24. Isa. 28. 15. 44. 19. Jer. 44. 17. וַעֲשֵׂה & faciamus, Ex. 10. 25. Deut. 5. 27. Jos. 2. 14. Jud. 1. 24. Jer. 42. 20. In part. ben. kal, f. m. וַעֲשֵׂה faciens, efficiens, aptans, parans, &c. Gen. 1. 11. 12. 18. 17. 21. 22. 31. 12. 39. 3. 22. 23. 41. 25. 28. Exod. 18. 14. 16. 8. Job. 5. 9. 9. 9. 10. 25. 2. 37. 8. Psal. 37. 7. 52. 4. 72. 18. 103. 6. 104. 4. 106. 21. 146. 6. 7. Eccl. 8. 2. Isa. 5. 5. 10. 23. 43. 19. 44. 24. 45. 7. 66. 22. &c. ad Am. 9. 12. Nah. 1. 9. Zeph. 3. 9. Zach. 10. 1. Mal. 2. 17. 3. 17. 21. vel 4. 3. &c. in 80. circ. l. Item occ. etiam non raro part. ben. kal, f. m. cum Tzere in ult. ut in forma f. m. constr. locis seq. וַעֲשֵׂה faciens, Exod. 15. 11. Deut. 18. 12. 22. 5. 28. 16. 1 Reg. 11. 28. 12. 21. 20. 40. 1 Chron. 23. 24. 2 Chron. 11. 1. 24. 12. 34. 10. 13. Ezr. 3. 9. Neh. 2. 16. Pl. 14. 1. 3. 53. 2. 4. 15. 5. 31. 24. 77. 15. 101. 7. 106. 3. 115. 15. 121. 2. 124. 8. 134. 3. Prov. 22. 2. Jer. 10. 12. 51. 15. Ezech. 38. 12. Am. 4. 13. 5. 8. Joel. 2. 11. Mal. 3. 19. cui etiam utriusq. formæ vel cum sægol, vel cum Tzere ! cop. וַי dem. וַי & ? sunt præf. ut seq. וַעֲשֵׂה & faciens, Ex. 20. 6. Deut. 5. 10. 2 Sam. 22. 51. Pl. 18. 5. 1. 86. 10. Jer. 33. 18. וַעֲשֵׂה & faciens, Isa. 64. 4. וַעֲשֵׂה qui facit, Exod. 31. 14. 15. 35. 2. Num. 32. 13. 2 Sam. 12. 5. Eccl. 3. 9. וַעֲשֵׂה faciens, Ezech. 17. 15. וַעֲשֵׂה facienti, Num. 15. 29. וַעֲשֵׂה idem, 2 Sam. 3. 39. וַעֲשֵׂה idem, Pl. 136. 4. 5. 7. Item occ. etiam part. f. m. cum וַי, וַי, וַי, & ! (cui ! est præf.) & וַי Aff. ut seq. וַעֲשֵׂה factor meus, Job. 31. 15. 32. 23. וַעֲשֵׂה factore nostro, Ps. 95. 6. וַעֲשֵׂה factor tuus, Job. 40. 19. וַעֲשֵׂה factor ejus, suus, Prov. 14. 31. 17. 5. Isa. 17. 7. 27. 11. Hof. 8. 14. cui etiam ult. cum ! Aff. וַי & ? sunt præf. וַעֲשֵׂה factori suo, Isa. 29. 16. וַעֲשֵׂה præf. opifice suo, Job. 4. 17. Item, cum וַי Aff. occ. simpl. & cum ! cop. præf. וַעֲשֵׂה faciens eam, Jer. 33. 2. וַעֲשֵׂה & faciens eam, Isa. 45. 18. & in forma pl. m. וַעֲשֵׂה facientes, efficientes, &c. Gen. 24. 49. 39. 21. Exod. 5. 8. 36. 4. Deut. 12. 8. &c. ad Ezech. 33. 31. in 50. circ. l. cui etiam formæ pl. m. constr. וַי & ? sunt præf. sic, וַעֲשֵׂה & facientes, Esth. 9. 3. Prov. 12. 22. וַעֲשֵׂה facientes, Exod. 36. 8. Pl. 34. 17. 37. 1. וַעֲשֵׂה facientibus, 2 Reg. 12. 15. 16. 22. 5. Item occ. etiam pl. m. constr. (de Deo scilicet in plur. sequentibus qua-

tuor locis, Cocc.cum) ^י pro ^י ob paulam, ^י, ^י
(cui ^י est praf.) ^י & ^י Aff. ut seq. ^י facitores mei,
Job. 35. 10. ^י facitores tui, Isa. 54. 5. ^י in fa-
ctoribus suis, Pl. 149. 2. ^י facitores ejus, Isa. 22. 11.
^י facitores ipforum, Pl. 111. 10. 115. 8. 135. 18.
& in forma f.f. ben. kal, occ. locis seq. ^י faciens, Deu.
20. 20. Esth. 2. 19. Pl. 118. 15. 16. 148. 8. Eccl. 2. 2. ut &
in forma pl. f. ben. kal cum ^י dem. & ^י cop. praf. ^י facientes,
Lev. 18. 29. ^י & facientes, Ezech. 13. 18. Item, in part. pahul kal, (instar ^י) f.m. occ. simpl.
& cum ^י & ^י praf. ut & in forma pl. m. simpl. & cum ^י
dem. praf. ^י factus, a, um, Ezech. 40. 17. 41. 19. 46.
23. ^י & factum, Ezech. 41. 18. ^י factum, Exo-
d. 3. 16. 38. 24. ^י facti, Pl. 111. 8. Ezech. 41. 20.
25. ^י quae facta fuerant, 2 Reg. 23. 4. Sic etiam
in f.f. part. pahul kal, occ. simpl. & cum ^י & ^י praf. ut &
in forma pl. f. simpl. idque cum kibbutz pro schurek pe-
nult. ut seq. ^י facta, Ezech. 21. 2. ^י & facta,
Ezech. 41. 25. ^י quae facta fuit, Num. 28. 6. ^י
idem, Neh. 3. 16. ^י paratas, 1 Sam. 25. 18. In In-
fin. kal, cum cametz penult. & cholem in ult. ante ^י, occ.
locis seq. ^י faciendo, facere, 1 Sam. 26. 25. 2 Sam. 9.
7. 2 Reg. 3. 16. Prov. 23. 5. Jer. 44. 17. 25. Ezech. 23. 30.
ut & cum chateph pathach penult. idque vel ante ^י,
vel ante ^י absque He; quomodo etiam occ. cum cametz
penult. & cum ^י cop. praf. primae formae absol. ut seq. ^י
facere, Gen. 50. 20. Pl. 101. 3. Prov. 21. 3. ^י facere,
Gen. 31. 28. ^י faciendo, Jer. 7. 5. 22. 4. Ezech. 31. 11.
4. 18. ^י & faciendo, Esth. 9. 17. 18. Jer. 44. 25. Item
occ. etiam in fin. kal, forma cum cateph pathach penult.
ante ^י in ult. simpl. locis seq. ^י facere, Gen. 2. 4.
Lev. 18. 30. 26. 15. Jud. 8. 3. 2 Reg. 17. 15. Job. 42. 8. Pl.
109. 16. Prov. 10. 23. 16. 12. 21. 15. Eccl. 12. 12. 11. 7. 22.
58. 13. Jer. 7. 10. 17. 24. Ezech. 25. 12. 15. 33. 15. Am. 3.
10. Mic. 6. 8. Sed sapius multo occ. cum ^י praf. huic
formae; sic, ^י, vel sine vau, facere, vel agere, faci-
endum, agendum, (idque interdum est, pro officio de-
bitio agendo; ut Isa. 5. 2.) vel, ad faciendum aut agendum,
&c. Gen. 2. 3. 11. 6. 18. 19. 19. 22. 31. 29. 34. 14. 19.
39. 11. Exod. 8. 22. 31. 5. 16. &c. Job. 28. 25. Plal. 40. 9.
119. 112. 126. 126. 23. 143. 10. 149. 7. 9. Prov. 2. 14. 3.
27. 21. 7. 25. Eccl. 2. 11. 4. 17. 8. 11. 9. 10. Isa. 5. 2. 4. 28.
21. 30. 1. 32. 6. 63. 13. 14. &c. ad Hab. 2. 18. Zach. 1. 6. 2.
4. in 220. circ. 1. cui etiam formae ^י & ^י sunt praf.
^י & facere, Deut. 24. 8. 28. 13. Jof. 23. 6. 1 Sam. 8.
12. 2 Sam. 7. 23. 19. 19. 1 Chron. 29. 19. 2 Chron. 7. 17.
14. 3. Ezr. 7. 10. Neh. 4. 2. 8. 12. 10. 30. Esth. 5. 8. Eccl. 3.
12. ^י a faciendo, Gen. 18. 25. 44. 7. 17. Lev. 9. 22.
Jud. 6. 27. 1 Chron. 11. 19. Isa. 56. 2. 58. 13. Jer. 17. 8. E-
zech. 8. 17. Item, occ. etiam hae forma cum ^י praf. &
^י Aff. sic, ^י in facere me, Ezech. 5. 15. 20. 44. 28.
22. 26. ut & cum ^י praf. & ^י Aff. loco seq. ^י a
facere me, 2 Sa. 23. 17. quae eadem forma occ. etiam cum
^י & ^י Aff. & cum ^י praf. utrique; & cum ^י Aff.
cui & est praf. ut seq. ^י in facere te, Isa. 64. 2.
^י in facere te, Ezech. 16. 30. ^י facere
vos, Jer. 7. 13. ^י ad facere vos, Deut. 4. 14. &
(semel etiam occ. in forma cum chat. path. & cholem pe-
nult. ante ^י Aff. sic, ^י facere illud, Exod. 18. 18.
sed sapius in forma cum ^י penult. ante ^י Aff. cui etiam
^י & ^י sunt praf. ut & ante ^י Aff. cui ididem ^י & ^י
sunt praf. & cum ^י Aff. & ^י praf. ut seq. ^י face-

re cum, Jer. 23. 20. 30. 24. ^י in facere ipsum, Job.
23. 9. 28. 26. ^י facere eam, illud, Gen. 41. 32. Ex.
12. 48. Deut. 30. 14. 2 Chron. 30. 3. Jer. 1. 12. ^י fa-
cere illud, Jer. 3. 7. 11. 15. ^י in faciendo illud, Le.
4. 27. ^י facere illud, Deut. 11. 22. 19. 9. ^י facere
illa, Deut. 5. 1. 7. 11. 17. 19. Pl. 103. 18. In Imper.
kal, f.m. occ. locis seq. ^י fac, Gen. 6. 14. 31. 16. Exod.
32. 1, 23. Num. 10. 2. 21. 9. Jof. 5. 2. Jud. 10. 15. 11. 36. 1
Sam. 10. 7. 14. 7. 37. 42. 2 Sam. 7. 3. 1 Reg. 2. 31. 20. 24. 2
Reg. 10. 5. 1 Chron. 17. 2. 2 Chron. 25. 9. Pl. 83. 10. 86. 17.
109. 21. 119. 124. Pro. 6. 3. 20. 18. Eccl. 9. 10. Jer. 14. 7.
18. 23. 27. 1. 39. 12. Ezech. 7. 23. 12. 3. Dan. 1. 13. cui et-
iam ^י cop. est praf. locis seq. ^י & fac, Gen. 24. 12.
27. 4. 7. 35. 1. Exod. 25. 19. 40. 28. 42. Lev. 9. 6. 7. Ruth.
4. 11. 2 Sam. 7. 25. 19. 28. 38. 1 Reg. 22. 22. 1 Chron. 17.
23. 22. 16. 28. 10. 20. 2 Chron. 18. 21. Ezr. 10. 4. Esth. 6.
10. Pl. 34. 15. 37. 27. 3. Jer. 50. 21. Dan. 9. 19. & in Im-
per. kal, f.f. occ. simpl. & cum ^י cop. praf. ^י fac, Gen.
16. 6. 1 Sam. 1. 23. 1 Reg. 13. 17. Isa. 16. 3. Jer. 6. 26. 46.
19. ^י & fac, Gen. 18. 6. 2 Sam. 13. 7. Sicut etiam occ.
in Imper. kal, pl. m. simpl. & cum ^י cop. praf. ^י faci-
te, Gen. 42. 18. 43. 11. 45. 17. 19. Ex. 5. 16. Num. 4. 19.
16. 6. Jud. 9. 48. 2 Sam. 3. 18. 2 Reg. 18. 31. 23. 21. 11. 36.
16. Jer. 22. 3. 26. 14. 45. 9. 50. 15. 29. Zach. 7. 9. ^י
& facite, Gen. 19. 5. Jud. 19. 8. 1 Sam. 6. 7. 1 Reg. 18. 25.
2 Chron. 19. 7. 11. Ezr. 10. 11. Isa. 56. 1. Ezech. 18. 31.
20. 19. Hag. 2. 4. Item frequens etiam occ. in fut. kal;
ut in r. f. ^י faciam, agam; parabo, aptabo, &c. Gen.
2. 18. 18. 29. 30. 27. 37. &c. Job. 31. 14. Pl. 66. 15. Pro. 24.
29. Isa. 10. 11. 44. 19. 46. 10. 48. 11. 65. 8. Jer. 4. 27. 5.
18. 9. 6. & Hof. 11. 9. Am. 4. 12. Mich. 1. 8. in 80.
circ. 1. cui etiam r. f. fut. kal, plenè ^י cop. & ^י conv. sunt
praf. ^י & faciam, Gen. 27. 9. 35. 3. Exod. 32. 10.
Num. 14. 12. Deut. 9. 14. 12. 30. 1 Sam. 20. 4. 2 Sam. 9. 1.
3. 24. 12. 1 Chron. 21. 10. Neh. 6. 13. ^י & feci, E-
zech. 20. 14. Dan. 8. 27. sed occ. etiam r. f. cum ^י conv.
praf. in forma ante duplex pathach, & per Apoc. 3. Rad.
He; sic, ^י & feci, Deu. 10. 3. Ezech. 12. 7. 20. 9. 22.
24. 18. Item, occ. etiam r. f. cum ^י Aff. simpl. & cum ^י
cop. praf. ut & cum ^י Aff. absque praf. sic, ^י faciam
te, Ezech. 35. 6. ^י & faciam te, Gen. 12. 2.
^י faciam illud, 1 Reg. 11. 12. Isa. 46. 11. sed sapi-
us occ. 2. f. m. fut. kal, ^י facies, ages, parabis, apta-
bis, &c. Gen. 6. 14. 15. 17. 18. 5. 21. 23. 30. 31. Exod. 4.
17. 8. 15. 15. 26. 18. 23. 20. 4. 10, 24. 25. &c. Deut. 5. 8.
14. 12. 14. 28. 31. 14. 29. &c. Job. 9. 12. 35. 6. Pl. 88. 11.
119. 84. Prov. 24. 7. 25. 8. Eccl. 8. 4. Isa. 45. 9.
Jer. 2. 17. 12. 5. Ezech. 46. 13. 14. in 140. circ. 1.
Sed occurrit etiam in forma cum tzere in ult. locis seq.
^י facies, Gen. 26. 29. Jof. 7. 9. 2 Sam. 13. 12. Jer. 40.
17. Cui etiam priori formae cum sagol in ult. ^י conv.
est etiam praf. ^י & fecisti, 1 Reg. 14. 9. Jer. 32. 20.
Hab. 1. 14. Sed occ. etiam 2. f. m. fut. kal, in forma cum
duplice pathach, & abjecta, per apoc. 3. Rad. He, idque
simpl. & cum ^י conv. praf. ut & cum ^י Aff. absque praf.
ut seq. ^י facias, Gen. 22. 12. Job. 13. 20. 39. 12. ^י
& fecisti, 1 Sam. 15. 19. Neh. 9. 10. Ezech. 28. 4. Dan. 9. 15.
^י facies illud, Exod. 28. 15. & in 2. f. fut. kal, occ.
simpl. & cum Nun parag. add. ut & cum ^י conv. praf. ut
seq. ^י facies, Gen. 20. 13. 1 Sam. 25. 17. 1 Reg. 17. 13.
Jer. 4. 30. ^י facies, Ruth. 3. 4. ^י & fecisti, Jer.
3. 5. Ezech. 16. 16, 17, 24. Sed sapius multo in fut. kal, 3.

f.m. **וַעֲשֵׂה** faciet, ager, parabit, aprabit, efficiet, &c.
 Gen. 18.25. 34.31. 41.34. Exod. 9.8. 14.13. 21.9.11.
 Deut. 3.21. 24.7. 19.17.2. &c. Job. 1.5. Psal. 1.3. 37.5.
 56.5. 11.118.6. 140.13. 145.19. Pro. 13.16. 14.17. Ecc.
 3.14. 7.20. 8.3. 11.8. Isa. 5.6. 19.15. 27.5. 32.6. 38.7.
 48.14. 56.2. 64.3. Jer. 2.12. 28.6. &c. Hof. 10.3. Am. 3.7.
 Nah. 1.8. Zeph. 1.18. 3.5. &c. in 140. circ. l. cui etiam 3.
 f.m. plenē **וַעֲשֵׂה** cop. & **וַעֲשֵׂה** interrog. sunt praf. **וַעֲשֵׂה** & fecit.
 1 Reg. 16.25. 2 Reg. 3.2. 13.11. Ezech. 18.19. **וַעֲשֵׂה** an faciet?
 Jer. 16.20. Item occ. etiam 3. f.m. cum duplicē pathach, & cum apoc. 3. Rad. He; idque simpl. & cum
וַעֲשֵׂה cop. praf. **וַעֲשֵׂה** faciet, Ruth. 1.8. 2 Sam. 2.6. **וַעֲשֵׂה** & faciet,
 1 Chron. 21.23. Dan. 11.16. Sed frequentius multo
 occ. eadem forma apocopata cum **וַעֲשֵׂה** conv. praf. sic, **וַעֲשֵׂה**
 & fecit, effecit, &c. Gen. 1.7, 16, 25. 3.21. 6.2. 7.5. 19.
 3.21. 1.8. &c. ad Job. 15.27. Isa. 5.24. 20.2. Jer. 36.8. 38.
 12. 40.3. 52.2. Ezech. 18.27. 40.14. Jon. 4.5. in 240. circ. l.
 Sed occ. etiam eadem forma apocopata cum **וַעֲשֵׂה** conv. praf.
 ante camerz, ob paufam, pro pathach penult. loco seq. **וַעֲשֵׂה**
 & fecit, Job. 23.13. Item occ. etiam 3. f.m. fut. kal, cum
וַעֲשֵׂה Aff. (viz. faciet, pro fecit, vel facit, aut, facere
 solet, nam sic futurum passim in hac lingua sumitur; Mer.
 Cev.) idque simpl. & cum **וַעֲשֵׂה** cop. & **וַעֲשֵׂה** conv. praf. ut & cum
וַעֲשֵׂה Aff. & **וַעֲשֵׂה** conv. praf. ut & cum **וַעֲשֵׂה** Aff. absq; praf. ut
 & cum **וַעֲשֵׂה** Aff. cum **וַעֲשֵׂה** cop. praf. **וַעֲשֵׂה** facit illud, If. 44.
 13. **וַעֲשֵׂה** & faciet illud, If. 46.6. **וַעֲשֵׂה** & fecit illud,
 Ex. 32.4. Jud. 17.4. 2 Ch. 24.14. If. 44.13. Jer. 18.4. **וַעֲשֵׂה**
 & paravit illud, Lev. 9.7. 2 Sam. 12.4. **וַעֲשֵׂה** faciet illud,
 Prov. 6.32. Mal. 2.17. **וַעֲשֵׂה** & facit illos, Eccl. 6.12.
 Item occ. etiam in 3. f.f. fut. kal, simpl. & cum **וַעֲשֵׂה** conv.
 praf. ut & in forma apocopata, abjectā 3. Rad. He, & cum
וַעֲשֵׂה conv. praf. ante duplex pathach; ut seq. **וַעֲשֵׂה**
 faciet, Lev. 23.30. Num. 15.30. 2 Reg. 19.31. Isa. 9.6. 37.
 32. **וַעֲשֵׂה** & fecit, 1 Reg. 17.15. **וַעֲשֵׂה** & fecit, Gen.
 27.14. 41.47. Ruth. 3.6. 1 Reg. 14.4. 2 Reg. 8.2. Prov. 31.
 13. Ezech. 17.6. In 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & plenē lo-
 cis seq. **וַעֲשֵׂה** faciemus, faciamus, Gen. 1.26. Exo. 19.8.
 24.37. Num. 32.23. 1. Jos. 1.16. 9.20. 22.26. Jud. 11.10.
 13.8. 20.9. 21.7. 16. 1 Sam. 5.8. 6.2. 2 Sam. 16.20. 2 Reg.
 4.10. 6.15. 10.5. 2 Chron. 20.12. Neh. 5.12. Psal. 60.14.
 108.14. Cant. 1.11. 8.8. Isa. 26.18. Jer. 18.12. 42.3. 5.44.
 17.25. Jon. 1.11. cui etiam formā plenē, **וַעֲשֵׂה** interrog. **וַעֲשֵׂה**
 cop. & **וַעֲשֵׂה** conv. praf. **וַעֲשֵׂה** an facituri sumus, 2
 Sam. 17.6. **וַעֲשֵׂה** & faciamus, faciemus, Gen. 11.4. Jud.
 13.15. 2 Reg. 6.2. **וַעֲשֵׂה** & fecimus, Jos. 9.24. & semel
 etiam occ. 1. pl. in formā apocopatā, absq; 3. Rad. He;
 & cum **וַעֲשֵׂה** conv. praf. ante duplex pathach; sic, **וַעֲשֵׂה**
 & fecimus, Jer. 35.10. ut & cum **וַעֲשֵׂה** cop. praf. & **וַעֲשֵׂה** Aff. 1.
 pl. m. est, **וַעֲשֵׂה** & faciamus illud, Deut. 30.12, 13. Item
 in 2. pl. m. fut. kal, **וַעֲשֵׂה** facietis, efficietis, &c. Gen. 19.
 8.41. 52. Exod. 20.23. 25.9. 19. &c. Isa. 10.3. Jer. 5.10.
 31.7. 5. Hof. 9.5. Zach. 16. Mal. 2.13. &c. in 60. circ. l. cui
 etiam 2. pl. m. **וַעֲשֵׂה** conv. est praf. & Nun parag. add. absq;
 que praf. ut seq. **וַעֲשֵׂה** & fecistis, 2 Chron. 13.9. Isa. 65.
 12. Jer. 34.15. 35.18. **וַעֲשֵׂה** facietis, Exod. 4.15. 20.
 23. Num. 32.20, 23. Deut. 1.18. 12.48. 29.9. Jud. 7.
 17. 15.7. 1 Sam. 2.23. 2 Reg. 11.5. 2 Chron. 19.9, 10. I-
 tem, in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. locis seq. **וַעֲשֵׂה** facient,
 Exod. 12.47. 27.8. 28.4. 31.11. 36.6. Num. 5.6. 9.
 11, 12. 32.25. Jud. 4.10. 1 Sam. 2.14. 13.19. Esth. 5.14.
 Psal. 106.19. Eccl. 2.3. Isa. 5.10. Ezech. 31.1. 33.31. 43.
 25, 27. 46.15. Zeph. 3.13. cui etiam **וַעֲשֵׂה** cop. est praf. locis

seq. **וַעֲשֵׂה** & facient, Exod. 5.9. 35.10. Num. 9.2. Sed
 sæpius occ. 3. pl. m. cum **וַעֲשֵׂה** conv. praf. **וַעֲשֵׂה** & fecerunt,
 effecerunt, &c. Gen. 3.7. 31.46. 42.20. 45.21. 50.12. Ex.
 7.10. 1.1, 20, 22. &c. ad Job. 42.9. Psal. 107.37. Isa. 66.4.
 Hof. 13.2. Hag. 1.14. &c. in 80. circ. l. cui etiam 3. pl. m.
 Nun parag. est add. absq; praf. sed rursus occ. cum **וַעֲשֵׂה**
 Aff. & **וַעֲשֵׂה** conv. praf. ut & cum **וַעֲשֵׂה** Aff. absq; praf. ut seq.
וַעֲשֵׂה facient, Exod. 18.20. 1 Sam. 2.22. 1 Reg. 19.2.
 20.10. Hof. 9.16. **וַעֲשֵׂה** & fecerunt me; Job. 10.8.
וַעֲשֵׂה faciant illum, Mic. 2.1. Denique, in 3. pl. f. fut. kal,
 occ. simpl. & cum **וַעֲשֵׂה** conv. praf. **וַעֲשֵׂה** facient, Deut.
 1.44. Job. 5.12. Jer. 44.25. Ezech. 23.48. **וַעֲשֵׂה** & fecerunt,
 Ezech. 16.50. In Niphal, **וַעֲשֵׂה** vel **וַעֲשֵׂה** fieri,
 factus est, agi, perfici, effici, &c. Bu. Av. Cocc. prout
 occ. in praf. niph. 3. f.m. simpl. locis seq. **וַעֲשֵׂה** factum
 est, Lev. 7.9. Jud. 16.11. 1 Reg. 10.20. 2 Reg. 23.22, 23.2
 Chron. 9.19. 35.18, 19. Esth. 4.1. 6.3. Eccl. 1.13. 4.3. 8.
 9.11, 14, 16, 17. 9.3, 6. cui etiam **וַעֲשֵׂה** pro relat. **וַעֲשֵׂה** &
 conv. est praf. **וַעֲשֵׂה** quod factum est, Eccl. 1.9. 2.
 17. **וַעֲשֵׂה** apparabitur, Ezech. 15.5. & in 3. f. f. praf.
 niph. occ. in forma cum sægol, & in quibusdam exemp.
 Thau est lene, locis seq. **וַעֲשֵׂה** factum est, Num. 15.
 24. Deut. 13.14. 17.4. 2 Sam. 17.23. Neh. 6.16. Dan. 9.12.
 Mal. 2.17. Sed occ. etiam eadem forma 3. f. f. in paufa
 cum duplicē camerz in penult. scilicet & ult. post cateph sæ-
 gol; loco seq. **וַעֲשֵׂה** facta est, Dan. 11.36. & in 3. pl.
 praf. niph. occ. simpl. & cum **וַעֲשֵׂה** praf. sic, **וַעֲשֵׂה** facta sunt,
 Lev. 18.30. Neh. 5.18. Psal. 33.6. Isa. 46.10. **וַעֲשֵׂה** quæ
 facta sunt, Eccl. 1.14. Item in part. niph. occ. f.m. simpl.
 sed in pl. m. simpl. & cum **וַעֲשֵׂה** cop. praf. ut & in pl. f. cum
 dem. praf. ut seq. **וַעֲשֵׂה** factum, paratum, Neh. 5.18.
וַעֲשֵׂה fiunt, Eccl. 4.1. **וַעֲשֵׂה** & fiant, Esth. 9.28.
וַעֲשֵׂה quæ fiunt, Ezech. 9.4. In infin. niph. occ. cum
 praf. ut & cum **וַעֲשֵׂה** Aff. absq; praf. sic, **וַעֲשֵׂה** ut
 fieret, Est. 9.1, 14. **וַעֲשֵׂה** fieri illud, Ezech. 43.18.
 & in fut. niph. 3. f.m. occ. simpl. locis seq. **וַעֲשֵׂה** fiet, Gen.
 29.26. 34.7. Exo. 2.4. 12.16. 21.31. 31.15. Lev. 2.8. 7.
 24. 11. 32. 13. 31. 24. 19. Num. 4.26. 6.4. 15. 11. 34.
 28. 15. 24. Deut. 25.9. Jud. 11.37. 1 Sam. 11.7. 17.26, 27.
 2 Sam. 13.12. 2 Reg. 12.14. Ezr. 10.3. Est. 2.11. 6.9, 11. If.
 Jer. 3.16. 5.13. Ezech. 12.11. 15.8. 44.14. Obad. 15. cui
 etiam 3. f.m. **וַעֲשֵׂה** cop. & **וַעֲשֵׂה** conv. praf. ut & in 3. pl. f. fut. niph.
 12.25, 28. **וַעֲשֵׂה** quod fiet, Eccl. 1.9. & in 3. f. f. fut.
 niph. occ. plenē, vel pro more cum tzere tantum sub
 Thau; vel cum jod abundante, post Thau, seu quies-
 cente in tzere; sic, **וַעֲשֵׂה**, vel **וַעֲשֵׂה** fiet, Exod. 25.
 31. 35. 2. Lev. 27.11. 6.14. 23.3. Neh. 6.9. sed occ. etiam
 eadem 3. f. f. cum **וַעֲשֵׂה** cop. praf. & in forma apocopata absq;
 3. Rad. He; ejusque vocali sægol præced. sic, **וַעֲשֵׂה**
 & fiet, Esth. 5.6. 7.2. 9.12. & in 3. pl. m. fut. niph. occ.
 loco seq. **וַעֲשֵׂה** fiet, Gen. 20.9. ut & in 3. pl. f. fut. niph.
 occ. locis seq. **וַעֲשֵׂה** fiet, Lev. 4.2, 13, 22, 27. 5.17.
 Atque inde, ex Rad. in hac 1. signif. est no. frequens etiam
 in textu, cum Mem heemant. præpos. pro factura,
 vel opere facto, &c. quod occ. in abiolf. forma f.m. simpl.
 & cum **וַעֲשֵׂה** & **וַעֲשֵׂה** pro **וַעֲשֵׂה** dem. praf. ut seq. **וַעֲשֵׂה** factum,
 opus, opificium, Num. 31.51. 2 Chron. 16.14. 31.21. Job.
 33.17. Eccl. 8.9. 9.10. 12.14. Isa. 3.24. 19.15. 29.16.
וַעֲשֵׂה factum, opus, Gen. 44.15. Ex. 18.20. Jud. 2.10.
 1 Sam. 20.19. 1 Reg. 13.11. Eccl. 2.17. 3.11, 17.4. 3.4. 8.
 17. Ezech. 46.1. **וַעֲשֵׂה** sicut opus, 1 Reg. 7.8. Sed sæpius
 occ. in forma f.m. constr. cum tzeri in ult. sic, **וַעֲשֵׂה** o-

pus, operis, factum, facti, opificium, opificii, factura, ram, &c. Gen. 40. 17. Exod. 26. 1. 31. 36. 27. 4. 16. &c. in 30. circ. l. Num. 8. 4. 31. 20. Deut. 2. 7. 4. 28. 11. 7. 14. 29. 16. 15. 24. 19. 27. 5. 28. 12. 30. 9. Jo. 24. 31. Jud. 2. 7. &c. in 15. circ. l. ad Job. 1. 10. 34. 19. Psal. 8. 4. 28. 5. 11. 5. 4. 13. 15. Eccl. 5. 5. 7. 13. 8. 11. 17. 11. 5. Cant. 7. 2. Isa. 17. 8. 29. 23. 32. 17. 37. 19. 60. 21. Jer. 10. 3. 9. 15. 51. 10. 18. Lam. 4. 2. Ezec. 16. 30. Hof. 13. 2. Mich. 6. 16. Hab. 3. 16. Hag. 2. 14. 17. cui etiam forma s.m. constr. i cop. est praf. locis seq. וַיַּעַשׂ & opus, 1 Reg. 7. 33. 1 Chron. 23. 28. Psal. 19. 2. 90. 17. 102. 26. Isa. 5. 12. 19. 25. 64. 7. 65. 22. Item occ. etiam ead. forma, sing. m. constr. cum בָּ, וְ, וְ, & לְ praf. ut seq. בְּמַעֲשֵׂה opere, per opus, Deut. 31. 29. 1 Reg. 16. 7. Pl. 143. 5. Jer. 25. 6. 7. 32. 30. בְּמַעֲשֵׂה sicut opus, Exod. 24. 10. 28. 15. 38. 9. Lev. 18. 3. 1 Reg. 7. 26. 33. 2 Chron. 4. 5. 17. 4. Psal. 28. 4. Eccl. 8. 14. Lam. 3. 64. וַיַּעַשׂ & sicut opus, Lev. 18. 3. Jer. 25. 14. בְּמַעֲשֵׂה opus, operi, Job. 14. 15. Isa. 2. 8. Hof. 14. 4. Mic. 5. 12. prout etiam occ. cum בָּ praf. & נוֹ aff. & וְ, ob pausam, pro הָ Aff. absque praf. sic, בְּמַעֲשֵׂה ab opere nostro, Gen. 8. 29. בְּמַעֲשֵׂה opere tuo, Deut. 1. 5. 10. Sed sapius, cum הָ Aff. simpl. scil. & cum וְ, בָּ, & לְ praf. ut seq. בְּמַעֲשֵׂה opus ejus, suum, Jud. 19. 16. 2 Reg. 16. 10. 2 Chron. 32. 30. Job. 37. 7. Psal. 33. 4. Prov. 16. 11. Isa. 5. 19. 10. 12. 19. 14. 28. 21. וַיַּעַשׂ & opus ejus, Jud. 13. 12. 1 Sam. 2. 5. 2. Psal. 64. 10. בְּמַעֲשֵׂה juxta opus ejus, suum, Exod. 28. 8. 39. 5. Psal. 62. 13. בְּמַעֲשֵׂה ad opus suum, Isa. 54. 16. cujus forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum הָ dem. praf. בְּמַעֲשֵׂה opera, Gen. 20. 9. בְּמַעֲשֵׂה opera, 1 Sam. 8. 8. 2 Reg. 23. 19. Eccl. 1. 14. Jer. 7. 13. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. locis seq. בְּמַעֲשֵׂה opera, 2 Chron. 34. 25. Psal. 107. 24. 111. 2. 7. 118. 17. 138. 8. Isa. 59. 6. cui etiam forma pl. m. constr. בָּ & לְ sunt praf. בְּמַעֲשֵׂה in opera, Psal. 8. 7. 92. 5. Jer. 44. 8. בְּמַעֲשֵׂה operibus, Jer. 1. 16. Sed occ. etiam forma pl. m. constr. frequens cum affixis; ut cum יְ & in pausa יְ Aff. sic, בְּמַעֲשֵׂה o: era mea, Psal. 45. 2. Eccl. 2. 11. בְּמַעֲשֵׂה opera mea, Eccl. 2. 4. & cum נוֹ Aff. simpl. & e. m. בָּ praf. & cum וְ, יְ, vel in pausa יְ, Aff. cui ult. בָּ, & priori בָּ est praf. & cum בָּ Aff. absque praf. ut seq. בְּמַעֲשֵׂה opera nostra, Isa. 26. 12. בְּמַעֲשֵׂה propter opera nostra, Ezra. 9. 13. בְּמַעֲשֵׂה opera tua, Exod. 23. 12. 17. 2 Chron. 20. 37. Psal. 66. 3. 92. 6. 104. 13. 24. 139. 14. 145. 4. 10. Prov. 16. 3. Eccl. 9. 7. בְּמַעֲשֵׂה vel הָ operum tuorum, Isa. 57. 12. Ezec. 27. 16. 18. בְּמַעֲשֵׂה in operibus tuis, Jer. 48. 7. בְּמַעֲשֵׂה secundum opera tua, Deut. 3. 24. Psal. 86. 8. בְּמַעֲשֵׂה opera vestra, Gen. 46. 33. 47. 3. Exod. 5. 13. Ezec. 6. 6. Sic etiam occ. cum יְ Aff. simpl. & cum בָּ, וְ, & מְ praf. בְּמַעֲשֵׂה facta, opera ejus, sua, Deut. 11. 3. 1 Sam. 19. 4. Psal. 103. 22. 106. 13. 107. 22. 111. 6. 145. 9. 17. Dan. 9. 14. בְּמַעֲשֵׂה in operibus suis, Psal. 104. 31. Eccl. 3. 22. בְּמַעֲשֵׂה secundum opera sua, Neh. 6. 14. בְּמַעֲשֵׂה ab operibus suis, Exo. 5. 4. ut & cum הָ Aff. occ. simpl. locis seq. בְּמַעֲשֵׂה opera ipforum, Psal. 33. 13. 106. 35. Isa. 29. 15. 41. 29. 59. 6. 66. 18. Am. 8. 7. Jon. 3. 10. cui etiam cum הָ Aff. & בָּ sunt praf. & cum הָ Aff. occ. absque praf. ut seq. בְּמַעֲשֵׂה & opera ipforum, Ezec. 1. 17. בְּמַעֲשֵׂה operibus tuis, Psal. 106. 39. Isa. 59. 6. בְּמַעֲשֵׂה opera ejus, Prov. 31. 31. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. עָשָׂה est, conficere, subigere, comprimere, Bu. Lex. & Cocc. confecit compressione; Av. vel contrectavit, Cocc. In piel significationem auget, ut sit, confice-

re, vel conficiendo comprimere, vel comprimendo conficere: & sic covenit cum עָשָׂה; Merc. &c. vide ad initium Rad. In hac autem signif. occ. in infin. kal, cum בָּ praf. loco seq. בְּעָשָׂה in comprimendo, Ezec. 23. 21. Et in Piel, עָשָׂה occ. etiam in hac signif. viz. in 3. pl. praf. piel; sic, עָשָׂה compresserunt, Ezec. 23. 3. Item occ. etiam in hac 2. signif. conj. g. Pual, עָשָׂה fieri; Bu. factus est, perfectus est, confectus est; Av. unde in praf. Pual i. ling. Psal. 139. 15. Quando עָשָׂה factus sum: Bu. Lex. Av. Cocc. Formatus sum in occulto: effectus fui, seu compressus & confectus in abscondito. Embriosis in utero formationem innuit. Kimchi in lib. Rad. & in comment. compressus & contusus sum; Merc. Cev. Hæc autem conjugatio Pual deest in Bu. Conc.

Rad. 117. עָשָׂה fumavit, Pag. Bu. Cocc. Av. infumavit, fumigavit, fumum immisit, & metaph. dicitur de ira fumante, i.e. excandefcente. Est cogn. cum עָשָׂה multavit: nam multa privata plerumque ex ira imponitur; Av. fumare autem dicitur pro irasci; Pag. quia ira est calor, & per ignem cognominatur: atque inde per fumum etiam designatur; Merc. Occ. autem in praf. kal. 3. f.m. & in 2. f.m. sic, עָשָׂה fumabat, Exod. 19. 18. עָשָׂה fumasti, Psal. 80. 5. & in fut. kal. 3. f.m. עָשָׂה; sed occ. contracte cum simplice scheva, pro scheva composito; sic, עָשָׂה fumabit, Deut. 29. 20. Psal. 74. 1. Unde etiam in 3. pl. m. fut. kal. occ. cum בָּ praf. & cum cametz penult. ob pausam; sic, עָשָׂה & fumant, Psal. 104. 32. 144. 5. Atque inde sunt nomina; 1. no. masc. adject. significans fumidum, fumosum, &c. Av. quod quidam faciunt part. ben. kal. formæ עָשָׂה; prout occ. in f.m. simpl. & in pl. m. cum הָ dem. praf. sic, עָשָׂה fumans, fumigans, Exod. 20. 18. עָשָׂה fumigantes, Isa. 7. 4. Item, 2. hinc etiam no. f.m. substant. occurrunt simpl. locis seq. עָשָׂה fumus, Gen. 15. 17. Jud. 20. 40. 2 Sam. 22. 9. Job. 41. 12. Pl. 18. 9. 68. 3. Cant. 3. 6. Isa. 6. 4. 9. 16. 15. 4. 6. 5. 6. Joel. 3. 3. cui etiam בָּ, וְ, בָּ, בָּ, בָּ, & בָּ sunt praf. ut seq. עָשָׂה & fumus, Isa. 4. 5. עָשָׂה fumus, Jud. 20. 38. עָשָׂה in fumo, Pl. 37. 20. Nah. 2. 14. עָשָׂה sicut fumus; alii legunt עָשָׂה Psal. 102. 4. עָשָׂה sicut fumus, Isa. 51. 6. עָשָׂה & sicut fumus, Prov. 10. 26. עָשָׂה & sicut fumus, Hof. 13. 3. Item occ. etiam in forma f.m. constr. cum chat. path. penult. idque simpl. & cum וְ, הָ Aff. sic, עָשָׂה fumus, Jos. 8. 20. 21. עָשָׂה fumus ejus, Exod. 19. 18. עָשָׂה fumus ejus, Isa. 34. 10. Item, 3. hinc etiam No. f.m. substant. cum duplici sægol. & idem significans: prout occurrit cum בָּ praf. loco seq. עָשָׂה sicut fumus, Exo. 19. 18.

Rad. 118. עָשָׂה est, vim facere, opprimere: defraudare, vi, fraude detinere, occupare; Bu. Conc. Significat, usurpare, i.e. bona aliena occupare, & occupare, i.e. vi capere. R.D. ponit discrimen inter עָשָׂה & גָּבַל: quia עָשָׂה est nolle reddere, aut restituere rem proximi sui, quæ pervenit ad manus ejus suppositum, per mutuum, aut per obligationem; ut est merces mercenarii, quam quis tenetur illi reddere. Sed גָּבַל est rapere, vi auferre. Ab Ezra ad Lev. 6. 2. ait גָּבַל est vi aperta rapere aut capere; עָשָׂה verò occulte, seu occultâ fraude. & R. Sal. negare, aut non restituere, vel fraude interciperi mercedem mercenarii. Hieron. sæpe verit calumniari: sed calumniari est, verbis, עָשָׂה verò in factis; Rag. Merc. non incommode quidam reddunt per verbum defraudandi; ut גָּבַל sit eripere vi aperta.

perat, prædari; at פשע fraude & dolo abalienare. Putant huic respondere *συκοφαντῆν*, Lucæ 3. Quidam conferunt cum פשע perverso: ego per opprimere apte reddi posse puto. Est enim generale ad oppressionem quæ vi fit; ut apparet ex Jer. 22.3. & eripite גזול direptum è manu פושע opprimens. Nam haud dubiè sub פשע, inquit Kimchi, comprehenditur גזול. Si oppressio non est permessa, quæ dolo fit, multò minùs rapina manifesta. Aliàs inter hæc manifestum facit discrimen Scriptura; ut per פשע intelligatur circumventio quoquo modo fiat: per גזול semper vis aperta. Possit hoc verbum verti per surripere; גזול per eripere, aut rapere. גזול vim apertam indicare colligunt, ex illo loco 1 Chron. 11.23. ויגזול & eripuit hastam è manu Ægypti; inter pugnam scil. jungitur cum accus. rei, vel personæ; ut & גזול; Merc. פשע oppressit, vi scil. vel fraude aut injuriâ; fraudavit, fraudem fecit, fraude vel oppressionem detinuit; Bu. Lex. Defraudavit, fraude circumvenit aliquem, vel abstulit aliquid, rapuit vi, fraudulentis verbis decepit aliquem, sycophantiâ usus ad evitendum aliquem, &c. Cogn. cum פשע depravit, pervertit; & cum פשע litigavit, calumniatus est; &c. Hinc per Aphar *συκοφαντῶ* & *συκοφαντῶ* calumnior, defraudo; *συκοφαντῶ* calumnia, *συκοφαντῶ* calumniator verbis & factis; Av. In genere פשע significat, fraudare, vel jure suo privare, Cocc. prout occ. in præf. kal, 3. f.m. cum pathach, sed in pausa cum cametz in ult. ut & in 3. f. simpl. sic, פשע defraudavit, Lev. 6.2. Ezech. 18.18. פשע fraudavit, Lev. 6.4. פשע vis fit, Isa. 38.14. Item, occ. etiam 3. f.m. cum 1 Aff. loco seq. פושע oppressit eum, Isa. 52.4. & in 2. f.m. præf. kal, occ. cum 1 Aff. & in 1. f. simpl. ut & in 3. pl. simpl. & cum 1 cop. præf. פושע defraudasti nos, 1 Sam. 12.4. פושע defraudavi, 1 Sam. 12.3. פושע fraudant, Ezech. 22.29. פושע & opprimunt, Mich. 2.2. In part. ben. kal, f.m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & in forma pl. m. conftr. (ab absol. פושע opprimentes, &c.) occ. cum 1 præf. ut & cum 1 præf. & 1, ob pausam, pro 1 Aff. & cum 1 Aff. absque præf. ut seq. פושע, vel sine Vau, opprimens, Psal. 72.4. Prov. 14.31. 22.16. Jer. 21.12. פושע & opprimens, Prov. 28.3. פושע & in vi detinentes, Mal. 3.8. פושע oppressoribus meis, Psal. 119.121. פושע opprimentium eos, Eccl. 4.1. Et in forma pl. f. ben. kal, (à sing. פושע opprimens, quæ opprimit) occ. cum 1 dem. præf. loco seq. פושע quæ opprimunt, Am. 4.1. Et in part. Pahal kal, f. m. occ. vel cum schurek, vel Pro eo cum kibbutz in ult. sic, פושע vel פושע Deut. 28.29.33. Prov. 28.17. Hof. 5.11. Cujus part. pahal, forma pl. m. o. c. simpl. & cum 1, 1 & 2 præf. ut seq. פושע oppressi, Job. 35.9. Psal. 103.6. Jer. 50.33. פושע & oppressi, Am. 3.9. פושע oppressi, Eccl. 10.7. 4.1. פושע oppressis, Psal. 146.7. In infin. kal, occ. cum 1 præf. & cholem in ult. loco seq. פושע opprimere, Hof. 12.7. Sed cum 1 Aff. cholem in ult. transpon. & mutatur in cametz cateph post 1 præf. sic, פושע opprimere eos, ut in 1 Chron. 16.21. Psal. 105.14. In fut. kal, occ. in 2. & 3. f. m. ut & 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. n. cum 1 Aff. post kibbutz pro schurek penult. ut seq. פושע fraudem facies, opprimes, Lev. 19.13. Deut. 24.14. Job. 10.3. פושע vim facit, Job. 40.18. פושע opprime, opprimis, Jer. 7.6. Zach. 7.10. פושע opprimant me, Psal. 119.122. In pual, פושע opprimit; Bu.

oppressus est, à piel, scil. פושע vim intulit, defraudavit violenter; Av. Unde in part. pual à f.m. פושע fraudatus, oppressus, vi in potestatem redactus, occ. in f. f. part. pual, cum 1 dem. præf. loco seq. פושע oppressa, Isa. 23.12. Atque indè nomina, 1. no. substant. f.m. significans occupantem aliena; & oppressorem; Cev. fraudator, raptor; Cocc. & est formæ גזול & קרוב propinquus, magnus; Pag. ejusque significatio eadem est cum signif. part. ben. kal. פושע; Merc. prout occ. loco seq. פושע oppressor, Jer. 22.3. Item 2. hinc etiam no. פושע m. occupatio, aut detentio rei alienæ; Pag. fraudatio, occupatio alienorum bonorum; calumnia, sycophantia; Av. Vis, raptus; Cocc. Et fumitur etiam pro re interversa, vel fraude aut iniquis artibus parta: ut Lev. 5. Eccl. 7. & Psal. 62. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. in f.m. simpl. & cum 1, 2, 3 & 4 præf. ut seq. פושע oppressio, fraus, Psal. 73.8. Eccl. 5.7. Isa. 59.13. Jer. 6.6. Ezech. 18.18. 22.29. פושע oppressio, Eccl. 7.7. Jer. 22.17. פושע in oppr. Psal. 62.11. Isa. 30.12. פושע cum fraude, Ezech. 22.7, 12. פושע ab oppress. Psal. 119.134. Isa. 54.14. Item, hinc etiam quidam volant nomen illud supra cit. pro 3. f. f. præf. kal, Isa. 38.14. esse nomen substant. f. viz. פושע fraus, defraudatio; וי ערביני פושע defraudatio mihi fit, fide jube prome; Av. vis mihi (fit) recipe me in fidem tuam. Scribitur tamen cum Metheg ante Scheva; foret tertia fæminina: fortè impersonaliter. Kimchi vult esse imperativum; Cocc. Sed potius est 3. f. f. præf. kal, & passivè exp. vis, vel oppressio fit mihi. Sed juxta R. Sal. est Imper. f.m. (cum 1, scil. parag. unde cholem transp. & mut. in cam. chat. sub 1. Rad. Vajin, ab absol. פושע opprime, &c.) oppressionem fac, vel opprime me; & quibuscumque est nomen subst. cum cametz chatuph ab initio, oppressio, &c. Bu. Lex. Item, hinc etiam est No. in forma pl. f. cum Mem heemant. præpos. (quasi à sing. f. פושע oppressio, rapina, occupatio rei alienæ; Pag.) viz. פושע fraudes, fraudationes, defraudationes, opes collectæ fraudibus; Av. Oppressiones; Bu. raptus, pl. scil. Prout occ. Prov. 28.16. פושע dux (deficiens prudentiâ scil. vel intelligentiâ) multiplicabit rapinas; aut occupationes bonorum alienorum, &c. Pag. Vide in נגר; Pag. vel multus est in oppressionibus; nam vau more linguæ abundat; Merc. Hieron. dux indigens prudentiâ, multos opprimit; Pag. Princeps multus fraudatione, vel raptu: ad verbum, fraudibus, &c. Cocc. Dux deficiens intelligentiâ multiplicabit fraudes; Av. Sed occ. etiam Isa. 33.15. sic, reprobus seu spernens in avaritiâ פושע occupationes bonorum alienorum, aut oppressiones; Pag. Vel, spernens avaritiâ oppressionum; i.e. quâ aliæ intervertuntur, & fraudulentè ac malis artibus occupantur; juxta Kimchi in Comment. Merc. Hieron. qui projicit avaritiâ ex calumniis; Pag. Qui repudiât avaritiâ defraudationum; Av. vel lucrum fraudationum, cum injuria scil. alterius conjunctum; Coc. Illud autem paulò supra cit. H. 38. sic exponi potest; Domine, לי עשקה vim fecit mihi, aut oppressit me, scil. infirmitas. Hieron. vim patior. Nam Ab. Ezra subaudit quod præmiserat, לי אגריטו aut infirmitas. Est enim verbum 3. perf. fæm. & sic R. D. subaudit מחלתי infirmitas mea. Et sunt, inquit, nonnulli qui putent esse Imper. kal, quanquam Vajin non est cum cametz cateph, sed scribitur cum accentu Marich; sicut Psal. 86.2. שְׁמְרָה נַפְשִׁי custodi animam me-

am; ubi etiam Metheg. est ante schewa. Et exponunt, ad-de mihi; scil. super dies meos; & sic in addendi sensu utuntur Doctores hoc verbo; Pag. Item, locus supra cit. ad pahal kal, s.m. cum kibbutz pro schurek, notandus; homo פשץ oppressor, Prov. 28.17. aut alienorum bonorum occupator, in sanguine animæ &c. Est enim, juxta R.D. nomen, ac si esset part. ben. kal, פשץ; quamquam est cum schurek; Pag. pro cholem scil. ut & supra ponitur No. פשץ cum cholem in ult. pro oppressore; sicut alia nomina Toarim substantiva, inveniuntur cum schurek; & sic R. Jos. exp. Cev. Sicut etiam est illud, Jer. 9.8. sagitta פשץ extensa, lingua eorum; quasi sit no. ex ben. kal, פשץ occidens; Cev. Hieron. vulnerans. & sic hoc exp. homo qui opprimit alios, aut aliorum bona occupat, in sanguine animæ; i.e. qui occidit homines. Sed, R. Jos. K. sic exp. homo oppressus, i.e. quem opprimit cogitatio, aut concupiscentia mala, & occidit animam, donec descendat in Gehennam, usque ad sepulchrum fugiet; non fulcient, i.e. non juvabunt eum homines, & dixit fugiet, eo quod omnibus diebus vitæ suæ, est in pavore. Et R. Himman. exp. homo oppressus, i.e. carceri mancipatus, eo quod occidit animam, non erit e numero illorum, de quibus dictum, Prov. 24.11. erue eos qui capti sunt ad mortem; sed dimittent eum, ut currat ad occisionem, & ad sepulchrum seu infernum; neque illius erit qui miseratur, neque amici ejus juvabunt eum, ut eruatur à pæna; & dixit, fugiet, ob pavorem scil. de loco ad locum, nè inveniat illum propinquus sanguinis. & sic פשץ est part. passivum, pro activo, ut Ezech. 9.3. הַבֶּשֶׁט, & v. 11. לִבֶּשֶׁט indutus, i.e. induens se, lineis, &c. & Cant. 3.8. universi ipsi יְהוּדֵי הַרְבֵּי tenentes gladium. Pag. Sed R. Levi, exp. passivè, homo opprimitur, ab omnibus scil. ob fufum sanguinem, etiam ab iis quos non læsit; id quod sono vocis magis convenit: sed orationis filum magis sensum priorem admittit; ut scil. פשץ sit No. Toar substant. pro פשץ & activè sumatur. Merc. Homo פשץ כַּדָּם נָפֶשׁ qui rapitur (conatus hic notatur) à potentiore scil. ob sanguinem animæ, ut scil. sanguis ejus fundatur, & caveam vel foveam fugiat; ne teneant eum; Cocc. Homo oppressus propter sanguinem hominis, (Hebr. animæ) ad foveam usque fugiat, ne sustentato eum. Sepius, nemo homicidæ miseretur, aut privatè publicè ve foveo; ut Gen. 9.7. & Exod. 21.14. Jun. & sic in forma pahal, pl.m. Eccl. 4.1. & vidi omnes פשץ bonorum occupationes, aut oppressiones, quæ fiunt sub sole; & ecce lachryma פשץ illorum quorum bona occupabantur, seu oppressorum, aut eorum qui opprimuntur: & non erat iis consolator; &c. Pag. hic prius, nomen substant. à sing. פשץ, formæ גָּבַר; posterius pahal, à sing. פשץ. prius etiam in plerisque exempl. habet dageš in koph. Merc.

Rad. 119. פשץ, cum Sin sinistro, est, litigare, contendere; Bu. Conc. Est sicut, פשץ; Pag. Quidam cum Rad. præced. Conferunt, quasi scil. jurgium fraudulèntum & calumniosum significet, & verbum fraude agere. Kimchi, turbationem exponit, & contentionem R.R. generaliter utuntur pro quacunque occupatione, seu interpellatione, per Samech; & verbo in Hithpaël, pro occupari, interturbari, impediri; Merc. In Piel, פשץ jurgavit contumeliôsè, litigavit cum calumnia, contendit calumniis & jurgiis, contumeliis affectit. Cogn. cum פשץ

defraudavit, vim intulit: nam jurgia oriuntur inter illos quibus est vis aut fraus illata. Hinc & ab hac Radice fit פשץ calumnior, contumeliis afficio; Av. In hithpaël, פשץ item habere, vel movere, litigare; Bu. Lex. Cocc. Prout occ. in præter. hithpaël. 3. pl. loco seq. פשץ contendebant, Gen. 26.20. Atque inde est No. פשץ m. lis, litigium; Pag. Bu. jurgium, calumnia; Av. Est autem nomen proprium fontis propter quem litigant; Bu. Lex. prout occ. loco seq. פשץ Esek; lis, Gen. 26.20.

Rad. 120. פשץ est, locupletatus, ditatus; Pag. vel potius, intransitivè, ditescere; ditari, in kal; in Hiphil verò transitivum, ditare; & interdum sine casu, neutrum. Quidam sequenti Radici per Sin lævum affine faciunt, quasi decimas ferre dicas, & sic ampliari. Videas autem huic opponi הוריש, & ad paupertatem redegit; Merc. פשץ dives fuit, ditatus est, locupletatus est. Cogn. cum פשץ decimavit; nam ditari est decem partibus præ aliis locupletatum esse: Contrarium פשץ pauper, inops; Av. In kal significat, divitem factum esse; Cocc. Prout occ. in præter. kal, 1. f. loco seq. פשץ ditatus sum, Hos. 12.9. Et in fut. kal, 3. f. m. וְפֶשֶׁר, sed occ. contractè cum schewa simplici pro composito sub 1. Rad. sic, וְפֶשֶׁר ditescet, Job. 15.29. In hiphil, וְפֶשֶׁר ditare, ditescere; Bu. fecit ditescere; & absolutè, ditescere; Av. Prout occ. in præter. hiph. à 2. f. m. וְפֶשֶׁר, in 2. f. f. sic, וְפֶשֶׁר ditasti, Ezech. 27.33. & in 1. sing. præter. hiph. est, וְפֶשֶׁר ditavi, Gen. 14.23. & in part. hiph. f. m. occ. cum 1 cop. præter. ut & in Infin. hiph. cum 1 præter. ut seq. וְפֶשֶׁר & ditat, 1 Sam. 2.7. לְהַעֲשִׂי ad ditescendum, Prov. 23.4. 28.20. In fut. hiph. à 3. f. m. וְפֶשֶׁר, vel contractè וְפֶשֶׁר ditescet, dives effectus erit: unde in 1. f. fut. hiph. וְפֶשֶׁר ditescam, locupletabor; atque inde cum vau copulativo pro more esset וְפֶשֶׁר, vel contractè, וְפֶשֶׁר, i.e. quod ditescam; Merc. Cev. vel locupletatus, aut dives effectus sum: sed in loco ubi venit Zach. 11.5. sic defectivè, cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. & contractè; sic, וְפֶשֶׁר quod ditatus sum; Bu. Conc. ubi Aleph quiescit juxta R.D. & A.E. & revertitur ad Vau; & idcirco occultatur; prout occultatur Aleph in וְפֶשֶׁר & affligi semen David, 1 Reg. 11.39. Pag. Vel potius, וְפֶשֶׁר & affligam; nam vau per patach ob contractionem scribendum est, nec est vau Hiphich seu conversivum; Merc. Cev. Benedictus Dominus, locupletatus sum; Aleph per contractionem quiescit; Av. Item occ. etiam in 3. f. m. fut. hiph. sic, Plal. 49.17. Nè timeas, quum וְפֶשֶׁר ditatus fuerit vir; Pag. vel quum ditescet aliquis; Av. Ubi est cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. vel, ut alii scribunt, cum Tzere in ult. viz. pro chirek magno nota hiphil. Sed Prov. 21.17. plene scribitur cum jod in ult. sic, Diligens vinum, & pingue, pro pingui, non וְפֶשֶׁר ditabitur; Pag. vel ditescet; Av. Cocc. Et sic etiam plenè scribitur, Dan. 11.2. & quartus וְפֶשֶׁר וְפֶשֶׁר ditescet divitiis magnis; Cocc. Item, occ. etiam transitive in 3. f. m. fut. hiph. cum 1. Aff. sic; 1 Sam. 17.25. vir qui percusserit illum וְפֶשֶׁר ditabit eum Rex; Pag. Av. Cocc. Ubi ponitur contractè וְפֶשֶׁר; Pag. Sed occ. etiam in 3. sing. fut. hiph. sic, Prov. 10.4. & manus sollicitorum, scil. mercatorum, וְפֶשֶׁר ditabit, scil. eos. Pag. Sed Kimchi connumerat hoc inter intransitiva, & exp. ditescet; Merc. Hieron. manus autem fortium divitiis parat; Item ibid. v. 22. benedictio Domini ipsa וְפֶשֶׁר ditabit;

bit; Pag. Av. manus diligentium--& benedictio Jehovah dicitur; Cocc. Item, occ. etiam in 2. s. m. fut. hiph. à forma simplici **תַּעֲשִׂיר** contracta cum **יָרָה** Aff. sic, Psal. 65. 10. Multum **תַּעֲשִׂרְנָה** locupletabis, seu ditabis eam; Pag. Av. **בַּח** admodum ditas eam; Cocc. Est contractum pro **תַּעֲשִׂרְנָה**, inquit R. D. Pag. Et sic Cocc. Item occ. etiam in 3. pl. m. fut. hiph. cum **ל** conv. praf. sic, Jer. 5. 27. Idcirco magnificari sunt **וַיַּעֲשִׂיר** & locupletati, seu ditati sunt; intransitive scil. Pag. & divites evaserunt; Cocc. In hiph. pael, **הִתְעַשֵּׂר** divitem se jactare, Bu. fecit se esse divitem, i. e. simulavit se divitem; Av. Prout occ. in part. hithp. s. m. sic, Prov. 13. 7. est **מִתְעַשֵּׂר** divitem-seipsum-prae-se-ferens, & non est, scil. illi, quicquam; Pag. Divitem se jactans, vel fingens; Bu. Lex. Est qui simulat se divitem, & nihil tamen illi est; Av. Est, qui se pro divite gerit, & nihil, ipsi scil. est; Cocc. Atque inde sunt nomina, i. No. Toar Adject. **עָשִׂיר** m. dives; Pag. Bu. & c. Locuples, abundans divitiis, copiosus opibus; Av. Prout occ. in s. m. simpl. & cum **לְ**, **וְ**, & **לְ** praf. ut seq. **עָשִׂיר** dives, Ruth. 3. 10. 2 Sam. 12. 1. Job. 27. 19. Psal. 49. 3. Prov. 10. 15. 14. 20. 18. 11. 22. 2. 7. 28. 6. 11. Eccl. 10. 20. Isa. 53. 9. Jer. 9. 22. **וַיַּעֲשִׂיר** & dives, Prov. 18. 23. **הִתְעַשֵּׂר** dives, Exod. 30. 15. 2 Sam. 12. 4. **לַעֲשִׂיר** diviti, 2 Sam. 12. 2. Prov. 22. 16. **לַעֲשִׂיר** diviti, Eccl. 5. 11. & in forma pl. m. absol. occ. cum **ל** cop. praf. Sed in pl. m. const. simpl. & cum **הָ** Aff. sic, **וַעֲשִׂירִים** divites, Eccl. 10. 6. **וַעֲשִׂירִים** divites, Psal. 45. 13. **וַעֲשִׂירִים** divites ejus, Mic. 6. 12. Item, 2. hinc etiam No. **עוֹשֵׂר** m. divitiar, opes; Pag. Bu. Opulentia; Av. abundantia omnium rerum; Cocc. Prout occ. simpl. locis seq. **עוֹשֵׂר** divitiar 1 Sam. 17. 25. 1 Reg. 3. 11, 13. 1 Chr. 29. 28. 2 Chro. 1. 11. 17. 5. 18. 1. 32. 27. Esth. 1. 4. Prov. 3. 16. 8. 18. 11. 16. 22. 4. Eccl. 4. 8. 5. 12. 18. 6. 2. 9. 11. Jer. 17. 11. Dan. 1. 2. cui etiam **לְ** & **לְ** sunt praf. **וַעֲשִׂר** & divitiar, 2 Chr. 1. 12. **וַעֲשִׂר** & divitiar, Psal. 123. Prov. 30. 8. sed occ. etiam cum **וְ**, **וְ**, & **לְ** praf. ut seq. **וַעֲשִׂר** divitiar, Gen. 31. 16. Eccl. 5. 11. **וַהֲעִשֵּׂר** & divitiar, 1 Chron. 29. 12. **לַעֲשִׂר** divitiis, 1 Reg. 10. 23. 2 Chron. 9. 22. **מִעֲשִׂר** prae divitiis, Prov. 22. 1. sed cum affixis cholem mutatur in cam. chat. ut cum **לְ** Aff. cui & est praf. & cum **וְ** aff. absque praf. ut seq. **וַעֲשִׂר** divitiarum suarum, in Est. 5. 11. Psal. 52. 9. Prov. 13. 8. **בְּעֲשִׂר** in divitiis suis, Prov. 11. 28. Jer. 9. 22. Dan. 1. 1. 2. **עֲשִׂרִים** divitiar eorum, Prov. 14. 24. Pl. 49. 7.

Rad. 121. **עָשִׂר**, cum Sin sinistro, est, decimare; Bu. Conc. dare decimam, & accipere decimam; Pag. accipere scil. in kal; alias ferè, dare. Hanc quoque Rad. superiori affinem faciunt; quod denarius numerus sit plenus, & sic quasi dives: unde quum sit terminus ultimus numeri monadici, indefinite, passim videas decem pro aliquot, vel multis sumi; Merc. **עָשִׂר** decimavit, dedit, vel accepit, vel detraxit decimam partem; Av. In kal, decimavit, i. e. decimas accepit; Bu. Lex. prout occ. in fut. kal, 3. s. m. (à plena forma, **וַעֲשִׂר**) contractè cum sicheva simplice ante parhach; sic, **וַעֲשִׂר** decimabit, 1 Sam. 8. 15, 17. In Piel, **וַעֲשִׂר** idem cum kal, decimare, aut decimas accipere: item, decimas dare; Bu. Decimavit, decimam partem detraxit; Av. Unde in part. piel s. m. **מַעֲשִׂר** decimans, i. e. decimas capiens; Pag. prout occ. in forma pl. m. part. piel cum **וְ** dem. praf. significans decimatores; Cocc. seu decimantes, i. e. decimas capientes; Pag. vel qui decimantur sunt; Bu. Lex.

loco viz. seq. **הַמְעַשְׂרִים** decimantes, Neh. 10. 37. In infin. piel, est, **וַעֲשִׂר** decimando, Gen. 28. 22. Deut. 14. 22. & in fut. Piel, à 3. s. m. **וַעֲשִׂר** decimabit, occ. in 1. s. (à forma simplice, **וַעֲשִׂר**) cum **וְ** Aff. & in 2. s. m. s. m. sic, **וַאֲנִי מַעֲשִׂר** decimabo eum, Deut. 28. 22. **וַעֲשִׂר** decimabis, Deut. 14. 22. In Hiphil, **וַעֲשִׂר** decimas dare; Bu. decimavit, fecit decimare; Av. Unde in infin. hiph. **וַיַּעֲשִׂר**, vel cum tzeri in ult. absque jod hiph. **וַיַּעֲשִׂר**, decimare, decimas dare vel accipere; prout occ. cum **וְ**, & **לְ** praf. contractè, sic, Neh. 10. 39. **בְּעֲשִׂר** in decimando; Bu. Conc. & erit sacerdos filius Aharon, cum Levitis; quando decimas accipient Levitæ; Pag. in decimando, i. e. quando dabunt decimas, Bu. Lex. in decimare Levitas; i. e. quando ipsi decimas accipiebant; Av. decimantibus Levitis; Cocc. quando dabunt decimas Levitæ; Jun. Est autem pro **וַהֲעִשֵּׂר**, Pag. Nam He characteristicum patitur repulsam; Av. & sic, Deut. 26. 12. quum perfecteris **וַלְעִשֵּׂר** decimare, & c. i. e. dare decimam, vel decimas, & c. Pag. Bu. quum absolves decimare; i. e. quando curriculum decimationis absolves, tertio anno; Cocc. quum absolveris dare omnes decimas, & c. Hebr. decimare decimas, & c. Jun. & hoc etiam est contractum, pro **וַהֲעִשֵּׂר**, vel **וְ**, nam He est in potentia pathach, sub Lamed, ut R. D. inquit; Pag. Atque inde, nomina, i. No. **עָשִׂר**, m. decem, decimus; Pag. Bu. Cocc. jungiturque semper nomini numerali, articulum, ut vocant Arithmetici, denotanti; ut Deut. 1. 2. **וְאַחַד עָשָׂר יוֹם**, undecimo die; & Gen. 37. 9. **וְאַחַד עָשָׂר** & undecim stellæ, & c. Bu. Lex. & sic, 1 Chro. 24. 12. **עָשָׂר עֶשְׂרִים** undecim; (pro jakim, cil. Mer.) **וְעָשָׂר עֶשְׂרִים** duodecim, & c. Jos. 3. 12. accipite vobis, **וְעָשָׂר עֶשְׂרִים** duodecim viros, & c. Pag. Occurrit autem hoc no. in hac formâ cum duplici cametz, frequens in textu; & ordine Conc. ut seq. **וַעֲשִׂר** decem, decimus, & c. Gen. 7. 11. 8. 4. 14. 14. 17. 20. 25. 16. 35. 22. 37. 9. 42. 13. 32. 46. 22. 49. 28. Exod. 12. 6. 18. 16. 1. 24. 4. & c. Psal. 66. 2. Hof. 3. 2. Zach. 1. 7. & c. in 190. circ. l. cui etiam **וְ** (cum sagol, ob gutturalem Vajin cametzatum seq.) dem. praf. sic, **וַעֲשִׂר** decem, Jos. 4. 4. 1 Reg. 19. 19. Item, 2. hinc etiam no. **עָשָׂר** m. decem; Pag. Bu. & c. est numerus cardinalis, gen. masc. Pag. Av. & quia numerus denarius, est limes, & terminus, & finis omnis supputationis, seu numerationis; (nam à decem & supra, sunt denarii numeri repetitiones) idcirco, capitur indifferenter pro quolibet numero; & non pro ipso determinato numero; ut 2 Sam. 18. 3. quia nunc sicut nos, **עֶשְׂרָה אֲלָפִים** decem millia, i. e. multa millia; & sic Eccl. 7. 20. Nonne sapientia roborabit sapientem, **מִעֶשְׂרָה שְׁלִישִׁים** plus quam decem principes, i. e. multi principes; & c. Pag. & sic varia veniunt hujusmodi significationis; Merc. Occurrit autem hoc no. ordine Conc. ut seq. **וַעֲשִׂר** decem, Gen. 18. 32. 24. 10. 22. 32. 15. 42. 3. 45. 23. Exo. 27. 12. & c. ad Hag. 2. 16. Zach. 8. 23. in 60. circ. l. cui etiam **וְ** cop. **וְ** dem. & **וְ** sunt praf. ut seq. **וַעֲשִׂר** & decem, Jos. 22. 14. 1 Sam. 17. 18. 2 Reg. 13. 7. 25. 25. Ezr. 1. 10. 8. 12. Jer. 22. 9. 41. 1. 8. **וַהֲעִשֵּׂר** decem, Gen. 18. 32. Neh. 1. 1. **וַהֲעִשֵּׂר** prae decem, 1 Sam. 1. 8. Eccl. 7. 19. Cujus etiam forma constructa, est cum duplici sagol, ante Thau, sic, **וַעֲשִׂר** decem; Bu. Av. ut Esth. 3. 9. & decem millium talentorum i. e. decem millia talenta; Av. & 1 Sam. 17. 18. **וַהֲעִשֵּׂר חֲרָצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה** decem hosce caseos; Cocc. & est quidem hac forma, in regimine,

gimine, à forma præced. absol. עשר, inquit R.D. Sed etiam substantivi nominis instar acciperes; ut significet decadem, aut decussum; & decuriam ut Gen. 31. 7. & mutavit mercedem meam עשרת מונים decade vicium; h. e. decem vicibus; & idem v. 41. & sic in plur. Ex. 18. 21. & principes עשרות decadium; h. e. decem, vel potius, decuriam principes, i. e. decuriones; idem v. 25. Conc. Hæc forma instar substantivi est; quasi decadem dicas; ut עשרת הדברים, decas verborum, decem verba; decalogus; &c. Exod. 34. 28. Bu. Lex. Occ. autem hoc no. in hac forma, simpl. locis seq. עשרת decem, Gen. 31. 7. 41. Exod. 34. 28. Lev. 27. 5. Deut. 4. 13. 10. 4. Jud. 1. 4. 4. 6. 10. 17. 10. 20. 34. 1 Sam. 17. 19. 1 Reg. 5. 14. 11. 33. 2 Reg. 14. 7. 24. 14. 1 Chron. 29. 7. 2 Chron. 25. 11. 27. 5. 30. 24. Neh. 5. 18. Esth. 9. 10, 12, 13, 14. Isa. 5. 10. Jer. 42. 7. Ezech. 45. 3, 14. 48. 9, 10, 13, 18. cui etiam 1 cop & 2 pro כה dem. sunt præf. ut seg. וְעֶשְׂרֵת & decem, Jud. 4. 14. 7. 3. 1 Sam. 15. 4. 2 Reg. 13. 7. 2 Chron. 25. 12. 27. 5. 36. 9. Est. 3. 9. Jer. 41. 2. Ezech. 45. 5. 48. 18. עֶשְׂרֵת quasi decem, Jud. 3. 29. 1 Sam. 25. 38. & in forma pl. f. significat decurias, & præfectos decuriam, i. e. decuriones; Bu. Lex. prout occ. locis seq. עֶשְׂרֵת decem, Ex. 18. 21, 25. Deut. 1. 15. Item, 3. hinc etiam No. עשר f. decem, Pag. Bu. Av. Cardinalis numerus, gen. fæm. Av. Prout occ. simpl. locis seq. עֶשְׂרֵת decem, Gen. 5. 14. 16. 3. Ex. 26. 1, 16. 36. 8, 21. Lev. 26. 26. Num. 14. 22. Jos. 15. 57. 21. 5. 26. Jud. 12. 11. 2 Sa. 15. 16. 19. 44. 20. 3. 1 Reg. 6. 3, 23, 24, 28. 7. 10, 23, 24, 27, 37, 43. 2 Reg. 5. 5. 15. 17. 20. 9, 10, 11. 2 Chron. 4. 2, 3, 7. 13. 23. Neh. 4. 12. Job. 19. 3. Isa. 38. 8. 40. 1. 41. 2. 42. 4. Dan. 1. 20. Zach. 5. 2. cui etiam 1, 2, 3, & 4 sunt præf. ut seg. וְעֶשְׂרֵת & decem, Gen. 45. 23. 1 Reg. 6. 25. 2 Reg. 5. 5. 2 Chron. 4. 1. וְעֶשְׂרֵת & decem, Gen. 50. 22, 26. Jos. 24. 29. Jud. 2. 8. כְּעֶשְׂרֵת quasi decem, Ruth. 1. 4. עֶשְׂרֵת decem, 1 Reg. 7. 38. Item, 4. hinc etiam est No. multo frequentius occurrens; viz. עֶשְׂרֵת f. decem; decimus; Pag. Bu. Semper alii nomini numerali postponitur; ut, עֶשְׂרֵת אחרי undecimo, 2 Reg. 9. 29. & עֶשְׂרֵת עֶשְׂרֵת duodecim, Gen. 5. 8. Bu. Lex. Sic עֶשְׂרֵת וְיָעוֹת undecem cortinas facies, &c. Pag. Occ. autem, ut dictum, frequens, & ordine Conc. ut seg. עֶשְׂרֵת decem, decimus, &c. Gen. 5. 5, 10. 7. 20. 11. 25. 14. 4. 17. 25. 31. 41. 36. 2. 46. 18. 47. 28. Exo. 15. 26. 24. 4. 26. 6, 8, &c. ad Jon. 4. 11. 140. circ. l. Item, 5. hinc etiam No. in forma pl. m. עֶשְׂרִים viginti, vigesimus; Pag. Bu. Nam utriusque seu comm. generis est, & tam Cardinalis, quam ordinalis numeri; Av. Et est quasi pro עֶשְׂרִים bis dena; Bu. Lex. Nam in plur. bis dena complectitur; sicut & sic reliqui articuli usque ad centum, tot denarios significant in plurali, quot unitates denotabat ejus singulare. Hoc tamen non duali forma est effectum, sed plurali, ut cæteris responderet; עֶשְׂרִים tringenta, &c. Merc. Occ. autem frequens etiam in textu & ordine Conc. ut seg. עֶשְׂרִים viginti, vigesimus, &c. Gen. 18. 31. 31. 38, 41. 32. 14, 15. Exod. 26. 19, 20. 27. 10, 11, 17. &c. ad Zac. 1. 7. 5. 2. in 180. circ. l. cui etiam 1 cop. est præf. עֶשְׂרִים & viginti, &c. Gen. 6. 3. 8. 14. 11. 24. 23. 1. Exod. 12. 18. 26. 2. 36. 9. 38. 18, 24. Num. 3. 39, 43, &c. ad Ezech. 48. 9, 10, 13, 15, 20, 21. in 90. circ. l. cui etiam 1, 2, 3, & 4 sunt præf. ut seg. עֶשְׂרִים viginti, Gen. 18. 31. 1 Chron. 24. 16. Ezech. 42. 3. עֶשְׂרִים pro viginti, in vigesimo, Gen. 37. 28. Num. 10. 11. 2 Reg. 25. 27. Ezr. 10. 9. Neh. 6. 15. Jer. 52. 31. Ezech. 8. 16. 29. 17. 40. 1. Hag. 2. 1, 10, 20. עֶשְׂרִים quasi viginti, 1 Sam. 14. 14. עֶשְׂרִים in

vigesima, 1 Chron. 25. 27. Item, 6. hinc etiam No. עֶשְׂרֵת vel עֶשְׂרֵת m. decem, decimus; Bu. Lex. nomen adject. ad formam גְּדוֹל; Av. Item, decachordum, Bu. Lex. seu nomen instrumenti decachordi; Av. Seu Toar instrumenti musici, viz. à denari; Chordatum, Merc. ut Psal. 33. 2. In Cythara, in choro (instrumento scil. quod vulgo dicitur, piva, aut cornumula) עֶשְׂרֵת; decachordo, i. e. & decachordo. Deficit enim vau copulativum, & juxta Hebræos, Pag. Merc. De hoc autem nomine in numeri denarii significatione, locus, Gen. 24. 55. notandus; maneat puella nobiscum עֶשְׂרֵת אוֹ יָמִים dies, vel decem; i. e. per annum, vel decem menses. Vide in Rad. עֶשְׂרֵת in plurali; Pag. Quidam vertunt, denario. Kimchi inquit esse Toar temporis. Est ergo sæpius idem quod עֶשְׂרֵת decimus, ut sit ordinis. In loco autem hoc ex Gen. Kimchi inquit esse Toar complectens omnem numerum dierum, mensium, vel annorum: sed hoc loco specialiter significare decem menses; Merc. Dies, h. e. periodum dierum, mensem, scil. aut decem, dies scil. Conc. Resideat hæc puella nobiscum, dies, aliquot, scil. saltem decem. Hebr. decadem, dierum scil. Jun. Occurrit autem No. hoc ordine Conc. simpl. & cum 1 & 2 præf. ut seg. עֶשְׂרֵת decem, decachordum, Gen. 24. 55. Pl. 33. 2. 92. 4. 144. 9. עֶשְׂרֵת vel עֶשְׂרֵת in decimo, Exo. 12. 3. Lev. 16. 29. 25. 9. 23. 27. Jos. 4. 19. 2 Reg. 25. 1. Jer. 52. 4, 12. Ezech. 2. 1. 24. 1. 40. 1. וְעֶשְׂרֵת in decimo, Num. 29. 7. Item, 7. hinc etiam No. עֶשְׂרֵת m. decimus; Pag. Bu. Est enim No. numerale, ordinis scil. Merc. seu numerus ordinalis masc. gen. Av. Prout occ. simpl. & cum 1 dem. præf. idque vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod penult. fig. עֶשְׂרֵת decimus, Deut. 23. 3, 4. וְעֶשְׂרֵת vel עֶשְׂרֵת decimus, Gen. 8. 5. Num. 7. 26. 27. 32. 2 Reg. 25. 1. 1 Chron. 12. 13. 24. 11. 25. 17. 27. 13. Ezr. 10. 17. Est. 2. 16. Jer. 39. 1. 52. 5. Ezech. 24. 1. Zach. 8. 19. prout etiam num. occ. cum 1 præf. idque vel plenè cum jod vel def. cum chirek tantum penult. fig. עֶשְׂרֵת in decimo, Gen. 8. 5. עֶשְׂרֵת in decimo, Ezech. 29. 1. 33. 2. sic etiam, 8. hinc & No. עֶשְׂרִית f. decima pars; Pag. fæmininum est superioris; et si interdum sumatur absolute, ut & Latine, decima; ut & diserte illud exprimit ad עֶשְׂרִית Jer. 32. 1. Merc. Cev. Decima vel pars decima; Bu. Lex. Av. Coc. Est ordinalis numeri; f. g. Av. Occ. autem simpl. & cum 1 & 2 præf. idque vel plenè cum duplici jod, vel def. cum chirek tantum absque jod, vel in ult. vel in pen. עֶשְׂרִית decima, Exod. 16. 36. עֶשְׂרִית decima, Lev. 5. 11. 6. 13. Num. 5. 15. וְעֶשְׂרִית & decima, Num. 28. 5. עֶשְׂרִית & decima, Ezech. 45. 1. וְעֶשְׂרִית decima, Jer. 32. 1. וְעֶשְׂרִית decima, Ezech. 29. 1. Item, 9. hinc etiam No. עֶשְׂרִית f. decimatio, decimæ; Bu. Lex. decima pars. Adject. est fæm. sed potest etiam substantivè usurpari; Av. Prout occ. Isa. 6. 13. & adhuc in ea עֶשְׂרִית, aut decima; vel denarius numerus. Est enim, juxta R.D. nomen Toar, comprehendens omnem numerum; (vel potius universitatem numeri, denarii scil. Cev.) i. e. quia adhuc erunt in ea decem Reges ante captivitatem, nam in diebus Hozziahur dicta fuit hæc Prophecia; & ab illo usque ad captivitatem fuerunt decem Reges super Jehudah: & sic exp. Ab. Ezra in Comment. alii dicunt, decima pars remanebit in ea. Sed secundum Grammaticam est nomen Toar, sive Adject. & non substantivum; Pag. Et adhuc erit decima pars; & revertetur, & erit, &c. Av. Sed adhuc decimæ in ea, &c. Consolatio est ad electas populi reducis reliquias pertinens, à minis antecedentibus.

tibus. Decimæ, i.e. partis illius est Judæorum gente, quæ ex Babylonia in suam hanc regionem reditura est: nam hæc vix, ac nè vix quidem, fuit decima pars populi deportati; Jun. Item, 10. hinc etiam no. עשר m. decima pars; decimum; Pag. nam de decima parte Ephæ, quæ Gomer dicta est, ferè dicitur; etsi nomen aliqui generale esse possit; Merc. Decima pars; Bu. Lex. Av. Est no. substantivum; Av. Est nomen mensuræ: fortè עומר, qui est decima pars Ephæ; Ex. 16. 36. Coc. Occ. autem no. hoc simpl. & cum י cop. præf. עשר decima pars, Num. 15. 4. 28. 13, 21, 29. 29. 10, 15. וְעֶשֶׂר vel sine vau, & decima pars, Exod. 29. 40. Lev. 14. 21. Num. 28. 13. 29. 4, 15. Item, 11. hinc etiam est No. in forma pl. m. עשרות decimæ partes; Bu. Lex. vel decimæ; Av. Quidam volunt esse formam plur. No. præced. & idem; ut Pag. & Av. Coc. & idem significare; nomen scil. mensuræ עומר, seu decima pars Ephæ, Coc. prout occ. No. hoc in forma pl. m. locis seq. עשרות decimæ partes, Lev. 14. 10. 23. 13, 17. 24. 5. Num. 15. 6, 9. 28. 9, 12, 20, 28. 29. 3, 9, 14. Denique, 12. hinc etiam No. cum Mem heamant. præposito; viz. מעשר m. decima; Pag. Bu. decimæ; & si diceretur, decimatio: Av. Decima autem duplex erat; primam dabant coloni Levitis, de qua ipsi rursus dabant decimam sacerdotibus; Num. 18. 26, 28. Reliquum Levitarum fuit proprium, & liberum, v. 31. Deinde rursus, Colonus Levitis dabat decimam secundam, quæ sacra erat, & à Levitis in atrio templi consumebatur; Deut. 14. 23. Bu. Lex. Atque inde Deut. 26. 12. שנת המעשר שנה annus decimationis; dictus erat annus tertius, quo domi distribuebantur decimæ, & proinde nominatim annus decimationis appellatus, quia absolvit decimationem triennii; Coc. Occurrit autem No. hoc in forma absol. simpl. & cum ה & ו præf. מעשר decima, & Gen. 14. 20. Num. 18. 21, 26. המעשר decimæ, Num. 18. 26. 26. 12. Neh. 10. 39. Mal. 3. 8. 10. והמעשר & decimæ, 2 Chron. 31. 12. ut & in forma f. m. constr. occ. simpl. locis seq. מעשר decimæ, Lev. 27. 30, 32. Num. 18. 24. Deut. 14. 23, 28. 26. 12. 2 Chron. 31. 6. Neh. 10. 39. 13. 12. Ezech. 45. 11, 14. cum etiam formæ constr. י cop. est præf. ut & præf. & Aff. ut seq. וּמַעֲשֵׂר & decimæ, 2 Chron. 31. 5, 6. Neh. 10. 38. 13. 5. מַמְעֵשֶׁר de decimis suis, Lev. 27. 31. Item, occ. etiam No. hoc (quasi à f. m. מעשר decima, decimæ; Av.) in forma pl. f. cum ו præf. ut & cum ו. Aff. absque præf. וּלְמַעֲשֵׂרוֹת & ad decimas, Neh. 12. 44. מַעֲשֵׂרוֹתֵינוּ decimæ vestra, Num. 18. 28. Deut. 12. 6, 11. Am. 4. 4. [שש depasci, contabescere, erodi; Bu. Coc. Av. & c. Unde שש tinea, à depascendo, & c. vide supra ad initium שש. Item, שש Arcturus, vide in Rad. שש; Bu. Lex. Av.]

Rad. 121. עש in kal est עש; juxta R.D. i.e. nitescere, candescere; Pag. tersum, & politum esse. Quidam etiam alteram hujus verbi significationem, propriè Syriacam, cum hac conferunt: quasi sit pulchrè & splendide cogitare. Et in Hithpael, serenum sese & splendendum exhibere; & quasi עשיונות essent pulchræ & elegantes imaginationes, ac splendide cogitationes; quòd splendor corporis & hominis sit ex mente. Hinc עשיוני Hebræi perspicillum Chaldeum vocant, vel aliud corpus diaphanes; Merc. עשיוני aestimavit, cogitavit, pensit. Et Metaph. tribuitur cogitationibus candidis. Hinc εὐδαιμονία, ἀδαιμονία sentio, ἀδαιμονος; sensus, & c. In kal, שש nituit, nitidus fuit; Av. Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est nitidum esse; & metaph. impin-

guari. Divites enim plerumque sunt pingues; & quia pinguedo nitorem & mundiciem cutis carnis efficit; inde est, candidum esse; ut ebur, & c. Targum etiam exp. per ditari; & Hieron. per impinguari; Pag. Prout occ. in 3. pl. præf. kal; loco seq. עשיוני nitidi sunt, Jer. 5. 28. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. sunt nomina, i. No. עשיוני m. candidus, nitens, purus, tersus; aut politus; Pag. Av. Unde ferrum, purum & tersum, dicitur, juxta R. David; Chalybs, vel cuprium, aut cyprum & s; Est formæ instar קרוב propinquus, & רחוק longinquus; Pag. Prout occ. loco seq. עשיוני nitidum, Ezech. 27. 19. Item, 2. hinc etiam No. substant. עשיוני m. quod est, זכות vel זכות iquit R.D. nitor, polities, puritas, munditia; Pag. Av. vel candor; unde nitor eboris dicitur, quod est instar candidi eboris; Av. vel vas eburneum candidum, sic dictum, quòd sit nitidum; Pag. prout occurrit loco sequente, עשיוני Nitor, in Cant. 5. 14. Sic & 3. hinc etiam No. עשיוני f. idem; viz. puritas, vel decor & nitor; Pag. qualis scil. est nitor & splendor prosperè & tranquillè agentis; Cev. Alii verò, pro cogitatione, in altera, scil. signif. sumunt; & quidam legunt עשיוני in pl. f. (à sing. עשיוני) cogitationes tranquillæ hominis, & c. Merc. Sic etiam Av. legit עשיוני, & ab eo exp. cogitationes serenæ & nitidiores; & c. Plesque verò legunt in sing. עשיוני, & exp. nitor, nitela, & c. Coc. prout occ. cum ל præf. loco seq. לעשיוני ad nitorem, Job. 12. 5. Deinde, 10. signif. 2. hujus Rad. est, cogitare; item undecim; Bu. Conc. Nam ab hac Rad. dicitur עשיוני; quod compositum cum עש aut עשר, quod est decem, ut unum additum facit, undecim; & sic nomen appellatum ob cogitationem; Pag. Nim. numerantis, quæ scil. subit ejus animus de principio numeri qui sequitur, finito denario; Cev. Nam עשיוני, ut dictum est supra, est finis numeri; Pag. omni siquidem ratione carer, dicere cum R. Jonah, esse compositum ex עשיוני; quum עשיוני tantum fæmineum sit; at עשיוני commune. Ut autem Sanctes veterat, finis, legerat apud Kimchi הַסוף; sed ipse R.D. habet הַסוף. Sic 1 Chron. 12. 3. Machbannai, עשיוני unus (&) decimus, i.e. undecimus; idem c. 24. v. 12. Merc. Cev. עשיוני unum, unus; sed semper additur nomini numerali significanti decem; pro undecim, vel undecimus; Bu. Lex. עשיוני pinguedinis, nitores; sed semper præponitur nomini עשיוני, vel fæm. עשיוני; & cum eo constituit numerum undecimum, h.e. pinguorem decimo; Av. Nunquam enim venit solum; sed unitatem supra denarium notat; Coc. Prout occ. ordine Conc. simpl. & cum ל & ל præf. ut seq. עשיוני unum; sed semper cum decem, facit undecim, undecimus, Ex. 26. 7. 36. 14. Num. 7. 72. 29. 20. 2 Reg. 25. 2. 1 Chron. 12. 13. 24. 12. 25. 18. 27. 14. Jer. 1. 3. 52. 5. Ezech. 40. 49. עשיוני in undecimo, Deut. 1. 3. Jer. 39. 2. Ezech. 26. 1. לעשיוני ad undecim, Exod. 26. 8. 36. 15. 1 Chron. 27. 14. Zaoh. 1. 6. Atque inde ex verbo hoc in kal, עש, in hac 2. signif. est verbum in Hithpael, הִתְעַשָּׂה cogitavit; Ex Chaldaico scil. usu; aut cogitationem suscepit; vel secundum quosdam, nitidum, i.e. amicum se exhibuit; Bu. Lex. Et sic, juxta R.D. in l. Rad. est velle, complacere; vel cogitare; nam in lingua Aramæa seu Chald. Rad. hæc est, cogitare, ut Dan. 6. 4. & rex עשיוני cogitabat constituere cum super totum regnum; Pag. Bu. Lex. הִתְעַשָּׂה fecit se nitidum, sive serenum; (& metaph. placidè cogitavit, serenam seu placidam cogitationem habuit de aliquo,

quo, seu de re aliqua) Av. serenum se exhibuit, vel serenatus fuit, Cocc. Prout occ. in fut. hithp. 3. f. m. loco seq. **יִחְשַׁב** cogitabit, Jon. 1.6. Atque inde ex Rad. in hac 2. cogitandi signif. est No. **עֲשִׂיתִי** f. cogitatio; Pag. Niti-da scil. & quasi tercia & polita, i.e. placida, serena; Av. Unde in plur. exp. cogitationes splendide; Cocc. Prout occ. in forma pl. f. cum **וְ** Aff. loco seq. **עֲשִׂיתֶנּוּ** cogitationes ejus, Ps. 146. 4. Item, ad hanc 2. cogitandi signif. referunt etiam quidam No. supra allatum ad 1. signif. viz. **עֲשִׂיתִי** cogitatio, Bu. Lex. Prout occ. cum **ל** praf. loco seq. **עֲשִׂיתִי** ad cogitationem, Job. 12. 5. **עֲשִׂיתִי**; unde **עֲשִׂיתִי** f. greges; & in plur. **עֲשִׂיתִי** greges, &c. Vide inter vocabula quadrata.]

Rad. 122. **עֵת** opportunus, seu tempestivus fuit; vel in tempore fuit. Cogn. **עוֹר** adhuc, quod est Ad-verbium temporis; Av. **עֵת** est, tempestivè eloqui; Bu. Lex. Unde in Infin. kal, **עוֹר** est, q. d. tempestivare; h.e. tempestivè instituere; vel opportunè, & commodè loqui; Cocc. Prout occ. hoc Infin. kal, cum **ל** praf. sic, in Isa. 50. 4. **עוֹר** ad tempestivè loquendum; vel ad opportunè, & commodè loquendum; q. d. **לְאִמּוֹר**; Bu. Lex. vel **לְדַבֵּר**; Cocc. **לְדַבֵּר בְּעוֹר** loquor, Bu. Lex. seu ad loquendum verbum; Cocc. in tempore suo; ut Kimchi exp. Et schurek in ult. est loco cholem, pro **עוֹר** (ut **לְסוֹב**, **סָבַב**) cui simile vide in **חָלַל**; Bu. Lex. Atq; inde, juxta plerofque, ducitur No. **עֵת** comm. gen. tempus; Bu. Lex. Av. Cocc. opportunum scil. & suum, in quo viz. quid fieri convenit, aut decet; Cocc. Opportunitas temporis. Hinc **עֵת** annus, spatium seu tempus unius anni; item Lat. atas; quod etiam saepe pro tempore accipitur. Reperies autem nomen **עֵת** in utroque genere usurpatum; Av. Quidam autem reducunt hoc No. **עֵת** tempus ad Rad. **עוֹר**; sic Pag. Ibi refert quærendum. Kimchi verò Radicem ejus facit **עוֹר**, de quiescentibus **Yajin**. Quod Isa. 50. 4. invenitur **עוֹר**. Verum ob dagech in plur. & affixis, satius videtur Radicem nominis **עֵת** ponere **עֵת**. Cæterum **עוֹר** est per schurek, pro cholem, **עוֹר** à **בָּרַר** à **בָּרַר**, Eccl. 1. 18. Merc. At juxta Ab. Ezram Radix ejus est **עוֹר**; sicut Radix nominis **חֲשֵׁה** **חָשֵׁה** est **חָשֵׁה**; sic **עֵת**, & in pl. **עֵתוֹת** quasi pro **עֵת** & **עֵתוֹת**. Unde & in lingua Arameâ seu Chal. utrumque scribitur cum Nun; Pag. Occ. autem no. hoc frequens in textu; & ordine Conc. ut seq. **עֵת** tempus, &c. Gen. 29. 7. Exo. 18. 22, 26. Lev. 16. 2. Jos. 8. 29. 2 Sam. 24. 15. &c. Psal. 10. 5. 34. 2. 62. 9. 69. 14. 102. 14. 105. 19. 106. 3. 119. 20. 126. Pro. 5. 19. 6. 14. 8. 30. 17. 17. Eccl. 3. 2, 3. &c. 8. 6. 9. 8, 11. Cant. 2. 12. &c. Dan. 11. 24, 38. 12. 24, 39. 13. 3. Am. 5. 13. Mic. 2. 3. 5. 2. in 80. circ. l. Sed interdum cum **סָגוֹל** ante Maccaphi seq. sic, **עֵת** tempus, Lev. 15. 25. Hag. 1. 2. Item, cum trere in ult. occ. cum **וְ**, **הָ**, & **הָ** (interrog. scil.) **וְהָ** & **וְ** praf. ut seq. **וְהָ** & tempus, Ec. 3. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. 3. Jer. 30. 7. Hof. 10. 12. **וְהָ** tempus, Ne. 6. 1. 13. 21. Ezech. 7. 7, 12. Dan. 12. 2. **וְהָ** an tempus, 2 Reg. 5. 26. Hag. 1. 4. **וְהָ** & tempus, Ezr. 10. 13. **וְהָ** in tempore, Gen. 31. 10. 38. 27. Jud. 10. 14. 1 Sam. 18. 19. 2 Chron. 24. 11. Job. 6. 17. Psal. 37. 19, 39. Isa. 33. 2. 49. 8. Jer. 2. 17, 28. 6. 15. 8. 12. 10. 15. 51. 18. 11. 12, 14. 14. 8. 15. 11. 18. 23. 20. 16. 50. 16. Ezech. 21. 30, 34. 35. 5. Zach. 10. 1. Sed ræpius cum **ל** praf. sic, **וְהָ** in tempore, Gen. 21. 22. 38. 1. Num. 22. 4. Deut. 1. 9, 16; 18. &c. Eccl. 10. 17. Isa. 18. 7, 22. 39. 1. &c. ad Zeph. 3. 19, 20. in 60. circ. l. Item occ. etiam cum **וְ** & **וְ** praf. sic, **וְהָ** & in tempo-

re, 2 Chron. 20. 22. 28. 22. 29. 27. Neh. 9. 27. Jer. 2. 27. Dan. 11. 40. **וְהָ** & in tempore, Jud. 14. 4. 2 Chron. 16. 7. Jer. 33. 15. 50. 4, 20. Dan. 12. 2. Joel. 4. 1. Zeph. 3. 20. ut & cum **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ** praf. ut seq. **וְהָ** juxta tempus, Dan. 9. 21. **וְהָ** juxta tempus, Gen. 18. 10, 14. Ex. 9. 18. Num. 23. 23. Jos. 11. 6. Jud. 21. 22. 1 Sam. 9. 16. 20. 12. 1 Reg. 19. 2. 20. 7. 2 Reg. 4. 16, 17. 7. 1, 18. 10. 6. Job. 39. 18. 11. 8. 24. **וְהָ** & juxta tempus, 1 Reg. 4. 20. 2 Chron. 21. 19. **וְהָ** & juxta tempus, Jud. 13. 23. **וְהָ** ad tempus, Gen. 8. 11. 24. 11. Deut. 32. 35. Jos. 10. 27. Ruth. 2. 14. 2 Sam. 11. 1, 2. 1 Reg. 11. 4. 15. 25. 1 Chron. 12. 22. 20. 1. 2 Chron. 18. 34. Est. 4. 14. Job. 38. 23. Psal. 21. 10. 32. 6. 71. 9. Eccl. 9. 12. Isa. 17. 14. Jer. 8. 15. Dan. 8. 17. Zach. 14. 7. **וְהָ** & ad tempus, Jer. 14. 19. **וְהָ** à tempore, 1 Chron. 9. 25. Psal. 4. 8. Isa. 48. 16. Ezech. 4. 10, 11. **וְהָ** & à tempore, 2 Chron. 25. 27. Dan. 12. 11. Item occ. etiam cum variis affixis; cum quibus omnibus Thau sumit dagech post Chirek parvum: ut cum **וְ**, in pausa pro **וְ**, Aff. (quod etiam occ. juxta quosdam cum jod parag. in sing. ante Aff. ita Bu. Conc. Aliis verò forma pl. m. constr. temporum tuorum, noratur per jod ante Aff.) **וְ** Aff. cui etiam ult. **וְ** est praf. ut seq. **וְהָ** tempus tuum, Eccl. 7. 18. **וְהָ** temporis tui, Isa. 33. 6. **וְהָ** tempus tuum, Ezech. 16. 8. **וְהָ** tempus suum, Eccl. 9. 12. **וְהָ** in tempore suo, Deut. 11. 14. 28. 12. Job. 5. 26. 38. 2. Psal. 1. 3. 104. 27. 145. 15. Prov. 15. 23. Eccl. 3. 11. Jer. 5. 24. Ezech. 34. 26. Hof. 2. 11. Item occ. etiam cum **וְ** (idque semel cum **וְ** absque Mappik) & **וְ** Aff. cui utrique etiam **וְ** est praf. sic, **וְהָ** (sine Mappik) tempus ejus, Isa. 14. 22. **וְהָ** tempus ejus, Ezech. 22. 3. **וְהָ** in tempore suo, Isa. 60. 22. **וְהָ** tempus ipsorum, Psal. 81. 16. **וְהָ** in tempore suo, Lev. 26. 4. Jer. 33. 20. & in forma pl. m. Thau itidem affinit dagch post chirek parvum penult. & sic, ut dictum, designando Rad. **וְהָ**: ut occ. simpl. & cum **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ** praf. ut seq. **וְהָ** tempora, Neh. 9. 28. Job. 24. 1. **וְהָ** tempora, Est. 1. 12. Dan. 9. 25. 11. 13. **וְהָ** & tempora, 1 Chr. 29. 30. **וְהָ** in temporibus, Neh. 13. 31. **וְהָ** in temporibus, Dan. 11. 6. **וְהָ** & in temporibus, 2 Chron. 15. 5. Dan. 11. 14. **וְהָ** temporibus, 1 Chron. 12. 32. **וְהָ** ad tempora, Ezr. 10. 14. Neh. 10. 35. **וְהָ** & ad tempora, Ezech. 12. 27. Item, forma pl. f. (significans tempora opportuna, sive opportunitates temporis; Av.) occ. cum **וְ** praf. & **וְ** pro **וְ** ob pau- sam Aff. sic, **וְהָ** temporibus, Psal. 9. 10. 10. 1. **וְהָ** tempora mea, Psal. 31. 16. Atque inde est, 1. no. **וְהָ** m. opportunus, tempestivus; Bu. Lex. Av. vel com- modus; Cocc. & quasi ad hoc, vel ad hanc rem paratus: jod à tergo constituit adjectivum ordinis; Av. prout occ. loco seq. **וְהָ** tempestivus, Lev. 16. 21. Item, 2. hinc etiam est particula adverbialis **וְהָ** nunc, jam, mo- do; Bu. Lex. Av. Cocc. q. d. hoc tempore, vel momento; Bu. Lex. Adverbium temporis, unde Græci **νῦν**, **νῦν** nunc **νῦν**, **νῦν**, &c. Av. Occurrit autem hæc particula frequens admodum in textu & ordine Conc. ut seq. **וְהָ** vel in pausa **וְהָ** jam, nunc, modo, &c. Gen. 19. 19. 22. 12. 26. 22. 29. 27. 32. 29. 32. 34. 31. 33. 28. 42. 32. 4. Jos. 14. 11. &c. Job. 3. 12. 4. 5. 6. 3. 21. 7. 21. 8. 6. 13. 19. 14. 16. 16. 7, 19. Psal. 12. 6. 17. 11. 20. 7. 15. 29. 22. 30. 8. 33. 10. 36. 5. 37. 26. 43. 19. 48. 7. 49. 19. &c. ad Joel. 2. 12. Mich. 7. 4, 10. Hag. 2. 3. & Zach. 9. 8. in 160. circ. l. cui etiam saepe admodum **וְהָ** cop. est praf. sic, **וְהָ** & nunc,

ομας, θυμολομας irascor: ut cum animus tanquam fumus exhalat vaporem; Av. Non autem occurrit hæc Rad. in kal, sed in Niphal significat, obscurari, obtenebrari; Pag. Bu. Cocc. vaporatus est, i.e. obscuratus est vapore; Av. Ab. Ezra dicit esse idem quod עָרַר, vel עָרַשׁ; & sic Arabicè juxta Kimchi; Bu. Lex. prout occ. in præ. niph. 3. f.m. loco seq. עָרַשׁ obscurata est, Isa. 9. 19.

Rad. 125. עָרַשׁ est veterascere, senescere: crassescere; Pag. multiplicare, magnificare: perdurare, perseverare in kal; quidam addunt, in loco; sed generale est. In Niph. & Hiphil contrarium est; viz. è loco transferre vel transferri: dimovere, vel dimoveri. Kimchi significationem senii ex Chaldaeo petit, & propriè putat hanc Rad. significare, crassum esse; vel durum; & robustum. Sed omnia sunt vicina; Merc. Cev. עָרַשׁ est, confenescere; item transferri; Bu. Lex. translatus est, provectus est; & activè transtulit, provexit. Est cogn. cum עָרַשׁ abruptit, & cum עָרַשׁ fixit; & est, transferendo aliorum, fixit tabernaculum. Sed usurpatur etiam de ætate provecta: Atque inde interpositio, n, fit Lat. antiquus; Av. In Bu. Conc. duo signif. 1. veterascere; prout occ. in præ. kal, 3. f.f. & in 3. pl. scil. עָרַשׁוּ veterascit, Psal. 6. 5. עָרַשׁוּ veterascunt, Job. 21. 7. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. sunt nomina, 1. no. עָרַשׁ durum, perversum, detortum; Bu. Lex. durum, rancidum; viz. à vetustate; Cocc. vel substantivè significat verbum provectum; i.e. durum: nam quicquid est provectioris ætatis, est quoque durius; & potest exponi, provectio, &c. Av. Vel potius activè, durabile, seu vetus, pro duro. Sumitur autem hoc no. etiam in bonam partem, pro valido & diuturno. Quidam, in malum cum sumitur, exponunt, quod animus diu inhaeret & infigitur, vel diu infixum est & perdurat; notamque infamiae infigit. Sed simplex sensus est quem dixi; Merc. prout occ. hoc no. f.m. locis seq. עָרַשׁ durum, 1 Sam. 2. 3. Psal. 31. 19. 75. 6. 94. 4. Item, 2. hinc etiam no. עָרַשׁ multus, magnus; prout R. D. exp. עָרַשׁוּ רַב־וְגִדִּיל; Pag. vel diuturnus & stabilis. Hæc altera forma in bonum sumitur: prout præcedens cum duplici kametz in malum; ut exempla ostendunt. Sed si usus postulet, non dubitem in utramque partem uti; Merc. No. hoc in forma cum kametz & tzere est, durans, durabile, stabile: quasi antiquum dicas; Bu. Lex. Omne scil. quod provehitur in ætatem longam, & non citò disperit; Av. Manens, permanens; Cocc. prout occ. loco seq. עָרַשׁ durabile, Prov. 8. 18. Item, 3. hinc etiam no. עָרַשׁ, m. densus, pretiosus, durabilis, seu optimus: ut integumentum densum & pretiosum, &c. juxta R. D. R. Sal. & Targum; Cev. Idem est cum no. præced. durans, &c. Bu. Lex. durabilis, seu durans in ætatem provectiorem; in bonam partem sumitur; Av. Permanens quasi transiens in tempus; Cocc. prout occ. loco seq. עָרַשׁ durabile, Isa. 23. 18. Item, 4. hinc etiam forma dagefchata post pathach; pro longa vocali kametz; viz. עָרַשׁ, antiquus; Pag. Bu. Ut legitur in Chaldaicis Danielis in sing. Merc. In Dan. scil. cap. 7. 13. Bu. Lex. Provectus ætate, antiquus, qui in multis annos est translatus, provectus dierum, i.e. ætate, antiquissimus; Av. Vetus; q.d. procedens in longum, in tempus diuturnum: Unde Dan. 7. עָרַשׁ יוֹמָיָהּ v. 13. (vel יוֹמָיָהּ v. 9. Bu. Lex.) antiquus durabilis; Bu. Lex. vel permanentibus, dicitur is, cujus dies manent, non finiuntur, sed semper pergunt; Cocc. In Hebraicis autem ve-

nit hoc no. hoc sensu tantum in forma pl. m. absol. (pro rebus antiquis; Cocc. Vetera, antiqua, obsoleta, Pag. Bu.) loco scil. seq. עָרַשׁוּ antiqua, 1 Chr. 4. 22. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, transferri; Bu. Conc. de loco scil. in locum; discedere, vel se transferre; Cocc. vel refigi; Bu. Lex. removeri seu eradicari: unde R. D. exp. per עָרַשׁוּ & עָרַשׁוּ; Pag. prout occ. in fut. kal, 3. f.m. simpl. & cum 1 cop. præf. sic, עָרַשׁוּ transferunt, Job. 14. 18. עָרַשׁוּ & transferetur, Job. 18. 4. In Hiphil, עָרַשׁוּ transitive sumitur pro transferre; Cocc. transferre; Item refigere; Bu. Lex. עָרַשׁוּ transtulit; & sine accus. translatus est; Av. vel intransitive discedere in alium locum; vel quasi reciprocè, se transferre; & de verbis dictum; discedere: i.e. deficere; Cocc. In Hiphil est transferre; h.e. transcribere, de libro, originali scil. & quasi remove; & eradicare verba, è libro uno, ad librum alium; idque, quanquam verba libri prioris non sunt ex illo amota, & eradicata; unde scriba dicitur עָרַשׁוּ, quia est tanquam translatior; Pag. Quin & Interpretem, qui ex una lingua transfert in alteram, sic appellant. Unde & עָרַשׁוּ dicitur translatio; etsi hoc nomine etiam exemplar appelletur; vernaculè, copie. Et, ut dictum, de verbis seu sermonibus, est eradicari, vel removeri; Pag. vel potius evellere, impersonaliter, more Hebraico: ut, hæc nocte animam tuam tollent à te; Merc. Transulerunt, impersonaliter, pro translatis sunt sermones; Bu. Lex. Discesserunt ab aliquibus verba; dicitur, pro deficiunt eos verba. Vel, translatis sunt ab aliquibus sermones, i.e. sermones illos defecerunt, Av. prout occ. in præ. hiph. 3. pl. simpl. & in part. hiph. f.m. cum 1 dem. præf. ut & in fut. hiph. 3. f.m. cum 1 cop. præf. עָרַשׁוּ transulerunt, Job. 32. 16. Pro. 25. 1. עָרַשׁוּ transferens, Job. 9. 5. עָרַשׁוּ & transtulit, Gen. 12. 8. 26. 22. Atque inde ex Rad. in hac transferendi, vel avellendi signif. est no. עָרַשׁ m. translatus, i.e. avulsus, & quasi eradicatus; Pag. Bu. Av. recedens; unde dicuntur recedentes ab uberibus, Cocc. i.e. ab iis translatis & sic ablactati; Av. vel avulsi, aut amoti ab iis; Pag. prout occ. in forma pl. m. (ab abf. עָרַשׁוּ) const. idque etiam in regimine pl. m. ante litteram deservientem; Cev. sic, עָרַשׁוּ translatis, avulsi, Isa. 28. 9.

Rad. 126. עָרַשׁוּ est, rogare, complacere; & עָרַשׁוּ orare, rogare, precari: & עָרַשׁ loqui; & multiplicare preces, juxta R. D. & R. Sal. Pag. Vel, conciliare & supplicare verbis suavisibus ad aliquid impetrandum, deprecari, in kal scil. & Hiphil. In Niphal autem est exorari, orationem suscipere; nam usus Scripturæ est ut עָרַשׁוּ de Deo, qui exoratur; & עָרַשׁ ac עָרַשׁוּ de orante dicantur; Merc. Deprecatus est, in kal, vel simplex oravit; Bu. Lex. Rogavit vehementer, precatus est valde, exoravit amicis, scil. verbis, exhortatus est, Cogn. cum עָרַשׁ congregavit, disposuit in regem; est enim exorare, verbis dispositis & convenientibus aliquem rogare. Hinc per Metath. עָרַשׁוּ rogo, interrogo; & inde derivata: ut & Lat. horro, exhortor, &c. Av. Construntur autem verba hujus Rad. cum עָרַשׁ & עָרַשׁוּ; duobus exceptis; Pag. quæ scil. non orationis, aut exorationis significationem retinent, quorum unum in Hiph. cum עָרַשׁ constructur, Ezec. 25. alterum in benoni Niphal, Prov. 27. 6. viz. עָרַשׁוּ, in contraria potius, ut videtur significatione; unde quidam prius per exacerbare; secundum vertunt, acerba sunt oscula oforis; Kimchi, condensa.

densafitis; & densa sunt & copiosa quidem, sed non fida, ut sunt istius, seu verbera amici. Alii, placata & blanda, exponunt, sed in speciem. R.D. notat etiam, posse omnia ex eodem significato exponi, pro multiplicare preces, proprie, & supplicia verba; sed & postea alia, dilatato verbo; unde fit, ut interim in malum sumatur, pro obtrundere; & in proverb. pro importunis, immodicis, & falsis oculis, &c. sic, densafitis, vel copiar significationem, nomina, hinc deflexa, retinent. Hoc autem alterum ex Prov. omisum est à Sancte; nec potest illud esse, ubi sequitur, בָּרַךְ; Exod.8. nam, orare pro aliquo, intelligitur ad Deum scil. ubi subauditur אֱלֹהִים, vel Lamed. וְעֲתָרָהּ potes exponere, fortia, intensa, vehementia; & densa, &c. Merc. עֲתָר in kal, est multis orare, instanter orare; Cocc. prout occ. in fut. kal, 3. f. m. simpl. & cum I conv. praf. וְעֲתָרָהּ supplex oraverat, Job.33.26. וְעֲתָרָהּ & supplex oravit, Gen.25.21. Exod.8.26. 10.8. Jud.13.18. In Niphal, vel est cum sâgol sub Nun, & in ult. pathach, וְעֲתָרָהּ; vel cum cholem in ult. post pathach sub Nun. Pag. Bu. Av. (cui formæ cum cholem, vide similem in Niphal, ex Rad. הִפֵּץ; Bu. Lex.) placari; placabilem, seu exorabilem esse; Pag. exoratus fuit; Bu. Lex. five, propitius fuit, facilem se præbuit; Merc. exorari, Av. Cocc. Item, deprecari; Bu. Conc. & Lex. Cocc. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. cum ! cop. (ut quidam) vel conv. (ut alii) praf. utrique formæ, sic; וְעֲתָרָהּ & exoratus fuit, Isa.19.22. וְעֲתָרָהּ & exoratus fuerat, 1 Chron.5.20. Unde in part. niph. à f. m. (in priori scil. forma cum pathach in ult. præt. Merc. וְעֲתָרָהּ) vel וְעֲתָרָהּ; & in fæm. sing. וְעֲתָרָהּ; occ. in forma pl. f. sic, Prov.27.6. וְעֲתָרָהּ & multiplicata, seu crebra, sunt, scil. oscula odio prosequentis; inquit R.D. & A.E. qui etiam exp. & firma, seu constantia, vel etiam vehementia. Sed potest & exponi, & pacata; vel etiam exorabilia; vide, ut supra, ad initium Rad. Merc. & exorata; Bu. Conc. vel deprecanda, precibus avertenda, quia infida; Bu. Lex. deprecanda oscula inimici; Cocc. at exorata, i.e. vehementia, &c. Av. deprecanda verò oscula oforis; quia scil. sunt infida; & ad perniciem spectantia; ut habentur Joabi exempla; 2 Sam.3.27. & 20.9. Jun. Item occ. etiam in infn. niph. וְעֲתָרָהּ cum ! cop. praf. sic, 2 Chr.33.19. & oratio ejus, וְעֲתָרָהּ (cum sâgol, pro וְעֲתָרָהּ ob Makkaph seq.) & exorari, Bu. Conc. & oratio ejus, & orationi ipsius indulgere (Dei, scil.) Cocc. oratio autem ejus, quum exoratus est illi Deus, &c. Jun. Sed occ. etiam in fut. niph. 3. f. m. cum ! conv. praf. idque vel cum tzeri, ut quædam exempl. vel cum pathach, ut alia; vel ante maccaph. cum sâgol, in ult. locis seq. וְעֲתָרָהּ vel וְעֲתָרָהּ & exoratus est, Gen.25.21. 2 Sam.1.14. 24.25. 2 Chr.33.13. Ezr.8.23. In Hiphil, וְעֲתָרָהּ Cocc. vel, וְעֲתָרָהּ Bu. Av. orare, supplicare; Bu. Pag. Item, loqui, multiplicare verba; nam R.D. scribit, hoc verbum, in hiphil, significare etiam durorum verborum multiplicationem; Pag. fecit orare; & sic habet dativum vel אֵל; sed constructum cum עַל significat, exhortari, vel inflare & urgere verbis; Av. deprecari, multis orare; Cocc. prout occ. in præt. Hiph. 1. sing. cum ! cop. & in 2. pl. m. cum ! conv. praf. sic, וְעֲתָרָהּ & supplex orabo, Exod.8.25. וְעֲתָרָהּ & multiplicastis, Ezech.35.13. & in imper. kal, à sing. m. וְעֲתָרָהּ, vel, contracte, וְעֲתָרָהּ in pl. m. simpl. & cum ! cop. praf. וְעֲתָרָהּ supplices orate Exod.8.8, 24.9.28. וְעֲתָרָהּ & suppli-

ces orate, Exod.10.17. Item in fut. hiph. à 3. f. m. וְעֲתָרָהּ & in 2. f. m. וְעֲתָרָהּ & וְעֲתָרָהּ; vel, contracte, וְעֲתָרָהּ &c. occ. in 1. f. & in 2. f. m. contracte, sic, וְעֲתָרָהּ supplex orabo, Exod.8.5. וְעֲתָרָהּ supplex orabis, Job.22.27. Atque inde, est No. וְעֲתָרָהּ m. multiplicatio, densitas; Pag. Alii suavitatem, exponunt; quæ in Ezechiele, suffitui tribuitur, qui orationis sit signum; ut enim suffitus suavis est & gratus; sic Deo, oratio. Atque hoc loquendi genus, piorum orationibus accommodatum, crebrum in Scriptura occurrit; sed à simplicitate non recedendum. Merc. Cev. וְעֲתָרָהּ est abundantia; Bu. Cocc. vel oratio, deprecatio, supplicatio; Av. Prout occ. in forma f. m. constr. cum ! cop. praf. sic, Ezech.8.11. וְעֲתָרָהּ & densitas nubis suffitienti, aut suffitus, seu incensi, ascendebat; Hieron. & vapor nebulae de thure consurgebat; Pag. & abundantia nubis suffitus, &c. Bu. Lex. & abundantia fumi thyniamatis, &c. Cocc. & deprecatio nubis suffitus, &c. Av. Ità ut abundans nubes suffitus ascenderet; Jun. Item, hinc etiam, No. in sing. fæm. וְעֲתָרָהּ, idem, abundantia; Bu. Lex. Cocc. vel, oratio; Pag. exoratio, deprecatio, Av. Prout occ. Jer.33.6. & revelabo iis, וְעֲתָרָהּ orationem (aut, exorationem, juxta quosdam; seu suavem & supplicem orationem, vel concionem; quod & R. D. in Rad. sequitur; Merc. Cev.) vel, multiplicationem, pacis, & veritatis; nam R.D. in comment. exp. וְעֲתָרָהּ, multitudinem; & hoc pacto, quæ significant, orare, significant multiplicare orationes & preces; Targum, ostium penitentiarum; Pag. & revelabo iis exorationem pacis & fidei; i.e. exorabunt à me pacem & omnem prosperitatem, & ego exaudiam; Av. & manifestabo iis abundantiam pacis & veritatis, &c. Cocc. Bu. Lex. Jun. Item, hinc etiam est No. in forma pl. m. וְעֲתָרָהּ, & in pl. m. constr. וְעֲתָרָהּ, supplices; Unde, cum ! Aff. Zeph.3.10. וְעֲתָרָהּ supplices meos, &c. quod multis est No. pr. populorum; Hatharai; Bu. Lex. Sed Targum interpretatus est, quasi Deus Israellem vocaverit Hatharai, quia placabilis & exorabilis erat illi Deus; & appellaverit illos Putzai, eò quòd dispersi sint in captivitate; Hieron. supplices mei filii dispersorum meorum, deferent munus mihi; Pag. Alii, per Accus. supplices meos, filiam dispersorum meorum, adducunt, &c. Merc. Sed R.D. Hatharai, filia putzai, afferent munus meum; & dicit esse nomen pr. gentis seu familiarum, quæ est trans flumen Æthiopiarum; Pag. Ad locum etiam supra cit. in fut. niph. viz. Ezr.8.23. וְעֲתָרָהּ, & placatus est nobis: notandum quòd Deo tantum, proprie, ut supra dictum, conveniat Niphal hujus Rad. Unde, R.D. in lib. Rad. perstringit Neotericorum Hebræorum, poetarum præcipuè, abusum, seu abusionem; quòd scil. hoc verbum in Conjug. Niphal, hominibus etiam accommodat; ut cum salutantes dicunt, וְעֲתָרָהּ תַּעֲנֵה exaudiaris, & suscipiatur oratio tua; & sic, ut ii dicantur וְעֲתָרָהּ vel וְעֲתָרָהּ, quorum vota sunt exorata, quasi scil. illi Deum exorabilem habentes, ab eo exorati dicantur, talesque evaserint, quorum vota sint exorata. Atque hoc inde factum videri ait, quòd in verbo עֲנֵה, quod est affinis significationis, aliquid ejusmodi reperitur; nam in Conjug. Niphal, וְעֲנֵה, Deo sicut & hominibus tribuitur, & significandi ratione, ab hac non profus dissimili; Vide Rad. עֲנֵה, in Niphal. Merc. [עֲתָרָהּ & עַת &c. vide supra, ad initium radicum, cum עַת.]

*Vocabula Quadrata, i.e. Plurilitera,
(quæ scil. habent plures quàm tres Lite-
ras Radicales) incipientia à
Literà y, yajin.*

1. עֲבִישׁ densus, lutum. Componitur ex עב densus, & עִישׁ lutum; & semel tantum reperitur, viz. Hab. 2.6. vñ multiplicanti non suum: usque quo? & aggravanti suprà se עֲבִישׁ lutum densus; Av. Est periphrasis divitiarum vel pecuniæ; Bu. Lex. &c. Explicatur à quibusdam עֲבִישׁ multiplicatio luti. Sed, quum simplex vox sit, & locus potius exigit mutuum, vel as alienum, (viz. à עֲבִישׁ pignus dare, mutuum accipere; unde עֲבִישׁ pignus) id præferimus; Coc. &c. Vide in Rad. עֲבִישׁ & עֲבִישׁ, atque adeò in Rad. עִישׁ; Merc. Cev.

2. עֲשִׁל m. est vespertilio; Pag. Bu. Cocc. νυκτέρις, Cocc. Quidam à עֲשִׁל, literà Lanfed interfertā, descedunt, quòd in obscuro volitet; Merc. Alii explicant, quasi esset עֲשִׁל; quod esset, avis umbræ, pro עֲשִׁל; Cocc. עֲשִׁל est vespertilio quæ in caligine & obscuritate volitet, & interdum sese velat & abscondit. Est comp. ex עִישׁ volavit, & עֲשִׁל velavit. Hinc per A phar. talpa; animal quod etiam fugit conspectum hominis, & sese velare solet intra laribula terræ; Av. Occurrit in sing. m. cum הָ & הָ præf. & pl. m. cum וְלָ præf. ut seq. הָ עֲשִׁל vespertilio, Lev. 11. 19. וְהָ עֲשִׁל & vespertilio, Deut. 14. 18. וְלָ עֲשִׁל vespertilionibus, Isa. 2. 20.

3. עֲכָבֵר m. est mus, Pag. Bu. Cocc. quidam à עֲכָבֵר, Beth infero, descedunt; quòd domi & in agro mus fodiendo & corrodendo res turbet; Merc. Mus, glis, animalculum est immundum. prout occ. in f. m. cum וְלָ præf. וְהָ עֲכָבֵר & mus, Lev. 11. 29. Isa. 66. 17. & in forma pl. m. עֲכָבֵר mures, glires, &c. prout occ. in pl. m. constr. simpl. & cum וְלָ cop. præf. ut & cum כֹּס Aff. absque præf. ut seq. עֲכָבֵר mures, 1 Sam. 6. 4, 11. וְעֲכָבֵר & mures, 1 Sam. 7. 18. עֲכָבֵר mures vestri, 1 Sam. 6. 5.

4. עֲכָבִישׁ m. est araneus, five aranea, Pag. Bu. Cocc. Av. tam animal scil. quam rete ejus, quod solet texere, significat; Av. Et appellatur ejus tela domus seu domuncula ejus; Pag. Av. prout occ. simpl. locis seq. עֲכָבִישׁ aranei, Job 8. 14. Isa. 59. 5.

5. עֲכָשׁוּב m. est aspis, vel species aspidis, inquit R. D. Græcè ἄσπας, illud scil. genus aspidis quod venenum procul expuit; Bu. Lex. Animal est venenatum; Av. prout occ. loco seq. עֲכָשׁוּב aspidis, Psal. 140. 4.

6. עֲפֵפֶה, unde עֲפֵפִים palpebræ circumvolitantes; Av. nam à vibratione & motu qui volatui comparatur, sic dicuntur; Bu. Lex. &c. vide in Rad. עִף; ubi omnes hoc nomen locant.

7. עֲקָרָב m. est scorpion; Pag. Bu. scorpium σκορπιόν. Sed in plurali flagella notat 1 Reg. 12. 11. Bochartus putat dici q. רַב עֲקָרָב, quia πανκέναντρον, Cocc. Scorpion habens aculeum venenatum, quo solet extirpare & eruncare homines. Nam est comp. ex עֲקָרָב extirpavit, & רַב. Hinc Yajin in, S, mutato, fit Scorpion: item per metath. crabro; & Græcè κάραβον. Germanice

Krebs; Av. Quidam Resch insertum putant ab עֲקָרָב calcaneo, quòd calcatus pungat & feriat; Merc. Norandi autem loci quidam ubi in plurali legitur: ut Num. 34. 4. per ascensum עֲקָרָב scorpionum. Ipse ascensus, inquit R. D. erat locus serpentum atque scorpionum; Pag. Multis autem hoc in loco est nomen proprium loci; Bu. Lex. Quidam à spinis locum dictum putant, quæ acritate scorpionum aculeos referunt. Fuit autem locus ille Akrabbim, terminus terræ Canaan à meridie orientem versus; Merc. Item Ezech. 2. 6. וְאַל עֲקָרָבִים & cum spinis, aut inter spinas, tu habitas. Vel, cum scorpionibus, inquit R. D. quod & Hieron. sequitur; Pag. Et apud scorpiones; Bu. Lex. Apud, vel juxta scorpiones tu habitas, &c. Av. Item 1 Reg. 12. 11. Et ego corripiam vos, עֲקָרָבִים scorpionibus, vel spinis; Pag. Scorpionibus, i.e. flagellis aculeatis; baculi erant pleni spinis, qui pungebant & dolorem afferebant gravissimum, scribit R. Levi; Bu. Lex. 70. ἐν σκορπίοις, Av. Ego autem castigabo vos flagellis aculeatis; Jun. Occ. autem hoc no. ordine Conc. in f. m. cum וְלָ cop. præf. & in forma pl. m. simpl. & cum וְלָ præf. ut seq. וְעֲקָרָב & scorpion, Deut. 8. 15. עֲקָרָבִים scorpiones, Ezech. 2. 7. עֲקָרָבִים scorpionibus, 1 Reg. 12. 11, 14. 2 Chron. 10. 11, 14.

8. עֲרֵר m. est myrice; aut juniperus, inquit R. D. Pag. Nudatissimus, juxta quosdam, aliis myrica, &c. vide Bu. Lex. & Cocc. in Rad. עֲרֵר; ad quam Rad. vocem hanc referunt. Destructus, orbis, &c. vide Av. in Rad. עֲרֵר ubi hanc vocem ille describit, ut & עֲרֵר ibid. Et Kimchi in l. Rad. vernaculè, inquit dici עֲרֵר Joncheri, & junci genus intelligere videtur. Addunt quidam ex Strabone hoc nomine etiam regionem arenosam & sterilem vocari, quam Arabes Scenitz camelorum pastores habitent, quæ frequentes ἀγλαΐα & myricas profert, Arabicè Albahal; & translative dicitur de populo Israel, qui in captivitate fit instar myricæ. Et quidam locum Pl. 102. 18. intelligunt per Myricam, ecclesiam, ob solitudinem & abjectionem. Afflictum autem & abjectum hominem psaltes intelligit; Merc. Cev. Vide etiam in Rad. עֲרֵר; Cev. עֲרֵר est myrica, virgultum sylvestre; Bu. Conc. prout occ. cum וְלָ & וְלָ præf. sic, וְעֲרֵר myrica; humilium clamantium, Psal. 102. 18. עֲרֵר sicut myrica, Jer. 17. 6. Item hinc etiam est No. cum cholem & Tzere, עֲרֵר; quod Isa. 17. 2. plerisque est Aroer, nomen proprium urbis. Derelictæ civitates עֲרֵר Aroer, Bu. Conc. Haroher; Pag. &c. vide ut suprà in Rad. עֲרֵר & עֲרֵר. Sed cum וְלָ præf. juxta plerisque venit appellative, Jer. 48. 6. & eritis כְּעֲרֵר sicut myrica, Bu. Conc. sicut myrice in deserto; Pag. ex R. D. & Hieron. Illud autem suprà cit. Jer. 17. 9. כְּעֲרֵר, Targum vertit, sicut עֲרֵר, quod est genus spinæ, vel potius arboris, inquit R. Hai, cujus fructus extrinsecus est spinosus, & intrinsecus est comestibilis; Pag. Cev. Kimchi inquit, exterius est spina; interius, fructus edulis; Merc. &c. vide ibid. in Rad. עֲרֵר, עֲרֵר, vel עֲרֵר.

9. עֲרֵפֶל m. est caligo, five densæ tenebræ; Pag. Bu. Cocc. vel opaca nubes, aut spissa; Cocc. caligo stillans, tenebræ densissimæ. Est comp. ex עֲרֵף defluxit, stillavit; & עֲרֵפֶל, i.e. caligo, Av. & Cocc. etiam reducit ad Rad. עֲרֵף stillare. Alii verò non ita aprè reducant ad עֲרֵף, ut sit densa caligo quâ res obducuntur. Nonnulli, teste Eliâ, splendorem speculi pellucens exponunt, in quem creatura intueri non potest; Sed densam potius esse ob-

scuritatem, Scripturæ loca ostendunt, & nubem caliginosam, in qua Deus suæ Majestatis speciem exhibebat Israelitis, passim in Scriptura, sicut & diserte monet Dominus, Lev. 16. se in nube appariturum super propitiatorium, &c. Merc. Sic Exod. 20. 18. & Moses accedebat ad spiritissimam nubem, ubi erat Deus. Sic Deu. 5. 19. & 1 Reg. 8. 12. Dominus dixit, se habitaturum in nube spissa; h. e. missâ nube occupaturum domicilium suum, vide Lev. 16. 2. Sic & 2 Chron. 6. 1. Cocc. Occurrit autem No. hoc simpl. & cum 1 cop. praf. עֲרַפֵּל caligo, Job. 22. 13. עֲרַפֵּל & caligo, Deut. 4. 11. 2 Sam. 22. 10. Job. 38. 9. Pl. 18. 10. 97. 2. Isa. 60. 2. Ezech. 34. 12. Joel. 2. 2. Zeph. 1. 5. Item, occ. etiam cum 1 קָה & 2 קָה & 2 קָה, ut seq. עֲרַפֵּל caligo, Exod. 20. 21. עֲרַפֵּל & caligo, Deut. 5. 22. עֲרַפֵּל in caligine, 1 Reg. 8. 12. 2 Chron. 6. 1. עֲרַפֵּל in caliginem, Jer. 13. 16.

10. עֲרַפֵּל; indè עֲרַפֵּל f. grex; Pag. Bu. vel caula; Pag. Plurale absolutum, est עֲרַפֵּל f. grex; atque adeo cum literis fervilibus, ut infra patet. Sed in forma pl. f. constr. est cum scheva penult. prout occ. cum 1 cop. praf. עֲרַפֵּל & greges, vel & caulas ovium tuarum; Pag. Bu. Deut. 7. 13. 28. 4. 18. & 31. Sunt ex Rabbinis qui dicunt significare tantum famellas gregis ovilli; ac deducunt ab עֲרַפֵּל ditavit; quòd illæ suos Dominos cafeo, lana & agnis ditent, inquit R. D. in l. Rad. Sed forma nominis repugnat. Dicunt, inquit Kimchi, esse faminas ovium. Etymon nominis Talmudici afferunt, עֲרַפֵּל, quòd ditent suos dominos qui vendunt cafeas, lanam & agnos. Nonnulli proles ovium esse existimant; unde & Dea Sidoniorum fit dicta Astarte, sicut & sacerdotis ejus meminit Joseph. l. i. contra Appionem Grammaticum; creduntque Veneris multimammæ simulacrum fuisse; quæ ob prolis fecunditatem coleretur, & omnium viventium nutrix haberetur. Hebraicè nunc singulariter, nunc plur. effertur. Kimchi simulacrum ovis figura factum fuisse putat, ut nomen sonat. Ab idolo illo urbs nominata videtur, quòd illic coleretur, et sic illius malit idolum ab urbe dictum, quòd forsan illic essent artifices illud fabricantes. Duæ autem ejus nominis urbes fuisse videntur; una Astartoth Karnajim, Gen. 14. ubi erant Gigantes; altera Astartoth Edrehi, Deut. 1. quæ aliàs videtur absolute Astartoth dici, in possessione dimidii tribus Manassæ, ultra Jordanem, Levitis assignata; 1 Chron. 6. quæ Jos. 21. 27. בְּעֶשְׂתָּרָה nominatur. Forasan utraque eadem est. Nam & Deut. 1. Astartoth in Edrehi dicitur, ubi fuit Og Rex Basan, è numero Gigantum. Sed est & nomen urbis insignis (ut notatio nominis declarat) gregibus (vel etiam famellis ovium) eximie cornutis; Merc. Cev. Apud Talmudicos legitur עֲרַפֵּל dici greges, quòd ditant dominos suos, Chald. vertit עֲרַי greges. Sed est & nomen imaginum, ovium formam habentium, ut Kimchi notat, quas pro deabus colebant Sidonzi & Philistæi, Jud. 2. 13. 1 Sam. 31. 10. Et est etiam nomen proprium urbis, Deu. 14. unde עֲרַפֵּל Hastæateus 1 Chr. 11. 44. Bu. Lex. Veteres intelligebant בְּרַמָּה parvas pecudes: volebant enim dici ab עֲרַפֵּל ditescere. Satis autem apparet ex locis, notari fatu-ram. Poteest autem ad duas Radices עֲרַפֵּל & עֲרַר commodè referri; עֲרַר autem est Deus, vel dea Sidoniorum, 1 Reg. 11. 33. 2 Reg. 23. 13. & עֲרַר Jud. 2. 23. & c. Astarte, Venus multimamma; fecunditatis sc. datrix. Sed est & nomen loci; Gen. 14. 5. & c. fortè ab

idolo nomen, aut à loci fecunditate; Cocc. Astoreth Dea erat Sydoniorum. Est comp. ex עֲרַר Arcturus, & תֵּר, i. e. ordo gyrans. Judæi exp. simulachra quæ habebant effigiem ovium. Hinc אֲשֶׁרֶשׁ astrum stella; אֲשֶׁרֶשׁ Syrorum Venus: & per aphæ. sydus, syderis, &c. Capricornus. Hinc German. ein stier; signum caelestem. Si præponitur in regim. nomini אֲשֶׁרֶשׁ, significat astra, five sydera ovium, h. e. multitudinem ovium congregatarum in ordinem, instar astrarum vel syderum; Av. Occurrit autem no. hoc ordine Conc. pro nomine idoli in forma f. f. cum cholem pen. & sêgol in ult. simpl. & cum 1 praf. עֲשְׂתָּרָה Astartoth, nomen proprium idoli, 1 Reg. 1. 5. עֲשְׂתָּרָה Astartoth idolo, 1 Reg. 11. 33. 2 Reg. 23. 14. & in forma pl. f. cum cametz penult. simpl. & cum 1 קָה & 2 קָה praf. עֲשְׂתָּרָה Astartoth, 1 Sam. 3. 10. עֲשְׂתָּרָה Astartoth, Jud. 10. 6. 1 Sam. 7. 4. 12. 10. עֲשְׂתָּרָה & Astartoth, 1 Sam. 7. 3. Sed in forma constr. cum scheva penult. habet 2 praf. sic, עֲשְׂתָּרָה in Astartoth, Gen. 14. 5. Deut. 1. 4. & rursus in forma cum cametz penult. habet 1 praf. loco seq. עֲשְׂתָּרָה & Astartoth, Jud. 2. 13.

Radices, & Dictiones derivatæ; incipientes à Literâ פ Pe.

פנה require in Rad. פנה, Merc. vel פנה, aut פנה, Bu. Lex.

RAD. 1. פנה disjecit per angulos, dispersit in angulos; & si liceret loqui, angulavit, i. e. relegavit in angulos. Cogn. cum פנה respexit: nam angulus ad plures extremitates sese extendit, & respicit; Av. In textu non legitur hæc Rad. in kal; & conjug. hiphil vide post No. seq. ab hac enim Rad. est No. פנה f. quod est extremitas, finisque cujuslibet rei, inquit R. D. Angulus; plaga, latus; item coma; item dux, princeps; unde & hodie Helvetiorum duces vocantur Anguli, vulgò, Cantoni; Pag. Quidam reducunt ad פנה. Est enim propriè, angulus, quòd aliò se vertat; פנה ארבע quatuor anguli, sunt quatuor orbis plagæ; Merc. Cev. פנה est angulus, latus, plaga; Bu. Lex. vel ora, limes, extremitas alicujus rei. Tribuitur multis rebus, frequentius tamen partibus seu plagis mundi, & mari; & metaph. semel tributum hominibus, significat proceres, qui scil. sunt angulares seu capitanei in populo; Av. In genere, est extremum quodlibet. Differt à פנה angulo; latius enim est; & angulum & latus extremum notat. Kimchi ad Jer. 9. dicit קצה פנה idem esse; Cocc. Occurrit autem hoc No. in absol. forma simpl. & cum 1 & 2 praf. פנה angulo, Jer. 9. 25. 25. 23. 49. 32. פנה in angulum, Neh. 9. 22. פנה angulo, Exod. 27. 9. sed in forma f. f. constr. sapius; & simpl. locis seq. פנה Angulus, Lev. 19. 9. 27. 23. 22. Num. 34. 3. 35. 5. Jos. 18. 14. Jer. 48. 45. Ezech. 41. 12. 47. 17, 18, 19, 20. 48. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 32, 34. cui etiam formæ constr. פנה, פנה, פנה sunt praf. ut seq. ופנה & angulus, Lev. 21. 5. Jos. 18. 15. Ezech. 47. 18, 19, 20. 48. 16, 33. פנה in latere, Am. 3. 12. ופנה ad latus, Exod. 26. 18, 20. 27. 11. 36. 25. 35. 11. 27. 9, 12, 13. 36. 23. 38. 9. Jos. 15. 5. 18. 12, 14, 20. Ezech. 47. 15. ופנה & ad latus, Exo.

38.12.13. **פִּנְחָה** ex parte, à latere, Lev. 13.41. Ezech. 45.7.48.2.3.23.30.24.25.26.27. **וּמִפְּנֵיהֶם** & à latere, Ezech. 45.7.48.16. & in forma pl. f. absol. occ. cum **דֵּם** dem. præf. sic, **פִּנְחָה** anguli, Exod. 25.26. 37.13. Atque hinc ex forma s. f. constr. formatur No. quasi in forma duali **פִּנְחָיִם**; Av. vel in plur. masc. **פִּנְחָיִם**; Bu. Lex. latera, anguli, vel duces, &c. Pag. Bu. Av. Prout occ. in forma du. vel pl. m. constr. sic, Num. 24.17. Et transfiget, seu defliget, vel vulnerabit aut cruentabit, &c. **פִּנְחָי** latera, vel angulos Moab; Bu. Lex. vel duces (ad verbum, angulos; Merc.) Moab. Et sic Targum, **רַבְרָבִי** duces vel principes; Pag. Angulares Moab; i.e. duces seu capitaneos ejus; 70. **ἀρχαρχὸς μωαβ**; Av. vel extrema Moabi, i.e. totam Moabitidem; Cocc. Atque hinc ex hoc No. plerique formant verbum in hiphil, **הִפְנָה**; quod est, dispergere in angulum, aut extremitatem: Pag. q. d. angulare, i.e. in angulum relegare: Merc. In angulos relegavit, vel ex angulis ejecit; Bu. Disjecit in angulos; Av. Unde in fut. hiph. 1. f. à forma simplice **הִפְנָה** (quasi à 3. f. m. **וּפְנָה**) occ. cum **הֵם** Aff. sic, Deut. 32.26. Dixi vel dicebam **הִפְנִיתִּי** dispergamos-in-extremitatem, scil. terræ; Pag. Angulabo eos; i.e. angulatim profligabo eos, vel in angulos & extremitates terræ relegabo eos: aut ex omnibus angulis ejiciam eos; Bu. Lex. Disjiciam eos in angulos; Av. exterminabo eos; nempe ab extremo ad extremum penitus delebo; 70. **διασπερῶ**; sed id non satisfacit. Sequitur enim, faciam cessare ab hominibus memoriam eorum; & nisi ægritudinem inimici metuerem. Ergo **הִפְנִיתִּי** significat amplius quàm dispersionem, quæ evenit; Coc. Est autem cum jod quiescente interposito post Aleph, ut affixum **הֵם** rectius cohareat; Av. vel jod est loco tertiar Rad. He; quasi pro **הֵם** **הִפְנָה**, ut R. Sal. exp. Bu. Lex. vel est pro **הֵם** **הִפְנָה**, aut **הֵם** **הִפְנָה**; Coc. Sed sunt qui dictionem hanc dividunt in tres; & exp. dixi in furore meo, dabo seu ponam eos, ac si non essent; ut dicant illos videntes **הֵם** **הִפְנָה**; ubi ipsi sunt? Pag. Sed Onkelos ex libro Siphra exp. ac si **הֵם** esset pro **הֵם** in ira, seu **הֵם** in ira mea; & ubi, pro **הֵם**; & **הֵם** ipsi, i.e. sunt. Sed id coactius est; attamen, nomen **הֵם** ira, potest etiam hâc voce notari, quasi iratus eos propellam, &c. Merc. De nomine autem præced. loci quidam notandi; ut Jer. 9. 26. **פִּנְחָה** extremati angulo; i.e. Arabes in extremis angulis deserti habitantes, ut Kimchi & R. Sal. exponunt; Bu. Lex. Et visitabo &c. cunctos, qui in extremis oris habitant; Av. vel truncatos extremo, h.e. circumcisos; est **εὐτελισμὸς** circumcissionis à gentibus susceptæ; nam præcedit genus, v. 25. super omnem circumcisiſmum, cum præputio; Cocc. Et super omnes **פִּנְחָה** dispersos **פִּנְחָה**, i.e. **הִפְנָה** in angulum, seu extremum, &c. i.e. habitantes in extremitate anguli aut plagæ, h.e. regionis; q. d. longinquos in deserto; res enim longinqua vocatur **פִּנְחָה** & **פִּנְחָה** extremitas, & finis, vel angulus; quæ scil. sunt longinqua termino in qualibet re. Hieron. attonſos in coma; Pag. Sumpſit pro angulo capitis; q. d. præcisos angulo; quod forsân præstat: Merc. Nam & R. D. ex hac Rad. exp. & illud Isa. 3. 17. & Dominus **פִּנְחָה**, i.e. comam; (ad verbum, angulum; Merc.) earum nudabit; Hieron. crinem earum; require in Rad. **פִּנְחָה**; Pag. Item, Neh. 9. 22. **לְפִנְחָה** & distribuisti eos juxta extremum; i.e. ab extremo ad extremum distribuisti eos, possidentes portiones suas, &c. Cocc.

Rad. 2. **פִּנְחָה**; unde in piel, **פִּנְחָה** est, glorificare, decorare, ornare; Pag. Bu. Vel, cohonestavit, honorificum reddidit. Cogn. cum **פִּנְחָה** fructificavit; fructus decoros protulit. Hinc per metath. **פִּנְחָה** decet; **פִּנְחָה** decens, decorum; Av. semel autem ex significatione nominis derivati, est, ramos scrutari, vel, ramos figillatim recognoscere, & fructus decutere; Bu. Lex. in Bu. Conc. duo signif. i. est ornare; gloriar. Prout occ. in præf. piel, 3. f. m. cum **הֵם**, ob pausam pro **הֵם**. Aff. sic, **פִּנְחָה** ornavit te, Isa. 55.5.60.9. Et in Infin. piel, cum **הֵם** præf. est, **פִּנְחָה** ad ornandum, Ezr. 7.27. Isa. 60.13. In fut. piel, occ. in 1. sing. & in 2. & 3. f. m. ut seq. **פִּנְחָה** ornabo, Isa. 60.7. **פִּנְחָה** dedecorabis omnia, scil. decutiendo, Deut. 24.20. **פִּנְחָה** ornabit, Pl. 149.4. unde in hithpaël, **הִתְפַּחֵר** gloriar. Bu. fecit se gloriosum, attribuit sibi gloriam; Av. Prout occ. in Infin. hithp. cum **הֵם** præf. (pro, ut glorificer, scil. in illis, Merc.) sic, **הִתְפַּחֵר** ad gloriam, Il. 6.21.61.3. & in Imper. hithp. f. m. est, **הִתְפַּחֵר** glorificate, Ex. 8.5. fut. hithp. 1. f. cum cametz in ult. ob pausam; **הִתְפַּחֵר** glorior, Isa. 49.3. sed 3. f. m. occ. simp. & cum **הֵם** interrog. præf. **הִתְפַּחֵר** glorior, Isa. 44.23. Jud. 7.2. **הִתְפַּחֵר** num glorior? Isa. 10.15. Atque, ex hac 1. signif. sunt nomina, i. No. **פִּנְחָה** m. gloria, decor, pulchritudo; Pag. ornatus, ornamentum, decus; Bu. Lex. Item, tiara; Pag. Bu. Capitis scil. ornamentum; Bu. Lex. ornatus vittarum, seu pileorum; Contrarium est, **הִתְפַּחֵר** cinis; Av. Quidam mitram intelligunt, ornamentum scil. adhiberi solitum tiaræ. Ea sunt capiti ornamento; & tota tiara sic dicitur, **מִכְבְּעוֹת**, aliàs dicuntur; etsi utrumque interdum conjungatur; Merc. Occ. autem hoc No. in f. m. simpl. & cum **הֵם** Aff. **פִּנְחָה** decus, ornamentum, tiara, Isa. 21.3. 61.10. **פִּנְחָה** ornatum tuum, Ezech. 24.17. & in absol. forma pl. m. occ. cum **הֵם** dem. præf. & in pl. m. constr. simpl. & cum **הֵם** cop. præf. & **הֵם** Aff. sed hoc cum Tzere tantum absque jod plur. in penult. ut seq. **הִתְפַּחֵר** tiaræ, Isa. 3.20. **פִּנְחָה** tiaræ, Exod. 39.28. Ezech. 44.18. **וּפִנְחָה** & tiaræ vestrar, Ezech. 24.23. Item, 2. hinc etiam No. cum Thau heemant. præposito; & He in fine addito; significans ornatum, & quamvis magnificentiam; Av. viz. **הִתְפַּחֵר** decor, decus, ornamentum, gloria, Isa. 28.5. Jer. 48.17. Sed frequentius occ. 3. no. iidem cum Thau heemant. præposito; sed in forma cum duplici **סֶגוֹל** ante Thau in fine; **הִתְפַּחֵר** idem cum præced. ornatus, ornamentum, decor, gloria, Bu. Lex. Av. Græcis **μεγαλοπρέπεια** dicitur; splendor; magnificentia; Chaldæo interpreti **הִשְׁבַּחְתָּה**. Paulus, juxta quosdam, nunc coronam, nunc gloriam reddidit, nunc utroque simul. Addit & interdum gaudium; imitatus locum, Ezech. 24. ut ad Philip. 4. & 1 ad Thess. 2. Occ. autem hoc No. extra paulam cum **סֶגוֹל**, sed in pausa cum cametz penult. idque simpl. locis seq. **הִתְפַּחֵר** vel **הִתְפַּחֵר** idem, Esth. 1.4. Pl. 89.18. Prov. 4.9. 16.31. 20.29. 28.12. Isa. 3.18. 10.12. 13.19. 62.3. 63.4. Lam. 2.1. Ezech. 16.12. 23.42. Zach. 12.7. cui etiam alterutri formæ **הֵם**, **הֵם**, & **הֵם** sunt præf. ut seq. **הִתְפַּחֵר** & ornatus, Zach. 12.7. Pl. 96.7. Prov. 17.6. **וְהִתְפַּחֵר** & gloria, 1 Chron. 29.11. **הִתְפַּחֵר** juxta ornatum, in Isa. 44.13. **הִתְפַּחֵר** ad ornatum, 2 Chron. 3.6. **הִתְפַּחֵר** vel **הִתְפַּחֵר** ad ornatum, Exod. 28.240. Deut. 26.19. 1 Chron. 22.5. Isa. 4.2. Jer. 13.11. 33.9. sed occ. etiam cum affixis variis; ut, scil. cum **הֵם**, **הֵם**, **הֵם**, **הֵם**, **הֵם**, & **הֵם** Aff. cui 2. & 6. Aff. 1. cop. & 4. **הֵם** est præf. ut fe-

quantur, **הַפְּאֲרִי**, ornatus meus, Isa. 46. 13. 60. 7. **וְהַפְּאֲרִי** & ornatus nostri, Isa. 64. 10. **הַפְּאֲרִי** gloria tua, Jud. 4. 9. 1 Chron. 29. 13. Pl. 71. 8. **וְהַפְּאֲרִי** & ornatus tui, Isa. 63. 15. **הַפְּאֲרִי**, ornatus tui, Isa. 52. 1. Ezech. 16. 17. 39. 23. 26. **לְהַפְּאֲרִי**, ornamento tibi, Isa. 60. 19. **הַפְּאֲרִי**, ornatus vestri, Jer. 13. 18. **הַפְּאֲרִי**, ornatus ejus, Isa. 28. 1, 4. 63. 12. **וְהַפְּאֲרִי** & ornatus ejus, Pl. 78. 61. Prov. 19. 11. **וְהַפְּאֲרִי**, ornatus ipforum, Isa. 20. 5. Ezech. 24. 25. Item, 4. hinc etiam, juxta quosdam, No. geminans ultimam litteram Rad. viz. **פְּאֲרִי** m. gloria, elegantia, nitor, decor, &c. Pag. Bu. Merc. Prout occ. Joel 2. 6. & Nah. 2. 11. **וְהַפְּאֲרִי** contraxerunt **פְּאֲרִי** gloriam; Pag. five retraxerunt decorem; i.e. nitorem suum amiserunt, & velut introrsum receperunt; Merc. Est profut. contrahent, ut eod. cap. v. 10. & stellæ **אֲפֹסֵי** retraxerunt splendorem suum; Pag. Ab aliis vero sensu contrario redditur hoc No. sic, **פְּאֲרִי** est forma execrabilis, luridus scil. ollæ color, nigredo. Nam componitur juxta eos ex **פֶּאֶר** decor, & **אֲרִי** maledictus; nam ollæ decor est nigrities, quam tamen in aliis rebus excramur. Unde in locis cit. omnes facies contraxerunt luridum ollæ colorem; vel ollæ speciem, &c. Av. Alii vero referunt hoc No. ad Rad. **פָּרַר**, ubi etiam vide; Bu. Lex. & tunc, juxta eos qui exponunt, congregaverunt nigredinem sicut olla, Aleph non est Radicalis littera, sed abundat; unde & scribitur etiam sine Aleph; ut habes in Rad. **פָּרַר**, Pag. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, ramus; & verbaliter, ramos scrutari; Bu. Conc. &c. vide Bu. Lex. ad initium Rad. vel, dejicere, Pag. vel, potius, contrariâ significatione à priori; pro dedecorare; quod sæpe fit in hac lingua. Sic **עָלִי**, racemandi verbum, quidam contrario sensu accipi volunt; Merc. In hoc sensu verbum **פָּאֵר** exp. ramos excutere; Cocc. prout occ. in fut. piel, 2. f. m. sic, Deut. 24. 20. quum excusseris, aut quando excuties olivam tuam, pro olivas tuas, non **הַפְּאֵר** (vel, ut plerique legunt, cum pathach, **הַפְּאֵר**) non dejicies post te; id scil. quod remanet in ramis post te: ut R. D. exp. à **פְּאֵר** quod est ramus. Et est Pe cum pathach: ut idem ait, discernendæ significationis gratiâ; h.e. ut differat à **הַפְּאֵר** quod est, glorificabis. Hieron. quicquid remanserit in arboribus, non reverteris ut colligas. Doctores tamen, ut etiam R. D. ait exp. in priori signif. non glorificabis; i.e. non dejicies gloriam ejus ab illo; & sic R. Sal. exp. Pag. Vel potius, ut dictum, contrariâ signif. non dedecorabis; nihil scil. pauperibus relinquens. Simplicius tamen est ut sit quod vernaculè dicimus, esbrancher; etsi **פְּאֵר** ramus, propriè, juxta Kimchi, superior & altior in arbore, sic dicatur, quòd ejus decor sit & ornatus, &c. Merc. Targum non auferes, aut tolles, post te; i.e. quæ remanent post te; Pag. non scrutaberis ramos post te, postquam scil. olivas tuas decusseris; Bu. Lex. Cum decusseris oleam tuam, non excuties ramos post illam operam tuam; Cocc. non dedecorabis post te; i.e. nè diligentius stringes post te, ut arbor scil. sit planè sine fructibus; Av. nè ramos sigillatim recognoscito, postquam excusseris. Hebr. post te: & sic in sequentibus; Jun. Unde ex Rad. in hac signif. est i. no. **פְּאֵר** framus; quia ornamentum arboris, sive, quòd rami sint gloria & decor arboris; Pag. Ramus decorus, termes; Coc. vel, ferens fructus: est enim comp. ex **פֶּאֶר** decus, & **פָּרַר** fructus protulit: aleph enim relinquitur quiescens ad insinuandam hanc compositionem: Av. Pro-

ut occ. hoc No. sic, Il. 10. 33. abscindet, seu deramabit **פְּאֵר** ramum in terrore: & A. E. excidet ramum; pro ramus. Idem etiam R. D. Pag. **מִסְעָר** detruncans, seu detruncat **פְּאֵר** ramum decorum; Coc. Ecce Deus Zebaoth, amputat ramum (**בְּמִסְעָרָה**) violentiâ, Av. Collucaturus est ramum violententer; Jun. Item, hinc etiam 2. est no. in forma pl. f. cum cholem (quasi à sing. **פְּאֵר** f. Bu. Lex.) occurrens scil. simpl. & cum ם Aff. cui etiam 7 est præf. ut seq. **פְּאֵרֹת** Rami, Ezech. 17. 6. **פְּאֵרֹתָיו** rami ejus, Ezech. 31. 5, 6, 12, 13. **כְּפְּאֵרֹתָיו** sicut rami ejus, Ezech. 31. 8.

Rad. 3. **פָּגַג**; à quo **פָּג** m. est ficus immatura, aut non matura, quantum opus est; juxta, R. D. Pag. Scribendum in sing. cum pathach; **פָּג**; nisi ad **פִּיג** cum Elia referre vis: tunc enim esset **פָּגַג**; quòd fructus non satis maturus, sit infirmior, & ejus odor remissior. Est generale nomen fructuum non satis maturorum. Hinc puto Beth-phage, **פִּיגִי בֵּית** locum Hierosolymæ vicinum dictum; quasi locum grossorum. Ficus nomen Latinum hinc quidam deflexum putant; alii ad **פִּיגָן** revocant, à deliciis & teneritudine. Rabbinî hâc voce pro re non suo tempore facta utuntur; Merc. Non autem legitur in textu hoc No. in sing. sed in forma pl. m. **פִּיגִים**, & in constr. **פִּיגִי** grossi, seu grossuli; i.e. ficus immaturæ; Pag. Bu. grossi ficuum, ficus nondum maturæ; Av. seu immaturæ; Cocc. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum **הָ** aff. sic, Cant. 2. 13. **הַפְּאֵר הַחֲמִינִי** ficus, seu ficulnea dulcescere fecit, i.e. maturavit; Pag. vel protrusit; Av. aut condivit; Cocc. **פִּיגִי** grossos, seu grossulos suos; Pag. Bu. i.e. ficus suas immaturas; Pag. ita scil. ut in illis dulcedo esse incipiat; Cocc. Et quia in plur. dageschatur, rectum est ut sit à **פָּגַג**. Ab Ezra scribit significare fructum antequam maturescat, & sic esse in lingua Arabica. Grossi, Latinis fici sunt, vel ficus antequam maturescant, vel qui non maturescunt; unde Martialis, In milibus tot ficorum non videbis grossum; Pag.

Rad. 4. **פָּגַל**; indè No. Rad. **פָּגַל** m. est caro tuus odor aspectusque mutati sunt, & idcirco abominabilis; Pag. fatorem potes vertere, à quo nares obstruuntur; sed de carne quæ fatere jam incipit, propriè dicitur. Hebræi inquiunt, **פָּגַל** **פָּעַן** צִוְרָה, h.e. oportet, ut sit mutata, formam esse mutatam; nec ante comburitur, quam colorem seu figuram amiserit. Quidam vertunt, inquinamentum; & per metath. dictum putant quasi **פָּלִיג**, quod ab usu & esu separatum est. Alii, abominationem reddunt; figuratè hoc nomine carnem immundorum animalium appellant, quòd tanquam scetens haberi debeat; Merc. Unde & omne abominabile dici potest **פָּגַל**; Pag. h. e. abominatio, res abominanda; sed propriè dicitur de carne fætoris & coloris terri; Bu. Lex. inquinatio, immunditia, inquinamentum, abominatio; ut est caro animalium veritorum. Cogn. cum **גָּלַל** volutavit; & **גָּלַל** stercus in platea volutatum; Av. Significat fædum quodvis, &c. 70. **מִאֲשָׁמָה**, Cocc. res fætida & abominanda, vel abominatio; Bu. Conc. Prout occ. in f. m. cum **שְׁחֵרֶק** in ult. & in pl. m. cum kibbutz pro **שְׁחֵרֶק** penult. sic, **פָּגַל** res fætida, Lev. 7. 18. 19. 7. Ezech. 4. 14. **פָּגַלִּים** rerum abominabilium, Isa. 65. 4.

Rad. 5. **פָּגַע** est, occurrere; obviare, sive obviam ire; incurrere, irruere; i.e. contra quempiam currere, aggredi; item, rogare, precari, intercedere; incidere in aliquem; offendere, obviam fieri, intervenire, &c. Pag. Bu. constr.

Rad. Prout occ. in præt. piel, 3. pl. פָּגְשׁוּ sunt lassii, defecti viribus, 1 Sam. 30. 10, 21. ubi, juxta quosdam, est præ. pual 3. pl. cum chirek loco schurek, sicut & in Isa 60. 11. וַיִּפְגְּשׁוּ & aperientur portæ tuæ; &c. sed juxta alios est præ. piel intransitivum; præ se ferebant lassos, &c.

Rad. 7. פָּגַשׁ est, occurrere, obviare, aut obviam ire, obviam habere; Pag. Bu. obviavit, obviam venit, obviam vel obvium habuit, Av. Cocc. Idem quod פָּגַע, nisi quod illud latius pateat. Constr. cum Accus. ut illud, & semel cum Beth, Prov. 17. Merc. Est cogn. cum נָגַשׁ accessit, & accipitur tantum de confociatione hominum; quod concurrentes condensantur. Hinc παύω, crassus, densus, compactus cum alio, πυκνός condensio, stipio; &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præ. kal, 1. sing. loco seq. פָּגַשְׁתִּי occurri, Gen. 33. 8. ut & in 3. pl. præ. kal, cum 1. conv. præ. וַיִּפְגְּשׁוּ & occurrent, Isa. 34. 14. & in Infinit. kal, occ. simpl. plene cum cametz penult. sed cum 1. præ. ante scheva penult. sic, פָּגַשׁ occurrere, Prov. 17. 12. פָּגַשׁ juxta occurrere, Jer. 41. 7. In fut. kal, 3. f. m. וַיִּפְגַּשׁ, vel וַיִּפְגַּשׁ occurrit; & in 1. f. m. cum 1. vel וַיִּפְגַּשׁ, occ. in 1. sing. cum 1. Aff. & in 3. f. m. cum 1. & הוּ. Aff. cui ult. 1. conv. est etiam præ. ut & in 3. f. m. cum 1. conv. præ. & in 3. pl. m. cum 1. Aff. & 1. conv. præ. ut seq. וַיִּפְגַּשׁ occurram iis, Hos. 13. 8. וַיִּפְגַּשׁ occurrit tibi, Gen. 32. 17. וַיִּפְגַּשְׁהוּ & occurrit ipsi, Ex. 4. 24. 27. וַיִּפְגַּשׁ & ipsa occurrit, 1 Sam. 25. 20. וַיִּפְגַּשׁ & occurrerunt ipsis, 2 Sam. 2. 13. In Niphal, וַיִּפְגַּשׁ idem cum kal, Bu. obviam factus est; Av. vel invicem occurrere; Cocc. Prout occ. in præ. niph. 3. pl. cum cametz, ob pausam, pro scheva penult. locis seq. וַיִּפְגַּשׁ occurrerunt sibi, Pl. 85. 11. Prov. 22. 29. 13. In piel etiam, פָּגַשׁ idem cum kal; Bu. obviam venit continuè, assidue occurrere; Av. vel obviam habere; Cocc. vel incurrere: prout occ. in fut. piel, 3. f. m. וַיִּפְגַּשׁ, in 3. pl. m. loco seq. וַיִּפְגַּשׁ incurrant, Job. 5. 14.

Rad. 8. פָּדָה est, redimere; Pag. Bu. Av. Cocc. liberum facere emendo sibi, Cocc. liberare, asserere, à discrimine, angustia vel captivitate. Quando in lege dicitur de Redemptione quæ fit intercedente pretio, tum Græci reddunt per ἀπολυτρώσις, unde (פָּדוּן redemptionis, sumitur pro pretio quo quis redimitur, Græcè λύτρον; Matth. 20. Ad Rom. 3. & 1 ad Tim. 1. vernaculè, ransom: Merc. est idem quod פָּרַע redemit, ab interitu liberavit. Hinc παύω, misereor, & Lat. vito, devito; quorum enim nos miseret, illos redimimus, ut devitent malum: Av. Occ. autem hoc verbum in præ. kal, 3. f. m. simpl. & cum 1. conv. præ. ut & (abjecta, scil. 3. rad. He, pro more taliam in forma affixa) cum 1. & 1. aff. ut seq. פָּדָה redemit, 2 Sam. 4. 9. 1 Reg. 1. 29. Job. 33. 28. Pl. 55. 19. Isa. 29. 22. Jer. 31. 11. וַיִּפְדֶּה & redimet, Lev. 27. 27. פָּדָה redemit te, Job. 5. 20. פָּדָה redemit eos, Pl. 78. 42. & in 2. f. m. occ. simpl. & cum 1. parag. add. ut & in 1. f. cum 1. Aff. cui & 1. conv. est præ. & cum 1. Aff. absque præ. ut seq. פָּדִיתָ redemisti, Deut. 9. 29. 21. 8. 20. 3. 1. Chron. 17. 21. Neh. 1. 10. Pl. 71. 23. וַיִּפְדֶּה redemisti, Pl. 31. 6. פָּדִיתִי redemi te, Mic. 6. 4. וַיִּפְדֶּה & redimam te, Jer. 15. 21. וַיִּפְדֶּה redemi eos, Zach. 10. 8. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1. præ. & 1. Aff. פָּדִה redimens, Pl. 34. 23. וַיִּפְדֶּה & qui redemit te, Deut. 13. 7. Et in part. pahul kal, f. m. פָּדוּן, & in constr. פָּדוּן redemptus, ab interitu liberatus, aut à servitute, &c. & in pl. m. פָּדוּיִם occ. in absol.

forma pl. m. cum 1. dem. præ. sed simplici, pro duplici jod; sic, פָּדוּיִם redempti, Num. 3. 51. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum 1. cop. præ. ut & cum 1. pro 1. Aff. & 1. cop. præ. ut seq. פָּדוּיִם redempti, Num. 3. 46, 48, 49. וַיִּפְדוּ & redempti, Isa. 35. 10. 51. 11. וַיִּפְדוּ & redempti ejus, Num. 18. 17. In Infinit. kal, occ. simpl. cum cametz penult. & in forma quasi perfectorum, cum cholem scil. ante 3. Rad. He. Sed cum 1. præ. ante scheva penult. & in forma quiescentium 3. Rad. He, cum cholem ante Thau in ult. sic, פָּדוּהָ redimendo, Num. 18. 15. Pl. 49. 8. וַיִּפְדוּ ad redimendum, 2 Sam. 7. 23. 1 Chron. 17. 21. & in Imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1. aff. cui ult. 1. cop. est etiam præ. פָּדֵה redime, Pl. 25. 22. פָּדֵה redime me, Pl. 26. 11. 69. 19. 119. 134. וַיִּפְדֵּנִי & redime nos, Pl. 44. 27. In fut. kal, 1. f. m. occ. simpl. & cum 1. Aff. ut & in 2. f. m. simpl. sic, פָּדֵה redimam, Exod. 13. 15. פָּדֵה redimam eos, Hos. 7. 13. 13. 14. וַיִּפְדֵּה redimes, Exod. 13. 13. 34. 20. Num. 18. 15, 16, 17. & in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1. conv. præ. & 1. Aff. וַיִּפְדֵּה redimet, Pl. 49. 8, 16. 130. 5. וַיִּפְדֵּה redimit te, Deut. 7. 8. 15. 15. 24. 18. ut & in 2. pl. m. cum 1. Aff. & in 3. pl. m. cum 1. conv. præ. וַיִּפְדוּ redimetis me, Job. 6. 23. וַיִּפְדוּ & redemerunt, 1 Sam. 14. 47. In Niphal, וַיִּפְדֶּה redimi; Bu. Av. &c. liberatus est à servitute & interitu, &c. Prout occ. in præ. niph. 3. f. m. cum cametz, ob pausam, pro scheva penult. sic, וַיִּפְדֶּה redempta, Lev. 19. 20. & in fut. niph. occ. in 3. f. m. & f. simpl. sic, וַיִּפְדֶּה redimetur, Lev. 27. 29. וַיִּפְדֶּה redimetur, Isa. 1. 27. In hiphil, וַיִּפְדֶּה redimi curavit; Bu. vel וַיִּפְדֶּה fecit, vel sivit redimi; Av. accepto scil. & reddito pretio; Cocc. Prout occ. in 3. f. m. præ. hiph. cum 1. conv. præ. & in forma cum sægol penult. ante 1. Aff. loco seq. וַיִּפְדֶּה & redimere faciet eam, Exod. 21. 8. In hophal, וַיִּפְדֶּה idem cum niph. redimi; Bu. vel factus est redimi; Av. prout occ. in Infinit. hoph. cum 1. cop. præ. loco seq. וַיִּפְדֶּה & redimendo, Lev. 19. 20. Atque inde sunt nomina, 1. No. פָּדוּת f. vel cum kibbutz pro schurek, פָּדָה redemptionis, liberatio; λύτρωσις, ab interitu, scil. & servitute manumissio: Cocc. Prout occ. simpl. in utraque forma, & cum 1. præ. in plena forma cum schurek in ult. פָּדָה redemptionis, Exod. 8. 19. פָּדוּת redemptionis, Pl. 111. 9. 130. 7. מִפְּדוּת à redemptione, Isa. 50. 2. Et 2. hinc etiam No. פָּדוּן idem; redemptionis, vel redemptionis pretium; Bu. Lex. Av. λύτρον lytron, h. e. pretium redemptionis; Cocc. Prout occ. simpl. locis seq. פָּדוּן redemptionis, Exod. 21. 30. Pl. 49. 9. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem finali heemant. pro Nun, & idem significans cum præced. prout occ. cum 1. dem. præ. loco seq. פָּדוּן redemptionis, Num. 3. 49. Item, hinc etiam quidam formant, quasi esset, No. substant. in forma part. pahul kal; viz. פָּדוּ m. redemptionis; Pag. Bu. Av. liberatio; formæ scil. instar כְּסוּ operimentum; juxta R. D. Pag. Av. & sic in forma pl. m. exponunt, redemptiones, redemptionum, &c. locos autem vide supra ad part. pahul; & quo referuntur in Bu. Conc.

Rad. 9. פָּדָה Paddan, est nomen proprium loci: Bu. Lex. Plerumque jungitur cum אֶרֶם: Cocc. Ut Gen. 25. 20. ex Paddan-Aram, i. e. ex campestri Syria: nam פָּדָה Arabicè est ager, campus: ut Ab. Ezra & R. Sal. tradunt: Bu. Lex. פָּדָה est Mesopotamia: Chaldaïs enim פָּדָה significat, duo: unde pro eo quod habetur 1 Reg. 19. 21. אֶת-צִמְרֵי הַבָּקָר פָּדָה רְתוּרִי, Targum reddidit, פָּדָה רְתוּרִי i. e.

par boum. Dicitur autem Μεσοποταμία superior, quod sita inter duo flumina, Tigrim videlicet & Euphraten: Av. Legitur etiam non addito אֶרֶם Aram; & videtur esse Græcum μέσος. Hebræi exponunt per שָׂרָה agrum. Et Hoc. 12. 13. dicitur, & fugit Jacobus אֶרֶם agrum Mesopotamiam. Animadvertit Bochart agrum Arabicè פֶּרַח dici. Chaldaïs פֶּרַח est jugum. An id affine τοῖς λεπτέροις? Nunquid fluvii juncti jugi similitudinem facere videntur? Cocc. פֶּרַח Mesopotamia, absolute reperitur Gen. 48. 7. aliàs semper adjunctum habet אֶרֶם; Merc. Cev. vocatur autem sic de nomine פֶּרַח; quod significat par & jugum, ut dictum est; eò quod sunt duo loca quæ vocantur אֶרֶם; scilicet, 1. אֶרֶם יִרְמִיָּהוּ; i.e. Aram duorum fluviorum, inter quos est sita, viz. Tigrim & Euphratem; ut dictum est. Et 2. אֶרֶם צִבְיָה Aram, i.e. Syria, Tzobah. Sed est & אֶרֶם דַּמַּשֶּׁק Aram Dammesek, i.e. Syria Damasci, & Aram, i.e. Syria, Beth-rechob; Pag. quæ sunt duæ aliæ Syriæ ab illis, quarum una propinqua est alteri, atque ob id binas illas jungat; Cev. Aram verò, quæ est trans flumen, appellatur אֶרֶם גְּחָרִים; Pag. Et certum est, inter duo flumina revera sitam fuisse quandam Syriam, quæ & propterea à Græcis & Hebræis sic fuit appellata; Merc. Occurrit autem hoc No. pr. cum הַּ praf. ut & cum הַּ praf. vel ante duplex pathach, vel ante cametz in ult. ob pausam, אֶרֶם בְּפַדַּן in Paddan, Gen. 31. 18. 46. 15. אֶרֶם בְּפַדַּן de Paddan, Gen. 25. 20. 33. 18. 35. 9. אֶרֶם בְּפַדַּן idem, Gen. 48. 7. Item, occ. etiam cum הַּ locali adque post sægol, pro pathach penult. (& signif. ad vel in Mesopotamiam Syriam; Pag.) locis seq. אֶרֶם בְּפַדַּן Paddanem, Gen. 28. 2, 5, 6, 7. Item, huc etiam ad hanc Rad. quidam referunt No. cum Aleph heermant. vel abundante ab initio: viz. אֶרֶם אֶרֶם palatium, augmentale; Bu. Pag. Prout occ. cum וְ אֶרֶם sic Dan. 11. 45. & plantabit, aut figet tabernacula אֶרֶם אֶרֶם palatii sui; Pag. Bu. juxta R. D. qui exp. אֶרֶם אֶרֶם. Et sic אֶרֶם אֶרֶם palatium, vocatur in verbis Doctorum אֶרֶם אֶרֶם Pag. Baal Haruch exponit אֶרֶם atrium; Merc. & Aleph in hoc No. redundat, juxta R. D. sed secundum R. Jos. Kimchi Aleph est radicalis litera, & Nun redundat. Et sic require in Rad. אֶרֶם, in fine; Pag. Ad istam enim Rad. pertinet; Cocc.

Rad. 10. פֶּרַע est, redimere; Pag. Bu. abstinuit, peperit; vel abstinuit parcendo, devitavit; Cogn. vel idem est cum פֶּרַח redemit; Av. ut supra הִתְגַּלַּע, juxta Eliam, idem est cum הִתְגַּלַּח; Merc. Occ. autem hoc verbum in Imper. kal. fm. (à forma absol. פֶּרַע) cum הִי Aff. loco seq. פֶּרַע redime eum, Job. 33. 24.

Rad. 11. פֶּרַר m. est nomen Radicale; & juxta R. D. exp. אֶרֶם adeps; Pag. vel intestina, juxta R. D. Bu. Lex. Cor. scil. jecur, pulmo & lien; nam hæc omnia conjuncta vocantur uno hoc nomine; & exponi potest pro extris; Av. Adeps; 70. אֶרֶם; & sic ferè antiqui & recentiores; nisi quod Jonathan semel vertit, גִּוָּר corpus; quomodo & Mercerus accipit pro trunco; Cocc. i.e. pro animalis corpore, dempro capite, intestinis & cruribus; ut quidam exponunt; Merc. Sed ex locis ubi legitur satis patet non posse per פֶּרַר truncum intelligi; nam truncus in partes dissectus distinguitur à פֶּרַר, & intestinis & cruribus & capite; Cocc. Prout occ. in forma absol. cum הַּ dem. præsante cametz, ob pausam, pro sægol penult. sic, אֶרֶם adipem, Lev. 1. 8. 20. & cum וְ אֶרֶם prius sægol, pro more, mutatur in chirek, & posterius in Sche-

va; ut sequitur, פֶּרַר adipem ejus, Lev. 1. 12.

Rad. 12. פֶּה m. est os, oris; Pag. Bu. &c. Metaphorice, acies, quum de gladio dicitur, & variis deinceps rebus accommodatur: Radix est פֶּה; unde פֶּה, פֶּה, פֶּה, formæ גִּנָּה, גִּנָּה, ut Kimchi ponit in Michlol; Bu. Lex. sunt quireducant ad פֶּה; Nun litera per syncope resectâ, quod respectum includat: ut scil. differat à פֶּה facie, sicut pars à toto. Sumitur pro sermone, jussu & mandato quod ex ore procedit. Transferretur ad inanimata per similitudinem, sicut & græcis σῆμα, pro acie, ab incidendo & mordendo; unde & pro foramine sumitur, quod ori est simile, sive aspectui pateat, sive non. Item pro sectione, parte, seu portione, ut os faciei pars est. Pro angulo poni quidam notant; quum dicitur ab ore ad os. Ego pro extremitate potius, seu ingressu & ora, seu limbo; ut metaphora sit sumpta à vasis. Quia respectum includit, ei præponitur Lamed, vel Caph: item אֶל: unde אֶל פֶּה est secundum, & פֶּה אֶל juxta; פֶּה אֶל idem: vide infra. Nam idem plenè valent etiam si diversus sit eorum usus. Semper masculinum: nam quod Elias citat saminum, Prov. 12. 6. fallitur, cum eo loco אֶל פֶּה, non אֶל פֶּה scribatur; Merc. Est Cogn. cum פֶּה apexit, vertit faciem ad aliquod: unde פֶּה אֶל est facies; nam os est pars faciei. Hinc εἰς dico: nam ore dicimus & loquimur. Item אֶל loquor, & אֶל bibo, אֶל pino, propino; ore enim sumitur & absorbetur potus; Av. In Bu. Conc. autem, Rad. hæc tria signif. & 1. est pars, portio; juxta, secundum; Bu. Conc. idque scil. in vocula seu particula; פֶּה; quæ occ. hoc sensu simpl. locis seq. פֶּה pars, portio, Deut. 21. 17. 2 Reg. 2. 9. Zach. 13. 8. Item, occ. etiam cum אֶל (vide supra; Merc. ad initium Rad.) locis seq. פֶּה אֶל juxta, secundum, Gen. 43. 7. Exod. 34. 27. Lev. 27. 8, 18. Num. 26. 56. Prov. 22. 6. Sed occ. etiam cum הַּ, & פֶּה praf. ut & cum הַּ praf. & אֶל Aff. prout sequuntur, פֶּה אֶל juxta, secundum, Exo. 16. 21. Lev. 25. 52. Num. 6. 21. 7. 5, 7, 8. 35. 8. 2 Chron. 31. 2. Mal. 2. 9. פֶּה secundum, pro ratione, Gen. 47. 12. Ex. 12. 4. 16. 16, 18. Lev. 25. 16. 27. 16. Num. 26. 54. Jos. 18. 4. Prov. 12. 5. 27. 21. Jer. 29. 10. & אֶל pro, juxta, Lev. 25. 16. Num. 9. 17. אֶל secundum eos, Lev. 25. 21. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est hic, huc, Bu. Conc. idque scil. in particula פֶּה vel פֶּה. Item, פֶּה adverbium loci, hic, &c. & sic est cogn. cum פֶּה angulus, & פֶּה apexit. Frequentius autem legitur cum He post cholem; Av. & sic occ. simpl. locis seq. פֶּה hic, huc, Gen. 19. 12. 22. 5. 40. 15. Num. 22. 5. 32. 6, 16. Deut. 5. 31. 12. 8. 29. 15. Jos. 18. 6. Jud. 4. 20. 18. 3. 19. 9. Rut. 4. 1, 2. 1 Sam. 16. 11. 23. 3. 2 Sam. 20. 4. 1 Reg. 23. 30. 19. 9. 13. 22. 3. 2 Reg. 2. 27. 3. 11. 7. 3. 4. 10. 23. 1 Chron. 29. 17. 2 Chron. 18. 6. Ezra. 4. 2. Job. 35. 11. Psal. 132. 14. Isa. 22. 16. Ezec. 8. 6, 9, 17. cui etiam i. cop. est praf. idque vel cum He, vel cum Aleph in ult. post cholem; sic, וְ פֶּה & hic, Jos. 18. 8. וְ פֶּה & hic, Job. 38. 11. Item cum הַּ praf. occ. vel cum cholem in ult. ante He; vel cum vau cholem tantum absque He; ut seq. מִפֶּה inde, Ezec. 40. 10, 39, 41, 48, 49. 41. 1. מִפֶּה inde, Ezec. 40. 21, 26, 34, 37, 39, 48. 41. 1, 2, 15, 19, 26. cui etiam forma cum vau cholem absque He, וְ מִפֶּה est etiam praf. locis seq. וְ מִפֶּה & inde, Ezec. 40. 10, 34, 37. 41. 15, 26. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, in no. פֶּה, os, oris; Bu. Cor. &c. vide ad initium Rad. quod no. in absol. forma occ. simpl. locis seq. פֶּה os, Exod. 4. 10, 11. Num. 12. 8. Jos. 9. 2. 1 Reg. 22. 13.

2 Reg. 10. 21. 21. 16. 2 Chron. 18. 12. Ezr. 9. 11. Job. 21. 8. Psal. 115. 5. 135. 16. Prov. 4. 24. 6. 12. Isa. 9. 11. 10. 14. 57. 4. Ezech. 16. 63. 21. 27. 29. 21. Mich. 7. 16. Cui etiam forma absol. הָיָה, הָיָה, הָיָה & מ' sunt praf. ut seq. וְהָיָה & os, Pro. 26. 28. וְהָיָה os, 1 Reg. 19. 18. וְהָיָה ore, Prov. 11. 9. וְהָיָה pro ore, ori, Exod. 4. 16. Prov. 30. 32. וְהָיָה ad os, 2 Reg. 10. 21. 21. 16. וְהָיָה ab ore, Ezr. 9. 11. In forma autem sing. m. constr. & in forma juncta cum affixis semper est cum chirek & jod; Bu. Lex. vel in regimine וְהָיָה est per ' paragogicum, scil. pro וְהָיָה; Cocc. quomodo in hac forma constr. frequentius legitur; sic, וְהָיָה os, oris, &c. Gen. 29. 23, 8. 10. 43. 7. 45. 21. Exod. 14. 2, 9; 1. &c. Deut. 1. 26, 43. 8. 3. 9. 24. &c. Psal. 37. 30. 63. 12. 109. 2. 133. 2. Prov. 10. 11, 31. Eccl. 8. 2. 10. 12. Isa. 1. 20. 19. 7. 40. 5. 58. 14. 6. 2. 2. Jer. 9. 11. Mich. 4. 4. Nah. 3. 12. &c. in go. circ. l. Cui etiam forma sim. constr. i cop. est praf. locis seq. וְהָיָה & os, Exod. 39. 23. Psal. 109. 2. Prov. 8. 13. 10. 6, 11, 14, 32. 12. 6. 15. 2, 14, 28. 19. 28. sed occ. etiam eadem forma cum הָיָה, הָיָה, & הָיָה praf. ut seq. וְהָיָה in ore, Gen. 42. 27. 43. 12. 21. 44. 1, 2, 8. Num. 23. 5. 2. Sam. 14. 19. 1 Reg. 22. 22, 23. 2 Chr. 18. 11, 22. 36. 21, 22. Job. 32. 5. Pr. 14. 3. 26. 7, 9. Jer. 44. 26. וְהָיָה & ore, Prov. 11. 11. וְהָיָה juxta os, Ex. 28. 32. 39. 23. 1 Chr. 12. 23. וְהָיָה sicut os, ora, Job. 30. 18. Sed sapius cum הָיָה praf. locis seq. וְהָיָה in ore, acie, Gen. 34. 26. Exod. 17. 13. Num. 21. 25. 35. 30. Deut. 13. 15. 20. 13. Jos. 6. 21. 8. 24. 10. 28. 30. 32, 35. 37. 39. 11. 11, 12, 14. 19. 47. Jud. 1. 8. 25. 4. 15. 16. 18. 27. 20. 37. 54. 8. 21. 10. 1 Sam. 22. 19. 2 Sam. 1. 5. 14. 1 Reg. 17. 1. 2 Reg. 10. 25. Job. 1. 15. Psal. 141. 7. Prov. 8. 3. Jer. 21. 7. Item cum הָיָה praf. occ. locis seq. וְהָיָה ex ore, Deut. 31. 21. 2 Chron. 35. 22. 36. 12. Ezr. 1. 1. Est. 7. 8. Job. 36. 16. Psal. 8. 3. 22. 22. Jer. 23. 17. 26. 4, 27, 32. 45. 1. Lam. 3. 38. Item, cum ' Aff. pro וְהָיָה, Bu. Lex. occ. tantum cum simplice jod post Chirek sic & locis seq. וְהָיָה os meum, Gen. 45. 12. Num. 2. 24. 27. 14. Deut. 32. 1. Jud. 11. 35. 1 Sam. 2. 1. Job. 7. 11. 9. 20. 16. 5. 19. 16. 33. 2. 40. 4. Psal. 17. 3. 19. 15. 39. 10. 49. 4. 54. 4. 63. 6. 66. 14. 17. 71. 8. 15. 78. 1. 2. 11. 9. 108. 13. 1. 14. 5. 21. Pr. 4. 5. 5. 7. 24. 8. 8. 16. 6. 7. 34. 16. 49. 2. Jer. 1. 9. Eze. 3. 2. 33. 22. Dan. 10. 3. 16. Hof. 6. 6. cui etiam forma cum ' Aff. 1. perf. occ. cum i cop. & הָיָה praf. וְהָיָה & os meum, Job. 23. 4. Psal. 51. 17. Isa. 30. 2. וְהָיָה in os meum, ore meo, Num. 22. 38. 23. 12. Psal. 34. 2. 40. 4. 89. 2. 109. 30. Ezech. 3. 3. 4. 14. ut etiam cum הָיָה, הָיָה & הָיָה praf. ut seq. וְהָיָה juxta os meum, Jer. 15. 19. וְהָיָה ori meo, Job. 31. 27. Psal. 39. 2. 119. 103. 141. 3. וְהָיָה ex ore meo, Psal. 119. 43. Isa. 45. 23. 55. 11. Jer. 36. 6. Ezech. 3. 17. 33. 7. וְהָיָה & ex ore meo, Isa. 48. 3. Item, occ. etiam, ut dictum, in forma juncta cum aliis affixis, semper cum jod post chirek ante affixa: ut cum וְהָיָה Aff. cui & הָיָה est praf. וְהָיָה os nostrum, Psal. 126. 2. וְהָיָה ex ore nostro, Jer. 44. 17. Sed sapius cum הָיָה Aff. cui & הָיָה est praf. וְהָיָה os tuum, Gen. 41. 40. Exod. 4. 12. 15. 23. 13. Jos. 1. 18. Jud. 9. 38. 11. 36. 18. 19. 2 Sam. 1. 16. Job. 8. 2. 21. 15. 5. 6. 39. 27. Psal. 50. 16, 19. 81. 11. 119. 13. 72. 88. 138. 4. Pr. 6. 2. 27. 2. 31. 8. 9. Eccl. 5. 1. 5. Jer. 34. 3. Ezech. 2. 8. 3. 27. 24. 27. Obad. 1. 12. Mic. 7. 5. וְהָיָה in ore tuo, ore tuo, Exod. 13. 9. Deut. 23. 24. 30. 14. 1 Reg. 8. 24. 17. 24. 2 Chron. 6. 15. Isa. 51. 16. 59. 21. Jer. 1. 9. 5. 14. & semel cum הָיָה praf. & הָיָה Aff. & cum הָיָה praf. & הָיָה Aff. ut seq. וְהָיָה in ore tuo, Ezech. 16. 56. וְהָיָה juxta os tuum, Job. 33. 6. Item, cum הָיָה praf. & הָיָה Aff. occ. locis seq. וְהָיָה ex ore tuo, Jos. 1. 8. Jud.

11. 36. Job. 15. 13. Isa. 59. 21. Sed occ. etiam cum הָיָה Aff. post הָיָה & הָיָה praf. וְהָיָה ore vestro, Jer. 44. 25. Ezech. 35. 13. וְהָיָה ex ore vestro, Num. 32. 24. Jos. 6. 10. 1 Sam. 2. 3. Joel. 1. 5. Sed sapius cum ' Aff. idq. simpli. & cum הָיָה, הָיָה & הָיָה praf. ut seq. וְהָיָה os ejus, suum, Num. 27. 21. 1 Sa. 14. 27, 28. 2 Reg. 4. 34. Job. 15. 30. 23. 12. Pf. 33. 6. 36. 4. 38. 14. 55. 22. 105. 5. Pr. 8. 29. 13. 3. 15. 23. 16. 10. 21. 23. 26. 15. Isa. 11. 4. 53. 7. Jer. 9. 19. 32. 4. וְהָיָה & os ejus, Prov. 18. 6. וְהָיָה in ore ejus, in os ejus, ore suo, Gen. 28. 28. Ex. 4. 15. Num. 23. 16. Deut. 18. 18. 2 Sam. 17. 5. 18. 25. 1 Reg. 8. 15. 2 Chron. 6. 4. Job. 20. 12. Psal. 38. 15. 62. 5. 11. 29. 13. 53. 9. Jer. 9. 7. וְהָיָה ore illius, Exo. 28. 32. 39. 23. וְהָיָה ex ore ipsius, suo, Num. 30. 3. 1 Sam. 17. 35. 2 Sam. 22. 8. Job. 22. 22. 37. 2. 41. 11, 13. Psal. 18. 9. Prov. 2. 6. Jer. 36. 17. 18. 51. 44. Zach. 9. 7. Item occ. etiam cum הָיָה Aff. idque simpli. & cum הָיָה, הָיָה & הָיָה praf. וְהָיָה os ejus, suum, Exod. 4. 15. 1 Chro. 16. 12. Job. 2. 14. 35. 16. 40. 23. Psal. 10. 7. Prov. 16. 23, 26. 19. 24. 20. 17. 24. 7. Ecc. 10. 13. Cant. 1. 2. Lam. 1. 18. 3. 29. וְהָיָה & os ejus, 1 Reg. 7. 31. Jer. 34. 3. וְהָיָה in ore ejus, Psal. 5. 10. Mal. 2. 6. וְהָיָה ori ipsius, Eccl. 6. 7. וְהָיָה ex ore ejus, Mal. 2. 7. ut & cum הָיָה Aff. simp. etiam & cum הָיָה, הָיָה & הָיָה praf. וְהָיָה os ipsorum, suum, Deut. 21. 5. Jud. 7. 6. 1 Chr. 12. 32. Pf. 22. 14. 35. 21. 73. 9. 144. 8, 11. Isa. 52. 15. Lam. 2. 16. 3. 46. Mich. 3. 5. וְהָיָה & os suum, Job. 29. 23. וְהָיָה in os, ore ipsorum, ore suo, Deut. 31. 19. Ezr. 8. 17. Job. 16. 10. Psal. 49. 14. 59. 8. 78. 30. 36. 17. Jer. 12. 2. Ezech. 33. 31. Mich. 6. 12. Zeph. 3. 13. Zach. 14. 12. וְהָיָה ad os suum, Job. 29. 9. וְהָיָה ab ore eorum, Neh. 9. 20. Job. 5. 15. Jer. 7. 28. Ezech. 34. 10. Item occ. etiam cum poetico וְהָיָה (pro הָיָה Aff. Cocc.) simp. & cum הָיָה praf. וְהָיָה os suum, Psal. 17. 10. 59. 13. וְהָיָה in ore ipsorum, Pf. 58. 7. & cum הָיָה Aff. occ. locis seq. וְהָיָה os suum, Gen. 4. 11. 24. 57. 4. 16. 30. 32. 26. 10. Deut. 11. 6. 1 Sam. 1. 12. 1 Reg. 7. 31. Job. 5. 16. Psal. 69. 16. 107. 42. Prov. 30. 20. 31. 26. Isa. 5. 14. Zach. 5. 8. cui etiam cum הָיָה Aff. in ore, & הָיָה sunt praf. וְהָיָה & os ejus, 1 Reg. 7. 31. וְהָיָה in ore ejus, Gen. 8. 11. 2 Sam. 14. 3. וְהָיָה ab ore ejus, Hof. 2. 19. Et in forma pl. m. plenē, esset וְהָיָה ora, sed occ. cum simplice tantum jod; sic, 1 Sam. 13. 21. & erat וְהָיָה הפצירה פים, lima ora habens multa; Pag. Bu. ad verbum, lima orium; i.e. valde obtusa; vernaculē vocamus, Bresches, rupturas; Merc. Unde R. D. Exp. וְהָיָה פים רבים, cuserant ora multa; Hier. retusa erat acies vomerum; Pag. lima cui sunt פים פים ora multa, h.e. plena incisuris. ad melius acuendum ferrum; Bu. Lex. Et facta est obtusio (in) oribus, i.e. in aciebus, &c. Av. וְהָיָה הפצירה פים est lima; vide Rad. פיצר; Cocc. Alioquin, i.e. si nolabant aut non poterant Pelistæz adire; adhibebatur, Hebr. erat, lima, pro rutris, &c. Jun. Item occ. etiam pl. m. gen. quidem masc. sed terminatione, in forma pl. f. significans ora gladii, i.e. acies, ab incidendo & mordendo; Av. idque scil. vel cum rzere penult. sic, Jud. 3. 16. Et fecit sibi Ehud gladium, וְהָיָה שני פיות, & ei erant scil. duo ora, i.e. duæ acies; Pag. Bu. vel duo acumina; Pag. Ancipitem, ὀστρον, intellige gladium; Cocc. Vel in hac forma pl. f. occ. etiam cum chirek penult. sic, Pro. 5. 4. acuta פיות כחבד veluti gladius acierum, i.e. bipennis; Bu. Lex. vel, gladius duarum acierum, i.e. biceps; Pag. gladius anceps; Cocc. acutum ceu gladius acierum; Av. Item occ. etiam hæc forma pl. f. cum Pe, vel וְהָיָה geminato; Pag. Bu. significans scil. acies acutissimas;

tiffimas; nam geminatur Radix ob majorem vim significationis; Av. prout occ. Psal. 149.6. & gladius פִּיפִּיּוֹר acierum; Bu. Lex. vel duarum acierum, i.e. Biceps, in manu eorum; Pag. Av. gladius anceps; Cocc. Et sic Isa. 41.15. מִוֶּרֶב, tribulam. כַּעַל פִּיפִּיּוֹר habentem acumina; Cocc. Ecce dispositorum sum te, in tribulam, stylis recentibus, bipennem, Hebr. Dominan *σοματόν*, ut Psa. 149.6. bipennem, i.e. stylorum pinnae utrinque habentem, ut quamcunque in partem verteris, adversarios teras; Jun. Ad hanc etiam Rad. refer vocem פִּימָה: quam vide infra; Cocc. De hoc autem nomine פִּימָה scil. os phraseologicæ quædam adnotanda. ut Ex. 4.10. כִּבְר־פִּי־הָאֵל ore ad os; 2 Reg. 10.21. i.e. confertim, aded plenè, ut ora hominum se invicem contingerent; Bu. Lex. vel, ab ora ad oram. Et sic 21.16. & Ezr. 9.11. plenius, vide infra. Cum verbo מִלֵּא implere; Cocc. Item פִּי שְׁנֵי os duorum, Deut. 21.17. dicitur portio duplex, Bu. Lex. Item, פִּי, vel פִּי os, pro dicto, vel edito oris: ut Exod. 17.1. עַל־פִּי־יְהוָה juxta os, h.e. dictum, vel editum Jehovah. Sic Num. 4.37.45. Confer Num. 27.21. & Jos. 15.13. אֶל־פִּי יְהוָה ad dictum Domini, h.e. juxta. Sic cap. 17.4. & Eccl. 8.2. פִּי מֶלֶךְ פִּי os Regis observa, h.e. dictum vel editum ejus, Et Num. 35.3. עֵרִים לְפִי juxta dictum testium: conf. Deut. 17.6. &c. Item, פִּי, vel פִּי os, pro sermone, jussu, proposito, &c. oris: ut Pro. 2.6. Jer. 15.19. Ecc. 10.13. 2 Sam. 13.32. &c. & Job. 31.27. וַיִּשֶׁק יָדַי לְפִי & osculum tulit manus mea ori meo, h.e. adoravi; qui adorat, osculatur manum: vide נִשָּׁק; Cocc. Item פִּי sæpe est particula expletiva, seu syllabica adjectio. modum & estimationem significans; ut הִדְבָּרִים הָאֵלֶּה, juxta verba hæc, Gen. 43.7. Et לְפִי הָרֶב ore gladii, Jos. 6.21. i.e. acie gladii, h.e. per gladium. Item לְפִי secundum, juxta, pro ratione; & כְּפִי idem: quomodo etiam expletivum est, Exod. 16.21. & Exo. 35.1. לְפִי secundum illos, Lev. 25.51. Bu. Lex. Metaphoricè etiam sæpe venit; ut Gen. 29.2. עַל־פִּי הַבָּאֵר super ore putei. Et Exod. 28.32. & erit רִאשׁוֹ פִּי os capitis ejus, i.e. apertura ejus ad inferendum caput, in medio ejus, ora vel fimbria erit, לְפִי ori ejus undiqueque texta, כְּפִי secundum illos, Lev. 25.51. Bu. Lex. Metaphoricè etiam sæpe venit; ut Gen. 29.2. עַל־פִּי הַבָּאֵר super ore putei. Illud suprà cit. מִן שְׁנֵי דֵּי פִי שְׁנֵי, h. e. duæ partes, q.d. os & portio duorum. Item, פִּי os pro particula, ut dictum, de פִּי על פִּי, כְּפִי, secundum, juxta, &c. ut Prov. 27.14. וַיִּשֶׁק לְפִי מֶלֶכְלִי & quodque secundum gloriationem suam, i.e. quodque instrumentum satisfacit nomini suo. Et Jer. 29.10. לְפִי מְלָאֵת לְכַבֵּל juxta impleri Babyloni septuaginta annos, visitabo vos; i.e. quum Babylon impleverit septuaginta annos. Et Num. 9.17. לְפִי הָעֲלֹוֹת הָעֵנָן juxta elevari nubem tentorio; Cocc. Item de particula פִּי hic, huc, notandus ejus usus cum præfixis, vel præpositis aliis particulis: ut מִפִּי מִפִּי, Ezech. 40.39. פִּי עַד huc usque; Job. 38.11. Sed sæpe etiam est, ut dictum, cum Vau loco He: ut tres מִפִּי hinc, ut tres מִפִּי illinc, Ezech. 40.21. & sic ut tres מִפִּי hinc & indè, utrinque, v. 34. Item occurrit etiam cum quæsitivo אֵי, ab initio אֵיבִי ubinam? Job. 34.8. qualisnam? Jud. 18. Item absque, כִּי אֵיבִי jam

nunc, Job. 9.24. & אֵיבִי ubinam nunc est, Job. 17.15. אֵיבִי scitote nunc, Job. 19.6. Et sic cum מִי in fine ut אֵיבִי הוּא מִי quis nunc ille, Gen. 27.33. & sic est quasi expletiva particula; Bu. Lex.

Rad. 13. פִּי, vel פִּי, in præf. kal, פִּי, est, remissum esse, quiescere; debile esse, aut debilitari, lassari, lassescere; Pag. Merc. intermittere, cessare; deficere, deliquium pati; Bu. Lex. remissio fuit, remisit, debilitatus est; Cogn. cum מוּג, liquefactus est; nam, פִּי, & מִ sunt literæ ejusdem instrumenti: & affinitate accedit ad פִּי, vacillavit; nam genua remissa & debilia solent vacillare; juxta פִּי, est neutrum & intransit. verbum; Av. intermittere, subsistere, non procedere, non moveri; Cocc. opponitur firmitati & constantiæ. Unde huic verbo putant quidam respondere quod Paulus ad Rom. 4. inquit, infirmari fide; unde per remitti, i.e. infirmari, reddi potest; quomodo crebrum est hoc verbum apud Rabbinos; Merc. In fut. kal, 3. f. m. יִפּוּג, vel יִפּוּג debilitabitur, &c. Sed cum vau conv. præf. cholem, vel schurek mutatur in cam. chat. in ult. sic, וִיפּוּג & debilitatum fuit, Gen. 45.26. & in 3. f. fut. פּוּג, est, & פּוּג intermittebat, intermitteretur, Ps. 77.3. Hab. 1.4. In Niphal, נִפְּוּג debilitari; Bu. vel remissus fuit; Av. prout occ. in præf. niph. i. f. in forma cum cholem penult. sic, נִפְּוּג debilitatus sum, Ps. 38.9. Atque indè sunt nomina, i. No. פּוּג f. remissio, intermissio, relaxatio, lassatio, cessatio, Pag. Bu. Merc. Prout occ. in forma s. f. constr. loco seq. פּוּג intermissio, Lam. 2.18. Item, 2. hinc etiam No. in forma pl. f. cum הֵא heemant. ab initio, significans requies, aut remissiones, scil. à fletu; Pag. prout occ. loco seq. הִפּוּג intermissiones, Lam. 3.49.

Rad. 14. פִּי est, נִפַּח, flare, spirare, sufflare, aspirare; Pag. Bu. Item, illaqueare; loqui. Vicinum est verbum, יִפַּח, de quo suprà; Cev. Cæterum, altera significatio in hoc verbo, illaqueandi scil. est à no. פִּי laqueus; de quo infra. Quæ autem exponi solent per illaqueare, in Hiphil, quidam ad primam signif. reducunt, pro sufflare; seu inflammare, exufflare, inflare, ac velut vento propellere. Itaque in universum exponant efflare; cum spiritu & confidentia loqui, pronunciare, vel agere in utramque partem; Græcè est, *παρρησιαζειν*. Sed illaqueandi significatio certis locis admittenda est: licet quidam in hac signif. non bene referant ad פִּי; quod pateat laqueus ad capiendum, follis scil. superpositus; Merc. In kal, idem est hoc verbum quod נִפַּח & יִפַּח; flavit, spiravit; &c. nisi quod פִּי in præf. kal, פִּי, plerumque de aura accipitur; & יִפַּח de efflatu verborum; Av. In Bu. Conc. Rad. hæc 4. signif. i. est, afflare, aspirare, perfflare: prout occ. in fut. kal, 3. f. m. cum וּ præf. sic, וּיִפּוּג aspirer, Cant. 2.17.4.6. Et in hiphil, הִפּוּג efflavir, perflavir, sufflavir, exufflavir, conflavir, &c. & metaph. efflatus, eloquutus est; quia sermo nihil aliud quam flatus & spiritus est, unde & spiritus oris alibi vocatur; Bu. Lex. In imper. hiph. f. m. הִפּוּג, unde in f. f. est & occ. loco seq. הִפּוּג perflassit, Cant. 4.16. Et in fut. hiph. 3. f. m. occ. simpl. & cum וּ cop. præf. ut & in 3. pl. m. simpl. ut seq. הִפּוּג efflabit, Ezech. 21.36. Psal. 10.5. Prov. 6.19. & efflabit, Prov. 14.5.19.3.9. הִפּוּג sufflant Prov. 29.8. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, illaqueare; Bu. Conc. Nam, in hiph. הִפּוּג est, illaqueavit à significatione scil. nominis derivati quod laqueum significat; Bu. Lex. prout occ. in infin. hiph. in forma cum

cum tzerre pro jod hiph. penult. **פִּיחַ** illaqueando, Isa. 42. 22. & in fut. hiph. occ. (in hac signif. vel cum quibusdam, in altera flandi, &c. signif.) 3. s.m. simpl. plenè, sed cum **י** cop. praf. def. cum chirek tantum absque jod hiph. penult. & rursus in 3. pl. m. fut. plenè, cum jod penult. ut seq. **יִפְּחֵ** laqueum tendit: sufflat, Psal. 10. 5. 12. 6. Prov. 12. 17. **וַיִּפְּחֵ** & qui efflat, Prov. 14. 25. **וַיִּפְּחֵ** sufflant. flatu incendunt, Prov. 29. 8. Unde ex Rad. in hac 2. signif. sunt nomina, 1. no. s.m. cum pathach, locis seq. **פִּיחַ** laqueus. Pl. 119. 110. 140. 6. 141. 9. 142. 4. Hof. 5. 1. 9. 8. Am. 3. 5. Item, 2. hinc etiam no. m. itidem idem signif. sed cum **ע** cametz in ult. vel, ut alii, est idem no. praced. cum cametz pro pathach, ob paulam: prout occ. simpl. & cum **י** cop. praf. **פִּיחַ** laqueus, Job. 18. 9. Prov. 7. 23. **וַיִּפְּחֵ** & laqueus, Isa. 24. 17. Jer. 48. 43. Item, occ. etiam cum **י**, **יִפְּחֵ** & **יִפְּחֵ** praf. priori formæ cum pathach, sed cum **י** & **יִפְּחֵ** praf. alteri cum cametz; ut seq. **פִּיחַ** laqueus, Pl. 124. 7. **בִּפְּחֵ** in laqueo, Eccl. 9. 12. Isa. 24. 18. Jer. 48. 44. **בִּפְּחֵ** in laqueum, Jos. 23. 13. Isa. 8. 15. **לִפְּחֵ** in laqueum, Pl. 69. 23. **בִּפְּחֵ** e laqueo, Pl. 91. 3. 124. 7. sed in forma pl. m. occ. cum pathach penult. idque simpl. & cum **י** cop. praf. **פִּיחֵ** laquei, Job. 22. 10. Pl. 11. 6. Prov. 22. 5. **וַיִּפְּחֵ** & laqueos, Jer. 18. 22. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, laminæ, pl. Bu. Conc. Nam, eadem forma nominis pl. m. cum pathach penult. **פִּיחֵ** significat non tantum laqueos; sed & laminas; & bracteas: vel sunt laminæ extensæ, aut diductæ; vel diductiones laminarum: quæ signif. ex priori etiam est deflexa, per translationem ab expansione, seu extensione laqueorum; Merc. Prout occ. hoc No. in hac signif. & forma pl. m. absol. & constr. ut seq. **פִּיחֵ** laminæ, Num. 17. 3. **פִּיחֵ** laminas, Exod. 39. 3. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. est, favilla, Bu. Conc. in No. scil. **פִּיחֵ** m. cinis, aut favilla; quæ sufflantibus foliis elevatur in aere, Pag. & facili flatu excitatur & efflatur e fornace; quam ob causam, sunt qui huc revocant **פִּיחֵ** carbonis nomen, quod sufflatur; sed hoc erit radix infra per se; Merc. **פִּיחֵ** est favilla alba, nondum plenè versa in cinerem, quæ semimortui carbones teguntur, & sic dicitur, quod flatu excitetur; Av. Coc. Prout occ. bis in eod. versu seq. **פִּיחֵ** favilla, Ex. 9. 8, 10. Notandum autem, quod à quibusdam referatur ad hanc Rad. in 1. flandi signif. illud, Ezech. 21. 3. 1. in fut. hiph. 1. sing. in igne furoris mei **וַיִּפְּחֵ** sufflabo, aut sufflare faciam, super, vel contra te; sicut scil. coqui, vel alii sufflant in igne, folle scil. parvo, qui est instrumentum quo attrahitur aer & ventus, atque emittitur, ad excitandum, seu accendendum aut succendendum ignem, &c. Pag. Merc. Et exufflabo contra te; Cocc. vel afflabo, aut evomam contra te, &c. Av. **פִּיחֵ** est Africæ pars, Lybia, à tertio filio Cham, filii Noe; Merc. Put, scil. à quo ea pars Africæ quam incoluit, dicta est Pythæa, eamque Hieron. vocat Lybiam; Prout occ. Gen. 10. 6. & filii Cham erant Chus & Mizraim, & Phut & Canaan. Et Jer. 46. 9. & prodeant fortes, Ethiopia, & Pythia, five Lybia: 70. **חֵ** **לִיבּוּס**, &c. Av.]

Rad. 15. **פִּיחֵ**, juxta Hieron. est, stibium, quo ad venustandos oculos peculiariter utebantur. In argenti enim metallis invenitur lapis spumæ candidæ, atque nitentis, quem alii stibium, alii alabastrum, alii turbasin appellant; cujus vis principalis est circa oculos, quos dilatat, quorumque fluitiones, & exulcerationes inhibet; quod proinde Græci plaryophthalmos dixerunt, ab oculorum dilatatione. Sed sunt qui putant stibium ab herba stibe no-

minatum, ex qua componitur; quam Diof. scribit oculis auferre rubedinem. R. D. scribit esse **הַשְּׁחֹר הַשְּׁחֹר**, i.e. stibium nigrum, aut fucus niger, five thussia nigra; Pag. Non malè, Lat. Fucus, convenit cum Hebræo; 70. **סִיבָה**, Cocc. Stibium vel fucus, qui venustandæ faciei adhibetur; Bu. Lex. vocatur **פִּיחֵ**, Phuch, phucus, five fucus, medicamen quo mulieres faciem tingunt, ut candorem aut ruborem inducant, aut ut vitia corporis occultent. Et juxta Plin. est sanies purpuræ, seu purpurissæ, aut cerussæ. Hinc **פִּיחֵ** fucus, **פִּיחֵ**, **פִּיחֵ**, **פִּיחֵ** fucus, &c. Av. Nonnulli ad Rad. **פִּיחֵ** referunt, quod eo vertatur color faciei; Merc. In Bu. Conc. duo signif. hæc Rad. 1. est stibium, fucus; prout occ. cum **י** pro **יִפְּחֵ** dem. praf. locis seq. **בִּפְּחֵ** in fucus, 2 Reg. 9. 30. Jer. 4. 30. Deindè, li. signif. 2. hujus Rad. est carbunculus; Bu. Conc. Nam idem No. **פִּיחֵ** puch est & lapidis pretiosi nomen, quem alii carbunculum, alii rubinum esse volunt. Bu. Lex. R. D. vocat carbunculum; Pag. Et sic etiam reducat quidam hoc No. ad Rad. **פִּיחֵ** & expon. R. rubinum, pretiosum lapillum, à coloris mutatione; qui lapis Ezech. 28. dicitur & **פִּיחֵ**; quod vide supra; Merc. Est lapis pretiosus, ruber, & fucus similis; Av. Occ. autem hoc No. in hac signif. simpl. & cum **י** pro **יִפְּחֵ** dem. praf. ut seq. **פִּיחֵ** carbunculi, 1 Chron. 29. 2. **בִּפְּחֵ** carbunculo, Isa. 54. 11.

Rad. 16. **פִּיחֵ** m. est, faba; Pag. vel ervum, aut ervilia, genus scil. leguminis, folio longiore quàm faba, ex quo fit pulmentum. Atque hinc est No. puls, pultis; pulmentum, ex fabis seu ervis, &c. Av. **פִּיחֵ** autem per schurek, nomen erat Regis Assyriorum; 2 Reg. 15. Merc. Occ. autem No. hoc in fabæ signif. cum **י** cop. praf. sic, **וַיִּפְּחֵ** & fabas, 2 Sam. 17. 28. Ezech. 4. 9. **פִּיחֵ**, vel **פִּיחֵ** Chald. os, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 17. **פִּיחֵ**, in Bu. Conc. duo signif. 1. est in **פִּיחֵ** vel **פִּיחֵ** nè fortè, &c. Vox indeclinabilis, cujus locus in Conc. deficit. Eam tamen vide post verbum sequens. Nam signif. alterum hujus Rad. est, animi dubius, Bu. Conc. idque scil. in verbo **פִּיחֵ**; quod est animi pendere, dubium, sollicitum, anxium esse, vel hæsitare, aut dubitare; Pag. Bu. Attonitus est animis & sævitiæ plagæ, ita ut planè sit dubius animi nè pereat. Hinc, panicus terror, qualis est lymphaticus metus; & **פִּיחֵ** sævus, minax, **פִּיחֵ** sævitiæ; & Lat. minor, aris; minax, &c. Literà m, pro p, literà ejusdem instrumenti positâ; Av. Deducitur hoc verbum in **פִּיחֵ** & **פִּיחֵ**; nam qui metuit, & sollicitus est, cogitat, nè fortè hoc, aut nè fortè illud eveniat, &c. Cocc. Unde in fut. kal, à 3. s.m. **וַיִּפְּחֵ**, & in 1. f. **וַיִּפְּחֵ**; occ. cum **י**, pag. add. sic, Psal. 88. 16. tuli, seu portavi terrores tuos **וַיִּפְּחֵ**, vel **וַיִּפְּחֵ** animi dubius sum, vel animi pendeo; Bu. Conc. & Lex. Cocc. hæsitabo, addubitabo; quia scil. ut R. D. exp. jugiter timeo à te; nè fortè usû veniat mihi sic & sic propter iniquitates. Qui enim timet, dicit in corde suo, nè fortè sit hoc & hoc, vel nè fortè sit sic & sic. Et est formæ instar **וַיִּפְּחֵ** surgam. Require alias expositiones in **פִּיחֵ**; Pag. portavi terrores tuos; Ità ut sim planè attonitus, i.e. dubius animi, Av. Sensus, meo omnia ingruentia mala. Significatur autem hic Christi **וַיִּפְּחֵ**, Hebr. 5. 7. five justus metus, quo sollicitus fuit de corpore suo Ecclesia, videns omnes tentationes ejus; Cocc. Atque indè est particula **פִּיחֵ** nè fortè; Pag. Bu. nè, ut nè, ut non; quandoque hæsitantis five simpliciter negantis particula; Gen. 3. 3. Construitur cum futuro, sed semel abusivè cum præterito, quod pro fut. ponitur;

nitur; 2 Sam. 20. 6. Bu. Lex. per sǝgol פוז scribitur, sequente Maccaph, quo ferè modo reperitur. Gracè respondet, μήποτε nè quando. Verbum autem præced. juxta plerofque ab hac particula fit; quod verbum quidam exponunt, consternatà esse facie, nescire quo te vertas, quod Graci dicunt ἀπορίην & ἀπορίαν, quod noster interpres Gracizans, alicubi dixit, aporiarì, i. e. perplexum esse, & consilii inopem præ angustia. Quidam cum פנה conferunt. Kimchi duas particulæ hujus affert acceptationes; unam, forsan, quod R. R. dicunt פנה, i. e. malè ominantis, ac metuensis; nam פנה est etiam forsan, sed in bonum, bene sperantis; alteram verò pro פנה nè, ut non, &c. Gen. 3. 24. Merc. Et v. 22. Confer Deut. 4. 9. & Prov. 5. 6. & Isa. 27. 3. &c. Pag. פוז est adverbium dubitandi; nè fortè, nè quando, &c. vide locos cit. Av. Nè fortè, ut nè. Quidam dubitantis esse dicunt; sed non ita est: Norat intentionem præcavendi mali; 70. פוז. Gen. 11. 4. פוז nè dispergamur. Et Am. 5. 6. פוז nè pervadat tanquam ignis. Locus autem cit. 2 Sam. 20. 6. פוז ערים בצורות והיעל ציונו sic reddi potest; nè, si scilicet invenerit sibi oppida munita, eripiat oculum nostrum, h. e. faciat ut ipsum non habeamus in potestate, & sub manu; Verbum prius obtinet locum antecedentis; Vau verò est consecutivum & conversivum præteriti in significatum futuri; Cocc. Ne si invenerit sibi civitates, subducatur se oculis nostris, &c. Av. Illud autem, Isa. 27. 3. פוז ויפקוד עליה nè fortè visitet, R. Jonah exp. pro פוז; q. d. ut non visitet, Pag. nè (quis) invitat eam; Jun. Et sic illud Prov. 5. 6. semitam vitæ פוז nè fortè ponderet; &c. R. D. admirativè legendum censet; sic, semitam vitæ nam fortè ponderabit? q. d. putas fortè, ponderabit semitam vitæ? Non faciet, sed mobiles fuerunt gressus illius; non sciet, i. e. non sentiet, donec moveantur gressus ejus ad, vel in mortem. Sed R. Jonah exp. etiam pro פוז; q. d. ut non. Pag. Sed quid si in secunda persona legas, ponderabis? ego, cum, פוז alibi quod sciam interrogativè non legatur, malim simpliciter exponere, ut tacitæ objectioni occurrat, semitam vitæ nè fortè libres, & appendas, cum ea scilicet versans, q. d. nè fortè tibi persuadeas, ut exitium vites, & vitam consequare apud eam; Longè aberras; vagi namque sunt ejus gressus, nescies, i. e. usque aded ut nescias quò illa tendat, nec adverras donec illa te unà secum in exitium traxerit. Tendunt enim in orcum ejus gressus. Alienius hic locus à R. R. ad legem refertur; Merc. Iter vitæ nè expendas; i. e. toto consilio calidè providet, nè ad vitam respectes, aut animadveras fraudes suas; Jun.

Rad. 18. פוז, vel פוז, in præf. kal, פוז est dispergere; & conterere, vel confringere cum dispersione; Pag. spargere se; spargi, dissipari, disillire; dispergi; Bu. Lex. Nam est intransitivum in kal. Conterendi autem significatio ad cognatam Radicem פוז magis accedit. Quidam פוז בת Zeph. 3. 10. filia disperforum meorum; faciunt pahul kal. Sed cum kal sit neutrum, præstat Toar Adject. esse. Alii gentis esse nomen putant, Putcos; Merc. signif. hæc Rad. dispergi, vel dissipari; quod scilicet collectum erat; nam idem est quod פוז; & est cogn. cum פוז distat os. Hinc פוז spargo, vario. Et per mietath. Rad. sipo; unde dissipo, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in Imper. kal; (à f. m. פוז dispergitor, vel disperse te) in pl. m. cum kibbutz pro schurek

penult. loco seq. פוז dispergite vos, 1 Sam. 14. 35. & in fut. kal, à 3. f. m. פוז, פוז, פוז, &c. occ. in pl. loco seq. פוז dispergamur, Gen. 11. 4. & in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. cui ult. cop. & conv. sunt præf. פוז dispergentur, Ps. 68. 2. פוז (spargent se, Prov. 5. 16. Ezech. 46. 18. ופוז & dispergantur, Num. 10. 35. ופוז & dispersi fuerunt, 1 Sam. 11. 1. 2 Sam. 20. 22. & in 3. pl. f. fut. kal, occ. simpl. cum sǝgol absque jod penult. sed cum cop. præf. cum sǝgol & jod penult. ante termin. finalem cop. pro פוז, & cum conv. præf. plenè cum jod post sǝgol penult. ut seq. ופוז dispergentur. Zach. 1. 17. ופוז & dispergentur, Zach. 13. 7. ופוז & dispersa sunt, Ezech. 34. 5. In Niphal, פוז idem cum kal, Bu. dissipatus est, vel dispersus est; Av. Cocc. Prout occ. in præf. niph. 3. f. f. loco seq. פוז dispersum est, Jer. 10. 21. & in 3. pl. præf. niph. occ. simpl. & cum conv. præf. ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. פוז disperfi, sunt, Gen. 10. 18. 2 Reg. 25. 5. Jer. 52. 8. Ezech. 28. 25. 34. 7, 12. ופוז & dispergentur, Jer. 40. 15. ופוז disperfi estis, Ezech. 11. 16. 20. 34. 41. In part. niph. à f. m. פוז disperfus, in f. m. פוז disperfa, occ. in forma cum sǝgol ante Thau, pro He f. m. sic, פוז disperfum, 2 Sam. 18. 8. & in forma pl. m. part. niph. occ. locis seq. ופוז vel sine vau, disperfi, 1 Reg. 22. 17. 2 Chron. 18. 17. In piel, quadratà scilicet formà poel, פוז, vel in duplicatà formà, geminatis scilicet duabus Radicibus פוז & פוז dispergi, seu disillire fecit, dissipavit, vel dispersit, active, Pag. Bu. Av. Prout occ. in fut. piel, 3. f. m. in forma scilicet poel, sic, פוז dissipat, Jer. 23. 29. & in altera forma duplicata scilicet à fut. piel, 3. f. m. simpl. ופוז, occ. cum conv. præf. & נ. Aff. loco seq. ופוז & dissipavit me, Job. 16. 12. In hiphil, idem cum piel, dissipavit, dispersit, &c. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. cum conv. præf. locis seq. ופוז & disperget, Deut. 4. 27. Isa. 24. 1. 28. 25. Item, occ. etiam præf. hiph. 3. f. m. cum conv. præf. idque simpl. & cum cop. præf. ut & cum Aff. absque præf. ut seq. ופוז disperfit te, Deut. 30. 3. ופוז & disperget te, Deut. 28. 64. ופוז disperfit eos, Gen. 11. 9. & in 1. sing. præf. hiph. occ. cum conv. præf. idque plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantum absque jod ante Tzade; sic, ופוז vel פוז & dispergam, Ezech. 22. 15. 29. 12. 30. 23, 26. sed occ. etiam 1. sing. cum & Aff. cui ult. etiam conv. est præf. ופוז disperfi te, Jer. 30. 11. ופוז & disperfi eos, Ezech. 11. 17. ופוז & dispergam eos, Jer. 9. 16. & in 3. pl. præf. hiph. occ. cum conv. præf. idque defectivè, cum chirek tantum absque jod hiph. in antepenult. & cum kibbutz pro schurek in penult. sic, ופוז & dissipant eum, Job. 18. 11. & in 2. pl. m. præf. hiph. occ. vel def. cum chirek tantum, vel plenè cum jod hiph. in antepenult. sic, ופוז disperfistis, Jer. 23. 2. ופוז disperfistis, Ezech. 34. 21. In part. hiph. occ. f. m. simpl. & in pl. m. cum cop. præf. sed cum chirek tantum absque jod hiph. penult. sic, פוז dispergens, Prov. 25. 18. Nah. 2. 1. ופוז & dispergentes, Jer. 23. 1. In fin. hiph. occ. cum præf. ut & cum & præf. ante & Aff. ut seq. ופוז ad dispergendum, Ezech. 20. 23. ופוז in dispergere me, Ezech. 12. 15. ופוז ad dispergendum me, Hab. 3. 13. In Imper. hiph. f. m. occ. cum Tzere, pro jod hiph. in ult. loco seq. ופוז disperse, Job. 40. 11. In fut. hiph. 1. sing. occ. simpl. & cum conv. præf. ut & cum Aff. cui etiam cop. est præf. ut & in

2. f. m. à simpl. וְפִיץ occ. cum וְ cop. praf. & אַ. Aff. ut feq. וְפִיץ difpergam, Neh. 1.8. וְפִיץ & difperfi, Ezec. 36. 19. וְפִיץ difpergam eos, Jer. 18. 17. וְפִיץ & difpergam eos, Gen. 49. 7. Jer. 13. 24. וְפִיץ & difperge eos, Pl. 144. 6. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. vel cum jod, vel cum Tzere in ult. fed cum וְ conv. praf. occ. simpl. cum fagol in ult. ar. cum אַ. Aff. plenè cum jod Penult. & in 3. f. f. simpl. ut feq. וְפִיץ difperget, Job. 37. 11. וְפִיץ difperget, Job. 38. 24. וְפִיץ & difperfit, Gen. 11. 8. Exod. 5. 12. 1 Sam. 13. 8. וְפִיץ & difperfit eos, 2 Sam. 22. 15. Pl. 18. 15. וְפִיץ difperget, Ifa. 4. 16. In hithpael, ex forma poel, וְפִיץ diflipari; Bu. diflipavit feife; Av. diflipare, Cocc. Prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. וְפִיץ diflipabitur, in 3. pl. m. cum וְ conv. praf. loco feq. וְפִיץ & diflipati funt, Hab. 3. 5. Item, ex Conjug. kal huius verbi quidam faciunt part. pahul kal, quafi à f. m. וְפִיץ difperfus, in forma pl. m. וְפִיץ, & in confl. וְפִיץ difperfi; unde cum וְ. Aff. fumunt illud Zeph. 3. 10. filiam וְפִיץ difperforum meorum, h. e. cætum filiorum meorum, ex difperfis in tota terra; Cocc. Alii verò fumunt quafi punctaretur in fing. cum וְ. Aff. & exponunt fubftantivè וְפִיץ difperfo; unde filiam וְפִיץ difperfonis meæ, &c. Sic in Bu. Conc. fed vide fuprà Merc. ad initium Rad. Atque indè ex hac Rad. eft No. cum Thau heemant. prapof. וְפִיץ f. (formæ inftar וְפִיץ reſurrectio; Pag.) difperſio, contritio, diffipatio; Pag. Av. Prout occ. in forma pl. f. cum וְ cop. praf. & וְ. Aff. fic, Jer. 25. 34. וְפִיץ & difperſiones veſtræ, ſcil. completæ funt. Eſt cum duplici vau cholem; Bu. Lex. Nam venit hæc dictio juxta R. D. præter morem; nam ſecundum normam Pe debebat eſſe cum Schurek, & Thau cum Tzere; ſic, וְפִיץ inſtar וְפִיץ, & וְפִיץ, &c. Et venit Thau cum chirek, ut & וְפִיץ reliquæ tuæ in bonum; Pag. Vide in Rad. וְפִיץ. Scribitur autem וְפִיץ per vau, ſed legitur per jod penult. juxta Maſoram; Merc. Cev. Item, hic etiam loquant No. cum Mem heemant. וְפִיץ m. malleus, marculus; quafi difpergens; Pag. Bu. Sed alii fumunt pro part. hiph. f. m. ubi illud vide.

Rad. 19. פִּיר, in præter. kal, פִּיר, eſt impingere, offendere; ruere, cadere; item, educere, producere; Pag. Utraque ſignificatio impingendi ſcil. & educendi, ſeu eliciendi, deſumendi, auferendi, aut depromendi, vicina eſt; quia quod educitur loco ſuo, movetur; & qui impingit, ſuo loco non ſatis firmiter conſiſtit. Quod tam danti quàm accipienti, quidam hoc verbum tribuunt, ut in utramque partem ſumatur, in kal, ſcil. de dante in malum, pro eructare, ſicut & exponunt in Iſaia, tranſitivè, alienius puto. Malim, dimoti ſunt à iudicio, ſeu impigerunt in iudicio; intransitivè ſcil. ut poſtea in hiphil pro more fiat tranſitivum. Ac nonnihil vicinum eſt verbo Chald. וְפִיץ, à וְפִיץ exiit, niſi quod hoc leſe eſt, Chaldaicum verò habet dageſch; Merc. פִּיר titubavit, vacillavit; Bu. Lex. Av. tanquam ebrius ſcil. cuius pedes hinc indè nutant; vel aſtivè, eructavit vacillanter, effudit vacillando, exomite ebrius; & metaph. produxit, deprompſit; prolicuit. Cogn. cum בִּין evacuavit; Av. Sed in kal ſignificatio potius eſt intrans. pro offendere, titubare; Cocc. In Bu. Conc. hæc Rad. duo ſignif. i. eſt titubare, vacillare; prout occ. in præter. kal, 3. pl. ſic, Iſa. 28. 7. וְפִיר & פִּיר impigerunt, ſeu offenderunt, in ſcil. iudicio; nam deficit Beth, in juxta R. D. qui exp. וְפִיר

בִּין. Sed Ab. Ezer ſcribit, וְפִיר eſt verbum tranſitivum; Pag. hoc eſt, iudices diſſolverunt, vel diſmoverunt, aut mutare fecerunt iudicium; Merc. Vel intransitivè, & ſic deficit dictio וְפִיר verba; Pag. hoc ſenſu; diſſoluta ſunt verba iudicii, Merc. Cev. Eructaverunt iudicium; vel intransit. vacillaverunt in decernenda ſententia iudiciali; Av. Titubant iudicio; ut ſcil. ebrii; Cocc. In hiphil, וְפִיר, vacillare fecit, vel ſivit; Bu. vel intransitivè, cadere, vacillare; Pag. vel fecit vacillare ſeipſum, aut abſolutè, vacillavit, Av. titubavit; Cocc. Prout occ. in fut. piel, 3. f. m. ſic, Jer. 10. 4. & malleis roboraverunt eos, & non וְפִיר cadet, i. e. non egreditur à ſua diſpoſitione, vel è loco ſuo; Pag. vel vacillabit; & hoc ſolùm eſt intransitivum in hiphil; Merc. ut non vacillet; Bu. Lex. Non vacillabit; Bu. Conc. & non titubat, aut vacillat, Cocc. nè vacillet, hinc indè ſcil. Av. Atque indè ex Rad. in hac 1. ſignif. eſt No. פִּיר vel defective וְפִיר m. Bu. Lex. vacillatio, titubatio; Bu. Lex. Cocc. luxatio, amotio, ſeu educio è loco; Merc. nutatio; diſſolutio, collifio; vel comploſio; Av. Cocc. Prout occ. cum וְ cop. praf. loco ſeq. וְפִיר & vacillatio, Nah. 2. 11. Item, 2. hinc etiam No. וְפִיר fides; Bu. vacillatio, offenſio, Av. Cocc. quæ ſcil. angit & torquet animum; Vel offendiculum aut offenſio; Merc. prout occ. cum וְ praf. loco ſeq. וְפִיר titubationi, 1 Sam. 25. 31. Deindè, ii. ſignif. 2. huius Rad. פִּיר eſt tranſitiva; viz. in Conjug. hiphil, וְפִיר proferre, educere, perſicere; Bu. Conc. protulit, produxit, provexit, eduxit, exprompſit; quæ ſignificatio propriè Chaldaica eſt; Bu. Lex. &c. vide ſuprà, Merc. ad initium Rad. In hiphil ſignificat etiam, educere, à Chaldæo פִּיר, vel וְפִיר; Cocc. prout occ. in part. hiph. à f. m. וְפִיר educens, in forma pl. m. ſic; anguli noſtri pleni, Pſal. 144. 13. וְפִיר proferentes, Bu. Conc. proferunt; Bu. Lex. vel educentes de (una) ſpecie in ſpeciem, i. e. ſpecies omnis generis, h. e. varia frumentorum & penum genera in copia; vide ſuprà in Rad. וְפִיר; Cocc. promptuaria noſtra plena, eructantia de genere ad genus; Av. proferentes, h. e. ſuppeditantes, de cellis penuariis; Cocc. Item, in fut. hiph. in hac 2. ſignif. occ. 2. f. m. simpl. & cum וְ cop. vel conv. praf. idque cum Tzere pro jod hiph. ſed in 3. f. m. plenè cum jod hiph. in ult. ſed cum וְ conv. praf. cum fagol in ult. pro tzere vel jod hiph; ut ſeq. וְפִיר educas, perſicias, Pſal. 140. 9. וְפִיר & protuleris, Iſa. 58. 10. וְפִיר profert, Prov. 3. 13. 12. 2. וְפִיר & protulit, obtinuit, Prov. 8. 36. 18. 22.

Rad. 20. פִּיר eſt, irritare, ſeu irritum facere; frangere, confringere, contere; Pag. In hiphil, Kimchi exp. per וְפִיר caſum reddidit, ſuſtulit, abolevit, infregit. In poel & aliàs per contere, confringere; quæ vicina ſunt. Quidam intransitivum per labi, illabi, labefactari, activum verò, per labefactare vertunt. Quod ex Num. 30. colligunt; ubi huic verbo contrarium ponitur וְפִיר ſtabilire, ratum habere, vel facere, confirmare; & וְפִיר ratum eſſe; ſicut & utrumque verbum Paulus ad Rom. 3. opponit, irritum facere, & ſtabilire; & aliàs. Græcè Paulus reddidit, καταργῆν. Latine poteſt dici, abrogare. In Eccl. 12. neutrum videtur, quod quidam reddunt per וְפִיר excidere, apud Paulum, ad Rom. 9. & 1 ad Cor. 13. Latine irritum eſſe, vel fieri; Merc. פִּיר in kal eſt diſrumpi, Bu. Lex. vel פִּיר, & in præter. kal, פִּיר labefactavit, fregit, irritum fecit, ſeu irritavit; idem quod פִּיר & cogn. cum וְפִיר perforavit, quod fit effringendo, & labefactan-

befactando. Hinc $\pi\eta\rho\alpha\sigma$ frango, mutilo, $\pi\eta\rho\alpha$ fractus, mutilatus, $\pi\eta\rho\alpha\mu\alpha$, vel $\pi\eta\rho\alpha\sigma$ mutilatio, depravatio, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc פור quatuor signif. 1. est, irritum reddere, vel facere, vel frangere; Bu. Conc. Idque in Conjug. hiphil, הפיר, vel הפיר vel הפיר fregit, irritum fecit; Bu. Lex. labefactavit; irritavit, mutilavit; & sine Accus. neutrum est; irritatus est; Av. Prout occ. in præter. hiph. 3. f. m. idque vel cum tzere, vel cum pathach, vel cum jod in ult. cui primæ formæ cum tzere in ult. 1. cop. est præf. & אפ. Aff. absque præf. ut seq. הפיר irritum fecit, Isa. 33. 8. Ezech. 17. 16. הפיר irritum fecit, Gen. 17. 14. Num. 15. 31. הפיר irritum fecit, Psal. 33. 10. Ezech. 17. 19. והפיר & irritum fecit, Num. 30. 9. Deut. 31. 16, 20. Ezech. 17. 15. הפיר irrita fecit illa, Num. 30. 13. & in 2. f. m. præter. hiph. occ. cum 1. conv. præf. & ה. parag. add. sic, הפיר & irritum facies, 2 Sam. 15. 34. Item, in 3. pl. præter. hiph. הפירו, sed occ. in forma cum tzere penult. absque jod; sic, הפירו irritum fecerunt, Pal. 119. 126. Isa. 24. 5. Jer. 11. 10. 31. 32. In part. hiph. f. m. הפיר, sed occ. etiam in forma cum duplici Tzere; sic, הפיר irritum reddens, Job. 5. 12. Isa. 44. 25. & in Infinit. hiph. הפיר, sed occ. cum tzere in ult. simpl. locis seq. הפיר irritum faciundo, facere, Num. 30. 13, 17. Prov. 15. 22. cui etiam formæ 7 est præf. idque vel cum tzere tantum, vel cum jod abundante post tzere in ult. sic, הפיר ad irritum faciendum, Lev. 26. 44. 2 Sam. 17. 14. Ezr. 4. 5. 9. 14. Ezech. 16. 58. 17. 17. 11. 14. הפיר idem, Zach. 11. 10. Item cum 1. præf. & כם Aff. pro להפיר & occ. cum duplici scheva in medio, & Scheva itidem sub Lamed; sic, Lev. 26. 15. להפיר ut irritetis pactum meum; Pag. ubi committitur Metathesis priorum vocalium; ita ut scheva literæ He, transeat ad Lamed, & pathach Lamed ad He; idque ob leviolem & expeditiorem dictionis pronuntiationem; unde & jod Characteristicum Conjug. hiph. omnino deperditur; juxta R. D. in Michlol; Cev. Ut irritum facietis fœdus meum: mollioris soni causâ est pro להפיר, Cocc. ad irritum facere vos; Bu. Conc. Item, in Imper. hiph. f. m. הפיר, pro quo occ. etiam in forma cum Tzere in ult. idque simpl. & cum 1. cop. præf. ut & cum 1. parag. add. ut seq. הפיר irritum fac, 2 Chron. 16. 3. והפיר & irritum fac, Ps. 85. 5. הפיר irritum fac, 1 Reg. 15. 19. In fut. hiph. 3. f. m. הפיר, vel הפיר, occ. in 1. f. fut. hiph. simpl. vel cum tzere, vel cum jod in ult. ut & in 2. & 3. f. m. simpl. cum tzere in ult. sed cum 1. conv. præf. cum sêgol in ult. ut & cum 1. Aff. post tzere & scheva; ut seq. הפיר irritum faciam, Jud. 2. 1. הפיר irritum faciam, Ps. 89. 34. הפיר irritum facies, Job. 15. 4. 40. 8. Jer. 14. 21. הפיר irritum faciet, Num. 30. 13, 16. Isa. 14. 27. הפיר & irritum fecit, Neh. 4. 15. הפיר irritum reddet illud, Num. 30. 14. Item, in 3. f. fut. hiph. cum 1. cop. præf. ut & in 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. m. cum 1. conv. præf. omnia sunt cum tzere absque jod in ult. vel penult. sic, הפיר & irritum faciet, Eccl. 12. 5. הפיר irritum facietis, Jer. 33. 20. והפיר & irritum fecerunt, Ezech. 44. 6. In hophal, הפיר irritum fieri; Bu. Cocc. labefactus, vel labefactatus est; Av. unde in fut. hoph. הפיר, &c. sed occ. in 3. f. f. cum kibbutz penult. ante dagesch, pro longo vocali schurek; idque simpl. cum pathach in ult. sed cum 1. cop. præf. cum camerz pro pathach ob pausam; sic, הפיר irritum fiet, Jer. 33. 21. והפיר & irritum fiet, Isa. 8. 11. והפיר & irritum factum est, Zach. 11. 11. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. פור, est, disrumpi, conteri;

Bu. Conc. &c. Vide ad initium Rad. in qua signif. occ. In fin. kal, loco seq. פור, disrumpendo, Isa. 24. 19. In piel, ex forma quadrata poel, פורר, vel ex geminatis duabus Radicalibus, sic; פורר, est transit. disrumpere, confringere; Bu. labefactavit; Av. rupit, conquassavit; Cocc. prout occ. in priori forma, poel scil. 2. f. m. præter. & in posteriori duplicatâ formâ in fut. piel, 3. f. m. simpl. הפיר, cum vau conv. præf. & נוי Aff. הפיר disrupisti, Psal. 74. 13. ויפריני & contrivit me, Job. 16. 12. In hithpael, ex forma poel, הפיר disrumpi, disrumpere se; Bu. confregit seu labefactavit seipsum; Av. Prout occ. in præter. hithp. 3. f. f. loco seq. הפיר disrupta est, Is. 24. 19. Arque inde ex Rad. in hac 2. signif. est juxta quosdam No. הפיר fractura, ruptura, Pag. Prout occ. in forma pl. f. הפיר ruptura; f. f. f. Bu. Conc. Isa. 2. 20. הפיר fodienti, vel potius, ad fodiendum fracturas, seu scissuras, & foveas; ut הפיר in sing. fit fovea, quasi ruptura, seu fractura, & fissura; Pag. Merc. Cev. De hoc autem vide etiam in Rad. הפיר, & הפיר; Cocc. Pag. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, torcular, Bu. Conc. idque in No. scil. הפיר f. à confringendis uvis scil. sic dictum torcular, Bu. Lex. eò quod calcant & confringunt uvas vel olivas in medio ejus; Pag. Merc. dolium est in quod injiciuntur uva calcandæ & confringendæ; prælam frangendis uvis adaptatum; Cocc. Prout occ. locis seq. הפיר torcular, Is. 63. 3. Hag. 2. 17. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. est, fors; Bu. Conc. idque scil. in No. פור m. quod Persicum est vocabulum; Bu. Lex. & ob eandem causam sic dicta videtur fors, פור, quod scil. in dolium seu vas aliquod cadat & injiciatur, juxta quosdam. Sed Etymologia Hebraica Persico vocabulo alienior videtur, Merc. פור est fors proveniens ex labefactione consiliorum adversariorum, eorumque disrptione & mutatione fortunæ; Av. In Esth. 3. 7. Explicatur per Hebræum גורל, Cocc. Occurrit autem hoc No. in f. m. simpl. & cum 1. dem. præf. ut & in forma pl. m. simpl. & cum 1. dem. præf. idque vel ante schurek, vel pro eo ante kibbutz penult. ut seq. פור fors, Esth. 3. 7. הפור fors, Esth. 9. 26. הפור fors, Esth. 9. 26. הפור fors, Esth. 6. 24. הפור fors, Esth. 9. 29, 31, 32. De hac autem Rad. in 1. signif. notandus locus supra cit. ad fut. hiph. Eccl. 12. 5. והפיר & irritabis concupiscentiam, scil. mulierum, i. e. irritam eam facies: (& sic esset 1. f. fut. hiph.) quanquam in priori editione scripsi, dissipabitur (in 3. f. fut. hiph.) concupiscentia; Pag. id quod rectius videtur; nisi cum Kimchi in Rad. הפיר, placet subaudire, & solvet anima concupiscens, fœdus scil. suum cum corpore; Merc. & irritabitur, i. e. labefabitur, aut dissolvetur appetitus; Av. Et abrumpit se acquiescentiâ; Cocc. Irritam faciet (animus) iste appetens; i. e. quum jam abhorrebit tuus iste animus; qui nunc istarum rerum delectationumque est cupidissimus; Jun. Hæc autem forma Hiphil, הפיר cum duplici Tzere est tanquam à Rad. הפיר; forma namque Hiphil, solita à הפיר est הפיר. In forma autem cum tzere in ult. venit Infinit. hiph. loco etiam supra cit. Zach. 11. 14. להפיר את האחרה, ad irritam faciendam fraternitatem. Ecclesiâ Christiana habuit fraternitatem sub Chobelim, naucleis; quando autem illa virga fracta est, h. e. regimen naucleorum & Episcoporum in communi consulentiū, mutatum est, tum & dogmata novata sunt, propter quæ alii alios damnarunt, & propter ambitionem & affectationem primatūs, se invicem ca-

perunt odiffe. Itā & defierunt plerumque agere ut fratres, & schisma factum est, quale inter Ephraim & Judam; Cocc. [פֶּרֶה bos, juvenus, &c. Vide in Rad. פֶּרֶה; Av.]

Rad. 21. פֹּשׁ, vel פֹּשׁ, in præt. kal, פָּשׁ, est, abundare, vel multiplicare; redundare, multum esse; augescere; Pag. Bu. Cocc. multiplicari, diffundi, crescere, excrescere, luxuriare. Chaldaus pro פֶּרֶה fructificandi verbo passim habet hoc verbum; unde metaph. pro lascivire, & ex petulantia expatiari seu divagari sumitur, vernaculè s'efgayer, in Malach. & Jer. Merc. amplius est, dispersus est in amplitudinem, & metaph. luxuriatus est. Cogn. cum פֹּשׁ diffipatus est, & cum פָּשָׁה progressus est. Hinc οὐστως, ἐπιφύσσω exresco, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum 1 cop. præs. & in 2. pl. m. cum 1 conv. præs. idque ante chirek sub prima; sic, ופָּשׁ plurimi sunt, Hab. 1.8. ופָּשְׁתֶּם plurimi eritis, augescetis, Mal. 3.20. Et in fut. kal, à 3. f. m. ופֹּשׁ, ופָּשׁ, &c. occ. in 2. pl. m. loco seq. (ubi scribitur cum jod, sed legendum cum vau in ult. Cev.) ופָּשׁ augescitis, Jer. 50. 11. In Niph'al, ופֹּשׁ diffundere se, diffugere, dispergi; quasi idem cum ופָּו per commutationem Schin & Tzade; Bu. quomodo etiam quasi per Tzade scriptum esset, à Chaldaeo redditur; nam in Niph'al in malum sumitur, & est pāzā: pro diffundi, dispergi, &c. Merc. Dispersus est in amplitudinem, seu multitudine; Av. prout occ. in præt. niph. 3. pl. loco seq. ופָּשׁ abundabunt, Nah. 3.18. Atque inde est No. פֶּשׁ m. multitudo, abundantia; Pag. Bu. quidam lasciviam nimiam, & petulantiam exponunt; Merc. luxus, luxuria; excessus enormitatis, &c. Av. Multum valdè; Pag. vel auctum valde. Est autem cum pathach pro פֶּשׁ cum cainetz; ut בִּי pro בִּי, Zach. 4.10. & טַח pro טַח Isa. 44.18. Cocc. Prout sunt etiam varia alia cum pathach in nominibus quorum secunda radicalis quiescit; Pag. Occ. autem hoc No. cum 1 pro בִּי dem. præs. Job. 35.15. Et non cognovit מֶלֶךְ בִּי in multitudine valdè, vel multum valdè; vel, non cognovit multitudinem, scil. peccatorum suorum, valdè. Vel juxta R. D. Non cognovit Job multum valde vias Domini, atque judicia ejus; &c. Pag. Neque cognitionem habuit in luxuria, i.e. in excessu enormitatis, & non advertebat ad auctum valdè; Cocc. Quia non agnoscebat (Deum scil.) hac recreatione admodum; i.e. hac enunciatione Divini verbi (quo scil. virum bonum oportet errantem respicere, atque afflictum recreari) non admodum afficitur; vide suprà 33.23. & seq. Jun. Quidam tamen volunt hoc פֶּשׁ cum patach, esse f. m. const. à פֶּשׁ, sic Av. Item, ab hac Radice potest deduci פִּישׁ nomen fluvii, Gen. 2.11. Pison, unus ex quatuor fluviiis paradisi, qui Indiam circuit, & à nostris Ganges dicitur, nomen habens ab inundatione & plenitudine aquarum; Av. quia scilicet aquæ ejus sunt multæ, seu multiplicantur & crescunt præ aliis fluminibus; Pag. Et Ganges esse putatur, de quo etiam Plin. hist. lib. 5. quod in eam influant undeviginti amnes; Merc.

Rad. 22. פֹּת m. est cardo ostii; Pag. cardo scil. famina; ferramentum nimirum cavum, januæ affixum; Bu. Lex. Kimchi inquit esse velut speciem parvæ crumenæ ferreæ, super quam circumagitur cardo januæ; ut in Mishnah scribitur פֹּתָה, quæ est sub צִיר cardine; Merc. Mihi credibile videtur hoc nomine notari omne id quo janua & cohæret parieti, & vertitur. Conferendus versus 22. c. 4.

in 2 Chron. Diodati judicar, notari cardines vertentes in utroque limine, non inhaerentes unco; Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, cardines; idque scil. in forma hujus nominis פֹּת pl. f. פֹּתוֹת, quomodo quidam cardines sic dici putant, quasi angulos è quibus valvæ pendunt; & sic reducant ad Rad. פָּתָה, sicut & פָּתָה inde flectunt, de quo suprà; Merc. Occ. autem hoc No. in forma pl. f. cum וי præs. loco seq. וי פֹּתוֹת & cardines, 1 Reg. 7.50. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. sunt, nates, vel pudenda; Bu. Conc. Nam præced. No. פֹּת cardo famina, metaphoricè etiam pudendum dicitur mollebre; Bu. Lex. Merc. Est Ab. Ezra podicem intelligat; sicut & nos fundamentum appellamus vernaculè; Merc. In hac autem signif. occ. hoc No. cum וי Aff. ante quod cholem mutatur in cam. chiat. sic, Et Dominus פָּתָה, (vel potius פָּתָה; Merc.) turpitudinem earum nudabit, ut R. D. exp. vel potest etiam deduci à פָּתָה; ut idem etiam ait; & sic significabit Cæsariem; & juxta hoc Hieron. vertit, crinem earum; vide in Rad. פָּתָה Pag. q. d. nudabit angulum capitis earum; Merc. pudendum earum nudabit; Isa. 3.17. Bu. Lex. Cocc. nempe per hostes, qui eas nudas in captivitate abducent. Ab. Ezra, פֹּתוֹת, posteriora ipsarum; vel, ut ex aliis exp. פֹּתוֹת angulos capitis ipsarum, quos scil. solent alienis crinibus ornare; Bu. Lex. Nates earum, Bu. Conc.

Rad. 23. פֹּז roborare, fortificare; Pag. vel consolidari, confirmari, obfirmare se; vicinum verbo פָּז; Merc. roborari, corroborari, solidari; Bu. Lex. Cocc. פֹּז deauratus est, obductus est auro optimo, sive Topazio, nam plerumque conjungitur aurum cum Topazio & Margaritis. Hinc פֹּז, & præposito articulo טז, quod deinde per incuriam Bibliographorum contractum est פֹּז lapis pretiosus. R. D. exp. pro roborare, fortificare; Av. In Bu. Conc. Hæc Rad. פֹּז, contractè in præt. kal, פֹּז, duo signif. i. roborari, prout occ. in fut. kal, à 3. f. m. ופֹּז corroborabitur, in 3. pl. m. (ut ופֹּז) cum 1 conv. præs. (pro, deaurata, vel consolidata sunt, &c. Av.) loco seq. ופֹּז & roborata sunt, Gen. 49.24. In piel, ופֹּז est, viriliter agere; Pag. vel sese obfirmare, toto scil. robore, Merc. vel subfilire, saltare, Bu. Lex. exerere vires; Bu. Conc. Mos enim saltantium est, inquit R. D. ut roborent cingulum lumborum suorum; quum saltare volunt; Pag. vel topaziis ornatus est; Unde part. piel, quod plerique reddunt roborantem, vel gnaviter saltantem, vertere possumus, topaziis ornatum, Av. vel, omnibus viribus utentem; Cocc. prout occ. in f. m. loco seq. ופֹּז exerentem vires, 2 Sam. 6.16. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, fundi; depurari; Bu. Conc. Pag. vel solidari, consolidari, Bu. Lex. Idque scil. in Conjug. hophal, ופֹּז, quasi à hiphil, ופֹּז consolidavit, ut plerique, vel deauravit, aut topazio ornavit, Av. unde in part. hoph. f. m. ופֹּז fufum, depuratum, Bu. Conc. vel solidum, consolidatum; quod auri optimi est epitheton; Bu. man. prout occ. 1 Reg. 10.18. & textit illud auro ופֹּז depurato, aut roborato; Pag. auro solido, i.e. optimo & depuratissimo; juxta Kimchi in comm. Talmudici, ופֹּז מִפּוֹ שְׁדוּמָה לְפֹז quod simile est Margaritæ, Jonah fol. 44. nempe fulgore; Bu. Lex. auro solidissimo; pro quo 2 Chron. 9.17. est ופֹּז auro mundo, quod scil. optimè excoctum est & purgatum. Nam tale aurum est solidius; Merc. Obduxitque illud topazio, i.e. auro mundo; Av. auro solidato; 70. דֹּחֵק solidum enim aurum

aurum est sui plenum, nullum metallum heterogeneum admixtum habens; solidatum, quod purgatum est admodum. Kimchi, **מְקַדֵּשׁ וְיָקָר**. Coc. Atq; inde ex Rad. in hac signif. sunt nomina, i. No. **פֹּזָר** vel **פֹּזֵר** m. aurum optimum & purificatum, à fortitudine scil. sic dictum, quia fortius est; Pag. Sic videlicet dicitur à soliditate, quod cæteris auri generibus sit solidius; ita ut igni non minuatur, nec consumatur prorsus. Quidam à loco ubi effoditur, de quo in fine Rad. Alii gemmam, alii margaritam putant; Merc. **פֹּזָר** est aurum solidum, i.e. bene purgatum: quanto enim purius, tanto solidius est. Vide **וְיָקָר**; Bu. Lex. Topazion, sive aurum purissimum; Av. Occ. autem hoc No. semper cum **cametz**, & in pausa, idque simpl. & cum **בְּ** & **מִ** & **וּ** præf. ut seq. **פֹּזָר** aurum purum, Job. 28. 17. **פֹּזָר** 2. 1. 4. Cant. 5. 11, 15. **בְּפֹזָר** auro puro, Lam. 4. 2. **פֹּזָר** præ auro puro, Isa. 13. 12. **וּבְפֹזָר** & præ auro puro, Pl. 19. 11. & 19. 127. Prov. 8. 19. Item, hinc etiam 2. No. cum Aleph abundante ab initio, ut inquit R. D. viz. **אֶפְזָר** aurum purum & optimum; Pag. Vel, Uphaz est nomen proprium loci, qui alias Ophir dicitur 1 Reg. 9. 28. ubi auri optimi fuit copia, Bu. Lex. Idem videtur esse Uphaz quod Ophir, locus ubi aurum optimum foditur; Av. Nomen regionis; Coc. Prout occ. simpl. sic; Dan. 10. 5. & lumbi ejus accincti **אֶפְזָר בְּכֶתֶם** auro puro, vel optimo; Hieron. auro obryzo; Pag. Auro insigni Uphaz, i.e. præstantissimo; quidam tamen faciunt primitivum; Bu. Lex. Ego autem nomen loci esse arbitror; quia legitur, Jer. 10. 9. cum **מִ** scil. præf. sic, Argentum extensum de Tarsis adducetur, & aurum **מֵאֶפְזָר** de Uphaz; Targum, de Ophir, ubi & R. D. loci scribit esse nomen, ita dictum quod auro abundet optimo; Pag. Præ Uphaz, vel auro purissimo; Bu. Conc.

Rad. 24. **פָּזַר** est, dispergere; Pag. Bu. Quidam conferunt cum **פָּרַר**, quasi fit, distrahere, dirumpere. Latius patere videtur quædam **פָּזַר** supra. Conferunt cum **פָּרַר** & **פָּזַר**; Merc. disseminavit. Cogn. cum **פָּזַר** distraxit, dispersit; & nihil differt, nisi quod ut Pe est litera durior quam Beth, ita etiam significationem vehementiorem importat. Hinc per Metath. **σπερσας** spargo, Av. Occ. autem part. pahal kal, (à s. m.) **פָּזַר** dispersus, vel abactus; Cocc. (s. f. loco seq. **פָּזַר** dispersum, Jer. 50. 17. In Niphal, **נִפְזַר** dispergi, Pag. Bu. disseminatus est; Av. vel disjici; Cocc. prout occ. in 3. pl. præf. niph. loco seq. **נִפְזַר** dispersa sunt, Psal. 14. 7. In piel activum est, dispergere, dispersit vehementer; Av. vel disjecit, Coc. prout occ. in præf. piel, 3. & 2. s. m. & 3. pl. sic, **פָּזַר** dispersit, Psal. 53. 6. & 112. 9. **פָּזַר** dispersisti, Psal. 89. 11. **פָּזַר** disperferunt, Joel. 4. 2. Et in part. piel s. m. est, **פָּזַר** dispergens, Prov. 11. 24. In fut. piel à 2. s. m. **פָּזַר** disperges; vel in diversum ages, &c. occ. in 2. s. f. cum **י** conv. præf. & in 3. s. m. simpl. sic, **וַיִּפְזַר** & sparsisti, Jer. 3. 13. **וַיִּפְזַר** dispergit, Psal. 147. 16. In pual, **פָּזַר** idem quod niph. dispergi, vel passim habitare, & sparsim, Cocc. prout occ. in part. pual, sing. m. loco seq. **נִפְזַר** dispersus, Esth. 3. 8.

Rad. 25. **פָּחַד** est, pavere, formidare, timere; Pag. Bu. expavescere, trepidare metu mali; vel reverentia, stupore, seu admiratione. Conferunt cum **פָּחַד** de quo infra. Construitur cum Mem, à vel ab; item cum **ל** ad eodem ferè sensu: etsi quidam cum eclipsi intelligant, Jer. 26. 16. pro, cum, aut præ favore converti ad te, &c. quod ego simpliciter exposuerim, quod illi se invicem

exhorruerunt; Merc. Significat obstupefcere, præ pavore mentis; Av. Oppositum est **בְּשֵׁחַ** securum esse; Cocc. prout occ. in præf. kal, 3. s. m. simpl. & cum **י** conv. præf. ut & in 2. s. m. cum **י** conv. præf. & in 1. s. simpl. sic, **וַיִּפְחַד** paver, Psal. 119. 116. **וַיִּפְחַד** & pavebit, Isa. 19. 16. 60. 5. **וַיִּפְחַדְתִּי** & pavebis, Deut. 28. 66. **וַיִּפְחַדְתִּי** expavi, Job. 3. 24. Item, in 3. pl. præf. kal, occ. extra pausam cum **scheva** comp. seu caph pathach; sed in pausa cum **cametz** penult. cui priori formæ extra pausam **י** conv. est præf. **וַיִּפְחַד** expavescunt, Psal. 14. 5. 53. 6. Isa. 33. 14. Jer. 36. 16. **וַיִּפְחַדְתִּי** expaverunt, Jer. 36. 23. Psal. 78. 53. **וַיִּפְחַדְתִּי** & expavescant, Jer. 33. 9. Hof. 3. 5. In fut. kal, 1. s. occ. simpl. & cum **י** cop. præf. & in 2. & 3. s. m. sim. sed cum **cametz** pro pathach ult. in utroque ob pausam. ut & in 2. & 3. pl. m. simpl. ut seq. **אֶפְחַד** pavebo, expavescam, Psal. 27. 1. Isa. 12. 2. **וְאֶפְחַד** & expaveco, Job. 23. 15. **וְאֶפְחַד** pavebis, Deut. 28. 67. Prov. 3. 24. **וְאֶפְחַד** pavebit, Isa. 19. 17. **וְאֶפְחַדְתִּי** expavescatis, Isa. 44. 8. **וְאֶפְחַדְתִּי** expavescent, Isa. 44. 11. Mich. 7. 17. In piel, **פָּחַד** idem cum kal, pavit, expavit; Bu. Lex. valde scil. vel frequenter; Av. pavitare; Cocc. prout occ. in part. piel l. m. & in fut. piel à 3. s. m. **וַיִּפְחַד** pavitabit, &c. occ. in 2. s. m. cum **י** conv. præf. **וַיִּפְחַד** pavens, Prov. 28. 14. **וַיִּפְחַד** & expavisti, Isa. 51. 13. In hiphil, est, terrere, exterrere; Bu. Pag. fecit expavescere, seu pavere; Av. Cocc. prout occ. in præf. hiph. 3. s. m. loco seq. **וַיִּפְחַד** expavescit, Job. 4. 14. Atque inde est no. s. m. significans timorem, &c. & sæpe refertur ad causam, vel objectum; Cocc. prout scil. occ. simpl. & cum duplici pathach locis seq. **פָּחַד** pavor, metus, 1 Sam. 11. 7. 2 Chron. 14. 13. 17. 10. 20. 29. Esth. 8. 17. 9. 3. Job. 3. 24. 4. 14. 22. 10. 31. 23. Pl. 14. 5. 36. 2. 53. 6. Isa. 2. 10. 19. 21. 24. 17. Jer. 30. 5. 48. 43. Lam. 3. 47. Sed in pausa occ. cum **cametz** penult. sic, **פָּחַד** idem, Job. 39. 16. 53. 6. Item in priori forma extra pausam, & cum duplici pathach, occ. cum **י**, **וּ**, **וְ**, **וְ**, & **וְ** præf. ut seq. **וַיִּפְחַד** & pavor, Gen. 31. 42. Psal. 31. 12. **וַיִּפְחַד** & pavor, Exod. 15. 16. Job. 25. 2. **וַיִּפְחַד** pavor, Isa. 24. 18. Jer. 48. 44. **וַיִּפְחַד** pavore, Gen. 31. 53. **וַיִּפְחַד** ad pavorem, Job. 39. 22. **וַיִּפְחַד** à pavore, Deut. 28. 67. Psal. 64. 2. 91. 5. Prov. 1. 33. 3. 25. Cant. 3. 8. cum quo ult. **מִ** præf. occ. etiam in pausa cum **cametz** penult. loco seq. **מִפְחַד** à pavore, Job. 21. 9. Item occ. etiam cum variis affixis cum quibus omnibus posterius pathach mutatur in **scheva** ante affixa; ut cum **ת**, Aff. cui & **מִ** est præf. & cum **וּ**, **וְ**, & **וְ** Aff. ut seq. **וַיִּפְחַדְתִּי** pavor tuus, Deut. 2. 25. **וַיִּפְחַדְתִּי** à pavore tui, Pl. 119. 120. **וַיִּפְחַדְתִּי** pavor vester, Deut. 11. 25. Pr. 1. 26. 27. **וַיִּפְחַדְתִּי** pavorem ejus, 1 Chron. 14. 17. **וַיִּפְחַדְתִּי** & pavor ejus, Job. 13. 11. **וַיִּפְחַדְתִּי** metus ipsorum, Esth. 9. 2. Psal. 105. 38. Et in forma pl. m. significans pavores, metus seu timores quosvis, & occ. simpl. loco seq. **פָּחַדִּים** pavorum, Job. 15. 21. Item, in forma pl. m. constr. occ. cum **י**, pro **וּ**. Aff. loco seq. **וַיִּפְחַדְתִּי** pavorem ejus, Job. 40. 12. Sed inde occ. etiam in forma s. f. **פָּחַדָּה**, in constr. s. f. **פָּחַדָּה** idem cum masc. pavor, metus, prout legitur cum **י**. Aff. loco seq. **פָּחַדָּתִי** pavor mei, Jer. 2. 19. Item, idem no. **פָּחַד** m. in forma pl. m. eodem etiam in loco, Job. 40. 12. occ. in alia significatione; juxta plerisque pro testiculis sc. sic, Nervi **פָּחַדִּים** pro **פָּחַדִּים**, testiculorum ejus; Pag. Bu. pavorem ejus i.e. testiculorum, vel genitalium ejus; Av. Cocc. Quo sensu Chaldaus usurpat pl. m. **פָּחַדִּים**; Lev. 21. 20. Sed Eochartus mavult, femorem, ex Arabico; Cocc.

Cocc. Hanc vocem sic citat Kimchi cum scheva ante cametz penult. sed in nostris exemplaribus scribitur פחרי ut non sit à forma פחר; sed פחר; vel certe, ut Scriptura ostendat variatam esse significationem. (quasi sc. in forma vocalium alia, diversam notaret significationem; Bu. Lex.) Et sic sanè Lev. 21. 20. pro מרוח אשך מרוח אשך. Quos quidam dictos coniectant, quod sint pavoris sedes, & ad periculum exhorreant. Sed ego Hebræum eo significato esse non puto; Merc. Et in hoc sensu si sit, est quidem ex usu Chaldaico, qui פחרי vocant testes virilitatis, seu testiculos; Bu. Lex. Nervis testium ejus in ramos abeuntibus; Jun. De hac autem Rad. unus aut alter locus ulterius notandus; viz. Hos. 3. 5. יהיה אל ופחרי & timebunt Dominum, i.e. & timebunt à Domino, & cucurrerunt ad eum, & ad bonum ejus, juxta R.D. in l. Rad. Pag. Sed omnia reddit per futurum; est enim de Christi temporibus prophetia: prout confert Kimchi locum Jer. 33. 9. ubi fore pollicetur Dominus ut expavecant & trepidant propter omne bonum & pacem, quam illis sit investurus; i.e. ut corhorrescant præ stupore. Et sic patet hoc verbum in utramque partem sumi; Merc. Et pavebunt ad Dominum, i.e. pavidi accedent ad eum; Bu. Lex. vel cum pavore ad dominum accurrent. Et sic Mic. 7. 17. אל יהיה ופחרי ad dominum pavebunt, i.e. cum pavore respicient, & occurrent. Confer יחררו Hos. 11. 10, 11. Item Jer. 36. 16. ופחרי איש אל רעהו pavebant quisque ad alterum; i.e. cum pavore alter alterum aspiciebat; Cocc. Item de nomine locus cit. Gen. 31. 42. notandus, ופחר & pavor, Jitzchak, i.e. is quem expavit Isaac, fuisset mecum, h.e. Deus Isaac: Deo namque timor debetur & reverentia: & sic timoris nomine Targum Deum appellat, sed externum, ferè discriminis causâ רחלמא: sicut & Rabbini, יראה. Vide Eliam in Tisbite. Aliàs appellant עבודה זרה cultum externum, idòsum, Merc. Nisi Deus patris mei, &c. & pavor Isaaci, i.e. is qui pavori fuit Isaaco, meus, fuisset; sic v. 53. Cocc.

Rad. 26. פחה, ופחה dux, princeps, præses, præfectus; Pag. Bu. Av. dives, crassus, pinguis; nam duces plerumque splendide vivunt; Av. Pe est cum sagol, & est ex dagefchatis; quanquam non dagefchatur; quia Heth non est susceptibile dagefch. Et He est signum famineum, quanquam est gen. masc. ut usu venit in nominibus numeralibus, ut שלשה tres, חמשה quinque, &c. Vel He in talibus non est signum fam. sed redundat, inquit R.D. Unde 3. Rad. deficit; Pag. significat autem hoc no. פחה præfectum Provinciæ, sive præsidem, ut appellant provincialem, sub Monarcha. Et est formæ פשה sex in numeralibus; Merc. Hinc פשה, פשה, i.e. proceres, פשה, pinguis, &c. Av. Occ. autem hoc no. in forma absq. cum ה dem. præf. הפחה principis, Neh. 5. 5, 18. 12. 26. Item, hinc etiam no. in alia forma cum duplici pathach ante Thau, viz. פחה m. idem præfectus, unus ex proceribus: & utrumque est no. masc. licet prius in He, & hoc in Thau, ut in term. fam. definit: vel ut alii volunt hoc no. est tantum forma const. præced. no. פחה; licet etiam absolute venit interdum: in 2 Reg. 18. Bu. Lex. Occ. autem hoc no. in hac forma simpl. locis seq. פחה dux, princeps, 2 Reg. 18. 24. Ezr. 2. 6. 8. 4. 10. 30. Neh. 3. 7, 11. 10. 15. Isa. 36. 9. Hag. 1. 14. 2. 2, 21. Item, occ. etiam cum ל præf. & ה, Aff. post sagol & cametz; sic, לפחה duci tuo, Mal. 1. 8. Sed

cum ה, Aff. occ. contractè pro פחתם; Bu. Lex. Cocc. sic, פחה dux eorum, Neh. 5. 14. Item, occ. etiam in forma pl. quoad terminationem; idque vel cum simpl. Vau cholem ante Thau, pl. f. & in hac forma venit simpl. & cum ו ה præf. ut seq. פחור principes, proceres, 1 Reg. 20. 24. Jer. 51. 23. Ezech. 23. 6, 23. ופחור & principes, 1 Reg. 10. 15. 2 Chron. 9. 14. ופחור & principes, Neh. 5. 15. Esth. 8. 9. 9. 3. vel etiam cum Vau mobili post cat. path. & ante ה term. pl. f. fam. idque simpl. & cum ו cop. præf. פחור principes, Neh. 2. 7, 9. ופחור & principes, Ezr. 8. 36. Sed cum י ה, Aff. occ. in priori forma post simplex ו ה term. pl. f. sic, פחור principes ejus, Jer. 51. 28, 57.

Rad. 27. פחו est, festinare, accelerare; levem, velocem mobilemque esse, juxta R.D. Pag. Sunt qui conferunt cum פחר; ut utrumque præcipitantiam suo modo indicet; פחר quidem ex metu, aut reverentia, at פחו ex temeritate, & levitate in agendo; Merc. Levis animo fuit, inconstans fuit ex temeritate & levitate agendi. Cogn. cum חפו festinavit, præcepit fuit. Sunt nimirum leves homines, qui subito & temere mutant animum; Av. prout occ. in part. Benoni kal, (à f. m. פחו levis, instabilis, futilis, &c. Av. Cocc. Item, temerarius, audax dissolutus & effrænis: vernaculè, debauché: quo sensu Targum vertit; Merc.) In forma pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. פחורים leves, Zeph. 3. 4. ופחורים & leves, Jud. 9. 4. Atque inde sunt nomina, i. no. פחו m. levitas, velocitas, ut no substant. Pag. vel rapiditas; aut Adjective rapidus; Bu. Lex. Plerique enim ex nostris faciunt Toar adject. ut significet præcipitem, levem, qui suo affectu temere fertur & inconsideratè; Merc. levis, velox, festinus; Av. Vel substantivè potest exponi, futilitas, ut aquæ, inconstancia: prout occ. loco seq. פחו levitas, Gen. 49. 4. Item, 2. hinc etiam no. substant. פחור f. levitas, festinatio, instabilitas, rapiditas; Pag. Bu. vel temeritas; Cocc. prout occ. cum ו præf. & ה, Aff. loco seq. ופחור levitate suâ, Jer. 23. 32.

Rad. 28. פחה illaqueatus est, irretitus est laqueis. Cog. cum נפה sufflavit, nam illaqueatus ingemescit & seipsum torquet, ut ferè animam exufflet. Hinc פחה, פחה, laqueus, פחה, פחה, illaqueo; Av. In Hiphil, הפח illaqueavit, fecit illaqueari. prout occ. in infin. hiph. Isa. 42. 22. vel ut alii in imper. hiph. quidam vertunt efflare; cum flatu scil. & contemptu aliorum loqui, quasi esset à Rad. פוח; Av. Qui solus hanc Rad. verbaliter sic hinc locat. Reliqui hoc referunt ad פח. Atque inde tam juxta Av. quam juxta Cocc. ducitur no. פח m. laqueus, פחה, פחה, & bis accipitur pro laqueo metallico in laminam seu bracteam ducto; Av. Ut in forma pl. m. פחים non solum venit pro laqueis, sed etiam pro laminis: ut Num. 17. 3. פחים expansiones laminarum dicuntur laminæ tenues, & expansæ; ut & Exod. 39. 3. in forma pl. m. constr. פחים הויב sunt laminæ aureæ, Cocc. vel laquei auri, i.e. bractæ aureæ; Av. Sed hæc etiam de hoc nomine referuntur à reliquis ad פוח; vbi vide.

Rad. 29. פחם m. est carbo, pruna, Pag. Bu. pruna scil. extincta; Av. Nam in hoc differt à גחל; quod פחם sit extinctus, aut marcescens carbo; ut גחל ardens, h.e. pruna: ut ille locus indicat Prov. 26. פחם לנחלים carbo ad prunas, & ligna ad ignem, &c. Suprà noui à quibusdam deduci ab exufflando, h.e. à פוח

פטר. Quidam etiam illud Psal. 116. pluet super impios פטר, hinc exponunt, i.e. carbonem; ut Mem sit radicale, pro פטר, in alia scil. forma: quia mox ignis & sulphuris meminit. Sed præstat plurale, ut sonat, exponere laqueos, à sing. פטר, de quo in פטר; q.d. res in quibus impingant, ut in laqueum impingit, qui eo capitur; Merc. פטר autem dux eorum, vel paulò supra in Rad. פטר; Pag. Av. Hoc autem no radicale, פטר est cogn. cum פטר נפתח sufflavit; nam carbonem igni appositum sufflando incenduntur; Av. Occ. autem no. hoc simpl. & cum פטר pro פטר dem. præf. ut seq. פטר carbo, Prov. 26.21. Isa. 54.16. פטר prunis, Isa. 44.12. פטר Chald. figulus, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 30. פטר est fovea, fossa; Pag. Bu. Cocc. cavum, præputium; Cocc. fodina, fovea aperta, fossa putida, seu puteus sine aquis; Av. Quidam reducant ad פטר, literis transpositis; quasi fovea seu fossa patens, hiatus, vorago. Sed ex Targum potius esse videtur quod hanc vocem habet pro Hebræo פטר; Merc. Est quidem cogn. cum פטר aperuit; Av. in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est fovea, fossa; idque in hoc no. quod occ. in pausa cum cametz pro pathach penult. loco seq. פטר fovea, Jer. 48.28. Sed cum פטר cop. & פטר dem. præf. ante pathach penult. extra pausam; sic, פטר & fovea, Isa. 24.17. Jer. 48.43. Lam. 3.47. פטר fovea, 2 Sam. 18.18. Isa. 24.18. Jer. 48.44. & in forma pl.m. occ. cum פטר dem. præf. פטר fovearum, 2 Sam. 17.9. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est imminutio; Bu. Conc. in nomine scil. פטר confossio; Pag. seu depressio, concavitas, corrosio, Merc. vel juxta R.D. defectus est: in qua signif. frequens venit apud Doctores: ut cum dicunt פטר ולא פחות non minus, neque plus, & id genus multa; Pag. פטר est corrosio, plaga, corrodens; Bu. Lex. putor; & accipitur pro labe, seu corrosione quæ intorrum Radices agit, & grassatur in immum, ita ut foveam putidam in carne efficiat, cui insederit; Av. prout occ. Lev. 13.55. פטר confossio est, scil. lepra; Pag. putor, vel corrosio est in calvitio capitis; Av. Kimchi, פטר imminutio: nam Rabbis familiaris est פטר minuens; & פטר minus, &c. Cocc. Res est diminuens, exteriore aut interiore parte ejus. Hebr. loco calvo & recalvo ejus; quod aliis ita accipi placet sive res trita sit, sive nova, Jun.

Rad. 31. פטר, unde No. פטר, quod est lapis pretiosus, viridis, inquit R.D. & juxta R. Jonah, in lingua Arabica vocatur פטר, Smaragdus; sed Hieron. Topazius; Pag. Est gemmæ nomen; Cocc. Et videtur vel esse Smaragdus, vel Topazius; Chaldaus ubique vertit lapidem viridem, i.e. Smaragdum; Bu. Lex. & sim. Av. de quo sic Kimchi; Dicunt esse פטר פטר gemmam viridem. Et R. Jonah scribit, eam esse quæ Arabicè dicitur, פטר id est Smaragdus. Topazius, quidem veterum viridis fuit gemma & diaphana, ut ait Anselmus Eoetius. Plinius l. 37.8. egregia etiam nunt Topazio gloria est, suo virenti genere. & cum reperta est prælata omnibus. Id accidit in Arabiæ insula, &c. Cocc. Occ. autem hoc No. in forma absol. & in forma constr. f. f. פטר Topazius, Exo. 28.17. 30.19. Ezech. 28.13. פטר Topazio, Job. 28.19.

Rad. 32. פטר, est פטר mittere, emittere, dimittere; unde & pro פטר Targum sæpe vertit פטר; sed est & פטר aperire; Pag. Dimittere, laxare aperiendo, quod

prius clausum tenebatur. Unde פטר, apud Talmudicos, laxatus, liber, immunis; quomodo sumitur etiam 1 Chron. 9. in plur. & apud Hebræos פטר est dimissio, quæ populo potestas sit abeundi, post prælectam sectionem ex prophetis in synagogis; & פטר illis est, discedendi facultatem concedere; ut פטר est is qui talem sectionem legit; Merc. פטר dimisit, emisit, laxavit, exemit, discessit, abcessit; Bu. Lex. propriè significat conclusos emittere seu dimittere cum apertione loci in quo conclusi erant; Aperuit, dimisit, sed sine Accus. est neutrum, dimissus est; Av. hinc apud Rabbinos פטר est dimissus è vivis, h.e. mortuus; & פטר licitum, permissum; Bu. Lex. Et est cogn. cum פטר interpretatus est, conclusa & obstrusa verba exposuit & aperuit. Hinc per metath. פטר facio; & Lat. patro, impetro, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. & in part. ben. kal, f. m. ut & in part. pahlul kal (à f. m. פטר dimissus, &c.) in forma pl. m. sic, פטר dimiserat, 2 Chron. 23.8. פטר aperit, laxat, Prov. 17.14. פטר dimissi, immunes, 1 Chron. 9.33. Sed in fut. kal, 3. f. m. cum פטר conv. præf. venit intransitivè pro discedere, vel emitti, aut declinare; vel abducere se, reciprocè; Bu. Lex. Av. Cocc. loco viz seq. פטר & discedebat, 1 Sam. 19.10. In hiphil, פטר dimisit, laxavit, diduxit, Bu. Latè aperuit vel distorsit, labium scil. vel cum labio, ad subsanandum; Merc. fecit apertionem; Av. deducere labia, dicitur pro apertè insultare, profundentes omnia labiis apertis; Cocc. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. פטר, in 3. pl. m. loco seq. פטר laxant, diducunt, aperiunt, Psal. 22.8. Atque inde sunt nomina, i. פטר m. emissio; apertio; & quia primogenitus, quum emittitur ab utero, illum aperit, & dividit primus, vocatur פטר; Pag. i.e. Quicquid matricem primò aperit, seu ex ea primò emittitur, h.e. primogenitum; Bu. Lex. Quicquid scil. aperit uterum matris; Av. Nam פטר פטר emissio matricis, h.e. primogenitus, per quem fit ut desinat quis, aut matris, claudi & cohiberi; Cocc. Prout occ. hoc No. simpl. & cum פטר cop. præf. פטר laxatio, dimissio, apertio, Exod. 13.2. 12.13. 15.34. 19. Num. 3.12. 18.15. Ezech. 20.26. פטר & apertione, Exod. 34.20. Item, 2. hinc etiam No. פטר f. idem, apertio, laxatio; & apertura, &c. i.e. primogenitus, Bu. Lex. Av. Merc. Cocc. Prout occ. in forma f. f. constr. loco seq. פטר apertione, Num. 8.16. Item, 3. hinc etiam No. in forma pl. m. פטר dimissi, immunes; 1 Chron. 9. & ita est part. pahlul kal, ubi id vide, sed venit etiam substantivè apertiones, florum scil. Pag. i.e. exaltura florum patulæ; Bu. Lex. emissio; tributur tantum florum qui erumpuntur & emittuntur; Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum פטר cop. præf. locis seq. פטר & apertiones, 1 Reg. 6. 18. 29. 32. 38.

Rad. 33. פטר, inde no. פטר m. malleus; Pag. Bu. magnus scil. Pag. & ponderosus quo viz. peculiariter dissenditur ferrum seu lamina; Av. Quidam conferunt cum פטר & פטר transpositis, ob crassitiem & magnitudinem qua expansus est. Mirum est Germanicè Patscher etiam dici. Item, quod eo res conquassentur & detrahuntur; Merc. Est cogn. cum פטר expansus est; & cum פטר exacuit cudendo. Hinc פטר percello, collido, פטר vel פטר percutio cum magno sonitu; & German. Patschen; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum פטר præf. ut seq. פטר malleus, Isa. 41.7. Jer. 50.22. וכפטיש

וּכְפִיטוּ & sicut malleus, Jer. 23. 29.

Rad. 34. פִּיר m. est פִּיר, inquit R. D. h.e. contritio, afflictio, eventus malus, aut casus malus, infortunium, calamitas, oppressio; Pag. Bu. Av. Cocc. Vel, exitium, interitus, perditio. Hinc פִּיר שֶׁאֵין פֶּדֶסוֹ perdo; Av. Quidam ad פִּירָה reducant, ut tale exitium & interitum significet, unde quis redimi non possit. Talmudici mihi videntur ver O-nomatopæan hoc non nisi morsum seu rosum nostri Gallinæ accommodare. Unde gravis casus sic metaphorice dicitur; Merc. Occ. autem hoc No. cum פִּיר & פִּיר praf. פִּיר & calamitatem, Prov. 24. פִּיר in calamitate, Job. 31. 29. Item, juxta quosdam, occ. hoc No. cum פִּיר pro לֶךְ dem. praf. fic, Job. 12. 5. פִּיר ad calamitatem, Bu. Conc. פִּיר ad calamitatem ignominia parata est nutantibus pedes; Cocc. Alii verò exponunt Lampas, aut tæda, contempta, &c. Vide in Rad. פִּיר. Sed R. Levi sumit ex hac Rad. ita ut Lamed sit litera deserviens; & exp. ad contritionem. Utroque modo exponit R. Perutsol, prior tamen interpretatio communior est; Pag. Tæda contempta est, scil. ad cogitationem tranquillam, is qui constitutus est in mutationibus pedis. Sensus est, virum integrum ad multas mutationes & casus totā hanc vitam comparatum esse; & proinde ad opinionem eorum qui tranquillè vivunt, quasi absumptam tædam abjectum esse. In mutationibus, i.e. calamitatibus, quæ parum abest quin ipsum hominem prosternerent; elegans Metaphora, ut Psal. 18. 37. Iun. Item, occ. etiam cum פִּיר praf. & אֶ Aff. loco seq. פִּיר in calamitate ejus, Job. 30. 24. פִּיר פִּי valla; de hoc vide Rad. פִּיר, & Av.]

Rad. 35. פִּיר, labium, vel os: unde פִּירָה f. ora; i.e. strigæ, seu plicæ pinguedinis; Bu. Conc. Plicatura, strigæ, cutis propter pinguedinem conduplicatio; Bu. Lex. Omentum, arvina, pinguedo illorum. Hinc פִּירָה opimus, a, um; & verbum פִּירָה, i.e. pinguefacio: item פִּירָה adeps, &c. Av. פִּירָה est lumbricus qui fit in ventre viri pinguis; Pag. à פִּיר plurali nominis פִּיר, Mem factio radicali, fit פִּירָה, quasi orium multitudinem dicas, seu quod vernaculè dicimus, Embouchure, reduplicacionem in morem oris. Rectè omentum vel arvinam vertes. Sic in Rad. פִּירָה, à פִּיר plurali, Mem factio radicali, fit פִּירָה intimus, &c. Et huc referunt quidam פִּירָה, Psal. 17. 10. praf. scil. pinguedine sua, loquuntur fastuose: quod alii, ore suo; cum sit Milhel; Merc. Occ. autem no. hoc Job. 15. 27. & fecit פִּירָה lumbricum in iliis. Hieron. & de lateribus ejus arvina dependet. Sed R. Moseh, Ab. Ezra, & R. Levi exponunt פִּיר os, aut פִּיר ora, i.e. fecit ora & rugas in iliis & lumbis praf. multitudine pinguedinis. Quum enim pinguedo, inquit R. Moseh, est geminata facit instar os, vel, oris; Pag. Et fecit omentum super iliis; Av. & effecit strigas; Bu. Lex. vel, strias super ilia. Confer Psal. 17. 10. 73. 7. Cocc. Quidam à plurali פִּיר ora deducunt, de quo in פִּיר, quasi orificationem dicas, per Metaphoram; Bu. Lex. R. Perutsol & Kimchi וּכְפִיטוּ ora & rugas. Belg. Rimpelen. Cutis conduplicatio nam ob pinguedinem intelligunt; quod loco accommodum est. Bocharto est פִּיר & derivat ab Arabico פִּיר, quod vertitur, pinguescere; Cocc. פִּיר vacillatio, nutatio, &c. vide in Rad. פִּיר, & Av.]

Rad. 36. פִּיר; unde in piel, פִּירָה, est egredi, exire, inquit R. D. Pag. Diffillare, effluere, manare, diffuere; Merc. Bu. Lex. Defluxit copiosè & frequenter instar ri-

vi, seu fontis cujusdam; Av. De effusione liquoris dicitur; Merc. Stillare, seu guttatim profilire significat in piel; Cocc. Est cogn. cum בִּירָה flevit, effudit lachrymas defluentes. Hiuc פִּירָה fons, פִּירָה rigo, difluo, פִּירָה fontanus, &c. Av. Unde in part. piel à s.m. פִּירָה defluens, vel difluens, &c. occ. in forma pl. m. sic, Ezech. 47. 2. Et ecce aquæ פִּירָה manantes, fluentes erant, vel manabant; Bu. Conc. & Lex. egrediebantur è latere dextro. Hieron. redundantes; Pag. Defluabant de humero dextro; Av. stillabant, i.e. guttatim profiliebant; Cocc. Atque inde derivant no. פִּיר m. lenticula, Pag. Bu. &c. vas olearium, quod ex illo educant & evacuant oleum, sic appellatum; Pag. Vas in quod colligitur oleum defluens & distillans; Av. Sive vas angusto orificio, ad servandum oleum, & ex eo guttatim effundendum; Cocc. prout occ. hoc no. locis seq. פִּיר lenticulam, 1 Sam. 10. 7. 2 Reg. 9. 1, 3.

Rad. 37. פִּיר est, judicare, & orare, Pag. Sunt qui exponant, propriè, ex circumstantiis vel conjecturis causam considerare, cognoscere & judicare: ut cum פִּיר nonnihil conveniat, incidere in mentem scilicet. Unde faciunt contrarium verbis פִּירָה & פִּירָה. Hinc in Hithpaël exponunt, oratione causam suam, vel negotium ad Deum referre, seu deferre: quod Latine per deprecandi, obsecrandi, vel interpellandi, non longè abludens verbum reddi potest: ubi nunc absolute ponitur, nunc cum פִּיר vel פִּיר pro, ad, reperitur constructum, item & cum פִּיר pro. Sed & tres priores particulas invenias sumptas pro præpositione, pro. Sed, loci ratio & sensus id te facile docebit. Hinc פִּירָה precatio, quæ Deo causâ nostra exponitur. Quidam opponunt Bartologæ; Merc. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in piel, פִּירָה judicavit, adjudicavit, judicium exercuit; Bu. Lex. Cocc. Appellavit in jus; vel compellavit; interpellavit tanquam ad vocatus. Nam cum dat. significat appellatione alicui assistere. Item, significat, in judicium provocare, & appellare ad Judicem; nam est vocabulum juridicum. Cogn. cum פִּיר cecidit; nam qui ad aliquem appellat, ille ceu procidens implorat ejus patrocinium. Hinc appello, as, &c. compello, interpello, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est orare, precari, rogare: prout occ. juxta quosdam, in fut. piel 3. s.m. cum פִּיר conv. praf. Psal. 106. 30. וּפִירָה & precatus est, Bu. Conc. & sic Targum, וּפִירָה & oravit, aut precatus est Pag. Et stetit Phineas, & interpellavit, i.e. appellatione usus est puniendo impios; Av. Nam plerique exponunt, judicavit, vel judicium exercuit; vel arbitrum egit; Bu. Lex. Cocc. &c. Et sic ad 2. signif. hujus Rad. pertinet: ubi etiam vide. Sed sæpius multò venit hæc Rad. in hac 1. orandi signif. conjug. Hithpaël, וּפִירָה precatus est, oravit, supplicavit, supplicavit, &c. Bu. Pag. Interpellavit oratione pro aliquo: fecit se appellatum, seu advocatum alicujus; Av. In Hithpaël est precari, orare; sed propriè ad Judicem, deprecando, vel excusando, &c. Cocc. Utratur absolute, sed sæpius cum פִּיר vel dat. aut cum praf. פִּיר, & פִּיר, & פִּיר & cum פִּיר; quando autem cum פִּיר, id idem valet quod פִּיר; Bu. Lex. Occ. autem in hac conjug. hithp. ordine conc. ut seq. In praf. hithp. 3. s.m. simpl. & cum פִּיר conv. praf. ut & in 2. & 1. f. simpl. & in 2. pl. & 2. pl. m. cum פִּיר conv. praf. utrique: ut seq. וּפִירָה & oravit, 2 Chro. 30. 18. וּפִירָה & orabit, 1 Reg. 8. 42. 2 Chro. 6. 38. וּפִירָה

וְהִתְפַּלֵּחַ orasti, 2 Reg. 19.20. Isa. 37.21. וְהִתְפַּלֵּחַ ro-gavi, 1 Sam. 1.27. וְהִתְפַּלֵּחַ & orabunt, 1 Reg. 8.33.35, 44.48. 2 Chron. 6.24, 26, 32, 34. וְהִתְפַּלֵּחַ & orave-ritus, Jer. 29.12. In part. hithp. occ. f.m. simpl. & cum 1 cop. praf. ut & in forma pl.m. cum 1 cop. etiam praf. fic, וְהִתְפַּלֵּחַ orans, 1 Reg. 8.28. 2 Chron. 6.18. Neh. 1.6. & Jer. 42.4. וְהִתְפַּלֵּחַ & orans, Neh. 1.4. & Dan. 9.20. וְהִתְפַּלֵּחַ & orantes, Isa. 45.20. Et in infin. hithp. occ. cum וְ, וְ, & 2 praf. cui ult. 1 est etiam Affut seq. וְהִתְפַּלֵּחַ & juxtaorare, Ezr. 10.1. וְהִתְפַּלֵּחַ ad oran-dum, 1 Sam. 1.12, 26. 12.23. 2 Sam. 7.27. 1 Reg. 8.54. 1 Chron. 17.25. 2 Chron. 7.1. Isa. 16.12. וְהִתְפַּלֵּחַ in ora-re ipsum, Job. 42.10. In Imper. hithp. f.m. occ. simpl. vel cum Tzere; vel cum fagol ante maccaph in ult. ut & cum 1 cop. praf. tam in fing. m. quam in pl. m. fic, וְהִתְפַּלֵּחַ ora, Num. 21.7. 1 Sam. 12.19. Jer. 42.20. וְהִתְפַּלֵּחַ o-ra, Jer. 37.3. וְהִתְפַּלֵּחַ & ora, 1 Reg. 13.6. Jer. 42.2. וְהִתְפַּלֵּחַ & orate, Jer. 29.7. In fut. hithp. 1. fing. occ. simpl. cum cametz in ult. ob paufam, sed cum 1 cop. & 1 conv. praf. cum tzere in ult. ut & occ. etiam cum 1 conv. praf. & 1 par. add. ut seq. וְהִתְפַּלֵּחַ orabo, Pfal. 5.3. וְהִתְפַּלֵּחַ & orabo, 1 Sam. 7.5. וְהִתְפַּלֵּחַ & oravi, Deut. 9.21, 27. Neh. 2.4. Jer. 32.16. וְהִתְפַּלֵּחַ & oravi, Dan. 9.4. & in 2. f.m. fut. hithp. est, וְהִתְפַּלֵּחַ ores, Jer. 7.18. 11.14. 14.11. Item, in 3. f.m. fut. hithp. occ. simpl. vel cum tzere, vel ante maccaph; cum fagol in ult. cui priori forma 1 cop. & 1 conv. sunt praf. ut seq. וְהִתְפַּלֵּחַ orabit, 1 Reg. 8.29. 2 Chron. 6.20. Job. 42.8. Pf. 32.6. וְהִתְפַּלֵּחַ orabit, 1 Sam. 2.25. וְהִתְפַּלֵּחַ & orabit, Gen. 20.7. Pfal. 72.15. If. 44.17. וְהִתְפַּלֵּחַ & oravi, Gen. 20.17. Num. 11.2. 21.8. 1 Sam. 8.6. 2 Reg. 4.33. 6.17, 18. 19.15. 20.2. 2 Chron. 32.20, 24.33. 13. Isa. 37.15. 38.2. Jon. 2.2. 4.2. Item, occ. etiam in 3. f. & in 1. pl. fut. hithp. cum 1 conv. praf. utrique; ut & in 3. pl. m. simpl. & cum 1 cop. praf. ut & cum cametz ob paufam pen. simpl. ut seq. וְהִתְפַּלֵּחַ & oravit, 1 Sam. 1.10. 2.1. וְהִתְפַּלֵּחַ & oravimus, Neh. 4.9. וְהִתְפַּלֵּחַ orabunt, 1 Reg. 8.30. 6.21. וְהִתְפַּלֵּחַ & ora-bunt, 2 Chron. 7.14. וְהִתְפַּלֵּחַ orabunt, Isa. 45.14. Atque inde ex Rad. in hac precandi significat No. frequens. etiam in textu, cum Thau heemant propofito; viz. וְהִתְפַּלֵּחַ precatio, oratio; Pag. Bu. oratio fic. interpellans Deum, deprecatio; Av. prout occ. absol. forma simpl. & cum וְ, וְ, & 2 praf. ut seq. וְהִתְפַּלֵּחַ oratio, precatio, preces, 1 Reg. 8.38. 2 Reg. 19.42. 2 Chron. 6.29. Pf. 17.1. 42.9. 68.3. 86.1. 90.1. 102.1. 109.4. 142.1. 151.5. 37.4. 56.7. Lam. 3.44. Dan. 9.3. Hab. 2.21. וְהִתְפַּלֵּחַ & o-ratio, Jer. 7.18. 11.14. וְהִתְפַּלֵּחַ oratio, 2 Sam. 7.23. 1 Reg. 8.28, 29. 2 Chron. 6.19, 20. וְהִתְפַּלֵּחַ in oratione, Dan. 9.21. וְהִתְפַּלֵּחַ in oratione, Neh. 11.17. Item, occ. etiam forma hujus No. ff. constr. simpl. & cum וְ, וְ, & 2 praf. fic, וְהִתְפַּלֵּחַ oratio, 1 Reg. 8.28. 2 Chron. 6.19. Neh. 1.6. 11.22. 18. Dan. 9.17. וְהִתְפַּלֵּחַ & oratio, Prov. 15.8, 29. וְהִתְפַּלֵּחַ in oratione, Pfal. 80.5. וְהִתְפַּלֵּחַ ad orationem, 2 Chron. 6.40. 7.15. Item, occ. etiam cum affixis variis; ut cum 1 Aff. cui & cop. est praf. & cum וְ, ob pau-fam, pro וְ, & cum וְ (cui & 1 cop. est praf.) & וְ, aff. absque praf. prout fequuntur, וְהִתְפַּלֵּחַ oratio mea, Pfal. 42.6. 7.17. 1.39. 13.54. 4.55. 2.61. 2.66. 19.20. 69.14. 84.9. 86.6. 88.3. 14.102. 2.141. 2.143. 1. Isa. 56.7. Lam. 3.8. Jon. 2.8. וְהִתְפַּלֵּחַ & oratio mea, Job. 16.17. Pfal. 35.13. 141.8. וְהִתְפַּלֵּחַ oratio tua, 1 Reg. 9.3. 2 Reg. 20.5. 2 Chron. 7.12. Isa. 38.5. וְהִתְפַּלֵּחַ oratio ejus, Prov. 28.9. וְהִתְפַּלֵּחַ & oratio ejus, 2 Chron. 33.18, 19. Pfal. 109.

7. וְהִתְפַּלֵּחַ oratio ipforum, 1 Reg. 8.45, 49. 2 Chron. 6.35, 39. 30.27. Pfal. 102.18. Item femel, occ. in forma pl. f. וְהִתְפַּלֵּחַ orationes, precatones; Pag. Bu. & C. Pfal. 72.20. perfectæ sunt orationes David; Pag. Finiuntur ora-tiones Davidis filii Iſſſchaj, i.e. hanc ultimam orationem moribundus habuit; vide 2 Sam. 23.1. etſi haud ſcio an-non hic locus melius poteſt accipi in hanc ſententiam; hic finis orationum, i.e. Pfalorum hymnorumque, ſynecdochicè; quos ſcil. David congeſſit in hunc librum, & congeſtos depoſuit hoc ordine in Eccleſia Dei, & quum omnium auctor eſt David per Spiritum Dei. Qui au-tem ſequuntur, per alios, temporibus variis, collecti ſunt. Atque hæc ſententia mea; Jun. Hoc autem lo-co in textu tantum venit hæc forma pl. f. Sed Hebræi, in gen. maſc. וְהִתְפַּלֵּחַ cum Nun pro Mem, ligacula appel-lant, quæ fronti & brachio alligant oratori; ut his ad-moneantur Dei mandatorum. Phylaſteria dicuntur in N. Teſt. ſed in Vet. Teſt. וְהִתְפַּלֵּחַ. Vide ſuprà in וְהִתְפַּלֵּחַ, Merc. Deindè, ii. ſignif. 2. hujus Rad. eſt, judicare, adju-dicare; Bu. Conc. & C. Vide reliquos ad Piel in initio Rad. Et in hac ſignif. occ. praf. piel (à forma ſimpl. וְהִתְפַּלֵּחַ) 3. f.m. cum 1 conv. praf. & 1 Aff. ut & 2. f.m. וְהִתְפַּלֵּחַ in 2. f. f. ſimpl. & in 1. ſing. cum cametz in pauſa pro pathach pen-ult. & in fut. piel, 3. f.m. cum 1 conv. praf. ut ſeq. וְהִתְפַּלֵּחַ judicabit eum, 1 Sam. 2.25. וְהִתְפַּלֵּחַ adjudicaſti, Ezech. 16.52. וְהִתְפַּלֵּחַ judicavi, Gen. 48.11. וְהִתְפַּלֵּחַ & judicabit, Pf. 106.30. In Niphal eſt, judicari; Pag. Bu. prout occ. in 3. f.m. praf. niph. cum 1 conv. praf. fic, Ezech. 28.23. וְהִתְפַּלֵּחַ & judicabitur vulneratus in medio ejus; Pag. Bu. Cocc. Quidam verò derivant id à וְהִתְפַּלֵּחַ; Cocc. Nam poteſt eſſe verbum geminatum à וְהִתְפַּלֵּחַ ut dictum eſt in Rad. וְהִתְפַּלֵּחַ; & ſic exponi poteſt, & corruet, & C. Pag. Et judicabuntur conſoſſi, & C. Jun. Atque indè ex Rad. in hac 2. judicandi ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. No. in forma pl. m. וְהִתְפַּלֵּחַ ju-dices; Pag. Bu. Av. arbitri, qui in appellatione dijudi-cant controverſias foreſes; Av. Advocati, vel arbitri aut judices; veritatis ſcil. æſtimatores & teſtes; Cocc. Unde Job. 31.11. וְהִתְפַּלֵּחַ pravitates judicum, dicitur pravitates digna, quæ ad judices deferatur, æſtimaturos, & decreturos panam, & C. Cocc. Et eſt וְהִתְפַּלֵּחַ inquit s וְהִתְפַּלֵּחַ judicum; i.e. digna judicibus; Pag. ubi ſub-audiendum nomen in regimine וְהִתְפַּלֵּחַ iniquitas, inquam; Merc. Et hæc iniquitas de qua arbitri, judicabunt ſc. Av. Nam וְהִתְפַּלֵּחַ ſunt arbitri, judices, cognitores, diſcepra-tores, quibus res cognoscenda deſertur cum ſuis circum-ſtantibus; Merc. Unde iniquitas judicum, eſt iniquitas pro judicibus; Mer. Cev. Occ. autem hoc No. in hac forma pl. m. plenè, ſimpl. ſed cum וְהִתְפַּלֵּחַ defectivè cum chirek tantum absque jod penult. fic, וְהִתְפַּלֵּחַ judices, Deut. 32.31. Job. 31.11. וְהִתְפַּלֵּחַ per judices, Exod. 21.22. Item, 2. hinc etiam No. וְהִתְפַּלֵּחַ m. judicatus; Pag. ju-dex; vel judicialis; Bu. Lex. appellandus ad judicium; dignus ut provocetur in juſ, Av. judiciale; Bu. Conc. Prout occ. Job. 31.28. וְהִתְפַּלֵּחַ iniquitas judicata, aut judicanda; vel judice digna; Pag. vel judiciaria; i.e. inſignis; Merc. vel iniquitas judicis, i.e. judiciaria, quæ ad judicem pertinet; Bu. Lex. (Qui hoc nomen וְהִתְפַּלֵּחַ facit f.m. à quo format præced. No. וְהִתְפַּלֵּחַ ju-dices.) Quidam intelligunt ut in præced. No. pl. m. in-i-quitas judicis, ſeu pro judice; Merc. Cev. Eſt & hæc iniquitas digna appellatione, i.e. ut provocetur in juſ; Av. Pravitates judicialis; h.e. animadvertenda, & puni-enda; Cocc. Sic & 3. hinc etiam No. וְהִתְפַּלֵּחַ f. judi-cum,

um; Pag. Bu. Cocc. aqua scilicet causae aut hominis defensio; Cocc. Appellatio, decretum quod in appellatione plurimum decernitur; Av. prout occ. in Isa. 16.3. facite, vel fac, (est enim duplex lectio) פְּלִיָּה iudicium; Pag. Facite iudicium, tuendo scilicet fugitivos, vel propulsos; Cocc. Fac appellationem, vel decretum; Av. Item, 4. hinc etiam No. פְּלִיָּה f. iudicium; Pag. Cocc. vel iudicatio, Bu. appellatio, ubi quilibet causam suam profert, per advocatum, seu appellatum suum; Av. prout occ. Is. 28.7. פְּלִיָּה inpergerunt (in) iudicio; nam deficit ב; Pag. offendunt iudicio; Cocc. Eructaverunt iudicio Dei; Av.

Rad. 38. פְּלִיָּה est, mirificare, mirabile esse; difficile esse; absconditum esse; segregare, separare; Pag. vel, mirificari; arduum esse, & excelsus, quam quod homines ratione assequi possunt, aut re prestare; esse supra naturam cursum, & mentem hominum, & hoc est, mirum esse. Affine est verbo פָּלָה per He; unde & sicut illud, pro separari sumitur; quia quae sunt admiranda, à nobis sunt separata. Per אֲדֹנָיִם, Lucas cap. 1. reddidit, quod infra Jer. 32. reperies; & Gen. 18. non erit impossibile apud Deum omne verbum, i.e. quicquam; Merc. פְּלִיָּה velatus fuit, absconditus fuit; & quia quae nobis velata aut ignota sunt, videntur nobis mira, & mirifica, hinc etiam exponitur, mirificatus est; mirabilis fuit. Arduus & excelsus fuit ultra captum nostrum. Idem quod פָּלָה. Hinc פְּלִיָּה lateo velatus; item Lat. velo, velamen, &c. Av. In textu non venit in kal, sed in Niphal, פְּלִיָּה mirum, admirabile esse, vel fieri, in admirationem rapti; occultari, occultum esse; Bu. Lex. velatus est, Av. Admirabilem esse; h.e. excessivè magnum esse, excedere alicuius captum, spem, estimationem, vel facultatem; ut quando quid inexpectatum, & insperatum, supra id quod iudicaveramus, accidit; Cocc. Construitur plerumque cum prap. ב; Bu. Lex. Av. In Bu. Cocc. Rad. hæc duo significat. i. in Niphal, mirum, admirabile, occultum esse; Bu. Conc. Prout occ. in præt. niph. à 3. f. m. פְּלִיָּה & in 3. f. f. פְּלִיָּה pro quo, ut Kimchi notat, contractè venit cum Thau in fine pro He fæm. sic, פְּלִיָּה mirabilis est; Bu. Conc. Hoc admirabile fuit, Bu. Lex. Psal. 118.23. Item, pro פְּלִיָּה in 3. f. f. præt. niph. occ. cum duplici signo fæm. Thau viz. & He; Bu. Lex. vel cum Thau pro He fæm. & tunc cum ה parag. add. sic, פְּלִיָּה mirabilis est, 2 Sam. 1.27. Item, occ. etiam juxta plerumque in 1. f. præt. niph. פְּלִיָּה, cum jod in medio loco Aleph 3. Rad. Bu. Lex. more scilicet quiescentium 2. Rad. He; & quasi esset à Rad. פָּלָה; Cocc. sic, פְּלִיָּה admiratione abripior, Psal. 139.14. & in 3. pl. præt. niph. est, פְּלִיָּה occulta sunt, Prov. 30.18. unde in part. niph. à 3. m. פְּלִיָּה mirabilis; occ. in forma pl. m. loco seq. פְּלִיָּה mirabilia, Psal. 139.14. & in part. niph. f. pro פְּלִיָּה mirabilis fæm. vel occulta, &c. occ. in forma cum Tzere, in ult. ante Aleph quiescens, & Thau in fine, quasi esset forma contracta pro פְּלִיָּה; sic, פְּלִיָּה occultum, Deut. 30.11. Item in absol. forma pl. f. part. niph. occ. simpl. vel cum cholem tantum, vel cum vau chol ante Thau in ult. cui etiam ו וי sunt præf. ut seq. פְּלִיָּה mirabilia, Ex. 34.10. פְּלִיָּה idem, Job. 3.5. Job. 5.9. 37.5. 42.3. Psal. 72.18. 86.10. 98.1. 106.22. 119.18. 136.4. Dan. 11.37. Mic. 7.15. וּפְלִיָּה & mirabilia, h.e. mirabiliter, Dan. 8.24. וּפְלִיָּה & mirabilibus, Psal. 137.1. Et in forma pl. f. conf. cum Scheva penult. occ. sim. & cum וי, יי (cui etiam ב est præf.) & וי Aff. ut seq. וּפְלִיָּה mirabilia, Job. 37.14. וּפְלִיָּה mirabilia mea,

Exod. 3.20. וּפְלִיָּה mirabilia tua, Neh. 9.17. Ps. 9.2. 26.7. 40.5. 71.17. 75.2. 106.7. 145.5. וּפְלִיָּה de mirabilibus tuis, Psal. 119.27. וּפְלִיָּה mirabilia ejus, sua, Jud. 6.13. 1 Chron. 16.9, 12. 17.24. Ps. 96.3. 105.2, 5. Jer. 21.20. cui etiam ult. cum וי Aff. וי & ב sunt præf. ut seq. וּפְלִיָּה & mirabilia ejus, Psal. 78.4, 11. 107.8, 15, 21, 31, 24. וּפְלִיָּה mirabilibus tuis, Psal. 111.4. וּפְלִיָּה mirabilia ejus, Psal. 78.32. & in fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. & cum וי conv. & וי interrog. præf. וּפְלִיָּה occulta erit res, Deut. 17.8. Jer. 32.17, 27. Zach. 8.6. וּפְלִיָּה & mirabile, occultum fuit, 2 Sam. 13.2. וּפְלִיָּה num occultum erit? Gen. 18.14. Et in 3. pl. fut. niph. plenè, esset, וּפְלִיָּה occulti erunt; sed juxta quosdam, cum וי conv. præf. occ. defectivè absque e 3. Rad. Aleph, & quasi ex forma quiescentium 3. Rad. He; à Rad. פָּלָה; loco seq. וּפְלִיָּה occulti fuerunt, Neh. 6.17. In hiphil, וּפְלִיָּה mirificè, mirabiliter, mirifica agit. Mirificum reddidit, vel effecit; Bu. Lex. mirificè fecit, arduum fecit ultra captum, humanum; Av. prout occ. in 3. præt. hiph. plenè locis seq. וּפְלִיָּה mirificum effecit, 2 Chr. 26.15. Ps. 31.22. sed occ. etiam def. cum chirek tantum absq; jod in ult. ante A eph; loco seq. וּפְלִיָּה idem, Is. 28.29. In part. hiph. f. m. מְפַלֵּי, vei מְפַלֵּי, mirificans, &c. sed cum וי cop. præf. occ. ut in præt. cum chirek tantum absque jod in ult. ante Aleph; loco seq. וּפְלִיָּה & mirificè agens, Jud. 13.19. Et in Inf. hiph. וּפְלִיָּה; sed occ. cum Tzere, ante Aleph quiescens; idque simpl. & cum וי cop. præf. sed cum וי præf. plenè cum jod in ult. ante Aleph; sic, וּפְלִיָּה mirificè agere, Isa. 29.14. וּפְלִיָּה & in admirationem rapere, mirificare, 2 Chron. 2.9. וּפְלִיָּה mirificè agere, mirificum facere, Isa. 29.14. Joel. 2.26. In hithpael, וּפְלִיָּה mirificum exhibuit se, Bu. mirificatus fuit, vel mirificavit, aut mirificum, mirabilemque se fecit; Pag. mirabilem & arduum se exhibuit; Av. i.e. supra spem, supra solitum, ut non sustineri possit; Cocc. Prout occ. in fut. hithpa. à 3. f. m. וּפְלִיָּה, pro וּפְלִיָּה, in 2. f. m. loco seq. וּפְלִיָּה mirificum te exhibes, Job. 10.16. Atque inde sunt nomina, 1. No. פְּלִיָּה m. mirum, miraculum, mirabile; Pag. Bu. arduum, ab oculis nostris velatum; admirandum; Av. vel adjectivè, mirabilis; Cocc. admirabilis; Bu. Lex. Sic ea vocantur quæ contra naturam cursum & ordinem, supra artem & facultatem humanam, solà Dei sunt omnipotentia, nec ullis causis aut circumstantiis cognosci aut judicari, sed solà fide comprehendendi possunt. Hoc nomen sæpe collectivè sumitur & Isa. 9. inter Christi epitheta ponitur, velut Toar Adject. pro arduo, admirabili, mirifico; sicut & Chaldaus reddit eo loco, וּפְלִיָּה consilium reddens admirabile. q. d. rebus suscipiendis & gerendis admirabilis. Alias est magis abstractum, et si eo quoque loco abstractum prius non negarim, sed emphaticè pro concreto positum. Quo in loco etiam quidam per quinque puncta scribunt: Sed pleraque exemplaria impressa habent sex. Et Kimchi etiam diserte dicit scribi per sex puncta; ut & in hoc loco nostri codices habent; Merc. Cev. Occ. autem hoc No. in f. m. simpl. & cum וי cop. præf. ut & cum וי, & in pausa, וי Aff. idque pro more talium, post chirek pro primo szgol, & post Scheva pro secundo; ut seq. וּפְלִיָּה mirum, mirabile, miraculum, Ex. 15.11. Psal. 77.15. 78.12. 88.11. Isa. 9.5. 25.1. וּפְלִיָּה & mirabile, Isa. 29.14. וּפְלִיָּה mirabile tuum, scilicet opus, Psal. 89.6. וּפְלִיָּה idem, Psal. 77.12. 88.13. Item, occ. etiam hoc No. in forma pl. m. simpl. & in forma pl. f. simpl. & cum וי dem. præf. פְּלִיָּה

םִּירָבִּילִיָּהּ mirabilia, Lam. 1.9. םִּירָבִּילִיָּהּ mirabilia, Psal. 119. 129. םִּירָבִּילִיָּהּ mirabilia, Dan. 12.6. Item, 2. hinc etiam No. פְּלִי (quod juxta Maforethas legendum פְּלִי absq; Aleph; Bu.Lex.) Mirabilis, admirabilis; Pag. Bu. vel juxta quosdam, scribitur per metath. pro פְּלִי; & sic scribit Av. Nam secundum puncta legendum est פְּלִי, at secundum literas, פְּלִי, vel פְּלִי; Av. Est autem Toar Adject. ut R.D. inquit, Pag. Cujus substantivum est nomen (Dei scilicet) admirabile; Cev. ac si dicat, nomen meum est mirabile, & excelsum ac occultum, ut non ostendamus, aut ostendere possum illud tibi; Pag. Prout occ. loco seq. פְּלִי mirificus, Jud. 13.18. Item, 3. hinc etiam No. פְּלִי f. admirabilis, admiranda; Bu.Lex. occulta, vel mirabilis; Pag. ardua, res mirabilis & velata captui nostro. Prout occ. Psal. 139.6. דְּרֹת מִפְּלִי mirabilis est cognitio præ me, divina namque cognitio præsentium & futurorum est homini incomprehensibilis; Cocc. Mirifica: Bu. vel occulta & admirabilior scientia à me; vel præ me, hoc est, quàm ego; Pag. Mirabilis est scientia tua à me, i.e. velata & abscondita à me; Av. Hoc autem in loco legendum juxta Maforeth, Aleph & jod transpositis; sic, פְּלִי; & ex hac forma fam. præcedens masc. legi posset פְּלִי, vel פְּלִי; Bu.Lex. Est enim duplex lectio: nam tertia Radicalis est aut Aleph aut jod in eadem significatione; Av. Scribitur inquit R.D. פְּלִי; & legitur פְּלִי; & idem est sensus, quanquam sunt duæ species & פְּלִי est fam. à פְּלִי superius memorato; Pag. Sed sic esset propriè efferendum, & פְּלִי; ut עֲבָרָה, & פְּלִי; nam masculine sic erat enunciantum פְּלִי; Merc. פְּלִי verò est f. à פְּלִי, instar נְבִיאָה prophetissa fam. à נְבִיאָה propheta; Pag. Item, 4. hinc etiam No. in forma pl. f. cum Mem heeant. præpositio; viz. מִפְּלִי mirabilia; Pag. Bu. admiranda; vel miracula; Cocc. Av. Prout occ. in forma pl. f. constr. (quasi à sing. fam. מִפְּלִי, & in constr. מִפְּלִי; Pag.) sic, Job. 37. 16. מִפְּלִי תִּמְיוֹת רָעִים mirabilia perfecti (scil. Dei) scientiis; Pag. Bu. miranda, ejus scil. qui, perfectâ cognitione & judicio est; Cocc. Num intelliges libramenta nubium, & miracula perfecti, &c. Av. Item, huc etiam quidam referunt No. פְּלוֹנִי; nomen innominati, cujus proprium nomen reticetur; Bu.Lex. Græcè, δ εἰς quidam: ut Mat. 26. πρὸς δὲ δ εἰς ad quendam. Sed ad פְּלִי rectius referetur, cujus nomen occultatur; sic, פְּלִי compositum ex פְּלוֹנִי & אֱלֹמוֹנִי, vide supra in Rad. אֱלִם; Merc. Occurrit autem prius hoc No. Peloni simpl. locis seq. ut & alterum compositum פְּלִי cum לַפְּלוֹנִי præf. ut seq. פְּלוֹנִי, fictum alicujus nomen, quod volumus esse occultum, Ruth. 4.1. 1 Sam. 21.3. 2 Reg. 6.8. לַפְּלוֹנִי palmoni, idem, Dan. 8.13. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, separare, segregare; Bu. Conc. idque in piel, פְּלִי, vel פְּלִי, divisit, divisionem & distinctionem fecit; Pag. vel segregavit, aut separavit; Merc. Quidam tamen etiam hanc Conjug. piel in i. signif. sumunt, & exponunt, mirabiliter & arduè fecit, unde phrasis ad arduè faciendum votum, i.e. ad solvendum; vel persolvendum votum, &c. Av. Alii verò in hac segregandi signif. sumunt. Prout occ. in Infin. piel cum לַפְּלוֹנִי præf. ut & in fut. piel, 3. f. m. sic, פְּלִי ad segregandum, Lev. 22.21. Num. 15.3, 8. יִפְּלֵי separaverit, Lev. 27.2. Item, in hac separandi signif. venit Conjug. hiphil, יִפְּלֵי separavit, segregavit; Bu. Conc. Sed hæc & quædam alia ex hujus verbi forma pro segregare,

pertinent ad Rad. פְּלִי; ubi ea vide; Bu. Lex. Prout etiam quidam hic in hac Rad. cum Aleph, quadam locant cum 3. Rad. He; quæ itidem videnda in פְּלִי. Sic autem in hac separandi signif. occ. præf. hiph. 3. f. m. eum! cop. vel conv. præf. loco seq. וַיִּפְּלֵי & separaverit, Deut. 28.59. & in fut. hiph. 3. f. m. occ. cum chirek tantum absque jod in ult. ante Aleph; sic, יִפְּלֵי separaverit, Num. 6.2. Item, quidam ad hanc Rad. in hac segregandi signif. referunt No. (pr. licet defectivè scribatur absque Aleph 3. Rad.) פִּלְתִּי Pelethi, quasi segregatum, & seorsim separatum dicas ad munus aliquod obeundum. Prout occ. cum הָ & הָ præf. locis seq. פִּלְתִּי Peleti, n. p. 2 Sam. 15.18. 20.23. וַיִּפְּלֵי & Peleti, 2 Sam. 8.18. 20.7. 1 Reg. 1.38.44. & in 1 Chron. 18.17. De hac etiam Radice, viz. in i. præcipuè significatione, pro mirabile esse, aut excessivè magnum esse, &c. loci quidam citati ulterius adnotandi. Ut Deut. 30.11. ad part. niph. f. m. מִן הָיָה לָּא non mirabile est præ te, h.e. ignotum, & non in conscientia tua scriptum. Nam præceptum fidei ad justitiam dicit conscientia, quando de cælo descendit, & ex Abyssoredit filius Dei. Vide Rom. 10.8,9, 10. Dan. 8.24. וַיִּפְּלֵי & mirabilia perdet, i.e. mirabilibus modis. Talis constructio, Psal. 139.14. וַיִּפְּלֵי נִרְאֹת נִפְלִיֹתִי tremenda, h.e. tremendis modis, separatus sum. Et in hiphil est, mirabile, aut mirabiliter facere. ut 2 Chron. 26.15. מִרְאִי כִי הִפְּלִי לְהַעֲזֹר mirabiliter sibi auxilia comparavit. Et Isa. 28.29. הִפְּלֵי מִרְאִי אֲדִמְרָנִים mirabile admirandumque consilium fecit. Et Jud 13.19. מִפְּלֵי מִפְּלֵי mirabiliter agens. Et Isa. 29.14. Ecce ego is, qui addit לְהַפְּלִי mirabilem facere populum hunc, vel mirabiliter agere cum populo hoc, &c. הִפְּלֵי מִפְּלֵי mirabiliter faciendo mirabile. 2 Chron. 2.9. Nam domus hæc quam ego ædifico וַיִּפְּלֵי magna, & quidem excessivè. Et Joel. 2.26. Quis עֲשֵׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלֵי fecit vobiscum ad miraculum usque. Item ad No. pl. Lam. 1.9. םִּירָבִּילִיָּהּ & descendit mirabilibus modis, &c. Cocc. Item, in 2. separandi signif. locus cit. Lev. 27.2. notandus, Vir, quum יִפְּלֵי separaverit votum בְּעֶרְכָּךְ in æstimatione tua, animas Domino. Hieron. homo qui votum fecerit, & iponderit Deo animam suam, sub æstimatione, dabit pretium. Targum, vir qui separaverat votum in æstimatione animarum coram Domino. R. Sal. & R. D. exp. vir qui separaverit, vel declaraverit ori suo votum, in æstimatione animæ, i.e. ut det æstimationem animæ suæ. Et sic בְּעֶרְכָּךְ est sicut בְּעֶרְךָ in æstimatione. Et sensus est, qui voverit votum, dicens, si Dominus fecerit mihi sic, redimam animam meam secundum æstimationem mei, aut filiorum meorum, super me; vel æstimationem animalis. Nam Caph ultimum seu finale הָ Aff. secundum opinionem Grammaticorum abundat; & sensus est ut dictum, quali esset בְּעֶרְךָ. Sed alii volunt Caph esse signum pronominis, i.e. secundum æstimationem tuam, δ Sacerdos. Animarum autem, inquit, tam hominum quàm aliorum animantium. Sic Num. 6.2. Vir five mulier, quum יִפְּלֵי exposuerit, (segregaverit, aut selegit; Merc.) vel declaraverit, vovendo votum Naziræi. Hieron. Vir, five mulier, quum fecerint votum, ut sanctificentur, & se voluerint Domino consecrare. Sed Ab. Ezra in altera significatione; sic, Quum exposuerit, aut declaraverit; vel fecerit rem mirabilem, seu miram, aut miraculosam; quia multitudo mundi vadet post desiderium suum; &c. Pag.

Rad. 39. פלג est dividere, separare; Pag. divisus est, dispartitus est, in multas obliquas partes; & proprie dicitur de aquis seu fluminibus, quæ fluendo sæpe dividuntur obliquæ. Cogn. cum פלח dirupit; Av. unde ab hac Rad. Gen. 10. 25. nomen unius filiorum Heber, fuit פלג. Peleg, quia in diebus illius divisa fuit terra; Pag. Av. &c. In diebus ejus, i.e. circa nativitatem ejus; & divisa fuit terra, h.e. cæperunt familiæ in diversas partes abire; Coc. Peleg, i.e. divisio; diebus ejus, h. e. quo tempore natus est; nam alioqui cæteri eodem tempore vixerunt, sed noneodem tempore sunt nati; Jun. Hinc πέλαιος pelagus, profundum maris quod currendo aliquando in multas partes obliquas diffunditur; πελαγίζω exundo, in diversa flumina divido, &c. Av. In kal, non invenitur, sed in Niphal, פלג, locis, dividi; Bu. Pag. Av. Prout occ. in præf. niph. 3. f. f. locis seq. פלגה divisa est, Gen. 10. 25. 1 Chron. 1. 19. In piel, est activum, dividere; Pag. Bu. prout occ. in præf. piel, 2. f. m. & in Imper. piel, f. m. sic, פלג divisit, Job. 38. 25. פלג divide, Psal. 55. 10. Atque inde sunt nomina, i. No. פלג m. rivus, Pag. Bu. &c. sic dividit, quod à suo fonte dividatur, Pag. quasi divisum aut divergium fontis; Bu. Lex. partitio aquarum; πέλαιος, quod in suas varias plicas dividitur; nam inde etiam ab hac Rad. potest esse πλέω plico; ut & πλάγιο obliquus, & πλαγιάζω obloquo, divisor oblique; Av. Occ. autem hoc No. in forma absol. f. & pl. m. simpl. sic, פלג rivus, Psal. 65. 10. פלגים rivi, Isa. 30. 25. ut & in forma pl. m. const. simpl. & cum פ præf. ut & cum פ. Aff. absque præf. ut seq. פלג rivi, Job. 29. 6. Pl. 1. 3. 119. 136. Prov. 5. 16. 21. 1. Lam. 3. 48. פלג sicut rivi, Isa. 32. 2. פלג rivi ejus, Psal. 46. 5. Item, 2. hinc etiam No. פלג f. divisio; Pag. vel potius פלגה: nam in sing. non legitur, & in plur. cametz in pathach cum dagefich mutatur; Merc. In forma enim pl. f. est פלגות dagelich mutatur; Merc. In forma enim pl. f. est פלגות divisiones; Pag. vel partes; Item rivi; Bu. Lex. seu rivulorum divisiones; Av. & quasi partitiones dicas fluviorum & torrentium; unde per rivos mellis ac butyri, ingens ubertas & copia denotatur. Hinc pelagus Græcis & postea Latinis dictum putant; quod in multas terræ partes sit dispersum; quæ ex eo, ut est Eccl. 1. manent omnia flumina, & rursus in illud ex omnibus terræ partibus refluant, & sese exonerent. Sic forsân initio Japetus linguâ & voce Hebræâ mare nominavit; Merc. Occ. autem hoc No. in hac forma pl. f. cum פ & פ præf. פלגות partes, Jud. 5. 15. Job. 20. 17. פלגות ad partes, Jud. 5. 16. Item, 3. hinc etiam No. פלגה f. classis, divisio; portio, functio; Pag. Bu. Prout occ. juxta quoddam in forma f. f. const. cum פ præf. sic, 2 Chron. 25. 5. & state in sanctificatione, i.e. sanctuario, seu templo פלגה in divisione seu portione, aut functione divisa, domus scil. patrum. Quia erant divisiones, partesque in sacerdotes & Levitas, secundum custodias eorum; Pag. Sed in plerisque exemplaribus pluraliter legitur in forma pl. f. פלגות distributiones, classes, divisiones aut partitiones; Bu. Av. Coc. Unde cum פ præf. פלגות ad partitiones, seu divisiones, vel in classes aut secundum distributiones; Merc. Coc. Av. Vel in classibus in quas scil. sacerdotes & Levitæ, juxta vices, & excubias suas, dispersi erant, jam inde à Davidis tempore, 1 Chron. 24. & seq. cap. Merc. Item, 4. hinc etiam No. cum Mem heemant præposito, פלגה idem cum præced. partitio, divisio, classis, &c. Unde in forma pl. f. פלגות sunt

classes seu distributiones; Bu. Lex. Coc. Ordines distincti, classes distinctæ & diviæ; Av. Prout occ. cum פ præf. loco sequente, פלגות classibus, 2 Chron. 35. 12.

Rad. 40. פלד m. est, lampas, fax, aut tæda, Pag. Bu. Nam juxta R. D. dicitur per metath. לפיד פלד; Pag. Elias facit sing. פלד, vel פלד, ut in פלד, vel פלד; Merc. Non autem invenitur ejus singulare in textu; sed occ. in forma pl. f. פלדות lampades, faces, tædæ; Coc. Bu. vel potius peltæ, scuta brevía, in modum lunæ, jam mediæ, vel semiplenæ. Hinc πέλτα pelta; πελταστής pugnans peltis, πελταστήριον parva pelta, καταπέλτης catapulta, καταπέλτω oppugno, jaculator; καταπέλτιον missus ex catapulta, &c. Av. Occ. autem hac forma pl. f. sic, Nah. 2. 4. פלדות in igne facum currus. Est pro פלד; à rotarum vertigine quasi faces existunt; Coc. In igne tædarum; ad quem locum Ab. Ezra sic scribit; Currus, acsi ignis tædarum egrederetur in cursu ejus. Forsan est inversum, ut idem inquit ex לפידות Et R. D. in comment. sensum esse ait; currus est acsi i-ret in igne, aut cum igne tædarum; quia rotæ currus erant ferreæ, & in cursu illarum in viis super lapides, ignis egrediebatur in medio illarum, vi scil. ac violentiâ cursus; & videbatur, quod currus esset in igne, aut cum igne tædarum; Pag. Viri belli purpurati sunt in igne, i. e. splendore peltarum. Judæi exponunt, in igne facum, seu lampadum; & legunt פלדות, pro לפידות, i. e. lampades; Av. Bellatores coccinati, cum igne tædarum, erunt scil. currus, quo die instruet, viz. prælium; i.e. tantâ rapiditate ferentur, ut ignis ex rotis versantibus emicet, qui tædas accensas æquare videatur, & eas accendere posse; hyperbole quæ exponitur sequente versu. Jun.

Rad. 41. פלה est, dividere, segregare, Pag. tanquam excellens & eximium, eximere, seligere; ideo cum פלה convenit. Græcè ἀφορίζω, sicut & ἀφορισμός Medici selectas sententias & axiomata appellant. Sic Paulum huc alludere quidam volunt, quum se ἀφορισμένον dicit, ut ipse respiciat etiam ad nomen suum פלח: ideo utrumque conjunxisse; vocatus ad magis Apostolicum, & segregatus in Evangelium Dei, quod cum Deus secreverit ut organum electum, &c. Merc. פלה velatus fuit, absconditus fuit, miraculum fuit in oculis hominum, arduus & excellens fuit supra captum hominis. Idem quod פלה, & propter cognitionem artificissimam quam hæ duæ Radices habent, sæpe una ponitur pro altera. Hinc φάσμα lateo velatus, & Lat. velo, velamen; Av. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in Niphal, פלה (segregari; separari; vel, separare se; Pag. Bu. Distinctum esse, insignem, eximium esse, Coc. Velatus est, mirificatus est, arduus fuit; Av. Prout occ. in præf. niph. 1. f. sic, Psal. 139. 14. עד quod mirificatus sum, i.e. miris modis creatus sum, פלה נוראות tremendis modis separatus sum; Coc. Alii autem hoc ferunt ad Niph. ex Rad. פלה; nam hæ duæ Radices formas inter se commutant; Bu. Lex. Item, occ. etiam in 1. pl. præf. niph. cum פ conv. præf. (mirificabimur, vel mirabiliter eximii erimus; Av. Coc. &c.) sic, ונפלינו & separabimur, Exod. 33. 17. In hiphil, פלה segregavit, separavit; separationem, aut discrimen fecit; Bu. mirificavit, mirabiliter egit, vel tractavit; Av. In hiph. est, distinguere, separare; Coc. prout

prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. loco sequente הִפְּרָה separavit, Psal. 4.4. & segregabit, Exod. 9.4. In imper. hiph. sing. m. הִפְּרָה segregat; Psal. 17.7. Item, in hac Rad. Aleph venit in terdum pro He; prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. cum ! conv. præf. loco seq. הִפְּרָה & separatas, distinctas efficit, Deut. 28.59. Item, occ. etiam in i. sing. præt. hiph. cum ! conv. præf. & in fut. hiph. 3. f. m. simpl. fic. & separabo, Exod. 8.22. יִפְּרָה diferimen fecit, Exod. 11.7. פְּרֹנִי Peloni vox quæ pro nomine distincto & expresso usurpatur; & significat personam aut locum aliquem alicui ipsi notum & nominatum; vel nomen aliquod ipsum, sibi notum, sed alteri non revelandum, &c. Coc. Vide supra in Rad. פָּרָה, viz. ad finem i. signif. illius Rad.]

Rad. 42. פָּרַח, inquit R.D. est בָּרַע scindere, dividere, findere; Pag. In frustra discindere, dissecare, dirumpere. Vicinum est verbo פָּלַג supra posito; Merc. discidit, profcidit, jaculo emissio transverberavit, transfixit. Discidit in particulas. Hinc βολέω percutio, transverbero, βόλην jactus, ictus, percussio; & βολήν jaculum, τελεκεω vel -ίζω, securi percutio, &c. Av. פָּרַח est, secare, dissecare, arare; Cocc. Prout occ. in part. ben. kal. f. m. loco seq. פּוֹרֵחַ dissecans, Psal. 141.7. In piel, פָּרַח idem cum kal; Bu. discidit, profcidit, dissecuit; Coc. Av. Prout occ. in fut. piel, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 3. pl. fut. piel, ut seq. יִפְּרָח dissecabit, Job. 16.13. Pro. 7.23. וַיִּפְּרָח & conscidit, 2 Reg. 4.29. הִפְּרָחוּ dissecant, Job. 39.6. Atque inde est No. פָּרַח m. frustum, pars dissecta, fragmentum; quasi dissectionem, aut divulsionem, vel fissionem dicas; Merc. Fragmentum discissum ab alio, frustum; &c. Av. Prout occ. hoc No. simpl. & cum ! præf. fic. פָּרַח fragmen, segmentum, Jud. 9.53. 1 Sam. 30.12. 2 Sam. 11.21. כְּפָרַח sicut fragmen, Job. 41.15. Cant. 4.3.

Rad. 43. פָּרַח est, evadere, effugere, eripere; Pag. Bu. Salvum scilicet. è periculo vel malo. Idem cum פָּרַח, ut ibi dictum. Illud in Niphal, hoc in kal solum est intransitivum. In Piel & Hiphil transitivum est, facere evadere, eruere, &c. Merc. Sed est & projicere, elongare; juxta R.D. Pag. פָּרַח evasit, liberatus, ereptus est ut possit evadere in locum latiore. Cogn. cum פָּרַח ereptus est. Hinc πλαπύω dilato, πλατεία, platea; item φυλάττω custodio à periculis; Av. Occurrit autem hoc verbum in præt. kal, 3. pl. cum ! conv. præf. וַיִּפְּרָח & evadent, Ezech. 7.16. In piel, פָּרַח evadere fecit, liberavit, eripuit; item peperit, enixa fuit; Bu. custodivit à periculis; Av. In piel est, effugium præstare, facere ut quis effugiat; Coc. prout occ. in part. piel, f. m. (à forma simplice פָּרַח liberans, liberator, &c.) cum ! Aff. simpl. & cum ! cop. præf. וַיִּפְּרָח faciens evadere me, Psal. 18.49. וַיִּפְּרָח & liberator meus, 2 Sam. 22.2. Psal. 18.3. 40.18. 70.6. 144.2. In infin. piel, f. m. occ. vel cum tzere vel ob maccaph seq. cum segol in ult. ut & in imper. piel f. m. à forma simplice פָּרַח; occ. cum ! parag. add. & cum ! Aff. sicut etiam in pl. m. simpl. ut seq. פָּרַח liberare, liberatio, Psal. 32.7. וַיִּפְּרָח idem, Psal. 56.8. פָּרַח libera, Psal. 17.13. וַיִּפְּרָח libera me, Psal. 71.7. וַיִּפְּרָח liberate, Psal. 82.4. In fut. piel 3. f. m. פָּרַח liberabit; unde in i. sing. וַיִּפְּרָח liberabo; prout occ. cum ! cop. præf. & ! parag. add. ut & cum ! Aff. sic, וַיִּפְּרָח & liberabo, scilicet. causam meam, evadam, Job. 23.7. וַיִּפְּרָח & liberabo eum, Psal. 91.14. Et in

2. f. m. fut. piel, occ. simpl. & cum ! Aff. cui etiam ! cop. est præf. ut & cum ! conv. præf. & מו. poetico, pro ! Aff. ut seq. וַיִּפְּרָח liberabis, Mich. 6.14. וַיִּפְּרָח & liberabis me, Psal. 43.1. 18.44. וַיִּפְּרָח & liberasti eos, Psal. 2 Sam. 22.44. Psal. 71.2. וַיִּפְּרָח & liberasti eos, Psal. 22.5. & in 3. f. m. fut. piel occ. etiam cum ! Aff. cui ult. ! conv. est etiam præf. וַיִּפְּרָח liberet eum, Psal. 22.9. וַיִּפְּרָח liberabit eos, Psal. 37.40. וַיִּפְּרָח & liberavit eos, Psal. 37.40. Sed in 3. f. f. occ. in altera enitendi, scilicet. aut pariendi signif. in loco seq. וַיִּפְּרָח liberat, scilicet. coetum, h. e. enititur, Job. 21.10. Et in Hiphil, וַיִּפְּרָח eripuit, liberavit, Bu. fecit evadere, custodivit; Av. prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. cum ! cop. præf. & in 2. f. m. simpl. fic. וַיִּפְּרָח liberabit, Isa. 5.29. וַיִּפְּרָח liberabis, Mich. 6.14. Atque inde nomina, 1. no. פָּרַח m. evasor, i. e. qui evadit, & effugit, fugitivus; Item figuratè, abjectus; Pag. Merc. evadens, profugus, effugiens; qui evasit aut elapsus est; Bu. Lex. Qui effugiendo periculum, seipsum custodit; Av. Effugiens, seu qui per fugam salvus est; Cocc. Scribitur etiam aliquoties פָּרַח; Av. In sing. scilicet. semper est cum chirek magno; sed plur. nunc chirek habet, nunc tzere; ab usitato sing. פָּרַח nunc cum jod, nunc sine jod; Merc. Occ. autem hoc no. f. m. simpl. & cum ! cop. & ! dem. præf. וַיִּפְּרָח profugus, qui evadit, aut evasit, elapsus, 2 Reg. 9.15. Jer. 44.14. Lam. 2.22. Am. 9.1. וַיִּפְּרָח & profugus, Jos. 8.22. Jer. 42.17. וַיִּפְּרָח profugus, Gen. 14.13. Ezech. 24.26. 27.33. 22.23. & in forma pl. m. absol. occ. in formis supra nominatis, simpl. & cum ! cop. præf. וַיִּפְּרָח, vel פָּרַח & פָּרַח profugi, evadentes, Num. 21.30. Isa. 66.19. Jer. 44.14. 51.50. וַיִּפְּרָח & profugorum, Jer. 50.28. & in forma pl. m. constr. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum ! כֹּה & ! Aff. ut sequitur, וַיִּפְּרָח profugi, Jud. 12.4.5. Isa. 45.20. Ezech. 6.8. וַיִּפְּרָח & profugi, Jer. 44.27. וַיִּפְּרָח profugi vestri, Ezech. 6.9. וַיִּפְּרָח elapsos ejus, Obad. 1.14. וַיִּפְּרָח elapsi ipsorum, Ezech. 7.16. Item, 2. hinc etiam no. substant. פָּרַח vel פָּרַח f. nam tria sunt sic scripta absque jod in medio; liberatio, evasio, effugium. Item; residuum, reliquæ; Bu. Lex. evasio, h. e. multitudo eorum qui evaserunt, Cocc. prout occ. cum jod in medio simpl. lo. cis seq. פָּרַח effugium, evasio, residuum, Jud. 21.17. 2 Sam. 15.14. 2 Chron. 20.24. Ezr. 9.8. 10.15. Jer. 50.29. Ezech. 14.21. Joel. 2.3. 3.5. Obad. 1.17. cui etiam forma cum jod ! cop. est præf. וַיִּפְּרָח & residuum, 2 Reg. 19.31. Ezr. 9.14. Is. 37.32. Jer. 25.35. Sed cum ! dem. præf. occ. in utraq; forma, cum vel sine jod post tzere, & cum ! præf. cum jod in medio; ut seq. וַיִּפְּרָח vel וַיִּפְּרָח e-vasio, qui evaserunt, Exod. 10.8. 1 Chr. 4.43. 2 Chro. 30.6. Neh. 1.2. לְפָרַח in evasione, liberatione, effugium, Gen. 32.8. 48.7. 2 Chron. 12.7. Dan. 11.42. Item in forma f. m. constr. occ. simpliciter & cum ! & ! præf. וַיִּפְּרָח residuum, 2 Reg. 19.30. Isa. 37.31. וַיִּפְּרָח & residuum, Isa. 10.20. לְפָרַח residuo, Isa. 4.2. 1.5. 14. Item, 3. hinc etiam no. cum Mem heemant, præposita, idem cum præced. evasio, liberatio, effugium, &c. prout occ. loco seq. וַיִּפְּרָח effugium, Psal. 55.9. In hac autem Rad. notandus locus supra cit. ad infin. piel: Psal. 32.7. וַיִּפְּרָח clamoribus eripiendi, seu liberandi; pro ereptionis & liberationis, &c. circumdabis me; Pag. Nam quidam nomen faciunt, Merc. Cantionibus liberandi, pro liberationis; Bu. Lex. Ovationibus seu jubi-

lis eripendi circumcinges me; Av. Jubila evasione præstita; Cocc. Sic etiam in aliò loco cum Maccaph Psal. 56.8. **לֹא פָלַט מִן** (num) propter iniquitatem evadere, pro evasio & deliberatio, iis, h.e. erit iis? Vel juxta R.D. projectio & elongatio iis; sed prius rectum esse scribit, & legendum, admirativè; Pag. Nam hunc affert Kimchi secundam hujus verbi significationem, pro elongare, aut projicere; quæ ad Syrum sermonem propius accedit, quo hæc Rad. significat, expuere, evomere, effutire, effundere. Unde Jon. 2.11. pro **וַיִּפֹּט**, Jonathan dicit, **וַיִּפֹּט** & expuit, seu evomit. Huic simile apud Talmudicos **נִדְהָ שְׂפִלְטָה שְׂכָרָה וְעַ** menstrua patiens quæ effutit effusionem feminis. Sic Mic.6. & Job. 21. pro factum excludere, eniti. Prior tamen significatio ubique retineri potest, ut locis posterioribus sit, factum saluum eniti; Merc. Alii verò sumunt ibi pro imper. Piel, parito iis; vel potius ut in infin. nominaliter sumpto, liberare, seu liberatio iis? Admirativè juxta Kimchi; Bu.Lex. Ob iniquitatem evadendi sibi, spem faciunt scil. Av. Super vanitate liberatio ipsis; i.e. confidunt vanitati, quod ea sitipsis præstitura effugium; Coc.

Rad. 44. **פָּלַט** in Bu.Conc. Duo signif. i. est in no. Rad. **פָּלַט** scipio, i.e. baculus; super quo quis innititur & tutus, juxta R.D. Pag. Sed kimchi colum videtur significare, baculum inquitens, quo nent mulieres; Merc. Cev. **פָּלַט** est complexio, complicatio, res plicatilis; & usurpatur quoque de fuso & fuste, seu baculo quem manibus amplectimur. Hinc **πλέω** & Lat. plico, conplico, &c. Av. Occ. autem hoc no. simpl. cum cametz pro sægol penult. ob pausam; & cum **בְּ** pro **בְּ** dem. præf. ante sægol penult. sic, **פָּלַט** fustum, colum, Prov. 31.19. **פָּלַט** Scipionem, 2 Sam.3.29. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est tractus; Bu.Conc. idque scil. in eod. no. **פָּלַט** quod est etiam **מָחוּץ**, juxta R.D. h.e. provincia, regio, terminus, confinium; Pag. vel tractus; R. Sal. ducatum reddit; vernaculè, contree, place, quod Hebræo ipso vicinum est. Sed hoc significatum magis Chaldæum est: nam pro **פָּלַט** **שְׁלוֹשָׁה הַנְּפִלִי** Jos.7.11. Targum habet, **פָּלַט** tres regiones, Merc. vel reddi potest vicus aut pagus; Pag. Ex signif. Chald. hoc no. est tractus; Bu.Lex. Unde Neh.3. Rephaia filius Hur, princeps dimidii **פָּלַט** vici aut pagi; Pag. vel dimidiæ complexionis Jeruschalaim. Populus enim Jerusalem erat distributus in certas classes seu regiones, ut Roma quoque olim; & dimidiæ parti iste præfectus erat, Av. Provincia non incommode vertitur, vel tractus, regio; quidam volunt in Neh.3. partes Hierosolymorum esse descriptas. Sed non convenit partes Hierosolymorum denominari ab aliis urbibus, & unam partem dici tractum Hierosolymorum; Cocc. Occurrit no. hoc in hac 2. signif. simpl. locis seq. **פָּלַט** tractus, Neh.3.9,12, 14,15,16,17,18. Informa autem cum affixis prius sægol pro morematur in chirek, posterius in scheva; ut cum **בְּ** præf. & **ו** Aff. est, **פָּלַט** ad tractum suum, Neh. 3.17.

Rad. 45. **פָּלַס** in piel, **פָּלַס** est, librare, ponderare, appendere: item dirigere, rectificare; Pag. Bu.Conc. quæ regulare dicas, juxta quosdam, qui **פָּלַס** regulam in bilibrio exponunt. Sic & Kimchi rectitudinem bilancium seu æquitatem exponit; id scil. quod manu suâ tenet qui ponderat, in cuius medio est lingula bilancium; et si alii aliter sentiant; vide infra; Merc. **פָּלַס** libravit, ap-

pendit; & Metaph. expendit, consideravit; Bu.Lex. In statera trutinavit, libravit sine lancibus; nam est aliud genus libræ quàm **מִנְיָן** bilances. Hinc **πλάτης** trutina; per translat. est, adæquare, ad libellum seu trutinam expendere, applicare ad trutinam. Hinc **πλησιόζω** applico, **πλησία**, **πλησιον**, i.e. propè, & **πλησιον** propinquus, &c. Av. **פָּלַס** est ad libellam dirigere, librare; Cocc. prout occ. in part. piel s.m. in imper piel s.m. & in fut. piel 2. & 3. s.m. simpl. ut & in 2. pl. m. (à 3. pl. m. **וַיִּפְלֹס**) cum Nun parag. add. ut seq. **פָּלַס** librat, Prov. 5.21. **פָּלַס** libra, Prov. 4.26. **פָּלַס** librabis, Prov. 5.6. Isa. 26.7. **פָּלַס** librabit, Psal. 78.50. **וַיִּפְלֹס** appenditis, Psal. 48.3. Atque inde est no. **פָּלַס** statera, trutina; aliud scil. genus libræ quàm bilancis est; Av. statera, bilances; lingula amissis, i.e. ferrum indicans æquilibrum: vel ut R.D. inquit, **פָּלַס** est statera, seu statarum rectitudo: & est illud quod ponderans sua capit manu, in cuius medio est lingula statarum. Et sunt qui dicunt quodd **פָּלַס** vocatur virga ferrea signata signis ad sciendum pondera. In quibus signis ponitur lapis, vel aliud pondus; Pag. Kimchi inquit, & suspendunt super puncta signorum, lapidem ponderis: vulgò Romanam vocant in Gallia Narbonensi; Merc. Cev. Bilances autem Latinis sunt quæ duas habens lances, statera verò quæ sunt sine lancibus. Et sic etiam R. Himman. scribit manifestum est quod **פָּלַס** **מִנְיָן** sunt nomina imposita instrumentis quæ sunt facta ad elevandum ponderabilia. Et **פָּלַס** quidem est sicut virga ferrea, quæ est apta atque disposita ad ponderandum magna pondera: at **מִנְיָן** est instrumentum ad pondera parva; & lapides ponderales sunt in una parte, venalia verò in altera. Et inter pondera, præcipua sunt, **כֶּכֶר** talentum, & partes talenti, **לִטְרָה** libra & partes libræ; **אֶוֹנָקָה** uncia, &c. Pag. **פָּלַס** dicitur vel statera, vel bilancis, à librando; Bu.Lex. libra, libella perpendiculum; Cocc. prout occ. hoc no. simpl. & cum **בְּ** pro **בְּ** dem. præf. **פָּלַס** statera, Prov. 16.11. **פָּלַס** statera, Isa. 40.12.

Rad. 46. **פָּלַס**, ut inquit R.D. est, terreri, formidare, tremere; Pag. In piel, **פָּלַס**. Percussit cum timore & fragore magno: quemadmodum fulmen solet id Bu suo proferre & decorticare quicquid attingit. Cogn. cum **פָּלַס** decorativit. Hinc **πλησσω** percutio, frango, **πληξίς** percussio, **ἀποπλησσω**, percutio, **ἀποπληξίς** apoplexia, stupor, &c. Av. Quidam conferunt hoc verbum cum **פָּלַס**; Merc. In textu venit tantum hujus verbi conjug. Hithp. **וַיִּפְלֹס** tremere, contremiscere; Bu.Lex. fecit se tremere, percussus est tremore; Av. In Hithp. est, se movere; Cocc. prout occ. in fut. Hithp. à 3. s.m. **וַיִּפְלֹס** percelletur; vel movebit se, &c. in 3. pl. m. cum Nun parag. add. & cametz ob pausam, pro scheva penult. loco seq. **וַיִּפְלֹס** contremiscant, Job. 9.6. Atque inde sunt nomina, i. no. **פָּלַס** f. horror, percussio animi; Bu. Av. &c. prout occ. locis seq. **פָּלַס** tremor, horror, Job. 21.6. Pl. 5.5. Isa. 21.4. Ezech. 7.18. Item, 2. hinc etiam no. cum Mem heemant. præposito; viz. **מִפְלַס** f. horror, horriculum, terror, tremor; Pag. Bu. Item idolum, Bu.Lex. Nam quia idola suis cultoribus sunt terrori aut tremori; aut per modum subfannationis, sic appellantur; Merc. vel ut R. Levi scribit, **וְצִוְתָּ רַבּוֹת וְצִוְתָּ מְבִיאַת פְּלַסוֹת וְצִוְתָּ לְעִבְרֵי** Quia adducit horrorem & calamitates multas cultoribus suis. Et omnino ab horrore idolum sic dictum, sicut aliàs à terrore: ut in Rad. **פָּלַס**; Bu. Lex. Unde

Unde **ימים** dicuntur, i.e. terrores, &c. Merc. Sic hoc no. significat terriculamentum; & tremendum Idolum; vel idolum, quod non nisi tremorem parere potest; Cocc. Et sic dici putatur simulachrum Priapi, nomen habens à tremore & timore, quod idololatraz Deos suos timent, & revereantur; Av. prout occ. hoc no. simpl. cum **פגול**; sed in pausa cum cametz penult. & cum **ה**. Aff. ut seq. **מפלצת** idolum, statua. 1 Reg. 15. 13. **מפלצת** statuam, 2 Chron. 15. 16. **מפלצתה** statuam ejus, 1 Reg. 15. 13. 2 Chron. 15. 16. Sic & 3. hinc etiam no. cum Thau heemant. prapofito, viz. **התפלצת** idem, idolum, vel terror, tremor, &c. percussio animi; Pag. Bu. Et id quidam exponunt, idolum, superstitio, &c. Av. terribilitas, Cocc. prout occ. cum **ה**. Aff. loco seq. **התפלצתה** horror tuus, Jer. 49. 16.

Rad. 47. **פלט**, involvere se cinere, aut pulvere; Pag. In Piel, **פלט**. Voluravit, seu provolvit in pulvere, vel polluit & sordavit pulvere aut cinere. Cogn. cum **פלו** subagitavit pastam provolvendo. Hinc **פלו** subfigo, fado, inquo; Av. Unde in hithpacl, **התפלצתה** se volutare, seu volvere se, vel conspergere se, aut opereire seipsum; Bu. Involvere se pulvere aut cinere; Pag. Ut scil. solent lugentes; Av. ut occ. imper. hithp. pl. m. cum 1 cop. praf. ut & in 2. f. f. cum 1 cop. itidem praf. **והתפלצו** opereite vos pulvere, Jer. 25. 34. **והתפלצו** & voluta te, Jer. 6. 26. Prout occ. etiam in f. f. imper. hithp. cum Thau redundante ante jod term. fam. in fine, ut Maforethæ notant; Bu. Lex. sic, Mich. 1. 10. **והתפלצתי** conspergi te; Bu. involve te pulvere; Pag. Ubi designatur varia lectio: nam scribitur secundum litteras, ut in praf. hithp. 1. f. **והתפלצתי** volutavi me; Merc. vel inquinavi me, quasi in praf. hithp. Av. Sed secundum puncta legitur in imper. hithp. pulvere te inquinato; Av. Et sic, si esset in imper. hithp. f. f. nulla haberetur ratio litteræ Thau inult. ante jod; Merc. Conspergere; Bu. Conc. Item, occ. etiam in fut. hithp. à 3. f. m. **יתפלצו** in 3. pl. m. cum cametz penult. ob pausam, pro scheva, loco seq. **יתפלצו** operient te, Ezech. 27. 30. Atque hinc ab hac Radice dicti sunt **פלישתים** Philistæi, Palestini; nomen gentis involuti curis & cineribus hujus seculi, & omnibus sordibus pleni, gensque inquinata idolorum cultu; Av. Philistæi ita dicti sunt, quasi in cinere volutati: quod quidam mysticè, curis seculi implicatos exponant. Et **פלישת** Palaestina, terra & regio fertilissima; item pro habitatoribus ejus, &c. Av. maritima erat regio ad occidentem Judææ; ubi quinque fuere Satrapæ, seu urbes & Metropoles; viz. Gath, Ascalon, Azotus, Gaza & Accaron. De quorum origine, vide Gen. 10. & 1 Chron. 1. Am. 9. & Jer. 47. Merc.

Rad. 48. **פלט** est idem cum **פלט** ponderavit, libavit; nam Sin sinistrum æquivalet ipsi Samèch; Bu. Lex. Atque indè est no. cum Mem heemant. prapofito, **מפלצת** m. extensio, expansio; vel differentia, vel pondus; ut alii exp. inquit R.D. per commutationem litterarum scil. à **פלט** quod est pondus, libramentum. Unde in forma pl. m. **מפלצתים** expansiones differentiaz, vel pondera; Pag. aut libramenta; Bu. Lex. Aut librationes: prout occ. in forma pl. m. constr. Job. 37. 16. **על-התרע** num tu cognosces aut scies, pro cognovisti, **על-מפלצת** expansiones, aut differentias, vel pondera nubis; pro nubium. Vel potius libramenta nubium exponas. Nam qui expansiones vertunt, putant positum

pro **מפליש**, quod ante Job. 30. 29. positum fuerat. Ubi alii Schin dextrum per inadvertentiam legentes, differentias exposuerunt; Merc. Sed Ab. Ezra exp. pondera, à **פלט**, ut dictum, q. d. Numquid tu nosti pondera nubium, quomodo sunt librata, & ponderata, quasi statera & bilancibus; Pag. Num tu de libramentis nubis, i.e. quomodo in aere permaneant nubes; Av. De librationibus nubis; Cocc. **פלישת** est popolare nomen, (quasi ab inusit. Rad. **פלישת** ut **פלישת** id vide. Junius, putat esse Japhlethæos. Jos. 16. 3. Sed id scribitur **יפלישת**; Cocc. Item **פלישת** ne fortè, &c. vide suprà in **פלישת**; Pag. Bu. ubi etiam quare **פלישת**; Pag.]

Rad. 49. **פנה**; indè no. **פנה** f. angulus, extremitas; Pag. Bu. Nam quamquam communiter ponitur hoc no. in Rad. **פנה**, i.e. **פנה**, eadem cum **פנה**; quia tamen habet dagefeh, rectum est, inquit R.D. ut sit ab hac Rad. **פנה**; Pag. Merc. **פנה** contractè **פנה** occupavit pinnam, in anteriore loco sedit, ubi aliquis potest ad omnes mundi plagas circumspicere, & se vertere. Nam est cogn. cum **פנה** respexit, vertit. Hinc Lat. pinna, pinnaculum. Verbaliter autem non usurpatur hæc Radix, sed tantum nomina indè derivata; Av. Qui hoc nomen **פנה** angulus, reducant ad **פנה**, putant quod non sit recessus, sed flexus, seu acies exterior ædificii; quod proster, vel quod in varia loca respiciat. Pinnas etiam muri, Latini dicunt; **πτερύγιον** in Evangelistis, aliàs **γωνία** reddi solet; Mer. Putem quidem derivatum hoc nomen à **פנה**; ibi enim est angulus, ubi se vertit ædificium ad aliud latum; Ccc. Occurrit autem hoc No. in abfol. forma f. f. simpl. & cum **ה** & **ל** praf. **פנה** angulus, 2 Chron. 28. 24. Psal. 118. 22. Prov. 7. 12. Zach. 10. 4. **הפנה** angulus, 2 Reg. 14. 13. 2 Chron. 26. 9. Neh. 3. 24, 31, 32. Jer. 31. 38. **לפנה** ad angulum, Jer. 51. 26. Item, in forma f. f. constr. occ. simpl. locis seq. **פנה** angulus, Prov. 21. 9. 25. 24. Isa. 19. 13. 28. 1. 6. Jer. 31. 40. ut & cum **ה** locali add. loco seq. **פנה** in angulum, Job. 38. 6. Item, 2. hinc etiam No. **פנה** m. idem, angulus, Pag. pinna, pinnaculum, angulus exterior in summitate ædificiorum, culmen & fastigium domorum, eod quod ibi ad diversa loca circumspicere possimus; Av. & est formæ instar **קנה** nidus, à Rad. **קנה**; Pag. Prout occ. juxta quosdam, ex hac forma mutans Tzere in chirek ante Nun dagescharum, ad Nun abjectum compensandum, & **ה**, Aff. sic, Prov. 7. 8. transiit per plateam apud **פנה** angulum ejus; Pag. ad angulum illius; Av. vel, ut alii volunt, est præced. No. **פנה**, in forma constr. **פנה**; contractè scil. pro **פנה** ita Bu. Lex. & Cocc. cui simile vide in Rad. **פנה** inter nomina; Bu. Lex. Item ex hac forma f. m. **פנה**, quidam ducunt formam pl. m. anguli, &c. Prout occ. Zach. 14. 10. cum **ה** dem. praf. Usque ad portam **הפניו** angulorum; Pag. Av. Alii verò volunt hoc esse formam pl. m. à præced. No. **פנה**; ita Bu. Cocc. & C. Item, occ. etiam No. præced. ex 1. forma f. f. **פנה** angulus, in forma pl. f. **פנות** pinna; anguli, & metaph. pro angularibus & primariis populi; Av. ut Jud. 20. & steterunt **פנות**, anguli populi, i.e. principes, aut majores populi; Pag. Primores aut capita populi; ut Chald. explicat; quod ipsi sint urbi, quod angulus summus seu lapis angularis muro; ut Kimchi scribit 1 Sam. 14. 38. Bu. Lex. Sed videri possit ex eo quod ibi subjungitur Jud. 20. ipsas tribus sic dici, apud Hebræos, ut apud Palaestinos Satrapæ; Cev. Et constituerunt anguli totius populi;

puli; h.e. totus populus collectus in unum, atque ita formam domus angulos habentis exhibens, conficitur; Cocc. Item sic dicuntur etiam turres angulares, Zeph. i. 16. Bu. Lex. Occ. autem hæc forma pl. f. simpl. & cum ך dem. præf. ut & cum ך. & ך. Aff. ut seq. פנות anguli, Jud. 20. 2. 1 Sam. 14. 40. 1 Reg. 7. 34. Job. 1. 19. Ezech. 43. 20. 45. 19. פנות anguli, 2 Chron. 26. 15. Zep. 1. 16. פנות angulis ejus, Exod. 27. 2. פנות anguli ipsorum, Zeph. 3. 6. Item ex Rad. פנן plerique deducunt No. in forma pl. m. פנינים lapides pretiosi; gemmæ rubeæ, forsitan qui vocantur rubini; Pag. Alii uniones aut margaritas esse volunt; sicut & R. Sal. voce corruptâ effert פנין, quas in summo pretio fuisse testantur, & externi etiam Scriptores, ut Plinius; & ita esse patet etiam ex Apoc. cap. 17. ubi gradatio est rerum pretiosarum, quarum alia subinde aliam excellit. Sunt qui etiam ad פנה revocant; quod sint in anteriore parte concharum, ut dicunt. Vel quod magnus earum habeatur respectus; nam & inter eas genus quoddam memorat Plinius, quæ primæ dicantur. Alii ex eo quod in intima & abstrusissimo loco recondantur, vel inde petantur. Singulare inusitatum est; Merc. & juxta plerofque sunt Margaritæ, aut carbunculi, lapides pretiosi in ignitum rubentes; ut patet Lam. 4. 7. Bu. Lex. Margaritæ quæ in anteriore parte concharum nascuntur, & occupant primas partes inter omnes gemmas. Unde Plin. l. 9. cap. 35. Principium ergo & culmen omnium rerum pretii Margaritæ tenent; Av. & Cocc. sim. Bu. Lex. In loco autem Prov. 3. 15. scribitur cum duplici jod post primum Nun. Sed juxta Masoreth legendum cum Nun posteriore post primum jod, Cev. Occ. autem hoc No. pl. m. simpl. & cum ך præf. sic, פנינים Margaritæ, Prov. 20. 15. מפינינים præ margaritis, Job. 28. 18. Prov. 3. 15. 8. 11. 3. 10. Lam. 4. 7.

Rad. פננ vel פננ. Sunt qui dicunt esse nomen loci; Pag. Et sic פנין Minnith; quod cum eo jungitur. Alii volunt esse genus ficus delicatissimi; quod videatur affine voci פנ & Radici פנק. Merc. Sed, juxta Targum, est genus oleis; Pag. quod ejus lingua פנין dicitur. Elias idem esse credit cum Hebræo פנין, potentia: sed legit פנין; Merc. At juxta Josephum est, balsamum; Pag. quod scilicet invenitur in Jericho. Kimchi, inquit, in contextu Ezech. illo loco פנין exponi oleum seu resinam aphasemon, quod est id quod vocatur Balsamum. In Jud. 1. 1. fit mentio loci פנין; Merc. Pannag est Phœnicia, nomen regionis ut quibusdam placet. Kimchi notat Gorionidem explicare פנין, quod vocant Balsamum. Idem tradit R. Sal. ejus in Jericho fuit copia. Unde & אֶת פנין ab odore bono nomen accepit; Bu. Lex. & sim. Cocc. פנין videtur esse Panicum, frumenti species; unde Cæsar 2. Bell. Civil. Panico vetere, atque hordeo corrupto omnes alebantur. Est cogn. cum פנק delicatè vixit, & cum פננ seu פננ delicatus est. Hinc Panicum, genus frugis. Prout occ. cum ך cop. præf. sic, Ezech. 27. 17. Jehudah & terra Israel fuerunt negotiatores tui, tritico Minnith פנין & panico, melle, oleo & resina, &c. Av. & balsamum; Bu. Conc. Bochartus sequutus Kimchi & Gorionidem resinam aut balsamum esse contendit; licet plerique volunt esse nomen regionis, פנין פנין, Cocc. è Jehudæa & regione Israelitarum erant mercatores tui, tritico Minnithæ (vide Jud. 1. 1. 35.) & Phœnicia, &c. Hebr. Pannagi; unde corruptè profluxit Phœnicia nomen, Jun.

Rad. פנה est, aspicere, respicere, spectare, vertere se, divertere, declinare; avertere, convertere; Pag. Bu. quomodo pro diversâ constructione reddi potest. Construitur autem præcipue cum præp. אל, ל, מן, על; Bu. Lex. Item est etiam, verrere, scopare, mundare; aptare, præparare; Pag. In genere significat convertere vel avertere faciem ad rem vel personam, vel ab ea; nam generale est. Advertere, divertere, aspectum vel respectum habere. Semper est converti ab uno ad alterum; sed Latine variè redditur; sicut & de פנה dictum est, & de פנה dicitur. Verrere autem, & quæ sequuntur significat in piel, contrario modo, pro, è conspectu remove, quod expurgando fit, & evacuando, seu locum præparando, &c. ideo per repurgare etiam vertitur; Merc. פנה aspexit, versus est facie tenus, vertit faciem seu partem anteriorem ad aliquem; respexit, versus est, absolute scilicet. Sed cum Accus. est transitivum, vertit. Est cogn. cum פנן occupavit pinna; & cum פנה pinna, pinnaculum; anterior scilicet pars ædificiorum; unde ad omnes plagas terræ circumspicere possumus. Hinc פנה, פנין, &c. Av. Generaliter significat hoc verbum obvertere se, & aliquid versum esse, averti; item inclinare, ut Jer. 6. 4. פנה היום inclinavit dies; & Psal. 90. 9. פנה ימינו omnes dies nostri inclinarunt, h.e. tenebantur, non sunt sereni & lucidi. Et Gen. 24. 63. ante vesperam פנה ante vesperam; q. d. adveniente, vel advertente se vesperâ. Et Exod. 14. 27. פנה ante mane, h.e. imminente diluculo. Sic Jud. 19. 26. Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. 1. est, respicere, aspicere; inclinare, &c. ut Pag. Bu. ad initium Rad. & sic occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ך conv. præf. ut & in 2. f. m. modo eod. & in 1. sing. cum ך conv. præf. sed in 3. pl. & 1. pl. simpl. ut פנה respexit, inclinavit, &c. Deut. 31. 18. Psal. 40. 5. Can. 6. 1. Jer. 6. 4. פנה & respiciet, vertet se, Deut. 31. 20. Isa. 8. 22. פנה respexit, 2 Sam. 9. 8. פנה & respiciet, vertet te, Deut. 16. 7. 1 Reg. 8. 28. 17. 3. 2 Chron. 6. 19. פנה & vertam me, respexi, respiciam, Lev. 26. 9. Eccl. 2. 11, 12. Ezech. 36. 9. פנה verterunt se, declinarunt, Psal. 90. 9. Isa. 56. 11. Jer. 2. 20. פנה respeximus, Isa. 53. 6. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum dem. præf. פנה respiciens, Deut. 29. 18. Jos. 1. 5. 7. Ezech. 43. 1. פנה vel sine vau, respiciens, spectans, Jos. 1. 5. 2. 2 Chron. 25. 23. Ezech. 8. 3. 11. 1. 44. 1. 46. 1. 12. 47. 2. & in forma pl. m. occ. simpl. sed in forma pl. f. cum dem. præf. פנה spectantes, respicientes, 1 Reg. 7. 25. 2 Chron. 4. 4. Hof. 3. 1. פנה spectantes, Ezech. 46. 19. In Infin. kal, forma absol. cum cametz penult. & cholem ante He 3. Rad. more perfectorum, occ. loco seq. פנה respicere, Hag. 1. 9. sed more quiescentium 3. Rad. He, Infin. kal, cum Scheva penult. ante ך in ult. occ. simpl. & cum ך præf. ut & cum ך præf. & ך. Aff. ut seq. פנה respicere, Ezech. 43. 17. Mal. 2. 13. פנה ad aspicere, aspectum, Gen. 24. 63. Exod. 14. 27. Deut. 23. 12. Jud. 19. 26. Psal. 46. 6. Ezech. 17. 6. פנה in respicere eos, Ezech. 29. 16. In Imper. kal, occ. f. m. & pl. simpl. utrumque; sic, פנה respice, Psal. 25. 16. 69. 17. 86. 16. 102. 18. 119. 132. פנה respicite, vertite vos Num. 14. 25. Deut. 1. 7. 40. 2. 3. Jos. 22. 4. Job. 6. 28. 21. 5. Isa. 45. 22. In fut. kal, 1. sing. occ. plenè cum ך cop. præf. sed cum ך conv. præf. occ. defectivè per Apoc. 3. Rad. He, & cum Tzeri penult. & sagol in ult. sic, ופנה & vertam me, Gen. 24. 49. ופנה & verti me, Deut. 9. 15. 10. 5. ut &

in 2. m. occ. simpl. plenè ; & defectivè etiam per Apoc.
3. Rad. He; ut seq. **פנה** respicies, vertes te, 1 Reg. 2. 3.
Job. 5. 1. **פנה** respicias, Num. 16. 15. Deut. 9. 27. Job. 36.
21. Item, in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & plenè, locis seq.
פנה respiciet, vertet se, Deut. 30. 17. 1 Sam. 13. 17, 18..
14. 49. Job. 24. 18. Prov. 17. 8. Ezech. 10. 11. sed cum !
conv. praf. occ. etiam defectivè per Apoc. abjeclà 3. Rad.
He, sed cum chirek penult. ante sagol; sic, **ופנה** & res-
pexit, vertit se, Exod. 2. 12. 7. 23. 10. 6. 32. 15. Num. 12. 10.
Jud. 6. 14. 18. 26. 20. 9. 2 Sam. 1. 7. 2. 20. 2 Reg. 2. 24. 5.
12. 13. 23. 23. 16. 2 Chr. 26. 20. ut & in 3. f. f. occ. simpl.
plenè, sed cum ! conv. praf. ante Tzere & sagol, abje-
clà 3. Rad. He per Apoc. prout etiam occ. def. in 1. pl. cum
! conv. praf. fed in 2. pl. m. plenè, ut seq. **הפנה** verterit
se, Lev. 20. 6. **והפנה** & vertit se, 1 Reg. 10. 13. **והפנה** & verti-
mus nos, Deut. 2. 1. 8. 3. **והפנה** respiciatis, Lev. 19. 4. 31.
Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. plenè, simpl. & cum ! conv.
praf. **יפנה** verrent, respicient, Jos. 7. 12. Isa. 13. 14. Jer.
15. 16. **והפנה** & verterunt se, Gen. 18. 22. Exod. 16. 10.
Num. 17. 17. 21. 34. Deut. 1. 24. Jos. 18. 20. Jud. 18. 21. 20.
42. 45. 47. 2 Chron. 13. 14. 20. 24. Jer. 32. 33. In hiphil,
הפנה aspiciere fecit, faciem advertit, avertit, vel ob-
vertit, respexit, vertit se; Bu. Lex. Fecit respicere, i.
e. vertit; & absolutè etiam respexit, Av. In hiphil, est
vertere, obvertere; & vel transitive, ut Jer. 48. 39. 1
Sam. 10. 9. vel intransitive, vertere se; ut Jer. 49. 24..
46. 5. 47. 3. & Nah. 2. 8. & non est qui se verrat, &c. Cocc.
Occurrit autem in praf. hiph. 3. f. m. & f. & in 3. pl. & in
part. hiph. f. m. omnia simpl. ut seq. **הפנה** obvertit, Jer. 48.
39. **הפנה** vertit se, Jer. 49. 24. **הפנה** verterunt se, res-
pexerunt, Jer. 46. 5. 21. 47. 3. **הפנה** respiciens, vertens se,
Neh. 2. 8. sed in Infin. hiph. occ. cum **ו** praf. & 1 Aff. lo-
co seq. **והפנהו** in vertere ipsum, 1 Sam. 10. 9. In fut.
hiph. à 3. f. m. in forma plena, **יפנה** obverter; occ. cum
! conv. praf. ante duplex sagol (pro **והפנה**) defectivè
per Apoc. 3. Rad. He; sic, **והפנה** & obvertit, Jud. 15. 4. In
hophal, **הפנה** averti, obverti, Bu. factus est respicere, i. e.
aversus est; Av. Prout occurrit in praf. hoph. 3. pl.
& in part. hoph. f. m. sic, **הפנה** respicere facti sunt,
aversi sunt, Jer. 49. 8. **הפנה** versa, Ezech. 9. 2. At-
que inde ex hac Rad. **פנה** in 1. aspiciendi signif. est
No. frequentissimum in textu; in forma pl. m. **פנים** (Nam
plurale tantum est, ut Lat. divitiæ) facies; sic dicta, quòd
aspiciat hac atque illuc, inquit R. D. Et quia ira appa-
ret in facie, nomine faciei significatur ira; ut idem R.
D. inquit; Pag. **פנים** pl. m. facies, aspectus, conspectus;
item superficies; & quælibet externa & anterior rerum
species. Et sicut facies est anterior rei pars, inde sumit-
ur pro, ante, à fronte; ut Ezech. 2. 10. cum Lamed ab in-
itio temporis est, ante, antea, prius; ut **לפני** antea,
Jos. 14. 15. quomodo accedit etiam ipsi Mem, **מלפני**
ab ante, à superiore tempore, ab antiquitate, Isa. 41. 26.
Venit etiam in forma pl. constr. cum **על** præcedente; ut
Gen. 1. 2. **על פני תהום** in superficie abyssi. Et sic est
interdum, coram, è regione, ex adverso; in conspectu, à
fronte, &c. Gen. 1. 28. 25. 9. 18. Sed frequentissimè su-
peraddito Lamed ab initio, **לפני** alio ad conspectum, co-
ram, ante, &c. ut Gen. 27. 7. **לפני מותי** ante mori me, i.
e. antequam ego moriar; & sic **לפני** à facie, è conspe-
ctu, aut præsentia, Jon. 1. 3. Quo modo est, etiam, prop-
ter, 2 Chron. 32. 7. ut etiam **מפני** à facie, à conspe-
ctu, propter; & **מפני אשר** propterea quòd, Exod. 19.
18. Semel est fæmininum; ut **מפניו** quo facies

tuæ comparatæ seu constitutæ sunt; Bu. Lex. In genere
No. hoc pl. est facies, quæ sc. ad aliquid vertitur & aspici-
tur, item pro vultu & persona. Deinde, ut facies est ante-
rior pars, ita quoque pro loco & tempore anteriore acci-
pitur; Av. Nomen hoc **פנים** plurale certè semper est
terminatione, seu inflexione; significatione, tamen nunc
singulari, nunc plurali, ut usus postulat. Metaphoricè
aspectum, vel partem anteriorem rei cuiusvis, & externam
rerum speciem, habitum vel gestum significat, quod
Græci nunc **πρόσωπον**, nunc **ἄνθρωπος** vocant; à respec-
tando & advertendo. Hinc & Hebræi **פנים** pro modis
dicunt, quasi respectus dicas. Hoc nomine commodè red-
des, quas personas in sacro sancta Triade appellamus,
ut tres Hypostasies seu Subsistentiæ notentur, non nuda
nomina, ut quidam impie **שמות** reddunt. Subsantias
autem intelligimus, quæ mutuum inter se respectum im-
portant, ut vox Hebræa sonat, sed ejusdem interim es-
sentia, &c. Est ubi aptè vertes, Personam; est ubi habi-
tum vel statum; item, aspectum, superficiem, si faciei
Dei, verbum lucis adjungatur, & interim sine eo, laetitia
significatur, favor, benevolentia & benedictio, tam
interna quàm externa. Rariùs in malum sumitur, pro ira,
ut & **פנה** nasus; quòd in naribus & facie conspiciatur.
Ponere faciem ad aliquid, est animum ad aliquid agen-
dum obfirmare. Sic in Evangelio Lucæ 9. Panes facie-
rum, specialiter dicuntur, qui coram Domino appone-
bantur in mensa, quæ erat in Sancto, ante aditum. Græci
dixerunt, **προσώπῳ** vel **προδέσῳ**, sicut & Hebræi
et interdum, **הפניה** ordinationis, quòd in mense or-
dinarentur. Facie ad faciem, significat mutuam inter
prasentes actionem, (Græcè **πρόσωπον** **πρὸς** **πρόσωπον**,
1 Cor. 13. 12. Bu. Lex.) Gen. 32. 30. Latissimè patet hoc
nomen, ut etiam aquis tribuatur; item cælo in N. Test.
Lucæ 12. item aciei gladii, sicut & **פנה** os, ut Eccl. 10.
10. Adverbialiter sumitur pro antè, cui contrarium
אחור retro; nam facies est pars anterior, quæ aspectui
patet. **מפני** quasi ab antè, **לפני** antè, adverbium tem-
poris, olim, priùs. Psal. 102. quod in Epist. ad Hebræos, i.
vertitur, initio. **מלפני** quasi ab antè, antehac, Isa. 41.
Merc. Cev. Occurrit autem hoc No. ordine Conc. ut seq.
In forma absol. pl. m. simpl. locis seq. **פנים** facies, vultus,
superficies, Gen. 32. 30. Exod. 25. 30. 33. 11. Deut. 1. 17..
54. 10. 17. 16. 19. 28. 50. 34. 10. Jud. 6. 22. 2 Reg. 5. 1..
14. 8. 11. 1 Chron. 19. 10. 2 Chron. 13. 14. 19. 7. 25. 17,
21. 30. 9. 32. 21. Ezr. 9. 7. Job. 13. 10. 22. 8. 24. 15. 34.
29. Psal. 104. 15. prov. 15. 13. 24. 23. 28. 21. Eccl. 7. 5. 10.
10. Isa. 3. 3. 9. 14. 25. 8. 53. 3. 59. 2. Jer. 2. 20. 18. 17. 30.
6. 32. 33. Ezech. 1. 6. 2. 3. 10. 7. 18. 10. 14. 21. 20. 35..
21. 3. 27. 35. 41. 18. Dan. 8. 23. Joel. 2. 6. Mal. 1. 9. 2. 9. cui
etiam formæ absol. pl. m. 1 cop. **ה** dem. **ל** pro **ל**, **ל** &
מ sunt praf. ut seq. **הפנים** & vultum, Prov. 25. 23. **הפנים**
facies, Exod. 35. 13. 39. 36. Num. 4. 7. 1 Sam. 21. 7. 1 Reg.
7. 48. 2 Chron. 4. 19. Prov. 27. 19. Ezech. 10. 22. Dan. 9.
7. 8. **הפנים** ad faciem, Deut. 5. 4. **הפנים** faciei, Prov. 27.
19. **הפנים** à fronte, Jer. 7. 24. **הפנים** à fronte, 2 Sam.
10. 9. sed frequentius multò occ. hoc No. in forma pl. m.
constr. **פני** facies, superficies, anterior pars, &c. Gen. 1.
2, 20, 29. 26. 14. 6. 1. 7. 3. 4. 18, 23. 8. 13. 11. 4. 8, 9,
28. 18. 16. 19. 27, 28. 23. 3. 19. 25. 9. 18. 27. 30. 30. 40..
31. 2. 5. & Job. 1. 12. 2. 7. 4. 9. Psal. 18. 43. 34. 17. 42.
3. 44. 10. 104. 30. 132. 10. Prov. 6. 35. 8. 27. Eccl. 11. 1.
Isa. 13. 8. 14. 21. 18. 21. 19. 8. 23. 17. 25. 7. 27. 6. 36. 9.
&c. ad Hof. 10. 7. Am. 5. 8. 9. 6. 8. Zeph. 1. 2. 3. Zach. 5. 3..

Deut.4.37.25.9. Prov.21.29.Hof.5.5.7.10. Sed sapius cum ? praf. לפניו ad faciem ejus, ante eum. coram eo, &c. Gen.24.33.40.32.3.41.43.43.33.&c. Job.13.16.23.4.35.14. Pfal.18.7.22.30.50.3.62.9.68.5.75.9.85.14.96.6.97.3.100.2.106.23.142.3. Pro.8.30.Ecc.2.26. Ifa.40.10.41.2.45.1.53.2.65.11 &c. ad Hof.6.2. Joel.2.3.10.Hab.3.4.Zach.3.4. Mal.3.16. in 100. circ.l. Cui etiam וְיָ וְיָ sunt praf. fic, וְיָ וְיָ & in confpectu ejus, coram eo, Job.21.37.41.14. לפניו à facie, confpectu ejus, 2 Reg.5.27. 6.32. 1 Chr.16.30. Est.1.19. 4.5. Eccl.3.14.8.12. Dan.11.22. ut & cum מְ praf. locis seq. לפניו à facie ejus, fua, Gen.45.3. Exod.4.3.23.21. Num.32.21. Jud.9.40. 1 Sam.18.11.15.19.8. 2 Sam.10.13. 2 Reg.1.15.17.20. 1 Chron.19.14. Job.23.15. Pfal.68.2.89.23.96.9. Ecc.8.3. If.19.1.42.11. Joel.2.6. Nah.1.5. Hab.2.20. Item occ. etiam cum וְ Aff. simpl. & cum וְ, וְ, וְ & מְ praf. לפניו facies ejus, fua, Gen.38.15. Ex.25.37. Ruth.2.10. 1 Sam.25.23. 2 Reg.21.13. Ezech.40.45.46. Prov.7.13. Ifa.24.1.28.25. לפניו & facies ejus, 1 Sam.1.18. לפניו in faciem ejus, Num.12.14. לפניו in confpectum ejus, Esth.4.8. Ezech.23.41. לפניו à facie fua, Hof.2.2. ut & cum וְ Aff. simpl. locis seq. לפניו facies ipforum, fua, Lev.9.24. Num.14.5.16.22.17.10.20.6. Deut.11.4. Jud.13.20.18.23. 1 Reg.2.15.6.7.18.39. 1 Chron.12.8.21.16.2 Chron.29.6. Job.40.13. Pfal.21.13.83.17. Ifa.3.9.5.21.13.8. Jer.5.3.7.19.42.17.44.12.50.8. Ezech.1.10.3.8.10.22.14.2.32.10. Hab.1.9. cui etiam וְ Aff. i. cop & sunt praf. לפניו & facies ipforum, Gen.9.23. Exod.25.20. 37.9. 2 Chron.3.13. Pfal.34.6. Ezech.1.8.11.8.16.40.44. לפניו ante faciem ipforum, Jof.21.44. Esth.9.2. Ezech.6.9. Sed sapius cum ? praf. לפניו in confpectum eorum, coram eis, ante eos, Gen.18.8.33.3.34.21. Exod.13.21.19.7.21.1. Num.10.33.&c. Job.21.8. Pfal.69.23.105.17. Eccl.9.1. Ifa.42.16. &c. ad Mich.2.13. Zach.12.8. in 60. circ. l. Sed occ. etiam cum וְ, מְ & וְ praf. ante וְ Aff. ut seq. לפניו & in confpectu eorum, ante eos, 1 Sam.10.5. 2 Chr.25.14. לפניו à confpectu, facie eorum, ab iftis, Gen.6.13. Exod.14.19. Deut.2.12.21.22. 7.19.21.20.3.16.28.60. Jof.11.6. Jud.2.21. 2 Reg.3.24.17.11. 1 Chron.5.25. Neh.4.3.8. Pfal.78.55. Ifa.63.12. Jer.1.8.17.22.25.39.17.41.18. Ezech.3.9. Hof.11.2. Am.2.9. לפניו & à facie ipforum, Ezech.2.6. Denique femel etiam occ. hæc forma pl. m. conftr. cum מו Aff. poetico, fic, Pfal.11.7. לפניו facies ipforum; Bu. Conc. וְיָו פְיָו רֶחֶם videbunt facies eorum; Pag. rectum, (h.e. rectorum cærum) quod attinet, videbunt facies fuas; i.e. non difjicientur amplius. Facies eft id, quod confpicitur, oculi confpiciunt; Cocc. Rectum afpicit vultus ipfius, i.e. rationem illius habet, & fingularem ejus curam gerit, non autem, ut improbos, averfatur & perdit; Jun. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. eft in hoc eod. no. pl. m. לפניו adverbialiter fumpto, pro ante, coram, antea, Bu. Conc. &c. vide Bu. Lex. ad initium, idque cum לְ praf. locis seq. לפניו antea, Deut.2.10.12.20. Jof. 11.10.14.15.15.15. Jud.1.10.11.23.3.2. Ruth.4.7. 1 Sam.9.9. 1 Chr.9.20. 2 Chr.9.11. Ne.13.5. Job.17.6.42.11. Pl.102.26. ut & cum וְ praf. loco seq. ומִלְפָּנֵי & ab antea, ab antiquitate, Ifa.1.26. prout occ. etiam fic adverbialiter in forma pl. m. conftr. cum וְ וְ praf. ut seq. לפניו ante, antequam, Gen.13.10. 27.7.10.29.26. 33.14.36.31.

48.20.50.16. Num.13.22. Deut.33.1. 1 Sam.9.15. 2 Sam.3.13.35. 1 Chron.22.5. 2 Chro.33.19. Neh.13.19. Pro.8.25.15.18.18.12. Ifa.37.27. Ezech.28.9.22.22. Joel.2.11.3.4. Am.1.1. Zach.8.10. Mal.3.23. לפניו & ante, antea, antehac, Neh.13.4. Job.8.12.15.7. Prov.15.33.16.18.17.14.18.12. & fic etiam cum variis aff. ut cum וְ, in paufa וְ, וְ Aff. cum fcil. לְ praf. utrique, & femel cum מְ praf. & וְ Aff. fed defectivè cum tzere abfque jod pl. in penult. fic, לפניו vel לפניו ante me, Neh.5.14. Eccl.1.16.2.7. Ifa.43.10. Jer.28.8. לפניו ante nos, Deut.1.22. לפניו ab ante nos, Eccl.1.10. Item, cum וְ Aff. cui etiam לְ & וְ sunt praf. & cum וְ Aff. cui etiam לְ est praf. fic, לפניו ante te, Deut.4.32. 1 Reg.14.9. 1 Chro.17.13. 2 Chro.1.12. Jer.34.5. לפניו & ante te, Jer.28.8. לפניו ante vos, Gen.45.5.6. Lev.18.27.28.30. Jer.44.10. ut & cum וְ Aff. cui etiam לְ & וְ sunt praf. fic, לפניו ante fe, eum, Gen.46.28. Ex.10.14. Jof.10.14. 1 Reg.16.25.30.33. 2 Reg.16.2.18.5.21.11.23.25. 1 Chro.29.24. Joel.2.3. לפניו & ante eum, Job.21.33. Denique occ. etiam in hac 2. adverbiali sign. cum לְ praf. & וְ Aff. fic, לפניו ante eos, 2 Reg.4.3. Eccl.4.16. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. eft, intra, interius, intimum; Bu. Conc. idque, 1. in voce לפניו cum לְ praf. fic, לפניו anterior, five oppofitus; Av. anterior; Bu. Lex. interior; Cocc. prout occ. 1 Reg.6.17. & quadraginta cubitos habuit ædes quæ eft templum לפניו oppofitum; Av. Interius, antierius; Bu. Conc. הוּא לפניו templum intimum; parte fcil. interiori; Cocc. ipfa eft templum לפניו. (pro הפנימי) intrinfecus, vel interius; inquit R. D. & vocat illud intrinfecus, quia in vis effer extra oraculum, quia erat intra porticum; Pag. Vel, interius refpectu porticus. Ingredientibus enim in templum, primum fele offerebat vestibulum, feu porticus, Hebraicè, וּלָם Ulam: deindè, הֶיכָל Hechal, h. e. templum; poftremo aditum, feu Sanctum Sanctorum, quod hic Sanctes oraculum. Erit autem לפניו Toar adject. eà formâ, quæ כְּכִי, fed camerz pro pathach eft ob filluk in fine verfus. Jod fic varia format adjectiva, & dicitur ab Hebræis, jod הַיְחָשׁ profapia, feu habitudinis; Merc. Vel ponitur hic לפניו pro לפניו ante, quia erat ante oraculum; Pag. Quafi dicas antierius: & fic quoque Toar erit. לפניו appellant adytum; לפניו verò ipfum Hechal. לפניו fonat interius, vel intimum, לפניו verò antierius potius exponendum videtur; Merc. Cev. vel eft ficut לפניו antea; Pag. vel potius, ut לפניו de quo infra; Merc. Cev. Est autem לפניו, vel לפניו cum pathach vel camerz, ut חֲלוּנֵי וְחֲשׂוּפֵי וְחֹרֵי, &c. fuis in locis; Pag. לפניו antierius, pro פְּנִימִי, ut in loco cit. & quadraginta cubitorum fuit domus: ipfum ædificium לפניו antierius, viz. ante Sanctum Sanctorum; Forst. Quadraginta autem cubitorum erat domus illa; illud templum antierius; Jun. Item in hac 3. signif. eft etiam no. פְּנִימִי fing. mafc. interius, intimum, quafi antierius dictum; quod introrfum pergenti, interiora fiant ante, exteriora verò, retrò; Bu. Lex. Hoc autem no. פְּנִימִי Avenarius facit Radicem per fe peculiarem, & exp. interius, intrinfecus, in parte interna. Est nomen, inquit, fingularis numeri, & Mem in fine eft Radicale. Cogn. cum פְּנִימִי refpexit: Significat enim refpectum interiore. Semper habet literas fervices, aut à fronte, aut à tergo fuperadditas; Av. prout fcil. occ. cum מְ praf. in 1 Reg.6.29. & apertiones, i. e. fculpturæ, florum לפניו intrin-

terius: **מפניו** & **מפניו** introrsum, & exterius; Cocc. **פניו** sine augmento literarum non est usitatum, at in compositione usui venit: ut in hoc **מפניו**, & sic fungitur officio adverbii, ad locum, denotantis, i.e. antrinfecus, seu antierius, h.e. intrinfecus, ut in loco cit. Forst. In quo loco venit adverbialiter, pro interne, intus, intrinfecus, quasi dicas. Sic enim Hebræi, quod est interius, dicunt antierius, quod introrsum pergentibus exteriora sint retrò: non autem quòd, ut quidam volunt, in ædificiis conclavia in recessu respexerint introrsum, non foras extra domos, versus vias urbis. Discriminis autem causâ se in **פניו** scheva habet, nè cum **פניו** (camerzato scil.) facie, confunderetur: & quia licet jod & Mem sunt signa plur. didio tamen **פניו** velut sing. habetur; ut Mem jam fit velut Radicale. Atque hinc fecerunt Toar adject. **פניו**, internus, & plurale indè, masc. & fæm. ut sequitur. Sed venit etiam cum He adjecto, quod signum motus ad locum dici potest; Mesc. Cev. Nam indè ab hoc no. **פניו** cum ה locali add. est, **פניו**, intus, intrò, intrinfecus; Bu. Lex. Av. Coc. Cum He litera in fine **פניו** motum ad locum importat, i.e. antierius; & h.e. quod Latini vocant, interius, Forst. & ut suprâ ex eo; Merc. Cev. ut Psal. 45. 14. tota incluta, seu gloriosa filia Regis **פניו** intrinfecus. Est enim, inquit R. D. sicut intrinfecus, f. manens. 70. omnis gloria filia Regis ab intus. Hier. omnis gloria filia Regis intrinfecus; Pag. vel ad intra, i.e. intrinfecus est. 70. **פניו**, Av. introrsum; Coc. Intrò. Jun. In hac autem forma cum ה locali, occ. simpl. & cum מ & פ præf. **פניו** intrinfecus, Lev. 10. 18. 1 Reg. 6. 18. 2 Reg. 7. 11. 2 Chr. 29. 18. Pl. 45. 14. **פניו** intus, 1 Reg. 6. 30. 2 Chr. 29. 16. Eze. 40. 16, 17. 41. 3. **פניו** ab intra, intrinf. 1 Reg. 6. 19, 21. 2 Chr. 3. 4. Atque inde etiam ex **פניו** est no. cum jod heemant. in fine; viz. **פניו** m. interior, intimus; Bu. Lex. Av. Nomen masc. generis, ordinem significantis; Av. Et est quidem Toar, adject. scil. ordinis, quasi anteriorem dicas; Latine verò vertendum per interiorem, internum, vel intimum; Merc. prout occ. hoc no. habens jod à fine cum ה & ב pro בּ dem. præf. ut seq. **פניו** intimus, a, um, 1 Reg. 6. 27. 7. 3. Ezech. 40. 15, 19, 22, 23, 27, 44. 41. 5, 17. 42. 3, 5. 43. 5. **פניו** in interno, Ezech. 41. 17. Item, occ. etiam in forma pl. m. (interna vel intima denotans) cum ה dem. præf. loco seq. **פניו** interiora, 1 Chron 28. 11. Ut & in forma f. cum Thau post jod, **פניו** interior, nomen etiam ordinale, fæm. Av. prout occ. in hac forma f. cum ה dem. præf. locis seq. **פניו** interior, 1 Reg. 6. 36. 7. 12. Est. 4. 11. 5. 1. Eze. 8. 16. 10. 3. 42. 4. 44. 16. 21, 27. 45. 19. 46. 1. Unde etiam ex hac forma f. formatur pl. f. (significans interna, interiora, &c.) & occ. cum ה dem. præf. loco seq. **פניו** intima, 2 Chr. 4. 22. Deniq; iv. signif. 4. hujus Rad. **פנה** est, amovere; expellere, præparare; expurgare; Bu. Conc. & vide ad initium Rad. in qua signif. occ. in præf. piel, 3. f. m. simpl. & cum ה conv. præf. ut & in 2. f. m. & 1. sing. simp. at in 3. pl. cum ה conv. præf. ut seq. **פנה** expurgavit, Zeph. 3. 15. & expedit, Mal. 3. 1. **פנה** expeditivi, Plal. 80. 10. **פנה** expeditivi, Gen. 24. 31. & expurgabunt, Lev. 14. 36. Item in imper. piel, à f. m. **פנה** præpara, expedi, &c. occ. in 2. pl. m. locis seq. **פנה** expedit, parate, Isa. 40. 3. 57. 14. 62. 10. Loci quidam, in hac Rad. ordine Conc. citati, ulterius explicandi; ut ad part. ben. kal, 2 Chron. 25. 23. usque ad portam **פנה**

quæ respicit, &c. Pag. Intelligit portam angularem; sicut & loco Regum respondente, 2 Reg. 14. 13. dicitur porta **פנה** anguli; sic autem angulus dicitur, quòd huc illuc sit conversus, seu respiciat, ut **פנה** & **פנה** inter se alludent, Merc. usque ad portam angularem; Jun. Item de sensu phrazeos, **פנה** coram, ante; ut, Gen. 25. 9. sed ibid. v. 18. **פנה** coram omnibus fratribus suis cecidit; sic exp. cecidit fors ejus in sorte fratrum suorum; juxta R. David, in lib. Rad. Pag. Ex adverso omnium fratrum suorum, accidit (ei habitatio.) Hic enim ab interpretatione R. D. K. (quam prius amplectebamur, discimus; quia hanc ellipsin simpliciore judicamus. Jun. Item, Gen. 11. 28. & mortuus est Haran, **פנה** coram Therach patre suo; i.e. in vita patris sui, seu superflite adhuc patre suo; ut exp. R. D. Et sic Num. 3. 4. & sacerdotio functus est Elhazar, & Ithamar, **פנה** coram Aharon patre suo; i.e. in vita Aharon; h.e. superflite adhuc Aharon; Cev. Ante Terachum; Cocc. in conspectu Therachi, & c. i.e. vivo, & presente patre; ut Num. 3. 4. Jun. Interdum pro, erga, versus; Gen. 19. 28. & prospicebat, Sodomam versus. Et pro, præ; ut Deut. 21. 16. præ filio ejus quam odit, &c. Cocc. sic & **פנה** coram, ante; Gen. 23. 12. variè usurpatur; ut, Gen. 29. 26. **פנה** ante primogenitam; Pag. Non locum solum, sed & tempus significat. Et est ubi valeat, juxta. Notant & sumi pro **פנה**, vel **פנה**, cum verbis scilicet, recedendi, egrediendi & fugiendi. Addunt & illud, Job. 4. in fine, **פנה** à facie timeæ; quod Kimchi exponit, quamdiu Arcturus durabit; i.e. in æternum; ut & eo loco dicitur, **פנה**. Sic Pl. 72. 17. **פנה** ante solem; i.e. quamdiu Sol duret aut existat. Sic & alia cum **פנה** & cum Beth, Kimchi ita exponit; & cum **פנה**, vivente illo, &c. **פנה** cum facie, **פנה** ad, pro eodem reperias cum **פנה**. & Ezech. 40. **פנה** ex adverso, è regione, idem quod **פנה** ante, contra, &c. Merco. In quo cap. v. 15. sic legitur; & **פנה** ante portam introitus, **פנה** usque ad ante vestibulum portæ interioris, &c. h.e. à fine portæ usque ad initium portæ. Cocc. à fronte autem hujus portæ ingressus, usque ad frontem vestibuli, portam interiorem, &c. i.e. ab ipso ingressu hujus ambitus, usque ad ingressum primarii atrii, erant omnino, 50. cubiti; &c. Jun. venit etiam ut dictum, **פנה** cum Mem & Lamed simul; ut Jon. 1. 3. & surrexit Jonah, ut fugeret, (in Tarsis) **פנה** à facie Domini; &c. Idem v. 10. Pag. non autem planè idem **פנה** est quod **פנה**; ut ibi docent Hebræi; nam **פנה**, à facie Domini, fugere nemo potest; ut est Plal. 139. quem, viz. nihil later. Sed **פנה**, est à loco ubi se præsentem exhibebat Dominus suis assistens; ubi scil. coli volebat; ex terra Judæa, inquam, ubi peculiariter notus erat Deus, fugere statuerat Jonas. Est tamen, ubi hæc confundi videantur. Merc. Et id genus multa veniunt; licet מ, & ל, contrariæ videantur significantiæ; nam מ, distantiam, ל, autem propinquitatem connotat. Sed sensus est, à facie Domini, i.e. à loco, qui est coram Domino; & est locus receptionis prophetiæ. Et sic, Plal. 114. 7. à facie Dei Jakob, &c. Pag. Vel, propter præsentiam Dei Jakob, &c. vel, varia hujusmodi explicari possunt, ut sequitur, ut Gen. 4. 16. & exivit Cajin à coram Jehovah, i.e. inde, ubi Jehovah cum eo locutus erat. Lev. 9. 24. & exivit ignis à coram Jehovah; i.e.

ex Sanctuario, sic, Lev. 10.2. 16.12. & 2 Chron. 33.23. & non flexus est, מִפְּנֵי יְהוָה à coram Jehovah; q.d. propter esse coram domino. Et sic, מִפְּנֵי sape est, à, ab, vel coram, &c. & interdum propter, &c. ut Isa. 10.27. וְחָבַל עוֹל מִפְּנֵי שָׁמַן & corrumpetur jugum propter oleum, h.e. jugum legis abolebitur propter effusionem Spiritus Sancti. (Immo disturbabitur jugum, propter oleum; i.e. propter Christum liberaberis, in quo quiescit Spiritus Jehovah, quia unxit eum; infra 61.1. Sic interpretatur Jonathan Chaldaus; Jun.) Et Mal. 2.5. וּמִפְּנֵי שָׁמַן נִחַרְתָּ הוּא & propter nomen meum consternabatur ipse. Job. 17.12. ponunt lucem propinquam ex facie, h.e. præsencia tenebrarum; & cap. 23.17. Non excisus sum, מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ à facie tenebrarum; h.e. ob præsentiā tenebrarum; quum viz. nihil nisi tenebræ mihi occurrerent. Item, de hoc nomine cum affixis variis loci notandi: ut Exod. 33.14. וַיֵּלֶכְנִי מִפְּנֵי facies mea ibit, h.e. ego adero, & me conspiciendum præbebo, (facies mea, i.e. aspectabilis præsencia mea; q.d. visnē ita fieri: statui enim tibi gratificare; Jun.) 2 Sam. 17.11. בְּקֶרֶב הַרְלֹכִים מִפְּנֵי הוֹלֵכִים, & tu ipse inibis prælium, præsens, scil. Exo. 33.23. פְּנֵי לֹא יֵרָאוּ facies mea non conspicietur, non enim conspicietur Deus, aut cognoscitur perfectē. Jer. 15.19. לִפְנֵי תַעֲמֹד stabis coram me, h.e. servus eris meus, cognoscens meam voluntatem, & certus mei favoris. Cant. 8.12. לִפְנֵי coram me, est, scil. h.e. cognosco eam & curo. Psal. 27.8. שִׁיר בְּקוֹשֶׁר מִפְּנֵי quærite faciem meam; date operam, ut me cognoscatis, & voluptatem ex mei cognitione capere possitis: sic Psal. 46.10. 5.4. Et Psal. 95.2. נִקְרָא מִפְּנֵי occurramus faciei ipsius, i.e. venientem ad nos exciviamus cum lætitia & honore. Et Psal. 31.17. הָאִירָה פְּנֵיךָ עַל עַבְדְּךָ illumina faciem tuam erga servum tuum; i.e. fac ut te cognoscam amantem mei, & ex hilaratum ac mihi benefaciendum. Confer Psal. 4.8. 20.119. 135 & Psal. 42.6. וְשׁוֹעֵת פְּנֵי salutes, h.e. salutem omnimodam, quam faciet ostendendo faciem suam, Isa. 63.9. וּמַלְאָךְ פְּנֵי הוֹשִׁיעַם & angelus faciei ipsius salvabat eos. Qui ita est à Deo, & venit ad homines, ut, quæ viderit, restetur, & in ipso cernatur ipse Deus. Jer. 3.12. לֹא אֶפְסִיל מִפְּנֵי בָרְכָם non dejiciam faciem meam in vos, h.e. non intuebor vos vultu irato. Isa. 57.16. רִיחַ מִלְּפָנֵי וְעֶשֶׂת spiritus à coram me operetur; h.e. effundetur Spiritus, qui est ante faciem meam; & is quasi inundabit omnes. Hæc ex Cocc. Item locus citatus, Deut. 4.37. venit insigniter notandus, & duxit te מִפְּנֵי in facie sua, aut per faciem suam. R.D. in in l. Rad exp. per vitam suam; ac si diceret, juramento suo. Et sic Job. 21.31. quis annuntiabit לִי דְרָכֵי מִפְּנֵי in vita ejus, seu per vitam ejus; viam ejus? (ego tamen simpliciter, intelligo, in faciem ipsius, eum scil. non reformidans, h.e. audaciter, Merc.) Targum, קִרְמוֹ coram illo. R. Moshe in comment. in vita ejus viam ejus malam; Ab. Ezra. Scñsus est, quis annuntiabit illi viam illius, quod sit ita? Ipse facit quicquid vult, & non est qui reddat ei. Sed potest etiam exponi, inquit R.D. & eduxit te in ira sua, quæ scil. iratus est contra Ægyptios; Pag. Hoc No. מִפְּנֵי acies variis in locis sic accipitur in malam partem, pro displicentia & ira; quia scil. in facie appareat & conspiciatur. Sic Lev. 17. Psal. 21. & 34. Jer. 44. & Ezech. 14. &c. Sed sæpius, ut dictum, facies pro ipsa persona; ut in locis cit. 2 Sam. 17. & facies tua abeat in prælium, i.e. tu ipse tuā personā. Sic Lucas, obser-

vatā hāc phrasi, dixit, cap. 9. facies ejus erat vadens, i.e. volebat ibi esse sua persona. Præterea verò de facie Dei, sive Domini annotandum est, quod dupliciter usurpetur; 1. pro ipsa essentia divina, ut est Deus, in sua Majestate & gloria; & hanc nulla creatura humana videre, cognoscere, aut apprehendere potest, nisi sustentetur à Deo; sicut Deus dicit Exod. 33. Non poteris videre faciem meam, quia non videbit me homo, & vivet. Et iterum, videbis posteriora mea, sed facies mea non videbitur. Hanc verò vident ac contemplantur Angeli & beati in altera vita; Sicut Christus ait Matth. 18. Angeli eorum in cælis semper vident faciem patris mei qui in cælis est. Et Paulus, 1 Cor. 13. cernimus nunc per speculum in ænigmate, tunc autem à facie ad faciem, &c. & 1. Joan. 3. scimus autem quod si apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est, &c. Secundo autem modo accipitur pro apparentia, seu forma quam ipse Deus induit, & quā vult apprehendi, ut sunt verbum Dei, columna ignis & nubes, propitiatorium, vel, alia sacramenta & res externæ, quæ sunt tanquam externæ facies, quibus Deus præsens est, & vult conspici. Et de hac facie Dei sæpe etiam loquitur Scriptura; ut Deut. 33. & dixit Jehovah, facies mea ibit, & requiescere te faciam. Et cap. 4. & eduxit te in facie sua, i.e. columnā. Et Psal. 24. quærentes faciem tuam. Et sic Jacob vocat locum illum ubi ei Deus apparuit, פְּנֵיאל faciem Dei; Gen. 32. Et Gen. 4. egressus est Cain à facie Jehovah; ubi Scriptura sic vocat locum in quo sonabat promissio de semine mulieris, & ubi erat vera Ecclesia, & verus Dei cultus, &c. Itā ut facies Dei dicantur, res externæ, quibus Deus se verbo suo alligavit, & ubi vult esse præsens, conspici & coli. Nomen autem hoc פְּנֵי voce, pluralis tantum est numeri; ideoque semper cum nominibus aut verbis pluralis numeri construitur, ut significatione est utriusque numeri; &c. ut supra dictum ex Forstero, in Merc. Prout quæcunque peculiariter, Merc. in Pag. annotat, ex Forstero planè sunt desumpta.

Rad. 53. פֶּן; unde in Piel, פָּנַן est, delicatè nutrire, vel enutrire; Pag. Bu. delicatè educavit; Bu. Lex. Huic responderet Hebræum עָנַן. Nam hoc, ut sequitur, Chaldaum magis est; Merc. Delicatè pavit; tenerè & suaviter cibavit: ut malis punicis, dactylis, aliisque dapibus seu ferculis exquisitis. Cogn. cum פָּנַן panicum, genus frugis splendide & suavis. Hinc פֶּן Phœnix palma, arbor nobilis quæ cotylas seu dactylos profert esu suaves. Græci פֶּן appellunt; פֶּן palmæus, punicæus, mala punica, quæ cum sint rubri coloris, sæpe usurpatur Punicus pro colore fubeo. Pro Hebr. עָנַן sæpe scribitur Chaldaum פָּנַן; Av. Unde Gen. 49.20 pro dabit תַּפְנִינִי מִלְּעֵרֵי מִלְּעֵרֵי delicias Regis, Targ. habet, מִלְּכָא (& sic quidem ei à Kimēd in nostris exem. est מִלְּכָא Regum; Merc.) & Deut. 28.54. pro וְהָעֵרֶב & delicatus Targum habet, מִלְּכָא וְהָעֵרֶב, Pag. Occ. autem Rad. hæc in part. piel, s.m. loco iteq. פָּנַן delicatè educans, Pr. 29.21.

Rad. 54. פָּסַח contractè in præ. kal, פָּסַח defecit, imminutum fuit; Bu. Lex. Vel ut R.D. inquit, significat, finire, vel finire; Pag. Deficere, tolli; Bu. Conc. Vel abbreviari, imminui; Cocc. Passim sparsus est, in varia loca disiectus est, dispersus est in varietates multiplices; sparsim & variis modis disseminatus est. Hinc פָּסַח, εἰς πᾶσα ἄρῃ, variegatus, vario; & Lat. passim. Av. Occurrit autem verbum hoc in præ. kal, 3. pl. sic, Psal. 12.2. quoniam

כי פסח יאמרו מרבי ארם Bu. Conc. פסח יאמרו מרבי ארם quoniam finitæ sunt veritates à filiis hominum; vel finiti sunt fideles; 70. dimittuntur sunt veritates. Hieron. imminutæ, Ab. Ezra, excisi sunt fideles. Sed R. D. defecerunt, consumpti, aut finiti sunt viri veraces fidelesque; nam exponit, פסח sicut פסח, finiti sunt; & ait quod deficit Aleph. Et sic etiam Ab. Ezra & R. Himman. exp. Sed rectum est idem R. D. inquit; ut sit verbum geminatum. Et est sensus, פסח, excisi sunt e mundo, &c. Pag. Defecerunt veraces; Bu. Lex. quia sparsi, i.e. disjecti & attenuati sunt fideles, &c. Av. Abbreviati seu imminuti sunt fideles ex filiis hominum, h.e. vix pauci fideles, & non mentientes Deo & Ecclesiæ suæ, inter filios hominum super sunt. Hinc Chaldaïs פסח est, comminueret; Cocc. Atque inde est No. פסח m. Chald. pars, particula, quasi minutum, vel partem desectam dicas; Bu. Lex. Prout habetur in Dan. 5. 5, 24. ubi פסח est pro פח. Et sic 1 Reg. 18. 44. in Targum פסח יר נכר ponitur pro פח פסח; Cocc. vel, פסח est, multicolor; juxta R. D. Pag. Sed est propriè No. substant. pro particula; ut Dan. 5. פסח particula manûs, in Chald. q.d. manus sine corpore; Merc. Atque hinc est No. in forma pl. m. פסחים particula, frusta, Bu. Lex. Vel maculae versicolores; Cocc. Varietates multiplices, ut sunt in tunica figurata & picta multorum & variorum colorum, h.e. ex variis & diversis liciis, seu filis confecta; qualem possis vocare tunicam diversitatum, i.e. diversi coloris & polymita; Av. Nam פסחים כתרונת tunica frustorum; dicitur variis particulis diversorum colorum confuta; h.e. tunica versicolor; 70. χίτων ποικίλον, Bu. Lex. Cocc. vel tunica particularum, ubi scilicet quæque particula sit peculiaris per se coloris (vel tunica talis dicitur polymita, eò quod est e multis & diversorum colorum filis contexta; ex Græco scilicet ποικίλον multum, & δὲ μίτον filum, licium; Pag.) Sunt qui vestem filorum exponant, à tenuitate, eodem sensu; quia scilicet פסח verbum est, attenuari, rarum esse, deficere; idem cum פסח. Nescio quid eos moverit, qui Psal. 72. פסח in contraria significatione exposuerint, pro densitate scilicet & copia; quod id forsitan sensus postulare videretur. Sed à vocis simplicitate recedendum non est, Merc. Occ. autem No. hoc pl. m. simpl. & cum פסח dem. praf. sic, פסחים frustorum, Gen. 37. 3. 2 Sam. 13. 18. פסחים frustorum, Gen. 37. 23. 32. 2 Sam. 13. 19. Item, hinc etiam 2. est No. פסח f. idem, particula; Pag. Bu. Vel, ut quidam volunt, est palma, seu vola; Pag. pugillus; Cocc. Prout occ. in forma f. f. constr. sic, Psal. 72. 16. erit פסח particula frumenti, Pag. Bu. i.e. pugillus, parum, minimum; Bu. Lex. & sic R. D. & R. Jos. vola, aut palma frumenti, i.e. plena manus frumenti. Et sensus est, erit frumentum ad saturitatem in terra, in diebus Regis memorati, idque etiam in summitate montium ubi est locus aridus. Sed à Doctoribus פסח exponitur פסח frustum, particula. At R. Sal. in comment. exp. erit abundantia, additio & multiplicatio frumenti; Pag. Sed Rabbinica hæc est significatio; Vide Lexicon Chaldaicum. Addit Doctores exponere, de tortis panum; Merc. Qui idem R. Sal. ait Doctores intelligere de tempore Masiach, i.e. Christi; & totum Psalmum exponunt de Rege Masiach, i.e. Christo. Alii verb. exp. erit contentario frumenti, quia creaturæ erunt contentatæ à Deo, qui dat abundantiam mundo; Pag. pugillus frumenti; Cocc.

Rad. 55. פסח; unde in piel, פסח est, roborare, munire; P. g. extulit, sustulit, elevavit; Bu. Lex. vel in piel

significat, distribuere, distinguere; Cocc. Conjugavit, salutarim aliquid ædificavit instar collum magnorum, gradatim ædificis adhibuit palos seu scapulas quæ murum conservant; propriè significat in muris & manibus per intervalia pinnas altas facere, & muros exaltare instar collum sublimium; roboravit salutarim ædificando; nam est cogn. cum פסח transiliit; Av. Unde in Imper. Piel à 1. m. פסח, occurrit in 2. pl. m. sic, Psal. 48. 14. פסח ארמנותי roborate, munite, palatia ejus; 70. distribuite domos ejus; Hieron. separate; R. Sal. exaltate, & Ab. Ezra, aspice palatia ejus, quæ sunt veluti colles; & sic R. Himman. vide palatia ejus quæ sunt fortia sicut Pishgah, i.e. collis; Pag. Roborate, robusta predicare & extollite; Bu. Conc. Conjugate; Av. Distribuite, vel distinguite palatia ejus. Chaldaïs פסח responderet Hebræo כתר וכתח. Notatur, animadvertendas esse omnes palatiorum partes, ut explicari & posteris narrari possint. R. Sal. פסחיהו Kimchi. חסד וברכה; Cocc. tollite palatia ejus; Ab. Ezra, חסד וברכה intuemini, oculos attollite in ea; Bu. Lex. Attollite (oculos ad) palatia ejus; Jun. Atque inde est No. פסח f. quod est גבוע collis; Pag. Bu. Cocc. collis est jugosus, & major quam גבעה; nam dicitur à jugorum gradatione; Av. Unde Moabitatum montem contra Jericho quidam dictum volunt Pishgah; Merc. Occ. autem hoc No. cum פסח dem. praf. locis seq. פסחיהו collis, Num. 21. 21. 23. 14. Deut. 3. 17. 4. 49. 3. 27. 34. 1, Jos. 12. 3. 13. 20.

Rad. 56. פסח est; transire; seu transilire; Pag. Bu. Merc. Per intervalia; scilicet loco in locum; vel à latere in latus: subsilire, transcendere; idem quod פסח; Merc. præterit, transulavit, seu transiit, aut transiit per intervalia, &c. ut Merc. Cogn. cum פסח processit: sed hoc de scabie tantum accipitur; & cum פסח digressus est. Hinc פסח; & Lat. passus, & Ger. Passiren Construitur cum פסח; Av. Item, claudicavit; Bu. Lex. פסח in kal est, gradi, gradum facere; Cocc. Prout occ. in prat. kal, 3. sing. masc. simpliciter; & cum פסח conv. praf. ut & in 1. sing. etiam cum פסח conv. praf. ut sequitur, פסח transiit, Exod. 12. 27. פסח & transibit, Exod. 12. 23. פסח & transibo, Exod. 12. 13. Unde in part. ben. kal, à 1. m. פסח subsilientis, claudicans, occ. in forma pl. m. sic, 1 Reg. 18. 21. usque quo vos פסחים subsilientes, claudicantes; Bu. Conc. i.e. claudicatis in duas, aut inter duas cogitationes? R. D. explicat, Quia non permanetis, neque estis stabiles in una ex illis, sed saltatis super utramque; Pag. Quousque tandem transilietis, i.e. claudicatis in duas partes, i.e. opiniones; Av. פסחים אפסח פסחים על שתי הפסחים vos claudicatis in utrumque latus. Claudus altero pede longiores gressus facit curtior, & in id latus quasi se projicit; Cocc. Quousque claudicaturi estis in duabus istis cogitationibus? i.e. quousque in dubio erunt conscientia vestra quæ cultum sequamini, &c. Jun. Et in Infin. kal, occ. in forma plena cum cametz & cholem; sic, Isa. 31. 5. ויהלכו פסח transiendo, & eripiendo. Vel, transilendo, aut saltando; quia saltavit Angelus super Jerusalem quando venit ut perderet castra Assyriorum; Pag. Transilendo, & evadere faciet; Av. gradum faciet, & præripit; Cocc. transeundo etiam liberabit; q.d. nocte una, sicut in Aegypto factum est, Exod. 12. 21. Nam nocte unâ similiter dejectum est Babyloniorum regnum ad liberationem populi; Dan. 5. 30. Jun. In Niphal, פסח claudus redditus fuit; Bu. factus est claudus ut transiliat de uno latere, Av. coactus fuit

fuit claudicare; Cocc. claudus effectus est; Pag. Quidam ad verbum exponunt, & transilire factus est, sed rectius dicetur deflexum esse verbum hoc in hac claudicandi signif. ex nomine פסח, quod sequitur, claudus; Merc. Prout occ. in fut. niph. 3. f. m. cum 1 conv. פסח & subsiliens, claudus factus est, 2 Sam. 4. 4. Et in piel, פסח transiliit, vel transilavit frequenter; vel, Grandi gradu incescit; Av. Prout occ. in fut. piel, 3. f. m. פסח insiliet, grandi gradu incedet; & in 3. pl. m. cum 1 conv. praf. loco seq. פסח & insilierunt, 1 Reg. 18. 26. Arque inde sunt nomina, 1. פסח transitus, transitio, proprie; sed metonymice agnus qui mactabatur & comedeatur ab Israelitis in Aegypto, cum Angelus Aegyptiorum primogenitos occidens, Israelitarum domos, sanguine istius agni conspersas & signatas transiret, & Israelitis parceret. Hinc agnus iste vocatur Pafah, pascha, phase: i. e. transitus, quod sanguis ejus domibus aspersus tantum esset signum istius transitus, Exod. 12. 11. Item festum Pascharis, quo agnus iste comedeatur, 2 Reg. 23. 21, 22. Bu. Lex. פסח Pasah, quod Græci πασχα, Latini pascha vocant, festum erat Judæorum in memoriam, quod transiliit seu præterit Dominus ædes filiorum Israel, & non percussit primogenitos eorum; Av. Nomen פסח Pefah, quod nos pascha dicimus, veteres phase dixerunt; & sonat, transitum, vel transilionem, aut præteritionem; celebrabatur enim in memoriam ejus, quod Deus, cum Aegyptiorum primogenitos per singulas domos percuteret, domos Israelitarum sanguine signatas transilierit. Unde & agnus qui 14. die primi mensis in hujus rei symbolum mactabatur, eodem nomine dictus est; typus veri paschæ Christi; Merc. Sic enim agnus, qui mactabatur eâ die ante vesperam appellatur ab effectu: quia agni istius sanguis postibus & superliminari aspersus, faciebat ut Angelus trucidator pergeret præter domos Israelitarum. Et quid πασχα significet, docet Apostolus 1 Cor. 5. 7. significabatur enim, sanguis Christi agni immaculati fundendus, ad abolitionem peccati & commemorationis peccati; & læticia ac libertas inde consequens. Et novitas, opposita παλαιότητι & carnis & γάμου, significata fuit per azyrna; Cocc. Occurrit autem hoc No. in sing. m. simpl. locis seq. פסח transitus; pascha; agnus paschalis, Exod. 12. 11, 27, 48. Lev. 23. 5. Num. 9. 10, 14. 28. 17. Deut. 16. 1, 2. 2 Reg. 23. 22. 2 Chron. 30. 1, 5. 35. 1, 18. & cum 1 dem. praf. vel ante sagol, vel ob pausam ante cametz penult. occ. locis seq. פסח Pefach, Pascha, Exod. 12. 21, 43. 34. 25. Num. 9. 2, 4, 5, 6, 12, 13, 14. 33. 3. Deut. 16. 5, 6. Jos. 5. 10, 11. 2 Reg. 23. 24. 2 Chron. 30. 2, 15, 18. 35. 1, 6, 11, 13, 16, 17, 19. Ezr. 6. 19, 20. Ezech. 45. 21. ut & cum 2 pro 1 dem. praf. sic, פסח sicut pascha, 2 Reg. 23. 23. 2 Chron. 35. 18. Item, venit etiam in forma pl. m. פסח paschæ, seu paschata, i. e. agni paschales; Bu. Lex. qui viz. in hoc festo immolabantur & comedeabantur. Prout occ. cum 1 dem. & 2 pro 1 dem. praf. sic, פסח paschata, 2 Chron. 30. 17. פסח in sacrificia paschalia, 2 Chr. 35. 7, 8, 9. Item, hinc etiam 2, est No. פסח m. claudus, Pag. Bu. quasi transilitor dictus, quod ex uno pede in alterum transiliat; Merc. vel qui ad latius alterum declinat, & quasi saltat, Av. prout occurrit hoc no. in sing. masc. simpliciter; locis seq. פסח, claudus, Lev. 21. 18. Deut. 15. 21. 2 Sam. 9. 13. 19. 27. Isa. 35. 6. Mal. 1. 8. cui etiam 1, 2, & 3 sunt praf. פסח & claudus, 2 Sam. 5. 8. Jer. 31. 8. פסח claudus; Mal. 1. 13. פסח

claudus, Job. 29. 15. פסח a claudus, Prov. 26. 7. In forma pl. m. venit absque dagech; Bu. Lex. & sic est lene; Merc. Prout occ. simpl. & cum 1 & 2 praf. sic, פסח claudi, Isa. 33. 23. פסח claudi, 2 Sam. 5. 8. פסח & claudi, 2 Sam. 5. 6. Notandus autem locus supra cit. in Piel, 1 Reg. 18. 26. פסח & transiliebant, vel saltabant super altare; vel quia transibant juxta altare; Pag. tanquam claudi, scil. quia non erat mens eorum sedata & stabilis in ea. Jonathan vertit, & insanos egerunt, & c. q. d. more suo super altaria sua saltabant; ut R. D. in Rad. & in Comment. expectant ut claudi, & dolentes. Quod addit, quod fecerat; Ahab intellige, vel Israel, vel quisquis tandem illud fecerat; Merc. Cev. Et transilierunt, Bu. Lex. & transultabant altare quod fecerat, unus scil. eorum; Av. Et grandi gradu incescerunt apud altare, quod fecerat; Cocc. Insultarunt in altare, quod fecerat, Elijah, sc. nam post meridiem furorem propheticum simulantibus insultarunt in altare Elijæ, ut ipsum everteret; versu 30. provocati viz. sarcasmo Elijæ; nam prolepticus hic verius tribus sequentibus exponitur, Jun. Item de nomine etiam hoc ult. præced. in pl. m. 2 Sam. 5. 6. nisi abstuleris cæcos פסח & claudos. Idem cum פסח ver. 8. Pag. פסח חעריהם הוסיף כי אם הוסיף חעריהם nisi amoveris cæcos & claudos. חעריהם est Infinitivus; ut חעריהם 2 Sam. 3. 13. Idola gentium puto irrideri; Cocc.

Rad. 57. פסל, eff. dolare; sculper; Pag. Bu. & dicitur tam de lapidibus quàm de lignis; Pag. Sed crebrius dedolationem lapidum significat; Merc. dedolavit, vel exsculpit, aut sculpsit lapides aut ligna. Cogn. cum פסל phiala; vas dedolatum & exsculptum. Hinc פסל nudo, פסל tenuis, nudus, levis; nam vasa dedolata sunt lævigata, & sunt leviora & exiliora; Av. Occ. autem hoc verbum in praf. kal, 3. f. m. cum 1 Aff. loco seq. פסל sculpsit illud, Hab. 2. 18. In Imper. kal, f. m. פסל, sed ante Maccaph cholem mutatur in cam. chat. sic, פסל dolare, Exod. 34. 1. Deut. 10. 1. Et in fut. kal, 1. f. & 3. sing. m. ut & in 3. pl. m. occ. cum 1 vel 1 conv. praf. sic, פסל & dolavi, sculpsi, Deut. 10. 3. פסל & dolavit, Exod. 34. 4. פסל & dolabant, 1 Reg. 5. 18. Atque inde sunt nomina, 1. No. פסל m. sculpsit; Pag. Bu. simulachrum dedolatum è lapide, vel ligno; Merc. Av. Idolum exsculptum, aut dolatum; Av. Bu. Prout occ. simpl. locis seq. פסל sculptile, idolum sculptum, Exod. 20. 4. Deut. 4. 16, 23, 25. 5. 8. 27. 15. Jud. 17. 3, 4. 18. 18, 31. 2 Reg. 21. 7. 2 Chro. 33. 7. Psal. 97. 7. Isa. 40. 20. 44. 9, 15. Nah. 1. 14. Hab. 2. 18. cui etiam formæ simpl. f. m. 1, 2, & 3 sunt praf. פסל & sculptile, Lev. 26. 1. Jud. 18. 14. Isa. 44. 10. פסל vel sculptile, Jud. 18. 17, 20, 30. Isa. 40. 18. פסל in sculptili, Isa. 42. 17. פסל a sculptili, Jer. 10. 14. 51. 17. Item occ. etiam cum 1 cop. praf. & 1. Aff. & cum 2 praf. & 1 aff. ut & cum 1. Aff. absque praf. ut seq. פסל & sculptile meum, Isa. 48. 5. פסל in sculptile sibi, Isa. 44. 17. פסל sculptilis sui, Isa. 45. 20. Item, 2. hinc etiam no. פסל, vel פסל idem; Pag. Bu. Sed in textu non venit sing. sed in forma pl. m. פסל sculptilia, idola sculpta; item loci ubi dolabantur lapides, latomix, seu lapidicina; Pag. Av. Ut Jud. 3. 19. & ipse reversus est מן פסל a lapidicinis; & v. 26. & ipse transivit מן פסל lapidicinas, aut latomias; Pag. Av. Alii verò, a sculptilibus; Bu. Lex. Av. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. absol. plerumque cum duplici jod penult. & ult. sed interdum cum chirek tantum absque jod penult. idque

8.22. ante מפעליו opera sua; vel opera ejus; Hier. antequam quicquam faceret; Pag. Bu. ante opera ejus, eram; Av. Ante molitiones & studia ejus, h.e. ante decreta ejus. Distinguuntur enim hic מפעליו à terræ & calis creatione; Coc. Item, 4. hinc etiam No. מפעליו fidem; opus, operatio; Pag. Bu. molitio, consilium, decretum; Coc. Prout occ. in forma pl.f. Psal. 46.9. & 66.5. in forma scil. constr. pl.f. Venite & videte מפעלות אלהים opera Dei; Pag. Av. opera Domini; Bu. Lex. Actiones Dei & consilia ejus. Atque ita, ut dictum, Rad. hæc, verbaliter, significat, moliri, machinari, studio scil. & intentione; ut Isa. 41.4. מי פעל ויעשה, quis paravit & perfecit? prius est consilii, decreti, incepti; alterum effectiois seu perfectionis. Ità & Latine agere quippiam pro moliri dicitur. Sic, Psal. 11.3. צדיק מה פעל justus quid egit? i.e. facta sunt hæc justo nihil molienti. Et Mich. 2.1. חושבי און ופועלי רע באור הבוקר, cogitantes vanitatem, & parantes seu molientes malum, quod lucente mane faciunt, & exequentur. Pro. 16.4. כל פעל יורה למענהו, omnem tractat & gubernat Jehovah, ad responsum suum; h.e. convenienter & ut consentaneum est; etiam improbum ad diem mali; Coc. Omnes operatus est Jehovah propter se, &c. Sensus; Summus est, inquit, creationis finis, gloria Dei; quæ optime lucet atque explicatur, tam in salute æternâ vasorum misericordix; tum in perditione vasorum iræ destructionum exitio; Rom. 9.21. Jun. Item, notio hæc molitionis & studii, &c. patet in nominibus: ut Job. 34.11. לו יועל אדם יועל opus hominis reddet illi, h.e. retaliat studium & molitionem hominis; qualia scil. egerit, talia reddit; bona bonis; &c. Deut. 32.4. הצור הועל רופי, rupi, cujus opus est integrum, h.e. omnis operatio, imprimis qua facit, ut Ecclesia in se adificetur. Id opus solidum est, totum, non ex parte facit, & omni actione sibi similis est. Psal. 64.10. פועל אלהים יועל molitionem Dei & opus seu effectum ejus. Quando פועל à מעשה distinguitur, præparationem & molitionem sine dubio significat; Coc.

Rad. 60. פעל per vices egit, per vices agitavit, vicissitudine percussit seu percussit; mutuis vicibus aliquid egit. Hinc per Metath. αμείβω alterno, permuto, vices pro vicibus reddo, ἀμοιβή retributio, vicissitudo; ἀμοιβοί sibi succedentes, &c. Av. Rad. hæc in Niphal & Hithpaël est, conterere, contundere, inquit R.D. sive contundi, aut conter, aut contritum & confusum esse; Pag. percelli, agi, seu agitari, moveri, impelli, duci, commoveri. Tribuitur autem spiritui, in loco, Jud. 13. Sunt qui ita accipiunt quasi eum primum Sampson, velut præludiis quibusdam, expectationem de se apud omnes reliquerit, fore eum aliquando virum fortissimum, & magnum heroa, &c. unde quum is Christi typus fuerit, idem & de Christo conjectant, complura eum initio signa edidisse privatim, unde & parentes & pii omnes deprehendere potuerint fore eum Servatorem; nec sine causa ei matrem dixisse, vinum non habent. Nam quod sequitur in Evangelista, illud fuisse initium signorum Jesu in Cana, de publicis signis, quæ post baptismum edidit, postquam ingressus esset in ministerium suum, accipiendum esse. פעל volunt tribui Sampsoni adhuc privato, quum præludia tantum suæ fortitudinis exhiberet; על autem, postquam judex esset, quum jam heroicâ virtute omnia perrumperet, stupenda designans facinora. Et

hoc esse volunt quod Paulus ad Rom. 8. dicit; Spiritu Dei agi; quod qui eo aguntur, & percelluntur, opera exerant quibus se Dei filios declarent; nec in illis sit otiosa virtus Spiritus Dei, sed specimina edant certissima præsentia Spiritus divini; ut est in ep. Joan. 1. cap. 3. Nunc filii Dei sumus, sed nondum apparuit id quod futurum sumus. Subtiliter dicta. Puto tamen verbum פעל generalius esse. Porro in loco Judicum פעל non in kal, sed in pihel esse putârim. Nescio unde quibusdam in mentem venerit, eo loco contrariâ significatione exponere, pro roborare, quum sit pullare, impellere, quod nostri dicunt affiare. פעל hinc deductum, propriè ictum, pulsus seu impetum significat; unde pro vice sumitur, ut & vernaculè dicimus, un coup, pro unâ vice. Sumitur autem adverbialiter פעל pro Nunc geminato, quod vernaculè dicimus, par foys; & הפעם, pro זמון הפעם hæc vice, nunc. Nam in הפעם זמון minùs rectè quidam putant percussioem animi denotari, quasi sit interjectio; appage. Est autem utriusque generis, etsi sæpius famineum. Sumitur & hoc idem nomen pro incudere, juxta quosdam, ubi metalla cuduntur; vel juxta alios, pro malleo. Item in plurali interdum pro plantis, vel pedibus, per Synecdochen, quibus terra quatitur & pulsatur. Et omnium horum eadem forma, פעל; non ut Sanctes voluit, posteriorum, פעל; Merc. פעל est, tundere, pulsare; Coc. Sed de verbo vide post No. seq. Nam in Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est, vice, idque in voce, vel No. פעל comm. gen. sed sæpius fam. ictus, pulsus, concussio: item vice, Bu. Lex. contritio; vel malleus quo aliquid conteritur. Sed & vicem significat, Pag. Notat hoc No. propriè vicem, & vestigium seu gressum qui fit per vices, alternatis pedibus; & metaph. notat incudem super quem metalla alternis ictibus feriuntur; Av. פעל est, 1. vestigium ab ictu; ut Isa. 41.7. פעל אלהים אלהים eum, qui ferit notam; h.e. qui feriendo facit notam in metallo; atque ita paulatim malleo format simulachrum; Coc. Cum percussione contritionis, Pag. Alii, percussuram incudis; Merc. Vel, percussione mallei; & sic habet Targum, & R.D. in comment. exp. ad percussioem incudis; i.e. ad percutiendum eum malleo bractæas, aut laminas super iacudem; & אלהים est loco Lamed; Pag. Ad percussioem incudis, vel super incudem; Bu. Lex. Av. Item, 2. in plurali פעלים incessus, gressus; item pedes; quasi à sing. פעל; Bu. Lex. significat pedes, vestigium facientes, ut Psa. 85.14. & 74.3. 17.5. Isa. 26.6. ita Jud. 5.28. אחרו פעמי מרכבותיו tardant pedes curruum ejus; h.e. equorum junctorum curribus ejus. Confer 2 Chr. 1.17. ubi מרכבה notat quadrigas. Et 3. No. hoc vicem notat; Coc. Prout occ. in hac ult. signif. pro vice, simpl. locis seq. פעל vice, Jos. 6.3, 11, 14. 10.42. 1 Sam. 26.8. Neh. 6.5. 13.20. Prov. 7.12. Isa. 66.5. Sed cum ה & ק præf. occ. vel cum pathach, vel ob pausam cum cametz penult. sic, הפעם vel הפעם vice, hæc vice, Gen. 2.23. 18.32. 29.34. 35.30. 20.46. 30. Exod. 9.27. 10.17. Jud. 6.39. 15.3. 16.18. 28. הפעם vel הפעם in vicem, vice, Num. 24.1. Jud. 16.20. 20.30. 31. 1 Sam. 3.10. 20.25. 2 Sam. 23.8. 1 Chron. 11.11. sed cum ק pro ה dem. & ק præf. in prioribus forma cum pathach penult. sic, הפעם in vice, Exod. 8.28. 9.14. Deut. 9.19. 10.10. Jos. 6.16. 2 Sam. 17.7. Jer. 10.18. 16.21. הפעם juxta vicem, Num. 24.1. Jud. 16.20. 20.30. 31. 1 Sam. 3.10. 20.25. Item in hac signif. coc.

etiam in forma duali; idque vel cum pathach extra pau-
sam, vel cum cametz in pausa, penult. sic, פֶּעֶמֶי vel
פֶּעֶמֶי vicibus duabus, Gen. 27. 36. 41. 32. 43. 10. Num.
20. 11. 1. Sam. 18. 11. 1. Reg. 11. 9. Job. 33. 29. Eccl. 6. 10.
Neh. 1. 9. sed sapius hoc sensu occ. in forma pl. m. pro vi-
cibus, &c. locis seq. פֶּעֶמֶי vices, Gen. 33. 3. Exod. 23.
17. 34. 23. 24. Lev. 4. 6. 17. 14. 16. 27. 8. 11. 14. 7. 16. 27.
8. 11. 14. 7. 14. 5. 1. 16. 14. 19. 25. 8. Num. 14. 22. 19. 4.
16. 16. 24. 10. Deut. 1. 11. Jos. 6. 4. 15. 6. 15. Jud. 16. 15. 1
Sam. 20. 41. 2 Sam. 24. 3. 1 Reg. 7. 4. 5. 9. 25. 17. 21. 18.
43. 22. 16. 2. Reg. 4. 35. 5. 10. 14. 13. 18. 19. 25. 1 Ch. 21. 3. 2
Chron. 8. 13. 18. 15. Neh. 4. 6. 6. 4. Job. 19. 3. Psal.
106. 43. Eccl. 7. 22. Ezech. 41. 7. Deindè, ii. signi-
ficatio 2. hujus Radicis פֶּעֶמֶי est, agitare; concu-
tere, pulsare; Bu. Conc. Nam in Piel, פֶּעֶמֶי est, egit, agita-
vit, impulsit, concussit, pulsavit; Bu. Lex. Prout occ. iuxta
quosdam in Infin. kal, Pag. Av. Vel, iuxta alios in Infin. Piel
(forma enim utriusque Infin. convenire potest) Bu. Lex.
Cocc cum ? praf. & ? Aff. sic, Jud. 13. 25. & capit Spiritus
Jehovæ פֶּעֶמֶי agitare eum; Bu. ad agitandum eum
per vices; h. e. primâ vice; Av. vel contere eum, aut
illum contendere; vel ut R. D. exp. incepit Prophetia
venire illi vice primâ. Et sic Hieron. capitque Spiritus
Domini esse cum illo, scilicet primâ vice. Vel enim signifi-
catio potest esse à No. פֶּעֶמֶי quod vicem significat. Vel à
verbo פֶּעֶמֶי quod est, contere. Doctores autem, inquit
R. D. ducunt significationem in hoc loco à פֶּעֶמֶי quod
est tintinnabulum, h. e. pulsare eum, & quasi tintinnum
facere illi; unde sic exponunt, & Spiritus Prophetiæ
pulsabat, aut tintinnabat ante illum sicut tintinnabulum;
Pag. Vel pulsare eum, h. e. injicere in ipsius animum co-
gitationes bonas, & de rebus magnis, ut quasi vestigia im-
pressa motus ipsius haberet; Cocc. Capit autem Spiritus
Jehovæ agere eum, & c. nimirum, latente quodam vehe-
mentissimo amoris igne. Sensus est, Deus adolescentiæ
Samsonis impetu uti capit ad ea ordinanda, quæ ei con-
tendendi cum Philistiis occasionem darent: ut malâ
voluntate fratrum Josephi usus est, ad implendum ea,
quæ per somnium prædixerat, Gen. 37. & 50. v. 20. Jun.
In Niphal פֶּעֶמֶי concuti, impelli; Bu. percussus est vi-
cibus continuis; Av. tundi, Cocc. Conteri, Pag. vel concu-
ti, &c. prout occ. in prat. niphal. 1. sing. loco seq. פֶּעֶמֶי
concutitur, Psal. 77. 5. & in fut. niphal. à 3. f. m. פֶּעֶמֶי
concutietur, vel tundetnr; i. e. stimulus & impulsiones sen-
tiet; Cocc. In 3. f. f. occ. cum ? conv. sic, פֶּעֶמֶי &
concussus fuit, Gen. 41. 8. Dan. 2. 3. In hitpael, פֶּעֶמֶי
idem, Bu. vel פֶּעֶמֶי percussit se, percussus est à seip-
so; Av. Contritus est; Pag. pulsavit se, &c. Cocc. Prout
occ. in fut. hitpael. à 3. f. m. פֶּעֶמֶי concutietur, vel con-
sternabitur, &c. in 3. f. f. cum ? conv. praf. loco seq.
פֶּעֶמֶי concussus fuit, Dan. 2. 1. Atque indè ex Rad.
in hac 2. pulsandi signif. est No. f. m. פֶּעֶמֶי; de quo pro
ictu, pulsus, &c. vide ad initium Rad. Prout occ. in f. m.
cum cametz pro pathach, ob pausam in penult. & in for-
ma pl. m. râ simplice פֶּעֶמֶי de quo etiam vide ibid.)
constr. sic, פֶּעֶמֶי ictus, pulsus, Isa. 41. 7. פֶּעֶמֶי pulsus, in-
cessus, Jud. 5. 28. Item, 2. hinc etiam No. פֶּעֶמֶי, tintin-
nabulum, Pag. Bu. sic dictum, quod concussione personet;
Bu. Lex. à percellendo viz. mutuis vicibus, & quod hinc
indè attractum pensili suo, vel lingulâ suâ edat vocem;
Av. A percussione sic vocatur; Pag. quod concutiat &
personet ferro, quod est intra ipsum, quod Rabbini ap-

pellant עֲנַבֵּל. Alii Nolam, cymbalum, vel crepitaculum
reddunt. Nec musicum fuit instrumentum, meo judicio;
Merc. Prout occ. in f. m. simpl. sed in absol. pl. m. cum
dem. praf. פֶּעֶמֶי tintinnabulum, Exod. 28. 34. 39. 26.
פֶּעֶמֶי tintinnabula, Exod. 39. 25. & in forma pl. m.
constr. occ. simpl. & cum ? cop. praf. פֶּעֶמֶי tintinabula,
Exod. 39. 25. פֶּעֶמֶי & tintinabula, Exod. 28. 33. Item,
iii. signif. 3. hujus Rad. est, vestigia; incessus; pedes; an-
guli; Bu. Conc. idque scilicet in No. פֶּעֶמֶי. Prout occ. à for-
ma pl. m. absol. פֶּעֶמֶי; (de quo etiam vide ad initium
Rad.) in forma pl. m. constr. simpl. sic, פֶּעֶמֶי incessus,
Jud. 5. 8. Isa. 26. 26. sed occ. etiam hæc forma pl. constr.
cum ? vel ob pausam ? Aff. cui 1. ? est etiam praf. &
cum ? , ? , & ? Aff. absque praf. ut seq. פֶּעֶמֶי vel
פֶּעֶמֶי pedes mei, 2 Reg. 19. 24. Ps. 17. 5. 119. 133. 140.
5. Isa. 37. 28. פֶּעֶמֶי pedibus meis, Psal. 57. 6. פֶּעֶמֶי
pedes tuos, Ps. 74. 3. פֶּעֶמֶי pedes tui; Cant. 7. 2. פֶּעֶמֶי
pedes suos, ejus, Ps. 8. 11. 8. 5. 14. Prov. 29. 5. Item, occ.
etiam in forma pl. f. פֶּעֶמֶי anguli; Pag. Bu. Alii verò
pedes vel bases exponunt; Merc. Cév. Pedes, vel bases
in angulis; Av. Notat angulos, h. e. extremas partes la-
terum, ubi bases subungi solent; Cocc. Alii impages
reddunt, Bu. Lex. & sic Junius vertit; de quibus Festus.
Impages dicuntur quæ à fabris in tabulis figuntur, quo
firmius hæreant; Cocc. Prout occ. hoc No. pl. f. cum ?
Aff. locis seq. פֶּעֶמֶי angulos ejus, Exod. 25. 12. 37.
3. 1 Reg. 7. 30.

Rad. 61. פֶּעֶר est פֶּחַח aperire; Pag. Sed ori peculia-
riter verbum tribuitur. Per hiare reddi potest; et si
sit transitivum; liberam apertionem significat. Sunt qui
cum פֶּעֶר nudare, transpositio conferant; Merc. פֶּעֶר a-
peruit, distendit. Nam dicitur tantum de apertione oris;
Bu. Lex. Av. Cogn. cum פֶּרַע liberavit, feriatu est liberè.
Hinc, aperio; Item fores, quæ aperiuntur; Av. Significat
hoc verbum pandere os, valde multum aperire; Cocc. I-
tem, iuxta quosdam, significat nudare; Bu. Conc. Sed de
hac signif. vide in nomine פֶּעֶר post verbum. Occ. autem
verbaliter in prat. kal, 3. f. f. cum ? cop. praf. & in 1. f. &
3. pl. simpl. ut seq. וּפֶעֶרָה & distendit os suum, Isa. 5. 14.
וּפֶעֶרָה aperui, Ps. 119. 131. וּפֶעֶרָה distendunt, Job. 16. 10.
29. 23. Atque indè ex hac Rad. est nomen פֶּעֶר Peor;
nomen idoli Moabitarum; quibusdam putatur esse Pri-
apus, ab apertione & nudatione pudendorum. Est enim
gentibus Deus libidinis; Av. פֶּעֶר פֶּעֶר בְּעַל, ut
dictum in בְּעַל; idolum fuit apud Moabitas; ab aperti-
one & nuditate; quod Deus esset turpitudinis & libidi-
nis, quæ in hac lingua nuditatis nomine significatur. Pri-
apus, voce nonnihil detorta, nostri appellarunt; cu-
jus cultus in comfessionibus, & omni lascivâ & effreni
libidine versabatur; Num. 25. Jos. 22. Unde & monti in
Moabide nomen fuit Peor, ubi & Templum Dei i-
stius fuit, & cultus, Num. 23. & aliàs. In nostro Interpre-
te Beel-Phegor dicitur; Merc. Est nomen loci, & qui-
dem montis, Num. 23. 28. ut & oppidi, Deut. 3. 29. Con-
fer Jos. 13. 20. Item idoli nomen; Cocc. Prout occ.
simpl. locis seq. פֶּעֶר Peor, n. p. Num. 25. 3. 5. 18. 31. 16.
Deut. 3. 29. 4. 46. 3. 34. 6. Jos. 13. 20. 22. 17. Ps. 106. 28.
Hos. 9. 10. & cum ? dem. praf. loco seq. וּפֶעֶרָה Peor,
Num. 23. 28.

Rad. 62. פֶּפֶר est, aperire; Pag. oris etiam amplam
& liberam apertionem notat; sed latius patet verbo
superiori, quod ad cibum propriè pertinebat, & ad de-
vorandum

vorandum. Istud etiam ad lætitiā, cachinnū, vel ad loquendum. Duobus tantū locis ori non tribuitur; sed amplam tamen & apertam liberationem seu redemptionem, & vinculorum solutionem significat; Psa. 144. bis. Quidam conferunt cum פֶּחַח & פֶּחַח: item cum פֶּחַח transposito; quod est, prospicere, circumquaque speculari; & liberè & amplè & apertis oculis; Merc. פֶּחַח aperuit, pandit, dilatauit, diduxit, distendit; & ex usu Chald. liberavit, Bu. Lex. distendit os, aperuit os quā latissimè & immodicè. Cogn. cum פֶּחַח & פֶּחַח dissipatus est, dispersus est; ut cūm labra dissipantur. Av. Notat apertionem oris, qualis fit in loquela, diducere os; Coc. Prout occ. in præt. kal, 3. f. f. simpl. & cum 1 conv. præf. & in 2. f. m. cum He parag. add. sic, פֶּחַח aperuit, Gen. 4. 11. Deut. 11. 6. & aperiet, Num. 16. 30. פֶּחַח aperuisti, Jud. 11. 36. Item occ. etiam in 1. sing. & 3. pl. præf. kal, simpl. ut & in part. ben. kal, sing. m. cum 1 cop. & dem. præf. פֶּחַח aperui, Jud. 11. 35. פֶּחַח aperuerunt, Pl. 22. 14. 66. 14. Lam. 2. 16. 3. 46. & aperiens, Is. 10. 14. פֶּחַח qui redimit, Pl. 144. 10. & in Imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1 præf. ut & in fut. kal, 3. f. m. sic, פֶּחַח aperi, Ezech. 2. 8. פֶּחַח libera me, Psa. 144. 7, 11. פֶּחַח aperiet, Job. 35. 16.

Rad. 63. פֶּחַח est, elevare vocem, inquit R. D. Item, frangere, confringere; Pag. reddi potest, personare, vel resonare, aut erumpere in vocem lætam. Nam lætam propriè oris seu labiorum apertionem indicat; sicut & פֶּחַח infra, alacrem oculorum vel aurium apertionem. Atque hoc significatu etiam in Michæa exponi potest, pro, cum sonitu seu crepitu conquassare. Ego, rumpere cum fragore putārim propriè significare hoc verbum. Cogn. cum superiori, sed paulò alio usu: ut exempla satis docent; ubi non cum ore construitur; sed cum laude; q. d. rumpere, cum fragore emittere laudem; i. e. in laudem & jubilum prorumpere; lætam & exultantiam vocem personando edere; Merc. fragorem, sonum edidit, personavit; Bu. Lex. Erupit in vocem lætam, prorupit in jubilum, edidit sonum lætum & candidum: ut Terent. Jamne erumpere licet hoc mihi gaudium; Cogn. cum פֶּחַח aperuit, & פֶּחַח candidus fuit, & cum פֶּחַח voluit. In kal venit absolutè, vel cum Accus. & est, erupit, seu prorupit; Av. rumpere, erumpere: Ut Virgil. Æn. 2. Composito rumpit vocem. Et Æn. 3. rupitque hanc pectore vocem. Nisi potius est, se rumpere cantu, erumpere cantu; ut Æneid. 11. v. 609. subito erumpunt clamore; Cocc. In Bu. Conc. duo signif. i. est, personare præ lætitiā. Prout occ. in præf. kal, 3. pl. & in Imper. kal, à 2. f. m. פֶּחַח; in 2. f. f. & in 2. pl. m. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & in fut. kal, à 3. f. m. פֶּחַח, in 3. pl. m. ut seq. פֶּחַח personant, Isa. 14. 7. פֶּחַח personato, Isa. 54. 1. פֶּחַח personare, Isa. 44. 23. 52. 9. Psa. 98. 4. פֶּחַח & personate, Isa. 49. 13. פֶּחַח personabunt, Isa. 55. 12. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, diffringere; Bu. Conc. idque in piel, פֶּחַח diffregit; propriè cum fragore & sonitu, Bu. Lex. dirupit omnino, i. e. contrivit, vel confregit; Av. Pag. In piel est, frangere, rumpere; prout occ. in præf. piel, 3. pl. loco seq. פֶּחַח diffringunt, Mich. 3. 3.

Rad. 64. פֶּחַח unde in piel, פֶּחַח est, decorticare; Pag. Bu. Av. deglubit, detraxit cortices in virgis, denudavit virgas, ut albor seu candor, qui subest est cortici appareat. Cogn. cum פֶּחַח liberavit, eruit; nam decorti-

care virgas est, cortices illarum eruere. Hinc פֶּחַח nudo, פֶּחַח nudus, tenuis, פֶּחַח denudatio, & c. Av. Occurrit autem hoc verbum in præf. piel, 3. f. m. simpl. & in fut. piel, 3. f. m. cum 1 conv. præf. פֶּחַח decorticavit, Gen. 30. 38. & decorticavit, Gen. 30. 37. Atque inde est No. quali à sing. פֶּחַח Coc. decorticatione, vel cortex; Pag. Bu. unde in forma pl. f. פֶּחַח decorticationes, cortices; Bu. Lex. decorticationes virgarum, ut detractis corticibus, appareat albus; Av. Prout occ. Gen. 30. 36. & decorticavit in iis פֶּחַח cortices albos; Pag. decorticationes albas, denudationem albi, & c. Av. Quo in loco plurale simul cum verbo contrariè significationis legitur; ut à שֶׁרֶשׁ, Radice; verbum in piel שֶׁרֶשׁ eradicavit. Singulare autem hujus nominis vel potest esse פֶּחַח, vei פֶּחַח, ut פֶּחַח cortex, adhuc scil. virens; nam verbum à Kimchi exp. detrahere corticem è ligno adhuc viridi: Merc. Cev.

Rad. 65. פֶּחַח est, rumpere, scindere, dirumpere; aperire; Pag. Diffregit; diffidit; Bu. dirupit vel discidit in frusta parva & multa; Cogn. cum פֶּחַח prorupit. Hinc פֶּחַח, פֶּחַח frustum, buccella. Quemadmodum, panis in offulas inciditur; פֶּחַח, פֶּחַח nutrio buccellis offularum, vel pane incito, & c. Av. Hoc verbum, juxta Kimchi, habet פֶּחַח & פֶּחַח significationem apertionis vel fissionis, & c. Cocc. Et apud Talmudicos פֶּחַח est פֶּחַח fissura. Et sic hoc verbum est, scindere, vel diffindere. Quidam dispergere vertunt; ut idem valeat cum Rad. פֶּחַח; sicut putant פֶּחַח & פֶּחַח idem valere; Merc. Cev. Prout occ. in præf. kal, 2. f. m. in omnibus exemplaribus nostris; Merc. Cev. cum scheva scil. sub 1. Rad. & absque dagech in 2. (vel, ut alii scribunt, in præf. piel, cum chirek ante Tzade 2. Rad. dagechatum, פֶּחַח; sed contra fidem, ut dictum, omnium nostrorum exemplarium; Merc.) ante ה. Aff. 3. f. f. sic, Pl. 60. 4. tremere fecisti terram, פֶּחַח, aut dirupisti eam, vel aperuisti, & c. quod idem est. Terræ namq; motu aperitur & scinditur terra; Pag. Diffideras eam; Bu. Conc. vel diffregisti eum, Bu. Lex. Concusseras terram, diruperas vel discideras eam; Av. Fidisti eam; Cocc.

Rad. 66. פֶּחַח est, vulnerare; percutere; usque ad sanguinis effusionem; Pag. Bu. sauciare. Targum Hierosol pro פֶּחַח & fidit, Gen. 22. 3. habet פֶּחַח de lignis holocausti. Est ergo ita findere, ut sanguis exeat. Quidam conferunt cum פֶּחַח, & transpositis literis, cum פֶּחַח, de quibus suis locis; Merc. Vulnus infixit, laceravit ad sanguinem. Cogn. cum פֶּחַח rasit, abrasit; & ut Pe est litera durior quā Beth, ita quoque duriorē constituit significationem. Hinc פֶּחַח rado; Av. 70. פֶּחַח, Cocc. prout occ. in præf. kal, 3. pl. cum 1 Aff. loco seq. פֶּחַח vulnerarunt me, Cant. 5. 7. & in part. pahl kal à forma absol. פֶּחַח, occ. in forma f. m. constr. sic, פֶּחַח vulneratus, Deut. 23. 2. Et in Inf. kal, in forma plen cum cametz & cholem, occ. cum 1 cop. præf. sic, פֶּחַח vulnerando, 1 Reg. 20. 37. Atque inde est No. פֶּחַח m. vulnus; Pag. Bu. Av. plaga inflicta, sauciatio, vulneratio; Av. Prout occ. extra pausam cum (ægol, sed in pausa cum cametz penult. sic, פֶּחַח vel פֶּחַח vulnus, Exod. 21. 25. Prov. 20. 30. Isa. 1. 6. Item, occ. etiam cum 1 præf. & 1. Aff. sic, Gen. 4. 23. quia virum occidi, vel occiderem; Pag. Merc. פֶּחַח ad vulnus meum, Bu. Av. vel in vulnero meo; nam Lamed ponitur vice Beth, juxta A. E. &

R.D. Pag. In vulnus meum; h.e. ita ut mihi pro eo vulnus infligatur; Cocc. Nam virum interfecero, ad vulnus meum; h.e. si quis mihi porro negotium facesserit, quilibet tandem ille sit, strenuo vindicaturus sum, sive prudens, sive imprudens, sive magnus sive parvus, sive gravem, sive levem injuriam mihi fecerit; prout sequitur, etiam adulescentem, ad tumicem meum, i.e. si me vel leviter quisquam offenderit, ut quum baculi percussione tumidi livores in cute nascuntur, quos prisca Latini tumices appellabant. Gradatio vehementissima; Jun. In forma pl.m. absol. scil. & constr. occ. simpl. & cum ¹. Aff. ut seq. ¹פָּצַעְתָּ vulnura, Prov. 23. 29. ¹פָּצַעְתָּ vulnura, Pro. 27. 6. ¹פָּצַעְתָּ vulnura mea, Job. 9. 17. ¹פָּצַעְתָּ verbum geminatum in piel, dissipavit; de eo vide in Rad. פָּצַח; Av.]

Rad. 67. פָּצַח est, cogere, vim facere, instare, urgere, Pag. Bu. transgredi voluntatem alicujus, inquit R.D. Construitur cum Beth; unde Latine verti solet, instare alicui. Conferunt cum פָּצַח, quod etiam construitur cum Beth, quum quis velut veste quempiam abrumpit, alioqui invitum, &c. Merc. Compulit, impulit; perseveravit in exorando alique; coegit verbis assiduis & severis, insitit rogando, irrui in alique flagitationibus, aut efflagitando. Cogn. cum פָּצַח rupit. Hinc פָּצַח acclero, ¹פָּצַח celer; & Lat. per metath. severus, assevero, persevero; Av. Occ. autem in fut. kal, 3. f. & pl. m. cum ¹ conv. praf. utrique; prout seq. ¹פָּצַח & urfit, insitit, &c. Gen. 19. 3. 33. 11. Jud. 19. 7. 2 Reg. 5. 16. ¹פָּצַח & insitit, Gen. 19. 9. 2 Reg. 2. 17. Atque inde, 1. est No. פָּצַח f. lima; Pag. Bu. ab insitendo dicta, Bu. Lex. Perseverantia obtusio in aciebus instrumentorum ferreorum, ut vomerum, securum, &c. severa obtusio; Av. Prout occ. cum ¹ dem. praf. sic, 1 Sam. 13. 21. & erat פָּצַח פָּצַח lima habens ora, vomeribus, &c. Pag. Et erat perseverantia, i.e. obtusio, in aciebus, &c. Av. Nomen hoc à ruptura dicitur, quod multas habeat lima rupturas. Significat fuisse vomeres limis magis similes, crebris rupturis ita obtusos, ut votis agricolarum non responderent in terra proscindenda. Unde alii exponunt, & erit ruptura acierum vomeribus; Merc. Hieron. rectiusque erant acies vomerum; Pag. Hebraici nominis ratio est, quia lima multis oribus instat & ¹פָּצַח. Duo sunt nomina quasi unum; Cocc. Vide etiam in Rad. פָּח; Pag. Item, ex hac Rad. etiam juxta quosdam venit Conj. hiphil, ¹פָּצַח perseveravit, insitit pertinaciter; Av. Resistere, repugnare; Bu. Coc. vel reniti, ¹פָּצַח ¹פָּצַח, Cocc. Prout occ. juxta eos in Infin. hiph. in forma cum pathach pro tzere in ult. absque jod hiph. pro ¹פָּצַח; sic, 1 Sam. 15. 23. quia peccatum divinationis (est scil. Merc.) rebellio, & iniquitas, aut idolum, & Teraphim, i.e. imagines in quibus futura respiciebant, ¹פָּצַח transgredi, scil. voluntatem Dei, juxta R. D. Hieron. nolle acquiescere, Pag. Ubi Infin. hiph. est loco nominis; instare, scil. pro instantia, repugnantia, resistentiā, &c. Bu. Lex. Quia peccatum magis est rebellio, & iniquitas atque peccatum idololatriæ, est, ¹פָּצַח perseverare, h.e. pertinacia in peccando est tam grave peccatum quam idololatria; Av. quin (sicut) peccatum divinationis, est scil. rebellio, & (sicut) superstitio & idola, est scil. repugnantia; Jun.

Rad. 68. פָּקַר est, visitare; recordari; respicere; de-
ficere, deesse; numerare; præcipere, constituere; de-

ponere; præficere; Pag. Verbum Hebraicum augustius est, quam ut Latine commodè exprimi queat. Nam non visitare solum; sed requirere, recensere, censere, rationem & curam habere significat. Est superioris in inferiores, quos ad aliquod opus recenset, vel mandat, ut aliquid muneris obeant. Sed latius etiam pateat, ut ex significatis, quæ dextere hic in unum collegit, videre liceat. Quidam in universum exponunt, certâ ratione personæ vel rei adesse, vel abesse, tam in bonum quam in malum. Est enim vel beneficii & gratiæ, vel iræ & pænæ. Item vel augmenti vel defectus, ut in censu, ubi vel additur vel detrahitur. Per singulas conjugationes penè varia significandi ratio observanda fuerit, ut sigillatim dicetur. In bonum si sumatur, Accusativum habet; in malum verò construitur cum ¹פָּקַר; quasi Latine dicas, animadvertere in aliquem, pænas ab aliquo deponere, recordari delicti alicujus ut puniatur, ut etiam est, recordari in bonum: quamquam & cum nudo Accusativo sumi videas. Variè in kal sumitur, ut omnes penè in ea conjugatione significandi rationes inveniantur: etiam intransitiva pro deesse, Isa. 34. 16. quum aliàs sit transitivum. Pro præcipere seu jubere est magis Chaldaicum; etsi Chaldaei in Pihel magis efferant. Sed vide exempla; Merc. פָּקַר visitavit, tam conferendi boni, promissi, quam inferendi denunciati mali causâ. Indè laxissimè sumitur; pro invisit, revisit, recognovit, rationem habuit; animadvertit; numeravit, recensuit, lustravit; præfecit; commisit, deposuit; requisivit, desideravit, de defectu scil. usurpatum, defuit. Constructionis ratio sæpe significata distinguit. Construitur cum Accuf. & cum præp. ¹פָּקַר, ל, & כ; Bu. Lex. Visitavit recensendo, requisivit, invisitendi curam suscepit; & accipitur tam in bonam quam in malam partem. Atque pro varia visitationis ratione, variè quoque à Latinis reddi potest, ut pro recordari, respicere, numerare, constituere, mandare, &c. In kal, visitavit, requisivit, &c. usurpatum, vel absolute vel cum Accuf. Porro cum ¹פָּקַר, ל, & כ; ferè in malam partem accipitur. Græci plerumque reddiderunt per verbum ἐπισκέπτεσθαι quod ab hac Radice Hebræa descendat per Prothesin literæ S; & per metathesin, ut ἐπισκέπτεσθαι. Hinc etiam est Lat. Præscire, factus, &c. Av. In Bu. Conc. dividitur hæc Rad. פָּקַר in 4. significata: 1. est, visitare; Bu. Conc. Cocc. Venire scil. ad aliquem, sive ad videntum, sive ad conspectum sui præbendum, sive ad beneficio afficiendum, sive ad puniendum; Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. locis seq. פָּקַר visitavit, Gen. 21. 1. Exod. 4. 31. Ruth. 1. 6. 1 Sam. 2. 21. Job. 35. 15. Lam. 4. 22. Zach. 10. 3. & in 2. f. m. præf. kal, occ. simpl. & cum ¹ conv. præf. פָּקַר visitasti, Psal. 17. 3. 65. 10. 11. 26. 14. פָּקַר & visitabis, revises, Job. 5. 23. ut & in 1. f. ing. occ. etiam simpl. & cum ¹ conv. præf. sicut etiam cum ¹ & א Aff. absque præf. ut seq. פָּקַר visitavi, Exod. 3. 16. 1 Sam. 15. 2. Jer. 44. 13. 50. 18. Zeph. 3. 7. פָּקַר & visitabo, Exo. 32. 34. Psal. 89. 33. Isa. 13. 11. Jer. 9. 25. 21. 14. 23. 34. 30. 20. 36. 31. 44. 13. 51. 44. 47. 52. Hof. 1. 4. 2. 15. 4. 9. Am. 3. 14. Zep. 1. 8, 9, 12. פָּקַר visitabo eum, Jer. 49. 8. פָּקַר visitabo illos, Jer. 6. 15. & in 3. pl. præf. kal, à forma absol. פָּקַר occ. cum ¹ Aff. sic, פָּקַר visitarant te, Isa. 26. 16. Item, in 2. pl. m. præf. kal, occ. loco seq. פָּקַר visitastis, Jer. 23. 2. In part. ben. kal, f. m. occ. locis seq. פָּקַר vel sine vau, visitans, Exod. 20. 5. 34. 7. Num. 14. 18. Deut. 5. 9. Jer. 11. 22. 23. 2. 29. 32. 44.

29..46.25..50.18. & in Infin.kal, occ.vel cum cametz, vel cum Scheva penult: cui formæ ult.cum scheva ! & ? ! sunt præfut ut seq. פִּקֵּדוֹ visitando, Gen.50.24,25. Exod. 3.16..13.19. 1Sam.20.6. פִּקֵּדוֹ Pekod n.p. Jer.50.21. Ezech.23.23. פִּקֵּדוֹ ad visitandum, Psal.59.6. Ila.26.21. וְלִפְקֹד & ad visitandum, Hof.12.3. In infin. kal, à forma absoluta פִּקֵּד cum !. Aff. cholem in ult.transp. & mut.in cam.chat.penult.fic, פִּקֵּדוֹ visitare me, Exod.32.34. Jer.27.21..32.8. Am.3.14. Item, occ. etiam forma Imper.kal, f.m.cum scheva penult.post ! cop.præf. פִּקֵּדוֹ & visita, Psal.80.15. & rursus cum יְיָ. Aff.cholem ut ante transp. & mut.in cam.chat.sub 1.Rad. idque simpl. & cum ! cop.præf. פִּקֵּדוֹ visitato me, Psal.106.4. וְלִפְקֹדוֹ & visitato me, Jer.15.15. In 2.pl.m.Imper.kal,est, פִּקֵּדוֹ visitare, 1 Sam.14.17.2 Reg.9.34. In fut.kal, 1.sing.occ. simpl. & cum ! conv.præf. פִּקֵּדוֹ vel sine vau, visitabo, Ila.10.12. Jer.5.9,29..25.12..27.7..29.10..49.19.50.44. Hof.4.14. Am.3.2. Zach.10.3. וְלִפְקֹדוֹ & visitavi, Lev. 18.28. ut & in 2.f.m.occ.simpl. & cum ! conv.præfut & cum יְיָ. Aff. cui & ! conv.est præf. sicut etiam in 2. f. f. cum ! conv.præf. ut seq. פִּקֵּדוֹ visitabis, 1 Sam.17.18. וְלִפְקֹדוֹ & visitasti, 2 Sam.3.8. וְלִפְקֹדוֹ visites eum, Pla. 8.8. וְלִפְקֹדוֹ & visites eum, Job.7.18. וְלִפְקֹדוֹ & revisis, Ezech.23.21. & in 3.f.m.fut.kal, occ.simpl. locis seq. פִּקֵּדוֹ vel sine vau, visitabit, Gen.50.24,25. Exod.13.19. Job.31.14. Ila.23.17..24.21..27.13.. Jer.13.21. Hof. 9.9. Zach.11.17. cui etiam 3.f.m. ! cop. & ! conv. sunt præfut & יְיָ & ! sunt Aff. וְלִפְקֹדוֹ & visitabit, Jer.14.10. Hof.8.13. וְלִפְקֹדוֹ & visitavit, Gen. 40.4. Jud.15.1. וְלִפְקֹדוֹ visitabit me, 1 Sam.20.6. וְלִפְקֹדוֹ visitabit eos, Zep.2.7. Item, in 3.pl.m.fut.kal, occ.simpl. & cum ! conv. præf. וְלִפְקֹדוֹ visitabunt, Jer.3.16. וְלִפְקֹדוֹ & visitarunt, 1 Sam.14.17. Item, in hac 1. visitandi signif. veniunt etiam niph.hiph.hoph. & hithp. Nam in Niphal, וְלִפְקֹדוֹ est visitari, animadverti; Bu.Coc.requisitus est; Av. prout occ.in præf.niph.2.f.m. cum ! conv.præf. וְלִפְקֹדוֹ & visitaberis, 1 Sam.20.18. & in fut.niph.occ.2.f.m.fic, וְלִפְקֹדוֹ visitaberis, Ezech.38.8. sed in 3.f.m.fut.niph. occ. vel cum tzere, vel cum tsagol in ult. sed in 3.f.f. cum Tzere in ult.seq. וְלִפְקֹדוֹ visitabitur, Num.16.29. 1 Sam.20.18. וְלִפְקֹדוֹ visitabitur, Pr.19.23. וְלִפְקֹדוֹ idem, Ila.29.7. & in 3.pl.m. fut.niph.occ. cum tzere pro scheva penult. ob pausam, וְלִפְקֹדוֹ visitabuntur, Ila.24.22. Jer.23.4. In hiphil, וְלִפְקֹדוֹ est, visitando præficere, &c. ut occ.in præf.hiph.3.f.m.loco seq. וְלִפְקֹדוֹ visitatorem, præfectum fecit, Gen.39.5. & in hophal, est visitari; prout occ. etiam in præf. hoph. 3.f.m. loco seq. וְלִפְקֹדוֹ visitabitur, Jer.6.6. In hithpaël, וְלִפְקֹדוֹ numerari, recenseri; Bu. vel visitavit seipsum. Prout occ.in fut.hithp.3.f.m. cum ! conv. præf. (de cuius forma vide infra, in notis huic Rad. adjectis) sic, וְלִפְקֹדוֹ & visitavit, recensuit se, Jud.21.9. Atque inde ex Rad. in hac visitandi signif. est No. f. f. significans inspectionem, &c. Av. & occ. simpl. & cum ! dem. præf. in forma sc.abso. fic, וְלִפְקֹדוֹ visitatio, Ila.10.3. וְלִפְקֹדוֹ visitationis, Hof.9.7. sed occ. etiam in forma f. f. constr. cum ! cop. præf. ut & cum וְיָ & וְיָ. Aff. absque præf. וְלִפְקֹדוֹ & visitatione, Num.16.29. וְלִפְקֹדוֹ visitatio tua, Mic.7.4. וְלִפְקֹדוֹ visitationis iporum, Jer.10.15..11.23..23.12..46.21..50.27..48.44. ut & in forma pl. f. occ. loco seq. וְלִפְקֹדוֹ visitationes, Ezech.9.1. Deinde, ii. signif. 2. huius Rad. est, deesse, desiderare; Bu. Conc. In recensione scil. desiderare, non invenire. Vel in genere, destitui,

privari, defici, Cocc. &c. Vide ad initium Rad. Et in hac signif. occ. in 1. pl. & 3. pl. præf. kal, ut & in 3.f.m.fut.kal, ut seq. וְלִפְקֹדוֹ desideravimus, 1 Sam.25.15. וְלִפְקֹדוֹ desiderabunt, Ila.34.16. וְלִפְקֹדוֹ desideret; Ila.27.3. In qua etiam signif. venit in Niphal, pro deesse, desiderari; Bu. Nam quum absentes requiruntur, vel de iis requiritur, fit ut sæpe exponatur pro desiderari, deficere, deesse; Av. In recensione desiderari, non inveniri, deesse; ut qui citatus non respondet ad nomen; Cocc. Prout occ. in præf.niph.3.f.m.locis seq. וְלִפְקֹדוֹ desideratus fuit, Num. 31.49. 1 Sam.25.7,21. & in 2.f.m. præf.niph.occ. cum ! conv. præf. loco seq. וְלִפְקֹדוֹ & desideraberis, 1 Sam.20.18. In Infin. niph. occ. simpl. & cum ! præf. וְלִפְקֹדוֹ desiderando, 1 Reg.20.39. וְלִפְקֹדוֹ ad desiderandum, Jud. 21.3. & in fut.niph.3.f.m. occ.simpl. & cum ! conv. præf. וְלִפְקֹדוֹ desiderabitur, 1 Sam.20.18. 1 Reg.20.39. 2 Reg. 10.19. וְלִפְקֹדוֹ & desideratus fuit, 1 Sam.20.25,27. sed in 3.pl.m. fut.niph. occ.simpl. cum Tzere ob pausam, pro scheva penult. at cum ! conv. præf. cum Scheva penult. וְלִפְקֹדוֹ desidererunt, Jer.23.4. וְלִפְקֹדוֹ & desiderari fuerunt, 2 Sam.2.30. Item venit Pual in hac desiderandi & deficiendi signif. פִּקֵּדוֹ privari; Bu. defici, destitui, Cocc. Prout occ. in 1.f. præf. Pual, loco seq. וְלִפְקֹדוֹ desiderare factus, i.e. privatus sum, Ila.38.10. Item, iii. signif. 3. huius Rad. est, numerare, recensere, lustrare; Bu. Conc. & Cocc. &c. vide inter reliquos ad initium Rad. Prout occ. in præf. kal, 3.f.m. & 3. pl. locis seq. פִּקֵּדוֹ recensuit, Num. 1.44..3.39..4.37,41,45,46,49. 1 Reg.20.15. 1 Chro.21.6. פִּקֵּדוֹ numerarunt, Num.26.63,64. & in Infin.kal, occ. cum וְיָ & ! præf. ante scheva penult. פִּקֵּדוֹ in numerando, Exod.30.12. לִפְקֹדוֹ ad recensendum, 2 Sam.24.4. & in Imper.kal, occ. f.m. simpl. & pl.m. cum ! cop. præf. פִּקֵּדוֹ recenseto, Num.3.15,40. וְלִפְקֹדוֹ & recensete, 2 Sam.24.2. Item, in fut.kal, 2.f.m.occ.simpl. & cum וְיָ. aff. ut & in 3.f.m. cum ! conv. præf. simpl. & cum וְיָ. Aff. ut seq. פִּקֵּדוֹ recensabis, Num.1.49..4.23,29. פִּקֵּדוֹ numerabis eos, Num.3.15..4.30. וְלִפְקֹדוֹ & recensuit, Num.3.16,42..4.34. Ezech.8.10. 1 Sam.13.15. 2 Sam. 18.1. 1 Reg.20.15,26. 2 Reg.3.6. וְלִפְקֹדוֹ & recensuit eos, Num.1.19. 1 Sam.11.8..15.4. 2 Chron.25.5. & in 2.pl.m. fut. kal, est, פִּקֵּדוֹ recensabitis, Num.1.3.4.32. In Pual visitatus est recensendo, Av. Numeratum est; Bu. Lex. prout occ. in præf. pual 3.f.m. loco seq. פִּקֵּדוֹ quod numeratum est, Exod.38.21. In Hiphil, וְלִפְקֹדוֹ idem cum kal, numeravit, recensuit, &c. prout occ. in imper. hiph. f.m. in forma cum tzere in ult. absque jod hiph. loco seq. פִּקֵּדוֹ recenset, Num.1.50. Item venit etiam conjug. Hithp. in hac 3. numerandi signif. sed præter normam, cum cam. longâ vocali pro pathach & dage sch, quasi à præf. hithp. 3.f.m. וְלִפְקֹדוֹ (pro וְלִפְקֹדוֹ) & sic ubiq; in hithp. ut in fut. etiam וְלִפְקֹדוֹ (pro וְלִפְקֹדוֹ) in medio cametz est; Bu. Lex. In hac autem conjug. significat, numerari, recenseri; Bu. q.d. visitavit seipsum; h.e. visitatione dedit nomen suum, fecit videri se, & arma sua ad probandum ea, &c. Av. וְלִפְקֹדוֹ recensendum se præbuit; lustrationem obiit, &c. Cocc. prout occ. in 3.pl. præf. hithp. fic, וְלִפְקֹדוֹ numerati fuerunt, Jud.20.15,17. Item occ. etiam quasi in voce passiva Hithp. Av. vel in forma quasi composita ex Hoph. & hithpaël, וְלִפְקֹדוֹ visitatus est, recensitus fuit, Av. In qua forma cum cametz catuph sc. sub He, occ. in præf. hithp. 3. pl.m. fic, וְלִפְקֹדוֹ recensiti fuerunt, Num.1.47..2.

33. 26. 62. 1 Reg. 20. 27. Et in fut. hithp. à 3. f. m. ut dictum, וְהִפְקִיר, occ. in 3. pl. m. cum 1 conv. praf. loco seq. וְהִפְקִיר & numerati fuerunt, Jud. 20. 15. Atque indè ex Rad. in hac numerandi seu recensendi signif. sunt nomina, 1. וְהִפְקִיר m. visitatus, recensitus, numeratus; &c. Est in forma part. pahul, kal: sed pro nomine usurpatur, Av. Unde in forma pl. m. וְהִפְקִיר, vel וְהִפְקִיר, sunt recensiti, vel numerati, Av. Cocc. sed videtur plur. וְהִפְקִיר interdum substantivè dici pro recensione, ut Exod. 30. 13. Quicumque transit על הַפְקִיר juxta recensione: & sic v. 14. & Num. 7. 2. staates super recensione, &c. Cocc. Item Ex. 38. 26. alioqui sumitur וְהִפְקִיר pro recensitis; qui sic dicuntur, q. d. visi, visitati, cogniti, inspecti; Cocc. Ut Exod. 38. 21. Hæc sunt וְהִפְקִיר הַמִּשְׁכָּן numerata tabernaculi, i. e. partes tabernaculi quæ ad numerum sunt commissæ Levitis, &c. Av. Occurrit autem hoc no. in hac forma pl. m. absol. cum 1 dem. praf. locis seq. וְהִפְקִיר numerati, Ex. 30. 13, 14. 38. 26. Num. 1. 44, 46. 2. 9, 16, 24, 31. 4. 46. 7. 2. Et in forma pl. m. const. occ. simpl. & cum 1 וְהִפְקִיר praf. וְהִפְקִיר numerati, Exod. 38. 21, 25. Num. 1. 45. 2. 32. 3. 39. 4. 37, 41, 45. 26. 51, 57, 63. וְהִפְקִיר & numerati, Num. 4. 38, 42. וְהִפְקִיר ex numeratis, Num. 26. 64. Sicut etiam hæc forma pl. m. constr. venit cum 1 וְהִפְקִיר & 1. Aff. cui ult. 1 cop. est etiam praf. sic, וְהִפְקִיר numerati vestri, Num. 14. 29. וְהִפְקִיר numerati ejus, Num. 1. 22. 26. 54. וְהִפְקִיר & numerati ejus, Num. 2. 6, 8, 11. 4. 49. Et cum 1 Aff. idque vel cum kibbutz, vel cum schurek in medio, occ. simpl. locis seq. וְהִפְקִיר, vel וְהִפְקִיר numerati eorum, Num. 1. 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43. 3. 22. 4. 36, 40, 44, 48. 26. 7, 62. cui etiam cum 1 Aff. 1 cop. & 1 sunt praf. ut seq. וְהִפְקִיר & numerati ipsorum, Num. 2. 4, 12, 15, 19, 21, 23, 26, 28, 30. 3. 34. 26. 34, 41, 50. וְהִפְקִיר per numeratos eorum, Ex. 30. 12. Num. 3. 43. 26. 18, 22, 25, 27, 37, 43, 47. וְהִפְקִיר idem, 1 Chron. 23. 24. Item, 2. ex Rad. in hac signif. est no. cum Mem. heemant. præposito, in f. m. cum pathach in ult. significans visitationem, aut supputationem quæ fit in visitatione militum; Av. recensio, lustratio; Cocc. Quod occ. simpl. locis seq. וְהִפְקִיר census, numeratio, 2 Sam. 24. 9. 1 Chron. 21. 5. Sed occ. etiam in forma cum camer. in ult. cum 1 dem. praf. loco seq. וְהִפְקִיר census, Neh. 3. 31. Deindè, iv. signif. 4. hujus Rad. est, committere, mandare; deponere; præficere; Bu. Conc. mandare; actum & rem personæ commendare; item personam præficere, & constituere ad aliquid curandum; Cocc. &c. Vide inter reliquos ad initium Rad. prout in hac 4. signif. occ. in præt. kal, 3. f. m. simpl. & in 1. sing. 3. pl. & 2. pl. m. cum 1 conv. praf. in omnibus; ut seq. וְהִפְקִיר commisit, 2 Chron. 36. 23. Ezr. 1. 2. Job. 34. 13. 36. 23. וְהִפְקִיר & præficiat, Jer. 15. 3. וְהִפְקִיר & præficiat, Deut. 20. 9. וְהִפְקִיר & committetis, Num. 4. 27. Unde in part. pahul kal, à f. m. וְהִפְקִיר præfectus, &c. & in forma pl. m. וְהִפְקִיר, occ. in forma pl. m. constr. simpl. vel cum schurek, vel cum kibbutz penult. sic, וְהִפְקִיר vel וְהִפְקִיר præfecti, Num. 31. 14. 2 Reg. 11. 15. 2 Chron. 23. 14. & in forma pl. m. absol. pahul kal, occ. cum 1 dem. praf. loco seq. וְהִפְקִיר præfecti, Num. 31. 48. Item in forma pl. f. Pahul kal, venit potius substantivè, pro præfecturis: prout occ. loco seq. וְהִפְקִיר præfecturas, 2 Reg. 11. 18. & in imper. kal, à f. m. וְהִפְקִיר præficito, occ. in 1. m. loco seq. וְהִפְקִיר præficite, Jer. 51. 27. Item, in fut.

kal, 2. sing. m. est. וְהִפְקִיר præficito, Num. 3. 10. & in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. praf. cui ult. etiam וְהִפְקִיר est Aff. ut seq. וְהִפְקִיר præficiet; Num. 27. 16. וְהִפְקִיר & commisit, deposuit, Gen. 40. 4. 2 Reg. 5. 24. וְהִפְקִיר & præfecit eum, Gen. 39. 4. In Niphal, וְהִפְקִיר est, præfici; Bu. Cocc. mandatum accipere de re aliqua, Cocc. prout occ. in fut. niphal, à 3. f. m. וְהִפְקִיר præficietur, constituetur, &c. in 3. pl. m. cum 1 conv. praf. locis seq. וְהִפְקִיר & constituti, præfecti sunt, Neh. 7. 1. 12. 44. & in Piel, וְהִפְקִיר est lustrare, Cocc. prout occ. in part. piel f. m. loco seq. וְהִפְקִיר lustrans, Isa. 13. 4. In Hiphil, fecit visitare; i. e. præfecit, constituit ducem qui alios visitat & numeret; commendavit aliquam rem sive personam visitandam; Av. In hac enim Conj. hiph. est, 1. rem alicujus curæ committere, deponere apud aliquem, commendare; vel, 2. aliquem rei curandæ præficere; Cocc. Præfecit, deposuit, commisit; Bu. man. prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. simpl. & cum 1 cop. praf. וְהִפְקִיר præfecit, Gen. 39. 5. 2 Reg. 7. 17. 25. 23. Jer. 40. 5. 41. 2. 40. 7. 11. 41. 10, 18. וְהִפְקִיר & deposuit, 2 Chron. 12. 10. unde in 2. f. m. à forma absol. וְהִפְקִיר, occ. cum 1 Aff. sic, וְהִפְקִיר præfecisti eum, 1 Sam. 29. 4. & in 1. sing. præt. hiph. occ. simpl. & cum 1 conv. praf. ut & cum 1 Aff. & in 3. pl. simpl. ut seq. וְהִפְקִיר præfecit, Is. 62. 6. וְהִפְקִיר & præficiam, Lev. 26. 17. וְהִפְקִיר præfecite, Jer. 1. 10. וְהִפְקִיר deposuerunt, Jer. 36. 20. In imper. hiph. f. m. pro וְהִפְקִיר occ. in forma cum tzere in ult. absque jod hiph. sic, וְהִפְקִיר præfice, Psal. 109. 6. & in fut. hiph. occ. 1. sing. simpl. loco seq. וְהִפְקִיר committam, deponam, Psal. 31. 6. Sed in 3. f. m. occ. simpl. plenè cum jod hiph. in ult. sed cum 1 cop. & 1 conv. praf. occ. cum tzere tantum absque jod hiph. in ult. ut & rursus cum 1 conv. praf. & cum 1 Aff. plenè cum jod hiph. penult. ut seq. וְהִפְקִיר deponet, Isa. 10. 28. וְהִפְקִיר & præficiat, Gen. 41. 34. Esth. 2. 3. וְהִפְקִיר & præfecit, 1 Reg. 11. 28. 2 Reg. 25. 22. וְהִפְקִיר & præfecit eos, 1 Chron. 26. 32. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum 1 conv. praf. & chirek tantum absque jod hiph. in penult. loco seq. וְהִפְקִיר & deposuerunt, Jer. 37. 21. In Hophal, est, deponi, præfici; Bu. constitutus est, commissus est ad visitandum; Av. deponi; h. e. curæ alicujus, & fidei committi: prout occ. in præt. hoph. 3. f. m. loco seq. וְהִפְקִיר depositum fuit, Lev. 5. 23. Unde in part. hoph. à f. m. וְהִפְקִיר vel וְהִפְקִיר præpositus, præfectus, &c. occ. in forma pl. m. cum kibbutz pro camer. chat. sub Mem. idq; simpl. & cum 1 dem. praf. וְהִפְקִיר præpositi, 2 Chron. 34. 12. וְהִפְקִיר præfecti, 2 Reg. 12. 12. 22. 5, 9. 2 Chron. 34. 10, 17. Atque indè ex Rad. in hac ult. præficiendi signif. sunt nomina, 1. וְהִפְקִיר præpositus, præfectus; commissarius, qui aliquid in commissione habet; Av. Commissarium vulgò appellant, cui scilicet aliquid exequendum commissum est; Merc. Cujus curæ aliquid commissum est: deligatus; Cocc. prout occ. in forma abs. f. m. simpl. & cum 1 cop. & 1 dem. praf. וְהִפְקִיר præfectus, 2 Reg. 25. 19. Neh. 11. 9. Jer. 20. 1. 52. 25. וְהִפְקִיר & præfectus, Neh. 11. 14. וְהִפְקִיר præfectus, Neh. 12. 42. & in forma f. m. constr. occ. cum 1 cop. praf. cui etiam 1 est Aff. sic, וְהִפְקִיר & præfectus, 2 Chron. 24. 11. Neh. 11. 22. וְהִפְקִיר præfectus ejus, Jud. 9. 28. Et in forma pl. m. occ. vel cum chirek tantum absque jod penult. vel plenè cum jod penult. ut seq. וְהִפְקִיר præfecti, Gen. 41. 34. Jer. 29. 26. וְהִפְקִיר præfecti, 2 Chron. 31. 13. Esth. 2. 3. Item, 2. hinc etiam est nomen, וְהִפְקִיר, vel וְהִפְקִיר

פקד m. commissio, commissum, mandatum; Av. Non autem textualiter venit in sing. sed in forma pl. m. **פקדו** mandata, commissio, commissiones, ut vulgò loquuntur; Bu. Lex. prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. locis seq. **פקדו** mandata, Psal. 119. 9. 119. 128. Item cum **פקד** Aff. occ. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz in antepenul. locis seq. **פקדו** vel **פקדו** mandata tua, Psal. 119. 4. 27. 45. 56. 63. 69. 87. 93. 94. 100. 134. 141. 159. 168. 173. cui etiam cum **פקד** Aff. **פקד**, **פקד**, **פקד** sunt præf. ut seq. **פקדו** de mandatis tuis, Psal. 119. 15. 78. **פקדו** mandata tua, Psal. 119. 40. **פקדו** ex mandatis tuis Psal. 119. 104. **פקדו** & à mandatis tuis, Psal. 119. 110. Item occ. etiam cum **פקד** Aff. modo eod. cum kibbutz vel cum schurek penul. sic **פקדו** mandata ejus, Psal. 103. 18. 111. 7. Item, 3. hinc & ex Rad. in hac præficiendi signif. venit etiam No. **פקדו** f. visitatio, animadversio; item præfectura; recensio, depositum, Bu. Lex. commissio; item depositum; & à visitando sic dicitur, Av. No. hoc 1. ut dictum in 1. signif. est visitatio, επισκοπή. 2. recensio; ut 1 Chron. 23. 11. quomodo propriè pertinet ad 3. numerandi signif. Et 3. ex hac 4. signif. est, curatio, officium curandi, επισκοπή etiam; ut 70. reddunt hoc No. Psal. 109. 8. Cocc. Prout occ. hoc No. in forma s. f. absol. cum **פקד** præf. loco seq. **פקדו** in præfecturam, 2 Chron. 23. 11. sed sæpius in forma s. f. constr. idque simpl. & cum **פקד** cop. præf. cui ult. etiam **פקד**, est Aff. sed cum **פקד** & **פקד** Aff. absque præf. & cum **פקד** Aff. simpl. & cum **פקד** & **פקד** præf. ut seq. **פקדו** præfectura, Num. 3. 32. 4. 16. 1 Chron. 26. 30. 2 Chron. 23. 18. 24. 11. **פקדו** & præfectura, Num. 3. 36. 4. 16. **פקדו** & præfectura tua, Job. 10. 12. **פקדו** præfecturam tuam, Isa. 60. 17. **פקדו** præfecturam ejus, Psal. 109. 8. **פקדו** præfecturam illorum, 1 Chron. 24. 19. 2 Chron. 17. 14. 26. 11. Jer. 51. 18. **פקדו** & repositum eorum, Isa. 5. 7. **פקדו** in præfecturam suam, 1 Chron. 24. 3. Item in forma pl. f. occ. simpl. & cum **פקד** dem. præf. **פקדו** præfecturæ, Ezech. 44. 11. **פקדו** præfecturæ, Jer. 52. 11. Sic & 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. præced. commissio, vel curatio; unde **פקדו** dicitur qui habet commissionem, vel curam; Cocc. Prout occ. cum chirek tantum absque jod penult. & kibbutz pro schurek in ult. loco seq. **פקדו** præfectura, Jer. 37. 13. Item, 5. hinc etiam No. **פקדו** m. depositum, Bu. Av. quod scil. alicui committitur ut visu accurato illud conservet; Av. 70. **פקדו**, Cocc. Prout occ. cum **פקד** & **פקד** præf. ut seq. **פקדו** depositum, Lev. 5. 23. **פקדו** in deposito, Lev. 5. 20. **פקדו** in depositum, Gen. 4. 136. Item, 6. hinc etiam No. cum Mem heemant. præpos. **פקדו** m. mandatum, præfectura, census; Bu. Lex. visitatio; h. e. supputatio quæ fit in visitatione militum; præfectura; Av. recensio, lustratio; vel commissio aut delegatio. Item locus aliquis destinatus, vel constitutus alicui rei; unde & porta lustrationis dicitur, Neh. 3. Cocc. sim. Bu. Lex. | Prout occ. in forma s. m. absol. cum **פקד** dem. præf. & in forma s. m. constr. cum **פקד** præf. & pathach in ult. **פקדו** mandatum, Neh. 3. 31. **פקדו** per mandatum, in loco constituto, 2 Ch. 31. 13. Ezech. 43. 21. Varia veniunt in hac copiosa rad. adnotanda, & textus quidam explicandi: ut Job. 35. 15. & nunc quia **פקדו** paululum (ad verbum non, vel nihil, i. e. penè nihil; Merc.) visitavit, scil. eum, furor ejus, non cognovit eum in multitudinem, vel propter multitudinem, scil. peccatorum suorum, valde. R. D. exp. ac si diceret,

gratis, id est, sine causa, frustra, ipse irascitur, & excitat furorem suum; qui non cognovit vias Domini, atque ejus judicia. vel sic, q. d. Nunc postquam nolui-
sti justificare judicem, idcirco iratus est tecum, & visita-
vit furor ejus, & prolongavit morbum tuum, aut ægritu-
dinem tuam: quia non novit multitudinem justitiarum
tuarum, quia viz. non fecisti illas. Vel, visitavit furor
ejus Job, eò quod non scivit, neque agnovit Job
multitudinem bonorum quæ olim elargitus est ei Deus.
Vel, quia non novit multitudinem iniquitatum suarum,
ideo iratus est furor ejus; Pag. Sed R. Moseh sic expli-
cat. & nunc, quia adhuc, vel hæcenus, nihil est: pau-
lulum enim visitavit furor Dei ipsum Job, i. e. animad-
vertit ira Dei in ipsum Job; & non cognovit Job mul-
titudinem; i. e. quàm multum adhuc adaugebit Deus i-
ram atq; excandescentiam; secundum scilicet illius peccata.
Idcirco timeat ab ultionibus; vel potius sollicitus & anxi-
us esse deberet de ultionibus, &c. Pag. Merc. Vel juxta R.
Perutsol, sensus est; ac si dixisset Elihu de clamore Job
super malis quæ cadunt in specie humana. Et nunc quia
nihil est, & parva res est furor quo visitat Deus mun-
dum, respectu multitudinis bonorum, quæ Deus facit in
mundo, quæ multò plura sunt quàm mala quæ eveniunt
in mundo. Et sic ejus misericordia excedit judicium.
Vel dixit de malis quæ hominibus usu veniunt, de quib-
us conqueritur. Et nunc quia nihil est, Pag. aut mihi-
mum, quod Deus ira sua animadverit in Job per has
plagas, quæ pueræ sunt, respectu earum quibus dignus
esset Job, ob opiniones suas falsas, contra Deum; Merc.
Et non cognovit Job multitudinem peccati sui, quod
admodum grave est; Pag. In ira & judicio, visitatio sæ-
pe notatur; ut hoc in loco; quia id non est, visitavit
ira ejus: & sic sæpe alibi; Cocc. Nunc enim quia nihil,
istorum, scil. est, visitat ira ejus; i. e. neque rectè judi-
cas, neque expectas à Deo, ut pium hominum decet;
Jun. Sed alio in sensu venit hoc verbum, Job. 36. 23. **פקדו**
Quis memoravit ei viam suam, &c? viz. tanquam Dominus sit oblitus, ut exp. R. D. vel, ut
quis dicat ei, operatus es iniquitatem? Pag. Vel potius,
Quis injunxit aut præscripsit ei, viam suam? ut Ezræ 1.
3. Sic enim hoc verbum præcipere, cum **פקדו** construi-
tur; ut & Chaldaicè; Merc. Vel, juxta R. Moseh, Quis
visitavit viam Dei, ut scil. videat an sit bona? Pag. vel
sic, Quis præfecit judicem supra Deum; aut quis est
præfectus est super Deum? ut scil. ipse sit Dominus ac
præses; Deus autem sit ab ipso præfectus, & quasi ei
subditus. Et sic juxta R. Perutsol, quis invenietur qui
sit constitutus & ordinatus super Deum, ut illum doceat
viam regiminis & gubernationis quam sequatur? juxta
illud, Isa. 40. 13, 14. Pag. Merc. Simpliciter exponi po-
test in mandandi signif. Quis mandavit ei viam suam? si-
cut etiam dicitur, Job. 34. 13. **פקדו** Quis
mandavit ei usque ad terram, quicquam scil. eorum quæ
ipse facit in terra, Cocc. Vel, Quem præfecit sibi super
terram? h. e. quem præposuit aut constituit, vel præfe-
cit, pro se, super terram? Pag. R. D. sic exp. Quis me-
morabit ei opera atque judicia ejus in terra? vel, quis
est in terra qui præcipiat, ut faciat aliquid parvum vel
magnum, quum mundum ipse creaverit? Targum; quis
mandavit ipsi, nimirum Deo, ut faceret terram? aut quis
imposuit ut faceret orbem totum? Interpretatur **פקדו**
mandavit, vel præcepit, ei, de Deo; ac si diceret
Nonne voluntate sua fecit terram? Merc. Quis commi-
sit

et ei terram? Probatio à mero imperio & auctoritate Dei: q.d. nè ab ullo quidem ad injuriam faciendam adigi potest. Et sic in altero loco, Quis commisit ei viam, ejus? Jun. Hujus verbi part. pass. Pahul kal, in textu venit tantum plur. & significat recensitos, præfectos, commissos, quos vulgò appellant commissarios; Merc. ut in locis cit. apparet. Item Imper. & Infin. kal, interdum venit ut nomen proprium loci; viz. in Jer. 50. 21. super vel adversus terram rebellionum, i. e. rebellantium, ascende super eam, (scil. Dari) & super habitatores פקודי Pekod; q.d. visitationis, h. e. Babel; quæ sic appellatur, inquit R.D. eò quòd tempus visitandi illam venerat. Sed secundum Jonathan, erat una ex urbibus Babel. Et sic Ezech. 23. 23. filii Babel & omnes Casdim, i. e. Chaldæi פקודי Pekod, & Soah, &c. nam juxta Targum sunt nomina provinciarum; Pag. Quidam verò פקודי pro præfecto exponunt, juxta linguæ Chald. formam; ut sit idem cum Heb. פקיד, de quo suprà in nominibus. Mer. In Niph. communiter est deficere, deesse; Pag. Sæpe tamen significatione cum activo convenit, ut sit requiri; recenseri: præfici: in memoriam venire. Sæpius verò contrarium activo significat: ut sicut illud erat recensere, quod fit per præsentiam, sic hoc fit detrahi de numero, de summa subduci, quod Latine dicimus, desiderari, abesse, vacare, idem quod נָעַר, sicut & utrumque Isa. 34. 16. conjungitur. Verum hoc in voce activa idem cum passiva. Luc. 22. וְשָׁפַע לוֹ huic respondere quidam credunt; Merc. Sic etiam Pual, sensu deficiendi venit: ut Isa. 38. 10. פָּקַדְתִּי יָתֵר שְׂנוֹתַי carere seu deficere factus sum, aut privatus sum, dimidio annorum meorum. Nam in hac conjug. juxta Hebræos omnes passivum est. R.D. defeci, i. e. carui residuo, &c. Sed sunt inquit A.E. qui exponunt פָּקַד מִמֶּנִּי defecit à me, i. e. mihi, residuum annorum meorum: sicut illud Jer. 10. 20. filii mei יָצְאוּ מִמֶּנִּי pro יָצְאוּ מִמֶּנִּי egressi sunt ex me; Pag. In conjug. autem Hiphil, de homine dictum, significat eum præficere alicui administrationi, & sæpe sequitur על super. Est item, recensere, vel facere, recensere, ut Isa. 10. juxta quosdam. Sed crebrius est commendare, deponere, & bona fide servandum alicui quidpiam tradere, suo tempore requirendum; Merc. ut ex locis in hiph. citatis patet. Sic etiam in Hophal significat passivè, deponi. Ut Lev. 6. 4. אִתָּךְ הִפְקַדְתָּ אֶת־הַכֶּסֶף הַזֶּה depositum quod depositum est secum, h. e. apud eum, vel in usitata visitandi signif. ut Jer. 6. 6. Est civitas הִפְקַדְתָּ (quæ) visitata est tota ipsa: i. e. cujus iniquitas visitata est: quanquam eam illi prolongaverit in fine; Pag. i. e. ad finem, usque vel diu; Merc. Cev. Sed venit etiam in forma composita conjug. Hophal cum Hithpael; ut Num. 1. 47. & Levitæ per tribum patrum suorum, non הִפְקַדְתָּ הָיוּ fuerunt numerati in medio eorum sive inter eos. Idem 2. 33. &c. Pag. Et quidem hoc ex Hophal & Hithp. est comp. nisi quòd Pe præter morem, habeat cametz; & Koph lene est; ut suprà videre est ad locos in reliquo Hithpael; Merc. Nomen etiam ab hoc verbo deductum, viz. פָּקִיד significacione latè patet: ut suprà videre est ex Cocc. Est enim inspectio; requisitio; seu officium inspectionis seu requisitionis; officium demandarum, administratio commissi alicui, delegatio, episcopatus, munus Episcopi; אֲרִיִּזְתָּ, ad Tim. 1. & ἐπισκοπή, 3. Merc. ut in loco illo Psal. 109. פָּקַדְתָּ præfecturam ejus accipiat

alter; 70. & Hieron. episcopatum ejus. Sed R.D. exp. uxorem ejus; vel substantiam ejus, scilicet appellatam, quod illi homo sit præfectus; Pag. Interdum autem simpliciter est visitatio; sicut etiam quidam sumunt hoc in loco. Vel, ut alii, animadversionem ejus: quomodo accipitur Num. 16. 29. & animadversione omnis hominis. Sensus est potestatem animadvertendi in eum accipiat alter; ut scilicet mors ejus sit in manu, seu potestate cujusvis hominis; Cev. & sic etiam A.E. dicit quosdam exponere animam ejus; quæ scilicet est sicut פָּקִיד depositum; Pag. Item locus unus aut alter notandus de No. pl. m. פָּקִידים mandata, &c. viz. Psal. 119. 9. פָּקִידֵי praecepta Domini recta lacerantia cor. Ubi A.E. sic scribit, פָּקִידֵי dicuntur à פָּקִיד, quod est depositum; nam sunt, praecepta, quæ inveniuntur in potentia animæ, i. e. ingenta animo, in quolibet homine, dum non est in illo præceptum; h. e. dum adhuc est absque præcepto; nam Deus constituit & deposuit ea in corde. Et recta vocat, quia omnes intelligentiæ præditi erudiuntur illis, in aut de via recta, in qua non est offendiculum. Pag. Merc. Cev. Et dixit, lacerantia cor, quia propter illa homo sapiens æternam adipiscitur lætitudinem; Et sic R.D. inquit פָּקִידֵי sunt praecepta intellectus quæ Deus constituit, & deposuit in corde; & intellectus docet illa. Item, Psal. 119. 128. כָּל־יִשְׂרָאֵל פָּקִידֵי omnia praecepta omnium (scilicet praeceptorum Legis) direxi. Et est sicut illud Ezech. 44. 30. & primitivum omnium primitiarum omnium, scilicet fructuum. Direxi, i. e. recta esse docui illos qui ea contemnebant. Et R. Himman. sic exp. eo quòd omnia praecepta omnium, i. e. universæ Legis, direxi; i. e. scrutatus sum, & inveni illa recta in corde meo, & in corde hominum, & ostendi illis fructum eorum, &c. Sed sunt inquit ille qui exp. יִשְׂרָאֵל pro אֲשֶׁרֵי beatificavi; cum permutatione scilicet. Jod in Aleph. i. e. beata esse prædicavi; & beatos qui illa custodiunt, &c. Pag. כָּל־פָּקִידֵי כֹל omnia mandata omnium; h. e. de omnibus rebus, Cocc. Propterea quòd omnia mandata de omnibus recta agnosco; Hebr. rectifico, Jun. Item loci de nomine cum Mem heemant. notandi; viz. Neh. 3. 31. ante portam הַמִּפְקָד Miphkad; quod est præceptum; Pag. Sed præstat portam censûs, alii præfecturæ; Merc. Sic pro censu sumitur, 2 Sam. 24. 9. & dedit Joab numerum כָּל־הָעָם מִפְּקָדֵי numeri, seu census populi, Regi. Idem 1 Chron. 21. 5. At 2 Chron. 31. 13. מִפְּקָדֵי exp. præcepto Jehizkijahu Regis. Et Ezech. 43. 21. & comburet eum הַמִּפְקָד præcepto domûs, i. e. Templi, extra sanctuarium, h. e. quemadmodum præceptum erat de domo; ut scilicet facerent sacerdotes; Pag. cuique enim rei cuius usus esset in Templo, separata erant sua loca; Cev. Vel sic, in loco domûs, aut Templi in quo iustum erat sacerdotibus, ut comburerent illum; Pag. & simul etiam reliqua sacrificia quæ cremanda erant; Cev. Nam sic R.D. exp. in lib. Rad. & in comment. Pag. In loco destinato domûs extra sanctuarium; Cocc. ut comburat ipsum (sacerdos) in loco destinato domûs, extra locum sanctum. Domûs, i. e. structura maximæ sive ambitus; erat enim in eo destinatus locus ex analogia Legis, Lev. 4. 12. Jun. Verbum hoc in 1. signif. visitare, sæpe pro rationem habere, sumitur ut Isa. 23. 17. יִפְקֹד visitabit Jehova Tyrum, i. e. rationem ejus habebit, sanabit eam. Psal. 106. 4. בִּישְׁעֶיךָ פָּקַדְנִי visita me cum salute tua, i. e. cum redemptione, annunciatione Evangelii, sanctificatione spiritus

spiritus & liberatione à malis. Sic Zach. 10. 3. פֶּקַח יְהוָה נְסִיחָהּ visitavit Jehovah gregem suum. Insigniter autem & verissimè dicitur de visitatione qua Deus manifestatus est in carne, facie ad faciem, ore ad os, oculo ad oculum: ut Psal. 8. 5. Quid est filius hominis נְסִיחָהּ כִּי ut visites ipsum, h.e. venias ad ipsum, ita nempe, ut propter tuam επισκοπήν dici possit, filium hominis paulisper minoratum infra Deum & deos, honore atque gloria coronatum esse, & ejus pedibus omnia subiecta esse; quod non potuit fieri, nisi in Christo. Hinc נְסִיחָהּ דִּעֲשׂוֹנָה dicitur פֶּקַח visitatio, הִנֵּה תִּשְׁמַע עֲשׂוֹנָהּ. De nomine autem פֶּקַח notandum, quòd sit, formæ instar פֶּקַח, ut in loco cit. Jer. 5. contra terram; terram inobedientem, ascende contra eam, & ad habitantes פֶּקַח visitationem; h.e. locum ad quem Deus venit. Chaldaus retinet פֶּקַח ut nomen civitatis. Kimchi tamen mavult ad verbum פֶּקַח reducere, in Imper. sci. vel Infin. Nos in comment. nostro ostendimus, notari hoc loco Hierosolymam; Cocc.

Rad. 69. פֶּקַח est, appetire; Pag. Bu. peculiariter oculorum, & interdum, aurium apertionem denotat, in quo differt à פֶּתַח quod generaliter est aperire, & à פֶּקַח quod de ore dicitur; Merc. פֶּקַח aperuit oculos, pexit oculos; nam propriè dicitur de oculis explicatis, seu pexis, qui perspicaciores sunt; & semel accipitur de auditu, vel de auribus aptis. Hinc, Græci acceperunt πέκτω & πεκτέω, πήκω; & Lat. pecto, is, ere. πήκω, apto, tondeo; nam impxi oculi, per Metaphoram Hebræis dicitur, quorum acies est obfusata; Av. de oculis hoc verbum dicitur; pro, acuire; acutos & intentos oculos habere. ut & de auribus, Isa. 42. 20. פֶּקַח אָזְנוֹי (acuit) aures; h.e. diligenter aufcultat; Cocc. פֶּקַח רְאוּת videre multa, & לא תִּשְׁמַע & non servabis aperire aures, וְשָׁמַע & non audiet; i.e. non prodest videre multa; nisi custodias; nec aperire aures, nisi sit qui audiat; Pag. Vel, nisi audias; sed sic est Enallage personæ; Merc. Vel sunt Infinitiva, vice futurorum; i.e. videbis multa, &c. Unde R.D. sic exp. Videbitis multa, i.e. multas afflictiones; at non observabitis oculo cordis vestri, ut, (vel ob, vel propter, Mer.) quòd vobis evenierint afflictiones istæ; & ecce, oculi vestri vident, at tamen cæci estis; quid enim prodest videre, nisi custodiatis vias vestras? & sic, aures vestræ apertæ sunt, sed non audiet quispiam ex vobis increpationem; & sic estis etiam furdi. & dixit in sing. custodies, audiet; perinde ac unus ex illis, non custodiret, nec audiret, ut sci. rediret ad bonam viam, & dixit, custodies; in 2. pers. sed, audiet, in 3. pers. eodem versu; sicut & 1 Reg. 22. 28. שָׁמַעוּ עַמִּי בְּלִלְיָם audite populi universi ipsi; & id genus varia. Pag. Videre multa & non servabis, peccare, i.e. aperire, aures, &c. Av. Videndo multa, tamen non observas, aperiendo aures, tamen non audit. Hæ frequentes Apostrophæ, in hoc & 19. 18. v. præced. augent pathos. Jun. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. In præter. kal, 3. & 2. f. m. & in part. ben. kal, f. m. simpl. sic, פֶּקַח aperuit, Job. 27. 19. פֶּקַח aperuisti. Job. 14. 3. פֶּקַח aperiens, Ps. 146. 8. ut & in part. pahal kal, à f. m. פֶּקַח apertus, & inf. f. פֶּקַח aperta; occ. in forma pl. f. loco seq. פֶּקַח aperti, Jer. 32. 19. & in Infin. kal, occ. plenè, cum camerz & cholem; sed cum 2. præf. cum Scheva penult. sic, פֶּקַח aperiendo, Isa. 42. 20. לִפְקַח ad aperiendum, Isa. 42. 7. in Imper. kal, f. m.

occ. locis seq. פֶּקַח aperi, 2 Reg. 6. 17, 20. 19. 16. Pro. 20. 13. Isa. 37. 16. Dan. 9. 18. In fut. kal, occ. in 1. sing. simpl. sed in 3. f. m. cum 1. conv. præf. פֶּקַח aperiam, Zach. 1. 3. 4. פֶּקַח & aperuit, Gen. 21. 19. 2. Reg. 4. 35. 6. 17, 20. In Niphal, פֶּקַח aperi, aperire se; Bu. pexus est, apertus est; Av. perspicax, acutus & intentus est, oculis, scil. Cocc. Prout occ. in præter. niph. 3. pl. cum 1. conv. præf. loco seq. וּפֶקַחוּ & aperientur, Gen. 3. 6. & in fut. niph. à 3. f. m. פֶּקַח, פֶּקַחוּ, aperietur, &c. & 3. pl. m. פֶּקַחוּ, &c. occ. in 3. pl. f. simpl. & cum 1. conv. præf. וּפֶקַחוּ aperiuntur, Isa. 35. 8. וּפֶקַחוּ & aperti fuerunt, Gen. 3. 8. Atque inde, sunt nomina, 1. No. פֶּקַח m. apertus, scil. oculis, h.e. videns; Bu. Lex. quasi apertus, i.e. apertos habens oculos. Et sic, Chaldaicè, פֶּתִיחַ dicitur, cui oculorum vel aurium meatus obstructi non sunt, quo minus cernat vel audiat; quomodo & Christus, in Evangelio, dixit, פֶּתִיחַ quasi apertus esto, visum vel auditum recipe; nam utrique sensui ex æquo convenit. Merc. פֶּקַח est, pexus, seu purgatus oculis, videns, apertus visus; Av. clare videns; Cocc. alacer visu; Forst. prout occ. in sing. & pl. m. (sed plur. in textu venit lene, i.e. sine dagesch, inquit R.D. Pag.) simpl. sic; פֶּקַח apertus, videns, Exod. 4. 1. פֶּקַח videntes, Exod. 23. 8. Item, 2. hinc etiam nomen geminatum, Pag. viz. פֶּקַח-פֶּקַח, masc. q. d. omnimoda apertio; Bu. Lex. apertio latissima; nam duplicatio thematis auget significationem; Av. Prout occ. Isa. 61. 1. & vindictis, פֶּקַח-פֶּקַח apertionem carceris, inquit R.D. Pag. sed apertionem simpliciter sonat; i.e. plenam liberationem, quâ omnia patent, quaquâ oculos verteris; Merc. quamvis enim scribatur ut duæ dictiones, una tamen est significatio. Sed potest & ut duæ dictiones exponi; פֶּקַח erit Makor, seu Infin. à לָקַח quod est accipere; i.e. ad aperiendum (eis, scil. vel solvendum eos, &c. Cev. ad accipiendum eos è carcere, vel captivitate. Sed R. Jos. scripsit, quòd פֶּקַח est carcer, sic appellatus, quòd capti & clausi ibi sint. At A. E. scribit, unam esse dictionem, geminantem literam 2. & 3. Rad. ut in פֶּקַח, פֶּקַח, פֶּקַח, &c. פֶּקַח-פֶּקַח &c. Pag. quæ geminatione literarum, gemina, i.e. omnimoda apertio denotatur. licet R. Sal. vult פֶּקַח esse nomen separatum, carcer, captura, à Rad. לָקַח. Bu. Lex. & vindictis, in tenebris carceris, clarum visum. R.D. comparat פֶּקַח פֶּקַח. Alii פֶּקַח, à פֶּקַח derivant. Sed non bene convenit פֶּקַח; quod notaret acutum cerne, vel, cernere. Cocc. ad prædicandum captivis libertatem, & vindictis apertionem. Av. & vindictis aperturam ergastuli; Jun.

Rad. 70. פֶּקַח vel פֶּקַח m. est colocynta, vel colocyntis; cucurbita agrestis forma, oblonga instar ovi, aut fici agrestis; & legitur de colocyntis cælaris aut sculptris; Av. In textu non legitur in sing. sed in forma pl. m. פֶּקַח colocynthidæ, cucurbitæ sylvestres, vel fungi; Bu. Lex. cucurbitæ agrestes, formæ rotundæ; Bu. Con. minores sunt agrestes cucurbitæ sativis; juxta Diosc. & Plin. Græci κοκκύνην vocant cucurbitam. Unde, 1 Reg. 6. 18. legitur, פֶּקַח (sculptura) instar fundæ; cucurbitarum agrestium; Pag. sculptura scil. seu cælatura, more fundæ facta, cucurbitarum. Folliculos quidam vertunt; figura scil. in more n. colocynthæ, vel ovi oblonga. Merc. & sic, cap. 7. 24. פֶּקַח, cucurbitæ agrestes; i.e. figuræ cucurbitarum agrestium, sub labio ejus; Pag. Sed 2 Chro. 4. appellatur boves; forsan, quòd cucurbitæ facie essent bubulæ, bubus, non quidem corpore, sed facie,

similes; nam corpore, ovorum, juxta Chaldaeorum interpretationem, speciem referebant. Sunt autem colocynthydæ amaræ valdè; & ex earum semine, oleum, inquit Kimchi, apud Doctores Hebræos celebratur. Arabicè, juxta Haggæon, dicuntur Albagan, & oleum chantal. Merc. In 1 Reg. 6. 7. Chaldaus פקעו vertit, ביצו ova; pro quo, 2 Chron. 4. 3. legitur בקעו, quod Kimchi conciliare conatur; sed apparet, per פקעו, notari, omnis generis figuras extantes, quæ ornatui sunt. Cocc. Occurrit autem hoc No. pl. m. simpl. & cum 1 cop. & 1 dem. præf. פקעו cucurbitæ, 1 Reg. 6. 18. ופקעו & cucurbitæ, 1 Reg. 7. 24. פקעו cucurbitæ, 1 Reg. 7. 24. Atque hinc etiam est No. in sing. f. פקעה, colloquintida; cucurbita agrestis; Pag. Sed nec hoc legitur in sing. sed in forma pl. f. פקעות, idem cum præced. No. pl. m. Bu. Lex. colocyntides, cucurbitæ agrestes, (veræ, scilicet & naturales, non artificiales, sed sativæ, &c.) vel fructus colocyntharum amaræ; Av. prout occ. 2 Reg. 4. 39. & collegit ex ea, פקעות פרה cucurbitas aut colloquintidas agrestes; Pag. & invenit vitem agrestem, & collegit ab ea colocynthidas. Av. Aruch dicit esse קטנים אבטחים כעין ut pepones parvos; inde fieri, oleum memoratum veteribus; id Arabicè dicitur הנטל, quod vertitur colocinthis; Saadjah explicat per Arabicum النربان; Hæc apud Kimchi qui interpretatur fungos. Planta hujus fructus ferax, dicitur הנטלה גפן vitis agrestis; prout dicitur etiam Græcis ἀμπέλαιος ἀγρία. Sed Hebræos latius hoc vocabulum extendere apparet. Cocc. In Targum pro præced. No. maf. est, figuræ ביצו ovorum, quia scilicet erant rotundæ, ut ova & cucurbitæ agrestes, in Italia, ut sæpius vidimus, sunt ferè figuræ rotundæ, ut figura ovi; Pag. Rad. 7. 1. פרה; m. est juveneus; Pag. Bu. imo senex, juxta R. D. vocatur פרה; sed, ex textu, videtur, quod non esset magnus in annis; parvus vocatur עגל, vitulus; Pag. Quidam ad פרה referunt, qui scilicet jam fructificet, ubi vitulus esse desit. Talmudici, ait Kimchi, faciunt triennem; vulgò vertitur, taurus; sed est nomen ætatis mediæ, inter vitulum & bovem; est potius de duplicatis, vel quiescentibus Yajin; etsi per pathach, ob ultimam Resch, affinem gutturali, scribatur; deinceps enim, ubi quid additur, kametz ubique retinet; Merc. פרה est filius bovis, juveneus; à fructificando; qui scilicet desit esse vitulus, & jam caput fructificare; Av. qui hoc nomen locat, sub Rad. פרה Major est quàm עגל vitulus; Cocc. Occurrit autem hoc No. in absol. forma f. m. simpl. idque vel cum pathach, vel, ob pausam cum kametz, sic, & locis seq. פרה vel פרה juveneus, Exod. 29. 1. Lev. 4. 3. 14. 8. 2. 14. 16. 6. 11. 27. Num. 7. 15. 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81. 88. 15. 24. 29. 2. 8. 23. 2. 4. 14. 30. 29. 36. Jud. 6. 25. Psal. 50. 9. 69. 32. Ezech. 43. 23. 45. 18. 46. 6. 45. 22. cui priori formæ, cum pathach, 1 cop. alteri cum kametz, 1 dem & priori etiam 1, alteri vero 2 sunt præf. ut seq. ופר & juveneus, Exod. 29. 26. Lev. 23. 18. Num. 8. 8. Jud. 6. 25. Ezech. 43. 19. 28. הפר juveneus, Ex. 29. 3. 10. 11. 12. 14. Lev. 4. 4. 5. 7. 11. 12. 15. 16. 21. 8. 17. 16. 14. 18. 15. Jud. 6. 26. 28. 1 Sam. 1. 25. 1 Reg. 18. 23. 25. 26. 33. Ezech. 43. 21. בפר cum juveneo, Lev. 16. 3. 2 Chron. 13. 9. בפר cum juveneo, Ezech. 43. 22. & sic etiam priori, 1, & alteri 2 est præf. sic, לפר juveneo, Lev. 4. 20. לפר juveneo, Lev. 4. 20. Num. 28. 20. 28. 29. 3. 9. 28. 12. 14. 29. 14. 37. Ezech. 45. 24. 46. 7. 11. & in forma absol. pl. m. occ. simpl. locis seq. ופרו juvenei, Exod.

24. 5. Num. 7. 87. 88. 23. 1. 29. 28. 11. 19. 27. 29. 13. 17. 14. 20. 23. 26. 29. 32. 1 Reg. 18. 23. 1 Chron. 15. 26. 29. 21. 2 Chron. 29. 21. 30. 24. Ezech. 8. 35. Job. 42. 9. Psal. 22. 13. 51. 21. Isa. 1. 11. Ezech. 39. 18. 45. 23. Hof. 14. 3. cui etiam formæ pl. m. absol. ו, ה, & ל sunt præf. ופרו & juvenei, Gen. 32. 15. Isa. 34. 7. ופרו juvenei, Num. 8. 12. ופרו juvenes, Num. 29. 18. 21. 27. 30. 33. 24. ופרו cum juvenis, 1 Sam. 1. 24. Item, in forma pl. m. constr. ופרו juveni, occ. cum 1 Aff. loco seq. ופרו juvenes ejus, Jer. 50. 27. Atque, hinc etiam, est No. פרה f. junix, vacca, juvenca; Pag. Bu. Av. quæ scilicet desit esse vitula; & jam caput esse fœcunda; Av. Occ. autem hoc No. in absol. forma f. f. simpl. & cum 1, ה, & ל præf. פרה juvenca, vacca, Num. 19. 2. ופרה & vacca, Isa. 11. 7. ופרה vacca, Num. 19. 5, 6, 9, 10. ופרה sicut vacca, Hof. 4. 16. In forma f. f. constr. est פרה, juvenca; & occ. cum 1 Aff. loco seq. פרתו vacca ejus, Job. 21. 10. & in forma pl. f. פרות juvenca; retinet kametz, etiam in regimine; Cocc. ut Gen. 32. 15. ופרה פרות vacca Bafan, h. e. præpingues; & metaphoricè, sic appellantur delicatæ, primariæ, & petulantissimæ, juxta Kimchi, Am. 4. 1. sicut & aliàs, invenies tauros populorum, appellari potentes & duces populorum. Merc. Occ. autem hæc forma pl. f. simpl. locis seq. פרות vacca, Gen. 32. 15. 41. 2. 3. 18. 19. 26. 1 Sam. 6. 7. 10. Am. 4. 1. cui etiam 1 dem. est præf. locis seq. פרות vacca, Gen. 41. 3. 4. 20. 27. 1 Sam. 6. 7. 12. 14.

Rad. 72. פרה inde פרו m. olla, lebes, cacabus; Pag. quidam ad פור revocant, quod exponunt labi, illabi, &c. ut supra dictum; quod in eam illabantur & injiciuntur carnes; Merc. Sed venit etiam cum Epenthesi literæ Aleph, sic, פור nigror ollaris, pallor livens; juxta R. Sal. at juxta A. E. est אפר, ibi etiam vide; Bu. Lex. פור est nigror; sed A. E. à Rad. פור exponit, decus & splendorem; Cocc. prout occ. cum Aleph Epenthético, locis seq. פור olla, Joel. 2. 6. Nah. 2. 1. sed absque Aleph Epenthético, in penult. occ. cum 2 pro בה dem. præf. locis seq. בפרו in olla, Num. 11. 8. Jud. 6. 19. 1 Sam. 2. 14.

Rad. 73. פרה fructus protulit, fructificavit; idem quod פרה; & hinc φέρω & Lat. fero, profero, affero; ut arbor fert fructus; Item, fruor, frueris, &c. Av. Non autem verbaliter venit in kal; sed in Conjug. hiphil, quam vide post No. seq. Nam inde, ex hac Rad. פרה est No. פרה m. Onager; i. e. asinus sylvestris; & metaph. homo sylvestris, eo nomine appellatur; Pag. ferz nomen Latinum quidam respondere putant, sed onagri voce redditum, quod ferarum hæc sit notissima; sed speciale nomen esse non dubitamus; Idem ad פרה quoque reducut; quod ferz, domesticis animantibus fœcundiores esse solent. Merc. פרה est fera, onager, à fructificando, seu fœcunditate; hinc ferus, fera, ferum; Av. Græcis est οἰκάρη; onager. Bochartus à velocitate dictum putat; quia Hierosolymis usurpatum fuit pro currere; Cocc. Occurrit autem hoc No. in hac forma f. m. cum Aleph 3. Rad. simpl. locis seq. פרה Onager, Gen. 16. 12. Job. 6. 5. 11. 12. 39. 5. Hof. 8. 9. sed semel etiam occ. cum He pro Aleph 3. Rad. Pag. Bu. quomodo pro fœmina usurpatur; Bu. Lex. loco seq. פרה idem, Jer. 2. 23. & in forma pl. m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. sic, ופרה Onagri, Job. 24. 5. Psal. 104. 11. Isa. 32. 14. ופרה & Onagri, Jer. 14. 7. Atque inde ex hoc No. plerique deducunt verbum in Hiphil, הפרה, à kal, פרה est,

est, multiplicare, augere, fructificare, inquit R.D. in l. Rad. Pag. fecit fructus, protulit fructus; Av. Qui duo pro Radice ponunt verbum. Aliqui ex No. præced. derivant, in Hiphil exponunt, fero modo agere; efferari; ut indocilis, indomitus & incoercitus grassari; Cocc. Sed unicum tantum verbaliter per Aleph reperitur, per communicationem ordinum. Aliàs verbum est de quiescentibus Lamed He, פָּרָה scil. de quo infra; Merc. Verbum in hiphil est, onagro similem esse; Bu. Conc. Prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. sic, Hof. 13. 15. יִפְרֶה multiplicabitur, aut multiplicabit se, vel crescet; Pag. Vel potius, amplificabatur, & crescebat; Cev. i.e. Ipse Ephraim, quamdiu non fecit (vel antequam faceret, ut Kimchi; Merc.) vitulos, inter fratres suos multiplicabatur; Pag. Vel. amplificabatur, & crescebat, atque adeo sacrificabat indies; Cev. Sicuti prædixerat Jacob de illo, Gen. 48. 19. & profectio frater ejus minor, major erit illo, & semen ejus erit, &c. Sed R. Jonah deducit verbum hoc à פָּרָה, quod est Onager; i.e. erit aut Onager. Hieron. dividet; Pag. ut fit idem cum פָּרָה; de quo mox; Merc. Onagro similis erit; Bu. Conc. quia ipse inter fratres fructificabit; i. e. proferet fructus; Av. vide de hoc in Rad. פָּרָה; Bu. Lex. fero modo aget; i.e. efferabitur, &c. ut supra. Quiddam à פָּרָה derivant; quod probare non possum. Cocc.

Rad. 74. פָּרַר est, dividere, separare, disjungere, dissipare; Pag. Bu. vel dividi, separari; quum in kal non inveniantur, nisi forte in Pahul s. m. plur. quod & nomen esse potest; Merc. Cev. disparans est; Cocc. partitus est, dispartitus est; partivit, dispertivit, impertivit, &c. Cogn. cum פָּרַשׁ specialiter seu partitivè oblectatus est. Hinc partior, dispertio, dispertior, &c. Av. occ. autem hoc verbum, juxta plerosque in part. pahul kal, à f. m. פָּרַר separatus, & in f. f. פָּרְרָה in forma pl. f. cum kibbutz pro schurek penult. loco seq. פָּרְרָה separata, Ezech. 1. 11. In Niphil, פָּרַר dividi, disjungi, separari, separare se; Bu. Lex. divisus est in varias partes, &c. Av. Sejungi, &c. Cocc. Prout occ. in præter. niph. 3. pl. cum scheva; sed in pausa cum camerz penult. פָּרַר separata, divisæ sunt, Gen. 10. 5, 32. פָּרַר separati sunt, 2 Sam. 1. 23. In part. niph. f. m. vel, ut alii volunt, in 3. præter. niph. f. m. cum camerz ob pausam pro pathach in ult. occ. locis seq. פָּרַר separatus erat, Jud. 4. 11. Prov. 18. 1. & in forma pl. m. part. pahul, occ. etiam cum camerz pro scheva penult. ob pausam, loco seq. פָּרַר separati, Neh. 4. 19. In Infin. Niphil, sed quod pro præter. ponitur, dividi aut dividere se, pro divisus est, aut divisus se, &c. Pag. occ. cum sægol in ult. ob Maccaph seq. sic, פָּרַר separari, Gen. 13. 14. Item, in Imper. niph. f. m. occ. etiam cum sægol ob Maccaph seq. pro Tzere in ult. sic, פָּרַר separa te, Gen. 13. 9. In fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. & in 3. pl. m. simpl. cum tzere penult. ob pausam, sed cum 1. conv. præf. cum scheva penult. extra pausam; ut seq. פָּרַר dividit se, Gen. 2. 10. Prov. 19. 4. פָּרַר dividuntur, Gen. 25. 23. פָּרַר & separaverunt se, Gen. 13. 11. In piel פָּרַר separavit, separationem fecit; Bu. partitus est, partitionem habuit; Av. separavit se; Cocc. Prout occ. in fut. piel, à 3. f. m. פָּרַר dividet, seu separabit se, &c. in 3. pl. m. cum Tzere ob pausam, pro Scheva penult. loco seq. פָּרַר dividet, Hof. 4. 14. In pual פָּרַר dissipatus seu divisus erat; &c. Prout occ. in part. pual f. m. cum 1. cop. præf. loco seq. פָּרַר & dissipatus, Esth. 3. 8. In hiphil, separationem

fecit, dissipavit, disjuxit, diremit; Bu. Lex. fecit partitionem; seu separavit seorsum in partes; Av. In hiphil est, secernere, Cocc. Prout occ. in præter. hiph. 3. f. m. & in part. hiph. f. m. ut & in Infin. hiph. cum 1. præf. & Aff. & in fut. hiph. 3. f. m. plenè, sed in 3. pl. m. cum 1. conv. præf. defectivè cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq. פָּרַר separavit, Gen. 30. 40. פָּרַר separans, Pro. 16. 28. 17. 9. פָּרַר in dissipare eum, Deut. 32. 8. פָּרַר separabit, dividet, Ruth. 1. 17. Prov. 18. 17. פָּרַר & separationem fecerunt, 2 Reg. 2. 11. In hithpael, פָּרַר disjungi, dissipari; Bu. dispertivit seipsam. In hac Conjug. legitur tantum in plur. quia multi tantum possunt se distrahare & ab invicem separare; Av. Prout occ. in 3. pl. præter. hiph. cum 1. cop. vel conv. præf. & in fut. hithp. à 3. f. m. פָּרַר dividet seu separabit se, in 3. pl. m. vel cum scheva, vel cum camerz ob pausam in penult. ut seq. פָּרַר & disjungunt se, Ps. 22. 15. פָּרַר separant se, Ps. 92. 10. פָּרַר separantur, Job. 4. 11. 1. 9. Atque inde sunt nomina, i. No. in forma pl. f. פָּרְרָה (quasi à sing. פָּרָה f. granum, &c. Pag.) grana; Bu. Lex. Joel. 1. 16. computruerunt grana sub pulveribus ejus. Pag. vel sub glebis suis; Merc. grana cujusque feminis ita dicuntur juxta R.D. & A.E. quia divisa, & dispersa sub terra; Pag. vel quia separatim in terram cadunt; Merc. Semina, grana separatim in terram cadentia, vel partitiones, seminum scil. vel granorum; Av. Et est hoc No. pl. f. in forma quasi ex participio in nomen converso, & grana sic sunt dicta, quasi hinc inde separata & diffusa: Nam in hac eadem forma supra fuit part. pahul kal, pl. f. pro, separata, i.e. alæ exporrectæ & expansæ seu extensæ; Pag. Ad verbum separata; Merc. Unde liquet hoc verbum in kal significare etiam, extendere, expandere, ex loco cit. in Ezech. 1. Pag. Item, 2. פָּרַר m. mulus; Pag. Bu. &c. חֲמֹלֶס; Cocc. burdo; species equorum nata partim ex asino, & partim ex equo; Latini vocant plerumque mulum. Hinc forte pardus, Leopardus; ut & Lat. Burdo, & German. Pferd; Av. Quidam speciem equi putant aliam à יָמִים ex asino & equa natis, quos mulos appellant. Germani equum generaliter Pferde vocant, à separatione & subjugatione dictum volunt. R. Hai dictum vult, quod non gignat, & separatus sit; Merc. Vide בֶּחֱרָתִי; Cocc. Occurrit autem hoc No. f. m. cum 1. וְ, פָּרַר præf. ut seq. פָּרַר mulus, 1 Reg. 18. 5. פָּרַר mulus, 2 Sam. 18. 10. Zach. 14. 15. וְ, פָּרַר & mulus, 2 Sam. 18. 10. פָּרַר sicut mulus, Ps. 32. 9. Item, occ. etiam f. m. cum 1. Aff. priori sægol, pro more talium, mutato in chirek, altero in Scheva ante Aff. sic, פָּרַר mulus tuo, 2 Sam. 13. 29. & in forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum 1. וְ, פָּרַר præf. & muli, 2 Reg. 5. 17. וְ, פָּרַר & muli, 1 Reg. 10. 25. 2 Chron. 9. 24. Ezech. 27. 14. וְ, פָּרַר & mulis, 1 Chron. 12. 40. Isa. 66. 20. & in forma pl. m. constr. cum 1. חֲמֹלֶס est, וְ, פָּרַר muli eorum, Ezr. 2. 66. Neh. 7. 68. Item, 3. hinc etiam No. in f. f. quod occ. cum 1. dem. præf. loco seq. פָּרַר mula, 1 Reg. 1. 33. cujus forma f. f. constr. est, prout seq. פָּרַר mula, 1 Reg. 1. 38, 44. Locutus autem supra cit. ad part. niph. verbi præced. venit in hac Rad. præcipuè notandus; viz. Prov. 18. 1. לְחַמְדָּה יִבְקֹשׁ נִפְרָר desiderium quæret divisus; in omni sapientia miscetur, seu miscet se, i.e. secundum desiderium suum quæret, scil. sapientiam qui se dividit scil. ab aliis; Pag. פָּרַר est, separatus, h. e. qui animo est abalienato; Merc. Disparans, vel separans se, i.e. qui animo

est ab omnibus alieno, & se ex omnium consortio subducit, ut in suo proposito, & animi sententia persistat; Bu.Lex.& prudenter, gravibusque & iustis de causis id fecisse prae se ferat; Merc. Ob desiderium quæret (sapienti am scil.) separatus; viz. ab hominibus; Av.Secundum concupiscentiam quærit separatus; intelligitur homo *יִסְרוּנְיָו*, Cocc. Expositio Kimchi inter omnes placet; nisi quod generalius intellexerim, de omni eo qui sese à studio aliquo, aut re bona, vult subducere; quòd, ut id faciat, suo ducatur vano desiderio, & animi libidine: etsi prudenter, ut dictum, id fecisse videri velit; Merc. Nam R.D. in l.Rad. sic exp. Qui est divisus in opinione sua, & consilio suo, & non credit consilio aliorum, quæret desideria; & in omni sapientia, miscabit se, vel miscbitur; i.e. ostentabit seipsum mistum omni sapientiâ, licet non ita sit; sed vadat post desiderium cordis sui. Et sic R.Saadjah, qui est separatus à multitudine populi, & relinquit fidem illius, vel eorum, i.e. populi, vadit post desiderium suum; & propterea separatur se à sententia Ecclesiarum suarum & fide illius: in omni sapientia, miscbit; Pag.Merc.Cev. h.e. adversus quodvis argumentum, aut quamlibet rationem, quam adduxeris, disputabit tecum, & refellet te, aut falsi te arguet; unde statim subijcitur versui seq. Non acquiescet stultus in intelligentia, sed in contentione aut disceptatione suâ, ut prodat malitiam cordis sui; Cev.Sed Ab.Ez. in alium sentum sic exp. propter desiderium quod habet discendi, quæret sapientiam qui separatus est à loco suo, h.e. qui peregrinatur vagatur; & in omni sapientia, i.e. & cum omnibus viris sapientia, seu sapientibus, miscbit se, & consuetudinem habebit; Pag.Merc. Pro desiderio quærit cerebrosus, Hebr. disparans se; omnibus quæ sunt, Hebr. in omni essentia, immiscet se; i.e. vir *אֲדָמָה*, perversax, in sensu animi sui quiescens, & aliena consilia spernens, seque ab omnium consortio & communicatione subducens; denique nihil non fastidiens prae se, nihil procurat nisi pro libito; omnibus, &c. immiscet se, nimirum pro desiderio suo vano, rebus æque alienis ac suis; qualis cerebrosus & perversax stolidus est, nec deletatur in vera intelligentia, sed iis quæ existunt in animo ipsius, i.e. omnibus quæ ipsi veniunt in mentem; Hebr. revelantibus se cordi suo. In fin. pro part. &c. ut in versu sequente; Jun.

Rad. 75. פֶּרָה est, crescere, fructificare, sætare, sætificare; fructuosus fuit, fructum edidit, &c. Pag.Bu. generale namque est, ad cuiusquodque rei fructificationem; fructum facere, seu edere, fructuosum esse. Quidam cum פֶּרָה decorare, conferunt. Neutrum est in kal propriè, etsi interdum cum Accus. fructus reperiatur; ut in benoni Deut. 29. quo allusum videtur Ep.ad Hebr. 12. Merc. ferti is seu ferax fuit, fructificavit; idem quod פֶּרָה; & cogn. cum פֶּרָה decoravit, nam fructus decent arborem, & decus arborum sunt fructus: hinc פֶּרָה & פֶּרָה i.e. fero fructus, fero ornatum, & פֶּרָה fertilis, prosper. In kal protulit fructus; sine Accus. fit neutrum, & potest exponi, crescere, augescere, & sæcundum esse; Av. Prolificum esse; Cocc. Prout occ. in præf. kal, 3. pl. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 2. pl. m. & 1. pl. m. 1 conv. præf. utriusque פֶּרָה fructificaverunt, Exod. 1.7. וְפֶרָה & fructificent, Ge. 8.17. Jer. 23.3. Ezech. 36.11. וְפֶרָה & fructuosi eritis, Jer. 3.16. וְפֶרָה & fructuosi sumus, Gen. 26.22. In part. ben. kal, f. m. occ. loco seq. פֶּרָה fructum edens, Deut. 29.

18. & in f. ben. kal, pro פֶּרָה, cum He 3. Rad. mutato in jod; Bu.Lex. vel cum jod inserto, ut appareat tertia Rad. He, Merc. Cev. Sic venit locis seq. פֶּרָה fructifera, Psal. 128.3. Isa. 17.6. 32.12. Ezech. 19.10. Item, occ. etiam f. ben. kal, ut quidam scribunt, cum pathach, sed ut in pierisic exemplaribus cum camerz præter morem ante Thau; unde Kimchi notat Thau poni loco 3. Rad. He; Cev. sic, Gen. 49.22. פֶּרָה בן ramus crescens Joseph, ramus crescens juxta fontem; Pag. Filius sæcundæ seu fructifera, scil. arboris, i.e. ramus sæcundus, Joseph; Bu.Lex. Sed in Pag. Av. & Bu. Conc. scribitur cum pathach, בן sæcundus; Bu. Conc. Vide Av. Inter nomina. In Cocc. verò & Bu. Lex. cum camerz פֶּרָה בן surculus frugifer, Cocc. In loco autem cit. ad part. ben. f. m. Deut. 29. שֹׁרֵשׁ פֶּוּיָה רָאשׁ וְעֵנָה radix fructuosa veneno & ablynthio, Cocc. vel fructificans venenum, &c. Pag. Intelligitur cogitatio & sententia gignens frequentias amaras & lethales; Cocc. Radix fructificans, sel vel absynthium; Av. seu proferens cicutam aut absynthium. Sensus, ne animus vester sit ullius Idololatriæ, perditæ vitæ seminarium; metaphora, Jun. In Imper. kal, occ. f. & pl. m. simpl. sic, פֶּרָה fructuosus esto, Gen. 35.11. פֶּרָה fructuosi estote, Gen. 1.22. 28.9.1.7. In fut. kal, occ. 2. & 3. f. m. simpl. sed in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. ut seq. וְפֶרָה fructuosus factus fueris, Exod. 23.30. וְפֶרָה fructuosus crescat, Isa. 11.1. וְפֶרָה & fructum edent, Isa. 45.8. וְפֶרָה & fructuosi fuerunt, Gen. 47.27. In hiphil; וְפֶרָה fructuosum reddidit, sæcundavit, sætificare fecit; Bu.Lex. Vel fecit crescere, fructificavit; Av. frugiferum fecit; Cocc. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. cum 1. Aff. sic, וְפֶרָה fructuosum effecit me, Gen. 41.52. Et in 1. sing. præf. hiph. cum 1 conv. præf. occ. vel defectivè cum Tzeri tantum absque jod, vel plenè cum jod (more quiescentium 3. Rad. He) post Tzere in penult. prout sequuntur, וְפֶרָה & sæcundabo, Gen. 17.6. וְפֶרָה fructuosum reddam, Gen. 17.20. Lev. 26.9. In part. hiph. à forma f. m. absol. וְפֶרָה fructificans, occ. cum 1. Aff. loco seq. וְפֶרָה fœcundans te, Gen. 48.4. Item, in fut. hiph. 3. f. m. juxta morem quiescentium 3. Rad. He, esset וְפֶרָה, sed occ. juxta quoddam, pro eo cum Aleph loco 3. Rad. He, & post jod in ult. more quiescentium 3. Rad. Aleph; (de quo tamen vide suprà etiam in Rad. פֶּרָה) sic, וְפֶרָה fructificabit, Hof. 13.15. Item, in 3. f. m. fut. hiph. cum 1 conv. præf. occ. per apoc. usit. cum duplicesagol post 1 præf. & absque 3. Rad. He; sic, וְפֶרָה & fructuosum reddidit, Psal. 105.24. prout etiam occ. in 3. f. m. fut. hiph. cum 1 conv. præf. & 1. Aff. loco seq. וְפֶרָה & fructuosum reddat te, Gen. 28.3. Atque inde ex hac Rad. sunt nomina, 1. no. frequens in textu פֶּרָה vel in pausa cum sagol penult. פֶּרָה, vel פֶּרָה fructus; Pag. Bu. Av. fertilitas, emolumentum, &c. Av. Et interdum figuratè pro mercede sumitur; ut Psal. 8.12. Prov. 31.31. Isa. 10.12. sicut & Græcis πόσις, Hebræo vicinum, significat emolumentum, tributum, &c. Merc. prout occ. hoc no. cum scheva penult. simpl. locis seq. פֶּרָה fructus, Gen. 1.11, 12, 29. 30.2. Exod. 10.15. Lev. 23.40. Num. 13.26. Deut. 7.13. 26.2. 10.28.4. 18.33.51. 53.2. Reg. 19.30. Neh. 10.36. Psal. 58.12. 105.35. 107.34. 37.127.3. 148.9. Pr. 11.30. Ca. 4.13. 16.13. 10.12. 26.9. 37.31. Je. 6.19. 7.20. 11.16. Eze. 36.30. Hof. 9.16. 10.1. 13. Mic. 7.7. Mal. 3.11. & cum 1 sagol penult. ob paucam locis seq. פֶּרָה fructus, Eccl. 2.5. Jer. 12.2. 17.8. Ezech.

Rad. 75. פָּרַח est, florere, efflorescere; oriri, germinare; Item volare; Pag. effloruit, refloruit, regerminavit, &c. ut Pag. Bu.Lex. verbum hoc latè patens est; ut etiam de pilorum & plumarum ortu, & excrecentia, ut sic dicam reperitur passim. Sumitur pro emergere, pullulare, enasci; prodire, existere, apparere diffundi. Sed pro volare Chaldæum magis est, in Ezech. 13. ubi tamen quidam etiam exp. pro germinare; Merc. פָּרַח viruit, virens fuit, pullulavit, &c. ut Pag. Nam propriè de arboribus & herbis & metaph. de lepra efflorente. Cogn. cum פָּרַח & פָּרַה fructificavit, crevit, & cum פָּרַח agitatus est, motitavit: nam res virentes agitantur, & morantur tanquam animatæ. Hinc *βρωσάω*, *βρωδω* floreo, & Lat. vireo, vireasco; Av. Rad. hæc est, virere, gemmas protrudere, germinare, &c. ut Pag. Cocc. In Bu.Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, efflorescere; prout occ. in præt. kal, 3. f.m. simpl. & cum conv.præf. פָּרַח effloruit, Lev. 13.39. Num. 17.23. Ezech. 7.10. וּפָרַח & efflorescet, Lev. 14.43. If.27.6. Hof. 10.4. & in 3.f.f. præt. kal, occ. extra paulam cum s'cheva, sed in pausa cum cametz penult. cui priori formæ הָ interrog. est præf. ut seq. פָּרַחָה floreat, Cant. 7.13. פָּרַחָה effloruit, Lev. 13.20, 25. הָ פָּרַחָה an floresceret, Cant. 6.10. In part. ben. kal, f.m. est, פּוֹרֵחַ efflorescens, Exod. 9.9, 10. & in ben. kal, f.f. pro פּוֹרֵחָה, occ. cum duplici pathach pro sægol. occ gutturalem Heth ante Thau in fine, idque simpl. & cum ק præf. פּוֹרֵחָה efflorescens, Lev. 13.42.57. ק פּוֹרֵחָה quasi florens, Gen. 40.10. In infin. kal, occ. simpl. plènè cum cametz & cholem, sed cum ק præf. ante s'cheva sub ו. Rad. sic, פָּרוּחַ efflorescendo, Lev. 13.12. If. 35.2. בְּפִרוּחַ in floreando, Psa. 92.8. In fut. kal, 3. f.m. & f. occ. vel cum pathach, vel cum cametz. occ paulam in ult. cui priori formæ 3. sing. f. cum pathach

pathach ! cop. est praf. ut seq. **יִפְרַח** florebit, Psal. 72. 7. **יִפְרַח** idem, Num. 17. 20. Psal. 92. 13. **יִפְרַח** florebit, Lev. 13. 12. **יִפְרַח** idem, Hab. 3. 16. **יִפְרַח** & florebit, Isa. 35. 1. & in 3. pl. m. fut. kal, simpl. occ. cum cametz penult. ob paulam, pro scheva, sed cum ! cop. praf. cum scheva penult. sic, **יִפְרַחוּ** flore bunt, Pro. 11. 28. **יִפְרְחוּ** & flore bunt, Hof. 14. 8. Item, in 3. pl. f. fut. kal, est, **יִפְרְחוּ** florescent, Isa. 66. 14. In Hiphil, **יִפְרַח** florere fecit, floruit, Bu. fecit virere, fecit germinare; Bu. Cocc. prout occ. in praf. hiph. 1. f. m. cum ! cop. praf. **יִפְרַח** florere facio, Ezech. 17. 24. In fut. hiph. à 2. f. m. **יִפְרְחוּ** facies efflorescere, occ. in 2. f. f. loco seq. **יִפְרְחוּ** facies ut efflorescet, Isa. 17. 11. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. vel defectivè cum chirek tantum penult. vel plenè cum jod hiph. in penult. ut & in 3. pl. masc. plenè; ut sequitur; **יִפְרַח** reflorescit, regerminat, Job. 14. 9. **יִפְרַח** florere faciet, florebit, Prov. 14. 11. **יִפְרְחוּ** flore bunt, in Psal. 92. 14. Atque inde sunt nomina, 1. no. **יִפְרַח** m. flos; Pag. Bu. tam apertus scilicet, quàm clausus adhuc; Germen; Bu. Lex. viror, viriditas, &c. ut Bu. Av. gemma, oculus; Cocc. In Num. 17. 8. & protulit **יִפְרַח** florem; dicitur, resse Kimchi de productione foliorum in initio: postea verò floris, seu germinis, quod vernaculè dicimus, Bouton, Hebr. **פָּנִי**. Id quod contra naturam est in Amygdalo; hoc autem factum est ad augendum miraculum; Merc. Protrulerat gemmam; ubi distinguitur à **פָּנִי**; & Isa. 18. 5. distinguntur **יִפְרַח** **בֹּקֶר**, & **בֹּקֶר** gemma, flos, omphax, isque lactens; Cocc. Occ. autem hoc no. sing. masc. simpl. & cum ! cop. praf. vel ante sègol, vel ante cametz penult. ut & cum ! cop. & ! praf. ante sègol penult. ut seq. **יִפְרַח** flos, germen, Num. 17. 23. 1 Reg. 7. 26. Isa. 18. 5. **יִפְרַח** & flos, Exod. 25. 33. 37. 19. **יִפְרַח** & flos, Exod. 25. 33. 37. 19. **יִפְרַח** & flos, Neh. 1. 4. **יִפְרַח** & florem, 2 Chron. 4. 21. Item occ. etiam cum ! Aff. loco seq. **יִפְרַח** florem ejus, Num. 8. 4. Item occ. etiam cum ! cop. praf. & ! aff. sic, **יִפְרַחוּ** & flos eorum, Is. 5. 24. & in forma pl. m. **יִפְרַחוּ** flores, gemmæ, &c. ut occ. in forma pl. m. const. cum ! cop. praf. & ! Aff. sic, **יִפְרַחוּ** & flores ejus, Ex. 25. 31. 34. 37. 20, 17. Item etiam no. cum Heth 3. Rad. geminato; **יִפְרַחוּ** m. pubertas; quasi florida ætas dicta, & metonymicè puberes filii; Bu. Lex. viror, viriditas spinarum; Juventus virefcens; tertia Rad. duplicatur ob majorem vehementiam significationis; vel est comp. ex **יִפְרַח** viruit, & **חֹה**, sive **חַה** spina, q. d. spina virefcens, per quam notat filios hominum petulantes, qui sunt instar spinarum; Av. prout occ. Job. 30. 12. juxta vel ad dextram, **יִפְרַח** parvus, aut parvulus, puer; pro, parvi aut pueri surgent, scil. ad subsannandum; ut R. D. exp. Pag. Ad dextram viror spinarum, i. e. adulescentes, seu pulli exurgent; Av. puerorum grex consistunt, Cocc. Mendosè quidam per He in fine legunt, quasi no. sit fam. germen seu germinationem significans: cum Masorah notet alias per Cheth ultimum non occurrere, etsi alterum per **ה** mappikatum inveniatur: Item cum in quibuidam exempla. in pathach desinat, Merc. ita autem pueri & parvuli dicuntur, quia sunt ut flores; Pag. Vel potius pueri parvuli, perindè ac si inciperent efflorescere & enasci; Cev. Item, 3. hinc etiam no. in forma pl. m. cum Aleph heemant. præposito; (quasi à sing. **יִפְרוּ** pullus; Pag. à recenti plumarum & penarum productione: vel potius, quod recens ex ovo e-

merferit; Merc.) **יִפְרוּ** pulli avium; à plumarum flore sic dicti, Bu. Lex. Pulli avium virefcetes, seu producentes pennas & plumas quibus sese agitant, & movent volando. Cogn. cum **יִפְרוּ** motavit, &c. Av. Occ. autem hoc no. pl. m. in absol. forma simp. & cum **ה** dem. praf. **יִפְרוּ** pulli avium, Deut. 22. 6. **יִפְרוּ** pulli, Deut. 22. 6. & in forma pl. m. constr. **יִפְרוּ** pulli, &c. occ. cum **ו** pro **י** & **ה** Aff. sic, **יִפְרוּ** pulli, ejus, Job. 39. 30. **יִפְרוּ** pullos suos, Psal. 84. 4. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est volare, avolare; Bu. Conc. Unde in part. ben. kal, f. m. **יִפְרוּ**, & in fam. **יִפְרוּ** volans, avolans. Prout occ. in forma pl. f. cum ! praf. sic, Ezech. 13. 20. quibus vos venamini eò animas ad avolantes, five, ut avolent; Bu. Conc. ut volent, scil. extra corpora; five ut sint volantes, secundum R. D. Est enim propriè part. plur. fam. Targum, ut pereant, Pag. Vos venamini ibi animas virefcetes; Hieron. volantes; Av. Ecce ego contra culcitra vestras, in quibus venamini animas **יִפְרוּ** in avolantes ut scil. dissipentur plumæ, & à vento auferantur; & lacerabo eas à brachiis vestris. Kimchi explicat **יִפְרוּ** & refert ad **יִפְרוּ** animas. Id in primo còlo non displicet, ita tamen, ut in 2. referatur ad **יִפְרוּ** culcitra. Primò **יִפְרוּ** : **יִפְרוּ** : & deinde **יִפְרוּ** ; **יִפְרוּ** ; Cocc. Alii verò sumunt **יִפְרוּ** pro nomine pl. f. hoc in loco & exp. floralia. Alii verò volantes exponunt; Bu. Lex. Ecce me contra pulvillos vestros, quibus vos illic venamini animas, abducturæ scil. **יִפְרוּ** in floralia; & lacerabo illos à brachiis vestris; &c. illic, i. e. in Judæa, ubi Prophetissæ tenues Judæos explebant spe, & exhauriebant domos. Abducturi, &c. i. e. ut eas abducatis in hortos vestros floribus confitos, & in lucos vestros, ubi sunt Lupanaria ad perditionem animarum constituta. Ejusmodi hortos floralia appellari, testis est Varro l. 1. De re rust. c. 23. Jun.

Rad. 77. **יִפְרוּ**; unde No. Radicale **יִפְרוּ** m. quod significat grana particularia, seu singularia quæ decidunt tempore vindemiæ, juxta R. D. in lib. Rad. Pag. Additque ex sententia Doctorum duo grana hoc nomine appellari, non autem tria. Quidam cum **יִפְרוּ** conferentes exponunt collectivè, baccas seu grana avulsæ aut decerpta; & verbum in Amos, pro, chordas fidium tactu digitorum carpere, seu vellere. Modulari significanter Latine reddi possit; quod per imminutionem tonorum, dum inter se conciliantur, & ut sic dicam accommodantur, fieri solet; quasi particularizare dicas; i. e. particulatim applicare. Frequens apud Rabbinos, qui **יִפְרוּ** universale & particulare appellant; Merc. **יִפְרוּ** est particularitas; acini decidui quasi uvarum particularitates; Bu. Lex. Granum sparsim relictum in vindemiatione exhilarans animum; Av. Prout occ. cum ! cop. praf. sic, Lev. 19. 10. **יִפְרוּ** & granum, pro, grana vineæ tuæ non colliges; Hieron. & grana decidentia non congregabis. Nam **יִפְרוּ** apud Hebræos dicitur particulare, singulare; Pag. Et particularitatem; Bu. Conc. Et granum vineæ tuæ, sparsim scil. relictum; Av. Singularia h. e. singulares uvas vineæ tuæ non colliges. R. Sal. explicat **יִפְרוּ** h. e. acini, qui defluunt in vindemia; Cocc. Et deciduos acinos vineæ tuæ nè relegit, Jun. Atque inde juxta plerosque ex hoc nomine est verbum in kal, **יִפְרוּ** accinere, modulari; Pag. Cantillare; Cocc. Avenarius autem verbum facit Radicem, unde No. præced. derivatum; sic, **יִפְרוּ** ex

exhilaravit specialiter , lætificavit , exhilaravit se, oblectatus est ; oblectavit peculiariter. Cogn. cum פָּטַר aperuit , & פָּרַר partitus est ; nam exhilarare est, gaudium aperire & impertire. Hinc per merath. Radicis , τέρπω delecto, τέρπομαι oblector. Item Lat. Trophæum. Av. Occ. autem hoc verbum in part. ben. kal. , s. f. m. פָּרַשׁ , in forma pl. m. cum דֵּי dem. præf. sic, Am. 6. 5. הַפֹּרְשִׁים הַבְּכָל על פִּי modulantes, seu particulatim canentes ; Bu. Conc. qui uniunt se secundum Chorum, vulgò, cornamusam. Unde R. D. exp. מְחַאֲרִים uniuntur, aut uniunt se ; Pag. vel potius, qui acciunt aut conciunt, i. e. qui consensu vocum & symphoniam inter se uniuntur ; Cev. Sed ponit & aliam expositionem ; qui solvunt vel (aperiunt, aut minutim concidunt) cantica & cantiones suas ; Pag. Merc. h. e. qui cantiones suas vocibus minutim concisfis, & sono vibranti atque frequentato, ad concentum Nebel acciunt. Vel, aperiunt, i. e. aggrediuntur cantica sua ad rationem Nabli : Merc. Qui exhilarant se, vel oblectantur super ore nabli ; i. e. concentu nabli ; Av. modulantes ; h. e. vocibus scil. minutim & in particulas quasi concisfis, & c. ut Merc. Cev. Apud R. R. פָּרַשׁ פָּרַשׁ est particulare, & speciale ; פָּרַשׁ particulariter, פָּרַשׁ סְפֹר סְפֹר prædicatio particularis ; לְפָרַשׁ לְפָרַשׁ ad aram minorem, omisso sc. millenario ; פָּרוּשָׁה nummulus ; Bu. Lex. Qui minutiunt in ore Nablii ; delicatè scil. fractis tonis & celeri rhythmo canentes. Frequentamenta varia dicit Gellius, lib. 1. 1. & c. Coc. Modulantibus ad præscriptum Nablii, Hebr. secundum os Nablii, Jun.

Rad. 78. פָּרַךְ; in Bu. Conc. idque in No. scil. פָּרַךְ m. quod est asperitas, lævities, Bu. Lex. Cocc. קוֹשִׁי duritia, crudelitas; Pag. juxta R.D. & רִצּוֹן contritio, attritio, confractio. De convulsione quæ ungue fit; Doctores hinc effecto verbo utuntur. Quidam cum ferocia, voce Latinâ conferunt: Merc. פָּרַךְ ferocia, quæ non potest explari, seu placari. Contrariam habet significationem verbo כָּפַר co-operuit, oblevit, expiavit operiendo, &c. Hinc φοβίς, φόβος, horror, φοβερός horrifico & Lat. ferox, ferocia, & verbum ferocio, &c. Av. Cum Beth adverbialit hoc No. per lævitiâ, h.e. læviter; unde Talmudicis בְּפָרַךְ dicitur Ex. 1. quasi בְּפָה ore leni, & blandis verbis traxerunt eos ad operas; alias dixit, בְּפָרִיכָה per lævitiâ; Sota, f. 112. Bu. Lex. Prout occ. hoc No. cum כִּי præf. idque vel extra pausam ante sægol, vel in pausa ante camerz penult. & cum כִּי præf. ante sægol penult. ut seq. בְּפָרַךְ per lævitiâ, Lev. 25. 53. בְּפָרַךְ per lævitiâ, Ex. 13. 14. Lev. 25. 43. 46. וּבְפָרַךְ & per lævitiâ, Ezech. 34. 4. Deindè, ii. signif. 2. hujus Rad. est, velum; Bu. Conc. idque scil. in nomine פְּרוּכָת f. velum, cortina, quæ scil. dividebat arcam à tabernaculo Ecclesiæ; Pag. Quidam per literarum metath. כָּפַר reducunt, quod esset velum contextum de Hyacintho, purpura, coccino & bysso retorta; sive aulæum obtentum inter Sanctum & Sanctum sanctorum; cujusmodi fuit sparium à comicis dictum, quod & כָּפַר deduci volunt, aulæum scil. scenicum. In Mat. & Epist. ad Hebr. 9. redditur, καταπέτασμα, velum scil. obductum, quod conspectum arceret. Vetustiores Hebræi tradunt densum fuisse quatuor digitis; ita ut nulli posset esse perspicuum. Unde non sine magno miraculo in Christi passione scissum est; quod significaretur Christum morte suâ omnibus credentibus aditum patefecisse ad Sanctum sanctorum: ut in Epist. ad Hebr. do-

cetur, maxime cap.5. & ad Rom.5. Sed fuit & aliud velum in templo, dictum מִסְכָּה; de quo supra in Rad. מִסְכָּה, Merc. In Ep.ad Hebr. cap.9.3. hoc velum obductum Arca, & dividens inter Sanctum & Sanctum sanctorum, appellatur, δευτερον καλυπτήριον velum secundum; nempe respectu veli prioris seu anterioris, quod dividebat atrium populi à sancto Sacerdotum; Bu. Lex. פְּרוּכֶת est velum durum & ferox, tantæ densitatis, ut nemini perspicuum esset, quod pendeat ante propitiatorium; at פְּרוּרָה fuit operculum propitiatorii post velum; Av. Significat hoc No. פְּרוּכֶת velum determinans inter Sanctum, scil. & Sanctum sanctorum, Exod.26.3.1.33. & c.35.12. וְיָתָּה פְּרוּכֶת & distinctionem veli. Erat מִסְכָּה in aditu tabernaculi; quod dicitur מִסְכָּה הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן velum ostii, ostii, inquam, Tabernaculi. Satis apparet Radicem פֶּרַךְ; unde hæc vox descendit agnatam esse verbo פָּרַק avellere; Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum ה, ל, & ל, præf. ut seq. פְּרוּכֶת velum, Exod.26.3.1.35.12.39.34.40.21. Lev.4.6. Num.4.5. וְהַפְּרוּכֶת velum, Exod.26.33.30.6.36.35.28.27.40.3.26. Exod.4.17.21.23.2 Chron.3.14. פְּרוּכֶת ad velum, Exod.26.33.35.27.21. 40.22. Lev.16.2.12.15. Num.18.7. וְהַפְּרוּכֶת idem, Lev.24.3.

Rad. 79. פָּרַם est, scindere, & proprie in loco futuræ, juxta Doctores Hebræos, Pag. id nos diceremus diffuere. Nam פָּרַע est scindere alio loco quàm futuræ. Alioqui sono vocis, & significatu nonnihil convenit cum Ra dicibus seq. פָּרַם, פָּרַץ, פָּרַשׁ & Merc. Discidit, diffuit, secundum futuram; Bu. Lex. Diffuit, discidit seu diripit cum fremitu & dolore. Accipitur tamen de scissura, & dilaceratione vestimentorum, quæ cum fremitu, & præ indignatione dilaniantur: hinc פָּרַע, פָּרַע, פָּרַע, פָּרַע, פָּרַע, & Lat. fremo; Av. Significat hoc verbum, פָּרַם diffuere vestem, futuras vestis scindere; nam, ut Kimchî monet, veteres distinguunt inter פָּרַע, פָּרַע, Coc. Occurrit autem verbum hoc in part. pahal kal, & f. m. פָּרַם discissus, in forma pl. m. cum kibbutz pro schurek penult. ut seq. פָּרַם discissa, Lev. 13. 45. Item occ. etiam in fut. kal, 3. f. m. & 3. pl. m. פָּרַם discindet in 2. pl. m. cum cholem ob pausam pro scheva penult. sic, פָּרַם discindat, Le. 21. 10. פָּרַם discindetis, Le. 10. 6.

Rad. 80. פָּרַם est frangere; in frustra concidere; scindere, dividere; Pag. findere; rumpere, disrumpere, incidere manibus; hinc פְּרִימָה frustum Rabbinis; Merc. Verbum hoc, פָּרַם, partitus est, divisit; quandoque ׀ in ׀ Sin sinistrum commutat; ut, in prat. kal, 3. pl. cum ׀ cop. præf. Mich. 3. 3. וַיִּפְּרוּ & dividunt; Bu. Lex. & fregerunt, seu conciderunt, &c. Pag. & in part. ben. kal, f. m. פִּירַשׁ, frangens, qui frangeret; Part. partiens, qui partiatur; Lam. 4. 4. Bu. Lex. licet enim scripta sunt cum Sin, ad hanc tamen Rad. פָּרַם pertinent; juxta R. D. Pag. Alii vero hæc ad Rad. פָּרַשׁ referunt; ubi ea vide. פָּרַם divisit, dirupit, dilaceravit; Cogn. cum פָּרַשׁ expandit; פָּרַץ rupt; nam vehementer expansa, sive extensa, facile rumpuntur; Av. Occ. autem hæc Radix, in Infin. kal, plene, cum cametz, & cholem; & in fut. kal, (à 3. f. m. יִפְרוֹשׁ partietur, scilicet cibum, Bu. Lex.) in 3. pl. m. fic; פָּרוֹם partiendo, Isa. 58. 7. וַיִּפְּרוּ impartientur panem, Jer. 16. 7. In hiphil, הִפְרוֹם, idem cum kal, dividere, partiiri; Bu. fecit divisionem, divisit ungulas; Av. dividere; findere ungulam; Pag. In hiph. ex sequente No. פָּרְסָה ungula, est ungulas habere; Coëc. pro-

ut occ. in præter. hiph. 3. f. f. & in 3. pl. m. sic; **הַפְּרִיסָה** findit, Lev. 11. 7. **הַפְּרִיסָה** findunt, Deut. 14. 7. In part. Hiph. sing. m. occ. simpl. & cum ¹ cop. præf. **מִפְּרִיסִים** findens, Lev. 11. 4. 7. Deut. 14. 8. & in part. hiph. l. f. **מִפְּרִיסָה** findens, Psal. 69. 32. & in pl. m. part. hiph. à forma absol. **מִפְּרִיסִים** occ. in forma pl. m. constr. cum ¹ cop. præf. & cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic, & **מִפְּרִיסִים** & findentes, Lev. 11. 4. Deut. 14. 7. & in part. hiph. l. f. **מִפְּרִיסָה** findens, sed occ. in forma cum duplici szgol, ante Thau, **מִפְּרִיסָה** findens, Lev. 11. 3. 26. Deut. 14. 6. In fut. hiph. 3. f. m. occ. loco seq. **יִפְרִיס** findit, Lev. 11. 5. Atque inde, No. **פִּרְסָה** fam. ungula; Pag. Bu. &c. & proprie dicitur de fissa; Cocc. quæ scil. supernè, & infernè discissa est; Av. Sic enim dicitur ungula, à fissura, divisione & distentione: Merc. Av. Sensum autem illius loci, Lev. 11. 3. affert Kimchi, sic; omne findens **פִּרְסָה** ungulam; quod scil. habet geminam, seu bifidam ungulam; & insuper exponit, **וְשִׁסְכַּת וְשִׁסְכַּת פִּרְסוֹת** & scindens scissuras ungularum; cujus scil. ungulæ sunt ut supernè, sic & infernè, scissæ. Est enim animans, cujus ungulæ supernè discissæ sunt, at infra continuæ, ut dicit vers. 26. eod. cap. i. e. quod attinet ad omnem animantem quæ ungulam quidem dividit, sed scissuram non discindit, &c. Cujusmodi sunt ursus, canis & felis. Diffidunt verò infernè & supernè, h. e. in totum, oves, capræ, vaccæ & vituli; ita ut eorum ungulam bifidam, & bifurcam appellare possis; Merc. Cev. Sed in Isa. 5. 28. ubi dicitur ungulæ equorum ejus; puto esse notionem latiore propriâ. Cocc. Occurrit autem hoc No. in sing. f. simpl. & cum ¹ cop. & ¹ dem. præf. **פִּרְסָה** ungula fissa, Exod. 10. 26. Lev. 11. 2, 7, 26. Deut. 14. 6, 8. **הַפְּרִיסָה** & ungulam, Lev. 11. 4, 5, 6. Deut. 14. 7. **הַפְּרִיסָה** ungulam, Lev. 11. 4. Deut. 14. 6. & in absol. forma pl. f. est, **פִּרְסוֹת** ungulæ, Lev. 11. 3. Deut. 14. 6. Item in forma pl. f. constr. occ. cum ¹ & ² præf. ut & cum ¹ Aff. & ¹ cop. præf. **פִּרְסוֹת** ungulæ, Isa. 5. 28. Jer. 47. 3. **וּפִרְסוֹת** & ungulas, Ezech. 32. 13. **וּפִרְסוֹת** ungulis, Ezech. 26. 11. **וּפִרְסוֹתֶיךָ** & ungulas tuas, Mich. 4. 13. & in forma pl. m. quasi ab absoluta **פִּרְסִים** occurrit in forma plur. masc. constr. cum ¹ cop. præf. & ¹ Aff. loco seq. **וּפִרְסֵיהֶן** & ungulas eorum, Zach. 11. 16. Item hinc etiam ex hac rad. est No. **פִּרְסָה** m. nomen avis magnæ quæ deserta incolit, inquit R. D. Pag. Ab ungulis fissis dicta. Alii accipitrem, vel aquilæ genus putant; alii gryphum malunt; Merc. Quibusdam est Olfiphraga, Aquilæ species immunda; alii aliter; Bu. Lex. Accipiter, qui in ungulas suas accipit prædam; Av. Bocharto etiam est Aquilæ species; Olfiphraga; 70. vertunt **ὄλφιππος**, Cocc. Prout occ. cum ¹ dem. & ¹ præf. sic, **וּפִרְסָה** Accipiter, avis rapax, frangens & lacerans prædam, Lev. 11. 13. **וּפִרְסָה** & accipiter, Deut. 14. 12. Item huc etiam reducit **פִּרְסָה** Persia; nomen proprium gentis & Provinciæ; Av. Persis regio; Esfth. 1. 3. quod & **פִּרְסָה** Persis dicitur, Ezech. 27. 10. Per pathach; unde & **פִּרְסָה** Persa; Merc. Cev. Locus autem supra cit. ad verbum in fut. kal, Jer. 16. 7. notandus. Et non **וּפִרְסָה** extendent se iis super luctum ad consolandum eum, i. e. singulum eorum, super mortuo; Pag. Vel potius, non confringent, manus scil. & corpus, ut in luctu fieri solet; infra dicit Sanctes expandere manus. Sed Kimchi, confringere intelligit, præ dolore, & lacerare. Maforitz notant hoc significatu per Sin ubique scribi præter duo; unum est ipsum Makor seu Infin. & secundum est istud. Significationem ergo frangendi, ubi est &

laceratio ob luctum, Kimchi à signif. Conjug. hiphil, dividere scil. seu findere, distinguit. Sed quæ Kimchi ex Piel hic citat, per Sin semel, videntur magis extensionem seu expansionem sonare; & ad Rad. **פָּרַשׁ** proprie pertinere, Jer. 4. & Lam. 1. Unde illic reponentur opportuni; Merc. Cev. R. D. exp. Non venient ad consolandum eum super mortuo, q. d. non plangent super mortuis, neque viventes consolabuntur. Sed sunt, inquit, qui exp. & non frangent iis, scil. panem. Mos enim consolantium est ut lugenti panem frangant, inquit R. Jos. Kimchi, & sic Hieron. Sed in comment. R. D. exp. expandere manus in luctu, & percutere manum ad manum; Pag. i. e. non expandent menues, easque expansas complodent; & non incident cutem suam super mortuis, neque consolationem accipient à viventibus; Cev.

Rad. 8. r. **פָּרַע** est, deficere, i. e. rebellare; elongare; cessare, definire; denudare, discooperire; ulcisci, vindicare; occultare; retrocedere; Pag. Nudavit, retexit; abstraxit, abiecit, rejecit, deseruit; abstraxit se à re aliqua, recessit, avertit se, retrocessit: item, ultus est ex usu Chald. Bu. Lex. Privavit, liberum reddidit; liberum demisit; & sine Accus. potest exponi, feriatum est, à laboribus & oneribus publicis; ita ut liberè & sine iugo & absque labore vivat. Cogn. cum **פָּעַר** aperuit libere. Hinc privo, privilegium, & privatus, i. e. exemptus jure communi, cui non est aliquid commune cum aliis. Germ. free. Item ferior. German. ich feire. Liber sum ab operibus, & legibus publicis; Av. Qui hoc verbum **פָּרַע** cum **פָּעַר** per Metath. conferunt, si absolute ponatur, generaliter exponunt vacuum, otiosum & liberum esse à lege, disciplina, labore, vel obedientia; transitive, otiosum, vacuum & liberum reddere à re quavis, quæ quis antea obstrictus erat, & velut cohibitus, vacuum relinquere, nudare. Putant mysticâ significatione, qua in lege sæpe occurrit, maxime arrepta occasione, ex Exod. 32. Paulum interpretatum esse Græcè **καταργεῖν**, ad Rom. 3. & ad Gal. 5. Ego per averfari, refugere, vitare, irritum facere, vel averti, & abhorre converterim. Quibus accedit nudandi significatio; quæ id, quo eras amictus, abjicis; ulciscendi autem signif. est magis Chald. à jugi abjectione & excussione oritur, quod Latinè dicimus, liberare, in libertatem asserere, vendicare, libertate donare, liberum reddere; Merc. In Bu. Conc. tria signif. 1. est abjicere, rejicere, deserere, & prout occ. in part. ben. kal, f. m. sic, **פִּרְעָה** rejiciens, Prov. 13. 18. 15. 32. In Imper. kal, à forma simpl. **פִּרְעָה**, vel **פָּרַע**, occ. cum ¹ Aff. loco seq. **וּפִרְעָה** defere eam, Prov. 4. 15. In fut. kal, à 3. f. m. **יִפְרַע**, & in 3. pl. m. **יִפְרְעוּ**, &c. occ. in 1. sing. simpl. & in 2. pl. m. simpl. cum cametz ob pausam pro scheva penult. sed cum ¹ conv. præf. extra pausam cum Scheva penult. ut seq. **וּפִרְעָה** rejiciam, Ezech. 24. 14. **וּפִרְעָה** rejicietis, Prov. 8. 33. **וּפִרְעָה** & rejicietis, Prov. 1. 25. In Niphal, **יִפְרַע** abstrahi, avertere se; Bu. privatus est disciplinâ, feriatum est; Av. Nudari; Cocc. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. sic, Prov. 29. 18. ubi non, vel quom non fuerit visio, **יִפְרַע** disjicitur, distrahitur; Bu. Conc. deficit, i. e. rebellabit seu rebellis erit populus; Pag. Potes vertere, retrò agitur; alii, liber & vacuus redditur; suis ornamentis spoliatur. Prius magis placet, Merc. Cev. Abstrahitur, javerit se; Bu. Lex. Alii, nudabitur, discooperietur, aut manifestabitur, vel contemptibilis erit; Pag. Ubi non est visio, i. e. prophetia, privabitur populus, disciplinâ scil. vel feriat

abitur populus, à vera sc. religione, & studio pietatis, Av. Denudatur populus; h.e. fit impudens, & prorumpit ad aperta flagitia; Confer in kal, Exod. 32. 25. Coc. Quum non est visio; (i.e. doctrinæ Dei ex lege & prophetis prædicationem) nudatur populus, Jun. In hipil, הַפְּרִיעַ abstractionem, vel averfionem fecit; Bu. Lex. fecit feriari, privavit omni disciplinā; Av. Fecit defistere, vel abfistere; Cocc. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. וַפְּרִיעַ, & in 3. pl. m. וַפְּרִיעוּ, &c. in 2. pl. m. loco seq. וַפְּרִיעוּ abstractionis, Exod. 5. 4. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, nudare, reterege; Bu. Conc. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum ו conv. præf. ut & cum וּהי (He scil. abundante aut parag. addito) pro ו Aff. sic, וַפְּרִיעַ & reteget, Num. 5. 18. וַפְּרִיעוּ nudavit eum, Exod. 32. 25. & in part. pahul kal, occ. vel cum kibbutz, vel cum schurek penult. sic, וַפְּרִיעַ nudatus, Exod. 32. 25. וַפְּרִיעַ nudatum, Lev. 13. 45. & in fut. kal, occ. 3. f. m. cum cametz pro pathach in ult. & in 2. pl. m. cum cametz pro scheva penult. ob pausam; sic, וַפְּרִיעַ reteget, Lev. 21. 10. וַפְּרִיעוּ nudate, Lev. 10. 6. Item, juxta quosdam, in hac signif. occ. præf. hiph. 3. f. m. loco seq. וַפְּרִיעוּ nudaverat, 2 Chron. 28. 19. Atque indè ex Rad. in hac signif. est No. וַפְּרִיעַ m. nudatio, vel coma; quia quò magis nutritur, eò magis retegitur; Bu. Lex. Unde nudatio capilli, seu capillorum capitis, est quasi nutritio comæ; quia cum nutritur coma, est nudata sub pileo, ut R. D. inquit. Alii comam liberam à forcipe, sic appellatam putant; Merc. Capillus promissus, qui scil. non tegitur; Coc. libertas; & si tribuitur capillo, significat, comam omnino liberè nutrire; Av. ut occ. hoc No. sim. & cum ו cop. præf. וַפְּרִיעַ coma, cæsaries, Num. 6. 5. וַפְּרִיעַ & cæsariem, Eze. 44. 20. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. וַפְּרִיעַ est, ulcisci; Bu. Conc. &c. (reliquos vide ad initium Rad.) prout occ. in Infin. kal, cum ו præf. ante scheva penult. loco seq. וַפְּרִיעוּ in ulciscendo, Jud. 5. 2. Item, occ. etiam juxta quosdam, in hac ulciscendi signif. præf. hiph. 3. f. m. 2 Chron. 28. 19. quia וַפְּרִיעוּ ultus fuerat; Bu. Conc. ultionem fecit in Jehudah; juxta R. D. Alii, inquit, exp. manifestationem fecit; Pag. Quidam, libertatem restituerat; eodem penè sensu; Merc. Abstractionem, vel averfionem fecerat, scil. rex Ahaz; Bu. Lex. Nam libertatem, i.e. licentiam constituerat in Jehudah; Av. Nam fecerat, quosdam scil. in Judah abfistere, & prævaricari in Dominum; Cocc. Quia abstraxerat Jehudam, &c. Jun. Atque indè ex Rad. in hac ulciscendi signif. est No. וַפְּרִיעַ ultio, vindicta; Pag. Bu. In textu tamen non venit sing. hujus nominis, sed in absoluta forma plur. פְּרִיעוֹת ultiones; Pag. Bu. &c. libertates, privilegia, privationes, Av. Prout occ. Jud. 5. 2. פְּרִיעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל quum ulcisceretur ultiones in Israel; vel eò quòd ultus est ultiones, &c. juxta R. D. Quidam tamen exp. in manifestando manifestationem, &c. ut idem ait; Targum pro וַפְּרִיעוֹת quod est ulcisci, habet וַפְּרִיעוֹת; Pag. maxime scil. in Conj. Ithpehal, וַתְּפַרְעֵנִי. Quidam exp. in liberando libertates, Sed vim verbi ab initio exposui; Merc. In dando libertates in Israel; vel cum feriæ illis essent ab oppressione; Av. Plerique locum exponunt sensu וַפְּרִיעוֹת vindictæ. Est enim Rabbini usitatum, וַפְּרִיעוֹת exigere, & sic ultionem sumere. Chaldaïs ultio dicitur וַפְּרִיעוֹת exaatio. Sed mihi magis arridet explicatio Chaldaï & R. Sal. & R. Levi: quorum tamen illi expli- cant, פְּרִיעוֹת. Hic הַשְׁבֵּתָה וּבִטּוֹל. Sic verterim, Dum factæ sunt nudationes in Israele, vel dum evenerunt re-

cessionem in Israele, Coc. Quandoquidem fuit ultiones per Israel. i.e. non toto Israele, sed iis qui Barakum secuti Siseram fuderant: de quibus cap. 4. 10. & inf. v. 18. Nam eo nomine dicuntur sponte se obtulisse, quòd Barakum prius in se nullum imperium habentem, secuti sunt, Jun. Item, occ. etiam in forma pl. f. conftr. sic, Deut. 32. 42. à capite, i.e. ab initio וַפְּרִיעוֹת ultionum inimici; Pag. Alii, liberationum inimici; i.e. ab inimico. Nec nudationis capitis, ut volunt, hic mentio fit, quasi regni & sacerdotii ablationem significet. Imò verò hostibus sui populi ultionem hic comminatur; Merc. A capite privationum, i.e. denudationum inimici; i.e. gladius meus nudabit & faucibit capita inimicorum; Av. Sed Cocc. exp. פְּרִיעוֹת nuditates; vel denudationes; ut suprà ex eo; ad Jud. 5. 5. Et in regimine hoc in loco deducit quasi esset pl. f. à sing. וַפְּרִיעַ coma; unde sic exponit, וַפְּרִיעוֹת וַפְּרִיעוֹת מֵרֹאשׁ פְּרִיעוֹת comarum, vel recessionum, inimici. Si illud, confer Psal. 68. 22. Si hoc, est caput ἀποσάτων ἢ ἀνομῶν. Cocc. Indè à principio ultiones inimici, futura sunt scil. i.e. quum ultionem sumam de inimicis, nihil impunitum relinquam eorum quæ indè à principio contra me commiserunt, Jun. Hic autem adnotandum, videri etiam ab hac Rad. commune nomen Regum Ægypti, פְּרִיעוֹת, i.e. Pharaonis deductum; non à Pharo in- sula vetustissima Alexandria obversa, ut quidam crediderunt. Josephus putat id vocis Ægyptiorum linguâ Regem fonare, ac illis esse potestatis nomen. Alii sic dictos volunt quasi otiosos, & immunes ab opere omni. Nonnulli, quòd à populo tributa & opera exigerent, quasi exactores, non satis certo etymo. Non desunt qui, quoniam verbum פְּרִיעַ propriè censent esse, impedimenta exuere, expedire sese & præparare ad opus, vel ad bellum; sic Reges Ægypti nuncupatos velint, ut postea Graecis sunt vocati Ptolemaï, quasi bellatores. Speciosè quidem, sed minùs aptè, quum פְּרִיעַ contrarium potius significet, ut dictum. Ex Gen. 41. apparet, ubi Pharaoh Josephum compellat, regiæ dignitatis & potestatis commune fuisse hoc nomen diu; quia illic hoc sibi remanere vult Rex, & alterum nomen dat Josepho. Conjectant quidam etymon nominis esse, quòd liberi essent ab oneribus quibus ceteri omnes in regno sunt obnoxii; vel à cæsarie libera à forcice; unde & quidam Cæsares dictos putant. Sed malim cum Josepho, antiq. 8. 6. Ægyptium nomen esse, cujus origo sit nobis ignota; licet eà linguâ Regem significare videatur, & appellativum sit, etsi à quodam primùm irà dicto, subsequentes deinceps sic dictos verisimile sit. Sed est & prænominis loco, ubi Pharaoh Nechoh, & Pharaoh Hophrah dicitur, proprio nomine postposito, & adjuncto ad commune, ut Julius Cæsar; Merc. Notandus etiam locus suprà cit. Exod. 32. 25. ad præf. & pahul kal; & vidit Moses populum, כִּי הָיָה הוּא quòd denudatus esset; & פְּרִיעוֹת אַהֲרֹן כִּי פְּרִיעוֹת לְשִׂמְצָה quia denudaverat eum Aharon in infamiam in surgentibus contra ipsos. Aharon enim suppeditaverat populo medium per quod patefacerent animum suum, propensionem suam ad superstitionem & vacuitatem fidei, ut id esset ipsis infamiae inter hostes; quòd scil. non aliter agerent atque ipsi, quum tamen soli populus Dei, & populus sapiens audire vellet. Insigniter autem usurpatur hoc verbum פְּרִיעַ pro reculare; non suscipere, aut recipere, atque ita se nudare aliqua re. Sic Prov. 13. 18. מוֹסֵר פְּרִיעַ excutienti disciplinam, h.e.

non recipis Confer c. 15. 32. & Prov. 8. 33. וְאַל תִּפְרָצוּ אֶת הַפְּרָצִי & nē rejicite, nempe מוֹסֵר disciplinam. (Et nē, vōs, scil. abstrahite, Jun.) Pro. 1. 25. וְהִפְרָעוּ כָּל עַצְתִּי & reiecitis omne consilium meum. Prov. 4. 15. תִּפְרָצֵהוּ rejice illud (iter scil. im proborum) nē gradiaris in eo. Item, omittere rem; ut Eze. 24. 14. venit, & feci וְלֹא אֶפְרָצֵהוּ & non parcam; Cocc. non omittam, quia scil. perficiam, & non parcam; Cocc.

Rad. 82. פָּרַץ, est rumpere, disrumpere, dividere; e-rumpere; irrumpere, perrumpere, rupturam facere; &c. effringere, diruere, destruere; Pag. Bu. Item, cogere; multiplicare, augere, crescere; transire terminum; Pag. vel rumpi; pro loci ratione, cum compositis; sæpe simul vim & copiam innuit, quā, quid excrefcens, obvia quæque veluti perrumpit; ubi scil. non satis loci habet quo capiat. Cum Beth, est irrumpere in rem, vel personam; et si & perrumpere verti possit: & est etiam, ubi idem cum פָּצַר videri queat; ut 2 Sam. 13. & 2 Reg. 5. Merc. Cev. urfit, insiliit; & tum constr. cum præp. בְּ, & per metath. Significatio ejus petita est, à rad. פָּצַר, quum est copia, significat, erumpere in multitudinem; Metaphorā ab exundantibus aquis petita; Bu. Lex. rupit transiendo; irrumpit, seu erupit violenter, & cum impetu; ut aqua, scil. quæ tempore inundationis suæ, ripas alvei sui perrumpere solet; & metaph. tribuitur quoque aliis rebus. Cogn. cum פָּרַס diffidit; & פָּרַץ vim fecit, violentus fuit; & cum פָּצַר urfit, &c. In kal, dirupit, &c. sed sine Accus. fit neutrum; erupit; & constr. ferē cum præp. בְּ, כִּי, & אֶל &c. Hinc, פָּרַסְסוּ, transeo vi quadam; πρὶς & πέρα; leco, disleco perrumpendo; unde Homerus οδὲν πρὸς αὐτὸν κέλευσθον; secant viam, i.e. perrumpunt; &c. Av. Occurrit autem hæc Rad. ordine Conc. ut seq. In præf. kal. 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. פָּרַץ rupit, 2 Sam. 5. 20. 6. 8. 1 Chron. 13. 11. 14. 11. 15. 13. 2 Chron. 20. 37. Job. 1. 10. 28. 4. וּפָרַץ & perrumpet, Neh. 4. 3. & in 2. f. m. præf. kal. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 Aff. absque præf. & in 3. pl. cum Scheva, sed, ob pau-sam, cum cametz penult. ut seq. פָּרַצְתִּי perrupisti, diffregisti, Gen. 38. 29. Ps. 80. 13. 89. 40. וּפָרַצְתִּי & perrumpes, Gen. 28. 14. פָּרַצְתִּי disruperas nos, Psal. 60. 3. פָּרַצְתִּי eru-perunt, 1 Chron. 4. 38. 2 Chro. 24. 7. Mic. 2. 13. פָּרַצְתִּי perrumpunt, Hof. 4. 2. In part. ben. kal. f. m. occ. cum 1 cop. & 1 dem. præf. וּפָרַץ & rumpens, Eccl. 10. 8. הַפּוֹרֵץ ef-fraCTOR, Mich. 2. 13. & in part. pahul kal. à sing. m. פָּרוֹץ disructus, &c. dcc. in forma pl. m. & in sing. f. simpl. & cum 1 dem. præf. utrique; sic, פָּרוֹצִים perrupti, Neh. 2. 13. פִּרְצֵי הַפְּרָצִים perrupra, Neh. 4. 7. פְּרוּצָה rupta, Prov. 25. 28. הַפְּרוּצָה perrupta, 2 Chron. 32. 5. In Infin. kal. occ. simpl. pl. nē, cum cametz & cholem; sed cum וְ & ל & præf. ante formam cum scheva penult. sic; פָּרוֹץ disrum-pendo, Isa. 5. 5. וְכִפְרוֹץ & juxta erumpere, 2 Chro. 3. 1. 5. פָּרוֹץ rumpendi, Eccl. 3. 3. In fut. kal. 2. f. m. וּפָרוֹץ & in 2. f. cum cholem ob pau-sam pro scheva penul. sic, & cum 1 conv. præf. idque vel, pl. nē, cum cholem, vel an-te maccaph, cum cam. chat. pro cholem ult. in utroque; ut & cum 1 Aff. absque præf. ut seq. וּפָרוֹץ erumpet, Exod. 1. 12. 19. 22. וּפָרוֹץ irrumpar, Ex. 19. 24. וּפָרוֹץ & erupit, irrumpit, Gen. 30. 20. 43. 2 Reg. 14. 13. 2 Chron. 11. 23. 25. 23. 26. 6. וּפָרוֹץ idem, 2 Sam. 13. 25. 27. 2 Reg. 5. 23. וּפָרוֹץ irrumpit in me, Job. 16. 14. Item, occi-etiam, in 3. f. fut. kal. à simplice forma וּפָרוֹץ perrum-pet, & cum 1 conv. præf. & cam. chat. ob makkaph ieq. pro

cholem, in ult. sic, וּפָרוֹץ & irrumpit, Ps. 106. 29. & in 1. pl. fut. kal. à forma simplice, וּפָרוֹץ vel וּפָרוֹץ, disrum-pemus; occ. cum הַ par. add. loco seq. נִפְרָצָה per-rumpamus, 1 Chron. 13. 2. Item, occ. etiam, in 3. pl. m. fut. kal. simpl. cum cholem, ob pau-sam, pro scheva, in penult. sed cum 1 conv. præf. cum Scheva penult. sic, וּפָרוֹץ eru-ment, Prov. 3. 10. Hof. 4. 10. וּפָרוֹץ & irruperunt, 1 Sam. 28. 23. In Niphal, וּפָרוֹץ erumpi, perrumpi; Bu. eruptus est in publicum; Av. ruptus, diffusus fuit; vel, neutraliter erupit: Merc. prout occ. in part. niphal. f. m. loco seq. נִפְרָץ erupta, aperta, 1 Sam. 3. 1. In pual, ex forma poel, פָּרוֹץ disrumpi; Bu. ab activo scil. in piel פָּרוֹץ vel פָּרוֹץ, aut in poel, פּוֹרֵץ, dirupit, Av. unde in part. pual, à f. m. פָּרוֹץ dirutus, diruptus, destructus; & in f. f. מְפּוֹרָצָה, occ. in forma cum duplici sagol, ante Thau; sed, ob pau-sam, cum cametz pro sagol penult. sic, מְפּוֹרָצָה disrup-tus, Neh. 1. 3. In hitpael, הִתְפָּרַץ, abrumpere se, defi-cere; Bu. Av. prout occ. in part. hitpael. à f. m. מְתַפָּרֵץ ab-rumpens sese, deficiens, &c. in forma pl. m. cum הַ dem. præf. loco seq. הִתְפָּרְצִים præfracti erumpentes, 1 Sam. 25. 10. Atque inde, sunt nomina, 1. No. פָּרוֹץ m. ef-fractor, violentus; fur, latro; Pag. Bu. à diruendis, de-struendisque domibus, sic dictus; Pag. Vel, quia leges & jura, præfractā audaciā perrumpit; Bu. Lex. ruptor, perruptor, qui facit irruptionem violentam; Av. indomitus; petulans, non incedens secundum regulam; Coc. vernaculē vocamus, Voleur, וְלֹא מִשְׁלָה; Joan. 10. Hinc autem non sunt dicti Pharisei; sed à Rad. פָּרַשׁ Nam, פְּרוֹשִׁים, ab Heoræis dicuntur, quasi ab aliis separati; Chaldaice, פְּרוֹשִׁין & פְּרוֹשִׁין. Ad nomen tamen phariseorum vi-detur Christus alluisse, cum in eos adduxit, Jer. 7. 11. eleganti paronomasia inter פְּרוֹשִׁים & פְּרוֹשִׁים; ab in-fringendis autem legibus, & omni jure, videntur sic dicti latrones; quasi exleges; Merc. Occurrit autem hoc No. in f. m. simpl. cum chirek tantum, absque jod; vel plene cum jod in ult. idque simpl. & cum 1 cop. præf. פָּרוֹץ effraCTOR, Psal. 17. 4. וּפָרוֹץ effractor, Ezech. 18. 10. וּפָרוֹץ & præfracta, sava, Isa. 35. 9. Sic & in absol. forma pl. m. occ. vel def. cum chirek tantum, vel plene cum jod penult. sic, פְּרוֹצִים effractores, grassatores, Jer. 7. 11. פְּרוֹצִים grassatores, Ezech. 7. 22. & in forma pl. m. constr. est & occ. loco seq. פְּרוֹצִי grassatorum, Dan. 1. 14. Item, hinc etiam, 2. No. פָּרוֹץ m. ruptura, eruptio, irruptio, ruptio, divisio; apertura; Pag. Bu. lacuna, Coc. Item, percussio; multiplicatio; Pag. & pro hiatu & voragine sumitur, 1 Reg. 11. 27. quæ scil. erat inter arcem Sion, & murum Hi-erolymæ. Merc. Et Ps. 144. 14. R. D. sumit pro sterilitate; quia sterilitas est פָּרוֹץ divisio, percussio; Hieron. interruptio; & 70. ruina maceriaz; ut & Ab. Ezra ibi, sumit pro ruptura, seu apertura, scil. in muro; Pag. Occ. autem hoc No. in f. m. simpl. vel cum sagol, vel, ob pau-sam, cum cametz penult. locis seq. פָּרוֹץ vel פָּרוֹץ ruptura, Jud. 21. 15. 2 Sam. 6. 8. 1 Reg. 11. 27. 1 Chron. 13. 11. Neh. 6. 1. Job. 16. 14. Ps. 144. 14. 148. 12. cui etiam priori formæ, cum sagol penult. בְּ & פָּרוֹץ sunt præf. sic, בְּפָרוֹץ in ruptura, Ps. 106. 23. Ezech. 22. 30. כְּפָרוֹץ sicut irruptio, 2 Sam. 5. 20. 1 Chron. 14. 11. Job. 30. 14. Isa. 30. 13. & in absol. forma pl. m. venit vel ut nomen proprium loci; vel appellativē, pro rupturis, divisionibus, aut percussioni-bus, &c. Pag. Bu. idque simpl. & cum 1 cop. præf. פְּרוֹצִים Perarzim no. pr. 2 Sam. 5. 19. 1 Chro. 14. 11. Isa. 28. 21. וּפָרוֹצִים & per rupturas, Am. 4. 3. & in forma pl. m. const.

cum הָ Aff. occ. loco seq. פָּרַץ rupturas earum. Am. 9.1. Item, occ. etiam in forma pl.f. (quasi à sing.f. פָּרַץ) divisio, ruptura, aut apertura, in muro, scil. quomodo Doctores utuntur hoc No. in sing.f. forma scil. instar, בָּרַח in pl.f. בָּרַחוֹת; vel est à sing.m. פָּרַץ, ut מַרְצוֹת ab אֶרֶץ; Pag. Merc.) cum בָּ pro בָּהֶ dem. praf. בְּפָרְצוֹת per rupturas, Ezech. 13.8. Item, hinc etiam 3. No. cum Mem heemant. פָּרַץ m. ruptura, fractura, irruptio; Pag. unde in pl.m. מַפְרָצִים & in constr. מַפְרָצִי, rupturæ; vel, eruptiones; fracturæ; aperturæ; Pag. Bu. vel, ut quidam exp. portus; Pag. quòd illuc irrumpant, & illic, (ex portubus, scil.) erumpant naves; sed R.R. sumit, pro loco ubi diffunduntur flumina; & alii, pro locis fractis urbium; Pag. ruptiones, irruptiones; sumitur pro urribus devastatis, & semidirutis; Av. vel pro laceris & ruptis civitatibus, in quibus, scil. quis desidet & delitescit præt metu; Cocc. Prout occ. hæc forma pl.f. constr. cum יוֹ Aff. loco seq. מַפְרָצִי in præruptis suis, Jud. 5.17. Radix hæc פָּרַץ in Cocc. quatuor signif. 1. perfringere; 70. *δαρσύνειν*, ut Eccl. 10.8. גָּרַר פֹּרֶץ qui perfringit maceriem, eum mordebit serpens. Et Eccl. 3.3. tempus לְפָרֹץ perfringendi. 2 Sam. 5.20. פָּרַץ dirupit Dominus inimicos meos, coram me, פָּרַץ מֵיִם ut rupturam aquarum; ut aqua scil. semel erumpens omnia repagula, omnes aggeres sternit. Confer 2 Chron. 20.37. & Mich. 2.13. ascendit הפֹּרֶץ effractor, tollens scil. & diffringens obices, coram ipsis. Et Neh. 4.1. vel 7. quòd להַפְּצוֹת הַפְּרָצִים החָלוּ inciperent rupta faciri. Deinde 2 est, erumpere, ut aqua, victis obicibus. (Ad hanc autem signif. locus cit. 2 Sam. 5. videtur propriè pertinere) Sic 2 Sam. 6.8. פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בְּעֵינָהוּ eruperat Dominus rupturâ in Uzzam; vel ruperat rupturam in Uzzah. Confer 1 Chron. 15.13. & Exod. 19.22. Item, 3 est erumpere, copiâ scil. h.e. se effundere; ut Job. 1. 10. פָּרַץ בְּאֶרֶץ & pecus ejus erupit, h.e. se effudit in terra. Confer Gen. 28.14. Isa. 54.3. Et 2 Chron. 31.5. פָּרַץ לְפָרֹץ quom erupisset verbum, h.e. divulgatum esset. Denique, 4 est etiam erumpere, seu prorumpere, viz. studio; ut Gen. 38.29. פָּרַץ עָלֶיהָ פָּרַץ quid erupisti? super te rupura. 1 Chron. 13.2. נִפְרָצָה וְיָרַד cum diligentia mittamus. 2 Sam. 13.25. וְיָרַד בּוֹ & insitit illi. Et v. 27. ubi 70. *ἐπέβη*. Et 2 Reg. 5.23. ut & 1 Sam. 28.23. & insituerunt ipsi servi ejus. Confer פָּעַר. Sic in niph. 1 Sam. 3.1. אֵין חַוִּין פָּרַץ non erit visio frequens. Chald. גְּלִיָּה R. Esaias נִבְוָהָ מִרְבָּה. R.D. הִיָּה נִגְדֵר וְסִתּוּם; & sic R. Levi; Cocc.

Rad. 83. פָּרַץ est rumpere, abrumpere, discindere, dirumpere, dilacerare; divellere; abstrahere rem à re; conterere, frangere, confringere; dividere, separare; Pag. Bu. Item, salvere, aut salvum facere; Pag. eripuit, liberavit, asseruit; quomodo Chaldaïs frequens est; Bu. Lex. Metaphoricè sumitur pro servare; unde & Targum, pro הוֹשִׁיעַ, habet פָּרַץ; atque inde, פָּרַץ est redemptio, liberatio, salus, &c. פָּרַץ fricuit, defricuit; confregit: abrupit fricando; quemadmodum pecudes affricantes arbori seu parieti detergunt & atterunt jugum, liberando se: ideoque, sæpe accipitur & exponitur pro eripuit: est cogn. cum מִרְקָא deterfit: nam ferrugo & immundities non potest abstergi nisi defricatione. Hinc frico, affricco, frictio, fricatio, &c. Av. In Bu. Conc. tria signif. hæc Rad. פָּרַץ; i. est, vellere, avellere; Cocc. rumpere, abrumpere,

&c. ut ad initium Rad. prout occ. in præt. kal, 2. f. m. cum י conv. præf. & in part. ben. kal, f. m. sic, וּפְרָקָה & rumpes, Gen. 27.40. פֹּרֶץ dilacerans, Psal. 7.3. In piel, פָּרַץ perfringere, perumpere, abrumpere, &c. Bu. fricuit vehementer, perfricuit; Av. divulsit; Coc. prout occ. in part. piel, f. m. loco seq. מִפְּרִץ perfringens, 1 Reg. 19.11. Item, occ. etiam in præt. piel, 3. pl. & in fut. piel, 3. f. m. sic, וּפְרָקָה abstraxerunt, abruperunt, Exod. 32.2. וּפְרָקָה rumpet, Zach. 11.16. In hithpaël, הִתְפָּרַק, rumpi, abrumpi, frangi; abrumpere, detrahare se; Bu. defricuit se, fecit se defricare; Av. vulsit, vel avulsit se; Coc. prout occ. in præt. hithp. 3. pl. cum s'cheva, vel, ob pausam cum cametz penult. abstraxerunt, seu abruperunt sibi, &c. vel, ut quidam volunt, hoc ult. cum cametz penult. est Imper. hithp. pl. m. sic & הִתְפָּרְקוּ diffregerunt se, Ezech. 19.12. וּפְרָקוּ הִתְפָּרְקוּ abstrahite, abrumpite vos, Ex. 32.24. & in fut. hithp. à 3. f. m. וּפְרָקָה abstrahet se, &c. occ. in 3. pl. m. cum י conv. præf. וּפְרָקוּ & abstraxerunt se; Exod. 32.3. Atque, ex rad. in hac signif. est 1. No. פָּרַץ m. frustum, fragmen; prout occ. in forma f. m. constr. cum י cop. præf. l. f. 65.4. וּפְרָקָה & fragmen, sive frustum carniû abominandarum, &c. ubi, juxta Maforet. pro eo legendum, וּפְרָקָה: quod vide supra in מִרְקָא. Bu. Lex. Sed malo retinere s'iteras, & exp. exuvia abominabilium, &c. vide Rad. פָּגַל: Cocc. Item, 2. hinc est No. פָּרַץ masc. fractio, contritio; laceratio; rapina; & Helaceratio; disruptio, laceratum; Pag. Bu. & in Obad. ab Hebræis exp. compitum; quasi viâ disruptio, Bu. Lex. ubi scil. viâ dividuntur; Coc. bivium appellamus, quasi abruptum, vel abruptionem dicas; ubi scil. viâ abruptum; Merc. פָּרַץ est frictio, sive fricatio; h.e. laceratio; contritio ut fit in fricatione; Av. Occ. autem hoc No. simpl. & cum הֶ dem. præf. sic; פָּרַץ laceratum, Nah. 3.1. וּפְרָקָה compitum, viâ laceratio, Obad. 1.14. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. פָּרַץ est, salvere, eripere; liberare; Bu. Conc. Cocc. &c. Vide ad initium Rad. Occ. autem in hac signif. part. ben. kal, f. m. sic, וּפְרָקָה eripiens, Lam. 5.8. & in fut. kal, 3. f. m. וּפְרָקָה liberabit, &c. occ. cum י conv. præf. & נוֹ Aff. sic, וּפְרָקָה & liberavit pos, Ps. 136.24. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. est, cervix: Bu. Conc. in nomine scil. cum Mem heemant. præposito, viz. מִפְּרָקָה f. quod est os colli, inquit R.D. five post collum; Pag. Sed forma absoluta hujus nominis apud Doctores, reperitur מִפְּרָקָה; & est ea cervicis pars quæ à trunco abruptum. Appellant autem עֲצָם הַמִּפְּרָקָה os abruptionis, quòd varias interruptiones & nodos habeat; unde & פָּרַץ pro nodo sumunt: Merc. Cev. מִפְּרָקָה cervix, dicitur compages vertebrarum cervicis, à nodis & interruptionibus, sic appellata; Bu. Lex. pars cervicis quâ solemus nos fricare; Av. Occ. autem hoc No. cum י Aff. loco seq. מִפְּרָקָה cervicem suam, 1 Sam. 4.18. In hac autem Rad. præcipuè notanda venit in 1. signif. Conjug. Hithpaël, in locis scil. ubi legitur; viz. Ezech. 19.12. וּפְרָקוּ הִתְפָּרְקוּ fracti sunt, rami, scil. ejus; & aruerunt; Pag. conficuerunt (i.e. convulserunt) se, & aruerunt virgæ, &c. Av. rupti, fracti sunt rami ejus, Bu. Lex. vellendos se præbuerunt, vel avellerunt se (palmites) & exaruerunt; Cocc. defregerint sese, & aruerunt scipiones robusti ejus; Jun. Item, Exod. 32.24. & dixi iis, cui (est) aurum? הִתְפָּרְקוּ; quod quibuldam est præt. hithp. 3. pl. abruperunt sibi, sive detraherunt in aures aureas, &c. Bu. Lex. rumpentes itaque detraxerunt sibi, &c. Jun. Aliis vero, est Imper. hithp. 2. pl. m.

cum camerz pro Scheva penult. ob pausam; & sic exp. facite vos defricare, i.e. abrumpite, Av. vel, separate vos, aut separemini; subaudi, juxta R. D. ab inauribus, quæ sunt in auribus vestris; & idcirco est in hithpaël, quia magno, & prompto animo fecerunt, & complacuerunt, ut separent se ab inauribus suis; ut illas non haberent amplius; & c. Pag. & sic, ib. v. 3. וַיִּחַדְּקוּ אֶת-נִימֵי וַיִּחַדְּקוּ אֶת-נִימֵי, & separaverunt se omnis populus ab inauribus aureis, & c. ubi נִימֵי ponitur vice נִימֵי, ab; ut R. D. inquit, Pag. & fecerunt se totus populus defricare in aures auri, & c. Av. & avellerunt sibi monilia aurea, & c. Cocc. rumpentes ergo detraxerunt sibi, totus ille populus, in aures aureas, & c. Jun. [פָּרַר, unde quidam deducunt הִפָּר, vide supra in Rad. פָּרַר, Coc. Item, פָּרַר cacabus, olla, & c. quod hinc etiam quidam ducunt; vide supra, ad initium radicis, cum, פָּר, Pe & Resch incipientium.]

Rad. 54. פָּרַשׁ est exponere, explicare, explanare, declarare; dividere, separare; Item, pungere; Pag. huic verbo nonnihil cum פָּרַשׁ per Sin lævum convenit, quod est expandere; ut sit fusius & clarius explicare, quod sit partium distributione, & veluti expansione. Convenit & cum פָּשַׁר, de quo infra. De pungendi significatione, infra in hiphil, & in nomine equitis, פָּרַשׁ dicitur. In significatione dividendi, seu separandi, non nisi in Niphal, & hiphil invenitur; tamen Rabbi פָּרַשׁ forma pahal kal, dixerint Phariseos, quod, ab aliis, viræ sanctimonii, & mundicie, se juncti videri vellent; non, ut quidam dicunt, quod legem interpretarentur populo; tum enim in benoni scribendum fuerat פָּרַשׁ. Hanc nominis etymologiam sequuntur omnes Hebræi, teste Bahal haruch. Sic &, quod quidam recentiorum פָּרַשׁ Phariseos dictos putant, quasi expositos, claros, & conspicuos, & ceteris antecellentes, unde & phylacteria dilatant, & c. quæ Christus illos facere dicit, ut ab omnibus viderentur, & magis conspicui essent; nimis videtur novum & coactum. Merc. פָּרַשׁ exposuit verbis distinctis, declaravit distinctè, per singularum partium declarationem. Cogn. cum פָּרַם divisi; & פָּרַשׁ expandit; item, cum פָּשַׁר explicuit. Hinc פָּרַשׁ, παραρῥῆσαι, μεταρῥῆσαι; interpretor, expono, & c. atque hinc etiam φησαί, phariseus, quasi expositor legis, secundum periphrasin. Av. Sed, hi quidem, etsi eruditius ceteris legem exponerent, juxta Josephum de bello Jud. l. i. c. 4. non tamen voluit, inde nominis rationem ductam; hoc enim est, ut supra explicatur; Merc. Cev. Verbum hoc, in kal, est declarare, distinctè dicere: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc tria significat; i. e. exponere, explicare; dispergi; prout occ. in Infim. kal, cum לַּן praf. Lev. 24. 12. לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְהוָה, ut exponeret iis juxta sermonem Domini; Pag. vel ad exponendum; q. d. donec illis, seu sibi, exponeretur quid de illo fieret. Doctores, pro exponere, sæpius utuntur conj. piel; & quæ, in textu, non nisi in part. pahal piel, (vel in part. pual) occurrit; & in piel etiam, Doctores, pro separare, præter scripturæ usum. Merc. Ad declarandum ipsis, juxta os Domini; Cocc. ut exponeret iis (moscheh, scil. quid faciendum) ex præstituto (Hebr. secundum os) Jehovah. Jun. In Niphal, פָּרַשׁ separari, dispergi, dissipari, dividi, & c. Pag. Bu. distinctus est, divisus est. Av. Unde in part. niph. à f. m. פָּרַשׁ dissipatus, dispersus; & in f. f. פָּרַשׁ, occ. in forma pl. floco seq. cum camerz pro Scheva penult. ob pausam, sic, Ezec. 34. 12. in medio צִפְרֹשׁוֹת ovium

suarum disperfarum, seu dissipatarum; Pag. Bu. Cocc. prout R. Sal. exp. פָּרַשׁ; & R. D. פָּרַר Cocc. in pihel, פָּרַשׁ exposuit distinctè; & in pual, פָּרַשׁ, expositus est distinctè; Av. Prout occ. in prat. pual, 3. f. m. Num. 15. 34. & posuerunt eum in custodia, i.e. in carcere, quia non פָּרַשׁ expositum seu declaratum, erat, vel fuit, quid esset illi faciendum; Pag. Bu. & c. Ubi cholem compenstat dagesch (cujus Resch non est capax) & chirek & kibbutz, pro more talium, in piel, & pual; Merc. Sic etiam in part. pual, f. m. Neh. 8. 8. & legerunt in libro, in lege Dei, פָּרַשׁ exposito, seu declarato; i.e. verbo exposito; juxta A. E. ubi, adverbialiter sumitur; q. d. diserte, clarè, enucleatè, Merc. expositum; Bu. Conc. explanatum; loco scil. adverbii, pro explanatè; (sic Chald. פָּרַשׁ, explicatè, Ezr. 4. 18.) Bu. Lex. expositè, vel distinctè: Av. distinctè, clarè; Cocc. legebant enim librum illum, legem Dei, explanatè; & exponendo sensum, dabant intelligentiam, per scripturam ipsam: Jun. Atque inde, ex Rad. in hac l. significat No. פָּרַשׁ f. & in constr. פָּרַשׁ declaratio, expositio, explicatio, Pag. Bu. Av. declaratio, definitio; Cocc. Prout occ. in forma f. f. constr. sic, Esth. 4. 7. & nunciavit ei Mordechai, omnia quæ acciderant illi; & וְאֵת פָּרַשְׁתִּי & expositionem argenti, & c. Pag. Bu. Av. definitionem argenti; Cocc. & præstitutam (suprà, scil. cap. 3. 9.) pecuniæ summam, quam dixerat Haman, & c. Jun. Sic cap. 10. 2. cum י cop. praf. פָּרַשְׁתִּי & expositio magnitudinis Mordechai; Pag. & explicatio amplitudinis Mord. Bu. Lex. Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. פָּרַשׁ est, pungere; Bu. Conc. ex usu scil. verbi Chaldæo; Bu. Lex. In qua pungendi signif. venit, in Conj. hiphil, הִפָּרַשׁ, fecit declarationem, pupugit; Av. (unde Chaldæi dicunt פָּרַשׁ calcaria; Cocc.) prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. pro pleno יפָּרַשׁ, defectivè, cum chirek tantum, absque jod hiph. in ult. sic, Prov. 23. 32. & sicut regulus, וְפָרַשׁ; punget; juxta R. D. & R. Levi; Pag. & velut aspis, exponet, i.e. punget; nam serpens seu aspis, tantum pungendo, potest loqui & exponere sententiam suam; Av. punget; unde Jud. 3. 31. pro, מִלְכָּם, Chald. habet, פָּרַשׁ חוּרִי, stimulum boum; & 1 Sam. 13. 20. pro מִחֲרָשׁוֹ, Chald. פָּרַשְׁוִי, Cocc. Sed Hieron. venena diffundet; Pag. & sic quidam recentiorum, Hieronymum secuti, hoc ab aliorum significatione non dimovent; ut scil. perinde ac per Sin sinistrum, sit, expandere, seu diffundere, venenum scilicet. Kimchi exp. per שָׂרָק Syriacum verbum, Talmudicis usitatum, quod serpentum mordentium & pungentium proprium est; & hinc reperit & nomen, If. 28. penult. פָּרַשְׁוִי pro dentibus tribulæ acutis, hoc est, pro instrumento quo fruges excutiantur, & teruntur; Merc. Sic, 70. &, tanquam à cerasse σαχχῖται ἀντὶ τοῦ ὀξὸς; diffunditur ejus venenum; Pag. Av. mordebit, scil. te; A. E. in Pag. Atque, ex Rad. in hac 2. signif. est No. פָּרַשׁ m. eques; פָּרַשׁ, Pag. Bu. Cocc. Sic dictus propter פָּרַשְׁוִי quæ sunt in pedibus ejus, Pag. quibus, scil. equum pungit, & stimulat; Merc. & sim. Bu. Lex. Av. Alii autem, ex recentioribus, ab extensione Hebraicè equites dicei putant פָּרַשְׁוִי; etsi hoc nomine equos etiam, & collectivè, equitatum intelligi putent; (sicut & nomen רֶכֶב currus, collectivè etiam sumitur; nam pro ipso vectore sumi, non ausim cum illis dicere.) qui scil. liberè excurrant, non alligati curribus, ad depopulandum agros, & ad latrocinia, vel in usum alium, equis scil. jugalibus, vel vectoribus tantum, longè præstanti-

stantiores, ut sunt equi militares. Sed ego cum Hebræis, nomen hoc, equites tantum, sonare puto, qui viz. alii erant ab his, qui curribus vehebantur; nam ut ex multis Scripturæ locis apertum est, & è curribus pugnabatur, & equis; & alii erant וַפְּרָשִׁי; alii currus & illis vecti. Mer. פֶּרֶשׁ eques, sumitur etiam, pro equitatu; præcipue in plur. ut Gen. 50.9. & ascendit cum eo, tam currus, (collectivè, i.e. multitudo currum, seu multi currus) וַפְּרָשִׁי & equites; i.e. equitatus; 70. ἵππεις; Av. Locum autem supra cit. Prov. 23. R. Imman. sic exp. & sicut regulus, וַפְּרָשׁ; h.e. וַפְּרָשׁ dolore afficiet; & dixit, dolore afficiet, in verbo hoc, quod est, dividere, separare, eo quod dolor separet conjuncta, sicut accidit in incisionibus, five incis, & vulneratis; in quibus, propter separationem partium conjunctarum carnis, contingit dolor. Et etiam, in loco, ubi fit divisio, conspicitur virus, ex quo causatur dolor; & idcirco, dixit, וַפְּרָשׁ, pro וַפְּרָשׁ. Et in alio comment. וַפְּרָשׁ deducitur à פֶּרֶשׁ quod est eques, eo quod eques ambulare facit equum cursim, vi calcarium, quæ sunt in pedibus ejus, quibus pungit eum; unde & stimulus bovis in Targum dicitur פֶּרֶשׁ; Pag. Nomen autem hoc præced. occ. plenè cum duplici cametz; sic, Jer. 4.29. à voce פֶּרֶשׁ equitis, & jaculantis arcum, &c. Av. & Nah. 3.3. מַעֲלֵה וְלֹהֵב חֶרֶב וַפְּרָשׁ equitis, ascendere facientis (lanceam scil.) & ferrum gladii; pro equitum, ascendere facientium lanceam, & ferrum gladiorum; Pag. Vel, eques vibrat, lanceam sub, & laminam ferri; vel, vau hic abundat, Merc. Juxta R.D. ut Gen. 22.4. die tertio, וַפְּרָשׁ levavit Abraham oculos suos; ut fit, ascendere facientis ferrum, &c. Hier. & equitis ascendentis, &c. Pag. eques, ut sustulit (brachium) tam laminam gladii, quam fulgur lanceæ, &c. Av. vel est locutio defectiva, & subauditur, lanceam, vel clypeum, vel id genus armorum; ut fit, ascendere facientis lanceam, & ferrum, &c. Pag. eques inducens & flammantem gladium, & coruscantem hastam, &c. Hebr. & flammam gladii, & fulgorem hastæ, &c. Jun. Sed occ. etiam hoc No. in f.m. cum pathach in ult. (ex forma scil. dagefchara, ut פֶּנֶח, & פֶּנֶח, &c. Bu. Lex.) ex forma scil. Chaldaica, ut Kimchi etiam notat; Merc. sic, à voce פֶּרֶשׁ, equitis, & rotæ, & currus, Ezech. 26.10. pro equitum, rotarum, & currum, &c. Pag. Item, in forma pl. m. occ. locis seq. וַפְּרָשִׁי equites, Gen. 50.9. 1 Sam. 13.5. 2 Sam. 8.4. 10.18. 1 Reg. 4.26. 10.26. 2 Reg. 13.7. 1 Chr. 18.4. 2 Chron. 1.14. 9.25. 12.3. Isa. 21.7. 9. 22.6. 31.1. Ezech. 23.6. 12. cui etiam forma pl. m. 1 cop. est præf. locis seq. וַפְּרָשִׁי & equites, 1 Reg. 1.5. 10.26. 20.20. 1 Chr. 19.6. 2 Chr. 1.14. Ob. 8.2. Neh. 2.9. 12.7. Ezech. 27.14. 38.4. Item, occ. etiam forma pl. m. cum 1 dem. וַיִּכְּ, וַיִּכְּ, & וַיִּכְּ, ut וַיִּכְּ equites, Exod. 14.28. 2 Sam. 1.6. 1 Reg. 9.19. 2 Chron. 8.6. Jer. 46.4. וַיִּכְּ & cum equitibus, Jos. 24.6. Ezech. 26.7. Dan. 11.40. Hof. 1.7. וַיִּכְּ & sicut equites, Joel. 2.4. וַיִּכְּ & propter eques, 2 Reg. 18.24. 2 Chr. 16.8. If. 36.9. Item, dentes quoque rastorum, seu tribularum, dicuntur וַיִּכְּ, quod sunt instar calcarum, & stimulorum; inquit R.D. in lib. Rad. Isa. 28.28. וַיִּכְּ & dentes ejus, i.e. unusquisque ex dentibus ejus, non comminuet eum; vel, ut idem in comment. & dentibus suis, non comminuet eum; scil. tribula. Vel, & dentibus, seu cuspidibus suis, suæ, scil. tribulæ, non comminuet illud; nam subauditur Beth ministerii. Noster interpres vertit ungulas; Merc. Cev. Alii, in communi significatione, & equiti-

bus suis; Sed Kimchi, cuspidibus, five dentibus illius, sc. הַחֲרָץ tribulæ, quæ sunt acutæ & pungentes; atque sic esset pronomen affixum absque antecedente substantivo; nam tribulæ nomen non antecedit; Bu. Lex. Impulerit rotam plaustrum sui, וַיִּכְּ, & equos suos, non comminuet eum, &c. Virgilius etiam, equitem, pro equo, dixit. Sed tamen non impellitur equus nisi quis infideat. Sic & alibi, quidam docti putant, equos notari; ut Isa. 21.7. & 2 Sam. 1.6. וַיִּכְּ, ubi 70. ἵππας; Cocc. Uri quassit rota plaustrum sui, equitibus suis non comminuit ipsum; Jun. Et in priori & communi significatione viz. pro equitibus, occ. in forma pl. m. const. cum וַיִּכְּ Aff. simpl. & cum וַיִּכְּ præf. ut seq. וַיִּכְּ equites ejus, Exod. 14.26. Hab. 1.8. וַיִּכְּ & equites ejus, Exod. 14.9. 23. 1 Reg. 9.22. 2 Reg. 2.12. 13.14. 2 Chron. 8.9. Isa. 28.28. & Hab. 1.8. וַיִּכְּ & in equitibus ejus, Exod. 14.17, 18. 15.19. 1 Sam. 8.11. Denique, iii. signif. 3. hujus Rad. פֶּרֶשׁ ex Bu. Conc. est, in nomine inde ducto; viz. פֶּרֶשׁ m. fimus, stercus; Pag. Bu. quod scil. separetur, & egeratur ex alvo animantis; ut & Lat. excrementum appellatur. Alii, q. d. expositum & explicatum; Merc. quasi ventris expositum, dicas; Bu. Lex. An dicitur, à פֶּרֶשׁ recedere; ut, וַיִּכְּ? Nam in Chald. פֶּרֶשׁ & פֶּרֶשׁ in peal, & pael, significat recedere. Licer frequentius פֶּרֶשׁ & פֶּרֶשׁ, in pael, & aphel, fit, distinguere, separare; Cocc. no. hoc, est, stercus, excrementum, quod exponitur & excernitur, ut occ. simpl. Mal. 2.3. & spargam פֶּרֶשׁ stercus, i.e. victimas vestras illegitimas, in faciem vestram; &c. Av. prout exp. ibid. פֶּרֶשׁ stercus solennitatum vestrarum; Pag. cum affixis prius tagol, pro more talium, mutatur in chirek, & in alterum scheva; ut cum וַיִּכְּ, &, &, Aff. ut seq. וַיִּכְּ finum ejus, Exod. 29.14. Lev. 8.17. וַיִּכְּ & finum ejus, Lev. 4.11. וַיִּכְּ finum ejus, Num. 19.5. וַיִּכְּ finum ipsorum, Lev. 16.27.

Rad. 55. פֶּרֶשׁ, (cum Sin sinistro) est, expandere, extendere, explicare, diffundere; dispergere; &c. Pag. Bu. Av. פֶּרֶשׁ, expandere, Cocc. est cogn. cum פֶּרֶשׁ exposuit, & פֶּרֶשׁ divisit; ita ut sæpe unum pro altero ponatur; atque sic fit confusio radicum; hinc, per metath. פֶּרֶשׁ, פֶּרֶשׁ, semino, dissemino; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. i. est, expandere, extendere; prout occ. in 3. f. m. præf. kal, locis seq. פֶּרֶשׁ expandit, Job. 36.30. Psal. 105.39. Lam. 1.10. 13. cui etiam 3. f. m. 1 conv. est præf. sic, וַיִּכְּ & expandet, 1 Reg. 8.38. 2 Chron. 6.29. Jer. 48.40. & in 3. f. præf. kal, est; וַיִּכְּ pandit, Prov. 31.20. Item occ. etiam in 2. f. m. & in 1. sing. præf. kal, cum 1 conv. præf. utrique; ut & in 3. pl. simpl. & cum 1 conv. præf. ut seq. וַיִּכְּ & expandens, Ruth. 3.9. Job. 11.13. וַיִּכְּ & expandam, Ezech. 12.13. 17.20. 32.3. וַיִּכְּ expandunt, Num. 4.6, 8, 13, 14. Deut. 22.17. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & absol. forma pl. m. simpl. & cum 1 præf. ut & in forma pl. m. const. simpl. & cum 1 cop. præf. פֶּרֶשׁ expandens, Prov. 29.5. וַיִּכְּ expandentes, 1 Reg. 8.7. 2 Chron. 3.13. 5.8. וַיִּכְּ pandentes, 1 Chron. 28.18. וַיִּכְּ pandentes, Exod. 25.19. 37.9. וַיִּכְּ expandentes, Isa. 19.8. In part. pahul kal, occ. f. m. cum kibbutz pro schurek in ult. & in f. f. plenè, cum schurek penult. & rursus, in forma pl. f. cum kibbutz, pro schu-

rek penult. sic, פרוש expanſa, Joel. 2.2. פרוש expanſum, Hof. 5.1. פרוש expanſa, 1 Reg. 8.54. In fut. kal, 1. f. occ. ſimpl. & cum 1 conv. praef. cui etiam ult. ה. parag. eſt add. ſic, פרוש expanſam, Exod. 9.29. Hof. 7.12. פרוש & expanſi, Ezech. 16.8. פרוש & expanſi, Ezr. 9.8. & in 3. f. m. fut. kal, occ. etiam ſimpl. & cum 1 cop. & 1 conv. praef. cui ult. etiam, ה. eſt Aff. ut ſeq. פרוש expanſet, Deut. 32.11. Prov. 13.16. Job. 39.26. פרוש & expanſet, Jer. 49.22. פרוש & expanſit, Exod. 9.33. 40.19. 1 Reg. 8.22. 2 Reg. 8.15, 2 Chron. 6.12, 13. Ezech. 2.10. פרוש & explicavit eas, 2 Reg. 19.14. Iſa. 37.14. Item, in 3. f. f. & 1. pl. fut. kal, occ. cum 1 conv. praef. utriusque, ſic, פרוש & expanſit, 2 Sam. 17.19. פרוש & expanſimus, Pſal. 44.21. ſic & in 3. pl. m. fut. kal, occ. ſimpl. & cum 1 conv. praef. פרוש expanſent, Num. 4.7, 11. פרוש & expanſerunt, Jud. 8.25. 1 Reg. 6.27. Ezech. 19.8. In Niphal פרוש diſpandi, diſpergi; Bu. expanſus eſt; Av. diviſus eſt; Cocc. prout occ. in fut. niph. & 3. f. m. פרוש expanſetur, dividetur, diſpergetur, Bu. Cocc. Av. in 3. pl. m. cum eze-ri, pro ſcheva penult. ob pauſam, loco ſeq. פרוש diſpandentur, Ezech. 17.21. In piel, פרוש idem cum kal, Bu. vel, expanſit continuè & vehementer; Av. prout occ. in præt. piel, 3. f. m. cum 1 conv. praef. & in 2. f. f. & 1. f. ſimpl. ut ſeq. פרוש & expanſet, II. 25. 11. פרוש expanſet, Lam. 1.17. פרוש expanſi, Pſal. 143.6. Iſa. 65.2. Zach. 2.6. In infin. piel, occ. cum 1 & 2. f. f. praef. cui ult. etiam 3. f. eſt Aff. idque poſt chirek, pro pathach parvo, h. e. ſagol, (juxta R. D. & A. E.) ſub Reſch, Pag. ut ſeq. פרוש in expandendo, Pſal. 68.15. פרוש & in expandere vos, Iſa. 1.15. In fut. piel occ. 3. f. m. & f. ſimpl. ſic, פרוש expanſit, Iſa. 25.11. פרוש expanſit, Jer. 4.31. Atque inde, ex Rad. in hac i. expandendi ſignif. eſt no. cum mem heemant, מפרש, m. expanſio, extenſio, diſpanſio; Bu. Av. Merc. vel expanſum velum, Bu. Conc. ut occ. in f. m. cum 1. Aff. & à pl. m. abſol. מפרש, in forma pl. m. conſtr. ſic, מפרש velum & expanſum tuum, Ezech. 27.7. מפרש expanſiones, Job. 36.29. Deinde, ii. ſignif. 2. huius Rad. eſt, concidere, diſcindere; Bu. Conc. prout occ. in præt. kal, 3. pl. cum 1 cop. praef. & in part. ben. kal, f. m. ſimpl. ſic, פרוש & diſcindent, Mich. 3.3. פרוש diſcindent, Lam. 4.4. Item juxta quoidam, occ. in hac ſignif. fut. kal, 3. pl. m. (ſicet alii referant ad Rad. פרוש, ubi etiam vide) cum Samech pro Sin ſiniſtro, loco ſeq. פרוש diſcindent, cibum ſc. Jer. 16.7. prout occ. etiam, juxta quosdam, in hac ex- cidentendi ſignif. præt. piel, 3. f. f. ſimpl. & infin. piel, cum 1 & 2. f. f. praef. ſic, פרוש diſcindent, Lam. 1.17. פרוש in coincidendo, excidendo, Pſal. 68.15.

Rad. 86. פרוש m. eſt, Euphrates; Pag. Bu. Cocc. & c. quartus ſcil. paraſiſ fluvius; Gen. 2.14. Pag. Bu. ubi ex duabus vocibus, הוּא פרוש, Graeci primum videntur unicam fuiſſe, Euphrates, & poſtea Latini. Mer. Bu. Lex. Talmudici verò, ſic ſcribunt; quare vocatur פרוש & פרוש פרוש; quia aquæ ejus fructificant, & crefcunt; Bu. Lex. ſuit autem terræ ſanctæ limes, Gen. 15.18. & aliàs in lege; Merc. terminus erat terræ datæ femini Abrahami; Deut. 1.7. 11.24. Joſ. 1.4. Totam terram à torrente Ægypti, uſque ad Euphratem, ademit Aſſyrius Ægypto; 2 Reg. 24.7. Cocc. Oritur Euphrates, Prolemaeo, in Armenia majore, in monte Periaide, ad Orientem Septentri. nem flexus; Merc. פרוש Phrat, ſive

Euphrates, quartus erat paraſiſ fluvius, qui inde profluens, circumdat terram Chanaan, & nonen habet ab exundando ferventer, & crefcendo; ideoque eſt cogn. cum פרוש, crevit fructificando. Hinc פרוש & Latinum fretum; פרוש, i. e. transfero, trajicio Euphratem; deinde pro trajectione, ultra quamlibet aquam, ſumitur; Av. Occurrit autem hoc nomen, ſimpl. & cum 1 praef. locis ſeq. פרוש Euphrates, Gen. 2.14. 15.18. Deut. 1.7. 11.24. Joſ. 1.4. 2 Sam. 8.3. 2 Reg. 23.29. 24.7. פרוש in Euphrate, Jer. 13.5. Item, occ. etiam cum 1 locali, ſic, פרוש Euphratem verſus, Jer. 13.4, 6, 7. Atque inde, eſt no. (quaſi à ſing. פרוש, Pag.) in forma pl. m. פרושים, procures, præfeſti, dominatores; Bu. Lex. principes, nobiles; Cocc. Secundum R. Joſeph Kimchi, duces habitantes juxta flumen Perath, dicuntur Parthemim, quaſi Perathai; i. e. Euphratai; alii dicunt majores ſignificare principes; Pag. R. Sal. ſcribit, linguâ Perſicâ, idem eſſe quod שלטונים, dominatores; Bu. Lex. ſic R. D. exp. in Rad. פרוש, Pag. ubi etiam ponitur, inter quadrata; illic vide; Merc. Ubi etiam vide Av. de hac voce. Occurrit autem in pl. m. cum 1 dem. praef. locis ſeq. פרושים procures, principes, Eſth. 1.3. 6.9. Dan. 1.3.

Rad. 87. פשה eſt, crefcere, expandi, diſfundi; diſfundere, vel, expandere ſe; Pag. Bu. ſcribendum ubique per Sin ſiniſtrum; etſi alioqui cum פוש ſignificatione conveniat; niſi quod hoc arctius, de diſſuſione ſeu irruptione plagæ, ſcabiei aut lepræ dicitur. Nos dicimus ſerpere; quidam vertunt luxuriare; Moſes opponit verbo צמד conſiſtendi; Merc. פשה eſt, progredi, ſerpere; פשה & cocc. proceſſit, ſuccrevit, luxuriavit, diſſuſus eſt; uſurpatur tantum de ſcabie & lepra diſſuſente ſe; Cogn. cum פוש ampliatus eſt, diſſuſus eſt; hinc per Merath. eſt, ſiſo diſſiſpo; & c. Av. In textu tantum legitur in Levit. ex Bu. Lex. quo in libro occ. præt. kal, 3. f. m. locis ſeq. פשה diſſudit ſe, creverit, Lev. 13.5, 6, 32, 34, 36, 51, 53, 55. 14.39, 44, 48. & in 3. ſing. f. præt. kal, occ. extra pauſam cum ſcheva, ſed in pauſa, cum camerz penult. ſic, פשה diſſudit ſe, Lev. 13.8. פשה diſſudit ſe, Lev. 13.23, 28. In infin. kal, eſt, פשה diſſuſendo ſe, Lev. 13.7, 22, 27, 35. & in fut. kal, occ. in 3. f. m. & f. ſic, פשה diſſundet ſe, Lev. 13.35. פשה diſſuderit ſe, Lev. 13.7, 22, 27.

Rad. 88. פשו eſt, ſcindere; Pag. diſſindere, diſſecare, Merc. diſcerpſit, diſcidit; Bu. Lex. concidit in micæ minutiſſimas; attenuavit, ſcidit in buccellas parvas; diſſecuit in fruſta; hinc, connexis prioribus literis, ſit, פשו, פשו, attenuo, attero; פשו, פשו, mica & פשו, attenuo, ſcindo; ut & פשו, edo buccillas parvas; item, Latinum piſo, iſere, & piſare; Av. Occ. autem in fut. 3. f. m. (à ſimplice forma, ופשו) cum 1 conv. p. af. & 2. f. f. Aff. ſic, Lam. 3.11. vias meas pervertit, ופשו & ſcidit me; Hi. ro. & contrivit me; Pag. & concidit me; vel, diſſecuit me in fruſta; Av. & diſcerpſit me; Bu. Lex. & abruptit me; verbum enim hoc, ſignificat abruptum; Cocc. propriè eſt chaldaicum verbum; Bu. Lex. Nam, Targum, 1 Sam. 15.33. pro Hebr. ופשו, & ſcidit, vel diſcerpſit Samuel Agagum; habet ופשו & diſcidit; Pag. Bu. Lex. & in Miſnah, ופשו, dicitur arbor, quæ ſciſſa eſt, Pag. & Syr. ופשו diſcerpent eum; Luc. 3.11. & alibi; Bu. Lex. Sic etiam Syrus, Rom.

11.17. מפח ponit pro *ἐκκλιδήναι*; & Chaldaeus etiam idem ponit, מפח & מפח; &c. Sed in hoc loco Lam.3. ordo quærimoniae evidens est; vias meas fecit retrogradas, & abruptit me, viz. ab omnibus hominibus; posuit me desolatum; Cocc. & discerpit me; Bu. Conc.

Rad. 89. מפח; exuere, expoliare; excoriare; irrumpere, grassari; ire ad exspoliandum, prædandumque, prædari; Pag. Verbum hoc, lenius est, quum de suis vestibus dicitur; sed sæpe vim & impetum simul includit; & tum est, exspoliare, excurrere ad prædam, grassari; sese diffundere, &c. ut hic habes; tumque nonnihil convenit cum מפח, transposito, quod etiam impetum indicat; Merc. exuit, detraxit, nudavit; spoliavit; diffudit se, &c. ut Pag. Construitur cum Accus. & præp. על, אל, & Beth; Bu. Lex. extraxit, exuit, sc. cum expansione vestium; sed sine Acc. in kal, sic neutrum; expansus est, extendit se; ut scil. vestis si extrahitur, solet expandi; & tunc plerumque gaudet istis præp. על, אל, & ב, cum quibus etiam reddi potest irrumpere, &c. Av. In Bu. Conc. & Cocc. Radix hæc duo signif. i. est, exuere, nudare, detrahare; *ἐκκλιδεν*, *ἐκκλιδαι*; prout occ. in præter kal, 3. f.m. cum 1 conv. præf. & in 1. f. simpl. sic, מפח & exuet, Lev. 6. 4. 16. 23. מפח exui, Cant. 5. 3. In part. ben. kal, אפי, מפח, exuens, &c. occ. in forma pl. absol. sic, מפחים exuentes, Neh. 4. 17. In infin. kal, מפח exuere; sed occ. cum ה, parag. add. post cholem præcedens, præter normam, & est pro מפח, sic, Isa. 32. 11. מפח spoliare; est autem infin. pro imper. מפח spoliare; simile in מפח; Bu. Lex. exuere, & nudare; pro exuite vos, & nudate vos; Makor. seu infin. pro imper. licet Hannagid scripsit esse imperativa; ut & R.D. in comment. scribit huiusmodi imperativa faminea pluralia, quandoque venire cum Nun & He, in fine; & interdum cum Nun tantum, ut מפח, vocate me amaram; Ruth. 1. 20. & interdum, cum He tantum, ut hoc in loco; Pag. מפח est pro, מפח; aut terminatio ה, est pro ה, (quod in חר, ibid.) ut feminina; Cocc. Aliis autem, מפח est nomen; & exp. extractio vestium, expansio vestium à se; nomen scil. ad infinitivum formam, cum ה, locali, in fine; expavescite opulentæ, ad tremorem confidentes, מפח ad extractionem; &c. sed 70. *ἐκκλιδεν*; Av. In fut. kal, 3. f.m. occ. cum 1 conv. præf. & patach in ult. & in 3. pl. m. simpl. extra pausam cum (cheva, sed in pausa cum cholem penult. ut seq. מפח & exuit, 1 Sam. 19. 24. מפח exuent, Ezech. 44. 19. מפח exuent, Ezech. 26. 17. In piel, מפח spoliare; Bu. exuit vestes. expoliavit occisos; Av. prout occ. in infin. piel, cum 1 præf. sic, מפח ad extrahendum, spoliandum, 1 Sam. 3. 18. 1 Chron. 10. 8. In Hiphil, מפח exuere fecit vel iussit, detraxit, nudavit; spoliavit; si de pelle, excoriavit, vel excoriare fecit; Pag. Bu. fecit te extrahere, detraxit, exuit; Av. prout occ. in præter hiph. 3. f.m. & 3. pl. simpl. & cum 1 conv. præf. utrique; cui etiam ult. ה, est Aff. ut seq. מפח detraxit, nudavit, Job. 19. 9. מפח & detraher pellem, Lev. 16. מפח detrahunt, nudant, Mic. 3. מפח & exuent, Ezech. 16. 39. מפח & nudarint te, Ezech. 23. 26. In part. hiph. à sing. m. מפח, exuens, &c. occ. in pl. m. loco seq. מפחים nudantes, detrahentes, 2 Chron. 35. 11. In infin. hiph.

cum 1 præf. occ. plenè, cum jod hiph. in ult. sic, מפח detrahare pellem, 2 Chron. 29. 34. Sed in imper. hiph. f.m. cum 1 præf. occ. cum tzere in ult. pro jod hiph. sic, מפח & exue, Neh. 20. 27. In fut. hiph. 1. f. occ. cum ה, Aff. & in 2. f.m. simpl. & plenè, cum jod hiph. in utroque; sed in 3. f.m. cum 1 conv. præf. & tzere, pro jod hiph. in ult. ut & in 2. pl. m. cum Nun parag. add. post chirek tantum, absque jod hiph. in penult. ut seq. מפח denudem eam, Hof. 2. 3. מפח detrahes, Job. 22. 6. מפח & exuit, Num. 20. 28. מפח detrahitis, Mich. 2. 8. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum 1 conv. præf. cui etiam ה, est Aff. post kibbutz, pro schurek, penult. sic, מפח & exuerunt, Gen. 37. 23. 1 Sam. 31. 9. מפח & exuerunt eum, 1 Chron. 10. 9. In Hithpael, מפח exuit se; expandit vestes suas à se; Bu. Av. detraxit sibi vestem, &c. Cocc. prout occ. infut. hiph. 3. f.m. cum 1 conv. præf. loco seq. מפח & exuit se, 1 Sam. 18. 4. Deinde, ii. signif. 2. huius Rad. מפח, est irrumpere, irrumpere; grassari; Bu. Conc. sic, scil. de multitudine, dicitur, intransitive; effundere se, irrumpere, impetum facere; *ἐκκλιδαι*, *ἐκκλιδαι*; Cocc. & vide ad initium Rad. & sic occ. in præter kal, 3. f.m. simpl. & in 2. f.m. cum 1 conv. præf. ut & in 3. pl. simpl. ut seq. מפח irrumpit, Hof. 7. 1. Nah. 3. 16. מפח & irrumpes, Jud. 9. 33. מפח irruperunt, Jud. 9. 44. 1 Sam. 23. 27. 30. 1. 2 Chron. 28. 18. Item, in 2. pl. m. præter kal, sic legitur, 1 Sam. 27. 10. & dixit Achis, מפח, quod irrumpistis, vel, ivistis ad prædandum, grassati estis, hodie; ubi ה, ponitur pro ה, quod; juxta R. D. & ita habet Targum, מפח, quod. Sed R. Jonah, vult, ה, poni pro ה, i. e. מפח pro על super; & subaudiendum ה, h. e. מפח super, vel contra quem? At A. E. sumit ה, proprie, pro non; & exp. interrogative, non, vel nonne, annon grassati estis, aut ivistis ad prædandum hodie? & ipsi responderunt, sic grassati sumus in tali, & tali loco; Pag. in quem irrumpistis hoc tempore? Jun. & in 1. pl. præter kal, occ. loco seq. מפח irrumpimus, 1 Sam. 30. 14. In fut. kal à 3. f.m. מפח irrumpet, grassabitur, &c. occ. in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. locis seq. מפח & irruperunt, Jud. 20. 37. 1 Sam. 27. 8. 1 Chron. 14. 9. 13. 2 Chron. 25. 13. Job. 1. 17. Item, juxta quosdam, occ. in hoc 2. graffandi, & irrumpendi signif. infin. piel, cum 1 præf. loco seq. מפח ad grassandum, 2 Sam. 23. 10.

Rad. 90. מפח est, deficere, i. e. rebellare; prævaricari; & sic, juxta R. D. est, מפח rebellare, & exire à voluntate, vel potestate domini, vel à præcepto, idque ex superbia, Pag. Bu. Kimchi dicit, à potestate Domini, vel ejus qui præcepit tibi quippiam; nec addit ex superbia, quod vult dicere, destinatio, de industria, *עיונות*. Facit ille discrimen inter tria, מפח, iniquitates, quæ destinatio committuntur; מפח, quæ sunt, rebelliones; & מפח, peccata, quæ sunt proprie errata; ut patet, Lev. 4. 2. ubi dicitur, anima quum peccaverit per errorem. Itaque, in universum, מפח est, transgredi legem, pactum, vel præceptum alicujus, per seditionem, aut alio modo, quum perfidè quis in alterum agit, unde & qui depositum, bonâ fide, & quæ debet diligentia, non servat, in eum etiam cadit מפח ut habes infra; latius enim patet hoc verbum, quàm מפח rebellare. Construitur, sicut & verba synonyma, מר, מר, מר, חס, & מר, vel cum על, maxime cum casu rei, vel Beth, vel cum Mem, cum casu perso-

na, quod nos diceremus, rebellare in, vel contrā, &c. descilere seu deficere à, &c. vel transgredi in aliquem. Sunt qui conferunt cum עוֹשֵׂה, Rad. seq. quæ significat gradi, vel digredi, retrocedere; &c. Merc. Cev. Ab. Ezr. scribit, Hof. 14. 10. עוֹשֵׂה מִהַרְשֹׁתַי esse, qui egrediuntur ex potestate; i.e. qui ex potestate legitimi magistratus se eximunt, eique se opponunt. vide Kimchium, Plal. 25. 7. B. Lex. עוֹשֵׂה transgressus est legem malitiose, perfidè egredi, prævaricator est malignè, maliciosus fuit in transgrediendo, &c. potest reddi, per deficere; Av. 70. ἀφίσταται, ἀνομιάν. est, rejicere dominum, legem domini non recipere, nolle esse in potestate domini; Cocc. Prout occ. in præ. kal, 3. f. m. locis seq. עוֹשֵׂה prævaricator est, defecit, 2 Reg. 3. 7. 8. 20. 2 Chron. 21. 8. & in 2. f. f. præ. kal, occ. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum cametz penult. sic; עוֹשֵׂה prævaricata es, Zeph. 3. 11. עוֹשֵׂה idem, Jer. 3. 13. ut &, in 3. pl. præ. kal, occ. itidem, extra pausam, cum Scheva, sed in pausa cum cametz penult. sic; עוֹשֵׂה prævaricati sunt, 1 Reg. 8. 50. Isa. 1. 2. 43. 27. Jer. 2. 8. 33. 8. Ezech. 2. 3. Hof. 7. 12. עוֹשֵׂה prævaricati sunt, Hof. 8. 1. & in 2. pl. m. est, עוֹשֵׂה prævaricati estis, Jer. 2. 29. Ezech. 18. 31. Item, in 1. pl. præ. kal, occ. loco seq. עוֹשֵׂה prævaricati sumus, Lam. 3. 42. In part. ben. kal, f. m. occ. cum 1 cop. præf. sed in forma pl. m. simpl. & cum 1, ה, ו, ו, ו, præf. ut seq. עוֹשֵׂה prævaricator, Ifa. 48. 8. עוֹשֵׂה vel sine vau, prævaricatores, Pl. 5. 1. 5. 14. 46. 8. 53. 12. עוֹשֵׂה & prævaricatores, Hof. 14. 10. עוֹשֵׂה prævaricantes, Ifa. 66. 24. Dan. 8. 22. עוֹשֵׂה & prævaricantes, Ezech. 20. 38. עוֹשֵׂה & pro prævaricatoribus, Ifa. 53. 12. In Infin. kal, occ. simpl. plenè, cum cametz & cholem; sed cum 1 præf. venit cum Scheva & cholem, sic; עוֹשֵׂה prævaricando, Ifa. 59. 13. עוֹשֵׂה prævaricando, Ezr. 10. 13. Am. 4. 4. In Imper. kal, f. m. עוֹשֵׂה vel עוֹשֵׂה; unde, in pl. m. cum 1 cop. præf. est; עוֹשֵׂה & prævaricamini, Am. 4. 4. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. & in 3. f. f. simpl. sed in 3. pl. m. rursus, cum 1 conv. præf. ut seq. עוֹשֵׂה prævaricatur vir, Prov. 28. 21. עוֹשֵׂה & prævaricatus est, defecit, 2 Reg. 1. 1. 3. 5. 8. 22. 2 Chron. 21. 10. עוֹשֵׂה defecit, 2 Reg. 8. 22. 2 Chron. 21. 10. עוֹשֵׂה & prævaricati sunt, 1 Reg. 12. 19. 2 Chr. 10. 19. In Niphal, עוֹשֵׂה deficere factus, ad defectionem provocatus est; Bu. prævaricatione offensus est; Av. præfractum esse, Pag. prout occ. vel, in præ. niph. 3. f. m. & tunc cametz esset pro pathach in ult. vel, in part. niph. f. m. sic; Prov. 18. 19. עוֹשֵׂה frater durior, scil. est, civitate forti; & lites sicut vestis fortis; ut R. D. exp. Pag. puto in Niphal idem valere quod in kal: ut &, in synonymo דָּבַר diximus; ut sit sensus; frater rebellat, magis, viz. quam civitas munita, in suum scil. principem, & contentiones, inter fratres, scil. si eos, scil. disfidere contigerit; sunt, ut vestis arcis. Innuitur irreconciliabilem, & longe gravissimum esse fratrum similitudinem, & discordiam. Quidam etiam Hebræorum exp. passivè; frater rebellionem, seu, transgressionem, offensus licet, est tamen adhuc fratri vice urbis munitæ, imo & supra eam, si opus sit; sed non placet, et si sic exp. R. Levi. Passiva tamen vox potest reddi, per, dimoveri, seu digredi, separari ab aliquo; ut sit, frater à fratre, dimotus, &c. verò aculé dicimus, s' estant rebellè; Merc. frater, prævaricatione offensus, vel prævaricans; Bu. Conc. defectione laesus, vel, offensus; vel, frater deficiens, rebellans;

Bu. Lex. Coc. frater offensus transgressionem, civitate fortitudinis, (durior est) i.e. frater, si perfidè deseritur, ira ejus sit vehementior civitate fortissimā; Av. frater defectione provocatus, (firmior est) urbe munita, & contentiones, (horum sunt) ut vestis arcis; i.e. fratrum offensum irā sunt acerbissimæ & violentissimæ, quæ non citius domari possint, quam expugnari munita oppida; aut citius frangi, quam vestes validissimæ; Jun. Sæpe tamen, evenit, ut R. Levi exp. quod frater, contra quem prævaricatur frater suus, melior sit & firmior ipsi fratri prævaricanti, quā civitas fortis, scil. ad eripiendum & juvandum illum, tempore necessitatis; non enim tunc recordabitur prævaricationis sibi factæ, quia os & caro ejus est; & sic vir qui suscitavit lites contra fratrem suum, est tamen, nihilominus, fratri suo tanquam vestis palatii, qui transit à pariete ad parietem, quia ligat parietes, & ædificium firmat; sic ipse est causa firmitatis fratris sui, & custodit illum ab illo qui vult eum perdere, &c. Pag. Atque inde, ex hac Rad. עוֹשֵׂה in kal, est No. עוֹשֵׂה m. rebellio, transgressio, defectione, prævaricatio; contumacia, &c. Av. Pag. Bu. Kimchi, Pl. 25. 7. explicat, per מִרְרָה rebellionem; i.e. peccatum, quod scienter & contumaciter committitur; Bu. Lex. defectione: ἀποστασία, ἀνομία; Exod. 34. 7. עוֹשֵׂה וְחָטָא condonans pravitatem & defectionem & peccatum; h. e. qui condonat, non tantum, quod perperam agitur, ut multa etiam à piis, sed etiam abjectionem jugi, & legis, imo etiam oblivionem Dei, & volutationem in malo. Confer Num. 14. 18. & Dan. 9. 24. עוֹשֵׂה לְכָל רָעָא לְכָל רָעָא חַטָּאוֹת וְלִכְפֹּר עוֹן ad coercendam defectionem, & ad finiendum peccatum, & ad expiandam pravitatem; i.e. ut cesset populus Dei nominari, qui deficit à lege, & qui nihil nisi peccabant, ignorantes Deum, respiciant, & pravitas filiorum Dei non amplius destituatur ἡλασµός. Ifa. 53. 8. עוֹשֵׂה ob defectionem populi mei; qui scil. illum regem agnoscere nobilem. Job. 34. 37. nam adderet עוֹשֵׂה חַטָּאוֹת על peccatum suum defectionem. Exod. 22. 9. עוֹשֵׂה על כל דבר פֶּשַׁע super omni ratione, vel causa ἀνομιματός, (i.e. facti adversus legem patrati) circa bovem, circa asinum, &c. Coc. super omnem rem עוֹשֵׂה prævaricationis; i.e. prævaricationis in deposito, quia non custodivit illam secundum morem custodum; & quamvis non sit hic rebellio, quia tamen debitam non adhibuit diligentiam, perinde est, ac rebellasset contra deponentem, & fecisset contra mandatum illius; inquit R. D. Pl. 36. 2. עוֹשֵׂה דִּבְרֵי dixit prævaricatio, aut dictum prævaricationis, impio, in medio cordis mei. Quod A. E. exp. Hoc cogito in medio cordis mei, perinde ac prævaricatio impium alloquatur, (vel potius, quod rebellio sit perinde, ac si alloqueretur se homo improbus, & diceret, Cev.) Ne paveas; idcirco non est pavor Dei ante oculos ejus. Et R. D. exp. Dico in medio cordis mei, quod prævaricatio, i.e. cogitatio mala dicit ad impium, fac quicquid vis; quia non est pavor; &c. & dixit עוֹשֵׂה prævaricatio, &c. sicut dictum est, Gen. 4. 7. ad ostium peccatum cubat. Targum; dixit rebellio ad improbum, &c. R. Himman. dixit, prævaricatio, i.e. verbum prævaricationis, vel cogitatio habens prævaricationem, ad impium. Est manifestum, & notum cordi meo, quia quamvis non audit auris, novit tamen cor meum, quod dicit illi, non esse pavorem ante oculos ejus; & est sensus, quod

in superbia & temeritate cordis sui ambulat, & non timet à Deo, quòd retribuat sibi malum pro malo suo, Pag. Et R. Sal. sic scribit; Scriptura est diverso ordine legenda; vel, ecce, ut ille ait, hic textus est transpositus; Est in medio, &c. h.e. in medio cordis mei versatur; quòd rebellio, seu pravaricatio, i.e. concupiscentia mala, dicit impio, ut non sit timor Domini; Merc. Cev. Occ. autem No. hoc frequens in textu & ordine Conc. ut seq. in sing. m. simpl. vel cum sàgol penult. vel ob pausam cum kametz penult. locis seq. פִּשְׁעַ vel פִּשְׁעַ defectio, pravaricatio, Gen. 50. 17. Exod. 22. 8. Job. 23. 9. 34. 6. 37. Psal. 32. 1. 36. 2. Pr. 10. 19. 17. 9. 19. 19. 11. 28. 24. 29. 16. 22. Isa. 57. 4. 59. 20. Mich. 1. 5. 7. 18. cui etiam utrique formæ פִּשְׁעַ cop. est præf. פִּשְׁעַ & pravaricatio, Exod. 34. 7. 1 Sam. 24. 12. פִּשְׁעַ idem, Num. 14. 18. Item, formæ priori cum sàgol penult. פִּשְׁעַ dem. פִּשְׁעַ & פִּשְׁעַ sunt præf. ut & alteri formæ cum kametz penult. פִּשְׁעַ est etiam præf. & rursus פִּשְׁעַ & פִּשְׁעַ sunt præf. priori formæ, ut seq. פִּשְׁעַ pravaricationem, Dan. 9. 24. פִּשְׁעַ & pravaricationem, Dan. 8. 13. פִּשְׁעַ in pravaricatione, Prov. 12. 13. 28. 2. 29. 6. Mich. 1. 5. פִּשְׁעַ ob pravaricationem, Dan. 8. 12. פִּשְׁעַ pravaricationem, Gen. 50. 17. 1 Sam. 25. 28. פִּשְׁעַ à pravaricatione, Psal. 19. 14. Isa. 53. 8. cum affixis No. hoc, pro more talium, sàgol mutat in chirek, & pathach in Scheva: ut cum פִּשְׁעַ. Aff. locis seq. פִּשְׁעַ pravaricatio mea, Gen. 31. 36. Job. 7. 21. 13. 23. 14. 17. Pl. 59. 4. Mich. 6. 7. Item cum פִּשְׁעַ præf. & פִּשְׁעַ. Aff. est, פִּשְׁעַ pravaricationem vestram, Exod. 23. 21. Ios. 24. 19. Item, occ. etiam cum פִּשְׁעַ & פִּשְׁעַ. Aff. ut seq. פִּשְׁעַ defectio nem ipsius, Mic. 3. 8. Ezech. 33. 12. פִּשְׁעַ pravaricatio ejus, Isa. 24. 20. פִּשְׁעַ pravaricatio ipsorum, sua, Job. 8. 4. Psal. 89. 33. 107. 17. Isa. 58. 1. In forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum פִּשְׁעַ cop. præf. פִּשְׁעַ pravaricationes, Prov. 10. 12. Isa. 1. 28. פִּשְׁעַ & pravaricationes, Psal. 37. 38. & in forma pl. m. constr. est & occ. locis seq. פִּשְׁעַ pravaricationes, Am. 1. 3. 6, 9, 11, 13. 2. 1. 4, 6. 3. 14. Mic. 1. 13. quæ forma pl. m. constr. cum variis venit affixis; ut cum פִּשְׁעַ, vel in pausa פִּשְׁעַ. Aff. simpl. & cum פִּשְׁעַ cop. præf. & cum פִּשְׁעַ Aff. simpl. & cum פִּשְׁעַ præf. ut seq. פִּשְׁעַ vel פִּשְׁעַ pravaricationes meæ, Job. 31. 33. Pl. 32. 5. 39. 9. 51. 2. 5. Lam. 1. 14. 22. פִּשְׁעַ & pravaricationes meæ, Psal. 25. 7. פִּשְׁעַ pravaricationes nostræ, Pl. 65. 4. 103. 12. Isa. 59. 12. Ezech. 33. 10. פִּשְׁעַ à pravaricationibus nostris, Isa. 53. 5. Item, occ. etiam hæc forma pl. m. constr. cum פִּשְׁעַ & פִּשְׁעַ Aff. cui ult. etiam פִּשְׁעַ est præf. פִּשְׁעַ pravaricationes tuæ, Job. 35. 6. Pl. 43. 25. 44. 22. פִּשְׁעַ pravaricationes vestræ, Ezech. 18. 30. 31. 21. 29. Am. 5. 12. פִּשְׁעַ & propter defectiones vestras, Isa. 50. 1. Item, occ. etiam cum פִּשְׁעַ & פִּשְׁעַ Aff. cui ult. etiam פִּשְׁעַ & פִּשְׁעַ præf. prout sequuntur, פִּשְׁעַ defectiones ejus, sua, Prov. 28. 13. Ezech. 18. 22. 28. פִּשְׁעַ defectionum ejus, Lam. 1. 5. פִּשְׁעַ defectiones ipsorum, sua, Lev. 17. 21. I Reg. 8. 50. Psal. 5. 11. Jer. 5. 6. Ezech. 14. 10. 37. 23. פִּשְׁעַ & defectiones ipsorum, Job. 36. 9. פִּשְׁעַ & secundum defectiones ipsorum, Ezech. 39. 24. פִּשְׁעַ & à pravaricationibus ipsorum, Lev. 16. 16.

Rad. 91. פִּשְׁעַ cum Sin sinistro, est incedere, deambulare, gradiri; ingredi; Pag. Bu. gradum facere; Cocc. Passibus mutuis progressus est; rassetus est, magnis passibus digressus est cum conflictu, passus magnos emensus est, extendit pedes in progrediendo. Hinc Græcè,

βασίλων gradior, & Lat. passus; ut & German. Passiren. Av. In Bu. Conc. hæc rad. duo signif. 1. Est incedere, ingredi; prout occ. in fut. kal, à 3. sing. m. פִּשְׁעַ incedet, gradietur, &c. in 1. sing. פִּשְׁעַ; unde cum פִּשְׁעַ, parag. add. est & occ. loco seq. פִּשְׁעַ gradiar, Isa. 27. 4. Atque indè est No. פִּשְׁעַ, m. gressus, incesus, passus, gradus; Pag. Bu. Cocc. Av. Extensio pedum in progrediendo; Av. prout occ. cum פִּשְׁעַ præf. loco seq. פִּשְׁעַ quasi gressus, passus, 1 Sam. 20. 3. Item, indè etiam est No. cum Mem heemant. פִּשְׁעַ f. gradatio, gradificatio propriè; item coxendix, quòd ibi gressus incipit, Bu. Lex. Significatur hoc nomine pars ea corporis sub natibus, qua gressus incipit; honestè; sicut & pedum nomine eadem pars appellatur, ut ubi dicitur, regit pedes suos, pro eo quod est, alvum exonerat. Et, fecit pedes suos, pro pilum pudendorum; Merc. No. hoc est digressio pedum usque ad nates; item ipsæ nates; Av. prout occ. cum פִּשְׁעַ dem. præf. sic, 1 Chro. 19. 4. & præcidit vestimenta eorum per medium פִּשְׁעַ usque ad nates; Pag. Av. usque ad coxendicem, h.e. ad eam usque partem ubi in passu faciendi primus est motus; Cocc. usque ad coxendices; i. e. nates, quæ pro more Scripturæ, sic honestè appellantur. In 2 Sam. 10. 4. pro hac voce est פִּשְׁעַ; quod idem est; Bu. Lex. & Cocc.

Rad. 92. פִּשְׁרַ est aperire; Pag. divaricare; Bu. distendere; Cocc. Significat aperire, petulanter, scilicet os, vel pedes, aut crura: quod noster interpretes in Ezech. doctè vertit, & significanter, divaricare; Merc. distendit labia aut pedes; aperuit os sufficienter; Est enim cogn. cum פִּשְׁרַ sufficiens sunt. Hinc βάρω, quod etiam de labiis & pedibus usurpatur; unde exponitur dico, maledico, item vado, is, ere; Av. occ. autem verbum hoc in part. ben. kal, l. m. sic; Pro. 13. 3. qui custodit os suum, custodit animam suam; & in forma pl. m. constr. est & occ. locis seq. פִּשְׁרַ aperienti labia sua, contritio vel terror, est scilicet ei; Pag. pandens labia sua; Cocc. Qui divaricat labia sua, i. e. qui temere aut petulanter aperit labia sua, loquendo inutilia, aut maledicendo alteri; confternatio seu contritio illi erit; Av. In fut. פִּשְׁרַ divaricavit pedes aut crura; Av. unde in fut. Piel, 3. f. m. פִּשְׁרַ atque indè à 2. f. m. פִּשְׁרַ occ. in 2. f. m. פִּשְׁרַ conv. præf. sic, Ezech. 16. 25. פִּשְׁרַ & aperuisti; Pag. & divaricasti pedes tuos; Bu. Av. & distendisti pedes tuos omnitranscunti, &c. Cocc.

Rad. 92. פִּשְׁרַ est interpretari; Pag. Bu. Idem quod פִּשְׁרַ transpositum; vel פִּתְרַ, Thau & Schin invicem permutatis, ut in פִּתְרַ & פִּתְרַ. Frequens est hoc verbum in lingua Chaldaica; Merc. Nam פִּשְׁרַ est Chald. interpretatus est; ab Hebræo פִּשְׁרַ per Metath. vel פִּתְרַ, per commutationem litterarum Schin & Thau; Bu. Lex. In textu autem solum est ab hac Rad. No. פִּשְׁרַ vel פִּתְרַ m. interpretatio; Pag. Bu. Prosa, declaratio, expositio. phrasis. Cogn. cum פִּשְׁרַ exposuit, & affinitate alludit ad פִּתְרַ interpretatus est. Hinc prosa, oratio soluta & protulsa; Av. Occ. autem hoc No. Eccl. 7. 31. aliàs 8. 1 sic 8 quis cognosceret פִּשְׁרַ interpretationem verbi? Hieron. solutionem? Pag. vel expositionem verbi; Av. It. est ex פִּשְׁרַ Chaldæo, Dan. 2. 4. 5. 7. unde פִּשְׁרַ interpretatio, Dan. 2. 7. Pag. Alioqui פִּשְׁרַ est הַיָּסוּד; Exod. 16. 21. Qui novit remliquidam, planam, claram, quantum est? Ab. Ezra, à פִּרְשַׁ derivat. γο. ὁ μὲν πῶς, Cocc. &c. vide in Conc. Chald. ulterius de hoc verbo & nomine ex Chald. Dan. & Ezra.

Rad. 94. פִּשְׁתוֹ indè No. פִּשְׁתָּהּ f. linum, linteum, λίνον Pag. Bu. Cocc. Quidam ad פִּשְׁתוֹ reducunt, quòd in folliculos luxuriat. Hujus in profanis usus erat; nam in sacris usus erat lini quod dicitur בָּרֶ; Merc. No. פִּשְׁתָּהּ est cogn. cum פִּשְׁתוֹ amplius est, crevit, &c. Nam linum luxuriose succrescit. Hinc Lat. vestis lineæ, & vestis ex lino, vestimentum, &c. Item συτήων, σύππιον stupa, sty-pa, vel stuppa, per Metath. Av. Occ. autem hoc No. cum ו cop. & וּהִי praf. fic, וּפִשְׁתָּהּ & linum, Isa. 42. 3. וְהִפְשַׁתָּהּ & linum Ex. 9. 3. 1. Item occ. etiam cum ו pro וּהִי dem. praf. loco seq. וּפִשְׁתָּהּ sicut linum, Isa. 43. 17. Item, occ. etiam cum ו cop praf. & . Aff. fic, Hof. 2. 7. vel 9. & 11. וּפִשְׁתָּהּ & linum meum; Pag. Bu. &c. In qua dictione ab-jicitur ו, nota gen. fæm. nec ullum apparet ejus vesti-gium; nam juxta normam (à forma scil. constr. פִּשְׁתָּהּ) esset וּפִשְׁתָּהּ. Hoc autem forsan ed fit, quòd vitetur con-cursus similium literarum. Aut certè vox hæc, ut & for-ma pl. m. sequens, est à forma פִּשְׁתָּהּ: quod, esset instar לְבָנִי populus arbor. Sic R. D. in Michlol; Cev. פִּשְׁתָּהּ est contractè pro וּפִשְׁתָּהּ cui simile vide in Rad. בָּרֶ; Bu. Lex. Sed Av. facit No. in forma absol. f. m. פִּשְׁתָּהּ linum, unde format hoc No. cum Aff. in sing. ut & formam pl. m. quæ sequitur. In absol. forma pl. m. est & occ. simpl. & cum ו cop. וּהִי dem. בָּרֶ, בָּרֶ & בָּרֶ praf. ut seq. פִּשְׁתָּהּ lina, linea, Lev. 13. 47. Isa. 19. 9. Jer. 13. 1. Ezech. 40. 3. 44. 17, 18. וּפִשְׁתָּהּ & lina, Deut. 22. 11. Prov. 31. 13. וּפִשְׁתָּהּ lina, Lev. 13. 59. וּפִשְׁתָּהּ in lino. Lev. 13. 52. וּפִשְׁתָּהּ tanquam linea, Jud. 1. 5. 14. וּפִשְׁתָּהּ in lineis, Lev. 13. 48. Item in forma pl. m. constr. occ. cum ו praf. fic, Jos. 2. 6. וּפִשְׁתָּהּ in linis ligni; i.e. in stipulis lini, per Hypallagen; & hæc forma pl. m. est, ut dictum, quasi à f. m. פִּשְׁתָּהּ; Bu. Lex. vel פִּשְׁתָּהּ; Av. In linis ligni seu arboris: R. D. exp. in lignis, i.e. culmis, linorum, quia adhuc linum erat in culmo, qui vocatur lignum, seu arbor aut arbustum. Nam in lingua sancta inveniuntur hujusmodi conjunctiones; ut scil. idem sit conjunctum, i.e. existens in regimine, & id cui conjungitur; (ita etiam viz. ut transponantur; Merc.) sic Ex. 25. 4. וְשֵׁנִי חֹלְעֵת & vermiculo cocci. Et contrà ut Lev. 14. 4. וְשֵׁנִי חֹלְעֵת & coccum vermiculi. Pag. Quidam conjunctant fuisse linum quod à Plin. 1. 9. c. 1. sic describitur. Superior, inquit, Ægypti pars ad Arabiam vergens, gignit fruticem, quem a-liqui Gossopion vocant, plures Xylon, & ideo lina indè facta, Xylina, &c. Merc.

Rad. 95. פִּתַּח, contractè פִּתַּח, est frangere, confrin-gere; Pag. Bu. in frusta scil. aut fragmenta: Merc. com-minuere in frustula; Cocc. concidit in fragmenta par-va; & propriè dicitur de frustulis panis aut cibi, quæ dentibus conciduntur; & comminuit in frusta parva, seu frustillatim; Av. Specialiter quidem dicitur de pane, te-ste Elia, sicut & No. פִּתַּח indè ductum; unde & habet adjunctum פִּתַּח panis, frustum, seu fragmentum; ver-naculum Piesse ab Hebræ non abludit; Merc. Hinc est פִּתַּח & פִּתַּח, edo buccellas, πρὸς σμα edere, man-dere, & German, Peissen, Peißs; nam ו declinat quo-dammodo ad sonum literæ, S. Av. Occ. autem hoc verb. פִּתַּח in Infin. kal. more perfectorum cum kametz penul. & cholem ante 3. Rad. fic, Lev. 2. 6. פִּתַּח frangendo; Bu. comminueret; Av. פִּתַּח אֶתְּהָ פִּתַּח franges illud in frusta, & fundes super illud, (scil. sacrificium, vel illam, scil. oblationem) oleum. Et est Makor, h. e. Infin. vel Im-per. vice futuri; sicut Deut. 32. 50. וְהָיָה & morere pro

morieris, in monte. Vel sic; frange illam (quæ esset Imper-kal) vel illud, in frusta, & fundes, pro funde. Hieron. divi-dens eam minutatim. Pag. comminuendo, subaudi commi-nues illud, h. e. munus, in frustula. Cocc. Atque indè qui-dam ex hac rad. פִּתַּח contractè פִּתַּח deducunt verbum in hiphil, וְהִפְשַׁתָּהּ idem cum kal, confringere; Bu. fecit fru-stula, momordit; Av. prout occ. in prat. hiph. 2. f. m. cum ו conv. praf. fic, Prov. 24. 28. Nè sis testis gratis, h. e. sine causa, in amicum seu locum; i. e. proximum tuum, וְהִפְשַׁתָּהּ & confringes, pro, ut confringas e-um, labiis tuis. q. d. si fueris testis sine causa, confrin-ges & comminues, Kimchi, percuties, Merc. illum labiis tuis. In quo loco est cum chirek in medio, loco cholem. Nam juxta normam esset וְהִפְשַׁתָּהּ (more scil. duplicanti-um, ut סִבּוֹת à סִבְבָּה) Pag. Bu. vel est compositum ex hu-jus verbi forma duplicantium, & פִּתַּח, ex forma scil. 3. Rad. He; Bu. Lex. nam juxta formam suam ad Rad. seq. פִּתַּח pertinet; ubi etiam vide. Merc. Nè sis testis fal-sus in proximum tuum, & nè confringas, atteras; Bu. Lex. vel, & nè mordeas labiis tuis. Est comp. ex פִּתַּח concidit, & פִּתַּח deceptit; q. d. nè decipias & mordeas labiis; Av. Atq; indè est No. פִּתַּח frustum, buccæa, buccel-la, portio; Pag. Bu. quasi fragmentum dicas; Bu. Lex. Et præcipuè dicitur de fragmentis seu frustulis panis; ac proinde fere semper habet No. פִּתַּח junctum in textu; prout videre est locis seq. פִּתַּח frustum, buccella, Gen. 18. 5. Jud. 19. 5. 1 Sam. 2. 36. 28. 2. 1 Reg. 17. 11. Prov. 17. 1. 28. 21. Dan. 1. 13, 15. Atque huc etiam quidam refe-runt No. פִּתַּח m. frustum cibi, portio esca. Nam com-ponitur ex פִּתַּח i. e. frustum, & בָּרֶ esca, cibus, à Rad. בָּרֶה comedit cibos lautiores; Av. &c. vide supra No. Rad. בָּרֶ; ubi plerique hoc No. collocant. Occ. aatem simpl. Dan. 1. 13, 15. Item occ. etiam cum ו praf. ut & cum ו & Aff. absque praf. ut seq. פִּתַּח frusto cibi, Dan. 1. 8. פִּתַּח de frusto cibi, Dan. 1. 5. פִּתַּח frustum cibi ejus, Dan. 1. 1. 26. פִּתַּח frustum cibi eorum, Dan. 1. 16. Item, No. præced. simplex פִּתַּח buccella, frustum, &c. occ. etiam cum ו, ו, ו, & Aff. post scil. chirek, more talium solito, pro pathach penult. & huic ult. Aff. מִ פִּתַּח est praf. ut seq. פִּתַּח buccellam meam, Job. 31. 17. פִּתַּח buccem tuam, Prov. 23. 8. פִּתַּח idem, Ruth. 2. 14. מִ פִּתַּח de frusto ejus, 2 Sam. 12. 3. Sic etiam in forma pl. m. pa-thach mutatur in chirek penult. prout occ. simpl. & cum ו praf. fic, פִּתַּח frusta, Lev. 2. 6. 6. 14. פִּתַּח sicut fru-sta, Psal. 147. 17. Item hinc etiam est No. perfectum פִּתַּח idem cum defectivo פִּתַּח frustum; buccella; unde in forma pl. m. פִּתַּח constr. פִּתַּח frusta, fragmen-ta, buccellæ, &c. ut occ. cum ו praf. loco seq. וּפִתַּח & frustulis, Ezech. 13. 19.

Rad. 96. פִּתַּח m. fatuus, stolidus, simplex, imperitus, qui facillè decipitur, & cui subito possumus persuadere ut quodlibet credat. Est cogn. cum פִּתַּח persuasit, dece-pit; hinc fatuus, qui ineptè sature, & fatuor, i. e. ineptè lo-quor, fatuitas, &c. legitur autem hoc No. in forma pl. m. פִּתַּח simplices, &c. vide sub Rad. seq. פִּתַּח. Item indè est particula adverbialis, vel nominaliter etiam usurpata, viz. פִּתַּח repente, subito, repentini, illicò, fatum, ex fato, fataliter, &c. Av. De hac autem particula vide etiam rad. seq. פִּתַּח, ad quam plerique reliqui eam cum No. præced. referunt, per scil. pro 3. rad.

Rad. 97. פִּתַּח seductus, pellectus, persuasus fuit; tam in bonum quam in malum; Bu. Lex. suavit, persuasit, de-cepit

cepit persuadendo, induxit suadendo ad credendum aliquid, illexit; hinc *πειθω* suadeo, persuadeo, credo, &c. Item *ἀπατάω* decipio persuadendo. In kal autem est neutrum; suavisibilis, persuasus est vel fuit; Av. decipi, errare; Cocc. *פתה* est *נָשָׂה* inclinare, declinare cor ad ea, quæ sunt præter rationem & veritatem, inquit R.D. Pag. vel seducere cor præter ipsius sensum ad ea quæ sunt præter rationem veritatis, atque suæ intelligentiæ; Cev. hoc est, illici, pellici blanditiis, verbis lactari, induci, adduci, pertrahi; Græcis *πειθεῖν*, quod hinc ductum videtur; & activum *πειθεῖν* ex *פתה* suadere, persuadere; sed in kal & niph. persuaderi. Contrarium est *פָּתַר* Græcè *ἀπειθεῖν*, ut & à Paulo redditur. Erat ergo hoc verbum, illicientem aut suadentem sequi, obtemperare; flecti; seduci, &c. Et licet sit Hebræis verbum *μεσοῦν* h.e. in utramque partem; sapiens tamen in malum sumitur; Merc. Occ. autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. In part. ben. kal, f. m. occ. cum *ו* cop. & *ו* præf. ut & in f. ben. kal, simpl. sic, *וּפְתָה* & seducens, factus, seducibilis, Job. 5. 2. *וּלְפִתָּה* & seducibili, prov. 20. 19. *וּפְתָה* fatua, Hof. 7. 1. & in fut. kal, 3. f. m. simpl. occ. plenè, sed cum *ל* conv. præf. defectivè per Apoc. 3. Rad. He; sic, *וּפְתָה* seducatur, seducat vos, Deut. 1. 16. *וּפְתָה* & pellectus est, Job. 3. 1. 27. In niph. est seduci, pellici, persuaderi, decipi persuadendo; Bu. Cocc. Av. Prout occ. in 3. f. m. præf. niph. loco seq. *וּפְתָה* pellectus fuit, Job. 3. 1. 9. In fut. niph. à 3. f. m. *וּפְתָה* seducetur, pellicietur; in 1. f. esset plenè *וּפְתָה* decipiar, pelliciar; sed cum *ל* conv. præf. occ. defectivè, absque 3. Rad. *ו* & ejus vocali præced. sic, *וּפְתָה* & pellectus jam, Jer. 20. 7. In piel, *וּפְתָה* pellexit, allexit, decepit blandiendo; persuasit, seduxit; Bu. Lex. Av. In piel significat suadere, persuadere, veris scil. rationibus; vel falsis, & sic est decipere, seducere; *πειθεῖν*, *ἀπατᾶν*, Cocc. prout occ. in 2. f. m. præf. Piel, cum *ו* Aff. loco seq. *וּפְתָה* pellexisti me, Jer. 20. 7. Item, juxta quosdam, occ. 2. f. m. præf. piel, cum *ו* interrog. præf. sic, Prov. 24. 28. *וּפְתָה* & nunquid pellecturus es? q. d. minime debes pellicere quenquam labiis tuis, ut det falsum testimonium; at negat Elias Levita copulam vau ante He interrogativum poni; vide etiam supra in *פתה*. Bu. Lex. Et ne allicito; Bu. Conc. & an persuasisti labiis tuis? i.e. an eloquentiâ tuâ tam potens es, ut omnia persuadere & veritatem occultare possis; Cocc. Hoc in loco He est vice *ו*, si; & est sensus, ne sis testis gratus, (ob nullam scil. noxiam, i.e. immeritò, vel abs re, i.e. falsus; Merc. Cev.) in amicum tuum, *וּפְתָה* & si, seu quamvis, declinare fecisti, seu verbis pellexeris, ejus adversarium, & testificatus est ille pro te testimonium falsum; nè tamen, propter hoc, testificeris tu, pro illo, falsum testimonium. Et hoc est quod dixit postea, nè dicas, quemadmodum fecit mihi, sic faciam ei; Pag. Cev. vel, & si pellexisti quem qui illi adversatur, & dixit pro te, &c. Sed ego publicè aliter exposui, quia sequens versiculus, meo judicio, in malum sonat; Et num induces labiis tuis quenquam? ut sit præf. pro fut. vernaculè, Ameneroys tu? q. d. nec ipse in quenquam falsò testificari debes, nec quenquam verbis pellicere, ut id faciat, ductus scil. ulciscendi desiderio; Merc. Nè sis testis temere contra proximum tuum, *וּפְתָה* aut fatuum agito labiis tuis. Huic verbo, quod licenter à nomine intelligendum No. *וּפְתָה* fatuus, &c. de quo infra) ductum est, & sine exemplo, novam interpretatio-

nem tribuimus; pro eo quod est, neque publicè, neque privatim, ita desipito, aut otium habeto à rebus tuis, ut in proximum tuum inveharis verbis; hoc & seq. versu, Jun. Item occ. etiam in 1. sing. præf. piel, cum jod quiescente in Tzere penult. sic, *וּפְתָה* pellexi, Ezech. 14. 9. unde in part. piel, sing. m. *וּפְתָה* seducens, pelliciens, sed cum *ו* Aff. pro *וּפְתָה*, Cocc. legitur, cum jod vel abundante, ante Aff. vel loco He 3. Rad. quæ aliàs solet abjici; Bu. Lex. & sim. Pag. ex R. D. ut loco seq. *וּפְתָה* pelliciens eam, Hof. 2. 14. In Inf. piel, occ. cum *ו* præf. & *ו* Aff. post formam Inf. in *ו* more verborum, in 3. Rad. He; sic, *וּפְתָה* ad pellicendum te, 2 Sam. 3. 25. In Imper. piel, f. m. *וּפְתָה* seducito; unde in f. f. est, *וּפְתָה* pellicè, Jud. 14. 16. 16. 5. In fut. piel, 1. sing. plenè *וּפְתָה* seducam, occ. pro more, abjectâ 3. Rad. He ante *ו* Aff. sic, *וּפְתָה* pelliciam eum, 1 Reg. 22. 21. 2 Chron. 18. 20. & in 2. f. m. fut. piel, est, *וּפְתָה* pellicies, 1 Reg. 22. 22. 2 Chron. 18. 21. Item, in 3. f. m. occ. simpl. sed in 3. pl. m. cum *ו* Aff. ut & cum *ל* conv. præf. & *ו* Aff. ut *וּפְתָה* pellexerit, Exod. 22. 16. 1 Reg. 22. 20. 2 Chron. 18. 19. Prov. 16. 29. *וּפְתָה* pellexerint te, Prov. 1. 10. *וּפְתָה* & deceperunt eum, Ps. 78. 36. In pual, *וּפְתָה* pellici; Bu. persuasus est; Av. decipi, persuaderi; Cocc. ut occ. in fut. pual, 3. f. m. *וּפְתָה* pellicietur, Pr. 25. 15. Je. 20. 10. Eze. 14. 8. Item hic etiam quidam formant Conjug. hiph. in alia significatione, viz. à *פתה* in kal, *וּפְתָה* in hiph. pro dilatare; Pag. Bu. quæ tamen dilatandi significatio; Syriaca magis est; etsi quidam in hac signif. occurrere putant in hiph. Merc. viz. Gen. 9. 27. ubi à fut. hiph. 3. f. m. plenè, *וּפְתָה* occ. per Apocopen, 3. Rad. He, sic, *וּפְתָה* dilatet Deus Japheth; Pag. juxta Paraphrasten Chaldaum & plerosque Hebræos; nam ita hoc verbum Chaldaïs usurpatur; Bu. Lex. Pag. Quidam tamen in propria hujus verbi signif. alliciendi, scil. exponunt, sic; alliciet; viz. ut suo tempore, Japheth ad cultum Dei, & tentoria Sem, i.e. Ecclesiam, accedat; Bu. Lex. persuasibilem faciet Deus Japheth, & habitabit in Tabernaculis Sem; h.e. persuadeat illi Deus nè invidet fratri Sem juniori licet natu, honorem primogenituræ; Av. & nasciturum ex eo Christum; ut sic ejus posteritas Christo quoque & Ecclesiæ, ex posteris Sem, i.e. ex Hebræis, collectæ, adjungatur prædicatione Evangelii; Merc. ex Forstero; unde etiam *וּפְתָה* Jepheth, nomen filii Noah maximi natu, qui à gentibus Japetus dictus est, idem sonat, ut hic notatum ex Conjug. hiph. quod persuasibilis, passivè. Hic enim & tota ejus posteritas persuasa est voce Evangelii, ut habitaret in habitaculis Sem, cui promissus erat Christus, & veniret etiam in societatem spiritualium, & æternorum bonorum, quæ filius Dei attulit in hunc mundum, remissionem, scil. peccatorum donationem Spiritus sancti, & vitam æternam; Forst. de quo etiam No. Japheth, i.e. Japetus; vide etiam supra in lit. Jod. Av. Sed alii à dilatatione potius, & propagatione sic dictum esse volunt Japheth, Japetum gentibus dictum, ut dilatatum potius sonet, quam persuasibilem, Merc. Item in hac dilatandi significatione quidam illud exp. Prov. 20. 19. in part. ben. scil. kal, sic, *וּפְתָה* & cum dilatante labia sua, i.e. os suum, ad loquendum verba vana & opprobria, vel convicia, adversum homines, nè misceas te; i.e. nè socies te; Pag. Hoc autem dilatandi significatum, si hic sequare, malim intransitive dicere, sic, ei qui latus est labiis; eodem sensu. Vel sic

potest exponi; & declinanti, scil. ad te, labiis suis (nam deficit Beth, i.e. in) ne misceas te, h.e. & cum declinante ad te labiis suis, (qui scil. assentitur tibi, & tametsi blandē loquatur, ejus tamen cor non est rectum, seu sincerum, erga te; Merc.) nē misceas te; ut exp. R.D. Pag. qui sensus potior videtur; h.e. ei qui ad te verborum suavitatem inclinat, &c. Quo etiam sensu quidam etiam transitive sumunt, sic, suadenti, adulanti, blandienti, &c. vel potes reddere, blando labiis suis, h.e. ei qui se labiis ad blanditiem componit; Merc. Et sic Targum, & cum blandiente, aut suadente labiis suis, nē misceas te. Sed Ab. Ezra sic exp. Et stolido, quem alii facile seducant, nē misceas te; quia revelabit secretum tuum; & est dilator, ambulatque fraudulentum. Pag. Merc. Vide פתח etiam inter nomina; Bu. Lex. Ei, qui errat labiis suis, h.e. cujus verba sunt levia, temeraria, vana, inconstancia, ne admisceas te; Cocc. Et ei qui seducitur labiis suis, &c. Sensus totius versus est; Consilia inī cum sapientibus; cave ā malitiosis detractoribus, & ab imperiis futilibusque viris; Jun. Qui textum etiam suprà cit. in persuadendi signif. sumit; sic, alliciet Deus Japhetum; i.e. erit tandem ut virtute Spiritus Dei, posteritas Japhethi alliciatu ad Deū ejusdem cultum, cum posteritate Shemi, & gentes Israelitis coaptentur; ut sic habitent in tentoriis Shemi; i.e. in Ecclesia, quæ per illud tempus in tentoriis oberrabat; &c. Jun. Atque hinc ex hac Rad. פתח sunt nomina seq. i. juxta quosdam, No. פתח m. simplex, fatuus, imperitus; qui facile, scil. pellicitur, & blanditiis seducitur; ut cum ו cop. præf. Job. 5. 2. sic & cum ו præf. in loco suprà cit. Prov. 20. 19. & simplici labiis suis, &c. (vide locum hunc plenius suprà explicatum) unde in s.f. hoc No. legitur, Hof. 7. 11. יונה פתח columba simplex, fatua, &c. Bu. Lex. Plerique verò hæc referunt ad part. ben kal, ubi ea vide. Item, 2. hinc etiam No. פתח m. idem cum præced. פתח, Bu. Lex. Simplex, qui credens omnibus perfacile suaderet, qui declinat & flectitur ad omne verbum; Hieron. insipientem, stultum, vel parvulum, vertit; Pag. Et sic interdum hoc No. significare, locus, Prov. 14. 18. ostendit. Qui verborum blanditiis facile inescatur, & capitur, rerum imperitus, qui se facile persuaderi & decipi finit. Opponitur nomini ערור, calidus, astutus, ut incallidum non impropiè vertas. Fere in malum sumitur, & fatui nomen Latinum ab Hebræo non abludit; interdum tamen in bonum; ut videre licet in Proverbiis; & in Novo Test. ubi parvuli sapientibus opponuntur; ut Mat. 11. & aliàs. Est ubi in No. substant. degeneret, quasi simplicitate dicas. פתח propriè scribi videtur, formā פתח; sed ferè פתח quasi in forma distinctionis seu paulata invenies. In forma plur. propriè est פתחים, & cum Aleph loco He 3. Rad. interjecto פתח; quanquam est potius protractionis, ut jod sit pro He, & jod plurale desit; nam invenitur & פתחים geminato jod. At פתחים cum Aleph mobili non invenitur, in emendatis exemplaribus, teste Kimchi, qui proinde loca omnia, quæ Aleph interjectum habent, cum Aleph quiescente legit. Sed alia exemplaria lectionem alteram, viz. cum Aleph mobili rectius agnoscunt. Mer. Cev. פתח vel פתח in plur. פתחים, & פתחים, est fatuus, vanis opinionibus delusus, erroribus implicatus, credulus, simplex, i.e. deceptu facilis; γο. νήπιος, ἀναγ. ἀπρον, ἀνους; Cocc. Prout ordine Conc. hoc No. occ. viz. cum tagol penult. simpl. & cum ו & ו præf. ut

seq. פתח simplex, fatuus; simplicitas, Psal. 19. 8. Prov. 1. 22. 9. 4. 16. 14. 15. 21. 11. ופתח & fatuus, Prov. 19. 25. ופתח & de fatuo, Ezech. 45. 20. & in forma pl. m. cum Epenthesi Aleph; פתחים Prov. 9. 6. Bu. Lex. vel ut alii legunt cum chirek sub Aleph, & jod quiescente, sic; פתחים simplices, Psal. 116. 6. Prov. 8. 5. 9. 6. 14. 18. 27. 12. Sed occ. etiam, ut dictum, vel cum duplici jod, vel cum simplici, absque Aleph, in pl. m. sic, פתחים simplices, Psal. 119. 130. פתחים idem, Prov. 1. 22, 32. cui priori formæ cum duplici jod ו cop. est præf. loco seq. ופתחים & simplices, Prov. 22. 3. ut & formæ cum Aleph interjecto cum ו & ו præf. sic, פתחים inter fatuos, Prov. 7. 7. פתחים fatuis, Prov. 1. 4. In loco autem suprà cit. Prov. 1. 22. secundum plerisque hoc No. in sing. venit substantivè, sic, usque quod, simplices, diligenter פתח simplicitatem? Pag. vel fatuitatem; Bu. Lex. Quousque fatui, amabitis fatuum, h.e. fatuitatem? Cocc. Item quia simplex celeriter omnia operatur, & quia nihil habet pensis; à simplicitate deducitur, 3. dictio quæ celeritatem notat, Pag. viz. פתח vel פתח quod est, mox, repente, statim, subito, opinione citius; Pag. Bu. Cocc. 70. ἀπρον, ἐξ ἀπρον, ἐξ ἀπρον, ἐξ ἀπρον, ἐξ ἀπρον, Cocc. Quidam cum No. Substantivo faciunt hoc Adjectivum, pro repentino; ut Prov. 3. 25. & Isa. 29. 5. Cum verbo sine nomine putant adverbialiscere, sed Latinitati serviunt. Ego propriè Substantivum esse puto, pro celeritate, & ut sic dicam, subitaneitate, quum quis non sentit rem donec fiat, Latine per adverbium redditur; Merc. Aleph autem est loco ultimæ rad. He, & Mem redundat; omnia autem sunt sine Vau, præter unum, Psal. 64. 8. ubi etiam quædam exemplaria carent Vau; Pag. Quidam referunt hanc particulam Adverbialem ad radicem per se cum Aleph pro 3. Rad. פתח, sic Bu. Lex. Av. ut suprà in Av. videre est. Alii verò referunt ad Rad. פתח; sed Mem in fine utroque modo est formativum; Bu. Lex. Et est formæ instar פתח nudius tertius; Pag. Bu. Lex. interdum autem & cum alia dictione idem significante, viz. פתח repente, jungitur, ut habes, Num. 6. 9. Isa. 29. 5. & 30. 13. q. d. statim repente: vel repente subito, &c. Pag. Merc. Cev. Cocc. Occ. autem hoc No. adverbialiter plerumque expositum, simpl. locis seq. פתח subito, repente, Num. 6. 9. 12. 4. Job. 10. 9. 11. 7. Job. 5. 3. 9. 23. 22. 10. Psal. 64. 5, 8. Prov. 3. 25. 6. 15. 7. 22. 24. 22. Eccl. 9. 11. Isa. 29. 5. 30. 13. 47. 11. 48. 3. Jer. 4. 20. 6. 26. 15. 8. 18. 22. 51. 8. cui etiam ו cop. & ו similitudinis sunt præf. sic, פתח & subito, Mal. 3. 1. פתח quasi subito, 2 Chron. 29. 37. Denique, 4. hinc etiam No. substant. פתח f. simplicitas, fatuitas, persuasio, Pag. Bu. Cocc. Av. prout occ. Prov. 9. 13. sic; mulier stultitia, i.e. stulta, tumultuatur, פתח simplicitatis, (i.e. mulier simplicitatis; h.e. simplex) & non novit quicquam. Pag. Mulier stoliditate prædita, perstrept פתח fatuitatem, & non novit, quid? Cocc. Mulier stultitia est tumultuosa פתח & est ipsa fatuitas &c. Av. Quidam exemplaria scribunt pathach sub Thau ante jod dagescharum; alii verò habent kamerz, & cum jod leni. Errant autem qui dicunt esse plurale, quasi scriberetur cum ו, plur. fam. Merc. פתח m. Chald. latitudo, &c. vide in Conc. Chald.

Rad. 97. פתח est aperire; solvere; Pag. quæ significatio priori vicina est; Merc. aperuit; & Metaph. solvit, retexit, pandit, explicavit; item strinxit, cum scil. de gladio dicitur; Bu. Lex. latius enim patet verbum hoc Hebræum,

bræum, quàm Latinum aperire; ut docent exempla. His etiam accedit cælandi, seu sculpendi aut insculpendi significatio, hinc etiam vicina; & fodiendi: quæ in Piel usitata est; sicut & fere solvendi: quamquam nonnulla & in kal & niph. solvendi significatu occurrunt; & in piel quædam, pro aperire. Sanè qui ligatum educit aut solvit, aperit; Merc. פתח aperuit, patere fecit, patefecit, id quod clausum, & ligatum erat, reclusit ut pateat introitus. In kal, sine Accus. fit neutrum, patuit. Est cogn. cum פתח aperuit expandendo, explicuit. Hinc πε-
 τδω, πετδννυμι extendo; & Lat. pateo, patulus, &c. Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. i. est aperire; solvere, prout occ. in præ. kal, 3. f. m. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum kametz penult. cui priori formæ 1 cop. est etiam præ. פתח aperuit, 2 Reg. 15. 16. 2 Chron. 29. 3. Job. 2. 14. Psal. 105. 41. Isa. 14. 17. 50. 5. Jer. 50. 25. פתח aperuit, Pl. 78. 23. ופתח & aperuerit, Isa. 22. 22. Ezech. 46. 12. Sic & in 3. sing. f. occ. simpl. & cum 1 conv. præ. פתח aperuit, Prov. 3. 126. ופתח & aperiat, Deut. 20. 11. ut & in 2. f. m. occ. cum 1 conv. præ. sed in 1. f. simpl. ut seq. ופתח & aperies, 2 Reg. 9. 3. ופתח aperui, Job. 33. 2. Cant. 5. 6. Item, in 3. pl. præ. kal, occ. extra pausam cum Scheva; sed in pausa cum kametz penult. sic, ופתח aperuerunt, eduxerunt, Pl. 37. 14. ופתח aperuerunt, Pl. 109. 2. & in part. ben. kal, f. m. est, & occ. locis seq. פתח aperiens, Jud. 3. 25. Pl. 145. 16. Jer. 13. 19. Isa. 22. 22. Ezech. 25. 9. 37. 12. In part. pahul kal, occ. in 3. sing. m. & f. plenè; & in forma pl. f. cum kibbutz, vel cum Schurek penult. ut seq. פתח apertus, -a, -um, Num. 19. 15. Job. 29. 19. Psal. 5. 10. Jer. 5. 16. פתח aperta, -um, Jos. 8. 17. Neh. 6. 5. Ezech. 21. 33. פתח aperti, 1 Reg. 8. 29, 52. 2 Chron. 6. 40. פתח aperti, 2 Chron. 6. 20. 7. 16. Neh. 1. 6. & in Infin. kal, occ. simpl. & cum 1 præ. idque vel cum cholem tantum, vel cum vau cholem penult. sic, פתח vel sine vau, aperiendo, Deut. 15. 8, 11. Nah. 3. 13. לפתח vel sine vau, ad aperiendum, Cant. 5. 5. Isa. 45. 1. Ezech. 21. 27. sed cum 1 & 1 præ. ante 1. & 1 Aff. cholem transp. & mutatur in chirek ante Scheva penult. sic, לפתח in aperire me, Ezech. 37. 13. ופתח & iuxta aperiire eum, Neh. 8. 5. In Imper. kal, occ. 3. sing. m. & f. & pl. m. simpl. ut seq. פתח aperi, 2 Reg. 13. 17. Prov. 3. 18. 9. Zach. 11. 1. פתח aperito, Cant. 5. 2. פתח aperite, Jos. 10. 22. Psal. 118. 19. Isa. 26. 2. Jer. 50. 26. In fut. kal, 1. sing. occ. simpl. vel cum pathach extra pausam, vel, in pausa cum kametz in ult. cui priori cum pathach 1 conv. est præ. ut & cum 1, parag. add. absque præ. ut seq. ופתח aperiam, Job. 32. 20. Psal. 39. 10. 49. 5. Isa. 41. 18. Ezech. 3. 27. Mal. 3. 10. ופתח aperiam, Job. 31. 32. ופתח & aperui, Ezech. 3. 2. ופתח aperiam, Pl. 78. 2. sic & in 2. sing. m. occ. vel cum pathach, vel cum kametz in ult. ופתח vel ופתח aperiens, Deut. 15. 8, 11. Psal. 5. 17. 104. 28. & in 3. sing. m. fut. kal, simpl. occ. locis seq. ופתח aperiet, Exo. 21. 33. Deut. 28. 12. Psal. 38. 14. Prov. 24. 7. Isa. 53. 7. Item, occ. etiam 3. sing. m. cum 1 cop. & 1 conv. præ. ופתח & aperiet, Job. 11. 5. ופתח & aperuit, Gen. 8. 6. 29. 31. 30. 22. 41. 56. 42. 27. Num. 22. 28. Jud. 19. 28. 1 Sam. 3. 15. 2 Reg. 9. 10. 13. 17. Neh. 8. 5. Ezech. 33. 22. ut & in 3. sing. f. fut. kal, occ. & simpl. & cum 1 conv. præ. ופתח aperiet, Psal. 106. 17. Isa. 45. 8. ופתח & aperuit, Exod. 2. 6. Num. 16. 32. 26. 10. Jud. 4. 19. & in 1. pl. fut. kal, à simplici forma ופתח occ. cum 1, parag. add. idque post 1 cop. & 1 conv. præ. ופתח & aperiemus,

Am. 8. 5. ופתח & aperuimus, Gen. 43. 21. Denique, in 3. pl. m. fut. kal, cum 1 conv. præ. occ. vel cum scheva, vel ob pausam cum kametz penult. ut & cum 1, Aff. absque præ. ut seq. ופתח & aperuerunt, Gen. 44. 11. ופתח idem, Jud. 3. 23. ופתח aperiant eas, Neh. 13. 19. In Niph. significat aperiri, solvi, explicari; Pag. Bu. apertus est, solutus est ut pateat à seipso; Av. prout occ. in præ. niph. 3. sing. m. (scil. pro futuro, prophetiarum more; Merc.) loco seq. ופתח solvetur, Isa. 5. 27. Item occ. etiam vel præ. niph. 3. sing. m. cum kametz in ult. ob pausam, ut quidam volunt; vel ut alii in part. niph. sing. m. loco seq. ופתח aqertus, Zach. 13. 1. Sic in 3. pl. præ. niph. occurrit vel cum scheva, vel ob pausam cum kametz penult. sic, ופתח aperti sunt, Gen. 7. 11. Isa. 24. 18. Nah. 2. 7. & in Infin. niph. occ. cum 1 præ. loco seq. ופתח ad solvendam, ut solvatur, Isa. 51. 14. In fut. niph. 3. sing. m. occ. in pausa cum tzere penult ante pathach futurivum sub Cheth; sed extra pausam cum pathach tantum in ult. ante Cheth; idque simpl. & cum 1 conv. præ. ut & in 3. sing. f. simpl. ut seq. ופתח aperietur, Job. 12. 14. 32. 19. Ezech. 44. 2. 46. 1. ופתח aperietur, Ezech. 24. 27. ופתח & apertum fuerat, Ezech. 37. 22. ופתח aperiet se, Jer. 1. 14. Item, in 3. pl. m. & f. fut. niph. occ. simpl. sic, ופתח aperientur, Neh. 7. 3. ופתח aperientur, Is. 35. 5. In Pihel signif. idem cum kal, aperire, solvere; Bu. aperuit ut latè pateat; & sine Accus. fit neutrum, & exp. apertus est, vel patuit; Av. prout occ. in præ. piel, 3. sing. m. in pausa cum tzere penult. ante pathach furt. sic, פתח solvit, Job. 12. 18. 39. 5. 41. 6. Sed extra pausam venit cum pathach in ult. ante Cheth, idque vel transitive, Job 30. 11. quia funem meum, vel funem suum, (est enim duplex lectio) solvit, & affixit me; vel intransitive, ut Cant. 7. 12. videbimus an viruerit, vel floruit vitis, פתח, aperuit se, seu solvit se, uva minuta; Pag. vel an patuerit uva recens; Av. Est enim intransit. quanquam quidam putant, inquit R. D. Chirek loco Schurek, & esse ex pual passivo; id est, (pro פתח) aperta, aut soluta est; Pag. aperuit se prima uva: quasi pro פתח positum; & sic accipiendum tradunt, Isa. 48. 8. & 60. 11. Bu. Lex. Item, occ. etiam in præ. piel, 3. sing. f. simpl. sed in 2. sing. m. simpl. & cum 1 cop. præ. ut in 1. sing. cum 1 Aff. absque præ. & in 3. pl. cum 1 conv. præ. ut seq. ופתח aperuit, Isa. 48. 8. ופתח solvistis, Psal. 30. 12. 116. 16. ופתח & solvistis, Isa. 20. 2. ופתח solvi te, Jer. 40. 4. ופתח & aperient, Is. 60. 11. In part. piel, f. m. occ. cum 1 præ. sic, ופתח sicut solvens, discernens, 1 Reg. 20. 11. Et in Infin. piel, occ. simpl. & cum 1 præ. פתח solvere, Isa. 58. 6. לפתח ad solvendum, Psal. 102. 21. In fut. piel, occ. 1. sing. & 2. sing. m. simpl. sed in 3. sing. m. simpl. & cum 1 conv. præ. cui ult. etiam ופתח est Aff. ut seq. ופתח solvam, Isa. 45. 1. ופתח dissolves, Job. 38. 31. ופתח solvit, sulcat, Isa. 28. 24. ופתח & solvit, Gen. 24. 32. ופתח & solvit eum, Psal. 105. 20. In Hithpael, ופתח vel ופתח explicare, solvere se; Bu. fecit se aperire; i. e. studuit aperire; Av. exolvit se 4 Cocc. prout occ. in imper. Hithp. à 2. sing. m. ופתח in 2. sing. f. loco seq. ופתח solve te, Isa. 52. 2. Atque inde ex hac Rad. פתח, in 1. aperiendi signif. sunt nomina seq. 1. no. פתח m. janua, ostium, fores; & semel cum tzere פתח, aditus, ingressus, Psal. 119. 130. Bu. Lex. aper-

cio verborum tuorum illuminabit; Pag. apertio, h. e. primus ingressus, verborum tuorum lucem affert; 70. *ἡ δὲ λωσς*, Av. Hoc in loco per tzere scribitur, ut distinguatur à no. per s̄agol; Merc. viz. פתח ostium apertum & patulum; Av. Sed vicina sunt; Utrumque enim per ingressum reddi potest. Vocatur autem nomen פתח id proprie quod est à porta, extra valvas. Id enim totum appellatur פתח porta, tam quod intus, quam quod foris est cum valvis & limine exteriori, uti est cum postibus & supero limine. Ac vocatur פתח, apertio, quod jugiter pateat, & etiam cum valvæ clauduntur, remaneat apertum; Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in sing. m. extra pausam cum s̄agol penult. פתח janua, ostium, fores; auditus, ingressus, &c. Gen. 18.1, 10. 19.11. 43.19. Exo. 29.4. 11. &c. Job. 31.9. Psal. 119.130. Prov. 5.8. Jer. 37.40. &c. ad Ezech. 46.1. in 100. circ. l. Sed in pausa occ. cum cametz penult. loco seq. פתח porta, Job. 31.34. Item forma prior cum s̄agol occ. etiam cum cop. locis seq. פתח & ostium, Gen. 6.16. Lev. 8.35. 2 Chr. 4.22. Ezech. 41.11. Sed cum dem. praf. occ. extra pausam cum s̄agol, sed in pausa cum cametz penult. & rursus cum dem. praf. ante s̄agol penult. ut seq. פתח ostium, Exod. 12.23. 35.15. 40.5. 28. Ezech. 41.2, 3, 17. פתח ostium, Gen. 19.11. פתח & ostium, Ezech. 41.3. Item occ. etiam cum dem. praf. & ה, locali add. loco seq. פתח ad ostium Gen. 19.6. Item occ. etiam cum dem. praf. ante s̄agol penult. sed cum dem. praf. tum ante s̄agol extra pausam, tum ante cametz in pausa, ut seq. פתח in ostio, Gen. 38.14. Jer. 26.10. 43.9. Ezech. 11.1. פתח per ostium, 1 Reg. 14.6. פתח in ostio, 2 Reg. 4.15. Sic & cum dem. praf. ante s̄agol locis seq. פתח ostio, Exod. 27.37. 35.15. 36.37. Num. 11.10. 1 Reg. 6.32. Prov. 9.14. Ezech. 40.40. Hof. 2.15. Ut & cum dem. praf. loco seq. viz. Gen. 4.7. פתח פתח ad ostium peccatum cubat; Pag. Cocc. Av. i. e. adiacet malum & insidiatur; Cocc. vel sensus, punitio in foribus est; Av. Præ foribus, (i. e. proximum est, ac præstitissimum; sic *ὅτι πρὸς εἶς*, Matth. 24.33.) est scil. peccatum (h. e. poena peccati; Metonymicè; ut iniquitas infra vers. 13, arque hanc Metonymiam in Hebræo textu indicat generis Enallage;) excubans? elegans metaphora, ut Deut. 29.19. Jun. Item occ. etiam cum dem. praf. ante s̄agol penult. sic, פתח ex ostio, Gen. 18.2. Exod. 12.22. Neh. 3.21. פתח & ex ostio, Lev. 8.33. 10.7. Cum affixis s̄agol pro more mutatur in Chirek, & pathach in scheva; ut cum dem. praf. cui ult. etiam cop. est praf. פתח ostium suum, Prov. 17.19. פתח & ostium ejus, Ezech. 40.38. & in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum dem. demonstr. praf. פתח ostia, Prov. 8.3. פתח ostia, 1 Reg. 7.5. ut & in forma pl. m. constr. simpl. & cum dem. praf. ut seq. פתח ostia, Isa. 24.7. 9. Mic. 7.5. פתח in ostiis, Prov. 1.21. פתח & in ostiis, Ezech. 33.30. פתח & secundum ostia, Ezech. 42.12. Quæ forma pl. m. constr. occ. etiam cum variis affixis; ut cum dem. ob pausam pro dem. Aff. simpl. sed cum dem. Aff. simpl. & cum dem. praf. ut cum dem. praf. & ה Aff. & cum dem. praf. & ה Aff. prout seq. פתח ostia mea, Prov. 8.34. פתח ostia nostra, Cant. 7.14. פתח ostia ejus, Isa. 3.26. פתח in ostiis ejus, Mich. 5.5. פתח & ostia eorum, Ezech. 42.4. & juxta ostia ea-

rum, Ezech. 42.11. Item 2. hinc etiam no. sing. m. cum Nun heemant. in fine post Cholem, viz. פתח apertio, apertura, Ezech. 16.63. 29.21. Item, 3. hinc etiam no. cum Mem heemant. ab initio & pathach sub se, פתח m. clavis, ab aperiendo, Bu. Av. quasi apertorem dicas vel more Latino, apertricem; Merc. prout occ. simpl. & cum dem. praf. פתח clavis, Isa. 22.22. פתח clavis, Jud. 3.25. 1 Chron. 9.27. Sic & 4. hinc itidem no. cum Mem heemant. & chirek sub se, פתח m. apertio, Pag. Bu. prout occ. cum cop. praf. in forma constr. cum pathach in ult. sic, פתח & apertio labiorum meorum, rectitudines; Pag. Av. i. e. sermo meus est de rebus; Av. Prov. 8.6. & apertura labiorum meorum (eloquar) vestra. Jun. Deinde, ii. signif. 2. huius Rad. פתח, est, sculper, exsculper, insculper; Bu. Conc. in qua signif. occ. in Conjug. piel פתח, sculpsit, fulcavit; Bu. Lex. prout occ. in part. piel פתח 3. f. m. cum cop. praf. & in 2. f. m. cum conv. praf. sic, פתח & sculpsit, 2 Chr. 3.7. פתח & insculpes eis, Exo. 28.9, 36. In part. piel f. m. est, פתח exsculpens, Zach. 3.9. & in infin. piel occ. cum dem. praf. פתח sculper, 2 Chron. 2.6. פתח & sculper, 2 Chron. 2.13. Item in fut. piel occ. 2. f. m. simpl. sed in 3. f. m. cum conv. praf. פתח insculpes, Exod. 28.11. פתח & insculpsit, 1 Reg. 7.36. In pual, פתח sculpi, Bu. insculptus fuit; cælari; Cocc. unde in part. pual à f. m. פתח insulprus, cælatus; & f. f. פתח insculpra; occ. in forma pl. f. sic, Exod. 39.10. & fecerunt lapides onychinos, circumdatos, palis seu capellis aureis, פתח sculptos, seu insculptos, vel cælatos, sculpturis sigilli; Pag. Bu. Cocc. Et fecerunt lapides, &c. apertos, i. e. exsculptos sculpturis sigillorum; Av. Atque inde ex Rad. in hac 2. sculpendi signif. sunt nomina seq. viz. 1. no. פתח vel פתח m. sculptura, cælatura, pictura, γλυφῆ; Pag. Bu. Cocc. apertura vehemens, & penetrans; ut est cælatura & sculptura in lapides & ligna; Av. prout occ. in f. m. simpl. plenè; sed cum dem. Aff. post kibburz pro schurek penult. sic, פתח sculptura, 2 Chron. 2.13. פתח sculptura ejus, Zach. 3.9. Et in forma absol. pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. simpl. & cum dem. Aff. ut seq. פתח sculptura, 2 Chron. 2.6. פתח sculptura, Exod. 28.11, 21.39, 6. 14, 30. 1 Reg. 6.29. פתח sculptura ejus, Pl. 74.6. Item 2. hinc etiam ex Rad. in hac 2. sculpendi signif. est no. פתח gladius; Pag. ensis apertus, i. e. patens, & extractus è vagina; Av. non autem legitur hoc no. in sing. sed in forma pl. f. sic occ. Psal. 55.22. & ipsa scil. verba sunt פתח gladii; Pag. stricti gladii; Bu. Lex. stricti enses; Av. fortè scalpella, aut (nudi) enses i. e. stricti; Cocc. Denique 3. hinc etiam, juxta quosdam, no. præced. in 1. signif. פתח apertio; est etiam ensis patens; i. e. strictus, & eductus ex vagina; Av. ab evaginando ita gladius appellatur; Pag. prout occ. in forma pl. m. constr. cum dem. praf. & ה Aff. sic, Mich. 5.6. & terra Nimrod בפתח in gladiis ejus; Pag. in ostiis suis; prout R. Sal. exp. in ostiis provinciarum; sed Ab. Ezra, ensibus suis; Bu. Lex. quasi gladios apertos & strictos dicas; quidam gladios sic dictos volunt, quod aperiant & vulnerent. Sic enim hoc verbum in Conjug. piel significat sculper: quod sculptura fiat aperture materie, in quam quid insculpitur. Prout etiam de sulcatione, seu aratione quæ fit terræ aperture, reperies juxta quosdam, Is. 28.24. & aliàs; Merc. Rad. hæc verbaliter

baliter sic explicatur in Cocc. פתח, in kal, est 1. aperire; *אָפֿענען*; ut Job.2.14. vel 3.1. aperuit Job os suum, i.e. liberè incepit loqui. Et Isa.53.7. & non יפתח aperiebat os suum, ut scil. vociferaretur & indignaretur. Item 2. est proferre; ut Isa.14.17. captivos suos non פתח בֵּיתָה produxit (ex carcere scil. ut abirent) domum. (vinctos suos non solvebat, scil. reverfus domum; Jun.) Ezech.21.28. vel 33. gladius פתחוהו strictus, i.e. evaginatus ad machandum. Plal.37.14. חָרֵב פתחו gladium strinxerunt. Psal.49.5. אֶפְתָּח proferram cum cythera ænigma meum; & Am.8.5. וְנִפְתָּח כֶּר פָּר & proferamus frumentum; i.e. venalia exponamus. Sic & in Niph. est 1. aperiri; ut Isa.35.1. aures furdorum aperientur. 2. est proferri, patere, Jer.1.14. ab Aquilone פתח proveniet malum; & Zac.13.1. מְקוֹר פתח fons apertus, i.e. reiectus, non velatus. 3. solvi. De nodo, scil. aut vincto, ut Is.5.27. non פתח non solutum est cingulum lumborum ejus. Isa.51.14. מֶלֶךְ פתח צוֹעָה festinavit, progrediens solvi. Item in piel est 1. solvere, ut Job.12.18. vinculum regum solvi, & cap.30.11. יִתְּרִי פתח nervum meum solvit, & cap.39.5. vincula onagri quis solvet? id est, quis eum liberum & indomitum fecit? & 2. est sulcare, cælare. Ut Isa.28.24. וְיִפְתַּח פִּיפְתָּח sulcabit & arabit tellurem suam, Zach.3.9. ecce ego פתח cælo celaturam ejus. Et 3. est se aperire, apertum esse; ut Cant.7.13. פתח וּפְתָחוּ שְׁעָרַיךְ, nova uva prodiit. Isa.60.11. תִּמְרֵיךְ & patebunt portæ tuæ semper. Isa.48.8. Non פתח אָזְנֶךָ patuit auris tua, h.e. celatum est aurem tuam, vel q.d. ei verbo non aperta fuit auris tua: nunquam audivisti; Cocc.

fic, Psal. 18. 27. & cum perverso תִּתְחַפֵּל (cum kametz scil. ob pausam pro Pathach in ult.) eluctaberis. Bu. Con-
perversus eris; Pag. eluctaris; i.e. luctaris cum eo, do-
nec deviceris; ut A.E. exp. vel juxta significationem
participii (qua תִּתְחַפֵּל significat, contortum, distortum,
& in plur. תִּתְחַפְּלִים sunt obtorti, reluctantes, perversi,
&c.) R.Sal. sic exp. cum perverso distortum te exhibes;
h.e. reddis ipsi juxta vias ipsius distortas, ut Pharaoni;
sic, derisores ipse deridet, Prov. 3. 34. i.e. reddit ipfis,
ut in sua derisione corruant, Bu. Lex. & cum perverso
exhibebis te verutum seu perversum, Av. Cum duplici
distorques te; ut scil. frustra sit, dum sperat se tibi im-
nere posse. Sic in loco supra cit. עַצְמְךָ תִּתְחַפֵּל נִמְהָרָה
consilium versutorum precipitatur, Job. 5. 13. versuti
scil. dicuntur, qui se in omnes formas fingere norunt, ut
nullum præbeant אֶפְרוּחַ vel אֶפְרוּחַ ei, cum quo ipsis rei
est, vel consilium obluctatorum, &c. sic prov. 8. 8. וְעַתָּה
נִתְחַפֵּל בְּהֵם non est in eis contortum & perversum,
Cocc. Non, est scil. in eis pravum aut perversum;
Pag. h.e. distortum, vaftrum, varium, subdolum, iniquum;
Merc. sic Job. 1. & consilium perversorum infatuatum
est; Pag. (qui apprehendit sapientes in astutia ipsorum)
adeo ut consilium reluctantium præcipitur; Jun. &
consilium versutorum precipitatur, i.e. irritum reddi-
tur, Av. Sed pro תִּתְחַפֵּל hoc in loco exp. Pf. 18. in 2Sa. 22.
27. sic legitur וְעַתָּה נִתְחַפֵּל & cum perverso תִּתְחַפֵּל per-
versus eris; & est pro תִּתְחַפֵּל, cujus forma regularis
est תִּתְחַפֵּל, inquit R.D. Translata enim est 2. litera
rad. Thau; Pag. viz. in locum primæ literæ radicalis Pe;
atque litera fœvisil תּ pro dagešch abstrœpta est, ut fieri
solet. Itaque Thau radicale per dagešch geminatum, est
infar duorum, ac si scriptum esset תִּתְחַפֵּל. Atque sic, ip-
særiam voce, Dei in perversos, callida & invicta denota-
tur retortio; q.d. intorquebis te, seu distortum te præ-
bebis; Merc. Cev. Scribitur autem תִּתְחַפֵּל sic irregulariter,
in gratiam etiam præcedentis verbi, cujus formam pla-
nè induit, licet non sit ejusdem ordinis; nam præcedit
תִּתְחַפֵּל i.e. integrum te exhibebis, Av. Vox תִּתְחַפֵּל est
tanquam אֶפְרוּחַ, q.d. fatuum & insulsum te præbes,
agendo scil. præter spem hominis distorti, cujus rationibus
te non accommodas; 1 Cor. 1. 23. Cocc. at cum perverso
eluctaris; i.e. ità certas, ut eum suâ ipsius perversitate
corruentem vincas; Jun. Atque indè ex hac Rad. (sunt
Nomina seq. 1. no. תִּתְחַפֵּל (viz. cum Nun heemant. a initio)
perversitas; lucta; conatus; Pag. colluctatio, & qua-
si distortio; Merc. Occ. autem hoc No. tantum à forma
pl. absol. תִּתְחַפֵּל, in pl. m. conf. תִּתְחַפֵּל luctationes;
Pag. Bu. vel colluctationes; & metaph. technæ, verutæ,
artes ad capiendum & vincendum; ac velut prosterren-
dum; Merc. prout legitur, Gen. 30. 8. & dixit Rachel
לְחֻלֵּי אֱלֹהִים תִּתְחַפֵּל luctationibus Dei, i.e. maxi-
mis; Pag. Bu. Lex. vel colluctationibus Dei, i.e. cona-
tibus maximis, vel vehementissimis, luctata seu conata
sum, cum fore me, ut scil. superarem illam; Pag. Merc.
Nomen enim Dei est additum augenda significationis
gratiâ; sicut & variis aliis locis, vide in Rad. תִּתְחַפֵּל &
לְחֻלֵּי in voce שְׁלֵהֶבֶת. Pag. Cev. Bu. Lex. duplicationi-
bus, i.e. versutis commutationibus Dei, commutata sum;
70. שְׁמֵי שְׁמֵי שְׁמֵי, ubi nomen ponitur in regimine cum
לְחֻלֵּי sicut colluctationes distortur. Av. Unde R.
D. exp. גִּתְחַפֵּל וְנִשְׁחַדְלִי. (tales enim voces Rabi-
nis sunt usitatæ, partim scil. ex Niph. partim ex Hith-

pacl conflata; Merc.) verti me, more viz. luctantium & conatum feci cum sorore mea ut illam vincerem, & etiam invalui. Nam, ut inquit A.E. qui cum altero luctatur contorquet se, atque adeo invertit ut ruere faciat adversarium, & vincat; est enim ab hac Rad. פתח pervertere, subvertere. Meminit autem Dei, ut idem inquit, quia ad honorem Dei dederat ancillam suam; vel quia Dominus adjuverat eam in luctatione sua. Et sic etiam exp. R.Sal. conatibus multis contendit, & luctata sum cum sorore mea, ut essem æqualis illi; Pag. Merc. Item hinc etiam est no. geminatum פתחול perversissimus, contortissimus; Pag. Bu. perversus valdè, detortus vehementer, obliquus; Av. tortuosus, *desquillé*; Coc. prout occ. cum 1 cop. præf. sic, Deu. 32.5. generatio prava ופתחול & perversa; Pag. & distorta valdè; Av. geminatio radicalium pro more auget significacionem. Generatio perversa & contorta est; Jun. contortissima, Bu. Conc. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine indè derivato, viz. פתחיל m. filum, funiculus, panniculus contortus; vitra, sudarium; Bu. Lex. fascia ex duobus filis complicata in modum restis, filum duplum seu duplicatum; Av. filum; & panniculus, ex filis factus; Cocc. juxta R.D. est frustum panni parvum. Pag. Alii fasciam, seu vittam, ex filis intortis, figuram, vel alligationem ex multiplicibus filis, qua quidalligatur, vel quæ alligatur, exponunt, & in universum significat propriè filum intortum, Sed specialiter in loco, Num. 19.15. pro operculo quod vasi alligatur; ego ex filis fuisse putarim, ut Kimchi exponit, & ita sæpe solemus frustis panni vasa operire; sic etiam צמיר putant fuisse quippiam vasi affixum; sed de eo vide rad. צמיר; Merc. Occ. autem hoc No. in forma absol. f. m. sic, Num. 19.15. Et omne vas apertum super quo non est צמיר פתחיל conjunctum frustum panni super eo, Pag. conjunctus panniculus super eo; Bu. Lex. super quo non est tegmen ligatum, פתחיל Adjectivè; pro, filo alligatum; Cocc. & in forma f. m. constr. pro filo, scil. vel vitra, & c. occ. simpl. & cum 1 cop. & 2 præf. ut seq. פתחיל filum, Exod. 28.37. 39.31. Num. 15.38. Jud. 16.9. ופתחיל & funiculus, Ezech. 40.3. פתחיל cum filo, Exod. 28.28. 39.21. Item, occ. etiam cum 1 cop. præf. & 2, ob paulam pro 7. Aff. sic, Gen. 38.18. & dixit, annulum tuum, ופתחיל & pallium tuum, vel, fasciam tuam; aut tegmen (seu cidarim vel pileum, Merc.) quod est super caput tuum; Pag. Targum ופתחיל velum seu peplum tuum, vestem extimam, ideo pallium, inquit Kimchi; sed potest & lineum esse. Kimchi pro peplo quod diximus habet, ופתחיל cidarim, tiaram; nam de viro sermo est, cui cidaris magis quàm peplum convenit. Alii cum vulgato armillum ex filis aureis vel argenteis fuisse putant; Merc. Cev. & sudarium tuum; alii lenteum capitis; alii pallium explicant; Bu. Lex. & fasciam tuam, dabis mihi; Au. & fasciolam tuam vel sudarium; Cocc. & panniculum vel sudarium tuum; Bu. Conc. Item occ. etiam in forma pl. m. simpl. & cum 1 præf. sic, ופתחילים filamenta, Exo. 39.3. ופתחילים & panniculi, sudaria, Gen. 38.25

Rad. 99. פתח, m. est, aspis; Pag. Bu. python; aspis, genus serpentis venenatissimi; Av. quidam ad Rad. פתח revocant, quòd fit serpentis genus venenatissimum, rabiosum maximè, quod ab incantatore nulla arte persuaderi queat; per Antiphrasin; sicut limen,

quod sequitur eodem reducut, quòd stet immotum. Apidis sordæ notanter in Psalmo, fit mentio ut vim malitiæ ejus denoter, inquit Kimchi, quòd incantationi apud eam locus non sit; Mer. est cog. פתח persuasit, quòd viz. minimè sit persuasibilis. Hinc פתח, python; item, פתח in video, & פתח invidia, & c. de veneno aspidum, vide Deut. 32.33. Job. 20.14.16. Inde periculum summum, aspides calcare Psal. 91.13. & 58.5. comparantur improbi calumniatores, doctores falsitatis, cum פתח פתח aspide furdâ quæ aurem obturat ne audiat vocem incantatoris; h.e. cujus venenum nulla arte domari potest. Isa. 11.8. & se oblectabit lactens apud cavernam aspidis, h.e. ita conteretur Satanas sub pedes ecclesiæ, ut puero volupe sit pestilentes tyrannos ludificari. *והפחית* indè esse, qui פתח nomen dedit, apparet; qui plura de aspide, & incantatione desiderat laboribus doctis Bocharti fruatur. Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, aspis, serpens; in nomine scil. hoc, prout occurrit in f. m. simpl. cum duplici sægol, sed in paula cum camerz penult. ut & cum 1 cop. præf. & in pl. m. simpl. ut seq. פתח aspis, Psal. 58.8. פתח idem, Isa. 11.8. פתח & aspidem, Psal. 91.13. פתח aspides, Deut. 32.33. Job. 20.14.16. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. indè ducto cum Mem heemant. viz. פתח, m. limen; inferius Pag. Bu. quod scil. calcatur; inquit R.D. Pag. Nam superum limen dicitur מפתח vulgò superliminare; vide in Rad. פתח; Merc. פתח est limen inferius, ubi aliquando nidulantur serpentes; Av. Zeph. 1.9. & visitabo in omnem insipientem in limen; i. e. qui temerè accedit ad domum Dei. Ezech. 9.3. ad limen domus, & c. ibi describitur filius descendens de cælo, qui apparuit in limine domus, accedens scil. ad templum suum. Sic cap. 10.4. & vers. 18. exivit gloria Domini à limine domus, & stetit super Cherubinis; h.e. ascendit rursus in cælum; Cocc. Ordine verò Conc. occ. hoc no. in in forma f. m. absol. simpl. & cum 1 dem. præf. sed in forma f. m. constr. cum pathach in ult. simpl. ut. seq. פתח limen, 1 Sam. 5.4. פתח limen, Zeph. 1.9. פתח 1 Sam. 5.5. Ezech. 9.3. 10.4. 18. 46.2. 47.1.

Rad. 100. פתח est, mox, statim, protinus, repentè, subitò, momentò, ad momentum, derepente, ex improvviso, inopinatò; Pag. Bu. Cocc. פתח est fatum, fatale quiddam, casus fatalis qui de improvviso contingit. Cogn. cum פתח subitò, repentè, quod fit præter opinionem, quæ duo conjuguntur interdum; Av. Ut Isa. 30.13. & 35.22. & sic rem maximè improvvisam denotant, q. d. subitò, repentè, vel repentè, subito, & c. Exponi solet adverbialiter; quidam volunt esse No. pro casu subito & inopinato; sed sæpe adverbiascere, pro fortuitò, casu; & sic Kimchi exp. פתח בלא בונה abf. que intentione; Merc. occ. autem hæc particula nominalis & adverbiascens, simpl. & cum 1 & 2 præf. ut seq. פתח repentè, Prov. 6.15. 29.1. Hab. 2.7. פתח repentè, in momento, Num. 6.9. 35.22. פתח ad momentum, Isa 29.5. 30.13.

Rad. 101. פתח est, interpretari, exponere, declarare somnia; Pag. interpretationem fecit, explanavit; Av. significat interpretari insomnium; Cocc. Sed etfi de somnis in Scriptura tantum dicatur, Hebræi tamen generaliter utuntur pro פתח exponere. Idem est cum פתח, per cognationem literarum ut & illic dictum est Merc.

gitur; quæ sunt פִּלְגֶּשֶׁתִּים uxores, & quæ sunt פִּלְגֶּשֶׁתִּים uxores concubinæ? R. Jehudah dixit: נָשִׁים sunt, quæ scripto & infrumento dotali, & solennibus sponsalibus ducuntur; פִּלְגֶּשֶׁתִּים quæ neutro; Sanhedrin cap.2.f. 21. Vide Kimchi 2 Sam. 5. 14. Quidam vocem compositam volunt ex פִּלְגֶּשֶׁתִּים divisit, & נָשִׁים uxor, quasi uxor divisa, vel dimidia. Bu. Lex. Est pellex, pallax, pallaca, concubina; & propriè Hebræis est, ancilla viro in concubitus, absque scripto & subarratione, & legitimis ceremoniis addita; & proles, ex tali nata conjugio non succedit patri in hæreditatem, sed muneribus dotari potest. Est enim comp. ex פִּלְגֶּשֶׁתִּים divisit, & נָשִׁים vir, quodd videlicet, concubina erat divisa à legitima uxore & marito, nec succedebat in hæreditatem; Hinc, פִּלְגֶּשֶׁתִּים, παλλακή, παλλακίς; & Latinum, pellex, pallax; & παλλακισμαί, pallaco; sed quia Christianis non licet præter unam uxorem ducere, factum est ut hoc nomen pellex, & παλλακισμαί, accipiatnr tantum de scortis. Av. Occurrit autem hoc No. ordine concubini ut seq. In forma simplicis, vel cum jod, vel cum chirek tantum absque jod, post, vel sub Pe; locis seq. פִּלְגֶּשֶׁתִּים vel פִּלְגֶּשֶׁתִּים concubina, Gen. 35. 22. 36. 12. Jud. 19. 1. 2 Sam. 3. 7. 21. 11. 1 Chro. 1. 32. 2. 46. 48. cui etiam formæ cum jod in prima, i. etiam est Aff. idque simpl. & cum וּ pref. sic, פִּלְגֶּשֶׁתִּים concubinam meam, Jud. 20. 5. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי & concubinam meam, Jud. 20. 4. בְּפִלְגֶּשֶׁתִּי concubinam meam, Jud. 20. 6. ut & cum וּ Aff. simpl. & cum וּ cop. pref. & cum וּ Aff. autem post וּ cop. pref. & rursus cum וּ Aff. post וּ pref. ut seq. פִּלְגֶּשֶׁתִּי concubina ejus, Jud. 19. 2, 27. 1 Chro. 7. 14. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי & concubina illius, Gen. 22. 24. Jud. 8. 31. 19. 9. 10. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי & concubina illius, Jud. 19. 24. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי concubinam ejus, Jud. 19. 25, 29. In plurali autem venit cum dagech in gimel (sicut etiam gimel in f. cum affixis scribitur in Bu. Conc. cum dagech; sed in reliquis scribitur lene, seu absque dagech, etiam cum affixis) & in forma plur. masc. idque etiam vel cum chirek tantum, vel. cum jod etiam in prima; viz. simpl. & cum וּ cop. & וּ dem. פִּלְגֶּשֶׁתִּים vel פִּלְגֶּשֶׁתִּים concubina, 2 Sam. 5. 13. 15. 16. 20. 3. 1 Chron. 3. 9. Cant. 6. 8. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי vel וּפִלְגֶּשֶׁתִּים & concubina, 1 Reg. 11. 3. 2 Chron. 11. 21. Cant. 6. 9. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי concubina, Gen. 25. 6. Esth. 2. 14. sicut occ. etiam in forma pl. m. constr. simpl. & cum וּ וּ (viz. post וּ cop. pref.) Aff. ut seq. פִּלְגֶּשֶׁתִּי concubina, 2 Sam. 16. 21. 22. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי concubina tua, 2 Sam. 19. 6. וּפִלְגֶּשֶׁתִּי & concubinis suis, 2 Chro. 11. 21. Item, occ. etiam cum וּ Aff. sic, Eze. 23. 20. Et adamavit וּפִלְגֶּשֶׁתִּי (servos eorum, &c. ut R. D. exp. Sed postea scribit, rectum esse, ut exponatur, concubinas, aut pellices eorum. Vel, cum pellicibus eorum; וּלֵי enim, ait, esse sicut וּלֵי cum; q. d. Ad eos adamasti, ut facta sis iis, ut illorum pellices; (& non principes foeminae eorum uxores. Atque huc, inquit, inclinat Targum; Et assinuata es, inquit, quidam exp. servos eorum; quia וּפִלְגֶּשֶׁתִּי hoc loco sunt viri, non mulieres; prout ostendit quod sequitur, Quorum membrum, &c. Sed hoc non obstat, quia caro, i. e. membrum dicitur etiam de muliere, ut habes, Lev. 15. 19. Erit fluxus ejus בְּבִשְׂרָה in carne, i. e. in turpitudine ejus. Unde ipse in lib. Rad. exp. ut dictum, cum pellicibus eorum. Pag. Sed possis etiam exponere, & deperit concubinas eorum. Hoc enim uno in loco de masculis dicitur amatoribus, per contemptum in

1. פֶּלֶאָה vel פִּילָאָה f. est, ancilla unita, seu conjuncta, viro, ejusque propria effecta, ad usum thori, absque scriptura, i. e. contractu dotali & sponsalibus, inquit R. D. Pag. Merc. Pellex; *παλλακή*; i. e. ancilla quæ est uxoris loco. Sed non semper notat alteram uxorem; ita Abraham solâ Keturâ usus est; 1 Chron. 1. 32. Gen. 35. 22. Cocc. In quibusdam exemplis Lamed habet dagešch; sed cùm ferè plenum sit, nempe ubique cum jod post chirek, duobus exceptis, ut notat Masoreth, Gen. 35. (in Bu. Cocc. verò scribitur sine jod in quatuor locis, viz. Jud. 9. 1. 2 Sam. 21. 11. 1 Chron. 1. 32. & 2. 46.) rectius sine dagešch scribatur; uxor quidem fuit & legitima; (cùm nuptias consensus faciat) sed non justa, secundaria scilicet quædam uxor, primariæ adjuncta & subdita; cujus liberi legatis tantum, non etiam hæreditate paternâ fruebantur, ut apertum est ex Gen. 25. initio. Literæ nomini hebraici פִּילָאָה præ se ferunt Latinum pellex; nam פֶּלֶאָה vel פֶּלֶאָה, verisimile enim est, pellicis nomen idem veteribus cum Hebræo primùm valuisse; etsi postea, teste jurisconsulto, aliò sit detortum. Quidam compositum volunt ex פֶּלֶאָה & נָשָׂא quasi ea sit ad quam vir ab uxore segregatus accedat. Alii פֶּלֶאָה, literâ gimel interpositâ, quòd coitu volutetur; sicut & נָשָׂא conjux regia, à subagitando dicta est. Sed hæc sunt alieniora. Probabiliùs, à פֶּלֶאָה & נָשָׂא, quasi uxor dispersita; vel, quasi נָשָׂא פֶּלֶאָה, dimidium mulieris, ex Chaldæo & Hebræo, si Eliam audimus. Putatur à quibusdam vox peregrina; Hieron. ubique reddidit concubinam, Merc. Cev. Est concubina uxor, quæ uxor quidem erat, sed non legitima, nec hera, sed serva; unde & liberi earum non sibi hæredes paternorum bonorum, sed dono emittebantur, Gen. 21. 24. & 25. 6. In jure veterum le-

Noster interpres, pro abstracto sumpfit; & insanivit libidine super concubitus eorum. Kimchi autem contendit, de mulieribus dici more solito; Merc. Cev. Semel viz. hoc loco dicitur de masculis; Et flagravat amore ad pellices suos; Av. Et Amasiam agit, cum concubinis eorum; i.e. ut alii populi Egyptio adjuncti; similiter fœdera conjungit cum illo; certatimque omnes inter se exercent rivalitatem apud Egyptium; quod amplius explicatur infra, vers. 42. Jun.

2. פִּנְחָה est nomen Toar; & significat מְנַלֵּה revelatorem; secundum R. D. Pag. Nomen Egyptiacum significans interpretem, seu revelatorem; juxta Chaldaicum Paraphrasten. Et hinc fortasse πᾶν Pan, Deus pastorum genibus celebratur, & illi omnium rerum scientia tribuitur; item παῖδες, i.e. Apollo; & παιδὲν laus; unde παῖδ' αὖτις laudo, carmine celeberr. Av. Occ. autem hoc No. sic, Gen. 4. 1. 45. Et vocavit Pharaoh nomen Joseph פִּנְחָה & est instar פִּנְחָה. Flectetur ergo ut quadratum פִּנְחָה vel פִּנְחָה. Nam פִּנְחָה habet pathach, Chaldaico magis more; sic & istud. In plerisque exempli sub Yajin est nudum scheva. Egyptiaz potius videntur ambæ voces; etsi radix פִּנְחָה cum Hebræa conveniat. Sed פִּנְחָה ad quam radicem Hebræam revocetur, non video. Itaque conjecto ex idiomate esse Egyptio; ac utraque voce dignitatis, & eminentissimi honoris nomen significatum esse; quale cum aliquem patrem patriæ dicimus, vel simile quippiam. Merc. Alii dixerunt, inquit Kimchi, quod est præter. ex piel; & quod Pe debuerat esse cum chirek, secundum normam. Sed Hieron. sic scribit; Licet Hebraicè hoc nomen absconditorum repertorem sonet, tamen interpretatur, sermone Egyptio, salvator mundi, eo quod orbem terræ ab imminente famis excidio liberaverit. Targum; & vocavit eum, virum cui abscondita sunt revelata; & R. Sal. vertit, expositorem absconditorum, Pag. &c. Vide Bu. Lex. in Rad. פִּנְחָה.

3. פִּנְחָה; vide infra in פִּנְחָה Cev.

4. פִּרְדֵּס m. est, παρὰδυσος paradysus, pomarium voluptatis & amœnitatis causâ constitutum; Bu. Lex. Est hortus, domesticis arboribus confitus; Pag. seu hortus confitus arboribus esûs, i.e. fructiferis. Hinc, inquit Elias, gentes horum Eden paradysum appellarunt. Sed Græci, ut Hebræam fontem occultarent, quasi suâ linguâ compositum nomen efformarunt, παρὰδυσος. 2. generale est, hoc verò speciale; ut si pomarium aut viridarium dicas; vernaculè, un vergier. Merc. At Neh. 2. 8. R. Sal. exp. sylvam, saltum; quo nomine, totam regionem comprehendit volunt interpretes à Libano ad Antilibanum, arboribus præstantissimis amœnissimam, in cujus extremitate fuit oppidum nomine Paradisi, cujus meminit Ptolomæus, & Plin. l. 5. cap. 23. Ad Eccl. 2. 5. Ab. Ezra notat 2. esse hortum qui varias habeat species arborum; פִּרְדֵּס verò, qui unicam tantum; ut, hortus malorum Punicorum, Cant. 4. in quo tantum fuerunt mala punica. Sed aliis aliter placet, Bu. Lex. פִּרְדֵּס Paradysus; i.e. hortus amœnissimus, confitus arboribus fructiferis, & præsertim Myrtinis, ferentibus fructus præcipui saporis. Est comp. ex פִּרְה proutulit, fructificavit, & הָדֵם myrtus, &c. Av. Oc. autem hoc No. s. m. simpl. & cum הָדֵם dem. præf. ut & forma pl. m. cum 1 cop. præf. ut seq. פִּרְדֵּס hortus, Cant. 4. 13. פִּרְדֵּס hortus, Neh. 2. 8. & פִּרְדֵּס horti, Eccl. 2. 8.

5. מִקְרָא m. est, מִקְרָא suburbium, suburbanum; inquit R. D. Pag. Bu. &c. In f. textualiter non venit; sed in forma pl. m. מִקְרָא suburbia, suburbana loca, in quibus scil. alebantur pecora, & quæ fructum ferebant copiosum possessoribus suis; est enim comp. ex מִקְרָא fructificavit, protulit fructus, & מִקְרָא civitas, vel ex מִקְרָא, dissolvit, labefecit; nam suburbia sunt civitates carentes muris seu mœnibus, quæ ob hoc faciliè dissolvuntur & labefaciuntur; quidam censent esse proprium nomen loci, &c. Av. prout occ. cum 2 præf. sic, 2 Reg. 23. 1. 1. Ad, vel juxta, cubiculum Nethanmelech Eunuchi, qui (erat, scil.) מִקְרָא in suburbanis; Pag. In ipsis suburbanis; Bu. Lex. In conclave Nethanmelech aulici, quod (erat) in exterioribus. Hoc enim ferè conjiciunt interpretes, hoc vocabulo notari; quia Chaldaïs ita venit, Ezech. 27. 8. ubi No. מִקְרָא ponitur pro מִקְרָא suburbii; Cocc. Bu. Lex. Et sic hoc in loco Targum vertit מִקְרָא qui in suburbanis; Bu. Lex. i.e. qui erat præpositus, ac præfectus in suburbanis urbium, atque villarum; ut R. D. inquit; Pag.

6. מִקְרָא, ut inquit R. D. est nomen domûs; ut habes 1 Chron. 26. 18. ubi bis occurrit cum 2 præf. sic; & מִקְרָא ad domum instrumentorum ad occidentem quatuor, ad viam (aut pro via) duo מִקְרָא pro domo (i.e. per singulas domos instrumentorum, Pag. Vel, quatuor ad viam (vicinam scilicet ipsi Parbar) & duo ad ipsum Parbar [custodiendum], Merc. Cev. Quidam codices habent מִקְרָא cum Caph, & est rectum; alii, cum Beth, Pag. Hoc ubique scribendum tertiâ literâ Beth, non Caph, Parbar. Quidam volunt idem esse cum præcedenti, elementis Beth & Vau permutatis, ut fit in תַּמְבָּה & תַּמְבָּה. Sed rectius esse diversa dicemus, Ex 1 Chron. 26. intelligimus locum fuisse; ut & Talmudici sentiunt, in templo, sed extra illud, ac juxta sanctum sanctorum. Nam eymon afferunt, quasi בְּלִפְי בֵּר foras versus. Quidam putant locum fuisse instrumentorum templi vel armorum, quasi Armarium, vel Armamentarium dicas. Noster interpres reddit cellulas. Forsan Hebræum relinquere satius fuerit; quia cui usui esset destinatum, ignoramus hodie. Merc. Cev. Hieron. In cellulis quoque janitorum ad occidentem quatuor in via; binique per cellulas. Pag. Sed scribitur in Bu. Conc. cum daleth in fine, ut nomen proprium loci; Parchad, Lapparchad.

7. מִקְרָא m. est, pulex; מִקְרָא; Pag. Bu. Cocc. i.e. vermiculus arrodens cutem hominis; nam est comp. ex מִקְרָא liberè crevit, & מִקְרָא arrost; pulex enim liberè homines arrodit, & in magna copia crescit. Av. Bo. dicitur derivat à מִקְרָא & מִקְרָא, fit מִקְרָא recedens, (seu vitans, effugiens) saltu; Cocc. Quidam à radice מִקְרָא deducentes, putant Yajin insertum, quod infiliat & excurrat ad depopulandum, & sese expandat ac explicet. Extenuandi se causâ, David sese cani aut pulci compari; sicut & Targum reddit, imbecillum quempiam, &c. Merc. Prout occ. hoc No. simpl. locis seq. מִקְרָא pulex, in 1 Sam. 24. 26. 26. 20.

8. מִקְרָא m. est, exemplar, exemplum, copia, duplum Scripturæ. Bu. Lex. Merc. Idem est cum מִקְרָא; quod etiam vide. Cocc. Hoc passim occurrit in Chaldaeo sermone, atque adeò frequentius quam מִקְרָא; quamvis utrumque merè Chaldaicum sit; & utrumque significat exemplar. Potest ergo illud, Ezr. 7. מִקְרָא reddi; Atque hæc, est scil. summa, vel tenor exemplaris

C' est un double des lettres, vernaculé seu Gallicé. Nota autem, & per Thau & per Resch, פֶּרֶשׁ inveniri, quod ulr. Sanctes omiserat; & וְשֵׁנִי in fine ubique scribendum, non וְשֵׁנִי ut quidam corrupté scribunt. In Chaldaicis invenitur per Resch, Ezr. 7. sed in Targum occurrit per Thau, ut Deut. 17. 18. Chaldaicis vocibus sæpè invenias præpositum פֶּרֶשׁ. Sed de hac re aliàs. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. simpl. locis seq. פֶּרֶשׁ exemplar, Ezr. 7. 11.

4. 11. פֶּרֶשׁ; unde פֶּרֶשׁוֹנָה f. stercus; Pag. vel podex; Bu. Lex. excrementum, vel podex; à פֶּרֶשׁ; Coc. stercus seu excrementum cum visceribus pollutis. Est enim comp. ex פֶּרֶשׁ i.e. stercus, & רוֹמֵן, pollutio stercorosa, fimus, &c. Mem ad evitandum syllabarum numerum o-mittitur, & He à tergo est term. fãm. Av. Juxta Targum est comp. ex פֶּרֶשׁ fimus, & שָׂרִי, vel שָׂרָה, effudit; q. d. locus effusionis excrementi, vel, simpliciter, excrementum; ut Chaldaus אוֹרְכֵי, quod sic aliquando cibum concoctum, & excrementum digestum, significat: Bu. Lex. Occ. autem hoc No. cum הָ dem. præf. sic, Jud. 3. 22. Et egressum est הַפֶּרֶשׁוֹנָה stercus. Hieron. Statimque per secreta naturæ alvi stercora proruperunt. Pag. Per podicem; Bu. Conc. Et egressum est stercus (per vulnus scil. inflictum) &c. Av. Sed, secundum R. D. est nomen loci; & sic exp. Egressus est, Ehud scil. in Parsedon; vel ad locum mansionis equitum; ut exp. in comment. ubi Nun & He in fine, inquit, redundant, sicut in מסְדֵרֹנָה, à Rad. סָדַר. Vel utrumque est formativum nominis fãm. sicut in רֶאשׁוֹנָה & אַחֲרוֹנָה, prius, posterius; licet, juxta normam, est breve, si He sit signum fãm. Sed, juxta Targum, est sicut פֶּרֶשׁ stercus; & dalet redundat. Pag. Putant & quidam duas postremas literas paragogicas esse. Kimchi scribit nonnullos putare fuisse locum ubi sederent equites, i.e. פֶּרֶשִׁים, ut פֶּרֶשׁוֹנָה locum ubi feriatim, & per subellia ordine disposita, sederet populus, qui ad regem veniebat. Sed Chaldaa interpretatio sequenda videtur, ubi notabis, אֲכֵלָה cibum effusum, excrementum, & stercus appellari. Merc. Ac si dicat; infixio gladio in ejus ventre, stercus egressum est de ventre ejus. Et secundum ejus verba, videtur dictio composita ex פֶּרֶשׁ, quod est stercus; & שְׂרוֹנָה, à שָׂרָה quod est effundere. Sic enim habet Targum; & egressum est שְׂפִידָה אֲכֵלָה stercus ejus effusum; Pag.

10. פֶּרֶשׁוֹ est in Piel, expandere; Pag. Bu. Nam est sicut פֶּרֶשׁ expandit, zain redundante. Prout occ. juxta quosdam in præf. piel, 3. f. m. ex forma quadrata; sic, Job. 26. 9. פֶּרֶשׁוֹ עָלָיו פֶּרֶשׁוֹ expandit super eum nubem suam; Pag. Bu. ex aere enim condensato fit nubes; Pag. ubi pathach est loco chirek; ex forma Chald. cui simile vide in פֶּרֶשׁ. Bu. Lex. Sunt autem qui dicunt, dictionem compositam esse ex tribus; viz. פֶּרֶשׁ שְׂרִי וִי. Expandit omnipotens splendorem, suum scil. Pag. Sed suum, non est in Hebræo. Merc. Atque fieri potest inquit R. D. ut pathach sit loco chirek, ut evenit in פֶּרֶשׁוֹ, de quo in קִיר; & sic esset præf. piel; vel, si pathach retineatur, erit Makor in Conjug. ead. ut idem ait; Cev. Targum; expandit, sicut cortinam, super eum, nubem gloriæ suæ. Pag. Qui construxit faciem solii, exponendo (ut in Inf.) super illo nubem suam; à præf. piel פֶּרֶשׁוֹ expofuit, seu explicuit splendide & copiose; expandit uberri-mè; nam est comp. ex פֶּרֶשׁ expofuit, explicuit; & וִי, copia cujuslibet rei. Av. Est pro פֶּרֶשׁ expandit; 70. אֶמֶת פֶּרֶשׁוֹ, &c. Cocc.

11. פֶּרֶשׁ, Pag. vel potiùs, פֶּרֶשׁ m. Merc. Optimas, dux, princeps, provincialis, gubernator; est comp. ex פֶּרֶה crevit, & מֶמֶס integer fuit; nam & פֶּר, i.e. taurus, juvenicus, sæpè per metaph. sumitur pro fortibus & excellentioribus in populo. Hinc מֶמֶס & מֶמֶס mutato, euphoniæ causâ, est πρυτανεύω, magistratum exerceo, moderor; πρυτανεύς, quasi πρυτανεύς gubernator; πρυτανεία magistratus, &c. Av. Non autem occ. in f. sed in forma pl. m. פֶּרֶשִׁים principes magni; juxta R. D. Pag. Proceres, præfecti, dominatores; Dan 1. 3. & Esth. 1. 3. R. Sal. scribit, linguâ Persicâ esse idem quod שְׁלֹטֹנִים dominatores; Bu. Lex. R. Joseph Kimchi putat significare duces & primates juxta flumen Euphratem, quasi Euphratæi dicti; Av. Prout occ. forma pl. m. cum הָ dem. præf. locis cit. & Est. 6. 9. Et significat, principes nobiles. Cocc. Duces qui sunt trans flumen פֶּרֶת, i.e. Euphratem; require ulterius in פֶּרֶת, Pag.

12. פֶּתִיגִיל indè פֶּתִיגִיל m. fascia pectoralis; R. D. scribit esse genus vestis, quam induebant ad gloriam & decorem, sed quidam exp. cingulum, quo se accingebant mulieres; & A. E. sumit pro veste tenui ac subtili, (atque arte Phrygionica acu-picta; Cev.) quæ ponebatur super omnes vestes; Pag. Toga mulieris exterior, &c. ut Pag. & Merc. ex A. E. Sed, R. Sal. cum Talmudicis, semicinctum, ventrale, exponit; Isa. 3. 24 Bu. Lex. Fascia exultationis, cujus usus est in diebus lætitiæ & solennitatum. Est enim comp. ex פֶּתִיגִיל fascia, & גִּיל exultavit; atque ex duobus Lamed, fit unum per crasin seu contractionem, nè syllabarum numerus excrescat. R. Sal. dicit esse comp. ex פֶּתֶח i.e. cardo, & גִּיל revelavit; sed significatio minùs huc convenit. Av. R. D. exp. pro cingulo ferico lato. Pag. Quidam divinant fieri ex פֶּתִיגִיל i. e. fascia ex filis multiplicibus contexta, ut fit quod Latini clavum latum dixerunt; & ut opponatur cincturæ sacci, i.e. villi cingulo, seu cinctorio, Merc. פֶּתִיגִיל, an, quasi פֶּתִיגִיל filum gaudii, h. e. filum subtile, cujus usus, in gaudium, læticia, triumpho, conviviis, &c. in Isa. 3. oppositum שָׂרִי מִחֹרֶת cinctus sacci; Cocc.

13. פֶּתִיגִיל m. est verbum, sermo, narratio, res, negotium; Merc. Bu. Lex. latè sumitur ut דָּבָר; Bu. Lex. Executio sententiæ, decretum. Est Chaldaicum propriè; & significat verbum, res, &c. Av. Sententia, decretum; Coc. verbum decretum, Bu. Conc. Prout occ. Eccl. 8. 11. Quia non est factum פֶּתִיגִיל verbum; vel, negotium aut res. Atque in regimine retinet kamerz, Esth. 1. 20. פֶּתִיגִיל verbum, seu res, regis. Porro, Chaldaicis idem est fermè usus hujus vocis, qui Hebræis vocis דָּבָר; adeò ut illa pro ista in Targ. ferè semper usurpetur. Chaldaicum omninò est, latius eriam interdum patens Hebræo דָּבָר, vide Lexica Chaldaica. In Esther tantum, & in Eccl. 8. reperitur in Hebraicis. Falsum ergò est, quod in sequenti radice scribit Kimchi, in libris duntaxat captiv-tatis hanc vocem reperiri; sicut & פֶּתִיגִיל & נִשְׁתָּן; quod de his quidem verum est, sed non de פֶּתִיגִיל, Merc. Cev.

14. פֶּתִיגִיל m. est, exemplar, exemplum, summa, aut copia, scriptura, duplum scripturæ; Pag. Bu. idem quod פֶּתִיגִיל, Bu. Lex. Exemplum apographum; 70. ἀντίγραφοι, Cocc. copia descripta ex alicujus autographo. Est propriè Chald. juxta R. D. Av. ait enim R. D. Hebræa dicitio non est: sed Aramæa; unde non invenitur nisi in

libris captivitatibus, ut Esth. 3. 14. **צח** exemplar, aut duplum scripturæ, ut ponatur lex, &c. Idem, cap. 4. 8. Unde, in Deut. 17. 18. pro, & scribet sibi **צח**, Targum habet **צח** duplum legis, &c. Pag.

Radices; & Dictiones derivatæ, incipientes à Literâ Tzade.

RAD. I. **צח** m. est arbor aut virgultum, arbutum, vel germen juxta aquam aut lutum, magnam faciens umbram; Pag. Kimchi addit, crescens juxta aquam, aut paludem, arbor umbrifera; Merc. Non autem occ. in sing. sed in forma pl. m. **צח** umbrosa, umbrosa arbores; Bu. Lex. arbores umbrifera, umbracula ex arboribus, arbuta umbrosa. Cogn. est cum **צח** obtectus est umbrâ. Hinc Græcè **ξύλον** lignum, arbor, **ξύλομα** sylvescere; de arboribus & vitibus dicitur; Av. à **צח** analogicè diceretur **צח**, ergo tum **צח** erit analogizæ expers, etsi à **צח** forinaveris. Non alienè quidam ad **צח** referunt, ut sonet umbracula, seu umbrifera. Ut Aleph sit loco geminandæ literæ, ut aliàs volunt Grammatici; vel, ordinum confusione, duplicatum transeat in quiescentia Yajin, apparente literâ quæ quiescere debuerat, ut fit nonnunquam. Merc. Si literas spectes, **צח** umbrosa arbores; est à Rad. **צח**; sed videtur à **צח** derivari; nam solent verba imperfecta derivata sua permutare; Cocc. Quidam non alienè referunt ad **צח** ut Aleph sit loco literæ geminandæ quod & aliàs fit; vide etiam illic; Bu. Lex. occ. autem hoc No. in hac forma pl. m. locis seq. **צח** umbrosa arbores, Job. 40. 16. 17.

Rad. 2. **צח** com. gen. **צח** oves; Bu. Coc. grex, greges, ovium scilicet caprarum, minorum pascualium utriusque speciei; & semper collectivè sumitur. Indè & cum plurali construitur; ut Jer. 50. 6. **צח** oves pereuntes, perditæ, &c. Bu. Lex. grex ovium; est No. collectivum carens plurali numero, & aliquando etiam de capris dicitur; significat enim propriè pecudes lanigeras quæ detondentur, vel quarum vellus usui esse potest. Idem est quod **צח** sive **צח**. Hinc **צח** tondeo, quia grex ovium tondetur, &c. Av. Bochartus **צח** vertendum censet. Rabbinii explicant per **צח** pecus minimum. Collectivum est; & comprehendit oves & capras, ut Gen. 38. 17. **צח** hæc caprarum ab ovibus; h. e. à minoribus pecudibus. Confer Gen. 27. 9. Lev. 1. 10. Jer. 30. 8. ramen 1 Sam. 25. 2. videntur **צח** & **צח** distinguui; sed nomen generis, cum certa species adjungitur, notionem specialiore habet, Gen. 12. 16. **צח** oves & boves, h. e. minores & majores pecudes, Cocc. Hinc etiam anomalum venit cum Aleph mobili, & transposito, sic **צח** idem; unde illud **צח** pro gregibus vestris, Num. 52. 24. & aliter etiam cum He loco Aleph **צח** oves, greges, Psa. 8. 8. Bu. Lex. & sim. Cocc. Sed de hoc nomine **צח** pecus; vide in Rad. **צח**. Pag. Bu. Conc. Aleph enim abundat; vel potius ponitur pro Vau; ut literæ **צח** sunt permutabiles; sic **צח** pro **צח** caput, quod vide loco loco; Merc. Ab hoc autem No. **צח**, est Nomen **צח** m. q. d. pecoro-

sus locus; Mich. 1. 11. ubi proprium nomen est urbis; Bu. Lex. &c. vide ordinem Conc. hujus rad. in **צח**.

Rad. 3. **צח** m. est operimentum læticæ aut currus; Pag. seu instrumentum quod constat ex vasis simul compositis, quibus vehunt (ea quæ vehere volunt, Cev.) homines supra dorsum animalium aut jumentorum, inquit R. D. in lib. Rad. Pag. Kimchi dicit instrumenta compacta quibus, &c. Quidam ad **צח** intumescere revocant; quasi Num. 7. dicas currus, seu plaustra timoris, i. e. tumentia supernè testâ, & speciem tumentis uterî præ seferentia. Sed dageich obstat nē ad eam radicem reducatur; ut ad **צח** geminatum, inusitatum sit potius reducendum. Nisi ad formam **צח**, & **צח** vis referre, quæ teste Kimchi in Grammatica, dageich, ubi quid additur, habuerit; argumentum affixi **צח** manna tuum, Neh. 9. 20. Vide Kimchi in formis quiescentium Lamed He; Merc. **צח** est tumidum, tumentis; & metaph. cameratum; Num. 7. 3. Item bufo, testudo, quia ejus operimentum est camerarum: unde est etiam juxta quosdam sing. f. **צח** tumens; Num. 5. 22. Bu. Lex. qui hæc sub Rad. **צח** colloeat. **צח** lætica, tumba, currus obtectus, plaustrum tumidum in quo multi possunt capi seu contineri; Rad. **צח**, quæ est cogn. cum **צח**, i. e. tumuit, & **צח** militavit, in exercitu fuit; nam horum plaustrorum si ve læticarum in militia non fuit parvus usus; Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est testum cameratum; idque scilicet in No. hoc cum kameretz, ut quidam volunt, obpauam, sic, Num. 7. 3. & attulerunt, &c. sex **צח** plaustra, **צח** operimenti; i. e. operata; Pag. vel, instrumenti quod constat ex vasis simul compositis; & dorso animalium impositis; Cev. ut exp. R. D. Pag. sex plaustra læticarum, Av. plaustra testâ, Cocc. sex plaustra camerata; Jun. In forma pl. m. **צח**, sunt currus camerati; Bu. Lex. prout occ. cum **צח** præf. sic, Isa. 66. 20. & adducunt, &c. in equis & in curru, pro curribus; **צח** & in plaustris operatis; aut læticis, juxta Hieron. Sed A. E. in plaustris, Pag. & in læticis; Av. in carpentis, seu plaustris cameratis; Cocc. & in pilentis, Jun. & in pilentis, vehiculo testâ, Bu. Conc. Deindè, ii. signif. 2. est ex Bu. Conc. testudo; viz. in eod. nomine **צח** m. bufo, testudo, &c. vide Bu. Lex. ad initium rad. bufo, vel juxta Hieron. crocodilus; sed videtur potius esse bufo, à tumescendo; Av. qui cum Bu. Lex. refert id ad Rad. **צח**. Videtur esse lacerti species; Arabicè **צח**, vide Bochartum; Cocc. est species reptilis; Pag. prout occ. cum **צח** præf. sic, Lev. 11. 29. **צח** & crocodilus, secundum speciem suam, ut vertit Hiero. & 70. Pag. & bufo juxta speciem suam, Av. & testudo; Bu. Conc. Jun. quod No. huic animalibus suis, testum representat camerati plaustri; Jun.

Rad. 4. **צח** est militare, ministrare, turmatim concurrere, Bu. Lex. militavit, stetit, seu excubuit in militia seu exercitu; item stetit in ordine & functione suâ tanquam miles in exercitu militantium. Est cogn. cum **צח** tumuit, & **צח** sterit, ut si quis, tumidus, i. e. erectus, & alacer stat ad exequendum officium suum. Hinc **צח** ensis, quo utimur in militia & exercitu; & Deus Zebaoth dicitur Deus exercituum, cujus exercitus est Sol, Luna & stellæ, &c. qui excubias agunt in ordine suo; Av. **צח** est agminatim ire, quemadmodum in militia **צח**, **צח** sequitur in **צח**, Cocc. Id est stare in militia, ordine scilicet & tempore constituto (nam

צבא No. est, & exercitus; & tempus determinatum) unde & Metaph. pro, stare ordine, & Deo militare, de Levitis passim in Mose. Ubi observa, ingredi in militiam, esse, fungi sacro ministerio; Num. 8. & 4. quod alludens Paulus, 1 ad Tim. 1. cum ad hanc militiam hortatur; sic, arma militiæ nostræ dicit non esse carnalia, 2 ad Cor. 10. egredi verò in militiam, esse, in bellum proficisci, Num. 1. & aliàs. Metaphoricè ergo est & ordine, & stato tempore ministrare; Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est militare, convenire, ministrare turmatim. Prout occ. in præf. kal, 3. pl. locis seq. צבא turmatim conveniebant, Exod. 38. 8. Zach. 14. 12. unde in part. ben. kal, à s. m. צבא militans, pugnans, &c. occ. in forma pl. m. cum ך dem. præf. locis seq. ך צבא ך militantes, Num. 31. 42. Isa. 29. 7, 8. & in forma pl. m. constr. צבא ך militantes, pugnantes; unde cum ך Aff. plenè esset צבא ך, pro quo occurrit defectivè abjecta Aleph 3. Rad. juxta R. D. Pag. Bu. Idque pro צבא ך, Cocc. loco scil. seq. צבא ך militantes contra eam, Isa. 29. 7. & in forma pl. f. occ. cum ך dem. præf. sic, Exod. 38. 8. Et fecit concham, &c. במראת העובאת אשר עבאו פתח אהל מועד. de speculis congregantium se, seu agminatim convenientium, quæ congregabant se, scil. instar exercitus, (ad) ostium Tabernaculi. Nam congregabant se filiz Israel ad ostium Tabernaculi, & afferebant, aut offerebant specula sua pro oblatione spontanea Tabernaculi; ut exp. R. D. Pag. vel militantium, quæ militabant. Loquitur enim de honestis matronis, & viduis, quæ religionis studio Deo militabant ad Tabernaculum, precibus, jejuniis & aliis officiis. Talis fuit Hanna Prophetissa, Luc. 2. ad quam veterem consuetudinem, & Paulus alludere videtur, viduas desolatas adhortans, 1 ad Tim. 5. Merc. Cum, vel ex speculis (aeneis scil. ad vitreis, vel ex alia materia perpolita, quibus tunc temporis utebantur, teste Ab. Ezra in Pag.) mulierum ministrantium, sive turmatim convenientium, quæ turmatim congregabant se, & Bu. Lex. De speculis agminatim venientium (saminarum, scil.) quæ agminatim veniebant ad ostium tentorii conventus. Sic & 1 Sam. 2. 22. cum mulieribus, העובאות quæ alia post aliam accedebant (ad) ostium tentorii conventus; Cocc. Item, occ. etiam in Inf. kal. cum ך præf. sic, לצבא ad militandum, Num. 4. 23. 8. 24. לצבא ad militandum, Isa. 31. 4. Et in fut. kal, à 3. s. m. יצבא militabit, occ. in 3. pl. m. cum ך conv. præf. loco seq. ויצבאו & militarunt, Num. 31. 7. In hiph. העבאו est exercitum conscribere, militem facere; Bu. fecit militare, in militia seu ad militiam constituit; Merc. militatum duxit, &c. Cocc. prout occ. in part. hiph. s. m. cum ך dem. præf. sic, במצבא ך militiam conscribens, 2 Reg. 25. 19. Jer. 52. 25. Atque inde ex hac Radice est nomen צבא m. f. exercitus, militia, item tempus militiæ; Bu. Lex. militia, exercitus, statio, quæ certo ordine & tempore constituitur, sive in bello, sive in ecclesia. Et nota, quod ingredi seu venire in militiam, sit fungi ministerio ecclesiastico, cum quadam alacritate & diligentia; juxta D. Paulum, milita bonam militiam; nam milites oportet esse gnavos & vigiles, quando in exercitu contra hostes sunt, item egredi ad militiam, est abire in bellum, vel ad functionem suam; Av. צבא est, agmen, ordo hominum; ut militum; exercitus, statio; tempus fungendi; Cocc. Nomen ergo hoc militiam sonat, seu exercitum; i. e. stationem quæ cer-

to ordine, ac tempore constituitur in bello, aut prælio propriè: & metaphoricè in Domini ministerio. Unde & pro tempore ad rem perficiendam, ut ad merendum, constituto, sumitur. Item pro potestate, seu potentia, vi, & copia, quæ constat exercitus, sicut & Latine copias dicimus. De cultu & ministerio ecclesiastico passim dicitur, ubi decenter omnia, & suo fiunt tempore, ac vicibus. Unde & pro tempore cultus & ministerii Levitici usurpatur, Marc. 1. impletum est tempus; est allusum ad Isa. 40. ubi dicitur, impleta est militia ejus. Cum nomine coeli, Angelos significat, qui Deo militant, & Administratores qui dicuntur spiritus, 1 Reg. 22. & 2 Chron. 18. Item solem, lunam & stellas. Plurale saminum tantum, tribuitur Deo, & non singulari, quod Deo omnia ministrant, pareant, ac militent, ut exercitus, & copia suo duci; & quamvis robore valeant, ipse tamen omnibus imperet, & superior sit, nec nisi ipsius virtute, & voluntate quicquam illis succedat. Angeli Deo militant, cum glorificando, & ejus ecclesiæ ministrando. stellæ luce, calore & influentiâ: filii Dei pro ejus gloria, & sua salute adversus Saram, &c. Ob quod mysterium videtur monuisse Hieronimus. Non esse in aliam linguam transferendum, quam nec Spiritus Sanctus, aut Apostoli mutarint. Lucæ 2. fit mentio militiæ coelestis laudantium Deum, &c. Elias notat, Tempus hoc nomine notari, quod ejus causæ sint coelestes copias; Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in forma absol. locis seq. צבא exercitus, militia, Num. 1. 3, 45. 26. 2. 1. 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42. 4. 23. 8. 24. 31. 5. 32. 27. 2 Sam. 2. 8. 19. 14. 1 Reg. 16. 16. 1 Chron. 5. 18. 7. 11. 12. 8, 24, 63, 36. 19. 8. 27. 34. 2 Chron. 17. 18. 25. 5. 26. 11, 13. Job. 7. 1. Psal. 68. 12. Jer. 52. 25. Item occ. etiam cum ך, ך, ך & præf. ut seq. ויצבא & exercitus, Job. 10. 17. Dan. 8. 12, 13. 10. 1. צבא ך exercitus, Num. 31. 21, 32, 48, 53. Jos. 4. 13. 1 Sam. 17. 55. 2 Sam. 3. 23. 8. 17. 10. 7. 17. 25. 20. 23. 1 Reg. 1. 19, 25. 2. 35. 4. 4. 11. 52. 1. 2 Reg. 4. 13. 25. 19. 1 Chron. 12. 14. 18. 15. 19. 18. 20. 1. 25. 1. 26. 26. 27. 5. 2. Chron. 26. 14. 28. 9, 12. 33. 11. Jer. 52. 25. Dan. 8. 10, 11. צבא ך cum exercitu, Num. 31. 36. Deut. 24. 5. 1 Chron. 7. 40. 12. 21. לצבא ad militiam, Num. 4. 3, 30, 35, 39, 43. 31. 3, 4, 6, 27, 28. Jos. 22. 12, 33. 1 Sam. 28. 1. 1 Chron. 12. 23, 25. Item cum ך præf. occ. cum He loco Aleph, pro מצבא sic, Zac. 9. 8. מצבא ך propter exercitum; Bu. Lex. ab exercitu; Pag. propter exercitum; Bu. Lex. vel adversus exercitum; ut scil. ne sit ultra exercitus constitutus, &c. Merc. Item in forma s. m. conf. cum scheva penult. occ. simpl. locis seq. צבא exercitus, Num. 10. 15, 16, 19, 20, 23, 24, 26, 27. Deut. 4. 19. 17. 3. Jos. 5. 14, 15. Jud. 4. 7. 1 Sam. 12. 9. 2 Sam. 10. 16. 1 Reg. 2. 32. 22. 19. 2 Reg. 5. 1. 17. 16. 21. 3, 5. 23. 4, 5. 1 Chr. 7. 4. 12. 37. 19. 16. 2 Chr. 18. 18. 25. 6. 33. 3, 5. 11. 13. 4. 24. 21. 34. 4. Jer. 8. 20. 19. 13. 33. 22. Dan. 8. 10. Cui etiam formæ const. ך, ך & ך sunt præf. sed occ. etiam cum aff. variis, ut cum ך, & ך. Aff. cui ult. etiam ך est præf. & cum ך Aff. cui etiam ך cop. est præf. ויצבא & exercitus, Neh. 9. 6. לצבא ad exercitum, Zeph. 1. 5. מצבא à militia, Num. 8. 25. 31. 14. צבא ך militia meæ, Job. 14. 14. צבא ך exercitus tuus, Jud. 9. 29. לצבא ך exercitui tuo, Jud. 8. 6. צבא ך exercitus ejus, Gen. 21. 22, 32. 26. 26. Num. 10. 14, 18, 22, 25. Jud. 4. 2. 1 Sam. 17. 52. 26. 5. 2 Sam. 10. 18. ויצבאו idem, Num. 2. 4, 13, 15, 19, 21, 23, 26, 28, 30, 68,

6.8, 11. Item occ. etiam cum ה & א. Aff. sic, עֲבָרָה exercitum ejus, Jer. 51.3. עֲבָרָה exercitus ipsorum Gen. 2.1. Neh. 9.6. Psal. 33.6. Isa. 34.2, 4.40.26.45.12. & in forma pl.m. עֲבָרִים, & in constr. עֲבָרָי exercitus, plur. prout occ. cum וי vel pro eo, וי. Aff. sic, עֲבָרָיו exercitus ejus, Psal. 103.21. 148.2. Sed sapius multo occ. in forma pl.f. עֲבָרֹת exercitus, copiarum militantium, & strenue perficientium functiones ad quas sunt vocati; ita & stellæ ordinatæ tanquam in militia dicuntur exercitus Domini; ut 2Sam. 5.10. עֲבָרֹת יְהוָה Jehova Deus exercituum; 1Reg. 19.10, 14. Pl. 89.9. Hof. 12.6. Am. 4.13. & 5.16. עֲבָרֹת יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה, Deus exercituum Dominus. Et hanc denominationem assumit maxime, quia est Deus, qui vult habere magnum populum, qui sunt non tantum יִשְׂרָאֵל exercitus; exercitus Israelis, sed & עֲבָרֹת גּוֹיִם exercitus gentium, Jer. 3.19. Et est Deus ordinis & omnia sunt ipsius עֲבָרֹת דְּמָרָא, quæ sunt, & ordinata sunt, & suum tempus & locum servant, ipso ordinante & dirigente. Per Ellipsin dicitur עֲבָרֹת יְהוָה, 1 Sam. 1.3, 11.4.4. item, עֲבָרֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, Psal. 80.5, 5.8, 15, 20.84.9. & ut & עֲבָרֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, Dominus Jehova Zebaoth, Psal. 22.12, 15.28.22. Jer. 2.19. Atque hæc possunt etiam per Appositionem explicari. Deus ipse est exercitus omnis populi sui, עֲבָרֹת עַמִּי & עֲבָרֹת דְּמָרָא; quemadmodum Elias ab Elisæo dicitur currus & equites Israelis; Coc. Deus dicitur Dominus עֲבָרֹת exercituum; h.e. copiarum tam inferiorum, quam supernarum, & c. cujus ratio nominis, supra exposita est; Merc. Cev. Occ. autem hoc nomen in forma pl.f. frequenter admodum in textu (& paucis tantum locis exceptis, semper ferè cum nomine יְהוָה precedente) sic, עֲבָרֹת exercitus, exercituum, & c. Deut. 20.9. 1 Sam. 1.3, 11.4.4. 15.2. 17.45. 2 Sam. 5.10. 6.2. 18.7.8.26.27. 1 Reg. 19.31. 1 Chron. 17.24. Psal. 22.10. 46.8. 12.28.9. 59.6. 68.13. 69.7. 80.5, 8. 15, 20.84.2.4.9. 13.8.9.9. 15.2. 12.3.1. 15.5. 7.9. 16.24.6.3.5. 8.14. 19.14.22.23.24.27. 17.3. & c. Hag. 1.9. 14.2.4.8. & 23 bis. Zach. 1.3. ter & 6.9. & c. ad Mal. 2.12. in 250. circuli. Item hæc forma pl.f. absol. occ. cum ד dem. præs. locis seq. עֲבָרֹת הַדֵּם Exercituum, 1 Chr. 27.3. Hof. 12.6. Am. 3.13. 6.14. 5.14.9.5. Et in forma pl.f. constr. est & occ. cum chirek ante scheva penult. sic, עֲבָרֹת exercitus, Ex. 12.41. 1 Reg. 2.5. Jer. 3.19. Sed occ. etiam hæc forma pl.f. constr. cum י Aff. & cum ק præs. & ינו Aff. & cum ים Aff. & י Aff. cui ult. etiam ל est præs. ut seq. עֲבָרָתִי exercitus meus, Ex. 7.4. עֲבָרָתֵינוּ cum exercitibus nostris, Psal. 44.10. 60.12. 108.12. עֲבָרָתֵכֶם exercitus vestros, Exod. 12.17. עֲבָרָתֵכֶם exercitus ipsorum, Exod. 6.26. 12.51. עֲבָרָתֵכֶם per exercitus ipsorum, Num. 1.3, 52.2.3.9. 10.16. 18.24. 10.14. 18.22.25.28.33.1. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est ex Bu. Conc. tempus præfinitum, seu determinatum, & definitum, & c. vide supra ad initium Rad. & ad initium hujus nominis; prout occ. item hoc nomen in hac signif. simpl. & cum י præs. ut & cum י Aff. ut seq. עֲבָרָה tempus, Job. 7.1. עֲבָרָה & tempus certum, Job. 10.17. Dan. 8.12. 10.1. עֲבָרָה definiti temporis mei, Job. 14.14. עֲבָרָה tempus ejus, Isa. 40.2.

Rad. 5. עֲבָרָה, est, intumescere, intumescere, inflari; Pag. Bu. Av. stetit sursum tanquam tumidus & inflatus; ideoque est cogn. cum עֲבָרָה, militavit, stetit in militia juxta ordinem debitum; & cum יצב, stetit, rectus. Hinc

טפח, inflo, spiro, פִּטְחָה, vesica, & c. Av. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. 1. est, intumescere, prout occ. in 3. f. præt. kal. cum י cop. præs. וְעֲבָרָה & intumuit, Num. 5.27. In Hiph. הִעְבִּירָה, tumidum reddere, Bu. fecit intumescere; Av. unde in infin. Hiph. הִעְבִּיר, sed cum Lamed præs. plenè esse הִעְבִּיר, at pro eo occ. defectivè & contractè, abjectà scil. He notà hiph. e jusque vocali infin. pathach, sub Lamed pro scheva, posità, sic loco seq. לְעֲבֹרָה ad tumidum reddendum, Num. 5.22. Atque inde est עֲבָרָה m. tumens, tumescens, unde in sing. f. est & occ. loco seq. עֲבָרָה tumens, Num. 5.21. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in Nominine עֲבָרָה m. decus, gloria, ornamentum; sic dicta, quòd hæc animum tumidum reddant; Bu. Lex. jucunditas, gloria, alacritas tumescens; item capreolus, seu capreola, ab alacritate, Av. hoc nomen עֲבָרָה est 1. decus, amabilitas. 2. caprea, עֲבָרָה; Cocc. Sic etiam dicitur terra Israel; Pag. עֲבָרָה scil. & alicubi de Hierosolymâ peculiariter dici videtur; Merc. Item voluntas, desiderium, amor; Pag. atque hæc non jam locum habet præcedens significatio, ut quidam putarunt, violenti nimium, quasi ita generaliter dicatur res omnis pulchrè sursum flans, & jucundè constituta, sensum & animum inflans, dilatans, & erigens suâ jucunditate & elegantia; sic & capreolus, quòd excessus ster, & jucundus sit. In his enim omnibus communicat Hebræus cum Chaldæo, apud quem hæc Radix est placere, jucundum esse. No. ergo hoc jucunditatem sonat; Merc. atque inde gloriam, decorem, amorem, desiderium, & c. occ. autem hoc no. in sm. simpl. locis seq. עֲבָרָה ornamentum, Isa. 13.19. 26.9. 24.16. 28.1, 4, 5. Jer. 3.19. Ezech. 20.6, 15. 25.9. 26.20. Dan. 11.48. Cui etiam י cop. & ד dem. est præs. idque vel ante scheva, vel in pausa ante sægol penult. ut & cum ק pro קה præs. ut & cum קה & ק præs. ut seq. וְעֲבָרָה & caprea: decus, Deut. 14.5. 1 Reg. 4.23. Ezech. 7.20. עֲבָרָה caprea, decus, Deut. 22.2 Sam. 1.19. Dan. 11.16. 41. עֲבָרָה decus, Dan. 8.9. עֲבָרָה sicut caprea, Deut. 12.15. 15.22. עֲבָרָה sicut caprea, Prov. 6.5. Isa. 13.14. עֲבָרָה caprea: gloriæ, Cant. 2.9, 17.8. 14.14. Et in forma pl.m. עֲבָרִים capreoli, caprea; & est cum simplici jod; nam deficit in eo jod signum pluralis, pro עֲבָרִים inquit R.D. Pag. eo autem in forma pl.m. cum ד dem. præs. & simplici jod in ult. sic, עֲבָרִים caprea, 2 Sam. 2.18. Ezr. 2.57. Item occ. etiam cum ד dem. præs. & plenè cum duplici jod loco seq. עֲבָרִים caprea, Neh. 7.57. Sed occ. etiam in forma pl.m. cum Epenth. Aleph; cui similem flectionem vide supra in no. פָּתָה, de quo in פָּתָה; Bu. Lex. nam scribitur & forma pl. cum Aleph quiescente; vel ut alii volunt cum Aleph moto, i.e. punctato & pronunciat; quædam enim exemplaria scribunt עֲבָרִים ubi etiam jod plurale deficit, juxta R.D. Pag. alii verò scribunt עֲבָרִים capreoli, & c. prout occ. cum וק præs. loco seq. וְעֲבָרָה & sicut caprea, 1 Chron. 12.9. Atque inde est No. in forma sing. fam. עֲבָרָה caprea; Pag. Bu. Cocc. & c. viz. Cant. 4.5. & 7.3. sicut duo hinni gemelli עֲבָרָה caprea; Merc. Av. Etsi masculina vox utrumque sexum complectatur, & sit epicæna, Merc. In forma pl.f. interponitur Aleph, Av. vel jod 3. Rad. mutatur in Aleph. Sic, עֲבָרֹת caprea; Pag. quæ forma plur. fam. est instar לְבָנִים, licet per Aleph, in plur. לְבָנִים ut supra in Rad. לְבָנִים; Merc. Cev. occ. autem

hæc forma pl.f. absol. cum ב præf. loco seq. צִבְעָאֲרִי cum capreis, Cant. 2.7-3.5. Item occ. etiam juxta quoddam in forma pl.f. confr. cum chirek & scheva, sic, Jer. 3.19. hæreditatem צִבְעָאֲרִי gloriæ caprearum gentium, &c. vel exercitus gentium; utroque enim modo exp. R.D. Pag. Sed prius illud non quadrat, nec id voluit Kimchi; sed potius desiderii desideriorum, seu jucunditatis jucunditatum gentium; q.d. hæreditatem longè optatissimam & pulcherrimam inter gentes omnes & nationes; quod & Jonathan secutus est, gaudii laudum, &c. Vel quam optant exercitus gentium; si scil. à צִבְעָא deducas. Est elogium & encomium terræ Israel; Merc. Cev. & sic in sing. m. 2 Sam. 1.19. הַצִּבְרִי , ò terra Israel, in excelsis tuis occisus est. Et appellatur sic terra Israel, inquit R.D. quòd, ut capreolus, seu caprea cæteris animantibus velocior est pedibus; ità terra Israel est levis, ac facilis ad maturandum seu ad decoquendum fructus suos, præ cæteris terris, juxta doctores Hebræos. Vel quia aliis est desiderabilior; Pag. Id quod potius est. Quidam ad juventutem referunt, quæ florens est, & jucunda ætas. Chaldaeus solet reddere הַצִּבְרִי gaudium. At capream reddit צִבְרִי : unde צִבְרִיתָא , in Novo Test. Act. 9.36 צִבְרִיתָא , צִבְרִיתָא , Tabitha, Dorcas; Merc. & sic Dan. 1.16. & stabit in terra הַצִּבְרִי Israel seu desiderii, i.e. desiderabile; Pag. in terra decoris; h. e. in terra Israel, in qua verbum & domicilium Dei. Et sic vers. 41. & veniet in terram הַצִּבְרִי decoris; h. e. in terram ecclesiæ veritatem contentis; Cocc. sic & Dan. 8.9. ad meridiem, & ad orientem הַצִּבְרִי & ad terram Israel; quæ scil. est desiderabilis & amabilis omni homini; Pag. & ad decus, seu ad decorem; terram, scil. illustrem singulari excellentia; Cocc.

Rad. 6. צָבַע , est, dare, porrigere, inquit R.D. Pag. Bu. Av. hoc, argumento Talmudicorum, colligit Kimchi. Et Arabicè idem valere notat R. Jos. Kimchi, cum puncto super Tzadi; quidam teste Eliâ cum צָבַע conferunt, ut sit, colligere; Merc. præbuit porrigendo; proprie significat buccellam intinctam porrigere, seu aliquid cibi porrigere ad comedendum. Est cogn. cum צָבַע collegit. Haber, inquit Kimchi וְהוּאֵשֶׁתָּה עֵינֵי נְחִימָה nationem tradendi & porrigendi. Ita ex loci argumento; Cocc. prout occ. in fut. kal, à simplici forma 3. sing. m. יִצְבֹּעַ porriget, cum ל conv. præf. & cam. chat. in ult. pro cholem, ob Maccaph seq. pro more solito; sic, וַיִּצְבֹּעַ & porrexit, Ruth. 2.14.

Rad. 7. צָבַע est tingere, pingere, colorare; Pag. Bu. Chaldaeis usitatus est; Bu. Lex. colorandi & tingendi significatio, teste R.D. ex scriptis doctorum colligitur. Quidam tamen cum צָבַע & צָבַע conferunt, & exponant vulnerare, seu rubricare, discindere, seu dissindere in partes rubro colore distinctas. Et צָבַע rubricatum exponunt, vel vestem in partes discissam. Sed est propriè, tinctura, color; ut ab Hebræis exponitur; per צָבַע Mer. צָבַע , coloravit lineas oblongas instar digitorum, seu fecit lineas coloratas in modum digitorum transversim digestorum; diduxit & pinxit colore lineas extensas. Est cogn. cum צָבַע fauciat, nam faucius vel, vulneratus perinde est, ac tinctus rubro colore; & cum צָבַע apsis habens coloratas lineas ad longitudinem digitorum; Av. In Bu. Conc. hæc Rad. tria signif. i. est Nomen cujusdam animalis aut viperæ. Viz. in no. quod occ. in forma

pl. m. scil. צִבְעִים , tzeboYim ; Bu. Conc. vel ZeboYim nam juxta Hieron. est proprium loci; sed juxta alios significat Regulos; Av. prout legitur cum דֵּם dem. præf. (quasi à sing. צִבְעִי viperæ vel basiliscus;) sic, 1 Sam. 13. 18. supra vallem הַצִּבְעִים , basiliscorum, quòd scil. variegati sint; ut exp. R.D. ex Targum & Doctoribus. Vel, ut alii volunt viperarum; sicut & Jonathan reddidit, צִבְעִים . Traditur autem in Berekthith rabbah, nominis hujus causa, cur צִבְעִי , quasi tinctus, vocetur Regulus, quòd fiat ex gutta alboris ovi hujus animantis, ubi sint colorum species totidem, quot anni dies. Vulgò autem ut proprium nomen loci sumitur; Merc. Cev. Bocharus Hyænam intelligit. Idem citat Judum; qui צִבְעִים & generaliter usurpat, pro חֵית טורפֹת , hoc est animantia rapacia; & in specie certam feram ità appellat; Cocc. & exp. Qui conspicit ad vallem Zeboim vel regulorum; Av. Qui spectat versus vallem Tzeboemorum, &c. in tribu scil. Benjaminis, versus desertum Jordanis; de eodem legitur etiam Neh. 11.34. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, coloratum, color; Bu. Conc. nam à præf. kal, צָבַע , tinxit, coloravit, part. ben. kal, esset צֹבֵעַ , tingens, colorans; atque inde occ. part. pahl kal, צָבִיעַ , tinctus, coloratus, Jer. 12.9. nunquid avis צִבְעִי tincta, seu colorata, hæreditas mea mihi? & dicunt, inquit R.D. quòd sit avis quadam colorata, i.e. multis coloribus respersa, ad quam congregantur aliæ aves, ut illam edant, ac devorent; eò quòd illam odio habeant. Alii verò exp. avis tincta; i.e. fædata sanguine; Pag. & sic exp. R. Sal. vel digitata, h. e. rapax, uncis unguibus in prædam involans, ex signif. no. צָבַע , quod sequitur; Bu. Lex. הַצִּבְעִי nunquid, ut avis colorata (ad formam digitorum) est hæreditas mea? h. e. ut avis varicolor, quam cætera persequuntur; Av. צָבִיעַ exp. digitatus; & sensus loci est, nunquid ales unguibus prædita, hæreditas mea mihi? Cocc. Avis digitata, (i.e. rapax, uncis unguibus, tanquam digitis, in prædam involans. Sic vocat Plin. 11. 47. Nat. hist.) est scil. mea possessio mihi; Jun. Atque inde ex Rad. in hac tingendi & colorandi signif. est no. צָבַע , color, tinctura, versicolor, coloratum; Bu. Lex. linea colorata ad formam digitorum deducta; Av. & in forma pl. m. צִבְעִים , colores, prout occ. hoc No. in sing. & in pl. m. ter, in uno versu; Av. viz. Jud. 5.30. שָׁלַל צִבְעִים est præda versicolorum; Bu. Lex. An non invenient & dividunt, &c. spoliū varicolorum vestium Sifara, spoliū varicolorum vestium, phrygianam vestem, colorem acu pictum utrinque, i.e. exterius & interius; Av. צָבַע צִבְעִים exuvie varii coloris; & cum צָבַע צִבְעִים color acupictorum, 70. σύντα βαμμάτων , βαμματα ποικιλῶν ; Cocc. præda versicolorum (est) Sifara, præda versicolorum, Phrygionicum opus: versicolor operis Phrygionici utrinque, (i.e. Barbarici, & utram-

que in partem figurati operis, quam operis formam bifacem dixerunt veteres, i.e. *διπλοσσωπον*; vide in Exo. 25.1.) ad colla prædantium; Hebr. ad colla (virorum) prædæ. Jun. Denique, iiii. signif. 3. hujus rad. est in No. in lè ducto, cum Aleph heemant. ab initio; viz. *צבע* f. digitus, *צבעות* -; Pag. Bu. Coc. à pingendo sic dictus; Bu. Lex. & est ceu linea diducta, sive extensa in longitudinem; Av. Scribitur per pathach, ob gutturallem; etsi ubi quid additur, resumat kametz, digitus, quo, scil. pingimus, & operamur; unde digitus Dei, pro, divina energia & efficacia; sicut & Luc. 11. Christus digitum Dei appellat, Spiritum Dei, quo dæmonia ejiciebat. Esse verò Aleph Adjectitium, confirmat Kimchi, ex eo, quòd Hebræi Doctores sine eo, forment in Hiph. *צבעו* pro digitos proferre ad numerum, quod est genus lusus; & veteres dixerunt, micare digitis. Merc. Occ. autem hoc No. in sing. m. simpl. & cum *ב* præf. cui etiam ult. *ה*. ob pausam, pro *ה*. Aff. sic, *צבעו* digitus, Exo. 8. 15. Isa. 58.9. *צבעו* digito, Exod. 31.18. Deut. 9.10. *צבעו* digito tuo, Exod. 29.12. sed occ. etiam cum *א* Aff. cui itidem *ב* est præf. ut seq. *צבעו* digitum suum, Lev. 4.7. 17.9.9.14.16. *צבעו* digito suo, Lev. 4.30. 34.8.15.14.16.27.19. Num. 19.4. & in forma plur. f. est, & occ. simpl. & cum *ב* cop. præf. sicut etiam cum *א* Aff. cui etiam *ב* cop. est præf. & cum *ה*. Aff. absq; præf. ut seq. *צבעו* digiti, Jer. 52.21. *צבעו* & digiti, 2 Sam. 21.20. *צבעו* digiti mei, Psal. 144.1. *צבעו* & digiti mei, Cant. 5.5. *צבעו* digiti tui, Psal. 3.4. Prov. 7.3. Item, occ. etiam hæc forma pl. f. cum *ב* cop. præf. & *א*. Aff. ut & cum *א*. Aff. cui etiam *א* & *ב* sunt præf. ut seq. *צבעו* & digiti vestri, If. 59.3. *צבעו* digitis ipsius, Isa. 2.8. 17.8. *צבעו* & digiti ejus, 1 Chron. 20.6. *צבעו* digitis suis, Prov. 6.13. Notanda hæc veniunt digitorum nomina, quæ apud Talmudicos hæc recensentur; *ארת* minimus, *קמיעה* annularis, *אמה* medius, *צבע*, index, *גרל* Pollex. Quærant etiam; quare sint משפות כרות, acuti instar clavorum? respondit שאני דבר שמע אדם וישמע שאם באזניו; Quòd si audiat homo verbum inhonestum, infingat digitos suos in aures suas, ne illud audiat; Kerubh, fol. 5.2. Bu. Lex.

Rad. 9. *צבר*, est congregare, coacervare; fundere aggerem; Pag. congestit, collegit, & ut Pag. Bu. Lex. coacervavit in formam orbicularem, congestit in aggerem circularem, contraxit in acervum, seu in spiram. Cogn. cum *ב* præf. in piel, *צבר*, munire; Av. quæ significatio non abluit; Merc. occ. autem in fut. kal, 3. f. m. simpl. & cum *א* conv. præf. *יצבר* coacervaverit, Job. 27. 16. Psal. 39.7. & congregavit, Gen. 41.49. Hab. 1. 10. & in 3. f. fut. kal, cum *א* conv. præf. occ. cum kam. chat. pro cholem, in ult. ob maccaph seq. sic, *יצברו* & congregavit, Zach. 9.3. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. cum *א* cop. & *א* conv. præf. *יצברו* & congregent, Gen. 41.35. *יצברו* & colligebant, Exod. 8.14. Atque indè est No. *צבר* m. congregatio, coacervatio, cumulus: acervus; Pag. Bu. in orbem, scil. convolutus, congeries contracta; Av. Hebræi hoc nomine utuntur, pro universitate, cum dicant *צבר* שליח pro legato universitatis, seu procuratore, Merc. sing. non legitur in textu, sed in forma pl. m. occ. cum kibbutz pro schurek penult. loco seq. *צברו* acervi, 2 Reg. 10.8.

Rad. 9. *צבה*, m. est manipulus, fasciculus, mergus;

Pag. Bu. manipulus calamorum segetis, quantum scil. mesfor uno pugillo potest complecti. Cogn. cum *ב* tumuit, est enim manipulus, ceu densitas tumescens. Hinc *צבה* superbio, intumeo, *צבה* densitas, &c. Av. Targum pro *מלקחין* forcipibus, habet *צבתין*, quòd illis res accipitur, colligatur & constringatur; & sunt, juxta Talmudicos, fasciculi non ligati; sed *צבתין*, vel *אלפים* fasciculi ligati; etsi illi, sua lingua *כריתות* vocent. Et hoc nomine etiam *צבת*, utuntur in sing. Mer. Sed in textu occ. tantum in forma pl. m. cum *ה* dem. præf. sic, Ruth. 2.16. etiam projiciendo projicietis ei de *הצבתין* fasciculis, seu, manipulis; Pag. despoliando despoliabitis ei de manipulis; i.e. extrahetis ei, de industria, è manipulis, & relinquetis ei colligendas ut spoliū; Av. Confer *צבת*. Sed in loco cit. ex apposito verbo *תשילו*, videtur apparere, magis notari acceros frugum, quam manipulos manu comprehensos, Cocc.

Rad. 10. *צרה* indè No. defectivum *צר*, m. latus; Pag. Bu. Coc. cujusvis, scil. rei, Merc. radix inusitata est *צרה*. Cogn. cum *ב* præf. insidiatus est ex latere. Cum pathach usurpatur tantum in sing. idque etiam in forma constr. Hinc German. Seitte. Av. Occ. autem No. hoc in f. m. simp. & cum *ב* & *ה* præf. *צר* latus, Isa. 60.4. 66.12. *בצר* in latere, 2 Sam. 2.16. Ezech. 34.21. *בצר* à latere, Deut. 31. 26. Jos. 3.16. 12.9. Ruth. 2.14. 1 Sam. 20.25. 23.26. 2 Sam. 13.34. Sed cum affixis, pathach mutatur in chirek sub Tzade, ante dagefch, ut, cum *ה* præf. & *ה*, vel *א* Aff. sic, *בצר* à latere tuo, Psal. 91.6. *בצר* à latere ejus, 1 Sam. 6.8. Sed cum *ה* Aff. occ. simpl. cum He leni, i.e. sine, five, cum defectu Mappik; Pag. Bu. Sed cum *ב* & *ה* præf. plenè cum He Mappikato, sic, *בצר* latus ejus, 1 Sam. 20.20. *בצר* in latere ejus, Gen. 6.16. *בצר* à latere ejus, Exod. 25.32. 36.18. In forma pl. m. absol. occ. cum *ב* præf. sed in pl. m. const. sim. & cum *ב* præf. & *א* & *ה* ut seq. *בצרים* ad latera, Jud. 2.3. *בצרי* latera, Exod. 26.13. *בצרים* in lateribus vestris, Num. 33.55. Ezech. 23.13. Item, occ. etiam pl. m. const. cum *א* Aff. ut & cum *ה* præf. & *ה* Aff. sic, *בצרי* latera ejus, Exod. 30.4. 37.27. *בצרי* è lateribus ejus, Exod. 25.32. 37.18. In loco autem cit. ad plur. Jud. 2.3. & erunt vobis *בצרים* ad latera; sensus est, erunt in spinas ad latera, vel, in lateribus; Pag. Quidam autem exp. in latera; i.e. in retia; quòd insidia; & retia à latere tendantur, non in conspectu; juxta illud, Prov. 1.17. frustra expanditur rete ob oculos aliorum; Et conferunt cum seq. rad. *צרה*, & cum *ב* præf.; Merc. Est autem locutio defectiva, seu abbreviata, inquit R. D. Sed R. Jonah scripsit, quòd dagefch est loco Hannech; i.e. loco jod, vel vau, literæ quiescentis; nam deducit à *צור* vel *צור* & exp. in retia, in quæ scil. cadetis; Pag. in latera; i.e. in spinas pungentes latera; Av. ad latera, i.e. in flagella ad latera vestra; ex Jos. 23.13. alii, in verpris ad latera; alii, in retia; quasi pro *צרים* vocali longâ, in brevem & dagefch, conversa; ut fit, quos; in *צרים* à sing. *צרי*; Bu. Lex. & erunt vobis in latera, trudentia, scil. ut, Ezech. 24.31. Plenior autem locutio est Num. 33.55. fudes aut spinæ in lateribus vestris, Cocc. Sederunt vobis ad latera, & dii eorum vobis in tendiculum futuri sunt. Confer Exod. 23.32. & 34.12. cum Jud. 7.2. &c. Jun.

Rad. 11. *צרה* est, insidiari; venari; studio quærere; Bu. Conc. includit certum consilium & propositum; Bu. Lex. construitur cum Accus. Quidam cum Rad. præced. confe-

Conferunt, & exp. ad verbum, laterare, i.e. à latere petere insidiis aliquem; item, cum צור, quasi venari à latere In Niph. etiam exponunt, laterari, i.e. ad latera oppugnari, vel expugnari; unde & מצורים, putant esse recessus; unde urbes expugnantur. Sed est potius ex Syra lingua, quā צור significat vastum, vel vastitatem. Sed de מצור, vide in Rad. מצר, & in צור, Merc. צרה, insidias struxit, seu terendit. Est cogn. cum צר ad latus fuit, & cum צור venatus est; nam insidiarum struuntur ex latere; i.e. clām, ad venandum, vel capiendum aliquem; & in part. ben. kal, f.m. sic, צרה insidiatus fuerit, Exod. 21. 13. צרה venaris, 1 Sam. 24. 11. Atque indē ex rad. in hac signif. est No. צרה, f. insidiarum; Pag. industria, propositum; studium certum quo aliquid agere conamur; Bu. Lex. data opera; Cocc. Sic Chald. ה צרה, num de industria? an certo consilio? Dan. 3. 14. vel, verūne est, verēne? juxta A.E. Bu. Lex. Occ. autem No. hoc simpl. & cum צ praf. sic, צרה insidiarum, Num. 35. 22. בצרה per insidias, ex proposito, Num. 35. 20. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est in Conjug. Niph. לצרה vastari, desolari; Pag. Bu. Cocc. ex usu, scil. Chaldaico; Bu. Lex. insidiis capus, seu desolatus est; Av. prout occ. in præt. niph. 3. pl. loco seq. נצרה desolatae sunt, Zeph. 3. 6.

Rad. 12. צר, est, justificare; Pag. vel, potius, justificari, in kal; justum esse, justam causam habere, approbati, scil. de facto: quidam putant צדק Græcum, hinc esse deflexum, aliquā literarum immutatione; & norant in Novo Test. justificari, esse, argui, corripit; Luc. 7. justificata est sapientia ab omnibus filiis suis; i.e. qui, ut filii, debuerant Sapientiarum subijci, & obedire, eam tanquam Magistri, & ut sapientiores reprehendunt; quasi, justificari eo loco sit, judicari, i.e. condemnari. Merc. צר, est justificari, justum esse, haberi, vel asserere se; Bu. Lex. justus fuit, justam causam habuit. Hinc per Aphæresin, צדק justum puto, justifico; צדק justus, & Av. Verbum צר est justē egisse, justum esse; Cocc. Prout occ. in præt. kal, 3. f. & in 2. f. m. simpl. ut & in 1. f. simpl. & cum צ conv. vel cop. praf. & in 3. pl. simpl. ut seq. צדק justa est, Gen. 38. 26. צדק justus es, Job. 33. 12. 35. 7. צדק justus sum, Job. 9. 15. 34. 5. וצדק justus sum, Job. 10. 19. וצדק justa sunt, Psal. 19. 10. In fut. kal, 1. & 2. & 3. f. m. occ. omnia vel, cum pathach, vel, ob pausam, cum kamerz in ult. וצדק justus fuero, Job. 9. 20. וצדק justus ero, Job. 13. 18. וצדק justificeris, Ps. 51. 6. וצדק justificas te, justificeris, Job. 22. 3. 40. 3. If. 73. 27. וצדק justus erit, Job. 9. 2. 15. 14. 25. 4. Psal. 143. 2. וצדק justus erit, Job. 4. 17. 11. 2. & in 3. pl. m. occ. etiam simpl. cum Scheva penult. sed cum צ cop. praf. cum kamerz penult. ob pauam; sic, וצדק justificabuntur, Isa. 45. 25. וצדק & justificentur, Isa. 43. 9. Item, in 3. pl. f. fut. kal est, & occ. loco seq. וצדק justiores sunt, Ezech. 16. 52. In Niph. est, justificari, repurgari, vel emundari; Av. Merc. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. cum צ conv. praf. sic, Dan. 8. 14. וצדק & justificabitur, seu justa erit, sanctificatio, i.e. sanctuarium; Pag. h.e. emundabitur ab omni impuritate, impietate, & idololatria.

Quo modo ulum quidam putant hoc verbo Paulum, 1. ad Cor. 6. cum aliis ex foro sumptum sit hoc verbum, & significet, pro justo habere, absolvere, ut ubicunque de justificatione nostra per Christum, agitur; quo, sanē, modo illic etiam sumi potest. Et sic etiam verbum hoc Hebræum, ut dictum est, in kal est neutrum, seu intransitivum, ut Isa. 43. 26. narra tu, ut וצדק justificeris, aut justifices te; & 45. 25. in Domino, aut per Dominum, וצדק, justificabuntur, aut justī erunt; sic & 43. 9. dent testes eorum, וצדק & justificabuntur, vel justificabunt se, aut justī erunt; Pag. vel, dent testes suos, & justificent sese; h.e. ostendant justiciam suam, seu causam suam bonitatem; Merc. in kal hoc verbum est neutrum; & proinde passivum niph. respondet צדק piel, aut hiph. ut in loco cit. Dan. 8. & justificabitur sanctuarium; Cocc. i.e. purgabitur Sanctum; Av. tunc justē restituetur, Hebr. justificabitur, sanctitas. Sensus est; præcisē, hoc elapso tempore (de quo, scil. in verbis præced.) cultus Dei instaurabitur; ut ex 1. Machab. 4. in verbis præced. ostensum est; Jun. In piel, צדק, justificavit, justum asseruit; Pag. Bu. & c. prout occ. in præt. piel, 3. f. f. loco seq. וצדק justificat, Jer. 3. 1. In Infinit. piel, וצדק justificare: prout occ. cum צ, ob pauam, pro צ, & 1. Aff. sic, וצדק justificare te, Job. 33. 32. וצדק justificare ipsum, Job. 32. 2. Item, occ. etiam Infinit. piel, cum צ praf. & 1. Aff. sic, Ezech. 16. 52. וצדק justificare te, i.e. cum justificaveris sorores tuas; Pag. ubi Infinit. piel est, ex forma cum צ, parag. וצדק, pro וצדק; & tunc, He mutatur in Thau ante Aff. Bu. Lex. prout simile habetur in Makor, sive Infinit. kal, ex Rad. צדק; ubi vide; Pag. dum justificas, & c. Cocc. Et in fut. Piel, à 3. f. m. וצדק justificabit, & in 2. f. m. וצדק justificabis; occ. in 2. f. f. cum צ conv. praf. sic, וצדק justificasti, Ezech. 16. 51. In hiph. וצדק, justificavit, justum pronunciavit, absolvit; Bu. Lex. fecit esse justum, reputavit justum; Av. In hiph. est justum pronunciare, reum absolvere, dictum aut factum alicujus approbare, justum aliquem declarare. Forense verbum est, ad nostram religionem translatum, cum Christus nobis imputare justitiam dicitur, & c. Sed in 2 Sam. 15. sunt qui exp. pro justitiam administrare, jus reddere; Merc. Cēv. Occ. autem in præt. hiph. 1. sing. cum צ cop. vel conv. praf. & 1. Aff. ut & in 3. pl. cum צ conv. vel conv. praf. sic, וצדק & justum pronunciarem istum, 2 Sam. 15. 4. וצדק & justum pronunciant, Deut. 25. 1. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum צ 1. Aff. ut & a forma pl. m. absol. וצדק, occ. in forma pl. constr. simpl. & cum צ cop. praf. ut seq. וצדק justum pronunciat, Prov. 17. 15. וצדק justificans me, Isa. 50. 8. וצדק justificantes, Isa. 5. 27. וצדק & justificantes, Dan. 12. 3. In Infinit. hiph. occ. cum צ וצדק & ad justificandum, 1 Reg. 8. 32. 2 Chron. 6. 23. & in Imper. hiph. f. m. וצדק justificas, in pl. m. est, וצדק justum pronunciate, Psal. 82. 3. In fut. hiph. occ. 1. f. & 3. f. m. sic, וצדק velur justum absolvam, Exod. 23. 7. Job. 27. 5. וצדק justificabit, Isa. 53. 11. In hiph. וצדק Thau & Tzadi transponuntur, & tunc Thau, pro more verborum Pe Tzadi, mutatur in Teth post Tzadi, sic, וצדק justum se asserere; Bu. justificavit seipsum; Av. vel sese; i.e. excusationem, aut purgationem intendere, adversus crimen quod obijcitur; Merc. Prout in fut. hiph. pael, à 3. f. m. וצדק, justificabit sese; in 1. pl. est, & occ. loco

seq. נִצְטָרְךָ justificabimus nos, Gen. 44. 16. Atque inde ex hac Rad. sunt nomina seq. i. No. צָדִיק, m. justus, habens causam justam; unde per Aphær. *Siñat* ⚙, justus; Av. h. e. innocens, non rectè accusatus, aut jus habens agendi judicio; rectè agens; non culpabilis; jus habens vitæ æternæ; Cocc. Græc. *Siñat* ⚙ justus, & Chald. וְכִי vel וְכִיָּה, dicitur, qui culpâ vacat, aut reatu, cujus factum approbatur. Sæpe judicialiter sumitur, pro eo qui sententiâ judicis absolvitur. Infontem dicimus; ut contrā וְכִי, qui damnatur, sors, reus, (etsi rei nomen aliter Latini fumant; cū aliis וְכִי, sit impius, improbus. Sic, justum apud Paulum, sumimus, cui justitia propter Christum imputatur. Deo attributum, essentiâ, & naturâ suâ justum significat semper; & ut quidam volunt, etiam effectum, quod credentes justificet, ut de Christo, Zach. 9. 9. utrumque diseretè expressit Paulus ad Rom. 3. justus, & justificans, &c. Sic Jer. 23. 5. germen justum dicitur. Ab hominibus & personis transfertur & ad res alias; ut Deut. 4. 8. jura justa, sicut & Latine. Et Isa. 49. 24. צְדִיקִי, præda justî, juxta Kimchi, est præda justè erepra: ubi verba sunt gentium, quod justè ceperint Israelitas; at Dominus id negat; & tyrannicè potius extortam ait, & injuriâ partam, ideo illis eripiendam. Item, justus pro verace interdum sumitur, qui scilicet futura prædixerit, ea evenerint, Isa. 41. 26. sic passim Hebræi justum pro vero, certo, necessario & indubitato sumunt; Merc. Occ. autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in sing. m. צָדִיק justus, justî, justum, &c. Gen. 6. 9. 7. 1. 18. 23. 25. 20. 4. Deut. 32. 4. &c. Job. 12. 4. 17. 10. 32. 1. 34. 17. Psal. 5. 13. 7. 10. 12. 11. 3. 5. 7. 14. 5. 31. 9. 34. 20. 22. 37. 25. 64. 11. 72. 7. 112. 6. 119. 137. 129. 4. 141. 5. 145. 16. &c. Isa. 53. 11. Lam. 1. 18. Ezech. 3. 20. 21. &c. ad Dan. 9. 14. Zeph. 3. 5. Zach. 9. 9. Mal. 3. 18. in 140. circ. cui etiam sing. m. i. cop. הַ דֵּם, בְּ, בְּ, בְּ & מ sunt præf. ut seq. וְצָדִיק, & justus, Exod. 23. 7. Job. 27. 17. Psal. 37. 21. 112. 4. 116. 5. Prov. 10. 25. 21. 26. 29. 6. Ezech. 33. 12. Hab. 2. 4. וְצָדִיק justus, Exod. 9. 27. Deut. 25. 1. Eccl. 3. 17. Isa. 57. 1. Ezech. 18. 20. 33. 12. Hab. 1. 4. וְצָדִיק sicut justus, Gen. 18. 25. וְצָדִיק justus, Prov. 9. 9. וְצָדִיק justus, Psal. 37. 12, 17, 32. 55. 23. 58. 12. 97. 11. Prov. 12. 21. 13. 22. 17. 26. 21. 15. 18. Eccl. 9. 2. Isa. 24. 13. 26. 7. Ezech. 33. 14. וְצָדִיק à justo, Job. 36. 7. & in forma pl. m. absol. occ. vel plenè vel def. absque Jod plur. vel sine Jod penult. sic, & locis seq. וְצָדִיק vel וְצָדִיק & וְצָדִיק justî, Gen. 18. 24, 26. Exod. 23. 8. Deut. 4. 8. 16. 19. 1 Reg. 2. 32. 2 Reg. 10. 9. Job. 22. 19. Psal. 1. 5. 6. 32. 11. 33. 1. 34. 16. 37. 17. 29. 39. 52. 8. 69. 29. 97. 12. 118. 15. 20. 140. 14. 142. 8. 146. 8. Prov. 2. 20. 3. 33. 4. 18. 10. 24. 28. 11. 9. 10. 21. 23. 28. 12. 3. 5. 7. 12. 13. 9. 21. 15. 29. 28. 12. 28. 29. 2. 27. Eccl. 8. 14. Isa. 5. 23. 60. 21. Lam. 4. 13. Ezech. 23. 45. cui etiam formæ pl. m. i. cop. & הַ דֵּם, בְּ, בְּ, בְּ & מ sunt præf. sic, וְצָדִיק & וְצָדִיק justî, Psal. 68. 4. Prov. 28. 1. 29. 16. Hof. 14. 10. וְצָדִיק justî, Gen. 18. 24, 28. Psal. 12. 5. 3. Eccl. 8. 14. 9. 1. Item, 2. hinc etiam No. צְדִיק justitia; Pag. Bu. &c. *Siñat* ⚙; h. e. 1. recta actio, 2. jus, Cocc. quod No. justitiam tam politicam & publicam, quàm privatam significat, i. e. justam causam, quâ quisque in sua conscientia, & coram hominibus inculpatus agnoscit. In Deo etiam effectum notare potest, ut justitia Dei sit, quâ justî efficitur propter Christum, & ejus obedientiam, non nostris viribus, &c. quæ & Dei misericordia dicitur;

Merc. Atque hoc No. frequens etiam legitur in textu, & ordine Conc. ut seq. in sing. צָדִיק, m. justitia, justitiæ, justitiam, &c. locis seq. צָדִיק justitia, Lev. 19. 36. Deut. 1. 16. 16. 18. 20. 33. 19. Job. 8. 3. 29. 14. 31. 6. 36. 3. Psal. 6. 9. 5. 15. 2. 17. 1. 23. 3. 40. 10. 45. 5. 8. 48. 11. 51. 21. 52. 5. 58. 2. 8. 5. 11. 14. 89. 15. 94. 15. 97. 2. 110. 4. 118. 19. 119. 7. 138. 142. 144. 172. 132. 9. Prov. 1. 3. 2. 9. 8. 15. 16. 12. 17. 16. 13. 31. 9. Isa. 1. 21. 11. 5. 16. 5. 26. 9. 10. 41. 2. 45. 8. 19. 51. 1. 7. 58. 2. 64. 4. Jer. 11. 20. 22. 13. 31. 23. 50. 7. Ezech. 45. 10. Dan. 9. 25. Hof. 10. 12. Zeph. 2. 3. Cui etiam בְּ, בְּ, בְּ, בְּ & מ sunt præf. ut seq. וְצָדִיק & justitia, Psal. 85. 12. וְצָדִיק & justitia, Deut. 2. 15. Psal. 119. 121. Eccl. 5. 7. וְצָדִיק justitia, Eccl. 3. 16. Isa. 1. 26. 61. 3. וְצָדִיק in, cum justitia, justè, Lev. 19. 15. Psal. 9. 9. 17. 15. 65. 6. 72. 2. 96. 13. 98. 9. Prov. 8. 8. Isa. 11. 4. 42. 6. 45. 13. 59. 4. Hof. 2. 21. וְצָדִיק in justitia, Prov. 25. 8. וְצָדִיק ad justitiam, justè, Isa. 32. 1. Item, occ. etiam cum affixis variis, ob quæ, prius sægol, pro more talium, mutatur in Chirek, & posterius in scheva, ut cum 1. Aff. cui & בְּ est præf. & cum נו Aff. absque præf. ut seq. וְצָדִיק justitia mea, Job. 6. 29. 35. 2. Psal. 4. 2. 38. 27. Isa. 41. 10. 51. 5. וְצָדִיק secundum justitiam meam, Psal. 7. 9. 18. 21. 25. וְצָדִיק justitia nostra, Jer. 23. 6. 33. 16. Item cum הַ, ob pausam pro הַ & הַ Aff. sic, וְצָדִיק justitia tua, Job. 8. 6. Psal. 35. 28. 37. 6. 119. 7. 62. 106. 123. 160. 164. Isa. 58. 8. וְצָדִיק justitiam tuam, Isa. 62. 2. ut & cum בְּ præf. & הַ Aff. loco seq. וְצָדִיק secundum justitiam tuam, Psal. 35. 24. sed occ. etiam cum 1. Aff. cui בְּ, בְּ & מ sunt præf. & cum הַ Aff. absque præf. ut seq. וְצָדִיק justitia ejus, sua, Psal. 50. 6. 97. 6. Isa. 42. 21. וְצָדִיק in justitia sua, Eccl. 7. 15. וְצָדִיק secundum justitiam ejus, Psal. 7. 18. וְצָדִיק à justitia sua, Ezech. 3. 20. וְצָדִיק justitia ejus, Isa. 62. 1. Item, 3. hinc etiam No. Substant. fam. וְצָדִיק justitia; Pag. Bu. &c. tam politica, scilicet quàm Theologica; *Siñat* ⚙; Av. & apud R. R. etiam est Eleemosyna, quod, justum sit, & justitiæ symbolum, pauperibus succurrere; Bu. Lex. idem est hoc No. cum superiore. Sæpe pro externa obedientia, & politica. Opponitur hypocritæ, Mal. 3. 3. Sæpe pro privata beneficentia, quæ alicui exhibetur; etsi non sit juris publici. Unde pro eleemosyna sumitur; & bono opere, 1. Joann. 3. Qui facit justitiam; i. e. charitatem exercet, &c. De Deo fumatur, ut suprâ in צָדִיק. Pluraliter, benefacta significat, justa, & bona opera, misericordiarum opera; beneficia, tam de Deo, quàm de hominibus. Merc. Occurrit autem hoc No. frequens etiam in textu, & ordine Conc. ut seq. in forma f. f. simpl. locis seq. וְצָדִיק justitia, Gen. 15. 6. 18. 19. Deut. 24. 13. 2 Sam. 19. 29. Job. 37. 23. Psal. 33. 5. 106. 3. Prov. 8. 20. 11. 18. 19. 12. 28. 13. 7. 14. 34. 15. 9. 16. 33. 21. 3. 21. Isa. 10. 22. 45. 23. 56. 1. 58. 2. 59. 9. 17. 60. 17. 61. 10. 11. Jer. 33. 15. Am. 6. 13. Mal. 3. 20. cui etiam formæ f. f. absol. i. cop. הַ דֵּם, בְּ, בְּ, בְּ & מ sunt præf. ut seq. וְצָדִיק & justitia, Deut. 6. 25. 2 Sam. 8. 15. 1 Reg. 10. 9. 1 Chron. 18. 14. 2 Chron. 9. 8. Neh. 2. 20. Psal. 24. 5. 99. 4. Prov. 8. 18. 10. 2. 11. 4. Isa. 28. 17. 32. 16. 33. 5. 45. 8. 59. 14. Jer. 9. 23. 22. 3. 15. 23. 5. 33. 15. Ezech. 18. 5, 19, 21, 27. 33. 14, 19, 16. 45. 9. Am. 5. 7, 24. וְצָדִיק justitia, Isa. 32. 17. Dan. 7. 7. וְצָדִיק in justitia, Psal. 72. 3. Prov. 16. 8, 12. Isa. 1. 27. 5. 16. 48. 1. 54. 14. 63. 1. Mal. 3. 3. וְצָדִיק & in justitia, 1 Reg. 3. 6. 1 Reg. 7. Jer. 4. 2. Zach. 8. 8. וְצָדִיק ad justitiam, Psal. 106. 31. Isa. 5. 6. Hof. 10. 12. Joel. 2. 23. וְצָדִיק à justitia, Isa. 46. 12. & in forma sing. f. constr.

f. constr. est & occ. simp. locis seq. צדקת justitia, Deut. 33. 21. Pr. 11. 5. 6. Eze. 18. 20. 33. 12. cui etiam formæ sing. constr. ! cop. est præf. sic, וְצִדְקָה & justitia, Isa. 5. 26. Item occ. etiam hæc forma s. f. const. cum aff. variis, ut cum ו. Aff. cui & וְ & וְ sunt præf. צדקתי justitia mea, Gen. 30. 33. Isa. 46. 13. וְצִדְקָתִי & justitia mea, Isa. 51. 6. 8. 56. 1. וְצִדְקָתִי propter justitiam meam, Deut. 9. 4. Job. 27. 6. וְצִדְקָתִי secundum justitiam meam, 2 Sam. 22. 21. 25. & cum וְ vel in pausa וְ. & cum וְ. Aff. וְ צדקתה justitia tua, Psal. 36. 7. 40. 11. 71. 16. 119. 142. וְצִדְקָתְךָ justitia tua, Job. 35. 8. Psal. 11. 16. 71. 24. וְצִדְקָתְךָ justitia tuam, Isa. 57. 12. cum וְ, Aff. וְ ! & וְ sunt præf. וְצִדְקָתְךָ & justitia tua, Psal. 36. 11. 71. 19. 72. 1. 88. 13. 145. 7. Isa. 48. 18. וְצִדְקָתְךָ propter justitiam tuam, Deut. 9. 5. 6. Psal. 31. 2. 71. 2. 119. 40. 143. 11. Sicut & in pausa cum וְ. Aff. וְ etiam (significans, in justitia tua, vel, in, per, aut, propter justitiam tuam, &c.) est præf. sic, וְצִדְקָתְךָ idem, Psal. 59. 69. 28. 142. 1. ut & rursus cum וְ. Aff. וְ est præf. loco seq. וְצִדְקָתְךָ & in justitia tua, Psal. 89. 17. Item, occ. etiam cum וְ. Aff. cui & וְ, וְ & וְ sunt præf. ut seq. וְצִדְקָה justitia ejus, 1 Sam. 26. 23. Job. 33. 26. Psal. 22. 32. 98. 2. 112. 9. Eze. 33. 14. וְצִדְקָתוֹ & justitia ejus, Psal. 103. 17. 111. 3. 112. 3. Isa. 59. 16. וְצִדְקָתוֹ in justitia sua, ejus, Ezech. 18. 22. Mich. 7. 9. וְצִדְקָתוֹ secundum justitiam ejus, 1 Reg. 8. 32. 2. Chron. 6. 23. וְצִדְקָתוֹ אֵלֶּיךָ justitia tua, Ezech. 18. 24. 26. 33. 18. Item, occ. & cum וְ. Aff. cui etiam וְ ! & וְ sunt præf. sic, וְצִדְקָתָם & justitia ipsorum, Il. 54. 17. וְצִדְקָתָם justitiâ suâ, Ezech. 14. 13. 19. & in forma pl. f. absol. occ. simpl. locis seq. וְצִדְקוֹ justitiâ, Psal. 117. 103. 6. Il. 33. 15. 45. 24. sed in forma pl. f. constr. occ. simpl. & cum וְ. וְ, pro וְ. Aff. ut seq. וְצִדְקוֹ justitiâ, Jud. 5. 11. 1 Sam. 12. 7. Mich. 6. 5. וְצִדְקוֹתֵינוּ justitias nostras, Il. 64. 5. Jer. 51. 10. Dan. 9. 18. וְצִדְקוֹתֵיךָ justitias tuas, Dan. 9. 16. וְצִדְקוֹתֵיךָ justitiâ ejus, Ezech. 3. 20. 18. 24. 33. 14. De hoc autem, No. præced. viz. צדקה justitia; notandum, quod sæpe jungatur cum No. מִשְׁפָּט, judicium. Et tunc judicii nomine, plerumque ea juris pars intelligitur, quâ nocentes & facinorosi puniuntur; justitiâ, verò, quâ boni defenduntur ab injuria malorum; utrumque enim, hoc est ex officio judicis; & utrumque fecit Salomon in judicio mulierum, de puero vivo concertantium; & sic Jehu, in occidendis falsis Prophetis, &c. Ità & nos civiliter jubemur, judicium & justitiam facere; i. e. justa justificare, & injusta damnare. Theologicè, verò, & spiritaliter, judicium ad legis prædicationem referri potest, quæ jubet malum vitare, & Dei servare mandata; justitiâ verò, ad Evangelium, quod nos docet Dei misericordiz in Christo promissâ fidere. Et quidam huc referunt illud dictum, declina à malo, & fac bonum Merc. Cev. Item, notandum etiam, quod, nomen צִדִּיק in forma pl. m. צִדִּיקִים, in lege, seu Pentateucho, semper veniat defectivè, sine Jod, signo plur. sic, צִדִּיקִים, unico tantum loco excepto, viz. Exod. 23. 8. & pervertit רַבִּי, verba צִדִּיקִים justorum; Pag. ubi R. Sal. exp. justia; quasi רַבִּי constr. esset pro absol. רַבִּיִּים; ut aliquando reperies. Sed Kimchi exp. justorum; i. e. eorum qui rationes habent, quibus sese tueantur. In loco autem Ezech. 21. ubi comminatur Dominus se excisurum justum simul & impium, Jonathan veritè, emigrare faciam justum tuum, ut excidam impium tuum; vel in plur. tuos justos, tuos impios, &c. Merc. item, locus, Dan. 12. 3. no-

tandus; וְצִדְקֵי הָרַבִּים, & justificantes multos, sicut stellæ in seculum; Pag. h. e. qui doctrinâ, scil. Evangelii, multos ad justitiam perducent, & absolvant à peccatis eorum, remissionem illis, propter Christum, annunciantes; Merc. Hieron. qui ad justitiam erudiunt plurimos; Pag. Deinde, de hisce tribus nominibus præced. loci quidam notandi, prout in Cocc. sunt explicati. Ut 1. de No. צִדִּיק, Psal. 4. 6. sacrificare sacrificia justitiâ; intellige veram sententiam de Deo & justitiâ ejus, fidem, charitatem; nam, qui sacrificium justitiâ offert, confitetur Deum esse justitiam suam; vers. 2. Et Psal. 51. 21. tunc delectaberis sacrificiis justitiâ; h. e. obedientiâ sacerdotis veri, & servatoris. Psal. 40. 10. evangelizavi צִדִּיק justitiam in cætu magno; h. e. jus meum Redemptoris, & justitiâ, sive jus vitæ paratum in me, creditibus in me. Psal. 45. 5. propter veritatem, &c. צִדִּיק justitiam; perfectam, scil. obedientiam & meritum. Psal. 85. 12. justitia ex cælo prospectat; h. e. jus Christi ex cælo manifestatur per divinam potentiam. Psal. 97. 2. justitia & judicium statumen throni ejus; h. e. obedientia Christi, & judicium, quo, scil. damnatum est peccatum, sunt duo statumina regni Dei, quod habet in Ecclesia, & per ea, Ecclesia conservatur, ut Deus perpetuò in ipsâ regnet. Psal. 132. 9. Sacerdotes tui induentur justitiâ, h. e. jure filiorum, quum Christus se obtulerit. Sic de No. fām. צִדְקָה, Gen. 18. 19. ad faciendum justitiam & judicium. Justitiam facere, est, quod verum, rectum & justum est, facere; amare Deum, eum glorificare, etiam imprimis, ut eum, qui justificat improbum; proximum amare, & ejus justificationi operam dare. Judicium facere est, discernere veritatem & mendacium, & facientibus veritatem agglutinari, recedere autem, à facientibus mendacium. Isa. 64. 5. ut vestis sordida, omnes justitiâ nostrâ; h. e. omnia recta dicta & facta sunt valde contaminata. Ezech. 18. 26. quum revertitur, vel avertitur justus à justitia sua; h. e. à rectè dictis & factis, ob quæ laudabatur, Isa. 10. 22. צִדְקָה פְּלִיזוֹן חַרוֹץ שׁוֹמֵה צִדְקָה consumptio decisa est, redundans justitiâ, h. e. vindicta sprei doni justitiâ Dei, Rom. 3. 25. 26. ὁμοιωσῶν dicitur ea virtus Dei, per quam, ut odit peccatum, ita non potest communionem habere cum peccatore, & contra eum non testari, neque peccatum remittere, nisi secundum sententiam legis, scil. cum condemnatione peccati, & justificatione peccatoris; nempe in Christo. Remittit enim peccata, ut justus, & non similis peccatori; Inon verò impunitum demittens peccatum, & ut justificans in Christo secundum legem. Isa. 45. 23. צִדְקָה מִפִּי יֵצֵא exivit ex ore meo justitia, dictum verum, dictum justum, quod abnegare & retractare non possum. Deut. 6. 25. וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ & justitia erit nobis, quum observabimus facere omne præceptum hoc, coram Domino Deo nostro, quemadmodum præcepit nobis; i. e. 1. rectitudo nostra, ut simus sancti, quemadmodum Deus Sanctus est, si nempe peccata nostra & impotentiam confiteamur, abnegemus justitiam propriam, confiteamur & recipiamus justitiam à Deo donatam, & spem nostram bonis operibus confirmemus. 2. Medium juris petendi à Deo vitam, & argumentum justificationis. Nam summa præcepti est fides & charitas. Gen. 15. 6. צִדְקָה לֹא יוֹחֶשְׁבָה & imputavit eam ipsi justitiam, ad jus vitæ; vel reputavit, ut medium accipiendi juris ad petendum vitam. Hinc Apostolus, Rom. 4. 5. conficit. 1. Abrahamum non fuisse justificatum, scil.

scil. iustum dictum ex operibus, ut posset gloriari coram Deo. 2. Fidem Abrahami fuisse eam, qua creditur, Deum iustificare improbum. Nam, si credidisset, se aliquo opere iustificatum iri, non fuisset ei sua fides imputata ad iustitiam. Er, si credidisset, Deum remittere peccata absque δικαιώματι sive causâ juris ad vitam, non fuisset fides imputata ad iustitiam. Ubi enim est iustitia, sive ius ad mercedem, ibi est sententia legis, mercedem, h.e. vitam adjudicantis. Ergo & δικαιώμα. Isa. 54. 14. בְּצִדְקָה תִּכְוֶנִי, in iustitia confirmaberis, vel, confirma te, h.e. in iure Dei & Christi ejus; & in fide, quâ iustitia Dei apprehenditur & Deus glorificatur. Joel. 2. 23. לְצִדְקָה תִּכְוֶנִי doctorem ad iustitiam. Iustitia Dei est ius vitæ æternæ datum à Deo; cuius causa est in Deo; quod Deus addidit secundum legem in Christo; ius, quod habet Deus ad salvandum peccatorem; rectitudo & veritas Dei, quâ dat Filio hæreditatem & eam ipsi servat. In veritate tua responde mihi בְּצִדְקָתְךָ iustitia tua, & ne intres in iudicium cum servo tuo; quia non iustificabitur coram te omnis vivens. Iustitiam suam abnegans, ad iustitiam Dei, h.e. ius vitæ, quod donat Deus, confugit. Denique, de nomine צִדְקָה, iustus; Gen. 6. 9. vir iustus, integer; hoc est, sincere & seriò, recta faciens, & in fide coram Deo ambulans; sic, Job. 12. 4. Gen. 18. 25. iustum cum injusto; רָשָׁע צְדִיק עִם h.e. absolvendum cum condemnando. Zeph. 3. 5. Jehova iustus in medio ejus; h.e. demonstrans & prædicans iustitiam suam, quâ observat legem suam, tum in condonatione peccati, tum in iudicio de falsa iustitia. Psal. 11. 7. quia צְדִיק iustus est Dominus, iustitias diligit, h.e. rectas cogitationes, rectos sermones & actiones hominum amat & procurat. Eccl. 7. 16. אֵל תְּהִי צְדִיק הָרְבָה, nē sis iustus multum, in reprehendis, scil. & castigandis aliis, ut non conniveas & condones. (Ne esio iustus nimium; Hebr. multum, sic vers. seq. sensus verborum est; temperato iudicio tuo, nē aut plus æquo tibi tribuas, quod capitale est; neque plus a quo te abicias, quod desperantis est; nē sis iustus nimium; tuo, viz. iudicio, ut in seq. versu, qui huius est Antithesis; nimirum, ne fastu & arrogantia tuâ ruaris in perniciem præceptis. Jun. & Eze. 3. 20. וְכָשִׁיב צְדִיק מִצִּדְקוֹ, & quum recedit iustus (qui scil. bona fecerat) à iustitia sua. Sic Eze. 18. 24. 26. 33. 18. Tenuis illa denominatio iusti est ab externis dictis & factis. Melior, Hab. 2. 4. צְדִיק בְּאֵמוּנָתוֹ יִחְיֶה, iustus in fide ejus vivet; confer Isa. 53. 11. Hæc de hisce tribus nominibus ex Cocc. Notandum etiam, quòd No. צֶדֶק interdum addi solebat Regum nominibus; ut צֶדֶק מֶלֶךְ Gen. 14. & צֶדֶק אֲדֹנֵי צֶדֶק Jos. 10. 1. Ubi Hebraei scribunt, fuisse tunc commune nomen Regum Jerusalem, ut aliquando, פַּרְעֹה Aegyptiorum. Bu. Lex.

Rad. 13. צֹהַב; inde צָהוּב, m. flavus, seu fulvus; aut aureus color, seu color propinquus coloris auri, inquit R. D. Pag. vel fulgens; Jonathan, splendens ut aurum; nam convenit cum צָהָב, auri nomine; commutatis scil. Zafin & Tzadi; ut in צֶלָץ & צֶלָץ; Bu. Lex. Kimchi addit, esse colorem pulli columbini, ubi primam plumam abiecit; Merc. est צָהָב aurum, No. hoc derivatum; Cocc. occurrit autem simpl. & cum ך dem. præf. sic, צָהוּב fulvus, Lev. 13. 30. 32. צָהוּב fulvus, Lev. 13. 36. Atque ab hoc No. Doctores utuntur verbo in kal צָהָב, pro flavescere; lucere; Merc. flavus, seu fulvus fuit instar au-

rei coloris; & in hiph. צָהַב fuit instar auri fulvi; nam est cogn. cum צָהָב aurum, Av. Atque inde quasi part. p. hiph. Pag. vel part. hoph. Bu. Lex. in f. m. sic occ. Ez. 8. 27. & vasa aris (pro area) מְצֹהָב deaurati aut colorati, instar fulvi, vel, aurei coloris; Hieron. & vasa aris fulgentis optimi, &c. Pag. i.e. aris flavi; Av. & vasa aris splendidi boni, duo, &c. Cocc. & instrumenta ex orichalco (Hebr. aris fulgentis) præstante, duo, pretiosa ut aurum. Ex orichalco; i.e. electri præstantissimo genere, quod Festus vocat aurichalcum; Jun. aris splendidi, q. d. χαλκῷ χρυσίζοντι & 70. χαλκῷ εἰλεοντι; Cocc. Rad. 14. צָהַב, est צָהַב, exultare; Pag. equorum proprium est; hinnire; quod est ex lætitia & lascivia; unde per Metaph. hominibus etiam tribuitur; pro, clarum, lætam vocem edere, jubulare; lætari & gesticere; Merc. Bu. Lex. & in hiph. pro exhilarare. Includit affectum & motum ad rem aliquam; erit ergo, Metaphoricè, exclamare præ gaudio & petulantia. Tribuitur etiam bobus mugientibus; Merc. hinnivir, vel lætitiâ, vel petulantia; est enim propriè equorum & taurorum, & translativè de hominibus dicitur; hinc per Metath. אֲלֹו lascivio, petulans sum, אֲלֹו jubilo, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 3. f. f. & 3. pl. sic, צָהַב exultabat, Esth. 8. 15. צָהַב exultabant, Isa. 24. 14. & in Imper. kal, 3. f. m. צָהַב; occ. in f. f. simpl. & cum ך cop. præf. ut & in pl. m. cum ך cop. præf. ut seq. צָהַב exulta, Isa. 10. 30. 12. 6. צָהַב & exulta, Isa. 54. 1. וְצָהַב & exultate, Jer. 31. 7. In fut. kal, 3. f. m. צָהַב hinniet, exultabit; & in 2. f. m. צָהַב exultabis, hinnies, &c. occ. in 2. pl. m. cum ך cop. vel conv. præf. & in 2. pl. m. simpl. sic, וְצָהַב & exultaveritis, Jer. 50. 11. וְצָהַב adhinniunt, Jer. 5. 8. In hiphil, צָהַב clarum, nitidum, efficere; Bu. fecit hinnire, fecit nitere seu lætari; Av. mundare, illustrare, exhilarare; Pag. prout occ. in Infin. hiph. cum ך præf. sic, Psal. 104. 15. מִשֵּׁן מִשֵּׁן לְפָנָיו צָהַב ut mundet aut illustret faciem præ oleo; i.e. lætitiâ; 70. ut exhilarat faciem in oleo. Hieron. ad exhilarandam faciem oleo; & Ab. Ezra, ut splendere, seu lucere faciat, Pag. nitore, scil. læto, quasi vultus lætitiâ proclamer, oleo vel unguento delibutus. Sunt qui exponant quasi לְפָנָיו. Proprium est, exhilarare; quia, hinnitus in equo hilaritatis indicium est; Merc. ad exhilarandum; Bu. Conc. ad faciendum nitere faciem ab oleo, seu præ oleo; 70. ὡς ἰλαρώμεν, ut exhilaret faciem, &c. Av. lætam efficiendo faciem; Bu. Lex. ut faciat hinnire faciem ab oleo; h.e. splendere; πρόσωπον ἀσφάδον, cum lætâ voce comparatur; Cocc. Atque inde est No. cum Mem. heemant. מְצָהָב, f. hinnitus; Pag. Bu. &c. equorum, scil. Av. prout occ. in forma pl. f. simpl. & cum ך Aff. sic, מְצָהָב hinnitus, Jer. 8. 16. וּמְצָהָב & hinnitus tui, Jer. 13. 27.

Rad. 15. צָהַב prælucidus & limpidus fuit instar olei; unde & charta oleo perfusa redditur perlucida, ut sol facilius penetret. Est cogn. cum צָהָב fulgidus fuit, & שָׁרָר mundus fuit. Hinc σιριδάς, σιριδάς luceo, σείρης Sirius, pro sole, & σείρ σείρ, sol, solis, &c. Av. qui solus hanc rad. in kal sic describit; nam verbaliter tantum venit in hiphil, de quo vide ad finem Rad. Reliqui verò radicem incipiunt à nomine radicali, viz. צָהַב, m. lumen, splendor; fenestra, sic dicta, quòd lucem transmittat, & lux per illam ingreditur; Pag. Bu. Verbum צָהַב lucere, Chaldaïs usitatum est; Bu. Lex. unde צָהַב est fenestra, per quam illabitur lux diei; Av. In Bu. Conc.

Rad. hæc duo signif. i. est lumen, fenestra; merities, idque scil. in nominibus seq. viz. 1. No. hoc jam descripto; prout occ. Gen. 6. 16. צדק fenestram facies arcæ; Pag. Av. nam lumen est, vel fenestra admittendo luminis; Coc. Atque indè 2. est No. in forma duali, m. viz. צדקים, merities; Pag. Bu. Av. & est tempus quo lux diei est fortis, & venit in forma duali, eò quòd, ut R. D. inquit, dies dividitur à luce ejus in duo; nam, à manè usque ad dimidium diei, pergit, seu procedit, & lucet, vel est lux; & à dimidio diei, & deinceps, pergit, & tenebrescit, vel est vesper: צדק autem, est tempus, in quo lux est fortis ex utroque latere; Pag. Merc. Cev. & statim obtinet inter duas diei partes, atque ex utriusque constat; quasi, geminam lucem dicas; quum scil. in medio cælo, sol inter ortum & occasum clarissimè fulget; Merc. Cev. Merities sic dicitur in forma duali, quia diem in duas partes æquas dividit, & geminæ lucis, ante meridianæ, scil. & vespertinæ medium est interstitium & terminus. Bu. Lex. No. hoc in duali dicitur merities, & est sol in medio cæli positus, & clarissimè splendens; Av. est, autem, hoc No. formæ instar צדקים, ac proinde, primum cametz est breve; Bu. Lex. Occ. autem no. hoc, in duali, simpl. cum cametz penult. ob pausam, sic, צדקים merities, Ps. 91. 6. Isa. 16. 3. Jer. 20. 16. sed cum צדק, פ, צ, פ, praf. vel cum pathach penult. extra pausam, vel cum cametz penult. in pausa, prout seq. וצדקים & merities, Ps. 55. 18. וצדקים vel וצדקים merities, 2 Sam. 4. 5. 1 Reg. 18. 25. 29. & 2 Reg. 4. 20. וצדקים vel וצדקים in merities, Gen. 43. 16, 25. Deut. 28. 29. & in 1 Reg. 18. 27. 20. 16. Job. 5. 14. Cant. 1. 7. Isa. 59. 10. Jer. 6. 4. 15. 8. Am. 8. 9. Zeph. 2. 4. וצדקים sicut merities, Psal. 37. 6. Isa. 58. 10. וצדקים & praf. merities, Job. 11. 17. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est, in No. indè ducto, cum Jod heemant. ab initio, viz. וצדק m. oleum; Pag. Bu. & c. à pellucido, scil. colore; Bu. Lex. oleum lymphidum & perlucidum: Av. ελαιον; specialius, quàm וצדק Coc. sic autem, præcipuè dicitur recens ad huc oleum, mox ut calcatum est; à claritate, puritate & lymphiditate; unde & זך 5. 4. 13. purius & splendidius oleum, aurum vocatur; Alioqui, generale nomen olei est וצדק, etiam quod ex oleis non fit, ut suo loco dicitur. Est autem in ratione olei, וצדק, id quod mustum, h. e. וצדק in vini atione; unde & passim hæc conjungi videas; Merc. Cev. in loco etiam, Zach. 4. 14. sic legitur, isti (sunt) duo filii וצדק olei. Quibus verbis, propheta intelligit zerubbabel, filium Sealtiel, & Jehosua, filium Jehozadak; qui sacro unctionis oleo uncti sunt, ille ad regnum, hic verò ad sacerdotium; juxta R. D. in lib. rad. & in comment. Cev. Hoc in loco duo filii olei, dicuntur, duo testes, per quorum verba, se spiritus communicat hominibus; Coc. Hæ (sunt) duæ oleæ; Hebr. filii oleæ. q. d. duæ istæ arbores figurant omnimoda Spiritus dona à Deo in ætèrnum ad Ecclesiæ perventura per Christum. Atque hinc etiam facile cecidit secundæ quæstionis interpretatio, nempe, duas baccas tubosque significare demensum Spiritus abundans, & in Ecclesiæ plenitudine Christi, suis modis, tanquam tubulis, indefinenter defluens. Proinde, dicitur in seq. verbis; quæ permanent apud Dominum totius terræ; h. e. quæ in Christo sunt; & per Christum, Ecclesiæ perfundunt benedictionibus æternis, Jun. Occ. autem hoc No. ordine Conc. simpl. & cum cop. וצדק dem. & וצדק praf. seq. וצדק oleum, Num. 18. 12. 2 Reg. 18. 32. Jer. 31. 11. Joel. 1. 10. וצדק & oleum, Deut. 28. 51. 2 Chro.

31. 5. 32. 28. Neh. 10. 38. Joel. 2. 24. וצדק oleum, Hof. 2. 24. Hag. 1. 11. Zac. 4. 14. וצדק & oleum, Neh. 5. 11. 10. 40. 13. 5. 12. Hof. 2. 10. Joel. 2. 19. Item, occ. etiam cum cop. praf. & וצדק ob pausam pro וצדק. Aff. & semel cum Jod (in quibudam exemplaribus) abundante ante וצדק. Aff. ut seq. וצדק & oleum tuum, Deut. 11. 14. 12. 17. 14. 23. 18. 4. וצדק & oleum tuum, Deut. 7. 13. Atque indè ex hoc No. plerique derivant verbum in Conjug. hiphil, וצדק oleum facere vel exprimere; Pag. Bu. Av. verbum hoc in hiphil, à No. וצדק oleo, formatum, est quasi oleificare diceret; Merc. prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. וצדק oleum faciet, seu exprimet; in 3. pl. m. sic, Job. 24. 11. וצדק, inter, vel intra muros suos, vel eorum וצדק facient, pro fecerunt, oleum. Ac si dicat, calcabunt olivas, & facient oleum. Alii sic exp. inter trapeta facient oleum; Hieron. inter acervos eorum meridiati sunt; à meridie, scil. formans verbum meridiol, quod Latinis propriè est, cibum, aut somnum meridianum capio; Pag. inter ordines ipsorum oleum exprimunt; Coc. Ab. Ezra scribit, sic dici hoc verbum, pro oleum exprimere, quia oleum accensum lucem facit, ut merities; Bu. Lex.

Rad. 16. וצדק. Indè וצדק, f. sordes; stercus; Pag. Sed וצדק potius esset dicendum in ipsa radice; & ad וצדק potius pertinere videtur. Est excrementum, ani propriè; sed & oris, Isa. 28. egressio, & vomitus; & ad sordes alias quæ ejiciuntur & extruduntur, ac propelluntur, transfertur. Si autem וצדק וצדק referretur, esset formæ וצדק שוב. Sed verborum ordines interdum confunduntur; Merc. Cev. in Bu. Conc. Rad. hæc est excrementum, simus. Et ordine Conc. sic describitur. Nominibus sequentibus. Indè enim 1. est No. quasi à sing. וצדק, Pag. vel וצדק; Coc. In forma pl. m. וצדק, excrementola, sordida; Bu. Conc. sordidi; Bu. Lex. Av. excremento commaculati, conspurcati; Av. nam quia וצדק est sordes, appellantur vestes sordidæ וצדק; Pag. Alii sic putant dictas vestes, quasi, exuendas seu exui dignas, quòd sint sordidatæ; prout occ. in forma pl. m. simpl. sic, Zac. 3. 2. & Jehosua erat וצדק לבוש בגדים, indurus vestibus sordidis; Pag. Av. & sic ibid. vers. 4. cum וצדק dem. praf. remove וצדק וצדק vestes sordidas; Pag. vestimenta sordida, & quasi excremento infecta; Bu. Lex. וצדק וצדק; Coc. perfecta forma hujus nominis eliet וצדק; Pag. qui illud locat cum Rad. וצדק; ubi etiam, tum ab eo, tum à plerisque reliquis, Nomina etiam sequentia in Bu. Lex. Av. & Coc. collocantur. Item, 2. hinc etiam, juxta R. D. in Bu. Conc. est No. וצדק, m. excrementum, sordes; Bu. Lex. prout occ. Is. 30. 22. וצדק, exitus, vel excrementum, sordes, dices ei; Pag. ad quem locum Masoretharum glossa est, significare וצדק, inquinamentum; quibudam verò, est Imper. interjectionis vim habens, apage. Bu. Lex. Et quidem, potest esse Imper. kal. f. m. ex וצדק, nam sic Hieron. vertit, egredere; scil. foras; dices ei, viz. sculpsile; ut R. D. exp. in Comment. Licet sint, inquit, qui exponant per וצדק, sordes, stercus, & projicies illud foras. Targum, quemadmodum abominantur immunditiam, sic abominaberis ea. In Hamasoreth dicitur, quod non reperitur alibi significationis וצדק, Pag. Merc. ut autem Sanctes scripserat, (non est sermo וצדק) perperam intellexerat verba Masoreth; nam Masoreth non hoc vult sed non aliàs occurrere in Scriptura, וצדק pro stercore. Id enim valet וצדק cum puncto superne; h. e. וצדק, i. e. non occur-

occurrere simile. Merc. Sic & 3. hinc etiam est No. **צור** f. exitus; Pag. excrementum, sordes, sterus; Pag. Bu. Quod scil. ex alvo egeritur & exit; Av. **צור** **צור**, **צור** **צור**, Cocc. prout occ. in forma f. constr. sic, Ezech. 4. 12. & illud in stercorebus **צור** **צור** excrementi, seu stercoreis hominis, i.e. humani, coques, seu utulabris; &c. Pag. Bu. Av. Item, occ. etiam cum **צור**. Aff. sic, Deut. 23. 14. & operies **צור** **צור** excrementum, vel sterus tuum; Pag. Bu. &c. Item, hinc etiam 4. No. **צור**, f. idem, excrementum; Bu. Cocc. Av. egestio, quicquid ex alvo, five per anum, five per vomitum ejicitur; Av. nam ex loco Isaia seq. non ani tantum excrementum, seu egestionem; sed & oris, i.e. vomitum significare videtur, ut supra dictum ad initium Rad. ubi exponendum pato, vomitu sordium, i.e. vomitu fatido & olido; Merc. Prout occ. in forma f. fabol. sic, Isa. 28. 8. omnes mensæ plenæ sunt **צור** **צור** vomitu sordis seu stercoreis; Pag. vomitu (&) excremento five sordibus; Bu. Lex. vomitu excrementi; Av. vomitus stercoreis; Cocc. Item, occ. etiam hoc No. in sing. f. constr. idque simpl. & cum **צור** praf. & **צור** Aff. ut & cum **צור** Aff. abique praf. ut seq. **צור** **צור** excrementum, Isa. 4. 4. **צור** **צור** & stercore suo, Prov. 30. 12. **צור** **צור** excrementum suum, 2 Reg. 18. 27. Isa. 36. 12. Sed de hoc ultimo cum **צור** Aff. vide supra sub Rad. **צור**. Scribitur enim in Reg. & Isa. ut comedant. **צור** **צור**, sed legitur **צור** **צור** sterus suum; ut habes in Rad. **צור**; Pag. Merc. hæc autem omnia in hac rad. **צור** hic, juxta ordinem, Bu. Conc. plerique, ut dictum, referunt ad Rad. **צור**. Item **צור** collum, vide infra sub Rad. **צור**; Bu. Lex. Rad. 17. **צור** vel **צור** in prat. kal, **צור**, est venari; Pag. Bu. Cocc. &c. quidam conferunt cum **צור**, unde **צור** latus; quasi sit a latere insidiari, ut solent venatores, tensis rebus. Per, venari, captare seu capere redditur. Sed est & cogn. cum **צור**; Merc. venatus est, quæ sivit prædam, indagavit, insidiatus est feris. Cogn. cum **צור** insidiatus est hominibus, & cum **צור** latus, nam rete non exponitur ob oculos ferarum, sed ex latere tenditur. Hinc venari est quærere feras capiendas; unde **צור** mendico, i. e. quæro panem **צור** **צור** inquiri, **צור** **צור** quæstio, inquisitio, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc **צור** duo signif. i. est venari; prout occ. in prat. kal, à 3. f. m. **צור**, in 3. pl. (vel, ut quidam volunt, quoniam est Milrah præter morem quiescentium Yajin in 3. pl. prat. kal, à Rad. **צור**; Bu. Lex. Merc.) loco seq. **צור** venati sunt, Lam. 4. 18. In part. ben. kal, f. m. occ. cum **צור** dem. praf. (qui venatus est, &c.) sic, **צור** venans, Gen. 27. 33. Item, occ. etiam 3. pl. prat. kal, cum **צור**, Aff. ut & cum **צור** conv. praf. & **צור** Aff. sic, **צור** venati sunt me, Lam. 3. 52. **צור** & venabuntur eos, Jer. 16. 16. In Infin. kal, occ. simpl. cum cholem, sed post **צור** praf. cum Schurek; sic, **צור** venari, venando, Lam. 3. 52. **צור** ad venandum, Gen. 27. 33. In Imper. kal, f. m. occ. cum **צור** cop. praf. & **צור** parag. add. **צור** & venare, Gen. 27. 3. In fut. kal, occ. 3. f. m. simpl. sed in 2. f. m. cum **צור** Interrog. praf. **צור** venabitur, Lev. 17. 13. **צור** num venaberis? Job. 38. 39. Item, occ. etiam 2. f. m. fut. kal, cum **צור**, Aff. & 3. f. m. cum **צור**, Aff. sic, **צור** venaberis me, Job. 10. 16. **צור** venabitur eum, Pl. 140. 12. & in 3. f. fut. kal, occ. simpl. sic, Prov. 6. 26. & mulier viri animam pretiosam **צור** venabitur. Pag. Ubi vox **צור** est cum pausa Athnach; unde Hebræi vulgo distinguunt, & ad vocem sic exponunt; mulier viri, h.e. mulier viro nupta, vel, quæ virum appetit. Sed

ut notamus in nostra Gramm. Hebr. & Syr. Athnach ita in tribus libris, quos vocant, (intellige libros **צור** **צור** **צור** E-meth, h.e. Job. Prov. & Plal.) notam admirationis supplet & sententiam fislit, ut vocem, quæ propriè ad posterius Hemistichium pertinet, afficiat; etsi etiam ad prius accommodanda sit, Merc. Cev. & mulier viri animam charam (i.e. pretiosam) venabitur, & uxor viri **צור** animam pretiosam venatur; Cocc. etiam uxor viro (juncta, h.e. maritata; ideoque adultera) animam pretiosam venatur; i.e. venatione intercipit; ut Ezech. 13. 28. Jun. In piel venit in forma quadrata poel **צור**, idem cum kal; Bu. venatus est diligenter; Av. prout occ. in part. piel, à f. m. **צור**, in f. f. **צור** venans, in forma pl. f. f. **צור** venantes sunt, Ezech. 13. 20. Item, occ. etiam in Infin. piel, five poel cum **צור** praf. **צור** ad venandum, Ezech. 13. 18. & in fut. piel seu poel, à 3. f. m. **צור** venabitur, & in 2. f. m. **צור** venaberis, & in 3. pl. m. **צור** venabuntur, & 2. pl. m. **צור** venabimini, Ezech. 13. 18. Atque inde ex rad. in hac i. venandi signif. sunt nomina seq. 1. No. **צור**, m. venator; Pag. Bu. Av. &c. h. e. indagator ferarum, insidians feris; Av. prout occ. in forma pl. m. loco seq. **צור** venatores, Jer. 16. 16. Et 2. hinc etiam est No. **צור**, m. venatio; Pag. Bu. &c. insidiatio ferarum, &c. prout occ. hoc No. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum camerz penult. sic, **צור** vel **צור** venatio, Gen. 10. 9. 25. 27. 28. 27. 35. 7. 33. Neh. 13. 15. & in forma f. m. constr. (instar **צור**, constr. **צור**) est cum jod quiescente post Tzere; prout occ. simpl. & cum **צור**, praf. cui ult. etiam **צור** est Aff. ut & cum **צור** cui etiam **צור** est praf. ut seq. **צור** venationem, Lev. 17. 13. **צור** de venatione, Gen. 27. 25. 31. **צור** de venatione mea, Gen. 27. 19. **צור** venationem ejus, suam, Job. 39. 3. Prov. 12. 27. **צור** a venatione sua, Gen. 27. 30. Item, hinc etiam 3. No. cum Mem heemant. **צור**, m. rete; Pag. Bu. &c. propriè venatorium; Bu. Lex. instrumentum venatorium, a venando dictum; Av. prout occ. in forma f. m. constr. cum **צור** cop. praf. & **צור** Aff. sic, **צור** & rete suum, Job. 19. 6. sic & 4. hinc etiam No. idem cum Mem heemant. ab initio, viz. **צור**, m. idem cum præced. rete, seu venatorium instrumentum; Pag. Bu. Av. & sic exp. Ab. Ezra; sed, juxta R. Sal. est præsidium, munitio; Bu. Lex. prout occ. in f. m. constr. sic, **צור** rete, vel munitio, Prov. 12. 12. & in forma pl. m. absol. occ. loco seq. **צור** retia, Eccl. 7. 26. Item, 5. hinc etiam No. cum Mem heemant. ab initio, & He in fine, viz. **צור**, idem etiam cum præced. rete; Pag. Item, **צור**, a gena; Pag. Bu. vel instrumentum piscatorium, quo scil. homines venantur pisces; rete piscatorium; vel hamus; Av. prout occ. cum **צור** praf. loco seq. **צור** in reti, Eccl. 9. 12. Item, 6. hinc etiam No. **צור** idem etiam, juxta quosdam, cum præced. rete; Pag. vel laqueus, aut muscipula; Cocc. vel juxta alios, venatio; item **צור**, a gena; Bu. Lex. Av. vel rete venationis, seu piscationis; Av. prout occ. in forma f. m. absol. cum **צור** praf. & kibbutz pro schurek penult. sic, **צור** in venationem, Ezech. 13. 21. cujus forma f. f. constr. **צור** rete, vel laqueus, &c. occ. cum **צור** praf. & **צor** Aff. loco seq. **צור** in reti meo, Ezech. 13. 13. Hæc autem Nomina cum Mem heemant. ab initio hinc ex Bu. Conc. & reliquis descripta, videantur etiam sub Rad. **צור**, supra, ubi etiam, licet in alia significatio- ne, quasi Mem ab initio esset radicalis, a quibusdam des-
scribantur,

Av. 70. ἐνετέλλεσθαι, διατάσσειν, ἐπιτάσσειν, προστά-
σειν. Cocc. Hinc ἀξίω, jubeo, dignum puto, ἀξία, &
ἀξιώτης, dignitas, authoritas; nam quæ præciuntur,
debent habere authoritatem, & esse digna factu. Item
hinc & Lat. præt. jussit, item, jussus, Nomen, & alia mul-
ta; Av. Occurrit autem hoc verbum frequens in tex-
tu, & ordine Conc. ut seq. in præt. piel, 3. sing.m. צִוִּי
præcipit, mandavit, jussit, ordinavit, decrevit, &c. Gen.
6.22.7.9.15.21.4.47.11.50.16. Exod.7.6,10,20.12.
50. &c. Pfal.33.9.48.29.78.5.105.8.111.9.133.3.
145.5. Isai.23.11.34.16. Jer.13.5.26.8. & ad Lam.1.
17.2.17. & 3.37. in 200. circ.l. Cui etiam 3.f.m. præt.
piel, ׀ conv. est præf. locis seq. צִוִּי & præcipiet, Lev.
3.54.14.4.5,36.40.1 Reg.11.10.Nah.1.14. Item, occ.
etiam 3.f.m. præt. Piel cum variis aff. ante quæ pro more
quiescentium Lamed He, 3.Rad.He abjicitur; ut cum ׀
Aff. extra paulam post pathach; sed in pausa, post cam-
metz, ut & cum ׀ Aff. post cametz penult. ut seq. צִוִּי
præcipit mihi, Deut.4.5.10.4.1 Sam.21.3. צִוִּי
præcepit mihi, 2 Sam.14.20. Ezech.37.10. צִוִּי
præcipiet nobis, Deut.1.4.1.62.5. Ezr.4.3. Jer.3.5.8,10. Sic etiam
cum ׀, extra paulam, pro quo, in pausa, est ׀, Aff. &
& priori ׀, Aff. ׀ conv. est præf. sic, ׀, צִוִּי præcipiet tibi,
Deut.4.23.5.16,12.20.17.5.15.13.5. Jof.1.7.1 Sam.13.
14.1 Reg.13.23. צִוִּי præcipit tibi, Deut.6.17.28.45.
1 Sam.13.13. צִוִּי & præcipiet tibi, Exod.18.23.1
Sam.25.30. prout occ. etiam cum ׀ & ׀, Aff. ut seq.
צִוִּי præcipiet ei, Gen.7.5. Exod.4.28.19.7. Num.20.
9.1 Sam.17.20. 2 Sam.5.24.1 Reg.15.5.1 Chron.14.
16.24.19. Jer.36.8. צִוִּי præcipiet eis, Gen.50.12. Isa.
48.5. Jer.35.16. Item, in 3.f.f. præt. piel occ. vel præter
morem cum pathach penult. ante Dagefeh in Thau, vel
pro more cum scheva penult. ante Thau lene; sic, צִוִּי
præceperat, Ruth.3.7. צִוִּי idem, Esth.4.17. & in 2.f.
m. præt. piel occ. simpl. & cum ׀, parag. add. cui utri-
que ׀ conv. est etiam præf. sed cum ׀, & ׀ ׀ Aff. abs-
que præf. ut seq. צִוִּי præcipiet, Ezra.9.11. Neh.1.7.8.
9.14. Job.38.12. Pfal.7.7.71.3.119.138. צִוִּי præce-
pisti, Pfal.119.4. Jer.32.23. Lam.1.10. צִוִּי & præ-
cipies, Num.27.19. צִוִּי & præcipies, Jer.27.4.
צִוִּי præcepisti mihi, Deut.26.13,14. Ezech.9.11.
צִוִּי præcepisti nobis; Jof.1.16. Sic & in i.f. præt.
piel occ. vel cum tzere ante jod, vel cum chirek parvo
ante jod in penult. cui ult. etiam ׀ conv. est præf. ut
seq. צִוִּי præcepi, Lev.8.31.10.18. Deut.3.21. Isa.13.
3.45.12. צִוִּי præcepi, Exod.29.35. Deut.17.3.31.5.
29. Jof.7.11.8.8.22.2. Jud.2.20. Ruth.2.9.1 Sam.20.29.
2 Sam.7.7.11.13.28.1 Reg.135.2.43.11.17.4.9.
2 Reg.17.13.1 Chron.17.6,10. Jer.7.23.11.4.8.17.
22.19.5. Zach.1.6. Mal.3.22. וְצִוִּי & præcipiam, Lev.
25.21. Sed occ. etiam cum ׀ Aff. idque vel plenè post
jod penult. vel def. cum chirek tantum absque jod in
penult. ante Aff. locis seq. צִוִּי vel וְצִוִּי præcepi
tibi, Gen.3.10,17. Exod.23.15.31.6,11.34.18. Deut.
12.21. Jof.1.9.13.6.1 Sam.21.3.1 Reg.9.4.2 Chron.7.
17. Jer.13.6.26.2.50.21. Item occ. etiam i.f. præt. piel,
cum ׀ & ׀ Aff. plenè, sed cum ׀, Aff. vel plenè,
post jod, vel def. post chirek tantum, absque jod 1. sing.
in ult. locis seq. צִוִּי præcepi ei, Deut.18.20. וְצִוִּי
præcepi ei, Jud.13.14. ׀ צִוִּי vel ׀ צִוִּי præcepie-
is, Exod.32.8. Deut.9.12.24.8.2 Reg.21.8.2 Chron.
33.8. Jer.7.22.14.14.23.31.29.23.32.35. Am.2.12. In
part

Part. piel f.m. in forma absol. occ. locis seq. **צוה** præcipiens, Num. 32.25. Deut. 4.2. 11.13, 22, 27, 28. 12.11, 32. 27.4. 28.14. 27.1. Jer. 32.22. Am. 6.11.9.9. & in forma f.f. loco seq. **צוה** præcipiens sum, Gen. 27.8. Ut & in forma f.m. constr. cum tzere seil. pro sagol in u't. occ. cum **ו** cop. præf. loco seq. **וּצוה** & præcipiens, Isa. 5.4. Sed occ. etiam part. piel f.m. cum **ו** Aff. (abstracta, seil. 3. Rad. He, pro more) locis seq. **וּצוה** præcipiens tibi, Exod. 34.11. Deut. 4.40. 6.6. 7.11. 8.1, 11. 10.13. 11.8. 13.18. 15.5, 11, 15. 19.7, 9. 24.18, 22. 26. 10.27. 10.28. 1, 13, 15. 30.28, 11, 16. prout etiam occ. **ו**, ob paulam, Aff. idque vel cum Caph leni, pro more, vel cum dagech in Caph, præter morem; sic **וּצוה** præcipio tibi, Deut. 6.2. 12.14. **וּצוה** præcipio tibi [cum dagech in Caph] Deut. 12.28. In Infin. piel, **וּצוה** præcipere: prout occ. cum **ו** & **ו** præf. ut & cum **ו** Aff. simpl. & cum **ו** Aff. ut seq. **וּצוה** in præcipiendo, 2 Sam. 18.5. **וּצוה** præcipere, Gen. 49.33. 2 Sam. 6.21. **וּצוה** præcipere eum, Lev. 7.35. **וּצוה** in præcipiendo me, Ezec. 10.6. In imper. piel occurrit vel plenè, cum He 3. Rad. vel def. per apoc. 3. Rad. He, ejusque vocalis; idque simpl. & cum **ו** cop. præf. ut & in pl.m. cum **ו** cop. præf. ut seq. **וּצוה** præcipe, Jos. 4.17. 1 Reg. 5.6. Psal. 44.5. **וּצוה** præcipe, Lev. 6.2. 24.2. Num. 5.2. 28.2. 34.2. 35.2. Deut. 2.4. 2 Reg. 20.1. Isa. 38.1. **וּצוה** & præcipe, Deut. 3.28. **וּצוה** & præcipite, Jos. 1.11. 4.3. Sic & in fut. piel 1. f. occ. plenè, simpl. & cum **ו** conv. præf. sed semel cum **ו** conv. præf. defectivè per apoc. 3. Rad. He, sic, **וּצוה** præcipiam, Exod. 25.22. 3 Sam. 14.5. 2 Chron. 7.13. Isa. 5.6. Jer. 7.23. 11.4. Am. 9.3, 4. **וּצוה** & præcepi, Deut. 1.16, 18. Ezra. 8.17. Neh. 7.2. Jer. 32.13. **וּצוה** & præcepi, Deut. 3.18. Item occ. & i.f. fut. piel cum **ו**, vel, in pausa **ו**, idque vel cum **ו** leni, vel, præter morem dagecharo, ut & cum **ו** Aff. simpl. & cum **ו** cop. præf. ut seq. **וּצוה** præcipiam tibi, Jer. 1.7. **וּצוה** præcipiam tibi, [cum dagech in Caph] Exod. 7.2. Jer. 1.17. **וּצוה** præcipiam tibi, 1 Reg. 11.38. **וּצוה** præcipiam ei, Deut. 18.18. Isa. 10.6. **וּצוה** & præcipiam ei, Deut. 3.14. Item, in 2. f.m. fut. piel, occ. simpl. & cum **ו** & **ו** Aff. sic, **וּצוה** præcipies, Ex. 27.20. Jos. 3.8. **וּצוה** præcipies ei, Jos. 1.18. **וּצוה** præcipies illis, Deut. 32.46. & in 3. f.m. fut. piel, occ. locis seq. **וּצוה** præcipiet, Gen. 18.19. Num. 9.8. 2 Sam. 9.11. Psal. 42.9. 91.11. cui etiam 3. f.m. plenè, 1 conv. est præf. sic, **וּצוה** & præcepit, 2 Reg. 16.15. Jer. 36.5, 26. 37.21. 38.10. seq. sapiùs occ. 3. f.m. fut. piel, def. per Apoc. 3. Rad. He, ejusque vocalis; idque simpl. & cum **ו** conv. præf. ut seq. **וּצוה** præcipiet, Deut. 28.8. **וּצוה** & præcepit, Gen. 2.16. 12.20. 26.11. 28.7. 32.4, 17. 19. 42.25. 44.1. 49.29. 50.2. Exo. 1.24. 5.6. 36.6. Num. 32.28. 34.13. 36.5. Deut. 27.1, 11. 31. 10.23, 25. Jos. 1.10. 4.17. 8.4. 18.8. Ruth. 2.15. 1 Sam. 18.22. 2 Sam. 4.12. 11.19. 13.28. 17.23. 18.5. 1 Reg. 2.1. 46.5. 17.2. Reg. 11.15. 17.27. 22.12. 23.4, 21. 1 Ch. 22.17. 2 Chron. 19.9. 34.20. Job. 36.32. Psal. 78.23. Jer. 39.11. cui etiam cum **ו** conv. præf. **ו**, **ו** & **ו** sunt Aff. sic, **וּצוה** & præcepit nobis, Deut. 6.24. **וּצוה** & præcepit tibi, 1 Ch. 22.12. **וּצוה** & præcepit ei, Gen. 28.1. Num. 27.23. 1 Sam. 13.14. 1 Chron. 22.6. Prout etiam 3. f.m. cum **ו** Aff. occ. simpl. & cum **ו** conv. præf. **וּצוה** præcepit eis, Job. 37.12. **וּצוה** & præcepit eis, Exod. 6.13. 34.32. 2 Reg. 11.5. 17.35. Item, occ. etiam 3. f.f. fut. piel, cum **ו** conv. præf. & **ו** Aff. sic, **וּצוה** &

præcepit ei, Est. 4.5, 10. & in 2. pl.m. à plena forma **וּצוה** præcipietis, occ. cum **ו** Aff. post kibbutz pro schurek penult. sic, **וּצוה** præcipite mihi, Isa. 45.11. Denique in 3. pl.m. fut. piel, occ. cum **ו** conv. præf. locis seq. **וּצוה** & præceperunt, Gen. 50.16. Jos. 3.3. Jud. 21.10, 20. In pa- al est, præcipi, iuberi; Bu. jussus est, in mandatis habuit; Av. prout occ. in præf. pual, 3. f.m. sic, **וּצוה** præceptum fuit ipsi, Num. 3.16. 36.2. & in 2. sing. m. præf. pual, occ. cum **ו** parag. add. post Jod quiescens in Tzere penult. loco seq. **וּצוה** jussus es, Gen. 45.19. sic & in 1. f. præf. pual, occ. etiam cum Tzere ante Jod quiescens in pen. locis seq. **וּצוה** jussus sum, Lev. 8.35. 10.13. Ezech. 12.7. 24.18. 37.7. & in fut. pual, 3. f.m. est, **וּצוה** jussus erat, Exod. 34.34. Atque inde ex hac Rad. sunt No. seq. 1. No. **ו** m. & in pausa, **ו** mandatum: prout occ. simpl. vel cum pathach, vel cum cametz; & cum **ו** præf. ante formam cum cametz, sic, **וּצוה** præceptum, Isa. 28.10, 13. **ו** idem, Hof. 5.11. Item, hinc & 2. est No. cum mem heemant. ab initio, **וּצוה**, f. idem, præceptum, mandatum, **ἐντολὴν, ἐνταλμα**; Pag. Bu. Cocc. jussus, jussio; mandatum, quod adstringit ad rem aliquam observandam; Merc. præceptum, **ἀξίωμα**, quod dignum est factu; Av. Occ. autem hoc No. frequens; ut in forma absol. f.f. simpl. & cum **ו**, **ו**, **ו**, **ו**, & **ו** præf. ut sequuntur, **וּצוה** præceptum, mandatum, Prov. 6.23. 13.13. 19.16. Eccl. 8.5. **וּצוה** præceptum, Deut. 5.31. 6.1, 25. 7.11. 8.1. 11.8, 22. 15.5. 17.20. 19.9. 27.1. 30.11. 31.5. Jos. 22.5. 1 Reg. 2.43. 13.21. 2 Chron. 29.25. Jer. 32.11. Mal. 2.14. **וּצוה** & præceptum, Exod. 24.12. 2 Reg. 17.37. 2 Ch. 14.3. **וּצוה** & in præcepto, 2 Chron. 31.21. **וּצוה** & sicut præceptum, 2 Reg. 17.34. **וּצוה** & præceptum, 2 Chron. 19.10. & in forma f.f. constr. est, & occ. simpl. locis seq. **וּצוה** præceptum, Jos. 22.3. 1 Sam. 13.13. 2 Reg. 18.36. 2 Chron. 8.14, 15. 30.12. Neh. 11.23. 13.5. Esth. 3.3. Job. 23.12. Psal. 19.9. Prov. 6.20. Isa. 29.13. 26.21. Jer. 35.14, 16, 18. cui etiam formæ f.f. constr. **וּצוה** & **ו** sunt præf. ut & **ו** & **ו** sunt Aff. absq. præf. ut seq. **וּצוה** per præceptum, 2 Chron. 24.21. 29.25. Ezr. 10.3. Neh. 12.24. **וּצוה** juxta præceptum, 2 Chron. 8.13. 29.15. 35.10, 15, 16. Neh. 12.45. **וּצוה** & juxta præceptum, 2 Chron. 30.7. **וּצוה** præceptum tuum, Deut. 26.13. Psal. 119.96. **וּצוה** præceptum ejus, Num. 15.31. Item, in forma pl. f. simpl. & cum **ו** cop. **ו** dem. & **ו** præf. ut seq. **וּצוה** præcepta, Lev. 4.2, 13, 22. 5.17. [Num. 15.39. Deut. 4.2. 6.17. 8.7. 10.13. 11.27, 28. 28.9, 13. Jud. 2.17. 3.4. 1 Reg. 18.18. 2 Reg. 17.16, 19. 1 Chron. 28.8. 2 Chron. 24.20. Ezr. 7.11. Neh. 10.30, 33. Psal. 119.115. Pro. 10.8. **וּצוה** & præcepta, Neh. 9.13. **וּצוה** & præcepta, Neh. 9.14. **וּצוה** præcepta, Lev. 26.14, 34. Num. 15.22. Neh. 1.7. **וּצוה** & præceptis, Lev. 4.26. Hic autem norandum; quod in loco cit. cum **ו** cop. Neh. 9.13. **וּצוה** & præcepta bona; **וּצוה** & præcepta bona, Pag. Ibi **וּצוה** non refertur ad **וּצוה**; alioqui enim dicendum fuerat **וּצוה** & præcepta bona; sed ad **וּצוה**, quod præceperat; vel certè ad totum complexum **וּצוה** & **וּצוה** statuta; & mandata. Ubi mandata sunt generalia; statuta sunt ritus & ceremoniz; Merc. Item, occ. etiam forma pl. f. cum **ו**, vel in pausa **ו**, Aff. in priori **ו** cop. & posteriori **ו** est præf. ut seq. **וּצוה** vel **וּצוה** præcepta mea, Gen. 26.5. Exod. 16.28. 20.6. Lev. 22.31. 26.3, 15, 40. Deut. 5.10. Num. 5.29. 11.13. 26.18. 1 Reg. 6.12. 9.6. 11.34. 14.8. 2 Reg. 17.13. 1 Chron. 28.7. Neh. 1.9. Prov. 4.4. 7.2. **וּצוה** &

præcepta mea, 1 Reg. 3.14. 11.33.2 Chron. 7.19. Psal. 89.32. Prov. 2.1.7.10.3.1. למצותי adpræcepta mea. Isa. 48.18. Item, occ. etiam cum יָדָה, vel absque Jod penult. cum יָה. Aff. cui priori plenæ formæ cum Jod penult. בָּיָה & יָה sunt præf. ut & יָה est præf. utrique, tam plenæ formæ cum Jod, quam defectivè absque Jod, post sagol in penult. ut seq. למצותי præcepta tua; 1 Chron. 29.19. Ezr. 9.10.14. Neh. 9.16.34. Psal. 119.6. 19.32.35.48.60.73.86.126.143.151.172.176. למצותי præcepta tua. Ps. 119.98. ימצותי & præcepta tua. Ps. 119.166. במצותי in præceptis tuis. Psal. 119.47.66. למצותי præceptis tuis, Neh. 9.29. Psal. 119.131. ימצותי à præceptis tuis. Deut. 26.13. Ps. 119.10.21. ימצותי à præceptis tuis. Dan. 9.5. Item occ. etiam forma hæc pl. f. cum יָה. Aff. simpl. locis seq. למצותי præcepta ejus. Deu. 4.9. 7.9.8.2. 11.13.4.18. 27.10. 28.15. 45. 30.8.10.16. Jos. 22.5. 1 Reg. 8.58.61. 2 Reg. 18.6. 23.3. 2 Chron. 34.31. Neh. 1.5. Eccl. 12.13. Jer. 35.18. Dan. 9.4. cui etiam formæ pl. f. cum יָה. Aff. בָּיָה, בָּיָה & יָה sunt præf. ut seq. ימצותי & præcepta ejus. Deut. 4.2. 11.1. 26.17. 1 Reg. 2.3. Ps. 78.7. למצותי præceptis ejus. Ps. 112.1. ימצותי & in præceptis ejus, 2 Chron. 17.4. למצותי præceptis ejus, Exod. 14.26.

Rad. 19. צור est פלץ, clamare, vociferari: Pag. R. D. inquit, ob malum superveniens & ingruens: sed reperitur & in bonum, teste Eliâ & in consolatione. Is. 42. Sentit qui exp. clarè vociferari, exclamare sublata & clara voce, qualis est quærulorum: & conferunt cum צרח: nisi quod unum ad colorem, alterum ad vocem referatur, Merc. צור, exclamavit clarâ & lympidâ voce: signa enim acutissimum clamorem. Hinc צור clamor, vociferor, lamentor, &c. Av. Occ. autem, in fut. kal, à 3. f. m. יצור, exclamabit, in 3. pl. m. cum canietz pro scheva penult. ob paulam, loco seq. יצורו vociferentur, Isa. 42.11. Atque inde est No. יצורו, f. vociferatio, querela, clamor: Pag. Bu. exclamatio: semper autem accipitur de clamore luctuoso: Av. ἀπαινεῖς doloris, fere est: Cocc. prout occ. in absol. forma f. f. simpl. sed in forma f. f. conftr. cum 1 cop. præf. cui etiam יָה est Aff. ut seq. יצורו vociferatio, clamor, Ps. 144. 14. Isa. 24.11. יצורו & vociferatio, Jer. 14.2. יצורו & clamore tuo, Jer. 46.12.

Rad. 20. צור: inde, צורה, f. multitudo atque profunditas aquarum: i.e. abyssus, vorage, juxta R. D. Pag. profundo, profunditas: Bu. Lex. quidam revoant hoc No. ad צלל: quasi fit, profunditas aquis oblecta & obumbrata. Sed tunc צלה, ut סכה, à סכך, dicendum fuit. Invenitur tamen צלל, in hoc sensu: Mer. צורה, est locus aquosus & demissus &c. ut Pag. Radix est צור: & est cogn. cum צלל oblectus est umbrâ: nam in profunditatibus est umbra, & ipsa obscuritas. Hinc צלל & צלל tempestas, turbo, procella. Av. est quidem à צלל: sed imperfecta sua derivata permutant: Cocc. Occ. autem hoc No. cum 2, pro לָה dem. præf. loco seq. לצורה profundo, Isa. 44.27. Item, 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. מצורה, f. idem: Bu. profundum, locus profundus: 70. βάθος, βυθός, ἀβυσσος: Cocc. profunditas opaca aquarum: Av. prout occ. hoc No. in f. f. simpl. & cum בָּיָה & בָּיָה pro לָה dem. præf. ut & in forma pl. f. simpl. plenè, sed cum בָּיָה & בָּיָה præf. cum kibbutz pro schurek penult. ut seq. מצורה profundum, Job. 41.22. Psal. 69.3. 16. Jon. 2.4. במצורה in profun-

do, Psal. 107.24. במצלה in profundo, Zach. 1.8. מצורות profunda, Zach. 10.11. במצלות in profunditates Mic. 7.19. מצורות ex profunditatibus, Psal. 68.23. Item, 3. occ. etiam No. quasi à sing. f. מצורה cum cholem penult. idem, profundum &c. in forma pl. f. מצורות, profunditates opacæ & aquosæ: Av. prout occ. hæc forma pl. f. cum בָּיָה præf. idque vel cum vau cholem plenè, vel cum cholem tantum, absque Vau, ut seq. במצורות in profunda, Exod. 15.5. Neh. 9.11. vel sine vau, in penult. in profundis, Ps. 88.7.

Rad. 21. צום in præf. kal צום est jejunare: Pag. Bu. &c. 70. νηστεύειν ἀποστρέφειν: Cocc. abstinuit se à cibo & potu: jejunus fuit, jejunavit; cogn. cum צום emulsi: eo quod jejunium exugat succum: emulgeat venas, & exhauriat vires corporis. Græci mutant מ in נ, & per Metath. dicunt νηστεύω, jejunō, νηστεία, jejunium: Av. Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 2. f. m. & 1. sing. & 2. pl. m. sic, צמתי jejunasti, 2 Sam. 12.21. צמתי jejunavi, 2 Sam. 12.22. צמתי jejunastis Zach. 7.5. quæ ult. perf. 2. pl. m. præf. kal, occ. cum יָה. Aff. sic, Zach. 7.5. numquid jejunando יצמי jejunastis mihi ego? vel, propter me? juxta R. D. est enim q. d. num יצמי בעבורי, vel יָה jejunastis propter me? aut ad gloriam meam? ut R. D. & A. E. exp. & est verbum intransit. Dicit autem יצמי ego: q. d. num ego præcepi vobis ut jejunaretis? Pag. numquid jejunando jejunastis mihi, mihi inquam: Bu. Lex. & Conc. An jejunando jejunastis me? h. e. An vestrum jejunium est meum jejunium: Cocc. An ullo pacto (Hebr. an jejunando) mihi mihi inquam, jejunatis? Jun. Item, occ. etiam in 1. pl. præf. kal loco seq. צמנו jejunavimus. Isa. 58.3. & in part. ben. kal. f. m. est, צמנו jejunans, 2 Sam. 12.23. Neh. 1.4. In Inf. kal, occ. cum יָה Interrog. præf. צמנו an jejunando, Zach. 7.5. & in Imper. kal. à 3. m. צמנו jejunā: occ. in pl. m. cum 1 cop. præf. צמנו & jejunate. Esth. 1.16. In fut. kal, 1. f. m. est, צמנו jejunabo, Esth. 4.16. & in 3. f. m. fut. kal, cum 1 conv. præf. occ. vel pro cholem, cum cam, chat, vel plenè cum ipso cholem in ult. sic, צמנו & jejunavit, 2 Sam. 12.17. צמנו & jejunavit, 1 Reg. 21.20. Item occ. etiam in 1. pl. fut. kal cum 1 conv. præf. & יָה, parag. add. ut & in 2. pl. m. simpl. & in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. idque vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. ut seq. וצמנו & jejunavimus Ezr. 8.23. וצמנו jejunabitis Isa. 58.4. וצמנו jejunabunt, Jer. 17.12. וצמנו vel וצמנו & jejunarunt Jud. 20.26. 1 Sam. 7.6. 31.12. 2 Sam. 1.12. 1 Chron. 10.12. Atque inde est No. צום m. jejunium, νηστεία: Pag. Bu. &c. inedia: Judæi jejunantes nihil comedunt usque ad solis occasum: Av. in loco autem, Isa. 58.6. duplex jejunium describitur, hypocritarum, & verè piorum. Quibusdam etiam locis, ut 1 Reg. 21.9. & Jer. 36.6. No. hoc צום jejunium, quidam exp. coetum, seu congregationem: licet autem per consequens Nomen jejunii sumi posset pro congregatione, quod in jejunio convenire solet: genuina tamen significatio hujus No. צום est. jejunium: Merc. prout abstinentia cibi, vel ad vacandum meditationi & orationi, vel ad humiliandum se & confitendum indignitatem suam, suscipi solebat: Cocc. Occurrit autem hoc No. in 3. m. simpl. & cum בָּיָה, בָּיָה, בָּיָה & בָּיָה præf. eaque omnia plenè ante cholem in ult. ut seq. צום jejunium, 2 Sam. 12.16. 1 Reg. 21.9. 12.2 Chron. 20.2. Ezr. 8.21. Isa. 58.5. 6. Jer. 36.6. 59. Jeel. 1.14. 2.14. Jon. 3.5. Zac. 8.15. צום

est: quod in mare juncoso submersus est Pharaoh; Av. In Bu. Conc. duo signif. hac Rad. i. est, fluere, natare: de aquis, scil. dicitur: Cocc. prout occ. in 3. pl. præ. kal, loco seq. צור exundarunt, Lam. 3. 24. Unde, in part. ben. kal sm. צור, & in f. f. צור, fluens, natans, & c. prout occ. cum He, ff mutato in Thau ante ו, Aff. sic, צור natantem tuam, vel, nominaliter, natationis tuæ: Bu. Conc. fluentem ex te, i. e. ex sanguine tuo, ut sequitur illic, Ezech 32. 6. Bu. Lex. Et irrigare faciam terram צור natantem tuam, sanguine tuo super montes. Est part. f. m. i. e. terram tuam, super quam natabant aquæ, h. e. plantiem tuam, nunc irrigare faciam sanguine tuo, viz. occisorum tuorum: & nabit sanguis super eam, sicut aqua; atque etiam, super montes: h. e. adeo quod pertinget ad montes. Et est Hyperbole (Hieron.) & irrigabo terram factore sanguinis tui) & sic R. D. exp. q. d. loca super quibus natabant aquæ, nunc rigare faciam sanguine tuo, & nabit sanguis super illis, adeo ut ascendat ad montes. Vide etiam in Rad צור, Pag. Vide etiam Merc. de hoc loco ad initium rad. Alii vero, ut dictum, vocem hanc substantivè sumunt, nam ex hac rad. in hac natandi signif. deducunt No. צור, f. in constr. צור, fluctuatio, inundatio: vel natatio supernatio: Av. Bu. Conc. Et sic hoc No. esset in forma f. f. constr. cum ו, Aff. & exp. irrigabo terram צור fluctuationis tuæ, sanguine tuo, Av. vel natationis tuæ; Bu. & potabo terram supernationis tuæ, sanguine tuo, usque ad montes; Cocc. & irrigans terram natationis tuæ, sanguine tuo usque ad ipsos montes: i. e. faciens, ut terra, in qua, tanquam balnea, natus ipsa natet in sanguine tuo: elegantissima Hyperbole: Jun. Atque inde verbum in hiphil fecit fluctuare, seu inundare, vel fluere aut supernatare: Pag. Bu. Av. Cocc. prout occ. in præ. hiph. 3. f. m. loco seq. צור exundare fecit. Deut. 11. 4. & in fut. hiph. 3. f. m. à forma simplice צור vel צור, natare faciet: cum 1 conv. præ. occ. cum sagol in ult. sic, צור & fecit ut nataret, 2 Reg. 6. 6. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in nomine צור m. favus mellis; Bu. Conc. Favus à fluendo: Bu. Lex. fluor ut favus mellis exundantis: Av. Mel fluens, צור; Cocc. Prout occ. Prov. 16. 24. צור רבש אמרי נועם favus mellis, eloquia pulchritudinis seu jucunditatis: i. e. pulchra, jucunda, delectabilia & c. Sed R. D. exp. placenta mellis: i. e. tanquam favus, juxta Hieron. vel tanquam placenta mellis: R. D. Pag. fluor mellis est amoenus sermo, Av. mel liquens dicta suavitatis: Cocc. Ut favus mellis, sunt, scil. sermones amoeni: i. e. sermones pii sunt jucundi, utiles & necessarii animæ & corpori; Jun. Item. occ. etiam No hoc in forma pl. m. sic Psa 19. 11. & dulciora melle: צור & favo scil. mellis, צור placentis, i. e. & placentis, scil. mellis: nam R. D. exp. צור per רבש חלית הרבש placentas mellis. 70. super mel & favum; Hieron. & favum redundantem. Alii, favo (vel distillatione vide & in צור Merc.) favorum: Pag. & distillatione favorum: Bu. Lex. Et dulciora melle, & favo fluorum: Av. ac dulciora melle, & quidem, aceto melle, (Hebr. distillatione favorum) i. e. maxime laudabili, quod per se fluit, & non sedit suo velut cubili: sed ultrò è favo stillat, ut mustum vel oleum: quod genus mellis appellari propriè צור docet, Plin l 11. c. 5. Jun.

Rad. 24. צור est צור, angustia afficere, coarctare, affligere: Pag. Sed id significat in hiphil, premere: angere: nam quæ ex kal inveniuntur, quæ quidem, pauca sunt, ad significationem verbi צור pertinent, & fere significant fundere; dempto eo ex Psa. 41. quod est, arctatur, in eo arctè illi adhæret. intransitive. At pro fundere, activum est. Sunt qui arctandi sensum etiam in kal retineant, quasi exprimere dicas, seu extorquere; quod ad fundendi sensum accedit: quum, scil. compressione quid funditur & exprimitur: Vide in rad. צור, sed est & opprimere: adhærere: & statuere. צור, vide & in צור צור est coarctari, arctè cohærere: Bu. Lex. צור in præ. kal, צור, torfit, contorfit, detorfit, extorfit, compressit, tribulavit, contristavit, contorquendo compressit angustè. Est cogn. cum צור, i. e. fudit metalla, ut contorqueantur, & compingantur in solidum. Hinc צור tristior, nam quæ torquentur & tribulantur non carent tristitiâ; Av. In Bu. Conc. Rad. hac duo signif. i. est arctari: arctè adhærere. Prout occ. in fut. kal, 3. f. m. sic, Psa. 41. 9. verbum vel res impietatis, צור adhærebit illi: Pag. arctè, seu tenaciter adhæret ei; Bu. Lex. est forma instar צור, surget, à צור R. D. exp. infirmitas gravis, ac difficilis, & pessima adhæsit illi, & non surgit ultra de lecto aut cubili suo: quia morietur de sua infirmitate. Vel sic, verbum, aut res & c. h. e. iniquitas magna adhæsit illi: unde par est: ut & pena sit magna: idcirco non surget ultra è cubili suo. Require nonnulla alia quæ possunt esse ex hac Rad. in Rad. צור. Pag. Nam quædam hic in צור, commutat formam cum צור: Bu. Lex. In hiphil צור arctavit, coarctavit, anxii, prefit angustavit, angustia seu afflictionibus affecit; Pag. Bu. fecit torfiones alicui, torfit; habet Dat. vel Accus. Av. prout occ. in præ. hiph. 3. f. m. simpl. loco seq. צור premeret. Jud. 16. 16. quæ 3. pers. f. mutat He in Thau ante ו, Aff. sic, צור צור coarctat me, Job. 32. 18. צור צור premebat eum, Jud. 14. 17. Item, occ. etiam in 1. f. præ. hiph. cum 1 conv. præ. sic, צור & angustabo, Isa. 29. 2. & in part. hiph. 1. f. m. occ. cum צור dem. & in forma pl. m. cum ו præ. ut seq. צור angustia afficiens, Isa. 51. 12. ו צור angustantes Isa. 20. 7. & in fut. hiph. occ. in 3. f. & pl. m. sic, צור premet. Deut. 28. 53, 55, 57. צור argent. Jer. 19. 9. In hophal, צור angustari vel angustari; Bu. Cocc. Prout occ. in part. hoph. 3. m. sic, Job. 36. 16. & etiam removet (vel removit, aut propulisset, Merc.) te ab ore angustia (in) latitudinem, צור coarctatam sub ea. vel angustatam: Bu. Lex. צור רחב לא מצא רחב (regionis scil. tuæ) non angusta limitum ejus: Cocc. Sic etiam averterat te ab ore angustia, in latitudinem, cui non suberat pressura: Jun. Et sic Isa. 8. 24. alias צור, צור, secundum quod coarctata: vel. est nomen inquit R. D. i. e. secundum quod angustia fuit ei & c. Pag. vel cui est angustia. Et sic, præcedens in latitudinem. sub qua non est angustia. seu pressura: Merc. Quia non obtenebratus erit, i. e. non condelebit ei cui torsio inferitur: Av. cui allata fuerat angustia: Cocc. nam non obscurabitur quæ affecta fuerat angustia, Hebr. non erit obscuratum qui fuerat angustatum: impersonaliter, scil. i. e. postquam multa incommoda fuerint perpeffa, terra promissa tota non semper manebit in illis, ac velut perpetuis tenebris obruetur: Sffff 2

sed liberabitur tandem Ecclesia per adventum Christi.
Jun Item occ. etiam hoc part. hoph. s.m. juxta plerosque
etiam nominaliter sumptum cum פּרַשׁ sic Job 37. 10.
 פּרַשׁ in angustiam: Bu. Conc. & latitudo aquarum,
in angusto, &c. Cocc. Atque inde, ex Rad. in hac 1. ar-
ctandi, seu premendi, signif. sunt nomina seq. 1. No. פּרַשׁ
m angustia, afflictio: Pag Bu tormentum, tortura, tribu-
lacio: Av. prout occ. cum פּרַשׁ praf loco seq. פּרַשׁ &
in angustia, Dan 9. 25. Item, 2. hinc etiam No. פּרַשׁ
f idem: angustia, &c. Pag. tribulatio, tortura, Av. prout
occ. If 8. 23. & obscuratio פּרַשׁ angustia: Pag פּרַשׁ
יורה vertiginosum angustia: h.e. angustia vertiginem
faciens, intellectum auferens: Cocc. & circumvc-
lans tortura: Av. obscura angustia, & caligine im-
pulsio: i.e. versanti in densissimis & confertissimis mi-
seriis, atque exagitato ab illis magis ac magis, &c. Jun.
Item, occ. etiam cum פּרַשׁ praf locis seq. פּרַשׁ & an-
gustia, Prov. 1. 27. Isa. 40. 6. Sic &, 3. hinc etiam No.
cum Mem heemant. ab initio, viz פּרַשׁ m. pressura,
angustia: Bu. Lex. pressus, oppressus coarctatus, angu-
stia affectus: Pag. Sed alii, quod satius fuerit, in loco,
1 Sam. 22. Substantivum faciunt, & exp. vir pressura,
&c. sicut & Deut. 28. reperitur: Merc. Occ. autem hoc
No. simpl. & cum פּרַשׁ cop. & פּרַשׁ praf. sic, פּרַשׁ pressus,
pressura, 1 Sam. 22. & פּרַשׁ & pressus: & angustia,
Psal. 119. 143. & פּרַשׁ & in angustia, Deut. 28. 53, 55,
57. Jer. 19. 9. Item, 4. hinc & No. פּרַשׁ , fam. Angu-
stia, afflictio: Pag. Bu. tortura, pressura: Av. prout
occ. in f. f. cum פּרַשׁ cop. praf. sic, & פּרַשׁ & angustia, Job.
15. 24. Zeph. 1. 15. & in forma pl. f. occ. cum פּרַשׁ praf. &
Aff. loco seq. פּרַשׁ de angustia meis, Psal. 25. 17.
ut & cum פּרַשׁ & פּרַשׁ praf. ante פּרַשׁ . Aff. sic, פּרַשׁ
de angustia ipsorum, Psal. 107. 6, 17, 19. פּרַשׁ
& de angustia ipsorum, Psal. 107. 28. Deinde, ii. signif.
2. hujus rad. est consistere, collocari: fundere: fundi:
firmari, durefcere: Vide & Rad. פּרַשׁ : Bu. Conc. Vi-
de etiam ad initium hujus Rad. In hac autem, fundendi,
signif. juxta quosdam, occ. in prat. kal., a 3. f. m. פּרַשׁ :
(formæ instar פּרַשׁ a פּרַשׁ) fudit, Cocc. torfit, extorsit,
&c. Av. In 3. pl. m. cum Nun parag. add. sic, Isa. 26. 16. In
angustia, פּרַשׁ , extorsit murmur: Av. fundebant
delinientem sermonem: Cocc. Alii vero, ut di-
ctum, referunt hoc ad פּרַשׁ : ubi vide. Item, occ. in hac
fundendi, vel. consistendi signif. in fut. kal., 3. f. m. locis
seq. פּרַשׁ fundebat, consistet, Job. 28. 2. 29. 6. 41. 14. I-
tem in hac statuendi, seu collocandi signif. Conjug. Hi-
phil venit in forma dageschata, sic, פּרַשׁ statuit, col-
locavit: Pag. Bu. Conc. sed videbitur potius ad פּרַשׁ per-
tinere: de defectivis Pe Jod: fundere, pro collocare:
vide illic: quamquam ob ordinum viciniam, Kimchi ex-
ponit פּרַשׁ , pro statione. Quidam constitutum expo-
nunt, volentes esse part. pabul kal., ab inusit. Rad. פּרַשׁ :
sed citra necessitatem: Merc. Sed juxta quosdam, ut di-
ctum, conjug. hiph. in forma dageschata, (pro longa vo-
cali Tzeri, in פּרַשׁ) in fut. 2. f. m. (pro פּרַשׁ), loco
longæ vocalis cametz cum pathach & dagesch, est) פּרַשׁ
fundet, statuet, constituet, &c. Pag. Cocc. In 3. pl. m. cum
1 conv. praf. & cum chirek tantum, absque Jod hiph.
in penult. cui etiam formæ פּרַשׁ , est Aff. post kibbutz pro
schurek in ult. ut seq. פּרַשׁ & statuerunt ea, Jos. 7. 23.
& collocarunt, 2 Sam. 15. 24. Atque inde ex Rad.
in hac 2 signif. sunt nomina seq. 1. No. פּרַשׁ m. vel, ut
Adject. fufus, firmus: vel, ut substant. firmitas, confi-

stentia, &c. Alii vero volunt esse part. hoph. vel. pabul
hiph. s.m. Pag. Alii vero in hac signif. referunt ad פּרַשׁ ,
ubi etiam vide: Av. Bu. Lex. &c. prout occ. in hac forma
s.m. simpl. & cum פּרַשׁ dem. praf. sic, פּרַשׁ fufum,
firmum, Job. 37. 18. פּרַשׁ in consistentiam, Job. 38.
38. Item, 2. hinc etiam est No. פּרַשׁ m. situs, consitus:
Bu. vel. substantivè, idem quod פּרַשׁ : inquit R. D. Ita-
tus, statio, columna; Pag. tormentum: fundamentum
firmiter compactum, seu compressum & contortum: Av.
firmamentum &c. Cocc. prout occ. pro statione, aut fir-
mamento: vel adjectivè sic, פּרַשׁ constitutus, situs, 1
Sam. 14. 5. & in forma pl. m. פּרַשׁ situs cardines: R.
D. פּרַשׁ columnæ: Pag. Bu. fundamenta: Av. fir-
mamenta & Cocc. prout occ. in forma pl. m. constr. lo-
co seq. פּרַשׁ statumina; cardines, 1 Sam. 2. 8.

Rad. 25. פּרַשׁ : est obsidere: coarctare: angustia &
afflictionibus afficere: ligare: formare, figurare: ro-
borare, fortificare: Pag. coangustare, constringere, con-
cludendo premere: angere. Convenit cum פּרַשׁ , & non-
nihil cum פּרַשׁ & פּרַשׁ . vide in illis. Cum Accusativo re-
peritur & cum פּרַשׁ vel פּרַשׁ , pro, obsidionem cingere in
vel adversus aliquem, vel aliquid; illum vel illud obsidi-
one cingere, aggeribus scil. vallis & id genus munitioni-
bus; pro, formare, vel figurare convenit cum פּרַשׁ ,
unde infra פּרַשׁ figura impressa. Roborandi significa-
tio in verbo non invenitur, sed in nomine פּרַשׁ pro pe-
tra, infra. Merc. פּרַשׁ obsedit: arctavit, inimicitus est,
hostiliter egit, hostiliter preffit: ligavit, colligavit: quod
a פּרַשׁ mutuatum est: formavit, quod a פּרַשׁ habet. Con-
struitur cum Dat. & Accus. Item cum פּרַשׁ & פּרַשׁ : Bu.
Lex. פּרַשׁ angustavit, coangustavit, in angustum coar-
ctavit, constrinxit, affixit, arctè contraxit, compressit,
arctè colligavit, & civitatem seu homines in ea angu-
stare, est civitatem obsidere & hostiliter oppugnare, i-
dem est quo פּרַשׁ angustavit, affixit, פּרַשׁ formavit. ar-
ctè comprimendo aliquid: nam formare est modulo quod-
dam arctè comprimere. Av. In Bu. Conc. multiplicantiur
derivata ex hac Rad. פּרַשׁ , in prat. kal. פּרַשׁ in significa-
ta sex: quorum quædam a פּרַשׁ petita sunt, & alia a פּרַשׁ .
eorum autem sex, 1. est, obsidere: ligare: formare:
rupes, &c. Bu. Conc. In Cocc. 1. est includere, colligare,
2. est urbem obsidere & oppugnare: & 3. est formare:
a פּרַשׁ . prout occ. in prat. kal., 2 f. m. cum פּרַשׁ conv. praf.
ut & cum פּרַשׁ Aff. absque praf. sed in 1. sing. rursus, cum
1 conv. praf. ut seq. פּרַשׁ & ligabis, obsidebis, Deut.
14. 25. 20. 22. Ezech. 4. 2. פּרַשׁ obsidisti me, Ps. 139.
5. & obsidebo, Isa. 29. 3. In part. ben. kal. a 3. f. m.
m. פּרַשׁ obsidens, qui obsidet, &c. occ. in forma pl. m. simpl.
& cum פּרַשׁ dem. praf. פּרַשׁ obsidentes, Jud. 2. 3. 1. Re.
15. 27. 2. Reg. 6. 25. 24. 11. Jer. 32. 2. פּרַשׁ obsiden-
tes, Jer. 21. 4. 37. 5. In Infin. kal. est, פּרַשׁ obsidere: pro-
ut occ. cum פּרַשׁ praf. loco seq. פּרַשׁ ad obsidendum, 1
Sam. 23. 8. In Imper. kal., a s.m. פּרַשׁ , obsideto: occ.
in f. f. loco seq. פּרַשׁ obside Isa. 21. 2. In fut. kal., a 3. f. m.
 פּרַשׁ , obsidebit: occ. in 2. f. m. loco seq. פּרַשׁ obside-
bis Deut. 20. 19. Sed, in 2. f. m. fut. kal. cum 1 conv. praf.
Occ. in forma cum pathach in ult. locis seq. פּרַשׁ & ob-
sedit, formavit: ligavit, Exod. 32. 4. 1 Reg. 7. 15. 20.
1. 2 Reg. 5. 23. 6. 24. 17. 5. 18. 9. 1 Chron. 20. 1. Dan.
1. 1. In 1. pl. fut. kal. est, פּרַשׁ obsidebimus, Cant. 8. 9. &
in 3. pl. m. fut. kal. occ. cum 1 conv. praf. idque vel cum
schurek, vel, pro eo, cum kibbutz penult. locis seq. פּרַשׁ
vel פּרַשׁ & obsederunt: ligarunt, 2 Sam. 11. 1. 20.

16. 144. 7. רִיפּוּסִים sicut rupes nostra, Deut. 32. 31. רִיפּוּסִים rupes eorum, Deut. 32. 30, 31. Psal. 78. 35. In forma pl. m. venit cum kibbutz pro schurek penult. idque vel pro rubipus; vel pro aciebus, cultrorum scil. seu gladiorum acutorum &c. prout occ. simpl. in utraque signif. sic, רִיפּוּסִים rupes, Num. 23. 9. Psal. 78. 15. Isa. 2. 18. רִיפּוּסִים acies, Jos. 5. 2, 3. Et huic etiam formæ pl. m. רִיפּוּסִים sunt præf. sic, רִיפּוּסִים acies, acuti gladii: rupes, 2 Sam. 2. 16. Isa. 2. 21. רִיפּוּסִים & rupes, Nah. 1. 6. Item, 4. hinc etiam No. רִיפּוּסִים , f. forma: Bu. Conc. figura, exemplar: Pag. forma, scil. impressa: sic formam appellant Hebraei philosophi: atque hinc faciunt verbum in piel, רִיפּוּסִים figuravit: sed inusitatum est in Scriptura: Merc. No. hoc רִיפּוּסִים , habet significationem רִיפּוּסִים : Cocc. est forma, seu figura, arcte comprehensa, seu stylo exarata: Av. prout occ. in forma f. f. constr. simpl. & cum רִיפּוּסִים Aff. sic, רִיפּוּסִים formam, Ezech. 43. 11. רִיפּוּסִים formam ejus, Ezech. 43. 11. Sed occ. etiam hæc forma f. f. constr. juxta plerosque, cum רִיפּוּסִים cop. præf. & Aff. sic, Psal. 49. 15. רִיפּוּסִים & forma eorum, Bu. Conc. & formam eorum: Bu. Lex. Sed ponitur contractè pro רִיפּוּסִים רִיפּוּסִים ut רִיפּוּסִים pro רִיפּוּסִים : ut habes in Rad. רִיפּוּסִים inter nomina, & huic simile vide etiam in Rad. רִיפּוּסִים : scribitur autem cum Jod, sed juxta Masoram, legendum cum Vau schurek in penult. Pag. Merc. Bu. Lex. Sed illud רִיפּוּסִים Pl. 49. refero ad Cocc. Nam potest רִיפּוּסִים esse No. masc. idem, quod רִיפּוּסִים forma; unde cum Aff. רִיפּוּסִים , etiam juxta normam, רִיפּוּסִים exp. & forma eorum inveterasset, &c. Sed est dupla lectio, alia secundum puncta, alia secundum literas: Av. Item, occ. etiam forma pl. f. cum רִיפּוּסִים præf. in altera rupium significatione: loco seq. רִיפּוּסִים in rupibus, Job. 28. 10. Et rursus, occ. forma pl. f. cum רִיפּוּסִים pro רִיפּוּסִים Aff. in formarum significatione. sic, רִיפּוּסִים formis ejus, Ezech. 43. 11. Item, 5. hinc etiam est No. cum Mem heemant. viz. רִיפּוּסִים in masc. obfidio: & munitio: aut civitas munita: dicta sic, inquit R. D. quod vi non capitur: sed obfisione, fame, & siti: cum pronomine, & in plurali, mutatur cholem in schurek: Pag. רִיפּוּסִים est anxietas, obfidio: munitio: propugnaculum, præmunitio obfidionalis: Agger, machina obfidionalis &c. Bu. Lex. Av. Occ. autem hoc No. in absol. forma f. m. simpl. locis seq. רִיפּוּסִים obfidio: munitio, Deut. 20. 20. 2 Reg. 19. 24. 2 Chron. 8. 5. Ps. 21. 22. 60. 11. Isa. 19. 6. Ezech. 4. 2. Mich. 4. 14. 7. 12. Nah. 3. 14. Hab. 2. 1. Zach. 3. 3. cui formæ etiam, רִיפּוּסִים , & רִיפּוּסִים sunt præf. ut seq. רִיפּוּסִים obfidio, Ezech. 43. 12. רִיפּוּסִים in obfisione Deu. 28. 53, 55, 57. 2 Chr. 32. 15. Jer. 19. 9. רִיפּוּסִים in obfidionem, Deut. 20. 19. 2 Reg. 24. 10. 25. 2. Jer. 10. 17. 52. 5. Ezech. 4. 2. Zac. 12. 2. רִיפּוּסִים ad munitionem, 2 Chron. 11. 4. & in forma f. m. constr. est cum Scheva penult. & occ. loco seq. רִיפּוּסִים obfidionem, Ezech. 4. 7. Sic & 6. hinc etiam No. cum schurek, in ult. רִיפּוּסִים & in forma constr. רִיפּוּסִים idem: obfidio: Bu. prout occ. cum רִיפּוּסִים ob paulam pro רִיפּוּסִים Aff. sic, Ezech. 4. 8. donec compleas tu, i. e. compleantur, seu perficiantur, dies obfidionis tuæ; ubi multi codices impressi, habent jod signum multitudinis, רִיפּוּסִים ex forma pl. m. constr. cum Aff. i. e. obfidionum tuarum: Pag. Bu. Lex. obfidionis tuæ: Bu. Conc. Av. Sed Pag. & Av. non faciunt novam formam pro hoc nomine: volunt enim id esse tantum in forma constr. nominis præced. רִיפּוּסִים , cum schurek pro cholem ante Aff. Item, 7.

hinc etiam No. מצורה f. idem; munitio: Pag. Bu. obsidio, munitio, unde anxietas infertur civitati obfessa. Av. & in plur. fam. significat munitiones & obfidentialia munitenta: Bu. Lex. prout occ in forma f. simpl. sed in forma pl. f. simpl. & cum dem. praf. idque vel cum Schurek, vel, pro eo, cum kibbutz penult. ut seq. מצורה munitio, 2 Chr. 14. 5. Nah. 2. 1. מצורות munitiones, 2 Chron. 11. 10. 21. 3. מצורות munitiones, Isa. 29. 3. המצורות vel המצורות munitiones, 2 Chro. 11. 11. 23. 12. 4. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Con. est hostiliter agere, premere, angustare, angere, &c. Vide ad initium Rad. prout occ. in prat. kal, à 3. f. m. צר hostiliter invafit, &c. In 1. fing. cum conv. praf. loco seq. ויצר & angam, Exod. 23. 22. & in part. ben. kal, à 3. m. צר, hostiliter premens, &c. occ. in pl. m. cum dem. praf. sic, ויצר hostiliter invadentes, Esth. 5. 3. In fut. kal, 3. f. m. vel est צור cum cholem: vel cum pathach צור, vel cum Tzeri & pathach ויצר hostiliter premet seu invadet, &c. unde occ. in 2. f. m. fut. kal, in forma cum pathach in ult. sic, ויצר hostiliter agas. Deut. 2. 9. sed à forma juxta normam fut. kal, cum cametz & schurek (infar וקיר) viz. ויצר angustabit, &c. occ. in 2. f. m. cum Aff. post kibbutz pro schurek penult. ויצר hostiliter agito in eos, Deu. 2. 19. & à forma cum Tzeri sub Ethan, occ. in 2. f. fut. kal, sic, ויצר angustaberis, Isa. 49. 19. Item, in 3. l. m. fut. kal, occ. simpl. in omnibus tribus formis, viz. vel cum cametz ante cholem, vel pathach, vel, cum Tzeri & pathach, & cum conv. praf. ante cametz & pathach, vel, ante Tzeri & segol pro pathach: ut & in 3. f. f. in eadem forma ult. cum Tzeri & segol, post conv. praf. prout sequuntur: ויצר angustabit, Is. a. 11. 13. ויצר anget, 1 Reg. 8. 37. 2 Chron. 6. 28. ויצר ardebit, Prov. 4. 12. ויצר & angustavit, 2 Chron. 28. 20. ויצר & angustia fuit, Gen. 32. 7. Jud. 2. 15. 2 Sam. 13. 2. ויצר & angustia fuit, Jud. 10. 9. 1 Sam. 30. 6. In hiphil, ויצר vel ויצר aut ויצר, preffit, anxiet, angustavit, angustia affecit; intulit angustiam alicui; Bu. Lex. Av. Sed quæ hinc ex hiph. afferuntur, possunt ad hiph. ex צר referri: Av. & quidem hæc verba formam hiphil, inter se, confundunt: Bu. Lex. In hiphil, est arcere, comprimere, compingere: concludere, cum Dat. ferè construitur, qd. facere angustiam. Item, cum על contra, ut in kal, pro obsidere: Mer. Occ. autem in prat. hiph. 3. f. m. cum conv. praf. ante formam cum pathach in ult. ut &, in 1. fing. cum conv. praf. & cum cholem in penult. sic, ויצר & premet, Deut. 28. 52. ויצר & angustabo, Jer. 10. 18. Zeph. 1. 17. In part. hiph. fm juxta normam esset ויצר vel ויצר, sed cum dem. praf. ויצר, vide in Rad. ויצר circa finem: Merc. vel in Rad. ויצר Bu. Lex. Atque in eo Tzeri mutatum videtur in pathach, propter Resch, Prout apparet in part. hiph. sing. fam. Jer. 48. 41. & 49. 22. ויצר angustans: Bu. Conc. Sicut cor mulieris ויצר affecit, seu afflicta, comprehensa angustis; scil. partus; ut R. D. exp. post Targ. Ubi etiam addit, vocem hanc esse benoni hiphil, & tamen, significationis immanentis. Possit & illud exponere, mulieris matris, & versantis in angustia, seu posita in anxietate, &c. neque enim transitive sumitur, qua nvis sit vocis activæ participium; Merc. Cev. ut animus mulieris perperitientis angustiam; Jun. Sic duo sequentia, et si ex Infin. hiph. intransitive Kimchi exp. quumque ei

arcum, seu angustia, esset, &c. Merc. Cev. Nam occ. in Infin. hiph. in forma cum cametz & tzeri, simpl. & cum ויצר praf. ויצר angustia afficere, 2 Chr. 28. 22. ויצר & juxta angustare, 2 Chron. 32. 12. In fut. hiph. à 3. f. m. ויצר vel ויצר, angustia afficiet, &c. occ. cum conv. praf. & cum Tzeri penult. sic, ויצר & angerent, Neh. 9. 27. Atque inde ex Rad. in hac 2. signif. sunt nomina seq. viz. 1. No. צר, m. (quod etiam extra regimen scribitur cum pathach, וצר, Cev.) arcus, angustus: hostis, in micus: & interdum angustia afflictio: Pag. Arcus: vel arcator: i. e. adversarius: sed sumitur & substantive arcum, angustum pro angustia, ut Ps. 4. 2. וצר in arcto latitudinem fecisti mihi: quæ antithesi sæpe Paulus utitur: ut 2 Cor. 8. ubi etiam de rei familiaris angustia loquitur; Item, 2 Cor. 6. & 2 Theff. 2. ficuti in 2 Sam. 24. 14. ubi David optione sibi trium data se admodum arcari querit; volunt Paulum imitari, ad Philip. 1. Coarctor ex hisce duobus, &c. Merc. Cev. No. צר vel צר est, angustus, arcus; & substantive, angustia: Item, hostis quasi angens & arcator dictus: Bu. Lex. וצר angustia, afflictio: quando autem est Adject. Angustans, olor: pertinet ad part. sed si habuerit pathach, est à Rad. וצר. ejusdem significationis, Av. Ubi Cocc. hoc nomen etiam locat. Sed ex Bu. Con. sic hic est describendum: prout occ. in forma cum cametz, simpl. locis seq. וצר angustus: angustia: hostis, Num. 22. 23. Job. 3. 23. 36. 16. 38. 23. 41. 7. Ps. 74. 10. 78. 61. 107. 2. Isa. 55. 15. Lam. 1. 5, 7, 10. & in forma cum pathach, occ. simpl. & cum dem. praf. וצר idem, 2 Reg. 6. 1. Esth. 7. 6. Prov. 24. 10. Isa. 49. 2. Lam. 4. 12. Am. 3. 11. וצר hostem, Num. 10. 9. & rursus, forma cum cametz, occ. cum ו & ו praf. ut & cum aff. ut seq. וצר hostis, Esth. 4. 4. Zach. 8. 10. וצר velut hostis Lam. 2. 4. וצר hostis meus Job. 16. 9. In forma pl. m. absol. occ. loco seq. וצרים hostes. Lam. 1. 7. & in formâ constr. pl. m. locis seq. וצרים hostes Ezech. 4. 1. Isa. 5. 10. Jer. 48. 4. Ezech. 30. 16. sed sæpius venit pl. m. confr. cum affixis variis: ut cum vel in pausa Aff. cui etiam ו & ו sunt praf. formæ sic. pausa sic. וצר vel וצרי hostes mei, Ps. 3. 2. 13. 26. 27. 2. 12. 19. 139. וצרי & hostes mei, Ps. 119. 157. וצרי hostibus meis, Deut. 32. 4. 1 Chr. 12. 18. וצרי ab hostibus meis, Isa. 1. 24. & cum Aff. cui etiam ו & ו sunt praf. וצרי hostes nostri, Neh. 4. 10. Ps. 44. 6. 14. 108. 14. Isa. 62. 18. וצרי hostibus nostris, Job. 13. וצרי ab hostibus nostris, Ps. 44. 8. 136. 24. ut & cum Aff. mpl. & cum l. praf. & cum ו, vel in pausa, ו, Aff. ut seq. וצרי hostes tui, Gen. 14. 2. 2 Sam. 2. 12. 1 Chr. 2. 12. Isa. 25. 11. Mich. 5. 8. וצרי hostibus tuis, Isa. 64. 1. וצרי hostes tui, Jer. 30. 16. וצרי hostes tui, Lam. 2. 7. Item, cum Aff. cui & ו, ו & ו sunt praf. וצרי hostes suos, ejus, Num. 2. 8. Pla. 8. 66. 39. 2. 443. 97. 3. Lam. 1. 17. וצרי in hostibus suis, Ps. 112. 8. וצרי sicut hostes suos Job. 19. 11. וצרי in hostibus suis, Deut. 32. 43. Is. 59. 18. Nah. 1. 2. וצרי ab hostibus ejus, suis, Deut. 33. 7. Ps. 105. 21. Jer. 46. 10. & cum Aff. occ. loco seq. וצרי hostes ejus, Lam. 1. 4. Sed cum ו occ. simpl. vel plene cum vel def. absque jod plur. in penult. ante Aff. cui & plenæ formæ cop. est praf. & semel cum po. Aff. ut seq. וצרי hostium suorum, ipsorum, Neh. 9. 27. Ps. 31. 15. 105. 11. Ezech. 39. 23. וצרי & hostes eorum Jer. 39. 7. וצרי hostes illorum, Deut.

32.27. Et 2. hinc etiam No. צור. f. Emula infesta, inimica, adversaria &c. Bu. Lex. Cocc. quasi arctatrix, vel angentem dicas: 1 Sam. 1.6. emula ejus; Bu. Lex. Infesta ipsius: h.e. consors cubilis mariti: confer Lev. 18.18. Cocc. Aliis est No. Substant. Bu. Lex. Sed ut Toar, five Adje. f. fem. pertinet ad benoni kal, tng. f. Merc. & sic, ut No. Adiect. f. f. occ. simpl. loco seq. צור angustia, If. 28.27. In forma f. f. constr. est צור emula: unde cum צור Aff. est & occ. loco seq. צור ini- mica, emula ejus 1 Sam. 1.6. Item 3. hinc etiam in Bu. Conc. (ut & in Pag. & Bu. Lex. licet ab aliis referatur ad Rad. צור: ut à Cocc. & Av.) est No. צור (cum pathach) vel (in pausa) צור m. angustia, afflictio, oppressio: Pag. Bu. (vide etiam Merc. & Av. supra, ad no. 1. in hac 2. signif.) prout occ. in forma cum pathach, simpl. locis seq. צור angustia Jud. 11.7. 1 Sam. 2.32. 13.6. 28.1. 2 Sam. 1.26. 2.14. 1 Chron. 21.13. Job. 15.24. Psal. 31. 10. 59. 17. 69. 12. 102. 3. 119. 143. Ifa. 1.30. 30.20. Lam. 1.20 & in forma pausata cum cametz, locis seq. צור angustia, Psal. 44. 11. 78. 42. Ifa. 63. 9. cui priori forma cum pathach צור, & צור, ut & alteri cum cametz, צור & צור sunt præf. ut seq. צור in angustia. Job. 7.11. בצור in angustia, Deut. 4.30. 1 Sam. 22.7. 2 Chron. 15.4. Psal. 18.7. 66. 4. 106. 44. 107. 6. 19. 28. Ifa. 25. 4. 26. 16. Hof. 6.1. צור in angustia, Psal. 4.2. צור ab angustia, Psal. 32.7. 60. 13. 108. 13. Atque inde etiam 4. est No. substant. fem. viz. צור; angustia, oppressio, afflictio; Pag. anxietas; pressura, arctatio; Merc. Av. angor; obsidio; Av. Prout occ. in absol. forma f. f. simpl. locis seq. צור angustia, 1 Sam. 26.24. 2 Sam. 4.9. 1 Reg. 1.29. 2 Reg. 19.3. Job. 27.9. Psal. 20.2. 22.12. 37.39. 50.15. 54. 9. 116. 3. 138. 7. Prov. 1.27. 23.27. 24.13. 25.19. Ifa. 8.23. 30.6. 33.2. 37.3. Jer. 4.31. 6.24. 14.8. 15.11. 16.19. 30.7. 49.24. 50.43. Dan. 12.1. Obad. 1.12. 14. Nah. 1.7. 9. Hab. 3.15. Zeph. 1.10. Zach. 10.11. cui etiam forma f. fabul. צור, צור, & צור sunt præf. ut seq. צור angustia, Psal. 78.49. בצור angustia, Gen. 42.21. בצור in angustia, Psal. 9.10. 10.1. 81.8. בצור in angustia, Psal. 91.15. בצור & in angustia, Neh. 9.37. sed occ. etiam hoc No. cum præf. & duplici signo femineo (Thau scil. & He) Pag. Bu. sic, Psal. 120.1. Ad Dominum in tribulatione aut angustia, mihi, i.e. mea, aut quæ mihi erat, clamavi, &c. ubi additio Thau, inquit R. D. augeat & intendit significationem; q. d. in multitudine seu magnitudine angustia, aut multiplici afflictione, &c. Pag. in maxima angustia mea, &c. simile vide in Rad. צור: Bu. Lex. Item, occ. etiam in forma simplice, cum צור præf. sic, בצור in angustia, Prov. 17.17. מצור ex angustia, Psal. 43.11. Prov. 11.8. 12.13. Jon. 2.3. In forma f. f. constr. est, & occ. loco seq. צור angustia, Gen. 42.21. & hinc etiam formæ צור, צור (cui etiam צור est præf.) & צור, sunt Aff. ut seq. צור angustia mea, Gen. 35.3. Psal. 77.3. 86.1. 142.3. צור angustia vestra, Jud. 10.14. מצור ab angustia ipsius, Ifa. 46.7. צור angustia sua, Neh. 9.27. Ifa. 63.9. Item, in forma pl. f. f. simpl. & cum צור, צור & præf. cui ult. צור est etiam Aff. ut seq. צור angustia, Job. 5.19. Psal. 17.7. 20. וצור & angustia, Deut. 31. 17. 21. מצור angustia, Ifa. 64.17. בצור in angustia, Psal. 31.8. 46.2. מצור ab angustia, Prov. 21.23. מצור ex angustia nostris, 2 Chron. 20.9. sed occ. etiam in pl. f. cum צור præf. & צור Aff. ut, & צור, &

צור Aff. absque præf. sic, וצור & angustia vestris, 1 Sam. 10.19. וצור angustia ejus, Psal. 25. 22. 34.7. וצור angustia ipforum, Psal. 34.18. Item, 5. juxta quod- dam, hinc etiam est No. cum Mem. heemant. viz. מצור m. idem cum præced. angustia, anxietas, afflictio, &c. (plerique vero referunt id ad Rad. צור, ubi etiam vide.) prout occ. in sing. & pl. m. absol. cum צור dem. præf. & in pl. m. constr. cum צור cop. præf. ut seq. מצור angustia, Psal. 118.5. וצור angustia, Lam. 1.3. מצור & angustia, Psal. 116.3. sic etiam, juxta R. D. in Bu. Conc. ex Rad. in hac 2. signif. est, 6. No. cum Mem. heemant. in alia forma, cum cametz & cholem, idemque significans cum præced. viz. מצור angustia, 2 Reg. 19.24. Ifa. 19.6. 37.25. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine inde derivato, viz. צור m. Missus, legatus: An, quia est velut cardo, cui se committit, qui eam mittit, & è צור αὐτῶν σαλευεῖ: Cocc. No. צור est dolor; legatus: cardo ostii: Pag. Est propriè angustia, dolor, ut superiora, simplici significato; quæ autem sequuntur sunt Metaphorica: cardo, locus arcus, in quo janua volvitur: Kimchi, inquit, pes Januæ: & non, ut quidam volunt, sculptura in limine, in quam pes Januæ ingreditur: quæ à Doctoribus appellatur צור. Hinc, figuratè, juxta quosdam, vertebra dicuntur, in quibus juncturae volvuntur, velut cardines: 1 Sam. 4. & Dan. 10. quæ tamen etiam, pro doloribus, exponuntur. Dicuntur autem propriè hoc nomine, tormina parturientium: & figuratè, idola, conscientia & cultoribus suis, nihil aliud afferentia, quam angustiam. Item, legatus, super quo velut cardine res vertitur: Merc. צור est, angustia: irem cardo: locus angustus, in quo volvitur janua: sed tribuitur quoque matri: & aliquando vertebra ossium, seu compagibus: Av. Atque ex nomine, צור legatus: plerique formant verbum in hithpael: transponendo scil. Thau hithp. post Tzade, & mutando illud Thau transp. in Teth: (pro more scil. talium verborum Pe Tzade, in hithp. sic;) viz. הצור: ostendere se legatum: Pag. legatum agere: legatum se facere, seu simulare, &c. Merc. legationem decernere, seu legatos eligere: Cocc. Prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. יצטר: in 3. pl. m. cum vau conv. præf. sic, Jos. 9.4. & iverunt, ויצטר (cum Cametz penult. ob pausam, pro scheva) & ostenderunt se legatos: Pag. & legatos se simularunt: Bu. Conc. & legationem decreverunt, vel legatos elegerunt: Cocc. Hieron. rulerunt sibi cibaria. Ubi hallucinatus est, pro Resch, legendo daleth, à Rad. צור. Sed omnes codices habent Resch, & ita legunt omnes Hebræi: Pag. Nomen autem ipsum significans legatum: In f. m. occ. simpl. & cum צור cop. præf. & in pl. m. simpl. ut & à pl. m. constr. צור; cum צור aff. ut seq. צור legatus, Prov. 25.13. וצור & legatus, Pro. 13.17. Jer. 49.14. Obad. 1.1. וצור legatus, Ifa. 18.2. וצור legatos tuos, Ifa. 57.9. Item, iv. signif. 4. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in eod. no. צור: prout significat dolorem, tormen: & cardinem januæ, &c. vide ad initium signif. 3. præced. prout occ. hoc No. in f. m. cum צור Aff. loco seq. צור cardine suo, Prov. 26.14. In forma pl. m. צור sunt tormina, cruciatus, dolores: gravissimi, proprie, quales parturientium: sic dicti, quod coarctent & confringent corpus: item, imagines, idola, ex formandi signif. Bu. Lex. Idola, dolores appellantur: an ad צור allusum? Itaque, עצב, צור: Cocc. fa-

bricatores dolorum, dicuntur fabricatores idolorum, & simulachrorum, quæ scilicet angustias afferunt. Av. Occ. autem hoc No. in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. cum פּרַף . & cum אֵף . Aff. absque præf. sed cum אֵף . est cum chirek tantum, absque Jod post Tzade: ut seq. צוּרִים Tormina, Isa. 13. 8. 21. 3. צוּרִים imagines: [idem quod צוּרִים supra] Isa. 45. 16. צוּרִים sicut tormina II. 21. 3. צוּרִים dolores mei, Dan. 10. 16. צוּרִים dolores ejus, 1 Sam. 4. 19. Item, v. signif. 5. hujus Rad. ex Bu. Conc. est, fol: in No. scil. צוּר : m. prout occ. Isa. 5. 30. צוּר angustia, & lux: ubi quidam, inquit R. D. exp. fol. & luna. Sed potest etiam verti: hostis: i. e. & tenebræ hostis aut inimici: Pag. Quumque intuebitur in hanc terram, ecce tenebras (tenebras) angustiarum, simulac collustraverit, & c. Sensus: quum ergo intuebitur: i. e. fermè ad solum aspectum ejus, inhorrescet terra tenebris: ut repetitio docet exegeticè. Tanta, inquit, hostis hujus crudelis, potentia est, ut non solum fremitu confternatur sit, sed etiam solo velut aspectu perditurus & obruturus gravissimis calamitatibus, (quæ cum tenebris in Scriptura plurimum comparantur) universam Judæorum gentem: & c. Jun. Denique, vi. signif. 6. hujus Rad. צוּר , ex Bu. Conc. est in No. inde, juxta pleorquæ, ducto, cum Aleph protractivo: Pag. viz. צוּר m. collum: 70. τρυχλος : Pag. Cocc. Bu. & c. à robore & firmitate: ut quidam volunt: Merc. vel, ita dictum, quod oneribus arcatur & premitur. Aleph in eo, est Epentheticum, vel, protractivum, ut Hebræi vocant: Bu. Lex. est pars angustior in corpore humano: ideoque No. hoc est cogn. cum צוּר vel צוּר angustavit: Av. qui nomen hoc facit novam, per se, radicem. Occ. autem, in absol. forma f. n. simpl. & cum ב & פּרַף . צוּרֵי collum, Isa. 8. 9. 30. 28. Hab. 3. 12. צוּרֵי in collum, Job. 15. 27. צוּרֵי collo, Psal. 78. 6. & in forma f. m. constr. est & occ. locis seq. צוּרֵי collum, Jer. 28. 10. 11. 12. 14. Item, occ. etiam, in f. m. cum אֵף , ב , נִי , & י . Aff. sic, צוּרֵי collum meum, Lam. 1. 14. צוּרֵי collum nostrum, Lam. 5. 5. צוּרֵי collum tuum, Gen. 27. 40. Deut. 28. 48. Isa. 10. 27. Jer. 27. 1. 30. 8. צוּרֵי collum tuum, Cant. 1. 10. 4. 4. 7. 5. Isa. 5. 2. 2. Item, occ. etiam cum אֵף . cui etiam פּרַף est præf. & cum אֵף . Aff. absque præf. sic, צוּרֵי collum ejus, suum, Gen. 41. 42. Job. 39. 19. Jer. 27. 7. 10. צוּרֵי in collo ejus, Job. 41. 13. צוּרֵי colli ejus, Hof. 10. 11. sed cum אֵף . occ. absque Aleph epenthet. sic, צוּרֵי collum suum, Neh. 3. 5. In forma pl. m. absol. צוּרֵי ; sed occ. tantum, in pl. m. constr. idque simpl. & cum ב & פּרַף . ut & cum אֵף & נִי . Aff. ut seq. צוּרֵי colla, Gen. 45. 14. Jos. 10. 24. Ezech. 21. 34. צוּרֵי in collis, Jud. 8. 21. 26. צוּרֵי ad colla, Jud. 5. 30. צוּרֵי colla vestra, Jer. 27. 12. צוּרֵי colla ejus, Gen. 27. 16. 33. 4. 45. 14. 46. 29. צוּרֵי collis ipsorum, Jos. 10. 24. Item, occ. etiam in form. pl. f. cum אֵף . צוּרֵי colla vestra, Mi. 2. 3. Item, hinc etiam No. cum Nun abundante seu heeman. in fine, viz. צוּרֵי m. idem, collum: Pag. collulum: Bu. Lex. Unde forma pl. m. צוּרֵי & constr. צוּרֵי : colla, partes vel latera colli: Av. prout occ. cum ב præf. & נִי . in pausa pro נִי . Aff. sic, Cant. 4. 9. in uno torque, צוּרֵי de collo tuo, Bu. Conc. de collis tuis, i. e. colorum tuorum: Pag. è collulis, vel faucibus tuis: Bu. Lex. de collaribus tuis: h. e. de ornamentis cervicis tuæ: Cocc. uno torque à faucibus tuis: Hebr. à collu-

lis tuis: ὑποκοριστικῶς . Jun. Sed à No. præced. in sing. צוּרֵי collum; Kimchi. vult deformari duale צוּרֵי , propter colli duo latera; dextrum scilicet & finistrum: Merc. Unde illud cum Aff. & irrui in צוּרֵי colla ejus, Gen. 33. 4. i. e. utrumque latus colli ipsius. Scribitur autem defectivè, juxta Masorethas, pro צוּרֵי : ut legitur, Gen. 45. 14. Bu. Lex. Item, ex hac Rad. verbaliter sumpta, quidam formant piel, seu quadratum poel, צוּרֵי ligavit, & c. Unde illud, Jos. 9. 4. quasi esset part. ex poel quadrato in pahul: צוּרֵי & ligatos: quidam consutos & c. Sed de hoc vide in Rad. צוּר : nam utroque pertinere potest: Merc. Sicut & illud, II. 8. 16 צוּרֵי liga testinionium: potest etiam esse Imper. kal ex צוּר : ut צוּרֵי , a צוּר , & c. Pag. locus etiam Ps. 89. 44. Notandus, etiam צוּרֵי redire fecisti, i. e. retulisti aciem gladii ejus: Pag. Bu. Lex. vel est Toar Adject. i. e. acutum gladium ejus: h. e. gladium ejus acutum: Pag. Atque sic quidem Kimchi sentit ubique posse esse: sed coactum est, Merc. Ab hoc autem nomine, dictus est locus quidam, 2 Sam. 2. 16. צוּרֵי i. e. ager, צוּרֵי fortium: Pag. quia hi juvenes fortes erant in morem petrarum. Cum enim essent sibi invicem oppositi, non se mutuo vicerunt, sed simul occubuerunt; Merc. Item ab alio No. ex hac Rad. ducto: viz. צוּרֵי , Ægyptus, seu terra Ægypti, vocatur Matzor: in 2 Reg. 19. 24 & sicavi, plantâ pedum meorum omnes rivos, vel, omnia flumina, צוּרֵי Ægypti: juxta R. D. à munitione sic appellatæ: Pag. per paranomasiâ, viz. nominis צוּרֵי Mitzrajim: (quod Ægypto proprium est) ab arcibus & munitissimis civitatibus, quas passim habuit ad aquas, Merc. Cev. Idem, Isa. 37. 25. & sic cap. 19. v. 6 & siccabantur rivi צוּרֵי Ægypti, & c. Pag. No. צוּרֵי Matzor, munitio obsidio, & c. est etiam Ægyptus à munitione, sive ab aggeribus rivorum, sic dicta: ut Isa. 19. 6. & exiccabuntur omnes rivi aggeris, seu munitionis, vel Ægypti; Av. præterea, de hac Rad. duo præcipuè, loci veniunt specialiter notandi, ubi insigniter occurrit: primus est, Psal. 139. 5. Retrò & antè, צוּרֵי , formasti, seu figurasti me: juxta R. D. Pag. Alii, compegisti me: nam efformatio seu conformatio, fit compressione quadam: ut dictum ad initium Rad. Merc. Sed R. D. insuper, in comment. pater meus, inquit sic explicat; retrò, & antè formasti me, in utero matris meæ, & posuisti super me manum tuam, quemadmodum faciunt caseo; juxta illud, Job. 10. 10. & sicut caseum coagulabis me, pro coagulasti me. & sic R. Imman. formasti me; vel, quod rectius videtur, inquit, obsedisti me; i. e. circumdedisti me undique scientiâ tuâ, instar exercitûs, qui manet in obsidione contra civitatem, & circumdat illam, ne fugiant homines, neque ex illis quispiam evadat; & sic Ab. Ezr. obsedisti me, ut Deut. 20. 12. sed ne mireris, quod non dixerit, צוּרֵי , quia simile habes Deut. 2. 10. ne צוּרֵי obsideas eos & c. Sensus ergo est, obsedisti me retrò & antè; Pag. & posuisti super me manum tuam: neque est obsidio, aut angustia, vel coarctatio, qualis est hæc. Sensus est, inquit R. D. exponens A. E. quod non est mihi statio, neque profectio absque te; h. e. neque consistere. neque ambulare possum, nisi te cinctus & c. Mer. Cev. includis, vel obsides me, & ponis & c. Cocc. Retrò & antè obsides me, & imponis mihi manum tuam; i. e. omni ex parte me circumtenes, antrorsum, retrorsum,

superne, inferne. dextrorsum, sinistrorsum; synecdoche: ut quinque verbis seq. exponitur; Jun. Locus deinde alter explicandus, est, Isa 63.9. In omni צַהָה angustia eorum, לא צַר: ei angustia: scribitur enim לא cum Aleph; quod est, non: sed legitur וְ cum vau, quod est: ei: Unde A.E. inquit, veritas est cum Vau, & est Metaphorica locutio, ac si ipse esset in angustia: idcirco festinavit, ut illos salvos faceret. Et R.D. inquit, Scriptura est cum Aleph: i.e. non multiplicavit eis angustiam: sed ab illa servavit eos. Lectura autem est cum Vau, וְ, ei; scil. Deo est angustia in angustia eorum; Juxta illud Jud. 10. 16. & coluerunt Dominum; & angustia affecta est, i.e. doluit, anima ejus in labore, seu propter laborem Israel. Metaphorice dictum; nam Scriptura sæpe loquitur secundum morem filiorum hominum. Sed R. Jonah scribit esse verbum transitivum; & exponit; In omni fortitudine (vel, juxta illum, angustia; sed posterius exponit ex significatione צַר rupis & מצור munitionis; Merc.) eorum eum roboravit; scil. Israel. Pag. In omni angustia eorum, (i.e. quæ ii Deum indignissimè affecerunt: humanitas dictum, ut versu seq.) non affecit (eos) angustia: i.e. non malum, sed bonum rependit pro malo, Jun. De nomine etiam צַר quidam observandi loci; viz. Ps. 18. 32. צַר עוֹלָתִי אֶלֹהֵינוּ. Quæ rupes, præter Deum nostrum? Ps. 73. 26. צַר לִבִּי rupes cordis mei. Is. 26. 4. וְיִגְבַּל צַר עוֹלָמִים rupes seculorum. Deut. 32. 15. צַר וְיִשְׁעוֹ & contumelia affecit rupem salutis suam: ad quem scil. confugere debebat, ut ad rupem, ut in eo salvus esset. Ps. 89. 27. וְצַר וְיִשְׁעוֹ Deus meus & rupes salutis mea. Deut. 32. 4. וְצַר וְיִשְׁעוֹ rupes, cujus opus integrum est. Ps. 95. 1. וְצַר וְיִשְׁעוֹ rupes salutis nostra vel nostræ. Ps. 19. 5. וְצַר וְיִשְׁעוֹ petra mea & assertor meus Deut. 32. 31. וְצַר וְיִשְׁעוֹ nam non, ut rupes nostra, rupes ipsorum. In his Christum intelligendum esse patet quia dicitur, lapis & salvator, & ad quem receptus est. Paulus, 1 Cor. 10. 1. וְצַר petra autem erat Christus. Hab. 1. 12. וְצַר & petram ad demonstrandum posuisti eum: ceterum. Isa. 8. 4. וְצַר מִכְשׁוֹר in petram offendiculi, Ps. 114. 8. וְצַר מִיָּדֵינוּ qui mutat rupem in stagnum aquarum, ex corde saxeo facit carnea & mollia. Cocc.

Rad 26. צַהָה: Hinc hiphil. צַהָה succendit. incendit; unde in fut. hiph. a. 2. f. m. וְצַהָה, in 1. f. m. וְצַהָה; atque inle cum קָה. Aff. Isa. 27. 4. וְצַהָה incendam id pariter; vide וְצַהָה, Cocc. ad quam radicem plerique id referunt.

Rad 27. צַהָה: unde in piel. צַהָה, limpidus & omnino ficans fuit: ficcuit. Idem quod צַהָה. hinc, צַהָה ferveo, comburo: & Lat. fisco -as -are: proprie candorem & nitorem significat. prout occ. Isa. 5. 3. in præter. piel. f. m. f. & multitudo ejus צַהָה ficcuit, pro ficescet. f. i. e. peribit f. i. vel est nomen in regimine, cujus status absolutus esset צַהָה limpidus & c. Av. qui hanc facit specialem per se radicem: reliqui vero referunt ad Rad. seq. ubi vide.

Rad 28. צַהָה: inde No. צַהָה, m. locus elevatus, & altus in petra, sic appellatus, quod sit aridus & ficans: inquit R. D. Pag. candorem proprie & nitorem denotat hæc radix: unde ad editum locum significandum transfertur, qui suapte natura aridus, glaber est, &

nitidus: Interdum ariditatem denotat, cui loca ejusmodi nitida & edita, sunt exposita: quod in illis sit velut calvities: nec illic herbæ crescant aut gramina. & ejusmodi, Merc. In Bu. Conc. Rad hæc צַהָה, duo signif. 1. est, ficans, fiticulosus, aridum: idque in No inde ducto, viz. צַהָה, m. ficans: juxta R. D. in Bu. Conc. Jer. 4. 11. וְצַהָה nitidus: Bu. Lex. ventus limpidus in excelsis: id est, ventus ficans & candescens: Av. ventus nitidi, vel nitidum צַהָה culminum, (est) in deserto: h. e. ventus vehemens, montes spoliens sylvis, & faciens nitere rupes: Cocc. ventus serenus (erit in) excelsis locis in deserto: vel ventus ficans & aridus, juxta R. D. ventus scil. vehemens, & proinde inutilis ad ventilandum aut purgandum, quia est nimis vehemens: & hoc est quod dicit sequenti versu: ventus vehementior his, (viz. ventis qui sunt ad ventilandum aut purgandum) veniet mihi. Metaph. de exercitu Babylonico valido & vehemente, venturo contra Jerusalem; Pag. Atque inde sunt nomina, צַהָה m. (de quo vide Pag. & Merc. ad initium Rad.) nitidus, aridus: aridus & eminens locus, petræ, scil. vel montis, qui sua natura aridus & glaber existens, nitorem refert. Bu. Lex. limpidus: Av. nitens: petra scil. h. e. nudus lapis: Cocc. ubique in Ezech. Sensus est, quod, quemadmodum publicus, seu publice peccavit, effundendo sanguinem innocentem, ac si poneret illum in summitate petræ, ut ab omnibus conspiceretur; ita publice punietur. Pag. prout occ. in f. m. simpl. & cum 7 præf. & in pl. m. cum 7 præf. ut seq. צַהָה ariditas, Ezech. 24. 7, 8. וְצַהָה in ariditatem, Ezech. 26. 4, 14. וְצַהָה in ariditatibus, Neh. 4. 13. Item, 2. hinc etiam No. צַהָה fam. ariditas, locus aridus & fiticulosus, quasi nitidus dictus: Bu. Lex. limpidus: Av. terra arida, & nuda, omni fructu & fruge carens sic dicitur. Arida autem nitent: Cocc. prout occ. hoc No. f. f. loco seq. צַהָה ficans, fiticulosus locus, Psal. 68. 7. Sic & 3. hinc etiam No. Toar Adject. צַהָה m. arens, aridum: quasi nitidum, dictum: pro צַהָה, formæ לִבְנָה inquit Kimchi; Bu. Lex. vel, est instar אֶשֶׁה ab אֶשֶׁשׁ; Pag. & c. Vide Av. in Rad. præced. Occ autem hoc No. in f. m. constr. loco seq. צַהָה arens, Isa. 5. 13. Item, 4. hinc etiam Nomen geminatum (quasi a sing. f. צַהָה) in forma pl. f. צַהָה, ficans: Pag. Bu. i. e. summa ariditas: Bu. Lex. limpiditudo magnæ, ficans, quæ inducunt caritatem annonæ: Av. nitores; h. e. ariditas, ficans: quando nihil, nisi lapis aut area nitens, in agro cernitur: Cocc. prout occ. hæc forma pl. f. cum 7 præf. loco seq. וְצַהָה in ficans, Isa. 58. 11. Deinde, ii. in Bu. Conc. signif. 2. hujus Rad. צַהָה, contractæ, in præter kal, צַהָה, est, nitens, nitidum, candidum, serenum esse. Bu. Lex. mundum esse, purificari, splendescere, clarescere: Pag. limpidus & clarus fuit: nituit; & Metaph. ficcuit: Av. splendens, nitere: Cocc. Prout occ. in præter kal, 3. pl. (ubi esset cum dagesch, si litera Cheth esset dageschabilis; sed cametz supplet vicem brevis vocalis pāthach & dagesch: Pag. licet in quibusdam exemplaribus scribatur cum pāthach, quod etiam ante Cheth esse solet. Merc.) loco seq. צַהָה nitidiores erant, Lam. 4. 7. Atque inde, ex rad. in hac signif. est No. צַהָה m. mundus, purus, nitidus, clarus, serenus, candidus, splendidus; limpidus: Pag. Bu. Av. Cocc. est nomen participiale: Av & in Isa 18. sic legitur צַהָה צַהָה פְּתוּחִים צַהָה צַהָה Ttttt צַהָה

tet : ut suo loco dictum. In plur. est צִי, cum simpli-
ci jod : alias cum Jod gemino. Synecdochicæ sunt, qui
sicca & deserta loca incolunt homines, vel bestia. Qui-
dam putant verti, per spiritus immundos, Apoc. 18.
Alii, Lamias, vel Dracones, vel catos marinos : No-
ster Interpres Dæmonia, & ubi de hominibus dicitur,
Æthiopes. Merc. צִי est siccitas, ariditas. Item, trieris,
navis magna & ingens, quæ est pars sicca in mari, seu
insula quædam parva, & Synecd. ponitur pro insularis,
seu pro hominibus, & bestiis ibi contentis : Av. Prout
occ. cum ! cop. in sing. m. loco seq. צִי & navis, Isa. 33.
21. In formâ pl. m. contractâ צִי vel integrè צִי naves :
Item loca deserta & arida : Metonymicè, feri,
barbari, desertorum locorum incolæ : Bu. Lex. Occ. au-
tem formâ hâc pl. m. contractâ cum simpli. Jod, post !
& צִי præf. sic, צִי & naves, Num. 24. 24. צִי navibus.
Ezech. 30. 9. Item, juxta quosdam, occ. etiam in hâc
signif. pro navibus : in forma pl. f. cum צִי præf. loco
seq. צִי in navibus, Ps. 105. 41. Deinde, ii. gnif. 2.
hujus Rad. ex Bu. Conc. est in nomine צִי f. siccitas, sic-
cum, ariditas : desertum : aut locus deserti, fiticulo-
sus, siccus & aridus : Pag. Bu. 70. ἀνυδρὸς ἐρημος, aridus
locus, Cocc. siccitas ariditas, quæ provenit ex æstu ni-
mio & ardore solis, ut solet esse in Insulis & locis de-
sertis. Cogn. cum צִי & צִי succensus est ex arsit. Hinc
צִי fervore צִי fervor : Av. Prout occ. hoc No. in f. f.
simpl. locis seq. צִי siccitas. Job. 24. 19. 30. 3. Psal. 63.
2. 107. 35. Isa. 41. 18. 53. 2. Jer. 2. 6. 3. 12. 51. 43. Ezech.
19. 13. Hof. 2. 5. Joel. 2. 20. Zeph. 2. 13. cui etiam formæ
f. f. ! & צִי sunt præf. צִי & siccitas, Isa. 35. 1. צִי in
terra sicca. Ps. 78. 17. Item, occ. etiam juxta quosdam,
in hac siccitatis signif. formâ pl. f. cum צִי præf. loco seq.
צִי per fiticulosa. Ps. 105. 41. Atque hinc plerique
formant Nomen in forma pl. m. צִי : tanquam à f.
m. צִי : hoc est, מִצִּיר, eremivagus : id de animalibus
dicitur, Isa. 13. 21. 70. θήρια & cap. 34. 14. צִי
צִי : ubi 70. θηρία ὑποκένταυροι. Bochartus
feles agrestes : qui Arabicè צִי. Item, de hominibus
dicitur, in Metaphora, Ps. 72. 9. Coram ipso incurva-
buntur צִי deserticolæ. i. e. alieni à politia Israelis.
Sic Ps. 74. 14. צִי לַעֲפֹלֹן populo, deserticulis. Et Is.
23. 13. Assur fundavit eam צִי barbaris : h. e. alie-
nis à Christi nomine : Cocc. & c. Vide Bu. Lex. & Av.
ad initium Rad. Occurrit autem hoc No. in forma pl.
m. simpl. & cum צִי præf. ut seq. צִי barbari, vasto-
rum locorum incolæ. Ps. 72. 9. Isa. 3. 21. 34. 14. Jer. 50.
39. Dan. 11. 30. צִי barbaris. Ps. 74. 14. Isa. 23. 13.
Item, hinc etiam No. צִי m. ariditas, siccitas : locus
aridus & fiticulosus, insula arida : Av. prout occ. cum צִי
præf. sic, צִי in arido loco, Isa. 25. 25. 32. 2. Atque
hinc etiam ex hâc Rad. & hoc ejus nomine deducitur
צִי Sion : vel Tzion proprium nomen montis, à siccita-
te loci nomen habentis : Merc. Bu. Lex. In ejus mon-
tis vertice, arx eodem nomine constructa est, quæ à
Davide capta, vocata est civitas Davidis : 2 Sam. 5. ad
latus hujus montis Aquilonare fuit Templum : Ps. 48. ad
hunc quoque radicem sunt qui sequens צִי, revocent,
Merc. Av. plerique verò id nomen statuunt Radicem
per se specialem,

Rad. 33. צִי vel צִי indè nomen radicale צִי, m.
statua : Titulus, aut signum seu monumentum sepul-
chrale, quod scil. ponitur super, vel juxta sepulchra,

aut vias : Pag. Bu. 77. Merc. 70. στήλην, σκόπελον
Coc. Monumentum positum super sepulchrum aut sta-
ta viam, five ex lapidum acervis, five ex aliis Notis,
& c. Nun à tergo est tertia Radicalis litera. Hinc ξηνός
truncus, stipes : ξηνόν statua, & c. Av. Occ. autem hoc
No. in sing. m. simpl. & cum צִי dem. præf. ut & in formâ
pl. m. cum kibbuts pro schurek : ut seq. צִי monumen-
tum, Ezech. 39. 15. צִי monumentum, 2 Reg. 23. 17.
צִי monumenta, Jer. 31. 21.

Rad. 34. צִי vel צִי : est florere efflorere, Pag. Bu.
ἀνθίσιν. Cocc. efflorescere, in florem erumpere, vel in
aliquid ei simile, figurate. Prodiit in florem pilosum,
pullulavit : Merc. Av. Cogn. cum צִי exivit, prodiit :
& cum צִי evolavit, ut & cum צִי emicuit. Dicitur au-
tem proprie de flore fructus, non de virore & erup-
tione foliorum. Hinc ἀνθὺς juvenis, florens : Item
צִי, Zizanium, herba nihil proferens præter
florem : Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor significati-
a habet, i. est, florere, & c. prout occ. in præf. kal, 2. sing. m.
loco seq. צִי floruit, Ezech. 7. 10. In hiphil. צִי fecit
florere, produxit florem, pullulavit : Av. prout occ. in fut.
hiph. 3. sing. m. simpl. plene : sed cum ! conv. præf. in for-
ma cum Sægol pro Jod hiph. in ult. ut & in 3. pl. m. cum
! cop. & ! conv. præf. plene cum Jod hiph. in penult. ut
seq. צִי florêset. Psal. 90. 6. 103. 15. 132. 18. Isa. 27. 6.
צִי & floruit. Num. 17. 23. צִי & florebut. Psal.
72. 16. צִי & floruerunt. Psal. 92. 8. Atque indè ex
Rad. in hâc florendi signif. est No. צִי m. flos : Pag. Bu.
Apertus proprie : Bu. Lex. & è folliculo natus : unde
& pro a. a sumitur in volucris plumatâ : ut & pro lami-
nâ in alâ morem extensâ : Merc. Bractea, lamina :
penna, pennata alâ : Bu. Lex. Sed de hisce vide in se-
quentibus significatis. Occ. autem hoc No. pro flore in
f. m. simpl. & cum ! & צִי præf. צִי flos. Num. 17. 23. I-
sa. 40. 7. 3. & flos, Is. 28. 1. צִי sicut flos. Job. 14.
2. Psal. 102. 15. Isa. 40. 6. In formâ pl. m. Jod est abso-
rptum in dageseh : inquit R. D. Pag. Nam est cum da-
gesch loco vocalis longæ : Euphoniæ causâ : Bu. Lex.
prout occ. locis seq. צִי flores, 1 Reg. 6. 18. 29. 32. 35.
Item, hinc etiam No. צִי f. fidem, flos : Pag. Bu. folli-
culus florum : Av. Prout occ. in forma f. f. constr. sic, Is.
28. 4. צִי efflorescentia : Bu. Conc. Et erit נִבֵּל צִי
flos cadens, decor gloriæ ejus. Est No. in fæm. constr. li-
cèt jungatur cum sequente voce masc. Nam sic conjun-
ctum i. e. positum in regimine, est Substantivum cum
Adjectivo : sicut Gen. 50. 23. & vidit Joseph ipsi Ephra-
im צִי בני filios trium-generationum : Pag. Ad
verbum tertiorum i. e. tertios : atque hoc perinde est,
ac si Latine diceret, lanæ nigrarum, quod dici solet nigra
larum : Merc. vel est conjunctum pro absoluto sicut
Isa. 15. 5. צִי vitulam triennem : & Lam.
2. 18. Ne des לך פִּינת requiem tibi. Pag. vel sic potest
exponi. flos caduci, i. e. caducus. decidens vel marces-
cens : Bu. Lex. Et erit flos emarcescens gloria decoris
ejus : 70. פִּינת. Av. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad.
צִי est in Conjug. hiphil, צִי prospectare : Prout
occ. in part. hiph. f. m. צִי prospectans : Bu. Conc. In
hiphil significat prospicere, ostendere se : ut in part.
hiph. Cant. 2. 6. צִי prospiciens e cancellis : q. d. os-
tendens seipsum & apparens, insitit florum, quum e-
grediuntur & ostendunt seipsum : ut R. D. exp. Pag. e-
ruptionem significat facultatis visoria, extare. promi-

nere, emicare, promicare: Merc. efflorescens, i.e. emicans, promicans, è calathris vel cancellis: Bu. Lex. prospiciens per cancellos: i.e. quemadmodum flos erumpendo prospicit: 70. ἐκκύπτων. Av. emicans de cancellis Cocc. sunt etiam inquit R.D. qui exp. ostendens cincinnos capitis sui: ex signif. No. צִיץ: de quo infra: Pag. Sicetiam, juxta quosdam, in hac signif. 2. occ. in fut. hiph. 2. s.m. צִיץ conspicuum est juxta R. D. in Bu. Conc. Psal. 132. 18. וְעֲלֵי יָצִיץ וְעַל אֵת super eum florebit corona, aut diadema ejus: Sed Ab. Ezr. exp. super ipsum scil. Davidem, conspicietur aut conspicietur (ut Cant. 1. quod supra citatum) diadema ejus; & sic etiam exp. R.D. in comment. Pag. Et super eo virebit corona ejus: Cocc. &c. in 1. signif. Deinde, iii. signif. 4. hujus Rad. est in No. צִיץ m. bractea, lamina: Bu. Conc. &c. vide ad idem nomen in 1. signif. Nam No. צִיץ flos, quando tribuitur auro aut alii metallo, significat laminam confusam in tenuitatem instar florum: Av. Unde וְהָיָה צִיץ flos aureus. Dicitur folium aut lamella aurea: πέταλον, Cocc. Prout occ. hoc No. in hac signif. locis seq. צִיץ laminam, Exod. 28. 36. 39. 20. Lev. 8. 9. Item, juxta quosdam, in hac signif. venit fut. hiph. 3. sing. m. loco supra cit. Psal. 132. צִיץ rutilabit instar laminæ politæ: Bu. Conc. i.e. plenum sit laminis aureis diadema ejus: ut quidam exponunt in R. D. Pag. &c. Vide supra in significatione 2. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. est in eod. No. צִיץ penna, ala; Bu. Conc. &c. Vide Bu. Lex. ad idem No. in 1. Signif. Nam צִיץ flos, est etiam ala, seu flosculus plumarum, ut solet enasci in pullis; Av. Prout occ. Jer. 48. 9. Date צִיץ alas, pennas; Bu. Conc. vel alam, ipsi Moab; scil. ad volandum; Pag. Date plumas Moabo; ut scil. ocyssimè avolet; Av. quidam verò exp. in 1. signif. date florem Moabo pappos: Cocc. Atque ad hanc signif. in Bu. Conc. refertur No. ductum ex hac Rad. cum Thau Heemant. in fine: viz. צִיץ vel cum Chirek tantum absque Jod in ult. צִיץ f. fimbria vestimenti: i.e. extremitas, quæ cæsuratim recisa, dissecatur. Est, inquit R. D. Ala, h. e. extremitas vestis aut panni: illud, scil. quod remanet de texturâ, & quod est suspensum in eâ, aut in eo, scil. panno, vocatur צִיץ. Et ideo appellat fila: quæ præcipit scriptura, ut suspendantur in alâ vestis, צִיץ; Pag. In Kimchi scribitur עֲנַף, ramus; ut scias rami aut floris speciem habere hujusmodi fila, è nodo egredientia. Hodie Judæi vocant hoc nomen fila octo ex lanâ contexta, quatuor angulis, certâ quâdam lege, in panno quadrangulari quem שַׁלְיָא appellant, quæ quidem vincunt. Vide Eliam in Tish. in שַׁלְיָא, et in שַׁלְיָא. Kimchi tamen mox dicit עֲנַף ala, i. limbus. Sub finem tamen radice repetit, צִיץ à similitudine עֲנַף rami, dici: quum et ipsum, צִיץ, juxta Hebræos doctores, nihil sit aliud quàm ramus. Plura fila in fimbriâ sunt velut rami suspensi in arbore. Hinc et capellitium hoc nomine dictum est, quasi ramum aut frondes capitis dicas, le fueillage, vernacule, Merc. צִיץ est cincinnus; item penicilamentum, peniculus florum textus; Bu. Lex. Fimbria; à florum resolutione instar florum: Nam extremitas vestis recisa solet cæsuratim dissecari. Capiti verò tributum, pro cincinnis accipitur, i.e. pro extremitate pilorum: Av. Peniculus, aut fimbria: 70. κισσός.

Item capillus capitis: Cocc. Nam sic cincinnati, seu capilli (vel potius capillitium: Merc.) capitis, pendent sicut ala vestis, vocantur. Pag. Prout occ. hoc No. in hac signif. simpl. et cum צִיץ & לֵךְ præf. ut in צִיץ. Cincinnus: Fimbria: Num. 15. 38. בְּצִיץ Cincinnis Ezec. 8. 3. לְצִיץ In fimbriam, penicilamentum, Num. 15. 39. Notandus autem ulterius locus supra cit. Ex. 28. 36. & facies צִיץ laminam (ex) auro puro: idem 39. 30. & Lev. 8. 9. Pag. Alii coronam, ut Exod. 28. 36. et capite sequenti vocatur Diadema sanctitatis. Sed utrumque simul invenies, Ex. 29. 20. אֵת צִיץ וְעַל כִּסֵּי צִיץ quasi alam dicas Coronæ sanctæ, i.e. laminam: sicut & Chaldaeus vertit שֵׁט, quod nomen à volando deducitur. Et פֶּרֶחַ quoque florendi verbum supra monuimus, pro, volare sumi. Ornamentum capitis in morem floris. Græcus vertit πέταλον, folium. Lamina fuit duorum digitorum ab aure, ad aurem pertingens. Chaldaeus pro כִּסְפִיר bronchia piscis, seu pinnula, habet צִיץ. Pro lamina quidam dicunt frontale. Merc.

Rad. 35. צִיר Ablegatus fuit in aliquâ angustia, pro auxilio et liberatione impetrandâ, amandatus est, ut constitutus in angustia opem quærat. Cogn. צִיר angustavit. Unde in Hithpael הִצִּיר fecit se esse ablegatum, simulavit se esse missum: Av. legatum se finxit: Bu. Lex. Prout occ. in fut. Hithp. 3. pl. m. cum 1 conv. præf. sic: Jos. 5. 4. abierunt וַיִּצִּיר וַיִּמְלֹךְ et simulaverunt se missos: i.e. finxerunt se venisse legatos: Av. Bu. Lex. &c. vide ad finem Rad. צִיר. Ac inde ex Rad. in hac signif. est No. צִיר m. nuncius, legatus, qui in angustia emittitur, ut subveniens opem quærat: ut Prov. 25. 13. Sic fidus צִיר legatus: 70. ἄγγελος πιστός, &c. Quando autem significat angustiam, et cardinem, pertinet ad Rad. צִיר vel צִיר: Av. No. צִיר m. est cardo: item legatus: quod in eo rerum agendas cardo vertatur: &c. Bu. Lex. Qui hoc nomen facit Radicale: et ab eo deducit verbum supra in Hithpael. Locos autem hujus nominis & verbum Hithp. Vide supra sub Rad. צִיר: Ubi plerique locant.

Rad. 36. צִיץ est accendere, succendere, Pag. in Conjug. scil. Hiphil הִצִּיץ incendit, succendit, Bu. Av. Unde in fut. Hiph. 3. Sing. m. צִיץ succendet: Occ. in 1. Sing. (צִיץ) cum בָּהּ. Aff. sic: Isa. 27. 4. הִצִּיחַנָּה succendam eam: Bu. & succenderem eam pariter: Av. incendam id pariter: Cocc. comburam eam, &c. Est forma quiesc. Vajin: nam à צִיץ scriberetur הִצִּיחַנָּה: in formâ scil. Deficientium Pe Jod: Merc. Cev.

Rad. 27. צֶלַל est, obumbrari tegumento: obigi, defensionis causâ, obmuniti: occludi, cum scil. quid supernè applicatur. Hinc & umbra Metaph. pro tegumento: munitione, defensione & protectione, sumitur. Quidam conferunt cum צֶלַל: Merc. צֶלַל obumbrari: est etiam profundum petere: item tinnire, palpitare. Bu. Lex. inumbratus, adumbratus est, ut si quid supernè applicatur, quod umbram avertit & nos tegit. Est cogn. cum הִצִּיל liberavit, protexit: affinitate respicit ad צִיָּה & צִיָּה profunditas: ut si quis ex profundis aquis liberatur. Hinc est ψαλλω, psallo, proprie de sonitu fidium; cytharam pulso: Item ψαλάσσω, attrecto, quatio. &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor signif. 1. est, obumbrari, obscurari, umbro-

umbrosum heri, opacari: Cocc. prout, occ. in prat. Kal 3. pl. sic: Neb 13.19. Et fuit **כְּאֶתֶר עָלָיו שַׁעֲרֵי** quum inumbrassent portæ Jerusalem: i. e. quum Sol ad Vesperam occubisset, & portæ inumbrassent, h. e. fecissent umbram: Pag. Quidam malè exp. cum obtegenda, i. e. occludenda essent: Merc. & R. Sal. exp. quum inclinata essent umbræ Vespertinæ Sabbathi in portis Jerusalem. Et Ab. Ezra: quum attigissent umbræ portas: aut quum pervenissent umbræ ad portas, & c. Pag. Quum obumbrarentur portæ: Bu. quum obumbrata essent: Av. quum umbrarentur i. e. opacarentur portæ, scil. Jerusalem: Kimchi **שַׁעֲרֵי הַשָּׁמַיִם** Sole ad Vesperem inclinante. An ab oppositis Montibus? An in Meridiè, quum Sol non jaceret Radios suos per Portas? Narrat sacra Historia, Mercatores per noctem mansisse extra Muros: quòd citius solito portæ essent clausæ. Diod. Quando les ombres du soir tomboyent sur les portes. Cocc. fuit itaque quum obumbrarentur portæ, & c. i. e. quum Sol vergens ad Occasum, dispareret à portis Jerusalem, h. e. tempestivè admodum: quia Sol propter adversos Montes celerius illorum conspectu occultabatur: Hoc autem præcepit rationem habens legis; Lev. 23. 32. Jun. In Hiphil. **הָעֵל** vel **הָעֵל**, umbram facere: Av. Cocc. vel umbrosum esse; Bu. Lex. Adumbrare; Av. Prout occ. in part. Hiph. sing. m. **מַעַל** vel umbram faciens: Umbrosa: Bu. Ezech. 31. 3. Assur, Cedrus, i. e. tanquam cedrus, in Libano, pulcher Ramo, pro, ramis, i. e. pulchros habens ramos: **וְהָרָשׁ מַעַל** & ramo, pro ramis. (vel ramus, sylva, Merc.) inumbrans: vel obumbrans: i. e. faciens umbram. Targum, & densitate suà inumbrans: Pag. Etramus adumbrans: Av. Et ramo umbram faciente: Cocc. est autem, inquit R. D. **מַעַל** à **מַעַל** ex part. Hiph. quod vel est cum Tzeri, vel cum Pathach: Ut habes in **מִסַּח** & **מִסַּח**, in Rad. **מַעַל**: Pag. Atque ex Rad. in hac i. signif. sunt nomina seq. 1. No. in formà pl. m. cum Aleph loco Lamed 2. Rad. viz. **מַעַלִּים**, umbræ: Bu. Conc. Job. 40. 16. & 17. al. v. 21. 22. umbrosa seu umbrosa arbores: Bu. Lex. Umbracla: Cocc. Item 2. hinc etiam No. **מַעַל** umbra Bu. Lex. Av. obtegens res quilibet: Av. prout occ. cum 1. Aff. loco seq. **מַעַל** umbræ suæ Job. 10. 17. unde in formà absol. pl. m. occ. cum 1. dem. præf. & in formà pl. m. constr. simpl. sic, **מַעַלֵּי** umbræ, Cant. 2. 17. 4. 6. **מַעַלֵּי** umbræ Jer 6. 4. Item. 3. hinc etiam No. def. abjecta 2. Rad. **ל** viz. **ל** idem, umbra: Pag. Bu. & c. Prout occ. simpl. & cum 1. & 2. præf. ut seq. **ל** umbra. Jud. 9. 36. Job. 7. 22. 3. 9. Isa. 2. 4. 2. 8. 8. Jon. 4. 6. **ל** umbra, 2 Reg. 20. 9, 10, 11. **ל** in umbra Gen. 19. 8. Ps. 17. 8. 36. 8. 9. 1. Eccl. 7. 17. If. 25. 5. 26. 2. 3. 4. 9. 2. Jer. 4. 8. 4. Ezech. 17. 23. Item occ. etiam hoc No. cum 2. **ל**, **ל**, **ל**, & 2. præf. ut seq. **ל** in umbra Jon. 4. 5. **ל** & in umbra, Ps. 7. 2. 63. 8. 1. Isa. 51. 16. **ל** sicut umbra. Ps. 102. 12. 109. 23. 144. 4. Isa. 32. 2. **ל** sicut umbra, 1 Chron. 20. 15. Job. 14. 2. 17. 8. Eccl. 5. 12. 8. 12. **ל** in umbraculum. Isa. 4. 6. **ל** umbra, 2 Reg. 20. 6. Item occ. etiam hoc No. cum variis affixis: ut cum 1. præf. & 1. Aff. & cum 1. & 7. Aff. ut & cum 1. Aff. cui etiam 2. **ל** & 2. sunt præf. & cum 1. Aff. cui etiam 2. est præf. sed cum 1. Aff. absque præf. prout ordine sequuntur: **ל** in umbra mea. Jud. 9. 15. **ל** umbra tua, Ps. 121. 5. **ל** umbra tua Isa. 16. 3. **ל** in umbra ejus, Cant. 2. 3. Lam. 4. 20. Ezech.

31. 17. Hof. 14. 8. **ל** & in umbra ejus, Ezech. 31. 6. **ל** ex umbra ejus, Ezech. 31. 12. **ל** umbra ejus, Psal. 80. 11. Hof. 4. 12. **ל** in umbra ejus, Isa. 24. 15. **ל** umbra ipsorum, Num. 14. 9. Item, 4. hinc etiam Nomen ex duabus 1. Rad. geminatis viz. **ל** m. umbrosa densa: Bu. Lex. inumbrans, vel obumbrans & faciens umbram; Pag. obumbratus vel, tum: Cocc. prout occ. in formà constr. sing. m. sic Isa. 18. 1. Væ Terræ, vel O Terra **ל** inumbranti seu obumbranti, alis: i. e. umbram facienti mundo, ob magnitudinem, aut multitudinem alarum suarum. Metaph. indicat multitudinem negotiorum seu negotiationum & mercium, & species varias rerum, quæ ad alias terras ex illà egrediebantur: ut exp. R. D. vel ut idem exp. O terra inumbrans alis: ob multitudinem, scil. navium, in quibus vela obumbrantia tenduntur, quum ambulant, similis erat avibus volantibus suis alis: Pag. Alii substantivè exp. umbræ alarum, per appositionem: Merc. Targum, Væ Terræ ad quam veniunt cum navibus è terrâ longinquâ, & vela sua extendunt, ut Aquila volans alis suis. Est autem No. geminatum à præced. No. **ל**. quod est umbra: Pag. væ terræ obumbrata alis, quæ sunt ultra fluente Cushi: i. e. terræ, quæ spem habet in Æthiopia Tihakah: Cocc. Umbrosa, (alis scil.) Bu. Conc. Deinde 11. signif. 2. hujus Rad. **ל** est tinnire: palpitare: Bu. Conc. Prout occ. in prat. Kal. 3. pl. sic: Hab. 2. 16. Ad vocem: vel propter vocem, aut sonitum. scil. rumoris hujus **ל**, vel, **ל** tinnierunt, vel palpitârunt labia mea: Pag. Bu. In vocem, tinnierunt labia mea: viz. Ut sonarent: Cocc. Nam iste tinnitus est, juxta R. D. & A. E. quum ob pavorem nimium contingunt & percutiunt sese labia: Pag. Ad vocem, tinnierunt, i. e. tremuerunt, & c. Av. Quidam autem conantur retinere 1. signif. & exp. occlusa sunt, ut loqui non poterim. Sic & de auribus dicitur. Et sanè talis tinnitus velut occludit. Kimchi motum concussionis & commotionis exponit: Merc. In quibusdam autem exemplaribus scribitur hæc vox cum in formà gatturalium; sed in correctioribus est cum simplici Scheva. In Niphal **ל** est etiam tinnire, Bu. Ma. tremefactus est, tremuit, motus est: Av. Prout occ. in fut. Niph. à 3. fng. m. **ל**, tinniet, & in 2. pl. m. **ל**: in 3. pl. f. **ל** tinnient: Bu. Conc. 2 Reg. 2. 16. & Jer. 19. 3. quod vel ut qui audiret, movebuntur, seu movebunt se; vel contrémiscunt, i. e. tinnient ambæ aures ejus: Pag. Bu. Av. qui hanc vocem sumunt in fut. niph. ut dictum. Quidam verò sumunt eam in fut. kal. aliâ scil. formâ, tanquam ex Chaldaïsino, Dageshat primâ Radicali: Ita Cocc. Si autem sit ex fut. Niph. Dagesh in Lamed excidit Av. ut sæpè scil. sit in literâ Schevatâ. In Hiphil **ל** vel **ל** umbram facere: ut in 1. signif. item tinnire: Bu. Av. Cocc. Unde in fut. Hiph. 3. fng. m. **ל** vel **ל**, tinniet, & in 3. pl. m. **ל**, atque inde in 2. fng. f. occ. 1 Sam. 2. 11. **ל**, tinnient, ambæ aures ejus. Bu. Cocc. Av. Atque inde ex Rad. in hac tinnienti signif. sunt nomina seq. viz. 1. No. **ל** vel **ל** auditus — tremoris, rumor vel strepitus: Pag. Av. prout occ. Jud. 7. 12. somnium somniavi, & ecce **ל** auditus — tremoris aut strepitus panis hordeacei, volventis se in castra Midian: ut exp. R. D. Pag. Av. In lib. Rad. Kimchi exp. totum

panis hordeacei: nam à צלה derivat, ut רגל ab רגל. At idem in Comment. exp. שמע רעש sonum strepitus: & sic R. Levi. קול הברה sonus tinnitus: Cocc. Nam secundum puncta legitur צלי Av. ut à Rad. צלה: Pag. Ubi etiam id Vide. Bu. Lex. item 2. Hinc etiam No. in formà pl. m. geminatà viz. צלצל cymbala, à tinnitu Bu. Lex. tintinnabula ob quorum pulsus aures tinnire solent: Av. posteriori Tzadi, in nostris exemplaribus, cum Kateph-Segol scribitur & prius cum Segol: ut etiam Elias notavit: singulare citat ex Talmudicis כנכי צלצל vel צלצל, plurale autem hoc in regimine scribitur cum Scheva sub secundo Tzadi & Chirek sub primo; Merc. scribit autem R. D. quod erant duo instrumenta ærea, quæ se invicem percutientia, seu collidentia, sonum reddebant: Pag. occ. autem hoc. No. pl. m. in formà absol. cum יכ, & in formà constr. cum כ præf. ut seq. יכצלצל cymbala 2 Sam. 6. 5. בצלצל cymbalis Psal. 150. 5. sic & 3. huc quidam reducunt ad Rad. in hac 7. signif. No. præced. in 4. signif. צלצל, cymbalum: Bu. Conc. & sic Hieron. exp. ejus locum Isa. 18. 1. vā terræ cymbalo alarum: Pag. sed rectius refertur ad 1. signif. ubi id plenius vide. Item 4. Hinc etiam No. sine geminatione, sed cum Mem Heemant, ab initio, viz. מצלצל tintinnabula: Pag. Bu. Av. vel cymbala: Cocc. Av. aut sinistra duplicem sonum præbentia: Av. Nam est in formà Duali, quia duo sunt instrumenta: ut ex R. D. dictum est: Pag. occ. autem, hoc No. in hac formà duali simpli. loco seq. מצלצל tintinnabula Neh. 12. 26. Cui etiam formæ Duali ו Cop. est præf. idque, vel in pausa cum Kametz, vel extra pausam cum pathach penult. cui formæ ult. cum pathach כ & כ sunt præf. sed cum יכ præf. venit in utraq. formā, ut seq. מצלצל. Et tintinnabula 1 Chron. 15. 16. ומצלצל. Et tintinnabula 1 Chr. 16. 42. ומצלצל tintinnabulis, 1 Chron. 15. 19. 25. 6. & 2 Chron. 5. 12. 29. 25. ומצלצל tintinnabulis, ut in 1 Chr. 16. 5. Ezr. 3. 10. ומצלצל vel ומצלצל tintinnabulis, 1 Chron. 19. 8. 15. 28. 28. 1. 2 Chron. 5. 13. Deinde, iii. signif. 3. hujus Rad. צלל est, profundum petere: Bu. Conc. mergi: סדר: Cocc. Submergi, demergi, &c. juxta quam signif. R. Juda exp. illud suprā cit. ex Neh. 13. Sic: quando demersæ erant portæ, tenebris scilicet ut dispararent: nè quis ingrederetur per portas, &c. q. d. cum esset vespera: Pag. Merc. Sed superior expositio (in 1. scilicet signif.) rectior est: Pag. In hac autem 3. signif. occ. præf. kal, 3. pl. צלל profundum petunt, Ex. 15. 10. Neh. 13. 19. Ex quā 2. signif. ducitur etiam no. præced. geminatum, viz. צלצל fuscina: Bu. Lex. Cocc. fuscilla piscaria, quæ in profundum mergitur: Av. instrumentum scilicet quo transfigitur caput piscis existentis in aqua: & facit ipsum ex aqua ascendere: i. e. hamus vel culter piscatorius aut aliquid hujusmodi. Alii verò dicunt quod sit instrumentum è virgis confectum, in quod cum caput piscis intraverit, capitur: i. e. Nassa: Pag. fuscilla piscatoria quod in profundum demergatur, ut quidam volunt: Merc. Cocc. occ. autem hoc no. in hac signif. cum יכ præf. in formà scilicet constr. cum pathach in ult. צלצל & fuscina, Jo. 40. 31. Denique, iv. signif. 4. hujus Rad. est locusta species: Bu. Conc. Idque in No. etiam geminato צלצל m. quod, juxta quosdam, est, fideratio, arborum vitium: vel ut quidam, rubigo, ærugo. Alii verò, est locusta: Et R.

Sal. scribit esse locustam clamofam, à streperà voce sic dictam: Bu. Lex. Species locustæ, in tam magnà copiā, ut terram adumbret: Av. Et sic Chaldaeus & Arabs locustæ speciem faciunt. 70. ερυσσιν: & vulgò Rubigo: sed aliene. Vide Bochartum, Cocc. Quibusdam autem hoc No. est quadriliterum: Bu. Lex. Id proinde quare inter quadrata nomina, Pag. Occ. autem hic in Bu. Conc. cum י dem. præf. loco seq. צלצל locusta, Deut. 28. 42. Item huc etiam ad hanc Rad. in 2. tinniendi signif. reducendum erat No. (quod in Bu. Conc. deest) cum Mem. Heemant. ab initio, (quasi à sing. f. מצלה) in formà pl. f. מצלות tintinnabula: Pag. Bu. Av. quæ scilicet phaleris eorum appenduntur sonitum edentia: Av. prout. occ. Zach. 14. 20. In die illà erit מצלות על super tintinnabulis equi, pro, eorum, sanctitas domino. Præceptor Hieronymi, super phaleras eorum & ornamentum bellicum. Et R. D. exp. Tintinnabula quæ suspenduntur in collis eorum, & sonitum edunt, seu strepitu tinniunt, erunt sanctitas Domino: Pag. Merc. Quia, inquit ille, ex illis fient ollæ ad coquendum in domo sanctitatis: seu sanctuarii, Pag. Atque ab hoc nomine in pl. f. deformatur No. in Duali מצלות de quo suprā. Quæ nomina ex tinniendi signif. deducuntur, de quā suprā in Niph. & Hiph. in vocibus scilicet מצלה ex fut. Niph. & מצלה: prout scribitur in Pag. Sed in nostris exempl. additur Jod post Lamed, ut suprā videre est. Hæc autem Nomina eò possunt referri, quod strepitu suo aures velut obthurent. Merc. Sed & huc etiam quidam reducant nomina צלמון tenebræ, caligo: & צלמון umbra lethalis, &c. Bu. Conc. de hisce autem duobus Vide in Rad. צלל vel צלל. Ubi plerique ea locant [צלה] Chald. orare, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 37. צלה: est, affare: Pag. Bu. Conc. &c. 70. ἀτταν: Cocc. lixavit, elixavit, ad ignem coxit, &c. Hinc per Metath. literarum priorum, lixo & elixo: nam Latini mutant Tzadi in X. Av. Verbum hoc propriè est, ad prunas affare, vel, ad ignem torrere carnem, vel aliud quid. Merc. Est cogn. cum צלל adumbratus est profundè, demersus est in profundum: Av. & quidam conferunt cum קלה quod est frigere, torrere: Sed longius cum צלה clamare, hinni: quod scilicet quæ igni torrentur crepitent; Merc. Occ. autem hoc Verbum in Infin. Kal. cum ל præf. & in fut. Kal. 1. f. & 3. sing. masc. prout sequuntur, לצלות, ad affandum, 1 Sam. 2. 15. אצלה, affabo, Isa. 44. 19. אצלה affabit, Isa. 44. 16. Atque inde est No. צלי & in constr. צלי, affatum, assum, affatura, coctio, ad ignem. 70. ὄπτον. Pag. Bu. Conc. Av. prout occ. in formà tam absol. quàm constr. simpliciter, ut seq. in absol. forma sing. m. צלי affatura Isa. 44. 16. צלי assum, affatura: Ex. 12. 8. Item hinc etiam quidam derivant No. צליל m. tostum, torta, ut vulgò vocant: panis scilicet subcineritius, aut torta subcineritia: vel panis coctus aut affatus, aut torta cocta super prunas: Pag. In loco autem ubi occurrit, Jud 7. 13. Sic se habet: צליל subcineritius, aut affatus, panis hordeaceus, &c. Ubi scribitur cum Vau, sed legitur cum Jod, ut inquit R. D. Et idem est, quia literæ Ebevi invicem permutantur. Est autem formæ instar צליל Meditatio, locutio: ab רגל meditari, loqui, &c. Pag. & sim. Bu. Lex. Alii verò referunt hoc No. ad צלל: ubi etiam Vide.

Rad. 38. צלה: est prosperare, sive prosperari, deponens; i. e. prosperum fieri: secundare, i. e. prosperare, transitive: transire: Pag. proficere: findere: scindere. In Hiphil videlicet transitive usurpatur, licet & illic intransitive sæpe sumatur. seu absolute, subaudiendo aliquid; וְצָלָה secundavit, scil. וְצָלָה viam suam, &c. Est autem proprie generaliter, perrumpere, pervadere: pertransire: liberè, validè, & sine impedimento vim suam exerere: sicut & in Chaldaea lingua est scindere, ut infra habet. per, proficere, promovere, vertitur sæpius in bonam partem, pertransire feliciter: sed & in malum, ut apud Paul. 2. ad Tim. 2. & 3. peculiariter in Kal, cum spiritui tribuitur, significat Spiritus motum præclarum, quo virtus sese statim exerat heroica, omnia perrumpens, & vincens: ut de Samfone, Saule, Davide, & aliis. Et tum ferè cum צל vel צלל construitur. Ut ostendatur eam energiam coelitus esse immisissam, & inditam, non humanitus comparatam. In novo Testam. id dicitur per id, quod est, Spiritum Sanctum supervenire, advenire, gratiam Dei proficisci, &c. Vide & supra in פצע. Consecrunt cum וְצָלָה & וְצָלָה: Merc. Cev. וְצָלָה prosperari, secundari, prosperum, secundum esse: succedere: proficere, prodesse, utile esse: Item irruere, invadere, pervadere, transire, & ita ferè cum וְצָלָה & צלל construitur. Bu. Lex. prosperè successit, feliciter processit. Cogn. cum וְצָלָה relaxatus est, nam cui omnia ex voto succedunt, relaxationem habet. Hinc est, per inversionem Radicis, וְצָלָה, & auxilior, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est procedere, proficere, felices successus habere: prosperari: item trajicere, pervadere, transire, &c. Cocc. Bu. Conc. prout occ. in præ. Kal. 3. f. f. simpl. & cum 1. conv. præf. ut & in 2. pl. cum 1. Cop. præf. ut seq. וְצָלָה prospera est, Jer. 12. 1. וְצָלָה transibit, irruet 1 Sam. 10. 6. וְצָלָה Et transiverunt, 2 Sam. 10. 18. In imper. Kal, f. m. est, וְצָלָה prosperare. Psal. 5. 4. In fut. kal, f. m. וְצָלָה prosperaberis: occ. in 3. f. m. cum 1. conv. præf. loco seq. וְצָלָה & prosperata fuisti, Ezech. 16. 13. & in 3. f. m. fut. kal. occ. simpl. vel cum pathach extra pausam, vel cum kametz in ult. in pausa, sic, וְצָלָה prosperè cedit, ager: proderit, pertransit: Jer. 13. 7. 10. 2. 30. Am. 5. 6. וְצָלָה prosperabitur, Isa. 53. 10. 54. 17. cui etiam 3. f. m. cum pathach in ult. Interrog. est præf. sic, וְצָלָה an proderit? prosperabitur? Ezech. 15. 4. 17. 15. Item, in 3. sing. f. fut. kal. occ. simpl. cum kametz in ult. ob pausam: sed cum 1. Interrog. & 1. conv. præf. cum pathach in ult. extra pausam: ut seq. וְצָלָה succedet, prosperabitur, Num. 14. 41. Ezech. 17. 9. Dan. 11. 27. וְצָלָה an prosperabitur? Ezech. 17. 10. וְצָלָה & irruit, Jud. 14. 10. 19. 15. 14. 1 Sam. 10. 10. 11. 6. 13. 18. 10. In hiphil est, secundare. prosperare, prosperum efficere: Item neutraliter; secundatus, prosperatus est: Pag. Bu. Av. Procedere, succedere fecit: Cocc. Sed ubi de redicatur, absolute sumitur; ubi vero de personà, potest aliquid subaudiri: ut initio Radicis dixi: Merc. Occ. autem in præ. hiph. 3. f. m. simpl. & cum 1. conv. & 1. Interrog. præf. ut & cum 1. Alf. prout seq. וְצָלָה prosperavit, secundavit, Gen. 24. 6. 2 Chr. 7. 11. וְצָלָה & secundabit, Gen. 24. 40. 2 Chr. 31. 21. Isa. 48. 1. 55. 11. Dan. 8. 24. 25. 11. 36. וְצָלָה an prosperavit? Gen. 24. 21. וְצָלָה secundavit eum, 2

Chron. 25. 5. Item, in 3. f. m. & 2. f. f. & 2. f. m. occ. cum 1. conv. præf. utrique sic, וְצָלָה & prosperabitur, Dan. 8. 12. וְצָלָה & prosperaberis, 1 Chron. 22. 11. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum 1. præf. sic, וְצָלָה secundans, Gen. 24. 42. 39. 2. 3. 23. בְּמַצְלִיחַ in prosperantem, Ps. 37. 7. Item, in Imper. hiph. f. m. plene, est, וְצָלָה: sed cum 1. cop. præf. occ. cum pathach in ult. absque Jod hiph. sic, וְצָלָה & prosperare, 1 Reg. 22. 12. 15. 2 Chr. 18. 11. Sed cum 1. parag. add. occ. plene cum Jod hiph. in penult. ut & occ. etiam plene in Imper. hiph. pl. m. cum 1. cop. præf. וְצָלָה prospera, Ps. 118. 25. וְצָלָה & secunda, Neh. 1. 11. וְצָלָה & prosperamini, 2 Chr. 18. 14. 20. 20. In fut. hiph. occ. in 2. f. m. & f. ut & in 3. f. m. simpl. plene: sed cum 1. conv. præf. 3. f. m. occ. cum pathach in ult. absque Jod hiph. prout seq. וְצָלָה prosperabis, Deut. 28. 29. Jos. 1. 8. 1 Chron. 22. 13. וְצָלָה secundaris, Jer. 2. 37. וְצָלָה secundabit, prosperabitur, Neh. 2. 20. Ps. 1. 3. Prov. 28. 13. וְצָלָה & prosperatus fuit, 1 Chron. 29. 23. 2 Chr. 32. 30. Item, in 3. f. f. fut. hiph. occ. cum 1. Interrog. præf. & cum chirek tantum absque Jod penult. loco seq. וְצָלָה an prosperabitur? Jud. 18. 5. & in 2. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. sed in 3. pl. m. cum 1. cop. & 1. conv. præf. ut seq. וְצָלָה prosperabimini, 2 Chron. 13. 12. 24. 20. Jer. 32. 5. וְצָלָה & prosperantur, Jer. 5. 28. וְצָלָה & prosperati sunt, 2 Chron. 14. 7. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, Paropsis, scutella; Bu. Conc. Idque scil. in No. 1. וְצָלָה paropsis, patina; Bu. Lex. Scutella; Pag. frixorium, scutella, seu vas, in quo carnes prosperè torrentur. Av. Sed sine autoritate putatur esse frixorium, in quod, scil. immissa celeriter transeunt, & torrentur. Et sic etiam sentiunt de sequente No. in Prov. Et exp. Condit manum suam piger in frixorium; ut sit sensus: citius patitur in Caldario cibum corrumpi, quam ut statim in os regerat: Quod quæ friguntur, mox incallescunt: Ac nisi statim excipiantur, adustione pereant. Sed malim pro scutellâ, aut pro sinu, id nomen eo loci in Prov. sumi: Nam sinus, lebetis more concavus est: Lebes autem quidam erat lancis formam referens. Inde lancis & lebetis nomen vicinum, aut idem. Merc. Dicitur autem sic Paropsis seu patina, inde, quod per mensam. vel de manu in manum procedat: Cocc. Occ. autem hoc No. cum cholem penult. loco seq. וְצָלָה paropsidem, 2 Reg. 2. 20. Item 2. hinc etiam No. וְצָלָה f. gabata, scutella: vel lebes, juxta quosdam, ad figuram gabatæ formatus: Item manica sinus: qui, Prov. 19. Ironice sic appellatur, quod lebetis modo concavus sit. Sed Hebraei in 1. signif. exponunt: Bu. Lex. Frixorium, scutella, lebes: Av. vel paropsis; male autem 70. Prov. 19. & 26. reddunt πλάτων: Cocc. Occ. autem hoc No. f. cum 1. dem. præf. & pathach in ult. extra pausam: sed cum 1. præf. & kametz penult. ob pausam: sic, וְצָלָה scutellam, 2 Reg. 21. 12. וְצָלָה in scutella; sinu Pro. 10. 24. 26. 14. Item 3. hinc etiam No. in forma pl. f. וְצָלָה gabatæ: Bu. Lex. frixoria, scutellæ, lebetes: Av. prout occ. cum 1. præf. loco seq. וְצָלָה & in lebetibus, 2 Chron. 35. 13.

Rad. 40. צלם; m. (nomen radicale) est, imago: Pag. Bu. similitudo, tam corporea, quam incorporea: Pag. Av. quidam צל revocant, quod imago: sit vel umbra, seu adumbratio corporis, aut rei primariæ. Sane, ex Psal. 39. In imagine, nihil aliud est quam

in umbra: Sed non ideo radices sunt confundendæ: Merc. est cogn. cum מלח, simile: & cum מלח, adumbratus est: nam imago est, quasi umbra alicujus rei: Av. est similitudo ad Archetypum expressa: 70. εἰκόν. Gen. 1.26. faciamus hominem כְּעִלְמֵנוּ in imagine nostra secundum similitudinem nostram: h. e. imagine similitudinem habente: ut, qui hominem quæ homo est, & differt à cæteris animalibus, cognoscit, in eo recognoscit Typum creatoris sui, & vitæ ejus, nempe veritatis bonique amantem, atque ita rectam bonamque voluntatem, & sic sermonem atque operationem; Sic Gen. 1.27. 9.6. quia homo, & in eo posterius ejus, factus est ad Imaginem Dei, Deus est ejus Dominus: ideoque nemo impunè eum interficiet: nemo debet ei maledicere, & eum judicare: Jacob. 3.9. & Psal. 39. 7. מַלְאָכִים יְהִי לִי, in imagine ambulat vir: h. e. non in verâ sapientiâ, nec cognitione ejus, quod eum beatum facere possit, nec in beatitudine, sed in tenui quâdam adumbratione, aut in solâ specie externa. Psal. 73. 20. בְּעֵינֵי מַלְאָכִים תִּבְהֶנּוּ. In civitate imaginem eorum spernis: i. e. non feres imaginem bestiarum in civitate tuâ, viz Ecclesiâ: Apoc. 13. 14. 15. In loco cit. Psal. 39. verumtamen מַלְאָכִים in imagine transibit vir: R. Jona, & R. Jos. Kimchi exponunt כְּחַשׁ in tenebris, quia, ut R. D. exp. ignorat, sed nescit diem mortis suæ. Alii verò exp. in imagine: quia homo mutatur de die in diem, de tempore in tempus, in suâ imagine: sicut flumen, quod mutatur & ambulat, stante ejus imagine aut similitudine. Pag. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, imago in hoc scil. nomine, prout occ. cum מַלְאָכִים simpl. & cum מַלְאָכִים 1 aff. ut & cum מַלְאָכִים aff. absque præf. ut seq. מַלְאָכִים in imagine Gen. 1.27. 9.6. 7.3. מַלְאָכִים in imagine nostra Gen. 1.26. מַלְאָכִים in imagine sua, Gen. 1.27. 5.3. מַלְאָכִים imaginem eorum, Psal. 73. 20. In forma pl. m. מַלְאָכִים prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. & 1 cop. præf. ut & cum מַלְאָכִים & מַלְאָכִים aff. prout seq. מַלְאָכִים imagines, Num. 33. 52. 1 Sam. 6. 5. 11. Ezek. 16. 16. 23. 14. מַלְאָכִים & imagines, 1 Sam. 6. 5. Ezek. 7. 20. מַלְאָכִים imagines vestrarum Am. 5.26. מַלְאָכִים imagines ejus, 2 Reg. 11. 18. 2 Chr. 23. 17. (& c. vide 2. signif. seq.) Deinde 11. signif. 2. hujus Rad. est: tenebræ, & umbra mortis: Bu. Conc. idque 1. in eod. Nomine מַלְאָכִים; Prout occ. cum מַלְאָכִים loco seq. מַלְאָכִים in umbra, Psal. 39. 6. Item 2. Hinc etiam, No. cum Nun Heemant. in fine מַלְאָכִים m. tenebræ, caligo: Pag. Bu. Tzalmone est mons qui semper albet Hybernâ nivibus, non procul à Sichern: vel est No. comp. ex מַלְאָכִים umbra, & מַלְאָכִים species: est enim mons famosus: Av. Et fuit sanè mons non procul à Sichern eo nomine: ut patet ex Jud. 9. 48. ab arborum umbrositate, ut videtur, dictus: Unde ubi venit in Psal. 68. videtur transferri ad tenebras calamitatum, & obscuram umbram: alii ad mentis Caliginem & Dei ignorance, per Christum, in divulgatione Evangelii, candefiendam & illustrandam nivis more. At non à מַלְאָכִים, sed à מַלְאָכִים deduxerim, tametsi sit Nominum allusio: Merc. Metaphoricè & ænigmaticè significat hoc No. Ecclesiam Electorum in mediâ multitudine vocatorum positam: Cocc. prout occ. cum מַלְאָכִים præf. sic Psal. 68. 15. מַלְאָכִים, albescit in tenebris: q. d. inquit R. D. Alæ columbæ albescent, ut nix, & sicut argentum conflatum in tenebris: Pag.

Merc. albesces, nivesces in caligine: Chaldaus מַלְאָכִים, in umbra mortis. Aliis est No. propr. Montis noticiis Jordanem, ut Jud. 9. 48. Bu. Lex. candescit in Zalmon: Av. Ningeat in Zalmon: Cocc. niveus eris (i. e. circumfulgebis puritate & gloria) in Tzalmone: Jun. Item, Hic etiam sub hac Rad. in tenebrarum significatur No. מַלְאָכִים f. Umbra lethalis: Bu. Lex. Umbra mortis: Pag. Av. Quæ scil. indicantur densissimæ tenebræ. Av. sed est dictio composita è duabus: viz. ex מַלְאָכִים hoc est, מַלְאָכִים, umbra; & מַלְאָכִים Mors: Pag. Bu. Av. Unde significat mortis imaginem tristissimam: Av. 70. מַלְאָכִים דַּאֲדִיטוּ, מַלְאָכִים: Chald. מַלְאָכִים מַלְאָכִים. Cocc. & rectè sic dicitur hæc vox composita, ut talem umbram, seu imaginem significet quæ morientium oculis obversatur, mortis scil. imaginem tristissimam, & c. Allegorice, præsentissimum periculum significat, scripturæ more: Merc. Prout occ. hoc No. simpl. locis seq. מַלְאָכִים umbra mortis, Job. 10. 22. 12. 22. 16. 16. 4. 17. 34. 22. 38. 17. Psal. 23. 4. Isa. 2. 1. Am. 5. 8. cui etiam מַלְאָכִים & מַלְאָכִים sunt præf. ut seq. מַלְאָכִים & umbra mortis, Job. 3. 4. 10. 21. 23. 3. Psal. 107. 10. 14. Jer. 6. מַלְאָכִים umbra mortis, Psal. 44. 20. מַלְאָכִים in umbram lethalem, Jer. 13. 16.

R d. 40. מַלְאָכִים: vel מַלְאָכִים: com. gen. est, costa: Synechdochicè, latus: item claudicatio: quasi lapsus lateris dicas: item substructio, vel trabis substructionis, quæ lateribus ædificii adhæret: quasi structuram lateralem dicas: cella, cubiculum laterale, seu ad latus templi extructum: Bu. Lex. No. hoc est Costa: & quia costa est in latere hominis, sæpè usurpatur pro latere cujuslibet rei, & si de ædificiis, vel domibus dicitur, significat exedras, & conclavia, quæ, in latere templi, & domorum, sunt extructa ex trabibus. Est cogn. cum מַלְאָכִים axilla. Hinc מַלְאָכִים resolutio in Ts. fit per Metath. latus. Av. scribitur autem hoc No. nunc per Kametz sub Lamed, nunc per Pathach, ob gutturalem: Sed quomodo est Milhel, utpotè in Syntaxi positum nonnisi per Sægol & Pathach scribitur. Quod costa sit in latere, transfertur ad rem quamvis, quæ est in latere, significandum, ut tabulam: valvæ: exhedram: & latus cujusvis rei. Item loci est nomen, in Tribu Benjamin: 2 Sam. 21. מַלְאָכִים per Kametz, maxime in distinctione scribitur: Merc. Ab hoc autem nomine quidam formant verbum in kal מַלְאָכִים claudicare: 70. מַלְאָכִים, ἐπιπλάττειν, q. d. in latus lapsare: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc dicitur esse latus: costa: trabes: claudicatio & c. Prout occ. in part. Ben. kal, (de quo etiam videantur nomina) s. m. simpl. sed in f. f. cum מַלְאָכִים dem. præf. & Tzeri pro Sægol penult. ob pausam. מַלְאָכִים claudicans Gen. 32. 31. מַלְאָכִים claudicans Mic. 4. 6. 7. Zeph. 3. 19. No. autem supra descriptum, pro latere vel costa, & c. occ. simpl. & cum מַלְאָכִים cop. & מַלְאָכִים dem. ut & cum מַלְאָכִים præf. eaq; vel cum Kamets, ob pausam, vel cum pathach, extra pausam, in ult. prout sequuntur, מַלְאָכִים latus Ezek. 41. 5. מַלְאָכִים latus, Exod. 26. 26. 27. 35. 26. 31. 32. מַלְאָכִים & latus, Jos. 18. 27. מַלְאָכִים costam, 1 Gen. 2. 22. מַלְאָכִים latus, 1 Reg. 1. 8. Ezek. 41. 5. 11. מַלְאָכִים in latere, 2 Sam. 16. 13. מַלְאָכִים Tzelan. p. 2 Sam. 21. 14. Item idem nomen, pro, claudicatione & quasi pro, in alteram latus lapstatione: occ. cum מַלְאָכִים & מַלְאָכִים præf. ut & cum מַלְאָכִים aff. cui & מַלְאָכִים est præf. & cum מַלְאָכִים aff. (pro latere, scil.) cui etiam מַלְאָכִים est præf. prout sequuntur, מַלְאָכִים ad claudicationem

onem, Pl. 28. 18. לַצֵּלֶל substructioni laterali, Ezech. 41.9. וְלַצֵּלֶל & lateri, Exod. 26.27. 26.25. וְלַצֵּלֶל claudicationem meam, Jer. 20.10. וְלַצֵּלֶל & in claudicatione mea, Psal. 35.15. וְלַצֵּלֶל latus ejus, Psa. 25.12. 37.3. וְלַצֵּלֶל ad latus ejus, Job. 18.12. in forma pl. m. occ. loco seq. וְלַצֵּלֶל latera, valvæ, 1 Reg. 6.34. fed sapiens venit in forma pl. f. וְלַצֵּלֶל costæ, quæ sunt in lateribus; item pro exedris, seu thalamis, qui sunt in lateribus Templi: & trans. pro trabibus, quæ sunt costæ domorum: Av. prout occ. simpl. & cum דִּם dem. praf. וְלַצֵּלֶל substructiones laterales 1 Reg. 6.5. Ezech. 41.9. וְלַצֵּלֶל trabes, contabulationes, 1 Reg. 7.3. Ezech. 41.8. cui etiam formæ pl. f. am. absol. וְלַצֵּלֶל & 2, pro דִּם dem. sunt praf. וְלַצֵּלֶל & substructiones, Ezech. 41.6. וְלַצֵּלֶל substructionibus, Ezech. 41.5, 7. Item, occ. etiam in forma pl. f. constr. cum pathack scil. & Scheva: simpl. & cum י & בִּי praf. ut & cum יי. Aff. cui etiam יי est praf. prout seq. וְלַצֵּלֶל latera, Exod. 25.14. 27.7. 37.5. 38.7. וְלַצֵּלֶל & substructiones, Ezech. 41.26. וְלַצֵּלֶל trabibus, 1 Reg. 6.5, 16. וְלַצֵּלֶל latera ejus, Exod. 30.4. 37.27. וְלַצֵּלֶל ex costis ejus, Gen. 2.21. Item, hic etiam quidam ponunt, ut Nomen Toar five Adject. participiale, viz. וְלַצֵּלֶל m. claudicans, claudus; q. d. in latus labens; Bu. Lex. ad latus declinans: i. e. claudus, qui scil. in alterum latus labitur: Av. Nam qui claudicat, alteri duntaxat lateri innixus, incedit; Bu. Lex. Et sic etiam וְלַצֵּלֶל claudicans, clauda, &c. Sed utrumque juxta Kimchi potest esse benoni kal, Merc. Cev. Ubi vide supra in part. ben. kal.

Rad. 41. וְלַצֵּלֶל; Indè No. וְלַצֵּלֶל f. est, coma, crines: Bu. Lex. cæsaries; πλόκαμος comæ: Cocc. cæsaries capillorum, cincinnus, crines, juxta R. D. qui scil. trahunt à mulieribus antefaciem, vel aptantur, super faciem. Sed R. Jona scribit esse וְלַצֵּלֶל velamen: Pag. Quidam, quòd tantum reperiatur וְלַצֵּלֶל in Cant. & Isa. putant Tau esse Radicale, quasi à וְלַצֵּלֶל, quod exponunt constringere, quasi constrictorium dicas: i. e. fasciam, quæ capillus constringitur, nè deficiat: Sed Dagesch in Mem ostendere videtur fictam esse radicem וְלַצֵּלֶל: Tau verò est ex He fæm. in formâ constr. Merc. Videatur hoc No. fæm. post seq. masc. nam indè plerique ducunt No. וְלַצֵּלֶל m. horridus: quasi crinitum dicas: i. e. prædo, latro: nam hi comam alere solent, ut horridi incedere videantur: ut scribit R. Levi, Bu. Lex. Hirsutus, hispida, comatus, intonsus: Cocc. Fur, latro: Quidam exponunt latrones deferta incolentes: nudi incedentes, capillis oblongis, quos nutriunt, verenda tegentes: prout mos est in terra Ishmael, ut scribit R. D. Est autem formâ instar כְּבִיר, כְּבִיר, &c. Pag. vel וְלַצֵּלֶל exponi potest, sitibundus, siticulosus: Nam Radix ejus וְלַצֵּלֶל, licet non usurperit verbaliter, est cogn. tamen cum וְלַצֵּלֶל & וְלַצֵּלֶל sitivit: Av. Et sic etiam 70. exp. διψῶντας: tanquam à וְלַצֵּלֶל: Cocc. Prout occ. hoc No. f. m. locis seq. וְלַצֵּלֶל comatus, Job. 5. 18. 9. præcedens autem No. fæm. וְלַצֵּלֶל in formâ sing. f. constr. וְלַצֵּלֶל coma, crinis, occ. cum בִּי. Aff. simpl. & cum לִי praf. ut seq. וְלַצֵּלֶל comam tuam, Is. 47.2. וְלַצֵּלֶל ad comam tuam: Cant. 4.1, 3. 6.7.

Rad. 42. וְלַצֵּלֶל vel וְלַצֵּלֶל; est, sitire, Pag. Bu. sitibundus, siticulosus fuit, idem quod וְלַצֵּלֶל, sitivit, & וְלַצֵּלֶל. Undè est No. וְלַצֵּלֶל: sitibundus. Est cogn. cum וְלַצֵּלֶל & וְלַצֵּלֶל, emulsit liquorem ad siccitatem: nam siccitas, vel

locus emulsus liquore dicitur sitire. Hinc per Metath. μδοσω, εκμδοσω, ficco emulgeo: Av. Verbum וְלַצֵּלֶל, 70. reddunt per διψῶν, sitire: Cocc. Quidam conferunt cum וְלַצֵּלֶל constringere; quòd sitis constringat; item cum וְלַצֵּלֶל vel וְלַצֵּלֶל, exugere: quòd id cupiat qui sitit aut id faciat. Construitur cum Lamed: q. d. sitire ad aquam, &c. i. e. siti aquæ teneri, sitire aquam, &c. Merc. Ponitur hoc verbum absolute, vel cum Dativo, aut אֵל: Av. potest hæc radix scribi, ut וְלַצֵּלֶל voluit, אֵל timuit, sub forma scil. pahul, וְלַצֵּלֶל, ut videre est in loco, Jud. 4. Ubi pro וְלַצֵּלֶל scribitur וְלַצֵּלֶל, sine Aleph, ex Masorâ, quæ notat alibi mancum non esse; Merc. Occ. autem hoc verbum ordine Conc. sic. In prat. kal, 3. f. f. est: וְלַצֵּלֶל sitit, Ps. 42.3. 62.2. In 2. f. m. prat. kal, וְלַצֵּלֶל & in f. fæm. וְלַצֵּלֶל sitivisti: sed cum ! conv. praf. occ. more verborum quiescentium 3. Rad. He cum chirek in ult. sed absque jod & chirek tantum pro וְלַצֵּלֶל: sic, loco seq. וְלַצֵּלֶל & cum sities, Ruth. 2.9. Item, occ. etiam in 1. f. & in 3. pl. prat. kal, sic, וְלַצֵּלֶל sitio, Jud. 4. 19. וְלַצֵּלֶל sitium, Isa. 48.21. Et in fut. kal, 3. f. m. occ. cum ! conv. praf. Et in 2. pl. m. simpl. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum ! conv. praf. Eaque omnia in plur. cum kametz, ob pausam, pro Scheva in penult. ut seq. וְלַצֵּלֶל & sitivit, Exod. 17.3. Jud. 15.18. וְלַצֵּלֶל sitieris Is. 65.13. וְלַצֵּלֶל sitient, Isa. 49.10. וְלַצֵּלֶל & sitiverunt, Job. 24.11. Atque indè sunt nomina seq. 1. No. participiale f. m. quod occ. simpl. & cum ! cop. & דִּם dem. praf. וְלַצֵּלֶל sitiens, sitibundus, Prov. 25.21. Is. 5.13. 21.14. 32.7. 44.3. 55.1. וְלַצֵּלֶל & sitibundus, 2 Sam. 17.29. וְלַצֵּלֶל sitiens Is. 29.8. unde etiam in forma f. f. occ. cum דִּם dem. praf. Deur. 22.19. וְלַצֵּלֶל כְּפִי הָרָה אֶת לִמְעַן ad addendum satiata cum sitiente. 70. ἡνα μή συνάπολῃσιν ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. Ineptè. Sitiens non est ἀναμάρτητος. Satiatus non est peccator. Si est fatietas concupiscentiæ, (quæ nulla est) sitis erit concupiscentia. Est recta sitis ex promissione: cujus expletio fit per promissi exhibitionem. Vide Jer. 31.12, 25. Satiatus est is, cujus cor circumcisi sunt ad carnali servitute, à timore, à conscientia peccati, & à siti ac desiderio cum tristitia. Deut. 30.6. Hebr. 10.22, 23. peccatum quod vitari vult Moses, est non distinguere inter statum eorum, quibus contigit promissio, & Evangelium prædicatur, & statum eorum, qui solam promissionem habebant. Vide & סָפָה & רָרָה Cocc. Et in forma pl. m. est, & occ. loco seq. וְלַצֵּלֶל sitibundi, Psa. 107.5. Item, 2. hinc etiam No. Substant. m. significans sitim, seu defectum & inopiam potus: Av. prout occ. simpl. & cum ! cop. praf. וְלַצֵּלֶל sitis, Am. 8.11. וְלַצֵּלֶל & sitis, Ezech. 19.13. Prout etiam occ. hoc No. f. m. cum בִּי & דִּם praf. ut & cum י. Aff. & דִּם praf. & cum י. Aff. cui etiam יי est praf. ut seq. וְלַצֵּלֶל in siti, Exod. 17.3. Jud. 15.18. Is. 41.17. 50.2. Jer. 48.18. Lam. 4.4. Hof. 2.5. Am. 8.13. וְלַצֵּלֶל & in siti, Deut. 28.48. 2 Chro. 32.11. וְלַצֵּלֶל & in siti mea, Ps. 69.22. וְלַצֵּלֶל sitim suam, Ps. 104.11. וְלַצֵּלֶל ad sitim eorum, Neh. 9.15, 20. Item, 3. hinc etiam No. f. f. idem cum præced. significans & occ. cum דִּם praf. loco seq. וְלַצֵּלֶל à siti, Jer. 2.25. Sic & 4. Hinc etiam No. cum Nun heemant. a fine, & cum Dagesch in Mem, significans idem cum præced. Et occ. cum י & לִי praf. sic, וְלַצֵּלֶל & sitis, Deut. 8.15. Isa. 35.7. וְלַצֵּלֶל ad sitim, Ps. 107.33.

pro, ubi germinant & succrescunt arbores ? sic ut Isā. 1.
30. ulmus defluens foliis, dicitur ratione foliorum de-
fluentium : Pag. pullans : Bu. Lex. Ad irrigandum ex
his sylvam germinantem, i.e. producentem, arbores:
70. *βλαστῶν τὰ ξύλα*. Av. Sylva germinans arbori-
bus : h.e. in qua nascuntur arbores : Cocc. Plerumque
verò juxta omnes est Intrans. in kal : prout occ. in præf.
kal, 3. f. m. simpl. & in 3. pl. cum ? conv. præf. *צִמַּח* efflo-
ruit, Lev. 13. 37. *וַצִּמְחוּ* & efflorescit, Isā. 44. 4. & in
part. ben. kal. f. m. occ. simpl. & cum *דִּמְהוּ* dem. præf. *צִמַּח*
germinans, Eccl. 2. 6. *הַצִּמְחָה* germinans, Exod. 10. 5.
& in forma pl. f. (à pl. m. *צִמְחוּ*) est, *צִמְחוּת* ger-
minantes, Gen. 41. 6, 23. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl.
vel cum kametz in pausa : vel cum pathach extra pau-
sam in ult. idque simpl. & cum ? conv. præf. ut & in 3. f. f.
cum kametz in ult. pro pathach, ob pauſam. ut seq. *וַצִּמְחוּ*
germinabit, Gen. 2. 5. Zach. 7. 12. *וַצִּמְחוּ* efflorescet, Job.
5. 10. *וַצִּמְחוּ* & germinavit, Ezech. 17. 6. *הַצִּמְחוּ* ger-
minabit, Psal. 85. 12. Isā. 43. 19. 58. 8. sic & in 3. pl.
m. occ. cum kametz, ob pauſam, pro Scheva pen. loco seq.
וַצִּמְחוּ germinabunt, Job. 8. 19. & in 3. pl. f. fut. kal, est,
וַצִּמְחוּ germinent, Isā. 42. 9. In piel. idem est cum kal,
Bu. crevit, germinavit frequenter : nam intransitivè
accipitur : Av. vel in piel quandoque est intransitivum,
plerumque transitivum. Pag. Imò verò nullum profer-
tur transitivum exemplum in piel : hoc de hiphil rectius
dixisset, etsi raro sit intransitivum illic quoque :
Merc. Cev. Occ. autem in præf. pihel, 3. f. m. simpl. &
in Infin. piel. cum ? præf. ut & in fut. pihel, 3. f. m.
simpl. ut seq. *וַצִּמְחוּ* germinaverat, Ezech. 16. 7. *וַצִּמְחוּ*
reflorescere, Jud. 16. 2. *וַצִּמְחוּ* reflorescat, 2 Sam. 10.
5. 1 Chron. 19. 5. In hiphil, *הַצִּמְחוּ*, germinare fecit,
produxit, protulit : Bu. Est transitivum; Av. proferre
germen, germinare, vel nasci, vel oriri facere : Cocc.
Et sunt quidem in hiphil. transitiva in tertiam : Quòd
scil. Deus author sit ut terra herbas producat. De terrā
verò ipsā producente, dicitur hiphil. actione in secundum
transeunte. De ipsis autem plantis enascentibus,
in Conjug. kal usurpatur hoc verbum. Itā hæc sunt dis-
tinguenda : Merc. Occ. autem in præf. hiph. 2. f. m. cum
? cop. vel conv. præf. & cum *הַצִּמְחוּ* & facit germinare
ipsam, Isā. 55. 10. & in part. hiph. f. m. occ. simpl. &
cum ? dem. præf. ut & in Infin. hiph. cum ? præf. sic,
וַצִּמְחוּ germinare faciens, Ps. 104. 14. *וַצִּמְחוּ* ger-
minare faciens, Psal. 147. 8. *וַצִּמְחוּ* & ad germinare
faciendum. Job. 38. 27. In fut. hiph. occ. 1. sing. simpl.
locis seq. *וַצִּמְחוּ* germinare faciam, Ps. 122. 17. Jer.
23. 15. Ezech. 29. 21. & in 3. sing. m. fut. hiph. simpl. occ.
plenè cum jod hiph. sed cum ? conv. præf. absque jod
hiph. & cum pathach tantum in ult. sed rursus in 2. f. f.
occ. plenè cum jod : ut seq. *וַצִּמְחוּ* germinare faciet, 2
Sam. 23. 5. Isā. 61. 11. *וַצִּמְחוּ* & germinare fecit, Gen. 2.
9. *וַצִּמְחוּ* germinare faciet, Gen. 3. 18. Deut. 29. 23.
Isā. 45. 8. 61. 11. Atque inde est No. *צִמַּח* m. germen ;
Pag. Bu. Av. 70. *ἀνατολή βλαστῆς*. Sym. *βλαστῆμα* ;
germen : Cocc. quod scil. succrescit è terrā : Av. q. d.
succrescentia, furculus. Et itā sæpe in Prophetis Chris-
tus dicitur : Merc. ut Zach. 6. 12. Ecce vir, *צִמַּח* ger-
men nomen ejus, & sub eo (vel, defubter se, i.e. loco
suo) *וַצִּמְחוּ* germinabit. Ac si dicat, inquit R. D. Ecce
vir populi tui, qui erit caput Israël, i.e. Zerubabel qui
vocatur germen (incrementum) quia dignitas ejus erit

ficut germen terræ, quod paulatim crescit, sic ejus dignitas paulatim ascendet, donec admodum crescat. Et sub eodem germinabit, i. e. è loco ejus ubi est, i. e. ex Jerusalem perveniet illi dignitas. Idem ferè R. Abr. Pag. pro populi tui לְעַמְּךָ legendum videatur לְעַמְּךָ, in Kimchi, tecum; nam alloquitur Jesum summum sacerdotem. Uterque Christi Typus, in quem utrumque concurrat: regnum & sacerdotium. Hic germen appellari solet. Sicut & pro eo Jonathan reddere solet מְשִׁיחָא Messiam, quasi succrescentiam dicas, quod ex tenuibus initiis ad summum usque excreverit, &c. Mer. 4. 2. צֶמַח יְהוָה germen Domini. Luc. 1. 78. ἀνατολή ἡ ὑπόσους. Jer. 23. 5. צֶמַח צְדִיק germen justum. Jer. 33. 15. צֶמַח צְדִיקָה germen justitiæ: Zach. 3. 8. Ecce ego adduco servum meum, צֶמַח germen. Zach. 6. 12. אִישׁ צֶמַח, vir, cujus nomen est germen, qui desubter se germinabit. Filius, qui suâ voluntate & potestate nascetur homo. Vide & גֵּרְיָה. Cocc. Ordine verò Conc. occ. hoc No. simpl. & cum וְ & פַּרְשֵׁי ut seq. צֶמַח germen. Isa. 4. 2. Jer. 23. 5. 33. 15. Hof. 8. 7. Zach. 3. 8. 6. 12. וְצֶמַח & germen, Gen. 19. 25. צֶמַח sicut germen, Ezech. 16. 7. Item, occ. etiam cum אִף. Aff. (post chirek & scheva, pro more talium, cum Aff. pro Sægol & pathach) locis sequentibus, צֶמַח germen ejus, Psal. 65. 11. Isa. 61. 11. Ezech. 17. 9, 10. No tandus hic venit locus supra cit. ad fut. hiph. viz. 2 Sam. 23. 5. Quia non וְצִמְחִים germinare faciet vel germinabit. R. D. in comment. locum sic exp. Quia omnis voluntas, & omnis salus mea est, ut non sit sicut germen agri, quod arefcit: sed salus mea nunquam deficiet. Et Rabbi Selomoh, hæc Scriptura est abbreviata. Quia non germinabit ultrà in regem post regnum meum. Vel, quia pactum perpetuum posuit domui meæ, ut regnum meum sit stabile, &c. Et R. Levi in Com. Quia pactum perpetuum posuit mihi dispositum in omnibus & custoditum: Pag. Vult dicere regnum meum erit dispositum omni tempore, & assertivum semini meo: tametsi recedat ab illis quibusdam temporum intervallis. Cuncta enim salus mea & voluntas: tametsi non germinet. Sensus est quod regnum erit dispositum omni tempore, quia præsens aderit populo Israel omnis salus, & omne desiderium: nimirum quando incedent in viis legis. Veruntamen quando non germinabit semen eorum dando (ut dent) fructum suum (quod futurum est cum ipsi recedent à Deo) tunc assertivum (erit) regnum (meum) quia rectum non est ut retineant regnum. Visum est totum locum ex ipso Authore transferre (servatis Pagnini verbis, quantum fieri potuit) quia sic mutilatus erat, ut à nemine posset intelligi: Cev.

Rad. 45. פָּצַץ: est, arere, arefcere, ficcare, vel ficcari, flaccescere; Pag. Bu. Merc. flaccidus fuit; affne est cum פָּצַץ emarcuit, macer fuit. Uvas passas, Simuki Venetiis vulgo dicit: Av. Apud Doctores Hebræos legitur in hithpael, פָּצַץ עֵץ exficatus est; Merc. Et in Targum, פָּצַץ אֶרֶץ arefcere: Coc. In textu autem mocc. tantum part. ben. kal, אֶרֶץ arefcens, in pl. m. Hof. 9. 12. צִמְחִים צִמְחִים ubera arentia; Pag. flaccescencia: Bu. Conc. flaccida: Bu. Lex. vel marcida; 70 μαρτὸς ξηρός: Chald. ܐܪܥܐ ܕܥܝܢܐ; Cocc. Atque inde est. No. in forma pl. m. צִמְחִים uva passæ vel ficcæ, massæ Uivarum passarum, a flacciditate: Pag. Bu. flaccida.

cidæ uva, quæ scilicet in clibano, aut ad solem sunt exsic-
cata: Av. Quidam passulas vocant. Simmuki etiam ve-
netis vulgo dicunt: Merc. Occ. autem hoc No. pl.
m. vel cum schurek, vel, pro eo, cum kibbutz penult.
simpl. & cum ! cop. præf. ut seq. צמוריק uva passæ, five
flaccidæ. 2 Sam. 16. 1. צמוריק uva passæ, 1 Sam. 25. 18.
30. 12. צמוריק ! & uva passæ, 1 Chron. 12. 40.

Rad. 46. צֶמֶר; indè No. Rad. צֶמֶר m.lana: 70. עֵץ.
Pag. Bu. Cocc. Lana, quæ in arboribus maturè & festi-
nanter crevit. Ideoque est cogn. cum צֶמֶר accelera-
vit, maturavit. Hinc צֶמֶר עֵץ albesco in ista lanæ in ar-
boribus. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est in
No. indè ducto cum Thau heemant. in fine, viz. צֶמֶר
ramus summus; Bu. Conc. vel summitas arboris: Pag.
Bu. Lex. vel calamus, furculus, sic dictus, quasi lanugin-
osus: Bu. Lex. vel à lanâ, quasi lanuginem dicas: quod
lanuginosâ illis locis sunt arbores: Merc. Vel est צֶמֶר
amputavit, quod ad incisionem amputari, & avelli solet:
& itâ צֶמֶר permutantur. Bu. Lex. צֶמֶר est הִסְעִיף
הַגִּבּוֹר ramus altus, inquit R. D. Pag. Surculus, vel, ca-
lamus summus: Bu. Lex. Lanugo, ramus laneus, qui est
in cacumine, seu fastigio, arboris: Av. vertex arboris:
à mollitie: Ramus tener: Coc. prout occ. hoc No. simpli-
& cum מַּרְפֵּי ut & cum יָ & אֶ. Aff. absque מַּרְפֵּי, ut
seq. צֶמֶר ramum summum, Ezec. 17. צֶמֶר de ra-
mo summo, Ezec. 17. 22. צֶמֶר ramus summus ejus, Eze.
31. 3. 10. צֶמֶר summum calamum suum, Ezec. 31. 14.
Deindè, ii. Signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est in No. ad
initium Rad. descripto. Quod scil. occ. simpli. cum sægol,
vel, ob pausam, cum camez penult. צֶמֶר lana, Lev. 13.
47. Deut. 22. 11. Prov. 31. 13. Ezech. 44. 17. צֶמֶר lanæ,
2. Reg. 3. 4. cui etiam צֶמֶר, צֶמֶר, צֶמֶר, & צֶמֶר sunt præfuit seq.
צֶמֶר & lana, Ezec. 27. 18. צֶמֶר lana, Lev. 13. 59. Jud.
6. 36. Ezech. 34. 3. צֶמֶר in lana, Lev. 13. 52. צֶמֶר si-
cut lana, Isa. 1. 18. צֶמֶר sicut lanam, Pf. 147. 16. צֶמֶר
& sicut lanam, Isa. 51. 8. צֶמֶר & lanæ, Lev. 13. 48. cum
affixis prius sægol mutatur in chirek, alterum in Scheva,
juxta morem talium: ut cum יָ. Aff. loco seq. צֶמֶר
lanam meam, Hof. 2. 5. 9.

Rad. 47. צָמַר, juxta R.D. est, כָּרַח, excidere, succidere; excindere: Pag. Bu. planè tollere. 70. אֶפְרַיִם יִשְׁעֵהוּ לֹא־בְרַעַיִם, וְאֶדְמוּאֵי־עַיִן: Coc. conftrinxit, exterminavit, disperdit: idem quod צָמַר: nisi quod hoc tribuitur jugo: at צָמַר ad exterminandum, colligare significat. Hinc שָׁמַדְתָּ verbero, שָׁמַדְתִּי turbo, disturbo, constringo, & שָׁשַׁמְתִּי ligo, colligo: Av. Occ. autem hoc verbum in præt. kal. 3. pl. sic, Lam. 3. 53. צָמַרְתִּי נִפְחָה עֵינַי excindunt: Bu. succiderunt in carcere vitam meam: vel, intransitive, excisa est in carcere vita mea: Hier. Lapsa est in lacum vita mea. R. Sal. conftrinxerunt: juxta illud Doctorum, צִוְּתָהּ חֲבִירֶיהָ conftrictio, aut contractio nervorum: conftrinxerunt in cisternâ, vel foveâ animam meam: Av. planè incluserunt in foveam vitam meam i.e. manciparunt me foveæ: Coc. In Niphal, צָמַרְתִּי excindi, succidi: Pag. Bu. profigatus esse: ita, scil. ut aptum sit de aliquo: Coc. conftrictus est; Av. Prout occ. in præt. niphal. 1. s. cum pathach antedagech in pen. juxta normam; & in 3. pl. cum kamets pro fcheva pen. ob pausam: צָמַרְתִּי excisus sum, Job. 23. 17. נִצְמַרְתִּי exciduntur. Job. 6. 17. In piel, צָמַר excidit: Bu. succidit: Pag. Conftrinxit frequenter: Av. Excindere, i. e. consumere, vel profigare, tantum non tollere: Cocc.

unde in 3. f. præt. piel, צָמַחְתָּ, prout occ. cum He fem. verso in Thau, ante הָ Aff. loco seq. צָמַחְתִּי succidit me, Ps. 119. 139. & in 3. pl. præt. piel, צָמַחוּ succiderunt; unde cum הָ Aff. pro צָמַחְתִּי occ. cum geminata tertia Radicali: Bu. Lex. Av. vel pathetice ultimâ verbi syllabâ ingeminatâ: Cocc. i. e. cum syllabâ חו duplicatâ: Sed cum kibbutz pro schurek, sub priori Thau: sic Ps. 88. 17. Terrores tui צָמַחְתֶּינִי succiderunt me; Pag. Quidam ob geminationem exponunt, pro, ita ardere & confringere, ut respirare aut evadere nequeat: Merc. Exscindunt me: Bu. Confringerunt me: Av. profigarunt me, i. e. tantum non fustulerunt me: Coc. Quidam putant compositum esse; inquit R. D. viz. ex 3. & 2. pl. Nam si esset tantum tertiæ personæ, dicendum erat צָמַחְתִּי; et si tantum secundæ esset צָמַחְתֶּיךָ. Sed probabilius talis geminatio facta est corroborandæ rei gratiâ: Pag. In hiphil הִצְמַחְתִּי idem cum piel & kal: exscidit: Bu. succidit; Pag. fecit confringere, constringit; Av. profigare: expellere: Coc. Prout occ. in 2. f. m. præt. hiph. cum He pag. add. sic, הִצְמַחְתִּי exscindis, Ps. 73. 27. In part. hiph. מִצְמַח, succidens. Et in pl. m. מִצְמַחִים, & in const. מִצְמַחִי succidentes: unde cum הָ Aff. est, מִצְמַחִי succidentes me, Psal. 69. 5. In Imper. hiph. sing. m. occ. cum הָ Aff. sic, הִצְמַחְתִּי succide eos, Psal. 54. 7. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum הָ Aff. cui ult. etiam cop. est præfix. הִצְמַחְתִּי exscindam, Ps. 101. 5, 8. הִצְמַחְתִּי exscindam eos, Ps. 18. 41. הִצְמַחְתִּי & exscindam eos, 2 Sam. 22. 41. ut & in 2. sing. m. fut. hiph. occ. simpl. sed in 3. f. m. cum הָ Aff. ut seq. תִּצְמַחְתִּי exscindes, Psal. 143. 12. הִצְמַחְתִּי exscidit eos, Ps. 94. 23. Atque inde ex hoc verbo est No. תִּצְמַחְתִּי exscisso; Pag. Bu. Mancupium: Cocc. Constrictio: hæreditas, quæ ementi adstringitur, nec anno-jubilæo redditur. Av. Unde ad excisionem est absolutè, & simpliciter non ad tempus tantum: Unde A. E. exp. præfixe, i. e. cum præfisionem, seu ad præcisionem: h. e. ad venditionem præcisionis perpetuæ: seu ad cessationem vel ruptionem, Pag. Merc. Prout occ. cum הָ & לַ præf. ut seq. לְצַמַּחְתָּ ad excisionem absolutè, Lev. 25. 23. לְצַמַּחְתָּ idem, Lev. 25. 30.

Rad. 48. צַי : est, frigescere : Pag. sed verbum in textu non invenitur : licet apud Rabbinos frequens sit : unde צַי frigans, & in hithp. צִי־צִי refixit. quidam conferentes cum צַי acuire, exponunt צַי quicquid peracutum est, & perforat aut penetrat, sive pelta sit acuminata, sive quid aliud : unde quidam, parum Latine, spadam vertunt. Hinc frigus eodem nomine dictum volunt, quod more illius puagat & penetrat. Merc. צַי acutus fuit, acutus fuit : cogn. cum צַי acuit. Hinc צִי־צַי, acuo. verbaliter autem non usurpatur hæc Radix, sed nomina ab eâ ducta : Av. Nam in Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est frigus, idq; in No. pl. m. צַי quod occ. Prov. 22. 5. & exp. ab R. D. frigora, vel frigiditates, & c. Pag. Atque inde ex Rad. in hâc signif. est No. צַי f. frigus : Pag. Cocc. prout occ. in forma constr. cum צַי præf. loco seq. צַי־צַי sicut frigus, Prov. 25. 13. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est etiam in No. pl. m. צַי, vel צִי־צַי : spinæ, aculei : Pag. Bu. fudes præcutæ, pali acuminati, lanceæ aculeatæ, aculei, spinæ : Av. Prout occ. hæc No. pl. m. cum צַי præf. idque vel cum Jod mediano, vel

Jod plur. deficiente, & cum chirek tantum: vel in penult. vel in Ult. ut seq. **צנץ** & in spinas, Jos. 23. 13. **צנץ** & in aculeos, Num. 33. 5. Atque hinc etiam est No. itidem pl. m. quasi contractum ex præced. viz. **צנץ** idem: spinæ, aculei: Pag. Bu. vel vepres: ut in sepibus, apud quas refrigerium quærunt viatores lassī: Cocc. fudes præcutæ instar spinarum, spinæ densiores: Av. Prout occ. hoc No. pl. m. simpl. & cum **ב** præf. **צנץ** spinæ, Prov. 22. 5. **צנץ** ex spinis. Job. 4. 5. Item occ. etiam in hac spinarum, seu aculei signif. hoc No. in forma pl. f. **צנץ** idem cum præced. pl. m. spinæ, aculei: prout occ. cum **ב** præf. sic. Am. 4. 2. Et tollit vos (scil. inimicos) **צנץ** in spinis: Pag. vel aculeis, aut hamis aculeatis: Bu. cum spinis, i. e. aculeis seu instrumentis acuminatis: Av. sensus: trahent vos quemadmodum piscatores trahunt pisces spinā aut hamo: juxta illud, Job. 40. 21. & hamo perforabis maxillam ejus? Pag. Item iii. signif. 3. hujus Rad. **צנץ**: est clypeus, scutum: navicula: Bu. Conc. idque scil. in No. indè ducto, viz. **צנץ** f. scutum, aut clypeus, umbo: Pag. Bu. Hebræi volunt hoc nomine majorem clypeum significari, qui totum ferè hominem obtegit: ut colligitur ex fine Psal. 5. Merc. scutum autem & clypeus Latinis nonnihil habent discriminis. Nam clypei sunt scuta majora, & tantum pedatum, ut docet Servius: Scuta vero sunt equitum. R. D. vulgò vocari scribit **צנץ** Thargon; (Kimchi verò habet **צנץ** Targè; Merc.) Sed hoc No. **צנץ** significat & genus naviculæ piscatoriæ, instar scuti, aut clypei factæ, inquit R. D. Ut habes in plur. fem. Pag. Alii contum exponunt, quo scil. nautæ vel piscatores in rebus percontandis utuntur; Ad locum in plur. f. Am. 4. **צנץ** est lancea acuta instar spinarum: item parma, seu scutum parvum habens acumen prægrande: Av. (item ex Chald. signif. hujus nominis: est etiam frigus: Bu. Lex. Sed de hoc vide supra ad initium Rad.) **צנץ** scutum: majus est quam **צנץ**: Nam singula Scuta Salomonis (**צנץ**) pendent sexcenta auri: At clypei (**צנץ**) tres minas auri, h. e. trecenta auri. 1 Reg. 10. 16. 17. 2 Chron. 9. 15. 16. Majus autem esse etiam indè apparet, quia potest esse refrigerio. Nam à frigore dicitur: Nomen enim **צנץ** est etiam **צנץ** frigus, ut supra dictum: Cocc. Occurrit autem hoc No. in f. f. pro clypeo, & c. simpl. & cum **ב** cop. **צנץ** dem. **ב** & **ב** præf. prout seq. **צנץ** clypeus, 1 Reg. 10. 17. 1 Chron. 12. 8. 24. 2 Chron. 9. 15. 14. 7. Pl. 9. 14. Ezech. 23. 24. 26. 8. 38. 4. **צנץ** & clypeus, 2 Chron. 25. 5. Pl. 35. 2. Jer. 46. 3. Ezech. 39. 9. **צנץ** clypeus, 1 Sam. 17. 7. 4. 1 Reg. 10. 16. 2 Chron. 9. 15. **צנץ** cum clypeo, 1 Chron. 12. 34. **צנץ** sicut clypeo, Pl. 5. 12. Item, occ. etiam hoc No. in eadem signif. in forma pl. f. simpl. loco seq. **צנץ** clypei, 2 Chr. 11. 12. sed cum **ב** præf. occ. juxta quosdam in altera Navicularum signif. sic, Am. 4. 2. Et tollit vos **צנץ** in Naviculis: Bu. Conc. Pag. Instar scil. scutorum factis, ut R. D. exp. Pag. & c. vide supra ad initium hujus signif. & in signif. 2.

Rad. 9. **צנץ** vel **צנץ**: inde **צנץ** vel **צנץ**: grex ovium lanigerarum, quæ solent detonderi. Idem quod **צנץ**: de quo supra: Hinc **צנץ** detondeo, lacere, prout occ. in forma cum sægol ante He: Pl. 8. 8. Et cum Aleph pro 3. Rad. occ. cum **ב** præf. & **ב** Aff. post pathach pro sægol sub Nun: ob gutturalem Aleph, cum

chateph pathach, Num. 32. 24. Sed de hisce vide supra in Rad. **צנץ**, ubi reliqui hæc locant: Nam solas, Av. hic hanc facit Radicem peculiarem.

Rad. 50. **צנץ**: est figere: & jactare, aut projicere se: Pag. Ita vehementer ut infigatur, vel quasi infigatur humi. Prius quidam transitive exponunt pro defigere, demittere, imprimere: sed utrumque præstat intransitive exponi, pro demitti, infigi, delabi cum impetu propriè sese demittere. Radix Chaldæa quam hic ponit, significat inclinari, inclinare sese, i. e. delabi. Nomen **צנץ** clavi Hæbraicè fæmineum est, idè rectè ad illum refertur Judic. 4. in lib. Jos. tantum & Judic. reperitur hoc verbum & Radix idque ter. Merc. **צנץ** defiliit, infiliit infixus fuit, demissus est. delapsus est: & transitive demisit. Cogn. cum **צנץ** demisit & **צנץ** profiliit: Av. in Bu. Conc. est infigi: defilire, prout occ. in fut. kal: (a 3. f. m. **צנץ** defiliit, infigitur, & c.) In 3. sing. f. cum **ב** Conv. præf. locus seq. **צנץ** & defiliit: infixus fuit: Jos. 46. 18. Judic. 1. 14. 4. 21.

Rad. 51. **צנץ**: gracilis fuit, tenuis fuit, attenuavit, acuminavit in tenuitatem. Av. Qui solus verbaliter hanc Rad. describit. Reliqui verò tantum nomen inde ductum, viz. **צנץ** f. parva, minuta, gracilis, tenuis: Pag. Bu. vel sicca: Pag. prout occ. in forma pl. f. cum Kibbutz pro Schurek penult: sic: Gen. 41. 23. Et ecce septem **צנץ** spicæ: Pag. Bu. & c. **צנץ** parvæ: Pag. graciles: Bu. 70. **צנץ** spicæ tennes: Cocc. & sic R. D. exp. **צנץ** parvæ prout doctores dicunt **צנץ** **צנץ** Buccella parva in scutella: Pag. quæ scil. in minutissima fragmenta diffecatur, & conciditur. doctores, inquit, **צנץ** rupem vocant, porro spicæ, quæ in rupibus crescunt ita sicca sunt ut præ siccitate sint minuta. Atque ita **צנץ** apud illos est buccella sicca: quia sicca buccella faciliè in parvula frusta dividitur, quæ jure in Paropside madefiunt: Merc. Et proinde quidam, exp. illud in textu: spicæ sicca. Et R. Sal. in Comment. scribit, **צנץ** in lingua Aramæa est **צנץ** petra, q. d. spicæ, absque humore, & sicca instar petræ. Targum hoc loco habet, **צנץ** inanes vel habentes flores: i. e. Non habentes nisi flores: Ut alii etiam exponunt. Pag. spicæ acuminatæ: Av. Qui sumit hanc vocem quasi esset part. pahul. kal. a f. m. **צנץ** acuminatus, & c. reliqui verò sumunt pro No. **צנץ** Coar five Adj. f. t.

Rad. 52. **צנץ**: est, **צנץ** vel **צנץ**, inquit R. D. i. e. humiliare: vel abscondere. Pag. Kimchi Notat **צנץ** esse eos qui sese, præ animi summisione, & modestiā, abscondunt. Et quidem apud doctores reperitur, **צנץ** qui recondit semen, Quidam conferunt cum **צנץ**, quasi sit sese provolvere; verecundiam propriè & demissionem animi, scil. aut vultus, sonat Hebræis hoc verbum: quod frequens apud illos in pahul kal: Merc. **צנץ** submisit ambulavit, humilis fuit, verecundus, submissus, fuit. Cogn. cum **צנץ** humiliatus est, supplex fuit, & c. Et cum **צנץ** demissus est. Hinc **צנץ**, gemo, spiro: Av. atque inde est, ut quidam volunt, part. Pahul Kal, vel, ut alii, nomen participiale: viz. **צנץ** humiliatus: Pag. modestus, humilis; **צנץ** oppositum **צנץ** ferocia: Cocc. submissus: Av. prout occ. in forma pl. m. loco seq. **צנץ** humiles, modesti, verecundi, Prov. 11. 2. Atque inde verbum in hiphil, **צנץ** humiliter, modeste agere: Bu. fecit humilem; humiliter incesit seu submisit e-

git; Av. humiliavit se, seu humilem se fecit; modestè se gessit, &c. Cocc. prout occ. infin. Hiph. cum? cop. præf. Et in forma, cum Tzeri, pro Jod Hiph. five pro chirek magnò in penult. loco seq. **וְהִצְנִיף** humiliter agere, Mic. 6.8.

Rad. 53. **צנר** est, **הִצְנִיף** vel **הִצְנִיף** vertere: volvere: circuire, circundare, inquit R.D. convolvere, circumvolvere, volutare. Bu. Conc. & Lex. Item obvolvitur, obtextit: Bu. Lex. circumligando convolvit, amicit, circumligavit. Cogn. cum **צנר** abscondit: nam convolvendo, seu circumligando absconditur res ligata & convoluta. Hinc per Metath. **στέφανος**, corono: &c. Av. occurrit autem hoc verbum in infin. kal, (cum fut. scil. & No. inde ducto) If. 22. 18. **וְהִצְנִיף צִנְוֹר** circumdando, circumdabit te circuitu: aut vertendo, vertet te versione, sicut pila: Pag. quidam, cidarizando cidarizabit te cidari: ut sit sarcasmos, & alludatur ad morem, quo honoratis viris, quum essent mortui, imponebatur cidaris: Merc. volutando volutabit te, &c. Bu. Lex. Et sic. R.D. exp. volvendo volvet te volutione, i.e. sicut involvet homo **הִצְנִיף** cidarim, (vulgò turbant, quam longà fascià involvunt, ut nos quandoque vidimus) et projicit illam in locum longinquum: Et sicuti projicit homo pilam in terram latam locis, ubi scil. non est sepes, vel quippiam illam retinens, quæ vertit se & vadit, donec inveniat obicem seu obstaculum; Pag. convolvendo convolvit te convolutione instar pilæ in terram: Av. rotando rotabit te rotatione, globum in terram latam spatii: 70. **וְהִצְנִיף** sè: Cocc. In fut. kal, 3. sing. m. (pro circumligetur, i.e. amicitur: Av. vel obtegitur: Bu. Lex. involvet se, vel se circumdabit: Cocc. &c.) occ. simpl. cum cholem in ult. sed cum **וְ** aff. cholem mutatur in Kam. Cat. penult. sic. **וְהִצְנִיף** circumvolvet, Lev. 16. 4. **וְהִצְנִיף** volutabit te, Isa. 22. 18. Atque inde ex hac Rad. **צנר** sunt nomina seq. viz. 1. No. **צנר** cidaris: Pag. Bu. Ornamentum Capitis: Hieron. nunc vertit Tiaram, nunc cidarim, & aliquid vittam. Hinc est **στέφανος**, Corona, quæ Caput ornat: Av. Cidarim, vel Tiara fuit, ut quidam volunt, pileolum rotundum, non acuminatum, quo Reges, Sacerdos, & Judices Capite redimiti erant & Insigniti. Quidam conferunt cum **צנר**, quod aliam vestis significat incurvam, in qua aliquid contrahitur. Ego **צנר** diadematis genus, h.e. fasciæ, seu teniæ fuisse puto, quo caput redimeretur: Merc. 70. reddunt per **וְהִצְנִיף**, **στέφανος**: Cocc. occurrit autem hoc No. in forma absol. simpl. & cum **וְ** & **וְ** præf. sed in forma constr. cum Scheva penult. post **וְ** cop. præf. ut seq. **צנר** cidaris Zach. 3. 5. **וְהִצְנִיף** cidarim. Zach. 3. 5. **וְהִצְנִיף** & cidaris, Job. 29. 14. **וְהִצְנִיף** & cidaris, Isa. 62. 3. Item occ. etiam 2. no. in forma pl. f. (quasi à sing. f. **וְהִצְנִיף** idem cum præced. m. cidaris, mitra. &c.) cum **וְ** præf. loco seq. **וְהִצְנִיף** & mitras, Isa. 3. 23. Sic & 3. hinc etiam no. **וְהִצְנִיף** volutatio: Pag. Bu. Convolutio, perinde ut Tiara seu vitta ligatur circum caput: Av. Rotatio, ut sphaera; Cocc. prout occ. loco suprà cit. Isa. 22. 18. ubi vide ad initium Rad. Item. 4. hinc etiam No. cum Mem heemant, ab initio & Thau infine, viz. **וְהִצְנִיף** idem cum 1. No. masc. cidaris: Pag. Bu. &c. Tiara pileus seu vitta, quæ capiti circumvolvitur instar coronæ. Av. prout occ. simpl. & cum **וְ** dem. præf. (viz.

vel cum sagol pea. extra paus. vel cum cam. pen. in pausa) ut & cum **וְ** præf. **וְהִצְנִיף** cidaris, Ex. 28. 4. 39. **וְהִצְנִיף** cidari, Ex. 28. 37. 29. 6. 39. 28. 31. Lev. 8. 9. Ezech. 21. 31. **וְהִצְנִיף** & cidari, Lev. 16. 4.

Rad. 54. **צנר**: indè No. Rad. **צנר** m. est carcer, inquit, R.D. Pag. Alii, inquit Kimchi, hæc duo **וְהִצְנִיף**, & **צנר** exponunt: illud quidem cippum, vel nervum, duo, scil. ligna, inter quæ, fit locus interfrendo collo: hoc verò instrumentum includendis manibus i.e. manicis, manicas, Hebraicè ambo **וְהִצְנִיף** dicuntur, item & compedes, quidam **וְהִצְנִיף** revocant, Nun interjecto, vinculi genus, à coarctando, seu constringendo: Et putant non abludere **וְהִצְנִיף** catenas, vertunt autem cippum, alii, truncum. Merc. est nervus, cippus, truncus habens manicas, quibus captivi includuntur & torquentur: Av. Occ. autem hoc No. cum **וְ** dem. præf. sic: Jer. 29. 25. Et penes eum in **וְהִצְנִיף** nervo aut compedibus: **וְהִצְנִיף** & in carcere: alii exp. in manicis ferreis: Pag. nam juxta R. D. significat vincula manuum vel manicas: & juxta R. Sal. est nervus aut vinculum, quo pedes, vel etiam cervices impediuntur. Sunt qui No. putant comp. ex **וְ** & **צנר**: quasi naviculum sigentem dicas, refert autem Plu. in Artax. fuisse olim cruciatus seu carceris quoddam genus, quo duæ Scaphæ, pari commensu sibi respondentibus ita compingebantur, ut hominis corpus illis inditum, quasi in vagina esset, cui præbebatur mel temperatum cum lacte, ac invito etiam infundebatur in os, unde viveret, &c. Bu. Lex.

Rad. 55. **צנר**: Indè No. Rad. **צנר** m. fistula, canalis, per quam aqua è tecto ejicitur, inquit R.D. Pag. emissarium, tubus, per quem aqua emittuntur: Bu. Lex. Cataracta, è quâ delabitur aqua fluvialis. Est cogn. cum **צנר**, cythara, quæ est canalis chordarum, & edit strepitum instar decursus aquarum, Av. aqueductus &c. ut Pag. Cocc. prout occ. cum **וְ** præf. sic, 2 Sam. 5. 8. Omnis, qui percusserit Jebusæum & tetigerit **וְהִצְנִיף** fistulam: Pag. Canalem. Bu. Conc. Et tetigisset domatum fistulas: Hieron. in Pag. Et pervenerit ad aquæ ductum. R. Sal. exp. per **וְהִצְנִיף** Cocc. quisquis pertingens ad illud emissarium, percussit Jebusæum: &c. Jun. in forma pl. m. **וְהִצְנִיף** & in constr. **וְהִצְנִיף**: prout occ. cum **וְ** aff. sic, Psal. 42. 8. **וְהִצְנִיף** ad vocem, seu sonitum, strepitum, &c. **וְהִצְנִיף** fistularum tuarum, Pag. Canaliū tuorum: Bu. cataractarum tuarum: Av. & 70. i.e. nubium tuarum. comparantur enim nubes fistulis, eò quod effundunt aquas, ut fistulæ, i.e. ad sonitum afflictionum, & angustiarum, quæ veniunt super me, sicut aqua è nubibus, vel ut aquæ tectorum è fistulis. Pag. ad sonum emissariorum tuorum, &c. i.e. canalium, tuborum, & salientium, è quibus aqua deorsum ruunt præcipientes. Est enim hic Metaphorica afflictionum descriptio, ab exundante nimborum & procellarum vi: quum dicit, abyssus abyssum inclamat ad sonum &c. Jun.

Rad. 56. **צנר** est: incedere, deambulare, gradi, progredi, procedere, itare: Pag. Bu. cum pompa, propriè: sed sæpe generaliter sumitur, pro, gradi: Merc. Cev. processit cum pompa & ornatu: incescit, hinc Lat. cedo, incedo, procedo, &c. 70. **וְהִצְנִיף**, gradi: ingredi, progredi. Cocc. quæ est signif. 1. in hac Rad. ex Bu. Coac. prout occ. in præf. kal, 3. sing. f.

f. sic. Gen. 49. 2. שור בנות צערה על- שור filia, i. e. unaquæq; filiarum, juxta R.D. & A.E. deambulavit, seu incesit, super murum. vel est sing. pro plur. i. e. filia deambulabant, seu incedebant: (viz. partitive, h. e. unaquæque ordine incedit, una post alteram: Merc.) super murum. Hieron. discurrebant מצערה incedunt; Bu. Conc. procedit: Bu. Lex. i. e. unaquæque filiarum incesit super murum: Av. Palmities, progredientes in murum; i. e. scandentes, in murum. Est forma Chaldaica plurali: Cocc. Totus versus sic se habet: Ramus fecundus (Hebr. filius fecundæ) Joseph, ramus fecundus secus fontem: (Josephum, ex cujus posteritate duas tribus constituit, ut supra 48. 5. cum bifido ramo comparat, i. e. geminam à se propaginem efferente, & velut perenni fonte benedictionibus irrigato) ramis (duobus scilicet suis) procedit ultra murum. Allegorice: i. e. adeo in latitudinem & altitudinem excrescit, ut murum superet juxta quem situs est, q. d. Utraque ejus tribus sese longe lateque diffundit: Cujus rei complementum, vide Jos. 16. 17. Jun. Item occ. etiam in 3. pl. præf. kal, loco seq. מצערי progressi essent, 2 Sam. 6. 13. In Inf. kal, מצערי progredi, procedere, gradi: sed occ. cum præf. & cholem mutato in Scheva ante ה. Aff. sic, מצערי in procedere te, Jud. 5. 4. Pf. 68. 8. In fut. kal, occ. 2. f. m. & 3. f. & pl. m. ut seq. מצערי progredieris, Hab. 3. 12. מצערי progredietur, Prov. 7. 8. מצערי incedunt, Jer. 10. 5. In hiphil, מצערי incedere fecit, duxit, adduxit, deduxit: Bu. Av. prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. מצערי: in 3. f. m. cum! cop. vel conv. præf. & ה. Aff. loco seq. ומצעריהו & facit ut procedat, Job. 18. 14. Atque inde ex hac Rad. sunt Nomina seq. 1. No. מצע m. vel in pausa, מצע incesus; passus, gressus, processus: Pag. Bu. Av. 70. מצעמה: Cocc. prout occ. in sing. m. simpl. cum kametz penult. ob pausam, loco seq. מצע incesus, gressus, Prov. 30. 29. Occ. etiam f. m. cum ' & ה. ob pausam pro ה. & Aff. sic מצערי gressum meum 2 Sam. 22. 37. Pf. 18. 37. מצערי gressum tuum, Prov. 4. 12. מצערי gressum ejus, Prov. 16. 9. Jer. 10. 22. & in pl. m. occ. in forma absol. & confr. simpl. ut & cum ' & ה. Aff. prout seq. מצערי gressus, 2 Sam. 6. 13. מצערי gressus Job. 18. 7. מצערי gressus mei, Job. 14. 17. מצערי gressus nostri, Lam. 4. 18. מצערי gressus ejus Job. 3. 21. מצערי gressus ejus, Pro. 5. 2. Item, 2. hinc etiam No. מצערי passus, incesus deambulatio: Pag. Bu. Incesus cum strepitu; Av. progressus; Cocc. occ. simpl. & cum ה. dem. præf. מצערי incesus, 2 Sam. 5. 24. מצערי incesus, 1 Chr. 14. 15. Item 3. hinc etiam No. cum Mem heem. מצע m. idem: passus, gressus, incesio, & c. unde in pl. m. מצערי incesus, passus, gressus: plur. q. d. incesiones, & c. prout occ. in forma pl. m. confr. simpl. & cum ה. præf. & ה. aff. sic מצערי gressus, Psal. 37. 27. Prov. 2. 24. מצערי in gressibus ejus, Dan. 11. 43. Deinde ii. signifi. 2. hujus Rad. est, armilla, periscelides ornamenta crurum: Bu. Conc. Idque 1. in no. cum Aleph heemant. præposito: viz. ומצערי ornamentum, manus vel brachii: juxta R.D. armilla: Licet quidam, inquit ille, volunt esse ornamentum pedis, à מצע incedere, denominatum. Hieron. Periscelides: Græcis autem περισκελεις, -ιδος, periscelis, est ornamentum cruris aut brachii: ἀπὸ τοῦ περι, circum, & σκέλος, eos, τὸ, quod est: crus vel brachium. Ex Textu autem patet, quod erat ornamentum brachii. Pag. Rationem Hebraicæ vocis quidam afferunt, quod ve-

lut in brachiis incedant & inducantur: Merc. Cev. Ornamentum erat, quod cruri vel brachiorum vel tibiarum appendebatur: 70. מצערי: armilla, periscelis: Cocc. prout occ. hoc No. simpl. & cum! cop. præf. ומצערי periscelides, Num. 31. 50. ומצערי & armillam, 2 Sam. 1. 10. Item, 2. hinc etiam ex Rad. in hac 2. signif. elt no. in forma pl. f. מצערי (quasi à f. f. מצערי; Merc.) periscelides: vel juxta A.E. armilla: Bu. Lex. Tibialia ornamenta crurum: Av. nam illud no. pl. f. sine Aleph est potius pedum, aut crurum ornamentum, seu circumferentia in parte inferiore vestis circa crura, ea ratione factum, ut ad incesum facere videatur: unde & Periscelidas, h. e. tibialia, vertit Hieron. Quidam Fimbrias. 70. περιπόρφυρα, vestes scilicet clavatas, ex purpureis fimbriis factas. At Ornamentum brachii, erit ומצערי, sic dictum, teste Kimchi, quod sit factum, ad similitudinem illius, quod pedibus adhibetur. Merc. Occ. autem hoc No. cum ה. præf. loco seq. ומצעריהו & armillas, Isa. 3. 20.

Rad. 57. מצע: est migrare, & ire de loco ad locum, inquit R.D. Pag. Quidam exp. volutare, vel volutari humi: ut non nihil conveniat cum מצע: sicut & per, sternere, vertit Hieron. in Jeremiah: Merc. peragravit, peregrinatus est, peregre egit: Bu. Lex. contentis viribus, vel magnis passibus, ambulare: מצע: grandire gradum. מצע: εὐδαιμονία: Cocc. alium, vagatus est, volutatus est, de loco ad alium, tanquam vagus & exul. cog. cum מצע, sternere, Hinc מצע, moveo, traho, item cieo: Av. occ. autem hoc verbum in part. Ben. kal, sing. m. & f. Ut & in pl. m. sic, מצע peregrinans, Isa. 51. 14. מצע peragras, Jer. 2. 20. מצע peregrinantes, Jer. 48. 12. In Pihel מצע peregrinari fecit, peregre abduxit: Bu. dimovit in varia loca, fecit divagari: Av. facere incedere grandi gradu: Ut cum impetuosius hostes compellunt, magno gradu, in exilium ire. Cocc. Prout occ. in præf. pihel 3. pl. cum! conv. præf. & ה. aff. post Kibbutz pro Schurek: loco seq. ומצערי & peregre agant eum Jer. 48. 12.

Rad. 58. מצע, m. No. Rad. cruor, læsio, vulnus cruentum, lauciatio. cogn. cum מצע, indignatus est immaniter. Hinc מצע damnum, læsio, מצע damnum infero. Prout occ. cum יך præf. sic: Am. 9. 1. vel 8. 15. ומצע & in læsione caput omnium istorum, percutiant scilicet alii exp. pro imper. & percutere, vel & laucia, eos. Av. qui hanc sic hic solus statuit peculiarem Radicem: reliqui vero sumunt (prout hic intelligit) pro imper. sing. m. à מצע vulneravit, Unde in imper. Kal, f. m. מצע cum ה. aff. juxta Normam esset מצע vulnera eos, sed hic præter Normam volunt scribi, cum duplici pathach, pro Kamets & Tzeri, & c. Vide ibi in Rad. מצע.

Rad. 59. מצע: est, transferre: Pag. transferri, dissipari, disrumpi: Bu. quidam exp. pro, volutari, seu sterni: eodem sensu ut supra in Rad. מצע: sicut & Hebræorum quidam exp. ut non abludat, à מצע: Merc. translatus est peregre, aut in hospitium peregrinum, peregrinatus est ad locum extraneum; hospitium alibi extruxit, seu exceptus est hospitio in loco peregrino. Hinc מצע peregrinus, seu in peregrino hospitio sum, מצע hospitio excipio, מצע & מצע, externus, peregrinus, & c. Av. Occ. hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. sic: Tabernaculum non מצע! (vel

potius (PVS): nam Masoreth notat scribi per Kamets: Merc. Bu. Lex.) transferetur: Pag. dissipabitur: Bu. Lex. Non peregrinabitur, i. e. Non transferetur in locum peregrinum: Nec proficiscetur, i. e. non dimovebitur ullus clavorum ejus, in perpetuum, Av. Is. 23. 20. PVS בל־אֶרֶץ tentorium, quod scil. non movebitur. R. Joseph, à PVS derivat; & sic exp. tentorium, quod semper erit erectum, nunquam erit PVS in terram stratum. Chald. מִשְׁכָּן לֹא מִתְפָּרֵק Cocc. i. e. Tabernaculum, quod non deponitur: Pag. vel potius dissolvitur, rumpitur vel dirumpitur: Merc.

Rad. 60. PVS inde No. Rad. PVS m. operimentum, aut velum, quo mulieres faciem operiunt, inquit R.D. Pag. peplum: 70. Σέπτον; Bu. Cocc. operimentum mulierum, quod alii volunt esse tegmen capitis, seu peplum: alii verò esse genus vestis, ut pallium: Hieron. vertit Theristrum. Av. id autem Græcè dicitur; quod ἐν Σέπτι, h. e. in estate & kaumate, corpora protegat fœminarum; quibusdam autem est peplum, aliis pallium: quo Thamar ita velata fuit, ut non cognosceretur à Juda focero. Cocc. quidam cum PVS Ornamento Capitis, de quo supra, conferunt. Alii reddunt calyptram, linteum, vel sindonem, quo caput tegunt mulieres, seu peplum, quo obvolvuntur: Merc. Occ. autem hoc No. cum P, & P pro P dem. præf. ut & cum P, aff. abs. que præf. ut seq. PVS peplum: Gen. 24. 65. PVS peplo, Gen. 38. 14. PVS peplum suum, Gen. 38. 19.

Rad. 61. PVS: est, clamare, exclamare, inciamare, vociferare: Pag. Bu. vel vociferari: quidam addunt, ex animi dolore. Sæpe absolute ponitur: sed videas & construi cum P ad: Merc. exclamavit quarulâ voce, vociferatus est conquerendo: idem quod PVS; vel clamavit, ex oppressione aliqua: nam est cogn. cum PVS compressit & PVS arctavit. Hinc per Metath. PVS, i. e. voco. Av. in genere hoc verbum est, clamare, viz. præ dolore: 70. βοᾶν, κρῆζειν: Cocc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. & f. & in 1. sing. ut & in 3. pl. extra pausam cum chateph pathach, sed in pausa, cum Kametz penult. ut seq. PVS clamavit, 1 Reg. 20. 39. Lam. 2. 15. PVS clamavit. Deut. 22. 24. 2 Reg. 4. 1. 5. 26. PVS clamavi, Psal. 88. 2. PVS clamarunt, Psal. 34. 18. Is. 33. 7. PVS clamarunt, 2 Reg. 4. 40. In part. Ben. kal, à sing. m. PVS & f. PVS occ. sing. f. in forma cum duplici Sægol ante Thau: & in forma pl. m. sic: PVS clamans, 2 Reg. 8. 5. PVS clamantes Gen. 4. 10. Ex. 5. 8. In infin. kal simpl. occ. plenè cum cholem post kamets, penult. sed cum P præf. ante Sheva penult: sic; PVS clamando, Exod. 22. 22. PVS ad clamandum, 2 Reg. 8. 3. In imper. kal, à f. m. PVS vel PVS exclama, occ. in sing. f. vel cum Chateph-Kamets sub Tzadi; Pag. Et proinde Vau. cop. præf. est per Schubrek: Merc. vel cum pathach, & chateph-pathach, & tunc Vau cop. præf. est cum Scheva, i. e. vel cum P vel P cop. præf. sic. PVS & clama, Jer. 22. 20. PVS & clama, Jer. 22. 20. Item occ. etiam à pl. m. PVS in pl. f. imper. kal, loco seq. PVS clamate, Jer. 49. 3. In fut. kal, 1. sing. occ. cum P cop. præf. & P, para-add. Sed in 2. & 3. f. m. simpl. ut seq. PVS clamabo, Job. 19. 6. PVS & clamabo, Psal. 77. 2. PVS clamabis, Exo. 1. 14. 15. PVS clamabit, Exod. 22. 13,

26. Is. 42. 2. 46. 6. Item occ. etiam 3. f. m. fut. kal. cum P conv. præf. locis seq. PVS & clamavit, Gen. 27. 34. 41. 55. Ex. 8. 2. 15. 25. 17. 4. Num. 11. 2. 12. 13. 2 Reg. 5. 5. sic & in 1. pl. cum P conv. præf. est; PVS & clamavimus, Num. 20. 16. Deut. 26. 7. Et in 2. & 3. pl. m. occ. itidem simpl. & cum P conv. præf. ut se. PVS clamabitis, Is. 65. 14. PVS & clamastis, Jud. 10. 12. PVS clamabunt, Neh. 9. 27. Job. 35. 12. Is. 19. 27. PVS & clamarunt, Ex. 5. 15. 14. 10. Josh. 24. 7. Jud. 4. 3. 2 Chr. 13. 14. Pl. 107. 5. In niph. PVS, congregari; Pag. vel convocatus est: Bu. Lex. conclamatus est: Av. Nam ad verbum, & proprie in niph. est, conclamari, convocari: Unde, ex consequenti, exp. per congregari: Merc. Ad clamorem vel clasticum concurrere: Condēn, Condpoūēn. Ex hoc verbo: apud Hebræos, actor, qui querelam assert in judicium, PVS (scil. in Benoni kal,) dicitur: reus verò PVS (viz. in part. niph.) Cocc. Occurrit autem in fut. niph. 3. f. & pl. m. cum P conv. præf. utrique sic. PVS & convocatus est, Jud. 7. 23. 21. 12. 1. PVS & convocati sunt, Jud. 10. 17. 1 Sam. 13. 4. 2 Reg. 3. 21. In pihel PVS clamitare, Bu. Av. vociferari: Cocc. prout occ. in part. pihel sing. m. loco seq. PVS clamans, 2 Reg. 2. 12. In Hiphil PVS convocavit: Bu. congregavit: Pag. sed proprie est conclamavit, convocavit: Merc. Av. Et deinde congregavit: ut ante dictum in Niph. Merc. Prout occ. in fut. hiph. 3. sing. m. cum P conv. præf. & in formâ absque Jod Hiph. & pro eo cum Tzeri in ult. loco seq. PVS & convocavit, 1 Sam. 10. 17. Atque inde ex hac Rad. est No. PVS clamor: 70. κραυγή: Pag. Bu. Cocc. Av. exclamatio, vociferatio, ob angustiam & anxietatem animi: Av. in loco infra cit. est elegans paronomasia inter hoc nomen & PVS sic: expectavit PVS iustitiam, & ecce PVS clamor: i. e. querela: Merc. Cev. Occ. autem hoc No. in forma sing. f. absol. locis seq. PVS clamor, Gen. 27. 34. Exod. 11. 6. 12. 30. Is. 5. 7. Jer. 48. 3. 49. 21. Zeph. 1. 10. Et in formâ f. f. constr. occ. simpl. & cum P cop. præf. PVS clamor, Ex. 3. 9. Neh. 5. 1. Job. 34. 28. Psal. 9. 13. Jer. 25. 36. 48. 5. PVS & clamor, Job. 24. 28. Item occ. etiam hæc formâ sing. f. constr. cum P Aff. cui & P interrog. est præf. ut & cum P interrog. præf. & P, aff. & cum P, aff. absque præf. ut seq. PVS clamor ejus, Exod. 22. 22. 1 Sam. 9. 16. PVS an clamorem ejus, Job. 27. 9. PVS an juxta clamorem ejus, Gen. 18. 21. PVS clamor ipsum, Gen. 19. 13. Exod. 3. 6.

Rad. 62. PVS: esse minui, diminui, minus esse, parvum aut exiguum esse vel fieri: Pag. Bu. minor fuit, minoratus est: viluit, & c. cogn. cum PVS, i. e. parvum, pusillum, & c. 70. ελαττωθαι: ολιγωθαι: Cocc. vilius & contemptius esse vel fieri, habitâ scil. ratione honoratiorum & nobiliorum: Ut apponatur PVS נִכְרַר. Quidam conferunt cum PVS transposito: Merc. Cev. Occ. autem hoc verbum in fut. kal, à 3. sing. m. PVS diminuetur, in 3. pl. m. simpl. cum kamets, ob pausam, pro chat. path. in penult. prout est, extra pausam. cum P cop. præf. sic: PVS minuetur, Jer. 20. 19. PVS & diminuatur, Job. 14. 21. Atque inde sunt nomina seq. 1. No. à sing. PVS m. minor; vel parvulus, exilis, & c. prout occ. in forma pl. m. cum P dem. præf. loco seq. PVS minores, parvuli, Zach.

Zach. 13. 7. Item hinc etiam No. **צָעִיר**, idem, minor; parvus, exiguus, qualitate & quantitate: Bu. Lex. Junior, minimus, &c. Av. In loco, Gen. 25. 23. oppositum **רַב**, quod amplitudinem, eminentiam, auctoritatem; & dignitatem significat: utrumque est qualitatis. Paulus per *μείζων, ελάσσων* reddit, ad Rom. 9. Est tamen, ubi ad atatem simpliciter referatur, & quantitatem, sicut **מָעוֹט**: Merc. occ. autem hoc No. in sing. m. simpl. & cum **וְ** & **וְ** præf, ut & cum **אֶ** aff. cui **וְ** est præf. ut seq. **צָעִיר** parvus, exiguus, Gen. 25. 23. Job. 22. 7. Ps. 58. 28. 19. 14. Mic. 5. 1. **וְצָעִיר** minor natu, Gen. 48. 14. Jud. 6. 15. **וְצָעִיר** & minimus Gen. 43. 33. Isa. 65. 22. **וְצָעִיר** natu minimi sui, 1 Reg. 16. 34. **וְצָעִיר** & in minimo suo, Jos. 6. 26. Et in pl. m. forma absol. occ. simpl. sed forma constr. pl. m. simpl. & cum **וְ** & **וְ** aff. ut seq. **צָעִירִים** minores, Job. 30. 1. **צָעִירִי** minimi, Jer. 40. 20. 54. 45. **וְצָעִירִי** minimi ejus, Jer. 48. 4. **וְצָעִירִי** minores suos, Jer. 14. 3. sic & 3. hinc etiam No. **צָעִירָה** f. minor natu; vel substantivè, minorennitas: Bu. Lex. parva: vel parvitas seu minoritas: Av. prout occ. cum **וְ** & **וְ** præf. **וְצָעִירָה** minima natu, Gen. 19. 31. 34. 35. 29. 26. 1 Sam. 9. 21. **וְצָעִירָה** & minor natu, Gen. 19. 28. Item hoc No. fæm. in forma constr. esset **צָעִירָה** sed, ut dictum, substantivè sumitur pro minoritate: Pag. Cocc. prout occ. cum **וְ** præf. & **וְ** aff. sed def. cum chire tantum absque Jod post **וַיֵּאן**, (quod 70. reddunt *κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ*; Cocc. Av. loco seq. **בְּצָעִירָהּ** juxta minorennitatem suam, Gen. 42. 33. Item 4. hinc etiam No. cum Mem Heemant **מָעוֹר** m. res perexigua, perexiguum, paucitas: Bu. Lex. & adverbialiter parum, exiguum: Av. aliquid parvi aut exigui momenti. Unde nomen **צוּר** Zoar, oppidi, Gen. 9. Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum **וְ** & **וְ** præf. ut seq. **מָעוֹר** perexiguum minimum paucum, Gen. 19. 20. Job. 8. 7. Psal. 42. 7. **מָעוֹר** cum paucitate, 2 Chr. 24. 24. **מָעוֹר** ad minimum, Isa. 64. 18. Sic & 5. hinc etiam est No. **מָעוֹרָה** f. parvum: Bu. Lex. parvitas: Av. parvulum: Cocc. est cum Dagesch redundante & Mem Heemantico: Bu. Lex. Nam Tzade est cum Dagesch, Euphonia gratiâ, inquit R.D. Pag. vel potius Dagesch est propter duplicem lectionem: Ut Mem quoque sit præpositio: Av. Occ. autem hoc No. in hac formâ, sic, Dan. 8. 9. Egressum est cornu unum **מָעוֹרָה** parvum: Pag. parvum: Bu. Lex. Cornu unum parvitas: Av. Cornu unum parvum: q. d. minus quam parvum: ut sit compositum a **מָן**: quod & comparationi cum majore inservit: ut **מִתְּכֵל** minus, quam halitus vel vanitas, Psal. 62. 10. Cocc. Et ab uno ex ips (i.e. à Seleuco Nicanore) prodiit cornu unum parvum Ut supra 7. 8. Hæc autem de Antiocho Epiphane dicta sunt, ut supra Cap. 7. Jun. Ab hoc nomine, ut dictum, Zoar oppidum: Gen. 19. appellabatur; quod Loth à parvitate, seu vilitate sic vocavit: cum ante Bale diceretur: nostri segor. Merc. De nomine etiam præced. locus venit ulterius notandus, viz. Psal. 42. 7. Et chermonium à monte **מָעוֹר** parvo: Pag. vel potius, a monte Mitzhar: ut sit nomen proprium montis, sicut chermon; quomodo etiam accipiunt R. Abrah. & R.D. in Comment. qui quidem in libro Rad. superiora illa omnia substantiva efficere videtur,

pro paucitate. potes vertere, parum, modicum; Kimchi his annumerat illud Jeshaf. 63. 18. **וְצָעִיר** ad modicum: h.e. ad exiguum tempus, (seu, parum die) ut inquit ibidem. Hanc autem illius opinionem confirmat illud in regimine, 2 Chr. 24. 2. 4. Quoniam **בְּמָעוֹר** in paucitate hominum: h.e. cum paucis viris, exigua manu, seu comitatu. Merc. Cev.

Rad. 63. **צָפַר**; est, adhærere, coherere, concretum esse: Pag. Bu. coheret individue, adhærere conjugatus: nam est cogn. cum **צָפַר** conjugatus est. Av. est idem cum **צָפַר**, apud doctores est constringere, ut, hic citat Kimchi, de aceto: Merc. occ. autem in præf. kal 3. sing. m. loco seq. **צָפַר** coheret, Lament. 4. 8.

Rad. 64. **צָפַר**; est, speculari, prospicere: expectare: operire: specularando expectare, explorare, observare: Pag. Bu. infixis oculis aspexit: cum observatione aperuit oculos ad specularandum objectum, contemplatus est. Cogn. cum **צָפַר** aperuit os: hoc de latâ apertione oris: illud de apertione oculorum dicitur. Hinc Lat. specio, aspicio: Au. 70. reddunt per *σκοπεῖν, επισκοπεῖν, επιβλέπειν, καταβλέπειν*. Dicitur de liberâ oculorum apertione, quâ quis passim specularur: unde, pro expectare sumitur, quod qui expectat, hæc, illâ circumspiciat. Sed contrariam significat in piel, viz. pro obducere laminis aliquid ne appareat: & sic vicinum est verbo **צָפַר** abscondere. Observa autem, pro, prætolari, esse etiam in piel; Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. 1. est explorare; speculari: expectare. Prout occ. in part. ben. kal, f. m. simpl. & cum **וְ**, **וְ**, & **וְ** præf. ut seq. **צָפַר** specularans, specular, Psal. 3. 32. Cant. 7. 5. Hof. 9. 8. vel fine vau. specularans, Ezech. 3. 17. 33. 7. **וְצָפַר** the speculator, 2 Sam. 12. 34. 18. 7. 4. 25. 26. 27. 2 Reg. 9. 18, 20. Ezech. 22. 6. **וְצָפַר** & speculator, 2 Reg. 9. 16. Ezech. 32. 6. **וְצָפַר** the speculator, Ezech. 33. 2. Item, occ. etiam ben. kal, in formâ pl. m. simpl. & cum **וְ** dem. præf. Tzophar in. p. Speculatores, Num. 23. 14. 1 Sa. 1. 1. Jer. 6. 17. **וְצָפַרִים** speculatores. 1 Sam. 14. 16. & in formâ pl. m. constr. **צָפַרִים** specularantes: prout occ. cum **וְ** & **וְ** præf. Aff. sic, **וְצָפַרִים** speculatores tui, Isa. 52. 8. **וְצָפַרִים** speculatores ejus. Isa. 56. 10. & in part. sing. fæm. **וְצָפַרָה** speculatrix. sed occ. in forma cum Jod dageshato, post chirek, & cum kamets sub se ante He, 3. Rad. sic, **וְצָפַרָה** speculans est, Prov. 2. 27. Item in formâ pl. f. ben. kal e. f. & occ. loco seq. **וְצָפַרָה** specularantes Pro. 15. 3. Item occ. etiam in part. pahul kal, sing. m. (ad formam inflecti **וְצָפַרָה** cum **וְ** cop. loco seq. **וְצָפַרָה** & exploratus est Job. 15. 22. In Infin. kal, occ. plenè cum kamets penult. & cholem in ult. ante He 2. Rad. loco seq. **וְצָפַרָה** specularando, If. 21. 5. In fut. kal, 3. sing. m. plenè est **וְצָפַרָה**; sed occ. def. abjectâ 3. Rad. He per Apoc. & cum ejus vocali segol sub 2. Rad. Tzadi, **וְצָפַרָה** speculetur Gen. 31. 49. Item a **וְצָפַרָה** fut. kal, 3. sing. m. **וְצָפַרָה** speculabuntur, occ. in 2. pl. f. **וְצָפַרָה** speculantur. Ps. 66. 7. In piel **וְצָפַרָה**, idem cum kal, prospicere; Cocc. specularatus est: prout occ. in 1. pl. præf. piel: sic, **וְצָפַרָה** specularumur, Lam. 4. 17. & in part. piel, f. m. occ. simpl. & cum **וְ** dem. præf. **וְצָפַרָה** specularans, 1 Sam. 4. 13. **וְצָפַרָה** the speculatorem, Isa. 21. 6. & a formâ pl. m. absol. **וְצָפַרָה** specularantes. occ. in formâ l. m. constr. cum **וְ** Aff. **וְצָפַרָה** speculatorum tuorum, Mic. 4. 4. In Imper piel, occ. f. m. simpl. sed sing. f. cum **וְ** cop. præf. **וְצָפַרָה** specular, Nah. 2. 2. **וְצָפַרָה**, & specular, Jer.

48.19. In fut. piel, a 3. f.m. **יִצְפֹּר** Speculabitur; occ. in 1. sing. m. simpl. & cum 1. cop. præs. **יִצְפֹּר** Speculabor, Mic. 7.7. **וְיִצְפֹּר** & Speculabor, Ps. 5.4. Hab. 2.1. Atque inde ex Rad. in hac 1. speculandi signif. sunt nomina seq. scil. 1. No. **צִפְרָה** f. speculatio: Bu. Lex. vel specula lucerna: Av. vel est no. Toar five Adject. speculandum, speculabile, candelabrum: Pag. & c. **הַצִּפְרָה** speculatio, Isa. 21.5. Vide Notas ad finem Rad. Item, 2. hinc etiam est no. **צִפְרָה**, f. speculatio; juxta R. D. in Pag. Prout occ. forma constr. f. f. (**צִפְרָה**) cum **וְ**. Aff. loco seq. **וְצִפְרָה** speculationis tuæ, Ezéch. 32.5. sic & 3. hinc etiam No. **צִפְרָה** f. idem etiam, speculatio; Bu. Lex. vel specula: Av. prospectatio: Cocc. prout occ. forma f. f. constr. (**צִפְרָה**) cum **וְ** præs. & **וְ** Aff. loco seq. **וְצִפְרָה** in speculatione nostra, Lam. 4.17. Item 4. hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. **מִצְפָּה** m. specula, speculatio; Pag. Bu. Av. **מִצְפָּה** **הַמִּצְפָּה**: Cocc. Prout occ. simpl. & cum idem præs. **מִצְפָּה** specula, Isa. 21.8. **הַמִּצְפָּה** specula, 2 Chron. 20.24. Item hoc No. in forma sing. m. constr. occ. ut nomen proprium: sic, **מִצְפָּה** Mitzpa, n. p. Sam. 22.3. Sic & 5. inde etiam No. **מִצְפָּה** fam. idem cum præced. specula: Pag. Bu. sed fere semper est nomen proprium loci: Bu. Lex. fed appellativum facit Jonathan in targum, Hof. 5. Nam laqueus fuistis **לְמִצְפָּה** ad Mitspah, montem scil. ubi vertit, doctoribus vestris: Ex illo loco, Ezéch. 3.17. Merc. Occ. autem in Bu. Conc. ut loci Nomen proprium, cum **וְ** **וְ** & **וְ** præs. **הַמִּצְפָּה** Mitzpa, n. p. Neh. 2.15, 19. **וְהַמִּצְפָּה** & Mitzpa, Gen. 31.49. Neh. 3.7. **לְמִצְפָּה** in Mitzpa, Hof. 5.1. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in Conjug. piel, pro operiri, tegere obtegere, Bu. Conc. & c. vide Merc. ad initium Rad. obducere, vel inducere tegmine, scil. incrustare: Nam qui tectorium inducit, aspectum & vultum rei facit; Cocc. Prout occ. in præter. piel, 3. f. m. simpl. & cum 1. cop. præs. ut & in 2. f. m. cum 1. conv. præs. prout seq. **יִצְפֹּר** obduxit, Exod. 36.34. 1 Reg. 5.15, 22.30. 2 Reg. 18.16. 2 Chron. 4.9. **יִצְפֹּר** & obduxit, Exod. 36.38..38.28. 1 Reg. 6.32, 35. **יִצְפֹּר** & obduces, Exod. 25.11, 12, 28..26.37..30.5. 25.24..30.3..26.29..27.2.7. Et in fut. piel, a 3. f. m. **יִצְפֹּר** obducet, occ. 2. sing. simpl. & cum **וְ** Aff. **יִצְפֹּר** obduces, Exod. 26.29. **יִצְפֹּר** obduces eam Exod. 25.11. Item occ. etiam 3. f. m. fut. piel, cum 1. conv. præs. (**וְיִצְפֹּר**) per Apoc. 3. Rad. He: sic, **יִצְפֹּר** & obduxit, Exo. 36.34..37.4, 15, 26, 11, 26..38.2, 7. 1 Reg. 6.15, 20, 21, 28. 2 Chron. 3.6. Item, occ. etiam ead. 3. f. m. cum 1. conv. præs. & cum **וְ** **וְ** Aff. ut & in 3. pl. cum 1. conv. præs. **יִצְפֹּר** & obduxit eam, Exod. 37.2. 1 Reg. 6.20, 21..10.18. 2 Chron. 3.4..9.17. **יִצְפֹּר** & obduxit eas, Exod. 36.36. **יִצְפֹּר** & obduxerunt, 2 Chron. 3.10. In pual, **יִצְפֹּר** obductus fuit, inductus fuit, tectorio scil. vel tegmine: Cocc. prout occ. in part. pual f. & pl. m. sic; **יִצְפֹּר** obducta, Prov. 26.23. **יִצְפֹּר** obducta, Ex. 26.32. Atque inde ex Rad. in hac 2. obtegiendi seu operiendi signif. est no. ex formâ pahul kal, ductum, & significans obductionem, seu operimentum, quod ex metallo inducitur imagini alicui, vel alii rebus: Av. Quod scil. occ. simpl. & cum 1. cop. præs. **יִצְפֹּר** obductio, tectorium, Num. 17.3, 4. II. 30.22. **יִצְפֹּר** & obductio, Ex. 38.17, 19. Notandi insuper veniunt loci quidam de nominibus hujus Rad. ut de 1. No. in 1. signif. Isa. 21.5. **הַצִּפְרָה** speculare speculam, vel speculare speculandum: vel, erige candelabrum, juxta R. Sal. Pag. Prius est Makor seu Infin. pro Imper. Merc. Hier. Con-

templare in specula: at juxta R. D. **הַצִּפְרָה** est Toar, h. é. No. Adject. speculantis: & Thau est loco He 3. Rad. vel Tau redundat: (aut est addititium, seu heemantitium: hoc sequere: Merc.) instar **רָמְלִית** ramus a **רָמַל**: & **וְיִת**, Angulus a **וְיִת**: q. d. O speculator, speculare quod est speculandum. Formidabant enim Medos atque Persas. Sed in Berescith Rabbah exp. ordina **מִנְרָה** i. e. candelabrum. Est locus quem vocabant **מִנְרָה** **מִנְרָה** candelabrum speculationis: Pag. vel certè, ut sonant verba Kimchi, est locus, ubi vocant candelabrum, **מִנְרָה**: q. d. speculum, seu speculatorium. Facem intelligunt è specula ardentem, ad procul speculandum, Merc. Cev. Targum statuite speculatores; Pag. (adornare mensam) speculari speculam, vel circumspicere lucernam: Av. (intrare mensam) speculatur (quis in) specula, editur, bibitur. Surgite principes, ungite clypeum. Quidam pro **יִצְפֹּר** accipiunt: Cocc. Instrue mensam: speculetur speculator: Hebr. Speculetur speculationis: Jun. Item, Isa. 21.8. & clamavit Leo super **מִצְפָּה** speculam Domini ego sto: Pag. Vel potius, postquam nullum est regimen: Super speculam Domine mi, ego sto. Et sic Kimchi etiam distinguit. Et clamavit, speculator scil. leo est super speculam: Quod Propheta videns, subdit vocandi casu, domine, ego sto, & c. Merc. Cev. Deinde loci quidam notandi de piel hujus verbi in signif. speculandi pro, expectare vel sperare, viz. Mic. 7.7. Et ego **יִצְפֹּר** **בִּיהוָה** Dominum expectabo: aut in Domino sperabo. Hieron. Ego autem ad Dominum aspiciam. Hab. 2.1. **וְיִצְפֹּר** & speculabor ut videam quid loquatur in me. Ps. 5.4. Mane præparabo **וְ** tibi (scil. orationem) **וְיִצְפֹּר** & speculabor, vel, expectabo te, aut sperabo in te, vel fidam tibi. Distio enim **וְ** quæ præcessit, subaudienda est, inquit A. E. ut sit, **וְיִצְפֹּר** & sic R. D. & R. Himman. exp. manè: antequam negotiis mundanis sim occupatus, præparabo tibi crationem meam: Et expectabo, vel, expectabo te: ut illam exaudias, & ut largiaris mihi petitionem meam. Pag. Item, Notandum etiam hic, Nomen unum aut alterum, sub hac Rad. a quibusdam positum: sed in Bu. Conc. hic non descriptum: viz. 1. No. **צִפְרָה** f. Caput five capitellum columnæ: quod sit operimentum ipsi columnæ? Pag. Quasi obductionem dicas: Idem cum No. **צִפְרָה**; Merc. Coronamentum, ab obtegendo: Bu. Lex. prout occ. cum **וְ** dem. præs. 2 Chr. 3.15. **וְיִצְפֹּר** & capitellum quod erat super caput ejus, & c. Pag. Vel & obductio, quæ erat & c. Av. Est autem No. cum Thau vice 3. Rad. He: vel redundante: (vel potius Heemantico: Merc.) Instar **שְׂקָה** (quod dicitur etiam **שְׂקָה**; Merc.) canale, a **שָׂקָה**: Sed R. Jonah ponit hoc nomen Radicem per se, (& sic illud vide in Bu. Conc.) Pag. Et 2. no. **עֶצְפָּה**: vide infra inter quadrata.

Rad. 65. **צִפְרָה**: Rad. hac in Bu. Conc. duo signif. 1. est in No. inde ducto, **יִצְפֹּר** f. Scyphus, lecythus: ampulla: urceus: Pag. Bu. Cocc. Scyphus, i. e. vas concavum & latum, ad capiendum liquorem aquæ seu olei tantum: Quibusdam est vas factum ex conchâ marinâ; Av. vasculum est aquæ, vel olei velut lanx, inquit R. D. seu paropsis, quæ Hebr. dicitur **צִלְוִית**. Quidam reddunt cantharum. Merc. Occ. autem hoc No. f. simpl. & cum 1. & **וְ** præs. ut seq. **יִצְפֹּר** ampulla, 1 Sam. 26.11, 12, 17. **יִצְפֹּר** & ampulla, 1 Reg. 16.14..17.17..19.6. **יִצְפֹּר** in ampulla, 1 Reg. 17.12. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. 2. inde ducto,

viz. צפיתח vel צפיתח f. laganum, placenta, vel crustula mellita : Bu. Conc. & Lex. Laganum fruxum cum oleo & melle : vulgò (i.e. Italicè) Fritella mellata : R. Haggaon, nomen deducit à צפיתח præced. quòd laganum fieret ad illius similitudinem : Pag. Scyphi, scil. vel lecythi, sicut & variis figuris effingi solent. Pro צפיתח fistulis, Zach. 4. 12. Habet Jonathan idem No. Chald. quod hic ponitur. Fuerunt vasa in morem canalium; צפיתח verbò, placenta fuit: vel crustulum oleo & melle pistum & conditum : Merc. placenta ad formam Scyphi seu lenticulæ paratæ ex melle & oleo: vel ex Similâ frixâ in melle: Av. Prout occ. cum צפ præf. loco seq. צפיתח sicut placenta, Exod. 16. 31.

Rad. 65. צפ: est, abscondere, occultare : recondere : Pag. reponere, & reponendo conservare. ad servare, reservare. Aliquando pro, insidiari, Prov. 1. & Psalm. 10. Potest cum צפ conferri, & cum צפה, obducere, paulo antè posito. Sed hoc generale est & aliter sumitur : Merc. quandoque est intrinsecus, abscondit se, delituit : Bu. Lex. est cogn. cum צפ contabulavit, & צפה circumligavit: nam tabulæ affixæ parieti, abscondunt superficiem ejus : & circumligando Tiam, abscondimus pilos, tegendo eos. Hinc ζῶφος, caligo, obscuritas, ζῶφος, idem; ζοφὸς ater, obscurus. In kal, צפה abscondit, regit accus. sed cum solo dat. est, intendere insidias in abscondito: alicui clam insidiari, &c. Av. 70. reddunt hoc verbum ἔκρυπεν, κρυπνύειν, σκεπάζειν. Cocc. in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, ut suprà in Pag. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. sic: Prov. 27. 16. צפה abscondentes eam. (i.e. singulus abscondentium eam) צפה abscondit ventum : Pag. Ubi potest hoc verbum exponi per, aservare : Merc. Cev. Hieron. qui retinet eam, quasi qui ventum teneat. Et R. Himm. quisquis voluerit abscondere eam. i.e. Mulierem ligiosam, ut non faciat stultitiam & ut foris non audiantur ejus mala verba & opera, perinde est, ac si vellet abscondere ventum, qui abscondi non valet : Pag. qui recondit eam, recondit ventum : i.e. mulier rixosa non magis componi potest, quam ventus in Apothecam condi. Cocc. Occetiam in 2. & 1. sing. m. præf. kal, sic, צפה abscondisti, Job. 10. 13.. 17. 4. Pf. 31. 20. צפה abscondi, Job. 23. 12. Pfal. 119. 11. Cant. 7. 14. In part. ben. kal, à sing. m. צפה & in f. צופה abscondens, & in pl. m. צופני & in constr. צופני, occ. cum Aff. loco seq. צופני abscondentes eam, Prov. 27. 17. Item, in part. pahul, f. m. occ. cum cop. & schurek in ult. pro more; sed cum ד dem. præf. & Aff. occ. juxta Hebræos, cum cholem pro schurek penult. sic, וצפני & reconditum, Prov. 13. 22. וצפני reconditum meum, Joel. 2. 20. Item, in part. pahul, f. m. occ. loco seq. וצפני reconditum est, Hof. 13. 12. ut & rursus sing. m. part. pahul kal, occ. cum cop. præf. & Aff. sic, וצפני & recondito tuo, Psa. 17. 14. Et in forma pl. m. part. pahul kal, צפני absconditi reconditi, &c. Occ. in forma pl. m. constr. cum Aff. ut & cum צפ præf. & Aff. sic, וצפני recondita tua, Pf. 83. 4. וצפני repositis ejus, Job. 20. 26. In fut. kal, 2. f. m. occ. simpl. sed 3. f. m. occ. simpl. & cum Aff. ut & in 3. f. f. (a simplice וצפני abscondet f.) occ. cum conv. præf. & Aff. ut & Aff. ut & cum Aff. præf. pro ut sequuntur, וצפני recondes, Prov. 2. 1. 7. 1. וצפני recondet, Job. 21. 19, Prov. 2. 7. וצפני recondet me, Pf.

27. 5. וצפני & abscondit eum, Exo. 2. 2. וצפני & abscondit quemque, Ezech. 2. 4. וצפני abscondit eos, Pf. 31. 21. Item, in 1. pl. fut. kal, à simplice וצפני; occ. cum צפ, parag. add. loco seq. וצפני abscondemus nos, Prov. 1. 11. Item, in 3. pl. m. fut. kal, extra pausam, occ. cum Schevâ, sed in pausa cum cholem penult. sic, וצפני abscondunt, Prov. 1. 18.. 10. 14. וצפני delitescunt, Pf. 10. 8.. 56. 7. In niph. est abdi, abscondi; Pag. Bu. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. & 3. pl. ut seq. וצפני absconditum est, Jer. 16. 17. וצפני absconditi sunt, Job. 15. 20.. 24. 1. In hiphil, וצפני idem cum kal, abdere, abscondere: Pag. Bu. Prout occ. in Infin. hiph. cum Aff. loco seq. וצפני abscondere eum, Exod. 2. 3. est cum dagech in Tzadi, (ad ornatum, seu euphoniâ, ut in מקרש pro מקרש, de quo in Rad. מקרש, ut R.D. inquit : Merc.) In fut. hiph. à 3. f. m. וצפני abscondet : occ. in 2. f. m. cum גני. Aff. sic, וצפני abscondes me, Job. 14. 9. Atque inde, est No. quasi à sing. m. cum Mem heemant. viz. וצפני; absconditum abscondio; Pag. In formâ pl. m. וצפני & in constr. וצפני abscondita, res repositæ & absconditæ : Bu. Lex. Absconfiones, recondita : Av. prout occ. pl. m. constr. cum Aff. loco seq. וצפני absconditum ejus, Obad. 1. 6. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est Septentrio, Aquilo; Aquilonaris : Bu. Conc. Idque scil. in no. וצפני m. quod est Aquilo : i.e. pars Aquilonaris : sic dictus, quòd sit locus occultus & heminibus non appareat : aut quòd iter Solis non est ad plagam ejus, sed ad plagam meridianam, ac si ejus plaga Soli esset abscondita, inquit R.D. Pag. Quidam putant, respectu habitantium in Judæâ tantum nomen esse inditum; quibus scil. pars Aquilonaris sit ignota & recondita : Sicut & Septentrionalis, Australis mundi pars. Sed quæ Kimchi affert malo sequi. Nam וצפני תימן penetratia Austri, in libro Job, dicuntur, loca Australia, à nostrâ habitatione remotiora, & propius polum alterum sita. וצפני est. pars mundi læva inquit Kimchi : Merc. plaga mundi Septentrionalis, quasi abditâ dicta, nempe à Sole, quia ad eam non accedit. Unde R. Bechai scribit. Deut. 3. 23. וצפני על שם שהשמש נקרה צפון וצפני וצפני h.e. vocatur Tzaphon, quia Sol abditus & absconditus est illic : Bu. Lex. vel, quia plaga Aquilonaris habitantibus in terrâ Judæâ, abscondita est. Hinc ζεφύρος, & Favonius, i.e. ventus Occidentalis, quia iter Solis non est ad plagam Aquilonarem, sed meridianam. Av. Occ. autem hoc No. in forma f. m. absol. simpl. locis seq. וצפני Aquilo, Exod. 26. 2. 36. 25.. 26. 35.. 27. 1. 38. 11. Num. 34. 7. 9.. 35. 5. Job. 26. 7. Pf. 85. 13. Eccl. 1. 6. Cant. 4. 16. Isa. 14. 14. Jer. 2. 18.. 6. 22.. 10. 21.. 16. 15.. 31. 7.. 50. 9.. 25. 9.. 46. 10.. 24. Ezech. 21. 9.. 32. 30.. 38. 5.. 15.. 39. 2.. 46. 9.. 47. 17.. 43. 17. 30. Zeph. 2. 13. Zach. 2. 10.. 6. 5. 8. cui etiam וצפני & וצפני dem. sunt præf. ut seq. וצפני & aquilo, Jos. 13. 27. Ezech. 47. 17. וצפני Aquilo, Jer. 25. 26. Ezech. 1. 4.. 40. 35. 20, 44. 46.. 42. 1, 2, 13, 17.. 44. 4. Da. 11. 6, 7, 8, 11, 13. 15. 40. וצפני & aquilo, Ezech. 40. 19. Item, occ. etiam ead. hæc absol. formâ f. m. cum צפ, & צפ præf. וצפני ad Aquilonem, Eccl. 11. 3. וצפני Aquiloni, Isa. 43. 6. Ezech. 40. 23.. 42. 4. וצפני ab aquilone, Jos. 11. 2.. 16. 6.. 17. 9. 10.. 18. 5, 12. 17. 19. 14. Jud. 7. 1. 1. Sam. 14. 8. Job. 36. 22. Pf. 107. 3. Isa. 15. 4.. 40. 12.. 49. 12. Jer. 1. 14.. 4. 6. 6. 1.. 13. 20.. 15. 12.. 46. 20.. 50. 3.. 41.. 51. 48. Ezech. 8. 5.. 26. 7. וצפני & ab aquilone, Dan. 11. 44.

Am. 8. 12. In forma f.m. constr. est cum Scheva penult. Prout occ. cum מַּ praf. locis seq. מִצְפֹּן ab Aquilone, Jos. 8. 11. 13. 14. 6. 24. 30. Jud. 2. 9. Item occ. etiam cum הַ locali add. sic, מִצְפֹּנָה, vel cum cholem tantum absque vau; Aquilonem versus, seu ad Aquilonem: Pag. Bu. &c. Gen. 13. 14. Exod. 40. 22. Lev. 1. 11. Num. 2. 25. 3. 38. Deut. 2. 3. &c. ad Zach. 14. 4. in 60. circ. l. cui etiam formæ cum הַ locali add. וְ הַ & לֵּךְ sunt praf. מִצְפֹּנָה & aquilonem versus, Gen. 28. 14. Deut. 3. 27. Jos. 15. 7. 17. 10. Dan. 8. 4. מִצְפֹּנָה ad aquilonem, Ezech. 8. 14. 40. 4. מִצְפֹּנָה ad septentrionem, 1 Chro. 26. 17. Item cum מַּ praf. occ. etiam cum הַ non locali, sed par ag. tantum, idque vel cum kamets sub Tsadi tantum in forma absol. vel cum Scheva, post praf. tantum in forma constr. sic, מִצְפֹּנָה ab Aquilone, Jos. 15. 10. מִצְפֹּנָה ab aquilone, Jud. 21. 19. Atque inde est no. Toar. five Adject. cum jod heemant. in fine; Quod scil. occ. simpl. & cum הַ dem. praf. prout sequuntur, מִצְפֹּנִי aquilonaris, Ezech. 7. 22. מִצְפֹּנִי aquilonarem, Joel. 2. 19. Item, sub hac Rad. in abscondendi signif. ponunt quidam nomen participiale ex part. pahul kal viz. מִצְפֹּן m. reconditum, absconditum, res recondita, reconditus thesaurus: Bu. Lex. Av. Prout occ. cum מַּ Af. Ezech. 7. 22. Et violabant, seu polluent, aut profanabunt מִצְפֹּנִי מִצְפֹּנִי reconditum meum, h.e. templum: Coc. absconditum meum, scil. locum: i.e. adytum meum: Pag. Bu. Et sic R.D. exp. & poluent, alieni scil. locum absconditum meum in domo, (i.e. Templo,) cui est רִבְרִי אַדְיֹטִי seu oraculum, quod est sanctitas sanctitatum seu sanctum sanctorum: ubi est Arca, &c. Pag. In loco autem supra cit. ad part. pahul kal Pl. 17. 14. Vox מִצְפֹּנִי in textu scribitur cum Jod & exp. & abscondito tuo, implebis ventrem eorum, i.e. Et bono abscondito quod habes, implebis eos etiam in hoc mundo; inquit Ab. Ez. Pag. Et recondito thesauro tuo &c. Bu. Lex. Item huc etiam ad hanc Rad. referunt no. מִצְפֹּנִי occultum, occultatum, absconditum: est Ægyptiacum: Av. Tsofnath est cognomen Josephi, Gen. 41. 45. Qui hinc dictus Ægyptiacè, מִצְפֹּנִי מִצְפֹּנִי occultorum revelator vel interpret, sic Onkelus, לֵי לֵי גִבְרָא רִשְׁמִי' גִּלְגֹּן vir cui occulta revelata sunt. Sic etiam Jonathan. & communiter Hebraei. R. Bechai citat hoc loco, in quadam precatione legi חֲמִשָּׁנָה נִעְלָמִים qui revelat abscondita. In Bereshit Rabba. Sect. 90. docuerunt Rabbini esse idem quod מִצְפֹּנִי מִצְפֹּנִי occultata declarans: Et R. Chischia dixit, חֲמִשָּׁנָה מִצְפֹּנִי מִצְפֹּנִי occultata illustrans per scientiam. Sapientes per notationem primarum literarum explicarunt, עֲרוּם נְבוֹן, עֲרוּם פֹּתֵר חֲסִידָא speculator, redemptor, propheta, tenens sceptrum, interpres, astutus, intelligens, videns futura, Hæc illic; Bu. Lex.

Rad. 67. מִצְפֹּן: Rad. hæc in Bu. Conc. duo signif. r. est in No. inde ducto מִצְפֹּן m. i.e. regulus, aut basiliscus: Pag. Bu. vel hæmorrhoids, venenatissimi serpentis genus: Bu. Lex. alii aspidem aut viperam exp. Et sunt qui à vulnerando deducant à מִצְפֹּן, per Metath. Quod & matris alvum egrediens, ut ajuat, vulneret, & alia deinde animantia inficiat & enecet: Merc. Est nomen reptilis venenatissimi: cogn. cum מִצְפֹּן fauciavit. & מִצְפֹּן, coloratus est variis lineis, ut solent esse Aspidæ & Serpentes, qui veneno suo graviter fauciare solent: Av. occ. autem, Isa. 14. 29. Quia de Ra-

dice Serpentis egredietur מִצְפֹּן regulus vel basiliscus: Pag. egredietur, i.e. nascitur aspis: Av. Atq; hinc est No. cum Nun & Jod Heem. in fine, viz. מִצְפֹּנִי m. idem cum præced. aspis, regulus, basiliscus: Pag. Bu. Av. מִצְפֹּן & מִצְפֹּנִי m. immane genus serpentum: 70. κροτάλι, ἀσπίς, ἐργον ἀσπίδων, ὅρις δαυατῶν. Aquila Bati- λισκόν explicat: Hieron. regulum: Junio est Hænorrhois. Bochartus Aquilam sequitur. Basilisci longitudinem esse spithamam, ex Nicandro & Eliano docet. Cocc. Occurrit autem hoc ult. No. in f. m. simpl. & cum וֹיךְ praf. & in forma pl. m. simpl. מִצְפֹּנִי regulus, If. 11. 8. 59. 5. מִצְפֹּנִי & sicut regulus Pro. 23. 22. מִצְפֹּנִי regulos. Jer. 8. 16. Deinde signif. 2. hujus Rad. est, excrementa: Item fructus ventris: Bu. Conc. quorum 1. est in No. מִצְפֹּן sterco, finus, excrementum; Pag. prout occ. in pl. m. à formâ simplice מִצְפֹּנִי egesta, excrementa: Bu. Lex. Av. colorata scil. variis lineis instar Aspidum: Av. quidam conjectant Frophetam ita verecundè sterco vocasse, à similitudine Aspidum, viz. e ventre matris erumpentium: sicut etiam, מִצְפֹּנִי, putant, genimina dici ab Aspidum generatione, quæ, ut non nisi suæ matris utero vulnerato, fit: sic, nec proles aliter è matris exit utero. Sed vix putò necesse; nam multæ passim in linguis voces sunt polysemæ, nec omnium appellationum hodiè causæ sunt notæ. Merc. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. constr. loco seq. מִצְפֹּן excrementa, Ezek. 4. 15. Alterum autem membrum hujus 2. signif. est in No. מִצְפֹּן f. filia, vel neptis: Pag. prout occ. in forma pl. f. מִצְפֹּנִי, vel, cum chirek tantum absque Jod penult. מִצְפֹּנִי; Nepotes, Neptes juxta Chald. & R. Sal. quasi egressiones dicas: Bu. Lex. Progenies Viperarum, genimina Aspidum, quæ in magnâ copiâ nascuntur & generantur: Et translativè hominibus: Av. Prout occ. hæc forma pl. f. cum וֹיךְ praf. sic. Isa. 22. 24. Et suspendent in illo seu ab eò omnem gloriam dō nūs patris sui, מִצְפֹּנִי מִצְפֹּנִי filios מִצְפֹּנִי & filias juxta R.D. & A.E. Pag. quasi dicas egressiones, & genimina: h.e. meo judicio, natos, & nepotes; progeniem potes vertere, sicut & ab aliis exp. pro מִצְפֹּן פִּרְיִי fructu ventris: Merc. Targum & filios filiorum: i.e. Nepotes. Pag. & pendebunt ab eo — stirpes & genimina: Av. filiorum & Nepotum: Kimchi explicat per בְּנֵי וְנָתַן. sera posteritas significatur, Cocc. Et nepotes, vel poster: Bu. Conc. [מִצְפֹּן &c. id Vide inter vocabula quadrata.]

Rad. 68. מִצְפֹּן Rad. hæc in Bu. Conc. 5. sign. r. manè surgere, aut discedere. Pag. maturè, scil. aptè quidam red- duntur per maturandi verbum, ex Chald. Merc. evolavit: maturavit, chaldaicum est, Bu. Lex. acceleravit, festinavit; velox fuit: & propriè dicitur de unguibus, qui in avibus celerrimè crescunt & producantur. cogn. cum מִצְפֹּן compulit: nam compellere non procul abest ab urgendo & accelerando. Hinc מִצְפֹּן, velox: מִצְפֹּן, accelero, festino: מִצְפֹּן, celer, &c. Av. exponi potest hoc verbum; per, verti, seu reverti: Cocc. prout occ. in fut. kal, 3. sing. m. cum וֹיךְ cop. praf. sic: Jud. 7. 3. revertatur מִצְפֹּן & manè discedat: Bu. Conc. Et manè surgat: aut abeat. Targum, Gen. 1. 5. pro, & fuit בֹּקֵר manè, habet מִצְפֹּן. sunt tamen, qui exp. inquit R.D. revertatur, aut gyret: vel vertat se, aut circum-

circumeat. Pag. unde & צִפְּרָה, doctores circuitum seu ambitum appellant. Merc. utroque etiam modo exp. R. D. in Comment. Surgat manè: vel יָסִיבֹה gyret à monte Gilead & redeat: Et sic vocatur הַמְצִיפָה, cidaris aut corona, צִפְּרָה, eò quòd circuire faciant illam super caput suum, i.e. revolvant aut circumvolvant. Pag. & evelet, &c. Bu. Lex. & celet: Av. & vertatur, quasi, scil. in orbem, à monte, &c. aliqui, avolet, ex Chald. Atque inde ex Rad. in hanc 7. signif. est No. צִפְּרָה f. manè, matutinum tempus: Bu. vel sententia matutina: Pag. significat manè, ut dictum. ex chaldæo, ubi צִפַּר vel צִפְּרָה est manè: Bu. Lex. maturatio alicujus rei citò venientis: Av. Prout occ. hoc No. cum הַ dem. præf. sic. Ezech. 7.7. venit הַצִּפְּרָה sententia matutina tibi, i. e. contra te: & sic ver. 10. egressa est הַצִּפְּרָה, sententia matutina. vel, ut idem R. D. exp. סִכָּה, causa: q. d. causa est à Deo, ut veniat contra te inimicus; sed Targum exp. in utroque loco מַכְרִיתָא מִכְרִיתָא revelatum est Regnum. format enim hoc nomen à צִפְּרָה in signif. cidaris, aut coronæ; quæ est Signum Regni: Pag. venit & prodiit maturatio festinans, &c. Av. venit circulus ad te, περίστροφος, sic vers. 10. Sed R. Sal. ex Chald. occidit manè. Ut בֹּא de sole dicitur sensu occidendi. Cocc. supervenit matutinum illud tibi, & ver. 10. prodiit matutinum illud: viz. Constituti & denunciati Judicii: &c. Jun. Quidam hoc nomine folliculum intelligi putant, quòd maturè & citò protrudatur; quasi maturationem seu, ut sic dicam, manicationem voces. id forsàn voluit noster interpres, verrens hoc no. per, fertum. Sed nihil tale apud Hæbreos reperio. Merc. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est, circuire: circuitus. Idque ex R. D. in eod. verbo & no mine. Prout verbum occ. in fut. kal, 3. m. cum י cop. præf. loco seq. וְצִפְּרִי & circumeat. Jud. 7.2. Et in eod. No. præced. cum הַ dem. præf. viz. vel plene, cum chirek magno, vel def. cum chirek tantum absque Jod: sic הַצִּפְּרָה circuitus, ordo circularis pænæ; Ezech. 7.7. הַצִּפְּרָה circuitus, Ezech. 7. 10. Quod No. צִפְּרָה est etiam cidaris, vel corona: aut diadema: Pag. Bu. viz. à cingendo: verbi signif. Chald. Bu. Lex. Sed Av. etiam in loco ubi reliqui exp. coronam, sumit itidem ibi in maturationis significatione: maturatio gloriæ &c. Et Cocc. exp. in circulum (i.e. diadema) ornatus: Et Bu. Lex. pro cidari decoris. Et in cidarim gloriæ: Hieron. Corona gloriæ & fertum exultationis: Pag. &c. Vide quæ supra dicta sunt in 1, signif. Occ. autem hoc No. in hanc Coronæ signif. in formâ sing. f. constr. cum וְיַ præf. loco seq. וְלַצִּפְּרָה & in corollam, Isa. 28. 4. Deinde iii. signif. 3. hujus Rad. est, avis aves, passer, volucris: Bu. Conc. in No. scil. inde ducto צִפּוֹר avis: commune nomen omnibus avibus. Sed interdum specialiter, pro passere. Quidam Etymon nominis afferunt, quod, statim ex ovo exclusa, secum plumas & ungues, producat. Significat autem minutiores aves & interdum, ut dictum, speciem inter homines frequentissimam, viz. passerem: Ut Psalm. 84. Ubi ex קָרוֹר, hirundinis nomine quod subjicitur: intelligimus & prius certæ speciei nomen esse, viz. passeris, וְאֵת autem generaliter est avis. צִפּוֹר Latine in verbum est, passer. Merc. avicula: generale No. omnium, quibus est ala: juxta A. E. Sed Synechdo-

passer. Bu. Lex. & Av. ut suprâ ex Merc. 70. ὄρνις ov. Aves, collectivè ; & Avis; aliquando 70. vertunt ἑσπερίδην, passerem : è Job. 40. 24. vel 29. verti solet passer. Sed notatur Avis quævis, quæ in deliciis est, & lufus causâ habetur. Et Psalm. 84. 4. veritimus Aviculam. Debile enim quippiam intelligi, patet : Et sic Psalm. 102. 8. verteram ut passer solitarius : sed forte melius : ut avis solivaga in tecto. Et Psalm. 104. 17. videtur generali vocabulo notare aves distinctas à magnis, ut ciconia : Item Thren. 3. 52. Avem quamvis potius notat, quam passerem. Vide porrò de his Bochartum in Hieroz. part. 2. c. 22. 23. Cocc. occurrit autem hoc No. ordine Conc. in sing. m. simpli & cum י, ה, וי, כ, ק, וך, פ, prout ordinè sequuntur. אַפִּיר Avis, Gen. 7. 14. Deut. 4. 17. 14. 11. 22. 6. Psal. 8. 9. 11. 1. 84. 4. Prov. 7. 22. Ezech. 17. 23. 3. 4. Amos. 3. 5. וְאַפִּיר & Avis, Psal. 148. 10. וְאֶפְרוֹרֵי vel fine Vau, Avis, Aves Gen. 15. 10. Lev. 14. 5. 6. 7. 50. 9. 1. 52. 53. Eccl. 12. 4. ויבָצֵרוּ & avicula, Lev. 14. 52. כַּעֲפִיר sicut avicula, passer, Psal. 102. 8. 124. 7. Prov. 27. 8. Hof. 11. 11. וְכַעֲפִיר sicut Avis, Job. 40. 29. Prov. 29. 2. Lam. 3. 52. ויבָצֵרוּ & sicut Avis, Prov. 6. 5. וְכַעֲפִיר Avi, Lex. Ezec. 49. 16. In forma pl. m. עֲפִירִים Lev. 14. 6. Bu. Lex. Sed sapientimò semper in perlis quæ libris, cum (ו) pro cholem penult. sic, עֲפִירִים Aves, Aviculæ, passeres, &c. vide ad sing. prout occ. in pl. m. simpli. & cum י, ה, וי, כ, ק, וך præf. ut seq. עֲפִירֵי Aves, Lev. 14. 4. 49. Psal. 104. 17. וְעֲפִירִים & Aves, Neh. 5. 18. ויבָצֵרוּ sicut Aves, Isa. 31. 5. ויבָצֵרוּ & sicut Aves, Psal. 9. 12. Item iv. signif. 4. hujus Rad. est in No. inde ducto, viz. עֵפִיר m. hircus, τράγος : Pag. Bu. Cocc. a pilis & ungulis, quæ maturè & festinanter maturescunt : Av. est Mas Caprarum, Caper, dictus ut quidam volunt, quod statim villos, cornua & ungulas producat. In loco. Dan. 8. 21. Alterum hirci Nomen, viz. שָׁעִיר, quasi hispida, ad declarationem, teste Kimchi, huic additur : quodd' שָׁעִיר fit notius quam עֵפִיר : hoc enim Chaldee magis est lingua : quæ pro שָׁעִיר dicit עֲפִירָה. Sic duo Synonyma ex abundanti, passim in hac lingua conjunguntur. Merc. Et ibid. vers. 5. legitur, וְהָעֵפִיר הִרְסוּ Caprarum : h. e. recens a matre : notatur puer animofus : Cocc. occurrit autem hoc No. in absol. forma sing. m. cum וי præf. Et in forma sing. m. Constr. simpli. & cum י cop. præf. ut & in pl. m. (à formâ absol. עֲפִירִים) constr. simpli. & cum י cop. præf. ut seq. וְהָעֵפִיר & hircus, Dan. 8. 5. 21. עֵפִיר hircus, Dan. 8. 5. וְהָעֵפִיר & hircus, Dan. 8. 8. עֲפִירֵי hirci, Ezr. 8. 35. וְהָעֵפִיר & hirci; 2 Chr. 29. 21. Denique v. signif. 5. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. inde ducto cum Nun Heemant. á fine, viz. עֲפִירוֹ m. unguis, ungula, Onyx : Pag. Bu. Cocc. Av. Qui scilicet statim & maturè producitur, & festinat succrescere : Av. Metaph. est stylus, scalprum; ferramentum, quo lapides æduntur & veluti scalpuntur : Bu. Lex. prout occ. hoc No. f. m. cum ק præf. sic : Jer. 17. 1. peccatum Jehudâ scriptum est stylo ferreo; וְהָעֵפִירִי in ungue adamantino : Pag. ubi, teste Kimchi, unguis appellatur stylus, quodd' eo non secus ac unguibus scalpatur. שָׁמִיר autem, quodd' hic adamantem vertit Sanctes, Kimchi durius & robustius ferrum exponit : Vide suo loco in Rad. שָׁמִיר Merc. Ungue, Bu. Conc. vel scalprio lapidis ferrabilis seu diuturni, aut stylo adamantis :

Bu. Lex. Ungue Adamantino : Av. Coc. Et sic 70. *δυσχολομαδαντινο*. Est Metaphora. derivatur a *צפר* : Coc. In forma pl. m. cholem mutatur in Kam. Chat. sic : Deut. 21. 12. *עפרני* Unde in forma pl. m. constr. oc. cum *ה* aff. sic, *ועשיתה* & aptabit : Pag. & purgabit : Av. *עפרניה* ungues suos : Pag. Bu. &c.

Rad. 69. *צפה* : Inde No. Rad. *צפה* capitellum : Pag. Obductio, capitellum obductum : Av. Coronamentum : Bu. Conc. Prout Occ. cum *י* praef. 2 Chr. 3. 15. *והצפה* & capitellum, quod erat in fastigio ejus, quinque cubitorum. Id. 1 Reg. 7. 16. & Jer. 52. 22. dici videtur *כותרת*. Kimchi refert ad *צפה*, vel *צפה*, quia *היא* *לעמוד* tegmen columnarum : Cocc. de hoc autem No. Vide supra in Rad. *צפה* : Pag. Bu. Av. &c. *עצים* flores pilosi : &c. De hoc, Vide in Rad. *ציץ*, effloruit : prodiit tanquam flos ex folliculis. Av.

Rad. 70. *צקל* : Inde No. *צקלון* m. gluma : folliculus grani frumentarii : Bu. Lex. vel, ut alii volunt, est vestis : Pag. Brachium, vestis brachialis, manica, mantile : Nun à tergo est Heem. sed Radix ejus *צקל* non legitur in Textu. Hinc *στέλος* : brachium ; item crus ad formam brachii oblongi. Av. occ. autem hoc No. cum *כ* praef. & *י* Aff. sic : 2 Reg. 4. 42. Et attulit, &c. *וכרמל* & pulsem : Pag. Et frumentum : Av. Et frumentum novum : Hieron in Pag. *כצקלונ* in veste sua ; ut & Targum habet *בכצקל* in veste sua : Pag. 70. *εν τη πέρι αυτου*. Alii folliculum grani frumentarii intelligunt. Erit frumentum non fractum : Cocc. in vel cum glumà suà : Bu. Conc. & Lex. In manicà suà : Targ. in vestimento suo : (Hieron. in perà suà) Av. Quod tamen Kimchi in Comment. non de vestimento, seu indumento viri, sed de folliculis ipsius spicæ exponit, ut sit sensus, & spicam plenam, viridem (recentem/in(cum) folliculo suo (thecà suà) vel, spicam adhuc recentem (vide in *בצקל*) in suo folliculo, qui ei velut vestis est : ut Jonathan vertit : cujus mens est, teste Elia, quod postquam igni tosta est spica recens, frangatur : Sicut & R. Selom. sentit unde & *גרש כרמל* dicitur confusio spicæ novæ, quod interim dum est recens, comminatur molà. Vide in *גרם*. Merc. Cev.

Rad. 71. *צרר* : est ligare : angustis, afflictionibusque afficere : Pag. arctare, angere, constringere, coangustare, coarctare : colligare : concludendo premere. convenit cum *צר* ; unde &, sicut illud, cum *על* interdum construitur. *צר* est propriè arctare, *צרר* ligare : sed hoc propter vicinitatem sæpè pro illo sumitur, ut sit adversari, molestare, &c. Unde utraque Radix conjungitur : Exod. 23. Merc. *צרר* ligavit, colligavit : Item hostiliter egit, oppugnavit, &c. ut Pag. Bu. Lex. coarctavit ligando, vel premendo, & Metaph. affixit, coarctando, scil. & in angustum stringendo. Idem quod *צר* : est cogn. cum *צר* angustus fuit, item, formavit premendo : Av. in Coc. duo significat, 1. constringere, colligare, continere. Et 2. impugnare, oppugnare, & ita convenit cum *צור* : Cocc. perfecte & imperfectè conjugatur : Av. Occ. autem in præter. kal, 3. f. m. simpl. & in 3. pl. m. cum *י* conv. præter. ut & cum *י* aff. absque præter. sic : *צרר* ligavit, Job. 26. 8. Prov. 30. 4. Hof. 4. 19. & angustabant, Num. 33. 58. *צורוני* angustarunt me, Psal.

129. 1, 2. Et in part. Ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum *י* dem. præter. Et in absol. formà pl. m. simpl. ut seq. *צורר* angustans, hostis, Est. 3. 10. 9. 10. 8. 1. 9. 24. *צורר* angustantem, Num. 10. 9. *צוררים* angust, Num. 25. 18. Item occ. etiam formà f. m. cum *י* aff. *צוררי* hostem meum, Pl. 7. 5. Item in formà pl. m. constr. occ. simpl. & cum *י* cop. præter. ut & cum *י* vel in pausa *י* aff. & cum *י* & *י* aff. ut seq. *צוררי* angentes, Psal. 143. 12. Am. 5. 12. *וצוררי* Et hostes, Isa. 11. 13. *צוררי* vel *צוררי* hostes mei, Psal. 68. 7. 6. 23. 8. 31. 12. 42. 11. 69. 20. *צורריה* hostes tui, Exod. 23. 22. Psal. 8. 3. 74. 4. 23. *צוררי* hostes suos, Pl. 10. 5. Item in part. pahl kal, occ. f. m. & f. simpl. & in formà pl. f. cum Kibbuts pro Schurek penult. sic : *צורר* colligata est, Hof. 3. 12. *צוררה* ligata est, 1 Sam. 25. 25. *צוררות* ligatae, Exod. 12. 34. 2 Sam. 20. 3. In infin. kal, occ. simpl. plenè & cum kamets penult. sed cum *ל* & *כ* praef. ante Scheva penult. ut seq. *צורר* hostiliter invadendo, Deut. 25. 17. *בצורר* juxta ligare, Prov. 26. 8. *לצורר* angustia afficiendo, Lev. 18. 18. In Imper. kal, f. m. plenè effert *צורר* : sed occ. defectivè, (ut *סבב* à *סבב*) loco seq. *צור* liga, Isa. 8. 17. In pihel seu in formà quadratà pohl *צורר*, colligavit : unde in pual *צורר* colligatus fuit, &c. Atque inde in part. pahl, à f. m. *מצורר*, colligatus, occ. in formà pl. m. cum *י* cop. præter. loco seq. *ומצוררים* & colligatos, Joth. 8. 4. atque inde est No. *צורר* m. ligamen : lapis : Pag. fasciculus, locus, quasi ligamen dicas : Bu. Lex. in quo scil. aliquid ligatur, & constringitur. Item per Synchd. pro ipso lapillo, calculo aut scrupulo, qui in fasciculo ligari potest : (vel pro lapide seu scrupulo acuto & stringente seu angustante aliquem in calcis : Av.) pro grano in Hamos, quod grave sit, ut scrupus : ad discrimen paleæ, quæ vento abripitur. Kimchi revocat *צורר* ad significationem *צור* vel *צור*, pro petrà : quia vicinæ sunt radices *צור* & *צור*, verum *צורר* non nisi minutum lapillum significat : Quidam autem sumunt illud, Prov. 26. 8. pro infin. kal cum *כ* praef. & exp. *בצורר* sicut ligare, i. e. sicut qui ligat lapidem in fundà, &c. Sed malim nomen hoc esse pro ligamine, fassculo, &c. Ut si ligamen lapidis pretiosius, i. e. pala, aut simile quippiam, ubi expositus est lapis pretiosus, ponatur in acervo lapidum cum aliis lapidibus vulgaribus, sic qui stulto dat gloriam. Vide & infra in *רגם* : Merc. No. hoc *צורר* est, fasciculus crumena : item frustum, non, scil. in particulis dissipatum : Coc. prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum *כ* praef. ut seq. *צורר* fasciculus, ligamen : locus ; lapillus, Gen. 42. 35. 2 Sam. 17. 12. Prov. 7. 20. Cant. 1. 13. Am. 9. 9. Hag. 1. 6. *בצורר* in fasciculo, 1 Sam. 25. 29. Job. 14. 17. Item, hinc etiam no. in forma pl. f. *צוררות* : ligationes angustæ, colligationes in fasciculis arctatos : Av. fasciculi : Bu. Conc. prout occ. Gen. 42. 35. Ipsi evacuantes saccos suos, ecce unicuique suberat *צורר* *בספו* ligamen argenti sui, seu pecuniæ suæ, in sacco suo, & viderunt *אית* *לכסיהם* *צוררות* ligamina, i. e. crumenas pecuniarum suarum : Pag. Et viderunt colligationes, i. e. fasciculos &c. 70. *τὸς δεσμὸς* : Av. Crumenas argenti suas : Coc. Qui etiam sic exp. locum supra cit. Prov. 26. 8. *צורר* *בכרמה* ut *בצורר* *הוא* (qui dat) frustum lapidis in acervum : h. e. in honorem Mercarii : Ita qui dat honorem stolido : Coc. ut qui applicat lapidem balistæ, &c.

i.e. qui stolidi personæ aut verbis, honorem habet indebitum, gladium porrigit manui furiosi, & ei quodammodo arma subministrat ad nocendum, eumque confirmat in malo : perinde, ac si quis lapidem aut missile quodvis gravissimum imponeret tormento illius, qui temerè ejaculaturus esset. Est autem Hebr. ut ligare, i.e. qui gravem lapidem alligat; quem balistæ imponat: Synecdochicè: Est autem Infinitum pro finito tempore: Jun. Item, huc etiam quidam referunt No. מַצֵּר m. angustia: Pf. 118.5. & in pl.m. absol. Lam. 1.3. & constr. Psal. 116.3. sicut & huc revocat Conjug. hiphil, הִצֵּר, vel הִצֵּר coarctare: & nomen צֵר in pausa צֵר arctus, arctum, & in fam. צֵר arctum angustia &c. Bu. Lex. Coc. Av. Sed de hisce vide supra sub Rad. צור: ubi locantur in Pag. & Bu. Conc.

Rad. 72. צָרַב: est, incendere, accendere, urere, comburere, ardere: Pag. quidam conferunt cum צָרַף quod est urere: alii cum צָרַף: nisi quod hoc mollius putant, & exp. ultulari: Merc. צָרַב adustio, inusit. cogn. cum צָרַף exussit, excoxit argentum: item cum צָרַב, adustus est calore Solis, seu fulgure, & cum סָרַב urtica: denique cum צָרַף concremavit, combustit. Hinc per Metath. מִצְרָפָה unde מִצְרָפָה, prester, cælestis flamma & Serpentis adurentis Nomen: Av. Non autem venit hoc verbum textualiter in kal, sed in Niphal נִצְרַב adustus fuit: Bu. Lex. Av. comburi, aduri: Bu. Conc. prout occ. in præf. niph. 3. pl. m. cum 1 conv. præf. loco seq. וְנִצְרַב & adurentur, Ezech. 2. 47. Atque inde est No. צָרַב f. adurens, Prov. 16. Est no. Toar sive Adject. formæ צָרַב attenta: Item adustio, juxta Kimchi, Lev. 13. At juxta R. Sal. est cicatrix adustionis: Bu. Lex. crusta ulceris: simile adustioni est. Coc. Inustio, adustio, cicatrix adurens aliquem doloribus, vel quæ nascitur ex humoribus adustis: Av. Quidam exp. pus ustulatum: i.e. crustum, quæ ex pure induruit. Alii cicatricem, quæ fit ex combustionem: alii, corticem. Kimchi simpl. citer exp. שִׁרְפָה, i.e. adustionem; Merc. Occ. autem hoc no. extra pausam, cum duplici sægol: sed in pausa, cum cametz pro sægol in penult. ut seq. צָרַב inflammatio, Lev. 13. 23. 28. צָרַב idem, Prov. 16. 27.

Rad. 73. צָרַח: inde No. צָרַח, vel צָרַח, aut צָרַח, m. Opobalsamum: Bu. Conc. & Lex. Hieron. communiter vertit resinam: alii Balsamum: alii Theriacam; Pag. צָרַח vel צָרַח & in pausa צָרַח: est resina: humor ex arboribus destuens & in iisdem residens. Græcis est חֲמוֹת: hinc Lat. per Metath. resina; Av. Scribitur per cholem proprie in pausa. Resina probatissima fuit, quæ inter aromata thymiamatis adhibebatur. Haghi-gaon, teste Ab. Ezr. scripsit ex 72. Radicibus seu rebus præcipuis componi. Id ego vix putarim. Josephus fructum vel oleum ex arbore Jerichuntina esse tradit. Humor meo judicio laudatissimus fuit, ex arboribus destuens, & in imo residens, quale forsân fuit Balsamum. Liqueor stillans ex arboribus incisus vel lignis קִטְרִי, i. Balsami, inquit R. Simeon filius Gamaliel; pro צָרַח Chaldaus habet קִטְרִי. Valet ad leniendum vulnere dolores & alia. Merc. Occ. autem hoc no. simpl. cum chateph-camets penult. locis seq. צָרַח Opobalsamum Gen. 43. 11. Jer. 46. 11. 31. 8. sed cum 1 cop. præf. ante Scheva penult. & cum 1 præf. ante cholem penult. ob pausam & rursus cum 1 Interrog. ante kateph-camets sub Tsadi:

ut seq. וְצָרַח & opobalsamum, Ge. 37. 25. וְצָרַח & opobalsamum, Ezech. 27. 17. וְצָרַח an opobalsamum? Jer. 8. 22.

Rad. 74. צָרַח: est elevare vocem cum clamore, inquit R. D. vociferari: clamare, exclamare; 70. בֹּאֵן, Pag. Bu. Coc. Quidam conferunt cum וְצָרַח & וְצָרַח transpositis, quasi sit durè, & fortiter exclamare gigantum more, qui cum fortia habeant latera, clamoris vehementia alios velut enecant. Allusio longior. Hinc & locus fortia velut & prærupta utrinque habens latera dicitur וְצָרַח Munitionem licebit reddere. Sunt ex Hebræis, qui exponunt dentem rupis; alii Turrim altam. Sed locus vel arte vel naturâ præruptus & munitus accipi potest. Merc. צָרַח in altum extulit vocem, exclamavit altè, voce scil. extorta & acerrimâ, & cum clamore ingenti. Cogn. cum וְצָרַח incidit, concidit: Av. Occ. autem hoc verbum in part. ben. kal, s.m. loco seq. וְצָרַח clamans, Zeph. 1. 14. In hiphil וְצָרַח idem cum kal, exclamavit: Bu. Altè scil. fecit seu edidit clamorem altum: Av. Prout occ. in fut. Hiph. 3. f. m. loco seq. וְצָרַח exclamabit, Isa. 42. 13. Atque inde est No. צָרַח m. ædificium, elevatum, aut altum, ut Turris, vel arx; eò quod speculator manens in turri vociferatur, & exclamat, sic appellata, juxta R. D. Pag. arx, propugnaculum, turris munita: &c. ut Pag. Bu. Lex. ædificium altum, unde speculator solet clamare: Item locus præruptus, & altus arte vel naturâ. Hinc Lat. Arx, arcis: Av. Turris seu Arx sic dicitur a clamore vigillam, ut vult Kimchi; prout Occ. hoc No. in s.m. simpl. & cum 1 dem. præf. ut & in pl. m. cum 1 præf. sed def. cum chirek tantum absque Jod penult. ut seq. וְצָרַח arx, turris, Jud. 9. 46. וְצָרַח propugnaculum, Jud. 9. 49. וְצָרַח & in turribus, arcibus, 1 Sam. 13. 5.

Rad. 75. צָרַע: est, necessarium esse, oportere: indigere, opus esse. Est frequens apud Hebræos in kal, Niphal, Hiphil & Hith-pahel: Pag. At in kal, adeo rarum est apud eos, ut Elias reperiri neget. Sed Kimchi citat locum ex doctoribus: Merc. in textu autem verbaliter non venit: sed inde est No. צָרַע m. necessitas indigentia: Pag. Bu. Av. ut verbum, proprie significat, opus habere: hinc per Metath. צָרַע, opus habeo, indigeo: Av. No. autem hoc in textu occ. cum 1, ob pausam pro 1, aff. Et cum kamets-chatuph sub Tsadi pro cholem, ob aff. loco seq. צָרַע necessitatem tuam, 2 Chron. 2. 17.

Rad. 76. צָרַע: Leprosus fuit laboravit psora lepræ scabiosæ: percussus est leprâ: Av. Inde i. no. צָרַע vel potius צָרַע: m. leprosus: Pag. Bu. Ex verbo non invenitur nisi duplex participium, kal & piel, idem omnino valens. Et si quidam citra rationem putent צָרַע esse verè leprosum: צָרַע verò, scabiosum; forsân quia Scriptura in Levitico, maxime 13. cap. omnem scabiem & pruriginem lepræ similem, vel ex qua lepra nasci potest, tantisper lepram vocat dum à sacerdote diducata fuerit. Sed hæc tantum est iudicii suspensio. Psora nomen inquit ad Hebræos non abludere. Hinc צָרַע insecti genus, cum וְצָרַע conferunt allusione, quod prævalidum habeat aculeum: quo perforans insicit & enecat: Merc. Occ. autem hoc no. simpl. & cum 1 dem. & 1 præf. ut seq. וְצָרַע leprosus, Lev. 13. 44. 22. 4. Num.

Num. 5. 2. וְהִצְרֹעַ leprosus, Lev. 14. 3. & leprosus, Lev. 13. 45. Item 2. hinc etiam no. cum Mem hemant. viz. מְצֹרֵעַ, idem cum præced. leprosus, lepra affectus vellaborans : Pag. Bu. Av. Quidam autem volunt hæc duo nomina esse vel participialia : vel ipsa participia : 1. scil. מְצֹרֵעַ esse part. pahl kal : & hoc esse part. pual, quasi à præt. piel, מְצָרַע fecit leprosum, percussit lepra : Av. Et in pual מְצֹרֵעַ lepra percussus fuit ; leprosus factus fuit ; unde hoc volunt, ut dictum esse part. pual s.m. lepra percussus, & c. prout occ. simpl. & cum 1 cop. & 2 dem. præf. ut seq. מְצֹרֵעַ leprosus, 2 Reg. 5. 1. 27. 15. 5. 2 Chron. 26. 22. 21. 23. וּמְצֹרֵעַ & leprosus, Isa. 3. 29. מְצֹרֵעַ leprosus, Lev. 14. 2. 2 Reg. 5. 1. Quilocus ult. cit. sic se habet : וְאִם הָיָה הַמְצֹרֵעַ & colligit leprosum : i. e. efficit, ut is, qui, ob lepram, reliquorum consuetudine abstinet, ad eorum cætum admitti, & aggregari deinceps debeat : h. e. curabit, & sanabit. Nam וְאִם ita explicandum videtur, ubi lepra & leprosus tribuitur. Vide Kimchi in Rad. Merc. Atque hinc etiam est No. participiale f. מְצֹרֵעָה : prout occ. in formâ cum duplici Pathach ante Thau fem. scil. extra pausam : sed in pausa cum Kamets penult. sic : מְצֹרֵעָה vel מְצֹרֵעָה leprosa. Exod. 4. 6. Num. 12. 10. Et in formâ pl. m. occ. simpl. & cum 1 dem. præf. מְצֹרֵעִים leprosi, 2 Reg. 7. 3. מְצֹרֵעִים leprosi, 2 Reg. 7. 8. Item 3. Hinc etiam No. substant. מְצֹרֵעַ f. lepra : Pag. Bu. Av. pfora five scabies mala : Resch transfert Dagesch suum ad precedentem vocalem pathach, ex qua fit Kamets : Eltenim ex conjug. pihel formatum : Av. Prout occ. hoc No. simpl. extra pausam cum duplici pathach. sed in pausa cum Kamets penult. sic : locis seq. מְצֹרֵעַ vel מְצֹרֵעָה lepra, Lev. 13. 2, 3, 20, 27, 8, 9, 11, 15, 28, 30, 42, 43, 46, 49, 51, 52. 14. 32, 34, 44. Cui etiam 1, וְ, וְ, וְ, sunt præf. ut seq. וְצֹרֵעַ & lepra, 2 Reg. 5. 27. מְצֹרֵעַ vel מְצֹרֵעָה lepra, Lev. 13. 12, 13. 14. 3, 6, 54, 56. Deut. 24. 8. וְצֹרֵעַ & lepra, 2 Chron. 26. 19. וְצֹרֵעַ lepra, Lev. 14. 55. Item occ. etiam hoc No. cum 1 præf. & 1 aff. sic. מְצֹרֵעָה à lepra ejus, 2 Reg. 5. 2, 5, 7. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, crabro. crabrones : Bu. Conc. in nomine scil. מְצֹרֵעָה f. nomen reptilis alati percutientis oculos, & venenum infundentis, & occidentis, juxta R.D. & R. Sal. quod in Haruch exponitur apis, aut vespa : Hieron. crabronem vertit : Pag. 70. מְצֹרֵעָה vespa : crabro : Bu. Conc. Av. insecti genus est vespis simile, quod spiculum habet acutissimum, quo perforando inficit, & necat homines, vel accersit lepram : Av. est, inquit R.D. in Comment. species muscæ malæ emittentis venenum, quo oculos percutiebat & afficiebat, ut sic non potuerint pugnare. Et sic veniebat Israel & occidebat illos : ut dictum, Jos. 24. Non gladio tuo, neque arcu tuo, & c. Pag. Sed Ab. Ezra exp. in signif. No. preced. מְצֹרֵעַ lepra : Merc. Sed omnibus ferè interpretibus est, crabro vel vespa ; Bochartus deducit à Rad. מְצָרַע hoc No. מְצֹרֵעָה à strictis scil. & gracilibus illis. Coc. Prout occ. hoc No. cum 1 dem. præf. locis seq. מְצֹרֵעָה crabrones, Exod. 23. 28. Deut. 7. 20. Jos. 24. 12.

Rad. 77. מְצָרַע : est fundere ad purificandum : purificare : Pag. purgare, conflare : Bu. Conc. proprie est igni metalla excoquere, examinare, expurgare à scoriis ; urere, ut non nihil cum מְצָרַע conveniat, indè

ad alia transfertur, maxime ad Deum, & ejus verbum, pro, probare, explorare, & examinare velut igni : Merc. defæcavit, Metalla, proprie ; & Metaph. probavit, & c. ut Merc. Bu. Lex. exussit, excōxit, examinavit per ignem, ut argentum igni exustum excoquitur & examinatur. Cogn. cum מְצָרַע & מְצָרַב, adussit, hinc, & c. ut supra in Rad. מְצָרַב ex Av. 70. χρυσέον, χρυσός : conflare metallum : ut scil. a scoriis purgetur, & bonitas ejus cognoscatur : Coc. prout occ. hoc verbum in præt. kal, 2. f. m. loco seq. מְצָרַב conflavit, Jer. 6. 29. Et in 3. f. f. præt. kal, מְצָרַב purgavit, f. sed ante הוּ aff. he fem. mutatur in Thau : sic : מְצָרַב expurgavit eum, Psal. 105. 19. Item occ. etiam 2. f. m. præt. kal, cum 1 aff. ut 1. f. cum 1 aff. simpl. sed cum aff. habet 1 conv. præf. ut seq. מְצָרַבתי conflasti me, Psal. 17. 3. מְצָרַבתי conflasti nos, Psal. 66. 10. מְצָרַבתי conflavi te, Isa. 48. 10. מְצָרַבתי & conflabo eos Zach. 12. 7. Item in part. ben. kal s.m. sumitur pro Aurifice, vel argentario fusore, seu purificatore, & c. Pag. Prout occ. simpl. & cum 1 & 2 præf. מְצָרַב vel sine vau, conflans, conflator, aurifaber, Isa. 40. 19. 41. 6. 46. 6. Jer. 10. 2. 14. 5. 16. מְצָרַב & aurifaber, Isa. 40. 19. מְצָרַב vel sine vau, aurifabro, Jud. 17. 4. Prov. 25. 4. Item occ. etiam, juxta quoddam pro artifice, cum 1 dem. præf. & Jod parag. add. מְצָרַב aurifabri, Neh. 3. 3. Sed occ. præterea Ben. kal, f. m. cum 1 aff. loco seq. מְצָרַב conffo eos, Jer. 9. 7. Et in forma pl. m. Ben. kal, occ. simpl. & cum 1 dem. præf. sic : מְצָרַב aurifabri, Neh. 3. 8. מְצָרַב aurifabri Neh. 3. 32. Sic etiam in part. pahl kal, occ. f. m. & f. ut seq. מְצָרַב purgatum, Psal. 12. 7. מְצָרַב purgatus, 2 Sam. 22. 31. Psal. 18. 3. 119. 140. Prov. 30. 6. In infin. kal, occ. plene cum kamets & cholem : sic : Jer. 6. 29. In vanum מְצָרַב conflavit conflando, Bu. Lex. frustra facta est conflatio : Coc. in vanum exussit excoctor. 70. ἀργύρεος ἀργύρεος : Av. fudit fusor, seu purificavit purificator. Hieron. frustra conflavit conflans. Nam מְצָרַב est Makor seu infin. vel esse potest Toar, vel No. Adject. formæ, instar מְצָרַב magnus : juxta R.D. Ut scil. idem valeat quod מְצָרַב : Merc. conflando : Bu. Conc. Sed occ. etiam Infin. kal, cum 1 & 2 præf. ante Scheva penult. Idque in 1. cum cholem mutato in kam. chat. in ult. ante Maccaph : sed in 2. cum cholem in ult. sic : מְצָרַב juxta conflare, Psal. 66. 10. מְצָרַב ad conflandum, Dan. 11. 35. In imper. kal, f. m. מְצָרַב ; sed occ. cum cholem mut. in Kam. Chat. & transp. pro Scheva sub Tzadi, ob הוּ, parag. add. loco seq. מְצָרַב conflato, probato, Psal. 26. 2. In fut. kal, à 3. f. m. מְצָרַב purificabit, occ. in 1. f. cum 1 cop. præf. cui etiam 1, est aff. ut seq. מְצָרַב & expurgabo, Isa. 1. 25. מְצָרַב & purgabo eum, Jud. 7. 4. In niph. kal, conflari ; Bu. exussus est, examinatus est : Av. Prout occ. in fut. niph. a 3. f. m. מְצָרַב purificabitur : in 3. pl. m. cum 1 cop. præf. loco seq. מְצָרַב & purgabuntur : Dan. 12. 10. In pihel מְצָרַב, exussit continue : Av. conflavit seu purificavit accurate, ut aurum in igne, & c. prout occ. in part. pihel. f. m. sic : מְצָרַב conflans, conflator, Mal. 3. 2, 3. Hinc etiam est no. itidem cum Mem-Heemant. sed substant. viz. מְצָרַב m. nomen vasis, in quo fundunt, aut purificant aurum vel argentum Pag. Quasi fusorium seu conflatorium dicat

catinus conflatorius: Quidam ustrinam vertunt: Merc. Hieron: fornacem reddit: Pag. fusorium vas: Bu. Lex. ustrina, fornax, in qua conflatur metallum; Av. $\chi\omega\upsilon\tau\eta\rho\iota\sigma\iota\nu$, conflatorium, catinus: Cocc. prout occ. hoc No. locis seq. מַצְרִית fusorium vas, Pro. 17.3. 27.21. Item, hinc etiam ex hac Rad. deducunt No. pr. צַרְפָּת Sarepta, civitas Sidoniorum, nomen habens ab ustrinis, i.e. Officinis, quibus metalla excoquantur; fuit enim civitas metallica: sed est & alia Civitas in terra Canaan: Av. Oppidum Sidoniorum; Sarepta; à fusione vitri deducit nomen Bochartus; Obad. vers. 20. 1 Reg. 17.9, 10, 11. Cocc. Tzorpath nomen urbis, in Obad. Rabbinis Franciam, seu Galliam interpretantur: & inde צַרְפָּת , Gallus: Bu. Lex. Et sic in Obad. vers. penult. Et transmigrationis huius exercitus filiorum Israel, qui sunt inter Cananæos, usque ad Sareptam: juxta Rabbinos, exp. usque ad Galliam, Av.

Quadrata Vocabula, seu Dictiones plurimum quàm trium Literarum, quæ incipiunt à Literâ ץ Tzadi.

1. צֶלֶל ; umbra densa: five umbrosa; item fuscina, &c. item צֶלְצֵלִי & צֶלְצֵלִי , &c. quære suprà in rad. צֶלֶל : Pag. sed צֶלֶל m. est species locustæ: inquit R.D. Pag. cicada videtur ex Hebræorum descriptione. Dicunt enim confendere arbores, & exagere earum folia. Addit Elias rationem esse quòd strepitum dat cymbalorum more, quæ צֶלֶלִים & מַעֲלִיתִים dicuntur. Alii à צֶל umbra quam volatu suo obducit, vel quæ terram occupat. Omnino ergo ad צֶלֶל reducitur: Merc. צֶלֶל quibusdam est, fideratio, arborum vitium: aliis, rubigo, ærugo: aliis locusta. Fortè alterius originis est, quàm à צֶלֶל . R. Sal. scribit 1 Chron. 13.8. esse locustam quandam clamosam, à strepera voce sic dictam: & sic esset à Rad. צֶלֶל in tinniendi signif. Bu. Lex. Plerisque est quadriliterum; ex Bu. Lex. Videtur esse species locustæ in magna copia, ut terram obumbret: Av. 70. $\epsilon\pi\upsilon\sigma\iota\phi\eta$: vulg. rubigo: alienè. Chaldæus & Arabs locustæ speciem faciunt: vide Bochartum: Cocc. Occurrit autem hoc No. geminatum, cum ד dem. praf. Deut. 28.42. sic: Onnem arborem tuam, & fructum terræ tuæ, depauperabit צֶלֶלֶל locusta; & sic Targ. סִסְתָּה locusta: quem R. Sal. sequitur. Pag. Locusta: Av. Omnes arbores, &c. hæreditario jure obtinebit fideratio. Jun.

2. צֶלְצֵלִי : No. item quadratum seu geminatum: unde no. fæm. cum Thau hæmant. post duplex sægol, viz. צֶלְצֵלִי : quod est, צֶלְצֵלִי , scutella, Pag. Quidam vertunt urnam: ac, ab acuminato & angusto orificio, deducunt à צֶל , quod idem faciunt cum צֶלֶל , ut sit vas ventrelato, ore angusto. Merc. urna; utrumque Targum reddit צֶלְצֵלִי , paropsis, scutella: R.D. deducit à צֶלֶל . Bu. Lex. Significat vasculum. cui venter est latus, & orificium acuminatum & strictum. Av. Occurrit autem hoc no. f. sic, Exod. 16.23. Cape צֶלְצֵלִי scutellam unam, &c. Pag. Accipe vasculum unum, &c. Av. 70. $\sigma\delta\mu\upsilon\theta$, Jer. 9.4. Cocc.

3. צֶנֶתָר m. inde צֶנֶתָר f. quod est, virga: juxta R. Jonah. Sed R.D. vasa scribit esse ad similitudinem fistularum: Pag. h.e. צֶנֶתָרִי , vel צֶנֶתָרִי , i.e. canales: unde & quidam Thau, per epenthesein, interjectum putant. Merc. Occ. enim tantum in forma pl. f. צֶנֶתָרִי ; tubi, fistulæ: A.E. scribit esse vas, in quo calcantur olivæ: Bu. Lex. fistulæ in candelabro, ad similitudinem fistularum, seu canalium: Hieron. vertit rostra. Est comp. ex צֶנֶר i.e. canalis: & תֹּר rotundum; Av. 70. $\mu\epsilon\lambda\omega\tau\eta\rho\epsilon\varsigma$. Non $\kappa\alpha\iota\lambda\omega\mu\alpha\tau\alpha$ τῆς $\rho\acute{\iota}\nu\theta$: ut Pollux explicat: sed emunctoria, h.e. instrumenta comprimantia oleas, & oleum exprimentia. Abarb. instrumenta quibus fit oleum, Coc. Prout occ. Zach. 4.12. Quid sunt duæ spicæ olivarum, quæ sunt inter duas צֶנֶתָרִי fistulas aureas evacuantes a se aurum? Targ. אֶסְקִרְשֵׁן rostra: ut quidam exp. Alii, vasa instar Scyphi; Pag. (ad latus duarum) fistularum vel rostrorum auri: Cocc. צֶנֶר est canalis, è qua delabitur aqua pluvialis de tectis: unde in pl. m. plur. masc. צֶנֶרִים ; Pl. 42. In voce canalium tuorum, i.e. cataractarum, quas è cælo tanquam per canales, cum fonitu effundis. Atque inde hoc No. pl. f. צֶנֶתָרִי fit per epenthesein, interpositâ literâ ת hau, in loco cit. Zac. 4. quæ inter duas canales auri, &c. Forst.

4. צַעְצְעִים ; inde no. צַעְצְעִים quod est sicut צַעְצְעִים filii, h.e. צַעְצְעִים pueri; juxta R.D. Pag. varii ductus: ambages artificiosæ: Av. motiones: Bu. Lex. Prout occ. cum kibbutz pro schurek penult. 2 Chron. 3.10. fecit, &c. duos Cherubim צַעְצְעִים opere puerorum: quia scil. eorum facies erant. ut facies puerorum: Pag. Hieron. Opere statuarii. Et sunt, inquit R.D. qui exp. opere צַעְצְעִים circuitus, rotunditatis, Pag. qui Arabicè vocatur צַעְצְעִים ; Merc. (Et fecit in domo sancti sanctorum Cherubinos duos) opus variorum ductuum: Av. Fecit duos Cherubim, quasi se moventes. Kimchi exp. per צַעְצְעִים , nempe fuisse factos instar צַעְצְעִים juvenum. Sed hoc alienum, melius ad צַעְצְעִים movere refertur: 70. $\epsilon\pi\alpha\gamma\gamma\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ ἐκ $\epsilon\lambda\upsilon\theta\epsilon\iota\varsigma$: quasi esset צַעְצְעִים . Quidam explicant mobiles, alii, solutiles: Ferrar. Puerorum instar: Cocc. opere motionum: i. e. mobili: vel quòd artificio suapte sponte mobile esset, & vagari videretur, vel quòd propter magnitudinem & gravitatem à se invicem dimoveri, eximi ac divelli posset. R. Sal. opere puerorum: i.e. ad imaginem puerorum facti. Et sic est idem quod צַעְצְעִים pueri, literarum צַעְצְעִים & צַעְצְעִים permutatione: Bu. Lex. (Aliis est quadriliterum: ex Bu. Lex.) unde & צַעְצְעִים dictos putant ut suo loco dictum est, quasi צַעְצְעִים , h.e. צַעְצְעִים sicut pueri, vel, tanquam pueri. Sed mihi durius videtur, ut ita Aleph commutetur in צַעְצְעִים . Ego potiùs à Rad. צַעְצְעִים quæ significat discurrere, evagari, migrare, deduxerim: ea forma qua צַעְצְעִים à צַעְצְעִים dicitur pro deliciis, quasi dicas, opere motionum, seu motorio. ut opus intelligatur artificio quodam suapte sponte mobile, quod Græci $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\mu\alpha\tau\omicron\nu$ appellant. Sic facti videbantur Cherubim, quasi alas sponte moverent & illis veherentur, unde & צַעְצְעִים quasi צַעְצְעִים suo loco dici conjectabamus: ut enlm Caph cum Hebræis Doctoribus servile sit, mihi quidem durius videtur. Quidam, opere moventium, exponunt: ut sic dicantur qui metalla discurrere & movere faciunt: quod ab Hieron. non procul discedit, qui vertit, opere statuario; ut artifi-

um metallarium intelligas. Sanè cum hac vox, alibi non occurrat, conjectandum quid propriè significet: sicut & in plerisque aliis scripturæ locis. Græci ἰσχυρῶς legisse aut intellexisse videntur, qui verterint, $\text{ἐργον ἐκ ξύλων ἀσκήτων}$, opus ex lignis putredini non obnoxiiis. Kimchi hic addit, quòd ad aspectum Cherubim mutuum spectat, ut duo scripturæ loci inter se pugnantes concilientur; unus quòd sese mutuo respicerent, Exod. 25, alter quòd facies eorum essent introrsum conversæ, 2 Chron. 3. dicendum esse ex traditione Onkelii profelyti, quòd sese mutuo à latere respexerint: & unus in alterum ita faciem obverterit, ut cum à magistro discedit Discipulus. Id ego curiosius existimo. Neque enim per omnia Salomonios Cherubos Mosaisis respondere patuit, sicut nec dimensiones utrique fuerunt eadem: Merc. Cev.

5. רָפַץ quadratum seu geminatum in Piel est, garrere more avium. Sicut enim רָפַץ loqui, est hominum: sic רָפַץ garrere, est avium: inquit R. D. Pag. contra Analogiam omnem, quidam à Rad. רָפַץ deducunt, quasi sit, ore seu rostro aperto liberè stridere, seu sonare, ut grues, anseres, hirundines. striges & id genus aves: non gemere, aut mussitare, ut columbæ & turtures: Merc. garruit more avium, stridit frequentî mustitatione instar volucrum, mussitavit. Radix inusitata est רָפַץ . Hinc רָפַץ strepo, רָפַץ strepitus, stridor: & Germ. zippen, zipfen, Av. Notatur hoc verbo רָפַץ vox avium quærad: pipire: Belg. piepen, Luth. pheifen: 70. $\text{ὁρνέειν, σπουδίσειν}$: Coc. Sic hirundo garrula à Virgilio appellatur: -antè-Garrula quàm tignis nidum suspendat hirundo. Pag. Occurrit autem hoc verbum in part. piel s.m. cum י cop. præf. Isa. 10. 14. רָפַץ & garruens: Hieron. & garriret: Pag. & pipiens: Bu. Lex. Coc. & stridens: 70. καὶ σπουδίσειν : Av. (Neque est qui agitet alam, viz. ad evolandum aut involandum, aut aperiat os: viz. ad impetendum me:) aut pipiat: viz. ad implorandam opem, aut expostulationem faciendam: Jun. & in pl.m. cum ל dem. præf. sic, Is. 8. 19. רָפַץ qui garruit & loquuntur: Hieron. qui strident in incantationibus suis: Pag. qui pipiunt: Bu. Lex. Qui mussitant: Av. 70. κενολογούντες : pipientes: h.e. loquentes non ex fiducia & latitia, sed per querimoniam, ex angustia, cum mala conscientia. Confer Isa. 52. 5. $\text{מוֹשְׁלֵי וְיְהוֹלִילֵי}$ principes ejus (ululant, cum querimonia mussitant) ejulant. &c. Coc. Qui pipiunt (& qui mussitant,) ut pulli scil. vix dum exclusi suo putamine: aut si quid voce efferunt, illud tantum mussitant seu mussitant: Non autem palam, & voce clara, coram populo, quæ sentiunt, explicare audent: Jun. Item, in fut. piel, à 3. s.m. יִרְפֹּץ , occ. in i. s. sic, Is. 38. 14. $\text{עָנָר כְּסוּס עָנָר}$ sicut grus, hirundo, i.e. & hirundo, sic sic יִרְפֹּץ , garriam: Pag. pipio: Bu. Lex. mussitabo, vel stridam: 70. ὡς τὸς ὀρνίθων : Av. Ut grus, hirundo, sic pipiebam: Coc. Ut grus, (aut) hirundo, ita pipiebam: ut scil. vix possum proloqui, quippe corpore & animo adeò infirmatus, ut proinde paucis supplicare sim coactus. Jun. Et Isa. 29. 4. occ. etiam in 3. s. fut. piel, sic, $\text{וְיִרְפֹּץ אֶתְּרָרָה}$ & pulvere aut terra, eloquium tuum $\text{וְיִרְפֹּץ$ garriet, Hieron. mussitabit: Pag. Av. pipiat: Bu. Lex. Et è pulvere dictum tuum pipiet: Cocc. (adeò ut dejecta, è terra loquaris, &c.) &c. è pulvere sermo tuus pipiat: i. e. humillimus sit

sermo tuus & submississimus: ut ii faciunt, qui corpore & animo abjecti sunt. Jun. Atque inde ex hoc verbo, in hac forma quadrata seu geminata piel, רָפַץ quidam deducunt no. geminatum etiam, viz. רָפַץ f. quod est, species salicis vilis inquit R. D. ex R. R. Pag. Aliis verò est, speculatio, circumspectio acuratissima: (nam geminatio radicalium auget significationem) Bu. Lex. (qui refert hoc No. ad Rad. רָפַץ speculatus est, exploravit, observavit, &c.) stridor, mussitatio aquilæ & aliarum avium: Av. (qui huc refert.) Prout occ. hoc No. Ezech. 17. 5. sic, וְשָׁמוּ רָפַץ salicem posuit illud: i.e. ut salix humilis ponitur. Hieron. In superficie posuit illud. Pag. Deduxit Hieron. à רָפַץ , quod est natare, supernatare: Sed, referente Kimchi, רָפַץ Arabicè est parva salix, & contempta, quæ inter montes crescit, Merc. Hoc in loco illud No. per subauditam præpositionem Beth, (בְּרָפַץ) est adverbium, circumspectissimè. Bu. Lex. stridore posuit illud: i.e. stridore & sibilo emissò, posuit semen, quod ore sustulerat Aquila. Av. Curatè illud, vel curationem, observationem, posuit illud: h.e. observandum sibi posuit. 70. $\text{ὁρνεύειν ἑταῖρον αὐτοῦ}$: à רָפַץ : Cocc. Circumspectissimè posuit. Hebr. Circumspectione acuratissimà. Jun.

6. צָרְפַת f. est, Gallia, seu Francia: inquit R. D. in Obad. v. 20. צָרְפַת usque ad Galliam: Hieron. (satis convenienter & appositè, Merc.) usque ad Sareptam. Nam est & nomen urbis in terra Sidon: 1 Reg. 27. 4. Surge, vade צָרְפַת , in Tzarphath. Idem vers. 10. Pag. In nostris exempl. Pe est cum pathach. Non dubium quin sit Sarepta Tfidoniorum, in medio inter Tyrum & Tfidonem spatio sita: cujus vinum Sidonius poeta celebrat, vina mihi non sunt Gæzetica, Chia, Falerna, quæque Sareptano palmite missa bibas. Quidam ab ustrinis, i.e. officinis, seu fornacibus ad conflandum metalla comparatis, defleunt à צָרַף . Judæi recentiores sine autoritate & ratione ulla, in Abdia Galliam seu Franciam interpretantur. Forasan quia Jonathan nomen alterum סַפְרָא quod est eo loco, verterit Hispaniam, de quo suo loco: qui tamen Hebræum hoc nomen illic non mutavit, sicut nec veteres interpretes. Kimchi etiam hoc non asserit, sed tantum monet quòd dicant esse Franciam, Solent autem Judæi plus nimio sequaces esse, ubi quid à suis quoquo modo dictum fuerit, Merc. Cev. צָרְפַת Tzorphath, est nomen urbis in locis cit. ex Reg. & Obad. Franciam, Galliam, Rabbini interpretantur: & inde צָרְפַת , Gallus. Bu. Lex. צָרְפַת Sarepta, civitas Sidoniorum, nomen habens ab ustrinis i.e. officinis quibus metalla excoquantur: fuit enim civitas metallica. Sed est & alia civitas in terra Canaan, de qua in Obad. vers. penult. usque ad Sareptam, vel, juxta R. R. usque ad Galliam, Av. Sed Sarepta oppidum fuit Sidoniorum: & á fusione vitri deducit nomen Bochartus, Cocc. (Et deportatæ copiæ istæ, Hebr. deportatio copiarum istarum, Israelitarum, quod fuit Cenazarorum:) Tzarphatham usque. &c. i.e. Ecclesia hæc instaurata, justos suos terminos, omni ex parte obtinebit, qui hic ab antiquis finibus describuntur, nam Israelitarum terminus: à Septentrione, fuit Tzarphath, quod oppidum fuit maritimum ad Sidonem, de quo 1 Reg. 17. 9. Judæorum verò terminus fuit in civitatibus australibus, de quibus Jos. 15. 21. & seq. Jun.

Quod autem Judæi interpretantur voces hic positas, viz. Tzarthath & Sepharad, pro Gallia & Hispania, de eo vide supra ulterius post rad. קפר, vel in quadratis vocibus ad finem literæ Samech.

7. קפר (nomen quinque literarum, Pag.) comm. gen. est, βδραχος, Cocc. rana: Pag. vel, ranæ collective: Bu. Lex. Est nomen Egyptiacum: vel, componitur ex קפר acceleravit: & קפר scientia, notitia, à קפר novit, scivit, &c. nam pluviam præsentunt ranæ. Reperitur tantum in Exodo & Psalmis: Av. ut Exod. 8.6. cum קפר dem. præf. Et ascendit קפר קפר rana: pro, ascenderunt ranæ: est enim nomen speciei. Pag. Et sic cum קפר cop. præf. Psal. 78.45. קפר קפר ranam: Pag. Av. &c. ut & in forma pl. m. occ. simpl. Exod. 8. 3. Et producet fluvijs קפר קפר ranas: & v. 4. cum קפר dem. præf. Ascendent קפר קפר ranæ: ut & v. 2. cum קפר pro קפר dem. præf. sic, קפר קפר ranis: Pag. Et legitur præterea tantum, Ps. 105.30. & Exod. 5.7, 8, 9, 11, 12 13. Av. Extat tamen in pl. m. etiam in Exod. 7. 27, 28, 29. Etymologiam Arabicam vide apud Bochartum, Cocc. Vox videtur Egyptia, potius quam Hebraica. Nimis enim Etymologici sunt, qui à קפר manè, & קפר scientia descedunt: quem enim sensum, quæso, habet matutini temporis cognitio, in rana? ubique in nostris exempl. Tzadi est sine dagefch, & קפר dem. cum retinaculo metheg in plurali: unum Kimchi, post Masoram, notat habere dagefch, nempe, in sing. Exo. 8.6. potest autem collective sumi in singulari, ut alia nomina animantium in hac lingua, Merc.

Radices, seu Voces Radicales & derivata, incipientes à Literâ p Koph.

RAD. 1. קפר: indè קפר vel קפר f. est Ibis: sed juxta Hieron. est Onocrotalus: quæ est Avis cygnosimilis, aduncorostro. Est cogn. cum קפר & קפר: i.e. evomit: nam Avis illa demergit collum in aquam & spirando, atque evomendo aquas, seu ruditum Asini edit. Av. & sim. Pag. Unde Græcis nomen est; ὄνος enim iis est asinus & κροτάλος est crepitaculum, crepitus. Alii Pelecanum esse putarunt. Et idem est, quod Onocrotalus. Sunt enim duo Pelecanorum genera, ut docet Hieron. Unum volatile, alterum aquaticum; & Latine, à Græcis, Onocrotali dicuntur. Pag. Avis est immunda & lege vetita: Merc. 70. πελεκαν: pelecanus. Avomendo dici apparet: & ad Rad. קפר evomere, referri potest. Unde Arist. Hist. An. 9. 10. Pelecan conchas hijantes revomit, & exemptis carnibus vescitur. Quidam etiam Ardeam, ἐραδιδόν, conchas evomere dicunt: Onocrotalum quidam explicant. Vide Bochartum, lib. 2.24. In Psal. 102. Similis factus sum pellicano deserti: Id Beza reddit, Butor: laudatus à Bocharto, Cocc. In textu, semper venit hoc Nomen cum Thau in fine: interdum post pathach, etiam extra regimen; & interdum post kametz. In Bu. Conc. exp. Avis nomen: platea, pelicanus. Prout occ. in formâ absol. simpl. & cum קפר & קפר præf. ut & in formâ f. f. constr.

cum קפר præf. ante Scheva penult. ut seq. קפר platea, Isa. 34. 11. Zeph. 2. 14. קפר קפר platea, Lev. 11. 18. קפר קפר & platea, Deut. 14. 17. קפר קפר platea, Pf. 102. 7.

Rad. 2. קפר est vomere, evomere: Pag. Bu. Conc. Quidam alludendo, conferunt cum קפר: quasi obscuro, & perturbato, i.e. fastidie esse stomacho: Merc. (plerique verò omnia sequentia in hac Rad. ex Bu. Conc. & Pag. referunt ad, & locant sub, Rad. קפר vel קפר: ubi etiam vide.) Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. sic, Lev. 18. 28. Quemadmodum קפר קפר evomit gentem, quæ fuit ante vos: Pag. ut nomen קפר terra sit masc. sicut & aliis interdum, est rarissimè. Sed potest & esse benoni kal fam. teste Kimchi, à Rad. קפר evomit. Nondum enim tunc plane ejecti erant è terrâ Canaan illi populi: Merc. Cev. In Imper. kal, f. m. juxta normam esset קפר evome, & in plur. m. קפר: sed cum קפר cop. præf. sic venit, Jer. 25. 27. קפר & evomite. Ubi jod est vice Aleph, juxta R. D. Pag. & proindè Av. statuit Rad. hujus vocis esse קפר: quam etiam ex eo vide. In hiphil, omnia quæ hic locantur in Bu. Conc. & Pag. ut & nomina inde derivata videantur infra in Rad. קפר, ubi magis propriè & juxta Analogiam Grammaticam à reliquis locantur.

Rad. 3. קפר est maledicere, execrari: 70. ἀποσδοι κατασδοι: Pag. Bu. Coc. imprecari, malè precari. Quidam conferunt cum קפר & קפר, quasi cavitationem, seu evacuationem honoris & boni significet. Et sanè קפר non ab eo abludit. Synonyma sunt קפר & קפר de quibus suo loco, Merc. קפר contractè, in præf. kal, קפר, cavavit, excavavit alique imprecando, seu maledictis perfodiendo, levem reddidit, execratus est: Constr. cum Accus. Idem quod קפר & קפר. Estque cogn. cum קפר evacuavit. Hinc Lat. cavo, -as, -are: Av. In Bu. Conc. duo signif. 1. est execrari: prout occ. præf. kal contractum 3. f. m. (קפר) cum He parag. post cholem, seu cum קפר Aff. sic, Num. 23. 8. קפר קפר quid, pro, cur, maledicam cui non maledixit ei (ei, abundat Latine) Deus? Pag. Quid execrabor, quem non execratur Deus? Bu. Lex. Quomodo maledicam ei, cui non maledixit Deus? He cum cholem post קפר, est pro vau cholem affixo: Av. quem non execratur Deus: i.e. In quem non pronunciat diras sententias, seu cui constituit benefacere Cocc. In voce קפר, dagefch est loco Hannach: i.e. longæ vocalis camets: (viz. pro קפר, ut קפר, fut. kal. à קפר) nam male ponunt in 1. fut. Niphal: Merc. Item, in 2. f. m. præf. kal à simplice קפר (ut קפר) occ. cum קפר conv. præf. & קפר Aff. sic, וקפר & execreris eum, Num. 23. 27. In Infin. kal (formæ, קפר) occ. simpl. & cum קפר præf. sic, קפר execrando, Num. 23. 25. Sed קפר ad execrandum, Num. 23. 11. 24. 1. Sic & in Imper. kal, f. m. juxta normam in simplice forma קפר, unde cum קפר parag. add. esset קפר sed in textu venit sic, Num. 22. 11. 17. קפר קפר execrare mihi ipsum: Cocc. Bu. Lex. vel maledic propter me illum. Ubi Beth debuerat juxta normam dagefchari: sed quia dagefch aufertur, kamets-chatuph transivit in kamets latum: inquit R. D. Pag. Et sic est cum camets loco camets chatuph & dagefch: Bu. Lex. Nam est pro קפר: (forma קפר cum קפר parag. à simplice קפר) Sed dagefch tollitur ad emolliendam pronunciationem: Cocc. Item, occ. etiam Imper. kal, f. m. cum קפר Aff. sic, Num. 23. 13. vel 17. קפר

capulus, capulum: capulo, decapulo, &c. Av. significat hoc verbum, excipere, perceptum ab alio habere; unde Cabala, Doctrina, per manus accepta, & ore tenus ab aliis ad alios transfusa. Sic volunt Paulum ad Galat. 1. dicere, si quis vobis aliud Evangelium annunciarit, præter id quod accepistis. Et rursum: neque enim ego ab homine accepi. Interdum est, in se recipere. Plus significat quam קָבַץ, quod est tantum accipere. Syriacum est: Unde fere nonnisi in libris Captivitatis invenitur; præterquam semel in Proverbiis, & bis in Jobo, eodem versiculo. At in lege aut Prophetis nusquam. Hinc non est dubium ut dixi, קָבַץ dictum, quasi receptionem, h. e. receptam Doctrinam dicas. Doctrinæ genus, quod non literis mandabatur, sed vivâ voce tradebatur. παράδοσις, i. e. Traditionem videntur postea Græci appellasse. Hæc de rebus feriis erat, & toto Dei cultu, & Mysteriis magnis, quam posterius & recentiores Hebræi magnâ ex parte, in nugis & curiosiores ac superstitiones numeros, Pythagoreorum more, & literarum, aut nominum inversiones, transmutationes, seu transformationes, & anagranatissimos, mutarunt: Ne quid de impio deinceps, in vestro abusu dicam. Sic primum Cabalæ nomine, quod vivâ voce a primis illis Patribus, & deinceps à viris sapientibus acceptum erat, vocarunt; Ut nomine Midras. quod in scripta redigebatur. Quidam sunt qui Cabulam, i. e. קָבַץ proferunt: atque hinc Sibyllæ nomen defleunt: quasi Græci ad fabulas comminiscendas ingeniosi nimium, fæminam quandam fuisse finxerint, quæ diu vixerit, & Patrum Gnomas de Religione, & rebus, haud dubiè magnis tradiderit, & in medium protulerit, velut παραθέτης jam inde à Patrum tempore conservatas: etsi multa in juria temporum corrupta sint. Ac ad suæ sententiæ confirmationem afferunt, quod Sambethen veteres Sibyllarum antiquissimam, nomine ex Sem, & Japheth ducto appellarint, & quod Sibyllam Erithræam, Berossi filiam fuisse sint commenti, quod à Chaldeis utpote Abrahamo, & ejus successoribus Theologia fluxerit. Hinc forsitan κοβηλαία, Græcis, pro deceptione, quod jam illis temporibus in abusum ea ars venisset: Merc. afferunt Hebræi doctores Cabalam, seu Cabulæ doctrinam à Deo Mosi in Monte Horeb revelatam: Deinde à Mose septuaginta senioribus populi, voce vivâ traditam, & ita deinceps ordine perpetuo à senioribus aliis, aliisque piis communicatam. Atque ejusmodi esse scientiam definierunt, quæ à terrenis ad cælestia, à corporalibus ad spiritualia, ab infimis ad cælestia, à humanis ad divina, & à temporalibus denique ad æterna abducatur. Porro Judæi recentiores antiquioribus illis plus ineptientes, Cabulam in literarum syllabarumque transpositione, & symbolica mutatione, &c. posuerunt, & finxerunt. Ut autem, meam piis piam de Cabula sententiam exponam: existimo patrum seu Patriarcharum Doctrinam Religionis antiquitatis hoc nomine dictam, quæ Græcâ voce postea παράδοσις, i. e. traditio, vocata fuit, & hanc eundem non literis mandarunt: sed ut eam Adam à Deo, ita ipsi liberi, ex prædicantis patris ore, acceperunt; postea verò iidem ad Noachi usque tempora propagarunt, qui & tres suos filios, & alios docuit usque ad diluvium. A diluvio vero postquam tres ejus filii in

mundi tres partes dispersi sunt, suis similiter Ecclesiis, eam, quam à patre receperant Cabulam, tradiderunt: atque ita ex Doctrina ab Adamo primitus recepta, perpetua serie, duravit, quousque duraverunt pii. Tandem verò, ubi sancti Patres vitæ defuncti sunt, ecclesiis Dei decrefcentibus, simulatque Doctrina illa patrum vera, verusque Dei cultus decrevit; contra gliscente ejus loco falsa Doctrina & Idololatria, adeo tandem vetusilla patrum Kabula extincta est, ut paucæ solum & breves sententiæ, ceu Apophthegmata quædam, in vulgo, reliquæ manserint; quæ tamen partim antiquitatem, quæ non parum, vel dictis, vel rebus autoritatem parit, partim etiam propter vaticiniorum veritatem & certitudinem, quæ nonnulli tamen pii observabant, religiose semper & habitæ & veneratæ sunt: verum cum temporum jam longissimo intervallo, Græcis (ut de Japethi tantum successoribus, qui Europæ partes anteriores occupaverant, nunc dicam) amplius non constaret, quo auctore illæ sententiæ natæ essent, nudaque tantum ac vidua Kabulæ vox, rejamdudum antiquatæ & exoletæ extaret, ejusque vocis peregrinæ significatio Græcè loquentibus ignota esset, pro ingenio suo, quo ad fabulas fingendas paratissimum erant, fæminam Sybillæ nomine fuisse commenti sunt, quæ multa secula vixerit, atque ejusmodi (ceu Deorum vates) sententias protulerit. Postremò autem; ut plures sententiæ aliis aliisque in locis repertæ sunt, plures esse Sibyllas finxerunt. Proinde quoties de Sibyllis, aut folio Sibyllæ, aut vaticiniis ejus audieris, aliud cogites esse nihil, quam Kabulæ, sive libros, sive vaticinia, quæ ex Kabylla, i. e. patrum doctrinâ, recepta sunt, & conservata: quanquam pleraque temporum injuria corrupta exstare certissimum est, &c. Forst. Vide etiam supra, ex eo, Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc קָבַץ duo signif. 1. est, accipere, recipere, suscipere, prout Occ. in præf. pihel 3. f. m. simpl. & cum 1. cop. præf. ut & in 3. pl. m. cum 1. cop. præf. idque vel cum Schurek, vel pro eo cum kibbutz, in ult. ut seq. קָבַץ accepit, Esth. 4. 4. וְקָבַץ & recepit, Esth. 9. 23. וְקָבַץ & receperunt, Ezr. 8. 30. וְקָבַץ & receperunt, Esth. 9. 26. In imper. pihel. f. m. simpl. occ. cum Segol in ult. ob Maccaph. seq. pro Tserit prout est cum 1. cop. præf. sic. וְקָבַץ accipe tibi, 1 Chron. 21. 11. וְקָבַץ & accipe, Prov. 19. 20. In fut. kal, à simplice 3. f. m. וְקָבַץ accipiet, suscipiet, &c. Occ. cum 1. Conv. præf. &c. אֲשֶׁר. Sed in 1. pl. simpl. & in 3. pl. m. cum 1. conv. præf. sic; וְקָבַץ & suscepit eos, 1 Chr. 12. 18. וְקָבַץ accipiemus, Job. 2. 10. וְקָבַץ & receperunt, 2 Chron. 29. 16, 22. Deinde ji. signif. 2. hujus Rad. est, coram, ex adverso: Bu. Conc. idque scil. in voce קָבַץ: Bu. Lex. vel קָבַץ i. e. coram, contra, è Regione: Pag. Potest esse nomen, receptio: sed Latinis exponitur adverbialiter, &c. ut Pag. Av. hæc vox, ut & radix ipsa, Chaldæa magis est quam Hebræa. Sed altera ejus forma קָבַץ, Hebræis est familiaris: in quâ servatur Kamets in prima, tam in regimine, quam in affixis. Atque excidente vau, mutatur cholem secundæ syllabæ in kamets-chataph: Ceu. prout occ. 2 Reg. 15. 10. Et percussit eum קָבַץ coram populo, i. e. percussit eum palam: Pag. Atque sic, inquit R. D. in nostris exemplaribus, קָבַץ cum kamets lato scribitur, & lamed est sine scheva, ut sit אֲקָבַץ sicut

sicut in sequente vides, ubi kamets permanet cum affixo: at cholem in kamets chatuph, sequente Dagesch, vertitur; ut in קָמֶטֶץ à קָמֶץ Merc. Item occ. etiam hæc adverbialis vox cum aff. post Dagesch, ut dictum, & cam. chat. sic: Ezec. 26.9. Et balistam, pro balistas, קָמֶץ contra eam, ponit: Pag. vel potius contra se. ex adverso sui. Sed potest etiam exponi, idum oppositionis suæ, seu tormenti, quod scil. percutiet contra murum: ut dictum est in Rad. מָחָה Merc. Nam quidam putant esse instrumentum quo percutiunt murum, &c. Pag. Adversum sibi, seu id quod ex adverso situm est: de quo vide etiam in מָחָה: Bu. Lex. Et machinam è regione ejus dabit in muris tuis: 70. ἀντιπρόσωποι, Av. ומָחָה קָמֶץ & arietem suam dabit, &c. Cocc. Atque hinc ex hac Rad. formatur etiam conjug. hiphil, הִקְמִיץ, accepit, excepit: Av. vel est ex hac præced. particulà in sensu oppositionis. Prout occ. in part. hiph. à f. m. מִקְמִיץ & fam. מ. מִקְמִיץ; In formà pl. f. מִקְמִיץ expiciantia. h. e. continentia unum cum altero: Bu. Lex. expicientibus (sefe) mutuo anfulis. Hieron. ut ansa contra ansam veniat, & altera alteri possit adaptari; Av. Occurrentes laqueolos unum alteri: h. e. respondentes: sic Cap. 35. 12. 70. ἀντιπρόσωποι, ἀντιπίπτουσαι. Coc. Oppositi, scil. erunt, laqueoli alter alteri: Pag. ex signif. dictionis mox præced. Chald. usitatisimæ: Unde malè exp. à quibusdam, accipientes, qui dicunt id esse coram, quod est acceptum oculis vel manibus. Sed quid procul distantia conjungere necesse est? mutuuum quidem respectum illam includere, sicut & verbum, non inficior. Ac sanè qui recipit, velut ex adverso est ejus à quo recipit. Merc.

Rad. 5. קָכַץ, גָּבַל, rapere, & vi capere, diripere, spoliare: Pag. Bu. Quidam cum transpositis קָכַץ, & עָקַב, conferunt, quasi sit pessundare, conculcare, supplantare, opprimere. Alii exp. per עָשָׂץ fraudare, circumvenire, injurià afficere, vim inferre. Chaldei & Rabbinii utuntur pro, figure, quod noster interpres est secutus: Merc. supplantavit, pessundedit calcaneo: Et Metaph. dolo & imposturà oppressit, decepit, dolose & fraudulentè spoliavit, defraudavit. Idem est quod עָקַב & cogn. cum קָכַץ perruipit, dissecuit. Hinc קָכַץ, cubus, talus, taxillus, os propè calcaneum seu plantam: קָכַץ, ludo taxillis, קָכַץ, versutus, veterator: Et Lat. cubus, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est, defraudare, spoliare, privare, Coc. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum! Conv. præf. & in 1. pl. cum! sic: קָכַץ & rapiet, Prov. 22. 23. קָכַץ spoliatus te, Mal. 3. 8. In part. Ben. kal, קָכַץ spoliatus: diripiens, &c. prout occ. in absol. formà pl. m. simpl. sed in pl. m. confr. cum קָכַץ aff. sic: קָכַץ spoliatus, Mal. 3. 8. 9. קָכַץ rapientes eos, Prov. 22. 23. In fut. kal, 3. f. m. occ. cum! interrog. præf. loco seq. קָכַץ an spoliet, Mal. 3. 8. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est in No. inde ducto קָכַץ m. galea: Pag. Bu. Av. 70. καρχαρία; Coc. Armatura capitis: Av. Est idem quod קָכַץ, Caph & Koph commutatis: Bu. Lex. Quidam faciunt affine nomini קָכַץ, quod rotunda in morem colliculi in capite desideat, Merc. occ. autem hoc No. simpl. & cum! cop. præf. ut seq. קָכַץ galeam, 1 Sam. 17. 38. & galeam, Ezec. 23. 24. Item

iii. signif. 3. hujus Rad. est in No. קָכַץ faculentum, fax. Pag. Bu. &c. quæ scil. in imo subsidet: Merc. Av. & sic est in fundo quasi supplantata: Av. & sic R. Sal. scribit quod קָכַץ facies sint קָכַץ fixæ in fundo calicis, idem sequitur Kimchi: Cocc. legitur autem hoc No. locis sequent. קָכַץ faculentum, Isa. 51. 16, 22.

Rad. 6. קָבַץ: est, colligere, congregare, aggregare, comportare, contrahere: Pag. Bu. 70. συνέλγειν, ἐπισυνάγειν, ἐσθλὴν ἐσθλὴν: Coc. dicitur proprie de re dispersa: קָבַץ de re non dispersa. Sic rectè dicitur יָדָה קָבַץ retrahe manum tuam, seu recollege, 1 Sam. 14. 19. vel 20. Non autem קָבַץ. Item וַיִּקְבֹּץ & retraxit pedes suos in lectum: Gen. 49. 33. Non autem וַיִּקְבֹּץ: sic Kimchi ad Joel. 2. 6. Bu. Lex. generale hoc verbum est, non ad animalium tantum, sed & ad rerum quarumvis congregationem. Ut differat ab קָבַץ, illic dictum. Sunt qui differre tradunt, ut congregandi verbum, Latine, à colligendi. Merc. congregavit magnam copiam hominum: Nam proprie est, homines congregare, eosque non singulatim sed turmatim, ut numerus ferè videatur intumescere seu turgescere: ideoque est cogn. cum קָבַץ intumuit, turguit; Et cum קָבַץ comprehendit. Confr. cum accus. Av. Prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. loco seq. קָבַץ congregavit, 1 Reg. 20. 1. Et in part. Ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum! cop. præf. קָבַץ congre-go, Ezec. 22. 19. וַיִּקְבֹּץ & congregans, Prov. 13. 11. In part. pahul kal, f. m. וַיִּקְבֹּץ congregatus: unde in formà pl. m. est, וַיִּקְבֹּץ congregati, Neh. 5. 16. In Infin. kal, וַיִּקְבֹּץ congregare: sed cum Aff. cholem transp. cum Scheva & mutatur in kam. chat. prout occ. cum! præf. & Aff. sic, וַיִּקְבֹּץ ad congregare me, Zeph. 3. 8. In Imper. kal, f. m. occ. simpl. sed in pl. m. simpl. & cum! cop. præf. וַיִּקְבֹּץ congrega, 1 Reg. 18. 19. וַיִּקְבֹּץ congregate, Joel. 2. 16. 1 Sam. 7. 5. וַיִּקְבֹּץ & congregate, 2 Chron. 24. 5. In fut. kal, 1. f. m. occ. simpl. & cum! cop. & conv. præf. & parag. add. ut & cum! conv. præf. & Aff. sic, וַיִּקְבֹּץ congregabo, Ezec. 22. 20. וַיִּקְבֹּץ & congregabo, 2 Sam. 3. 21. וַיִּקְבֹּץ & congregavi, Ezr. 7. 28. Neh. 7. 5. וַיִּקְבֹּץ & congregavi eos, Ezr. 8. 15. & in 2. f. m. fut. kal, est, וַיִּקְבֹּץ congregabis, Deut. 13. 16. Item, in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. cum kam. chat. ante maccaph pro cholem in ult. sic, וַיִּקְבֹּץ congrega-bit; Ps. 41. 7. sed cum! conv. præf. occ. cum cholem in ult. locis seq. וַיִּקְבֹּץ & congregavit, Gen. 41. 48. Jud. 12. 4. 1 Sam. 28. 4. 2 Sam. 2. 30. 1 Reg. 11. 24. 18. 20. 22. 6. 2 Reg. 6. 24. 10. 18. 2 Chron. 15. 9. 18. 5. 24. 5. 25. 5. Hab. 2. 5. Item, occ. etiam 2. f. m. fut. kal, cum! Aff. ut & cum! conv. præf. & Aff. sicut etiam in 3. pl. m. cum! cop. & conv. præf. ut seq. וַיִּקְבֹּץ congregabit eam, Prov. 28. 8. וַיִּקְבֹּץ & congregavit eos, 2 Chron. 32. 6. וַיִּקְבֹּץ & congregent, Gen. 41. 35. Est. 2. 3. וַיִּקְבֹּץ & congregarunt, 1 Sam. 28. 1. 29. 1. 2 Chron. 32. 2. In Niphal וַיִּקְבֹּץ congregatus, collectus est: Bu. Av. Prout occ. in præf. niph. 3. pl. simpl. & cum! conv. præf. extra pausam, scil. cum Scheva, sed in pausa, cum kametz penult. ut seq. וַיִּקְבֹּץ congregantur, Jos. 10. 6. Eccl. 2. 10. Ezr. 10. 1. Isa. 34. 15. 43. 9. 49. 18. 50. 4. וַיִּקְבֹּץ & congregabuntur, Hos. 1. 11. וַיִּקְבֹּץ & cum congregati fuerint, Joel. 3. 11. In part. niph. à f. m. וַיִּקְבֹּץ congregatus: occ. in pl. m. cum! dem. præf. & à formà simp. pl. m. conf. וַיִּקְבֹּץ

יִקְרְצוּ occ. cum ל' praf. & י'. Aff. fed cum kametz pro Scheva, penult. in utroque, ob paufam : fic, יִקְרְצוּ congregati, Jer. 40. 15. לִנְקִיבָיו ad congregatos ejus, Ifa. 56. 8. In Infin. niph. occ. cum י' & ל' praf. יִקְרְצוּ in congregando fe, Pf. 102. 23. וְיִקְרְבוּ & in congregando fe, Eft. 2. 8. 19. לִקְרֹבָה ad congregandum fe, Ezr. 10. 7. & in Imper. niph. a. f. m. יִקְרְבוּ congregatu, in pl. m. eft, יִקְרְבוּ congregate vos, Gen. 49. 2. Ifa. 45. 20. 48. 14. Ezech. 39. 17. In fut. niph. a. 3. f. m. יִקְרְבוּ congregabitur, occ. in 2. f. & pl. m. fimpl. fed in 3. pl. m. fimpl. & cum י' cop. & i. conv. praf. ut feq. יִקְרְבוּ congregaberis, Ezech. 29. 5. יִקְרְבוּ congregabimini, Neh. 4. 20. יִקְרְבוּ congregabuntur, Ifa. 60. 7. וְיִקְרְבוּ & congregabuntur, 1 Chron. 13. 2. וְיִקְרְבוּ & congregarunt fe, 1 Sam. 7. 6. 25. 1. 28. 4. Ezr. 10. 9. 1 Chron. 11. 1. 2 Chr. 13. 7. 15. 10. 20. 4. 32. 4. In pihel יִקְרְבוּ idem cum kal, collegit : Bu. congregavit frequenter : Av. prout occ. praf. piel, 3. f. f. cum kametz pro scheva penult. ob paufam, loco feq. יִקְרְבוּ collegit Mich. 1. 7. Item, occ. etiam 3. f. m. praf. piel cum i. conv. praf. & י'. Aff. ut & cum י' & י'. Aff. abfque praf. יִקְרְבוּ & colliget te, Deut. 30. 3. יִקְרְבוּ congregavit eos, Pf. 107. 3. Mich. 4. 12. יִקְרְבוּ congregavit ea, Ifa. 34. 16. & in 1. f. praf. piel, occ. cum i. conv. praf. cui etiam י' eft Aff. & in 3. pl. fimpl. ut feq. יִקְרְבוּ & congregabo, Jer. 29. 14. Ezech. 11. 17. 16. 37. 20. 34. 41. 36. 24. 37. 21. 39. 27. Joel. 4. 2. יִקְרְבוּ & congregabo eos, Jer. 31. 8. Ezech. 34. 13. יִקְרְבוּ colligent, contrahent, Joel. 2. 7. Nah. 2. 11. In part. piel, f. m. occ. fimpl. & cum י' Aff. fic, יִקְרְבוּ congregans, Ifa. 13. 14. 56. 8. Jer. 49. 5. Ezech. 16. 37. Nah. 3. 18. יִקְרְבוּ congreco eos, Jer. 32. 37. Et in pl. m. abfol. יִקְרְבוּ : prout a fimplice pl. m. conft. יִקְרְבוּ : occ. cum י' cop. praf. & י'. Aff. (& exp. congregantes eos : Pag. vel illud : Merc.) loco feq. יִקְרְבוּ & congregantes hos, Ifa. 62. 9. In Infin. piel, occ. fimpl. & cum י' praf. ut & cum י' aff. cui etiam י' eft praf. ut feq. יִקְרְבוּ congregando Mich. 2. 12. יִקְרְבוּ congregando, Ifa. 56. 18. יִקְרְבוּ congregare me, Zeph. 3. 20. יִקְרְבוּ in congregare me, Ezech. 28. 25. In Imper. piel, a. f. m. in fimplici formā יִקְרְבוּ occ. cum i. cop. praf. & י' aff. יִקְרְבוּ & congrega nos, 1 Chron. 16. 35. Pfal. 106. 47. In fut. pihel 1. f. occ. fimpl. & cum י' parag. add. ut & cum י' ob paufam pro י' aff. & cum י' & י' aff. cui ult. etiam י' conv. & i. cop. funt praf. ut feq. יִקְרְבוּ congregabo, Ifa. 56. 8. Jer. 23. 7. Ezech. 29. 13. Mich. 2. 12. Zeph. 3. 19. יִקְרְבוּ congregabo, Mich. 4. 6. יִקְרְבוּ congregabo te, Ifa. 43. 5. יִקְרְבוּ congregabo te, Ifa. 54. 7. יִקְרְבוּ congregabo eos, Neh. 1. 9. Hof. 8. 10. Zach. 10. 10. יִקְרְבוּ & congregavi eos, Neh. 13. 11. יִקְרְבוּ & congregabo eos, Zach. 10. 8. Item, occ. etiam 2. f. m. fut. piel, fimpl. & cum י' & י' aff. ut & in 3. f. f. cum י' aff. & in 2. pl. m. cum i. conv. praf. ut feq. יִקְרְבוּ congregabit, Ifa. 11. 12. 40. 11. יִקְרְבוּ congregabit te, Deut. 30. 4. יִקְרְבוּ congregabit eum, Jer. 31. 10. יִקְרְבוּ congregabit eos, Hof. 9. 6. יִקְרְבוּ & collegiftis, If. 22. 9. In pual, יִקְרְבוּ idem cum Niphal, congregari : Bu. unde in part. pual, a. f. m. יִקְרְבוּ congregatus, & f. מִקְרְבוּ occ. in forma f. f. cum duplici fagol aute Thau : loco feq. מִקְרְבוּ congregata, Ezech. 28. 8. In hithpaal, יִקְרְבוּ congregare vel colligere fe : Bu. Av. Coc. prout occ. in praf. hithp. 3. pl. fic : יִקְרְבוּ congregarunt fe, Jud. 9. 47. 1 Sam. 7. 7. In imper. hithp. a. f. m. יִקְרְבוּ :

in pl. m. eft : יִקְרְבוּ congregate vos, Jer. 49. 14. Item in fut. hithp. a. 3. f. m. יִקְרְבוּ congregabit fe : occ. in 3. pl. m. fimpl. & cum i. conv. praf. יִקְרְבוּ congregabunt fe, Ifa. 44. 11. וְיִקְרְבוּ & congregarunt fe, Jof. 9. 2. 1 Sam. 8. 4. 22. 7. 2 Sam. 2. 25. Atque hinc ex hac rad. eft 1. No. יִקְרְבוּ collectio, congregatio : Bu. Av. vel Massa congregata : Merc. Prout occ. in f. f. conft. loco feq. יִקְרְבוּ congregatio, Ezech. 22. 20. Et 2. Hinc etiam eft No. יִקְרְבוּ maidem, congregatio : Pag. Av. Et in pl. m. יִקְרְבוּ collectiones, congregaciones, catervæ : Bu. Lex. prout occ. a fimplice formā pl. m. conft. יִקְרְבוּ cum י' aff. fic, If. 57. 13. Quum clamaveris, liberent te, יִקְרְבוּ congregationes tuæ : Pag. Av. catervæ tuæ : Bu. Hieron. congregati tui : Pag. quafi effet pro part. pahul kal : Merc. Copiæ tuæ congregatæ : Coc. Atque hinc ex hoc No. Grammatici fumpferunt nomen puncti vocalis, dicti יִקְרְבוּ kibbutz : quod collectis & contractis labiis proferatur, ut Y ante U, Gallicum : Et quod conftet punctis collectis invicem tranfverfim fubjectis : Merc. Av. Item, notandus venit ulterius locus fupra cit. ad praf. piel, Mic. 1. 7. Quia de mercede meretricis יִקְרְבוּ congregata eft : juxta R. D. Pag. collecta eft : Bu. Lex. Eft enim hirek loco schurek, pro יִקְרְבוּ, in praf. pual : juxta Kimchi & R. Jonah : Pag. Bu. Lex. Sed poteft etiam effe praf. piel, & exp. quia ex mercede meretriciæ collegit : ex Bu. Lex. Et fic effet pro יִקְרְבוּ (cum tzeri fcil. pro scheva penult. ob paufam) : de quaftu meretricis coacervavit, & ad quaftum meretricis redibunt : h. e. quæ coacervavit, fient quaftus Idololatræ : Coc. Sieffet ex pual fimile habetur in Rad. יִקְרְבוּ & in voce יִקְרְבוּ, de quo idem, quod de hoc, fentit Kimchi, nifi quod intransitivum effe vult : Merc. Item illud fupra cit. ad praf. niph. Joel. 3. 11. vel 16. Quidam volunt effe imper. niph. & exp. יִקְרְבוּ & congregamini : juxta R. D. Quafi effet imperativum perfectum : h. e. cum Nun characterifticā conjug. Niph. Cev. Alii verò fumunt pro praf. niph. cum i. conv. & congregabuntur, & c. Pag.

Rad. 7. קבר eft fepelire : Pag. Bu. 70. δάπτειν, κα-
τορύττειν : Cocc. fepeliit, occultavit fub terra : &
trans. abfcondit : Cogn. cum קבר putruit : Nam in fe-
pulchro eft putrefactio corporum : & in illud cadaver
corruptum, vel corrumpendum inferunt : Av. Merc.
Item eft coga cum קבר foravit, perforavit : quia fepe-
lire eft in foramine terræ occultare corpus, & c. Hinc
per Metath. קברו occulto, קברו mortui qui funt ab-
fconditi in fepulchro קברו, & קברו occultus, & c. Av.
venit autem hac Rad. frequens in textu & ordine Conc.
ut feq. In praf. kal, 3. f. m. fimpl. & in 2. f. m. (a fimplice
קבר fepelivisti) cum i. conv. praf. & י' & י' Aff. ut &
in 1. f. fimpl. ut feq. קבר fepelivit, Gen. 23. 19. יִקְבְּרוּ
& fepelies me, Gen. 49. 29. יִקְבְּרוּ & fepelito eum, 1
Reg. 2. 31, יִקְבְּרוּ fepelivi, Gen. 49. 31. Item, in 3. pl.
praf. kal, occ. fimpl. & cum i. conv. praf. ut & cum י' aff.
post kibbutz pro schurek : ficut & cum i. conv. praf. &
i. Aff. & in 2. pl. m. cum i. conv. praf. ut feq. יִקְבְּרוּ fepe-
liverunt, Gen. 49. 31. Num. 11. 34. Jofh. 24. 32. 2 Sam.
2. 4. Ezech. 39. 15. יִקְבְּרוּ & fepelient, fepeliverunt, 1
Reg. 14. 13, Jer. 7. 32. Ezech. 39. 11, 13. יִקְבְּרוּ fepeli-
verunt eum, 2 Chron. 24. 26. יִקְבְּרוּ & fepelient eos.
Ezech. 39. 12. יִקְבְּרוּ & fepelietis : 1 Reg. 13. 31. In
part.

part. ben. kal, occ. f. & pl. m. simpl. sicut & in part. pahul kal, f. m. simpl. & pl. m. cum kibbutz pro schurek; sic, קבר vel sine vau, sepeliens, 2 Reg. 9. 10. Psal. 79. 3. קברים sepeliens, 2 Reg. 13. 21. קבור sepultus, 1 Reg. 13. 21. קבורים sepulti, Eccl. 8. 10. In Infin. kal simpl. occ. plenè cum canietis penult. sed cum ק & ק praef. ante scheva penult. sic, קבור sepeliendo, Deut. 21. 23. לקבור sepelire ad sepeliendum, Gen. 23. 8. 50. 7. 14. Jer. 19. 11. מקבור á sepeliendo, Gen. 23. 7. quæ forma cum Scheva penult. ob affixa, mutat cholem in kam. kat. & transp. ante scheva penult. ut cum י aff. cui & י est praef. & cum ל praef. & י. Aff. sic, קבור sepelire ipsum, Gen. 50. 14. 1 Reg. 13. 31. ויקבור & sepelire eum. 1 Reg. 13. 29. לקבור ad sepeliendum eam. 2 Reg. 9. 35. In Imper. kal f. m. occ. simpl. & cum י cop. praef. ut & in pl. m. simpl. & cum י cop. praef. & י. Aff. קבור vel sine vau, sepelito, Gen. 23. 6. 11. 15. וקבור & sepelito, Gen. 50. 6. קבור sepelito, Gen. 40. 29. וקבור & sepelito eam. 2 Reg. 9. 34. In fut. kal, f. f. (á formâ simplice קבור) occ. cum י cop. praef. & י. parag. add. ut & cum י conv. praef. & י. aff. וקבור & sepeliam, Gen. 23. 4. 13. 50. 5. וקבור & sepelivi eam, Gen. 48. 7. Et in 2. f. m. fut. kal, (á formâ simplice קבור) occ. cum י. aff. ut & in 3. f. m. & 2. pl. m. cum י conv. praef. & in 3. pl. m. simpl. ut seq. וקבור sepelies me, Gen. 47. 29. 50. 5. וקבור sepelies eum, Deut. 21. 23. וקבור & sepelivit, Deut. 34. 6. 2 Reg. 21. 25. וקבור & sepelivitis. 2 Sam. 2. 5. וקבור sepelient, Jer. 19. 11. sed sapius occ. 3. pl. m. fut. kal. cum י conv. praef. וקבור & sepelient, Gen. 25. 9. 35. 29. 50. 13. Jos. 24. 30. 33. Jud. 2. 9. 16. 31. 1 Sam. 31. 13. 2 Sam. 3. 32. 4. 12. 21. 14. 1 Reg. 14. 18. 15. 8. 22. 36. 2 Reg. 9. 28. 10. 35. 12. 22. 15. 7. 1 Chron. 10. 12. 2 Chron. 13. 23. 25. 28. 26. 23. 27. 9. Cui etiam cum י conv. est etiam aff. post Kibbutz pro Schruck, locis seq. וקבור & sepeliverunt eum, 1 Sam. 25. 1. 28. 3. 2 Sam. 2. 32. 2 Reg. 13. 9. 20. 23. 30. 2 Chron. 9. 31. 16. 14. 22. 9. 24. 16. 25. 28. 26. 32. 33. In niph. וקבור sepeliri: Bu. Av. prout occ. in fut. niph. f. f. & 2. f. m. simpl. ut & in 3. f. m. simpl. & cum י conv. praef. & in 3. f. f. cum י conv. praef. Sed in 3. pl. m. simpl. at cum Tseri, ob pauſam, pro Scheva penult. prout sequuntur. וקבור sepeliari, Job. 1. 16. וקבור sepelietur, Gen. 15. 15. Jer. 20. 6. וקבור sepelietur, Jer. 22. 19. וקבור & sepultus fuit, Deut. 10. 6. Jud. 8. 32. 10. 2. 5. 12. 7. 10. 12. 15. 2 Sam. 17. 23. 1 Reg. 2. 10. 34. 14. 31. 15. 24. 22. 51. 16. 6. 28. 2 Reg. 8. 24. 15. 38. 16. 20. 33. 13. 14. 16. 20. 21. 18. 2 Chron. 12. 16. 21. 1. וקבור & sepulta fuit, Gen. 35. 8. 19. Num. 20. 1. וקבור sepelientur, Job. 27. 15. Jer. 8. 2. 16. 4. 6. 25. 33. In pihel וקבור idem cum kal, sepelire: Bu. vel sepelivit diligenter: Av. prout occ. in part. piel. f. m. simpl. & in pl. m. simpl. & cum י dem. praef. וקבור sepeliens, Jer. 14. 16. וקבור sepelientes, Num. 33. 4. Ezec. 39. 14. וקבור sepelientes, vespillones, Ezec. 38. 15. In Infin. piel, occ. cum י praef. sic, לקבור ad sepeliendum, 1 Reg. 11. 15. In fut. piel. á 3. f. m. וקבור occ. 3. f. f. וקבור. Aff. loco seq. וקבור sepeliet eos, Hof. 9. 6. In pual, idem cum Niph. sepeliri: Bu. vel sepultus est diligenter: Av. prout occ. in præ. pual 3. f. m. loco seq. וקבור sepultus fuit, Gen. 25. 10. Atque inde sunt nomina, וקבור m. sepulchrum: locus sepulturae: 70. rd- 905: Pag. Bu. Av. Cocc. Unde Germ. & Belg. ein Grab,

per metath. Iterarum: Av. Occ. autem hoc No. simpl. f. m. extra pauſam cum duplici segol, sed in pauſa cum kamets penult. cui priori formæ ק dem. est praef. & utriusque formæ ק & ק sunt praef. ut & cum ק & ק priori; ut seq. קבר sepulchrum, Gen. 23. 4. 50. 13. 2 Sam. 3. 32. 19. 38. 1 Reg. 13. 22. 23. 6. Psal. 5. 10. 88. 6. Ezec. 39. 11. קבר sepulchrum, Gen. 23. 9. 20. 49. 30. 1 Reg. 14. 13. Job. 30. 21. 5. 26. Isa. 22. 16. וקבר sepulchrum, 2 Reg. 23. 17. וקבר in sepulchro, Jud. 8. 33. 16. 31. 2 Sam. 4. 12. 17. 23. & in 19. 38. 21. 21. 1 Reg. 13. 21. וקבר in sepulchro, Num. 19. 16. וקבר in sepulchro, 1 Reg. 13. 31. Psa. 88. 12. וקבר in sepulchro, Num. 19. 18. וקבר sicut sepulchrum: Jer. 5. 16. וקבר ad sepulchrum, Job. 10. 19. cum Affixis in hoc No. prius segol mutatur in hirek, posterius in Scheva, pro more talium: ut cum י. aff. cui etiam ק est praef. & cum י, ob pauſam pro י, sicut venit cum י praef. ut & cum י. Aff. cui etiam ק est praef. Sed cum י. aff. absque praef. ut seq. וקבר sepulchrum meum, Jer. 20. 16. וקבר in sepulchro meo, Gen. 50. 5. וקבר sepulchrum tuum, Nah. 1. 14. וקבר ex sepulchro tuo, Isa. 14. 19. וקבר sepulchrum suum, Gen. 23. 6. Isa. 22. 16. 53. 9. וקבר in sepulchro suo 1 Reg. 13. 30. וקבר sepulchrum ipſor, Psal. 49. 12. In formâ pl. m. absol. occ. simpl. & cum י & praef. sic: וקבר sepulchra, Ex. 14. 11. Job. 17. 2. וקבר sepulchra, 2 Reg. 22. 16. וקבר in sepulchris, Isa. 65. 4. ut & in formâ pl. m. constr. simpl. & cum י praef. ut & cum י. aff. absque praef. sed cum י. aff. & י praef. sic, וקבר sepulchra, Ne. 3. 16. 2 Ch. 32. 33. Jer. 26. 23. וקבר in sepulchris, 2 Ch. 28. 27. וקבר sepulchra nostra, Gen. 23. 6. וקבר sepulchra ipſorum, Jer. 31. 1. Item 2. hinc etiam No. וקבר f. idem cum præced. sepulchrum, locus sepulturae: Av. non autem occ. in sing. sed in absol. formâ pl. f. cum י praef. loco seq. וקבר in sepulchra, Job. 21. 32. sed sapius occ. in forma pl. f. constr. cum Scheva penult. post chirek sub י. Rad. idque simpl. & cum י, וקבר & י praef. sic: וקבר sepulchra, Num. 11. 34. Neh. 2. 35. וקבר in sepulchris, Num. 33. 16. 2 Chron. 21. 20. 24. 25. וקבר in sepulchris, Deut. 9. 22. וקבר vel sine vau, sepulchris, Num. 11. 35. 36. 17. Item occ. etiam hæc formâ pl. f. constr. cum י. aff. simpl. sed cum י. aff. simpl. & cum י praef. ut & cum י. Aff. cui etiam ק est praef. ut & cum י. Affixo idque vel plenè cum Jod, vel def. absque Jod penult. ante aff. ut seq. וקבר sepulchra tua, 2 Reg. 22. 20. וקבר e sepulchris vestris, Ezec. 37. 12. 13. וקבר sepulchra ejus, Ezec. 32. 22. וקבר in sepulchris ejus, 2 Chron. 16. 14. וקבר sepulchra ejus, Ezec. 32. 23. 26. וקבר sepulchra ejus, Ezec. 32. 25. Item 3. hinc etiam No. וקבר vel cum kibbutz pro schurek וקבר f. sepultura, sepulchrum: Pag. Bu. Cocc. & c. prout occ. in absol. forma f. f. simpl. & cum י dem. & י praef. וקבר sepultura, Eccl. 6. 3. וקבר sepultura, 2 Chron. 26. 23. וקבר in sepultura, Isa. 14. 20. Sed sapius in formâ f. f. constr. vel scil. cum kibbutz, vel cum Schurek penult. idque simpl. & cum י aff. cui ult. etiam ק est praef. ut & cum י. aff. cui ult. etiam ק est praef. ut seq. וקבר vel וקבר sepultura, sepulchrum, Gen. 38. 20. 1 Sam. 10. 2. Jer. 22. 19. וקבר sepulturam ejus, Deut. 34. 6. וקבר in sepultura ejus, 1 Reg. 21. 26. 23. 30. וקבר

sepulchrum ejus, Gen. 35. 20. Ezech. 32. 23, 24. בְּקִבְרֵהֶם in sepulchro eorum, Gen. 47. 30. Locus unus aut alter venit in hac Rad. notandus, Psal. 5. 10. קִבְרֵי בְּפִתּוֹחַ סֶלֶחַ sepulchrum apertum, guttur eorum: h.e. multos seducunt, enecant, indurant. Il. 53. 9. וְיָחַד קִבְרֵי אֶת־רִשְׁעֵיהֶם & dedit (populus scil. meus) cum improbis sepulchrum ejus, (viz. in cruce) & cum divite, viz. in Monumento Josephi, obsignantes & custodientes illud. Job. 17. 1. לֹא יִפְתָּח קִבְרֵי sepulchramea sunt: h.e. nihil mihi superest nisi camiterium. Isa. 65. 4. הַיּוֹשְׁבִים בְּקִבְרֵיהֶם sedentes in sepulchris: h.e. qui, religionis causā, apud reliquias & memorias Martyrum, agunt conventus: Coc. Qui sedent ad sepulchra, (i.e. Necromantias, de quibus, Deut. 18. 11. & supra, Cap. 8. 19.) Et apud custodita pernoctant: h.e. apud Idola: quæ ita per contemptum vocantur, propterea, quod ipsa non custodiunt cultores suos, sed custodibus habent opus; Ut supra Cap. 46. Contra quam se facere Deus prædicat, Deut. 32. 10. Jun. Item illud supra cit. Psalm. 49. 12. In textu scribitur קִבְרֵיהֶם, i.e. medium eorum: juxta plerosque interpretes: sed quidam sumunt quasi esset pro קִבְרֵיהֶם sepulchrum eorum: atque ita exp. R.D. in Bu. Conc. Eccles. 5. 3. Et etiam קִבְרֵיהֶם, sepultura non fuit ei: Pag. i.e. necessaria ad sepulturam, involucria, quæ פְּתִילֵיהֶם appellant. Merc.

Rad. 8. קָדַר: est, adorare, incurvare se, humiliare verticem: inquit R.D. Pag. inclinavit, incurvavit verticem versus terram, honoris exhibendi causā: Unde R. Sal. scribit, Gen. 43. 28. קִידָה כְּפִיתָה קָדַר קִידָה כְּפִיתָה משַׁח לְאָרֶץ: i.e. verbum קָדַר significat incurvationem verticis: הִשְׁתַּחֲוִיתָ, procubitum in terram. Vide Rad. בָּרַךְ. Bu. Lex. Unum est hoc verbum ex adorationis, seu reverentię generibus: Vide in Rad. בָּרַךְ, & שָׁחָה & בָּרַע. Hinc, ab inclinatione, vertex dicitur, ut infra videre est. Verbum in fut. tantum kal., occurrit. Neque enim est Niphal, ut quidam putant, quia est Dagesch loco Hannach: Merc. Cev. קָדַר, inclinatus est vertice, incurvatus est suppliciter, supplex fuit. Cogn. cum קָדַר pun. non notavit, pupugit: Nam inclinatio & supplicatio debent fieri compuncto corde, i.e. in vera humilitate cordis. Hinc קָדַר supplex, ἰκέτης, supplicatrix, ἰκετεύω, supplico, &c. Av. explicant hoc verbum per קָדַר flexionem verticis: Coc. In Bu. Conc. tria signif. hæc Rad. 1. est, inclinare, &c. ut ex Bu. Lex. Legitur autem tantum in futuro, viz. juxta quosdam ex Niphal: ita Coc. sed juxta plerosque in fut. kal., ubi Dagesch, post vocalem brevem, sub Ethan est loco vocalis longæ camets; Cui simile vide in קָדַם. Ita Bu. Lex. & sic Pag. & Av. Ut & supra ex Merc. Unde (pro יָקַר, יָקָר, יָקָר, &c. juxta formam יָסָב, יָסָב, יָסָב, יָסָב) in fut. kal. 1. f. & 3. & 2. f. m. ut & in 3. pl. m. occ. cum ! conv. præf. 1. perf. & ! conv. præf. reliquis: prout sequuntur. יָקָר & inclinavi me, Gen. 24. 28. וַיִּקָּר & inclinavit se, Gen. 24. 26. Ezech. 12. 27. 34. 8. Num. 22. 31. 1. Sa. 24. 8. 28. 14. 2 Ch. 20. 18. וַיִּקָּר & inclinavit se, Reg. 1. 16. 31. וַיִּקָּר & inclinavit se, Gen. 43. 28. Ezech. 4. 4. 1. Chr. 29. 20. 2 Chron. 29. 30. Neh. 8. 6. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. geminato קָדַר m. vertex capitis: i.e. summa capitis pars, in qua capilli dividuntur: parte unā ad dextram, alterā ad si-

nistram, tendente: inquit R.D. (sic enim dicitur vertex capitis ab inclinando: Av. 70. κορυφή: Cocc.) ut Psal. 68. 22. Transfiget caput inimicorum suorum, וְעָרַב קָדַר verticem capilli (pro capillorum: i.e. dividente capillos, ad dextram, & ad sinistram,) ambulantis in delictis suis: Pag. verticem comatum, qui ambulat in reatibus suis: Hominem intellige abundantem copiis & asseclis, qui ab eo, ut à capite, dependent. confer, Deut. 32. 41. in Rad. פָּרַע: Coc. verticem comatum indefinenter ambulantis in reatibus suis: comatum, i.e. horrentem comā, ferociam hominis testante: ut, Job. 5. 5. Jun. Occ. autem hoc No. ordine Conc. simpl. & cum ! & ! præf. ut & cum ! ob pausam pro ! & ! aff. ut seq. קָדַר vertex, Deut. 33. 20. Psal. 68. 22. Isa. 3. 17. Jer. 2. 16. וַיִּקָּר & vertex, Jer. 48. 44. וַיִּקָּר & vertici, Gen. 49. 26: Deut. 33. 16. קָדַר verticem tuum; Deut. 28. 35. קָדַר verticem ejus. 2 Sam. 14. 25. Job. 2. 7. Psal. 7. 17. Item iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. קָדַר f. quod Hebræis est קָצִיעָה, ketsi yah: i.e. Cassia: Pag. Bu. Sicut & ejus mentio fit in confessione Thymiamatis: & sic dicitur Arabicè. Cannæ aromaticæ genus est, ab inclinatione dictum, juxta quosdam, Merc. Et sic Græcis similiter est κασία, cassia, Pag. Chald. קָצִיעָה: i.e. 70. ἰψίς. In Exod. 30. Quatuor species memorantur aromatum conficiendo unguini: viz. Myrrha, calamus odoratus, Cinnamonum & Kiddah. Vide קָצִיעָה Coc. genus est aromaticis, crescentis vertice inclinato: Targum pro eo habet Cassiam. Av. prout occ. simpl. & cum ! cop. præf. ut seq. קָדַר cassia, Ezech. 27. 19. וַיִּקָּר & cassia, Exod. 30. 24.

Rad. 9. קָדַר est, ardere, incendere, succendere: Pag. vel incendi, &c. Merc. Nam invenitur transit. & intransit. Pag. accendit, accensus fuit, conflagravit, Bu. Lex. Ferbuit, efferbuit: inflammatus est: & cum Accus. incendit, inflammavit: Av. cogn. cum קָדַר canduit, incanduit: hinc Latini, interponendo, n. dicunt, cendo: unde comp. mendo, accendo, &c. Av. Accendere, ignem scil. ardere, exardescere: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est accendere, -di: prout occ. in 2. f. & in 2. pl. m. præf. kal. sic, קָדַר accensus est, Deut. 32. 22. Jer. 1. 5. 14. וַיִּקָּר accenditis, Jer. 17. 4. In part. ben. kal. f. m. קָדַר accendens: & in pl. m. וַיִּקָּר accendentes, Isa. 50. 11. & in Infin. kal. cum ! præf. est, קָדַר juxta exurere, Isa. 54. 1. Atque inde est No. קָדַר f. agritudo exurens per nimiam caliditatem, quam appellant קָדַר ignis ossium, inquit R.D. Pag. Quidam carbunculum, alii sacrum ignem esse putant. Hebræi: & Hieron. Febrim: ab ardore ut Græci πυρετός, & Latini, a fervore, Febrim, vocarunt: Merc. Ardor, febris ardens: Morbus inflammans corpus; Av. καὶ πυρετός; febris ardens: Bu. Cocc. Prout occ. cum ! & ! pro ! dem. præf. sic, קָדַר febris ardens, Lev. 26. 15. וַיִּקָּר & febris ardente, Deut. 28. 22. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. cum Aleph heem. præposito: viz. וַיִּקָּר m. genus lapidis pretiosi, sic dicti, juxta R.D. quia illius aspectus est, ut ignis: Pag. Carbunculus: Pag. Bu. Av. lapis splendens seu rutilans colore ignis: Av. Prout occ. Isa. 54. 12. וַיִּקָּר & portas tuas è lapidibus carbunculi: vel si n. pliciter, lapides Carbunculi. Nam R.D. in comme. ti

Scribit Laméd significare, ipsos, i.e. ponam ipsos lapides: velest ut קדם, signum Accuf. sicut Exod. 27.3. קדם כל-כלי omnia vasa ejus facies aënea: Et 2 Sam. 3.30. Occiderunt קדם ipsum Abner: Pag. et portas tuas (fundabo) ex lapide Carbunculo: Av. ut lapides Carbunculi. Itā forsan dicitur, quia ignis speciem refert. pyropus. Porta Ecclesiæ est Christus: qui est lux & ignis, h.e. Zelus & charitas: Cocc. Et portas tuas lapidibus carbunculi. Est in hoc & versu præced. locus promissionum, de gloria & salute Ecclesiæ: quæ per Allegorias & Hyperbolas exprimitur; Jun.

Rad. 10. קדם, unde in piel (quod quidam formant à קדם, de quo infra, ante, antequam, &c.) קדם, quod est, prævenire, præoccupare: Pag. præcedere, antevertere, anteire, priorem esse, occurrere: alicubi potest reddi, obruere, ut Job. 30. & Psalmo 18. Tam in bonum quam in malum: & loci & temporis. pro, succurrere potest interdum reddi, ut Psal. 59. & 69. sed Hebraicæ vocis vim non censerem mutandam, quā antevertere variè sumitur: ut aliquando sit etiam excipere, ut Job. 3. Oppugnare, 2 Reg. 19. Paulus ad Galat. 6. per προλαβέντος dei reddit. Et sanè, qui, vel quod, occurrit, prævenit, ut Kimchi docet: Merc. קדם antevertit, anticipavit, prævit, prævenit, obvenit: Bu. Lex. præoccupavit, antecessit, anterior fuit, &c. ut Bu. est aliquando temporis, & aliquando loci: perinde ut sol præoccupat Orientales partes, tam loco quam tempore. Hinc קדם siccio, torreo: nam Sol aut ventus, in Orientalibus locis, est multò calidior & magis exiccat atque torrefacit, quam in cæteris regionibus: קדם siccio: קדם frictor, qui fruges torret, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est obviam ire, &c. ut Bu. Cocc. Prout occ. in præ. piel, 1. f. & 3. pl. ut seq. קדם præveni, anteverti, Psal. 119. 147. Jon. 4. 2. קדם prævenierunt, occurrerunt, Deut. 23. 5. Neh. 13. 2. Psal. 68. 25. 119. 148. Isa. 21. 14. Item, occ. etiam 3. pl. præ. piel. cum י Aff. idque vel post schurek vel kibbutz; sic קדם vel קדם prævenierunt me, 2 Sam. 22. 6. Job. 3. 1. 30. 27. Psal. 18. 6. In Imper. piel. f. m. (a formâ simplici קדם prævenito, cum irâ tuâ scil. ut loci sensus est: Pag. Av.) cum ה par. add. loco seq. קדם anticipa, Psal. 17. 13. In fut. piel, à 3. & 2. f. m. קדם, præveniet, קדם, prævenies, &c. Occ. in 1. sing. simpl. & cum ה Interrog. & יו. Aff. Ut & in 2. f. m. itidem cum יו. Aff. & in 3. f. m. cum יו. & יו. Aff. & in 3. f. f. cum ה ob pausam pro ה, Aff. ut seq. קדם occurram, Mich. 6. 6. קדם num præveniam eum? Mich. 6. 6. קדם prævenies eum, Psal. 21. 4. קדם præveniet me, Psal. 59. 11. קדם præveniet te, Psal. 88. 14. & in 1. pl. fut. piel. a simplice formâ קדם præveniemus, anticipemus, &c. cum ה par. add. est, קדם præveniamus, Psal. 95. 2. Item, occ. etiam in 3. pl. m. fut. piel. simpl. & cum יו. Aff. vel post schurek, vel pro eo, post kibbutz, ut & cum יו. Aff. post schurek penult. ut seq. קדם præveniunt, Psal. 89. 15. קדם præveniunt me, 2 Sam. 22. 19. Psal. 18. 19. קדם præveniant nos, Psal. 79. 8. In hiphil, קדם, prævenit, antevertit: Pag. Bu. prout occ. in part. hiph. 3. f. m. cum יו. Aff. Job. 41. 2. קדם quis præveniet me, (pro, prævenit, præcessit, aut prævenire faciet me) Et perficiam? Pag. verum ordo potius immutandus,

prævenit, proveniet? sunt qui intelligant, quis mihi prior dat, ut retribuam? Sed ad certamen potius provocantis esse verba videntur: Merc. Hieron. Quis ante dedit mihi, ut reddam ei? Targum, quis prævenit me in operibus Berescith, (i.e. Creationis) & perficiam. Et R.D. in Comment. sic exp. dixit ad Jobum, ut quid adversum me murmuras? Quis est qui, pervenerit me in misericordiâ, (vel potius in benignitate,) i.e. qui aliquid misericordiæ aut benignitatis impertitus sit mihi, & reddam illi? Et hoc dixit: quoniam Deus etiam in Utero Matris facit misericordiam & benignitatem; & idcirco non est qui possit illum prævenire. Pag. Quis prævenit me: i.e. Quis prior mihi dedit, ut retribuam? Av. vel, ut rependam? Confer, Rom. 11. 35. Jun. In fut. hiph. à 3. f. m. קדם occ. in 3. f. f. cum יו. cop. præf. sic: Am. 9. 10. וְהָיָה לֹא יִקְרֶינִי בְעָרֵי יְהוּדָה neque præveniet propter nos malum: Pag. Nam negatio repetenda est, more Hebraico. vel super nos: ut Chald. Latine, nos non antevertet, neque incautus superveniet; quidam, obruet, בְּעָרֵי, est aliquando, super: ut in וְיָרָא dictum. Merc. & obveniet: Bu. non adventabit, neque antevertet nos malum: Av. non accedet, neque progredietur ad nos. Notio reciproca: Cocc. qui dicunt, non asequetur, aut obveniet nobis hoc malum; confer supra Cap. 5. vers. 3. Jun. Atque inde ex Rad. in hæc 1. signif. juxta plerosque (nam quidam statuunt hoc nomen Radicale seu radicem ipsam: atque inde, ut dictum, formant verbum in Piel supra descriptum: & sic est in Pag. & Cocc.) sunt nomina seq. viz. 1. nomen, vel nominalis particula: viz. קדם m. ante, antequam, priusquam: prioritas: antiquitas: initium: principium: oriens: i.e. plaga, aut pars Orientalis: Pag. Nunc loci est: nunc temporis & idem quod וְיָרָא seculum: vetustas, antiquitas, primarum origo, tempora superiora, seu prisca: De Deo, est æternitas. Si loci est, Orientalem mundi plagam seu partem aut regionem, quæ anterior est, denotat. Ex Opposito, plaga Occidentalis dicitur אַחֲרֵי, vide suo loco. Merc. קדם antiquitas æternitas, si de Deo dicitur: antiquum, priscum: & adverbialiter: antiquè, antè, pridem, olim: antrorsum: principium antèrius: item Oriens, quasi anterior dicta: ferunt enim Adamum creatum facie versus Orientem disposita, ut lucem & Solem Mundi Orientem aspiceret: unde Oriens ipsi fuit Kedem, anterior Mundi pars: R. Bechai, Deut. 3. 23. Ab eo situ reliquæ deinceps Mundi plagæ nominantur: viz. Occidentalis pars, posterior: Australis, dextra: & Septentrionalis, sinistra. Bu. Lex. קדם ante: Nominis formam habet & usum: q. d. quod antè est. Dicitur & ratione loci, & ratione temporis; תָּדַק, תָּדַק פְּסוּחָה. Cocc. Occurrit autem, pro ante: vel pro antiquitate, &c. simpl. locis seq. קדם ante: antiquitas, Deut. 33. 15. 27. 2. Reg. 19. 25. Job. 29. 2. Psal. 44. 2. 55. 20. 68. 34. 74. 2. 78. 2. 119. 152. Prov. 8. 22. Isa. 23. 7. 37. 25. 51. 2. Jer. 46. 26. Lam. 1. 7. 2. 17. Mich. 7. 20. Item, occ. etiam cum יו. ob pausam pro יו. cop. & cum ה, קדם præf. ut seq. וְיָרָא & ante, Psal. 139. 5. קדם sicut ante, Jer. 30. 20. Lam. 5. 21. וְיָרָא ab antè, antiquitate, Neh. 12. 46. Psal. 74. 12. 77. 6. 12. 143. 5. Isa. 2. 6. 45. 21. Mich. 5. 1. Hab. 1. 12. וְיָרָא & ab antiquitate, Isa. 46. 10. In formâ pl. m. קדם prout occ.

28. Ezech. 25. 4. 10. **מִקְרָה** ab Oriente, Gen. 2. 8. 3. 24. 11. 2. 12. 8. 13. 11. Num. 34. 11. Jof. 7. 2. Jud. 8. 11. Neh. 12. 46. **לְמָא** 2. 6. 9. 11. Ezech. 11. 23. Jon. 4. 5. Zach. 14. 3. Quod No. venit etiam cum **ה** locali : Bu. five cum He in fine loco Lamed, vel **ל** in principio: Pag. & inter- dum jungitur suo Synonymo : Ex. 27. 13. **קְרָה מִקְרָה** ad anteriorem plagam, Orientem versus : cui similem locutionem vide Exod. 26. 18. Bu. Lex. Ad Orientem, ad Orientem aut ortum viz. Solis : Pag. vel antiorisum ad Orientem : posterius ad explicationem prioris addi- tur : ut **תִּמְכָּה בְּנִכְהָ** ad Austrum, meridiem versus : & **הַשְּׁעִיר הַצִּפְרִי** caper, hircus : &c. id genus Merc. Occ. autem hoc No. in hac formā cum He locali vel parag. simpl. & cum **י** cop. præf. locis seq. **קְרָה** Oriens, ad Ori- entem, Gen. 25. 6. Exod. 27. 13. 38. 13. Lev. 1. 16. 16. 14. Num. 2. 3. 3. 38. 10. 5. 34. 3. 10. 11. 15. 35. 5. Jof. 15. 5. 19. 12. 13. 1 Reg. 7. 39. 17. 3. 2 Reg. 13. 17. 2 Chron. 4. 10. Ezech. 8. 16. 45. 77. 48. 4, 5, 23. **קְרָה** & ad Ori- entem; Gen. 13. 14. 28. 14. cujus etiam forma f.f. quasi conlfr. vel cum Thau pro He locali post chirek sub pri- mā & pathach in ult. pro, versus Orientem, &c. Occ. lo- cis seq. **קְרָה** ad Orientem, Gen. 2. 14. 4. 16. 1 Sam. 13. 5. Ezech. 39. 11. Atque hinc etiam est No. cum Jod in medio inter secundam & tertiam Rad. viz. **מְרָה**. Ori- ens; idem cum præced. masc. Oriens, plaga Orienta- lis mundi : Bu. Lex. plaga anterior cæli: Coc. Prout occ. simpl. & cum **ה**, **י**, **ל** & **י** præf. ut seq. **קְרָה** Oriens, Orientalis, Ezech. 43. 17. 44. 1. 2. 46. 1. 12. 47. 18. 1. 23. 48. 1. 26. 46. 7. 8. 48. 16. **קְרָה** idem, Ezech. 40. 10. 22. 32. 42. 10. 12. 15. 43. 14. 44. 19. 44. 42. 16. 43. 2. **קְרָה** ab Oriente, Ezech. 42. 9. **קְרָה** ad Oriem- tem Ezech. 4. 14. **קְרָה** & ad Orientem, Ezech. 40. 23. Quæ etiam forma occ. itidem cum **ה** locali add. simpl. locis seq. **קְרָה** ad orientem, Ezech. 11. 1. 45. 7. 47. 1. 18. 48. 3. 24. 25. 26. 27. 18. 21. 32. Hab. 1. 9. atque huic etiam formæ cum **ה** locali, **י** cop. & **י** dem. sunt præf. sic, **קְרָה** & Orientem versus, Ezech. 48. 10. 17. **קְרָה** Orientem versus. Ezech. 40. 6. Item, occ. etiam in hac signif. pro Orientali plagâ, No. Toar præced. in 1. signif. ratione temporis : hæc autem ratione loci, &c. Vide in 1. signif. **קְרָה** : quod scil. occ. cum **י** dem. præf. locis seq. **קְרָה** Orientalis, Ezech. 10. 19. 11. 1. 47. 18. Joel. 2. 20. Zach. 14. 8. cujus etiam forma f.f. est, **קְרָה** Orientalis, anterior, vel juxta quosdam antiqua : Bu. Av. prout occ. cum **י** dem. præf. loco seq. Ezech. 47. 8. Aquæ istæ quæ exeunt tractum, vel regionem **קְרָה** orientalem, Denique iii. signif. 3. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in eod. No. præced. in 2. signif. viz. **קְרָה** m. eurus, ventus Orientalis : Pag. Bu. Av. vel subsolanus ventus : qui in terrâ sanctâ vehementissimus est & ardentissimus : Av. Merc. Valdè scil. efficcans & torrefaciens : Av. Ventus Orientis, Eurus : ut Hof. 12. 2. Et persequitur Eurum : h.e. affectat nihilum. Ubi **70. νότον**. An, quia omnem calidiorem ventum **νότον** vocant ? veteres quidem solitos fuisse duos ventos distinguere, frigidiorē, quem Aquilo- ni attribuerent, & calidiorem quem Aultrō; satis probatur ex Aristot. Polit. 4. 7. **ἐπὶ τῶν πνευμάτων λέγε- ται τὰ μὲν βδέραι, τὰ δὲ νότια, τὰ δ' ἄλλα τούτων παρεμβάσεις**. Et in Scripturis ita Aquilo & Aulster dis- tinguantur, ut quod paulo altius est situm in Climate Boreali, etiam ad Ortum, tamen Aquiloni attribua-

autem hoc No. scil. pro nepote Abrahæ Kedar, Gen. 25. 13. 1 Chron. 1. 29. Sed est etiam Regio Arabiæ, Psa. 120. 5. Cant. 1. 5. Isa. 42. 11. 61. 7. Ezech. 2. 2. 21. Jer. 2. 10. Coc. Av. Item hinc etiam est 2. No. קדרון Kidron, torrentis nomen ab opacitate ut vult Hier. Jer. 31. Merc. Fluvius atratus, prope Jerusalem, nomen habens ab atritate aquarum: 2 Sam. 15. 23. & 2 Reg. 23. 5. Av. Hierosolymam præterfluit ad Orientem, & à monte Oliveti dividit: Et sic etiam, vallis per quam fluit, eodem nomine dicitur. passim in Vet. Test. huius fit mentio, & in Evangelio, Joan. Cap. 18. Merc. Item hinc etiam 3. No. cum Thau Heemant in fine post Schurek, viz. קדרון nigredo, tenebræ, obscuritas: Pag. atror, atritas: Bu. Coc. Av. prout occ. קדרון atrore, Is. 50. 3. Item Hinc etiam No. cum ניה Heemant à fine: viz. קדרון atritas: adverbialiter exp. atrè, nigrè, obscurè, Av. Mal. 3. 14. Quodd ambulaverimus atratè vel obscurè, i. e. humiliter: Pag. Bu. Est autem no. substant. ut præced. juxta R.D. sed adverbialiter. Vel potest etiam esse Toar, sive adject. sam. & exp. in obscuro: pro obscurè, mæste: Merc. Hieron. tristes: Pag. Et quodd incessimus atrè, viz. ut tetrici: 70. *inestas*: Av. Quum ambulaverimus luridi: i. e. in tristitià, luctu, quallore: & sine pompà, nitore, signis lætitiæ: propter Jehovam (Deum) exercituum, &c. Coc. Sed Notandus venit ulterius locus supra cit. ad Ben. kal, pl. m. viz. Job. 6. 16. קדרים Qui (scil. torrentes) degnigrantur aglacie (vel, propter glaciem.) Pag. vel, ut inquit R.D. in lib. Rad. Torrentes qui atri sunt (vel, fiunt) ab initio temporis (statim ubi incipit concrefcere) gelu: quod (tunc) multiplicari soleant aquæ, atque ingredi in eos alluviones terræ, unde, scil. nigrescant aquæ, adeo ut nix quando delabitur in eos, (velut) illis obruatur (ejus candor, addit liber manuscriptus) tantus est eorum atror. (Porro) quamvis (ita) creverint aquæ, nihilominus tamen ad tempora (certis temporibus) intercidunt, (atque exarescunt:) quo fit ut (vana er) falsa sit eorum spes, qui per illos iter faciunt. Et verò eodem prorsus modo vana & falsa est spes mea, in illis fociis meis. Malè quidam participium ad homines referunt; exponentes, tristes, Merc. Cev. Hebræi etiam, ab hac Radice, vas in quo aliquid coquitur, vocant קדרה, caldarium, lebetem, ob nigredinem, propter ignem, qui fit sub illà. Pag. Sed leg. ntpotius קדרה, teste Elià in Tifbite.

Rad. 12. קדש, est, sanctificare: præparare: item immundum esse: Pag. vel potius in kal, intransitive, parari, præparari, destinari, ad aliquid generaliter: in specie, sacrarì, consecrari, sanctificari, sanctum, sacrum esse vel fieri: Bu. Lex. Merc. Sæpè est consecrari. h. e. à communi & profano usu segregari, & destinari in usum sacrum; divinis usibus accommodari, ut ad Dei cultum, & ministerium. Undè interdum ad externa translatum est, in certum usum destinari, & præparari. Id quod propriè generaliter significat hoc verbum, est si factum sit, ut divinis rebus specialiter accommodetur, magnà ex parte. Undè in malam partem interdum sumitur, ut infra videbis. Quod hic exponit immundum esse, scito in Chagh. 2. ita ab Hebræis exponi: quia ut rei sacræ contactus est prohibitus, sic & rei immundæ; Merc. Hinc per Metath.

& literà P leniter prolata, sit ἀγίσταν, ἀγιστεύω, purifico, sanctifico, veneror. ἀγισία, purificatio, ἀγίζω, purifico: ἀγία, sanctifico: Et Lat. etiam per Metath. castus, a, um. Item Gr. δᾶξάω, coniug. kal, in distinctione, seu in pausa, est cum Tseri קדש, sanctus, purus, castus fuit. In Bu. Conc. duo signif. hæc Rad. 1. est sanctum esse, sanctificari: &c. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum ! conv. præf. & in 1. f. cum ! aff. ut & in 3. pl. cum Tseri pro Scheva pen. ob pausam; sic: קדש & sanctus erit, Exod. 29. 21. קדשתיך sanctior sum te, Isa. 65. 5. קדשי sancta sunt, Num. 17. 2. In fut. kal, 3. f. m. simpl. occ. vel cum pathach extra pausam; vel cum Kamets in ult. ob pausam, cui ult. interrog. est præf. sic: קדשתי sanctificabitur, 1 Sam. 21. 7. קדשתיך sanctus esto, erit, Exod. 29. 37. 30. 29. Lev. 6. 11. 20. קדשתיך an sanctificabitur, Hag. 2. Item occ. etiam 3. f. f. fut. kal, simpl. sed in 3. pl. m. cum ! conv. præf. & cum kamets, ob pausam, pro Scheva in penult: sic: קדשתיך sanctus sit, Deut. 22. 9. וקדשתי & sancta essent, Num. 17. 3. In niph. est sanctificari, consecrari: Bu. Av. Prout occ. in præf. Niph. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 1. f. cum ! conv. præf. sic: קדשתי sanctificatur, Isa. 5. 16. וקדשתי & sanctificetur, Exod. 29. 43. וקדשתי & sanctificer, Lev. 22. 32. Ezech. 20. 41. 28. 22. 25. 39. 27. In infin. niph. à simplice formà, קדשתי, cum ! præf. & !, aff. est, קדשתיך in sanctificari me. Ezech. 36. 23. 38. 16. In fut. niph. occ. 1. f. f. simpl. sed in 3. f. m. cum ! conv. præf. וקדשתיך sanctificabor, Lev. 10. 3. וקדשתיך & sanctificatus fuit, Deut. 20. 13. piel, קדשתיך, קדשתיך sacrare, consecrare, sanctificare reparare, restaurare ad sanctum usum: Item preparare, edicere, indicare, cum scil. de bello aut jejuniu dicitur: Bu. Lex. ut Mich. 2. 5. קדשתיך & præparabunt adversus illum bellum (aut prælium.) sanctificandi verbo in bello utitur scriptura. quod bella etiam apud gentes certis ritibus ac solennitatibus susciperentur, etiam jurisjurandi sacramento interposito. Vide Deut. 20. Ubi iura belli commemorantur. Vide & exempla, 2 Sam. 1. 5. & 18. Adde quod bella fuerint piorum etiam exercituum, & cultus Deo gratus. Sed eo non respicitur in verbo sanctificandi. Latine potes vertere, sacrare bellum. Nam & apud Romanos, sacris interpositis per facialem indicebatur; vel, comparare, indicare bellum, sancire, &c. Denique est in pihel. & hiphil, in certum usum destinare, segregare, consecrare, comparare; & in rebus divinis ab usu profano semovere, & ad Dei cultum, aut usum accommodare, seponere, accomundare, lustrare, transferre, & præparare certo & solenni ritu ad divinum Ministerium. Merc. Prout occ. in præf. piel 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. Cui etiam ult. est aff. & in 2. f. m. cum ! conv. præf. ut seq. קדשתיך sanctificavit. 1 Reg. 8. 64. וקדשתיך & sanctificabit, Num. 6. 11. וקדשתיך & sanctificabit ipsum, Lev. 16. 19. וקדשתיך & sanctificabis, Exod. 28. 41. 29. 27. 37. 30. 29. 30. 40. 29. 11. 13. Item: occ. etiam ead. hæc 2. perf. f. m. cum ! conv. præf. & ! & aff. ut & in 1. f. cum ! conv. præf. absque Aff. ut seq. וקדשתיך & sanctificabis illum, Lev. 22. 8. Exod. 19. 23. וקדשתיך & sanctificabis eos, Exod. 19. 20. וקדשתיך & sanctificabo, Exod. 29. 44. Ezech. 30. 23. Et in 2. pl. præf. piel, occ. simpl. & cum ! Aff. ut & in 2. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. קדשתי

sanctificaverunt, 1 Sam. 7. 1. **קדשו** sanctificaverunt
 eum, Neh. 3. 1. **קדש** sanctificastis, Deut. 32. 51.
קדש & sanctificabitis, Lev. 15. 10. Jer. 17. 22. In
 part. piel. f.m. occ. simpl. & cum **קדש**, & **קדש** Aff. ut
 & a formā pl. m. absol. **קדש** in forma pl. m. consti-
 tum **קדש** Aff. ut seq. **קדש** sanctificans, Ezech. 37. 28.
קדש sanctificans vos, Exod. 31. 13. Lev. 20. 8. 21.
 8. 22. 23. **קדש** sanctificans eum, Lev. 21. 15. **קדש**
קדש qui sanctificant ipsos, Ezech. 7. 24. In Infin.
 piel. occ. cum **קדש** & **קדש** praf. ut & cum **קדש** & **קדש**
 Aff. ut seq. **קדש** sanctificando ad sanctificandum, Ex-
 od. 29. 1. 33. 2 Chron. 29. 17. Neh. 13. 22. Jer. 17. 27. E-
 zech. 46. 20. **קדש** & sanctificando, Jer. 17. 24. **קדש**
 ad sanctificandum eum, Exod. 20. 8. 28. 36. Lev.
 8. 1. Deut. 3. 12. **קדש** ad sanctificandum ea, Lev.
 8. 1. In Imper. piel. f.m. **קדש**: sed occ. cum sagol pro
 Tzeri penult. ob maccaph seq. sic loco seq. **קדש** fan-
 ctifica, Exod. 12. 2. Et in pl. m. Imper. piel. occ. simpl.
 cum Tzeri penult. ob pausam; sed cum **קדש** cop. praf. ante
 Scheva penult. extra pausam; sic **קדש** sanctifica-
 te, Ezech. 30. 20. **קדש** & sanctificate. 2 Chron. 29. 5.
 In fut. piel. f.m. occ. simpl. sed in 3. f.m. cum **קדש** conv. praf.
קדש sanctificabo, Exod. 29. 44. **קדש** & sanctifica-
 vit Gen. 2. 3. Lev. 8. 10. Num. 7. 1. 8. 30. 2 Chron. 7. 7.
 cui etiam 3. f.m. cum **קדש** conv. praf. **קדש** & **קדש** sunt Aff. sic,
קדש & sanctificavit eum, Exod. 20. 11. Lev. 8. 15.
קדש & sanctificavit eos, Job. 1. 5. Item, in 3. pl. m.
 fut. piel. occ. simpl. cum Scheva penult. extra pausam;
 sed cum Tzeri penult. ob pausam, cui priori **קדש** conv. est
 etiam praf. ut seq. **קדש** sanctificabunt, Ezech. 44. 19.
קדש sanctificabunt, Ezech. 44. 24. **קדש** & sancti-
 ficarunt 2 Chron. 29. 16. In pual, **קדש** sanctificari, con-
 secrari, &c. Pag. Bu. Prout occ. in part. pual, f. & pl. m.
 cum **קדש** dem. praf. utrique, **קדש** sanctificatus, E-
 zech. 48. 11. **קדש** sanctificati, 2 Chron. 26. 18.
 31. 6. Ezr. 3. 5. & in formā pl. m. consti. **קדש** prout
 occ. cum **קדש** praf. & **קדש** pro **קדש** Aff. post camets pro Sche-
 va penult. sic, Isa. 13. 3. Ego præcepi **קדש** sanctifi-
 catis meis: Pag. Bu. Cocc. h. e. delectis meis militibus,
 & in Catalogo meo descriptis, ut mihi, qui sanctus
 sum, servient. Cocc. Sanctificatis meis, i. e. Medis &
 Persis, quos ego destinavi atque comparavi ad exse-
 quendum iudicium meum: Jun. In hiphil, **קדש** sac-
 crare, &c. ut in piel: Bu. Fecit esse sanctum, sanctifi-
 cavit, consecravit, &c. Av. Prout occ. in præter. hiph. 3. f.
 m. simpl. & cum **קדש** relativo (pro **קדש**: Pag.) praf. ut
 & in 1. f. simpl. & cum **קדש** cop. praf. ut & cum **קדש** Aff. absq;
 praf. ut seq. **קדש** consecravit, sanctificavit, 2 Sam. 8.
 11. 1 Chr. 18. 11. 26. 2 Chr. 30. 8. 36. 14. **קדש**
 qui consecrabit, 1 Chron. 26. 28. **קדש** consecravi,
 sanctificavi, Num. 3. 13. 8. 17. Jud. 17. 3. 1 Reg. 9. 3. 7. 2
 Chron. 7. 20. **קדש** & consecravi, 2 Chron. 7. 16.
קדש sanctificavi te, Jer. 1. 5. sic & in 3. pl. præter.
 hiph. occ. simpl. & cum **קדש** conv. praf. & in 1. pl. cum **קדש**
 cop. praf. idque cum camets, ob pausam, pro Scheva
 penult. sic, **קדש** consecraverunt, 2 Reg. 12. 19. 1
 Chron. 26. 27. **קדש** & sanctificabunt, Isa. 29. 23.
קדש & sanctificavimus, 2 Chron. 29. 19. In part.
 hiph. f.m. occ. cum **קדש** dem. praf. & in pl. m. simpl. & cum
קדש cop. praf. sed in plur. def. cum chirek tantum absque
 Jod penult. ut seq. **קדש** sanctificans, Lev. 27. 15. 19.

1 Chr. 26. 28. **קדש** sanctificantes, Lev. 22. 2. Neh.
 12. 47. **קדש** & sanctificantes, Neh. 12. 47. In Infin.
 hiph. occ. simpl. cum Tzeri, sed **קדש** cop. praf. plene cum
 Jod hiph. vel cum chirek magno in ult. sic, **קדש** fan-
 ctificando, Jud. 17. 3. **קדש** ad sanctificandum, 2 Ch.
 23. 30. 17. cui etiam plene formæ Infin. hiph. cum **קדש**
 praf. **קדש** & **קדש** sunt Aff. sic, **קדש** ad sanctificandum
 me, Num. 20. 12. 27. 14. **קדש** ad sanctificandum e-
 um, 1 Chron. 23. 13. Item, in fut. hiph. occ. 2. & 3. f. m. ut
 & 2. pl. m. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. etiam, plene, sed
 cum **קדש** conv. praf. def. cum chirek tantum absque Jod
 penult. ut seq. **קדש** sanctificabis, Deut. 15. 19. **קדש**
 sanctificabit, Lev. 27. 14. 16. 17. 18. 22. 26. **קדש** fan-
 ctificabitis, Isa. 8. 14. **קדש** sanctificabunt, Exod. 28.
 38. Lev. 22. 3. Isa. 29. 23. **קדש** & sanctificarunt, Jos.
 20. 7. In hithpael, **קדש** sanctificari, sanctificare, seu
 consecrare seipsum, parare, præparare se ad sanctita-
 tem: Bu. Av. prout occ. in præter. hithp. 3. f. m. simpl. cum
 sagol pro Tzeri in ult. ob maccaph seq. & in 1. f. cum **קדש**
 conv. praf. ut & in 3. pl. extra pausam cum Scheva, sed
 in pausa cum camets penult. Et in 1. pl. m. cum **קדש** conv.
 praf. sic, **קדש** sanctificatur **קדש** 30. 29. **קדש**
 & sanctificabo me, Ezech. 38. 23. **קדש** sanctificati
 fuerunt, 2 Chron. 30. 3. **קדש** idem, 2 Chro. 3. 11.
 30. 17. **קדש** & sanctificetis vos, Lev. 11. 44. 20.
 7. In part. hithp. f.m. **קדש** sanctificans se, sanctifi-
 catus, &c. & in f. f. **קדש** sed occ. in forma cum du-
 plice sagol ante Thau: loco seq. **קדש** sanctifica-
 ta, 2 Sam. 11. 4. & in formā pl. m. part. hithp. cum **קדש** dem.
 praf. est, **קדש** qui sanctificant se, Isa. 66. 17. In
 Infin. hithp. occ. cum **קדש** praf. & in Imper. hithp. á sing. m.
קדש (sanctifica te) in pl. m. simpl. sic, **קדש** ad
 sanctificandum se, 2 Chron. 29. 34. **קדש** sanctifica-
 te vos, 1 Chron. 15. 12. 2 Chron. 29. 5. In fut. hithp. á
 3. f. m. **קדש** sanctificabit seipsum: in 3. pl. m. occ.
 simpl. cum camets ob pausam in penult. Sed extra pau-
 sam cum Scheva penult. simpl. & cum **קדש** conv. praf. ut
 seq. **קדש** sanctificabuntur, Exod. 19. 22. **קדש** i-
 dem 2 Chron. 29. 34. 31. 18. **קדש** & sanctificarunt
 se, 1 Chron. 15. 14. 2 Chron. 29. 15. 30. 15. 24. At-
 que inde ex Radice in hac 1. signif. sunt Nemina seq. 1.
 No. **קדש** m. sanctus: **קדש**, sacer, castus: Pag.
 Bu. Cocc. Av. Sæpe opponitur **קדש** (pollutus)
 ut sit purus, castus, in contaminatus, impollutus, ex-
 ors vitiorum, & sordium. Quo nomine Theologicè
 vocatur quisquis baptizatus, & fide in Christum renatus,
 & purificatus, 2 ad Cor. 1. de Deo dictum non
 solum significat eum, qui essentia sua, & per se talis
 sit: sed & effectus, quod nos sanctificet, & à peccato-
 rum sordibus emundet, & tales esse velit, qualis ipse
 est, Lev. 11. Merc. sanctus, est, 1. Deus, ab omni im-
 puritate & vilitate secretus. 2. Deo similis in puritate,
 h. e. in amore & cultu veritatis. 3. Qui, vel quod Deo
 dicatum consecratumque & proprium factum est, à
 communi aut communiore separat. Coc. Occurrit
 autem hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut
 seq. In absol. formā f. m. simpl. locis seq. **קדש** vel
 sine Vau, sanctus, Exod. 19. 6. 29. 31. Lev. 6. 9. 19. 20.
 7. 6. 10. 13. 11. 44. 45. 19. 20. 26. 21. 8. 16. 24. 29.
 Num. 6. 5. Deut. 7. 6. 14. 2. 21. 23. 15. 26. 19. 28. 9.
 1 Sam. 2. 2. 2 Reg. 4. 9. Neh. 8. 10. 11. Job. 6. 10. Ps. 22.
 4. 99. 35. 9. 111. 9. Eccl. 8. 10. Is. 4. 3. 5. 3. Ezech. 39. 7.

42.13. Dan.8.13. Hof.11.9. Cui etiam formæ absol.
! cop. & ד dem. sunt præf. וְקָדוֹשׁ & sanctus, Isa.57.
15. Hab.3.2. וְקָדוֹשׁ sanctus, Num.16.5,7. 1Sam.6.
20. Isa.5.16. Et in formâ f.m. constr. cum Scheva scil.
penult.occ.simpl. locis seq. וְקָדוֹשׁ vel sine Vau, sanctus,
2Reg.19.22. Psal.46.5.65.5.71.22.106.16. Isa.
1.4.5.19.24.10.20.12.6.17.7.29.23.30.11.12.15.
31.1.37.23.41.14.43.3.14.45.11.47.4.48.17.49.
7.54.5.60.14. Jer.50.29. Cui itidem formæ f.m. constr.
! cop. ב, ג, ד, ה, & מ, sunt præf. ut seq. וְקָדוֹשׁ
& sanctus, Psal.78.41. Isa.41.20. וְקָדוֹשׁ in sancto,
Isa.29.19.41.16. וְקָדוֹשׁ sancto, Isa.58.13. וְקָדוֹשׁ
& sancto, Psal.89.19. Isa.55.5.60.9. וְקָדוֹשׁ à sancto,
Jer.51.5. Sed occ. etiam ead. forma f. m. constr.
cum י, כ, מ, & aff. cui ult. etiam ! cop. est præf. sic:
וְקָדוֹשׁ sanctus meus, Hab.1.12. וְקָדוֹשׁ sanctus ves-
ter, Isa.43.15. וְקָדוֹשׁ sanctus ejus, Isa.49.7. וְקָדוֹשׁ
& sanctus ejus, Isa.10.17. Et in formâ pl.m.occ. simpl.
& cum ה, ו, ז præf. ut seq. וְקָדוֹשִׁים, vel sine Vau,
sancti, Lev.11.44,45. 19.2. 20.7,26.21.6. Num.
5.17.15.40.16.3. Jof.24.19. Psal.86.8. Prov.9.10.
30.3. Dan.8.24. Hof.12.1. Zac.14.5. וְקָדוֹשִׁים
sancti, 2Chron.35.3. וְקָדוֹשִׁים sancti, Psal.16.3. וְקָדוֹשִׁים
è sanctis, Job.5.1. Item in formâ pl. m. constr. קָדוֹשִׁים
prout occ. cum י, aff. simpl. & cum ב præf. sic: וְקָדוֹשִׁים
sancti ejus, Deut.33.3. Psal.34.10. וְקָדוֹשִׁים in sancti-
is suis, Job.15.15. Item 2. hinc etiam No. substant.
קָדוֹשׁ m. sanctitas: sanctificatio: res sancta: sanctum,
sacrum: Pag. Bu. sanctimonia: mundities. I-
tem prout eo, quod sanctum est, sacrum, seu consecra-
tum: abstractum pro concreto, more linguæ. Merc.
Item sanctuarium, &c. ut præced. Av. אֶרֶץ קְדֹשָׁה, אֶרֶץ
קְדֹשָׁה. Unde, Exod.3. אֶרֶץ קְדֹשָׁה terra sanctitatis:
h. e. sancta: propter præsentiam Dei. Ideoque jubet
exuere calceos; q. d. relinquendum esse con-
versationem pristinam, ei, qui ad Deum accedit: Et
Psal.51.13. רִיחַ קְדֹשִׁים spiritum sanctitatis tuæ. h. e.
spiritum sanctum tuum. Et Ps.2.6. עַל צִיּוֹן הִרְקִישׁ
super Sione monte sanctitatis meæ, seu monte sancto
meo. Rom.1.4. κατὰ πνεῦμα θεοῦ: secundum
Spiritum sanctitatis: h. e. Divinam Naturam, quæ est
patris, seu personam. quatenus est filius, &c. Coc.
Occurrit autem hoc Nomen, frequens admodum in
Textu: & ordine Conc. ut seq. In formâ f. m. simpl.
קָדוֹשׁ sanctitas, res sancta, sanctum, &c. ut supra:
Exod.3.5. 12.16. 16.23.22.30.26.33.28.2.4.36.
29.22.34.45. &c. Deut.33.2. Jof.5.15.5.19.28.18.
25. &c. Psal.29.2. 87.1.93.5.95.9.110.3.134.2.
Prov.20.25. Isa.6.13.23.18.43.23. Jer.2.3. Lam.4.
1. Ezec.22.26. &c. Dan.8.14.9.20.24.11.28.30.48.
12.7. Joel.4.17. Ob.1.17. Zeph.3.4. Hag.2.12.
Zach.14.20.21. Mak.2.11. &c. in 150. circ. l. Cui etiam
formæ f.m. ! cop. est præf. וְקָדוֹשׁ & sanctitas, Dan.8.13.
Sed sæpius multo cum ה dem. præf. sic: הַקָּדוֹשׁ, san-
ctitas, -tis-tem: sanctum, -ti, &c. Exod.26.33.28.
29.35.29.6.29.30.13.24.31.10. &c. Isa.27.13. 35.
8.48.2.52.1.62.12. Jer.31.23. Ezec.41.21. &c. ad
Zach.2.17.8.3. in 100. circ. locis. Sed occ. etiam i-
dem No. f. m. cum ה, הַ, מַה, ב, ג, ד, & מ præf.
prout sequuntur. וְהַקָּדוֹשׁ & sanctum, Dan.9.26.
וְהַקָּדוֹשׁ à sancto, Ezec.42.14. וְהַקָּדוֹשׁ in sancto,
Exod.26.34. Num.4.16. 18.10. וְהַקָּדוֹשׁ sanctitate,

Ex.15.11. 28.43. 29.30.35.19.39.1.41. Lev.6.23.
10.18.16.16.27. Num.4.12.28.7. 2Chron.29.7.35.
5. Psal.63.3. 68.18.25.74.3. 77.14. Ezec.44.27.
וְהַקָּדוֹשׁ ad sanctum, 1Reg.6.16.7.50. 2Chron.4.22.
וְהַקָּדוֹשׁ ad sanctum, Exod.31.11. וְהַקָּדוֹשׁ & sancto,
Ezec.41.23. וְהַקָּדוֹשׁ de sancto, Num.18.9. Ezr.2.63.
Neh.7.65. Psal.20.3. Sed cum affixis cholem mutatur
in Kam. Chat. ut cum י aff. locis seq. וְהַקָּדוֹשׁ sanctitatis
meæ, Lev.20.3.22.2.32. Psal.2.6.89.21. Isa.11.9.
56.7.57.13.58.13.62.9.65.11.25.66.20. Ezec.20.
39.40.36.20.21.22.39.7.25.43.8. Joel.2.1.4.16.
Amos.2.7. Obad.1.16. Zeph.3.11. Cui etiam cum י
aff. ב est etiam præf. sed cum י aff. occ. absque præf.
sic: וְהַקָּדוֹשׁ per sanctitatem meam, Psal.89.36. וְהַקָּדוֹשׁ
sanctitatis nostræ, Isa.64.10. Item cum, ה, vel in pau-
sa, ה, aff. occ. locis seq. וְהַקָּדוֹשׁ vel וְהַקָּדוֹשׁ sanctitas
tua, Exod.15.13. Num.26.15. 1Chron.16.35.29.16.
Neh.9.14. Psal.5.8.15.1.28.2.43.3.51.13.79.1.
106.47. 138.2. Isa.63.15.18.64.9. Dan.9.16.24.
Jonah.2.5.8. Ut & cum י aff. occ. simpl. locis seq.
וְהַקָּדוֹשׁ sanctitas ejus, sua, 1Chron.16.10. 2Chron.
30.27. Ezr.9.8. Psal.35.11.4.20.7.24.3.30.5.33.
21.47.9.48.2.68.6.78.54.97.12.98.1.59.9.102.
20.103.1.105.3.42.145.21. Isa.52.10.63.10. Jer.
23.9.25.30. Mic.1.2. Hab.2.20. Zach.2.17. Cui etiam
cum י aff. ב & sunt præf. sic: וְהַקָּדוֹשׁ per san-
ctitatem suam; in sancto ejus, Psal.60.8.108.8.150.
1. Am.4.2. וְהַקָּדוֹשׁ sanctitatis illius, Psal.114.2. In
formâ pl.m. וְהַקָּדוֹשִׁים, sanctitates, &c. Pag. Bu. Sed
Exod.30.10. sic scribitur, וְהַקָּדוֹשִׁים sanctitas
sanctitatum est Domino. Pag. Ubi est per camets lon-
gum ab initio præter Analogiam: primum, propter
adjunctum Metheg; deinde, quia caret duobus pun-
ctis, sine quibus cateph-camets nunquam scribitur:
quod hic Analogia etiam postulavit, ut plerumque scri-
bitur cum cateph-camets: Bu. Lex. Hoc autem no-
mine sancti sanctorum, scriptura nunc sacrationem,
seu sacratissimum Templi locum designat, ubi erat ar-
ca, unde responsa edebantur, quod & קְדֹשִׁי nostris ar-
dytum dicitur, quasi sacro-sanctum dicas: Nunc alta-
re, Exod.29. Nunc panes propositionis; & holocau-
sta. & sacrificia, quæ in loco tantum sancto edebantur
à sacerdotibus, Levit.2. Unde & leviora sacrificia, quæ
ubique edi poterant, Hebræi קְדֹשִׁים קְדֹשִׁים sancta
levia apellant, addiscrimen קְדֹשִׁים קְדֹשִׁים quæ erant
sanctissima. Nunc verò vasa, vestes, & alia quibus
sacerdotes tantum in Dei Ministerio, & cultu uteban-
tur. Item quæ planè dicata erant Domino. ita ut re-
dimi non possent, ut קְדֹשִׁים; invenio significari hoc no-
mine, ut Lev.27. & 2Chron.31. meo judicio.
Merc. In Dan.9.24. Sic legitur וְהַקָּדוֹשׁ קְדֹשִׁים
ad unguendum sanctum-sanctorum. Intellige Eccle-
siam Novi Testamenti, cujus πνεῦμα est in Cælo
quæ respondet Sancto-Sanctorum, h. e. Adyto Tem-
pli. Nam ἡ σκεπη ἡ δευτέρα vocatur ἀγία ἀγίων:
Heb.9.3. Coc. Et sic etiam venit cum Kamets lato,
Ezek.36.38. & Lev.22.3.4. &c. Pag. occ. autem hoc
No. pl.m. in hac alterutrá formâ (vel scil. cum camets
lato vel cam. chat. sub Koph i Rad.) simpl. & cum
ה, ו, ז, ב, ג, ד, & מ præf. ut sequuntur, וְהַקָּדוֹשִׁים vel וְהַקָּדוֹשִׁים
res sanctæ; sancta, Exod.29.37.30.10.29.36.40.10.
Lev.2.3.10. 6.10. 18.22.7.1.6.10.12.17.14.13.
24.0.

24.9..27.28. Num.18.9. 1 Chron.22.13. Ezech.26.38..
 43.12..44.3..48.12. Dan.9.24. **יִשְׁכָּנְיָה** sancta, fan-
 ctorum, Exod.26.32,34..28.38. Lev.21.22..22.3,6,7,
 12. Num.4.4.19..18.9,10,19. 1 Reg.5.16..7.50..8.6.
 2 Reg.12.5,19. 1 Chron.6.34..26.20,26..28.12. 2Chr.
 3.8,10..4.22..5.7. 3.16.14. Ezr.2.63. Neh.7.64. Ezech.
 41.4..42.13..44.13. **וְהַקִּדְשִׁים** & sancta, confetrata,
 1 Chron.29.33..31.12..35.13. **בְּקִדְשֵׁי** de rebus sa-
 cris, Lev.22.4. **וְלִקְדָּשֵׁי** & ad res sacras, Neh.10.
 34. Item in formà pl.m.constr. cholem vel kateph-ca-
 mets mutatur in kamets-chatuph : prout occ.simpl.lo-
 cis seq. **קִדְשֵׁי** res sanctæ, Lev.22.15. Num.5.9..18.
 32. 1 Reg.7.51..15.15. 2 Chron.4.23..15.18..24.7.
 Ezech.42.13..44.13. Cui etiam formæ pl.m. constr. !
 cop. & præf. **וְקִדְשֵׁי** & res sacræ, 1 Reg.15.15.
 2 Chron.31.14. **בְּקִדְשֵׁי** de sacris rebus, Lev.5.15..21.
 22..22.2. Item occ. etiam cum variis aff. cum qui-
 bus vel habet kamets latum, vel chateph-kamets, vel in-
 terdum Scheva simplex, vel kamets chatuph sub Koph
 1. Rad. ut cum **וְ**, vel in pausa **וְ**, aff. & cum **וְ**, **וְ**,
 & **וְ** sic, **וְקִדְשֵׁי** res sanctas meas, Ezech.22.8,26..
 44.13. **וְקִדְשֵׁי** rerum sanctarum mearum, Ezech.41.8.
וְקִדְשֵׁי res sanctæ tuæ, Deut.12.26. **וְקִדְשֵׁי** rebus
 sanctis vestris, Ezech.20.40. **וְקִדְשֵׁי** res sanctæ ejus,
 Num.5.10. 2 Reg.12.19. **וְקִדְשֵׁי** & res sanctæ ejus,
 2 Chron.15.18. **וְקִדְשֵׁי** rerum sanctarum ipsarum,
 Exod.28.38. Lev.22.16. Item 3. hinc etiam No. cum
 Mem Heemant. (& interdum cum Koph Dageschatu.
 Euphonia gratiâ : juxta R. D. Pag.) viz. **וְקִדְשֵׁי** vel
וְקִדְשֵׁי (cum Dagesch scil. redundante : Bu. Lex.) m. fan-
 ctificatio : sanctuarium, domus sanctitatis : Pag. A-
 des, ubi sacra reponebantur, & peragebantur : Merc.
 Item palatium regium : sic dictum, quod sit ut sanctua-
 rium, in quod non ingreditur nisi notus : juxta R. D.
 Sed est etiam locus ad quem homini est refugium : Pag.
 Sanctuarium : Palatium sanctitatis, sacrarium : Bu.
 Av. Item Afylum, locus sacer, in quem quis fugit, ut tu-
 tus sit : juxta Ab. Ezra, Isa.8.14. **וְקִדְשֵׁי** : sanctua-
 rium : locum notat sanctum. Interdum ornatûs causâ
 Koph habet dagesch : Coc. Occurrit autem hoc No.
 frequens etiam in Textu & ordine Conc. ut seq. In ab-
 sol. formâ s.m. vel cum, vel sine dagesch in Koph, simpl.
 & cum **וְ**, **וְ**, & **וְ** præf. ut seq. **וְקִדְשֵׁי** sanctuarium, Ex.
 15.17..25.8. 2 Chron.20.8. **וְקִדְשֵׁי** & sanctuarium,
 Ezech.45.4. 2 Chron.25.8. **וְקִדְשֵׁי** sanctuarium, Lev.
 12.4..21.12..3.38. Num.10.21..18.1. 2 Chron.26.18.
 29.21. Neh.10.40. Ezech.44.15..45.34.18..47.12..
 48.8. Dan.11.31. **וְקִדְשֵׁי** in sanctuario, Isa.8.15.
 Ezech.11.16. **וְקִדְשֵׁי** pro sanctuario, 1 Chron.28.10.
 Ezech.42.21..45.4. Item in formâ s.m. constr. cum pa-
 thach scil. in ult. occ. simpl. & cum **וְ**, & **וְ**, præf. sic ;
וְקִדְשֵׁי sanctuarium, Lev.16.33..21.12. Num.19.20.
 1 Chron.22.19. Ezech.48.10. Am.7.13. **וְקִדְשֵׁי** & fan-
 ctuarium, Ezech.48.21. **וְקִדְשֵׁי** in sanctuario, Jos.24.
 26. Lam.2.20. Quæ forma s.m. constr. occ. etiam
 cum affixis variis : ut cum **וְ**, aff. cui etiam **וְ**, **וְ**, &
 sunt præf. & cum **וְ**, **וְ**, vel in pausa **וְ**, aff. absque
 præf. ut & cum **וְ**, aff. vel post kamets, ob pausam, vel
 post Scheva penult. extra pausam : cui etiam **וְ** & **וְ**
 sunt præf. & denique, cum **וְ** & **וְ**, aff. absque præf.
 prout ordine sequuntur. **וְקִדְשֵׁי** sanctuarium meum,
 Lev.20.3. Isa.60.13. Ezech.5.11..8.6..23.38,39..24.

21..25.3..37.25,26..44.9,15,16. **וְקִדְשֵׁי** & sanctua-
 rium meum, Lev.19.30..26.2. **וְקִדְשֵׁי** in sanctuario
 meo, Ezech.44.7,8,11. **וְקִדְשֵׁי** & a sanctuario meo,
 Ezech.9.6. **וְקִדְשֵׁי** sanctuarium nostrum, Jer.17.12.
וְקִדְשֵׁי sanctuarium tuum, Dan.9.17. **וְקִדְשֵׁי** sanctua-
 rium tuum Is.63.18. **וְקִדְשֵׁי** sanctuarium ejus, suum,
 Pl.78.69. Isa.16.12. Lam.2.7. Dan.8.11. **וְקִדְשֵׁי** rem
 sanctam ejus, Num.18.29. **וְקִדְשֵׁי** in sanctuario ejus,
 Pl.96.6. **וְקִדְשֵׁי** in sanctuarium ejus, 2 Chron.30.8.
וְקִדְשֵׁי sanctuarium suum, Lam.1.10. **וְקִדְשֵׁי** sanctu-
 ariam ipsum 2 Chron.36.17. Item in formâ pl. m. ab-
 sol. occ. simpl. sed in pl. m. constr. simpl. & cum **וְ** cop.
 præf. ut & cum **וְ** pro **וְ** & aff. cui etiam **וְ** est
 præf. ut seq. **וְקִדְשֵׁי** loca sancta, sanctuaria, Ezech.
 21.7. **וְקִדְשֵׁי** sanctuaria Pl.72.17. Jer.51.51. **וְקִדְשֵׁי**
 & sanctuaria, Am.7.9. **וְקִדְשֵׁי** sanctuaria mea, Lev.21.
 23. **וְקִדְשֵׁי** sanctuaria tua. Psal.74.7. Ezech.28.18.
וְקִדְשֵׁי è sanctuariis tuis, Psal.68.36. Deinde, ii. sig-
 nif. 2. hujus Rad. est, præparare instituere, indicare : Bu.
 Conc. (&c. vide supra ad initium Rad.) ut præparare, i.
 e. indicare bellum, vel jejunium &c. Nam jejunia sicut
 & bella certis quibusdam ritibus suscipiebantur, & pera-
 gebantur, cætu convocato & precibus publicis extra
 ordinem inditi. Et ut piel ad bellum accommodatur :
 sic Hiphil in Jer. & Zeph. specialiter à ritu immolanti-
 um & mactantium ad cædem, quæ in bello fit trans-
 fertur. Nam impiorum cædes in Scripturâ dicitur Do-
 mini sacrificium, ut Isa.34. & Jer.46. quod eorum in-
 terfectio perinde habeatur ac publicum sacrificium, quo
 terra expiatur. Simile penè Exod.32. Ubi jubentur Le-
 vitæ manus suas implere, i.e. consecrare, quisque in fi-
 lio, & fratre suo, illorum scil. trucidatione manus tin-
 gentes, non secus ac sacerdotes consecrabantur. Hoc
 in Scripturis frequens est, Merc. In hac autem 2. signif.
 occ. in præf. piel, (à 3. f.m. **וְקִדְשֵׁי** indixit, &c. vide supra
 piel, in 1. signif.) 3. plur. cum **וְ** cop. præf. ut & in 2. f.m.
 cum **וְ** conv. præf. & **וְ** Aff. sic, **וְקִדְשֵׁי** & indicunt, Mic.
 3.5. **וְקִדְשֵׁי** & præparato eos, Exod.19.10. In Im-
 per. piel, s. & pl. m. est, **וְקִדְשֵׁי** præpara, Jos.7.13. **וְקִדְשֵׁי**
 indicite, præparate, 2 Reg.10.20. Jer.6.4..51.27,28.
 Joel.1.14..2.15,16.4.9. & in fut. piel, 3. f.m. occ. cum **וְ**
 conv. præf. sic, **וְקִדְשֵׁי** & præparavit, Exod.19.14.1. Sa.
 16.5. In hiphil, idem cum piel, præparare, &c. prout occ.
 in præf. hiph. 3. f.m. simpl. & in Infin. hiph. cum **וְ** cop.
 præf. & **וְ** Aff. post chirek tantum absque Jod hiph. in
 penult. sic, **וְקִדְשֵׁי** præparavit, Zeph.1.7. **וְקִדְשֵׁי** &
 præparando eos, Jer.12.5. In hithpaël est, præparare
 seipsum : prout occ. in præf. hithp. 3. f.m. cum segol pro
 Tseri in ult. ob Maccaph seq. Et in Imp. pl. simpl. vel cum
 Scheva, vel, ob pausam, cum kamets penult. cui priori
 conv. est etiam præf. ut seq. **וְקִדְשֵׁי** præparatur, Isa.
 30.29. **וְקִדְשֵׁי** præparate vos, Num.11.18. Jos.7.
 13.1. Sam.16.5. **וְקִדְשֵׁי** idem, Jos.3.5. **וְקִדְשֵׁי** &
 præparate vos, 2 Chron.35.6. In fut. hithp. à 3. f. m.
וְקִדְשֵׁי præparabit se : occ. in 3. pl. m. cum kamets, ob
 pausam, pro Scheva pen, **וְקִדְשֵׁי** præparent se, Ex.19.
 22. Atq; hinc ex hac Rad. etiam sunt nomina seq. 1. No.
וְקִדְשֵׁי m. (semper scil. in vituperium, sumptum : Pag.)
 scortum masculinum : sic dictum, inquit R. D. quod sit pa-
 ratus ad concubitum : Cinædus : Pag. Bu. meritorius :
 qui scil. se prostituit, & quasi consecrat libidini, Bu.
 Lex. Impurus, non castus, catamitus, &c. Pag. Bu. Hæc
 con-

contraria signif. perinde est atque Latinum : ut Virgilius. Quid non mortalia pectora cogis, Auri sacra fames? Et hinc etiam Græcè eodem modo usurpatur in malam partem, ἀγνῆς contumeliosus : Av. Sic autem Cinædus dicitur, ut Kimchi ait, in Pag. paulo antè. Non alioqui per Antiphrasin, quasi communis, prostibulum, pollutus, impurus, à sanctitate conjugali alienus : Nam & sponsalia Hebræi, (juxta Doctores eorum, & Talmudicam auctoritatem) a sanctitate & castitate קדושים appellant : & verbo קדש utuntur pro desponsare. Sed linguæ usus est, ut קדש pathicum, קדשה meretricem sonet. Latine utrumque per prostibulum rectè verteris, quasi destinatum & omnibus expositum ad concubitum. Non est ergo קדש scortator, seu meretricarius : sed gravius sonat : & קדשה plus etiam est quam זונה meretrix : Merc. Est hoc No. קדש meritorius, scortum : q.d. Veneri consecratus, victima publica libidinis : Coc. Prout occ. hoc No. s.m. simpl. & cum dem. præf. ut & in forma pl. m. cum ה & ב pro בּ dem. præf. ut seq. קדש meritorius, Deut. 23. 18. 1 Reg. 14. 24. קדש meritorii, 1 Reg. 22. 47. קדש meritorii, 1 Reg. 15. 12. 2 Reg. 23. 7. קדש meritorii, Job. 36. 14. Et 2. hinc etiam No. קדשה f. meretrix, scortum : Pag. Bu. prostibulum publicum, quod cuilibet obvio se prostituit : sed זונה meretrix est, quæ cum delectu, & magis privativam peccat, et hinc etiam publica fiat : ut Ab. Ezra scribit : Bu. Lex. Occ. autem hoc No. s.m. simpl. & cum ה dem. præf. ut & in forma pl. f. cum ה dem. præf. ut seq. קדשה meretrix prostituta, Gen. 38. 21, 22. Deut. 23. 18. קדשה meretrix, Gen. 38. 21. קדשה meretricibus, Hof. 4. 14. Varii etiam loci de hac Rad. ulterius & plenius sunt notandi : prout sequuntur, Isa. 65. 5. nè appropinques ad me, quia קדשתיך sanctior sum te, nam R.D. & A.E. scribunt verbum hoc in loco esse intransit. Unde exp. קדשתיך : vel, אנו קדשתיך sanctior sum te. Pag. & sim. Bu. Lex. & Av. Sanctus sum tibi, vel ad te : h.e. purus & Deo proximus, à te autem discretus. Coc. &c. vide in Rad. קרב, ad Imper. kal. s.m. 1 Sam. 21. 5. ואת כי היום יקדש בקלי. & quanto magis hodie sanctificabitur in vase? vide expositionem in קלי, ad dictionem חק, & in קציר ad dictionem קצרה. Pag. Et quanto minus hodie sanctum erit in vase? Coc. (jam erant instrumenta ipsa juvenum sancta : h.e. quibuscunque ad iter hoc conficiendum instructi sunt. Est autem ratione communis, Heb. viâ prophani, viz. penes sacerdotes : i.e. æquè atque alio pane sacerdotes eo vesci possunt : Hæc autem sunt verba auctoris, ex Lev. 24. 9.) præsertim, quum eo die sanctificatur (viz. panis alius) in vase suo, i.e. indè ab ipso die sabbathi ineunte quo reponendi sunt in suis scutellis recentes panes : ibidem vers. 8. & infra versu sequente. Jam &c. h.e. ut heri nudius tertius : quum egredere : ex tunc enim, ut antea dixit, mulier intercepta est nobis : h.e. tanta est celeritas hujus itineris nostri, ut cum uxoris esse non licuerit nobis à discessu nostro, à quo hic tertius dies agitur. Sic autem respondit David sacerdoti quærenti vers. 5. si caverint sibi pueri ipsi, utique à muliere, i.e. si sui sanctificationi studerint, adeo ut nè ad uxores quidem suas accesserint. Quæstio autem est, quam sumit sacerdos ex Analogia mandati, de quo Exod. 19. 15. & ex Oraculo Dei, de quo infra vers. 10. & cap. seq. vers. 10. Quasi dicat qui

rebus sanctis sanctarum, quales sunt hi panes, usuri sunt, hæc puritate præditi esse debent, quam Deus à populo ad se accessuro exegerat, & nunc quoque mandato exigit. Jun. Hag. 2. 13. vel 12. Si acceperit, vel portaverit, quispiam carnem sanctitatis, seu sanctam in ora, vel potius ala, vestimenti sui : & tetigerit orâ, seu alâ suâ panem & pulmentum, vinumque oleumque, ac omnem cibum : הִקִּישׁ, nonne, vel num sanctificabitur? Pag. Cev. Simplicem hunc verbi sensum sequi malim, quum oppositum ponatur in sequenti interrogatione : quicquid Hebræi velint. In nostram sententiam inclinat Ab. Ezra : quia quod immundum & pollutum est, dum tangi prohibetur, eo redit, ut esse sanctum videatur : non quòd alioqui sanctificandi, & polluendi verba confundantur : verum ego adhuc carnem sanctam propriè sumpserim. Merc. Alii autem exp. per oppositum, nonne immundus erit? scil. cibus : juxta R. D. Pag. Et si tetigerit alâ suâ, &c. aut ullam escam, num sancta erit? Av. En, tulerit aliquis carnem sanctam in alâ vestis sui, vel tetigerit alâ suâ panem, &c. an sanctificabitur? ipse, scil. ex gestatione, aut contactu suo. Typi hic duo gradatim à Prophetâ exponuntur : unus est, hominem ex contactu rei sanctæ non trahere sibi sanctitatem ullam, hoc versu : alter est, si immundus erit, tantum abfore, ut sanctitatem inde percipiat ut contrâ, rem sanctam impuraturus sit : quibus typis innuit Deus illorum judiciorum causas, quæ in Judæa hætenus excercuerat : nimirum, quòd nullam sanctitatem ex altari sancto, aut rebus sanctificatis Deo percipissent, quia impuri animis suis fuerant, non secus quam illi qui ex cadavere impuritate contraxerunt : vide Num. 5. 2. & Lev. 23. 25. Jun. De Nomine etiam מקדש, locus, Num. 18. 29. Notandus, ubi venit hoc No. punctatione Anomalum ; sic, אֶת־מִקְדָּשׁוֹ sanctificationem ejus : i.e. partem optimam, seu optimam : quod à forma inusitata מקדש esse potius videtur : quam à מקדש ; videtur autem variatum punctis, nè, si מקדשו scriberetur quis sanctuarium fortè, h.e. ædem sacram intelligeret, quum nihil sit aliud quam קדשו sanctitatem ejus. De decimis decimarum loquitur, quas Levitæ dabant Sacerdotibus : Merc. Cev. Item. Am. 7. 9. sic legitur יִמְקֶדְשׁוּ quod exp. & palatia Israel destruentur, juxta R. D. Pag. vel, & Sanctuaria seu templa instar palatiorum : habet enim Kimchi, Sanctuaria ista sunt Bethel, Gilgal, & Dan ; Nam his in locis, summa sua excelsa habuerunt, atque amplissimas ædes, exædificaverunt, quæ illis erant in excelsa : unde palatiorum nomine intelliguntur : dicitur enim eod. cap. vers. 13. & Bethel &c. quia, &c. Confer etiam Isa. 16. 12. Cev. Item, hic etiam quidam locant ut No. Substant. יִמְקֶדְשׁ m. idem, quod מקדש sanctuarium : Pag. Bu. unde in forma pl. m. יִמְקֶדְשִׁים ; prout occ. in forma pl. m. constr. cum הֵם Aff. sic, Ezech. 7. 24. & cessare faciam superbiam fortium, & polluentur יִמְקֶדְשֵׁיהֶם sanctuaria illorum : Pag. Bu. Nam est sicut, vel pro יִמְקֶדְשֵׁיהֶם ; inquit R. D. Sed est alterius speciei : nam ejus sing. est, ut dictum, מקדש, instar מִתְעַב. Pag. De verbo etiam & de nomine קדש loci quidam adnotandi. Gen. 2. 3. & benedixit diei septimæ, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ & sanctificavit eam : dum scil. quævit vel cessavit plura condere, majorem ei dignitatem dedit, & sibi, qui est sanctus eum vindicavit. Nam sanctificare est, vel sanctum de-

clarare, vel sancto proprium facere, vel, sancto similem facere: per accidens autem notat separationem ab impuro aut communitate Ezech. 7. 24. וְנִחַלוּ מִקִּדְשֵׁיהֶם & profanabuntur, quæ ipsos sanctificant, h. e. separant & distinguunt à gentibus impuris. Mic. 3. 5. וְקִדְשֵׁי מִקְדָּשָׁם & sanctificant contra eum bellum, h. e. prædicant tanquam sacrum bellum, contra eum: quasi, scilicet Deo autorante. Confer Jer. 6. 4. & Jer. 51. 27. Sanctificate contra eum gentes: h. e. sacramento obligatas ducite. Alio autem sensu, 2 Reg. 10. 20. קִדְשֵׁי אֲנִי צִוִּיתִי לְמִקְדָּשִׁי sanctificate ocium, i. e. solennitatem Babiloni: & præconiarunt. Et Isa. 13. 3. אֲנִי צִוִּיתִי לְמִקְדָּשִׁי ego præcepi sanctificationis meo: h. e. electis meis militibus, & in Catalogo meo descriptis, ut mihi, qui sanctus sum, serviant. Num. 3. 13. & 8. 17. וְקִדְשֵׁי לִי דְבָכֹר sanctificavi mihi omne primogenitum; feci ut meos jure singulari vindicare possem. Isa. 29. 23. וְהִקְדִּישׁוּ אֶת-קִדְשׁוֹ & sanctificabunt sanctum Jacobi. Sanctum dicent, & non facient blasphemari nomen meum. Isa. 8. 13. Ipsum וְהִקְדִּישׁוּ sanctificabitis, dabit operam, ut in vobis cognoscatur sanctus, & sanctificans vos, & eum omni sua gloria afficiatis, & in hith-pael. Isa. 30. 20. כָּלֵל הַהֶקְדֶּשׁ-חָג, ut noctis, quæ sanctificatur festum: i. e. quæ festa lætitia in honorem Dei agitur. Magis passivè ex Chaldaismo, aut reciproce, per Metonymiam. Isa. 66. 17. הַמִּתְקַדְּשִׁים & sanctificantur qui se sanctificant & purificant ad hortos, h. e. qui se dedicant sive consecrant & omnibus modis comparant, ut in hortis faciant voluntatem unius, tanquam vicarii, & eum; & quod ille colit, colant. De nomine etiam קִדְשׁ in signis legitur locus, II. 6. 3. Sanctus, sanctus, sanctus Dominus (Deus) exercituum, plenitudo totius terræ, gloria ejus. Nam quando Christus apparet, Dei qui vult Deus Judæorum & gentium vocari, sanctitas manifestatur, ut gentibus sanctus & gloriosus prædicari possit. & Num. 16. 7. vir, quem elegit Dominus, הוּא הַקִּדְשׁ is (esto) sanctus, i. e. habeat jus accedendi ad Deum. Exod. 29. 31. וְשָׁמַר בְּמִקְדָּשִׁי in loco sancto: i. e. in quo sacra functiones exercentur. Sic Lev. 6. 9. & 19. 2. Psal. 34. 10. time te Domine, sancti ejus: quos scilicet ipse sanctificavit & elegit suos: qui vos ipsi addidit. Aharonidæ legaliter sancti: sed verè, qui per cognitionem & fidem veritatis purificati: habentes remissionem peccatorum in fide. Job. 15. 15. בְּקִדְשֵׁי לֹא יֵאמָרוּ sancti suis, (angelis, viz. electis) non credit: sed ipse eos sanctificatos conservat in sanctitate. (En. sanctis suis non crediturus esset firmitatem. Eadem comparatione naturæ humanæ cum divinæ, usus fuerat Eliphaz, suprâ 4. 17. & sequentibus: ubi in v. 19. planius prosequitur hanc comparisonem, sic, Quantò minùs inhabitantibus domos argillaceas? i. e. spiritibus humanis inhabitantibus corpora, quæ domus luteæ per circumlocutionem dicuntur: ut 2 Cor. 5. 1. Jun.) Dan. 9. 24. וְלִמְשֹׁחַ קִדְשׁוֹ & ad ungendum sanctum Sanctorum: h. e. Ecclesiæ Novi Testamenti, cujus καθίσταται est in celo, quæ respondit Sancto Sanctorum, h. e. adyto Templi: nam ἡ ναὸς ἡ δειντέρα vocatur ἡ γὰρ ἡ ναὸς: Hebr. 9. 3. Confer Exo. 26. 33. omnis terminus ejus, scilicet montis, circumquaq; sanctum Sanctorum: h. e. effusus spiritu filiorum, tota Ecclesiæ est uncta sanctum sanctorum. PR. 68. 18. קִינִי בְּקִדְשׁ

Sinai in Sancto, h. e. est in regno Christi: confer Zac. 14. 20. Erit in tintinnabulis equi, קִדְשׁ לַיהוָה sanctum domino. Nam in regno Christi omnia pura, & omnia Sanctorum Deo sancta. Ezech. 4. 4. מִקְדָּשׁ לְמִקְדָּשׁ & sanctuarium pro sanctuario, scilicet erit. Ita nominatur, quæ & domus Jehovah dicitur. Per Sanctuarium sanctificantur, qui ad id accedunt. Dei habitatio in hominibus est causa sanctificationis ipsorum. Ut Isa. 8. 14. מִקְדָּשׁ לְמִקְדָּשׁ & (Dominus erit) Sanctuarium: h. e. erit ipse id, per quod sanctificantur homines, & per se ipsum manifestabitur; ut habitans in hominibus. Confer Apoc. 1. 22. Am. 7. 13. כִּי מִקְדָּשִׁי בְּלִי יִהְיֶה nam hoc est sanctuarium Regis: à Rege scilicet conditum: Ps. 73. 17. Donec intrabam אֶל-מִקְדָּשִׁי in sanctuaria Dei. q. d. in Dei secretarium, & consului libros Dei [Hæc de hæc Rad. ex Cocc.] Donec ingressus essem in sanctuaria Dei fortis: i. e. donec contulisset me ad doctrinam cœlestem percipiendam, quæ in locis sacris, & Prophetarum Scholis tradebatur: Sic enim Davidem à Saule Najothas ad Schemuelem fugisse, ubi conventus Prophetarum habebatur: legimus 1 Sam. 19. 8. & tunc, ut sequitur, animadvertissem finem istorum: h. e. exitum, quem improbis tribuit Deus, observassem. Jun.

Rad. 13. קרה est obtulescere: obtusum fieri: i. e. sine acie; Pag. Bu. hebescere, hebetari. De dentibus & ferro propriè, quum infirma sunt, ad scindendum, secandum, vel mordendum. Elias etiam cum קרה, quod est obscurari, & turbari, per literarum גִּיכָּק cognationem, confert. per Metaph. videtur dentibus tribui, quum ex immaturo fructu, velut retusio dentium oritur. Quidam de ferro dictum, vertunt rubiginosum esse, Merc. hebes, hebetatus est, caruit acumine, &c. Cogn. cum קרה & כְּהָה obtusus fuit oculorum acie, caligavit: Hoc enim de oculis, illud de dentibus usurpatur: Av. 10. ἀμύδαν, stupere, de dentibus: in locis ubi kal, occurrit, Sensus hic videtur: quod, qui steterunt ad montem Sinai, deliquerunt, id luerunt posterius. Hoc cessaturum Proverbium, declarat Deus: Quia onus legis auferendum erat à fidelibus. Judæi tunc putarunt, & nunc putant etiam, se plekti ob delicta majorum. Ezechiel testatur, id verum non esse; eumque statum rerum futurum esse, ut, qui convertatur ad Deum, optimo statu esse possit: Cocc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, à 3. f. m. יִקְרָה obtuescet, & 3. pl. m. יִקְרָה in 3. pl. f. locis seq. יִקְרָה obtuescant, Jer. 31. 29, 30. Ezech. 18. 2. In piel est hebetare: Bu. obtusum facere: אֲבִיבִים יִהְיוּ: Cocc. obtusum fieri, i. e. sine acumine: Pag. hebit vehementer, hebes fuit valde: Av. prout occ. in præter. piel, 3. f. m. sic, Eccl. 10. 10. Si קרה obtusum, aut hebetatum fuerit ferrum: i. e. si debilitata fuerit acies ferri: h. e. acumen ejus, &c. Pag. Si hebetavit: Bu. Conc. & Lex. Si obtulerit ferrum: Cocc. Si obtusum fuerit, vel hebetuit ferrum, nec habuerit aciem, &c. Av. Si postquam hebetaverit ferrum, is aciem non exacuit, &c. i. e. Si imprudenter, & inconsideratè, fodias, subruat, tollat, findatque tanquam non curato ferro, quod fuerit hebetatum, &c. Jun.

Rad. 14. קהל est congregare: Pag. Bu. Av. & propriè dicitur de congregatione hominum, seu per convocationem facta: ideòque est cogn. cum קול; i. e. vox, & לקה: i. e. collectio. Hinc καλέω voco: unde ἐκκλησία,

34. קוּחַ congregat. vestra, Deut. 5. 29. קוּחַ congreg. ejus, Ezech. 32. 22, 23. בְּקוּחַ in congreg. ipso- rum, Gen. 49. 6. Item hinc etiam, 2. No. קוּחַ f. idem, cum præced. masc. Congregatio, coetus, concio, Eccle- sia, coetus Ecclesiasticus: Pag. Bu. Av. prout occ. hoc No. in formâ absol. & constr. f. f. sic, קוּחַ congrega- tio, Neh. 5. 7. קוּחַ congregatio, Deut. 32. 4. Item, 3. hinc etiam No. quasi à f. m. cum Mem heemant. ab initio: קוּחַ, & in fam. בְּקוּחַ idem cum præced. coetus, congregatio, & c. Pag. Prout occ. in forma pl. m. & f. cum בְּ præf. sic, בְּמִקְוֵהִים in congregationibus, seu Ecclesiis, Psal. 26. 12. בְּמִקְוֵהֵם in congregationi- bus. Psal. 68. 27.

Rad. 15. קוּחַ vel קוּחַ, in prat. kal בְּקוּחַ; est, vomere, evomere, vomitum reddere, ἐξέμεν: Pag. Bu. Cocc. Unde in part. ben. kal. f. m. בְּקוּחַ evomens. masc. prout occ. in part. f. f. sic, Lev. 18. 28. Quemadmodum terra בְּקוּחַ vomens, i. e. vomit, evomit gentem, quæ fuit ante vos: Pag. Bu. Cocc. Est autem formæ instar בְּקוּחַ veniens seu venit: 1. Sam. 25. 19. part. ben. f. f. à בּוֹא, in prat. & part. kal בְּקוּחַ vel, ut quidam volunt, est à Rad. בְּקוּחַ; & sic esset in 3. f. m. prat. kal; instar וְשָׁחַ fecit: Pag. Sed potius est benoni f. Nam tertia fem. præ- teriti (ex hac Rad. בּוֹא in prat. 3. f. m. בְּקוּחַ) est milhel: etsi pauca inveniuntur Milrah, sed ferè præeunte vau conversivo. Merc. Cev. Item, ex hac Rad. בּוֹא plerique sumunt illud, Jer. 25. 27. וְיִקְוּ & evomite: 70. ἐξέμετε: quasi esset Imper. kal. pl. m. cum 1 cop. præf. à sing. m. בְּקוּחַ & quasi à Rad. inusit. בְּקוּחַ: vel est quasi à Rad. בְּקוּחַ pro, בְּקוּחַ: mutato scil. Aleph in Jod. Ex Bu. Lex. Pag. & Cocc. In hiphil, בְּקוּחַ, idem cum kal, vomere: Bu. Cocc. fecit vomitum, evomit. Prout occ. in prat. hiph. 2. f. m. (à simplice formâ בְּקוּחַ, vel בְּקוּחַ) cum 1 conv. præf. & 1 Aff. sic, Prov. 25. 16. Nè fortè fa- tieris illo, scil. melle: וְהִקְוֵהוּ vel, ut in nonnullis ex- empl. ex altera forma, וְהִקְוֵהוּ, & evomas illud: Pag. Bu. Cocc. Merc. & c. 70. ἐξέμεσθαι, Av. Item, occ. etiam in fut. hiph. (à 3. f. m. בְּקוּחַ, evomet, & 2. f. m. בְּקוּחַ e- vomes; in 2. f. m. cum בְּקוּחַ Aff. sic, Prov. 23. 8. Buccel- lam tuam comedisti, וְהִקְוֵהוּ, evomas, vel evomes illam: Pag. Cocc. & c. Item occ. etiam in fut. hiph. 2. f. m. cum 1 conv. præf. & Tzeri tantum absque Jod hiph. in ult. ut & cum chirek tantum absque Jod hiph. & an- te בּוֹי Aff. sic, Jon. 2. 11. & dixit i. e. præcepit Dominus pisci בְּקוּחַ & evomit ipsum Jonah in aridam: Pag. Bu. & c. & Job. 20. 15. substantiam absorbit, וְהִקְוֵהוּ & evomit illam. Sic etiam in 3. f. f. fut. hiph. occ. simpl. plenè: sed cum 1 conv. præf. habet chirek tantum abs- que Jod hiph. in ult. sic, Lev. 18. 28. 26. 22. Et non בְּקוּחַ evomet, vel evomat vos terra. Et ibid. 18. 25. וְהִקְוֵהוּ & evomit terra habitatores suos. Atque inde ex hac Rad. בּוֹא sunt nomina seq. 1. No. בְּקוּחַ m. vomitus; ἐμετ: Pag. Bu. Cocc. Isa. 28. 8. Omnes mensæ repletæ sunt, vel plenæ sunt בְּקוּחַ vomitu stercoreis: Cocc. vomitu & sordibus: Av. h. e. ad omnes mensas sermo infusus & vanus habetur: Cocc. Quod etiam No. venit cum בְּ præf. & 1 Aff. sic, Isa. 19. 14. ut titubet ebrius בְּקוּחַ, in vomitu suo. sic, Jer. 48. 16. Pag. Bu. Cocc. & c. 70. οὐ μὴ- θύσω καὶ ὁ ἐμῶν. Av. Item, 2. hinc etiam No. בְּקוּחַ, m. idem, vomitus, & c. prout occ. cum 1 Aff. sic, בְּשֶׁבַע כְּכֶלֶב sicut canis rediens, seu redit aut revertitur בְּשֶׁבַע כְּכֶלֶב ad vomitum suum, & c. Prov. 26. 11. Pag. Bu. Cocc. Item,

componitur hoc No. בְּקוּחַ cum altero nomine, viz. בְּלִי ignominia; sic, Hab. 2. 16. בְּלִי בְּקוּחַ, vomitus ignomi- niæ, seu ignominiosus & c. De quo vide plenius in rad. בְּקוּחַ; Merc. Bu. Lex. Item nomen בְּקוּחַ & בְּקוּחַ platea, pelicanus, & c. vide supra in Rad. בְּקוּחַ.

Rad. 16. בְּקוּחַ: quæ solent à nonnullis citari in hac radice, quidam referunt ad בְּקוּחַ, quidam ad בְּקוּחַ, qui- dam etiam huc. Et verò quod attinet ad בְּקוּחַ, ex Ana- logia ratione, quam etiam usu confirmant Rabbinii vel Talmudistæ, ut dictum est supra ad בְּקוּחַ, huc per- tinet. Ventriculum verò sonat, seu receptaculum ubi adeps exugens aggregatur, & concrescit, propriè in visceribus bestiarum: sed & Metaphoricè de muliere dici possit, ut jam, in בְּקוּחַ, attigimus Kimchi hoc ex suis con- firmare, Deut. 18. 3. brachium (armum) & maxillas, וְהִקְוֵהוּ & ventriculum. Quæ de statu constructo & af- fixo ex R. R. usu dici possent, habes ad בְּקוּחַ. Ubi & de בְּקוּחַ quam suffusimè: quasi & ibi repositum sit, quod videatur à בְּקוּחַ detortum, substituto kam. kat. pro kibbutz. Illud etiam ibidem huc revocari posse dictum est, quasi cholem in kamets-kateph transfret: sicut & in Rad. בְּקוּחַ & בְּקוּחַ evenire notavimus. Quod si quis ad בְּקוּחַ revocare malit, autorem etiam habebit Kimchi, non solum in Libro Rad. sed & in Grammat. Michl. Cev. plura quære in בְּקוּחַ; Pag.

Rad. 17. בְּקוּחַ est præstolari, expectare, expectati- onem habere: sperare. Item congregare: Pag. Bu. 70. μένειν, ἀναμένειν, περιμένειν, ὑπομένειν, προσδε- χᾶν: Cocc. expectavit incumbendo, seu incubando, incubuit: præstolatus est, congregatus est manendo & expectando. Hinc κέω, κέμαι, unde κέμαι, ἐγ- κέμαι, incumbio, adjaceo, spero: & c. Av. verbum hoc, בְּקוּחַ, est magno animi desiderio in aliquem in- tentum esse, & respicere, ac ex eo pendere. In kal, tantum reperitur Benoni. In niphil est congregari, de aquis propriè. Unde ad populorum confluentiam, vel hominum, Metaphoricè transfertur. Quidam, ut priorem tueantur significationem, exponunt affecta- ri, affectare: apprehendere, amplecti, intendere; vel potius, intentum esse, circumquaque respicere, volut esse: ac observant de animi & voluntatis motu, & inclinatione, proprie dici. Atque id esse quod Paulus verbo Græco dicat ἀποραχθῆναι, quasi capite intento contemplari: ut sit gestus diligenter intuen- tium, & avidè atque anxie expectantium. Construi- tum cum Lamed vel בְּקוּחַ: Et tunc potes vertere, spe- ctare in aliquem, vel aliquid, vel intentum esse alicui. Interdum cum Accusativo. Interim & absolutè. Item cum verbo infinito, præposita ei Lamed, ex literis Bich- lam: Merc. In Bu. Conc. hac Rad. tria signif. 1. est, expectare, præstolari. Prout occ. in part. Ben. kal. à f. m. בְּקוּחַ expectans, & c. Et in pl. m. absol. בְּקוּיִים in formâ pl. m. constr. cum 1 cop. præf. sic: Psal. 37. 6. וְהִקְוֵהוּ & expectantes dominum, sive sperantes in domino, & c. Sed in Isa. 40. 31. pro hoc scribitur præ- ter normam, Bu. Lex. sic: וְהִקְוֵהוּ & expectantes, & c. Ubi juxta R. D. ponitur pro בְּקוּיִים; nam mutatur Vau in Jod, ut idem inquit; Et Jod, quod deficit in Scrip- turâ, remansit in pronuntiatione. Scribitur enim cum uno Jod tantum, quod est loco Vau Radicalis literæ: Jod autem signum pluralis latet, & est in pronuncia- tione; prout idem scribit in Comment. Pag. Quæ forma

ma pl.m. confr. occ. etiam cum ך (pro י, ob pau-
sam) וּ וְ, pro ן aff. cui ult., est etiam præf. ut
seq. פִּי expectantes me, Isa. 49. 23. פִּי expectan-
tes te, Psa. 25. 3. 69. 7. לְפָנַי expectantibus eum, Lam.
3. 25. In piel. פִּי, idem cum kal, expectationem ha-
bere : Bu. expectavit sedulo : Av. construitur cum
Dat. & Accus. & præp. אֶל : Bu. Lex. Av. & inter-
dum etiam absolute ponitur : Av. prout occ. in præf.
piel 3. f. f. & in 1. f. simpl. & cum ם conv. præf. cui eti-
am וּ est aff. sic, פִּי expectat, Ps. 130. 5. פִּי expect-
tavi, Gen. 49. 18. Job. 30. 26. Psa. 25. 5.. 39. 8.. 10. 2..
130. 5. Isa. 5. 4. פִּי & praefolabor, Isa. 8. 17. פִּי
expectavi te, Psa. 25. 21. Item occ. etiam in 3. pl.
præf. piel simpl. fed in 2. pl. m. cum ם cop. vel conv.
præf. ut & in 1. pl. simpl. & cum וּ aff. quod ult.
aff. est post kibbutz pro schurek penult. & cum ץ (pro
אֵץ relat.) præf. ut seq. פִּי expectarunt, Job. 3. 19.
Psa. 56. 7.. 119. 95. פִּי & expectastis, Jer. 13. 16.
פִּי expectavimus, Isa. 25. 9.. 33. 2. פִּי expectamus
te, Isa. 26. 8. פִּי quem expectamus, Lam. 2.
16. In infin. piel occ. vel cum cholem vel cum Tseri in
ult. ante 3. Rad. He : sic פִּי expectando, Psa. 40.
2. פִּי expectare, Jer. 8. 15.. 14. 19. & in imper. piel f.
m. occ. simpl. & cum ם cop. præf. פִּי expecta, Psa.
27. 14.. 37. 34. Prov. 20. 22. פִּי & expecta, Psa. 27.
14. Hof. 12. 7. In fut. piel. ם, f. occ. simpl. & cum ם cop.
vel ם conv. præf. פִּי expectabo, Job. 17. 14.
פִּי & expectabo, Psa. 52. 11. פִּי & expecta-
vi, Psa. 69. 21. & in 3. f. m. simpl. plene, est : פִּי
expectabit, Job. 7. 2. Mic. 5. 6. fed occ. etiam 3. f. m.
fut. piel def. per Apoc. 2. Rad. He : idque simpl. &
cum ם conv. præf. sic : פִּי expectet, Job. 3. 9. &
expectavit, Isa. 5. 2. 7. Item in 1. pl. fut. piel occ. simpl.
& cum ם cop. præf. fed in 3. pl. m. simpl. ut seq. פִּי
expectabimus, Isa. 59. 9. 11. 61. 2. פִּי & expectabi-
mus, Jer. 14. 22. פִּי expectabant Isa. 41. 5.. 60. 9.
Atque inde ex Rad. in hæc 1. expectandi signif. sunt
nomina seq. 1. No. cum Mem Heemant viz. פִּי
expectatio, id quod expectatur : Coc. spes expectans
& incumbens alicui : Av. prout occ. in absol. formâ f.
m. simpl. fed in confr. cum Tseri in ult. simpl. & cum
ם cop. præf. פִּי expectatio, spes, 1 Chron. 29. 15.
Ezr. 10. 2. פִּי idem, Jer. 14. 8.. 17. 13. וּמִקֹּדֶרֶת & ex-
pect. Jer. 50. 7. Item 2. hinc etiam No. fam. cum Thau
Heemant. ab initio, idem significans cum præced.
masc. & occ. in absol. formâ f. f. simpl. & cum ם cop.
& dem, præf. פִּי expectatio, spes, Ruth. 1. 12.
Job. 5. 16.. 7. 6.. 11. 18. 14. 7. Pro. 11. 7.. 19. 18.. 26. 12..
29. 20. Jer. 31. 17. Lam. 3. 29. Hof. 2. 17. וּמִקֹּדֶרֶת & spes,
Jer. 29. 11. פִּי spei, Zach. 9. 12. Hoc No. ut &
praeced. 70. vertunt ὑπομονή, ὑπόσπις, ἀλπίς ; vel
utrumque reddi potest : προσδοχὴ, ἀπενδοχὴ, &c.
Coc. fed occ. etiam hoc No. cum Thau Heemant. in
formâ f. f. confr. simpl. & cum ם cop. præf. ut & cum
ם, ן, ף, ץ, ס aff. vel scil. simpl. vel cum
ם cop. præf. in quibuscum ex iis ; prout sequuntur.
וּמִקֹּדֶרֶת spes, Job. 27. 8. Psa. 9. 19. Prov. 11. 22. וּמִקֹּדֶרֶת
& spes, Job. 8. 13.. 14. 19. Prov. 10. 28. וּמִקֹּדֶרֶת spes
mea, Job. 17. 16.. 19. 10. Psa. 52. 6.. 71. 5. וּמִקֹּדֶרֶת &
spes mea, Job. 6. 8.. 17. 16. וּמִקֹּדֶרֶת spes nostra, Ezech.
37. 11. וּמִקֹּדֶרֶת spes tua, Job. 4. 6. וּמִקֹּדֶרֶת & spes
tua, Prov. 23. 18. 24. 14. וּמִקֹּדֶרֶת spes ejus, Ezech. 19.

normam

normam, regulam. Directorium quod ædificiis, vel materiæ, admovetur: quidam, funiculum mensurium reddunt: Sed errant, qui credunt, hujus ad terram metiendam, usum fuisse, cum sit proprie regula structoria: etsi figuratè, Propheta in contrarium interdum usurpant, viz. ad destruentium: ut Isa. 34. Merc. Cev. Sic Lam. 2.8. קוֹר יִשְׂרָאֵל extendit lineam & c. h. e. lineam designavit modum destructionis. At Zac. 1.16. (in sensu restaurandi) קוֹר יִשְׂרָאֵל linea extendetur, & c. ut sc. distinguantur fora, vici, & domus, certis mensuris: dist. Scribitur autem hoc Nomen, vel per kamets; vel per pathach, etiam in statu absoluto, sed id. præsertim ubi geminatur: ut Isa. 18. 2. fortasse ad diphthongum variandam: Merc. Cev. Occurrit autem hoc No. cum Kamets simpl. & cum ! cop. præf. קוֹר filum mensurium, linea, amussis, Job. 38. 5. Isa. 18. 2, 7. 44. 13. Jer. 31. 38. Lam. 2. 8. קוֹר & filum, 2 Chron. 4. 2. Ezech. 47. 3. Item occ. etiam cum ! cop. præf. & cum He abundante; Bu. Lex. vel cum He parag. in fine: Pag. locis scil. seq. קוֹר & filum i Reg. 7. 23. Zach. 1. 16. Item occ. etiam ead. forma in kamets cum בּ, ל, & לָ præf. בְּקוֹר ad amussim Is. 34. 7. קוֹר ad lineam. Isa. 28. 10, 13. In formam autem cum pathach occ. etiam simpl. & cum א, aff. sic: קוֹר linea, 2 Reg. 2. 13. Isa. 18. 2, 7. 23. 10, 13. 34. 11. קוֹר linea, delineatio ipsorum, Psal. 19. 5. Item occ. etiam in hac 3. signif. No. præcedi in 1. signif. cum Thau Heemant. viz. קוֹר f. quod est etiam funiculus: Bu. Lex. Coc. Cui scil. incumbimus, Av. Nam Kimchi monet hoc no. pro filo posse exponi, Job 7. 6. quia texturæ meminerat. Filum tramæ in radio textoris, omnium celerimè prætercurrit. In Metaphorâ sic permanet, קוֹר utrumque significante: quod Latina vel alia lingua assequi non possit; Merc. Cev. Et sic Josh. 2. 21. & ligavit קוֹר יָתָם filum coccini, i. e. coccinium in fenestrâ: Pag. ubi quidam vertunt funiculum: ab applicatione: sed ego, glomus, malim dicere, à collectione, quod est alterum hujus Radicis significatum: Merc. In quâ scil. signif. occ. in forma absol. juxta R. D. loco seq. קוֹר funiculus mensurarius, Job. 7. 6. Et in forma f. f. constr. locis seq. קוֹר funiculum, Jos. 2. 18, 21. Sic etiam in hac 3. signif. occ. itidem no. præced. in 1. & 2. signif. cum Mem Heemant, viz. קוֹר m. quod signif. etiam filum: five netum, filatum: Bu. Lex. netum: Cocc. Bu. Conc. Sed venit hoc No. in forma constr. cum Tseri, pro absoluta cum Sægol, inquit R. D. Merc. In loco scil. 1 Reg. 10. 28. Et exitum equorum, qui erat ipsi Selomoh ex Ægypto וַיִּמְקוּר & netum negotiatores regis capient, pro capiebant: קוֹר netum במְחִיר pretio. (Sed 2 Chron. 1. 16. in eadem sententia per Aleph pro He scribitur: ut infra videbitur: Merc. Cev.) vel sic secundum alteram significantiam: Et exitum equorum, qui erant Solomoni, & congregationem proventus exitus, negotiatores accipiebant pretio. In priori Editione hoc modo vertimus: & exitus equorum ipsi Selomoh erat ex Ægypto, & congregatio negotiatorum Regis accipiebant netum in pretium: Pag. seu telam: sed malo pro equorum collectione במְחִיר pretio, ut sequentia ostendunt, etiam 2 Chro. 1. sub fin. R. Sal. utrumque pro equorum collectione exponit, ut prius etiam sit absolutum: ut sit repeti-

tio hujus linguæ familiaris, ac si secundo loco dixisset וַיִּמְקוּ eam. Quidam posterius accipiunt pro multitudine rerum quarumvis, quæ in negotiationem veniunt. Sed sententia satis ostendit de equis in genere sermonem esse. Merc. Hieron. & educebantur equi Solomoni de Ægypto, & de Choa, negotiatores enim Regis emebant de Choa, & statuto pretio perducebant. R. D. in libro Rad. exponit, ac si dicas quod negotiatores regis educebant equos ex Ægypto, & accipiebant (afferebant) in Jerusalem, in pretium, (vel, pro pretio) eorum, וַיִּמְקוּ netum (filatum à קוֹר) prædicto, quod est filum, ut dictum est superius) quod deferebant in Ægyptum Pag. Item hoc no. scribitur etiam cum Aleph pro He 3. Rad. ut dictum: sic: 2 Chron. 1. 16. & exitus equorum, qui erat ipsi Selomoh, ex Ægypto, וַיִּמְקוּ & netum, negotiatores Regis. וַיִּמְקוּ netum, accipiant pro accipiebant, pretio. Et rectum est quod וַיִּמְקוּ netum educent ex Ægypto sicut equos: invenimus enim, quod opus & ars lini erat in Ægypto præ aliis terris: ut Isa. 19. 9. & Ezech. 27. 7. Dixit autem, accipiebant netum pretio: quia equos non educebant pretio, sed netum educebant pretio. Nam Pharaoh dedit ipsi Selomoh exitum equorum, ut posset ipse educere equos secundum omnem voluntatem suam: & quisquis educerat (educeret) equos à regibus terræ ex Ægypto, per Selomoh educebat (educeret) & illi dabant (darent) illud quod dabant Regi Ægypti, propter educationem equorum. Et dicit Scriptura quod negotiatores Regis Selomoh educebant equos ex Ægypto in Jerusalem absque pretio: Sed netum (h. e. opus lini, quod educebant ex Ægypto) educebant pretio. Et postea dicit quantum dabant pro educatione equorum ex Ægypto Reges terræ: & ascendebat, & c. i. e. per mercatores Regis Selomoh educebant, dato illis pretio quod dedissent Regi Ægypti; quia (ut dictum est) Rex Ægypti dederat illud Selomoni: Pag. vel certè, faciebant ascendere, i. e. subducebant ex Ægypto, & educebant, dato pretio 600 Argenteorum pro quadriga, h. e. in singulos equos centenis quinquagenis. Nam quadriga est quatuor equorum; Merc. Et in Comment. R. Sal. 2 Chron. 1. sic exponitur: & exitus equorum qui erat Solomoni, non erat nisi, i. e. erat, ex Ægypto: וַיִּמְקוּ i. e. וַיִּמְכְּרוּ & congregatio negotiatorum Regis Selomoh, in Ægypto emebant equos pretio: Pag. Sed potest & hunc habere sensum: quia exitus, vel, ex exitu, equorum, qui erat Solomoni, proveniebat, ex Ægypto: Ita quoque inde proveniebat Solomoni pannus byssinus, qui erat vestis Regis: seu ex quo vestes Regiæ conficiuntur. Pag. Merc. Et hoc quia Mercatores Regis accipiebant pannum byssinum pretio aliquo convenienti, ut daretur Solomoni, propter exitum & summam debitam Solomoni; Pag. In Targum sic exp. atque educebantur equi, qui erant Solomonis, vel quos habebat Selomoh, ex Ægypto: & congregatio Mercatorum Regis emebant congregationem dictam, (collectionem, viz. & solidum exitum equorum) pecuniis, seu nummis: i. e. certo pretio. Pag. Merc. Nisi utrumque nomen וַיִּמְקוּ vel וַיִּמְכְּרוּ vis per Accusativum vertere: ut secundo loco sit pro וַיִּמְכְּרוּ eam, Hebraico more; & tunc Mercatores, in Nominativo legetur. Sed

prior ille sensus magis placuerit, ut variè sumatur nomen מִקְוֶה Merc. Cev. sensus est: Et collectio, i.e. societas Mercatorum Regis, collectionem accipiebant, per commutationem: &c. Av. מִקְוֶה סוֹחֵרֵי הַמֶּלֶךְ. Et netum negotiatorum Regis, (qui, scil.) parabant netum pretio. Bochartus contendit, notari vectigal: & comparat cum גְּבִיָּה. Sed non intelligi, quid sit accipere vectigal pretio: & quo modo hoc de negotiatoribus regis dicatur. Hieron. de Ægypto & de Coa. Cocc. vers. 28. & vectigal (viz. quoniam ex Ægypto terrestri itinere, in Syriam proficiscentibus, per angustias transeundum erat inter Syriacum & Rubrum Mare, quas angustias obtinebat Shelomoh.) equorum (i.e. mercium, quæ equis aut curribus vehebantur: ut sequens versus explicat: Metonymia.) ex Ægypto, quod, scil. erat. Shelomoni: (viz. quia per ejus regionem transibatur,) id est, (vectigal) neti: (i.e. mercium netarum & confectarum, ut byssi, & aliarum quæ ibi parabantur: De quibus, Vide Prov. 7. 16. & Ezech. 17. 7.) Mercatores Regis, (i.e. publicani sive vectigalium redemptores.) accipiebant netum pro pretio. vers. 29. Nam ascendens ex Ægypto, exibit (viz. è finibus Judææ & Shelomonis Regni.) currus sexcentis siclis argenti & equus, centenis quinquagenis. (currus, viz. oneratus Mercibus in quaternos equos: prout equus onustus centenos quinquagenos siclos pendebat.) & ita pro omnibus regibus — &c. in manu sua educabant, i. e. secum abducebant, quocunque volebant, pensitatis, scil. vectigalibus. Jun. Sed notandi sunt etiam ulterius loci quidam de hac Rad. specialiter ut illegitur No. וְיָ: Ut Isa. 28. 2. gentem וְיָ־וְיָ lineatim operantem: Pag. & (gentem, scil.) conculcationis: Ad verbum, regula regulæ, & conculcationis: q. d. velut regulatim seu lineatim, i.e. paulatim conculcatam: Merc. Hieron. ad gentem expectantem, & conculcatam. R.D. exp. paulatim, paulatim, & est Metaphora, vel-translatio à cæmentario. Sicut enim cæmentarius extensa lineâ, sive extenso filo, facit ordinem unum (vulgò, un corfo) in muro, & supra illum iterum extendit, ut faciat ordinem, aut cursum, alium, & sic paulatim, paulatim, donec perficiat parietem: & sic qui aliquid facit: modò paululum, sub inde aliud paululum molitur, facit, donec tandem illud perficiat. Unde dicitur illud facere וְיָ־וְיָ lineatim, i.e. ad lineas: aut ad cursus. Idem vers. 7. Et sic 28. 10. וְיָ־וְיָ וְיָ־וְיָ lineâ, aut filum, ad lineam, lineâ ad lineam. Hieron. expecta, re-expecta, expecta, re-expecta. R.D. ut paulò superius. Sunt tamen (inquit R.D.) qui exponunt ædificium post ædificium. Ac si dicat, præcipiebant eis præceptum post præceptum, & ædificabant illis ædificium post ædificium: Pag. Sic & infra, Psal. 119. exponit, וְיָ־וְיָ norma (i.e. structura) eorum; Antecedens pro Consequenti. Præceptum verò, & statutum sunt instar ædificii. Atque ab hac significandi ratione, fundamenti nomine, venit etiam consilium: ut habes in Rad. וְיָ־וְיָ in Niphal, & sub finem: Merc. Cev. Item, Isa. 28. 17. & ponam iudicium וְיָ־וְיָ in lineam, & justitiam וְיָ־וְיָ in perpendicularum. Iudicio fit distinctio. justitia opus rectum exhibet. Ædificatur domus Dei per iudicium & justitiam. Iudicio arcetur omne curvum & pravam, & ad ædificatio-

nem ineptum : iustitiâ , rectis cogitationibus , dictis , & factis , crescit ædificium , & in altum surgit . Isa . 34 . 11 . Et tendet super eam קוֹרְתָהּ וְאַבְנֵי בִירוֹ lineam α-
νοσφίας & perpendicularum non extructionis . Solet linea
duci ad ordinem , perpendicularum adhereri ad erige-
dam structuram . Hoc igitur significatur : Ego tollam
ordinem & structuram , faciam omnia confusa , & ut
lapis non sit super lapide , ὁ δὲ λίθος ἐπὶ λίθῳ . Vide בִּירוֹ
וְתִירוֹ . Ductum literæ significat , Isa . 28 . 10 . קוֹלְקוֹ
linea ad lineam , ductus post ductum . Quùm pueri dis-
cunt legere , regula post regulam , ductus post ductum
traditur , non sine morâ . Psalm . 19 . 5 . כִּכְלֵךְ הָאָרֶץ
וְצֶלֶן קוֹם per totam terram exivit ductus eorum , q . d .
literatura . 70 . ε φ θ λ γ ς α ν τ ω ν , elementum pronun-
ciabile . Docet cœlum non dictis , non sermonibus
aut syllogismis , non voce , quæ audiatur , sed quasi li-
teris , ex quibus existunt verba , quæ conspiciuntur in toto
Orbe . Coc . In omnem terram exivit קוֹמֵה lineam ,
filum eorum . vel ædificium eorum . 70 . & Hieron .
sonus eorum . Sed in totâ Scripturâ non invenitur
significare sonum . Sensûs magis quàm verborum rationem
habuerunt . Neque enim eos puto legisse קוֹלְקוֹ
juxta Græcorum editionem tunc receptam , &
usuratam inter Gentes citat , ut & aliàs , Paulus ad Ro .
10 . Ubi ego non dubitarim relativum , eorum , ut in
Psal . ad cœlos referre , quorū doctrinam nemo non
audierit : (ut eo loco docere instituit fidem esse ex auditu)
cũ ex visibilibus hinc invisibilia Dei cognoscantur :
etsi vulgo ad Apostolos referant . Hujus rei me vir , no-
strâ ætate doctissimus & acerrimo judicio præditus , ad-
monuit . Qui utinam tandem , loca quæ in Novum Testa-
mentum observavit singulari eruditione , edat . Ali-
enids quidam putant huc Paulum alludere , 2 . ad Cor .
10 . Ubi se non in immensum gloriari dicit , sed juxta
mensuram regulæ , &c . Eo enim loco , de Evangelii aut
doctrinæ cœlestis propagatione propriè non est sermo .
Figurate tamen dictum est : Merc . A . E . exponit , line-
am eorum , aut filum eorum , i . e . cœlorum . Et line-
a est מִדְּכַחַב Scriptura : quia Scriptura eorum le-
gitur ubique : & intelligunt quæ sit ejus ratio , omnes
intelligentes in cunctis locis terræ . R . Sal . lineam eo-
rum , i . e . cœlorum , quia sunt extensi super faciem uni-
versæ terræ . R . D . ædificium eorum , i . e . opus aut effectus ,
sphærarum , stellarumque , exivit in Orbem terrarum . R .
Him . similiter , linea eorum , &c . Pag .

Rad . 18 . קוֹר , contractè in præf . kal , קוֹ , accep-
pit , tulit , suscepit : idem quod לָקַח (Ecce . 7 . 5 . vel
est infin . אֶל לָקַח ut Hof . 11 . 3 . cum אֶל . aff . אֶלְקוֹ
accepit eos super brachio suo , & non noverunt , quòd
fanaverim eos ; &c . Av . Qui solus hanc Rad . per se
speciale hinc locat : reliqui verò hæc referunt ad
Rad . לָקַח . sed no . קוֹר vide in Rad . פָּקַח .

Rad . 19 . קוֹשׁ , juxta Ab . Ezra . est גָּעַל abjicere ,
repellere , abominari : fastidire , fastidio esse vel ha-
bere : Pag . Bu . Et juxta R . D . est קָרַח excidere , vel
רוֹר litigare , contendere : Pag . vel excidi , dissécari ,
præ molestiâ & offensione , quam comitatur tadium ,
languor , aut dolor , ad animam transfertur , & cognatum
est verbo קוֹי , quod est cadere . Author Epist . ad Hebr .
cap . 3 . illud , Psal . 95 . quod hic habes , reddidit προσώχ-
θηται offensus sui . Lucas , Act . 13 . per τροποποιήσαι
mores tolerare : sed 5 . & 7 . per διαπορεύειν disse-

cari, קוּטְרָה in scriptis doctorum est contentio, rixa, jurgium: quod ab altera signif. hujus verbi non multum recedit: teste Kimchi: eruntque קוּטְרָה & קוּטְרָה ejusdem significatus; Merc. קוּטְרָה & קוּטְרָה, pertaxus fuit, tadio seu molestia affectus est, nauseavit, graviter seu ægre tulit. Idem quod קוּטְרָה & cogn. cum קוּטְרָה compunctus est. Hinc κότεω, tadio afficio, i.e. irascor κότεω, invidio: κότεω, vel κότεω, ira diuturna, ὀχθέω graviter fero, ὀχθέω, ὀχθέω, offendo, doleo: &c. Av. verbum hoc קוּטְרָה, tadio affici, ferre cum tadio, &c. est affine קוּטְרָה, Chaldaeorum more, mutato Tsadi in Teth: Coc. in Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est, fastidio habere, fastidire: cum fastidio & odio averfari & abominari: pertaxum esse, & veluti dissectum, & mæore, molestiaque confectum esse, ob rem aliquam: Merc. Cev. prout occ. in fut. kal, 1. f. cum Schurek: sed in 3. f. m. cum cholem in ult. sic; קוּטְרָה fastidio habui, Psal. 95.10. קוּטְרָה fastidio. Job. 8.14. In niph. קוּטְרָה fastidio esse: Bu. affectus est tadio, seu molestia: Av. prout occ. in præ. niph. 3. f. f. sic: Job. 10.1. קוּטְרָה excisa est anima mea, in vitâ meâ: Pag. vel, ob vitam meam: q. d. displicet mihi quod vivam. Cum Beth construitur, sicut & קוּטְרָה; Merc. Est autem formæ instar נִסְכָּה, de quo dictum in niph. ex נִסְכָּה: Pag. fastidio sibi est anima mea. Bu. Lex. tædet animam meam vitæ meæ: Coc. Est præter morem cum Scheva penult. pro קוּטְרָה cum cholem: nisi קוּטְרָה & קוּטְרָה idem sint: Coc. fastidiosa est, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam in 3. pl. præ. niph. cum 1. conv. præf. sic: Eze. 6.9. וְקוּטְרָה & succidentur à facie eorum propter mala, quæ fecerunt: Pag. vel in facie suâ: q. d. offenduntur malis suis: ut sint illi tanquam gladii: Merc. Hieron. & displicebunt sibi met super malis, &c. Quidam in R. Sal. exp. litigabunt, contendunt cum seipsis, eo quod non obtemperaverunt mihi: ut Psal. 119. ex conj. hithpaël; Pag. & fastidio erunt. Bu. Conc. est autem cum Dagesch: quasi à Rad. קוּטְרָה ut sæpè hæc verba formas inter se permutant. Bu. Lex. & tadio afficiuntur בְּפִיָּהֶם, in conspectu suo: i.e. tædebat eos sui, quum seipfos & faciem suam intuebuntur. Cocc. Sic etiam occ. in 2. pl. m. præ. niph. cum 1. conv. præf. Eze. 20.43. & 26.31. וְקוּטְרָה בְּפִיָּהֶם & fastidio eritis: Bu. vel & succidemini, aut eritis succisi, intra vos: q. d. inquit R. D. Quum malorum vestrorum recordabimini, in oculis vestris dignos vos reputabitis, ut è mundo excidamini: & sic A. E. Sed R. Moseh, contendetis: ut & R. Sal. Pag. Et tadio afficiemini in faciebus vestris: q. d. Nauseabitis ob faciem vestram: Coc. Av. in Hithpaël וְקוּטְרָה fastidio torquere se; Bu. Fecit se pertaxum, affecit se tadio: Av. in fut. hithp. 3. f. m. וְקוּטְרָה & in 1. f. וְקוּטְרָה vel קוּטְרָה - prout occ. simpl. cum kamets in ult. ob pausam: sic: Psalm. 139.21. & cum inimicis tuis; vel insurgentibus contra te, וְקוּטְרָה fastidio teneor: Bu. Conc. fastidio torqueo me: Bu. Lex. vel litigabo, vel contendam, &c. juxta R. D. & A. E. Pag. vel sic, ob inimicos tuos, dissectabar, h.e. me excruciabam, mihi ipse displicebam: Merc. & insurgentibus tibi tadio afficiebam me: i.e. tædebat me: Av. & cum iis, qui surgunt in te, rixor: Nam Hebræis קוּטְרָה est rixa contentio: idem quod קוּטְרָה: Coc.

& sic occ. etiam ead. 1. f. fut. hithp. cum 1. conv. præf. & 7. parag. add. post camets ob pausam pro scheva penult. sic: Vidi pravaricantes: וְקוּטְרָה & fastidio affectus sum: Bu. Conc. tadio affectus sum: i.e. tæduit me: Av. vel & litigavi, aut contendijuxta R. D. q. d. plus contentionis cum iis habui, quod tum eloquium non custodiant, quàm quod sint mihi nocumento. Pag. Vidi perfidos, & tæduit me: vel et rixatus sum: &c. Coc. deinde 1. signif. 2. hujus Rad. קוּטְרָה est litigare, contendere: Bu. Conc. idque in iisdem vocibus & locis supra cit. in 1. signif. viz. in 1. f. fut. kal, Psal. 95. litigavi, &c. & in 1. f. fut. hithp. Psal. 139. & 119. contendo, litigo, &c. juxta R. D. in Bu. Conc. &c. Vide supra quæ dicta sunt de hisce in 1. signif. Item 3. signif. 3. hujus Rad. קוּטְרָה est pauxillum: Bu. Conc. idque scilicet in No. inde ducto קוּטְרָה paululum: Ut Eze. 16.47. & non in viis illarum ambulasti, nec secundum abominationes illarum fecisti, קוּטְרָה veluti paululum, pauxillum que, scilicet foret: sed corrupta es præ illis in omnibus viis tuis: Pag. Ubi ineptè quidam exp. juxta modicum dissectionis: etsi inde sit deductum. Sensus est pauxillum admodum abfuit, quin magis perditè egeris, quam illa: tantum non, &c. adverbialiter sumitur pro, paululum, pauxillum: Merc. Hieron. pauxillum minus penè sceleratiora fecisti illis. R. D. in Comment. scribit קוּטְרָה esse idem quod קוּטְרָה: & quod idem geminatur augendæ diminutionis gratiâ: q. d. brevissimo tempore stetit post captivitatem Somron, i.e. Samaritæ: & corrupta fuisti præ illis: i.e. plus quàm Sodom & Somron, &c. Pag. Aliis verò No. hoc קוּטְרָה est fastidium: Bu. Lex. tadium, molestia, invidia: & sic exp. locus præced. per pusillum fuit tibi tadium, & corruptè fecisti præ illis: h.e. primò non faciebas abominationes, sed mox te cepit tadium veræ Religionis, & sceleratius egisti in viis tuis omnibus, quàm illa: Av. vel potest esse verbum: Bu. Lex. tanquam parum fastidientis: h.e. non fecisti secundum illos, tanquam si id parum & tadio esset. קוּטְרָה igitur pro participio Ben. kal, sumi potest; Coc. (Neque verò in viis earum ambulasti, & secundum abominationes earum fecisti.) tanquam parvum, fastidio fuit, (hoc scilicet) &c. est amplificatio per gradationem: ut in vers. 45. Jun.

Rad. 20. קוּטְרָה m. (est No. Rad.) vox: sonitus: tonitrus: clamor: concentus, strepitus; Pag. Bu. Av. 70. קוּטְרָה: vox, sonus: Cocc. generaliter sonum quemcunque: & vocem articulatam, & inarticulatam, & strepitum significat. Quidam plausibiliter ad קוּטְרָה reducunt, à levitate, quod velociter feratur. Sed obstat plurale & affixa; Merc. Est cogn. cum קוּטְרָה convocavit; & cum קוּטְרָה levis fuit: est enim vox res levissima & velocissimè fertur, Hinc καλέω, voco: καλέω, crocito: κέλω, κέλωμαι, κέλω, jubeo, κλάω, fleo voce edita & sonora, κλέω, dico; κλέω, laudo, &c. Av. Occurrit autem hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In f. m. simpl. sic: קוּטְרָה vox, vocis. vocem, sonus, sonum, &c. Gen. 3.8. 4.10. 21.17. 22.20. Exod. 19. 19. 20.18. 24.3. 32.17. 18. 36.5. Lev. 5.1. 25.36. Deut. 1.34. 4.12. 23. &c. Psal. 6. 9. 23.2. 5. 29. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 31. 23. 56. 8. 58. 34. 74. 23. 77. 18. 19. 104. 7. 12. 118. 15. 140. 7. Eccl. 12.4. Cant. 2.8. 5.2. Isa. 5.8. 13. 2. 4. 37. 23. 10. 3. 5. 23. 56. 5. &c.

Lam. 2.7. &c. Dan. 8.16..10.9. Mich. 6.9. Nah. 2.14..3. 2. Zeph. 1.10.14..2.14. &c. in 170. circ. l. cui etiam **וְ** & in pausa **וְ** & **וְ** sunt præf. ut seq. **וְ** vel fine vau, & vox, sonus, Exod. 19.16. 1 Sam. 15.14. 2 Reg. 7.10. Job. 4.10..33.8. Pl. 98.5.6. Eccl. 5.2. Cant. 2.12. Ifa. 29. 6..51.3..65.19. Je. 33.11..6.34..16.9..25.10..33.1..30. 19..42.14..3.1. Ezech. 3.13..10.5..23.42..26.13. Dan. 10.6. Nah. 3.2. **וְ** & vocem, Job. 4.16. **וְ** vel fine vau, vox, Gen. 27.22. Num. 4.89. Deut. 2.1. 1 Reg. 1. 45. Eccl. 10.20. **וְ** vel fine vau & vox Gen. 45.16. Ezr. 3.13. sed sæpius occ. cum **וְ** præf. sic, **וְ** voce, ad vocem, &c. Gen. 39.14. Exod. 19.19. Num. 21.4. Deut. 8.20..13.18. & 30.10.15..21.18. &c. Pl. 26.7..42.5.. 47.2.6..66.19..86.6..103.20.106.25. Prov. 5.3..27. 14. Ifa. 36.13..48.20..50.10. &c. Ad Hag. 1.12.6.15. in 80. circ. l. Item, occ. etiam cum **וְ** & **וְ** præf. sic, **וְ** & voce, Deut. 21.18. 2 Sam. 6.15. 1 Chron. 15.25. Job. 40.9. **וְ** sicut vox, sonus, Eccl. 7.6. Ezech. 1.24..10. 5..43.2. Dan. 10.6. Joel. 2.5. Nah. 2.8. prout occ. etiam cum **וְ** & **וְ** præf. ut seq. **וְ** vel fine vau, voci, ad vocem, Gen. 3.17..17.2. Exod. 4.8..15.26..18.24. 1 Sa. 2.25..15.1. Ezr. 3.13. Job. 21.12..30.31..34.17. Pl. 5.3.. 42.8..58.6..130.2. Eccl. 12.4. Ifa. 30.19. Jer. 6.17..10. 12..11.16..18.19..51.17. Ezech. 27.28. Hab. 3.15. **וְ** à strepitu, sono, propter vocem, à voce, &c. Jud. 5.11. Plal. 44.17..5.4..120.6. Ifa. 6.4..24.18..30.31..33.3. Jer. 3.9..4.29..8.16. Item, occ. etiam hæc forma f. m. cum variis affixis: ut cum **וְ**. Aff. simpl. locis seq. **וְ** vox mea, Gen. 4.23..39.15.18. 1 Sam. 26.17. 2 Sam. 22.7. Job. 9.16. Plal. 3.5..5.4..18.7..27.7..55.18..54.2..77.2.. 116.4..119.149..141.1..142.2. Ifa. 28.24..32.9. Lam. 3.56. Jon. 2.3. cui etiam forma cum **וְ**. Aff. **וְ**, **וְ**, **וְ** & **וְ** sunt præf. ut seq. **וְ** & vox mea, Prov. 8.4. **וְ** & voce mea, Gen. 22.18..26.5..27.8, 43, 12..30.6. Exod. 4. 1..18.19..19.5. Num. 14.22. Jos. 2.2. Jud. 2.2. Pl. 130. 2. Jer. 7.23..11.7..9.12..11.4..18.10..22.21. **וְ** & voci meæ, Jer. 3.12. **וְ** & voci meæ, Jud. 2.20. Pl. 81. 12. **וְ** & voci meæ, 2 Reg. 10.6. Item, occ. etiam hoc No. cum **וְ**. Aff. simpl. & cum **וְ** præf. ut & cum **וְ**, vel ob pausam **וְ**, & cum **וְ**. Aff. ut seq. **וְ** vocem nostram, Num. 20.16. Deut. 26.7. **וְ** & vocem nostram, Deut. 21.20. 2 Sam. 12.18. **וְ** & vocem tuam Gen. 3. 10. Jud. 18.25. **וְ** & vocem tuam, Job. 38.34. Prov. 2. 3. Eccl. 5.5. Ifa. 58.1. Mich. 7.1. **וְ** & vox tua, Cant. 2. 14. Ifa. 10.30..29.4..40.9. Jer. 22.20..21.16. cui priori formæ cum **וְ**. Aff. Interrog. est præf. & cum **וְ**, & **וְ**. Aff. **וְ** & **וְ** sunt præf. ut seq. **וְ** an vox tua? 1 Sam. 24.16..26.17. **וְ** & voci tuæ, 1 Sam. 28.21. Jer. 32.23. Dan. 9.11. **וְ** & vocem tuam, 1 Sam. 25.35. **וְ** & voci tuæ, Exod. 3.18..9.4. **וְ** & voci tuæ, Cant. 8.13. prout occ. etiam cum **וְ**. Aff. simpl. & cum **וְ** præf. **וְ** & vocem vestram, Jos. 6.10. If. 58.4. **וְ** & voci vestræ, Deut. 1.45. 1 Sam. 12.7. Item, occ. etiam cum **וְ**. Aff. simpl. & cum **וְ**, & **וְ** præf. ut & cum **וְ**. Aff. simpl. & cum **וְ** & **וְ** præf. prout ordine sequuntur, **וְ** vel fine vau, vox ejus, sua, Gen. 27.38..29.11..45.2. Exod. 28.35. Deut. 4.36..5.24. Jud. 9.7. 1 Sam. 24.17. 2 Sam. 3.32..22.14. Job. 37.2.4. Plal. 18.4. Prov. 26.25. If. 30.30..42.2. Jer. 25.30. Ezech. 19.9. Joel. 2.11..4.16. Am. 1.2..3.4. Hab. 3.9. **וְ** & sonus ejus, Ezech. 43. 2. **וְ** vel fine vau, voci ejus, vocem suam, Exod. 5.

2..23.21, 22. Deut. 4.30..9.23..26.17..30.2, 20. 1 Sam. 12.14. Job. 37.5. Pl. 46.7..68.34..95.7. Jer. 40.3. Dan. 9.14. **וְ** vel fine vau, & voci ejus, Deut. 13.4. Jos. 24.24. **וְ** vel fine vau, vox ejus, Gen. 21.16. Prov. 8.1..1.20. Jer. 46.22..49.21. **וְ** & vox ejus, 1 Sam. 1.13. **וְ** vel fine vau, voci ejus, Gen. 21.12. 2 Sam. 13.14. Jer. 12.8. Denique, occ. & hæc forma f. m. cum **וְ**. Aff. cui etiam **וְ**, & **וְ** sunt præf. ut & cum **וְ**, aff. absque præf. ut seq. **וְ** & vocem suam, vox eorum, Num. 14.1. Jud. 2.4..21.2. 1 Sam. 11.4..30.4. 2 Sam. 13.36. Job. 2.12. Pl. 19.4..93.3. Ifa. 15.9..24.14. Jer. 2. 15..6.23..50.42..48.34..5.55. **וְ** & voci eorum, 1 Sam. 8.9, 22..15.24. 1 Reg. 1.40. 2 Chron. 30.27. Ezech. 27.30. **וְ** & ad vocem eorum, Num. 16.34. 1 Sa. 28. 23. 1 Reg. 20.25. **וְ** & voce eorum, Ifa. 31.4. **וְ** & vocem suam, Ruth. 1.9, 14. Jer. 4.16. Item, in formâ pl. f. occ. simpl. & cum **וְ**, & **וְ** & **וְ** præf. ut seq. **וְ** vel fine vau, soni: voces, Tonitrua, Ex. 9.23, 28..19.16. 1 Sam. 12.17, 18. Job. 29.26..38.25. **וְ** & soni illi, sonos illos, Exod. 9.29, 33..20.18. **וְ** & sonos, Ex. 9.34. **וְ** præ sonis, Pl. 93.4.

Rad. 21. **וְ** contracte in præf. kal, **וְ**; est surgere, stare: suscitare, erigere: statuere: firmare, confirmare: Pag. surrexit, affurrexit, exsurrexit, insurrexit: stetit, existit, constitit, substitit: præstitit; Bu. Lex. Est cogn. cum **וְ** vindicavit, surrexit ad vindictam: in kal, est neutrum seu Intransf. & usurpatur plerumque absolute: aliquando verò cum præp. **וְ** aut **וְ**; Av. confr. frequenter cum præp. **וְ**, **וְ**, **וְ**, & **וְ**: Bu. Lex. cum **וְ** vel **וְ**, hostile est: q. d. infurgere in, vel adversus. Quum de consilio dicitur, verbo, doctrinâ, judicio, promissione, & aliis id genus; significat stare, consistere, ratum, firmum & stabile esse: sicut Paulus reddit illud. Deut. 19. **וְ** (stabit omne verbum, $\pi\alpha\delta\eta\sigma\tau\alpha\iota$, constituetur, stabilietur. De oculis dictum exponitur caligare, quòd sinitur scil. videndi facultas, nec diffunditur, vide infra. In kal semper intransitivum est: tametsi quidam transitivè semel invenire velint, Am. 7.5. quod non probo. Expono enim, non, quis eriget Jacob? sed, quis, i. e. cujusmodi surget Jacob? Jonathan per Eclipsin, quous stabit & rogabit pro eorum peccatis? Rad. In Bu. Conc. Rad. hæc quinque signif. i. est surgere: 70. $\epsilon\nu\sigma\tau\alpha\sigma\tau\alpha\iota$: vel stare, manere; Bu. Cocc. &c. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. locis seq. **וְ** surrexit, Deut. 34.10. Jos. 8.19. 1 Sam. 17.48..20. 41..24.7.2 Sam. 22.10. 1 Reg. 8.54.2 Reg. 5.21..23.25. 2 Chron. 21.9. Esth. 5.9.7.7. Ezech. 7.11. cui etiam! cop. vel conv. est præf. locis seq. **וְ** & surrexit, surget, Exod. 33.10. Lev. 25.30..27.19. Num. 25.17. Deut. 19.11..31.16. Ifa. 31.2. Item, cum! cop. præf. occ. cum Aleph Epenthético: Bu. Lex. vel cum Aleph in medio vice vau, 2. Rad. juxta R.D. in Pag. loco seq. **וְ** & exsurgit, Hof. 10.14. & cum! ob pausam, pro! cop. præf. loco seq. **וְ** & resurgit, Prov. 24.16. In 3. f. f. præf. kal, occ. simpl. & cum! conv. præf. ut & in 2. sing. masc. m. eodem modo: sed in 1. f. occ. simpl. vel cum pathach vel pro eo, ob pausam, cum kamets penult. cui priori cum pathach! conv. & **וְ** sunt etiam præf. ut seq. **וְ** surgebat: infurgit, constabat, &c. Gen. 37.7. Jos. 2.11. 1 Sam. 14.7. Jer. 51.29. Mich. 7.6. **וְ** & perstabit, stabile erit, 1 Sam. 24.20. **וְ** surrexisti, 2 Sam. 12.21. **וְ** & surges, Deut. 17.8. Jer. 1.17. **וְ** surrexi,

Ezr. 9. 5. Job. 30. 28. Cant. 5. 5. קומי surrexi, Mic. 7. 8. קומי & insurgam, Ita. 14. 22. Am. 7. 9. קומי surrexi, Jud. 5. 6. 7. Item, in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum !, vel pro eo ob paupam cum ! conv. præf. sed in 2. pl. m. & 1. pl. simpl. ut seq. קומי surrexerunt, Exod. 10. 23. Jos. 3. 16. Jud. 20. 33. 2 Sam. 18. 32. Job. 29. 8. Ps. 27. 12. 54. 5. 86. 14. 109. 28. Prov. 31. 28. קומי & exsurgent, stabunt, stabilia erunt, Gen. 41. 30. Num. 30. 5, 8, 12. קומי & surgent, Ita. 49. 7. קומי surrexistis, Num. 32. 14. Jud. 9. 18. קומי surgimus, Ps. 20. 9. In part. ben. kal, af. m. קום surgens, stans, vel insurgens, scil. cum præp. אל vel על adversarius: qui in, vel contra, aliquem insurgit; Bu. Lex. Unde in forma pl. m. occ. simpl. & cum ! dem. præf. ante kamets penult. sic, קומי insurgunt, Ps. 3. 2. קומי qui insurgunt, Deut. 28. 7. 2 Sam. 18. 31. sed occ. etiam juxta quosdam, cum ! dem. præf. ante cholem (quasi a f. m. ben. kal, קום, surgens, &c. de quo vide etiam inter nomina) in penult. Et rursus cum ! pro קומי dem. præf. ante kamets penult. sic, קומי qui insurgunt, 2 Reg. 16. 7. קומי in insurgentes, Ps. 92. 12. In forma pl. m. conftr. קומי surgentes, insurgentes, adversarii, &c. prout occ. cum !, vel in pausa ! Aff. cui priori forma קומי est etiam præf. ut & cum !, קומי Aff. quæ ult. est cum ! præf. (quæ omnia exp. pro adversariis, quasi pro, קומי vel קומי vel קומי vel קומי, contra me, te, eum, vel illos, &c.) ut seq. קומי insurgentes in me 2 Sam. 22. 40. Ps. 18. 40, 49. Lam. 3. 62. קומי idem, Jer. 51. 1. קומי & ab insurgentibus in me, 2 Sam. 22. 49. קומי insurgentes in nos, Ps. 44. 6. קומי insurgentes in te, Exod. 15. 7. Ps. 74. 23. קומי insurgentes in eum, Deut. 33. 11. קומי in insurgunt in eos, Exod. 32. 25. In Inf. kal, vel est cum schurek, vel cum cholem, cui priori forma קומי & קומי sunt præf. ut seq. קומי surgere, Ps. 18. 39. 36. 13. 127. 2. Ita. 24. 20. Lam. 1. 14. Am. 5. 2. קומי surgendo, Jer. 44. 29. קומי in surgendo, Ps. 76. 10. 121. 2. Prov. 28. 28. קומי & in surgendo, Prov. 28. 12. קומי surgere, confistere, Gen. 31. 35. Jos. 7. 12, 13. 1 Sa. 22. 13. 24. 7. 2 Reg. 6. 15. Ps. 41. 9. sed occ. etiam Inf. kal, in forma cum schurek ante !, aff. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum ! præf. & קומי, aff. & cum ! præf. ante ! Aff. Ac denique cum ! præf. ante קומי, Aff. idque vel post schurek, vel pro eo, post kibbutz in penult. prout seq. קומי surgere me Zeph. 3. 8. קומי & surgere meum, Ps. 129. 20. קומי & in surgere te, Deut. 6. 7. 11. 19. קומי in surgere eum, Ita. 2. 19, 21. קומי & in surgere eam, Gen. 19. 33. קומי & in surgere eam, Gen. 19. 35. In Imper. kal, f. m. occ. simpl. & plenè cum schurek, locis seq. קומי surge, Gen. 13. 17. 19. 15. 27. 19. 28. 2. 31. 13. 35. 1. 44. 4. Exod. 32. 1. Num. 22. 20. 23. 18. Deut. 9. 12. 10. 11. Jos. 1. 2. Jud. 4. 14. 5. 12. 7. 9. 8. 20. 21. 9. 32. 1 Sam. 16. 12. 23. 4. 2 Sam. 19. 8. 1 Reg. 17. 9. 19. 5. 7. 21. 7. 15. 18. 2 Reg. 1. 3. 1 Chron. 22. 16. Ezr. 10. 4. Jer. 13. 6. 18. 2. Ezech. 3. 22. Jon. 1. 2. 6. 3. 2. Mich. 6. 1. sed occ. etiam simpl. cum kibbutz pro schurek & cum ! cop. præf. ante schurek: sic, קום surge, Jos. 7. 10, 13. קומי & surge, Gen. 27. 43. Jos. 8. 1. 1 Sam. 9. 3. Jer. 13. 4. Item, occ. etiam idem Imper. kal, f. m. cum קומי, parag. add. simpl. & cum ! cop. præf. קומי surge, Num. 10. 35. Jud. 18. 9. 1 Sam. 9. 26. 2 Chron. 6. 41. Ps. 3. 8. 7. 7. 9. 20. 10. 12. 17. 13. 44. 27. 74. 22. 8. 8. 132. 8. Jer. 2. 27. קומי & surge, Ps. 35. 2. & in Imper. kal, f. f. occ.

locis seq. קומי surge, Gen. 21. 18. Jud. 19. 28. 2 Sam. 13. 15. 1 Reg. 14. 2. 1. 2. 2 Reg. 8. 1. Cant. 2. 10, 13. Ita. 23. 12. 51. 17. 60. 1. Lam. 2. 19. Mich. 4. 13. Item, in Imper. kal, pl. m. occ. simpl. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. cui priori plenè forma ! cop. est etiam præf. קומי surgite, Ge. 19. 14. Ex. 12. 31. Deut. 2. 24. Jud. 7. 15. 2 Sam. 15. 14. 16. 21. Neh. 9. 5. Ita. 21. 5. Jer. 6. 5. 31. 6. 46. 16. 49. 28. 31. Obad. 1. 1. Mic. 2. 10. קומי surgite, Deut. 2. 13. קומי & surgite, Gen. 43. 13. 1 Chron. 22. 19. Jer. 49. 14. & in pl. f. Imper. kal, cum kibbutz pro schurek, est. & occ. loco seq. קומי surgite, Ita. 32. 9. In fut. kal, f. f. occ. simpl. plenè cum schurek, sed cum ! conv. præf. vel def. cum kibbutz, vel plenè cum schurek in ult. sic, קומי surgam, Job. 7. 4. Ps. 12. 6. 119. 62. Ita. 33. 10. קומי & surrexi, 1 Reg. 3. 21. 8. 20. קומי & surrexi, 2 Chron. 6. 10. Neh. 2. 12. 4. 8. Ezech. 3. 23. Dan. 8. 27. sed occ. etiam f. f. fut. kal, cum קומי, parag. add. simpl. & cum ! cop. præf. Et in 2. f. m. simpl. sic, קומי surgam, 2 Sam. 3. 21. Job. 19. 18. Cant. 3. 2. קומי & surgam, 2 Sam. 17. 1. קומי surgam, Lev. 19. 32. Ps. 102. 14. Prov. 6. 9. Item, in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & plenè cum schurek, locis seq. קומי surget, Exod. 21. 19. Lev. 27. 14. 17. Num. 23. 24. 30. 5. 12. 6. 10, 13. Deut. 13. 1. 19. 15. 16. 22. 26. 25. 6. Jos. 6. 26. 1 Reg. 3. 12. Job. 8. 15. 11. 17. 14. 12. 15. 29. 19. 25. 24. 14. 22. 28. 3. 31. 14. Ps. 24. 3. 68. 2. 94. 16. Prov. 24. 22. Ita. 8. 10. 28. 21. 32. 8. 40. 8. Jer. 44. 28. Am. 7. 2. 5. Nah. 1. 16. sed occ. etiam def. cum kibbutz pro schurek simpl. at cum ! cop. præf. vel plenè cum schurek, vel def. cum kam. chat. pro schurek in ult. ut seq. קומי surget, Gen. 27. 31. קומי & surget, Eccl. 12. 4. קומי & surget, Job. 22. 28. sæpius autem multò occ. cum ! conv. præf. & cum cam. cat. pro schurek in ult. sic, קומי & surrexit, stetit, vel insurrexit, surrexit contra, &c. Gen. 4. 8. 19. 1. 21. 3. 22. 3. 23. 37. 17. 20. 24. 10, &c. ad Job. 1. 20. 16. 8. 41. 2. Jon. 1. 3. 3. 3. 6. in 100. circ. 1. Item, in 3. f. f. fut. kal, occ. simpl. locis seq. קומי surget, 1 Sam. 13. 14. Job. 41. 18. Ps. 27. 3. Prov. 15. 22. 19. 21. Ita. 7. 7. 14. 24. 28. 18. 46. 10. Jer. 51. 64. Nah. 1. 9. quæ 2. perf. f. f. occ. etiam cum ! conv. præf. & kam. chat. pro schurek in ult. locis seq. קומי & surrexit, Gen. 19. 35. 24. 61. 38. 19. Jud. 4. 9. Ruth. 1. 6. 15. 3. 14. 1 Sa. 1. 9. 25. 41. 42. 1 Reg. 3. 20. 14. 4. 17. 2 Reg. 8. 2. 11. 1. 2 Chron. 22. 10. Ezech. 8. 4. Prov. 31. 15. In 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. præf. & קומי, parag. add. ut & in 2. pl. m. vel def. cum kibbutz, vel plenè cum schurek penult. sic, קומי surgemus, Neh. 2. 18. 20. קומי & surgemus, Gen. 35. 4. 43. 8. Obad. 1. 1. קומי & surgetis, Jos. 8. 7. קומi surgetis, Jer. 28. 27. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. itidem simpl. vel plenè cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. cui etiam ult. ! cop. est etiam præf. & ! conv. est præf. utrique forma: prout sequuntur, קומi surgent, Exod. 33. 8. Deut. 29. 22. 32. 38. 2 Sa. 2. 14. Job. 30. 12. Ps. 88. 11. 140. 11. Ita. 43. 17. Jer. 28. 8. 4. 37. 10. 44. 29. Am. 8. 14. Hab. 2. 7. קומi surgent, Num. 30. 8. 2 Sam. 2. 14. Ps. 1. 5. 78. 6. Ita. 4. 21. 26. 14. 27. 9. קומi & surgent, Jos. 18. 4. קומi vel קומi & surrexerunt, Ge. 18. 16. 22. 19. 24. 54. 37. 35. 43. 15. Exod. 32. 7. Num. 16. 2. 22. 14. Jos. 18. 8. Jud. 20. 5. 18. 19. 1 Sam. 17. 52. 23. 24. 28. 25. 31. 12. 2 Sam. 2. 15. 12. 16. 13. 29. 1 Reg. 1. 49. 11. 18. 2 Reg. 3. 24. 7. 5. 7. 12. 21. 25. 26. 1 Chron. 10. 12. 2 Chron. 2. 19. 28. 12.

15..29.12..30.14.27. Ezr.1.5. Neh.9.3. Jer.26.17. Item, occ. etiam ead. 3. perf. pl. m. fut. kal. cum Nun par. rag. add. locis seq. **קָמַי** surgent, Deut. 33.11. 2 Sa. 22. 39. Psal. 35.11. Isa. 26.19. In piel, occ. in duplici formâ vel scil. 1. in formâ dageshatâ cum Jod loco 2. rad. vau, **קָמַי** vel **קָמַי**; vel 2. in formâ quadratâ poel, **קָמַי** surgere, stare fecit: erexit, stabilivit; statuit, constituit, præstitit: statum reddidit, &c. Bu. In formâ poel, est, erexit: & absolute insurrexit, statuit; Av. In hac formâ signif. stare facere, in alterâ verbò dageschatâ, est ratum facere, stabilire: confirmare, Cocc. Pag. prout occ. in 1. formâ piel dageshatâ, 3. f. m. præt. & 3. pl. simpl. & in infin. piel, cum ^ו præf. ut seq. **קָמַי** stabilivit, Esth. 9.31, 32. **קָמַי** statuerunt, Esth. 9.27, 31. **קָמַי** ad stabiliendum, Ruth. 4.7. Esth. 9.21, 29, 31. Ezech. 13. 6. unde in Imper. piel, a forma hac dageshatâ f. m. simplice **קָמַי**; occ. cum ^ו. Aff. loco seq. **קָמַי** erige me, Ps. 119.28. Item, in fut. piel, a 3. f. m. **קָמַי** præstabit, &c. in 1. f. simplice **קָמַי** occ. cum ^ו conv. præf. & ^ו parag. add. sic, **קָמַי** præstabo, Psal. 119.106. Item, in alterâ formâ quadratâ poel, occ. 1. f. fut. poel, & 2. f. m. simpl. sic, **קָמַי** erigam, Isa. 44.26. **קָמַי** eriges, Isa. 58.12. Et in 3. f. m. fut. poel, occ. præter morem intransitivè: Bu. Lex. sic, Mich. 2.8. & heri populus meus in inimicum, **קָמַי** insurgebat: Bu. Lex. In morem hostis, insurrexit: 70. ἀνέστη. Av. statit, pro stabat: i. e. ut inimicus, alter contra alterum, stabat: Est enim hoc loco Intransit. inquit R. D. Sed R. Sal. sic exp. populus meus statuet me sibi inimicum: i. e. tanquam inimicum. Item R. D. sic etiam exp. Quia populus meus hic, heri, (vel, hoc aut. jam heri: i. e. jam olim: Merc.) fuit tanquam inimicus fratribus suis debilibus: & stetit, ut inimicus pauperum, & exspoliavit eos: judicium est, aut æquum, seu par est: ut inimicus veniat super eos. Mensura contra mensuram: Pag. h. e. lege talionis: Merc. statuit, scil. me; Bu. Conc. At heri populus meus inimicum statuit, viz. me; Cocc. Atqui heri (h. e. his paucis annis, memoriae recentissimâ: Synecdoche, ut Isa. 30.34.) populus meus quasi hostis insurgebat: Hebr. in hostem: i. e. non secus quam hostis &c. Jun. Item, occ. etiam, sed juxta normam, trans. in 3. pl. m. fut. poel cum Tseri, ob pausam, pro scheva pen. **קָמַי** reparant. Isa. 61.4. In hiphil frequens venit hoc verbum in textu, & est idem cum piel: statuere, constituere. restituere, confirmare, suscitare, excuscitare: Pag. Bu. q. d. ratificare: nam, Num. 30. & alias in similibus, opponitur hoc verbum in Hiph. **קָמַי** quod est irritum facere. Paulus per ἰσχυρὰ & καταργεῖν reddere solet ad Rom. 3. & alias. Significat & erigere, suscitare, excuscitare, &c. Merc. Fecit stare, &c. ut Bu. Av. surgere, facere, excitare; ἀνίσταται. vel stare, aut manere, facere, stabilire: &c. Ccc. prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. simpl. locis seq. **קָמַי** erexit, excitavit, statuit, stabilivit, &c. Num. 30.15. Josh. 4.2, 9. 5.7. Jud. 2.18. 1 Sam. 15.11. 22. 8. Prov. 30.4. Isa. 14.9. Jer. 29.15. Cui etiam ^ו conv. est præf. sic: **קָמַי** & suscitabit, Num. 30.15. 1 Reg. 14.14. Ezech. 26.8. In 2. & 1. f. m. præt. hiph. venit, vel cum Tseri, vel cum Chirek tantum sub Koph. vel plene cum Jod hiph. post Koph: idque ante Cholem in penult. prout occ. in 2. f. m. cum ^ו conv. præf. Ut & cum ^ו aff. simpl. & cum ^ו conv. præf. Et in 1. f.

præt. hiph. itidem simpl. & cum ^ו conv. præf. prout seq. **קָמַי** & eriges, Exod. 26.30. Deut. 27.2. **קָמַי** stabilivisti eum, Psal. 89.44. **קָמַי** & suscitabis ipsum, 2 Reg. 9.2. **קָמַי** statui, **קָמַי** stabilivi, Gen. 9.17. Exod. 6.4. 1 Sam. 15.13. **קָמַי** vel **קָמַי** & stabiliam, Gen. 6.18. 9.11. 17.7. 19. 26.9. Lev. 26.9. 1 Sa. 2.35. 2 Sam. 7.12. 1 Reg. 6.12. 9.5. 1 Chron. 17.11. 2 Chron. 7.18. Isa. 29.3. Jer. 6.17. 23. 4, 5. 29.10. 33.14. Ezech. 16. 60, 62. 34.23, 29. Item in 3. pl. præt. hiph. occ. simpl. & cum ^ו cop. præf. plene cum Jod hiph. Sed in 1. pl. def. absque Jod & cum Tseri tantum sub Koph: idque præ more talium, ante cholem penult. sic: **קָמַי** statuerunt, erexerunt, Jud. 7.19. Isa. 23.13. Jer. 34.18. 38.16. **קָמַי** & erigerent, Num. 10.21. **קָמַי** & suscitabimus, Mic. 5.4. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum Jod seu chirek magno, non aff. sed parag. Ut & cum ^ו cop. præf. & cum ^ו aff. absque præf. ut seq. **קָמַי** stabiliens, erigens, suscitans, Gen. 9.9. 1 Sam. 2.8. 2 Sam. 12.11. Isa. 44.26. Jer. 50.32. Am. 7.14. Hab. 1.6. Zach. 11.16. **קָמַי** erigens, Psal. 113.7. **קָמַי** & erigens, Jer. 10. 20. **קָמַי** erigens eam, Am. 5.2. In infin. hiph. occ. simpl. vel plene cum chirek magno: vel cum Jod quiescente post Tseri: vel cum Tseri tantum absque Jod Hiph. in ult. ut seq. **קָמַי** erigere, erigendo, stabilire Num. 6.15. Deut. 8.18. 9.5. 29.13. 1 Reg. 12.15. 2 Reg. 23.24. 2 Chron. 10.15. Jer. 11.5. **קָמַי** idem, Jer. 44.25. **קָמַי** idem, Deut. 22.4. Jud. 7.19. Cui etiam formæ plenæ infin. hiph. **קָמַי** & ^ו sunt præf. ut & ^ו est aff. simpl. & cum ^ו præf. ut seq. **קָמַי** erigere, stabilire, suscitare, &c. Num. 7.1. Deut. 25.7. Ruth. 4.5, 10. 1 Reg. 15.4. 2 Reg. 23.3. 1 Chron. 21.18. Isa. 49.6, 8. **קָמַי** & stabiliendo, 2 Sam. 3.10. **קָמַי** stabilire se, Jer. 23.20. 30.24. **קָמַי** ad erigendum eum, 2 Sam. 12.16. Eccl. 4.10. In imper. hiph. f. m. simpl. & cum ^ו cop. præf. habet Tseri tantum absque Jod hiph. sed cum ^ו cop. præf. venit plene cum Jod hiph. ante ^ו aff. ut & in pl. m. plene: sic: **קָמַי** stabilito, erige 2 Sam. 7.25. 24.18. Psal. 119.38. **קָמַי** & suscita, Gen. 35.8. **קָמַי** & exsuscita me, Psal. 41.11. **קָמַי** confirmate, Jer. 51.12. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum ^ו conv. præf. ut & in 2. f. m. simpl. & plene: sed cum ^ו conv. præf. cum Sægol tantum, sine Jod hiph. in ult. **קָמַי** stabiliam, suscitabo, erigam, Gen. 17.21. Deut. 18.18. 1 Sam. 3.12. Jer. 30.9. Am. 9.11. **קָמַי** & exsuscitavi, Am. 2.11. **קָמַי** eriges, constitues, Exod. 40.2. Deut. 16.22. 22.4. 28.36. **קָמַי** & stabilivisti, Neh. 9.8. Et in 3. f. m. fut. h. ph. occ. simpl. vel plene. vel cum Tseri tantum absque Jod hiph. sic: **קָמַי** suscitabit, præstabit, eriget, Deut. 8.15. 27.26. 1 Reg. 2.4. Neh. 5.13. Eccl. 4.10. **קָמַי** præstabit, 1 Sam. 1.23. Psal. 107.29. Jer. 28.6. Sed cum ^ו conv. præf. 3. f. m. habet Sægol tantum in ult. locis seq. **קָמַי** & erexit, excitavit, statuit, præstitit, Exod. 40.18, 33. Jud. 2.16. 3.9. 15. 1 Reg. 7.21. Deut. 8.20. 11.14, 23. 16.32. 2 Reg. 21.2. 2 Chr. 3.17. 6.10. 33.3. Psal. 40.3. 78.5. Dan. 9.12. Sed occ. etiam cum ^ו conv. præf. & ^ו aff. ut & cum ^ו aff. absque præf. sed utrumque post chirek tantum absque Jod hiph. sic: **קָמַי** & statuit me, Job. 16.12. **קָמַי** excitabit nos, Hos. 6.2. Sed cum ^ו aff. ut & cum ^ו conv. præf. & ^ו aff. 3. f. m. fut. hiph. occ. plene

ne cum Jod hiph. in omnibus יְקִימֶה stabiliet te, Deut. 28.9. יְקִימֶה fuscitabit illum, stabiliet illud, Gen. 49.9. Num. 24.9. 30.14. יְקִימֶה praeſtabit illud, Num. 23.19. וַיְקִימֶה & erexit illum, Joſ. 24.26. Item in 2. pl. m. fut. hiph. ſimpl. & in 3. pl. m. ſimpl. & cum 1 conv. praef. & cum Nun parag. add. abſque praef. ut & in 2. pl. f. ſimpl. omnia occ. plenè cum Jod hiph. ut ſeq. וַיְקִימֶה erigētis, Lev. 26.1. Deut. 27.4. יְקִימֶה erigent, Num. 1.51. וַיְקִימֶה & erexerunt, Joſh. 7.26. 8.29. Jud. 18.30. יְקִימוּ confirmarunt, Job. 4.4. וַיְקִימֶה praſtitit, Jer. 44.25. In hophal, erectus fuit: Bu. Av. prout occ. in praet. hoph. 3. f. m. cum Schurek, pro more talium, ante Koph lene: vel cum kibbutz & Dageſch in Koph, pro longa vocali ſchurek: ſic: הָיָה erectum fuit, praſtitum fuit, Exod. 40.17. Jer. 35.14. הָיָה conſtitutus eſt, 2 Sam. 23.1. In hithpael וַיִּקְרָא infurgere, erigere ſe, contra aliquem: Bu. Pag. fecit ſe infurgere: Av. 70. ἐπαγισταδαί: ſe erigere: Coc. prout occ. in part. hithp. f. m. (à ſimplice formà מִתְקִימֶה cum 1 cop. praef. & 1. aff. ſed in f. f. ſimpl. & in abſol. formà pl. m. cum 1 praef. ſed in pl. m. conſtr. (a ſimplice formà מִתְקִימֶה infurgentes, ſeu ſurgentes contra, &c.) cum 1 praef. & 1. aff. ut ſeq. וַיִּתְקַדְּמוּ infurgens in me, Job. 27.7. מִתְקִימֶה erigit ſe, Job. 20.27. מִתְקִימֶה ab infurgentibus, Pſal. 17.7. מִתְקִימֶה ab inſurgentibus in me, Pſal. 59.2. Atque inde ex hac Rad. קום contraſte קם: ſunt nomina ſeq. viz. 1. No. קִימָה f. & in formà conſtr. קִימַת, ſurrectio, affurrectio, Pag. Bu. &c. prout occ. cum 1 cop. praef. formæ f. f. conſtr. & ק, aff. ſic: וַיִּקְרָא & ſurrectio ipſorum, Lam. 3.63. Item 2. hinc etiam No. קָמָה f. ſeges, antequam metatur: adhuc ſcil. ſtans, & in culmum erecta: Pag. Bu. Merc. ſeu nondum demeſſa, ſed in agris ſtans erecta: Av. 70. στάχυς, στάχυες, ἀμυγδός: Coc. prout occ. hoc No. in abſol. formà f. f. ſimpl. & cum 1 & 2 pro 2 dem. praef. ſic: קָמָה ſeges, Jud. 15.5. 2 Reg. 19.40. If. 17.5. 37.27. Hof. 8.7. וַיִּקְרָא idem, Exod. 22.5. בְּקָמָה in ſegetem, Deut. 16.9. Item occ. etiam in formà f. f. conſtr. ſimpl. & cum 1 praef. ut & in formà pl. f. cum 1 praef. ſic: וַיִּקְרָא ſegetem, Deut. 23.26. בְּקָמָה in ſegetem, Deut. 23.25. בְּקָמָה in ſegetes, Jud. 15.5. Item 3. hinc etiam No. קִימָה f. erecta altitudo, ſeu ſtatura: Pag. Bu. Av. 70. ὕψος: altitudo, proceritas, ὑψία, Coc. prout occ. etiam hoc No. in abſol. formà f. f. ſimpl. & cum 1, 2, & 3 praef. ut & in formà f. f. conſtr. ſimpl. & cum 1 praef. ut ſeq. קִימָה ſtatura, altitudo, 1 Reg. 7.35. Ezech. 13.18. 17.6. 31.3. וַיִּקְרָא & altitudo, Exod. 27.18. & ſine van in pen. Exod. 38.18. Ezech. 40.5. וַיִּקְרָא ſtatura, Ifa. 10.33. בְּקִימָה ſtatura, Ezech. 31.10. קִימָה altitudo, 1 Reg. 7.15. 16.26. 2 Reg. 19.23. 25.17. Ifa. 37.24. Jer. 52.21. וַיִּקְרָא & altitudo, 1 Reg. 7.32. 2 Reg. 25.17. Jer. 52.22. Item occ. etiam f. f. conſtr. cum 1, 2, & 3 aff. ſimpl. ſed cum ק, aff. poſt 1 praef. ut ſeq. וַיִּתְקַדְּמוּ ſtatura tua, Cant. 7.8. קִימָה altitudo, ſtatura ejus, Exod. 25.10. 23.37. 1. 10. 27.1. 38.1. 30.2. 37.25. 1 Sam. 16.7. 28.20. 1 Reg. 6.2. 7.2. 6.10. 20.7. 23.2 Chron. 4.1. 2. 6.13. Ezech. 19.11. 31.5. קִימָה altitudo ejus, Gen. 6.15. 1 Reg. 7.27. וַיִּקְרָא ſtaturà ſua, Ezech. 41.14. Item, 4. hinc No. ex formà quadratà poel. & cum Thau heemant. in ſine poſt Jod & Shurek. viz.

וַיִּקְרָא f. ſtabilitas, firmitas, erectio: Pag. Bu. &c. elevatio vultus: quod eſt ſignum hilaritatis: Av. prout occ. Lev. 26.13. Et ambulare faciam vos, וַיִּקְרָא firmiter aut erectè: Pag. Hoc enim loco ſubaudienda praep. Beth: q. d. cum erectione: i. e. erectè: Bu. Lex. Hieron. ut incederetis erecti: & R. Sal. וַיִּקְרָא & ſtaturà elevatà aut erectà: Pag. erectè i. e. in ſtatura erecta aut firma. 70. μετὰ πάρεσσας: Av. Cocc. feci, ut ambuletis erecti: Hebr. cum erectione, ſcil. cervicum: Jun. Item, 5. hinc etiam No. cum Thau heem. ab initio: ſcil. וַיִּקְרָא f. ſurrectio, aut erectio: vel conſtantia, aut, ſi Latine diceretur, conſiſtentia: Av. ſtatio: ſtare, conſiſtere ſcil. nominaliter: Cocc. prout occ. Lev. 26.27. & non erit vobis וַיִּקְרָא, reſurrectio: Bu. Conc. & Lex. ſurrectio, aut erectio: Pag. i. e. non poteritis conſiſtere: 70. ἀντιστήναι: Av. Non erit vobis ſtatio coram inimicis veſtris: i. e. Non ſtabitis coram iis: Cocc. Item, hinc etiam 6. juxta quoddam eſt No. ex forma poel quadrata, ſeu cum Mem 3. Rad. geminata & cum Thau heemant. ab initio, viz. quaſi à ſ. m. וַיִּקְרָא infurgens ſeu ſurgens contra, &c. unde in forma pl. m. וַיִּקְרָא & in conſtr. וַיִּקְרָא: prout occ. in pl. m. conſtr. cum 1 praef. & 1. aff. וַיִּתְקַדְּמוּ & in infurgentes In, vel, contra te Pſal. 139.21. Ita nominaliter ponitur in Bu. Conc. quaſi eſſet à praeced. No. Subſtant. וַיִּקְרָא. Reliqui verò plerique ſumunt pro part. hithp. pl. m. conſtr. cum 1 praef. & 1. aff. deperdito ſcil. Mem ab initio ante Thau hithp. Bu. Lex. Seu Eliſa Mem formativum part. hithp. alterà: Cocc. Nam eſt pro וַיִּתְקַדְּמוּ ſed omittitur Mem ab initio, ad evitandum ſyllabarum numerum. Et ſic exp. & in infurgentibus, vel opponentibus ſeſe, tibi, tædebat me; Av. & cum (h. e. adverſus infurgentes) infurgentibus, ſcil. contra te. contendi, ſeu meiſpſum excuravi: prout R. D. exp. Idem tamen ait poſſe eſſe Toar, ſeu No. Adject. formatum, additâ literâ Thau: Cev. Et propter infurgentes in te &c. Bu. Lex. Locus etiam ſuprà cit. ad part. hithp. f. f. notandus, viz. Job. 20.27. Revelabunt cæli iniquitatem ejus, & terra מִתְקִימָה ſtat, ſeu ſurgit. pro ſtatit, aut ſurget contra eum: Pag. ubi à plerisque ſumitur pro part. hithp. Sed videtur potiùs eſſe Toar, ſeu No. Adject. loco part. Alioqui ſub priore Mem, Scheva juxta normam debuerat eſſe: vel erit ex forma f. m. מִתְקִימֶה; Merc. vel eſt cum camets penult. propter accentum, pro Scheva: Bu. Lex. Item, 7. huc etiam quidam inter Nomina referunt No. וַיִּקְרָא m. infurgens, hoſtis, inimicus: unde in pl. m. וַיִּקְרָא hoſtes, adverſarii &c. (formæ inſtar שׁוּבִים bonus, boni) prout occ. cum 1 dem. praef. 2 Reg. 16.7. Serva me è manu Regis Aram, h. e. Syria; & è manu regis Iſrael וַיִּקְרָא ſurgentium, aut qui ſurrexerunt contra me, Pag. Av. Kimchi verò hanc etiam formam cum cholem ponit in part. ben. kal. ſicut בּוֹשׁ, erubeſcens &c. vide ſuprà in ben. kal. Deinde. ii. ſignif. 2. hujus Rad eſt ſubſtantia: alkum, Bu. Conc. Idque ſcil. 1. in No. וַיִּקְרָא m. Subſtantia; Bu. Lex. vel ſubſiſtentia; 70. ὑπὸ πῶτος: Cocc. vel, erectio, ſurrectio aut ſtatio; Pag. Prout occ. cum 1. Aff. ſic, Job. 22.20. Nonne fucifa eſt וַיִּקְרָא erectio, ſeu ſurrectio aut ſtatio noſtra; Pag. Subſtantia noſtra; Bu. Lex. ſtare noſtrum, ſeu ſubſiſtentia noſtra; Cocc. Et eſt cum kamets penult. loco Tſeri: Nam eſt pro וַיִּקְרָא; (ſicut וַיִּקְרָא verbum noſtrum).

nostrum) h.e. יְקִימוֹ, substantia nostra : q.d. verè non est fuccifa substantia nostra penitus in diluvio, quia remanserunt Noah, ac ejus filii : Sed residuum impiorum consumpsit ignis : i.e. impios, qui fuerunt in Sodom : Pag. Quo in loco Kimchi sumit vocem קֹמָה pro קֹמָה ut supra in Rad. קֹמָה. Quidam resurrectio, seu erectio nostri : ab illis enim est substantia nostra, &c. Merc. vel, יְקִימוֹ potest esse pro יְקִימוֹ : Cocc. Quasi scilicet esset pro No. fam. יְקִימוֹ in forma s.f. constr. cum יְקִי. Aff. Item; 2. No. in hac 2. signif. קֹמָה, Alkum; h.e. invictus : Bu. Conc. & Lex. De hoc autem prout occ. Prov. 30. 31. dictum est supra in קֹמָה. Est enim comp. ex קֹמָה negandi particula nè, non : & קֹמָה surgere, insurgere : Infinit. hujus Rad. in kal; quasi Invictum dicas, & in quem nemo insurgere aufit. Merc. Cev. Et Bu. Lex. Alkum dicitur, cui nemo resistere potest : est enim comp. &c. ut Bu. Av. Cabalici eà voce prophetiam inclusam esse putant nostro tempore implendam seu manifestandam; Merc. Cev. קֹמָה מֶלֶךְ אֱלֹהִים Rex Alkum : Av. Rex non insurgere vel resistere cum ipso : i.e. invictus : in quem, vel contra quem nemo insurgit, bellandi causa : ut A.E. & R. Lévi exp. sic, קֹמָה מֶלֶךְ non mors, i.e. immortalis : Prov. 12. 28. Bu. Lex. &c. vide etiam supra in קֹמָה. Item, iii. signif. 3. hujus rad. est caligare : Bu. Conc. Nam verbum קֹמָה surrexit, stetit : de oculis dictum exp. pro caligare : quum scilicet silitur virtus visiva : Av. prout occ. in præ. kal, 3. f. f. sic, 1 Sam. 4. 15. & oculi ejus, i.e. singulus oculorum ejus קֹמָה caligabant : Bu. Conc. caligavit, aut rugavit, defecit, & non poterat videri. R. D. exp. q.d. & unusquisque ex Oculis ejus קֹמָה caligaverat, aut rugaverat. Quando enim rugant oculi in senectute, deficcatur humor, & stant, seu eriguntur nervi oculi, & ingreditur oculus foramen suum, Pag. קֹמָה וְעֵינָיו & oculi ejus stabant, non poterat videre : h.e. duri & obstripi erant : 70. ἐπὶ τῇ στήθει. קֹמָה ex Chald. est pro קֹמָה : Cocc. & sic in 3. pl. m. præ. kal, occ. 1 Reg. 14. 4. Quia קֹמָה caligabant : Bu. Conc. Caligaverant aut rugaverant oculi ejus. In senectute enim, quum rugant oculi, stat & ingreditur oculus partem superiore, &c. vide paulo ante : Pag. קֹמָה קֹמָה, quia constiterant oculi ejus, ex quo canuerat : Cocc. Quia steterunt oculi ejus, &c. i.e. præ senectute caligaverunt : Av. Item iv. signif. 4. hujus Rad. est substantia viva & subsistens, Bu. Conc. Idque scilicet in No. inde ducto cum Jod heemant, ab initio : viz. יְקִימוֹ m. quod est Nomen generale ad omnia viventia, quæ sunt super terram : juxta A.E. & R. D. Pag. Bu. Lex. ὑπόστασις apud Paulum, Hebr. יְקִימוֹ 11. 13. quidam huic respondere putant : etsi alii malint יְקִימוֹ Merc. Subsistens quiddam & vivum : Av. quod stat, quod vivit ; 70. ἀνδραγαθία, ὑπόστασις reddunt : Cocc. Talimudici scribunt in Sanhedrim, fol. 110. 1. יְקִימוֹ esse facultates, quæ hominem erigunt in pedes suos : juxta Deut. 11. 6. Bu. Lex. occ. autem hoc No. cum קֹמָה dem. præf. locis seq. יְקִימוֹ substantia viva, Gen. 7. 4. 23. Deut. 11. 6. Denique, v. signif. 5. hujus Rad. ex Bu. Conc. est in No. inde ducto cum Mem heemant, viz. יְקִימוֹ m. locus : Pag. Bu. &c. in quo scilicet res quæque stat : Merc. vel sic dictus, quod in eo cuncta creata subsistunt : Bu. Lex. Spatium, in quo aliquid consistit : Av. 70. τόπος, χώρα ; Cocc. In utroque genere usurpatur : Av. Nam plerumque est masc. sed interdum & fæm. Pag. Apud

Rabbinos, No. hoc קֹמָה est inter nomina Dei : & quidem cum Articulo, קֹמָה per Antiphrasin, quasi illocalis, infinitus, qui nullo loco capitur, sed omnibus rebus locum dat : Bu. Lex. imo sic à quibusdam exp. Esth. 4. 14. מִמְּקוֹם אֲחֵר, de, sive, è loco alio. Nam qui Doctores cognominant Nomen Domini, sive Dominum קֹמָה, eo quod est locus mundi, nec mundus est ejus locus : sicut vocatur etiam מִמְּקוֹם habitaculum, locus ; Deut. 33. 27. מְעוֹנָה habitaculum Deus ab initio : vide in Rad. עוֹן : Ideo sunt, inquit R. D. qui istud, Esth. 4. 14. respiratio & evasio stabit Jehudæis מִמְּקוֹם, ex loco alio, putant indicare Dominum : Et hoc factum fuisse, nè nomen Domini esset scriptum in libris Medorum ac Persarum, Pag. Kimchi quidem, Dominum innui putat : sed Ab. Ezra non probat, propter adjectum אֲחֵר alio. Merc. Occ. autem No. hoc frequens in textu & ordine Conc. ut seq. in absol. formâ f. m. simpl. locis seq. מִמְּקוֹם locus, Gen. 1. 9. 24. 23. 25. Exod. 21. 13. 33. 21. Lev. 4. 12. 6. 4. 14. 40. 41. 45. Num. 18. 31. 23. 13. 27. Deut. 1. 33. 12. 13. Josh. 1. 3. 20. 4. Jud. 18. 10. 20. 36. 1 Sam. 9. 22. 27. 5. 2 Sam. 7. 10. 1 Reg. 8. 21. 1 Chron. 15. 1. 17. 9. Neh. 2. 14. Job. 16. 18. Ps. 132. 5. Prov. 15. 3. Eccl. 3. 20. 6. Isa. 5. 8. 7. 23. 28. 8. Jer. 7. 32. 19. 11. Ezech. 12. 3. 45. 4. 46. 19. Am. 5. 3. Mal. 1. 11. cui etiam יְקִימוֹ cop. est præf. sic, יְקִימוֹ & locus, Gen. 24. 31. Job. 28. 1. sed multo frequentius occ. cum קֹמָה dem. præf. sic, יְקִימוֹ locus, loci, locum, &c. Gen. 13. 3. 14. 18. 26. 19. 12. 13. 14. 7. 20. 13. &c. 16. 49. 20. &c. ad Joel. 4. 7. 7 ep. 1. 4. in 120. circ. l. sed occ. etiam cum קֹמָה præf. locis seq. יְקִימוֹ in loco, & cap. 29. 31. Lev. 5. 2. 19. 20. 7. 26. 10. 13. 14. 16. 24. 24. 9. Num. 19. 9. 22. 25. Isa. 22. 23. 25. sed sæpius cum קֹמָה præf. locis seq. יְקִימוֹ in loco, Gen. 20. 11. 28. 11. 16. 35. 13. 14. Deut. 12. 14. 19. 16. 7. 11. & cap. 14. 23. 16. 16. 23. 17. Jud. 20. 2. 1 Sam. 12. 8. 1 Reg. 13. 8. 16. 22. 21. 19. 2 Reg. 22. 17. 1 Chron. 21. 25. 2 Chron. 7. 12. 34. 25. Jer. 7. 35. 22. 3. 7. 7. 14. 12. 16. 23. 19. 7. 33. 10. 12. 42. 22. 44. 29. Item, occ. etiam ead. hæc absol. formâ f. m. cum יְקִימוֹ, יְקִימוֹ, יְקִימוֹ præf. ut seq. יְקִימוֹ & in loco, Hag. 2. 9. יְקִימוֹ loco, locum, Gen. 18. 24. 21. 31. 35. 7. Num. 13. 24. Jud. 15. 17. 18. 12. 1 Sam. 23. 28. 2 Sam. 2. 16. 6. 8. 1 Chron. 13. 11. Neh. 4. 13. Jer. 19. 6. 12. יְקִימוֹ & loco, Jer. 7. 14. יְקִימוֹ è loco, Esth. 4. 14. יְקִימוֹ & è loco, Eccl. 8. 10. sic etiam occ. sæpe in formâ f. m. constr. cum scheva penult. idque simpl. locis seq. יְקִימוֹ locus, Gen. 12. 6. 13. 4. 39. 20. 40. 3. Exod. 3. 8. Lev. 1. 16. 14. 28. Num. 20. 5. 32. 1. 1 Sam. 20. 25. 27. 37. 21. 3. 1 Reg. 8. 7. 30. 10. 19. 2 Reg. 6. 8. 1 Chron. 21. 22. 2 Chron. 5. 8. 9. 18. Esth. 4. 3. Job. 18. 21. 28. 6. 12. 20. Psal. 104. 8. Eccl. 1. 7. 3. 16. 11. 13. Isa. 18. 7. 33. 21. 54. 2. 60. 13. 66. 1. Jer. 17. 12. Ezech. 6. 13. 39. 11. 41. 11. 43. 7. Zach. 14. 10. Cui etiam formâ f. m. constr. יְקִימוֹ, יְקִימוֹ, יְקִימוֹ & sunt præf. ut seq. יְקִימוֹ & locus, Psal. 26. 8. Eccl. 3. 16. Isa. 60. 13. יְקִימוֹ in loco, Lev. 4. 24. 29. 33. 6. 18. 10. 17. 13. 19. 14. 13. 2 Sam. 15. 21. 2 Chr. 3. 14. 10. Ezer. 9. 8. Neh. 4. 20. Job. 34. 26. Psal. 24. 3. 44. 20. Isa. 45. 19. Jer. 22. 12. Ezech. 17. 36. 21. 35. Hos. 2. 10. יְקִימוֹ & in loco, Num. 9. 17. Prov. 25. 6. יְקִימוֹ sicut locus, Jer. 19. 13. יְקִימוֹ è loco, 2 Chron. 6. 21. Item, occ. etiam hæc forma cum scheva sub primâ cum affixis variis : ut cum יְקִימוֹ, Aff. simpl. sed cum יְקִימוֹ. Aff. post קֹמָה præf. & cum יְקִימוֹ vel in

ut seq. קינה lamentatio, lamentum, Jer. 7. 29. 9. 9. 26. Ezech. 19. 1. 14. 26. 17. 27. 2. 32. 28. 12. 32. 2. 17. Am. 5. 1. קינה idem, 2 Sam. 1. 17. לקינה in lamentationem, Ezech. 19. 14. Am. 8. 10. Item occ. etiam (quasi à f. m. קי idem cum præced. sam.) in formâ pl. m. simpl. loco seq. קינים lamentationes, Ezech. 2. 10. Sed in formâ pl. f. occ. cum ק dem. præf. ut & cum ק præf. & קי aff. sic: קינים lamentationes, Eze. 35. 25. בקינותיהם in lamentationibus suis, 2 Chron. 35. 25. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. in Bu. Conc. est in No. קי vel קי m. quod est lancea, aut hasta: aut ferrum lanceæ: Pag. Lancea est, viz. producta in morem cannæ: nam cum קי, cannâ, affinitatem habet, quamvis sit ex hac Radice: Merc. Occ. autem hoc No. in hac signif. cum Tseri sub Koph & cum י aff. sic: 2 Sam. 21. 16. & pondus קי lanceæ ejus: i. e. ferri lanceæ ejus, ut exp. R. Jonah; sed R. Joseph, scribit quod קי est hasta, seu lignum: & quum dicit קי, deficit לקי ferrum, vel acies: & sic R. D. inquit קי est lignum lanceæ: prout vocatur etiam Arabice *al-khan*. Non autem dixit pondus, de ligno lanceæ, sed de לקי ferro lanceæ: quia ferrum est in universitate lanceæ, quæ hastam ligneam, & ferrum habet, seu laminam: unde sensus est pondus laminæ lanceæ ejus. Alii verò, ut idem R. D. inquit, exp. pondus galeæ ejus *anex*, quæ erat super capite ejus: quæ scil. est sicut קי, i. e. nidus. Sed prius rectius. De hoc autem No. קי, nidus quare in Rad. קי: Pag.

Rad. 23. קים: Inde piel seu poel קים, succidere: prout occ. in fut. piel 3. f. m. sic: Ezech. 17. 9. frustum ejus קים succidet: Convenit cum קי Bu. Lex. Sed vide etiam infra in Rad. קים, de geminatis: Merc. Nam rectius refertur ad קים: quod pro קי usurpari potest: Coc. קים autem, quod quidam ad hanc Rad. קי reducunt, infra per se Radixerit; Merc.

Rad. 24. קי m. est dux, præses, princeps, munificus: Av. Sed inter Radices verbum hoc afferri non solet. Kimchi verò hanc vocem, Ezech. 27. 23; et si alibi non occurrat, tradit significare principem magnum, pro loci ratione, sicut & alia illic ei adjuncta, viz. קי & קי quæ omnia alii gentium nomina putarunt, ut & Jonathan. Vide infra in קי & קי, Merc.

Rad. 25. קי: indè No. Radicale קי m. Simia: Pag. Bu. & c. cogn. קי, gyravit; nam Simia non consistit in uno loco, sed continuo circumire solet: Av. Merc. Animal est facie homini simile, manibus palpians ut homo: Merc. In plur. קי. vertunt *πιδήκους* simias: Luth. Affen: Belg. Apen: Bochartus confert cum Cepho Plinii. l. 8. 19. ex Hesichio citat, *κῆτος* *ἡ μωρον* *πιδήκω*, Aristot. Hist. 2. 8. *ἐστὶ δὲ ὁ μέν κῆτος* *πιδήκω* *ἔχει* *ἐπ' αὐτὸν*: Coc. Occurrit autem in forma pl. m. cum י cop. præf. sic: קי & קי, 1 Reg. 10. 22. קי & קי, 2 Chron. 9. 21. Quidam autem in hac Rad. locant verbum קי: quod est קי, circuire: nam קי & קי ejusdem sunt significantiæ, inquit R. D. Pag. Atque indè ex קי vel קי; Merc. circumire: ducunt No. præced. קי: Nam Simia volubilis est: Bu. Lex. nunquam; ut dictum, uno loco consistens, sed assidue circumiens: Merc. Item hinc etiam quidam ducunt No. cum Thau Heemant. viz. קי f. circulus, circuitus, revolutio, circumactio: conversio: Pag. Bu. ut Exod. 34.

22. Et solennitas collectionis קי (in) revolutio, aut circuitu anni: quando, scil. Sol revertitur ad circulum suum: Hieron: Quando redeunte tempore cuncta conduntur. 2 Chron. 24. 23. & fuit קי in circulo, aut, revolutione anni, ascendit, & c. excercitus Aram; (i. e. Syria.) Psal. 19. 7. Ab extremo eorum egressus ejus, & circuitus ejus usque ad extremum ipsorum. Hieron. & cursus ejus: 70. occurfus ejus. Sic & 1 Sam. 1. 20. Et fuit קי in circuitibus dierum, וקי & concepit Channa, & peperit: i. e. jam, (vel, postquam, Merc.) perfecit, ac complevit dies conceptionis, & peperit. Nam Vau in וקי, ponitur vice קי, jam: Pag. q. d. quum jam, vel postquam, concepisset, revolutio graviditatis tempore, tandem peperit: Merc. Atque hinc Rabbini Sollicitia, & Equinoctia vocant Tekuphoth, sive Tekuphos: Bu. Tex. Nam quatuor קי anni revolutiones appellant, juxta quatuor Solis introitus diversos: viz. in Arietem, Cancrum, Libram, & Capricornum: unde, quatuor anni partium oriuntur constitutiones: Merc. Sed de hoc No. Vide etiam supra in Rad. קי; Bu. Conc.

Rad. 26. קי contractè in præf. kal, קי: est קי & קי, angustis affici, affligi: inquit R. D. item, æstivare: item expergisci, evigilare: Pag. Merc. tædere, disladere: constr. cum præf. קי & קי Bu. Lex. detestatus est cum Nausea, abhorruit nauseosus, seu nausea affectus; compunctus est nausea. In kal, absolute vel cum præf. קי, nauseavit, nauseam habuit: Sed cum Accus. detestatus est cum stomacho vel nausea Cogn. cum קי, tædio affectus est. Hinc *καὶ ζομαι* indignor, detestor, irascor, & c. Av. 70. *προσοχὴ δὲ αὐτοῦ βελύσσειται*: aquila *συχάειν*, tædio afficit: nauseare: Coc. sunt qui hoc verbum in universum exponant compungi, ex significatione קי spine, infra: sicut & per *καταγυνττωμαι* reddi quidam putant. Act. 2. ubi fastidium significatur, & dolor vitæ antea. Cum קי supra posito maxime convenit: Unde & cum Beth ejus more construitur. Significat fastidium, & nauseam habere: construitur & cum קי à conspectu: & tum potest reddi: abhorreere à re aliqua. In Epist. ad Hebræos, Cap. 12. ex Prov. 3. redditur per *ἐκλάσσειν*, deficere, defatigari. Ad hanc significationem quidam reducunt significationem expergiscendi, quod qui excitatur, velut pungatur, & extimuletur. In hiphil tantum, idem quod קי, supra. intransitive semper in hiphil: non transitive, ut quidam volunt. Nam excitare per aliud verbum, diceretur, קי, vel קי ab קי. Merc. Semel tantum est æstivare, æstatem transigere: ex No. indè ducto, quod æstatem significat: Bu. Lex. Sed in Bu. Conc. Rad. hæc quinque signifi. & 1. est evigilare, expergisci. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum י cop. præf. ut & in 2. f. m. cum י cop. præf. sed in 1. f. simpl. ut seq. קי evigilavit, 2 Reg. 4. 21. Ezech. 7. 6. & expergiscetur, expergesactus. Isa. 29. 8. & exprectus, Prov. 6. 22. & evigilavi, Psal. 3. 6. 120. 18. Jer. 31. 26. In infin. hiph. occ. cum קי & קי præf. sic: קי in evigilando, Psal. 17. 15. & in abevigilando, Psal. 73. 20. Et in imper. hiph. à simplice forma f. m. קי, occ. cum י paragon. add. simpl. & cum י cop. præf. & in pl. m. simpl. ut seq. קי evigila-

Vigila, Psal. 44. 24. 59. 6. Hab. 2. 19. וְהִקְצִיָּה & evigila, Psal. 35. 23. וְהִקְצִיָּה evigilate, Isa. 26. 19. Joel. 1. 5. In fut. hiph. à 3. f. m. וְהִקְצִיָּה expergiscetur, evigilabit, occ. in 1. f. & 3. pl. m. fic: וְהִקְצִיָּה expergiscar, Prov. 23. 35. וְהִקְצִיָּה evigilabunt, Job. 14. 12. Jer. 51. 39. 57. Dan. 12. 2. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est æstas: æstivare: Bu. Conc. Nam à No. וְהִקְצִיָּה æstas: de quo infra, verbum וְהִקְצִיָּה est æstivare: Merc. Coc. Et sic contrarium est verbo וְהִקְצִיָּה hibernare: Coc. prout occ. in præf. kal. 3. f. m. cum ! conv. præf. loco seq. וְהִקְצִיָּה & æstivabit, Isa. 18. 6. Atque inde ex Rad. in hac 2. signif. est Nô. וְהִקְצִיָּה m. æstas: Pag. Bu. &c. Quia terra nascentia expergisci facit, quæ per hiemem videbantur, quasi sopore demersa: Item metonymicè: fructus æstivus: Bu. Lex. i. e. Qui est maturus in æstate: ut R.D. inquit; Pag. Quidam æstatem sic dictam putant, quod tùm Sol fructus & fruges velut pungat, ac exsuscitet: i. e. maturet: collectivè autem sumitur No. וְהִקְצִיָּה pro fructibus æstivis, & maxime ficibus. Noster interpret nunc poma vertit, nunc messiem: sicut & Σέρος Græcis sumitur. In Isa. 16. vindemiam reddit, quod sequeretur nomen messis: collectivè etiam vertit massas palatharum, sive carycarum; Merc. Æstus, & labor facit homines malè habere: ergo à וְהִקְצִיָּה æstas dicitur וְהִקְצִיָּה. 70. Σέρος Et interdum etiam est Autumnus, ea scil. pars æstatis, quæ fructus maturi colliguntur, distinctè וְהִקְצִיָּה dicitur, Jer. 8. 20. Coc. Sed occ. hoc No. f. m. simpl. extra pausam cum pathach: vel, in pausa cum kamets penult. fic: וְהִקְצִיָּה æstas, æstivi fructus, 2 Sam. 16. 1. Psal. 32. 4. 74. 17. Isa. 28. 4. Mic. 7. 1. וְהִקְצִיָּה idem, Jer. 8. 20. Am. 8. 1, 2. Cui etiam formæ f. m. ! vel in pausa !, וְהִקְצִיָּה, וְהִקְצִיָּה, & וְהִקְצִיָּה, pro וְהִקְצִיָּה dem. sunt præf. ut seq. וְהִקְצִיָּה & æstas, Gen. 8. 22. Jer. 40. 10. וְהִקְצִיָּה & æstas, Jer. 40. 12. וְהִקְצִיָּה æstas, Am. 3. 15. וְהִקְצִיָּה & æstas, 2 Sam. 16. 2. וְהִקְצִיָּה in æstate, Prov. 6. 8. 10. 5. 26. 1. 30. 25. Zach. 14. 8. Item, occ. etiam in formâ f. m. (ut plerique volunt) const. cum וְהִקְצִיָּה. Aff. (licet in variis libris est cum jod signo pluralis ante finale Caph: Pag. Si autem No. esset in forma pl. m. const. cum Aff. scriberetur, vel sic scribitur pro, וְהִקְצִיָּה: ex Bu. Lex. Sed potius est sing. & in libris quibus jod inferitur: sic, וְהִקְצִיָּה: illud Jod ad protractionem tantum attinet: Merc. Cev.) locis seq. וְהִקְצִיָּה æstivos fructus tuos, Isa. 16. 9. Jer. 48. 22. Item, iii. signif. 3. hujus rad. וְהִקְצִיָּה vel וְהִקְצִיָּה est tædere, distædere, angustia affici: Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. prout occ. in præf. kal. 3. f. f. & 1. f. ut & in part. ben. kal. f. m. ut seq. וְהִקְצִיָּה angustia afficior, Num. 21. 5. וְהִקְצִיָּה tædio afficior, Gen. 27. 46. וְהִקְצִיָּה tædet te, Isa. 7. 16. Item, in fut. kal. à 3. f. m. וְהִקְצִיָּה tædebit, &c. occ. in 1. f. cum ! conv. præf. & kibbutz pro schurek in ult. sed in 2. f. m. cum cholem in ult. & in 3. f. m. cum ! conv. præf. & kam. kat. pro cholem in ult. ut & rursus in 3. pl. m. cum ! conv. præf. & kibbutz pro schurek in penult. prout seq. וְהִקְצִיָּה & tæduit, me, Lev. 20. 23. וְהִקְצִיָּה tædet te, Prov. 3. 11. וְהִקְצִיָּה & tæduit, Num. 22. 2. 1 Reg. 11. 25. וְהִקְצִיָּה & tædio afficiebantur, Ex. 1. 12. In hiphil, וְהִקְצִיָּה plerumque venit in 1. evigilandi signif. sed interdum in hac 3. tædio, aut angustia affiendi seu vexandi signif. prout occ. juxta plerosque in fut. hiph. à 3. f. m. וְהִקְצִיָּה, tædio vel angustia afficiet: in 1. pl. (à simplice formâ וְהִקְצִיָּה) cum וְהִקְצִיָּה cop. præf. & וְהִקְצִיָּה. Aff. sic, Isa 7. 6. ascendamus in Jehu-

dah, וְהִקְצִיָּה & tædio, vel angustia afficiamus eam; seu defatigemus eam: Bu. Conc. & Lex. Et divexemus eam; h. e. redigamus eam ad ἀπορίαν, & desperationem: Cocc. Quidam verò exp. etiam illud in 1. signif. Conjug. hiph. fic. & expergesciamus eam, sci. bello: Bu. Lex. vel expergisci faciamus illam &c. Pag. Atque sic quidem noster interpret & R. Sal. Sed R. D. & A. E. faciamus, ut eam tædeat, ut scil. afficiatur tædio longæ obsidionis. Id quod rectius puto: quia verbum hoc in evigilandi signif. Activè in textu non legitur, nec eo quidem censerem nobis sic uti licere: quicquid Kimchi contrà velit. Merc. ut fatigemus, Hebr. ut tædio afficiamus eam: Jun. Deinde, iv. signif. 4. hujus rad. וְהִקְצִיָּה, ex Bu. Conc. est in No. וְהִקְצִיָּה, m. spina: 70. וְהִקְצִיָּה: Pag. Bu. Coc. Spina scil. pungens, à quâ abhorremus & nauseam habemus: Av. Dicitur enim à tædio, quod pungendo avertit, aut quod celeriter hominem excitat: Bu. Lex. Quidam notantur spinarum decem nomina, & genera esse apud Hebræos, alii septendecim: Merc. imò, R. Sal. ad Ezech. 2. 6. vigin- ti spinarum nomina tradit esse: Bu. Lex. Atque inter ea Ab. Ezra dicit hanc וְהִקְצִיָּה esse spinam majorem: וְהִקְצִיָּה minorem, &c. Pag. Occ. autem hoc No. in 1. m. simpl. & cum !, וְהִקְצִיָּה, & וְהִקְצִיָּה præf. ut & in formâ pl. m. simpl. & cum ! cop. præf. Sed in formâ pl. m. const. simpl. ut seq. וְהִקְצִיָּה spina, Isa. 32. 13. וְהִקְצִיָּה & spinam: & Kotz, n. p. Gen. 3. 18. 1 Chron. 4. 8. Ezech. 28. 24. וְהִקְצִיָּה Kotz, n. p. Ezr. 2. 61. Nah. 7. 63. וְהִקְצִיָּה sicut spina, 2 Sam. 23. 6. וְהִקְצִיָּה & spina: Jer. 12. 13. וְהִקְצִיָּה spina, Jud. 8. 7, 16. Denique, v. Signif. 5. hujus Rad. וְהִקְצִיָּה ex Bu. Conc. est in No. inde ducto, pl. f. viz. וְהִקְצִיָּה vel absque dagesch וְהִקְצִיָּה cincinnati capitis, capilli, cafaries, 70. βόστρυχοι, Pag. Bu. Cocc. Cincinnati, fines capillorum, extremitates pilorum capitis; Cogn. cum וְהִקְצִיָּה & וְהִקְצִיָּה, præcidit extremitates, &c. Av. Qui hoc No. in formâ pl. f. statuit Radicem per se: Sic autem à succidendo, capilli dicti videntur, quasi à וְהִקְצִיָּה: Bu. Lex. ad quam Rad. rectè refertur hoc No: Coc. quod, scil. sint extremi capilli, qui rescinduntur. Sed ita interdum fit Radicum confusio. Appellatur autem cincinnati etiam וְהִקְצִיָּה: ut videre est in Rad. וְהִקְצִיָּה; Merc. occ. autem hoc No. pl. f. cum וְהִקְצִיָּה, & וְהִקְצִיָּה, aff. sic: וְהִקְצִיָּה cincinnati mei, Cant. 5. 2. וְהִקְצִיָּה cincinnati ejus; Cant. 5. 12. De hac Rad. etiam venit unus, aut alter locus notandus, ad infin. scil. hiph. viz. Psal. 17. 15. וְהִקְצִיָּה וְהִקְצִיָּה satiabor, quem expergescita fuerit imago tua: i. e. anima mea, quæ est imago tua: Pag. vel potius, quum evigilero, imagine tuâ: Merc. vel sic transitive potest exponi, quum expergisci feceris imaginem tuam: &c. Vide supra in Rad. וְהִקְצִיָּה, Pag. Quum expergiscar, &c. Bu. Lex. Satiabor, quum expergesciam, specie tui, h. e. in resurrectione: Confer Job. 19. 26. Cocc. Satiabor, (q. d. non indignè fero illos hîc præsentibus beneficiis satiari, atque inferciri: per me licet: Ego in venturorum bonorum futurorumque certissimâ conquiesco fiducia:) quum expergiscar, (Hebr. in expergiscendo, h. e. quum refurgam è mortuis, quos obdormire dicit Scriptura, usque ad secundum adventum Christi:) Similitudine tuâ: i. e. videbo te perfectissimè sicuti es. & similis ero tibi, quum patefactus fuerit Christus glorioso adventu suo: vide

Deut.

Deut. 19.5. pro קטר ad cædendum ligna, habet קטר. & est genus infirmitatis, inquit R. D. quæ repente hominem interimit; Pag.

Rad. 30. קטר, tadio affectus est: idem quod קטר. Hinc קטר, tadio afficior, &c. ut supra in קטר. Unde in niph. קטר idem: tadio affici: prout occ. in præ. niph. 2. pl. cam! conv. præf. & dageſch Euphónico in Teth: sic: Ezech. 6.9. וקטר וקטר afficiuntur, in faciebus suis, ad mala, quæ fecerunt: 70. קטר. Ut & in 3. f. f. præ. niph. sic: Job. 10.1. קטר, tadio affecta est anima mea, &c. Et est ad formam קטר: Ezech. 41. Av. Qui solus hæc hic in hæc Rad. locat: reliqui verò ea referunt ad Rad. קטר: ubi plenius ea vide.

Rad. 31. קטר, est, occidere, interficere, interiere, enecare; Pag. Bu. 70. ἀποκτείνω, ἀνακτείνω: Coc. evulſit radicibus, eradicavit: & transl. excidit, occidit. Est cogn. cum קטר circumvolvit. revolvit: quod fit evellendo illa, quæ tenaciùs hærent. Hinc קטר, evello. Av. Chaldæum magis verbum est. קטר, quam Hebræum: & respondit Hebræo קטר gravius tamen videtur, quasi necare aut trucidare, dicas: Sicut & quidam difficere exponunt. Chaldaicè tamen simpliciter est ἀντίστροφον τῷ קטר, vel קטר: Merc. Occ. autem hoc verbum in fut. kal. à 2. f. m. קטר interficiet, in 2. f. m. cum cholem in ult. sed in 2. f. m. cum Cam. Chat. pro cholem, ob Maccaph seq. sic: קטר occides, Pl. 139.19. — קטר occidet, Job. 24.14. Item, occ. etiam 3. f. m. fut. kal. cum קטר aff. loco seq. קטר occidet me, Job. 13.15. Atque inde est No. קטר m. occisio, strages: occidio: Pag. Bu. 70. σφαγή: Coc. evulſio: Av. prout occ. cum קטר præf. & kamets pro ſagol penult. ob pauſam: sic: Obad. verſ. 9. ut ſuccidatur vir de monte Eſau, קטר propter occiſionem, ſcil. magnam: Pag. occiſione. ſtrage: Bu. Conc. vel, præ ſtrage: Idem est, quod קטר: Merc. Eò quod excindetur unusquifq; &c. ab evulſione: 70. δὴ τὴν σφαγήν, Av. ob occiſionem: Coc.

Rad. 32. קטר. Inde verbum in kal. קטר: (formæ inſtar קטר) quod est, parvum/qualitate viz. vel. quantitate Merc.) eſſe, minorem, vilemque eſſe, aut, ſe reputare. Pag. minus, parum, parvum eſſe: Bu. Lex & Av. ſim. Pag. & Merc. 70. μικρὸν ἐστὶν, ὀλίγον εἶναι: Coc. Hinc per metath. τέκνον, filius parvus: τεκνῶν, parturio: i.e. parvulum infantulum edo. Av. Occ. autem hoc verbum in præ. kal. 1. f. ſimpl. & in fut. kal. à 2. f. m. קטר vel קטר parvus erit; occ. in 3. f. f. cum קטר conv. præf. ſic: קטר minor ſum, Gen. 32. 10. וקטר & parum fut. 2 Sam. 7.19. 1 Chron. 17.17. In hiphal. קטר, minuire, minus reddere: Bu. imminuere, vel fecit imminuere; Pag. Fecit parvum. dimidiavit: Av. prout occ. in inſin. hiph. cum קטר præf. loco ſeq. קטר ad minuendum, Amos. 8.5. Atque inde ſunt nomina ſeq. 1. No. קטר, m. parvus, minor, minimus: Pag. Bu. Av. 70. μικρὸς, νεὸς, ὀλιγοστός: parvus, mole, aut, ætate: Interdum ut ſubſtant. ponitur, ut Iſa. 22. 24. Omnia קטר, vafa parva: ad verbum, vafa parvi, h. e. vafa parvitat: Adjectivum pro abſtracto (Kinchi verò adjectivè exp. vafa parvi, ſubaudiens ſcil. קטר Ministerii: h. e. vafa uſus parvi, vel ſimile quippiam: Merc.) Omnia inſtrumenta, etiam, minimi: i.e. non tantum homines curæ ſaturi ſunt ipſi, & quidem homines

tenuiſſimi: ſed etiam minutiſſima ipſorum inſtrumenta, ne quam ſacturam faciant ipſi, aut ab aliis damnum patiantur: Jun. Cum Mem. præf. venit, Gen. 5. 13.. 31. 34. קטר à parvo eorum: hoc ſenſu: tam parvorum, quam magnus Etiam puer in Chriſto (1 Cor. 3. 1.) novit Deum, &c. Cocc. Ordine verò Conc. occ. hoc No. ſimpl. & cum קטר & קטר pro קטר dem. præf. ut ſeq. קטר parvus, minor minimus, Gen. 44. 20. 2 Sam. 9. 12. 1 Reg. 11. 16. 2 Chron. 34. 30. Eſth. 1. 5, 20. קטר minor, minimus, Gen. 9. 24.. 27. 15, 42. 1 Sam. 16. 11.. 17. 14. 1 Chron. 12. 14.. 24. 30. Iſa. 22. 24. קטר quam parvo, 2 Chron. 31. 15. Hoc autem No. in ſimplice formà, cum duplici kamets in aſſiſis, in plurali, & in ſam. gen. mutat prius kamets in ſcheva, & alterum in pathach, ante dageſch ſequens, Merc. Prout occ. cum קטר & קטר præf. & קטר. Aff. ſic, קטר à minimo eorum, Jer. 6. 13. Jon. 3. 5. קטר à minimo eorum, Jer. 31. 34. Item, ſic occ. etiam in formà pl. m. ſimpl. & cum קטר & קטר dem. præf. ut & in formà pl. m. conſtr. ſimpl. & cum קטר præf. ut ſeq. קטר parvi, 2 Reg. 2. 23. Cant. 2. 15. וקטר & parvi, Jer. 16. 6. וקטר minimi, 2 Reg. 18. 24. Pſal. 115. 13. Iſa. 36. 9. וקטר & minimi, 2 Chron. 35. 18. קטר minima, Prov. 30. 24. קטר ex minimis, 1 Sam. 9. 21. Sic & 2. Occ. etiam No. in formà ſf. ſimpl. & cum קטר & קטר dem. præf. ut & in formà pl. f. eod. modo, ſimpl. & cum קטר dem. præf. prout ſequuntur: 2 Chron. 35. 18. קטר parva, minor, minima, Num. 22. 18. 2 Sam. 12. 3. 1 Reg. 2. 30.. 17. 13.. 18. 44. 2 Reg. 4. 10.. 5. 2. Eccl. 9. 14. Cant. 8. 8. וקטר & parva, Deut. 25. 13, 14. וקטר minor, Gen. 29. 16, 18. Jud. 15. 2. 1 Sam. 14. 51. Ezech. 16. 46.. 43. 14. וקטר parva, Pſal. 104. 24. Zach. 4. 10 וקטר minores. Ezech. 17. 51. Item, hinc etiam No. ſm. in formà cum cholem penult. idem ſignificans cum præced. & occurrens ſimpl. & cum קטר, קטר, קטר, קטר præf. prout ordine ſequuntur, קטר parvus, minor, minimus, 1 Sam. 2. 19. 15. 17.. 20. 2, 38.. 22. 15.. 25. 36. 1 Reg. 2. 7.. 8. 64.. 22. 31. 2 Reg. 5. 14. 2 Chron. 15. 13. Job. 3. 18. Iſa. 1. 6.. 54. 7. Jer. 49. 15. Am. 7. 2, 8. Obad. 1. 20. וקטר minor, minimus, -um, Gen. 16. 42. 13. 15, 20, 34.. 43. 29.. 44. 2, 23, 26.. 48. 19. Exod. 18. 22, 26. Jud. 1. 13. 3. 9.. 9. 5. 1 Sam. 30. 19. 2 Chron. 18. 30.. 22. 1. Iſa. 50. 22. Am. 5. 12. וקטר & minimus, Gen. 42. 32. וקטר & in minimo, Gen. 44. 12. וקטר tam parvum, Deut. 1. 17. 1 Chron. 25. 8.. 26. 13. וקטר à parvo, Gen. 19. 11. 1 Sam. 9. 9.. 30. 2. 2 Reg. 25. 26. Jer. 8. 10.. 42. 1.. 44. 12. וקטר à minimo, 2 Reg. 23. 20. Jer. 42. 8. Item, occ. etiam hoc No. in formà ſm. conſtr. cum ſcheva, ſcil. in penult. loco ſeq. קטר minimus, 2 Chron. 21. 17. Item, occ. etiam hoc No. cum קטר, Aff. ſic, 1 Reg. 12. 10. & 2 Chron. 10. 10. קטר minimus meus, (ſcil. digitus) groſſior eſt lumbis patris mei; Pag. vel, minimum meum, i.e. minimum membrorum meorum, ac maxime imbecillum, craſſius eſt, & robuſtius, lumbis, &c. In quibus, ſcil. ſitum eſt robur hominis: Merc. 70. in Reg. ἡ μικρότης μου, & in Chron. ὁ μικρός μου δάκτυλος: minimus meus, viz. digitus: Coc. proverbiale dictum eſt: q. d. nulla eſt pars mei, tam infirma, quæ non ſit valentior robore patris mei: Jun. Hoc autem loco, Koph eſt cum kamets longo. ut eſt in abſoluto. Abſorptum autem eſt vau, in Nun dageſhato, & verſum eſt cholem in kamets-kateph, Pag. Et ſic remanet kamets cum pronomine, ſecundum morem ſingu-

singularis absoluti, in קטר, ut habes in Rad. קטר, teste R.D. Pag. Cev. Licet in קטר dagesch excidisse videtur ex Beth, litera schevatâ. Cev. Sed juxta normam aliorum nominum sui generis, debuerant esse קטר & קטר: & quia absorptum est Hannach, i.e. van, quiescens litera, Nun est cum dagesch: Pag. viz. קטר, sicut & Lamed in קטר; de quo in Rad. קטר. Cev. In Gen. 1. 16. הַקָּטָר הַקָּטָר, luminare minus, dicitur, quod minorem lucem præbet: Cocc.

Rad. 33. קטר: est קטר, excidere, succidere. Pag. Non propriè nisi manibus, absque ferro, quod est evelere: vel potiùs, quod Latine dicimus, decerpere: de fructibus scilicet dicitur, aut herbis: Merc. decerpit, decidit; Bu. abscedit manibus, decerpit: & tantum de terrâ nascentibus dicitur. Cogn. cum קטר, rapuit, abripuit: & קטר, exterminatio. Hinc per Metath. קטר, ἀποκόπτω, amputo, præcido, &c. Av. 70. reddunt קטר, per ἀποκόττειν decerpere: Cocc. Prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. simpl. & in 2. f. m. cum! conv. præf. קטר decidit, Ezech. 17. 4. וְקָטְרָה & decerpens, Deut. 2. 26. In part. ben. kal, 3. f. m. קטר, decerpens, &c. occ. in formâ pl. m. קטר dem. præf. sic, קטר decerpentes, Job. 30. 4. In fut. kal, 3. f. m. קטר, decerpit: in 1. f. est, קטר decerpam, Ezech. 17. 22. In niph. קטר, decerpi: Bu. abscessus, seu decerpitus est; Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. loco seq. קטר decerpetur, Job. 8. 12.

Rad. 34. קטר, est, suffire, suffumigare, suffitum facere, fumum facere, adolere: Pag. Bu. Av. i.e. sacrificare, & quasi odorem Deo exhibere: juxta illud Virgilianum: verbenasque adole pingues, & mascula thura. Latinis autem adolere est etiam crescere: quod huic verbo Hebræo non quadrat. Sed significat etiam, ligare, &c. Pag. קטר, est, odores incendit, incensum fecit ex thure, aut myrrha, Aloe, seu aliis fragrantibus Aromaticis & herbis impostis prunis. Cogn. cum קטר, atratus fuit: Nam suffitus, seu fumus, ex suffitu, atras reddit facies: Hinc ἀνθραξ, ἀνθραξ, carbo: κτερίω & κτερίω; parento: i.e. exequias ago, quod fiebat suffiendo, & aliis ceremoniis faciendis: κτερό, parentatio, &c. Av. In Bu. conc. rad. hæc duo signif. 1. est adolere &c. In qua signif. non occurrit in kal, sed in piel, קטר, idem, ut supra ad initium Rad. Fumigavit, suffivit, incendit odores, &c. Av. סוּמָן: adolere: i.e. incendere odoris vel nidoris causâ: Cocc. prout occ. in præf. piel, 3. pl. & 2. pl. m. sic: קטר adoleverunt, 2 Reg. 23. 8. 1. f. 65. 7. Jer. 19. 12. 32. 29. קטר adolevitis, Jer. 41. 21. 23. In part. piel, 3. f. m. קטר, adolens, occ. in forma pl. m. simpl. & cum! cop. & dem. præf. ut & in forma pl. f. simpl. ut seq. קטר adolentes, 2 Reg. 18. 4. Jer. 11. 12. 44. 19. וְקָטְרוּ & adolentes, 1 Reg. 22. 44. 2 Reg. 12. 4. 14. 4. 15. 4. 35. 1. f. 65. 2. וְקָטְרוּ qui adolebant, 2 Reg. 23. 5. וְקָטְרוּ adolentes, Jer. 44. 15. In Infin. piel, occ. etiam simpl. & cum! & præf. קטר adolendo, 1 Sam. 7. 16. Jer. 44. 5. וְקָטְרוּ & adolendo, Jer. 7. 9. Am. 4. 5. וְקָטְרוּ adolendum, 2 Chron. 28. 25. Jer. 11. 13. 17. 44. 3, 8, 17, 18, 25, & in fut. piel, 3. f. m. occ. simpl. & cum! pro! cop. (nè scilicet duplex scheva concurrat ab initio) & 1 conv. præf. קטר adolebit, 2 Chro. 25. 14. וְקָטְרוּ & adolebit. Hab. 1. 16. וְקָטְרוּ & adolevit, 2 Reg. 16. 4. 23. 5. 2 Chro. 28. 4. Item, in 3. pl. m. fut. piel, etc. simpl. & cum Nun pa-

rag. add. ut & cum! conv. præf. ut seq. וְקָטְרוּ adolebunt, Jer. 18. 15. Hof. 4. 13. וְקָטְרוּ adolebunt, Hof. 11. 2. וְקָטְרוּ & adoleverunt, 2 Reg. 17. 11. 22. 17. 2 Chron. 34. 25. Jer. 1. 17. 19. 4. In pual, קטר, suffumigari: unde in part. pual, 3. f. m. קטר, suffumigatus, & in fem. קטר: occ. in forma f. f. cum duplici segol ante Thau: loco seq. וְקָטְרוּ suffumigata, Cant. 3. 7. In hiph. est etiam, adolere, &c. ut in piel, & ad initium Rad. Bu. Fecit suffitum, ex prunis, scilicet ignitis: suffivit, accendit, seu, accendendum tradidit, odoris gratiâ, &c. Cocc. Av. prout occ. in præf. hiph. 2. f. m. simpl. & cum! cop. vel conv. præf. cui etiam 1. f. m. sunt Aff. ut & in 2. f. m. cum! conv. præf. & in 3. pl. simpl. & cum! conv. præf. ut seq. וְקָטְרוּ adolevit, Lev. 9. 10. 2 Chro. 28. 3. וְקָטְרוּ & adolevit, adolebit, Exod. 30. 7. Lev. 1. 9, 13, 15. 2. 5. 4. 19. 1. 17. 2. 2. 16. 4. 3. 13. 5. 5. 12. 6. 5, 8. 7. 5. 3. 1. 17. 5. Num. 5. 26. וְקָטְרוּ & adolebit illud, Lev. 3. 11. וְקָטְרוּ & adolebit ea, Le. 3. 16. 4. 10. וְקָטְרוּ & adolebis, Exod. 29. 13, 25, 18. וְקָטְרוּ adoleverunt, 2 Chro. 29. 7. וְקָטְרוּ & adolebunt, Lev. 3. 5. In part. hiph. f. m. occ. cum! cop. præf. & in forma pl. m. simpl. & cum! cop. & dem. præf. At in forma pl. f. simpl. ut seq. וְקָטְרוּ & adolens, 1 Reg. 3. 3. Jer. 33. 18. 48. 35. וְקָטְרוּ adolentes, 1 Chron. 6. 34. וְקָטְרוּ & adolentes, 2 Chron. 13. 11. 29. 11. וְקָטְרוּ adolentes, 1 Reg. 13. 20. וְקָטְרוּ adolentes, 1 Reg. 11. 8. In Infin. hiph. cum! cop. præf. occ. cum Jod quiescente in, vel, post Tseri: sed cum! præf. plenè cum Jod hiph. post chirek in ult. sic, וְקָטְרוּ & adolendo, adolevit, 1 Reg. 9. 25. וְקָטְרוּ adolere, ad adolendum, Exod. 30. 20. Num. 17. 5. 1 Sam. 2. 28. 1 Reg. 12. 33. 13. 1. 1 Chro. 23. 13. 2 Chron. 2. 35. 25. 16. 18, 19. In Imper. hiph. f. m. occ. cum Tseri pro jod hiph. in ult. loco seq. וְקָטְרוּ adole, 2 Reg. 16. 15. In fut. hiph. 2. f. m. occ. simpl. & plenè, sed in 3. f. m. simpl. plenè: at cum! conv. præf. cum Tseri pro Jod hiph. in ult. ut & rursus plenè absq; præf. sed cum! Aff. & in 2. pl. m. simpl. & plenè; sed in 2. pl. m. cum Nun parag. add. post -chirek tantum absq; Jod hiph. in penult. prout sequuntur, וְקָטְרוּ adolebis, Num. 18. 17. Hof. 2. 15. וְקָטְרוּ adolebit, Lev. 4. 26. 16. 25. וְקָטְרוּ & adolevit, Exod. 40. 57. Lev. 8. 16, 20, 21, 28. 9. 13. 17. 14, 20. 2 Reg. 16. 13. וְקָטְרוּ adoleat illum, Exod. 30. 7. 8. וְקָטְרוּ adolebitis, Lev. 2. 11. 2 Chron. 22. 12. וְקָטְרוּ adolebunt, 1 Sam. 2. 15, 16. In hophal, וְקָטְרוּ vel וְקָטְרוּ, adolere, suffumigare, Bu. suffitus est, incensus est; Av. prout occ. in part. hoph. f. m. קטר, suffitum, subfumigatum: Bu. Conc. suffimentum fiet: vel potest & nomen esse, suffitus: Bu. Lex. Mal. 1. 11. Et in omni loco קטר, suffitur, offertur nomini meo. Vel juxta R. D. est nomen, i.e. suffitus, aut suffimentum, offertur &c. Pag. Sed juxta R. D. exp. offeretur; si, scilicet, illis præcepissem. Ego autem enunciative expono: ut gentium vocatio intelligatur. Et si jam ab illis temporibus (velut paraceve ad Christum) gentes etiam passim Deum unum agnoscabant, & ei, Judæorum more, immolabant, ut habes de Nabuchod. & Dario in Daniele. Cetera autem, quæ hic affert Kimchi, prudens omitto, quod Judæi in locis de Christo, planè exantiant. Merc. Dicit tamen R. D. postea, quod potest esse part. pass. i.e. suffitur, viz. suffimentum: offertur, viz. oblatio: & exp. si ius-

tum, suffitus, &c. De quo suprà vide ad part. hophal. Et simile quære in Radice קשט Pag. Licet ibi sit per kamets-kateph sub Mem, pro kibbutz: quod hæc puncta vicina sint: Merc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. קשר: est, ligare: ligatum, Bu. Conc. Idque scilicet, in part. pahul kal, à f.m. קשר ligatus, & in f.f. קשר ligata: Pag. vel, fumigatum, (viz. ut nomen participiale) caminatum: Bu. Lex. prout occ. in formà pl. f. pahul kal cum kibbutz pro schurek penult. sic Ezech. 16. 22. In quatuor angulis atrii, קשר, atria, קשר ligata, aut colligata: Pag. alligata: Bu. Conc. Minus rectè quidam exp. atria suffimentorum: tum enim oportuisset esse in regimine, non קשר cum Tseri: sed קשר, cum Scheva in penult. Sed non adverterunt ad signif. Chald. hujus verbi: nam קשר, Dan. 5. sunt vincula, nodi: Hebraice קשר: Merc. Sensus igitur potius videtur: conjuncta & ligata in angulis atrii, alterum cum altero: Sicut illud Neh. 4. 6. Et ligatus est omnis murus usque ad medium ejus. Pag. atria caminata: caminis scilicet & vaporariis instructa, propter sacrificia, quæ ibi coquebantur. Hebræi: conjuncta, coagmentata: ex signif. Chald. quæ קשר, est Hebr. קשר, ligare, alligare, &c. Bu. Lex. In quatuor Angulos atrii, erant atria fumosa: Judæi, alligata: Av. atria caminata: sic quidam: sed nescio an rectè. Nam postea manorat, culinas in iis fuisse: quæ habent caminos. Malim itaque cum Kimchio קשר, h.e. cincta muris: Cocc. In Targum, Deut. 5. 8. Hebr. קשר redditur קשר, & ligabis ea, in manu tua, &c. idem in Lex. Chald. Pag. Rad. 35. קשר, evomit: idem quod קשר. Hinc קשר ebrietas ciens vomitum. Prout legitur hoc verbum in Imper. kal a f.m. קשר: in pl. m. cum cop. præf. sic, 'er. 2. 2. bibite, &c. וקשר & vomite, &c. Av. Qui solus ob hanc vocem, hanc hîc statuit Rad. Reliqui verò referunt ad Rad. קשר, quam vide: Atque ibi etiam No. קשר vomitus, &c. קשר, m. Chald. æstas: pro Hebr. קשר: &c. vi. e in Conc. Chald.

Rad. 36. קשר: inde in piel, ad formam verborum perfectorum, קשר, idem quod קשר, surrexit, unde piel vel poel. קשר erexit, statuit confirmavit, stabilivit, &c. prout occ. in præf. piel, 3. f. m. & in 2. pl. קשר, erexerunt super animas suas, i.e. obligarunt animas suas, &c. Esth. 9. vers. ult. antepenult. & penult. & in Inf. piel, cum ל præf. vers. antepen. קשר ad confirmandum dies purim, &c. Item in Imper. piel. f. m. cum י. Aff. Psa. 19. in daleth קשר confirmam me, secundum verbum tuum: & in piel præterea legitur tantum Esth. 9. 26, 23. Atque inde nominati. קשר m. substantia, substantens erecte, substantentia: prout occ. cum י. Aff. Job. 22. 20. Si non occulta i.e. excisa, sit קשר, substantia nostra: 70. ὑπὸ στατισ. Et 2. hinc etiam No. קשר f. erectio, resurrectio, &c. prout occ. à forma f. con. tr. קשר cum cop. præf. & קשר. Aff. sic, Lam. 2. 4. à fine. Vides sessionem eorum, קשר & resurrectionem eorum: 70. καὶ ἀνέστασαν αὐτῶν: h.e. videbas, quod tum quando sedebant, & quando stabant, eorum fui Canticum, Av. Sedere eorum, & surgere eorum, intueri: h.e. vide, quid agant, quum confidunt, & ad quid agendum, surgant. Cocc. Qui ut & reliqui, hoc & præced. No. ut & verbum etiam in piel, præced. ad Rad. קשר, referunt: ubi ea plenius vide: solus enim Av. ob hæc, hanc hîc per se statuit Radicem.

Rad. 37. קין, m. No. Radicale, lancea, hasta; Bu. Lex. vel absol. formâ potest esse קין, conus, acumen spiculi, hasta acuta. Stimulus lanceæ. Cogn. cum קנה, i.e. Canna, seu calamus productus, ad cujus formam hasta sunt cuneatæ. Hinc ακονίδω, ἀκονέω, & Lat. cuneo, -as, -are, i.e. acuo, præacuo: item κῶνος, conus galeæ, &c. Av. Occ. autem hoc No. in formâ f. m. con. fr. juxta Bu. Lex. vel in ipsâ formâ absolutâ juxta Av. cum Tseri, scilicet penult. & Aff. sic, 2 Sam. 21. 16. וקין, & pondus, קין, lanceæ ipsius; Bu. Lex. & pondus con. ni, i.e. ferri hasta ejus, pendebat 300 Siclos æris, Av. 70. δ σιδερεὺς τῆς ῥάβδος αὐτοῦ, Coc. Atque hinc quidam ducunt קין Cain, proprium nomen filii Adami. Sed de hoc vide in Rad. קנה. Av. Apud quem, ut & in Bu. Lex. & Cocc. hæc hîc specialiter locatur Radix: Sed in Pag. & Bu. Conc. refertur ad Rad. קין: ubi vide.

Rad. 38. קין, contractè in præf. kal, קין, æstivavit, per æstatem duravit, æstatem transiit. Cogn. cum קין, evigilavit: (& c. vide suo loco:) Nam in æstate, evigilant, quæ in Hieme videbantur emortua. con. fr. cum י. præf. kal, 3. f. m. cum קין conv. præf. Isa. 18. 6. וקין, & æstivabit super eum, ramum, scilicet volucris &c. Unde in Hiphil, fecit evigilare: prout occ. in præf. infin. imper. & fut. hiph. variis in locis, (de quibus, vide suprà in Hiph. ex Rad. קין, ad quam plerique hæc referunt.) Atque inde est No. קין, m. æstas: in qua scilicet evigilant omnia, & juvenescunt seu reviviscunt: item pro fructibus æstivis: &c. Sed de hoc No. vide etiam suprà in Rad. קין: Nam solus Av. hæc hîc in Radice speciali locat. Item קין, extrema, &c. Vide in Rad. קנה. Av.

Rad. 39. קין, inde קין: m. ricinus, frutex: virgultum vel arbuscula, ramos suos in longum extendens, in altum crescens, & umbram faciens: ut Kimchi scribit. Bu. Lex. juxta Hieron. & 70. est Hedera: Pag. Et si ille speciem potius arbuti esse dicat: cui vox Latina non respondeat. Nos, ex Targum Jonæ, putamus esse, quam Latini ricinum appellant: Cev. Alii cucurbitam vertunt: R. Sal. inquit, Arabice vocari, אלקרוע: (Elkeroa: quod officina: hodie Elkerva cum V consonante: Cev.) Hieron. in Comment. scribit quod sermo Latinus hanc speciem non habeat. Nasctur autem creberrimè in Palestina, lata habens folia in modum pampini, mirumque in modum, si fementem jeceris, citò conforta, confurgit, in arborem: & intra paucos dies, quam herbam videras, arbusculam suspicis: Pag. 70. vertunt per. ἡλικύνη, sed verisimile est ricinum fuisse. Nam Diosc. scribit, fruticem qui alias ἀρόδων. apellari solet, κακία, dici: & Plinius ricinum, cici vocat: קין קין est ἡλικύνη κίανον, utile lucernis, in Ægypto usitatissimum defectu melioris: Coc. occ. hoc No. simpl. & cum ה. dem. præf. sic: קין ricinus. Jon. 4. 7. קין Ricinus Jon. 1. 5. 7. 9. 10.

Rad. 40. קיר diruit parietem, perfodit parietem, depopulatus est parietem. Cogn. cum קיר, fodit, effodit, & cum קרה, occurrit, à trabibus, scilicet occurrentibus: Item cum קרה, oppidum. Hinc קיר, scindo, populus: & קיר, pulso: Av. Qui solus hoc verbum verbaliter in kal, describit: piel verò geminatum videatur infra post nomen sequens: nam inde est No. quod plerique statuunt radicale, seu pro radice ipsa: viz. קיר, m. paries, murus: 70.

κόρυθος: Pag. Bu. Av. Coc. Interflitium: item, pro præcordiis. Hinc κριώ, lino, obliuo parietem: item κρις κριος, & Latinum cor: Nam parietes cordis vocantur præcordia. Av. Non infelici allusione quidam cum verbo קרה (quod est occurrere, vel in piel contiguare) conferunt: quod occurrat, & velut obiciatur ad impediendum transitum, vel quod ex tignis, aut, trabibus compingatur, est, sæpe ex meris lapidibus, aut aliâ ejusmodi materiâ, sicut & קריה oppidum. à domuum contiguatione, seu coagmentatione, dicta est: masc. est, non fæm. ut quidam putant in loco, 2 Re. 4. 10. Nam ibi קריה jungendum est cum קריה, coenaculum parietis parvum. Coenaculum parietis appellat, quod est constructum parietibus, structura scil. lapidum, aut laterum, aut ejusmodi solidâ materiâ: non interflitium tantum cannarum, aut foliorum Palmæ, aut ejusmodi levioris materiæ, quod Hebræi generaliter appellant קריה. In plurali tamen est fæm. Item קיר est etiam Urbis Moabiticæ nomen Kir Moab. reperio & קיר in Assyria, 2 Reg. 15. Tamestis alii Cyrenen putant in Africa: Sicut & Am. 1. ubi cum He locali invenitur, קיר, in Cyr, vel in Cyrenen, juxta alios: Merc. Et sic juxta R. D. est No. pr. Isa. 16. 11. & interiora mea, קיר קיר ad Kir-chareth: Hieron. ad murum cocti lateris; (quasi, testa dicas: Cev.) Et sic in eod. cap. vers. 7. dicta est Kir-charefeth: Nomen urbis Moab: ubi Hieron. etiam, super muros cocti lateris, Pag. vide Rad. קיר. Merc. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. locis seq. קיר paries. Lev. 1. 15. 5. 9. 2 Sam. 5. 11. 1 Reg. 6. 5. 2 Reg. 4. 10. 1 Chron. 14. 1. Isa. 15. 6. 16. 7. 22. 5. 25. 4. 59. 10. Jer. 48. 31. 36. Ezech. 4. 3. 4. 15. cui etiam formæ f. m. קיר, קיר, קיר, קיר, & קיר sunt præf. prout seq. קיר & paries, Isa. 22. 6. Ezech. 41. 12. 20. קיר paries: Lev. 14. 37. Num. 22. 25. 1 Sam. 20. 25. 2 Reg. 9. 33. 20. 2. Isa. 38. 2. Ezech. 8. 10. 13. 12. 14. 15. 23. 14. 41. 9. 17. Am. 5. 19. וקיר & paries, Ezech. 43. 8. וקיר in pariete, Jos. 2. 15. 1 Sam. 25. 22. 24. 1 Reg. 14. 10. 16. 11. 21. 21. 2 Reg. 9. 8. Ezech. 41. 6. וקיר in, ad parietem, 1 Sam. 19. 10. 1 Reg. 4. 33. 6. 27. 2 Reg. 3. 25. Ezech. 8. 7. 8. 12. 5. 7. 12. 13. 15. 41. 6. וקיר & in parietem, 1 Sam. 18. 11. 19. 10. וקיר sicut paries, Ps. 62. 4. וקיר ad parietem, 2 Chron. 3. 11. 12. Isa. 16. 11. וקיר à pariete, Num. 3. 4. 4. Hab. 2. 11. & in forma pl. f. occ. simpl. locis seq. קירות parietes, 1 Reg. 6. 5. 15. 20. 1 Chron. 29. 4. Jer. 4. 19. cui etiam formæ pl. f. קיר, קיר, & קיר sunt præf. Sicut etiam קיר & קיר sunt aff. & ! cop. est etiam præf. utrique: prout seq. קירות parietes, 1 Re. 6. 16. 2 Chron. 3. 7. Ezech. 33. 10. וקירות vel sine vau, in parietes, Lev. 14. 37. 30. 1 Reg. 6. 6. וקירות parietibus, Ezech. 41. 25. וקירות parietes ejus, Exod. 30. 3. 37. 26. וקירות vel sine vau, & parietes ejus, 2 Chr. 3. 7. Ezech. 41. 22. וקירות & parietes ejus, Ezech. 41. 12. Atque ex hoc no. plerique formant verbum in piel geminatum, קרקר, vel, קרקר, diruere ac destruere parietem: Pag. Bu. evertere: Coc. Contrariâ, scil. signif. à no. קיר, paries: q. d. exparietare; ut supra, קרקר, & infra in Rad. קרקר, & id genus: Merc. Cev. prout occ. in præf. piel 3. f. m. cum ! conv. præf. sic: Num. 24. 17. וקרקר, & destruet omnes filios Sethi. & diruet, &c. Av. Et evertet omnes filios Sethi; Christus omnes homines evertit, ut carne abolitâ resuscitet novum ædificium: Coc. & de-

struet omnes eos, qui ponē sunt. Hebr. filios sedis: i. e. Hammonitas, Midianitas, & Orientales cæteros ad Euphratem usque pertinentes. Hos autem filios sedis, vel posticæ partis, videtur appellare Bilham, ratione sitis sui. Nam castra habebant Israelitæ ad Moabitum campeltria, Jericuntem & Jordanem versis, supra 22. 1. Sic Moabitæ respectu Israelitarum versis Orientem erant, ut narrat Jiphthach Judic. 11. 20. Quum autem hæc omnia Bilham enuntiaverit, vultu ad Israelitas converso, tum certè fuerunt ponē ipsum, Orientales populi, quos Judæi suo tempore subegerant: itaque eos posteriorum partium filios appellavit, quæ partes honeste appellantur sedes hic, ut Jeshbah. 20. 4. Quod si quis, filios obsidionis, interpretari malit, i. e. infestos hostes per quos Israelitæ quasi perpetuâ obsidione pressi sunt, ducto nomine à verbo, quod significat opponere castra, ut Psal. 7. per me licet. Omnino quod ante vertimus, filios Scherhi. jam improbatum mihi. Utrum ex superioribus volet, pius lector deliget: Jun. Est autem cum pathach ab initio ex forma Chald. Bu. Lex. Nam ponitur pro קרקר cum chîrek Pag. Ut supra קרקר in quadratis literæ Pe. Talia Chaldaicam formam redolent: Merc. Multis enim in locis puncta hæc permutantur; Pag. vel potest esse infinitivus, & exponitur pro futuro; Av. Item occ. etiam part. piel f. m. sic: Isa. 22. 5. קרקר קרקר, diruere parietem: Pag. Bu. destruere, seu perfodiens parietem: Av. Quo in loco est etiam cum pathach in ult. pro קרקר, cum Tseri. Hieron. scrutans murum. Addidit קר, parietem, explicandi gratiâ. Sufficiebat enim ut diceret, קרקר קרקר, eò quod in verbo includitur no. paries: Pag. Quidam autem sumunt pro nomine, & exp. everfio parietum: Cocc. Quia dies est vexationis, &c. (dies) destructionis muri, &c. i. e. Dies, quo oppida Judææ tormentis bellicis destruantur: hæc ut ita accipiamus, adducimur, tum evidentiâ loci, tum Hebraicis distinctionibus: Jun.

Rad. 41. קלל: est, spernere, contemnere, levem, ac velocem esse: vilescere: item, maledicere: Pag. levare, levem, velocem, vilem esse vel haberi, vilescere. Est quantitatis & qualitatis: Bu. Lex. pondere, scil. vel honore, seu exultimatione levare, aut alleviare, quod dicunt, alleviari. Opponitur verbo קלה, de quo infra, quum scil. ad honorem refertur, & famam. Merc. levis fuit, celluit, præcelluit, levitate scil. item sprexit. Plerumque in contumeliam accipitur, nisi tribuatur pedibus, qui propter levitatem commendantur. Cogn. cum קלה, torrendo aliquid reddidit levius. Hinc קללו, i. e. celero κἀλλω, leviter curro, celero, cello, antecello, præcello: Item Lat. celer, celero, accelero: celeres, equi desultorii, veloces, scil. ad currendum. Av. In Bu. Conc. hæc Rad. קלל quatuor signif. 1. est, in Piel קלל קלל, maledicere, blasphemare, execrari. Regit Accus. ut oppositum ejus בך, benedixit: Bu. Lex. in Piel est detrahere, maledicere, vilipendere, q. d. levifacere, Nec procul abludit ab ista signif. Latina acceptio illa verbi, elevare, quâ significatur, verbis aliquid extenuare, & deprimere. Merc. Cev. fecit levem esse, vilipendit, blasphemavit, maledixit, Av. 70. ἀρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, κακολογεῖν, κακῶς ἐρεῖν κακῶς εἰπεῖν, maledicere, execrari,

crari. Coc. prout occ. in præf. piel 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1. aff. absque præf. & in 2. f. m. simpl. ut seq. 222 maledixit, Lev. 20. 9. 2Sam. 19. 22. 222 & maledicet, Isa. 8. 21. 222 maledixit mihi, 1Reg. 2. 8. 222 maledixisti, Eccl. 7. 22. Et in part. piel f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. & 1 dem. præf. 222 maledicens, Prov. 20. 20. 222 & maledicens, Exod. 21. 17. 2Sam. 16. 5. 222 maledicentem, Lev. 24. 14. 23. Sed cum 1 aff. scribitur præter normam: sic: Jer. 15. 10. Univerfus ipse, 222 maledicens mihi: Bu. Conc. univerfus ipse maledicit mihi: Pag. Bu. In quibusdam exempl. Lamed ult. est, cum kamets, sed in plerisque cum pathach: Merc. Et est, composita forma, ex 222 & 222: quasi 222, ignominia afficiunt me, & 222 maledicit mihi quisque: Bu. Lex. vel q. d. blasphemat me, & ignominia afficit me: Nam est comp. ex duabus Radicibus, breviandi gratia: viz. ex 222 maledicere, & 222, ignominia afficere: Et mutatum est He ipfius 222, in Vau: pro more permutationis harum literarum in multis locis: Pag. universi execrantur me: est, pro, 222: Coc. Unusquisque maledicit mihi: Jun. Item occ. etiam idem part. piel. f. m. cum 1. ob pausam, vel cum 1, aff. extra pausam, cui ult. etiam 1 cop. est præf. sic: 222 maledicenti tibi. Eccl. 7. 21. 222 & maledicenti tibi, Gen. 12. 2. Et in forma pl. m. est, & occ. loco seq. 222 maledicentes. 1Sam. 3. 12. In Inf. Piel occ. cum 1 præf. simpl. & cum 1. ob pausam pro 1, aff. ut & cum 1 & 1 præf. ante 1 aff. ut seq. 222 maledicere ad maledicendum, Gen. 8. 21. Joth. 24. 6. 222 ad maledicendum tibi Deut. 22. 5. 222 maledicendo ei, 2Sam. 16. 7. 222 ad maledicendum ei, Neh. 12. 2. In imper. Piel f. m. est, & occ. loco seq. 222 maledic, 2Sam. 15. 10. In fut. piel 1. f. a simplice forma 222, maledicam: occ. cum 1 conv. præf. & 1. aff. & in 2. f. m. simpl. sic: 222 & maledixi eis. Neh. 12. 25. 222 maledices, Exod. 22. 27. Lev. 10. 14. Eccl. 10. 2. Item in 3. f. m. fut. piel, occ. simpl. & cum 1. (scil. pro 1, nè duplex Scheva concurreret ab initio) cop. & 1 conv. præf. ut & cum 1. aff. absque præf. Sed post segol penult. ob scheva se 1. & rursus cum 1 conv. præf. & 1. aff. ut seq. 222 maledicet. Lev. 20. 10. 24. 15. 2Sam. 16. 9. 10. Prov. 30. 11. 222 & maledicet. 2Sam. 16. 11. 222 & maledixit, Lev. 24. 11. 1Sam. 17. 42. 2Sam. 16. 12. Job. 2. 14. 222 maledicat tibi, Prov. 30. 10. 222 & maledixit eis, 2Reg. 2. 24. Item in 2. pl. m. fut. piel occ. simpl. & cum 1 conv. præf. 222 maledicent, Psal. 62. 5. 109. 28. 222 & maledixerunt, Jud. 9. 27. In pual 222, maledici: Bu. Coc. Unde in part. pual f. m. 222, maledictus: & in pl. m. 222, & in constr. 222, maledicti. Prout occ. forma pl. m. constr. cum 1 cop. præf. & 1. aff. loco seq. 222 & maledicti ejus, sive ab eo, Psal. 37. 22. Item, fut. pual 3. f. m. occ. cum kamets in ult. ob pausam, sed in 3. f. f. cum pathach extra pausam, sic: 222 maledictus erit, Isa. 64. 20. 222 maledicta erit, Job. 24. 18. Atque inde ex Rad. 222 in hac 1. execrandi signif. est No. 222, levatio nominis & honoris: i. e. maledictio, execratio: Av. Quia levificationem dicas, honoris, scil. vel bonorum. Opponitur nomini 222 benedictionis: ut 222 con-

temptus, opponitur 222 gloriæ, Merc. 70. reddunt per, 222, 222, 222, 222: Coc. prout occ. hoc No. f. f. in forma absol. simpl. & cum 1, 1, 1, 1 (pro 1 ob Scheva, scil. seq.) & 1 præf. prout seq. 222 maledictio, execratio, Gen. 27. 12. 1Reg. 2. 8. Psal. 109. 17, 18. Prov. 27. 14. Jer. 29. 22. Zach. 8. 13. 222 & maledictio, Deut. 11. 26. 222 maledictio, Deut. 11. 29. 23. 6. 27. 13. 29. 27. Neh. 13. 2. 222 & maledictio, Deut. 11. 28. 30. 1, 19. Joth. 8. 34. 222 in maledictionem. Jer. 26. 6. 4. 8. 222 & in maledictionem, 2Reg. 22. 10. Jer. 24. 9. 25. 18. 42. 18. 44. 22. 49. 13. Item in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum 1. & 1, aff. sic: 222 maledictio, Deut. 21. 23. Jud. 9. 57. Prov. 26. 2. 222 maledictionis ejus, 2Sam. 16. 12. 222 maledictio tua, Gen. 27. 13. Et in forma pl. f. occ. cum 1 dem. præf. sic: Deut. 28. 15. 222 maledictiones istæ: Pag. Av. & c. Notandum autem hic ulterius locus supra cit. ad formam f. f. constr. hujus No. viz. Deut. 21. 22. Quia 222 (ob) maledictionem Dei suspensus. Unde R. D. exp. q. d. eum quod maledixit Deo, suspensus est: vel ob contemptum Dei suspensus: Pag. vel potius, ut habent vulgò nostra exempl. Lib. Rad. Contemptus Dei est suspensus: Merc. Cev. qui enim vident quempiam suspensum, dicunt, quia Deum contempnit, aut probris affecit, suspensus est. Pag. Id quod & in Dei contemptum cedit. Multa hic addit Kimchi, quæ prudens omitto, quod hæc ad loci expositionem satis esse putem: nam quod ille addit de mortuorum (quibus terra, dum super eam sunt, polluitur) sepultura, commune est mortuis omnibus, non suspensorum peculiare. Vide & in Rad. 222: proprie maledictio Dei est suspensus: Merc. Cev. 222 execratio Dei est suspensus. Vide Gal. 3. 13. Deus voluit suspendium esse signum & effectum legalem maledictionis nondum averis, & benedictionis nondum impetratæ, donec justus hoc ipso supplicio maledictionem aboleret, & per Obedientiam suam benedictionem impetraret. nam justus, maledictio factus, maledictionem abolet. Sepultura ejus, qui factus est maledictio, est argumentum abolitionis maledictionis. Igitur ea neglecta est abnegatio spei: atque ita sædatio terræ: quæ erat terra sperantium abolitionem maledictionis, & adductionem benedictionis. Kimchi: Suspensus est maledictio Dei: quia ob maledictionem Dei, sive in Deum effusam suspenditur homo: q. d. suspensus est blasphemia absurde: Coc. Nam suspensus execrationi est Deo: Hebr. execratio Dei. idque non quidem propter poenam, sed propter causam reatumque, peccati, ut Epiphanius oprime in Manichæos observavit. Sed hæc ratio communis est suppliciorum omnium. nempe maleficos Deo, esse execrationi: ac proinde non debere palam & diu coram Sole existare execrationem, sed potius abolendam esse ex præcepto Dei, qui nè ullam quidem turpitudinem in propatulo relinqui sinit, inf. 23. 13. & 14. Quæ ergo singularis est: duplex: una, quod hoc genus supplicii omnium fuit gravissimum & ignominiosissimum, quale gravissima crimina promerentur, ut Num. 25. 4. ac proinde damnatum Anathemati, ut 2Sam. 21. 6. altera, quod Deus Prophetice voluit designare Christum, qui factus est pro nobis execratio: Gal. 3. 13. Qua de re plura lib. 2. sacrorum parallelorum antè

expofuimus : Jun. Item de eod. No. in forma f. f. conſtr. notandus etiam locus Prov. 26. 7. Sicut paſſeris eſt vagari, ſicut hirundinis eſt volari, ſic כְּבֵרֶשׁ לֹא יִבְרַח קָלָה, maledictio gratis (gratuita, ſine cauſa prolata; Merc.) non veniet; vel ei veniet. Eſt autem duplex leſtio לָל cum Aleph, i. e. non; & לָל cum vau, i. e. ei, aut illi; (qui ſcilicet eam protulit: Merc.) exponit R. Levi. ſicut paſſeris eſt vagari de loco ad locum cum facilitate, & ſicut hirundinis eſt volare ad domum, e q̄ a egreſſa eſt, ſic maledictio gratis non veniet ad maledictum. Sed ſicut hirundo revertitur ad domum unde exivit, itidem maledictio ad illum ex cuius ore egreſſa eſt. Et R. D. ſicut paſſeris, &c. memoravit paſſerem & hirundinem, quia habitant in domibus cum hominibus, quæ citò vagantur de loco in locum ob tranſeuntes & redeunt. ſic citò maledictio gratis illi, ſcil. ſulto qui maledicit, veniet. Et teſtis eſt quod poſtea dicit, ne respondeas ſulto. &c. Et ſcribitur לָל cum Aleph; ad denotandum quòd ad maledicentem veniet, & non ad illum qui maledicetur: Pag. maledictio gratis, i. e. immerita: Bu. Lex. Ita execratio temeritatis non eveniet: 70. ἀὐτὰ ματαιὰ ἔκ ἐπιλύσεται: Av. maledictio temeraria non venit: Cocc. ita maledictio immerita, (Hebr. maledictio gratis) non adventura eſt, h. e. in aere abibit, ac non incidit in eum, cui immeritò maledicetur: Jun. Deinde ii. ſignif. 2. huius Rad. לָל, contracte in præf. kal, לָל, eſt levem eſſe vel fieri: 70. ἐλαφρόν εἶναι. Item, levem h. e. vilem eſſe, vileſcere: Bu. Conc. Cocc. &c. Vide ad initium Rad. deſpectum ſeu contemptibilem eſſe. &c. Pag. prout occ. in præf. kal, 2. f. m. & 1. f. ſimpl. ſed in 3. pl. ſimpl. & cum ! conv. & ! interrog. præf. ut ſeq. לָל viluiſti Nah. 1. 14. לָל vilis ſum, Job. 30. 37. לָל levata, imminuta eſſent, leviores facti, Gen. 8. 11. 2 Sam. 1. 23. Job. 7. 6. 9. 25. Jer. 4. 13. לָל & leviores erunt; Hab. 1. 8. לָל an leviores facti ſint, Gen. 8. 8. In niph. לָל levem, vilem, ſe reputare: abjicere, leviculum, levem fieri aut haberi: Bu. Eſt vel ſic cum pathach, in præf. niph. vel cum Tſeri in ult. ſic, לָל levatus eſt. vilipenſus eſt, Av. leve eſſe, facile vile eſſe: Cocc. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. in forma cum Tſeri in ult. ſic, לָל leve eſt, 2 Reg. 20. 10. Iſa. 49. 6. Item, occ. etiam ead. 3. f. m. in pauſa cum kamets, ſed cum ! cop. præf. cum pathach: & rurfus cum ! Interrog. præf. cum Tſeri, (quam formam quidam volunt eſſe part. niph. f. m. Bu. Lex.) in ult. ut ſeq. לָל levis eſt, Prov. 14. 7. לָל & leve eſt, 2 Reg. 3. 18. לָל nonne leve fuit, 1 Reg. 16. 31. Ezech. 8. 17. Item, occ. etiam præf. niph. in 3. f. f. (vel ut quidam volunt, in part. niph. ſi) ſimpl. & cum ! Interrog. præf. ſic, לָל leviculum. Jer. 6. 14. 8. 11. לָל an leve videtur, 1 Sam. 18. 26. Et in 1. f. præf. niph. cum ! cop. vel conv. præf. לָל & levior, vilior ſim, 2 Sam. 6. 22. In fut. niph. juxta normam, in 3. f. m. eſt לָל (ut יִסָּב), à præf. niph. יִסָּב, à rad. ſcil. in præf. kal, (סָּבַב) ſed in plerique perſonis fut. niph. in alia forma venit cum Tſeri, ſcil. longà vocali: pro brevi chirek & dageſch ſeq. ſic; לָל levis erit, fiet aut habebitur, &c. in qua forma cum tſeri ſcil. ſub E- than, (pro, לָל, &c.) occ. in 1. f. fut. niph. cum ! conv. præf. ut & in 3. f. f. cum ! conv. præf. ſed in 3. pl. m. in utraque forma: tam cum Tſeri ſub Jod. idq; ante ka- mets pro pathach penult. ob pauſam: quam cum chi-

rek ante dageſch ſeq. & pathach penult. extra pauſam: ut ſeq. לָל & vilis habita ſum, Gen. 16. 5. לָל & levis habita eſt, Gen. 16. 4. לָל vileſcent, leves fient, 1 Sam. 2. 30. לָל leves erunt, Iſa. 30. 17. In hiphil, לָל vel לָל levare, allevare. leve & vile reddere, vilipendere: Bu. Lex. fecit eſſe levem, &c. ut Bu. Av. In hiph. eſt oppoſitum לָל לָל. 70. κοῦφιεν: Cocc. prout occ. in præf. hiph. 3. f. f. in forma cum pathach in ult. ſic, Iſa. 9. 1. vel 8. 23. לָל alleviare fecit terram Zebulun, i. e. eam demigrare fecit Tiglath-pileſer, qui, ſcil. demigrare fecit Reubenitas, dimidiā tribum Maniſſeh, & Zebulun & Naphtali: Pag. vel allevavit is, ſcil. qui demigrare fecit eos, viz. Tiglath &c. nam utramque ſignif. habet hæc Conj. hiph. allevandi, ſcil. & ſpernendi. Tranſitiva ſemper, meo iudicio: Merc. Allevavit terram, vel levius affecit: Bu. Lex. i. e. leviter afflixit, Av. ſecundum tempus prius, quod לָל, le-avit verſus terram Zebulun &c. at poſterius לָל aggravavit h. e. primū tempus anguſtiæ quod eſt captivitatis Babilonicæ, onus & ſcorias abſtulit ſcep-trum, arcam, legem per adventum Chriſti: poſterius onus impoſuit, diſperſionem, deſperationem, infaniam, exitum, Cocc. Sicut tempus hoc prius, (nimirum quo mox Tiglath-pileſer, rex Aſſyriæ ab Achaz conductus, Iſraelitas erat invaſurus, 2 Reg. 15. 29.) levius affecit, (viz. quam ſequens tempus affecturum eſt: nam pars tantum Iſraelis deportata, & terræ occupata eſt: ibidem.) In terra Zebulun &c. (i. e. Iſraelitis, per Synecdochē: ſed horum potiſſimum fit mentio, quia ab his cæpit tūc calamitas per Aſſyrios: tum liberatio, per prædicationem Evangelii Chriſti: verſu ſeq.) Et poſterius illud affecit gravius: (tempus ſcil. illud quo Shalmanazar totum Iſraelem invaſurus erat, occupaturus & deportaturus: 2 Reg. 17. via maris &c. Ubi ſequitur definitio certiſſima liberationis per Chriſtum: qua Propheta exponit exortam. ac veluti primam lucem Evangelii, ibi capturam eſſe nominat, ubi cæperat calamitas: & locum verbis apertiſſimis circumſcribit, prout accommodat Matthæus, cap. 4. v. 15. &c. Jun. Item occ. etiam 2. f. m. præf. hiph. cum ! Aff. & 3. pl. ſimpl. ſic, לָל vilipendiſti me, 2 Sam. 19. 44. לָל vilipendunt, Ezech. 22. 7. & in Infin. hiph. occ. cum ! præf. loco ſeq. לָל ad levandum Jon. 1. 5. & in Imper. hiph. f. m. occ. ſimpl. locis ſeq. לָל leva, 1 Reg. 12. 4. 9. 10. 2 Chr. 10. 4. 9. 10. cui etiam Imper. f. m. juxta quoddam ! cop. eſt præf. ſic Exod. 18. 22, לָל, & leva Bu. Conc. Et allevia à te. Sed videtur potiſſe eſſe Infin. pro præf. & levabunt à te, h. e. te ſublevabunt, onus tuum levius reddent: Merc. Sic alleva te. (Hebr. leva deſuper te, onere ſcil.) ut ferant tecum: Jun. In fut. hiph. 3. f. m. occ. loco ſeq. לָל allevabit, Ex. 18. 22. Atq; inde ex hac Rad. in hac 2. ſignif. ſunt nomina ſeq. 1. No. לָל, vel in pauſa לָל, levis, celer, velox: 70. ἄσπερος, εὐλαφρος, πόδας αὐτός: Pag. Bu. Cocc. dicitur tam de tempore celeri adventus quam de motu celeri venientis: Cocc. In Iſa. 5. 26. לָל exp. (in) celeritate: i. e. celeriter, leviter, velox veniet: vel, veloci-ter. ut Adverbiaſcat, & idem ſit quod tranſp. לָל leviter, celeriter, ſeu celeriter, leviter; Aſyndetās: i. e. quamprimū, celerrimè. Levis per Metalepſin, pro veloci, celeri, Merc. Cev. Occ. autem hoc No. f. m. in forma cum pathach ſimpl. & cum ! cop. præf. ſed in pauſa

sa cum kamets post ה & פ præf. ut seq. לָקֵל levis, velox, celer, 2 Sam. 2. 18. Job. 24. 18. Isa. 5. 26. 19. 1. 30. 16. Joel. 4. 4. לָקֵל & levis, Am. 2. 15. לָקֵל levis, Jer. 46. 6. לָקֵל לָקֵל, Am. 2. 14. In forma pl. m. pro more talium ex duplicatis formatorum, est cum dageſch, prout occ. ſimpl. & cum פ præf. לָקֵל levis, celeres, Isa. 18. 2. Lam. 4. 19. לָקֵל leviu, Eccl. 9. 11. Item, 2. hinc & No. in ſſ. quod eſt, & occ. loco ſeq. לָקֵל velox, Jer. 2. 23. ut & 3. hinc etiam No. ſubſtant. ſ. m. לָקֵל levitas, facilitas, celeritas: Bu. Av. Cocc. Prout occ. cum פ præf. ſic. Jer. 3. 9. לָקֵל, prælevitate: Bu. Conc. à levitate: Quidam exp. a voce, ſeu ſtrepitu: ſed rectius juxta Hier. à facilitate & c. Av. præ celeritate ſcortationis ejus & c. Ita quidam, Cocc. vel ob lubricitatem, lævitatem vel, præ lævitate, ſcortationis ejus, & polluta eſt terra. Hanc autem interpretationem Maforeth etiam confirmat, atque hoc unicum in hac ſignificatione, deficientis inveniri. Doctè noſter interpres facilitatem vertit. Doctores tamen Hebræi, ut ſonat, exponunt pro voce, i. e. ſonitu pudendi in muliere, vel, ut ego potiùs cenſeo, pro famâ: Merc. Cev. ſuitque præ famoſâ ſcortatione ſua, (Hebr. præ voce ſcortationis ſuæ: ut contaminaret terram: prout, ſcil. adulterio terra contaminari dicitur, Deut. 24. 4. ſic illa idolis lapideis & ligneis terram contaminavit: Jun. Atque inde ex Rad. לָקֵל, in hac 2. ſignif. quidam formant verbum in piel quadratum ſeu geminatum, viz. לָקֵל levavit leve reddidit, levigavit: Av. prout exp. in Ezech. 21. 21. juxta R. D. in Bu. Conc. Sicut etiam in hac ead. 2. ſignif. formant quidam Conjug. hithpael, לָקֵל לָקֵל, allevavit ſeſe, fecit ſe levem: Av. levare, leviter movere ſe: Bu. vel ad vile ſe redigere: Cocc. Prout occ. in præf. hithp. 3. pl. cum kamets ob pauſam pro Scheva penult. ſic, Jer. 4. 21. & omnes colles לָקֵל levis facti, juxta R. D. in Bu. Conc. Levantur, vel leviter aut velociter movent ſe: Bu. Lex. Allevaverunt ſe: i. e. fugiendo fuerunt leves & celeres: Av. Ad vile ſe redegerunt: Cocc. Et omnes iſti colles leviffimè movent ſe: ſcil. abhorrentes à peccatis & ſeveris Dei judiciis, ac proinde decutientes habitatores ſuos ut ſequens verſus indicat. Jun. Atque inde etiam ex Rad. in hac 2. ſignif. & ex forma ejus geminata eſt No. לָקֵל, m. levis. deſpectus, abjectus: Merc. viliffimus, Bu. Lex. vel Subſtantivè, levitas ſumma, vilitas ingens: Av. Nam geminatio primæ literæ Radicalis, ſignificationem (contemptum, ſcil.) auget Merc. Prout occ. hoc No. in hac forma geminata cum ה dem. præf. ſic, Num. 21. 6. Et anima noſtra לָקֵל בָּלֵל, naſeam habet in pane לָקֵל לָקֵל, levitatis: h. e. in cibo leviffimo: Av. Faſtidit panem illum vilem: 70. è τὸ δότω τῷ διακένω τὸ τῷ: Coc. Et anima noſtra anguſtiis affecta eſt, vel faſtidit, aut naſceat, ob cibum ſeu panem hunc levem. aut vilem: Manna autem panis levis appellatur. ut Doctores inſinuant, quod abſorberetur in membris: Merc. Cev. ſeu quod, ut illi dicunt, Manna in membra omnia totum diſtributum fuerit, atque id notari per לָקֵל לָקֵל: (quaſi ſcil. eſſet cum Caph ex כוּל omnis, omne, omnes, omnia, & c.) vide Baal Toarim, & R. Sal. Sed A. E. à לָקֵל derivat. Coc. Et animam noſtram tædet hujus panis viliffimi: Jun. Item, iij. ſignif. 3. hujus Rad. eſt, deſtruere, perdere: Bu. Conc. Idque in ead. forma præf. piel. & hithp. geminatâ: Nam Rabbini paſſim utuntur לָקֵל לָקֵל

vel לָקֵל pro, diruere, corrumpere, vaſtare, diſſipare, velut levitate quâdam: Merc. Et ſic exp. præf. piel. 3. ſ. m. Ezech. 21. 26. לָקֵל, perdidit, deſtruxit, & c. juxta R. D. in Bu. Conc. & Pag. Et ſic in præf. hithp. loco cit. Jer. 4. 24. לָקֵל לָקֵל deſtructi ſunt, vel fuerunt, juxta R. D. in Bu. Conc. & Pag. Sed R. Joſ. deducit à levitate: i. e. tremuerunt, propter levitatem ſuam: Pag. & ſic alii quidam exp. levificârunt ſeſe: i. e. fugerunt celerrimè, Sed altera ſignificatio præſtat: quia quum quid corrumpitur, leve & contemptum redditur. Græci dicant ἀφανίζω: Merc. Cev. Denique, iv. ſignif. 4. hujus rad. ex Bu. Conc. eſt in ead. forma piel geminata, לָקֵל, tergere, expolire, lævigare: Bu. Conc. & Lex. lævigare detergere: Merc. Prout occ. Eccl. 10. 10. לָקֵל לָקֵל לָקֵל & לָקֵל & ipſe non faciem, i. e. ſuperficiem, terſit: Pag. vel, ipſum ferrum, etſi alii malint ad hominem referre. Ego ferro tribui puto, quod erat hominis: q. d. & ferrum ſit rubiginofum, non deterſa acie. Merc. Si ſtupidum fuerit ferrum, nec acies illi, quam levaffet, i. e. terſiffet: Av. & ille non ſuperficiem lævigaverit. Labor ad celeritatem findendi & ſcindendi facit. Eſt ergo à לָקֵל velox. Ita רָד דָּעָד, valet & דָּעָד. Coc. Si poſtquam hebetaverit ferrum, is aciem (Hebr. faciem) non exacuat, & c. Jun. Et ſic in loco cit. Ezech. 21. 26. לָקֵל לָקֵל terſit, i. e. acuit ſagittas: h. e. ferrum ſagittarum, aut illius ſuperficiem, ut admodum ſplenderet, & cernerent in illo divinatores, quem admodum aſpiciunt in pollice manus, in ungue, quum ſplendet: Et ſic aſpicebant in gladio: ſpeculo, & hepate, & c. Sed R. Joſeph exp. jecit ſagittas, ac volare fecit in aere. ut videret in quam partem caderent: & ſic iret Nabuchad. vel contra Jeruſalem, vel contra filios Hammon & c. Pag. Ad divinandum divinationem allevavit. i. e. terſit ſagittas: Av. lævigavit in ſpulis: Cocc. tergat cultros: Hebr. diviſorios, & c. Ubi ſuperſtitioſos ritus Propheta exponit, quibus Nebuchad. Deos ſuos, erat conſulturus: Sacrificia, inquit, faciet quamplurima: quod Synechdochicè hac locutione, tergat cultros, denotatur. Præterea idola ſua conſectis fortibus conſulet & c. Jun. Atque inde ex Rad. in hac tergendî ſignif. eſt No. לָקֵל, terſus, mundus, politus, vel, mundum, politum: læve, primâ longâ: Pag. Merc. levis: ſi metallis tribuitur, ſignificat politum, terſum, nam rubigine, ſeu æruginè ſublata ſunt metalla leviora & ſplendidiora: Av. prout occ. Ezech. 1. 7. & Dan. 10. 6. Et ſcintillantes, לָקֵל נְחֹשֶׁת כֶּסֶף, ſicut color æris terſi, ſeu politi: Pag. Et ſcintillas evibrabant, ſicut aſpectus Chalybis perpoliti: Av. ut aſpectus æris candentis: Gr. ὡς ὄρασις χαλκοῦ εἰς λιβοντος. Sed 70. in Ezech. 1. 7. ὡς ἑξασπταίων χαλκοῦ. Puto, referendum ad לָקֵל. & idem eſſe cum eo, quod Apocalypſis vocat, χαλκοῖς βελῶν: q. d. æs inſtar thuris limpîdum, Cocc. Scintillantelque, ut color Chalybis terſi, i. e. tantâ agilitate conſciebant iter, & obſequabantur Deo, ut ſcintillare ipſorum pedes præ celeritate viderentur, neque tamen terrenas ullas ſordes in adminiſtratione ſua contraherent. ſed pure agentes, manerent puriffimi, & puritate præſcuerent rebus creatis omnibus: Jun.

Rad. 47. לָקֵל eſt, torrere, aſſare, comburere, torrefacere: urere, excandefacere: 70. ὀρυττειν: Pag. Bu. Cocc. Levius reddidit aliquid torrendo, ſeu aſſando ad

ignem: vel ad prunas ignitas ustulavit; allevavit adu-
rendo. Cogn. cum לָלֵב levis fuit, allevatus est. Hinc κα-
λῶ comburo, κάλεος ustivus: & Lat. caleo, caleſco, calor,
caliditas: &c. Av. Est quidem hæc Radix cognata
precedenti, quia quod torretur, levius fit. Et con-
temptus etiam significatio, (quam ſcil. habet in niphāl &
Hiphil, & in No. Subſtant. indè orto) cum levitate af-
ſinitatem habet: Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſig-
nif. r. eſt, in Conjug. Niphāl, וְקָלָה, vileſcere, vilem
reddi vel haberi, vilipendi: Bu. Allevatus ſeu alleviatus
eſt, levis eſt redditus; Av. Ignominia affici, vilem, ſæ-
dum fieri: 70. ἀσχεμῶς εἶν. Significationem hanc Ni-
phāl accipit à nomine וְקָלָה; Cocc. In hac autem ſig-
nif. occ. in præſ. niph. 3. ſ. m. cum ! cop. vel conv. præf. &
in part. niph. ſ. m. ſimpl. & cum !, & וְקָלָה præf. ut ſeq.
וְקָלָה & vileſcat, Deut. 25. 3. Iſa. 16. 14. וְקָלָה vilis, -e,
Pf. 38. 8. Prov. 12. 9. וְקָלָה & vilis, 1 Sa. 18. 23. וְקָלָה
וְקָלָה. In hiph. וְקָלָה, vilipendere, contemnere,
ſpernere; Pag. Bu. fecit eſſe levem, ignominia affecit, Av.
vilem habere, non honorare: Coc. Occ. in part. hiph.
ſ. m. cum ſægol. vel, ut eſt in quibuſdam libris, cum Tſe-
ri in ult. quaſi eſſet in formâ conſtr. ſ. m. ſic, Deut. 27. 16.
וְקָלָה vel וְקָלָה vilipendens, contemnens, qui ſpernit,
ſeu allevat, &c. Pag. Bu. Av. Qui vilem habet patrem, &c.
h. e. qui non honorat. Confer Ezech. 22. 7. in וְקָלָה. 70. ἀ-
τιμωζων: h. e. ἀτιμωζον ἡγούμενος vel ἔχων: Coc. At-
que indè ex Rad. in hac r. vilipendendi ſignif. eſt No.
וְקָלָה levitas, ignominia, vilitas, contemptus: 70. ἀτι-
μία: Pag. Bu. Cocc. videtur eſſe à וְקָלָה: ut enim כְּבִיר
à כְּבָרָה, ita contrarium וְקָלָה à וְקָלָה: Coc. Prout occ.
hoc No. in abſol. formâ ſ. m. ſimpl. & cum ! & וְקָלָה præf. Et
in formâ ſ. m. conſtr. cum Scheva penult. ſimpl. & cum
7. Aff. ut ſeq. וְקָלָה vilitas, ignominia, Job. 10. 15. Pf. 83.
17. Prov. 3. 35. 9. 7. 11. 2. 12. 16. 18. 3. Hof. 4. 18. Hab.
2. 16. וְקָלָה & ignominia, Prov. 6. 33. 13. 18. 22. 10.
וְקָלָה in ignominiam, Hof. 4. 7. וְקָלָה ignominia, Iſa.
22. 18. וְקָלָה ignominia tua, Jer. 13. 26. 46. 12. Nah. 3.
5. Item, 2. hinc etiam No. comp. וְקָלָה, vomitus ig-
nominia; i. e. ignominioſus: Pag. Bu. vel levitas vi-
liſſima, prout occ. cum ! cop. præf. Hab. 2. 16. Bu. Conc.
Et ignominia viliffima ſuper gloriam tuam: intelligi-
tur, vel maxima ignominia, 70. ἀτιμία: vel vomitus ig-
nominia: q. d. וְקָלָה וְקָלָה: Cocc. Nam eſt comp. ex וְקָלָה
vel וְקָלָה (ſed Aleph in compoſitione auferitur, compen-
dii & commoditatis cauſâ: Merc.) quod eſt vomitus:
de quo vide in Rad. וְקָלָה: & וְקָלָה ignominia: Pag. De-
inde, ii. ſignif. 2. hujus Rad. וְקָלָה eſt aſſare, torrere;
Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. prout occ. in præſ.
kal, 3. ſ. m. cum !, Aff. (abjeſta, ſcil. pro more talium,
3. Rad. He, ante Aff.) ſic, Jer. 29. 22. וְקָלָה, torrefecit
eos: Bu. combuſſit, ſeu aſſavit eos: Hieron. frixit:
Pag. Quos uſtulavit, i. e. frixit, &c. Av. Quos torruit
Rex Babel igne i. e. lento igne enecavit: Cocc. Atque
indè occ. etiam in part. pahul kal, (inſtar וְקָלָה) ſ. m. to-
ſtus, uſtulatus, frixus, &c. prout occ. ſimpl. & cum ! cop.
præf. ſic, וְקָלָה toſtum, Lev. 2. 14. וְקָלָה & toſtum, Ezech.
5. 11. Item ex niphāl, hujus Rad. formatur part. vel No.
participiale, וְקָלָה aduſtum, ardor; Bu. Conc. Prout
occ. hæc forma part. niph. ſic, Pf. 38. 8. Quoniam ilia
vel interiora mea plena ſunt vel fuerunt, וְקָלָה, ardore,
vel pruritu, juxta R. Joſ. Sed R. D. plaga contemp-
tibili, & A. E. re abominabili, quam ſcil. non eſt ſas o-

re memorare. Sed R. Levi ſic exp. in cogitationibus me-
is ſum vilis in oculis mei ipſius. Targum, plena ſunt
וְקָלָה וְקָלָה, ardore: Hieron. ignominia: Pag. verte-
bra, i. e. coxendices meæ impletæ ſunt levitate, h. e. con-
temptu: Av. וְקָלָה, ilia mea plena ſunt ſædo: Coc. vi-
litate: Jun. Atque indè ex Rad. in hac r. torrendi ſig-
nif. eſt No. cum Jod loco 3. Rad. He, viz. וְקָלָה m. toſtus,
toſtum, frixum, &c. Pag. Bu. toſtum far, polenta ex
frumentis toſtis, ut ſunt legumina, aut ſpicæ torre-
factæ: polenta, quæ ſic præparatur: hordeum ini-
tio madefactum, deindè ſiccatum & toſtum, molis
frangunt, fumantque in multos dies, ex quo polen-
tam faciunt: Av. Et ſic R. Sal. exp. farinam factam è
ſpiciſ plenis, aut teneris virentibus, quam ſiccant in
furno. Unde Hieron. vertit polentam: quæ fiebat, in-
quit, communiter ex hordeo aqua perfuſo, & una no-
ctè ſiccato, ac poſtera die friſto, deindè molis fracto.
Pag. וְקָלָה; fruges toſtæ: 70. ἀλοιτον: Cocc. Scribitur
etiam cum Aleph in fine: וְקָלָה: & ſic eſt more defi-
nentium in Aleph, ut וְקָלָה, propheta, וְקָלָה princeps;
vel Aleph eſt loco 3. Rad. He juxta R. D. Pag. Occ. au-
tem hoc No. ſimpl. & cum ! cop. præf. ſic, וְקָלָה toſtum,
Ruth. 2. 14. 1 Sam. 25. 18. וְקָלָה & toſtum, Lev. 23. 14.
2 Sam. 17. 28. ſed cum ! dem. præf. in forma cum Aleph
parag. Av. in fine, ſic, 1 Sam. 17. 17. accipe, &c. Mo-
dium וְקָלָה וְקָלָה, toſti hujus: Hieron. polentæ hu-
jus: Pag. Av. Accipe, &c. Ephraim hanc aſtarum to-
ſtarum, &c. Jun.

Rad. 43. וְקָלָה: indè No. cum Thau heemant. וְקָלָה
ſ. ahenum: i. e. caldaria: lebes, olla: Pag. Bu. calda-
rium ſeu ahenum, in quo eſt aqua calida ad prunas.
Cogn. cum וְקָלָה: i. e. pruna. Hinc χαλκείνω tepefacio,
χαλκίζω tepeſco &c. & Lat. caleo, caleſco, calor, un-
de & caldarium: item χαλκείων, i. e. ahenum: Av.
Elias idem facit cum וְקָלָה, elementis ſcil. Koph &
Tſadi inter ſe permutatis: Atque equidem ſignificati-
one hæc duo Nomina conſentiant. Nonnulli transpo-
ſitum putant ex וְקָלָה accepit, quaſi vas, in quod carnes
coquendæ recipiuntur: caldare: Merc. Occ. autem
No. hoc ſimpl. cum kamets penult. ob pauſam: ſed cum
3 pro בּ dem. præf. in pathach penult. extra pauſam:
ſic, וְקָלָה olla, Mich. 3. 3. וְקָלָה in olla, 1 Sam.
2. 14.

Rad. 44. וְקָלָה; contraxit, contrahendo concluſit. Eſt
cogn. cum וְקָלָה, evulſit, nam contractio membrorum,
eſt convulſio nervorum, perinde ac ſi quid eſſet ademp-
tum, aut cujus ſoleæ ſunt contractæ, aut cujus cotylæ
non ſunt ſiſſæ, κοτυλήν cavum in coxâ. Hinc κλώθω de-
ſtruo, circumvolvo. Av. Doctores Hebræi hoc verbo
utuntur pro, continere, recipere, colligere & velut con-
trahere, capere. Quidam conſerunt cum וְקָלָה colligere:
Merc. verbaliter autem in textu non occurrit; præ-
terquam in part. pahul kal: vel, ut quidam volunt, eſt
No. participiale, ſ. m. viz. וְקָלָה is, cujus pes eſt con-
tractus, juxta R. D. Pag. contractum, cur tum, membro
uno: Onchelos exp. וְקָלָה deficiens: cujus oppoſitum
וְקָלָה, redundans. Doctores, teſte Kimchi, eum exp.
cujus pedum plantæ ſunt contractæ, ut ſunt pedes e-
qui vel aſini. Sed intelligunt potiùs, cujus ſoleæ ſunt
contractæ in pedibus equi, vel aſini: mancus, curtus:
κλωθός. Cocc. prout occ. cum ! cop. præf. ſic, Lev. 22.
23. Et bovem, & pecus, auctum, וְקָלָה & contractum:
i. e.

quod in professione, à Levitis involverentur; Sed ratio supra dicta potior est: Merc. Item **וְלֵךְ**, est etiam, inquit R. D. **וְלֵךְ**, h. e. latus: unde in pl. m. **וְלֵךְ**, sunt latera ostii: sic dicta quod erant opere fundarum, seu rotularum facta, ut idem R. D. inquit: Pag. Merc. valvæ januæ, incisæ, scil. Cocc. Bu. Lex. ut in Reg. 6. 34. Duæ januæ, duo **וְלֵךְ**, asseres, q. costæ, janua una, volubiles: & duæ **וְלֵךְ** q. fundæ, janua altera, volubiles. Singulæ januæ in cardinibus suspensæ, præterea habebant duas fores in contrarium versatiles: quæ & **וְלֵךְ** & **וְלֵךְ** appellantur. Nempe janua in cardine ad parietem versa replicabatur super eam foris altera, & super hanc tertia. Confer Ezech. 41. 23. 24. **וְלֵךְ**. Cocc. Occurrit autem hoc No. in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. simpl. & cum **וְלֵךְ** cop. præf. ut seq. **וְלֵךְ** sculpturæ, cæsuræ, cortinæ. Exod. 27. 9. 11. 12. 14. 15. 38. 12. 14. 15. 1 Reg. 6. 34. **וְלֵךְ** cortinæ, Exod. 38. 17. 9. 16. 18. 39. 9. Num. 4. 26. **וְלֵךְ** & cortinæ, Num. 3. 26. Item 2. Hinc etiam No. cum mem heemant. in forma cum duplici pathach ante thau: sic: **וְלֵךְ** f. incisura, sculptura, in modum fundæ: Pag. Bu. rotulatio, sculptura rotularum in modum fundæ rotulata; Av. cæsuræ, variegatio: Av. prout occ. hoc No. f. f. simpl. & in forma pl. f. vel cum Kamets ob pausam penult. vel extra pausam cum scheva penult. sic: **וְלֵךְ** sculptura, 1 Reg. 6. 18. **וְלֵךְ** sculpturæ, 1 Reg. 7. 31. **וְלֵךְ** sculpturæ, 1 Reg. 6. 29. 32. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est fundâ projicere: Bu. Conc. Fundâ rotare: **וְלֵךְ** fundâ mittens. Jud. 20. 16. Jer. 10. 18. Sic & in piel **וְלֵךְ**, est fundâ mittere, vel projicere: Bu. Et jecit lapidem per fundam: Av. fundam rotavit: Cocc. prout occ. in fut. piel 2. f. m. cum **וְלֵךְ** conv. præf. loco seq. **וְלֵךְ** & fundâ misit, 1 Sam. 17. 49. Item occ. etiam ead. 3. perf. f. m. fut. piel cum **וְלֵךְ** aff. sic: 1 Sam. 2. 29. Et animam inimicorum tuorum, **וְלֵךְ** (ut fundâ lapidem) projiciet eam, (nam dictio eam, quantum attinet ad sensum, redundat) in medio **וְלֵךְ** **וְלֵךְ** sedis fundæ: sic autem dicitur **וְלֵךְ**, sedes, quod sit instar palmæ manûs. inquit R. D. Targum, & animam, &c. volare faciet, sicuti volare facient (viz. funditores, aut fundibularii) lapidem fundâ. Pag. fundâ petet eam: Bu. Conc. Et animam — rotabit, i. e. projiciet fundâ eam: Av. jactabat eam in medio volæ fundæ; **וְלֵךְ**, cavum fundæ est, cui lapis inditur: Cocc. At vitam inimicorum tuorum ejaculabit è medio cavo fundæ; Hebr. volæ fundæ, i. e. violentèr illis eripiens animam aut vitam, quam longissimè abjiciet, ut lapidem emissum fundâ: Metaphorâ à re præsentî: i. e. ab armis Davidis & sociorum ejus. Jun. Atque inde ex Rad. in hac signif. est 1. No. **וְלֵךְ**, m. **וְלֵךְ** fundâ: Pag. Bu. Cocc. quæ scil. rotatur, vel in quâ lapides rotantur, & abjiciuntur: (& per Synecdochen in plur. sunt tapetes, cortinæ, sive aulæ, in quibus pictæ sunt rotulæ, seu fundæ aut cortinæ. Sed de hac cortinarum signif. vide supra in 1. signif. hujus Rad.) Av. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. & cum **וְלֵךְ** dem. præf. in forma scil. cum kamets ob pausam pro sægol penult. Sed cum **וְלֵךְ** præf. ante sægol penult. extra pausam, ut seq. **וְלֵךְ** fundâ, Job. 41. 19. Zach. 9. 15. **וְלֵךְ** fundâ,

1 Sam. 25. 29. **וְלֵךְ** cum fundâ. 1 Sam. 17. 50. Cum affixis hoc No. (pro more talium) prius sægol mutat in pathach, & ipsum pathach in Scheva, ut cum **וְלֵךְ** cop. præf. & **וְלֵךְ** aff. loco seq. **וְלֵךְ** & fundâ ejus, 1 Sam. 17. 40. Item occ. etiam in forma pl. m. absol. loco seq. **וְלֵךְ** fundæ, 2 Chron. 26. 14. Item 2. hinc etiam No. **וְלֵךְ** m. funditor, fundibularius: Pag. Unde in pl. m. **וְלֵךְ**, funditores, sive fundibularii, qui scil. fundâ lapides mittunt: Pag. Bu. Av. 70. **וְלֵךְ** fundâ: Cocc. prout occ. hæc forma pl. m. cum **וְלֵךְ** dem. præf. loco seq. **וְלֵךְ** funditores, 2 Reg. 3. 25.

Rad. 47. **וְלֵךְ**: inde No. cum Nun Heemant. in fine post cholem, viz. **וְלֵךְ**, m. tridens, fuscina, aut furca tres habens dentes: inquit R. D. Unde No. significans tria, ei adjungitur: q. d. furca tres habens dentes: Pag. Instrumentum ut scribit Kimchi ferreum, habens dentes, quo finus & palea, sive stramen remouetur, **וְלֵךְ**, triplici seu tridente furcâ: 1 Sa. 13. 21. i. e. **וְלֵךְ** furcâ trium dentium: Bu. Lex. & sim. Av. videtur nomen instrumenti integrum esse **וְלֵךְ**: Cocc. Sunt qui inter quadrata reponunt: Sed Nun potius est servile, ut in **וְלֵךְ** Et proinde affine faciunt Radici **וְלֵךְ**, ut à levitate & politie nomen sit ductum, vel per Antiphrasim, ut inquirunt, quod minime sit positum. Alii ligonem, alii furculum, exponunt. **וְלֵךְ** ipsum instrumenti nomen est: **וְלֵךְ** autem ad explicationem additur: quod pauciorum aut plurium dentium esse possit, ut nos bidentem aut tridentem: &c. vocamus: textus autem supra cit. sic exp. & tridenti, aut furcæ tres dentes habenti: vel, tridenti (trifurco) furcæ: Merc. Cev. Et pro tridente &c. Jun.

Rad. 48. **וְלֵךְ**, m. est, farina: **וְלֵךְ**. **וְלֵךְ**. Cogn. cum **וְלֵךְ**, i. e. divulsit, protrivit: Nam farina fit ex frumento contrito: Av. Quo modo verò **וְלֵךְ** differat à **וְלֵךְ**, vide ibi: Merc. occ. autem hoc No. simpl. vel cum sægol, vel ob pausam cum kamets penult. locis seq. **וְלֵךְ** vel **וְלֵךְ** farina, Gen. 18. 6. Num. 5. 15. Jud. 6. 19. 1 Sa. 1. 24. 8. 24. 1 Reg. 4. 22. 16. 12. 2 Reg. 4. 41. 1 Chron. 12. 47. 1 Sa. 47. 2. Hof. 8. 6. Cui etiam **וְלֵךְ** cop. & **וְלֵךְ** dem sunt præf. sic: **וְלֵךְ** & farina, 2 Sa. 17. 28. **וְלֵךְ** farina: 1 Reg. 16. 14. 17. 16.

Rad. 49. **וְלֵךְ**, est, rugare, i. e. rugas contrahere, seu obducere, corrugare: Pag. Bu. defatigare aliquem ærumnis & calamitatibus: oppressit laboribus: laboriosum reddidit, ita ut cutis præ ærumnis emaciatur, & in rugas contrahatur. Hinc **וְלֵךְ**, defatigo, **וְלֵךְ**, labor, defatigatio. &c. Av. Ab hac Rad. apud Hebræos, **וְלֵךְ**, sunt rugæ. Sunt qui conferant cum **וְלֵךְ**, de quo paulò inferiùs, apud doctores usitatus est: in textu autem reperitur tantum in Job. Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc exp. corrugari, contrahi, item succidi. prout occ. in fut. kal, (a 3. f. m. cum **וְלֵךְ** & in 2. f. m. **וְלֵךְ**) 2. f. m. cum **וְלֵךְ** conv. præf. & **וְלֵךְ** aff. sic: Job. 16. 8. **וְלֵךְ**, & corrugasti me: Bu. Conc. & rugare fecisti me: Pag. Et rugas obduxisti mihi: Bu. Lex. Et defatigasti me, ærumnis, scil. & morbis: Av. Et corrugasti me: i. e. emaciasti: nam sequitur **וְלֵךְ** macies mea: Cocc. propter maciem enim carnis, rugat cutis, sive pellis: & sic rugæ sunt testimonium maciei, ac tenuitatis: prout sequitur eodem versu, In testem

fuit, (quod scil. corrugasti me, testimonio est : Merc.) & stetit contra membras mea in facie mea respondebit, vel testificabitur: Pag. Quod rugas obduxisti mihi, pro teste est: quantopere scil. fatiget me dolor, &c. Jun. In pual, קמ: corrugari: Bu. defatigatus est: Av. vel succidi: Pag. Bu. Conc. prout occ. in prat. pual, 3. pl. Job. 22. 16. Qui קמ, corrugati sunt: Bu. Lex. Coc. defatigati sunt: Av. vel qui קמ, excisi sunt ex hoc mundo, scil. per diluvium, juxta ab Ezra, & R. Levi. Solent autem cadavera hominum aquis mersa corrugari: Bu. Lex. Qui succisi sunt: (Pag. Bu. Conc.) & non erat tempus: i. e. ante tempus. Ad verbum sonat qui rugati sunt: & transl. juxta R. D. succisi sunt in tempore non suo, ac si, in juventute, venisset tempus senectutis illorum, ut morerentur. Et tempus senectutis, est tempus rugationis, Vel est per Metath. à קמ, quod apud doctores est, succidere: Hieron. qui sublati sunt ante tempus suum. Pag. Qui corrugati sunt quum nondum (esset) tempus: i. e. in tempesta morte abrepti sunt, & diluvio mersi: prout sequitur: fluvio effuso (in) fundamentum eorum: h. e. aquis diluvii terram inundantibus. Corrugantur autem hominum merfiorum, & diu in aquis fluctuantium corpora: Synecdoche: Jun.

Rad. 50. קמ vel cum Tseri קמ: est, excidere, succidere, inquit R. D. Pag. vel potius intransitive, succidi: Merc. excindi, Bu. Conc. languere: exarescere marcescere, marcidum fieri: Bu. Lex. calamitosus fuit, succisus est in calamo, seu culmo: est cogn. cum קמ, calupniis proscissus est. Hinc per Metath. קמ, קמ & lat. calamus, culmus: קמ, arundinetum, קמ, arundinens, &c. Av. Quidam opponunt verbis קמ, & קמ: quasi sit succidi absque commiseratione. Ego putarim respondere verbo marcescendi quod Græcis est μαραινσθαι, idem penè cum קמ: nisi quod mihi gravius videtur, ut sit plane exarescere: idè exponunt per, excidi. Merc. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. sic: Isa. 33. 9. Erubuit Lebanon, קמ, succisus est: Pag. Bu. Conc. languebat: sed juxta R. Sal. exaruit, ac proinde excisus fuit: Bu. Lex. Calamitosus fuit: Av. elanguit: 70. קמ, Coc. ubi Masora notat Mem esse cum pathach: quod scil. est præter normam, nam propter Athnach debuerat esse cum kamets: ut R. D. inquit: scribit tamen R. Jacob filius Elhazar, quod in libro Salem i. e. perfecto, venit cum pathach, eo quod absque accentu divisivo esset קמ cum Tseri: ut apparet ex loco seq. in Isa. 19. Sed verum est Tseri propter Athnach in pathach: si verò esset קמ cum pathach, tum Athnach esset cum kamets. Et sic etiam scribit R. Jonah. Et quod hæc est ratio in omnibus locis in quibus cum Athnach & Soph-Pafuk invenitur pathach, tam in nominibus quam in verbis: Et hæc est etiam opinio aliorum doctorum & grammaticorum: Pag. Item occ. etiam in prat. kal, 3. pl. cum Tseri penult. sic: Isa. 19. 6. calamus & juncus קמ, succisi sunt: Pag. excisi sunt: Bu. Conc. marcescent: Hiero. in Pag. languebant: Sed R. Sal. exarescent, exciccatis, scil. fluminibus: Et Ab. Ezra, excidentur. Bu. Lex. calamitosi fuerunt: Av. קמ, קמ arundo & alga קמ, elangue- runt: deficiente scil. humore: Coc.

Rad. 51. קמ: est, קמ, congregare, & קמ colligere: juxta R. D. sed secundum doctores, inquit, est, capere pugnum cujuspiam rei: Pag. Kimchi vero non dicit secundum doctores, sed ipsemet ita exponit, i. e. vult dicere plenitudinem pugni, cum quibus digitos colligit & contrahit in volam manus: post tamen juxta doctores dicit, quo id modo fieret. Extendebantur, in- quunt, tres digiti in plantam, seu volam manus deinde ille idem desuper radebat pollice, infernè verò mini- mo digito. Hinc Grammatici motionem קמ, for- mæ tamen Benoni Chaldaici appellarunt, quod contra- ctis labiis sonum efferendum indicet, quasi contra- ctorem dicas. Quidam hanc Radicem conferunt cum קמ antè posita. Plenum pugillum accipere, quasi Latine dicas pugillare, i. e. pugilo mensurare, tan- tum capere quantum pugno complecti queas: &c. Merc. collegit in pugillum, q. d. pugillavit: Bu. Lex. contraxit, apprehendit: collegit manu contractâ, comprehendit pugillo, portavit in pugillo: Hinc קמ porto in manu, קמ capio, recupero. Av. significat hoc verbum pugno capere: 70. קמ Coc. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. cum ! conv. prat. locis seq. קמ & colligit, prehendet, Lev. 2. 2. 5. 12. Num. 5. 26. Atque inde est No. קמ, m. pugnus, pu- gillus: manipulus: à colligendo: Pag. Bu. pugillus: h. e. manus seu vola contracta adprehendendum: 70. קמ. Coc. Av. Est autem forma hujus No. instar קמ, Pag. Et significat q. d. contractionem, volæ scil. Merc. occ. autem hoc No. ob Aff. cum cholem mutato in kibbutz sub primâ: (instar: קמ à קמ: Pag.) ut cum ! aff. Cui etiam קמ est prat. sic: קמ pugillum suum, Lev. 2. 2. 5. 12. קמ pugillo suo, Lev. 6. 8. In formâ pl. m. est, קמ, pugilli, manipuli: congregationes: formæ instar קמ à f. m. קמ: Pag. Merc. Prout occ. hæc forma pl. m. cum קמ prat. sic: Gen. 1. 4. Et fecit terra in septem annis saturitatis, seu abundantia, לקמ, ad congrega- tiones: i. e. congregaverunt homines terræ frumen- tum ad congregationes: i. e. ut congregarent, (vel, ita scil. ut, &c. vel, quia congregarunt: Merc.) atq; colligerent fruges multas - vel, & fecit: i. e. protulit terra fructum multum: Pag. Ita scil. ut ex uno grano, pugilli seu manipuli provenerint. In Kimchi verò pro, קמ, obolo, puto scribendum קמ: quod est granum: quamquam idem & illa voce potest acci- pi, ut sit idem cum קמ, Hebræo: Merc. In vel ad manipulos; Bu. Conc. & Lex. vel manipulatim: h. e. copiosos manipulos frumenti: Bu. Lex. Ad pugillos: i. e. ad congregationes vel ad acervos abundantes, ita ut ex uno grano fierent, pugilli: Av. produxit verò terra septem illis annis saturitatis manipulatim: Hyperbole: ad maximum proventum significandum; ut vers. 49. q. d. ex uno grano, integer manipulus col- ligebatur: Jun. Targum in thesauros, i. e. horrea: Et R. Sal. exp. קמ על קמ pugno ad pugnum; קמ על קמ manu ad manum, aut mox, fuerunt thesauri: Pag. Sed videtur potius le- gendum קמ (viz. in part. Ben. kal, pl. m.) re- condebant, reponebant identidem pugillatim ac acer- vatim fruges: Merc.

Rad. 52. קמ: inde קמ, m. vel קמ: ur- tica: Pag. carduus, chamæleon, cardui species: qui- busdam

busdam est urtica: Bu. Lex. paliurus, carduus: cogn. cum מִשֵּׁשׁ, undē מִשֵּׁשׁ i.e. vepres, vepretum. Item cum שִׁקְמוֹן; sicamorus, juxta quam arborem plerumque succrescunt paliuri. Hinc καμύσσω, concutio, nam carduus concutit & lædit attingentes: Av. est spina species: Bu. Conc. prout occ. in f. m. simpl. vel cum chirek parvo ante dagesch, vel cum chirek longo, sic: שִׁקְמוֹן spina, Isa. 34. 13. שִׁקְמוֹן spina, Hof. 9. 6. Atque inde est No. שִׁקְמוֹן, m. vel שִׁקְמוֹן, urtica; formā instar שִׁקְמוֹן, vestis: de quo vide in שִׁקְמוֹן; Pag. Merc. Undē in pl. m. occ. Prov. 24. 31. Et ecce ascendit, pro, ascēderunt, per totum ipsum, viz. agrum, vel totam ipsam, viz. vineam: שִׁקְמוֹן urtica: vel, & ecce ascendit, &c. urtica, i.e. singula species urticarum. Pag. Cardui: Bu. Lex. Av. Nam distinguitur hic a שִׁקְמוֹן, urtica, ut quidam reddunt: Bu. Lex. spina: Bu. Conc. junguntur ibi שִׁקְמוֹן & שִׁקְמוֹן, notanda apposita: שִׁקְמוֹן, increvit carduis: tecta erat superficies ejus urticis, videtur per שִׁקְמוֹן, extantius aliquid significari: Coc.

Rad. 53. קנ: unde in piel קנ, est, nidificare, Pag. Bu. &c. Nidulatus est, fecit nidos; & proprie dicitur de avibus: transl. autem potest quoque de hominibus usurpari: Cogn. cum קנ, acquisivit: nam nidificare est, sibi acquirere nidulos. Av. Quasi esset parare nidum, seu mansuicula: Merc. 70. νόσσεύειν: nidulari: Coc. prout occ. in præf. piel 3. f. f. & 3. pl. ut & in fut. piel, 3. f. m. in 3. f. f. simpl. & in 3. pl. m. cum Tseri, obpauam, pro Scheva penult, ut seq. קנ nidificat, Isa. 34. 15. קנ nidificarunt, Ezech. 31. 6. קנ nidificabit, Jer. 48. 28. קנ nidificabunt, Psal. 104. 17. In pual קנ, nidificare, seu nidulari factus est. Bu. Undē in part. pual קנ, nidificare factus, & in f. f. m. קנ, in vel in formā cum duplici Ségol ante Thau, קנ: sed occ. cum Jod parag. post duplex scheva & pathach: sic: Jer. 22. 22. Quæ habitas in Lebanon, קנ, nidificans, seu nidificas in cedris: Pag. Nidificare factus: Bu. Conc. quæ facta es ut nidificares: Bu. Lex. nidulata: Av. seu nidulans in Cedris; sic præcedit ישרף, videtur comp. ex קנ, & pronomine 2. vers. f. f. תי, tu fam. Coc. vel est forma ex præf. & part. pual composita: & cum Jod abundante: Bu. Lex. Av. ratio autem hujus compositionis est, ut indicet illam jam olim nidificasse: & nunc nidificare in cedris, Pag. Av. i.e. Nidum suum: h. e. habitationem suam posuisse, & ponere in domibus excelsis, tectis cedro. Pag. Atque inde est No. קנ, m. nidus, nidulus, καλύς: 70. νόσσία: Pag. Bu. Coc. Mansio avis, seu avium: Merc. Av. ut ab Hebræis exp. מרר העוף: Merc. occ. autem hoc No. in f. m. simpl. vel cum Tseri, vel in forma constr. aut ante Maccaph cum Pathach: cui priori formæ cum tseri 2 pro קנ dem. est præf. sic: קנ nidus, Psal. 84. 4. Isa. 16. 2. קנ nidus, Deut. 22. 6. קנ sicut nidus, Isa. 10. 14. Cum affixis, & in pl. m. Tseri vel Pathach mutatur in Chirek parvum ante Dagesch, ob alterum Nun abjectum: ut cum קנ, &, ob pauam pro קנ, & קנ aff. ut seq. קנ nido meo, Job. 29. 18. קנ nidum tuum, Num. 24. 21. Jer. 49. 16. Obad. 1. 4. קנ nidum suum. Deut. 32. 11. Job. 39. 27. Hab. 2. 9. קנ nido suo, Prov. 27. 8. In forma pl. m. sumitur pro cellulis: Coc. vel pro, mansuiculis, aut, mansu-

onibus: Pag. Bu. prout occ. simpl. loco seq. קנ nidi, Gen. 6. 14.

Rad. 54. קנ: undē in piel קנ, est, zelari, zelare, zelotypum esse, æmulari; Zelo affici, aut prosequi: ad 7elum movere, vel commovere: Pag. Bu. Cum præf. קנ constr. in bonum sumitur: cum קנ, fere in malum: ut A.E. notat, Zach. 1. 14. Hinc est etiam æmulari, h. e. invidere, nam æmulationis affectus, ex invidia plerumque nascitur. Bu. Lex. Zelotes fuit, æmulatus est, provocavit, zelum habuit, vel ex invidia vel favore: indignatus est, agrē tulit. Cum Dat. est in bonum, pro aliquo æmulari: cum Accus. persona vel præf. קנ est, invidere. Hinc ἀγανακτέω, ἀγανακτίζω, indignor, stomachor, &c. Av. קנ zelare: notat in genere, flagrare affectu: In specie, diversā syntaxi, flagranti affectu esse, pro aliquo, vel, in aliquem, iræ scil. aut invidia: 70. ζηλον. Coc. In universum est, zelum habere, seu zelo, studio, & æmulatione, ac singulari affectu duci: vel in bonum, & favoris causā: dum rem nobis charam omnibus modis tueri studemus: vel in malum, quod invidere, vel æmulari dicimus. Cum Lamed est favoris, præterquam, Psal. 106. v. 16. & inviderunt Moysi, &c. Alioquin in malum cum Beth construitur, & interdum cum Accusaf. in bonum etiam reperio. accusativo scil. suæ actionis, quasi dicas zelare zelum: i.e. zelum habere, seu Zelo duci. De Phineas, Num. 25. Latine etiam, æmulari accusativum habet, est in bonum interim sonat. Num. 5. de Zelotypia viri in uxorem dicitur cum Accusativo. In Piel tantum, & in hiphil invenitur, sed in hiph. est ad zelum accendere, irritare provocare. Nam Zelum, & invidia, & iræ complexitur hoc verbum. Quidam subtilius conferunt cum קנ, quasi sit habere Zelum. Reperitur & unum ex pihel transitivum in tertium, ut notat Kimchi, quod hic habes, Deut. 32. Merc. Occurrit autem hoc verbum in præf. pihel 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. קנ zelotypus fuit, Num. 25. 12. קנ & zelotypus sit, Num. 5. 14. Et in i. f. præf. piel, occ. etiam simpl. & cum 1 conv. præf. sed in 3. pl. cum 1 aff. absque præf. (at cum Nun leni vel levi, i.e. fine Dagesch, leniendi gratiā: vel, ut levior, lenior & celerior sit pronuntiatio, juxta R.D. id quod & in aliis seq. videre licebit: Pag. Merc. Cev.) prout seq. קנ zelotypus fui, 1 Reg. 19. 10, 14. Psal. 73. 3. Zach. 1. 14. 8. 2. קנ & zelotypus ero, Ezech. 39. 25. קנ ad zelum commoverunt me, Deut. 32. 21. In part. piel f. m. occ. cum 1 interrog. præf. loco seq. קנ nunquid æmularis, Num. 11. 29. In infin. piel est vel cum tseri in ult. קנ, vel cum Thau in fine post cholem, קנ, vel, קנ: aut absque dagesch in Nun קנ: vel cum cholem in ult. tantum absque Thau, in quā formā ult. occ. simpl. sed ex formā cum Tseri & ו, occ. cum 1 præf. & 1 aff. utriusque sic: קנ zelando, 1 Reg. 19. 10, 14. קנ in zelando ipsum, Num. 25. 11. קנ in zelando ipsum, 2 Sam. 21. 2. In fut. piel, occ. 2. f. m. simpl. sed 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 3. f. f. cum 1 conv. præf. ut seq. קנ æmuleris, Psal. 37. 1. Prov. 3. 1. 24. 19. קנ æmuletur, Prov. 22. 17. Isa. 11. 13. קנ & zelotypus est, Joel. 2. 18. קנ & æmulata est, Gen. 30. 1. Item occ. etiam 3. pl. m. fut. piel, cum 1 conv. præf. & cum 1 aff. post kibbutz pro Schurek penult.

penult. & cum Nun leni, ut suprà dictum, obleviorem & celeriore prononciationem: sic: וְקָנָה & invaderunt, Gen. 26. 14. 37. 11. 1 Reg. 14. 22. Psal. 106. 16. וְקָנָה & invadunt ei, Ezech. 31. 9. In hiphil וְקָנָה, ze'are fecit, ad zelotypiam commovit, concitavit, provocavit: Bu. Lex. fecit amulari: Av. παρακαλεῖν: &c. ut Bu. Coc. Unde in part. hiph. f. m. juxta normam esset, מְקָנִי, vel, מְקָנָה: sed cum וְ dem. præf. occ. cum He loco Aleph 3. Rad. & post Sagol pro Tseri ad formam quiescentium terfià He: Pag. Bu. sic: Ezech. 8. 3. Ubi (erat) habitatio seu sedes, מְקָנָה, idoli zeli, מְקָנָה, zelare facientis: Pag. male quidam exp. pro. possessore. Merc. Targum, ubi erat imago zeli (מְקָנָה), irasci facientis, Pag. ad zelotypiam provocans: Bu. Lex. Ubi erat simulachrum Zelotypiæ: quod Zelotypiam concitat. 70. ἡ εὐλαστὴ κτωμένη: sed videtur dici pro מְקָנִי: Kimchi in Rad. scribit מְקָנָה: videtur etiam subesse Antanaclasis aut paranomasia, h. e. simulachrum. quod Deum facit zelare, facit Israelitas servos tradi hostibus, Cocc. ubi (erat) sedes idoli Zelotypiæ, quod provocat ad Zelotypiam. i. e. Idoli Baalis illius cui Achaz altare Damaſceno simile fabricandum curaverat, & altare æneum Jehovah adhibuerat suo Aquilonem versus, denique totum cultum Dei à sacerdotibus in illo exhiberi mandaverat, 2 Reg. 16. 10. & sequentibus, quæ postea per Chizkijam everſa omnia, per Menaschem fuerunt restituta. 2 Reg. 21. 3. & sequentibus: iterumque post Joschijam instaurata sunt per Joachazum & fratres, 2 Reg. 23. 31. & sequentibus Capitis: Jun. ad ad zelum provocans: Bu. Conc. In fut. hiph. à 3. f. m. וְקָנָה: occ. in 1. f. cum וְ. aff. & in 3. pl. m. vel post Kibbuts, vel post Schurek penult ut seq. וְקָנָה ad zelotypiam commovebo eos. Deut. 32. 21. וְקָנָה ad zelotypiam, commoverunt eum. Deut. 32. 16. וְקָנָה idem, Psal. 78. 58. Atque inde sunt nomina seq. 1. No. קָנָה. m. Zelotes: Pag. Bu. &c. amulator: Pag. Av. qui scil. ægre fert injurias: in bonam & in malam partem sumitur: Av. ut in loco 1. cit. Exod. 20. 5. 24. 14. וְקָנָה nam Jehovah, nomen ejus est Zelotes, qui. quemadmodum suas perfectiones & virtutes manifestat, ita etiam solus honorari, amari, metui vult, & scortationem à se non dimittit impunitam: Coc. Occ. autem hoc No. præterea locis seq. קָנָה Zelotes, Exod. 20. 5. 34. 14. Deut. 4. 24. 5. 9. 6. 15. Item 2. Hinc etiam No. cum cholem in ult. idem significans. viz. קָנָה Zelotes, Josh. 24. 19. Nah. 1. 2. Atque inde 3. hinc etiam No. substant. קָנָה, f. zelus, æmulatio, invidia, invidentia, zelotypia. i. e. æmulatio, זֵלוּס: Pag. Bu. Coc. singularis quidam & ardens est affectus, ac studium ex eo proveniens, quod quis timeat ne alter habeat: aut eo fruatur, quod sibi cum nemine velit esse commune: ut inter conjuges ex forma uxoris: Merc. Ut Prov. 6. 34. וְקָנָה, Zelotypia est ardor viri, h. e. facit virum ardere. Et Cap. 27. 4. Quis statit coram קָנָה, zelo? h. e. Æstu, quem quis concipit ex violatione rei amata? Et Cant. 8. 6. valida est, ut mors, וְקָנָה, dilectio, vehemens ut infernus, קָנָה, zelus, &c. Cocc. Paulus ad Rom. 13. geminâ voce, hoc No. plenius expreſſit, per contentionem, & æmulationem. ut quidam volunt. Sic ad Philip 1. Kimchi monet Radicis hujus significationem

vicinam esse desiderio: Merc. Græcum est ζηλοτυπία: Pag. Occ. autem hoc No. in absol. forma f. f. simpl. & cum וְ cop. & וְ dem. præf. קָנָה Zelus, Zelotypia, invidia, Num. 5. 14. Job. 5. 2. Prov. 6. 34. 14. 30. 27. 4. Cant. 8. 5. Isa. 42. 13. 59. 17. Zach. 1. 14. 8. 2. וְקָנָה & Zelus, Ezech. 16. 38. וְקָנָה Zelotypia. Ezech. 8. 3. 5. Et in formâ f. f. conſtr. occ. simpl. & cum וְ. aff. cui etiam וְ & וְ est præf. Ut & cum וְ, vel in pausa וְ. aff. cui priori cum Scheva penult. וְ est præf. ut & cum וְ aff. simpl. & cum וְ cop. præf. Sed cum וְ. aff. absque præf. prout ordine sequuntur קָנָה Zelus, Psal. 69. 10. 2 Reg. 19. 31. Eccl. 4. 4. Isa. 9. 6. 11. 13. 26. 11. 37. 32. וְקָנָה Zelotypia mea, Num. 25. 11. Psal. 119. 139. Ezech. 16. 42. 23. 25. 36. 5. Zeph. 3. 8. וְקָנָה Zelotypia mea, Num. 25. 11. 2 Reg. 10. 16. Ezech. 5. 13. 36. 6. וְקָנָה & Zelotypia mea, Ezech. 38. 19. וְקָנָה Zelus tuus, Isa. 63. 15. וְקָנָה Zelus tuus, Psal. 79. 9. וְקָנָה & juxta Zelum tuum, Ezech. 35. 11. וְקָנָה Zeli ejus, Zeph. 1. 18. וְקָנָה & Zelus ejus, Deut. 29. 20. וְקָנָה invidia isporum, Eccl. 9. 6. Item in forma pl. f. occ. simpl. & cum וְ dem. præf. sic: וְקָנָה Zelotypiæ, Num. 5. 15, 18. וְקָנָה idem, Num. 5. 25, 29.

Rad. קָנָה; est. acquirere, comparare: emere: & acquisitum possidere: Pag. Bu. utrumque significat hoc verbum ut κτῶσθαι Græcis, & parare, seu comparare labore, seu industria, vel precio: Et in potestate suâ habere, quod & absolute dicimus, habere. Merc. nactus est, adeptus est, acquisivit generando, emendo, comparando, educando, vel quâcunque aliâ ratione fieri potest. Hinc γεννᾶω, gignō, γονεύς, γεννήτης, genitor; item Lat. genero, gigno, pro quo veteres usurpabant. geno: undè præf. genui: & sup. genitum. Av. קָנָה, est, habere: viz. generatione, potentia, labore, cura, pretio: emere. Ut Gen. 4. 1. וְקָנָה, peperit, virum: habeo ex partu: Et Deut. 32. 6. וְקָנָה, pater tuus, qui scil. genuit te: sic Prov. 8. 22. וְקָנָה, Jehovah habuit me (viz. genitum: vide vers. 24.) principium viæ suæ, prima Dei progressio est filius: qui est sapientia. Gen. 14. 19, 22. וְקָנָה, cujus est cœlum & terra. 70. δ' ἐκτίσας τὸν θρανὸν καὶ τὴν γῆν. Atque ita etiam vertunt, Prov. 8. 22. ἔτισέ με: quum, si rem probe considerassent, debuissent vertere, ἐγέννησέ με. quod ponunt, Zac. 13. 5. æquè inepte. Sirachides similiter cap. 1. 4. περὶ τῶν πότων ἐκπαι σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰώνος. 8. 9. κύειος ἀτὸς ἐκπαι αὐτὴν, καὶ εἶδος καὶ ἐξελθιδμοσεν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς, &c. vide & cap. 24. 8. 9. Is videtur intelligere sapiens decretum; secundum quod Deus tūm omnia facit, tūm Ecclesiam sanctificat & salvat: sed in Proverbiis agitur de sapientia, quam Deus habuit ante decreta: Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signifi. est, acquirere emere &c. ut Pag. Bu. prout occ. in præf. kal. 3. f. m. & f. simpl. sic, קָנָה emit, Gen. 28. 10. 47. 22. 49. 30. 50. 15. Jos. 24. 22. 2 Sam. 12. 3. וְקָנָה acquisivit, Psal. 78. 54. Item, occ. etiam, 3. f. m. præf. kal, cum וְ. וְ. & וְ. Aff. sic, קָנָה possidebat me, Prov. 8. 22. וְקָנָה possessor, emptor tuus est, Deut. 32. 6. וְקָנָה emit illum, Lev. 27. 24. Sic etiam in 2. f. m. præf. kal, occ. simpl. & cum וְ. conv. præf. & in 1. f. & 1. pl. simpl.

simpl. ut seq. **קניתי** acquisivisti, Exod. 15. 16. Ruth. 4. 5. Psal. 74. 2. 139. 13. 11. 43. 24. Jer. 13. 4. **וְקִנִּיתִי** & comparato, Jer. 13. 1. 19. 1. **קִנִּיתִי** acquisivi, emi, comparavi, Gen. 4. 1. 47. 23. Ruth. 4. 9. 10. Eccl. 2. 7. **קִנִּי** comparavimus, Neh. 5. 8. 16. In ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum **וְ**, **וְ** & **וְ** præs. ut & cum **וְ** Aff. sic: **קִנִּי** possidens, possessor, emptor, Deu. 28. 68. Prov. 15. 32. 19. 8. constr. **קִנִּי** idem, Gen. 14. 19. 22. **וְקִנִּי** vel sine vau, emens, emptor, Lev. 25. 28. Pro. 20. 14. Eze. 7. 12. **וְקִנִּי** sicut emptor, Isa. 24. 2. **וְקִנִּי** emptori, Lev. 25. 30. **וְקִנִּי** Emptore suo, Emptorem, possessorem suum, Lev. 25. 3. Isa. 1. 3. Et in forma pl. m. **קִנִּי**, qui acquirunt, possidentes, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum **וְ** Aff. loco seq. **וְקִנִּי** possessores eorum, Zach. 11. 5. In Infin. kal, occ. vel plenè cum He 3. Rad. post cholem, vel def: cum cholem tantum, & post camets in utroque: ut & rursus cum He post cholem & cum Scheva sub primâ: sic **וְקִנִּי** emendo, Lev. 25. 14. 1. Chron. 21. 24. **קִנִּי** emendo, 2 Sam. 24. 24. **קִנִּי** comparare, Prov. 16. 16. Item, occ. etiam Infin. kal juxta normam quiescentium 3. Rad. He cum Scheva, scil. penult. & Thau post vau cholem: idque cum **וְ** cop. pro **וְ** scil. ob Scheva seq. **וְ** & **וְ** præs. itidem pro **וְ**, ob Scheva seq. sic, **וְקִנִּי** & comparare, Pro. 16. 16. **וְקִנִּי** emere, comparare, 2 Sam. 24. 21. 2 Chron. 31. 11. Prov. 17. 17. Isa. 11. 11. Jer. 32. 7. Am. 8. 6. **וְקִנִּי** & ad emendum, 2 Reg. 12. 12. **וְקִנִּי** emere te, Ruth. 4. 4. In Imper. kal, f. m. occ. simpl. **קִנִּי** eme, Gen. 47. 10. Ruth. 4. 4. 8. Pro. 4. 5. 7. 23. 23. Jer. 32. 7. 8. 25. In fut. kal, f. m. occ. simpl. & cum **וְ** conv. præs. & in 2. & 3. f. m. in forma plena simpl. ut seq. **וְקִנִּי** emam, 2 Sam. 24. 24. 1. Chron. 21. 24. **וְקִנִּי** & emi comparavi, Jer. 13. 2. 32. 9. **וְקִנִּי** emeris, Exod. 21. 2. Lev. 25. 15. **וְקִנִּי** emet, comparabit, Lev. 22. 11. Prov. 15. 18. 15. sed occ. etiam 2. f. m. fut. kal. cum **וְ** conv. præs. defectivè, per Apoc. 3. Rad. He: & cum chirek penult. & sægol in ult. pro more talium: sic, **וְקִנִּי** & emit, Gen. 32. 19. 47. 20. 2 Sam. 24. 24. 1 Reg. 16. 24. ut & rursus, 3. f. m. fut. kal, occ. cum **וְ** conv. præs. & **וְ** Aff. & in 2. & 3. pl. m. simpl. ut seq. **וְקִנִּי** & emerat eum, Gen. 39. 1. **וְקִנִּי** acquiretis, Lev. 25. 44. 45. **וְקִנִּי** comparabunt, Jer. 32. 44. In Niphal, **וְקִנִּי** comparari, emi: Bu. acquisitus seu comparatus est emptio: Av. prout occ. in præter. niph. 3. f. m. cum **וְ** conv. præs. loco seq. **וְקִנִּי** & comparabitur, Jer. 32. 43. Et in fut. niph. à 3. f. m. **וְקִנִּי**, comparabitur, & c. occ. in 3. pl. m. simpl. sic, **וְקִנִּי** comparabuntur, Jer. 32. 15. In hiphil, **וְקִנִּי**, acquirere, possidere fecit: fecit emere: i. e. acquisivit, emit: Av. prout occ. in 3. f. m. præter. hiph. cum **וְ** Aff. sic Zach. 13. 5. vir colens terram, seu cultor terræ sum, quia Adam **וְקִנִּי**, possidere fecit me, ab adolescentia mea: Pag. scil. terram possidere fecit me: juxta A. E. vel pecuarium fecit me pecoribus custodiendis præfecit me, juxta R. Sal. ex sign. f. c. nominis derivati **וְקִנִּי**, de quo infra Bu. Lex. est, q. d. inquit R. D. docuit me ut possiderem pecus, pro pecora: & colerem terram: i. e. ut essem pastor, & agricola: Pag. Homo docuit me pecuariam artem: vel pecuarium me fecit, (ducitur enim in hac signif. à **וְקִנִּי**, pecore:) homo quidam, scil. Merc. Hieron. quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. Et R. D. in Comment. quoniam Adam docuit me, ut pascere pecora, & excercerent culturam terræ: & sic R. Menachem,

pascere fecit me pecora: Pag. fecit me emere: Coc. Sed dicat, non sum Propheta: vir agricola sum: nam instruit me aliquis. (Hebr. homo) à pueritia mea. Non sum, &c. viz. amplius: q. d. discessi ab illo vivendi (in prophetando scil.) genere, & me ad justum laborem contuli, quem Deus imperavit, & me amici antè docuerunt. Jun. pecuariam docuit me: Bu. Conc. Atque inde juxta quosdam hic locatur illud Ezech. 8. 3. Quasi esset part. hiph. f. m. cum **וְ** dem. præs. ab hac Rad. **וְקִנִּי** sic: Ubi erat sedes simulachri zelum, **וְקִנִּי**, acquirentis: 70. **וְקִנִּי**. Av. Sed de hoc vide supra ad part. hiph. **וְקִנִּי**: Coc. Bu. Conc. Atque inde ex hac Rad. **וְקִנִּי**, sunt nomina seq. 1. No. cum nun heemant. à fine, post Jod loco 3. Rad. He. viz. **וְקִנִּי** m. possessio, acquisitio, negotiatio, emptio, &c. Pag. Bu. videtur esse generalius quam No. seq. **וְקִנִּי** ut sit quævis possessio, seu res parta, substantia: arctatur tamen ad rem pecuariam. Merc. emptio, acquisitio: pecus, peculium, res pecuaria, quadrupedia animalia: Av. res acquisita, sive, quam quis habet à se: Coc. prout occ. hoc No. in absol. formâ f. m. cum **וְ** cop. præs. sed in forma f. m. constr. cum pathach scil. in ult. simpl. & cum **וְ**, vel in pausa, **וְ**, & **וְ** aff. cui ult. etiam **וְ** cop. est præs. ut seq. **וְקִנִּי** & acquisitio, possessio, Ezech. 38. 12. 13. **וְקִנִּי** emptio, Lev. 22. 11. **וְקִנִּי** possessio tua, Prov. 1. 7. **וְקִנִּי** possessione tua, Psal. 104. 24. **וְקִנִּי** possessionem suam, Gen. 36. 6. Pl. 105. 21. **וְקִנִּי** & possessio eorum, Gen. 34. 23. Item 2. hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. **וְקִנִּי** m. possessio: maximè pecuaria: emptio: pecus, &c. Pag. Bu. acquisitio: quicquid acquiritur emendo, generando, educando, laborando &c. **וְקִנִּי**, pecus, &c. Av. Cocc. acquisitio, peculium: Græcè, **וְקִנִּי**, ut reperies, 1 Petri 2. Item ad Ephes. 1. & 2 Thef. 2. Et aliquanto specialius. Acquisitio pecoris, vel animalium, quæ in pascuis aluntur: pecus industria nostra, labore, vel pretio partum. Est autem collectivum. Ratio nominis est, quod veteres bonam partem suæ possessionis in pecore collocarent, sicut & nostri inde pecuniam dixerunt. Kimchi in libro Radic. notat hoc nomine tam majora, quam minuta pecora contineri. Josue tamen 4. 4. **וְקִנִּי** & **וְקִנִּי** exponit, pecoribus eorum crassioribus, & minutioribus, ut **וְקִנִּי** sit crassius; **וְקִנִּי** verò minutum pecus: sicut & eoloco Jonathan convertit **וְקִנִּי** & **וְקִנִּי** junctis, & pecoribus eorum. Sic enim in nostris exemplaribus invenit, non ut Elias dicit. in posteriori **וְקִנִּי** & possessioni eorum. Sanè idem Kimchi in libro Rad. illud Genesis 24. 23. **וְקִנִּי** & **וְקִנִּי** prius exponit de bestiis, posterius de reliquis facultatibus: id quod magis placet. Atque illic Onkelos reddidit **וְקִנִּי** & **וְקִנִּי**, pecora eorum, & possessio (seu, res) eorum. Exempla satis ostendunt **וְקִנִּי** non de minuto tantum dici pecore. Merc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in forma absol. f. m. simpl. & cum **וְ**, **וְ**, & **וְ** præs. ut seq. **וְקִנִּי** pecus: peculium: possessio, acquisitio, Gen. 46. 32. 34. 47. 6. Exod. 21. 38. Num. 32. 1. 4. Deut. 3. 19. 2 Chron. 14. 14. 26. 10. Job. 35. 33. Jer. 9. 9. Eze. 38. 12. 13. **וְקִנִּי** & pecus, Gen. 4. 20. Num. 32. 1. 1 Chron. 28. 1. **וְקִנִּי** pecus, Gen. 29. 7. Jud. 18. 21. 1 Sam. 30. 20. **וְקִנִּי** pecore, Gen. 13. 2. **וְקִנִּי** & præs.

(præst est i.e.) cum pecore Jos. 22.8. Item in forma f. m. constr. cum tseri, in ult. occ. simpl. & cum וי, ומ, ומ, præf. ut seq. מִקְנֵה pecus, Gen. 13.7.. 26.14.. 31.9., 18..49.32. Exod.9.4,6. Eccl.2.7. ומִקְנֵה & possessio, Gen. 47.18.. 26.14. 2 Chron. 32.29. וּמִקְנֵהוּ & pro possessione, Gen 47.17. מִמִּקְנֵה de pecore, Exod.9.7. וּמִמִּקְנֵהוּ & de pecore, Ex.9.6. Sed occ. etiam hoc No. cum affixis varijs: ut cum י aff. simpl. & cum י cop. præf. & cum יו aff. simpl. & cum י præf. ut & cum הַ & יו aff. cui priori est præf. & alteri וי & sunt præf. ut seq. מִקְנֵי pecus meum, Ex. 17.3. וּמִקְנֵי & pecus meum Num. 20.19. מִקְנֵנו pecus nostrum, Exod. 10.26. Num. 32.26. מִמִּקְנֵנו pecori nostro, Num. 32.16. מִקְנֶה pecus tuum, Gen. 30.29. Exod. 9.19. 34.19. בְּמִקְנֶה in pecus tuum, Genod. 9.3. מִקְנֶה pecus ejus, suum, Gen. 31.18.. 34.5.. 36.6. Exod. 9.20. 21. Job. 1.3. וּמִקְנֶהוּ & pecuse ejus, Job. 1.10. וּלְמִקְנֵהוּ & pecori suo, Gen. 33.17. In formâ pl. m. מִקְנִים, & in constr. מִקְנֵי possessiones, pecora, &c. prout occ. in pl. constr. cum יו aff. simpl. sed cum כֹּם simpl. & cum י cop. præf. idque cum י cop. vel plenè cum Jod plur. vel def. cum Tseri tantum absque Jod penult. & rursùs cum ק præf. plenè, ut seq. מִקְנֶיהָ pecora tua, Isa. 30.23. מִקְנֶיהָ pecora vestra, Gen. 47.16. וּמִקְנֵיהֶם & pecora vestra, Deut. 3.19. בְּמִקְנֵיהֶם pro pecoribus vestris, Gen. 47.16. Item occ. etiam pl. m. constr. cum הִם aff. idque itidem simpl. vel plenè cum Jod pl. vel def. cum Tseri tantùm penult. Sed cum י & ק præf. formæ plenæ: ut seq. מִקְנֵיהֶם vel מִקְנֵיהֶם pecus eorum, pecora sua, Gen. 24.23.. 36.7.. 46.6.. 47.17. Num. 31.9. 1 Sam. 23.5. 1 Chron. 5.9. 21.. 7. 21. Jer. 49.32. וּמִקְנֵיהֶם & pecora eorum, Jud. 6.5. Psal. 78.48. לְמִקְנֵיהֶם pecoribus eorum, Josh. 14.4. Item 3. hinc etiam No. מִקְנָה, f. acquisitio, possessio, emptio, comparatio: Pag. Bu. Av. Item res acquisita jure quodam: Av. מִקְנָה: emptio: Cocc. prout occ. hoc No. in absol. formâ s. f. cum הַ dem. & ק præf. Sed in forma s. f. constr. simpl. & cum י cop. præf. ut & cum י aff. absque præf. prout seq. הַמִּקְנָה emptio, possessio, Jer. 32.11, 12, 14. 16. לְמִקְנָה in possessionem, Gen. 23.18. מִקְנָתָא emptio, Gen. 17.23. Exod. 12.44. וּמִקְנָתָא & emptio, Gen. 17.12, 13, 27. מִקְנָתוֹ emptio ejus. Lev. 25.16, 51.. 27.22. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, ex Bu. Conc. in nomine inde ducto, viz. מִקְנָה, m. Canna, calamus: tam mensuræ, quam aromaticus, qui vulgò dicitur קַנִּילָה, canella, inquit R.D. culmus, arundo, calamus menforius. vel odoratus: item scapus in statera, unde scil. balances dependent. Pag. Bu. Coc. arundo: item calamus aromaticus, quem scil. mercatores vendebant, & olim magnam acquisitionem & negotiationem cum eo excercebant. Sed est & nomen mensuræ ad formam cannæ, seu calami, factæ. Av. arundo habens internodia. A longitudine quidam nomen ductum putant. Estque duplex, naturalis & artificialis. Item naturalis duplex: vulgaris, & aromatica, ex cujus succo per decoctionem fit saccharum juxta quosdam. sed malo cum Kimchi esse vulgò canellam. Est & calamus menforius, vulgus etiam cannam vocat. Est & artificialis calamus per similitudinem, qualis in candelabro describitur, Exod. 25. Item dicitur etiam hoc nomine, Lancea, quòd longitudine can-

nam referat. Pf. 68. 31. Item, statera, cui hinc in-
dè filis appenduntur bilances, Isa. 46. 6. Alii regu am
transversam exponunt, cui hinc indè appenduntur
pondera, sicut & noster interpres stateram reddit.
Doctores faciunt tres bilancium partes, animam earum
quæ in aere pendeat tribus palmis, & totidem à terra
attollatur, item calamus, & lumbos duodecim palmis;
Merc. Occurrit autem hoc No. absol. f. m. simpl. &
cum י, ה, כ, ק, א, & ל præf. ut sequuntur. קנה arun-
do; &c. Job. 40. 21. Psal. 68. 31. Isa. 19. 6. 42. 3. 43.
24. Ezech. 29. 6. 40. 5, 6, 7, 8. וקנה & calamus, Jer. 6.
20. Ezech. 27. 19. 40. 7, 8. קנה arundo, calamus,
1 Reg. 14. 15. 2 Reg. 18. 21. Isa. 36. 6. Ezech. 41. 8.
קנה in calamo, Gen. 41. 5, 22. Exod. 37. 19. קנה
in calamo, Exod. 37. 19. Isa. 46. 6. קנה arundini, Isa.
35. 7. Item occ. etiam hoc No. in forma f. m. confr.
cum Tseri scil. in ult. post scheva penult. simpl. & cum
י & ק præf. sic, קנה calamus, Ezech. 40. 5. וקנה & ca-
lamus, Exod. 30. 23. Ezech. 40. 3. קנה calamo, Ezech.
42. 16, 18, 19, 17. Item, occ. etiam hoc No. cum י cop. &
ק præf. & ה, Aff. sic, Exod. 25. 31. & 37. 17. וקנה : &
calamus ejus : Bu. Et rami ejus : Jun. Sed in alio sensu,
Job. 31. 22. קנה, de calamo suo : Bu. Conc. Et brach-
ium meum, à cannâ suâ confringatur. Pag. de can-
na sua, vel lacerto suo : & sic vocatur os longum brachii,
instar calami, à junctura cubiti, usque ad jun-
cturam humeri : ut R. D. scribit : Bu. Lex. In plerisque
autem libris litera He hoc loco est lene, seu quiescens :
Pag. Merc. h. e. absque mappik, quod Chaldaeus ex-
presit : Bu. Lex. Nam juxta normam mappikandum e-
rat, inquit R. D. ut notaret pronomen sem. Pag. Cev.
Quidam autem faciunt hoc Nomen per se, in formâ f.
f. קנה, canna, calamus : item canna brachii : Pag.
Av. Os scil. oblongum à flexurâ cubiti usque ad hume-
rum, instar cannæ : Av. plerique verò statuunt id esse
No. præced. m. cum Aff. ut supra explicatum est, Quod
No. præced. m. occ. etiam in absol. formâ pl. m. simpl. &
cum ה dem. præf. sed in forma pl. m. confr. simpl. קנים
calami, rami Exod. 25. 32. 37. 18. Ezech. 42. 16. 17. 18.
19. קנים idem, Exod. 25. 32. 37. 19. 37. 21.
25. 35. קנים idem, Exod. 25. 32. 37. 18. sed occ. in formâ
pl. f. (ab absol. seu simplice קנה) cum י cop. præf. &
ה, Aff. sic, וקנים & calami, rami eorum, Ex. 25. 36.
37. 22. Notandum autem hic specialiter locus supra cit.
ad 1. præf. kal. Gen. 4. 1. & peperit Cain, & dixit, קניתי,
איש את-יהוה, acquisivi virum à Domino. Ubi את-
ponitur vice ה, à, vel ab : & sic Targum habet : vel
est vice ע, cum : juxta R. Sal. Pag. Nam quod alii
per Accus. exponunt ipsum Dominum, mihi alienum vi-
detur : etsi huc sciam inclinare nonnullos, juxta sen-
tentiam Cabalicorum, quasi Chavva putaret se pepe-
risset Messiam. Sed את mihi videtur idem valere cum
ה : sicut & Græci dicunt εἰς θεῶν : Merc. Hier.
per Deum : Pag. Acquisivi virum (à) Jehova. Ellyp-
sis est particula, ut infra, 44. 4. & Deut. 34. 1. nisi forte,
ut Hier. interpretetur, ע, εἰς : Jun. sed mihi videtur
locus ille sic reddendus, acquisivi, h. e. peperit, virum,
nempe Jehovam. Sive quod putaret, promissionem
seminis victoris Satanæ jam esse impletam, non intel-
ligens eum ex virgine debere nasci, non interveniente
voluntate peccatoris : sive quod in hoc partu signum
putaret esse veritatis : aut quasi patrem promissi se-

vinis, divinare mera est Idolatria, 1 Sam. 15. cum de Deo & rebus sacris extra Dei verbum pro imaginatione & libidine animi imaginamur, aut judicamus: Merc. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. & cum ׀ cop. & ׀ dem. praf. Et in forma pl. m. simpl. ut seq. ׀ cop. ׀ dem. divinatio, Num. 23. 23. 1 Sam. 15. 23. Prov. 16. 10. Ezech. 21. 27. ׀ cop. ׀ dem. divinatio, Jer. 14. 14. Ezech. 13. 6, 23. ׀ cop. ׀ dem. divinatio, Ezech. 21. 27. ׀ cop. ׀ dem. divinationes, Deut. 18. 10. 2 Reg. 17. 17. Item, occ. etiam forma pl. m. cum ׀ cop. praf. fic, Num. 22. 27. ׀ cop. ׀ dem. divinationes erant in manibus suis: Bu. Lex. Et divinationes i.e. pretium vel pretia divinationis, in manu eorum, erat, scil. Merc. Av. In 2 Pet. 2. Merces iniquitatis appellatur: Merc. Et merces divinationis, in. &c. Coc. cum divinationum honorariis, in manibus suis: Hebr. Et divinationes in, &c. Jun. Item 2. hinc etiam No. cum mem hesmant. ׀ cop. ׀ dem. m. divinatio; Pag. Bu. pro ut occ. in forma f. m. confr. cum ׀ cop. praf. & pathach in ult. sic: ׀ cop. ׀ dem. divinatio, Ezech. 12. 24..

Rad. 60. אֶרְסָר, m. est, atramentarium: Pag. Bu. &c. vasin quo continetur atramentum, & pennæ, quod ad formam cistæ parvæ erat factum. Hinc אֶרְסָר, cistæ, &c. Av. 70. vertunt hoc No. זֶרְסָר שֶׁאֵינוֹ שֵׁנִי: sed alienè. Cocc. Jonathan vertit voce Græcâ אֶרְסָר, quod est אֶרְסָר, tabulæ: sicut & quidam pugillarem vertunt, reducentes ad אֶרְסָר, quod iis est אֶרְסָר, pungere. Kimchi Græcâ linguæ ignarus, אֶרְסָר, papyrus, membranam vel tabulam exponit: quod hæc cum Atramentario in lumbis scribæ pendeant: Etsi illius loci ratio & sensus magis postulet atramentarium: quia atramento magis opuserat, quàm tabulâ, inquit ille: cùm subjungat אֶרְסָר אֶרְסָר, & signabis notam, &c. Merc. Occ. autem hoc No. simpl. & cum אֶרְסָר cop. & אֶרְסָר dem. præf. sic: אֶרְסָר atramentarium, Ezech. 9. 3. אֶרְסָר & atramentarium, Ezech. 9. 2. אֶרְסָר atrament. Ezech. 9. 11.

Rad. 61. קָצַע : icit, impressit Stigma, seu notam
cuti. Hinc Lat. ico, icis, icere, & ictus. Non autem
usurpatur hæc Radix, nisi tantum duplicata seu gemi-
nata. Av. Nam indè est No. geminatum קָצַעַץ, vel
קָצַעַץ, m. stigma : Bu. Coc. Av. nota impressa scilicet
in carne. ictus; prout occ. Lev. 19. 28. וְכִתְּבוּתָם קָצַעַץ
& scripturam stigmatis, non ponetis in vobis. Bu. Lex.
Av. 70. קָצַעַץ טַהֲרָה : Kimchi טְהוֹרָה קָצַעַץ
וְכִתְּבוּתָם קָצַעַץ, quam quis facit seu incidit in car-
ne sua. Confer Galat. 6. 17. וְלֹא יִסְמְנוּ אִתְּכֶם
וְכִתְּבוּתָם קָצַעַץ טַהֲרָה : No. ad Rad. קָצַעַץ ibi etiam require : Pag.
Rezum est autem ut ex hac Rad. sit, inquit R.D. קָצַעַץ
m. no. Toar, seu Adject. epithetum, viri honorabilis :
Pag. seu viri insignis, aut insigniti notis quibusdam : ut
quidam putant, viris principibus apud Babilonios (quo-
rum, illic ubi legitur, meminit Propheta) nioris fuisse,
ut notis in carne impressis insignirentur : undè No.
præced. קָצַעַץ, signum, seu stigma in corpore impres-
sum, & velut incisionem, signum Merc. קָצַעַץ est, dux, præ-
ses, princeps, munificus &c. Av. Occ. cum 1 cop. præf. sic,
Ezech. 23. 23. וְיִשׁוּעַ, וְיִקְוֶה, & principem : וְיִקְוֶה, & ducem :
vel, & divitem, & honorabilem. R.D. priùs dicit esse
Toar, seu Epitheton, liberalis magni : alterum, i. e.
קָצַעַץ, esse Toar principis magni; sed secundum
Targum sunt nomina gentilia, Schoïtas, & Kohitas.
Pag.

Rad. 62. קָצֶר: indè No. קָצֶרֶה, f. scutula, aut scutella; Pag. Bu. Av. phiala, catinus, crater, trulla, genus vasis capacioris, quæ in libationibus & solenni-
oribus epulis, uti solent, ad commiscendos seu tempe-
randos cibos, vel etiam ad diluendum vinum. Hinc
κεράς, κεραυνία, κεράννα, misteo, tempero: item
crater, κρατήρ, & cratera: &c. Av. Quidam conse-
runt cum קָצֶר, diducere, distendere: ut sit patina,
à latitudine. Sic & in Germaniâ superiori, magnam
scutellam vocant, ein kar. Merc. hoc No. 70. vertunt
τρουβλίον. Minus מִרְיָן, φιάλη: adhuc minus, מִרְיָן
דְּשִׁישָׁה: Coc. occurrit autem hoc No. in absol. forma,
f. f. cum dem. præf. loco seq. קָצֶרֶה scutella,
Num. 7. 85. Et in forma f. f. constr. occ. locis seq. קָצֶרֶה
scutella. Num. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73,
79. In forma pl. f. juxta normam est cum pathach sub
1. & kateph-pathach. sub 2. prout scribitur in loco 2.
cit. sed cum dem. præf. & cum ךׁ aff. absque præf.
occ. cum Scheva sub 1. & kamets, sub 2. præter nor-
mam pro pathach sub 1. & kat. path. sub 2. Rad. Pag.
Coc. prout seq. קָצֶרֶה scutellas, Num. 4. 7. קָצֶרֶה
scutellæ, Num. 7. 84. קָצֶרֶה scutellas ejus, Exo. 25, 28.

Rad. 63. קָפַף: est, coagulare, congelare: Pag. vel potius, concrefcere, coagulari, condensari, compingi: Merc. Bu. Lex. In kal, coagulatus est, condensuit, conglomeratus, compactus est, &c. Hinc per Metaph. *πῆχυον πηχυόω*, coagulo, congelo, & *πυκνός*, densus; *πυκνίζω, πυκνῶ*, denso, condenso, &c. Av. 70. reddunt per, *πῆχυνσθαι*: coagulari: Coc. prout occ. in præt. kal, 3. pl. & in part. Ben. kal, (a. f. m. קִפְּפָה, concrefcens, &c.) in forma pl. m. cum *וְ* dem. præf. sic: קִפְּפִינִי concreverunt, Exod. 15. 8. וְקִפְּפִינִי qui concreti sunt, Zeph. 1. 12. In hiphil הִקְפִּינִי, coagulare: Bu. vel fecit coagulare, coagulavit: Av. prout occ. in fut. hiph. (a 3. f. m. יִקְפֹּינִי, coagulabit) 2. f. m. cum *וְ* aff. loco seq. הִקְפִּינִי coagulasti me, Job. 10. 10. Atque inde est No. cum Nun heemant. post cholem in ult. viz. קִפְּפוֹ, m. concretio, densitas, coagulatio, congelatio, spissitudo: Pag. Bu. Av. Cocc. Prout occ. cum *וְ* cop. præf. sic, Zach. 14. 6. In die illà non erit lux יִקְרָהוּ gloriarum, (aut, prætiositatum: i. e. gloriosa, aut pretiosa: est enim No. Substantivum יִקְרָהוּ וְקִפְּפִינִי & congelationis, i. e. juxta R. D. הִשְׁלֵךְ הַקּוֹפֶה, h. e. Nix congelata: quod in comment. sic exp. per Metaph. significat, quod non erit lux dii illius splendida, quæ est lux pretiosa, aut gloriosa: (juxta Job. 31. 26. & Lunam gloriosam ambulantem) neque lux יִקְרָהוּ coagulationis, h. e. coagulata, & densa, quæ est sicut tenebræ. Sensus: non erit dies illa tota, neque sicut lux, neque sicut tenebræ: i. e. Nec erit in refrigerio, neque in angustia: quia utrumque erit in illa. Et sic dicit versu seq. neque dies neque nox. Et sic קִפְּפוֹ coagulatio, est res densa: vel pro Adject. coagulata, tenebrosa, densa, sicut glacies, quæ est coagulata & congelata: ut in Job. 10. 10. Pag. Non erit lux clara, aut spissa: Cocc. vel, lux pretiositatum, & coagulationis: Av. Hoc autem in loco scribitur hoc No. cum Jod ab initio, sed legitur cum vau: Pag. Nam secundum puncta legitur nominaliter וְקִפְּפוֹ, & coagulatio: sed secundum literas verbaliter וְקִפְּפִינִי coagulabuntur. Av. Et erit die illo, (ut) non sit lux pretiosa & densa: Hebr.

pretiorum & densitatis: i.e. ut dies non sit varius, & instabilis, modò serenus, modò nubilus. Jun. Quidam exp. nec lucem nimium excellentem fore, nec densiorem, sed iusti & jucundi splendoris: quod putant per Prophetam in sequentibus declarari. Sed sensus Hebræorum magis placet, medium quoddam tempus fore: Merc.

Rad. 64. **קפר**: In Bu. Conc. duo signif. i. est in piel, **קפר**, vel **קפר** est, excidere succidere, incidere præcidere abrupte: Pag. Bu. Merc. præcidit filum intercapedine quâdam, in medio operis succidit filum ut necesse sit interponere spatium seu intercapedinem in cursu aut labore. Cogn. cum **קפר** decerpit, abscedit: & sic hoc verbum in piel, est etiam præcidit, abruptit. Hinc **קפר** cædo, scindo: Item Lat. capedo: Av. Occ. autem hoc verbum in præt. piel, **קפר**, sic. Ifa. 38. 12. **קפרתי** כאורג, præcidi, vel abrupti sicut texens, aut textor, vitam meam: i.e. quemadmodum textor perfectâ telâ celeriter eam præcidit; (scil. è liciatorio: i.e. **קפר**: Merc.) Itidem & ego meam præcidi vitam, Pag. i.e. ad finem perduxi vitam meam, ut textor telam per textam præcidit, Bu. Lex. velociter transmissi, ut textor, vitam meam. Sequitur **קפרתי**, prâ peniculo absolvit me. Confer Job. 7. 6. Dies mei leviores extiterunt textu. Alii, incidi, præcidi. Cocc. Ad excidium perduxi, ut textor (stamen) vitam meam: i.e. ut textor eo usque perducit telam, donec sit tempus staminis præcidendi, quod involutum est jugo sic ego per texui vitam meam: Jun. Atque inde est No. **קפרה** f. quod est, **קפרה**, juxta R.D. i.e. præcisio, vel excidium, excisio, abruptio: Pag. Bu. Av. Ut in Ezech. 7. 25. **קפרה** בא, præcisio venit; ut R. Sal. exp. ex If. 38. supra cit. Dictio autem est longa, inquit R.D. & A. E. quoniam dictioni monosyllabæ בא est conjuncta, vel He abundat, quia בא est in gen. masc. Pag. Nam quia jungitur verbo masc. videtur He esse parag. ut R. D. scribit. Et habet etiam accentum in penult. vel ob vocem monosyllabam seq. vel, quod He sit parag. & ita masc. esse possit **קפר** vel **קפר**: Bu. Lex. Excidium venit: Av. Sollicitudo venit: 70. malè, **קפרה** cæcutientes, quasi esset **קפרה**. Rabbini verò verbum hoc notat sollicitudinem & iracundiam: Cocc. Deinde, ii. signif. 2. hujus Rad. est, Avis feræ nomen: Bu. Conc. scil. In No. inde ducto, **קפר**, m. Ericius, Pag. vel est Anataria, aquilæ species lacus amans: Kimchi scribit esse avem deserti loca incolentem. Sed R. Sal. exp. nunc, Ericium, nunc, noctuam: Bu. Lex. juxta Hieron. est Ericius: sed aliis, est, fiber: mihi autem videtur esse nomen volucris nobis ignotæ, in hac regione. Av. Sed R. D. in Comment. scribit animal esse, quod vulgò dicitur **קפר**, Tartouga, h.e. testudo animal: quod invenitur in loco aquarum: nam ejus sunt varia genera: testudines enim sunt marinæ, palustres, terrestres, & lutariæ, quæ in dulci aquâ diversantur: Pag. Sic R. Joseph exp. testudinem: alii, Castorem, alii, fibrum, animal horrendâ mortûs vi, esse putant. Quidam conjectant Cypselum esse, avem quæ, super paludes & maria rapidissimo volatu fertur, ex hirundinum specie, quæ Apodes vocantur, aliàs, Cypseli, teste Plinio: voce non abludente ab Hebræis, Merc. R. Sal. scribit Avem esse, quæ noctu volat, & vulgò dicitur **קפר** chovetta Gallicæ, & Italicæ. Sivetta, aut Ciyetta: latine, noctua:

Pag. & R. Joseph inquit, lingua Ismaelitica, h.e. Arabica **קפר** dici Noctuam. Merc. Ex Zeph. 2. videtur probari, Kippod avem esse: non. quòd cum Avibus nominetur: Nam sic etiam fit in Ifa. 34. sed, quòd ei cum Avibus pernoctatio tribuatur in cacuminum pomis sive sphaerulis. Si **קפר** notat velociter transmittere, pernecitate insignem avem notari, verisimile est. Anatariam, quidam, Ericium, multi esse volunt. Sanè Arabica Ericii Nomenclatura **קפר** valde affinis est. Luth. Aquilam, Belg. Noctuam exp. Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. & cum **קפר** cop. præf. locis seq. **קפר** Anataria, If. 14. 23. Zeph. 2. 4. **קפר** & anataria, Ifa. 34. 11.

Rad. 65. **קפר**: indè No. **קפר**, m. meru'a, avis saltitans: Bu. Conc. & Lex. Nam **קפר** Rabbini, & in Targum, est subsilire, ut & sequens Rad. **קפר**, in piel: Merula autem est Avis saltuatim incedens: Bu. Lex. vel est Cypselus, avis maritima: & non multum ablutit à præcedente. Hinc **קפר** cypselus: hirundinum species: Av. Occ. autem hoc No. Ifa. 24. 15. ibi nificavit **קפר** Ericius, juxta Hieron. & R.D. ut & R. Sal. scribunt esse idem quod præced. **קפר**. Scil. propter literarum **קפר** & **קפר**, cognationem: præsertim cum Hebræa transeunt in Chaldæa: Merc. Unde & Targum habet **קפר** sed juxta A. E. est avis altera: Pag. Ibi nificavit cypselus, & fecit evadere: i.e. peperit ova: Av. Bochartus vult esse serpentem acontem: favet conjecturæ Etymon, & Arabicum nomen illius Serpensis. Jaculus latine dicitur: Luth. Igel: Belg. Wilde meerle: Cocc.

Rad. 66. **קפר** est **קפר**, & **קפר** vel **קפר**, inquit R. D. h.e. prohibere: obturare, seu claudere Pag. occlusit, obdidit: Bu. Lex. strinxit, astrinxit, contrinxit: contraxit: strictè clausit vel obturavit. Cogn. cum **קפר**, collegit, & **קפר**, contraxit manum in pugillum. In his enim, mediæ literæ sunt ejusdem instrumenti. Hinc per Metath. **קפר**, i.e. stringo, obstruo & **קפר**, confringo, &c. Av. Quidam exp. contrahere: ut congruat cum **קפר**: Merc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, occludere, quasi, repagulo: Cocc. prout occ. in præt. kal, 3. f. m. & f. & in fut. kal, (à 3. f. m. **קפר**, occludet, &c.) 2. f. m. & 3. pl. m. ut seq. **קפר** occludet, Psal. 77. 10. **קפר** occlusit, Job. 5. 16. Psal. 107. 42. **קפר** occludes, Deut. 15. 7. **קפר** occludent, Ifa. 52. 15. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, subsilire: Bu. Conc. idque 1. juxta quosdam, in Conjug. Niphal, **קפר**, transilire, scil. è loco suo, Bu. Conc. contractus est, contractus est: Av. vel, ex 1. signif. est, occludi: Bu. Sed Kimchi exp. Niphal in hac exiliendi, seu transilienti signif. Merc. prout occ. in fut. niph. (à 3. f. m. **קפר**) 3. pl. m. cum Nun parag. add. sic: Job. 24. 24. sicut omnes **קפר**, transilient, viz. è loco suo: Bu. Conc. vel clauduntur, clausierunt: Pag. vel contrahentur, supprimentur: Merc. vel, in altera saltandi signif. finiantur deficient, ita ut non cognoscatur locus eorum, sicut saltantis: juxta R.D. Et sic R. Moseh & omnes filii hominum, saltabunt è loco suo: Pag. h.e. Omnes illi, instar reliquorum omnium mortalium, subito excidentur è loco suo. Merc. q. d. excidentur, h.e. claudetur os eorum, & repente occidentur, nè forte voce suâ clament: ut R. Perutfol exp. Pag. Occludentur, scil. sepulchro: Bu. Lex. Utque alii omnes, con-

stringentur, vel, contrahentur: Av. ככול, ut quidvis, contrudentur: quasi scil. ex alto: confer Job. 34. 26. 40. 7, vel 12. Cocc. planè omnes decutiuntur: i.e. nullo negotio deturbantur. Jun. Item in hac 2. signif. venit Conjug. piel רצב, saltare, subsilire, subsultare: Pag. Bu. Saltando festinare: juxta R. D. transilire juxta Hieron. Pag. Bu. salire: 70. *δύλασσαι*; Cocc. contractis pedibus exiliet, strictis pedibus properabit: Av. significatio hæc exiliendi, in piel, seu transiliendi, ex priori contrahendi pendet, juxta quosdam: ducta à reptilibus, quæ contractione celerius prorepunt: Merc. Occ. autem in hac signif. part. piel, s.m. loco seq. רצב, subsilienti, Cant. 2.8.

Rad. 67. רצב contractè in præter. kal, רב est, רב, & רב: inquit R. D. h. e. incidere, præcidere, succidere: Pag. amputavit, truncavit, mutilavit: de extremitate propriè dicitur: Bu. Lex. Nam convenit cum רצב: refecare ab extremo: q. d. extremare: ut רצב, est. dimidiare: Merc. præscuit extrema, præcidit, refecit, succidit, propriè, scil. q. d. extremavit, præscindendo fecit finem: idem quod רצב: & cogn. cum רצב, dimidiavit, & cum רצב, abrasit. Hinc *ξύω* & *ξύω*, abrado extremitates: & per Metath. Lat. seco, secare, &c. Av. 70. ἀποκόπτεν: amputare; Cocc. in Bu. Conc. hæc Rad. duo signif. 1. est. truncare, amputare. Prout occ. in præter. kal, 2. f. m. cum 1. conv. præf. & He parag. add. loco seq. רצב & amputabis, Deut. 25. 12. Atque inde est part. pahul kal. רצב, amputatus, truncatus, præcisus, &c., viz. extremitate: prout occ. in pl. m. (à forma absol. רצב:) constr. sic: רצב amputati, Jer. 9. 25. 24. 23. 19. 22. In piel רצב, idem cum kal. Bu. præcidit, abscidit: Av. amputavit: Cocc. prout occ. in præter. piel, 2. f. m. simpl. vel cum pathach, vel cum Tseri in ult. cui formæ cum Tseri 1. cop. est etiam præf. ut seq. רצב truncavit, 2 Reg. 18. 16. רצב truncavit, Psal. 129. 4. רצב & amputavit, Exod. 39. 3. Psal. 46. 10. Et in fut. piel occ. in 2. f. m. & in 3. pl. m. cum 1. conv. præf. utrique sic: רצב & truncavit 2 Reg. 16. 17. 24. 13. 2 Chron. 28. 24. רצב & amputarunt, Jud. 1. 6. 2 Sam. 4. 12. In pual רצב, mutilari: Bu. præcisus fuit: Av. amputatus fuit: Cocc. abscissus erat: Pag. prout occ. part. pual (à f. m. רצב) abscissus, præcisus, &c.) in pl. m. fic: Jud. 1. 7. & pedes (vel potius, & pedum, scil. pollices: Cev.) eorum רצב, amputati: Bu. Conc. mutilati, Bu. Lex. abscisserant: Pag. Et pedes (i.e. pollices pedum) eorum, præciserant: Av. כרונות, pollicibus manuum & pedum eorum amputatis. Cocc. Notanda autem hic phraseologia, in loco suprâ cit. ad part. pahul kal, viz. Jer. 9. 26. רצב, attonsi comâ: i.e. incisam, aut attonsam habentes comam: Pag. Ad verbum, præcisos angulo, Merc. Nam juxta quosdam dicitur à רב, quod est finis: רצב autem est angulus vel plaga: sensus igitur: super habitantes in fine terræ habitata, i. e. urbis in angulo mundi: ut exp. R. D. Pag. amputati latere vel angulo: i.e. attonsam, & circumrasam habentes comam: ut mos fuit Arabum. Aliam expositionem vide in רצב: Bu. Lex. Omnes extremos anguli: Av. In omnes amputatos latere: i.e. Arabes: quos eodem modo. Pro-

pheta nominat infra 25. 23. & 49. 32, de qua consuetudine ita ait Herodotus in Thalia: dicunt Arabes tondere sui capillamenti comam, ut ipse Dionysius tonsus est; tondentur autem in subrotundam formam; circumradentes tempora. Jun. Præfecti extremitatem. per *ἐξυτελισμὸν*: ita nominat circumcisos. Eam esse mentem ostendunt, quæ præcedunt & sequuntur. Præcedunt; visitabo omnem circumcisum cum præputio, sive præputiatum. Sequuntur: Nam omnes gentes præputiatae sunt, & omnis domus Israel præputiati corde. Notat autem, non tantum Judæos in eis gentibus habitantes, sed etiam saltem Profelytos earum. sic igitur & Jer. 25. 23. & 49. 32. Herodotus testatur in Euterpe c. 104. plurimos populos circumcissione usos; sub Persis scil. scribens. At R. Sal. רצב מרצב, abscissi in angulo deserti. h. e. remotissime in deserto habitantes. Hoc & Kimchius sequitur, Cocc. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. ex Bu. Conc. est. in nomine defectivo, inde derivato, viz. רב, m. finis, terminus, extremum: *τὸ τέλος*; Pag. Bu. Cocc. finis est, tam in principio, quàm in fine. Av. finis temporis præcisus, & determinatus terminus, Pag. Est autem tam temporis, quàm rei præcisio, & extremum: & demissionis servorum. Merc. hoc autem No. רב, ad hanc Rad. רצב pertinere, ostendit Dagesch cum pronomine affixo: (quod Dagesch notat alterum Tsadi abjectum) Pag. Occurrit autem frequens in textu: ut in absol. formâ simpl. locis seq. רב finis, Gen. 6. 16. Job. 22. 5. 28. 3. Psal. 119. 66. Eccl. 4. 3. 16. 12. 12. Isai. 9. 6. Ezech. 7. 2. 6. 21. 30. 34. 35. 5. Dan. 8. 17. 19. 9. 26. 11. 27. 35. 40. 12. 1. 6. 9. Cui etiam 1. interrog. 1. dem. 1. 2. & 3. sunt præf. prout seq. רצב an finis, Job. 6. 3. רצב finis, 2 Chr. 21. 19. Ezech. 7. 2, 3, 6. Amos. 8. 2. רצב ad finem, 2 Chron. 18. 2. Dan. 12. 13. רצב idem, Dan. 12. 13. Hab. 2. 2. רצב & ad finem, Neh. 13. 6. Dan. 11. 6. 13. רצב a fine, Gen. 4. 3. 8. 6. 16. 3. 41. 1. Exod. 12. 41. Num. 13. 25. Deut. 9. 12. 19. 1. 31. 10. Jud. 11. 39. 2 Sam. 14. 26. 15. 7. 1 Reg. 2. 39. 17. 7. 2 Chron. 8. 1. Esth. 2. 12. Isa. 22. 15. 17. Jer. 13. 6. 34. 14. 42. 7. 50. 26. Ezech. 29. 13. Cum affixis, ut dictum, Tsadi est cum Dagesch post chirek pro Tseri: ut cum 1. aff. est: רצב finis meus, Job. 6. 1. Psal. 39. 5. Sed occ. etiam cum 1. & 7. aff. sic: רצב finis noster. Lam. 4. 18. רצב finis tuus, Jer. 51. 13. Item cum 1. aff. occ. simpl. & cum 1. cop. præf. pro quo 1. aff. venit etiam cum He post Cholem loco Vau sub Cholem ut seq. רצב finis ejus, suus, Isa. 36. 24. Dan. 11. 45. רצב extremitates ejus, Reg. 19. 23. רצב & finis ejus, Dan. 9. 26. Illud autem in Job. 1. 8. 2. רצב, fines &c. Est in forma pl. m. constr. (quasi ab absol. רצב, pro רצב) cum nun loco dagesch, more Chaldaico: Chaldaei enim resolvunt dagesch in nun shevatum; cui simile vide in Rad. רצב, & רצב Bu. Lex. Nam est pro, רצב: Cocc. de quo etiam vide suprâ plenius in Rad. רצב Pag. Item juxta quosdam hoc refertur illud, Isa. 2. 7. רצב, vel רצב, Nah. 2. 10. & 3. 6. finis, &c. quasi esset cum He abundante juxta R. D. in Pag. sicut in רצב, nox: & idcirco est dictio longa: Pag. h. e. Milhel sive penacutum, propter He paragogicum: ut scribit Ab. Ezra. Bu. Lex. in exemplaribus autem scribitur רצב. Et verò novum non est, He paragogium quiescere in segol: Cev. De hoc autem vide in Rad. רצב. Cocc.

Rad. 68. קָצַב; est, excidere, incidere: tondere: præcidere: decurtare succidere: cædere: Pag. Bu. Merc. Coc. succidit ense, vel scalpsit ense ceu dolando, æqualiter præcidit lignum: propriè enim est, scalpere, tanquam dolando, ut lignum fiat concinnum & glabrum, dolavit securi seu bipenni. Hinc קָצַב, ensis, gladius, διαξίφισσας, digladior, &c. Av. verbum hoc קָצַב cum præced. & seq. verbo convenit; nisi quòd hoc, æqualitatem & mensuram in præcendendo, insuper denotat. Hinc R.R. Hoc verbo utuntur præscribere, præscribere, limitare: & in Piel etiam eo utuntur: Atque inde קָצַב vocant lanium, qui carnem incidit & vendit. Merc. occ. autem hæc Rad. in part. pahul kal, (à f. m. קָצַב, præcisus, &c.) pl. f. cum קָצַב dem. præf. sic: Cant. 4.2. dentes tui sicut grex קָצַב, i. e. tonfarum, viz. Ovium: nam deest substantivum, caprarum scil. aut ovium. Sed R. D. exp. æqualium in altitudine (seu. statura, Merc.) suâ, aut, in mensurâ suâ, ac si fuissent excisæ æqualiter. Pag. Sicut grex præcisarum Ovium, i. e. tonfarum: Bu. Lex. vel sculptarum: i. e. detonfarum ovium, 70. κατὰ μέτρον: Av. קָצַב, sunt, pares, æquales: q. d. ad unam mensuram præcisæ &c. Coc. dentes tui similes gregi æquarum, scil. pecudum, &c. Hoc in versu dentium laus triplex significatur: prima est, omnium inter se æqualitas: secunda, nitor: tertia, perfectus & absolutus numerus, duobus dentium ordinibus inter se respondentibus. Jun. In fut. kal, קָצַב, præcidet, &c. Sed cum ! conv. præf. cholem in ult. mutatur in kam. kat. ante maccaph seq. sic: 2 Reg. 6.6. — וְקָצַב, & præcidit lignum æqualiter: q. d. inquit R. D. & præcidit lignum in mensura, ut esset manubrium ferro. Pag. Et scalpsit. vel dolavit lignum: &c. Av. Et cecidit lignum: Coc. Atque inde est No. קָצַב, vel in quibusdam exempl. קָצַב m. præcisio æqualis aut ejusdem mensuræ: incisura, cæsurâ, excisio, incisio, sculptura: Pag. Bu. &c. proceritas: q. d. sectio: Metaphora à virgâ resectâ. Ubi sectio, ibi longitudinis terminus. Ut in 1 Reg. 7. fusio una, mensura una, proceritas una omnibus. Mensura, de partibus: terminus de altitudine præcipue: Coc. cæsurâ eadem: i. e. eadem & æqualis proportio, omnibus erat, Bu. Lex. præcisio æqualis, vel incisio, aut incisura, vel sculptura una: &c. Pag. Av. prout occ. hoc No. in f. m. simpl. & cum ! cop. præf. קָצַב cæsurâ, 1 Reg. 7.37. קָצַב & cæsurâ, 1 Reg. 5.25. In forma pl. m. קָצַב, præcisiones, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum ! præf. sic: Jon. 2.7. לְקָצַב ad cæsuras, aut incisiones montium, descendi; Hieron. ad extrema, vel ad fines, i. e. ad radices montium, quæ pavimentum sunt maris: juxta R. D. & sic nomina, קָצַב, & קָצַב idem sunt. Unde & Targum לְקָצַב ad radices; & A. E. ad loca ubi excisi sunt montes; & R. Sal. ad finem mensuræ montium, qui fixi sunt juxta Abyssum, aut voraginem. Pag. ad præcisiones montium; i. e. ad radices, ubi montes præcisi videntur: Bu. Lex. ad æquamenta montium descendi: vel, ad altitudines vel terminos montium. Mare, in descensu, altum dicitur: 70. σχιθ-μὲν, ubi scil. incipiunt dividi montes, h. e. ad fundum: Coc.

Rid. 69. קצה: est, incidere, succidere, præcidere: scindere, abscindere, amputare; abradere; de-

curtare, detruncare, propriè finem, & extremitatem:
Item decorticare: Pag. Bu. Coc. Extrema præcidit,
præsecuit extremas partes, profcidit. Item quod
פָּצַץ & cogn.cum פָּצַץ, i.e.abrasit superficiem alicu-
jus rei. Hinc פָּצַץ rado: & Lat.per Metath.feco,-as,-are.
In kal,est, trucidare præcindo: Av. Kimchi videtur
dicere פָּצַץ, פָּצַץ, & פָּצַץ, idem significare: extrema,
scil, præcindere, & q.d. extremare: ut פָּצַץ est, di-
midiare. Sed פָּצַץ, non usque adeò commode, cum his,
teste Elià, confertur: sic פָּצַץ & פָּצַץ, idem sunt
Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. פָּצַץ, duo signif. 1. est
abscindere, abradere, excidere; prout occ. in Infin.
kal, loco seq. פָּצַץ excindendo, Hab. 2. 10. In piel,
פָּצַץ, idem cum kal; Bu. præcidit continue, &c. Av.
prout occ.in part. piel f.m.simpl. & in Infin.piel, cum
præsc, פָּצַץ abscindens, Prov.26.6. פָּצַץ excide-
re, 2 Reg.10.32. In hiphil, פָּצַץ, decidere, abra-
dere: Bu. præcindo abrasit, præcidit: seu præcidere
fecit: Av. prout occ.in præt.hiph.3. pl. loco seq. פָּצַץ
abraferunt, Lev.14.41. In Infin.hiph. juxta normam ef-
fet פָּצַץ idem cum פָּצַץ, de quo in Rad. פָּצַץ:
Merc.sed occ.cum chirek prout pathach, cognitionis gra-
tià, in hisce punctis: Merc.Av.&c.viz.loco seq. פָּצַץ
abradere, Lev.14.43. Deinde, ii. signif.2.hujus Rad.ex
Bu.Conc. est in No. פָּצַץ, m. finis,extremum, extre-
mitas,pars,terminus: quasi præcisum dicas: ubi enim
res præciditur, ibi est ejus finis: Bu.Lex.Cocc.&c. i-
dem est hoc No. cum פָּצַץ: de quo supra in פָּצַץ: Av.
Prout occ.hoc No.in absol.forma f.m. simpl. & cum פָּ
& פָּ præf. פָּצַץ finis,extremum, Isa.2.7. Nah.2.10. 3.
3.9, פָּצַץ extremis, Exod.26.28..36.3. פָּצַץ ab
extremitate, Gen.19.4. Jer.51.31. In forma f.m.conf.
kamets mutatur in scheva & sægol in Tseri: pro more
taliu; prout occ.simpl.locis seq. פָּצַץ extremitas, Ex-
od.16.33. Num.20.16..22.41. Deut.4.32.12.7..28.64.
Jof.3.8..13.27..15.5..18.16,19. Jud.6.21.7.11.1 Sam.
14.28. 2 Reg.7.5,8. Psal.46.10. Isa.7.3..48.20..49.6.
62.11. Jer.12.12..25.33.1. cui etiam formæ f.m.conf.
פָּצַץ, פָּצַץ, & פָּצַץ sunt præf. prout sequuntur, פָּצַץ in
extremitate, Exod.23.9. Ex.13.20..26.5..36.12. Num.
11.1..22.36..33.6,37. Deut.30.4. Jof.3.15..4.19. 15.
8. Jud.7.16,19. Ruth.3.7.1 Sam.9.27..14.2,45. Neh.1.
9. Prov.17.24. Isa.7.18. וּבְקֵצָה & in extremitate, Ps.
19.5. פָּצַץ ab extremitate, Gen.8.3..47.21. Exo.26.
4..36.11. Num.34.3. Deut.13.7..28.64..14.28..28.49.
Jof.3.2..9.16..15.1,2,5,21..18.15.2. Sam.24.8. 1 Reg.
9.10. 2 Reg.8.3..18.10. Psal.19.7.61.3. 135.7. Isa.5.
26..13.5..42.10..43.6. Jer.10.13..12.12..25.33..21.
16. Ezech.3.17.39.14..48.1. וּבְקֵצָה & ab extremitate,
Gen.47.2. וּבְקֵצָה & ab extremitate, Deut.4.32.
Item occ.etiam hoc No.cu הוּ Aff idque simpl. & cum
פָּ & פָּ præf. פָּצַץ extremitatem ejus, Gen.47.21. Num.
23.13. וּבְקֵצָה finem ejus, Exod.19.12. פָּצַץ ab ex-
tremitate illius, Isa.56. 11. Ezech.25.9. In forma pl.m.
est, פָּצַץ: constr. פָּצַץ, extremitates: prout occ.
p.m.conftr. cum פָּ præf. & פָּ Aff. (sed in exemplari-
bus dagesch excidit, seu deficit in Koph: Pag.Bu.) lo-
co seq. פָּצַץ ab extremitatibus suis, Ezech.33.2. At-
que hinc sunt nomina seq. 1. No.in formâ pl. m. פָּצַץ
extremitates,extrema, seu, termini extremi: Pag. Bu.
&c. In qua forma pl.m.tertia Rad. He exprimitur per
vau, inquit R.D. & sing.ejus videri possit esse פָּצַץ, ter-
minus

minus, extremitas &c. ejusdem formæ cum קצה & קצץ de quibus in קצה & קצץ: Cev. prout occ. hoc No. in formâ pl. m. constr. locis seq. קצץ extremitates, Ps. 48. 11. 65. 6. Ifa. 26. 15. Item, 2. hinc etiam No. קצה, f. extremitum, extremitas, finis: Pag. Bu. Av. terminus: Coc. prout occ. cum קצה, f. קצה ab extremo, Exod. 25. 19. 37. 8. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem heemant, קצה: f. pars: vel finis. Pag. Sed nominis hujus absoluta forma in textu non legitur. Nota autem regimen per kamets ante Thau, in libris emendatis scribi: sic, קצה: & Latine potest reddi per, aliquis; pro ratione loci, inflexione scilicet mutata. Est autem interdum temporis: ut Dan. 1. 18. pro, קצה, vel, קצה. Merc. Alii verò volunt hanc formam cum kamets sub Tsadi, & ante Thau, esse ipsam formam absolutam; sic, קצה, pars, finis: Bu. Lex. Extremitas i.e. pars exterior, seu extrema: Latinis verti potest per, aliquot. Potest esse in absoluta forma קצה: licet in regimine præter normam habet kamets in ult. pro pathach: Av. Alii autem forma simplex hujus nominis, seu absoluta, est קצה, & in regimine, cum kamets pro pathach קצה: terminus, pars. (Et sic Mem ab initio esset præpositio) ut in Neh. 7. קצה, q.d. à fine caput patrum: h. e. pars patriarcharum, &c. Coc. pars caput paternam familiam: i.e. aliqui, quidam è primoribus: quomodo Rabbini est familiare. Et sic Dan. 1. קצה à fine istorum, i.e. exactis illis annis: juxta R. Saad. Alii, pars istorum, vel, aliqui, aut, quidam ex illis. Bu. Lex. Ordine verb. Conc. occ. hoc No. (quod sic variè accipi potest) cum קצה, קצה, קצה, & pars, & à fine, Neh. 7. 70. Dan. 1. 2. 15. קצה & à fine, Dan. 1. 18. קצה & à fine illorum. Dan. 1. 4. Item, 4. hinc etiam No. in forma pl. f. cum vau mobili, scilicet קצה (quasi à f. קצה finis, extremitas) termini fines, &c. Prout occ. simpl. & cum ד dem. præf. קצה extremitates, Psal. 65. 9. קצה extremitates, Exod. 38. 5. sicut etiam hinc & 5. No. in forma pl. f. (quasi à f. קצה extremitas, terminus) קצה, idem cum præced. fines, extremitates &c. quæ forma pl. f. est quasi constr. à קצה, & occ. simpl. & cum קצה & præf. sic, קצה idem, Exod. 25. 18. 37. 22. 26. 39. 16. 28. 24. 39. 17. 28. 25. 39. 18. 39. 19. Reg. 6. 24. Job. 26. 14. Ifa. 40. 28. 41. 5. Jer. 49. 37. קצה ad extrem. Job. 28. 24. קצה ab extremo, Reg. 6. 24. 12. 31. 13. 33. Ifa. 41. 9. Sed cum קצה, aff. occ. vel pro more cum vaucholem penult. vel cum vau abundante, post vaucholem: sic, קצה vel קצה extremitates ejus, Exod. 5. 19. 27. 4. 28. 7. 37. 8. 39. 4. Ezech. 15. 4 sed rursus cum קצה, Aff. hæc forma pl. f. occ. juxta normam non cum gemino vau, sed cum simplice vaucholem: idque simpl. & cum קצה, f. קצה extrem. eorum, Psal. 19. 7. קצה de finibus suis, Jud. 18. 2. Reg. 1. 7. 32. Item, 6. hinc etiam No. cum Nun heemant in fine post vaucholem: sic, קצה m. extremus: inftar אחרון קצה: Bu. Lex. Pag. &c. prout occ. in forma f. f. cum קצה, præf. locis seq. קצה extrema, exterior, Exod. 26. 4. 10. 36. 11. 17. Item, hinc etiam juxta quoddam est No. aliud cum Mem heemant. scilicet קצה m. extremitas: prout occ. cum קצה, præf. in formâ f. m. constr. cum Tseri, scilicet in ult. sic, Gen. 47. 2. קצה & extremitatem fratrum suorum accepit, &c. Av. Plerique verò sumunt hoc pro formâ f. m. const. nominis præced. קצה

cum קצה præf. ut suprà ibi suo ordine collocatur. Item hic etiam quidam ponunt No. קצה, extremum, finis, extremitas: idem quod קצה. Prout occ. Ifa. 2. 7. & non est קצה, finis, thesauris ejus, &c. Av. Sed de hoc vide suprà in קצה, ad finem Rad. קצה. Merc.

Rad. 70. קצה m. No. Rad. est, Gith, melanthon, nigella: 70. μελανθιον: Pag. Bu. Coc. nigella Romana, vicia, genus leguminis optimi, quod commendatur à suavi odore & nigredine: Av. A. Ezra scribit ejus semen esse cymino minus & nigrum. Bu. Lex. Columella, 1. 7. Interdum fastidioso ciborum languescit pecus: ejus remedium genus seminis, quod Gith appellatur. Plinius scribit alios Melanthon, alios Malaspersion, appellare: optimumque & excitatissimi odoris, & quàm nigerimum. Nigella alio nomine dicitur, lolium, inter frumenta nascens. Pag. Occ. autem hoc No. locis seq. קצה nigella, Ifa. 28. 25. 27.

Rad. 71. קצה: indè No. קצה: m. quod est קצה, dux, seu capitaneus: vel rector, gubernator, ductor: principes: magistratus. 70. ἀρχων, ἀρχων, ἡγεμὸν, βασιλεὺς: Pag. Bu. Coc. Ingenius, seu præfectus, qui aliis prospicit victu iisque suppeditat stipendia & sustentationem: unde accipiunt pro Gubernatore, seu principe, pro, antistite, qui aliis præesse solet. Hinc γνήσιος legitimus, ingenuus. Av. Occ. autem hoc No. in forma absol. f. m. simpl. & cum קצה & קצה præf. & in formâ f. m. constr. cum scheva scilicet, penult. simpl. ut seq. קצה dux, ductor, Prov. 6. 7. 25. 15. Ifa. 3. 6. Dan. 11. 18. קצה in ducem, Jud. 11. 6. קצה & in ducem, Jud. 11. 11. קצה ducem, Ifa. 3. 7. In forma pl. m. קצה, principes: gubernatores, &c. prout occ. in formâ pl. m. constr. simpl. & cum קצה cop. præf. ut & cum קצה aff. ut seq. קצה duces. Jos. 10. 24. Ifa. 1. 10. קצה & duces, Mich. 3. 1. 9. קצה duces tui, Ifa. 22. 3.

Rad. 72. קצה: In Bu. Conc. duo signif. i. est, abraderè: juxta R. Sal. decorticare, i. e. removere corticem, vel lituram complanationem muri: Pag. in superficie scilicet, seu, superficie: ut & Targum vertit per קצה decorticavit corticem, aut extimam faciem abrasit: Merc. exasciavit, abrasit in superficie: cogn. cum קצה, truncus abrasus & abscissus, cui superior pars est amputata: item cum קצה præcidit extremitatem. Hinc ξύον, ἀσείον, rado, abrado: & Lat. per Metath. ascia, asciare, exasciare, i. e. dolare: Av. Conjug. autem kal, non legitur in textu: sed in Hiphil קצה, testoria nudavit, lituram, vel, superficiem muri abrasit: Bu. Lex. fecit vel jussit abraderè: Av. 70. ἀποξύνει: testoria nudare: Coc. prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. def. per chirek tantum absque Jod penult. sic: קצה abradet, Lev. 14. 41. In Piel, קצה, exasciavit: & in pual קצה, exasciatus fuit, unde, juxta quoddam, est part. pual קצה, exasciatus, & in fam. קצה, exasciata: prout occ. in forma pl. f. cum קצה præf. sic: Exod. 26. 23. & duos afferes facies, קצה, exasciatis (scilicet, angulis) Habitaculi: Av. qui solus hanc vocem sumit pro part. pual, reliqui volunt esse No. Participiale, quoad formam: licet substant. sit, quoad signif. viz. à f. קצה, angulus: unde in forma pl. f. constr. cum scheva penult. loco cit. angulis, vel in angulis tabernaculi: Pag. Bu. Coc. prout occ. etiam, Exod. 36. 28. Item in conjug.

Rad. 73. **קצץ**, est, fervere, aut bullire, irā, scil.
juxta R.D. Pag. effervescere, spumare: & Metaph.
tantum de irato dicitur, pro, irā effervescere, quod
gravius irati aliquando spument. Bu. Lex. iratus est
vehementer, indignatus est valde, ita ut cogitet ali-
quem ense succidere: effervuit irā, cogn. cum **קצץ**
succidit, sculpit. Hinc per Metath. **באצצוהו**, iras-
cor, indignor, invido, falcino: **באצצוהו**, iratus, in-
vidus, & **באצצוהו**, maledico: Av. contr. hoc verbum
absolute & cum præf. על: Bu. Lex. Av. 70. reddunt
per, **קצצוהו**, & **קצצוהו**, &c. effervescere: Coc.
prout occ. in præf. kal, 3. & 2. f. m. & 1. f. ut seq.
קצץ effervuit, Gen. 41. 10. Deut. 9. 19. Est. 2. 21. Zac.
1. 2. **קצץ** effervuit, Isa. 64. 4. Lam. 5. 22. **קצץ**
effervuit, Isa. 47. 5. 57. 17. Zach. 1. 15. In part. ben. kal,
f. m. occ. **קצץ** effervescit, Zac. 1. 5. Et in infin. kal, occ.
cum 1. præf. **קצץ** ab effervescendo, Is. 54. 9. In fut.
kal, 1. f. occ. simpl. & cum 1. cop. præf. & in 2. f. m. simpl.
sed in 3. f. m. simpl. & cum 1. conv. præf. ut & in 3. pl. m.
cum 1. conv. præf. prout seq. **קצץ** effervescit, Isa. 57.
16. **קצץ** & effervescit, Isa. 57. 17. **קצץ** effervescit,
Num. 16. 22. Isa. 64. 8. **קצץ** effervescit, Lev. 10.
6. Jof. 22. 18. Ecl. 5. 5. **קצץ** & effervuit, Gen. 40. 2.
Exod. 16. 20. Lev. 10. 16. Num. 31. 14. Deut. 1. 34. 2. Reg.
5. 11. 1. 3. 19. Elth. 1. 12. **קצץ** & effervuit, 1. Sam.
29. 4. Jer. 37. 15. In hiphil, **קצץ**, ad iram provoca-
vit: irā effervescere fecit: Bu. fecit indignari, pro-
vocavit ad iracundiam: irritavit. Av. Cocc. prout occ.
in præf. hiph. 2. f. & pl. m. sic. **קצץ** effervescere fecit,
Deut. 9. 7. **קצץ** effervescere fecistis, Deut. 9.
8. Et in part. hiph. a. f. m. **קצץ** irā effervescere faci-
ens, occ. in formā pl. m. def. cum chirek tantum absque
Jod hiph. in penult. sic. **קצץ** effervescere facientes,
Deut. 9. 22. In Infin. hiph. occ. cum 1. præf. loco seq.
קצץ in effervescere faciendo, Zach. 8. 14. & in fut.
hiph. a. 3. f. m. **קצץ** effervescere faciet: occ. in 3. pl. m.
cum 1. conv. præf. sic. **קצץ** & effervescere fecerunt,
Psal. 105. 32. In hithpaël, **קצץ**, vel 1. effervuit,
iratus est vehementer, vel, indignatus est: Pag. Bu. &c.
fecit se indignari, vel invidere: Av. prout occ. in
præf. hithp. cum 1. conv. præf. & in formā cum pathach
in ult. loco seq. **קצץ** & effervuit, Isa. 8. 22. Atque
indè sunt nomina seq. 1. No. **קצץ**, m. ira: Pag. Bu. fer-
vens, scil. & quasi spumans: Bu. Lex. fervor, efferves-
centia subita. Unde pro bulla seu spuma in superficie a-
quæ sumitur, in Hof. 10. quò etiam alluditur in Isa.
54. brevitate iræ divinæ, dùm bullæ, seu spumæ com-
parat

parat: ubi etiam est allusio inter **קצר** & **קצץ**: de quo infra in Rad. **קצץ**, Merc. **קצר**, indignatio, ira, iracundia; quando aquis tribuitur significat spumam maris, quod iratum effervescent & spumare solet. Av. 70. reddunt hoc No. vocibus **δρῆς, παροξυσμός, θυμός, χόλος**. Tam in verbo quam in nomine, videtur inesse notio **רתיחה**, fervendi: ut scilicet aqua super igne, aut maris emoti: Cocc. Occurrit autem hoc No. simpl. locis seq. **קצר** fervor, fervens ira, Num. 1.23.18.5. Jos. 9.20.2 Reg. 3.27.1 Chron. 27.24.2 Chron. 19.2.10.24.18.29.8.32.24.27. Isa. 34.2.54.8. Zach. 7.12. Item, occ. etiam hoc No. simpl. cum kamets penult. ob pausam sic, **קצר** idem Jos. 22.20. Zach. 1.2. cui priori formæ cum duplici **סגול**, & alteri in pausa **!** cop. est præf. & rursus, priori **!** dem. **י**, & **י** sunt præf. ut seq. **קצר** & fervor, Zach. 1.15. **קצר** & fervore iræ, Eccl. 5.16. Esth. 1.18. **קצר** fervens ira, Num. 17.11. **קצר** & fervore. Deut. 29.28. Jer. 21.5. 32.37. **קצר** sicut fervor, spuma, Hof. 10.7. **קצר** à fervore. Jer. 50.13. cum affixis autem, pro more talium prius **סגול** mutatur in **chirek**, & alterum in Scheva: prout occ. cum **ק** præf. & **!** Aff. & cum **!** cop. præf. & **י**, ob pausam pro **י**, extra pausam, quo modo occ. cum **ק** præf. ut & cum **י** præf. & **!** Aff. prout seq. **קצר** fervore meo Is. 60.10. **קצר** & fervorem tuum Psal. 102.11. **קצר** in fervore tuo. Psal. 38.2. **קצר** à fervore tuo, Jer. 10.10. Et 2. hinc etiam No. **קצר**, f. spuma: Bu. Lex. Coc. vel secundum alios est, decorticiatio: Pag. spuma, indignatio effervescens: vel decorticiatio: Av. prout occ. Joel 1.7. cum **ק** præf. sic: posuit vitem meam in desolationem, & ficum meum, **קצר**, in spumam: i. e. rem nihili: juxta Ab. Ezra. Quidam in clavum vel fungum, qui scilicet effervescencia quædam & spuma est in arbore: q. d. in decorticationem: Bu. Lex. h. e. ac si diceret quod decorticata est, ob multam siccitatem. Sed potest etiam exponi in iram, aut maledictionem: inquit R. D. Pag. ex prima scil. & propria Radicis signif. quidam autem exp. tuberem, qui est velut effervescencia & spuma in arbore: Merc. A. E. in spumam: h. e. quia nihil habebat intra se: Pag. vel, potius, quia in eo non est quicquam. Merc. Et ficus meas in clavum &c. sic interpretatur Hebræam vocem à candefcente spumâ derivatam: est enim clavus (quem etiam fungum, seu patellam vocant) tuber illud adnascens imis arboribus: quæ aut vetustate, aut alio vitio, fructum afferre desinunt: quum viz. humor, ut vocatur, Radicis & crudus, circa imam arborem subsedit, & clavos, tubera, aliaque vitia tanquam despumans, excreat. Jun.

Rad. 74. **קצר**: est, angustare, stringere, arctare; brevire, abbreviare: item metere. Pag. decurtare, abscindere: demetere. Sed sumitur & intransitive in kal, pro arctari, arctum esse, breviri, &c. Merc. abbreviari, decurtari, breve aut curtum esse, aut fieri: angustari: imminui: Bu. Lex. decurtavit, abbreviavit cultro seu falce, demessuit, abscidit: in kal, cum Accus. est Activum, sed sine Accus. neutrum: decurtatus est. Est cogn. cum **קץ**, excidit: & cum **קצר**, gramen abscindendum, vel quod falce seu ense demetitur. Hinc **קצר**, **קצר**, derado, abscindo: **קצר**, gladius, quo aliquid abscinditur: & **קצר** novacula: item per Metath. Lat. curto, decurto, &c. Av. In

Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, breve, curtum, angustum esse: prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum **!** Interrog. præf. & in 3. f. f. simpl. ut seq. **קצר** abbreviavit, brevior est, Isa. 28.20. **קצר** angustatus est, Mic. 2.7. **קצר** abbreviata est, Isa. 50.2. 59.1. In part. pahul kal, à f. m. **קצר**, & in fæm. **קצרה** brevius, arctatus -ta, &c. prout occ. in formâ pl. f. cum kibbutz pro schurek penult. sic, **קצרה** abbreviata, contracta, Ezech. 42.5. In Infin. kal, occ. cum **!** Interrog. præf. sic: **קצור** num angustando, Isa. 50.2. In fut. kal, à 3. f. m. **קצר**, abbreviabitur, &c. occ. in 3. f. f. vel cum kamets in ult. ob pausam, vel extra pausam cum pathach in ult. idque simpl. & cum **!** conv. præf. ut & (à 3. pl. m. **קצרו**, decurtabuntur) in 3. pl. f. simpl. ut seq. **קצר** abbreviata est, Num. 11.23. **קצר** angustaretur, Job. 21.4. **קצר** & angustatus est, Num. 21.5. Jud. 10.16. 16.16. Zach. 11.8. **קצרו** decurtantur, Prov. 10.27. In piel. **קצר** vel, **קצר**, decurtare, Bu. decurtavit affidè: Av. abbreviavit: Cocc. prout occ. in præf. piel, 3. f. m. in forma cum pathach in ult. loco seq. **קצר** curtat, Psal. 102.24. In hiphil, **קציר**, idem cum piel decurtavit: Bu. fecit curtiozem: Av. Abbreviavit: Cocc. prout occ. in præf. hiph. 2. f. m. loco seq. **קציר** decurtasti, Psal. 89.45. Atque inde est 1. No. **קצר** vel, **קצר**, m. brevis, curtus, contractus, abbreviatus: præceps. Pag. Bu. &c. unde brevis irarum, vel iris, dicitur iracundus, seu præceps ad iram: qui, scilicet cito irascitur, seu facilis est ad irascendum: Pag. Bu. 70. **קצר** : Coc. Et sic opponitur **קצר** & **קצר**, longanimi, patienti, tardo ad iram: Merc. 70. hoc reddunt **μακρόθυμος**, longanimis; & sic opponuntur, in Prov. 14.29. **קצר** q. d. longus irarum: i. e. longanimis, & **קצר**, brevis spiritu: 70. **קצר** : impatiens, iracundus. Cocc. præceps animo: Bu. Lex. occ. autem hoc No. in forma f. m. constr. cum scheva, scil. & pathach: idque simpl. & cum **!** cop. præf. **קצר** brevis, Job. 14.1. Prov. 14.17. **קצר** & brevis, Prov. 14.29. Et in formâ pl. m. **קצרי** vel, **קציר**, unde in pl. m. constr. est **קצרי** breves, curti, 2 Reg. 19.26. Isa. 37.27. Item, 2. hinc etiam ex Rad. in hæc 1. signif. est No. Substant. **קצר**, m. brevis, decurtatio, abbreviatio: imminutio: afflictio, angustia: Pag. Bu. Av. Prout occ. cum **ק** præf. (ubi 70. reddunt **ἀπὸ τῆς ἀνταποκρίσεως**, &c.) loco seq. **קצר** præ angustia, Exod. 6.9. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. **קצר**, est, metere, demetere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. 70. **קצר** : Cocc. prout occ. in præf. kal, 2. pl. cum kamets pro schurek penult. ob pausam: & in 2. pl. m. simpl. & cum **!** conv. præf. **קצרו** messuerunt, Jer. 12.12. **קצרתם** messuistis, Hof. 10.12. **קצרתם** & messueritis, Lev. 23.10. In part. ben. kal f. m. occ. simpl. & cum **!** & **ק** præf. ut & in formâ pl. m. simpl. & cum **!** & **ק** præf. ut seq. **קצר** messor, Psal. 120.7. **קצר** messorum, Jer. 2.21. **קצר** messorum: Am. 9.13. **קציר** metentes 1 Sa. 6.13. **קציר** vel sine vau, messorum, Ruth. 2.3. 5.5. 7.14. 2 Reg. 4.18. **קציר** messoribus, Ruth. 2.4. In Infin. kal, formâ cholem in ult. occ. cum **!** & **ק** præf. sic, **קציר** ad metendum, Lev. 10.6. **קציר** & ad metendum, 1 Sam. 8.12. sed cum affixis cholem juxta normam transp. & mutari solet in cam. chat. sed cum **ק** præf. & **י**. Aff. ut & cum **י** præf. & **ק**, Aff. cholem mutatur in kibbutz

dagesch. Sed potest etiam ex part. fam. hiphil, factum esse: at quia præcedit regimen בְּעֵלֶיךָ, præstat esse No. Substant. Merc. Prout occ. hoc No. cum הַדֶּמָּה. præf. Jud. 3.20. & ipse sedebat in canaculo, הַמִּקְרָה refrigerii: i.e. æstivo, in quo stabat ventus: quod factum erat pro tempore æstivo, refrigerandi gratiã: unde & Targum habet in canaculo domus æstivæ. Idem, vers. 24. Hieron. in canaculo æstivo: Pag. & sim. Bu. Lex. & Av. in canaculo ἀναψύξεως refrigerationis: Coc. i.e. æstivo: Bu. Lex. [קִרְרָה], vide in Rad. קִיר: Bu. Lex. vel, in verbo geminato ex קִיר; Pag.]

Rad. 76. קִרְרָה: est, vocare, appellare: invocare: clamare: legere: occurrere: obviam ire: evenire, accidere, contingere. Pag. vocavit, advocavit, acceperit, convocavit, invitavit: invocavit: clamavit, exclamavit, inelamavit, proclamavit: propriè voce significativã, conceptis & expressis verbis: quo modo ab aliis clamandi verbis differt. item evenit, obvenit occurrit; quæ signif. ad קִרְרָה pertinet. Item, legit; cum ad Scripturam vel librum refertur. Construitur cum 7 five Dat. & Accus. & cum præp. כִּי, אֲנִי, & עַל: Bu. Lex. In kal, absolute est intrans. vocatus est. Cum Dat. est nomen alicui imponere: item cum Accus. קִרְרָה & מִקְרָה & חִוְרָה est, legere librum, volumen aut legem: postremo cum בְּשֵׁיךָ, sæpè est, invocare, prædicare, celebrare. Item occurrit alicui clamore nominis, & verbis expressis. Nam est cogn. cum קִרְרָה, occurrit, incurrit; Hinc κερδίζω clamo, κηρύττω voco, prædico: Item, κερδω, -μα, vaticinor, κερδαίνω jubeo &c. Av. In genere קִרְרָה notat, sonum edere: φωνήν: sed in Phrasæologiã distinctã, ea significatio nonnihil variat. Est enim 1. vocare: h.e. adesse jubere: καλεῖν: ut Lev. 9.1. 2 Reg. 8.1. & 9.1. Item, Isa. 49.1. ex utero קִרְרָתי, vocavit me: h.e. justit vel voluit me nasci. Et Isa. 42.6. vocavi te cum justitia: i.e. feci, ut venires & justitiam adduceres. Item, 2. est nominare: ὀνομαζέειν, ut Gen. 1.5. & nuncupavit Deus lucem diem, & tenebras vocavit, h.e. nominavit, noctem: i.e. tenebras, ita voluit vices suas obire, ut ab omni homine suo nomine (quale est nox, &c.) appellarentur. Item, Gen. 11.9. קִרְרָה שָׁמָּה קִרְרָה vocavit, viz. quisque passim, nomen ejus Babel. Et sic Gen. 19.22.25. Idem קִרְרָה שְׁמוֹ אֱדוֹם vocarunt nomen ejus Edom. Nam Num. sing. impersonaliter, utuntur Hebræi, ut Latini plurali. Item, 3. phrasis קִרְרָה שְׁמוֹ, notat generatim Nomen alicujus nuncupare, five pronunciare. Ut Exod. 35.30. & 33.19. & Isa. 42.1. vocavi, i.e. nominavi, nomen tuum, meus tu. Sic de nominatione nominis divini, quomodo homo eum nominat Deum suum, vel eum invocavit, ut 2 Reg. 5.11. & 1 Reg. 18.24. & 2. Et Psal. 75.5. & in regna קִרְרָה לֹא קִרְרָה שְׁמוֹ nomen tuum non nominant: &c. Et 4. est, clamare: ὀνομαζέειν: ut Isa. 6.2. &c. passim. Denique, 5. est, legere: q.d. pronunciare de scripto ἀναγιγνώσκω, ut Deut. 17.19. Hab. 2.2. &c. Cocc. Verbum קִרְרָה est, in genere, vocare nomine, aut verbis. Differt ab aliis verbis quæ clamationem tantum seu vociferationem significant, absque rei nominatione, neque ad personam aut rem habent respectum, ut hoc. Sæpè construitur cum Dativo, quasi dicas nomen dare, seu indere, imponere nomen rei alicui. Construitur hoc sensu & cum Accusativo rei, vel personæ: vel vocare aliquem, aut aliquid. Item cum Dativo & Accusativo: קִרְרָה, vocare nomen

alicui, i.e. indere. Vocare nomen peculiari phrasi, Rut. 4. est nomen, & famam consequi, celebrem reddi: ubi malè quidam verbum masculinum, ratione adducti frivulã, pro famineo sumptum putant. videas cum Accusativo construi, & nomine בְּשֵׁיךָ, præposito Beth, בְּשֵׁיךָ vocare aliquem nomine. Si reperias vocare in nomine Domini, significat invocare ejus nomen, prædicare, publicè profiteri, glorificare, & celebrare, in quibus Dei cultus exterior præcipuè consistit; bis inquam quatuor, invocatione, gratiarum actione, prædicatione verbi Dei, & confessione; est tamen ubi aliquando vocari denomine Domini significet, ut notavimus in libello nostro de polit. Jud. ad illud Gen. 4.26. de quo vide & Rad. קָלַל. Est aliquando proclamare, indicere: & tum vel cum Accusativo nudo, vel cum Accus. & Dat. construitur; proclamare victis libertatem, Isa. 61. Est sæpè absol. clamare. Construitur & cum אֲנִי, vocare, seu clamare ad aliquem: i.e. aliquem vocare, seu inelamare: quo sensu et cum Lamed construi queat. Est & legere, clarè pronunciare, ubi libri, legis & similium fit mentio. pro occurrere, vicinum est verbo קִרְרָה, ut ex subjectis exemplis, et si qua alia supersunt, disces: Merc. Cev. In Bu. Conc. hæc rad. tria signif. 1. est, vocare, advocare, conv. inv. &c. clamare, exclamare: legere. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. sic, קִרְרָה vocavit, Gen. 1.5. 10. 11. 9. 16. 14. 19. 22. 21. 31. 25. 30. 26. 18. 27. 36. 29. 34. 31. 47. 48. 33. 17. 35. 18. 41. 52. 50. 11. Exod. 15. 23. 35. 30. Lev. 9.1. Num. 13. 24. Deut. 15. 22. Jos. 7. 26. 8. 34. 35. Jud. 15. 19. 1 Sam. 3. 8. 2 Sam. 5. 19. 1 Reg. 1. 10. 19. 26. 13. 4. 32. 2 Reg. 3. 7. 13. 8. 1. 9. 1. 22. 17. 23. 16. Psal. 34. 7. Jer. 11. 16. 20. 2. Lam. 1. 15. Zach. 7. 13. cui etiam cop. vel conv. est præf. sic, קִרְרָה & vocavit: invitavit invocavit, &c. Exod. 33. 7. 34. 15. Deut. 15. 9. 17. 19. 2 Reg. 5. 11. Isa. 6. 3. Item, occurrere cum קִרְרָה & 7. Aff. sic, קִרְרָה vocavit me, Isa. 49. 1. קִרְרָה vocavit te, Isa. 54. 6. & in 3. f. m. simpl. occ. plenè & juxta normam: sic, קִרְרָה vocavit Gen. 29. 35. 30. 6. 1 Chro. 4. 9. sed cum conv. præf. 3. f. f. præf. kal, venit cum Hebræi. mutatã in Thau, post 3. rad. Aleph quiescens in kamets: loco seq. וְקִרְרָה & vocabit, Isa. 7. 14. Item, in 2. f. m. præf. kal. occ. etiam simpl. & cum conv. præf. וְקִרְרָה vocasti, Jud. 12. 1. 1 Sam. 3. 5. 5. 8. 26. 14. Psal. 8. 1. 8. Isa. 42. 22. Jer. 26. 14. Lam. 1. 21. וְקִרְרָה & vocabis, clamabis, leges, Gen. 17. 19. Deut. 20. 10. 1 Sam. 16. 3. Isa. 58. 12. Jer. 2. 2. 3. 12. 7. 27. 19. 2. 26. 6. 5. 16. 1. ut & in 2. f. f. occ. etiam cum conv. præf. Aleph quiescente in kamets ante Thau fam. sic, וְקִרְרָה & vocabis, Gen. 16. 11. Isa. 6. 1. 8. sed in 1. f. præf. kal. occ. idem simpl. & cum conv. præf. ut & cum 7. Aff. ut seq. וְקִרְרָה vocavi, invocavi, &c. Exo. 3. 5. 6. 9. 24. Job. 9. 16. 17. 15. 19. 16. Psal. 66. 17. 118. 5. 119. 145. 120. 1. 138. 3. Prov. 1. 24. If. 13. 3. 30. 7. 43. 1. 50. 2. 65. 12. 66. 4. Jer. 3. 4. Lam. 1. 19. 3. 55. Hos. 11. 1. Jon. 2. 3. Zac. 11. 7. וְקִרְרָה & vocabo, invocabo. Exod. 2. 7. 33. 9. Isa. 22. 70. Ezech. 36. 29. 38. 21. וְקִרְרָה vocavite, Num. 24. 10. 17. 6. 31. 18. 88. 10. 119. 146. 130. 1. 141. 1. If. 41. 9. 12. 6. וְקִרְרָה vocavi eum, Cant. 5. 6. Isa. 48. 9. 41. 7. Item, in 3. pl. præf. kal, extra pausam, occ. cum Scheva, sed in pausa cum kamets penult. cui priori formæ cum Scheva conv. est præf. & in 2. pl. m. occ. etiam simpl. & cum conv. præf. ut seq. וְקִרְרָה vocarunt, Jud. 18. 12. 1 Sam. 23. 28. 1 Chron. 11. 7. 14. 11. Chr.

27.34.24. Eft. 9.27. Pfal. 49.12. Jer. 6.30. 12.6. 30.17. 31.5. 36.9. 45.17. Lam. 4.15. Hof. 11.2. Zach. 1.4. קראו vocarunt, invocarunt. Pfa. 14.4. 53.5. 79.6. Jer. 10.25. Hof. 7.11. וקראו & vocabunt, advocabant, accersent, Deut. 25.8. Eft. 6.9. Job. 1.4. Ifa. 50.14. 62.12. Jer. 49.27. Ezach. 9.18. 39.11. Am. 5.10. Mich. 3.5. Mal. 1.4. וקראו vocastis, Jud. 14.15. וקראו & vocabitis, Lev. 23.21. 25.10. 2 Reg. 18.24. Jer. 59.12. In part. ben. kal. f. m. occ. simpl. locis seq. וקראו vel sine vau, vocans, invocans &c. Job. 12.1. Pf. 12.8. If. 21.7. 40.3. 41.4. 46.11. 48.13. 59.4. 64.5. Jer. 1.15. 25.29. 34.17. Hof. 7.7. Joel. 2.32. Am. 7.4. Hab. 2.2. cui formæ f. m. idem. est præf. sic וקראו vocans, invocans, Jud. 15.19. If. 6.4. 45.3. Am. 5.8. 9.6. & in forma pl. m. abf. occ. simpl. fed in pl. m. constr. cu n קראו præf. ut & cum קראו Aff. וקראו invocantes, Pf. 99.6. וקראו in invocantibus, Pf. 99.6. וקראו in invocant. te, Pf. 86.4. וקראו in voc. eum, Pf. 145.18. Item, in part. pahul kal. f. m. occ. simpl. fed in pl. m. simpl. & cum קראו idem. præf. vel scil. cum kibbutz, vel cum schurek penult. sic, וקראו vocatus, invitatus, Eft. 5.12. וקראו vocati, 2 Sam. 15.11. וקראו & vocati, celebrati, Jer. 23.23. וקראו vel וקראו vocati, invitati, 1 Sam. 9.13. 22.1 Reg. 1.41. 49. Item, in forma pl. m. constr. occ. simpl. sic, Num. 1.16. וקראו קראו, majores congregationis: Hieron. Nobilissimi principes multitudinis: Pag. vocati cætus: i.e. convocati é cætu nempe, tanquam præcipui & celebriores, qui ad consilia capienda, ardua peragenda, & negotia publica, eligi solent. Scribitur autem cum jod: sed legendum cum vau, (schurek, scil.) in medio: Bu. Lex. Sed in Num. 26.9. Scribitur cum vau, fed juxta Masoreth legendum cum Jod. Est enim ibi duplex lectio: vel, scil. וקראו in part. pahul: vel, וקראו: quod est No. Toar five Adject. (à f. scil. וקראו vocatus, evocatus &c. vide infra inter nomina.) Et idem significat in utroque loco, Pag. Sed occ. etiam formâ hæc pl. m. constr. cum וקראו aff. idque cum kibbutz pro schurek ante Aleph; sic וקראו invitatos suos, Zeph. 1.7. וקראו invitati ejus, Prov. 9.18. In Infin. kal. occ. simpl. in formâ, vel cum cholem ante Aleph, 3. Rad. vel cum ו post Aleph 3. Rad. sic וקראו vocare, convocare, 1 Sam. 3.5.8. Ifa. 1.13. 8.5. וקראו vocare, Jud. 8.1. cui priori formæ cum cholem ante Aleph קראו & קראו sunt præf. ut seq. וקראו in legendo, Jer. 26.13. וקראו juxta legere, 2 Reg. 5.7. Jer. 36.23. וקראו vocare, invocare, promulgare, legere, Gen. 4.26. Exod. 10.16. Num. 16.12. 22.5. 20.37. 1 Sam. 22.11. 1 Reg. 22.13. 2 Chron. 18.12. Neh. 6.7. Prov. 9.15. Ifa. 6.1. 12. Jer. 34.8. 15.17. 36.8. 51.63. Dan. 2.2. Zep. 3.9. fed cum affixis cholem illud in ult. mutatur in kam. kat. & tranfp. sub koph, 2. Rad. prout occ. cum קראו præf. & וקראו Aff. ut & cum וקראו & וקראו Aff. absque præf. ut seq. וקראו in invocare me, Pfal. 4.2. 4.69. 1.141. וקראו in invocare nos, Deut. 4.7. Pfal. 20.10. וקראו in invocare eos, 1 Reg. 3.32. Jer. 11.14. In Imper. kal. f. m. occ. simpl. locis seq. וקראו voca, clama. Deut. 31.14. Jud. 7.3. 2 Sim. 17.5. 2 Reg. 4.12. 15.36. Job. 5.1. If. 3.1. 29.11. 12.40. 5.58. Jer. 11.5. 33.3. Hof. 1.4. 6.9. Jon. 1.5. Zac. 1.14. 16. fed cu n קראו cop. præf. occ. simpl. & cum וקראו Aff. ic. & voca, Ruth. 4.11. Job. 13.2. Jon. 1.2. 2.2. וקראו in invoca me, Pfal. 50.15. וקראו & lege illud, Jer. 36.15. In pl. m. Imper. kal. occ.

f. m. p. & cum קראו cop. וקראו vocare, Jud. 16.25. 1 Reg. 1.28. 32.18. 26.21. 9.12. 2 Reg. 10.19. 1 Ch. 16.8. Pf. 105.1. If. 12.4. Jer. 4.5. Joel. 1.14. 2.15. 4.9. וקראו & vocare, 1 Reg. 18.25. If. 9.2. Jer. 3.16. Am. 4.8. fed occ. pl. m. Imper. kal. in formâ cum Scheva sub 1. Rad. & kamets sub 2. viz. ob paufam, feu majorem accentum: Pag. Idque cum קראו cop. præf. & cu n קראו etiam Aff. post kibbutz pro schurek penult. fed absque præf. sic וקראו & legit. Ifa. 34.16. וקראו in vocare eum. Ifa. 55.6. Item in forma pl. f. Imper. kal. plene effert וקראו: fed occ. def. sic, Exod. 2.20. וקראו, vocare eum, &c. Ubi Aleph est cum fegol, fed ante unicum duntaxat signum fem. quod est Nun, alterum verò viz. He, deficit: Pag. Et in Ruth. 1.20. sic legitur וקראו לי קראו vocate me Mara. i.e. Amaram. Ubi est cum utroque signo fem. plur. viz. cum Nun quod exprimitur: & He, quod latet, seu est in potentia pronunciationis cum longâ vocali kamets, prout R.D. inquit: Pag. In fut. kal. f. m. occ. simpl. locis seq. וקראו clamabo, invocabo, Deut. 32.3. 1 Sam. 12.17. 2 Sam. 22.4. 7. 1 Reg. 18.24. Pfal. 3.5. 18.4. 7.22. 3.27. 7.28. 1.30. 9.55. 17.56. 10.57. 3.61. 3.86. 3.102. 3.116. 2.4. 13.17. Prov. 8.4. Ifa. 40.5. Jer. 20.9. Joel. 1.9. cui etiam קראו conv. est præf. idque simpl. & קראו parag. add. fed cum וקראו Aff. absq. præf. ut seq. וקראו & clamavi proclamavi, Gen. 29.14. 15.18. Eze. 8.21. Neh. 5.12. Ifa. 4.4. Jer. 7.13. 3.17. 36.5. Hag. 1.11. וקראו & clamavi, 1 Sam. 28.15. וקראו invocabo te, Pfal. 86.7. Lam. 3.27. sic & in 3. f. m. occ. simpl. & cum cum וקראו Aff. fed in 2. f. f. simpl. וקראו vocabis, invocabis, leges Gen. 17.15. Job. 14.15. Deut. 31.11. Prov. 2.3. 7.4. Ifa. 55.5. 58.5. 9. Lam. 2.22. וקראו leges illa, Jer. 26.5. וקראו vocabis, Jer. 3.10. Hof. 2.18. Item, in 3. f. m. fut. kal. occ. simpl. locis seq. וקראו vocabit, clamabit, invocabit, Gen. 2.19. 46.31. Lev. 13.45. Deut. 24.15. Jos. 21.9. 22.11. 1 Sam. 3.9. 1 Reg. 8.43. 2 Chro. 6.33. Job. 27.10. Pf. 50.4. 147.4. Prov. 12.23. 13.7. 20.7. 21.13. 27.17. Ifa. 34.14. 40.26. 41.25. 44.5. 7.65. 15. Jer. 33.16. 36.18. Joel. 2.22. Mich. 6.9. Zach. 13.9. fed frequentius multo, 3. f. m. fut. kal. occ. cum קראו conv. præf. sic וקראו & vocavit: invocavit: clamavit, exclamavit: vel, & legit, &c. Gen. 1.5. 3.10. 2.20. 3.9. 20.4. 17.26. 5.2. 3.9. 12.8. 18.13. 4.21. 17.33. 22.11. 14.15. 25.26. 26.8. 2 Reg. 20.11. 1 Chron. 4.10. &c. Pfal. 50.1. 105.16. Ifa. 9.5. 21.8. 22.12. 36.13. &c. ad Dan. 8.16. Jon. 3.4. in 230. circ. l. Item occ. etiam 2. f. m. cum וקראו Aff. simpl. fed וקראו Aff. simpl. ut & cum וקראו post קראו conv. præf. ut seq. וקראו vocabit, invocabit me, Pfal. 89.25. 9.15. וקראו vocabit eum, Ifa. 41.2. וקראו & legit eum illud, 2 Reg. 22.8. 10. Ifa. 37.14. וקראו & advocavit eam, legit illud, 2 Reg. 4.35. Jer. 36.21. וקראו & legit eas, 2 Reg. 19.14. Item, in 3. f. f. fut. kal. occ. simpl. & cum קראו conv. præf. fed in 1. pl. & 2. pl. m. simpl. ut se. וקראו clamabit, clamat, vocat, Prov. 1.21. 8.1. 9.3. וקראו & vocavit, invocavit, Gen. 4.25. 16.13. 19.37. 38.27. 42.29. 32.33. 33.11. 13.18. 20.21. 24.35. 18.38. 45.39. 14. Ex. 2.8. 10. Jud. 4.7. 13.24. 16.18. 19.1 Sam. 1.20. 4.21. 2 Sam. 20.16. 2 Reg. 4.22. 11.14. 1 Chron. 7.16. Eft. 4.5. וקראו vocabimus, invocabimus, Gen. 24.57. Pf. 80.19. וקראו vocabitis, Lev. 23.2. 4.37. Zach. 3.10. Item, in 3. pl. m. simpl. fut. kal. occ. extra paufam cum Scheva penult. locis seq. וקראו vocabunt, vocabant: Deut. 2.11. 20.3. 9. Jud.

Jud. 10. 4. 1 Chron. 5. 50. Isa. 47. 1. 5. 62. 24. Jer. 3. 17. 23. 7. Zach. 7. 13. sed in pausa, est cum kamets penult. sic, וְקָרָא vocabunt, Deut. 33. 19. Psal. 147. 9. Prov. 24. 8. Isa. 34. 12. cui priori formæ extra pausam & cum Scheva penult. ! conv. & ! cop. sunt præf. & alteri cum kamets penult. ! conv. est etiam præf. ut seq. וְקָרָא & vocarunt, clamarunt, invocarunt, legerunt, Gen. 19. 5. 24. 58. 25. 25. 41. 43. Exod. 16. 31. Num. 32. 38. Jos. 19. 47. 22. 34. Jud. 2. 5. 7. 20. 16. 25. 18. 23. 29. 21. 13. 1 Sam. 6. 2. 2 Sam. 9. 2. 1 Reg. 12. 3. 20. 18. 26. 28. 2 Reg. 7. 10. 18. 18. 2 Chron. 10. 3. 32. 18. Neh. 8. 8. 9. 3. Jon. 1. 14. 3. 5. וְקָרָא & clament, Jon. 3. 8. וְקָרָא & proclamaverunt, 2 Reg. 10. 2. sed occ. etiam eadem 3. pl. m. cum וְ Aff. post Scheva, & post aliud Nun Epentheticum, seu abundans; Pag. ex R. D. ut & cum וְ Aff. & cum kibbutz pro schurek in utroque: sic, וְקָרָא in vocabunt me, Prov. 1. 28. וְקָרָא invocant ipsum, Ps. 145. 18. Hof. 11. 7. Denique, in 3. pl. f. fut. kal. occ. simpl. & cum ! conv. præf. sic, וְקָרָא vocabitis, Ruth. 1. 20. 21. וְקָרָא & vocarunt, Ruth. 4. 17. Num. 25. 2. In loco autem hoc ult. cit. Num. 25. scribitur 3. pl. f. defectivè, cum kamets tantum, sub Nun absque He altero signo fæm. sic: וְקָרָא & vocaverunt populum: & c. Pag. Item in loco supra cit. ad 1. f. fut. kal. cum ! conv. & He parag. 1 Sam. 28. 15. scribitur, ut ibi videre est, cum He præter normam, post sægol: cui simile vide in Rad. וְקָרָא: ex Bu. Lex. Ibi enim He parag. ut & aliquando, alias, habet ante se pathach parvum. i. e. Sægol, loco kamets magni: ut R. D. inquit: Cev. & ejusmodi est וְקָרָא, supra in וְקָרָא: Merc. In niph. וְקָרָא, vocari, invocari: Bu. item, nominari, pronunciari; Coc. sed est etiam obviam fieri: Av. de hoc autem ult. vide in 3. signif. hujus Rad. infra. In hac autem 1. vocandi, seu invocandi, & c. signif. occ. præf. niph. 2. f. m. simpl. locis seq. וְקָרָא invocatum est, Deut. 28. 10. 2 Sam. 4. 1. 1 Reg. 8. 43. 1 Chron. 13. 6. 2 Chron. 6. 33. 7. 14. Neh. 13. 1. Eccl. 6. 10. Isa. 63. 19. Jer. 4. 20. 7. 10. 11. 14. 32. 30. 34. 14. 9. 15. 16. 25. 29. 31. 5. 14. 26. Dan. 9. 19. 10. 1. Amos. 9. 12. Sed occ. etiam eadem 3. pers. f. m. & 2. f. f. præf. niph. cum ! conv. præf. sed in 1. f. & 3. pl. simpl. ut seq. וְקָרָא & vocabitur, Deut. 25. 10. 2 Sam. 12. 28. וְקָרָא & vocabitur, Esth. 2. 14. Zach. 8. 3. וְקָרָא vocata sum, Esth. 4. 11. וְקָרָא vocantur, Isa. 48. 2. Et in part. niph. f. m. occ. cum וְ dem. præf. sed in forma pl. m. simpl. & cum וְ dem. præf. sic: וְקָרָא qui vocatur, Isa. 43. 7. וְקָרָא vocati, Esth. 6. 1. וְקָרָא qui vocantur, Isa. 48. 1. Item in fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. præf. ut seq. וְקָרָא vocabitur, Gen. 2. 23. 17. 5. 21. 12. 35. 10. Deut. 3. 13. 1 Sam. 9. 9. Esth. 4. 11. Prov. 16. 21. Isa. 1. 26. 4. 1. 14. 20. 31. 4. 32. 5. 35. 8. 54. 5. 56. 7. 52. 4. 12. Jer. 19. 5. וְקָרָא & vocabitur, Gen. 48. 16. Ruth. 4. 14. וְקָרָא & vocatum fuit, vocatus, est, 2 Sam. 18. 9. 18. Ezr. 2. 61. Neh. 7. 53. Ezech. 20. 29. Sed in 2. pl. m. fut. niph. occ. simpl. at in 3. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. sic: וְקָרָא vocabimini, Isa. 51. 6. וְקָרָא vocabuntur, Gen. 48. 6. 1 Chron. 23. 14. וְקָרָא & lecti fuerant, Esth. 3. 12. 8. 9. In piel וְקָרָא, vocavit, appellavit: Av. unde in pual: וְקָרָא, idem quod niph. ! Bu. vocatus est, nominatus est, Av. nominari, vel, nomen aliquod imponi, aut in li, & c. Merc. Coc.

punctatur autem pual cum cholem pro kibbutz, & dagelch, ob Resch seq. quod non recipit dagesch. Prout occ. in præf. pual 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. וְקָרָא vocatum fuit, vocatur, Isa. 48. 8. 65. 1. Ezech. 10. 13. וְקָרָא & vocabitur, Isa. 58. 12. 61. 3. 62. 2. Unde in part. pual f. m. וְקָרָא, vocatus, nominatus, & c. prout occ. cum וְ aff. sic: Isa. 48. 12. audi me Jacob & Israel, וְקָרָא, vocatus meus: i. e. vocatus, & appellatus à me: Pag. h. e. qui nomen habes à me, & meum nomen præfers: Merc. sim. Bu. Lex. 70. וְקָרָא & Av. Israel, vocate mihi: quem scil. ego vocavi. Coc. conferendus etiam locus supra cit. ad conjug. niph. in præf. viz. Deut. 28. 10. Quia nomen Domini, וְקָרָא, invocatum est super te. Pag. vel potius, vocatum est, super te: hæc enim locutio significat sortiri nomen, seu appellationem ab aliquo, vocari de nomine alicujus, & dici esse illius. Merc. כִּי שֵׁם יְהוָה וְקָרָא עָלֶיךָ quod nomen Jehovah nominatum sit super te: h. e. quod reverà populus Jehovah dicaritis: Coc. invocatur super te: Bu. Lex. 70. ἐπικαλεῖται τοι: Av. (unde videntes omnes populi terræ,) nomen Jehovah invocari in te: & c. Jun. Et sic, 1 Reg. 8. 43. & ad cognoscendum, quod (verè, scil.) nomen tuum, viz. qui es Jehova, וְקָרָא, nominatum sit super domo hæc. h. e. quod, quando dicta est, domus Jehovah, non sub eo nomine dicta sit domus alterius, velut Molochi: ut Am. 5. 23. 27. Coc. Et ad cognoscendum nomen tuum invocari super domum hanc. Jun. Item 2 Sam. 6. 2. arcam: שֵׁם יְהוָה & שֵׁם יְהוָה אֲשֶׁר-בְּקֶרֶב יְעֹשִׁי עֲבָדָאִי יֹשֵׁב הַכְרִבִּים עָלָיו, super quâ nominatum erat nomen, Jehovah. (Dei) exercituum, habitantis (inter) Cherubim. Coc. Ad quam invocabatur: (i. e. colebatur) usitata Synecdoche, ut Gen. 4. 25.) nomen, nomen, Jehovah exercituum, insidentis Cherubim: e quorum scil. medio, responsa dabat: Num. 7. 19. Jun. Atque inde ex Rad. in hæc 1. vocandi, claudendi, & c. signif. sunt nomina seq. viz. 1. No וְקָרָא, m. quod est, perdidit: Pag. Bu. à vocando. Sed ratio mihi ignota est: Merc. R. Sal. cuculus, à clamando dictus: Bu. Lex. est Avis nomen, quod 70. reddunt, νουκτιροῦν, πέδιξ. Coc. prout occ. simpl. sic: Jer. 17. 11. וְקָרָא, perdidit, collegit, & non peperit, faciens divitias, & non in judicio. 1. e. sicut perdidit colligit alterius avis ova, & cubat super ea, ac si forent sua: sic qui facit divitias, & non in judicio. Quidam exp. de perdice masculo, qui cubat super Ova, quæ peperit perdidit fæmina: & hoc est, & non peperit: quia ipse non parit Ova. Et verum quidem est, quod masculus, sicut & fæmina, cubat super Ova. Quia verò est nomen speciei, utrumque comprehendit sexum. Pag. וְקָרָא וְקָרָא וְקָרָא: Kore incubando excludens, quod non peperit, (est,) qui parat divitias non recte. Ut enim pulli exclusi relinquunt eam avem, quæ excludit: ita divitiæ eum, qui eas injuste paravit. Bochartus mavult esse gallinaginem: quæ σκολοπαξ dicitur, σκολοπ. enim וְקָרָא videtur dici: Coc. perdidit incubat sed non parit ova, scil. sic, qui opes, parat, & c. Av. (ut) perdidit colligit ova, sed non excludit: (Hebr. parit) ita comparans divitias, sed injuriâ: sensus est: quemadmodum perdicem videmus ova multa collectim ponere, ut ea foveat & excludat simul: persæpe tamen accidere, ut aut ipsa intercipiatur ab aucupe: aut

ova frangantur à mare pruriente, aut à cucullo. denique aliquà ratione impediatur nè collecta ova per justum tempus fovere possit, ut excludantur pulli; sic etiam accidit iniquis providentià Dei, ut homines dementes congestis suis thesauris spolientur tempestive, & rebus partis abuti non possint pro expectatione sua. Jun. Item occ. etiam hoc No. cum ד dem. præf. loco seq. 1 Sam. 25. 20. quemadmodum persequetur (viz. Auceps, seu venator, הקורא, perdicens in montibus: Pag. Av. Ut veniantur Core in montibus: Cocc. ac si persequeretur perdicens in montibus; Jun. Item 2. hinc etiam No. קריא, m. celebris, inclutus, cujus nomen quam latissime patet: Av. unde in forma pl. m. קריאים vocati: Bu. celebres, inclyti: Av. prout occ. in forma pl. m. conftr. sic: Num. 16. 2. קריא מיער (cum chirek tantum absque Jod penult.) majores (seu magnates, celebres, vel etiam convocati) concilii: vide plura in Rad. וער: Cev. celebres catūs, &c. 70. συγκαλητοι βαλῆς: Av. vocati coetūs seu conventūs: i. e. ad conventum, viz. ex senioribus populi: Coc. Sic. & Num. 1. 16. & 26. 9. קריא הערה vocati coetūs, i. e. è coetu, in quo loco ult. scribitur cum Vau, sic, קריא, sed, juxta Masorethas, legendum cum Jod in medio: Bu. Lex. Sed è contra Num. 1. 16. isti קריא majores congregationis; Pag. Ibi enim scribitur cum Jod, sed juxta Masorethas, legendum cum Vau in medio: Merc. Est enim duplex lectio; juxta namque literas legitur קריא: sed secundum puncta קריא, vocati, nominati. Av. in iis duobus locis partim scribitur קריא, & legitur קריא: partim verò scribitur קריא & legitur קריא: eodem, scil. sensu: Cocc. &c. vide supra ad part. pahl. pl. m. Item. 2. hinc etiam no. קריאה, f. vocatio: proclamatio, prædicatione: Pag. Bu. Av. præconium; 70. κήρυγμα, ut Mat. 12. 41. Prophetia, lectio, &c. Pag. Av. ut occ. hoc no. cum ד dem. præf. sic. Jon. 2. 2. וקרא, & prædica in ea, vel, ad eam את הקריאה, prædicationem, quam ego loquor tibi; idem Hieron. & Targum, propheta in ea prophetiam, &c. Pag. voca, vel, prædica, &c. ut Pag. Av. promulga (q. d. clama) ei præconium: Cocc. & proclama in eam proclamationem illam, quam ego edico tibi: Jun. Item, 4. hinc etiam no. cum Mem heemant. viz. קקרא m. convocatio, vocatio: locus in quo congregantur: Pag. Conventus, Synodus. Sed sumitur & pro lectione, Neh. 8. unde Hebræi sic vocant Scripturam sacram, quæ assidue legitur: Sicut & nos absolute Scripturam appellamus, post Hebræos, qui eam appellant, הכתוב. Merc. Sancta autem Scriptura appellatur מקרא, quasi lectura, dicta: quod omnibus hominibus, quibus salutis suæ causâ, data est, legi debeat. Bu. Lex. Est hoc no. in genere, præconium, indictio: Coc. Convocatio: concio, locus in quo congregantur homines: item lectio, collectio literarum, vel, pronuntiatio vocalis verborum: Av. Prout occ. hoc no. in f. m. simpl. & cum כ & ל præf. מקרא convocatio: Scriptura sacra, quasi Lectura dicta, Exod. 12. 17. Lev. 23. 3. 7. 8. 24. 27. 35. 36. Num. 28. 18. 25. 25. 29. 1. 7. 12. Isa. 1. 13. מקרא in Scriptura, Neh. 8. 8. לקרא ad convocationem, Num. 10. 2. In pl. m. מקראים, prout occit in forma pl. m. const. locis seq. מקרא convocationes, Lev. 23. 2. 4. 3. Item, occ. etiam hæc forma pl. m. const. cum ד אף. sed in ple-risque codicibus cum segol tantum, absque Jod plur.

in penult. sic: Isa. 4. 5. & super מקרא loca ejus, (viz. in quibus congregantur, juxta R. D. h. e. super loca congregationis) nubem per diem, &c. Quod sic R. D. explicat. Ab initio mansit nubes gloriæ Dei in Tabernaculo, & in domo sanctuarii: sed quando reverteretur captivitas, conspicietur nubes gloriæ super domibus sapientum, magnatum & misericordium, sive proborum. Et hoc est quod dixit, super omnem locum montis Tsijon, & super מקראי, loca ejus, i. e. Tzijon: sic dicta quod vocetur illuc congregatio coram sapientibus. Pag. 70. τα μελὶ κύκλω αὐτῆς. Retulerim ad קרא. quod usurpatur, pro, קרה, pro obvenire: & sic loci sensus est: & super conventibus ejus: h. e. locis in quibus unus cum altero concreditur. Coc. Et super convocationes ejus: h. e. catus ejus convocationes: Bu. Lex. i. e. super singulos catus Ecclesiasticos, qui omnes ad Tzijonem spirituales pertinent. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. קרה est, obviam, in occursum: Bu. Con. idque scil. in No. inde ducto (quoad formam, scil. licet quoad significationem pertineat potius ad Rad. קרה, in obvieniendi signif. & proinde in Bu. Lex. & Av. ibi, sub istâ Rad. קרה locatur.) viz. קראה & in forma const. (quæ scil. tantum legitur in textu: sed Kimchi in Michlol genuinam hujus nominis, etiam in statu absoluto, formam definit esse cum Thau in fine, Cev. sic:) קראתי; f. occursum: Pag. Bu. Av. absolute autem non venit hoc No. sed tantum in regimine, & cum affixis: quia nullus potest esse occursum, nisi incidat in alterum: Et semper ei præponitur litera servilis Lamed: Av. prout occ. in hac forma cum ל præf. לקראתי, in occursum, obviam, contra, ex adverso. Pag. Bu. Cocc. 70. εἰς ἀπάντησιν, εἰς συνάντησιν, ἐναντίον, ἀπέναντι, εἰς ἐναντίας, ἐπὶ, &c. Et sic venit ordine Con. simpl. locis seq. לקראתי in occursum, obviam, Gen. 15. 10. 46. 29. Exod. 4. 27. 18. 7. 19. 17. Num. 21. 24. 24. 1. Jos. 8. 14. 11. 20. Jud. 4. 18. 7. 24. 20. 31. 1 Sam. 4. 1. 2. 15. 12. 17. 2. 21. 55. 18. 6. 21. 2. 23. 28. 30. 21. 2 Sam. 6. 20. 10. 9. 10. 16. 18. 6. 19. 16. 17. 21. 25. 26. 1 Reg. 18. 16. 21. 18. 2 Reg. 1. 2. 8. 8. 9. 21. 16. 10. 1 Chron. 19. 10. 11. 16. Job. 39. 21. Psal. 35. 3. 7. 3. 14. 9. 21. 14. Jer. 51. 21. Amos. 4. 12. Cui etiam cop. est præf. loco seq. ולקראתי & obviam, 1 Sam. 30. 21. Sed sæpius cum affixis legitur: ut cum כ, נ, ו, & in pausa ו, כ, נ, ו, א, א, ut ord. seq. ולקראתי obviam mihi, Num. 22. 34. 23. 3. Jud. 11. 31. 1 Sam. 25. 22. 34. 1 Reg. 2. 8. Psal. 59. 5. ולקראתי obviam nobis, Gen. 24. 65. Deut. 2. 32. 3. 1. 29. 7. Jos. 8. 5. 2 Reg. 1. 6. ולקראתי obviam tibi, Gen. 32. 6. ולקראתי obviam tibi, Exod. 4. 14. Num. 20. 18. 2 Reg. 5. 26. Prov. 7. 15. ולקראתי obviam vobis, Deut. 1. 44. 2 Reg. 1. 7. ולקראתי obviam ipsi, Gen. 14. 17. 29. 13. 30. 16. 33. 4. Exod. 7. 15. 14. 27. Num. 20. 20. 22. 36. Jud. 4. 22. 11. 34. 14. 5. 15. 14. 19. 3. 1 Sam. 10. 10. 1 Sam. 13. 10. 16. 4. 2 Sam. 15. 32. 16. 1. 1 Reg. 18. 7. 2 Reg. 2. 15. 4. 31. 5. 21. 8. 9. 18. 10. 15. 23. 29. 2 Chron. 35. 20. Prov. 7. 10. Zach. 2. 7. ולקראתי obviam ei, Gen. 24. 17. 1 Sam. 25. 30. 1 Reg. 2. 19. 2 Reg. 4. 26. ולקראתי obviam ipsi, Gen. 18. 1. 2. Exod. 5. 20. Num. 21. 34. 31. 13. Jos. 2. 22. 9. 11. Jud. 6. 25. 20. 25. 1 Sam. 9. 14. 2 Sam. 10. 5. 1 Reg. 20. 27. 2 Reg. 9. 17. 1 Chron. 19. 5. Jer. 41. 6. Item iii. signif. 3. hujus Rad. קרה est, quando usurpatur pro קרה, obvenire; 70. συ-

avān: Coc. accidere, incidere, evenire, obvenire; Bu. Conc. &c. Vide supra ad initium Rad. & in 1. signif. prout occ in præt. kal. 3. f. m. cum 1. aff. ut & cum 1. cop. præf. & 1. aff. sic: 1. קרא accidit mihi, Job. 4. 14. 1. קרא & obvenit ipsi. Gen. 42. 38. Item in 3. f. f. præt. kal. 1. קרא obvenit: sed in hac signif. venit tantum hæc 3. perf. f. cum he mutato in thau post Aleph 3. Rad. quiescentem in kamets: idque cum 1. cop. præf. sic: 1. קרא & obveniet, Deut. 31. 29. Isa. 60. 18. Item occ. etiam in 3. pl. præt. kal. cum 1. aff. post kibbutz, pro schurek penult. loco seq. 1. קרא obvenierunt ista, Jer. 12. 22. In part. Ben. kal. à 3. f. m. קרא & in fam. קרא, occ. in hac signif. forma pl. f. cum 1. aff. loco seq. 1. קרא accidentia tibi, Isa. 51. 19. & in fut. kal. 3. f. m. occ. simpl. & cum 1. conv. præf. ut & cum 1. aff. absque præf. ut seq. 1. קרא eveniet, obveniet, Gen. 49. 1. 1. קרא & occurrit, 2Sam. 18. 8. 1. קרא obveniat ei, Gen. 42. 4. & à 3. pl. m. fut. kal. 1. קרא, evenient: in 3. pl. f. occ. simpl. & cum 1. conv. præf. 1. קרא evenierint, Exod. 1. 10. 1. קרא & acciderunt, Lev. 10. 19. In niph. obviā fieri; occ. in præt. niph. 3. f. m. locis seq. 1. קרא obvenit, evenit, obtulit se, Exod. 5. 3. 2Sam. 20. 1. Jer. 4. 20. Et in 1. f. præt. niph. occ. vel, cum 1. f. m. locis 3. Rad. Aleph; (ad formam, scil. verborum quiescentium 3. Rad. He) vel, juxta normam cum Aleph 3. Rad. quiescente in tseri penult. sic: 1. קרא incidi, 2Sam. 1. 6. 1. קרא incidere facta sum, Esth. 4. 11. In infin. niph. occ. forma minusufitata cum Nun charact. præt. & cum cholem in ult. ex formā kal. (cui simile vide in Rad. 1. קרא: Bu. Lex.) loco seq. 1. קרא incidendo, 2Sam. 1. 6. In fut. niph. 3. f. m. est: 1. קרא obviā fiet, Deut. 27. 6. Item in hac 3. obveniendi signif. venit etiam conjug. hiphil. 1. קרא, vel, 1. קרא, fecit occurrere: vel evenire fecit: Pag. Bu. &c. 70. ἐπινοήσας συμπίνασαι: Coc. prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. 1. קרא, vel, 1. קרא, evenire, vel obvenire faciet: in 2. f. m. cum 1. conv. præf. formā, scil. cum tseri in ult. sic: Jer. 32. 22. 1. קרא & evenire fecisti iis omne malum hoc: Pag. Coc. & fecisti, ut eveniret illis: Bu. Lex. vel & fecit (quasi esset 3. f. fut. hiph. cum 1. conv. præf.) illis occurrere omne malum hoc. Av. fecisti ut eveniret iis tota afflictio hæc. Jun. Item ulterius Notandum textus unus alter in hac Rad. specialiter ad fut. kal. & niph. in 1. signif. ut Prov. 20. 6. Multitudo hominum 1. קרא prædicabit unusquisque misericordiam ejus, (vel potius, suam: Merc.) i.e. prædicabit, & dicet misericordiam ejus, vel potius suam; & opus bonum, quod facit. Sed, virum fidelitatem, aut veritatem, quis inveniet? i.e. virum qui faciat misericordiam fideliter, & veraciter propter Deum, non ut se magnificet, & jactet in oculis creaturarum, quis inveniet? i.e. difficilis est inventu, Pag. Multitudo hominum prædicabit beneficentiam ejus: Av. Maxima pars hominum, (Hebr. multitudo hominum) prædicat quisque benignitatem suam: virum autem usque quaque veracem, (Hebr. fidelitatem: i.e. qui quantum de se prædicat, tantundem bonā fide præstet) quis inveniat? Jun. & Pro 27. 16. Et oleum aut unguentum, dextræ suæ, 1. קרא, prædicabit: (vel, dextræ ejus: nisi vis repetere, abscondit unguentum, quod tenet manu dextrā, quod suo se o-

dore declarat, & velut loquitur: Mer.) Quod est unguentum aromatarii, & quod factum est dextrā suā, &c. Pag. 1. קרא, & unguentum (quod) dextram suam præconiat; h.e. recondit unguentum, quod, quæ condidit dextera, odore ejus proditor. Coc. (abscondit eam, quisque, scil. absconderit ventum:) ut unguentum dextræ ipsius, sese prodit, (Hebr. proclamat) illa, scil. h.e. nulla ratione potest cohiberi malum istud, (mulieris contentiosæ) aut ignominia contineri, quin pervagetur in aures omnium: h.e. citius ventum pugno detinueris, aut odorem unguenti compresseris, ne ad alios perferatur, quam ignominiam hanc, quæ scil. à muliere contentionum infertur, averteris, ne latè diffundatur. Jun. Item ad fut. niph. locus, Gen. 2. 23. notandus 1. קרא huic nomen — erit, viriffa: vel, propter hoc vocabitur. viriffa: Pag. Aut potius vira: nomine, scil. fam. formato à vir, ut subjungitur. Virago, verò, quod noster interpres vertit, aliud Latine sonat. Merc. Hæc vocabitur Vira: hoc vocabulo utendum fuit, quia omnino huic loco significatione & forma. convenit: ut quàm proximè conspicua esset quodammodo Hebræarum dictionum conjugatio, & causa nominis impositi planius intelligeretur. Nam ut à viro desumpta est, ita nomen obtinuit, vira, à viri nomine derivatum, & sexus totius in specie humana commune. Alioquin hujus mulieris proprium fuit nomen Chavva: infra 3. 20. Hoc autem nomine viræ prisca latini utebantur, ut Festus autor est, & fæminas quas nunc appellamus dicebant viras, i.e. *Andrôides*, ut interpretatur Symmachus. Sic enim Romæ usus obtinebat: ut querquetulanæ viræ ipso adhuc Varronis tempore dicerentur, quibus sacellum erat in Æsculina regione ad querquetulanam portam: Jun. Item in Gen. 17. 5. & non 1. קרא ער 1. קרא, vocabitur ultra nomen tuum Abram, &c. dictio 1. קרא non est signum casus accusandi, sed (ut alibi sæpè post verba passiva) est ut He demonstr. arte nominandi casum. Pag. Item in Jer. 23. 6. 1. קרא est, pro, 1. קרא. Is locus dupliciter accipi potest: 1. ut sit nomen Christi, vel, ut nominati, vel ut vocantis. Ut nominati hoc modo: 1. קרא יהוה 1. קרא, Hoc est Nomen quo appellabunt (impersonaliter) ipsum (semen Davidis) Jehovah justitia nostra. Ut vocantis Israëlēm, hoc modo: Et hoc est nomen ejus, qui vocabit eum, Israëlēm, Jehovah justitia nostra. Confer. Mich. 6. 9. Vox Jehovah auditur, qui civitatem vocat. vel civitati prædicat. 2. Ut sit nomen Israelis vel Hierosolymæ: hoc modo: Et hoc est nomen ejus, qui vocabit eum Israëlēm: Jehovah justitia nostra. Confer. Jer. 32. 16. 1. קרא, Et hic qui vocabit eam: Jehova justitia nostra. vel: & hoc quo vocabunt eam. J. J. N. Et si sensus omnes jungendi sunt. Quando semen justum exstat, tum Jehovah, qui est justitia nostra, vocat Israëlēm & Hierosolymam, & tum Israel & Hierosolyma nominatur: Jehovah est justitia nostra. Quippe hæc est veri Israelis & Hierosolymæ professio & gloriatio. Qui autem Jehovah nominat justitiam suam: Coc. item loci, in quibus occ. No. 1. קרא (pro, præconio, aut, indictione; &c.) notandi, prout à Coc. explicantur: viz, Isa. 12. 13. 1. קרא indicere indictionem: 70.

6. וַיִּקְרַב & accessit, Lev. 9.8. 1 Sam. 17.48. 2 Sam. 20.17. 2 Reg. 16.12. Jon. 1.6. וַיִּקְרַב appropinquabit, Lev. 20.16. Josh. 7.14. Psal. 119.169. Isa. 54.14. וַיִּקְרַב & appropinquabit, Isa. 5.19. וַיִּקְרַב & appropinquavit, 1 Reg. 20.29. Eft. 5.2. Job. 33.22. Item in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum הָ par. add. idq; vel cum Scheva, vel ob pausam, cum kamets præn. cui priori formæ cum Scheva pen. ! cop. est etiam præn. וַיִּקְרַב appropinquabimus, Jos. 8.5. וַיִּקְרַב accedamus, 1 Sam. 14.38. וַיִּקְרַב appropinquabimus, Isa. 41.1. וַיִּקְרַב accedamus, Jud. 19.13. Et in 2. pl. m. fut. kal, simpl. est: וַיִּקְרַב accedetis, Lev. 18.6. Jos. 3.4. In 3. pl. f. fut. kal, juxta normam esset וַיִּקְרַב, appropinquabunt: sed cum ! conv. præf. venit, Eze. 17.7. וַיִּקְרַב & appropinquaverunt ossa; Pag. pro וַיִּקְרַב ut Kimc. inquit; est enim 3. perf. f. pl. ejusdem prorsus formæ cum 2. perf. masc. plur. ut idem R. D. ait. Ita ut unicuique tantum habeat signum generis sëm. cujus simile Vide in Rad. בָּשָׂח. Cev. Et accedebant ossa, &c. pro, וַיִּקְרַב: Coc. & accesserunt, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam 2. pl. m. cum ! conv. præf. & Nun par. ag. add. locis seq. וַיִּקְרַב & accessistis, Deut. 1.22. 4.11.5.23. Et in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 3. pl. f. cum ! conv. præf. ut seq. וַיִּקְרַב accedent, Gen. 27.41. Num. 18.3, 22. Ezech. 44.15, 16. וַיִּקְרַב & appropinquarunt, Gen. 47.28. Lev. 9.5.10.5. Num. 31.48.36.1. Josh. 10.24. Jud. 20.24. 1 Reg. 2.1. וַיִּקְרַב & accesserunt, Num. 27.1. Josh. 17.4. In niph. וַיִּקְרַב, propè accedere: sistere se: Bu. adductus est, oblatu: Av. sisti: Coc. prout occ. in præf. niph. 2. f. m. & 2. pl. m. cum ! conv. præf. utrique, sic: וַיִּקְרַב tunc sistetur, Exod. 22.8. וַיִּקְרַב & sistetis vos, Josh. 7.14. In piel וַיִּקְרַב, appropinquare fecit, seu, accedere fecit: admovit, applicuit: Item, quandoque, sed rarius, intransitive appropinquavit: Bu. Lex. adduxit, & sine Accus. appropinquavit: Av. admove, propè adducere: Coc. Prout occ. in 1. f. præf. piel, sic: Isa. 46.13. vel 47.2. וַיִּקְרַב feci, ut propinqua sit justitia mea, h. e. jus meum, ut regnum libertatis habeam in mundo, feci propè adeste, vel, feci exflare. Coc. Adduxi justitiam meam, neque longè aberit: Av. admovebo: Bu. Conc. Sed in 2. pl. præf. piel, occ. Ezech. 36.8. sic, quia וַיִּקְרַב appropinquaverunt. ut veniant. Est intransit. ut R. D. inquit, Pag. Significatio tamen intensior videtur, h. e. omni conatu & studio appropinquarunt: Merc. applicarunt, scil. animum: Bu. Conc. cum appropinquaverint venire: i. e. cum propè advenerint: Bu. Lex. appropinquaverunt ad veniendum: Av. Nam propè abest, ut venient: q. d. profecerunt jam multum in viâ, ut veniant ad montes suos. Confer, Gen. 12.11. Coc. Sed rursus, juxta quosdam, transitivè venit ead. 3. perf. pl. præf. piel, Hof. 7.5. sic: quia וַיִּקְרַב בְּתַנּוּר לֵבָנִים accedere fecerunt sicut clibanum cor suum: h. e. accedere fecerunt cor suum, accensum ut clibanus ad opus malum. q. d. ad malè cogitandum posuerunt cor suum, ut malum, quod cogitaverunt, perficerent. Pag. viz. ad Idololatriam, clibano adjungit, ut ardorem inuatur: Ubi quidam paranomasiā esse volunt verbi וַיִּקְרַב, cum קָרַב, quod est æstu exarescere. Nam & mox propheta subdit eos omnes incallescere more clibani. Merc. R. Sal. sic explicat, quia præparaverunt & compararunt cor suum,

in opere insidiarum suarum, velut eum clibanum, quem succendunt ad coquendum. Targum intransitive vertit accesserunt ad consilium peccatorum. Pag. Merc. Applicarunt, seu applicant, scil. animum: Bu. Conc. & Lex. hoc in loco, de tempore, tanquā de spatio loci Propheta loquitur. Nam, commiserunt instar fornacis cor suum: h. e. cor suum ad tempus ulque opportunum claudunt. Coc. Nam ad insidias suas applicarunt animum (Hebr. cor) suum, similem fornaci. Jun. In imper. piel, f. m. קָרַב appropinquare fac, &c. Sed pro eo cum ! cop. præf. venit cum pathach in ult. formæ instar פָּלַג divide: licet Koph sit cum kamets propter Resch seq. indageschabile: Pag. Prout occ. loco seq. וַיִּקְרַב & admove, Ezech. 37.17. & in pl. m. imper. piel, est, וַיִּקְרַב admove, Isa. 41.21. In fut. piel, a 3. f. m. וַיִּקְרַב, appropinquare faciet &c. occ. in 1. f. (à simplice formâ וַיִּקְרַב) cum בִּי, aff. sic: Job. 31.37. Numerum gressuum eorum nuntiabo, aut nunciare faciam, illi: tanquā ducem וַיִּקְרַב, appropinquare faciam illum: Pag. Admovebo illum: Bu. Conc. vel, accedam illum: Bu. Lex. adibo, vel conveniam, eum: Av. tanquā principem, admitterem illum: cum honore, scil. & gratulatione: Coc. indicarem illi, (viz. ut adversario meo:) ut antecessor appropinquarem ad illum, fretus, scil. aequitate causæ meæ, non ut affinis culpæ, sed ut princeps securus accederem. Jun. Item in 2. f. m. fut, piel, occ. cum ! cop. vel conv. præf. sic: Psal. 65.5. Beatus (est, scil. is quem) elegeris, וַיִּקְרַב, & appropinquare feceris, viz. tibi. 70. assumptisti. Hieron. susceperis: Pag. & appropinquare feceris, tibi: Av. (Beatus, quem scil. eligis) & admoves: h. e. adducis ad te, & jubes propè accedere. Coc. vel, quem ex electione tua adjungis tibi & Ecclesie. Jun. In hiph. וַיִּקְרַב, appropinquare fecit, vel jussit, &c. ut in Conc. Bu. Lex. propinquum esse facere, offerre, sistere. 70. προσφέρειν, προσάγειν: Coc. prout occ. in præf. hiph. 2. f. m. simpl. vel plenè cum Jod hiph. vel def. cum chirek tantum in ult. fic: וַיִּקְרַב vel וַיִּקְרַב appropinquare fecit, obtulit, admovit, Gen. 12.11. Exod. 14.10. Lev. 7.8, 35. Num. 7.18, 19.9.12. Sed occ. etiam cum ! conv. præf. plenè locis seq. וַיִּקְרַב & offeret, Lev. 1.13, 14.3.3.7.9.14. 4.3.5.8.7.12.14.14.12.16.6, 9, 11, 20. Num. 5.16, 25.5.14.17.15.4.9.16.5. Cum etiam cum ! præf. וַיִּקְרַב & sunt aff. sic: וַיִּקְרַב & adducet, offeret ipsum, Lev. 1.15.3.12.12.7. וַיִּקְרַב & offeret illum, Lev. 2.8. Item occ. etiam in 3. f. f. præf. hiph. simpl. & cum ! conv. præf. fic: וַיִּקְרַב obtulit, Jud. 5.25. וַיִּקְרַב & offeret, Num. 15.26. Ut & in 2. f. m. occ. cum ! conv. præf. simpl. & cum ! aff. ut & in 1. f. cum ! conv. præf. & ! aff. ut seq. וַיִּקְרַב & offeres, Exod. 29.3, 10.40.12. Num. 8.9, 10. וַיִּקְרַב & offeres eos, Ezech. 42.24. וַיִּקְרַב & accedere faciam eum, Jer. 30.21. Item in 3. pl. præf. hiph. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ! aff. sed post kibbutz pro schurek, in ult. & def. cum chirek tantum absque Jod hiph. in penult. Ut & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. prout seq. וַיִּקְרַב obtulerunt, Lev. 10.19. Num. 17.4. Ezr. 8.35. וַיִּקְרַב & offerent, Lev. 1.5.4.14. Num. 15.33. וַיִּקְרַב obtulerunt ea, Num. 16.38. וַיִּקְרַב & offeretis, Lev. 23.8 25, 26.16.18, 36. Num. 15.16.28.19, 26.29.8.13, 36. In part. hiph. 6 G f. m.

propinquitas, congressio: Pag. Bu. Av. prout occ. in forma f. f. confr. sic: Psal. 73. 28. קרְבֵּי אֱלֹהִים לִי טוֹב, appropinquatio Dei mihi bonum: 70. mihi autem adhærere (Hieron. appropinquare) Deo, bonum est: Pag. accessus: Bu. Conc. accessu Dei, vel, ad Deum: Bu. Lex. Et ego, appropinquatio Dei, sum, i.e. appropinquo Deo: Av. 70. προσκολλησθαι τῷ Θεῷ. Sed ad verbum est: accedere Deum mihi bonum. Coc. De me itaque, propinquum esse Deo, mihi bonum, est, scil. Jun. Et sic Isa. 58. 2. קרְבֵּי אֱלֹהִים יַחְפְּצוּ, appropinquationem Dei volent, pro, volunt; Pag. Quidam, imprudentius pugnam exponunt. q. d. pugnam cum Deo instituere videntur. Sed vult eos externâ quidem specie, Deo appropinquare, sed re ipsa procul abesse. Merc. Appropinquationem Deicupiunt: i.e. volunt ut Deus illis sit propè. Av. accedere Deum volupe ipsis est. Dicunt quare jejunavimus & non vidisti? &c. Est igitur accedere ad Deum in postulatione tantum bonæ conscientie. 70. ἐγγίξεν Θεῷ ἐπιθυμῶσα. Jacob. 4. 8. ἐγγίξατε τῷ Θεῷ, ἡ ἐγγίξαι ὑμῶν. accedite amore & affectu, Heb. 7. 19. ἐπεισαγωγῆς δὲ κρείττονος ἐλπίδος, ἧς ἐγγίξομεν τῷ Θεῷ, introductio melioris spei, per quam propè accedimus ad Deum, h. e. meliores Novi Testamenti promissiones. ἀφόβως, sine metu, sine δουλείᾳ, sine exhibitione Chirographi petimus: Coc. Accessu Dei delectentur. Dei. i.e. Templi, in quo sedem collocaverat Deus. Sed speciem tantum præ se ferunt eorum, quæ toto hoc versu dicuntur. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. קרב est in No, indè ducto. viz. קרב, m. medium, intimum: item venter, intestinum: item, in, inter, intra: Bu. Lex. Medium: venter, sic dictus, quòd sit in medio corporis: Item. Metaph. hoc No. est interdum, cogitatio. Pag. Internum intimum, intra: item intestinum: Av. intimum rei, animalis, hominis. 70. μέσον, κοιλία, ἐγκοιλία, γαστήρ, ἐνδοσθία. Coc. Sic appellatur generaliter quicquid est propinquissimum & intimum, ut cor, & exta, ac viscera. Unde ad mentem & cogitationem humani cordis, quæ in homine intima est, significandum transfertur: sicut & Autor Epist. ad Hebr. vertit δαίμονας. Transfertur & ad cuiusvis rei intimum, & medium significandum, Psal. 49. קרְבִּים sunt qui referente Kimchi, exponant quasi transpositum קרְבִּים sepulchrum eorum. Sed errant: nam sensus est: intimum (i.e. cogitatio) eorum est, quòd domus ipsorum perpetuò sint duraturæ. Merc. Sic Psalm. 5. 9. קרְבִּים הָיוּרָה quod intra ipsos est, (h. e. cogitationes eorum) nequitia. Psal. 36. 2. Dicit defectio ad improbum, קרְבִּים בְּקִרְבִּי in corde meo. h. e. animus meus videt, quid impietas dicet ei, qui iustitia Deicaret: Exod. 23. 21. כִּי שְׁמִי בְּקִרְבִּי nomen namque meum est in eo: h. e. novit & amat nomen meum, & id in ipso manifestatur. Hab. 3. 2. פְּעִלָה בְּקִרְבִּי שְׁנִים חִיָּה בְּקִרְבִּי שְׁנִים חִיָּה operatio tua est in medio annorum vita ejus, (quem) in medio annorum notificasti, aut cognoscendum proposuisti: quante finem anni prioris, ingruente anno alio, anno, sc. acceptionis, & Christum cognoscendum proposuisti, & ex mortuis excitasti. Coc. Jehova, opus tuum interea temporis/Heb. in medio annorum, bis eod. vers. conserva, (Hebr. vivifica) interea temporis notum fac.

Opus tuum, h. e. factum in populo tuo, quem comparasti tibi: ut Is. 45. 11. q. d. nisi populum tuum conservaveris, perierint opera tua antecedentia. interea, &c. i.e. toto illo deportationis tempore quod constituisti. Notum fac: viz. tum apud externos, magnificis operibus, tum apud tuos, salutarî verbo: Jun. Occurrit autem hoc No. cum י, ה, ו, & præf. sic: וְקִרְבִּי & intimum, Psal. 64. 7. וְקִרְבִּי intimum, intestinum, Exod. 29. 13. 22. Lev. 3. 3. 9. 14. 4. 8. 6. 3. 8. 16. 21. 28. 9. 14. וְקִרְבִּי & intestina, Lev. 1. 13. sed sæpius cum ק præf. locis seq. וְקִרְבִּי in medio, Gen. 45. 6. 48. 16. Exod. 8. 18. Num. 8. 27. 14. 14. Deut. 4. 5. 11. 6. 17. 20. 18. 2. 19. 10. 21. 8. 23. 13. 29. 11. 16. Josh. 1. 11. 3. 2. 6. 25. 13. 13. 16. 10. Jud. 1. 32. 33. 3. 5. 18. 20. 1 Sam. 16. 13. 1 Reg. 20. 39. Psal. 36. 2. 48. 10. 74. 4. 12. 78. 25. 82. 1. 101. 2. 7. 110. 2. 138. 7. Prov. 15. 31. Isa. 58. 28. 6. 12. 7. 22. 19. 24. 24. 13. 10. 23. Lam. 3. 45. Joel. 2. 27. Amos. 7. 3. 4. 10. Mic. 5. 6. 7. Hab. 3. 1. Item occ. etiam cum ק & præf. sic, וְקִרְבִּי & in medio, Prov. 14. 33. מִקְרָבִי in medio, Exod. 3. 14. Lev. 17. 4. 10. 18. 29. 20. 5. 18. Am. 20. 3. 6. 23. 30. Num. 14. 44. 15. 30. Deut. 2. 14. 15. 16. 4. 34. 15. 11. 17. 15. 8. 18. Psal. 74. 11. Jer. 6. 1. Item, occ. etiam cum variis affixis; ut cum י, Aff. & ק & ק præf. ut & cum ק præf. & י, Aff. ut seq. וְקִרְבִּי & intima mea, Isa. 16. 11. וְקִרְבִּי in mediomei, Deut. 31. 17. Jos. 9. 7. Psal. 39. 4. 5. 12. 55. 8. 94. 19. 109. 22. Isa. 26. 9. Jer. 23. 9. Lam. 1. 15. 20. וְקִרְבִּי in medio nostri, Exod. 17. 7. 34. 9. Jos. 7. 13. 1 Sam. 4. 3. Jer. 14. e. Mich. 3. 11. Sicut etiam cum ק præf. & י, vel in pausa י, Aff. occ. locis seq. וְקִרְבִּי vel וְקִרְבִּי in medio tui, Ex. 33. 3. 8. 34. 12. Deut. 6. 21. 26. 13. 1. 11. 14. 16. 11. 17. 20. 23. 17. 26. 11. 28. 43. Jos. 7. 13. Psal. 147. 13. Hof. 11. 9. Am. 5. 17. Mich. 6. 1. sicut occ. etiam cum ק præf. & י, Aff. & rursus cum ק præf. & י, in pausa pro י, Aff. sic, וְקִרְבִּי in med. tui, Isa. 12. 6. Jer. 4. 14. Nah. 3. 13. Zeph. 3. 12. 15. 17. Zach. 14. 1. וְקִרְבִּי in medio tui, Exod. 23. 25. Deut. 4. 3. 13. 5. 17. 7. 19. 19. 21. 21. 22. 21. 24. 24. 7. 13. 13. 18. 15. 21. 9. Mich. 5. 9. 12. 13. Zeph. 3. 11. Item, occ. etiam cum ק, Aff. cui ק & ק sunt præf. וְקִרְבִּי in me. vestri, Num. 11. 20. 14. 42. Deut. 1. 42. Jos. 3. 5. 10. 4. 7. 18. 7. 24. 23. Jer. 29. 8. Ezech. 11. 19. 36. 25. 27. 27. וְקִרְבִּי in med. vestri Jos. 7. 12. 13. & cum י Aff. cui etiam ק, י, & ק sunt præf. ut seq. וְקִרְבִּי intestinum, medium ejus, Ex. 12. 9. 29. 17. 1. Reg. 17. 21. 22. וְקִרְבִּי & intestina ejus, Lev. 1. 9. 4. 11. וְקִרְבִּי in medio ejus, Gen. 24. 3. Ex. 3. 20. 10. 1. 23. 21. 34. 10. Num. 11. 4. 21. 14. 11. Deut. 31. 16. Jos. 24. 5. Jud. 1. 29. 30. 1 Sam. 25. 37. 1 Reg. 3. 28. Job. 20. 14. Pf. 109. 18. Isa. 10. 1. 2. 25. 11. 29. 22. 63. 11. Hab. 2. 19. Zach. 12. 1. וְקִרְבִּי & in medio ejus, Jos. 9. 16. Pro. 26. 24. Jer. 9. 7. וְקִרְבִּי in medio ejus, Num. 14. 13. Jer. 20. 21. Item, occ. etiam cum י Aff. cui ק & ק sunt præf. & cum ק, Aff. cui etiam ק, י, & ק sunt præf. sed cum י, aff. absque præf. prout seq. וְקִרְבִּי in medio ejus, Gen. 18. 12. 24. 25. 22. Jud. 18. 7. Pf. 45. 6. 55. 11. 2. Jer. 5. 6. 45. 21. Lam. 4. 13. Am. 3. 9. Zeph. 3. 3. 5. וְקִרְבִּי in medio ejus, Isa. 4. 4. Am. 2. 3. וְקִרְבִּי medium ipsorum, Pf. 5. 10. 49. 12. וְקִרְבִּי in medio ipsorum, Jos. 3. 25. 10. 1. 24. 17. Pf. 55. 16. Jer. 31. 33. Hof. 5. 4. וְקִרְבִּי in medio sui, Psal. 62. 5. וְקִרְבִּי in medio sui, Jos. 10. 16. וְקִרְבִּי in medium ventrem ipsarum, Gen. 41. 21. In forma pl. m. קרְבִּים, intima, interiora, &c. Et in pl.

m. constr. occ. cum ' Aff. loco seq. קרבי interiora mea, Psal. 150. 1. Item, iii. signif. 3. hujus Rad. קרב est, belligerare, in bello configere: unde No. significans praelium bellum, &c. Bu. Conc. prout occ. juxta quosdam ut verbum: in Infin. kal cum 2 praf. Psal. 27. 2. בקרוב, in belligerando: juxta R.D. in Bu. Conc. vel, quum bellant adversus me maligni, &c. Sed alii in 1. signif. expouunt: dum vel quum appropinquant mihi, vel adversum me. Pag. Dam. congregiuntur mecum malefici: Cocc. In appropinquare contra me: Av. Accedentibus ad me, &c. Bu. Lex. Belligerantibus contra me maleficis, &c. Jun. Atque inde, ut dictum est No. קרב m. praelium bellum; Pag. Bu. proprie congressum seu confictam denotat: estque magis Chaldaicum: Bu. Lex. Appropinquo partium congregientium, q. d. acierum congressus, confictus, praelium: Av. *πολεμεις*: Cocc. prout occ. hoc No. f. m. simpl. locis seq. *πολεμεις*: Cocc. confictus, Job. 38. 23. Psal. 78. 9. Eccl. 9. 18. Zach. 14. 3. cui etiam 1, 2, & 3 sunt praf. prout sequuntur, קרב & bellum, Psal. 55. 22. בקרב in confictum, 2 Sam. 17. 11. בקרב ad praelium, Pl. 144. 1. בקרב a bello, Pl. 55. 19. Item, occ. etiam in forma pl. f. (quasi f. f. בקרב idem cum m. congressio, &c. Av.) sic, Pl. 68. 31. dispersit populos, qui scil. יחפצו קרבות praelia volunt seu cupiunt: Pag. Bu. Merc. Qui congressiones, i.e. praelia volunt: Av. seu diligunt. Cocc. Item hic etiam quidam locant, ut No. participiale, in forma pael: קרב m. propinquus; appropinquans, accedens: vicinus: Pag. Bu. Av. Est participium degenerans in nomen: Av. De quo in sing. & plur. vide supra ad part. ben. kal, Notandi hic ulterius veniunt loci quidam de 1. No. in 1. signif. viz. קרוב propinquus, &c. Quod signanter venit in locis seq. Deut. 30. 14. קרוב אליה הדבר מאד, propinquum est tibi id verbum valde: 1. Quia Deus tibi id significavit, 2. Quia conscientia attestatur ei verbo, quod sit verum & bonum & Deo dignum, 3. Quia suo tempore ex caelo veniet filius Dei, & ex mortuis resurget, verbi hujus confirmationem afferens. Job. 17. 12. אור קרוב מפני השד, lucem praesentem ex facie tenebrarum, i.e. ex tenebris praesentissimis. Isa. 50. 8. קרוב מצריקי, propinquus est, qui justificat me, h.e. in proximo stat, ut justificet me. Et cap. 51. 5. קרוב צדקי, propinqua est justitia mea. h.e. jus meum mox manifestabitur. Confer Isa. 56. 1. Item, Isa. 55. 6. קרוב בהיותו, propinquus est: h.e. dum vocat, dum expectat vestram respicientiam. (vel, quum se vobis facilem & benignum exhibet: humanitatis dictum. Jun.) Psal. 75. 2. וקרוב שחק, & propinquum est nomen tuum, h.e. opera tua, quibus testatam fecisti perfectionem tuam, & virtutes tuas, a quibus nominari voluisti, exstant ante omnium oculos. (nam propinquum nomen tuum, enarrant mirabilia tua, i.e. multa nobis suppeditasti publica, & privata Argumenta celebrandi nominis tui; ex quibus cognoscimus te nobis adesse, etiam his turbulentis & calamitosi temporibus: In his enim miraculis Dei, non tantum respicit David, ad prisca jam olim in populo facta: sed etiam ad singularia Dei opera erga ipsum, quum scil. profugus esset, restitutus, e- vectus, &c. Jun.) Isa. 57. 19. שלום לרחוק וקרוב, pax longinquo & propinquo: h.e. ei, qui accedit ad Christi fideles, & ei, qui ab iis recedit, pax religionis intelligitur: q. d. cessat persecutio & bellum propter

religionem. (Summam pacem, Hebr. pacem pacem, h. e. perpetuam & constantissimam quietem ab antecedentibus malis: facta, scil. reconciliatione per Christum: nam regnum Dei est justitia & pax & gaudium per Spiritum sanctum. Rom. 14. 17. longinquo & propinquo: i.e. aequè alienigenis ac Judaeis ipsis: ut supra 36. 7. Confer Act. 2. 39. & Ephes. 2. 17. Jun.) Deut. 32. 17. Dii novi, בקרוב באו, propinquo veniunt: h. e. nuper exstiterunt. (novi qui scil. e propinquo advenerant: Jun.) Jer. 23. 13. האלוהי מקרוב אני ולא אלוהי מרחוק, an Deus ex propinquo sum ego, & non Deus ex longinquo? h. e. an mea scientia aut potentia est determinata ad locum: ut minus sciam aut in eo minus possum, quod longius est. (putatisne, inquit Deus, humani aliquid de maiestate mea? Si existimatis me velut longinquam, & residentem in caelo. res vestras ignorare, Quum è contra caelos & terram impleam maiestate mea, &c. Jun.) Job. 20. 5. קרוב רגנתי וישמחתי, namque jubulum improborum a propinquo, h. e. latitia improborum est in rebus, quia non habent radices. (cantum h. e. prosperitatem [Metonymicè] improborum a propinquo, esse, scil. h. e. modo tantum, & recens cepisse, ac mox desinere: Jun.) Psal. 148. 14. לבני ישראל קרובו, filiis Israel populo propinqui sui: Confer Zach. 13. 7. Populum Christi filii Dei notat. (Sensus: evehit Ecclesiam suam in maximum robur & gloriam per Christum: Hoc enim versu causa laudationis sumitur, a singularibus Dei operibus in Ecclesia sua, cujus restitutionem res omnes creaturae expectant exerto capite, & Angeli ipsi cupiunt introspicere: Rom. 8. 19. & 1 Pet. 1. 12. Jun.) Lev. 10. 3. בקרובי אקשר, in propinquis meis sanctificabor: h. e. in sacerdotibus qui accedunt ad me. (Sacerdotes intelligit, quibus solis licuit in Tabernaculum propius ad Deum accedere. Sanctificabor, viz. exercendo iudicia mea coram populo in peccantes. Jun.) Prov. 27. 10. שכן קרוב, vicinus, qui praesto est. (melior est vicinus propinquus, fratre longinquo. propinquus: i.e. qui praesto semper est & velut ad manum, ut difficultates tuas sublevet. Jun.) Ruth. 2. 2. קרוב לני, propinquus est nobis ille vir: h. e. cognatus est noster, Num. 24. 17. אשירבונו קרוב, video eum & non propinquum. (video illud, non tamen nunc, contempler illud, sed non propinquum. Video illud, quod, scil. mox dicturus sum: procedit stella &c. Sic relativa interdum, apud Hebraeos, antecedentibus praeeunt, Jun.) Hæc de hoc No. ex Cocc. & Jun. Locum autem supra cit. Psal. 148. 14. sic etiam potest reddi: filiis Israel populo qui propinquus est ei. Quo Epitheto, populi Deo propinqui, in memoriam reducit gratuitum fœdus, quod cum Abraham Deus pepigerat. Calv.

Rad. 78. קרה est, contiguare: i.e. tignis, h. e. trabibus testæ conjungere, & operire: item contingere, evenire, usu venire: occurrere: Pag. Verbum hoc, non nisi in piel significat contiguare: ubi quidam saluntur putantes hoc significatu in kal inveniri, 2 Chro. 34. & Neh. 2. cum illic לקרות fit Infin. piel, nam in kal, diceretur לקרות. Cæterum hæc significatio ex posteriori sumpta videtur: quia qui tignis aut trabibus tabulata conjungit, aut testæ, facit ut illa occurrant & invicem coaptentur, ac coagmententur. Est autem huic vicinum verbum קרה, quod & pro eo sæpe sumitur, ut illic dictum est. Ac sicut קרה vocationem denotat, quæ

igni sœm, aut loco 3. Rad. He: ut inquit R.D. Pag. In
 paulâ prius sægol mutatur in kamets: prout occ. locis
 seq. קִרְיָה civitas, Job. 29. 7. Prov. 8. 3. 9. 3. 14. 11. 11. I-
 tem, ex Rad. etiam in hac 2. signif. est No. קִרְיָה, f. i-
 dem, oppidum, urbs, civitas: à tignis & trabibus occur-
 rentibus invicem: Av. five, à complurium tignorum
 structurâ & compage, quasi contignationem dicas: Mer.
 Vel ita dicitur urbs: quia ibi, ex agris sibi invicem oc-
 currunt homines: (70. πόλεις) unde ad No. præced. di-
 citur, Pro. 8. 3. קִרְיָה שְׁעָרֶיהָ לְפִי קִרְיָה juxta portas, ap-
 pud civitatem: ubi, scilicet, homines conveniunt, intrant,
 exeunt. Cocc. In loco portarum, in ostio civitatis. Ap-
 pellatur autem ostium שַׁרְיָה, qs, per Metaph. ut enim
 verbum ex ore. itidem & homines è civitate, (seu, ostio,
 aut portâ civitatis Merc.) egrediuntur, Pag. In ore ur-
 bis: i. e. in aditu, ingressu vel porta civitatis: Bu. Lex.
 Hinc Chaldæis frequens est קִרְיָה pro urbe seu civi-
 tate: undè Carthago, linguâ Phœnicum, nomen est na-
 cta, Merc. Item de hoc nomine קִרְיָה: in forma contri-
 sic legitur: Num. 22. 39. & venerunt קִרְיָה חֲצוֹת ad
 urbem vicorum: 70. εἰς πόλεις περὶ αὐλῶν: urbem mul-
 torum Vicorum & domorum. Alii proprium volunt.
 Sed Isa. 24. 10. קִרְיָה חֲרוֹבָה dicitur, urbs vanitatis: h.
 e. ordine & ornatu carens, Et Isa. 29. 1. קִרְיָה חֲזָקָה
 urbs, (quâ) habitavit David: Subintelligitur וְאֶשֶׁר;
 Syntaxis, ut אֶשֶׁר מְקוֹם ante אֶשֶׁר: Cocc. Civitas (in
 quâ) mansit David. Ubi Thau est loco He. Velest in
 regimine: & deficit הַנִּסְמָךְ, inquit R.D. h. e. relati-
 vum אֶשֶׁר, quod solet regimini locum dare. Merc.
 Sed R.D. in Comment. קִרְיָה, inquit, non est con-
 junctum, i. e. in regimine genitivus, sed He est loco He
 absoluti: sicut Lev. 8. 26. accepit מִצָּה אַחֶרָה
 placentam infermentatam unam: pro חֶלֶה, ut dictum
 est in חֶלֶה. Et Psalm. 58. 5. לְמוֹ חֲמָרָה venenum eis:
 pro, חֲמָרָה, ut etiam notatum est in יָחִים. Cev. Tar-
 gum, v& altari, altari quod ædificavit (vel potius, æ-
 dificatum [est,] in pahul kal, Merc.) in Civitate in
 quâ mansit David. At R.D. in Coman. scribit esse in
 regimine, & deficere dictionem אֶמְתִּי veritatis (aut
 fideli, i. e. fidelis) aut quippiam simile, in quâ mansit
 David. Vel sic est consuetudo linguæ ut dictionem in
 regimine existentem verbo jungant præterito: (ut
 Gen. 1. 1. בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית in principio [quo] creavit
 Cev.) & Hof. 1. 1. 7. הִחֲלִיתָ בְּבִרְיָהּ principium
 (quo) locutus est dominus per Hoseam. R. Sal. quæ
 fuit ædificata, vel quod fuit ædificatum, in civitate,
 in qua mansit aut habitavit David. Hieron. civitas,
 quam expugnavit David: Pag. nam חֲמָרָה est, castra-
 metari: Merc. Urbs (in qua) castra metatus est Da-
 vid: i. e. ubi David militiam suam forensis, & totum
 comitatum suum habuit: Nam urbs Davidis ex eo di-
 cta est. Jun. Occurrit autem hoc No. in absol. forma
 f. f. simpl. & cum הָ dem: & הָ præf. ut seq. קִרְיָה
 civitas, Deut. 2. 36. 3. 4. Job. 39. 7. Prov. 11. 10. 29. 8.
 11. 21. 26. 22. 2. 32. 13. 25. 2. 26. 5. La. 2. 11. Hab. 2. 8.
 12. קִרְיָה civitas, Reg. 1. 41. 45. מִקְרִיָּה ex kiria,
 Mic. 4. 10. ut & in forma f. f. consr. occ. etiam simpl.
 & cum הָ & הָ præf. קִרְיָה civitas; & n. p. Num. 22.
 39. Josh. 15. 15. Jud. 7. 11. Neh. 7. 29. Ezra. 2. 28.
 Isa. 24. 10. Psal. 48. 3. Prov. 10. 15. 13. 11. 23. 3. 29. 7.
 33. 20. Jer. 49. 25. Hof. 6. 8. בְּקִרְיָה in civitate in ki-
 riath, Gen. 23. 2. Neh. 11. 25. מִקְרִיָּה ex kiriath, ci-
 vitate

vitae, Jer. 26.20. Num. 21.29. Prov. 18.19. In Du-
ali קרייתים vel in pausa קריית: Kirjathaim: & in
forma pl. f. קריית, Kerijoth: Jer. 48. 1, 23, 24, 40.
Ezech. 25.9. & Am. 2.2. sunt tantum nomina urbium
propria: Bu. Conc. & Lex. Kiriathaim nomen erat
civitatis, unde gentes corrupte vocarunt Carthaginem:
Av. Atque inde ex Rad. in hac 2. civitatis signif. in Bu.
Conc. ponitur conjug. hiph. קריית, q.d. fecit accide-
re urbes: prout occ. in prat. hiph. 2. pl. m. cum cop.
vel conv. praef. sic: Num. 35.11. וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים
& fecistis accidere vobis urbes: Bu. Conc. vel, & con-
stituetis vobis civitates. Est enim verbum ductum à
קרה, civitas: ut inquit R.D. & A. E. Hieron.
decernite quae urbis esse debeant, &c. Sed R. Sal. &
praeparabitis, &c. ut Gen. 27.20. quia קרה occur-
rere fecit Dominus Deus contra me. Hieron. quia
voluntas Dei fuit, ut citò occurreret mihi quod vole-
bam: & R. Sal. praeparavit. Sic Gen. 24. 12. קרה
לפני נא— occurre quaso ante me. Vel occurrere,
aut obviam venire fac. Targum וְנִמְנֵן, praepara nunc,
&c. Pag. facietis ut obvianenti vobis, i.e. forte con-
stituetis, & sic Gen. 24. Fac ut occurrat nunc mihi:
Bu. Lex. Et facietis occurrere, id est, constituetis
vobis civitates, &c. Aven. Tunc deligetis vo-
bis obvias civitates: q.d. facietis vobis esse obvias,
Coc. postquam fortiteritis civitates obvianturas vo-
bis, &c. Confer, Deut. 19.1. Jun. Item iii. signif. 3.
hujus Rad. קרה est, accidere, evenire; obvianire,
occurrere: obviam fieri: Bu. Conc. & Coc. &c. Vi-
de ad initium Rad. prout occ. in 3. f. m. prat. kal, ab-
jecta 3. Rad. He, ante ה, & הו aff. cui ult. etiam
cop. vel conv. est praef. sic: קרה obvianit tibi, Deut.
25.18. וְקָרָה evenit ei, Esth. 4.7-5.12. וְקָרָה & ob-
venerit ei, Gen. 44.29. sed pro hoc ult. קרה cum
cop. vel conv. praef. venit cum Aleph loco 3. Rad.
He, (quasi à קרה) ante הו aff. loco se. וְקָרָה
& obvianit ei: Gen. 42.38. In fut. kal. 3. f. m. occ.
simil. & plenè, locis seq. וְקָרָה eveniet, Eccl. 2.14.9.
11. Dan. 10.14. He & cum conv. praef. occ. def. per
Apoc. 3. Rad. He & cum ejus vocali fagol transp. sub
1. Rad. Koph post Chirek Ethan, sic, loco seq. וְקָרָה
& accidit, Ruth. 2.3. Item occ. etiam ead. 3. pers. f. m.
fut. kal, cum ני aff. simpl. sed cum ה aff. post ה in-
terrog. praef. & cum ה aff. absque praef. ut. seq.
וְקָרָה eveniet mihi, Eccl. 2.15. וְקָרָה utrum even-
turum sit tibi, Num. 11.23. וְקָרָה obvianit tibi, Sam.
28.10. Item à 3. pl. m. fut. kal, וְקָרָה evenient, obvian-
ent, & in 3. pl. f. & occ. loco seq. וְקָרָה obvianit
obventura sunt, Isa. 41.22. In niph. וְקָרָה, vel, cum
Aleph loco He 3. Rad. וְקָרָה obviam factus est, even-
nit, occurrit: Av. Obvium exhibuit se, obvium fieri:
Bu. Coc. prout occ. in prat. niph. 3. f. m. & in 1. f.
sic: וְקָרָה obviam factus est, Exod. 3.18. וְקָרָה inci-
di incurri: Sam. 1.6. Item in fut. niph. 1. f. occ. loco
seq. וְקָרָה obviam fiam, Num. 23.15. Item in 3. f. m.
fut. niph. occ. simpl. plenè, sed cum conv. praef. de-
fective, per Apoc. 3. Rad. He: cujus quoque vocalis
fagol abjicitur etiam cum ipso He: sic, וְקָרָה obviam
fiet, Num. 22.3. וְקָרָה & obviam factus Num. 22.4.16.
In hiphil וְקָרָה, vel, cum Aleph loco 2. Rad. He, וְקָרָה
fecit occurrere: Av. obvianire fecit: Bu. Lex.
offerre, &c. ut Av. Coc. prout occ. in prat. hiph. 3. f.

m. & in imper. f. m. (de quibus vide etiam supra ad
prat. hiph. in 2. signif.) ut seq. וְקָרָה fecit ut obve-
niret, Gen. 27.20. וְקָרָה facit ut obvianet, Gen. 24.12.
Atque inde ex Rad. in hac 3. eveniendi seu obvianen-
di signif. sunt nomina seq. 1. ut quidam volunt, nomen,
vel, ut alii, part. ben. kal, aut No. participiale, (quasi à
sing. m. וְקָרָה accidens, eveniens, & in sing. f. וְקָרָה,
quod accidit &c.) in pl. f. וְקָרָה accidentia, quae eveni-
unt, &c. prout occ. cum dem. praef. sic, Gen. 42.29. Et
exposuerunt ei omnia וְקָרָה quae sibi even-
erant. Merc. Bu. Lex. Accidentia, Bu. Conc. Contingen-
tia: 70. συμβεβηκτα αὐτοῖς, Av. Hebraei passim nomi-
nis loco utuntur pro eventis: Merc. Item, 2. hinc etiam
No. וְקָרָה (formae, instar וְקָרָה fructus) & in pausa וְקָרָה m.
accidens, casus, eventus: Pag. Bu. Contingens: item,
ex adverso, contra, contrarium, ex opposito. Pag. Av. ut
Lev. 26. 21. וְאִם תֵּלְכוּ עִמִּי קָרָה si ambulaveritis me-
cum per accidens: i.e. temerè, ut ut accidat: poni-
turque pro וְקָרָה ut est vers. 24. Sægol autem est prop-
ter pausam: Bu. Lex. vel, si ambulaveritis mecum וְקָרָה
(ex) adverso: juxta Hieron. Pag. Nam adverbialiter
furnitur: Merc. Unde R.D. exp. per accidens, aut con-
tingenter. q.d. si dixeritis quod flagella quae super vos
adduco, eveniunt contingenter, &c. (Et non in retri-
butionem, seu compensationem, iniquitatum vestra-
rum; Cev.) Targum וְקָרָה, durè, aut duriter. Sed
Ab. Ezra scribit: quod juxta quoddam dictum hæc sig-
nificet robur aut fortitudinem & victoriam: sicut quum
quispiam roborat cor suum, & non pavet nè supere-
tur aut vincatur. Et sic potest exponi, pertinaciter. A-
lii verò exp. accidentaliter: deficit autem Beth, quod
suppletur in locis parallelis: velfubaudiendum est וְקָרָה
וְקָרָה ambulatione pertinaci, aut contingenti. R. Mena-
chem (ut refert R. Sal.) deducit à וְקָרָה quod est prohi-
bere: ut Prov. 25.17. וְקָרָה וְקָרָה prohibe pedem tu-
um à domo proximi tui; & 17.27. וְקָרָה (&) prohi-
bens Spiritum vir intelligentia: cui astipulatur &
Targum, habens (ut dictum est) durè. Et est sensus, &
indurant (vel, ut indurent) cor suum, prohibendo nè
mihi appropinquet. Scribitur Prov. 17.27. וְקָרָה, quod
sonaret, & frigidus spiritus: à וְקָרָה, q.d. sedatus, se-
dato animo est vir prudens. At legunt וְקָרָה pretiosus,
Merc. Vide & וְקָרָה: Cev. Si ambulaveritis mecum ex
oppositione vel ex adverso: Av. Vel temerè: q.d. per
casum, aut secundum casum: non ἀκριβώς (accuratè)
in timore & tremore, de industria, & regulam non ob-
servando. Sic vers. 24. ambulabo etiam ego vobiscum
וְקָרָה in casu, h.e. non habens rationem vestri, & ver.
28. וְקָרָה בְּחַמַּת ira casuali: ut scilicet nullam vestri ratio-
nem habeam. Coc. Et ambulabo etiam ego vobiscum
וְקָרָה ex adverso: Pag. vel, in contrario, aut in oppo-
sitione: Av. vers. 21. Quod si ambulaveritis mecum,
temerè: h.e. sine discrimine, ὁπότῃς εὐτυχῇ, ut ut ac-
cidat: i.e. si modo fueritis secuti studia vestra, & non
voluntatem meam; sic deinceps in hoc cap. & ver. 24.
utique ambulavi etiam ego vobiscum temerè: h.e. sine
ullo personarum discrimine, & non adhibita plagis mo-
deratione, habenas iræ meæ in vos laxabo: humanitatis
dictum. Jun. Occ. autem hoc No. hoc in sensu & ordine
Conc. simpl. & cum וְקָרָה locis seq. וְקָרָה accidens, ca-
sus, Lev. 26.21, 23, 28. וְקָרָה per accidens casu. Lev. 26.
24, 27, 40, 41. Item, 3. hinc etiam No. cum Mem hee-
mant.

mant.viz. מרה m. casus, eventus, accidens, contingen-
tia : Pag. Bu. Occursus, i.e. eventus, aut casus, qui alicui
contingit & occurrit, fortuna quæ casu obvenit : Av.
Id quod non fit consilio, neque de industria. 70. *συνεπι-
τεια, συμπτωματα*; Cocc. Hæc voce utuntur Logici
Hebræi ad significandam postremam ex quinque vobi-
bus Porphyrianis, *τὸ συμβεβηκός*, Merc. Occ. autem hoc
No. ordine Conc. absol. & constr. simpl. & cum *ו, פ, &
ק* praf. prout sequuntur, מרה accidens, casus, e-
ventus, 1 Sam. 6. 9. 20. 26. Eccl. 3. 19. 9. 2, 3.
מרה & eventus, Eccl. 3. 19. מרה quoddam eventus,
Eccl. 2. 14. במרה juxta eventum, Eccl. 2. 15. I-
tem occ. etiam hoc No. cum *ו* aff. lic. Ruth. 2. 3.
מרה & accidit מרה accidens, seu casus ejus : i. e.
casu ipsi contigit : Pag. Bu. Et incidit : occursus ejus,
in partem agri Boaz : Av. Et casu oblata est ei portio
agri Boaz : Cocc. accidit casu ei, (Hebr. accidit
casus ejus : Enallage. h. e. ipsa hæc de re nihil
cogitante, sed Deo, pro ipsa, sic dirigente;) possessio
agri, viz. pertinentis, ad Boazum. Jun. Item 4. Hinc
etiam, juxta quoddam est No. מרה m. idem cum præ-
ced. accidens, casus; Merc. Bu. Lex. prout occ. in
forma f.m. constr. (cum Tseri scil. pro sægol in ult. &.)
cum *ו* praf. sic, Deut. 23. 10. מרה ex acciden-
te seu eventu noctis, aut casu nocturno : Merc. Bu. Lex.
vel propter accidens aut eventum noctis : Nam Mem
est litera deserviens, ut ostendit Koph cum dagefeh,
inquit R.D. Unde est formæ *מרה*, ager, inquit, A.E.
Merc. Alii verò volunthoc esse formam constr. No-
minis præced. cum Mem heemant. & sic exp. מרה
מרה eventum nocturno : est autem quod Doctores
Hebræi appellant מרה (ex No. 2. præced.) fortuitam
feminis effusionem. Kimchi putat Mem esse ex *ו* præ-
positione, ut dagefeh sit loco nut : quod non sequor.
Nam potius subaudio *ו* servile, quasi במרה per
eventum, &c. Ad hoc est dagefeh in Koph ad ornatum;
Mer. Accidens nocturno, Dagefeh est Euphonicum. Coc.
Casu, nocturno, &c. De quo vide Lev. 15. Ubi lex tradi-
tur de purgandâ inmunditiâ viri Gonorrhæa laboran-
tis : seu profluvio feminis : quod interdum etiam ac-
cidit in somniantibus, seu in somno aut in somnio. Jun.
Notandus etiam locus supra cit. Eccl. 2. 19. מרה
מרה (*בני האדם ומקרה בהמה ומקרה אדם*) tria
hæc sunt cum sægol; & absoluta inquit R.D. in lib.
Rad.) i. e. quia accidens (scil. sunt in mundo) filii ho-
minum, & accidens (est in mundo) animal, & acci-
dens unum eis (est in ipso mundo morte.) Pag. Uti scri-
buntur : sic dicendum omnino fuerit. Sed hic malim
veteres sequi, & per Tseri, sensûs commoditate ita
postulante, legere : par est omnium horum eventus.
Merc. Et A.E. sic exp. Hic versus est secundum cogi-
tationes filiorum hominum, qui non habent sapientiam,
nec intelligentiam : qui videntes accidens unum
esse homini & animali, putarunt illa habere eundem
spiritum, nec præstare hominem animantibus cæteris.
Pag. Quod accidit filiis hominis & pecudi : &c. Est in
absol. forma cum sægol pro מרה cum Tseri in for-
mâ constr. seu in regimine : Coc. Eventum filiorum
hominis similem esse eventui ipsius bestiarum & eundem
eventum illis esse, q.d. ex factorum similitudine simi-
lem utriusque eventum esse statuebam; eandem mortem,
eademque mortis consequentia. Jun. Item hic

etiam in hac Rad. מרה, quidam locant No. in formâ
pl.m. מרה, telæ araneorum, quæ, scil. sunt instar
tignorum & contignationum : prout occ. in formâ pl.
m. constr. cum *ו* cop. praf. Isa. 59. 5. Ova reguli excludent
מרה & telas aranei textent. Ut & cum *ו* Aff.
ibid. vers. 6. מרה telæ eorum non erunt in vestes : i.
e. ex his non fient vestes. Av. qui solus hæc hic habet, re-
liqui vero referunt ad Rad. מרה : ubi etiam vide.

Rad. 79. מרה : in Bu. Conc. duo signif. 1. est, decal-
vare, depilare caput, abraderè : glabrare se, calvitie-
m sibi inducere : Pag. Bu. Av. vel decalvari, &c. pilos
vellere. 70. *ἐπαρσθαι*, Cocc. Est cogn. cum מרה e-
longavit. Hinc *καίρω* tondeo, *κονρεύς* tonsor, *κονρέα* cæ-
saries, tonsura : item *καρὰ, κὰρ* : &c. In kal. מרה est,
vel intransit. fuit calvus : vel cum Accus. transit. decal-
vavit : Av. Significat autem tam naturalem, quam fortu-
itam calvitie, vel quàm crines forcipe removentur,
Merc. Unde in Imper. kal. f.m. מרה : decalva te, &c.
sed in f.f. cholem transp. cum Scheva & mutatur in kam.
kat. sub koph : sic, מרה decalva, glabra te, Mich. 1. 16.
Et in fut. kal. à 3. f.m. מרה, decalvabit, occ. in 3. pl. m.
cum kibbutz pro schurek in ult. ante He parag. vel cum
He in fine loco schurek : Pag. Bu. sic, מרה calvitium
faciant, Lev. 21. 5. In Niphal, מרה, glabrari, calvitie-
m induci, calvitium fieri : Pag. Bu. Cocc. decalvatus
est, depilatus est in capite, Av. prout occ. in fut. niphal.
3. f.m. loco seq. מרה calvus fiet, calvitie inducet si-
bi, Jer. 17. 6. In hiphil. מרה glabrum calvum effecit,
Bu. calvitium fecit : Av. decalvavit, aut decalvare
fecit : Erat autem decalvatio; luctûs indicium : unde
Sueton. Apud antiquos barbæ; capitisque rasura indi-
cium fuit luctûs. Pag. Occ. autem in præter. hiph. 3. pl.
cum *ו* cop. vel conv. praf. loco seq. מרה & cal-
vitium fecerunt, Ezech. 27. 31. In hophal, מרה, vel
cum kibbutz pro kam. kat. מרה, decalvatus, depila-
tus fuit &c. Prout occ. in part. hoph. f.m. sic, מרה cal-
vum, Ezech. 29. 18. Atque inde ex Rad. in hac signif.
sunt nomina seq. 1. No. מרה m. calvus : *καλαρός* : Pag.
Bu. Cocc. calvus in occipito. Nam differt גבה calva-
ster, qui naturâ in fronte tantum calvus est : Av. Pro-
ut occ. locis seq. מרה calvaster, calvus; Lev. 13. 40. 2
Reg. 2. 23. Item 2. hinc etiam No. מרה vel מרה : &
semel, Ezech. 27. 31. cum Aleph loco He מרה f. cal-
vities, calvitium : Pag. Bu. Coc. calvitium factum for-
cipe, aut manu evulsum : & est signum luctûs : *κονρέα* :
Av. prout occ. hoc No. simpl. locis seq. מרה calvitium,
Lev. 21. 5. Deut. 14. 1. Isa. 3. 24. 15. 7. Jer. 17. 5. 48. 37.
Ezech. 7. 18. 27. 31. Am 8. 10. cui etiam formæ f.f. ab-
sol. *ו* est praf. sic, מרה, & ad calvitie, Isa. 22. 12.
& in formâ f.f. constr. מרה, calvities, & c. prout occ.
cum *ו* Aff. loco seq. מרה calvitium tuum, Mic. 1. 16.
Item, 3. hinc etiam No. מרה f. calvities, calvitium;
calvum, locus calvus aut decalvatus : Pag. Bu. Calviti-
es in toto capite. Av. Occipitis videtur esse calvities :
ut גבה est scincipitis calvities; Coc. R. Sal. narrat, מרה
esse glabritiem occiput versus : A. E. totius capitis : גבה
autem, esse calvitie summi capitis five verticis. Hæc
autem duo nomina ejusdem sunt formæ : sed in priori;
Koph est cum kamets ob Resch sequens indageschabile.
Bu. Lex. Occ. autem hoc No. cum *ו* praf. sic : Lev.
13. 42. Et si fuerit בבה או בבה in calvitie
vel recalvatione : ut Hier. R. D. in Rad. בבה, בבה
&

& קרח hoc pacto differunt, quia גבחת est locus, in quo non fuerunt capilli (aut, pili:) sed קרח est locus, in quo fuerunt capilli, sed defluerunt, & proinde locus decalvatus & depilatus est. Pag. Sic quoque גבחת recalvatio vestis dicitur, quum vestis adhuc nova est, & non habet pilos propter plagam lepræ. קרח vero, i. e. calvities vestis, quando defluxit ab ea pilus propter vetustatem, & plagam lepræ. Et sic Targum, Lev. 13. 55. וְגַבְחָתוֹ אִין בְּקִרְחָתוֹ in calvitio (calvitie) ejus, aut in recalvatione ejus: quod de veste dicitur, transiit, in vetustate ejus, vel in novitate ejus. Atque ita etiam interpretantur in (libro) Siphra, בְּקִרְחָתוֹ in calvitio ejus: hæ sunt veteres vestes. גַּבְחָתוֹ in recalvatione ejus: hæ sunt novæ. Ibidem quoque calvitium, & recalvationem capitis sic exponunt, ut calvitium esse dicant defluxum pilorum, à vertice versus cervicem, seu occiput; recalvationem verò à vertice versus frontem. Cev. Alii volunt גַּבְחָת calvitiam fortuitam significare in anteriore tantum parte capitis: at קרח tam fortuitam, quam naturalem, etiam in occipito. Sed de hac re vide & in קרח. Nota insuper discrimen inter קרח & קרח, quod præcessit, per voces Latinas facile distingues, calvitium & calvitium. קרח est, calvities Naturalis, aut fortuita: at קרח propriè calvitium manu, aut forcipe factum. Merc. Ex R. D. sic verti potest v. 42. in loco decalvato, vel in loco in quo non fuerunt pili. Sed ex textu differentia liquidò constat. Dicitur enim paulò superius, Et vir, quum depilatum fuerit caput ejus (scil. totum, secundum A. E.) קרח calvus est, mundus est. Et si è latere, vel, cinnino, faciei ejus depilatum est caput ejus, גבחת recalvaster est, i. e. fronte calvus: non toto capite, ut calvus. Undè potest & sic verti, si fuerit in calvatione, i. e. in toto capite, vel in recalvatione, i. e. in fronte. At secundum A. E. קרח est, cujus vertex capitis est depilatus, גבחת is cujus frons est depilata. Pag. Imò vero in Comment. in Lev. 13. vult קרח esse, cujus totum caput depilatum fuerit, גבחת verò cujus summus capitis vertex. Cev. Et R. Sal. Depilatio verticis versus faciem, est גבחת: Depilatio verò quæ est hinc, & inde (i. e. antè & retrò) est קרח: Pag. In Comm. R. Sal. in Lev. 13. גבחת definitur glabrities, seu depilatio verticis faciem versus, etiam in his, qui ex Leprà hic & illic, vel omnino depilati fuerint: at קרח glabrities, seu depilatio verticis occiput versus: Cev. Item occ. etiam hoc No. cum קרח præf. & aff. sic: Lev. 13. 43. 55. וְגַבְחָתוֹ בְּקִרְחָתוֹ in loco calvo ejus: Bu. Conc. & Lex. Lepra germinans est in calvatione ejus: vel בגבחתו in recalvatione ejus: Pag. In calvitie ejus, aut calvastris loco ejus: Av. & c. vide supra fusc in Pag. & Merc. deinde ii. signif. 2. hujus Rad. קרח est, gelu, glacies: Bu. Conc. in No. scil. indè ducto קרח, m. gelu: Pag. Bu. Quòd scil. plantas decalvet, & velut lugere faciat. Merc. Nam terram gramine, & arbores plantasque, foliis dejectis, quasi glabrat. Item, glacies, crystallum: Job. 6. 16. Ezech. 1. 22. Bu. Lex. (Hinc κρύος frigus.) Significat autem non tantum gelu: sed & crystallum gelu frigoreque concretum. Av. Nam Græcum κρύαλλος, crystallus, est comp. ex κρύος, frigus, & ἄλλος, contraho: ita ut gelu concretum dicatur crystallum. Nam,

ut scribit Plinius, ex gelu vehementiore concreto nascitur: & non alibi certe reperitur, quam ubi hyeme nives rigent: glaciemque esse certum est. Pag. In pausa seu majori accentu hoc No. habet kamets pro sagol penult. prout occ. simpl. & cum קרח, & קרח præf. prout seq. קרח glacies, Job. 6. 16. 37. 10. קרח & gelu, Gen. 31. 40. קרח glacies, Ezech. 1. 22. קרח glacies, Job. 38. 29. קרח & gelu, Jer. 36. 30. Atq; hinc 2. est No. קרח, m. idem, glacies, & c. Sed cum קרח aff. cholem mutatur in kam. kat. sic: Psal. 147. 17. mittit, seu emittit aut projicit קרח glaciem suam: Pag. Bu. Av. Coc. i. e. grandines. Bu. Lex. 70. crystallum suum. Pag. Quidam putant grandinis esse speciem: non autem dubium quin idem sit cum præced. Merc. gelu suum: Bu. Conc. Locus autem supra cit. Job. 37. 9. sic explicandus, à flatu (aut, propter flatum) Dei (i. e. vehementem) dabit קרח glaciem. Vel sic. A voluntate Dei dabitur glacies. Pag. Ad verbum, dabit (dans scil.) gelu, i. e. dabitur. Sic interdum loquuntur Hebraei, ut supra notavi sub initium Rad. קרח in locum: Gen. 16. Merc. Hieron. flante Deo concrefcit gelu. 70. & à vento forti dabit glaciem. Targum à verbo Dei (i. e. jussu Dei) dabitur glacies. R. Levi, à voluntate Dei. Et R. Abr. Perutso, à voluntate, i. e. ordine voluntatis Dei datur glacies super terram tempore, quo congelantur aquæ: vel ros & stillæ nocturnæ, tempore quo descendunt paulatim paulatim, atque ita evenit ut generetur glacies: Pag. Hæc verò postea diducuntur (seu, liquefiunt & dissolvuntur) ita ut evadant aquæ diffluentes, & effusæ quam copiosissimè: Cev. Item de loco, Job. 6. 16. Qui (viz. torrentes) denigrantur, קרח à glacie; aut, propter glaciem: vide supra in Rad. קרח: Merc. Qui turbidi sunt, à glacie: Av. 70. plerumque crystallum vertunt, prout plerique reddunt illud, Ezech. 1. 22. קרח tanquam glacies illa terribilis: 70. κρύσταλλου: Cocc. sicut color glaciei, aut crystalli. Hieron. quasi aspectus crystalli: Pag. Et similitudo aspectus glaciei, i. e. crystalli terribilis: Av. Quasi specie crystalli formidabili, & c. Hebr. gelu formidabilis, i. e. vehementissimè: Periphrasis crystalli, vide Plin. 37. 2. & Gell. Sensus: pellucidus erat, five διαφανής, & nitens: undè tum ipse omnia inferiora prospectabat: tum angeli & res omnes creatæ, suo modulo majestatem ejus gloriamque poterant contemplari. Jun.

Rad. 79. קרח est, tegere aut operire carnem, scil. pelle aut cute, inquit R. D. Pag. Superindere, vel superindere, superinducere, obducere. Bu. Lex. Obduxit carnem pelle, appendit cuti carnem. Cogn. cum קרח intertextit variis filiis diversorum colorum, ut solent acupictores. Hinc κρεμάω, κρεμάω, κρεμάω, κρεμάω, appendo, suspendo, κρέμαμαι pendeo, Av. קרח est, superindere, obducere: Bu. Conc. prout occ. in præf. kal. 1. f. cum קרח conv. præf. Ezech. 37. 6. וְקָרַחְתִּי עֲלֵיהֶם & operiam vos cute aut pelle. Hiero. & extendam super vos cutem. Pag. & superindam vobis cutem, vel ducam, aut obducam super vos cutem: Bu. Lex. & Conc. Et inducam vobis cutem: 70. ἐκτενῶ: Coc. Et obducam vobis carnem: Jun. Item, occ. etiam in fut. kal. 3. f. m. cum קרח conv. præf. Ezech. 37. 3. וְקָרַחְתִּי עֲלֵיהֶם & obduxit, vel obducta fuit, & c. Bu. Conc. Et operata est, seu operuit se super eos cutis: est enim intransit.

transit. superius verò transit. inquit R.D. Pag. Et superindita vel ducta esset super ea cutis: aut, obduxisset eis (Deus) cutem: Bu. Lex. Et inducebat iuscutem, 70. ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέγμα ἐνδύω: Intransitivè; Coc. Quidam verò transitivè exponi posse credunt, & distenderat cutem, &c. Sed magis placet Kimchi. Hebraei Doctores hoc verbo utuntur etiam ad incrustationem quæ plagæ supervenit, item ad panis in furno incrustationem designandam. Mer. Hier. & extenta est in iis cutis; Pag. superindita esset iis cutis supernè: Jun.

Rad. 80. קרו, est, radiare, splendere: Bu. Ma. radiavit, crinivit, immisit radios habentes formam cornuum. Hinc κεραυνῶ, κεραυνῶ fulmino, splendeo, radios dispergo: κεραυνός, fulmen, κοραῖνα, gloriol. Item Lat. corono: habet enim corona suas laminas instar cornuum: Item crinis, ut crinita stella. Av. verbaliter autem videatur hoc verbum apud reliquos, infra post nomen: ubi verbum locant tanquam à nomine derivatum: . Nam pro ipsa radice plerique statuunt nomen (cum sex punctis: Pag.) קרו, in com. gen. sed sæpius fæm. Bu. Lex. Coc. cornu: & transl. seu Metaph. fortitudo, potestas, robor: Pag. Bu. quòd cornuta animalia, in cornibus, robor suum habeant. Bu. Lex. præsidium, potentia: fiducia: Merc. Item regnum: Pag. quòd prædura sint & robusta animantium cornua, in quibus & fiduciam suam collocant, & vim repellunt, vel impetum faciunt in alia. Transfertur & ad alias res per similitudinem. Sic cornua altaris in Templo dicta, manubria angularia: Item radii, quos lux, cornuum more, ex se diffundit: de quo infra. fæmineum est. Affines sunt voces Latina & Græca, κέρας, cornu; Merc. Quod Metaphoricè ponitur pro robore & potentia: item pro, regno, seu imperio. accipitur, nam animalium robor est in cornibus situm. Hinc κέρας, cornu. & Germ. Horn: κεραβεῖς, cornutus, κρανιον, cranium: κεραίς, caput projicio: κρεῖς, caput, fortitudo: κούραν, dominus, imperator: κορανέω, impero, &c. Av. In 1 Sam. 16. 13. קרו, קרו cornu olei: dicitur vas ex cornu factum: & sic in vers. 1. imple cornu tuum, &c. fortasse omne vas & ἀλάβαςρον sub hoc nomine intelligi potest. In duali קרני, Dan. 8. 2. duo cornua: sunt duo regum ordines. Medus unus & Persæ multi: sic Dan. 7. 24. Decem cornua, decem Reges, h. e. decem Regum ordines. Et in Ezech. 27. 15. קרניות, 70. vertunt, ὀδοντάς ἐλεφαντίνους: cornua. quæ videntur esse dentes, & appellantur קרו, ebur. Et Exod. 29. 12. קרנית, קרנית cornua altaris: notant omnipotentiam ejus, in quo est reconciliatio: ut, quòd sanguis ejus aspergitur, possit notare. τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς τῆς ἀκαταλύτου, quæ est in Christo, vim & efficaciam dare sanguini ipsius. Coc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In forma f. m. simpl. vel, extra pausam, cum duplici sægol: vel in pausa, cum kamets penult. locis seq. קרו, vel קרו cornu, 1 Sam. 2. 10. 16. 13. 1 Reg. 1. 39. 1 Chron. 25. 5. Pl. 75. 5. 152. 17. 148. 14. Jer. 48. 25. Lam. 2. 3. 17. Ezech. 29. 21. Dan. 8. 5. 9. Zach. 2. 4. Cui etiam priori formæ, 1 cop. 1 dem. 11 & 1 sunt præf. קרו, & cornu, 2 Sam. 22. 3. Psal. 18. 3. קרו, cornu, Dan. 8. 8. קרו, & cornu, Dan. 8. 21. קרו, cornu, Josh. 6. 5. Isa. 5. 1. Cum affixis in sing. prius sægol mutatur in

pathach, & alterum in scheva, pro more talium: ut cum 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, & 1 aff. prout sequuntur. קרו cornu meum, 1 Sam. 2. 1. Job. 10. 15. Psal. 92. 11. קרו cornu nostrum, Psal. 89. 18. קרו cornu tuum, 1 Sam. 16. 1. קרו idem, Mic. 4. 13. קרו cornu vestrum, Psal. 75. 6. קרו cornu ejus, Psal. 89. 25. 112. 9. In Duali, vel est cum scheva & kamets: קרני, vel cum pathach & scheva קרני, duo cornua: quæ proprie animalia gestant: Bu. Sed in Hab. 3. 4. R.D. & A. E. reddunt, splendores, vel radios splendentes: Pag. Bu. Hoc enim in loco prius dixerat: & splendor sicut lux erit, pro erat: & idem repetens sub aliis verbis, ait, splendores, vel radii splendentes, &c. Pag. Occ. autem hæc forma Dualis hujus No. simpl. & cum 11 & 12, præf. ut seq. קרני cornua, Dan. 8. 3. קרני cornua, Hab. 3. 4. קרני cornua, Amos. 6. 13. קרני cornua, Dan. 8. 6. 20. קרני & cornua, Dan. 8. 3. Item occ. etiam in forma pl. vel du. m. simpl. & cum 1 cop. 11 & 12 præf. cui ult. קרו etiam est aff. sic: קרו cornua, 1 Reg. 22. 11. 2 Chron. 18. 10. Psal. 75. 11. קרו & cornua, Deut. 33. 17. וקרני & de cornibus, Psal. 22. 22. וקרני & cornibus vestris, Ezech. 34. 21. occ. etiam cum 11 aff. simpl. & cum 1 præf. sic: קרו cornua ejus, Deut. 33. 17. קרו idem (ex forma duali) Dan. 8. 7. וקרני cornibus suis, Gen. 22. 13. & in forma pl. f. absol. occ. simpl. & cum 1 dem. præf. קרניות cornua, Zach. 2. 1. וקרניות קרניות, Ezech. 43. 15. Zach. 2. 2. 4. sed sæpius in forma pl. f. constr. occ. simpl. & cum 11 & 12 præf. ut & cum 11 aff. prout seq. קרניות cornua, Exod. 29. 12. Lev. 4. 7. 18. 25. 30. 34. 8. 15. 9. 9. 16. 18. Psal. 75. 11. 118. 27. Ezech. 27. 15. Amos. 3. 14. Zach. 2. 4. וקרניות קרניות, 1 Reg. 1. 50. 2. 28. 1. 51. וקרניות & cornibus, Jer. 17. 1. קרניות cornua sua, ejus, Exod. 27. 2. 30. 2. 3. 37. 26. 30. 10. 27. 25. 38. 2. Ezech. 43. 20. Atque inde, ut dictum ad initium Rad. ex hoc No. præced. plerique formant verbum in kal. קרו, splendere, radiare, radios splendoris instar cornuum emitte-re: per Metaphoram: Bu. Lex. coruscare: Coc. prout occ. Exod. 34. 29. sic: Et Moyses nesciebat quòd קרו splenderet cutis vultus sui, aut faciei suæ, dum loquebatur cum illo: Pag. i. e. quòd radiaret: jubar, seu splendorem emitteret radiorum, qui cornua referunt: vel quòd splendida reddita esset, interim dum colloqueretur cum Domino: Me. c. radiavit, &c. Bu. Conc. Nam instar cornuum. è facie illius egrediebantur splendores. aut, radii splendentes. Unde A. E. scribit: nesciebat, &c. eò quòd apparuit gloria ante faciem illius. Idcirco splendere fecit eum, vel, eam, secundum splendorem firmamenti. Et R. Sal. scribit. quòd lucem emittebat instar cornu. Et Targum: nesciebat quod crevisset splendor gloriæ faciei suæ. Quem sensum sequitur Paulus, 2 ad Cor. cap. 2. Adeo ut non possent oculos intendere filii Israel in faciem Moyses, propter gloriam vultus ejus &c. Pag. Quòd splenderet, vel splendida facta esset cutis faciei ejus: Bu. Lex. Quòd criniebat, i. e. radiabat cutis. &c. Av. Quòd coruscaret cutis faciei suæ. 70. ἀσέβηται ὁ ὅψις τῆς χροῦς τῆς προσώπου αὐτοῦ. Sic ibid. vers. 20. 35. Coc. Ut ignoraret Moyses, splendidam esse factam cutem faciei suæ: Unde dicitur vers. 33. Donec verò absolvisset Moyses loqui cum iis: imposuit faciei suæ

velamen. Hujus autem interpretationis autorem Apostolum secuti sumus, 2 Cor. 3. 7. Idque ex sequentium verborum fide : quæ Ab. Ezra quoque observavit. Dicitur enim vers. 35. Respiciebant autem filii Israelis in faciem Moschis, quod, &c. Hoc est, sic afficiebantur contuitu faciei illius, ut timerent propius eum accedere, neque ad ea quæ agebantur attenderent. Jun. Atque inde etiam formatur verbum in conjug. hiphil; קָרַע cornua produxit: Bu. facere cornua: Pag. produxit cornua crinientia: Av. cornua habuit: Cocc. prout occ. in part. hiph. f. m. cum chirek tantum absque Jod hiph. in ult. loco seq. קָרַע cornua producens, Psal. 69. 32.

Rad. 81. קָרַע in Bu. Conc. duo signif. 1. est: קָרַע, & קָרַע: incurvare, juxta R.D. vel, incurvari: repandum esse, inclinare sese: arctius est quam קָרַע quod crurum incurvationem proprie significat. Utrumque in utroque Textus loco conjunctum est. Merc. Curvum, reflexum esse, Bu. Lex. curvari: Coc. corrui repandus, concidit devastatus & desolatus. Hinc קָרַע, devasto, desolo: קָרַע, incultum esse, קָרַע, terra inculta: קָרַע, solitudo: קָרַע, incultus: & קָרַע, Cherfonnesus, peninsula, &c. Av. Occ. hoc verbum in præf. kal, 2. pl. sic, Is. 46. 2. קָרַע curvaverunt se: Pag. reflexi sunt; Bu. &c. Item, occ. etiam in part. ben. kal, f. m. sic, Is. 46. 1. קָרַע incurvans, seu incurvat se: Pag. reflexus est, seu reflectens se, Bu. Lex. & conc. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. קָרַע, est ansula, Bu. Conc. à forma sc. reflexa: Bu. Lex. Idque viz. in No. inde ducto קָרַע, aut קָרַע, m. uncinus curvus: Pag. Nam singulare ejus non invenitur: sed in forma pl. m. קָרַע sunt fibulæ: Coc. Av. Uncini repandi, quibus aliquid ad aliud conjungitur, ut illis incidat, Av. Habent capita recurva, ad apprehendendum laqueolos, qui Hebraicè dicuntur קָרַע. Noster interpres, nunc annulos, nunc fibulas, nunc circulos, vertit. (Sunt enim vel uncini: vel circuli: Coc.) Græci κελύκος appellant. Est proprie hamus: gallicè, crochet, Anelet, ex Exod. 35. 11. Merc. Cev. prout occ. hoc No. in absol. forma pl. m. cum ה, & ב, pro ה, m. præf. Et in forma pl. m. constr. simpl. & cum ו, aff. prout seq. קָרַע ansulæ, Exo. 26. 11, 33. קָרַע in ansulas, Exod. 25. 6, 36. 12. קָרַע ansulæ, Exod. 26. 6, 11, 36. 13, 18. קָרַע ansulæ ejus, Exod. 35. 11, 39. 33.

Rad. 82. קָרַע: est scindere, lacerare, rumpere: Pag. Ba. Item aperire: Pag. ut cil. qui pannum aut aliquid ejusmodi, continuum dirumpit & dilacerat: quasi discontinuare dicas, dirumpere, discindere. Sunt qui opponunt verbo קָרַע transposito, quod est, diducere: Merc. Confidit, discidit, dirupit: in duas partes dilaceravit, quemadmodum vestimentum dirumpitur. Cogn. cum קָרַע, extendit, expandit. Hinc קָרַע, scindo, & per Metath. קָרַע, discindo: Item קָרַע laceror, &c. Av. Occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ו, cop. vel conv. præf. ut & in 2. f. f. cum kamets, ob pausam, pro Scheva penult. קָרַע laceravit, 1 Sam. 15. 28. 2 Reg. 5. 8. 17. 21. קָרַע & lacerabit, lacerat, Lev. 13. 56. Jer. 22. 14. קָרַע laceravit. 2 Sam. 13. 19. Et in 2. f. m. præf. kal, occ. simpl. sed in 1. f. simpl. & cum ו, conv. præf. Ut & in 3. pl. simpl. ut seq. קָרַע lacerasti, 2 Reg. 5. 8. Is. 63. 19.

קָרַע laceravi, Ezr. 9. 3. קָרַע & lacerabo, Ezech. 13. 20, 21. קָרַע lacerarunt, Num. 14. 6. Psal. 35. 15. Jer. 36. 24. In part. Ben. kal, f. m. est, & occ. loco seq. קָרַע lacerans, 1 Reg. 11. 31. & in part. pahul kal, occ. in f. m. plenè cum schurek: Sed in pl. m. absol. cum kibbuts pro schurek penult. & in pl. m. constr. tam cum kibbuts, quam cum schurek penult. Cui priori cum kibbuts, ו, cop. est etiam præf. ut seq. קָרַע lacerata, 2 Sam. 15. 32. קָרַע laceratas, 1 Sam. 4. 12. 2 Sam. 1. 2. קָרַע lacerata, 2 Sam. 13. 31. קָרַע lacerata, 2 Reg. 18. 37. Is. 36. 22. קָרַע & lacerata, Jer. 41. 5. In infin. kal, occ. simpl. plenè cum kamets: sed cum ו, præf. cum Scheva sub ו. Rad. sic: קָרַע lacerando, 1 Reg. 11. 11. קָרַע ad lacerandum, Eccl. 3. 7. Sed cum ו, præf. & ו, aff. cholem infin. transp. & mutatur in kam. kat. sic: ו, קָרַע & in lacerare me, Ezr. 9. 5. In imper. kal, à f. m. קָרַע, lacerare: occ. in pl. m. simpl. & cum ו, cop. præf. קָרַע lacerate, 2 Sam. 3. 31. ו, קָרַע & lacerate, Joel. 2. 13. In fut. kal, 1. f. occ. cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. cui priori formæ cum pathach ו, cop. & ו, conv. sunt præf. Sicut etiam occ. cum ה, aff. absque præf. ut seq. קָרַע lacerabo, 1 Reg. 11. 11. קָרַע lacerabo, 1 Reg. 11. 13. ו, קָרַע & lacerabo, Hof. 13. 8. ו, קָרַע & laceravi, 1 Reg. 14. 8. ו, קָרַע lacerabo illud, 1 Reg. 11. 12. & in 2. f. m. fut. kal, occ. cum ו, conv. præf. Sed in 2. f. f. simpl. sic: ו, קָרַע & lacerasti, 2 Reg. 22. 19. 2 Chron. 34. 27. ו, קָרַע lacerabis, Jer. 4. 30. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. cum ו, conv. præf. Cui etiam ה, & ו, sunt aff. ut seq. ו, קָרַע & laceravit, Gen. 37. 29, 34. Josh. 7. 6. Jud. 11. 35. 1 Sam. 28. 17. 2 Sam. 13. 31. 1 Reg. 21. 27. 2 Reg. 5. 7. 6. 30. 19. 1. 22. 11. 2 Chr. 34. 19. Esth. 4. 1. Job. 1. 20. Is. 37. 1. ו, קָרַע laceravit illud, Jer. 26. 23. ו, קָרַע & laceravit eam, 1 Reg. 11. 30. ו, קָרַע & laceravit ea, 2 Sam. 1. 11. 2 Reg. 2. 12. Item occ. etiam in 3. f. f. fut. kal, & in 3. pl. m. cum ו, conv. præf. utrique sic: ו, קָרַע & laceravit, 2 Reg. 11. 14. 2 Chron. 23. 13. ו, קָרַע & lacerarunt, Gen. 44. 13. Job. 2. 12. In niph. ו, קָרַע, rumpi, findi, lacerari: Bu. Diruptus est à seipso, difficilis est: Av. laceratum esse: Coc. prout occ. in 3. f. m. præf. niph. cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult. sic: ו, קָרַע findetur, 1 Reg. 13. 35. & in fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. plenè cum tseri ante pathach: sed cum ו, conv. præf. cum pathach tantum in ult. ו, קָרַע laceretur, Ex. 28. 32. 39. 23. ו, קָרַע & laceratum fuit, 1 Sa. 15. 27. Atq; inde ex hac Rad. קָרַע est No. קָרַע, scissio: Pag. vel potius קָרַע, ruptura, scissura: pannus discissus: Merc. קָרַע, vestis vilis: Av. In sing. autem non legitur in textu: sed tantum in pl. m. קָרַע, rupturæ, scissiones, lacerationes: vestes laceræ: Av. fragmenta: lacera vestimenta: Bu. Lex. prout occ. simpl. & cum ו, cop. præf. sic: ו, קָרַע fragmenta, frusta, 1 Reg. 11. 30, 31. 2 Reg. 2. 12. ו, קָרַע & lacera, Prov. 23. 21. De hac autem Rad. קָרַע, notandum, quod dicatur etiam de loquace, qui ob nimiam loquendi continuationem, videatur carnem scindere: cachinnare, juxta R.D. ut Psal. 35. 15. קָרַע, cachinnaverunt, (ad verbum, diruperunt, Merc.) & non קָרַע, vel, sic; קָרַע, siluerunt. Nam in Comment. R.D. sic exp. aperuerunt os suum præ multitudine risus, & non siluerunt à suo risu, aut sua desisione, adversus me. Vel oblocti sunt contra me, ac

si carnem meam scinderent. Vel effuderunt linguam in verbis: Pag. Sed potius, juxta Kimchi, veritas conciderunt: Nam in lib. Rad. tradit, verbum hoc quod scindere, aut dirumpere significat, competere posse, hoc in loco, vel in linguam, quæ minutim verba, inter loquendum, concidat: vel in os, quod subinde, & supra modum aperiatur, ubi alicui illudere, eumque deridere statuimus: Cev. Sed R. Joseph. exp. sciderunt: viz. illud quod nequibant fuere: Pag. Vel quod nequeant fuere, quantumvis poenitentia se concidant, & conficiant: Cev. Et A.E. exp. Metaphorice: sciderunt carnem meam: quia scil. loquebantur mala de illo. Vel ut alii, sciderunt cor meum, & non sulerunt; i.e. non cessaverunt illud scindere; Pag. Lacerant; (viz. vestimenta sua; ac si mentis dolor afficeret illos gravissimè: Vide Gen. 37. 34.) ac non silent; i.e. omnia complent planctibus, quasi bonos consolatores agerent; &c. Jun. Nam in luctu lacera-re solebant vestes; in signum summi doloris; 2 Reg. 5. 8. Confer. etiam Jer. 36. 24. Joel. 2. 13. &c. Coc.

Rad. 83, וָרַר; est, excidere, succidere; Item annuere, innuere; Pag. Incidit, concidit; nictavit, annuit; Bu. Lex. Evulsit, erasit; & Metaph. oculis attributum, est, nictare, h.e. breviter & raptim movere oculos; Av. Sic enim quidam exp. conferentes cum וָרַר transposito, (decurtare) pro, raptim movere, nictare oculo. Sed generaliter est incidere, excidere: ut in oculorum nictatione, aut labiorum motione, est velut frequens incisio ac subinde & repente repetita. Et labia etiam, subsannandi aut contemptus causâ, sic motari solent; Merc. Generaliter est movere: Coc. Atque hinc Græcè, κωλύειν, radere, κωλύειν, truncus abscissus, κωλύειν, lacero: &c. Av. In Re, Conc. Rad. hæc וָרַר duo signif. 1. est, incidere, concidere: Idque in pual וָרַר, excidi, decidi: Bu. Erasmus est, excisus est: Av. Emotus est; Coc. prout occ. in prat. pual 1. sing. sic: Job. 32. 6. וָרַרְתִּי (è luto) excisus: i.e. formatus sum, etiam ego. Et sic Hieron. de eodem quoque luto formatus sum; Pag. decisus sum: Bu. Lex. erasus, seu excisus sum; Av. emotus sum; Chald. וָרַרְתִּי, evulsus sum: An exculpus? An ex limo per agitationem effictus? Coc. è luto decisus sum etiam ego: Jun. Est autem pual cum cholem pro kibbutz, ob resch seq. indagelhabile. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. est No. וָרַר, incisio, excisio, vel excidium, proprie repentinum: Merc. Nam apud doctores etiam significat jugulationem, & occisionem: Pag. Excisio, excidium, evulsio; Av. prout occ. Jer. 46. 20. Vitula formosa Egypti. Coc. seu Bucula speciosa est Egyptus; Av. וָרַר, excidium, ab Aquilone venit; Av. excisio ab, &c. Pag. Motus à Borea venit; postea, ver. 21. Dicitur: etiam conducti ejus, ut vituli saginati; etiam illi conversi fugerunt. Ex his conjecturam facio, non notari jugulationem, sed agitationem. Nam & ver. 19. dicit: Vasa exilii fac tibi. Comparat eam cum junice, bene facta nata, quæ æstro vel asilo exagitur, ut passim fugiat, & nullibi consistat. De asilo Virg. 2. Georg. Asper, acerba sonans, quo tota exterrita sylvis, — diffugiunt armenta. 70. ἀπὸ πειρασμοῦ. R. Sal. explicat per וָרַר, & sic R. D. Uterque suam explicationem probat ex Job. 33. 6. Luth. Der

Schlachter; Belg. Slachter. Ut vitula speciosissima (est) Egyptus: (sed) וָרַר, excidium ab Aquilone omnino venturum est: Hebr. venturum venturum est: Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. וָרַר; est, nictare, annuere; Bu. Conc. i.e. agitare, motitare, ut de oculis usurpatur. Vel q. d. incidere sermones, si de labiis dicitur: h.e. dolose & mutile sua consilia proponere, sed celare & quasi amputare contraria quæ in animo habet; Bu. Lex. Prout occ. in part. Ben. kal, f. m. locis seq. וָרַר nictans, Prov. 6. 13. 10. 10. 16. 30. Item in fut. kal, 3. f. m. וָרַר, nictabit, annuet, oculo sc. occ. in 3. pl. m. loco seq. וָרַר nictent, Pl. 35. 19.

Rad. 84, וָרַר: Inde no. Rad. וָרַר, m. quod est, וָרַר, tabula, Pag. Vel asser; Merc. Bu. Lex. Coc. asseres, tabulatum: Bu. Conc. Asser, Tabula, quæ sc. fit contabulatio & conjunctio. Cog. cum וָרַר, ligavit, colligavit, conjunxit. Hinc per Apher. ἄσπερον, asser, lignum, tabula, conjunctio asserum. Av. occ. autem hoc No. f. m. cum duplici sægol, extra pausam, sed in pausa cum kamets penult. idque simpl. & cum וָ dem. & 2. pro וָ dem. prat. וָ asseres, Exod. 26. 18. וָ asseres, Ex. 26. 20. וָ vel וָ asser, Ex. 26. 16, 19, 21, 25, 36. 21, 24, 26, 30. וָ asseri, Exod. 26. 17. 36. 22. Cum affixis autem, pro more talium, prius sægol mutatur in pathach, posterius in scheva, prout occ. cum וָ aff. loco seq. וָ asseres tuos, tabulatum, Ezech. 27. 6. In forma plur. masc. absol. occurrit, locis sequentibus, וָ asseres, Exod. 26. 22, 23, 25, 36, 23, 25, 27, 28, 30. sed occ. ead. forma pl. m. absol. cum וָ dem. prat. locis seq. וָ asseres, Exod. 26. 15, 18, 28, 29, 36. 20, 23, 24, 33, 34. In forma pl. m. constr. sim. ut in sing. cum aff. prius sægol mutatur in pathach, & alterum in scheva, prout occ. in pl. m. constr. simpl. & cum וָ prat. וָ asseres, Ex. 26. 17. 36. 22. Num. 3. 36. 4. 31. וָ pro asseribus, Exod. 26. 26, 27. 36. 32. Et in forma pl. m. constr. cum וָ, Aff. est & occ. sic, וָ asseres ejus, Exod. 35. 11. 39. 33. 40. 18. De hoc autem No. viz. וָ tabula, asser, Notandum: quod in Ezechiele sumatur pro, transiris quæ sunt tabulata Navis: & sunt qui exponant etiam incastraturam, &c. Merc.

Rad. 85, וָ: proprie est, colligere, congregare: Pag. viz. minutatim stipulas, aut ligna, atque adeo quicquid cujusvis materiae: unde minutissima quæque in aliquo contumeliose perscrutari, & ingerere: atque adeo, increpare, significat, propter pohel, & futurum kal; Cev. Alii malunt Radicem esse וָ vel וָ, quæ sit idem cum וָ, illaqueare, complicare velut laqueos, quod est colligere. Itaque à Radice geminata non putant verbum inveniri nisi in Imper. kal: Zephan. 2. וָ quod Sanctes citat incommode: videtur etiam hic omisisse kal. Sed ego illaqueandi significationem, à colligendi, distinguo puto: & וָ quidem idem esse cum וָ, at וָ esse colligere. Unde וָ stipula, seu Quisquilia cujusvis materiae, quæ facile vento abripitur, aut igne conflagrat, & minutatim colligitur: Verbum hoc minutatim proprie colligere significat, esformatum, ut Kimchi vult, & וָ Stipula, seu palea minuta, In Imper. kal, וָ vide in fut. hithp. Merc. וָ, recolligit, excussit, inquisivit: juxta Kimchi. Sed proprie est, stipulas colligere: id fit accuratâ disquisitione, atque hinc fit ut dicatur de qualibet diligenti inquisitione: Bu. Lex. Collegit minutatim cum

difficultate & ex variis locis. Cogn. cum שש durus seu difficilis fuit: Av. In Bu. Conc. Rad. hac duo signif. i. est, scrutari, inquirere, querere: Stramen, stipula: idque in forma poel. ex Conjug. piel. שש inquirere, conquirere, colligere: Bu. Man. Collegit magno sudore & difficultate: Av. passim querere, colligere: Coc. Prout occ. in prat. piel. seu poel 3. pl. cum ! conv. praf. loco seq. שש conquirant, Exod. 5. 7. unde in part. piel. formae poel. s.m. est: שש conquirentem, Num. 15. 32, 33. & in part. piel. seu poel. f. f. שש, colligens, f. & c. Sed occ. in forma cum duplici segol ante Thau, sic, שש conquirens, Reg. 17. 10, 12. Item, in Infin. piel. ex formae poel. occ. cum ? praf. loco seq. שש ad conquirendum, Exod. 4. 12. Atque inde ex Rad. שש in hac colligendi signif. est No. שש m. stipula, stramen: Pag. Bu. vel palea minuta. seu lignum minutum: Pag. Stipula minuta, seu quisquilia, quae colligitur in agris & area, atque a vento facile propellitur: 70. καλάμι, χόρτος, φεύγον: Av. Coc. Est no. collectivum: unde ejus sing. ponitur pro plur. Pag. Non enim usurpatur in plur. nec cum Affixis. Occ. autem hoc No. extra paulam cum pathach, sed in pausa cum kamets: cui priori formae cum pathach 7, 2, & ? sunt praf. Alteri vero cum kamets ? est praf. ut seq. שש stramen, stipula, Exod. 5. 12. Job. 13. 25. שש idem. Isa. 5. 24. 33. 11. Joel. 2. 5. שש sicut stipula, Job. 41. 20. Psal. 83. 14. Isa. 41. 2. 47. 14. Jer. 13. 24. Nah. 1. 10. שש sicut stipulam, Exod. 15. 7. Isa. 40. 24. שש in stipulam, Job. 41. 20. שש in stipulam, Obad. 1. 18. Deinde; ii. signif. 2. hujus Rad. est, scrutari maculas aut vitia, convitiari: Bu. Conc. vel colligere, inquirere: Bu. Lex. Coc. Idque vel in kal, שש, contrafte שש, collectus est: vel in hithp. ex forma poel, שש colligit seipsum: Av. Excultit seipsum: Bu. Lex. scrutatus est seipsum: Pag. seu perscrutatus est se: Cocc. Prout occ. in Imper. kal. pl. m. cum ! cop. praf. (pro ! ob paulam) & in Imper. hithp. pl. m. sic, Zeph. 2. 1. שש וקושי התקושתי, ut quidam scribant cum dagefch, licet post cholem שש vel וקושי excutite vos, iterumque excutite: Bu. Conc. vel, scrutamini vos ipsos, & scrutemini: Pag. Seu colligite, & c. Et collecti estote: Sed Hebraei aliter, ut infra: Merc. Colligite vos ipsos & colligimini: Av. perscrutamini vos & perscrutamini, seu inquirete: Cocc. Hieron. & convenite, congregamini. 70. Congregamini & colligamini. Sed R. D. exp. q. d. scrutamini vos a maculis vestris malis, & subinde seu postea scrutemini alios: Est enim translatio a שש: i. e. minutis paleis: quae exactissima egent perscrutatione: unde dicunt scrutare, aut justifica, seu emenda teipsum, & deinde seu subinde alios. Hoc autem in loco Schin in שש est cum dagefch, ob defectum literae deficientis, i. e. alterius Schin: sicut & in שש Imper. kal. pl. m. a Rad. שש: Pag. Alterum autem est Imper. hithp. pl. m. a s.m. שש. Excutite vos iterumque excutite: Judaeus compellat torpentes, & omni san. timoniae cogitationes & studio vacuos, hoc versu, & v. 2. Alios vero in quibus aliqua pietatis & humanitatis scintillae adhuc emicabant: vers. 3. Jun. Item occ. etiam, juxta quosdam, in fut. kal. 3. pl. m. cum Nun par. rag. add. in fine: sic, Isa. 29. 21. & increpantem in porta שש increpabunt: ut R. D. exp. Et increpantem se, increpabunt. Hujus autem vocis Radicem, R. Jonah

putat esse שש: Sed R. D. vult esse hanc Rad. שש. Pag. Ut quies (i. e. longa vocalis cholem sit loco dagefch, pro שש: ut שש, שש, & c.) sit loco dagefch: Sed malim Radicem esse שש vel שש, ut ibi dixi: Merc. Alii vero deducunt a שש, illaqueare: i. e. laqueos tendent increpanti se. Et sic possit esse ex שש illaqueare: Nam שש & שש ejusdem sunt signif. Qui autem deducunt a שש exp. probris afficiunt. Sicut enim colligens ligna, aut stipulas, colligit hinc inde, & pariter congregat: itidem qui probris afficit hominem, colligit maculas ejus hinc inde, & illas objicit ipsi. Et sic ait, & increpantem in porta probris afficiunt, pro afficiebant illum: quia probra hinc inde colligentes, dicebant illi, nonne tu ipse sic & sic fecisti in tali & tali loco, in tali tempore, & c. Pag. Convitiabuntur: Bu. Conc. In eum, qui redarguit in foro, inquirent: Coc. Et corripienti ponentes tendiculum in porta: Jun. Qui sic, cum plerisque Rad. statuit esse שש vel שש. Rad. 86. שש: inde No. שש vel שש, m. Cucumis: Pag. Quidam hoc No. reducant ad שש, He mutato in Aleph: nam & in sequente nomine cum mem ab initio, est He in fine. Quod exponunt quasi perplexitatem, pro cucumerario: In quo scilicet stipite de terra producto subinde in latum propagines pertinaciter expanduntur, ubi flores, germina, folia & fructus excreverunt. Sed id subtilius videtur: Merc. Nomen autem hoc שש legitur tantum in forma pl. m. שש, cucumeres: Pag. Bu. Av. Cocc. Fructus comestibiles qui rigide crescent: Av. 70. vertunt σικυδους: Belg. Konkommeren: Cocc. Est cogn. cum שש, difficilis seu rigidus fuit. Hinc Græcè, per Metath. σικυος, σικυος, cucumer, σικυος cucumis, σικυα cucurbita, & σικυος cucumerarium: & c. Av. Ab. Ezra scribit Aleph esse loco He, a Rad שש. Hinc apud Talmudicos: Quare vocatur nomen ipsum, שש? Et Resp. מפני שקושי כחרבות: h. e. propterea quod graves sunt corpori hominis instar gladiatorum: Berach. fol. 57. 2. Bu. Lex. Occ. autem hoc No. pl. m. cum ! dem. praf. Num. 11. 5. Recordamur piscium & c. שש cucumerum, & c. Pag. Bu. Av. Atque inde No. cum Mem heemant, & c. Pag. Bu. Av. pro Aleph 3. Rad. in fine: cognitionis gratia: Av. viz. שש, m. cucumerarium: Pag. Bu. Cocc. Locus ubi crescent cucumeres: Av. 70. σικυάλητον: Sed scribitur, σικυηάτω: Cocc. prout occ. cum ? praf. sic: Isa. 1. 8. Sicut tugarium seu diversorioriam nocturnum במקשה in cucumerario: Pag. Av. & c. Ubi R. D. scribit He esse loco Aleph, sicut in מכלה, i. e. Ovile: Rad. כלה. Et plurale esse מקשהוהו ut מכלהוהו. Meminit autem Isaias tugarii in cucumerario, ut R. D. inquit: q. d. sicut tugarium custodis cucumerarii, quod, collectis cucumeribus, desolatum remanet: Sed non sic tugarium horti: quia uno fructu collecto, alius remanet: unde diu in tugario permanet hilitor, Pag. Merc.

Rad. 87. שש: est, attendere, intendere: Pag. Animum scilicet simul & aurem intendere: Merc. Abscultare, intentum esse: Bu. Animi cogitationem intendit: est enim cogn. cum שש cogitavit, & שש, prospexit. Hinc σικυα & σικυα attendo intendo: σικυα incipio, superintendo, & c. Av. Notat etiam, in hoc verbo, gestus: ut sit auribus arrigendis. Confr. cum Accus. interdum nudo: interdum cum Accus. auris &

particulâ נא vel על; item cum Beth vel Lamed: Mer. Occ. autem in fut. kal, â 2. f. m. יקשב אſcultabit: & 3. pl. m. יקשבו: in 3. pl. f. fic, Iſa. 32. 2. & aures audientium יקשבנה, aſcultabunt: Bu. Conc. Intentæ erunt: Bu. Lex. Audient: Pag. i. e. attendent: Merc. Attentæ erunt: Av. h. e. Non obiter, perfunctoriè, & oſcitanter audient, qui audient: Coc. In hoc autem loco Schin eſt cum pathach, præter normam: Pag. quia ſcil. in Soph. paſuk, ſeu fine verſus, ſub hac pauſa maxima; Merc. In hiphil, הקשיב, idem cum kal, Bu. Attendit, aſcultavit: &c. ponitur aliquando abſolute: uſtatibus autem cum præp. ב, ל, אל & על: & rarius cum Accuſ. jungitur; Av. Prout occ. in præter. hiph. 2. f. m. ſimpl. & cum 1 cop. vel conv. præf. יקשיב attendit, Pſal. 66. 19. Jer. 23. 18. והקשיב & attendit, Iſa. 21. 7. Item, occ. etiam in 2. f. m. 1. f. & 3. pl. præter. hiph. ut ſeq. הקשיב attendiſti, Iſa. 48. 18. הקשיבתי attendi, Jer. 8. 6. הקשיבו attendunt, 2 Chron. 33. 10. Neh. 9. 34. Jer. 6. 19. Zach. 1. 4. in part. hiph. occ. in ſing. & pl. m. fic, מקשיב attendens, Prov. 1. 24. 17. 4. 29. 12. מקשיבין attendentes, Can. 8. 13. & in Infin. hiph. cum 1 præf. eſt, להקשיב attendere, 1 Sam. 15. 22. Prov. 2. 2. Jer. 6. 10. Zac. 7. 11. In Imper. hiph. ſ. m. ſimpl. occ. cum Tſeri tantum abſque Jod hiph. in ult. Sed cum ה, parag. add. plenè cum Jod hiph. in penult. idque ſimpl. & cum 1 cop. præf. ut & in 2. f. ſ. ſimpl. Sed in 2. pl. m. ſimpl. & cum 1 cop. præf. prout ſeq. הקשב attende, Job. 33. 31. והקשיבה attende, Pſ. 53. 17. 1. 61. 2. 142. 7. Pro. 4. 20. 5. 1. Jer. 18. 19. Dan. 19. 19. והקשיבה & attende, Pſ. 86. 5. והקשיב attende, Iſa. 19. 30. Mich. 1. 2. והקשיב attendite; 2 Chron. 20. 15. Job. 13. 6. Iſa. 28. 24. 34. 1. 51. 4. Jer. 7. 17. והקשיבו & attendite, Prov. 1. 7. 24. 49. 1. Hof. 5. 1. In fut. hiph. occ. in 2. & 2. f. m. ſimpl. plenè: ſed cum 1 conv. præf. 3. f. m. occ. def. cum Tſeri tantum abſque Jod hiph. in ult. & ruriſus in 1. pl. plenè cum Jod hiph. idque ſimpl. & cum ה, parag. add. ut ſeq. הקשיב advertes, Pſ. 10. 17. הקשיב attendet, Iſa. 42. 23. והקשיב & attendit, Mal. 3. 16. והקשיב attendemus, Jer. 5. 17. והקשיבה attendemus, Jer. 18. 18. Atque inde, ex hac Rad. קשב, ſunt nomina ſeq. 1. No. Toar ſeu Adject. ſam. idque ſine maſc. inquit R. D. Pag. Merc. Quo ſignificatur attenta attendens fauſcultatrix, &c. Av. vel quaſi aſſiſ auris arrecta: Cocc. Quaſi eſſet â maſc. קשב attendens, attentus, aſcultator: Cocc. viz. קשבת attenda, Neh. 1. 6. 11. Item, 2. hinc etiam No. quaſi aſſiſ קשבת idem cum præced. קשבת attendens, aſcultatrix: auris attenta & quaſi arrecta: i. e. ad audiendum parata & intentæ: Cocc. prout occ. in forma pl. ſiſ locis ſeq. קשבות attendæ, 2 Chron. 5. 40. 7. 15. Pſ. 130. 2. Item, 3. hinc etiam No. Subſtant. ſ. m. cum duplici ſagol, ſed in pauſa cum kamets penult. ſignificans aſcultationem: qua ſcil. quis operam dat & vacat intentus ad excipiendam vocem, etiam ſubmiſſam: Cocc. Quod ſcil. eſt & occ. locis ſeq. קשב vel קשב attendit, 1 Reg. 18. 27. 2 Reg. 4. 31. Iſa. 21. 7. De hac Rad. קשב, ad Conjug. hiphil venit locus unus aut alter præcipue notandus: viz. 1. ad præter. hiph. cum hoc No. ult. præced. Iſ. 21. 7. קשב קשבו & attenderet, (aut attendere faciet, viz. aurem ſuam) attentione; multa attentione; Hieron. & contemplatus eſt diligenter multo intuitu. Pag. & ſic quidem in hoc verbo ſupplendum interdum videtur ſecundum agens,

quod eſt ונא auris, ubi ſcil. eſt tranſitivum: ut R. D. notat; Merc. Et ſic Jer. 23. 18. מי הקשיב רבוי, quis attendit verbo ejus? vel, quis attendere fecit, ſcil. aurem ſuam verbo ejus, &c. Confer etiam Jer. 8. 6. & 6. 19. Prov. 1. 24. &c. Pag. verum Elias obſervat, verba in hiphil, quæ in kal non reperiuntur, perinde exponenda atque in kal, i. e. abſolute ſeu intransitive: Sunt tamen etiam tranſitive: Merc. Cev. Et aſcultavit aſcultationem attentiffimam: q. d. abundantem aſcultatione, ut, qui verba alterius ſuffragari geſtit. Cocc. Quum itaque vidiffet &c. Et attendiffet attentè, attentiffimè: Hebr. attentione, multitudine attentionis: Jun. Item ad fut. hiph. notandus locus, Pſa. 10. 17. תכין לבם præparare facies cor eorum, והקשיב ונא, attendere facies aurem tuam. 70. præparationi cordis eorum attendit auris tua. Hieron. præparaſti cor eorum, audiat auris tua. R. D. præparaſti cor eorum: i. e. juvabis eos, ut præparent cor ſuum tibi in intentione, & tunc attendere facies aurem tuam (vel, potiùs, aures tuas: Merc.) precationi illorum: h. e. facies ut aures tuæ ſint intentæ precationi illorum. R. Himm. præparaſti cor eorum ut ſit paratum ad precandum te, ut os cordi, & cor ori convenient: & auris tua erit intenta, ut illorum precationes exaudiat. Et ſic Thau in וקשיב eſt ſignum fæmineum. Si verò ſit ſignum maſculeum, ſenſus eſt, pones aurem tuam attentam illorum precationibus. Secundum A. E. eſt ſignum fæmineum: Pag. Confirma animum horum, advertè aurem tuam: Jun.

Rad. קשה eſt durum, aſperum; grave; ac difficile eſſe: indurare, obdurare: gravare, aggravare: Pag. Quidam conferunt cum קוש; quod idem eſſe diximus cum קוש & cum קוש; quaſi ſit ita rigidum, implicatum & perplexum eſſe, ut ſecti, explicari, ſolvi, tractare nequeat. In piel, tranſitivum eſt & in hiphil, Merc. Rectè vertetur per durum eſſe, ſeu indureſcere, vel difficile eſſe: Merc. Bu. Lex. Durus, difficilis fuit: crispus ſeu perplexus fuit. Cogn. cum קשה crudelis fuit: Hinc קשה, durus: per resolutionem literæ Schin in טח; &c. Av. verbum hoc eſt קשה, 70. קשה, 70. קשה, 70. Cocc. occ. autem hoc verbum קשה in præter. kal. 3. f. f. cum ſcheva; ſed in pauſa cum kamets penult. ſic: קשה dura eſt, 1 Sam. 5. 7. קשה durus, ſævus fuit, Gen. 49. 7. & in fut. kal. 2. f. m. occ. ſimpl. plenè: ſed cum 1 conv. præf. defective, per Apoc. 2. Rad. He. cuius antecedens vocalis ſagol ſub 2. Rad. Schin, tranſit proinde ſub 1. Rad. Koph: ut ſeq. קשה difficilis erit, Deut. 1. 17. 15. 18. קשה & durior fuit, 1 Sam. 19. 14. In niphil קשה; difficultatibus premi; Bu. indurari; Pag. Av. difficultatibus implicatum eſſe; Coc. prout occ. in part. niph. ſ. m. loco ſeq. קשה difficultatibus preſſus, Iſa. 8. 22. In piel, קשה difficilem durum reddidit: Bu. vel intransitive, valde difficilis fuit: Av. vel tranſitive, aggravare, indurare; Pag. Prout occ. in fut. piel. â 3. f. m. plenè קשה, & 2. f. f. קשה; cum 1 conv. præf. defective in 2. f. f. per Apoc. 2. Rad. He. ejuſque vocalis præcedentis ſagol; ſic: Gen. 25. 16. & peperit Rachel בנות וקשה & induravit dum pareret; vel aggravavit, ſcil. partus, animæ ejus, juxta A. E. & R. D. Pag. Qui ſic etiam exp. infin. hiph. tranſitive: ſed utrumque intransitive poni poteſt, viz. in hoc loco: ſic: difficilis fuit in pariendo, ſeu laboravit in partu,

num, i. e. dignus increpationibus, מקשה עורה, qui indurat cervicem, subito conteretur, & non erit sanitas. Hieron. viro qui corripientem durā cervice contemnit, repentinus ei supervenit interitus, & eum sanitas non sequetur. R. Himm. hoc pacto exponit, vir qui increpatus indurat cervicem suam, & increpanti non obtemperat, subito conteretur, &c. Vel vir increpationum, i. e. qui alios, ut à via sua mala convertantur, increpat, & ipse indurat cervicem suam, in his de quibus alios increpat, subito conteretur, &c. vel vir increpationum, i. e. qui indiget increpationibus multis, eò quod admodum suam induravit cervicem, & non eruditur increpatione unā, neque se corrigit, subito, &c. Targum, vir qui non suscipit increpationem, & indurat cervicem, subito conteretur, & non erit ei sanitas. R. Levi. in Comm. vir increpationum, i. e. qui increpatur malis & molestiis à Deo immixtis, ut viam suam (h. e. depravatos suos mores: Cev.) aut opinionem suam malam deferat, & indurat cervicem suam, nolens viam suam relinquere, subito conteretur: Et non erit illi sanitas ab illa, vel potius, ab illis. Et Prov. 28. 14. וּמִקְשָׁה לְבוֹ וּמִקְשָׁה לְבוֹ & qui indurat cor suum, corrueat in malum; Pag. item de nomine קשה, phraseologia notanda, Isa. 19. 4. Et tradam Aegyptum בְּיַד אֲרֻנִים בְּיַד אֲרֻנִים קשה in manu, vel in manum dominorum duri, pro, durorum: Targum, domini duri: & sic R. D. exp. est enim אֲרֻנִים domini, plur. pro sing. Pag. Quia viz. agitur de persona in dignitate constituta: Cev. Et sic Exod. 21. 4. Si אֲרֻנִי domini ejus, pro, dominus ejus, dederit illi uxorem: Pag. In manum dominorum difficilis: i. e. non unius difficilis domini: Coc. in manum dominorum dure dominantium, Hebr. dominorum duri, viz. Cujusque: Jun. Dominorum duri, i. e. Domini duri: ubi R. Sal. scribit אֲרֻנִי דִּרְוֹרָה כָּל לִשׁוֹן יְהוֹר, i. e. Omne nomen domini dicitur numero plurali: etiam de unico: Bu. Lex. Job. 30. 25. בְּכַתִּי לְקֶשֶׁת יָדַי deprimavi meum cui dies difficilis: i. e. qui tempore duro & calamitoso utitur: Coc. de no. קשה dictum supra quod Kalimithi illud scribit cum kateph kamets, קשי & inde Rabbinii notant קשי, literā ו vocale no. indicante: Hinc etiam apud R. R. קשה קשה קשה Quæstio, objectio argumenti vel quæstionis difficilis: הקשה Quæstionem movit, obicit argumentum opposuit dubium: מקשה, opponens quæstionem dubiam aut difficilem movens: מקשה, idem, Bu. Lex.

Rad. 89. קשה, f. est no. rad. scutella: juxta quosdam; Bu. Lex. vas concavum quod ponebant in summitate panis propositionis: ut ingrederetur ventus seu aer inter ipsos panes, ne mucidi efficerentur. A nonnullis accipitur, pro mediis calamis vacuis, seu dimidiatis fistulis, instar calami in duas partes festi inde in plur. fam. קשור, medii calami, &c. Pag. Nam R. Sal. scribit fuisse quasi dimidiatos calamos cavos per medium in longitudinem scissos, qui inter panes poni solebant, ut aer transire posset: & ita à mucore conservarentur: Bu. Lex. Hæc autem forma est regimen, seu forma constr. pl. f. cujus status absolutus, licet non inveniatur, esset קשור à sing. scito præced. קשה. Sed reperitur etiam plur. fam. cum vau mobili קשור (scutellæ, quibus scilicet panes juges tegebant, ut mundi conservarentur: Bu. Lex. dimidiatæ fistulæ; &c. Av. patera aut cantharus; 70. σπονδεῖς: Coc.) formæ

instar קשור, extrema; viz. à Rad. קצה, ubi vide. Quidam putant fuisse vasa libatoria ex auro mundo, in Tabernaculo, & postea in Templo. Alii cantharos, vel scyphos reddunt: noster Interpres, Thuribula. Sed hæc descriptioni Hebræorum non quadrant. Est ubique per Sin lavum scribendum, tamen interdum repugnant exemplaria; Merc. R. Sal. ut dictum, scribit, קשור seu קשור, aut קשור fuisse medios calamos vacuos, scissos per longitudinem, in quorum similitudinem siebant & aurei, qui manebant super dorsum unius panis: (vel potius, juxta verba R. Sal. eorum formam faciebat ex auro, & ordine disponebat tres ex illis super fastigium cujusque panis: ita ut postea quilibet panis subsisteret, & incumberet in dorsa calamorum istiusmodi: Cev.) & dividebant inter panem, & panem, ut inter illos ingressus aer, ne mucidi efficerentur, prohiberet. Pag. Scutellæ ad operiendum, opercula; Bu. Conc. prout occ. hoc No. in forma pl. f. simpl. cum scheva penult. loco seq. קשור & scutellæ, Num. 4. 6. Sed in forma cum vau mobili loco 3. rad He; Bu. Lex. post kamets penult. & scheva antepen. occ. cum ה dem. & וה præf. ut & cum ו cop. præf. & ו aff. ut seq. וְהַקְשׁוּוֹת scutellas, Exod. 37. 16. וְהַקְשׁוּוֹת & pro scutellis, 1 Chro. 28. 17. וְהַקְשׁוּוֹת & scutellas ejus, Exod. 25. 27.

Rad. 90. קשה, est, obdurare, durè habere vel tractare: Bu. Conc. crudelis fuit, horridus fuit. Est cogn. cum קשה durus fuit: Av. In hiphil, scilicet הקשיה est crudele & durum esse; crudeliter relinquere; elongare à corde: Pag. Alii nec incommode, exp. abhorre; sed in hiphil potius est, abhorre facere. Unde locus in Jobo exponendus: Facit (Deus scilicet, cujus mox fit mentio, & passim ad eum omnia in eo libro spectant) ut illa natos suos abhoret, &c. Nisi in eodem versiculo, genus mutatum esse velis. Sic in Isa. Errare, seu abhorre facis, &c. Merc. In hiphil est obdurare, duriter tractare: Bu. Lex. Fecit crudelem, tractavit durè: Av. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. sic, Job. 39. 19. הַקְשִׁית בְּנֵיךָ לְלֵה־הַהוּ הקשית בניה, reliquit crudeliter filios suos. Hieron. duratur, i. e. induratur, ad filios suos. 70. Induravit filios suos, R. Moseh: induravit cor suum ad filios suos, & aliis illos reliquit. Vel, ut exp. R. Perutso crudeliter relinquere fecit (eam, scilicet Deum) filios suos: quia Deus ordinavit, ut secundum naturam suam esset crudelis, & filios suos relinqueret: Pag. ut ejus amplius non sint: Cev. & Ab. Ezra: crudelis est super filios suos, perinde ac si non essent sui: R. vero Levi, Removit à similitudine sua appositionem cordis sui; i. e. Non apposit cor suum ad filios similes sibi: & sic verbum hoc in hiphil esset, cor alienare. Targum קשיהו calefecit filios suos: Pag. Sed Targum potius exponendum, oneri habet natos suos, non secus ac huleus quoddam: Et est quidem קשיהו huleus: sed Haruch docet, Arabicæ, sic sarcinam vocari. Porro vox ipsa vel nomen est: vel Toar potius, quam verbum: Merc. Duriter tractat pullos suos, tanquam non suos: Conser vers. 17. Bu. Lex. Crudeliter agit cum pullis suis: i. e. horridè tractat pullos suos: Av. Duriter tractat, vel duriter tractari facit pullos ejus, quasi non essent ipsius: 70. ἀπεσκληρυνε τὰ τέκνα αὐτοῦ: Cocc. (Deus) torrefaciens excludit pullos ejus (Hebr. torrefacit pullos) aliena opera, Hebr. per non ejus, viz. operam aut laborem: h. e. Deus sol-

lis æstu fovet ova, quæ Struthio-camelus in arenâ posuerat, donec excludantur pulli. Jun. Duriter tractat, &c. Bu. Conc. Item, occ. etiam hoc verbum in fut. hiph. à 3. f. m. **קטר** obdurabit, &c. In 2. f. m. sic, Isa. 63. 17. ut quid errare facies, pro, errare fecisti, nos Domine de viis tuis, **קטר** **לכתי מיראתיך**, indurabis, pro, indurasti, aut, indurare fecisti, aut permixisti cor nostrum à timore tuo? Quod sic R.D. exp. visâ impiorum prosperitate, & longitudine captivitatis nostræ, atque contemptu nostrî, induratum est cor nostrum, ac si errare fecisses nos de viis tuis, & indurare fecisses cor nostrum à timore tuo: Pag. vel à timore tui. Sed Judæizat Kimchî, referens ad præsens Judæorum exilium, Merc. Sed A.E. exp. **קטר** removebis, seu, removes? Et sic illud Job. 39. Hic autem R. Sal. exp. Roborasti, indurasti? Pag. Atque ad cor propriè referri notat: Cev. Obdures animum nostrum: & affine est verbo **קטר**. Bu. Lex. Quare fines cor nostrum abhorre à timore tuo? **קטר** **סאלהונאס**; Av. Durum facis, vel finis, effe cor nostrum à timore tui? Cocc. Quare fines aberare nos, Jehova, à viis tuis? (i.e. ab obsequio, fide, & cultu tuo, quem observari vetant adversarii, & tua gloria flagitat;) Torrefaciens obdures animum nostrum à reverentia tui? Sensus; torrefaciens, &c. viz. miserâ servitute, quâ servitur Satanæ, peccato, & omnibus inimicis Dei, tanquam in fornace ferri: ex quâ incommodorum consuetudine, ferè exiit pietas & induit obduratio, Jun.

Rad. 91. **קטר**: indè No. Rad. **קטר** m. veritas: perfectio: Pag. Bu. Av. firmitas, certitudo, firmamentum, fides: ut & Gellius, firmamentum dicit pro fide: Sed Chaldæum magis est: ut infra dicitur: Merc. Rectitas, castitas verborum, in quibus nihil mendacii seu futilitatis est. Hinc castus, -a, -um, castitas &c. Av. No. hoc est rectum, verum: **קטר** **אלהונאס**: Cocc. pro-ut occ. Psal. 66. Dediti timentibus te signum, &c. A facie **קטר** veritatis: aut propter veritatem. Targum pro **קטר** habet **קטר**. Et Gen. 20. 5. pro **קטר** in perfectione, seu integritate, habet **קטר**. Pag. propter veritatem: Cocc. Av. &c. 70. ut fugiant à facie arcus: & sic Hier. pro **קטר**, infulse vertentes **קטר** arcum: Pag. Item occ. etiam cum duplici scheva, sic: Prov. 22. 21. ut scire facerem te **קטר** veritatem eloquiorum veritatis; Hieron. ut ostenderem tibi firmitatem & eloquia veritatis: Pag. Ad faciendum te scire castitatem, i.e. veritatem verborum &c. Av.

Rad. 92. **קטר**: hujus Rad. Sin est cum puncto in sinistro cornu: Pag. Unde imprudenter quidam per Schin dextrum legentes à præcedenti deducunt: quod Nummus sit signum & firmamentum contractus: Merc. In Bu. Conc. signif. hujus Rad. est. nummi species, agnus. Nam indè tantum est No. **קטר**, quod est **קטר** nummus: inquit R.D. Pag. Sed Hebræi magis **קטר** efferrunt in plur. per kamets: nummos ut dixi in Rad. **קטר**, sub finem: Merc. **קטר** est agnus: vel nummus, sub agnifigura: Bu. Lex. Nummus, grossus: & sic quoque nominatur in lingua Arabica. Chaldæus vertit ovem seu agnum: Bu. Lex. Av. Pag. Quidam conjiciant fuisse nummum cum imagine ovis: Cocc. Occ. autem hoc No. locis seq. **קטר** agnus, nummus sic dictus, & pecus, Gen. 22. 19. Jos. 24. 32. Job. 42. 11.

Rad. 93. **קטר**: est, ligare, colligare, conjungere:

conjurare: Pag. Alligare, sicut & Chald. vertit per **קטר**, verbum huic respondens. Quidam audaciter nimium credunt, Job. 40. sub finem ad ornamentorum adhibitionem referri: quod ego simpliciter accipi malim, ut intelligas alligari in lulum puellarum. Transfer-tur postea ad animorum colligationem, quod edicimus conspirare conjurare, sicut & vulgo dicunt, facere ligam. Chaldæus vertit per **קטר**, rebellare. Pertinet tamen & ad annexionem ornamentorum, Isa. 49. Unde infra **קטר** ornamenta quæ sibi annectunt, & quibus se ornant virgines, & sponsæ, &c. quasi alligamenta. Chaldæus **קטר** reddit: quidam Tanias: Merc. **קטר**, ligavit, alligavit, colligavit, devinxit: conjuravit, conspiravit, ligam fecit, ut vulgo loquuntur. Construitur cum Accus. & præp. **קטר**, **קטר**, & **קטר**: Bu. Lex. 70. vertunt **קטר**, **קטר**; ligare: Cocc. & cum **קטר** est, conspirare: conjurare: Nam usurpatur sæpe de animorum colligatione &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, ligare, colligare, &c. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. extra paulam cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. sic, **קטר** vel **קטר** ligam fecit, conspiravit, 1 Reg. 16. 16. 20. 2 Reg. 15. 15. Am. 7. 10. & in 2. f. m. **קטר** ligasti &c. cum **קטר** conv. præf. & **קטר** Aff. est & occ. loco seq. **קטר** & ligabis ea, Deut. 6. 8. Item, cum etiam in 1. f. præf. kal, simpl. & in 2. pl. m. simpl. & cum **קטר** conv. præf. **קטר** conspiravi, 2 Reg. 10. 9. **קטר** conspirastis, 1 Sa. 22. 8. 13. **קטר** & ligabitis, Deut. 11. 18. In part. ben. kal, à f. m. **קטר**, ligans, colligans, conspirans, &c. occ. in forma pl. m. cum **קטר** & **קטר**, pro **קטר** dem. præf. ut & in part. pahul kal, à f. m. **קטר** ligatus, &c. occ. in 1. f. simpl. ut seq. **קטר** conspirantes, 2 Reg. 21. 25. 2 Chron. 33. 25. **קטר** inter conspirantes, conjuratos, 2 Sam. 15. 31. **קטר** ligata est, Gen. 44. 30. Prov. 22. 15. In Imper. kal, f. m. **קטר**, liga, &c. Sed cum **קטר** aff. cholem transp. & mutatur in kam. chat. sic, **קטר** alliga ea, Prov. 3. 2. 6. 21. 7. 2. In fut. kal, à 2. f. m. **קטר**, ligabit, conspirabit, &c. Occ. in 2. f. m. simpl. & cum **קטר** Interrog. præf. ut & cum **קטר** cop. præf. & **קטר**. Aff. sed in 2. f. f. simpl. ut seq. **קטר** alligabis, Jer. 51. 63. **קטר** num ligabis? Job. 39. 13. **קטר** & ligabis eum, Job. 40. 24. **קטר** ligabis, Josh. 2. 18. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. cum **קטר** conv. præf. idque vel cum cholem, vel ante Maccaph cum kam. kat. in ult. ut & in 3. f. f. & 3. pl. m. cum **קטר** conv. præf. utrique prout seq. **קטר** & conspiravit, 1 Reg. 15. 10. 25. 27. 16. 9. **קטר** & conspiravit, 2 Reg. 15. 30. **קטר** & ligavit, Gen. 38. 28. Josh. 2. 21. **קטר** & conspirant, 2 Reg. 12. 21. 14. 19. 21. 23. 2 Chron. 24. 21. 25. 27. 22. 24. Neh. 4. 8. In niph. **קטר**, ligari, alligari: Bu. Pag. Compactus est, &c. Av. Alligatum esse: Cocc. prout occ. in præf. niph. 3. f. f. loco seq. **קטר** ligata, devincta fuit, 1 Sam. 18. 1. Unde in fut. niph. à 2. f. m. **קטר**, &c. occ. in 3. f. f. cum **קטר** conv. sic: **קטר** & colligatus fuit, Neh. 4. 6. In piel, **קטר**, constrinxit, colligavit: Bu. ligavit frequenter, Av. prout occ. in fut. piel, à 2. f. m. **קטר**, alligabit. colligabit, &c. occ. in 2. f. m. cum **קטר** interrog. præf. & in 2. f. f. cum **קטר** cop. præf. & **קטר** aff. sic: **קטר** an colligabis, Job. 38. 21. **קטר** & alligabis ea, Isa. 49. 18. In hithpael **קטר**: colligare se invicem: conjurare: Bu. conspirationem facere: Av. prout occ. in præf. hiph. 3. pl. Et in part. hiph. à f. m. **קטר**, conspi-

rans, conspirationem faciens, &c. In forma pl. m. cum
 dem. præf. ut & in fut. hithp. 3. f. m. cum ! conv.
 præf. ut seq. **התקשרו** conspirarunt inter se, 2 Chron.
 24.25. **התקשרו** conjurantes inter se, 2 Chron.
 24.26. **והתקשרו** & conspirarunt inter se, 2 Reg.
 9.14. Atque inde ex hac rad. **קשר** sunt nomina seq.
 1. No. **קשר** conspiratio, conjuratio, colligatio : Pag.
 Bu. Av. 70. **קשר** : Coc. prout occ. simpl. extra
 pausam cum duplici sægol, sed in pausa cum kamets pen-
 nult. cui priori formæ **קשר** dem. est præf. **קשר** vel **קשר** li-
 gæ, conjuratio, conspiratio, 2 Reg. 11.14..12.21..14.19.
 15.30..17.4.2 Chr. 23.13..25.27. Isa. 8.13. Jer. 11.9.
 Ezech. 22.25. **קשר** conspiratio, 2 Sam. 15.12. Item
 occ. etiam hoc No. cum ! cop. præf. & aff. sic : **קשר**
 & conspiratio ejus, 1 Reg. 16.20. 2 Reg. 15.15. Item 2.
 Hinc etiam No. (quasi a f. m. **קשר**) in forma pl. m.
קשרים : ornamenta capitis & colli, ut torques : eo
 quod capiti aut collo, vel gutturi alligantur : Pag. ut
 initio Radicis attigimus : Merc. redimicula, alligamen-
 ta : Ornamenta colli : Bu. Lex. ligamenta, ligacula,
 fasciæ quibus alligantur monilia, torques : &c. Av. ut occ.
 hoc no. in forma pl. m. absol. cum **קשר** præf. sed in pl.
 m. constr. cum **קשר** aff. absque præf. & cum kibbutz pro
 schurek sub schin in utroque sic : **קשרים** & redimi-
 cula, Isa. 3.20. **קשריהם** alligamentorum suorum,
 Jer. 2.32. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, primi par-
 tūs pecudes : Bu. Conc. idque in no. adject. pl. m. vel
 in part. pahul kal, aut No. participiale pl. m. viz.
קשרים, primitiva pecora : sic appellata ob fortitudi-
 nem : ligamen enim est fortitudo, Pag. vel potius,
 ut Kimchi habet, validum. Unde quidam, in locis, Gen.
 30. exp. ligatæ oves erant ipsi Jacob : i.e. habentes
 maculas ligantes gregem. Chaldaus vertit **בכיריהם**
 primogenita : quæ sunt robusta & velut colligata :
 Merc. Cev. Et erant, inquit R.D. quæ nascebantur in
 mense Nisan : i.e. Martii : quæ oves erant robustiores,
 cæterisque pinguiores : Pag. Occ. autem no. hoc pl.
 m. cum **קשר** præf. loco seq. **קשריהם** primogenitæ
 oves, quæ sunt robustiores, Gen. 30.42. Item occ. etiam
 in hac 2. signif. juxta Bu. Conc. conjug. Pual, **קשר** li-
 gari, colligari : Bu. Man. &c. Nam inde est part. pual
 f. m. **קשר**, colligatus : & in f. f. **קשרה**, colligata.
 Prout occ. in forma pl. f. cum **קשר** dem. præf. sic : Gen.
 30.41. Quoties coibant oves **התקשרוהן**, primoge-
 nitæ : Bu. Conc. ligatæ : i.e. primitivæ : Pag. Ut
 paulo ante in part. pahul kal, vel no. participiali inde
 ducto : Merc. In omni conceptu ligatarum, i.e. robu-
 storum ovium : Av. Nam **הצאן התקשרוהן** sunt o-
 ves colligatæ : i.e. juxta Chaldaum, primitivæ, ro-
 bustæ, & compactæ corpore : Bu. Lex. sic paulo ante
קשריהם dicuntur oves compacti ores : cujus opposi-
 tum est **קשריהם** : Coc. pecudes compactæ corpore :
 Jun. Notandus etiam sensus unius aut alterius loci su-
 præ cit. viz. ad fut. niph. Neh. 4.6. vel 3.38. **והתקשר**
החומה ער חצייה & colligatus est murus usque
 ad dimidium, altitudinis scil. i.e. confertus, continua-
 tus : Coc. Et colligatus fuit. i.e. constructus vel com-
 pactus totus murus, &c. Bu. Av. Item ad fut. piel, Job.
 38.31. **והתקשר מערנות כימה** : Num ligabis, i.e.
 maturescere facies fructus delicatos vergiliarum. Vide
 in Rad. **כים** : Pag. vel potius, num confringes re-
 tardabis, &c. R. Jos. Kimchi exp. in signif. **קשרים**

primogenitorum : de quo supra ; q. d. Num antever-
 tes, pramaturare facies : quia **בכימה**, juxta illum,
 fructus præcoces reddit : **קשר** autem serius matu-
 rat. Vide in Radicibus **קשר** & **כים**, Merc. Cev.

Rad. 91. **קשר** : inde est No. Rad. **קשר**, arcus : Pag.
 Bu. &c. unde scil. sagittæ emittuntur : Av. Est comm.
 gen. sed sæpius fem. Bu. Lex. Sunt qui ad **קשר** reducant ;
 a rigiditate, & pertinaciâ, quod scil. rigescat in ambo
 cornua distentus. Merc. 70. **קשר**. Cocc. Est autem
 semper fæmineum : Merc. Est cogn. cum **קשר** diffi-
 lis seu durus fuit, nam arcus est instrumentum rigidum
 & durum, quod in utraque cornua distenditur. Affini-
 tate alludat **קשר** & **קשר** illaqueavit, nam feris &
 hominibus insidiarum arcubus ad interendum eos sa-
 gittis emisit. Hinc per Metathesin literarum & con-
 nexis **קשר** fit Græcum ξ, ut **τοξένω** sagitto, jaculis pe-
 to, **τόξον** arcus, telum, **τόξότης** sagittatio, sagitta, **το-
ξικός** ars sagittandi, **τοξότης** sagittarius. Usurpatur au-
 tem hoc nomen in utroque genere : Av. Occ. autem hoc
 No. extra pausam cum duplici sægol, sed in pausa cum
 kamets penult. idque simpl. locis seq. **קשר** vel **קשר** arc-
 us, Gen. 21.16. 1 Sam. 2.4. 2 Sam. 1.18. 22.22.35. 2
 Reg. 13.9. 1 Chron. 5.18.8.39..12.2.2 Chr. 14.7..17.
 17. Job. 20.24..41.20. Psal. 11.2..18.35..46.10..76.4..
 78.9. Isa. 21.15.17..66.19. Jer. 4.29..6.26..46.9..49.
 35..50.4.29.42. Hof. 1.5. Zach. 9.10.13.10.4. cui for-
 mæ alterutri, **קשר**, **קשר**, **קשר**, **קשר**, **קשר** sunt præf. ut seq.
קשר, & arcus, Hof. 1.28. **קשר** arcus, Gen. 9.14.17.
 2 Reg. 13.16. Ezech. 1.28. Am. 2.15. **קשר** arcu, Ezech.
 39.9. Hof. 1.7. **קשר** vel **קשר** arcu, 1 Sam. 3.13. 1
 Reg. 22.34. 2 Reg. 9.24. 1 Chron. 10.3..12.2. 2 Chron.
 18.33. **קשר** & arcu, Isa. 7.24. **קשר** sicut arcus, Ps.
 78.57. Hof. 7.16. **קשר** ab arcu, Isa. 22.3. Item, occ. et-
 iam cum variis affixis : cum quibus omnibus prius sæ-
 gol mutatur in pathach, & alterum in Scheva ; ut
 cum **קשר** Aff. cui etiam **קשר** & **קשר** sunt præf. & cum **קשר**, vel
 in pausa **קשר** Aff. Cui etiam **קשר** & **קשר** sunt præf. sed cum
קשר & **קשר** Aff. absque præf. prout seq. **קשר** arcum me-
 um, Gen. 9.13. **קשר** & arcum meum, Job. 29.2. **קשר**
 in arcu meo, Psal. 44.7. **קשר** & arcu meo, Gen. 48.
 22. **קשר** arcum tuum, Ezech. 39.2. **קשר** arcu tuo.
 Hab. 3.8. **קשר** & arcum tuum, Gen. 27.3. **קשר**
 arcu tuo, Jos. 4.12. **קשר** & arcu tuo, 2 Reg. 6.22.
קשר arcus ejus, suus, Gen. 49.24. 1 Sam. 18.4. Psal. 7.
 13. Isa. 41.2. Jer. 51.3. Lam. 2.4..3.4. **קשר** arcum su-
 um, Ps. 37.14. Jer. 9.2. In forma pl. f. absol. est cum Sche-
 va ante kamets pen. prout occ. cum **קשר** i cop. **קשר** præf.
 sic, **קשרות** & arcus, 2 Chr. 26.14. **קשרות** & arcus,
 Neh. 4.10. sed in forma pl. f. constr. est ut in forma sing.
 affixa cum pathach ante scheva penult. prout occ. cum
קשרות i cop. præf. ut & cum **קשרות** & **קשרות** Aff. cui ult. etiam **קשרות** i
 est præf. ut & cum **קשרות** aff. & **קשרות** i cop. præf. ut seq. **קשרות**
 & arcus, Isa. 13.18. **קשרות** & arcus ejus, Isa. 5.28.
קשרות & arcus ipforum, Jer. 51.36. **קשרות** & ar-
 cus eorum, Psal. 37.15. **קשרות** & arcus ipforum,
 Neh. 4.7. Atque inde ex hoc no. Substant. est No. Toar,
 viz. **קשר** m. Gen. 21.20. sagittarius, arcitenens : Bu.
 Av. Arcuarius, peritus faciendorum arcuum, vel po-
 tius, ejaculandi arcu, nos sagittarium dicimus. Alii Sub-
 stantivum faciunt pro Arcu, formæ **קשר** : alii pro
 arte arcuariâ, Gen. 21.20. Et fuit **קשר** **קשר** ejacu-
 lator arcuarius, i.e. qui arcu sagittas emitteret ; sagit-
 tarius.

tarius. Ex eo Kimchi plurale putat efformari, Isa. 5. & Psal. 37. quæ hic citantur: verum ipse per dageſch in Sin ſcribit, וְשִׁחֲחוּ וְשִׁחֲחוּ. Sed fatius eſt dageſch ornatus cauſa adjectum eſſe, ut & idem Kimchi ſubjungit. Eritque וְשִׁחֲחוּ Toar (Græcè, τοξότης) ut נֶפֶץ Merc. Cev.

Quadrata Vocabula, ſeu Dictiones plurimam quàm trium literarum, quæ incipiunt à Literâ p Koph.

1. קֶקֶר m. vertex capitis, ab inclinando dict. Av. &c. vide in קֶרֶר.
2. קֶקֶץ m. eſt, nota, ſignum, ſtigma: Pag. Bu. &c. nota impreſſa in carne, i. ſus: Av. Prout occ. hoc No. ſ. m. ſic, Lev. 19. 28. וְכִתְּבוּם קֶקֶץ & ſcripturam ſtigmatum, ſeu notæ non ponetis in vobis: Pag. 70. קֶקֶץ תִּכְתֹּבְנָהּ: Kimchi, וְכִתְּבוּם קֶקֶץ על בְּשָׂרָם incifura, quam quis facit in carne ſua. Confer Gal. 6. 17. ἐγὼ γὰρ ἐπὶ τὰ στίγματα τὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω: Cocc. Hebræi utuntur hac rad. verbaliter in piel: & rectum eſt inquit R. D. ut hoc No. ſit ex rad. קָץ: Pag. (licet aliis eſt à קָץ: ex Bu. Lex.) i. e. impreſſit ſtigma ſeu notam cuti, &c. Av. Atque hinc etiam Doctores faciunt verbum קָץ in quadrato piel, pro ſubvertere: ſignificatione conveniens cum קָץ, quod eſt luxatum eſſe. Quidam autem putant ei contrarium eſſe, quia ſtigma inſigatur, ſeu imprimatur, & ſic conferunt cum קָץ inſigere, & קָץ demergere. Sed incifione velut ſubvertitur caro, &c. De קָץ, jam ad קָץ & קָץ ſuprà, ſuis locis: Merc. Cev.
3. קָרָר, vel קָרָר, in quadrato ſeu geminato piel, deſtruere, diruere, propriè parietem, &c. nam eſt à rad. קָר, paries; ubi vide: Pag. Bu. Conc. &c.
4. קָרָר m. vel קָרָר, eſt, ſecuris: Pag. Bu. &c. 70. קָרָר: Cocc. quæ ſcil. quid concutitur & quaſſatur: nam eſt comp. ex קָר, i. e. concuſſit aliquid ſecuri, licet verbaliter non reperiatur: (hinc autem קָרָר, κρᾶν, κρᾶν, κρᾶν, pulſo;) & ex קָרָר domitus eſt: nam ſecuri conquaſſata domantur, i. e. efficiuntur nobis ſubjecta, ut pro noſtra voluntate ſint. Av. Non eſt hoc No. idem quod קָר, i. e. ligo, juxta R. Jonah: ſed Inſtrumentum ad findendum ligna: cum illud ſit ad fodiendum, & Hebraicè dicitur קָרָר. Quidam Daleth putantes interjectum deſiderant à קָרָר, ab extenſione, ſeu diſtenſione. In Jud. 9. 48. noſtra exempli in plur. fam. habent Mem lene: ſed malo ubique cum dageſch; Merc. nam in reliquis locis in ſ. m. cum aff. & in pl. m. & ſ. m. Mem ſemper eſt dageſchatum, poſt kibbutz pro cholem in penult. prout occ. in ſ. m. cum aff. loco ſeq. קָרָר ſecurim ſuam, 1 Sam. 13. 20. & in forma pl. m. occ. etiam cum וְלָהּ præſ. loco ſeq. וְלָהּ קָרָר & pro ſecuribus, 1 Sam. 13. 21. Item, in forma pl. ſ. m. ſignificans ſecures, quibus aliquid domamus credendo, Av.) occ. ſimpl. & cum וְלָהּ dem. & וְלָהּ præſ. prout ſeq. וְלָהּ קָרָר ſecures, Pf. 74. 5. וְלָהּ קָרָר ſecures, Jud. 9. 48. וְלָהּ קָרָר & ſecuribus, Jer. 46. 22.

קָרָר: inde קָרָר (vel potiùs, קָרָר m. ſc. Bu. Lex.) talus ſeu malleolus pedis: aut crus: Pag. Bu. &c. In textu autem non venit hujus No. ſing. ſed in duali קָרָר (vel, ut alii, in forma pl. m. קָרָר Bu. m.) tali duo: eſt comp. ex קָרָר occurrit, & קָרָר ſtravit: quia ſunt ita ſtrati & ordinati in pedibus, ut inter ſe occurrant, Av. In forma du. vel pl. m. conſtr. קָרָר tali, &c. unde cum וְ, ob pauſam pro וְ. Aff. ſic occ. 2 Sam. 22. 37. & Pf. 18. 37. Et non nutaverunt, ſeu declinaverunt, קָרָר tali mei: vel crura mea: ſed R. D. in l. rad. exp. וְכִתְּבוּם קָרָר genua mea: Pag. ſeu poplites. At Kimchi talos intelligit potiùs: nam dicit eſſe clavos, ſeu palos, qui ſunt ſupra pedes. Quidam efferunt in duali: ſed nihil neceſſe puto: nam fatiùs opinor efferri in plur. maſc. Targ. enim ad Lev. 11. 21. habet קָרָר, & Kimchi ut dictum, exp. וְכִתְּבוּם, palos, ſeu paxillos: & verba etiam R. Sal. ferunt קָרָר eſſe pedes, (i. e. partes pedum) à malleolis, ſeu clavis & palis, & infra: ut viz. ſint tali ipſi, ſeu calces, atque adeo plantæ: ut & tam in 2. Sam. quam in Psal. ille idem interpretatur. Alii namque juncturam tibiæ & pedis, i. e. talum: alii verò genu, i. e. poplitem exponunt, ſed primum eſt potiùs, Merc. Dilatas grefſui meo locum meum: (i. e. facis ut liberè incedam, ſublatis adverſariis) neque vacillant malleoli pedum meorum: ut ſcil. ſolent trepidi, Jun.

6. קָרָר m. eſt ſolum, fundum, pavementum: 70. קָרָר, Pag. Bu. Cocc. pavementum, fundamentum, ſeu firmamentum inferius ædificiorum. Eſt enim comp. ex קָר, i. e. paries: & קָרָר, expandit: nam pavementum eſt inſtar parietis expansi. Av. Quidam autem revocant hoc No. ſolimmodo ad קָרָר, quaſi Firmamentum dicas, ædificiorum ſcil. non illud ſupernum: literà ſecundà initio repetitā: quod eſt contra omnem analogiam. Hebræi proſundo & ſolo utuntur: Merc. Unde Rabbiniſis קָרָר ſunt bona immobilia Bu. Lex. Occ. autem hoc No. ſ. m. ſimpl. & cum וְ, ut & וְ, & וְ præſ. ut ſeq. קָרָר ſolum, 1 Reg. 6. 15. 30. קָרָר ſolum, 1 Reg. 6. 16. קָרָר idem, 1 Reg. 7. 7. קָרָר in ſolo, Num. 9. 17. Am. 9. 3. קָרָר à ſolo, 1 Reg. 7. 7. קָרָר à ſolo, 1 Reg. 7. 15. Sed eſt etiam hoc No. קָרָר, loci no. pr. Carca: Pag. Av. viz. in tribu Juda: Merc. Prout occ. cum וְ dem. præſ. & וְ locali in fine loco ſeq. קָרָר à karka, n. p. Joſ. 15. 3.

7. קָרָר: unde קָרָר f. ſquama: Pag. Bu. &c. ſquamatura: à rad. inuſit. קָרָר, ſquamofus fuit. Eſt cogn. cum קָרָר, durus ſeu difficilis fuit. Duplicatur autem radix propter vehementem geminationem ſquamarum, quæ adeo tenaciter cohærent, ut difficulter aliquid poſſit penetrare. Av. Quidam licet per ſin lævum ſcribat, à קָרָר tamen deſcendunt, viz. à perplexitate, & pertinacia, inquit: quod pertinaciter corpori adhæreat ſquama: vel, quod difficile penetretur. Sed dicitur & de ſquamis in lorica, à ſimilitudine piſcium: in forma ſc. maſc. plur. quæ forma per dageſch ſcribitur in poſteriore ſin: Merc. Occ. autem hoc No. in forma ſ. ſ. cum וְ cop. præſ. locis ſeq. וְ קָרָר & ſquama, Lev. 11. 9, 10, 12. Deut. 14. 9, 10. In forma pl. m. ut dictum, exp. ſquama ferrea, ut ſunt in lorica: Av. Prout occ. ſimpl. ſic, 1 Sam. 17. 5. וְ קָרָר & lorica ſquamarum, i. e. ſquamata, erat indutus: i. e. lorica, quæ erat facta opere ſquamarum: h. e.

h.e. è squamis ferreis , ad claudendum foramina annulorum lorica, ne sagitta ingrederetur per annulum . Pag. 70. reddunt *δαρκα αλυσιδων* : Cocc. Item, in forma pl.f. *שקשק* squamæ piscium &c. Pro ut occ. hæc forma pl.f. cum ב praef. & י aff. sic, Ezech. 29.4. Et adhærere faciam piscem, pro, pisces, flumina tuorum *שקשק* squamis tuis : Pag. Bu. Av. In squamis tuis : Coc. (Indam enim hamos maxillis tuis.) faciamque ut adhæreat multitudo piscium rivorum tuorum squamis tuis : ut deducam te è medio rivorum tuorum , & totam multitudinem piscium rivorum tuorum (*שקשק*, nam bis eodem venit versu : Bu. Conc.) squamis tuis adhærentem. Ubi Allegoricè, per comparisonem balænæ, ostendit Deus se consilio suo, velut adhibitis hamis, educturum esse ipsum cum copiis, extra terminum Ægypti : Jun.

Radices, seu Voces Radicales, & derivata, incipientes à Literâ ר Resch.

Rad. 1. *ראה* : vidit, invisit : prævidit, providit : aspexit, inspexit, prospexit, perspexit, respexit, circumspexit. Est & animi & aliorum sensuum; experiri, animadvertere, percipere, frui. Constr. absolute & cum accus. & præp. ב & ל. Bu. Lex. intuitus est, vidit, aspexit oculis & animo comprehendit aliquid. Cogn. cum *אור* luxit, à lucendo. Nam videre est apprehendere lucem. Hinc *ὁρᾶν*, *εὐορᾶν* : i. e. video, *ὄραμα*, *ὄρασις*, visus, visio, *ὁρατός*, visibilis &c. In kal, cum Dat. significat providere, seu prospicere alicui : & cum Beth inspicere : Av. Græce redditur hoc verbum, *ὁρᾶν*, *ἰδεῖν*, *ὀπτεσθαι*, *ὀπτανεσθαι*, *ὀπτιζεσθαι*, *βλέπειν*, *θεᾶσθαι*, *θεωρεῖν*, *κατανοεῖν* : Coc. *ראה*, est, cernere, intueri, videre : Pag. Ad animum etiam transfertur, ut Latine. Quidam affine faciunt verbo *אור* lucendi, & contrarium verbo *איר* timendi, quod est oculis & animo rem objectam averfari : ut videre est, animum, vel oculos in eam intendere, & eam apprehendere. Dicitur & despiritali, h.e. prophetica visione. Construitur cum accus. & saepe cum Beth, tam in bonum, pro, videre optata cum voluptate; quam in malum, pro, videre adversa cum tristitia : quanquam & in bonum absolute, vel cum accus. invenias. Verum, & simpliciter pro, videre quovis modo cum Beth passim invenitur. Est & despicere : ut *בירא*, Psal. 22.18. respiciunt in me : vel, me libenter & suaviter afflictum contemplantur. Si Dativus adiungatur, est providere, Gen. 22. 1 Sam. 16. 1. & alias. Imperativus kal, peculiariter pro demonstrandi adverbio usurpat, ut & Græcè *ἰδε* en, ecce. Merc. In Bu. Conc. hæc Rad. quinque signif. 1. est, videre, aspicere, inspicere, respicere &c. prout occ. in præf. kal, & f. m. locis seq. *ראה* vidit, Gen. 29.10. 30.31. 42. Exod. 4.31. Lev. 5.1. 13.55. Num. 23.21. Jud. 20. 41. 1 Sam. 9.17. 2 Sam. 14.24. 28.17.23.20.12. 2 Reg.

2.12.9.27. 13.4.14.26. 1 Chron. 21.15. Esth. 7.7. Pf. 10.11. 33.13.37.13.114.3. Prov. 22.3.27.12. Eccl. 1.16.4.3.6.5.6. Isa. 65.8. Lam. 3.1.36. Ezech. 20.21. Hab. 3.5. Hag. 2.3. Item in 3. f. f. præf. kal, occ. extra pausam cum cheva comp. seu chateph-pathach penult. locis seq. *ראה* vidit, Gen. 38.14. 2 Reg. 11.1. 2 Chr. 22.10. Job. 13.1.28.10.29.11. Psal. 35.21.54.9.56. 4. Lam. 1.10. Sed ob pausam. occ. cum kamets penult. loco seq. *ראה* vidit, Isa. 64.3. & cum י aff. 3. rad. he mutatur in thau sam. ante aff. sic : *ראה* vidit te, Job. 42.5. Item occ. etiam 3. f. m. præf. kal, cum ! cop. vel conv. præf. locis seq. *ראה* & videbit, videbit, Ex. 12.23.33.10.34.10. Le. 13.3.6.8.10.13.15.20.25. 30.32.34.39.43.50.51.55. 14.3.37.39.44.48.20.17. Num. 21.9. 1 Sam. 14.3.13. Isa. 21.7. Jer. 22.10. Ezech. 33.39.15. sed cum affixis 3. rad. he, pro more talium, abjicitur ; ut cum י. & י aff. cui utrique ! conv. est præf. ut & cum י. & י aff. absque præf. ut seq. *ראה* videbit te, Exod. 4.14. *ראה* vidit eum, 1 Sam. 23.22. 2 Reg. 2.12. *ראה* & inspiciet eum, Lev. 13.3. 5.17.27.36. *ראה* vidit illam, Job. 28.27. *ראה* vidit eos, Gen. 32.2. Jer. 39.4. Item 2. f. m. præf. kal occ. cum he parag. add. idque. vel plenè eum jod, vel. def. cum chirek tantum absque jod penult. cui priori plenæ formæ ! cop. vel conv. est etiam præf. *ראה* vel *ראה* vidisti, 2 Sam. 18.21. Psal. 10.14. Lam. 3.59. 60. *ראה* & aspexeris, Num. 26.13. sed occ. etiam 2. f. m. juxta normam, plenè eum jod penult. & absque he parag. in fine, locis seq. *ראה* vidisti, Gen. 20.10. Deut. 1.11. 1 Sam. 19.5. 2 Sam. 18.11. Psal. 31.8. 35.22.50.18. Prov. 26.12. Isa. 58.3. Jer. 33.24. Dan. 8.20. Ut & in 2. f. f. est & occ. loco seq. *ראה* vidisti, 1 Sam. 28.13. Item occ. etiam 2. f. m. præf. kal, cum ! cop. vel conv. & cum י interrog. præf. ut & cum י cop. præf. & י aff. ut seq. *ראה* & videbis, videas, videris, Exod. 33.23. Deut. 4.19.20.21.11. Jer. 51.61. *ראה* nunquid vidisti, 1 Reg. 20.13.21.29. Jer. 25. Ezech. 8.12.15.17.47.6. *ראה* & vidisti me, 1 Chron. 17.17. sed sæpius 1. f. præf. kal occ. simpl. locis seq. *ראה* vidi, Gen. 7.1.16.13. 31.12.32.30. 33.10.41.19. Exod. 3.7.9.32.9. Deut. 9.13. Jud. 6.22.14. 2. 1 Sam. 9.16. 13.11.16.18. 22.9.25.25. 28.13. 2 Sam. 18.10.29. 1 Reg. 22.17.19. 2 Reg. 9.26. 20.5. 1 Chr. 20.17. 2 Chr. 18.16.18. Neh. 13.15.23. Job. 4.8. 5.3. Pl. 37.28.35.55. O. 66.18. 119.96.158. Pro. 24.32. Eccl. 1.14. 2.24. 3.10.16. 4.15. 5.12.17.6.1.7. 17.8.9.10.9.13.10.55. Isa. 38.5.44.16.57.18. Jer. 42.3.24.25.26.7.11. 13.27.23.14.30.6.46.5. Ezech. 3.23.10.15.20.22.11.24.16.50.43.3. Dan. 8.4.6.9.21. Hof. 6.10.9.10.13. Amos. 9.1. Hab. 3.5. Zach. 1.8. 4.2.9.8. Item occ. etiam 1. f. præf. kal, cum ! cop. vel conv. præf. & cum י aff. absque præf. sed cum ! aff. simpl. & cum ! conv. præf. Ut & cum ! cop. præf. & י aff. ut seq. *ראה* & videro, videbo, vidi, Exod. 12.13. 1 Sam. 19.3. Esth. 8.6. Eccl. 2.13.3. 22.4.4.8.17. Ezech. 37.8. 41.8. Dan. 10.7.12.5. *ראה* vidi te, Job. 8.18. *ראה* vidi eum, Gen. 44.28. Deut. 32.9. *ראה* & vidi eum, Dan. 8.7. *ראה* & videbo illum, Gen. 9.16. sed sæpius itidem occ. in 3. pl. præf. kal. simpl. locis seq. *ראה* viderunt, Gen. 9.23. Exod. 10.6.22. Deut. 4.9.7.19.29.3.10.21.11.2. 21.7. Josh. 8.21. Jud. 2.7. 1 Sam. 6.16.19.12.24.13.6. 6 I 2 24.10

45.11. Isa.49.18.60.4. Jer.2.19.3.2. Sicut & in pl. m. imper. kal, occ. simpl. & cum ¹ cop. praf. locis seq. ¹ וִידִיתֶם videte, Gen.39.14. Exod.10.10. 16.29. 35.30. Deut.32.39. Josh.2.1.8.48.22. 28.23.4. 1 Sam.14.30. 16.17. 2Sam.13.28. 14.30. 15.28. 2Reg.6.32. 2Chron.19.6. Jer.2.31. Hab.1.5. וִידִיתֶם & videte, Exod.14.13. 1Sam.12.16.17. 14.17.40.23.22.23. 1Reg.20.7. 2Reg.5.7.6.13.7.14.10.23.30.6. 2Chr.20.17. Psalm.34.9.66.5. Isa.6.9.40.26. Jer.2.10.5.1.6.16. 7.12.13.20. Lam.1.12.18. Amos.3.9.6.2. & in pl. f. imper. kal. cum ¹ cop. praf. est & occ. loco seq. וִידִיתֶם & spectate, Cant.3.11. In fut. kal. 1. f. occ. simpl. locis seq. וִידִיתֶם videbo, videam, Gen.21.16. 32.20. 44.34. Num.11.15. Deut.18.16. 32.20. 2Sam.13.5.14.32. Job.9.11.23.9.3.19.21.26. Psa.84.73.3. 118.7. Eccl.2.3. If.38.11. Jer.4.21. 11.20. 20.12. Mic.7.9. cui etiam 1. f. ¹ cop. & ¹ conv. sunt praf. וִידִיתֶם & videbo, Gen.18.21. Exod.3.3. 4.18. Deut.3.25. 1Sam.20.29. וִידִיתֶם & vidi, Josh.7.21. Jud.12.3. Eccl.4.1.7. Isa.6.1. Jer.31.25. Ezech.1.1.28. 2.9.8.2.7.10.10.1.9.11.1. Dan.8.2.3.10.8. Zach.1.1.6.1. Sed occ. etiam 1. f. defectivè per Apoc.3. rad. he: viz. cum tseri penult. ante fagol in ult. idque itidem post ¹ cop. & ¹ conv. praf. וִידִיתֶם & videbo, Isa.41.28. וִידִיתֶם & vidi, Gen.31.10. 41.22. Deut.9.16. Neh.4.14. Prov.7.7. Jer.3.8. Ezech.1.4.9.15.23.13. 44.4. Dan.10.5. Zach.2.1.5.9. Item occ. etiam ead. 1. f. fut. kal. cum ¹ aff. ut & cum ¹ conv. praf. & ¹ aff. & cum ¹ aff. & cum ¹ cop. praf. at cum ¹ aff. absque praf. ut seq. וִידִיתֶם videbo te, 2 Reg.3.14. וִידִיתֶם & vidi te, Ezech.16.6.8. וִידִיתֶם videbo eum, Num.23.9.24.17. Jer.23.24. וִידִיתֶם & videbo eum, Gen.45.28. וִידִיתֶם videbo eos, Jer.18.17. Item occ. etiam 2. f. m. fut. kal. plenè; locis seq. וִידִיתֶם videbis, Exod.6.1.23.5. Num.11.22. 23.13. Deut.3.28. 12.13.22.14. 28.34.67.32.52. 1Sam.17.1. 2Sam.3.13. 2Reg.2.10. Job.10.4. 22.11. 38.17.22. Psa.35.17. 37.34.91.8. Eccl.5.7. Isa.33.19.58.7. Ezech.8.6.13. 15.12.6. Dan.1.13. sed defectivè, ut supra, per Apoc.3. rad. he. & cum tseri & fagol, occ. simpl. & cum ¹ conv. praf. וִידִיתֶם videbis, Prov.23.31. Obad.1.12.13. וִידִיתֶם & vidistis, Neh.9.9. cui etiam 2. f. m. ¹ וִידִיתֶם, & ¹ sunt aff. sic וִידִיתֶם perspiciet me, Jer.12.3. וִידִיתֶם videbis eum, Num.23.13. & in 2. f. fut. kal. occ. vel prater normam, cum kateph pathach: vel cum scheva, juxta normam, in penult. sub refeh sic וִידִיתֶם videbis, Isa.60.5. וִידִיתֶם idem, Zeph.2.15. item in 3. f. m. fut. kal. occ. simpl. & plenè, locis seq. וִידִיתֶם videbit, Gen.22.8.14. Lev.13.31.53. Deut.1.35. 23.15. 32.36. 1Sam.16.7. 2Sam.14.24.16.12. Job.38.22.14. 28.24.31.4.34.21. 37.24. 41.27. Psa.49.10.11. 64.5. 89.47. 94.7. 112.8.10. 138.6. Prov.24.18. Isa.6.10. 17.8.21.6.26.10. 28.4.53.10.11. Jer.12.4.16.6.17. 8.22.12.29.32. Ezech.12.12.13. 32.31. 33.6. Dan.1.10. Jon.4.5. Mic.6.9. cui etiam forma plenè ¹ cop. & ¹ conv. sunt praf. וִידִיתֶם & videbit, 2Reg.6.17. וִידִיתֶם & vidit, 1Sam.17.42. 2Reg.5.21. Job.42.16. Ezech.18.14.28. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. fut. kal. defectivè per Apoc.3. rad. he. & cum tseri in penult. & fagol in ult. idque simpl. & cum ¹ cop. praf. וִידִיתֶם videbit, Gen.41.33. Exod.5.21. 1Chron.12.17. 2Chron.24.22. Job.20.17. וִידִיתֶם & videbit, 1Sam.24.15. Jer.

23.18. Lam.3.50. sed sapius multò venit cum ¹ conv. praf. ante pathach & scheva, in hac scil. forma Apocopatà, absque 3. rad. he: sic; וִידִיתֶם & vidit, aspexit, intuitus est, &c. Gen.1.4.10.12.18.21.31.6.5.12.8. 13. &c. ad Psa.106.44. Isa.59.15.16. Ezech.18.14. Hof.5.13. Jon.3.10. in 140. circ. 1. Item occ. etiam 3. f. m. cum ¹ aff. simpl. & cum ¹ conv. praf. ut & cum ¹ וִידִיתֶם & ¹ aff. & ¹ conv. praf. utrique. sed cum וִידִיתֶם aff. absque praf. & rursus cum ¹ conv. praf. & וִידִיתֶם aff. ut seq. וִידִיתֶם videbit me, Exod.33.20. וִידִיתֶם & vidit me, 2Sam.1.7. וִידִיתֶם & vidit illum, Jud.19.3. וִידִיתֶם & vidit eam, Gen.38.15. וִידִיתֶם inspiciet eam, Lev.13.21.26. Deut.1.36. וִידִיתֶם & vidit eos, 2Reg.2.24. & in 3. f. fut. kal. occ. plenè; sic; וִידִיתֶם videbit, Lev.20.17. Job.33.28. sed defectivè per Apoc.3. rad. he. & cum tseri & fagol, occ. simpl. & cum ¹ cop. & ¹ conv. praf. ut seq. וִידִיתֶם videbit, Zach.9.5. וִידִיתֶם & videbit, Mic.7.10. וִידִיתֶם & vidit, Gen.3.6. 16.4.5. 21.7.19.24.64. 30.1.9. Exod.2.25. Num.27.23.25. 27. Jud.16.18. Ruth.1.18.2.18. 2Sam.25.23. 28.12. 21. 2Sam.6.16. 1Reg.10.4. 2Reg.11.14. 1Chron.15.29. 2Chron.9.3. 23.13. Jer.3.7. Ezech.19.5. 23.11. 14. sed occ. etiam 3. f. f. cum ¹ aff. simpl. & cum ¹ conv. praf. ut & cum ¹ וִידִיתֶם aff. & ¹ conv. praf. sic; וִידִיתֶם videbit me, Job.10.18. וִידִיתֶם & vidit me, Num.22.33. וִידִיתֶם & vidit eum, Exod.2.6. Item in 1. pl. fut. kal. occ. simpl. & cum ¹ cop. & ¹ conv. praf. ut & cum ¹ cop. praf. & וִידִיתֶם aff. ut seq. וִידִיתֶם videbimus, Psa.36.10. Cant.7.13. Isa.5.19. Jer.5.12. 47.14. וִידִיתֶם & videbimus, Gen.37.20. 2Reg.7.13. Isa.41.23. 66.5. וִידִיתֶם & vidimus, 1Sam.10.13. וִידִיתֶם & videbimus eum, Isa.53.2. & in 2. pl. m. fut. kal. occ. simpl. & cum ¹ conv. praf. ut & cum ¹ aff. post kibbuts profchurek: sic; וִידִיתֶם videbitis, Gen.43.5. Jud.7.17. 1Sam.21.15. 2Reg.3.17. Job.6.21. Isa.18.3.30.10. Jer.14.13. 42.18. Ezech.14.23. וִידִיתֶם & vidistis, Deut.29.17. 1Sam.12.12. וִידִיתֶם respiciatis ad me, Cant.1.6. Item in 3. pl. m. fut. kal. occ. simpl. locis seq. וִידִיתֶם videbunt, Gen.12.12. Exod.16.22. Num.14.23. 32.11. Neh.4.8. Job.21.20. 22.19. Psa.22.18. 40.4.49.20. 107.42. 115.5. 135.16. Prov.23.33.29. 15. Isa.35.2. 41.20.44.9.49.7.52.8. Jer.5.21. Eze.12.3. Joel.3.1. Mic.7.16. Zach.10.7. cui etiam 3. pl. m. ¹ cop. & ¹ conv. sunt praf. & nun parag. est etiam add. ut seq. וִידִיתֶם & videbunt, 2Reg.6.20. Psa.52.8. 86.17. וִידִיתֶם & viderunt, Gen.6.2.12.14.15. 37.4.18.25. 42.35. 50.15. Exod.5.19. 16.15. 24.10. Num.17.24.21.1.32.19.9. Josh.8.20. Jud.1.24.3.24.9.55.16.24.18.7.20.36. 1Sam.5.6.13.10.11.14. 16.17.51.31.7.2. 2Sam.10.6.19.13.12. 2Reg.32.26. 20. 1Chr.10.7.19.6.19.2Ch.31.8. Neh.6.16. Eze.20.28. וִידִיתֶם videbunt, Deut.4.28. Item, occ. ead. hæc 3. pl. m. cum ¹ וִידִיתֶם aff. cui ult. ¹ conv. est praf. & kibbuts est pro schurek penult. ut & cum ¹ aff. absq. praf. וִידִיתֶם videbunt me, Pl. 109.25. 119.74. וִידִיתֶם videbunt eum, Job.37.24. וִידִיתֶם & viderunt eum, 2Reg.2.15. וִידִיתֶם videbunt eam, Num.14.23. Denique, occ. etiam 3. pl. fut. kal. simpl. & cum ¹ conv. praf. sic; וִידִיתֶם videbunt, 2Reg.22.20. 2Chron.34.28. Isa.17.7.29.18. 33.17. 20. Jer.32.41.34.3. Mal.1.5. Mich.7.10. וִידִיתֶם & viderunt, Jos.24.7. 1Reg.10.7. 2Chron.9.6. In niph. וִידִיתֶם videndum se exhibuit vel ostendit: visus, con-

spectus, conspicuus fuit, apparuit, comparuit, ostensus fuit: Bu. Lex. visus est, i.e. apparuit, Av. conspicendum se præbere; in conspicuo loco extare: Cocc. verbum enim hoc passivum cum Lamed, vel cum רָאָה construi solet; q.d. deferri visionem ad aliquem; h.e. apparere alicui, Merc. Prout occ. in præt. niph. 3. f. m. simpl. & cum יָה dem. & ! cop. vel conv. præf. הָרָאָה visus fuit, apparuit, comparuit, Gen. 48.3. Exod. 3.16. 4.1.5. 16. 10. Lev. 9.4. 14.35. Num. 14.10. 14. Jud. 13.10. 1 Reg. 3.5.6. 18.9.2. 10.12.2 Chron. 1.7.3.1. Psal. 102.17. Isa. 16.12. Jer. 31.3. Ezech. 10.1. Dan. 1.15.8 1.17.1. הָרָאָה qui apparuit, 1 Reg. 11.9. Dan. 8.1. & ! inipicietur, ostendetur, ostensus, visus fuit, Lev. 13.19.7. 1 Sa. 1.22. Prov. 27.25. Jer. 1.4.26. ut & in 3. f. f. occ. etiam simpl. & cum ! conv. præf. הָרָאָה visum fuit, Jud. 19.30. הָרָאָה & videbitur, Gen. 9.14. Item in 3. pl. præt. niph. est & occ. locis seq. הָרָאָה visi, א, א, א, sunt, Gen. 8.5. 2 Reg. 23.24. 2 Chron. 9.11. Cant. 2.12. In part. niph. f. m. occ. cum יָה dem. præf. sic הָרָאָה qui apparuerat, Gen. 12.7.35.1. In Infin. niph. cum ! præf. occ. vel in forma cum cholem ante. He in ult. vel in forma ulitata quiescentium, 3. Rad. He: viz. cum יָה in ult. idque simpl. & cum יָה præf. sic הָרָאָה apparere, Jud. 13.21. 1 Sam. 3.21. הָרָאָה apparere, Lev. 13.14. הָרָאָה compare, 2 Sam. 17.17. 1 Reg. 18.2. Ezech. 2.1.24. pro quo ult. הָרָאָה occ., quasi contractè, absque he, Infin. niph. & cum ejus vocali tferi sub Lamed ante kamets penult. viz. sic: הָרָאָה ad comparandum, Exod. 34.24. Deut. 31.11. Isa. 1.12. plena autem forma hæc Infin. niph. cum יָה in ult. occ. etiam cum ! Aff. idque simpl. & cum יָה præf. ut seq. הָרָאָה ostendi ipsum, Lev. 13.7. הָרָאָה in apparendo ipsum, Mal. 3.2. Item, in Imper. niph. f. m. est & occ. loco seq. הָרָאָה ostende te, 1 Reg. 8.1. In fut. niph. 1. f. plenè, occ. simpl. & cum ! cop. præf. הָרָאָה apparebo, ostendam me, Lev. 16.2. 1 Reg. 18.1. & ! apparebo, Psal. 42.3. fed cum ! conv. præf. occ. etiam 1. f. def. per Apoc. 3. rad. He, ejusq; vocalis sægol præced. sic, הָרָאָה & apparui, Ex. 6.2. Item, in 3. f. m. simpl. occ. etiam vel plenè, locis seq. הָרָאָה providebitur, conspicietur, comparebit Gen. 22.14. Exod. 13.7.22. 17.34.23. Deut. 16.4. 16. Jud. 5.8. Psal. 84.8. 90.16. Isa. 60.7. Zac. 9.14. vel def. per eand. Apoc. 3. rad. he abjecta cum sægol præced. loco seq. הָרָאָה conspicietur, Exod. 34.3. Quæ forma def. per hanc Apoc. occurrit etiam cum ! cop. & ! conv. præf. הָרָאָה & apparebit, Lev. 9.6. הָרָאָה & apparuit, Gen. 12.7.17. 1.18.1.26.2.24.35.9.46.29. Exod. 3.2. Lev. 9.23. Num. 16.19. 17.7.20.9.31.15. Jud. 6.12. 13.3.2 Sam. 22.11. 1 Reg. 9.2. 2 Chron. 7.12. Ezech. 10.8. 19.11. fed in 2. f. fut. niph. occ. plenè simpl. & cum ! cop. præf. הָרָאָה apparebit, videbitur, Lev. 13.57. Isa. 47.3. הָרָאָה & appareat, Gen. 1.9. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. simpl. & cum ! conv. & ! cop. præf. הָרָאָה comparebunt, videbuntur, Exod. 23.15.34.20.33.23. 1 Reg. 8.8. 2 Chron. 5.9. הָרָאָה & apparuerunt, 2 Sam. 22.16. 1 Reg. 8.8. 2 Chron. 5.9. Psal. 18.16. הָרָאָה & inspiciantur, Dan. 1.13. In puhāl (quasi à præt. pi-hel הָרָאָה visus est, conspectus est: Bu. Av. prout occ. in præt. pual 2. pl. loco seq. הָרָאָה videbantur, Job. 32.21. In hiphil הָרָאָה videtur, vel cum sægol sub he hiph. הָרָאָה videre fecit, i.e. monstravit: Av. videre, frui, experiri, sentire, aspicere fecit vel effecit:

videndum exhibuit, ostendit, ostentavit, demonstra-vit: constr. cum accus. Bu. Lex. ut & cum gemino accus. rei scil. & personæ: & signif. facere, ut quis videat, Coc. prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. in forma cum sægol, simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum יָה aff. post kamets ob pausam, pro pathach penult. sic: הָרָאָה videre fecit, ostendit, Gen. 41.28. 48.11. Exod. 27.8. Num. 8.4. הָרָאָה & videre faciat, Eccl. 2.24. הָרָאָה ostendit mihi, Ezech. 11.25. & in forma cum chirek sub he hiph. occ. cum יָה aff. post pathach penult. idque simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. sic: הָרָאָה ostendit mihi, 2 Reg. 8.13. Jer. 24.1.38.21. Amos. 7.1.4.7. 8.1. הָרָאָה & faciet ut revisam, ostendit mihi, 2 Sa. 15.25. 2 Reg. 8.10. & rursus forma cum sægol occ. cum יָה, א, א, א, aff. ut seq. הָרָאָה ostendit nobis, Deut. 5.24. Jud. 13.23. הָרָאָה ostendit tibi, Deut. 4.36. הָרָאָה ostendit eis, 2 Reg. 20.13. Psal. 78.11. Isa. 39.2. & in 2. f. m. præt. hiph. occ. simpl. & cum יָה aff. sic: הָרָאָה fecisti ut videret, Psal. 60.5. הָרָאָה fecisti ut viderem, Psal. 71.20. Jer. 11.18. Item in 1. f. præt. hiph. cum ! conv. præf. occ. præter normam cum pathach sub he hiph. & cum tseri ante jod quiescens in penult. loco seq. הָרָאָה ostendam, Nah. 3.8. Item ead. 1. f. in forma cum sægol, occ. cum יָה aff. & in forma cum chirek sub he, א, א, aff. idque vel def. cum chirek tantum absque jod, vel plenè cum jod 1. f. in ult. ante א, א, ut seq. הָרָאָה feci ut videres, Deut. 34.4. הָרָאָה ostendi eis, 2 Reg. 20.15. הָרָאָה ostendi eis, Isa. 39.4. In part. hiph. f. m. est & occ. locis seq. הָרָאָה ostendo, Exod. 25.9. Ezech. 40.4. in infin. hiph. cum ! præf. est: הָרָאָה ad ostendendum, Deut. 3.24. Esth. 1.11.4.8. Item occ. infin. hiph. cum יָה, vel pro eo כִּה, aff. cum יָה, parag. absque præf. sic: הָרָאָה ostendere tibi, Exod. 9.16. הָרָאָה ostendere tibi, Ezech. 40.4. Item infin. hiph. occ. contractè, abjecta he, & cum ejus puncto pathach transp. sub lamed præf. & cum יָה, א, א, vel plenè, cum יָה aff. & ! præf. vel cum א, א, aff. absq; præf. sic: הָרָאָה ad ostendendum vobis, Deut. 1.33. הָרָאָה in ostendere ipsum, Esth. 1.4. הָרָאָה ostendere ipis, Joth. 5.6. Item occ. imper. hiph. 2. f. m. a plenà formà הָרָאָה, cum יָה, א, א, aff. sic: הָרָאָה ostende mihi, Exod. 33.18. הָרָאָה ostende nobis, Jud. 1.24. Psal. 85.8. Item occ. etiam imper. hiph. f. m. cum jod nota sæm. gen. in penult. ante יָה aff. loco seq. הָרָאָה ostendit mihi, Cant. 2.14. In fut. hiph. 1. f. a simplici formà הָרָאָה: occ. cum יָה aff. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum יָה aff. & ! cop. præf. fed cum יָה aff. absque præf. ut seq. הָרָאָה ostendam tibi, Gen. 12.1. Zach. 1.9. הָרָאָה & ostendam tibi, Jud. 4.22. הָרָאָה & faciam ut videas, Psa. 91.16. הָרָאָה faciam ut videat, Psal. 50.23. Mic. 7.15. Item in 2. f. m. a simplici formà הָרָאָה: occ. cum יָה aff. sic: הָרָאָה facis ut videam, Hab. 1.3. Item in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. & plenè, loco seq. הָרָאָה ostendet, Isa. 30.30. Sed cum ! conv. præf. ante pathach & sheva, occ. def. per Apoc. 3. rad. he sic: הָרָאָה ostendit, 2 Reg. 11.4. Item occ. etiam ead. 3. f. m. cum יָה, א, א, aff. ostendet mihi, Num. 23.3. Psal. 59.11. הָרָאָה & ostendit mihi, Zach. 1.20. 3.1. הָרָאָה faciet ut videamus, Psal. 4.7. prout occ. etiam cum יָה, א, א, aff. cum ! conv. præf. utrique, sic:

fic: וַיִּרְאֵהוּ & ostendit ipsi, Deut. 34. 1. 2 Reg. 6. 6. וַיִּרְאֵהוּ & ostendit ipsis, Jud. 1. 25. 2 Reg. 20. 13. Isa. 39. 2. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum 1 conv. praf. & 1 aff. loco seq. וַיִּרְאֵהוּ & ostenderunt ipsis. Num. 13. 26. In hophal וַיִּרְאֵהוּ videri factus est, ostensus fuit, monstratus est: Bu. Lex. Av. prout occ. in praf. hoph. 3. f. m. cum 1 conv. praf. loco seq. וַיִּרְאֵהוּ & ostendetur, Lev. 13. 49. & in 2. f. m. prat. hoph. occ. cum jod quiescente post tseri in penult. sic: וַיִּרְאֵהוּ ostensa est tibi, Exod. 26. 30. Deut. 4. 35. Unde in part. hoph. f. m. est & occ. loco seq. וַיִּרְאֵהוּ videre factus est, exhibita est tibi videnda, Exod. 25. 40. In hithpaal וַיִּרְאֵהוּ fecit se videri; Av. aspicere se mutuo, seu invicem: quod interdum est, coram dimicare, &c. Bu. Lex. Prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. וַיִּרְאֵהוּ; in 1. pl. sic: וַיִּרְאֵהוּ videamus nos invicem, 2 Reg. 14. 8. 2 Chron. 25. 17. Item in 2. pl. m. fut. hithp. occ. simpl. sed in 3. pl. m. cum 1 conv. praf. sic: וַיִּרְאֵהוּ aspiciatis vos invicem, Gen. 42. 1. וַיִּרְאֵהוּ & comparuerunt sibi, 2 Reg. 14. 11. 2 Chron. 25. 21. Atque inde ex hac Rad. וַיִּרְאֵהוּ sunt varia nomina derivata, prout sequuntur: viz. 1. No. וַיִּרְאֵהוּ vel וַיִּרְאֵהוּ m. videns, participialiter: & substantivè, propheta: ut 1 Sam. 9. 9. כִּי לִנְבִיאָהּ nam qui Propheta hodie, antiquitus vocabatur וַיִּרְאֵהוּ (cum 1 dem. praf.) videns: Bu. Lex. Quando autem est participium pertinet ad conjug. kal, Av. vel, ut nomen, est participium substantivè positum: visio: Prophetia: Pag. Cocc. Av. vel visio prophetica, Bu. Lex. & est forma instar שׁוֹאֵהָ a rad. שׁוֹאֵהָ Pag. prout occ. cum 1 praf. sic, Isa. 28. 7. erraverunt וַיִּרְאֵהוּ in visione, id est prophetia, inquit R. D. Pag. hoc est non vident verum in meditatione Verbi Dei: Coc. Item 2. hinc etiam No. וַיִּרְאֵהוּ vel וַיִּרְאֵהוּ; & in pausa וַיִּרְאֵהוּ. m. visus, visio; aspectus, conspectio, conspectus: Av. Bu. Lex. visus; h. e. aspectus, Cocc. prout occ. in alterutra hac forma, (i. e. vel cum chateph-kamets, vel cum cholem penult.) simpl. & cum 1 praf. sic: וַיִּרְאֵהוּ aut וַיִּרְאֵהוּ visus, visio, Gen. 16. 13. 1 Sam. 16. 12. Job. 7. 8. וַיִּרְאֵהוּ a visione, Job. 23. 21. Item 3. hinc No. וַיִּרְאֵהוּ idem: aspectus: visio: conspectio: visus: Pag. Bu. Coc. &c. Eccl. 5. 10. & quid rectum domino ejus, nisi וַיִּרְאֵהוּ visio oculorum ejus: Pag. Av. vel visus oculorum, &c. 70. וַיִּרְאֵהוּ עֵינָיו Coc. hoc autem loco scribitur cum jod punctato sic: וַיִּרְאֵהוּ: sed legitur per Vau Schurek וַיִּרְאֵהוּ: Bu. Lex. quidam autem fumunt hoc No. quasi esset constr. forma cum scheva ex absol. forma cum kamets penult. וַיִּרְאֵהוּ: licet hac forma absol. non reperiatur in textu: Merc. Item 4. hinc etiam No. וַיִּרְאֵהוּ f. visio: i. e. prophetia prout occ. cum 1 praf. sic: 2 Chron. 26. 5. in diebus Zachariæ intelligentis וַיִּרְאֵהוּ in visione, i. e. prophetia, Dei; vel in visionibus Dei: Pag. Av. minus rectè quidam plurale esse credunt syntacticum ex וַיִּרְאֵהוּ absoluto; suprà Isa. 42. in infinito kal; ego nomen putarim factum ex infinito; Merc. qui prudens erat ad videndum deum, h. e. quem non latebant Dei verba & opera: qui mentem Dei, norat & habebat, est infinit. kal: (cum 1 scil. praf.) quidam tamen hic legunt וַיִּרְאֵהוּ & sic 70. וַיִּרְאֵהוּ וַיִּרְאֵהוּ וַיִּרְאֵהוּ sed non puto dissidendum a lectione recepta, Coc. וַיִּרְאֵהוּ est no. fam. visio, visiones: ut in loco cit. וַיִּרְאֵהוּ & וַיִּרְאֵהוּ intelligensia visionibus Dei. notatum hic

4 Doctis, in manuscripto antiquissimo exemplari Palatino, esse וַיִּרְאֵהוּ in timore Dei, h. e. in rebus quæ ad Dei timorem pertinent: sic quoque legitur & explicatur in R. Sal. & sic Conc. Hebr. adducunt illud in rad. וַיִּרְאֵהוּ non וַיִּרְאֵהוּ; his addo veteres Talmudicos apud quos similiter scriptum reperi וַיִּרְאֵהוּ, cod. sotah, c. 9. fol. 48. in Masorah tamen hæc lectio non est annotata; sed vide eam 1 Chron. 21. 2, 8. & 2 Chron. 26. 5. Bu. Lex. fuit enim intentus quærendo Deo diebus Zechariæ; informantis in rebus pertinentibus ad timorem Dei: Hebr. in timoribus Dei: sic enim habetur in antiquo manuscripto exemplari emandatissimo bibliothecæ illustissimi Principis Electoris Palatini: & sic legit R. Selo-mo antiquissimus in suis Commentariis: Jun. Item 5. hinc etiam No. cum Mem heemant. viz. וַיִּרְאֵהוּ m. visio, visus, aspectus, vultus, species: Pag. Bu. &c. ζεωρα. ο. π. τ. α. ο. i. a: Cocc. prout occ. hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in absol. forma f. m. simpl. locis seq. וַיִּרְאֵהוּ visus, visio, aspectus, vultus, Gen. 12. 11. 24. 16. 26. 29. 17. 39. 6. 41. 2, 3. 1 Sam. 17. 42. 2 Sam. 11. 2. 14. 26. 23. 21. Ezech. 11. 2, 3, 7. Isa. 53. 2. Dan. 1. 4. cui etiam absol. forma 1 cop. וַיִּרְאֵהוּ dem. וַיִּרְאֵהוּ, & וַיִּרְאֵהוּ praf. וַיִּרְאֵהוּ & aspectus, Num. 12. 8. וַיִּרְאֵהוּ aspectus, visio, Gen. 41. 4. Exod. 3. 3. Ezech. 11. 24. 41. 21. 43. 3. Dan. 8. 16. 27. וַיִּרְאֵהוּ in visione, Ezech. 11. 24. Dan. 9. 23. 10. 1. וַיִּרְאֵהוּ juxta speciem, sicut aspectus, Num. 8. 4. Ezech. 8. 4. 41. 21. 43. 3. וַיִּרְאֵהוּ ad aspectum, Gen. 2. 9. Josh. 22. 10. & in forma f. m. constr. cum tseri scil. in ult. pro sagol: occ. simpl. & cum 1 & 1 praf. וַיִּרְאֵהוּ aspectus, Lev. 12. 12. Eccl. 6. 9. Ezech. 1. 16, 28. 23. 15. וַיִּרְאֵהוּ & aspectus, Exod. 24. 17. Lev. 12. 3. 32. Num. 9. 16. Ezech. 10. 9. Dan. 1. 13. 8. 26. וַיִּרְאֵהוּ sicut aspectus, species, Lev. 13. 43. Num. 9. 15. Jud. 3. 5. Ezech. 1. 13. 14. 26, 27, 28. 8. 2. 10. 1. 10. 3. 42. 11. Dan. 8. 15. 10. 6. 18. Josh. 2. 4. sed occ. etiam hac ead. forma f. m. constr. cum וַיִּרְאֵהוּ, & וַיִּרְאֵהוּ praf. וַיִּרְאֵהוּ & sicut visio, Ezech. 12. 3. וַיִּרְאֵהוּ ad aspectum, Isa. 11. 3. Ezech. 23. 16. וַיִּרְאֵהוּ ab aspectu, Deut. 28. 24. Ezech. 1. 27. 8. 2. וַיִּרְאֵהוּ & ab aspectu, Deut. 28. 6. Ezech. 1. 27. Item occ. etiam hoc No. cum 1 cop. praf. & וַיִּרְאֵהוּ aff. ut & cum וַיִּרְאֵהוּ aff. simpl. & cum 1 cop. praf. & cum וַיִּרְאֵהוּ aff. eodem modo; וַיִּרְאֵהוּ aspectus tuus Cant. 2. 14. וַיִּרְאֵהוּ aspectus, species ejus, Lev. 13. 20. 31. 1 Sam. 16. 7. Job. 4. 16. Cant. 5. 15. Isa. 52. 14. Ezech. 40. 3. Joel. 2. 1. וַיִּרְאֵהוּ & aspectus ejus, Lev. 13. 34. Jud. 13. 6. וַיִּרְאֵהוּ aspectus ejus, Lev. 13. 40. וַיִּרְאֵהוּ & aspectus ejus, Lev. 13. 25. In forma pl. m. absol. וַיִּרְאֵהוּ visiones aspectus pl. &c. Sed occ. tantum in forma pl. m. constr. cum וַיִּרְאֵהוּ praf. ut & cum וַיִּרְאֵהוּ aff. & absque praf. sed cum וַיִּרְאֵהוּ aff. simpl. & cum 1 cop. praf. utrique; prout sequuntur, וַיִּרְאֵהוּ & in aspectibus, Eccl. 11. 9. וַיִּרְאֵהוּ aspectus noster, Dan. 1. 13. וַיִּרְאֵהוּ aspectus tuos, Cant. 2. 14. וַיִּרְאֵהוּ aspectus ejus, Job. 40. 28. וַיִּרְאֵהוּ species illorum, Ezech. 1. 13. 10. 22. Dan. 1. 14. וַיִּרְאֵהוּ & species eorum Ezech. 1. 16. 10. 10. וַיִּרְאֵהוּ species illorum, Ezech. 1. 5. Nah. 2. 5. וַיִּרְאֵהוּ & species illorum, Gen. 41. 21. Lev. 14. 37. Item, 6. hinc etiam No. fam. idem significans cum masc. praced. scil. וַיִּרְאֵהוּ f. visio, apparitio, conspectio, &c. Av. prout occ. in forma hac f. m. cum וַיִּרְאֵהוּ & pro וַיִּרְאֵהוּ dem. praf. sic, וַיִּרְאֵהוּ visionem, 1 Sam. 3. 15. Dan. 10. 7. 8. וַיִּרְאֵהוּ in visione, Num. 12. 6. Dan. 10. 17. Item, occ.

etiam hoc No. in forma pl.f. simpl. & cum רָאָה & רָאָה praf. ut seq. $\text{וַיִּרְאוּ$ visiones, Ezech. 1.1. $\text{וַיִּרְאוּ$ & visiones, Ezech. 43.3. בְּמִרְאוֹתָם in visionibus, Gen. 46.2. Ezech. 8.3. 40.2. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. רָאָה ex Bu. Conc. est speculum: idque scil. in 1. no. רָאָה m. speculum: quia objecta videnda refert: Bu. Lex. prout occ. cum רָאָה praf. loco frequente; וַיִּרְאוּ sicut speculum, in Job. 37. 18. Et 2. in no. fam. præced. מִרְאוֹתָם viz. in ejus forma pl.f. מִרְאוֹת , specula: Pag. Bu. & c. prout occ. cum רָאָה praf. sic, Exod. 38.8. & fecit concham aream, & basin ejus aream, $\text{וַיַּעֲבֹדוּתָם הַמִּרְאוֹת}$ ē speculis: Bu. Conc. Pag. ex speculis mulierum: Bu. Lex. ex speculis faminarum agminatim accedentium: Cocc. ē speculis mulierum turmatim convenientium: i.e. ex speculis oblatis à mulieribus, quæ studio pietatis turmatim accurrebant ad offerendum Deo: sic accipitur verbum, in 1 Sam. 2.22. Jun. Hoc autem in loco Beth ponitur vice præp. Mem. i. e. ex: ut R.D. inquit: vide supra in וַיִּרְאוּ in part. fam. plur. kal, Pag. & vide etiam similem locutionem, Lev. 8. 32. Bu. Lex. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. רָאָה , est scdum, deformæ visu, despectum: & verbaliter, despicere, & c. Bu. Conc. prout occ. in Infin. kal, ex forma præter normam (pro וַיִּרְאוּ vel וַיִּרְאוּ) viz. cum He parag. in fine, & He 3. rad. mutatā in vau mobile, Mer. Bu. Lex. sic, וַיִּרְאוּ videre, vel contemnere, & c. Pag. venit autem hæc forma tantum cum רָאָה praf. sic, Ezech. 28. 17. ante Reges ponam (ad verbum, posui, quod & sonare potest, Cev.) te וַיִּרְאוּ ut videant, aut aspiciant te: vel, ut contemnant te: ut quidam exp. inquit R.D. sed prius inquit rectius est, & ita Targum & Hieron. exp. ut cernerent te, Pag. in despectum tuum: Bu. Conc. nam quidam sumunt pro nomine: Cocc. ut aspiciant te: Bu. Lex. ad aspiciendum te: est Infin. kal ad formam וַיִּרְאוּ , וַיִּרְאוּ : mutato scil. He in Vau: 70. παράδεισος ὡς ἵνα ; Coc. Aliis autem, ut dictum, est nomen וַיִּרְאוּ f. visio: & sic exp. coram regibus posui te ad visionem, vel spectaculum, & c. Sed potest quoque esse Infin. kal: ad videndum te, & c. Av. regibus exposuit te, ut aspiciant te: Jun. Item, occ. etiam in hac 3. signif. (juxta R.D. in Bu. Conc.) fut. kal, 3. f. & pl. m. ut & in 2. pl. m. cum וַיִּרְאוּ Aff. post kibbutz pro schurek: ut seq. וַיִּרְאוּ despiciat, Job. 41. 26. וַיִּרְאוּ despiciunt, Psal. 22. 18. וַיִּרְאוּ despiciatis me. Cant. 1. 6. Item ex rad. in hac 3. signif. in Bu. Conc. locantur nomina seq. 1. no. adject. fam. cum Mem. hec mant. vel, no. ex part. hophal formatum; viz. וַיִּרְאוּ f. despecta: Bu. Conc. Est autem cum cholem loco kam. chat. inquit R.D. Cev. f. scil. sumatur pro ipso part. hophal, & sic exp. in Zeph. 3. 1. Væ וַיִּרְאוּ fædatur & inquinatæ civitati, spoliati, aut prædanti: Pag. Alii autem exp. monstrosam: ut vim nominis habeat: sicut & infra וַיִּרְאוּ ; quod vide; & sic infra, וַיִּרְאוּ pro inquinamento & sordibus: viz. per Antiphrasin: à cuius nimirum aspectu quis abhorret: Merc. Cev. Væ monstrosæ: aut spectatu horrendæ: Sed R. Josphua, Væ rebellis, vel contumaci: quasi a rad. וַיִּרְאוּ ut Aleph sit loco 3. Rad. He; alii autem exp. Væ inquinatæ: viz. ex signif. nominis וַיִּרְאוּ ; illic etiam vide: Bu. Lex. וַיִּרְאוּ & assera, scil. a Rege Christo: urbs opprimens: est autem pro part. hophal, וַיִּרְאוּ : ut וַיִּרְאוּ præter. hoph. pro וַיִּרְאוּ ; 70. reddunt ἡ επιρροὴ καὶ λευτρωμένη πόλις: q.d. monstrata: επιδειχ-

θεῖσα: vel possit reddi πεφωτισμένη : quæ phrasi, dicitur, ut quædam editiones habent, Jud. 13. 23. $\text{ἐφώτισεν ἡ πόλις ταῦτα πάντα}$: significatur exhibitio Christi promissi ad eum videndum: Cocc. 70. δ illustis & redempta: Hieron. Væ provocatrix, & redempta: sed R. Sal. Væ fædatur & inquinatæ: & R. Mose, fædatur & redemptæ: Pag. Væ ingluviei, & contaminatæ: civitati hæc opprimenti. Vocem autem, ingluviei, ita accipimus, ut Lev. 1. 16. est autem metaphorica Jeruschalaimorum descriptio: nam quemadmodum avium ingluvies alimenta concipit, & sordes cum alimentis plurimas: ita etiam inquit Propheta Jeruschalaima fuisse conceptaculum, quo reges, principes, & sacerdotes, omneis Judææ opes & omnes sordes congefserunt: quarum illas ex officio debuerant popularibus distribuere, has verò ē regno toto tanquam ex alvo ejicere. Quamobrem etiam urbem simpliciter ingluvium vocat: quæ in appellatione auxesis est elegantissima: q. d. eam non cum onocrotalo, sed cum onocrotali ingluvie esse comparandam: Jun. Sed occ. etiam ipsa regularis forma part. hoph. f. m. in loco supra cit. Ex. 25. 40. sic, secundum exemplar eorum, וַיִּרְאוּ , quod tu videre sis: Pag. q. d. quod tibi demonstratur, Merc. secundum formam, & c. quod tibi videnda exhibitæ est: Bu. Lex. Cocc. h. e. quam ut videres, de te factum est. Cocc. secundum normam illius quam tu factus es videre in monte: Av. Hebr. quam factum est ut tu videres: sic infra 26. 30. Jun. Item, ad hanc 3. signif. in Bu. Conc. refertur etiam 2. no. וַיִּרְאוּ spectaculum, videndum, scil. vel, ut alii, inquinamentum: Pag. Quidam exp. vim; id est monstrum: Merc. Prout occ. cum רָאָה praf. sic, Nah. 3. 6. & ponam te, וַיִּרְאוּ sicut spectrum, Bu. Conc. tanquam inquinamentum: Pag. vide supra in præced. no. ex part. hoph. Merc. ut sterco: 70. ὡς παράδεισος , ut exemplum, Cocc. & disponam te, ut speculum; i.e. exemplum, quod, scil. omnes intueantur. R. Sal. וַיִּרְאוּ simum, sterco: Ab. Ezra וַיִּרְאוּ inquinamentum, à quo, scil. omnes visum avertunt: hinc juxta quosdam præced. וַיִּרְאוּ inquinata, fædatur: monstrosa: quæ fædum spectaculum & monstrum est: vide etiam No. seq. Bu. Lex. disponamque te ut speculum: i. e. faciam ut exemplum sis aliis omnibus in memoriam sempiternam: Jun. Item, 3. huc etiam refertur No. וַיִּרְאוּ f. vesicula avium, ubi manent sordes: est enim, inquit R. D. וַיִּרְאוּ , id est vesicula gutturis: Pag. at à sordibus potiùs dictam puto, quorum est receptaculum: quam quod profert aspectui, ut quidam volunt: Merc. ingluvies: vesicula gutturis in avibus: quæ & cibi & sordium receptaculum est: unde Ab. Ezra וַיִּרְאוּ explicat. Chaldaicæ & Rabbinicæ vocatur וַיִּרְאוּ : Bu. Lex. Ingluvies: 70. τὸν ὀφθαλμόν : Cocc. ingluvies fæda, Bu. Conc. in forma f. f. constr. וַיִּרְאוּ : prout occ. cum וַיִּרְאוּ Aff. Lev. 1. 16. sic: & removebit וַיִּרְאוּ , vesiculam ejus, & c. Pag. ingluviem ejus: Bu. Lex. Jun. Atque hinc juxta quosdam Zeph. 3. 1. Væ וַיִּרְאוּ ingluviei: i. e. urbi Jerusalem: quæ est quasi ingluvies & receptaculum opum, per avaritiam, fraudem, & vim partarum, & c. Vide etiam supra; Bu. Lex. Deinde, iv. signif. 4. hujus rad. וַיִּרְאוּ Bu. Conc. est, convenientes esse: prout occ. in part. pahul kal, à f. m. וַיִּרְאוּ , dignus, convenientes, congruus: & sic deinceps apud Rabbinos frequens usitatum

usitatum in utroque genere & numero: Bu. Lex. inf. **רנה**, digna, conveniens, &c. prout occ. in textu forma pl. cum **רנה** dem. præf. sic, Eth. 2.9. & septem puellas **רנה** dignas, seu convenientes, ut daret ei è domo Regis: Pag. q. d. visas: i. e. quæ visæ essent accommodatæ. Rabbin passim utuntur hoc participio in hoc significato. Unde quidam exp. visandas: i. e. spectabiles, speciosas. Kimchi inquit significare **רנה** id est debitum, seu quod convenit: & statutum, i. e. quod ordinarium est, & congruum cuique, Merc. R. D. exp. honorabiles: quæ essent dignæ, seu convenientes, ad ministrandum illi: Pag. puellas quas visum fuit dare ipsi: Bu. Lex. convenientes, dignæ: Bu. Conc. & c. sim. Denique, v. signif. s. hujus rad. **רנה** in Bu. Conc. est No. avis immunda, videtis in longinquum, viz. in no. **רנה** f. cornix: avis à visus acumine sic dicta: ut Hebræi volunt: Bu. Lex. vultur; vel. juxta quosdam, milvus: est genus vulturis: & nomen habet à visu acuto, quodd procul quodlibet cernat: Av. pro hac voce alibi legitur: **רנה**: milvus, viz. in Lev. 11. 14. quasi idem hæc duo sint: Bu. Lex. Literæ enim similes scripti-onis interdum permutantur: ex Bu. Lex. Occurrit autem hoc Nomen cum **רנה** præf. loco sequente, Deut. 14. 13. **רנה**, & Ixon: juxta Hieron. 70. & **רנה**: i. e. vulturem: Ixos enim est avis de vulturis genere, alba, scil. & minor vulture. R. D. exp. **רנה**, vulturem: Pag. Vel milvum: Merc. & cornix: Bu. Conc. Quidam etiam loci suprà cit. in hac rad. sunt ulterius notandi. Ut ad Inf. niph. contractum, Isa. 1. 12. **רנה**, ut comparearis in conspectu meo: ubi **רנה** est pro **רנה**, coram me. Sic aliàs, **רנה**, cum hoc verbo junctum ponitur pro **רנה**: Exod. 34. 24. Pl. 42. 21. Sam. 1. 22. & c. Bu. Lex. Item, Exod. 23. 15. **רנה** ne conspiciatur facies mea à vacuo. Absque munere, & absque vero sacrificio. Deus quodammodo in tabernaculo suo conspectus est. Tamen, qui accedebat nihil videbat, nisi structuram Tabernaculi & altare, & quæ in eo adolebantur. Si non illa inhabitatio in Tabernaculo fuisset typus inhabitationis Dei in meliori tabernaculo, non fuisset dictum, Deum in illo Tabernaculo habitare, vel videri faciem ejus. In Tabernaculo Deus videtur oculo in oculum: (ut est hic & Is. 52. 8. ubi, extante Templo, adhuc, melius aliquid & verius in posterum promittitur) quando Tabernaculum gerit, à quo verè denominatur filius hominis; Cocc. Item, ad præ kal, locus venit insigniter notandus, viz. 1 Chron. 17. 17. **רנה** (al. ת) & vidisti me secundum dispositionem hominis dignitatis; Hieron. & fecisti me spectabilem super omnes homines. Exponit R. Selom. in comment. æquali me, & adduxisti me ad æqualitatem (ad verbum, locasti in ordine, vel potius numero) magnorum. Ac si d. parvus eram, & adduxisti me ad æqualitatem (ad verbum, locasti in ordine, (vel potius, numero) principum populi tui. Quia dixisti mihi (v. 8.) & faciam tibi nomen magnum, secundum nomen magnorum. **רנה** secundum mensuram (vel certè, ordinem, seriem, & numerum) & exemplar (aut, similitudinem) & c. R. D. dispositionem. Vide Expositionem in rad. **רנה**. Pag. Merc. Item, notandus locus, Gen. 16. 13. nonne etiam hic vidi **רנה** post videntem me? i. e. illa quæ sunt post videntem me, Pag. quo eod. versiculo reperitur

etiam cum chateph kamets; **רנה** videns me: sed id nominaliter etiam quidam exponunt: Merc. vel, post. quam conspectus est mihi & vidit afflictionem meam: juxta R. D. sed A. E. exp. nonne etiam hic vidi angelum Domini, postquam vidit Dominus afflictionem meam, quia ipse me jugiter videt? & R. Selom. nonne? & c. Est sermo admirantis: nonne etiam hic in desertis vidi nuntium Dei, postquam vidi eos in domo Abraham ubi eram assueta videre angelos? & scies (sci. as) quodd erat assueta videre illos. Nam Manoach vidit Angelum semel, & dixit moriendo moriurus, Jud. 13. 22. hæc autem vidit quatuor vicibus; altera post alteram, & non expavit. Vel est nomen, id est, post visionem meam: i. e. Prophetiam meam, sicut scripsit R. Jacob. & est rectum (inquit R. D.) & sic scripsit esse nomen illud, Isa. 28. 15. & cum inferno (vel, sepulchro) fecimus visionem: ad similitudinem **רנה** quod habes in rad. **רנה**; & **רנה** pluvia temporanea, ut suo pte in loco dictum est. Hier. profecto hic vidi posteriora videntis me: Pag. An etiam hucusque vidi post videntem me: i. e. etiamne ita ex propinquo Deus videns & curans me, voluit mihi se conspiciendum præbere? Cocc. Etiamne jam video post videntem me, vel post (visionem) videntis me: i. e. etiamne lucem hanc aspicio, & vivo? Synecdoche, unius functionis vitæ, pro totâ vitâ; cui similis est, Exod. 24. 11. & 1 Sam. 14. 28. miratur enim Hagar se post Dei visionem vivere: quia à conspectu Dei aut Angeli, mortem securam putabant: ut infra 32. 30. & Jud. 13. 22. unde Sensus verborum, post videntem me, est, postquam Angelus, cui nota eram, mihi apparuit: Jun. Item, occ. etiam idem hoc part. ben. kal, in uno aut altero loco hic notando, viz. Job. 7. 8. nec aspiciet me oculus **רנה** videntis me: Pag. Ubi quidem in quibusdam exempl. vox est Milrah: i. e. cum accentu in ult. sed in exempl. emendatis est Milhel; i. e. cum pausa in penult. & tunc exp. visionis, seu aspectus. Sed inveni in manuscriptis Masoram, duo esse penacuta. Milhel potius est: est ferè exemplaria repugnant: quodd primum quidam crediderint esse benoni, cum Affixo. Satiùs autem est esse nomen absque affixo, Merc. & sic exponi etiam potest, non aspiciet me oculus **רנה** (cum Accentu in ult.) visus, aut visionis: Hieron. visus hominis: Confer Job. 33. 21. consumetur caro ejus **רנה** à visu, seu visione: i. e. ne videat: atque ita Targum, & R. D. & c. Est autem longum, cum accentu scil. in ult. quia est nomen **רנה**, Dabar: Pag. i. e. nomen rei: h. e. substantivum nomen: Merc. Sed ut part. ben. kal, occ. cum alio affixo: Isa. 47. 10. dixisti, non est **רנה**, videns me: i. e. qui me videat. Ubi Aleph est cum kamets, vice tferi; ut inquit R. D. in Michlol, & in lib. Rad. Pag. In libro quidem rad. habet, kamets esse loco tferi: at in Michlol, sicut & in comment. dicit esse pathach loco tferi, utramque lectionem confirmant nostra exemplaria, Merc.

Rad. 2. **רנה** divus Hieron. nunc Unicornem. nunc Rhinocerotem vertit. Est autem Rhinoceros animal quadrupes habens in nare unum cornu, ut ait Plinius, genitus hostis Elephantis: cornu ad saxa limato præparat se pugna, in dimicatione maxime alvum petens, quam scit suis ictibus perviam. Solinus dicit repandum esse (i. e. recurvum) ejus cornu; & attritum cautibus

in mucronem excitare, pugnare cum Elephantibus, longitudine parem, breviorum cruribus. Pausanias affirmat Rhinocerotem duo habere cornua: alterum insigni magnitudine ex naribus extans; alterum quod superne erumpit: exiguum quidem, sed validissimum. Compositum nomen a *sin*, *sin*, quod nasum significat Græcis, & *sin*, *sin*, quod est cornu. Pag. Hoc malim esse unicornem, animans scil. quod in fronte cornu unum habet sublatum in altum, unde & nomen habet a rad. *sin*, quæ per aleph mobile pro *vau* interdum invenitur, ut infra suo loco dicitur. Nam quod Deut. 33. pluraliter dicitur, & cornua *sin* monocerotis: Kimchi pluraliter intelligit, pro, monocerotum. R. Saad. ait esse faminam animalis, quod Hebraice dicitur *sin*, de quo suo loco dictum est. Sed mirum sane fit, inquit Elias, marem quidem esse mundum, non autem foeminam: Animal est ferum, sævum & prævalidum; forsân Hebræa vox tam unicornem, quam Rhinocerotem complectitur: etsi diversas species, ut vel ipsa nomina satis ostendunt. Siquidem Rhinoceros sonat naricornem, itaque cornu habet in naso: at monoceros in fronte, Merc. *sin* m. monoceros, unicornis: Bu. Lex. 70. *monokeros*: Aquila, *sinokeros*. Aliis est Urus. Bocharto est capræ genus aut Oryx: quem vide. Constat esse animal, valore, & proceritate aut elevatione cornu præferendum tauro. Chaldaus etiam per *sin* exponit *sin*. Et Hebræi volunt esse animal unicornem. Cocc. Prout occ. in hac forma f. m. cum Aleph in medio, locis seq. *sin* Monocerotis, Num. 23. 22. Deut. 33. 17. Sed occ. etiam quasi in formâ contractâ cum *jod* quiescente in medio, pro Aleph, post Tseri: sic, *sin* Unicornis, Job. 39. 10, 12. Et occ. etiam cum *jod* præf. in formâ cum Aleph in medio, sed. ante *jod* quiescens post Tseri: sic, *sin* sicut monocerotis, Psal. 92. 11. Item in forma pl. m. occ. vel contracte absque Aleph, & cum Tseri tantum in penult. vel plenè cum Aleph quiescente in Tseri penult. sic, *sin* Unicornium, Psal. 22. 22. Unicornium, Psal. 29. 6. Isa. 34. 3. Item, occ. etiam (sed in alia signif.) forma pl. f. *sin* quod quidam huc referunt, & vertunt corallium, &c. Sed id quære in rad. *sin* infra, Merc. Cev. Bu. Lex. hic autem, Av. Radicem hanc aliter disponit: ut seq. *sin* altus fuit, sublimis fuit, elevatus est: idem quod *sin* & *sin* exaltatus est. Hinc Roma; urbs exaltata. Quomodo, juxta illam, verbaliter etiam venit in præf. kal, 3. f. f. cum *jod* conv. præf. sic, Zac. 14. 10. *sin* & sublimis erit, &c. unde in part. ben. kul, a. f. m. (ad formam quiescentium, 2. Rad. *vau*: sed cum Aleph quiescente post kamets, sic,) *sin* excelsus, & in formâ *sin* excelsa: occ. in formâ pl. f. sic, Prov. 24. 7. *sin*, excelsæ sunt stulto sapientiæ, &c. Atque inde deducit nomina seq. 1. no. *sin*: Unicornis, habens sublimem cornu, quod in altum tendit: Rhinoceros: &c. ut supra jam jam explicatum est. Et 2. hinc etiam No. *sin* (cum *jod* pro 2. Rad. Aleph post Tseri) Unicornis; & juxta nonnullos est Rhinoceros, à cornu sublimi: &c. de quo etiam vide supra. Et 3. hic etiam locat No in formâ pl. f. *sin*; Ramoth: corallia: lapides pretiosi, coloris viridis, & qui nascuntur in mari: sed de hoc, ut dictum, apud reliquos videnda radix *sin*.

Rad. 3. *sin* m. est caput: dux, princeps: capita-

neus: principium, initium: cacumen, vertex, Pag. summa: quia caput summum est & præcipuum in corpore membrum; hinc res summas, & præcipuas significat: interdum simpliciter pro persona, ut & Latine, Jud. 5. capiti viri, i.e. personæ virili. Pro summitate rei cuiusvis, passim. Item pro potissimo rei, metaphoricè attollere caput alicujus, pro, aliquem evehere. Sumitur interdum velut adjective, *sin* summus sacerdos. Est interdum temporis pro initio, unde & *sin* primus. Pro summa in numero, vel censu. Levare caput, pro, summam colligere, censum agere. Hinc, quidam putant Paulum verbum fecisse ad Eph. 1. *ἀνακεφαλαιοῦσθαι*, ad verbum ut recapitularet, i.e. recolligeret, in caput & summam revocaret omnia, &c. significat & præcipuum amaritudinem in aspidem: fel, seu bilem: venenum, & herbam venenatam in agris copiosissimè provenientem, hodiè nobis ignotam: de quo infra in *sin*. Ex exemplis cuncta hæc, & si qua alia sunt, facile intelliges. Merc. *sin*: caput: latè, scil. ut Latinum: vertex, summitas, fastigium: principium: summa: præstantissimum, præcipuum, primarium. Item, venenum, Deut. 32. 33. Cicuta; herba venenosa, Deut. 29. 18. Item fel, amaror, Pl. 69. 22. Bu. Lex. Caput, *sin* capitaneus, Metaph. præcipuus, summus, qui est caput & initium alicui rei: Item, fel quod est in capite serpentis. Hinc *sin* optimus, qui est caput rei: *sin* prandeo; i.e. convivium optimum habeo: *sin* præbeo prandium optimum: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signific. 1. Caput, latè; & in hac signif. frequens occ. in textu & ordine Conc. ut seq. In forma simpl. f. m. *sin*, caput, principium, &c. Gen. 3. 15. 40. 20. 47. 31. 48. 14. 17. Exod. 12. 2. 17. 10. 19. 20. &c. Job. 20. 16. 22. 12. 29. 25. Psal. 22. 8. 44. 15. 63. 22. 83. 3. 110. 5. 7. 119. 160. 137. 6. 140. 10. 141. 5. Isa. 1. 5. 7. 8. 9. 13. 19. 15. 28. 1. 40. 30. 17. 27. 22. &c. ad Jon. 4. 8. Hab. 3. 12. 13. &c. in 150. circ. l. Cui etiam formæ simpl. f. m. varia sunt præfixa: prout occ. cum *jod* præf. locis seq. *sin* & caput, Deut. 32. 33. Jud. 7. 25. 9. 37. 1 Sam. 5. 4. 17. 57. 2 Sam. 15. 30. 1 Reg. 10. 19. Prov. 8. 26. Isa. 7. 8. 9. & cum *jod* Interrog. præf. loco seq. *sin* Num caput; 2 Sam. 7. 8. sed sæpius cum *jod* de n. præf. idque simpl. locis seq. *sin* caput, Lev. 1. 8. 9. 20. 13. 13. 30. 1 Sam. 13. 17. 2 Sam. 15. 32. 2 Reg. 25. 18. 1 Chron. 5. 7. 12. 9. 17. 12. 3. 9. 16. 8. 23. 8. 11. 15. 17. 18. 19. 20. 24. 21. 30. 26. 10. 31. 27. 3. 2 Chr. 19. 11. 24. 6. 11. 25. 20. 31. 10. Ezr. 7. 5. 8. 17. Psal. 133. 2. Isa. 7. 20. 9. 14. Jer. 52. 24. Ezech. 10. 11. cui etiam *jod* dem. præf. *jod* parag. est add. loco seq. *sin* summum, vel capitale, Zach. 4. 7. prout occ. etiam cum *jod* præf. *sin* & caput, 1 Sa. 13. 18. *sin* à capite, 2 Sam. 16. 1. sed sæpius cum *jod* præf. locis seq. *sin* in capite, summitate, vertice, Exod. 24. 17. Lev. 13. 29. Num. 20. 28. Deut. 20. 9. Jud. 9. 7. 1 Sam. 9. 22. 2 Sam. 2. 16. 1 Reg. 2. 33. 21. 9. 12. Elth. 5. 2. Psal. 72. 16. Prov. 1. 21. 8. 2. 23. 34. Isa. 2. 2. 17. 6. 5. 1. 20. Jer. 31. 6. Lam. 2. 19. 4. 1. Ezech. 16. 31. 43. 21. 24. 26. 27. 22. 40. 1. 42. 12. Am. 2. 7. 6. 7. 9. 1. 3. Mich. 4. 1. Nah. 3. 10. Zac. 6. 11. sed occ. etiam cum *jod*, pro *jod* dem. præf. sic, *sin* in capite, principio, 1 Chron. 16. 7. 2 Chron. 13. 12. ut & cum *jod*, *jod*, *jod*, & *jod* præf. ut seq. *sin* & in caput, 1 Reg. 2. 33. 7. 35. *sin* & velut caput, sum num, Job. 24. 24. *sin* in caput, Gen. 49. 25. Num.

17.18. Deut.28.16,44.23.16. Jud.5.30.10.18.11.8, 9.11. 2 Sam.22.44. 1 Chron.11.6.26.10.29.11. 2 Chron.11.22.25.12. Psal.18.44.118.22. Prov.10.6. 11.26. Jer.13.20. Lam.1.5. 2.19. שָׂרָא de capite, summitate, vertice, Num.23.9. ut & Deut. 32.42. Jos.15.9. 2 Chron.25.12. Prov.8.23. Eccl.3. 11. Cant.4.8. Isa.40.21.41.4.26.42.11.48.16. Eze. 17.22. שָׂרָא & à capite, Deut.33.15. quæ forma f. m. occ. itidem, cum affixis variis, ut cum י. Aff. simpl. & cum י & שָׂרָא & cum י. Aff. simpl. & cum י & לָּ præs. ut seq. שָׂרָא caput meum, Gen.40.16,17. Jud. 16.13,17. 2 Reg.4.19.6.32. Ezr.9.3. Job.10.15.16. 4.19.9.29.3. Psal.3.4.23.5.27.6.38.5.40.13.60. 9.108.9. 69.5. 141.5. Cant.8.3. Jer.8.23. Lam. 3.54. Ezech.8.3. Dan.1.10. שָׂרָא capiti meo, 1 Sam. 28.2. Psal.140.8. Cant.2.6. Jon.2.6. שָׂרָא quod caput meum, Cant.5.2. שָׂרָא capitis nostri, Lam.5. 16. שָׂרָא in caput nostrum, Jos.2.15. 1 Reg.20. 31. sed, in pausa, יָ, & יָ. aff. Quibus etiani יָ & לָּ sunt præf. & cum יָ. aff. simpl. & cum יָ præf. prout seq. שָׂרָא vel שָׂרָא caput tuum, Gen.40. 13,19. Deut.28.23. 1 Sam.17.46. 2 Sam.1.16. 2 Reg. 2.35. Eccl.9.8. Ezech.5.1. שָׂרָא caput tuum, Cant. 7.6. Jer.2.37. שָׂרָא in caput tuum, 1 Reg.2.37. 44. Obad.1.15. שָׂרָא in caput tuum, Ezech.16.12. שָׂרָא capiti tuo, Prov.4.9. שָׂרָא capiti tuo, Prov.1.9. שָׂרָא caput vestrum, Lev.19.27. שָׂרָא in caput vestrum, Joel.3.4,7. Sed sæpius occ. cum י aff. sic: שָׂרָא, caput ejus, suum, &c. Gen.48.18. Exod.12.9.26.24. 28.32.29.6,7,17, &c. ad Job.1.2.40.31. Prov.25.37. Cant.5.11. Isa.58.5. Jon.4.6. Zach.2.4.3.5. &c. in 80. circ. l. cui etiam י cop. est præf. sic: וְשָׂרָא & caput, fastigium ejus, 11.4.28.12. Lev.13.45. Job.20.5. prout occ. etiam cum י, & לָּ præf. ante י aff. ut seq. שָׂרָא in caput, capite ejus, Lev.6.5.13.44. Num.5.7. Jos.2. 19. 1 Sam.25.39. 1 Reg.8.32. 2 Chron.6.23. Esth.6. 8. Psal.7.17. Eccl.2.15. Isa.59.17. Jer.18.16. Ezech. 17.19.33.4. שָׂרָא in caput ejus Psal.21.4. שָׂרָא à capite ejus, Lev.12.12. Item occ. etiam cum י aff. simpl. & cum י præf. ut & cum י. Aff. simpl. & cum י & לָּ præf. at, cum י aff. simpl. absque præf. שָׂרָא caput ejus, Gen.23.18. Deut.21.12. 2 Sam.12.19. 2 Reg. 9.30. Zach.4.2. שָׂרָא in capite ejus. Esth.2.17. שָׂרָא caput ipsorum, suum Num.1.45. Jos.7.6. Jud. 8.28. Neh.3.36. Psal.109.25. Isa.38.10.51.11. Jer. 14.3,4. Lam.2.10.14. Ezech.1.25.26.14.18. שָׂרָא & caput suum, Ezech.44.20. שָׂרָא in caput, capite suo, ipsorum, Lev.21.5. Jud.9.57. 1 Chron.4.42. 2 Chron.20.27. Ezech.9.10.11.21.22.31. Mic.2.13. שָׂרָא caput eorum, Lam.2.10. Item in forma pl. m. absol. occ. simpl. locis seq. שָׂרָא capita, Gen.2.10. Exod.18.25. Deut.1.15. Jud.7.15.9.34.43. 1 Sam.11. 11.13.17. 1 Chron.5.24.7.23.8.27.9.13.34.24.4. Ezr.7.28. 8.15. 11.13. Job.1.17. Prov.13.23. Cui etiam absol. formæ pl. m. יָ, & יָ sunt præf. sic: שָׂרָא capita, Jud.7.20.9.44. & יָ & יָ capiti, Jud.9.44. Sed, juxta quoddam, cum י præf. occ. defectivè absque Aleph 2. Rad. loco seq. בָּרָא in capita, Prov.22.7. Item in forma pl. m. constr. occ. frequens in textu, & simpl. sic: שָׂרָא capita: princi-

pia, duces, &c. (prout etiam significat in sing. & pl. m. absol.) Gen.8.5. Exod.6.14,25. Num.1.16.7.2. 10.4. &c. Job.12.24. Psal.74.13. &c. ad Mic.3.1. & 9. in 90 circ. l. cui etiam formæ pl. m. constr. יָ, בָּ, וְיָ, יָ, יָ & יָ sunt præf. ut seq. שָׂרָא & capita Num.31.26. Jos.14.1.19.51. 22.30. 1 Chron.24. 6,30. 26.27. 2 Chron.23.2. Ezr.3.12. Neh.12.24. שָׂרָא in capitibus, 1 Sam.29.4. 2 Sam.5.23. 1 Chro. 12.18. 14.15. שָׂרָא & in principiis, Num.10.10. 28.11. שָׂרָא per capita, 1 Chron.7.11.24.4.26. 12. שָׂרָא de capitibus, Jud.9.36. 2 Chron.28.12. Neh.11.16. שָׂרָא & de capitibus, 2 Chron.19.8. Ezr.2.68. Neh.7.71. Sed occ. etiam cum י præf. & י aff. & cum י aff. simpl. & cum י præf. שָׂרָא in capitibus nostris, i.e. periculo caput nostrum, 1 Chron.12.19. שָׂרָא capita vestra, Lev.10.6. Deut.29.10. Psal.24.7,9. Isa.29.10. Ezech.24.22. שָׂרָא in cap. vestra, Deut.1.13. Item occ. etiam forma hæc pl. m. constr. cum י aff. simpl. & cum י præf. & cum י aff. absque præf. sed cum י aff. simpl. & cum י præf. & rursus י aff. absque præf. ut seq. שָׂרָא capitibus ejus, Isa.15.7. שָׂרָא & capitibus ejus, Jos.23.2.24.1. שָׂרָא capita ejus, Mic.3.11. שָׂרָא capita ipsorum, sua, Exod.36. 38.28.17.19.28. 2 Reg.10.7. 1 Chron.12.32. Job.2. 12. Psal.139.17. Ezech.1.22.7.18.27.30.32.27.44. 20. שָׂרָא in capitibus suis, 1 Reg.20.32. Ezech. 23.15. שָׂרָא in capit. ipso: Ezech.23.42. Atque inde ex hoc no. Radicali שָׂרָא deducuntur varia nomina: prout sequuntur; 1. enim, inde est no. cum num heemant. post cholem in fine, viz. שָׂרָא, m. prior, primus, anterior: πρῶτος, πρώτος, &c. Pag. Bu. Coc. Av. prout occ. in forma f. m. simpl. & plenè, locis f. q. שָׂרָא primus, prior, Exod.12.2. 2 Sam.19. 21.44. Isa.41.4.27.44.6.48.12. sed occ. etiam simpl. cum jod loco Aleph 2. Rad. loco seq. שָׂרָא priorem, priscam, Job.8.8. Sed sæpius in forma plena cum aleph scil. 2. Rad. occ. cum י dem. præf. sic: שָׂרָא, prior, primus, prioris, priorem, primum, &c. Gen.25.25. 26.1.32.16.40.13. Exod.4.8. &c. Prov.18.17. Isa. 8.24.43.27. &c. ad Hof.2.9. Hag.2.3,9. & Zach.14. 10. in 70. circ. l. Item cum eod. י dem. præf. occ. def. cum cholem tantum absque vari in ult. loco seq. שָׂרָא primus, Exod.12.10. sed rursus plenè cum vau cholem in ult. occ. cum י interrog. י, & י præf. ut seq. שָׂרָא an primus? Job.15.7. שָׂרָא in primo, Gen.8.13. Num.9.5. Ezech.29.17.45.18.21. Joel.2. 23. שָׂרָא in primo, Exod.12.18. שָׂרָא sicut primum. Lev.9.15. שָׂרָא à principio, Jer.17.12. cujus etiam nominis forma pl. m. absol. occ. simpl. & cum י dem. præf. ut & cum י, & לָּ præf. ut seq. שָׂרָא priores -ra, Lev.26.45. Deut.4.32.19.14. Psal.79.8. Isa.61.4. שָׂרָא priores, prisci, primi, Exod.34.1. Num.5.12. Deut.10.2. 10.2 Reg.1.14.17.34.1. Chr.3. 2.18.17.29.29. 2 Chron.9.29.1.15.16.11.17.3. 20.34.25.22.35.27.22.1.25.25.28.26. Neh.4.15. Psal.89.50. Eccl.7.10. Jer.11.10.14.36.28. Dan. 10.13. Zach.1.4.7.12.8.11. שָׂרָא in primis, 2 Sam.21.9. שָׂרָא sicut priores, Ex.34.4. Deut. 10.13. שָׂרָא prioribus, Eccl.1.11. Item, 2. hinc etiam no. שָׂרָא f. prior, prius, primum, Lev.5.8. & semel, ut in masc. שָׂרָא fors prima, Jos.

21.10. adverbialiter בראשונה primū, Deut. 13.9. sic, בראשונה sicut primū, pro. כבבראשונה, ut est Jud. 20.32. בראשונה primū, prius, Gen. 28.19. & cum tribus servilibus per pleonasmum, למבראשונה inde à principio, principio, 1 Chron. 15.13. similem formam vide in ד: plur. ראשונות priorum, Isa. 43.18. Bu. Lex. occ. autem hoc No. ordine Conc. ut seq. In forma f. f. simpl. & cum ד dem. praef. ראשונה prior, prima, primum, Gen. 33.2. 38.28. Lev. 5.8. Num. 2.9. Josh. 21.10. 1 Reg. 18.25. Ezr. 9.2. Esth. 1.14. Isa. 65.7. Jer. 16.18. בראשונה prior, prius, Jud. 20.39. 1 Sam. 14.14. 1 Chron. 27.2. 2 Chron. 3.3. 29.3. Jer. 26.28. Mic. 4.8. Zach. 6.2. sed saepius occ. cum ב pro ד dem. praef. simpl. בראשונה vel sine vau, in principio, prius, Gen. 13.4. Num. 10.13. 14. Deut. 13.9. 17.7. Jos. 6.8. 32.13. 20.18. 1 Reg. 17.13. 20.9. 17.11. 6. 1 Chron. 17.9. Neh. 7.5. Prov. 23.21. Isa. 52.4. 60.9. Jer. 7.12. Zach. 12.7. item, semel, ut dictum, venit hoc No. f. f. cum lamed redundante, ab initio, ante mem cum pathach pro chirek: Pag. i. e. cum למ pro מ vel למ praef. loco seq. בראשונה à principio, 1 Chron. 15.13. Item occ. etiam in ead. forma f. f. cum כ, ב, & ל praef. ut seq. כבבראשונה sicut in principio, Jud. 20.32. 1 Reg. 13.6. Isa. 1.26. Jer. 33.7. 11. בראשונה sicut prius, Deut. 9.18. Dan. 11.29. בראשונה primū, prius, Jud. 18.29. & in forma pl. f. occ. simpl. & cum י cop. & ד dem. praef. sic: ראשונות priora, Isa. 43.18. 46.9. & priora, Isa. 43.9. ראשונות prima, priores, ut in Gen. 41.20. Isa. 41.22. 42.9. & cap. 48.3. 65.16. 17. Item, 3. Hinc etiam est Nomen, ראשונה fam. idem cum praeced. prior, primus, &c. prout occ. cum ד dem. praef. loco seq. ראשונה primus, Jer. 2.1. Item, 4. hinc etiam No. cum ה heemant. in fine: viz. ראשית fam. principium, initium: primum, praestantissimum: primitivum: primitivae: Pag. Bu. primordium: ראשית: Cocc. Est & temporis, & dignitatis: saepe namque sumitur pro eo quod praecipuum est, & summum: Merc. Prout occ. hoc No. simpl. locis seq. ראשית principium, primum, primarium, Gen. 10.10. Exod. 23.19. 34.26. Lev. 2.12. 23.10. Num. 15.20. 24.21. Deut. 18.4. 21.17. 26.10. 33.21. 1 Sam. 15.21. 2 Chron. 31.8. Neh. 10.38. Job. 40.19. Psal. 78.51. 105.36. 111.10. Prov. 1.7. 4.7. 8.22. 17.14. Jer. 2.2. 49.28. Ezech. 20.40. 48.14. Am. 6.1. Mich. 1.12. & cum י & ב praef. sic, ראשית & principium, primitivae, Gen. 49.3. Deut. 18.4. Ezech. 44.30. Dan. 11.41. Am. 6.6. ראשית in principio, Gen. 1.1. Jer. 26.1. 27.1. 28.1. 40.34. sed occ. etiam cum ל praef. plenae: sed cum מ praef. vel plenae cum Aleph 2. Rad. vel def. cum Tseri tantum penult. absque Aleph: & rursus cum י praef. plenae: ut seq. ראשית ad primitias, Neh. 12.44. ראשית de primitiis, à principio, Num. 15.21. Deut. 26.1. 1 Sam. 2.29. Isa. 46.10. ראשית à principio, Deut. 11.1. ראשית & de primitiis, Prov. 2.9. Item, occ. etiam hoc No. cum ד Aff. loco seq. ראשית principium tuum, Job. 2.7. Et cum מ praef. & א Aff. vel def. cum chirek tantum, vel plenae cum Jod in penult. Ut & cum ב praef. & ד Aff. Sed cum א Aff. absque praef. ut seq. ראשית vel ראשיתו praef. principio ejus, Job. 42.12. Ecel. 7.8. בראשיתו in principio ejus, Hof. 9.10. ut & ראשיתו primitias eorum, Num. 18.12.

Item 5. Hinc etiam No. in formā pl. f. (quasi à sing. ראשית principium, &c.) ראשית, primordia, principia; &c. Pag. Bu. prout occ. cum ה praef. & כ aff. loco seq. מראשיתו praef. primordiis vestris, Ezech. 36.11. Item 6. Hinc etiam No. ראשית: quasi dicas, capitale: i. e. pulvinum, vel cervical, quoddam capiti supponatur: Merc. Unde in forma pl. f. ראשית cervicalia: quasi capitalia dicas, Sed occ. in forma pl. constr. terminatione scil. masculinā, & cum מ praef. ab initio: sic: 1 Sam. 26.12. & tulit David lanceam; & Scyphum aquae מראשיתו à caputibus. pro, à capite. Saulis: Pag. Vel potius à cervicali seu pulvino: Cev. à cervicalibus Saulis: Bu. Lex. Ubi mem, quomodo sit cum tseri, est litera deserviens, pro מ à, inquit R.D. & non est constitutiva Nominis: Pag. Imo & praeter morem nominum famineorum constructorum, duplex habet indicium pluralis constructi: Cev. Item 7. Hinc etiam No. cum mem heemant, ab initio. viz. מראשית idem cum praeced. cervical, pulvinus: Pag. Bu. vel caput ipsum, aut locus capitis: &c. Coc. prout occ. in forma pl. f. cum י aff. locis seq. מראשיתו cervicalia sua, ejus, Gen. 28.11. 18. 1 Sam. 19.13. 16.26. 7. 11. 16. 1 Reg. 19.6. Denique hinc etiam No. cum mem itidem heemant. (Sed cum pathach infra mem: & cum ostensione Aleph, i. e. cum aleph punctato & proinde pronuntiato: Pag. Cev.) in forma pl. f. (quasi à f. f. מראשית: Pag.) מראשית, principatus, pl. Bu. Lex. magnitudines: Pag. Ornamenta capitis, quae instar cervicalium circumdant caput: Av. Regio corporis, aut loci, in qua est caput: vel quod juxta caput est: quomodo etiam No. praeced. cum mem & scheva potest explicari & intelligi: Coc. prout occ. hac forma pl. f. cum יכ aff. sic: Jer. 13.18. Quia descendit מראשיתו magnitudines vestrae: pro, magnitudo vestra, secundum R.D. Pag. Ad verbum, capitalia vestra: i. e. dignitas vestra: Merc. Capitalium quodque vestrorum: Bu. Conc. principatus vestri: i. e. quaelibet & omnis dignitas vestra: Bu. Lex. Quia descendit ornamentum vestrum, i. e. principatus vester deponetur: Construitur No. plur. cum verbo siag. Av. Nam descendit, quod in capite vestro erat &c. Coc. Nam descensus est principatus utriusque vestrum, &c. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. est, cicuta: venenum; sel; Bu. Conc. &c. vide ad initium Rad. idque in eodem nomine radicali ראש caput: quod notat etiam venenum: propriè Serpentum: quod in capite: Deinde &, quod nascitur in agro, herba mala: Coc. prout occ. simpl. & plenae cum aleph 2. rad. locis seq. ראש cicuta, Deut. 29.18. Psal. 69.22. Jer. 8.14. 9.14. 23.15. Lam. 2.5. Item occ. etiam cum vau loco Aleph 2. Rad. loco seq. ראש veneni, Deut. 32.32. cui etiam priori formae plenae cum aleph 2. rad. י cop. &, in pausa, י, ב pro כה dem. & ל sunt praef. ut seq. ראש & venenam, Deut. 32.33. ראש & cicuta, Lam. 3.19. ראש instar cicutae, Hof. 10.4. ראש in cicutam, Amos. 6.12. De nomine praeced. in i. signif. viz. ראשית, locus venit insigniter notandus, ubi primum occurrit, in primā, scil. totius textus voce; Gen. 1.1. ubi sensus ejus variè explicatur à variis: prout sequuntur praecipuae variorum sententiae. בראשית in principio creavit deus coelum, &c. ubi non est conjunctum, id est in regimine genitivi, inquit R.D. & sic

sic Isa. 46. 10. annuncians מראשית à principio, novissimum; sensus igitur est: בְּתוֹחֶהָ (seu בְּרָא) in principio, creavit. Idem etiam 70. & Hier. Sed Ab. Ezra sic scribit: sapientes dixerunt, quod beth redundat sicut redundat in בְּרֵאשִׁית prius, seu primum: quia invenitur sine beth, Num. 2. 9. מראשית prius proficiscuntur. Sed si ita esset, beth fuisset cum kamets magno. Sunt itaque qui dicunt quod מראשית semper est conjunctum, i. e. in regimine genitivi: & sic sensus hic esse potest, in principio vespri, vel, noctis aut tenebrarum. Sed isti oblitii sunt illius Deut. 33. 21. & vidit מראשית primum illi. Alii proinde dicunt, idcirco dixisse, in principio, &c. ne ascendat in cor, quod coelo ac terræ non sit principium. Et secundum opinionem meam est conjunctum, (i. e. in regimine genitivi) sicut Jer. 26. 1. (quod supra cit.) Et ne mireris quod sit conjunctum juxta verbum præteritum. Nam simile habes Hof. 1. 12. וְהָיָה דְבַר יְהוָה בְּרֵאשִׁית loquendi dominum; (i. e. quo loquutus est dominus) Et Isa. 29. 1. Ariel מְגִלַּת דָּוִד civitas manendi David; (i. e. in qua mansit David.) Et sic est sensus, in principio creandi Deum, &c. i. e. in principio [quo] creavit Deus coelum & terram, terra erat, &c. Et R. Sal. in hoc quod dicit scriptura, בְּרֵאשִׁית, non significat ordinem creationis, dicens quod hæc præcesserint: quia si hoc voluisset significare, dixisset בְּרֵאשִׁית prius (aut in primis, primum,) & non est מראשית in scriptura quod non sit conjunctum, ut Jer. 26. 1. & 27. 1. &c. (quæ supra cit.) Et sic, in principio, בְּרָא, sicut בְּרֵאשִׁית creandi &c. Et simile est illi illud Hof. 1. 2. (ut supra cit.) & si dixeris quod significat ordinem quo hæc creata sunt, & exponendum est, in principio בְּרֵאשִׁית omnium, creavit. &c. & quod scriptura est abbreviata: sicut & aliæ scripturæ sunt abbreviatæ, & diminuant dictationem unam. sicut Job. 3. 10. quia non clausit ostia ventris mei, (i. e. ventris matris meæ) & non exposuit quis clauferit. & sic, (vel sicut & nec) Isa. 8. 4. accipiet opes Dammeselek: & non exposuit quis acceperit (vel, accipiet) eas. sicut & nec Am. 6. 12. num arabit in bobus? & non exposuit an homo araret in bobus: sicut nec, Isa. 46. 10. annuntians à principio novissimum: & non exposuit (expressit) annunciantem à principio verbi (vel, rei) quod novissimum verbi, (vel, rei.) Si ita est, mirandum est de te; (vel, admiratio teipsum subeat,) nam ecce aquæ præcesserunt: quia scriptura dicit eod. cap. Gen. 1. 2. Et Spiritus Dei sufflavit super faciem aquarum: & adhuc non manifestaverat (declararat) Scriptura (exponens res) ordinem præcedentium, & subsequenti-um, quicquam creationis aquarum; &c. Hæc de hoc loco; ex Pag. & Cev. Porro quod attinet ad id quod supra notatum est, nomen hoc esse in regimine genitivi, Elias notat formam ejusmodi in Thau, præcedentē chirek, etsi aliquando, licet rard, absoluta reperitur, cum literis tamen כ, כ, כ, Scheva affectis, semper syntacticam esse. Sed ego Mosem existimari, Spiritu divino afflatum, hoc initio proponere voluisse, quod initio rerum sint creata coelum & terra, ut tolleretur error eorum, qui putare poterant mundum æternum esse: in quam sententiam miserè delapsi sunt perique philosophorum. Nec quicquam me movet, quod initio non sit inclusum he haje-

dihah: quia id interdum negligitur: nam hic dubitari non poterat de alio initio sermonem esse quam de rerum initio, & prima origine: Merc. Cev. (& 1c, in eodem sensu, sumitur etiam No. מראשית, pro principio, viz. in loco, Jer. 17. 12. מראשית inde à principio, quod R. Sal. explicat מראשית בְּרֵאשִׁית עוֹלָם i. e. à principio creationis mundi; Bu. Lex. Hebr. à primo; Jun. nam hoc frequentius est adject. primus: Pag. vel, prior: est enim proprie, temporis; vel ordinis; item dignitatis: Merc. ut Job. 15. 7. מראשית אֶתְּמַלֵּךְ num primus homo nascebaris, pro natus es? vel num ante hominem natus es? Pag. an prior homine nascebaris? vel nasceris? Christus natus est ut πρῶτος τῶν ἀδελφῶν, quippe primogenitus Coc. an primus hominum genitus es? Jun.) in principio, &c. Puta, universitatis rerum: i. e. ἐν ἀρχῇ τῆς ἀταξίας χερόν: ut Basilius optimè interpretatur. Confer infra Gen. 2. 4. Psal. 33. 6. 136. 5. Jer. 10. 12. 51. 15. Act. 14. 15. 17. 24. Hebr. 11. 3. Jun. In initio, (id est primum omnium) creavit Deus coelum & terram. Quidam malunt esse in regimine. Quam primum crearet Deus coelum & terram, terra erat וְהָיָה תוֹרֵהי fine ornatu & fundatione. Res eodem recidit. Confer Prov. 8. 22. קָנִי מראשית הָאָדָם habuit me genitam initium viæ suæ; filii progressio ex patre, est prima patris progressio; ante consilia ipsius. Consilium Seculorum fecit in filio, Ephes. 3. 11. Coc. In principio creavit, &c. i. e. ex nihilo fecit, & quidem potentissimè ac magnificentissimè; nam hæc propria est hebræi verbi significatio. In principio creavit Deus &c. scil. unus Essentiæ, Personæ Tres, Pater, Filius; & Spiritus Sanctus: ut Hebræa voce ostenditur. Sic deinceps in creationis historia oportet accipi nisi quum adhibetur aliqua determinatio, ad personarum relationem inter se, pertinet. In principio creavit Deus coelum & terram i. e. tum extimum illud hujus universitatis ambitum; cum supercaelestibus incolis illius, & spiritalibus formis atque intelligentiis: infra 7. 12. Job. 38. 7. Joan. 1. 3. Colos. 1. 16. tum materiam illam primam, ex qua terra, & res omnes caelestes, & terrestres factæ sunt. Quamobrem coeli & terræ nominibus articulus hebræus præfixus legitur. Jun.

Rad. 4. רנב: contractè רב vel רב: est multiplicare: crescere, augere: magnificare: Pag. vel potius multiplicari: quantitate, proprie; sed & qualitate interdum: & semper est intransitivum in kal, hoc significatu: multum esse: idem cum רב, de quo infra. Merc. Cev. Multum, copiosum esse: multiplicari: item jaculari, à vicino verbo רנב. Ut Psal. 18. 15. וַיִּבְרָק רַב, & fulgura jaculatus est, juxta A. E. & R. D. Nam priori significatione semper est intransitivum; & sic juxta eosdem, וַיִּבְרָק & jaculati sunt, Gen. 49. 23. &c. Bu. Lex. Et fulgura multiplicavit; vel jaculatus est, juxta R. D. Pag. Alii exponunt multum est fulgurum, quia verbum est neutrum, ut dictum est: Merc. Et Ab. Ezra in Comment. scribit esse præteritum instar רב à רב: Pag. רב, multus fuit, multiplicatus est, auctus est: usurpatur de quantitate & qualitate: Av. crescere, majorem, numero, scil. imprimis, fieri, crevisse, multum aut magnum esse: 70. πληθυνεσθαι; πολυπλασειν; μεγαλυνεσθαι; αυξανεσθαι; πολυπλασιδ'εσθαι, &c. Coc. In Bu.

Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est multum esse: multiplicari: & quæ hinc dependent: ut fatis: magnificus, magister, magnificentia: myrias: imbres, &c. Bu. Conc. prout occ. (in hac 1. signif.) præf. kal, à 3. f. m. contractæ רַבֵּב multus est, &c. in 3. pl. vel cum pathach extra pausam; vel, in pausa, cum kamets penult. Cui priori formæ cum pathach ! cop. est etiam præf. ut seq. רַבֵּב multi, multiplicati sunt, 1 Sam. 25. 10. Psal. 3. 2. 69. 5. 104. 24. Eccl. 5. 10. Isa. 59. 12. Jer. 5. 5. 14. 7. 46. 23. רַבֵּב idem, Psal. 4. 8. 25. 19. Isa. 22. 6. וְרַבֵּב & multi, multæ sunt, Job. 35. 6. Psal. 38. 20. Isa. 65. 16. In infin. kal, (formæ, instar סִיב à סִכֵּב) cum ׀, ob pausam, pro ׀ præf. occ. loco seq. לְרַבֵּב multiplicari Gen. 6. 1. Item occ. etiam, juxta plerisque, præf. kal, 3. f. f. (voce scil. longâ: viz cum accentu in penult. ad differentiam participii sem. Pag.) seq. רַבֵּב, multa fuit, &c. Sed occ. cum kamets penult. ob pausam: sic: Gen. 18. 20. Quia רַבֵּב multiplicatus est, vel multus est: Pag. Bu. Sed illud, Exod. 23. 29. Ne forte, &c. וְרַבֵּב, & multiplicetur adversum te bestia agri: est breve: h. e. cum accentu in ultimo: propter vau conv. inquit R.D. Et sic: Isa. 6. 12. וְרַבֵּב & multiplicabitur derelicta; (vel derelictio: &c. Vide in Rad. לַרְבֵּב: Merc.) idem etiam occ. breve, i. e. cum accentu in ult. Hof. 9. 7. & Eccl. 6. 1. &c. Pag. Atque inde ex hac Rad. רַבֵּב, contractæ רַבֵּב sunt nomina seq. 1. No. רַב, & in pausa, רַב: multus, magnus, major, amplius: item magister, qui multis præfectus est, aut multos doctrinâ & dignitate antecellit. Quandoque etiam substantivè: multum, magnum: item adverbialiter, multum, satis: Bu. Lex. Est enim, itemdem ut verbum vel quantitatis: vel, qualitatis. Item actionis, seu operationis: propriè est per pathach: ita ut kamets videatur esse ex regio & majore accentu. Vel substantivè, & pro adverbio, ut Latine multum: Merc. est No. part. kal, multus, major, plurimus, &c. Av. πολλός, πλείων, &c. numerosior; sufficiens, &c. Coc. Prout occ. hoc No. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In forma f. m. simpl. cum pathach רַב, multus, tum, plus, plur. magnus, amplius, magister, &c. Gen. 24. 25. 45. 28. Exod. 1. 9. 12. 38. Num. 16. 3. 7. 22. 3. 25. 56. 32. 1. Deut. 1. 6. &c. Psal. 25. 11. 31. 20. 123. 3. 145. 7. &c. Isa. 21. 7. 63. 1. 39. 12. 40. 25. 52. 14. 19. 24, &c. Joel. 2. 2, 11. Am. 6. 2. 8. 3. Jon. 1. 6. &c. in 100 circ. l. Item occ. etiam frequens cum kamets pro pathach, ob pausam & simpl. locis seq. רַב idem, Gen. 13. 6. 33. 9. 36. 7. 50. 20. Exod. 19. 21. Num. 13. 18. 21. 7. Deut. 31. 7. Josh. 11. 4. 17. 14. Jud. 7. 4. 2 Sam. 3. 22. 2 Chron. 13. 8. 20. 22. 30. 13. 32. 4. Ezr. 10. 12. 1 Reg. 3. 8. 2 Chron. 28. 8. Esth. 1. 7. Job. 36. 28. Psal. 18. 15. 19. 11. 12. 14. 22. 26. 35. 18. 40. 10. 11. 48. 3. 12. 119. 162. 165. Prov. 13. 7. 15. 6. 16. 22. 1. Isa. 13. 4. 30. 25. 31. 1. Ezech. 17. 9. 15. 17. 26. 7. 38. 4. 15. Dan. 11. 11. cui priori formæ cum pathach ! cop. est etiam præf. locis seq. וְרַב, & major: multum, satis, &c. Gen. 25. 23. Exod. 9. 28. 34. 6. Num. 14. 18. Neh. 9. 17. Psal. 86. 5. 15. 103. 8. 147. 5. Prov. 28. 16. Eccl. 6. 3. Isa. 54. 13. 63. 7. Jer. 32. 19. Ezech. 17. 7. Joel. 2. 13. Jona. 4. 2. Sed ! cop. cum kamets, ob pausam, & ׀ dem. sunt præf. utrique; ut & ׀ est præf. formæ cum kamets, & ׀ formæ cum pathach prout seq. וְרַב & multus, Deut. 2. 10, 21. וְרַב & multus, Deut. 9. 14. 26. 5. 1 Sam. 14.

19. 2 Sam. 15. 12. Isa. 19. 20. רַבֵּב multus, Num. 35. 5. 2 Chron. 20. 12. 15. Neh. 9. 35. רַבֵּב multus, Isa. 16. 14. Jer. 13. 9. רַבֵּב per multos, 1 Sam. 14. 6. רַבֵּב multo, qui multum habet, Num. 26. 54. 33. 54. Item occ. etiam hoc No. frequens in forma pl. m. sic: רַבֵּב multi, magni, plurimi, æ, a; majores, magnates, &c. Gen. 21. 34. 36. 4. Exod. 5. 5. 23. 2. Lev. 15. 25. &c. Job. 4. 3. 11. 19. 32. 9. 35. 9. 38. 31. Pl. 3. 23. 3. 17. 18. 17. 22. 13. 29. 3. 31. 4. 32. 6. 10. 37. 15. 40. 4. 56. 3. 77. 20. 89. 51. 93. 4. 96. 1. 107. 26. 109. 30. 119. 156. 157. 125. 10. 144. 7. &c. Eccl. 7. 29. 10. 6. Cant. 7. 5. 8. 7. Isa. 2. 3. 4. 5. 9. 52. 14. 15. 53. 12. 54. 1. &c. ad Mic. 4. 2, 3, 11, 13. 5. 7. Nah. 1. 12. Hab. 2. 8, 10. 3. 14. Zach. 2. 15. 8. 22. Mal. 2. 8. &c. in 200 circ. l. Qui etiam formæ pl. m. ! cop. ׀ dem. וְרַב, רַב, ׀, ׀, ׀ & ׀ sunt præf. ut seq. וְרַבֵּב & multi, 2 Chron. 32. 23. Ezr. 3. 12. Esth. 8. 17. Dan. 12. 2. Mal. 2. 6. וְרַבֵּב multi, Exod. 2. 23. 1 Reg. 18. 25. 2 Reg. 9. 22. Neh. 9. 19. 27. 31. 13. 26. Jer. 11. 15. Ezech. 25. 19. Dan. 9. 18. 12. 3. וְרַבֵּב & multi, Isa. 8. 8. רַבֵּב in multis, Psal. 55. 19. Isa. 53. 12. Dan. 11. 39. וְרַבֵּב multis, Psal. 71. 7. Jer. 16. 17. רַבֵּב multis, os, Esth. 4. 3. Isa. 53. 11. Dan. 9. 27. 11. 33. וְרַבֵּב præ multis, Neh. 7. 2. cujus forma pl. m. constr. occ. etiam simpl. & cum ! cop. præf. sic: רַבֵּב præfecti, Jer. 39. 12. וְרַבֵּב & magnates, Jer. 41. 1. Item 2. hinc etiam No. adject. sem. רַבֵּב multa, magna, copiosa: item multum, multitudo: Pag. Bu. Av. nam interdum velut substantivè sumitur; ut Psal. 62. 3. לֹא אֶמְצֵא non dimovebor, Bu. Lex. vel non nutabo רַבֵּב multum; vel, subaudito nomine substantivo conjugato viz. מוֹטָה motione, seu nutatione multâ seu magnâ; Merc. Cev. Bu. Lex. vel multum adverbialiter sumi potest: Bu. Lex. occ. autem hoc No. in forma absol. f. f. simpl. & cum ! cop. præf. ut seq. רַבֵּב multa, plurima, Gen. 6. 5. 7. 11. 18. 20. 26. 14. Num. 11. 33. Deut. 25. 3. Jos. 11. 8. 13. 25. 1 Sa. 12. 17. 1 Chr. 18. 8. 2 Chr. 13. 17. 14. 13. 17. 13. 25. 14. 28. 13. Esth. 1. 20. Job. 1. 3. 22. 5. 31. 34. Pl. 36. 7. 62. 3. 78. 15. 89. 8. 110. 6. Prov. 28. 12. Eccl. 2. 21. 8. 6. Is. 51. 10. Lam. 3. 23. Eze. 47. 9. 10. Joel. 4. 13. Amos. 6. 2. 7. 4. Jon. 4. 11. Zach. 14. 12. וְרַבֵּב & multa, Exod. 23. 29. Eccl. 6. 1. Isa. 6. 12. Jos. 9. 7. Prout etiam occ. in forma f. f. constr. vel adjectivè etiam, multa, &c. vel adverbialiter, multum: Psal. 123. 4. & 129. 1. vel substantivè, magna pars, multitudo: vel ut no. neutr. multum, &c. Bu. Lex. prout occ. in hac forma cum thau in fine post duplex pathach, simpl. & cum ! cop. præf. רַבֵּב multum, plurimum, multitudo, 2 Chron. 30. 17. 18. Psal. 65. 10. 120. 6. 123. 4. 129. 1, 2. Jer. 51. 12. Ezech. 22. 5. 24. 12. וְרַבֵּב & multa 1 Sam. 2. 5. Quæ forma cum thau in fine occ. etiam cum jod parag. add. sic: רַבֵּב multa, plurima, Lam. 1. 1. Item in forma pl. f. constr. occ. simpl. locis seq. רַבֵּב multæ, ta, plur. Gen. 30. 43. Lev. 25. 51. Deut. 31. 17. 21. Jud. 8. 30. 1 Reg. 11. 1. 2 Chron. 15. 5. 21. 3. Neh. 9. 28. 30. Esth. 2. 8. Job. 16. 2. 23. 14. Psal. 34. 20. 40. 6. 71. 20. 105. 43. Prov. 19. 21. 31. 29. Eccl. 6. 3. 7. 22. Isa. 42. 20. Jer. 28. 8. Lam. 1. 22. Ezech. 16. 41. 17. 17. 37. 2. Dan. 11. 40. Amos. 3. 9. Zach. 8. 20. cui etiam formæ pl. f. ! cop. est præf. loco seq. וְרַבֵּב & multæ, Dan. 11. 41. Item 3. hinc etiam No. substant. וְרַבֵּב m. multitudo, maxima pars, amplitudo, magnitudo: Bu. Lex. Pag. πλῆθος; Coc. prout occ. hoc No. in

in hac forma absol. cum cholem simpl. locis seq. רַבֵּב
 multitudo, maxima pars, Lev. 25. 16. Psal. 37. 11. 106.
 7. Isa. 1. 11. Jer. 30. 14. 15. Lam. 1. 5. Hof. 9. 7. Eccl. 1.
 18. sed in forma f. m. constr. seu ante maccaph, est
 cum kam. kat. pro cholem sic: רַבֵּב multitudo, Pro.
 13. 23. 20. 6. cui etiam utrique formæ! cop. est præf.
 & priori cum cholem רַבֵּב interrog. est præf. ut seq.
 רַבֵּב & multum, multitudo, Gen. 27. 28. Esth. 5. 11.
 Job. 4. 14. 32. 7. 33. 19. 37. 23. Psal. 72. 7. Nah. 3. 3.
 רַבֵּב & multitudo, Job. 36. 18. Prov. 14. 4. 20. 15.
 רַבֵּב an multitudini, Job. 11. 2. Item occ. etiam cum
 רַבֵּב præf. priori formæ, locis seq. רַבֵּב in multitudine,
 2 Reg. 19. 23. Psal. 5. 8. 11. 52. 9. 66. 3. 94. 19. Prov. 7.
 21. 10. 19. 11. 14. 24. 6. Eccl. 1. 18. 5. 26. 11. 1. Isa.
 37. 24. 47. 9. 12. 13. 57. 10. 63. 7. Jer. 13. 21. Ezech. 14.
 3. 19. 11. 27. 33. 28. 5. 16. 31. 9. Hof. 10. 13. ut & al-
 teri formæ, cum cam. chat. ante maccaph, רַבֵּב est eti-
 am præf. locis seq. רַבֵּב in multitudine, Job. 32. 18.
 Psal. 33. 16. 69. 14. Prov. 14. 28. & priori etiam cum
 cholem רַבֵּב, alteri vero cum kam. chat. רַבֵּב interrog.
 sunt præf. sic: רַבֵּב & amplitudine, multitudine, Exo.
 15. 7. Psal. 32. 17. 49. 7. Prov. 5. 23. 15. 22. רַבֵּב
 an amplitudine Job. 23. 6. sed occ. etiam cum רַבֵּב &
 רַבֵּב præf. formæ cum cholem, sic: רַבֵּב juxta ampli-
 tud. vel multitud. Neh. 13. 22. Psal. 51. 3. 69. 17. 106.
 45. 150. 2. Lam. 3. 32. Hof. 10. 1. וְרַבֵּב & secundum
 amplitudinem; Isa. 53. 7. רַבֵּב multitudini, Esth. 10.
 3. sed sæpius cum רַבֵּב præf. locis seq. רַבֵּב vel sine vau,
 ad multitudinem, plurimum, Gen. 30. 30. 48. 16. Deut.
 1. 10. 10. 22. 28. 62. Josh. 11. 4. Jud. 6. 5. 7. 12. 1 Sam. 13.
 5. 2 Sam. 17. 11. 1 Reg. 1. 19. 25. 4. 20. 10. 10. 27. 1 Chr.
 4. 38. 12. 40. 22. 3. 4. 5. 8. 14. 15. 29. 2. 21. 2 Chro. 1. 15.
 9. 27. 2. 8. 4. 18. 9. 19. 11. 24. 14. 14. 15. 9. 16. 8. 17. 5.
 18. 1. 19. 2. 20. 25. 24. 10. 27. 3. 35. 30. 5. 13. 24.
 32. 5. 9. Neh. 9. 25. Job. 26. 2. Zach. 14. 14. prout eti-
 am occ. cum רַבֵּב & רַבֵּב præf. ut seq. רַבֵּב præ multitu-
 dine, Gen. 16. 10. 3. 2. 12. Deut. 28. 47. Josh. 9. 13. 1 Sam.
 1. 16. 1 Reg. 2. 8. 4. 47. 8. 2. 2 Chron. 5. 6. Job. 35. 5.
 Prov. 16. 8. Isa. 7. 22. 40. 26. Ezech. 23. 41. 27. 12. 16. 18.
 28. 18. Nah. 3. 4. Zac. 2. 8. 8. 4. וְרַבֵּב & præ multitudine,
 Isa. 24. 22. Lam. 1. 3. cum affixis. cholem vel kam. chat.
 mutatur in kibbuts, ante dagefch in beth, ob alterum
 beth abjectum: ut cum רַבֵּב & רַבֵּב aff. cui priori
 רַבֵּב & alteri רַבֵּב est præf. sic: רַבֵּב propter multitu-
 dinem vestram, Deut. 7. 7. רַבֵּב juxta multitudinem
 suam, Hof. 4. 7. Item in forma pl. m. est cum kibbuts
 penult. pro cholem vel kam. chat. רַבֵּב: (formæ
 inftar חֲקִים à חֵק) sed occ. tantum in forma pl.
 m. constr. sic, Hof. 8. 12. scribam ei רַבֵּב חֲקֵיךָ ho-
 norabilia, seu magna, scil. verba legis meæ: Pag. vel
 amplitudines legis: Bu. Lex. scribebam ei quantum
 est, legis meæ: hoc est totam legem meam secundum
 omnia ejus præcepta, quotquot sunt, in scripto dedi
 ei: Coc. hoc autem in loco scribitur cum vau, sed
 juxta Masoram legitur cum jod in fine: Bu. Lex. Item 4.
 hinc etiam nomen numerale, רַבֵּב f. quod decem mil-
 lia, id est myriadem, à multitudine, significat: Pag.
 Merc. myrias, multitudo decem millium: Bu. Lex. mu-
 ltiplicitas, multitudo magna & indefinita: vulgata ver-
 fio, habet decem millia: finitus numerus pro infinito:
 Av. incrementum: 70. μυριάς, h. e. decem millia:
 Coc. prout occ. hoc No. in forma f. f. simpl. locis seq.

רַבֵּב myrias. Gen. 24. 60. Lev. 26. 8. Deut. 32. 30.
 Ezech. 16. 7. cui etiam formæ f. f. רַבֵּב, רַבֵּב, & רַבֵּב sunt
 præf. רַבֵּב & myrias, Psal. 91. 7. רַבֵּב ad myri-
 adem, Jud. 20. 10. מֵרַבֵּב ē myriade, Cant. 5. 10. In
 plur. f. m. רַבֵּב idem significat, sicut מֵאוֹת & מֵאוֹת
 significant centum: Pag. Sed jam plura centum, ut hic
 plures myriades; Merc. in forma constr. est vel, רַבֵּב,
 ut in Num. 10. revertere domine, רַבֵּב (ad) decem
 millia millium Israel: Pag. ubi denotatur prope
 innumerabilis multitudo hac numerorum congemina-
 tione: quo in loco A. E. disertè pronunciat רַבֵּב
 decem millia significare, & idcirco adjungi voci quæ
 millia significet, atque ita hoc loco quam maximam &
 infinitam multitudinem intelligi; Merc. vel, ut sæ-
 pius venit, forma pl. f. constr. est cum simplici fcheva sub
 priori beth sic, רַבֵּב myriades, plura decem millia,
 &c. Prout occ. hoc No. in absol. forma pl. f. simpl. ut &
 in pl. f. constr. cum chateph pathach penult. simpl.
 itidem: sed in forma cum fcheva penult. occ. cum
 רַבֵּב & præf. ut & cum רַבֵּב & רַבֵּב, vel pro eo
 aff. ut seq. רַבֵּב myriades, 1 Sam. 18. 8. רַבֵּב my-
 riades, Num. 10. 36. Deut. 33. 17. רַבֵּב in myria-
 dibus, Mic. 6. 7. מֵרַבֵּב ē myriadibus, Deut. 33. 2.
 Psal. 3. 7. בְּרַבֵּבֵינוּ cum myriadibus suis, 1 Sam. 18. 7.
 21. 12. 29. 5. Item 5. hinc etiam No. cum aleph in fi-
 ne post cholem & beth dagefchatum, idem significans
 cum præced. numerus scil. continens decem millia,
 Av. prout occ. hoc No. in hac forma cum chirek pen-
 ult. simpl. locis seq. רַבֵּב myrias Ezr. 2. 64. Neh.
 7. 66. 72. sed occ. etiam idem hoc No. absque aleph in
 fine sic; רַבֵּב myrias, 1 Chro. 29. 7. Jon. 4. 11. cujus
 forma pl. f. occ. itidem vel, cum aleph post beth da-
 gefchatum: vel, quasi contractè absque aleph sic:
 רַבֵּב myriades. Ezr. 2. 69. Dan. 11. 12. רַבֵּב idem.
 Neh. 7. 71. Quomodo etiam, viz. absque aleph post
 Beth dagefchatum occ. in forma duali, duo vel bis de-
 cem millia significans loco seq. רַבֵּב duæ myria-
 des, Psal. 68. 18. Item juxta quosdam hæc Rad. רַבֵּב
 venit etiam in conjug. puhah רַבֵּב, unde in part. pu-
 hal f. m. מֵרַבֵּב, & in f. f. מֵרַבֵּב: prout occ. in
 forma pl. f. sic: Psal. 144. 13. oves nostræ mille pari-
 entes מֵרַבֵּב decem millia partæ (vel potius, pare-
 re factæ, quasi multiplicatæ per myriades) in plateis
 nostris: à רַבֵּב quod est decem millia, deductum ver-
 bum secundum R. D. parientes millenos, & decem mil-
 lia millenos (vel, decies millenos, aut, denos millenos):
 adeo ut ex illis repletæ sint plateæ nostræ: & Targ. pa-
 rientes mille, multiplicantes decem millia: &c. Et R.
 Sal. ad millenos, & decem millia millenos (vel, decies,
 aut, denos millenos) facientes fructum. A. E. facientes
 mille, decem millia partæ (vel potius, factæ parere ede-
 re): Et sensus est, oves nostræ quæ faciebant mille, de-
 cem millia partæ sunt: (vel, ed redierunt ut denos mil-
 lenos parere, atque fætificare, factæ sint.) Pag. Cev.
 myriadiibusque auctæ sint, myriades pariant: quæ sig-
 nificatio à nomine רַבֵּב petita est: Bu. Lex. Oves no-
 stræ multiplicantur ad Chyliades, ad myriades: quasi
 à part. pual, f. m. vel No. participiali מֵרַבֵּב multipli-
 catus per myriades: Coc. & sic plerique sumunt pro
 part. pual: multiplicatæ in plateis: quasi à part. piel,
 רַבֵּב multiplicavit, &c. Av. pecudes nostræ, &c. myria-
 dibus auctæ sint in chortibus nostris, &c. i. e. sit benedi-

Etio tua in bona temporaria nostra: Jun. Denique, 6. hinc etiam ex hac Rad. רַבֵּב est no. רַבֵּב gutta, stilla: vel potius imber: i.e. pluvia vehemens, juxta R.D. Pag. Sed sunt qui hoc nomine, lentè & assidue cadentem imbrem designari putent: qui scilicet nec fit ros, nec densa pluvia: à multiplicatione: Merc. Sed in textu venit hoc No. tantum in forma pl.m. רַבֵּבִים imbres, guttæ imbris, à magnitudine: Bu. Lex. stillæ copiosæ & multæ: destillationes quæ multo numero cadunt: Av. R.D. dicit esse imbres pluvie temporaneæ, quæ descendit in Octobri, & quæ alio nomine vocatur יִרְרָה & מִיִּירָה i.e. pluvia temporanea: & sic dicunt Doctores Hebræorum, יִרְרָה in Octobri (scilicet descendit), מִלְקִישׁ pluvia ferotina in Martio: quia hæc duo tempora sunt tempora pluviarum ob frugum necessitatem. Sed in Octobri major est pluvie inundatio: & idcirco vocatur mensis מַבּוּל אֲבִיבִיל, i.e. inundatione: & vocatur pluvia ipsa רַבֵּבִים & יִרְרָה. Targum רַבֵּבִים guttæ; prout occ. hoc no. in forma pl. m. absol. femel def. absque jod medio in penult. sed sæpius plenè cum jod medio, idque simpl. & cum ב, כ, פ, præf. רַבֵּבִים imbres, Jer. 2.3. רַבֵּבִים imbres Jer. 14. 22. רַבֵּבִים imbribus Psal. 65. 11. רַבֵּבִים sicut imbres, Ps. 72. 6. וְכִרְבֵּבִים & sicut imbres, Deut. 32. 2. Mich. 5. 7. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. רַבֵּב contractè רַב, est jaculari: Bu. Conc. Cocc. &c. Vide ad initium rad, prout occ. in præf. kal, 3. sm. simpl. sed in 3. pl. cum י. conv. præf. sic, רַב jaculator est, Psal. 18. 15. רַבֵּב & jaculatissint, Gen. 49. 23. Atque inde ex rad. in hac 2. jaculandi signif. est No. רַב jaculator: sagittarius: Pag. Bu. Cocc. Prout occ. juxta quosdam in forma f.m. sic, Prov. 26. 16. רַב מְחוֹלֵל כּוֹל sagittarius terret omnes: (Alii, magnus terret, &c.) & qui conducit stultum, & qui conducit prætereuntes, viz. terret omnes: h.e. quemadmodum terror est, & facit, ut omnes discurrant, qui arcum sumit, & sagittam apat nervo; quia nesciunt in quem jaculaturus sit: ita qui mercedem dat stulto, homini temerario, & otiosus vagisque hominibus; quia tanquam arcum sumit ad feriendum omnes: Coc. Atque inde in forma pl.m. absol. occ. simpl. & in pl.m. constr. à simplice forma רַבֵּי jaculatores; occurrit cum י. Aff. sic, רַבֵּי jaculatores, Jer. 50. 29. רַבֵּי jaculatores ejus, ut in Job. 16. 13. De nomine autem supra descripto f.f. viz. רַבֵּה notandum, quod reperiatur constructum sine conjunctione i. e. non existens in regimine Genitivi, Psal. 123. 4. רַבֵּה multum saturata est sibi anima nostra. & 129. 1. רַבֵּה saepe (multoties) impugnaverunt me: idem, v. 2. Pag. In nostris omnibus exemp. per pathach sub beth, ut cætera. Est ubi sumatur pro pleraque, seu majori parte alicujus multitudinis, vel universitatis, ut 2 Chr. 30. 17. nam רַבֵּה major pars: atque hoc videtur esse quod Gallicè dicimus, beaucoup: Merc. Cev. Et sunt qui dicunt quod tau est loco He: 1 Sam. 2. 5. וְרַבֵּה & multiplicatrix aliorum (multa, seu, abundans filiis) infirmata est: Pag. Item de nomine רַיב notandus locus, Eccl. 1. 18. quia בְּרַיב in magno sapientiâ, i.e. habente magnam sapientiam רַיבֵּבִים multa, aut magna ira: Pag. vel substantivè; in abundantia sapientiæ, est & abundantia iræ; Merc. Cev. Targum: quia vir qui multiplicat, aut auget, sapientiam: quum peccaverit, & non respuerit, seu penitentiam egerit, per intelligentiam: multiplicat, aut auget, iram coram Domino;

Pag. Sed ex nostrorum codicum lectione, vertendum videatur, & non converterit se per penitentiam: i.e. & non eum feridè & ritè penituerit, multiplicat, &c. Cev. R. Sal. exp. homini, qui suæ sapientiæ innititur, & ab illicitis vel prohibitis, non se elongat, venit ira magna à Domino; (quam scilicet inde maximam conceperit: Merc.) Apparet autem ex hoc loco quod cum maccaph, tam in nomine Substant. quam in Toar, Adject. cholem mutetur in kamets chateph: Pag. Deinde, quia multitudini sapientiæ inest multum indignationis, & qui auget scientiam, auget dolorem: h. e. quum animadverterem non historicam scientiam modò, sed Ethicam quoque, humanitatis, nunquam hominem explere: sed si tota vitâ nihil velit aliud agere (ut ait Tullius, l. 3. de oratore) ipsa tractatione & quæstione quotidie ex se gigni aliquid, quod cum desiderio delectatione vestigetur, & agitatione rerum sit infinita cognitio, laborem alium ex alio nestens aut denique fastidium affersens: tum inquam, retuli me ad observationem commoditatum omnium, quæ ad hanc vitam pertinere videbantur, & exploravi si quid tandem earum usus præstaret homini: &c. prout sequitur in textu: Jun.

Rad. 5. רַבֵּר est sternere lectum, seu ornare lectum stramentis: aut lectisterniis, &c. Pag. adornavit, instruxit, instravit: Bu. Lex. stravit lectum teniis seu ornamentis: adornavit stragulis superiores lectulos, quibus teguntur homines. Cogn. cum רַבֵּר stravit lectum inferiorem, cui incumbunt dormientes. Hinc fortè רַבֵּר, i.e. virga; Av. Aquila & Theod. vertunt περιστρεφῶν: infernere Coc. prout occ. in præf. kal, 1. f. רַבֵּר instruxi, Prov. 7. 16. Atque inde est No. rad. רַבֵּר m. ornamentum colli, & gutturi: i.e. עֶנֶק vel עֶנֶק i.e. torques: juxta R.D. Pag. Bu. stragulum quod sternitur circa collum ornatûs gratiâ: Av. prout occ. in hac absol. formâ cum י. cop. præf. loco seq. וְרַבֵּר & torques, Ezec. 16. 11. sed in forma f.m. constr. cum scheva scilicet penult. occ. simpl. & def. cum chirek tantum absque jod in ult. loco seq. רַבֵּר torquem, Gen. 41. 42. Item n. 2. hinc etiam no. cum mem heemant. viz. מַרְבֵּר. m. quod est ornamentum quo decoratur lectus; & ex significatione hujus nominis: verbum præced. in kal, exp. ornare & decorare lectum. Pag. Quidam exp. sternere ornatûs causâ: ut sit affine verbis רַבֵּר, רַבֵּר, & רַבֵּב. Atque hinc deflexa pro stragulis exponunt, ornando lecto, vel collo. Merc. occ. autem hoc No. in textu, tantum in forma pl. m. מַרְבֵּרִים (sed in nostris exempl. scribitur cum beth leni; Merc.) cadurca, tapetes lectorum, lectisternia ornatoria; Bu. Lex. Merc. stragula quibus ornantur lecti: Av. tapetes, 70. χαλινὰς. sed Ag. & Th. περιστρεφῶν. Sym. ἀμφιδέπας Coc. prout occ. hæc forma pl. m. locis seq. מַרְבֵּרִים cadurca, strata, lectisternia ornata: Prov. 7. 16. 21. 22.

Rad. 6. רַבָּה est multiplicare. (vel, multiplicari, nam absolutum est, in hoc significatu, ut רַבֵּב supra: cui planè synonymum est, nisi quoddam hoc frequentius est in verbo: Merc.) crescere, augere: item, jaculari, sagittare: Pag. multum esse, magnum esse, augeri, multiplicari, auferere, &c. ut Pag. Bu. Lex. succrevit in multitudinem, auctus est, multus fuit, &c. Cogn. cum פָּרָה fructificavit, protulit fructus.

Hinc per Metath. ὑπὲρ super, supra : ὑπεραίω vinco : supero : item lat. uber : Av. In Bu. Conc. hæc rad. רבה tria signif. 1. majorem fieri vel esse, crevisse, &c. Coc. prout occ. in præf. kal, 3. f. f. simpl. sed in 2. f. m. cum ! conv. præf. & in 3. pl. simpl. & cum ! cop. præf. ut & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. prout seq. רבתי aucta est, 1 Sam. 14. 30. ורבתי & augeris, Deut. 30. 16. רבו multiplicati fuerunt, 1 Chr. 5. 9, 23. 23. 17. Ezr. 9. 7. Zach. 10. 8. ורבו & aucti fuerunt, Gen. 8. 17. Jer. 23. 3. Ezech. 36. 11. Zach. 10. 8. ורבתי & augeamini, Deut. 8. 1. In infin. kal, forma usitata in ו occ. simpl. & cum ב præf. sic : רבו multiplicari, Ex. 11. 9. ברבו in multiplicando, Pro. 29. 2, 16. Eccl. 5. 10. Item in imper. kal, f. & pl. m. occ. cum ! cop. præf. utrique : ורבה & multiplicator, Gen. 35. 11. ורבו & multiplicamini, Gen. 1. 22, 28. 9. 1. 7. Jer. 29. 6. In fut. kal, à 2. f. m. ורבה multiplicaberis : in 2. f. f. occ. cum ! conv. præf. loco seq. ותרבי & multiplicata es, Ezech. 16. 7. & in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & plenè locis seq. ורבה multiplicetur, Exod. 1. 10, 12. Deut. 8. 13. 14. 24. 19. 6. Job. 33. 12. Psal. 49. 17. sed occ. etiam ead. 3. f. m. def. per apoc. 3. rad. he, & cum ejus vocali præced. viz. sægol transp. sub 1. rad. resch, idque simpl. & cum ! conv. præf. sic : ורב multiplicetur, Gen. 1. 22. 2 Chron. 24. 7. 6. ורב & multiplicatus fuit, Exod. 1. 20. Item in 3. f. f. fut. kal, occ. plenè simpl. & cum ! cop. præf. sed cum ! conv. præf. in forma def. per Apoc. 3. rad. he, sed cum tseri pro chirek penult. & ante sægol in ult. ut seq. ורבה multiplicetur, Deut. 7. 22. ותרבה & augebitur, Dan. 2. 4. ותרב & majus, major fuit, Gen. 42. 34. 1 Reg. 4. 30. & in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum nun parag. add. sic : ותרב augefcentis, Jer. 3. 16. ותרב augefcentis, Deut. 6. 3. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. præf. ורבו multiplicentur, Deut. 11. 21. Job. 27. 14. 29. 4. Psal. 16. 4. Prov. 9. 11. 28. 28. ותרבו & multiplicabuntur, Prov. 4. 10. ותרבו & auctæ fuerunt, creverunt, Gen. 7. 17, 18. 38. 12. 47. 27. Exod. 1. 7. 1 Sam. 7. 2. Psal. 107. 28. Sed occ. etiam ead. 3. pl. m. cum nun parag. add. idque vel post schurek tantum, vel cum epenthesi literæ jod pro 3. rad. he post schewa penult. & ante schurek vel kibbutz pro schurek in ult. sic : ורבו plures erunt, Psal. 129. 18. ורב augefcent, Deut. 8. 13. denique in 3. pl. f. fut. kal, cum ! conv. præf. est & occ. loco seq. ותרבו & multiplicabuntur, Ezech. 31. 5. In pihel רבה multiplicare. augere, crescere facere : item educare : Bu. Lex. vel enutrire : Pag. provehere. evehere, &c. quod significatum Kimchi memorat ut diversum à præced. multiplicandi signif. Merc. prout occ. in præf. pihel 2. f. m. & in imper. pihel f. m. præter normam, cum sægol pro tseri in ult. sic : רבתי multiplicasti, Psal. 44. 13. רבה multiplicavit, Jud. 9. 29. In hiphil רבה multiplicavit, fecit esse multum, &c. Av. nam ut in præced. piel sic & in hiph. semper acti-vum est ; Merc. ut in præf. hiph. 3. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & conv. præf. & ו, vel in pausa ו, aff. sed in 3. f. f. simpl. ut seq. ורבה multiplicavit, Deut. 1. 10. Jud. 16. 24. 2 Reg. 21. 6. 2 Chron. 33. 6, 22. Jer. 46. 16. Hof. 8. 11, 14. 10. 1. ורבה & multiplicavit, Job. 9. 17. Psal. 78. 38. ורבה & augebit te, Deut. 30. 5. ורבה & augebit te, Deut. 7. 13. 13. 18. ורבה multiplicaret,

1 Sam. 1. 12. Item in 2. f. m. præf. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. sed in 2. f. f. simpl. sic : ורבה multiplicasti, Neh. 9. 23. Isa. 9. 2. Ezech. 28. 5. ותרבה & ampliaveris, 1 Chron. 4. 10. ותרבה multiplicasti, Nah. 3. 16. Jer. 46. 11. Ut & in 1. f. præf. hiph. occ. simpl. & cum ! conv. præf. cui ult. etiam ו sunt aff. ut seq. ורבה multiplicavi, Hof. 2. 10. 12. ותרבה & multiplicabo, Gen. 17. 2. 26. 1. 24. Ex. 7. 3. Lev. 26. 9. Ezech. 36. 10. 11. 29. 30. 37. 6. ותרבה & augebo te, Gen. 48. 4. ותרבה & multiplicabo eos, Jer. 30. 19. Item in 2. pl. & in 2. pl. m. ut & in 1. pl. occ. simpl. absque præf. vel aff. ut seq. ורבה multiplicarunt scil. familias, 1 Chron. 4. 27. 7. 4. 23. 11. 2 Chron. 36. 14. Ezech. 22. 25. ותרבה multiplicastis, Ezech. 11. 6. ותרבה multiplicavimus, Ezr. 10. 13. In absol. forma part. hiph. f. m. occ. simpl. sed in forma f. m. constr. cum tseri in ult. occ. simpl. & cum ! præf. & rursus in absol. forma cum sægol in ult. occ. cum ו dem. præf. & in f. f. cum kamets scil. in ult. simpl. ut seq. ורבה multiplicans, Prov. 28. 8. Isa. 32. 22. ורבה multiplicans, Lev. 11. 42. ורבה multiplicanti, Isa. 9. 6. ורבה multiplicans, Exod. 16. 17, 18. Habac. 2. 6. ורבה multiplicat, Neh. 9. 37. Item in forma pl. m. part. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præf. ורבה multiplicant, Exo. 36. 5. Neh. 6. 17. Eccl. 6. 11. ורבה & multiplicantes, 1 Chron. 8. 40. In infin. hiph. occ. præter normam, cum kamets in ult. idque simpl. & cum ! cop. præf. & rursus, cum ! cop. præf. juxta normam, cum tseri in ult. sic : ורבה multiplicando, Gen. 3. 16. 16. 10. ותרבה & multiplicando, Gen. 22. 17. ותרבה & multiplicando, Ezech. 21. 15. Sed occ. etiam infin. hiph. in forma etiam usitata desinente in ו, idque simpl. & cum ו & cum ! & rursus cum ו præf. in forma magis inusitata, viz. cum pathach ante thau in ult. ut seq. ורבה multiplicare, Deut. 17. 16. Prov. 25. 27. Am. 4. 9. ורבה multiplicare, 1 Chron. 2. 23. Prov. 22. 16. ותרבה & multiplicare, Deut. 28. 63. ותרבה & multiplicando, 2 Sam. 14. 11. Item, in imper. hiph. f. m. juxta quosdam : vel, ut quidam volunt, in infin. hiph. forma usitata venit, cum tseri scil. in ult. loco seq. ורבה multiplica : vel, multiplicando, Ezech. 24. 10. prout etiam occ. eodem modo vel imper. vel infin. hiph. vel nominaliter : scil. ut no. ex infin. in forma, viz. def. cum duplici sægol & per Apoc. 3. rad. he, sic : ורב i.e. multiplica : vel multum : vel multiplicare. Jud. 20. 28. Psal. 51. 4. Item occ. etiam imper. hiph. f. f. & pl. m. simpl. vel absque præf. sic : ורבה multiplica, Isa. 23. 16. ורבה multiplicate, Gen. 24. 12. Amos. 4. 4. Item in fut. hiph. 1. f. occ. simpl. locis seq. ורבה multiplicabo, Gen. 3. 16. 16. 10. 22. 17. Exo. 37. 13. Job. 29. 19. Jer. 23. 27. Eze. 36. 37. cui etiam 1. f. ! cop. & ! conv. sunt præf. & priori cum ! cop. הו, est etiam aff. ו : ותרבה & multiplicabo, Gen. 17. 2. ותרבה & multiplicavi, Joth. 24. 3. ותרבה & multiplicabo eum, Isa. 41. 10. & in 2. f. m. fut. hiph. occ. plene simpl. sed in forma def. seu per apoc. 3. rad. he, cum duplici sægol occ. simpl. & cum ! cop. præf. ut & in 2. f. f. occ. cum ! cop. & ! conv. præf. ut seq. ורבה augebis. Lev. 25. 16. Num. 25. 54. Prov. 4. 35. ותרב auge. Psal. 71. 21. ותרב & auge. Job. 10. 10. ותרב & multiplices. Jer. 2. 22 ותרב & auxisti, Isa. 57. 9. Ezech. 16. 23, 26, 29, 40.

Item in 3. f. m. fut. hiph. absol. forma occ. simpl. & cum וְ interrog. præf. וְרַבָּה multiplicabit, Exod. 30. 15. Deut. 17. 16. 17. Prov. 13. 11. Eccl. 10. 14. Isa. 42. 29. 55. 7. Dan. 11. 29. Hos. 12. 2. וְרַבָּה an multiplicabit, Job. 40. 27. sed in forma def. cum duplici sægol & per apoc. 3. rad. he occ. cum ! cop. & ! conv. præf. ut & cum ! cop. præf. & וְ ob pausam pro וְ aff. ut seq. וְרַבָּה & multiplicabit, Job. 34. 3. וְרַבָּה & multiplicavit. 2 Sam. 18. 8. Lam. 2. 5. וְרַבָּה & multiplicabit te; Gen. 28. 3. Item in 3. f. f. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. ut & cum וְ aff. absque præf. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. וְרַבְּתִי & auxit, Ezech. 23. 18. וְרַבְּתִי augebit me, 2 Sam. 22. 36. Psal. 18. 36. וְרַבְּתִי multiplicabit, Num. 33. 24. 35. 8. 2 Sam. 2. 2. Isa. 1. 5. atque inde ex hac rad. רַבָּה in hac 1. multiplicandi signifi. sunt nomina seq. 1. no. וְרַבָּה vel וְרַבְּתִי (quæ forma est etiam imperativi & infinitivi hiphil quandoque talis; Bu. Lex.) multum, plurimum: Bu. Lex. multum, vel multitudo: juxta Kimchi: et si alii faciunt adjectivum omnis generis, & numeri, ubique invariatum. Sumitur interdum etiam adverbialiter: & ubique per tseri: et si in Venetianis mendose interdum per sægol, ut Jer. 42. scribatur: nam Masoreth observat, omne וְרַבָּה per duo puncta scribi: at omne וְרַבָּה de quo in fine radicis. per tria; Merc. וְרַבָּה m. est multitudo, multum, copia: & sæpe adverbialiter: Av. nam & No. est, & Adv. multus, multum: Coc. prout occ. simpl. sic, וְרַבָּה multum, plurimum, Gen. 15. 1. 41. 49. Deut. 3. 5. Jos. 13. 1. 22. 8. 1 Sa. 26. 21. 2 Sa. 1. 4. 8. 8. 12. 2. 30. 1 Re. 4. 29. 10. 10. 11. 2 Reg. 10. 18. 21. 16. 1 Chr. 20. 2. 2 Chr. 14. 12. 25. 9. 32. 27. Eze. 10. 1. Neh. 2. 2. 3. 33. 4. 4. 13. Eccl. 1. 16. 2. 7. 5. 6. 11. 16. 19. 6. 11. 7. 16. 17. 19. 18. 11. 8. 12. 9. 12. 16. 30. 33. 26. 32. 40. 12. Jon. 4. 11. Hag. 1. 10. 9. cui etiam ! cop. & ! sunt præf. formæ scil. cum tseri: sic וְרַבָּה & multa, Psal. 130. 7. וְרַבָּה ad multum, 2 Chron. 11. 12. 16. 3. Neh. 5. 18. sed juxta quædam exempl. וְ est præf. formæ cum sægol, loco scil. seq. וְרַבָּה ex multis, Jer. 42. 3. Item 11. hinc etiam est no. cum mem heemant. viz. וְרַבָּה m. amplum: Bu. Conc. amplus, ampla; magnus magna: Pag. Bu. multum: Av. amplitudo: Coc. Est Toar, seu no, adject. juxta R. D. Pag. Et occ. Ezech. 23. 32. sic וְרַבָּה calicem fororis tuæ bibes, & c. וְרַבָּה magnus ad capiendum: i. e. magnus, scil. calix, ut capiat multum vini: Pag. fæmineum est: ut & nomen וְרַבָּה calicis est etiam fæm. Quidam exp. adverbialiter, multum: Merc. amplum est ad capiendum: i. e. capacissimum: Bu. Lex. multum ad ferendum, 70. το πολὺν : Av. amplitudo ad continendum, h. e. nimis est amplus, calix, aut nimis multum, quod infusum est, ut capias, contineas, & non evomas. Coc. Poculum fororis tuæ bibes profundissimum, & latissimum: erit capacissimum: Hebr. amplum ad capiendum, & c. elegans allegoria poculi, quod miscet Deus, & ebrietatis maximæ, quæ Judæorum Regnum perituro, & ludibrio apud gentes futurum erat. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum mem heemant. ab initio, & thau in fine post Jod pro 3. rad. he: viz. וְרַבְּתִי f. multitudo, amplitudo: Pag. Bu. i. e. major pars: Merc. seu pars magna vel multa: 1 Chron. 12. Item fœnus: quasi augmentum, seu augmentum fortis principalis: in Lev. 25. Bu. Lex. mul-

titudo: item usura: ut si quis plus æquo accipit. Av. ut scil. lucrum inde capiat: Coc. prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum וְ præf. ut & cum וְ aff. absque præf. ut seq. וְרַבְּתִי multitudo, 2 Chron. 9. 6. 30. 18. וְרַבְּתִי & in augmentum, fœnus, Lev. 25. 37. וְרַבְּתִי mult. ipforum, 1 Chron. 12. 29. Sic & iv. hinc etiam No. cum thau heemant ab initio & fine; וְרַבְּתִי f. fœnus: Bu. incrementum usura: Pag. quasi multiplicatione: quum scil. pro uno quis multa accipit: ut Græci ποσιν appellant: Merc. ubi scil. plus æquo accipitur præter sortem: quod incrementum & usura dicitur; Av. velfœnus, & lucrum: Coc. prout occ. hoc no. cum ! cop. & וְ præf. sic: וְרַבְּתִי & fœnus, Lev. 25. 36. Eze. 18. 8. 13. 17. 22. 12. וְרַבְּתִי & fœnore Pro. 28. 8. Notandus autem hic locus supra cit. ad part. hiph. in forma constr. cum וְ præf. viz. Isa. 9. 5. ubi pleriq; sumunt pro nomine: & est cum tseri pro sægol, quia est in regimine, sic autem scribitur וְרַבְּתִי ad multiplicationem imperii juxta R. D. est autem cum mem finali, i. e. clauso: quod scribi solet in fine dictionum: & ut scribit Ab. Ezra. (ex subtiliori scribarum perquisitione & observatione: Cev.) mem illud clausum, indicat signum solis, cujus umbra reversa est retrorsum. Potest autem esse, vel nomen, (ut וְרַבְּתִי opus) multiplicatio: (multitudo, amplitudo: Bu. Lex.) vel potest esse part. hiph. & sic exp. ad multiplicantem, aut multiplicanti, principatum: Et sic R. Sal. exp. cui erit nomen hoc? Regi multiplicanti imperium, aut principatum Domini super seipsum, ut timeat à facie ejus. Pag. Quidam volunt part. poni pro inf. וְרַבְּתִי ad multiplicandum. Sed malim esse nomen. Sunt qui per mem clausum tempus designatum putent adventus Messie, nempe 600 annorum, qui ab Isaia tempore eoque effluerunt: hunc enim numerum litera mem finalis denotat. Merc. Amplitudini principatus: scribitur autem cum mem clauso, sive finali, in medio: at juxta Masorethas, legendum וְרַבְּתִי cum mem aperto. De quo mem clauso videatur Petrus Galatinus 1. 4. c. 19. locus tamen, quem ibi ex Talmudicis adducit, quod mem clausum denotet rem clausam, falsus est: nihil enim tale quid in toto isto capite in Talmud dicitur. Bu. Lex. In amplificationem principatus: participium est in sensu abstracto. Coc. Amplitudini illius principatus, & paci nullus erit finis: & c. confer. Luc. 1. 32. & 33. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus Rad. וְרַבָּה est jaculari; Bu. Conc. Coc. & c. vide ad initium rad. prout occ. in part. ben. kal. f. m. Gen. 21. 20. sic: וְרַבְּתִי & fuit jaculans, i. e. jaculator, sagittarius. Pag. Quidam exp. multiplicans: i. e. extendens arcum; vel, magister arcus. Sed satis esse est Toar, pro sagittario. Alii, teste Kimchi, puer: ex Targum וְרַבָּה , quod est וְרַבָּה . Merc. Et fuit copiosus arcuarius, i. e. sagittandi peritus fuit. 70. $\text{ἐγχευτο δὲ τοξότης}$. Av. & evasit jaculator τοξότης , arcu scil. utens. Coc. Eratque jaculator arcitenens: i. e. bellicosus: synecdochice: ut angelus ibidem prædixerat. Jun. Item iii. signif. 3. hujus rad. וְרַבָּה : in piel וְרַבָּה est educare. Bu. Conc. & c. Vide supra ad initium rad. & ad conjug. piel: occ. enim in hac 3. educandi, seu nutriendi, aut provehendi, & c. signif. in præter. piel 3. f. f. simpl. & in 1. f. cum ! cop. præf. sic: וְרַבָּה educavit, Eze. 18. 2. וְרַבָּה & educavi, La. 2. 22.

Atque inde ex rad. in hac 3. educandi signif. est 1. no. cum thau heemant. ab initio, & in fine etiam post schurek, viz. **רַבּוּת** f. educatio; Pag. soboles, progenies, indoles; Num. 32.14. quasi educationem dicas: vel, ut alii, turba, multitudo. Bu. Lex. Merc. Av. &c. Item ii. hinc etiam no. cum mem heemant. ab initio (quod etiam vide supra in 1. signif.) viz. **מְרִבִּי** idem, soboles: 1 Sam. 2.33. Bu. Conc. & Lex. vel educatio: juxta R. D. Pag. vel multitudo, aut, major pars: &c. ut supra. Vide ad no. 3. in 1. signif. Item hac etiam ad hanc Rad. **רַבָּה** in 1. multitudinis, aut, multiplicandi signif. quidam referunt no. cum **נ** heemant. ab initio, viz. **מְרִבָּה** m. locusta; vel locustæ, collectivè, scil. sic dictæ quod multæ semper sint, Exod. 10.4. Bu. Lex. seu quod sit species multa: Pag. vel quod agminatim, & magnâ copiâ gradiantur: collectivum est. Merc. Et nomen habet à multitudine, quod agminatim veniat. Illud autem genus locustarum nobis hic est ignotum, quod Judæis esu mundum permittebatur: quo etiam vescebat Johannes Baptista; Mat. 3. Av. Alii vero reducant hoc No. ad ipsam rad. cum aleph radicali **אֶרֶב** ubi illud vide, Coc. & ibi etiam locatur in Bu. Conc. ubi videatur cum locis ejus simpl. & cum præf. &c. Item de hac rad. prout verbaliter occurrit, præcipuè notandæ veniunt formæ infin. & imper. hiph. Nam ut supra Conc. prima forma infin. hiph. est cum kamets in ult. formâ scil. minus ulitatâ sic: Gen. 3.16. **הָרַבָּה** multiplicando multiplicabo dolorem tuum, & sic c. 22.17. semen tuum. Pag. Sed hæc forma est pro formis magis ulatis in infin. hiph. viz. **הִרְבָּה** vel **הִרְבוּת**, quæ forma ult. in **וּת** definens, fere in geminatione non invenitur. At **הִרְבָּה** vim magis nominis habet, ut habes supra ad nomina; veruntamen Ezech. 21.15. **וְהִרְבָּה** & multiplicet offendicula: est makor, seu infin. formæ **וְהִרְבָּה** & **וְהִרְבָּה** (de quibus suo loco) inquit R. D. in comment. & confirmat in libro rad. Merc. Cev. Sed occurrit infin. hiph. in forma etiam minus ulitata, cum pathach in ult. sic: **הִרְבָּה**: ut in 2 Sam. 14.11. memento quæso, rex. domini Dei tui, **מִמֶּרְבִּי** ne multiplicetur propinquus sanguinis ad perdendum. q. d. sunt multi propinqui sanguinis: & si uni jusseris seu vetueris, & alter veniens, occidet illum, at si juraverit rex, audient propinqui juramentum, & illum contingere formidabunt. Pag. vel potius, multiplicet redemptor (seu vindex, assertor, &c.) perdere. Idem est quod **לְהִרְבִּי**: sed fit ex **הִרְבָּה**, he, ut in famineis nominibus ad quæ accedit hæc infiniti forma verso in tav. In lectione abundat jod adscriptum. Merc. Deinde ex plenâ & regulari formâ imper. hiph. viz. **הִרְבָּה**, multiplica, &c. ut Ezech. 24.20. notanda est forma defectiva per Apoc. 3. rad. he, & cum duplici sagol, viz. **הִרְבֵּה** idem, multiplica, &c. quæ forma sic scribitur, Psal. 51.4. **הִרְבֵּה** multiplica, lava me; i. e. multiplica misericordias tuas, & lava me ab iniquitate meâ. Scribitur cum he sed legitur sine he: quia duplex est lectio, viz. **הִרְבָּה** & **הִרְבֵּה**: sicut **הִרְבָּה** & **הִרְבֵּה** ut habes in rad. **רָבָה** & idem est, sed sunt duo modi imper. hiph. juxta R. D. & sic alii exp. multiplicare, i. e. misericordias quas fecisti mecum, fac iterum, etiam nunc: vel utrumque ut nomen, sive **הִרְבֵּה** sive **הִרְבָּה** sic, multum, aut valde. lava me. Sed A. E. scribit **הִרְבֵּה** est imper. sicut **הִרְבֵּה**, & **הִרְבֵּה** est makor seu infin. ac si

effet, multiplica lavare me, sive ut laves me. Et sic Jud. 20.38. & tempus constitutum erat viro Israel cum insidiis, **הִרְבֵּה** multiplica, vel ut infin. multiplicare, vel nominaliter multum, ut ascendere facerent combustionem, vel columnam, fumi de civitate. Et series est. ut ascendere facerent multum, vel valde, &c. Pag.

Rad. 7. **רָבַד** est torrere, frigare: Pag. viz. in conjug. hiphil, **הִרְבִּיד** frixit, in frixorio torrefecit, in sartagine adustulavit. Cogn. cum **רָבַד** vectus est: nam quæ friguntur, solent vehi, & nare, in friatorio. Hinc per metath. **רָבַד**, **רָבַד**, **רָבַד**, & lat. frigo, ut & **רָבַד**, friatorio, in quo quid frigitur. Av. atque inde in hophal **הִרְבִּיד** vel **הִרְבִּיד** frictus, torrefactus, adustulatus fuit, unde in part. hoph. f. m. **מִרְבִּיד** vel **מִרְבִּיד** frictus, torrefactus, &c. & in fam. **מִרְבִּיד** fricta, &c. Sed substantivè accipitur hoc part. hoph. Subaudito scil. nomine **סוּלִי**, similæ, quod aliquando exprimitur. Quidam volunt in libro Chron. pro ipso instrumento, i. e. frixorio, fumi: quod non puto esse necesse, nam exponetur, & ad frixam, scil. similam, non tostum, quod **רָבַד** dicitur, sed frixum significat. Quidam subtilius cum transpositis **רָבַב**, quod est vehi: & **רָבַב**, piscina, conferentes, seu natatoria exponunt: quasi dicas, vectam in olei natatoria: Merc Cev. Existat autem, in textu, tantum hoc part. hoph in f. f. & in forma cum duplici sagol ante thau, **מִרְבִּיד** f. bullatum frixum frigendo vel coquendo bullatum factum: sic Chald. **רָבִיד** frixum. Bu. frixus, frixa, Coc. ut occ. in part. hoph. cum thau post duplex sagol simpl. & cum **וּל** præf. **מִרְבִּיד** frixum, Lev. 6. 14. 7. 11. **וּלְמִרְבִּיד** & in frixum; 1 Chro. 23.20.

Rad. 8. **רָבַע** quadratum esse vel fieri: item coire, inire: & de coitu quadrupedum tantum dicitur: Bu. Lex. quadravit, concubuit cum quadrupede; cogn. cum **רָבַע** i. e. cubuit contractis quatuor pedibus. Hinc per metath. & **וַיִּינ** durius prolato, fit lat. quartus. In kal, concubuit cum quadrupede: & absolute quadratus fuit. Av. Convenit cum **רָבַב** Nam Chaldæi **וּ** in **וּ** mutare amant, Coc. In Bu. Conc. hæc rad. duo signif. 1. est quadratum: quartus, &c. Prout occ. in part. pahul kal, f. m. cum schurek ante pathach furtivum in ult. & in forma pl. m. cum kibbutz pro schurek penult. ut & in f. f. eodem modo ut seq. **רָבִיעַ** quadratus, Exod. 27.1. 28. 16. 30. 2. 37. 25. 28. 1. 39. 9. Eze. 42. 16. **רָבִיעַ** quadrati. 1 Reg. 7. 5. **רָבִיעַ** quadrata, Ezech. 41. 21. In piel **רָבַע** quadratum fecit, unde in puhul **רָבַע** quadratus fuit. Prout occ. in part. pual f. m. sic: Ezech. 42. 1. **מִרְבַּע** quadrum, aut quadratum, (in) circuitu: Pag. Atque hoc videtur esse statûs constructi, quasi sit, quadratum circuitûs: vel certè habere pathach pro kamets, vel propter gutturalem: Cev. Scribitur pro **מִרְבַּע** quadratum circum-que: Coc. Av. Et sic etiam præced. part. pahul kal, exp. quadratum, seu quadrum, cujus scil. latera quatuor longitudine & latitudine sunt æqualia. Atque hac voce appellarunt grammatici punctulum quadratum supra literam, quod nota est subdistinctionis, sed in forma Chaldaica **רָבִיעַ**, rebia; Merc. Atque inde in part. pual f. f. **מִרְבַּע**: sed occ. in forma cum duplici pathach ante thau: at cum kamets pro pathach in penult. ob pausam: ut & in forma pl. f. cum kamets itidem ob pausam pro schewa penult. sic: **מִרְבַּעִי** qua-

drata, Ezech. 40. 47. **רבעי** quadrata, 1 Reg. 7. 31. Atque inde ex hac rad. **רבע** in hac 1. signif. sunt nomina seq. 1. mo adject. **רביעי** m. quartus. **רביעי**: Pag. Bu. Coc. quartus in ordine: est enim nomen ordinale masc. Av. prout occ. in forma f. m. simpl. plenè: sic **רביעי** quartus, Gen. 1. 19. 15. 16. sed cum **ה** dem. præf. occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod in penult. locis seq. **הרביעי** vel **הרביעי** quartus, Gen. 2. 14. Exod. 28. 20. 29. 13. Num. 7. 30. 29. 23. Josh. 19. 17. Jud. 19. 5. 1 Chron. 2. 14. 3. 2. 15. 8. 2. 12. 10. 22. 19. 24. 8. 22. 25. 11. 26. 2. 4. 11. 27. 10. 2 Chron. 26. 26. Ezech. 8. 33. Jer. 39. 2. 52. 6. Zac. 8. 19. sed cum **וה** & **ק** (viz cum kamets, pro **ה** dem. per pathach, ob resch sequens indageschabile) præf. rursus occ. plenè cum utroque jod sic **והרביעי** & quartus, 2 Sam. 3. 4. Ezech. 10. 14. Dan. 11. 2. **בְּרִבְעִי** in quarto, Ezech. 1. 1. In forma pl. m. **רביעי** quanti, quartani: Pag. Bu. unde **בני רביעי** dicuntur filii quattorum: h. e. quartæ generationis. Vel filii quarti: ut casus constructus **ובני** sit pro absoluto **בנים**: quod probat Kimchi: Merc. filii quattorum: scil. majorum, h. e. abnepotes ex quarta generatione: Bu. Lex. 70. **וְרִבְעִי** **רביעי**: sed potius est filii quattorum: h. e. aliquis abnepotum tuorum, aliquis quintæ ætatis, &c. Coc. Prout occ. hæc forma pl. m. vel def. cum chirek tantum: vel plenè cum jod etiam in penult. sic: **רביעי** quartani, quartæ generationis, 2 Reg. 10. 30. **רביעי** quartani, 2 Reg. 15. 12. Item 2. hinc etiam No. f. f. **רביעי**: quod & aliquando est quartum, i. e. quarta pars: propriè, quarta: nam est fæmineum masculi superioris: Pag. Merc. Cev. quarta: & substantivè quarta pars: Av. 70. **דְּרִבְעִי** ut **רביעי היום** quarta diei parte: i. e. tribus horis: Neh. 9. 3. &c. Coc. occurrit autem hoc no. f. f. vel plenè, cum jod: vel def. cum chirek tantum, absque jod, vel in ult. vel penult. idque simpl. & cum **ו** cop. **ה** dem. & præf. ut seq. **רביעי** vel **רביעי** quarta, quarta pars, quadrans, Exo. 29. 40. Lev. 23. 13. Num. 15. 5. 28. 5. 7. 1 Reg. 6. 33. Neh. 9. 3. Eze. 48. 20. **וְרִבְעִי** & quarta pars, Nu. 23. 14. **וְרִבְעִי** & per quadrantem, Neh. 9. 3. **וְרִבְעִי** vel **וְרִבְעִי** & **הרביעי** quarto, Lev. 19. 2. 4. 1 Reg. 6. 1. 37. 2 Reg. 18. 9. Jer. 25. 1. 28. 1. 26. 1. 45. 1. 47. 2. 51. 59. Zach. 6. 3. **בְּרִבְעִי** quarta, Num. 15. 4. Item 3. hinc etiam no. **רבע** m. quartus: Pag. Av. quantus, nomen ex 2. conjug. Piel formatum: Av. non verò legitur in textu hoc f. sed in forma pl. m. **רבעים** quanti, i. e. filii quartæ generationis: Pag. quasi quantanos dicas, i. e. quanti ordinis: Merc. 70. Hieron. & Targum, quarta generatio: Pag. quanti: i. e. pronepotes ut **לשם** tertii sunt nepotes: Coc. prout occ. hæc forma pl. m. simpl. locis seq. **רבעים** quartani, quartæ generationis, Exod. 20. 5. 34. 7. Num. 14. 18. Deut. 5. 9. Item 4. hinc etiam no. **רבע** m. quarta pars, quadrans: Pag. Bu. Av. vel, quadratura: Bu. Av. videndum autem ut in hoc & sequentibus, substantiva distinguas à nominibus Toar, seu adject. Merc. vel, angulus aliquis: aut latus, quadranguli alicujus; Pag. Item, accubitus: Bu. Lex. Av. ex Chald. scil. signif. Bu. Lex. de quo vide in 2. signif. Prout occ. hoc no. in f. m. locis seq. **רבע** quarta pars, quadrans, quadratura, Exod. 20. 40. 1 Sam. 9. 8. In forma pl. m. **רבעים**, & in constr. **רבעי** quadratura: Pag. Bu.

quartæ partes, quadrantes, seu latera, rei alicujus, ut quadranguli, &c. Pag. ex Targum: 70. **דְּרִבְעִי** **רביעי** quadrantes: &c. Coc. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum **ו** **ה** aff. ut seq. **רביעי** quadraturis suis. Ezech. 43. 17. **רביעי** quartis suis, Ezech. 43. 17. **רביעי** quartæ earum, Ezech. 1. 17. sic & 5. hinc etiam no. **רבע** m. idem, quarta pars, quadrans: Pag. Bu. Coc. quartale: quarta pars cujlibet rei; Av. prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum **ו** cop. præf. **רבע** quarta pars, Num. 23. 10. **וְרִבְעִי** & quarta pars, 2 Reg. 6. 25. Item 6. hinc etiam No. **רביעי** masc. quattuor: Pag. Bu. Av. &c. nomen cardinale masculineum: & aleph in fronte est heemanticum: Av. Prout occ. hoc no. in hac forma f. m. simpl. & cum **ו** cop. præf. frequens in textu, ut seq. **רביעי** quattuor, quartus, Gen. 14. 9. 46. 22. Exod. 12. 6. 25. 24. &c. Job. 42. 12. 16. Prov. 30. 24. Isa. 17. 6. &c. ad Zach. 2. 3. in 60. circ. 1. **וְרִבְעִי** & quattuor, Num. 7. 88. 1 Sam. 27. 7. 1 Reg. 7. 30. &c. Prov. 30. 18. 20. &c. ad Zach. 1. 7. in 50. circ. 1. Item occ. etiam hæc forma f. m. (licet in terminatione fem. ut in plerisque aliis numeralibus) cum **ו** **ה** **ל** & præf. ut seq. **בְּרִבְעִי** in quarto, Exod. 12. 18. Lev. 23. 5. Num. 9. 3. 5. 11. 28. 16. 2 Chron. 30. 15. 35. 1. Ezech. 6. 19. Esth. 9. 17. Ezech. 45. 21. Dan. 7. 1. **וְרִבְעִי** & in quarto, Esth. 9. 18. **בְּרִבְעִי** in quattuor, Gen. 2. 10. Num. 29. 15. 1 Chron. 25. 21. 37. Prout occ. etiam hoc no. f. m. constr. (licet in term. constr. fam.) cum duplici scil. pathach ante thau; simpl. & cum **ו** **ה** **ל** & præf. prout sequuntur. **רביעי** quattuor, Num. 7. 7. Jud. 11. 40. 2 Sam. 21. 22. 1 Chron. 9. 26. 12. 26. 2 Chr. 9. 25. Jer. 52. 30. Ezech. 1. 8. 17. 7. 1. 10. 11. 14. 20. 43. 16. 17. **וְרִבְעִי** & quattuor, 1 Reg. 7. 32. 1 Chron. 2. 120. 23. 5. Ezech. 48. 16. 33. 32. 34. **בְּרִבְעִי** in quattuor, Ezech. 46. 22. **בְּרִבְעִי** quasi quattuor, 1 Sam. 4. 2. **בְּרִבְעִי** in quattuor, Ezech. 1. 15. item occ. etiam hoc no. f. m. constr. (licet in forma & term. f. f. constr.) cum **ו** **ה** **ל** aff. cui etiam **ו** est præf. ut & cum **ו** **ה** **ל** aff. ut seq. **רביעי** quattuor illis, Dan. 1. 17. **בְּרִבְעִי** in quattuor part. ipsorum, Ezech. 1. 8. 10. 10. 10. 12. 46. 22. 22. **בְּרִבְעִי** quattuor ipsis, Ezech. 1. 10. 16. 18. Sed frequentius occurrit autem hoc nomen **רביעי** fam. quattuor: quartus: Pag. Bu. &c. nomen cardinale fæminei generis: (licet in terminatione masc. ut pleraque etiam numeralia reliqua) Sed aliquando est quoque ordinis. Av. prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum **ו** cop. præf. frequens in textu, viz, Gen. 11. 16. 15. 13. 23. 15. 16. 31. 41. &c. Prov. 30. 15. 21. &c. ad Zach. 2. 10. 6. 15. & 7. 1. in 90. circ. 1. **וְרִבְעִי** & quattuor, Gen. 11. 13. 15. 16. 32. 6. &c. ad Zach. 1. 6. & 10. 21. in 20. circ. 1. Quod idem No. f. f. occ. etiam cum **ו** **ה** **ל** & præf. ut seq. **בְּרִבְעִי** in quattuor, quarto, Ezech. 38. 5. Job. 1. 19. Isa. 35. 1. Ezech. 40. 1. 42. 17. Zach. 2. 10. **וְרִבְעִי** & in quattuor, Gen. 14. 5. 2 Reg. 18. 13. **בְּרִבְעִי** quasi quattuor, 1 Sam. 22. 2. 25. 13. 1 Reg. 22. 6. **בְּרִבְעִי** in, ad quattuor Exod. 25. 27. 37. 12. 1 Chron. 9. 24. Ezech. 47. 20. Dan. 8. 8. 11. 4. **בְּרִבְעִי** à quattuor, Isa. 11. 12. Jer. 49. 36. Ezech. 37. 0. Item occ. etiam frequens plurale hujus nominis in forma & term. quidem masc. viz. **רביעים** quadraginta: Pag. Bu. &c. 70. **רביעים** Coc. Av. sed est communis generis: Pag. Av. & tam ordinalis quam cardinalis numeri. Av. Prout occ. sæpe in textu, simpl.

Rad. 9. **צָבַע** est cubare, jacere, accubare, aut accum-
bere: Pag. seu recumbere. Est proprium quadrupe-
dum: ut **צָבָה** cubare, hominum. Quidam conferunt
cum **צָבַר** & **צָבַר**, item **צָבַר** transposito: quasi sit in-
cumulum reclinare pedibus, & membris contractis, ac
compositis. Sed dicitur de avibus, quæ ovis & pullis
incubant: ut habes infra, Deut. 22. & metaph. de re-
bus aliis, Merc. Cubare, excubare, incubare, recubare,
incumbere, succumbere: Bu. Lex. propriè est anima-
lium quadrupedum, quæ reclinando contrahunt pe-
des; & est cogn. cum **צָבַע** quadravit: Av. Prout occ.
in præf. kal. 3. f. m. & in 3. f. f. simpl. cum kamets ob pau-
sam, pro scheva penult. sed cum! conv. præf. cum sche-
va penult. extra pausam: ut & in 2. f. m. & 3. pl. cum!
conv. præf. utrique. ut seq. **צָבַת** cubat, Gen. 42. 9. **צָבָה**
recubabat, Ezech. 19. 2. **וּצָבָה** & incumbet; Deut. 29.
20. **וּצָבָה** & recubabis. Job. 11. 19. **וּצָבָה** & recuba-
bunt, Isa. 1. 3. 21. 17. 2. Zeph. 2. 14. 3. 13. In part. pl.
kal. f. m. occ. simpl. & cum dem præf. ut & in forma pl.
m. simpl. ut seq. **צָבִים** cubans; Gen. 47. 49. 14. Exod.
23. 5. **וּצָבִים** quæ cubat, Ezech. 29. 3. **וּצָבִים** recu-
bantes. Gen. 29. 2. Item, in f. f. ben. kal. **וּצָבָה**: occ. in
forma cum duplici sægol ante Thau: sic **וּצָבָה** re-
cubans. Gen. 49. 2. Deut. 22. 5. 33. 13. In fut. kal. 2. f.
m. occ. simpl. cum kamets: ob pausam, pro pathach in
ult. sed in 2. f. f. cum! conv. præf. & pathach in ult. extra
pausam: ut & in 3. pl. cum scheva sed in pausa cum
kamets penult. cui ult. Nun parag. est etiam add. sed in
3. pl. f. simpl. prout seq. **וּצָבָה** recubabit; Isa. 11. 5. 27. 10.
וּצָבָה & succubuit, Num. 22. 27. **וּצָבָה** recubabunt,
Isa. 11. 5. **וּצָבָה** cubabunt, Isa. 11. 30. **וּצָבָה** cuba-
bunt, Psal. 104. 22. Zeph. 2. 7. **וּצָבָה** recubabit, E-
zech. 44. 14. In hiphil, **וּצָבָה** cubare fecit, collocavit:
Bu. facere jacere vel jacere. (penult. brevis) i. e. ster-
nere. fundare: seu fundamentum ponere & c. Pag. fe-
cit cubare, seu jacere, i. e. sternere: Av. ponere. depone-
re, vel recubare facere: Cocq. Prout occ. in part.
hiph. f. m. plena cum jod hiphin ult: sed in pl. m. def.
cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq.
וּצָבָה cubare faciens. Isa. 44. 11. **וּצָבָה** recubare
facientes; Jer. 33. 11. In fut. hiph. a 3. f. m. simpl. **וּצָבָה**
recubare faciet: occ. in 2. f. m. cum Aff. sed in 2. f. m.
simpl. & in 2. f. m. cum 2. Aff. ut & in 3. pl. m. def. cum
chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic, **וּצָבָה**
faciam recubare eos, Ezech. 34. 15. **וּצָבָה** recubare
facis. Cant. 7. **וּצָבָה** facit ut recubem, Psal. 23. 2.
וּצָבָה recubare facient; Isa. 13. 20. Atque inde ex hac
rad. **וּצָבָה** sunt nomina seq. 1. No. **וּצָבָה** m. accubitus, re-
cubitus.

cubitus: vel, cubile: Pag. Bu. Av. Item, recubitus, metaph. i.e. requies: Cocc. Prout occ. in absol. forma cum ¹ præf. sed in forma s.m. constr. cum ¹ ² & ³ Aff. viz. post segol mutatum in schewa sub 2. Rad. & Tseri mutatum in chirek sub 1. rad. ut seq. ⁴ ⁵ ⁶ in acubitus, Isa. 65. 10. ⁷ ⁸ ⁹ accubitus ejus, Pro. 24. 15. ¹⁰ ¹¹ ¹² accubitus ejus, Is. 33. 7. ¹³ ¹⁴ ¹⁵ accubitus sui, Jer. 50. 6. Item, 2. hinc etiam No. cum pathach sub Mem heemant, & tseri in ult. quod significat idem cum præced. Cocc. cubile scil. pro bestia seu feras: Av. Et occ. simpl. loco seq. ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ cubile, Zeph. 2. 15. Item, 3. hinc etiam no. cum chirek sub Mem heemant. & in absol. forma cum kamets in ult. ¹⁹ ²⁰ ²¹ m. idem etiam cum præced. Cocc. accubitus, cubile: Av. Prout occ. in forma s.m. constr. cum pathach scil. in ult. post ²² ²³ ²⁴ præf. sic, ²⁵ ²⁶ ²⁷ in cubile. Ezech. 25. 5.

Rad. 10. ²⁸ ²⁹ ³⁰ est faginare, pinguefacere: Pag. præsepio adhæsit, vixit ex præsepio. Cogn. cum ³¹ ³² ³³ adhæsit conglutinat, Av. Sed verbum non est in usu. Hinc quidam putant ³⁴ ³⁵ ³⁶ Rebecca dictam, quod similis esset juvenæ faginatæ & expolitæ. Sic ³⁷ ³⁸ ³⁹ vitula dicta est uxor Davidis, & alia item mulieres nominibus animantium, ut ⁴⁰ ⁴¹ ⁴², vel ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ibex, ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸, ovis, ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ caprea: sicut & viri ⁵² ⁵³ ⁵⁴ Hegloa rex Moabitaram à vitulo, &c. Merc. Cev. Verbaliter autem, ut dictum, non legitur hæc Radix: sed tantum inde No. cum Mem heemant, viz. ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ m. fagina, faginarium: Pag. Bu. Cocc. præsepe, præsepium, ad quod faginantur attilia: Av. Locus ubi vituli impinguntur & faginaunt, latinis dictus, faginarium: unde Varro l. 3. pullos anserum includunt in faginario. Atque inde vitulus, seu vituli ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ faginarum: i.e. faginatus, aut faginatus, pl. quem, vel quos, nutriebant in faginario ad faginandum & impingandum: Pag. Prout occ. hoc No. f.m. simpl. locis seq. ⁶¹ ⁶² ⁶³ faginarium, 1 Sam. 28. 24. Jer. 46. 21. Am. 6. 4. Mal. 3. 20.

Rad. 11. ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ inde no. rad. ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ m. gleba: Bu. Lex. & Conc. sed juxta R. Jonah, est locus in valle conjunctus torrenti ubi manat aqua: alii dicunt quod est gleba terræ: nonnulli partem torrentis quæ vulgo vocatur, Corrente: Pag. Kimchi scribit quosdam hanc vocem exponere ⁷⁰ ⁷¹ ⁷², quod malim legere ex Isa. 57. 6. ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵, vel ut habet & codex manuscriptus ex 1 Sam. 17. 40. ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ partes torrentis, ut hic noster legisse & exposuisse videtur, atque illam nostram interpretationem juvat codex ille idem manuscriptus, qui illam phrasin Hebr. voce eadem vernaculâ hic explicat, quâ & supra illam eandem in rad. ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹, à qua etiam non procul abest quæ in nostris codicibus radicem hic impressa est, Cev. Non autem legitur in Textu sing. hujus nominis, sed in forma pl. m. ⁸² ⁸³ ⁸⁴ glebæ: Pag. Bu. Cocc. Alii, luta, vel limi: quod ad expositionem R. Jon. accedit: Merc. glebæ, cespites glebarum, grumuli terræ, &c. Cogn. cum ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ grumulos fecit: Av. Occ. autem hoc No. in hac forma pl. m. absol. cum ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ præf. & in forma pl. m. constr. simpl. sic, ⁹¹ ⁹² ⁹³ & glebæ, Job. 38. 38. ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ glebæ, Job. 21. 32. Rad. 12. ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ est tremere, contremiscere: & commoveri pavore, aut irâ: Pag. vel etiam loco: ut opponatur quieti tam corporis, quam animi, Merc.

hoc est, pavore: irasci: Pag. Tribuitur tam animatis quam inanimatis. R. Jonah tradit posse etiam ad sonum tonitruum, & terræ motus referri, sicut & ei vicinum ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰². Unde Isa. 37. & 2 Reg. 19. quod infra citatur in hithpaël, potest ad verborum commotionem & roborationem, seu atrocitatem, ut multiplicationem referri, ut refert Kimchi sub finem hujus Radicis. Sed simplicius est iram intelligi: Merc. Cev. Commotus est metu, vel irâ, contremuit præ metu vel irâ. Cognationem habet cum ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ tumultuatione & commotione conventum fecit, motum excitavit. Hinc ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ irascor, ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ irascor, ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ irritare, ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ira. Et Lat. per metath. irascor, Av. verbum ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ est contremiscere, trepidare metu: commoveri: irâ scil. vel pavore, vel ad iram commoveri: Bu. Lex. & Conc. Cocc. Prout occ. in præf. kal. 3. f. m. cum ¹²¹ ¹²² ¹²³ conv. præf. sed in 3. f. f. simpl. ut & in 3. pl. m. cum ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ conv. præf. ut seq. ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ & commoveatur, Pro. 29. 9. ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² commoveatur, Isa. 14. 9. Joel. 2. 10. ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ & contremiscunt, Deut. 2. 24. Jer. 33. 9. In Imper. kal. f. m. ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ vel ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ contremiscito, & c. unde in forma pl. m. ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ commoveamini, Pf. 4. 5. Bu. Conc. irascimini, vel pavete: & ne peccetis, vel & non peccabitis: i.e. pavete, & non peccabitis: quia scil. timor Domini expellet peccatum: & sic 70. & Hieron. irascimini, Pag. Et sic Paulus ad Ephes. 4. juxta 70. qui reddunt ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷: Hebræi, contremiscite: quod argumento Psalmi magis quadrat. Merc. Et in Imper. kal. pl. f. (3. f. f. ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ contremiscito fam.) juxta normam esset ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³; sed, pro eo, sic præter normam legitur in Isa. 32. 11. pavete opulenta, ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ contremiscite, quæ fiditis. Est enim, inquit, R. D. Imper. fam. plur. quod alias est cum Nun & He. aut cum Nun tantum. Sed sunt qui dicunt, quod est Makor seu Infinitivus & sic R. Sal. scribit esse sicut ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ contremiscendo: Pag. vel potius ad contremiscendum: Merc. Infinitivus cum he parag. commoveri, forma irregularis: est autem Enallage Infinitivi pro Imperativo, commoveamini: unde quidam pro ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² positum existimant. Sunt alia duo ibidem similia: vide, ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵, Bu. Lex. Vide similia in rad. ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸, five ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹, & ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴, in Makor, seu Infinitivus, Cev. ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ commoveamini, securæ: pro ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰, Cocc. commoveamini & confidentes; Jun. In fut. kal. 1. f. occ. simpl. cum kamets ob pausam, pro pathach in ult. & in 2. f. f. (2. f. m. ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³) cum ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ conv. præf. at in 3. f. m. simpl. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. cui priori etiam ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ conv. est præf. ut & in 3. f. f. occ. simpl. & cum ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² conv. præf. ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ commovebor, Hab. 3. 17. ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ & commovisti te, Ezech. 16. 43. ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ commoveatur, 2 Sam. 7. 10. 1 Chron. 17. 9. ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ commovebitur, Isa. 28. 21. ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ & commotus est, 2 Sam. 19. 1. ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ commovebitur, Am. 8. 8. ²¹¹ ²¹² ²¹³ & commovit se, 1 Sam. 14. 15. Hab. 3. 15. Item, in 2. pl. m. fut. kal. occ. simpl. sed in 3. pl. m. extra pausam quidem cum schewa, sed in pausa cum kamets pro schewa penult. cui priori etiam vau conv. est præf. ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ commoveamini, Gen. 45. 24. ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ commoveantur, commovebuntur, Joel. 2. 11. Mich. 7. 17. ²²⁰ ²²¹ ²²² idem, 2 Sam. 22. 8. Pf. 18. 8. Is. 64. 2. ²²³ ²²⁴ ²²⁵ & commoti fuerunt, Is. 52. 5. Sed occ. etiam ead. 3. pl. m. simpl. cum Nun parag. add. idque in pausa cum kamets, sed extra pausam cum schewa penult. ut & 2. pl. f. simpl. locis seq. ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ commovebuntur, Ex. 15. 14. ²²⁹ ²³⁰ ²³¹

commota sunt, Hab. 3.6. **חֲרָגוּ** commovebimini, Is. 32.10. In hiphil, **חָרַג** commovit, Bu. Lex. & Conc. Av. Cocc. ad iram provocavit: Bu. Lex. fecit contremiscere: Av. prout occ. 3. f. m. præt. hiph. simpl. & cum **חָרַג** conv. præf. ut & in 2. f. m. (à forma simplici **חָרַג**) cum **חָרַג** Aff. ut seq. **חָרַג** commovit, Is. 23. 11. **חָרַג** & commoveat, Jer. 50.34. **חָרַג** commovisti me, 1 Sam. 28.15. In part. hiph. occ. in absol. forma f. m. simpl. & cum **חָרַג** dem. præf. sed in forma pl. m. const. (à forma absol. **חָרַגוּ**) occ. cum **חָרַג** præf. loco seq. **חָרַג** commovens, Is. 14.16. **חָרַג** qui commovet, Job. 9.6. **חָרַג** commoventibus, Job. 12.5. In fut. hiph. à 3. f. m. **חָרַג** occ. in 1. f. simpl. loco seq. **חָרַג** commovebo, Is. 13.13. In hithpael, **חָרַג** commoveri: Bu. ma. fecit se contremiscere: Av. unde in Infin. hithp. à simplici forma **חָרַג** occ. cum **חָרַג** Aff. locis seq. **חָרַג** commoveri tuum, te, 2 Reg. 19.27, 28. Is. 37.28, 29. Atque inde ex hac rad. **חָרַג** sunt nomina seq. 1. No. **חָרַג** trepidus commotus: Bu. pavidus, timidus: includit commotionem & inquietudinem: & est formæ; instar, **חָרַג** fur; Merc. Cev. contremiscens: Av. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. loco seq. **חָרַג** commotum, trepidum, Deut. 23.65. Item, 2. hinc etiam No. **חָרַג** terror, commotio, ira: Pag. Bu. est contrarium quieti: Merc. commotio præ metu seu irâ, tremor, Av. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. & cum **חָרַג** præf. sic, **חָרַג** commotio Job. 3.16, 25. 14.1. & commotio, Job. 39.27. **חָרַג** cum commotione Job. 37.2. Hab. 3.1. Sed cum A. cholem in hoc No. (pro more talium) mutatur in kam. chat. Prout occ. cum **חָרַג** præf. & **חָרַג** ob pausam pro **חָרַג** Aff. loco seq. **חָרַג** & à commotione tua, Is. 14.2. Item, 3. hinc etiam No. cum He f. n. Pag. & cum kam. chat. itidem pro cholem ob He f. m. sub 1. Rad. viz. **חָרַג** f. tremor: Pag. commotio: Bu. fremitus: Av. vel ira, Cocc. Prout occ. hoc No. f. f. cum **חָרַג** præf. loco seq. **חָרַג** cum commotione: Ezech. 12.18. De præced. autem No. masc. notandus locus supra cit. Job. 1.1. **חָרַג** i. e. in sepulchro. **חָרַג** impii, seu improbi, **חָרַג** cessaverunt (à, vel ab) ira, vel terroris: i. e. ab afficiendo alios terrore aut timore: Pag. vel active & passive, quia ultra non commovent alios; nec ipsi in alios commoventur. Contrarium est quieti: ut apparet ultimo versiculo illius capituli: Mer. Hieron. à tumultu: 70. sedaverunt furorem iræ: R. Moseh à commovendo terram: Pag. At sapiens ille (fortasse Ab. Ezram intelligit) exponit **חָרַג** viros laboris & motus; (i. e. qui in perpetuo labore & agitatione versantur,) sicut & Job. 34.29. & ipse p. cat, & quis **חָרַג** commovebit (exagitat?) quasi sit, cessaverunt ab exagitatione sua: sicut & ibi conqueſcunt de ſi robore: quod ſit idem ſenſus ingeminatus diyerſis diſtinctionibus. Cev. Ab. Ezr. ab irâ ſua (vel potius commotione, ſeu exagitatione ſua.) R. Levi, à timore: ut Deut. 28.55. & dabit Dominus tibi illic cor **חָרַג** tri nida n, (pavidum.) Et ſenſus eſt quod poſt mortem ceſſat timor impiorum ab hō nibus: Pag. Deſiſtunt à commotione: Bu. Lex. Ibi improbi non commoventur: Cocc. Illic improbi deſiſtunt a commotione inferenda, ſubditis viz. aut vinctis, aut ſervis, de quibus poſtea: Jun. Item, locus cit. ad fut. kal. 3. pl. cum Nūn p. rag. notandus, viz. Hab. 3.7. **חָרַג** commovebuntur, (pro commotæ ſunt, contremuerunt) cortinæ terræ Midian. Et R. D. tre-

muerunt cortinæ, i. e. tabernacula cortinarum, i. e. quæ ſunt expanſis cortinis. Et hoc accidit quando Gideon ivit contra Midian: unde ſcriptum eſt, Jud. 7.13 venitque Gideon: & ecce vir narrabat ſocio ſuo ſomnium, atque dicebat, ecce ſomnium ſomniaſi, & ecce torta panis hordacei volvebat ſe in caſtra Midjan, & venit uſque ad Tabernaculum, & percuſſit illud, & cadere fecit, & ſubvertit illud ſupernè & cecidit tentorium. Targum totum verſum hoc modo interpretatus eſt. Quando coluerunt domus Iſrael idola, tradidi eos in manum Chufan peccatoris (cognomento **חָרַג**) at cum reſpuerunt (aut, penitentiam egerunt) ut facerent (i. e. cuſtodirent, & obſervarent) legem, feci eis ſigna, & fortitudines, ac eripui eos à manu Midianitarum, per manum Gideon filii Joas. Pag. Nomen **חָרַג** arca ſeu capſa: quod huc quidam referunt, videatur ſuo loco in litera Aleph, vel inter quadrata vocabula iſtius literæ Aleph: Bu. Lex. Merc. Cev.

Rad. 13. **חָרַג** eſt detrahere, obloqui, obtreſtare: accuſare. Pag. Bu. deductum eſt verbum à No. **חָרַג**: quod eſt pes, eo quod detractores jugiter eant, & narrent verba huius alteri: ut R. D. inquit; Pag. quaſi dices pedare; i. e. pedibus deſerre. In piel, ſi ad perſonam referatur, vertes deſerre, ut 2 Sam. 19. idem quod in kal. Alias ſi de loco dicatur, eſt indagare, ſeu explorare. Quidam conferunt hoc verbum cum **חָרַג** præced. ſed propius cum **חָרַג** & **חָרַג** quibus eſt pene ſynonymum. Merc. R. Sal. conferunt quidem hoc verbum eum **חָרַג** detractore, ſamæ ac honoris proximi quaſi nundinatoris: & ſic caph & gimel inter ſe permutantur: Bu. Lex. detulit: pedibus ambulando narravit rem alteri: nam detractores ſolent jugiter ire, & aliquid expiſcari, quod deinde aliis exponunt. Cogn. cum **חָרַג** detulit merces, negotiatus eſt. In kal. conſtruitur cum **חָרַג**, Av. In Bu. Conc. Rad. hæc quatuor ſignif. eſt obtreſtare, detrachere, calumniari: item explorare, Cocc. Bu. Conc. Prout occ. in præf. kal. 3. f. m. loco ſeq. **חָרַג** obtreſtat, Pſal. 15.3. In piel. **חָרַג** idem, cum kal. obtreſtare, & c. item explorare: Pag. Bu. Cor. & c. exploravit ad deſerendum aliis: & conſtr. cum Beth, detulit. Av. Sed ſapius venit Piel cum Accuſ. in explorandi ſignif. Prout occ. part. piel à f. m. **חָרַג** qui explorat, explorans ſeu explorator, & c. in forma pl. m. ſimpl. & cum **חָרַג** dem. præf. **חָרַג** exploratores, Gen. 42.9, 11, 14. 15. 31. 33. Joſ. 2.1. 1 Sam. 26.4. 2 Sam. 15.10. **חָרַג** idem, Joſ. 3.2, 23. **חָרַג** ſicut exploratores, Gen. 12.20. prout etiam occ. in Infin. Piel, cum **חָרַג** & **חָרַג** præf. cui etiam ult. **חָרַג** eſt Aff. ut ſeq. **חָרַג** ad explorandum, Num. 2. 32. Joſ. 3.25. 14.7. Jud. 18.2. 14.17. **חָרַג** & ad explorandum, 1 Chr. 19.33. **חָרַג** & ad explorandum eam, 2 Sam. 10.4. Item, in ead. explorandi ſignif. venit Imper. piel, à f. m. **חָרַג** explora: in pl. m. cum **חָרַג** cop. præf. loco ſeq. **חָרַג** & explorate, Joſ. 7.2. ſed in alterâ detrahendi ſeu traducendi ſignif. venit fut. piel, 2. f. m. cum **חָרַג** conv. præf. loco ſeq. **חָרַג** & traxit, 2 Sam. 19.27. & ruruſ in explorandi ſignif. occ. in 3. pl. m. fut. piel, cum **חָרַג** conv. præf. locis ſeq. **חָרַג** & exploraverunt, Deut. 1.21. Joſ. 7.2. In hiphil, **חָרַג** eſt, facere ambulare: ire vel incedere fecit; aſuefecit: Pag. Bu. pedes ad incedendum aſuefecit, Av. Sed occ. præter normam cum Thau ab initio. loco He charact. hiph. Bu. Lex. Pag. viz. in 1. f. præf. hiph. ſic, Hor.

Hof. 11.3. **אֲשׁוּעַפְעִי עִפְרַיִם** affuefecit Ephraim: q. d. pedavi: i.e. ire vel incedere feci eum. Bu. Lex. ambulare feci super pedes ipsum Ephraim: i.e. sensim deduxi eum. Scribitur pro **רַגְלֵי**. Sed R. Moseh Kimchi dicit esse No. heemant. **רַגְלֵי**; i.e. affuefactio pedum ad incedendum: quod cum **אֲשׁוּעַפְעִי**, perf. f. habet **רַגְלֵי**; ad formam **הַפְּאִיִּת** gloria, ornatus: unde **רַגְלֵי** gloria mea, &c. Av. Vel **רַגְלֵי** videtur esse verbum, quale **רַגְלֵי**: **רַגְלֵי**. Et sic exp. pedem contuli Ephraim: **רַגְלֵי** **עִפְרַיִם** **רַגְלֵי**. Sed alii explicant per **רַגְלֵי**: nam verbum hoc in hiph. apud R. R. notat affuescere: aliis autem videtur esse idem quod **רַגְלֵי** explore: q. d. ego exploravi te, eum, scil. qui eos susciperet in brachia sua: Cocc. Et ego ambulare feci super pedes, Ephraim &c. ubi, juxta R. Moseh, quia comparavit ipsum puero, usus est hoc verbo: q. d. sicut puerum affuefaciam ad ambulandum paulatim, paulatim, i.e. absque labore: sic, quando proficisci feci eos, de profectio in profectio, quum eduxi illos ex Aegypto, tunc etiam proficisci feci eos absque labore, scil. cum nube præcedente in die, & columnâ ignis in nocte; Pag. Sensus igitur est, affuefecit eum ire super pedes ejus: quemadmodum affuecit puer qui tollitur per (vel juxta, vel ad, vel qui assumitur super) brachia ejus. Doctores enim passim verbo in hiphil utuntur pro affuefacere: unde quidam exp. Dedi Pedagogum ipsi Ephraim, Merc. Targum: & ego per Angelum missum à facie mea, duxi Israel, per viam rectam, & portavi eos tanquam super brachia. Thau, ut dictum, est loco He: sed non est illi simile in scriptura: ut R. Sal. inquit, Pag. Quum ego affuefacio (i.e. informo & instituo, ut accipiat legem meam) Ephraim, accipit illa (Bahal mos scil. & sculptilia, quorum meminit versu præced.) in brachiis suis, &c. Jun. Deindè, ii. signif. 2. hujus rad. **רַגַּל**, est pes: pedites: Bu. Conc. scil. in nomine indè ducto **רַגַּל** (comm. gen. sed fæpius fæm. Bu. Lex.) pes **רַגַּל**; Pag. Bu. Coc. &c. pes affuefactus ad ambulandum alternis passibus, Av. Item foramen ani; causa: vices. Pag. Sed, quod hic Sanctes dicit de ani foramine ad eam phrasin spectat, quâ Hebræi honestè **רַגְלֵי** aquas pedum, appellant lotium: & tegere pedes, dicunt pro alvum exonerare. Quære supra in rad. **רַגַּל**. Est autem hoc no. semper fæm. nisi interdum in plur. ut bis in Proverb. ubi tamen 3. pl. m. futuri, communis esse potest: ut & Kimchi docet in Michlol, Merc. Cev. Occurrit autem hoc No. frequens in textu: & ordine Conc. ut seq. In f. m. vel cum **רַגְלֵי**, vel ob pausam cum kamets penult. simpl. & cum **רַגַּל**, **רַגְלֵי**, & **רַגְלֵי** præf. ut seq. **רַגְלֵי** vel **רַגַּל** pes, Exod. 21.24. Lev. 21.19. Num. 22.25. Deut. 25.19.21. 2 Reg. 21.8. 2 Chron. 33.8. Job. 12.5.28.4.39.15. Psal. 36.12. Isa. 1.6.26.6.32.20. Ezech. 1.7.29.11.32.13. **רַגְלֵי** & pes, Prov. 25.19. Ezech. 29.11. **רַגְלֵי** pro pede, Deut. 19.21. **רַגְלֵי** pede, Psal. 66.6. Ezech. 25.6. **רַגְלֵי** ad pedem, Gen. 32.14. **רַגְלֵי** & ad pedem, Gen. 32.14. sed, cum affixis, hoc no. (pro more talium) prius **רַגְלֵי** mutat in pathach, & posteriùs in scheva: ut cum **רַגְלֵי** aff. simpl. & cum **רַגְלֵי** præf. & cum **רַגְלֵי** aff. absque præf. sic: **רַגְלֵי** pes meus Job 23.11.31.5. Psal. 25.12.38.16.94.18.116.8. **רַגְלֵי** ad pedem meum, Gen. 30.30. Psal. 119.105. **רַגְלֵי** pes noster, Psal. 66.9. prout occ. etiam cum **רַגְלֵי**, vel in pausa

רַגְלֵי, aff. locis seq. **רַגְלֵי** vel **רַגְלֵי** pes tuus, Deut. 28.24.65.29.5. Jos. 5.15.14.9. Pf. 68.24.91.12.121.3. Pro. 1.15.3.29.4.26.27.2.5.17. Ecc. 4.17. Isa. 20.2.58.13. Jer. 38.22. ut & cum **רַגְלֵי** aff. loco seq. **רַגְלֵי** pedem tuum, Jer. 2.24. cui etiam priori formæ cum **רַגְלֵי** vel **רַגְלֵי** aff. **רַגְלֵי** & **רַגְלֵי** sunt præf. sed, cum **רַגְלֵי** aff. occ. absque præf. ut seq. **רַגְלֵי** & pes tuus, Deut. 8.4. Pro. 22.22. **רַגְלֵי** cum pede tuo, Deut. 11.10. Ezech. 6.11. **רַגְלֵי** pedi tuo Deut. 33.3. **רַגְלֵי** pedis vestri, Deut. 11.24. Joth. 1.3. prout occ. etiam cum **רַגְלֵי** aff. simpl. & cum **רַגְלֵי** & **רַגְלֵי** præf. & cum **רַגְלֵי** aff. simpl. idem & cum **רַגְלֵי** præf. sed cum **רַגְלֵי** aff. absque præf. prout seq. **רַגְלֵי** pes ejus, suus, Gen. 41.14. Lev. 8.23.14.14.17.25.28. Deut. 25.9.33.24.1 Sam. 2.22.2 Sam. 14.25. Job. 2.7. Psal. 105.18. **רַגְלֵי** ad pedem ejus, 2 Sam. 15.18. **רַגְלֵי** ad pedem suum, Isa. 41.2. **רַגְלֵי** pedis sui, Gen. 8.6. Deut. 28.56. **רַגְלֵי** ad pedem ejus, 1 Sam. 25.12. **רַגְלֵי** pes eorum, Exod. 29.20. Lev. 8.24. Deut. 32.35. Ps. 9.17. In forma duali **רַגְלֵי** duo pedes, Job. 29.15. Sed & de pluribus dicitur: Lev. 11.23. & 42. Cocc. pedes bini proprie, sed quadrupedibus etiam, & insectis tribuitur, quod in illis (bis) bini pedes, aut duo ordines pedum loco duorum sunt: **רַגְלֵי** multum sive numerosum pedibus, Lev. 11.42. Bu. Lex. multipeda, multos pedes habens. Cocc. Occurrit autem hoc no. in duali hac forma, vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets penult. simpl. & cum **רַגְלֵי** cop. **רַגְלֵי** dem. **רַגְלֵי** & præf. ut seq. **רַגְלֵי** vel **רַגְלֵי** pedes, Lev. 11.23.4.2 Sam. 4.4.9.3. Prov. 6.18.26.6. **רַגְלֵי** & pedes Job. 29.15. **רַגְלֵי** pedes, Isa. 7.20. **רַגְלֵי** & pedes 2 Reg. 6.35. **רַגְלֵי** pedibus, Prov. 19.2. Isa. 28.3. Item in forma duali constr. occ. simpl. locis seq. **רַגְלֵי** pedes, Joth. 3.13.4.3.9.18.1 Sam. 2.9.25.41. 2 Reg. 6.32. 1 Chron. 28.2. Isa. 26.6.52.7. Nah. 2.1. cui etiam formæ du. vel plur. constr. **רַגְלֵי** & sunt præf. sic: **רַגְלֵי** & pedes, Gen. 24.32. Joth. 3.15. **רַגְלֵי** pedibus, 1 Sam. 25.23. quæ forma du. vel pl. constr. occ. etiam frequens cum affixis variis, ut cum **רַגְלֵי** vel in pausa **רַגְלֵי** aff. simpl. & cum **רַגְלֵי**, **רַגְלֵי**, & **רַגְלֵי** præf. ut seq. **רַגְלֵי** vel **רַגְלֵי** pedes mei, 2 Sam. 22.34.39.1 Reg. 5.3. Job. 13.27.30.12.3.11. Psal. 18.34.39.25.15.31.9.40.3.56.14.73.2.119.59.101. Can. 5.3. Isa. 60.13.66.1. Ezech. 2.2.3.24.43.7. Hab. 3.18. **רַגְלֵי** & pedes mei, Psal. 22.17. **רַגְלֵי** pedibus meis, Num. 20.19. **רַגְלֵי** pedibus meis, Deut. 2.28. Jud. 8.5. 1 Reg. 20.10. **רַגְלֵי** pedibus meis, Jer. 18.22. **רַגְלֵי** pedibus meis, Lam. 1.13. sic & cum **רַגְלֵי** aff. occ. vel plene cum jod, vel def. cum tseri tantum, absque jod pl. in penult. sic: **רַגְלֵי** vel **רַגְלֵי** pedes nostri, os, Psal. 47.4.65.9.122.2. Item occurrit etiam cum **רַגְלֵי** aff. cui priori formæ **רַגְלֵי**, **רַגְלֵי**, & **רַגְלֵי** sunt præf. ut sequuntur, **רַגְלֵי** pedes tui, Exod. 3.5. 2 Sam. 11.8. Ezech. 2.1. **רַגְלֵי** pedes tui, 1 Reg. 14.12. Isa. 49.23.60.14. Ezech. 16.25. **רַגְלֵי** & pedes tui, 2 Sam. 3.34. **רַגְלֵי** pedibus tuis, Exod. 11.8. Ezech. 24.17.22.2. **רַגְלֵי** pedum tuorum, Psal. 110.1. & cum **רַגְלֵי** aff. occ. simpl. & cum **רַגְלֵי** præf. sic: **רַגְלֵי** pedes vestri, Gen. 18.4.19.2. Joth. 10.24. Jer. 13.17. Ezech. 34.19. Mal. 3.21. **רַגְלֵי** pedibus vestris, Exod. 12.11. Ezech. 24.23.34.18. sed fæpius occ. cum **רַגְלֵי** aff. simpl. & cum **רַגְלֵי**, **רַגְלֵי**, & **רַגְלֵי** præf. ut seq. **רַגְלֵי** pedes ejus, sui, Gen. 24.32.29.

1.49.10.33. Ex.24.10.28.26.37.13. Lev.13.12. Jud. 3.24. 1 Sam.14.13.17.6.24.3.25.24. 2 Sam.9.13. 19. 25. 21.20. 22.10. 1 Reg.15.23. 2 Reg.4.37. 13.21. 1 Chron.28.2. Elth.8.3. Psal.8.7. 18.10.99.5. 132.7. Isa.6.2. Lam.2.1.3.34. Nah.1.3. Zach.1.4.12. **וְרַגְלָיו** ac pedum ejus, Jud.1.6. Prov.6.28. **וְרַגְלָיו** pedibus suis, Jud.1.10.15.17.5.15. 2 Sam.2.18.15.17. 1 Reg.2.5. 2 Reg.4.27. 2 Chron.16.12. Job.18.9. Prov.6.13. Isa.41.3. Amos.2.15. **וְרַגְלָיו** ad pedes ejus, Exod.4.25. Lev.11.21. Job.18.11. Hab.3.4. sed cum **וְרַגְלָיו** aff. absque præf. sic: **וְרַגְלָיו** pedes ejus Deut.28.57. Jud.5.27. 1 Reg.14.6. Prov.5.5. 7.11. Isa.23.7. Item occ. etiam hæc forma du. vel pl. constr. cum **וְרַגְלָיו** aff. simpl. & cum **וְרַגְלָיו**, **וְרַגְלָיו**, & **וְרַגְלָיו** præf. prout seq. **וְרַגְלָיו** pedes ipsum, sui, Gen.43.24. Exod.30.19.40.31. Jud.19.21. 2 Sam.4.12. 2 Reg.18.27. 2 Chron.3.13. Psal.115.7. Prov.1.16. Isa.30.12.59.7. Jer.14.10. Ezech.1.7.37.10. **וְרַגְלָיו** & pedes ipsum, sui, Exod.30.21. Jud.1.7. Neh.9.21. Ezech.1.7. **וְרַגְלָיו** ad pedes ipsum, Deu.11.6. Joth.5.5. 2 Reg.3.9. **וְרַגְלָיו** & pedibus suis, Isa.3.16. atque inde ab hoc no. **וְרַגְלָיו** pes, est, 1. no. cum jod heemant in fine, viz. **וְרַגְלָיו** m. pedes, pedites: 70. **וְרַגְלָיו**. Pag. Bu. Coc. pedes: i. e. milēs pedestris, ambulans super pedes suos: Av. Nam forma f. m. nominis præced. **וְרַגְלָיו** cum ' aff. significat etiam peditem: i. e. ambulantem suis pedibus; sed. cum nominibus numeralibus singulare ponitur pro plurali; secundum morem linguæ. Ut Num. 11.21. sexcenta millia **וְרַגְלָיו** peditem, &c. Pag. Prout occ. etiam hoc no. f. m. in hac forma cum jod, & in hac signif. simpl. locis seq. **וְרַגְלָיו** pedes, pedites, Exod. 12.37. Num. 11.2. Jud.20.2. 1 Sam.1.10.15.4.2 Sam.8.4. 10.7. 1 Reg.20.29. 2 Reg.12.6. 1 Chron.18.4. 19.18. reperitur autem (ex nomine simplice **וְרַגְלָיו**) forma pluralis masc. **וְרַגְלָיו** sed in hac signif. pro pedibus, quasi esset plur. forma a **וְרַגְלָיו** pro **וְרַגְלָיו**; Merc. Cev. pedites; Coc. prout occ. Je.12.5. **וְרַגְלָיו** כי אית-**וְרַגְלָיו** si, Cev. Av. quia, Bu. Lex. cum pedibus currens; Pag. Bu. Av. De nomine autem **וְרַגְלָיו** in prædicta forma f. cum ' aff. locus venit notandus, viz. Gen. 30.30. & benedixit Dominus tibi **וְרַגְלָיו** ad pedem meum, i. e. ad introitum pedis mei. (quidam, per pedem meum, i. e. quod hac illac currens omnia perlustrarim. Merc.) Illo pacto dicitur de aliquo, pes bonus est tali: R. D. in l. rad. sed in Comm. Hab. 3.5. exp. causā mei, five propter me. R. Sal. cum pede meo, i. e. ad ingressum (aut propter ingressum) pedis mei, venit tibi benedictio. Et A. E. propter pedem meum, mos enim est ut dicant, pes bonus est tali. Et sensus est, quod fuit benedictus ex hora quā ingressus est domum illius. Targum: **וְרַגְלָיו** propter me. Et hæc interpretatio placet: nam & paulo superius dixit Laban v. 27. & benedixit mihi Dominus propter te. Item hinc etiam 2: est no. cum mem heemant (quasi a f. **וְרַגְלָיו** f.) in forma pl. f. **וְרַגְלָיו** stragulæ pedales: Bu. Lex. pedamenta, pedalia: Av. quæ ad pedes sunt, vel locus pedum. aut tegmina pedum: vel regio corporis in qua pedes sunt: Cocc. ut enim supra, **וְרַגְלָיו** מְרַגְלָיו erat pulvinum, quod capit admoveatur: sic **וְרַגְלָיו** formā tantum plurali, quod infernè ad pedes admoveatur, quasi pedale seu pedaneum dicas. Kimchi simpliciter exponit, **וְרַגְלָיו** pedes ejus; ut vernaculè

vocamus les pieds du liest. Merc. Cev. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. f. cum ' aff. simpl. & cum ' cop. præf. **וְרַגְלָיו** pedalia, stragulæ pedales, ejus: Ruth. 3.5. 7. 8. 14. **וְרַגְלָיו** & pedes ejus, Dan. 10.6. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. **וְרַגְלָיו** est in forma pl. m. a no. f. præced. **וְרַגְלָיו**; viz. **וְרַגְלָיו**: vices temporum, tempora certa: Bu. Conc. vices, Pag. Bu. quasi dicas repedationes, seu remeationes aut gressus, vel coitiones: aut reiterationes; Bu. Lex. Merc. Av. alias dicitur **וְרַגְלָיו** pro vicibus, à **וְרַגְלָיו**: Merc. Chal-dæus reddit **וְרַגְלָיו** tempora: Bu. Lex. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. m. locis seq. **וְרַגְלָיו** vices, Exod. 23.14. Num. 22.28.32.33. Denique iv. signif. 4. hujus Rad. **וְרַגְלָיו** est in no. inde ducto, viz. **וְרַגְלָיו** m. fullo: Bu. Conc. est enim idem quod **וְרַגְלָיו**; juxta R. D. Pag. Rogel, est nomen proprium fontis; sed in Targum est **וְרַגְלָיו** fullo: sic dictus à **וְרַגְלָיו** pede; inquit R. Sal. & Kimchi quod pannos inter lavandum pedibus calcet & conculet: Pag. Bu. Merc. fullonem notare videtur quibusdam, in nomine loci **וְרַגְלָיו** 2 Sam. 17.17. & 1 Reg. 1.9. Cocc. Hic autem Elias miratur omissum esse à Kimchi **וְרַגְלָיו**, quod idoli nomen est Cuthæorum. Ille putat esse **וְרַגְלָיו** gallinam sylvestrem; nomen enim convenit cum nomine **וְרַגְלָיו** gallo gallinaceo: sed. quum sit externa lingua, forsan non est à **וְרַגְלָיו**, sed ex quadratis: Merc. Cev. De nomine autem radicali præced. **וְרַגְלָיו** loci quidam ulterius annotandi: viz. Jud. 3.24. **וְרַגְלָיו** מְרַגְלָיו ipse purgat ipse membrum suum: i. e. nungit: vel, ut alii exp. ventrem suum. Pag. Tegit ipse pedes suos: i. e. alvum purgat, quod sic honeste per periphrasin dicitur: Vide etiam 1 Sam. 24.3. Bu. Lex. Coc. Prov. 1.16. **וְרַגְלָיו** לְרַגְלָיו pedes ipsum ad malum currunt: ubi videtur esse masc. sed potest subintelligi præp. beth; pro **וְרַגְלָיו** pedibus suis ad malum currunt, scil. inpii. At Jer. 13.16. **וְרַגְלָיו** antequam offenderentur pedes vestri: est revera masc. Vide & Prov. 7.11. Bu. Lex. Et Psal. 115.7. **וְרַגְלָיו** pedes eorum (exstant.) & non incedunt: sed ego in his & talibus malim verbum accipere ut positum in com. genere, quum nomen masc. usurpatum dicere. Coc. Gen. 49.10. **וְרַגְלָיו** & legislator, (qui fit) ex intra pedes ejus: h. e. satus est ex ipso: Ut Deut. 28.57. in fetu sub, **וְרַגְלָיו** הוּא הוּא qui exit ex medio pedum ejus: Coc. Legislator, i. e. regia autoritas; metonymycè: nam Legislator idem est quod princeps & Dynasta, imperium & dominationem obtinens. E medio pedum ejus: h. e. quum semper aliquis sit ex posteris a Jehuda genitis, atque educatis. Similis locutio est, Deut. 28.57. sumpta a paren. ibus ad quorum pedes educantur liberi: quem admodum etiam, ad genua dicuntur educati, infra Gen. 50.23. Jun. Gen. 33.14. **וְרַגְלָיו** הוּא הוּא juxta pedem rei, quæ est mihi curæ, (h. e. pecoris) & juxta pedem puerorum, juxta vires ad gradiendum, Gen. 30.20. **וְרַגְלָיו** & benedixit Dominus tibi ad pedem meum: i. e. per curam meam. Deut. 11.20. Ubi seminabam semen tuum **וְרַגְלָיו** & irrigabas pede tuo, obiens, & perambulans atque aquam afferens. 2 Sam. 11.18. **וְרַגְלָיו** qui venerant in pede ejus (cum ipso, sequentes ipsum) à Gath. Isa. 41.2.

justitia occurrit ei ad pedem ejus: i. e. quacunque ibat, justitia Christi ei occurrebat, & ei ostia pandebat, ut & posset prædicare Evangelium, & non frustra prædicaret. Isa. 41. 3. אֶרֶץ בְּרָגְלָיו לֹא אָרַח iter pedibus suis non ingreditur. Fama Evangelii ipsum pravenit; Vide 1 Thessal. 1.8.9. Job. 18.11. וְהַפְעֵרוּ לְרַגְלָיו & disjiciunt eum secundum pedes ejus: i. e. quacunque vadit. 1 Sam. 25.42. הַרְוֹכֹת לְרַגְלָהּ sequentes eam, Coc. Jud. 5.15. Et Issachar, sicut (&) Barak. in valle (seu in vallem) missus est בְּרַגְלָיו in pedibus (pedibus) suis: h. e. pedes. Ita ut non petierit jumentum quo veheretur, præ nimia festinatione, & desiderio belli gerendi: inquit R. D. & sic 2 Sam. 15.16. Etegressus est Rex, & tota ejus domus, בְּרַגְלָיו pedibus suis: h. e. pedes, adeo, extimescebat, atque erat perterritus. Idem versu 17. R. D. in Comment. cum eo: ut Targum, Hab. 3.5. לְרַגְלָיו ad pedes ejus. R. Sal. cum eo. R. D. ejus gratia, (sive, propter eum) quomodo etiam sumitur לְרַגְלָיו Gen. 30. 30. ut dictum est. Cev. Exod. 11.8. בְּרַגְלָיו in pedibus tuis: Pag. A. E. qui in tua potestate est, R. Sal. qui tuum consilium, tuaque vestigia sequuntur. R. D. ad 2 Sam. 15. 16. & 17. tecum. Quæ sunt fine jod vide in singulari. Cev.

Rad. 14. רָגַם est lapidare, lapidibus obruere: Pag. Bu. ferè adjunctum habet lapidis nomen. Significat undique obruere: & vehementius, ut videtur, quam רָגַל. Constr. sæpius cum accus. Sed interdum cum beth, vel על. Merc. obruit grumis lapidum, i. e. lapidavit, vel obruit glebis terræ induratis instar lapidum: nam est cogn. cum רָגַם gleba, & גָּרַם in grumos contrivit: significat enim propriè frustis lapidum aliquem petere & interficere: vel lapides super vel in aliquid mittere. Hinc. lat. grumus, grumulus. Av. 70. reddunt per גָּרַם & גָּרַם: lapidare; Coc. Prout occ. in præf. kal. 2. pl. cum 1 conv. præf. ut cum 1 conv. præf. & אָרַח aff. post kibbutz pro schurek penult. וְרָגְמוּ & apudabant, Lev. 24.14. Eze. 16. 39.23.47. וְרָגְמוּ & lapidabant eum. Deut. 21.21. Item in infin. kal. occ. simpl. & plene cum kamets penult. sed cum 1 præf. ante scheva penult. sic: רָגַם lapidando, Lev. 24.16. Nu. 15.35. לְרָגְמוּ ad lapidandum, Nu. 14. 10. In fut. kal. à 3. f. m. וְרָגַם vel וְרָגַם lapidabit, &c. occ. in 2. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum אָרַח aff. post kibbutz pro schurek in penult. idque itidem simpl. & cum 1 conv. præf. ut seq. וְרָגְמוּ lapidabant, Lev. 20.27.24.16. וְרָגְמוּ & lapidarunt, Lev. 24. 23. Num. 15.36. Josh. 7.25. 1 Reg. 12.18. 2 Chron. 10.18. וְרָגְמוּ lapidabant eum, Lev. 20.2. וְרָגְמוּ & lapidarunt eum, 2 Chron. 24.21. Atque inde ex hac rad. רָגַם est רָגַם f. coetus; Bu. Lex. vel dux; ducatus: vei congregatio. Pag. multitudo, congregatio instar grumorum. Av. Quidam faciunt absolutum וְרָגְמוּ; sed malo וְרָגְמוּ ut וְרָגְמוּ, cum quo idem esse credunt nonnulli: ut sequitur. Merc. Unde in forma f. f. constr. est וְרָגְמוּ Prout occ. cum אָרַח aff. sic: Psal. 68.28. principes Jehuda וְרָגְמוּ duces eorum: ut 70. etiam vertunt: Pag. vel potius, ducatus, principatus eorum; Merc. coetus eorum, i. e. וְרָגְמוּ, ut Kimchi exp. in l. rad. vel וְרָגְמוּ congregatio, coetus collectus ipsorum: ut idem habet in Comment. Sed alii aliter; Bu. Lex. Congregatio vel multitudo

eorum. 70. ὁμήμονες. Av. Alii exp. obratio eorum: ut præcesserat וְרָגַם dominatur illis, subjicit illos: Obrutio scilicet, lapidum, vel grandinis vel tonitru. Atque huc Christum putant alluisse, Marci 3. quum Jacobum & Johannem vocavit בְּנֵי רוּגַם filios tonitru: quod vi evangelii multos essent obruturi. Sed ego putarim וְרָגַם; vel Chalk. רָגַם: id enim magis accedit ad Boanerges. Quidam præcipuam partem, alii interitum, i. e. obrutionem, seu lapidationem exponunt, quod forsitan satius fuerit in loco Psa. 68. Merc. Hieron. in purpura sua: & sic Ab. Ezra. ad Prov. 26.8. ubicat hunc locum, exponit, gloria eorum: à purpura. quæ est hominum gloria: & sic esset pro וְרָגְמוּ purpura sua: seu variegatura, aut opus Phrygionicum eorum: i. e. induti vestibus suis purpureis, aut variegatis, atque Phrygionico opere intertextis: quomodo etiam R. Himman. exp. induti vestibus וְרָגְמוּ purpura sua: vel vestibus acupictis, aut Phrygionici. Sed R. Sal. exp. spargentes in eos lapides. Pag. Cev. Principes Judæ, purpura eorum; h. e. reges eorum. Est ἑξευτελισμός: q. d. principes Judæ nihil nisi purpuram gestarant inter eos. Cocc. Principes Jehuda, (&) coetus eorum: Jun. Item 2. hinc etiam No. cum mexi heemant. viz. מְרָגְמָה f. congregatio lapidum pariter: juxta R. D. alii fundam exponunt. Pag. balista: funda: Bu. Lex. acervus seu congregatio lapidum, vel funda quæ aliquem obruit ejaculando: Av. Prout occ. cum 1 præf. sic; Prov. 26.8. Ut. qui ligat lapidem, scil. pretiosum, בְּמָרְגְמָה in funda: sic, qui dat stulto gloriam: Pag. Perinde ut si quis ligat lapidem in acervo; vel in funda; 70. ἐν σπινθηρίῳ; Av. vel, ut scrupulus (seu, ligamen) lapidis pretiosi (ut pala, aut simile quippiam, quo lapis pretiosus includitur) in acervo lapidum &c. quidam intelligunt de lapide pretioso, in funestum lapidum acervum projecto: qui quum esset destinatus ut eo damnati obruerentur, erat huic populo abominandus. Sed id subtilius est & curiosius: simpliciter enim de congerie vulgarium lapidum intelligo, in quam lapidis pretiosus unà cum palâ suâ projiciatur, ubi non est ejus locus. Merc. בְּמָרְגְמָה בְּצִירוֹ secundum ligare lapidem in balista: i. e. sicut aliquis lapidem alligat vel applicat balistæ, ut eum ejaculetur: sic gloria, quæ stulto tribuitur, citò ab illo transit. Chaldaeus בְּקִלְעָה Alii acervus lapidum, unde A. E. inquit: ut ligamen lapidis pretiosi in acervo lapidum vulgarium: ita honoris exhibitio stolido. Aliis purpura, quasi idem quod וְרָגְמוּ, quem sensum Kimchi adducit. Eodem reflexisse videtur R. Levi, inquiens: Ut est ligatio lapidis vilis in re pretiosa: sic honor in stulto. Bu. Lex. Kimchi, ut dictum, exp. in acervo lapidum: & R. Joseph: sicut qui ligat lapidem quempiam platearum in purpura, i. e. in veste purpurea. Et sic Ab. Ezra etiam scribit, quod focus hujus vocis est וְרָגְמוּ, i. e. purpura. Sed R. Himman. exp. sicut fragmentum parvum testaceum in acervo lapidum, &c. i. e. sicut mansio fragmenti lapidis in acervo lapidum: sic est mansio gloriæ stulto, qui non agnoscit illam. Sicut enim fragmentum parvum testaceum non agnoscitur in magno acervo lapidum: sic non agnoscitur homo qui dat stulto gloriam, qui non est dignus gloriâ, sed probris, & ignominia. Vel, quemadmodum homo qui

qui ligat lapidem pretiosum, & projicit in acervum lapidum ædificii, qui non est locus illi conveniens, ob suam pretiositatem: sic est qui dat stulto gloriam, quia gloria non est in suo loco. Locus enim ejus est inter viros sapientes. Pag. Ut (dans) frustum lapidis in cumulum: ita, qui dat stolido honorem: i.e. qui stolidum honorat, vel, idololatra est, (ut qui in honorem Mercurii conjicit lapillum in acervum:) vel, adjuvat ejus stultitiam, ut, qui in acervum lapidum conjicit lapillum, eum majorem facit; vel, perdit operam, ut, qui lapidem ad lapides conjicit. Coc. Ut, qui applicat lapidem balistæ: ita, qui præbet stolido honorem, (facit,) &c. Vide Jun. in hunc textum supra in rad. פָּרַר, ad no. פָּרַר.

Rad. 15. רָרַר est murmurare, susurrare, muscitare, Pag. Bu. quidam conferunt cum רָרַר, & רָרַל, ut notet delationem infamiae: Merc. infamavit grunniendo, susurravit, detrectavit, &c. ut Pag. Bu. est cogn. cum רָרַל detulit: nam ל & י sunt literæ ejusdem instrumenti: Hinc per Metath. grunio, grunnis; & Germ. grunken: item ringo, is, ere: pro murmurare, allatrare. Av. 70. מְרַמְרֵם: susurrare. Cocc. Unde in part. ben. kal, à f. m. (רָרַר) susurrans, murmurans, &c. (h. e. non acquiescens rei vel personæ alicui, &c. ut qui murmurat contra verbum Prophetarum: susurro, murmurator obstreperus: Prout R. Sal. exp. Cocc. Bu. Lex.) occ. in forma pl. m. cum י cop. præf. loco seq. וְרָרְרִים & murmurantes susurrones, Isa. 29. 28. In niph. רָרַר idem cum kal, murmurare, &c. Pag. Bu. Sed neutrum est: ex activo autem, inquit Kimchi, fit passivum, ut continuatio illusionis, seu susurationis, ac delationis designetur; sicut & in aliis. aliàs observavimus fieri: viz. quædam verba niph. frequentativè usurpari. Merc. Cev. rictus est, factus est à seipso grunire. Av. mussare: מוּסְסָר: i. e. in occulto dicere & dissimulanter; Coc. prout occ. in part. niph. f. m. (pro murmurante, susurrante, gruniente, &c.) simpl. & cum י cop. præf. רָרַר susurro, Prov. 18. 8. 26. 20, 22. וְרָרַר & susurro, Prov. 16. 28. Item, in fut. niph. à 3. f. m. רָרַר mussitabit, & in 2. f. m. רָרַר mussitabis, &c. occ. in 2. & 3. pl. m. cum י conv. præf. utrique sic: וְרָרְרִי & mussitatis, Deu. 1. 27. וְרָרְרִי & murmurarunt. Psa. 106. 25.

Rad. 16. רָרַר est scindere, scindere: & רָרַר transfigere: item רָרַר, i. e. quiescere: Pag. unde quidam exp. concitare, commovere: quasi hoc verbum duo contraria significet; nam est & quiescere: sed hanc contrariam significationem non probò: nam quòd רָרַר momentum volunt dictum quasi citum, potius à scissione, quasi minutum & exiguum tempusculum dixeris, deflexerim: & nos quoque, Minuta, in horis appellamus. Nota in primâ significatione nunc transitive, nunc intransitive sumi; sic & in postrema, licet in hiphil; Merc. רָרַר disrupit: disruptus, fissus fuit: disrupit se: Bu. Lex. riguit, obriguit, rigidus fuit, concitatus est subitò in rigorem & quietem. Est cogn. cum רָרַר increpavit, oburgavit: ut si quis ad increpationem rigescit & stupet. Hinc רָרַר, רָרַר, & רָרַר, rigeo: i. e. exhorresco rigidus: רָרַר rigor, frigus: רָרַר rigidus seu horridus: רָרַר, odibilis, horrendus. In kal est & neutr. obriguit: & active rigidum fecit: Av. In kal, duo signif. 1. movere: ut Job. 26. 12. viribus suis movet mare: ubi

malè 70. vertunt κατέπαυσε. Et sic Isa. 51. qui movet mare, &c. Item 2. est movere se; ut Job. 7. 5. cutis mea discessit; movet se, rupit se, disrumpit se, Coc. Bu. Lex. In Bu. Conc. rad. hæc רָרַר tria signif. Et 1. est in no rad. inde ducto, viz. רָרַר m. momentum, brevissimum tempus: item repente: Pag. nam absolute positum, adverbialcit. Sed præponitur ei interdum Beth, vel Caph, item רָרַר sicut, & רָרַר, usque ad, ut & רָרַר velut exiguo momento: Merc. רָרַר est momentum, quasi fragmentum temporis minutissimum, Bu. Lex. & adverbialiter citò, subitò, repente. Av. Momentum, i. e. minimum motus: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum seq. sed in pausa cum kamets penult. idque simpl. & cum י, ק, ו, י, & י, & ק, & ק, ut seq. רָרַר vel רָרַר momentum, Exod. 33. 5. Ezer. 9. 8. Job. 20. 5. 34. 20. Psa. 6. 11. 30. 6. Isa. 26. 20. 47. 9. 54. 8. Jer. 4. 20. 18. 7. Lam. 4. 6. וְרָרַר & momento, Jer. 18. 9. רָרַר in momento, Isa. 54. 7. וְרָרַר & in momento, Job. 21. 13. רָרַר quasi momento, Num. 16. 21. 17. 10. Psa. 73. 19. In forma pl. m. cum י præf. est & occ. locis seq. וְרָרַר ad momenta, momentis singulis, Job. 7. 18. Isa. 27. 3. Ezech. 26. 16. 32. 10. In hiphil רָרַר est interdum momento agere: juxta R. D. in Bu. Conc. & Lex. significatione scil. petit ex No. præced. רָרַר momentum, Bu. Lex. prout occ. in fut. hiph. (à 3. f. m. וְרָרַר momento aget, vel momentum transiget, &c.) 1. f. simpl. & cum י, parag. add. juxta R. D. in Bu. Conc. ut seq. וְרָרַר momentum agam, Isa. 51. 4. וְרָרַר idem, Prov. 12. 10. Jer. 49. 19. 50. 44. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. רָרַר est quiescere, quietum reddere. Bu. conc. idque scil. in conjug. hiphil רָרַר quievit: quietum reddidit: quiescere fecit. Bu. Lex. fecit rigere, pertimescere: absolute est neutrum. Av. Nam in hiph. non solum est movere, ut in Isa. 51. 4. & Jer. 50. 24. sed etiam significat vel intransitive quiescere, ut Isa. 34. & Deu. 28. vel active aut transitive: est tranquillare, quiescere facere. Jer. 31. Coc. prout occ. verbum in hæc 2. signif. in præf. hiph. 3. f. f. simpl. loco seq. וְרָרַר quiescit, Isa. 34. 14. & in infin. hiph. occ. simpl. & cum י præf. & aff. וְרָרַר quietam reddere, Je. 50. 31. וְרָרַר ad quiescere faciendum eum Jer. 31. 2. Item in imper. hiph. à f. m. וְרָרַר est & occ. in f. f. loco seq. וְרָרַר quiesce, Jer. 47. 6. & in fut. hiph. à 3. f. m. וְרָרַר quiescet, &c. occ. in 1. f. simpl. & juxta R. D. cum י, parag. add. ut & in 2. f. m. simpl. ut seq. וְרָרַר quiescam, Isa. 51. 4. וְרָרַר quievero parum, Prov. 12. 19. Jer. 49. 19. 50. 44. וְרָרַר quiesces. Deut. 28. 65. Atque inde ex hæc rad. רָרַר in hæc 2. quiescendi signif. sunt nomina seq. 1. venit No. rad. adj. in forma præf. kal. cum kamets sc. & pathach: quod viz. juxta R. D. in Bu. Conc. est & occ. loco seq. רָרַר quieta, Job. 7. 5. Item 2. hinc etiam No. רָרַר m. quietus; Bu. Lex. Cocc. cujus plur. in forma absol. est וְרָרַר: Cocc. sed occ. tantum in forma pl. m. constr. itidem juxta R. D. in Bu. Conc. loco seq. רָרַר quieti, Psa. 35. 20. Item 3. hinc etiam no. cum mem heemant. ab initio & cholem in ult. significans refectionem seu requiem, aut quietem, propriè momentaneam & subitanam: Av. prout occ. f. m. loco seq. וְרָרַר requies, Jer. 5. 16. Item 4. hinc etiam No. cum mem itidem heemant. ab initio sed cum terminatione fæm. idem itidem significans cum præced. refrigerium.

scil. momentaneum, &c. prout occ. cum ד dem. præf. loco seq. **הַמְרַגֵּעַ** requies; Isa. 28. 12. Item iii. signif. 3. hujus rad. est rumpi, findi; rumpere, vel se rumpere, &c. Bu. Conc. prout occ. in præf. kal. 3. f. m. & in part. ben. kal. f. m. ut seq. **רָגַע** rupit se. Job. 7. 5. 26. 12. **רָגַע** findens. Isa. 51. 15. Jer. 31. 35. Item in hac signif. occ. etiam juxta quosdam fut. hiph. 1. f. cum **יַרְגִּיעַ** parag. add. loco seq. **יַרְגִּיעַ** findam, Prov. 12. 19. Atque hinc ex rad. in hac signif. juxta quosdam, est no. in forma pl. m. contr. præced. in 2. signif. viz. pro scissionibus, seu fissuris; sic, Pl. 35. 20. **וְיַרְגִּיעַ** terræ: i.e. in locis occultis; juxta R.D. verba fraudum, i.e. fraudulentia & dolosa, aut, res dolosas, cogitabunt. Sed, non ita aptè sic videtur reddi: quia cogitatio non indiget loco occulto, sed sermo & opus. Proinde alii exp. contra quietos, i.e. humiles ac mansuetos terræ: Pag. Notandum autem quod præced. forma. 1. f. fut. hiph. cum **יַרְגִּיעַ** parag. add. viz. **יַרְגִּיעַ**; quibusdam est no. f. f. momentum: rigor, timor: nam aleph ab initio est heemant. Av. Et ferè venit, ut nomen, viz. in Prov. 12. 19. **עַל-יַרְגִּיעַ לְשׁוֹן שֶׁקֶר** ad momentum, lingua mendacii; q.d. dum moveam quidvis. Jer. 49. 19. **כִּי-יַרְגִּיעַ אֶרְצֵךְ וְיַרְצֵךְ מַעֲיָרָה** quum momento fecerit eum currere ab ea: sic, Jer. 50. 44. Verbum in his quasi adverbium. Solent autem verba. jungi. quorum alterum modum notat. Esset **יַרְגִּיעַ אֶרְצֵךְ** celeri motu fecero. recedere: 70. **ταχὺς, ταχὺς**: Cocc. **יַרְגִּיעַ** & **יַרְצֵךְ** momentum: citò, subito, Cev. Uti Hieron. vertit locum cit. Jer. 49. quia subito currere faciam eum ad illam, Pag. Seu, momento currere faciam, &c. sicut etiam adverbiascit in Prov. 12. 19. & sic idem est quod **רָגַע**: quod simplicius est: Semper autem est Milhel, cum Accentu scil. in penult. quia He est parag. ex **יַרְגִּיעַ**; sicut **אֶרְצֵךְ**, ab **אֶרֶץ**, urbis nomine, Merc. Et sic R. Jonah exp. q.d. brevi tempore erit (vel quando erit vel minimum ex tempore, h. e. intra breve tempus, Merc.) expellam (eos) ab illa. Et sic Targum, in **יַרְגִּיעַ** in tempore, adducam eos in illam; Sed R.D. ut etiam alii quidam, verbaliter exp. quiescere faciam: i.e. quando quiescere faciam Israel, currere faciam eum ab illa, vel, ex ea, h. e. ex terra Edom, in qua sunt in captivitate. In priori verò sensu, scil. pro nomine, Aleph abundat ab initio: sicut in **אֶרֶץ** & **אֶרְצֵךְ**, quæ sunt **אֶרֶץ**, ut habes in rad. **אֶרֶץ**. Pag. Sed memento fugabo eum ex hac terra: Hebr. momento agam, faciam ut excurrat ex ea. Jun. Confer etiam locum cit. Prov. 12. 19. labium veritatis, i.e. veracis, firmum erit in seculum: **יַרְגִּיעַ** sed ad momentum lingua mendacii, h. e. mendacis. At hoc etiam R.D. exp. verbaliter, & in seculum quiescere faciam linguam mendacii: h. e. ne amplius loquatur. Quo sensu **יַרְגִּיעַ** est sicut **יַרְגִּיעַ** (vel potius, **יַרְגִּיעַ** ut eo loco præcessit Merc.) & in seculum: & **יַרְגִּיעַ** est ut **יַרְגִּיעַ** quiescere faciam, Pag. Labium verax stabilitur in æternum: donec momentum transigam, lingua falsa, i.e. falsi non amplius momento durant, ut in versu se. Jun. Item, notandus locus supra cit. ad initium hiphil, in 2. signif. scil. Jer. 50. 34. **יַרְגִּיעַ** **יַרְגִּיעַ** ut quiescere faciat terram; juxta R.D. ubi scribit, quod **יַרְגִּיעַ** fit Makor seu Infinitivus, quamvis He sit cum chirek (quasi esset præf. hiph.) pro pathach

sicut & Isa. 31. 5. Protegendo, **וְהָיִיל** & erigendo, transfiliendo **וְהָיִיל** & servando, seu liberando. Vel potest esse præf. vice futuri: ut idem R.D. inquit. Pag. Quidam volunt præf. esse pro Infinitivo. Sane **יַרְגִּיעַ** præterito non jungitur, sed futuro tantum, vel Infinitivo, Merc. ut quietam reddat hanc terram. Est infinitivus cum chirek pro **יַרְגִּיעַ**; cui simile videtur in hiphil ex **יַרְגִּיעַ**: Bu. Lex. Propterea fecit rigere terram &c. Av. (qui sumit, uti est, in forma præteriti.) Ad movendum terram, &c. Est Infinitivus cum vocali præteriti: Cocc. Ut quietam reddat hanc terram, & commoveat habitatores Babylonie. Ubi causæ five fines, judicii ponuntur duo: unus, liberatio & tranquillitas Ecclesie; alter Babyloniorum supplicium: quæ per **יַרְגִּיעַ** deinceps explicantur. Jun. Notanda etiam hic est signif. hujus rad. **יַרְגִּיעַ** in Niphil **יַרְגִּיעַ** quiescere, quietum esse, Pag. Bu. Nam Niphil participat ex signif. Conjug. hiphil: Cev. Rigidus fuit, obruit. Av. In Niphil venit hoc verbum in notione quiescendi. Minimum motus, est quasi quies: dum scil. quod movetur dicitur hic esse: Cocc. Unde in fut. Niph. **יַרְגִּיעַ** quiescet: & in Imper. niph. f. m. **יַרְגִּיעַ**: atque inde in 2. f. f. Imper. niph. sic occurrit, Jer. 47. 5. **וְיַרְגִּיעַ וְיִרְגַּע**: quiesce & file. Hieron. refrigerare, & file; Pag. male quidam, concitare, i.e. corripere: cum repugnet quod sequitur: Merc. quiesce, quæta esto: Bu. Lex. rigesce & quiesce: Av. quiesce, & immobilis esto: 70. **ἀνδραγαθία**: Cocc. Male autem pro hoc Imper. f. f. Niph. in Bu. Conc. ponitur & punctatur quasi Imper. hiph. f. f. Sed reliqui omnes sequuntur textum ubi punctatur sic, pro Imper. niph. f. f. prout hic explicatur.

Rad. 17. **רָגַע** est, congregare: tumultuare: (vel tumultuari: Merc.) aut tumultum facere: juxta R.D. Pag. tumultuose concurrere, vel convenire: Bu. Lex. Radix hæc primum significat congregari, convenire, coitionem facere. Est cogn. cum verbo **רָגַע**. Non coitur sine strepitu. Hinc & persilpere, & tumultuari etiam exponitur: ut 70. verterunt in Psa. 2. **ἐσθλάξαν**, fremuerunt, commotæ seu concitatæ sunt gentes. Quidam opponunt verbo transposito **רָגַע**, quod est expellere & societate. Merc. **רָגַע** turmatim convenit ad ejiciendum aliquem, congregatus est in magna copia; quæ conventio seu congregatio nunquam fit sine tumultu & commotione: unde exp. tumultuose convenire Av. Convenire concorditer: i.e. convenire & consentire, Cocc. Prout occ. hoc verbum in præf. kal. 3. pl. loco seq. **יַרְגִּיעַ** tumultuantur, Psal. 72. 1. Atque inde ex hac Rad. est 1. no. **רָגַע** m. conjunctio, congregatio, societas: Pag. cætus conveniens, frequens conventus, Bu. Lex. Copia, conventus, cætus, turba, tumultus. Av. Consensus, vel frequens & stipatus cætus una euntium, Cocc. Prout occ. hoc No. cum ד præf. ante kamets ob pausam, pro sægol in penult. loco seq. **יַרְגִּיעַ** in turba, Psal. 55. 15. Item, 2. hinc etiam No. **יַרְגִּיעַ** vel **יַרְגִּיעַ** f. societas, congregatio, tumultuatio, Pag. Bu. Conventio, Conventiculum, conventus, consortium. Merc. Av. Conspiratio, concursus societas: Cocc. Prout occ. hoc no. in f. f. constr. cum ד præf. loco seq. **יַרְגִּיעַ** a tumultuatione, Psal. 64. 3. (Abcondens me à societate malignorum) à societate (conventu, consortio seu conventiculo: Merc.) operantium iniquitatem: Pag.

Rad. 18. **רָרַר** est, extendere, expandere, diducere, extenuare, Pag. Bu. Merc. Metaph. stravit, subtravit, subdidit : Bu. Lex. quidam sic exponunt, pro subjicere, ut conveniat cum **רָרַר** & **רָרַר** : ut significet actionem superioris in inferiorem, dominari, potestatem habere in aliquem subditum. In kal & hiphil invenitur : idque fere a **רָרַר** est. Non malè ex analogia Grammatica huc referas illud, Jud. 19. 11. & dies **רָרַר** extendat (seu, diduxerat, & extenuaverat) se, quasi scil. in tenuissimam laminam, atque adeo ad summum, Pag. Expandit apte extendit ordine, subjecit expandendo Cogn. cum **רָרַר** dominatus est, expandit dominium : & cum **רָרַר** descendit, expansus est deorsum. Hinc **רָרַר**, **רָרַר**, **רָרַר**, appendo, apto, compono, Av. Solent verba Imperfecta derivata sua permutare : unde hoc verbum **רָרַר** sternere, est etiam descendere : ut in Jud. 19. 11. **רָרַר** dies descenderat admodum, h. e. parum diei supererat. (Et sic hoc in loco esset hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. contrahit) Sed id habet significationem verbi **רָרַר** : Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, extendere, expandere : prout occ. in part. ben kal, f. m. cum **רָרַר** dem. præf. loco seq. **רָרַר** expandens, Psa. 144. 2. Item, in Inf. fin. kal, juxta normam duplicantium Va-jin esset **רָרַר** (ut **רָרַר** expandere sternere, &c. sed, cum lamed bachlam, pro **רָרַר** : ad sternendum, &c. Coc. venit cum **רָרַר** præf. ante pathach in ult. loco seq. **רָרַר** Ad expandendum, Isa. 45. 1. In hiphil **רָרַר** diduxit : extendit, aut extendere fecit. Pag. Bu. Merc. fecit expandere : Ave. stravit, i. e. induxit : Cocc. Prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. cum **רָרַר** conv. præf. ante kamets sub jod, & sagol tantum absque jod hiph. in ult. loco seq. **רָרַר** & extendit : Reg. 6. 32. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. **רָרַר** ex Bu. conc. est in No. inde ducto, viz. **רָרַר** m. velamen, operimentum : Pag. carbassus, peplum : pallium muliebre : juxta Ab. Ezra, seu ornamentum muliebre quod expanditur : Bu. lex. velum, seu peplum, subtile propriè quo caput velant mulieres. Quidam, teste Kimchi, exp. vittas sericas colligandis crinibus. Quidam notant **רָרַר** a Paulo appellari, 1. ad Cor. 11. i. e. potestatem, velamen scil. in capite propter angelos, ut inquit, quod cogit eam demittere oculos, quod significet eam esse sub alterius imperio. Alii vestem putant, Arabice **رَدْرَد**, velut peplum quo velabantur desuper mulieres : Merc. velamen expansum, velum, theristrum, (i. e. æstivum vestimentum, ut Suidas inquit : seu tenuis vestis exterior ; Cev.) pallium muliebre, stola, &c. Av. Pro² ut occ. hoc No. in f. m. cum **רָרַר** aff. & in forma pl. m. absol. cum **רָרַר** præf. sic : **רָרַר** Peplum meum, Cant. 5. 7. **רָרַר**, & carbassa, Isa. 3. 23.

Rad. 19. **רָרַר** est, accipere : & **רָרַר** dominari : juxta R. D. Sed quando significat dominari, communiter construitur cum beth, &c. paucis exceptis quæ sunt absque beth : ut exempla commonstrant : communem tamen in scribendo constructionem sequi debemus. Pag. **רָרַר** est, dominari, dominium seu dominatum exercere : & sic ferè, (ut dictum) est constr. cum præp. beth. Item capere, accipere, desumere : Bu. lex. imperitavit, dominatus est, expandit auctoritatem suam in subiectos. diduxit imperio quollam. Cogn. cum **רָרַר** expandit. Hinc **רָרַר** impetu

13. in Hiphil רדף dominari fecit : Pag. Bu. fecit imperitare, dedit auctoritatem, &c. Av. Prout occ. fut. hiph. à 3. f. m. in forma simplice & plena רדף ; itidem def. per Apoc. 3. rad. he, ejusque vocali præced. sagol abjecta etiam, & cum pathach ante scheva duplex, sic & loco seq. רדף dominari faciet, Isa. 41. 2. deinde ii. signif. 2. hujus rad. רדף ; est capere, accipere : Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. in hac autem signif. occ. præf. kal, 3. f. m. simpl. & in fut. kal, 3. f. m. à forma simplice רדף accipiet, occ. cum ! conv. præf. & רדף aff. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. רדף accepit, Jud. 14. 9. ורדפו & sumpsit illud, Jud. 14. 9. ורדו acceperunt, Jer. 5. 21.

Rad. 20. רדם est, soporare, sive sopire : Pag. vel potius sopiri, &c. A quibusdam observatur allusio radicis רדף, רדף, vel רדף, & רדף : quasi fit, sopore profundo obrui, opprimi, seu detrahi. In Dan 8. exponunt, stupore cadere. Sed sermo est concisus, ut passim in hac lingua ; sopiri in terram, pro, sopitum cadere in terram. Merc. Consopivit, soporavit, in-soporatus est, profundo somno oppressus est, obdormivit. Est cogn. cum רדם, & רדף domitus est, nam in-soporari est domari à somno. Hinc παρυσμωσ torpeo ; pigresco præsomnio, vel somnolentus : item per Metath. lat. dormio, obdormio. Av. Non autem occurrit hoc verbum in kal : sed in Niph. רדם somno sopiri, sopore obrui : Bu. Lex. Consopitus est profundè dormiendo : Av. Soporari, sensibus privari : Cocc. Prout occ. præf. Niph. 1. f. sic Dan. 8. 18. Et illo loquente ורדמתי sopitus fui super faciem meam in terra : Pag. sopore obrutus fui : Bu. lex. consopitus sum super faciem meam ad terram : Av. soporatus eram in faciem meam, i. e. jacebam sensibus privatus, facie in terram versà : sic cap. 10. 9. Cocc. Quùm autem loquente eo mecum, sopore obrutus jacerem pronus in terra, Jun. Item occ. etiam in part. Niph. f. m. locis seq. רדם somno sopitus, Jud. 4. 21. Psal. 76. 7. Pro. 10. 5. Jon. 1. 6. Dan. 1. 9. & in fut. Niph. 3. f. m. occ. cum ! conv. præf. loco seq. ורדם & somno sopitus erat, Jon. 1. 5. atque inde ex hac rad. רדם est No. cum thau heemant, ab initio : viz. ותרדמה f. sopor, somnus : scil. fortis, inquit R.D. Pag. somnus gravis & profundior, ex quo difficulter quis excitatur : Bu. Lex. dormitatio : παρυσμία, socordia, profundus sopor : Av. 70. ὕπνος, ὕπνος, κατανύξις sopor, privatio sensuum : Cocc. Prout occ. hoc No. in forma f. f. absol. simpl. & cum ! cop. præf. ותרדמה sopor, Gen. 2. 21. Job 4. 13. 23. 15. Prov. 19. 15. Isa. 29. 10. ותרדמה & sopor, Gen. 15. 12. & in forma f. f. constr. occ. simpl. loco seq. ותרדמה sopor, 1 Sam. 26. 12.

Rad. 21. רדף est, sequi : insequi, persequi : Pag. prosequi, tam in bonum, quam in malum. Constr. cum accus. item cum מחר, vel מחר, post : rariis verbò cum lamed ; Merc. quùm scil. significat insequi, aut persequi, communiter construitur cum מחר, post : quanquàm in interpretatione omittitur, quia non dicimus, insequor aut persequor post te, sed, te, &c. Pag. persequutus, prosequutus, secutus, sectatus, insectatus est. Bu. Lex. Av. Est cogn. cum רדם oppressus est somno. ut si socordia aliquem ita prosequatur, donec tandem oppressus obdormiscat. Hinc

per Metath. τρέπω persequor, τροπῶ, in fugam ver-to, διατρέψω fugio : Av. 70. διώκειν, κατατρέχειν persequi : Cocc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 1. f. cum ! conv. præf. רדף persequutus est, persequitur, Jud. 4. 16. 2 Sam. 20. 10. Psal. 143. 3. ורדף & persequetur, Ekod. 14. 4. Lev. 25. 26. ורדפו & persequar, Jerem. 29. 18. & in 3. pl. præf. kal, occ. vel extra pausam, cum scheva, vel, in pausa, cum kamets penult. cui priori formæ ! conv. est etiam præf. רדפי persequuti sunt ; Genes. 35. 5. Josh. 2. 7. רדפי persequuti sunt, Psal. 69. 27. ורדפו & persequentur, Levit. 26. 8. sed occ. etiam ead. 3. pl. præf. kal, cum וי & וי aff. cui ult. ! conv. est etiam præf. ut & cum וי aff. absque præf. & rursus in 2. pl. m. cum ! conv. præf. ut seq. ורדפו persequuti sunt me, Ps. 119. 86, 161. ורדפו persequuti sunt te, Deut. 30. 7. ורדפו & persequente, te, Deut. 8. 22, 45. רדפם persequuti sunt eos Josh. 8. 24. ורדפם & persequemini, Lev. 26. 7. item in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. & וי dem. præf. ut & cum וי aff. absque præf. ut seq. ורדף vel sine vau, persequens, Levit. 26. 17, 36. Jud. 4. 22. 8. 5. 1. Sa. 24. 14. 26. 18. Prov. 21. 21. 28. 1. Lam. 1. 6. ורדף & persequens, Levit. 26. 37. If. 1. 23. Hof. 12. 2. ורדף persequens, Josh. 8. 2. ורדפם persequens eos, Psal. 35. 6. sicut & in forma absol. pl. m. occ. cum ! cop. & וי dem. præf. sed in forma pl. m. constr. simpl. ut seq. ורדפם & persequentes, Jud. 8. 4. ורדפם persequentes, Josh. 2. 7, 16, 22. ורדפי persequentes, Psal. 119. 150. If. 51. 1. Item occ. etiam forma pl. m. constr. cum ! extra pausam, vel in pausa cum וי aff. idque vel simpl. vel cum וי & וי præf. ut seq. ורדפי persequentes me, Ps. 7. 2. 119. 157. Jer. 17. 18. 20. 11. רדפי idem, Psal. 35. 3. ברדפי in persequentes me, Psal. 119. 84. מורדפי à persequentib. me, Ps. 142. 7. מורדפי idem, Jerem. 15. 15. ומורדפי à persequentibus me, Psal. 31. 16. item occ. etiam ead. forma pl. m. constr. ben. kal, cum וי aff. plene sed cum וי aff. def. cum sagol tantum absque jod pl. sed rursus, cum וי & וי aff. plene cum jod pl. in penult. ut seq. ורדפני persequentes nos, Lament 4. 19. ורדפני persequentes te, 2 Sam. 24. 13. ורדפני persequutores vestri Isa. 30. 16. ורדפני persequentes eam, Lamentat. 1. 2. ורדפני persequentes eos, Neh. 9. 11. in infin. kal, occ. cum וי & וי præf. ante scheva penult. & cholem in ult. juxta normam ; sic : לרדוף ad persequendum, Josh. 8. 16. 2 Sam. 20. 7, 13. מרדוף à persequendo, 1 Sam. 23. 28. 2 Sam. 18. 16. sed cum affixis cholem transp. & mutatur in kam. chat. ut cum וי aff. simpl. sed cum וי aff. habet וי præf. & rursus cum וי aff. simpl. sed cum וי aff. habet וי præf. ut seq. רדפי persequi me, Psa. 38. 21. לרדפך ad persequend. te, 1 Sa. 25. 29. רדפי persequi eum, Am. 1. 11. ברדפם in persequi eos, Deut. 11. 4. in imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum וי cop. præf. רדוף persequere, Gen. 44. 4. 1 Sam. 30. 8. ורדוף & persequere, 2 Sam. 20. 6. sed cum ! cop. præf. cholem itidem transp. & mutatur in kam. chat. ob וי aff. sic ; ורדפתי & persequitor eam, Psa. 34. 15. sed in forma pl. m. imper. kal, occ. simpl. locis seq. רדפי persequimini Josh. 2. 5. 10. 19. Jud. 3. 28. Psal. 71. 11. in fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum וי parag. add. cui ult. ! cop. est etiam præf. ורדוף persequi

ro modo, est Makor seu infin. h. e. eò quòd sequor bonum. Pag. pro eo, quòd persequor bonum : i. e. affecto, sector : &c. Cocc. (Et reddentes malum pro bono adversantur mihi :) eò quòd sector bonum. Jun. deinde locus cit. ad fut. piel 3. f. m. notandus, viz. Psal. 7.7. vel 5. יָרִידוֹ (vel potius יָרִידוֹ, ut scribitur in plerisque exempl. Merc.) persequatur inimicus animam meam : ubi est verbum compositum ex fut. kal, & fut. piel : nam si esset penitus ex kal, scriberetur יָרִידוֹ : si autem ex piel, esset יָרִידוֹ. Ratio verò compositionis, est quia locutus est Propheta, quòd inimicus persequatur eum, viz. per seipsum, i. e. ipsemet : & alius etiam persequi faciat eum : quia in kal, actio transit ab agente ; i. e. ab inimico, in passum : i. e. in Prophetam ; qui persecutionem patitur : & proinde יָרִידוֹ in kal, transitivum est in secundum. Sed in יָרִידוֹ ex piel, sunt tria : viz. inimicus ipse, & auxiliares ejus, ut & anima ipsa persecutionem patiens : quia est transitivum in tertium : i. e. persequi faciat inimicus alios animam meam. Et sic Saul, per seipsum, i. e. ille ipse, persequutus est David : & iussit etiam, aliis, i. e. Israeli, ut eum persequerentur ; Pag. Cev. Est verbum anomalum ex formà fut. kal & piel. Bu. Lex. Nam pro duplici conj. si resch haberet scheva, esset ex kal : sed cum pathach est ex piel. Av. proinde est forma partim 78 kal partim 78 piel : persequatur inimicus, &c. Cocc. Confer. Nah. 1. 8. Et inimicos ejus יָרִידוֹ חֹשֶׁךְ, sequetur tenebra i. e. sequentur tenebræ : vel, inimicos ejus persequi faciet tenebram : est enim transitivum in tertium, inquit R. D. i. e. Deus jubebit tenebris ut persequantur inimicos ejus. Pag. Et inimicos suos, insequatur tenebrarum obscuritas. Av. Inimicos ejus persequantur tenebræ, Cocc. Et inimicos ejus, (nempe Dei, vide Psal. 35. 6.) persequantur tenebræ. Jun. Verbum autem illud יָרִידוֹ persequi, studium & industriam pleniusque includit : ut Hof. 6. 3. וְיָרִידוֹ נִרְדָּה לְרַעַת, Et cognoscamus, persequamur ad cognoscendum dominum : h. e. cum animadversione, & omni studio, in hoc incumbamus ut cognoscamus dominum. Cocc. In vers. 2. dicitur vivemus coram ipso : viz. in vers. 3. Si cum scientia persequamur (Hebr. si agnoscamus persequamur :) ad cognoscendum Jehovah : &c. ubi finis exponitur restitutionis nostræ à Deo effectæ, nimirum constans agnitio Dei freta benedictionibus ejus. Jun.

Rad. 22. יָרִידוֹ est pavere, formidare, terreri. Non abludit à Rad. יָרִידוֹ, synonyma. Pag. Merc. formidavit, timuit : Bu. Lex. vel, territus est, &c. Av. expavescere. Bu. Conc. prout occ. in fut. kal, (à 3. f. m. יָרִידוֹ & in 3. pl. m. יָרִידוֹ) 2. pl. m. sic : Isa. 41. 8. Ne paveatis, neque timeatis. Pag. neque timeatis : Bu. Lex. Jonathan explicat per יָרִידוֹ (consternemini, Bu. Lex.) q. d. confringamini. Sunt, qui referant ad יָרִידוֹ timuit. Tamen putem, aliquod distinctionis esse inter utrumque verbum, וְיָרִידוֹ & יָרִידוֹ Hottingerus in lexico harmonico Syris attribuit יָרִידוֹ quòd ipsis notet observare aliquem nocendi causâ, Arabibus autem, quòd notet leniter, quiescere incedere. Ego censeo hunc locum conferendum esse cum. Isa. 40. 9. ubi jubentur doctores Hierosolymæ sine pavore dicere ad oppida Judæ, Ecce Deus tuus. Ide-

oque hoc verbo vel suspensionem vel tergiversationem aut respectationem ad homines significari puto. Nam id agit propheta, ut, sine cunctatione is Jehova & Deus Israelis appelletur, qui Deus Israelis est, & se ostensurus erat Israeli. Cocc.

Rad. 23. יָרִידוֹ est, roborare, fortificare : extolli, elevari : superbire. Pag. corroborare, vel, ri : roborare se : Bu. Conc. invalescere, prævalere : intumescere : excellere : Merc. corroboravit : extulit : vel intransitive, corroboravit, extulit se : Bu. Lex. huberavit, roboravit, exevit : & neutr. evectus est, roboratus est : ut & Metaph. superbivit. Cogn. cum יָרִידוֹ, uberavit, exuberavit : Item cum יָרִידוֹ latus fuit, dilatatus est. Hinc lat. roboro, robur : & hubero : & Græc. ὑπέρ per Metath. Av. Verbum hoc significat ferocire ; Cocc. Prout occ. in præter. kal, 3. f. m. cum conv. præf. loco seq. יָרִידוֹ & corroborabitur, Isa. 60. 5. Item occ. etiam in imper. kal, f. m. cum cop. præf. sic : Prov. 6. 3. הִתְרַפֵּס, prosterne te : יָרִידוֹ רַעֲיוֹ & roborâ, seu conforta amicum tuum : Pag. quidam, prævalere proximo tuo : Sed Kimchi diserte monet esse transitivum. Merc. Hieron. suscita : 70. incita autem & amicum tuum, pro quo spondidisti : R. D. exp. q. d. humilia te coram illo : & conforta illum verbis bonis. Ubi jod in רַעֲיוֹ abundat : velet loco 3. rad. he. Velet numeri pluralis : & sic deficit beth præpositio : i. e. cum amicis tuis, vel per amicos tuos : q. d. multiplica illi amicos. Pag. sine præpositione tamen potest exponi, pro, multiplica seu roborâ apud eum amicos tuos. Merc. Et roborâ amicum tuum, nam juxta R. D. & A. E. est transitivum : Bu. Lex. (abi ergo, pessunda te ipsum :) & evehe proximum tuum. Av. Et instâ amicis tuis. Est ellipsis particulæ vel in יָרִידוֹ pro יָרִידוֹ. Cocc. Age. subijce te, & interpella proximum tuum. Hebr. Dominum age in proximum tuum : ut Isa. 3. 5. i. e. urge ut fidem tuam liberet. Jun. Sic etiam occ. in fut. kal, à 3. m. יָרִידוֹ in 3. pl. m. sic : Isa. 3. 5. יָרִידוֹ הַנֶּעֱרָבִים, invalescent, seu roborabunt se, aut superbiunt, puer : i. e. singuli è pueris, contra senem ; juxta R. D. Hieron. tumultuabitur : Targ. dominabuntur seu præerunt pueri seni ; vel, potestatem exercebunt in senem. Ab. Ezra, superabunt, seu vincent senem : & R. Sal. extollet se, seu magnificabit se, contra senem. Pag. Roborabunt se. Bu. Conc. efferent se puer quique in senem. Bu. Lex. eveherentur, i. e. insolescent juvenes contra senem, Av. Feroces erunt pueri adversus senem. Cocc. Superbiunt puer in senem & vilis in honoratum, &c. Jun. In hiphil יָרִידוֹ roboravit, fecit robustum : Av. extulit : efferri fecit : Bu. Lex. ferocire fecit : Cocc. vel intransitive, robustus fuit in aliquem : Av. prout occ. in præter. hiph. 3. pl. cum aff. post kibbutz sic : Cant. 5. 5. Quia ipsi, scil. oculi, יָרִידוֹ הַיָּבִיטִים robustiores fuerunt me, aut superarunt seu vicerunt me, prævaluerunt mihi : juxta R. D. imò verò Kimchi in rad. exp. roborarunt amorem meum, ac me in eo corroborarunt. Merc. R. Sal. prævaluerunt mihi : vel, abstulerunt robur meum, &c. Pag. Extulerunt me, Bu. Lex. corroborant me : Bu. Conc. robusti fuerunt in me. Av. Nam illi me ferocire fecerunt : Cocc. ut illi (viz. oculi) efferant me : i. e. ut consolationem & gloriam percipiam, ex fide tua :

nam Christus ex dolore Ecclesiæ contristatur, ex ejus lætitiâ verò pariter afficitur. Jun. Item occ. etiam in fut. hiph. a 3. f. m. יררוב; in 2. f. m. cum יי. aff. sic: Psal. 138. 3. מררובני בנפשי עזו. Roborabis me, in anima mea, i. e. & in anima mea, fortitudinem; Pag. fecisti ut efferret me, &c. Bu. Lex. Animas me, i. e. animosum me facis; in anima mea est robur. Cocc. Quo die clamavi, eodem exaudivisti me: Fecisti ut efferret me animo meo robur, i. e. confirmasti & roborasti me. Jun. In emendatis exempl. מררובני, mancum est, juxta masoram: roborabis me, &c. virtute. Elias inquit radicem hanc per he, juxta Mosoram, quoddecies inveniri. Quidam addunt, Isa. 60. 5. וררוב & roborabitur: quod in nostris exempl. omnibus per cheth scribitur. Et dilatabitur, ut infra ponetur in ררוב. R. Juda per he citavit, addens per kamets in primâ scribi, ut distinguatur a ררוב de quo infra. Sed à Masora inter duodecim non connumeratur, etsi Isa. 30. illis subjungatur, quasi per he videatur scribendum, uti & ab autore hebraicarum concordantiarum citatur. R. Jona etiam citat per cheth, atque ita monet Kimchi per manus exceptam esse ejus lectionem. Merc. Exponit R. D. roborabis me: quia dabis fortitudinem in anima mea, ut sit fortis in cultu aut servitute tua, vel tui. R. Sal. exp. magnificasti me: & A. E. roborare fecisti me in anima mea fortitudinem: est enim, inquit, transitivum in duos Pehulim (seu in duos patientes.) Pag. Atque inde ex hac rad. ררוב est 1. No. ררוב m. elatio superbia; Job. 9. 13. item robur, fortitudo: ut in Isa. 30. 7. שבת ררוב הם שבת fortitudo eorum est manere: ubi ו הם est pro להם: vel pronomen separatum est loco affixi, ut R. Sal. notat, pro ררובם fortitudo ipsorum, &c. Bu. Lex. fortitudo eorum mansio aut manere. Vide in rad. ושב ad infin. kal. Vel שבת dicitur à rad. שבת, quod est cessare: q. d. inquit R. D. fortitudo eorum cessabit. Dicitque hoc propter Ægyptum, quia erat fortitudo eorum. Vide & in rad. ושב. Sed in comment. R. D. exp. fortitudo eorum est mansio eorum in civitate Jerusalem: & non ut querant auxilium ab Ægypto: quia non proderit illis. Sed Ab. Ezra, victoria illorum, manere, quia vincet quisquis manserit in illa i. e. in Jerusalem, & non descenderit in Ægyptum. Pag. Robur ipsi sunt, si fuerint quies; i. e. si non descenderint in Ægyptum. Av. Ferocia illi: cessatio. Nomen enim hoc ררוב est animus magnus, elatio, ferocia: Cocc. Robur, insolentia &c. Av. (Nam Ægyptii in vanum & inaniter adjuvabunt: idcirco proclamo de hoc) fortitudinem ipsis fore ut maneant: i. e. si fortes & salvi esse volunt, ne legationem in Ægyptum mittant. Jun. Sed appellatur & Ægyptus hoc nomine propter summam suam superbiam: Psal. 87. 4. Isa. 51. 9. & alibi læpids: Bu. Lex. Rahab est cognomen civitatis Ægypti, à robore sic dicti. Av. Imo quidam putant ubique hoc nomen Ægyptum significare, & Ægypti cognomen tum esse, ob superbiam quam in ea propheta reprehendunt, duobus tantum locis exceptis, viz. in Job. 9. & 25. ubi est elatio; tumor: prius tamen cap. 9. etiam pro Ægypto poni queat. Merc. sed in Job. 26. 12. ubi dicitur מררוב מררוב, exp. discidit elationem, i. e. aquas elatas, mare tumidum, &c. Bu.

Lex. (בתבונתו, adversione suâ) deprimit ferociam. Cocc. (Virtute suâ dirupit mare, i. e. divisit maria, fluentia, lacus, stagna, &c. ut circumspiceretur arida;) & intelligentia suâ discidit pelagus; Hebr. superbiam; i. e. superbiam aquarum congeriem, ubi consistebat terra. Jun. Et intelligentia suâ transfixit Rahab fortitudinem vel tumorem, viz. ejus, scilicet maris. Pag. Occ. autem hoc No. ordine conc. sic: vel scilicet in forma simpl. & extra pausam cum duplici path. sed in pausa cum kamets penult. ut seq. ררוב superbia, potentia, Fortitudo: Ægyptus superba, Psal. 87. 4. Isa. 30. 7. 51. 9. ררוב idem, Job. 9. 13. 26. 12. Psal. 61. 11. item 2. hinc etiam No. adjec. juxta quosdam in forma pl. m. viz. ררובים superbi, fortes: Pag. Bu. insolentes; i. e. fastuosi; Av. viz. in Psal. 40. 5. & non respexit, seu vertit se אל ררובים ad superbos: Pag. Bu. aut fortes: ut scilicet sint sibi auxilio: juxta R. D. Pag. Nec respexit ad insolentes, i. e. fastuosos: Av. Aliis autem est forma pl. m. substant. ferociaz, animositates, elationes, & sic locus cit. exp. & non respicit ad ferocias; οὐδὲν γὰρ. Kimchio est חיות ומהם robur & contentio virium. 70. vertunt μεταδότης. Cocc. id est in vanitates; & Hier. ad superbias: Pag. quasi esset plur. a. f. ררוב præced. Merc. item 3. hinc etiam No. ררוב m. fortitudo, magnitudo: Pag. Bu. vel idem cum præced. ררוב elatio, superbia, &c. Buxtorf. Lexicon. fortitudo, uberius, Av. vel exultatio, &c. Cocc. cum affixo autem hoc No. pro more talium, mutat cholem penult. in kam. chat. sub 1. rad. & ante scheva pro pathach sub 2. rad. prout occ. cum 1. cop. praf. & ו aff. sic: Psal. 90. 10. & si in fortitudinibus, octoginta anni, וררובם עמל וררובם & fortitudo eorum, perversitas & iniquitas. 70. & plurimum eorum, Hieron. & quod amplius est, labor et dolor. Sed Ab. Ezra, & fortitudo eorum, i. e. dies fortitudinis eorum qui sunt dies juventutis, universi ipsi sunt labor et dolor: quoniam scilicet recessit citò & R. D. exp. q. d. etiam dies ejus qui sunt in pace aut prosperitate, sunt labor. & c. Pag. est autem vel infin. kal. quasi excellere: seu prævalere eorum: (quomodo simplex forma infin. esset וררוב; quæ forma in talibus transponit cholem & scheva, & mutat etiam cholem in kam. kat.) vel, est nomen. prout perique sumunt; viz. ab absoluto ררוב, formæ חמר; Merc. & robur eorum, i. e. excellentissimum quodque, labor & molestia est. Quod autem quidam velint esse infin. kal. iis obstat dagefch lene in beth, quod in literis begad-cephath. in eo modo adhiberi non solet. Restius igitur sumitur pro nomine: vide simile in rad. וררוב Bu. Lex. & uberius eorum est labor et dolor: i. e. si excesserit vita nostra 70. aut 80. annos, tunc est ipsissima molestia. Av. Exultatio eorum, ærumna & vanitas: Kimchi censet esse infin. cum aff. ו שמרם. Cocc. etiam excellentissimum eorum, laboriosum est & molestum; viz. propter instabilitatem vitæ & conditiones hominum.

Rad. 24. ררוב est currere, viz. apud Targum. Atque inde ædificium quod sit in domibus altis ad currendum, (vel potius, eundum, Merc.) de una domo ad alteram, vocatur ררוב, & communiter sunt e trabibus. Pag. Gallicè dicuntur galleries; Cevi: quod nomen quadrat verbo ררוב, quod, ut dictum est cur-

Rad. 25. רִיב, vel רִיב in præc. kal, רִיב est litigare, disceptare, contendere; (vel privatim, vel coram iudice; Merc.) jurgare, seu jurgari; judicare. Merc. De verbali tantum contentione, seu actione dicitur. Quidam conferunt cum רִבָּה & רִבָּה multiplicari;

quod in lite multiplicatur verba, probationes, & dilationes, &c. Conferunt & cum קָרַב; sed longius: Merc. Est verbum forense, causam egit, contendit; contr. cum accus. & præp. עִם Bu. Lex. litigavit verbis rixatus est, causam egit multis verbis & litigationibus coram iudice. Idem est quod קָרַב: & est cogn. cum קָרַב & רָבב multiplicatus est; nam lis parit verborum multiplicationem. Av. Litem intendere; contendere cum aliquo, &c. Cocc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. locis seq. רָב cont. ndit, Jud. 11. 25. 1 Sam. 25. 39. Item occ. etiam in 2. f. m. & 3. pl. & in part. ben. kal, f. m. simpl. ut & in infin. kal, cum וְ interrog. præf. ut seq. רָבב litigasti, Lam. 3. 58. רָבב contenderunt, Gen. 26. 22. Nu. 20. 13. רָבב litigans, Is. 45. 5. Je. 51. 36. וְרָבב an contendendo Jud. 11. 25. Job. 40. 2. In hiphil וְרָבב idem cum kal: litigare, contendere; Pag. Bu. Nunc cum accus. constr. nunc cum ablat. intercedente וְ, vel עִם, vel בְּ, vel אֶל. Prout occ. in præf. hiph. 2. f. m. (sed defective per aphar. literæ he hiph. cui simile vide in hiph. ex rad. בְּ). Et sic in imper. & infin. passim; Bu. Lex. & sim. Pag. Coc. unde pro וְרָבב contendiſti; est & occ. loco seq. וְרָבב litigasti, Job. 33. 13. In part. hiph. a f. m. מְרָבב litigans, &c. & ab absol. forma pl. m. מְרָבב; occurrit in plurali masculino constructo cum וְ præf. & cum וְ aff. absque præf. sic: כְּמְרָבב sicut contendentes, Hof. 4. 4. מְרָבב contendentes cum eo, 1 Sam. 2. 10. Item in Infin. hiph. pro plena forma וְרָבב contendere, contendendo, &c. occ. def. absque he notâ hiph. idque simpl. & cum וְ præf. vel plene cum jod hiph. vel cum chirek tantum absque jod in ult. sic: וְרָבב litigando, Jerem. 50. 34. וְרָבב, וְרָבב ad contendendum, litigandum Jud. 21. 22. Job. 9. 7. Prov. 25. 8. Is. 3. 13. Amos. 7. 4. Prout etiam occ. in imper. hiph. f. m. itidem def. absque he hiph. (pro וְרָבב contende, &c.) idque simpl. & cum וְ, parag. add. cui ult. וְ cop. est etiam præf. ut & in pl. m. simpl. ut seq. וְרָבב litiga, Prov. 25. 9. Mic. 6. 1. וְרָבב litiga, Psal. 35. 1. 74. 22. 119. 154. וְרָבב & litiga, Psal. 43. 1. וְרָבב causam agite, Is. 1. 17. Hof. 2. 4. In fut. hiph. 1. f. m. occ. simpl. & cum וְ conv. præf. cui ult. וְ, parag. est etiam add. sic: וְרָבב contendam, Is. 49. 25. 57. 16. Jer. 2. 9. 12. 1. וְרָבב & contendi, Neh. 13. 25. וְרָבב idem, Nehem. 5. 7. 13. 11. 17. Et in 2. f. m. occ. simpl. & cum וְ, & וְ, aff. וְרָבב contendito, Prov. 3. 30. וְרָבב contendes mecum, Job. 10. 2. וְרָבב contendiſti cum eo, Deuter. 33. 8. וְרָבב contendes cum ea, Is. 27. 8. ut & in 3. f. m. fut. hiph. occ. plenè locis seq. וְרָבב contendet, Jud. 6. 31. Job. 13. 19. 23. 6. Psal. 103. 9. Prov. 22. 23. 23. 11. Is. 50. 8. 51. 22. Jer. 50. 34. Mic. 7. 9. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. idque vel verbaliter, vel ut nomen proprium, sic: וְרָבב contendat, Jaref n. p. Hof. 4. 4. 5. 13. 10. 6. Sed ante Maccaph. venit cum sægol pro tseri in ult. sic: וְרָבב contedit, Jud. 6. 31. 32. Sed prior forma cum tseri in ult. occ. etiam cum וְ cop. & וְ conv. præf. וְרָבב & litiget, 1 Sam. 24. 16. וְרָבב & contedit, Gen. 31. 36. Exod. 17. 2. Num. 20. 3. 1 Sam. 15. 5. Item in 2. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum nun parag. add. וְרָבב contendetis, Jer. 2. 29. וְרָבב contenden-

contenditis, Exod. 17. 2. Jud. 6. 31. Job. 13. 8. Ut & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum ! conv. praf. fed absque praf. cum nun parag. add. viz. post kibbats pro schurek simpl. at cum ! conv. praf. habet ipsum schurek ante nun parag. ut sequitur; וְיָרִיבוּ & contenderunt, Gen. 26. 20.. 26. 21. וְיָרִיבוּ contenderint, Exod. 21. 18. וְיָרִיבוּ & contende- runt, Jud. 8. 1. Atque inde ex hac rad. רֹב, sunt no- mina seq. viz. 1. no. רֹב m. lis, contentio, causa, ju- dicialium, rixa, controversia, &c. Pag. Bu. Coc. 70. מִלְּחָמָה, ἀντιλογία, κρίσις, δίκη, διαίτωμα, κοινοδοσία, κοι- νόδοσις, &c. Coc. Prout occ. hoc no. frequens in textu, viz. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod in medio; idque simpl. locis se- quent. רֹב, lis, causa, controversia, Genes. 13. 7. Exod. 17. 7.. 23. 2. Deut. 21. 5.. 25. 1. Jud. 12. 2. 1 Samuel. 25. 39. 2 Samuel. 15. 2.. 15. 4. = Chron. 19. 10. Proverb. 15. 18.. 17. 1.. 26. 17, 21.. 30. 33. Jer. 15. 10.. 25. 31. Ezech. 44. 24. Hof. 4. 1.. 6. 2. Habbak. 1. 3. Quæ forma def. cum chirek tantum absque jod, occ. & cum ! cop. praf. loco seq. וְרֹב & litem, Job. 29. 16. Sed sæpius plena forma cum jod in medio occ. post !, וְרֹב, וְרֹב, וְרֹב, וְרֹב, praf. prout seq. וְרֹב & contentio, causa, Psal. 55. 10. Isa. 1. 23. Hof. 12. 3. הָרֹב causa, contentio, Deut. 19. 17. Prov. 17. 14. בְּרֹב in contentione, Prov. 18. 6. וְרֹב ob causam, ad contentione, Isa. 34. 8.. 58. 4. וְרֹב & ad litem, 1 Chron. 19. 8. מִלְּחָמָה a conten- tione, Ps. 31. 21. Prov. 20. 3. Quæ etiam forma plena occ. cum ! aff. simpl. & cum ! praf. רֹב causa mea 1 Sa. 24. 15. Job. 31. 35. Ps. 43. 1.. 119. 154. Jer. 11. 20.. 20. 12. Mic. 7. 9. וְרֹב ad contentione meam, Psal. 35. 23. Prout etiam occ. וְרֹב & in pausa וְרֹב aff. locis seq. וְרֹב, וְרֹב, lis tua, Prov. 25. 9. Psal. 74. 22. Isa. 41. 11. Jer. 51. 36. Et cum וְרֹב, aff. occ. simpl. & cum ! cop. praf. ut & cum וְרֹב praf. & ! aff. & cum וְרֹב, aff. simpl. plenè, cum jod : sed cum וְרֹב praf. def. cum chirek tantum absque jod ante וְרֹב, aff. ut seq. וְרֹב causam vestram, Isa. 41. 21. וְרֹב & lites vestras, Deut. 1. 12. בְּרֹב in lite ejus, vel, in causa aut controversia sua, Exod. 23. 2.. 23. 6. Prov. 18. 17. Lament. 3. 36. וְרֹב litem, causam ip- forum, Prov. 22. 23.. 23. 11. Jerem. 50. 34. וְרֹב in lite ipsorum, Job. 31. 12. In forma pl. m. וְרֹב controversiæ, contentiones, &c. vel, juxta quos- dam, adjective, contententes, litigantes, &c. Prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum וְרֹב praf. וְרֹב lites, Lament. 3. 58. מִלְּחָמָה a contententibus 2 Sam. 22. 44. Psal. 18. 44. Item 2. hinc etiam no. à f. f. וְרֹב idem cum preced. masc. lis, contentio, causa, controversia, &c. in forma pl. f. occ. simpl. & cum ! cop. praf. וְרֹב controversiarum, Deut. 17. 8. וְרֹב & contentiones, Job. 13. 6. Item, hinc etiam no. cum jod heemant. seu additio, ab initio : Merc. viz. וְרֹב m. litigator, litigans, contendens, rixator : item judex : Merc. Bu. Lex. adversarius : Cocc. unde in forma pl. m. absol. וְרֹב : & in pl. m. constr. וְרֹב contententes, adversarii, &c. Prout occ. pl. constr. cum וְרֹב vel in pausa, וְרֹב, aff. sic : וְרֹב liti- gantes mecum, Psal. 35. 1. וְרֹב litantium mecum Jer. 18. 19. Item occ. etiam juxta quosdam ead. hæc forma pl. m. constr. cum וְרֹב defectivè, viz. absque

jod pl. pro וְרֹב aff. sic : Isa. 49. 25. וְרֹב litigantes tecum, &c. Bu. Conc. Sed plerique volunt id esse idem no. וְרֹב in f. m. constr. cum וְרֹב aff. juxta nor- mam, sic ; וְרֹב וְרֹב אֲנֹכִי אֲרִיב & judicem tecum ego judicabo : vel, cum litigante, i. e. pugnante tecum, ego litigabo, i. e. pugnabo ; Pag. Cum adversario tuo ego contendam ; Cocc. Et cum litigatore tuo ego litigabo. Av. Nam adversus contententes tecum ego contem- dam. Jun. qui sumit pro pl. cum aff. ut in Bu. Conc. Denique 4. hinc etiam No. cum mem heemant. ab initio, viz. וְרֹב f. lis, contentio, rixa, disceptatio, litigium, &c. Pag. Bu. Cocc. sed est & proprium no- men loci Meribah, à contentione sic dicti, Exod. 17. 7. Pag. Bu. In ordine verò Conc. hoc No. in absol. forma f. f. occ. simpl. & cum ! cop. praf. וְרֹב conten- tio, Genes. 13. 8. Num. 20. 13, 24. Deut. 33. 8. Ps. 81. 8.. 106. 32. וְרֹב & contentio, Exod. 17. 7. Item occ. etiam ead. forma absol. cum וְרֹב praf. sic : Psal. 95. 8. Ne induretis cor vestrum, וְרֹב, sicut (ad aquas) contentionis. Bu. Conc. sicut (in) conten- tione : Pag. vel sicut (in loco) Meribah. Merc. Ut (in) litigio : ubi ellipsis est וְרֹב. Cocc. ut (in) contentione. i. e. ut semper majores vestri, obfirmato animo, contenderunt adversus deum, tentarunt, & probarunt illum in deserto, sicuti sequentia verba ex- egeticè docent, & legitur, Num. 14. 22. Jun. Item, occ. etiam hoc No. in forma f. f. constr. simpl. & cum וְרֹב praf. ut & in forma pl. f. simpl. ut seq. וְרֹב conten- tionis. Exo. 17. 14. Deut. 32. 51. וְרֹב in conten- tione, Nu. 27. 14. מִלְּחָמָה in fine vau, contentiones. Eze. 47. 19. 48. 28. De rad. autem hac וְרֹב loci quidam uterius notandi : ut in De. 32. 7. ubi, juxta quosdam venit part. ben. kal. f. m. sic : וְרֹב מִצְרַיִם הָיָה Manus ipsius, patrocians ipsi, & auxilium ab hostibus ejus fiat. Non legend. cum pathach רֹב sed cum camets רֹב : ut testatur Masora, emendati codices. versio Græca Chaldaea & Samaritana. Cocc. Manibus ejus satis (fit) ei, & auxilium ab hostibus ejus fis. Jun. qui sumit וְרֹב à radice וְרֹב : sed hoc ex hac rad. וְרֹב. Sic etiam in Job. 32. 19. ubi scribitur וְרֹב cum jod, fed legitur וְרֹב. Quidam sumunt ex hac rad. וְרֹב, & sic exp. Et contendet cum ossibus ejus (dolore) vehe- menti. Pag. vel judicabit ossa, &c. Merc. Vel & con- tendet cum ossibus ejus quæ sunt fortia. Pag. ut fit sing. pro plur. distributivè. Merc. utroque modo exp. R. D. & וְרֹב, inquit, est Makor, vel præteritum in- star וְרֹב. R. Levi. & (in) multitudine ossium ejus, i. e. membrorum ejus, (dolor) fortis : subauditur enim dolor, qui est in principio versus, inquit A. E. & R. D. secundum priorem expositionem. Et scribitur cum cholem supra jod quia duplex est lectio וְרֹב & וְרֹב. Et וְרֹב potest deduci à וְרֹב, & tunc significat multitudinem, & magnitudinem : vel à וְרֹב, & tunc est contendere, litigare : in qua radice R. D. citat hunc locum וְרֹב וְרֹב וְרֹב וְרֹב hoc in loco וְרֹב est וְרֹב : & est sensus, & magnitudo ossium ejus fortis : quia dominus non fecit illum ægrotare, nisi propter bonum illius. Et idcirco ossa, quæ sunt fundamenta corporis erant fortia. Nam, si fuissent nimium debilitata, mortuus fuisset. Pag. Etiam multitudo ossium ejus dolore forti. Jun. Et, quotquot sunt, ossa ejus horridum. Cocc. Item locus supra cit. ad part. hiph-

etiam explicandus, viz. 1 Sam. 2. 10. Domine con-
terantur מריבו עליו בשמים (ubi scribitur cum
pro יי. aff.) litigantes cum eo : Pag. (vel super ip-
sum, i. e. unumquemque ex ipsis, vel propter eum
seu in ejus gratiam: ut R. D. inquit) in vel è, cœ-
lis tonabit, seu tonare faciet: Cev. Ubi R. Levi sic
scribit. Modo Channah precatur pro filio suo, & per
modum precationis ait, Domine conterantur litigan-
tescum illo: (i. e. Samuele filio meo) scil. Pelistini
qui venerunt ut pugnarent cum illo, & cum Israel pro-
pter illum. Super ipsum, (i. e. unumquemque ipsorum,
vel, propter ipsum, in ejus gratiam) in cœlis (aut, è
cœlis, beth pro הו, è, de) dominus tonabit. Et sic fuit
in primo prælio quo, pugnavit Samuel cum Pelistim.
Dictum est enim 1 Sam. 7. 10. Et intonuit Domi-
nus sonitu magno in die ipsa (illa) super Pelistim,
&c. Vel, Dominum formidabunt litigantes cum ipso,
i. e. cum iustis, qui enim litigant & pugnant cum ju-
stis, litigant & pugnant cum Deo: inquit R. D. Pag.
Domine, consertentur litigatores ejus, super eo in
cœlis tonabit. Av. מריבו יהוה מריבו, consertentur con-
tendentes cum eo. Coc. (singuli) contendentes in Je-
hovam conterentur, contra quemque in cœlis in-
tonabit. Jun. Construitur autem, (ut dictum, ad ini-
tium rad.) hoc verbum sæpe cum lamed: Prout ter
occurrit: in Jud. 6. 31. Num vos לבעל מריבו
litigabitis pro Bahal: num vos servabitis (sal-
vum facietis) eum? qui לוי יריב litigaverit pro
eo, interficiatur (vel interficietur) ulique mané-
fi Deus est לוי יריב litiget (vel, litigabit) pro
se, quia destruxit aram ejus. Pag. Hinc Gideon est
appellatus לבעל מריבו, quod contra cives pro Bahal liti-
gantes ipse litigarit. Merc. Hieron. Nunquid ultores
estis Bahal, ut pugnetis pro eo? qui adversarius est
ejus moriatur, antequam lux crastina veniat; si Deus
est, se vindicet de eo qui suffodit aram ejus. Pag.
Rad. 25. מריבו contracte in præ. kal, מריב est
dominari. Pag. Bu. In quo convenit cum מריב, & affine
est verbo מריב: sed vide ne imprudenter, ut quidam
recentiorum, confundas cum מריב, ut illic ante mo-
nuimus: illi putant a מריב non reperiri nisi Hiphil,
ac מריב esse idem quod מריב fecit descendere: unde
Gen. 27. exponunt excutere, duo illic verba in u-
num confundentes: & Psal. 55. exponunt intransi-
tive, pro deijci. Sed & imperitos se rei Grammaticæ
fatis ostendunt, cum מריב per kamets, & מריב a מריב
deducunt: Merc. Est & מריב conqueri, plangere, migra-
re, Pag. seu vagari: utrumque, ut suo loco dictum
est, significat מריב migrare, & movere se plangendo,
quod dicimus compati, condolare. Merc. מריב est ob-
stinare animo, obstinate perseverare, obfirmare se:
Cocc. firmus fuit, innixus est firmiter, vires acquisi-
vit, firmatus est, dominatus est. Cogn. cum מריב ge-
neratio durans per seculum. Hinc מריב firmo, מריב
firmor, &c. Av. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif.
1. est dominari. Prout occ. in præ. kal 3. f. m. loco seq.
מריב dominabitur. Hof. 12. 1. Item oc. etiam in 1. pl. præ.
kal loco seq. מריב dominamur. Jer. 2. 31. Deinde 11.
sign. 2. hujus rad. מריב in Bu. Conc. est, plangere, plo-
rare. Bu. Lex. idq; scil. in conjug. hiph. מריב clamare,
plangere, conqueri; Pag. fecit esse firmum, acquisivit
vires: Av. obfirmare se, obstinare; est affine cum

מריב nam imperium quoddam animi in seipsum signi-
ficare videtur: unde Lud. de Dieu comparat cum מריב
Arabico i. e. voluit. Cocc. prout occ. fut. hiph. 3.
f. m. מריב plorabit, clamabit, se obfirmabit: &c. in 1. f.
& 2. f. m. simpl. sic; מריב plango, Psal. 55. 3. מריב
planxeris, Genes. 27. 40. Item occ. etiam in 3. f. f. (a
simplice forma מריב jod hiph. in ult. sic: & מריב
penult. & sægol absque jod hiph. in ult. sic: & מריב
& planxit, Lament. 1. 9. Sed juxta quosdam venit hæc
conjug. hiphil in forma quiescentium pe jod (quasi
à rad. מריב in hiph. sic) מריב fecit plangere: unde
in imper. hiph. f. m. a simplice forma מריב occ. cum
1 cop. præf. & מריב aff. post chirek tantum absque
jod hiph sic: & juxta R. D. in Bu. Conc. loco seq.
מריב & fac ut plangat ipse, Ezech. 32. 18.
Item in hac forma quiescentium scil. pe jod, occ. & fut.
hiph. 3. f. m. cum tseri tantum absque jod hiph. in ult.
sic: מריב planget Isa. 15. 3. atque inde juxta quos-
dam, ex hac rad. מריב: est no. cum mem heemant,
מריב m. planctus, ploratus: Pag. Bu. exilium durum
vel firmum: alliso: item extorris: Av. Prout su-
munt illud in forma f. m. const. cum 1 cop. præf. &
1 aff. sic: Lam. 2. 19. Recordare afflictionis meæ
ומריב & planctus mei, seu lamentationis meæ, vel
clamoris aut ululatus mei; sed de hoc require in
rad. מריב Pag. & exilii mei: Av. unde in forma pl. m.
ומריב deplorati; Bu. Lex. extorris: Isa. 38. 7. Av.
& in forma pl. m. const. a simplice מריב occ. cum
1 cop. præf. & 1 aff. sic; Lam. 1. 7. Recordata est Je-
rusalem dierum afflictionis suæ, ומריב & clamo-
rum suorum, seu lamentationum suarum: Pag. &
planctum ejus: Bu. Conc. & exiliorum suorum: sed
Hieron. & prævaricationis suæ, viz. a rad. מריב rebel-
lavit, prævaricatus est, &c. Av. & sic alii utrumque
illud in Threnis exponunt. (in migrandi signif.) sic:
Demigrationis meæ, & demigrationum suarum, &c.
Pag. atque sic describuntur voces & loci hujus rad.
מריב in Bu. Conc. sed ulterius veniunt considerandi,
quoniam variant auctores in eorum sensu: & in radi-
cibus a quibus derivantur: sic in loco 1. supra cit. ad
præ. kal, viz. Hof. 11. 12. quidam exp. & Jehuda
adhuc מריב dominatus est cum Deo; (ubi מריב potest
esse benoni kal, dominatur: Merc.) juxta illud in-
quit R. D. Gen. 32. 28. Quia מריב princeps fuisti,
aut principatum habuisti, cum Deo, &c. Pag. vel,
memoravit dominium, seu meminit dominii, quia
cum rex Deum colebat, etiam populum hortabatur,
seu, adigebat ad colendum excelsum: sic contra, rex
alienos colens Deos, ut illos colant, vel colerent,
hortatur (seu, adigit, vel potius, cohortatur, vel
etiam, cogebat seu adigebat) populum. Pag. Merc.
Dominabatur cum Deo i. e. de dominatu contendebat.
Bu. Lex. at Jehuda adhuc firmus est cum Deo, seu
innititur Deo: Av. se obfirmat עם מריב cum Deo
omnipotente, ועם מריב & cum sanctis
perseverat. Cocc. Quando Jehuda adhuc dominaba-
tur cum Deo forti, & cum sanctis fidelis erat: i. e. Quo
tempore adhuc regnum Jehudæ legem & cultum inte-
grum servabat, adhærens Deo & promissionibus pa-
trum per fidem. Dominabatur: i. e. strenuè se ge-
rebat in cultu Dei: non autem ferebat, ut iniquitas,
quam Deus damnat, dominaretur sibi. Cum sanctis,
i. e.

i.e. patribus quibus promissiones erant factæ. Jun. Sic Jer. 2. 31. Cur dixerunt populus meus דָּרְרִי dominati sumus, i.e. nobis est dominium: sunt enim nobis principes, & reges, &c. juxta R. D. in Pag. Firmi fuimus. Av. Decrevimus; i. e. animum obfirmavimus, stat sententia, &c. Cocc. Dominamur, &c. Jun. Sed major est varietas interpretum, in locis cit. ad 2. plangendi signif. in hac rad. Ut in Psal. 55. 3. אֲרִיר בְּשִׁירִי וְאֶחָיָה Clamabo in sermone meo, & tumultum faciam. 70. Contristatus sum in excitatione mea. R. D. Plangam, &c. R. Sal. querar, seu lamentabor, in afflictione mea. Sed R. Menachem, Dominabor eloquio meo. Et A. E. Clamabo, seu vociferabor, &c. Pag. Plango in sermone vel meditatione mea. Bu. Lex. Firmabor, i. e. innitit in quarela mea. Av. Obfirmo me, (& pertinaciter pergo) in quarimonia mea. Coc. Plango in meditatione mea, & perstrepo. Jun. Sic & in Gen. 27. 40. Et erit quando דָּרְרִי dominaberis, franges jugum ejus à collo tuo. R. D. exp. Quando veniet tempus domini tibi, quo scil. (vel, quia) transgressi fuerint Israelitæ legem, & abruperint à se jugum præceptorum (seu, legis divinæ) etiam franges, seu abrumpes, jugum (imperium) ejus à collo tuo; vel cum (scilicet) Israelitæ legem transgressi fuerint, & excusserint jugum mandatorum, tunc franges seu excuties, &c. Pag. Merc. Cev. Et sunt qui exponunt. planges, seu lamentaberis. Hieron. Tempusque veniet quum excutias & solvas jugum de cervicibus tuis. Targ. Et erit, quum transgressi fuerint filii ejus legem, removebis jugum ejus à collo tuo. R. Salom. q. d. Quum transgressus fuit Israel legem; erit tibi apertio oris ad lamentandum super benedictionibus quas abstulit. A. E. ad Psal. 55. ubi citat hunc locum, vociferaberis; lamentaberis. Pag. Quum planxeris. i. e. quum lamentabilem servitutum aliquandiu sustinueris. Quidam, quum dominari incipies. Bu. Lex. Et quando vires acquisiveris, &c. Av. Quum obstinaveris, &c. Cocc. Erit tamen quum planxeris, ut rumpendo excutias jugum ejus à collo tuo: ut scil. evenit sub Joramo, 2 Reg. 8. De דָּרְרִי Lam. 1. 9. Vide in rad. דָּרְרִי: ut & de nomine דָּרְרִי & דָּרְרִי Vide in rad. דָּרְרִי. Coc. Sic etiam דָּרְרִי & דָּרְרִי Ezech. 32. & Isā. 15. ut & דָּרְרִי Lam. 1. Videantur etiam in rad. דָּרְרִי, ubi plerique illa locant.

Rad. 27. דָּרְרִי est, rigare, irrigare; inebriare: satiari: Pag. vel, rigari, &c. Merc. inebriari, ubertim expleri irrigare se, Bu. Lex. Rigatus est, irrigatus est, irriguus fuit, corrivatus est, humidus fuit, madefactus est, fluxit. Est cognomen דָּרְרִי fluxit, & cum דָּרְרִי jecit, quod etiam de jactu pluvie accipitur. Hinc דָּרְרִי quod in fut. habet דָּרְרִי: item דָּרְרִי, דָּרְרִי, דָּרְרִי fluxit; ut & דָּרְרִי, דָּרְרִי, דָּרְרִי, דָּרְרִי, דָּרְרִי fluo, rigo, &c. item lat. rivus, rivo, corvivo, derivo, &c. Av. דָּרְרִי est, satiari potu: irriguum esse, abundare humore. Male confunditur cum דָּרְרִי: quanquam Chaldæis & Syris pro eo veniat. Hebræis extra vitium est, & dicitur de omnibus, quæ humore abundare possint, de quibus tamen propriè dici non potest, inebriari. 70. proinde improprie vertunt, μεθύειν, μεθύσασθαι. Cocc. In kal, דָּרְרִי significat madefieri, pluvia, aut alio humore perfundi. humectari: inebriari. Redundantiam importat. Quidam conferunt cum דָּרְרִי, unde דָּרְרִי

pluvia. quod vide suo loco. Non est discrimen inter hoc verbum & שָׂבַע satiari: nisi quod hoc de potu tantum, seu humore, & liquore dicitur; שָׂבַע, satiari verò, etiam ad esum vel cibum pertinet. Merc. Cev. In Bu. Conc. est. inebriari, irrigari. Prout occ. in præ. kal, 3. f. f. cum דָּרְרִי conv. præf. loco seq. דָּרְרִי & inebriabitur, Jer. 46. 10. In fut. kal, à 3. f. m. דָּרְרִי & in 3. pl. m. דָּרְרִי occ. 1. pl. loco seq. דָּרְרִי inebriemur, Prov. 7. 18. Item in 3. pl. m. fut. kal, pro דָּרְרִי cum nun parag. דָּרְרִי præter morem, sic venit, Ps. 36. 9. דָּרְרִי inebriabuntur, Pag. Ubberrime explebuntur pinguedine domus tuæ. Bu. Lex. Derivabuntur, i. e. madefient, à pinguedine, &c. Av. Irrigui erunt opinitate domus tuæ: i. e. abundabunt eā. Cocc. Ubberrimè expleunt, &c. i. e. omnem victum, necessitatem, & amenitatem, cum præsentis, tum venturæ vitæ, subministras credentibus in te: Allegoria. Jun. Est autem cum nun parag. post kibbutz pro schurek, & cum 2. rad. he mutata in jod mobile: ex Bu. Lex. In piel דָּרְרִי irrigavit, inebriavit: transitive; vel, irrigatus, inebriatus fuit, intransitive. Bu. m. irrigavit, & sine accus. madibus, humidus fuit: Av. Satiavit se: sensu scil. reciproco. Cocc. Prout occ. in præ. piel 3. f. f. simpl. & cum דָּרְרִi conv. præf. intransitive; sed in 1. f. cum דָּרְרִi conv. præf. & in imper. f. m. transitive ut seq. דָּרְרִי inebriatus est, Isā. 34. 5. דָּרְרִי & inebriabitur, Isā. 34. 7. דָּרְרִי & inebriavi, Jer. 31. 14. דָּרְרִי inebria, irriga, Psal. 65. 11. sed in 1. f. fut. piel cum דָּרְרִi aff. sic præter morem. legitur, Isā. 16. 9. דָּרְרִי irrigo te. Bu. Conc. irrigabo te lachrymā meā. Bu. Lex. Av. irrigo te. i. e. humecto te: Est pro דָּרְרִי; sed in verbo affectatur sonus ploratus. Cocc. In voce hac prolongata, jod est loco vau, & vau loco 3. rad. he: sagol autem pro tseri, propter accentum in penult. Bu. Lex. Item in 3. pl. m. fut. piel, occ. cum דָּרְרִi aff. post kibbutz pro schurek, sic: דָּרְרִי inebrient te, Prov. 5. 19. In hiphil דָּרְרִי idem cum piel transitive, irrigavit, inebriavit, ubertim explevit seu communicavit. Bu. Lex. Fecit irrigari, madefecit. Av. Prout occ. in præ. hiph. 3. f. m. simpl. & cum דָּרְרִi aff. ut & in 2. f. m. cum דָּרְרִi ob pausam pro דָּרְרִi aff. & in 1. f. simpl. sed in part. hiph. f. m. cum דָּרְרִi cop. præf. ut seq. דָּרְרִi inebriat, Isā. 55. 10. דָּרְרִi inebriat me, Lam. 2. 15. דָּרְרִi irrigasme, Isā. 43. 24. דָּרְרִi inebriavi, satiavi, Jer. 31. 25. דָּרְרִi & irrigans, Prov. 11. 25. Atque inde ex hac rad. דָּרְרִi sunt nomina seq. 1. no. דָּרְרִi m. humectus, irriguus, succosus, satius potu, non sitiens, madidus: Cocc. Av. &c. sim. prout occ. locis seq. דָּרְרִi irriguus, Isā. 58. 11. Jer. 31. 12. Et 2. hinc etiam no. דָּרְרִi f. (vel juxta quosdam est tantum forma fæm. à præced. masc.) irrigua, madida: Av. Prout occ. cum דָּרְרִi dem. præf. loco seq. דָּרְרִi ebria, Deut. 29. 19. Item 3. hinc etiam no. דָּרְרִi f. riguum, inebrians, exuberans. Bu. Lex. vel substantivè, irrigatio, corrivatio: Av. abundantia: Cocc. prout occ. simpl. loco seq. דָּרְרִi exuberans, Psal. 22. 5. Item occ. etiam cum דָּרְרִi præf. sic: Psal. 66. 12. Eduxisti nos, דָּרְרִi ad irriguum, scil. terram, inquit R. D. Pag. Alii abstractum esse volunt. Merc. Kimchi verò, & A. E. volunt esse adject. & suppleant Terram. Bu. Lex. In irriguam terram, Bu. Conc. Hieron. In refrigerium, Pag. ad irrigationem,

i. e. in terram sanctam quæ est irrigua. Av. Ad satietatem, Cocc. Et sic etiam substantive exponit absque præf. in loco præced. Psal. 23. Calix meus, רוה abundantiæ. Cocc. Calix meus est irrigatio. Av. Poculum meum exuberans reddit. Bu. Lex. Calix meus ebrius, seu inebrians, i. e. plenus, redundans. Pag. Poculum meum exuberans, Jun. Qui tamen substantive reddit hanc vocem in altero loco, Psal. 66. sic: Tandem eduxisti nos ad hanc saturitatem, i. e. ad hanc bonorum copiam, ex tanta inopia, Jun. Denique hinc etiam No. defectivum absque 3. rad. he; & cum jod pro vau 2. rad. viz. רו m. irrigatio. Pag. Bu. & corrvatio: Av. mador. Cocc. Prout occ. cum 7 præf. sic Job. 37. 11. אף-בְּרִי שְׂרִיחַ עַם. Etiam pro irrigatione. & c. ut in שְׂרָה פג. Etiam pro irrigatione. i. e. ut terram irriget. Ab. Ezra dicit id esse longè petiitum. Vide in rad. בְּרָה Bu. Lex. Etiam cum irrigatione aggravabit nubem: i. e. pluviis aggravabit nubem. Av. Etiam madore fatigat nubem. Ita כִּי ufio, & c. ex rad. בְּרָה: Isa. 3. 14. Cocc. Etiam (pro) irrigatione fatigat densam nubem, viz. huc illuc impellendo: Metaphora à rebus animatis. Jun. De hac radice præcipue venit nomen רוה notandum, in loco illo ubi insigniter occurrit, viz. Deut. 29. 19. לִמְנוּ כִּפְחוֹ הַרוּחַ אֶת-הָעֵצָה. Etiam propter fatiatam sitienti. Hic, foemineum singulare habet sensum collectivum. Confer. Mich. 4. 6. Zeph. 3. 19. ut jungat satiatos cum sitientibus. Quæ necessitas est hoc vertendi, Ebriam sitienti? sitientes ibi necessaria intelliguntur, qui expectant salutem Dei, & prædicationem justitiæ Dei, & spiritum promissionis: quorum expectatio nondum est consummata. Satiati autem, qui promissionem obtinuerunt. Confer. Jer. 31. 12, 14, 25. Hos jungere cum illis & in eandem conditionem compingere, est id quod Deus, sædus faciens in futurum, abominatur. Verba sunt metaphorica. Ex fœdere est fumenda interpretatio. Secundum sædus distinguenda est expectatio & desiderium promissionis, & fides evangelii: per quam circumciditur cor à conscientia mala De qua circumfisione est Deut. 30. 6. Qui credunt evangelio, non sunt retro tradendi in statum expectantium. Quis fuit expectantium esset, lex ipsa, quæ eis incumbabat, & ad promissionem accesserat, satis demonstrabat. 70. ἵνα μὴ συναπολήσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. Sed quare רוה explicabitur ἀμαρτωλὸς, aut אָמָר אָנָּה אֲמָרְתִּי: Certe hæc non est versio, sed expositio. Sine dubio autem nostra expositio est accommodatio ad sensum fœderis. Si סָפַר hinc posset significare, consumere; sensus forte esset, ut consumat satiatam sitientem. Satiata igitur sitientem non debet consumere; Id contra sædus est. Si hoc ullum bonum sensum habebit, is ille erit, ut, qui contenti sunt rebus præsentibus, non debeant tollere eos, qui sitiunt bona regni Dei. Cum quo sensu convenit quod est Lucæ 1. 53. πλεῖντας ἐξάψετε ἐλὲ νέες. Ergo οἱ πλουτοῦντες non debent absorbere τὰς πεινῶντας. Sed quid de πεινῶντων; πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Tamen, si & ibi & isto modo explicabimus, res eadem recidet. Syrus: Addatque ebrietatem ad sitim, Ferrar. exp. ad ad jungendum fatiatam ad sitientem. Rectè, Metaphora est in ver-

bo saturæ & sitientis. Ex fœderis natura, ut antea demonstravimus, fumenda est interpretatio. Satietas promittitur, cap. 30. 6. Cavet Moses i. ne ad alium Deum respiciant. 2. Ne opinione falsa inquinentur, qua fiat. ut non obediant stipulationi fœderis, sed sibi benedicant non relinquentes vias suas, ut est Isa. 55. 7. atque ita sibi non benedicant in Deo, Amen. Isa. 6. 5. 16. h. e. qui promissiones suas facit næ & Amen. 2 Cor. 1. 20. Quando improbat, si quis sibi benedicat in cogitationibus suis, exigitur, ut Israel sibi benedicat in bono Dei, & in eo, in quogentes sibi benedicturæ erant. Ut igitur in eo sibi benedicerent, necesse erat, ut prius quidem haberent sitim, deinde verò satietatem agnoscerent. Si verò sitim non haberent, nec satietatem & illius auctorem erant cognituri: & eum non cognoscentes, ipsi, ut satiri, in tempore expectationis sitientes erant oppressuri, & deinde saturatos erant vexaturi, & perdituri, idque propterea, ut satiatos in statum sitientium retraherent. Nulla igitur est recta explicatio, nisi illa, Ad perdendum saturam & sitientem, h. e. credentes evangelio æquæ ac credentes promissioni: q. d. ut non tantum sitientes, prophetas & prophetarum discipulos, (Isa. 8. 17.) sed etiam satiatos fide evangelii, filios Dei & filias ejus (ut est Deut. 32. 19.) persequatur & perdere conetur: & Ad jungendum saturam sitienti: & ut saturam perdat sitientem. Ita verbum סָפַר per ἀναπολόσω poterit sumi, partim pro perdere sive consumere, (ut Gen. 18. 23.) partim pro jungere & copulare: & particula אֶת partim pro עַם, partim pro accusativi nota veniet. Jer. 31. 12, 14, 25. non potest dubium esse quæ sitis, qui languor & lassitudo animæ, quæ satietas & expletio animæ intelligatur, si quis tantum oculos convertat ad promissionem novi testamenti, quæ in eodem capite continetur. Quando Christus dicit, Matth. 11. 28. Venite omnes lassique & onerati, ad me, ego faciam, ut requiescatis: nemo dubitat, quin etiam intelligatur lassitudo expectantium ipsum, & onus legis. Quomodo in verbis Moysi, fœdus cum Israelitis facientis, poterit per sitim non intelligi expectatio salutis & regni Dei, & per satietatem fides Evangelii? Cocc.

Rad. 28. רוה est, respirare, vel dilatare, Pag. vel dilatari, & relaxari. Quom hinc sit רוה ventus, non incommode quidam exp. flare, efflare, quod est respirare. Sed impersonaliter sumitur, relaxatio fuit, vel refrigerium, & respiratio, vel, relaxationi fuit. Motum vel agitationem includit. Opponitur angustia. Incommode quidam רוה Job. 6. sub finem, verbum exponunt, & ad efflandum verba oppressivonis, seu desperationis: quum hoc verbum semper vau moveat; & si verbum esset, ut volunt, רוה per kamets, non per sceva, dicendum foret. Merc. רוה Respiravit, respiratio fuit, & sic cum Dat. construitur: Bu. Lex. Auram captavit, respiravit ad aerem: respiratio, vel aura fuit. Est cogn. cum רוה efflavit aerem, h. e. spiritum. Hinc אֵוָה, & Lat. aura, ventus lenis; Av. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor signif. 1. est spatiosum, latum esse, Bu. Conc. nam significat, laxius fieri: laxamentum accipere. Cocc. Prout occ. in præf. kal 3. f. m. cum ! conv. præf. & in fut. kal 3. f. m.

f. m. cum ! cop. præf. sic וְרוּחַ & dilatatio erat. 1. Sa. 16. 23. וְרוּחַ & dilatatio fit. Job. 32. 20. Unde in Piel וְרוּחַ fuit aura continua & spirans valde. Av. Et in Pual וְרוּחַ vel וְרוּחַ perspiratus, spatiosus, spiritum transmittens fuit, &c. Bu. Ma. Atque inde in part. pual. f. m. וְרוּחַ spatiosus, perspiratus, perflatilis, &c. Bu. Lex. Cocc. Prout occ. in forma pl. m. part. pual sic, Jer. 22. 14. ædificabo mihi domum mensuraram, scil. magnarum: & cænacula וְרוּחַ dilatata, i. e. ampla & magna, Hieron. spatiosa: vel vento exposita. i. e. per quæ ingrediebatur ventus h. e. cænacula æstiva. Pag. Atque illud est id quod sequitur eodem versu: & aperuit ei, vel excidit sibi fenestras. Vernaculè, aerez: quasi perflabilia, apta & composita ad refrigerium. Cave, cum aliis, per genitivum vertas, flatuum, respirationum, Merc. Et juxta hanc signif. R. Jonah exp. illud. Gen. 3. 8. Et audierunt vocem Domini Dei ambulantiem, scil. vocem: vel, ambulantis, scil. Dei: per hortum, וְרוּחַ & ad respirationem diei: q. d. tempore quo est respiratio, & refrigerium diei: i. e. refrigerium aeris. Et potest exponi, seu referri, inquit R. D. ad ventum flantem: i. e. tempore quo declinat dies, & quo fiat ventus: Et dictio, ambulantiem, refertur ad vocem וְרוּחַ ambulantiem: Pag. Kimchi quidem dicit referri posse ad ventum, vel ad vocem. Sed quum nomen venti sequatur, id alienius est. Forsan voluit dicere, ad Deum. Tribuitur etiam aliàs, ambulare, voci, ut, Jer. 46. 22. Merc. Vide in rad. קוּל. Hieron. Ad auram diei. Et R. Sal. ad ipsum ventum, h. e. horà vespertinà: Pag. vel, ad illum ventum quo solem combibat ibi ad illam mundi plagam: qui scil. est ventus occidentalis: nam appetente vespere sol est ad occidentem: Cev. Perspirata, perflabilia: vel spatiosa, quæ etiam respirationi commoda sunt. Bu. Lex. ædificabo mihi domum mensuraram & superiora respirationum: i. e. cænacula spatiosa per quæ aura æstiva diffabit. Av. וְעֵלְיוֹת וְרוּחַ. Et cænacula spatiosa. 70. ἀνὰ πύλιν & πύλιν & πύλιν, διαπνεύματα. Helych. & וְרוּחַ: sed est & וְרוּחַ. Cocc. ædificabo mihi domum amplissimam, (Hebr. mensuraram, ut Num. 13. 22.) & cænacula spatiosissima. Jun. Atque inde ex hac rad. וְרוּחַ sunt nomina seq. viz. 1. No. וְרוּחַ m. dilatatio, respiratio: Pag. Ba. relaxatio: protenso, intercapedo, &c. Merc. Respiratio, quemadmodum aura lenis solet fessos refrigerare: Av. Sed est hoc no. etiam spatium: Bu. Lex. vel aura, i. e. spatium quod aura occupat. Av. Spiramentum, laxamentum, spatium. Coc. Prout occ. hoc no. simpl. & cum ! cop. præf. וְרוּחַ dilatatio, Esth. 1. 14. וְרוּחַ & spatium, Gen. 32. 16. Item 2. hinc No. וְרוּחַ f. idem, respiratio, requies, relaxatio. Pag. Bu. Av. Laxamentum, spiramentum: 70. ἀνὰ πύλιν: item, anhelitus, suspirium, emissio spiritûs: Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. f. cum וְ m. præf. ut & a forma f. f. constr. וְרוּחַ, cum 2 præf. & וְ aff. ut seq. וְרוּחַ dilatatio. Exod. 8. 10. לְרוּחֹתֵי לְרוּחֹתֵי ad dilatationem. meam, Lam. 3. 56. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. וְרוּחַ est; spiritus, ventus: Bu. Conc. idque scil. in nomine וְרוּחַ com. gen. sed sæpius sæm. Spiritus, ventus: flatus: atque inde, animus: plaga mundi, unde ventus spirat: Bu. Lex. Pag. item, voluntas, item, angulus.

pars, plaga : Pag. Av. Spiritus nomen Hebraicè latè
 patet. Dicitur, natura vel res spiritualis, quæ nec car-
 nem habet, nec ossa, nec sub sensus externos cadit :
 idque vel activè, quæ spirat, agitat, & movet : vel
 passivè, quæ spiratur, agitur & movetur. Cogn. cum
 נִשְׁמָה, & נִפְשׁ. vide suis locis. Sæpè de Spiritu
 sancto dicitur, tertiâ personâ Triadis : tumque sæpè
 adjunctum habet Dei, vel Domini, i. e. יְהוָה, nom-
 en. De angelo tam bono, quàm malo : sed de malo
 fere cum addito, ut spiritus malus, spiritus immundus.
 Zach. 13. & passim in Evangelistis pro Diabolo, aut
 cum aliqua alia additione. De spiritu hominis, i. e.
 spirituali substantiâ, homini insufflatâ, a deo condi-
 tore, quâ vivit, intelligit, movetur, &c. Pro mente,
 animo : vel animi impetu, motu, seu affectu, & con-
 citatione, voluntate, &c. ut & latinè animi nomen.
 Pro energiâ, virtute, seu efficacîâ vivificante, &
 carni opponitur, ut quod hic citatur, If. 31. unde & pro
 vita animali & flatu, latinè, animâ. Cum nomine
 רֵיחַ est anhelitus, seu flatus vitalis. Cum nomine נִשְׁמָה
 anhelitum narium : ἀνδρωτοταδως etiam de Deo di-
 citur. Item pro anhelitu qui ex ore, vel labiis pro-
 cedit : maxime ubi oris vel labiorum nomen adjunctum
 habet. Jungitur & cum nomine וֶרֶךְ ventris, Job. 32.
 ubi Elihu de sapientia, quâ plenus est, loquitur, quam
 ipse apud se continere non possit. Communis & pri-
 maria significatio est pro aere, vel vento elementari :
 unde plagas, seu mundi partes significat, a quibus ven-
 tus oritur. Metaphorice pro vanitate. Sæpè pro spiritu
 prophetico, quod ad jam dicta refertur. Exempla hic
 abunde reperies. Merc. In textu verò frequens venit
 hoc no. & ordine conc. ut seq. in f. m. vel f. simpl. fic.
 רוּחַ, spiritus, ventus, aer, flatus &c. Gen. 6. 16. 7.
 15. 22. 8. 1. 26. 35. 41. 38. 5. 27. Exod. 6. 9. 10. 13.
 15. 28. 33. 31. 33. 35. 31. &c. Psal. 1. 4. 18. 11. 16. 43.
 34. 19. 35. 5. 5. 1. 9. 76. 13. 82. 14. 103. 16. 104. 33.
 107. 25. 135. 7. 16. 148. 8. &c. If. 7. 2. 11. 2. 17. 3. 19.
 5. 25. 4. 26. 18. 29. 10. 24. 31. 3. 32. 2. 15. 37. 7. 40.
 7. 12. 4. 1. 25. 54. 7. 53. 10. 11. 14. 65. 14. 56. 2. &c. ad
 Zach. 1. 1. 10. 13. 2. Mal. 2. 15. &c. in 220. circ. l. cui
 etiam רֵיחַ cop. est præf. locis פֶּרוּחַ & spiritus, Gen.
 1. 2. Exo. 10. 13. Num. 11. 31. Jud. 5. 34. 1 Sam. 16. 14.
 1 Reg. 18. 12. 45. 19. 11. 1 Ch. 12. 18. 2 Ch. 24. 30. Job. 4.
 15. 8. 2. 12. 10. 20. 3. 27. 3. 37. 21. 41. 8. Psalm. 11. 6.
 51. 12. 13. 14. Prov. 17. 22. 18. 14. 25. 14. Eccl. 3. 19.
 21. Isa. 41. 16. 42. 5. Ezech. 3. 14. 11. 19. 24. 13. 11.
 18. 31. 19. 12. 36. 6. 37. 8. Zach. 5. 7. Item occ. eti-
 am cum רוּחַ, וֶיחַ, רֵיחַ, רֵיחַ, & רֵיחַ præf. ut seq. פֶּרוּחַ
 Spiritus, ventus, Num. 11. 7. 25. 26. 1 Reg. 19. 11. 22.
 21. 2 Chron. 18. 20. Eccl. 1. 6. 8. 11. 5. Ezech. 1. 12.
 20. 37. 9. 10. Hof. 9. 7. פֶּרוּחַ & spiritus, Eccl. 12. 7.
 פֶּרוּחַ in vento, spiritu, Exod. 14. 21. 1 Reg. 19. 11.
 10. 11. Job. 15. 30. Psal. 48. 8. Prov. 15. 4. Isa. 4. 1. Jer.
 18. 17. Ezech. 11. 21. 37. 1. פֶּרוּחַ idem : in spiritum,
 1 Reg. 19. 11. 1 Chron. 28. 12. Eccl. 8. 8. וְנִבְרוּחַ & spi-
 ritu, Exod. 15. 8. Psal. 33. 6. Isa. 4. 4. 1. 4. prout occ.
 etiam cum רֵיחַ, רֵיחַ, רֵיחַ, רֵיחַ, & רֵיחַ præf. ut seq.
 פֶּרוּחַ quæ ventus, Job. 30. 15. Isa. 64. 5. פֶּרוּחַ ad, in
 ventum, in spiritum, Gen. 3. 8. 2 Chron. 18. 21. Jer. 8.
 1. 13. 24. פֶּרוּחַ aeri, vento, Job. 28. 25. Eccl. 1. 5.
 Ezech. 5. 2. וְנִבְרוּחַ & vento, Job. 6. 26. Isa. 28. 6.
 פֶּרוּחַ à vento, Psal. 55. 9. וְנִבְרוּחַ & à spiritu, Job. 3. 9. item

occ. etiam cum affixis variis: ut cum **ו**, aff. simpl. & cum **ו**, & **ו** præf. ut seq. **רוחי** spiritus meus, Gen. 6.3. Job. 6.4. 7.11. 9.18. 10.12. 17.2. 19.17. 21.4. Psal. 31.6. 77.4. 7.142. 4.143. 4.7. Prov. 1.23. Isa. 26.9. 30.1. 38.16. 42.1. 44.3. 59.2. Ezech. 3.14. 36.27. 37.14. 39.29. Dan. 2.3. Joel. 3.1.2. Zach. 6.8. **וְרוּחִי** & spiritus meus, Hag. 2.5. **בְּרוּחִי** spiritu meo, Zach. 4.6. sicut occ. etiam cum **ו**, & in pausa **ו**, aff. idque vel simpl. vel cum **ו**, **ו**, & **ו** præf. ut & cum **ו**, aff. simpliciter & cum **ו** præf. sic, **רוחך** spiritus tuus, 1 Reg. 21.5. Psal. 104.30. 142.1. **רוחך** spiritum tuum, Job. 15.13. **וְרוּחְךָ** & spiritum tuum, Neh. 9.30. **בְּרוּחְךָ** vento, spiritum tuo, Exod. 15.10. 2 Reg. 2.9. Neh. 9.30. Eccl. 7.9. **בְּרוּחְךָ** a spiritum tuo, Psal. 139.7. **רוחכם** spiritus vester, Isa. 32.11. Ezech. 11.5. 20.32. **בְּרוּחְכֶם** in spiritu vestro, Malac. 2.15. 16. præterea occ. etiam cum **א** aff. simpl. & cum **א**, **ו**, & **ו** præf. sed cum **א** aff. absque præf. ut seq. **רוחו** spiritus ejus, suus, Gen. 41.8. Exod. 35.21. Num. 11.29. Deut. 2.3. Jud. 15.19. 1 Sam. 3.12. Ezr. 1.5. Job. 34.14. Psal. 78.8. 106.33. 146.4. 147.18. Prov. 29.11. Isa. 11.5. Dan. 2.1. **וְרוּחוֹ** & spiritus ejus, Isa. 30.28. 34.16. 48.16. **בְּרוּחוֹ** spiritu suo, in spiritu ejus, Job. 26.13. Psal. 32.2. Prov. 16.32. Isa. 27.8. Zach. 7.12. **לְרוּחוֹ** in spiritum suum, Prov. 25.28. **רוּחָם** spiritus ipsorum, suus, Jud. 8.3. Psal. 104.29. Ezech. 13.3. item occ. etiam cum **ה** locali add. loco seq. **רוחה** ad ventum, plagam quamque, Jer. 52.23. & in forma pl. f. occ. etiam simpl. plenè: sed cum **ה** dem. præf. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. sic: **רוחות** venti, spiritus, 1 Chro. 9.25. Psal. 104.4. Prov. 16.2. Ezech. 37.9. 42.20. 49.36. Dan. 3.8. 11.4. Zach. 2.10. 7.5. **הַרוּחוֹת** spirituum, Num. 16.22. 27.16. **הַרוּחוֹת** spiritus, Jer. 49.26. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. **רוח** est in no. inde ducto, cum duplici pathach ante thau hee nant, viz. **רוח** f. pala: Pag. Bu. vel, ventilabrum aut vannus: juxta quosdam: sed potius est pala, ex R. D. Merc. Cev. instrumentum quo ventilando frumentum purgatur a paleis: Bu. Lex. seu quo ventilatur & defricatur frumentum: Av. prout occ. cum **ו** præf. loco seq. **בְּרוּחִי** vanno, Isa. 40.24. Item iv. signif. 4. hujus rad. est in no. inde, juxta quosdam, ducto, viz. (quasi á f. m. **רוח** navis, Pag.) in forma pl. m. cum jod pro vau 2. rad. sic: **רוחים** naves; Pag. Bu. Conc. quæ sic appellantur, juxta R. D. quòd vadant ad ventum: Pag. seu spirante & flante vento: Cev. prout occ. in hac forma pl. m. cum **ו** præf. sic: Isa. 43.11. Et descendere faciam **בְּרוּחִים** in navibus, &c. Bu. Conc. Pag. sed R. D. exp. fugitivos: vide in rad. **ברח**. Targum: **בְּרוּחִים** in remis: & sic R. Sal. etiam exp. Sed A. E. fugitivos: scil. Babel; Pag. Imò videtur hoc de vectibus portarum, atque adeo de portis ipsius urbis, accipere. Cev. Et deducam in remis, omnes istos. Nam **רוחים** sunt remi, vel naves celestes instar ventorum rapidissimorum. Vel beth potest esse radicalis: & sic exp. Et deduxi, i. e. detraxi universos vestes, &c. Av. Et dejecturus sum vestes omnes: i. e. munimenta omnia: synechdochicè; ut 1 Sam. 23.7. Jun. quomodo scil. esset ex f. **רוח** de quo supra in rad. **ברח**. Illud autem, Isa. 11.3. **וְרוּחוֹ** R. Joseph exponit, Et verbum ejus (erit) in timore

Domini: Pag. Quasi: & loqui faciet eum: prout quidam exp. in Lam. 3. & Prov. 1. Sed satius est, & odorari faciet eum. De quo & aliis quæ odorem significant, infra in radice peculiari **רוח**: quæ alii huc referunt: quia sunt ejusdem ordinis, nisi quòd in hac radice secunda est vau, in illa jod. Merc. Et odorari ejus erit ad timorem domini: h. e. odorabitur timorem domini, ut sacrificium, & eo se oblectabit. Coc. qui hoc, in Isa. 11. & quædam alia in hac rad. collocat, & deducit a conjug. hiphil **רוח** odorari: & a nomine **רוח** odor, quod hic in rad. **רוח** etiam locat: prout etiam Coc. hic ponit no. in forma duali, viz. **רוחַי** mola, & **רוחַי**, &c. sed de illo etiam vide infra in rad. **רוח**. Sed Aven. duplicem hic radicem ponit: viz. 1. verbum **רוח** auram captavit, &c. unde deducit Piel **רוח**: & nomina **רוח** & **רוחה**: de quibus supra, ad initium rad. deinde 2. hic aliam ponit radicem, viz. **רוח**, in præf. kal, **רוח** spiravit, efflavit, difflavit, ventilavit: efflavit ventum seu halitum. Est verbum activum: & est cogn. cum verbo neutro **רוח** fuit respiratio: item cum **רוח** odoratus est respirationem. Atque hinc **רוח**, aer, ventus: **רוח**, **רוח**, **רוח**, ventus secundus: **רוח**, spirare facio: & **רוח** vento secundo ferri. Sic Av. qui inde ducit illud in infin. kal, Job. 6.26. **וְרוּחוֹ** & ad ventilandum verba desperati: i. e. desperatè agroti: atque hinc deducit etiam nomina **רוח**, **רוחה**, & **רוחים**. De quibus vide supra. Et ventilare sermones (hominis) animo abjectissimi. Hebr. Et vento, scil. dare. Jun. qui, cum plerisque, sumit pro no. præced. **רוח** ventus, cum præf. ut & supra ponitur ex Bu. Conc.

Rad. 29. **רום** in præf. kal, **רום** est, levare, elevare, exaltare: Pag. vel, levare, exaltari, extolli, elevare, &c. Merc. Bu. Lex. viz. è loco vel conditione inferiore, seu humiliore ad superiorem attolli: Merc. efferri, attollere se, efferre se: altum, elatum, excelsum esse, &c. Bu. Lex. altiore fieri vel esse: 70. **רום** & **רום**: Coc. idem est quòd **רום** & **רום** altus fuit, &c. Et est cogn. cum **רום** elevando præcipitavit, ejaculatus est. In kal, est verbum intransitivum. Av. Habes gradus expressos inter tria verba, **רום**, **רום**, & **רום**: Isa. 52.13. quasi dicas, Attolli, elevari, seu sustolli, & sublimari. Alioqui sunt synonyma. Author lexici hebraici vocum synonymorum, congerit viginti duas, quæ sublimitatem vel erectionem denotant. Videas interdum duo conjuncta, **רום** & **רום**: ut Isa. 2.6. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. altum esse, &c. ut Bu. Lex. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum **ו** cop. vel conv. præf. **רום** & efferat se, & altus est, extollet, &c. Deut. 8.14. Psal. 99.2. Ezech. 31.10. Dan. 1.12. Item in 3. f. præf. kal, juxta quosdam, pro, alta seu excelsa est, &c. vel juxta alios, part. Ben. kal. (á f. m. **רום** altus, excelsus, &c.) f. f. est & occ. simpl. locis seq. **רום** excelsa, um, Deut. 32.27. 1 Sam. 2.1. Isa. 26.11. Sed cum **ו** cop. vel conv. præf. ead. 3. f. f. præf. pro, & exaltata erit, &c. Bu. Lex. vel part. kal, habet aleph epentheticum & mobile cum chat. pat. in penult. sic, loco seq. **וְרוּמָה** & exaltata Zach. 14.10. item in 3. pl. præf. kal est, **רוּמָה** excelsi, elati sunt, Job. 22.12. Psal. 131.1. Prov. 30.13. sed, juxta omnes, occ. in part. ben. kal, f. m. simp. & cum **ו** cop. præf.

ut & in pl. m. absol. simpl. & cum דְּ dem. præf. & in pl. m. constr. cum יִ cop præf. ut seq. רָם excelsus, a. um, Deut. 27. 14. Job. 32. 2. Psal. 113. 4. 138. 5. Isa. 6. 1. 57. 15. וְרָם & excelsus, Deut. 1. 18. 2. 10. 21. 9. 2. Isa. 2. 12. וְרָם excelsi, 2 Sam. 22. 22. Job 21. 22. Psal. 78. 69. וְרָם excelsi, Deut. 12. 2. Isa. 13. 14. וְרָם & excelsi, Isa. 10. 33. sic & in f. f. part. ben. kal, occ. simpl. & cum דְּ & דְּ præf. idque scil. vel ut no. pr. loci Ramah: vel appellativè, pro, elata, excelsa, & c. sic: רָם excelsa, um, Exod. 14. 8. Num. 15. 30. 33. 3. Neh. 11. 33. Job. 38. 15. Ezech. 6. 13. 16. 20. 28. 34. 6. רָם Rama, n. p. excelsa, Ezr. 2. 26. Neh. 7. 30. Ezech. 17. 22. בְּרָם in Rama, Jer. 31. 14. Hof. 5. 8. Item in forma pl. f. part. ben. kal, occ. simpl. vel juxta normam, cum kamets tantum penult. vel, cum epenthese רָם aleph quiescentis post kamets: sic: רָם excelsi: Psal. 18. 78. Prov. 6. 17. רָם excelsi. Prov. 24. 7. In infin. kal. occ. simpl. & cum דְּ & דְּ præf. vel scil. ante schurek, vel pro eo, ante kibbutz in ult. sic: רָם efferri, Deut. 17. 20. רָם juxta extolli, Psal. 12. 9. רָם ad efferendum se, Ezech. 10. 16. sed occ. etiam infin. kal, cum יִ præf. & רָם aff. post cholem pro schurek in penult. loco seq. וְרָם & in extolli ipsos, Ezech. 10. 17. & in imper. kal, f. m. occ. cum דְּ parag. add. locis seq. וְרָם exaltare, Psal. 21. 14. 57. 6. 12. 105. 6. In fut. kal. 1. f. & 3. f. m. occ. simpl. cum schurek in ult. sed 3. f. m. cum יִ cop. habet kibbutz, vel schurek, vel cholem; at cum יִ conv. kam. chat. in ult. וְרָם exaltabor, Ps. 46. 11. וְרָם extollet se, Psal. 13. 3. 27. 6. 61. 3. Isa. 30. 18. 52. 13. וְרָם & exaltetur; 2 Sam. 27. 47. וְרָם & exaltetur. Ps. 18. 47. וְרָם & exaltabitur, attollet se, Num. 24. 7. וְרָם & extulit se, Ezech. 10. 4. Hof. 13. 6. & sic 3. f. f. simpl. habet schurek vel cholem; sed cum יִ conv. habet kam. chat. in ult. sic: וְרָם efferet se, Psalm. 89. 14. 18. 25. 112. 9. Prov. 11. 11. וְרָם exaltabitur, Mic. 5. 8. וְרָם & elevata fuit, Gen. 7. 17. Item in 3. pl. m. fut. kal. occ. simpl. cum schurek penult. sed cum nun parag. addito, habet kibbutz penult. sic: וְרָם eferantur, attollant se, Psal. 56. 7. 89. 17. 140. 9. וְרָם attollentur. Isa. 49. 11. In pihel venit, promovere talium, in forma poel, viz. וְרָם exaltare, efferre, tollere, extollere, & c. Bu. Lex. altio-rem facere: in proceritatem fecit crescere, vel in altitudinem educare. & c. Coc. evexit, exaltavit, elevavit: Av. prout occ. in præf. poel 3. f. f. (à simplice forma וְרָם cum hē fām mutata in thau, cum schēva post kamets, pro pathach, ob pausam, & ante hē aff. sic, & loco seq. וְרָם extulit eum, Ezech. 31. 4. Item in 1. f. præf. poel occ. simpl. & cum יִ cop. præf. & in part. poel f. m. simpl. & cum יִ aff. ut seq. וְרָם extollo, Isa. 22. 4. וְרָם & extuli, Isa. 1. 2. וְרָם extollens est, 1 Sam. 2. 7. וְרָם exaltans me, Psal. 9. 14. In infin. poel cum דְּ præf. est & occ. loco seq. וְרָם ad extollendum, Ezr. 9. 9. In imper. poel, a. f. m. וְרָם exalta: in forma pl. m. est: וְרָם exaltate, Psal. 99. 5. 9. In fut. poel 1. f. (à simplice forma וְרָם) occ. cum דְּ aff. vel post chirek & schēva extra pausam, vel post schēva & segol in pausa: (in priore autem forma chirek est pro schēva ob alterum schēva seq. ante aff.) ut seq. וְרָם extollam te, Psal. 30. 2. 145. 1.

Isa. 25. 1. וְרָם exaltabo te, Psal. 118. 28. Sed cum יִ cop. præf. 1. f. occ. cum nun epenthético & schēva post segol & ante hē aff. (viz. pro וְרָם) sic, & loco seq. וְרָם exaltabo eum, Exod. 15. 2. Item in 2. f. m. occ. simpl. & cum יִ aff. וְרָם exaltabis, Job. 17. 4. וְרָם exaltasti me, 2 Sam. 22. 49. Psal. 18. 49. Sic & in 3. f. m. occ. simpl. & cum יִ aff. ut & cum יִ (chirek scil. sub vau pro schēva, ne duplex occurreret schēva in initio, pro more, ante jod schēvandum) cop. præf. & דְּ aff. post chirek pro schēva ob alterum sequens; ut seq. וְרָם exaltat, Hof. 11. 7. וְרָם attollet me, Psal. 27. 5. וְרָם & extollet te, Psal. 37. 34. Sed in 3. f. f. fut. poel occ. simpl. & cum יִ conv. præf. at cum יִ cop. præf. habet דְּ aff. sic: וְרָם exaltabit, Prov. 14. 34. וְרָם & exaltat, Psal. 107. 25. וְרָם & exaltabit te, Prov. 4. 8. Item in 1. pl. fut. poel (à simplice forma וְרָם exaltabimus, & c.) occ. cum יִ cop. præf. & דְּ parag. add. ut & in 3. pl. m. occ. cum יִ cop. præf. & דְּ aff. sic: וְרָם & extollamus, Psal. 34. 4. וְרָם, & extollet eum, Psal. 107. 32. In pual, ex forma poel, וְרָם elevatus est, exaltatus est, & c. Av. prout occ. in præf. pual 3. f. m. cum יִ cop. vel conv. præf. & kamets pro pathach, in ult. ob pausam, sic: Psal. 66. 17. וְרָם, Et exaltatus fuit, vel exaltabitur, sub lingua mea: i. e. exaltavi eum lingua mea: ut Kimchi exp. in comm. ubi disertè exprimit esse passivè conjugationis: quavis in rad. וְרָם pronunciet esse activè. Merc. Cev. Et exaltatus fuit: Sed R. Sal. nominaliter exp. & elatio, i. e. laus elata; quasi idem esset & significaret quod וְרָם. Bu. Lex. & (sui) elatus pro (sermo- nibus) linguæ mez: i. e. ereptus & evectus ex meis calamitatibus: propterea quod fide invocavi eum. Jun. Item, occ. etiam in part. pual f. m. cum יִ cop. præf. sic: Neh. 9. 5. Et benedicant nomen gloriæ tuæ, וְרָם, vel, קָם, & benedictum super omnem benedictionem; Pag. In pathach definit; et alii per kamets legant: Merc. Et exaltatum. Bu. Lex. Et benedicant nomini gloriæ tuæ, & elevato supra omnem benedictionem. Av. Nomen gloriæ tuum, & excedens omnem benedictionem, & celebrationem. Cocc. Et benedicant nomini glorioso tuo, atque exaltato supra, & c. i. e. omnem benedictionem & laudem suā amplitudine superant. Jun. Et exaltatus, & c. Bu. Conc. Item occ. etiam in fut. pual (à 3. f. m. וְרָם & in 2. f. f. וְרָם, & 3. pl. m. וְרָם) 2. pl. f. sic: Psal. 75. 11. וְרָם Exaltentur. Bu. Conc. Exaltantur: Bu. Lex. Exaltabuntur cornua justi. Est verbum intransitivum. Pag. (qui describit illud tanquam ex fut. piel.) Unde & censerī possit esse conjugationis passivæ, quæ huic activæ Piel Antistropha est. Merc. Exaltentur cornua justī; i. e. confirmantur justī, ut erecto capite Deum colere, & in regno tranquille versari possint. Sic 1 Sam. 2. 1. Jun. In Hiphil וְרָם elevare, exaltare, erigere, extolle- re: item. offerre, tollere; auferre: Bu. Lex. leva- vit, sustulit, obtulit, elevavit: Av. extulit; altio- rem esse fecit, & c. Cocc. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum יִ conv. præf. ut & in 2. f. m. simpl. & cum דְּ parag. add. ut & cum יִ conv. præf. sed cum tseri pro jod hiph. in medio ut seq. וְרָם ex- tulit, & c. 1 Reg. 11. 27. 2 Chron. 30. 24. וְרָם extollet

tollet, Levit. 2. 9. 6. 10. 15. הִרְיֹמֶת extulisti, 2 Reg. 19. 22. P. al. 89. 43. הִרְיֹמֶת idem, Isa. 37. 23. הִרְיֹמֶת & tolles, Num. 21. 28. Sic & in 1. f. præf. hiph. occ. simpl. & cum אִף aff. ut & in 2. pl. simpl. & cum הִי præf. (pro הָאִשָּׁר : Cocc.) & rursus in 2. pl. masc. cum ! conv. præf. occ. cum tseri tantum absque jod hiph. in medio ut seq. הִרְיֹמֶת vel sine vau, & extuli, Genes. 14. 22. 39. 15. Psal. 89. 20. הִרְיֹמֶת extuli te, 1 Reg. 14. 7. 16. 2. הִרְיֹמוֹ obtulerunt, Num. 31. 52. 2 Chron. 30. 24. 35. 8, 9. הִרְיֹמוֹ quam obtulerunt, Ezr. 8. 25. וְהִרְיֹמֶת & offeretis, Num. 18. 26. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum וֹ cop. præf. ut & a forma pl. m. absol. מְרִימִים, in pl. m. const. cum וֹ præf. & cum וֹ, etiam aff. absq; præf. ut seq. מְרִימִים offerens, tollens, Exod. 35. 24. Prov. 3. 35. 14. 29. וְהִרְיֹמֶת & extollens, Psal. 3. 4. מְרִימִים sicut levantes, Hof. 11. 4. מְרִימִים tollentes eam, Isa. 10. 15. In infin. hiph. occ. simpl. & cum וֹ, יִרְכֵּךְ & לֵךְ præf. sic : הִרְיֹם extollere, Psal. 75. 7. כְּהִרְיֹם juxta exaltare, Isa. 10. 15. וְכְהִרְיֹם & juxta attollere, 2 Chron. 8. 13. לְהִרְיֹם extollendo ad extollendum 1 Chron. 15. 16. 28. 8. Ezr. 3. 12. 9. 6. Ezech. 21. 27. Item occ. etiam infin. Hiph. cum וֹ præf. & אִי aff. & cum וֹ præf. & כִּם aff. כְּהִרְיֹם juxta attollere me, Genes. 39. 18. בְּהִרְיֹמְכֶם in tollere vos, Num. 18. 30. 32. In imper. Hiph. f. m. occ. vel cum tseri absque jod hiph. vel pro eo, ante Maccaph, cum segol in ult. ut & plene cum jod hiph. & הִי parag. add. & cum ! cop. præf. ante formam plenam ; sed in f. f. simpl. & in pl. m. simpl. & cum וֹ cop. præf. prout sequuntur ; הִרְיֹם attolle, Exod. 14. 16. Isa. 58. 1. הִרְיֹם idem, 2 Reg. 6. 7. הִרְיֹמָה attolle, Ps. 74. 3. הִרְיֹם & tolle, Ezech. 21. 26. הִרְיֹמִי attolle, Isa. 40. 9. הִרְיֹמִי attollite, tollite, Isa. 13. 2. 57. 14. 62. 10. Ezech. 45. 9. וְהִרְיֹמוֹ & tollite, Josh. 4. 5. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. fed. 2. f. m. est cum הִי interrog. præf. ante plenam formam : at, cum וֹ conv. præf. habet segol pro tseri vel jod hiph. in ult. sic : הִרְיֹם exaltabo Isa. 14. 14. 49. 22. הִרְיֹמִי nam attolles, Job. 38. 34. וְהִרְיֹם & extulisti, Psal. 92. 11. Item, in 3. f. m. fut. hiph. occ. plenè simpl. fed. cum וֹ cop. præf. habet tseri, & cum וֹ conv. præf. segol. absq; jod hiph. in ult. ut & in plena forma cum וֹ cop. vel conv. præf. & הִי aff. ut seq. הִרְיֹם attollet, Genes. 41. 44. Exod. 17. 11. Levit. 4. 8, 19. 1 Sam. 2. 8. Job. 39. 27. Psal. 75. 8. 110. 7. 113. 7. וְהִרְיֹם & attollat, Num. 17. 2. 1 Sam. 2. 10. וְהִרְיֹם & sustulit, Exod. 7. 20. Num. 20. 11. 1 Sam. 9. 24. 1 Reg. 11. 26. 2 Reg. 2. 13. 2 Chron. 35. 7. Psal. 148. 14. Dan. 12. 7. וְהִרְיֹמָה & erigeret eum, Genes. 31. 45. Sed in 2. & 3. pl. m. occ. simpl. & plenè, sic : הִרְיֹמוֹ offeretis, attollatis, Num. 15. 19. 20. 18. 28, 29. Psal. 75. 5, 6. Ezech. 45. 1, 13. 48. 8, 9, 20. הִרְיֹמוֹ offerent, Levit. 22. 15. Num. 18. 19, 24. In Hophal הִרְיֹם elevari, auferri, Bu. Ma. elevatus est, sublatum est : Av. tolli, auferri, de acervo, scil. Cocc. prout occ. in præf. hoph. 3. f. m. sic : Exod. 29. 27. (cum kamets, pro pathach, obpausam) & quod הִרְיֹם elevatum, sublatum est : Bu. Conc. Av. Et quæ elevata, seu oblata, est, de ariete, &c. Pag. Et qui elevatur : Bu. Lex. quod ablatum erit ; Cocc. Sed occ. etiam in forma cum pathach, licet, præter morem, ante jod abundans &

cum kibbutz pro schurek sic : Dan. 8. 11. Et ab eo (pro הִרְיֹם, ut Mafora notat, in textu scribitur) הִרְיֹם, ablatum est juxta sacrificium : Pag. Bu. Cocc. Sublatum est, &c. Av. ubi in ipso textu, pro vau schurek, kibbutz suppositum est : Cev. & quidam, juxta normam, scribunt cum pathach tantum absque jod in ult. ita Cocc. & Merc. ex Mafora. Item, occ. etiam, in fut. Hoph. 3. f. m. cum kamets, obpausam, pro prothach in ult. sic : Lev. 4. 10. Quemadmodum הִרְיֹם ablatum est. vel, tollitur, de bove : Pag. Merc. tollitur : Bu. Conc. Av. Sicut auferitur : Bu. Lex. Item, juxta quosdam, ponitur hic sub hac rad. Conjug. Hithpael הִתְרִימִים extollere se ; Bu. Ma. elevavit sese : Av. prout occ. juxta illos in fut. Hithp. 1. f. sed præter normam, sic : Isa. 33. 10. Nunc הִרְיֹם exaltabor : quod & R. D. & R. Juda ponunt in hac rad. nam, si resch esset dageschabile habuisset dagesch : (quod scil. suppleret vicem thau alterius symboli ; hujus conjug. hithpael Merc.) ponitur autem pro הִתְרִימִים, instar הִתְרִימִים (cum kamets scilicet in ult. obpausam, pro pathach vel tseri) sed R. Jonah scripsit esse à verbo geminato רָחַם & esse ex Binjan Niphal perfecto. Pag. sed juxta alios : Scribitur aleph cum tseri pro הִתְרִימִים cum segol & thau. Bu. Lexic. pro thau charact. Niph. ponitur tseri magna vocalis ; vel, componitur ex Niphal & Pual : Av. ex forma scil. Poal. Merc. Item occ. etiam juxta normam, in fut. hithp. 3. f. m. cum וֹ cop. præf. Dan. 11. 36. וְהִתְרִימִים & elevabitur, seu extolletur : Merc. Cev. sed de hisce, & quibusdam aliis, hic in hac conjug. hithp. à quibusdam positus, vide in rad. רָחַם, ubi etiam in Bu. Conc. describuntur. Atque inde ex hac rad. הִרְיֹם sunt varia nomina deducta, prout sequuntur. Nam. 1. inde est No. הִרְיֹם m. excelsus, elatus ; vel, est nomen factum ex infin. kal, pro elatione vel elevatione, &c. ut R. D. inquit. Pag. elatio, altitudo, superbia : Bu. Lex. Av. גִּבּוֹרִים : altitudo, proceritas, elatio : Cocc. prout occ. in hac forma cum schurek locis seq. הִרְיֹם elatio, altitudo, Pro. 21. 4. 17. Isa. 2. 11, 10. 12. Item 2. hinc etiam No. cum cholem, formæ instar הִרְיֹם lux : Pag. viz. הִרְיֹם m. idem cum præced. altitudo, superbia, altum : Pag. Bu. elatio, elevatio, Av. vel, adverbialiter in loco Habb. 3. sumitur, & sic exp. altè, vel in altum, manus suas sustulit, &c. Cocc. prout occ. in hac forma loco seq. הִרְיֹם altitudo, Habbak. 3. 10. Item, No. præced. cum וֹ cop. præf. habet kibbutz, pro schurek vel cholem : & rursus cum וֹ præf. schurek, sic : הִרְיֹם & elationem, Jer. 48. 29. הִרְיֹם & altitudinem, Prov. 25. 3. Item, 3. hinc etiam No. cum he in fine, instar, שְׂוֹאָה ; viz. הִרְיֹמָה superbia : Pag. elatio : Bu. Lex. Av. erectio, proceritas : Cocc. sed usurpatur adverbialiter : Av. sic : Mich. 23. Et non ibitis הִרְיֹמָה, superbè, altè ; (vel, cum, aut in) superbia : Pag. Merc. Non ambulabitis cum elevatione : Bu. Lex. (ubi subaudito beth, sit adverbium : ex Bu. Lex.) i. e. elatè : Chaldaus וְקִיפָה בְּקִרְיָה staturà erectà ; Bu. Lex. elatè i. e. superbè : Av. & non incedetis, erecti ; viz. ut solent, qui bono sunt animo : Cocc. elatio : Bu. Conc. Item, hinc etiam, juxta quosdam, est No. Toar five adject. viz. הִרְיֹם m. elatus, celsus, excelsus : Isa. 6. 1. Unde etiam forma pl. m. קְרִימִים, in constr. קְרִימִי excelsi : ut

& f. f. רָמָה excelsa; & pl. f. רָמוֹת excelsæ, & c. sed de his, vide supra, ad part. ben. kal, quod est ejusdem formæ: Pag. Est enim proprie part. kal; & in f. foem. usurpatur pro abstracto, i. e. pro altitudine, seu loco excelsio: Av. sed in hac signif. ponitur ut No. substant. nam a plerisque derivatur hinc ex hac rad. רָמָה, & ejus part. kal, רָם: No. 4. רָמָה excelsum: Pag. suggestum; locus editior: Ezech. 16. 24. & 31. sed est & proprium nomen loci, viz. oppidi Rama: Bu. Lex. Cocc. Hujus autem nominis forma f. f. constr. רָמָה occ. cum ך aff. simpl. & cum ם cop. præf. sic: רָמָה excelsum tuum, Ezech. 16. 25. & רָמָה & excelsum tuum, Ezech. 16. 31. Item, in forma pl. f. occ. hoc no. cum ך aff. sic: Ezech. 16. 39. Et destruiam רָמוֹתֶיךָ excelsa tua: Pag. Bu. Lex. & c. Notandum autem quod hoc no. רָמָה, appellativè sumptum idem penè sit quod רָמָה, supra בָּרוֹם: nisi quod רָמָה de altari in excelsio constructo dicitur, רָמָה verò eo loco Ezechielis de Lupanari, aut loco elevato, vel lecto ad scortationem comparato: quod figuratè ad altare idolorum, i. e. רָמָה refertur, ubi scil. scortatio spiritualis exercetur. Est & Ramah urbis nomen in tribu Benjamin, à situ forsan dictæ, quod in colle aut loco edito sita esset. Quo nomine & alia oppida sunt dicta. Jud. 15. 17. Et vocavit locum illum רָמַת רָמַת Ramath lechi: h. e. excelsum, seu collem, maxillæ: ut exponit R. Levi: at R. D. exponit. Projectio mandibulæ: à radice projectio: quo modo jam explicatum est in לָחַק. Potest quoque exponi, Elevatio mandibulæ. Merc. Cev. Item 5. hinc etiam est no. cum schurek ante thau heemant. à fine viz. רָמָה f. excelsum, celsitudo, altitudo, elatio; Pag. Bu. & c. Prout occ. quasi in plur. constr. (formæ scil. masculinorum) cum ך aff. sic: Ezech. 37. 4. Et implebo valles רָמֵיךָ excelsis, seu celsitudinibus tuis: Pag. Kimchi legit in singulari: sicut & R. Sal. nec in exempl. reperies geminam lectionem: bene in majoribus biblis anni 1515. invenias in ipso contextu רָמֵיךָ, sed extra contextum nihil de varia lectione. Merc. Cev. Scribitur tamen רָמֵיךָ, ad denotandum quod duplex est lectio, vel in numero scil. singulari, vel in numero multitudinis. Et secundum R. D. radix est רָם. At R. Sal. deducit à רָמָה, quod est projicere ut suo in loco sumus dicturi. Unde exponit, projectionibus tuis, i. e. cadaveribus projectis, Targum; & implebuntur valles cadaveribus exercituum tuorum. Et sunt qui exponunt, elationibus tuis, i. e. exercitibus tuis, propter quos eras elata. & superba corde. Pag. Altitudo tua. Bu. Conc. Altitudine tua. Bu. Lex. Av. i. e. Acervo militum tuorum. Av. præcellentia, i. e. proceritate, Coc. seu magnitudine tuâ i. e. cadavere tuo. quamvis scil. immanis sis & altissimus videaristibi Jun. Item 6. hinc etiam No. Toar, seu adject. geminatum, viz. רָמָה f. excelsa. elata: Pag. Bu. Psal. 118. 16. Dextera domini רָמָה (cum tseri scil. in penult. ob pausam) excelsa. elata: Pag. Bu. Dextera domini, se superesset. Kimchi vult esse תוֹאֵר adjectivum. Sed potest videri participium à רָם. Cocc. Sed substantivè sumitur etiam hoc no. pro exaltatione: prout occ. in forma pl. f. sic: Psal. 149. 6. רֹמְמוֹת Exaltationes Dei in gutture eorum. Et sic 70. אֵלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם: i. e. exaltationes,

quanquam corruptè legitur, exultationes: sed græca dictio dicitur ὑψώθη, quod est exalto: unde paulo superius dicitur, ὑψώθη i. e. exaltabit mansuetos. Pag. Est à f. f. רָמָה vel רֹמְמוֹת, Merc. Cev. Exaltationes. Bu. Lex. & Conc. vel, Laudationes exaltantes Deum fortem, in gutture suo. Hebr. exaltantia Dei fortis: i. e. decantent ea omnia beneficia, quibus singulariter, ac supra omnes populos, ipsum evexit Deus: ut supra Ps. 148. 14. nominatim verò, verbum; qui gladius est oris ipsius, ad eosusque pertinens, qui deinceps explicantur: ut 2 Thef. 2. 8. Heb. 4. 12. & Apoc. 1. 16. Jun. Item 7. hinc etiam no. geminatum etiam substant. viz. רֹמְמוֹת f. exaltatio: Pag. Bu. Av. Prout occ. cum ך præf. & ך ob pausam pro ך aff. viz. post kibbuts pro schurek in penult. sic: Isa. 33. 3. מִרֹמְמוֹתֶיךָ ab exaltatione tua: Pag. Bu. Av. vel propter exaltationem tuam: dispersæ sunt gentes: Pag. ab erectione tua, & c. Coc. Item 8. hinc etiam no. cum mem heemant. (formæ instar מָקוֹם) viz. מָרוֹם m. altum: altitudo, celsitudo, elevatio: excelsum, sublime: Pag. Bu. Av. & interdum, per Auxesin, est abstractum pro concreto: Av. locus altus, celsum. Coc. (sæpe autem in hoc nomine præp. ב vel ל deficit: ut in Isa. 39. 23. וַתִּשָּׂא מָרוֹם & attollis (in) sublime oculos tuos: pro לְמָרוֹם Bu. Lex.) prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum ך, ב, ל, ז, & ך præf. prout seq. מָרוֹם altum, altitudo: excelsum, celsitudo, Num. 19. 22. Psal. 10. 5. 56. 3. 71. 19. 9. 29. Isa. 22. 16. 24. 4. 26. 5. 33. 5. 37. 23. 40. 26. 57. 15. Jer. 17. 12. Mic. 6. 6. וַתִּשָּׂא מָרוֹם excelsi, Isa. 24. 21. בְּמָרוֹם in altum, excelsum, Job. 39. 21. Psal. 93. 4. Isa. 24. 21. 58. 4. Hab. 2. 9. לְמָרוֹם in altum, Job. 5. 11. לְמָרוֹם in altum; Psalm. 7. 8. 68. 19. Isa. 38. 14. מִמָּרוֹם ab, de excello, 2 Sam. 22. 17. Psal. 18. 17. 73. 8. 102. 20. 144. 7. Isa. 24. 18. 32. 15. Jer. 25. 30. Lam. 1. 2. Item in forma f. m. constr. cum scheva scil. penult. occ. simpl. & cum ך præf. מָרוֹם altitudo, 2 Reg. 19. 23. Isa. 37. 24. Jer. 49. 16. 51. 53. Ezech. 17. 23. 20. 40. 23. 14. Ob. 1. 3. בְּמָרוֹם in excello, Jer. 31. 12. & in absol. forma pl. m. (viz. pro excelsis: vel pro dignitatibus, seu excellentiis. & c. Bu. Lex.) occ. simpl. & cum ך & ב præf. ut & in pl. m. constr. simpl. & cum ב præf. & ך aff. ut seq. מְרוֹמִים vel sine vau, excelsa. Prov. 8. 2. Isa. 33. 16. בְּמְרוֹמִים in excelsis, Job. 16. 9. Ps. 148. 1. Ecc. 10. 6. מְרוֹמִים de excelsis, Job. 31. 2. מְרוֹמֵי excelsa. Jud. 5. 18. Pr. 9. 3. 14. בְּמְרוֹמֵי in excelsis suis, Job. 5. 2. Item 9. ex hac rad. מָרוֹם est etiam no. substant. cum thau heemant, viz. תְּרוֹמָה f. oblatio: sic appellata (ut quibusdam placet) quod sursum ac deorsum moveretur, aut elevaretur, ut dictum est in מָרוֹם, in nomine. Pag. Unde quidam levandam vertunt: quod quis de bonis suis domino dicabat, & velut seponebat. hoc nomine dicebatur, sicut & Chaldaus interpres reddidit מְפָרְשׁוּתָא; Græce dici possit ἀναστροφή, ut & verbum ἀναστρέφω respondit verbo hiphil, ubi reddi potest per eximere, segregare, 2 Chron. 30. & alias: unde hoc nomine specialiter interdum primitiæ appellantur. Sæpe generaliter Donaria, ut Anathemata, quæ parietibus, & columnis templi, ornatus causa appendebantur, Luc. 21. quod etiam vocatur ἀναθήματα. Merc. Est oblatio quæ sponte dabatur Deo, Sacerdotibus, & Levitis, cui in lege

lud etiam suprà cit. ad fut. piel, Hof. 11. 7. variè explicatur. Textus sic se habet יָרָה לֹא יִרְאֶה simul non exaltabit; pro exaltavit, scil. caput. Vel secundam R.D. in Comment. Et in omnibus ipsis non erat qui converteretur ad deum, & exaltaret, & magnificaret eum corde suo atque ore. Pag. Sed Ab. Ezr. exp. Et omnes, unà vià, seu uno eodemque modo & consensu, non attollunt caput; & sic etiam Targum. Sed inquit R.D. pater meus expofuit יְרֹמִים per tseri, ut idem sonet atque יְרֹמִים, per pathach: non ascendet, inquit, vel evehetur, (ut scil. notetur passiva vox seu fut. pual, quæ habet pathach) unus eorum ad eum gradum, ad quem cogitat ascendere. Merc. Cev. Et in rad. יְרֹמִים ubi R.D. citat etiam hunc locum: similiter exponit: Non exaltabit deum, neque magnificabit eum: licet enim propheta hortabantur, & vocabant eos, ut converterentur ad Deum excelsum, & magnificarent eum, atque exaltarent in orationibus suis: attamen non erat unus ex iis qui sic eum exaltaret: Pag. Pariter non erigit: i.e. Deus revocando fugientes demissis manibus cernuos in fugam, non obtinet, ut vel erigant se, & non ita propense fugiant. Cocc. Totus versus ita se habet. Populus meus suspensi hærent avertisi à me: (Hebr. appendent avertisi mei:) quamvis ad excelsum revocent eum, (i.e. quamvis hæc omnia, prophetia scil. lex, administratio paterna dei, & verbera, documento sint ipsis, ut, missa omni disceptatione & hæsitatione, se committant Deo, non possunt tamen gloriam Deo solide tribuere:) pariter non exaltat, viz. excelsum Deum. Jun. Ad part. hiph. etiam locus cit. notandus, viz. Isa. 10. 15. Sicut exaltavit virgam, וְיָתֵת מִקְרִימִי & exaltantes eam, pro exaltantem, aut elevantem eam: i.e. Deum. Dixit autem numero multitudinis, sicut dictum est, Jos. 2. 10. כִּי מְאֹדִים קְדוֹשִׁים הָיָה Quia, Dii Sancti, pro, Deus Sanctus: est: inquit R.D. Pag. Vel sic exp. Perinde est ac si virga agitare elevantes se: i.e. eum à quo attollitur: Merc. Cev. Quasi verò agitare virga eum qui tollit ipsam. Jun.

Rad. 3. 1. est ovare: exultare. Hanc rad. hic quidam interponunt: sed de ea vide infra in rad. יָרָה. Merc. 1. 1. in præf. kal יָרָה, exclamavit lætus, ovavit, voce perstrepsit: Idem quod יָרָה, quod etiam nescitatis reperitur. Hinc יָרָה ales, gallus ovans ad diluculum auroræ, & excitans homines à somno: item יָרָה & יָרָה, excito clamando. Unde in fut. kal, 3. f. m. Prov. 29. 9. At iustus יָרָה ovabit, & lætabitur. 70. יָרָה יָרָה. Atque inde, à 3. pl. m. fut. kal, יָרָה occ. in 3. pl. f. sic: Prov. 1. 20. Sapientia foris יָרָה exclamabunt in plateis, &c. 70. יָרָה יָרָה. Av. qui hæc hic ex hac rad. deducit: reliqui vero, ut dictum, ad יָרָה referunt, ubi ea vide.

Rad. 31. יָרָה est, malum esse: malum videri: displicere, item, tarantantizare: vociferari: (ob luctum scil. vel lætitiā: Merc.) item, conterere. Pag. Ex tribus præcipuis quas hic habes significationibus, sunt qui putant primam pertinere ad radicem geminatam יָרָה, quam Sanctes seorsim non ponit, sed nec Kimchi: etsi in hac radice ejus mentionem faciant, alteram tantum huc spectare volunt, quæ est voce lætā & plenā personare, vel ore, vel tubā aut buccinā, illi vertunt triumphare, sed ut sit vocis, non pompæ,

aut spectaculi: ut nunc sumitur: hic dicit tarantantizare, alii jubulare. Postrema omnino ad יָרָה referenda est, qua Chald. per יָרָה, mutato (ut solent) יָרָה in יָרָה, & Hebræi doctores passim utuntur. Est, confringere, conterere: etsi alii depascere exponant contrariā significatione verbo יָרָה pascendi, ut volunt; ut יָרָה in bonum, יָרָה in malum sumatur, metaphorā à pecoribus sumptā, prata & virentia depascentibus. Voluntque esse poenæ, & afflictionem importare. Sed quod dixi tutius est. Pro malum esse convenit cum יָרָה, à quo usitatum etiam est futurum quod hic ponit, non autem יָרָה, hoc sensu, nam יָרָה, יָרָה essent à יָרָה confringere. Pro jubulare in kal, non invenitur. Observa autem non solum esse, lætitiæ causā vocem attollere: sed & tristitiæ, ut ubi quis bello victus est, aut clades accepta, non semel tantum, ut quidam volunt; Judic. 7. Sed & aliās pro loci ratione, ut Mich. 4. &c. quod latini dixerunt classicum canere. Kimchi addit quartam significationem associandi, sed fatetur eam ad יָרָה propriè attinere: etsi interdum confundantur ob vicinitatem. Vide ergo diligenter ut quatuor radices aliqui voce vicinas, distinguas, יָרָה, & יָרָה, quæ significationi conveniunt; item יָרָה conterere, & יָרָה pascere, nec temerè cum nonnullis confundas. Pro malum esse, nunc est culpæ: pro, iniquum: durum, asperum: triste: adversum esse: nunc poenæ & afflictionis. Hieron. reddit per displicere. Merc. Cev. est, malum esse vel videri: convenit ei יָרָה Clangendi & vociferandi significatum vide infra in יָרָה: confringendi verò, & conterendi, in יָרָה: & sociandi, socii, & in יָרָה. Formæ & significata hic confunduntur. Bu. Lex. יָרָה, in præf. kal, יָרָה, congratulatus est, jubilavit, extulit vocem cum jubilo, triumphavit: edidit jubilatum, sive voce, sive tubā, vel buccinā. Est cogn. cum יָרָה amavit socium, & יָרָה simul pavit: nam jubulare non est unius, sed quando multitudo vel plures socii simul congratulantur. Hinc, per Metath. & converso יָרָה, est יָרָה gaudeo, gratulor: cum comp. συγχαίω, επιχαίω congratulor, &c. Av. qui hanc solam jubilandi signif. hic in hac rad. describit: & pro malum esse vel videri: sicut etiam Cocc. clangendi significationem solam hic locat: reliquas verò signif. refert ad יָרָה & יָרָה. in Bu. Conc. rad. יָרָה tria signif. 1. est in conjug. hiph. יָרָה malum facere, male agere, malefacere, malo aut damno afficere. Constr. in hac signif. communiter cum dat. quandoque cum accus. semel cum יָרָה, q. d. inducere malum super aliquem; obruere aliquem malo. Observandum autem in hac malefaciendi signif. non exprimi jod hiph. in medio: quæ verò illud expressum habent, pertinent ad יָרָה. Bu. Lex. In hiphil absolute est male agere: cum dat. malefacere, nocere, affligere. Interdum cum accus. male tractare, male afficere, ut Græcè. εὖ ποιεῖν, & κακῶς ποιεῖν. Semel cum יָרָה Reg. 17. q. d. ponere malum super; &c. i.e. malo obruere. Conjug. autem hiph. pro malefacere, nunquam per chirek quod meminerim, in textu scribitur. Merc. Cev. autem hæc rad. in hac malefaciendi signif. frequens in textu, & ordine conc. ut seq. In præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum cop. præf. sic: יָרָה malefecit, Ex. 5. 23. Rut. 1. 21.

te Gen. 41. 9. רָעַץ præv pravitare, malitia Je. 24. 2.
3. 8.. 29. 17. וְרָעִיצַ & a malignitate. Jer. 23. 22.. 28. 8.
Deinde 11. signif. 2. hujus rad. רָעִיצַ est in hiphil הָרָעִיצַ
clangere, vociferari: Bu. Conc. jubulare, barritum
facere: in bello. in victoria, & triumpho, clangere,
voce scil. aut buccinā: 70. קָרָא עוֹלָם, אֲנֶחָד קָרָא עוֹלָם, קָרָא-
עוֹלָם, סַלְטָא פִּי עוֹלָם, שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת, בִּסְמוֹךְ אֱלֹהִים, &c.
Cocc. fecit jubulum, personuit buccinā seu voce jubi-
lum. Ponitur absolute, & interdum cum præp. עַל
אַף: & nonnunquam cum accus. ejusdem signif.
Av. prout occ. (in hac 2. clangendi aut vociferandi
signif.) in præf. hiph. 3. plur. simpl. plenè, sed cum !
cop. præf. def. cum chirek tantum absque jod hiph. in
penult. וְהָרָעִיצוּ vociferati sunt, Jud. 15. 14. Ezr.
3. 10. וְהָרָעִיצוּ & vociferati sunt, Sam. 17. 20. Et in 2.
pl. m. præf. hiph. cum ! Conv. præf. occ. vel cum
tseri tantum sub resch, vel cum jod quiescente post
tseri, sic: וְהָרָעִיצוּם & clangetis Nu. 10. 9. וְהָרָעִיצוּם
& vociferabimini Joth. 6. 10. in part; hiph. à f. m.
רָעִיצַ vociferans, &c. occ. in forma pl. m. absol. loco
seq. וְהָרָעִיצוּ vociferantes, Ezr. 3. 13. In infin. hiph.
ex plena forma הָרָעִיצַ, vel cum tseri tantum absque
jod hiph. הָרָעִיצַ, clangere, vociferari, &c. occ. juxta
quosdam in forma def. ab e&o scil. he notā hiph. sic,
& loco seq. וְהָרָעִיצַ vociferando, Mica. 4. 9. Quæ forma
etiam cum tseri & absque he hiph. occ. & cum ך׃ præf.
& וְהָ (cum he scil. abundante post cholem) pro אַff.
sic, & loco seq. וְהָרָעִיצוּ in vociferari ipsum, Exod. 32.
17. Sed occ. etiam infin. hiph. in plena forma cum
ך׃ & ך׃ præf. ad בְּהָרָעִיצַ in clangendo, 2 Chron. 13.
15. וְהָרָעִיצוּ lic clangendum, 2 Chron. 13. 12. In im-
per. hiph. à f. m. הָרָעִיצַ vociferare, &c. occ. in f. f.
oco seq. הָרָעִיצַ clange, Zachar. 9. 9. Sed in pl. m.
imper. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præf. הָרָעִיצוּ
vociferamini, clangite, Joth. 6. 10, 16. Psal. 47. 2..
66. 1. 81. 2.. 98. 4. 7.. 100. 1. Ifa. 44. 23. Jer. 3.
15. Hof. 5. 3. Zephani. 3. 14. וְהָרָעִיצוּ & vociferami-
ni, Joel. 2. 1. In fut. hiph. à 2. f. m. הָרָעִיצַ clanges,
vociferaberis, occ. in 2. f. f. loco seq. וְהָרָעִיצוּ voeife-
raris Mic. 4. 9. Et in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl.
plenè, sed cum ! conv. præf. (וְהָרָעִיצַ) occ. def.
& quasi contractè cum pathach tantum in ult. pro
tseri & pathach: ut seq. וְהָרָעִיצַ clanges, Psal. 41. 12.
Ifa. 42. 13. וְהָרָעִיצַ & vociferatus est, Joth. 6. 20. Et in
1. pl. fut. hiph. occ. simpl. & cum ך׃ parag. add. & in
2. plur. m. simpl. sic: וְהָרָעִיצַ clangamus, Psal. 95. 2.
וְהָרָעִיצוּ clangamus, Psal. 95. 1. וְהָרָעִיצוּ clangetis, Num.
10. 7.. 6. 10. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl.
plenè; sed cum ! conv. præf. vel plenè cum jod, vel
def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult.
ut seq. וְהָרָעִיצוּ vociferabuntur, Joth. 6. 5. Job. 30. 5.
Ifa. 15. 4. וְהָרָעִיצוּ & vociferati sunt, Joth. 6.
20. Jud. 7. 21. 1 Sam. 4. 5.. 10. 26.. 17. 52. 2 Chron.
13. 15. Job. 38. 7. In pual וְהָרָעִיצַ triumphatus est:
Av. jubilatus est: Cocc. prout occ. in fut. pual. 3. f. m.
sic: Ifa. 16. 10. Et in vineis non ovabitur neque
וְהָרָעִיצַ (cum kamets scil. pro pathach in ult. ob pau-
sam) vociferatio audietur: Bu. Conc. Triumphabi-
bitur, i. e. non erit jubilatus; Av. Neque jubila-
bitur: Cocc. seu clamabitur, &c. Pag. Quidam verò
id referunt ad rad. רָעַץ: ita Bu. Lex. quem, &c. ibi vide.
In Hithpael הִתְרָעִיצַ fecit se jubilaré, jubilavit; Av.

Cocc. clangentem se praeibit, Bu. Conc. Proit occ. in imper. hithp. (א. f. m. הַרְרֹעַ) in f. f. sic; Psal. 60. 10. Ad me Peleseth, i. e. Palästina: הַרְרֹעַ, clama: vel super me Peleseth jubila, aut clamā prae latitia. Sed R. Sal. Mihi conjungere, seu conjunge te, viz. dominio meo: Gath enim et Hazza, terras Pelistia, subjecit David. Targum: Super Pelistaeos jubila, d. congregatio Israel. Sed R. Himman. exp. Super me, vel mihi: i. e. anima mea, aut congregationi meae, dicebam: clama seu vociferare clamore scil. bellico: quia conjuravit adversus me Peleseth: &c. Pag. Clangentem te praebe: Bu. Conc. super me, d. Palästina, facte jubilare, &c. Est Ironia: Av. Jubila: Cocc. Contra me Palästina, clangentem age. Apostrophe est Ironica, quā exprobrat David antiquam Pelistaeorum insolentiam, qui contra Israelitas, inde a temporibus Schim-schonis ferociverant: Vide Jud. 16. & 1 Sam. 4. & 28. & sic etiam Isa. 15. Jun. Sed Psal. 108. 10. hoc modo scribitur (viz. in fut. hithp. a 3. f. m. הַרְרֹעַ, in f. f. sic:) super Peleseth: i. e. Palästina: הַרְרֹעַ clamabo: clamore scil. bellico. R. Sal. Vociferabor, ut timeat a me. Pag. Jabilabo. Coc. Clangorem edam. Bu. Conc. Contra Palästina, Clangentem agam, i. e. triumphabo victor: quod altero psalmo per Sarcasum Pelistaeis exprobraverat. Jun. Hæc verò & alia quædam in hithpael quidam referunt ad Hithpael ex rad. רָעַע ubi etiam vide. Item in 3. pl. m. fut. hithp. est, & occ. loco seq. הַרְרֹעַ clangorem edunt, Psal. 55. 14. Atque inde ex hac rad. רָעַע in hac clangendi seu vociferandi signif. est no. cum thau heemant. ab initio; viz. הַרְרֹעַ f. vociferatio, clamor, tam latitiae quam luctus; Pag. jubiliatio, triumphus, congratulatio, jubilus, &c. Av. clangor; fractus sonus, jubulum. ἀλαλαγμός, ὁλοσυγμός: 70. κραυγή, σπουδαία, &c. Coc. Significat sonitum tubæ incisum, & inæqualem; atque adeo confusum; ut cum classicum aut receptui canitur, vulgo Tarantantara. Ab hac voce quidam putant non abluere latinum nomen Triumphi, seu Triumphationis, prolata voce, non pro ipsa pompa & spectaculo. Jubilum recte veritas. Significat & clamorem tristem. Jer. 20. Reperies item, Nu. 10. Lev. 23. & sæpe alias in bonum. Et regimen הַרְרֹעַ, ut Num. 23. ubi regis jubulum, seu triumphum, quidam totum apparatus regium intelligunt, Item Ezr. 3. & Jer. 4. הַרְרֹעַ גְּדֹרָה vociferatione (jubilum) magnā. Num. 10. 5. Et clangetis הַרְרֹעַ sonitu inciso, seu tarantantara, & Jerem. 4. 19 הַרְרֹעַ classicum praelii, seu bellicum: idem 49. 2. & Num. 23. 21. הַרְרֹעַ & jubilus regis in eo: &c. Merc. Jubiliatio regis in eo est; h. e. habet Israel regem, & is ei innotescit, & populus cum jubilo eum excipit, ejusque faciem quasi videt, & dicta audit. Cocc. Jehovah Deus ejus cum eo est, & clangor regius est in eo: h. e. Deus illis maxime favet, suā præsentia sanctificans eos, & verbo suo, q. i. d. in iis veluti bucina personat. regit eos. Jun. Ordine verò Conc. venit hoc no. sic. In forma f. f. absol. occ. simpl. locis seq. הַרְרֹעַ clangor, vociferatio, Lev. 23. 24. 25. 9. Num. 10. 5. 6. 29. 1. Jo. h. 6. 5. 20. Ezr. 3. 11, 13. 1 Sam. 4. 5. Job. 8. 21. Psal. 27. 6. 89. 16. 150. 8. cui etiam formæ f. f. absol. רָעַע, רָעַע, & רָעַע præs. ut seq. הַרְרֹעַ & vociferatio, clangor, Job. 39. 28. Jer. 20. 16. Zeph. 1. 16.

הַרְרֹעַ clangor, vociferatio, Num. 31. 6. 1 Sam. 4. 6. 2 Chron. 13. 14. הַרְרֹעַ cum clangore. 2 Sam. 6. 15. 1 Chron. 15. 28. Ezra. 3. 12. Job. 33. 26. Psal. 33. 3. 47. 6. Ezech. 21. 27. Amos. 1. 14. 2. 2. הַרְרֹעַ & clangore, 2 Chron. 15. 14. Item in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum י cop. præf. הַרְרֹעַ vociferatio, Ezr. 3. 13. Jer. 4. 19. 49. 2. הַרְרֹעַ & clangor, Num. 23. 21. Item lil. signif. 3. hujus rad. רָעַע in præf. kal, רָעַע: est, confringere, gi, conterere, ri: Bu. Conc. &c. Vide ad initium rad. Prout occ. in præf. kal, 3. pl. cum י conv. præf. sic: רָעַע & confringent, Jer. 11. 16. Mica. 5. 6. In infin. kal, juxta normam esset (ut רָעַע vel רָעַע &c.) רָעַע vel רָעַע confringere, &c. Sed juxta quosdam occ. formā parum usitatā, in talibus, viz. cum pathach pro schurek aut cholem; ut & cum ה parag add. (de quibus tamen vide etiam in rad. רָעַע; ad quam quæ hic varia in hac rad. describuntur in Conc. plerique referunt) post formam cum cholem; sic: רָעַע confringendo, Prov. 11. 15. רָעַע confringendo, Isa. 24. 19. Prov. 25. 19. In imper. kal, a. f. m. רָעַע vel רָעַע confringitor, &c. bcc. in forma pl. m. cum cholem penult. sic: רָעַע confringimini, Isa. 8. 3. In fut. kal, a 3. f. m. juxta normam רָעַע & in 2. f. m. רָעַע confringet, confringes, &c. occ. in 2. f. m. formā quasi contractā, (רָעַע, &c.) cum pathach tantum in ult. absque cholem: sic: רָעַע confrigisti, Psal. 44. 3. Et rursus, a 2. f. m. in forma usitata הַרְרֹעַ, occ. cum י aff. sic: Ps. 2. 9. הַרְרֹעַ contes eos, virgā ferreā, & tanquam vas figuli confringes eos: confringendo disperges eos; & sic R. Sal. A. E. R. D. & R. Himm. ut & Hieron. similiter. franges eos. Sed 70. reges eos. Pag. Alli, depasces eos: in malum scil. pro conterere: 70. ποιμαίνεις, pascēs, seu reges: quasi pro רָעַע: de qua signif. infra in רָעַע. Sed juxta Kimchad Isa. 8. significat fractionem: ad hoc confirmandum, citat hunc locum, ex Psal. 2. Merc. Confringes eos. Bu. Conc. &c. vide etiam in רָעַע. Item occ. etiam in forma juxta normam, plena, 3. f. m. fut. kal, simpl. & cum י interrog. præf. רָעַע conterit, Job. 34. 24. הַרְרֹעַ num franget, Jer. 15. 12. Item, juxta quosdam, occ. 3. pl. m. fut. kal, in (forma quasi a rad. רָעַע, ubi etiam vide, & a 2. f. m. רָעַע), cum י aff. sic: רָעַע frangent tibi, Jer. 7. 16. Sed, juxta quosdam, in hac confringendi signif. occ. e iam conjug. Niph. phal, רָעַע confringi, conterī: Prout occ. in fut. niph. 3. f. m. sic: Prov. 11. 15. רָעַע רָעַע malus confringetur, &c. Pag. Sed malim, conterendo conteretur, homo, scil. quum fide jusserit, &c. ut רָעַע sit infin. kal, a רָעַע: sicuti רָעַע a רָעַע. Sæpe enim in verborum geminatione activum passivo jungitur: Ut Job. 6. 2. רָעַע רָעַע appendendo appendatur. Porro conterendi significatio, (ut supra dictum ad initium rad.) tota est a רָעַע. Quidam incommodiūs, malē afficietur: etsi radicem eandem רָעַע, nobiscum faciant. Sed conterendi, & mali, significationem, in eandem radicem intrudunt: nos cum R. Himm. discernimus. Merc. Cev. Confringetur: Bu. Conc. Et sic in Prov. 13. 20. Et faciens amicitiam cum stultis, רָעַע conteretur, Amicus flutorum similis efficietur: Pag. viz. ex signif. rad. רָעַע, quasi associabatur, illis, scil. etsi forma vocis ad duplicatorem ordinem pertinent. Merc. Ab. Ezra. vertit ut nos reddimus: sed R. Himm. Qui conjun-

git se, & facit amicitiam cum stultis, conteretur & peribit: quia illorum discet opera; Pag. **רוצה כסילים** qui confociat se stolidis, (is) **רוץ** pejor efficietur: (videlicet, futur. ex niph. hujus rad. **רוץ** in mali signif.) sed vide etiam rad. **רעץ** Bu. Lex. Qui verò se confociat stolidis, efficietur pejor. Jun. itidem ex hac rad. **רוץ** in mali signif. Sed in altero textu, cap. 11. 15. Sic exp. Omnino confringitur, Hebr. confringendo confringitur: (utrumq; scil. sumens ex rad. **רעץ**) qui spondet pro extraneo: i. e. qui fidem suam interponit alienis negotiis; Jun. Confringetur; Bu. Conc. ad utrumque locum: Sic etiam, juxta quosdam, in hac confringendi signif. venit conjug. hithpaël, **והתרועץ** confringi, confringere se &c. Prout occ. in præt. hithp. 3. f. f. (sed de hoc etiam vide in rad. **רעץ** Bu. Lex.) & in infin hithp. cum ל præf. sic: **והתרועץ** confracta est, If. 24. 19. **והתרועץ** ad conterendum, conteretur tandem, Prov. 18. 24. Item ex hac rad. **רוץ** in hac 3. conterendi signif. in Bu. Conc. est 1. **רוץ** f. confractio, &c. Prout occ. cum י aff. præf. locis sic: **וירעץ** & contritio, Eccl. 1. 14. 2. 11. 17. 25. 4. 4. 6. 6. 9. Et 2. hinc etiam in Bu. Con. no. **רעץ** m. idem significans pro contritione, scil. aut confractio: Eccl. 1. 17. Sed tam hoc, quam no. præced. plerique potius referunt ad rad. **רעה**: uti etiam eorum forma videtur indicare potius ordine n. quiescentium lamed he, quam **והתרועץ** vel duplicantium **והתרועץ**. Item, hic etiam in hac rad. **רוץ**: quidam alia quædam ponunt nomina, quæ hic in Bu. Conc. inter nomina non describuntur. Ut 1. hinc juxta quosdam est no. **רעץ** m. vociferatio, clamor, tam lætitiæ, quam luctus; Pag. Prout occ. cum י aff. Job. 36. 32. Annuntiabit eam, nempe pluviam, **והתרועץ**, h. e. **והתרועץ**: vociferatio ejus, i. e. tonitrus ejus; a **רוץ** quod est, clamor, vociferatio. Sed R. M. seh, Annunciabit pluviam unusquisque socio suo. Qui enim fruges congregavit, & recondidit in horrea, veniente pluvia, iis qui non congregarunt, ait, Deus fruges eripuit è manu vestra: juxta illud; Job. 5. 11. Ut ponat humiles in excelsis. Et rectum est ut **והתרועץ** sit loco **והתרועץ** ei. Pag. Vel potius, sic enim faciunt coloni reconditoribus frustum, (seu frugum, Dardanariis) adveniente pluvia, ut eos ad invidentiam pluvie illius provocent, & commoveant: & his verbis utuntur, Quinetiam hanc, scil. pluviam, (vel id quod ex pluvia hujus fecunditate proveniet) eripuit Deus è manu illius. Juxta illud. &c. ut in Pag. Cev. Ille vult colonos hoc dicentibus reconditoribus frugum, Liberavit nos Deus è manu vestra. Merc. Item 2. hic etiam inter nomina quidam ponunt no. cum mem heemant. viz. **רעץ** m. malignus, maleficus, Prov. 17. 4. & Isa. 9. 17. unde plur. **רעצים** Isa. 1. 4. malefici, &c. est autem no. ex forma part. hiph. (de quo proinde ejusque locis vide supra in part. hiph. in Conc.) ex hac rad. sed vide & infra in rad. **רעה** Bu. Lex. Item 3. hic etiam quidam locant, ut Toar five adject. no. in Prov. 25. 19. Dens **רוץ** fractus. &c. Pag. Confractus: est Toar pro part. pass. nisi malefisse benoni a **רוץ**, in confringendi signif. (confusus scil. ordinibus cum **רעץ** de dente, qui hebraicè est gen. fam. a masc. **רוץ**. Quidam exp. male affectus: sed omnia confundunt. Est q. d. labescens. vernaculè, qui se rompt: Hieron. dens putridus. Sed

est & **רוצה** pascens: benoni scil. fam. Milra, a rad. **רעה** Merc. Item, ead. forma **רוצה** est makor seu inf. kal, ex hac rad. **רוץ**: nam est longum, (cum accentu scil. in penult.) quia he redundat: juxta R. D. in lib. rad. (five, est pro **רוץ** infin. kal, cum י, parag.) & sic venit, If. 24. 19. **רוצה** confringendo confracta est terra: Pag. Quidam inconcinniùs, malefendo depasta est: Merc. quasi scil. prius esset infin. kal, ut dictum, ex **רוץ** in malefaciendi signif. alterum verò esset præt. hithp. ex **רעץ** in signif. radices **רעה** &c. Vide etiam in rad. **רעץ** & **רעה**. Bu. Lex. Omnino confringet se terra, omnino disrumpet se terra, &c. Heb. confringendo, confringet se, disrumpendo disrumpet se: & sic sequentia: ut supra, v. 3. i. e. Perfundabuntur & ruent omnia: quod hic exaggeratur congerie verborum. Jun. Item locus, Pro. 18. 24. ad infin. hithp. notandus: **איש רעים להתרועץ**: vir amicorum ad contrahendum amicitias, & est amicus conjunctior fratre, Pag. Vel, ad confociandum se, scil. socios parat. Nam **רוץ** interdum, cum **רעה** confunditur ob vicinitatem: vel ita **רעה** fit conjug. hithp. ex forma quadrata: ut à **רעה** fit **רעה**, & à **רעה** fit **רעה** & ejusmodi. Merc. Sed R. Himman. deflectit hoc verbum in hithp. à **רעץ** contere: Merc. Cev. Sic enim exp. Viri amicorum, i. e. qui se vertit ad conciliandum amicos multos, finis est **והתרועץ**, ut conteratur. Qui enim dispergit opes ad voluntatem hominum, ut illos sibi conciliet, consumptis tandem opibus, à suis conteritur amicis. Pag. Viro amicorum colenda est amicitia: vel. Vir amicorum habendus amicus est: forma hinc est, sed significatio à **רעה**. Alia etiam ex hac conjug. hithp. vide in rad. **רוץ** Bu. Lex. Viro cui sunt amici, (Hebr. viro amicorum) colenda est amicitia. Jun. Illud etiam ad infin. hiph. notandum: Psal. 15. 4. juravit **והתרועץ** se affligere, seu ut se affligat, & non mutabit. 70. Qui jurat proximo suo, & non decipit. Pag. Et sic acceperunt ac si esset **רוץ** proximus: viz. cum he hajediha five demonst. quod pertinet ad **רוץ**; de quo infra. Merc. R. D. verò exp. juravit affligere corpus suum jejuniis & fletu: & non mutabit illud quod juravit: & sic A. E. Malefacere jejunando, ut caro scil. fiat macilenta: & Targum, Qui jurat ut malefaciat corpori suo, & non mutat: & R. Sal. Malefacere sibi ipsi. Pag. Juratus in damnum suum: (Hebr. ad malefaciendam, viz. sibi) non tamen mutat, Jun. Confer, Zach 8. 14. Pag. sed in altera vociferandi signif. illud venit sic: Mich. 1. 10. ut quid **רוץ** vociferaberis vociferationem? Pag. vel. vociferando? potest enim esse infin. pro **רוץ** vel. vociferatione, vociferaris vel vociferationem? cum accusativo suæ actionis. Male quidam, triumphas pro amico. Kimchi verò nomen facit. Merc.

Rad. 32. **רוה** est, contere, confringere; h. e. **שבר**, inquit R. D. Pag. contundere concussionem: in passivo poel, ut infra, Merc. Cev. friavit, affriavit; contrivit, contudit: & propriè dicitur de leguminibus friabilibus: & est cogn. cum **פיר** labefactavit. Hinc per Metath. friio, affrio, infrio. Av. Non autem textualiter venit in kal, sed à piel in forma poel **רוה** concutere, quassare; Bu. Lex. in pass. pual, ex forma poel, est **רוה** friatus est, concussus est friando: Pag. Bu. &c. Prout occ. in fut. poal, à 3. f. m. **והתרועץ**

concutitur. in 3. pl. m. cum kamets pro scheva penult. ob pausam, sic: Job. 26. 11. Columnæ coeli concutiantur: Bu. Conc. agitantur: Coc. affriabuntur: i. e. concutientur; Av. conterentur: ut R. D. exp. vel commovebuntur: ut idem ait posse exponi: viz. ex doctoribus. qui in hac signif. utuntur hoc verbo geminato רפרר Pag. scil. pro, nictare oculo: & רפרר est nictus oculi, ut & רפרר, sunt fenestæ in domibus æstivis factæ ad intromittendam ventum, ut ventus aerem agitet: & sic possit exponi, concutientur: nam unum ex altero sequitur: Merc. Cev. Idem, Targum: A. E. & R. Levi. Et sic R. Moseh exp. Columnæ coeli, quæ sunt stabiles, commovebuntur, vel contremiscent, aut stupebunt: & erunt veluti homo qui est stupidus, & quod eat, ignorat: atque ita indicat tempus terræ-motus: unde perut fol exp. Int. idum Dei voluntate columnæ coeli, i. e. terræ, ac illius partes, aut quatuor elementa, quibus inniti videntur coeli, commovebuntur ac contremiscent, quum, scilicet, venerint, vel venerit terræ-motus: Pag. 70. διαπερσύναν: Aq. διεκνήθονσαν: Coc. Atque inde ex hac rad. ררר sunt no. seq. 1. no. ריפה f. triticum-confusum, contritumque in mortario: Pag. quasi contusionem seu confractionem dicas: grana, vel legumina-confusa ex filiquis: Merc. Unde in forma pl. f. ריפות confusa, grana commolita, quæ latini molam dicunt: Bu. Lex. Ptisana friabiles, quæ facile possunt contundi: Av. Ptisana, juxta Hieron. Coc. Prout occ. in hac forma pl. f. cum. ה dem. præf. idque vel plenè cum jod penult. sic: 2 Sam. 17. 10. וְיִשָּׁח עָלָיו Et expandit super illud: Bu. Lex. Et extendit super eum, scil. puteum. Pag. הריפות, molam: Bu. Lex. tritica-confusa: Hieron. Et expandit velamina super os putei, quasi siccans ptisanas, i. e. hordeæ decorticate. Pag. Et sparsit super ipsum hordeæ confusa, Av. Et sic: Prov. 27. 22. (def. scil. cum chirek tantum absque jod penult.) Si tundas, Coc. vel, contuderis stultum in mortario, בְּחִיּוֹת הָרִיפּוֹת in medio molarum, Bu. Lex. vel triticorum-confusorum, pistillo: Hieron. In pila, quasi ptisanas, feriente desuper pilo: Pag. In mortario, inter ptisanas: Av. Inter molas, pistillo: Ferrar. entre-farras: εν μέσσω πεισσομένων, Coc. 70. εν συνεδρίσιν αιδουμένων: Av. i. e. in medio concilio inhonorans, non tolles stultitiam ejus. Et sic Targ. si verberaveris, seu percusseris, aut contuderis, stultum in mortario, in medio ריפות, i. e. coetus, aut congregationis, &c. Unde R. Levi & R. Himman. Metaphoricè exp. sic: Quod si multoties erudieris, increpaveris, correxeris, ac monueris virum stultum, non tamen recedet ab eo stultitia ejus. Pag. Et expandisset super illud (tegumentum scil. in superficie putei) molam: i. e. grana tusa & commolita: Sic Jun. priorem textum transfert & explicat. Et sic etiam alterum exp. Sed si contunderes stultum in mortario, cum mola, (Hebr. in medio molarum,) pistillo, &c. Jun. Item hinc etiam 2. est no. cum thau heemant. ab initio, viz. ריפּה f. contritio: Pag. (malè quidam hoc no. revocant ad rad. רפה de quo infra Merc.) sanatio, curatio: formam enim hinc habet sed significatione pertinet ad רפה: Bu. Lex. friatio: confusio; Av. Prout occ. hoc no. cum ל præf. sic: Ezech. 47. 12. וְעֵלְהִי & folium ejus, לְתִרְפָּה pro

contritione: i. e. ad contritionem sanandam: seu, ad sanitatem contritionis; ut R. D. exp. & sic Hieron. & Targ. לְרִפּוֹת, ad medicinam, vel sanitatem, nempe contritionis; quia scil. ponent folia hujus arboris super omni contritione seu fractura, & sanabitur: quod R. Sal. dicit esse juxta illud; Jer. 6. 14. Et sanabunt contritionem filiarum populi mei: Pag. Et folium ejus erit ad friationem, i. e. friabitur in usum medicinæ, Av. Et folium ejus sanationi: 70. εις υγισίαν: Belg. Heeling: Confer. Apoc. 22. 2. εις διαπραξιαν των εθνων. Notio est à רפה: solent enim verba imperfecta sua derivata inter se permutare. Cocc. (Ideo sunt fructus earum cibo,) & folia earum curationi: Jun. Sanationi, seu curationi; Bu. Conc.

Rad. 33. רוץ est currere, τρέχειν: Pag. Cocc. viz. cum promptitudine & propensione currere, ut quidam volunt: ut, scil. affine sit verbo רצה voluit, &c. tribuitur autem corpori: Merc. Currere, currere; concurrere, discurre, excurre, præcurrere, &c. Bu. Lex. In præf. kal, רץ: properavit currendo. cucurrit; decurrit velociter: & dicitur tantum de hominibus; non autem de aquis, vel aliis rebus. Cogn. cum רצה, benevolentiam habuit: nam ad illos currendo properamus, quorum nos tenet desiderium, & quorum voluntate delectamur. Hinc רץ עץ curro: רץ עץ, cursus cum strepitu: & רץ עץ subito cum impetu; item Germ. risch, i. e. velociter: Av. Occ. autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In præf. kal, 2. f. m. cum he parag. add. & in 1. f. simpl. sed in 3. pl. simpl. & cum ! conv. præf. רצה cucurristi, Jer. 12. 5. רצה cucurri, 2 Reg. 5. 20. רצה cucurrent, Jer. 23. 21. רצה & current, 1 Sam. 8. 11. & in part. ben kal, occ. in f. m. simpl. sed in forma pl. m. simpl. & cum ה dem. præf. (pro quo cum ה dem. semel est cum nun pro mem finali ex forma Chald.) ut & cum ל & ל præf. prout sequuntur: רץ currents, cursor; Gen. 18. 7. 2 Sam. 18. 22, 24, 26. 2 Reg. 5. 21. Job. c. 25. Jerem. 51. 31. רצים currentes, 2 Sam. 15. 1. 1 Reg. 1. 5. Hag. 1. 9. רצים cursores, 1 Reg. 14. 27, 28. 2 Reg. 10. 25. 11. 6, 11, 19. 2 Chr. 12. 10, 11. 23. 12. 30. 6, 10. Esth. 3. 12, 15. 8. 14. רצה cursum, 2 Reg. 11. 13. רצים cursoribus, 1 Sam. 22. 17. 2 Reg. 10. 25. רצים & cursoribus, 2 Reg. 11. 4. Item infin. kal, juxta normam est רוץ currere: sed, pro eo, præter normam occ. cum kamets penult. ante cholem & aleph in ult. sic: Ezech. 1. & animalia, aut bestia, (ubi obiter videre est non tantum hominibus hoc verbum tribui, ut supra asseruit, Av.) רצה currendo: Bu. Conc. Pag. pro currebant: sed hoc est à רצה in eadem signif. nam aleph est loco he 3. rad. quanquam à plerisque citatur in hac rad. ut arbitror, ratione significantiæ; Pag. Quidam faciunt radicem per se רצה, quæ significet discurre: Merc. רצה ושוב currebant & revertabantur: est pro infin. רוץ: Coc. Vide etiam rad. רצה. Item occ. etiam infin. kal, juxta normam cum ל præf. sic: רוץ ad currendum, 1 Sam. 20. 6. Psal. 19. 6. Prov. 6. 18. In imper. kal. f. m. occ. simpl. vel def. cum kibbutz, vel plenè cum schurek, ut seq. רץ curre, 1 Sam. 20. 37. Zach. 2. 8. רוץ curre, 2 Sam. 18. 23. 2 Reg. 4. 26. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum ה parag. add. idque vel cum schurek, vel, pro eo, cum kibbutz ult. vel penult. in utroque: cui ult. etiam

etiam cum **ר**, parag. & schurek penult. **י** cop. est praf. ut seq. **רו** curram, 2Sam. 18.23. 22.30. Psal. 119. 32. **רו** curram, Psal. 18.30. **רו** curram, 2Sam. 18.19. **רו** curram, 2Sam. 18.22. **רו** & curram, 2Reg. 4.22. item in 2. f. m. occ. simpl. loco seq. **רו** curre, Prov. 4.12. sed in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. vel plenè cum schurek, vel def. cum kibbutz in ult. sic: **רו** curret, Job. 15.26. Psal. 147.15. Prov. 18.10. Jer. 51.31. Hab. 2.2. 4.42. **רו** curret, Job. 16.14. Sed cum **י** conv. praf. occ. semel cum cholem pro schurek in ult. sed sapius cum kam. chat. pro cholem in ult. ut seq. **רו** & occurrit, 2Sam. 18.21. **רו** & cucurrit, Gen. 18.2. 24. 17.29. 29.13. 33.4. Num. 11.27. 17.12. Jud. 7.21. 1Sam. 35. 4.12. 17.22.48. 51. 2Sam. 18.22. 1Reg. 18.46. 15.10. 2Reg. 23.12. Dan. 8.6. Sic etiam in 3. f. f. fut. kal, à simplice forma **רו** vel **רו** curret, &c. occ. cum **י** conv. praf. & kam. chat. pro cholem, schurek, vel kibbutz in ult. locis seq. **רו** & cucurrit, Gen. 24.20.28. 29.12. Jud. 13.10. Eccl. 12.6. & in 1. pl. fut. kal, à simplice forma **רו** curremus: occ. cum **י** parag. add. & cum kamets pro scheva in prima ob pausam, loco seq. **רו** curremus, Can. 1.4. in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum **י** conv. praf. idque vel plenè cum schurek, vel def. pro eo, cum kibbutz penult. in utroque: ut & cum nun parag. add. eodem modo, vel cum schurek, vel cum kibbutz penult. ut seq. **רו** current, Prov. 1.16. Isa. 55.5. 59.7. **רו** current, Isa. 40.3. **רו** & cucurrun, Josh. 8.19. **רו** & cucurrun, Josh. 7.22. 1Sam. 10.24. **רו** current, Joel. 2.4.7. **רו** current, Psal. 19.5. Joel. 2.9. Item occ. etiam ead. forma 3. pl. m. fut. kal, cum nun parag. add. & kibbutz penult. viz. post **י** interrog. praf. sic: Amos. 6. 12. **רו** an, vel num, current **י** בסלע סתים in petra equi? Pag. Bu. Conc. An cursuri essent in petra equi? docet Deus fieri non amplius posse, ut stent peccatores: quam ut in rupe cursus aut aratio fiat. &c. Jun. (quo in loco patet etiam hoc verbum de equis dici) in piel, in forma poel **רו** discurre: Bu. ma. cursavit, frequenter cucurrit: Av. Prout occ. in fut. poel, à 3. f. m. **רו** discurret; &c. in 3. pl. m. cum tseri pro scheva penult. ob pausam, sic: **רו** discurrent, Nah. 2.4. In hiphil **רו** currere, seu excurrere fecit, fugavit: Bu. Lex. fecit currere: sed sine accus. fit neutrum, cucurrit: Av. Notat celeritatem actionis, rei, vel personæ: & interdum, currere facere, i. e. curriculo deferre: nam quod quidam volunt in hiphil esse absolutum, id absque exemplo putant: Merc. Occ. autem in imper. hiph. f. m. cum **י** cop. praf. & in forma cum tseri tantum absque jod in ult. sic: 1Sam. 17.17. **רו**, Et curre (ad) castra: Pag. Av. vel potius, fac currere, i. e. curriculo defer: Merc. Et currere fac, vel deportata, Bu. Conc. aut. celeriter deporta: Bu. Lex. Et celeriter defer (ad) castra: i. e. matura ad castra; nam in conjug. hiphil est etiam, cursim ferre, vel adducere, celeriter expedire, seu maturare. &c. Coc. Et celeriter deportato in castra: Hebr. fac currere, &c. Jun. In fut. hiph. à 3. f. m. **רו** currere faciet, fugabit, &c. occ. in 1. f. cum **י**, & **י** aff. sed in 3. f. f. simpl. ut & in 3. pl. m. cum **י** conv. praf. simpl. plenè: sed cum **י** aff. occ. post kibbutz pro schurek penult. & def. cum chirek

tantum absque jod hiph. in ante penult. ut seq. **רו** currere faciam, fugabo eum, Jer. 49.19. **רו** fugabo eos, Jer. 50.44. **רו** celeriter extendet, Psal. 68.32. **רו** & festinato tranfmiserunt, 2Chron. 35. 13. **רו** & festinato eduxer. eum, Gen. 41.14. atq; inde ex hac rad, **רו** est 1. no. cum mem heemant. **רו** m. cursus: Pag. Bu. &c. 70. **רו** Coc. prout occ. cum **י** dem. praf. loco seq. **רו** cursus, Eccl. 9.11. Item 2. hinc etiam no. cum mem itidem heemant. **רו** f. contritio, confractio: Pag. oppressio, conculcatio: quidam exponunt cursum, passivè: Merc. concussio: forma hinc est, sed significatio a **רו**; Bu. Lex. concussio: i. e. vexatio innocentum: quasi à rad. **רו**: Coc cursus: incurfus velox, & repentina: Av. Prout occ. in hac absol. forma & in contritionis signif. cum **י** dem. praf. sic: Jer. 22.17. **רו** ועל הקרצות; Et super contritionem ad faciendum: Pag. Et ad incurfionem faciendam: viz. prospiciunt oculi tui: Av. Et ad concussionem quam perficias; Jun. Sed sapius venit hoc no. in signif. propria hujus rad. viz. pro cursu. Pag. Bu. &c. prout occ. in forma f. f. constr. simpl. cum schurek penult. sed cum **י** praf. cum kibbutz penult. ut & cum **י** aff. simpl. plenè cum schurek; sed cum **י** praf. cum kibbutz pro schurek in ante penult. ut seq. **רו**, 2Sam. 18.27. **רו** sicut cursus, 2Sam. 18.27. **רו** in cursu eorum, Jer. 23.10. **רו** in cursu eorum, Jer. 8.6. item inter nomina quidam ponunt 3. no. **רו** m. currens, cursor; & in pl. m. **רו**, & in forma cum nun **רו** cures, &c. quæ vide in part. ben. kal supra ex Bu. Conc. ad initium verbi. Item reliquæ quæ ex hujus verbi forma confringendi significationem habent; ut in niphil **רו** prat. & **רו** fut. ut & in hithpaël, a prat. **רו**, in fut. **רו**; & ex hiph. in fut. **רו**, &c. vide infra in rad. **רו**; in hifce scil. conjug. istius rad. Bu. Lex. Locus autem ad fut. hiph. notandus, viz. Psal. 68.32. Chus, i. e. Æthiopia, **רו** currere faciet manus suas Deo: Pag. i. e. celeriter extendet. &c. ad Deum. Merc. Hieron. Æthiopia festinet dare manus Deo; & Targ. Filli Æthiopiæ current ad extendendum manus suas in oratione coram Deo; vel, currere faciet manus suas cum muneribus Deo: ut R.D. exp. Dixit autem de manibus; Currere faciet manus suas, quanquam pedes sunt qui currunt, eò quod manus sunt quæ munera ferunt, & offerunt. Pag.

Rad. 24. **רוש**, vel **רוש**, in prat. kal, **רוש**, est, pauperari depauperari, pauperem esse, fieri, aut effici: egere, indigere; Pag. Bu. Conc. Venit cum **רוש** & **רוש**: quidam etiam conferunt cum **רוש**, ejcere, & in passiva voce, ejici Possessione vel hæreditate excuti seu destitui, exterminari, facultatibus seu fortunis everti, Merc. 70. per **רוש** reddunt hoc verbum: Coc. Egit inopiam habuit, depauperatus est: idem quod **רוש**. Et cogn. cum **רוש** possedit: nam est pauperrimus qui caret possessione. & quem alii tanquam servum detinent seu possident. Hinc **רוש** pauper, inops: **רוש** tenuis; & retrò lectum hinc etiam **רוש** privo, **רוש** privatio, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in prat. kal, 2. pl. loco seq. **רוש** pauperantur, Psalm. 34. In piel, ex forma scil. poel **רוש** depauperare: Bu. ma. ad egestatem redegit, excidit: Av. seu extermi-

navit, ita scilicet ut non ultra civitates habitentur, nec sint in illis possessiones aut hereditates, &c. prout quidam exponunt, Merc. Prout occ. in fut. piel 3. f. m. loco seq. **רוש** depauperabit, Jerem. 5. 17. In pual **רוש** depauperari: ad egestatem redactus est seu pauper factus est, &c. Pag. Prout occ. in præter. pual 1. pl. loco seq. **רוש** depauperati sumus, Mal. 1. 4. In hitbpael ex forma poel, **רוש** pauperem se fingere: Bu. seu ostendere: pauperem seu paupertatem præ se ferræ: Pag. seu pauperem se simulare: Coc. prout occ. in part. hitp. f. m. (hæc autem geminata possunt etiam esse à rad. **רוש**; juxta R.D. Pag.) loco seq. **רוש** pauperem se fingens. Prov. 13. 6. Atque inde ex hac rad. **רוש** sunt nomina seq. 1. no. **רוש** vel interdum cum epenthesi literæ aleph, **רוש** m. pauper: Pag. Bu. Av. **רוש**: Coc. indigens; non habens, vel qui extra est, aut profusus non habet hereditatem vel possessionem: Merc. Cev. Av. prout occ. in f. m. absque aleph locis seq. **רוש** pauper, 1 Sam. 18. 23. Prov. 14. 20. 18. 23. 19. 1. 7. 22. 28. 3. 6. 29. 12. Eccl. 4. 14. 5. 7. sed in forma cum aleph epenthetico occ. simpl. & cum **רוש** dem. præf. **רוש** pauper, 2 Sam. 12. 1. Prov. 10. 4. **רוש** pauper, 2 Sam. 12. 4. & rursus in forma absque aleph cum **רוש**, **רוש**, & **רוש** præf. ut seq. **רוש** & pauper, Proverb. 13. 8. **רוש** & pauper, Psal. 82. 3. Prov. 22. 2. **רוש** pauperi, Prov. 17. 3. 28. 27. **רוש** & pauperi, 2 Sam. 12. 3. & in forma pl. m. occ. simpl. cum aleph penult. sed cum **רוש** præf. cum kamets tantum, absque aleph in penult. sic: **רוש** pauperum, Prov. 12. 23. **רוש** in pauperes, Prov. 22. 7. item 2. hinc etiam no. **רוש**, vel **רוש**, vel **רוש**, vel cum epenthesi aleph **רוש**, paupertas, pauperies, egestas, penuria mendicitas: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma cum. jod post chirek. & tseri, vel cum aleph post tseri simpl. ut seq. **רוש** paupertas, Prov. 28. 19. **רוש** paupertas, Proverb. 13. 18. **רוש** idem, Prov. 30. 8. ut & cum **רוש**, pro **רוש**, ob paupiam, vel cum jod, vel cum aleph penult. post tseri, sed cum **רוש** aff. post jod sequens tseri in penult. ut seq. **רוש** paupertas tua, Prov. 24. 34. **רוש** idem, Prov. 6. 11. **רוש** paupertatis suæ, Prov. 31. 6. **רוש** paupertas eorum, Prov. 10. 15. item hinc etiam quidam volunt esse no. **רוש** m. toxicum: juxta R.D. Deu. 32. Uva eorum, vel potius, uvæ eorum, uvæ **רוש** toxici. Cætera verò sunt cum aleph, **רוש** idem: sunt enim qui dicunt, quod in capite aspidis est venenum, aut toxicum, & propterea appellari **רוש**, quod caput significat. Est & toxicum, quod est genus herbarum, cujus succus toxicatus immiscetur aquæ, quæ accepta interimit hominem, & appellatur aqua **רוש**, ut habes in radice **רוש**: Pag. Kimchi de missione nihil dicit, sed solum aquam toxici, **רוש** Jer. 8. 14. dici aquam vel succum, qui ex hac herba exprimitur, quæ eum potionant quem volunt interimere: & ideo appellatur aqua toxici: herba venenatissima, nostris, ut dicunt terris ignota. Forsan est cicuta, vel aconitum, aut similis herba lethalis, Merc. Cev.

Rad. 35. **רוש** est macere, maciare, i. e. macrere, seu macrescere: h. e. macrum fieri; vel transitive attenuare: Pag. seu emaciare, & macilentum reddere: Merc. Maciavit, emaciavit, macrum reddidit, ad extremam maciem perduxit. Hinc aspiratione mutata

in g, fit gracilis: Av. Occ. autem hoc verbum in præter. kal, 3. f. m. loco seq. **רוש** emaciatus est, Zeph. 2. 11. in niph. **רוש** emaciatus est, macruit, seu marcuit: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. loco seq. **רוש** emaciabitur, Isa. 17. 4. atque inde sunt nomina 1. no. aff. m. **רוש** macilentus: inde no. in f. f. quod occ. locis seq. **רוש** macilenta, Num. 13. 21. Ezech. 34. 20. item 2. hinc etiam no. cum jod post chirek pro 3. rad. he, significans maciem, macilentiam, &c. & occ. loco seq. **רוש** macies, Isa. 24. 17. item 3. hinc etiam no. masc. cum nun heemant. in fine post **רוש** cholem significans etiam maciem aut macorem, &c. quod occ. locis seq. **רוש** macies, Psal. 105. 15. Prov. 14. 28. Isa. 6. 17. Mic. 6. 10. Ad hanc etiam rad. **רוש** quidam referunt no. cum **רוש** heemant. ab initio. viz. **רוש** f. Ezech. 44. 14. quod Cedri speciem esse putant. à tenuitate, quod licet procera sit tamen gracilis, non frondosa nec resinâ pinguis: Merc. vel pinus, a gracilitate, Sed Hieron vertit illicem: Av. Est species arboris quæ cum **רוש** jungitur: & cupressus à quibusdam vertitur. Coc. Sed de eo vide etiam rad. **רוש**: Merc. Bu. Lex. ad illam enim rad. sub **רוש** radicali communiter refertur.

Rad. 36. **רוש** est, lugere: unde **רוש** luctus: Pag. nescio unde quidam recentiorum, coctionem, vel elixationem exponunt, qualis fit in mortuorum exequiis; unde &, pro taberna transferant: faciunt convenire cum verbis **רוש** & **רוש**. Alii pro convivio exponunt, ut infra habes: Merc. **רוש** pransus est in exequiis mortuorum, & in luctibus super mortuos. Hinc **רוש** prandeo, **רוש** prandium præbeo, & **רוש** prandium. Non autem venit hæc rad. verbaliter in textu: Av. Sed inde est 1. no. illud præced. cum mem heemant. **רוש** m. quod est **רוש** luctus, juxta R.D. vel curator, aut designator funebris, juxta quosdam; qui scilicet informat de omnibus quæ ad luctum & parentalia pertinent: Bu. Lex. vel substantivè, prandium convivium quod habetur in exequiis mortuorum, ad consolandum superstitēs: Av. prout occ. hoc no. sic: Jer. 16. 8. Ne ingrediaris domum **רוש** luctus, &c. Sed Hieron. exp. in domum convivii; quod scilicet fit in exequiis mortuorum. Et sic R. Sal. exp. in domum **רוש** convivii: Pag. scilicet funebris: Sed Kimchi exp. in domum **רוש** lugentis: idque inquit, juxta præfatos Hebræos: vide Kethuboth, fol. 59. 1. Bu. Lex. Kimchi, **רוש** domum luctus: Coc. (In domum) lugentis: Bu. Conc. Item 2. hinc etiam no. cum mem itidem heemant. & chirek sub se (no. autem præced. habet pathach sub mem) viz. **רוש** m. luctus: Pag. luxus funebris: Bu. Lex. Prandium, convivium, **רוש** prandium splendidum: Av. Prout occ. hoc no. in forma f. m. constr. sic: Am. 6. 7. **רוש** & **רוש**. Et appropinquabit luctus se extendentium (minis rectè quidam extensionum vel superfluitatum: Mer.) in lectis suis, & deliciis affluentium: vide etiam in rad. **רוש**. Pag. Et recedat luxur luxuriantium: & sic R. Sal. Et amovebitur convivatio luxuriosorum: & probat ex veteribus hanc vocem Mirzach, idem esse quod convivium. Sed Ab. Ezra exp. Canticum: quibusdam est; designatio, apparatus scilicet. omnis convivialis propter mortuos. Bu. Lex. Et recedat convivium luxuriosorum: Av. vel, recedat epulatio putrescentium: R. Sal. **רוש** explicat **רוש** convivium. Is observat in

Talmude id usurpari de conviviis in honorem divorum institutis; ut in honorem Baalphégor. Cocc. Tunc, amovebitur designatio redundantium: i. e. descriptio illa quæ in conviviis accuratissime solebat fieri à modiperatoribus & magistris conviviorum; ordines convivantium, triclinia, fercula, cantiones, porculæ, unguenta, coronas, odoramenta, & reliquum luxum moderantibus. Jun. qui priorem textum sic explicat: Denique (in) domum convivii ne ingreditur: convivii, viz. ullius quod celebraret hilariter inter populares. Nam in versu præced. prohibentur comites qui funus prosequuti fuerint ut non conficiant silicernium, i. e. cænam, quæ veteres funus exsequuti utebantur ad consolandos proximos & necessarios mortui: sic Ezech. 24. 17. & seq. Jun.

Rad. 37. רָמַי per metath. est idem quod רָמַי: quod apud doctores Hebræos est, annuere, innuere, indicare ostendere: juxta R. D. & A. E. Unde & Targum, Prov. 10. 10. pro רָמַי annuit oculo; habet רָמַי qui annuit, &c. Quidam conferunt cum transp. רָמַי inundare, & רָמַי psallere: item cum רָמַי, quod exponunt elixare; quod hæc tria celerem & raptum motum designant: sed Satis est conferre hoc verbum רָמַי cum Chaldæo רָמַי Merc. Spectavit, collimavit, Bu. Lex. Annuit, representavit, significavit; idem quod רָמַי in Targum & apud R. R. Av. i. e. innuere, nutu designare, collimare, &c. Cocc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, à 3. f. m. רָמַי, vel רָמַי in 3. pl. m. cum nun parag. add. sic; Job. 15. 12. רָמַי רָמַי. Et quod innuunt, pro inuunt, (vel nictant, celeriter scil. & subtiliter: Merc.) oculi tui? Pag. Et quid collimant, quid innuunt, vel quorum spectant, oculi tui? Bu. Lex. Et cur oculi tui annueat? Av. quod collimant oculi tui? vel, quid designant? Chald. רָמַי innuunt: nam qui collimat, innuit: Cocc. Aut, quid collimant oculi tui? i. e. quid spectas? quo studio transversus raperis? Metaphora à jactatoribus sumpta. Jun.

Rad. 38. רָמַי inde No. רָמַי quod est שַׂר princeps, & רָמַי rex; juxta R. D. Pag. רָמַי ex locorum circumstantia quidam colligunt proximum à regibus gradum obtinuisse, viderique dictos ab intellectu subtilitate in rebus cognoscendis, & decidendis causis, qui leges etiam & jura conderent, & consultationibus gravioribus præessent: a radice רָמַי. Nam שַׂר principes, ut vertuntur, leviorum in aula officiorum putant obtinuisse administrationem, ut laniis, pistoriis, pecoribus, tributis, & id genus rebus fuisse præfectos: quum רָמַי essent, quales in aulis sunt consiliiari, legis periti, vel legislatores. Sed vera nominis ratio ignoratur: & forsitan etiam summi hoc nomine significabantur; Singulare tamen non memini me legere: quod eos adjuvât qui priorem sententiam tuentur: vernaculè, dictione generali, possumus reddere, Seigneurs. Merc. רָמַי est princeps, strenuus, consiliarius, qui proximus est regi; cogn. cum רָמַי sereni & strenui duces. Hinc per Metath. σπένος, & σπένος; i. e. asper, durus, acutus; & Lat. strenuus, serenus, &c. Legitur autem hoc No. tantum pluraliter, Av. viz. in forma pl. m. רָמַי principes, dominatores: Pag. Bu. Apparet ex locis ubi legitur, hoc No. pl. latius significare, quàm reges: puto

notari principes qui secundum regem sunt, quales & רָמַי dicuntur: Cocc. Prout occ. hoc no. in hac forma plur. masc. simpl. & cum רָמַי præf. ut seq. רָמַי dominatores, Jud. 5. 3. Is. 40. 23. רָמַי & dominatores, Ps. 2. 2. Prov. 8. 15. Hab. 1. 10. רָמַי & dominatores, Prov. 31. 4. Item hinc etiam ex hac rad. רָמַי quidam ducunt No. רָמַי m. rex, princeps, dominator; plerique vero Hebræorum maciem exponunt, à rad. רָמַי: nempe rex, aut princeps, sine subditis macie attentur; Bu. Lex. principatus, ducatus: nam in no. רָמַי nun à tergo est radicale; Av. 70. vertunt רָמַי & רָמַי σατράπης, ἀρχων, δυνάστης, τύραννος: Cocc. Prout occ. hoc no. sic: Prov. 14. 28. רָמַי לאם מַחַתּוּ ubi non (fuerit) populus, terror רָמַי principis: Pag. & sic omnes Hebræi hoc no. sumunt pro præced. רָמַי princepe: solus R. Levi exp. in notione tenuitatis: qui scil. attensationem asserat: à רָמַי supra. Quidam, timor tenuitatis, i. e. timenda est tenuitas: sed plus dicit. Merc. Ubi verò nullus est populus, ibi est consternatio principatus: Av. In defectu populi, consternatio principis: præcedit מַלְךְ rex: principem ergò notat, à quo multitudo dependet. Cocc. (In multitudine populi, est decor regis) at defectu nationis, conitritio dominatoris, scil. advenit. Jun. vide etiam hoc no. רָמַי inrad. רָמַי.

Rad. 39. רָחַב est, dilatare: Pag. vel dilatari; Merc. Bu. Lex. nam semper est neutrum in kal, latum esse, latum fieri. Sunt qui conferant cum רָחַב supra. Opponitur verbo צִוִּי de quo etiam supra Merc. 70. vertunt πλατύνεσθαι, vel πλατύνειναι, dilatatum esse: Cocc. Latus, dilatatus, amplificatus est. Cogn. cum רָחַב agitavit, vel movit dilatando fess item cum רָחַב fugit in amplum locum, seu in latum campum. Av. In Bu. Conc. hæc rad. duo signif. 1. est, dilatare, vel ri; prout occ. In præf. kal 3. f. m. simpl. & cum רָחַב conv. præf. רָחַב dilatatur; 1. Sam. 2. 1. וְרָחַב & dilatabitur, Is. 60. 8. Et in 3. f. f. præf. kal cum רָחַב cop. præf. loco seq. וְרָחַב & dilatatur, Ezech. 41. 7. In Niph. וְרָחַב idem cum kal, Bu. dilatatus est, amplificatus est. Av. Prout occ. in part. Niph. f. m. loco seq. וְרָחַב latum, Isa. 30. 23. In hiphil, est activum, dilatare, Bu. late fecit, dilatavit, amplificavit: & sine accus. exponitur, fecit dilatationem, fecit amplitudinem, &c. Av. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. vel, plenè cum jod; vel def. cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. Et in 3. f. f. plenè; ut seq. וְרָחַב dilatavit, Gen. 26. 22. Hab. 2. 5. וְרָחַב latum fecit, Isa. 30. 22. וְרָחַב dilatavit, Isa. 5. 14. Item in 2. f. m. & fam. præf. Hiphil occurrit simpl. sed in 1. f. m. cum רָחַב. Conv. & rursus in 3. pl. simpl. ut seq. וְרָחַב latum fecisti, Psal. 4. 2. וְרָחַב dilatasti Isa. 37. 8. וְרָחַב & dilatavit Exod. 34. 24. וְרָחַב latum faciunt, Psal. 25. 17. In part. hiph. f. m. occ. loco seq. וְרָחַב dilatans, Deut. 33. 20. In infin. hiph. occ. etiam simpl. loco seq. וְרָחַב dilatate; Amos 1. 12. Et in imper. hiph. f. m. pro plena forma וְרָחַב, vel cum tseri וְרָחַב; occ. cum segol in ult. ob maccaph. seq. ut & in f. f. occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq. וְרָחַב dilatata, Psal. 81. 11. וְרָחַב Isa. 54. 2. וְרָחַב dilatata, Mich. 1. 16. In fut. hiph. occ. 7. & 3. f. m. ut & 2. pl. m. simpl. sed in 3. pl. m. cum רָחַב conv. præf. ut

seq. **רחב** dilatabis, 2 Sam. 22. 37. Psal. 18. 37.. 119. 32. **רחב** dilatabit, Deut. 12. 20. 19. 8. Prov. 18. 16. **רחב** dilatatis, Isa. 57. 4. **רחב** & dilatant, Psal. 35. 21. Atque inde, ex hac rad. **רחב**, sunt nomina sequentia; 1. no. adject. **רחב** m. latus, amplius, spatiosus, **רחב**: Pag. Bu. &c. prout occ. in absol. forma f. m. sim. fed in f. m. constr. (cum s'cheva scil. & pathach) simpl. & cum **רחב** cop. praf. **רחב** latus amplius, Job. 30. 14. **רחב** amplius, Prov. 28. 25. **רחב** & latus, Psal. 101. 8.. 104. 25. Prov. 21. 4. Et in plur. a forma pl. m. absol. **רחבים** ampli, spatiosi &c. occ. in forma pl. m. constr. sic: Isa. 33. 21. **רחבים** flumina lata locis: Pag. vel. rivi spatiosi, lati, spatis: Merc. seu ampli spatis: Bu. Lex. Annium spatiosorum: Cocc. Rivorumque amplorum spatis: Jun. Sed saepius occurrit in forma singulari f. m. viz. simpliciter & cum **רחב**, & **רחב** praf. ut seq. **רחב** latum, Psal. 119. 96. **רחב** & lata, Exod. 3. 8. Nehem. 4. 19. Job. 11. 2. **רחב** lata, Neh. 3. 8. 9. 35. 12. 33. Jer. 51. 58. **רחב** & lata, Ezech. 23. 32. **רחב** in lata terra, Psal. 119. 45. Cujus absol. forma, forma f. f. constr. occ. simpl. locis seq. **רחב** lata, Genes. 34. 21. Jud. 18. 10. 1 Chron. 4. 40. Neh. 7. 4. Isa. 22. 18. Item 2. hinc etiam No. substant. **רחב** amplitudo, spatiositas, &c. Pag. Bu. &c. est forma cum duplici pathach instar **רחב** porta: Pag. prout occ. in forma f. m. simpl. & in plur. ab absol. forma pl. m. **רחבים** latitudines: in pl. m. constr. simpl. etiam sic; **רחב** latitudo, Job. 36. 16. **רחב** latitudines, Job. 38. 18. Item 3. hinc etiam No. itidem substant. viz. **רחב** m. idem, amplitudo, latitudo, &c. prout occ. simpl. Exod. 26. 16. & 36. 21. &c. Isa. 8. 9. Ezech. 40. 5. 6. 7. &c. in 40. circ. 1. & cum **רחב** cop. praf. **רחב** & latitudo: Exod. 26. 2. 8. 1 Reg. 4. 29. Job. 37. 10. Ezech. 40. 22. &c. in 40. circ. 1. Item occ. etiam hoc no. cum **רחב** & **רחב** praf. ante **רחב** & latitudo, Ezech. 42. 2. **רחב** in latitudine, Exod. 38. 18. Ezech. 42. 10. **רחב** in latitudine, Ezech. 48. 15. Sed cum affixis, cholem mutatur in kam. chat. & pathach in s'cheva ante affixa; ut cum **רחב** aff. simpl. & cum **רחב** cop. praf. ut & cum **רחב** aff. simpl. & cum **רחב** & **רחב** praf. sed cum **רחב** aff. absque praf. prout sequuntur **רחב** latitudo ejus, Exod. 25. 10. 23. 37. 1. 10. 28. 16. 39. 9. 30. 2. 37. 25. 38. 1. 1 Reg. 6. 2. 3. 7. 2. 6. 2 Chron. 4. 1. 6. 13. **רחב** & latitudo ejus, 2 Chron. 3. 8. Ezech. 40. 20. **רחב** latitudo ejus, Ge. 6. 15. Ex. 25. 17. 37. 6. Deut. 3. 11. Re. 6. 6. 7. 27. Zac. 2. 2. **רחב** & latitudo ejus, Za. 5. 2. **רחב** & in latitudine ipsius, Ge. 13. 17. **רחב** latitudo ipsarum, Ezech. 42. 11. Item 4. hinc etiam no. cum mem heemant & sagol sub se, viz. **רחב** m. idem cum praeced. latitudo, amplitudo: locus latus, amplius, & spatiosus: Pag. Bu. &c. prout occ. in f. m. cum **רחב** & **רחב** pro **רחב** & **רחב** dem. praf. sic: in latitudine, Psal. 31. 9. 118. 5. Hof. 4. 16. **רחב** in latum, 2 Sam. 22. 20. Psal. 18. 20. In plur. ab absol. forma **רחבים** latitudines, &c. occ. in pl. m. constr. cum **רחב** praf. loco seq. **רחב** per latitudines, Hab. 1. 7. Deinde ii. signif. hujus rad. **רחב** ex Bu. conc. est in no. **רחב** com. gen. platea: Pag. Bu. &c. viz. lata proprie: Bu. Lex. platea ampla, a latitudine nomen accipiens. Av. 7c. **רחב**: h. e. forum, spa-

tiosus locus; platea, locus latus vacuus: quales ad portas erant, in quibus tum res venales, ex agro allatae, tum judicia, tum conventus populi. Differunt **רחב**, **רחב**, **רחב**; hoc enim notat latiora spatia, istud compita & vias latiores omnes, etiam in quibus res promercales proponuntur: illud vias & locos extra domos & urbem ipsam. Ideoque primum latissime significat, secundum minus late, tertium tantum notat spatiosos locos. Cocc. Ordine vero conc. sic venit hoc no. in forma f. m. simpl. & cum **רחב** dem. praf. **רחב** platea 2 Chr. 32. 6. Esth. 4. 6. Ezech. 16. 24. 31. Dan. 9. 25. **רחב** platea Neh. 8. 1. 8. 3. Sed occ. etiam hoc no. in forma f. m. cum **רחב**, **רחב** & **רחב** praf. ut seq. **רחב** in platea, Gen. 19. 2. Jud. 19. 20. Job. 29. 7. Isa. 59. 14. **רחב** in platea, Jud. 19. 15. 19. 17. Ezr. 10. 9. Esth. 6. 9. 11. **רחב** & in platea, Neh. 8. 17. **רחב** in plateam, 2 Chron. 29. 4. **רחב** e platea, 2 Sam. 21. 12. Item occ. etiam in forma f. m. cum **רחב** aff. simpl. & cum **רחב** praf. **רחב** platea ejus Deut. 13. 16. **רחב** a platea ejus, Psal. 55. 12. Et in forma pl. f. occ. etiam simpl. & cum **רחב**, **רחב** & **רחב** praf. ut seq. **רחב** platea, Prov. 22. 17. Am. 5. 16. **רחב** & platea Zac. 8. 5. **רחב** plateas, Prov. 26. 13. **רחב** in plateis, Prov. 1. 20. 5. 16. 7. 12. Nah. 2. 5. **רחב** in plateis, Lam. 2. 11. 12. Zach. 8. 4. **רחב** & in plateis, Cant. 2. 2. **רחב** e plateis, Jer. 9. 21. Quae forma pl. f. occ. etiam cum **רחב** praf. & **רחב** aff. ut & cum **רחב** & **רחב** praf. ante **רחב** aff. ut seq. **רחב** in plateis nostris, Psal. 144. 14. Lam. 4. 18. **רחב** in plateis ejus, Jer. 5. 1. 49. 26. 50. 30. Zach. 8. 5. **רחב** & in plateis ejus, Isa. 15. 8. Jer. 48. 38. De hac radice **רחב** locus primus venit notandus ad praf. hiph. viz. **רחב** Psal. 4. 2. In angustia, vel angusto scil. loco **רחב** dilatasti mihi, seu dilatationem fecisti mihi; est nim. praf. pro fut. inquit R. D. quia reseratac si fuisset facta; & sic spiritus sanctus illustrabat ejus linguam, ut diceret. Dilatasti mihi, Pag. vel latum fecisti, consolando scil. & liberando me. Tristitia animum contrahit, ut laetitia & liberatio cor dilatat, & frontem seu faciem exultat, Prov. 15. Sic Paulus saepe inter se opponit angustiam & latitudinem: ut 2 Cor. 1. Qui consolatur nos in omni angustia nostra, &c. et si diserte verbo dilatandi non utitur; Merc. in arcto dilatasti mihi: Cocc. Bu. Lex. lamed est cum dagech, dicto **רחב** i. e. dagesch veniens a longinquo: quod initiali litera post thau penacutum, imprimi solet: ex Bu. Lex. Item de hoc verbo notandum quod interdum veniat intransitive: ut Psal. 25. 17. **רחב** Angustiae cordis mei dilatant se; Bu. Lex. vel dilatatae sunt: Pag. se dilatarunt, reciproce; i. e. aucti sunt admodum timores mei & anxietates meae. Cocc. Alii vero transitive, sic, Angustiae, &c. dilataverunt, scil. locum & terminum, in corde meo. prae earum multitudine: & sic R. D. Dilatarunt sedem suam in corde meo: h. e. multae sunt. Sed sunt etiam qui putant **רחב** cor meum, esse Paul. i. e. subjectum patiens: h. e. Angustiae dilataverunt cor meum. Pag. Dilatant (se): i. e. tam late occupant ut animus quasi praefocetur: Jun. Item de no. **רחב**, locus 1 Reg. 4. 29. notandus: qui sic se habet **רחב** & latitudo cor-

dis sicut arena, quæ, est scil. juxta littus maris: (vel, & latitudinem & mox, & arenam, vel, arenæ, &c. Merc.) prout exp. R. D. In cunctis rebus, quibus opus erat intelligentiæ, erat illi cor latum. Pag. in illis, i. e. ad illa capienda. Nam illud, instar arenæ, non est subjectum, h. e. non refertur, ad latitudinem cordis, seu ad cor latum; sed id quod referendum fuit, scil. ad cor ipsum, quod ita latum dicitur, res mensurabilis, scil. esse debuit: non numerabilis, qualis est arena. Atque sic, aliàs latitudo intelligentiæ, seu sapientiæ tribuitur: ut Job. 11. 9. Et lata, scil. est Dei sapientia, magis quam mare. At illud, instar arenæ, refertur ad omnes res illas in quibus esset necessaria intelligentia: Cev. quæ quidem res sunt sicut arena, quæ est juxta littus maris. Atque ad has omnes erat Salomoni latitudo cordis. Et sic, Psal. 147. 5. (Et) intelligentiæ ejus (dandi casu) non (est) numerus: ac si dicat, Rebus, de quibus est (vel erat) illi intelligentia, non (est) numerus. Nam subjectum intelligentiæ, seu id ad quod refertur intelligentiæ, est investigatio: ut liquet ex Isa. 40. 28. Non est investigatio intelligentiæ ejus: i. e. rebus quas ipse intelligit. Quod ergo dicit, & latitudo cordis, &c. non refertur ad subjectum latitudinis cordis, sed ad res quas ipse intelligebat, quæ erant sicut arena, &c. Arena itaque non est subjectum mensuræ, i. e. mensurabilis: sed subjectum numeri. Et quamvis sit scriptum, Hof. 1. 10. Sicut arena maris quæ non mensurabitur, neque numerabitur: dixit tamen in principio versûs: Erit numerus filiorum Israel sicut arena, vel arenæ. Et latitudo dicitur de re mensurabili, non de re numerabili: & est sensus, quod erat ei latitudo in omnibus rebus sapientiæ, i. e. intelligibilibus, quæ sunt sicut arena. Et doctores inquit, exponunt, sicut arena est sepes mari, itidem sapientia erat sepes Salomoni. Pag. Merc. Cev. Item notandum quod quidam sumunt adject. fem. supra cit. viz. רחבה (â masc. רחב latus, lata &c.) pro no. substant. viz. pro latitudine: & sic fununt illud cum præf. in loco, Psal. 119. 45. Et ambulabo ברחבה in latitudine: i. e. in loco lato: Pag. atque ita Kimchi nomen esse putat loci lati: sed quid si sit adjectivum per eclipsin, ut latine dicimus ambulare recta, via scilicet: vel certè & illud substantivum evaserit ex adjectivo ut alias sæpè: Merc. Cev. Item locus, Prov. 28. 25, variè explicatur, ut sequitur רחב רחב latus animo, i. e. animosus miscebit litem: Hieron. qui se jactat & dilatat, jurgia concitat. A. E. Latus animo, i. e. is cujus animus est latus nec timet à Deo, miscebit litem; R. Levi, Is cujus animus est latus, cuique concupiscentia, ut prosequatur concupita, robur præstat, miscebit litem ex parte sui: Pag. vel certè, illi cujus animus latus est: (id est, qui ambitiosè atque à vidè multa ardet, & captat,) atque ipsa concupiscentia, aut vis illa, seu inipetus, quo ipse persequitur concupiscentias, seu optata, illi, inquam occasionem præbebit, ut ipse adversum se litem misceat. Siquidem illa non suppetent: & opus erit dum ille prosequitur earum affectionem, ut admittat adversum homines, seu alios, quod in eum miscebit litem adversum ipsum, seu ipsi adversus ipsummet litem misceat. At qui fudit Domino; & ed

confert & dirigit omnia sua desideria, ipse impinguitur, dum assequetur ea in quibus acquiescet. Porro ille idem addit & aliam expositionem; quæ latum animà, ambitiosum, & jactabundum, exponit, qui auram captet popularem, vanà opum ostentatione; & luxu, sua temere profundens, & in quolibet dissipans, ut quamplurimos sibi devinciat. Ille tandem, inquit, consumptis facultatibus, litem in alios instituet, &c. Cev. Targ. Vir latus misceat lites: Psal. 101. 5. Elatum oculis, ירחב ללב & latum corde, hunc non potero, (pro, possum,) scil. ferre, 70. Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam. Vel, superbum oculis, & latum corde, cum hoc esse non potero. Pag. Præstaret in nominativo dicere, superbus, &c. Est ubique Hebraismus. Merc. R. Sal. Elatum &c. hunc ferre non potero, ut sit focus meus: ne illius opera discam. At A. E. hoc pacto exponit; Latum corde, i. e. valde sapientem, non potero excidere illum, aut, non prævalebo, ut excidam illum; quia sapientià suà, & sese, & sua custodiet. Et sunt qui exponunt, Non potero videre illum. Targ. Cum illo qui ambulat in superbia oculorum, non habitabo in seculum, i. e. nunquam habitabo. R. D. Elatum, &c. Dixit R. Sal. Prov. 21. 4. Elatus oculis, ירחב & latus corde, &c. ut superius; i. e. gentem cujus oculi sunt elati, & elevati, ut concupiscibilia hujus mundi aspiciant, cujus cor est latum, i. e. quæ cor suum in illis dilatat: Pag. h. e. quæ illis locum dilatat, (seu, spatiosum dat) in corde suo, & illa meditat: & postquam ejus oculi atque cor in illis sunt, illa persequitur: Merc. contra illud quod scriptum est, Num. 15. 39. Et non explorabitis, seu inquiretis, post cor vestrum, & post oculos vestros, post quos vos fornicamini. Dicunt enim doctores. Oculus & cor explorans, ubi aliquid attentius specularunt, sunt licitatores, seu proxenetæ, aut mediatores, peccati: Hunc non potero, scil. videre, vel ferre: Pag.

Rad. 40. רחם est, mola, scil. pistrina, constans duobus lapidibus molentibus, superiore & inferiore; ideoque est dualis numeri: Cogn. cum ריה & ריה odor: nam mola instar venti & à vento velociter movetur, ut & farina etiam quæ molitur odorem spirat gratum. Ita Av. qui solus hanc vocem hîc statuit radicalem. Reliqui enim referunt ad rad. ריה, quam vide, cum ejus locis, ibi descriptam.

Rad. 41. רחל; inde est No. רחל f. ovis, femina proprie: aqua: Pag. Bu. &c. Prout occ. in f. f. cum רי præf. & in absol. forma pl. m. (licet sit gen. foem.) simpl. & cum ד dem. præf. sed in forma pl. m. constr. (à simplice רחל) cum ו aff. ut seq. ו ירחל & sicut ovis, Isa. 53. 7. רחלים oves. Gen. 32. 14. רחלים ovium, Cant. 6. 6. רחליו oves tuæ. G n. 31. 28.

Rad. 42. רחם est misereri: amare, diligere: Pag. Sunt qui à visceribus factum verbum exilimant, quasi inviscerare dicas; h. e. intimo affectu qui visceribus insitus est, tangi et commoveri erga aliquem, intimo commiserationis affectu quempiam prosequi, quos scilicet matrix, quæ רחם dicitur, foetum complectitur, tuendo & fovendo. Ac opponunt verbo רחם, quod est devovere ab usu communi, & è medio sine commiseratione tollere. In kal. semel invenitur, Psal. 18. ubi significat diligere, ut Chaldaicè: at in

piel est, misereri. Vide infra. Illi ubique exponunt, intimis visceribus amplecti: vel commiserari. Sed malim, ut dixi, distinguere. Mat. 9. redditur per, misericordia tangi erga. &c. Luc. 15. per, misericordia moveri, quod Græcè est *σπλαγχνίζεσθαι*, in Novo Testamento passim. unde & in Cantico Zachariæ, per viscera misericordiæ, &c. utraque voce conjuncta. Construitur cum *על*, & interdum cum accusativo. Latine, miserari seu commiserari aliquem vel, miserari alicujus: Merc. Dilexit, proprie ex intimis visceribus, quasi ductum à no. *רחם* uterus, qui tenerrimo affectu factum complectitur; Bu. Lex. intime diligere: Coc. Mirè dilexit, mirifice adamavit, summo ac intimo amoris affectu dilexit; tactus est viscerum commiseratione. Est cogn. cum *חמר*, ferbuit, instar vini meracissimi. Hinc per Metath. est *ימזג* desiderium; *ימזגו*, - *ימזגו*; amo. cupio mirifice: *ימזגו* & *ימזגו*, amabilis; & lat. mirus, a. um. &c. Av. in Bu. Conc. rad. hæc *רחם* tria signif. 1. est, diligere, misereri; prout occ. in fut. kal. à 3. f. m. *ירחם* vel *ירחם* intime diligit, &c. in 1. f. à simplice forma *ירחם* vel *ירחם*, intime diligam: cum *ף* aff. sic legitur, Psal. 18. 2. *ירחם* diligam te, Domine, &c. ubi cheth est cum kam. chat. juxta R. D. sicut & illud, Psal. 42. 7. *יזכרך* memor ero tui. A. E. exp. in priori signif. viz. miserendi: & vult esse intransit. hoc sensu: Quæram misericordiam (sive misericordiam consequar, optative scil.) à te: Domine: sicut in Jer. 10. 20. Filii mei *יצאני* egressi sunt ex me: & Jer. 20. 7. *חוקני* fortior fuisti me. Sed plerique exp. transitivè: diligam te; nam Targum pro Heb. *ירחם* amavit, habet *רחם*. Et sic R. Sal. & Hieron. &c. Pag. Ex intimis visceribus diligam te: Bu. Lex. seu ex intimo viscerum affectu: Av. intime amo te: 70. *ἀγαθίσω* sè. Kimchi censet legendum *ירחם*, ut in *אשר*, per kamets chatuph: sed analogia postulat Metheg (post kamets scil. & ante scheva, ut sit kamets longum) *ירחם*. Videtur à *רחם* trahere notionem. Coc. In piel (sepis in textu usurpatur) *רחם* vel *רחם* misereri: Pag Bu. intimo affectu viscerum prosequutus est, misertus est: Av. 70. *ἐλεειν* *δικτεῖν*: significationem primæ formæ intendit: maximus enim amor seipso superatur in misericordia: Coc. prout occ. in præter. piel 3. f. m. simpl. & cum *י* conv. præf. cui ult. etiam *ף*, extra pausam. & *ף* in pausa, sunt aff. ut seq. *רחם* miseretur, Psalm. 103. 12. *ירחם* & miserebitur, Jerem. 42. 12. Lam. 3. 32. *ירחם* & misereatur tui, Deut. 12. 17. *ירחם* idem, Deut. 30. 3. item in 1. f. præter. piel occ. cum *י* conv. præf. at cum *ף* aff. fam. absque præf. & rursus cum *א* aff. simpl. & cum *י* conv. præf. ut & in 3. pl. cum *י* conv. præf. & *א* aff. prout sequuntur: *ירחמי* & miserebor, Exod. 33. 19. Ezech. 39. 25. Hof. 2. 25. *ירחמי* misertus sum tui, Isa. 54. 8. 60. 10. *ירחמי* misertus sum eorum, Zach. 10. 6. *ירחמי* & miserebor eorum, Jer. 12. 15. 33. 25. *ירחמי* & misereantur eorum, 1 Reg. 8. 50. in part. piel f. m. occ. simpl. & cum *ף* & *א* aff. sic: *ירחם* miserans, misericors, Psal. 116. 4. Isa. 49. 15. *ירחם* miserator tuus, Isa. 54. 10. *ירחם* miserator eorum, Isa. 49. 10. in infin. piel occ. simpl. & cum *י* præf. ut & cum *ף* præf. & *א* aff. post segol, sic: *ירחם* miserendo, Jerem. 31. 20.

Hab. 2. 1. *ירחם* juxta misereri, Psa. 103. 13. *ירחם* ad miserendum vestri, Isa. 30. 18. fut. piel occ. 1. f. simpl. & cum *י* aff. & 2. f. m. simpl. *ירחם* miserebor, Ex. 33. 19. Jer. 12. 13. 30. 18. Hof. 1. 6. 2. 4. *ירחם* miserebor ejus, Jer. 31. 20. *ירחם* misereberis, Psa. 102. 14. Zach. 1. 12. item in 2. f. m. fut. piel occ. simpl. & cum *י* aff. ut & cum *י* præf. & *ף* aff. sed cum *י* conv. præf. habet *א* aff. & rursus cum *י* aff. absque præf. at in 3. pl. m. simpl. prout sequuntur: *ירחם* miserebitur, Isa. 49. 15. 14. 1. 49. 12. Jer. 21. 7. *ירחם* miserebitur ejus, Isa. 17. 11. *ירחם* & miserebitur ejus, Isa. 55. 7. *ירחם* & misertus est eorum, 2 Reg. 13. 23. *ירחם* miserebitur nostri, Mich. 7. 19. *ירחם* miserebuntur, Isa. 13. 18. Jer. 5. 23. 50. 42. ubi est cum tseri, pro chateph pathach penult. ob pausam. In pual *ירחם* misericordiam consequi, seu adipisci: Pag. Bu. &c. Prout occ. in præter. pual 3. f. f. locis seq. *ירחם* Ruchama n. p. id est, misericordiam consecuta est, Hof. 1. 6. 8. 2. 3. 25. in fut. pual 3. f. m. occ. extra pausam cum pathach sed in pausa cum kamets in ult. sic: *ירחם* misericordiâ afficietur, Hof. 14. 4. *ירחם* idem, Prov. 28. 13. atque inde ex hac rad. *ירחם* sunt nomina seq. 1. no. *ירחם* misericors: Pag. Bu. miserator commiserator. est unum ex attributis Dei: Merc. 70. vertunt hoc no. *δικτεῖν*, *ελεειν*: i. e. quem decet miseris etiam peccatoribus, succurrere, quique id decentur vult, ut salvi sint ex peccatis suis: Coc. (est formæ *ירחם*; Bu. Lex. sed dagefch. quod in cheth ponendum erat, non recompenfatur: Av.) Prout occ. hoc no. in f. m. simpl. & cum *י* cop. præf. ut seq. *ירחם* misericors, Exod. 34. 6. Deut. 4. 31. Psal. 78. 38. 86. 15. 103. 8. *ירחם* & misericors, 2 Chron. 30. 9. Neh. 9. 17. 31. Psal. 111. 4. 112. 4. 145. 8. Joel. 2. 13. Jonah. 4. 2. item 2. hincietiam est no. *ירחם* misericordia, amor: miseratio: Pag. Bu. &c. *ἔλεος*, *δικτεῖν*; Coc. Est nomen formæ *ירחם* (dagefch itidem non compensato, per kamets scil. pro pathach:) aut est infinitum ipsum piel: Bu. Lex. vel, est nomen ex infin. piel factum quod semel in singulari occurrit, Hab. 3. Sed in plur. frequentissime. In Novo Testamento passim, viscera à matricis nomine, ut & cætera quæ in hac radice sunt, vel sola pro affectu misericordiæ, dicuntur hebraeo more, ut ad Phil. 1. item 1 Joan. 3. & Luc. 2. utrumque auxesis causâ conjunctum est, viscera misericordiæ. Matricis tamen nomen pluraliter non invenitur, semel dualiter. Nam *ירחמי* dicendum fuerat: at *ירחמי* dicitur pro commiserationibus. Viscera misericordiæ, quod est in Luca, hebraicè dixerim *ירחמי*, uti hæc duo mox conjunguntur, Jer. 16. Nam *ירחם* Græci soliti sunt vertere *ἔλεος*. Quasi juxta Hebræos diceret, miserationes beneficentiæ, &c. seu misericordiæ. *σπλαγχνία* *ελεος*, quasi latine dicas intimum commiserationem. Quid si etiam hebraicè dicas *ירחמי* *מעי* viscera inferentium: ut invenies, Isa. 63. hæc duo simul: Merc. ordine verò Conc. occ. hoc no. in forma pl. m. ut seq. in absol. forma pl. m. simpl. & cum *י*, *ף*, *א*, *ב*, *ג*, *ד*, *ה*, *ו*, *ז*, *ח*, *ט*, *י* præf. ut sequuntur: *ירחמי* misericordiâ, Gen. 42. 14. Deut. 12. 17. Isa. 47. 6. Jer. 2. 12. *ירחמי* & misericordiis, Psal. 103. 4. Zach. 7. 9. *ירחמי* misericordias, Jer. 16. 5. Dan. 9. 9. *ירחמי* cum misericordiis, Zach. 1. 16. *ירחמי* & cum misericordiis, Isa.

15. מֵרָחֵם a, ab, ex utero, Num. 12. 12. Job. 3. 10. 10. 18. 38. 8. Ps. 110. 3. Jer. 1. 5. 20. 18. מֵרָחֵם ab utero, Ps. 122. 11. 58. 4. Jer. 20. 17. cum affixis autem prius sagol, pro more talium, mutatur in pathach, alterum autem in scheva ante aff. ut cum הָ aff. locis seq. רָחֵם uterum ejus, Gen. 29. 31. 30. 22. Sam. 1. 5. 5. pro quo cum ! cop. praf. occ. cum defecta map-pik in he. sic : (pro רָחֵם) in Jer. 20. 17. וְרָחֵם Et matrix ejus conceptus (aut gravis, vide in הָהָה Merc.) perpetuatus : i. e. perpetuus : ubi he. quiescit, quod juxta normam debuerit esse cum mappik : inquit R. D. Pag. (Quod non, &c. fuerit mihi mater mea sepulchrum meum,) & vulva ejus (ut.) gravidæ perpetuæ. Jun. Item, ut supra dictum, רָחֵם, significat puellam : prout occ. in f. & duali Numero, Jud. 5. 30. Di-vident ispolium, i. e. spolia, לְרָחֵם לְרָחֵם puella, duæ puellæ, capiti, aut pro capite, viri : Pag. Sed per accus. licebit vertere, unam vel duas, matrices, i. e. puellas, vel mulieres, quibus potiantur. Hic simul habes duale : ubi pro pathach est kamers sub thau. ob Pafer regium accentum. Fit autem dualis ille numerus, non propriè à f. רָחֵם vel רָחֵם : tum enim רָחֵם vel רָחֵם, erat dicendum : sed à f. sam. f. cto, רָחֵם, & in constr. f. f. רָחֵם vel רָחֵם : undè duale רָחֵם רָחֵם duæ seu binæ puellæ vel amicæ : &c. Sed & alia dualia ejus formæ invenias : ut וְרָחֵם, &c. Merc. & vocavit, inquit R. D. puellam רָחֵם vulvam, per modum contemptus : Pag. Matrices unam, aut duas matrices, i. e. puellam unam aut duas : Av. Kimchi exp. עֲמֵר וְעֵמֶר sed verti potest : amabile aliquid, imò amabilia, capiti viri, h. e. singulis : Coc. Puellam unam, puellas duas in virum quemque; Hebr. in caput viri : i. e. cu-jusque. Jun. Deinde, iii. signif. 3. hujus rad רָחֵם est, nomen avis cujusdam : Bu Conc. viz. in no. רָחֵם m. nomen avis immundæ, quam alii Porphyriorem, alii Cygnum, alii Pelicanum, vertunt : ab affectu misericordię summo in pullos suos : inquit R. D. sicut & חֲסִירָה, Pelargus, in חֲסִיר, à pio affectu, &c. alii picam exponunt. Merc. vel est merops : avis ab amore & misericordia erga parentes sic dicta, quòd eos in alti-tudinis specubus reconditos alat : ut scribit Plin. l. 10. c. 37. Bu. Lex. Jun. vel est Pelicanus, &c. ut Merc. Av. Bochartus, ex Arabismo, probat esse Vulturis speci-em. Alis est, Merops, pica, cynus, &c. Belg. Pelli-caen. Kimchi sic scribit : Dicunt, esse avem quæ val-de miseratur pullos suos. Coc. occ. autem hoc no. cum הָ dem. praf. Lev. 11. 18. וְאֵת-הָרָחֵם & Porphyri-onem, vel cygnum, vel etiam pelicanum, &c. quæ ead-em avis appellatur adjecto he (sive הָ) paragogico : רָחֵם : Prout occ. etiam cum הָ dem. praf. Deut. 14. 17. וְאֵת-הָרָחֵם. Et Porphyriorem, vel cyg-num, aut etiam Pelicanum : Merc. Cev. vel, meropem : est enim merops avis à pietate in parentes di-cta : Bu. Conc. Ad hanc rad. quidam loci pertinentes ulterius explicandi. Ut Ps. 110. 3. הָרָחֵם קוֹרֵשׁ מֵרָחֵם In pulchritudinibus sanctitatis ex utero, ab aurora, (fuit) tibi ros nativitatis tuæ. (Quidam, ex matrice atroræ ros, ita est pueritia tua : i. e. pueri tui : sed malim, ut hic reddat Merc.) 70. In splendoribus sanctorum tuorum, ex utero, ante luciferum genui te. Dixit R. Jeshua, Ab utero, viz. matris tuæ, fuisti

dispositus ut esses Rex. Vera expositio est de vero Maslach, i. e. Christo Jesu Domino nostro: ut in libro contra Judæos scripsimus, &c. Pag. Vide & in rad. שחר. Cev. מרחם מחר ab utero auroræ: i. e. à tempore ascensus auroræ: ut A. E. exp. Bu. Lex. Est pro מחר רחם כפל רחם: nam רחם רחם רחם repetendum: præ (rore) uteri auroræ: Coc. Oblationes voluntariæ, &c. in decoris (locis) sanctitatis, (i. e. in ecclesia tua: quæ appellatur Templum Sanctum Domino: allegoria sumpta à figuris veteris ecclesiæ: ut Sam. 29. 2.) inde ab utero, (i. e. quum primum, per spiritum tuum, semine incorrupto verbi, regenerati fuerint in ecclesia tua, & revelatus fuerit in ipsis Dei Filius: ut loquitur Apostolus, Galat. 1. 16.) viz. futuræ sunt, tibi (aderit) ros juventutis tuæ: (i. e. innumera multitudo electorum comparebit in ecclesia tua: tanquam stillans ros è coelo, & sub auroram depluens:) accuratissimè, hebr. matutinà inquisitione. Jun. De verbo etiam ad infin. Piel, locus notandus, Hab. 3. 2. In ira רחם misereri, vel, ut miserearis, recordaberis: h. e. misericordiæ, vel amoris: i. e. tempore iræ, quod est tempus captivitatis, recordaberis amoris patrum illorum: ut quidam exp. inquit R. D. & dicit esse makor seu infin. piel. Sed rectius est, ut statuatur nomen. Licet R. Sal. exp. ut verbum, sic: cum iratus fueris adversus impios, recordaberis ut miserearis timentibus te: & est sicut רחם. Sed A. E. exp. tempore iræ, misericordiæ. i. e. misericordiæ tuæ recordaberis. Dicunt enim esse nomen Dabar, i. e. rei, h. e. substantivum; ut sit רחם amoris recordaberis. Targum, ut R. Sal. sic explicat; ut, seu quavis, ulciscaris de impiis, seu impios, qui transgressi sunt verbum tuum: iustorum tamen facientium voluntatem tuam, in misericordiis recordaberis. Pag. רחם רחם in commotione רחם רחם misereri recordare. Coc. (In commotione iræ) misereri recordare. Jun. Item ad 1. præ. & fut. piel, locus signanter notandus: viz. Exod. 33. 19. ורחמי ורחמי את-אשר ארחם & miserebor ejus. cujus miserebor. h. e. 1. liberè; 2. constanter. Vide Rom. 9. 15, 16, 17, 18. Coc. Et miserebor cujus misertus fuero. Bu. Lex. (Sed gratiosus ero cui fuero gratiofus,) & miserebor cujus misertus fuero. Gratiofus ero; viz. opere, & communicatione mei, cui fuero gratiofus, & cujus misertus fuero: viz. æterno meo decreto: quasi dicat, neque omnino, neque omnibus hoc tribuo: sed quibus, quando, & quantum, decretum est ab æterno: sic respondet Christus Filius Zebedæi, Mat. 20. 23. hunc locum Apostolus, Rom. 9. 15. à singulari causa ad universalem optinè accomodat: nam etiam hypothesin hanc thesi confirmat Deus. Jun. Am. 1. 11. וישחר רחמי וישחר רחמי & corrupit misericordiam suam: h. e. misericordiam ex animo expulit. Coc. corrumpens miserationes suas. Jun.

Rad. 43. רחם est, inquit R. D. נחם moveri, aut, movere, Pag. se scilicet; agitari, expansione scil. & dilatatione alarum, ut solent gallinæ, aut aves pullis incubantes, licet Metaphoricè etiam sumatur. Quidam conferunt cum רחב & רחב, item cum transp. פרח quod est interdum, volare: unde & quidam hoc verbum in Gen. 1. volitare, seu velitare, reddunt: Merc. vel, commoveri, commovere se: hebræi notant verbum proprium esse avium, alas motitantium, dum vel

pullos ad volatum provocant: ut Ciconiæ & Aquilæ: vel, se in aere suspendunt, prædæ inhiantes; & inde incubare. Bu. Lex. Agitatus seu motatus, est in aere, perinde ut avis movetur in aere, cum dilatatione & expansione alarum. Cogn. cum רחב latus fuit, & cum רחם i. e. spiritus, aura. Si verò hæc radix retrò legitur, habemus græcum φέω, quas, φορέω, & lat. fero, feror, &c. Av. Rad. hæc est, palpitare: Coc. vel potius ut communiter redditur, commoveri, vel, commovere se: Bu. Conc. atque inde etiam tremere, contremiscere: Bu. Lex. prout occ. in præ. kal. 3. pl. loco seq. רחם comota sunt: Jer. 23. 9. In piel רחם motitare se more avis: incubare, Bu. ma. motatus est continuè: Av. unde in part. piel à f. m. מרחם, & in f. f. מרחפה; occ. in forma f. f. cum duplici sagol ante thau, sic: Gen. 1. 2. Et Spiritus Dei מרחפה movebat se super faciem aquarum: Hieron. Ferebatur. Targum: Et spiritus, vel ventus, à conspectu Dei מרחפה sufflabat super faciem aquarum, R. Sa. solum gloriæ manebat in aere & incubabat super faciem aquarum, spiritu oris domini, & ejus sermone, i. e. jussu, sicut columba incubat super nidum: & A. E. Spiritus, five ventus, Dei, i. e. missus voluntate Dei, ad siccandum aquas, מרחפה h. e. מרחפה sufflabat super faciem, &c. Pag. Et Spiritus Dei incubabat super faciem aquarum: Bu. Lex. movebat se: Bu. Conc. viz. ואתה נוגע כינוה מרחפה על בנייה ואתה נוגע quemadmodum columba incumbit pullis suis, neque eos attingit aut lædit alis suis: ut explicatur Cod. Talmud Chagiga, cap. 2. fol. 15. Bu. Lex. Et spiritus Dei incubatur super aquas: Av. Ferebatur super aquis: h. e. continebat omnia & aptabat ad formationem eorum, quæ erant formanda: 70. ἐπιφύετο, Kimchi dicit significare, רחם רחם, agitationem & motum. Cocc. Et spiritus Dei incubabat super faciem aquarum. Spiritus Dei: h. e. tertia illa persona deitatis à Deo Patre & Filio procedens. Non enim hic aer est aut ventus, quia nondum formati erant: non ille mundi spiritus quem finxerunt Pythagorei, (nam hic inesse mundo, non incubare, diceretur,) sed ipse Sanctus Dei Spiritus, materiam modò creatam fovens, qui idem essentia, unus est cum Patre & Filio æternus Deus, ut infra 6. 3. & 41. 38. & alibi. Incubabat; verbum est translatum ab avibus, pullitiei suæ incubantibus: quo significatur materiam illam fuisse à Spiritu Dei servatam & fotam, formationis ergò, ut foveretur pulli ab-incubantibus matribus: quamvis spirituali & planè inenarrabili, non autem corporali modo. Aquarum: viz. in materie illius superficie (ut Basilus loquitur) supernatantium, & summam illius materie cutem sicut fermentantium, ut aquea esse videretur: ut Psal. 104. 6. & 2 Pet. 3. 5. 2 Corinth. Jun. Explicationem hujus vocis in hoc textu, Gen. 1. à plerisque usitatam firmat collatio alterius, in Deut. 32. 11. ubi legitur hoc verbum in fut. Piel 3. f. m. sic; sicut aquila suscitabit, pro suscitabit, nidum suum, super pullos suos רחם movet se: Bu. Conc. incubabit, pro incubat: ut R. Sa. exp. i. e. non aggravat se ipsam super illos, sed operit, (& fovet) tangens & non percutiens. Targ. Super filios suos מרחופה tegmen facit: h. e. pullos suos tegit (& fovet:) Pag. Pullis suis incubat: Bu. Lex. Super pullos suos agitabit: 70. ἐπιπύετο, ut aquila super

super pullis suis semovet: Coc. Pullis suis incubat: Jun.

Rad. 44. רחץ est, lavare: Pag. abluerè à sordibus corporis: etfi & de aliis rebus raro dicitur: in quo differt à רבץ, quod est generale: sed transfertur & ad animum figuratè. Quidam conferunt cum transp. צרח: quod ablutio fiat vehementi abstersione & defricatione: Merc. Cev. Lavit se: Bu. Lex. Lavando abluìt sordes. Differt à רבץ candidavit, lavit instar fullonis, qui non tantum abluìt sordes, sed arte suà candorem astringit: Av. 70. ῥίπτειν, ἄλειψαι, πλύνειν: lavare se. Cocc. Prout occ. in prat. kal 3. f. m. simpl. & cum ! conv. praf. sic: רחץ lavit, laverit, Levit. 8. 21.. 22. 6. Ifa. 4. 4. ורחץ & lavabit, Levit. 14. 8, 9. 15. 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 16, 21, 22, 27.. 16. 4, 24, 26, 28.. 17. 15. Numi. 19. 7, 19. Item occ. etiam in 2. f. m. prat. kal cum ! conv. praf. sed in 2. sing. fam. simpl. & cum ! conv. praf. at in 1. sing. simpl. & rursus in 3. pl. simpl. & cum ! conv. praf. prout sequuntur: ורחצת & lavabis, Exod. 29. 4, 17.. 40. 12. 2 Reg. 5. 10. ורחצת lavisti te, Ezech. 23. 40. ורחצת & lavabis te, Ruth. 3. 3. רחצתי lavi, Cant. 5. 3. רחצו laverunt, 1 Reg. 22. 38. ורחצו & lavabunt, Exod. 30. 19, 21. 40. 31. Levit. 15. 18. In part. ben. kal, a. f. m. ורחץ & in f. f. ורחצה, lavans, m. f. occ. in forma f. f. cum duplici sagol ante thau: & in forma pl. f. simpl. sic: ורחצת lavantem se, 2 Sam. 11. 2. ורחצות lavantes se, Cant. 5. 12. In infin. kal, à simpl. forma ורחץ lavare, occ. cum ק & ל praf. ut seq. ורחץ in lavando, Job. 29. 6. ורחץ ad lavandum, Gen. 24. 32. Exod. 2. 5. 1 Sam. 25. 41. Item occ. etiam infin. kal cum ק praf. & ה parag. add. sed tunc cholem transp. & mut. in cam. chat. sic: ורחצת ad lavandum, Exo. 30. 18.. 40. 30. 2 Chr. 4. 6. In imper. kal f. & pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. praf. priori, & ! cop. alteri, ut seq. ורחץ lava te, 2 Reg. 5. 13. ורחץ & lava, 2 Sam. 11. 8. ורחצו lavate vos, Ifa. 1. 16. ורחצו & lavate, Gen. 18. 4. 19. 2. Item, in fut. kal 1. f. occ. simpl. & cum ! conv. praf. cui ult. etiam ל. est aff. sic: ורחצתי lavabo me, 2 Reg. 5. 12. Psalm. 26. 6. ורחצתי & lavi, Psal. 73. 13. ורחצתי & lavi te, Ezech. 16. 9. Sic & in 3. f. m. fut. kal occ. simpl. cum pathach extra pausam, & in pausa cum kamets in ult. cui priori ! conv. est etiam praf. ut & in 3. pl. m. occ. simpl. vel cum scheva comp. seu chat. path. vel pro eo cum kamets penult. ob pausam: cui priori formæ ! conv. est itidem praf. ורחצתי lavabit, Levit. 1. 9, 12. Deut. 23. 12. Psalm. 58. 11. ורחצתי lavabit, Levit. 17. 16. ורחצתי & lavit, Gen. 43. 31. Levit. 8. 6. 9. 14. 2 Sam. 12. 20. ורחצתי lavabunt, Exod. 30. 20. Deut. 21. 6. ורחצתי lavabunt, Exod. 40. 32. ורחצתי & lavarunt, Genes. 43. 24. Jud. 19. 21. In pual ורחצתי lavari: Bu. ma. lotus est: ablutus est: Av. Prout occ. in prat. pual 3. f. m. cum kamets pro pathach, ob pausam, in ult. & à 2. f. m. ורחצתי ablutus fuisti: in 2. f. f. simpl. sic: ורחצתי abluta fuit, Prov. 30. 12. ורחצתי lota fuisti, Ezech. 16. 4. In Hithpael ורחצתי vel רחצתי lavari, lavare se: Bu. lotus est, abluit se: Av. Videtur hoc verbum notare βαπτισμὸν, aut affusionem aquæ, etiam non ad auferendas sordes: Cocc. Occurrit autem in prat. hithp. 1. f. loco seq. ורחצתי lavero me, Job. 9. 30. Atque inde ex hac radice est. No. ורחץ m. (formæ instar וצר, Pag.) lotio: Pag. Bu. seu ab-

lutio: Av. Prout occ. cum ! aff. sic: Psal. 60. 10.. 108. 10. Moab ורחץ סיר olla lotionis mez: Hieron. lavacri mei: Pag. Bu. olla ablutiois mez: Av. polilubrum meum: (Belg. Waih-pot) Cocc. Jun. Hebr. olla lotionis mez: i. e. adeo despectus & abjectus est mihi Moab, ut eum liberè diffingam quasi testam: & si quos voluero fervare, ad sordidissima ministeria cogam: vide 1 Sam. 8. 2. Jun. Item 2. hinc etiam No. ורחצתי lavacrum, ablutio: Pag. Bu. Av. Prout occ. cum ק dem. praf. sic: Cant. 4. 2. & 6. 6. Tanquam grex detonsarum, scilicet, ovium, quæ ascenderunt ורחצתי de lavacro: Pag. Bu. Av. seu ablutione: Merc. ex lavacro: 70. ἀπο τῆ λουτρῆ: Cocc. Hinc Judæi ורחצתי balneum appellant, quasi lotionis, seu ablutiois locum. Merc. [רחץ Chald. confusus est, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 45. רחק est, elongare, vel elongari: longè esse; Pag. semper intransitive, procul abesse. Opponitur verbo קרב appropinquandi. Merc. Procul, longè, longinquum esse, abesse, existere, vel distare, vel longè, vel in longinquum abire, abscedere, recedere, vel proficisci. Const. sæpè cum prap. מ: Bu. Lex. Procul seu longè absuit, elongatus est, longinquus absuit. Hinc ורחקו, prolongo, extendo, ὀρεκτός, longus: item ἀρκεω, arceo, abarceo: ἑρεχω scindo, &c. Av. 70. μακρῶν, πόρρω, ἀπέχων, vel γίνεσθαι, μακρύνεσθαι: i. e. longè recedere, vel abesse aut distare, &c. elongare se: Coc. Bu. Conc. Prout occ. in prat. kal 3. f. m. & f. simpl. sic: רחק procul abest, Ifa. 59. 9. Lam. 1. 16. רחק longè abest, Job. 21. 16.. 22. 18. Ifa. 59. 11. Sed in 3. pl. occ. vel cum chat. path. vel pro eo, ob pausam, cum kamets penult. cui priori ! cop. est etiam praf. ut seq. רחקי longè recedunt, Job. 30. 10. Prov. 19. 7. Jer. 2. 5. Ezech. 44. 10. רחקי longè recedunt, Psal. 119. 150. ורחקי & procul recefferunt, Ifa. 49. 19. In infin. kal, à simplice forma רחוק longè abesse, vel recedere, occ. cum ק & ל praf. sic: ורחקו juxta longè abesse: Psal. 103. 12. ורחקו longè recedendi, &c. Eccles. 3. 5. Sed cum ק praf. venit cum kam. chat. ante chat. kam. ob ה parag. add. sic: ורחקת ad longè recedendum, Ezech. 8. 6. In imper. kal à f. m. רחוק recede longè, occ. in f. f. & pl. m. simpl. sic: רחקי procul esto, Ifa. 54. 14. רחקי longè abeste, Ezech. 11. 15. In fut. kal. 2. f. m. occ. simpl. cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. ut & in 3. f. m. cum pathach, at in 3. f. f. simpl. cum kamets in ult. ob pausam, & cum ! conv. praf. cum pathach ult. extra pausam: & in 3. pl. m. simpl. ut sequuntur: ורחק longè absis, Psal. 22. 12.. 35. 22.. 38. 22.. 71. 12. ורחק procul abesto, Exod. 23. 7. Psal. 22. 20. ורחק procul aperit, Deut. 12. 21, 14, 24. Prov. 22. 5. Mic. 7. 11. ורחק longinqua est, Ifa. 46. 13. ורחק & procul fuit, Ps. 109. 17. ורחקי procul absunt, Job. 5. 4. In Piel רחק, vel רחק, elongavit, longè removit: Bu. Av. longè amovere, procul remove. Sic in hiphil, licet in ea sit aliquando absolutum, quàm in Piel semper sit transitivum: Merc. elongare: Sed interdu accipit potest Piel reciproce: ut in loco 1. cit. Et cor suum longè amovit à me; vel, elongavit se cor suum. Cocc. Prout occ. in prat. Piel 3. f. m. simpl. & cum ! conv. praf. ut & à 2. f. m. ורחקתי elongasti; in 2. f. f. simpl. ut seq.

procul amovit, Isa. 29. 13. רחק & procul amovebit, Isa. 6. 12. רחקה procul amovisti, Isa. 26. 15. Et in fut. Piel, à 3. f. m. רחק elongabit, occ. in 3. pl. m. loco seq. רחקי longè amovebunt, Ezech. 47. 9. In hiphil, ut in Piel, longè amovit, &c. vel intransitive, recessit: Bu, ma. fecit elongari seu procul abesse: Av. Sed interdum intransitive vel reciproce: ut in Psal. 55. ורחיק ירור. In longum fugerem: ex verbo: elongarem fugere: sic Gen. 44. ורחיקו לך. Non longè processerant; forte suppleas, ורחיקו: ut Exod. 8. 24. vel 28. Tantum ne procul discedite: item Jud. 18. 22. Illi longè abierunt ad domum Michæ: & Gen. 21. 16. רחקה procul recedens ad jactum archis: & sic Exod. 33. 7. רחקה longè movens à castris, &c. Cocc. occurrit autem hæc conjug. hiphil ordine Conc. ut seq. in præf. hiph. 3. & 2. f. m. simpl. sed in 1. f. cum ו aff. & in 3. pl. simpl. ut seq. רחיק procul amovit, abegit: elongavit. prolong. Job. 19. 13. Psal. 103. 12. Jer. 27. 9. רחקה procul amovisti, Psal. 89. 9. 19. רחקה procul abegi eos, Ezech. 11. 16. רחיקו longè abscefferunt, Gen. 44. 4. Jud. 18. 22. Item in infin. hiph. simpl. occ. cum tseri absque jod hiph. in ult. sed cum ו aff. habet jod hiph. in penult. sic: רחקה procul abscedendo, Genes. 21. 16. Exod. 8. 28. 33. 7. Josh. 2. 16. רחיק longè abigere eos, Joel 4. 6. Et in imper. hiph. f. m. occ. simpl. vel cum tseri, vel cum pathach, absque jod hiph. in ult. sed cum ו aff. habet jod hiph. in penult. ut seq. רחקה longè remove, Prov. 4. 24. 5. 8. 30. 8. רחקה idem, Job. 13. 21. רחיקה procul amove eam, Job. 11. 14. In fut. hiph. à 3. f. m. רחיק elongabit, &c. occ. in 1. f. & 2. f. m. simpl. sed in 3. f. m. cum ו aff. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. ורחיק elongabo, Psal. 55. 8. Joel. 2. 20. ורחיק procul amovebis, Job. 22. 23. ורחיקה procul amovebit eam, Prov. 22. 15. רחיק longè abeatis, Exod. 8. 28. Josh. 8. 4. Atque inde ex hac rad. רחק sunt nomina seq. 1. no. רחיק longinquus; Pag. procul remotus, aut separatus longè distitus, aut positus vel distans; tam loci est, quam temporis: & sæpè adverbiascit, pro longè, procul, &c. & substantivè etiam à quibusdam exp. longinquitas: Merc. vel longinquum, viz. spatium, aut longa via, &c. Pag. Prout occur. hoc no. in f. m. simpl. & cum ו, ה, ו, ק, ל, præf. ut seq. רחיק longinquus, longinquum: longè, procul, Josh. 2. 4. Psal. 22. 2. 11. 9. 155. Proverb. 15. 29. 27. 10. Eccles. 7. 24. Joel. 4. 8. Mic. 4. 2. ורחיק & longinquus, Prov. 31. 10. Jer. 12. 2. רחיק longinquus, Ezech. 6. 12. רחיק in longinquo, Psal. 10. 1. רחיק longinquo, Isa. 57. 19. Sed sæpius cum ו præf. locis seq. מרחיק, vel sine vau è longinquo, Gen. 22. 4. 37. 18. Exod. 2. 4. 20. 18. 21. 24. 8. Deut. 28. 49. 1 Sam. 26. 13. 2 Reg. 2. 7. Neh. 12. 43. Job. 2. 12. 35. 25. Psal. 38. 12. 139. 2. Prov. 7. 19. Isa. 5. 26. 22. 3. 11. 23. 6. 25. 1. 43. 6. 49. 1. 12. 57. 9. 59. 14. 60. 4. 9. Jer. 23. 23. 30. 10. 31. 3. 47. 27. 51. 50. Hab. 1. 8. Item occ. etiam cum ו, ה, ו, ק, ל, præf. sic: מרחיק & è longinquo, Job. 39. 25. ל מרחיק à longinquo, 2 Sam. 7. 19. 2 Reg. 19. 25. 1 Chron. 17. 17. 2 Chron. 26. 15. Ezr. 3. 13. Job. 35. 3. 39. 29. Isa. 37. 26. Et in forma pl. m. occ. etiam simpl. & cum ו, ה, ו, ק, ל, præf. ut seq. רחוקים vel sine vau, longinqui, Jos. 9. 22. Neh. 4. 13. Psal. 56. 1. 65. 6.

Is. 33. 13. רחוקים & longinqui, Jud. 18. 17. Za. 7. 15. רחוקים longinqui, Deut. 13. 7. Isa. 45. 12. 66. 9. רחוקים, & longinqui, Esth. 9. 20. Jerem. 25. 26. Dan. 9. 7. Item 2. hinc etiam no. רחיקה f. longinqua, procul remota; est tam loci, quam temporis, ut & superius: Av. Prout occ. hæc forma f. f. simpl. locis seq. רחוקה, vel sine vau, longinqua, um, Num. 9. 10. Deut. 29. 22. 30. 11. Josh. 6. 9. Jud. 18. 28. 1 Reg. 8. 41. 45. 2 Reg. 20. 14. 2 Chron. 6. 32. 36. Eccles. 7. 23. Isa. 39. 2. Cujus etiam forma pl. f. occ. simpl. & cum ו, ה, ו, ק, ל, præf. ut seq. רחוקות longinqua, Ezech. 12. 26. רחוקות longinqua, Deut. 20. 15. Jer. 48. 24. ורחוקות & רחוקות, Ezech. 22. 5. Item 3. hinc etiam no. quasi à f. m. רחק, vel רחקה, idem cum præced. longinquus, &c. Pag. Unde ab absol. forma pl. m. רחקים, & in constr. רחקי, occ. in hac forma pl. m. constr. cum ו aff. sic: Psal. 73. 27. Ecce רחקי longinqui tui; (vel, Bu. Lex.) id est, à te: Pag. Bu. Longinqui tui, h. e. qui elongant se à te: Av. vel recedentes tui: qui scilicet longè secedunt à te, peribunt. וסוים מאחזקתם האותם אדם סוים: Cocc. Item 4. hinc etiam no. cum mem heemant & sægol sub se: viz. מרחק m. longinquitas, distantia: remotio, longa distantia, longinquum, &c. Pag. Bu. Cocc. Av. Prout occ. hoc no. in f. m. simpl. & cum ו, ה, ו, ק, ל, præf. sic: מרחק longinquitas, Prov. 25. 25. Isa. 13. 5. 46. 11. Jerem. 6. 20. מרחק longinquitatis, 2 Sam. 15. 17. Jer. 4. 16. מרחק è longinquo, Psal. 138. 6. Pro. 31. 14. Is. 10. 3. 17. 13. 30. 27. Jer. 5. 15. 31. 10. Ezech. 23. 40. In forma pl. m. assumit dagesch in koph, pro longinquitatibus, vel longinquis distantis, aut locis longinquè distantibus, &c. Prout occ. in absol. forma simpl. cum pathach sub mema: sed cum ו, ה, ו, ק, ל, præf. habet sægol sub mema: & in forma pl. m. constr. simpl. & cum sægol itidem sub mema, ut seq. מרחקים longinqua, Isa. 22. 16. Jer. 8. 19. וברמחיקים in longinquis Zach. 10. 9. מרחקי longinquitates, Isa. 8. 10. Rad. 46. רחש est, eructare, educere, movere. Pag. Est propriè ebullire præ calore, aut fervore, ut fit in patella. Doctores hoc verbo utuntur de motione laborum. Merc. Ebullivit, excogitavit: Bu. Lex. Eructavit, excreavit, è pectore suo cum festinatione & sibilo. Hinc est Latinum screo, excreo: nam Schin resolutum valet sc. Significat hæc rad. fervere, verminare: i. e. viviscere: ut aquæ dicuntur verminare, in quibus incipiunt pisciculi aut animalcula, se movere: verbo שרץ respondet Chaldaicum רחש. Cocc. in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, excogitare: Prout occ. in præf. kal 3. f. m. sic: Psal. 45. 2. רחש excogitat: Bu. Conc. ebullit: Bu. Lex. eructavit cor meum verbum bonum; R. D. רחש, הניץ, i. e. protulit & movit; aut movere seu emovere fecit: q. d. quod movebat labia sua, & non audiebatur sermo: idcirco dixit, Cor meum, quia sermo cordis non auditur nisi egrediatur per labia: & cor est vena verborum atque sermonum. Cantor autem laudat pulchritudinem verborum suorum; quæ sunt de Masiach: i. e. Christo, de quo dictus est Psalmus. R. Sal. movit: & A. E. Locutum est cor meum rem bonam; Pag. Verminat cor meum verbo bono. Kimchi monet, in Talmud usurpari de motu laborum, (תנועת השפתיים) sine voce. Sed id hoc loco est

ἀπρόσδοτος: Cocc. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. est nomen vasis alicujus: Bu. Conc. viz. in No. cum mem. heemant: מרחשׁו f. Sartago: Pag. patella in qua ebulliuntur farinacea, aut alia cum Oleo. Doctores discrimen faciunt, inter מרחשׁו & מרחשׁו: utrumque habes, Lev. 6. 32. vel 7. 9. מרחשׁו profunda est: & ideo, quæ in ea fiunt, ebulliunt: colligitur enim oleum, nec flamma illud comburit: at מרחשׁו craticula plana est in superficie, & quæ in ea fiunt, indurantur; quia ignis illi dominatur: ideo dicit, In sartagine, quasi intra eam: at super craticulam. Vide supra in חברה & חברה. Merc. Sartago Latinis frixorium, est patella in qua caro, aut quippiam aliud frigitur: & Hebraicè dicitur á motu eorum quæ ibi frigeabantur: Pag. Ahenum, cacabus: vas in quo aliquid ebullitur: Bu. Lex. Sartago in qua caro, aut quippiam aliud frigitur cum sibilo butyri vel olei. Hinc שחארה, שחארה, craticula. Av. Prout occ. hoc No. simpl. & cum ב. præf. sic: מרחשׁו cacabus, Levit. 2. 6. ב. מרחשׁו in cacabo, Levit. 7. 9. רחח. Vide supra in רוח: Bu. Lex. Cocc.

Rad. 47. רשט est, tremere: Pag. Est cogn. cum רהט, רטה, vel רת: quodd horror, seu tremor sit cita concussio & concursatio sanguinis. vel frigoris per totum corpus. Merc. Non autem venit valberiter hæc Rad. in textu: sed inde est No. רשט m. tremor, horror: Pag. Bu. terror, unde fit concursatio sanguinis, vel unde sanguis circumrotatur. Cogn. cum רטה rotavit, cucurrit; (Chaldæis רשט tremere, frequens est: Cocc.) atque inde Lat. terreo: Av. Occ. autem hoc No. cum י. cop. præf. loco seq. רשט & horror. Jer. 49. 24.

Rad. 48. רשט est, virefcere, viride esse: humectare humidum esse: juxta R. D. Pag. Kimchi inquit esse ex significatione. רשט viroris seu humoris: nam רשט non nisi pro tabula invenitur. Est virere; madere, humectari: Merc. Bu. Lex. humidus, humectatus, irrigatus est: Av. Prout occ. in fut. kal. á 3. f. m. רשט, seu רשט irrigabitur, madebit: in 3. pl. m. sic: Job. 24. 8. Ab inundatione, seu propter inundationem montium, רשט (cum kamets scil. pro scheva penult. ob pausam) humescit, i. e. humidifient: Pag. madent: Bu. Conc. & Lex. quos imbres montium rigant. Pag. madebunt: רשט humidus: Cocc. á nimbo montium humescit: i. e. madebunt aquis quæ é montibus desluunt: Av. Atque inde est No. רשט succosus, humidus: Bu. Lex. humectus, viridis, habens adhuc virorem. Av. Prout occ. hoc No. sic: Job. 8. 16. רשט humectus, humidus, seu viridis est, ante solem: Pag. Av. malé quidam substantivé, humor, humectatio: Merc. humidum, vel succosum, illud coram sole. Kimchio est idem cum רשט: רשט: Aq. רשט. Bel. Sappich: Cocc.

Rad. 49. רשט rotavit, circumrotavit: cogn. cum רשט & רהט: decurrit. Hinc רשט irrigo per aquas decurrentes, רשט curro tanquam rota: רשט irruo cum strepitu; רשט, רשט: i. e. rheda, vehiculum á rotis currentibus: & lat. roto, as, are. Occ. autem in fut. kal. á simplice forma 3. f. m. רשט rotabit: cum רשט aff. sic: Job. 16. 11. Tradidit me Deus injusto, & ad manus impiorum רשט rotabit me: רשט. Av. Hic quidem rad. רשט poterat in-

terponi, quò quidam reducant רשט Job. 16. 11. ut supra dictum est in רשט. Vide illic. Desinat ergo mirari Elias: cur Kimchi hic omiserit. Merc.

Rad. 50. רשט est allidere; i. e. interficiendi aut scindendi seu disrumpendi causà contra aliquid jacere, aut projicere: Pag. ut ad lapidem vel parietem. Quidam cum רשט transp. conferunt, quod est lace-rare; licet per sin lævum scribatur: Merc. Allisit ad lapidem seu petram occidendi causà: collisit seu percussit ad solum. Est cogn. cum רשט concidit, confregit. Hinc רשט percuto: & per metath. רשט quasso, debilito: Av. In kal, autem non legitur in textu: sed in Piel רשט allisit, collisit: Pag. Bu. Av. In Piel est, dilaniare, elidere, rumpere. Videtur notare רשט. Cocc. Prout occ. in fut. Piel, á 3. f. m. רשט collidet. &c. in 2. f. m. simpl. &, á 3. pl. m. רשט in 2. pl. f. sic: רשט allides, 2 Reg. 8. 12. רשט allident. Isa. 13. 18. In pual רשט allidi: Bu. ma. collisus est: Av. prout occ. in præf. pual 3. f. f. cum kamets pro scheva penult. ob pausam: & in fut. pual. á 3. f. m. רשט collidetur: ut plerique vertunt: vel, dilaniabitur: ut Cocc. in 3. pl. m. occ. vel cum scheva. vel ob pausam cum kamets penult. ut seq. רשט collidetur, Hof. 10. 14. רשט allidentur, Isa. 12. 17. Nah. 3. 10. רשט idem, Hof. 14. 1. Locus autem supra cit. ad 3. pl. f. fut. Piel ulterius explicandus; viz. Isa. 13. 18. רשט ורשט & arcubus pueri ipsorum allidentur: Pag. vel potius postquam activum est, etiam transitivum, secundum omnes interpretes: & arcus pueros allident. Imò & verbum cum sit sæm. non ad pueros sed ad רשט arcus refertur, Merc. unde R. D. exp. Arcubus eorum allidentur parvuli quia arcus allident parvulos: ponebant enim pueros in arcubus loco sagittarum & jaciebant eos super pavementum & parietes. Sed. Targum: & arcus eorum parvulos scindent: (vel, arcus eorum adolescentes discindent. Merc.) & R. Sal. & arcus Medorum pueros Babel scindent sagittis suis, quas suis arcubus jaculabuntur. Pag. Allident: Bu. Lex. Collident: Av. Et arcus pueros dilaniabunt: רשט, Pag. Sed (ipsorum) arcus pueros allident: Jun.

Rad. 51. רשט est, odorari, sive odorare: Pag. dic potius רשט, vel רשט in hiphil tantum. Ideo radix separata à רשט ponitur: est alii eandem faciunt radicem. Nam & odor, aut fragrantia spiritus, est suspiratio, quæ motu & agitatione venti, seu aeris, excitatur. Olfacere est velut inspirare, seu intro spirare, vel respirare, odorem. Malé verbum hujus radicis á quibusdam ponitur רשט. Usurpatur metaphorice pro sentire in genere, per dilatationem lingue (juxta R. D. in loco, Isa. & Job.) & judicare, conicere: ut & latine subolfacere. In loco Isa. est infin. & odorari, seu olfactus, ejus erit in, vel cum, timore &c. Alii transitivé: & faciet odorari eum timorem Domini; in tertium transfusà actione: quod potius videtur, sicut & רשט utroque modo sumitur: licet hoc vix reperias in hoc verbo alias fieri. Construitur hoc verbum cum beth, sicut & alia verba sensuum, ut videndi, & tangendi: A. E. in infin. etiam exponit: Merc. Cev. רשט in præf. kal. רשט odoratus est, olfecit: cogn. cum רשט spiravit. quod fit ore: at odorari fit naribus attrahendo spiritum, &c. Av. Jux-

ta plerosque verò, ut dictum, non invenitur conjugal, hujus rad. in textu; sed in Hiphil ריח odoratus est, olfecit, sensit. Constr. cum accus. & præp. beth: Bu. Lex. 70. ריחם וריחם odorari: Cocc. fecit odorari, præbuit odorem, excitavit odorem: Av. in Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. i. est, odorari: Prout occ. in infin. hiph. cum ל præf. loco seq. לריח odorandum, Exod. 30. 38. Item occ. etiam infin. hiph. cum ל cop. præf. & א aff. sic; Isa. 11. 3. וריחם בריחת יריה. Et odorari ejus (erit) א timorem Domini: h. e. & odorabitur timorem Domini, ut sacrificium, & eo se oblectabit: Cocc. Et odorabit ipse timorem Domini; i. e. parvo iudicio agnoscat illum qui est justus: in inquit R. D. (vel, quòd ipse justus sit: Merc.) & hoc est quod sequitur: Et non secundum aspectum seu visionem, oculorum fuorum, judicabit. (Odoratus enim sensus est omnium levissimus & subtilissimus: Merc.) Unde odor leviter ac facilliter sentitur: & ideo transfertur ad illa quæ facilliter, seu facile, ac leviter agnoscuntur. Idem scribit in comment. ubi exp. Parvâ cognitione, (seu indicatione) sentiet, i. e. agnoscat bonos & malos. Unde A. E. scribit; sensus auditus atque visus, quorum ubi meminit, interdum errat, sed sensus olfactus non errat; Pag. Et faciet eum odorari, i. e. olfactus ejus erit, in timore Domini; h. e. præsentiet; Av. Cujus odoratus, (Hebr. odorari: i. e. qui non infirmè, tenuiter, atque humanitatis singula odorabitur, & cognoscet in speciem, sed recto iudicio, penitus omnia cognoscens judicabit;) viz. erit, conjunctus reverentiæ Jehovæ, i. e. & reliquis etiam donis spiritus, quæ modo dicta sunt: synecdochicè, scil. sic enim Hebræi solent ab ultimo, per וסוף, incipere. Jun. Et odorari ejus, & c. Bu. Conc. & Lex. Item occ. etiam ead. forma infin. hiph. cum ל præf. & א aff. loco seq. בריח in odorari eum, Judic. 16. 9. In fut. hiph. occ. ו. ל. locis seq. אריח odorabor, Levit. 26. 31. Amos. 5. 21. Et in 3. f. fut. hiph. occ. vel plenè cum jod hiph. ante path. furt. sub cheth; vel def. cum pathach tantum ante cheth & absque jod hiph. in ult. idque in hac forma ult. simpl. & cum ו conv. יריח odorabitur, Job. 39. 28. יריח odoretur, Sam. 26. 19. וריח & odoratus est, Genes. 8. 21.. 27. 27. item occ. etiam in 3. pl. m. fut. hiph. (à simplice forma יריחו odorabuntur, &c.) cum nun parag. add. viz. vel post kibbutz, vel plenè post schurek in ult. יריחו odorantur, Deut. 4. 28. יריחו odorantur, Psalm. 150. 6. atque inde ex hac rad. ריח in hac. ו. signif. est no. ריח m. odor, odoratus, fragrantia: Pag. Bu. Av. &c. 70. וריח: Av. prout occ. hoc no. f. m. simpl. locis seq. ריח odor, odoratus, Gen. 8. 21.. 27. 27. Exod. 29. 18. Lev. 1. 9, 13, 17. 2. 20. 3. 5.. 23. 18.. 6. 5, 14.. 23. 13. Num. 15. 3. 7, 10, 13, 14.. 28. 8, 24.. 29. 13, 36.. 28. 2, 13.. 29. 8. Cant. 2. 13. 7. 14. Ezech. 6. 13.. 20. 28. cui etiam formæ f. m. ו, ו, ו, ו, ו sunt præf. ut seq. וריח & odor, Cant. 4. 10, 11.. 7. 9. Hof. 14. 7. Dan. 3. 27. בריח in odorem, Levit. 26. 31. Ezech. 20. 41. בריח sicut odor, Gen. 27. 27. Cant. 4. 11. בריח in odorem, Exo. 29. 28, 41. Lev. 2. 12.. 3. 16.. 4. 31.. 8. 21, 28.. 17. 6. Num. 15. 24.. 18. 17.. 28. 6, 27. 29. 2, 7. Cant. 1. 3. Ezech. 16. 19. מריח ab odore, Job. 14. 9. item occ. etiam forma hujus no. f. m. cum

ריחני. aff. cui ult. etiam | cop. est præf. ut seq. ריחני
odorem nostrum, Exod. 5. 21. וריחו | odorem suum, Can.
1. 12. וריחו & odor ejus, Jer. 48. 11. deinde ii. signif.
2. hujus rad. est: molæ, pl. Bu. Conc. viz. in no. ריחים
(in duali) molæ pistrini, quæ sunt duæ, superior & in-
ferior: Pag. vel mola duobus constans lapidibus, su-
periore scil. & inferiori. Quidam conjectant à vent-
fic dictam, quæ veloci cursu excitat, vel. quòd vento
rapiatur; vel. quòd gratum odorem spiret, dum mo-
litur farina. Merc. & ex duabus illis molis, ut Kimchi
subdit, inferior vocatur ריחים Latinis Meta, eò
quòd sit radix, & fundamentum operis, i.e. primas te-
neat in opere; & est major; at superior est quæ vo-
catur ריכב currus, latinis catillus. De quibus scribi-
tur, Deut. 24. 6. Non capiet, ullus scil. vel quis, in
pignus, ריחים וריכב metam & catillum. Rectum est
etiam, inquit R.D. ut dicatur, quòd ריחים dicitur de
utraque, & non de inferiori tantum, quia inferior tan-
tum, dicitur שפך, quòd subiaceat, (sed hoc in scrip-
tis doctorum, non in contextu, quod sciam) quem-
admodum superior vocatur ריכב. Et sic est sensus
Non accipiet in pignus nec utramque molam, imo nec
superiorem solam: quia non fit opus sine ambabus si-
mul. Et memoravit superiorem solam, & non inferi-
orem: quia superior est levior ad capiendum illam,
vel captu: inferior enim est fixa, Pag. Merc. Errant
qui putant per ריחים superiorem, per ריכב inferio-
rem intelligi: cum ריכב, ut nominis etymon osten-
dit, semper sit mola superior. Conjectant & eo lo-
co ריחים integram videri molam, ריכב autem instru-
mentum ad molam necessarium, non inferiorem, aut
superiorem molam. Sed sequor Kimchi; Merc. ריחים
m. d. mola: מולא ☞ Coc, molæ: ab odore
farinæ perpetuo: dualis forma duas molæ partes indi-
cat, quarum superior dicitur Catillus: inferior, Me-
ta: unde Exod. 11. 5. dicitur, qui est post molas: i.e.
ad eas trudendas manibus & corpore toto, labore du-
rissimo, ad quem servi & captivi adhibebantur: ut
Deut. 16. Kimchi notat: per synecdochen hoc no. di-
ci pro inferiore parte tantum, in Deut. 24. ריחים וריכב
metam & catillum: Bu. Lex. Occurrit autem hoc
no. duale simpl. & cum בָּהֶ & בָּהֶ pro בָּהֶ dem. præf. ut
seq. ריחים molæ, Deut. 24. 7. Isa. 47. 2. Jer. 25. 10.
הריחים molæ, Exo. 11. 5. בְּרִיחים in molis, Num. 11.
8.

Rad. 52. ריע. unde in hiph. הריע clangere: fracto sono proprie: (nam aliter etiam clangebant, sono fixo & æquali: Num. 10. 7.) unde deinceps generalis fumitur, pro vociferari. In 1. clangendi, (fractio, scil. sono,) signif. venit, Num. 10. 9. & in altera vociferandi signif. Jos. 6. 10. & Jud. 15. 14. &c. unde etiam in fut. pual ירועע vociferatio agitata: Isa. 16. 10. & in imper. hithp. Psal. 60. 9. & in fut. hithp. Psal. 108. 10. & 65. 14. omnia ex hithp. in clangendi signif. atque inde duci potest רע vociferatio, Mich. 4. 9. unde cum ק praef. וה (pro 1 nam he est paragonem loco vau) aff. ברעוה in vociferatione sua, Exo. 32. 7. & 2. no. הרעה f. fractus sonus, clangor, Num. 10. 5. item vociferatio, 1 Sa. 4. 5. Bu. Le. qui solus hanc rad. hic in hac signif. describit, hæc autem omnia vide amplius cum locis suis descripta vel suprâ in ריע. רוע, vel infrâ in rad. רעע & רעה. Item hic, etiam Avenarius descri-

bit hanc rad. hic per se, sed in alia signif. sic: רִיק fuit amicus, seu fodalis: dilexit socios suos, confociavit in amicitiam: nam propriè dicitur de dilectione fodalium. Cogn. cum רִיק simul pavit, convixit in eodem pabulo. hinc רִיק amo: רִיק diligo, רִיק & רִיק amor: nam socius focium diligit. unde in hithp. רִיק fecit se præstare amicitiam. prout occ. in infin. hithp. cum רִיק præf. Prov. 18. ult. Vir fodalium רִיק ad præstandum se amicum; atque est amator qui firmius hæret quam frater. Atque hinc est 1. no. רִיק amicus, fodalis, socius: prout occ. cum רִיק aff. Job. 6. 4. à fine: & fodiētis רִיק על sodali vestro. Item hinc etiam no. cum mem heemant. רִיק m. idem, fodalis, socius. Prout occ. cum רִיק aff. Gen. 26. 25. Et Achuzath רִיק amicus ejus. sic Jud. 15. 2. cum רִיק præf. & רִיק aff. Atque dedi רִיק socio tuo. & in pl. m. occ. Jud. 14. 11. sic: Et acceperunt triginta רִיק socios, &c. Av. sed de his omnibus vide plenius in rad. רִיק, ubi plerique hæc describunt.

Rad. 53. רִיק, vacuus fuit, evacuatus fuit, evacuavit: si de gladio dicitur, significat, eum evaginare, ut vagina sit vacua: vel ut gladius sit vacuus, i. e. sine tegumento. Cogn. cum רִיק tenuis fuit. Hinc רִיק, vacuus sum, רִיק vacuus, otiosus, רִיק vacuo. Av. In textu non reperitur conjug. kal, sed in hiph. רִיק est evacuare: evaginare. Pag. Est prorsus de quiesce. Vajin jod iustitatum, scil. in hiph. tantum & ejus passivo, Cogn. cum רִיק attenuare; quod exinanitio sit attenuatio. Est exhaurire, effundere: & Metaph. proferre, educere, depromere. Merc. Evacuavit. exhaustit, effudit, depulit: protulit, exseruit, evaginavit, evaginare. fecit, cum ad gladium refertur: Bu. Lex. fecit esse vacuum, i. e. evacuavit, evaginavit: Av. evacuare: stringere, promere: 7. רִיק, רִיק. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc רִיק tria signif. 1. est evacuare, evaginare, exserere, &c. prout occ. in præf. hiph. 1. f. cum רִיק conv. præf. & in 3. pl. cum רִיק conv. præf. רִיק & evacuabo, evaginabo, Lev. 25. 33. Mal. 3. 10. רִיק & exserent, Ezech. 28. 7. 30. 11. in part. hiph. à f. m. רִיק evacuans, &c. occ. in forma pl. m. simpl. & cum רִיק dem. præf. רִיק evacuantes. Ge. 42. 35. רִיק idem, Zach. 4. 12. in infin. hiph. occ. cum רִיק præf. loco seq. רִיק evacuando. Isa. 32. 6. in imper. hiph. f. m. occ. cum רִיק cop. præf. & in forma cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. loco seq. רִיק & exsere, Psal. 35. 3. in fut. hiph. 1. f. & 3. f. & pl. m. occ. simpl. ut seq. רִיק exseram, Exod. 15. 9. Ezech. 5. 2, 12. 12. 14. רִיק evacuabit, Hab. 1. 17. רִיק evacuabunt, Ecc. 11. 3. Jer. 48. 12. in hophal evacuari, diffundi, transfundi: Pag. Bu. Av. prout occ. in præf. hoph. 3. f. m. loco seq. רִיק evacuatus, effusus est, Jer. 48. 11. item in fut. hoph. à 3. f. m. רִיק effundetur, occ. 3. f. f. simpl. sic: Cant. 1. 3. רִיק oleum; vel unguentum (quod) effunditur, nomen tuum: vel, (ut) unguentum effundetur nomen tuum. Merc. Diffunditur nomen tuum. Bu. Lex. Ut unguentum quod evacuabitur, i. e. effundetur, est nomen tuum. Av. Quibusdam autem est 2. f. m. fut. hoph. & sic exp. Oleum effunderis nomen tuum: h. e. tantus manifestaris quantus es, in omni veritate nominis tui, velut unguentum effunditur cum maxima fragrantia. Coc. (quo autem modo congruant verba versionis ejus, cum hac ejus eo-

rum explicatone vix apparet.) velut unguentum diffunditur nomen tuum. Jun. Alii autem est no. Toar seu adject. & sic exp. Oleum, aut unguentum effusum nomen tuum, juxta Hieron. & R. D. etiam scribit quod possit esse tomen Toar, quanquam scriptum est cum pathach: sicut & רִיק, ut habes in rad. רִיק. (sic illud illusorium, deceptorium, à rad. רִיק. Merc.) Verbum hoc, inquit, R. D. dicitur de vase, aut instrumento, & his quæ egrediuntur ex eo. Et potest etiam esse futurum ex hophal: & sic exp. Sicut unguentum quod evacuabitur, viz. pro, evacuatur, vel effunditur, cujus odor expanditur, augetur & crescit: (vel, fragrans procul propellitur & excelsit: Cev.) & ne mireris, quod dictio רִיק hic affixa, רִיק i. e. nomen tuum, vel etiam dictio רִיק i. e. oleum seu unguentum sit gen. fam. quod verbum ipsum רִיק sit cum thau signo foem. quia sunt alia nomina, ut, רִיק, רִיק, &c. quæ inveniuntur & in masc. & in fem. ut suis habes in locis; Pag. Atque inde ex hac rad. רִיק sunt nomina seq. 1. no. cum tseri tantum absque jod, viz. רִיק, רִיק, m. inanis, vacuus: Pag. Bu. & metaph. vanus: Bu. Lex. item, homo nihili: nequam: otiosus, Latinis: unde רִיק forma Syriacà in Evangelio, ubi scribitur Raca. Et viri רִיק, & רִיק otiosi dicuntur & leves, Vaultsneans, vernaculè. Merc. רִיק vel רִיק est vacuus, inanis, homo nihili: levis. Av. Atque hinc vox convitiis Syra רִיק, Mat. 5. 22. רִיק, vanus, cerebro vacuus, mente & judicio carens, vanus, levis & temerarius. Talmudicis familiare רִיק, vel רִיק semper cum jod, quo tseri indicatur & chirek, Bu. Lex. Hebræis frequens est dicere רִיק. Minus aciem est רִיק, Mat. 5. quàm dicere, רִיק. Significat animum commotum irà aut fastidio. 7. רִיק: unde רִיק sermo inanis, seu verbum inane & vacuum. Pag. Coc. רִיק: 7. רִיק: 7. רִיק: 7. רִיק: 7. R. Prout occ. hoc no. f. m. cum tseri tantum simpl. locis seq. רִיק vacuum, Gen. 37. 24. Deu. 32. 47. Item 2. hinc etiam no. רִיק m. inanitas, vacuitas, inane. Psal. 4. 2. Pag. Bu. sæpe adverbialiter, pro inaniter, frustra, Psal. 72. 3. Isa. 19. 4. Bu. Lex. & interdum adverbialiter sumpto præponitur רִיק vel רִיק, ut Le. 26. 20. Merc. vacuum, vacuitas: vanitas; vel, vacuè, præter causam, sine rationibus. Av. Vanum, inane, רִיק, רִיק. Coc. Prout occ. nominaliter vel adverbialiter, simpl. plenè cum jod post chirek, sed cum רִיק cop. præf. vel est cum tseri tantum absque jod, vel cum jod; & rursus cum רִיק & præf. habet jod post chirek, ut seq. רִיק inanitas, inane, frustra, Psal. 2. 1. 4. 2. 73. 13. Jer. 51. 34. 58. Hab. 2. 13. רִיק & vacuum, Ne. 8. 13. רִיק & inaniter, Isa. 30. 7. רִיק frustra, Lev. 26. 17, 20. Isa. 65. 23. רִיק frustra, Job. 39. 16. Isa. 49. 4. item in forma pl. m. simpl. occ. vel cum jod quiescente post tseri, vel cum tseri tantum: ut & cum רִיק dem. præf. habet tseri tantum absque jod in penult. ut seq. רִיק vacui, רִיק inanes, Jud. 7. 16. 9. 4. 11. 7. 2 Reg. 4. 3. 2 Chron. 13. 7. Prov. 12. 11. 28. 19. רִיק inanium, vanissimorum, 2 Sam. 6. 2. item 3. hinc etiam no. רִיק vel רִיק, f. (vel, ut pleriq; statuunt, est fem. no. præced. רִיק m.) vacua, inanis, vana: Pag. Bu. Av. prout occ. hoc no. f. f. simpl. cum tseri tantum, sed cum רִיק cop. præf. habet tseri ante jod quiescens in penult. רִיק vacuum, Eze. 24. 11. רִיק & vacua, Isa. 29. 5. Item, 4. huc etiam

etiam ad hanc rad. רִיק vacuum, inane esse, quidam referunt no. in forma pl. m. cum pathach ante koph dageschatum, viz. רִיקִים inanes, vacuæ: (quam tamen formam, ob dagesch in koph, plerique referunt ad rad. רִיק: ubi etiam vide:) prout occ. hæc forma pl. f. cum ! cop. & דֵּם dem. præf. sic: וְרִיקוֹתֵי & vacuæ, Gen. 41.19. רִיקוֹתֵי vacuæ; Gen. 41.20. sed occ. etiam forma pl. f. cum דֵּם dem. præf. & cum tseri ante koph lene, seu sine dagesch, (& sic est ex hac rad. & quasi à f. רִיקָה) loco seq. וְרִיקוֹתֵי vacuæ, Gen. 41.27. item, 5. hinc etiam est no. vel particula adverbialis cum ׀ heemaht, à fine, viz. וְרִיקִים vacuus, inanis: dicitur tam de masculo, quam de femina. Pag. Quidam volunt esse adjectivum omnis generis, & numeri. Sed Kimchi facit nomen substantivum: & passim subaudies ב, in vacuitate, seu inanitate. Adverbiascit, pro, vacuè, inaniter. Indeclinabile, ut חֲנִיף, & alia in hac lingua. Merc. וְרִיקִים immeritò, inaniter: quandoque transit in naturam nominis, vacuus, singulariter & pluraliter, utriusque generis; Bu. Lex. vacuè: adverbium est, quod tamē Latinis sæpè etiam reddunt per nomen cōcretum. Av. Proprie est adverbium, κενός vacuè, cum inanitate. Sed Kimchi dicit esse nomen ex quo aptum masculino ac feminino; Cocc. Ordine verò Conc. venit hoc no. vel adv. simpliciter & cum ! cop. præf. sic: וְרִיקִים immeritò, inaniter, vacuè, Gen. 31.42. Exod. 3.21. 23.15. 34.20. Deut. 15.13. 16.16. Ruth. 3.18. 1 Sam. 5.2. 2 Sam. 1.22. Job. 22.6. Psal. 7.5. 25.3. Isa. 55.11. Jer. 14.2. 50.9. וְרִיקִים & vacuè, Ruth. 1.21. deinde il. signif. 2. hujus rad. רִיק, in hiphil וְרִיקִים, est evaginare, exferere; Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. prout occ. in præf. hiph. 1. f. cum ! (pro ! ob scheva comp. chat. pat. seq.) conv. præf. & in 3. pl. cum ! conv. præf. ut & in imperat. hiph. sing. masc. cum ! cop. præf. & tseri tantum absque jod hiph. in ult. ut & in fut. hiph. 1. f. ut seq. וְרִיקוֹתֵי & exferam, Lev. 26.32. וְרִיקוֹתֵי & exferent, Ezech. 28.7. 30.11. וְרִיקִים & exfere, Psal. 35.3. וְרִיקִים exferam. Exod. 15.9. Ezech. 5.2. 12.12.14. item occ. fut. hiph. 3. f. m. cum ! conv. præf. ante kamets & segol tantum pro tseri absq. jod hiph. in ult. Gen. 14.14. וְרִיקִים אֶת־חֲנִיכָיו & armavit, juxta R. Sal. (vel, expedit, eduxit: Merc.) pueros suos, scil. edoctos à se. R. D. accinxit ad bellum; & Targ. accinxit. i.e. armavit pueros suos, & A. E. Dedit iis arma bellica: & sunt, inquit; qui exp. Et educere fecit eos gladios è vaginâ. Pag. Fecit ut evaginarent vernæ sui gladios: i.e. armavit, armatos reddidit, ad evaginationem exercuit. Bu. Lex. & evacuavit, i.e. expedit initiatos suos, &c. Av. Et jussit vernaculos suos arma expedire. Hic verbum gravidum est, transiens in actionem vernaculorum arma expedientium: ut & Kimchi explicat. Coc. Armavit vernas suos instructos à se: Hebr. fecit ut evaginarent instructi sui, i.e. comparavit ad pugnam capefcendam. Instructos, viz. cum de jure hujus expeditionis, tum de religione informatos. Jun. Et evaginare fecit, armavit, &c. Bu. Lex. deinde iii. signif. 3. hujus rad. רִיק est, sordidum habere: Bu. Conc. Prout occ. in fut. hiph. 1. f. cum ׀ aff. sic: Psal. 18.43. וְרִיקִים כְּשֵׁשׁ רוּחוֹתֵי ut lutum platearum evacuabo eos: Pag. ita, scil. ut nihil eorum superfluum. 70. λεωσάω αὐτούς, i.e. delebo eos: aut extenuabo eos: quod

magis quadrat Hebræo: & verbum Græcum, utrumq. significat. Hieron. Projiciam eos. R. D. evacuabo eos: ex hac rad. deinde ait hannach, seu longa vocalis, magnum, scil. chirek, est loco dagesch, quia debet habere dagesch, à רִיק, quod apud Doctores Hebræos est לִטּוּמִי lutum: (unde נִרוֹס tenue, seu extenuatum: part. niph. à רִיק: Merc. Cev.) prout dicunt, avis quæ creata est לִטּוּמִי הָיָה לִטּוּ. Et sic exp. ponam eos ut lutum. Vel est, inquit, à רִיק attenuare: & sic A. E. exp. attenuabo eos. Targ. Conculcavi eos: sed si esset à רִיק, debuisset habere dagesch. Pag. Evacuabo eos; vide latius in רִיק; Bu. Lex. ut lutum platearum evacuabo, i.e. amovebo eos. Av. Ejeci eos, q. d. everri eos. Coc. Sordidos habebō eos. Bu. Conc.

Rad. 54. רִיר, in præf. kal, רִיר, est, salivare, fluere: Pag. Bu. roravit, irroravit, fluxit, roravit fluendo: defluxit tanquam per fistulam seu canalem. Cogn. cum רִיר rigavit, rivavit; hinc רִיר, רִיר, & רִיר fluo: ut & lat. roro, irro, roresco. Av. prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. sc: Lev. 15.3. (hæc erit immundities ejus in fluxu suo) וְרִיר הָיָה רִיר carō ejus (i.e. membrum ejus, juxta R. D. & A. E. qui exp. turpitudine masculi) fluxum suum: Pag. Si salivaverit caro ejus: in Bu. Lex. vel, Si roraverit, i.e. exspuerit, vel emiserit, caro ejus fluxum suum: Av. spuit, salivat caro ejus fluxum ejus. Coc. (Si) salivaverit caro ejus. (honestâ pudendorum appellatio: per synecdochen, ut supra 6. 3. & deinceps:) profluvium ejus, Jun. salivavit: Bu. Conc. atque hinc ex hac rad. רִיר, contractè רִיר est no. רִיר m. saliva: Pag. Bu. pituita, sputum: fluor: Merc. unde verbum inde factum reddi potest, perspuere, seu expuere, effutire, stillare, pituita instar. Quidam hinc conflatum volunt כְּרִיר ex כְּרִיר, quod Chal. est multum, quasi multus fluor: i.e. pluvia abundans. Sed de hoc vide in fine rad. כְּרִיר. Merc. Cev. Sed no. רִיר per Metaph. est etiam albumen ovi, quod est simile salivæ. Pag. Bu. Lex. fluor, irroratio, saliva: Av. prout occ. hoc no. f. m. cum ׀ præf. sic: Job. 6.6. Num est sapor חֲלֵמֵת בְּרִיר in albumine vitelli, Pag. Bu. Coc. scil. ovi? vide in fine rad. חֲלֵמֵת. Pag. In fluore albuminis, i.e. in saliva, vitelli? Av. (sed potius dicendum videretur, in saliva vitelli, i.e. in fluore albuminis, circa, scil. vitellum.) Estne sapor in albumine vitelli? insipido, scil. cujusmodi sunt verba vestra: Hebr. saliva, à forma & lentore persimili. Jun. In saliva, in albumine: Bu. Conc. item occ. etiam hoc no. f. m. cum ׀ aff. loco seq. רִירִי salivam suam, 1 Sam. 21.14.

Rad. 55. רִכֵּךְ, contractè in præf. kal, רִכֵּךְ, est, mollescere, i.e. molle fieri, (seu esse, & tenerum. Merc.) mollire, i.e. molle reddere, mollifico, mollefacio: tenerasco, i.e. tener fieri. Pag. Intransitivum propriè est in kal, quidam conferunt cum רִכֵּךְ produci: quod mollia faciliè extendantur. Opponitur compacto, denso & duro. Conferunt & cum רִכֵּךְ attenuari. Merc. Cev. רִכֵּךְ est, molliri, mollescere, molle esse. Bu. Lex. Mollis fuit instar ceræ, quæ dependo, vel ad ignem aut solem posita statim liquefit, & diffuit, mollitus, emollitus est, lenis fuit, tener fuit. Cogn. cum רִכֵּךְ tenuis fuit: hoc ad corpus, illud ad animum pertinet. Hinc per metath. κηρός cera, κηρά cera mollita, κηρίον favus, κηρίδιον favos conficere. Av.

70. *μαλακύνεσθαι*, emolliri: Coc, Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 3. f. m. & 3. pl. simpl. sic: רָכַב mollius est, 2Reg. 22. 19. 2Chron. 24. 27. רָכַב molliia sunt, Psal. 55. 22. In niph. רָכַב idem cum kal, molliri, mollescere, &c. mollicitatus est: Pag. Bu. Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. locis seq. רָכַב mollescat, Deut. 20. 3. Isa. 7. 4. Jer. 51. 46. in pual רָכַב molle reddi, emolliri: Bu. Lex. mollicitatus est: Av. prout occ. in præt. al 3. f. m. loco seq. רָכַב emollitur, Isa. 1. 6. in hiph. רָכַב, vel רָכַב emollire: Pag. Bu. mollicitavit, emollivit: Av. prout occ. in præt. hiph. 3. f. m. loco seq. רָכַב emollit, Job. 23. 16. atque inde ex hac rad. רָכַב est 1. no. contractum, viz. רָכַב m. mollis, tener; Pag. Bu. &c. 70. *ἀπαλός, μαλακός*. Molle est quod cedit tactui. Coc. Occurrit autem hoc no. simpl. & extra pausam cum pathach, sed cum ! cop. præf. habet kamets ob pausam: & rursus cum ! cop. & dem. præf. est cum pathach extra pausam, ut seq. רָכַב mollis, tener, Gen. 18. 7. 2Sam. 3. 39. Prov. 4. 2. 15. 1. Ezech. 17. 22. רָכַב & tener, 1Chron. 22. 5. 29. 1. רָכַב & mollis, Deut. 20. 8. 2Chron. 13. 7. רָכַב mollis, Deut. 28. 54. in absol. forma pl. m. occ. simpl. loco seq. רָכַב teneri, Gen. 33. 13. & in forma f. fem. est & occ. simpl. & cum dem. præf. sed in forma pl. f. simpl. ut seq. רָכַב mollis, tenera, Pro. 25. 15. Isa. 47. 1. R. Ezech. 29. 17. Job. 40. 27. item 2. hinc etiam est no. רָכַב m. mollities, teneritudo: Merc. Bu. Lex. Av. Prout occ. cum ! præf. sic: Deut. 28. 56. רָכַב & præ mollitie. Sed alii faciunt רָכַב infin. kal, & sic exp. Præ tenerascere, i. e. teneritudine: sicut præcessit verbum מִתְעַנֵּג præ deliciis; ad verbum, delicatam esse. Merc. Cev. (præ deliciis) & præ teneritudine, seu mollitie. Coc. Pro mollitie, Av. Item, 3. hinc etiam no. cum ! heemant. viz. רָכַב idem cum præced. mollities, teneritudo. instar ceræ liquefcentis: Pag. Bu. Av. Lev. 26. 36. Et inducam מִתְעַנֵּג teneritudinem, teneritatem, mollitudinem, seu mollitiem in cor eorum. Pag. Av. וְהִבֵּאתִי & insinuabo mollitiem in cor ipsorum. Coc.

Rad. 56. רָכַב est, equitare: Pag. vehi. supervahi, superferri, inequitate: est neutrum: construitur cum לָ, vel cum beth. Quidam observant hoc verbum etiam interdum rerum administrationem, moderationem & præfidentiam includere: quod qui rerum gubernacula tenebant, curru, aut mulo, aut alio jumento veheretur; vel, quod ut jumenta habenis reguntur, sic subditus populus legibus, consilio & prudentia. Hinc Scriptura in Ezech. rerum omnium administrationem quæ penes Deum est, quadriga adumbrat. Ad quam & vectorem putant Authorem Epistolæ ad Hebræos initio alluisse, quum & verbo *φέρων* utatur, quod videtur respondere *רָכַב*, quasi agens, movens. & moderrans, ut & 2Pet. 1. *φερόμενοι* agitati, impulsu Spiritu Sancto. Et *ἀγειν καὶ φέρειν* est suo arbitratu moderari, ut hebraicè רָכַב מִרְכָּבָה ergo, vectura, seu quadriga, est Dei generalis providentia, actio gubernatio, & omnipotentia. Cabbalistæ recentiores de quadriga Ezechielis, & alii Hebræi multa scribunt parum solida. Kimchi specialem de ea tractatum suis in Ezechielem Commentariis subjecit. Hoc verbum potest etiam Latine reddi per insidere, ferri. Benoni sumitur & pro nomine Toar, vectore, seu sessore: i. e.

vecto, equite. Theologis relinquimus quod insuper Ezechielis quadriga, Regnum Christi, per Evangelii vocem, in quatuor Orbis Terrarum partes divulgandum significabat: Merc. רָכַב equitavit, insedit equo, vectus fuit, curru, scil. vel equo, vel asino: Bu. Lex. vectus est equo, camelo, asino, &c. supervectus est: sedit instar equitis qui vehitur, seu superpositus est, equo aut alii jumento ad equitandum. Cogn. cum רָכַב unde רָכַב Cherubim, nubibus inequitantes. Av. 70. reddunt per *ἐπιμαρτυρεῖν, ἐπιμαρτυρεῖν*. Coc. Prout occ. hoc verbum frequens in textu, & ordine conc. ut seq. in præt. kal, 3. & 2. f. m. ut & 3. pl. simpl. sic: רָכַב equitavit, Esth. 6. 8. רָכַב equitasti, Num. 22. 30. רָכַב equitarunt, 1Sam. 30. 17. in part. ben. kal, 3. f. m. occ. simpl. & cum ! & præf. ut seq. רָכַב equitans, Num. 22. 22. Deu. 33. 26. 2Sam. 18. 9. 2Reg. 9. 18, 19. Neh. 2. 12. Isa. 19. 1. Zach. 1. 8. רָכַב & equitans. Amos. 2. 15. Zach. 9. 9. רָכַב equitanti, Psal. 58. 5, 34. cui etiam forma 2. est aff. simpl. & cum ! & præf. sic: רָכַב eques ejus, Gen. 49. 17. וְרָכַב idem, Exod. 15. 1, 21. Zach. 12. 4. וְרָכַב & ad equitem ejus, Job. 39. 18. item occ. etiam ben. kal, 3. f. a simplice forma רָכַב equitans, f. in forma f. f. cum duplici sægol ante thau, loco seq. רָכַב equitans erat, insidebat, 1Sam. 25. 20. item in absol. forma pl. m. ben. kal, occ. simpl. sed in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ! cop. præf. ante & dem. aff. ut seq. רָכַב equitantes, Jud. 10. 4. 12. 14. 2Reg. 9. 25. 18. 23. Isa. 36. 8. Jer. 17. 25. 22. 4. רָכַב equitantes, Jud. 5. 10. Esth. 3. 10, 14. Ezech. 22. 6. 12. 23. 38. 15. Zach. 10. 5. וְרָכַב & sessores ejus Hag. 2. 22. וְרָכַב & equites eorum. Hag. 2. 22. in infin. kal, occ. cum ! præf. sic: רָכַב ad equitandum, 2Sam. 16. 2. 1Reg. 4. 24. in imper. kal, 3. f. m. occ. in forma cum pathach in ult. loco seq. רָכַב equita. Psal. 45. 5. in fut. kal, 1. sing. occ. cum ! cop. præf. sed 2. f. m. simpl. & 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & 3. f. f. cum ! conv. præf. & omnia in forma cum pathach in ult. ut seq. וְרָכַב & insidebo ei, 2Sam. 19. 27. וְרָכַב equitabis, Hab. 3. 7. וְרָכַב insidebit, Lev. 15. 9. וְרָכַב & equitavit, insedit, 2Sam. 22. 11. 1Reg. 13. 13. 18. 45. 2Reg. 9. 16. Pf. 18. 11. וְרָכַב & insedit, 1Sam. 25. 42. item in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult. sed in 2. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 2. pl. f. m. conv. præf. sic: וְרָכַב equitabimus, Isa. 37. 16. Hof. 14. 4. וְרָכַב equitabunt, Jer. 6. 23. 50. 42. וְרָכַב & insidebant, 2Sam. 13. 29. וְרָכַב & insederunt, Gen. 24. 61. in hiphil וְרָכַב vehere, vel vehi fecit, vexit, vendendum imposuit: Bu. Lex. facere vehere, seu superimponere animanti: vel rei inanimatæ, figuratè. Hinc וְרָכַב apud R. R. est, compositio. Merc. fecit equitare, superposuit: Av. prout occ. in præt. hiph. 2. f. m. loco seq. וְרָכַב fecisti ut equitaret, Psal. 65. 12. item occ. etiam in 1. f. præf. hiph. cum ! conv. præf. & aff. ut & in 3. pl. cum ! conv. præf. & aff. viz. post kibbuts pro schurek pen. & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. ut seq. וְרָכַב & faciam ut equites, Isa. 48. 14. וְרָכַב & facite ut equitet, Esth. 6. 9. וְרָכַב & facite ut insideat, 1Reg. 1. 33. in imper. hiph. 3. f. m. occ. cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. loco seq. וְרָכַב fac ut insideat, impone, 2Reg. 13. 16. in fut. hiph. à 3. sing.

m. equitare faciet, &c. occ. in f. simpl. & in 2. f. m. cum יני aff. sic: יני faciam equitare, Hof. 10.11. יני facies ut equitem, Job. 30.22. item in 3. f. m. fut. hiph. cum! conv. præf. occ. cum tferi tantum absque jod hiph. in ult. sed cum הו aff. simpl. cum chirek tantum absque jod hiph. in medio: sed cum! conv. præf. plene cum jod hiph. in antepen. & rursus cum! conv. præf. & aff. habet chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq. וירכב & fecit insidere. Gen. 41.43. 2 Reg. 13.16. וירכבו fecit equitare eum, Deut. 32.13. וירכבו & fecit equitare eum, Esth. 6.11. וירכב & fecit ut insiderent, Exod. 4.20. & in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum! conv. præf. vel plene cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut & cum! conv. præf. & הו aff. post kibbutz pro schurek, occ. modo eod. vel plene, vel def. ut seq. וירכבו vel וירכבו & fecerunt equitare, imposuerunt, 2 Sam. 6.3. 1 Reg. 1.38.44. 2 Reg. 9.28. 10.16. 1 Chron. 13.7. וירכבו vel וירכבו & imposuerunt eum, 2 Reg. 23.36. 2 Chron. 35.24. atque inde ex hac rad. רכב sunt nomina seq. I. no. רכב m. eques, auriga: Pag. Bu. qui scil. equitat cum equite, inquit R. D. & illius fert arma: & proinde, armiger, ita dicitur: Pag. vector, ductor, auriga qui inequitat equo alligato ad currum; item cursor equestris, eques: est autem nomen à conjug. piel formatum. Av. 70. ἐπιβάτης: sedens in equo, equo vectus, eques; non connotat militem: 2 Reg. 9.17. ubi occ. simpl. sic: Cape רכב equitem, & mitte illis obviam: explicatur deinde v. 18. רכב רוכב vetus equo, 1 Reg. 22.34. ubi occ. cum præf. & aff. sic: & dixit לרכבו aurigæ suo. 70. רכב פסא, 2 Chron. 18.33. ubi occ. cum præf. ante formam simplicem sic: לרכב aurigæ: scil. sedenti in equo, vel gubernatori currus: ut sit à רכב: Coc. item 2. hinc etiam no. רכב m. currus: Pag. Bu. Collectivè: item Catillus, molæ pars superior, Deut. 24.6. sic dicta quod vehitur super inferiorem, quæ Rabbini dicitur שרר, quia cubat infra superiorem, & Latinis vocatur Meta, Hebraicè רמים, ut supra in רים dictum: Bu. Lex. Collectivè plerumque, pro expeditione scilicet currum, seu vectura: & synecdochicè pro equis currum; ut quidam currus enervasse dicitur David, i.e. equos in curribus, 2 Sam. 8.4. Sic quidam notant פרוש, quod equites proprie sonat, interdum etiam equos denotare. Dicitur & hoc nomine lapis molæ superior, qui vehitur super inferiorem. Curru aliquando vehebantur equites, aliquando qui non erant equites. Ideo Isa. 21. additur nomen equitum, distinguendi causâ: Merc. No. רכב & in pausa רכב est, currus, carpentum, vehiculum quo aliquis vehitur superpositus: item pro equitatu, seu equis currum: si molæ tribuitur, signif. lapidem superior. inequitantem inferiori: Av. Est. 1. & 2. (ut 70. vertunt) i.e. currus: sed sæpe capitur collectivè de multitudo. Et 2. catillus: i.e. molæ pars superior. Coc. ut oc. hoc no. frequens, & simpl. ut seq. רכב currus, f. & pl. Gen. 50.9. Ex. 14.7.9. Jos. 17.18. Jud. 1.19. 4.3. 13.9.53. 1 Sa. 13.5. 2 Sa. 8.4. 10.18. 11.21. 1 Reg. 1.8. 10.26. 2 Reg. 2.11. 12.7.7. 14.12. 7.14. 1 Ch. 18.4. 19.6, 7, 18. 2 Ch. 1.14. 12.3. 35.24. Pf. 68.18. II. 21. 79. 22.7. 31.1. 43.17. Eze. 23.24. Jer. 51.21. Zach. 9.10. cui absol. formæ simpl. vel extra pausam cum segol, vel in pausa cum kamets pen. !, & in pausa !,

ך, & in pausa רכב sunt præf. וירכב & currus, Jos. 17.16. 1 Reg. 20.28. 2 Reg. 6.15. 17. Pf. 76.7. וירכב & currus, De. 20.1. Jos. 11.4. וירכב & catillus, Deu. 24.6. וירכב & currus, 1 Reg. 20.1. 2 Reg. 6.15. Eze. 26.10. 39.20. וירכב vel וירכב currus, Ex. 14.28. Jud. 4.15. 17. 2 Sa. 1.6. 8.4. 1 Re. 9.19. 10.26. 16.9. 20.21. 22.31. 32.33. 35.38. 2 Re. 8.21. 10.2. 1 Ch. 18.4. 2 Ch. 1.14. 8.6. 9.25. 18.30. 31.32. 21.9. Jer. 46.9. Na. 2.4.5. וירכב cum curribus, Jos. 24.6. If. 22.5. Dan. 11.40. וירכב idem, Psa. 20.8. Jer. 17.25. 22.4. prout etiam formæ priori cum segol pen. וירכב, & in pausa וירכב, & רכב sunt præf. וירכב & cum curribus, Eze. 26.7. וירכב & cum curribus, If. 56.20. וירכב sicut currus, 1 Re. 20.25. וירכב propter currus, 2 Reg. 18.24. 2 Ch. 16.8. If. 36.9. cum aff. prius segol mut. in chirek, posterius in scheva, ut cum! aff. simpl. sed cum! aff. simpl. & cum! & רכב, וירכב præf. ut & cum! aff. simpl. & cum! præf. sic: רכבי currum meorum, Isa. 37.24. רכבו currus ejus, Exod. 14.6. 23.26. Jud. 4.7. 13.5. 28.1 Sam. 8.12. 1 Reg. 9.22. 2 Reg. 9.21. 2 Chron. 8.9. Jer. 50.37. וירכבו & currus ejus, Jer. 51.21. וירכבו in curribus ejus, Exod. 14.17. 18.15. 19.2 Reg. 9.21. 24.10. 17. וירכבו & in curribus ejus, 2 Reg. 5.9. וירכבו currum ejus, Jer. 47.3. וירכבו & curribus ejus, De. 11.4. וירכבו currum ejus, Na. 2.14. וירכבו currus suis, Eze. 27.20. in forma pl. m. רכבים currus pl. occ. in forma pl. m. constr. וירכבו cum curribus, Can. 1.9. item 2. hinc no. רכוב m. Pag. (sed absolutum potest esse cum scheva pen. Merc.) vel רכוב potius: Bu. Le. currus, vehiculum; carpentum, vectura: Pag. Bu. Av. occ. in forma cum scheva sub prima cum! aff. ורכבו vehiculum ejus, Pf. 101.3. item, hinc no. heem. cum mem segolato, ורכב m. fagma: i.e. ephippium, h.e. sella equo imposita ad insedendum: juxta R. D. qui vulgo sellam dici scribit, five equo, five cuilibet alteri animali impositam, ad equitandum. Sed quia est generale nomen potest dici stratum: nam generaliter omnia quæ multis, equis, asinive insistantur, strata dixerunt. Liv. 1.7. strata detrahi jubet: & Sen. ad Luc. stultus est qui equum empturus, non ipsum inspicit, sed stratum ejus. Pag. (Sed juxta quoddam no. præced. רכב interdum etiam exp. ephippium; quasi vectorum dicas: Merc. ut in loco cit. 1 Reg. 22.35. Et effundebatur sanguis plagæ in sinum, vel ut in Targum, ad medium: וירכב currus: super quem scil. equitabat: ut inquit R. D. in Comment. sed in l. rad. exp. strati seu ephippii, i.e. Sellæ: Pag. Instrumentum, viz. cui eques insidet super equum, aut aliud animal; מרכב dicitur à doctoribus: sed in textu sic proprie dicitur hoc no. cum heemant. ut dictum: Merc.) sedile, ephippium, stratum seu stragulum equi: item equitatus, ut 1 Reg. 4.26. Bu. Lex. vehiculum, vectura, currus, item sella, &c. ut supra ex Pag. Av. Generatim hoc no. notat, cui quis insidet: ita accipio, Lev. 15.9. sed 70. & alii volunt esse ἐπιβάτης, ut equi vel asini, sellam equi, sedile, ephippium. Coc. Prout occ. hoc no. cum dem. præf. simpl. sed cum! aff. simpl. & cum! præf. sic: וירכב sella, sedile, Lev. 15.9. מרכב stragula ejus, Cant. 3.10. מרכבו ad equitatum ejus, 1 Reg. 4.26. item 5. hinc etiam no. fam. itidem cum heemant. viz. מרכבה idem cum præced. 2. no. currus: Pag. Bu. quadriga vehiculum: Merc. Av. & 2. Belg. Waggen: Coc. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum! cop. & dem. præf.

præf. מִרְכָּבָה currus, 2Sam. 15. 1. 1 Reg. 10. 29. 2Chr. 1. 17. Hag. 2. 22. וּמִרְכָּבָה & currus, Nah. 3. 2. הַמִּרְכָּבָה currus, Jud. 4. 15. 1 Re. 7. 33. 2 Re. 5. 21. 9. 27. 10. 15. 1 Ch. 28. 18. 2 Ch. 35. 24. Mic. 1. 13. fed occ. etiam hæc abol. forma f. f. idem cum בְּרִכָּה dem. & præf. sic: בְּמִרְכָּבָה in curru, 1 Reg. 12. 18. 22. 35. 2Chr. 10. 18. 18. 34. Zach. 6. 2. וּבְמִרְכָּבָה & in curru, Zac. 6. 2, 3. Item occ. etiam hoc no. f. f. in forma conſtr. cum duplici ſægol aate thau, cum בְּ præf. ante ה (cum chirek pro ſægol) heemant. ſic: Gen. 41. 43. Et equitare fecit eum בְּמִרְכָּבָה in curru הַמְּשִׁינָה ſecundi, i. e. viri ſecundi, qui, erat, ſcil. ei, viz. Parthoni: ut exp. R. D. eſt enim in regimine: & הַמְּשִׁינָה, ſecundi eſt gen. maſc. unde non poteſt referri ad בְּמִרְכָּבָה quod eſt gen. ſem. & ſic oportet ſubaudire הַמְּשִׁינָה viri. Unde A. E. exp. הַמְּשִׁינָה ſecundi. Rex erat primus, poſt ſecundus a rege, ſubinde tertius a rege, &c. Mem eſt cum chirek. Pag. Sic Elias vult exponi 2 Chron. 35. 24. רָכַב הַמְּשִׁינָה על רָכַב super currum ſecundi. Sed poteſt ſimpliciter accipi, ſuper currum ſecundum. Sic enim regibus bini ſolebant eſſe in præliis currus, ut ex uno in alterum ſi opus eſſet tranſilirent. Merc. Hieron. Fecitque eum aſcendere ſuper currum ſuum ſecundum: Pag. In curru ſecundani; Bu. Lex. Et fecit eum vehi in curru poſteritatis, i. e. in curru ſecundo: 70. ἐπὶ τῷ ἀμα τοῦ δευτέρου: Av. In curru ſecundo: Cocc. Et juſit eum inſidere curru ſecundani, (qui ſecundus) a ſe futurus eſſet. Jun. Sed occ. etiam in forma cum ה heemant & aff. ſimpl. & cum בְּ præf. מִרְכָּבָה currum ſuum, Gen. 46. 29. 1 Sam. 8. 11. 2 Reg. 5. 26. מִרְכָּבָהוּ in curribus ſuis, 1 Sam. 8. 11. Item 6. hinc etiam no. א. f. cum ה heemant: מִרְכָּבָה (idem quod præced. currus, vehiculum, carpentum, quadriga: Pag.) quod occ. in abol. forma pl. f. ſimpl. & cum י cop. præf. וּמִרְכָּבוֹת currus, Joel. 2. 5. Zac. 6. 1. וּמִרְכָּבוֹת & currus, 2 Chron. 9. 25. 14. 9. Cuius formæ, cum pathach ſub mem. forma pl. f. conſtr. occ. etiam ſimpl. & cum י aff. ut & cum י aff. ſimpl. & cum ל præf. ſed cum י aff. abſque præf. ut ſeq. מִרְכָּבוֹת currus, Exod. 15. 4. 2 Reg. 23. 11. Cant. 6. 12. Iſa. 22. 18. מִרְכָּבוֹתַי currus tui, Mich. 5. 9. Hab. 3. 7. מִרְכָּבוֹתַי currus ejus, Exod. 14. 25. Jud. 5. 28. Iſa. 66. 15. Jer. 4. 13. מִרְכָּבוֹתֵיהֶם curribus ejus, Iſa. 2. 7. מִרְכָּבוֹתֵיהֶם currus ipſorum; Joſ. 11. 6. 9. [מִרְכָּבָה Chald. poples, a vehendo, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 57. רָכַל eſt, negotiari, mercari. Quidam conferunt cum רָגַל & רָגַל. Significat enim proprie mercium delationem, & metaphorice verborum. Hinc רָכַל delator mercium, inſitor, qui merces uno ex loco in alium tranſfert. Item רָכַל delator, verborum, ſcil. qui hinc inde verba, ut mercator lucri cauſa merces, ſic ipſe, ut inde forſan aliquid commodi referat, huc illuc deſert, ſed ſæpe levitate quâdam, aut curioſitate. Sumitur interdum adverbialiter, q. d. Delatorié. Item ſemel pro abſtracto, Ezech. 22. pro delatione. A. E. ſub finem Nehemiæ & Prov. 11. 13. ſcribit a miſcendo רָכַל appellatum. Nam רָכַל eſt, qui res multas commiſcet, inſitor: ſic רָכַל qui verba commiſcet. Mercator aliàs Hebræis dicitur מִסְחָר a circumeundo; Merc. רָכַל, negotiatus eſt, detulit merces, vel verba, mercatus eſt: & cum mercatores nonnulli multum fraudis ſoleant exercere, & merces ſuas

extrudere dolo, fit ut hoc verbum quoque accipiat pro, defraudare, detractare, &c. Cogn. cum רָכַל detulit pedibus eundo. Hinc κορδαλιον, & Lat. corallium, nam mercatores inter cætera negotiabantur coralliis vendendis, &c. In textu autem extat tantum hujus verbi tempus præſens: Av. five part. ben. kal: Pag. vel juxta alios nomen tantum ſubſtant. maſc. Bu. Lex. viz. רֹכֵל m. negotiator, mercator; item aromatarius; Pag. Bu. 70. ἑμπορος, μεταβोलος, ῥωποπώλης: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, negotiator; (Pharmacopola, Av. i. e.) aromatarius. Prout occ. hoc part. ben. kal, five no. f. m. ſimpl. & in abol. forma pl. m. ſimpl. & cum וּהָ & וּהָ præf. ut ſeq. aromatarius, Can. 3. 6. וְרוֹכְלִים aromatariorum, Ezech. 17. 4. וְרוֹכְלִים idem 1 Reg. 10. 15. Neh. 13. 20. וְרוֹכְלִים & aromatariorum, Neh. 3. 31. 3. 32. Et in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum וּהָ vel in pauſa וּהָ aff. ſic: וְרוֹכְלִי Negotiatores, Ezech. 27. 23. וְרוֹכְלִי Negotiatores tui, Ezech. 27. 15, 24. Nah. 3. 16. וְרוֹכְלִי idem, Ezech. 27. 13, 16, 22. Atque hinc 1. hujus part. ben. kal forma f. f. venit cum duplici ſægol ante thau; idque ſimpl. loco ſeq. וְרוֹכְלִי mercatrix, Ezech. 27. 3. Quæ forma cum thau in fine, pro more talium, ante aff. prius ſægol mutat in pathach, & alterum in ſcheva: ut eum וּהָ aff. ſic: וְרוֹכְלִי mercatrix tua, Ezech. 27. 20, 23. Item 2. hinc etiam no. וְרוֹכְלִי (formæ inſtar וְרוֹכְלִי: Pag.) negotiatio: merx, mercatus, mercatura; Pag. Bu. 70. ἐμπορία: Cocc. cuius forma f. f. conſtr. וְרוֹכְלִי venit cum וּהָ & וּהָ aff. cui priori בְּ eſt etiam præf. ut ſeq. וְרוֹכְלִי negotiatio tua, Ezech. 28. 16, 8. וְרוֹכְלִי mercem tuam, Ezech. 26. 12. וְרוֹכְלִי in mercatura tua, Ezech. 28. 5. Item 3. hinc etiam No. cum ה heemant, & thau poſt ſægol in fine; (formæ מִשְׁכּוֹרֶה merces, & cum aff. cholem mutato in kibbutz מִשְׁכּוֹרֶה merces tua: Pag. Merc.) viz. מִשְׁכּוֹרֶה f. negotiatio, mercatus, commercium. vel merx: Pag. Bu. Cocc. &c. Prout occ. hæc forma f. f. cum בְּ præf. & וּהָ loco ſeq. מִשְׁכּוֹרֶה mercatu tuo. Ezech. 27. 24. Deinde 11. ſignif. 2. hujus rad. רָכַל, eſt in no. מְרַכֵּל m. detractor, criminator: Pag. Bu. quaſi famæ ac honoris proximi nundinator: Bu. Lex. delator: Mercator enim pro fraudulentò & inpoſtore accipitur: quod ferè negotiatores dolis & fraude agunt, & proximi aſcturâ ſuum negotium conficiunt, inſitor, &c. Av. obtreſtatio, calumniatio: Kimchi מְרַכֵּל: metaphora, eſt enim nundinatio famæ & exiſtimationis proximi: unde מְרַכֵּל viri obtreſtationis dicuntur viri maledici & obtreſtatores; fere jungitur ei verbum הָלַךְ ut Prov. 11. 13. מְרַכֵּל הָלַךְ obtreſtator, מְרַכֵּל revelat ſecretum, 70. ἀνὴρ διγλωσσος: Chald. אֲכַל קִרְצָא, h. e. ἀνέβολος, diabolus, h. e. accuſator: hoc autem verbum מְרַכֵּל ita uſurpatur, quia plerumque, qui obtreſtat, ab uno venit ad alterum, & circuit, quærens, cui vendat fumos, imò proximi ſuum ſuum & ſecreta ejus: 1 Pet. 21. ἀποδόμενοι πάσης καταλαλίας: & Jacob. 4. 11. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων. Cocc. detractor dicitur רָכַל: eò quòd ſit veluti מְרַכֵּל negotiator, & aromatarius: ut enim aromatarius multas habet aromatum ſpecies, & negotiator multas ſpecies mercium, quas ab aliquibus emit, & aliis vendit: itidem detractor verba, hinc &

inde collecta, aut audita, aliis refert. Lev. 19. 16. Non
 נָלָךְ ambulabis רָכִיל (ut) detractor, (feu (in) de-
 tractatione) in populis tuis: (quasi detractorie, di-
 cas; non te geres detractorie, &c. Merc.) Ubi A. E.
 scribit, sicut Mercator illud quod emit ab uno, alteri
 vendit: ita detractor, quod ab aliquo audivit, alteri
 revelat, seu manifestat. Hieron. Non eris criminator,
 nec susurro, in populis. R. Sal. Propterea quod om-
 nes, qui ferunt contentiones, & referunt criminatio-
 nes, seu calumnias & accusationes, malas, seu falsas,
 ambulant per domos vicinorum, seu sociorum, suo-
 rum, ad explorandum si quid videant, vel audiant
 mali, ut illud in platea narrent, dicuntur הֹלֵלִים am-
 bulantes, רָכִיל, h. e. רָגֵל, quod est exploratio. Et
 hoc ostendit verbum ambulandi, quod communiter
 jungitur dictioni רָכִיל, quod est sicut רָגֵל explora-
 tor, mutato caph in gimel, & sic רֹכֵל, i. e. negotia-
 tor, aromatarius, est, רֹכֵל, i. e. explorator: quia est
 explorator & mercium & venditorum: Pag. vel, &
 sic רֹכֵל est רֹסוֹר; i. e. mercator, seu infitor, qui
 circuit & repedit; i. e. subinde redit, & recurrit post
 quolibet merces, aut mundinas. Et quisquis vendit
 aromata quibus mulieres sese comunt, propterea
 quod redit subinde ad urbes, vocatur רֹכֵל, significa-
 tionis רֹכֵל repedans, seu recurrens: Cev. Targum:
 Non רֹכֵל accufabis, aut detrahes (ab רֹכֵל) nu-
 tibus. Pag. Hoc loquendi genus Chaldaeorum, quo
 & Daniel utitur 2. & 6. cap. pro, Deferre; expen-
 dendum est, ubi R. Sal. videtur aliam afferre ratio-
 nem. Sed hæc commodius alias in Chaldaeo Lexico di-
 centur. Uno verbo habeto phrasim hanc quam red-
 dere possis, Comedere excidium, propriè quadrare
 in calumniatores, scyphantas, & quadruplatores:
 Merc. Cev. Sunt enim qui nutibus oculorum (ne alii
 audiant aut intelligant) suas detractationes & calum-
 nias indicent, & significant. Pag. Cev.

Rad. 58. רָכַס est גָּבַהּ, inquit R. D. elevare, super-
 bire: Pag. efferre: nam transitivum est, ubi legi-
 tur: Merc. Ligavit, aHigavit; quidam, sustulit, ex-
 tulit, attollit: Bu. Lex. Connexuit, annexuit per no-
 dulos, conjunxit nodis. Cogn. cum סָבַר clausit: item,
 herciffere. Hinc ἐξήλω, & lat. arceo, coerces. Av.
 Alligavit: Belg. Opwaerts binden. Kimchi, גָּבַהּ.
 Pomarius; annexit, strinxit. Targ. יָחַד, vel אֶחָד.
 R. Sal. לשון חֶבֶר. In Aruch exponitur, לשון חֶבֶר
 Cocc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal. à 3. f. m.
 רָכַס, vel יָרַכַס, elevabit: vel, annectet, &c. pro
 varietate dicta: in 3. pl. m. cum 1. cop. & 1. conv.
 præf. sic: וְיָרַכַס & attollent, Exod. 28. 23. וְיָרַכַס
 & sustulerunt, Exod. 39. 21. Atque inde ex hac rad.
 רָכַס, est no. 1. à 3. f. m. רָכַס, vel רָכַס: Pag. in forma
 pl. m. רָכַס perversitates; salebras, vel salebrosa:
 Bu. Lex. colliculi, instar nodorum seu nexuum: no-
 dosa loca, i. e. excelsa: Av. Prout occ. in hac forma
 pl. m. cum 1. præf. sic: Isa. 40. 4. Et erit prævum,
 seu tortuosum, in reſtitutionem, aut planitiem:
 וְהָרָכַס & elata, salebroſa, Bu. Conc. excelsa, i. e.
 montes excelsi & alti, juxta R. D. in planitiem, aut
 campeſtria: & sic exp. etiam in comment. Et præ-
 vum; i. e. via tortuoſa in reſtitutionem, & tumuli via-
 rum, &c. A. E. autem exp. Loca tortuoſa: & R. Sal.
 ad Ex d. 28. ubicitat hunc locum, exp. Montes con-

juncti alter alteri. Pag. Et salebras in convallem: Bu.
 Lex. & colliculi, i. e. excelsa, in planitiem; Av. Kim-
 chi exp. הָרִים גְּבוּרִים: atqui jam dixerat, omni-
 mons & collis humiliabuntur: convenit igitur: ut
 וְהָרִים עָקוּב oppoſitum ſit רָכַסִּים: illud notat lamo-
 ſum: hoc, tubera terræ, quæ faciunt iter difficile:
 וְהָרִים בָּקָעָה verò notat planitiem inter montes. In Aruch,
 Talmudicum רֹכַחֵם exponitur קְטָנִים צְרוּרוֹת
 i. e. fragmina parva: Pomarius, lapillus: Targum,
 גְּבוּרִים בְּרִי locus ſalebrosus i. e. tumulis, aut tube-
 ribus plenus. R. Sal. exp. Montium nimis propè ju-
 ſtorum difficiles aditus. Cocc. Item 2. hinc etiam no.
 רֹכַח m. elatio, ſuperbia: Pag. ſed præſtat abſolu-
 tum effe רֹכַח: Merc. Bu. Lex. vel רָכַס: Bu. Lex.
 vel רָכַס: elatio, ad formam nodorum extuberan-
 tium: Av. Prout occ. à forma pl. m. abſol. רָכַסִּים,
 vel רָכַסִּים, elationes, &c. in forma pl. m. conſtr.
 cum 1. præf. ſic: Pſal. 31. 21. Abſcondes eos in ab-
 ſcondito faciei tuæ מִרְכָּסֵי אִישׁ à ſuperbiis, aut elationibus
 viri, aut hominis. i. e. virorum, aut homi-
 num, &c. ut R. D. exp. R. Sal. A conjunctionibus, aut
 ſocietatibus impiorum, qui conſpirarunt ut illis male-
 faciant. A. E. A perversitatibus: Pag. Bu. Lex. Ab
 elationibus: Bu. Conc. i. e. à ſuperbiis viri: Av. A
 conglomeratibus. i. e. conſpirationibus. ſeu cater-
 vris, viri, ſeu virorum, conſpirantibus: Cocc. רָכַסִּים
 est pro רָכַס (cum kam. chat. pro cholem) ex f.
 רֹכַח. Targ. exp. מְגוּרִים גְּבוּרִים à catervis fortium:
 R. Sal. חֶבֶר רָכַסִּים מִתְקַשְׁמִים יָחַד: id ſolet
 dici קְבוּצִים: i. e. συσπρεσται, συσπρεσματα: Coc.
 (Abdis eos in abdito præſentia tuæ,) ab elationibus
 virorum: i. e. non tantum ornas eos bonis, ſed etiam
 conſervas à malo: Jun.

Rad. 59. רָכַש est, acquirere, comparare, ſubſtan-
 tiam ſcil. & opes: Pag. Bu. q. d. ſubſtantiare, ſi eſſet
 Lat. Pag. vel conſubſtantiare: ſignificat enim, opes
 congerere, ditari: Merc. comparavit ſubſtantiam,
 paravit opes: comportavit, ſeu collegit facultates.
 Cogn. cum רָכַש, convenire cum impetu ſeu tumultu:
 nam facultates, ſeu opes congeruntur cum magno
 dolore & tumultu. Av. 70. κατὰ δυνάμειν, πειλοποι-
 εῖσθαι: acquirere, &c. Cocc. Prout occ. in hac 1.
 ſignif. (nam in Bu. Conc. Rad. hæc duo ſignif.) Præf.
 Kal 2. f. m. extra pauſam cum pathach, ſed in pauſa
 cum kamets in ult. ut & in 3. pl. in pauſa cum kamets,
 ſed extra pauſam cum ſcheva penult. ſic: רָכַש com-
 paravit, Genef. 31. 18. 36. 6. רָכַש comparaverat,
 Gen. 31. 18. 36. 6. רָכַש comparaverant, Genef. 46. 6.
 רָכַש idem, Gen. 12. 5. Atque inde ex hac Rad. רָכַש
 in hac 1. acquirendi ſignif. eſt. No. רָכַש facultas,
 ſubſtantia, opes, & quicquid homo acquirit: Pag. fa-
 cultates, omne acquiſitum hominis: Bu. Lex. quidam
 autem putant abſolutè poſitum mobilia tantum ſigni-
 ficare unum in locum collecta & comportata: ut affi-
 ne ſit verbo רָכַש aliaſ, ſi cum aliis jungatur, notare
 cætera, quæ non ſunt expreſſa. Sed ego generale
 puto: nomen gallicum. Richeſſe, ab Hebræo non ablu-
 dit. Merc. Opum facultas: Av. 70. ὑπαρχούσιν, τὰ ὑ-
 παρχούσιν (τὸ ὑπαρχόμενον Av.) ἀπὸ τῆς, ſubſtan-
 tia, bona, peculium, &c. Cocc. Prout occ. hoc no.
 f. m. ſimpl. vel cum ſchurek, vel pro eo, cum kibbutz
 penult. ut & cum 1. cop. וְיָ dem. præf. utrique for-
 mz.

ma, ut sequunt, רכוש substantia, facultates acquisite, 1 Chron. 28. 1. 2 Chron. 32. 29. רכוש facultates, Gen. 14. 11. ורכוש & facultates, 2 Chr. 20. 25. Dan. 11. 24. רכוש facultates, Gen. 14. 16. ורכוש idem, Num. 16. 32. 1 Chron. 27. 31. 2 Chron. 21. 17. ורכוש & facultates, Gen. 14. 21. Item occ. etiam cum רכוש praf. utrique formæ: sed cum רכוש praf. formæ plenæ cum schurek in ult. sic: רכוש cum facultatibus, Gen. 15. 14. רכוש cum facultatibus, Ezr. 1. 6. Dan. 11. 28. ורכוש & cum facultatibus, Ezr. 1. 4. Dan. 11. 13. ורכוש de facultatibus, 2 Chron. 35. 7. Sed occ. etiam ead. hæc forma f. m. cum affixis variis utrique etiam formæ junctis: ut cum יני (quod aff. in quibusdam exempl. scribitur יני cum jod abundante) ויני ob pausam pro יני (cui etiam י cop. est praf.) & יני aff. simpl. scil. & cum יני praf. in hoc ult. aff. ut seq. רכוש de facultatibus nostris, Ezr. 8. 21. ורכוש facultatibus tuis, 2 Chron. 21. 14. רכוש facultates ejus, Gen. 14. 12. 31. 18. רכוש facultatibus suis, 2 Chron. 31. 3. Ezr. 10. 8. ורכוש & facultates ejus, Gen. 14. 16. רכוש facultates suas, eorum, Gen. 12. 5. 12. 6. 36. 7. 45. 6. ורכוש & pro facultat. eorum, Num. 35. 3. Deinde 11. signif. 2. hujus Rad. est, equi species aliqua: Bu. Conc. viz. in No. inde ducto cum sex punctis. רכוש m. Dromedarij, aut mulus. Pag. qui seik nascitur coitione equi & onagri, ut quibusdam placet. Aliis verò est camelorum species singularis: ut sit, animal est citissimum, vecturæ aptum & equitatu. Quidam conferunt cum רכוש. Sed ex 2 Chron. 9. si conferas cum 1 Reg. 4. comperies pro hoc positum פריד mulos. Merc. Equus, vel mulas, levis, & celer, tam ad equitandum, ut hodiè sunt postæ, quam vecturæ celeriori, ut camerarum currum: Bu. Lex. Animal magni pretij, quod usurpat ad equitandum illo, dromedarij, &c. Av. Jumentum celere: Cocc. Prout occ. cum רכוש & רכוש praf. ante duplex sægol: sed cum רכוש praf. ante kamets ob pausam pro sægol penult. sic: רכוש in equis Rechtes, Esth. 8. 10. 14. רכוש equis, Mic. 1. 13. ורכוש & pro equis, 1 Reg. 4. 28.

Rad. 60. רמ est, exaltare, elevare: Pag. vel, exaltari. &c. idem quod רום, quod usitatus est: Merc. excelsum esse, extollere, efferre se: Bu. Conc. attolli, elevari: Bu. Lex. Altus fuit, exaltatus, elevatus est, tursit, turgidus fuit, tumuit. Cogn. cum רמ levando projecit; & idem quod רום & רום altus fuit, &c. Av. רום, contracte רם, præaltum esse aut fieri, se tollere, scil. de loco: Cocc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est excelsum esse, &c. ut supra: Prout occ. in præ. kal 3. pl. sic: Job. 22. 12. Et vide summitatem stellarum, quia רום excelsæ sunt: est ex tertia forma פועל, ut רום: Pag. Et vide caput, vel summam, stellarum, quod longè supra sunt. In emendatis codicibus legitur רום (cum kamets magno scil. pro pathach ob pausam;) ut & in manuscripto Bibliothecæ nostræ. Cocc. sed occ. etiam 3. pl. præ. kal in forma cum cholem: Bu. Lex. sic: Job. 24. 24. רום recefferunt paululum: Pag. vel, sublatis, elati sunt, aut efferuntur, aliquantum: sed mox esse desinunt. Ibi sing. pro plur. rectè Hieron. Alii verò sumunt pro imper. & exp. tollite vos, aut recedite pauper, nec erit impius, i. e. nec ultra invenietis: ut

est, Psal. 37. & aliàs: Merc. Hieron. & Av. Elevati sunt ad modicum. Pag. Attollunt se aliquantulum: Bu. Lex. vel est imper. (ut סיבוי.) Tollite vos paucillum, & non erit: confer Num. 17. 10. vel 16. 45. ורום auferte vos, tollite vos, recedite, ex medio coetus illius, & consumam eos. Cocc. Sed R. D. in præ. elevati sunt paululum impii & non erunt: quia universi peribunt. Pag. (Si) attollunt se aliquantulum, (mox) nemo, viz. superest: in versu præced. dicitur, Si quietem impio ad tempus largitur Deus, observat tamen eorum consilia & actiones: nini. ad efficiendum quod hoc versu exponitur; ut scil. nullo negotio deturbentur. Jun. In Niphal ורום exaltari, exaltare se, tollere se, recedere. Bu. ma. Elevatus est in altum: Av. Prout occ. in imper. Niph. a f. m. ורום in pl. m. loco seq. ורום tollite vos, Num. 16. 10. Item in fut. Niph. 3. f. m. juxta normam esset ורום superesset se, &c. sed, in forma composita ex Niphal & Pual, Cocc. a ורום; occ. in 1. f. fut. in hac forma loco seq. ורום extollam me, Isa. 33. 10. Sed ex forma fut. Niph. juxta normam, a 3. f. m. ורום occ. in 3. pl. m. (cum dagef. h. scil. in mem ob alterum mem duplicatum & deficiens, ut סיבוי) simpl. & cum ורום conv. praf. sic: ורום & extulerunt se, Ezech. 10. 17. ורום extulerunt se, Ezech. 10. 15, 19. In Hithpael ורום extulit seu elevavit se, &c. (sed quæ quidam ponunt in Hiphil, ורום vel ורום, & in Piel, ex-forma Poal, ורום elevavit; exaltavit. evexit, &c. Av. ut & in Niphal & hac conjug. hithpael, ex hac rad. Videantur supra in rad. ורום; Pag.) Prout occ. in fut. hithp. 3. f. m. cum ורום cop. praf. loco seq. ורום extollet se; Dan. 11. 36. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est verminosus fieri; q. d. vermiculare, vermes producere: viz. ex signif. nominis seq. Bu. Lex. & Ma. Prout occ. in hac signif. fut. kal 3. f. m. cum ורום conv. praf. & cum kibbutz pro cholem, vel pro kam: chat. in ult. sic: Exod. 16. 20. ורום חתלים. Et verminavit: Bu. Conc. & vermiculavit vermes: Hier. & scatere cepit vermibus. Est cum schurek, inquit R. D. ad differentiam ורום (futi. kal in altera exaltandi signif.) & exaltata est gloria domini super Cherub: Ezech. 10. 4. nam juxta normam esset cum kamets-cateph. Pag. at verò parum firma est illa ratio, cum etiam ejus forma in kibbutz reperitur in altera etiam signif. Cev. Et vermiculavit vermes, i. e. produxit vermes: Bu. Lex. & turgescibat vermibus: est cum kibbutz ad differentiam. Av. & efferebatur vermibus: i. e. fervere incipiebat vermibus, quæ namque fervent, vel etiam quæ verminant, efferuntur & quasi ebulliunt: Cocc. Atque inde ex hæc rad. ורום in hac verminandi signif. est no. רום f. vermis, vermiculi: 70. σκώληξ, Pag. Bu. Cocc. vermis qui nascitur ex materia turgida. Hinc πέμω putrefactio: item Lat. vermis; & Germ. Wurm. Av. Quidam reducere malunt ad sequentem radicem; quod elevatione. & ejaculatione, seu projectione, gradum promoveat. Elias discrimen ponit inter ורום & ורום; quod ורום generale sit nomen tam parvorum, quam magnorum vermium: ורום autem propriè parvos significet, qui in carne, vel caeco gignuntur: nec plurale habet, nex affixa recipit, ut illud. Sed ego confundi reperio: Merc. occ. autem hoc no. f. f. simpl. & cum

& cum i. cop. & pro דְּ dem. præf. ut seq. רָמַחְךָ vermis, Job. 7.8. 24.20. 25.6. Isa. 14.11. וְרָמַחְךָ & vermis, Exod. 16.24. Job. 21.26. לְרָמַחְךָ vermi, Job. 17.15.

Rad. רָמַח est, projicere, fraudare, dolose agere: Pag. Ejaculari in kal: at in piel, eludere, fallere, imponere alicui, quasi aliquem arcus fallacis more elevare, projicere, & excutere è spe sua, aut re. Paulus juxta quoddam ὑπερβαλὼν dixit, 2 ad Thes. 4. quasi transcendere, i. e. circumvenire. ex sententia quæ est, Prov. 26. Quidam conferunt cum רָמַח, quod projectionem talem sonet hoc verbum juxta illos quæ cum præcipiti elevatione & subita excussione fiat: Merjecit, dejecit, projecit: jaculator est: Bu. Lex. Levando projecit cum impetu quodam, præcipitavit: jaculator est, petiit jaculis, seu telis: item petiit aliquem in dolis, defraudavit, imposuit. Cogn. cum רָמַח & רָמַח, ut & cum רָמַח, altus fuit, elevatus est. Hinc Græci pro mem substituant פ: ut ῥιπτα, ῥιπτῶ, εἰπτῶ, &c. projicio, jaculor. Av. 70. ῥιπτει, βάλλειν, jacere: Kimchi per וְרָמַח explicat: Coc. in Bu. Conc. hæc rad. duo signif. i. est, projicere, jaculari: prout occ. in præf. kal, 3. f. m. & in part. ben. kal, ab absol. forma וְרָמַח jaculans, in forma f. m. constr. cum i. cop. præf. ut &, à pl. m. absol. רָמַח, in constr. ut seq. רָמַח projecit, Exod. 15.12. וְרָמַח & jaculantium, Jer. 4.29. רָמַח jaculantes, Psal. 78.9. atque ex hac rad. in hac i. projiciendi signif. est no. vel propr. vel appel. viz. רָמַח f. (de quo vide ad finem rad.) quod occ. in forma f. f. constr. loco seq. רָמַח Ramath, projectio, Jud. 15.17. Deinde signif. ii. hujus rad. רָמַח est in piel רָמַח: fallere, decipere, defraudare: Pag. Bu. Conc. & Lex. præcipitavit aliquem dolis; i. e. defraudavit; Av. 70. παραλογίζεσθαι: decipere, &c. Cocc. Prout occ. in præf. piel 3. f. m. simpl. & cum i. aff. ut & in 2. f. m. & f. & 3. pl. itidem cum i. aff. sed in 2. pl. m. simpl. ut seq. רָמַח decipit, Prov. 26.19. רָמַח decipit me, 2 Sam. 19.27. רָמַח decipisti me, Gen. 29.25. 1 Sam. 28.12. רָמַח decipisti me, 1 Sam. 19.16. רָמַח defellerunt me, Lam. 1.19. רָמַח decipistis, Jos. 9.22. Item occ. etiam in infin. piel cum i. præf. & i. cum pathach, pro i. cum tseri; (Pag.) aff. in loco seq. רָמַח ad decipiendum me, 1 Chron. 12.17. Atque inde ex hac rad. רָמַח in hac 2. fallendi, seu fraudandi, signif. sunt nomina seq. i. No. רָמַח f. projectio, jaculatio: atque inde, fraudus, dolus: Pag. falsitas, fallacia, deceptio: Bu. Coc. Av. item pigrities: quia ignavi, se ipsi decipiunt, & eos, qui ipsi negotium commiserunt, aut iis confidunt: 70. δολος, δολοῦς: fraus. &c. Coc. Item adjective, dolosus: Bu. Lex. Est enim ubi hæc vox omnino sit Toar. seu adject. ut in illo, Ps. 120.3. לְשׁוֹן רָמַח, lingua fraudulenta: nam si substant. effet לְשׁוֹן esset in regimine; & est ubi tantum sit substant. pro, impostura, fallacia, deceptio, cum quis specie veri vel boni, fiducia, vel re quâ nitebatur, dejecitur & excutitur: & est ubi utrumque esse queat. Merc. Occ. autem hoc no. f. f. simpl. & cum i. cop. præf. sic: רָמַח falsitas, dolus, fraus, Job. 13.7. 27.4. Psal. 32.2. 52.4. 78.57. 101.7. 104.2,3. Prov. 10.4. 12.27. 19.15. Jer. 48.10. Hof. 7.16. Mich. 6.12. וְרָמַח & doli scil. manus; Prov. 12.24. item 2. hinc etiam No. cum i. heemant. viz. רָמַח f. idem cum præced. dolus, fraus, deceptio, impostura: Pag. Bu.

Coc. Av. prout occ. hoc No. in forma f. f. simpl. locis seq. רָמַח idem, 2 Reg. 9.23. Job. 15.35. 31.5. Psal. 17.1. 34.14. 43.1. 50.19. 52.6. 109.2. Pro 11.1. 12.5. 17.20. 14.8.25. 20.23. 26.24. Isa. 53.9. Jer. 5.27. 9.6,8. Dan. 8.25. 11.23. Hof. 12.8. Amos. 8.5. Mich. 6.11. cui etiam וְ, ק, & ל sunt præf. ut seq. וְרָמַח & dolus, Psal. 1.7. 36.4. 55.12,24. Zeph. 1.9. בְּרָמַח per dolum. Gen. 27.38. 34.12. Jer. 9.5. וְרָמַח & dolo, Hof. 12.1. לְרָמַח ad dolum, Psal. 24.4. & in forma pl. f. occ. etiam simpl. & cum i. cop. præf. רָמַח doli, Psal. 35.20. וְרָמַח & doli, Psal. 10.6. 28.12. item 3. hinc etiam No. cum i. (kam. chat. scil.) heemant. viz. רָמַח (vel ת) f. idem cum præced. impostura, fraus, dolus: Av. prout occ. cum i. præf. loco seq. בְּרָמַח per dolum, Jud. 9.21. Denique 4. hinc etiam No. cum i. heemant. viz. רָמַח f. idem cum præced. impostura, fraus, dolus, fallacia, deceptio: Pag. Bu. Coc. Av. prout occ. hoc no. vel def. cum chirek tantum absque jod simpl. vel plenè cum jod in ult. simpl. & cum i. & i. præf. ut & cum i. aff. absque præf. ut seq. רָמַח dolus, Jer. 23.26. רָמַח dolus, Zeph. 3.13. וְרָמַח & dolus, Jerem. 14.14. בְּרָמַח dolose, Jer. 8.5. רָמַח dolus eorum, Ps. 119.118. De hisce autem nominibus, loci quidam, ubi signantius occurrunt, adnotandi; ut. i. in Psal. 32.2. וְרָמַח, Et in cujus animo non est dolus, vel, simulatio; Av. i. e. qui ex corde loquitur & agit, peccatum suum confitetur, se abnegat, ad Deum confugit, eique gloriam dat. Pro. 10.4. רָמַח עוֹשֶׂה כָּף - רָמַח pauper (est) qui agit manu fraudulentâ: i. e. ignave: Cocc. Paupertatem (Hieron. egestatem) operatur manus fraudulenta: Av. Pauperem facit manus fraudulenta, (vel, remissa Hieron.) Targ. Paupertas humiliat virum dolosum: Ab. Ezr. bifariam exp. Pauper erit quisquis fecerit כָּף lancem bilancis fraudulentam, i. e. ad fraudandum. Vel pauperem, i. e. hominem pauperem facit manus fraudulenta. R. Levi, Pauperem, &c. Quia ob illius pigrum opus erit ut assuescat fraudibus, ut hominum capiat substantiam: quia pauperi non est ad sufficientiam. R. Himman. Pauperem facit manus fraudulenta: i. e. Quisquis habet manum fraudulentam, & vacat fraudibus, ut ditetur, non adipiscetur illud quod optat, sed erit pauper: tum quia Deus illum sic puniet, tum quia homines ab illo cavebunt ob fraudes illius. Vel כָּף hoc loco indicat lancem bilancis. Et est sensus quod pauper ob suam inopiam, tum emendo, tum vendendo, in pondere fraudem, facit, & idcirco non ditabitur, ut querit, sed erit pauper: Pag. Opponitur hoc loco וְרָמַח manus sedulorum: Coc. Pauper (fit) qui agit manu dolosa: est periphrasis improbi, qui segnis in officio suo, res alienas malis artibus tentat avertere; ut è contrâ, prout sequitur, manus sedulorum, (i. e. eorum qui sedulo satagunt rerum suarum. & ab alienis abstinent) ditat, ipsos scil. Jun. Et sic Prov. 12.24. manus sedulorum תַּחֲשׁוּל dominabitur: וְרָמַח, sed (manus) fraudis, i. e. pigra, תַּחֲשׁוּל erit obnoxia: Coc. Dolosa autem erit tributaria: Hebr. (manus) doli erit in tributum. Jun. Confer etiam Prov. 12.27. לֹא יִתְרוֹךְ רָמַח צִידוֹ Non aduret (vir) doli, i. e. ignavus, venationem suam: Sic v. 24. ejusdem Cap. & in loco præced. 10.4. & Cap.

geritur aptum ad pungendum de longè, quod gerens, scuto utitur: חֲרִיטָה vero hastam potius dixerò, quæ desigi in terra potest. Coc. Cum gladiis suis, spiculis suis, &c. Jun.

Rad. 53. רָמָה: inde no. רָמָה m. quod est equa, juxta R. D. Pag. Bu. mulus; genus equorum nobis in hac provincia ignotum: Av. Prout occ. in forma pl. m. cum דָּ dem, præf. sic: Esth. 8. 10. מִלּוֹת מִלּוֹת mulos magnos (sic enim exponunt hanc vocem, ut supra, in fine literæ aleph dictum est, Merc.) בְּנֵי הָרָמָה filios equarum: (exp. enim in plur. equæ: pullæ equarum: i. e. muli: Bu. Conc.) Vide supra in רָמָה Pag. Arabicè, equa vocatur רָמָה. Merc. natos equarum: Bu. Lex. (equitantum Dromedario, veredarii) & pullis molorum: Av. mulos, filios equarum explicat & Kimchius, & Bochartus: בְּנֵי הָרָמָה est ut עוֹיִם Coc.

Rad. 54. רָמָה: inde no. radicale רָמָה m. malum punicum, vel. malum granatum: Pag. Bu. veletiam, malus punica, malo-granatus: est enim tam fructus, quam arboris nomen: & tam naturalis, quam artificialis. Quidam etymon offerunt, quod granis scatet, reducentes ad רָמָה: (prout in Forst. sumitur in signif. vermiculandi, seu vermibus scatendi, unde רָמָה vermis, &c. quam signif. plerique ponunt in rad. רָמָה: quam vide supra.) vel, vocem esse putant peregrinam: quibus non assenserim: Merc. רָמָה est malogranatus arbor: item, fructus malogranatum, malum punicum, viz. non tam naturale, quam artificiale seu pictum. Av. 70. רָמָה: arbor punica & pomum punicum. Coc. prout occ. hoc no. in f. m. simpl. & cum יָ, וָ, & יָ præf. ut seq. רָמָה vel sine vau, malogranatum, 2 Reg. 5. 18. Neh. 11. 25. Joel. 1. 12. רָמָה & malogranatum, Exod. 28. 34. 39. 26. Num. 20. 5. Deu. 8. 8. רָמָה vel sine vau, malogranatum, 1 Sam. 14. 2. Cant. 4. 3. 6. 7. רָמָה & malogranatum, Hag. 2. 19. רָמָה ad Rimmon n. p. Zach. 14. 10. item occ. hoc no. in hac forma f. m. juxta quosdam, cum יָ aff. sic: Cant. 8. 2. Propinabo tibi de vino aromatico, מִיְּמֵי רָמָה (&) de musto mali punici mei: jod, inquit, R. D. est signum pronom. 1. pers. vel, est jod hajachas: q. d. de musto malogranativo: (& sic, מִיְּמֵי רָמָה a nudo עָיִם esset, quod alias absolutum esse posset עָיִם: Merc.) nam mustum non est regimen. gen. sed est una species, cujus absolutum est sicut conjunctum: instar דְּבִיר dominus: vide in דְּבִיר Pag. Sed malim esse in regimine, nam jod epitheti, non ita passim in contextu reperitur, ut apud Rabbini. Merc. Vel, ut R. D. inquit etiam, mem, signum pluralis, deficit: & sic esset sensus de musto malorum punicorum: qualia sunt multa in textu: Pag. De succo granati mei: Av. (bibendum darem tibi de vino aromatite,) de succo malogranatorum: i. e. exciperem te hilarissimè: metaph. à convivio: Jun. (De succo) malogranatorum: Bu. Conc. Sed occ. etiam in plena forma & absol. pl. m. idque simpl. & cum יָ, וָ, & יָ præf. ut seq. רָמָה vel absq; vau, malogranata, 1 Reg. 7. 42. 2 Chron. 3. 10. 4. 13. Cant. 4. 13. רָמָה & malogran. 2 Reg. 25. 17. vel sine vau, idem, Jer. 52. 22. רָמָה vel sine vau, malogran. Ex. 39. 25. Num. 13. 23. 1 Reg. 7. 18. 42. 2 Chron. 4. 13. Can. 5. 10. 7. 13. Jer. 52. 23. רָמָה & malogran. 1 Reg. 7. 20. ut & in forma pl. m. constr.

simpl. locis seq. רָמָה vel sine vau, malogran Exo. 28. 33. 39. 24.

Rad. 55. רָמָה, vel, רָמָה: est; calcare, conculcare, proculcare: item, repere, reptare: ambulare: Pag. Bu. per famech est, calcare, conculcare: at per sin lævum est, repere: (proinde plerique constituunt duas per se radices: viz. 1. cum famech, & 2. cum sin: & sic Bu. Lex. Coc. & Av. Sed in Bu. Conc. & Pag. simul ponuntur;) quæ signif. vicina est. Quidam conferunt cum רָמָה infra, quod est, pedibus turbare: quòd hoc sit, pedibus conculcare: idem reddunt, quater, seu, pedibus cum sono concutere. Sed videas etiam per famech in posteriore rependi signif. (& contra, per sin in calcandi signif. Sed sic, calcare late dicitur etiam de serpente: Coc.) quòd hæc duæ literæ inter se permittuntur. Significat autem generaliter, gradi: ut in nomine dicitur infra: Merc. prout occ. hoc verbum in utraque calcandi & rependi signif. ordine Conc. ut seq. in præf. kal. 3. f. m. cum יָ cop. vel conv. præf. & in part. ben. kal. f. m. in forma cum famech & in calcandi signif. sic: רָמָה & calcaverit, Mich. 5. 8. רָמָה calcator, calcans; Isa. 16. 4. sed occ. etiam in altera rependi signif. & cum sin lævo, part. ben. kal. f. m. simpl. & cum דָּ dem. præf. ut & in f. f. à simp. ice רָמָה: cum דָּ dem. præf. in forma cum duplici sagol ante thau, ut seq. רָמָה vel sine vau, repens, Gen. 1. 30. 7. 8. 19. Psalm. 59. 35. רָמָה repens, Gen. 1. 26. 7. 14. 21. 8. 17. Lev. 11. 4. Ezech. 38. 20. רָמָה repens, Gen. 1. 21. 28. Lev. 11. 45. in infin. kal, occ. simpl. loco seq. רָמָה conculcare, Isa. 1. 12. & in imper. kal, à f. m. רָמָה: (omnia enim reliqua in kal, à benoni, sunt cum famech vel saltem, si cum sin, in calcandi signif.) occ. in f. f. cum יָ cop. præf. loco seq. רָמָה & calca, Nah. 3. 14. in fut. kal, occ. 1. f. cum יָ cop. præf. & אָ aff. ut & in 2. f. m. simpl. sic: רָמָה & calcabo eos, Isa. 63. 3. רָמָה conculcabis, Psal. 9. 13. item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum cholem, vel, ante maccaph; pro cholem, cum kam. chat. in ult. cui priori formæ יָ cop. est etiam præf. sed cum יָ conv. præf. occ. cum יָ & אָ aff. ut seq. רָמָה calcabit, Ezech. 25. 11. רָמָה proculcabit, Isa. 41. 25. רָמָה & conculcat, Psal. 7. 6. רָמָה & conculcavit illum, Dan. 8. 7. רָמָה & conculcavit eam, 2 Reg. 9. 33. sed in 3. f. f. fut. kal, occ. simpl. cum sin, licet in calcandi signif. locis seq. רָמָה calcat, Gen. 9. 2. Lev. 20. 25. Psalm. 104. 20. & rursus cum famech ead. 3. f. f. habet יָ conv. præf. & cum אָ aff. absq; præf. at cum יָ conv. præf. habet אָ aff. ut seq. רָמָה & conculcavit, 2 Reg. 14. 9. 2 Chron. 25. 18. רָמָה conculcat eam, Isa. 26. 6. רָמָה & conculcavit eas, Dan. 8. 10. item in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. sed in 3. pl. m. cum יָ conv. præf. simpl. & cum דָּ aff. post kibbutz pro schurek ut seq. רָמָה conculcat, Ezech. 34. 18. רָמָה & conculcarunt, 2 Reg. 7. 20. רָמָה & conculcarunt eum, 2 Reg. 7. 17. in niph. רָמָה conculcari: Bu. ma. proculcatus est: Av. Prout occ. in fut. niph. à 3. f. m. רָמָה, & 3. pl. m. רָמָה, in 3. pl. f. loco seq. רָמָה conculcabuntur, Isa. 28. 3. atque inde ex hac rad. est 1. no. cum sin in rependi signif. viz. רָמָה m. reptile; nomen generale animantium quæ humi reptare solent: Av. 70. ῥέπειν: quod se movet, reptile: habet enim

notionem & generalem, & specialem: Cocc. quod reptat, seu reptat: item mobile, quod ambulat: Pag. quicquid sublati pedibus terram quatit, gressile: q.d. calcabile, generale nomen; at וְרֶמֶשׁ est reptile, quod curstat, seu sese motatit rependo; vide infra in rad. וְרֶמֶשׁ; Merc. Prout occ. hoc nō. simpl. & cum י, sed in pausa י, & cum י & י praf. ut seq. רֶמֶשׁ reptile, reptilia Gen. 1. 25. 6. 7. 20. 7. 23. 9. 3. Deut. 4. 18. Psal. 104. 25. 143. 10. Ezech. 8. 10. רֶמֶשׁ & reptilibus, Hof. 2. 18. וְרֶמֶשׁ & reptile, Gen. 1. 24. רֶמֶשׁ reptile, Gen. 1. 25. 7. 14. 8. 17. 19. 1 Reg. 4. 18. Ezech. 38. 20. כְּרֶמֶשׁ ut reptile, Hab. 1. 14. Item 2. hinc etiam est No. cum י beemant. (viz. cum famech & in conculcandi signif.) מְרֶמֶשׁ m. conculcatio, proculcatio, conculcatum: Pag. Bu. Av. 70. πᾶντα, καταπατήσας; conculcatio, conculcatum: Coc. Pro. ut occ. hoc No. in absol. forma f. m. simpl. & cum י praf. ut & in forma f. m. constr. simpl. & cum י praf. ut seq. מְרֶמֶשׁ conculcatio, Isa. 10. 6. Dan. 8. 13. לְמְרֶמֶשׁ in conculcat. Isa. 5. 5. 28. 18. Mic. 7. 10. מְרֶמֶשׁ conculcat. Ezech. 34. 19. וְלְמְרֶמֶשׁ & in conculcat. Isa. 7. 25. Hæc autem duo significata in duabus hisce formis, cum famech scil. vel sin, in Av. & Coc. ut distinctæ radices, sic in genere explicantur: (loci enim earum, & nomina, supra ex iis etiam, describuntur.) 1. רֶמֶשׁ 70. vertunt πατέιν, καταπατέιν, συμπατέιν; calcare, conculcare, &c. Cocc. proculcavit serpendo, conculcavit reptando; conquassavit, seu conculcavit, pedibus quatiendo terram: propriè namque dicitur de animantibus quæ super pedibus reptant: Cogn. cum רֶמֶשׁ reptavit, serpsit: quod de animantibus dicitur, quæ carent pedibus, & reptant super ventrem. Hinc ἔρπω, ἐπέλω, ἐρπύλω; & Lat. per Metath. literæ s est serpo; nam pro nem est פ litera ejusdem organi: Av. Deinde 2. רֶמֶשׁ reptavit, serpsit: & propriè dicitur de animalibus quæ carent pedibus, sed gradiuntur super ventre, quatiendo, ut serpentes. Cogn. cum רֶמֶשׁ proculcavit, reptando super pedibus. Hinc per Metath. & converso מ in פ, ἐπέλω serpo, ἔρπω. Av. רֶמֶשׁ; est 1. calcare & 2. semovere: 70. κινεῖσθαι, διερχεσθαι, &c. quando autem No. inde ductum רֶמֶשׁ ut generale nomen (viz. pro omni eo quod se movet, ut Gen. 9. 3.) additur specialioribus, specialius significat id quod contradistinguitur expressis speciebus: ut Gen. 1. 14. Animal vivens ad speciem suam, בְּהֵמָה pecora, וְרֶמֶשׁ & reptile, וְחַיִּיתוֹ אֲרָץ & feram terræ, &c. Coc.

Rad. 56. רָנ contractè רָנ est, clamare fortiter; sive hoc fiat incantando, sive ob lætitiā, sive ob luctum, sive ob præconium & laudem, sive in oratione, aut precationibus. Est igitur clamare, canere, lætari, aut exultare, lugere, prædicare, præconizare, laudare: item orare, ut inquit R. D. Pag. Est & sæpè ovationis, & acclamationis gratulatoriæ: Merc. Cecinit, cantavit, tantillavit, exclamavit, acclamavit, Bu. Lex. Ovavit, exclamavit præ lætitiā, vociferatus est, exultavit, personavit voce clarā ac lætā: idem quod רָנ & רָנָה: hinc ὀψύς, ales ovans ad diluculum diei, ὀψύς, excito, incito: Av. רָנָה est, sonare, clamorem tollere; claram vocem edere, ut in lætitiā; sed non tantum in lætitiā usurpatur. Cocc.

Prout occ. hoc verbum in infin. kal, à simplice רָנ (formæ רָנ) canere, exultare, laudare &c. cum י praf. & kam. chat. pro cholem ante maccaph, sic: Job. 38. 7. בְּרָנִי וְיִחְבֵּי בִקְרִי, Quum vocem attollerent, uñ, stellæ matutiniæ, & clangerent omnes filii Dei: Cocc. Quum ovarent pariter, &c. Av. Quum laudarent pariter: Pag. seu, dum acclamarent, ovarent, in lætam vocem prorumperent: A. E. Stellarum motum putat esse earum acclamationem, seu jubilum, quo velut Deum creatorem suum laudent, & concelebrent: Merc. Cev. In canendo: Bu. Conc. Cum canerent simul: Bu. Lex. Quum canerent simul stellæ matutiniæ, (i.e. lucidæ) & (cui) vociferati sunt, (i. e. cujus laudes prædicarunt suæ & aliorum creationis nomine) omnes filii Dei? i. e. angeli, ut supra cap. 1. 6. ubi dicitur: Advenientibus filiis Dei, ut sisterent se coram Jehova: filiis Dei; i.e. angelis, divinis spiritibus, ministrantibus Deo propter eos, qui hæretis salutis futuri sunt: sic autem vocantur, διακρίτως; ut à filiis hominum discernantur; sunt autem hæc humanitatis dicta, & à terrenis regibus desumpta. ut 1 Reg. 22. 19. Jun. In imper. kal. à f. m. רָנ occ. in f. f. cum kam. chat. pro cholem penult. sed cum י cop. praf. cum cholem etiam penult. ob pausam, & rursus, occ. in pl. m. cum kam. chat. penult. extra pausam: ut seq. רָנִי canta, Isa. 54. 1. Lam. 2. 19. Zeph. 3. 14. Zach. 2. 14. וְרָנִי & canta, Isa. 12. 7. רָנִי cantate, Isa. 44. 23. 49. 13. Jer. 31. 7. In fut. kal 3. f. m. pro רָנִי. (formæ רָנִי) occ. cum scherek pro cholem in ult. sed in 3. f. f. cum י cop. praf. habet cholem in ult. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum י conv. praf. & in 3. pl. f. simpl. sunt cum cholem in ult. ut seq. רָנִי cantabit, Prov. 29. 6. וְרָנִי & cantabit, Isa. 35. 6. וְרָנִי cantabunt, Psal. 35. 27. Isa. 24. 14. 42. 11. 61. 7. 65. 14. וְרָנִי & acclamarunt, Lev. 9. 24. וְרָנִי cantant, Pro. 1. 30. 8. 3. In piel רָנִי, idem cum kal, Bu. ovavit vehementer, exultavit: Av. clarā voce sonare, dicere. Cocc. Nunc transitivum est in piel, nunc absolutum: Merc. Prout. occ. in præter. piel 3. pl. cum י conv. praf. ut & in infin. piel simpl. & cum י cop. praf. & in imper. piel, à f. m. רָנִי canta, in pl. m. simpl. & cum י cop. praf. וְרָנִי & cantabunt, Jer. 21. 12. 51. 48. רָנִי cantando, Psalm. 132. 16. רָנִי & cantare, Isa. 35. 2. וְרָנִי cantate, Psal. 33. 1. Isa. 52. 9. וְרָנִי & cantate, Psal. 98. 4. Isa. 26. 19. In fut. piel, à 3. f. m. רָנִי cantabit, laudabit, &c. occ. in f. f. simpl. & cum י conv. praf. & in 3. f. f. simpl. ut & in 1. pl. (à simplice רָנִי) cum י parag. add. idque simpl. & cum י cop. praf. ut seq. וְרָנִי cantabo, Psalm. 63. 8. 92. 5. וְרָנִי & cantabo, Psal. 9. 16. וְרָנִי cantabit, Ps. 51. 16. וְרָנִי cantabimus, Ps. 20. 6. 95. 1. וְרָנִי & cantabimus Ps. 90. 14. Et in 3. pl. m. fut. piel, occ. simpl. vel cum scheva, vel in pausa, cum tferi in penult. ut & cum י (chirek scil. est sub vau pro scheva, ob scheva seq. sub jod, quod proinde abjicitur) cop. praf. ut seq. וְרָנִי cantabunt, 1 Chron. 16. 33. Psal. 84. 3. 96. 12. 149. 5. וְרָנִי cantabunt, Psal. 5. 12. 89. 13. 132. 9. 16. 145. 7. Isa. 52. 8. וְרָנִי & cantabunt, Psal. 67. 5. Item occ. etiam 3. pl. f. fut. piel sic: Psal. 71. 23. וְרָנִי cantabunt: Bu. Conc. laudabunt: Pag. per tferi scribitur sub priori nun in emendatis: & scribendum videtur dagefch in posteriori

rīori nūa licet repugnent exemplaria: Merc. Cev. **רנ** cantabunt. Psal. 71. 23. In pual **רנ** cantari, laudari, cantatus est ovatione: Pag. Bu. Av. vox tollitur; Cocc. Prout occ. in fut. pual, 3. f. m. cum kamets pro pathach in ult. ob pausam, loco seq. **רנ** cantabitur, Isa. 16. 10. In hiphil **רנ** cantare, exultare, fecit; cantavit: Pag. Bu. fecit ovare: sed absolute est neutrum: Av. Jubilare facere, transitive, vel, vocem tollere, neutraliter: Cocc. Prout occ. imper. hiph. 2. f. m. **רנ**, in pl. m. simpl. & cum **ו** cop. praf. ut & in fut. hiph. 2. 3. f. m. **רנ** cantare faciet, &c. in 1. f. cum chirek tantum, absque jod hiph in ult. seq. in 2. f. m. simpl. & plene cum jod in ult. ut seq. **וְהִרְנֵנוּ** cantate, Deut. 32. 43. Psal. 81. 2. **וְהִרְנֵנוּ** & cantate, Psal. 32. 11. **וְהִרְנֵנוּ** cantare faciebam, Job. 29. 13. **וְהִרְנֵנוּ** facis ut cantent, Psal. 65. 9. In hithpael (ex forma poel pro **וְהִרְנֵנוּ**) est **וְהִרְנֵנוּ** vel **וְהִרְנֵנוּ**, cantillare: Bu. ma. exultare: Pag. cantare, Bu. Lex. fecit se ovare; Av. jubulare: Cocc. Prout occ. in part. hithp. f. m. simpl. loco seq. **וְהִרְנֵנוּ** cantans, Psal. 78. 65. Atque inde ex hac rad. **רנ** sunt nomina seq. 1. no. in forma pl. m. **רננים** cantantes: Bu. Conc. sed potius est, nomen avis, à clamore sic appellati, & pulchritudine vocis: aut quia clamat, & exultat, in pulchritudine alarum suarum, ut pavo; & forsan est ipse pavo; ut inquit R. D. Pag. pavones, à clamore sic dicti: Bu. Lex. ab ovatione, nomen habent: Av. Prout occ. in hac forma pl. m. sic: Job. 39. 16. (Num dedisti) **וְהִרְנֵנוּ** **וְהִרְנֵנוּ** alam, pro, alas pavonis, (quæ) exultavit, vel extensam, secundum A. E. Pag. aut, quæ (vel potius, quæ, nam ad pennam refertur verbum) exultat: vel pavonum, est enim plurale. Alii putant esse Struthiocamelos, à stridore. & ovatione; vel, à gloria alarum, quas habet crispas. Sed pavones potius esse crediderim: Merc. 70. Alarum, quæ delectantur, gloriosa. Targ. Ala galli sylvestris, quæ se jactat & exultat. Et possibile est quod sit nomen alæ, & loquitur de ala avis ipsius: Pag. Ala pavonis exultabunda est. **וְהִרְנֵנוּ** pro **וְהִרְנֵנוּ**: ut mox, **וְהִרְנֵנוּ** pro **וְהִרְנֵנוּ**; quo nomine cum struthiocamelus liquido denotetur, non possum per primum vocabulum intelligere eundem. Quare non video, cur non cum pluribus, credam, pavonem clamosum & sonorum notari: aut etiam gallum Africanum. **וְהִרְנֵנוּ** non solam alam hic notat nam **וְהִרְנֵנוּ** distinctus sequitur; & tum **וְהִרְנֵנוּ**. Sed quod de struthiocamelo accipere possumus, id totum post ciconiæ mentionem dicitur: Cocc. Alam-- (ne) pavonum exultandam, &c. scil. dares, Jun. Ala pavonum motatur exultans, i. e. læta sese agitatur. Item 2. hinc etiam No. **וְהִרְנֵנוּ** exultatio, laus: Pag. Semper lætam vocem significat seu ovationem: Merc. (cantus, cantio: Bu. Lex. Ovatio, jubilus, exclamatio læta, cantus lætus: Av. Vox elata, cantus, jubilatio; Cocc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. f. simpl. & cum **ו** praf. & in forma f. f. constr. simpl. & ut in forma pl. f. itidem simpl. sic: **וְהִרְנֵנוּ** cantus, Job. 3. 6. **וְהִרְנֵנוּ** cum cantu, Psal. 100. 2. **וְהִרְנֵנוּ** cantus, Job. 20. 5. **וְהִרְנֵנוּ** cantiones, Psal. 63. 6. Item 3. hinc etiam No. **וְהִרְנֵנוּ** m. laus, ovatio, exultatio, cantatio: Pag. Bu. &c. unde in forma pl. m. absol. **וְהִרְנֵנוּ**, (cum kam. chat. pro cholem, ob dagesch sequens) exultationes, &c.

atque inde in forma pl. ra. constr. occ. loco seq. **וְהִרְנֵנוּ** cantiones, Psal. 32. 7. Item 4. hinc etiam No. **וְהִרְנֵנוּ** f. clamor; laus, exultatio, preconium: item oratio, precatio; Pag. cantus, cantio, clamor; Bu. Lex. ovatio, exclamatio, vociferatio, & precatio: Av. In Ohel Moed, sic scribitur; Explicant hanc vocem per clamorem validum, partim in cantu & lætitia, partim in præconio, partim in ploratu, & partim etiam in oratione: Cocc. occ. autem hoc no. frequentius quàm reliqua præced. & ordine Conc. ut seq. In forma f. f. absol. simpl. & cum **ו** & **ו** praf. ut seq. **וְהִרְנֵנוּ** cantus, cantio, clamor, Psal. 30. 7. 42. 5. 46. 2. 118. 15. 125. 2. Prov. 11. 10. Isa. 14. 7. 44. 23. 48. 20. 49. 13. 54. 55. 12. Jer. 7. 16. 11. 14. **וְהִרְנֵנוּ** clamor, 1 Reg. 8. 28. 22. 36. 2 Chron. 6. 19. **וְהִרְנֵנוּ** cantus, clamor, 2 Chron. 20. 22. Psalms, 105. 43. 107. 22. 126. 5. 7. Isa. 35. 10. 51. 11. Zeph. 3. 17. Item, in forma f. f. constr. **וְהִרְנֵנוּ** clamor, cantus, precatio, &c. occ. cum **ו** aff. simpl. & cum **ו** praf. ut & cum **ו** aff. absque praf. ut seq. **וְהִרְנֵנוּ** clamor meus, Psal. 17. 1. 61. 2. 119. 169. 142. 7. **וְהִרְנֵנוּ** ad clamorem meum, Psal. 88. 3. **וְהִרְנֵנוּ** clamor, cantus ipsorum, Psal. 106. 44. Isa. 42. 14. Jer. 14. 17. De hac rad. loci quidam adnotandi: & 1. ad fut. kal, Prov. 1. 26. **וְהִרְנֵנוּ** **וְהִרְנֵנוּ** sapientia, i. e. quælibet sapientiarum, foris, aut in platea, cantant; Bu. Conc. Levabunt vocem suam, juxta R. Levi (ut in 2. pl. f.) vel, prædicabit, aut clamabit, juxta A. E. verbum enim est sing. 3. f. & ponitur pro **וְהִרְנֵנוּ**; nam he abundat, inquit R. D. Pag. vel est 3. f. f. cum **ו** parag. Cocc. Bu. Lex. Summa sapientia foris clamat: simile vide in **וְהִרְנֵנוּ**: vel, est ultima futuri, viz. 3. pl. f. pro **וְהִרְנֵנוּ**, sapientia foris clamitant: Bu. Lex. Merc. Sapientia in publico vocem tollit: & sic, Prov. 8. 3. **וְהִרְנֵנוּ** **וְהִרְנֵנוּ** ad introitum oltiorum vocem tollit: est etiam paragoge pro **וְהִרְנֵנוּ**: Cocc. Summa sapientia foris recantat; Hebr. sapientia foris recantant: ubi Shelomo per Protopopaziam, inducit sapientiam Dei homines accedentem, & proponentem consilium Dei. Est autem Christus summa hæc sapientia, de qua hic & cap. 8. agit; ipsissima, scil. Dei sapientissimi sapientia, in qua reconditi sunt omnes thesauri sapientia & intelligentia, & per quam sapientia veræ rivi in homines diffunduntur verbo. Quamobrem honoris causa plurali numero dicitur, sapientia: q. d. tota sapientia, & omnis sapientia auctor. Foris, i. e. ubique & palam. Recantat, i. e. subinde & indefinenter proclamat. Jun. Item, ad fut. hiph. 2. f. m. sic legitur, Psal. 65. 9. Exitus, in accus. scil. pl. matutini, & vespere **וְהִרְנֵנוּ**, exultare, aut laudare, facies. Hieron. Exitus, &c. laudantes facies. R. D. autem exp. Per signa illa, de quibus ibi David; i. e. per exitus matutini temperis & vespere; h. e. lūx ac stellarum in nocte, & solis in die, exultare facies corda hominum. vel, exitus ipsos, &c. laudare facies: i. e. efficies, ut ipsi laudent, vel exultent, seu ovent, in ordine suo: ut Job. 28. 7. Quam laudarent pariter stella, &c. Sed R. Sal. exp. Laudare facies te, creaturas, extremos quoque urbis fines inhabitantes: Pag. Cev. manē, viz. dicunt, Benedictus qui creavit, seu creat, luminaria, & vespere, Benedictus qui advesperare facit vespere. Et A. E. Propter exitus, i. e. signa quæ egrediuntur.

egrediuntur, & conspiciuntur mane & vesperi, laudare facies filios hominum te. R. Mosch. exitus, &c. i. e. principium diei ac noctis, laudare facies, &c. R. Hithman. exitus, &c. i. e. homines orientales apud quos mane egreditur sol, laudare, aut exultare, facies: quia propter bona quæ illis elargiris, illos exultare facies: & dixit, Exitus mane, & vesperi: quia climata ab oriente ad occidentem sunt habitabilia: quod non usu venit extremitatibus meridiei & Aquilonis: Pag. Quæ egrediuntur manè & vesperi, facies ovare: Av. Facies ut canteat: Bu. Lex. Exitus manè & vesperè facis jubulare: Coc. Qui facis ut canant exortus matutinos & vespertinos, &c. i. e. qui totos dies à principio ad finem consumis in docendis hominibus laudem tuam. Jun.

Rad. 57. רנב; inde, juxta R. Jonah ducitur No. cum aleph: heemant: ab initio, & in forma cum duplici sargol ante thau in fine: viz. רנב f. lepus: Pag. sub gen. fæm. utrumque sexum complectitur. Fæminea vox ei tribuitur. quod in mare signum sexus non appareat, ac marès sint tanquam fæminæ. Quidam nisi putarent, inquirunt, vocem esse peregrinam, ab רנב deducerent, epenthesi nun, ad nomen formandum: quod hominum insidiis pateat, ac ideo lateat. Inter immunda animalia his in lege connumeratur, ubi tantum occurrit. Alii faciunt quatuor literarum: Merc. Ita R. D. aleph scribit esse radicalem literam: Pag. רנב lepus: 70. λέγας, δασύπους. Bochartus derivat ab רנב & נב seu נב: Coc. Prout occ. hoc No. cum ד dem. præf. locis seq. רנב leporem, Levit. 11. 6. Deut. 14. 7.

Rad. 58. רנה personit; cogn. cum רנ & רנ; i. e. ovavit, exclamavit voce sonora & latâ. Hinc רנ, ales, à sonando & clamando. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, à 3. f. m. רנה, in 3. f. f. sic: Job. 34. 26. Super eum רנה personabit pharetra, &c. Av. Contra ipsum, sonabit: Bu. Lex. Super ipso, aut circa ipsum, sonat, seu tinnit, pharetra. Sic apud Virg. Pharetramque fugâ sensere sonantem: Æn. 9. 680. & 651. Et sava sonoris arma. Quibus circumavalat equis, non tremis: Coc. Super eum sonabit, seu strepet, &c. nam רנה est רנ clamare, sonare juxta R. D. Pag. & de armorum strepitu loco cit. propriè dicitur: Merc.

Rad. 59. רס in kal רס est, miscere, effundere, stillare, item contere: Pag. Propriè est quod Latine dicimus. macerare: i. e. humectando dissolvere. Merc. Aspergit, conpergit: Bu. Lex. humectavit tanquam rore conpergit. stillavit roscidè, roscidus fuit, conpergit, commisit roscidâ consperzione. Hinc רס conspergere; רס peroratio; & Lat. ros, roscidus. Av. macerare, humectare; Symm. εμπερναι: Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc duo signif. 1. est, conpergere. Prout occ. in infin. kal (formæ סר) cum ד præf. loco seq. רס ad conpergendum, Ezech. 46. 14. Atque inde ex Rad. in hac 1. signif. est No. רס m. stilla, gutta; Pag. unde in forma pl. m. absol. רסים guttæ, stillæ. Pag. consperiones: Bu. Lex. affiné huic nomini est רס, ros: & in Targ. רס ponitur pro רס, stillæ, guttæ: Deut. 32. 2. & alibi, & Chald. רס est stillare: Coc. hoc nomine pl. m. designantur stillæ roscidæ, guttæ ex

rore conflata: Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. loco seq. רס asperfonibus. Cant. 3. 2. Deinde 11. signif. 2. hustrad. est in eod. no. præced. pl. m. רס fragmenta: Bu. Conc. contritiones: Pag. fragmenta, scissuræ; Bu. Lex. rupturæ: fortè est à רע: sic Chaldæis רס alicubi pro רע, alicubi pro רע: & ita etiam Talmudici usurpant; Coc. Prout occ. hæc forma pl. m. in hoc 2. signif. sic: Am. 6. 11. Et percutiet domum majorem רס contritionibus; quasi, distillationibus, quibus dissolvatur. Qua in significatione in Mishna invenitur verbum in Poel, ubi dicitur: Et si fuerit grossus, vel densus seu spissus scil. calamus, arundo; רס scindat, aut conterat. vel רס, in Paul contritus, ut coquat, vel ad coquendum ovum. Hieron. Ruinæ, vel, ut alia exemplaria habent, rimis, hoc est, scissionibus. Targ. Et percutiet regnum magnum percussione forti. R. D. Scissionibus, contritionibus fractionibus. Pag. Merc. Et percutiet domum majorem stillis roscidis, scil. perfluentibus: Av. Rupturis: Coc. Percussurus domum majorem (velut) asperfonibus; i. e. quasi densissimo lethalium judiciorum imbre perfusus: quemadmodum prunas, ignem, sulphur, &c. depluere dicitur, Psal. 11. 6. Jun.

Rad. 60. רס; inde No. רס frænum, lupatum: Pag. Bu. ut differat à רס, vide supra in ea rad. Merc. Rabbini plerumque volunt esse ferrum, ori equi inditum: Bu. Lex. metaphorice pro gubernatione: Job. 30. & Isa. 30. ubi רס signif. gubernacula & administrationem: unde quidam conjecunt allusione vocis רס dictos qui reipublicæ gubernaculis admoti sunt, de quo supra in רס: Merc. No. hoc frænum, capistrum, habena, fumiur etiam pro gubernaculo seu timore; quia, ut fræno cohibentur equi, ita homines timore continentur in officio: Av. 70. χαλινός, &c. ut Av. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum י; extra pausam, sed cum י cop. in pausa præf. ut & cum י aff. post prius sargol, more talium aut. in chirek, & alterum in scheva, ut seq. רס & frænum Job. 30. 11. Isa. 30. 28. רס & fræno, Psal. 32. 9. רס fræn. e. ejus, Job. 41. 4.

רע Radix hio erit interponenda, quæ confringere, seu contere, significat: etsi quidam exponant depascere, contrariâ significatione verbo רע pascendi, ut supra monui in רע, ubi omnia quæ ad eam significationem & radicem pertinent, invenies. suis locis fere digesta: Integre passim apud Chaldæos & Hebræos doctores usurpatur, cum dicunt רע murus confractus & similia. In scriptura imperfectè ponitur more duplicatorum: Merc. Cev.

Rad. 61. רע five רע: est esurire, famere, famescere: Pag. Quidam conferunt cum רע: quasi sit, fame ardere, seu arescere: Merc. Esurivit: 70. πεινᾶν: Bu. Lex. Coc. famelicus fuit, laboravit inediâ: aruit, seu exarsit, fame esurivit, famelicè devoravit. Cogn. cum רע exarsit, & cum רע impetuosus fuit, nam famelici sunt impetuosos donec sedaverint famem. Hinc רע, רע, רע, forbeo: & per Metath. lat. voro, devoro: Av. Voc. autem hoc verbum in præf. kal, 3. pl. cum י cop. vel conv. & in forma, cum tseri in penult. ob pausam, pro scheva comp. seu chat. pat. loco seq. רע & esuriunt, Psal. 34.

11. in fut. kal, occ. 1. f. cum pathach in ult. & in 3. f. m. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets in ult. ut & in 3. f. f. simpl. cum kamets, ob pausam, sed cum 1 conv. præf. cum pathach extra pausam: & rursus in 1. pl. cum kamets in ult. pro pathach, ob pausam: ut & in 2. & 3. pl. m. cum kamets itidem pro scheva comp. penult. ob pausam, prout sequitur: וְרָעַב esuriam, Psal. 50. 12. וְרָעַב esuriet, Isa. 8. 21. וְרָעַב esuriet, Prov. 6. 30. וְרָעַב esuriet, Prov. 19. 15. וְרָעַב & fame laboravit, Gen. 41. 55. וְרָעַב esuriamus, Jer. 42. 14. וְרָעַב esuriatis, Isa. 65. 13. וְרָעַב esurient, Isa. 49. 10. in hiphil וְרָעַב esurire fecit: Pag. Bu. Av. esurire finire seu facere: Coc. Prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. simpl. plene cum jod hiph. in ult. sed cum 1 conv. præf. & וְרָעַב ob pausam pro וְרָעַב aff. def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. sic: וְרָעַב esurire finet, Prov. 10. 3. וְרָעַב & fecit esurire te, Deu. 8. 3. atque inde ex hac rad. sunt nomina seq. 1. no. וְרָעַב quod quidam, in locis quibusdam, ut in Prov. 25. 21. & Isa. 9. 20. sumunt pro præf. kal, 3. f. m. Si esuririt odio habente: in Prov. Et esuriet, &c. in Isa. 9. &c. Alii verò volunt esse nomen participiale: vel no. adject. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum וְרָעַב, וְרָעַב & præf. ut seq. וְרָעַב esuriens, famelicus, 2 Sam. 17. 29. Job. 5. 5. 18. 12. Prov. 25. 21. Isa. 22. 6. 44. 12. וְרָעַב & famelicus, Isa. 8. 22. 9. 19. וְרָעַב famelicus, Isa. 29. 8. וְרָעַב esurienti, Ezech. 18. 7, 16. וְרָעַב esurienti, Isa. 58. 7, 10. וְרָעַב & à famelico, Job. 22. 7. item in forma f. f. occ. simpl. locis seq. וְרָעַב famelica, Psal. 107. 9. Prov. 27. 7. & in forma pl. m. occ. itidem simpl. & cum 1 cop. & וְרָעַב pro וְרָעַב dem. præf. ut seq. וְרָעַב famelici, 2 Reg. 7. 12. Psal. 107. 5, 37. וְרָעַב & famelici, 1 Sam. 2. 5. Job. 24. 10. וְרָעַב famelici, Psal. 146. 7. item 2. hinc etiam no. substant. וְרָעַב m. fames: Pag. Bu. 70. אַמּוּס: item, annona charitas, seu caritas: ut Job. 5. 20. Coc. Prout occ. hoc no. frequens in textu, & f. m. simpl. locis seq. וְרָעַב fames, Gen. 12. 10. 26. 1. 41. 27, 30, 54. 45. 11. Deu. 32. 24. Ruth. 1. 1. 2 Sam. 21. 1. 24. 13. 1 Reg. 8. 37. 2 Reg. 6. 25. 1 Chron. 21. 12. 2 Chron. 6. 28. Psal. 105. 16. Isa. 5. 13. Jer. 14. 18. Lam. 4. 9. 5. 10. Ezech. 5. 17. 7. 15. 14. 13. 34. 29. 36. 29, 30. Amos. 8. 11. cui etiam forma f. m. absol. וְרָעַב cop. וְרָעַב & dem. וְרָעַב & in pausa וְרָעַב, וְרָעַב & f. m. sunt. præf. ut & in constr. cum scheva sub resch, viz. post præf. & ante וְרָעַב aff. prout sequuntur: וְרָעַב & fames, 2 Chron. 20. 9. Jer. 5. 12. 14. 13, 15. Ezech. 5. 16. 14. 21. וְרָעַב fames, Gen. 12. 10. 26. 1. 41. 30, 31, 36, 50, 54, 56, 57. 42. 5. 45. 6. 47. 41, 30. 2 Reg. 25. 3. Jer. 14. 16. 21. 7. 24. 10. 29. 17. 34. 17. 38. 9. 52. 6. Ezech. 5. 16. וְרָעַב & fames, Gen. 41. 56. 43. 1. 1 Reg. 18. 2. 2 Reg. 4. 38. 7. 4. Isa. 51. 19. Jer. 32. 24. 42. 16. Ezech. 7. 15. וְרָעַב in fame, Deut. 28. 48. 2 Chron. 32. 11. Job. 5. 20. Lam. 2. 19. וְרָעַב fame, in fame, Gen. 41. 36. Exod. 16. 3. Neh. 5. 3. Psal. 33. 19. Isa. 14. 30. Jer. 11. 22. 27. 13. 29. 18. 38. 2. 42. 17, 22. 44. 12, 13. Ezech. 6. 11, 12. וְרָעַב & in fame, Jer. 14. 12, 15. 16. 4. 21. 9. 27. 7. 32. 36. 44. 12, 18, 27. Ezech. 5. 12. וְרָעַב fami, ad famem, 2 Reg. 8. 1. Jer. 15. 2. 18. 21. וְרָעַב fami, Ezech. 12. 16. וְרָעַב ad famem eorum, Neh. 9. 15. item 3. hinc etiam no. cum nun heem. post cholem in ult. viz. וְרָעַב fames, annona charitas: Pag. Bu. Coc. &c.

Prout occ. in forma absol. f. m. cum scheva scil. & kamets, & in forma constr. cum pathach & chat. path. sic: וְרָעַב fames, Psal. 37. 19. וְרָעַב idem, Gen. 42. 19, 33.

Rad. 62. רָעַב est, tremere, טָרַם: Pag. Bu. Coc. tremuit, pavidus fuit, veritus est, exterritus est. Cogn. cum וְרָעַב, i. e. terror. Hinc וְרָעַב vereor, horreo: טָרַם, tremo: וְרָעַב timor, terror: & Lat. etiam per Metath. terreo, or, terror, &c. Av. Occ. autem hoc verbum in fut. kal, à 3. f. m. וְרָעַב tremet, in 3. f. f. cum 1 conv. & kamets in ult. ob pausam, loco se. וְרָעַב & tremuit, Psal. 104. 33. in hiphil וְרָעַב idem quod kal, tremere: Bu. ma. fecit trerare, & absolute, tremuit: Av. In benoni tantum, intransitive: est tota formari potest conjugatio etiam transitive, pro, tremefacere: Merc. Prout occ. in part. hiph. f. & pl. m. simpl. & plene sic: וְרָעַב tremens, Dan. 10. 11. וְרָעַב trementes, Ezr. 10. 9. Atque inde ex hac rad. est 1. no. וְרָעַב m. tremor, terror. 70. וְרָעַב: Pag. Bu. Coc. Av. וְרָעַב timor, tremor, &c. Av. Prout occ. hoc no. simpl. cum kamets penult. ob pausam, sed cum 1 cop. præf. cum duplici pathach, extra pausam, sic: וְרָעַב tremor, Exod. 15. 15. וְרָעַב & tremor, Psal. 55. 6. item 2. hinc etiam no. f. f. idem cum præf. tremor, trepidatio &c. Av. Prout occ. simpl. & cum וְרָעַב & præf. sic: וְרָעַב tremor, Psal. 48. 7. Isa. 33. 14. וְרָעַב & tremor, Job. 4. 14. וְרָעַב cum tremore, Psal. 2. 11.

Rad. 63. רָעַב est, pascere: Pag. sese, scil. vel alia; nam & ovis; & pastor tributur: Merc. pasci, ut deponens verbum: item, affligere: cogitare: frangere: confringere: placere, velle, amare; sociare. Pag. Transitive, complectitur omnia boni pastoris officia, quæ ad pascituram pertinent; ut dulci in eas esse affectu, agendo, alendo, defendendo, & cæteras conditiones, quæ Psal. 23. & aliis in Prophetis, item à Christo Joan. 10. describuntur. Faciunt contrarium verbis וְרָעַב, רוע, & רָעַב, quæ affectum in alios malum, & ex eo natas actiones significant. Sumitur figuratè pro regere, ut & Græcis ποιμαίνω. Bonis regibus & doctoribus tributur; qui salutaribus legibus, & sanà doctrinà populum pascunt, & regunt. Interdum in malum sumitur pro depascere, arrodere, sumptà à gregibus Metaphorà herbas depascitibus, & tum vicinum est verbo וְרָעַב, quod est, ut diximus, confringere, quod à quibusdam diximus exponi pro depascere. Ob vicinitatem ergo vocum וְרָעַב interim videas poni pro וְרָעַב. In piel est, familiariter associare, & in hith-pael associari. Affligendi & confringendi significationem pro eadem habeo, nisi ob vicinitatem וְרָעַב dicas interdum gerere significationem verbi וְרָעַב, quasi dicas, malè facere, seu malè afficere. Cogitandi, & placendi significatio est ex Chaldaeo sermone, in quo וְרָעַב dicitur pro וְרָעַב. Repertur & in kal, pro, associari, juxta Hebræos. Hoc verbum in unum patiens, vel in duo transit, juxta Kimchi, pascere alios, vel pasci herbam, &c. Merc. Pascere, pascere se: pasci, depascere: & metaph. consociare se, socium, amicum, se præbere: ut inter greges simul pascentes mutua est societas & amicitia: Bu. Lex. Pavit, pascebat, pastus est: activè & neutraliter: propriè autem dicitur de pastoribus gregem simul & una pascentibus, itemque, de grege pascete, & complectitur omnia officia boni pastoris

pastoris, ut est educere oves, regere, tueri, alere, & portare. Cogn. cum רעִי fœdalis fuit, confociatus est ex amore. Hinc Latini, mutato y in g, dicunt, rego, dirigo: nam Pastor est rector Ovium: Av. Pascere: h. e. in pastu esse: pastum agere, in pastu regere: cibare: regere: depasci, sive consumere, aut ad pastum habere, frui, ut pastum affectare: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, pascere, pasci, depascere. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum ! conv. præf. & in 1. f. cum ! conv. præf. & aff. ut & in 3. pl. simpl. & cum ! conv. præf. cui ult. etiam aff. ut seq. רעִי & pascet, depascet, Jer. 50. 19. Ezech. 34. 23. Mich. 5. 4. & pascam eos, Ezech. 34. 13. רעִי paverunt, Jer. 6. 3. Ezech. 34. 8. רעִי & pascet, Isa. 5. 17. 14. 30. 61. 4. Jer. 3. 15. Mich. 6. 6. רעִים & pascet eos, Jer. 22. 4. in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. locis seq. רועֶה pascens, pastor, Gen. 50. 36. 37. 2. 40. 24. Exod. 3. 1. Num. 27. 17. 1 Sam. 16. 11. 17. 34. 1 Reg. 22. 17. 2 Chron. 18. 16. Job. 24. 21. Psal. 80. 2. Isa. 44. 20. Jer. 40. 13. 50. 44. 51. 23. Ezech. 34. 5, 8, 12, 23. Hof. 12. 2. Zach. 10. 2. 11. 15, 16. cui etiam formæ !, ה, ק, ל, & מ sunt præf. ut seq. רועֶה & pascens, Prov. 13. 20. 28. 7. 29. 3. Ezech. 37. 24. רועֶה pascens, qui pascit pastor, Gen. 48. 15. Cant. 2. 16. 6. 2. Jer. 43. 12. Amos. 3. 12. Zach. 13. 7. רועֶה velut pastor, Isa. 40. 11. Jer. 31. 9. רועֶה in pastorem, Ezech. 34. 23. רועֶה a pastore, Eccl. 12. 11. Jer. 17. 16. & in forma f. m. constr. cum tseri scil. pro sægol in ult. occ. locis seq. רועֶה pastor, Gen. 4. 2. 46. 34. 47. 3. Isa. 52. 11. ut & cum ! aff. (abjecta scil. 3. rad. he, ob aff.) locis seq. רועֶה pastor meus, Psal. 23. 1. Isa. 38. 12. 44. 28. Zach. 11. 17. 13. 7. & in forma pl. m. ben. kal, occ. simpl. & cum ! cop. ה, ו, & ל pro ה dem. præf. prout seq. רועֶים pastores, Gen. 3. 13. 16. Num. 14. 33. 1 Sam. 25. 16. Isa. 31. 4. 56. 11. Jer. 3. 15. 6. 3. 12. 10. 22. 14. 33. 12. Ezech. 34. 7. Mich. 5. 4. Zeph. 2. 6. רועֶים & pastores; Isa. 13. 20. רועֶים pastores, Exod. 2. 17. 19. 1 Sam. 17. 40. 21. 8. 25. 7. 2 Reg. 10. 1 Chron. 27. 20. Cant. 1. 8. 4. 5. Jer. 10. 21. 23. 2. 25. 34. 25. 36. Ezech. 34. 28, 9. 10. Zach. 10. 2. 11. 3. & רועֶים & pastores, Jer. 2. 8. רועֶים pastoribus, Ezech. 34. 2. & in forma pl. m. constr. occ. simpl. locis seq. רועֶי pastores, Gen. 13. 7. 26. 70. 46. 32. Ezech. 34. 2. quæ forma pl. m. constr. occ. etiam cum !, ה, ו, & מ aff. cui ult. etiam ! cop. est præf. ut seq. רועֶי pastores mei, Gen. 13. 8. Ezech. 34. 8. רועֶי pastores tui, Gen. 13. 8. Nah. 3. 18. רועֶי pastores tuos, Jer. 22. 22. רועֶים pastores ipsorum, Jer. 50. 6. רועֶים & pastores ipsorum, Zac. 11. 5. item in part. ben. kal f. & pl. f. m. occ. simpl. sic, רועֶה pascēbat, Ge. 29. 9. רועֶה pascētes, Job. 1. 14. in infin. kal, occ. cum ! & מ præf. ut & cum ! præf. & aff. ut seq. לרועֶה ad pascendum, Gen. 37. 12. 1 Sam. 17. 15. 2 Sam. 7. 7. 1 Chron. 17. 6. Psal. 78. 71. Cant. 6. 2. מרועֶה a pascēdo, Ezech. 34. 10. מרועֶה in pascere eum, Gen. 36. 24. in imper. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. cui ult. etiam aff. est aff. ut & in f. f. cum ! cop. præf. & in pl. m. simpl. ut seq. רועֶה pascē, Mich. 7. 14. Zach. 11. 4. רועֶה & pascere, Psal. 37. 3. רועֶם & pascē eos, Psal. 28. 9. רועֶה & pascē, Cant. 1. 8. רועֶה pascite, Gen. 29. 7. in fut. kal, 1. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut &

cum רעה aff. sic: רועֶה pascam, Gen. 30. 31. Ezech. 34. 14, 15. Zach. 11. 9. רועֶה & pavi, Zach. 11. 7. רועֶה pascam eam, Ezech. 34. 16. item in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. sed in 3. f. m. simpl. & cum ! aff. & rursus in 3. f. f. & 2. pl. m. simpl. ut seq. רועֶה pascēs, 2 Sam. 5. 2. 1 Chron. 11. 2. Cant. 1. 7. רועֶה pascet, Prov. 15. 14. Isa. 27. 10. 30. 23. 40. 11. Ezech. 34. 23. רועֶם pascet, depascet eos, Psal. 49. 15. Hof. 4. 10. 9. 2. רועֶה depascet, Jer. 27. 22. רועֶה pascētis, Ezech. 34. 3, 18. item in 3. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum nun parag. add. absque præf. ut & in 3. pl. f. simpl. & cum ! conv. præf. prout seq. רועֶה pascēt, Exod. 34. 3. Prov. 10. 21. Isa. 49. 9. 65. 25. Ezech. 34. 2, 10. Jon. 3. 7. Mich. 7. 14. Zeph. 3. 13. רועֶה & paverunt, Job. 24. 2. Ezech. 34. 8. רועֶה pascēt, Zeph. 2. 7. רועֶה pascēt, Isa. 11. 7. Ezech. 34. 14, 19. רועֶה & pascēbant, Gen. 41. 2, 18. in hiphil רועֶה pavit: Bu. ma. fecit pascere: Av. Prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. a simplice רועֶה pascet, cum ! conv. præf. & aff. loco seq. רועֶה & pavit eos, Psal. 78. 72. atque inde ex hac rad. רועֶה in hac 1. pascendi signif. sunt nomina seq. 1. no. רועֶ m. pascuum optimum, & pingue: Pag. epitheta addit explicandi causā, cum alioqui vox hebræa pascuum tantum sonet; sic mox, in loco regum, pascui boni: Merc. Pascui n. Bu. Av. ubi scil. turmatim vel confociata pascuntur animalia: Av. Paltus: Coc. Prout occ. sic: 1 Reg. 1. 12. Et viginti boves רועֶ pascui boni: i. e. pingues, aut impinguati in optimo pascuo: juxta R. D. Hieron. Boves pascuales: Pag. Boves pascui: Av. Boves pasci: 70. βόες νομαδες: Coc. Item 2. hinc etiam no. cum מ heemant, viz. מרועֶ m. idem, pascuum, pabulum: Pag. Bu. Av. locus pascendo pecori, & pabulum: Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum ! cop. ה dem. & מ præf. & in f. m. constr. cum tseri scil. pro sægol in ult. simpl. & cum ! aff. ut seq. מרועֶ pascuum, Gen. 47. 4. 1 Chron. 4. 9, 40. 41. Lam. 1. 6. Joel. 1. 18. מרועֶ & pascuum, Ezech. 34. 14. Nah. 2. 12. מרועֶ pascuum, Ezech. 34. 18. מרועֶ pascuum, Isa. 22. 14. מרועֶ pascuum ejus, Job. 39. 8. item juxta quosdam occ. hoc no. in f. m. cum ! aff. post jod abundans & quiescens in tseri penult. sic: Ezech. 34. 18. מרועֶים pascuum vestrum: Bu. Conc. Sed, ut alii volunt, est ab absol. forma pl. m. מרועֶים in forma constr. pl. m. cum ! aff. sic: Et reliquum מרועֶים pascuorum vestrorum conculcatis: Av. Reliquum pabuli vestri pedibus conculcatis: Coc. pascuorum vestrorum, & c. Jun. Item 3. hinc etiam No. cum מ heemant, ab initio & thau heemant. in fine post jod pro 3. rad. he, viz. מרועֶים f. pascuum: Pag. Bu. & c. Pabulum in Campo, item continens pro contento, i. e. pro grege pascēte: Av. paltus, paltio; 70. πόμψ; Coc. Prout occ. hoc no. cum !, ו, ob pausam pro ה, ו, & מ aff. cui ult. etiam ! est præf. ut seq. מרועֶים pascuum meum, Jer. 23. 1. Ezech. 34. 31 מרועֶים pascuum tuum, Psal. 74. 1. 79. 12. מרועֶים pascui ejus, Psal. 95. 7. 100. 3. מרועֶים pascuum ipsorum, Isa. 49. 9. Jer. 10. 21. 25. 36. מרועֶים juxta pascuum ipsorum, Hof. 13. 6. deinde ii. signif. 2. hujus rad. רועֶה est, cogitatio: Bu. Conc. viz. 1. in No. רועֶ m. quod ex usu lingue Chald. est, cogitatio.

cogitatio, voluntas; Pag. Bu. Cogitatio familiaris: Av. cogitatio, propriè voluntaria; Av. Quidam exp. voluntatem amicam & propensam: ut scil. cum eod. no. רע (In tertia signif.) pro amico conveniat. Sed nihil necesse est, quàm ex Chaldaeo, ut dixi initio radicis, sumatur: Merc. Prout occ. hoc no. in f. m. cum ל praf. & י aff. sic: Psalm. 139.2. בְּיָדְךָ בִּרְיָיִךְ intellexisti רעִי voluntatem meam, aut cogitationem meam בְּרִיחִי è longinquo. Targum autem ex significazione altera, (tertia scil. pro amico, socio, &c.) exp. Societatem meam in congregatione tuà à populo longinquo. Et sic R. Sal. Intellexisti conjunctionem meam, seu societatem meam ad te: Intellexisti à longinquo ad trahendum me ad amicitiam tuam, & ad societatem tuam, i.e. ad coniungendum me tibi. R. Himm. Intellexisti cogitationem meam à longinquo: id est, etiam quàm esset longinqua ab opere: quia manifesta est coram te, dum est in potentia, antequam in actum exeat. Pag. Intellexisti cogitationem meam, prout, i.e. consilium cordis tibi notum est: Av. Intelligis, &c. 70. τὰς δαλογοισίμους: Coc. è longinquo, i.e. longè antequam animo infederit meo: ut ostendit, v. 4. Jun. Informa pl. m. רעִי: unde occ. in forma pl. m. constr. cum י aff. sic: Psalm. 139.17. וְלִי מִהֶ-יָּקָרִי רעִי Et mihi quàm pretiosè sunt רעִי cogitationes tuæ: Bu. Lex. Av. Jun. Cogitatus tui: δ Deus: 70. οἱ φίλοι οὖν. Sed ex sequentibus patet, sermonem esse de consiliis Dei: hæc autem vox videtur esse originis Chaldaica, ex רע, quod ex hebræo רָעָה mutatum est. Coc. Quamobrem apud me, &c. ubi David ostendit se maximis Dei beneficiis adductum eniti ut se totum studiosè committat Deo, amando quod Deus amat: & abhorrendo ab iis quæ odit Deus: ut in sequentibus: Jun. Item 2. hinc etiam No. רעִי f. idem cum præced. cogitatio: (juxta quosdam ut) Bu. Conc. & Pag. ex R. D. Aliitamen, ut idem R. D. inquit, exp. Contritio: alii verò exp. pastum aut pasturam: Hieron. afflictio: à רוע quod est malè facere, & affligere: Pag. Unde quidam exp. malum, pænæ scil. Merc. Afflictio, depastio: quæ signif. est à rad. רעע, conterere: unde Chaldaeus reddit חֲבִירָה confractio: Bu. Lex. ut in locis ex Eccl. הָכֵל וְרֵעוֹת רֵיחַ Cogitatio, vel contritio, spiritus: 70. προαιρέσεις, i.e. electio spiritus: Sed A. E. Sunt qui exp. Et pastus, aut pastura, spiritus: i.e. vanitatis, h.e. vana: ut Hos. 12.1. Ephraim רועה רֵיחַ pascit ventum, qui scil. non prodest, nec satiat: est autem formæ instar רמיה, similitudo à rad. רמה. Pag. רעִי, est societas, sodalitas: ut apud Eccl. Omnia sunt vanitas וְרֵעוֹת רֵיחַ & societas venti: Av. Vanitas & depastio spiritus: 70. προαιρέσεις πνεύματ: voluntas venti: i.e. inanis: Coc. (Vidi omnia facta quæ sunt sub sole, quòd ecce) ista omnia, (viz. tum res, factaque ipsa: tum accurata istorum pervestigatio, naturà tantum ducè, ac non præeunte verbo Dei, & præcipiente fide:) sunt, scil. vanitas & afflictio spiritus; ubi, duo de his rebus eorumque scientia prædicantur: unum quòd ipsæ per se vanæ sunt, neque salutem nostram regnumque coelorum afferunt: alterum, quòd magis animos humanos torquent, & affligunt: Jun. ad Eccl. 1. 14. & in seq. Occ. autem hoc No. cum י cop. præf. apud Eccles. locis seq. וְרֵעוֹת & cogita-

tio, Eccl. 1.14. 2.11, 17.26. 4.4, 7.6, 9. Item 3. hinc etiam in hac cogitationis signif. quidam locant etiam no. רעִי m. cogitatio: vel pastus: Pag. depastio, afflictio: vel, ut in, & ex Chald. cogitatio: Bu. Lex. societas, sodalitas: pastio, depastio, quam ventus assumit depascendo, molestia: Av. Unde apud Eccles. etiam רעִי (ut in No. præced.) Cogitatio spiritus: Sed A. E. & R. D. Contritio: & Hieron. Afflictio spiritus. Pag. Societas venti: i.e. molestia spiritus: Av. Depastio spiritus: i.e. animi consumptio: cruciatus, & tormentum. Unde ex Eccl. 2.22. In depastione cordis sui: patet, quomodo dicatur רעִי רֵיחַ, & רעִי רֵיחַ. Et sic apud Hom. il. 3. 202. θυμὸν κατὰ δαῖον: & Cic. Tusc. qu. c. 26. Ipse cor suum edens. Coc. Cognovi etiam hoc esse afflictionem spiritus. h. e. expertus sum Ethicam etiam, sive moralem doctrinam & scientiam, (viz. absque verbo Dei & fide, &c.) quæ in sapientia vitam informat, & de stultitia monet, eamque fugiendam docet: (hoc enim in versu habetur periphrasis disciplinæ moralis) esse isdem vanam & spiritus afflictionem: ut supra; v. 14. de historica notitia diu sum est. Jun. ad Eccl. 1.17. Occ. autem hoc no. simpl. & cum י cop. & י praf. sic: רעִי cogitatio, Eccl. 1.17. וְרֵעִי & cogitatio, Eccles. 4.16. וְרֵעִי & in cogitatione, Eccl. 2.22. deinde iii. signif. 3. hujus rad. רעה est, confociare se: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. Prout occurrit in hac etiam signif. part. ben. kal, f. m. cum י cop. præf. locis seq. וְרֵעָה & confocians se. Prov. 13.20. 28.7. 29.3. Prout occ. itidem in hoc signif. conjug. Piel præf. 3. f. m. רעה confociavit: Bu. Ma. societatem facere: Pag. associavit commensalem: Av. associare: Coc. viz. in Jud. 14.20. Et fuit uxor Simson לְמֵרְעָה sodali suo, sive sodalis aut socii sui, וְאִשְׁרֵי רעהוֹ qui societatem fecerat ei: Pag. vel, quem sibi associarat, adjunxerat, & sibi familiarem fecerat: & sic mox: Quem paverat, Sed videtur R. Levi secutus priorem sensum societatis: Merc. Et sunt qui exp. Qui pavit eum: scil. in diebus concivili: quæ est expositio R. Levi. 70. Et cohabitavit uxor Sampson pronubo suo, qui fuit socius illius: i.e. quem Simson acceperat in focium aut amicum. Et sic Targ. & R. Sal. Qui fuerat unus è sociis suis: Pag. Socio ipse, quem adjunxerat ipsi: impersonaliter, scil. Qui adjunctus ei fuerat: Coc. (Quapropter nupsit uxor Simsonis,) sodali ejus (viz. ex illis triginta numeratis,) quem sibi in fodalem, (i.e. pronubam, sive, ut 70. vertunt νυμφαγωγόν, quàm uxorem ducturum esset) asciverat. Jun. Associaverat: Bu. Conc. In Hithpael הִתְרַעָה amicitiam coluit, amicum se præbuit: Bu. Ma. Associavit se: Av. Prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. וְרֵעָה & per Apoc. 3. Rad. he וְרֵעָה socium se præbebit, &c. in 2. f. m. (pro וְרֵעָה: Coc. Bu. in hac forma apocopata, abjecta scil. 3. rad. he ejusque vocali:) loco seq. וְרֵעָה socium te præbeas, Prov. 22.24. Atque ind. e hac rad. רעה in hac 3. associandi & confociandi signif. sunt nomina seq. viz. 1. no. רע m. amicus, sodalis, socius, familiaris, proximus, propinquus: Pag. Bu. &c. Formam habet hoc no. ex quiescentibus 2. rad. Bu. Lex. 70. φίλος, ἑταῖρος, γυνάμενος, ἑτερος, οὐ πλῆστον: Coc. No hoc רע, ab hac radice est, quamvis more quiescentium Vajin, ubique tseri retineat,

forſan ob gutturalem, ne rapiatur; ut Kimchi ait: eſſe autem ex hac rad. inde patet, quod interdum appareat he mutata in jod, ut in voce רעִי; quod ſingularis eſt: teſte Kimchi, Prov. 6. ſub initium, & 2 Sam. 12. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. ſim. ſimpl. & cum ! cop. (cui & ult. he etiam, juxta Maſoreth, ſcribitur abundans) & in pauſa נִי, דֵּם, בִּי, & דֵּם, (ſed hæc ult. forma juxta R. D. in Bu. Conc. eſt quaſi contraſtè cum pathach tantum pro ſteri & pathach) præf. prout ſeq. רֵעִי ſocius amicus, 2 Sam. 13.3. 1 Chr. 27.33. Jer. 9.3. Hoſ. 3.1. וְרֵעִי & ſocius, Job. 30.29. וְרֵעִי idem, Prov. 27.10. וְרֵעִי & ſocius, Pſal. 88.19. וְרֵעִי amicus, Prov. 17.17. 19.6. בְּרֵעִי amico, Mich. 7.5. בְּרֵעִי quaſi amicus, Pſalm. 35.14. לְרֵעִי amico, Pſ. 15.4. Item 2. hinc etiam no. רֵעִי מִ. idem cum præced. amicus: Bu. Conc. ſodalis, ſocius, familiaris. In novo teſt. vertitur πλῆσιμος, proximus, qui alteri ſcil. amico eſt conjunctus: ſed Latine paſſim ſatis fuerit reddi, per alterum: Merc. Amicus, &c. ut in Merc. qui ſcil. cum aliis eadem menſa utitur, aut in eodem loco vivit: vel qui cum aliis congregatur veluti grex ad paſcua ſua: Av. φίλος, &c. ut in no. præced. ex Coc. Item alter, altera, alterum, &c. res enim rei ſimilis dicitur ſocia ejus: Coc. No. autem hoc etiam in regimine retinet ſegol, ut vulgò habent exemplaria: licet, ex uſu quieſcentium lamed he, in ſteri mutari debuerit, ob conſtructionem: ut ait R. D. Porro affixas voces quæ huic nomini tribuere poſſis & pluraliter numerum, vel etiam affixum potes etiam tribuere nomini præced. Cev. Occ. autem hoc no in hac forma cum ſegol ante he in ult. ſimpl. locis ſeq. רֵעִי amicus. 2 Sam. 15.37. 16.16. 1 Reg. 4.5. Sed frequentius multò occ. vel hoc No. cum he, vel ut diſtum No. præced. abſque he, (viz. רֵעִי) cum variis affixis, ut cum ! aff. ſic: רֵעִי amicus meus Job. 31.9. Cant. 5.16. Sed ſæpius cum ךְ, vel, pro eo, ob pauſam, cum ךְ, aff. idque ſimpl. locis ſeq. לְרֵעִי vel לְרֵעִי amicus, ſocius, רֵעִי proximus tuus, Exod. 2.13. 20.17. 22.25. Lev. 19.13. 16. Deut. 5.21. 13.6. 19.14. 23.25. 26. 2 Sam. 16.17. Prov. 3.29. 6.3. 25.8. 9.17. 27.10. Item occ. etiam juxta quodſdam, ut ſuprà dictum ex Merc. hoc aff. junctum nomini in ſing. cum jod abundante poſt ſegol ante ךְ aff. ſic: Prov. 6.3. רֵעִי proximum tuum; Bu. Conc. vel, ut alii volunt, eſt in pl. conſtr. cum aff. Amicos tuos: Pag. Sed ſingulariter ibi ſumitur juxta Kimchi, ſocium tuum: ut ſuprà monuimus; ut jod ſit loco he 3. rad. vide etiam ſuprà in rad. רֵחַב: Merc. Cev. הִתְרַחֵב. Subjice te, & interpella; (Hebr. dominum age in) proximum tuum. Jun. &c. vide ſuprà in rad. רֵחַב. Item occ. etiam hæc forma cum ךְ, vel ךְ, aff. poſt בִּי & לְ, præf. ut ſeq. לְרֵעִי contra proximum tuum, Exod. 20.16. Deut. 5.20. 24.19. לְרֵעִי contra prox. tuum, Prov. 24.28. לְרֵעִי proximo tuo, לְרֵעִי proximum tuum, Exod. 20.17. Levit. 19.18. Deut. 5.21. 1 Sam. 15.28. 28.17. Prov. 3.28. 6.1. Sed ante בִּי, aff. habet jod abundans, vel quieſcentem in ſteri: (ita ut appareat jod quaſi à רֵעִי ex genere quieſcentium ſecundà: Bu. Lex. ut interdum radices confunduntur: Merc. viz.) loco ſeq. Job. 6.26. עַל (תִּכְרוּ) Et fodietis, pro foditis, (foſſam ſcil. i. e. dolos ſtruitis, &c. Merc.) contra רֵעִי amicum veſtrum: Pag.

Bu. Conc. Sed occ. etiam cum ! aff. ſimpl. & cum ! cop. præf. ſic: רֵעִי ſocius ejus, Job. 36.33. וְרֵעִי & amicus ejus, Jer. 5.21. Sed ſæpius cum ךְ aff. ſic: רֵעִי amicus, ſocius, proximus, ejus, ſuus, &c. Gen. 11.3,7. 15.10. Exod. 18.16. 21.14. Deut. 4.42. 15.2. &c. Job. 42.10. Pſal. 12.3. 101.5. Prov. 11.9. 16.29. 17.18. &c. Iſa. 13.8. 34.14. Jon. 1.7. Hab. 2.9. Zach. 8.16. 17.11. 6.14. 13. Mal. 2.16. &c. in 90. circ. 1. Cui etiam cum ךְ, ךְ, ךְ, & ךְ ſunt præf. prout ſeq. וְרֵעִי & amicos ejus, 1 Reg. 16.11. וְרֵעִי in amicum, proximum ſuum, Jud. 7.22. 1 Sam. 14.21. 2 Chron. 20.23. Prov. 25.18. Iſa. 3.5. Jer. 9.4. 22.13. Zach. 8.10. וְרֵעִי amico, proximo ſuo, Exod. 18.7. 22.8. Deut. 19.11. Jud. 7.13. Ruth. 4.7. 1 Sam. 30.26. 1 Reg. 8.31. 2 Chron. 6.22. Eſth. 9.19. 22. Job. 12.4. 16.21. Pſal. 15.3. Prov. 11.12. 20.21. Jerem. 23.27. 34.15. 17. Zachar. 3.10. וְרֵעִי á ſocio ſuo, 1 Reg. 31.49. Prov. 12.26. 19.4. Eccleſ. 4.4. Jer. 9.4. Item occ. etiam cum ךְ præf. & ךְ, aff. loco ſeq. מִרְעִי ab amico ſuo, Jer. 3.20. Item in forma pl. m. abſol. occ. ſimpl. locis ſeq. רֵעִים amici, ſocii, Job. 17.6. Prov. 18.24. 19.4. Cant. 5.1. Jer. 3.1. Sed in forma pl. m. conſtr. occ. ſimpl. & cum !, ob pauſam, vel ! extra pauſam; idque ſimpl. & cum ! cop. præf. utrique ſic: רֵעִי amici, Job. 2.11. רֵעִי amici mei, Job. 16.20. 19.21. וְרֵעִי & amici mei, Pſal. 38.12. וְרֵעִי & amici mei, Pſal. 122.8. Item occ. etiam pl. m. conſtr. cum ךְ & ךְ, aff. cui priori ! & ſunt præf. ut & cum ךְ, ךְ, & ךְ, abſque præf. ut ſeq. רֵעִי amici tui, Job. 35.4. 42.7. רֵעִי proximos tuos, Ezech. 22.12. וְרֵעִי & amici tui, Zach. 3.8. לְרֵעִי proximis tuis, 2 Sam. 12.11. רֵעִי amicos ſuos, Job. 32.3. רֵעִי amici ejus, Lam. 1.20. רֵעִים proximis ſuis: amicor. ſuorum, Pſal. 28.2. Jer. 29.23. Item 3. hinc etiam no. רֵעִי f. amica, ſocia, ſodalis: Pag. Bu. &c. ut in forma f. f. conſtr. רֵעִית: occ. cum !, aff. locis ſeq. רֵעִית amica, ſocia mea, Cant. 1.9. 15.2. 2.10. 13.4. 17.5. 2.6.4. Et 4. hinc etiam no. רֵעִית f. idem cum præced. amica, ſocia, proxima: Pag. Bu. &c. vel ſubſtantive, ſocietas, ſodalitas; ſed ponitur pro adject. ſodalis f. ſocia, &c. Av. Prout occ. cum ךְ, aff. ſimpl. & cum ךְ præf. ſic: רֵעִית amica, ſocia ſua, Exod. 11.2. Iſa. 34.15. 16. Jer. 9.19. Zach. 11.9. רֵעִית proxima ejus, Eſth. 1.19. Item hinc etiam 5. eſt no. רֵעִי f. idem cum præced. amica, ſocia, ſodalis, proxima, &c. Pag. Prout occ. in forma pl. f. cum ! cop. præf. & ךְ, ob pauſam pro ! aff. ut & cum ךְ, aff. ſimpl. & cum ! cop. præf. ut ſeq. וְרֵעִית & ſociæ meæ, Jud. 11.37. רֵעִית amica ejus, Pſal. 45.15. רֵעִית & amica ejus, Jud. 11.38. Item 6. hinc etiam no. cum ךְ heemant. מִרְעִי m. idem quod רֵעִי, amicus, ſocius, ſodalis, proximus, &c. Pag. Bu. &c. Prout occ. cum ךְ præf. & ךְ, aff. ut & cum ךְ, aff. ſimpl. & cum ךְ præf. & in abſol. forma pl. m. ſimpl. ut ſeq. לְמִרְעִי ſodali tuo, Jud. 15.2. מִרְעִי amicus ſocius ſodalis ejus, ſuus, Gen. 26.26. 2 Sa. 3.8. Job. 6.14. Pro. 19.7. לְמִרְעִי ſocio ſuo, Jud. 14.20. 15.6. מִרְעִים ſodales, Jud. 14.11. Notandum autem quod hoc no. præced. juxta quodſdam venit etiam cum ךְ heemant. cum ſcheva ſcil. ſub mem, Pag. מִרְעִי idem cum præced. amicus, &c. prout volunt ſic legi, Prov. 19.7. Omnes fratres pauperis oderunt

oderunt eum (quia scil. non capiunt ex illo aliquid emolumenti, ut R. Levi scribit) quanto magis מרעו מרעו? amicus, h. e. amici, ejus elongaverunt se ab illo? verbum est plur. & no. sing. Pag. (Sed plurale esse potest, à superiori forma tseri verso in scheva ex emendationum codicum fide, atque adeo ipsius Masoreth: Merc. Cev.) Unde A. E. exp. Unusquisque ex amicis ejus, & sic universi elongaverunt se; (vel, ita ut donec tandem omnes ipsi elongaverint se: Cev.) Pag. Quisque sociorum ejus procul absunt ab illo: vel, potest esse plurale per defectum literæ jod ante affixum: Bu. Lex. Sic etiam juxta quosdam variat numerus in loco 2. Sam. 12. 11. Et dabo לרעי sociis tuis; Pag. i. e. uni alicui ex amicis tuis: aut certe, scriptum cum jod est numeri singularis, ita ut jod, sit loco tertie radices; i. e. amico tuo: statim enim sequitur verbum in f. versu eod. ubi & huic simile facit illud, Prov. 6. 3. de quo supra: Cev. Locum etiam supra cit. Psal. 139. 17. R. D. exp. Quam pretiosæ sunt cogitationes & voluntates tuæ! prout dixit v. 2. Intellexisti לרעי cogitationem meam: q. d. voluntates tuæ & cogitationes tuæ sunt pretiosæ, i. e. raræ, mihi: quia non valeo cognoscere illas: cogitationes Dei raræ dicuntur: (ut 1. Sam. 3. 1. Et verbum Domini erat נדבך rarum) quia scil. non valeo attingere illas: & intentiones tuas in creatione. Sic, juxta A. E. sensus est, Tu nosti cogitationes meas, at ego tuas ignoro; quia elevatae sunt supra me, & raræ sunt ad cognoscendum illas. Pag. & c. Vide etiam de hoc loco supra. Item de verbo ipso notandus locus ad imper. kal, viz. Psal. 37. 2. ירעה אמונה. Et pascere, pro, pascere veritatem seu fidem: Targ. ירעה. Et roborare, seu roborare te fide aut veritate. R. Sal. Et pascēris seu comedes nutriesque te, & reges ac gubernabis te, fide; i. e. mercede fidei quā Domino credidisti, innitendo illi, & faciendo bonum. At A. E. exp. Custodi fide, vel potius fidem; eo prorsus modo quo dicitur: Isa. 26. 2. Custos fidelitatum: nam pastor est velut custos. Et sunt qui exp. Et pascet, i. e. comedet, fideliter, vel certe, fidelitatem; i. e. res fideliter, & bonā fide partas; quia non comedet, raptum, nec usurpatum, aut occupatum, ut iniqui, Pag. Merc. Cev. R. D. autem in comment. exp. Et pascere, pro, pascere, i. e. docebis, fidem; h. e. docebis multos, ut colant Dominum: quemadmodum fecit Abraham. Dictum est enim, Gen. 13. 4. Et invocavit ibi Abraham nomen Domini: quoniam homines docet, pascit eos: ut Jer. 3. 15. Et pascunt vos scientiā & intelligentiā. Et vau in ירעה est sicut illud, Gen. 22. 4. Die tertia וישא levavit Abraham oculos suos, & c. non enim copulat, sed futurum duntaxat vertit in preteritum. R. Himman. Et pascere veritatem: i. e. pone escam tuam, vel cibum tuum, veritatem, ut sis in sermone & opere tuo verax, & stabilis, ut confirmes & perficias ea ad quæ teneris, ea quæ vovisti; pascere fidem, ut Deo verò credas, & legi veritatis, ut apprehendas veritatem, & ab erroribus elonges te: Pag. Et pascere fidem: Av. Et pascere veritate; i. e. oblecta te veritate & fide. Coc. Et pascere fide; i. e. ex fide vive: non ex rebus presentibus vitam quærens, ut improbi faciunt; ut Hab. 2. 4. Jun. Item de part. ben. kal, seu de nomine parti-

cipiali notandum, quòd quædam veniunt cum jod vice he, ut R. D. inquit. Sic Isa. 48. 12. Sicut tabernaculum מרעה pastoris: (מרעה) quod scil. transfertur de loco ad locum. Pag. Est cum jod parag. propter quod abjecta est a rad he: Bu. Lex. Quidam volunt esse pro מרעה: Merc. & sic putant deesse memi plurale; ut supra fuit, מרעה, Bu. Lex. Item locus ad part. ben kal etiam notandus, in Jer. 17. 16. Et ego non מרעה elongavi (vel potius preffi, maceravi, Merc.) meipsum, neque formidavi, מרעה ne, scil. essem, pastor; i. e. propheta, post te: juxta R. D. Pag. Sed Kimchi hoc potius habet; non maceravi, seu preffi meipsum, vel etiam insulti, neque sollicitus fui aut laboravi de hac re, vel verbo, ut essem pastor post te; i. e. propheta: Cev. Targ. Et ego non tardavi propter verbum tuum, ut vaticinarer illis. Sed R. Sal. exp. Et ego non festinavi ut sollicitarem te, ne essem pastor bonus, post te: ut quærerem pro iis misericordias, Pag. Et ego non festinavi supra eum, qui pascit מרעה post te: h. e. magis quam decet eum, qui te pastorem sequitur, & in tuis vestigiis pabulum & voluptatem suam quærit: Coc. Atque ego non urfi ne (essem) pastor obsequens tibi, & c. sensus, quicquid mihi exprobrant, tu laus mea, & vindex meus es: nam vocatio mea est à te, cui ego malui obsequi, quàm subterfugiendo officium, vitam mihi expetere à vocatione liberam: hac enim vitam mihi fuisset mortifera, ut tu fueras interminatus, supra 1. 17. (proinde sequitur: & diem mortiferum non concupivi) & antea Jonæ exemplo ostenderas. Jun. Item ad fut. kal, Psal. 49. 15. dicitur, מרעה mors ipsos pascitur; h. e. cibum suum facit, depascit & consumit. Ut apud Virg. 4. Georg. de apibus: Pascuntur & arbuta passim. Et glaucas salices, casamque crocumque rubentem: Coc. (Tanquam pecudes; in sepulchro dispositos. Hebr. disponunt, ut Job. 7. 2.) mors depascet eos; i. e. ut pecudes, mortificas, puta, viz. in cloacis, (foveis) vel puticulis projectas; ellipsis ἀνάλωσος. Jun. Cant. 2. 16. מרעה בשושנים qui pascit in liliis: Coc. Jun. h. e. qui pastum agit oves suas in liliis: Coc. sensus: Qui in satietate gaudiorum, & amœnitatibus, ad dextram suam alit suos, ut pastor optimus: Psal. 23. Jun. Jer. 22. 22. מרעה רעה כל-רעה omnes, qui te pascunt, vel te prosequuntur, depascetur ventus. Jer. 6. 3. מרעה אש אח-ירי. Pastum agunt quisque spatio suo, vel, depascuntur (cum gregibus suis) spatium suum: de ducibus & exercitibus loquitur: Coc. (Ad eum venturi sunt pastores, & c.) depascuntur quisque spatium suum: Pastores cum gregibus suis; i. e. reges, principes, duces, cum copiis. Sic infra 12. 10. Pastores multi corrupturi sunt vineam meam, & c. (& sic etiam in loco cit.) omnes pastores tuos; (i. e. principes regni) depascetur ventus: h. e. abibunt omnes in ventum: Jun. Num. 14. 33. Et filii vestri erunt מרעה pascetes in deserto quadraginta annos; i. e. errabunt, tot annos, & vagabuntur in deserto, ut oves in pastu: Coc. Filii verò vestri, pascetes in deserto, & c. i. e. incertis sedibus vagantes, ut grex, pascui causā, vagatur per desertum: ferent penam scortationum vestrarum: viz. dum istā 40 annorum morā, exhibitio terræ promissæ, differetur, & c. prout seq.

in textu. Jun. Item ad hoc verbum in Pual, (quasi a 3. f. m. præter. pual רָעָה confociatus est, &c.) refero, quod est Isa. 8.9. וְרוּעוּ עִמּוֹ וְרוּעוּ confociamini, populi & consternamini: Chald. אֲחֻחֲבוּ. Est imperativus: qui quidem etsi rarus est, formari tamen potest: ut in Hophal. Sic R. Sal. Kimchi verbò derivat רָעָה quod notat quassare. Sed nostrum, sociamini, melius convenit cum parallelis, רָעָה, & עָצָה, &c. Coc. Confociamini, (q. d. agite quilibet, confirmate vos foederibus, consiliis, auxiliis, & si quid est hujusmodi: id tantum efficietur quod placet Deo;) ò populi, (id est, Syri cum Israelitis, & Assyrii, cum Judæis) & conterimini: viz. ex decreto Dei, quod propterea enunciat Isaias imperandi modo. Jun. De nomine etiam רָעָה, vel רָעָה a nicus, in loco Job. 6. 14. לִפְנֵי מַרְעָהוּ חָסַד etiamne ille cuius amicus (quoad) studium (& pietatem) liquefcit, timorem omnipotentis deseret? ut sit pro חָסַד מַרְעָהוּ חָסַד: &c. Vide in rad. חָסַם. Coc.

Rad. 62. רָעָה est, horrere, tremere. Propriè est Chald. unde רָעָה גְּנוּא תִּרְעָה gēnuā tremētā: Bu. Lex. Commotus seu agitato est, instar ebrii & temulenti, hinc inde vacillantis: Hinc Germ. rollen & per Metath. ἁλάρδ, hilaris; ἁλάρδω exhilario: nam ebrii solent esse hilariores: Av. Verbaliter autem in textu tantum venit conjug. Hophal, viz. תִּרְעָה tremefieri: vel, operiri, vel, veneno affici: Pag. Tremere factus est: Bu. Ma. Factus est moveri seu agitari: Av. In Bu. Conc. Rad. hæc רָעָה duo signif. 1. est, horrere, tremere. Prout occ. in præter. hophal. 3. pl. cum kamets ob pausam pro scheva comp. seu chat. path. penult. sic: Nah. 2. 3. Et abietes תִּרְעָה: horridè agitantur seu agitata sunt: Bu. Conc. & Lex. Tremefacta sunt, juxta A. E. vel. operata sunt. juxta R. Sal. Sed R. D. Veneno affecta sunt, &c. Pag. Vel, infecta sunt; per abietes verò, vel ut alii volunt, fraxinos, intellige hastas abiernas vel fraxineas: Merc. Et fraxinifacta sunt agitari: i. e. laqueæ ex fraxinis commotæ sunt: Av. Abietes quatebantur: Coc. Quòd abietes (i. e. abierna arma, metonymicè) agitabantur horride. Jun. Atque inde ex hac rad. est מְרוּחָה m. quod juxta R. Jona est מְרוּחָה, & מְרוּחָה confusio & contritio. Et R. Jos. רָעָה tremor; & sic in no. seq. cum thau. Nos, inquit R. D. consuevimus exponere, תִּרְעָה venenum mortiferum. Pag. Quidam conferunt cum רָעָה: sed, pro tremere; præstiterit conferre cum רָעָה: volunt autem propriè significare tremorem ebriorum. Merc. horror, tremor: Bu. Lex. temulentia: Av. Vertigo, gyratio: σάλας. Coc. Prout occ. Zach. 12. 2. Ecce ego pono Jerusalem רָעָה calicem veneni: Hieron. Superliminare crapulæ: vide in סִפְפָּה 70. Sicut superliminaria quæ moventur: R. D. Calicem veneni: è quo scil. qui biberit, morietur. Et sic, qui pugnauerint contra Jerusalem, deficient & confumentur. Et R. Sal. Craterem, aut vas תִּרְעָה stuporis claudentis cor, & membra: ut scil. non sit robur: sicut homo qui operit se, aut involutus est pallio: est enim רָעָה operimentum: Pag. Ut pelvem horroris: A. E. stuporis: Bu. Lex. In calicem temulentia, cunctis populis, &c. Pelvem vertiginis: Hieron. crapulæ: Targ. מְרוּחָה מְרוּחָה כּוֹס מְרוּחָה calicem plenum inebriante

potu: Coc. vel, vas plenum amaritudine, vel mero, ut aliis placet: Pag. imò etiam ebrietate potius, vel potu inebriante: Merc. Cev. 70. πρὸς θύρα σαλευόμενα: sed מְרוּחָה ibi non est limen, aut πρὸς θύρα: Coc. Ecce ego disposturus sum Jerusalem: (i. e. ecclesiam) ut pelvem soporiferam; Hebr. soporis: i. e. vas ingens, quo populi omnes poti. ita soporentur, ut dicitur v. 4. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum heemant: viz. תִּרְעָה f. idem quod præced. Cev. horror: Bu. Lex. vel sopor: Pag. temulentia, tremor: Coc. Prout occ. hoc no. simpl. sic: Psal. 60. 5. bibere fecisti nos vinum תִּרְעָה horroris: Bu. Conc. & Lex. Alii exp. Soporis: sic, Propinare fecisti nobis תִּרְעָה vinum soporiferum: aut vinum vini, (vel, vinum, inquam, Merc.) soporis: Est enim propriè no. substant. Et sic Hieron. Potasti nos vino confopiente. 70. compunctionis. Targ. vinum מְרוּחָה maledictionis. R. D. scribit, quòd deficit Hannismach; (h. e. no. in forma constructa) nam תִּרְעָה est absolutum, & non in regim. ac proinde, resumendum est prius nomen sic, תִּרְעָה תִּרְעָה vinum, vinum, inquam, soporis aut veneni. R. Sal. Vinum vini claudentis cor, & illud operientis. Alii exp. fletus, & contritionis: Pag. vel juxta R. Jona, confusio, vel distractionis. Sed unde hæc ex Sancte transcripta sunt, legisse videtur בְּרָה בְּרָה derivasse. Cev. Potasti nos vino temulentia, vel, hilaritatis ebriosa: Av. Potasti nos, (ut) vino, vertigine. Coc. Dederas bibendum nobis, (tanquam) vinum, horrorem: i. e. tremore nos inebriaveras. Jun. sed occ. etiam hoc no. f. f. eodem etiam sensu, cum 2. dem. præf. locis seq. תִּרְעָה horroris. Isa. 51. 17. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. est, ornamentigenus: Pag. bracteolæ tremulæ: Bu. Conc. viz. in nomine usitato tantum in forma pl. f. sic, תִּרְעָה bracteolæ: Bu. Lex. tremulæ: h. e. vittæ habentes tremulas: Av. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. f. cum תִּרְעָה sic: Isa. 3. 19. Et armillas, וְתִרְעָה & mitras: ut Hier. vertit. Pag. quòd scil. bracteis aureis, tremant, juxta quosdam. unde tremulas vertunt. Sed etymon incertum est. Merc. Alii dicunt esse velamina mulierum, quibus, præter oculos, totam faciem operiebant, & infernè erant ligata. Sed A. E. dicit fuisse ornamentum maxillarum: Pag. & Bracteolæ; quæ scil. collaribus, vittis, & peplis muliebribus addi solent: sic dicta quòd semper tremulæ appareant. Synecdochicè, peplum, velum, quo faciem velant, & bracteolis ornatum esse solet: tenue etiam ac facile mobile ac tremulum: Bu. Lex. & armillas, & vittas, auferet scil. dominus: Av. & bracteolæ, à tremore: Ferrar. los velos tremblantes, vela tremula. Cocc. Et bracteolas: five rotamenta auri & argenti, ut Capitolinus vocat in oelio Vero: i. e. tenuia velut foliorum segmenta ex auro vel argento, quæ vestibus ita appenduntur, ut quasi stellæ in oculis micent continuo motu: unde nomen apud Hebræos habent Jun.

Rad. 63. רָעָה est, tonare, intonare; item irasci, indignari. Pag. Quidam volunt non propriè ipsum sonum, aut fragorem notare, sed commotionem seu concussionem, quæ tonitru comitatur. ut conveniat cum רָעָה, infra. Sed non commotionem tantum corporis, ut illi volunt, significat. Transfertur e-

nim ad animi commotionem, hoc est, fremitum, & indignationem, quæ externa commotione apparet non absimili tonitruo. Merc. Tonare, intonare, fremere. perstrepere, personare : commoveri, percelli : Bu. Lex. Turbatus est impetuosè, concitatus est magno impetu. impetuosus fuit, intonuit. Hinc per Metath. *δρμω, δρμω, δρμω*, impetum facio : *δρμω, & δρμω* : impetus, turbatio, &c. Av. Verbum hoc est, sonare : cum fonitu moveri, 70. *βουβείν, σαλεύειν* : Symm. & Theod. *ἡχέειν* : Coc. In Bu. Conc. Rad. hæc *רע* duo signif. i. est, indignari. Prout occ. in præf. kal. 3. pl. sic : Ezech. 27. 35. *רעמי פנים*, Indignati sunt vultu : Pag. Non est transitivum, ut quidam vertunt, Commoverunt faciem, sed absolutum, commoti sunt, seu intonuerunt vultu : Merc. R. Sal. & R. D. exp. *רעמי רעמי* indignati sunt, irati sunt ; i. e. præ se tulerunt indignationem & iram. Pag. Percelluntur vultu : Bu. Lex. Indignati sunt : Bu. Conc. Turbati sunt vultu ; Av. Percussi sunt vultibus : h. e. toto anteriore corpore concussi sunt : Coc. Percelluntur vultu : i. e. percussi expallescent, velut exangues, & exanimati horrore & metu. Jun. 70. *ἐξέσσει ἐξέσσει* : Av. Item in hac i. indignandi & irascendi signif. venit etiam juxta quosdam conjug. Hiphil. Prout occ. à præf. hiph. *רעם* : in infin. hiph. cum *ה* aff. sic : 1 Sam. 1. 6. *רעם* eò quòd, seu propterea quòd *רעם* irasci faciebat eam : Pag. ad indignationem provocaverat eam : Bu. Conc. ut ad fremitum commoveret eam : Bu. Lex. Propter concitare eam, i. e. ad irritandum eam : Av. Propterea quòd eam cruciabat, quòd Dominus clausisset ejus uterum : h. e. agrè ei faciebat altera, quàm videret, eam animo commoveri, eò quòd sterilis esset : Coc. (Nam ipsam valde provocabat amula ejus : Hebr. & provocabat eam amula ejus etiam provocatione ; amula, i. e. Peninna, altera uxor : nam ita vocantur uxores digamorum, Lev. 18. 18. propter mutuam ipsarum inter se zelotypiam : de qua in Gen. 4. 22.) ut commoveret eam : quia occluserat Jehova, &c. Jun. Hoc autem loco in textu scribitur resch, præter normam, cum dagešch. Pag. Bu. &c. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. est, ex Bu. Conc. tonare, &c. ut in Bu. Lex. Prout occ. in præf. kal. 3. pl. & in fut. kal. 3. f. m. sic : *רעם* percelluntur, Ezech. 27. 38. *רעם* perstrepet, 1 Chr. 16. 32. Psal. 96. 11. 98. 7. Et in hiphil est, intonare, commovere : Bu. ma. Impetum fecit, intonuit : Av. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. plenè, at in fut. hiph. 2. f. m. simpl. sed in 3. f. m. simpl. & cum *ל* conv. præf. (viz. cum tferi in ult. absque jod hiph. in utraque hac 2. & 3. perf. fut.) ut seq. *רעם* intonat, Psal. 29. 3. *רעם* intonabis, Job. 40. 4. *רעם* intonabit, 1 Sam. 2. 10. 2 Sam. 22. 14. Job. 37. 4. 8. *רעם* & intonuit, 1 Sam. 7. 10. Psal. 18. 14. Atque inde ex hac rad. in hac 2. intonandi signif. sunt nomina seq. 1. no. *רעם* m. tonitu, tonitruum ; commotio : Pag. Bu. impetus, concitatio, &c. ut Pag. Av. motus cum fonitu, strepitu, tonitru : Germ. donner. 70. *βροντή, καταιγίς*. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum *ל* & *ק* præf. ut & cum *ה* aff. absque præf. ut seq. *רעם* tonitru, Job. 30. 28. Psal. 81. 8. *רעם* & tonitru, Job. 26. 14. *רעם* cum tonitru, Isa. 29. 6. *רעם* tonitru tui, Psal. 77. 19. 104. 6. Item 2. hinc etiam no. *רעם* f. idem cum præ-

ced. Bu. Lex. tonitru : Bu. ma. vel, tremor, hinnitus, indignatio, fortitudo : Pag. hinnitus instar tonitruu magni. Av. Prout occ. in hac forma f. f. sic : Job. 39. 22. Num induere facies collum ejus *רעם* tremorem ? Hieron. Aut circumdabis collo ejus hinnitum ? 70. Induisti autem collum ejus timorem ? at R. Levi exp. robur. & fortitudinem vocis & elevationem & hinnitum, qui egreditur ex illo. Et A. E. indignationem, iram : aut, hinnitum instar tonitruu. Targ. *הקפף* fortitudinem. R. Moseh. Clamorem quem elevat, i. e. hinnitum. Pag. Num indues collum ejus hinnitu, instar tonitruu ? 70. *שֶׁבֶן* : Av. An amicis collum ejus (equi scil.) tonitru ? hinnitus intelligitur. Symm. *κρυαίνω*. Belg. donder. Coc. (Daresne equo robur ?) an indueres collum ejus tonitru ? i. e. hinnitu vehementissimo ; qui à fremitu gravitate cum tonitru comparatur ; est autem hic verbis elegantissimis descriptio generosi equi, qualem Græci *φρυναγματίας*, velut fremibundum vocant. Jun.

Rad. 64. *רע*, inde geminato nun, fit verbum *רען*, quod est virefcere ; Pag. Bu. Quidam, etsi ad *רע*, quod est pascere, reducunt, quòd pascua vireant, (formæ, ut à *רע* fit *רען*) inter tetragrammata tamen connumerent : Merc. Verbum hoc est, virere : 70. & Symm. *ἐνδραειν* : Coc. Prout occ. juxta quosdam in hac forma geminata, seu quadrata, in 2. f. f. præf. sic : Job. 15. 32. *רען* & ramus ejus *רען* non viruit. Est præf. inquit R. D. quia est longum : (i. e. cum accentu in penult.) Hieron. Et ramus ejus arescet : Pag. Non virefcet : Bu. Lex. Jun. Non viret : Coc. i. e. neque facultatibus, neque genere, neque gloriâ secundabitur : allegoria arboris hoc & versu seq. Jun. Atque inde ex hac rad. ita verbaliter sumpta est no. adject. seu participiale, viz. *רען* virens. viridis : Pag. Bu. Av. frondosus : est vigoris & humiditatis, non autem coloris ; ideoque opponitur arido. Hinc *רען* aspergo, *רען* aspersio, stilla, &c. Av. virens, frondens : Aquila, *ἐνδραειν* : Coc. Prout occ. hoc no. in forma f. m. simpl. & cum *ל* cop. præf. ut & in forma pl. m. cum *ל* cop. præf. at in forma sing. f. (quod ut supra dictum, quidam sumunt pro præf. 3. f. f.) simpl. prout seq. *רען* virens, Deut. 12. 20. 1 Reg. 16. 4. 17. 10. 2 Chron. 28. 4. Psal. 37. 35. 52. 10. 92. 11. Isa. 57. 5. Jer. 2. 20. 3. 6. 13. 11. 16. 17. 2. 8. Ezech. 6. 13. Hof. 14. 9. *רען* & virens. Dan. 4. 1. *רען* & virentes, Psal. 32. 15. *רען* virens erit, Job. 15. 32. Cant. 1. 16.

Rad. 65. *רעע* : Chald. *רעע* : contractè *רע* ; fregit, confregit, contrivit. In Targum frequens est, factum ex hebræo *רעע*, literis tsadi & Va; in permutationis. Prout occ. in præf. kal. 3. pl. cum *ל* conv. præf. sic : Jer. 11. 16. *רעע* & frangent propagines ejus : ubi kamets compensativum est ejus dagesch : alias etiam à *רעע* est, & tum habet kamets analogum. Et sic in infin. kal cum *ה* parag. add. juncto cum præf. hithp. Isa. 24. 19. *רעע* confringendo confringet se terra : pro *רעע*, ut accentus in penultima indicat : inde per crasin. Prov. 11. 15. *רעע* confringendo confringetur. Et in imper. kal. pl. m. Isa. 8. 9. *רעע* confringimini, secundum A. E. vide etiam supra in *רע*. Et in fut. kal. 2.

19. 23. **עַל-יָדְךָ יָרָע** non expers erit mali: q. d. non desiderabitur quoad malum. Et sic **לִיָּא**. . . **וְעַל-יָדְךָ** vā improbo malo: i. e. infelici; qui non est iustus neque in iusto, contrarium **יָרָע** v. 10. Et cum **יָרָע** dem. præf. Mich. 7. 3. **עַל-יָדְךָ כַּפַּיִם לְהַיִּשִּׁיב**. Super malo (sunt) manus ad (id) bonum faciendum: i. e. hoc agunt, ut malum videatur bonum. Sic & cum **יָרָע** præf. Isa. 33. 15. **יָרָע מִרְאוּרָה בָּרָע** ne aspiciat malum: i. e. ad id connivet. eoque pascitur: & Exod. 5. 19. Et viderunt præfecti filiorum Israelis **אֲחֵת** **בָּרָע**, se in malo: i. e. in miseria: item Psal. 10. 6. **בָּרָע** **לְדֹרֹר יָדוֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע**; In ætatem & ætatem (est) qui non est in malo: i. e. afflictione caret; & Exod. 32. 22. Tu nosti populum **הוּא בָּרָע הוּא** quod in malo ipse sit: sicut **ו** Joan. 5. 19. **ὁ κόσμος ὁλος ἐν τῷ πονήσῃ κείται**. & Psal. 72. 8. **וַיִּרְבְּרוּ בָרָע עֶשֶׂק**, & loquuntur in malo defraudationem: i. e. non tantum malum, sed & defraudationem juris in iudicio, ut damnentur sancti & iusti, iustificentur improbi. Sic Prov. 2. 5. **עַל-לִבְךָ**. Super corde malo: i. e. ægro, Prov. 23. 6. Ne comedas panem **רָע עֵין** ejus, cujus oculus malus est: & 28. 22. Præceptis fertur ad divitias **רָע עֵין** vir cuius oculus malus est: i. e. qui oculum malum habet: invidus, immisericors, non liberalis, confer Matth. 6. 23. & 20. 15. & Marc. 7. 22. Sic Gen. 38. 7. **וַיְהִי עַרְרָע בְּעֵינֵי יְהוָה**; Et erat Er malus in oculis Domini, & interfecit eum Dominus: i. e. non placuit Deo eum facere Patriarcham. Neh. 2. 1. **וְלֹא הָיִיתִי רָע לְפָנָיו**; Et non fui malus coram ipso; i. e. vilis aut ingratus: **רָעוּסוּס** est, pro. placui ipsi. Eccl. 2. 17. **כִּי רָע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשֶׂה חֲחֹרִי** **הַשֶּׁמֶשׁ** quia malum apud me erat opus, quod fit sub sole: i. e. non delectabar eo, molestum & frivolum videbatur. Psal. 7. 10. **יִגְמַר-נָא רָע רָשָׁעִים** finiat, quæso, malum improborum. Prov. 10. 30. Livores, vulnus, **רָעוּסוּס** absterfio in malo, & plagæ penitralium ventris. **רָעוּסוּס**. (Tumices, vulnæque) frigiles (sunt) pro malo, & plagæ (pervidentes) penetralia ventris. frigiles: Hebr. absterfio: sensus est: mali gravissimis penis sunt coercendi, & in officio continendi: ut equis strigosis disstringendis & cogensis refractariis, strigiles, calcaria, & alia ejusmodi adhibentur, ut supra 10. 12. Jun.) Et sic in forma pl. m. absol. Psal. 78. 49. **מִלֵּאֵי רָעִים** angelorum malorum: i. e. per quos mala irrogantur. Prov. 4. 14. Ne gradiaris **רָעִים** **בְּיַדְךָ** in via malorum: conjungitur **רָעִים** hoc natat expertes justitiæ, & ei non dantes operam: illud & noxios. Prov. 12. 12. Appetit improbus **רָעִים** **מִצֵּיד** laqueum malorum: i. e. qui irretit malis. (Desiderat improbus præsidium malorum: i. e. adversus mala: q. d. vellet quidem stabiliri & defendi ab omni malo: sed ihane est desiderium ejus: ut supra v. 2. Jun.) In pl. m. constr. Ezech. 7. 24. **רָעִים גְּוִים** pessimas gentium. Malum dicitur; vel quod repugnat voluntati rectæ ut amari absque pudore & penitentia non possit ut. quod rectum & secundum veritatem ac justitiam non est: vel, quod repugnat sensui jucundo & lætitiæ, & tristitiam efficit: ut. dolor inopia: ignominia: vel, destructio pulchritudinis & integritatis rei, quæ facit, ut res non ametur, nec appetatur, aut cum voluptate spectetur: vel effective, quod eam destructionem facit. Ita malu

notat id, quod amabile, & approbabile, appetibile non est: vel quod noxium est. Item 2. hinc etiam est No. רעה f. substantivè malum, malitas; sive forma mali, malitia, h.e. vitium, nequitia. 7. κακία, κακός, ἄγαθος, πορνεία, ἀμαρτία, ἄλγος. Sic Jer. 4. 14. כָּבֹדִי מִרְעָה לְבָבִי lava à malo cor tuum: i.e. à malitia, vitio: & in forma f. f. contr. רעתי רעהך propter malitatem malitiæ vestræ; i.e. quia malitia vestra valde mala est: confer. Rom. 7. 15. Psa. 41. 5. וְהַפְלֵתִי בְרַעְיוֹתַי etiam oratio mea in malis ipsoform, scil. extat (Retundat me iustus, benignitas erit, &c. quo amplius scil. fecerit, eò (amplius) oratio mea (erit) in malis eorum: i. e. quæcunque mala feram ab iis, non exacerbabunt animum meum: sed potius efficiunt ut gratis precibus eos commendem Deo. Jun.) Item 3. hinc etiam No. רוע m. malitas, malitia. Neh. 22. אִין יְהוֹיָכִן רֹעַ לֵב Non est hæc nisi ægritudo cordis: i.e. non alia causa est faciei malæ, quam quod animo male est. & Eccl. 7. 3. בְּרוּעַ לֵב in austeritate (q. d. in malitate) vultus, benè habet cor. 70. ἐν κακία προσώπου ἀγαθὸν ἔσται ἡ καρδία. (Tristitia vultus melior efficitur animus. Jun.) Atque hæc de hac rad. רעע ejusque locis & nominibus hic descriptis ex Coc. Item hanc etiam hic radicem sic explicat Avenarius, viz. tantum in significatione mali aut malefaciendi: ut seq. רעע, in præter. kal, רע malus fuit, male affectus fuit, malè tractavit, incommoavit: dupliciter tanquam malum: & cum accus. significat malè tractare, ut confringendo & conterendo aliquid. Idem, quod רע hinc רעו destruo, corumpo; רעו, perdo: רעו destruo. In niph. רעו malè tractatus est, male affectus est. Ut. in locis cit. in fut. niph. 3. f. m. Prov. 11. 15. רעו malus tractabitur, cum sponderit pro alieno. & sic Prov. 13. 20. Et pascens, vel conversans, cum stultis רעו malè afficietur. In hiphil רעו malè fecit: cum dat. autem & accus. malè tractavit, &c. Et in hith. pael רעו malè se prestitit. Atque inde 1. No. רע, vel in pausa רע malus, malum: tam adjective, quam substantive. usurpatur. Ut Prov. 23. 6. Ne comederis panem רע רע oculi: i. e. invidi. hominis. Et 2. No. רע, רעה mala: item, malitia: seu malum substantivè, h.e. calamitas: &c. Et sic etiam 2. No. רועה malitia malum: est No. substant. & fam. Prov. 25. 10. רועה Dens mali, i. e. dens malus, & pes vacillans, est spes. &c. Av. qui hæc hic sic describit. Loci autem omnes in quibus hæ voces & earum variz significationes veniunt, videantur supra, ex Bu. Conc. & Pag. in Rad. רע. [רע Chald. infra, subts, &c. Vide in Conc. Chald.]

Rad. 65. רעה est, stillare, distillare: Pag. Bu. Convenit cum transp. רע sensum defluere: Merc. Influxit defluxit sensim. destillavit instar sorbitionis: Av. stillas demittere, rorare, stillare: Coc. Prout occ. in fut. kal, à 2. f. m. ירעה vel ירעה stillabit, rorabit, &c. in 3. pl. m. simpl. & cum nun parag. add. ut seq. ירעו stillabunt, Job. 36. 28. Psa. 65. 12. Prov. 3. 20. ירעו stillabunt. Psa. 65. 12. in hiphil הרעו idem cum kal, stillare, destillare: Pag. Bu. fecit defluere: Av. roravit, Coc. prout occ. in imper. hiph. à f. m. הרעו rora, destilla, stilla, &c. in pl. m. loco seq. הרעו destillate, Isa. 45. 8.

Rad. 66. רעש est שבר conterere, frangere: Pag. confregit: Bu. Lex. Quidam conferunt cum transp. רעש & רעש: & exp. prævalide opprimere: vel, prævalere opprimendo. Ego autem puto reddendum esse, atterere, confringere. Merc. Dirupit vehementer, dilaceravit: perripit, collifit. Cogn. cum רעש concutit prævalide. Hinc רעש rumpo, רעש perumpo. Av. רעש, quassare, terere, vel confternare. 70. רעש, σάβην. Affine est רעש רעש, sed magis רעש רעש: Ohel Moed in voce רעש dicit esse metathesin רעש רעש: cui assentior. Kimchi scribit esse רעש רעש; sed non omnino sunt synonyma: nam ex Jud. 10. 9. apparet minus esse quam רעש. Coc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal à 3. f. m. רעש confringet, conteret: in 2. f. m. simpl. & in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. sic: רעש confringit, Exo. 15. 6. וירעשו & confrugerunt, Jud. 10. 8.

Rad. 67. רעש est, movere, commovere: (vel, moveri, &c. concuti cum impetu: Merc.) item, tremere; Pag. nec à præcedenti verbo abludit: sed latius patet. Confer & cum רעש supra: nimis arstant, qui exponunt, commoveri terrore ad fugam: cum de inanimatis maximè dicatur: ut de coelo & terra, cum vehementiori motu concutiuntur. רעש enim est concussio, terræ motus, & aliorum elementorum: Græcè ταραχή: Merc. Verbaliter est, movere, commovere se: moveri, commoveri concuti: contremiscere: Bu. Lex. Commotus est cum strepitu ingenti: percussit motu: prestrepuit, concupuit. Hinc רעש sono, sibilo, prestrepto instar defursus aquarum sibilantium: רעש רעש, sibilus, strepitus, &c. Av. 70. vertunt hoc verbum per רעש רעש, רעש רעש, רעש רעש: concuti, commoveri: de terræ motu sæpe dicitur: per terræ autem motum, in Prophetis, alibi intelligitur abolitio politiæ Israeliticæ: alibi etiam commotiones regnorum, confer. Apoc. 11. 12. & 16. 18. sed dicitur & de aliis rebus: ut quando Cedri Libani vento moventur: &c. Coc. Occurrit autem hoc verbum in præter. kal, 3. f. f. simpl. & in 2. pl. simpl. & cum 1 cop. vel conv. præf. ut seq. רעש commota est, Jud. 5. 4. Psalm. 68. 9. Jer. 8. 16. רעש commoveatur. Joel. 2. 10. Nah. 1. 5. רעש idem Ezech. 38. 20. Joel. 4. 16. In part. ben. kal, à f. m. רעש contremiscens, &c. occ. in forma pl. m. loco seq. רעש & contremiscunt, Jer. 4. 24. in fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. sed in 3. f. f. occ. simpl. & cum 1 cop. & 1 conv. præf. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. & 1 cop. præf. at in 3. pl. f. simpl. prout seq. רעש commovebit se Psa. 72. 16. רעש commoveatur, Jer. 10. 10. ותרעש & commovebitur, Isa. 13. 13. רעש & movetur, 2 Sam. 22. 8. Ps. 18. 77. 19. Jer. 51. 29. רעש commovebuntur, Ps. 46. 4. Eze. 26. 15. 27. 28. רעש & commota sunt, Isa. 24. 18. ותרעשו & commovebuntur, Amos 9. 1. רעש commovebuntur, Ezech. 26. 10. in niph. רעו idem cum kal, commovere se, concuti, &c. Bu. ma. conquassatus est: Av. commotus est: Coc. prout occ. in præter. niph. 3. f. f. loco seq. רעש commota est, Jer. 50. 46. in hiphil הרעו commovere: Pag. Bu. commovit cum strepitu & crepitu magno: Av. prout occ. in præter. hiph. 2. f. m. cum he parag. add. & in 1. f. simpl. & cum 1 conv. præf. sic, הרעו commovisti, Psa.

pl. m. ben. kal, occ. cum וְיָרִיב & præs. sed in pl. m. constr. simpl. sic: וְיָרִיבוּ medici, Gen. 50. 2. וְיָרִיבוּ medicos, 2 Chron. 16. 12. וְיָרִיבוּ medici. Job. 1. 3. 4. in infin. kal, cum וְיָרִיב cop. præs. occ. in plena forma cum kamets ante cholem; sed cum וְיָרִיב præs. habet scheva & cholem, sic: וְיָרִיבוּ & sanando, Isa. 19. 22. וְיָרִיבוּ vel sine vau, ad sanandum, curare, Eccl. 3. 3. Hof. 5. 13. sed cum וְיָרִיב aff. cholem transp. & mut. in kam. chat. post וְיָרִיב præs. loco seq. וְיָרִיבוּ juxta curare me, Hof. 7. 1. in imper. kal, s. m. occ. simpl. vel cum aleph, vel pro eo cum he 3. rad. sic: וְיָרִיב sana, Num. 12. 13. וְיָרִיב cura, Psal. 60. 4. & rursus cum aleph 3. rad. occ. etiam imper. kal, s. m. cum וְיָרִיב parag. add. ut & cum וְיָרִיב aff. sic: וְיָרִיבוּ sana, Psalm. 41. 5. וְיָרִיבוּ ana me, Psalm. 53. Jer. 17. 14. in fut. kal, s. f. occ. simpl. & cum וְיָרִיב cop. præs. ut & cum וְיָרִיב aff. absque præs. sed cum וְיָרִיב aff. habet וְיָרִיב cop. præs. ut & in 2. f. m. est cum וְיָרִיב conv. præs. & וְיָרִיב aff. prout seq. וְיָרִיבוּ sanabo, Deut. 32. 39. Jer. 2. 22. Hof. 14. 5. וְיָרִיבוּ & sanabo, 2 Chron. 7. 14. וְיָרִיבוּ curabo te, Jer. 30. 17. וְיָרִיבוּ & curabo eum, Isa. 57. 18. וְיָרִיבוּ & curasti me, Psal. 20. 7. item in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum וְיָרִיב conv. præs. ut & cum וְיָרִיב cop. præs. cum וְיָרִיב aff. ut seq. וְיָרִיבוּ sanabit 2 Reg. 20. 8. Isa. 30. 26. Lam. 2. 13. וְיָרִיבוּ & curavit, Gen. 20. 17. 2 Chron. 30. 20. וְיָרִיבוּ & sanabit nos, Hof. 3. 1. וְיָרִיבוּ & curabit ipsos, Psal. 107. 20. item a 3. pl. m. fut. kal, וְיָרִיבוּ sanabunt, curabunt, &c. in 3. pl. f. juxta normam esset וְיָרִיבוּ viz. cum aleph 2. rad. sed pro eo occ. in forma quiescentium lamed he, viz. abjecta 3. rad. & cum jod post segol in penult. sic: & loco seq. וְיָרִיבוּ medicantur. Job. 4. 18. in niph. וְיָרִיבוּ curari, sanari: Pag. Bu. sanitas est, sit, vel restituta est: Merc. refectus est, sanatus est: Au. Prout occ. in præ. niph. 3. f. m. simpl. & cum וְיָרִיב cop. præs. sic: וְיָרִיבוּ sanatus fuit, Lev. 12. 27. 14. 3. 42. Isa. 53. 5. & sanata fuit, Levit. 12. 8. in 2. f. f. præ. niph. juxta normam quiescentium 2. rad. aleph. esset וְיָרִיבוּ sed pro eo occ. in forma quiescentium lamed he (instar וְיָרִיבוּ) viz. cum kamets ob pausam pro scheva penult. loco seq. וְיָרִיבוּ curata fuit, Jer. 49. 9. & in 3. pl. præ. niph. occ. juxta normam cum aleph 3. rad. & וְיָרִיבוּ cop. præs. loco seq. וְיָרִיבוּ & curantur, Ezech. 47. 8. in infin. niph. occ. simpl. plene, sed cum וְיָרִיב præs. occ. vel plene cum aleph 3. rad. vel pro eo cum he 3. rad. more quiescentium lamed he, ut seq. וְיָרִיבוּ curari, Jer. 45. 18. וְיָרִיבוּ curari, Deut. 27. 34. וְיָרִיבוּ curari, Jer. 19. 11. in fut. niph. a 3. f. m. וְיָרִיבוּ sanabitur, sanus fiet, curabitur, &c. occ. in 1. f. cum וְיָרִיב cop. præs. & in 2. f. & pl. m. simpl. sic: וְיָרִיבוּ & sanabor, Jer. 41. 4. וְיָרִיבוּ curaberis, Jer. 51. 8. וְיָרִיבוּ sanabimini: a Sam. 6. 1. item in 3. pl. m. fut. niph. occ. simpl. vel juxta normam plene cum aleph 3. rad. sed cum וְיָרִיב conv. præs. occ. def. absque aleph 3. rad. & ad formam quiescentium 2. rad. he 3. & rursus cum וְיָרִיב cop. præs. plene cum aleph 3. rad. ut seq. וְיָרִיבוּ curabuntur, Ezech. 46. 11. וְיָרִיבוּ & curatæ fuere, 2 Reg. 2. 22. וְיָרִיבוּ & curantur, Eze. 47. 9. in piel וְיָרִיבוּ sanare, curare: Pag. Bu. vel sanare facere: est enim interdum transitivum in tertium, inquit R. D. Pag. Sanavit, & cum dat. medelam seu medicinam adhibuit: Av. Consolidare, medicari: &c. ut Bu. Coc. prout occ. in præ. piel 4. f. cum chirel

chirek (tanquam esset a פח cum 3. rad. he) pro tseri in penult. loco seq. רפאני sanavi, 2 Reg. 2. 21. item occ. etiam a 2. f. m. præf. piel רפאתi curasti: in 2. pl. m. juxta normam cum tseri penult. sed rursus in 1. pl. cum chirek pro tseri penult. vel cum aleph vice jod, ut R. D. inquit: Pag. ad formam scil. quiescentium lamed he, sic: רפאתi curatis, Ezech. 34. 4. רפאנו curavimus, Jer. 31. 9. in infin. piel occ. cum 1. cop. præf. & in forma cum cholem pro tseri in ult. loco seq. רפא & curando, Exod. 21. 19. in fut. piel 3. f. m. occ. simpl. & cum 1. conv. præf. sed in 3. pl. m. cum 1. conv. præf. occ. vel plenè cum aleph 3. rad. vel def. absque aleph, & ad formam quiescentium 3. rad. he ut seq. רפא curabit, Exod. 21. 19. Zach. 11. 16. ורפא & curavit, 1 Reg. 18. 30. ורפאו & curarunt, Jer. 6. 14. ורפאו & curarunt, Jer. 8. 11. in hithpael ורפאו curari, curare se: Bu. ma. fecit se curari, curavit se sanari: Av. Prout occurrit in infin. hithp. cum 1. præf. locis seq. ורפאו ad cûrandum se, 2 Reg. 8. 20. 9. 15. 2 Chro. 22. 5. atque inde ex hac rad. רפא sunt nomina seq. 1. no. רפואה vel רפאה f. curatio, medicamentum, medela, sanatio: Pag. Bu. medicina, remedium, sanitas: Av. In textu autem non venit hoc no. in f. sed in forma pl. f. cum kibbutz pro schurek penult. locis seq. רפאות curationes, Jer. 30. 13. 46. 11. Ezech. 30. 21. item 2. hinc etiam No. cum thau heemant. in fine. post schurek. idem significans cum præced. & occurrens loco seq. ורפאו sanitas, Prov. 3. 8. Sed sæpius occ. 3. No. cum 1. heemant. viz. מרפא m. idem cum præced. sanitas, remedium, medicina, Pharmacum: Av. & c. sim. & in hac forma cum aleph 3. rad. quiesc. in tseri מרפא medicina, curatio, sanitas, Occ. in 2 Ch. 21. 18. 36. 16. Pro. 4. 22. 6. 15. 29. 1. 12. 18. 13. 17. 14. 30. 15. 4. Eccl. 10. 4. Jer. 14. 19. sed occ. & cum he pro aleph 3. rad. quiesc. in tseri sic; מרפא curationis, Je. 9. 15. & rursus plene cum aleph 3. rad. habet. 1. cop. præf. ורפא & sanitas, Pro. 16. 24. Je. 33. 6. Ma. 3. 20 sic, 4. hinc no. cum 1. heemant. ab initio, sed cum he, pro 3. rad. aleph post kamets in ult. viz. מרפא f. idem cum præced. curatio, medicina, sanatio, & c. (hoc autem No. plerique referunt ad rad. ריח, ubi etiam illud vide: Bu. Lex.) Prout occ. hinc ex Bu. Conc. cum 1. præf. loco seq. מרפא curationi. Eze. 46. 12. deinde ii. signif. 2. hujus rad. רפא est. gigas: Bu. Conc. viz. in nomine רפא vel רפה m. gigas, qui scil. potens est ad sanandum: i. e. ad salvandum homines ab oppressione. Sed accipitur quoque in plurali de mortuis gigantibus: item est nomen vallis: Av. qui cum Conc. & Pag. hoc No. in f. & pl. m. hic, sub hac rad. locat; Sed Bu. Lex. & Coc. id ad rad. seq. רפה referunt: ubi etiam eos vide. Ex hac radice est רפאים cujus 1. est רפא vel רפה; & cum he notificativo ורפא vel ורפה inquit, Pag. Sed id non placet Eliæ quod nominibus propriis non præponatur he, hajedibah: id est vult totum illud ורפה vel cum aleph, esse proprium mulieris, quæ cum esset valens femina & robusta, per Antiphrasin & contemptum, fit ita dicta, quasi remissa, & ignava. Sed sæpe appellativa, præfixo he hajedibah, sunt propria. Item viri nomen est, non mulieris. Hinc enim רפאים sunt dicti gigantes, & hic מאר' עֲשֵׂהוּ מִן הַגִּימָּה. Videtur hoc nomen ad rad. רפה proprie pertinere ab effectu: quod ad eorum conspectum languescant homines.

unde & eadem vox mortuos sonat, in quibus omne robur & vis natura elanguit. Neque enim placet quod quidam afferunt quia gigantes & tyranni male audiebant, ut jam certò damnati: hinc vocem hanc ad infernales seu manes esse translatam. Dicuntur & ענקים, ut in rad. ענק dictum est; Merc. Cev. In Bu. Conc. hoc No. cum he in fine primo describitur cum ורפה & לרפה præf. sic: ורפה gigantes cujusdam, 2 Sam. 21. 16. 18. לרפה gigantes Sam. 21. 20, 22. ut & in forma cum aleph 1. rad. itidem cum ורפה & לרפה dem. præf. sic: ורפה gigas. 1 Chron. 20. 4. ורפה gigantes, 1 Chron. 20. 6, 8. & in forma pl. m. viz. cum aleph 3. rad. occ. etiam simpl. & cum ורפה & לרפה præf. prout seq. ורפאים gigantes, Gen. 14. 5. Deut. 2. 11, 20. 3. 13. Josh. 15. 8. 18. 16. 2 Sam. 4. 17. 21. 23. 13. 1 Chron. 11. 15. Isa. 17. 5. 25. 19. ורפאים gigantes, Gen. 14. 19. Deut. 3. 11. Josh. 12. 4. 13. 12. Job. 26. 5. ורפאים & gigantes, Josh. 17. 15. Item iii. signif. 3. hujus rad. est, mortui, pl. Bu. Conc. viz. in eod. No. & in ead. forma pl. m. prout occ. simpl. locis seq. ורפאים mortui, Psal. 88. 11. Prov. 2. 17. 9. 17. 21. 16. Isa. 14. 9. 26. 14, 19. item occ. etiam ead. forma pl. m. in hac mortuorum significum ורפה dem. præf. sic: Job. 26. 5. ורפאים (femina) mortua formabuntur sub aquis. R. D. Mortui, & c. vel, grana, inquit, seminis, quæ sunt sub terra, tanquam mortua, & revictura sunt postea, & formabuntur: dixit autem, sub aquis, i. e. sub terra; quia aquæ sunt causa humoris terræ ex quo germinant femina: Pag. Sed Kimchi sic exp. Et reviviscunt postea, & formabuntur, & c. Quidam exponunt, magnos pisces; sed placet Hebraei. Merc. A. E. Mortui manebunt sub aquis, i. e. grana seminis. Et R. Levi. Grana seminis, quæ sunt ut mortui, antequam serantur; invenitur tamen in illis, quum sata fuerint, virtus seu potentia animæ Hieron. Ecce gigantes gemunt sub aquis. Et 70. numquid gigantes nutriuntur sub aquis? Targum; Possibile est, quod potentes qui sunt formidini, conterantur, ipsis existentibus sub aquis? Juxta R. Moseh, he est admirantis: i. e. Num mortui, qui sunt sub aquis, verbis tuis formantur? & conjungitur cum eo quod dixit, Spiritus cujus egressus est a te; q. d. nec in vita, nec in morte, verba tua alicui proderunt. (vel potius, nec inter vivos, nec inter mortuos, est quisquam cui profuerint verba tua quicquam: Merc.) R. autem Perutiol sic exp. ורפאים sunt mineralia, i. e. metalla auri & argenti, corallum, & gemmarum, (vel gemmæ pl. potius Merc.) quæ scil. sunt ut ורפאים i. e. mortui: & ורפאים est, sient. generabuntur, creabuntur: & c. Dicit ergo. Ecce agnovi Dei Opera, (vel, ex operibus Dei, vel etiam, extraxi ex operibus Dei) res mirabiles in mediis corporibus, magis quam tu: quia vidi quod ורפאים res quæ sunt veluti mortui, i. e. inanimata, quorum esse est occultum in terra, formantur, i. e. fiunt & sunt ea quæ inveniuntur sub aquis. quæ homines inveniunt, ex illis capiunt emolumentum; sicut sunt mineralia & metalla, quæ inveniuntur. vel sunt, in visceribus terræ. Nam quamvis sint occulta ab aspectu stellarum, transit tamen illud influxus celestis. & format, seu generat illa, natura Dei, i. e. Deus ipse: & existunt, etiam quod, vel si, sint sub aquis. ut coralia quæ generantur in profundo maris, & margaritæ. Pag. Ipsi expertes vite re-

formarentur : inde ab aquis etiam habitatores earum. ipsi, &c. Ironia est hyperbolica : q. d. Mirum fuerit profecto, si ad tam festivos, opportunos, & salutare sermones tuos, mortui ipsi è sepulchro excitabuntur, aut ex profundo ipso emergent. Habitatores, earum : i. e. cadavera jam olim submersa, quasi habitationis jus, longinquitate temporis comparassent in profundo mari. Jun. Sed, ut dictum est, hoc No. רפה vel רפה est : gigas, vel potens ; ut 1 Chron. 20. 8. Isti nati sunt רפה giganti aut potenti in Gath : scribitur autem cum lamed deserviente, sicut & 2 Chro. 27. להעם היה עם הגיגס. In Samuele autem scribitur hoc No. cum he in fine 2 Sam. 21. 16, 18. absque & v. 20. & 22. cum & sic : להרפה, & significat גבר potentem, gigantem, juxta R. D. unde & Targ. 2 Sam. 21. 20. pro. Iste natus est להרפה habet לגבר i. e. potenti. & sic v. 16. & 18. Inter filios הרפה : Targ. גבר potentis, fortis ; aut gigantis : quod idem Græcis sonat, nam γίγας Græcis est magnus & fortis : ut est in magno Etymo. Item, ut dictum etiam, No. hoc Hebræis significat etiam mortuum. Gen. 14. 5. Et percusserunt את הרפאים gigantes. Targ. גבר. Potentes seu fortes appellantur sic Hebraice, inquit A. E. quia illis qui videbant eos, emoriebatur cor, & putabant se è הרפאים mortuis. R. Sal. in Deut. 2. scribit sic appellatos, eò quod manus hominum, qui illos videbant, erant מרופין debiles, i. e. debilitabantur. Et sic deducitur nomen à רפה cum he in fine. Targum ubiq. גבר, aut גבר habet, i. e. potentes, fortes. Et secundum alteram significantiam ; Psalm. 88. 11. Num mortuis facies mirabilia ? num רפאים mortui surgent, confitebuntur tibi. Hieron. Aut gigantes resurgent ? Targ. Num corpora, quæ dissoluta sunt in terra, surgent ? R. Sal. Num gentes. quorum manus רפי debilitate sunt à cultu tuo, & lege tua, surgent ? & sic deducit à רפה. A. E. & R. D. Num mortui surgent è sepulchris suis, & confitebuntur tibi ? Prov. 2. 18. Et ad רפאים mortuos, semitæ ejus. 70. Et ad infernum cum terrigenis, semitæ ejus. Hieron. Et ad inferos semitæ ejus. A. E. Ad mortuos : à רפה debilitando sic appellatos, quod illorum debilitetur robur : juxta illud, Job. 4. 10. Et vir morietur, & debilitabitur. R. Levi, & ad mortuos adducunt semitæ ejus, R. Himman. ac fidicat ; semitæ illius ad mortem ducunt homines. Pag. (Nam propendit ad mortem domus ejus : i. e. lethalis est & perniciofa : Periphrasis.) & ad expertes vitæ, (i. e. mortuos & sepultos, ut Psalm. 88. 11.) orbitæ ejus. Jun.) Pro. 9. 18. Et nescit quod רפאים mortui sunt ibi. Hier. gigantes. 70. Ipse autem nescivit, quod gigantes apud eam pereant. Pag. Sed ignorat ille expertes vitæ ille effice, i. e. jam in morte versari, quàm illam adeunt, & quamvis vivant mortuos esse : ut loquitur Apostolus, 1 Tim. 5. 6. Jun. & Prov. 21. 16. In congregatione רפאים mortuorum requiescet. Isa. 14. 9. Suscitabit tibi רפאים mortuos. Et 26. 14. Mortui non vivent, רפאים mortui non surgent. Item v. 19. וְאֵרָא רפאים Et terra mortuos projiciet. Hieron. Et terram gigantum detrahet in ruinam. 70. At terra impiorum cadet. R. D. Et terra ex sese mortuos projiciet extra. Vel & terram mortuos projicere facies, Deus. vel mortuos, i. e. impios : Pag. R. Sal. in terram ac pulverem dejicies, vel

vanescere facies, terram gigantum, seu improborum hominum, (i. e. pulverem, in quem redacta fuerint cadavera eorum) : illorum, inquam, quorum manus remissæ sunt, ac debiles (vel potius, qui remiserunt manus suas) à lege tuâ, cadere facies. Dixerat enim superiore versu, & non cadent habitatores orbis : rursus ait, Tu cadere facies eos : quia non est justitiæ nostræ, vel justitiarum nostrarum, aut meriti nostri, ut cadere facias eos. A. E. inquit : Vau in וְאֵרָא est cum pathach (vel potius, cum kamets, ex constanti omnium exemplarium fide) ut indicet he hajedihah, i. e. notificationis, vel notificativum, (habet ille הַעֲיָה cognitionis, i. e. certam rem designans) quod hic deest : ponitur enim pro וְאֵרָא, & terram, cadere facies : רפאים gigantes ex ea (observa Hebraismum, pro, ex terra cadere facies, &c.) sicut cadit abortivus mulieris. Verba A. E. ferre etiam possunt, & terra projiciet mortuos ex se tanquam abortivum mulieris. Pag. Merc. Cev. Et sunt qui exponunt, Tu solus vivificabis, vel vivificasti, mortuos tuos : quia natura terræ est, ut cadere faciat mortuos suos in medio sui. Targum. Totum versum hoc modo vertit : tu es qui vivificas mortuos ; corpora cadaverum illorum tu suscitabis, & laudes canent coram te, qui fuerunt projecti in pulverem : quia ros lucis, ros tuus, servis legis tuæ. At impios, quibus dedisti robur, & transgressi sunt sermonem tuum, gehennæ trades. Pag. (Expergiscimini (inquis) & cantate, qui inhabitatis pulverem : prosopopæia : quæ Deus inducitur populum suum ex angustis, velut è sepulchro, excitans ad gloriam suam.) nam ros olerum, ros tuus est, postquam in terram expertes vitæ dejecisti : Etiologia à potentia verbi Dei : verbum Dei, inquit ecclesia, cum cælesti rore : fideles dejecisti malis, cum semine in terram projecto, corrupto, & moriente comparantur : quemadmodum autem ros è corrupto semine excitat herbam, ita verbum Dei restituit pios cum putri semine comparatos. Jun.

Rad. 69. רפר est, sternere : inquit R. D. Pag. stravit, substravit ; Bu. Lex. intravit lectum seu stratum, sive inferiores lectulos, cui, sive quibus, incumbimus & reclinamus. Cogn. cum רפר, stravit, adornavit superiores lectos. Hinc רפר, רפר, רפר, רפר, projicio, disjicio, viz. fernendo, Av. 70. שפאנען, שפאנען : subternere : Coc. Prout occ. in fut. kal. 3. f. m. sic : Job. 41. 21. ירפר חרוץ עלי שיש subternet exactum : Bu. Lex. Sub eo sunt testæ acutæ, sternet (sibi) rem acutam in luto : q. d. cutis ejus admodum dura est, nam ubi jacet, innititur rei acutæ, & tamen non læditur : Av. Substernit acutum super lutum : i. e. perinde habet, sive in luto, sive in acuta rupe cubet : Cocc. Vicinum est hoc verbum verbis רפר & רפר : unde quidam in kal, exp. procubare, ut in loco cit. Cubat super aspera tanquam super lutum : Merc. Vel, sternet aurum super lutum. Hieron. Et sternet sibi aurum quasi lutum. A. E. Sternet, i. e. expandet, extendet, רפר rem incidentem (ut Job. 14. 5. Si רפר חרוץ præcis sunt dies ejus) super lutum, quod est infra abyssum, aut voraginem : R. Levi. sternet, & dormiet super illud. חרוץ est res acuta scindens. Targ. Humiliare faciet aurum ut lutum super selem tham. R. Moseh, sternet חרוץ tribulam seu traham, quæ fruges teruntur, (ut Isa. 41. 15. quæ habes in רפר)

super lutum. Et dormiet super illam, quemadmodum dormit quispiam super stratum suum, quia ob duritiem carnis, ac cutis ejus, vel suæ, non sentit acuta. R. Perutso: sternet, seu prosterne, vi corporis sui, רפח remacutatum incidentem. Pag. (Subduntur ei (ut) acumina testacea: i. e. vibrati in eum lapides tanquam, diffractæ testæ resiliunt, & in profundum abeunt:) substernit excisum in luto: i. e. ferrum comminutum in profundum maris dejecit, ubi lutum est. Jun. In piel רפה idem cum kal, sternere substernere: Bu. ma. instravit continuè & diligenter: Av. prout occ. in præter. piel i. f. loco seq. רפה instravi, Job. 17. 14. & in imper. piel à f. m. רפה substernere: occ. in pl. m. cum י aff. sic: Cant. 2. 5. רפוני בפתוחים substernite mihi, vel, sustentate me: Bu. Conc. Vel, fulcite, aut roborate me. malis, i. e. pomis arboris quæ dicitur malus, quæ sternatis coram me: ut R. D. exp. Alii verò: Ponite stratum, mala, i. e. malis facite mihi stratum: ut Job. 41. &c. R. Sal. Sternite stratum meum, in circuitu meo, malis, viz. ob odorem bonum, secundum morem ægrotantium, quia sum ægrota illius amore. Pag. Substernite mihi mala ista, ut scil. ipsum fragranti odore recreer. A. E. scribit Arabicè idem esse quod רפח, i. e. roborate me, confortate me, &c. Bu. Lex. Sternite me pomis: Av. facite mihi stratum malis. 70. σοφάσατέ με ἐν μήλοις: Coc. Suffentate me, (Hebr. substernite mihi) istis malis; i. e. pomis odoratis è penu Christi: ut languentibus odoramenta ad nares apponi solent. Jun. Atque inde ex hac rad. רפה est no. רפה stratus, stratum: Pag. Bu. stratum, pavementum instratum, solum: Av. Coc. Prout occ. in forma f. f. const. (רפית) cum י aff. loco sequente; רפית stratum ejus, Cant. 3. 10.

Rad. 70. רפה est, lene, remissum: negligens, otiosumque esse, desinere, cessare, declinare: Pag. contrarium verbo רפח quod est robustum esse, & transitive, roborare, retinere, apprehendere mordicis: sic hoc verbum cum est transitive, remittere, dimittere, finire, missum facere: etsi in kal neutrum, meo iudicio, transitive, sed semper absolute sumitur. vicinum est verbo רפה: etsi aliud significet, & hoc cum illo interdum confundi, supra in רפה ostensum est. & rursus hic videbis, ob literarum ehevi cognitionem: Merc. Remittere, remissum esse, remitti, desistere, deficere. Constr. absolute, & cum præp. מן; Bu. Lex. Remissior, lenior fuit, lenivit, torpuit, torpendo inclinatus est, deorsum deversit: cogn. cum רפה sanavit: nam quando morbus fit remissior & lenior, est signum sanitatis recuperandæ: Hinc 'πέπα inclino remissius; & Lat. in g mutato, vergo, de-vergo. &c. Av. 70. παελεσθαι, παραλύσθαι, ἐκλειεσθαι, ἐκλειπέν· remittere, solvi: Coc. Prout occ. hoc verbum in præter. kal 3. f. m. & f. simpl. sed in 3. pl. simpl. & cum י conv. præf. ut seq. רפה remissus est, Jud. 10. 9. רפה remisit se, Jud. 8. 3. Jer. 49. 21. רפה remissæ fuerunt Jer. 6. 24. רפה & remittent se, Jer. 50. 42. Ezech. 21. 12. In fut. kal 3. f. m. occ. simpl. plenè, sed cum י conv. præf. def. per apoc. 3. rad. he, & in forma cum tseri in penult. & sægol in ult. sic: רפה debilitatur, Isa. 5. 24. ורפה & destitit, Exod. 4. 26. Item in 3. pl. m. fut. kal occ. simpl. &

cum י conv. præf. sed in 3. pl. f. simpl. ut seq. רפה remittuntur, 2 Chron. 15. 7. Nehem. 5. 9. Zeph. 3. 16. ורפה & remissæ sunt, 2 Sam. 4. 1. ורפה remissæ erunt, Isa. 13. 7. Ezech. 7. 17. In Niphal idem cum kal רפה remissum, desidem esse, &c. Bu. ma. remissior est factus: Av. vacare, negligentem esse &c. Pag. prout occ. in part. Niph. à f. m. רפה (remissus, otiosus, quonon urgetur, negligens in opere suo, vacans, &c. Pag. Coc.) in forma pl. m. sic: רפה remissi sunt, Exod. 5. 8, 17. In piel est transit. remissum, debilem vel debile reddidit, debilitavit, destituit, deficere fecit, inhrmavit, Bux. Lex. remisit, remissorem fecit, solvit: Av. Merc. Prout occurrit in præter. piel 3. f. m. simpl. & in part. piel f. m. cum a- leph loco 3. rad. he, & pl. m. simpl. ut & in fut. piel (à 3. f. m. רפה) remissum faciet, remittet, laxabit, delaxabit, demittet, &c. Pag. Merc. & in 3. plur. m. (ורפה) 3. pl. f. simpl. etiam ut seq. רפה destituit, laxat, Job. 12. 21. רפה remissas reddit, Jer. 28. 4. מרפיים debilitabant, Ezr. 4. 4. מרפיים remittebant, Ezech. 1. 24, 25. In hiphil רפה desistere, abstinere, finire, remittere, dimittere, desinere, &c. Pag. Bu. fecit vergere, i. e. dimisit: Av. & interdum habet notionem reciprocam: quasi remittere se, i. e. abstinere, ab aliquo; desinere urgere aliquem: vel exponendum, ut in Jud. 11. per Ellipsis רפה &c. Coc. Prout occ. in imper. hiph. f. m. plenè sic: רפה remitte, desiste, sine, Jud. 11. 37. 2 Reg. 4. 27. Item occ. etiam imper. hiph. f. m. (in ead. signif. remittendi scil. manum: i. e. non amplius intendere manum ad agendum, &c. Coc.) def. per apoc. 3. rad. he, & in forma, pro more talium in hiph. cum duplici sægol, locis seq. רפה idem, Deut. 9. 14. 1 Sam. 11. 3. 15. 16. 2 Sam. 24. 16. 1 Chron. 21. 15. Psal. 37. 8. Sed occ. etiam imper. hiph. pl. m. simpl. & plenè loco seq. רפה desistite, Psal. 46. 11. In fut. hiphil à 3. f. m. רפה omittet, dimittet, &c. occ. in 1. f. (à simple forma (רפה) cum י, ו, ו, aff. sic: רפה desistam à te, Josh. 1. 5. רפה sinam eum, Cant. 3. 4. רפה sinam eam, Neh. 6. 3. Job. 27. 6. Item in 2. f. m. fut. hiph. (à simple forma (רפה) in forma apocopata, absque 3. rad. he, & cum duplici sægol, locis seq. רפה remittas, sinas, Josh. 10. 6. Psal. 138. 8. Prov. 4. 13. Sed occ. etiam ead. 2. f. m. (juxta normam talium quiescentium lamed he in hiph.) cum י & 3. f. m. cum י, aff. sic: רפה fines me, Job. 7. 19. רפה dimittet, deferet te, Deut. 4. 31. 21. 6, 8. 1 Chron. 28. 20. In hithpael רפה remissæ se gere- re, remissæ agere: Bu. ma. sese remissum exhibere: Merc. fecit se remissorem: Av. remisit sese, remissum, desidem esse, &c. Coc. Prout occ. in præter. hithp. 2. f. m. & in part. hithp. f. & pl. m. ut seq. רפה remissæ te geras, Prov. 24. 10. מרפה, remissæ se gere- rens, Prov. 18. 9. מרפיים remissæ agitis, Josh. 18. 3. Atque inde ex hac rad. sunt nomina seq. רפה m. remissus debilis: Bu. Lex. Merc. remissior, torpescens, segnus, &c. 70. ἀσθενής, infirmus, pavidus, &c. Av. Coc. Prout occ. hoc no. absol. forma f. m. cum י interrog. & in forma f. m. const. cum י cop. præf. ut & (à forma f. f. רפה remissa, debilis infirma, &c.) in pl. f. simpl. ut seq. רפה an debilis, Num. 3. 18. רפה remissus, Sam. 17. 2. רפון remissæ, Job. 4. 3. Ifa.

3. Isa. 35. 3. Item 2. hinc etiam No. cum jod loco 3. rad. he ante ו' heemant. in fine, viz. מְרַפֵּי m. remissio: Bu. Av. &c. in tanto scil. gradu ut sit cum consternatione & pavore: 70. ελυσίς: Cocc. Prout occ. cum מ' præf. loco seq. מְרַפֵּי præ remissione, Jer. 47. 3. Item 3. hinc etiam, ex hac rad. ducunt No. cum מ' heemant, & aleph in fine pro 3. rad. he, viz. מְרַפֵּי m. idem cum præced. lenitas, remissio: Pag. Bu. Merc. vel sanatio: vide rad. רָפָה; sed in Jerem. 8. 15. est מְרַפֵּי לְעַתְּמָה ad tempus sanationis: ubi juxta plerisque ponitur cum 3. rad. he pro aleph: sed potest esse duplex lectio; ut retineatur he in fine ab hac rad. רָפָה, & sic exponi potest, ad tempus remissionis, aut relaxationis, &c. Av. Sed de hoc no. in sanitatis signif. vide supra in rad. רָפָה: Merc. Prout occ. hoc no. in hac forma cum aleph pro 3. rad. he, ex Bu. Conc. locis seq. מְרַפֵּי remissio, lenitas, Prov. 14. 30. 15. 4. Ecclef. 10. 4. De hoc autem no. locus hic ult. cit. in Bu. Conc. viz. Eccl. 10. 4. ulterius explicandus; qui in textu sic se habet: וּמְרַפֵּי יוֹת חֲטָאִים גְּדוּלִים. Quia lenitas seu remissio cessare. seu quiescere, aut dimittere, faciet. pro facit, peccata magna. Hieron. Quia curatio cessare faciet peccata maxima. 70. idem. Sed A. E. exp. Quia remissio, hoc est negligentia, & otium, quiescere faciet te cum peccatoribus, vel, relinquet te cum peccatis, magnis: sed rectius est, idem inquit, ut sit part. ex hiph. cum aleph loco he, ut supra in part. piel. Jer. 38. & est sensus: Quod quid dominum dimittit, peccata magna dimittet. Et sunt qui dicunt quod vir מְרַפֵּי medicinæ, relinquet peccata magna: sicut medicus, (hinc בְּעַל הַרְפוּיָה) exponendum, videatur, qui medicinam utitur, & sanitatem ex medicinæ præscripto tuetur, quamquam mox aperte medicum dicit: Merc. Cev.) non comedit nociva, sed ab illis cavet. Et exponant versum, Si Spiritus Dominans vel Dominantis, ascenderit; i. e. si ascenderit super te ira dominantis, ne omittas querere sapientiam, & sapiens non irritabit dominantem. Et sensus est, quod sapiens relinquit omnia quæ ducunt illum ad peccatum, ob quod irascatur Dominator: quemadmodum cavet medicus, vel, qui medicinam utitur, vel curat se, ab escis gravibus. Targ. Si spiritus cogitationis, aut concupiscentiæ malæ, dominatus fuerit tibi, & prævaluerit, ut ascendat in te; locum tuum bonum, in quo confueveras stare. ne dimittas: quia verba legis creata sunt medicinæ in mundo, ad relinquendum, seu dimittendum, & ad obliviscendum à facie Domini peccata magna. Pag. Et remittens. scil. ab ira & contentione, amolitur peccata grandia; (ita ut sumatur pro part. hiph. hoc in sensu.) Sed æque bene exponitur מְרַפֵּי remedium. Coc. (Quum spiritus ejus qui dominatur se effert contra te, locum tuum ne deferito: i. e. modeste in statione tua te contineto, neque rebellato, ut supra 8. 2. sed potius omnes artes ad curandum sanandumque spiritum ejus adhibeto: quod membrum antitheton supplendum est ex sequenti ætiologia:) nam (vir) sanans sedat magna peccata; sensus est, sanari principem, hoc modo. & à magnis peccatis revocari, & præcaveri atque declinari malum alioqui subito ipsi (personæ scil. irritanti spiritum dominatoris) eventurum. & inevitabile; prout explicatur versibus

seq. ad 9. vel 13. Jun. Sed notandus etiam primus locus cit. in Conc. de hoc no. viz. in Prov. 14. Vita carniū מְרַפֵּי לֵב cor lenitatis: i. e. lene, q. d. inquit R. D. habenti cor lene, seu remissionis, i. e. cor remissum, sedatum & mansuetum, est vita carniū. Carnes autem intellige corpus: Pag. Merc. 70. Mansuetus vir, cordis medicus. Hieron. vita carniū, sanitas cordis; (h. e. cor sanum: Coc.) Targ. Qui separat iram cordis sui, medicus est carnis suæ: & sic R. Sal. Cor quod est lene, & mitigat iram suam, est vita carniū. A. E. Cor quod non irascitur neque invidet, est sicut medicina corporibus. Nam & dictio לֵב cor, alteram trahit secum: q. d. Vita corporum ad sanitatem eorum, quum fuerit iis cor מְרַפֵּי, i. e. jucundum, ac latum, quod scil. sanat corpus lætitiā suā. Sed R. Himman. dicit, quod causa vitæ hominis est cor lene, quod scil. mundana dimittit, nec illis invidet. Item de verbo ipso locus 1. cit. in conjug. Hithp. etiam adnotandus: viz. Prov. 24. 10. וְהִתְרַפֵּיתָ remissus, seu negligens fueris, (i. e. si te remissum exhibueris. gallice, Si tu te monstres lasche; Merc.) in die angustiarum, angusta erit, fortitudo tua, vel substantia tua. R. Levi sic exp. Si remissus fueris, aut negligens, ut non des operam in acquisitione sapientiæ. (i. e. acquirendæ sapientiæ, Merc.) quum venerit dies angustiarum, tunc fortitudo tua, & perfectio animi, erit angusta seu arcta, ut non stes in angustia ipsa, quum scil. mundo venerit. Pag. Item huc etiam ad hanc rad. cum he, quidam, ut supra dictum, reducant no. ibi in rad. רָפָה descriptum: viz. רָפָה, vel רָפָה m. gigas: 2. Sam. 21. 16, 18. Sic dictus, quod horrenda suā statueret, aliorum animos debilitaret & remissos redderet. Inde R. Becha scribit, וְקָרְאוּם רָפָאִים עַל שֵׁם שְׂכֹל הָרָוּחַ אוֹתָם, i. e. vocantur Rephaim, propterea quod quicumque eos aspiceret, manus ejus remissa fierent: metu, scil. unde אֵימָה (h. e. terrores seu terribiles) vocantur. Sapiens est רָפָה; ut 1 Chron. 28. In plur. רָפָאִים, Deut. 2. 11. Item mortui, vitæ expertes, in quibus scil. virtus vitalis defecit, Psal. 88. 11. Sed est & populorum nomen, Gen. 14. 5. Bu. Lex. רָפָאִים in plur. i. e. resoluti, mortui, viz. in pulverem redacti, computrefacti: Psal. 88. 11. ubi 70. ἰσχυροί. sed ineptè; sic, If. 26. 14. וְיָקוּמוּ רָפָאִים computrefacti non surgunt! h. e. homines mortui in peccatis. Ponitur & pro רָפָאִים מקום loco computrefactorum, h. e. inferno: & quidem in notione spiritali. pro inferno cruciatu æterni, in Prov. 2. 18. וְאֶל-רָפָאִים מַעְלוֹתֶיהָ & ad infernum orbitæ ejus. 70. μετὰ τὸν ὄλεθρον; & hoc ineptè. Prov. 9. 18. Et non novit quod שָׁם רָפָאִים infernus ibi: vel, putridi. Respondet in altero colo עֲקָרֵי שְׂאוֹל Ifa. 14. 9. עֲקָרֵי יְדֵי רָפָאִים כָּל-עֲתוּרֵי אֶרֶץ excitavit tibi infernus omnes arietes terræ. Præcedit parallelum שְׂאוֹל. Job. 26. 5. הָרָפָאִים an manes gignentur desubter aquis & habitatores eorum: Ifa. 26. 19. וְאֶרֶץ רָפָאִים תְּפִיל & terram orcus pariet. (capiat qui capere possit, forsan intelligit, & terra orcum parit.) Ifa. 17. 5. רָפָאִים בְּעֵמֶק רָפָאִים in valle רָפָאִים. Satis constat, quod per רָפָאִים intelligantur homines magnæ stature, ex Deut. 2. 10. Causa nominis in obscuro est. Hebræi putant dici quod homines ad

eorum conspectum quasi emorerentur. Possit videri, eos ita appellatos, quod tanquam manes & spectra inter homines versarentur. Andreus Mafius conjicit, eos appellatos inde, quod in speluncis & antris, (quæ mortuorum sedes est) degerent: quod Homerus attribuit gigantibus Siciliæ, Od. 1. vers. 113. ἄλλ' οἱ γ' ὕπνῳ δάσαν νεύουσιν κἀθυσσιν. Ἐν σπῆσι γὰρ οὐκοῖσιν. Legitur & singulare 2 Sam. 21. 16. בִּלְיִי הָרָפָה, qui erat in natis Raphah: hic articulus additur, quod non solet fieri in propriis nominibus. Legitur tamen הָרָפָה, 2 Sam. 24. 16. Credibile est patrem indigitari unum ex רָפָה Coc.

Rad. 71. רָפָה sive, cum sin sinistro, רָפָה; est. calcare, conculcare: Pag. Bu. vel. conculcando turbare: Merc. Conturbavit, perturbavit, cum scil. ad aquas refertur. Bu. Lex. Vicinum est verbo רָפָה; nam mem & pe sunt literæ ejusdem organi. Kimchi etiam per רָפָה, & רָפָה explicat: Mer. רָפָה serpsit, proserpsit, humiliter incescit, quasi serpendo. Idem quod רָפָה conculcavit: cogn. cum רָפָה idem; item cum רָפָה diffidit ungulas. Hinc ἐπιζῶ, ἐρπύζω, serpo, repo: & Lat. per Metath. serpo. Av. 70. καταπατέιν, συμπατέιν, conculcare. Chaldaicum est. Coc. Prout occ. forma cum sin lævo, in fut. kal, (à 3. f. m. רָפָה vel רָפָה conculcabit, seu conculcando perturbabit, &c.) 2. f. m. cum! conv. præs. ut & (à 3. pl. m. רָפָה, vel ob pausam רָפָה conculcant. &c.) in 2. pl. m. cum cholem pro scheya, ob pausam in penult. habet nun parag. add. sic: רָפָה & conturbasti, Ezech. 32. 2. רָפָה conculcatis, Ezech. 34. 18. In hithpael venit forma cum samech 3. rad. רָפָה subjicere, submittere se, & quasi calcandum se præbere: Bu. Lex. fecit se serpere: i. e. humiliter incescit: Av. Prout occ. in part. hithp. f. m. sic: Pl. 68. 31. מְרַפֵּס בְּרַצֵּי בָקָר, gloriantem se, ut nonnulli exp. in incisionibus argenteis. Sed A. E. exp. Increpa eos donec sit unusquisque eorum, calcatus, seu conculcatus, i. e. calcandum se præbeat, coram te in incisionibus argenti, ut, scil. det tributum aliud. (Sed legendum videtur מְרַפֵּס non מְרַפֵּס: ut cumsequentibus jungatur, postquam disperferint, &c. Merc.) Et R. D. exp. Conculcatus coram te in incisionibus, aut frustis argenti. Sed R. Sal. exp. Non conculcat se omni homini, sed his quibus vult. Pag. Se subjiciens, &c. Bu. Lex. (Increpa feram arundinis, &c.) facientem se serpere, i. e. incedere. Av. Qui sibi sternit laminis argenti; vel. Qui sibi insternit laminas argenti, seque iis in crustat; vel. Qui se conculcandum præbet pro laminis argenti. Coc. (Perde catervam arundiferam, &c. Hebr. arundinis: i. e. armatam sagittis, syncdoche, nam sagittæ olim fiebant ex arundinibus; ut arundinem pro sagitta dixit Virgilius, Ænead. 7.) fingentem subjicere se, (h. e. hypocritam) cum fragmentis argenti; i. e. cum muneribus, ut vocant, homagii. Jun. Item occ. etiam in imper. hithpael f. m. sic: Prov. 6. 3. Vade מְרַפֵּס conculca te, i. e. conculcandum te præbe; q. d. projice te ad pedes ejus. R. D. exp. q. d. pone te ipsum (in tar pavimenti) coram illo; i. e. humilia te coram illo, & mollibus verbis robora ac confortata amicum tuum; Pag. ut autem Sanctes verterat, in pavimento, legerat apud Kimchi בְּקֶרְפֶּט ubi omnia nostra exempl. habent בְּקֶרְפֶּט quod & sententiæ & sig-

nificationi hujus verbi, maxime convenit: Cev. Et sic A. E. Vade ad illum & humilia te, & esto illi in conculcationem. Pag. Fac te serpere. i. e. quasi calcandum præbe te, proximo tuo: Av. Abi, humilia te, i. e. prosterne te, &c. ut Av. Coc. & sic Bu. Conc. Prosterne te ad conculcandum. &c. Atque hinc ex hac rad. occ. no. cum ה' heemaat: & in forma cum sin lævo pro samech 3. rad. viz. מְרַפֵּס m. conculcatio. Pag. conturbatio, conturbatum: Bu. Lex. & conculcatus, pedibus scil. Coc. Prout occ. cum י cop. præs. in forma f. m. constr. sic: Ezech. 34. 19. וּמְרַפֵּס, Et conculcationem pedum vestrorum: i. e. ea quæ conculcatis pedibus vestris, bibent, pro bibebant: Pag. Et calcatum pedum vestrorum bibunt. 70. τὸ τερματισμὸν ὅσων τὸ πὸ τῶν ποδῶν μὲν. Coc. Et conturbationem pedum vestrorum: i. e. aquam turbidam. Bu. Lex. Rursus autem hoc in loco hoc no. scribitur per sin sinistram; & est idem quod מְרַפָּס in eod. versu. Sed huc etiam sunt qui reducant רָפָה pro רָפָה. Isa. 57. 20. pro cæno, turbato scil. & conculcato, quasi conculcationem dicas, seu turbationem: verum in nostris exempl. per sin dextrum scribitur, ut paulo post peculiaris radix sequitur. Exponunt autem illi, quasi esset רָפָה transp. pro excremento. Sed coactum est; Merc.

Rad. 72. רָפָה est inniti, adherere, conjungere, aut conjungi: oblectare se: Av. Pag. Bu. sive associare, adjungere se: Bu. Lex. Quidam conferunt cum רָפָה, & רָפָה. Opponitur verbo רָפָה transp. h. e. avelli dividi. Kimchi exp. in Cant. מְרַפֵּס מְרַפֵּס delicatior. Sed hoc innixionem includit. Arabicè رَفَافٌ est socius: & رَفَافَةٌ socia, vel societas: sed licebit & per he in fine scribere. Merc. Est cogn. cum רָפָה saginatus est: nam altitia saginanda se nper adherent: præsepiis. Av. Inniti significat; ut fossor ligoni innititur: nam רָפָה Talmudicis est fodere, ut docet Aruch, qui explicat per חָפַר. Id proximum est, quod cum phrasi in Cant. convenit. Et Talmudicis etiam מְרַפָּס axillam notat: atque inde possit explicari passis brachiis se injicere. Et Arabicis רָפָה est inter cætera, comitem esse: sed & forma viii. رَفَافٌ notat, inniti cubito, item cervicali. Vide Cl. Golii Lexicon, ut & Shindleri. Coc. Occ. autem hoc verbum tantum in hithp. מְרַפֵּס adherere, conjungi: associare se: Pag. Bu. fecit se hærere: Av. unde in part. hithp. a f. m. מְרַפֵּס adherens, innitens: & in f. f. מְרַפֵּס innixa, &c. occ. in forma f. f. cum duplici segol ante thau loco sequente; מְרַפֵּס associans se, Cant. 8. 5.

Rad. 73. רָפָה m. est cœnum, lutum: Pag. Bu. de hoc vide in fine rad. רָפָה paulo ante, Merc. [רָפָה conculcavit: dicitur proprie, aquas perturbare conculcando pedibus: & non multum abludit à רָפָה serpit pedibus quatiendo terram: & est cogn. cum רָפָה repit: Av. qui hic sic locat rad. per se cum sin sinistro: & ad eam refert quæ reliqui describunt in rad. רָפָה viz. in fut. kal, רָפָה & מְרַפָּס: ut & no. מְרַפָּס quod exp. conculcatio pedibus, conculcatio pedum: &c. vide in rad. רָפָה paulo ante.] Occ. autem hoc no. f. m. sic: Isa. 57. 20. וַיִּגְרְשׁוּ מִמֶּנּוּ רָפָה וְשִׁט Et impellant se aquæ ejus cœno & luto. Pag. vel propellent, ejicient, &c. cœnum & lutum. Merc. Expellent, &c. ut Merc. Bu. Lex.

Lex. & Coc. Nomen hoc רפס est, sterces, coenum, lutum : idem quod transp. רפס excrementum canosum seu lutosum ; Av. Item venit etiam juxta quosdam, hæc rad. verbaliter in conjug. Niphal רפס conculcari, conturbari : Bu. Lex. & ma. lutosum esse vel fieri : Bu. Conc. Perturbatus est concalcando pedibus : Av. Prout occ. in part. niph. f. m. sic : Pro. 25. 25. רפס פסו fons conculcatus, i. e. pedibus conturbatus : Bu. Lex. Rivus conculcatus, i. e. conculcatione turbatus : Coc. Quidam scribunt cum sin sinistro, & describunt in rad. præced. רפס tam hoc no. ex Chald. quam part. ex niphal ; sed contra fidem exemplarium : Merc.

Rad. 74. רפה m. est bovine : i. e. locus ubi manent boves : Pag. Bu. bubule : stabulum in quo jumenta remissionem habent à labore, & requiescunt strato incumbencia : ideoque est Cogn. cum רפה remissus est, & cum רפר stravit. Hinc lat. putreo, putresco : nam stabulum est plenum foridibus & putredine : Av. Forfan singulare efferrī potest רפת (ut רפתה עפה) quo hebræi doctores utuntur, dicendo רפתה, vel רפתה שכל stabulum bovis ; &c. Quidam reducant ad רפה quasi sit stabulum ubi jumenta remissionem habent à labore ; Merc. Occ. autem tantum in forma pl. m. cum רפה pro רפה dem. præf. loco seq. בּרפתיים in bubilibus, Hab. 2. 16.

Rad. 75. רצץ est frangere, confringere, conterere : Pag. Bu. Quassavit, conquassavit, collisit, concussit. Bu. Lex. Quidam conserunt cum רצץ currere ; quasi sit in aliquem currere, i. e. opprimere, conculcare, concutere : putant enim huic respondere διασεισας, Lucæ 3. Ne quenquam concutiatis. Merc. Læsit, &c. ut Pag. Bu. Cogn. cum רצץ oppressit, & רצץ cucurrit : nam læsio & concussio fit concurrente : ut quando duo, inter se concurrente, aut aliter, collidunt. Hinc ἀσσεσ collido, confringo, &c. Av. רצץ, quassare, propriè dicitur de rigidorum concussione, quâ solvitur rigor, ut erecta stare non possint : ut Isa. 42. רצץ קנה arundinem quassatam לא ישבור non frangat : h. e. infirmos non prosterneret, sed potius confirmabit ; Coc. In præf. kal. est רצץ ; prout occ. in 2. f. m. cum רצץ aff. & in 1. f. simpl. sic : רצצתי contriverim, 1 Sam. 12. 4. In part. ben. kal. f. m. רצצתי, & in f. f. רצצתי confringens, &c. Prout occ. in forma pl. f. m. dem. præf. loco seq. רצצתי contententes, Amos. 4. 1. Et in part. paul kal. more perfectorum, occ. absol. forma f. m. simpl. & cum רצץ cop. & רצץ dem. præf. sed in f. m. constr. simpliciter ; ut & in absol. forma pl. m. simpl. ut seq. רצצתי quassatum, Isa. 42. 3. & quassatus, Deu. 28. 33. רצצתי quassatus, 2 Reg. 18. 21. If. 36. 6. רצצתי contritus, Hof. 5. 10. רצצתי quassati, contriti, Isa. 58. 6. In fut. kal. 3. f. m. occ. cum schurek pro cholem simpl. sed in 3. f. f. cum רצץ cop. præf. habet kibbutz pro schurek in ult. sic : רצצתי quassabit, Isa. 42. 4. רצצתי & atteritur, Eccl. 12. 6. in niphal, disrumpi, confringi, Bu. conquassatus est, collisus est : Av. quassari, seu, ut quassus ruere : Coc. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. cum רצץ cop. vel conv. præf. loco seq. רצצתי confringitur, Eccl. 12. 6. in fut. niph. à 3. f. m. conquassabitur, conteretur, &c. occ. in 2. f. m. loco seq. רצצתי quassaris, Ezech. 29. 7. in piel est transit. conquassare, Bu.

collisit : Av. vexavit, Coc. Prout occ. in præf. piel, more perfectorum, 3. sing. & 2. sing. m. simpliciter & in fut. piel 3. sing. m. cum רצץ conv. præf. ut seq. רצצתי quassavit, Job. 20. 19. רצצתי conquassasti, Psal. 74. 14. רצצתי & quassavit, 2 Chron. 16. 10. sed occ. etiam juxta quosdam 3. pl. m. fut. piel, more quiescentium 3. rad. he, (& proinde à plerisque refertur ad rad. רצץ : ibi vide) loco seq. רצצתי, atterent, Job. 20. 10. Item venit etiam ex hac rad. forma quadrata poel, (quasi ex quiesce. Vajin vau) pro perfecto piel, viz. רצצתי percurrere, conquassare, &c. Prout occ. in fut. poel à 3. f. m. רצצתי confringet, &c. in 3. pl. m. simpl. cum tseri ob pausam : sed cum רצץ conv. præf. habet schewa penult. extra pausam, sic : רצצתי percurrunt, Nah. 2. 4. רצצתי & conquassaverunt, Jud. 10. 8. in hiphil רצצתי collisit, fecit conquassatum : Av. unde in fut. hiph. רצצתי, vel רצצתי confringet, &c. sed occ. in fut. hiph. 3. f. f. cum רצץ conv. præf. & chirek pro tseri, vel segol in ult. loco seq. רצצתי & confregit, Jud. 9. 53. in hithpaël רצצתי, vel, ex forma def. Vajin poal רצצתי collidere se : Bu. conquassavit, seu collisit sese : Av. Prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. רצצתי in 3. pl. m. cum רצץ conv. præf. loco seq. רצצתי & conquassaverunt se ; Gen. 25. 22. atque inde ex hac rad. רצץ est 1. no. רצץ m. incisio : frustum, fragmen : Pag. Bu. Prout occ. ab absol. forma pl. m. רצצתי fragmenta in forma pl. m. constr. cum רצץ præf. sic : Psalm. 68. 31. רצצתי qui se confternit רצצתי fragmentis argenti, i. e. qui se tegit frustulis male coagmentatis Verbi Dei. Coc. &c. Vide supra in rad. רפס. Item hinc etiam 2. juxta quosdam est No. רצץ f. concussio, vexatio : Coc. Prout occ. cum רצץ dem. præf. sic : Jer. 22. 17. רצץ על-העשק ועל-המרוצה defraudatione & vexatione : Coc. vel, concussionem : Bu. Conc. &c. vide in rad. רצץ : à qua hoc No. & pleraque præcedentia ex ipso verbo, formam habent : licet significationem habeant dubiam, vel ex רצץ, vel ex רצץ.

Rad. 76. רצץ cucurrit : Bu. Lex. discursavit cum impetu & collisione. Cogn. cum רצץ cucurrit, & רצץ voluit, & רצץ collisit. five percurrit. Av. occ. autem hæc rad. juxta quosdam in infin. kal. sic : Ezech. 1. 14. Et animalia רצצתי currendo, pro, currebant, excurrebant : idem est quod רצץ : Bu. Lex. Et animalia discursando, & redeundo, velut aspectus fulguris, &c. Av. Ita hæc animalia excurrebant : i. e. obibant functiones suas expeditissime. Jun. Quare etiam in רצץ, ad infin. kal. : vel aleph est pro he : & sic est à rad. רצץ : ibi etiam quare : Merc. Item quidam hic etiam ponunt illud, Ezech. 34. v. ult. quasi esset ex hac rad. רצץ : in præf. kal. 1. f. m. cum רצץ conv. præf. quoad formam scil. vocis : sed quoad significationem est. quasi à רצץ, sic : רצצתי Et acceptabo vos, ait Dominus, &c. Est pro רצצתי (quasi, scil. à רצץ cum aleph loco 2. rad. he.) Av. qui solus hoc hic locat : reliqui sub rad. רצץ ubi vide.

Rad. 77. רצץ est, subsilire, saltare : item, humiliare se : ut inquit R. D. Pag. Idem est quod רצץ vel, pro loci ratione, quia semel invenitur, deprimere sese : quod ei loco non puto quadrare : nam est potius exilire prælatitia, exultare. Merc. In textu autem non venit kal. : sed in piel רצץ deicere, deprimere se : vel, ut quidam volunt, exilire, exultare : Bu. Lex. Irritavit, provocavit, ad contentionem incitavit. & a

quibusdam exp. invidit : ab aliis, saltavit, insultavit,
ut quum irritantes insultant de aliorum infortunio;
Hier. vertit, suspicatus est. Hinc per metath. ἐξέπληξα
irrito, provocho, & c. Av. Occ. autem in fut. piel (אָ 3. f.
m. יִצְרַע, & 2. f. m. הִצְרַעַר, & 3. pl. m. יִצְרְרוּ) 2. pl. m.
cum nun parabitur. add. sic: Psalm. 73. 17. Ut quid
humiliabitis vos, humiliabit vos, montes excelsi?
70. Ut quid suspicamini montes coagulatos? Hieron.
quare contenditis, montes excelsi? Sed R. Hai, Quid
intentis oculis expectabitis? pro expectatis? vel, inspicitis, consideratis usque adeo? & scribit
verbum Arabicè hoc significare: nam diligentem rei
inspectionem Arabes اَلرَّيْءُ vocant. Pag. Merc. Cev. Sed R.
Menahem. saltabitis? & R. Sal. ut quid insidiabimini,
vos montes excelsi, ut scil. perdatis montem, de quo dixit
Deus, quod habitaret in eo? Et ita exp. R. Haddarfan,
i. e. concionator: qui idem significare ait Arabicè. Sed A. E.
Humiliabitis vos? Targ. saltatis? Pag. Ut quid dejecistis,
humiliastis, vos? Targ. שָׁפְפוּ exilitis: & sic alii Hebræi:
Bu. Lex. Quare provocabitis vos montes, quantumvis clivosi?
Av. Cur aspiciatis, montes? fastigia? 70. ὑποκαμψάμετε
R. Sal. תִּהְיוּ אֶתְכֶם insidiabimini. Sed R. D. ex alio R. exp.
per וְחֹמְלָתָי עֲיִן observationem & spem. Arabicè, צֵרַע
est, obsidere, observare, insidiari. Quod ponitur pro פֶּה:
Ps. 37. 34. & 119. 94. pro στήθεσιν, quod est in Græco,
Gen. 3. 15. & παρατηρεῖν Luc. 6. 7. & προεβλεπεύειν, Act.
23. 21. Sensus est: cur invido oculo observatis? Coc. Quare
dejeceratis vos, montes frequentes gibbis? est Apostrophe
profopopætica, ad montes & terram totam Canaan, cujus
dignitas explicatur à benevolentia, præsentia & documentis Dei,
hoc versu: & à gloria minorum ejus, versu seq. Jun. Exilitis?
Bu. Conc.

Rad. 78. רָצָה est, velle: placere, complacere: perficere, ambulare. Pag. Sunt qui conferunt cum רָצָה nisi quoddam animi est, quàm illud sit corporis: quasi animo accurrere, inquit, prompto esse animo, & proposito in aliquem favore, & benevolentia: quempiam prosequi; Græcis $\epsilon\upsilon\delta\omicron\lambda\omicron\epsilon\iota\nu$. Est interdum absolutum, pro, gratum, acceptum, & approbatum esse: vel velle. Sæpè cum accusativo, quasi acceptare dicas, i.e. acceptum habere, approbare. Sæpè cum beth, quasi bonam habere voluntatem, & prono esse affectu in aliquem. Et cum עִם Pl. 50. q.d. confentire, & sibi placere; vel, currere, cum, &c. Perficere, quod hîc dicit, in idem recidit cum acceptare: & ambulare est currere, idem cum vicino רָצָה . Sic רָצָה , idem penè valens, construitur cum beth, pro, beneplacitum (ut sic loquar) habere. Merc. רָצָה est, velle, benè velle, benevolum esse, benevolè prosequi: benevolè accipere vel acceptare, gratum, acceptum esse vel habere, acquiescere, beneplacitum habere in aliquo, delectari re aliqua: item, perficere, complere, absolvere, exsolvere: quod in iis acquiescamus. Construitur cum accusativo, & præposit. beth: quandoque cum עִם . In præterito kal, 1 Chron. 28. 4. בִּי רָצָה i me voluit: Bu. Lex. Benè placuit, voluit, benevolentiam habuit, &c. ut Pag. Bu. Cogn. cum רָצָה cucurrit: nam ad illa quæ nobis grata sunt, currimus prompto animo & affectu. Hinc $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha\sigma\theta\epsilon\iota$ placeo, placo, gratum facio: $\alpha\pi\sigma\tau\omicron\chi\omicron\mu\alpha\iota$ placor, $\alpha\pi\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\omega$ manfuetè tracto, &c. Av. 70. $\epsilon\upsilon\delta\omicron\lambda\omicron\epsilon\iota\nu$, $\delta\epsilon$ $\chi\alpha\tau\delta\alpha\iota$, $\pi\epsilon\sigma\sigma\epsilon$ $\chi\epsilon\delta\alpha\iota$, $\pi\alpha\tau\epsilon\iota$ $\chi\epsilon\delta\alpha\iota$, $\alpha\gamma\alpha\pi\alpha\iota$.

benevolentia tuâ, Pſal. 30. 8. 51. 20. וּבְרָצוֹן & pro
benevolentia tuâ, Pſal. 89. 18. לְרָצוֹן pro volunt.
veſtra, Lev. 19. 5. 22. 19. 29. 23. 11. רָצוֹן voluntas
ejus, Ezr. 10. 11. Pſalm. 103. 21. Prov. 11. 1. 12. 22. 1.
18. 8. 10. 12. וְרָצוֹן & voluntas ejus, Prov. 11. 20. 1.
16. 15. וּבְרָצוֹן in benevolentia ejus, Pſal. 30. 6. כְּרָצוֹן
juxta voluntatem ejus, Dan. 8. 4. 11. 3. 16. לְרָצוֹן
pro voluntate ſua, Lev. 1. 3. item occ. etiam ead. forma
f. m. conſtr. cum ׀ aff. ſimpl. & cum כּ וּבְ׀ p̄ræf.
ſic: וּבְרָצוֹן voluntate ſua. 2. Ch. 15. 15. וּבְרָצוֹן & pro
voluntate ſua, Gen. 49. 6. וּבְרָצוֹן juxta voluntatem ſuam
Neh. 2. 24. 37. Eſt. 9. 4. Item huc etiam ad hanc rad.
רָצָה quidam referunt no. cum ה׳ heemant. ab initio,
viz. מְרִיצָה urbis nomen in terra Iſrael, ab amantitate:
Joſ. 12. 1 & ר׳ 15. 16. Merc. prout occ. etiam cum
כּ p̄ræf. ſic, Cant. 6. 3. כְּתִרְצָה ſicut Tirzah: Bu Conc.
ex R. D. Pu'chra es, amica mea, ut Thirtza: oppidum,
viz. amantiffimum in finibus Iſraelitarum, ad Euphratem
ſitum, ubi propterea, diſrupto regno, Iſrahobam
conſtituit regiam, ut legitur, 1 Reg. 14. 17. Jun. Item huc
etiam quidam referunt no. cum ה׳ heemant. viz. מְרִיצָה,
f. & in forma conſtr. מְרִיצָה; Prout occ. hæc forma
conſtr. cum ׀ aff. ſic; Jer. 23. 10. מְרִיצוֹת voluntas
iſporum: Bu. Conc. ex R. Jonah: & c. vide hoc
ſuprà in rad. רוץ, ubi reliqui illud collocant. Apud
R. R. etiam formatur (ex verbo) Part. hithp. מְתַרְצֶה
conciliatus, contentus: Bu. Lex. De verbo autem ipſo
loci quidam ulterius adnotandi & explicandi: ut ad
locum ſuprà cit. in infin. kal, Job. 34. 9. מְרִיצוֹת Quam
ambulaverit ipſe ſcil. per viam rectam. עַם-אֱלֹהִים
cum Deo: juxta R. Jonah & Himman. ſenſus ſcil.
verbi hoc in loco, ut in Ezech. 1. 14. Et animalia רָצוּא
(infin. cum aleph loco 2. rad. he ut ſuprà dictum) eundo,
pro ibant, & c. vel, juxta R. D. Quum placerit
ipſe Deo. Hieron. Si cucurrerit cum Deo: & ſic
Targ. Et R. Levi, quum cucurrerit ipſe viam quæ
eſt cum Deo: i. e. viam rectam. Et R. Moſeh, ut
& A. E. (Et non proderit illi) quum fecerit ipſe voluntatem
Dei, & c. Pag. Quando vult cum Deo: i. e. quando
habet eandem עֲדֻסְתָּא, quam Deus, & verbo ipſus
viſque delectatur. Coc. (Quod dixit non prodeſt viro,) ſi
volet ambulare, ſcil. cum Deo: i. e. Deum ducem ſequi: ut
Gen. 5. 22. Hoc autem tantum abſurdum offendiſt Elihu
conſequens eſſe ex propoſitionibus Jobi. Jun. Item huc
quidam referunt illud, Pſal. 50. 18. Si videbas furem,
וּבְרָצוֹן volebas eſſe cum eo: ſeu. volebas ut eſſet manus tua cum illo. ut R. D. exp.
& R. Sal. volebas ire cum illo; & A. E. volebas ſociari cum
eo. Eſt enim pro וּבְרָצוֹן juxta R. D. Hieron. Conſentiente
ab ei. Sed Targ. & 70. Currebas cum eo. Pag. Beneplacitum
habebas cum eo; Av. & conſentis cum ipſo: εὐνοίας αὐτοῦ;
ut eſt, Rom. 1. 32. Coc. Plena autem forma 2. fut. venit,
Deut. 33. 11. Benedic Domine ſubſtantia ejus, וְרִצְעָה
רוּפִיעַל, & in opere manuum ejus וּבְרָצוֹן complaceas
pro complace. Sed alii, & opus manuum ejus complaceat,
quos in priori editione ſecutus ſum: ſed cum no. ſit maſc.
& verbum 2. maſc. aut 2. ſem. non poſſunt jungi. Vertendum
itaque, opus manuum ejus volunt: aut complace: fut. ſcil.
pro imper. quod frequens eſt. Targ. Et oblationem manuum
ejus ſuſcipe voluntariè. aut cum beneplacito. Pag. Et opus
manuum ejus acceptabis: Av. grato animo ſuſcipe: Jun. Et
molationem

tionem manuum ejus gratam habebis: Coc. Sed rur-
sus venit formā apocopatā in altera perficiendi signif.
fic: Lev. 26. 43. וְחָרַץ, Et perficiet seu complebit ter-
ra Sabbata sua. Hieron. Complacabit sibi in Sabbatis
suis. Et Targ. Volet requies suas. In qua etiam per-
ficiendi signif. juxta quosdam, ibid. venit 3. pl. fut.
kal, sic; Et ipsi יִרְצוּ אֶת-עֵינֵיהֶם Perficient seu com-
plebunt iniquitatem suam, vel penam iniquitatum sua-
rum: & sic, v. 41. ubi A.E. & R.D. & Targ. Volent
aut placabunt; & R. Sal. Expiabuntur, vel expiabunt,
super iniquitatem suam, propter flagella sua, aut per
flagella eorum. Pag. Et tunc acquiescent in pena in-
quitatis suae. Hebr. in iniquitate sua: metonymicē,
hoc versa & deinceps. Jun. Videtur verbum hoc
alicubi verti rectē, per, absolvere; ut Job. 14. 5.
עַד-יִרְצֶה כְּשִׁקְרֵי יוֹמִי donec absolvat, ut mercena-
rius, diem suum: Coc. Usque dum exsolverit, ut mer-
cenarius diurnum suum: Hebr. diem suum: i.e. vi-
tam transigerit: Jun. Lev. 26. 34. אֶת-חֲרָצָהּ הָאָרֶץ
אֶת-שַׁבְּתוֹתֶיהָ tunc absolvet terra Sabbata sua. ver-
21. וְאִם יִרְצוּ אֶת-עֵינֵיהֶם & tunc absolvent pravita-
tem suam, h. e. penam suam, si nempe flectetur cor
eorum praeputiatum; quum Deus recordabitur foede-
ris sui. ver-42. Rursus, v. 43. Et terra relinquetur
ab ipsis אֶת-שַׁבְּתוֹתֶיהָ וְחָרַץ (pro וְחָרַץ) & ab-
solvet Sabbatha sua, & יִרְצוּ אֶת-עֵינֵיהֶם & ab-
solvent penam suam, i. e. implebunt in longo exilio, &
longa induratione. Sic, 2Chron. 36. 21. Est & in his
significatio רָצָה שֶׁפָּעַל. Nam rem consummatam שֶׁפָּעַל
quum, dum finita non est. עָמַד מְעוֹשֵׂה. Coc.
Item signanter occurrit ead. 3. pl. fut. kal, in loco, Ps.
49. 14. יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּכֹל לִמְנוּ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם
יִרְצוּ סֵלָה Hæc via illorum, stultitia illis: & posteri
eorum. sicut ipsi, ambulabunt. Selah. ut R.D. exp. q. d.
quod ipsi ambulant post eos, ad mortem, in itinere illor-
um. & בְּפִיהֶם est sicut בְּפִיהֶם sicut ipsi. Ponit & aliam
expositionem secundum aliam significantiam, & posteri
eorum, (ad verbum, post eos) i. e. filii eorum, scil.
impiorum secundum os eorum volent, i. e. volent il-
lud, quod jusserunt iis patres eorum. Et hoc est, se-
cundum os eorum; i. e. sicut ipsi dixerunt, ac jusse-
runt. Et in Comment. Et posteri eorum, i. e. filii eo-
rum, post eos current, secundum sermonem eorum:
i. e. quemadmodum audierunt à patribus suis, qui glo-
riabantur in divitiis suis, & totis viribus suis adhære-
bant, sic current ipsi per eandem viam. Et sunt qui
exponunt בְּפִיהֶם sicut ipsi, & secundum mensuram
cognitionis suae. Alii exp. Ac si dicas, Dies novissimus
eorum est jugiter in ore ipsorum. & non timent ab illo.
A.E. Et posteri eorum volent ire per viam hanc, se-
cundum os eorum: i. e. quia ipsi ita jusserunt. Qui-
dam exp. Perficient, &c. ut Lev. 26. 42. supra cit.
Targ. Hæc via eorum est causa stultitiae illis, & in fine
suo, ore suo dabunt peccatum suum, (i. e. luent, da-
bunt penas peccati sui) in seculo venturo. R. Himm.
exp. Et ipsi ambulant post illa, scil. jumenta, aut ani-
malia, superius memorata, scil. v. 13. comparatus est
jumentis, &c. ad mortem, בְּפִיהֶם pro כְּפִיהֶם cum
caph, i. e. sicut ipsa jumenta: h. e. Quemadmodum
ipsa vadant ad mortem, itidem & ipsi ad mortem am-
bulant, (juxta illa Eccl. 3. 18. &c.) & יִהְיֶה כִּי יִרְצוּ
ambulabunt, ut Job. 34. 9. Psalm. 50. 18. & Ezech. 1.

14. supra cit. Pag. De constructione autem hujus
verbi notandum, ut supra dictum, quod sæpe veniat
absolute: ut Eccl. 7. 9. מַעֲשֵׂהוּ אֶת-רָצָהוּ הָאֱלֹהִים
jam pro gratis accepit Deus opera tua, Jer. 14. 10.
וְיִהְיֶה לָא רָצוֹן, Dominus eos gratos non habet. Hof.
8. 13. Dominus ea grata non habuit. Isa. 42. 1. Ele-
ctus meus יִרְצֶה נַפְשִׁי quem gratum habet anima
mea, h. e. Diligit eum, ut offerat Sacrificium, & sit
Dominus Ecclesiae, & Sacrificium ejus approbat. Psal.
41. 1. וְאֵנִי כִּי רָצִיתִי & lux faciet tuæ, quum
gratos eos haberes: i. e. quum invenissent gratiam in
oculis tuis, ut fierent hæredes gentium. Psal. 147. 11.
וְיִרְצֶה דָּמִי דָּמִי רָצוֹן דָּמִי gratos habet Dominus eos,
qui ipsum timent. Jer. 14. 12. אֲנִי רָצוֹן ego eos non
habeo gratos. Prov. 16. 7. בְּרָצוֹן יְהוָה דְּרָכֵי-אִישׁ
quum gratas habet Dominus vias viri. Psalm. 119. 108.
וְיִרְצֶה נַפְשִׁי voluntarias sponsones oris mei
gratas habe. Ezech. 27. 41. בְּרִיחַ יְנוּחֹת אֶרְצָה
per odorem fragrantiae acceptos habeo vos.
Confer. Eph. 5. 2. & 1. 5. וְהָרָצוֹן & gratum me habu-
isti. Psal. 102. 15. אֶת-אֲבָנֶיהָ אֶת-נַפְשִׁי nam gratos
habent servi tui lapides ejus: h. e. ipsa rudera eos dele-
ctant, quia vident quidem in illis signum iræ tuæ, sed &
dum ea vident, recordantur habitationis Dei inter ho-
mines & gratiæ Dei Æternæ. Eth. 10. 2. רָצוֹן לְרוֹב אֲחָיו
gratus fratribus suis omnibus, quotquot erant. Deut.
32. 24. רָצוֹן אֲחָיו gratos fratribus suis. Ezech. 43. 27.
וְרָצוֹן אֲחָיו & gratos vos habeo. Contrarium
est וְנִרְצָה rejicere, Psalm. 77. 8. Cum beth, 1 Chron.
28. 4. וְנִבְנִי אֲבִי בִי רָצָה לְהַמְלִיךְ & in filiis patris
mei, in me habuit εὐδοκίαν, five beneplacitum, ad
regem faciendum: q. d. benignam habuit voluntatem
circa me. Præcedit וְנִבְחַר בִּי elegit me. 1 Chron. 29. 3.
וְנִבְחַר בִּי בְּרָצוֹן בְּבֵית אֱלֹהֵי עֹד quod benè affectam habeo
voluntatem erga domum Dei mei, Coc. Ad conjug. etiam
Niphali loci notandi: Isa. 40. 2. Quia יִרְצָה perfecta,
seu completa, est iniquitas ejus; i. e. pæna iniquitatis
ejus: (ut וְיִרְצָה sumitur, Gen. 15. 16. Vide supra in rad.
עָרָה) juxta A.E. & R.D. qui citant loca alia super-
ius adscripta. Pag. Alii, Accepta est & grata pæna in-
iquitatis, quam in pænitentia agnoscunt, vel, approba-
tur ab illis, &c. Existimant sumptum ex Lev. 26. ubi
in simili sensu voce activā legitur. Merc. Hieron. Quo-
niam dimissa est iniquitas ejus: & Targ. Quia remissa
sunt peccata ejus: Pag. Acceptata est iniquitas ejus, i. e.
expiatio iniquitatis: vel, absoluta, exsoluta est iniquitas
ejus: juxta Hebræos: Bu. Lex. (Nam militia ejus exple-
ta est) & iniquitas ejus acceptata; 70. λέλυται, Ar. Absol-
utum est וְנִרְצָה peccatum ejus: h. e. satis compensatum
habetur. Coc. (completum esse tempus præfinitum ejus)
exsolutam esse iniquitatem ejus. & (ut seq.) eam acce-
pisse è manu Jehovæ, duplum, Hebr. duplicia pro om-
nibus peccatis suis: i. e. plus satis pænas luisse ad Dei
judicium: ut infrā, 61. 7. & Jer. 10. 18. Deum non ampli-
us meritis ab illa pænas reposcere, atque ita conten-
tum esse iis, quas Christus, vas & sponzor Ecclesiæ, per-
tulit, quasi ecclesia ipsa fuisset pænarum duplum, remi-
ssionis peccatorum & reconciliationis cum Deo nomi-
ne: atque hæc duo sunt officia promissionum evan-
glii, remissio peccatorum, & reconciliatio in Chri-
sto, quæ versibus seq. circumferbantur, prædicatione
Joannis Baptiste, & sequentium servorum Dei. Jun.
Sic

Sic in Lev. 1.4. וְנִרְצָה לוֹ Et placabitur ei, (vel fiet acceptum ei, i.e. pro eo, Merc.) seu placabilis erit ei: vel, & benevolus erit, aut placebit ei: Hier. ad placandum sibi dominum: 70. Acceptabile ei: Targ. & placabitur, aut acceptum erit ei, coram Domino. A. E. Et educet beneplacitum aut benevolentiam à Deo, Pag. ut sit acceptum ipsi: Bu. Lex. Et acceptabitur ei; Coc. (Et nitetur manu suâ super caput holocausti sui: confer Exod. 29. 10. ubi ritus ille Abaroni & filiis ejus præscribitur: quasi scilicet ipsi sisterent & sacrificarent Jehovah, non in sese, verum in persona Christi, velut ἀσπίδος καὶ ἀμύμονος sacrificii: & sic deinceps in omnibus sacrificiis) ut sit acceptum pro ipso, ad expiandum ipsum: i.e. ut offerenti acceptum feratur à Deo, atq; imputetur, tanquam legitimum & gratum sacrificium: vide infra 7.8. Jun. Et sic Lev. 7. 18. aliis v. 8. Non יִרְצָה placebit, seu acceptus erit, qui obtulerit illam, vel illud, i.e. carnem, aut sacrificium. Hieron. irrita fiet ejus oblatio, nec proderit offerenti: Pag. (Tertio die) non erit gratus offerens: Av. Non acceptabitur: Coc. non erit acceptum: ei qui obtulit illud, non imputabitur, &c. i.e. non erit tanquam sacrificium eucharisticum legitime oblatum: Jun. Et sic in 3. plur. fut. niph. Lev. 22. 25. Non יִרְצָה לָכֶם placeant vobis: vel non erunt ad benevolentiam aut beneplacitum & voluntatem vobis: ut Targ. exp. Hieron. Non suscipietis ea. 70. Non accipientur hæc vobis. Pag. Non acceptabuntur pro vobis: viz. quia vitium est in iis: Av. Non acceptabuntur vobis: Cocc. Non erunt accepta vobis: Jun. De nomine etiam רָצוֹן variis loci adnotandi, ut seq. Deut. 33. 22. Naphtali רָצוֹן שָׂבַע saturus, vel satur. voluntate, aut beneplacito. aut benevolentia, i.e. erit saturus, & repletus benevolentia. voluntate, &c. Pag. Satur acquiescentia, i.e. gratia Dei & possessione bonorum ex voto. Cocc. Satur beneplacito: ut supra v. 16. (Denique à pretiosis rebus terræ, cum plenitudine ejus) & beneplacito (Dei) mei inhabitantis rubum, &c. nam omnia hæc effecta sunt manifeste procedentia ex beneplacito Dei: Jun. Isa. 45. 9. In tempore רָצוֹן voluntatis, beneplaciti, aut benevolentie, exaudi vi te. Targ. Et R.D. in tempore quo faciebas voluntatem meam, dum clama-bas ad me propter afflictionem, quæ supervenerat tibi, ego suscipiebam orationem tuam. R. Sal. tempore orationis, quo complacebas coram me, Pag. Confer Ps. 69. 14. עֲנִיתִיךָ רָצוֹן בְּרָצָה In tempore acceptationis respondi tibi, i.e. quo tempore mihi oblatum est sacrificium boni odoris, quod acceptum habui, & propter quod acceptos habeo hæres meos, tibi respondi & acceptationem meam notificavi: 70. וְהָיָה אֲנִי אֲדַבְּרָה. Id retinet Paulus, 2 Cor. 6. 2. Tempus dicitur acceptum, quo homines accepti sunt: quo exstant, quæ Deus voluit exstare ad gratiam suam præstandam: quo peccatum aboluitur est. Oppositum est וְעַתָּה tempus iræ, Isa. 10. 25. Dan 8. 19. quo extat, quod per legem iram operatur, nondum expiatum. Intelligitur tempus וְהָיָה אֲנִי אֲדַבְּרָה. Exod. 28. 38. Et erit super fronte ejus semper רָצוֹן לְפָנַי יהוה in acceptationem ipsius coram Jehova: i.e. ut preces ipsius & oblationes pro populo, sint acceptæ Domino, & ut populus, pro quo sacerdos accedit ad Dominum, sit acceptus coram ipso. Psal. 19. 15. וְהָיָה לִּי רָצוֹן אֲמָרוֹתַי וְהָיָה לִּי רָצוֹן לְפָנֶיךָ sint acceptationi dicta oris mei & meditatio cordis mei coram

te, Cocc. Confer etiam Isa. 61. 2. ut vocaret, aut prædicaret annum, רָצוֹן voluntatis aut beneplaciti, Domino: (Hieron. annum placabilem) i.e. annum redemptionis, qui est annus benevolentie: ut scriptum est, Isa. 60. 10. וְיִרְצוּנִי & in voluntate mea misertus sum tui. Pag. annus acceptationis Domino. Coc. Annum acceptum Jehovah. Jun. Sic Isa. 58. 5. Nunquid istud vocabis jejunium, & diem רָצוֹן voluntatis, seu beneplaciti, Domino. Pag. Diem acceptationis Domino: h.e. quem Dominus acceptum habeat: Coc. Et diem acceptum (Hebr. benevolentie,) Jehovah. Jun. Item. Isa. 65. 7. Offerent מִזְבְּחִי רָצוֹן על (Ascendent,) ad beneplacitum, altare meum. Est pro מִזְבְּחִי על רָצוֹן: Bu. Lex. Nam est Hypallage, i.e. submutatio, inquit R.D. est enim ordo על מִזְבְּחִי רָצוֹן offerent, על מִזְבְּחִי רָצוֹן super altare meum, ad voluntatem, seu beneplacitum: i.e. adducent oblationem ex illis: quia offerent ex iis oblationem Domino, super altare Domini. Pag. Alterum abundat. Kimchi habet, & sic offerent ex illis super altare meum: quia offerent ex illis oblationem Domino, Merc. vel, Israel, aut Israelitæ offerent ex iis. Simile habes Ezech. 39. 11. Dabo ipsi Gog locum ibi sepulchri: i.e. locum sepulchri ibi. Et sic Targ. Offerent aut offerent ad voluntatem, seu beneplacitum, supra altare meum. Et A. E. scribit, quod dictio על trahit alteram secum: & sic est מִזְבְּחִי על רָצוֹן ad voluntatem, super altare meum: Pag. (Omnes oves Kedar) ascendent, propter acceptationem (in) altare meum: h.e. Kedareni; ὑπάγουν εὐθυσίας (confer Phil. 2. 13.) fient mihi munus in Christo, aut offerent mihi munus in Christo. Sic Isa. 56. 6. Holocausta eorum, & sacrificia eorum מִזְבְּחִי על רָצוֹן Acceptationi super altari meo. Cocc. Ascendentes altare meum accipiant: Hebr. Ascendent in benevolentia altare meum: Jun. Mal. 2. 13. Et non ultra aspiciam ad oblationem, neque accipiam רָצוֹן voluntatem, i.e. voluntariam oblationem, de manu vestra. Targ. Neque accipiam eam רָצוֹן voluntarie, seu in voluntate, aut beneplacito: & R.D. exp. Neque accipiam oblationem, de manu vestra, quæ sit ad voluntatem, vel beneplacitum vobis. Pag. וְלִקְחָהּ & acceptare voluntarium & gratum munus, ex manu vestra. Cocc. (Adeò ut minime respiciat, Deus scilicet amplius ad munus & benevolentia ejus, scilicet recipiat oblationem è manu vestra. Jun. Psal. 51. 3. Sicut scutum, רָצוֹן voluntate coronabiseum, &c. Vide supra in rad. צָנָה ad nomen צָנָה, Pag. Psal. 145. 16. וְהָיָה לִּי כָל־חַי וְחַיִּים Saturare facis omne vivens רָצוֹן (ad) voluntatem: (vel beneplacito: Merc.) 70. & Hieron. Imples omne animal refectione: aut benedictione: Græce scribitur εὐθυσίας i.e. bonâ voluntate, aut beneplacito. Targ. voluntate suâ: & R.D. secundum voluntatem suam: & A. E. quantum sufficit illis. Et si dicat quispiam, cur iste triticum, alter hordeum edit? dicendum quod Deus creavit ea, vel eos: & scit quæ illis sunt bona, uti medicus, qui jubet unicuique ut edat quod bonum est sibi: Præsertim quicquid Deuse largitur, ex misericordia est, quia nulli debet: idcirco & misericors dicitur. (Sed hæc dicit A. E. in sequentem versiculum, וְיָדָה צָדִיק justus, &c. Merc.) R. Sal. Ad placitum: vel, quantum sufficit ad ejus gubernationem (vel alimoniam: Merc.) satiat illud bono suo, voluntate seu benedictione suâ: Pag. Exsatians omne vivens acqui-

ac quiescentiā vel benevolentia : h.e. benevolentiam suam exhibens cum vivificatione ad vitam aeternam, Cocc. Et faturas quicquid vivit (ex) beneplacito. Jun. Prov. 8. 35. Et eduxit (רצה) voluntatem i.e. quod vult, beneplacitum, benevolentiam, à Domino. R. Levi & eduxit voluntatem suam à Domino ; quia est adjutus ab illo in omnibus quæ vult, &c. vide supra in rad. פוּחַ ; Pag. (Nam qui consequitur me, consequitur vitam ; Hebr. inveniens me invenit vitam : ut infra 10. 1. i.e. ego sum vita. Joan. 20. 15. ac proinde quotquot me acceperint, nempe qui credunt in nomen meum, date ei hanc dignitatem Deus per Christum : ut filii Dei fiant : Joan. 1. 12.) ut provenit benevolentia à Jehovah : i.e. quam non ipfius virtus consequitur, sed gratia Dei & benevolentia salutaris elargitur. Jun. Psal. 145. 19. וְרָצוּן וְרָצוֹן וְרָצוֹן voluntatem timentium se faciet : Pag. Bu. Av. i.e. facit, quod volunt timentes ipsum, ad acquiescentiam ipsorum : Cocc. Placitum timentium se, efficit : Jun. Deut. 23. 16. וְרָצוֹן & voluntas (vel & à favore. Merc. Cev.) שׂוֹכֵנִי הִיבִיתִי habitantis in rubo ; Pag. & benevolentia habitantis rubum. Cocc. Psal. 106. 4. Memento nostri, Domine עֲמִידָה בְּרָצוֹן in beneplacito populi tui, Pag. In acceptationem populi tui : Cocc. Recordare mei : Jehova, pro benevolentia quā prosequeris populum tuum : Heb. benevolentia populi tui : i.e. gratuita misericordia, quā ducis in populum tuum : & antehac in majores nostros ductus es : prout sequens narratio explicat : simile argumentum est supra, Ps. 85. 2. Jun. Prov. 11. 20. וְרָצוֹן, & voluntas ejus, perfecti seu immaculati viā, Pag. (Abominationi, sunt, scil. Jehovæ, perversi animo ;) accepti verò ei integri viā : Heb. beneplacitum ejus, &c. Jun. Ps. 36. 6. וְרָצוֹן חַיִּים vita in voluntate ejus : Pag. vita est in benevolentia ejus : Bu. Lex. Lev. 1. 3. Offeret illud לְרָצוֹן secundum voluntatem suam : Pag. h.e. ex præscripto : Merc. pro voluntate sua coram Jehova : viz. offerro illam oblationem. Jun. 2 Chro. 15. 15. Et totā לְרָצוֹן voluntate suā quæsierunt eum ; Pag. Quod cum toto studio suo requisivissent eum : vide supra 14. 11. Jun. Lev. 22. 11. וְרָצוֹן secundum voluntatem vestram : Pag. ad acceptationem vestri : i.e. ut grati sitis. At Lev. 19. 4. juxta beneplacitum vestrum, i.e. sponte vestra ; scil. sacrificabitis illud, Exod. 28. 38. Et erit super fronte ejus semper, לְרָצוֹן לִפְנֵי יְהוָה in acceptationem ipsius coram Jehova : i.e. ut preces ipsius & oblationes pro populo sint acceptæ Domino, & ut populus, pro quo sacerdos accedit ad Dominum, sit acceptus coram ipso. Ps. 109. 15. וְהָיוּ לְרָצוֹן אֲמִירָה לִפְנֵי יְהוָה לְרָצוֹן לְרָצוֹן dicta oris mei, & meditatio cordis mei coram te. Prov. 14. 35. רָצוֹן מִלֵּךְ לְעֶבֶד מִשְׁכִּיל Benevolentia regis erga Servum sedulum, i.e. prudenter attendentem. Prov. 16. 13. רָצוֹן מִלֵּכִים Benevolentia seu acceptatio, regum, est labium justitiæ ; Ps. 40. 9. וְרָצוֹן לַעֲשׂוֹת לְרָצוֹן facere voluntatem tuam (i.e. quod tibi gratum est, in quo acquiescas, ut condones peccata) volupe mihi est. Prov. 11. 1. וְרָצוֹן פֶּלֶחַת pondus perfectum (est) ipsi gratum. Pro. 12. 22. וְרָצוֹן עוֹשֵׂה אֱמֻנָה רָצוֹן facientes veritatem grati ipsi sunt ; q.d. res grata & accepta. Prov. 15. 8. וְרָצוֹן חֶפְצָה oratio rectorum (est) beneplacitum ipsius : h.e. id quod gratum est ipsi : Σέλιμα : Rom. 2.

18. כְּשֶׁל עַל-רֹשׁ הַחֶבֶרֶת דֹּד הַבְּלִימָה. Prov. 19. 12. כְּשֶׁל עַל-רֹשׁ הַחֶבֶרֶת ut ros super herba, benevolentia (i.e. acceptatio) ejus. Oppositum וְרָצוֹן : Cocc. (ut rugitus leonis juvenis, est indignatio regis ;) ut ros autem super herbam, benevolentia ejus ; i.e. lethalis est illius indignatio, & vitalis benevolentia. Confer supra cap. 16. 14. & 15. Jun.

Rad. 79. רָצַח est, occidere, interficere : Pag. Bu. trucidare. Quidam conferunt cum וְרָצַח & וְרָצַח : quasi sit. vitam præscindere, violenter occidere hominem. Videtur enim specialiter de cæde hominis dici, ut vernaculè, meurtrier. At רָצַח generale est, Merc. interfecit violenter, occidit hominem dissecuit hominem : nam propriè dicitur de homicidio, quod fit præter jus & equitatem. Cogn. cum וְרָצַח incidit, acuit : & cum וְרָצַח perforavit, & וְרָצַח collisit. Hinc וְרָצַח, וְרָצַח, occidere, p̄s̄d̄e violo : & וְרָצַח rumpo. Av. 70. וְרָצַח cedere, occidere : sed latius significat destruere, impulsu evertere. Cocc. Prout occidit præ. kal, 3. f. m. cum præf. ut & cum præf. & 1. Aff. & in 2. f. m. cum Interrog. præf. ut seq. וְרָצַח & occiderit. Num. 35. 27. וְרָצַח & occidat eum, Deut. 2. 6. וְרָצַח an occidisti, Reg. 21. 19. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum dem. præf. ut seq. וְרָצַח occidens, occisor, Num. 35. 11, 16, 17, 18, 21, 27. וְרָצַח occisor, homicida, Deut. 19. 3. Jos. 20. 3. Job. 24. 14. וְרָצַח idem, Num. 35. 6, 12, 16, 17, 18, 19, 21, 25, 26, 27, 23, 30. Deut. 19. 4, 6, 12, 13, 21, 27, 32, 38. Et in Infin. Kal, in plena forma cum kamets & cholem, occ. simpl. & cum cop. præf. וְרָצַח occidendo, Jer. 7. 3. וְרָצַח & occidendo, Hof. 4. 2. In fut. kal, occ. 2. & 3. f. m. simpl. fic. וְרָצַח occides, Exod. 20. 13. Deut. 5. 17. וְרָצַח occidet, Num. 35. 30. Deut. 4. 42. In niph. וְרָצַח occidi : Pag. Bu. interfectus est : Av. vitā privari : Cocc. Prout occ. in part. niph. à f. m. וְרָצַח occisus, in f. f. cum dem. præf. & kamets ob pausam pro scheva penult. loco seq. וְרָצַח occisā, Jud. 20. 4. In fut. niph. à 3. f. m. וְרָצַח occidetur, occ. in f. f. simpl. loco seq. וְרָצַח occidar. Prov. 22. 13. In piel, וְרָצַח idem cum Kal, occidere, interficere : Pag. Bu. & dicitur etiam tantum de homicidio, seu de sola cæde hominis : nam in kal præceptum, Exod. 20. intelligitur de cæde hominis, ex propria libidine : Coc. Occidit multos : Av. Prout occ. in part. piel f. m. (quod loco hominis usurpatur pro homicida : Bu. Lex.) cum dem. præf. & in forma pl. m. simpl. וְרָצַח occisoris 2 Reg. 6. 32. מְרָצְחִים homicidæ, Isa. 1. 21. In fut. Piel, à 3. f. m. וְרָצַח, seu contracte וְרָצַח, occidet : occ. in 2. pl. m. extra pausam cum scheva, sed in pausa, cum tseri penult. וְרָצַח occidunt, Hof. 6. 9. וְרָצַח occidunt, Psal. 94. 6. In pual, וְרָצַח, idem quod niph. occidi, interfici : Pag. Bu. & c. unde in fut. pual, à 3. f. m. וְרָצַח occidetur : in 2. pl. m. juxta normam esset וְרָצַח interficemini : pro quo filii Naphtali, h.e. Orientales Judæi, legunt cum pathach sub Resch, וְרָצַח, quasi esset fut. piel, 2. pl. m. occide : Bu. Lex. ex Mamoreth : at non ita bene, sic legit ben. Naphtali : Cocc. Sed filii Ather, ut est in nostris exempl. legunt cum cam. chat. & pual, loco kibbutz sub Resch : Pag. Bu. Av. sic, & loco seq. וְרָצַח occidemini, Psal. 62. 4. Atque inde ex hac rad. וְרָצַח, est no. וְרָצַח m. occisio, homicidium ; Pag. Bu. item gladius occisorius : Pag. sic, gladius, occisionis scil. instrumentum ;

mentum: Bu. Lex. interfectio, &c. ut Pag. Bu. Av. confusio, sive diffractio, tanquam per arietem impactum: Coc. Prout occ. hoc No. cum רַפַּף praef. locis seq. חַרְצָה cum fica, caede, occisione, Psal. 42. 11. Eze. 21. 27.

Rad. 80. חַרְצָה est, perforare Pag. Bu. Quidam conferunt cum חַרְצָה, transp. quasi sit, valide imprimere. Est idem quod חַרְצָה. Merc. perforavit, seu perfodit subulā, transfixit. Cogn. cum חַרְצָה terruit praef. valide: & cum חַרְצָה leprosus fuit: nam leprosus perforatus est in corpore suo, per plagam leprae. Hinc δερύσσω fodio, διορύσσω perfodio, &c. Av. 70. τεύτλιν perforare: Coc. Prout occ. in praef. kal. 2. f. m. cum חַרְצָה conv. praef. loco seq. חַרְצָה & perforabit, Exod. 21. 6. atque inde ex hac rad. חַרְצָה, est no. cum חַרְצָה heemant. viz. חַרְצָה m. subula: Pag. Bu. &c. à perforando dicta: Bu. Lex. 70. ὀπήτιον: Coc. instrumentum quo aliquid perforatur: Av. Prout occ. hoc no. cum חַרְצָה & רַח, pro רַח, dem. praef. fic: חַרְצָה subula, Deut. 15. 17. חַרְצָה cum subula, Exo. 21. 6.

Rad. 81. חַרְצָה stravit: Bu. Lex. Av. vel, adussit: stravit pavementum, ubi ignis fovetur: stravit, seu paravit focum ignis: Av. In Bu. Conc. rad. hac duo signif. 1. est pruna, carbo: idque in No. 1. חַרְצָה m. ignicum: Bu. Conc. ex R.D. Prout occ. Cant. 2. 10. juxta quosdam in part. paul kal. f. m. fic: חַרְצָה medium, vel interius ejus, חַרְצָה stratum amore; Pag. stratum est amore: Bu. Lex. stratum, vel adustum erat amore: Av. vel, constratum, i. e. perpetuo amore coopertum: Coc. vel, à significatione prunae, seu à carbonibus accensis, sumi potest, ut exponatur, exustum, seu combustum, & ardens, amore: vel, à sternendi signif. & pavimenti inde ducta: q. d. stratum & pavimentum amore: sed Kimchi potius intelligit in signif. à carbonibus accensis & ardentibus, Merc. Cujus (throne, scil. parati à rege: vel thalami conjugalitatis & foecundi, ut Hebr. sonat vox:) interiora quasi pavimentata amore: Hebr. Cujus medium pavimentum amore: Jun. Atque inde est 2. No. חַרְצָה m. pruna, carbo ignitus: Pag. vel, accensus, & vivus, super pavimento foci: Av. 70. ἀνδρα, pruna: Coc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. fic: 1 Reg. 19. 6. Et ecce ad caput ejus, placenta, seu panis subcineritius, חַרְצָה prunorum: i. e. placenta cocta sub prunis: Pag. placenta prunorum: Av. placenta carbonibus cocta, scil. Jun. Quidam hoc no. constituunt ipsam radicem: & verbum חַרְצָה inde ductum conferunt cum חַרְצָה & חַרְצָה: quasi esset, sterni ad arandum, vel comburendum; & ipsum no. חַרְצָה exponunt carbonem accensum seu vivum super pavementum. Unde & sam. חַרְצָה pro pavimento lapideo atrii, in quo super carbones parabantur tortae, & oblationes: tamen si postea generaliter pro pavimento sumatur. Utrumque autem significat, & strationem carbonum: & lapidum in solo terrae. Nos prunas: & pavimenta vocamus. חַרְצָה generalius est, etiam ubi non sunt substrati lapides, ut nos fundum, vel solum vocamus. Paul tamen invenitur in kal, ut supra dictum est. Merc. Cev. Item 3. hinc etiam no. חַרְצָה f. idem cum praeced. masc. pruna, carbo: Pag. Bu. &c. Isa. 6. 6. Et in manu ejus חַרְצָה pruna, seu carbo ignitus: Pag. Habens in manu sua prunam: i. e. igniculum virtutis do-

norumque Spiritus Dei, ad repurgandum, illustrandum & confirmandum me. Jun. deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, sternere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. Prout occ. in nomine participiali: vel in ipso part. pual kal, f. m. חַרְצָה stratum: Cant. 3. 10. Bu. Conc. ex R. D. &c. vide supra reliquos de hoc loco in 1. signif. Atque inde ex hac rad. חַרְצָה in hac 2. sternendi signif. est 1. No. חַרְצָה f. pavementum: Pag. Bu. stratum scil. ad fovendum prunas: item semel, continens pro contento; Av. (ad fovendum, &c. hac addit ob locum, Isa. 6. ubi no. hoc venit in 1. signif. pro pruna, &c. Vide supra in 1. signif.) חַרְצָה pavementum: Coc. Prout occ. hoc no. f. f. in absol. forma simpl. & cum חַרְצָה, & חַרְצָה, praef. ut & in forma f. f. constr. simpl. ut seq. חַרְצָה pavementum, Ezech. 42. 3. חַרְצָה & pavementum, Ezech. 40. 17. חַרְצָה idem, 2 Chron. 7. 3. Ezech. 40. 17, 18. חַרְצָה & pavim. Ezech. 40. 18. חַרְצָה pavementum, Est. 1. 6. item hinc etiam 2. no. cum חַרְצָה heemant. & in forma cum duplici sargol, ante thau in fine: 2 Reg. 16. 17. חַרְצָה & posuit illud super חַרְצָה pavementum lapideum: i. e. stratum lapidibus; Pag. super pavimento lapidum: Av. Et dedit illud in basin lapideam: 70. ἐπὶ βάσιν λίθινην: Coc. Ac imposuit illum pavimento lapideo: Jun.

Rad. 82. חַרְצָה est, attenuare, aut tenue esse: macrescere: Pag. est idem quod חַרְצָה & חַרְצָה: Merc. Attenuatus est, evacuatus est: idem quod חַרְצָה evacuavit: exinanivit: & est cogn. cum חַרְצָה exspuit sputum, ut os illo exinaniatur; Av. vel חַרְצָה juxta alios in praef. kal, חַרְצָה est, spueri, despueri: quod ab affini verbo חַרְצָה mutuatur: Bu. Lex. 70. πτύειν spueri: Coc. Prout occ. juxta quosdam in fut. kal, 3. f. m. (forma instar חַרְצָה) fic: Lev. 15. 8. Et quum חַרְצָה despuerit: Bu. Lex. exspuerit, Gonorrhæa scil. laborans, in purum: Coc. &c. Vide supra in rad. חַרְצָה, ubi plerique illud locant. In Bu. Conc. Rad. hac חַרְצָה tria signif. 1. est, tenue, attenuare: Bu. Conc. non autem venit in textu conjug. kal, sed in hiphil חַרְצָה attenuare, tenue reddere: Pag. Bu. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. חַרְצָה attenuavit, &c. in 1. f. m. cum חַרְצָה aff. Psalm. 18. 42. חַרְצָה extenuabo eos: Bu. Conc. & Lex. vel fricabo eos: Bu. Lex. attenuabo eos: Pag. ubi dagesch in vocalem longam ductum putatur; (est enim pro חַרְצָה) Ab Ezra scribit esse ex signif. nominis sequentis: viz. חַרְצָה tenuis: & R. Sal. scribit significare חַרְצָה כְּשֵׁיחַ הַנְּרוֹק שְׁאִינוֹ עַב h. e. sicut coementum tenue, quod non est crassum. Erit ergo חַרְצָה attenuare, tenue reddere: & spuendi signif. ex nomine erit efformatum: Bu. Lex. vide etiam supra in rad. חַרְצָה. Pag. Bu. Lex. Atque inde ex hac rad. in hac 1. attenuandi signif. est 1. no. חַרְצָה m. laganum, placenta tenuis, crustula placentula: ob tenuitatem sic dicitur: Pag. Bu. Lex. crustulum, quod est tenue, seu intus vacuum, &c. ut Pag. Av. 70. ἀλάγανον: panis, seu placenta, tenuis: Coc. Prout occ. hoc No in forma f. m. cum חַרְצָה cop. praef. & à forma pl. m. absol. חַרְצָה praef. ut seq. חַרְצָה laganum, placenta tenuis, Exod. 29. 23. Lev. 8. 26. Num. 6. 19. חַרְצָה & lagana, Exod. 29. 23. Lev. 2. 4. 7. 12. Num. 6. 15. חַרְצָה & in lagana, 1 Ch. 53. 29. item 2. hinc est no. quasi à masc. חַרְצָה tenuis

m. infam. רָקַב tenuis, f. minutus, minuta : Merc. atque inde forma pl. f. occ. cum ! cop. & דֵּם dem. præf. sic : וְרָקִיב & ténues, Gen. 41. 19. וְרָקִיב ténues, Gen. 41. 20. 27. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. רָקַב, contractè רָק : est, maxilla ; genæ, tempora ; Bu. Conc. nam inde est no. וְרָקִיב, constr. רָקִיב, f. tempus, pars faciei seu capitis : Pag. Bu. vulgò tempora, & sunt duo : unum á dextera, alterum á sinistra : ut apud Virg. Æn. 5. Temporibus geminis canebat sparsa fenectus : Pag. Est pars capitis tenuior : tempus : Av. & sic appellatur ob tennitatem carnis : Pag. 70. χρόνος : tempus : quod scil. sub calvaria, inter oculum & aures intercedit : Coc. Prout occ. hoc No. in forma f. f. constr. cum רָק, aff. simpl sed cum ! aff. simpl. & cum רָק præf. ut seq. וְרָקִיב tempora tua, Cant. 4. 3. 6. 7. וְרָקִיב tempora ejus, Jud. 5. 26. וְרָקִיב in tempora ejus, Jud. 4. 21, 22. deinde iii. signif. 3. hujus rad. רָקַב est, spuerè, despuere, expuere : Bu. Conc. Prout occ. in Lev. 15. fut. kal, 3. f. m. וְרָק despuerit, &c. vide ad initium rad. & vide etiam suprà in rad. וְרָק. Atque inde ex rad. in hac 3. spendi signif. est No. וְרָק m. sputum, saliva, Pag. Bu. Coc. 70. πτύελος. Coc. Prout occ. in hac forma cum cholem simpl. & cum ! ob pausam pro ! cop. præf. sic : וְרָק sputum, Job. 30. 10. וְרָק & sputum. Isa. 50. 6. sed cum aff. cholem, pro more talium duplicantiam, mutatur in kibbutz : ut cum ! aff. loco seq. וְרָק sputum meum, Job. 7. 19. Item huc etiam ad hanc rad. רָקַב in attenuandi signif. plerique referunt וְרָק : quod est, tantum, tantummodo, solummodo, duntaxat : Pag. Bu. particula extenuationis, & exclusionis, á sequentibus : Merc. item, veruntamen : profectò, verè : ut Gen. 20. 11. Quia dixi, וְרָק profectò non est timor Dei in loco isto. Et Cap. 14. 24. Frater, וְרָק tantum, ea quæ comederunt pueri, &c. Pag. 70. vertunt, πληροί, πλήρεις : Gen. 19. 8. & Num. 12. 2. ubi est cum דֵּם interrog. præf. sic : וְרָקִיב num tantum veruntamen cum Mose locutus est Dominus : quo in loco וְרָק duas particulas synonymæ conjunctas sunt, ad magis extenuandum : ut Latine tantummodo. Merc. Vide & suprà in וְרָק : Merc. Bu. Lex. An tantummodo duntaxat : est Pleonasmus ad majorem extenuationem : Bu. Lex. Occurrit autem præterea hæc particula וְרָק, Deut. 3. 11. & 19. Cap. 15. 5. Pf. 32. 6. Job. 1. 7, 17, 18. & Jud. 11. 34. cum ! cop. præf. וְרָק & tantum ipsa unica ; Pag. &c. nam deest hæc vox indeclinabilis in Bu. Conc.

Rad. 83. רָקַב est, putrescere, putridum esse : Pag. Bu. computruit, emarcuit, &c. Cogn. cum וְרָק sepelivit : nam cadavera sepulta citò putrescunt. Hinc mutato ב in פ ; fit marceo, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. sic : וְרָקַב putrescet, Isa. 40. 20. וְרָקַב putrescet, Prov. 10. 7. atque inde ex hac rad. est i. No. וְרָקַב m. putredo : Pag. Bu. &c. vel, teredo, quæ est causa putredinis : marceo &c. Av. Prout occ. in hac absol. forma f. m. simpl. & cum וְרָק & ! præf. ut & in forma f. m. constr. cum scheva & pathach post ו cop. præf. ut seq. וְרָקַב putredo, Hab. 3. 15. וְרָקַב sicut putredo, Job. 13. 28. וְרָקַב & sicut putredo, Prov. 12. 4. Hof. 5. 12. וְרָקַב & putredo, Prov. 14. 30. Item 2. hinc etiam No. cum

nun heemant. post cholem in fine, & cum koph 2. rad. dagefchata, viz. וְרָקִיב m. idem cum præced. putredo, putrefactio : Pag. Bu. &c. unde lignum putredinis dicitur lignum putridum : Pag. Coc. loco scil. seq. וְרָקִיב putredo, Job. 41. 18.

Rad. 84. רָקַב est subsiliire, saltare, salire ; Pag. Bu. exilire, exultare præ lætitia. Merc. exultavit gesticulans, tripudiavit : gesticulatus est ; subsiliit præ lætitia. Hinc, præposito ס fit סוּרְסוּס ; i. e. subsilio, salto ; Av. Propriè verbum hoc Græcum est, exulto : h. e. extra salto, seu salio : juxta illud ex Virg. exultantque vada, atque æstu miscuntur arenæ. Pag. Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 3. pl. simpl. ut & in inf. kal, cum scheva & cholem simpl. itidem : sic : וְרָקִיב subsilierunt, Psalm. 114. 4. וְרָקִיב saltandi, Eccl. 3. 4. in fut. kal, à 3. f. m. וְרָקִיב vel וְרָקִיב exultabit, & in 2. pl. m. וְרָקִיב occ. in 2. pl. m. loco seq. וְרָקִיב subsilietis, Psalm. 114. 6. in piel וְרָקִיב idem cum kal, exultare, exilire, Bu. Coc. frequenter tripudiavit : Av. Prout occ. in part. piel, f. m. & f. simpl. & in fut. piel, à 3. f. m. וְרָקִיב saltabit, in 3. pl. m. simpl. cum scheva extra pausam in penult. sed in pausa cum tseri penult. habet nun parag. add. ut seq. וְרָקִיב saltantem, 1 Chron. 15. 29. וְרָקִיב subsiliens, Nah. 3. 2. וְרָקִיב subsilient. Isa. 13. 21. וְרָקִיב subsilient. Job. 21. 11. Joel. 2. 5. in hiphil וְרָקִיב subsiliire, seu saltare fecit : Pag. Bu. salire vel exilire fecit : Av. Prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. cum ! conv. præf. & וְרָקִיב aff. loco sequente. וְרָקִיב & faciet ut subsiliant, Psalm. 29. 6.

Rad. 85. רָקַב est, pigmenta conficere, aut coquere, è diversis speciebus aromatum : Pag. condire : Merc. Bu. Lex. & miscere unguentarium & pigmentarium more : quod plerumque fit coctione : Merc. conficere unguenta, pigmenta, vel condimenta, miscendo ea artificiose, ut Apothecarii solent : quasi unguentare, vel pigmentare dicas. Bu. Lex. composuit aromata varia in unguentum, in odorem suavitatis, vel condimentum cibi : ut solent Pharmacopolæ. Hinc, Plenius prolato, & per metath. fit וְרָקִיב ungo : וְרָקִיב color, וְרָקִיב coloro, &c. Av. וְרָקִיב est, aromata miscere, temperare, coquendo, scil. Prout occ. in part. ben. kal, f. m. simpl. & à forma pl. m. absol. וְרָקִיב in pl. m. constr. simpl. itidem, ut seq. וְרָקִיב vel sine vau, pigmentarius, unguentarius, Exod. 30. 35. 37. 29. Eccl. 10. 1. וְרָקִיב conficientes unguenta, 1 Chron. 30. in fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. loco seq. וְרָקִיב confecerit unguentum, Ex. 30. 33. sed venit & in piel וְרָקִיב idem cum kal, pigmentavit, &c. Av. unde in pual, וְרָקִיב pigmentari : Pag. Prout occ. in part. pual, à f. m. וְרָקִיב confectus arte pigmentarii, &c. unde, in forma plurali masc. sic : וְרָקִיב confecta arte unguentaria, in 2 Chron. 16. 14. Et accumbere fecerunt illum in lecto, quod impleverat aromatibus, & diversis speciebus aromatum מְעֵשֶׂה מְרֻחָה confecta arte pigmentatis pigmentario opere. Pag. Ad verbum, מְרֻחָה confecta arte unguentaria : Bu. Conc. speciebus pigmentatis : Av. temperatis temperaturâ possibili : Coc. (Deponentes eum in cubili, quod impleverat aromaticis speciebus,) paratis unguentario opere &c.

&c. Jun. In hiphil רָקַח, vel. contracte רָקַח, confecit condimenta : Bu. ma. fecit conficere pigmentum : Av. bullire, fervere, facere ; decoquere : רָקַח, רָקַח, Coc. Prout occ. juxta quosdam in imper. hiph. f. m. cum cop. praf. fic : Ezech. 24. 10. Multiplica ligna, & succende ignem, & consume carnem. רָקַח רָקַח & conficere fac pigmentum, ut ossa comburantur. רָקַח inquit, R. D. est Makor, vel imperativum ex hiphil. R. Jonah se invenisse scribit in libro Hierosolymitano, he cum kamets, & sic est Makor ex conjug. hophal : & in libro Babylonico invenisse illud cum pathach, & ita nos invenimus in libris correctis. Pag. Sed, ut plerique volunt, est infia. hiph. cum cop. praf. & sic exp. condiendo : Bu. Conc. Consciendo confecturam : Bu. Lex. Et decoquendo decoctionem : (i. e. coquatur etiam atque etiam, donec,) ossa adurantur : Coc. Et confice pigmentum : Av. (quasi esset imper. contracte scil. cum pathach in ult. pro רָקַח vel רָקַח in plena forma tam infia. quam imper. hiph.) (Consumendo carnem ;) ut conditura conditissima ossaque ipsa adurantur, &c. Hebr. condire condimentum : infinitivus pro nomine. Jun. Atque inde ex hac rad. רָקַח sunt nomina seq. 1. No. רָקַח m. unguentarius, pigmentarius, apothecarius : Bu. Lex. unde in forma pl. m. רָקַח pigmentarii : Merc. Av. unguentarii, condimentarii, pharmacopolæ : Av. 70. מַשְׁכֵּם : coctores aromatum : Coc. & in forma pl. f. רָקַח pigmentaria, unguentaria. &c. Av. Prout occ. cum dem. in pl. m. & cum praf. in pl. f. fic : רָקַח pigmentarii, Hebr. 3. 8. רָקַח unguentaria, 1 Sam. 8. 13. Item 2. hinc etiam No. רָקַח m. conditura : Bu. Av. pigmentum, condimentum : confectio ex diversis aromatum speciebus : Av. temperatura : Coc. Prout occ. hoc No. cum dem. praf. fic : Cant. 8. 2. Propinabo tibi de vino רָקַח pigmentato, aut aromatico : est Toar, (seu adject. epitheton.) vini, inquit R. D. quasi diceret רָקַח. Sed malim esse substantivum, subaudiendo regimen, scil. fic : vino, inquam, conditura ; i. e. condito : Merc. Hieron. Dabo tibi poculum de vino condito. Pag. Propinabo tibi de vino conditura : Bu. Lex. רָקַח Potabo te רָקַח מִיַּיִן vino pigmenti : i. e. aromatico : Av. De vino temperatura : i. e. aromatate. Symm. 78. ἱστορικόν. Est pro מִיַּיִן : Coc. Bibendum. darem tibi de vino aromatate. &c. i. e. exciperem te hilarissimè : metaphora à convivio. Jun. Sic & 3. hinc etiam No. רָקַח m. unguentum : pigmentum : Bu. Lex. unde in forma pl. m. רָקַח, & in pl. m. confur. רָקַח, pigmenta, decocta : temperata aromata : Coc. Prout occ. in forma pl. m. confur. cum kibbutz pro schurek ante רָקַח, ob pausam, pro רָקַח. aff. loco seq. רָקַח unguenta tua, Isa. 37. 9. Sic & 4. hinc etiam No. רָקַח m. idem cum præced. unguentum, pigmentum, &c. Exod. 30. 25. Et facies ex eo, unguentum, &c. רָקַח מִקְרַח רָקַח pigmentum unguentarii, &c. Av. Temperatum temperaturà opus seplasiarii : vel, decoctum decoctione, qualem facit coctus, scil. aromatum. Confer. v. 35. Coc. (Et parabis ex illo oleum unctionis facere.) unguentum unguentariae operæ (i. e. artificiosissime paratum) unguentarii : i. e. non tyronis, sed periti artificis. Et sic, v. 35. (Et parabis ex eo suffitum,) pigmentum opus pigmentarii. Jun. Item 5.

hinc etiam No. cum heemant. viz. מִקְרַח m. seplasia, forum ubi venduntur pigmenta & unguenta varia : Av. Prout occ. in forma pl. m. fic : Cant. 5. 13. Maxilla, seu genæ, ejus, ut linea sulci aromatis, מִקְרַח מִקְרַח (ut) flores aromatum : i. e. qui crescunt inter aromata, aut flores pigmentorum : R. D. exp. Ut aromata ex quibus fiunt pigmenta, seu unguenta. Hieron. Genæ illius sicut areolæ aromatum consistat à pigmentariis. 70. Sicut phialæ aromatis, producentis pigmentaria. Sed A. E. ut circuli pigmentorum, aut aromatum : vide in radice מִקְרַח ad nomen מִקְרַח : Pag. in qua rad. Mercerus, ad vocem מִקְרַח, sic hunc locum explicat. Ad verbum, turricula pigmentorum. Nam Kimchi hoc tanquam significatu differens non affert. Intelligit autem flores aromatum succrescentes in morem turricularum. Alii, incrementa pigmentorum, i. e. pigmenta succrescentia è terra. Et forsan de industria, voce usus est ambigua. Sunt qui pyxides intelligunt. Malè quidam legunt מִקְרַח longinquitatem, quasi aromata longè fragrantia, pro מִקְרַח. Merc. hinc, & in rad. מִקְרַח proprie turres : hoc in loco putantur esse crescentes plantulæ, flores : quidam autem in propria signif. sumunt hinc etiam pro turculis : Bu. Lex. in rad. מִקְרַח. (Malæ ejus sunt sicut areolæ aromatum,) sicut turres seplasiarum. Av. Viridaria pigmentorum, aromatum contemperatum : hoc in loco מִקְרַח potest reddi ; loca, in quibus crescunt aromata & herbæ pigmentarium, Coc. etiam ibid. (Genæ ejus similes areolæ aromaticæ : Hebr. aromatis : i. e. genæ ejus florentes barbâ convenientissimâ, & odoratissimâ :) adultis plantis unguentariis, Hebr. unguentorum ; Jun. מִקְרַח sunt unguentarii : Bu. Conc. pigmenta : Bu. Lex. Sic & 6. hinc etiam No. מִקְרַח f. pigmentum, vel, vas pigmentarii : Pag. unguentatio, conditura, pigmentum : Bu. Lex. confectio ex pigmentis : Av. vel, cacabus seplasiarii, aut coctura : Aq. מִקְרַח. Sym. ἀναβρασσόμενον δεύσιον : vide in hiphil : ubi 70. vertunt verbum in hiphil, & hoc No. καὶ ἐλαττωσὶν ὁ ζῶμος. sensus : omne jus decoquatur. Coc. Unde locum ex Job. 41. quidam exp. (Mare ponet) sicut pigmentum : alii : sicut vas pigmentarii, in quo scil. decoquantur pigmenta. Et sic R. Levi, sicut olla, in qua faciunt pigmentum, quæ bullit : & Perutisol : Tanquam vas in quo decoquantur pigmenta. Pag. viz. in v. 22. cum pro מִקְרַח dem. praf. מִקְרַח ut mortarium unguenti : Bu. Conc. ut pigmentum : Av. מִקְרַח mare reddit simile cacabo seplasiarii, aut coctura, &c. ut supra ex Coc. Et mare disponit ut mortarium unguentarii, Jun. In loco etiam cit. ad hiph. viz. Ezech. 24. 10. venit hoc No. cum dem. praf. fic : Et conficere fac מִקְרַח pigmentum, Pag. &c. vide supra ad imper. hiph. Denique hinc etiam No. cum heemant, ab initio & in forma cum duplici pathach, ob gutturalem cheth, pro duplici sægol, more talium, ante thau in fine, fic : מִקְרַח f. unguentum : Pag. Bu. Confectio pigmentorum : Av. Coctio, temperatio : Coc. Prout occ. hoc No. in hac forma simpliciter & cum dem. & praf. ut sequitur. מִקְרַח unguentum, Exod. 30. 25. מִקְרַח idem, 1 Chron. 9. 30. מִקְרַח unguento, 2 Chron. 16. 14.

Rad. 86. **רָקַם** est, acu pingere, sen intexere varia fila, diversorumque colorum: vulgò apud nos dicitur recamare, quod verbum Hebræo quadrat. Hæc ars ut inquit Plinius in Phrygia inventa est. Unde lib. 10. sic scribit, Pictas vestes jam apud Homerum fuisse video: unde natæ triumphales. Acu facere id Phryges invenerunt. Ideoque Phrygiones appellati sunt. Pag. Quibusdam placet verbum hoc vertere per, variegare: est enim varias figuras multis coloribus effigiare, ut acupictores solent varietate distinguere. Broder vernaculè & Ouurer, texturà, viz. vel acu Merc. Acupingere, arte scilicet vel opere Phrygionico: Bu. Lex. Acu pinxit, &c. unde vestes acupictæ, five Phrygianæ, sunt quæ filis aureis inter contextæ, &c. ut Pag. & Merc. Est autem **רָקַם** cogn. cum **רָקַם**, i.e. variis nervis obduxit carnem, distendit carnem pelle obductâ, &c. Hinc est Gallicum recamare: i.e. acupingere discoloria seu Phrygonica vestimenta, &c. Av. Prout occ. hoc verbum in part. ben. kal. (acupingens; seu part. loco nominis, acupictor, Phrygianus, &c. Bu. Lex.) f. a. simpl. & cum? cop. præf. **רָקַם** acupictor, Phrygio. Exod. 26. 36.. 27. 16.. 36.. 37.. 28. 39.. 38. 18. 39. 29. **רָקַם** & acupictor, Exod. 35. 35.. 38. 23. Unde in Conjug. Pual, **רָקַם** artificiosè confici, vel variegari: Bu. ma. Av. Prout occ. in præf. pual, i. f. sic, Psal. 129. 15. **רָקַם** variis membris formatus sum, (instar scilicet vestis Phrygonicæ;) in inferioribus terræ; i.e. in utero, quæ est ut pars inferior terræ. Unde R. D. in l. Rad. Assimulat opus creationis, seu formationis, in nervis, ossibus, carne, cute, &c. operi Phrygionico: & uterum matris comparat inferioribus terræ, quia est locus absconditus & caliginosus: & Targ. exp. Formatus sum in ventre matris meæ; Pag. Depictus, artificiosè confectus sum: Metaphora ab acupictoribus, ad formationem corporis humani, in utero materno, traducta. Bu. Lex. Variegatus, i.e. variè compactus sum, &c. i.e. variis membris & nervis distinctus sum, velut opere Phrygio effectus: Av. Variegatus, seu variè contextus sum &c. Coc. (Ex quo factus sum, in abdito: i.e. in matris utero;) artificiosè confectus, (velut) in imis partibus terræ; i.e. mirificentissimè, supra omnem humanam facultatem & artificium: Jun. Atque inde ex hac rad. **רָקַם** est i. No. **רָקַם**, vestis diversorum colorum aut Phrygiata, vulgò recamata, plumaria. polymitaria, Pag. quasi variegaturam dicas, Broderie vernaculè; Naturalem autem & artificialem denotat: ut habes de varietate plumarum, Ezech. 17. 3. & metaph. de varietate membrorum hominis in prima conformatione in utero, Psal. 139. Merc. **רָקַם** est, acupictum, opus Phrygionicum; Bu. Lex. vestis diversorum colorum, & auro intertexta: quam nos Phrygianam vocamus; alii, Polymitam. Galli, recamatam: vestis variegata; Av. variegatum opus; 70. **רָקַם** **רָקַם** **רָקַם**: Cocc. Prout occ. hæc absol. forma f. f. simpl. & cum? cop. **רָקַם** dem. & **רָקַם** præf. ut seq. **רָקַם** opus Phrygionicum, Jud. 5. 30. Ezech. 16. 10. **רָקַם** & op. phrygion. i. Chron. 29. 2. Ezech. 16. 13. 27. 16. 24. **רָקַם** varietas phrygonica, Ezech. 17. 3. **רָקַם** cum phrygiano op. Ezech. 27. 7. Item, in forma f. f. const. **רָקַם**, occ. cum **רָקַם**. Aff. loco seq. **רָקַם** Operis Phrygonici ipsorum, Ezech. 26. 16. Et in forma duali f. significat quasi bis Phrygionicum, h.e. utraque parte figuratum; Bu. Lex. vel, duæ vestes. Phrygioni-

cæ: Pag. vel, tinctura, aut color variegatorum: duplicium scilicet, ubi, nimirum, sit variegatio utrinque par: vel duplici ratione, ut in acupictis fit: Merc. Cev. vestis utrinque acupicta: Av. color elegantissimè variegatus: vel utrinque pictus; Coc prout occ. hæc forma dualis loco seq. **רָקַם** Opus Phryg. duplex. Jud. 5. 30. sed occ etiam forma f. f. const. cum **רָקַם**. Aff. sic, **רָקַם** Operis Phrygonici tui, Ezech. 16. 18. Item, 2. hinc etiam no. quati a f. f. **רָקַם** idem cum præced. vestis acupicta, opus Phrygionicum, &c. in forma pl. f. cum? præf. loco sequente, **רָקַם** in Phrygioniciis, Psal. 45. 15.

Rad 87. **רָקַע** est, expandere, extendere; Pag. ducere, distendere, & distendendo rem prius fluidam ac raram continuare (juxta quosdam) & confirmare, in latum extendendo: ut æs alioquin fluidum, dum liquefit, in latum condensando distenditur, aut res ejusmodi raræ & fluidæ. Hinc **רָקַע**, Græci verterunt **σπέρμα** firmamentum, quod alioqui sonat propriè extensionem, i.e. rem expansam, quæ compacta, firma est, & stabilis. Est aer, ut exponit A. E. & vertit Targum Hierosolymitanum, corpus scilicet diductum, rarum & expansum. Aere certe nihil mollius, & fluidius, quem tamen Deus insignis artifex ita consolidavit. ut quovis ære & adamante sit durabilior: nec motus velocitate consumatur, ut pernicitate. Sed plerique cum nostris, firmamentum, i.e. coelum ipsum ubi sunt fixæ stellæ intelligunt. Ego, cum Hebræis, hoc nomine & cælum & aerem contineri puto, utrumque corpus rarum & expansum: quòd **רָקַע** propriè sit cælum illud superius, ubi sunt stellæ: etsi ejus nomen etiam aeri inferiori, ut est apud Mosen, postea donatum sit. Hic ergo aliter quàm plerique sentio, qui hanc vocem de cælo tantum supero dici volunt, etsi ipsi quoque fateantur differe à cælo, ut totum à parte. quia cæli nomen de unoquoque etiam horizonte dicatur. Merc. Isa. 40. 5. **רָקַע** extendens terram quasidicat, qui aptavit extensionem seu superficiem ejus, ut essent super eam germina. Quidam opponunt hoc verbum verbo **רָקַע**, quod est continuum & expansum dirumpere, seu dilacerare. Ezech. 25. 6. Pro eo quòd **רָקַע** plausisti tu manu, **רָקַע** & extendere te (i.e. quòd extendisti distendisti, & conculcasti tu) pede: scilicet terram, aut lutum quod calcabas: est Makor, in quo Resch est cum pathach, quia jungitur Infinitivo eorundem punctorum: juxta R. D. Ezech. 6. 11. Percute manu tua, **רָקַע** & extende pede tuo: lutum scilicet. ut quidam volunt, vel pulverem, ut hîc habes. Sic sumitur & 25. 6. **רָקַע** & quòd alliseris, seu percusseris, aut calcaris, pede: i.e. saltaris præ lætitia. Infin. cum affixo. Hieron. Et allide, R. D. percute pede tuo: quia percute terram pede, est ac si extenderetur illud quod est sub illo, h. e. terra. Idem scribit R. Sal. Percute pede tuo super terram. Pag. Merc. Cev. **רָקַע** expandit, dispanit, extendit, diduxit: item, plausit, percussit; locutione ab iis deductâ, quæ tundendo & percutiendo distenduntur; ut pavimenta lutea. Bu. Lex. Est, mallei pulsu ducere in longum & latum; extendere. Unde phrasîs plaudendi pede, vel supplaudendi pedem, notat morem eorum qui pavimentum stipare volunt; vel qui dispanendo, h. e. quasi calcando complanant. Coc. Est cogn. cum **רָקַע** dirupit, nam expandendo facile

facile diffrumpitur vestis. Hinc $\delta\epsilon\sigma\epsilon\gamma\mu\alpha$ extendo, $\delta\rho\epsilon\kappa\tau\delta\varsigma$ extensus: item $\epsilon\pi\epsilon\lambda\iota\kappa\omega$, $\epsilon\pi\epsilon\kappa\omega$, & $\epsilon\pi\iota\kappa\omega$ scindo, feco, &c. Av. Occurrit autem hoc verbum in part. ben. kal pro plena forma f. m. רָפַץ quasi contractè cum pathach tantum in ult. simpl. & cum ל præf. רָפַץ extendens, Isa. 42. 5. 44. 24. רָפַץ expandentem, Psalm. 136. 6. In infin kal simplex forma esset רָפַץ , & cum aff. vel chirek esset pro scheva ab initio, vel cholem cum scheva transponi deberet & cholem mutari in kam. chat. sic, רָפַץ , sed pro eo habet pathach, ut suprâ ex Merc. prout occ. cum ל cop. præf. & ל aff. loco seq. רָפַץ & calcare, plaudere te, Ezech. 25. 6. Et in imper. kal f. m. occ. cum ל cop. præf. sic: רָפַץ & plaudere, Ezech. 6. 11. In fut. kal, à 3. f. m. רָפַץ vel רָפַץ , occ. in 1. f. cum ל aff. loco seq. רָפַץ expando eos, 2 Sam. 22. 43. In piel רָפַץ , vel contractè רָפַץ diduxit, expandit, distendit: Bu. Lex. Av. Idem cum kal: Coc. prout occ. juxta quosdam in infin. piel, à simplice forma רָפַץ , cum ל cop. præf. & ל aff. sed absque dagech in 2. rad. koph (prout sæpè dagech excidit è literis schevatis,) sic: Ezech. 25. 6. (Propter plaudere te manu) רָפַץ & distendere te pede: Av. qui solus hoc sumit pro infin. piel, reliqui verò pro infin. kal: vide ibi paulò antè. Item occ. etiam fut. piel 3. f. m. (à simplice forma רָפַץ , vel רָפַץ , extendet, &c.) cum ל aff. ut & in 3. pl. m. cum ל conv. præf. simpl. & cum ל aff. ut seq. רָפַץ expandit illud, Isa. 41. 19. רָפַץ & extenderunt, Exod. 30. 2. רָפַץ & extenderunt ea. Num. 16. 30. In pual רָפַץ diducit, diductus, vel expansus est, &c. Prout occ. in part. pual f. m. loco seq. רָפַץ extensum, Jer. 10. 9. In hiphil רָפַץ expandit, fecit distendere. extendit. Av. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. רָפַץ extendet, &c. in 2. f. m. simpl. loco seq. רָפַץ expandes, Job. 37. 18. Atque inde ex hac rad. רָפַץ est 1. no. רָפַץ m. extensio, diductio, &c. Pag. unde in absol. forma pl. m. רָפַץ extensiones seu diductiones: ut laminarum, seu bractearum: Av. i. e. laminæ seu bractæ extensæ & diductæ: Merc. Prout occ. in forma pl. m. conftr. loco seq. רָפַץ extensiones, Num. 16. 38. Item 2. hinc etiam no. רָפַץ m. coelum, sive firmamentum: ita dictum, quòd est expansum, & extensum super terram: Pag. De hoc no. initio radicis dixi: sonat diductionem, expansionem: vel expansile, ductile, &c. Merc. Expansum, cæli scilicet in latum diductio & extensio, quod Græci dixerunt $\sigma\tau\epsilon\phi\epsilon\omega\mu\alpha$, & Latini firmamentum: Bu. Lex. firmamentum coeli expansum, coelum extensum, extensio seu diductio cæli: Av. expansum. 70. $\sigma\tau\epsilon\phi\epsilon\omega\mu\alpha$; sed potius, $\epsilon\pi\iota\tau\alpha\sigma\mu\alpha$, vel $\epsilon\pi\iota\tau\epsilon\tau\alpha\sigma\mu\alpha$: corpus subtile, quod est supra terram & aquam, in quo aves volant, nubes feruntur, meteora sunt, stellæ conspiciuntur, & quicquid supra stellas est. Cocc. prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum ל & ל pro ל dem. præf. ut & in f. m. conftr. (cum scheva pro kamets sub resch) simpl. & cum ל præf. ut seq. רָפַץ expansum, firmamentum, Gen. 1. 6. Ezech. 1. 22. רָפַץ expansum, Gen. 1. 4. Psalm. 19. 2. Ezech. 1. 23. 10. 1. Dan. 12. 3. רָפַץ expansum, Gen. 1. 7. 8. Ezech. 1. 25. 26. רָפַץ expansum, Gen. 1. 20. רָפַץ in expanso, Gen. 1. 14. 15. 17. Psal. 150. 1.

Rad. 38. פָּרַשׁ est, pauperare, depauperare, & in Pual pauperari: Pag. Convenit prorsus cum פָּרַשׁ, nisi quod in pual tantum semel occurrit: nam Poel & hithpael, seu hithpoel פָּרַשׁ esse etiam possunt: Merc. Depauperatus est, attenuatus est: idem quod פָּרַשׁ eguit, pauper fuit, &c. & cogn. cum פָּרַשׁ possedit: significat enim pauperem possessione, qui caret hereditate & possessione, vel, qui ab alio possidetur. Hinc פָּרַשׁ pauper, mendicus. Av. In pual פָּרַשׁ depauperari: Bu. Lex. ad inopiam redactus est: Av. prout occ. in præt. pual, 1. pl. Mal. 1. 4. פָּרַשְׁנִי pauperati seu depauperati sumus; Pag. Bu. &c. vide fut. Poel פָּרַשׁ pauperabit, Jer. 5. 17. & part. hithpoel מְפָרֵשׁ pauperem se-præ-se-ferens, i.e. offendens, Prov. 13. 17. suprà in rad. פָּרַשׁ: Bu. Lex. Cocc. Av. ubi paupertatis significatum collocatur: Bu. Conc. Hic autem in Bu. Conc. solum ponitur no. (ab hac rad. פָּרַשׁ derivatum cum פָּרַשׁ heemant. viz.) מְפָרֵשׁ m. Tharsis: Tharsus: quod est nomen lapidis pretiosi, cujus color declinat ad colorem hyacinthi; juxta R.D. Pag. Alii volunt esse lapidem cærulei coloris, qui vulgò Turcicus dicatur, non absonante nomine, idque à mari, quod ita generaliter appellatur, altum scilicet & magnum, vel internum, vel externum, in quo eunt magnæ naves. Nomen enim פָּרַשׁ, etiam lacus & stagna & minores qualis æque aquarum collectiones significat. Alii mare à lapide dictum putant, quod ejus cæruleum colorem referat. Sed hoc nomine propriè Tarsus primùm dicta est, Cilicia urbs, ortu Pauli Apostoli clara, nomen nacta à Tarsis filio Javan, nepotis Noë ex Japheth. Unde quia illic erat portus totius Orientis celeberrimus, è quo in Africam, Indiam, & procul distitas regiones navigabatur, factum est ut mare magnum hoc nomine designatum fuerit; Merc. Occurrit autem hoc no. simpl. & cum פָּרַשׁ locali add. ut & cum פָּרַשׁ & מְפָרֵשׁ præf. ut seq. פָּרַשׁ־מְפָרֵשׁ Tharsis: Tharsus, Exod. 28. 20. 29. 13. 1 Reg. 22. 49. 2 Chron. 9. 21. 20. 35. 37. Psal. 48. 8. 72. 10. Isa. 2. 16. 23. 1. 14. 6. 9. Ezech. 1. 16. 10. 9. 27. 12. 25. 28. 13. 38. 13. Jon. 1. 3. תַּרְשִׁישִׁי Tharfum Jon. 1. 3. 4. 2. תַּרְשִׁישִׁי Tharfico lapide, Cant. 5. 14. מְפָרֵשׁ־תַּרְשִׁישִׁי de Tharsis, Jer. 10. 9. תַּרְשִׁישִׁי sicut lapis Tharsus, Dan. 10. 6. In Gen. 10. 4. ubi legitur Elisa וְתַרְשִׁישִׁי & Tarsis: est nomen gentis de cujus nomine fortasse dictus est locus ille, de quo R.D. in lib. rad. loquitur: cum dicit Tarsis esse nomen gentis & loci. 2 Chron. 9. 21. Quia naves regis ibant תַּרְשִׁישִׁי (in) Tarsis: idem 2. 36. Confer Ps. 48. 8. Joan. 1. 3. & Ezech. 27. 12. Cev. Pag. תַּרְשִׁישִׁי Tarsis, est nomen viri. ex filiis Javan, Gen. 10. 4. Notat & terram posterorum ejus, Psal. 72. 10. מַלְכֵי תַּרְשִׁישִׁי reges Tarsis, Jer. 10. 9. כֶּסֶף מִתַּרְשִׁישִׁי & יָבוֹא argentum exanfum à Tarsis affertur. Confer Ezech. 27. 12. Bochartus conjectat, Hispaniæ partem notari Sed & aliam Tarsis fuisse circa Taprobanam. 1 Reg. 10. 22. אֶת־תַּרְשִׁישִׁי לְמַלְכֵּי בְּיָם Classis Tarsis fuit Regi in mari, cum classe Hiram. Semel triennio veniebat Classis Tarsis afferens aurum & argentum. Pro quo 2 Chron. 9. 21. אֶת־תַּרְשִׁישִׁי וְהַלְּוָה תַּרְשִׁישִׁי 1 Reg. 22. 49. Jofaphat fecit אֶת־תַּרְשִׁישִׁי naves Tarsis, ut irent versus Ophir. Parabantur hæ naves in mari rubro, apud Ezioggeber. 2 Chro. 20. 36. לִלְכָּת תַּרְשִׁישִׁי & 37. לִלְכָּת אֶת־תַּרְשִׁישִׁי לְבָרוּחַ תַּרְשִׁישִׁי, Jon. 1. 3. אֶת־תַּרְשִׁישִׁי לְבָרוּחַ תַּרְשִׁישִׁי ut iret cum ipsi Tar sisam

Tarfisam. Is Joppe solvit. Quidam volunt, iter hoc fuisse circa Africam. Chaldaus certe alicubi pro תרפיש dicit תרפיש. Isa. 2. 16. וְעַל כָּל- & super omnes naves Tarfis, h. e. naves magnas, in mare magnum euntes. Videntur qui navigarent per mare magnum, dicti fuisse ire Tarfisam. Quemadmodum hoc tempore omnes terras novas & longinquas Indiam nuncupamus. Isa. 60. 9. Me insulae expectabunt, & naves Tarfis primae, ut advehant filios tuos a longinquo, argentum eorum & aurum eorum cum ipsis. Psal. 72. 10. Reges Tarfis & insularum, munus referent. Isa. 23. 1. Ejulate naves Tarfis, v. 6. Transite Tarfis, v. 10. Apud filiam Tarfis non est cingulum amplius. In his aenigma est. Est & gemmae nomen, Exod. 28. 20. Cant. 5. 14. Dan. 10. 6. Nos potius Sardonychem intelligimus, quam beryllum thalassium cum Junio, vel Chrysolithum, aliamve gemmam. Nam corpus sanum & unguis in pulchro corpore cum ea comparatur: Cocc.

Rad. 80. רטם: inde No. רטם in facultas, potestas, licentia: (pro quo R. R. dicunt רטם: Bu. Lex.) praeceptum, iussio, Pag. Bu. רטם indulgentia, venia, permissio, &c. ut Pag. Est a verbo inusit. רטם indulget, dedit facultatem. Hinc פסוקינן facultas, פסוקינן indulgeo. otior: פסוקינן, הניסות פסוקינן. Av. 70. פסוקינן, פסוקינן, sed רטם est פסוקינן potestas. Av. 70. פסוקינן, פסוקינן, hoc no. cum רטם praef. sic, Ezr. 3. 2. Et dederunt argentum &c. רטם secundum praeceptum Cores i. e. Cyri, regis Paras, i. e. Perfarum, &c. Pag. Secundum indulgentiam Cores; Av. Secundum potestatem, (quam dederat) Cyrus, &c. Cocc. Secundum facultatem a Cyro rege Persidis, ipsis datam: Hebr. Cyri regis Persidis erga eos. Jun. Kimchi in hoc nomine scribit רטם per kamets, monetque sic appellari regnum a ראש capite, licet sine Aleph: nam & rex dicitur ראש caput, illo loco ראש פסוקינן ponamus caput, Num. 14. 4. Sed videtur radix omnino רטם, qua Doctores utuntur. Vide Eliam in Tisb. Quidam censent vocem esse Persicam, רטם, & regimen רטם, semel duntaxat in Scriptura. Honoris causa discessuri Judaei, vel aliquid operis facturi, vel quippiam dicturi, veniam precantes praefari solent, בראשיתך cum licentia tua, pace tua, &c. vel sic, בראשיתך, seu השרה, vel בראשיתך quod nos dicimus, cum favore vel gratia Dei. Nihil necesse est, cum nonnullis, inter quadrata reponere quemadmodum nec רטם in radice sequente: Mer. Cev.

Rad. 90. רטם est signare, notare, imprimere, Pag. Est proprie Chald. רטם, exaravit: signavit; configuravit; Bu. Lex. Cocc. Sermone habuit, sermocinatus est, sermone decisivo aliquid notavit, sermone habito aliquid ratificavit, sermocinando decrevit. Hinc per Metath. sermo sermocinor &c. Av. Occurrit autem Hebraice tantum part. paul. kal. f. m. cum רטם dem. praef. sic, Dan. 10. 21. Indicabo tibi את-השרה quod signatum est בראשיתך in Scriptura veritatis: i. e. vera. Pag. Est paul: non nomen, ut quidam exp. pro signatura; Merc. Hieron. Quod expressum est; Pag. Exaratum: Bu. Quod sermocinatione ratificatum est, &c. i. e. indicabo tibi decretum Dei. 70. ενταραγματισεν. Av. 70. indicabo tibi quod exaratum est in scripto veritatis: Cocc. Sic in Pehil ex Peal, Chald. Dan. 5. 25. Scriptura quae רטם signata: seu exarata, aut descripta,

ta, &c. unde & רטם & רטם Chald. signum, nota, impressio. Pag. Sed indicabo tibi quod exaratum est in Scripto verissimo: Hebr. veritatis: h. e. jam vero transibo ad singularem aliquam explicationem eorum, quae modo dicta sunt, prout relata est in consilium Dei; quod cum scripto verissimo comparatur ex usu forensi; Jun.

Rad. 91. רטם est, impium seu improbum esse; impie agere: condemnare: pavere; inquietum esse: improbe agere, facere, vel se gerere: Pag. Bu. Lex. impius seu improbus fuit; impie defecit. Est cogn. cum רטם commotus est: nam impii moventur subito, & sunt inconstantes, atque illorum animus semper trepidat, juxta illud Isa. 48. Non est pax impiis: & cogn. etiam est cum רטם dives fuit: nam impii comparant sibi opes, quibus confidunt. Isa. 52. Et dedit impios sepulchrum suum, & divitem in mortem ejus. Av. 70. reddunt hoc verbum per רטם, ἀνομιαν: injustum, improbum esse vel fieri, improbe agere. Cocc. Ultima significatio, viz. inquietum esse, genuina est hujus radices significatio, ut vicina sit voci transpositae רטם. Sed intransitive semper in kal. Malim Latine dicere improbum esse. Improbi nunquam conquiescunt: quod etiam respicit Isaiam, eos mari agitato & propulso afflicto, comparans. Chaldaus per רטם reum, & fontem esse reddit. Opponitur autem verbo רטם justum esse & infontem. Et sunt saepe verba forensia, ut in רטם dictum est. Dubus locis cum Mem construitur, 2 Sam. 22. & Psal. 18. ubi est idem canticum, quasi dicas improbe deficiere a Deo. Nam ad Deum fere refertur, etsi homini aptari queat. Alioquin cum Beth construerem, ut synonyma verba, רטם peccavit, פשע, & ejusmodi, etsi exemplum non succurrat. Absolutè enim poni solet. Merc. Occurrit autem hæc Rad. רטם frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In præf. kal. 1. f. simpl. sed 1. pl. simpl. & cum 1. cop. praef. habet kamets ob pausam, pro pathach penult. in utroque: sic, רטם impius fui, impie egi, 2 Sam. 22. 22. Job. 10. 15. Psal. 18. 22. רטם improbe egimus, 1 Reg. 8. 47. Dan. 9. 15. רטם & improbe egimus, 2 Chron. 6. 37. In fut. kal. a 3. f. m. רטם: occ. in 1. f. cum kamets etiam, ob pausam, pro pathach in ult. sed in 2. f. cum pathach in ult. extra pausam; sic, רטם improbus ero. Job. 9. 29. 10. 7. רטם improbus sis, Ecc. 7. 17. In hiphil, רטם improbum fecit, seu pronunciavit, improbavit: damnavit, condemnavit: & interdum, improbe agere: item, inquietavit, exagitavit: Bu. Lex. impie, improbe egit, seu fecit: & cum Accus. est pronunciare impium, condemnare aliquem tanquam impium: Av. In hiphil, est 1. intransit. improbe egit: ut 2 Chron. 20. 35. & Dan. 12. 10. Et impie agent improbi. Confer Apoc. 22. 1. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω. Vide & 2 Chron. 22. 3. & Job. 34. 12. Deus non agit improbe: h. e. præter regulas justitiae. Item, 2. ut transit. est contrarium רטם, κατὰ δίκην; κατὰ δίκην, κατὰ δίκην; declarare injustum, condemnare. ut Deut. 25. 1. Prov. 17. 15. Psal. 37. 33. Dan. 11. 32. &c. Cocc. Occurrit autem hæc Conjug. Hiphil Ordine Conc. sic; In præf. hiph. 3. f. m. simpl. sed in 3. pl. cum 1. conv. praef. ut & in 1. pl. in pausa: cum kamets, sed extra pausam cum pathach penult. ut seq. רטם improbe egit, 2 Chron. 20. 35. & רטם & improbum pronunciabunt, Deut. 25. 1. Dan. 12. 10. רטם improbe

bè egimus, Neh. 9. 33. Psal. 106. 6. **improbe** egimus, Dan. 9. 5. Item, in part. hiph. f. m. occ. cum **י** cop. præf. ut & à forma absol. pl. m. **מְרַשְׁעִים**, occ. etiam in pl. m. conftr. cum **י** cop. præf. sic, **וּמְרַשְׁעִים** & improbum pronuncians, Prov. 17. 15. **וּמְרַשְׁעִי** & improbè agentes, Dan. 11. 32. In Infin. hiph. cum **ך** præf. est, **וּמְרַשְׁעִי** ad condemnandum, 1 Reg. 8. 32. 2 Chro. 22. 3. In fut. hiph. 2. f. m. occ. simpl. & cum **י** aff. sed 2. f. f. simpl. sic, **וּמְרַשְׁעִי** condemnabis, Job. 34. 17. **וּמְרַשְׁעִי** condemnabis me, Job. 10. 2. 40. 3. **וּמְרַשְׁעִי** condemnabis, Isa. 54. 17. Item, in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut & plenè cum jod hiph. habet **י** **וּמְרַשְׁעִי** aff. sed in 3. pl. m. simpl. & cum **י** conv. præf. at cum Nun parag. add. post kibbutz pro schurek absque præf. prout seq. **וּמְרַשְׁעִי** vel **וּמְרַשְׁעִי** improbè egit, superavit : condemnabit, 1 Sam. 14. 49. Job. 34. 12. 29. Prov. 12. 2. **וּמְרַשְׁעִי** condemnabit me, Job. 9. 20. Isa. 50. 9. **וּמְרַשְׁעִי** condemnabit te, Job. 15. 6. **וּמְרַשְׁעִי** condemnabit eum, Psal. 37. 33. **וּמְרַשְׁעִי** condemnant, Psal. 94. 21. **וּמְרַשְׁעִי** & condemnabunt, Job. 32. 3. **וּמְרַשְׁעִי** condemnabunt, Exod. 22. 9. Atque inde ex hac Rad. **רשע** sunt nomina seq. 1. No. **רשע** m. improbus, ἀρετής: Pag. Bu. impius, præfractus : Av. improbus, non justus debitor, vel malè petens, in judicio humano : in divino, non habens sui accedendi ad Deum, neque Deum glorificans ut justum est, fide : germ. ungerecht, gotlos : Belg. godtloos ; 70. ἀρετής. Sic Rom. 4. 5. ἀνομιᾶς ἐνοχός, &c. Coc. No. hoc **רשע** est, improbus : inquietus : turbator. Chaldaicè **רשע** fons, reus : damnatus. Opponitur **צדיק** : à Paulo vertitur ἀδίκος. Ex Num. 35. apud. Matth. redditur ἐνοχὸς δαυδίου reus mortis. Joan. 8. κακοποιοὺς nocens, malefactor, Prov. 4. 14. & tribus pulchrè nominis etymon explicatur, quòd ii sunt qui, malis animi perturbationibus, assidue ad malè agendum moventur. Eorum ingenium rursum & etymon, Isa. item 57. depingitur. Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu, ut seq. in forma f. m. simpl. locis seq. **רשע** improbus. impius, Gen. 18. 23. Exod. 23. 17. Num. 35. 31. 1 Reg. 8. 32. Job. 9. 24. 15. 20. 20. 29. 24. 6. 27. 13. 34. 18. 36. 5. 17. Psal. 9. 5. 17. 10. 2. 3. 4. 13. 31. 2. 12. 37. 10. 12. 21. 32. 35. 39. 2. 55. 4. 71. 4. 109. 2. 7. 112. 10. 139. 19. 140. 5. 9. Pro. 3. 33. 10. 16. 21. 25. 11. 5. 7. 8. 18. 31. 12. 12. 13. 17. 14. 32. 15. 6. 9. 16. 4. 17. 15. 23. 18. 35. 21. 10. 12. 18. 29. 24. 26. 25. 5. 26. 28. 1. 4. 15. 29. 2. 7. 27. Eccl. 7. 15. Isa. 5. 23. 11. 4. 26. 10. 58. 7. Ezech. 3. 18. 19. 13. 22. 18. 20. 23. 27. 21. 25. 33. 8. 11. 15. 19. Mic. 6. 10. Hab. 1. 4. 13. 3. 12. cui etiam forma f. m. **י** cop. est præf. sic : **וּמְרַשְׁעִי** & improbus, Job. 9. 22. Psal. 11. 5. Prov. 13. 5. Sed occ. etiam ead. forma f. m. cum **י**, ob pausam, pro **י** præf. ut & cum **י** dem. **וְהָ**, **וְהָ**, **וְהָ**, **וְהָ**, **וְהָ** (interrog.) & **י** præf. prout sequuntur, **וּמְרַשְׁעִי** idem. Ezech. 21. 3. 4. **וּמְרַשְׁעִי** improbus, Deut. 25. 1. 2. Psal. 58. 11. Prov. 5. 22. Eccl. 3. 17. Ezech. 18. 24. 33. 11. 12. **וּמְרַשְׁעִי** & improbus, Ezech. 18. 21. **וּמְרַשְׁעִי** sicut improbus, Job. 27. 7. **וּמְרַשְׁעִי** idem, Gen. 48. 25. **וּמְרַשְׁעִי** improbo, improbum, 2 Chro. 6. 23. Pro. 9. 7. 24. 24. Isa. 3. 11. Mal. 3. 18. **וּמְרַשְׁעִי** idem, Exod. 2. 13. Psal. 32. 10. 36. 2. 94. 13. Eccl. 8. 13. Ezech. 3. 18. 33. 8. 14. **וּמְרַשְׁעִי** & improbo, Psal. 50. 16. Eccl. 9. 2. **וּמְרַשְׁעִי** num improbo, 2 Chron. 19. 2.

מְרַשְׁעִי ab improbo, Psal. 17. 13. item in absol. forma pl. m. frequens est, & occ. simpl. locis seq. **וּמְרַשְׁעִי** improbi, 1 Sam. 4. 11. Job. 3. 16. 8. 22. 10. 3. 11. 2. 16. 11. 18. 5. 20. 5. 21. 7. 16. 17. 28. 22. 18. 34. 26. 38. 13. 40. 12. Psal. 1. 1. 5. 6. 3. 8. 7. 10. 9. 18. 11. 6. 12. 9. 17. 9. 26. 5. 28. 3. 31. 18. 36. 12. 37. 14. 16. 17. 20. 28. 34. 38. 58. 4. 68. 3. 73. 3. 12. 75. 11. 82. 2. 4. 91. 8. 92. 8. 94. 3. 97. 10. 106. 18. 112. 10. 119. 61. 95. 110. 129. 4. 141. 10. 146. 9. 147. 6. Pro. 3. 25. 4. 14. 19. 10. 3. 6. 7. 11. 20. 27. 28. 32. 11. 10. 11. 23. 12. 5. 6. 7. 10. 26. 13. 9. 25. 14. 11. 15. 8. 28. 19. 28. 20. 26. 21. 4. 7. 12. 27. 24. 20. 28. 12. 28. 29. 12. 16. Eccl. 8. 10. 14. Isa. 13. 11. 14. 5. 53. 9. Jer. 5. 26. 12. 1. 23. 19. 30. 22. 21. 25. Dan. 12. 10. Mal. 3. 21. Cui etiam absol. forma pl. m. **י**, **וְהָ**, **וְהָ**, **וְהָ**, **וְהָ** & **י** sunt præf. ut seq. **וּמְרַשְׁעִי** & improbi, 1 Sam. 2. 9. Psal. 104. 35. Prov. 2. 22. 10. 30. 12. 21. 14. 19. 24. 16. **וּמְרַשְׁעִי** improbi. Exod. 9. 27. Num. 16. 26. Psal. 1. 4. 11. 2. 14. 5. 20. Eccl. 8. 14. Jer. 25. 31. Zeph. 1. 3. **וּמְרַשְׁעִי** & improbi, Isa. 47. 20. **וּמְרַשְׁעִי** in improbos, Prov. 24. 19. **וּמְרַשְׁעִי** improbis, Isa. 48. 22. 57. 21. **וּמְרַשְׁעִי** & improbis, Ps. 75. 8. **וּמְרַשְׁעִי** ab improbis, 1 Sam. 24. 13. Job. 38. 15. Psal. 37. 40. 119. 5. 15. 15. 29. Item in forma pl. m. conftr. occ. simpl. & cum **י** præf. sic : **וּמְרַשְׁעִי** improbi, Psal. 75. 9. 101. 8. 119. 119. **וּמְרַשְׁעִי** & improbis, Ezech. 7. 21. item occ. etiam hoc no. in forma f. f. pro impia, præfracta : Av. cum **י** dem. præf. sic : **וּמְרַשְׁעִי** improba, Ezech. 7. 18. 19. Deinde 2. hinc etiam No. **רשע** m. impietas improbitas : Pag. Bu. Av. 70. ἀνομία, ἀνομία : improbitas : damnabilitas, damnabile factum : Coc. Prout occ. hæc forma f. m. simpl. locis seq. **רשע** improbitas, 1 Sam. 4. 13. Job. 3. 8. Psal. 5. 5. 45. 8. 84. 11. Prov. 4. 17. 5. 6. 10. 2. 16. 12. Eccl. 7. 25. 8. 8. Isa. 58. 4. 5. Ezech. 7. 11. Hof. 10. 13. Mic. 6. 10. 11. sed cum **י** dem. præf. extra pausam occ. cum s'agol, sed in pausâ cum kamets penult. sic : **וּמְרַשְׁעִי** improbitas, Psal. 25. 3. Eccl. 7. 16. **וּמְרַשְׁעִי** idem, Eccl. 3. 17. sed cum **י** & **י** præf. occ. extra pausam cum s'agol penult. sic : **וּמְרַשְׁעִי** per improbitatem in improbitate, Psal. 141. 4. Prov. 19. 3. **וּמְרַשְׁעִי** improbitas, Job. 34. 10. cum affixis hoc No. (pro more talium) prius s'agol mutat in chirek, & alterum in s'cheva : ut cum **י**, **י**, **י** aff. simpl. sed cum **י** aff. simpl. & cum **י** & **י** præf. ut seq. **וּמְרַשְׁעִי** improbitatem nostram, Jer. 14. 20. **וּמְרַשְׁעִי** improbitas tua, Job. 35. 8. **וּמְרַשְׁעִי** improbitatem ejus, Deut. 9. 27. **וּמְרַשְׁעִי** ab improbitate sua, Ezech. 31. 11. 33. 12. item 3. hinc etiam No. **וּמְרַשְׁעִי** f. idem cum præced. impietas, improbitas : Pag. Bu. &c. Prout occ. in absol. forma f. f. simpl. & cum **י** cop. **י** dem. & **י** præf. ut seq. **וּמְרַשְׁעִי** & improbitas, Isa. 9. 18. Mal. 1. 4. 3. 15. 19. **וּמְרַשְׁעִי** & improbit. Prov. 13. 6. **וּמְרַשְׁעִי** improbit. Zach. 5. 8. **וּמְרַשְׁעִי** in improbit. Ezech. 4. 6. item in forma f. f. conftr. cum **י**, **י**, & **י** præf. cui etiam forma f. est aff. simpl. & cum **י** & **י** præf. ut seq. **וּמְרַשְׁעִי** & improbitas, Ezech. 18. 20. 33. 12. **וּמְרַשְׁעִי** propter improbitatem, Deut. 9. 5. **וּמְרַשְׁעִי** & propter improbitatem, Deut. 9. 4. **וּמְרַשְׁעִי** pro improbitate ejus, Deut. 25. 2. **וּמְרַשְׁעִי** & in improbitate sua, Prov. 11. 5. **וּמְרַשְׁעִי** ab improbitate sua, Ezech. 18. 25. 33.

19. Item, 4. hinc etiam No. cum העמאנט heemant, & in forma cum duplici pathach ante Thau in fine: viz. מִרְשָׁע f. impia improba; Pag. Bu. improbè se gerens; habet enim vim participii: Bu. Lex. impietas: est nomen abstractum sed per Auxefin ponitur pro Concreto: Av. occ. cum ה dem. præf. sic, 2 Chron. 24. 7. Quia Hathalyahu הַמִּרְשָׁעִי impia, & c. Pag. Nam Athaliah, impietas ipsa i.e. impia ista: Av. Athaliah improbitas: q. d. הַפָּגָוָה הַמִּרְשָׁעִי . Ferr. la mala. הַמִּרְשָׁעִי vel, $\text{הַכַּתְלָהּ$ הַמִּרְשָׁעִי . Cocc. Hathaliah enim improbiissime se gerente, & c. Jun. Improb; vel improbè corrupta: vel scil. ut part. vel, ut No. utrumlibet enim esse potest, juxta R. D. cuius similia habes in בְּרִל מִשְׁל & שָׁחָה ; Cev. Loci autem varii, ad hanc Rad. pertinentes, ulterius veniunt explicandi: ut locus ille 1. cit. in Conc. 2 Sam. 2. 22. $\text{וְלֹא רָשָׁעִי מֵאֵלֹהֵי$. Et non impiè egi à Deo meo: sic 70. & Hieron. & R. D. exp. Non feci impiè, & superbe, ut exirem de viis Domini. Targ. Et non ambulavi in impietate. Aut impiè coram Deo meo. Idem Pf. 18. 2. Pag. Et non impius fui seu impiè egi: Bu. Conc. neque improbe egi à Deo meo: i.e. defeci. vel averti me, per improbitatem, à Deo meo. Nam, $\text{הַרְשָׁעָה הַזֶּה הָיָה מְרַבֵּר הָרָאוּ וְהַעֲדָה הַהִלִּיכָה}$ הרשע הוא הנשייה מרבר הראוי והעדה ההלכה i.e. improbitas est declinatio ab eo quod decet & justum est: sed probitas est incessus in via recta & convenienti: ut scribit hic R. Levi: Bu. Lex. Et non impius defeci à Deo meo: $\text{הַרְשָׁעָה הַזֶּה הָיָה מְרַבֵּר הָרָאוּ וְהַעֲדָה הַהִלִּיכָה}$ Av. Et non sum improbus factus à Deo meo: i.e. Non defessi à iustitia Dei mei: Cocc. Neque improbè averti me à Deo meo: Jun. In kal etiam est pavere: occupare se: inquietum esse: vagari: ut Eccl. 7. 18. $\text{אַל תִּרְבֶּה הָרָשָׁע הָרַבֵּה}$ Ne paveas multum: vel, ne occupes te multum, scil. in negotiis mundanis. Aut, ne distrahas te multum, né inquietes te multum, né vageris multum. Hieron. Ne impiè agas multum. Idem 70. R. D. Ne vaces multum negotiis hujus mundi, sed tene medium. R. Sal. Ne & c. Paululum impiè egisti, ne addas, ut impiè agas. A. E. Ne occupes te in negotiis mundi multum, sed solum, quatenus, vel quantum, sufficit tibi. Pag. Ne sis impius immodicè. $\text{הַרְשָׁעָה הַזֶּה הָיָה מְרַבֵּר הָרָאוּ וְהַעֲדָה הַהִלִּיכָה}$ Av. Ne injustè agas nimium, & ne sis stultus: i.e. Ne libertate tuà abutaris, assimilatus hominibus hujus seculi: ita ut etiam insipiens fias: quemadmodum non est consultum, ut quis nimis justus sit, non utens suà libertate, quasi non liceat ea facere, quæ homines alii sine reprehensione faciunt; Cocc. Ne improbus sis nimium, nimirum judicio tuo, ut superiore versu, (cujus hic est antithetos) Ne esto justus nimium; Hebr. multum; i.e. temperato judicio tuo, ne aut plus æquo tibi tribuas, quod capitale est; aut plus æquo te abicias, quod desperantis est. Jun. Et in hiphil, 2 Chro. 20. 35. Ipse הַרְשָׁעִי impiè egit faciendo, aut ut faceret, Pag. Quidam putant Paulum ad Titum, hanc phrasin imitatum, ubi ait, & ad omne opus bonum reprob. Est autem in hiphil. idem pene quod in kal, improbè agere: Szpè, improbum pronunciare, condemnare. Chaldaus vertit per verbum הִרְשָׁעָה Paulus ad Rom. 8. per κατακρίνειν , alludens ad locum, Isa. 10. Sic Mat. 12. utrumque verbum contrarium ponitur, & postea de Ninivitis, Quidam putant hoc verbum interdum Deo, vel judici sententiam exequenti, tribui: ut sit, non jure, sed facto, condemnare, punire,

pænas sumere: sicut exponunt, 1 Sam. 14. item, Job. 34. & Prov. 12. ut non sit culpa, sed pæna. Verum id puto subtilius esse. Quando est impiè agere, subauditur מִרְשָׁעִי opera, aut quippiam simile: in quibus, improba agere opera: Merc. לְרָשָׁעִי לְרָשָׁעִי לְרָשָׁעִי Ipse improbè egit faciendo: i.e. impiissime se gessit: Bu. Lex. Improbè egit: ut, scil. expers foederis & justitiæ Dei. $\text{הַרְשָׁעָה הַזֶּה הָיָה מְרַבֵּר הָרָאוּ וְהַעֲדָה הַהִלִּיכָה}$ Cocc. Dan. 11. 32. $\text{וְהַרְשָׁעִי בְּרִית}$ Et impiè agentes (in) pactum (h. e. pravaricatores pacti) simulare faciet blanditiis: Pag. Improbè agentes foederis, i.e. in, vel contra, fædas, Bu. Lex. potest esse vel transit. vel intransit. Et impiè agentes circa foedus, $\text{וְהַרְשָׁעִי בְּרִית}$ faciet hypocriti uti intransitivè; vel transitivè, foedus damnantes: semper enim injusti persequuntur justos, qui fædas cum Deo faciunt. Cocc. (Imponentque detestationem defolantem, i.e. militem detestandum, qui defolet magis ac magis cultum Dei, in stativis collocant: vide supra 9. 27.) nam improbè agentes in foedus (i.e. stationarium illum militem propterea Jeruschalaimis & per Judæam collocant, ut malos Apostatas foveant, & bonos crudelissimè persequantur.) contaminabit blanditiis: i.e. in hypocriti ipsorum confirmet. obduretque magis ac magis. Jun. Item, juxta quosdam, in hiphil significat etiam viriliter agere. superare: ut 1 Sam. 14. 47. Et in omnibus (ad) quæ se vertet, (pro, vertebat,) וְהַרְשָׁעִי viriliter aget, pro agebat, Vel, intrepide se gerebat, Hieron. Et quocunque se vertebat, superabat. Et sic A. E. Job. 34. 29. ubi citat hunc locum, exp. vincebat. 70. Quocunque aspicebat, salvabatur. R. D. Et quocunque se vertebat, וְהַרְשָׁעִי h. e. וְהַרְשָׁעִי וְהַרְשָׁעִי terrebat, (commovebat, inquietabat, stupefcere faciebat) & confundebat. Targ. וְהַרְשָׁעִי impiè agebat, seu peccabat, aut, si placet legere וְהַרְשָׁעִי , errare faciebat, scil. eos, quia res non succedebant inimicis ad votum. R. Levi. peccare, i.e. errare faciebat inimicos suos, & perdebant illos: juxta illud Job. 10. 2. Dico Deo. scil. meo. ne וְהַרְשָׁעִי perdas me. Vel est sensus, cum omnibus, aut contra omnes, quos aspicebat sibi facere injuriam, pugnabat. Et hoc est quod postea dixit sequenti versu, & eripuit Israel è manu diripientis eum: quia non pugnabat cum illis. nisi quia diripiebant Israel, & impios dicebant respectu sui. Pag. inquietabat: Bu. Lex. Jun. Et in omni ad quod se vertebat, præfractè agebat וְהַרְשָׁעִי Av. Quocunque se vertisset, condemnabat: h. e. pro impiis vincebat & proterebat hostes, Cocc. Item significat, facere divagari: ut Job. 34. 12. Deus non וְהַרְשָׁעִי impiè aget, (i.e. præter justitiæ regulas: Cocc.) & versu 29. Et ipse וְהַרְשָׁעִי quiescere faciet, & quis וְהַרְשָׁעִי (alias וְהַרְשָׁעִי) terrebit, aut divagari faciet, seu confundet: juxta R. D. Hieron. Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnnet? 70. Et ipse silentium præbebit, & quis condemnabit? A. E. וְהַרְשָׁעִי commovebit, (vel, conturbabit, irrequietos reddet, Merc.) i.e. vincet, seu inquietabit: ut in 1 Sam. 14. supra cit. significat enim oppositum וְהַרְשָׁעִי quiescere faciet. Tempore enim victoriæ, vel belli, commoventur, seu conturbari solent & irrequieti effici, homines: unde dicitur, Isa. 57. 20. וְהַרְשָׁעִי & impii tanquam mare impulsus, seu agitatus, quod quiescere non potest. Ac si dicas, ipse quiescere faciet: & quis inquietabit suscitando bella? & c. Pag. Ipso tranquillante.

quillante, (scil. miseros afflictos) quis inquietabit?
Bu. Lex. Jun. Item, perdere, ut Prov. 12.2. Et virum cogitationum, i.e. malas cogitationes habentem, condemnabit, aut perdet? Hieron. Qui autem confidit in cogitationibus, impiè agit. R. Himman. & virum multarum cogitationum, i.e. qui cogitat multa ad malefaciendum, perdet illum Dominus. Vel, & vir cogitationum impiè agit, aut, operabitur impietatem, vel, impia faciet opera sua. Pag. (bonum provehit benevolentia à Jehova) at virum sceleratum (Hebr. scelerum) condemnat, Jun. Psal. 1.1. לֹא אֶמְלִיץ Non ambulavit in consilium יִמְעִיץ impiorum: ubi scribit A. E. quod יִמְעִיץ sunt instabiles, qui non manent in eadem dispositione: juxta illud supra cit. Isa. 57. 20. & idcirco memoravit cum nomine יִמְעִיץ impiorum, verbum לֹא אֶמְלִיץ ambulavit. Pag. In consilio improborum, ubi A. E. scribit improbos sic dictos, quasi inquietos, qui nunquam in eadem constitutione permanent, juxta locos supra cit. Isa. 57. 20. 1 Sam. 4. 4. 7. & Job. 34. 7. ubi inquietare significat: quasi hæc sit prima verbi significatio. At hæc inquietudo potius est effectum improbitatis, siue aversionis à Deo ejusque verbo, & provenit ab eo spiritu qui eos agitavit ut à Deo declinarent; Bu. Lex. 1 Sam. 24. 14. מְרַשְׁעִים וְיָצָא רָשָׁע, Ab improbis egredietur impietas; Pag. Ab improbis proficiscitur impietas. Hoc Proverbio se purgare voluit à suspitione & nota seditionis: quod male feriat, & improbi, ac irrequieti homines, assidue seditiones & motus excitent: se talem non esse qui sese regi opponat: Hic ipsum habes nomen, quod improbitatem inquietudinem, turbationem & motum sonat: addunt quidam seditionem: Mer. ab improbis egreditur improbitas: Bu. Lex. Ab impiis egreditur impietas: i.e. suo se gladio jugulabunt. οὐδ' ἀνομιῶν ἐξελύσεται πλημμέλειαι; Av. Ab improbis exibit injustitia: i.e. injustum factum, damnable factum: Cocc. Ab improbis prodeat impietas. Jun.

Rad. 92. רָשָׁא: inde no. רָשָׁא m. quod est pruna; i. e. carbo ascensus: & per trans. ferrum sagittæ; & ægritudo calida instar prunæ, quæ citò interficit ut pestis. Pag. Rectè monet R. Sal. quicquid volitat hac voce intelligi: siue aves sint: siue scintillæ: siue sagittæ. Quidam addunt, quicquid volando adurit & inflamat. Unde & fulgetra, aut fulgura, Pf. 73. intelligi videntur, quæ volando adurant. Vicinum est radici רָשָׁא urere, & רָשָׁא est serpens ignitus & alatus. Confer & cum רָשָׁא supra. Sed hoc nomine proprie scintillam: illo prunam puto intelligi. Hæc autem vicina sunt. Sunt & qui putent, Job. 5. alludi ad רָשָׁא serpentem alatum & ignitum. Ardorem vel jacula ignita potes vertere. Ad quam vocem quidam putant Paulum alludere, ad Ephes. 5. Merc. רָשָׁא est pruna ignita, scintilla: metaph. anthrax, inflammatio vel morbus ardens: Bu. Lex. prester: cælestis flammæ genus, quæ, quicquid attingit, amburit & atterit: item nomen serpentis urentis. Cogn. cum רָשָׁא combussit: & רָשָׁא stravit pavementum foci, ubi incenditur ignis: & cum רָשָׁא examinavit per ignem. Hinc per metath. רָשָׁא prester: Av. Kimchi hoc no. in plur. רָשָׁא explicat per גְּחָלִים carbones, prunas, Cocc. Occurrit autem hoc no. in f. m. simpl. & in absol. forma pl. m. cum לְ pro לְ dem. præf. ut & in pl. m. constr. simpl. & cum

רָשָׁא Aff. ut seq. רָשָׁא lues ardens: pruna: anthrax, Deut. 32. 24. Job. 5. 7. Hab. 3. 4. רָשָׁא prunis, Psal. 78. 48. רָשָׁא scintillæ, Psal. 76. 4. Cant. 8. 6. רָשָׁא scintillæ ejus, Cant. 8. 6. De hoc autem nomine locus præcipue notandus est Deut. 32. 24. ubi, juxta quosdam, hoc no. est ægritudo, aut febris calida: sic, רָשָׁא יִבְרָאִי & comesti, seu consumpti ægritudine calida ut prunæ. Vel, & consumpti aere calido ut רָשָׁא, i.e. pruna, juxta A. E. qui etiam Hab. 3. exponit, peste. Sed R. Sal. exp. רָשָׁא dæmonibus, qui pugnauerunt cum iis; (Sic enim Metaphorice dæmones dicuntur, ob, aeream & levem naturam: quo & Paulus videtur respicere ad Ephes. 6. Merc.) quia dictum est Job. 5. 7. & filii רָשָׁא dæmonis, pro dæmonum, elevabant volatum. Sed R. D. exp. & filii prunæ, i.e. scintillæ, elevabant volatum. Sed sunt quibus filii רָשָׁא, sunt illi qui sunt digni gehennæ, i.e. merentur gehennam, qui scil. exaltantur in mundo isto. Sed hæc explicatio est absque רָשָׁא pruna, i.e. sine calore & frigida. Magis autem propinquum est, quod filii רָשָׁא sint scintillæ ignis: vel, scintillæ prunarum: ut Cant. 8. 6. i.e. homo nascitur ad laborem, quasi scintillæ volarent super eum jugiter; & sic dixit Targum: Quia filius hominis ad laborem natus est, & finis ejus tanquam scintillæ quæ saltant è prunis, & elevant se ac si volarent, Pag. Filii prunæ, i. e. scintillæ: Bu. Lex. & filii flammæ elevant se ad volandum. Av. filii prunæ, i.e. scintillæ עוֹרֵי יִבְרָאִי sublimè volant. Coc. Ut scintillæ prunarum in altum evolant: i.e. quum homo ad innatum sibi peccatum exardescat, ut carbones accenduntur igne, ac proinde subeant omnibus momentis ex eo calamitates, ut scintillæ è prunis emicant, & c. quapropter quum non sint calamitates acceptæ ferendæ terræ, aut casibus fortuitis, aut denique earum causæ aliò derivandæ, sed hæreant in ipso homine propter peccatum ejus: omnibus rebus creatis omisissis, ad Deum ipsum confugiendum esse: (ut ex v. præced. 6. & 8. seq. explicatur.) Jun. qui priorem locum, Deut. 32. 24. exponit, Exesos anthrace: & sic Bu. Lex. & comesti, i.e. consumpti, præstere: Av. Comeff à pruna: forte εἶς ἀνδρακός. Coc. Item locus cit. Hab. 3. 5. sic exp. & ibat רָשָׁא pestis propter eum: Hieron. Egredietur Diabolus ante pedes ejus. Targ. Et egrediebatur in flammâ ignis verbum ejus. A. E. Pestis. R. Sal. Angeli רָשָׁא (h.e. volitantes seu scintillantes venerant cum illo in Sinai. Pag. Et egredietur prester ad pedes ejus: Av. (ante ipsum it pestilentia & exit) pruna, seu carbunculus בְּרָגְוִי c. mes ipsi. Cocc. (anteivit ipsum pestis) & præcessit anthrax ad pedes ejus. i.e. omnibus armis lethalibus fuit circummunitus ut judicia sua præstaret arbitratu suo, quocunque pergeret. Jun. Pf. 76. 4. Ibi confregit רָשָׁא רָשָׁא ferra sagittarum: inquit R. D. quæ comparantur prunis, ut alibi flammæ & fulguri, eò quod splendent. R. Sal. sagittas arcus, quæ scil. volant tanquam aves: nam רָשָׁא est quibusdam avis in locis cit. ex Deut. 32. Pf. 78. & Job. 7. & A. E. exp. sagittas, quæ volant ut scintillæ. Pag. Scintillas arcus; i.e. scintillantes sagittas: Bu. Lex. Ibi contrivit flammæ vel presteres arcus, i.e. sagittas urentes; Av. Prunas arcus, vel scintillas: i.e. ὀϊστὸς πομπυρῶμενους. Sagittæ magnâ vi excussæ & ignem concipientes prunæ vocantur; Cocc. Ibi confregit coruscus arcus: Hebr. prunas vel scintillas arcus, i.e. præ nitore scintillantes,

tillantes, sive ignescentes. Jun. Cant. 8.6. רשתִּי רשתִּי prunæ ejus, prunæ ignis; Hieron. Lampades ejus, Lampades ignis: 70. volatilia ejus, volatilia ignis. Pag. flammæ ejus sunt flammæ ignis. Av. Scintillæ ejus, scintillæ ignis. Charitas facit cor ardere, ut ignis prunam. Cocc. Prunæ ejus, prunæ (sunt) ignis quæ flammæ divinx, i.e. zelus, est vehementissimus, invictissimus & ardentissimus; ut comparationes hic institutæ ostendunt, Jun.

Rad. 93. רשתִּי indè no. רשתִּי f. rete: *σίκτυον*: Pag. Bu. Cocc. Quidam deducunt à רשתִּי, quod retineat & possideat quæ eo capiuntur: Bu. Lex. Merc. & sic Græci retis genus vocant *ἀμφίβληυστον*, quod undique complectatur: Merc. Est cogn. cum רשתִּי possedit, nam retinentur & possidentur eo pisces, &c. Hinc per metath. rete: aresto: item, restis. Av. Occurrit autem hoc no. simpl. locis seq. רשתִּי rete. Exod. 7.4. 38.4. Ps. 57.7. 140.7. Prov. 29.5. Lam. 1.13. sed occ. etiam cum cop. הַ dem. הַ & הַ præf. ut seq. ורשתִּי & rete, Hof. 5.1. רשתִּי rete. Exod. 27.4. 5. רשתִּי idem, Prov. 1.17. רשתִּי in rete, Job. 18.8. Psal. 9.15. מרשתִּי è reti. Psal. 2.15. 31.5. Cum affixis habet chirek pro more loco 1. & scheva pro 2. sagol: prout occ. cum 1. Aff. simpl. sed cum 1. Aff. habet 1. cop. & הַ præf. & cum 1. Aff. absque præf. ut seq. ורשתִּי rete meum, Ezech. 12.13. 17.20. 32.3. Hof. 7.12. ורשתִּי & rete ipfius, Psal. 35.8. ורשתִּי in rete. Exod. 27.4. 5. רשתִּי rete ipforum, suum, Psal. 35.7. Ezech. 19.8. Plurale hujus nominis in textu licet non inveniat: memini tamen me in comment. analogicè legisse ורשתִּי retia: Merc. In loco autem cit. Exod. 27.4. sic legitur ejus sing. Et facies super ורשתִּי rete: i.e. cribrum fabricatum opere retis, i.e. reticulato, seu perforato more retis, ut & eodem illo versu dicitur: & facies illi cribrum opere ורשתִּי retis: Merc. Cev. In pausa habet kamets pro 1. sagol in penult. ut scribitur cum הַ dem. præf. Prov. 1.17. Quia frustra expansum est ורשתִּי rete ante alatum avem, &c. Av.

Rad. 94. רתח est, tremere: Pag. unde, Exod. 15.15. pro, robustos Moab apprehendit (pro, apprehendit) eos רתח tremor: Targ. habet רתח tremor. Hof. 13.1. Quando locutus est Ephraim, i.e. Jeroboam qui erat de Ephraim, רתח tremor, (scil. fuit audienti, quando locutus est de vitulis) elevavit ipse, scil. caput suum, in Israel. Pag. Quidam vertunt per Accusativum tremorem, horrorem, doctrinam scil. impiam, & idolatricam, quæ conscientias terret, & tremefacit. Sed malim hoc ad amplitudinem & auctoritatem ejus referri. Potest cum רשתִּי conferri. Merc. Hieron. Loquente Ephraim horrorem invasit Israel: Pag. No. רתח est tremor, terror, horror: Bu. Cocc. Av. Cogn. cum רשתִּי. Hinc per metath. רתח timeo, fugio: Item, תרדמת turbo: Av. qui locum cit. sic exp. Cum loqueretur Ephraim, erat tremor, (in audientibus eum.) & Cocc. sic, Quum loqueretur Ephraim רתח tremorem, seu horrorem: h.e. dicta horrorem facientia: Et sic Jun. Quum eloqueretur Ephraim tremorem: i.e. minas quibus alios percelleret, & tremefaceret.

Rad. 95. רתח est, fervere, bullire: Pag. effervuit, ebullivit coquendo, & infonuit: Merc. Av. perficiendo coctionem effervuit: Av. Kal autem in textu non legitur, sed in piel רתח bullire fecit: Pag. Ferve-

cit, Bu. Lex. Av. Fervere fecit: Cocc. Prout occ. in Imper. piel, f.m. cum duplici pathach, sic, רתח fervescit Ezech. 24.5. In pual, רתח efferverefieri: Bu. fervescit est, Av. bullitus est: seu effervuit: Pag. Cocc. Prout occ. in præf. pual, 2. pl. loco seq. רתח effervescit sunt, Job. 30.27. In hipil, רתח idem, quod piel, fervescit: Bu. bullire fecit: Pag. fecit fervere, seu effervere: Av. Cocc. Prout occ. in fut. hipil, 3.2. m. sic, רתח fervescit, Job. 41.22. Atque inde ex hac Rad. רתח est no. רתח m. ebullitio, fervescitio: Merc. fervor: *βρασμός*, *ζέως*: Cocc. unde in absol. forma pl. m. רתח ebullitiones, fervescitioes: Bu. Lex. bullæ effervescentes: Merc. Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum 1. Aff. loco seq. רתח servores ejus. Ezech. 24.5.

Rad. 96. רתח est ligare: seu sternere: Pag. ligavit, junxit: Bu. Lex. quidam ad No. seq. referunt, ut sit genitifa ligare. Est autem genitifa frutex aptus ad ligamina, ex quo, teste Plino, fiunt lina. Alii juniperum censent, ut hic habes, cujus ligna, quum putantur extrinsecus extincta, intus ignem tegunt; sic lingua fraudulenta insidias occultat: ideo illis comparatur, Psal. 120. Merc. רתח ligavit genitifa, colligavit ramis complicatis, conjunxit viminibus, concinnavit. Hinc *ἀρσύνω* concordo. *σύνω* compono, apto, *ἀρσύνω* congruo: Av. Occ. autem hoc verbum in imper. kal, f. m. Mic. 1.13. רתח רתח רתח liga, seu sternere currum; Pag. liga, vel junge currum: Bu. Lex. Av. Coc. Arabice hoc verbum inter alia notat obligare, circumligare: Coc. Atque inde ex hac rad. רתח est No. רתח n. genitifa, juxta R. D. quæ est arbor humilis, cujus pruna (i.e. carbo) est admodum calida: alii, vero, inquit, exp. juniperum: ut R. Sal. in Comment. Pag. juniperus: Bu. Lex. Coc. genitifa: arbuscula & frutex ad vincula seu ligamina valde apta, quæ in modum genu flexilis est ad nexus. Cogn. cum רתח i.e. palma. Est gen. comm. Hinc *רָתַח* & *רָתַח*, i.e. ramus: Av. In plur. (ut בקריים à בָּרַךְ, inquit R. D. Pag.) est רתח, Psal. 120. ubi dubium, an cum prunis juniperi comparetur ira Dei, quia ignis vivax est juniperi, an quia prunæ hæc strepitum & crepant. Ira Dei in improbis est cum strepitu, non silet. Kimchi וינשחא vulgo dici, ait. Arab. רתח est genitifa: Elias; Cocc. Occurrit autem hoc No. in forma f. m. & pl. m. simpl. sic: רתח juniperus, 1 Reg. 19.4.8. רתח juniperi, Job. 30.4. Psal. 104.4.

Rad. 97. רתח catenis vinxit, constrinxit, ligavit strictim. Inde lat. arctus, arcto, coarcto. Av. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in niphal & pual, quæ vide post nomina seq. inde enim est 1. No. רתח m. catena: funis: Pag. Bu. vinculum, catena: Av. Prout occ. hoc No. f. m. cum הַ dem. præf. loco seq. רתח catena, Ezech. 7.23. & 2. hinc etiam No. cum schurek רתח m. idem cum præced. catena: sed plur. in textu scribitur cum puncto in gremio jod pro vau schurek; & significat catenas, clausuras, vincula, repagula, pessulas. Av. prout occ. in forma pl. f. (quasi a f. f. רתח cum הַ præf. loco seq. רתח catenis, 1 Reg. 6.21. item 3. hinc etiam no. רתח f. idem cum præced. vinculum, ligamen, catena: Av. prout occ. in forma pl. f. cum הַ cop. præf. & cum kib-

butis pro schurek penult. loco seq. ורמקור & catenas, Isa. 40. 19. Sed, ut dictum, rad. hæc verbaliter venit in conjug. niph. נרמק alligari: Pag. concatenari, catenis jungi, aut vinciri: Bu. Lex. constrictus est, vinctus est: Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. sic: Eccl. 12. 2. Donec non נרמק concatenetur, catenæ instar jungatur, &c. sic Masorethæ legendum tradunt pro נרמק (cum cheth) procul amoveatur, ut in textu scriptum est. Tales voces observatæ sunt undecim, quæ leguntur per ח, & non sunt scriptæ per thau: vide Masoram. Bu. Lex. Donec non (i. e. antequam, Merc.) נרמק elongetur funis argenteus: Pag. vel juxta Masoreth נרמק alligetur. Sed Kimchi exp. in contraria signif. antequam solvatur, aut abscindatur. vernaculè, soit descheinée: quod alii non adverterunt. Ac Scriptura huc recidit: Merc. est enim duplex lectio, prior cum cheth, altera cum thau. Et citatur ab R. D. in hac rad. & indicat, inquit. filum spinæ dorsi, quod est album. Et A. E. sumit נרמק, a נרמק catena: & exp. quando ligabitur funis, (ita, scil. ut concatenetur: & catenæ instar in juncturas recipiatur, Cev.) non perveniet ad fontem. Et in ead. signif. est, ut scribitur, נרמק elongabitur. Funis autem argenteus est filum spinæ dorsi, dictum argenteum, eo quod est album. Pag. Quousque non נרמק constringatur funiculus argenti. Est duplex lectio: nam in textu scribitur נרמק elongetur, vel subtrahatur. Av. Dum non catenetur, h. e. contrahatur, funis argenteus. Sic Masorethæ legunt, (sed scriptum est נרמק) Belgæ autem exp. in contraria signif. Dum non solvatur concatenatio funis argentei. Coc. Tantisper dum non procul amoveatur funis argenteus: i. e. instrumenta argentea, ut sunt catenæ, lora, cingula & familia. Sensus; Dum adhuc commodum est & integrum: antequam tibi Deus indignatus, adimat tum ornamenta in quibus exultas, tum subsidia vitæ, hoc versu adeoque vitam ipsam, versu seq. & sic, per orbem aureum, verbis seq. intelliguntur annuli, bullæ, monilia, &c. ejus generis. Jun. Vinciatur: Bu. Con. Sed occ. etiam conjug. pual נרמק vinctus est catenis: Av. concatenari, vinciri compedibus ferreis: Bu. ma. Prout occ. in præter. pual, 2. pl. sic: Nah. 3. 10. & omnes majores ejus נרמקי alligati sunt, seu catenati sunt compedibus: Pag. Concatenati, vincti sunt compedibus: Bu. Lex. Constricti sunt: Av. Constringuntur. Coc. Notandus autem locus supra cit. ad 1. No. viz. Ezech. 7. 22. עשה נרמק fac catenam: in eo enim loco singulare cum articulo notat multas catenas sufficientes ad abducendum populum in captivitatem. Coc. R. D. exp. Fac catenam, scil. ferream: in lignum, quod Chaldæi ducent captivos viros Jerusalem in catenis ferreis, ut captivis fieri solet. Targ. vertit in plur. Fac נרמק catenas: Pag. Para funem, &c. funis autem typus est tum reorum capitalium, qui dicuntur vincti: tum captivorum qui in servitutem portantur. Jun.

Quadrata Vocabula, seu Dictiones plarium quàm trium literarum, quæ incipiunt à Literâ ר Resch.

1. רשפ est forma quasi quadrata pial: unde in forma quadrata pual, est רשפט molle, aut tenerum esse, inquit R. D. Pag. recreatus fuit: Bu. Lex. humectatus est ad crescendo, irrigatus est, ut felicius succrescat, vegetata est. Est comp. ex רשב humidus fuit, rigatus est, & רשפ crevit, amplius est. Ad evitandum autem syllabarum numerum contrahuntur ר & פ in unam literam. Av. prout occ. hoc verbum in hac forma quadrata præter. pual, 3. f. m. sed cum scheva comp. chat, path. pro scheva simplice in pen. sic: Job. 33. 25. רשפט tenerior, seu mollior facta est, pro fiet, caro ejus, quam fuerit in pueritia. Sed sunt, inquit R. D. qui volunt vocem esse comp. ex רשב quod est virefcere, & רשפ a רשע, quod est crescere: i. e. viridior facta est, & magis aucta, quam in pueritia. Et sic R. Moseh exp. germinata est. (i. e. germinare facta est, vel potius, germinavit: Cev.) & aucta est caro ejus super ossa ejus, quemadmodum faciebat in utero matris suæ, a puero, ut & R. Perutsof sic exp. Et posthæc, quum resipuerit peccator ab impietate suâ, & expertus fuerit ultiones, (vel ultionem, justam Dei vindictam ob sua scelera: Cev.) Sanabit illum Deus, & virefcere faciet, augebitque, (atque habitorem & vegetiorem redire faciet. Cev.) carnem illius, magis quam in diebus pueritiæ. Pag. Recreatur caro ejus: R. Levi, humor, recentior est. R. Sal. notat esse comp. ex רשב succosus, humidus, & רשפ crescens, augefcens. Bu. Lex. humectata, i. e. vegetata est caro ejus, præ pueritia, i. e. recipit caro ejus vegetabilem vim, etiam majorem, quam in pueritia habuit. Av. Revirefcens augefcit caro ejus רשפ præ pueritia. Coc. Recreatur caro ejus plus quam in pueritia. Jun. Tenera est, Bu. Conc.

2. רשע virefcere, &c. vide supra in rad. רע. Pag. Bu. Conc. & Lex.

3. רפסר vel potius רפסור f. ratis, connexæ trabes: (est formæ רפסור cantharus, locustæ species: Bu. Lex.) vel potius inde רפסור f. f. ratis; Pag. quæ sit ex trabibus, aut lignis simul coagmentatis. Hinc Græci παλίστῃα sumisse videntur, &c. Quidam putant famech interjectum à רפסר stravit, quod aquis sunt superstratæ. In 1 Reg. 5. 9. dicuntur רפסור a ducendo, quod per mare aut flumina ducantur. Merc. In textu autem venit tantum hujus No. forma pl. f. רפסורות Rapsodes, rates, collectiones lignorum. quæ aquis superstrata & invicem connexa fuerunt instar navis. Est comp. ex רפסר intravit, consuit, & רסר fundamentum. Hinc רפסר vimen, רפסר virgultum, & רפסר coaptatio, compositio. Av. Rates, trabes colligatæ. Coc. Prout occ. hæc forma pl. f. simpl. sic: 2 Chron. 2. 16. Et afferemus ea tibi רפסורות (in) ratibus; Pag. Av. רפסורות (in) ratibus & adducemus ea (ligna) tibi rates, five colligata &

doliis sublevata in mari Joppæ. Coc. Quas (viz. arbores) devehemus tibi ratibus per mare, Japhuntem: quæ Joppæ? Jos. 19. 46. Jun.

*Radices & Voces derivata textuales
incipientes à Literâ ש, vel
ש, Schin, vel Sin.*

R Ad. 1. שש m. est, byssus, xylinum: Pag. Bu. genus lini subtilissimi, candidissimi, & omnium pretiosissimi, à candore, ut quidam volunt: nam & marmor candidissimum ita vocatur, quod Parium appellant, quod & שש infra dicitur. Nomini byssi magis respondet שש, unde quidam putant hanc vocem esse exoticam, שש autem Hebræum. In sola autem Ægypto invenitur byssus: Merc. 70. vertunt hoc No. בוסס, byssus: Kimchi; שש: Chald. שש: Coc. Species lini præstantissimi, Ægyptiaci, quod candidissimum est, nec unquam coloratum: ut scribit, A. E. Bu. Lex. Pro marmore verò, idem nomen שש pertinet ad rad. שש: & pro sex, ad seq. rad. שש: (sed שש, pro exultare, quare infra in rad. שש cum sin sinistro: Merc.) ibi vide; Bu. Merc. Av. Occurrit autem hoc No. pro lino, byssino, (quod vulgò dicitur xylon,) & c. simpl. locis seq. שש byssus: xylinum, Gen. 41. 42. Exod. 26. 1. 27. 9. 18. 28. 40. 36. 8. 38. 9. 17. 29. 27. 28. 29. Elth. 1. 6. Prov. 31. 22. Cant. 5. 15. Ezech. 16. 13. 27. 7. cui etiam nomini in hac signif. 1, & in pausa 1, cop. 1 dem. 1, & 1 sunt præf. ut seq. שש & byssus, Exod. 25. 4. 25. 31. 36. 27. 16. 28. 6. 8. 15. 35. 6. 23. 36. 35. 37. 38. 18. 39. 2. 5. 8. שש idem, Elth. 1. 6. שש byssus, Exod. 28. 5. 35. 25. 39. 3. שש byssus, Ezech. 16. 10. שש & byssus, Exod. 35. 35. 38. 23.

Rad. 2. שש: unde in piel שש sextavit: (si scilicet dicere: sextam partem dedit vel accepit: idem quod שש: aleph scil. pro he cognato. Av. qui hanc rad. perse hic statuit, ob 1. sing. præf. piel cum aleph pro he 3. rad. quod vide in seq. rad. שש, ubi pleriq; collocant cum 3. rad. he.

Rad. 3. שש: unde in piel שש: quod est, in sex partes dividere: aut sextam partem capere, vel auferre; Pag. vel etiam, relinquere, Cev. sextavit: quod diversimodè sumitur: Bu. Lex. sextam partem abstrixit, vel dedit aut contulit: Av. Sed prout venit verbaliter, vide infra post nomina seq. Nam inde ex hac rad. שש in hac 1. sextandi signif. est 1. no. שש fam. nomen cardinale, sex: Pag. Bu. Coc. Av. vel sextus: Pag. Atque hoc quidem, junctum aliis numeralibus significat: sed tunc propriè jod adscitum habet: ut videre est infra. Ceterum hujus radieis thema constituendum videtur שש: viz. in deficientibus Yajin: ut ex analogia subsequentium (cum literis scil. deservientibus, dagesch scil. plerumque assumentium, ad alteram schin, pro 2. rad. abjectum, compensandum:) deprehenditur: Merc. Cev. hanc

autem voculam Hebraicam שש, linguæ ferè retinent omnes, etiam vulgares: Græcè namque dicitur ἑξ: viz. per aphæ. vel commutando prius Sigma in aspiratorem: & lat. sex: ut & Germ. Sechs: & Belg. Ses. (& Angl. Six:) & c. Av. Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. שש sex: Gen. 7. 5. 11. 46. 18. Exod. 14. 7. 21. 2. Deut. 15. 12. 19. Isa. 6. 7. Jer. 34. 14. & c. in 90. circ. l. Item occ. hoc no. cum segol pro tseri, viz. ante maccaph, loco se. 1. שש sex, Prov. 5. 16. formæ autem plenæ cum tseri 1 cop. est præf. sic: שש & sex, Gen. 9. 13. 16. 16. 31. 41. & c. ad Jer. 52. 30. Ezech. 4. 12. 41. 1. & c. in 40. circ. l. sed occ. etiam cum 1 (ob paulam) cop. ut & cum 1, 1, & 1 præf. ut seq. שש & sex, Gen. 45. 26. 2 Sam. 21. 20. 1 Reg. 10. 14. 16. 8. 1 Chr. 20. 6. 2 Chron. 9. 13. 16. 1. שש pro sex, 1 Reg. 10. 29. 2 Chron. 1. 17. Job. 5. 19. שש quasi sex, Exod. 12. 37. 1 Sam. 13. 15. 14. 2. 23. 13. שש in sex, Exod. 38. 26. item 2. hinc etiam est no. שש masc. (licet cum he notat fam. prout plerumque fit in numeralibus:) idem cum præced. no f. sex: Pag. Bu. vel, sextus; ut in 1 Chron. 25. 23. שש sexto-decimo: Pag. vel, sexta-decima, scil. obtigit; Merc. Occ. autem hoc No. in hac forma simpl. locis seq. שש sex, Gen. 30. 20. Exod. 26. 22, 25. 36. 30. 28. 10. 36. 27. Num. 21. 26. 22. 31. 38. 40. 44. 46. 52. 2 Sam. 6. 13. 2 Reg. 15. 9. 1 Chron. 2. 4. 22. 4. 27. 8. 37. 9. 44. 24. 4. 14. 25. 3. 26. 17. 2 Chron. 29. 17. Elth. 2. 12. Ezech. 9. 2. 46. 4. Cui etiam formæ cum he in fine 1 cop. 1 dem. & 1 sunt præf. ut seq. שש & sex, Exod. 25. 3. 37. 18. Jos. 7. 5. Jud. 20. 15. 2 Sam. 2. 11. 1 Chron. 3. 4. 7. 44. 5. 9. Ezer. 2. 13. 14. 22. 30. 66. 8. 35. Neh. 7. 58. Elth. 2. 12. Jer. 52. 23. שש sex, Exod. 28. 10. שש in sex, 1 Chron. 25. 23. item 3. hinc etiam no. in forma cum tseri & segol ante thau in fine: sed cum schin leni, post longum tseri compensans dagesch ejectum: viz. שש: quod occ. simpl. locis seq. שש sex, Exod. 16. 26. 20. 9. 11. 23. 12. 24. 16. 31. 15. 17. 34. 21. 35. 2. Lev. 23. 3. Num. 3. 34. Deut. 5. 13. 16. 8. Jos. 6. 2. 14. 1 Reg. 11. 16. 1 Chr. 12. 24. 24. 4. Ezer. 20. 6. Neh. 7. 69. Ezech. 46. 1. Cui etiam formæ cum thau in fine 1 cop. & 1 sunt præf. sic: שש & sex, Lev. 12. 5. Num. 2. 6. 1 Sam. 12. 5. 2 Reg. 5. 5. Job. 42. 12. Ezech. 46. 6. שש sex illis. Exod. 25. 33. 35. 37. 19. 21. item 4. hinc etiam no. שש m. sextus: Pag. Bu. & c. est ordinale nomen & gen. masc. Av. Prout occ. simpl. loco seq. שש sextus, Gen. 30. 19. cui etiam formæ cum jod heemant. in fine pro 3. rad. he, 1 dem. 1, & 1 sunt præf. ut seq. שש sextus, Gen. 1. 31. Exod. 16. 5. 23. 29. Num. 7. 42. 29. 29. Josh. 19. 32. 1 Chron. 2. 15. 3. 30. 12. 11. 24. 9. 25. 12. 26. 3. 5. 9. Nehem. 1. 11. 3. 30. שש & sextus, 2 Sam. 3. 5. שש in sexto: Ezech. 8. 1. Dan. 1. 15. Atque inde 5. est No. fam. cum thau scil. post jod, שש: quod vel est adject. sexta: vel, substantivè, sexta, i. e. sexta pars, sextarius: Pag. Bu. idque in regimine plerumque pro substant. Av. prout occ. hoc No. simpl. & cum 1 dem. præf. sic: שש sexta, sexta pars, Ezech. 4. 11. 45. 13. 46. 14. שש idem, Exod. 26. 9. Lev. 25. 21. Ezech. 8. 1. item 6. hinc etiam No. in forma pl. m. שש sexaginta: Pag. Bu. & c. est no. pl. gen. com. & ali-

quando ordinaliter usurpatur: Av. Occ. autem hoc No. in forma pl. m. simpl. locis seq. **וְשֵׁשׁ** sexaginta, Gen. 25. 25. 46. 6. Lev. 27. 3. 7. Num. 7. 88. 26. 27. Deut. 3. 1. Jos. 13. 30. 1 Reg. 4. 13. 6. 2. 10. 15. 1 Chron. 2. 21. 23. 16. 38. 26. 8. 2 Chron. 3. 3. 11. 21. Ezr. 2. 13. 64. 8. 13. Neh. 7. 18. 19. 72. 11. 6. Cant. 3. 7. 6. 8. Isa. 7. 8. Eze. 40. 14. Dan. 9. 25. 26. cui etiam **וְשֵׁשׁ** cop. & **וְשֵׁשׁ** sunt præf. sic: **וְשֵׁשׁ** & sexaginta, Gen. 5. 15. 18. 20. 21. 23. 27. Lev. 12. 5. Num. 1. 39. 2. 26. 3. 50. 26. 25. 43. 31. 34. 39. 2 Sam. 2. 31. 1 Reg. 4. 22. 2 Reg. 25. 18. 1 Chron. 5. 18. 9. 13. 2 Chron. 9. 13. 11. 21. Ezr. 2. 9. 8. 10. Neh. 7. 14. 66. Jer. 52. 25. **וְשֵׁשׁ** & cum sexaginta. 2 Chron. 12. 3. Atque hinc plerique, ut dictum, ex hoc No. formant verbum in piel **וְשֵׁשׁ** sextavit, &c. vide ad initium rad. Prout occ. in præf. piel **וְשֵׁשׁ** f. cum **וְשֵׁשׁ** conv. præf. & **וְשֵׁשׁ** aff. sed in forma cum aleph pro 3. rad. he, sic, Ezech. 39. 2. Et conteram te, (i.e. cor tuum, ut egrediaris) **וְשֵׁשׁ** (ad formam scil. quiescentium lamed seu 3. rad. aleph) & sextavi te: Bu. Conc. Et relinquam sextam partem ex te: ut quidam exp. inquit R. D. & ut ipse exp. in Comment. Sed R. Jos. K. exp. Et iudicabo te sex iudiciis; quæ scil. memorantur c. 38. 22. viz. peste, sanguine, imbre inundante, lapidibus grandinis: igne & sulphure. Pag. (& reducam te) & sextabo te: i.e. quinque partes populi tui perdam, & sextam reservabo, quam intactam relinquam: Av. Et sextabo te: i.e. hamo; Bu. Jun. (ut c. 38. v. 4. dixit, unco, vel harpagone sex-tuplici, h. e. sex uncis digitis ferreis constante. extraham te, ex extremis Aquilonis partibus. Triplici harpagone solent res in puteos aut profundas aquas delapsæ, investigari & extrahi: hic sextuplicem nominat, ut tanto certius hostem comprehendat, & firmius retineat. Unde etiam ad damnatos aut reos, adhibitos fuisse constat, unde illud Javenalis, Sat. 10. 7. — impacto Sejanus ducitur unco: & Cic. 1. Philippic. Uncus impactus est fugitivo illi. Confer Ezech. 8. 4. Parens R. D. Sextuplici poenâ afficiam te; x a sex poenas quæ recensentur c. 38. v. 2. R. D. Sextam. i.e. minimam partem, relinquam ex te. Bu. Lex. (ut reducam te,) senario unco trahens te. Hunc locum eodem planè sensu accipimus quo superiore, 28. 4. verbum verò Hebræum (quod perinde sonat quasi sextare dicas, ut Latini decimare, vicestimare, & centestimare dixerunt) deducimus ab eo harpagum genere sive ferrearum manuum, quibus fitulæ è puteis hauriri solent, aut naves comprehendi. Propter fenos uncorum ordines. Hoc genus lupos appellat Livius l. 8. de bello Punico. Jun. Et sextabo te. Insigniam te senario. Confer. Apoc. 13. 18. Coc. Item occ. etiam in 2. pl. m. præf. piel cum **וְשֵׁשׁ** conv. præf. (idque pro more, ex forma quiesc. lamed seu 3. rad. he, cum **וְשֵׁשׁ** scil. ante finalem terminationem 2. pers. pro 3. rad. he,) sic: Ezech. 45. 13. **וְשֵׁשׁ** Et sextabitis modium, (si latinitas pateretur:) i.e. sextam partem offeretis modii. Pag. Et sextabitis Ephā, i.e. sextam partem Ephā dabitis. Av. In sex partes distribuetis Ephā. Coc. Similiter seytam offeretis Ephā. Jun.

Rad. 4. **וְשֵׁשׁ**: inde No. **וְשֵׁשׁ** m. lilium: sic dict. quod sex constet foliis, seu sex habeat folia: Pag. Bu. 70. **κρίνον**: lilium: Coc. Av. flos, rosa. Cogn. cum

וְשֵׁשׁ byssus; nam rosa, seu lilium est candidissimum instar byssi: & affine est cum **וְשֵׁשׁ**: i.e. sex: nam Kimchi ait lilium habere sex folia. Hinc **שֵׁשׁ**, lilium; **שֵׁשׁ**, oleum ex liliis confectum. Item nomen Metropolis in Persia: Av. Item Psalm. 61. est hexachordum, seu instrumentum musicum sex chordarum: Bu. Lex. occ. autem vel in forma cum schurek & pathach, vel, ob pausam cum cholem & kamets, sic: **וְשֵׁשׁ** lilium, 1 Reg. 7. 19. Ps. 6. 1. **וְשֵׁשׁ** idem, 1 Reg. 7. 22. 26. Atque hinc etiam est No. **וְשֵׁשׁ** f. idem cum præced. m. lilium: Græcè **σάξον**: Av. Prout occ. hæc absol. forma f. f. simpl. & cum **וְשֵׁשׁ** præf. ut & in forma f. f. constr. simpl. ut seq. **וְשֵׁשׁ** lili, 2 Chron. 4. 5. **וְשֵׁשׁ** f. cut lilium, Hof. 14. 6. Cant. 2. 2. **וְשֵׁשׁ** lilium, Cant. 2. 1. item in forma pl. m. pro liliis, aut rosis: vel pro instrumentis musicis, præcipuè hexachordis: Av. Bu. Lex. Occ. simpl. & cum **וְשֵׁשׁ** pro **וְשֵׁשׁ** dem. præf. sic: **וְשֵׁשׁ** lilia, Cant. 5. 13. 6. 2. **וְשֵׁשׁ** in liliis, Cant. 2. 16. 4. 5. 6. 3. 7. 3. Sed pro hexachordis instrumentis musicis occ. ead. hæc forma pl. m. simpl. locis seq. **וְשֵׁשׁ** hexachorda, Ps. 45. 1. 69. 1. 80. 1.

Rad. 5. **וְשֵׁשׁ** m. nomen radicale: quod est sinopiscolor, qui rubrica dicitur: quæ primò apud Sinopem. (vel, Sinopidem, nobilem urbem Ponti; Merc.) inventa est. Strabo. 12. In Cappadocia nascitur ea que Sinopica rubrica dicitur omnium optima: rubrica verò est terra rubei coloris, & minio proxima: minium autem similiter dicitur rubrica: foditur ex gleba subrufo colore, & vitiatur admixta calce. R. D. inquit esse speciem coloris qui dicitur minium. Est autem in utroque textus loco cum pathach in ult. licet in maxima pausa soph-pasuk: ut idem R. D. inquit. Pag. No. hoc **וְשֵׁשׁ** est Indicum; Indicus color: Bā. Lex. Sinopis, rubrica, color rubeus quo aliquid pingitur: Av. fortè minium: ut Kimchi vult. Coc. prout occurrit hoc No. cum **וְשֵׁשׁ** pro **וְשֵׁשׁ** dem. præf. locis seq. **וְשֵׁשׁ** minio, Sinopide, Jer. 22. 14. Ezech. 23. 14.

Rad. 6. **וְשֵׁשׁ** est, haurire: Pag. Bu. Quidam conferunt cum **וְשֵׁשׁ**, quod est aerem haurire seu attrahere, ut hoc aquam. Merc. Haurit, extrahit, de puteo aquam. Cogn. cum **וְשֵׁשׁ** absorpsit, haurit, seu attraxit spiritum seu halitum; & cum **וְשֵׁשׁ** potavit. Hinc **σκάφη, σκαφίστον**, vas concavum, scapha, pelvis: & **σκαφός**, scyphus, &c. Av. 70. **ὁρπύρεσθαι, ὁρπύριον**, haurire: Coc. Prout occ. in præf. kal. 2. pl. m. loco seq. Isa. 12. 3. **וְשֵׁשׁ** & haurientes aquas, in hilaritate, ex fontibus salutis: i.e. Ex salute Domini, perenne & perpetuum gaudium ac solatium accipietis: & ex verbo salutis, ad sapientiam, prudentiam, & bonam conscientiam indies proficietis: & ex conversione multorum lætitiā magnā percipietis. Coc. Quumque haueritis aquas cum gaudio è fontibus hujus salutis: (viz. Jah Jehovah, qui suis semper est saluti, ut in versu præced.) nimirum ex profusis in ecclesiā, beneficiis Christi salutaribus: dicetis, &c. ut versu seq. Jun. In part. ben. kal. f. m. occ. simpl. sed, à forma pl. m. absol. **וְשֵׁשׁ**: in pl. m. constr. oc. cum **וְשֵׁשׁ** præf. ut & à forma f. f. **וְשֵׁשׁ** hauriens f. in forma pl. f. cum **וְשֵׁשׁ** dem. præf. ut seq. **וְשֵׁשׁ** hauriens, Deut. 29. 11. **וְשֵׁשׁ** & haurientes, Jos. 9. 21. 23. 27. **וְשֵׁשׁ** haurientes, Gen. 24. 11. In in-

fin. kal. occ. cum ל præf. ante scheva & cholem locis seq. אִנּוּ ad hauriendum Gen. 24. 13, 20, 43. 1 Sam. 9. 11. & in imper. kal. à f. m. אִנּוּ vel אִנּוּ : occ. in f. f. loco seq. אִנּוּ hauri, Nah. 3. 14. in fut. kal. à 3. f. m. אִנּוּ hauriet, occ. in 1. f. simpl. cum kamets ob pausam pro pathach in ult. at in 3. f. f. cum ל conv. præf. extra pausam occ. cum pathach, sed in pausa itidem cum kamets in ult. ut & in 2. pl. m. occ. cum ל conv. præf. & cum nun parag. add. absque præf. prout seq. אִנּוּ hauriam, Gen. 24. 9, 14. אִנּוּ & hauris, Gen. 24. 20. אִנּוּ & haurit, Gen. 24. 45. אִנּוּ & hauerunt, 1 Sam. 7. 6. 2 Sam. 23. 17. 1 Chron. 11. 18. אִנּוּ haurient, Ruth. 2. 9. atque inde ex hac rad. אִנּוּ est no. cum ה heemant, viz. אִנּוּ m. locus ubi hauritur aqua: vel no. pr. loci, in quo hauritur: juxta R.D. Pag. Unde in forma pl. m. אִנּוּ dicuntur hauritra? juxta quosdam: sed R. Sal. vult esse loca ubi hauriuntur aquæ: Bu. Lex. hauritoria, &c. ut Bu. & R. Sal. Av. Prout occ. hoc No. pl. m. sic: Jud. 5. 11. Propter sonitum jacentium sagittas, inter אִנּוּ loca-ubi-hauriuntur-aquæ: Pag. Quidam, minis rectè exp. hauritores. Merc. A voce jaculatorum inter hauritra? Av. intellige vasa, quibus aquæ hauriuntur, vel loca, ubi pecudes potantur. Coc. (Liberati) à strepitu sagittariorum, inter hauritra, ibi, &c. i.e. pueri & puellæ, qui ad hauriendum aquam discrimen vitæ subibant ab hostium sagittis, eodem loco convenientes, divinam liberationem prædicent. Jun.

Rad. 7. אִנּוּ est, rugire: Pag. Bu. propriè est leonum: etsi metaph. voci etiam aliorum animantium tribuitur: Merc. Bu. Lex. rugivit, irrugivit, ut leo scil. sed tribuitur quoque hominibus. Av. 70. vertunt ἀνῥωπῶν , rugire: Coc. Prout occ. in præf. kal. 2. f. m. cum kamets ob pausam pro pathach in ult. & in 1. f. & 3. pl. simpl. ut seq. אִנּוּ rugit, Amos. 2. 5. אִנּוּ rugio, Pl. 38. 9. אִנּוּ rugiunt, Pl. 74. 4. in part. ben. kal. f. m. occ. simpl. & cum ל cop. præf. & in pl. m. simpl. sic: אִנּוּ vel אִנּוּ rugiens, Jud. 14. 5. Ezech. 22. 28. אִנּוּ & rugiens, Psalm. 22. 12. אִנּוּ rugientes, Psalm. 104. 21. Zeph. 3. 3. in infin. kal. occ. plena forma cum kamets & cholem, loco seq. אִנּוּ rugiendo Jer. 25. 30. item in fut. kal. 3. f. m. extra pausam occ. cum pathach in ult. locis seq. אִנּוּ rugiet, Job. 37. 4. Isa. 5. 29. Jer. 25. 30. Hos. 11. 10. Sed in pausa occ. cum kamets in ult. cui etiam primæ formæ extra pausam אִנּוּ interrog. est præf. sicut & in 3. pl. m. extra pausam occ. cum chateph pathach, sed in pausa cum kamets penult. ut seq. אִנּוּ rugiet, Joel. 4. 16. Amo. 1. 2. אִנּוּ an rugiet, Amos. 3. 4. אִנּוּ rugient, Jer. 2. 15. אִנּוּ idem, Jer. 51. 38. Atque inde ex hac rad. אִנּוּ est No. אִנּוּ f. & in forma constr. אִנּוּ rugitus: Pag. Bu. &c. 70. ἀνῥωπῶν , βρυχῆναι : Coc. fremitus leonis propriè est; sed metaph. hominibus tribuitur: Av. Prout occ. in absol. forma f. f. simpl. sed in forma f. f. constr. simpl. & cum ל aff. cui etiam ult. ל est præf. at cum ל aff. simpl. ut & in forma pl. f. cum ל ob pausam pro ל aff. ut seq. אִנּוּ rugitus, Isa. 5. 29. אִנּוּ rugitus, Zach. 11. 3. Job. 4. 10. אִנּוּ rugitus mei, Psalm. 22. 2. אִנּוּ in rugitu meo. Psalm. 32. 3. אִנּוּ rugitus ejus, Ezech. 19. 7. אִנּוּ rugitus mei, Job. 3. 23.

Rad. 8. אִנּוּ est, desolare, vastare: sonare, resonare, tumultum facere: Pag. vel, desolari, vastari, &c. propriè, cum magno impetu, fragore, & strepitu; obrui, irruptione seu impredione factâ, ut sit in subitis malorum irruptionibus, cum irruptione vastari: Merc. Cev. Bu. Lex. Atque inde est tumultuari: Bu. Lex. commotus est instar commotionis aquarum, conquassatus est ut solent fluctus inter se collidere, & transi. devastare, conterere. Cogn. cum אִנּוּ desolatus est, אִנּוּ removet, & אִנּוּ decepit, movit aliquem ad vanitatem. Hinc σεισάω moveo, συρσειάω commoveo. Nam in kal. אִנּוּ signif. commotus est; devastatus est: Av. Confundi, conturbari: Coc. Prout occ. in præf. kal. 2. pl. loco seq. אִנּוּ vastata sunt, Isa. 6. 11. & in niph. אִנּוּ idem cum kal. vastari, tumultuari: Bu. ma. conquassatus est, devastatus est: Av. Prout occ. in fut. niph. à 2. f. m. אִנּוּ , in 3. f. f. simpl. & in 2. pl. m. cum nun parag. add. sic: אִנּוּ vastabitur, Isa. 5. 11. אִנּוּ tumultuantur, Isa. 17. 12, 13. in hiphil אִנּוּ vastare: Bu. fecit conquassationem: Av. Prout occ. in infin. hiph. cum ל præf. loco seq. אִנּוּ ad vastandum, Isa. 37. 26. in hithpaël (1. rad. schin. more sibilantium, transi. ante thau hithp. ut pro אִנּוּ sit) אִנּוּ stupere, obstupescere: nam stupor, vastitas quædam animi est: Bu. conquassavit sese: i.e. obstupuit; Av. Prout occ. in part. hithp. f. m. sic: Gen. 24. 21. Et vir אִנּוּ obstupescere de illa: Pag. stupens erat, seu stupebat ipsi: metaph. ad animum relatum, quasi animo vastari: & sic similis est usus verbi אִנּוּ : id vide: Bu. Lex. nam est idem quod אִנּוּ obstupescere, attonitus, & quasi animo obrutus aut desolatus. De illa: i.e. ob illam; Merc. Conquassabat sese, i.e. obstupescere admirando: Av. confundebar: animo scil. & cogitationibus subitis: h. e. ἀπορροή , καταπρόσθην , propter illam. Coc. Atque inde ex hac rad. אִנּוּ est No. אִנּוּ f. desolatio: Pag. vastatio tumultuosa, vastitas, vastum: Bu. Lex. confusio, sive subita turbatio, ut à procella: vel vastitas: in qua est confusio omnium rerum. Coc. commotio, concussio, devastatio, desolatio, destructio, strepitus: Av. Prout occ. hoc No. in absol. forma simpl. & cum ל , ל , ל , & ל præf. ut & in forma f. f. constr. cum ל præf. ut seq. אִנּוּ vastatio, vastitas, Job. 30. 3, 14. 38. 27. Psalm. 35. 8. Isa. 47. 11. Zeph. 1. 15. אִנּוּ cum vastat. Psalm. 35. 8. אִנּוּ sicut vastatio, Prov. 1. 26. אִנּוּ sicut vastatio, Ezech. 38. 9. אִנּוּ ad vastationem. Psalm. 53. 10. אִנּוּ & ad vastat. Isa. 10. 3. אִנּוּ & a vastatione, Prov. 3. 25. item 2. hinc etiam No. אִנּוּ m. concussio, turbatio, tumultus, vastatio: Av. unde in forma pl. m. אִנּוּ vastationes, desolationes, tumultuationes: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum ל præf. & ל aff. loco seq. אִנּוּ a vastationibus eorum, Psal. 25. 17. Item 3. hinc No. אִנּוּ f. Isa. 24. 12. vastatio, desolatio, confusio: Bu. Lex. Coc. commotio, concussio, conquassatio: perinde ut fluctus & procellæ maris concutiantur: σεισμός commotio: & transi. est vastatio. Av. Ruina quæ fit cum fragore & strepitu. Et si reliqua nomina ex hac rad. denotent tempestatem, impetum, repentinam irruptionem seu grassationem cum fragore quodam. Quidam putant אִנּוּ plus significare

significare, viz. oppressionem: sed est synonymum cum שוּחַ, cui adjungitur. Merc. Item 4. hinc etiam No. שוּחַ m. sonitus, tumultus: inundatio, aut multitudo aquarum venientium cum impetu. Proprie est sonitus, seu strepitus, qui irruptionem & ruinam, ubi est profunditas & præcipitium, consequitur: sed primario, est, desolatio, ruina, interitus: præcipitium ubi est strepitus, fremitus, seu tumultus: Merc. ut & Bu. Lex. concussio, devastatio instar procellarum & fluctuum maris, sonitus, tumultus: Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. m. simpl. & cum פּ præf. שוּחַ tumultus, strepitus, tumultuatio, Pl. 4c. 3. Is. 13. 4..56.6. Jer. 25. 31.. 46. 17..48. 18. Hof. 10. 14. שוּחַ in strepitu, Amos. 2. 2. ut & in formaf. m. constr. cum scheva sc. pro kamets pen. simpl. & cum פּ cop. & פּ præf. ut & cum פּ cop. præf. & הּ aff. ut seq. שוּחַ strepitum, Pl. 55. 8.. 74. 22. Isa. 24. 8.. 25. 5. Jer. 51. 35. שוּחַ & tumultuatio, Is. 17. 12. שוּחַ quasi tumultua. Is. 17. 12, 13. שוּחַ tumultuatione sua, Is. 5. 14. item 5. hinc No. cum geminato nun heemant à fine, juxta R. Jonah: viz. שוּחַ m. sonitus: Pag. & est idem cum præced. tumultus, strepitus &c. & sic Chald. vertit שוּחַ: & Kimchi deducit à præced. No. שוּחַ, per geminationem literæ nun, ad vehementem tumultuationem designandum. Bu. Lex. Sed vide etiam in rad. שוּחַ quiescere: ubi etiam hoc No. locant cum geminatione nun 3. rad. Pag. Bu. Occ. autem hoc No. cum פּ cop. præf. & הּ aff. sic, שוּחַ & tumultuatio tua, 2 Reg. 19. 28. Isa. 27. 29. Item, 5. hinc etiam no. cum פּ heemant. viz. שוּחַ m. vastitas, solitudo vasta: Bu. Lex. sed id nomen etiam vide in rad. שוּחַ: Pag. Bu. Occ. autem hoc no. cum פּ præf. loco seq. שוּחַ in vastitate, Prov. 26. 26. Item, 7. huc etiam quidam referunt No. cum Tseri pro duplici sægol ante Thau in fine; viz. (pro שוּחַ) שוּחַ f. vastatio: Bu. Lex. (sed de hoc etiam, vide in rad. שוּחַ; Pag. Coc.) Prout occ. hoc no. in hac forma cum פּ dem. præf. loco seq. שוּחַ vastitas. Lant. 2. 47. Item, 8. hinc etiam no. cum פּ heemant. viz. שוּחַ f. desolatio, destructio. Pag. Devastatio, pervastatum: Bu. Lex. vastitas: locus vastus, seu vastissimus & aridissimus: Coc. desolatio & commotio: (at de eo vide rad. שוּחַ) Av. sed occ. hoc no. cum פּ cop. præf. locis seq. שוּחַ & vastatio, Job. 30. 3.. 38. 27. Zeph. 1. 15. Item 9. hinc etiam no. cum פּ heemant. quasi à f. שוּחַ idem cum præced. vastitas, &c. vel desolatio, Bu. Lex. Av. Unde in forma pl. f. שוּחַ confusiones, procellæ, tumultus pl. confusiones subitanæ, Coc. (Sed de hoc etiam vide in rad. שוּחַ; Pag.) Prout occ. hoc no. pl. f. vel cum schurek, vel cum kibbutz penult. & cum פּ præf. sic, שוּחַ vel שוּחַ in vastitatibus Psal. 73. 18.. 74. 3. Denique, 10. hinc etiam No. שוּחַ f. idem cum præced. desolatio, commotio: unde in forma pl. f. שוּחַ tumultus, strepitus; inclamationes, acclamationes: à confusione: item, tonitrua à fragore dicta, Coc. fragores, acclamationes, fragosi clamores. tumultuationes, Bu. Lex. (sed forma quorundam horum est à rad. שוּחַ. Coc.) Prout occ. hæc forma pl. f. locis seq. שוּחַ fragores, clamores, Job. 36. 29.. 39. 7. Is. 22. 2. Zach. 4. 7. Locus autem de hoc No. cit. ult. notandus, viz. Zach. 4. 7. לְהָאֵלֹהִים אֲשֶׁר בְּיָדָם הַמְּשָׁחַת אֲשֶׁר בְּיָדָם הַמְּשָׁחַת Acclamationes gratiæ gratiæ ei sunt. phrasis in familiaribus Judæorum scriptis usitatissima, quando summas alicui gratias agere

volunt. Habet autem hoc nomen formam ex ordine quiescentium secundā, quasi à שוּחַ, sed significatione ad hanc radicem pertinet. Bu. Lex. (& proferet lapidem summum) שוּחַ (cum) clamoribus: gratia, gratia illi. Coc. (Nam proferet lapidem summum: i. e. ex ædificabit invitis vobis, & lapidem summum imponet ædificii:) cum fragosis acclamationibus, (Hebr. fragoribus) gratia gratia ei: i. e. favente & acclamante, summa cum lætitia populo: cujus clamoris summa effingitur à propheta, quum dicit, gratia, gratia, q. d. gratia Dei domus perfecta est, non merito aut virtute nostrā: & gratia Dei porrò curabitur, quod exoptamus ex animo. Sic jubet propheta populum agnoscere & prædicare veritatem superioris typi. Jun. Item, de no. 4. præced. שוּחַ locus venit notandus, viz. Jer. 46. 17. Vocaverunt illum מְצָרִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם regem Egypti (regem) multitudinis, scil. magnæ: inquit R. D. dictio enim, regem, manet vice duarum: i. e. Regem Egypti, Regem multitudinis, (seu tumultus, tumultuationis, aut confusionis, &c.) Hieron. Vocate nomen Pharaonis Regis Egypti, tumultum. Ubi Hieron. pro שוּחַ, ibi, illic, illuc, videtur intellexisse שוּחַ, i. e. nomen. Sed R. D. in Comment. exp. Vocaverunt ibi, i. e. dixerunt ibi, per modum vocationis (vel potius acclamationis; Merc.) super, vel de Pharaoh, Rege Egypti: quod erat Rex turbæ & multitudinis magnæ. Transire fecit tempus, viz. præscriptum & statum, quod nimirum, dederat regi Babel, ut egrederetur ad pugnandum cum illo: Pag. Sed R. Sal. exp. Conclamarunt ibi, i. e. in ipso prælio: h. e. per præconem aut faciem, promulgarunt, (Pharaoh, &c. ita ut) figurate, & per Sarcasum, vel cum scommate, & convitio, (istiusmodi, scilicet perstringatur Rex Egypti:) Pharaoh Rex Egypti, strepitus: quia videlicet attollebat vocem strepitus sui in tumultus & fragores, dum gloriaretur in copiis suis. Transire fecit, i. e. præterit tempus statum; nam condixerat diem prælii fixum, & statum, quo progressus erat in prælium, & pugnaturus: at verò in prælium non est progressus, atque ita elapsus est dies temporis constituti. Cev. (clamantes illic,) Pharaoh Rex Egypti streperus, (Hebr. strepitus est scil.) prætermittit constitutum tempus, i. e. dat verba, res magnas pollicendo strepit, & promissis perfonat, sed iusto tempore nihil efficit. Jun. Sic etiam de No. 1. שוּחַ notandus locus 1. cit. viz. Job. 30. 3. Qui fugiebant, (in) solitudinem: שוּחַ שוּחַ (in) tenebras, desolationem, & desertum: vel in locum tenebrosum: desolatum, & desertum. Et sic A. E. exp. Qui fugiebant (vox enim עָרַץ, apud Chald. antitropha est voci Hebrææ שוּחַ fugit: Cev.) in solitudinem; (& noctu sunt, Cev.) in loco desolationis. Targum: Erant fugientes, i. e. fugiebant impii in terram solitudinis, tenebras tanquam noctem, (vel, tenebrarum, seu tenebrosum instar noctis, seu vespere, jam profectionis: Cev.) locum foveæ & desolationis: & sic R. Moseh, (Fugiebant in locum deserti,) & tenebrarum, & locum desolationis, & destructionis; (seu strepitus omnium belluorum sylvestrium: Cev.) שוּחַ est, שוּחַ tenebræ: שוּחַ desolationis, שוּחַ & destructionis. Pag. Vastationem & pervastationem,

i. e. in locum vastissimum: Bu. Lex. מנחם, nuper, confusio & vastitas. Coc. (Fugiebant per siccanum.) hesternā noctē vastatum & pervastatum, locum scil. Hebr. hesternā noctis vastationem & pervastationem: i. e. recentissimam & horridam vastitatem; ita reipublicæ & omnibus erant exosi. Jun.

Rad. 9. מנחם, est, inquit R. D. i. e. spernere, despiciere, contemnere: item, diripere, spoliare; Pag. Sicut & מנחם, inquit Kimchi, utrumque significat: et si pro diripere magis dicatur מנחם. Quidam conferunt cum מנחם, quod est flagellum infra & exp. pro compungere, seu aculeum immittere, five ob dolorem; five, ob lætationem & voluptatem, quæ est titillatio: quo modo exponunt in Ezech. juxta Chald. Tutius videtur ex Chaldaea lingua deducere, quæ pro Hebræo מנחם despiciere, habet מנחם: eritque מנחם & מנחם idem (ut & in aliis invenias) vel מנחם, aleph quiescente loco vau secundæ radicalis: Merc. מנחם, contracte מנחם, est, depopulari, spernere: verbum est irregulare, origine Chaldaicum: nam מנחם Chaldaicis usurpat pro Hebræo מנחם sprevit, contempsit: Psa. 15. 4. & Gen. 25. 34. in utroque Targum, Jonathanis scil. & Onkeli: Habet aleph quiescens, uno tantum loco excepto, quasi protractionis sit, ut Hebræi loquuntur, & thema habeat מנחם ex ordine quiescentium loco secundâ, sitque aleph loco mediæ quiescentis vau, imitatione Chaldaeorum. Sic verba מנחם & מנחם quandoque in medio habent aleph. Vide illic; Bu. Lex. מנחם & מנחם, circumagitavit, divexavit, exagitavit contemnendo & diripiendo aliisque modis ægrè faciendo. Cogn. cum מנחם circūvit, discursavit. Hinc σκῦριζω flagello, lacero, flagellis aliquem circumagito: (σ schin sibilum resolvitur in σκ:) σκύταλον, quævis virga & scutica, σκύτος, corium, flagellum ex corio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc מנחם est, spernere: prædari. Upe in infin. kal. juxta normam esset מנחם, vel מנחם; sed cum מנחם præf. (juxta quosdam, ut nomen, vel ut makor seu infin. nominaliter sumptum:) sic venit: cum scheva scil. & kamets: Ezech. 24. 15. Et uli fuit ultionem מנחם מנחם cum contemnere, i. e. cum contemptu, in animo: vel, quum contemnerent animo. Est enim makor seu infin. vel nomen; inquit R. D. Pag. Sed nomen potius putarim: nam infin. in pathach desineret, non in kamets. Merc. Hieron. Et uli se sunt toto animo. R. D. exp. Cum contemptu: quia flocci faciebant eos animis, ut malefacerent illis per modum contemptus & ignominia. Sed Targum מנחם מנחם cum læticia animi. Idem c. 36. 5. Pag. Cum contemptu; Bu. Conc. Item, eod. cap. Ezech. 25. 6. Juxta quosdam venit idem infin. kal. cum מנחם aff. vel etiam ut nomen, seu infin. nominaliter sumptum; sic: Et gavisa est toto, aut omni, מנחם contemnere tuo, i. e. contemptu tuo, in animo: Pag. Sed dic potius, gavissus es: nam es, non est, fuit scribendum. Merc. Cev. Secundum autem normam infinitorum kal. schin debuerat esse cum kamets-chateph, inquit R. D. Sed quia aleph quiescit, venit cum kamets lato. Pag. Contemptu tuo: Bu. Conc. In part. ben. kal. vel ut no. adject. f. m. (juxta normam quiescentium van 2. rad.) מנחם, vel absque aleph מנחם, spernens, diripiens, &c. unde in forma pl. m. cum מנחם dem. præf. vel habet aleph quiescens in penult. sic: Ezech. 28. 24. מנחם מנחם מנחם

qui spernunt aut diripiunt eos. Hieron. Qui adversabantur iis: 70. Qui contumeliā affecerunt eos. idem etiam v. 25. Pag. Depopulantes: Bu. Conc. seu, Qui depopulerunt eos: Chald. מנחם qui diripiunt eos: Bu. Lex. Vel etiam idem part. ben. kal. vel No. participiale pl. m. cum מנחם dem. præf. venit, juxta quosdam, absque aleph in penult. sic: Ezech. 27. 25. In aquis multis (tuis) adduxerunt te מנחם מנחם diripientes, vel spernentes te: quanquam deficit aleph 2. rad. inquit R. D. Pag. Sed de hoc vide etiam in rad. מנחם. Pag. Bu. Lex. Depopulantes te: Bu. Conc. Atque sic etiam venit part. ben. kal. (quasi a. f. f. מנחם) vel ut no. adject. in forma pl. f. cum מנחם dem. præf. sic: Ezech. 16. 57. Filiarum Pelistinorum מנחם, (vel ut alia exempl. habent, cum aleph quiescente penult. מנחם) quæ contemnunt, aut diripiunt te. Plurique cum R. D. & R. Sal. sumunt hæc pro participiis instar מנחם & מנחם: Aleph enim quiescit. Pag. Quæ depopulantur: seu prædantur te, vel, quæ spernunt te. Bu. Lex. Atque hinc, ut dictum, quidam ex hac rad. מנחם deducunt hæc præced. tanquam nomina: ut 1. no. מנחם m. circumagitatio, exagitatio, vexatio, flagellatio: scutica: ut in loco cit. cum מנחם aff. Eze. 25. 5. Et lætatus es מנחם מנחם in omni flagellatione tuā in animo. Av. Et lætaris ex animo de tota depopulatione tua. Jun. Vel, In toto contemptu tuo ex animo. Bu. Lex. & 2. hinc etiam, juxta eos, est no. מנחם m. circumagitatio, exagitatio, vexatio. Av. aut contemptus: vel, depopulatio: Bu. Lex. Prout occ. cum מנחם præf. ibid. v. 15. מנחם מנחם cum divexatione, seu flagellatione. Av. cum contemptu in animo, i. e. summo & ignominioso contemptu, vel depopulatione. Bu. Lex. Et sumunt ultionem, ex animo, depopulatione: Jun. Et sic, Ezech. 36. 5. מנחם מנחם Et cum exagitatio, i. e. vexatione, animi. Av. Cum depopulatione animosa: Hebr. animi; Jun.

Rad. 10. מנחם est, postulare, petere: rogare, interrogare: item, commodare, accommodare: item, transferre: i. e. per translationem aliquid dicere. Pag. Quidam sic distinguunt, ut ad personam relatum sit rogare, consulere; at de re, sit petere: utrumque sit verbis, in quo differt א מנחם quærere, quod sit ambulatione, inquit, corporali. Sed sæpè confundi videas, ut מנחם sit idem quod מנחם: sicut & in aliis linguis petere & quærere confunduntur. Construitur cum accusativo, item in super cum mem, vel מנחם, vel מנחם, ubi dicimus postulare quippiam ab aliquo. Quod fide re aliquā quempiam rogare, dicere velint, tum, vel literā lamed, vel præpositione על super, utuntur: ut apud Virgilium, Multa super Priamo rogans, &c. Pro consulere oraculum, jungitur cum beth, quasi dicas, interrogare in Deo, vel per Deum; i. e. ex eo sciscitari. Est & rogare commodatō, vel mutuō, in kal. Pro Metaphoricè dicere, non puto in Scriptura inveniri, sed tantum apud Rabbinos, qui Metaphoram appellant מנחם מנחם ex hiphil, quasi dicas mutationem, seu mutuum. Construitur & cum lamed pro consulere. Merc. מנחם, vel מנחם, rogavit, interrogavit: petiit, expetiit; consuluit: quæsit, requisivit, percontatus est: item, mendicavit. Constr. cum accus. & præp. מנחם, מנחם, & ל. Bu. Lex. petivit:

tivit: supplicavit, precatus est, &c. ut Bu. Constr. cum accus. dat. & præp. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** cum casibus rei exponitur, petivit, postulavit. Hinc per Metath. **אִשְׁתַּחֲוֶה**, **אִשְׁתַּחֲוֶה**, supplico, &c. Av. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** rogare: 70. **אִשְׁתַּחֲוֶה**, **אִשְׁתַּחֲוֶה**, **אִשְׁתַּחֲוֶה**, **אִשְׁתַּחֲוֶה**. Notat & interrogare, & petere, & optare. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, rogare, &c. ut Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal, 3. f. m. extra pausam cum pathach, sed in pausa cum kamets in ult. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** percunctatus est, &c. Gen. 43.7. 44.19. Jud. 3.25. 1 Sam. 2.20. 1 Reg. 3.10. Psalm. 21.5. 105. 40. Ezech. 21.21. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petiit, Jos. 19.3. Jud. 8.28. 1 Chron. 4.10. cui etiam priori formæ cum pathach 1 cop. est præf. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & consulit, petet, Num. 27.21. Prov. 20.4. sed occ. etiam ead. 3. f. m. cum 1 cop. vel conv. præf. & in forma cum tseri sub 2. rad. aleph, ante **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** aff. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogaverit te, Gen. 22.17. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interroget te, Jud. 4.20. & in 3. f. f. præt. kal, simpl. ob pausam occ. cum kamets pro chateph pathach penult. sed cum 1 conv. præf. cum chat. path. extra pausam, sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petivit, 1 Reg. 10.13. 2 Chron. 9.12. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & petet, Exod. 3.22. item in 2. f. m. præt. kal occ. simpl. & cum 1 conv. præf. sed in 2. f. f. simpl. ut & in 1. f. simpl. & cum 1 interrog. præf. at cum 1 **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** aff. absque præf. ut seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petisti, Deut. 18.16. 1 Reg. 3.11.13. 2 Chron. 1.11. Psalm. 40.7. Eccl. 7.10. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & percunctatus fueris, Deut. 13.14. 1 Reg. 3.11. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petisti, 1 Sam. 1.17. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petii, 1 Sam. 1.27. Psalm. 27.4. Prov. 30.7. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** an petii 1 Reg. 4.28. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** expectavi eum, 1 Sam. 1.20. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogavi eum, Jud. 13.6. item in 3. pl. præt. kal, occ. cum chateph pathach, sed in pausa cum kamets penult. cui priori formæ 1 conv. est etiam præf. ut & cum 1 **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** aff. absque præf. & in 2. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petiverunt, Eccl. 2.10. Jer. 36.17. Jud. 4.4. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogarunt, Jos. 9.14. Isa. 30.2. 65. 1. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogabunt, 1 Sam. 10.4. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogate me, Isa. 45.11. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petiverunt à nobis, Psalm. 127.3. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petiistis, 1 Sam. 12.13. Job. 21.29. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogabitis, 1 Sam. 25.5. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & in forma pl. m. cum 1 dem. præf. & in forma f. f. a simplice **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** occ. in forma cum duplici segol ante thau: & in paul kal, f. m. simpl. prout seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** vel sine vau, petens, Deut. 10.12. 2 Sam. 3.13. 14. 18. 1 Reg. 2.17. Jer. 38.14. Mic. 7.3. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogans, Deut. 18.11. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petentes, 1 Sam. 8.10. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petens, 1 Reg. 2.20.22. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** rogatus precario, 1 Sam. 1.28. in infin. kal. occ. plene cum kamets & cholem, idq. simpl. & cum 1 præf. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** percunctando, Gen. 43.7. 2 Sam. 20.18. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogando, 1 Sam. 22.13. sed occ. infin. kal, præter normam, cum he in fine post duplex camets, sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**, petendo, Isa. 7.11. sed cum 1 præf. occ. in forma cum scheva & cholem, at ante maacaph cholem mutatur in kam. chat. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** vel sine vau, petere, ad petendum, &c. Jos. 15.18. Jud. 1.14. 1 Sa. 12.17. 19.22. 15.23. 4.2 Reg. 2.10. 1 Ch. 10.13. Ezr. 8.22. Job. 31.30. Jer. 15.1. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** idem, 2 Sam. 8.10. 1 Ch. 18.10. Pl. 78.18. in imper. kal, f. m. occ. simpl. & in f. f. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & in pl. m. simpl. & cum 1 cop. præf. sed cum 1 aff. absq. præf. ut seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interroga, pete, &c. Deu. 4.32. 32.7. Jud. 18.5. 1 Sam. 17.56. 25.

8. 1 Reg. 3.5. 2 Reg. 2.9. 2 Chron. 1.7. Job. 8.8. 12.7. Psalm. 2.8. Isa. 7.11. Hag. 2.11. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** pete, 1 Reg. 2.20. 2 Reg. 4.3. Jer. 48.19. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** etiam pete, 1 Reg. 2.22. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogate, petite, Psalm. 22.6. Jer. 18.13. 30.7. Zach. 10.1. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogate, Jer. 6.16. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petite à me, Isa. 45.11. in fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. sed cum 1 **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** parag. add. absque præf. ut & cum 1 cop. præf. & 1 aff. & cum 1 aff. post 1 cop. & 1 conv. præf. ut seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petam, Isa. 7.12. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & rogavi, Gen. 24.47. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petam, Jud. 8.24. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogabo te, Job. 38.3. 40.7. 42.4. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogabo eos, Isa. 41.28. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogavi eos, Neh. 1.2. & in 2. f. m. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 aff. absque præf. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** rogabis, Gen. 32.29. Jud. 13.18. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & petiisti, 2 Chron. 1.12. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogas me, 1 Sam. 28.16. item in 3. f. m. occ. simpl. cum pathach, sed ob pausam cum kamets in ult. cui priori 1 conv. est etiam præf. sed cum 1 aff. absque præf. & cum 1 **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** aff. post 1 conv. præf. prout seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogabit, 2 Sam. 16.23. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** idem, Hof. 4.12. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & rogavit, interrogavit, &c. Gen. 32.29. 38.21. 40.7. 43.27. 1 Sam. 14.39. 17.22. 19.22. 22.10. 23.2. 28.6. 30.8.21. 2 Sam. 2.1. 5.18. 22. 11.7. 12.20. 1 Reg. 19.4. 2 Reg. 8.6. 1 Chron. 14.10.14. 2 Chron. 1.1. 23. Jon. 4.8. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogabit te, Exod. 13.14. Deut. 6.20. Jer. 23.33. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogavit eum, Gen. 37.15. Jud. 8.14. Jer. 37.17. & in 3. f. f. fut. kal, occ. cum 1 aff. sed in 1. pl. (a simplice forma **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**) cum 1 cop. præf. & 1 parag. add. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** rogaverit te, Deut. 14.26. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & interrogabimus, Gen. 24.57. item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. & cum nun parag. add. ut & cum 1 aff. absque præf. ut seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogabunt, Jer. 50.5. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & rogârunt, interrog. Gen. 26.7. Exod. 18.7. Jud. 1.1. 18.15. 20.18. 23.27. 1 Sam. 10.23. Jer. 38.27. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogabunt, Jos. 4.6.21. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** interrogarunt me, Psalm. 38.11. Isa. 48.2. In niph. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** est, exorari, precibus obtinere: Bu. Lex. desiderio impulsus rogavit: Av. petere sibi: Coc. Prout occ. in præt. niph. 3. f. m. & in 1. f. simpl. sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petito donatus sum, 1 Sam. 20.5.28. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petito donatus sum, Neh. 13.7. item in infin. niph. juxta normam esset **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** postulando: sed occ. in forma minus usitata, viz. cum 1 nota præt. niph. ab initio, & cum terminatione in cholem: (cui formæ similem vide in rad. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**; Bu. Lex.) sic: **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** petendo, 1 Sam. 20.5.28. in piel **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**, vel **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**, idem cum kal; rogare, petere, querere, &c. assidue rogavit, rogavit: interrogavit: Bu. Av. Prout occ. in præt. piel 3. pl. cum 1 conv. præf. loco seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** & petent, Psalm. 109.10. & in fut. piel, a 3. f. m. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** occ. in 3. pl. m. loco seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** rogabit, 2 Sam. 20.18. in hiphil **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** mutuavit, commodato dedit petenti: Bu. Lex. fecit petitionem, petendo commodavit: Av. utendum dare, viz. tanquam petenti: Coc. Prout occ. in præt. hiph. 1. f. cum 1 aff. loco seq. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** mutuo eum, 1 Sam. 1.28. atque inde, ex hac rad. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** in hac 1. petendi, seu postulandi signif. est. 1. No. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה** f. postulatio petitio: Pag. Bu. 70. **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**, **וַיִּשְׁתַּחֲוֶה**: petitio, rogatio, interrogatio: Coc. Prout occ. in absol. forma simpl. & cum 1 dem. præf. ut & in f. f. constr. (a

(à simplice forma שאלה) cum aff. idque vel cum tseri, vel (quasi ex absol. forma שאלה) cum chateph segol in antepenult. cui priori formæ cum tseri est etiam præf. sed cum שאלה aff. absque præf. pro quo ult. venit etiam def. & quasi contracte absque aleph 2. rad. & cum tseri sub 1. pro scheva & tseri sub 1. & 2. rad. & rursus cum שאלה aff. & cum chateph segol in antepen. ut ordine sequuntur שאלה petitio, Jud. 8. 21. Reg. 2. 17. 20. שאלה petitio, 1 Sam. 7. 20. שאלה petitio mea, 1 Sam. 1. 27. Esth. 5. 7, 8. שאלה petitio mea, Job. 6. 8. שאלה pro petitione mea, Esth. 7. 3. שאלה petitio tua, Esth. 5. 6. 7. 2. 9. 12. שאלה petitionem tuam, 1 Sam. 1. 17. שאלה petitionem eorum, Psa. 106. 13. item 2. hinc etiam No. cum שאלה heemant, viz. שאלה f. idem cum præced. petitio, postulatio: Av. Prout occ. in pl. f. (à simplice forma שאלה) constr. simpl. & cum שאלה aff. שאלה petitiones, Psa. 27. 4. שאלה petitio tua, Psa. 20. 6. deinde ii. signif. 2. hujus rad. שאלה est, mutuari, mutuo vel commodato accipere: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. Prout occ. in præf. kal, 3. f. f. cum שאלה conv. præf. ut & in part. pahul kal, 3. m. simpl. ut & in fut. kal, 3. f. m. simpl. itidem, sed in 3. pl. m. cum שאלה conv. præf. ut seq. שאלה & mutuabitur, Exod. 3. 22. שאלה mutuatus, 1 Sam. 1. 28. 2 Reg. 6. 5. שאלה commodo acceperit, Exod. 22. 12. שאלה & commodato accipiant, Exod. 11. 2. שאלה & commodato acceperunt, Exod. 12. 35. item in hac 2. mutuandi signif. occ. etiam conjug. hiphil שאלה, quod est, dare commodato seu precario: (at in kal, rogare:) mutuari: & mutare, quod vernaculè, seu Gallicè, dicimus emprunter & prester. Merc. Prout occ. in præf. hiph. 1. f. cum שאלה aff. ut & in fut. hiph. à 3. f. m. שאלה commodabit, in 3. pl. m. cum שאלה conv. præf. & שאלה aff. sed def. cum chirek tantum absque jod hiph. in pen. sic: שאלה tantum dedi eum, 1 Sam. 1. 28. שאלה & commodaverunt eis, Exod. 12. 36. Item iii. signif. 3. hujus rad. שאלה est sepulchrum: Bu. Conc. idque scilicet in No. inde ducto, viz. שאלה sepulchrum: item, infernus: gehenna: Pag. Locus mortuorum sub terra: non ita dictus, quod gravior quæque deorsum tendant & peccant, sed ab insatiabilitate, ut perspicue ostenditur, Prov. 30. Quidam fossam, alii mortem ipsam, alii statum mortuorum, alii infernum, locum, scilicet, damnatorum, significare dicunt. Sed hoc nomine generaliter loca subterranea, tendendo centrum versus, appellantur: sicut & aliàs nomine idem significante vocatur שאלה terra inferior, vel ima. Ezech. 31. & sæpe cum adjecto invenitur, ut שאלה, velut explanationis causâ: etsi Auxelis etiam causâ adjici queat. Dicitur שאלה perditio, quod ibi res pereant, è nostro aspectu summotæ. Propriè infernum dixeris, ita ut locum significet. Hinc cum verbo descendendi passim jungitur. Sunt qui tradant, ubi reperitur descendere in infernum, velut adverbialiter sumi, pro, descendere inferiùs, vel deorsum. Sæpe huic ex adverso ponitur coelum. Caret plurali. Sumitur tamen sæpe metaphorice, pro horribili confectione, & sensu iræ Dei ob peccata, quem & sancti in hac vita experiuntur: quasi se à Deo rejectos, & omni ejus auxilio destitutos putarent, damnatorum more: quin & ipse Christus sensit, dum diceret, tristis est ani-

ma mea, &c. & Deus mi quare me dereliquisti? sed ad tempus. Sic quidam exponunt. Psalm. 16. Non derelinques animam meam in inferno: in illis, scilicet, horrendis doloribus inferorum in cruce; &c. Sed ego ad sepulchri corruptionem referre malo; & שאלה in dativo lego: sepulchro, i. e. in potestate sepulchri, ut ibi me tanquam fium, cæterorum hominum more, detineat & putrefaciat. Merc. שאלה com. gen. est sepulchrum: infernus: sepulchrum autem sic à petendo dictum & à postulando, quod ore hiant & dilatato, Isa. 5. 14. & Hab. 1. 5. repleti expetant: unde & insatiabile dictum, Prov. 27. 20. & 30. 16. Significat autem, in genere locum corporum humanorum post mortem: unde communiter pro sepulchro, & interdum etiam pro inferno ponitur. Prout dicitur etiam de loco infimo qui altissimo opponitur: Job. 11. 8. ut No. masc. venit Job. 26. 6. שאלה nudum est sepulchrum: i. e. abditissima & intima terræ parajuxta A. E. vel שאלה centrum ipsius terræ, ipsi in aperto & propatulo est: & ut fam. Isa. 5. 14. שאלה, dilatat sepulchrum animam suam, i. e. seipsum; Bu. Lex. שאלה sepulchrum, locus mortuorum ad quem omnes mortales petunt: item infernus: i. e. locus inferior sub terra; sepulchri corruptio. Si de impiis dicitur, significat perditionem. Av. Occurrit autem hoc no. in plena forma cum vau cholem in ult. simpl. locis seq. שאלה sepulchrum, Deut. 32. 22. 1 Sam. 2. 6. 2 Sam. 22. 6. 1 Reg. 2. 10 Job. 7. 9. 17. 14. 21. 13. 24. 9. 26. 6. Psalm. 18. 6. 30. 4. 49. 15. 55. 16. 89. 49. 116. 3. 139. 8. 141. 7. Prov. 5. 8. 7. 27. 9. 18. 15. 11. 27. 20. 30. 16. Isa. 5. 14. 9. 11. 15. 28. 15. 18. 38. 10. 18. 57. 9. Ezech. 32. 21. 27. Hof. 13. 14. Jon. 2. 3. item cum etiam simpl. cum cholem tantum absque vau in ult. sic: שאלה sepulchrum, 1 Reg. 2. 6. 7. 17. Psalm. 49. 17. cui etiam formæ plenæ cum vau cholem in ult. כ, ק, ל, & מ sunt præf. ut seq. שאלה in sepulchro, Job. 14. 13. Psalm. 6. 6. Eccl. 9. 10. Amos. 6. 2. שאלה sepulchrum, Prov. 1. 12. Cant. 8. 7. Hab. 2. 5. שאלה in sepulchro: Psa. 16. 10. 31. 18. 49. 15. 88. 4. שאלה præf. è sepulchro, Job. 11. 8. Psalm. 86. 13. Prov. 15. 24. 23. 14. item occ. etiam cum ה localis add. idque vel cum cholem tantum, vel cum vau cholem in penult. locis seq. שאלה vel sine vau, in sepulchrum, Gen. 37. 35. 42. 38. 44. 29. 31. Num. 16. 30. 33. Ezech. 31. 15, 16, 17. Cui plenæ formæ cum ה, parag. add. est etiam præf. (velistud he in fine est parag. Bu. Lex.) sic: Psalm. 9. 18. convertentur impii לשאלה in vel ad sepulchrum usque: Bu. Lex. In infernum, vel gehennam. R. D. In sepulchrum, vel gehennam. Additur autem lamed in principio, quanquam he ultimum est pro lamed in principio; ad denotandum, inquit R. D. quod convertentur in gradum inferiorem inferni, aut gehennæ. Pag. Redeunt improbi, ad infernum. Qui expertes sunt justitiæ Christi, redeunt ad regnum Diaboli, & patiuntur sibi legem injustitiæ imponi: abeunt ad regnum tenebrarum. Coc. Retroagentur improbi ad sepulchrum usque. Jun. Notandi sunt etiam loci quidam alii de hac rad. & 1. ut venit adverbialiter ad præf. kal, 1 Sam. 2. 20. Pro שאלה אשר שאלה commodato quod commodavit, aut pro dono quod donavit. Domino. Pag. Ex his quæ scribit R. D. in Michlol ad vocem

cem פָּעַלָה, verbum masc. pro fem. usurpatur. Ita ut vel referendum velit ad Channam: vel sensum esse, pro dono. vel commodato, seu commodatione, quod donatum seu commodatum est; Merc. Cev. Totus versus sic legitur. Benedixit autem Heli, (nimirum Dei verbis, tanquam sacerdos ejus: quomobrem benedictionem hanc illi acceperunt sic: ut supra 1.17. & res effecta est. sequente versu:) Elkanā & Uxori ejus: dicendo, Reponat tibi Jehova semen ex muliere hac: pro (femine) illo precario, (Hebr. illius petitionis: i. e. pro Samuele; Periphrasis; hac autem non Heli sed auctoris verba sunt, cum versus principio conjungenda;) quod exoratum (restituerat) Jehovā: cum abirent in locum suum. Jun. Verbum hoc שָׁאַל est interdum usui dare: ut hoc loco: אֲשֶׁר שָׁאַל לַיהוָה quod usui dederat Domino. Kimchi monet explicari per (נָתַן) dedit, &c. verbum autem refertur ad Elkanam: Sic 1 Sam. 1.28. לַיהוָה הוּא שָׁאַל ipse utendus datus Domino, omnibus diebus quibus fuerit. Coc. (Cunctis diebus quibus fuerit superstes,) est promissus, vel datus, Domino, Av. (Quomobrem ego quoque precario datum sisto eum Jehovā omnibus diebus quibus fuerit,) ipse rogatus precario, est, scil. Jehovā, i. e. à nobis mancipatur ei & datur, ut minitret ei: Jun. Sic enim conjug. hiphil הִשְׁתַּחֲוִיתִי usurpatur etiam, viz. pro, utendum dare tanquam scil. petenti, ut in hoc versu cit. ult. לַיהוָה הִשְׁתַּחֲוִיתִי do eum utendum Domino: 70. אֲנִי אֶדְעֶנּוּ עַד תִּפְדֶּנּוּ מִיָּדָיו. Coc. (vide Jun. in verbis mox præced.) Atque ego petendo mancipavi eum Domino: i. e. accommodavi Domino. 70. הִשְׁתַּחֲוִיתִי, Av. Omnibus diebus quibus fuerit, seu vixerit, est, שָׁאַל, commodatus, aut mutuatus, vel donatus Domino: Et etiam eum הִשְׁתַּחֲוִיתִי donavi, i. e. accommodavi, mutuavi, eum Domino. Pag. Voce autem, in hoc versu positā, viz. שָׁאַל, dictus est primus Rex Israel: quasi à Deo per Samuelem, ad regnum gubernandum commodatus, quo nomine etiam Paulus Apostolus dictus, atque adeo illud ad suam vocationem accommodat, ad Rom. 1. Merc. Sic etiam idem part. paul kal, in sensu dandi ad usum, sumitur, 2 Reg. 6.5. וְהוּא שָׁאַל & commodatō data est. Coc. Est enim commodatum: Hebr. commodatō petitum. Jun. Item ut supra dictum, rad. hac שָׁאַל in signif. interrogandi sumitur: ut Isa. 65. 1. Quæsitus sum שָׁאַל לְלוֹא ab (his qui) non interrogaverunt. R. Sal. Dominus respondet illi, impossibile est quin ulciscar de illis, seu illos, quoniam requisitus sum (vel cellos, quære feci me, Merc.) ab illis, ut increparem illos per Prophetas. & ipsi non interrogabant. A. E. Ecce Domini responsio. quoniam patres vestri irritaverunt me, & ego quæsitus sum. i. e. invenire feci meipsum, in afflictionibus, populo, qui non interrogaverunt, aut possiderunt, ut invenire illis. Pag. & R. D. Quærendum, aut interrogandum, me præbui, vel paravi me, patribus vestris, num forte quæsituri, vel interrogaturi essent me, sed non interrogaverunt me, vel, de me: vel, requisitus fuisset, i. e. me exorari passus fuisset, patribus vestris, si me requisissent: at non me rogaverunt. Merc. Cev. hic scil. ad præt. kal, ex שָׁאַל: sed ad præt. niph. ex רָשָׁא idem textus à Pag. ex R. R. sic explicatur, ut seq. לַיהוָה שָׁאַל לְלוֹא Quærerē feci me ab iis qui non

interrogaverant; (vel potius inveniendum me præbui iis qui non interrogabant: Cev.) Hieron. Quæserunt me, qui antea non interrogaverant. At verbum primā est personā. Si hoc verbum est passivum, ut voluit R. D. videtur textus (ut est in libro Ephod) implicare contradictionem, quia est sensus, quæsitus sum ab iis qui non quæserunt, aut, interrogatus sum ab iis qui non interrogaverunt: unde activum intransitivum putat: unde & sic potest explicari, interrogavi me ipsum, eo quod non interrogaverunt me; vel, ut ego verti, quærerē feci me, &c. Passivē potest sic explicari, interrogatus sum (nempe, in præsentia) ab iis qui antehac non interrogaverant: aut, quæsitus sum (modò) ab iis qui antea non interrogaverunt, aut quæserant. R. D. in lib. rad. exp. נִמְצְאוּ וְנִדְרְמוּ מִיָּדָיו me inveniendum dedi, & obvium: aut נִדְרְמוּ מִיָּדָיו paratus sum, aut invitatus sum, iis qui, &c. Potest & sic verti, juxta hanc significantiam, Occurri, seu obviam ivi, iis, &c. Nam (נָתַן) est occurrere, obviam ire, præparare, invitare. Pag. אֲנִי לְלוֹא iis, qui non interrogaverunt. (Ellipsis est אֲשֶׁר שָׁאַל) vel, respondi non rogantibus. 70. reddunt נִדְרְמוּ ἀποκρίσεις δα. Est activum, ut נִלְבַּר, נִלְבַּר, נִלְבַּר. Confer Eze. 14.3. & 20.3. ut & 36.3. sed passivē idem niph. venit, 1 Chron. 26.31. Coc. (hic & in niph. ex נִדְרְמוּ.) Expositus sum iis qui non interrogabant, &c. Hebr. quæsitus sum, &c. Confer. Rom. 10.20. Sic Psalm. 11. 2. magna opera Jehovā, exposita omnibus, &c. Hebr. quæsitā; i. e. adeo prompta, ut ea quærere amplius non sit opus: Metalepsis: ut hoc in loco, Isa. 65. 1. ubi ad antecedentem ecclesiæ postulationem, in fine capitis præced. hoc capite respondet Christus: & in hac responsionis ejus prima parte describitur narratio vocationis ecclesiæ ex gentibus, & Judæorum castigatio, &c. Jun. Et Psa. 2.8. שָׁאַל מִיָּדָיו, petē à me & dabo gentes hereditatem tuam, h. e. faciam, ut quos velis, hereditatem habeas ex gentibus: vivificabo, quos voles à me vivificari, imò vivifico, quos vis. Intelligitur jus, potestas, & potentia mediatoris Voc. De hoc etiam verbo variæ ejus punctationis formæ in kal. notandæ: nam in Jud. 4.20. venit forma cum tseri sub aleph sic: Si quispiam venerit וְשָׁאַל & interrogaverit te. Pag. est à secunda forma præt. kal; Merc. Sic Psalm. 137.3. Quia illic שָׁאַלְנוּ interrogaverunt nos. Pag. Item in Gen. 32.18. וְשָׁאַל & interrogaverit te: est pro שָׁאַלָה: nam in productione תֹּסֶף pathach, syllabā divisā, diligit tseri. Coc. Sed in præt. kal, venit etiam aleph cum sægol pro pathach, ut 1 Sam. 12.13. שָׁאַלְתִּים petivistis: & sic Job. 21.29. & 1 Sam. 25.4. & interdum etiam cum chirek pro pathach sub aleph 2. rad. ut in Jud. 13.6. Et non שָׁאַלְתִּיהוּ interrogavi eum: & 1 Sam. 1.20. A Domino שָׁאַלְתִּי petivi eum. Cui simile videtur in 1. f. præt. kal, ex rad. לָרַךְ in Psalm. 2. Pag. Bu. Lex. Quomodo etiam venit chirek pro pathach sub aleph in præt. hiph. 1. f. sic: וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי, & mutuo eum לַיהוָה Domino, 1 Sam. 1.28. i. e. quem precario ab ipso acceperam, nunc rursum Domino sisto & confesco, ut ipse sit minister. Item ad imper. kal, locus Isa. 7.11. notandus: אֲנִי לְךָ אֶמְצֵא שֵׁנִי לְךָ אֶמְצֵא pete tibi signum: & postea אֶמְצֵא pete, vel est Makor fen infin. kal: Pag. Quidam recentiorum audacter nimium exponunt, pro שָׁאַל in infernum.

infernum: i.e. profundando deorsum: quia sequitur, vel attollendo sursum: ut sint antitheta: sed id non probo, hoc enim lectionem immutaret. Merc. הַעֵמֶק הַשְּׁאֵל profunda petere (quasi esset Infin. kal, שאל cum הַ, parag. & cum kamets, ob pausam, pro chateph pathach, quod haberet pathach ante se,) h. e. pete profundè: est enim cum he parag. pro שאל. Coc. Item ad prat. niph. Locus notandus, 1 Sam. 20. 28. נִשְׁאָל postulando postulavit David à me, (subaudi, ut iret) usque ad Bethlehem. Et dixit in Niphal, quia per seipsum postulavit: i.e. postulando postulavit ipsemet David per seipsum, ut iret, &c. Targ. & R.D. in comment. q.d. facultatem eundi in Bethlehem habuit à me. Et sic Neh. 13. 6. Et in fine dierum נִשְׁאָלתי postulaui, scil. per meipsum, à Rege: i.e. facultatem accepi à Rege. Hieron. prius vertit, rogavit me obnixè ut iret in Bethlehem: alterum, Rogavi regem. Pag. Quidam exponunt, precibus impetrare: sed obnixam petitionem potius indicare videtur, uti aliàs usurpari solet hæc Conjugatio. Sumitur & reverà passive, pro postulari, peti, Neh. 13. 6. נִשְׁאָלתי postulat sum à Rege: q.d. petiti me, ut irem ad se: quod hic exponit priori sensu, præter mentem Kimchi. Et sanè sensus illud potius postulare videtur, ut, cum ad regem venisset, postea ab eo efflagitaret, ut sibi Hierosolymam redire liceret, ut habes versu seq. Si quis tamen passivè uti velit hæc Conjugatione, id licere videtur; Merc. De nomine etiam שאל, ad genus ejus notificandum, loci notandi, Isa. 15. 14. dilatavit שאל sepulchrum animam suam. Hieron. infernus: & 14. 9. שאל מחיה שאל Infernus infernè commotus est, aut commovit se, tibi, in occursum adventus tui, aut, te veniente, tibi, in occursum tibi mortuos. Et sic in eodem versu usus est dictione שאל genere famineo & masculino, שאל enim est foemineum verbum, & עויר masculinum. Pag. Elias non putat idoneum Argumentum sumi ex verbis שאל, & עויר illo loco, quod שאל sit masc. quia עויר infinitum esse queat, pro לעויר ad excitandum: item ad הקים possit subaudiri הקים excitavit excitans. Sed locus est ineluctabilis. Job. 25. 6. שאל נגדו nudi est infernus: coram eo, Merc. Sed præcipuè de hoc nomine quæ hæc Cocceius fusè admodum: disserit, videntur adnotanda: prout sequuntur. שאל f. sapiens: infernus, Germ & Belg. Helle. 70. εἰς: quemadmodum hoc propriè notat εἰς αὐτὸν τόπον, in quo qui sunt, non apparent: ita שאל notat eum locum, in quo qui est, in quæstione est, h. e. τὰ κατώτερα μέρος τῆς γῆς, inferiores partes terræ. Ut enim in superioribus terræ partibus, homines & animalia ambulant & spirant, fructusque terræ apparent, ita in inferioribus terræ partibus, quæ non versùs coelum patent, sunt partim radices nascentium ex terra, partim cadavera: quæ in eam regionem intrant, plerumque per sepulturam: unde & Chaldaus aliquando explicat בֵּית קְבוּרָה locum sepulchri: ut Job. 7. 9. 21. 13. Ps. 30. 4. 89. 49. 141. 7. Neque tamen propterea, quia quidam per sepulturam veniunt in שאל, locum subterraneum, ideo שאל verti debet sepulchrum: tametsi aliquando rectè intelligatur sepulchrum per שאל. Deut. 32. 22. Igais exarsit in ira mea, שאל תחתיה, שאל qui ardet usque ad infernum inum, & comedit terram &

proventum ejus, & inflammat fundamenta montium. Ubi patet per שאל intelligi etiam fundamenta montium. Psal. 141. 7. נְפִיר עֲקָמִיו לְפִי שְׂאֹל sparsa sunt ossa nostra juxta infernum: i.e. in superficie terræ, ut pulveri misceantur paulatim. 1 Sam. 2. 6. מוֹרֵר שְׂאֹל וְעַל qui facit descendere in infernum & facit ascendere: i.e. qui mortuos & terræ obrutos resuscitat. Job. 7. 9. שִׁי שְׂאֹל וְיִרְדָּה שְׂאֹל qui descendit in infernum, i.e. intra terræ viscera, non ascendit: h. e. nemo redit à mortuis. Job. 24. 19. Siccitas & calor rapiunt aquas nivis, scil. ab oculis, שאל תשא infernus (eos qui) peccarunt, scil. auferat à conspectu, sine malo & difficultate. Job. 26. 5. שְׂאֹל נָגִדוּ צִרּוֹם שְׂאֹל nudus (est) infernus coram ipso: h. e. Quicquid est in toto mundo, etiam in abditissimis locis terræ, oculis ipsius patet; nihil est remotum à Dei scientia, potentia, providentia. Possumus verò & debemus, eo in loco intelligere omnia מὴ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ὄντα, quæ Deo apparent, ut ea vocare possit tanquam שְׂאֹל. Isa. 14. 9. שְׂאֹל מִחַיִּים שְׂאֹל orcus infra commotus est propter te. De regione mortuorum, tanquam civitate aliquà à multis habitata & frequentata loquitur. Ibi respondet רָפְאִים. Vers. 11. Dejecta est שְׂאֹל גְּאוֹנָה ad orcum erectio tua, strepitus nabliorum tuorum! subter te sternitur vermis, & tegmina tua lumbricus! Clarum est, sermonem esse de regione cadaverum. Jon. 2. 3. מִבֶּטֶן שְׂאֹל שִׁוְעִיתִי ex ventre inferni imploravi: vers. 2. הִרְגָה me ex visceribus piscis. Potest tamen intelligi omnis locus mortis, in quo fuit Jonas. Ps. 16. 10. לֹא יִפְּחוּ שְׂאֹל non relinques animam meam inferno: h. e. vitam meam, quæ in corpore non apparet, quando id procubuit, mihi reddes. 2 Sam. 22. 6. חֲרִיבֵי שְׂאֹל dolores, vel, laquei inferni circumdederunt me: h. e. Cinxerunt me dolores mortiferi: mors ferè laqueis me contrinxerat. Is. 38. 18. לֹא שְׂאֹל חֲרִיבֵי non infernus confitebitur tibi: h. e. qui terræ jacent obruti, non confitentur Deum inter vivos. Analogicè etiam usurpatur. Ps. 49. 15. לְבָלוֹת שְׂאֹל, Rupes eorum antiquationi Orci, scil. cedit: h. e. æternæ tenebræ & dolores, fiduciam ejus abolebant. Prov. 5. 5. שְׂאֹל גְּרֵסָיו שְׂאֹל Orcum gressus ejus tenent, i. e. non ad vitam, quæ verè vita est, tendunt gressus ejus, sed ad locum tristitiæ æternæ, & 7. 27. רֵכֶז שְׂאֹל, viæ inferni (viæ) domus ejus: h. e. viæ tristitiæ æternæ, Is. 28. 15. עֲשִׂינוּ חֻזָּה שְׂאֹל עִמָּךְ in inferno fecimus inducias: h. e. tuti sumus, non imminet periculum nobis, neque quoad statum reipublicæ, neque quod statum salutis & regni Dei: quasi, quum Dei fœdus, & quietem ab eo datam, &c. repudiassent, propitiare, Diabolum, mortem, & infernum, possent: ut vel ipsi vitæ hæredes fierent, vel rem publicam sarram tectam retinerent. Ps. 49. 16. יִפְּחֵה נַפְשִׁי מִרְ שְׂאֹל redimet animam meam ex manu inferni: quia accipiet, vel, assumet me, i. e. non finet me in interitum vel tristitiam abire quia assumet me ad se. Elias in Germanico hic usurpat גְּהֵנִים. Pr. 15. 24. מִשְׂאֹל מָשָׁה למֶן סוֹר מִשְׂאֹל מָשָׁה ad recedendum ab orco infra: h. e. à condemnatione & morte æterna. Ps. 6. 6. לֹא יִפְּחוּ שְׂאֹל מי יורה לך in inferno quis confitebitur tibi? Si sit Ecclesia circumvallata hominibus mortuis in peccato, in errore versantibus, & sit sub potestate hominum legem injustitiæ impositum, & vetantium confiteri Deo veritatem ejus,

ibi erit tanquam in Inferno, & hæc verba ei convenient. Confer Apoc. 6.8. Hof. 13. 14. מִן שְׂאֵל אֶפְרַיִם ex manu orci redimam eos: h.e. ex potestate tyrannorum vetantium vivere Deo, & ei confiteri. Ubi venenum tuum, inferne? Apostolus 1 Cor. 15. 54. 55. 56. hinc rectè concludit resurrectionem: nam Christi mors omne venenum inferni extinguit, h.e. tollit omnem potestatem inferni: legem enim peccati vicit per legem spiritus vitæ: quia Christus peccatum delevit, abstulit omnem potestatem execrationis, mortis inferni. Cant. 8.6. קָשָׁה בְּשָׂאֵל קִנְיָהּ durus est, ut infernus, zelus. h.e. Si tyrannorum vis est quasi irresistibilis, multò magis zelus Dei est vehemens & efficax. Confer Jacob. 4.5. ubi ἡλως vel πῶτος τῷ πνεύματος opponitur φθόνος: uterque affectus amoris & invidiæ, dicitur קִנְיָהּ utriusque eadem vehementia. Prov. 9. 18. קִרְיָהּ שְׂאֵל בְּעֵמְקֵי אֶרֶץ in profundis orci convivæ ejus: h.e. in spississimo tenebrarum regno convivantur. Mat. 16. 18. πύλαι ᾧδ' οὐ κεντισχουσιν αὐτῆς, h.e. Diabolus in ipsam non dominabitur, eam non perdet. Etiam si in civitate magna constituta sit, in qua regnat seductio & tyrannus, exibit: & ex ipsa morte & pulvere redibit; Isa. 47. 9. וְהִפְסִילוּ עָוֹן שְׂאֵל & humiliasti usque ad inferos; i.e. legatos tuos misisti etiam ad homines, longè ultra mare sitos, ad quos abire est; quasi inferos adire: eosque habitantes quasi in inferis in spississimis ignorantia tenebris. Hæc ex Cocc.

Rad. 1. 1. שְׂנֵי in kal textualiter non venit, sed in quadrata forma piel, geminata: scil. nun 3. rad. שְׂנֵי est qui scire, pacatum esse; Pag. Tranquillum esse, tranquillè agere: Bu. Lex. securus, tranquillus fuit: & per metalepsin, insolens & superbe tumultuosus est, nam tranquillitas plerumque reddit homines elatiore. Nun 2. Rad. geminatur ob majorem Auxesin. Hinc שְׂנֵי turbo, commoveo, tumultuor: item adolor. Av. 70. vertunt verbum in piel, ἀναπαύσθαι, ἡσυχάζειν, εὐπαθεῖν, περισσεύειν ἀγαθῶν. Aquila, εὐδαιμονεῖν: tranquillum, felicem esse: Cocc. Ad שְׂנֵי radicem quidam mindis aptè quæcunque subsequuntur revocant, quali contraria significatione, quietum & tranquillum esse. Quia autem tranquillitas securus reddit, & insolentes, hinc hoc vocis insolentem etiam sonat, & securum. Putant autem שְׂנֵי, etsi in quibusdam exemplaribus per kamets scribatur in fine, dictum, ut לִהְיוֹת שְׂנֵי pro לִהְיוֹת flamma, Cant. 8.6. sed alia fuerit ratio, in uno lamed interjectum, in altero schin præpositum. Merc. Oc. autem hæc forma geminata in præ. piel, 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. sic; שְׂנֵי tranquillus est, Jer. 48. 11. שְׂנֵי & tranquillus sit, Jer. 30. 10. 46. 27. Pro. 1. 32. ut & in 3. pl. præ. piel, sic occ. Job. 3. 18. Simul vinet שְׂנֵי (al. שְׂנֵי) pacati fuerint. Est per kamets ad nun 1, in penult. etiam sine pausa, inquit R. D. obscheva ad aleph. Forsan vult dicere, etiam sine soph-pafuk, non athnach, quod illic habent nostra exemplaria: sic quoque dicendum, alioqui שְׂנֵי dicendum erat; Merc. Cev. Tranquillè agent: Bu. Tranquilli fuerunt; Av. tranquilli sunt. Hinc insolentem esse: παρουσιν, ὑβρίσειν: 2 Reg. 19. 28. & Isa. 37. 29. שְׂנֵי (videtur pro Inf. Piel geminati sumptis; q. d. insolescere tuum: i.e. sumpto Inf. nominaliter pro) insolentiam tuam, Coc. (propter commovere te ad me) & tumultuari te, &c. Av. Atque inde hoc verbo ge-

minato est etiam i. no. geminatum, viz. שְׂנֵי m. quietus, tranquillus, pacatus, pacificus, securus, felix, &c. Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hæc forma f. m. simpl. locis seq. שְׂנֵי tranquillus, Job. 12. 5. Isa. 33. 20. Item, 2. hinc etiam vel, juxta quosdam, aliud no. vel, ut quidam volunt, idem no. præced. cum Epenthesi 7. Lamed sic, Job. 21. 23. וְשְׂנֵי שְׂנֵי quietus & pacificus. Lamed, inquit R. D. redundat, Pag. vel potius, juxta Kimchi, est vox comp. ex שְׂנֵי, & שְׂנֵי; & notatur eo summè tranquillus, i.e. tranquillissimus: Bu. Lex. Hieron. dives, & felix: 70. benè affectus, & abundans. Pag. Totus ipse tranquillus (seu securus, aut opulentus): & fortunatus, seu felix. 70. εὐπαθῶν. De hac autem compositione, vide infra cum שְׂנֵי. Av. שְׂנֵי שְׂנֵי totus tranquillus & quietus, i.e. tutus & securus, neque in rebus suis malum aut damnum expertus, neque animi ullà nubeculà inquietatus. Alludit ad שְׂנֵי. Cocc. (Hic moritur in robore perfectionis suæ) totus tranquillissimus & quietus, i.e. in perfectissima facilitate, quanta apud homines esse potest: Jun. Item, hoc no. præced. שְׂנֵי tranquillus, &c. venit etiam ut substant. tranquillitas & c. Bu. Lex. Prout occ. juxta quosdam, ut no. substant. cum 1 cop. præf. & 7. Aff. sic, 2 Reg. 19. 28. & Isa. 37. 29. וְשְׂנֵי & tranquillitas tua: vel, tumultuatio tua: Bu. Conc. i.e. insolentia, seu ferocia, quam tranquillitas tibi parit: Bu. Lex. Vide etiam in rad. שְׂנֵי: Pag. Bu. (vide etiam paulò ante ad Inf. kal.) Item, occ. etiam hoc No. in forma pl. m. cum 1 dem. præf. & in forma pl. f. simpl. sic, שְׂנֵי tranquillilli, Psa. 123. 4. Am. 5. 1. Zac. 1. 15. שְׂנֵי tranquillæ, If. 32. 9, 11, 18.

Rad. 1. 2. שְׂנֵי est, respirare, attrahere aerem, anhelare: absorbere, deglutire: respicere: expectare: Pag. inhiare. Metaph. ad animum transfertur. Conferri potest cum שְׂנֵי, quod est haurire aquam è puteo, at dictum: sicut hæc haustionem oris, vel animi, denotat. Interdum aeris attractionem ad nares, interdum verò ad os no. at, inquit R. D. metaphoricè intentum esse alicui rei; Merc. שְׂנֵי hausit, propriè aerem vel ventum, anhelavit, aspiravit: & metaph. absorbuit, deglutivit: Bu. Lex. absorpsit anhelando: item appetivit: Cogn. cum שְׂנֵי nam sorbere est haurire anhelitum: item cum שְׂנֵי flavit exhalando. Hinc retrò lectum est שְׂנֵי, שְׂנֵי, & שְׂנֵי, absorbeo, sufflo appeto: & hinc Germ. suppen. Av. Kimchi explicat verbum שְׂנֵי per הָאֵר הָאֵר הָאֵר & הָאֵר הָאֵר הָאֵר odoris & auræ tractum ad nares; i.e. auram haurire, anhelare, aspirare: Coc. Bu. Conc. Prout occ. in præ. kal, 2. f. m. cum 1 cop. vel conv. præf. & in 3. f. f. simpl. ut & 3. f. m. cum 1. Aff. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. שְׂנֵי & exhaurit, Job. 5. 5. שְׂנֵי haurit, Jer. 2. 24. שְׂנֵי anhelat contra me, Psal. 56. 2. שְׂנֵי anhelat: hauriunt, Psal. 56. 3. Jer. 14. 6. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1. Aff. ut & in forma pl. m. cum 1 dem. præf. sic, שְׂנֵי aspirans, Eccl. 1. 5. שְׂנֵי anhelans contra me, Psal. 57. 4. שְׂנֵי qui anhelat, Am. 2. 7. 8. 1. & in Inf. kal, occ. plenè in forma cum kamets & cholem, post 1 cop. præf. loco seq. שְׂנֵי & exhauriendo, Ezec. 36. 3. Item, in fut. kal, 1. f. occ. cum 1 cop. præf. ut & cum 1 conv. præf. & 7. parag. add. sed in 2. & 3. f. m. simpl. ut seq. שְׂנֵי & exhauriam, Isa. 42. 14. וְשְׂנֵי & anhelò, Psal. 119. 131. שְׂנֵי aspires. Job. 36. 20. שְׂנֵי anhelat, Job. 7. 2. Loci autem quidam supra cit. in hac rad.

rad. adnotandi & ulterius explicandi, nam in loco i. cit. Job. 5. duplex est lectio, licet idem sit sensus: vel enim legitur cum vau וְשָׁפַח, & absorbebit latro divitias eorum: vel, ut scribitur cum Jod, quasi esset וְשָׁפַח absorbebit, & c. Pag. Et exhaurit, seu absorbet: Bu. Lex. וְשָׁפַח & anhelat וְשָׁפַח comatus. (i.e. hirsutus, intonsus homo, latro,) opes ipsorum, metonymia: i.e. anhelans deglutit: Cocc. Denique exhaurit horridus facultatem eorum: horridus, i.e. prædo, aut hostis, sic dictus, tum quia plerumque ita constituti sunt, synecdochicè: tum, quia horrorem incutunt obviis: metonymicè, ut Psal. 63. 22. Jun. Item Pl. 56. 2. ubi occ. cum aff. sic, Miserere mei, Deus, quoniam וְשָׁפַח absorbit me homo: Pag. Absorbet me; i.e. anhelus persequitur ad deglutendum me: Bu. Lex. Affectat me, captat me, anhelat me: Ferrar. intuetur: & sic Kimchi per וְשָׁפַח contemplari explicat. Cocc. R. Sal. Deglutivit me: i.e. expectavit, & intentus fuit, ut deglutiret me: & R.D. Aspexit me homo: i.e. Achis cum servis suis, quando insanum me præferebam in manibus eorum. Sed R. Himman. desideravit me interficere homo: i.e. Saul, & c. Pag. Nam anhelus persequitur me mortalis: viz. tum Saul, & administri ejus, à quibus fugiebat David, tum Pelistæi ad quos confugerat. Jun. Jer. 14. 6. Et onagri, & c. וְשָׁפַח attraxerunt, & c. 2. 14. & onager, & c. וְשָׁפַח attraxit, וְשָׁפַח ventum, i.e. aerem: Pag. Ducunt, & c. vel trahit, & c. spiritum, vel auram: Cocc. Eccl. 1. 5. Et oritur, & occidit Sol, וְשָׁפַח מקורו וְשָׁפַח & ad locum suum transit, ubi oritur. R. Himman. Et locum suum desiderat: vel, ad locum suum anhelat, aut respicit. Pag. q.d. cum anhelitu currit, Cocc. Ad locum suum (i.e. ad Orientem: periphrasis: vide Pl. 19. 6. 7.) aspirat, ubi oriatur: Hebr. oriatur ipse ibi. Jun. Pl. 57. 4. Et salvum faciet me à probro וְשָׁפַח absorbentis: i.e. absorbere volentis, me. Pag. vel potius, si spectetur Analogia Hebraica, probri affecit, vel afficiet, aut etiam, afficit. absorbens me: i.e. qui me absorptum, deglutitum, & absumptum vult; Cev. R. Sal. Ab opprobrio absorbentis me, aut expectantis me, ut perimat; Pag. Vel potius, proponentis me deglutire; R.D. Atque hoc est auxilium Dei quod spernit, vel, atque hoc auxilium Dei spernit, iste qui me deglutit: i.e. absumptum vult. Cev. R. Himman. desiderantis perdere me: Pag. וְשָׁפַח (quem) blasphematur captans me: vel, anhelans ad deglutendum me. Cocc. Mittet è cælis ut servet me, afficiens eum probro, qui me anhelus persequitur. Jun. Item, Am. 2. 7. וְשָׁפַח qui absorbent (seu deglutunt, capientes dolo, aut vi, pauperum substantiam, aut facultates) super pulverem terræ, in capite pauperum. R.D. Judices sunt qui deglutunt, aut expectant, (vel potius spectant, & despiciunt; Cev.) ac intendunt, ut sit pulvis terræ in capite pauperum: quia constituunt præfectos loco sui, qui, nisi dent pauperes in ore suo, i.e. ex eorum præscripto, vel, juxta eorum postulationem, capient eos per capillos capitis eorum, & decipient eos in terram, conculcabuntque; & sic est terra in capite pauperum. Et est Sensus juxta illud, Mich. 3. 5. Et qui non dederit in ore ipsorum, præparaverint adversus illum prælium. Hieron. Qui conterunt super pulverem terræ, capita pauperum. Et Am. 8. 4. וְשָׁפַח absorbentes pauperem, i.e. pauperum

bona. Hieron. Qui conteritis pauperem. Targum, qui contemnitis, sicut pulverem terræ, caput pauperum. Pag. וְשָׁפַח על-עפר-אֶרֶץ בְּרַאשׁ רִגְלֵי qui calcant in pulvere terræ super capite tenuium: i.e. qui caput eorum proterunt in terra. Ex וְשָׁפַח significatum habet. Sic 70. alicubi vertunt, πατὴν, καταπατὴν. Am. 8. 4. וְשָׁפַח qui conculcatis egenum. Cocc. Qui anhelant in caput tenuium (dejecturi) in pulverem terræ. Has voces, obscuriorem paulò εμπαλόν habentes in Hebræo Textu, evidentia causa transposuimus: Jun. Ezech. 36. 3. Pro eo quod desolaverunt, וְשָׁפַח & absorberunt vos. Est Makor, seu Inſin. vice præteriti. Hieron. Pro eo, quod desolati & conculcati estis, Pag. Quandoquidem vastant, & absorbent vos. Av. וְשָׁפַח שְׂמוֹת וְשָׁפַח חֲתָכֶם מִסְּבִיב quia, quia, (inqu. m) vastati estis, & anhelando calcant vos undequaque. Videtur hic utraque significatio convenire, Cocc. Pl. 119. 131. Os meum aperui, וְשָׁפַח & respiravi, vel, attraxi scilicet spiritum, aut, aerem, viz. respirandi gratiâ. Pag. & spiritum duco: i.e. anhelus: Cocc. Os meum distendo & anhelus: i.e. omnibus nervis contendo ut assequar: metaph. ab anhelis, & fessis viatoribus. Jun. Job. 7. 2. Sicut servus וְשָׁפַח desiderabit, pro, desiderat, aut, aspicit, umbram. Pag. ut servus anhelabit ad umbram: Av. vel captat umbram: i.e. anhelat ad umbram; Cocc. vel adspirat ad umbram: Jun. (videtur notio umbræ, hic junctæ cum verbo וְשָׁפַח non malè congruere cum notione noctis, in loco seq. junctæ cum verbo eod. ut scilicet, servi labore diurno defessi solent noctem ad quietem anhelare, seu appetere.) Sic & Job. 36. 20. וְשָׁפַח nē. desideres, aut anheles, noctu excidere populos. Ubi R. Levi, ne aspicias, vel expectes noctem, ut excidas populos è loco ipsorum: vel, in loco ipsorum. Pag. Ne appetes noctem, ad perdendum populos in loco suo: Av. Ne captes וְשָׁפַח noctem: i.e. nē anheles ad noctem; Cocc. Nē aspices ad illam noctem, quā abeunt populi (in) locum suum. Illam noctem: i.e. mortem, quam omnes expetunt, & tu jam toties dixisti tibi imminere, & tempus ultro ad eam aspirare. Est dehortatio à desperatione: Jun.

Rad. 13. וְשָׁפַח est relinquere: Pag. viz. in hiphil, in kal, autem est relinqui ex alio: Merc. remanere, superesse, reliquum esse. Pag. Construitur cum beth: unde Kimchi vult Ezra 1. 4. mem cum verbo sequenti non præcedenti jungi; Merc. Residuum fuit, reliquus mansit, vel remansit posterior, in posterum fuit. Hinc וְשָׁפַח, posterior, וְשָׁפַח post tempus venio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, reliquum, residuum esse, superesse. 70. καταλείπειν: Bu. Lex. Cocc. Prout occ. in præter. kal, 3. f. m. loco seq. וְשָׁפַח reliquus est, 1 Sam. 16. 11. in niphil וְשָׁפַח idem cum kal, residuum esse vel fieri, relinqui; superstitem manere, remanere: Bu. Lex. relictus est in posterius: Av. Frequenter confr. cum præp. ב, quæ quandoque per è, vel ex, est explicanda. Prout occ. in præter. niph. 3. f. m. extra pausam juxta normam, cum pathach in ult. locis seq. וְשָׁפַח relictus, residuus, reliquus factus fuit, Gen. 47. 18. Exod. 3. 27. 10. 19. 14. 28. Lev. 25. 52. Deut. 3. 11. Jos. 8. 17. 13. 12. Jud. 4. 16. 1 Sam. 5. 4. 1 Reg. 22. 47. 2 Reg. 10. 21. 17. 18. 24. 14. 2 Chron. 21. 17. Job. 21. 34. Isa. 24. 12. Dan. 10. 8. sed in pausa cum

cum kamets in ult. loco seq. וְשָׁרִי reliquum est, Gen. 42.38. cui priori formæ cum pathach ! conv. est præf. locis seq. וְשָׁרִי & relinquetur, Isa. 17.6. 24.6. Zac. 9.7. Item hæc 3. perf. f. m. præf. niph. cum ! cop. præf. venit anomala, seu præter normam, cum epenthesi וְשָׁרִי aleph post nun notam niph. Bu. Lex. sic: Ezech. 9.8. Quum percuterent, aut percussissent eos וְשָׁרִי & remansi, seu relictus sum ego: Pag. & reliquus fui ego: Bu. Lex. unde R. D. exp. וְשָׁרִי remansi ego. Nam est dictio comp. ex וְשָׁרִי præf. niph. & וְשָׁרִי fut. kal. Et ratio compositionis est: dixit: quum percuterent, posui oculos meos, ut viderem quis וְשָׁרִי remaneret, seu relinqueretur, in atriis, quem non percuterent, & vidi quod non remansit quisquam præter me: Pag. quasi dicere Propheta voluerit: cum, percutientibus illis, videre vellem, מי וְשָׁרִי quis reliquus maneret? animadverti כי וְשָׁרִי, quod ego tantum reliquus essem. Non dissimile vide in rad. וְשָׁרִי in hithpael. Bu. Lex. Vel est pro (part. niph. sic) וְשָׁרִי & reliquus eram ego. & videtur esse à fut. niph. וְשָׁרִי. Coc. Fuit autem percutientibus ipsis, quum reliquus essem ego, &c. Jun. Item in 3. f. f. præf. niph. occ. extra pausam cum chat. path. sed in pausa cum kamets penult. & in 1. f. simpl. sic: וְשָׁרִי relicta est, Jos. 12.1. Dan. 10.17. וְשָׁרִי idem, 2 Sam. 14.7. וְשָׁרִי relictus, a, fui, Isa. 49.21. Dan. 10.8. sic etiam in 3. pl. præf. niph. extra pausam, habet scheva comp. sed in pausa, kamets penult. cui priori formæ cum chat. path. ! cop. est præf. & in 2. pl. m. occ. cum ! conv. præf. sed in 1. pl. m. ut seq. וְשָׁרִי residui fuerunt, 1 Sam. 11.11. 2 Reg. 6.13. Neh. 1.23. Jer. 34.7. 38.22. וְשָׁרִי superfluerunt. Jos. 17.22. Jud. 7.3. וְשָׁרִי & reliqui fuerunt. Jer. 37.10. וְשָׁרִי reliqui fietis, Deut. 4.27. 28.52. וְשָׁרִי residui facti sumus, Ezr. 9.15. Jer. 42.2. item in part. niph. f. & pl. m. occ. cum וְ & וְ dem. præf. utrique ut seq. וְשָׁרִי reliquus, residuus, a, um, &c. Gen. 32.8. 1 Sam. 9.24. 2 Reg. 25.22. Ezr. 1.4. 3 Hag. 2.3. וְשָׁרִי & reliquus um, Lev. 5.2. Ezech. 6.12. וְשָׁרִי reliqui, residui, Deut. 7.20. Josh. 23.4. 7.12. 1 Sam. 11.11. 2 Reg. 7.13. 10.11. 17.25. 11.1. 1 Chron. 13.20. Jer. 8.3. 21.7. 24.8. 28.4. 29.9. 40.6. 41.10. 52.15. וְשָׁרִי & residui, Gen. 4.10. Lev. 26.36. 39. Deut. 19.20. Ezech. 17.21. & in part. niph. f. f. occ. cum וְ dem. præf. & cum kamets in penult. sub aleph ob pausam pro chat. pat. ut & in forma cum duplici sægol, ante thau, vel, ob pausam, cum kamets pro sægol penult. & post וְ dem. præf. in utroque, ut & in forma pl. f. cum kamets itidem penult. ob pausam, pro scheva comp. idque etiam post וְ & וְ præf. prout seq. וְשָׁרִי residuum, 2 Reg. 19.30. Isa. 37.31. וְשָׁרִי residuum, Exod. 10.5. וְשָׁרִי relicta, Jos. 12.2. וְשָׁרִi reliqua, Zac. 12.14. וְשָׁרִi & reliqua, Zach. 11.9. in fut. niph. occ. (cum pathach in ult.) 3. f. m. & f. simpl. & cum ! conv. præf. utrique; ut & in 3. pl. m. simpl. itidem & cum ! conv. præf. sed in 3. pl. f. simpl. prout seq. וְשָׁרִi reliquus erit, Isa. 11.11. 16. וְשָׁרִi & relictus est, Gen. 7.23. וְשָׁרִi relinquetur, Exod. 10.26. וְשָׁרִi & superstes relicta est, Ruth. 1.3. 5. וְשָׁרִi reliqua facta fuer. Ezech. 36.36. וְשָׁרִi & remanserunt, Num. 11.26. וְשָׁרִi relinquentur, Exod. 8.9. 11. in hiphil

וְשָׁרִi reliquit, reliquum, residuum, superstitem fecit, vel reliquit: Bu. Lex. Av. &c. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. locis seq. וְשָׁרִi reliquit, reliquum, residuum fecit, Exod. 10. 12. Num. 21. 36. Deut. 3.2. 28.55. Jos. 8.22. 10.28. 30.33. 37.39. 40.11. 8. 1 Reg. 15.29. 16.11. 2 Reg. 3.25. 10.11. 14.13. 7.25. 12.22. Jer. 39.10. 52.16. cui etiam ! conv. est præf. loco seq. וְשָׁרִi & relinquet, Joel. 2.14. sed occ. etiam in 1. f. præf. hiph. cum ! conv. præf. & in 3. & 1. pl. simpl. sic: וְשָׁרִi & reliquos feci, faciam, 1 Reg. 19.18. Zeph. 3.12. וְשָׁרִi reliquum fecerunt, Jos. 11.14. וְשָׁרִi reliquum fecimus, Deut. 2.34. in infin. hiph. occ. cum ! præf. וְשָׁרִi relinquendo, Ezr. 9.8. item in fut. hiph. occ. 1. f. & 2. f. m. & f. ut & in 1. pl. & 3. pl. m. simpl. absque præf. & aff. in omnibus: sed 1. pl. est def. cum chirek tantum absque jod hiph. in ult. prout seq. וְשָׁרִi reliquum faciam, 1 Sam. 25.22. Jer. 50.20. וְשָׁרִi reliquum faciet, Deut. 28.51. וְשָׁרִi reliquos faciet, Am. 5.3. וְשָׁרִi reliquum faciemus, 1 Sam. 14.37. וְשָׁרִi relinquent: Num. 9.12. Jud. 6.4. Jer. 49.9. Obad. 1.5. Atque inde ex hac rad. וְשָׁרִi sunt nomina seq. נ. No. וְשָׁרִi m. residuum, reliqua, &c. ut seq. ante Conc. Pag. Bu. &c. quod No. in forma constr. retinet kamets, nec illud (pro more talium) mutat in pathach: Pag. Bu. Lex. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. & cum וְ, וְ, & לְ præf. ut seq. וְשָׁרִi reliquus, residuus, reliquum, residuum, reliqua, 1 Chron. 11.8. 2 Chron. 24.14. Isa. 10.20. 21.22. 11.11. Zeph. 1.4. וְשָׁרִi & reliqui, &c. 1 Chron. 15.41. 2 Chron. 9.29. Ezr. 3.8. 4.3. 7. Neh. 10.29. 11.1. 20. Elth. 9.16. Isa. 7.3. 10.19. 14.22. 17.3. 21.17. Mal. 2.15. וְשָׁרִi in reliquis, Elth. 9.12. וְשָׁרִi reliquo, Isa. 11.16. 28.8. item 2. hinc etiam No. substant. cum thau heamant. post jod in fine, viz. וְשָׁרִi f. (& interdum contractè, absque aleph 2. Rad. sic: וְשָׁרִi) idem cum præced. ut substant. relicto, reliquum, residuum &c. Pag. Bu. numerus reliquorum, reliqua: 70. λείψμα, κατάλειμμα: Coc. Prout occ. hoc No. f. f. plene cum aleph, locis seq. וְשָׁרִi residuum, reliqua, Gen. 45.7. 2 Reg. 19.31. 21.14. 1 Ch. 4.43. Neh. 7.72. Ezr. 9.14. Psalm. 77.11. Isa. 37.32. 46.3. Jer. 6.9. 23.3. 24.8. 28.20. 31.7. 39.3. 40.11. 15. 41.10. 16.42. 9.15. 19.43. 8.44. 7.12. 28.47. 45.5. 50.26. Ezech. 9.8. 11.16. 25.15. 36.5. Amos. 1.8. 5.15. 9.12. Mic. 2.12. 5.6. 7. Zeph. 2.9. 3.3. Hag. 1.12. 14.2. Zach. 8.6. sed, ut dictum. occ. etiam def. & contractè, absque aleph 1. rad. loco seq. וְשָׁרִi residuum, 1 Chron. 12.38. sed rursus occ. hoc No. f. f. plene, cum aleph 2. rad. post וְ, וְ, & לְ præf. ut seq. וְשָׁרִi & superstes, 2 Sam. 14.6. Jer. 11.23. וְשָׁרִi residuum, 2 Reg. 19.4. Isa. 37.4. Jer. 8.3. 42.2. וְשָׁרִi reliquiis, Jer. 44.14. Ezech. 26.34. Mic. 4.7. 7.18. Zeph. 2.7. Zach. 8.11. וְשָׁרִi & residuo, Isa. 15.9. Prout occurrit etiam cum וְ, ob pausam, simpl. sed cum וְ cop. præf. extra pausam cum וְ, aff. ut & cum וְ, aff. post וְ cop. præf. utrique sic: וְשָׁרִi reliquias tuas, Ezech. 5.10. וְשָׁרִi & residuum tuum, Isa. 14.30. וְשָׁרִi & residuum ejus, Isa. 44.17. וְשָׁרִi & residuum istorum, Jer. 15.9. deinde ii. signif. 2. hujus rad. וְשָׁרִi est, caro, corpus: propinquus, a; proximus. Bu. Conc. idque scil. 1. in No. וְשָׁרִi m. quod est וְשָׁרִi caro;

& קרוב propinquus secundum carnem: Pag. passim in lege Moſis de confanguinitate, quaſi reliquum dicas, ſeu reliquias; aliàs ſerè caro, quæ ſcilicet eſt, ut quidam inquirunt, reliqua pars animalis, poſt animam. Sed priùs ex poſteriori ductum eſt propriè; ut quis propinquum, carnem ſuam appellet: ut & nos confanguineum vocamus. Sic Paulus Judæos vocat carnem ſuam, ex eadem nimirum carne. ſeu eodem natos ſanguine, ad Rom. 11. Eſt autem utriuſque generis, & ſine plurali, itaque malim pro ſubſtantivo ſumere, quaſi propinquitatem, ſeu confanguinitatem. vertere poſſis, & carnem, unam ſcilicet: ſubjungitur tamen & nomen carnis. Merc. No. hoc שאר, caro, eſt generaliter etiam, alimentum: item, propinquus, propinqua, de eadem carne vel ſanguine exiſtens: & ſic eodem genere maſc. de utroque ſexu dicitur: Bu. Lex. reliquæ carnis: h. e. confanguinitas & propinquitas, &c. Hieron. vertit carnem, aliquando cognatum. Hinc שרר caro: Av. Ex Prov. 5. 11. בקלור בקשרך ושארך quum conſumetur corpus tuum & caro tua: videtur בקשר latius patere, quam שאר; quod No. ponitur etiam: ut dictum, pro cognato: Levit. 18. 6. איש איש אל-כל שאר בשרו לא יקרבו quique ad ullam carnem carnis, vel corporis ſui, non acceditis: h. e. cum cognata propinqua, quæ eſt ut caro ejuſdem corporis, non commiſcebimini: & Lev. 21. 2. לוי לשרו הקרוב אלו niſi propter carnem ſuam, propinquam ſibi; viz. patrem, matrem, filium, filiam, fratrem, & ſororem virginem. & Cap. 25. 49. או או-אשר בשרו ממשפחתו וגבולו aut (aliquis) de carne corporis ejus, de familia ejus, aſſeret eum. & Num. 27. 11. Si non habeat filios, dabitur hæreditatem ejus לשרו הקרוב אלו carni ejus, h. e. cognato ejus, proximo de familia ejus. Coc. Occurrit autem hoc No. ſ. m. ſimpl. locis ſeq. שאר propinquus, Lev. 18. 6, 12, 13. Pſalm. 78. 20, 26. Mic. 3. 3. cui etiam forma ſimpl. eſt שאר loco ſeq. משאר eſt propinquus, Lev. 25. 49. Sed occ. etiam ſedem No. Invariantum, (viz. in forma cum ſcheva & ſteri.) cum' aff. ſimpl. & cum' cop. præf. & cum' י, ob pauſam, pro י, aff. poſt' cop. præf. ſed cum' aff. ſimpl. & cum' ל præf. & cum' י, aff. ſimpl. at cum' א, aff. poſt' cop. præf. prout ſeq. שאר caro mea, Pſalm. 73. 26. ושרי & caro mea, Jer. 51. 35. ושרך & corpus tuum, Prov. 5. 11. שרך propinquum ſuum: carnem ſuam, Lev. 20. 19. Prov. 11. 17. לשרך pro proximo ſuo, Lev. 21. 2. Num. 27. 11. שרך carnem, id eſt, alimentum, ejus, Exod. 21. 10. ושרך & carnem eorum, Mic. 3. 2. item 2. ex rad. in hac 2. carnis, & propinqui ſignif. eſt No. שרך f. caro, propinqua, vel, propinquitas: Pag. Bu. reliquæ pertinentes ad cognitionem & carnem eandem; Av. Prout occ. hoc No. ſic: Lev. 18. 17. שרך הנה caro, (ſcil. tua) ſunt: vel, propinqua; Pag. aut propinquitas; Merc. Propinquitas ſunt: i. e. propinquæ una alteri. Bu. Lex. Cognatæ ſunt: caro eadem ſunt: eſt enim hoc no. ſam. idem cum præced. maſc. שאר: Coc. Deinde iii. ſignif. 3. hujus rad. שאר eſt, maſtra, in qua deſunt maſſæ farina: Bu. Conc. viz. in No. cum' heemant. משרך f. conſperſio: i. e. farina miſta cum aqua: vulgò paſta; Pag. Maſtra: Bu. Lex. Coc. Distinguendum eſt hoc No. בצעא: Coc. Non autem venit

hujus No. forma abſol. in textu, ſed in ejus forma f. conſtr. (vel, ut quidam volunt, in ipſa forma abſol. f. f. cum duplici ſegol ante thau in fine, ſic.) משאר. Av. Prout occurrit cum' cop. præf. & י, in pauſa, pro י, aff. ſic: פאשרך & maſtra tua, Deut. 28. 5, 17. & in forma pl. f. occ. cum' י præf. & י, aff. ſed cum' א, aff. abſque præf. ſic: וברמשארךך & in maſtra tua, Exod. 7. 28. משארךך maſtras ſuas, Exod. 12. 34. de hac autem rad. præcipue norandus venit locus ad ejus No. שאר reſiduum, reliquæ, &c. viz. Mal. 2. 15. ושרך רוח לו (nonne) reſiduum ſpiritus ipſi? vide R. Sal. in hunc locum: Bu. Lex. Et excellentia. ſeu dignitas ſpiritus illi. Pag. Nam ſicut יתר ſynonymum (pro reliquo, reſiduo, & pro excellentia:) utrumque ſignificat, ut in rad. יתר dictum eſt: ſic & no. hoc שאר utrumque etiam ſignificare poteſt. Immoratur in hoc loco exponendo Kimchi. Nos compendii cauſa omittimus, ut aliquid ſtudioſis non præmanſum relinquam, in quo ſe exerceant, & jam ſuas vires probent. Merc. Cev. Et reliquum ſpiritus erat ei: h. e. quum Adamum & Evam feciſſet, ſupererat ei vires ad plures ſæminas faciendum. Coc. Nam nonne unum effecit: quamvis reliqui ſpiritus ipſius, ſcil. eſſent? Exegeſis eſt dicti præcedentis, v. 14. viz. uxorem ſociam eſſe viri, & foederatam communibus legibus Matrimonii. Nam (inquit) Deus inſtituens Matrimonium, fecit ut duo tantum eſſent una caro: & quamvis eſſet reliquorum ſpirituum Pater, tamen unum tantum par conjugavit, quod ſemen Dei, i. e. juſtos liberos progigneret: quicquid ſuprà eſt, perfidia veſtræ acceptum ferendum eſt. Sic Mat. 19. 4. & ſequentibus. Jun. De nomine etiam ſcem. שארך notandum quod defective. ſeu contractè, abſque aleph 2. rad. veniat cum' י aff. ſic: י Jer. 15. 11. Si non finis tuus in bonum. Secundum normam eſſet שארךך: ſed tau eſt cum chirek, præter morem. Vide huic ſimile in rad. פצר. At R. Dones, R. Jehudah, & R. Jonah deducunt à שרה. Pag. ejuſdem conjugationis & ſignificationis, cujus eſt illud Chaldaicum, Dan. 5. 12. ומשרך & ſolvens vincula, ſeu nodos, rerum arcanarum, ſcilicet. Cum igitur faciant eſſe piel, media radicalis dageſchanda fuerat, niſi fuiſſet reſch, ut fit in צויתך præcepi tibi, de quo in צוה: Cev. unde & exponunt, ſi non ſolvero te à vinculis tuis, & occurrere, vel, rogare, fecero tibi in tempore afflictionis eorum, i. e. Iſrael, inimicum: h. e. efficiam ut te roget hoſtis, quia ipſe occurret tibi, ut habites in terra, vel, ut ambules cum illo, & ſis ibi in gloria: Pag. vel, pretio: vel, te enim orabit, ut vel in terra maneas, vel, ſecum eas, & ſis ibi, &c. Atque hæc fuſius explicant, & adimpleta commonſtrant ex ejuſdem Prophetæ verbis, Cap. 40. v. 4. & 5. Dum ſuperiorem expoſitionem ad ſuam Sanctes exigit, ex verbo nomen eſſecerat. Merc. Cev. Hoc in loco ſcribitur non ſolum, ut dictum, contractè, ſed etiam cum vau in medio, pro jod, ſive, ut aiunt cum jod protracto, ſic, שריתך reſiduum tuum: ſed juxta maſorethas legendum per jod; & chirek ſub thau eſt loco ſegol, pro שריתך. Simile vide in פצר inter nomina. Bu. Lex. Si non reliquæ tuæ fuerint in bonum. Secundum literas legitur שריתך: i. e.

i.e. Si non prospexero tibi in bonum : Av. (Sed Cocc. cum R. R. & aliis quibusdam, refert hanc vocem hoc in loco ad præt. piel. f. cum aff. ex rad. שרי ubi etiam vide.) Annon residuo tuo esset bene ? Hebr. annon residuum tuum (esset) in bonum. Jun.

Rad. 14. שָׂאָר : unde nomen radicale שָׂאָר m. fermentum ; 70. שָׂאָר ; Pag. Bu. &c. In locis ubi legitur hoc No. vult Deus in paschate adhiberi panes novos, non fermentatos, nec vetulitate aut acore corruptos : quia Christo mortuo, non tantum novitas sanctitatis, sed & spiritus veritatis & libertatis in festo fidelium regnat. Vide 1 Cor. 5.8. Rom. 7.6. & Lev. 2. 11. fermentum à munere rejicitur. Coc. No. hoc שָׂאָר est fermentum, quod scilicet reliquum est de massa priori. Av. Nam affine faciunt radici præcedenti, quasi sit fax reliqua quæ infermentatur massa farinæ : licet puncto discrepet : & præsertim nomini שָׂאָר vicinum videtur : idem juxta quosdam conspersio-nem farinæ significat. Merc. Occ. autem hoc No. f. m. locis seq. שָׂאָר fermentum, Ex. 12.15, 19. 13.7. Lev. 2. 11. Deu. 16.4. [שָׂאָר elevatio tumor, &c. vide in rad. שָׂאָר elevavit, &c. Av. ibi enim plerique hanc vocem ponunt ; licet R. Jonah faciat illam per se radicem, instar שָׂאָר. Pag.]

Rad. 15. שָׁבַב, ut verbum, pro frangere, apud Talmudicos est usitatum ; Bu. Lex. Sed in textu inde est 1. No. שָׁבַב m. scintilla ; Pag. Bu. quasi fragmen ignis sic dicta : Bu. Lex. mica. frustulum cujusq. rei, ut, mica salis, mica panis ; scintilla : nam mica ignis est scintilla emicans. Av. Occ. autem hoc No. simpl. loco seq. שָׁבַב scintilla, Job. 18.5. Item 2. hinc etiam est No. שָׁבַב m. fragmentum : Bu. Lex. contritio ; Pag. unde in forma pl. m. שָׁבַב fragmenta : Bu. Lex. contritiones. Pag. Vel, ut quidam exp. averfiones, remotiones, abjectiones, rejectamenta. (juxta quos שָׁבַב posset esse radix ejus, sicut & sequentium.) Merc. mica, frustula, fragmenta scissilia ; Av. scobs, ramenta : pulvisculus : Coc. Prout occ. hoc no. pl. m. sic : Hof. 8.6. Quoniam שָׁבַב (in) contritiones erit, i.e. conteretur, vitulus shomron, i.e. Samaria, A.E. exp. In scintillas : ac si idem esset cum שָׁבַב. Et sic R.D. exp. In contritiones, & frusta ; q. d. erit contritus & in frusta comminutus : Pag. viz. juxta Chald. qui vertit. In asseres seu scobinas, tabularum : & sic doctores dicunt שָׁבַב מְבוֹרָה frustum, vel scobs, ex trabe : i.e. paucum de multo ; proverbialiter ; Merc. Sed R. Jonah exp. In expulsionones ; quia expelletur & transferetur è loco suo. Pag. Quoniam in micis, i.e. fragmenta, erit vitulus Samaria. Av. שָׁבַב יְהוּה ramenta fiet : Coc. fragmenta : Bu. Conc. Atque inde, juxta quosdam, ex hac rad. varia hic locantur, quæ plerique referunt ad rad. שָׁבַב, ubi etiam ea vide. uti sunt 1. No. שָׁבַב, in forma absol. adject. foem. averfa, præfracta : ut Jer. 8.5. (populus) averfus, præfractus. Sed potest etiam esse No. substant. f. fractio, contritio : prout occ. forma simplex f. f. constr. שָׁבַב, cum 7. (per sagol præter morem) aff. sic : Isa. 47.10. Sapientia tua & scientia tua, ipsa fractio, seu contritio tua : i.e. fregit, seu contrivit te : Bu. Conc. Item hinc etiam volunt formari verbum in Piel שָׁבַב, pro, confringere, vel conterere : Pag. Bu. Conc. Prout occ. in præt. piel,

viz. ex forma poal f. cum conv. præf. sic : שָׁבַב & confringam te : (à שָׁבַב hæc & sequentia potius sunt pro avertere, Bu. Conc.) Ezech. 38.4. 39. 2. & in 3. pl. præt. piel, ex hac forma poal, occ. cum aff. loco seq. שָׁבַב fregissent eos. Jer. 50.6. Atque inde quasi ex præt. pual שָׁבַב contractus seu contritus est : in part. pual, aff. m. שָׁבַב contractus, & f. f. שָׁבַב contracta, occ. forma f. f. cum thau in fine, post duplex sagol, sic : שָׁבַב, Ezech. 38.8. item hinc etiam juxta R. D. in Bu. Conc. quasi à præt. high. הָשַׁב, vel, ex forma quiesc. Vajin vau, הָשַׁב, confregit, contrivit : occ. in infin. high. cum 7 præf. loco seq. הָשַׁב ad frangendum, Isa. 66.15. atque inde etiam volunt ex hac rad. שָׁבַב esse 1. No. seq. quod occ. in f. & pl. m. simpl. sic : שָׁבַב rebellis, a- verfus, Isa. 57.17. שָׁבַב rebelles, Jer. 3.14. 22. ut & 2. inde etiam No. f. f. quod occ. cum 7 dem. præf. loco seq. הָשַׁב rebellis : Jer. 31.22. 49.4. atque hæc præcedentia in Pag. etiam hic in hac rad. שָׁבַב collocantur ; sed juxta Merc. & ut dictum, omnes itidem alios, referri potius debent ad rad. שָׁבַב ubi videantur ulterius.

Rad. 16. שָׁבַה est, captivum ducere ; Pag. seu abducere ; unde quidam notant contrarium esse ver- bis שָׁבַה & שָׁבַה, quæ manere & cessare significant, ut & verbo שָׁבַה, quod reditum è loco, cum istud ab- ductionem è loco denotet. Merc. Captivum cepit, abduxit, deportavit, fecit, tenuit, detinuit : Bu. Lex. Captivavit, in captivitatem abduxit, &c. Av. 70. ver- tunt, ἀρπαγεσθαι, ἀρπαγεσθαι, ἀρπαγειν, ἀρπα- γεσθαι : captivum agere : Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est captivum deportare, & cum ut Bu. Lex. Prout occ. in præt. kal, 3. f. m. simpl. & cum 7 conv. præf. & 7 aff. ut & in 2. f. m. simpl. & cum 7 conv. præf. & in 2. pl. simpl. itidem, & cum 7 conv. præf. & 7 aff. sed in 2. pl. m. simpl. prout seq. שָׁבַה capti- vum abduxit, Jer. 41.14. שָׁבַה & captivos abducat, Jer. 42.12. שָׁבַה captivos cepisti, duxisti. 2 Reg. 6. 22. Psalm. 68.19. שָׁבַה & captivos ceperis, Deut. 21.10. שָׁבַה captivos abduxerunt, Gen. 34.29. 1 Reg. 8.48. 2 Chron. 6.28. 25.12. שָׁבַה & captivos ab- duxerunt eos. 1 Reg. 8.46. 2 Chron. 6.26. שָׁבַה capti- vos abduxisti, 2 Chron. 28. 11. in part. ben. kal, aff. m. שָׁבַה captivans. &c. occ. in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. cum 7 aff. cui ult. etiam 7 est præf. ut seq. שָׁבַה captivos abducentes, Isa. 14.2. שָׁבַה captivos abducentes nos, Psalm. 137. 3. שָׁבַה captivos abducentes eos, 1 Reg. 3.46. 47. 50. Jer. 50.33. שָׁבַה idem, 2 Chron. 6.36. 20. 9. Psalm. 106. 46. שָׁבַה idem, Isa. 14.2. item in part. paul kal, aff. m. שָׁבַה in captivitatem depor- tatus, & in f. f. שָׁבַה captivata : occ. in forma pl. m. cum 7 præf. & in forma pl. f. cum 7 præf. sed per kibbutz, pro schurek, in penult. sic : לְשָׁבַה in cap- tivitatem abductis. Isa. 61.1. שָׁבַה quasi capti- vas, Gen. 31.26. in infin. kal, occ. simpl. sed in imper. kal, f. m. cum 7 cop. præf. sic : שָׁבַה captivas ab- ducere, Ob. 1.10. שָׁבַה & captivam duc. Jud. 5.12. in fut. kal. 3. f. m. שָׁבַה captivum abducat. &c. sed cum 7 conv. præf. occ. def. per apoc. 3. rad. he & cum duplici scheva in fine, (more talium apocopatorum 3. rad. he, in fut. kal.) sic : שָׁבַה & captivam fecit,

Num. 21.1. Jer. 41.10. & in 3. f. f. á simplice forma
 חֲשִׁבָה captivum deportabit f. occ. cum ח. aff. sic:
 Num. 24.22. Donec Assur חֲשִׁבָה captivum tenebit
 te: Bu. Conc. captivum ducet te: Pag. seu abducet
 te: Av. captivum te aget. Hoc autem in loco Assur
 ponitur foeminine, ut solent patrum nomina, quando
 posteritatem, aut populum significant: Coc. item in 3.
 pl. fut. kal, occ. cum ח. conv. praf. locis seq. וְחִשְׁבִּי
 & captivas ceperunt, Num. 31.9. 1 Sam. 30.2. 2 Reg. 5.
 2. 1 Chron. 5.21. 2 Chron. 14.14. 21.17. 28.5, 8, 17.
 in niph. est, captivum abduci: Pag. Bu. captivatus
 est: Av. captivus actus, seu abductus est: Coc. Pro-
 ut occ. in præt. niph. 3. f. m. & 3. pl. simpl. sic: חֲשִׁבָה
 captivus, captus, abductus, Geni. 14.14. Exod. 22.9.
 Jer. 13.17. נִשְׁבִּי captivi, capti fuerunt, 1 Sam. 30.3.
 5. 1 Reg. 8.47. 2 Chron. 6.37. Ezech. 6.9. atque inde
 ex hac rad. חֲשִׁבָה sunt nomina seq. 1. No. Toar ad-
 ject. (quasi á f. m. חֲשִׁבָה captivus, abductus, &c.) foem.
 חֲשִׁבָה in captivitatem abducta: Av. quod occ. simpl.
 loco seq. חֲשִׁבָה captiva, Isa. 52.2. item 2. hinc etiam
 No. חֲשִׁבָה, in pausa, חֲשִׁבָה m. captivitas, captiva tur-
 ba, captivorum multitudo: Pag. Bu. abductio in cap-
 tivitatem: Av. captivus homo: captivi, vel, captivæ
 res; collectivè. Coc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl.
 vel cum scheva, extra pausam; vel, in pausa, cum sa-
 gol penult. sic: חֲשִׁבָה captivitas, captiva turba, Isa. 20.
 4. 49. 24. 25. Lam. 1.5. Amos. 4.10. חֲשִׁבָה idem, Num.
 21.2. 2 Chron. 28.17. Psalm. 68.19. Hab. 1.9. cui utri-
 que formæ חֲשִׁבָה, חֲשִׁבָה, חֲשִׁבָה & חֲשִׁבָה sunt praf. sed priori
 cum scheva penult. חֲשִׁבָה est praf. prout seq. חֲשִׁבָה idem,
 Exod. 12.29. Num. 31.12, 26. Neh. 1.3. 8.17. חֲשִׁבָה
 idem, Neh. 1.2. חֲשִׁבָה è captivitate, Ezr. 3.8. 8.35.
 חֲשִׁבָה in captivitate, tem, 2 Chron. 29.9. Ezr. 9.7. If. 46.2.
 Jer. 22.22. 30.16. Eze. 12.11. 30.17, 18. Dan. 11.8, 33.
 Amos. 9.4. חֲשִׁבָה idem, Deut. 28.41. Jer. 20.6. 48.46.
 Lam. 1.18. Nah. 3.10. חֲשִׁבָה captivitati, in captivit. Pf.
 78.61. Jer. 15.2. 43.11. חֲשִׁבָה idem, Jer. 15.2. 43.
 11. חֲשִׁבָה è captivitate, Ezr. 2.1. Neh. 7.6. sed, cum
 ח. & ח. aff. scheva sub 1. rad. mutatur in chi-
 rek, ante scheva sub 2. rad. at cum ח. aff. segol retine-
 tur ante duplex scheva, & cum ח. aff. scheva & chi-
 rek manent post ח. cop. praf. ut seq. חֲשִׁבָה captivam
 turbam ejus, Deut. 21.10. חֲשִׁבָה captivitatis suæ.
 Deut. 21.13. חֲשִׁבָה captivitatem tuam, Jud. 5.12.
 חֲשִׁבָה & captivi vestri, Num. 31.19. חֲשִׁבָה
 captivitatis suæ, 2 Chron. 6.37, 38. Jer. 30.10. 46.27.
 item 3. hinc etiam No. (à præced. maf.) חֲשִׁבָה f.
 idem significans, captivitas, captiva multitudo, &c.
 Pag. Bu. &c. nam abstractum sæpe usurpat ut con-
 cretum, pro captivis; Av. Prout occ. hoc No. f. f.
 simpl. & cum ח. cop. ח. & ח. pro ח. dem. praf. ut
 seq. חֲשִׁבָה captiva turba: captivitas, 2 Chron. 28.5.
 Neh. 4.4. חֲשִׁבָה & captivitatis, captivorum. Deut.
 32.42. חֲשִׁבָה captivitas, 2 Chron. 28.11, 13, 14.
 חֲשִׁבָה in captivitate, captivis, Deut. 21.11. 2 Chro.
 28.15. Jer. 48.46. item 4. hinc etiam No. cum thau
 heemant. post jod pro 3. rad. he in ult. viz. חֲשִׁבָה f.
 idem etiam cum præced. captiva multitudo: Pag. Bu.
 &c. captura, &c. Av. Prout occ. hæc forma f. simpl.
 & cum ח. praf. ut & cum ח. ח. & ח. aff.
 ut seq. חֲשִׁבָה captivitas, Psalm. 85.20. חֲשִׁבָה in
 captivitatem, Num. 21.30. חֲשִׁבָה captivitatem no-

stram, Psalm. 126.4. חֲשִׁבָה captivorum, tuorum, Eze.
 16.53. חֲשִׁבָה captiv. ipforum, Zeph. 2.7. חֲשִׁבָה
 captiv. ipsarum. Ezech. 16.52. sic & 5. hinc etiam No.
 cum thau heemant. post vau schurek loco 3. rad. he,
 idem itidem significans; multitudo scil. in captivita-
 tem deportata: Pag. Bu. &c. abductio in captivita-
 tem: Av. Prout occ. in hac forma f. f. simpl. & cum ח.
 cop. praf. חֲשִׁבָה captivitas, Job. 42.10. Psalm. 14.
 7. 53. 7. Jer. 30.3, 18. 33. 6, 11. 48. 47. 49. 6, 39.
 16. 53. Job. 29.14. 39. 25. 42. 10. Hof. 6.11. Amos.
 9.14. חֲשִׁבָה & captivitatem, Ezech. 16.52. Sed
 occ. etiam hoc No. cum ח. ח. & ח. aff.
 ut seq. חֲשִׁבָה captivitatem tuam, Deut. 30.3.
 חֲשִׁבָה captivitatem tuam, Lam. 2.14. חֲשִׁבָה
 captivitatem vestram, Jer. 29.14. Zeph. 3.20. חֲשִׁבָה
 captivit. eorum, Jer. 31.23. 32. 44. 33. 25. Deniq;
 hinc etiam No. cum jod post 1. rad. viz. חֲשִׁבָה f.
 idem quoque cum præced. captivitas, captiva multitu-
 do; Pag. Bu. &c. vel, secundum alios, est pro חֲשִׁבָה
 fessio; de quo in rad. חֲשִׁבָה sedit: Av. vel potius per-
 tinet ad rad. חֲשִׁבָה; & sic exp. reditus, seu reductio,
 de quo in rad. חֲשִׁבָה: licet plerique exp. abductionem,
 ex hac rad. Merc. Nam formam habet hoc No. á חֲשִׁבָה;
 quasi reducem captivam turbam dicas. (Aliam autem
 signif. vide in rad. חֲשִׁבָה.) Bu. Lex. Prout occ. hoc
 No. in forma f. f. confit. sic: Psalm. 126.1. חֲשִׁבָה
 חֲשִׁבָה חֲשִׁבָה quum restitueret Dominus,
 captivam multitudinem Tzionis: Bu. Lex. Perdita Si-
 onis: Coc. Quum reduceret Jehova multitudinem
 captivorum Tzionis: i.e. Ecclesiæ Jehudæorum: sy-
 necdochè. Jun. Locus autem supra cit. ad No. 4. No-
 tandus, viz. Ezech. 16.53. qui sic se habet: Et con-
 vertam חֲשִׁבָה (ubi scribitur cum jod punctato in
 gremio. post beth quali pro decurtato vau schurek,
 sic: חֲשִׁבָה: sed juxta Maforeth legendum cum vau)
 captivitatem earum. Item ibid. Et captivitatem
 חֲשִׁבָה captivitatum tuarum: Pag. quod plurale est
 cum unico signo multitudinis: sicut in quibuldam ex-
 empl. illud scribitur Zeph. 3.20. Quum convertero
 חֲשִׁבָה חֲשִׁבָה חֲשִׁבָה captivitates vestras. De qua re, Kim-
 chi in forma פָּעַל inter nomina formas: Merc. חֲשִׁבָה
 est plur. cum aff. Captivitatum tuarum, i.e. Mul-
 titudinis captivorum tuorum; Bu. Lex. vel, ut quidam
 volunt. est f. cum aff. captivitatem captivationis tuæ:
 i.e. quæ tu captiva teneris: Av. חֲשִׁבָה חֲשִׁבָה חֲשִׁבָה
 & damna jacturarum tuarum: Coc. In hæc autem duo-
 bus nominibus, 4. scil. & 5. vau & jod variis in locis
 pro se invicem ponuntur: aliquando enim scribitur
 חֲשִׁבָה & legitur חֲשִׁבָה, aliquando verò scribitur
 חֲשִׁבָה & legitur חֲשִׁבָה. Coc. Deinde ii. signif. 2. ha-
 jus rad. חֲשִׁבָה: est lapidis pretiosi nomen: Bu. Conc.
 viz. in No. inde ducto cum vau cholem pro 3. rad. he
 in fine, sic: חֲשִׁבָה m. Achates, lapis pretiosus: Judæis
 Germanis Tophaz; Topazius; Bu. Lex. Merc. Tar-
 gum. חֲשִׁבָה Turcicus. Merc. Est gemmæ nomen.
 חֲשִׁבָה & Isaac Caro exponit חֲשִׁבָה, ut
 Chald. חֲשִׁבָה: sed hæc sunt hariolationes: Coc. Oc-
 currit autem hoc No. Ex. 28.19. & 39.10. sic: Et or-
 dinis tertii, Ligurius, חֲשִׁבָה Achates: Pag. Bu. Conc. Av.
 Rad. חֲשִׁבָה; unde in piel חֲשִׁבָה, vel חֲשִׁבָה: est;
 laudare: item, tempefcere, mitigare: Pag. commen-
 dare, laudibus evehere, seu promovere. Quidam vo-
 lunt

Rad. 18. **וִט**; inde No. rad. **וִט** com. gen.
sed sapiens masci Bu. Lex. quod est virga: baculus:
item sceptrum: item tribus: Pag. Bu. &c. regnum,
dominium: item calamus, stylus: Pag. Bu. virga est
viz. vel, baculus, qui ex arbore, vel radice arboris,
nascitur: unde metaphoricè, sicut **וִט** supra in
וִט, quo tribu sumitur: etsi diversâ ratione, ut qui-
dam volunt; **וִט**, quod nomen tribus virgæ esset

infrictum; שֶׁבִטְ verb, quod ex arbore, vel stirpe fit
enata, i. e. patre : ut ex Jacob patre, duodecim tri-
bus, tanquam virgæ, natæ sunt : quod discrimen colli-
gunt ex Num. 18. 7. Ego synonymum ea in re puto
utrumque nomen ; sicut & utrumque figuratè pro scepro,
i. e. regimine, vel regno sumitur. Vide & su-
prà in rad. נָשַׂת , in nomine מֵשֶׁה , ubi & discrimen
inter שֶׁבִיטָה & מִשְׁפָּחָה tribum, & cognationem posui-
mus : quod illa sit amplior, ut apparet ex Jos. 7. &
1 Sam. 9. & aliàs. Sed est & virga castigationis passim.
ut Job. 37. 13. & est etiam collectivum, ut Jer. 10.
Merc. Figuratè ponitur hoc no. pro tribu, quæ instar
virgæ succrescit : vel, quoddam duodecim tribus filiorum
Israel erant scriptæ in duodecim virginibus. Et ut in alijs
etiam linguis, sceptrum pro dominio, seu regno, accepi-
tur. Hinc σκήπτρον, innitor scepro, σκῆπτρον
sceptrum, σκηπτορ scipio, baculus : & lat. per metath.
stipes : Av. Occ. autem hoc no. frequens in texto & or-
dine Conc. ut seq. In forma f. m. simpli. locis seq. שֶׁבִיטָה
sceptrum, &c. Gen. 49. 10. Exod. 28. 21.. 39. 14. Num.
4. 18.. 18. 2.. 24. 17.. 32. 33. Deut. 3. 13.. 10. 8.. 18. 1..
29. 8, 18. Josh. 1. 12.. 4. 12.. 7. 16.. 12. 6.. 13. 29.. 18. 7..
22. 1, 7, 9, 10, 11, 13, 15, 21. Jud. 18. 1.. 21. 3, 6, 16. 1 Sam.
10. 20, 21. 1 Reg. 11. 13, 36.. 12. 20, 21. 2 Reg. 17. 18. 1 Ch.
9. 18, 23, 26.. 12. 37.. 23. 14.. 26. 32., 27. 20. Job. 21.
5. Psalm. 45. 7. 74. 2.. 78. 68.. 125. 3. Prov. 22. 15. 29.
15. Isa. 10. 5, 15.. 14. 5.. 15. 2. Jer. 10. 16. Ezech. 19.
14.. 21. 15, 18. Amos. 1. 5, 8. Cui etiam simplici for-
mæ cum tseri extra pausam, vel, in pausa, cum kamets
penult. הַ , וְ , יוֹ , בְּ , וְ , לְ , וְ , מִ .

sunt præf. prout ordine sequuntur : וְשֶׁבִיטָה & virga :
tribus, sceptrum, Prov. 10. 13. 22. 8.. 26. 3. Jer. 51.
19. Zach. 10. 11. וְשֶׁבִיטָה tribus, Josh. 7. 14.. 13. 7..
וְשֶׁבִיטָה virga, Lev. 27. 32. Ezech. 20. 37. וְשֶׁבִיטָה &
tribus, 1 Reg. 11. 32. וְשֶׁבִיטָה stylo : virgâ, Jud. 5. 14.
2 Sam. 7. 14. Psalm. 2. 9.. 89. 33. Isa. 11. 4. Lam. 3. 1..
וְשֶׁבִיטָה virgâ, Exod. 21. 20. Prov. 23. 13, 14. Isa. 10.
24.. 30. 31. Ezech. 47. 23. Mic. 4. 14. וְשֶׁבִיטָה baculo,
virgâ, 2 Sam. 23. 21. 1 Chron. 11. 23. Isa. 28. 26. וְשֶׁבִיטָה
& tribum, Psalm. 78. 67. וְשֶׁבִיטָה tribui, Josh. 13. 14..
Jud. 18. 19, 30. Job. 37. 13. וְשֶׁבִיטָה ad baculum, vir-
gam, tribui, Deut. 1. 23. Josh. 3. 12.. 18. 4. וְשֶׁבִיטָה
& tribui, Josh. 13. 33. וְשֶׁבִיטָה è tribu, Josh. 4. 2, 4.

Cum affixis tseri mutatur in chirek, & sægol in scheva:
ut cum חַ aff. simpli. & cum כַּ præf. & cum אַ aff. simpli.
etiam & cum ךַּ præf. sic : וְשֶׁבִיטָה virga tua, Psalm.
23. 4. וְשֶׁבִיטָה baculo tuo, Mic. 7. 14. וְשֶׁבִיטָה virga
sua, Job. 9. 34. Prov. 13. 24. וְשֶׁבִיטָה tribui sua, Jud.
21. 24. item in absol. forma pl. m. occ. simpli. & cum
דֵּם dem. præf. וְשֶׁבִיטוֹ tribus, Josh. 18. 2. 2 Sam. 18. 14.
Psalm. 122. 4. וְשֶׁבִיטוֹ tribus, Josh. 13. 7. 21. 16.
1 Reg. 11. 35. 1 Chron. 28. 1. Ezech. 48. 1, 23. Sed sapi-
ùs in forma pl. m. constr. & simpli. locis seq. וְשֶׁבִיטֵי
tribus, Gen. 49. 16. 28. Ex. 24. 4. Num. 36. 3. Deu. 29. 21..
33. 5. Josh. 4. 5, 8.. 24. 1. Jud. 18. 1.. 20. 2, 10, 12.. 21. 5..
1 Sa. 2. 27.. 9. 21.. 10. 20.. 15. 17. 2 Sa. 5. 1, 7. 7. 15. 2, 10..
19. 10.. 20. 14.. 24. 2. 1 Reg. 8. 16.. 14. 21.. 18. 31. 2 Reg.
21. 7. 1 Chron. 27. 16, 22.. 29. 6. 2 Chron. 6. 5.. 11. 16..
12. 13.. 33. 7. Psalm. 78. 55.. 122. 4. Isa. 49. 6.. 63. 17.
Ezech. 19. 11.. 47. 13, 22.. 48. 19, 31. Zach. 9. 1. Cui
etiam formæ pl. m. constr. הַ , וְ , לְ , & מִ sunt præf.
sic : וְשֶׁבִיטֵי & tribus, Ezech. 37. 19. וְשֶׁבִיטֵי in tri-

bubus, Jud. 21. 15. Hof. 5. 9. לשבטי tribubus Jos. 12. 7. Ezech. 47. 21. 48. 29. משבטי e tribubus, Jos. 3. 12. Jud. 21. 8. sed occ. etiam forma pl. m. conlir. cum variis affixis: ut cum אף. cui etiam אף est praf. & cum אף. cui & אף est praf. ut & cum אף. post אף & אף est praf. sed cum אף. simpl. & cum אף. habet אף est praf. ut Jos. 12. 7. אף. tribus, Deut. 12. 14. 18. 5. לשבטי per tribus tuas, Deut. 16. 18. אף. tribus vestra, Deut. 1. 15. 5. 23. 12. 5. 29. 10. 31. 28. לשבטי per tribus vestras, Deut. 1. 13. 15. Jos. 7. 14. 11. 23. 2. 4. 1 Sam. 10. 19. לשבטי in tribubus ejus, Psal. 105. 37. לשבטי per tribus suas, Num. 24. 2. Jos. 7. 16. אף. tribuum ejus. אף. 19. 13. לשבטי per tribus ipsorum, Ezech. 15. 8. Atque huc ad hanc rad. אף referunt no. אף m. shebat: nomen mensis undecimi: respondentis Januario nostro: Zac. 1. 7. Bu. Lex. Coc. Radicale hoc nomen אף plenè sic explicatur in Cocc. 1. est virga; ut quà percussus puer, vel servus; אף: Belg. Roede: ut Prov. 29. 15. Job. 21. 9. Psal. 2. 9. & Ezech. 21. 10. vel, 15. Gladius, אף virga filii mei, spernens omnem arborem. Et Isa. 10. 5. אף virga ira mea. & c. 11. 4. אף virga oris sui: i. e. sententià suà. Item baculus quivis: ut 2 Sam. 22. 21. Et descendit ad eum אף cum baculo. Et hastile, 2 Sam. 13. 4. Et accepit אף אף tria hastilia, & c. Deinde, ii. est sceptrum: virga, scil. quæ geritur a regibus, ut signum potestatis & imperii: Belg. Scepter: 70. σκῆπτρον. Ezech. 19. 14. אף virga, seu sceptrum, ad dominandum. Ps. 45. 7. אף מפור אף sceptrum æquitatis, seu rectitudinis, sceptrum regni tui. Nu. 24. 17. אף אף & surget, vel consistet, sceptrum ex Israele: i. e. regnum, justitiæ nempe, verè regnum. In emphasi enim accipiendum. Am. 1. 5. אף חומר אף tenens sceptrum. אף, אף אף. Sic v. 8. Gen. 49. 10. אף מורה. אף non recedet sceptrum ex Juda, & legislator ex medio pedum ejus: h. e. rex, qui sit ex Juda, & legislator, non simul recedet. Non recedet rex, saltem legislator. Nam recessit sceptrum in Zedekijah, sed legislator non recessit. nisi quum Christus regnum in gentibus erexit, & pastoribus prioribus potestatem ademuit. Ezech. 34. Quidam hic tribum interpretantur. Sed non videtur commode dici, tribum non recedere à Judah, quum ipse Juda sit אף. Quidam Judæi sunt אף virga prolificans ex Israele. Potius diceretur hoc sensu אף אף, vel אף אף. Intelligunt rempub. sed potest esse tribus, & non habere rempub. Quando dicitur, non recedet virga à Judah, intelligitur, si recedat virga, esse quidem Judam, (qui est ex 12. אף duodecim virgis Israelis) sed non habere virgam, h. e. sceptrum ad dominandum. Res nostram explanationem probat. Ps. 125. 3. sceptrum אף improbitatis: i. e. regnum injustitiæ, in quo damnatur justitia Dei, & falsa lex justitiæ injungitur: Cocc. Non removebitur sceptrum de Judah: i. e. dux, dominus, dominator, rex; sic appellatus; inquit R. D. quod manu sceptrum gestare soleat: Targ. אף dominium, potestas. Pag. Non recedet sceptrum, & c. i. e. reges & regia autoritas, juxta triplex Targum, & Hebræos veteres Talmudicos, & multos etiam recentiores: unde frustra sunt qui aliter interpretantur: Bu. Lex. Non deflret tribus à Judah: tribus: i. e. certa series gen-

tis, ejusque perscriptio accurata. Jun. iii. est, pertica mensura, cujus usus est in partiendo fundo: ut Ps. 74. 2. אף אף afferuisti virgam hæreditatis tuæ: q. d. partem tuam in hercifunda familia tibi sorte datam, quam perpetuò possideas. Confer Jer. 10. 6. & 51. 19. Item, Ps. 33. 12. Populus quem elegit (tanquam in divisione patrimonii) hæreditatem sibi. Et iv. אף est, tribus: אף: germ. & Belg. Stam. Pro eodem dicitur אף: Est metaphora, ut in arbore, à stipite enascuntur rami majores, qui frondes & fructus ferunt: ita sunt filii unius patris, qui familias diversas progenierant, tanquam virgæ, aut rami, è stipite. Hinc & per virgas significatur, Num. 17. 17. & 18. 2. ut & 4. 18. Et hinc sæpe in plur. virgæ exp. tribus pl. ut Jos. 18. 2. Gen. 19. 16. Deut. 32. 5. & Ps. 122. 4. אף virgæ, i. e. tribus, Jah. Isa. 49. 6. אף אף אף אף erigere tribus Jacobi: h. e. facere ut tribus Jacobi collectæ stent coram hostibus suis, & florent in mundo. Vile id mihi, ut eà causâ sis servus meus. Ad Christum fermo. Vel, vile est Deo, Christum Servum facere eo fine, ut tribus Jacobi non pereant. Major est fructus missionis ejus: Cocc. v. est, pedum, vel, virga Pastoris: Belg. Staf. Mich. 7. 14. אף אף אף אף pascere populum tuum virgâ tuâ: h. e. verbo & spiritu tuo. Ea enim instrumenta regni Dei. Pastor virgâ numerat oves, & castigat, & ducit, monstrans quæ ire, quò tendere, unde discedere, ubi pascere debeant, usus in numeratione, Lev. 27. 32. אף אף אף אף quod transit sub virga. Alludit, Ezech. 20. 37. אף אף אף אף & faciam vos transire sub virga: h. e. numerabo vos atque ita delectum institui. Psal. 23. 1. אף אף אף אף virga tua & scipio tuus, illa consolantur me: h. e. tua numeratio, tua castigatio, tua directio, & tua potentia, quæ te facit sufficientem ad portandum me; & c. Denique, vi. אף est, stylus, scriba, scil. Luth. Schreib feder. ut Jud. 5. 14. אף אף אף אף ducentes stylum scribæ. אף אף אף אף אף אף אף אף A Convocantes stylo scribæ: h. e. quorum autoritate conventus habentur, & quibus populares, unis literis ad se transmissis, obsequuntur, & c. Jun. Et de Zebulan trahentes calamo, aut, calamum, scribæ. Hieron. Qui exercitum ducerent ad bellandum. Pag. Trahentes stylo scribæ: i. e. scribentes בקלום calamo scriptorio: ut Chald. vertit: estque Periphrasis poetica scribarum sive doctorum & sapientum; Bu. Lex.

Rad. 19. אף est, densare, seu densari, perplexi: Pag. Sed verbum non invenitur. Convenit cum אף nisi quòd quidam hoc putant latius, ut etiam de rerum aliarum intricatione, seu perplexitate dicatur, non tantum lignorum. Sed fin sinistrum & simech invicem permutantur. אף etiam retiaculum artificiose factum, & fabrefactum ex re aliqua significat, ut cancellos, & id genus operum, quæ ramorum in morem impleta sunt, & intricata, ut אף אף, inquit Kimchi, flamen & trama in arte textoria. Sic & reticulum quo caput velant mulierculæ, aut puellæ, hoc nomine appellant, quod vernaculè vocamus, Coeffe: Merc. In Bu. Conc. rad. hæc nominaliter exp. implexum, perplexum in modum crucis in fenestris, i. e. cancellorum. Non enim, ut dictum, in textu verbaliter venit: sed

indè sunt nomina seq. (quæ tamen plerique referunt ad rad. שבר, ubi etiam ea vide;) viz. 1. no. שבר m. perplexitas, condensum: densitas, propriè scil. ramorum seu lignorum, & aliarum rerum cancellatim constrictarum: Cogn. שבר, perplexuit. Hinc שבר constringo perplexitate aliqua. Av. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. sic 2 Sam. 18.9. Et ingressus est mulus subter האלה שבר densitatem seu perplexitatem querens: Pag. Av. venit mulus subter perplexam quercum magnam; Hebr. perplexitatem, &c. Jun. Item, 2. hinc etiam no. in forma pl. m. שברים implexa, perplexitates: Bu. Conc. perplexitates cancellorum, opera reticulata instar cancellorum: Av. Prout occ. 1 Reg. 7. 17. שבר מנשה שברים retiacula opere retis. Pag. cancellos, opus reticulatum, viz. fecit: Av. Nam inde etiam 3. est no. f. f. m. viz. שבר opus implexum, reticulum, Bu. Conc. perplexitas, viz. five cancellorum, five retium, reticulum: Av. Prout occ. hoc No. f. f. m. simpl. loco jam citato. Sed occ. etiam idem no. f. f. cum 1 cop. ה, & 2 pro לה dem. præf. ut & in forma pl. f. cum ה & 1 præf. prout seq. ושבר & implexum opus, reticulum, 2 Reg. 25. 17. Jer. 52. 22. השבר reticulum, clathrus, 1 Reg. 7. 18, 20. 2 Reg. 1. 22. 25. 17. Jer. 52. 23. השבר reticulo, 1 Reg. 7. 42. 2 Chron. 4. 13. השבר reticula, 1 Reg. 7. 22. 2 Chron. 4. 13. & reticula, 1 Reg. 7. 41. 2 Chron. 4. 12.

Rad. 20. שבר in Bu. Conc. tria signif. 1. est, crus: semita, via: viz. 1. in no. שבר m. quod est, שבר pes: aut ויאן crus, aut coxa, Pag. vel. juxta alios, idem quod no. seq. semita scil. aut via: Bu. Lex. tibia, a coxa scil. usque ad plantam: Av. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. sic Isa. 17. 2. Discooperi שבר pedem, aut coxam. Sed R. Sal. viam: aut coxam. Exponitur secundum locum suum, inquit A. E. nam in Midras exp. alveum fluminis: Pag. Denuda (pedes) ad semitam: Confer Isa. 2. 2. Bu. Lex. Denuda tibiam, revela crus, transi flumina &c. Av. שבר שוק שוק גלוי שוק ערוי denuda comam tuam, effunde casariem, nuda crus, transi fluvios. Quidam exp. per רגל; alii viam. Venustas loci postulat, ut de crinibus effusus intelligatur. Jubet molam apprehendere, molere, pephum vel vittam abjicere: tum comam solvere & effundere, tum crus nudare & fluvios transire nudis pedibus. Servitutis illa. Num. 6. שער ראשו Arabice exponitur in Erpeniano: שער ראסה. Apud A. E. R. Moses hacohen sic definit, quod שער הרעס על הלחי denuda crinis descendens in maxillas. Belg. Enkelen. 70. שער ראסה. Syrus. גלוי חרותי velle canos tuos. Arabs, Depone velum tuum, detege crines tuos, exue ocreas. Cocc. Retege crines tuos, (i.e. luge capillis passis: Synecdochicè:) denuda vestigium, (i.e. omisissis foccis, & molliibus calcamentis, ad tristissimum iter te compara: quò etiam spectant verba seq. viz.) retege crus, transi flumina. Confer suprà cap. 20. 2. Jun. Denuda crus: Bu. Conc. Item, hinc etiam in 1. signif. hujus rad. est no. 2. שבר m. semita, via: Pag. Bu. Verbum usitatum non est, sed ex eo deflexa nomina, quæ ductum, cursum, tractum, seu fluxum rei generaliter denotant, singula pro ratione sua. Hinc שבר, ita enim quidam absolutum efferunt: etsi in scriptura non occurrunt, est trames, semita quæ curritur, seu quæ alio decurrit & protrahitur. Sic שבר tibia, vel,

pes à coxa ad plantam usque decurrens. Sic שבר spica, culmus, seu calamus frumenti, à radice ad spicam usque & aristam succrescens, & protractus: unde non desunt qui Cybelen dictam conjectent, quam agricola pro Dea frugum habuerunt, & coluerunt, quæ postea Rhea, Ceres, & aliis dicta est nominibus. Non est necesse monere de שבר pro alveo, qui est fluxus, seu decursus aquarum. Limax etiam hinc dicitur, quòd statim diffuat; Merc. שבר est, semita tibialis, ubi scil. fit incessus pedum cum strepitu quodam. Hinc שבר erro, pedem percutio, offendo. Av. Nomen hoc notum est Arabibus, 70. سبر semita: Belg. Pat. Cocc. Prout occ. hoc no. f. m. cum 1 cop. præf. (& juxta quædam exempl. cum jod abundante: vel, ut quidam volunt, cum jod plur. pro semitis: Pag. Bu.) & 1, vel 1, pro 1, vel, ut in plur. confr. pro 1, (semite tuæ plur.) aff. ut & in forma pl. m. absol. שברים viz. semitæ: in pl. m. confr. simpl. sic, ושב ושב semita, 2, Psal. 77. 20. ושב semita, Jer. 18. 15. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, spica: fluxus, fluentum, Bu. Conc. idque scil. in No. 1. cum Thau heemant. post cholem & segol, שבר f. quod est spica: item, alveus; i.e. fossa per quam cum impetu flumen labitur: aut, juxta R. D. inundatio aquarum: & locus per quem cum impetu defluunt aquæ: Pag. Idcirco scriptum est, Jud. 12. 6. Dic quæso, vel nunc, שבר: & dixit, סבר: eò quòd locus inundabat aquis; (ut scil. habet codex rad. manuscriptor: vel, ut habent vulgò typis excusæ, eò quòd eo in loco erat aquarum inundatio: Cev.) quia defluebant ibi aquæ cum impetu: & (viz. Gileaditæ.) robabant illum, (scil. Ephratæum) ex re præsentī: Pag. Cev. שבר, spica: Job. 24. סבר, idem, Jud. 12. Item fluxus, fluentum: Bu. Lex. alveus fluminis, per quem decursus aquarum, seu per tibiam, vel per canalem quendam, cum sibilo magno fluit: item, fluxus sibilans: item, tibia, seu calamus, fegetis. Hinc שבר, & Lat. sibilò, sibilus, &c. Av. Prout occ. hoc no. in forma f. f. simpl. & cum 1 & 2 præf. ut seq. שבר spica, fluxus, Jud. 12. 6. Job. 24. 24. Psal. 69. 16. ושב & fluentum, Psal. 69. 3. משבר à fluxu, Isa. 27. 12. sed no. hoc plur. foem. sub term. masc. mutat cholem in chateph-kamets penult. prout occ. in hac absol. forma pl. m. simpl. & cum 1 & 2 præf. ut seq. השברים spica, Gen. 4. 5, 6, 22, 22. Isa. 17. 5. השברים spica, Gen. 4. 7, 24, 26, 27. השברים spicas, Ruth. 2. 2. Item occ. etiam forma hujus nominis pl. m. confr. sic: Zach. 4. 12. Quid (sunt) duo שבר (al. שבר, Merc.) spica olivarum? Pag. seu, ramusculi? ob tenuitatem similes spicis: per chateph pathach sub beth scribitur in nostris exempl. discriminis causâ, inquit R. D. nam cætera per kamets chateph scribuntur: hoc solum per chat. path. teste Masora. Merc. Quid sibi volunt duo isti coni olearum? 70. שבר שבר. Nam in plur. שברים sunt spica sibilantes instar decursus aquarum: tibiæ spicarum: est plur. foem. שברes à sono vocis. Av. No. hoc שבר est i. culmus, spica: 70. שבר; Germ. Eher: ut Job. 24. 4. & ut caput ושב culmi præsecabuntur. Pl. שבר f. Gen. 4. 5, 6, 7, 22, 23, 24, 26. Isa. 17. 5. 11. flumen, rumor aquæ: Germ. Stroom. Ps. 69. 3. ושב flumen, rumor aquæ: Germ. me, v. 16. ושב שבר ne obruat me agmen aquæ: 70. ושב שבר

ז'י. Ifa. 27. 12. *הַנָּחַל אֶל הַנָּחַל* à flumine fluvii: viz. Euphratis. Belg. Van den stroom der riviere. Sic Jud. 12. 6. Dic. age, *שְׂבִילֵי* Schibboleth. iii. in metaphora: Zach. 4. 12. *שְׂבִילֵי הַנָּחַל* quid illi duo termites olearum? Ibi monetur, legi per chateph pathach. Cocc. Item iii. signif. 3. hujus rad. *שְׂבִיל*, est limax: Bu. Conc. viz. in no. cum geminato lamed, inde ducto, viz. *שְׂבִילֵי* Bu. Conc. & Lex. ut & Av. vel, *שְׂבִילֵי*: Pag. Coc. quod est, limax: juxta R.D. in Bu. Conc. Talmud Mohed Katon Cap. 1. fol. 1. scribit Scholiasies ad locum Psalmi: *שְׂבִילֵי* est reptile, quod cum egreditur è conchà suà, saliva fluit ab ipso donec planè liquefcat & moriatur. Bu. Lex. No. *שְׂבִילֵי* est, limax, limaca: comp. ex *שְׂבִיל* tibia, & *לֵיל* cochlea; nam animalculum hoc habitat in sua testa tibiali, quæ propriè cochlea dicitur. Av. Occ. autem hoc no. Psalm. 58. 9. sicut *שְׂבִילֵי* limax, quæ scil. liquefiet, pro, liquefit, aut dissolvitur, ibit pro ibunt. 70. sicut cera quæ fluit, auferentur, Hieron. Quasi vermis tabefactus pertranseat. Pag. Instar limacis quæ liquefuit, &c. Av. Apparet notari aliquid *שְׂבִילֵי*. A *שְׂבִיל* derivatur. Foeminino genere usurpat Psalmus; *תָּמִים* enim est pro *תָּמִים*. Bochartus aliter format à *שְׂבִיל* *שְׂבִילֵי*; nam *לֵיל* est cochlea: Coc. Sicut limax liquefens, (quo tempore nimirum è concha egreditur: tunc enim hebetescit, expiratque, detracta testà; ut docet Arist. 5. Hist. an. c. 32.) abeat, scil. quisque, Jun. Rad. 21. *שְׂבִילֵי*: inde no. *שְׂבִילֵי* m. genus ornamenti, dicti, juxta R.D. quod sit vestis facta opere *שְׂבִילֵי* Phrygionico, seu acupicto, plena oculis: Pag. Erit ergo tsadi pro samech: ut *תָּמִים* in rad. *תָּמִים*. 70. vertunt *σποδισμός*, i.e. fuccinctoria, vel, vestes fimbriatos. Alii fibulas: alii rotulas, circulos, vel, circumclusiones malunt reddere. Quidam faciunt singulare *שְׂבִיל*, sed neutra forma unitatis numero legitur: Merc. Exp. autem no. hoc, velum ocellatum, sive reticulatum, quo caput tegebant, ut scribit R.D. verum mihi videtur significare ornamentum circuli, quod aliquid fibulatur, vel, quo fit inclusio: est enim cogn. cum *שְׂבִיל* circumclufit. Av. In sing. ut dictum, non venit in textu, sed in pl. m. *שְׂבִילֵי*, dicuntur reticula: ornamenta muliebria capitis: juxta R. Sal. Prout occ. cum *ל* præf. sic: Ifa. 3. 18. *וְהַשְּׂבִילֵי* & vestes Phrygionicas-oculatas. Sunt qui exponunt, vittas instar retis: Pag. & fibulas: Av. Confer. *שְׂבִיל*. Cocc. Ocellataque opera, &c. ut sunt reticula, & quæcunque raro textu confecta sunt, ut sint translucida, impudicarum ornamenta. Jun. Est nomen ornamentum cuiusdam muliebris. Et vittas: Bu. Conc. Rad. 22. *שְׂבִיל* juravit repetendo septies verba juramenti, vel quod initio in juramenti adhibebantur septem testes: unde Abraham, cum juraret Regi Abimelech in Beerscheba, statuit septem agnas, quas eidem dedit propter confirmationem juramenti & foederis initi: ut est Gen. 21. Hinc Græci mutant schin in aspirationem, dicentes *ἐπτά*; & Latini, ut & Germani, retinent s; dicunt enim septem, Siben. Av. qui solus verbum in kal, ponit pro radice: in textu namque non venit verbaliter in kal: Niphal autem & hiphil vide infra post nomina seq. Plerique enim statuunt pro radice *ו*. No. inde ductum, viz. *שְׂבִיל* in gen. foem. quod est, septem, *ἐπτά*; Germ. Sieven: Belg.

Seven. item, Septies: Pag. Bu. Coc. Est No. cardinale foem. & abusive pro ordinali aliquando ponitur. Av. Sed est etiam, multoties: Pag. quia numerus est plenitudinis, & perfectionis; Hébraicè numerus universalitati, ut quidam iniquunt, consecratus: quod septem diebus mundus sit absolutus. Atque ideo quidam conferunt etiam cum *שְׂבִיל* abundantia. Merc. Occ. autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma absoluta & simplici cum sfgol penult. *שְׂבִיל* septem: vel septies: (ut Psalm. 119. 164. *שְׂבִיל* septies in die laudavi te, &c. Bu. Lex.) Gen. 5. 7, 25, 31. 11. 21. 21. 28, 29, 30. 29. 18, 20, 27, 30. 33. 7, &c. Pf. 119. 164. Prov. 24. 16. 26. 25. Ifa. 4. 1. &c. in 100. circ. l. Item in forma s. constr. cum scheva scil. penult. occ. simpl. & cum *ו* cop. præf. *שְׂבִיל* septem, Gen. 37. 2. 47. 28. Num. 4. 36. 26. 51. 31. 52. Jud. 20. 15, 16. 2 Sam. 10. 18. 11. 3. 1 Reg. 22. 52. 2 Reg. 3. 26. 13. 1. 16. 1. 2 Chron. 15. 11. Ezr. 2. 5, 9, 25, 33, 65, 67. Neh. 7. 14, 29, 37, 68, 69. Jer. 52. 30. *וְשְׂבִיל* & septem, Gen. 5. 26, 31. Exod. 28. 24, 25, 28. Num. 1. 39. 2. 26. 7. 34. Jud. 8. 26. 2 Sam. 8. 4. 1 Reg. 14. 21. 1 Chron. 5. 18. 9. 13. 12. 27. 26. 30, 32. 2 Chron. 12. 13. 17. 11. Sed venit etiam absol. forma cum sfgol. penult. post *ו*, *ו*, & *ו*, *ו*, *ו*, & *ו* præf. prout seq. *וְשְׂבִיל* & septem, Gen. 23. 10. 25. 17. 41. 26, 27. Pro. 6. 16. *וְשְׂבִיל* idem, 1 Reg. 16. 10, 15. 2 Reg. 13. 10. 15. 1. 25. 24. Jer. 52. 31. Ezech. 29. 17. *וְשְׂבִיל* septem, Deut. 15. 9. *וְשְׂבִיל* pro septem, Gen. 41. 34, 47. *וְשְׂבִיל* & septem, Job. 5. 19. *וְשְׂבִיל* pro septem, Gen. 41. 26. item 2. hinc etiam No. in terminatione foem. sed genere m. (ut in numerorum nominibus plerumq. est.) viz. *שְׂבִיל*, idem cum præced. septem: item, septimus: Pag. Bu. est nomen cardinale masc. & aliquando ponitur pro numero infinito: i.e. pro copia, & multitudine magna: vel, pro sæpe, & sæpius: ideoque Cogn. est etiam cum *שְׂבִיל*, (vel *שְׂבִיל*,) i.e. copia, abundantia. A tergo habet he term. foem. Av. Occ. autem hoc No. frequens etiam in textu; & in forma simplice & absoluta locis seq. *שְׂבִיל* septem, Gen. 7. 2, 34. 26. 33. 46. 25. Exod. 25. 37. 37. 23. Num. 1. 31. 2. 8, 31. 23. 1, 14, 29. 28. 11, 27. 29. 28, 32, 36. Deut. 7. 1. Josh. 6. 4, 8, 13. 18. 26. Jud. 16. 8. 1 Sam. 25. 6. 1 Reg. 7. 17. 1 Chron. 3. 24. 5. 13. 7. 11. 15. 26. 24. 15. 2 Chron. 13. 9. 29. 20. Neh. 7. 42. Job. 1. 2. 42. 8. Prov. 9. 1. Jer. 32. 9. 39. 12, 14. Dan. 9. 25. Mic. 5. 4. Zach. 3. 9. 4. 2, 10. Sed occ. hoc no. semel cum nun epenthético interposito: Bu. Lex. Av. vel abundante; Pag. ante he in fine sic: Job. 42. 13. Et fuerunt ei *שְׂבִיל* septem filii: Pag. Bu. &c. item occ. etiam idem no. in forma absol. usitata, cum *ו*, *ו*, *ו*, & *ו* præf. prout seq. *וְשְׂבִיל* & septem, Gen. 4. 24. Num. 23. 1, 29. 28. 19. Josh. 6. 4, 6, 8, 13. Jud. 8. 14. 2 Sam. 23. 39. 1 Reg. 7. 17. 20. 39. 2 Reg. 25. 27. 1 Ch. 7. 5. 12. 34. 15. 26. Ezr. 2. 38, 39, 65. Neh. 7. 18, 19, 41, 67, 72. Job. 42. 8. Jer. 52. 25. Zach. 4. 2. *וְשְׂבִיל* septem, Jer. 15. 9. *וְשְׂבִיל* in septem, Gen. 7. 11. 8. 4, 14. Jud. 17. 7. 2 Reg. 25. 8. Ezech. 45. 20. *וְשְׂבִיל* & per septem, Deut. 28. 7, 25. *וְשְׂבִיל* in septem, Josh. 18. 5, 9. 1 Chron. 25. 24. Eccl. 11. 2. Ifa. 11. 15. *וְשְׂבִיל* præ septem, Ruth. 4. 15. Pro. 26. 16. Sed sæpius in forma s. f. constr. sic: *שְׂבִיל* septem, &c. Gen. 8. 10, 12. 31. 23. 50. 10. Exod. 7. 25. 12. 15, 19. 13. 6, 7. Ifa. 30. 26, &c. in

in 100. circ. l. Cui etiam formæ f. constr: **שבע** sunt præf. ut seq. **ושבע** & septem, Num. 31. 36. 1 Reg. 8. 65. 1 Chron. 18. 4. 26. 13. 29. 4. 30. 24. Job. 2. 13. Ezech. 45. 23, 43. **לשבע** ad septem, Gen. 7. 10. Num. 28. 21, 29. 29. 4. 1 Chron. 9. 25. sed venit etiam quasi à f. constr. in separata forma; Bu. Lex. (viz. quasi à forma absol. **שבעה**) sic: **שבעה** septem: Prout occ. cum **שבעה**, aff. 2 Sam. 21. 9. Et ceciderunt **שבעה** (sed scribitur in textu **שבעת**) septem illi: Bu. Lex. Coc. septem ipsi pariter: Pag. 70. **שבעה** ceciderunt, i. e. mortui sunt, pariter: Av. Hæc autem forma non potest esse à **שבעה**, quia sic esset **שבעה**: ut à **שפחה** ancilla, fit **שפחה** ancilla eorum: ut inquit R. D. in Michlol. Scribitur autem cum jod, sed legitur, juxta Masoram, sine jod. Pag. Bu. ratione jod interpositi legitur dualiter **שבעת** bis septem: sed melius sine jod: sic, **שבעה**, septem illi, &c. Pag. item occ. etiam hoc no. in forma duali sic: **שבעת**, vel in pausa cum kamets penult. **שבעת** septies, septuplum, Pag. Bu. idem quod **שבע**, inquit R. S. ut apparet ex Isa. 30. 26. Sic etiam **שבעת** quadruplum effertur numero duali, ut est in rad. **שבע**; et forma dualis adhibetur ad differentiam numeri plur. Bu. Lex. **שבעת**, septuplum, vel bis septem. est dualis numeri per jod interpositum: Av. septies, 70. **שבעת**: Germ. Sivenmal. Belg. Sevenmaal. Coc. Prout occ. hoc no. in hac duali forma, vel extra pausam, vel in pausa, locis seq. **שבעת** vel **שבעת** bis septem, septulo, Gen. 4. 15, 24. Psalm. 12. 7. 79. 12. Prov. 6. 31. Isa. 30. 26. item 2. hinc etiam no. in forma seu terminatione plur. masc. sed genere foem. vel com. Pag. viz. **שבעים** septuaginta: Pag. Bu. &c. Est utriusque generis: & aliquando est ordinale. septuagesimus: Av. 70. **שבעים**: Germ. Sivenkig: Belg. Seventick: Coc. Prout occ. forma hæc plur. com. simpl. locis seq. **שבעים** septuaginta, Gen. 4. 24. 5. 12. 11. 26. 46. 27. 50. 3. Exod. 1. 5. 38. 29. Num. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79. 11. 16. 24. 25. Jud. 1. 7. 8. 14, 30. 9. 2. 4, 5, 18, 24, 6. 12. 14. 1 Sam. 6. 19. 2 Sam. 24. 15. 1 Reg. 5. 15. 2 Reg. 10. 1, 6. 7. 1 Chron. 21. 14. 2 Chron. 2. 1, 17. 29. 32. 36. 21. Ezr. 2. 3, 4, 36, 10. 8. 7, 14, 35. Neh. 7. 9, 39, 43. 11. 19. Psalm. 90. 10. Isa. 23. 15, 17. Jer. 25. 11, 12. 29. 10. Ezech. 41. 12. Dan. 9. 2, 24. Zach. 1. 12. 7. 5. cui etiam formæ pl. com. **שבע**, & f. sunt præf. ut seq. **ושבע** & septuaginta, Gen. 3. 1. 12. 4. 25. 7. Exod. 15. 27. 24. 1. 9. 38. 25, 28. Num. 1. 27. 2. 4. 3. 43. 7. 85. 26. 22. 31. 32, 33, 37, 38. 33. 9. 1 Chron. 2. 5. Ezr. 2. 5. Neh. 7. 8. Esth. 9. 16. Ezech. 8. 11. **ושבעים** & septuaginta, Num. 3. 46. **ושבעים** cum septuaginta, Deut. 10. 22. Item 4. hinc etiam no. adject. cum jod heemant. **שבעי** m. septimus: Pag. Bu. &c. est nomen ordinale masculinum: Av. **שבעי**: Germ. Sievend: Belg. Sevend. Coc. Prout occ. hæc forma f. m. cum **שבעי** dem. præf. vel scil. plenè cum jod, vel def. absque jod penult. sic: **שבעי**, vel **שבעי**, septimus, Gen. 2. 2, 3. 8. 4. Exod. 12. 15, 16. 13. 6. 16. 26, 27, 29, 30. 20. 10, 11. 23. 12. 24. 16. 31. 15, 17. 34. 21. 35. 2. &c. ad Zach. 8. 19. in 90. circ. l. Cui etiam formæ f. m. **שבעי** & **שבעי** pro **שבעי** dem. sunt præf. sic: **שבעי** in septimo, Ezech. 45. 25. Hag. 2. 1. **ושבעי** & in septimo, Zac. 7. 5. atque hinc etiam 5. est no. adject. foem. cum

thau in ult. sic **שבעי** septima: Pag. Bu. &c. Nomen ordinale foemininum: Av. Prout occ. hoc no. f. f. vel plenè cum utroque jod in penult. & ult. vel def. cum chirek tantum absque jod in ult. & interdum etiam absque jod & cum chirek tantum in penult. viz. post **שבעי**, & **שבעי**, & **שבעי** præf. prout seq. **ושבעי** septima, Lev. 23. 16. 25. 4, 20. Deut. 15. 12. **ושבעי** septima, Josh. 6. 16. 2 Reg. 11. 4, 9, 18. 2 Chr. 23. 1. Ezr. 7. 8. Neh. 10. 32. **ושבעי** septima, Ezech. 20. 1. **ושבעי** & septimum, Exod. 23. 11. **ושבעי** in septimo, 1 Reg. 18. 44. **ושבעי** & in septimo; Exod. 21. 2. item 6. hinc etiam est no. **שבעי** m. hebdomada, seu septimana: Pag. Bu. &c. quæ scil. vel est dierum, ut communiter: vel aliquando etiam annorum: ut sunt hebdomada Danielis 9. Merc. Bu. Lex. hebdoma: constans diebus septem: Av. **שבעה**, septimana, vel dierum, vel annorum; Belg. Weke. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & plenè cum kamets & schurek sic: **שבעי** septimana, Dan. 9. 27. sed occ. etiam in forma f. m. constr. cum schewa ante kibbutz pro schurek, sic: **שבעי** septimana, Gen. 29. 27, 28. & rursus post **שבעי** dem. præf. occ. plenè cum kamets & schurek, sic: **שבעי** idem, Dan. 9. 27. item occ. etiam in forma duali m. loco seq. **שבעי** septimanæ duæ, Lev. 12. 5. ut & in forma pl. m. simpl. & cum **שבעי** dem. præf. viz. cum kibbutz pro schurek penult. tam in duali, quam in plur. ut seq. **שבעי** septimanæ, Dan. 9. 24. 25. 10. 2, 3. **ושבעי** & septimanæ, Dan. 9. 25. **ושבעי** septimanæ: Dan. 9. 26. Prout occ. etiam (quasi à f. **שבעי**, vel **שבעי**) in forma pl. f. simpl. vel cum kamets, vel cum schewa sub **שבעי** & post **שבעי** dem. præf. ut seq. **ושבעי** vel sine vau, septimanæ, Ex. 34. 22. Deut. 16. 9, 10. **ושבעי** septimanæ, Jer. 5. 24. **ושבעי** septimanæ, Ezech. 45. 21. **ושבעי** septimanarum, Deut. 16. 16. 2 Chron. 8. 13. Quomodo etiam occ. cum **שבעי** præf. & **שבעי** aff. sic: Num. 28. 26. **ושבעי** in hebdomadis seu septimanis vestris: Pag. Bu. &c. i. e. post septem septimanas à Sabbato paschali numeratas. Nam Deut. 16. 16. **ושבעי** exp. in festo septimanarum: h. e. Pentecoste. Coc. Et sic Exo. 24. 22. Et solemnitate **ושבעי** hebdomadarum facies tibi. Pag. Kamets autem in hac forma plur. foem. sub schin, ut & in masculino. forsan est, ut differat à **שבעי**, plurali foem. nominis **שבעי** iussurandum: est istud quoque per schewa invenitur. Nota autem festum hebdomadarum esse quod Græci Pentecostes vocarunt, quod post quadraginta novem dies, i. e. septies septem dies, subsequens quinquagesimus, festus sit: Merc. Sed in Ezech. 45. 21. **ושבעי** festum hebdomadarum dierum: intelligitur festum septem dierum quotannis: Coc. Nam hoc in loco solemnitas **ושבעי** hebdomada dierum, est sicut, solemnitas **ושבעי** septem dierum: (ut, licet plurale sit, tamen pro singulari habeatur: h. e. pro semel septem tantum: Merc.) quia non est solemnitas infermentatorum, nisi septem dierum, (nec hodie, neque in tempus futurum, cujus restitutionem prædicit eoloci Jechezkiel: Cev.) sicut R. D. inquit in rad. & Comment. Est enim **ושבעי** per cholem sicut **ושבעי** per pathach: & sic habet Targum, septem dierum. Et sic etiam eodem cap. v. 7. Et longitudo **ושבעי**, pro **ושבעי**, contra unam partium, seu,

seu, è partibus. Pag. Sed forma pl. שבעים pro שבועים in Dan. 9. 24. 26. hebdomades annorum intelliguntur: ut ex modo rerum gerendarum perspicitur. Kamets autem in plur. hujus nominis manet, quia censetur esse vice syllabæ compositæ, quæ scilicet esset in forma שבוע. Coc. Loci autem, in quibus forma dualis hujus nominis habetur, ulterius & plenius hinc adnotandi sunt & explicandi, viz. Prov. 5. 31. Et inventus reddet שבועתו septuplum. Si furatus fuerit bovem, & pecus, reddet septem, præter capitale. Ac si dicat. reddet duplum, & si fuerit pauper, omnem substantiam domus suæ dabit, & liberabitur: sed adulter perdit animam suam, & non eruet se substantiâ suâ. A. E. exp. septies, seu septem, tantum. Et sic 2 Sam. 12. 6. Et agnam reddet שבועתו quadruplam: secundum illud, Exod. 22. 1. & quatuor pecudes pro pecude. Pag. Conficit verò hunc septenarium numerum, adjuncto duplo, si bos sit vivus, nec venditus: ad quintuplum, si bos non sit vivus. Vide Exod. 22. 1. & Cev. R. Levi. Et inventus reddet septuplum: i. e. pro uno septem. Et est sensus, Si inventus fuerit fur in domo patroni rei furatæ, ut dimittat eum componet, & conveniet cum illo, quod dabit pro uno septem, imo & totam substantiam domus suæ. Et Gen. 4. 15. Omnis qui occiderit Kain, שבועתו septuplum vindicabitur: i. e. ultiones multas capient de illo, qui occiderit illum, (inquit R. D.) & non præcisè tantum septuplum. Sic enim mos est Scripturæ, ut numerus determinatus capiatur pro indeterminato. R. Sal. exp. Nolo ulcisci de Kain nunc: sed in fine septem generationum, ego ulciscendo ulciscar de illo; (vel, ultionem quam ipse constituit de eo sumere, rependam: Cev.) quia stabit Lemech de filiis filiorum ejus, & occidet illum. Et finis scripturæ quæ dicit שבועתו septuplum vindicabitur, (& est ultio Hebel de Kain) docet nos, quod principium Scripturæ est sermo increpatorius, ne esset creatura quæ illum læderet. Et est, sicut illud, 2 Sam. 5. 8. Omnis qui percusserit Jebuseum, & tetigerit fistulam, &c. ubi non exposuit quid faceret illi, sed scriptura innuit quod faceret illum ducem, quamvis scriptura sit abbreviata; sed in lib. Chron. exposuit, dicens. erit dux & princeps. Targ. Omnis qui occiderit Kain, septimâ generatione vindicabitur, seu fiet ultio, de illo. Pag. idem A. E. usque ad septimam generationem: quia non est hæc dictio, quatuordecim, neque trecenta & quadraginta tria. Et testis est illud, Isa. 30. 26. Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit שבועתו septemplexiter; (h. e. ut ipse A. E. exp. Isa. 30. 26. qualis est integrorum septem dierum) unde & postea propheta ipse sese exponit, sicut lux septem dierum. Vindicabitur: i. e. capietur ultio ejus. Dominus enim prolongavit iram suam contra Kain, usque ad septem generationes. Et ne mireris, quod vixerit usque ad hos annos: nam Seth ejus frater vixit cum Noach annos multos. Est etiam rectum quod vocaverit semen Kain nomine patris sui, sicut Israel. Pag. Cev. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est jurare: Bu. Conc. Nam, inde, ut dictum ad initium rad. ex no. præced. שבע, שבועה, &c. septem, septies, septimus, &c. juxta plerisque formatum verbum à forma kal, שבע, (vide supra ex Av.) in niph'al שבעה juravit: Pag. Bu. viz. à septenario numero, ut

quidam volunt; quod juramenta fieri debeant, & fieri solita sint, multis adhibitis, & idoneis, multumque confirmatis testibus, & causis: Et passivâ voce venit, quasi dicas, jurejurando obstringi, quod nemo, inquit, jurare nisi coactus solenniter debeat. Merc. In passivâ voce שבע exp. juravit cum passione: nam jurare non est res levis, sed dura, & fit cum passione quadam: vel, quod nemo debeat temerè jurare, nisi à magistratu coactus, aut propter utilitatem proximi, aut ad tuendam veritatem. Av. 70. שבעה שבעה. Germ. Schwaren: & Belg. Sweren. Quum sibi invicem jurabant veteres, symbola adhibebant, ea que non singula, sed septemplexia, tanquam perfecto numero. Vide Gen. 21. 28. Herodotus in Thalia Cap. 8. Arabum fœdera describens memorat, eos jurantes septem lapides sanguine tinxisse. Alii ad septem testes alludi putant. Coc. Prout occ. præf. niph. 3. f. m. simpl. locis seq. שבעה juravit: Gen. 24. 7. 50. 24. Exod. 12. 5. 11. Num. 14. 1. Deut. 1. 8. 2. 14. 4. 31. 6. 10. 18. 23. 7. 8. 12. 13. 18. 8. 1. 9. 5. 30. 20. 11. 9. 21. 13. 17. 19. 28. 26. 3. 28. 9. 11. 29. 13. 31. Jos. 5. 6. 21. 43. 14. Jud. 2. 15. 21. 1. 2 Sam. 3. 9. Psal. 15. 4. 24. 4. 110. 4. 132. 2. 11. Isa. 14. 24. 62. 8. Jer. 51. 14. Amos. 4. 2. 6. 8. 8. 7. cui etiam 3. f. m. cop. est præf. loco seq. שבעה & juraverit, Lev. 5. 22. prout etiam occ. in 2. f. m. præf. niph. simpl. itidem & cum cop. vel conv. præf. sed in 1. f. simpl. ut seq. שבעה jurasti, Exod. 22. 13. Num. 11. 2. Deut. 26. 15. 1 Reg. 1. 12. 17. Psal. 89. 50. Jer. 32. 22. Mic. 7. 2. שבעה & jurabis, Jer. 4. 2. שבעה juravi, Gen. 22. 16. 26. 3. 32. 1. Num. 14. 22. 32. 11. Deut. 1. 35. 10. 11. 31. 20. 21. 23. 34. 4. Jos. 1. 6. Jud. 2. 1. 1 Sam. 3. 14. 2 Sam. 19. 8. 1 Reg. 1. 30. Psal. 89. 436. 95. 11. 119. 106. Isa. 45. 23. 54. 9. Jer. 11. 5. 22. 5. 44. 26. 49. 13. & in 3. pl. præf. niph. extra pausam occ. cum scheva, sed in pausa cum kamets penult. at in 2. pl. m. & 1. pl. simpl. ut seq. שבעה jurarunt, Gen. 21. 31. Jos. 9. 18. Jud. 21. 13. 2 Sam. 21. 2. 17. שבעה jurarunt, 2 Chron. 15. 15. Psal. 102. 9. שבעה jurastis, Jos. 6. 22. שבעה juravimus, Jos. 9. 19. 20. Jud. 21. 7. 1 Sam. 20. 42. in part. niph. f. m. occ. cum ה & וה præf. ut & in forma pl. m. cum ה, וה, & וי præf. ut & in forma pl. f. cum ו cop. præf. ut seq. שבעה jurans, Psal. 63. 12. Eccl. 9. 2. Zach. 5. 3, 4. שבעה & jurans, Isa. 65. 16. שבעה jurantes, Isa. 48. 1. Amos. 8. 14. Zeph. 1. 5. שבעה & jurantes, Zeph. 1. 5. שבעה & contra jurantes, Mal. 3. 6. שבעה & jurantes, Isa. 19. 18. in infin. niph. occ. cum pathach in ult. simpl. sed cum ו & ו præf. habet tseri ante pathach in ult. sic: שבעה jurando, Num. 30. 3. שבעה & jurare, Jer. 7. 9. שבעה jurare, Jer. 12. 16. & in imper. niph. à simplice forma f. m. שבעה occ. cum ה, parag. add. sed in pl. m. simpl. sic: שבעה jura, Jer. 21. 23. 25. 33. 47. 31. 1 Sam. 44. 21. שבעה jurate, Jos. 21. 12. Jud. 15. 12. in fut. niph. 1. f. occ. simpl. & cum ו conv. præf. & in 2. f. m. simpl. sed in 3. f. m. simpl. & cum ו conv. præf. & rursum in 3. f. f. simpl. ut seq. שבעה jurabo, Gen. 21. 24. שבעה & juravi, 1 Reg. 2. 8. Ezech. 16. 8. שבעה jurabis, Deut. 6. 13. 10. 20. שבעה jurabit, Lev. 5. 24. 1 Reg. 1. 51. Isa. 65. 16. שבעה & juravit, Gen. 24. 9. 25. 33. 31. 53. 47. 31. Num. 32. 10. Deut. 1. 34. 4. 21.

14.9. 1 Sam. 19.7. 20.3. 24.22. 28.10. 2 Sam. 3.35. 19.24. 1 Reg. 1.29. 2.23. 2 Reg. 25.24. Jer. 38.16. 40.9. Dan. 12.7. וְשָׁבַע jurabit, Lev. 5.4. Isa. 45.23. item occ. etiam in 2. pl. m. fut. niph. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præs. vel scil. cum scheva extra pausam, vel cum tseri præs. in pausa ut seq. וְשָׁבַע jurabit, Lev. 19.12. Hof. 4.15. וְשָׁבַע jurabunt, Jer. 5.2. וְשָׁבַע & jurarunt, Gen. 26.31. Josh. 9.15. 2 Chron. 15.14. Jer. 5.7. וְשָׁבַע & jurarunt, Ezr. 10.5. in hiphil est, juramentum imponere: Av. 79. וְשָׁבַע: Coc. & c. ut in Bu. Conc. Prout occ. in præter. hiph. 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præs. ut & cum וְשָׁבַע, (ob pausam pro וְשָׁבַע) & וְשָׁבַע aff. & in 2. f. m. cum וְשָׁבַע aff. at in 1. f. simpl. & cum וְשָׁבַע prout seq. וְשָׁבַע adjuravit, jurare fecit, Exod. 13.19. 1 Sam. 14.29. וְשָׁבַע & abjurabit, Num. 5.19, 21. 1 Reg. 18.10. וְשָׁבַע adjuravit me, Gen. 50.5. וְשָׁבַע adjuravit te, Gen. 50.6. וְשָׁבַע adjuravit ipsum, 2 Chron. 35.13. וְשָׁבַע adjurasti nos, Josh. 2.17, 20. Cant. 5.9. וְשָׁבַע adjuravi, Cant. 2.7. 3. 5. 5.8. 8.4. וְשָׁבַע adjuravi te, 1 Reg. 2.42. item occ. etiam in part. hiph. f. m. cum וְשָׁבַע, ob pausam, pro וְשָׁבַע aff. sic: וְשָׁבַע adjurans te, 1 Reg. 22.16. 2 Chron. 18.15. & in infin. hiph. occ. simpl. in forma cum tseri ante pathach in ult. sed cum וְשָׁבַע & ל præs. cum jod hiph. ante pathach in ult. ut seq. וְשָׁבַע adjurando, Exod. 13.19. 1 Sam. 14.29. וְשָׁבַע in adjurando, 1 Sam. 14.28. וְשָׁבַע adjurare, 1 Sam. 20.17. Sic & in fut. hiph. 1. f. cum וְשָׁבַע cop. præs. occ. vel def. cum chirek tantum, absque jod, ante pathach, vel plenè cum jod hiph. ante וְשָׁבַע aff. ut & plenè cum 1 conv. præs. & וְשָׁבַע aff. sic: וְשָׁבַע & adjurabo, Jer. 5.7. וְשָׁבַע & adjurabo te, Gen. 24.3. וְשָׁבַע & adjuravi eos, Neh. 5.12. item in 2. f. m. fut. hiph. à simplice & plena forma וְשָׁבַע adjurabit, cum 1 conv. præs. vel quasi contractè cum pathach tantum in ult. vel def. cum chirek tantum absque jod hiph. ante וְשָׁבַע aff. & (a 3. pl. m. וְשָׁבַע) in 2. pl. m. plenè & simpl. ut seq. וְשָׁבַע & adjuravit, Gen. 50.25. Jos. 6.26. 2 Reg. 11.4. Ezr. 10.5. וְשָׁבַע & adjuravit, me, Gen. 24.37. וְשָׁבַע adjurabitis, Josh. 23.7. Atque inde ex hac rad. וְשָׁבַע in hac 2. jurandi & adjurandi signif. est 1. no. juxta quosdam substantivè. viz. וְשָׁבַע m. juramentum, jusjurandum: Bu. Lex. vel, ut quidam volunt, est no. Toar seu adjec. vel no. participiale formæ paulkal; & sic exp. juratus, vel jurans, & c. Pag. Prout occ. à simplice seu absol. forma pl. m. juramenti: in forma pl. m. constr. cum kibbutz pro schurek penult. sic: Ezech. 21.23. וְשָׁבַע jurati juramentorum, aut, jurantes juramenta. Et est formæ instar וְשָׁבַע, de quo in rad. וְשָׁבַע: Pag. Quidam autem exp. ut dictum, substantivè, juramenta juramentorum illis: Merc. Bu. Lex. Av. Coc. i. e. non crediderunt Chaldaeos adventare: 70. ἀναμνηστικὸν ἀδικίας: Av. (Erit quidem hoc ipsis tanquam si divines vanitatem in oculis ipsorum) istis juratis in juramenta multa: Hebr. juratis juramentorum: i. e. perjuris istis infamibus, qui toties jurati Deo & hominibus, impudentissimè perfidia sese polluerunt, & semper pejerant ultrò: deniq; animos gerunt perfidiosissimos, & jusjurandum (quod aiebat Pacuvius) tanquam mantile adhibent, quo novæ noxæ quotidie extergeantur.

Jun. Item 2. hinc etiam no. וְשָׁבַע vel וְשָׁבַע f. juramentum, jusjurandum, adjuratio. Pag. Bu. Av. 70. וְשָׁבַע: Germ. Eid: Belg. Eedt: juramentum, (ut nunc vulgò loquimur) sacramentum. Affirmatio vel negatio, sponso aut promissio, facta cum commemoratione nominis Dei, & fidei in eum: vide 2 Sam. 14.11. ut Neh. 6.18. Nam multi in Judah וְשָׁבַע conjurati ipsi, erant scil. Coc. Quia multi in Jehuda viri juramenti (i. e. jurati, aut habentes juramentum) ei: Pag. seu autores juramenti (i. e. qui jurarunt ei:) Merc. Domini juramenti ipsi: i. e. conjurati: Bu. Lex. Conjurati erant ei: Hebr. Domini juramenti ei: Jun. Viri juramenti, i. e. confederati: Av. Ordine verò Conc. hæc forma f. f. absol. occ. simpl. & cum וְשָׁבַע, וְשָׁבַע, וְשָׁבַע, & ל præs. (vel scil. cum schurek, vel cum kibbutz, in penult.) ut seq. וְשָׁבַע juramentum, adjuratio, Num. 30.3. וְשָׁבַע juramentum, exsecratio, Neh. 6.18. Eccl. 9.2. וְשָׁבַע vel וְשָׁבַע idem, Gen. 26.3. Deut. 7.8. Josh. 9.20. Jud. 21.5. 1 Sam. 14.27. 2 Chron. 15.15. Jer. 11.5. וְשָׁבַע & adjuratio, Dan. 9.11. וְשָׁבַע juramento, Lev. 5.4. Num. 30.11. וְשָׁבַע execrationi, Isa. 65.15. וְשָׁבַע & execrationi, Num. 5.21. item occ. etiam hoc no. in forma f. f. constr. simpl. (itidem vel cum schurek, vel cum kibbutz penult.) & cum וְשָׁבַע & ל præs. ut & cum וְשָׁבַע præs. & וְשָׁבַע cop. præs. & aff. ut seq. וְשָׁבַע & וְשָׁבַע juramentum, Ex. 22.10. Num. 30.14. 2 Sa. 21.7. 1 Reg. 2.43. Eccl. 8.2. וְשָׁבַע & juramentum, Zach. 8.17. וְשָׁבַע execratione, Num. 5.21. וְשָׁבַע à juramento meo, Gen. 24.8. וְשָׁבַע à juramento tuo, Josh. 2.17, 20. וְשָׁבַע & juramenti sui, 1 Chron. 16.16. Psalm. 108.9. Item in forma pl. f. occ. simpl. sic: Jer. 5.24. וְשָׁבַע juramentis statutis messes servat nobis: alludit ad juramentum Dei. Av. Juramenta definitorum temporum messis servat nobis. Coc. Alii verò referunt hoc no. hoc in loco, ad 1. signif. hujusrad. Et sic exp. Hebdomadas, seu septimanas, præceptorum messis custodiet nobis; viz. ne pluat: quia in diebus messis non est tempus pluvie. Licet sunt qui exp. juramenta messis: i. e. illud quod dixit, Gen. 8.22. Adhuc omnibus diebus terræ, & æstas, & hyems, & dies, & nox, non cessabunt. Pag. Septimanas, (i. e. annos illos intermissionis terræ: quibus singularem benedictionem, Deus promiserat, Lev. 25.20. & sequent.) statuta messis (quæ scil. ipse promissit in messis: Lev. 26.4. & 10.) servat nobis. Jun. Juramenta: & c. vide & signif. 1. Bu. Conc. Item, de loco Ezech. 21.23. ubi ead. forma pl. f. venit: vide suprà ad formam pl. m. constr. nominis præced. Sed præterea occ. hæc forma pl. f. Hab. 2.9. sic: וְשָׁבַע juramenta tribuum, i. e. quæ jurasti tribubus. Sed sunt qui exp. Juramenta fulgurum: eò quod fulgura sunt veluti sagittæ & virgæ, aut baculi: ac si dicat, juraverunt (scil. fulgura, vel quasi jurassent, Cev.) stabilire sermonem tuum. Et est expositio A. E. in Comment. Pag. וְשָׁבַע juramenta tribuum verbi: i. e. juramenta facta tribubus: 70. ἐπὶ σκέπτειν: Av. Juramenta tribuum dicti: vel, promissiones tribuum definitarum: Coc. (Nudus alveus factus est arcu tuo,) juramentis tribuum, sermone maxime: i. e. propter promissiones, quas juramento tribubus confir-

maveras. Jun. Notanda etiam Phrasologia verbi נשבע attributi Deo ipsi: ut Amos. 8. 7. נשבע יהוה ויקרב ימיו juravit Dominus, per erectionem Jacobi: i. per fiduciam & gloriationem Jacobi: Coc. Per excellentiam Jacobi: i. e. per Christum, in quo gloria nostra est: sic Nah. 2. 2. Jun. Gen. 22. 16. בִּי נשבעתי per me juro: h. e. nomen meum, & vitam meam facio pignus meæ promissionis: non magis volo credi, me esse, quam hoc me facturum esse. Coc. Per me ipsum juro, &c. Jun. Aliter autem, Psal. 102. 9. וְנִשְׁבַּע מְהֻלָּלִי בִּי נשבעתי infanientes contra me, per me jurant: h. e. me exemplum execrationis nominant, in jurejurando suo: Coc. (Toto die probro afficiunt me inimici mei:) infanientes contra me, per me jurant: i. e. faciunt de nomine meo juramenti & execrationis formulam: sic Num. 5. 27. Sic mulier illa erit in dirarum (formam) apud populares suos: & Isa. 65. 15. Et dimittetis nomen vestrum, (ut sit) execrationi electis meis. Jun. Aliter etiam Psal. 63. 12. Gloriabitur בְּכָל־הַשִּׁבְעִים כל־omnis, qui per eum jurat: h. e. qui eum salvatorem, Dominum, hereditatem suam nominat, & in nomine ipsius vota facit: Coc. Gloriabitur quisquis jurat per eum: i. e. qui Deum ex animo proficitur & colit: synecdoche, ut videre est, Deut. 6. 13. Jun. Sic Isa. 19. 18. וְנִשְׁבַּעוּת וְנִשְׁבַּעוּת & jurantes Jehovah (Deo) exercituum: i. e. ei vota facientes, ei homagium præstantes. Et Isa. 65. 16. Jurans in terra, וְנִשְׁבַּע בְּאֶרֶץ אֱמֵן jurabit per Deum Amen, i. e. nominabit Deum Amen. Sic Isa. 45. 23. Mihi se flectit omne genu, וְנִשְׁבַּע הַשִּׁבְעִים jurabit omnis lingua: h. e. me Dominum suum dicet. Confer. Phil. 2. 11. Omnis lingua confiteatur, quod Dominus sit Jesus Christus. Notandus etiam usus hujus verbi in Psal. 15. 4. (Qui) נִשְׁבַּע לַיהוָה juraverit, i. e. voverit, promiserit in nomine Dei, facere malum: h. e. sibi incommodum. Pro quod dicitur, Psal. 24. 4. וְלֹא נִשְׁבַּע לַמָּרְמָה Et non juravit per fraudem. Cocc. &c. Vide supra de hoc textu in Rad. וַיֵּשׁ, vel, ut quidam, in rad. נָשַׁע, & alii, in נָשַׁע.

Rad. 23. נשבע cum sin sinistro, est; saturare, satiare: Pag. vel saturari, satiari, saturum esse: Cev. Bu. Lex. Av. explere: quidam conferunt cum præcedenti radice, quod septem sit numerus plenitudinis, ut dictum est. Constructur cum mem, item cum beth, & cum חָם pro חֵן, & sæpe sine ulla præpositione, quæ facillè subaudiatur. Latini satiari re aliquâ, sine præpositione dicunt: Galli: Estre saoul de, &c. Merc. Est cogn. cum נשבע copia, abundantia. & נשבע septem, nam septenarius numerus sæpe sumitur pro abundantia. Hinc נשבעו, opfomor; Av. 70. vertunt נשבע, πικραίνονται, ἐμπικραίνονται: χορταίνονται: satiari: Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum ! conv. præf. ut & in 3. f. f. & 2. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. sed in 2. f. f. simpl. & rursus in 1. f. simpl. & cum ! conv. præf. ut seq. וְנִשְׁבַּע saturabitur; satur fuit, Deut. 31. 20. 1 Chro. 23. 1. וְנִשְׁבַּע saturata est, saturatur, Psal. 88. 4. 123. 4. Prov. 30. 16. וְנִשְׁבַּע & saturabitur, Jer. 46. 10. וְנִשְׁבַּע saturatus es, Hab. 2. 16. וְנִשְׁבַּע & saturatus fueris, Deut. 6. 11. 8. 10. 11. 15. 8. 12. וְנִשְׁבַּע saturata fuisti, Ezech. 16. 28, 29. וְנִשְׁבַּע saturatus fui, Is. 1. 11. וְנִשְׁבַּע & satior, Job.

7. 4. Item in 3. pl. præf. kal, extra pausam cum scheva penult. occ. simpl. sed in pausa cum tseri penult. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum ! cop. præf. at in 1. pl. simpl. ut seq. וְנִשְׁבַּע saturati fuerunt, Hof. 13. 6. וְנִשְׁבַּע saturati fuerunt, Isa. 9. 19. וְנִשְׁבַּע & saturabuntur, Deut. 14. 29. 26. 12. וְנִשְׁבַּע & saturemini, Isa. 46. 11. Ezech. 39. 20. Joel. 2. 19. וְנִשְׁבַּע saturati sumus, Psal. 123. 3. in infin. kal, in plena forma cum kamets & cholem habet ! cop. præf. sed cum scheva & cholem. ? præf. sic: וְנִשְׁבַּע saturando, 2 Chro. 31. 10. Joek. 2. 27. וְנִשְׁבַּע ad saturandum, Exod. 16. 8. Lam. 4. 6. in imper. kal, f. m. est & occ. loco seq. וְנִשְׁבַּע satiari, Prov. 20. 13. in fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum !, parag. add. & in 2. f. m. simpl. (cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult.) & cum בִּי aff. sic: וְנִשְׁבַּע satur fiam, Pro. 30. 9. וְנִשְׁבַּע satiabor, Psal. 17. 15. וְנִשְׁבַּע satiaberis, Mic. 6. 14. וְנִשְׁבַּע satiabis illo, Prov. 25. 16. item in 3. f. m. occ. simpl. cum pathach, extra pausam, sed in pausa cum kamets in ult. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum pathach, extra pausam, cum ! conv. præf. & cum בִּי, aff. abque præf. ut seq. וְנִשְׁבַּע saturabitur, Prov. 12. 11, 14. 14. 14. 28. 19. 30. 22. Eccl. 5. 9. Lam. 3. 30. וְנִשְׁבַּע satiabitur, Prov. 18. 20. Isa. 53. 11. Hab. 2. 5. וְנִשְׁבַּע & satiabitur, Isa. 44. 16. וְנִשְׁבַּע & satur factus, 2 Ch. 24. 15. וְנִשְׁבַּע saturatus tui, Prov. 25. 17. sic & in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 1. pl. simpl. cum kamets in ult. ob pausam; sed cum ! conv. præf. vel cum pathach in ult. extra pausam; vel cum בִּי, parag. add. & in 2. pl. m. simpl. vel cum scheva extra pausam vel cum kamets penult. in pausa, ut seq. וְנִשְׁבַּע saturabitur, Psal. 63. 6. 104. 13. Pr. 18. 20. Ecc. 1. 8. 4. 8. 6. 3. Jer. 50. 19. וְנִשְׁבַּע & satiata fuit, Ruth. 2. 14. וְנִשְׁבַּע saturabimur, Job. 31. 31. וְנִשְׁבַּע & satiati fuimus, Jer. 44. 17. וְנִשְׁבַּע & saturati sumus, Psa. 55. 5. וְנִשְׁבַּע saturabimini Ex. 16. 12. וְנִשְׁבַּע idem. Lev. 26. 26. Job. 19. 27. item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum scheva penult. extra pausam, vel cum kamets penult. ob pausam: cui ult. in pausa ! cop. est etiam præf. sed cum ! conv. præf. utrique formæ: at cum nun parag. add. abque præf. & in 3. pl. f. simpl. ut seq. וְנִשְׁבַּע saturabuntur, Job. 27. 14. Psal. 17. 14. 59. 16. 104. 16. Prov. 5. 10. וְנִשְׁבַּע idem, Psal. 37. 19. Prov. 1. 31. Jer. 31. 14. 50. 10. Hof. 1. 10. Amos. 4. 8. וְנִשְׁבַּע & saturabuntur, Psal. 22. 27. וְנִשְׁבַּע & saturati fuerunt, Neh. 9. 25. Psal. 78. 29. וְנִשְׁבַּע idem. Hof. 12. 6. וְנִשְׁבַּע saturabuntur, Psal. 104. 28. וְנִשְׁבַּע satiarentur, Prov. 27. 20. 30. 15. in piel וְנִשְׁבַּע, vel וְנִשְׁבַּע satiari, saturare, Pag. Bu. Av. 70. χορταίνειν, πικραίνειν, ἐμπικραίνειν: satiari, explere: Pag. Prout occ. in imper. kal, f. m. (a simplice forma וְנִשְׁבַּע) cum בִּי aff. & in fut. kal, à 3. f. m. וְנִשְׁבַּע in 3. pl. m. cum tseri in penult. ob pausam pro scheva, sic: וְנִשְׁבַּע saturate nos, Psal. 90. 14. וְנִשְׁבַּע saturabunt, Ezech. 7. 19. in hiphil est idem cum piel: Bu. ma. satiavit, vel, fecit esse saturum: Av. Prout occ. in præf. piel 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum בִּי aff. abque præf. & in 2. f. m. simpl. sed in 1. f. m. cum ! conv. præf. ut seq. וְנִשְׁבַּע satiati, Psal. 106. 9. וְנִשְׁבַּע & extasiabit, Isa. 48. 11. וְנִשְׁבַּע saturavit me, Lam. 3. 15. וְנִשְׁבַּע satiasti, Ezech. 27. 33. וְנִשְׁבַּע & saturabo, Ezech. 32. 4. in part. hiphil, f. m. occ. cum ! cop.

& ד dem. praf. ut & in infin. piel cum ל praf. fic: **וַיִּשְׂבֵּעַ** & fatians, Pſalm. 145. 16. **וַיִּשְׂבֵּעַ** fatians, Pſalm. 103. 5. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ad fatiandum, Job. 38. 27. item in fut. hiph. 1. f. occ. simpl. plenè, ſed cum י conv. praf. def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut & cum י, pro י, ob pauſam, & י, aff. plenè, ſed absque praf. ut ſeq. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſaturabo, Pſalm. 132. 15. **וַיִּשְׂבֵּעַ** & ſatiavi, Jer. 5. 7. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſatiabo te, Pſalm. 81. 17. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſaturabo illum, Pſ. 91. 16. item in 2. f. m. occ. simpl. ſed in 3. f. m. cum י, י, & י, aff. ut ſeq. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſaturabis, Iſa. 58. 10. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſatiabit me, Job. 9. 18. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſaturabit te, Pſalm. 147. 14. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſaturabit illos, Pſa. 105. 40. atque inde ex hac rad. **שָׂבַע** ſunt nomina ſeq. 1. no. adject. **שָׂבַע** m. ſatur: Pag. Bu. &c. 70. **παύσις**. Al. **νεχρησμένη**: Coc. Prout occ. in hac abſol. forma f. m. cum י cop. praf. ſed in forma f. m. conſtr. cum ſcheva ſcil. & pathach simpl. & cum י cop. praf. **וַיִּשְׂבֵּעַ** & ſatur, Gen. 25. 8. Prov. 19. 23. **שָׂבַע** ſatur, Deut. 33. 23. 1 Chron. 29. 28. Job. 10. 15. **וַיִּשְׂבֵּעַ** & ſatur, Gen. 35. 29. Job. 14. 1. 42. 17. & in forma pl. m. eſt & occ. loco ſeq. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſaturi, 1 Sam. 2. 5. & in forma f. f. eſt etiam & occ. loco ſeq. **שָׂבַע** ſatura, Prov. 27. 7. item 2. hinc etiam no. ſubſtant. m. ſaturitas, ſatietas, plenitudo, abundantia, copia: Pag. Bu. &c. 70. **πληθυνσις**, **ἐνθνησία**. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum י, & י, praf. ut ſeq. **שָׂבַע** ſaturitas, Gen. 41. 29. Prov. 3. 10. **שָׂבַע** ſaturitas, Gen. 41. 30, 31, 34, 47, 53. **שָׂבַע** & ſaturitas, Eccl. 5. 11. & 3. hinc etiam No. ſubſtant. **שָׂבַע** f. idem cum præced. ſaturitas, ſatietas, vel abundantia: Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma f. f. conſtr. loco ſeq. **שָׂבַע** ſaturitas, Ezech. 16. 49. item 4. hinc etiam no. ſubſtant. m. cum cholem & pathach idem etiam ſignificans cum præced. ſatietas, &c. Prout occ. simpl. & cum י, & י, praf. ut & cum י praf. & י, aff. ſic: **שָׂבַע** ſaturitas, Pſalm. 16. 11. **שָׂבַע** ad ſaturitatem, Exod. 16. 3. Lev. 25. 19. 26. 5. Pſal. 78. 24. **שָׂבַע** idem, Prov. 13. 25. & Ruth. 2. 18. **שָׂבַע** de ſaturitate ſua; Pag. de ſatietae ſua, vel, poſt ſatietaem ſuam: Coc. quod no. cum י, ob pauſam pro י, aff. mutat, (more talii n) cholem in kam. chat. ſic: **שָׂבַע** ſaturitas tua, Deut. 25. 23. Denique 5. hinc etiam no. ſubſtant. f. cum kam. chat. ſub ſchin 1. rad. idem etiam ſignificans cum præced. Prout occ. itidem simpl. & cum י praf. ut &, à (**שָׂבַע**) forma f. f. conſtr. occ. cum י, aff. ut ſeq. **שָׂבַע** ſaturitatem, Iſa. 56. 11. **שָׂבַע** ad ſaturitatem, Iſa. 23. 18. 55. 2. Ezech. 39. 19. Hag. 1. 6. **שָׂבַע** ſaturitas tua, Ezech. 16. 25.

Rad. 24. **שָׂבַע**: unde in piel **שָׂבַע**, eſt, facere opere Phrygionico aliquid oculatum: vulgb. recamare à Occhi; ſicut cum veſtis eſt plena oculis intextis, juxta R. Sahad. & ſi latine dici ſas eſſet, oculare, aut, oculare, ocellare, &c. Invenitur enim ocellatus, & ocellus: i. e. qui habet ocellos, aut oculos: unde Suet. in Auguſto, Ocellatas dixit nuces, pro, multis foraninibus diſtinctas: & Plaut. in Aulularia: quos ſi Argus ſervet, qui totus ocellus, i. e. plenus oculis, fuit: & invenitur etiam oculare, i. e. oculatum facere: ut apud Tertul. in Apol. Si in agnitionem veritatis ocularet. Pag. Sunt qui exponant archiores introrſum

circulos facere ornatus cauſa, intextendo, ut ſit à Phrygionibus: vel ex auro, ut ab aurificibus lapide pretioſo in rotundum introcluſo. Pala dicitur, aliis bulla, vel roſa. Alii exp. arculari, i. e. in quadrum figuras introcludere velut arcuatim. Vertunt ergo quidam per circumcludere, circumgyrare, cum quo conſerunt ſuprà **וַיִּשְׂבֵּעַ**, quod inter muliebria ornamenta numeratur, Iſa. 3. ſuprà in **שָׂבַע**. Arabicè appellari ſcribit R. Saadias **וַיִּשְׂבֵּעַ** ocellationem. Noſter interpres ſtringere dicit, & includere: potes & dicere, intertexere, diſtinguere oculis: puto & opus teſsellatum hæc voce indicari: licebit & reddere per inferere: unde emblemata, quod opus inſtitutum, aut vermiculatum dicunt. Merc. R. Sal. deducit verbum à **וַיִּשְׂבֵּעַ** palis annuli. Pala enim eſt pars annuli plana, & latior, in qua gemma inſeritur, & etiam ſine lapide: dicta quod ſit palam. Cic. 3. Offic. Ibi quum palam ejus annuli ad palmam converterat, à nullo videbatur. R. Sal. appellat eas ſedes annuli, alii capſellas. Pag. In Bu. Conc. rad. hæc duo ſignif. 1. eſt, ut verbum in piel: **וַיִּשְׂבֵּעַ** teſsellatum, ocellatum, intextum opus fecit; Bu. Lex. circumcluſit, incluſit, inferuit circumcludendo: ut gemma inſeritur palæ annuli, aut veſti ocellatæ, includitur aurum: ocellavit, oculavit. Cogn. cum **וַיִּשְׂבֵּעַ** fibula, aut, velum ocellatum. Hinc **שָׂבַע**. Av. David de Pomis hoc verbum in piel. exp. incluſit, capſellavit, ſtrinxit, interſtrinxit, teſsellavit, ocellavit: vel, ſcil. variis coloribus, ut in tunica, &c. vel, (de gemmis) incluſit aureis palis, quaſi oculis: Coc. Prout occ. in præf. piel 2. f. m. cum י conv. præf. loco ſeq. **וַיִּשְׂבֵּעַ** & ocellatam facies, Exod. 28. 39. in pual **וַיִּשְׂבֵּעַ** includi, inferi, &c. unde in part. pual f. m. **וַיִּשְׂבֵּעַ** conſtrictus, incluſus, inſertus, velut palis annulorum aureorum, &c. Pag. Bu. &c. prout occ. in forma pl. m. loco ſeq. **וַיִּשְׂבֵּעַ** ocellata, Exod. 28. 20. atque inde ex hac rad. in hac 1. teſsellandi, ſeu ocellandi, &c. ſignif. eſt 1. juxta quoddam no. **וַיִּשְׂבֵּעַ** m. ocellata chlamys; Bu. Lex. vel, circumcluſio: Pag. Av. aut anguſtia: Pag. &c. (vide infra etiam in 2. ſignif.) prout occ. cum י dem. præf. ſic: 2 Sam. 1. 9. Sta quaſo ſuper me, & interſice me, quia tenuit me: Pag. vel, detrauit me; Bu. Lex. tunica ocellata; juxta R. D. in Bu. Conc. hæc ocellata chlamys: Bu. Lex. Quia apprehendit me circumcluſio: i. e. circumcluſus ſum hoſtibus: Av. vel, Anguſtia, ſcil. tenuit me; Pag. ſeu, circumcluſio, viz. hoſtium, apprehendit me: unde ei protinus locus archior factus eſt. Metaphora à lapidum pretioſorum incluſione. Vox uſurpata à Kimichi, viz. **וַיִּשְׂבֵּעַ**, in l. rad. hic, pro conſideratione ſumi poteſt, ut attentam hoſtium diligentiam notet, qui in unum Saulem comprehendendum, & habendum intenti erant: ſed & pro ocellatione ſumi poteſt: i. e. circumcluſione hoſtium, qui eum undequaque circumvallatum & obſeſſum tenerent: atque hæc circumcluſio ita ab oculi forma **וַיִּשְׂבֵּעַ** dicta fuerit: Cev. Et ſunt qui exp. iniquitas (i. e. poena iniquitatis) **וַיִּשְׂבֵּעַ** ſacerdotum Domini quos interfecerat, qui utebantur **וַיִּשְׂבֵּעַ** tunica ocellata; & ita exponitur in Midras. Pag. Quia detinuit me hæc ocellata chlamys: i. e. impedivit haſtam nẽ in corpus meum altiùs penetraret. Jun. Item 2. hinc etiam no. cum י heemant, viz. **וַיִּשְׂבֵּעַ** f. pala, ſeu

& mut. in kam. chat. ante scheva sic: שבור frange, Psalm. 10. 15. שברים frange eos, Jer. 17. 18. in fut. kal. 1. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. ut & in 3. f. m. occ. itidem simpl. & cum ! conv. praf. & לוי aff. ut seq. וישברו frangam, Jer. 19. 11. 28. 4. 11. 30. 8. Hof. 2. 20. Nah. 1. 13. וישברו & fregi, Lev. 26. 13. Job. 38. 10. וישברו franget, Isa. 42. 3. Jer. 19. 11. וישברו & diffregit eum, 1 Reg. 13. 26. Jer. 28. 10. & in 3. f. f. fut. kal. occ. simpl. sed cum kam. chat. pro cholera in ult. ob maccaph. seq. loco seq. וישברו perfringit, Prov. 25. 15. item in 2. pl. m. fut. kal. occ. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum cholem penult. & in 3. pl. m. simpl. & cum ! conv. praf. ut & cum לוי aff. absque praf. ut seq. וישברו frangetis, Exod. 12. 46. וישברו frangetis, Lev. 11. 33. וישברו frangent, Num. 9. 12. Psalm. 104. 11. וישברו & frangerunt, Jud. 7. 20. וישברו frangent eum, Dan. 11. 26. In Niphal est frangi, confringi, contereri, rumpi, lacerrari: Pag. Bu. Coc. &c. Prout occ. in prat. niph. 3. f. m. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets penult. cui prioriforma ! cop. vel conv. est etiam praf. ut & in 3. f. f. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum kamets penult. & in 1. f. simpl. ut seq. וישברו fractus, um fuit, Exod. 22. 10. Isa. 14. 25. Jer. 23. 9. 48. 17. וישברו idem, Psalm. 124. 7. וישברו & fractum fuerit, Exod. 22. 13. וישברו fractum, Isa. 24. 10. Jer. 48. 4. 14. 17. Ezech. 26. 2. Dan. 8. 8. וישברו idem, Psalm. 34. 21. Jer. 48. 25. וישברו fractus fui, Ezech. 6. 7. item in 3. pl. prat. niph. occ. simpl. & cum he parag. seu abundante add. post kibbutz pro cherek in ult. ut & cum ! conv. praf. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum kamets penult. ut seq. וישברו fracti sunt, 2 Chron. 14. 12. Jer. 22. 20. 51. 30. וישברו fracta sunt, 1 Reg. 22. 49. וישברו & confringentur, Ezech. 6. 7. 30. 8. וישברו & confringentur, Isa. 8. 16. 28. 6. in part. niph. f. & pl. m. absol. occ. simpl. sed in pl. m. constr. cum ! praf. sic: וישברו fractum, Psalm. 51. 19. וישברו fracta, Jer. 2. 13. וישברו fractis, os, Psalm. 34. 19. Isa. 61. 1. item in part. niph. f. f. absol. forma occ. simpl. sed in forma cum duplici sagol ante thau, occ. simpl. & cum ! ו, ו, & ו praf. ut seq. וישברו fracta, Ezech. 27. 24. וישברו fractam, Ezech. 30. 22. וישברו & fractam, Dan. 8. 22. Zach. 11. 16. וישברו & fractam, Ezech. 24. 4. 16. In infin. niph. occ. cum ! praf. loco seq. וישברו frangi, Jon. 1. 4. in fut. niph. 2. f. m. occ. simpl. vel cum tseri, vel cum pathach in ult. sic: וישברו frangeris, Ezech. 29. 7. וישברו idem, Ezech. 32. 28. & in 3. f. m. fut. niph. occ. simpl. & cum ! conv. praf. sed in 3. f. f. simpl. occ. cum tseri, sed cum ! cop. praf. habet sagol in ult. ob maccaph seq. at cum ! conv. praf. rursus est cum tseri in ult. ut seq. וישברו frangetur, Lev. 6. 21. 15. 12. Prov. 6. 15. Dan. 8. 25. וישברו & confractus est, Jer. 50. 23. וישברו frangetur, Job. 31. 22. Dan. 11. 4. וישברו & frangatur, Eccl. 12. 6. וישברו & fracta fuit, 1 Sam. 4. 18. Job. 24. 20. Jer. 5. 18. item in 3. pl. m. fut. niph. cum ! cop. praf. habet tseri in penult. ob pausam: sed cum ! conv. praf. est cum scheva penult. & in 3. f. f. occ. simpl. & cum ! conv. praf. sic: וישברו & frangentur, Dan. 11. 22. וישברו & confracta sunt, 2 Chr. 20. 37. וישברו confringentur, Psalm. 37. 15. 17.

Isa. 27. 11. וישברו & fracti sunt, Ezech. 31. 12. In piel effregit: Pag. Bu. confregit vehementer in multa fragmenta: Av. Prout occ. in prat. piel 3. f. m. simpl. in forma cum tseri in ult. sed in forma cum pathach in ult. simpl. & cum ! cop. praf. & in 2. f. m. simpl. ut seq. וישברו effregit, Exod. 9. 25. וישברו perfrigit, 2 Chron. 34. 4. Psalm. 76. 4. 107. 16. Isa. 21. 9. Lam. 3. 4. וישברו & confregit, 2 Reg. 18. 4. 23. 14. Jer. 43. 13. Lam. 2. 9. וישברו fregisti, Exo. 34. 1. Deut. 10. 2. Psalm. 3. 8. 74. 13. & in 3. pl. prat. piel occ. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum tseri penult. & in 2. pl. m. cum ! conv. praf. sic: וישברו confregerunt, 2 Reg. 11. 18. 25. 13. Jer. 52. 17. וישברו confregit, 2 Chron. 23. 17. וישברו & confringetis, Deut. 12. 3. & in part. piel f. m. occ. cum ! cop. praf. loco seq. וישברו & confringens, 1 Reg. 19. 11. & in infin. piel occ. cum ! cop. praf. loco seq. וישברו & confringendo, Exod. 23. 24. Item in fut. piel 1. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. cui etiam ult. ה parag. est add. & ב. est aff. sed in 2. f. m. occ. simpl. ut seq. וישברו confringam, Isa. 45. 2. וישברו & perfregi, Job. 29. 17. וישברו & confregi eas, Deut. 9. 17. וישברו confringes, Exod. 23. 24. Psalm. 18. 8. item in 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. praf. sic: וישברו confringet, Psalm. 46. 10. Isa. 38. 12. וישברו & confregit, Exod. 32. 19. 2 Chron. 14. 2. Psalm 89. 5. 105. 33. Dan. 8. 7. & in 2. pl. m. fut. piel. simpl. & cum nun parag. add. habet tseri, ob pausam, pro scheva penult. in utroque; sed in 3. pl. m. cum ! conv. praf. est extra pausam cum scheva penult. sic: וישברו confringetis, Deut. 7. 5. וישברו idem, Exod. 31. 12. וישברו & confregerunt, 2 Chron. 31. 1. In hipihil וישברו vendere annonam: (sed de hoc vide in 2. signif.) item, frangere matricem, h. e. aperire ad partum: Bu. ma. fecit effringere: Av. partum adjuvare: obstetricari: vel etiam, facere parere vel nasci: Coc. prout occ. in fut. hipih. 3. f. m. וישברו perfringet, &c. in 1. f. sic; Isa. 66. 9. וישברו האני וישברו adducam — (scil. mulierem) ad-matricem, & non parere faciam? fit verbum in hac signif. a no. משיב matrix: Pag. de quo dixi initio radices: Merc. (& vide etiam infra inter nomina.) An ego effringerem matricem? seu, ad partum aperirem? significatio a nomine petita est, quod os matricis significat. Bu. Lex. Num ego perfringerem (matricem) & non facerem parere? Av. An ego parere vel nasci faciam, & non gignam? h. e. an tantum faciam, ut alia matres enitantur, vel pueri erumpant ex utero, & ipse non gignam? Coc. An ego aperirem os matricis, & non gignerem? Est subiectio ad interrogationem precedentem. v. 8. (ubi exprimitur exaggeratio mirifici operis Dei in genitura ecclesiae: an gigneretur gens vice una, &c.) qua Deus totum genituræ opus in ecclesia sibi arrogat; & porro facturum pollicetur, per comparisonem genituræ naturalis; ego, inquit, qui aliis sum gignendi autor, an non ipse gignerem nunc & in seculum, arbitrato meo? prout sequitur: an ego qui gigno, amplius occluderem? i. e. an ego deinceps non propagarem ecclesiam, committendo ei semen incorruptum verbi? Jun. In hophal וישברו confringi; contereri, &c. Pag. Bu. factus est frangi, contritus est: Av. frangi, vel confregit se. Coc. Prout occ. in prat. hoph. 1. f. sic: Jer.

Jer. 8. 21. Super contritione filiarum populi mei **שְׁבַרְתִּי** (al. 21.) contritus sum, aut conteri iussus sum. Pag. Maloreth notat scribi per pathach: Merc. Contritus sum: Av. confractus sum: Bu. Conc. & Lex. vel confregi me. i.e. extrusio me: Coc. Conteror: Jun. Atque inde, ex rad. in hac t. frangendi signifi. sunt nomina seq. 1. no. **שְׁבַר** m. fractura, fractio; confractio, contritio; Pag. Bu. fragmentum, fragmen, &c. ut Bu. Av. prout occ. hoc no. f. m. cum quinque punctis simpl. & cum **ו** & **מ** praf. sic: **שְׁבַר** confractionem; Amos. 6. 6. **שְׁבַר** quasi fractura, Isa. 30. 14. **שְׁבַר** & praeconfractio, Isa. 65. 15. item 2. hinc etiam no. cum sex punctis **שְׁבַר** m. idem tum praced. fractio, fragmen, fragmentum: item, pro esca venali, (vide in 2. signif.) &c. Av. 70. **שְׁבַר**, **שְׁבַרְתָּ**, **שְׁבַרְתָּ**, **שְׁבַרְתָּ**: fractio, confractio: Cocci item metaph. est explicatio, enuncleatio, quasi rei, aut questionis difficilis fractio & solutio: Bu. Lex. expositio: Pag. interpretatio somni; ut, Jud. 7. 15. Quum audisset (Gideon) narrationem somni **שְׁבַרְתָּ** & interpretationem ejus: Pag. Bu. & fractionem ejus: Av. interpretationem somni, est tanquam fractio nodi, aut putaminis: Coc. & explicationem ejus, &c. Hebr. fracturam ejus: translata verbum a nucibus, vel nucleis: q. d. enucleationem ejus. Jun. Venit autem hoc no. extra pausam cum duplici segot: vel in pausa, cum kamets penult. prout occ. simpl. & cum **ו**, **ו**, & **ו** praf. prout seq. **שְׁבַר** fractura, fractio, confractio, contritio, Lev. 21. 18.. 24. 20. Pro. 15. 4.. 16. 18.. 18. 12. Isa. 15. 5.. 30. 26. Jer. 4. 20.. 6. 14.. 8. 11. 21.. 14. 17. Lam. 2. 11.. 3. 47. **שְׁבַר** idem, Prov. 17. 19. **שְׁבַר** & confractio, contritio, Isa. 1. 28. Jer. 4. 6.. 6. 1.. 48. 3.. 50. 22.. 51. 54. Zeph. 1. 10. **שְׁבַר** Isa. 59. 7. 60. 18. **שְׁבַר** & contritio, II. 5. 19. **שְׁבַר** idem, Lam. 3. 47. **שְׁבַר** in contritione, Lam. 4. 10. cum affixis autem, more talium, prius segot mutatur in chirek, posterius in scheva, prout occ. cum **ו**, & **ו**, aff. simpl. sed cum **ו** aff. simpl. & cum **ו** praf. ut & cum **ו** praf. & **ו**, ob pausam pro **ו** aff. sed cum **ו** & **ו** aff. simpl. prout seq. **שְׁבַר** contritionem meam, Jer. 10. 18. **שְׁבַר** fractio tua, Ezech. 32. 9. **שְׁבַר** fractio tua, Jer. 30. 15. Lam. 2. 13. **שְׁבַר** fractura tua, Neh. 3. 19. **שְׁבַר** fractura tua, Jer. 30. 12. **שְׁבַר** fracturam ejus, Jud. 7. 15. **שְׁבַר** fractura ejus, Isa. 30. 13. in absol. forma pl. m. cum **ו** dem. praf. venit hoc no. ut proprium loci, Sebarim, quasi confractioes dicas, seu contritiones: sic autem dicebatur quod ibi fuerint contriti. Pag. Bu. Sed appellativè venit cum **ו** praf. ut & in forma pl. m. constr. cum **ו** aff. ut seq. **שְׁבַרִים** schevarim. n. p. Jos. 7. 5. **שְׁבַרִים** a confractionibus, Job. 41. 16. **שְׁבַרִים** fracturas ejus, Psal. 60. 4. item 3. hinc etiam no. cum nun heemant. post cholem in fine, & cum kamets sub beth 2. rad. dageschata, in penult. sed in forma f. m. constr. habet **ו** lene, absque dagesh post **ו** praf. sic: **שְׁבַרִי** fractio, contritio, Jer. 17. 18. **שְׁבַרִי** cum fractione, Eze. 21. 6. Item, 4. hinc etiam no. cum **ו** heemant. viz. **שְׁבַר** m. matrix, vel os matricis: Pag. Bu. sic dict. propter fracturam mulieris parientis, & dolores ejus: Pag. Alii fracturam matricis specialiter exponunt: Merc. viz. juxta Kimchi: sed Chaldaeus & R. Sal. parturientis sellam exponunt. Dicitur autem sic, a frangentibus doloribus,

quum mulieri parienti, tum ipsi fatui in articulo partus, obveniunt. Bu. Lex. Contritio: fractura matricis in partu, quæ affert dolorem maximum: sed si quis tribuitur, significat procellas seu fluctus, eod quod sese conterunt, quibus & dolores comparantur. Av. Paritudo: Cocci. In forma autem constr. hoc no. venit cum chirek & pathach, sic: **שְׁבַר**: et si possit esse ab alia forma, scil. a **שְׁבַר**: Merc. Prout occ. hoc No. in absol. forma, cum pathach & tseri, simpl. sic: **שְׁבַר** os matricis, matrix, 2 Reg. 19. 3. Isa. 27. 3. sed in forma constr. f. m. (vel, ut dictum, potius est forma const. a simplice forma cum chirek & kamets.) cum chirek & pathach, venit cum **ו** praf. sic: **שְׁבַרִי**. Hos. 13. 11. Quia ad tempus non stetit **שְׁבַרִי** in matrice filiorum, i.e. ore matricis: Bu. Lex. Hieron. in contritione filiorum: Pag. (alioqui non diu stetit) in partu filiorum. 70. **שְׁבַרִי** Av. **שְׁבַרִי** nam tempus non subsistit in partu filiorum, Coc. (Dolores parturientis evenient ei: nimirum toti Israelis reipublicæ, quæ cum matre comparatur, ut supra 1. & 3. ipse, viz. Ephraim, filius est insipiens.) nam (tanto) tempore non maneret in ore matricis: Hebr. in fractura filiorum. Hebræam vocem hoc modo reddimus, ut 2 Reg. 19. 3. quæ hoc loco futura fuisset ambigua, & pro fluctibus accipi potuisset, ut Pl. 42. 8. nisi Propheta de industria gentium addidisset. Nam & irrumpentes fluctus. & matrix puerperæ, Hebræis communi fracturæ nomine significantur; sed hæc **שְׁבַרִי** fractura esse, non fluctum, sed filiorum à Propheta dicitur. Sensus autem est, si sciret Ephraim, maturè erumperet ex utero, & se Dei manibus, velut obstetricantis, committeret. Jun. Sed, ut dictum, no. hoc **שְׁבַרִי** sumitur pro fluctibus; viz. in pl. m. **שְׁבַרִים** fluctus maris: sic dicti, quod se mutuo, vel etiam naves confringant & conterant. Pag. Bu. Merc. activè enim & passivè sumitur hoc nomen; Merc. unde pro **שְׁבַרִי** ubi 70. **שְׁבַרִי** existimo, unum per alterum explicari; & utroque; intelligi cruciatus, quales sunt in partu: Coc. occ. autem in hac fluctuum signific. forma pl. m. constr. simpl. & cum **ו** aff. sic: **שְׁבַרִי** fluctus, 2 Sam. 22. 5. Psal. 93. 4. **שְׁבַרִי** fluctus tui, Psal. 42. 8.. 88. 8. Jon. 2. 4. deinde ii. signif. 2. hujus rad. **שְׁבַר** est emere, comparare, vendere: Bu. Conc. emit fracturas cibi: Av. Idem enim verbum, quod frangere significat, habet etiam sensum emendi: nam dicitur etiam de emente & vendente annonam: quod generali vocabulo dici posset, curare victum: nempe, vel sibi, vel alii parare annonam: Græcè, **ἐπιτοίχισμα**. 70. vertunt **ἐπιτοίχισμα**, Gen. 41. 57. Coc. & c. vide ad initium rad. prout occ. in part. ben kal, & f. m. **שְׁבַר**, (emens, vel parans, cibum vel annonam, &c.) in forma pl. m. loco seq. **שְׁבַרִים** comparantes, Gen. 47. 14. In infin. kal, in hæc emendi signif. occ. cum **ו** praf. idque, vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ante maccaph, sic: **שְׁבַרִי** ad emendum, Gen. 41. 57.. 42. 3, 5. **שְׁבַרִי** idem, Gen. 42. 7, 10.. 43. 20, 22. & in imper. kal, & f. m. **שְׁבַר**, (para cibum vel annonam, &c.) occ. in pl. m. simpl. & cum **ו** cop. praf. **שְׁבַרִי** compare, emite, Gen. 43. 2. Isa. 55. 1, 10. **שְׁבַרִי** & compare, Gen. 42. 2. ut & in fut. kal, 3. f. m. occ. cum **ו** conv. praf. & in. i. pl.

pl. (á simplice forma נִשְׁבַּר) cum 1 cop. & ה, pa-
rag. add. sed, in 2: pl. m. simpl. ut seq. וְנִשְׁבַּרְנוּ &
vendidit, Gen. 41. 56. וְנִשְׁבַּרְנוּ & comparabimus,
Gen. 43. 4. וְנִשְׁבַּרְנוּ comparabitur, Deut. 2. 6. item ve-
nit etiam in hac 2. vendendi signif. conjug. hiphil וְנִשְׁבַּרְנוּ
vendere annonam vel cibum, Pag. Bu. fecit frangere,
vel emere cibum : vendidit cibum, &c. Av. prout occ.
in part. hiph. f. m. simpl. & cum 1 dem. præf. מִשְׁבִּיר
venundans, Prov. 11. 26. מִשְׁבִּיר vendens, vendi-
curans, Gen. 42. 6. & in fut. hiph. à 3. f. m. וְנִשְׁבַּרְנוּ
vendet, &c. occ. in 2. f. m. cum 1 aff. & in 1. pl. simpl.
& cum 1 cop. & ה, parag. add. sic: וְנִשְׁבַּרְנוּ ven-
des mihi, Deut. 2. 28. וְנִשְׁבַּרְנוּ vendemus, Amos. 8. 6.
וְנִשְׁבַּרְנוּ & vendemus, Amos. 8. 5. Atque inde ex rad.
hac שִׁבַּר in hac 2. vendendi, seu parandi annonam,
signif. est no. præced. etiam in 1. frangendi signif. viz.
שִׁבַּר m. esca, alimentum, frumentum : cibis ; Pag.
annona : quasi famis fractura, sic dicta : ut & aqua, si-
ve potus, dicitur frangere sitim, Psal. 104. 11. Bu. Lex.
vel, quasi fractionem dicas, seu distributionem anno-
næ. Et, fortasse frumentum ipsum, sive quævis alia an-
nona, hocao. sic appellatur, inquit R. D. quòd famem
quasi frangat & conterat ; unde illud Gen. 42. 19 addu-
cite בְּחִיָּתֵיכֶם שִׁבַּר רַעֲיוֹנֵיכֶם fractionem famis domuum
vestrarum : i. e. annonam, seu frumentum, quo fa-
mem frangatis & coneratis apud vos. Merc. Cev. (abi-
te, ferte domum,) quo frangatur fames domuum ve-
strarum : h. e. commeatum, cibum, sustentationem
familiarum vestrarum. Hoc enim nō. sæpe notat an-
nonam venalem, quā frangitur fames : vel frumen-
tum, quia, ubi est annona venalis, ibi est famis com-
pressio. Coc. (Vos autem abite, exportate) anno-
nam, & si cuius rei fame tenentur familie vestre : Hebr.
famei familiarum vestrarum ; i. e. quod & quantum
familiaris vestris, ad famem levandum, opus est : sic &
v. 22. Jun. occ. autem hoc nō. in hac frumenti sig-
nif. simpl. & cum 1 & 2 pro 1 dem. præf. sic: שִׁבַּר
annona, Gen. 42. 1. 2. 19. Neh. 10. 32. Exod. 8. 5. שִׁבַּר
idem, Gen. 42. 2. שִׁבַּר pro annona, Gen. 47. 14.
Cum affixis autem hoc No. prius sagol : (pro more ta-
lism) mutat in chirek, posterius verò in scheva : pro-
ut occ. cum 1 & 2, aff. sic : שִׁבַּר annona ejus, Gen.
44. 2. שִׁבַּר annonam suam, Gen. 42. 26. locus autem
unus aut alter de hac rad. in 1. ejus frangendi signif.
præterea adnotandus : & præcipue illud ad 1. fut. kal,
Job. 38. 10. ubi venit hoc verbum, juxta quosdam pro,
statuere, vel decernere : sic : וְנִשְׁבַּרְנוּ & statui, seu de-
crevi, illi, decretum meum, seu statutum, aut præcep-
tum meum, ut non transgrediretur illud ; q. d. &
pepigi cum illo pactum, & statui, &c. & venit in ver-
bo שִׁבַּר, quod proprie est frangere, conterere : si-
cut pangere venit in verbo פָּרַח, quòd proprie est,
excidere, ut R. D. inquit : Pag. quasi in utroque me-
taphorica constituendi & decidendi significatio, à vi-
cina & propria significatione frangendi & excidendi,
eadem analogiā derivetur. Quidam exp. Et fran-
gebam illud statuto meo : littore scil. Merc. Cev. Hi-
eron. Circundidi illud terminis meis. 70. Posui autem
ei terminos. Sed A. E. exp. Contrivi vim ejus præ-
cepto meo. Pag. Et diffregi (i. e. frustillatim protu-
li) super eo statutum meum. Av. וְנִשְׁבַּרְנוּ עָלָיו חֻקִּי
& fregi super eo modum meum : modum, viz. quem

volui, dedi mari. Coc. ad nomen חֵץ in rad. פָּקַץ.
Quum diffregi pro eo (terram) decreto meo : & ap-
posui vestem & valvas : diffregi, &c. i. e. alveos ma-
ris, velut cunas, exaravi & circummunivi. Jun. Item
ad part. niph. f. f. locus notandus, Ezech. 27. 34. Tem-
pore quo fuit contrita à maribus : Pag. h. e. tempo-
re quo fuit contracta, cum non exierunt tibi merces
tuæ, à maribus : Merc. Tempore effractæ (tui) ex ma-
ribus, in profunda aquarum. Coc. (Quo) tempore
contracta es à maribus : i. e. á fluctibus maris jactatis
Euro, de quo supra v. 26. Jun. Et ad 1 præf. niph.
Ezech. 8. 9. וְנִשְׁבַּרְנוּ אֶת-לִבֵּנוּ contritus sum, aut
contrivi me, propter cor eorum fornicans : & sic R.
D. exp. Contritus sum á corde eorum fornicante :
— est pro — juxta illud, Gen. 5. 6. Et doluit
— in corde suo. Pag. Quia contractus confregi
cor eorum fornicarium, est comp. ex præf. niph. & poal.
q. d. ego coactus contrivi cor eor. fornicar. Av. Fractus
sum ab animo ipsorum : nam — est pro (1) : ut scribit
Kimchi : Bu. Lex. וְנִשְׁבַּרְנוּ & c. quòd luctatus fuero cum
corde eorum וְנִשְׁבַּרְנוּ, fornicante. Fortè non incommode
sic exponemus, οτι διεπληκτιζόμεν πρὸς τὴν καρδίαν
αὐτῶν τὴν πορνείαν : vel, συνεδρηγύμην τὴν καρδίαν
αὐτῶν. Coc. Me fractum fuisse ab animo ipsorum
scortante, qui recessit à me : i. e. recordabantur —
& c. mer qui in promissis sum constantissimus ; invitum
planè adductum esse, ipsorum perfidiā, ut refringeretur
cursus misericordiae meæ. Jun. Item, cum part.
niph. Psal. 51. 19. וְנִשְׁבַּרְנוּ וְנִשְׁבַּרְנוּ contractum &
enervatum : & Psal. 139. 19. Propinquus Dominus
לִבִּי לִנְשִׁיבִי fractis corde ; confer paul kal, Psal.
147. 3. לִבִּי לִנְשִׁיבִי fractos corde : h. e. quorum cor
fractum est ; viz. qui non sunt arrogantes, & audaces :
sed trepidi ad mentionem nominis Dei. Coc. Item de
no. 2. in 1. signif. locus notandus, Jer. 17. 18. וְנִשְׁבַּרְנוּ
& duplici fracturā, seu contritione
contere eos : Pag. Av. & iteratā fractione frange,
seu, confringe eos : Coc. (Adduc contra eos diem mali.)
& duplā contritione frange eos ; Hebr. duplo contriti-
onis, &c. Confer, supra 15. 18. Et rependam
prius (videlicet, quam dies illi veniant, qui fuerant
promissi, in v. 14. & 15.) duplum iniquitatis eo-
rum : i. e. panarum abunde : ut Isa. 40. 2. Jun.
Rad. 26. שִׁבַּר cum sin sinistro ; est, expectare,
sperare ; item, putare, opinari, arbitrari, cogitare,
considerare : Pag. Quidam faciunt contrarium ver-
bo superiori, ut sit infractis oculis & animo intueri,
aspicere. Chaldaus dicit שִׁבַּר. In kal, Hebraice
tantum occurrit Benoni. Sed quum futurum Dan. 7.
sub finem inveniatur, potest tota formari conjugatio.
R. Sal. Neh. 2. legit per שִׁבַּר frangens, & c. Merc. שִׁבַּר
speravit, spem habuit, directis oculis aliquem intui-
tus est, consideravit, expectavit. Cogn. cum Chald.
שִׁבַּר speravit. Hinc Latini acceperunt, spero, as-
perare. Av. in Bu. Conc. rad. hac duo signif. 1. est in con-
jug. piel שִׁבַּר speravit, spectavit, expectavit, expe-
ctationem habuit : Confr. cum præp. אֶל vel ל. Bu.
Lex. expectare, arbitrari : Pag. Intuitus est spectan-
do, speravit : Av. 70. προσδεχόμενος, προσδοκῶν :
prospectare, expectare : Coc. Prout occ. in præf. piel
1. f. & in 3. pl. simpl. ut & in fut. piel (à 2. f. m.
שִׁבַּר expectabit, &c.) in 3. pl. m. vel simplici-

ter cum scheva penult. extra pausam, vel in pausa. cum tseri penult. cui ult. nun etiam parag. est add. sed in 2. pl. f. simpl. ut seq. וְשָׁבְרָה expectavi, Psal. 119. 166. וְשָׁבְרָה sperarunt, Esth. 9. 1. וְשָׁבְרָה sperabunt, Isa. 38. 18. וְשָׁבְרָה sperant, Psal. 145. 15. וְשָׁבְרָה sperant, Psal. 104. 27. וְשָׁבְרָה expectabitis, Ruth. 1. 13. atque inde ex hac rad. וְשָׁבְרָה in hac t. sperandi seu expectandi signif. est no. וְשָׁבְרָה m. spes, prospectatio, expectatio: Pag. Bu. &c. Unde apud Rabbinos passim usurpatur hoc no. cum samech, וְשָׁבְרָה; prout dicunt excipere aliquem, vel aliquid agere וְשָׁבְרָה פְּנִים בְּסֵבֶר פְּנִים, seu aspectu, pulchri vultus: i. e. vultu hilariter. Sed est & frequens Chaldaeis: unde proprie sumptum est. Merc. Cev. In textu autem hujus no. simplex forma non reperitur: sed cum affixis prius sēgol transiit in chirek, posterius in scheva: prout occ. cum וְשָׁבְרָה & וְשָׁבְרָה aff. sed cum וְשָׁבְרָה aff. simpl. absque praef. sic: וְשָׁבְרָה ab expectatione mea, Psal. 119. 116. וְשָׁבְרָה expectatio ejus: Psal. 146. 5. deinde ii. signif. 2. hujus rad. וְשָׁבְרָה est, considerare: Bu. Conc. contemplari, inspicere; Coc. Prout occ. in part. ben kal, f. m. sic: Neh. 2. 13. וְשָׁבְרָה בחומות וְשָׁבְרָה וְשָׁבְרָה v. 15. וְשָׁבְרָה & eram considerans, i. e. considerabam, muros, vel murum Jerusalem: Pag. Et eram intuens, i. e. considerans: Av. Et inspexi muros, vel murum: Coc. unde & apud doctores, consideratio, & וְשָׁבְרָה dicitur וְשָׁבְרָה aut וְשָׁבְרָה, aut וְשָׁבְרָה. Pag. & sic etiam conjecturam appellant, וְשָׁבְרָה: vide Eliam in Tisbite, ad rad. וְשָׁבְרָה; Merc. Hac autem 2. considerandi signif. & part. Ben. Kal, hujus Radicis in quo occurrit, prorsus deest in Bu. Lex. & Ma. idq; etiam tam hic, quam in Rad. וְשָׁבְרָה.

Rad. 27. וְשָׁבְרָה est, cessare, desinere; quiescere: Pag. Bu. Quidam conferunt cum וְשָׁבְרָה, וְשָׁבְרָה, & וְשָׁבְרָה: quod quietem seu cessationem a motu & opere significet. Merc. Sabbathum egit: cessavit, quievit, seu desit a motu & opere. Cogn. cum וְשָׁבְרָה sedit: nam quiescere plerumque fit sedendo. Hinc σαββατισμός, sabbatizatio, sabbathum ago: & quia septimus dies, Judæis est sabbathum, hinc Latini acceperunt septem. Av. וְשָׁבְרָה est, cessare, desistere ab opere, vel, desistere esse: differt a וְשָׁבְרָה, quod etiam negationem operis significat. 70. παύσαι, ἀναπαύσαι, διαπαύσαι, καταπαύειν, ἡσυχάζειν: ut Gen. 2. 2. וְשָׁבְרָה & desistit die septimo: h. e. septimo die nihil novi operis adjunxit ad ea quæ fecerat. Coc. Quievit ipso die septimo ab omni opere suo, quod fecerat. Conser, Exod. 20. 11. 31. 17. & Deut. 5. 14. Sensus est, inde ab hoc die desistit ab omni opificio porro faciendo, vel a creatione novâ, non autem a sustentatione, conservatione & propagatione: quibus in rebus etiamnum sine labore operatur Deus Providentiâ suâ, & potente verbo: Johan. 5. 17. Jun. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut seq. in prat. kal, 3. f. m. simpl. sed in 3. f. f. simpl. & cum וְשָׁבְרָה conv. praef. & in 3. pl. cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. ut seq. וְשָׁבְרָה quievit, Gen. 2. 3. Exod. 31. 17. Isa. 14. 8. 24. 8. 33. 8. Lam. 5. 15. וְשָׁבְרָה quievit, Lev. 26. 35. Isa. 14. 5. וְשָׁבְרָה & quiescet, Lev. 25. 2. וְשָׁבְרָה cessant, Lam. 5. 14. in fut. kal, 2. f. m. occ. simpl. sed 3. f. m. simpl. & cum וְשָׁבְרָה conv. & וְשָׁבְרָה cop. praef. ut & in 3. f. f. simpl. ut sequitur; וְשָׁבְרָה quiesces, Exod. 23. 12. 34. 21.

וְשָׁבְרָה cessat, Hose. 7. 4. וְשָׁבְרָה & quievit, Gen. 2. 2. Josu. 5. 12. וְשָׁבְרָה & cessabit, Prov. 22. 10. וְשָׁבְרָה quiescit, Lev. 26. 34. 35. Neh. 6. 3. item in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. vel cum scheva penult. extra pausam, vel in pausa cum cholem penult. cui priori formæ conv. est etiam praef. sic: וְשָׁבְרָה quiescitis, Lev. 23. 32. וְשָׁבְרָה cessabunt, Jer. 31. 36. וְשָׁבְרָה idem, Gen. 8. 22. וְשָׁבְרָה & quieverunt, cessarunt, Exod. 16. 30. Job. 32. 1. In niph. וְשָׁבְרָה cessare: aboleri: Bu. ma. cessavit patiendo, abolitus est. Av. prout occ. in prat. niph. 3. f. m. & 3. pl. cum וְשָׁבְרָה conv. praef. utrique sic: וְשָׁבְרָה & cessabit, Isa. 17. 3. Ezech. 30. 18. 33. 28. וְשָׁבְרָה & cessabunt, Ezech. 6. 6. in hiphil וְשָׁבְרָה cessare fecit vel fuit, abolevit, sustulit, amovit, removit, summovit; Bu. Lex. Av. cessare fecit: desistere vel desesse fecit: Coc. prout occ. in prat. hiph. 3. f. m. simpl. & cum וְשָׁבְרָה conv. praef. ut & in 2. f. m. simpl. & in 1. f. simpl. & cum וְשָׁבְרָה conv. praef. ut & cum וְשָׁבְרָה aff. post וְשָׁבְרָה conv. praef. utrique, ut seq. וְשָׁבְרָה cessare fecit, Ruth. 4. 14. וְשָׁבְרָה & cessare fecit, abolevit, 2 Reg. 23. 5. Jer. 36. 29. Dan. 11. 18. וְשָׁבְרָה fecit cessare, Pl. 39. 45. 119. 118. וְשָׁבְרָה fecit ut cesset, Isa. 16. 10. 21. 2. Jer. 48. 33. Ezech. 12. 23. וְשָׁבְרָה & faciam ut cesset, Lev. 26. 6. If. 13. 11. Jer. 7. 34. 48. 35. Ezech. 7. 24. 23. 27. 48. 26. 13. 30. 6. 13. 34. 25. Hof. 1. 4. 2. 12. וְשָׁבְרָה faciam cessare, etc. Ezech. 16. 41. וְשָׁבְרָה faciam ut cessent ipsi. Ezech. 34. 10. sed occ. etiam in 3. pl. & 2. pl. m. & 1. pl. prat. hiph. cum וְשָׁבְרָה conv. praef. in omnibus, sic: וְשָׁבְרָה & facient cessare, Josh. 22. 25. וְשָׁבְרָה & facietis ut cessent, Exod. 5. 5. וְשָׁבְרָה & cessare faciamus, Neh. 4. 11. item in part. hiph. f. m. occ. simpl. locis seq. וְשָׁבְרָה cessare faciens, Psal. 46. 10. Jer. 16. 9. & in infin. hiph. occ. plenè cum וְשָׁבְרָה charact. infin. hiph. post וְשָׁבְרָה vel pro eo contracte seu defectivè absque he nota hiph. & cum ejus vocali pathach sub tamed praef. (i. e. cum וְשָׁבְרָה pro וְשָׁבְרָה post וְשָׁבְרָה cop. praef. seu pro וְשָׁבְרָה) ut seq. וְשָׁבְרָה ad cessare faciendum, Pl. 8. 3. וְשָׁבְרָה & ad cessare faciendum, Amos. 8. 4. In imper. hiph. 2. f. m. וְשָׁבְרָה fac cessare, in pl. m. occ. simpl. loco seq. וְשָׁבְרָה facite ut cesset, Isa. 30. 11. item in fut. hiph. 1. f. occ. cum וְשָׁבְרָה parag. add. sed in 2. f. m. simpl. sic: וְשָׁבְרָה faciam ut cesset, Deut. 32. 26. וְשָׁבְרָה cessare fines, Lev. 2. 13. & in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. plenè, sed cum וְשָׁבְרָה conv. praef. occ. cum tseri pro jod hiph. in ult. & in 2. pl. m. simpl. & plenè cum jod hiph. in penult. ut seq. וְשָׁבְרָה cessare faciet, Prov. 18. 18. Dan. 9. 27. וְשָׁבְרָה & cessare fecit, 2 Reg. 23. 11. 2 Ch. 16. 5. וְשָׁבְרָה cessare facietis, amovebitis, Exod. 12. 15. Atque inde ex hac rad. וְשָׁבְרָה sunt nomina seq. וְשָׁבְרָה, 1. do. frequens in textu, viz. וְשָׁבְרָה, vel in forma constr. וְשָׁבְרָה com. gen. (licet quater legitur etiam in forma absol. cum duplici pathach, ut tradit Masora, Lev. 25. 6. Bu. Lex.) sabbathum; requies, cessatio: item hebdomada; Pag. Bu. vel, dies septimus hebdomadae, cessationi ab operibus destinatus: & synecdochicè, septimana; à septimo die sic appellata; Bu. Lex. Est No. generis communis: Av. nam, ut exempla monstrant, invenitur in utroque genere: Pag. viz. pro requie, sabbatho, &c. Atque hinc σαββατον sabbathum, &c. Av. Sabbathum, (per t, ut Græci σαββα-

rov scribunt) h. e. cessatio, ἐκλειψία. Exod. 16. Confer. v. 22, 25. cum 26. וַיִּשְׁבֹּת הַשַּׁבָּת & septimo die cessatio est. 70. Hebræum vocabulum retinent, & quidem in plurali, וְשֵׁשׁ יָמִים שָׁמַעְנוּ אֶת דְּבַר יְהוָה. Interpres similiter retinet Hebræum. Hæc prima mentio diei cessationis. Exod. 20. 8. Memento diei שְׁבִיעִתָּהּ (τῆς ἀπαύσεως) cessationis, ut sanctifices eum: cum articulo. Mem'nisse eos vult diei jam noti, quem inceperant observare, Deut. 5. 12. Quem admodum præcepit tibi Dominus Deus tuus. Exod. 23. 10. Et dies septimus שְׁבִיעִתָּהּ cessatio Domino Deo tuo: non facies ullum opus, vel quicquam, Domino Deo tuo: Confer Exod. 31. 12. ubi dicitur esse lignum inter Deum & Populum, quod ille sanctificaret eos. Quare fundamentum præcipiendæ cessationis, est cessatio Dei, h. e. quod Deus consummaturus esset aliquando causam sanctificationis in redemptione. Quæ cum ἐτελειώθη, tum revera est sabbatum Domini, quia cessat à latione peccati nostri, & ab opere non suo, quod est reatum commemorare. Dies cessationis Israelitarum nominatur dies cessationis Domini, ut solent typi nomen veritatis gerere. Confer. Exod. 24. 8. Hic est sanguis fœderis: scil. typicæ. Ergo, quum dicitur, Hodie est cessatio Domino, id significat hunc diem elegit Dominus, ut in eo cessaret ab opere suo, quod suscepit faciendum ad sanctificationem Israelis, atque adeo ad liberationem ejus ab accusatione legis, & ungen- dum sanctum sanctorum: quæ sine dubio est sanctificatio major, quam quæ in veteri testamento contigit. Pro hebdomada ponitur, Lev. 23. 11. מִקְחֹרֶת הַשַּׁבָּת posttridie cessationis sive Sabbati. Sic v. 15, 16. Jubet Deus à die sequente Sabbatum, quod in paschate est, numerari septem שָׁבֻעַת הַמִּימֹת Sabbata plena h. e. septimanas plenas, à prima ad septimam feriam שְׁבִיעִתָּהּ הַשַּׁבָּת מִקְחֹרֶת הַשַּׁבָּת usque ad diem, qui sequitur sabbatum septimum, quinquaginta dies. Vide מִקְחֹרֶת 2 Reg. 11. 5. בְּיָמֵי הַשַּׁבָּת accedentes sabbati, h. e. ad fungendum per septimanam accedentes in sabbato. vers. 7. וַיִּשְׁבֹּת יוֹנָתָן exeuntes sabbati, h. e. fun- di sabbato. Reduplicate: Exod. 31. 1. שְׁבִיעִתָּהּ שַׁבָּתוֹ sabbatum sabbati: i. e. quovis sabbato vel, singulis hebdomadis: q. d. sabbato sabbati, h. e. sabbatis continuis, perpetuis; 70. שְׁבִיעִתָּהּ שַׁבָּתוֹ sabbatum sabbati: Confer. Num. 28. 10. Aliter etiam. 2 Reg. 16. 18. וְיָמֵינוּ מִסְפָּד הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר-בְּנֵי הַבַּיִת sabbati, quod edificaverant in domo. De quo si hariolari licet, (nam varii varia divinant) non ineptè videbimur intelligere locum septum & tectum, ad familiariorem congressum docentium & discere volentium in sabbato. Ei sensui quadrat magis verbum בְּנֵי edificarant, & quod à sabbato denominatur. In Lev. 23. 32. שְׁבִיעִתָּהּ cessationem vestram; generaliter: comprehendit enim cessationem diei jejunii: ubi cum affixo, in ת est dagesch euphonicum. Sic Hof. 2. 10. vel 12. Et faciam cessare omnem &c. & sabbata ejus: Judaica sabbata cessant, ubi prædicatur evangelium. Sed in Lev. 25. 8. שְׁבִיעִתָּהּ שַׁבָּתוֹ septem sabbata annorum: h. e. periodos annorum terminatas cessatio- ne agri colendi. Quia sabbatum sive cessatio sep-

timi fuit figura, veritas etiam appellatur sabbatum & quies. Hebr. 4. 9. ἀρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ ergo relinquitur cessatio populo Dei. Quia Psalm. 95. 11. comminatur iis, qui Christum non adorant & ei non obediunt, similem poenam illi, in quam inciderunt, qui in deserto infidelitate peccarunt: qui non intrarunt in requiem Dei: hinc patet, post Mo- sen & Josuam & Davidem, relictam fuisse populo Dei, sive fidelibus aliam requiem, sive alium sabbaticismum; cujus participes non potuerint fieri infideles. Ea est lætitia Spiritus Sancti in Regno Dei, per fidem Evan- gelii, cum libertate à lege carnali, in qua umbræ futurorum sunt, & non imago rerum: & possessio hære- ditatis mundi Cujus quietis causa est consummatio ope- ris Dei, quod faciendum habebat ad sanctificationem; nempe ἀποκρίσις & collocatio filii in Throno. Dicitur quies, Isa. 58. 12. sabbatum, Psalm. 92. 1. Isa. 56. 2. 58. 13. 63. 22. ubi etiam sanctificatio illius tempo- ris depingitur. Per se patet, hujus sabbati sive quietis ac cessationis sanctæ profanationem esse, non omis- sionem faciendi id, quod erat umbra: Col. 2. 16. In hac veritate fundatur, quod Judæi etiam hodierni ex pris- corum libris dicunt, וַיִּשְׁבֹּת הַיּוֹם הַזֶּה שַׁבָּתוֹ dies Chris- ti totum vel perpetuum sabbatum sunt. Coc. Ad lo- cum autem supra cit. Num. 28. 10. holocaustum שַׁבָּתוֹ שַׁבָּתוֹ sabbati in sabbato illius: Pag. vel, suo: R.D. notat dagesch inscriptum literæ thau, ubi affigitur pronomen, indicare defectum alterius thau: quorum concursus in hoc potius vitetur, quam in פֶּחָחֶה consol- tio, ob crehriorem illius usum, ut scil. sit שַׁבָּת pro פֶּחָחֶה. Quid si gravior viâ est euphonia, si vocalis res- solveretur in dagesch & pathach, quæ proximè præce- dunt in litera ejusdem potestatis? Hof. 2. 11. וַיִּשְׁבֹּת שַׁבָּתוֹ & sabbatum ejus: Cev. Et in Lev. 23. 15. שַׁבָּתוֹ שַׁבָּתוֹ septem sabbata (i. e. hebdomadæ dierum) comple- ta erunt: Pag. Sabbatum pro hebdomada, quia in unaquaque hebdomada est sabbatum: ideo dicit, in- tegræ erunt. utpotè quadraginta novem dierum; quia possunt esse septem sabbata in quibus non erunt septem hebdomadæ dierum, &c. Sic in sabbatis annorum c. 25. quia poterant esse septem sabbata annorum, in qui- bus non sint quadraginta novem anni, ideo adjectic ex- plicandi causâ, septies septem annos. Merc. Item 1 Ch. 3. 32. Ad præparandum שַׁבָּתוֹ שַׁבָּתוֹ sabbato sabbati. ad verbum possis etiam vertere, sabbato, sabbato: h. e. per singula sabbata: ubi Masora notat quatuor scribi per pathach. Et sic Exod. 16. 25. Quia שַׁבָּתוֹ, (vel potius שַׁבָּתוֹ) sabbatum, scil. est, hodiè Domi- no. Pag. Si constructum esse velis, vertendum sic: sabbatum hodiernæ diei est Domini. Merc. Cev. Or- dine vero Conc. sic venit hoc no. in forma simplice seu absol. viz. cum kamets in ult. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. שַׁבָּתוֹ sabbatum, cessatio, quies. Exod. 16. 25, 26. 20. 10. Lev. 23. 3. 25. 7. Deut. 5. 14. 2 Reg. 4. 23. 1 Chr. 9. 32. Isa. 56. 2, 6. 66. 23. וַיִּשְׁבֹּת & sabbatum. Isa. 1. 13. Lam. 2. 6. sed sæpius cum 1 dem. præf. locis scil. seq. וַיִּשְׁבֹּת הַשַּׁבָּתוֹ sabbatum, Exod. 16. 29. 20. 8. 11. 31. 14. 15. 16. 35. 3. Lev. 23. 11. 15. 16. 24. 7. Num. 15. 32. 28. 9. Deut. 5. 12, 15. 2 Reg. 11. 5, 7, 9. 1, 18. 2 Chron. 23. 4, 8. Neh. 10. 32. 13. 15. 17. 18. 19. 22. Psal. 92. 1. Jer. 17. 21, 22, 24. 2. Ezech. 46. 1, 12. Occ. autem etiam cum וַיִּשְׁבֹּת, & 2, & 3 præf. ut seq.

seq. וְהַשְׁבֵּת & sabbatum, Amos. 8. 5. בַּשְּׁבִיחַ in sabbatho, Neh. 10. 32. 13. 15. 16. 21. לַשְּׁבִיחַ sabbatum, Isa. 58. 13. מִשְׁבֵּת a sabbato, Isa. 58. 13. item in forma f. constr. viz. cum duplici pathach occ hoc no. simpl. & cum כֹּחַ aff. ut & cum כֹּחַ p. aff. & י aff. & cum י cop. p. aff. & י aff. (quæ omnia habent dageſch. ut dictum, euphonicum, ante aff.) ut seq. שְׁבִיחַ sabbatum, Exod. 16. 23. 31. 15. 35. 2. Lev. 16. 31. 21. 3. 32. 25. 4. 5. Num. 28. 10. 1 Chron. 9. 32. Neh. 9. 14. & שְׁבִיחַ sabbatum vestrū, Lev. 23. 32. וְשְׁבִיחַ in sabbato suo, Num. 28. 10. Isa. 56. 23. & sabbatum ejus, Hof. 2. 11. Item in forma pl. f. absol. cum kamets penult. occ. simpl. & cum וְ, י, וְ, & ל p. aff. ut seq. שְׁבִיחוֹת sabbata, Lev. 23. 15. שְׁבִיחוֹת sabbata, Neh. 10. 34. בַּשְּׁבִיחוֹת in sabbatis, Ezech. 46. 3. וְשְׁבִיחוֹת & in sabbatis, Ezech. 45. 17. לַשְּׁבִיחוֹת in sabbata, 1 Chron. 23. 31. 2 Chron. 2. 4. 8. 13. 31. 3. & in forma pl. f. constr. viz. cum ſcheva penult. occ. simpl. & cum י aff. cui י aff. est p. aff. & cum י וְ, י aff. post כֹּחַ p. aff. sed cum י וְ aff. absque p. aff. ut seq. שְׁבִיחוֹת sabbata, Lev. 23. 38. 25. 3. שְׁבִיחוֹת sabbata mea, Exod. 31. 13. Lev. 19. 3. 29. 26. 2. Isa. 55. 4. Ezech. 20. 12. 16. 20. 21. 24. 22. 8. 23. 33. 44. 24. וְשְׁבִיחוֹת & a sabbatis meis, Ezech. 22. 26. וְשְׁבִיחוֹתֵיכֶם in sabbatis vestris, Lev. 26. 35. שְׁבִיחוֹתֵיהֶן sabbata ejus, Lev. 26. 34. 40. 2 Chron. 36. 21. item 2. hinc etiam No. cum nun heemant. post cholem in ult. viz. שְׁבִיחוֹת m. quies, requies, cessatio : & interdu ut præced. sabbatum ; Pag. Bu. Av. ut Ex. 16. 23. שְׁבִיחוֹת שְׁבִיחוֹת quies sabbati sanctitas (vel certe sanctitatis) Domino. Pag. Vel potius ; requies (sabbatum est) sabbatum sanctitatis Domino : nam prius absolutum est, posterius verò in regimine. Alias in verso ordine duo hæc conjunguntur, ut Exo. 35. 2. שְׁבִיחוֹת שְׁבִיחוֹת sabbatum sabbati, seu quietis, Domino : ut שְׁבִיחוֹת sit præpositum, sabbatum requiei : utrinque autem proprie sabbatum magnum, non simplex, sed in quod & festum aliq. d. solemnè incidat, indicatur : Merc. Cev. Quies sabbati sancti cras est Domino : vel in altero ordine sabbatum quietis, &c. Av. Quies, sabbatum sanctum est Jehovah cras : ubi primum (viz. שְׁבִיחוֹת quies,) est generale festorum nomen, sequens verò (viz. שְׁבִיחוֹת vel שְׁבִיחוֹת) est singulare nomen diei sabbati. Sic Jun. ad Exod. 16. 23. vel 24. Sed Exod. 35. 2. inversum ordinem sic transfert : (Sex diebus fiet opus : die autem septimo) esto vobis (dies) sanctus, sabbatum quietis, Jehovah. Ubi Israelitis oblationem & artificibus opus imperaturus, mandatum de sabbato repetit : confer. supra 31. 13. Jun. Occ. autem hoc No. in hac forma simpl. locis seq. שְׁבִיחוֹת quies, requies, cessatio, Exo. 16. 23. 31. 15. 35. 5. Lev. 16. 31. 21. 3. 24. 32. 35. 25. 5. 5. Item, 3. hinc etiam, juxta quosdam, est No. שְׁבִיחוֹת m. idem cum præced. cessatio, quies : ut Prov. 20. 3. Gloria est viro שְׁבִיחוֹת quies a lite : Pag. cessatio a lite : Bu. Lex. desistere a lite : vel potest etiam verti, sedere a lite : i. e. sedere & non litigare : (quasi scilicet esset infin. a שְׁבִיחוֹת) Coc. honorificum (Hebr. honor) viro est supersedere a lite, Jun. Et Isa. 30. 7. Fortitudo eorum שְׁבִיחוֹת cessatio. Require in רָהֵב & in יִשְׁבֵּחַ Pag. Quia & inde esse potest infinitum kal, in nomen transiens. Et 2 Sam. 23. 7. Et igne comburendo comburentur שְׁבִיחוֹת ad cessationem, sic enim exp. R. Jon.

q. d. ad perfectam consumptionem ; ut non relinquatur ex eis mas, & sic omnino eorum memoria deleatur. Quod tamen reduci potest ad rad. יָשַׁב : & ex ejus significatione exponi, in mansione : Merc. Cev. (Propterea nominavi eam, יָשַׁב הָיָה שְׁבִיחוֹת ; h. e. ferocia illi cessatio : Coc. (Nam Aegyptii (in) vanum & inaniter adjavabant ; idcirco proclamo (vide Jer. 34. 7.) de hoc, (viz. consilio & instituto Judæorum ad legationem mittendam) fortitudinem ipsis (fore) ut maneant : i. e. si fortes & salviesse volunt, nē legationem in Aegyptum mittant. Jun. Item Exod. 21. 19. Tantum שְׁבִיחוֹת cessationem ejus dabit, & medendo, mēderi faciet : i. e. recompenſabit damnum, quod ex cessatione consecutum est : Hieron. Ira tamen ut operas ejus, & impensas in medicos relinuat. Pag. Cessationem ejus dabit, h. e. pendet, quanti est, quod læsus coactus est opus non facere. Coc. Tantummodo cessationem ejus reddito, (i. e. damnum quod accepit cessando ab opere suo, compenſabit) & plenam curationem ejus præſtato : Hebr. curando bene curabit. Jun. Illud verò, 2 Sam. 23. 7. בַּשְּׁבִיחוֹת, verito, in confessu ; ut v. 8. Sed R. Levi a שְׁבִיחוֹת deducit ; Coc. Ut igne prorsus comburantur (Hebr. comburendo comburantur : confer cum 1 Chron. 11. a v. 11. in eadem sede ; i. e. in eo ipso loco ubi succisæ fuerint : Jun. Ordine verò Conc. No. hoc sic venit, in simplice forma occ. vel extra pausam cum duplici ſegol, vel in pausa cum kamets penult. cui ult. etiam כֹּחַ pro כֹּחַ dem. est p. aff. viz. שְׁבִיחוֹת cessatio, Psal. 127. 2. Prov. 20. 3. שְׁבִיחוֹת idem, Isa. 30. 7. בַּשְּׁבִיחוֹת cum cessatione, penitus, 2 Sam. 23. 10. sed cum affixis hoc No. pro more talium, prius ſegol mutat in chirek, posterius in ſcheva : ut cum י & י aff. viz. שְׁבִיחוֹת quies mea sit. Psal. 27. 4. שְׁבִיחוֹת cessationem ejus, Exod. 21. 19. Item 4. hinc etiam a rad. שָׁב quidam ducunt No. cum מ heemant, viz. מִשְׁבֵּת m. idem cum præced. cessatio, requies : Pag. sabbatum, quod est quies ab operibus : Av. unde in forma pl. m. מִשְׁבֵּתִים, cessations : Bu. Lex. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum וְ aff. sic : Lam. 1. 7. deriserunt עַל-מִשְׁבֵּתֵיהֶן (al. מִשְׁבֵּתֵיהֶן, suppressio scilicet. judicio pluralis numeri : Cev.) cessationes ; vel otia, ferias, aut requies ejus : Hieron. sabbata ejus : Pag. Propter cessationes ejus : Bu. Lex. Et derident sabbata ejus, Av. Rident cessationes ejus : Coc. Irident cessationes ejus : i. e. cessare totum decorem illum qui nominatus est ante, nempe principes & omnes res desiderabiles. Jun.

Rad. שָׁב est, errare : Bu. Conc. & Lex. ignorare : aut ignorantè errare : seu, ignorantè, inconsideratè, incogitantè agere : vel, una voce, errare : est culpa : & idem cum שָׁגָה infra. Merc. Incogitantè egit, inconsideratè fecit, admisit per ignorantiam seu imprudentiam : incogitans fuit, erravit per ignorantiam. Convenit significatione cum שָׁגָה & שָׁגָה. Av. שָׁגָה & שָׁגָה signif. errare : h. e. per inscitiam vel, ignorantiam, aut inadvertentiam : non rectè agere : a via discedere, deviare. 70. מִשְׁבֵּתִים, אֲשֶׁר יִשְׁבֵּחַ. Coc. prout occ. in præſ. kal, 3. f. m. cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult. loco seq. שָׁגָה erravit, Lev. 5. 18. Et in part. Ben. Kal, occ. f. m. simpl. sed a forma simplice f. f. שָׁגָה quæ errat : venit in forma cum duplici ſegol ante thau, post וְ dem. p. aff. sic :

fic: שג errans, Job. 12. 16. Psalm. 119. 67. שג errans, Num. 15. 28. Atque inde ex hac rad. שג est 1. No. שג f. error: ignorantia; vel, peccatum ex ignorantia: Pag. Bu. nam incogitantiam seu inconsiderationem, aut errorem ex incogitantia commissum significat: Merc. שג: error, ignorantia factum non destinatum: inadvententia; vel factum: ex inficitia: Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. f. simpl. & cum ש, ש, & ש praf. ut &, á forma simplice f. f. constr. שג error, ignorantia, &c. occ. cum ש & ש, aff. prout seq. שג error, Num. 15. 25. Eccl. 5. 5. שג per errorem, Lev. 4. 2, 22, 27. 5. 1. 2. 14, Num. 15. 26, 27, 28, 29. 35. 11, 15. Job. 2. 2. 9. שג sicut error, Eccl. 10. 5. שג per errorem Num. 15. 24. שג errorem ejus, Lev. 5. 18. שג errorem ipsorum, Item 2. hinc etiam No. cum ש heemant. viz. שג f. idem cum praced. error: ignorantia. &c. in quo No. Hannach (i. e. longa vocalis schurek,) est loco 2. rad. gimel geminanda: ut inquit R.D. in lib. rad. Pag. vel est tanquam á rad. שג: Coc. á qua rad. formam habet: Bu. Lex. & quam rad. שג pro hoc No. ego fingerim: ut tres radices idem valeant; viz. שג, שג, שג: etsi duæ posteriores sint usitatiores. Merc. Occ. autem hoc No. in forma f. f. constr. (שג) cum ש, aff. loco seq. שג error meus, Job. 9. 4.

Rad. 29. שג incogitanter egit, inconsiderate peccavit: idem quod שג & שג: sed in textu rad. hæc cum aleph in fine est inusit. verbaliter: & tantum est inde No. שג erratum, ignorantia, delictum, incogitantia vituperabilis, &c. Av. quod no. etiam occ. tantum in forma pl. f. pl. 9 & formam illam pl. f. reliqui referunt ad rad. שג: cum aleph loco 3. rad. he; j ubi vide.

Rad. 30. שג vel Chald. שג aut שג, est (proprie Chald.) crescere, multiplicari, augeri: Bu. Lex. (&c. vide plenius in Conc. Chald.) crevit cum augmento, succrevit, auctus est. sumpsit incrementum, amplificavit: idem quod שג. Hinc connexis prioribus literis שג, fit שג, unde שג, שג, שג, &c. cresco, augeo; atgesco; Av. שג & שג: est crescere: numero scil. & statura: 70. πληθυνεισθαι: Coc. Est idem cum שג, infra. Chaldaicum autem magis est quam Hebræum: nisi quod Chaldaice per lamech magis scribatur, & complectitur utramque quantitatem: sicut & Hebræum ei respondens רבב & רב, quod est crescere, multitudo & magnitudine: &c. vide & infra in שג: Merc. In textu autem non venit hoc verbum cum aleph 3. rad. in kal, sed in hiphil שג, est multiplicare, augere, & crescere, magnificare: Pag. Incrementum dedit, amplificavit. Av. vel magnificavit: Coc. Prout occ. in part. hiph. f. m. sic: Job. 12. 23. שג multiplicat gentes: Pag. augens, &c. Bu. Lex. incrementum dat gentibus, (& rursus auferit eas:) Av. Multiplicans, vel amplificans gentes: Coc. Qui auget gentes: (& perdit eas:) ut ante diluvium, Gen. 5. 6. Jun. Item occ. etiam in fut. hiph. (á 2. f. m. שג magnificabit, amplificabit, &c.) 2. f. m. sic: Job. 36. 24. שג memento ut amplifies opus ejus, &c. (ubi quidam inconsiderate, ne amplifies: Merc.) Av. Merc. recordare, quod magnificares opus ejus:

Coc. Amplificabis: Bu. Lex. Recordare ut amplifies opus ejus: nimirum in singulari hoc opere Dei, extra ordinem naturæ facte, temporibus Noachi; viz. in diluvio; ut nominatim explicabit post, á vers. 27. Quod contemplati sunt mortales: (i. e. quod opus Dei, totum genus humanum expectum est:) Jun. Atque inde ex hac rad. שג est No. שג m. magnus, amplius augustus, abundans: Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hoc No. Job. 36. 26. שג & שג ecce Deus magnus, &c. Pag. Et Deus augustus, quem non cognoscimus: Av. Ecce Deus (est) magnus (& non agnoscimus) numerus annorum ejus: immensus: 70. ισχυρος, πολυς: Coc. En Deus fortis ita amplius est, ut non cognoscamus; cujus annorum numero non est pervestigatio: h. e. incomprehensibilis est & sempiternus. Sunt autem hæc per hypotyposin dicta, ut eò melius animus Jobi ad suspiciendum Deum adducatur. Jun. Item occ. etiam hoc No. Job. 37. 22. sic: omnipotens est, non inveniamus eum, שג (al. שג; Merc.) magnus potentia: Pag. Augustus est virtute: Av. Quem locum sic exp. A. E. referente Kimchi; Omnipotens, etsi eum non inveniamus, est amplius virtute, & judicio, & multis iustitiis: nec affligit ex corde suo, sed ex defectu recipientis. Sunt & qui exp. Omnipotentem, qui est magnus robore, non invenimus: q. d. Non assequimur robur operum ejus: verum hoc scimus, quod hominem in quo est æquitas, & amplitudo iustitiæ, non affligit Dominus: Kimchi in libro rad. Merc. שג מנחתו שג כח Omnipotens, (non comprehendimus ipsum) est plurimus viribus. Qui Deum cogitat, cogitat perfectissimum, sed hominibus incomprehensibilem, & potentia præditum ad omnia producendum, quæ possunt cum Deo esse, h. e. ejus gloriam illustrare: Coc. Omnipotens quem non assequimur, amplius est virtute: (sed judicio & magnitudine iustitiæ non affligit:) id est: quamvis sit, Deus potentissimus: tamen homines á se creatos tanti facit, ut non utatur omnipotentia sua, ad eos summo jure, ac pro merito ipsorum affligendos. Jun.

Rad. 31. שג est שג, exaltare, elevare: inquit R.D. Pag. vel potius, exaltari, elevari, &c. Quidam exp. altius esse quam ut transcendere vel capi possit: munitionem enim, qualis est arcium editarum, includit Merc. Et sic significat, extolli: altum, editum esse; robustum esse; Bu. Lex. texit, protexit. munivit altitudine, altior fuit quam ut quis transcendere possit: protectus fuit ut non possit expugnari. Hinc σέπω, σέπαω; tego, protego, munio; σέπη, σέπασμα, protectio: σέλω exalto: item, ἀπείλω defendo: per metathesin literarum. Av. שג est, sublimem esse vel fieri; Coc. Prout occ. in præter. kal, 3. f. f. sic: Deut. 2. 26. Adeo ut non fuerit civitas, quæ שג exaltata fuerit: Merc. vel, esugerit, á nobis: Pag. שג quæ robustior nobis fuerit: Bu. Lex. Quæ munita fuisset: Av. Quæ esset nobis inaccessa: i. e. sublimior, quam ut eam redigeremus in potestatem: Coc, superior fuit, &c. Bu. Conc. item occ. etiam in 3. pl. præter. kal, sic: Job. 5. 11. שג & pullati: h. e. nigris induti vestibus: aut obscuro, pauperes, שג exaltati sunt: (ad) salutem: Pag. vel, salute: pro שג: Merc. extollantur sa-

lute; Bu. Lex. Et lugentes protecti sunt salute: Av. Et atrati sunt sublimati salute: h. e. ita salvati sunt, ut facti sint sublimiores hostibus suis. & ἀνελύθη eis. Coc. (Ut ponat depressus (penuria scil. & fame:) in excello;) & pullati (i. e. lugentes ex inedia: synecdoche) extollantur salute. Jun. In niphāl נִשְׁבַּח idem cum kal: Bu. Ma. munitus est loco alto & inaccessio, exaltatus est: Av. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. cum ! conv. præf. idq; vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets in ult. sed in 3. f. f. simpl. sic: נִשְׁבַּח & elatus erit, Isa. 2. 11. 17. נִשְׁבַּח & exaltabitur, Prov. 18. 10. נִשְׁבַּח sublimis est, Psalm. 139. 6. Item in part. niph. f. m. occ. simpl. sed in f. f. cum kamets, ob pausam, pro pathach in penult. ut seq. נִשְׁבַּח exaltatus, um, est, Psalm. 148. 13. Isa. 12. 4. 33. 5. נִשְׁבַּח elevatus, a, Prov. 18. 11. Isa. 26. 5. 30. 13. In piel נִשְׁבַּח vel נִשְׁבַּח, extollere, roborare: Bu. Ma. protexit altitudine cingendo: sublimare: in sublime evehere: Coc. Prout occ. in fut. piel 1. f. (a simplice forma נִשְׁבַּח) cum הוּ aff. ut & in 2. f. m. (a simplice נִשְׁבַּח) cum נִי aff. sic: נִשְׁבַּח exaltabo eum, Psalm. 91. 14. נִשְׁבַּח extolles me, Psalm. 59. 2. 69. 30. Et in 3. f. m. fut. piel, occ. cum ! cop. vel conv. præf. idque cum tseri, vel in quibusdam exempl. cum pathach in ult. sed cum הוּ aff. habet sæglo in ult. & absque præf. sic: נִשְׁבַּח & elevat, Psalm. 107. 41. Isa. 9. 10. נִשְׁבַּח extollet te, Psalm. 20. 2. In pual נִשְׁבַּח in edito collocari: Bu. Ma. exaltatus est ab alio: protectus est: Av. Prout occ. in fut. pual 2. f. m. cum kamets ob pausam pro pathach in ult. sic: Prov. 29. 25. נִשְׁבַּח בִּיהוָה & fidens Domino exaltabitur: Hieron. sublevabitur: Pag. in edito collocatur: Bu. Lex. At confidens Domino protegetur: i. e. exaltabitur: Av. Confidens Domino sublimabitur, h. e. extra periculum erit: Coc. (Trepidus homo, Hebr. trepidatio hominis: hypallage; ponit tendiculum, scil. sibi;) qui autem confidit Jehovah in edito collocatur. Jun. extolletur: Bu. Conc. In hiphil, נִשְׁבַּח extollere, roborare: Bu. Ma. fecit protectionem: Av. Prout occ. in fut. hiph. 2. f. m. sic: Job. 36. 22. הוּ נִשְׁבַּח בְּכֹחוֹ ecce Deus exaltabit, aut exaltare faciet, eruet, & c. A. E. exaltabit, scil. te, in fortitudine suā: Pag. roborat, extollit virtute suā; Bu. Lex. En Deus faciet protectionem in potentia suā: Av. Ecce Deus sublimem se gereret, aut sublimia faceret: & quis, ut ipse docet? Coc. En Deus fortis extollit (viz. documenta & vias suas: ut sequentia ostendunt:) virtute suā. Jun. Atque inde ex hac rad. נִשְׁבַּח, est No. cum הוּ heemant, viz. נִשְׁבַּח m. exaltatio, elevatio: refugium: i. e. locus elevatus: Pag. & locus hostibus inaccessus, quod sese homines recipiunt, ut ab hoste sint tuti: (sicut & latine, arx, ab hoste arcendo dicta est:) munitio, propugnaculum: Merc. locus editus, arx edita: Bu. Lex. altum, præsidium, asylum; locus propter altitudinem non facile superabilis. Av. Sublimis locus, in quo scil. quis est ἀνελύθητος: 70. καταρῡν. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. m. simpl. & cum הוּ & præf. ut seq. נִשְׁבַּח exaltatio, locus sublimis & tutus, Psa. 9. 10. 46. 8. 12. 59. 17. נִשְׁבַּח locus excelsus, Jer. 48. 1. נִשְׁבַּח in arcem sublimem, Psalm. 48. 4. 94. 22. Item in forma f. m. constr. est cum pathach in

ult. & occ. loco seq. נִשְׁבַּח elationem, Isa. 25. 12. Sed hac forma f. m. constr. (quasi absol. seu simplex forma esset etiam נִשְׁבַּח: prout & Kimchi scribit formam absol. tam cum kamets, quam cum pathach, in ult. Merc. Cev.) cum affixis sumit dagesch in beth, post pathach in penult. ut cum הוּ & אֵי aff. sic: נִשְׁבַּח locus editus meus, arx sublimis mea, 2 Sam. 22. 3. 59. 10. 18. Psalm. 18. 3. 62. 3, 7. 144. 2. נִשְׁבַּח locus sublimis ejus, Isa. 32. 16.

Rad. 32. נִשְׁבַּח est, errare, ignorare, & per ignorantiam peccare. Pag. Idem planè quod נִשְׁבַּח, nisi quod latius patet: Merc. erravit, aberravit, oberravit: Bu. Lex. ignoranter & inconsideratè peccavit, incogitanter egit, erravit ignoranter: Cogn. cum נִשְׁבַּח & נִשְׁבַּח, inconsideratè fecit: Av. & c. vide supra ad initium rad. נִשְׁבַּח. Occ. autem hoc verbum in præf. kal, 1. f. & 3. pl. sic: נִשְׁבַּח erravi, Job. 6. 24. 19. 4. נִשְׁבַּח errarunt, Isa. 28. 7. In part. ben, kal, occ. f. m. simpl. sed in pl. m. simpl. & cum הוּ dem. præf. נִשְׁבַּח errans, Prov. 20. 1. Ezech. 45. 20. נִשְׁבַּח errantes, Psalm. 119. 118. נִשְׁבַּח errantes, Psalm. 118. 21. In infin. kal. cum ! præf. est & occ. loco seq. נִשְׁבַּח aberrare. Prov. 19. 27. In fut. kal, 1. f. occ. cum ! conv. præf. sed in 2. & 3. f. m. ut & in 2. & 3. pl. m. simpl. ut seq. נִשְׁבַּח & erravi, 1 Sam. 26. 21. נִשְׁבַּח errabis, Prov. 4. 19. 20. נִשְׁבַּח errabit, Prov. 5. 23. נִשְׁבַּח errabit, Num. 15. 22. נִשְׁבַּח errabunt, Lev. 4. 13. Ezech. 24. 6. In hiphil, נִשְׁבַּח errare fecit: decepit: Bu. Ma. Av. prout occ. in part. hiph. f. m. simpl. & cum הוּ cop. præf. sic: נִשְׁבַּח errare faciens, Deut. 27. 18. Prov. 28. 10. נִשְׁבַּח & errare facies Job. 12. 16. In fut. hiph. a 2. f. m. נִשְׁבַּח errare faciet, est in 2. f. m. נִשְׁבַּח errare facies: prout occ. cum הוּ aff. loco seq. נִשְׁבַּח errare facias me, Psalm. 119. 10. Atque inde ex hac rad. נִשְׁבַּח sunt nomina seq. 1. No. cum aleph 1. co 3. rad. he: Pag. viz. נִשְׁבַּח f. error, ignorantia: Pag. Bu. & c. vide supra sub rad. נִשְׁבַּח. Occ. autem hoc No. in forma pl. f. loco seq. נִשְׁבַּח errores, Psalm. 9. 13. Item 2. hinc etiam No. est cum Nun heemant, post cholem & jod pro 3. Rad. he in ultima, videlicet, נִשְׁבַּח m. Shiggajon: i. e. cantio erratica: Pag. Bu. ignorantia, error, vel, erratum; item canticum, cujus initium erat Siggajon: Av. erratio: cura animi & perpetua meditatio, faciens oblivisci sui: quæ est quasi extasis ἐκστασις: Coc. Prout occ. Psa. 7. 1. sic, נִשְׁבַּח לַיהוָה Siggajon Davidi, quod cecinit Domino, & c. Pag. Quidam exponunt innocentiam, hoc est; professionem innocentia, non agnoscens scilicet, nec sibi conscii de objectis criminibus. Sic infra נִשְׁבַּח exponunt innocentias, seu incogitantias. Ratio vocis musica ignota est: Merc. Hieron. pro ignorance. 70. Psalmus David R. D. scribit, quod est species Psalmodia. Targ. interpretatio legis Davidi & c. Menachem inquit R. Sal. dixit, quod est nomen cantus; sic appellati ab instrumento quo caneatur. Doctores Hebræorum deducunt à נִשְׁבַּח, quod est errare; quia scil. erravit dicens canticum super ruina Saul: Sed quantum attinet ad Sensum Psalmi, loquitur de occupationibus gentium, & c. unde נִשְׁבַּח est occupatio, aut studium: & loquitur de studio Isibibenob (seu de negotiis, vel de iis quæ pertinent ad Isibibenob gigantem, cuius fit mentio, 2 Sam. 21. 16. Merc. Cev.) qui venit adversus

illum. Vel super errorem: quia dixit Domino quod traderet eum, scil. Saul, in manum inimici: aut quia abscondit pallii illius extremitatem. A. E. Quidam ex delectatio, ut Prov. 5. 19. Alii error. Mihi videtur, quod sit super פיוט concentum seu modulationem poseos, cujus principium est שָׁבוּ. Pag. פיוט est vox Græca ad formam hebraicam accommodata: פיוט est poeta. Exponere possis, ad suavitatem, i. e. concentum carminis & c. Merc. R. Himm. שָׁבוּ est אֶתְּ הָרָגָה & הָרָגָה בְּלִיָּו; estque lætitia, jucunditas, complacentia, ut Prov. 5. 19. quia Psalmus erat illi delectabilis, jucundus, & plenus lætitiæ. Pag. Cantio erratica Davidis: i. e. varia: quæ scil. omnibus rationibus musicæ decantabatur simul: Vocabulum musicum est, cujus ratio Hebræis ignota: Bu. Lex. Ignorantia vel innocentia David, quam cecinit Domino; Av. Erratio Davidis: q. d. assidua cura: Cocc. Ode mixta Davidis: Hebr. Ode erratica, i. e. multiplex cantu, quæ omnibus rationibus musicæ decantabatur simul. Tullius Græcâ voce dixit Synodiam: Jun. Atque inde etiam 3. est no. pl. f. vel, ut quidam vult, est forma pl. f. ejusdem no. præced. sed absque dagefch in 2. rad. gimel, viz. שָׁבוּ. Odæ erratica, seu mixta: Bu. Conc. & Lex. Prout occ. hæc forma pl. f. in Hab. 3. 1. sic, Oratio Chabbakkuk prophetæ שְׁבוּנוֹת super Shigmonoth: Hieron. pro ignorantis: Pag. Av. Super Errationibus, h. e. cuius perpetuis: Coc. Secundum Odas mixtas: Hebr. Odas Erraticas: ut Ps. 7. 1. i. e. conscripta fuit hæc Oratio, non uno tantum aut altero certo metrorum genere, sed ex variis intercurrentibus. Jun. Item 4. hinc etiam ex hac rad. שָׁגָה, est no. cum h. heemant. viz. שָׁגָה fem. error, ignorantia; erratum: Pag. Av. Cocc. c. ἀσύνετος: Cocc. Prout occ. hoc no. Gen. 3. 12. S. forte הוּא מְשַׁגָּה error esset: Pag. vel, forsan error est. Merc. Fortassis fuit error: Av. Forte erratum est: Cocc. Fortassis error est: quo scil. in manticis vestris relicta est pecunia: Jun. Sic & hic etiam quidam locant no. cum h. heemant. ab initio, & vau Ichur-k in medio, tanquam a rad. שָׁגָה, quoad formam; viz. שָׁגָה fidem cum præced. error: ignorantia, seu peccatum ex ignorantia, & c. vide supra sub rad. שָׁגָה, ubi plerique hoc no. describunt. Sic etiam no. שָׁגָה error, & c. à plerisque locatur supra sub rad. שָׁגָה: de quo no. & de verbo hoc, unde derivatur, loci quidam breviter adnotandi: ut Lev. 4. 2. Anima quæ n. peccaverit בְּשָׁגָה per errorem: v. 12. Et, si totus coetus Israel יִשְׁכַּח erraverint, וְנִעַלְם דְּבַר מִצְוֵי הָקָדֵשׁ & latuerit eos verbum, & fecerint aliquod præceptum, quod fieri non oportet: h. e. Si putantes licitum, fecerint illicitum, ignorantia verbi. Sic v. 22. 27. Aut, si præoccupatus egerit, quod novit esse illicitum. Lev. 5. 17, 18. Anima quæ peccaverit, & fecerit ullum præceptorum, quæ fieri non oportet, h. e. aliquid vetitum וְלֹא יָדַע & ignoraverit, & reus factus fuerit, & tulerit pravitatem suam: & expiabit ipsum sacerdos על-עֲוֹנוֹ erravit ignorans. 7. 3. ἀρετὴ τῆς ἀνομιᾶς ἀντὶ τῆς ἁγίας. Jos. 20. 3. מִכָּה נָפַשׁ בְּשָׁגָה occidens hominem per errorem, h. e. non ex præposito. 70. ἀνομιᾶς. Oppositum על רָעוֹת, Exod. 21. 14. Num. 15. 22. 24, 25, 26, 27, 28. Opponitur v. 3. בְּיַד רָמָה manu elata, Eccl. 5. 5. Et ne dicas coram Angelo, הוּא כִּי שָׁגָה הוּא ig-

norantia est, i. e. ignorans feci. Deinde de verbo, primo loci notandi de part. kal. & hiph. hujus verbi, Psal. 119. 57. אֶנִּי שֹׁגֵג אֶעֱנֶה שְׁרָם antequam humiliarer, errabam: id est opinabar falsa. Job. 12. 16. לֹא שֹׁגֵג יְיָ illius est (h. e. sub ipsius manu & directione est) qui errat, & qui in errorem agit. Psalm. 119. 21. מִמְצוֹתֶיךָ הִטְוִיָּהוּ qui aberrant a præceptis tuis: h. e. qui præcepta tua relinquunt, & in eis non ambulant, docentes & facientes, quæ nesciunt, qualia sint. 70. δὲ ἐκκλίοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου: ver. 118. שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ aberrantes à definitionibus tuis, 70. ἀποστα-τύντας ἀπὸ τῶν δὲ δικαίων σου; h. e. qui non manent in verbo, quod acceperunt, & ad recepta ex verbo addunt aliena ac spuria, 1 Tim. 4. 1. 2 Pet. 2. 18. τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀποστρεφόμενοι. Ezech. 45. 20. מִאִשׁ שֹׁגָה יִסְכַּח propter virum errantem & fatuum: illum falsa opinantem, nescientem quid dicat aut faciat: hunc credulum, decipibilem, quippe carentem adhuc sapientiâ. Sic errant etiam servi Dei, Apoc. 2. 20. Item ad præter. & fut. kal. & Part. & fut. hiph. sequentes loci notandi, viz. Job. 6. 24. מִה-שָׁגִיתִי quid erro? in qua re à veritate recessi ad falsas opiniones? Job. 19. 4. Atque etiam revera שָׁגִיתִי aberraverim: h. e. falsum pro vero amplexus sum. Dicitur inerrare alicui, h. e. tanquam n. sui oblitum & mente motum rei alicui affixum esse. Kimchius per שָׁגִיתִי explicat. Prov. 20. 1. כִּלְ-בֹּר שֹׁגֵה qui in eo errat, (h. e. qui ei affidet sui rationem non habens,) non evadet sapiens: i. e. non aget sapienter. Prov. 5. 19. בְּאֶהְבֶּתָה הַשָּׂגָה תִּמְרָר in amore ejus erres semper: h. e. perpetuo te oblectes ejus amore, tanquam tui oblitus, aut abalienatus mente: v. 20. Quare שֹׁגֵה בְּרַחֲמֶיךָ curares alienam, h. e. errares apud meretricem: Est coram mundo מוֹרָא, Deo & Ecclesiæ affixum esse. Deut. 27. 18. אֲחֹר מִשָּׁגָה עֵרָר אֲחֹר מַלְעִיךָ maledictus, qui decum in via facit errare. 70. מִשָּׁגָה יִשְׁכַּח רָע. Prov. 23. 14. מִשָּׁגָה יִשְׁכַּח רָע (ἀσύνετος) facit errare in via mali, h. e. exitii, Ps. 119. 1. אֶל-חֻשְׁבֵּי מִמְצוֹתֶיךָ ne finas me aberrare, vel seduci a præceptis tuis: h. e. ne me in errorem includas judicio sed dignare me ductu in præceptis; Coc.

Rad. 33. שָׁגָה cum sinistro fin, est שָׁגָה multiplicare, augere, crescere: Pag. aufescebat, auctus est, crevit succrevit cum augmento sumpsit incrementum, multiplicatus est. Cogn. cum שָׁגָה: & affinitate aludit ad שָׁגָה, i. e. magnus, amplus. Hinc per metath. אֶשְׁכַּח, אֶשְׁכַּח, אֶשְׁכַּח, i. e. aufesco, cresco: Av. & c. vide supra ad initium rad. שָׁגָה. Occ. autem hoc verbum cum fin sinistro, & he 3. rad. in fut. kal. 2. f. m. sic, Job. 8. 7. & novissimum tuum יִשְׁכַּח crescit, seu multiplicabitur valde: Pag. Augetur: Bu. Lex. Aufesceat, vel augetur: Av. Item, juxta quosdam venit ead. f. m. fut. kal. cum aleph vice he 3. rad. inquit R. D. sic Job. 8. 11. יִשְׁכַּח אֲחֹר בְּלִי-מַיִם Crescet pratum, i. e. herba prati, absque aqua? Hieron. Aut crescere carectum? & c. Pag. In nostris tamen exempl. scribitur, hoc in loco, יִשְׁכַּח per he pro 3. Rad. Merc. aut crescet carectum sine aqua? Quædam exemplaria habent Aleph pro He: Av. Crescet carex sine aqua? (an attollit se juncus absque cæno?) augetur ulva absque aquis? Est illustratio præcedentium, seu confirmatio ἐκ παραβολῆς, seu ex comparatione; quâ scil. ostenditur tam esse ex ordine & jure administrationis Dei,

prout occ. hoc No. f. m. cum ב, & ב pro ב dem. praf. ut feq. בשר אmentia, Deut. 28. 28. 2 Reg. 9. 23. בשר אmentia. Zach. 12. 4. De hoc autem verbo in ejus part. pual, locus unus aut alter ulterius adnotandus: ut Hof. 9. 7. בשר אmentia furiosus est vir spiritus. Qui putatur spiritus Dei habere, est furiosus & amens: Coc. (Stultus est propheta,) vefanus, i. e. vecors, vir spiritus, seu venti; Av. (Agnoscent Israelitæ stultos prophetas istos) dementes, viros ventosos esse: Hebr. venti; viz. qui falsis prophetis populum alunt & confirmant in malo, atque irretiunt: ex versu feq. Jun. Jer. 29. 25. Uti in inspectores בשר אmentia omni homini furienti & vaticinanti. Videbantur vulgò Prophetæ non satis composites mentis: Coc. Omni viro furioso: i. e. qui vefanus est redditus: Av. (Cum sitis præfecti in domo Jehovah,) contra animum virum amentem, & prophetam agentem; sic à viris profanis appellantur servi Dei: ut 2 Reg. 9. 11. Jun. בשר אmentia quare venit furiosus ille ad te? nempe, propheta. Confer. Act. 26. 24. μανη, παυλε: Coc.

Rad. 37. בשר: inde בשר: & in regimine בשר; (vel, absolutum est בשר, ut בשר) primitivum, primogenitum; vel, emissio, emissum, fetus: Pag. Bu. Conc. & Lex. Proprie est emissum, vel, emissio. Nam verbum בשר in Targ. & apud R. R. est mittere, emitte, Bu. Lex. unde emissionem, aut emissum, no. hoc בשר significat, i. e. quod primo emittitur & ejicitur: h. e. primitivum, seu primogenitum animalis: Pag. Quidam autem hac voce intelligunt fetum animalis jam natum, qui agit cum matre: sicut & Chaldaus vertit בשר; Merc. natum animalis. i. e. filium. Sed venit etiam in forma cum duple fregol בשר Exod. 13. ubi R. Sal. exp. בשר abortivum, quod scilicet emittit mater sua, non in tempore suo: nam de primogenito, quod suo tempore emittitur, jam dixerat, his verbis. Et omnem בשר apertionem: i. e. omne primogenitum Sed Deat. sumitur pro primogenito, quod suo tempore emittitur. Pag. fetus primogenitus: Bu. Lex. vel genitura: unde in Exod. 13. בשר בשר est laxatio effusionis pectoris tui: h. e. prima genitura, &c. Vide בשר; genitura est velut promanatio seminis: prima genitura est laxatio promanationis, eruptio profluxus Cocc. Secundum A. E. בשר est in far בשר terra: quod non mutatur in regimine. Pag. hoc enim loco videtur dicendum in Genitivo, Apertionem emissionis, ut sit duplex regimen: Merc. Occ. autem hoc no. in utraque hac forma constr. viz. vel cum scheva & pathach: vel cum duple fregol, locis feq. בשר vel בשר emissum, id est, foetus emissus, Exod. 13. 12. Deut. 7. 13. 28. 4. 19. 51.

Rad. 38. בשר m. est, mamma, uber, Pag. Bu. & c. 70. μαστος: Rad. בשר Chaldaus usitatum est in notione fundendi: atque hinc forte est hoc no. בשר vel בשר, mamma, & c. Cocc. & sic Av. refert ad hanc rad. בשר: ubique videtur. Quidam autem referunt ad בשר: quod exponunt, in universum permeare, vel in bonum, vel in malum: vel ubertim dare: vel, depopulando, diripiendo auferre, quod est vastare. At non reperio verbum illud nisi in malum. Dicunt mammam dici, quod ejus succus per universum corpus permeet, & puerorum corpus permeant hanc et, & alat. Kimchi est

ad בשר inusitatum radicem hic referat, in rad. tamen בשר rursus hujus mentionem facit unà cum בשר, quod, ut בשר, mammam, vel humorem, & succum, ac pinguitudinem significat, juxta illum. Tum esset quies loco dagesch in duali, sicut & בשר i. e. Dæmonibus: qui sic dicti videntur, quasi solum & in universum vastatores. Singulare בשר non invenitur in Scriptura. Sæpe Hebraice fingendæ radices licet significatio aliò remittat. Quidam בשר ad בשר referant, quæ radix idem valeat, quod בשר: Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est in hoc No. בשר, mamma, uber; prout occ. in f. m. simpl. sic: Lam. 4. 3. Etiam serpentes בשר eduxerunt mamam seu uber: Pag. Quidam citant per kamets; sed in nostris exempl. est per pathach: Merc. etiam draco, proferunt mamam; viz. ut nutrices solent: h. e. lactant catulos: Cocc. Extrahunt mamam: i. e. extractam præbent, metaphora à lactantibus: Bu. Lex. & c. Item occ. etiam hoc No. in forma duali m. idque simpl. vel cum pathach: vel, ob pausam, cum kamets penult. cui prior formæ ! cop. & alteri, בשר est prout feq. בשר mamam; Gen. 49. 28. Job. 3. 11. Isa. 32. 12. Ezech. 16. 7. בשר idem, Joel. 2. 16. בשר & mamam, Cant. 8. 8. Hof. 9. 14. בשר à mammis, Isa. 28. 9. Item in forma pl. vel du. m. constr. occ. simpl. sic: בשר ubera, Psalm. 22. 10. Cant. 8. 1. Ezech. 23. 21. Sed occ. etiam ead. forma pl. vel du. constr. cum בשר & בשר aff. idque simpl. & cum בשר cop. praf. utriusque, ut feq. בשר ubera mea, in Cant. 1. 12. בשר & ubera mea, Cant. 8. 10. בשר ubera tua, Cant. 1. 5. 7. 4. 9. בשר & ubera tua, Cant. 7. 8. Ezech. 23. 24. Sed cum בשר & בשר aff. simpl. & absque praf. sic: בשר ubera suorum, Hof. 2. 2. בשר ubera ipsarum, Ezech. 23. 3. Locus autem supra cit. ulterius hinc notandus, viz. Gen. 49. 25. בשר בשר benedictionibus uberum & uteri: Pag. Merc. ubi Kimchi primum exponit, coeli & terra. Coeli enim. cum dant pluviam. sunt ut mamam; & terra cum fructus profert, velut matrix seu uterus. R. Jos. exponit mammas nutrices. uterum matrem: post verò patris meminit. Hac enim tria sunt quæ benediciunt ad pariendum, pater, mater & nutrix. Sed Kimchi tandem, quod potius est, prolis benedictionem intelligit: contra illud Hof. 9. uterum orbantem, & ubera arentia; Merc. Cev. Uterum, & c. i. e. liberorum & pecudum copia: Metonymia. Jun. Rectum autem est, ut hujus No. בשר vel בשר inquit R. D. radix sit בשר: sicut בשר est ab בשר, & בשר à בשר, בשר: Pag. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est in No. בשר m. quod est Dæmon, spiritus malignus, seu malus: Pag. Bu. Conc. Plerique verò referunt hoc No. ad rad. feq. בשר vastavit: Dæmon enim, seu spiritus malus בשר, quasi vastator dictus: Bu. Lex. qui scilicet nocet hominibus & aliis creaturis: Av. qui hoc no. locat sub Rad. בשר, idem quod בשר; & c. ibi etiam vide. Occurrit autem hoc No. in forma plar. masc. cum בשר pro בשר dem. praf. sic: בשר dæmonibus, Deut. 32. 17. Psalm. 105. 107.

Rad. 39. בשר est, בשר, juxta R. D. i. e. rapere, spoliare, diripere, populari, prædari: & בשר perdere, destruere, vastare. Pag. Verbum hoc in malum solum, ut dictum in rad. præced. sumitur: quicquid velint

tamen monet Kimchi posse esse ex poel, cum kamets-
chataph pro cholem. Merc. **לִשְׁלֹחַ בּוֹגְרִים וְשָׂרִים** le-
gitur **וְשָׂרִים** pro **וְשָׂרִים**, intratio perfidorum
destruit eos Coc. Est enim duplex lectio: viz. secun-
dum puncta **וְשָׂרִים**, sed secundum literas **וְשָׂרִים** & de-
vastabit eos: Av. Et sic illud supra cit. Jer. 5.6. **וְשָׂרִים**
est pro **וְשָׂרִים** in kal, aut pro **וְשָׂרִים** in piel. Coc.
In niph'al, more duplicantium Yajin, est **וְשָׂרִים** vastari:
Bu. Ma. devastatus est: Av. destrui: Coc. Prout occ.
in præt. piel 1. pl. sic: Mich. 2.4. **וְשָׂרִים** vastan-
do vastati sumus; ubi kibbutz est loco cholem: ut in-
quit R. D. Merc. Bu. Lex. viz. pro **וְשָׂרִים** destru-
endo destructi sumus: h. e. status populi nostri ad ni-
hilum redactus est. Coc. In piel **וְשָׂרִים**, vel in forma poel,
el, **וְשָׂרִים** vastare devastare: Bu. Ma. destruere: Coc.
devastavit frequenter, vel multis modis: Av. Prout
occ. in part. piel f. m. cum segol, ob maceph h seq. pro-
tseri in ult. sic: **וְשָׂרִים** vastans, Prov. 19. 6. Et in
fut. piel 2. f. m. **וְשָׂרִים** 2. f. m. occ. simpl. loco seq. **וְשָׂרִים**
vastes, Prov. 24. 15. Sed occ. etiam 2. f. m. fut. piel in
forma poel, sic: Hof. 10. 2. **וְשָׂרִים** vastab-
it status eorum: Pag. Devastabit status eorum: Av.
destruit cippose eorum: Coc. Atque inde ead. 3. f. m.
fut. poal, cum **וְשָׂרִים** aff. sic legitur: Jer. 5. 6. Lupus ves-
perarum, i. e. vespertinus, **וְשָׂרִים** vastabit eos:
Pag. Bu. ubi cholem, propter affixum est correptum
in kam. chat. Bu. Lex. & c. Vide supra ad fut. kal, cum
וְשָׂרִים aff. In pual idem est cum niph'al, devastatus est:
Bu. Ma. Av. destructum esse, destrui: Coc. Prout
occ. in præt. pual 2. f. m. simpl. vel cum pathach: vel
ob pausam, cum kamets in ult. **וְשָׂרִים** vastatus, a, fu-
it, Isa. 15. 1. 23. 1. 1. Jer. 48. 15. 10. 49. 10. Joel. 1.
10. Zach. 11. 3. **וְשָׂרִים** idem, Jer. 10. 20. Et in 2. f. f.
præt. pual occ. vel cum kibbutz: vel, pro eo, cum kam.
chat. sub 1. rad. schin: (Pag. Bu.) & rursus cum kib-
butz ante kamets, ob pausam, pro scheva penult. ut seq.
וְשָׂרִים vastata est, Jer. 4. 20. 40. 3. Zach. 11. 3. **וְשָׂרִים**
vastata est, Nah. 3. 7. **וְשָׂרִים** idem, Jer. 48. 1. Sicut
etiam in 3. pl. præt. pual occ. vel cum scheva, vel, ob
pausam, cum kamets penult. & in 1. pl. cum kamets
itidem pro pathach penult. ante scheva quiescens, ut
seq. **וְשָׂרִים** vastati sunt, Jer. 4. 20. **וְשָׂרִים** idem, Zac. 11.
2. **וְשָׂרִים** vastati sumus, Jer. 4. 13. 9. 18. In hophal
וְשָׂרִים, idem cum niph. & pual, vastari: Bu. Ma. de-
vastatus est: vel, factus est devastari: Av. Prout occ.
in fut. pual, 2. 2. f. m. sic: **וְשָׂרִים** vastabitur, Hof.
10. 14. **וְשָׂרִים** vastaberis, Isa. 33. 1. Atque inde ex hac
rad. **וְשָׂרִים** in hac 1. signif. est no. **וְשָׂרִים** m. va-
stator, direptor, prædo, ut Isa. 16. 4. Item substantivè,
vastatio, perditio, direptio, præda, vastitas, & c. Pag.
Bu. destructio, calamitas: Coc. vastatio, vastitas: &
per Auxesin, pro concreto accipitur, vastator, & c. Av.
Est autem hoc no. cum cholem formæ instar **וְשָׂרִים** ca-
lidus, vel calor: à rad. **וְשָׂרִים**: Pag. Prout occ. hoc
No. vel, in abstracto, vel concreto, simpl. & cum **וְשָׂרִים**,
vel, ob pausam, **וְשָׂרִים** cop. **וְשָׂרִים**, **וְשָׂרִים**, & **וְשָׂרִים** præt.
prout seq. **וְשָׂרִים** vastator, vastitas, Prov. 21. 7. 24. 2.
Isa. 16. 4. 22. 4. 59. 6. 60. 18. Jer. 48. 3. Hof. 7. 13.
Amos. 5. 9. **וְשָׂרִים** & vastatio, Amos. 5. 9. Hab. 1. 3. 2.
17. **וְשָׂרִים** idem, Jer. 6. 7. 20. 5. Ezech. 45. 9. Hof. 12. 2.
Amos. 3. 10. **וְשָׂרִים** vastatio. Isa. 41. 19. **וְשָׂרִים** sicut va-
statio, Isa. 13. 6. Hof. 10. 14. **וְשָׂרִים** & sicut vastatio.

Joel. 1. 15. רדד ad vastationem, Job. 5. 22. מרדד à vastatione, Job. 5. 21. 24. 9. Psalm. 12. 5. Hof. 9. 6. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. רדד, est in eod. No. רדד vel מרדד. prout significat humidum vel pingue: Bu. Conc. vel, ut alii volunt: est idem cum rad. seu No. rad. præced. viz. רדד uber, mamma; Coc. Bu. Lex. Prout occ. juxta quosdam Isa. 16. 4. רדד confumpta est pinguedo: Bu. Conc. sed pleriq; sumunt No. hoc loco in 1. signif. hujus radicis, & sic exp. consumptus est, seu defecit רדד vastator, seu prædo: Pag. unde quidam hoc solum eo loco volunt significare vastatorem: cætera verò esse abstracta: pro generali vastatione. Sed aliter etiam esse in loco supra cit. Amos. 5. 9. Qui roborat רדד vastatorem super roburum; ורדד & vastator super munitionem veniet: Pag. Item occ. etiam in hac 2. signif. pro pinguedine, juxta quosdam, cum 1. cop. præf. sic: Isa. 60. 16. ורדד & pinguedinem: Bu. Conc. vel, ut alii exp. & uber seu mammillam regum fuges: Pag. Merc. Vel intransitivè sic; Et mammillâ regum lactaberis, i. e. deliciis regum, & c. Pag. Et mammâs regum fuges. Jun. Et sic cum 2. præf. מרדד à, vel de pinguedine: Job. 24. 9. & Isa. 66. 11. alii vero sic etiam exp. viz. in Job. 24. Rapiunt מרדד ab ubere pupillum: i. e. ab ubere matris suæ: vel, ab ubere: i. e. à sua delectatione. Sed potest etiam exponi in 1. signif. hujus rad. sic: מרדד, à præda: i. e. propter multitudinem prædæ quam faciunt, etiam pupillum rapiunt: inquit R. D. Sed R. Jofh. exp. Rapiunt à præda, i. e. ut nullus possit eum amplius prædari, quum scil. ipsi rapuerint illi omnia. Pag. Et sic in loco cit. Isa. 66. 11. & satiemini מרדד ex ubere consolationum ejus. Coc. Jun. Item iii. signif. 3. hujus rad. רדד est symphonia musica, aut instrumentum aliquod musicum: Bu. Conc. idque scil. in No. רדד f. honorabilis; (foemina scil. Merc.) juxta R. D. Et alii exp. pulchram mulierem captam scil. in prælio, quasi esset idem quod רדד prædata, seu rapta. Pag. Sed satius est esse instrumentum musicum cujus tunc usus erat: licet ratio nominis nunc ignoretur. Quidam censent ex eo quod concentus suavitatis, totum hominem permeet, & permulceat. Porro Ecclesiastes geminatione quâ utitur, significare voluit universitatem instrumentorum musicorum. Sed Auctor libri כנפיים בעל exponit puellam, & puellas, à mammis, quæ in illis formari & aptari incipiunt. Merc. Occ. autem hoc No. in f. f. simpl. & in pl. f. cum 1. cop. præf. sic: Eccl. 2. 8. Et feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum; מרדד musica instrumenta: sic scil. appellata, ut dictum. Sed A. E. exp. mulierem, & mulieres captas, & R. Sal. currum, & currus: aut quadrigam, & quadrigas: scil. operatas. Pag. De loco hoc varie sunt haviolationes. Multi referunt ad musicam. Sed id in cantu continetur. Ego proinde retulerim ad רדד mamma: ut notet uxorem & pellices. censeo enim esse ἡδυστελεισµον. Diod. Musique simple & de concert. Sed nescio quomodo hoc probabile sit. Coc. Omnis generis instrumenta: vel captivam & captivas: nam רדד videtur esse instrumentum musicum: vel vastatio: ut urbe aliqua captâ devastatâ, seligere solebant sibi principes pulcherrimas mulieres: Av. Vel, est symphonia: sic dicta, quod voces pares & impares, soni

contrarii & similes, se ita invicem frangant & vastent, ut inde concinnum melos, concordiaque discors, oriatur: unde symphonia & symphonias, h. e. omnis generis symphonias. Hanc Kimchi omnibus aliis interpretationibus præfert. Bu. Lex. Comparavi mihi cantores — & c. symphoniam, & quidem omnimodam, i. e. musicam harmoniam quamque vocis, soni, aut utriusque, & omne genus melodiarum, nam vox Hebræa, de qua tantopere interpretes laborarunt, significat proprie vastationem: & quia ea est natura melodiarum, ut vocibus paribus disparibusque; itemque sonis similibus & contrariis coarctatur ipsa: in quorum mixtura & temperatione alterum ab altero ita frangitur ac veluti vastatur, ut ex omnibus concinnum assurgat µελος, concordiaque discors. (ut Ovidius loquitur:) propterea huic musicæ commoditati nomen vastationis inditum est. Jun. Denique iv. signif. 4. hujus rad. רדד est, præpotens, omnipotens; Bu. Conc. idque scil. in no. juxta plerisque inde ducto, viz. רדד, omnipotens Deus, Gen. 17. 1. Est enim unum ex decem Dei nominibus, à potentia ejus desumptum. Merc. Bu. Lex. & c. vide inter nomina divina ad initium operis descripta, una cum eorum concordantia in locis ubi occurrunt.

Rad. 40. רדד, (ut inquit R. D.) est arato agro eundo per agrum, contundere glebas; Pag. five effringere, aut offringere glebas: quod occare Latine dicitur, occâ scil. aut verriculo, arvum jam aratum contundere & complanare. Verbum est rusticum: quod non potest referri ad rad. præced. quum per finem scribatur; sed est ex signif. No. seq. viz. רדד ager, quod vide in rad. seq. Merc. Non autem venit hoc verbum textualiter in kal, sed in piel רדד est occare, offringere glebas: Pag. Bu. Coc. Occavit, contudit, seu offregit glebas in agro: inoccavit terram ad complanandum eam. Cogn. רדד i. e. ager, campus; & cum רדד devastavit: nam occare terram est eam sarculare, proscindere & contere: quod videtur esse devastatio: Av. Occ. autem hoc verbum in fut. piel רדד f. m. simpl. & cum 1. (i. e. cum chirek sub vau ob scheva seq. ne duplex scheva ab initio concurrat) cop. præf. sic; ורדד occabit, Job. 39. 10. Hof. 10. 11. ורדד & occabit. Isa. 25. 24. Atque inde ex hac rad. רדד est No. in forma pl. m. רדדים Sid-dim, no. pr. vallis; Bu. Conc. vel sic dicuntur agri, quorum scil. glebæ confusæ sunt: Pag. Prout occ. hoc no. pl. m. cum 1. dem. præf. Gen. 14. 2. sic: Omnes isti congregati sunt רדדים עץ in valle agrorum — proscissorum: (velcertè, occatorum: Cev.) & sic Targum habet רדדים תבלין agrorum. Sed juxta R. Sal. est nomen proprium istius vallis, à multitudine agrorum sic appellata. Vide etiam in rad. רדד. Sid-dim est no. pr. vallis; sic dict. à multitudine glebarum: Bu. Lex. quia plurimas habebat glebas: vel sunt agri occati, seu quorum glebæ sunt confusæ: Av. Advalem Siddim: h. e. mare salis. Sic ibid. v. 8. & 10. Videtur esse plurale à sing. רדד: sed significatio est obscura. Kimchi vult esse pro רדדים: (viz. à sing. רדד calx, quod vide in rad. רדד oblinere calce:) instar calis, quod vide in rad. רדד. Coc. Omnes hi junxerunt copias, ad vallem Siddimorum, quæ jam est mare salum: h. e. ad vallem ubi erant sitæ Sedom, & reliquæ civitates.

tates: quibus everfis, facta est mare salsum. quod etiam mare mortuum, & lacus Asphaltites dicitur. Jun.

Rad. 41. **שָׂרָה** humorem seu lac collegit in mammillis seu uberibus. Est Cogn. cum **שָׂרָה** i.e. humor, viror. Sed verbaliter non extat hæc rad. in textu: sed inde solum est No. **שָׂרָה** vel **שָׂרָה**, item **שָׂרָה** mamma, uber, in quo colligitur humor lactis: Atque hinc **שָׂרָה** pectus, ubi scil. sunt ubera, & **שָׂרָה** pectusculum, quod dicitur etiam **שָׂרָה**. Av. &c. Vide supra in radicali Nomine **שָׂרָה**. Nam solus Av. hanc hic per se facit Radicem Hebraicam & textualem.

Rad. 42. **שָׂרָה** m. (no. radicale) est ager: terra, regio: Pag. pars terræ culta arvis, pascuis, hortis & plantis, quæ alioqui nec campestris est, nec mons, nec sylva, nec desertum. Chaldaus vertit **שָׂרָה** & **שָׂרָה**. Sape latè usurpatur ut Lat. ager. Licebit & interdum vertere campum, rus. Sed est & desertum: & terra vel regio: & non solum arvom, seu ager sativus. Merc. Est ager, tam cultus scil. & sativus, quam pascuosus: juxta Kimchi, Jof. 8. 24. Uterque habitationi hominum inservit: unde & pro terra aliqua vel regione sumitur: quam homines incolunt: Bu. Lex. Ager, campus, &c. ut Merc. Est Cogn. cum **שָׂרָה** occavit, contudit glebas in agro, nam ager & omnis locus qui colitur indiget occatione & confusione glebarum. Av. 70. reddunt per nomina, **שָׂרָה**, (ager) **שָׂרָה**, **שָׂרָה**, **שָׂרָה**, **שָׂרָה**. Latius notat terram domibus vacuum, quæ extra oppida est: strictius, eam quæ colitur: & ita portio terræ, quam quisque colit, exercet, aut cujus dominus est, ager ipsius dicitur: & adhuc strictius dicitur terra, quæ aratur: opposita scil. hortis aut vineæ. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. m. simpl. & cum cop. præs. ut seq. **שָׂרָה** ager, Gen. 25. 27. Exod. 22. 4. Lev. 27. 24. Num. 16. 14. Jof. 15. 18. Jud. 5. 18. 1 Sam. 14. 14. 2 Reg. 4. 39. 19. 26. 31. 5. Prov. 27. 26. 31. 16. Isa. 5. 8. 37. 27. Jer. 26. 18. Ezech. 17. 8. Joel. 1. 10, 11, 20. Mic. 3. 12. **שָׂרָה** & ager, Neh. 5. 16. Jer. 35. 9. Sed frequentius multo occ. ead. forma absol. f. m. cum dem. præs. sic: **שָׂרָה** ager, agri, agrum, &c. Gen. 2. 5, 18, 20. 3. 1, 14, 18. 23. 13, 17, 20. &c. Job. 5. 23. 39. 15. 40. 20. Psalm. 103. 15. Isa. 40. 6. 43. 20. 55. 12. &c. ad Joel. 1. 12, 19. Mich. 1. 6. &c. in 160. circ. l. Cui etiam formæ **שָׂרָה** est præs. locis seq. **שָׂרָה** in agro, Num. 20. 17. 21. 23. Ruth. 2. 8, 23. Isa. 5. 8. Sed sæpius cum **שָׂרָה** pro **שָׂרָה** dem. præs. sic: **שָׂרָה** in agro, in agrum, &c. Gen. 4. 8. 23. 16. 24. 63, 65. &c. ad Mich. 4. 10. Zach. 10. 1. & Mal. 3. 11. in 70. circ. l. Item occ. etiam ead. hæc absol. forma f. m. cum **שָׂרָה** & **שָׂרָה** præs. sic: **שָׂרָה** & in agro, Gen. 39. 5. **שָׂרָה** agro, Eccl. 5. 8. Item in forma f. m. constr. (cum scheva scil. & tseri pro kamets & sægol) occ. simpl. & cum **שָׂרָה**, **שָׂרָה**, **שָׂרָה**, & **שָׂרָה** prout sequuntur: **שָׂרָה** ager, Gen. 14. 7. 22. 17, 19. 28. 9. 32. 3. 41. 48. Lev. 27. 22. 28. 31. Num. 23. 14. Jof. 21. 12. Jud. 20. 6. 1 Sam. 6. 14. 2 Sam. 9. 7. 2 Reg. 9. 25. 18. 17. 1 Ch. 6. 41. Psa. 78. 12. Pro. 24. 30. Isa. 7. 3. 36. 2. Hof. 12. 13. Obai. 19. **שָׂרָה** & ager, Lev. 28. 34. **שָׂרָה** in agro, Gen. 36. 35. 49. 29. 30. Exod. 22. 4. Num. 21. 21. Rut. 1. 6. 1 Sam. 6. 1. 19. 27. 7. 11. 1 Chron. 1. 46. 8. 8. 2 Chr. 26. 23. Psalm. 78. 43. Ezech. 17. 5. **שָׂרָה** sicut ager,

Lev. 27. 21. **שָׂרָה** de agro, Lev. 27. 16, 22. Jud. 5. 4. Ruth. 1. 3. 4. 3. **שָׂרָה** & de agro, Lev. 27. 28. Item occ. etiam hoc No. f. m. cum **שָׂרָה**, vel in pausa **שָׂרָה**, (cui utrique formæ **שָׂרָה** est etiam præs.) **שָׂרָה**, (cui etiam **שָׂרָה** est præs.) & **שָׂרָה**, aff. prout sequuntur: **שָׂרָה** ager meus, Jer. 32. 7, 8. **שָׂרָה** ager tuus, Lev. 19. 9, 19. 23. 22. 25. 4. **שָׂרָה** ager tuus, Lev. 25. 3. **שָׂרָה** in agro tuo, Deut. 11. 15. **שָׂרָה** in agro tuo, Deut. 24. 19. **שָׂרָה** ager ejus, suus, Gen. 23. 9. 47. 20. Exod. 22. 4. Lev. 27. 17, 18. Deut. 5. 21. **שָׂרָה** in agrum suum, Neh. 13. 10. **שָׂרָה** agro suo, 2 Reg. 8. 3, 5. in forma absol. pl. m. est **שָׂרָה** agri, campi, &c. unde in pl. m. constr. occ. simpl. & cum **שָׂרָה**, **שָׂרָה**, & **שָׂרָה** præs. ut seq. **שָׂרָה** agri, Isa. 32. 12. Ruth. 1. 4. **שָׂרָה** & agri, 2 Sam. 1. 21. **שָׂרָה** in agris, Ruth. 1. 1. 2 Reg. 31. 19. Psalm. 132. 6. **שָׂרָה** & in agris, Prov. 23. 19. **שָׂרָה** ex agris, Neh. 12. 44. **שָׂרָה** de agris, Ruth. 1. 22. 2. 6. Item occ. hæc forma pl. m. cum **שָׂרָה** vel in pausa **שָׂרָה**, aff. (juxta Bu. Conc.) locis seq. **שָׂרָה** vel **שָׂרָה** agri, agrime, Deut. 32. 13. Psalm. 8. 8. 50. 11. 80. 14. 96. 11. 104. 21. Isa. 56. 9. Jer. 4. 17. 18. 14. Lam. 4. 9. Hof. 10. 4. 12. 12. Joel. 2. 22. Prout occ. etiam forma hæc pl. m. constr. cum **שָׂרָה** & **שָׂרָה** aff. sic: **שָׂרָה** agri nostri, Mic. 2. 4. **שָׂרָה** agri tui, 1 Reg. 2. 28. Sed juxta quosdam, interdum venit forma quasi sing. m. cum **שָׂרָה** vel **שָׂרָה**, aff. viz. **שָׂרָה** vel **שָׂרָה**, pro forma f. absol. **שָׂרָה**: Pag. Bu. ut distèrè notat Kimchi ad Psalm. 96. 12. **שָׂרָה** exultabit ager: unde in rad. ait he mutatum fuisse in jod mobile. Atque hoc indicare videtur verbum in sing. masc. propriè **שָׂרָה** sic est per pathach, ut Psalm. 50. 11. Sed in pausa per kamets; unde jod non est affixum. Merc. Cev. Vel **שָׂרָה** est cum jod parag. pro **שָׂרָה**, Prout occ. Deut. 32. 12. **שָׂרָה** germina agri; Et sic Psalm. 8. 8. **שָׂרָה** atque etiam pecudes agri: h. e. feras: & Psalm. 96. 12. Exultet **שָׂרָה** ager, & quicquid in eo: Coc. Vel, juxta quosdam **שָׂרָה** est alterius formæ aliud no. sed idem quod præced. ager, campus. Sed in hoc jod. est pro lamed he substantiali litera. Prout occ. cum pathach, Psalm. 50. 11. Et bestia campi est mecum. Sed in pausa est cum kamets in ult. ut in loco cit. Psalm. 8. Atque etiam jumenta campi. Et sic Isa. 56. 9. **שָׂרָה** omnes bestiae agri, venite ad comedendum universas bestias in sylva, &c. Av. Item occ. etiam hoc No. (quasi a f. f. **שָׂרָה** ager, &c.) in absol. forma pl. f. simpl. & cum cop. & dem. præs. sed in forma pl. f. constr. viz. cum scheva penult. habet **שָׂרָה** præs. ut seq. **שָׂרָה** agri, 1 Sam. 22. 7. Psalm. 106. 37. Jer. 6. 12. 32. 44. Mic. 2. 2. **שָׂרָה** & agri, Jer. 32. 15. **שָׂרָה** agri, Exod. 8. 9. **שָׂרָה** & ex agris, Neh. 12. 29. Quæ forma pl. f. constr. occ. etiam cum **שָׂרָה** aff. simpl. at cum **שָׂרָה** cop. præs. sed cum **שָׂרָה** aff. simpl. & cum **שָׂרָה** aff. post cop. præs. & rursus cum **שָׂרָה** aff. absque præs. at cum **שָׂרָה** aff. post **שָׂרָה** præs. ut seq. **שָׂרָה** agri nostri, Neh. 5. 3, 4. **שָׂרָה** & agri nostri, Neh. 5. 5. **שָׂרָה** agri vestri, 1 Sam. 8. 14. **שָׂרָה** & agri ejus, Neh. 11. 30. **שָׂרָה** agri ipsorum, Neh. 5. 11. Jer. 8. 10. **שָׂרָה** in agris ipsorum, Neh. 11. 25. De hoc No. **שָׂרָה** textus unus aut alter notandus; viz. Eccl. 5. 8. **שָׂרָה** Rex agro subicitur ad ferendum. Coc. &c. Vide supra de hoc textu in niphali ex rad. **שָׂרָה**. Et sic Jer.

17.3. **הָרְרִי בַּשְּׂדֵה** mons in agro. Allegoria. O Popule, qui emines inter omnes populos, solus populus inter gentes: quæ non sunt populus. Cocc. Montem meum (i.e. Tzionem ubi erat Templum) cum ipso agro (i.e. Judæa tota) copias tuas, &c. direptioni exponam. Jun. Gen. 25. 27. Et evasit Esau homo venationis peritus, **וְאִישׁ שְׂדֵה** vir agri: qui scilicet, sub dio libenter esset, & nosceret omnes solertias ei studio aptas: Jacob autem **וְאִישׁ הָאֵם**, vir simplex: i.e. unius instituti, non varius, sed, habitans in tentoriis. Coc. Vir agri: i. e. agricola: Pag. Vel agrestis & ferus: sic **וְאִישׁ שְׂדֵה** vitis agri, i.e. agrestis: 2 Reg. 4. 39. Et sylvam agri; Ezech. 20. 46. sunt qui intelligent urbem ex sylva constructam: ut Psa. 132. Agros sylvæ intelligunt, urbis extructæ ex arboribus sylvæ: Merc.

Rad. 43. **שָׂדֵה**, inde No. rad. **שְׂדֵה** f. arvum, ager fativus; item **וְאִישׁ** vitis: & herba arida: Pag. Scribitur ubique per schin dextrum, sicut **וְאִישׁ**, quod hic ponit, ut habes in sequenti radice. Quidam ut ubique eandem retineant significationem, **שְׂדֵה** exponunt loca arida, ut sunt arva quæ aratro profcinduntur, ut ibi frumenta & legumina serantur; talia enim humida, inquilum, non sunt, ut horti, & prata; sic: **שְׂדֵה** pro **שְׂדֵה** est ariditas ex solis adustione, uno loco: aliàs est arvum, vel planities, regio, vel campus, &c. Merc. Ager, arvum uredine tactum, Isa. 37. 27. idem quod **שְׂדֵה** 2 Reg. 19. 26. per commutationem מ & פ, quæ sunt literæ homogeneæ, ut Hebræi scribunt. Plur. in genere sumitur pro agris vel arvis, five frumentum, five vinum proferunt: unde & vites significat. Ob generalem hunc usum masculinè usurpatur. Bu. Lex. **שְׂדֵה** arvum, ager fativus, locus campi qui aratro profcinditur. Est cogn. cum **שְׂדֵה** ariditas: nam arva quæ aratro sunt profcissa, facilius exarescunt. Av. In Bu. Conc. hoc No. rad. duo signif. 1. est, arva: vites, agri: Bu. Conc. Prout occ. in forma pl. f. absol. cum י cop. & ד dem. præf. sic: **וְשְׂדֵהוּ** & arva, agri, Hab. 3. 16. **וְשְׂדֵהוּ** agri, Jer. 31. 40. Item in forma pl. f. constr. (cum pathach scilicet, & scheva) occurrit simpl. & cum ב & א præf. sic: **בְּשְׂדֵהוּ** vites, Isa. 16. 8. **בְּשְׂדֵהוּ** in agris, 2 Re. 23. 4. **וּבְשְׂדֵהוּ** & præ vitibus De. 32. 32. Deinde ii. signif. 2. hujus No. rad. **שְׂדֵה** est uredo; Bu. Conc. Prout occ. in f. f. cum י cop. præf. sic: Isa. 37. 27. **וְשְׂדֵהוּ** & uredo, &c. Bu. Conc. & herba-percussa-ariditate, antequam (sit) seges. Hieron. quæ, scilicet herba exaruit, antequam maturefceret. R.D. scribit, quodd est sicut **וְשְׂדֵהוּ** prout scribitur 2 Reg. 19. 26. Mem enim & Pe, sunt ejusdem exitus; Pag. Et ager ante segetem. Quia 2 Reg. 19. legitur **שְׂדֵהוּ**: Kimchi putat, פ mutari in מ ejusdem organi: eum plerique sequuntur. Sed & venistè sic explicari potest: Facti sunt ager ante segetem: h. e. ut ager in quo non est seges: Coc. (Facti sunt) foenum tectorum, & arvum, vel ariditas, ante culmum: Av. (Ut foenum tectorum) & ager captus uredine, antequam in culmo assurgat. Jun. In loco etiam suprà cit. Jer. 31. 40. scribitur forma pl. f. cum refch, sed legitur cum daleth; inquit: R.D. Pag.

Rad. 44. **שְׂדֵה** arefecit arvum, percussit sementem vento orientali ingrediente spicas: adeo ut non per-

ficiat suam maturitatem. sed arefcat ante tempus. Cog-nationem habet cum **שְׂדֵה** arvum in quod projici-tur semen, & quod exaratum faciliè arefcit. Hinc **שְׂדֵה**, **שְׂדֵה** stipro, confitip, **שְׂדֵה** terra arida & dura. **שְׂדֵה**, **שְׂדֵה** stipa. Av. rad. hæc **שְׂדֵה** sig-nificat adustum, uredine tactum: Bu. Conc. Prout occ. in part. paul. kal, & f. m. **שְׂדֵה** adustus, & f. **שְׂדֵה** adusta, in forma pl. f. simpl. cum kibbutz, sed cum י cop. præf. cum schurek penult. sic: **שְׂדֵהוּ** adu-sta, Gen. 41. 23, 27. **וְשְׂדֵהוּ** & adusta, Gen. 41. 6. Atque hinc ex hac radice est 1. Nomen. **שְׂדֵה** f. adustio, uredo segetum: Bu. Lex. ariditas, percuf-sio sementis vento orientali ingrediente spicam: Av. Prout occ. cum י cop. præf. sic: 2 Reg. 19. 26. **וְשְׂדֵהוּ** & herba adusta ante segetem; h. e. herba nova, quæ adusta non adolescit in segetem. Coc. Et ariditas ante culmum, (pro hoc est in Isaia **שְׂדֵה**.) Av. Et uredo ante **שְׂדֵה**: i. e. priusquam eò perve-nierit ut appelletur **שְׂדֵה** seges jam stans, & erecta: ubi enim jam maturuit, appellatur **שְׂדֵה**, ut dictum est in **שְׂדֵה**. Vitium contrarium ex nimio humore, dicitur **שְׂדֵה** aurigo. Vide in **שְׂדֵה**. Merc. Et (arvum) tactum uredinè, antequam in culmum assurgat: Hebr. ante culmum: Jun. Et arvum adustum, &c. Bu. Conc. Item hinc etiam 2. no. **שְׂדֵה** m. idem cum præced. no. f. Bu. Lex. nam juxta R.D. est percussio sementis, vento orientali ingrediente spicas: adeo ut non per-ficiant suam maturitatem. Pag. ariditas, rubigo, quæ causatur ex vento orientali. Av. 70. **שְׂדֵה**. No-tatur uredo, seu omnis arefactio herbæ recentis ante maturitatem. Alicubi etiam á 70. redditur **שְׂדֵה**: vulg. corruptus aer. Coc. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. & cum ב & י præf. ut seq. **שְׂדֵהוּ** uredo, 1 Reg. 5. 37. 2 Chron. 6. 28. **בְּשְׂדֵהוּ** uredine, Amo. 4. 9. Hag. 2. 17. **וּבְשְׂדֵהוּ** & uredine, Deut. 28. 22.

Rad. 45. **שְׂדֵה** est sicut **שְׂדֵה**: Pag. unde no. á f. f. **שְׂדֵה** structura ordinalis tabulatorum, tabulatum ordine constructum, septum. Cogn. cum **שְׂדֵה**, i. e. series, ordo. Hinc Lat. struo, cum comp. construo, exstruo juxta ordinem. Av. In sing. autem non legitur, sed in forma pl. f. **שְׂדֵהוּ**: sunt tabulæ serie quædam & ordine collocatæ: subsellia, Merc. ordinationes: Bu. Conc. Prout occ. cum י cop. & ד dem. præf. quæ cum locis etiam suis, vide suprà in No. rad. ubi plerique ea locant cum fin pro 1. rad. samech. **שְׂדֵה** Chald. mittere, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 46. **שְׂדֵה** est (no rad. & com. gen. sed sæpiùs masc. Pag. Bu.) pecus, parva propriè, & sæpiùs singu-lare: agnus, hoedus. Radix ejus est **שְׂדֵה**, & **שְׂדֵה** est pro **שְׂדֵה**, formæ **שְׂדֵה**: & simile ipsi **שְׂדֵה** os. Bu. Lex. R.D. scribit: Parvus, tam ovium, quàm caprarum, vocatur **שְׂדֵה**: & sic significat tam agnum, quam hoc-dum: pro quo Targum communiter habet **שְׂדֵה**, aut **שְׂדֵה**. Nos pecus sæpe vertimus, eò quod nomen sit communius. Pag. Quemadmodum enim **שְׂדֵה** est col-lectivum, comprehendens ovillum & caprinum genus: ita **שְׂדֵה** notat singula utriusque generis. 70. **שְׂדֵה** sed **שְׂדֵה** apud veteres Græcos etiam boves & equos amplectuntur, ut docet Eustathius. Coc. **שְׂדֵה** est pecus, tam ovium, quàm caprarum. Atque inde est **שְׂדֵה**, & contractè **שְׂדֵה**, & Lat. ovis. Av. Juxta Kim-chi, licet sit masc. tamen, juxta Cabalam, (i. e. ut

est receptum), est de famina. Ego sub utroque genere utrumque sexum comprehendere puto licere. Diferat à שוא, quod singulare sit, non collectivum, unicam enim pecudem significat : & interdum capram : Merc. sim. Av. Cum affixis apparet (ex Deut. 22. & 1 Sam. 14.) secundam radicis esse jod, quasi scilicet. ארד, שדר, unde שיה erat dicendum, formā שדרה : vel שיה formā גאה. Merc. Est hoc No. שיה pecus parva, ut ovis, agnus, hoedus. Bu. Conc. Prout occ. in absol. forma f. m. velf. simpl. & cum ו, נ, (ob pausam) ה, כ, ל, ז, vel ל, (ob pausam) & מ praf. prout sequuntur שיה pecus, Gen. 30. 32, 34. Exod. 12. 3, 5, 21. 37. 22. 3, 8, 9. Lev. 5. 7. 12. 8. 22. 28. 27, 26. Deut. 18. 3. 1 Sam. 15. 2. 17. 35. Isa. 3. 25. Jer. 50. 17. Ezech. 34. 17, 20, 22. ושה & pecus, Jud. 6. 4. Ezech. 45. 15. 1 Sam. 22. 19. ושה & pecus. Exod. 24. 19. Lev. 22. 23. Deut. 17. 1. Jos. 6. 21. שיהה pecus, Gen. 22. 7, 8. Exod. 12. 4. 21. 37. Isa. 66. 7. שיהה pecude, Exod. 13. 13. 34. 20. כשה sicut pecus, Psalm. 119. 176. כשה sicut pecus, Isa. 53. 7. כשה pecudi, Num. 15. 11. שיה & pecus, Ezech. 34. 17, 22. שיהה a pecude, Exod. 12. 4. Item in forma f. m. velf. constr. simpl. & cum ו cop. praf. sic : שיה pecus, Deut. 14. 4. Isa. 43. 23. ושה & pecus, Deut. 14. 4. Cum affixis, ut dictum, assumit jod quasi pro 2. rad. viz. ante ו aff. sic : שיה pecus ejus, Deut. 22. 1. שיה pecudem suam, 1 Sam. 14. 35. De hoc no. locus unicus notandus, viz. Exo. 12. 4. משה quam agnus : Pag. משהה ut non sint supra agnum, vel hoedum : videlicet, ut eum non possint consumere; Coc. (Si verò minor fuerit aliqua familia,) quam sit par edendæ, parvæ pecudi, &c. Hebraice, quam ut sit superior parvæ pecude. Jun.

Rad. 47. שדר m. Pag. Av. vel שדר m. Bu. Lex. Est no. rad, testis, testificator : Pag. Bu. vel substantivè, testimonium, contestatio. Est Chald. & idem significat, quod ער testis, & ערוה testimonium. Hinc Lat. per metath. testor, aris, testis, testimonium, &c. Av. Est hoc. no. ex Chaldaismo : Coc. Prout occ. cum ו cop. praf. sic : Job. 16. 19. ושהי : & testis meus in excelsis : Pag. Et testimonium meum in alto : Av. Testis meus, vel conficius. 70. שדר. Legitur & שדר : sed in prima syllaba est kamets : non enim est ex forma קורש aut אהל. Respondet ex παραλληλ. ער : ut Gen. 31. 48. שדרה & ער respondent : Coc. ושהי במרומים & testificator meus in excelsis est. Diversimodè in exemplaribus punctatum est; quædam habent שדר, quasi אהל : alia שדר, quasi אהל, formæ קורש. Præstat שדר, formæ אהל. Origine Chaldaicum est, nam שדר testari in Targum frequens, & inde no. שדרה : Bu. Lex. Sin est cum kamets lato, quod secundum normam debuerat esse cum kamets chateph : & quia versum est in kamets latum, He est cum chateph pathach, inquit R.D. Pag. Effet ergo formæ Toar : unde שדרה erat dicendum. Videtur Benoni kal, Syriaci formam habere, שדר, unde שדר. Syriacum est pro Hebræo ער, ut & ibidem legitur ער. Hinc Laban Syrus, Gen. 31. 47. acervum illum foederis mutuo iniki, testem & judicem, suâ linguâ, וגר שדרה, acervum testimonii vocavit, quem Jahakob Hebraicè גלעז, quasi cumulum testem. Respondet autem propriè שדרה Hebræo ערוה ; nam est abstractum pro testimonio. Passim

aliis locis in Targum, & alias per ש pro ש lævo scriptum reperias. In Job secunda casu potes testificatorem vertere. ש & in Toar, & in abstracto, non ש in libris correctis scribitur. In quibusdam inveni in Job. שדר, sed malim ut in aliis cum Kimchi, שדר, Merc.

Rad. 48. שדר m. no. rad. est, onyx-lapis pretiosus, candorem habens unguis humani : Pag. Av. Sardonyx ; Bu. Lex. Soham : est gemmæ nomen. Pomario est onyx ; & Joseph. 3. Ant. c. 8. appellat Sardonychas, lapides in humeris sacerdotis positos. Coc. Arabicè dicitur בלور, אל, quod vicinum est voci Berilli. Merc. Lapis. Onyx ab ungue nomen accepit. Græcisenim ὄνυξ, ὄνυξ, est unguis. Pag. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. & cum ו, ה, & מ praf. ut seq. שדר Onyx, Sardonyx, Exod. 25. 7. 28. 10. 35. 9. 39. 13. 1 Chron. 29. 2. Ezech. 28. 13. ושה & Onyx, Exod. 28. 21. שדרה Onyx, Gen. 2. 12. Exod. 35. 27. 39. 6. שדרה Sardoniche ; Job 28. 16.

Rad. 49. שדר : unde no. cum nun heemant. post cholem in ult. viz. שדר m. quod est lunula : nam Targum pro Hebr. שדר luna, habet שדרה. Pag. Ornamentum erat quod dicebatur lunula, à forma lunæ rotundæ : radix inusit. est שדר, ornavit : & est Cogn. cum סדר, vel סדר i. e. rotunditas. Hinc סדר, סדר, orno, verro : σπουδα studium elegantia ; Av. &c. vide plenius in rad. סדר. Non autem legitur in textu sing. hujus no. sed in forma pl. masc. שדרה, sunt lunulæ, ornamentispecies : Bu. Conc. Prout occ. hæc forma pl. m. cum ו & ה praf. sic : ושהה lunulæ, Jud. 3. 21, 26. ושהה & lunulæ, Isa. 3. 19.

Rad. 50. שדר est, clamare, elevare vocem : tumultum facere, Pag. שדר desolatus est ad vanitatem, redactus est in vanitatem : Cogn. est cum שדר desolatus est : nam locus desolatus est vanus ; Av. In textu autem non venit hæc rad. verbaliter : sed inde est no. cum ו heemant. viz. שדרה f. desolatio : tumultus : Pag. Av. vanitas, impetus, clamor desolans. Av. Radix quidem hujus no. dicenda videtur שדר, (etsi verbum sit inusit.) idem cum שדר supra quo hæc quidam reducunt; rectè scilicet significatis habita ratione. sed incommodè, si radix consideretur. Strepitum seu sonitum significat, & acclamationem; Merc. Locus autem ubi in textu legitur hoc no. in forma scil. pl. f. שדרה, vel שדרה tumultus, clamores, desolationes, &c. vide supra in rad. שדר : ubi plerique illud locant. Item quidam huc etiam referunt no. שדר vanitas, vanum, &c. Av. Bu. Lex. qui Bu. in Lex. hoc no. שדר hic ponit pro ipsa radice : sed reliqui referunt ad rad. שדר, ubi id vide. Item. 3. no. etiam cum ו heemant. viz. שדרה f. desolatio, quæ omnia redigit ad vanitatem cum impetu quodam : ut & 4. no. שדר fidem : desolatio, scilicet ut si quid redigitur in vanitatem, &c. Av. utrumque vide supra sub rad. שדר : ubi reliqui magis propriè hæc duo no. locant.

Rad. 51. שדר est, reverti, redire, convertere, converti : averti : (atrumque enim pro ratione loci significat, reverti : & averti : propriè, sese convertere in hanc aut illam partem : Merc.) rebellare ; resipiscere, penitentiam agere : reddere, retribuere : respondere, reducere : quiescere : habitare : eruere, liberare : Pag. Quidam conferunt cum שדר, שדר, שדר significaciones horum confer, & in quo convenient, aut deffi-

[illegible]

27. וְשָׁבָה & revertere, Jer. 40. 4. Sed in forma cum schurek occ. etiam f. m. imper. kal, cum יָנִי (vel ut in quibudam exempl. cum jod abundante, est cum יָנִי) aff. loco seq. וְשָׁבָה convertite nos, Psalm. 85. 5. Et in f. f. imper. kal, occ. simpl. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbuts penult. sic: וְשָׁבָה revertetur; Gen. 16. 9. Ruth. 1. 15. Psalm. 116. 7. Cant. 7. 1. Jer. 31. 21. Mic. 2. 8. וְשָׁבָה revertere, Jer. 21. 21. Isa. 52. 2. Item in pl. m. imper. kal, occ. simpl. vel cum kibbuts, vel cum schurek penult. cui forma cum schurek ! & ! cop. ut & forma cum kibbuts ! cop. sunt præf. prout seq. וְשָׁבָה vel וְשָׁבָה revertimini, redite, Gen. 43. 2, 13. 44. 25. Deut. 5. 30. Josh. 22. 5. 1 Reg. 12. 12, 24. 2 Reg. 1. 6. 17. 13. 2 Chron. 10. 12. 11. 4. 30. 6. Job. 6. 29. Psalm. 90. 3. Isa. 21. 12. 31. 6. Jer. 3. 14. 22. 18. 11. 25. 5. 35. 15. Ezech. 14. 6. 18. 30. 33. 11. Joel. 2. 12. Zach. 1. 3. 4. 9. 12. Mal. 3. 7. וְשָׁבָה & redite, Exod. 32. 27. וְשָׁבָה idem, Ezech. 18. 8. 1 Reg. 12. 5. 2 Chron. 10. 5. Hof. 14. 3. Joel. 2. 13. וְשָׁבָה idem, Job. 6. 29. Sed in pl. f. imper. kal, occ. cum cholem ante scheva penult. sic: וְשָׁבָה revertimini, Ruth. 1. 8, 11, 12. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. locis seq. וְשָׁבָה revertar, Gen. 18. 10, 14. 1 Sam. 15. 26. 2 Sam. 22. 38. Job. 1. 21. 10. 21. 17. 1. Psalm. 18. 38. Jer. 4. 28. 12. 15. 32. 40. Dan. 10. 20. Hof. 2. 9. 11. 9. Cui etiam 1. f. fut. kal, ! cop. est præf. in forma plena cum schurek in ult. sed cum ! conv. præf. habet vel schurek, vel pro eo kibbuts in ult. sic: וְשָׁבָה & revertar, Zach. 1. 3. וְשָׁבָה & reversus sum, Neh. 2. 15. Zach. 5. 1. וְשָׁבָה idem, Zach. 6. 1. Quæ ead. 1. f. fut. kal, occ. etiam cum הָ parag. add. idque simpl. & cum ! cop. præf. sic: וְשָׁבָה revertar, Gen. 30. 31. Num. 22. 34. Hof. 5. 15. וְשָׁבָה & revertar, Gen. 50. 5. Exo. 4. 18. 2 Reg. 4. 22. Jer. 31. 18. Hof. 2. 7. Mal. 3. 6. Item in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. cum schurek, sed cum ! cop. præf. habet cholem in ult. & rursus cum ! conv. præf. cholem pro more mutatur in kam. chat. in ult. ut seq. וְשָׁבָה reverteris, Gen. 3. 19. Deut. 24. 19. 30. 8, 10. 2 Sam. 15. 34. 1 Reg. 13. 9. 17. 22. 28. 2 Chron. 18. 27. Neh. 2. 6. Job. 22. 23. Psalm. 71. 20. 85. 7. Jer. 4. 1. 15. 19. Ezech. 8. 6, 13, 15. 21. 10. Hof. 12. 7. וְשָׁבָה & reverteris, Job. 10. 17. וְשָׁבָה & reversus es, 1 Reg. 13. 22. Sed in 2. f. fut. kal, scribitur cum vau, sed legitur cum jod post chirek in ult. sic; Jer. 3. 19. Et ne (eas) post me, non וְשָׁבָה (pro וְשָׁבָה, prout est in Keri) reverteris: aut revertimini: (quasi esset pro וְשָׁבָה in 2. pl. m.) Est enim duplex lectio: & proinde scribitur cum vau, & legitur cum jod: Pag. Et à me sequendo (Hebr. à post me) ne avertas te. Jun. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. cum cholem vel pro eo ante maccaph cum kam. chat. in ult. sic: וְשָׁבָה revertetur, Jud. 7. 3. 2 Sam. 15. 8. Psalm. 74. 21. Isa. 12. 1. וְשָׁבָה revertatur, 2 Sam. 19. 38. Dan. 9. 16. Sed sæpius venit ead. 3. f. m. cum schurek, vel pro eo cum kibbuts in ult. idque simpl. locis seq. וְשָׁבָה vel וְשָׁבָה revertetur, Lev. 13. 16. 14. 43. 25. 41. 27. 24. Num. 8. 25. 38. 28. Deut. 13. 17. 28. 31. 30. 9. Josh. 20. 6. 2 Sam. 12. 23. 2 Reg. 19. 33. 20. 9, 10. Elish. 9. 25. Job. 7. 10. 33. 25. 34. 15. 39. 22. Psalm. 7. 13, 17. 73. 10. 78. 39. 94. 15. 132. 11. 146. 4. Prov. 30. 30. Eccl. 5. 14. Isa. 7. 3. 10. 22. 37. 34. 45. 23. 55. 10, 11. Jer. 8. 4. 22. 10, 11. 3. 20. 30. 24. 40. 8. 50. 9. Lam. 3. 3. Ezech.

7. 13. 18. 21. 46. 9. Dan. 11. 29. Hof. 11. 5. Joel. 2. 14. Oba. 1. 15. Jon. 3. 9. Mic. 7. 19. Cui forma plena cum schurek in ult. ! interrog. est etiam præf. loco seq. וְשָׁבָה an revertetur, Jer. 3. 1. Et rursus in forma cum cholem in ult. occ. vel cum ! cop. vel cum ! conv. præf. sic: וְשָׁבָה & revertetur, Num. 25. 4. Deut. 20. 5, 7, 8. 1 Sam. 5. 11. 29. 4. 2 Reg. 5. 10. 2 Chron. 29. 10. 30. 6, 8. Eccl. 12. 7. Isa. 55. 7. Dan. 11. 10, 28. וְשָׁבָה & reversus fuit, 2 Sam. 3. 16. 1 Reg. 2. 41. Sed sæpius occ. ead. 3. f. m. fut. kal, cum ! conv. præf. & kam. chat. pro cholem in ult. sic: וְשָׁבָה & reversus fuit, & rediit, & c. Gen. 22. 19. 25. 18. 31. 55. & c. ad Psalm. 65. 2. Isa. 37. 8, 37. Ezech. 18. 27. Zach. 4. 1. & c. in 90. circ. l. Item in 3. f. f. fut. kal, occ. simpl. vel in forma cum schurek, vel ante maccaph cum kam. chat. in ult. sed cum ! cop. præf. cum cholem in ult. & pro eo cum ! conv. præf. habet kam. chat. in ult. ut seq. וְשָׁבָה revertetur, Gen. 27. 44. 2 Sam. 1. 22. 1 Reg. 12. 26. Job. 7. 7. Psalm. 35. 13. Prov. 25. 10. 26. 27. Eccl. 12. 7. Jer. 3. 7. Dan. 9. 25. וְשָׁבָה revertatur, 1 Reg. 17. 21. וְשָׁבָה & redeat, 1 Reg. 13. 6. וְשָׁבָה & rediit, Gen. 8. 9. Jud. 11. 39. 15. 19. Ruth. 1. 6, 22. 1 Sam. 30. 12. 2 Sam. 11. 1. 1 Reg. 13. 6. 17. 22. 2 Reg. 8. 3. Isa. 38. 8. Lam. 1. 8. Item in 1. pl. fut. kal, in forma cum schurek occ. simpl. & cum ! interrog. & ! cop. præf. sed cum ! conv. præf. habet kam. chat. pro schurek vel cholem in ult. & rursus cum הָ parag. add. habet ! cop. præf. idque vel cum schurek, vel pro eo cum kibbuts in penult. prout seq. וְשָׁבָה revertemur, Exod. 24. 14. Num. 32. 18. Ruth. 1. 10. Mal. 3. 7. וְשָׁבָה an revertemur, Ezr. 9. 14. וְשָׁבָה & revertemur, Mal. 1. 4. וְשָׁבָה & reversi sumus, Neh. 4. 15. וְשָׁבָה & revertemur, Gen. 22. 5. Num. 14. 4. 1 Sam. 9. 5. Lam. 3. 40. 5. 21. Hof. 6. 1. וְשָׁבָה idem, Jer. 45. 16. Sic etiam in 2. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel cum kibbuts, vel cum schurek penult. & cum ! conv. præf. cum kibbuts penult. ut & cum nun parag. add. vel post kibbuts, vel post schurek in ult. & penult. prout seq. וְשָׁבָה revertimini, Lev. 25. 10, 13. Num. 32. 22. Josh. 22. 18. Prov. 1. 23. וְשָׁבָה revertimini, Josh. 23. 12. 2 Chron. 30. 9. Neh. 4. 6. Job. 17. 11. וְשָׁבָה & reversi fuistis, Deut. 1. 45. Jer. 34. 15, 16. וְשָׁבָה revertimini, Num. 32. 15. וְשָׁבָה idem, 1 Reg. 9. 6. וְשָׁבָה idem, 2 Chr. 7. 19. Item in 3. pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. & ! conv. præf. idque vel cum schurek, vel, pro eo cum kibbuts in ult. prout seq. וְשָׁבָה vel וְשָׁבָה revertentur, Gen. 15. 16. Jud. 2. 19. 2 Sam. 23. 10. 1 Reg. 22. 17. 2 Chr. 18. 16. Neh. 9. 27. Psalm. 6. 11. 9. 18. 51. 15. 56. 10. 59. 7. 70. 4. 85. 9. 119. 79. Jer. 15. 19. 22. 27. 24. 7. 31. 8. 36. 3. 44. 14. Hof. 3. 5. 7. 17. 8. 13. 14. 8. Mic. 1. 7. וְשָׁבָה & revertentur, Exod. 14. 26. 2 Chron. 7. 14. Psalm. 22. 28. 59. 15. Jer. 26. 3. 36. 7. Jon. 3. 8. וְשָׁבָה vel וְשָׁבָה & reversæ sunt, & reversi sunt, Gen. 8. 3. 14. 7. 21. 32. 32. 6. 44. 12. Exod. 14. 28. 34. 31. Num. 11. 4. 13. 26. 14. 36. Josh. 2. 23. 4. 18. 6. 14. 7. 3. 8. 21. 24. 10. 21. 22. 9. Jud. 8. 33. 21. 23. 1 Sam. 1. 19. 6. 17. 17. 43. 25. 12. 2 Sam. 17. 20. 1 Reg. 14. 24. 20. 5. 22. 33. 2 Reg. 1. 5. 2. 18. 3. 27. 7. 8. 15. 9. 26. 2 Chron. 11. 4. 14. 14. 18. 32. 19. 8. 20. 27. 25. 10. 28. 15. 31. 1. 34. 9. Ezr. 2. 1. Neh. 7. 5. 9. 28. Psalm. 78. 41. Jer. 34. 11. 40. 12. 41. 14. Eze. 8. 17. Zach. 1. 6. Cui etiam 3. pl. m. nun parag. est add. vel scilicet, post schu-

schurek, vel kibbutis in penult. sic; וְשׁוּבוּ vel וְשָׁבוּ
 revertentur, 1 Reg. 8.35. 2 Chron. 6.26. Job. 36. 10.
 Psal. 104.9.29. Prov. 2.19. Isa. 35.10. 51. 11. Jer.
 44.28. Mic. 5.20. Denique in 3. pl. f. fut. kal, occ. vel
 def. cum ל, vel plene cum נה in fine, idque vel post
 cholem & scheva in penult. vel cum kibbutis pro chol-
 lem in antepen. viz. ante jod quiescens in sægol penult.
 cui priori formæ cum cholem penult. ל conv. est etiam
 præf. ut seq. וְשָׁבוּ revertentur, Eze. 16.58. וְשָׁבוּ
 revertentur, Ezech. 35.9. וְשָׁבוּ revertentur, Eze.
 16.55. וְשָׁבוּ & reversæ sunt, 1 Sam. 7.14. In piel,
 viz. ex forma quadrata poel, שׁוּב est transit. rever-
 ti fecit; convertit, restituit, reduxit: item avertit,
 pervertit, perversum reddidit: Bu. Lex. Av. Prout
 occ. in præf. poel 1. f. cum ל conv. præf. idque simpl.
 & cum ו aff. sic: וְשָׁבוּ & redire faciam, Jer. 50.
 19. וְשָׁבוּ & reducam te; Ezech. 38.4. 39.2. In
 part. piel sea poel f. m. occ. simpl. loco seq. מְשׁוּב
 restituens, Isa. 58.12. Et in infin. poel occ. cum ל præf.
 ut & cum ו præf. & 1. aff. sic: מְשׁוּב ad reducen-
 dum, Isa. 49.5. Mic. 2.4. בְּשׁוּבִי in reducendo me,
 Ezech. 39.27. In passiva forma hujus poel, sive in con-
 jug. pual, vel pahal: שׁוּב redire factus est, vel re-
 dux fuit: unde in part. poal, & f. m. מְשׁוּב redire
 factus, in form. מְשׁוּב, occ. in forma f. f. cum du-
 plice sægol ante thau, sic: Ezech. 38.8. Ad terram
 מְשׁוּבָה ereptam à gladio, folk gentium, &
 reversam ad terram suam: ut R.D. inquit: Pag. vel
 reducem à gladio, i e. cujus habitatores reversi sunt
 ex captivitate, inquam deportati erant gladio inimi-
 ci: ut R. Sal. exp. Bu. Lex. vel, averfam à gladio:
 Av. reducem à gladio: cujus terræ incolæ reversi fu-
 erunt & liberati à captivitate, ut promissum fuit su-
 prâ cap. 3. Jun. In hiphil וְשָׁבוּ est, facere redire,
 reducere, revocare: reddere, restituere: referre:
 cum nomine iræ, ut suprà etiam initio notavi, est a-
 vertere: sic cum nomine faciei, averfari, repellere.
 Merc. reverti fecit, reduxit, retulit, reportavit, re-
 posuit: reddidit, restituit, rependit, item retorfit,
 retudit: convertit: avertit: respondit, (seu retu-
 lit, Av.) Bu. Lex. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m.
 simpl. locis seq. וְשָׁבוּ redire, reverti fecit, respon-
 dit, Gen. 14.16. 41.13. Num. 25.11. Jos. 8.26.
 Jud. 9.57. 1 Sam. 25.39. 30.9. 2 Sam. 16.8. 2 Reg. 14.
 25.23. 16.6. 2 Chron. 25.13. 32.25. Jer. 41.16. Lam.
 2.3.8. Ezech. 18.17. Mal. 7.6. Cui etiam 3. f. m. ל cop.
 vel conv. est præf. locis seq. וְשָׁבוּ & reducit: re-
 duxit, restituit, &c. Gen. 48.21. Exod. 34.35. Lev. 5.
 23.25.27. Num. 5.7. Deut. 28.60. 2 Sam. 16.12. 1 Reg.
 2.32.44. 2 Reg. 3.4. Prov. 24.12.18. Jer. 42.12. Mal.
 3.24. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. præf. hiph. cum ו 1. aff.
 idq. simpl. & cum ל (pro ל ob chat. seq. seq.) & ל (ob chat.
 pat. seq.) conv. præf. ante ו 1. aff. ut & cum ל aff. absque
 præf. ut seq. וְשָׁבוּ reducit me, Ruth. 1.21. Lam.
 1.13. וְשָׁבוּ reducet me, 2 Sam. 15.25. וְשָׁבוּ &
 restituet te, Gen. 40.13. Deut. 28.68. וְשָׁבוּ reduce-
 rat eum, 1 Reg. 13.20.23. 26. Item in 2. f. m. præf.
 hiph. occ. simpl. plene cum jod; sed cum ל conv. præf.
 def. cum tseri tantum absq. jod hiph. in antepen. cui
 ult. etiam def. ל est aff. sed cum ו aff. habet vel jod
 quiescens aut abundans post tseri, vel tseri tantum abs-
 que jod; prout seq. וְשָׁבוּ avertisti, Psal. 85.4.

& reduces, Deut. 4.29. 30.1. וְשָׁבוּ &
 restituas eum, Deut. 22.2. וְשָׁבוּ & reduces eos.
 2 Chron. 6.25. וְשָׁבוּ idem, 1 Reg. 8.34. Item in
 1. f. præf. hiph. cum ל conv. præf. occ. vel plene cum
 jod, vel def. cum chirek tantum absque jod in antepen.
 cui etiam ו & ו sunt aff. modo eod. plene scil. vel
 def. ut seq. וְשָׁבוּ & convertam, Am. 1.8. וְשָׁבוּ
 & reducam, Jer. 23.3. וְשָׁבוּ & respondebo, red-
 dam, reducam, &c. Num. 22.8. 2 Sam. 9.7. Jer. 33.7.
 Ezech. 20.22. 29.14. Joel. 4.7. Zach. 13.7. וְשָׁבוּ
 vel וְשָׁבוּ & reducam te, Gen. 28.15. 2 Reg. 19.28. Isa.
 37.29. וְשָׁבוּ vel וְשָׁבוּ & reducam eos, Jer. 12.
 15. 16.15. 24.6. 27.21. 30.3. 32.37. 34.22. Zach.
 10.10. Sed cum ל conv. præf. & aff. præter nor-
 mam venit, sic: Zach. 10.6. וְשָׁבוּ & conver-
 tam eos: juxta R.D. in Bu. Conc. Et reversos, vel
 potius conversos, habitare faciam: vide in hiphil ex
 rad. וְשָׁבוּ: Cev. Et tranquille collocabo eos: est e-
 nim composita vox ex הוֹשִׁיעַ, hiph. à rad. וְשָׁבוּ, &
 ex הוֹשִׁיעַ 1. f. præf. hiph. ex hac rad. שׁוּב: Bu.
 Lex. Item in 3. pl. præf. hiph. occ. simpl. & cum ל
 cop. præf. sed cum ל (ob scheva comp. seq.) cop. præf.
 habet ו aff. idque vel plene cum jod, vel def. cum
 chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq. וְשָׁבוּ
 reddiderunt, 1 Sam. 6.17.21. 2 Chron. 27.5. Ezech. 27.
 15. וְשָׁבוּ & reposuerunt, Gen. 29.3. Lev. 26.26.
 Num. 38.25. 1 Reg. 8.47. 2 Chron. 4.37. וְשָׁבוּ
 & redlexerunt ea, 1 Reg. 14.28. וְשָׁבוּ & retulerunt
 eos, 2 Chron. 12.11. Et in 2. pl. m. præf. hiph. occ.
 simpl. def. cum tseri tantum absque jod hiph. sed cum
 ל conv. præf. plene cum jod hiph. in antepen. & in 1.
 pl. simpl. & plene sic: וְשָׁבוּ reddidistis, 1 Sam.
 6.8. Ezech. 34.4. וְשָׁבוּ & reducite, 1 Sam. 6.
 7. וְשָׁבוּ retulimus. Gen. 44.8. In part. hiph. f. m.
 occ. simpl. & cum ו & ל præf. ut & in forma pl. m.
 absol. & constr. simpl. fed à f. f. מְשִׁיב, occ. in for-
 ma f. f. constr. simpl. etiam ut seq. מְשִׁיב reddens, &c.
 Gen. 20.7. Job. 20.18. Prov. 17.13. 18.13. 24.26.
 Isa. 38.8. 44.25. Jer. 28.24. Lam. 1.16. Ezech. 9.11.
 וְשָׁבוּ sicut reducens, Gen. 38.29. לְמְשִׁיב
 restituens, Ruth. 4.15. מְשִׁיב reducens, Jud. 11.9.
 מְשִׁיב idem, Prov. 26.16. Isa. 28.6. מְשִׁיב restituen-
 s, Psal. 19.8. In infin hiph. occ. simpl. vel def. cum
 tseri tantum absque jod, vel plene cum jod: ut & cum
 pathach pro tseri in ult. cui primæ formæ cum tseri in
 ult. ל cop. & ל pro ל (ob seq. he cum kamets pro
 more talium) interrog. sunt præf. ut seq. וְשָׁבוּ redu-
 cendo, restituendo, Exod. 23.4. Deut. 22.1. 24.13.
 1 Sam. 6.3. וְשָׁבוּ restituere, revocare, Lev. 25.28.
 2 Sam. 14.13. וְשָׁבוּ reduciendo, Ezech. 21.30. וְשָׁבוּ
 restituendo; Gen. 30.15. וְשָׁבוּ an reducendo; Gen.
 2.1. Item occ. etiam infin. hiph. plene cum ו & ל
 præf. ut & cum ו 1. aff. absque præf. sed cum ל præf.
 ante ו, ה, & ו aff. prout seq. וְשָׁבוּ ad resti-
 tuendum, restituere, Gen. 5.8. 2 Sam. 3.11. 8.3. 19.
 11.12.13.44. 1 Reg. 12.6.20. 2 Chron. 6.23. 10.6. 11.
 1. Ezr. 10.14. Esth. 4.13.15. 8.5.8. Job. 33.30. Psa.
 78.38. 105.23. Prov. 22.21. Isa. 49.6. 66.15. Jer.
 18.20. 28.6. 29.10. Lam. 1.1. 2.14. Ezech. 38.12.
 Dan. 9.25. Jon. 1.13. וְשָׁבוּ & restituendo, Gen.
 42.25. וְשָׁבוּ respondere mihi: facere redire me,
 Job. 33.5. Jer. 38.26. וְשָׁבוּ ad reducendum eum,
 Gen.

pendet, reducet, &c. Gen. 50. 15. Exod. 21. 34. Lev.
 25. 51. 52. Deut. 17. 16. 32. 43. 1 Sam. 26. 2. 2 Sam.
 22. 21. 1 Reg. 2. 17. Job. 9. 13. 39. 12. Psalm. 18. 21.
 54. 7. Prov. 12. 14. 15. 1. 25. 13. Isa. 44. 19. Ezech. 18.
 7. 8. 12. 33. 15. Dan. 11. 18. Hof. 12. 3. 15. Sed cum
 ! cop. def. cum tseri tantum in ult. at cum ! conv.
 praf. habet segol in ult. sic: וְשִׁבַּר & convertet; Dan.
 11. 18. 19. וְשִׁבַּר & reduxit, redire fecit, restituit, re-
 tulit, &c. Gen. 14. 16. 20. 14. 40. 21. Exod. 4. 7. 15.
 19. 19. 8. Jud. 9. 56. 17. 3. 4. 1 Sam. 14. 28. 25. 21.
 2 Sam. 22. 25. 1 Reg. 2. 30. 2 Reg. 13. 25. 17. 3. 20. 11.
 22. 9. 1 Chron. 21. 27. 2 Chron. 34. 16. Job. 33. 26. Psa.
 18. 25. 94. 23. Prov. 20. 26. Ezech. 44. 1. Sed occ.
 etiam ead. 3. f. m. fut. hiph. cum וְיִ aff. simpl. & cum
 ! conv. praf. fed utrumque def. cum chirek tantum
 absque jod ante aff. & rursus cum וְ aff. absque praf.
 & plenè, sed cum ! conv. praf. ante וְ aff. plenè, fed
 ante וְ aff. def. cum chirek tantum in antepen. at
 cum וְ aff. absque praf. & plenè, & cum וְ aff. plenè
 etiam post vau conv. praf. וְשִׁבַּר redaxerit me,
 2 Sam. 15. 8. וְשִׁבַּר & reduxit me, Ezech. 47. 1. 6.
 וְשִׁבַּר faciet restituere eum, avertet; reducet eum,
 Job. 9. 12. 11. 10. 23. 13. וְשִׁבַּר & reduxit illud,
 1 Reg. 13. 29. 2 Chron. 33. 13. וְשִׁבַּר & restituit eam,
 2 Reg. 14. 22. 2 Chron. 26. 2. וְשִׁבַּר reducet eam,
 Prov. 19. 24. Isa. 14. 27. 43. 13. וְשִׁבַּר & reduxit
 eos, 2 Chro. 19. 4. Item occ. etiam in 3. sing. foem. fut.
 hiph. simpl. sed in 1. pl. simpl. & cum ! cop. praf. plenè,
 at cum ! conv. praf. def. cum segol tantum in ult.
 & in 2. pl. m. simpl. plenè, sed cum ! conv. praf. def. cum
 chirek tantum absque jod hiph. in penult. ut seq. וְשִׁבַּר
 refererebat, Jud. 5. 29. וְשִׁבַּר reddemus, 1 Sam. 6. 4.
 Neh. 5. 12. וְשִׁבַּר & referemus, 1 Reg. 12. 9. 2 Chron.
 10. 9. וְשִׁבַּר & retulimus, Gen. 43. 21. וְשִׁבַּר refere-
 tis, Gen. 43. 12. 1 Sam. 6. 3. וְשִׁבַּר & reduxistis, Jer.
 34. 16. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. plenè, sed
 cum ! cop. praf. vel def. cum chirek tantum, vel plenè
 cum jod hiph. in penult. ut & cum ! conv. praf. eod-
 em modo, sed cum וְ aff. plenè & absque praf. at
 cum וְ aff. post kibbutz pro schurek, habet ! conv.
 praf. idque vel plenè, vel def. ut & cum וְ aff. def.
 etiam cum chirek tantum absque jod in penult. post
 ! conv. praf. prout sequuntur: וְשִׁבַּר restituent,
 avertent, Num. 18. 9. 2 Sam. 16. 3. Psalm. 72. 10. Prov.
 29. 8. וְשִׁבַּר & referent, Deut. 1. 22. If. 41. 28. וְשִׁבַּר
 & restituerent, reficerent, Lam. 1. 19. וְשִׁבַּר vel
 וְשִׁבַּר & retulerunt, restituerunt, Deut. 1. 25. Num.
 31. 27. Josh. 22. 32. 1 Sam. 5. 3. 2 Sam. 3. 26. 1 Reg. 12.
 16. 2 Reg. 22. 20. 2 Chron. 10. 16. 34. 28. Jer. 34. 11.
 וְשִׁבַּר faciunt respondere me, Job. 20. 2. וְשִׁבַּר
 & restituerunt, retulerunt eam, 2 Chro. 24. 11. וְשִׁבַּר
 idem, 1 Sam. 17. 30. 1 Reg. 20. 9. וְשִׁבַּר & reduxe-
 runt eos, Jer. 23. 22. Deniq; in 3. pl. f. fut. hiph. est cum
 tseri & scheva penult. & occ. simpl. loco seq. וְשִׁבַּר
 restituent, Job. 20. 10. In hophal est. reddi, restitui,
 reduci: Bu. Ma. factus est reverti: i. e. reditus est,
 Av. Prout occ. in præter. hoph. 3. f. m. simpl. & in part.
 hoph. f. m. cum וְ dem. praf. sed in absol. forma pl. m.
 simpl. ut seq. הוּשַׁב restituta est, Gen. 42. 28. הוּשַׁב
 restituta, um: Gen. 43. 12. Num. 5. 8. מוּשַׁבִּים redu-
 cta, Jer. 27. 15. Item in fut. hoph. 3. f. f. occ. simpl.
 sed 3. f. m. cum ! conv. praf. sic: הוּשַׁב restitue-
 tur.

tor, Isa. 44.26. ויִשָּׁב & reductus est, Exod. 10. 8. Atque inde ex hac rad. שׁוּב in hac 1. redeundi, revertendi, &c. signif. est 1. No. שׁוּבָה f. reditus, reversio: Bu. Conc. Pag. Av. (de quo No. vide in rad. שׁוּבָה: sed potest & huc referri, ut conjugatum שׁוּבָה: Coc. Prout occ. in forma f. f. constr. sic: Psal. 126.1. Quum reduxit, aut requiescere fecit Dominus שׁוּבָה reversionem Tsijon: i.e. illos qui reversi sunt ad Tsijon: quod est sicut שׁוּבָה reversionem: inquit R.D. idem A.E. Et est sicut קוּם & קוּם. Targ. & R.Sal. captivitatem: Pag. vel, quum reduxerit, &c. cave abductionem, aut captivitatem exponas, pro, שׁוּבָה, vel שׁוּבָה, quod supra in rad. שׁוּבָה impro- bavimus, etsi eo sensus inclinet. Illud autem 2 Sam. 19.32. בְּשׁוּבָתִי in requie, commoratione, vel habitatione in Machanajim; R.D. ait ad hanc radicem pertinere, ita tamen ut quietem, & commorationem in loco significet. Vide & in שׁוּבָה & שׁוּבָה, ad calcem: Merc. Cev. Quum reduxerit Dominus captivitatem, vel reversionem Tsijon: γοι ἀναστροφή: Av. Quum reduceret Jehova multitudinem captivorum Tsijonis. Jun. Item 2. hinc etiam est No. cum שׁוּבָה heemant. viz. שׁוּבָה f. conversio, poenitentia, reversio; res- ponsio: Pag. Av. reditus, regressio: responsio: Bu. Lex. Prout occ. in forma f. f. constr. simpl. & cum שׁוּבָה praf. ut & cum cop. praf. & aff. & in forma pl. f. simpl. cum kibbutz pro schurek penult. ut & cum cop. praf. & כִּבּוּץ aff. prout seq. שׁוּבָה reversionem, 1 Chro. 20.1. שׁוּבָה ad reditum, 2 Sam. 11.1. 1 Reg. 20.22.26. וְלִשְׁבוּתָה & ad reversionem, 2 Chron. 26. 10. וְלִשְׁבוּתָה & regressio ejus, 1 Sam. 7.17. שׁוּבָה responsa, Job. 34.26. וְהַשְׁבוּתִיכֶם & responsa vestra, Job. 21.34. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שׁוּבָה, est, quietum esse, requiescere; quædam tamen ex 1. signif. melius explicaveris. Bu. Conc. &c. vide supra ad initium rad. occ. autem hoc verbum in hac 2. sig- nif. (vel prout, ut dictum, pleraque in kal, etiam ex- poni possunt in 1. signif.) in præf. kal, 3. f. m. cum 1. conv. praf. sed in 2. f. m. simpl. & in 1. f. cum 1. conv. praf. ut seq. וְשָׁב & reducet, quiescat, Deut. 30. 3. Jer. 30.10. 46.27. Zeph. 2.7. שָׁבָה tranquillasti, reduxisti, Psalm. 85.2. וְשָׁבָה & quietus ero, & redu- cam, Psalm. 23.6. Jer. 48.47. Item in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. loco seq. שָׁב tranquillo, reduco, Jer. 30.18. Et in infin. kal, cum שָׁב praf. occ. simpl. & cum 1. aff. sic: שָׁב in tranquillando: reduciendo, Psal. 14.7. 53.7. 126.1. Isa. 52.8. שָׁב in tranquillando, reduciendo me, Jer. 31.23. Hof. 6.11. Zeph. 3.20. In imper. kal, f. m. occ. cum שָׁב parag. add. sic: שָׁב tranquilla: reduc, Num. 10.37. Psalm. 126.4. Sed occ. etiam idem imper. kal, f. m. cum jod abundante post tseri in יוּבָה (prout scribitur in quibusdam exem- pli.) pro יוּבָה (ut est in aliis) sic, & loco seq. שָׁב tranquilla nos: reduc, Psalm. 85.5. Item in fut. kal, 2. f. m. occ. cum schurek, loco seq. שָׁב quiesces, Jer. 4.1. Sed 3. f. m. juxta quosdam in fut. kal, sic venit in hac 2. tranquillandi signif. 2 Sam. 15.8. Si יוּבָה, vel ut habent alia exempli, יוּבָה, tranquillaverit, pro יוּבָה: Bu. Conc. &c. de hoc loco vide inter notas ad calcem radicis. Item occ. etiam in hac 2. signif. con- jug. piel ex forma poel שׁוּבָה quietum reddere. &c. Bu. Conc. Prout occ. in præf. piel quadrato 1. f. cum

1. conv. praf. & in infin. piel cum שָׁב praf. ut & in fut. piel 2. & in 3. f. m. simpl. ut seq. וְשָׁבָה & quietum reddam, Jer. 50.19. לְשׁוּבָה ad quietum reddendum, Isa. 49.5. שָׁבָה quietem concedas, Psal. 60.3. וְשָׁבָה quietam reddet, Psalm. 23.3. Item in hiphil, in hac etiam signif. occ. præf. hiph. 3. f. m. cum 1. conv. praf. ut & cum יוּבָה aff. post 1. etiam conv. praf. & in 2. f. m. simpl. sed in 1. f. cum 1. cop. praf. ut seq. וְשָׁבָה & quietum reddet, Mal. 3.24. וְשָׁבָה & tranquillabit me, 2 Sam. 15.25. וְשָׁבָה quietem concessisti, Psalm. 85.4. וְשָׁבָה & tranquillam red- didi, Jer. 33.7. Et in part. hiph. f. m. occ. cum שָׁב praf. sed in forma f. f. constr. simpl. sic: שָׁב tranquil- lans: Ruth. 4.15. שָׁב tranquilans, Psalm. 19.5. Et in infin. hiph. occ. simpl. loco seq. שָׁב tranqui- lare: Job. 9.18. In imper. hiph. f. m. occ. cum שָׁב pa- rag. add. ut & cum יוּבָה aff. sic: שָׁב tranquillam reddo, Psal. 35.17. שָׁב tranquillos reddet nos, Psalm. 80.4.8.20. Et in fut. hiph. occ. 1. f. simpl. & cum יוּבָה aff. plenè, sed in 3. f. m. (à plena forma וְשָׁב) occ. def. cum chirek tantum absque jod hiph. ante יוּבָה aff. ut seq. שָׁב tranquillam reddam, Jer. 32.44. 33.26. 49.6.39. וְשָׁבָה tranquillum reddam eum, Amos. 1.3.6.9.11.13. 2.1.4.6. וְשָׁבָה tranquil- lum reddiderit me, Deut. 15.8. Atque hinc ex hac rad. שׁוּבָה in hac 2. quiescendi signif. est no. שׁוּבָה f. re- versio: quies, requies: Pag. Bu. alii conversionem exponunt: Merc. conversio: Coc. Av. Prout occ. cum שָׁב praf. loco seq. שָׁב in tranquillitate, Isa. 30.15. Item iii. signif. 3. hujus rad. est, averti: averfus, rebel- lis: Bu. Conc. viz. in conjug. pual vel pohal שׁוּבָה averfus est à seipso, magno studio averfus est, Av. Prout occ. in præf. pual, vel, juxta quosdam, piel, ex forma pohal 3. f. f. sic: Jer. 8.5. Cur שׁוּבָה rebellavit (vel averfus est: Merc.) populus iste, &c. Sic Hieron. Quare ergo averfus est, &c. Pag. Foemi- nium forte neutraliter sumitur: Coc. Rebells est: Bu. Conc. Et sic Isa. 47.10. (ubi he 3. f. f. præf. po- hel, mutatur in thau ante ה, aff. sic:) Et scientia tua ipsa שׁוּבָה, rebellare fecit te: Pag. Transi- tive sumitur in tertium, juxta Kimchi, avertit, sedu- xit, &c. Merc. Perversam reddidit te: Bu. Lex vertit te: i.e. mentem sede movit, & te fecit rece- dere à via recta: Coc. Atque inde ex hac rad. שׁוּבָה in hac 3. rebellandi signif. seu pro aversum aut rebel- lem esse, &c. sunt nomina seq. 1. no. adject. vel. ut quidam volunt. part. poel pass. aut part. pual (absq; mem servili: Coc.) f. m. sic: Isa. 57.17. Et ambula- vit שׁוּבָה, rebellis, (quasi averfus, seductus, abdu- ctus: Merc.) per viam cordis sui; Pag. averfus: Bu. Lex. Et ivit, versus seu recedens, in via cordis sui: Coc. Prout occ. etiam in forma pl. m. simpl. & in for- ma f. f. cum יוּבָה dem. praf. (& cum tseri penult. ob pau- sam, vel quasi ab alia forma f. m. שׁוּבָה, quam tamen me legere non memini: Merc.) ut seq. שׁוּבָה aver- si, rebelles, Jer. 3.14.22. וְשׁוּבָה averfa, Jer. 31. 22. 49.4. Item 2. hinc etiam no. adject. cum שָׁב hee- mant. & kibbutz pro schurek penult. (nam in Jer. 3.12. non potest, ut quidam volunt exponi, averfus, ut sub- stant. Merc. Alii tamen substantivè exp. sic: recessio Israel: h. e. Israel, quæ recessit. Coc.) locis seq. שׁוּבָה averfa, rebellis, Jer. 2.5.8.11.12. Item 3. hinc

etiam idem illud no. משובה vel משכה f. ut substantivum; aversio. rebellio; Pag. Bu. vel recessio; semper in malam partem: Coc. Prout occ. in absol. forma f. f. simpl. & in f. f. contr. simpl. & cum ל praf. & י. aff. ut & cum י. aff. absque praf. sed in forma pl. f. cum י. י. (cui scil. ult. i. cop. est praf.) י. י. & י. י. aff. ut seq. משובה aversio, Jer. 8. 5. משובה aversio, Prov. 1. 32. משובה aversioni à me, Hof. 11. 7. משובה aversionem ipsorum, Hof. 14. 5. משובה nostræ, Jerem. 14. 7. משובה & aversiones tuæ, Jer. 2. 18. משובה aversion. vest. Jer. 3. 22. משובה aversion. ipsorum, Jer. 5. 6. Item in hac ult. rebellandi signif. quidam exp. etiam illud in infin. kal, cum י. aff. Jer. 31. 19. Postquam משובה rebellassem, seu aversus essem; ut supra in no. משובה: Merc. de quo ult. no. ad Hof. 11. 7. (למשובה) ad aversionem meam: i. e. propter aversionem à me; Ab. Ezra sic scribit: משובה לעולם לנכח Vocabulum משובה ignominiose accipitur: i. e. non conversionem in bonum, sed aversionem in malum significat: Bu. Lex. Alii verò sumunt hoc infin. kal, Jer. 31. in 1. revertendi, seu convertendi signif. & sic exp. Postquam משובה conversus sum, scil. ab iniquitatibus meis, panituit me, scil. peccatorum eorum. Pag. Nam postquam conversus fuero panitebit me; Jon. Sed alii quidam loci de hac rad. משובה præcipue in 1. signif. sunt hic adnotandi & explicandi. Ut Job. 42. 10. Et Dominus משובה (scribitur enim per jod, at per schurek legendum: משובה: Cev.) avertit captivitatem Ijob. fuerat enim captivus in manu Satan, sed eduxit illum de potestate illius, ut A. E. exp. & sic etiam Targ. & sermo Domini convertit captivitatem Ijob; & R. Moseh, redire fecit; & c. i. e. ea quæ Sabæi & Chaldæi abstulerant, boves scilicet, asinos, camelos, puerosque custodes: (pro illis scil. quos interfecerant: Merc.) Deus enim, orante Job pro amicis, misit illis in cor ut omnia ad illum reducerent. Zeph. 2. 7. משובה & convertet, seu redire faciet captivitatem eorum. Vel, quiescere faciet, secundum R. Juda; quod improbat R. Jonah. quia non est rectum, quod Propheta dixerit, Et requiescere faciet eos in exilio, [dimittetque captivitatem illorum in afflictionibus suis; sed quod redire faciet captivitatem ad locum suum:] Pag. Sed non est, ait Kimchi, hæc opinio recta; quia Propheta dicit, quod quiescere faciet exilium; & requiem eis concedet ab angustia ipsorum: hoc autem non est consentaneum absque eo, quod reducat eos in locum ipsorum: vel, nisi reducturus esset eos ad locum suum. Nam qui è terra sua exulat, non quiescet, quamvis in deliciis magnis illic sit. Subjicit verò idem Kimchi; Merc. Cev. Et illud quod scripsit R. Juda est rectum, viz. quod omne verbum ex hac radice in kal, significans redire, converti, & c. est intransit. & ne unum quidem transit. Nec obstat illud in Ezech. 47. 7. משובה Dum vertissem me, ecce ad ripam torrentis, & c. uti scripsit R. Jonah, quia etiam hoc est verbum intransit. quanquam pronomen sit adscriptum cum nun, & jod; Pag. quod quidem non solet affigi ipsi Makor, nisi ad significandam personam patientem, ad quam referenda sit, seu transeat actio ipsius Makor transiivi, seu agentis; i. e. cu-

jus actio in aliam illam personam patientem transeat: ut Exo. 2. 14. משובה nonne occidere me tu cogitas? & Isa. 22. 4. Ne properetis לנחמני consolari me: & in quamplurimis aliis: Imo nec etiam affigi solet pronomen primæ personæ ipsi Makor agentis per sese, si ve ejus actio in ipsomet agente immaneat, si ve ab eo ipso in alium proficiscatur, ad significandam personam agentem cui actio verbi tribuatur, nisi per solum jod: ut Ezech. 3. 27. משובה & dum loquor ego tecum: & 5. v. 16. משובה cum emisero ego sagittas famis: & in aliis item quamplurimis. Unde juxta opinionem R. Jona, dicendum fuerat משובה. Sed nec illa ratio firma est: nam & reperitur, 2 Sam. 22. 40. Dejecisti insurgentes in me משובה sub me: ubi in Psalm. 18. 40. est משובה. Exempla verò jod simplicis patientem personam designantis, non etiam merè agentem, quare ad Makor Piel affixum rad. י. י. & ad Makor kal, affixum rad. י. י. & aliàs in aliis aliorum verborum infinitis, Cev. [quia cum Makor jungitur non modò pronomen passivum, verum etiam activum, ut Cant. 5. 6. Anima mea egressa est משובה dum loqueretur ipse. Exod. 19. 9. משובה dum loquerer, vel potius loquar ego tecum; & id genus multa.] Pag. Ergo exponetur, cum redissem ego. Paulo prolixior est hic Kimchi: sed summa huc redit, משובה affixum; et si aliàs cum infinito personam patientem significet, ut משובה ad occidendum me, hic tamen & aliàs interdum non ita fieri: cum & jod simplex in infinito nunc agentem, nunc patientem personam ostendat, pro loci ratione. Erit ergo idem quod משובה. Porro ibi משובה scribitur per vau, at per jod legitur. Merc. Cev. Ps. 85. משובה avertisti, aut reduxisti, captivitatem Jacob. Est verbum transit. inquit R. D. i. e. redire fecisti: Et sunt qui dicunt, quod non est verbum transit. in kal, in hac significantia, unde exponunt secundum alteram significantiam, requiescere fecisti: & sic exponunt omnia verba transitiva secundum hanc significantiam. Et hujus opinionis fuit R. Joda. Et est sensus, requiescere fecisti ab afflictionibus captivitatis. Targ. redire fecisti captivitatem Jacob. Pag. Sic juxta R. Jud. Ps. 85. משובה fac nos quiescere: Elias mavult pro משובה redi ad nos. Ego malim, reduc, seu converte nos, seu restitue; Merc. Elth. 2. 14. Et manè ipsa משובה reversa est ad domum mulierum; Pag. vel, potius, revertens, scil. erit, i. e. revertebatur. Nam accentus indicat esse participium. Cæterum Kimchi notat præteritum esse hoc accentu: ut & Lev. 23. 13. est præteritum: sed sit Milra propter vau conversivum. At Rut. 2. et si He præpositum habeat, non est benoni, sed præteritum: nec est he demonstrativum, sed loco relativo quæ. Sic enim interdum he præponitur præterito, eodem modo scriptum quo he demonstrativum; Merc. Cev. 2 Sam. 15. 8. Si משובה reducendo reducerit me Dominus in Jerusalem. Scribitur משובה ad notandum quod duplex est lectio; prior ex kal, altera ex hiphil, & idem est sensus. Pag. Infinitum ex kal, intelligendum videtur ab altera radice משובה, Si me Hierosolymam reducerit, ita ut in ea habitem: at juxta literas, משובה, futurum hiphil repetitum, hoc sensu; Si reducerit, scil. unquam quenquam, reducet me; vel, si reducerit, reducerit (inquam) me, & c. quem sensum

conversus fuero, poenitebit me: Jun.) Ezech. 14. 5
 שובו והשיבו מעל גלויכם, convertimini & reduci-
 te (vos invitem) a lier coribus vestris: sic. 19. 30. Zac.
 9. 12. שובו לבצרון redite ad arcem: h. e. omnia
 arce manibus facta, veram arcem apprehendite, a qua
 defecistis. (Revertimini ad munitionem, h. e. Jerus-
 chalaima, quae urbs munitionum Judaeis fuerat. Jun.)
 Pro, Iterum facere: Jer. 18. 4. ושוב & iterato opere
 faciebat id vas illud. Isa. 5. 13. ושוב והיתה לבצ-
 ר אחר erit exterminatio. Jer. 42. 10. שוב אחר
 iterum si redeuntes (vel) iterum habitaveri-
 tis in terra. Gen. 30. 31. אשובה ארצה עאנה rursus
 pascam oves tuas. Ezech. 8. 6. אשובה ארצה iterum vi-
 debis. Gen. 26. 18. וישב יצחק ויחפור אחר Et denuo ap-
 peruit Isaac puteos. Lam. 3. 3. ושוב יהפוך ירי אחר
 Tantum in me iterum iterumque vertit. manum su-
 am toto die. Hof. 12. 7. ואחזה באלוהיה חסוב &
 tu in Deum tuum vertereris: vel. & tu in Deo tuo con-
 verteris, viz. per μεταστρέφω. Psalm. 23. 6. ושבתי
 יהוה & versabor in domo Domini. (Et qui-
 etus ero in domo Jehovae. Jun.) Per pbrasin itera-
 tionis etiam notatur versio in contrarium, contraria
 actio. Deut. 30. 3. ושוב וקצפה & vice versa colliget
 te. Psalm. 71. 20. חסוב ויהיו חסוב contrā vivificas me:
 ibid. חסוב חסוב contrā educis me. Mich. 7. 10.
 ושוב ויחבנו contrā miseratur nos. Mal. 1. 4. ושוב
 ויבנה vice versa aedificabimus. Exod. 4. 7. ושוב
 ויבנה rursus facta est ut caro ejus. 2 Reg. 5. 10. ושוב
 ויבנה rursus facta est ut caro tua, & esto
 purus. ii. Transitive; saepe cum nomine substantivo: ver-
 tere, restituere. Deut. 30. 2. ושב את שבותיה: ver-
 tere, restituere. h. e. jacturas damna, reparabit,
 refarciat. Job. 42. 10. ושב את שבותיה: vertit
 captivitatem Jobi: i. e. restituit in integrum. Jer. 30.
 18. Ecce ego שבת אהלי יעקוב שבת redintegro
 damna tentoriorum Jacobi. Psalm. 85. 2. שבת שבות
 יעקוב restituisti damna Jacobi. Nah. 2. 2. שבת יהוה
 יעקוב restituisti יהוה restituit Jehova decus Jacobi. In
 piel ex forma poel שובב convertere, converti face-
 re, reducere. Ezech. 38. 4. ושובבתיך & convertam
 te: h. e. faciam, ut mutes religionem, & loco ido-
 lorum, nomines verum Deum & Christum; licet in
 assentatione. Conf. Dan. 11. 37. Idem, Ezech. 39. 2.
 Isa. 58. 12. משובב נתיבות משובב restituens transites: h.
 e. faciens, ut omnes viae tuto perambulari possint:
 vel, restituens rectas vias: reformans vel reforma-
 tus. Psalm. 23. 3. נפש ושובב animam meam redire
 facit: h. e. ex deliquio me recreat. In pual ex for-
 ma poal. Jer. 8. 5. שובבה העם יהוה averfus est po-
 pulus hic. Foemininum forte neutraliter. Ezech. 28. 8.
 ושובבה מחרב אל ארץ שובבה ad terram reductam,
 restitutam a gladio: vel. a qua gladius averfus est.
 Part. sine mem servili: Isa. 57. 17. וילך שובב בדרך
 & ivit versus (recedens) in via cordis sui. Jer.
 2. 14. ושובב בנים שובב convertimini filii averfi.
 In hiphil convertere, avertere, referre, redu-
 cere. Psalm. 78. 38. הרבה להשיב אפו multiplicabat
 vertere iram suam: h. e. sapius revocabat. Conf.
 Isa. 12. 1. ושוב אפך vertit se ira tua: h. e. recedit,
 Prov. 15. 1. ושוב חמה רך responsum molle
 avertit iram. Isa. 66. 15. להשיב בחמה אפו ad refe-
 rendum in aëre iram suam: q. d. post averfionem ira.

Rad. 52. שׁוּב in præt. kal, שׁוּב est, canescere: Pag. Bu. Plus est quam זָקֵנָה, senectus, ut primum exemplum indicat. Doctores in Misrah statuunt senectutem ad annos sexaginta, canitiem ad septuaginta: Merc. Canuit, canus fuit: &c. vide rad. שׁוּב: hæc enim verior est radix: canum fieri; dicunt hebræi, quod Kimchi monet, hoc amplius significare, quam זָקֵנָה, quod simpliciter, canescere. notat. Scribunt enim לְשׁוּבָה בְּשָׁנֵים יְסָבִיב לְזָקֵנָה בְּשָׁנֵים יְסָבִיב sexagenarius, senex: septuaginarius, canus: Coc. Postea fit וְשִׁישׁ, decrepitus: Bu. Lex. Coc. Prout occ. in præt. kal, cum לְ ob pausam pro לְ cop. præf loco seq. וְשִׁיבָה & incanui, 1 Sam. 12.2. Atque inde ex hac rad. שׁוּב, vel שׁוּב, est 1. No. f. m. cum kamets, viz. שׁוּב canus, Job. 15.10. Et 2. hinc etiam est No. שׁוּב, vel cum jod quiescente post tseri, שׁוּב m. canities, seu canicies: Pag. Bu. &c. Prout occ. cum מְ præf. & aff. loco seq. וְשִׁיבָה præf canicie, senio ejus. 1 Reg. 14.4. Item 3. hinc etiam no. שׁוּבָה, vel potius (sic enim ferè scribitur) שׁוּבָה f. idem, canicies senium: Pag. Bu. &c. מְשׁוּבָה. Metonymicè notat senectutem: 70. מְשׁוּבָה: Coc. Prout occ. hæc no in absol. forma f. f. simpl. & cum לְ, קָדַם, & præf ut & in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum לְ, קָדַם, & aff. prout seq. וְשִׁיבָה canicies, Lev. 19.32. Deut. 32.25: Isa. 46.4. Hof. 7.9. וְשִׁיבָה & canicies, Psalm. 71.18. וְשִׁיבָה in canitie, Gen. 15.14. 25.8. Jud. 8.32. 1 Chron. 29.28. Psal. 92.15. וְשִׁיבָה ad caniciem, Job. 41.23. וְשִׁיבָה canicies, Gen. 44.31. וְשִׁיבָה caniciem meam, Gen. 42.38. 44.29. וְשִׁיבָה caniciem tuam, Ruth. 4.15. וְשִׁיבָה caniciem ejus, 1 Reg. 2.6.9.

Rad. 53. שׁוּב: 12.1. hæc hîc inseri potest: nam sem

semel per fin lævum pro samech legitur in voce passiva, נגש actus est retrorsum, &c. vide in rad. שור Merc. recessit, retroactus est: idem quod שור Cogn. cum נגש retrocessit. Prout occ. in præt. niph. 3. f. m. sic, 2 Sam. 1.22. Arcus Jonathan non נגש a Zus. est retrorsum: i. e. non reflexit. 70. & c. ὀπισθεν. Av.

Rad. 54. שור erravit, ignoravit, peccavit per ignorantiam, inconsideratè se gessit, idem quod שור & שגג: sed verbaliter non reperitur: inde autem est no. cum ꝑ heemant. viz. משוגג in forma constr. שגג error, ignorantia: prout occ. in forma f. f. constr. cum ꝑ aff. sic: Job. 19. 4. Esto sanè quòd erraverim: mecum morabitur משוגגי error meus. 70. πλάθω. Av. qui solus hic hanc rad. habet, reliqui referunt ad שגג, vel שגג.

Rad. 55. שור; hanc quoque rad. hic quidam inserunt: quòd Psal. 91. 6. futurum ex ea esse videatur: item conjug. poel: & nomina quædam monosyllaba: quæ omnia in שור posita sunt, vel in שר: ubi supra vide Merc. שור in præt. kal, שר devastavit, exterminavit. idem quod שור. Hinc σχηλίζω noceo: & per Metath. vasto, vasto: item ἀστράω vasto: σκεδῶ, σκεδαίω dispergo: &c. Occ. autem hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. sic: Psalm. 91. 6. Ab exterminio quod שור vastabit meredie. Item in conjug. piel, ex forma poel, שור vastavit indefinenter & crudeliter: Prout occ. etiam in fut. piel 3. f. m. sic: Hof. 10. 2. שור vastabit statuas eorum. Atque hinc est i. No. שד demon, vastator: qui nocet hominibus & aliis creaturis. Prout occ. in forma pl. m. cum ꝑ pro ד dem. præf. Deut. 32. 17. & Psalm. 106. 37. Sacrificaverunt, &c. לשדים demonibus: 70. δαίμονες. Item 2. hinc etiam est No. שור devastatio, &c. de quo vide in rad שר. Av.

Rad. 56. שור, in præt. kal, שר, est linire, oblinere; Pag. Bu. in crustare, vel oblinere calce: 70. κονίζω: Pag. Coc. obduxit calce, &c. (huius autem radix verior est שר, de qua suo loco:) Av. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 2. f. m. cum ꝑ conv. præf. sic: ושר & linies, Deut. 27. 2. 4. Atque inde ex hac rad. שור est no. cum jod, loco 2. rad. Vau, viz. שור calx: 70. κορία: Pag. Bu. Cocc. Unde per שור cremationes calcis, in Isa. 33. intelligitur, quòd cremabuntur, ut ea materia, ex qua calx fit: Coc. Et in Am. 2. cum dicitur, quòd combussit ossa Regis Edom in calcem: sensus est, ut comburunt calcem; vel, in calcem: i. e. posuit cinerem eorum loco calcis, quâ liniuntur parietes: (ita ut illis parietes domûs suæ seu palatii sui illineret: seu quòd domûs suæ parietes eo obduxerit: Merc. Cev.) idque, per modum vindictæ & contemptûs: & sic Targum exp. Pag. Sunt autem qui illud etiam, Gen. 14. 8. In valle שר, calcium; (à calce prædicta) quod supra exp. arborum, in rad. שר: Merc.) Et dagefeh est loco Hannach, (seu longæ vocalis, jod cum chirek) sicut in צים, pro צים, flores: ut suo loco dictum. Pag. Occ. autem hoc no. f. m. simpl. & cum ꝑ & ꝑ pro ד dem. præf. ut seq. Isa. 33. 13. Et erunt populi incendia: i. e. tanquam incendia שר calcis: Hieron. quasi de incendio cineris. Pag. Ita fuerunt populi (velut inditi) fornacibus calcariis; Hebr. combustionibus calcis: vide simile, Josh. 11. 8. & 13.

6. Hic autem eventus Assyriorum descriptus est allegoricè: prout narratur, 2 Reg. 19. In hoc enim contextu à vers. 10. Nunc surgam, dixit Jehova: nunc exaltabor, (opere scil. magnifico: humanitûs dicta:) nunc extollam me: consilium Dei, oburgatio improborum eorumque profligatio docentur: tribus versibus: & vers. 11. increpatio habetur allegorica, quâ Deus, Assyriorum consilia & conatus, cremio, animos verò eorum, igni ardenti comparat, quæ unâ confami solent. Jun. Et Deut. 27. 2. 4. Et linies, seu oblines, eos calce, &c. Pag. Jun. Item, Am. 2. 1. Eò quòd combussit ossa Regis Edomorum שר ut calcem: Hebr. ad calcem; i. e. in holocaustum absolutissime. Vide 2 Reg. 3. 35. & seq. Jun.

Rad. 57. שור est, æquare, adæquare: æquale esse: item, prodesse; & ponere: proponere. Pag. Est, æuari, æquum, seu æquabile esse. Et quia quæ sunt æqualia, profunt, expediunt: congruunt & conveniunt: hinc Hebræi pro his utuntur figuratè. Ponere verò est ex Syro sermone in Piel. Merc. Adæquari, æquale esse: utile esse: convenire, expedire. Constr. cum præp. Beth & Lamed: Bu. Lex. æquus, æqualis, vel æqualis, aut congruus fuit: posuit: compositus est æquali modo, &c. Av. Exæquari: assimilari, vel assimilari. 70. ὁμοῖον γίνεσθαι. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc שור quatuor signif. 1. est, æuari, adæquari: Prout occ. in fut. kal, (à 3. f. m. שור) æquabitur, æqualis erit, adæquabitur, &c.) 1. f. cum ꝑ cop. præf. & in 2. f. m. & 3. pl. m. simpl. ut seq. ושר & æqualis ero, Isa. 40. 25. ושר adæqueris, Prov. 26. 4. ושר æquabuntur, Prov. 3. 15. 8. 11. Item in hac 1. signif. venit conjug. piel pro æquare, adæquare: Pag. Bu. complanare: 70. ἐμαλίζειν, ut tùm complanatur facies, i. e. superficies alicujus rei: Coc. ut scil. undequaque æqualis sit, nec hinc tumulus, illinc fossa, &c. Merc. Posuit ordine æquali, æquiparavit. Av. prout occ. in præt. piel 3. f. m. loco seq. שור æquavit, Isa. 28. 2. c. Ut & in hiphil, ושר fecit esse æquale, adæquavit: Av. comparare, assimilare. Coc. Prout occ. in fut. hiph. (à 3. f. m. שור) adæquabit, comparabit, &c.) 1. f. simpl. & (à 3. pl. m. שור, adæquabunt, &c.) in 2. pl. m. cum ꝑ cop. præf. sic: ושר æquabo, Lam. 2. 13. ושר & æquabitis, Isa. 46. 5. Item venit etiam hæc 1. adæquandi signif. in conjug. hithpaël, quæ juxta normam esset ושר æquatus fuit: Bu. Ma. assimilavit se: Av. &c. Sed occ. in præt. niph. 3. f. m. sic: Prov. 27. 15. (Cum) stillatione jugi in die pluviz, & mulier contentionum, i. e. contentiosa, ושר æquatur: est enim part. foem. quamvis sit longum: inquit R. D. Unde non ad stillationem, quæ Hebraicè generis est masculei, sed ad mulierem refertur. Et, secundum normam, vau debuerat esse cum dagefeh. Vel, est præt. masc. inquit R. D. & sic refertur ad stillationem, aut stillicidium, vel guttam. Pag. Vel in nominativo, stillicidium assiduum, &c. Miror cur ושר Milhel, seu penacutum scripserit, contra omnem analogiam. Et cum in exemplaribus nostris accentu destituatur, uti solet in tribus libris נחמ, quæ versum claudunt, nisi sint Milhel, facile intelligi potest esse Milrah. Merc. Sed A. E. exponit, Gutta expellenti (scil. à domo) in die pluviz, mulier contentionum æquatur. Pag. Stillicidium perpetuum in die imbris,

imbris, & mulier litigiosa נִשְׁתַּחֲרֵץ exæquat. Est forma Chaldaica habens vim נִשְׁתַּחֲרֵץ Niphal. Coc. Vel est forma ex hithpael & niphal composita: quod Chaldaeis, Talmudicis, & Rabbiniis familiare: Bu. Lex. & Ma. Et mulier contentionum æquiparatur stillicidio assiduo: est enim comp. partim ex niph. (quod nun ab initio notat, à præter. niph. נִשְׁתַּחֲרֵץ;) & partim ex hithpael; (quod scil. rhaupost schin denotat;) Av. Stilla continua — &c. & mulier contentiosa æquæ sunt inter se. Confer. supra 19. 13. stilla continua, jurgia mulieris; i. e. virum familiamque exedit rixosa mulier, ut stillicidium lapidem. Jun. Atque hinc hac 1. signif. pro æquum esse quidam locant No. נִשְׁתַּחֲרֵץ m. æquitas, vel, verbum æquum; Pag. prout, juxta eos, occ. cum נִשְׁתַּחֲרֵץ præf. sic: Job. 15. 31. Non credet נִשְׁתַּחֲרֵץ æquitati, &c. Bu. Conc. verbo æquo, æquali, ac recto, &c. Pag. Sed de hoc vide plenius ad No. נִשְׁתַּחֲרֵץ vanitas, &c. infra in 4. signif. hujus rad. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, utile esse, prodesse, conveniens esse, expedire, Bu. Conc. (&c. vide ad initium rad.) Prout occ. in præter. kal. 3. f. m. Job. 33. 27. Et non נִשְׁתַּחֲרֵץ לי, profuit mihi. Pag. Quidam סומתים, æquale fuisse: seu; commodum non mihi perinde fuisse: i. e. profuisset, vel, convenisset: Merc. vel, Et non æquale fuit mihi, i. e. non recepi pro meis peccatis æqualia. Hieron. Et ut eram dignus, non recepi. Sed R. D. priori modo exp. Et non profuit mihi illud quod feci: quia nullum ex malis operibus emolumentum consecutus sum, modò enim agnosco, quòd illa quæ feci vana sunt. Et sic R. Moshe, et non profuit mihi peccatum meum, quia per illud non evasi. Sed Targum, Et non fuit æquum mihi: Pag. 70. Et non digna repetiit à me pro iis quæ peccavi. Merc. Cev. Et non profuerat mihi. Bu. Lex. (Peccavi, & rectum depravi,) hoc non fuit æquum, i. e. congruum, mihi. Av. Non exæquatum, seu compensatum. est mihi: i. e. non tantundem recepi: Coc. (Contemplatur homines, dicens: h. e. hominum contemplatione adductus, exemplum in se editum prædicat: peccaveram & rectum perverteram,) quod non profuerat mihi: i. e. summè nocuerat: מִשְׁתַּחֲרֵץ. Jun. Item in hac 2. expediendi signif. occ. etiam part. ben. kal. f. m. locis seq. נִשְׁתַּחֲרֵץ utile est, Esth. 2. 8. 5. 13. 7. 4. Item iii. signif. 3. hujus rad. נִשְׁתַּחֲרֵץ, est ponere componere, disponere: &c. Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. In hac autem 3. signif. venit conjug. piel, נִשְׁתַּחֲרֵץ æquavit posuit, composuit, disposuit, proposuit: ex signif. scil. Chald. Bu. Lex. Prout occ. in præter. piel f. m. locis seq. נִשְׁתַּחֲרֵץ proposui, Psalm. 16. 8. 89. 20. 119. 30. 131. 2. Isa. 38. 13. & in part. piel f. m. est: נִשְׁתַּחֲרֵץ disponens, 2 Sam. 22. 34. Psalm. 18. 24. Item in fut. piel occ. נִשְׁתַּחֲרֵץ 2. & 3. f. m. simpl. sic: נִשְׁתַּחֲרֵץ pones, Psalm. 21. 6. נִשְׁתַּחֲרֵץ reponit: vide & sig. seq. Hof. 10. 1. Denique iv. signif. 4. hujus rad. est in No. (cum aleph pro he 3. rad. viz.) נִשְׁתַּחֲרֵץ m. vel absque aleph, נִשְׁתַּחֲרֵץ vanitas. vanum: falsitas: in vanum: Bu. Conc. mendacium: gratis: vanum, nihil: Pag. falsum, & adverbialiter, frustra, in vanum: &c. ut Bu. Conc. Bu. Lex. Est cum aleph loco 3. rad. he, inquit R. D. Sed R. Jonah scripsit, quod est ad similitudinem נִשְׁתַּחֲרֵץ præceptum, à נִשְׁתַּחֲרֵץ: & נִשְׁתַּחֲרֵץ קוֹ lineam, à נִשְׁתַּחֲרֵץ קוֹ: & quod aleph redundat, sicut in נִשְׁתַּחֲרֵץ וְנִשְׁתַּחֲרֵץ ipsa, ipse, &c. Pag. Kimchi mo-

net esse formæ נִשְׁתַּחֲרֵץ, & dicendum נִשְׁתַּחֲרֵץ: sed ultima vocalis correpta est in scheva, ut in נִשְׁתַּחֲרֵץ peccatum pro נִשְׁתַּחֲרֵץ. Bu. Lex. Nam pro şagol scribitur scheva mutum, nè accentus transferatur ad posteriorem syllabam, propter aleph quiescens. Exp. autem vanitas, vanè: desolatio, &c. Av. qui hoc no. refert ad rad. נִשְׁתַּחֲרֵץ desolatus est ad vanitatem, &c. Sed Bu. Lex. facit illud nomen per se radicale. Signif. autem, ut dictum, נִשְׁתַּחֲרֵץ mendacium: vel נִשְׁתַּחֲרֵץ gratis; sicut & נִשְׁתַּחֲרֵץ interdum est נִשְׁתַּחֲרֵץ: ut suoapte loco dicturi sumus. Pag. נִשְׁתַּחֲרֵץ & נִשְׁתַּחֲרֵץ est vanum, temerarium. Videtur commodè deduci à נִשְׁתַּחֲרֵץ. Ubi momentum deest, quod faciat in alteram partem vergere, æquilibrium est. Ubi momentum deest in amando, eligendo, agendo, temeritas est. Igitur notat & inutile, quod frustra est. Coc. Occurrit autem hoc No. in hac forma cum aleph in fine simpl. locis seq. נִשְׁתַּחֲרֵץ frustra. Exo. 23. 1. Deut. 5. 20. Job. 7. 3. 11. 11. 15. 31. 31. 5. 35. 13. Psalm. 12. 3. 26. 4. 31. 7. 41. 7. 89. 48. 119. 37. 127. 1. 2. 144. 8. 11. Prov. 30. 8. Isa. 1. 13. 30. 28. 59. 4. Lam. 2. 14. Eze. 12. 24. 13. 7. 8. 9. 23. 21. 28. 34. 22. 28. Hof. 10. 4. 12. 12. Jon. 2. 9. Mal. 3. 14. Cui etiam formæ נִשְׁתַּחֲרֵץ cop. & נִשְׁתַּחֲרֵץ dem. sunt præf. sic: נִשְׁתַּחֲרֵץ & vanitas, Psalm. 50. 13. 108. 13. נִשְׁתַּחֲרֵץ vanitatis, Isa. 5. 18. Zach. 10. 2. Sed cum נִשְׁתַּחֲרֵץ pro נִשְׁתַּחֲרֵץ dem. præf. venit sine aleph in fine, sic: Job. 15. 31. נִשְׁתַּחֲרֵץ נִשְׁתַּחֲרֵץ נִשְׁתַּחֲרֵץ Non credet verbo æquo (& recto.) qui errat, sed mendacium erit loco ejus. Ita enim exp. R. D. q. d. Qui errat, non credet verbo æquo; seu æquali, ac recto: sed ponet נִשְׁתַּחֲרֵץ quod est mendacium loco illius, & hoc pacto credet. Et quamquam in nonnullis codicibus in margine adscribitur aleph, i. e. נִשְׁתַּחֲרֵץ, significatio tamen est נִשְׁתַּחֲרֵץ: Pag. vel. נִשְׁתַּחֲרֵץ. Ego malim pro mendacio, ut ad Marg. notatur. exponere: ut נִשְׁתַּחֲרֵץ & נִשְׁתַּחֲרֵץ idem sint. Non credet, etsi mendacio ac re vana deceptus fuerit, & elusus: nondum tamen se elusum esse credere poterit: ita mendacio erat immerfus, & re vanà. Temerè quidam hoc no. ad נִשְׁתַּחֲרֵץ revocant, præcipitantiæ vel temeritatem exponentes. Est propriè vanitas, tam verborum, quam rerum. Sæpe adverbialiter cum verbo sumitur, pro frustra, temere, &c. Merc. Ne credat vanitati: nam vanitas erit compensatio ejus: prius scribitur defectivè absque aleph. Bu. Lex. vanitate deceptus: i. e. in vanitate errans, non confidet, quia vanitas erat permutatio ejus: i. e. deditus vanitati, non credit se moriturum. Av. Ne credat nihilo, seu vano. qui errat: quia nihilum seu vanum, erit permutatio seu compensatio ejus: h. e. fiducia in eo, quod temerè habetur pro præsidio, pensatur frustratione & miserià, quam nemo prudenter eligat. Coc. Item occ. etiam cum נִשְׁתַּחֲרֵץ pro נִשְׁתַּחֲרֵץ præf. locis sequentibus, נִשְׁתַּחֲרֵץ in vanum, Exod. 20. 7. Deut. 5. 11. item, Psalm. 24. 4. 139. 20. Jer. 2. 30. 4. 30. 6. 29. 18. 15. 46. 11. Item huc etiam ad hanc 4. vanitatis, falsitatis, aut mendacii signif. quidam referunt illud in fut. piel 2. f. m. Hof. 10. 1. נִשְׁתַּחֲרֵץ mentietur; juxta R. D. in Bu. conc. Vitis vacua Israel, נִשְׁתַּחֲרֵץ פְּרִי נִשְׁתַּחֲרֵץ fructum ponet illi; Pag. vel, sibi? cum interrog. q. d. quomodo ergo fructum feret? sed potest & exponi, fructum adequabit sibi; Merc. Hieron. fructus adequabitur ei. Sed, juxta R. D. quidam exp. fructus mentietur

tietur illi; (viz ex hoc no, שור mendacium, &c. Merc.) & A. E. exp. fructus æquabit illam, i.e. vitem, quia, scil. vitis & fructus æquantur. Pag. Fructum (aliquis) æquiparabit; i. e. æstimabit ei. Av. fructum ponit ipsi. Coc. fructum reponit sibi; i. e. nemini est fructuosa; si quid enim profert, eo toto in libidinem suam abutitur; ut sequentia verba exponunt. Jun. De hac autem rad. loci quidam supra cit. breviter sunt explicandi. Isa. 4. 25. אל-מלך ad quem assimilabitis me & exequabor? scil. ut non sum major & melior? Esth. 3. 8. ולמלך אי-שור להיחם & regi non est, (quod tanti (sit) ut sinat illos, scil. esse; Coc. (Jura autem regis non exequuntur,) ideoque regi non est utile finire eos. Jun. Esth. 7. 4. כי אין הצר שור כי אין הצר שור nam non est angustia tanti, quanti damnum regis: h. e. tanti non esset faciendi nostra angustia, quanti damnum regis, quàm carere regem precio nostri; Coc. Quum nihil hostis iste proponat sibi ad (avertendum) damnum regis; hebr. cum damno regis; Jun. Psal. 16. 8. שויתי יהוה לפני פסיו Dominum coram me. Psal. 89. 20. שויתי עזי על-גבור posui auxilium super forti; h. e. auxilio meo adsum ei, qui fortis est, & potens, & victor. Omnis potentia est à Dei auxilio. Homo nihil facit, aut potest, solus. Est auxilium ad subsistendum; hinc ad vincendum. Psal. 119. 30. משפטך שויתי judicia tua posui, i. e. restitui. Coc. (Viam veritatis eligo,) judiciorum tuorum propone mihi. Jun. Psal. 131. 2. לא שויתי ודממתי בפשי אם si non sedavi & composui animam meam. Posui, scil. ne vagaretur. Isa. 38. 13. שויתי עזי ביוקר posui (i. e. composui animum) usque ad mane; tanquàm leo, sic frangit omnia ossa mea. An, ut Virgilius dicit, Ventis posuere? Coc. Posui; scil. tempus meam, usque manè; Pag. Sic Chaldaus pro וישן habet וישן, & posuit. Sunt qui ubique retineant adæquandi significatum, q. d. ex quo ponere, & planè comparare, seu adaptare; Merc. Proponebam, dum mane erat, (i. e. ipso die, quemadmodum in interpretantur sequentia) tanquàm leonem ita fracturum esse (Deum) omnia ossa mea. Jun. Psal. 24. 4. לא נשאו לשוא נפשו non tollit ad temerarium animam suam: h. e. ut diligit, quod diligi non meretur, aut fiduciam ponat in non Deo. Judæi legunt נפשי animam meam, temerè jurantes per vitam meam. Coc. Qui observant vanitates mendaces: Hebr. mendacii: i. e. idola vanissima per se, vanitatem docentia, & mendacia suis cultoribus. Jun. Isa. 5. 18. Væ, qui trahitis pravitatem השוא בנפשו funibus temeritatis: h. e. qui peccatum peccato, falsita-

tem falsitati jungitis, ratiociniis temerè excoGITATIS. Coc. Væ trahentibus iniquitatem funibus vanitatis: i. e. nihil agitantis, nisi malum omni studio suo: allegoria: Jun. Isa. 30. 28. Adagitantem gentes בנפשו cribro temerario: h. e. ut jactentur, quasi nullo consilio. Coc. Agitando gentes (ex quibus scil. conflatus erat Assyriorum exercitus) agitatione vanitatis: i. e. tantà ut in vanitatem abeant. Jun. Psal. 89. 48. Propter quid שור בנפשו frustra creasses omnes filios hominis: h. e. propagasses ex uno peccatoris sanguine tot homines, ut omnes pereant, & non glorificeris in eis? Job. 7. 3. Hæreditatis sorte accepi ירמי שור menfes vanitatis, h. e. in quibus frustra vixirim, nullà spe potius, ut causa nulla sit, quare potius sit vixisse, quàm mortuum esse. Coc.

Rad. שור est, inclinare, declinare: Pag. vel, inclinari &c. & convenit cum radicibus, שח, וישח, ויח, שחח, item שחרו; à quo quidam malunt שחח, pro fossa profundiore, seu sepulchro deducere, quod in in eo corpora perdantur: sicut & Græci σιασφοδον perditionem, seu corruptionem verterunt, ut Lucas ex Psal. 16. citat, Act. 2. Sunt ergo qui putent hanc radicem in verbo non reperiri, ut hic habes. Hinc deflexa nomina foveam, seu fossam significant, locum scil. terræ inclinatam; & demissum, in quem incidentes perduntur; Merc. שוח, in prat. kal, שח, incurvatus est deorsum; inclinavit se: convenit cum שחח & שחה curvus fuit: hinc resolutio ש in שח est שחל-לō flecto, inclino: Av. propendere, inclinari, Bu. Lex. Prout occ. hoc verbum, juxta quosdam in 3. f. f. prat. kal, sic: Prov. 2. 18. Quia שחה inclinata est, aut, inclinavit se ad mortem domus ejus. Sed potest etiam, ut R. D. inquit, esse à rad. שחה: sed in multis libris est cum kamets: at, si esset à שחה, esset cum pathach: (quia cheth non solet dare locum compensationi: Merc.) unde R. Jos. deducit à שחה: instar שחה fecit, quanquàm est longum. Ab. Ezra verò exp. mulier ipsa inclinata est ad mortem, quæ est domus ejus: (ob ביות masculinum: Merc.) est autem verbum intransit. non autem transit, ut quidam putarunt. R. Levi tamen exp. השפילה humiliavit, aut, humiliare fecit, ad mortem, domum suam: (vel, depressa est, &c. domus ejus: i. e. inclinat, vergit; Merc.) Targ. quia in statione mortis, i. e. in loco ubi stat mors: domus ejus: Pag. Quædam autem ex nostris exempli. Chal. habent, in profunditate mortis, i. e. in profundissima morte, domus ejus. Merc. כי שחה אל מות ביותה nam propendet ad mortem domus ejus. R. Joseph à שחה deducit, pro deprimitur, incurvat se, inclinat ad mortem domus ejus, sensu eodem, nihil obstante quod sit penacutum. Atque sic manet convenientia generis inter verbum, & nomen ביות, quod semper masculinum est: si verò sit à שח, tunc est foemininum, & genere discrepat à masculino ביות Bu. Lex. Quoniam incurvata est ad mortem, i. e. vicina est morti domus ejus: Av. Nam propendet -- &c. ut Bu. Lex. i. e. lethalis est & perniciofa: periphrasis. Jun. Sic etiam huc quidam referunt illud, Psal. 44. vers. penult. Quia שחה incurvata est, ad pulverem, anima mea. Av. Alii verò referunt hoc ad שחה, vel שחה: ibi vide. Atque inde ex hac rad. שוח, sunt nomina seq. 1. no. שחה

f. fovea, fossa : Pag. Bu. vel desolatio ; Merc. fovea inclinata : item per Metalepsin, pro desolatione in fovea : Av. Prout occ. hoc No. simpl. & cum 1 cop. præf. שׁוּחָה fovea, Prov. 22. 14. 23. 27. Jer. 18. 20. 22. וְשׁוּחָה & fovea, Jer. 2. 6. Et 2. hinc etiam no. f. cum jod pro 2. rad. vau : idem cum præced. Pag. Bu. fovea habens curvitatē : Av. Scribitur enim cum jod, legi potest cum vau, juxta Maforam : ita ut planè sit idem cum No. præced. Pag. Prout occ. in f. f. simpl. loco seq. וְשׁוּחָה idem, Psalm. 57. 7. Sed occ. etiam in forma pl. f. tantum cum jod penult. (nec scilicet legendum cum vau) loco seq. וְשׁוּחָה foveæ, Psalm. 119. 85. Item 3. hinc etiam no. שׁוּחָה f. fovea : sepulchrum : Pag. Bu. est enim fovea, ubi est corruptio : seu corruptibilitas ; atque inde pro sepulchro sumitur. Av. Potest autem hoc No. esse á שׁוּחָה : ut וְשׁוּחָה scientia, á rad. וְשׁוּחָה. Alii verò (ut 70. & Hieron.) est corruptio : quasi esset á שׁוּחָה. Pag. de quo vide etiam in piel שׁוּחָה. Si autem sit ex rad. הָחָה שׁוּחָה, est formæ instar נָחָה, & רָחָה. Bu. Lex. Occ. autem hoc No. f. vel scilicet extra paulam cum pathach, vel in pausa cum kamets penult. simpl. & cum הָ, כָּ, בָּ, זָּ, & מָ præf. prout seq. שׁוּחָה vel שׁוּחָה fovea ; Job. 33. 18, 24, 30. Psalm. 16. 10. 30. 10. 35. 7. 55. 24. 92. 13. וְשׁוּחָה foveam, Psalm. 49. 10. וְשׁוּחָה in foveam, Psal. 7. 16. 9. 16. וְשׁוּחָה in fovea, Job. 9. 31. וְשׁוּחָה idem, Job. 33. 28. וְשׁוּחָה idem, Job. 17. 15. 33. 22. Is. 51. 14. Ezech. 28. 3. וְשׁוּחָה á fovea, Psalm. 103. 4. Jon. 2. 7. Item huc etiam ad hoc No. quidam referunt illud cum בָּ præf. & אָ aff. Ezech. 19. 4. וְשׁוּחָה in fovea eorum captus est ; Pag. vel, laqueo, seu reti eorum : qui, scilicet, ei exitio sit : quasi deducatur á וְשׁוּחָה, quod & notat Kimchi in ea radice. Vide ibi. Foveæ enim fiunt ad capiendum feras, easque conjiciendum in retia, aut alio modo comprehendendum. Hanc etiam expositionem sequitur Targum, ut ille idem notat in Comment. Cev. Item 4. quidam, huc etiam ad hanc rad. וְשׁוּחָה referunt no. cum thau heemant. post jod in fine, viz. וְשׁוּחָה, vel וְשׁוּחָה f. idem cum præced. fovea, & Pag. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. cum מָ præf. & אָ aff. sic : Psalm. 107. 20. Et eripiet, pro eripuit, מְשׁוּחָה de foveis ipsorum ; Bu. Conc. á foveis eorum : Pag. Sed infra rursùm ponetur sub rad. וְשׁוּחָה, & exponetur, retibus : nam eò potius pertinet, cum in sing. sit וְשׁוּחָה : vide igitur in rad. וְשׁוּחָה. Et sic etiam quidam referunt no. præced. שׁוּחָה fovea, cum dicitur de sepulchro, in quo scilicet. corrumpatur quid & putrefiat, ad eandem rad. וְשׁוּחָה, ubi etiam vide : Merc. Cev. [וְשׁוּחָה est, loqui, ore, & corde ; i. e. meditari : aut orare : Pag. &c. vide infra rad. וְשׁוּחָה : omnia namque quæ hic ad וְשׁוּחָה Pag. Bu. &c. referunt, in Bu. Conc. sub Rad. וְשׁוּחָה describuntur.]

Rad. 59. וְשׁוּחָה est, inquit R. D. h. e. explorare, investigare : & secundum A. E. circuire, & בָּרוּךְ diripere, prædari, spoliare, Pag. Dic בָּרוּךְ : (sed Kimchi dicit, ex significatu בָּרוּךְ prædæ, vel בָּרוּךְ contemptus, ut supra וְשׁוּחָה, vicina radix. Nam quod quidam conferunt cum וְשׁוּחָה, quasi sit circumeundo sese demittere, id remotius est. Remigandi signif. de qua infra, est vicina : quia qui remigat, aquas circumeundo sulcat : & vestigat ; Merc. Itare, peragra-

re, discurrere, percurrere, cursitare : Bu. Lex. circui- vit : & cum accus. circumagavit, diffusus est, discursavit : investigavit, discursando. Cogn. cum וְשׁוּחָה circumagavit, & cum וְשׁוּחָה extendit, & וְשׁוּחָה expandit ; item cum וְשׁוּחָה extendit se ad volandum : nam significat, circuire, perinde ut remiges in navi laborantes in remigando. Hinc וְשׁוּחָה corium, וְשׁוּחָה coriarius ; scutica, flagellum ex corio. Av. &c. videatur ut verbum in 2. signif. nam in Bu. Conc. hæc rad. וְשׁוּחָה quatuor signif. 1. est, in no. inde ducto, viz. וְשׁוּחָה m. scutica, flagellum. Pag. Bu. 70. וְשׁוּחָה : Coc. dict. á circumagando ; Bu. Lex. rudens, rudicula, quæ navis circumagitur, & quæ etiam nauta flagellabat remiges, unde plerumque exponitur pro flagello ex rudentibus contexto. Av. vel, virga quælibet, quæ quis percutitur, castigatur, & circumpungitur. Sed sumitur & figuratè pro afflictione per orbem transeunte : (ut Is. 28. וְשׁוּחָה exp. circuitus inundans ; juxta R. Jona : sed R. D. & alii exp. flagellum inundans : Pag.) & וְשׁוּחָה, Job. 5. flagellum linguæ, est detractio & convitia : sicut & alibi appellantur percussiones linguæ. Merc. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. & cum בָּ præf. sic : וְשׁוּחָה flagellum, Job. 9. 23. Prov. 26. 3. Is. 10. 26. 28. 15. 18. Nah. 3. 2. וְשׁוּחָה in flagello, Job. 5. 21. Sed occ. etiam hoc No. in forma pl. m. cum בָּ pro בָּ dem, præf. sic : וְשׁוּחָה scuticis, 1 Reg. 12. 11, 14. 2 Chron. 10. 11, 14. Item in hac 1. signif. est etiam No. וְשׁוּחָה m. idem cum præced. scutica, flagellum : Pag. Bu. Quidam, palum, vel spinam dicunt : Merc. Prout occ. cum וְשׁוּחָה præf. loco seq. וְשׁוּחָה & in flagellum, Jos. 23. 13. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. וְשׁוּחָה, in præf. kal, וְשׁוּחָה, est circuire, &c. Bu. Conc. ut Bu. Lex. ad initium rad. obire, passum ire. 70. διαπορεύσθαι, διαπερῆσαι, περιεγύρειν, περιεγύρειν. Coc. Prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. pl. loco seq. וְשׁוּחָה circuibant, Num. 11. 8. Item occ. etiam infin. kal, cum מָ præf. sic : וְשׁוּחָה á peragrande, Job. 1. 7. 2. 2. Et in imper. kal, f. m. occ. loco seq. וְשׁוּחָה discurre, 2 Sam. 24. 2. Ut & in fut. kal, (á 3. f. m. וְשׁוּחָה discurret, &c.) occ. in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. & kibbutz profchurek in penult. loco seq. וְשׁוּחָה & discurrerunt, 2 Sam. 24. 8. In piel geminato, seu in forma poel, וְשׁוּחָה idem cum kal, Pag. Bu. circuivit frequenter, pervagatus est, lustravit : Av. obeundo lustrare ; Pag. Coc. Prout occ. in part. piel, seu quadrati poel, (á f. m. וְשׁוּחָה & f. f. וְשׁוּחָה discurrens, discursans, &c.) in forma pl. m. & f. simpl. sic : וְשׁוּחָה peragrantes, Zac. 4. 10. וְשׁוּחָה discurrunt, 2 Chron. 16. 9. Item, juxta quosdam, occurrit etiam infin. piel, seu poel, cum וְשׁוּחָה præf. sic : Jos. 23. 13. וְשׁוּחָה & ad penetrandum latera vestra. Alii verò pro nomine hoc funant : Coc. &c. Vide illud ut no. in 1. signif. Et in flagellum lateribus vestris. Mos enim erat antiquus cadendi latera : Eccl. 30. 12. Jer. 42. 6. Jun. Item occ. etiam imper. poel, (á f. m. וְשׁוּחָה discurre &c.) in pl. m. loco seq. וְשׁוּחָה percurrere, Jer. 51. 1. Item in fut. piel, seu poel, (á 2. f. m. וְשׁוּחָה discursabit, &c.) occ. in 2. pl. m. sic : וְשׁוּחָה percurrent, Dan. 12. 4. Am. 8. 12. In hitp. ex forma poel, juxta normam verborum cum 1. rad. וְשׁוּחָה &c. esset וְשׁוּחָה, sed venit in forma inusit. cum thau nota hitp. non

transposito sic: **שׁוּשׁוּ**: (curitare: Bu. Ma. fecit se circuire: Av.) ne viz. committatur **שׁוּשׁוּ** trium T concurrentium: ex Bu. Lex. nam schin non transp. antethau iuxta regulam, nè tres literæ ejusdem organi concurrant, quæ difficiliter & cacophoniam proferrentur. Av. Prout occ. in hac forma cum schin scil. & thau non transp. in imper. hithp. pl. f. cum 1. cop. præf. sic: Jer. 49. 3. **וְהָיָה שׁוּשׁוּ** & circuite per macerias. Pag. Miratur Elias, nec immerito, vocem hanc inter decem & novem illas (etsi paulo plures invenio, Hof. 2. in magnis Bibliis Venetianis) connumerari, quæ cum per fin scribantur, per samech leguntur: atque ita fe in quibusdam emendatis invenisse ait, per fin lazum ex sequenti radice: quasi, & declinate, paulo remotiore sensu. Ac mirum est nulum interpretem hujus rei meminisse: Merc. q. d. ite hac & illuc, inquit R. D. Pag. Et curitate per septa: Bu. Lex. discurrete, vagamini **בְּרִירוֹת** inter macerias: Coc. facite vos circumire in maceriis. Av. Atque hinc ex rad. in hac 2. discurrendi, &c. signif. est, juxta quosdam, No. **שׁוּ** m. circuitus: Pag. vel, impetus: Bu. Conc. R. Sal. percussio aut plaga, quæ vadit per terram: sed A. E. exp. flagellum. Atque adeo est impetus tanquam torrentis exundantis: i. e. fames; vel, ita ut de fame intelligendum sit, &c. Pag. Cev. Prout occ. hoc No. in hac signif. juxta R. D. in Bu. Conc. loco seq. **שׁוּ** impetus, Isa. 28. 15, 18. Nah. 2. 2. Sicut etiam quidam ponunt & in hac 2. percurrendi signif. No. cum jod pro vau 2. rad. (formæ **בְּרִירוֹת**, vel **בְּרִירוֹת**, &c. Merc.) significans etiam impetum: prout occ. juxta R. D. in Bu. Conc. loco seq. **שׁוּ** impetus, Isa. 33. 21. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. **שׁוּ** est, remiges, remi: Bu. Conc. idque in 1. No. **שׁוּ** m. remex, qui remos agit: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. (quod tamen quidam volunt esse part. kal, & exp. quasi remiges circummagitantes, &c. Av.) simpl. & cum 1. dem. præf. sic: **שׁוּשׁוּ** remiges, Ezech. 27. 3. **שׁוּשׁוּ** idem, Ezech. 27. 25. Item 2. hinc etiam No. substant. (cum jod, ut dictum, pro vau 2. rad.) significans remum: Pag. Bu. &c. quo scil. navis circumagitur & circumducitur: Av. Prout occ. loco seq. **שׁוּ** remus, Isa. 33. 21. Sed 3. hinc etiam No. cum 1. heemant. idem cum præced. remus: Pag. Bu. &c. vel. rudens, rudicula, remigium. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. loco seq. **שׁוּשׁוּ** remus, Ezech. 27. 29. Item 4. hinc etiam No. in forma pl. m. parum usitata, viz. cum 1. heemant. ante dagefch, sic: **שׁוּשׁוּ** constr. **שׁוּשׁוּ** remi: Pag. Bu. &c. Prout occ. forma pl. m. constr. cum 1. ob pausam pro 1. aff. Ezech. 27. 6. (ex) pinis Basan fecerunt **שׁוּשׁוּ** remos tuos: Pag. Bu. &c. (Quidam vero suum hoc No. quasi esset pl. m. à f. No. præced. **שׁוּשׁוּ**.) & sic in dagefch est absorptum hannach, (seu longa vocalis kamets sub mem) & mem est cum chirek: sed juxta normam esset cum scheva: sicut **שׁוּשׁוּ** habitaculum, facit **שׁוּשׁוּ**, & **שׁוּשׁוּ** locus, festio, facit **שׁוּשׁוּ**. Paq. 70. vertunt hoc No. pl. m. **שׁוּשׁוּ**: sicut præced. No. pl. **שׁוּשׁוּ** sunt **שׁוּשׁוּ**. Denique iv. signif. 4. hujus rad. **שׁוּשׁוּ** est in No. quod, juxta quosdam, ab ea ducitur, viz. **שׁוּשׁוּ**, in pl. m. **שׁוּשׁוּ**: in quo dagefch est loch Hannach: i. e. vau literæ quiescentis: ut dictum est in **שׁוּשׁוּ** pro **שׁוּשׁוּ**

(Plerique verò propter hoc dagefch locant hoc no. sub rad. **שׁוּשׁוּ**; ubi etiam id vide.) Est autem optima inter species cedri: Pag. Theodotio vertit spinam. Hieron. arborem in eremo nascentem esse tradit, spinæ albæ similem, cujus lignum imputribile & omnium lignorum lævissimum est, robore, soliditate, nitore, & pulchritudine cætera facile superans. Setim ille appellavit: unde & arca foederis, & tabernaculum, & omnia ejus vasa sunt facta magna ex parte, quæ lignea scilicet, fuero. Alii piceam vertunt. Hic Elias carpit autorem **שׁוּשׁוּ**, **שׁוּשׁוּ**, qui **שׁוּשׁוּ** tradidit esse myrtum ex lignis Sittim, quæ scil. non sit electa: quasi dicerent doctores **שׁוּשׁוּ**; Sed tunc in Isaia **שׁוּשׁוּ**. At scribitur **שׁוּשׁוּ**. Ego illos puto intellexisse myrtum simplicem & vulgarem, quasi stolidam dicas, non electam. Merc. R. Sal. ad Ex. 25. 5. quærit unde Israelitis in deserto erant ligna sittim? respondet R. Tanchuma, Jaakob pater noster, cognoscens per spiritum sanctum, quod filii Israel essent ædificaturi tabernaculum in deserto, attulit Cedros in Ægyptum, ac plantavit: jussitque filiis suis, ut ferrent eas secum, quando egrederentur ex Ægypto. Et A. E. Sunt, ex antiquis nostris, qui dixerunt, quod Jaakob pater noster plantavit illas, & Israel eduxit illas ex Ægypto, jussu Moseh: & probatio est Exod. 35. 23. ubi dicitur, Et omnis vir cum quo inventus est hyacinthus, & purpura, &c. & vers. 24. & omnis cum quo inventa sunt ligna sittim, &c. Nescimus autem an ista sit Kabbala, i. e. receptio, apud patres nostros, quod illa ex Ægypto eduxerint, an opinio. Dicimus, quod monti Sinai conjuncta erat sylva lignorum, seu arborum Sittin: & quum pervenissent illuc, & dictum fuisset eis, quod illic diu demorarentur, &c. fecit unusquisque tabernaculum suum, & principes fecerunt veluti atria, unusquisque secundum dignitatem suam: & quia multus erat populus, totam ferme sylvam succiderunt, ut facerent tabernacula. Tunc Moseh de tabernaculo non fecerat verbum, sed de illo loquutus est post expiationem. Et hæc est ratio quare dixerit. Et omnis cum quo inventa sunt ligna Sittim. Pag. Occ. autem hoc No. in f. & pl. m. simpl. ut seq. **שׁוּשׁוּ** cedrus, Isa. 41. 19. **שׁוּשׁוּ** cedri, cedri sittim, Exod. 25. 5, 10, 13, 23, 28. 25. 15, 26, 32, 37, 30. 1. 5. 35. 7, 24. 36. 26, 31, 36. 37. 1. 4, 10, 15, 25, 28. 38. 1. 6. [**שׁוּשׁוּ** declinare, &c. quam rad. plerique hic ponunt: Vide infra in rad. **שׁוּשׁוּ**; ubi in Bu. Conc. ponuntur quæ hic ab aliis locantur.]

Rad. 69. **שׁוּשׁוּ** est, sepire, obsepire: Pag. Bu. &c. Proprie vepribus. Potest conferri cum **שׁוּשׁוּ**: & sunt qui conferunt & cum **שׁוּשׁוּ** tegere. Nunc per fin, nunc per samech, hanc radicem, & quæ ex ea deflestantur, scripta invenies. Merc. **שׁוּשׁוּ**, in præf. kal, **שׁוּשׁוּ** circumsepfit, implicando vepres, obduxit spinas: obduxit sepe, ut ex spinis, vel ramis perplexis: intersepfit, confepfit, vel, circumsepfit vepribus perplexis, &c. Cogn. cum **שׁוּשׁוּ** & **שׁוּשׁוּ**, i. e. operuit: & cum **שׁוּשׁוּ** implicuit. Hinc **שׁוּשׁוּ** concludo; nam septum fit implicatione & interclufione veprium: Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est sepire: vepres, spinæ, &c. prout occ. verbaliter in præf. kal, 2. f. m. & in part. ben. kal, f. m. simpl. sic: **שׁוּשׁוּ** obsepivisti, Job. 1. 10. **שׁוּשׁוּ** obsepio, Hof. 2. 6. Atque inde ex

hac rad. שור, in præt. kal, פש, sunt nomina seq. 1. no. in forma pl. m. שפיים vepres, spinæ: à sepimentis. Dagesch autem est euphonicum, loco vocalis longæ: pro שפיים: vel, radix ponenda est שפך: Bu. Lex. spinæ, sentes, fudes præcuti: sed de hoc vide rad. שפך textit, contextit spinis, &c. Av. Occ. autem hoc no. pl. m. cum פ præf. sic: Num. 33. 25. Et erunt, qui remanserint, (vel potius, quos residuos feceritis, Cev.) ex illis, שפיים in cultros, ut quidam exp. in oculis vestris: Pag. Videntur esse pali præcuti, quibus sepes etiam aliquando construuntur: Cev. Hieron. quali clavi. Alii, fudes: alii, spinæ, aut spinarum rami: 70. aculei: Targum: In turmas capientes arma contra vos. A.E. In spinas acutas. R. Sal. In clavos perforantes oculos vestros. Pag. Sudes in oculis vestris. Coc. Item occ. etiam 2. No. שפך f. idem, spina, &c. Pag. Bu. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. Job. 40. 26. Num succides בשפך cultris, (alii, palis præcutis: Merc.) pellem ejus? Et sic R. Levi, Cultris, quibus inciduntur pelles magnorum piscium. Sed A. E. exp. spinis acutis: ut No. pl. m. præced. in Num. 33. dagesch autem est loco hannach, i.e. vau, literæ quiescentis: sicut in שפיים pro שפיים: ut dictum suprâ, & suoloco. Pag. Spinis; vel metaph. hamis, harpagonibus: & sic alia spinarum vocabula ad hamos transferuntur: ut est in שפך ויהוה. Bu. Lex. An implebis sudibus pellem ejus: vel, cuspidibus, verubus, acuminatis telis. Cocc. Item 3. hinc etiam No. cum פ heemant & cum samech pro sin penult. viz. שפך pro שפך f. sepes, sepimentum: maceria: Pag. Bu. vel. vepretum, senticetum, dumetum, spinetum; Merc. quanquàm enim scriptum est cum samech, est tamen ex hac rad. Pag. Sepimentum, ex ramis & sentibus, senticetum. Av. Prout occ. hoc No. in forma f. f. absol. cum פ præf. & samech pro sin, sic: Mich. 7. 4. Optimus illorum, est scil. ut sentis: שפך rectus, asperior, scil. seu durior, hoc enim subauditur: quàm sepes, scil. spinarum: Hieron. Et qui rectus est quasi spina de sepe. Pag. Optimus eorum est ut Paliurus, & rectus deterior senticeto: Av. Rectus, (minùs,) quàm vepres. Coc. Præ sepimento. Bu. Conc. Item occ. etiam hoc no. in forma f. f. constr. cum פ præf. sed cum fia & kibbutz pro schurek in penult. sic: Prov. 15. 19. Via pigri כמשפך חרם sicut sepes spinæ: i.e. videtur sibi, vel potius ei, ac si septa esset spinis. Pag. Sicut sepimentum spinæ, h.e. spinosum, Bu. Lex. Est ut senticetum paliuri: Av. Via ignavi, est, ut (per) sepem spinosam: est Ellipsis ב Beth post Caph. Coc. Via pigri, (i.e. qui pigratur officium facere, & rectum colere:) est velut sepimentum spinosum: i.e. ita lenta est, atque difficilis, ac si tota spinosa & salebrofa esset. Via autem rectorum, aggestum est: i.e. facillimum, & commodissimum, velut in strato aggere. Jun. Item occ. etiam ead. forma f. f. constr. cum פ aff. sed cum schurek ante caph dageschatum, sic: Isa. 5. 5. שפך משיכתו auferre, seu removere faciam (est enim Makor seu infin. vice futuri) sepem-ejus-spinæam. Pag. Sepem ejus: Bu. Lex. Ubi schurek est loco kibbutz, ob dagesch seq. vel est duplex lectio: aut scil. משיכתו senticetum ejus, ab hac rad. שור: vel, משיכתו operimentum ejus, tanquàm à rad. שפך. Av.

Auferendo (auferam) sepem ejus: 70. φαραγγόν. Coc. Amovendo sepem ejus, ut sit depautioni, -- &c. exponam eam desolationi, &c. ut seq. in versu seq. Jun. משיכה autem est sepes, quam faciunt vineæ è spinis, extra maceriam lapideam, ob majorem vineæ custodiam; unde R. Sal. scribit גרר esse maceriam lapideam: in משיכה verò, spineam. Pag. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, ramus: Bu. Conc. viz. in No. שפך f. quod est שפך ramus: Pag. vel, ut alii volunt, lignorum aut frondium perplexitas: Merc. ramus: à sepimentis, quibus adhibetur: Bu. Lex. ramus perplexus instar spinarum, &c. Av. Prout occ. in forma f. f. constr. sic: Jud. 9. 48. Et præcidit שפך ramum arborum: Pag. Vel, ramos arborum: Bu. Conc. & Lex. Et succidit ramum arborum: i.e. ramos de arboribus: 70. και κομει φορτίον; Av. φορτίον ξύλων: i.e. fascem lignorum: al. vertunt αλυσον: Coc. Amputavit ramos arborum: Jun. Item ibid. v. 49. venit cum ויה (he scil. abundante, vel parag.) pro פ aff. sic: Et succiderunt etiam omnis populus שפך unum fascem ramum suum: Pag. Bu. quisque fascem suum. Utrum pro שפך an & שור dicitur? vertitur, ramus: Kimchi, שפך. Mihi videtur fascis notari: Coc. Ponitur contractè pro שפך: Pag. Bu. sicut & שפך, inquit R. D. pro שפך: ut habes in rad. שפך; vel, potest esse & שפך, m. (cum פ aff. sicut שפך cisterna:) pro שפך ramum suum, &c. Pag. Forma namque nominis potest esse f. m. שפך, ramus perplexus, item sentis, spina, unde fit sepes, שפך densus. Ratione igitur punctorum, legitur שפך cum פ aff. ramus ejus vel suus: sed ratione literarum legi potest in forma absol. f. præced. שפך, ramus, &c. Av. Atq; hinc forsan שפך urbis no. in tribu Juda: Jos. 15. 35. & alias dict. à spineto vel frondositate. Mer. Rad. 61. שפך m. est fimbria, pars inferior vestis: ora: 70. אמה, Pag. Bu. Cocc. Quidam affine faciunt verbis שפך & שפך, quæ detractiōnem sonant, & spoliatiōnem: quòd facile detrahi possint fimbriæ, in ima vestis parte remotæ: Merc. שפך est, margo, seu ora vestis. Hinc שפך vestis, habitus, stola: Non autem legitur in sciquia fimbria non est in uno tantum loco: Av. sed in absol. forma pl. m. שפך unde occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum פ aff. ut & cum פ aff. simpl. & cum פ cop. præf. & cum פ præf. & פ aff. ut seq. f. שפך fimbriæ, Exod. 28. 34. 29. 24, 25. 26. שפך fimbriæ tuæ, Jer. 12. 22. 26. Nah. 3. 5. שפך fimbriæ ejus, Exod. 28. 33. וְשפך & fimbriæ ejus, Isa. 6. 1. וְשפך in fimbriis ejus, Lam. 1. 9.

Rad. 62. שום in Bu. Conc. tria significat, discernere, adjudicare. Prout occ. (juxta quosdam, & in Conc.) Infin. kal, cum פ cop. præf. sic, Neh. 8. 9. vel 8. שום & discernendo. &c. Bu. Conc. sed in plerisq; exempl. legitur cum sin finistro, & plerique sic exp. Et ponere intellectum: Pag. vel, ponendo, aut, posuerunt, i.e. præbuerunt intelligentiam: ut sequitur. Quidam tamen legunt per schin dextrum exponentes pro conicere, conjectare, &c. & sic in concordantiis hebraicis expositum invenies. Merc. Et exponendo sensum, Jun. &c. Vide etiam infrâ ad Infin. kal, rad. שום. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est in no. שום m. allium: Pag. Bu. &c. genus oleris, quod comeditur, Av. Quidam conjectant, vel Ægyptiam esse vocem: vel, a radice

דְּשִׁי deduci, quam faciunt cognatam radici דְּשִׁי:
 quod gravi odore & sapore afflent alia. Merc. In textu
 autem tantum occ. in forma pl. m. cum דְּ dem. præf. sic,
 Num. 11.5. Recordamur דְּשִׁי וְאֵת & alio-
 rum: Pag. Bu. Av. & alia: 70. καὶ τὰ οὐκ ὁδοῦ. Cocc.
 Deinde, iii. signif. 3. hujus rad. דְּשִׁי, ex Bu. Conc. est
 in no. inde, juxta quosdam, ducto, in forma scil. duali:
 viz. דְּשִׁי, coeli. Sed Lexicographi fere cuncti hoc
 no. referunt ad; & locant fub, rad. דְּשִׁי, ubi proinde
 eorum vocis hujus generalis explicatio requirenda.
 Hic autem, uti describitur ordine Conc. loci ejus indi-
 candi. Prout scil. occ hoc No. in hac forma duali m. ab-
 sol. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum ka-
 mets penult. locis seq. דְּשִׁי vel דְּשִׁי coeli, Gen. 1.
 8. 14. 19. 22. 49. 25. Deut. 32. 40. 33. 13. 26. Jud. 5. 4.
 20. 2. Sam. 22. 10. 14. 1. Reg. 8. 35. 1. Chron. 16. 26. Job.
 9. 8. 11. 8. 14. 12. 20. 27. 22. 12. 14. 26. 11. 13. 35. 5.
 38. 29. 33. 37. Psal. 8. 9. 18. 10. 33. 6. 57. 11. 12.
 69. 35. 78. 23. 24. 89. 3. 6. 12. 29. 96. 5. 102. 26. 103.
 11. 104. 2. 105. 40. 107. 26. 108. 5. 6. 115. 15. 16. 121.
 2. 124. 8. 134. 3. 139. 8. 146. 6. 147. 8. Prov. 3. 19. 8.
 27. 25. 3. 30. 4. Isa. 1. 2. 13. 13. 40. 22. 44. 23. 24. 45.
 8. 12. 47. 13. 48. 13. 49. 13. 50. 3. 51. 6. 13. 16. 55. 9.
 63. 19. 65. 17. Jer. 2. 12. 10. 12. 5. 15. 31. 37. 33. 28.
 51. 48. Lam. 4. 19. Ezech. 3. 2. 7. Joel. 2. 10. 4. 16. Hab. 3.
 2. Hag. 1. 6. Zach. 12. 1. cui etiam utrique formæ 1 cop.
 est etiam præf. sic, דְּשִׁי vel דְּשִׁי & cæli, Gen. 2. 4.
 Job. 15. 15. Psal. 148. 13. Isa. 40. 12. Frequentius autem
 multo venit hoc no. in utraque itidem forma, cum דְּ
 dem. præf. sic, דְּשִׁי, vel in pausa, דְּשִׁי coeli,
 coelorum, coelos, & c. Gen. 1. 1. 9. 14. 15. 17. 20. 26. 27.
 30. 2. 1. 4. 19. 20. 6. 7. 17. 7. 11. 19. 23. 8. 2. & c. Deu.
 1. 10. 10. 21. 2. 25. 4. 11. 19. 26. 32. 36. 9. 14. & c. Job.
 12. 7. 28. 21. 24. 35. 11. 37. 3. 41. 3. Psal. 8. 2. 19. 2. 7.
 50. 4. 57. 6. 79. 2. 96. 11. 97. 6. 104. 12. 113. 4. 137.
 20. 148. 1. 4. Isa. 1. 3. 5. 10. 14. 13. 34. 4. 37. 16. 42. 5.
 45. 18. 55. 10. 66. 1. 22. Jer. 4. 23. 25. 28. 7. 18. 33. & c.
 ad Hag. 2. 6. 21. Zach. 2. 10. 5. 9. 6. 5. Mal. 3. 10. & c. in
 230. circ. l. Sed cum דְּ, דְּ & דְּ præf. occ. tantum in
 prima forma extra pausam scil. & cum pathach in pen-
 prout seq. דְּשִׁי & cæli, 1. Reg. 18. 45. Zach. 8. 12.
 דְּשִׁי in cælis, Psal. 36. 6. דְּשִׁי de cælis, 2
 Chron. 7. 1. Rursus autem cum דְּ, דְּ & דְּ præf. occ. in u-
 traque forma, prout seq. דְּשִׁי vel דְּשִׁי in cæ-
 lis, Gen. 11. 4. Exod. 20. 4. Deu. 1. 28. 3. 24. 4. 17. 39. 5.
 8. 9. 1. 30. 12. Jos. 2. 11. 1. Sam. 2. 10. 1. Reg. 8. 21. 2. Reg.
 7. 2. 19. 1. Chron. 29. 11. 2. Chron. 6. 14. 20. 6. Job. 16. 19.
 Psalm. 2. 4. 11. 4. 18. 14. 73. 9. 25. 78. 26. 103.
 19. 113. 6. 115. 3. 119. 89. 123. 1. 135. 6. Prov.
 23. 5. 30. 19. Eccl. 5. 1. Isa. 34. 5. Jer. 8. 7. 10. 13. 51. 16.
 Lam. 3. 41. Ezech. 32. 8. Joel. 3. 3. Am. 9. 6. דְּשִׁי &
 דְּשִׁי in, ad coelos, 2 Chron. 28. 9. 30. 27. Ezr. 9. 6.
 Job. 20. 6. Isa. 51. 6. דְּשִׁי vel דְּשִׁי de cælis, Neh.
 9. 13. 15. 27. 28. Psal. 14. 2. 33. 13. 53. 3. 76. 9. 80. 15.
 85. 12. 102. 20. Isa. 14. 12. 63. 15. Lam. 2. 1. 3. 5. sed
 occ. etiam cum דְּ præf. & דְּ locali add. sic, דְּשִׁי
 in, versùs coelum, Gen. 15. 5. 28. 12. Exod. 9. 8. 10. Deu.
 4. 19. 30. 12. Jos. 8. 20. Jud. 13. 20. 20. 40. 2 Chron. 6.
 13. Job. 2. 12. Item in forma duali m. constr. occ. simpl.
 & cum דְּ cop. דְּ & דְּ præf. fed cum דְּ, דְּ & דְּ aff. abs.
 que præf. prout seq. דְּשִׁי coeli, Neh. 9. 6. Psal. 68. 34.
 148. 4. Lam. 3. 56. דְּשִׁי & cæli, Deut. 10. 14. 1. Reg. 8.

27. 2. Chr. 2. 5. 6. 18. דְּשִׁי in cælis, Psal. 68. 34. דְּשִׁי
 è cælis, Psal. 20. 7. דְּשִׁי coeli tui, Deut. 28. 23. Psal.
 8. 4. 14. 5. דְּשִׁי coeli vestri, Lev. 26. 19. דְּשִׁי coe-
 li ejus, Deut. 32. 28. & c. Vide in rad. דְּשִׁי
 Rad. 63. דְּשִׁי cum fin sinistro: est, ponere, 70.
 τιθέναι, ποθεῖν, & c. Pag. Cocc. Convenit cum דְּשִׁי in-
 frà, ubi quomodo ab eo differat, dicitur. Generali-
 ter significat ponere, arte, curà & ordine. Peculiariter
 de membrorum, corporis, vel animæ positione ad sin-
 gularem observationem, vel in periculum, vel in mor-
 tem, dicitur. Ponere super cor, est curare. Ponere no-
 men est imponere. Ponere filios, Ezr. 10. 44. est gignere.
 Vide & infrà. Ponere iram, Job. 36. 13. non est
 ut vult R. Jonah, producere, quod est eam relinque-
 re, & placari, quod inter proprietates Domini ponitur,
 quod sit longus irà, i. e. μακρόθυμος, irà pa-
 tiens, ad iracundiam tardus; sed potius, irà succendi.
 Sensus illius loci est eos succensere, quod à Domino af-
 fligantur, nec ad eum vociferari, aut resipiscere:
 juxta sententiam Salomonis, Prov. 19. 3. Ponere oculos
 in fuco seu stibio; per hypallagen accipiendum, 2
 Reg. 9. 30. pro, fucum oculis adhibere: et si alii, ponere
 illic, pro ornare, exponant; ut דְּשִׁי in radice
 huic vicina, pro ornatu meretricis, infrà in דְּשִׁי; Merc.
 דְּשִׁי posuit, apposuit, adhibuit, composuit, disposuit,
 imposuit, interposuit, proposuit, reposuit. (& in-
 terdum etiam, pro, exponere, i. e. interpretari, seu
 explicare: ut Neh. 8. 8.) statuit, constituit, colloca-
 vit. Constr. cum accus. & præp. על, אל, ל, & ב.
 Bu. Lex. verbum hoc quiescens Vajin vau, viz.
 דְּשִׁי, in præf. kal, דְּשִׁי, idem est quod דְּשִׁי & דְּשִׁי
 posuit; reposuit, & c. pro hoc usurpant Græci ἵστημι,
 καθίστημι. Av. Occ. autem hoc verbum frequens
 in textu, & ordine Conc. ut seq. in præf. kal, 3. f. m.
 simpl. locis seq. דְּשִׁי posuit, Gen. 21. 14. 28. 18. 43.
 22. Exod. 4. 11. 8. 2. 9. 21. 15. 25. 40. 29. Deut. 4.
 44. 22. 17. Jud. 6. 19. 1. Sam. 15. 2. 17. 54. 2. Sam. 8. 14.
 14. 19. 17. 25. 23. 5. 1. Reg. 20. 34. 2. Reg. 10. 24. 17.
 34. Job. 28. 3. 34. 13. 38. 5. Psalm. 19. 5. 40. 5. 46.
 9. 78. 5. 43. Isa. 14. 17. 21. 4. 57. 1. Jer. 12. 11. Joel.
 1. 7. Mic. 4. 14. Cui etiam 3. f. m. 1 cop. est præf. locis
 seq. דְּשִׁי & posuit, Gen. 30. 41. Deut. 22. 14. 27. 15.
 1. Sam. 8. 11. Psal. 50. 23. Isa. 28. 25. Jer. 17. 5. Zac. 10.
 3. Item occ. etiam ead. 3. f. m. præf. kal, cum דְּ &
 דְּ, aff. sed cum דְּ aff. simpl. & cum דְּ cop. præf. at
 cum דְּ aff. absque præf. & rursus cum דְּ aff. simpl. &
 cum דְּ conv. præf. ut seq. דְּשִׁי posuit me, Gen. 45.
 9. Lam. 3. 11. דְּשִׁי posuit te; Exod. 2. 14. Deut. 10.
 22. דְּשִׁי posuit eum, Psalm. 81. 6. 105. 21. Ezech. 17.
 4. 5. דְּשִׁי & posuit eum, Lev. 6. 3. דְּשִׁי posuit il-
 lam, Ezech. 7. 20. דְּשִׁי posuit illam, Isa. 23. 13. Jer.
 12. 11. דְּשִׁי & ponat eam, Jer. 13. 16. Et in 3. f. f.
 præf. kal, occ. simpl. & cum דְּ relat. (pro דְּשִׁי) præf.
 ut & cum דְּ & דְּ aff. viz. post thau cum schestra pro
 he 3. foem. ut seq. דְּשִׁי posuit, 1. Sam. 19. 13. דְּשִׁי
 quod posuit, Isa. 51. 10. דְּשִׁי posuit me, Cant. 6. 12.
 דְּשִׁי posuit eum Eze. 19. 5. 24. 7. Item in 2. f. m. præf.
 kal, occ. simpl. & cum דְּ interrog. præf. sic: דְּשִׁי po-
 suisti, Psalm. 65. 11. 89. 40. 91. 9. 104. 9. Isa. 25. 2.
 Jer. 32. 20. דְּשִׁי num posuisti, Job. 1. 8. 2. 3. Sed
 sæpius occ. 2. f. m. cum דְּ cop. vel conv. præf. locis
 seq. דְּשִׁי & posuisti, pones, Exod. 4. 15. 18. 21.

26.35.. 25.26.. 28.12.37.. 29.6,24.. 40.3,5,8. Lev. 2.15.. 24.6. Deut.26.2. 2Reg.4.29. Neh.9.7. Prov. 23.2. Ezech.4.4.. 44.8. Zach.6.11. Cui etiam 2. f. m. יי est aff. simpl. fed יי aff. simpl. & cum יי conv. praf. ut & cum יי aff. habet יי conv. praf. fic: יי posuisti me, Job. 7. 20. יי posuisti eum, Hab. 1. 12. יי & pones illud, Jer. 13. 1. יי & constituēs eos, Gen. 47. 6. Deut. 10. 2. Et in 2. f. f. præt. kal, occ. simpl. & cum יי conv. praf. יי posuisti, Isa. 47. 6, 7.. 57. 7, 8, 11. Ezech. 23. 41. יי & impones, Ruth. 3. 3. At in 1. f. præt. kal, occ. simpl. extra pausam cum pathach & scheva, fed in pausa, cum kamets & scheva in penult. fic: יי posui, Gen. 28. 22. Exo. 4. 21.. 10. 2.. 15. 26. Job. 31. 24.. 39. 5.. 40. 4. Isa. 50. 7.. 59. 21. Jer. 5. 22.. 21. 10. Ezech. 16. 13.. 39. 21. יי posui, Jer. 33. 25. Sed sæpius occ. 1. f. cum יי conv. praf. locis seq. יי & ponam, Gen. 13. 16.. 32. 12. Exod. 8. 19.. 21. 12. Lev. 20. 5. Num. 11. 17. 2Sam. 7. 10. 2Reg. 19. 28. 1Chron. 17. 9. Psalm. 89. 26, 30. Isa. 28. 17.. 37. 29.. 42. 15.. 49. 11.. 54. 12.. 60. 17.. 66. 19. Jer. 19. 8.. 24. 6.. 28. 12.. 43. 10.. 49. 38. Amos. 9. 4. Mic. 1. 6.. 4. 7. Cui etiam cum יי conv. praf. יי est etiam aff. fic: יי & ponam te, Exod. 33. 22. Hag. 2. 23. Sed occ. etiam ead. 1. f. cum יי aff. simpl. & cum יי conv. praf. fed cum יי aff. simpl. & rursus cum יי & יי aff. habet יי conv. praf. utrique, ut seq. יי posui te, Ha. 41. 15. יי & ponam te, Isa. 60. 15. Nah. 3. 6. Zach. 9. 13. יי posui eum, Gen. 27. 37. Nah. 3. 6. Zach. 9. 13. יי & ponam illud, illam, 1Sam. 11. 2. Isa. 14. 23.. 21. 23. Hof. 2. 5. Amos. 8. 10. יי & disponam eos, eas, Jer. 25. 9. Hof. 2. 14. Zeph. 3. 19. Item in 3. pl. præt. kal, occ. simpl. & cum יי conv. praf. fed cum יי post kibbutz pro schurek, & יי aff. absque praf. ut seq. יי posuerunt, Gen. 40. 15. Exo. 5. 14. Josh. 7. 11. Jud. 20. 36. 1Reg. 2. 15. Job. 1. 17. Psalm. 54. 5.. 74. 4.. 79. 1.. 105. 27. Jer. 7. 30.. 42. 17.. 44. 12. Zach. 5. 12. יי & ponent, Num. 4. 6, 8, 11, 14, 19.. 6. 27. Hof. 2. 2. יי posuerunt me, Cant. 1. 6. יי posuerunt te, Psalm. 86. 14. Sic & in 2. pl. m. occ. simpl. & cum יי conv. praf. fic: יי posuistis, Jer. 2. 7.. 11. 13. Ezech. 11. 7. יי & ponetis, Exod. 2. 22. Deut. 11. 18.. 31. 26. Josh. 6. 18. 2Reg. 10. 3. Sed in 1. pl. præt. kal, occ. simpl. loco seq. יי posuimus, Isa. 28. 15. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum יי dem. praf. fed in pl. m. simpl. ut seq. יי ponens, Jer. 44. 11. Zach. 12. 2. יי ponens, Psalm. 66. 9.. 104. 3.. 147. 14. Isa. 63. 11. יי ponentes, Isa. 5. 20.. 8. 20. Mal. 2. 2. Sed occ. etiam part. pahul kal, in forma scil. cum schurek, quasi à f. m. יי positus, & c. in f. f. fic: 2Sam. 13. 32. Quia in ore, vel, ex præcepto Absalom, erat שימה posita, scil. cades Amnon: ut R. D. exp. vel, quia juxta os Absalom: q. d. in animo ejus fuit positum. Sic poeta, — manet altà mente repositum. Scribitur autem pro schurek penult. (שימה) cum vau quasi curtato, i. e. jod cum puncto in gremio. Si autem legeretur, ut scribitur, שימה, esset positio; Merc. Cev. Nam in ore Absalomi fuit positum: i. e. Absalom in sermone suo satis ostendit, sibi hoc decretum esse: Coc. Nam ex præstituto (Hebr. secundum os: fic: Num. 3. 26.) Absalomi factum est id quod proposuerat: Hebr. propositum. Jun. Positum; Bu. Conc. In infin. kal, occ.

simpl. vel in forma, cum cholem, vel cum schurek fic: יי ponendo, ponere, Deut. 17. 15. Jer. 42. 15. יי idem, Hag. 2. 16. Cui priori formæ cum cholem, יי cop. est praf. fic: Neh. 8. 8. Et legerunt in libro, in lege Dei, expresse, יי & ponendo attentionem, seu, adhibendo attentionem: μετά προσοχῆς. Coc. Et ponere prudentiam ut intelligere in lectione: Av. & c. vide suprà ad initium rad. יי, legitur enim à quibusdam hoc loco, cum schin dextro. Et apponendo, --- & c. Bu. Conc. Sed rursus cum יי, יי & יי praf. formæ cum schurek, fic; יי in ponendo, Job. 37. 14. יי ponere, ponendo, ad ponendum, Gen. 45. 7. Num. 11. 17. Deut. 12. 5, 21.. 14. 24. Jud. 9. 24. 1Sam. 21. 7. 2Sam. 19. 20. 1Reg. 9. 3.. 11. 36.. 14. 21. 1Chron. 17. 21. 2Chron. 6. 20.. 12. 13. Job. 5. 11. Isa. 13. 9.. 61. 3. Jer. 4. 7.. 10. 22.. 18. 16.. 51. 29. Ezech. 21. 27.. 30. 21. Hab. 2. 9. יי & ad ponend. 1Sam. 8. 12. 2Sam. 7. 23. Quæ forma cum schurek occ. etiam cum יי & יי praf. ante יי aff. ut & cum יי & יי praf. ante יי aff. fed cum יי praf. & יי aff. habet kibbutz pro schurek penult. ut seq. יי in ponere me, Job. 38. 9. Ezech. 15. 7. יי à ponere me, Isa. 44. 7. יי in ponere eum, Prov. 8. 19. Isa. 27. 9. יי & ad ponere eum; Isa. 10. 5. יי à ponere eum, Num. 24. 23. Item in fut. kal, 3. f. m. est & occ. loco seq. יי ponet, Exod. 4. 1. In hiphil יי, idem cum kal, ponere, apponere, & c. Pag. Bù. Coc. Pro-ut occ. in part. hiph. f. m. loco seq. יי ponens, Job. 4. 20. In infin. hiph. plenè esset יי: fed, pro more talium, he nota hiph. cum ejus vocali abjicitur, seu deficit in infin. & imper. hiph. Prout occ. in infin. hiph. (hàc viz. formà defectivà absque יי infin. hiph.) fic: יי ponere, ponendo, 2Sam. 14. 7. Job. 20. 4. Sic & imper. hiph. plenè esset יי, יי, יי, & c. fed venit in eadem forma def. absque יי imper. hiph. viz. in f. m. simpl. & cum יי cop. praf. ut & cum יי parag. add. & cum יי & יי aff. prout seq. יי pone, Gen. 24. 2.. 31. 37.. 47. 28.. 48. 18. Josh. 7. 19.. 8. 2. Jud. 18. 19. 1Sam. 23. 32. 2Reg. 6. 22. Job. 4. 32. Jer. 38. 12.. 39. 12. Ezech. 6. 2.. 13. 17.. 21. 2, 7, 24.. 25. 2.. 28. 21.. 29. 2.. 35. 2.. 38. 7.. 44. 5. Obad. 1. 4. יי & pone, Gen. 44. 1. Exod. 17. 14. Num. 17. 11.. 21. 9.. 24. 21. 1Reg. 20. 24. Job. 22. 22. Ezech. 4. 2.. 40. 4. יי pone, 1Sam. 8. 5. Job. 17. 4. Psalm. 56. 9. יי pone me, Cant. 8. 6. יי pone illud, Deut. 21. 19. Sed in f. f. imper. hiph. occ. vel plenè, cum יי, vel def. absque יי imper. hiph. idque etiam in hac ult. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. fic: יי pone te, Ezech. 21. 16. יי pone, Jer. 31. 21. Item in pl. m. occ. etiam in hac forma def. absque יי imper. hiph. simpl. locis seq. יי ponite, disponite, Gen. 45. 31. Exod. 32. 27. Deut. 32. 46. Josh. 10. 24. Jud. 19. 30. 1Reg. 20. 12.. 22. 27. 2Reg. 10. 8. 2Chron. 18. 26. Psalm. 66. 2. Hag. 1. 5, 7.. 2. 15. 19. Cui etiam formæ pl. m. def. imper. hiph. יי cop. est praf. idque vel ante jod, vel ante chirek tantum absque jod hiph. in penult. fic: יי & ponite, Num. 16. 7. 2Reg. 2. 20. Job. 21. 5. יי idem, Jer. 40. 10. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum יי cop. praf. fed cum יי conv. praf. occ. vel plenè cum jod, vel def. cum schirek tantum absque jod hiph. ut & cum יי parag. add. occ. simpl. plenè cum jod. fed cum יי cop. def. absque jod

jod, & rursus cum ! conv. præf. plenè cum jod hiph. penult. prout seq. **וְנָתַתִּי** ponam, 1 Reg. 18. 23. 19. 2. 2 Reg. 21. 47. 2 Chron. 33. 7. Job. 5. 8. 13. 14. Isa. 41. 18. 19. 42. 16. 43. 19. 50. 23. Ezech. 35. 4. Mic. 1. 7. 4. 13. Nah. 1. 14. Zach. 12. 3. 6. **וְנָתַתִּי** & ponam, Jer. 40. 4. **וְנָתַתִּי** & posui, 2 Sam. 28. 21. 2 Chron. 6. 11. Job. 38. 10. Mal. 1. 3. **וְנָתַתִּי** & posui, Gen. 24. 47. Deut. 10. 5. 1 Reg. 3. 21. Isa. 51. 16. Jer. 13. 2. **וְנָתַתִּי** ponam, Deut. 17. 14. **וְנָתַתִּי** & ponam, Gen. 44. 21. 1 Sam. 28. 22. **וְנָתַתִּי** & posui, Jud. 12. 3. Ezer. 8. 17. Sic etiam occ. ead. 1. f. fut. hiph. cum **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, **וְ**, & **וְ** aff. plenè cum jod, sed hæc ult. cum ! cop. præf. habet tantum chirek absque jod hiph. in penult. prout seq. **וְנָתַתִּי** ponam te, Gen. 46. 3. 1 Sam. 28. 2. Hof. 11. 8. **וְנָתַתִּי** ponam te, Jer. 6. 8. **וְנָתַתִּי** idem, Gen. 21. 13, 18. Mic. 2. 12. **וְנָתַתִּי** ponam eam, Eze. 21. 32. **וְנָתַתִּי** disponamea, 1 Reg. 5. 9. **וְנָתַתִּי** & constituam eos, Deut. 1. 13. Et in 2. f. m. fut. hiph. occ. simpl. vel plenè cum jod. hiph. locis seq. **וְנָתַתִּי** pones, Gen. 6. 16. 44. 2. Exod. 21. 1. Deut. 17. 15. 22. 8. 1 Sam. 10. 19. 1 Reg. 20. 34. Job. 7. 12. 38. 33. Isa. 41. 15. 53. 10. Ezech. 21. 25. 24. 17. Vel def. cum **וְ** absque jod hiph. loco seq. **וְנָתַתִּי** pones, 1 Sam. 9. 20. Ut & in 2. f. fut. hiph. cum ! conv. præf. occ. plenè cum jod hiph. in penult. loco seq. **וְנָתַתִּי** & posuisti, Isa. 51. 23. Sed rursus 2. f. m. cum **וְ** interrog. occ. plenè, sed cum ! cop. præf. occ. def. cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. & rursus cum **וְ** & **וְ** aff. occ. plenè cum jod hiph. in penult. & absque præf. ut seq. **וְנָתַתִּי** an pones, Job. 40. 26. **וְנָתַתִּי** & pones, Job. 13. 27. **וְנָתַתִּי** pones me, Psa. 18. 44. 39. 9. **וְנָתַתִּי** pones nos, Psa. 44. 14. 15. 8. 0. 7. Lam. 3. 45. Item in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek. vel cum tseri tantum, absque jod hiph. cui ult. etiam ! cop. est præf. prout seq. **וְנָתַתִּי** ponet, Gen. 30. 42. Lev. 5. 11. Num. 22. 38. 1 Sam. 21. 7. 23. 12. 25. 25. Job. 4. 18. 19. 8. 24. 12. 15. 34. 14. 23. 41. 23. Psa. 52. 9. Isa. 42. 4. 25. 62. 7. Jer. 9. 7. 50. 45. Ezech. 14. 3. 6. **וְנָתַתִּי** ponet, Job. 23. 6. **וְנָתַתִּי** ponet, 1 Sam. 2. 20. 22. 15. 2 Sam. 13. 33. Job. 23. 11. Psa. 107. 33. **וְנָתַתִּי** & ponet, Num. 6. 26. Job. 24. 25. Psa. 85. 14. Zeph. 2. 13. Dan. 11. 17, 18. Sed sæpius venit 3. f. m. fut. hiph. cum ! conv. præf. & in forma def. cum **וְ** absque jod hiph. in ult. sic : **וְנָתַתִּי** & posuit, apposuit, &c. Gen. 2. 8. 1. 15. 22. 6. 9. 24. 9. &c. ad Psa. 107. 35. 41. Isa. 49. 2. 51. 3. Dan. 1. 7. 8. Hab. 3. 18. &c. in 90. circ. 1. Quæ ead. 3. f. m. fut. hiph. cum affixis venit vel def. cum chirek tantum absque jod, vel plenè cum jod hiph. in pen. vel antepen. prout occ. cum **וְ** aff. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum **וְ** aff. eodem modo, sed cum **וְ** & **וְ** aff. habet ! conv. præf. utrique, at cum **וְ** aff. simpl. & cum ! conv. præf. habet **וְ** aff. ut seq. **וְנָתַתִּי** ponet me, 2 Sam. 15. 4. **וְנָתַתִּי** & posuit me, Gen. 45. 8. Isa. 49. 2. **וְנָתַתִּי** ponet te, Gen. 48. 20. Jer. 29. 22. **וְנָתַתִּי** & posuit te, 1 Reg. 10. 9. **וְנָתַתִּי** vel **וְנָתַתִּי** & posuit ipsum, Num. 21. 10. 1 Sam. 18. 5. 13. 2 Sam. 23. 23. 2 Reg. 10. 27. 1 Chron. 11. 25. 26. 10. **וְנָתַתִּי** vel **וְנָתַתִּי** & posuit eam, Josh. 8. 28. 1 Sam. 30. 25. **וְנָתַתִּי** ponet eos, Deut. 7. 15. **וְנָתַתִּי** & posuit eos, 2 Reg. 13. 7. Item in 3. f. f. fut. hiph. cum ! conv. præf. occ. simpl. cum **וְ** absque jod hiph. in ult.

sed cum **וְ** aff. habet chirek tantum absque jod hiph. penult. sic : **וְנָתַתִּי** & posuit, Exod. 2. 3. Jud. 4. 21. 1 Sam. 19. 13. 25. 18. 2 Sam. 13. 19. 2 Reg. 9. 30. Esth. 8. 2. **וְנָתַתִּי** & posuit eas, Gen. 31. 34. Et in 1. pl. fut. hiph. occ. cum ! cop. præf. sed cum **וְ** parag. add. simpl. & cum ! cop. præf. sic : **וְנָתַתִּי** & ponemus, 2 Reg. 4. 10. **וְנָתַתִּי** ponemus, 1 Reg. 20. 31. **וְנָתַתִּי** & ponemus, Isa. 41. 22. Sicut etiam in 2. pl. m. fut. hiph. simpl. occ. plenè, sed cum nun parag. add. simpl. & cum ! conv. præf. vel plenè scil. vel def. in penult. ut ante : at cum **וְ** aff. habet kibbutz pro schurek penult. sed absque præf. ut seq. **וְנָתַתִּי** ponetis, Gen. 32. 16. Exod. 5. 8. Deut. 14. 1. 1 Sam. 6. 8. 1 Reg. 18. 25. Mal. 2. 2. **וְנָתַתִּי** vel **וְנָתַתִּי** ponetis, Exod. 22. 24. Job. 18. 2. Jer. 42. 15. **וְנָתַתִּי** & posuistis, Ezech. 44. 8. **וְנָתַתִּי** ponatis me, Isa. 3. 7. Denique in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum ! cop. præf. plenè, sed cum ! conv. præf. occ. vel plenè, cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod in penult. prout seq. **וְנָתַתִּי** ponent, Deut. 33. 10. 2 Sam. 18. 3. 1 Reg. 18. 23. 20. 6. Job. 17. 13. 29. 9. 36. 13. Isa. 42. 12. Ezech. 23. 24. 26. 12. Obad. 1. 7. Mic. 7. 15. Zach. 3. 8. **וְנָתַתִּי** & ponent, 1 Reg. 18. 23. Psa. 78. 7. Isa. 41. 20. **וְנָתַתִּי** & posuerunt, Gen. 9. 23. 43. 32. Exod. 1. 11. 17. 12. 39. 19. Lev. 9. 20. 10. 1. Num. 16. 18. Josh. 8. 13. 10. 24. 27. Jud. 8. 33. 9. 25. 49. 11. 11. 18. 21. 31. 1 Sam. 6. 11. 15. 31. 10. 2 Sam. 12. 20. 1 Reg. 20. 12. 2 Reg. 9. 13. 10. 7. 11. 16. 20. 7. 1 Chron. 10. 10. 2 Chron. 23. 15. Ezer. 10. 44. Psa. 109. 5. Prov. 30. 26. Jer. 32. 34. Eze. 20. 28. Zach. 3. 5. 7. 14. In hophal **וְנָתַתִּי** poni, apponi, &c. Pag. Bu. Coc. Prout occ. in fut. hoph. 3. f. m. cum ! conv. præf. sic : **וְנָתַתִּי** (vel, ut alia exempli habent **וְנָתַתִּי**, pro **וְנָתַתִּי**, ut est in Keri juxta Masoram) & positum est ante illum ad comedendum. Pag. h. e. propositus est ei cibus : præter normam autem est per kamets pro pathach in ult. Coc. Scribitur autem cum vau contracto in jod cum puncto in gresio, & nè non apparente schurek in posteriore jod, in mentem veniret lectio alterius formæ hujus futuri, de qua mox, sub priore jod vulgo scribitur kibbutz : Cev. Nani juxta Masorethas legendum **וְנָתַתִּי** kibbutz autem posuerunt sub primo jod, ut admoneretur lector, sequens jod esse per vau cum schurek legendum, adeoque differre ab altera forma sequentis vocis viz. **וְנָתַתִּי** & repositus est : Gen. 50. 26. (ubi ultimum jod ponitur pro schurek, & **וְ** pro pathach : ex Bu. Lex.) Sed Masorethas notant sic scriptum, & sic legendum esse : Bu. Lex. Et positus est in arca, in capulo : ubi in Gen. 50. est etiam pro **וְנָתַתִּי** : licet quidam formant à **וְנָתַתִּי** : quod aliqui non reperiunt, & quidem significatu activo impersonaliter : tum deesset accusativus. Sic etiam R.D. scribit esse in Gen. 50. pro **וְנָתַתִּי** & positus est in arca in Ægypto : chirek enim, inquit, ponitur vice schurek ; & **וְ** loco pathach. Alii autem, ut idem ait, dicunt, quod radix est **וְנָתַתִּי** : & fermonem esse defectivum : sensumque esse : Et posuit, scil. eum, ponens, in arca : sicut Gen. 48. 1. Et dixit ad Joseph : ubi subauditur dicens, aut quispiam. Pag. Qum dixisset (quispiam) Josepho : Quispiam : i. e. nuncius à familia Jacobi missus, per quem Jacob fit postea de adventu Josephi certior, ut versu 2. seq. Jun. qui etiam

etiam sic exp. illud. Gen. 50. 26. In quadam arca repositus est in Ægypto: ut scil. à migrantibus deportaretur Shechemum: vide Josh. 24. 32. ut & illud Gen. 24. 33. Sed quum apponeretur illi ut comederet, &c. Jun. Atque hinc ex hac rad. שׂוֹם est no. cum שׂוֹם heemant. ab initio & thau in fine post sagol, præter morem, sub mem, viz. שׂוֹמֵי פֶּסֶחַ positio, societas: Pag. Bu. depositum, res deposita: Av. Prout occ. cum שׂוֹם præf. sic, Lev. 5. 21. vel, 6. 2. אוֹ בְּחֻשׁוֹתָיִךְ vel in positione, i. e. societate manus: ubi mem habet sagol pro pathach, inquit R.D. & in aliquibus codicibus invenitur cum pathach: Pag. quali scil. esset forma f. f. constr. שׂוֹמֵי cum שׂוֹם præf. ab absolut. שׂוֹמֵי. In libro Hilleli, inquit Kimchi, qui erat Toletulæ, per pathach scribitur. Quidam simpliciter depositum exponunt: Merc. Cev. Et est sensus, juxta R. Sal. & R. D. In societate manus: i. e. in societate, in qua unusquisque ponit de substantia sua in negotiatione. Et sic A. E. In societate, & communione, in qua ponit manum suam cum illo. Hieron. omisit hanc dictionem. Pag. (Et negaverit proximo suo) depositum, vel datum, in manum: 70. הַן מְסֻמָּנוּתָא: Av. Aut in positione manûs. Notatur potius שׂוֹמֵי פֶּסֶחַ societas (ut vult Chaldaus & Ab. Ezra, & Kimchi) quam depositum: id enim פֶּסֶחַ, à quo distinguitur. Positio manûs potest explicari, collatio partis in sorte. Kimchi monet, reperiri codicem, in quo legatur בְּחֻשׁוֹתָיִךְ alii intelligant הַלְוָה mutui dationem: Cl. L. Empereur, potius etiam societatem (prout 70. reddunt מְסֻמָּנוּתָא) quam mutuum intelligit. Coc. (Quum quispiam peccaverit, --- &c. mentitus contra proximum suum, de deposito,) aut de societate: Hebr. de compositione manûs, viz. cujusque societatem cum altero ineuntis, synecdoche, dexterarum jungendi ritus pro consociatione, sumitur: ut Jer. 30. 15. & Gal. 2. 9. quanquam potest latins accipi pro omni negotiorum gestione, procuratione, & aliis bonæ fidei administrationibus, ubi quis manum apponit ad rem proximi. Jun. De positione manûs: i. e. juxta Chaldaum בְּחֻשׁוֹתָיִךְ de societate manûs: h. e. de commercio in quo manum suam posuit cum illo, ut unâ invicem negotientur. Et sic etiam habet Ab. Ezra. Bu. Lex. Positione, deposito: Bu. Conc. Item quidam hiac etiam ducunt No. substant. שׂוֹמֵי f. depositum, positio, repositio, constitutio: Prout occ. 2 Sam. 13. 34. Nam ad os Absalomis שׂוֹמֵי הָיָה erat positio, viz. Cordis. Av. qui solus sic pro No. substant. sumit: reliqui namque, ferè, volunt esse part. pass. five pass. kal, f. f. ubi supra id vide. De hac rad. שׂוֹם verbaliter sumptâ, loci quidam adnotant. Ut Psalm. 50. 23. וְשׂוֹם דָּרַךְ: & ponenti viam, (scil. Dei, coram se) ostendam illi salutem Dei. Pag. Erit ergo Benoni: si verò præteritum sit, exponendum est. Et (ei qui.) posuit viam, &c. Merc. Ab. Ezra. Et ponenti; i. e. eligenti viam rectam, ostendam, &c. R. Sal. Qui est conversus ad me, docet, & ponit viam peccantibus, ut convertantur ad me, R.D. verò, Et ponet: i. e. & quanto magis qui posuerit viam, i. e. disposuerit, & direxerit viam suam, & cor suum ad bonum, & sicut non est opus ut sacrificet, ostendam &c. R. Himman. Et ponet: i. e. & qui præparaverit, ac disposuerit se

ambulare per viam bonam & rectam, quæ est via vitæ, ostendam, &c. In nonnullis tamen exempl. scribitur וְשׂוֹם, quasi duplex esset lectio: prior, quæ dicta est, cum sin sinistro; i. e. Et ponet: quam Hebræi sequuntur; altera cum sin dextro, quod est, Et ibi, aut illic: & hanc 70. sequuntur: Hieron. verò priorem: Et qui ordinat viam, ostendam, &c. וְשׂוֹם דָּרַךְ אֶתְּרָאנוּ & ponit viam, (quæ) faciam eum aspicere salutem Dei, Coc. (Qui sacrificat laudem, i. e. vir bonus, de quo supra vers. 14. honore afficit me:) & qui componit viam, i. e. observat & recte instituit vitam suam: faciam ut is fruatur salute Dei. Jun. Isa. 28. 15. שָׁמָּה כִּבְּזוּ מַחְסֵנוּ posuimus mendacium, spem nostram. Pag. Ibi notandum, kamets esse in Dargha ministro, quum soleat esse, extra pausam, pathach. Chaldaice etiam kamets retinetur. Merc. Av. Psalm. 40. 5. שֶׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ שֶׁם qui ponit Dominum fiduciam suam; h. e. qui & iudicio, & affectu, habet Dominum pro eo, in quo tutus sit. Psalm. 74. 4. שֶׁם אֱוֹתוֹתָם Ponunt signa sua signa: i. e. judicant signa sua esse certa; sibi confidunt, & spiritui suo. Coc. Posuerunt insignia sua, pro insignibus, Hebr. insignia. Sensus: omnia signa cultûs sacri à Deo instituta, publica & privata, in templo, urbe, agro, regione tota, & in hominibus ipsis, sustulerunt: ut sua trophæa, idola, statuas, prophanos cultus, præputium, & omnia illegitima exercitia, in populum Dei inveherent. De his videndi sunt libri Machæorum, & Josephus, Ant. Lib. 12. Jun. 1 Sam. 28. 21. וְאַשְׁמֵי נָפְשִׁי & posui animam meam in manibus meis: Pag. Vel, in manu mea; q. d. memet periculo exposui. Merc. Et exposui vitam meam in manu mea, ut Jud. 12. 3. i. e. in vitæ periculum me conjeci: sic & 1 Sam. 19. 5. Jun. Nam ponere animam peculiariter dicitur, pro vitam exponere; 1 Reg. 19. 3, vel 2. est illi cum adjuncto & similitudine. Eo genere loquendi Christus utitur: Johan. 10. item 13. & 1 Johan. 3. Merc. Ezr. 10. 44. Omnes isti duxerant uxores alienigenas, & erant ex iis (aliquot, quibus erant) uxores, וְנָשִׁים & posuerunt filios. R.D. Quidam ex illis acceperant uxores exterâs, seu alienigenas, & genuerant, seu sustulerant, ex illis filios. Idem R. Sal. & A. E. qui addit posse etiam exponi, Et exposuerunt filios arbitrio. Pag. (Omnes isti duxerunt uxores alienigenas: & erant) quibusdam ex istis uxores unde susceperant liberos, Heb. posuerant; q. d. illas five solæ essent, five cum liberis, abdicaverunt. Jun. Isa. 41. 20. יִרְאוּ וְיִשְׁכְּלוּ וְיִשְׁמְרוּ לְמַעַן יִרְאוּ ut videntes cognoscant, & animadvertentes intelligant pariter, quod manus Jehovæ fecerit hoc, & sanctus Israel creaverit illud. Cognitio aliqua visum sequitur: plenior animadversionem. Coc. Ut videant: & cognoscant, & adhibeant (se) ut intelligant pariter: Hebr. apponant: ut Jud. 19. 30. Jun. Dicitur & ponere super corde, inducere animum, ad animum revocare, apud animum suum decernere: 2 Sam. 13. 33. וְשֶׁם הַמֶּלֶךְ אֶל-לִבּוֹ דָּבָר neponat rex in animum suum verbum, dicendo, Omnes filii Regis mortui sunt, Ne id credat aut suspicetur: ne id cogitet. Cocc. Ne statuât Rex apud animum suum quicquam dicendo, omnes filios Regis mortuos esse. Jun.

Rad. 64. שוע; Pag. vel שוע: Bu. Lex. est שוע; i. e. clamare; vociferari: Pag. Bu. Quidam faciunt affine verbis שוע & שוע: & exponunt, vocem exere, acclamare, salutis & opis causâ. Merc. Prout occ. juxta quosdam, in imper. kal. (à sing. m. שוע, vel שוע, clama, exclama. &c.) pl. m. cum ! cop. præf. & ex forma cholem, sic: שוע & vociferamini: Isa. 29.9. vel, juxta alios, est in præf. kal. 3. pl. in forma cum cholem: prout venit in loco cit. cum præf. hieph. (à 3. f. m. שוע) 3. pl. in forma quadrata seu geminata, sic: שועו & שועו clamaverunt, & vociferati sunt, juxta R.D. in lib. rad. Pag. At ille videtur suâ sententiâ in imperativo potius accipere, clamare & vociferamini: quod & propter cætera in eodem contextu potius videtur. Quidam autem exp. in signif. reprimendi, sic: Reprimite vos & repressis: in malam partem; cum aliâs hoc verbum in bonum fumatur in conjug. hitp. pro oblectari. Vide inter quadrata in fine literæ ש. Referunt ad שוע vel שוע, Merc. Cev. Sed R. Jos. exp. Exccæcati sunt, scil. Prophetæ falsi, & excæcaverunt, scil. alios. Unde versu seq. dicitur, Et clausit oculos vestros, &c. שוע autem est instar שוע, שוע, ex kal. Et sic R. Sal. exp. Cæci erant ut non viderent. Pag. Sed malim hæc esse imperativa. Merc. Item illud שוע, Job. 30.24. potest vel esse infin. kal. implorare: vel nomen, imploratio: Coc. &c. vide infra inter nomina. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est in conjug. piel שוע, vociferari: Bu. Conc. & Lex. clamavit voce stridulâ, acclamavit, striduit voce quæculâ & lamentabili, clamavit versis oculis in aliquem pro opitalatione, ut solent vociferari qui in aliqua calamitate constituti sunt. Cogn. cum שוע & שוע, vertit, respexit, &c. item cum שוע & שוע, salvus fuit, salvatus est. Hinc שוע strideo, שוע stridor, &c. Verbum hoc in piel שוע, est, queritari, implorare, clamare, salutis causa. 70. שוע, Bu. Lex. Prout occ. in præf. piel 1. f. & in part. piel f. m. simpl. sic: שוע vociferatus sum, vociferor, Psalm. 30.3. 88.14. Jon. 2.3. Hab. 1.2. שוע vociferantem, Job. 29.12. Psal. 72.12. In infin. piel, שוע exclamare, &c. Prout occ. cum ב præf. & aff. ut & cum ב præf. & aff. sic: שוע in vociferari me, Psalm. 28.2. 31.23. שוע & in vociferari eum, Psalm. 22.25. Item in fut. piel 1. f. occ. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum ! conv. præf. & parâg. add. sicut etiam in 2. f. m. & 3. f. f. simpl. & (à 3. f. m. שוע exclamabit, &c.) in 3. pl. m. extra pausam cum s'cheva, sed in pausa cum tseri penult. prout seq. שוע vociferabor, -- ror, Job. 19.7. 30.20, 28. Psal. 18.7. שוע & vociferor, Lam. 3.8. שוע & vociferatus sum, Psalm. 119.147. שוע vociferaberis, Isa. 55.9. שוע vociferabitur, Job. 24.12. שוע & vociferabuntur, Job. 35.9. 36.13. Psal. 18.42. שוע & vociferantur, Job. 39.3. Item ex hac rad. שוע quidam formant etiam conjug. hiphil שוע claudere: Pag. illinere, oblinere, incrustare: Bu. Lex. obstruere, obthurare. Quidam ad שוע referunt, exponentes, Isa. 6. restringere, reprimere, præstringere: sicut & quod sequitur, Psalm. 29. avertere, seu diverte: id enim putant radicem שוע significare, retineri, reprimi retrorsum: quam radicem Sanctes post Kimchi

& Hebræos omittit. Et ego Chaldæam magis puto, quam Hebræam, pro lenire, vel linire, levigare, obducere, incrustare. Si quis velit Isa. 6. à שוע deducere, non admodum repugnabo, cum utrumque patitur res Grammatica. At Psalm. 39. potius à שוע, quod idem erit cum שוע. In hac ergo radice aliquando vau mobile, aliquando quiescens invenies: proclamare, fere mobile, aliâs magis de quiescent. Vajin: Merc. Prout occ. in imper. hiph. f. m. in forma cum pathach tantum absque jod hiph. vel, pro tseri & pathach in ult. sic: Isa. 6.10. וְעֵינֵי הָשָׁע & oculos ejus illinito. Vide & in שוע: Bu. Lex. Et oculos ejus claude, ne forte videat oculis suis. Targ. similiter, וְעֵינֵי הָשָׁע claude. R. Sal. & A.E. lini, aut complana: à שוע vel שוע. Et Targ. Lev. 14.42. pro, וְעֵינֵי הָשָׁע & liniet, complanabit, seu incrustabit domum: habet וְעֵינֵי הָשָׁע. Et sic exponit R. Jona illud Psalm. 39. וְעֵינֵי הָשָׁע claude, scil. oculos tuos, à me: quod R. D. exp. Cessa, aut define à me. Quare & in שוע, quod est ejusdem significantiæ. Idem Targ. וְעֵינֵי הָשָׁע define à me. R. Sal. Cessare fac manus tuas à me. Idem A.E. à שוע & debuerat esse sicut וְעֵינֵי הָשָׁע: sed mutata est punctatura propter literam gutturalem. Pag. Et oculos ejus illinito, Targ. obsecuro: Bu. Lex. (Aures ejus fac ingravescant,) oculi; ejus fac conniveant: i. e. quemadmodum qui tonitru gravissimè percussuntur, eorum auditus & visus hebetatur: ita indiès isti obstupefiant, intonante verbo meo. Sic in principio versûs, Fac ut pinguescat cor populi istius: i. e. obesum reddatur, occalescat, & obduretur magis ac magis: metaphora est à rebus corporeis, in quibus omne pingue sensus experts esse consentiunt Physici. Jun. Atque inde ex hac rad. שוע viz. in 1. vociferandi signif. suat nomina seq. 1. No. שוע m. vociferatio, clamor: Bu. Lex. & Conc. Imploratio, quiritatio, clamor sc. ejus, qui in summo discrimine opem implorat. Coc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. sic: Job. 30.24. שוע בְּפִירוֹתַי אם si imploratio est propter calamitatem ejus, quæ sc. ipsis, viz. eveniat. Potest esse vel infin. kal. aut nomen ex infin. R. R. exp. per שוע, & שוע, Coc. Si in contritione ejus eis (i. e. quæ eveniet eis) שוע clamor. Sic & R. Juda & R. Jona. Pag. viz. Si, pro, Num? vel, si, jusjurandi est formula: i. e. non. Aliis autem est salus, à שוע: vel, ut שוע & שוע idem valeant. Unde & שוע idem est cum שוע, salus; sed propriè, est, ut videtur, ex acclamatione: unde R. Jos. exp. Receptionem clamoris Merc. Sed A.E. exp. Et in tempore contritionis non proderit illis substantia, aut, non proderunt illis opes: unde & dives appellatur שוע cum cholem. R. Levi. Clamor: vel, divitiæ. Pag. &c. Vide infra in 2. signif. Sed occ. etiam idem No. f. m. cum ה (ob gutturalem, pro ה) aff. sic: Job. 36.19. הַיַּעְרוֹר שְׁוֹעַ לֹא בָּעַר. An par esset imploratio tua non in angustia? Coc. Quidam inquit R. D. exp. clamorem tuum? & sic R. Levi, & R. Moseh. Num ordinabit clamorem tuum? i. e. num suscipiet Deus ordinem (עֶרֶךְ, vel, pretium, estimationem, Merc.) clamoris tui? non quum venerit super te angustia. Alii verò in alio sensu, sic: Num æstimabit שוע opeustas? sic A. E. Divitias tuas, non aurum, &c. Perutfol, Num æstimabit? i. e. putas quòd æstimabit

rumorem reputationis tuæ, ac familiam, vel opes? Non aurum, &c. q. d. Non æstimabit Deus quicquam, nec aurum, nec argentum, nec aliud, respectu magnitudinis peccati tui. Pag. שׁוּעַ sic reddit exilimationem tuam, seu locum, gradum, & dignitatem tuam. Merc. &c. vide etiam infra in 2. signif. vociferationem tuam; Bu. Conc. An æstimabit nobilitatem tuam? non lectissimum aurum, &c. Jun. qui hunc locum exp. in 2. signif. hujus rad. priorem verò, Job. 30. 24. in prima signif. sic: (Enim verò an non postulatio (fiebat quum) immitteret manum? i. e. nonne aliorum calamitosorum nomine, Deum flagellantem deprecabar, pio & humano officio? sic Psalm. 35. 13.) non vociferatio propter ista in oppressione ejus? Propter ista: i. e. hujusmodi mala qualia jam patior, quorum causâ ad Deum vociferantur afflicti: in oppressione ejus: i. e. à Deo ipso facta. Jun. Item 2. hinc etiam in hac 1. signif. est no. cum cholem, viz. שׁוּעַ m. vociferatio, Bu. Lex. Prout occ. cum 1. cop. præf. sic: Isâ. 22. 5. וְשׁוּעַ אֶל־הָרָר וְשׁוּעַ אֶל־הָרָר & quiritationis ad montem: h. e. fugâ ad montem cum vociferatione: Coc. Et vociferatio: Bu. Conc. Et clamor ad montem, juxta R. D. i. e. qui egrediuntur urbem, eunt, & clamant de monte ad montem, & de colle ad collem: vel, ut R. Sal. exp. Et clamor ad montem: i. e. & vox clamoris, ut fugiant ad montes, ut evadant. Sed A. E. scribit quosdam exponere: Et respectus aut conversio, ad montem: i. e. ut respiciant & vertant se ad montem: (ita ut etiam allusio quædam sit ad illud, 2 Sam. 22. 42. respiciant, & non erit servans: Cev.) alii: Et clamor perveniet ad montem: sed Hieron. Et magnificus super montem: Pag. quasi scil. esset ex 2. signif. sed illud Ezech. 23. 23. פָּקֹד וְשׁוּעַ וְקוֹץ, vide supra in rad. פָּקֹד; Coc. Item 3. hinc etiam no. שׁוּעַ m. vociferatio, clamor: Bu. Lex. stridor, acclamatio stridula: Av. Prout occ. cum 1. aff. sic: Psalm. 5. 3. Attende ad vocem שׁוּעַ clamoris mei: Bu. Lex. stridoris mei, i. e. clamoris mei. Av. vel, implorationis meæ. Potest enim esse forma f. f. constr. cum 1. aff. à No. seq. viz. pro שׁוּעַי Coc. Clamoris mei: est ex שׁוּעַ, instar וְרָעָה semen: fortasse ad infin. piel referri possit, abjecto dagesch ob scheva: Merc. Cev. Item 4. hinc etiam No. שׁוּעַ f. idem cum præced. m. clamor, vociferatio; Pag. Bu. imploratio, quiritatio: Coc. stridor, acclamatio, quæ sit voce stridula: Av. Prout occ. in forma f. f. constr. simpl. & cum 1. aff. cui etiam ult. 1. & 2. sunt præf. sed cum 1. aff. absque præf. ut seq. שׁוּעַי vociferatio, 1 Sam. 5. 12. Jer. 8. 19. שׁוּעַי vociferatio mea; Psalm. 40. 2. וְשׁוּעַי & vociferatio mea, 2 Sam. 22. 7. Psalm. 18. 7. 39. 13. 102. 2. לְשׁוּעַי ad vociferationem meam. Lam. 3. 56. וְשׁוּעַי vociferatio ipsorum, Exod. 2. 23. Psalm. 34. 16. 145. 19. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שׁוּעַ: est liberalis: Bu. Conc. viz. in no. cum cholem שׁוּעַ m. liberalis, nobilis, dives: Pag. Bu. item, prodigus: Pag. munificus: à שׁוּעַ: quasi σωτήριον dicas. Coc. Sed Avenarius ponit hîc radicem per se, sic: שׁוּעַ salvus fuit, potitus est salute & tranquillitate, felix fuit, opulentus fuit, salubris salutaris fuit, &c. Convenit significatione cum rad. שׁוּעַ salutem habuit: cognatione respicit ad שׁוּעַ striduit vel clamavit pro salute & ope. Hinc שׁוּעַ, שׁוּעַ, שׁוּעַ,

σωτήριον, i. e. salvo, servo, σωτήρ salvator, σωτήρ pro σωτήρ salvus, integer, σωτήριον saluber, salutaris, σωτήρια salus. Non autem usurpatur hæc radix verbaliter, sed tantum nominaliter. שׁוּעַ opulentus, saluter, salutaris, nam qui abundat opibus putatur in mundo salutaris. Prout occ. hoc no. f. m. cum 1. cop. sic: Isâ. 22. 5. וְשׁוּעַ & opulentus: vel saluter, ad montem, scil. fugiet: alii, & clamor, &c. & Ezech. 23. 23. וְשׁוּעַ & opulentum: vel saluterum. Av. Sed occ. etiam hoc no. f. m. simpl. sic: Job. 34. 19. Et non discretus est שׁוּעַ liberalis: Bu. Conc. vel opulentus, aut munificus, ab exhausto: Av. Et non agnoscit munificum, præ tenui. Coc. Et non est agnitus liberalis seu dives coram paupere: Pag. Et Isâ. 32. 5. Et avaro non dicitur שׁוּעַ liberalis, aut dives: vel prodigus: Pag. Sed in bonam partem sumitur; Merc. A. E. dives: Pag. munificus: Coc. opulentus, vel saluter, i. e. munificus. Av. Et tenax non dicitur liberalis: Bu. Lex. Jun. Ab. Ezra ad locum scribit: שׁוּעַ idem est quod נָדִיב, liberalis: & opponitur שׁוּעַ tenaci: & R. Sal. scribit: שׁוּעַ dicitur שְׁהִכּוּל שׁוּעַ וְכָל־הָאֱלֹהִים quia omnes respiciunt, & vultum convertunt in ipsum: vide & Job. 34. 9. Bu. Lex. Item hoc sensu occ. etiam hoc No. juxta quosdam, substantivè pro liberalitate, &c. viz. cum schurek שׁוּעַ, salubritas, felicitas, opulentia: Av. Prout occ. cum 1. aff. Job. 24. 19. שׁוּעַ liberalitatem tuam: juxta R. D. in Bu. Conc. Num ordinabitur salubritas tua ut sit absque tribulatione. Av. &c. vide supra ad 1. No. in 1. signif. Item huc etiam ad hanc rad. quidam referunt No. cum 1. heemant. viz. שׁוּעַ f. salus: Pag. salubritas, salus, felicitas, opulatio: Av. formæ scil. instar תְּקִימָהurrectio, à קִיּוּם & תְּשׁוּבָה responsio, à שׁוּב: juxta R. Jos. Kimchi. Pag. Sed ipse R. Jos. exp. clamorem, aut receptionem clamoris: ut supra dictum. Merc. De hoc autem hoc No. require supra in rad. שׁוּעַ. Pag. Bu. Coc. Denique ex hac rad. juxta R. Jos. est etiam no. cum 1. heemant. ab initio & jod in fine, viz. שׁוּעַ m. lenimen: lenitas, &c. Prout occ. cum 1. præf. sic. Ezech. 16. 4. Et aqua non es, vel fuisse, lota, לְתַשְׁעִי ad linimen, seu lituram: secundum R. Joseph. & jod est loco he, instar תְּשׁוּבָה, & תְּשׁוּבָה. Et sic rad. שׁוּעַ est in ead. significantia. Et rectum est, inquit R. D. ut exponatur, ad lenitatem à שׁוּעַ, quod est, lenire, seu levigare: unde Targ. Gen. 27. 16. pro, Et super תְּשׁוּבָה lenitatem: seu lenitatem colli ejus: habet שׁוּעַי: & vers. 11. pro, Et ego vir תְּשׁוּבָה lenis, mollis, seu lenis: habet שׁוּעַי: & sic jod est loco literæ geminandæ, i. e. alterius Y. Et est sensus, Et aqua non es lota ad leniscandum, seu lævigandum carnem tuam: quippe lotio carnem lenit, ac mollificat, seu lævigat, delicatumque efficit. R. Sal. ad lenitatem, molliem, seu lenitatem. R. Menachem, ad delicias. R. Joseph, ad munditiam: & hoc significare scribit in lingua Arabica. Pag. Istud non est propriè ex hac rad. ut hic dicitur, sed ex ea significatione, quæ sub initium rad. posita est, Isâ. 6. Sunt qui exp. blandam applicationem. blandum amplexum, aut osculum: sed loci sensum non advertunt. Merc. Rad. 65. שׁוּעַ est תְּשׁוּבָה percutere: & שׁוּעַ contundere, frangere: inquit R. D. contere: Bu. Lex.

terere, comminuere: Coc. Quidam exp. afflatu obruere, ut cum שׁוֹךְ sit cogn. quod etiam referunt no. שׁוֹפָר colubræ genus, flatu opprimens: de quo infra in שׁוֹךְ: Merc. שׁוֹךְ, in præ kal, שׁוֹךְ quassit, concussit, quassavit, contrivit quatiendo; & proprie dicitur de serpente, qui suo afflatu præmissio mordet & lædit. Ideoque est cogn. cum שׁוֹךְ flavit, & שׁוֹךְ afflavit serpentino sibulo. Hinc σοβῶν, quatio, expello, σοβῶμαι, confternor: Av. שׁוֹךְ In Bu. Conc. est contere. Prout occ. in fut. kal, 3. f. m. (à simplice forma שׁוֹךְ) cum יִי & יָ, aff. ut & in 2. f. m. cum יִי, aff. sic: Job. 9. 17. וְשׁוֹךְ יִשְׁפָּרֵי בְּשַׁעֲרֵי אֲפֶרַי quia turbine conteret me: Pag. Bu. qui horrore quatiet, i. e. confternabit me. Av. qui in turbine attereret me: 70. ἐκτρέψῃ: Coc. Qui turbine contereret me: i. e. miseris, & subitè, violentè, & fragosà plagà, qualem experti fuerant ipsius filii, supra 1. 19. perderet idque, ut seq. impunè: i. e. sine ullo damno suo, ac nemine vindicante me: sic: Prov. 1. 11. Jun. Item cum eod. יִי, aff. occ. etiam Psal. 139. 11. וְשׁוֹךְ יִשְׁפָּרֵי conteret me. Bu. Conc. Certè tenebræ comminuent me: confer verbum שׁוֹךְ. Coc. Etiam caligo quatiet me: Av. Sed, juxta alios, est hoc loco in alia signif. viz. pro obscurare, seu abscondere. Et sic exp. שׁוֹךְ veruntamen וְשׁוֹפָרֵי תֵּנֵיבִי tenebra (i. e. tenebræ) obscurabit, seu occultabit me: à שׁוֹךְ, quod est crepusculum, nox, tenebræ; quanquàm enim quæ sint radices, eadem tamen est significatio: Pag. ut מַלְאָךְ & מַלְאָךְ, circumcidere, & alia ejusmodi. Merc. Utique tenebræ occultarent me, & c. ut Pag. Bu. Lex. Utique tenebræ velut crepusculo obvolvent me. Jun. Sed cum יָ & יִי, aff. occ. Gen. 3. 15. sic: וְרֹאשׁוֹ שׁוֹפָרֵי רֹאשׁוֹ וְשׁוֹפָרֵי עֵקֶב ipsum scil. semen, conteret tibi caput, velte, in capite, & tu conteres illi calcaneum, vel eum (aut potius, id, ut & infra; Merc.) in calcaneo. Hieron. Ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo ejus. Melius 70. Ipse tuum conteret caput, & tu conteres illius calcaneum. (Ad Christum respexerunt: Merc.) Targ. Et inimicitias ponam inter te, & mulierem, & inter filium tuum, & filium ejus, ipsa (vel ipse: Merc.) erit observans, i. e. observabit, (vel potius, memor erit, recordabitur: Merc.) tibi illud quod fecisti illi à principio; & tu eris observans, i. e. observabis, ei in fine. A. E. Ipsum: scil. semen, percutiet te in capite, & tu percuties (id) in calcaneo, i. e. in pede. Deficit Beth, i. e. in, sicut & 2 Chron. 34. 30. Omnia verba libri pacti, qui inventus est בֵּיתוֹ (in) domo Domini. R. Sal. Contundet te in capite, & tu, & c. Non erit tibi statio, seu erectio, & mordebis illum in calcaneo ejus, & etiam inde interimes eum. Et וְשׁוֹפָרֵי est sicut illud, Isa. 40. 24. וְשׁוֹךְ נִשְׁפָּח in eos. Serpens enim, quando venit ad mordendum, sufflat, i. e. sibilat. Pag. Ipsum conteret tibi caput, tu autem conteres ipsi calcaneum. Bu. Lex. Ipsum (semen) quatiet tibi caput, & tu quaties illi calcaneum. Av. Illud conteret te caput, & tu conteres illud calcem: h. e. conteret tibi caput, & tu conteres ei calcem. Kimchi, וְשׁוֹךְ מִכָּה וְכִתְיָהּ, notat percussionem & confusionem. Sensus dicti: Ille te καταγίγῃ: & omni potestate privabit, ita tamen, ut patiatur propter peccatum, & potestatem, quam tu per seductionem, & vim legis consecutus es in ho-

minem. Coc. Hoc conteret tibi caput, tu autem conteres huic calcaneum. Hoc, & c. i. e. semen hujus, quod scil. virgo concepit in utero ex spiritu sancto, à viro intacta, infra 49. 10. Isa. 7. 14. & Mat. 1. 22. quem admodum Cyprianus accipit lib. 2. adversus Judæos, cap. 8. Conteret tibi, & c. i. e. multo gravius in ecclesia per Christum accipies damnum, quam sis allaturus: nam Christus, semen mulieris, dominus gloriæ, te contriturus est sub pedibus suorum velociter; Rom. 15. 20. Jun.

Rad. 66. שׁוֹךְ est, concupiscere, desiderare: Pag. Quidam significationem hiphil, de qua infra, ad totam radicem transferunt, præferentes, cum שׁוֹךְ verbo vicino, ut sit excurrere per abundantiam, redundare, exundare: in poel Psalm. 65. facere excurrere, seu exundare. Hinc וְשׁוֹךְ accursio, i. e. prompta voluntas, & obsequentia erga aliquem. שׁוֹךְ pes totus à coxendice excurrrens ad talos usque, vulgò tibia, crus. שׁוֹךְ verò vicus, angiportus, ut quidam inquirunt, sed latius accipio, quòd à platea aliorum excurrat, ut tibia è corpore. Conferunt & cum שׁוֹךְ: quod est osculari, Nam cum שׁוֹךְ, remotius est. Merc. שׁוֹךְ excurrit, & plerumque de liquidis accipitur, quorum abundantia excurrit. Cogn. cum שׁוֹךְ discurret, quod excursionem generalem significat, nisi quòd de aqua, non usurpetur; at שׁוֹךְ, i. e. potavit, semper accipitur de potus excursionem ad os hominis. Av. שׁוֹךְ & שׁוֹךְ inter se permutant sua derivata: notant discurfationem. Coc. In kal, vix occ. quidam tamen illud Joel. 2. 9. huc referunt, ad fut. kal, 3. pl. m. (sed cum dagesch in koph juxta formam verbi שׁוֹךְ) בְּעִיר יִשְׁקֹו per urbem discursant. Coc. reliqui autem hoc referunt ad rad. שׁוֹךְ, ubi vide. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor signif. 1. est, in conjug. piel, ex forma quadrata poel, שׁוֹךְ, desiderare, concupiscere, appetere; Pag. Bu. Lex. & Conc. fecit excurrere, fecit exundare. Quando autem significat, appetere, concupiscere: i. e. excurrere animo, est à radice שׁוֹךְ: Av. Prout occ. juxta quosdam in præ. piel 3. f. m. velut alii, in part. ben. kal, à rad. שׁוֹךְ, sic: Pro. 28. 15. וְיִשְׁקֹו לֵוִי רֹדֵף שׁוֹךְ leo rugiens, & ursus discurrens. Isa. 33. 4. וְיִשְׁקֹו כְּמִשְׁכָּן בָּנִים שׁוֹךְ secundum discurfationem locustarum, (est,) qui discurret in eo. Sic metaphoricè in præ. poel 3. f. f. ex hac rad. vel in part. ben. kal, f. f. ex rad. שׁוֹךְ, occ. cum tseri ob pausam per scheva penult. sic: Psalm. 107. 9. נַפְשׁוֹ שׁוֹךְ animam debilem: q. d. palpitantem, micantem, שׁוֹכֵץ טַרַף, שׁוֹכֵץ טַרַף creber offendit debilitatem & ardorem, qui est in sanguine. Et Isa. 29. 8. וְנַפְשׁוֹ שׁוֹךְ & anima ejus subfultat: h. e. micat, habet crebrum שׁוֹכֵץ טַרַף. Coc. Quæ appetit, & c. Bu. Conc. Reliqui autem hæc omnia referunt ad rad. שׁוֹךְ, ubi ea vide. Hic autem plerique locant illud in fut. poel (à 3. f. m. שׁוֹךְ desiderabit, appetet, &) cum 2. f. m. (à simplice forma שׁוֹךְ desiderabis, & c.) cum 1. conv. præf. & יָ, aff. sic: Psalm. 65. 10. (פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ, vifitasti terram), וְשׁוֹךְ & desiderare fecisti eam: i. e. vifitasti terram pluviam: postquam desiderare fecisti eam. 70. Et inebriasti eam. Hieron. Et irrigasti eam. R. D. in lib. rad. Vifitasti terram, & desiderium dedisti illi, ut saturaretur; Pag. vel desiderasti eam, ut eam fariæ: vel te desiderantem & præoptantem exhibuisti erga eam, ad illam obsaturandam, quasi hoc

illi præter cætera præstare velles. Merc. Cev. Vel, Et jam desiderare fecisti eam: i. e. decrevisti; ut desideraret pluviam, & posthac illam visitasti; Pag. Vel. & jam desiderare feceras eam, &c. Sic sæpe per plusquam-perfectum, Hebræum præteritum est reddendum: Rabbinii per כָּבַד, jam, expresserunt. Sic paulo post, & putruerat, est, cum jam putruisset, vel foetere coepisset. Merc. Et in Comment. scribit, quod vau est loco כָּבַד, i. e. jam, vel postquam desiderare fecisti, visitasti eam pluviam, q. d. prohibuisti pluviam quoad illum admodum desideraret: illa desiderata, visitasti eam tuâ misericordiâ. R. Sal. visit. ter. & irrigasti eam: deducens à שָׁקַד. Pag. Sed sensus est, Et jam desiderare fecisti eam: sicut Exod. 16. 20. Et vermiculavit vermes, & putruit: i. e. & jam putruit: seu putruerat: vel postquam putruit. Pag. Et appetis eam: Bu. Lex. & Conc. vide ulterius in פֶּשַׁע; Bu. Lex. Visitasti terram, & fecisti eam excurrere, i. e. exundare, &c. Av. Visitas terram, & obis eam: i. e. non visitas eam obiter, sed penitus. Coc. Visitas hanc terram, & appetis eam. Singularia hæc Dei beneficia in domicilium & habitationem suorum, elegantissimis figuris exponuntur. Est autem visitare, humanitatis dictum, pro eo quod est, præstare rem quam promiserat Deus: Deut. 11. 10. & sequentibus: confer, Gen. 21. 1. & 17. 9. ut et 18. 10. & 14. Jun. Atque hinc ex hac rad. פֶּשַׁע in hac 1. appetendi seu deliderandi signif. est No. cum פֶּשַׁע heemant. פֶּשַׁע f. constr. פֶּשַׁע appetitus, concupiscentia: Pag. Bu. excurso voluntatis, & appetitus: i. e. desiderium, vel concupiscentia. Av. Accursatio, frequentatio; Coc. Prout occ. hoc No. f. f. in forma constr. cum 7. aff. sic: Gen. 3. 16. (וְאֵת אִשְׁתְּךָ וְאֵת אֶדְמָתָהּ) & ad virum tuum) וְאֵת אִשְׁתְּךָ appetitus tuus, seu desiderium tuum, amor tuus, &c. & ipse dominabitur tibi. Hieron. & sub viri potestate eris, &c. 70. & ad virum tuum conversio tua; & sic Targ. Alii tamen codices melius habent in Chald. וְאֵת אִשְׁתְּךָ desiderium tuum: & sic R. Sal. & R. D. Sed A. E. exp. Et viro tuo וְאֵת אִשְׁתְּךָ (auditio tua, i. e.) obedientia tua: sensus enim est; Et tu obadies omnibus quæ præceperit tibi: quia tu es in potestate illius, ut ejus facias voluntatem. Pag. Appetitus tuus: vel, juxta A. E. obedientia tua: q. d. viro tibi præcipiente, obadies: Bu. Lex. desiderium tuum: i. e. appetitus tuus. 70. ἡ ἀποστροφὴ σου: Av. Et ad virum tuum erit accursatio tua; i. e. præsto eris viro tuo: Coc. Quin erga virum tuum appetitus tuus, esto, scil. confer. 1 Cor. 14. 34. sensus: cum lege naturæ: tum infirmitatis tuæ conscientia, dominium viri appetito, idq. cum dolore, i. e. anxii mente atque sollicita. (Nam illud, Cum dolore, ad initium versûs, ἀπὸ πόνου ad membra singula pertinet.) Ut in seq. Et ipse præsto tibi: i. e. Et tu subdita ipse esto: ut loco cit. 1 Cor. 13. 34. & Ephes. 5. 22. Jun. Item occ. etiam ead. forma f. f. constr. cum 1. aff. sic: Gen. 4. 7. (וְאֵת) & tibi, scil. erit, i. e. in tua facultate erit,) וְאֵת appetitus ejus: Hieron. Sed sub te erit appetitus ejus. 70. Et ad te conversio ejus. R. Sal. Appetitus ejus, scil. peccati; i. e. concupiscentia mala, quæ jugiter concupiscit, dejicere te. Sed A. E. obedientia ejus; quia concupiscentia revertitur ad obedientiam tuam voluntate tuâ. Est etiam in te facultas, ut illi domi-

neris. Pag. Appetitus ejus: Bu. Conc. Et ad te desiderium illius, tu dominaberis ei. 70. πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ. Av. Et ad te accursatio ejus: h. e. Tibi se insinuat, tibi præsto est, adblanditur peccatum, h. e. concupiscentia: Coc. (Vide suprâ ad finem rad. שָׁקַד peccatum, cubat, &c.) Contextus totius versûs sic se habet. (Nonne si benè egeris, remissio, si vero non benè egeris, præforibus est peccatum excubans?) at erga te est appetitus illius, & tu præes illi. Nonne, &c. hoc interrogandi genus vehementissimam designat affirmationem, ut Josh. 1. 9. sensus est; attende ad te, si sapias; nam resipiscenti remissio malorum operum tuorum; ut vocantur, 1 Jon. 3. 12. pertinaci supplicium, imminet. Præforibus: i. e. proximum est ac præstantissimum: sic ὁ δὲ θυγάτης, Mat. 24. 33. Peccatum; i. e. poena peccati, metonymicè: ut iniquitas infra v. 15. Atque hanc metonymiam in Hebræo textu indicat generis Enallage. Excubans; elegans metaphora, ut Deut. 29. 19. Erga te, &c. i. e. & naturæ lege, quia junior est te: & animo, quia frater: & vocatione, quia tibi subiectus: te colit Hebel: quamobrem indignum est, te hoc animo in illum esse. Jun. Item occ. etiam cum eod. 1. aff. Cant. 7. 11. sic: Ego dilecto meo וְאֵת אִשְׁתְּךָ, & super me desiderium ejus. Hieron. & 70. conversio ejus: A. E. ut suprâ, obedientia ejus, i. e. meum est obtemperare illi, ut faciat voluntatem suam. Pag. Et ad me desiderium ejus erit. Av. Ego dilecti mei (sum,) & ad me est conversio ipsius, seu occursatio ipsius: h. e. mihi adest, mihi præsto est, nunquam præsentia ip'us careo. Coc. Quandoquidem erga me (est) appetitus ejus: i. e. quandoquidem tantum est studium dilecti mei erga me, ut me averfantem dilexerit prior, aberrantem revocaverit, offendentem condonaverit, certatimque sua beneficia in me contulerit, se deniq. ipsum mihi tradiderit, quod superiori capite ostendit, non possum non esse illius. Hæc verba sunt totius ecclesiæ adjungentis se Christo capiti suo. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שָׁקַד est in conjug. hiphil, הָשִׁקַּד redundare, exundare, enatare: Pag. Bu. Conc. excurrere, exundavit, redundavit, effluxit: Bu. Lex. fecit excurrere: Av. Prout occ. in præter. hiph. 3. pl. simpl. sic: Joe. 3. 18. aliâs 13. vel 4. 5. הָשִׁקוּ הַיָּקְבִים redundarunt, vel exundarunt, enatarunt, torcularia. Merc. Excurrere taci, vel dolia. Av. Significatur ibi redundans multitudo: Coc. Plateas perfundunt torcularium lacus, &c. Jun. Exundabunt, seu redundabunt lacus torcularium: Bu. Lex. & Conc. Item occ. 3. pl. præter. hiph. cum 1. conv. præf. sic: Joel. 2. 24. הָשִׁקוּ הַיָּקְבִים חֵירוֹשׁ וְעֵדָר. & redundabunt torcularia vino; Pag. vel. musto. Hoc significatu quidem utuntur & Hebræi doctores hoc verbo: sed malim transitivum, ut sequitur, sicut & illi eo utuntur: Merc. Alii; Et enatare facient torcularia vinum. Unde R. D. exp. הָשִׁקוּ: juxta illud, Deut. 11. 4. הָשִׁקוּ הָעֵרֶץ, aut supernatare fecit aquas maris, &c. arad. עֵרֶץ, de quo suo loco. Vide etiam R. Sal. in fine hujus radicis. ad conjug. hithp. Pag. Et redundabunt: Bu. Conc. Et excurrunt, i. e. exundabunt, torcularia musto, &c. Av. Et abundant lacus musto & oleo: h. e. passim redundant, & diffundunt. Coc. Plateasque perfundunt torcularium lacus musto & oleo; i. e. Tanta erit vini oleique copia, ut in

iplas quoque plateas, exudent torcularia: hyperbole: ut infra 3. 13. Jun. Item iii. signif. 3. hujusrad. est in No. שוק m. platea, vicus, forum: Pag. Bu. Lex. & Conc. sic dict. quodd homines illic concurrant, & transcurrant: á שוק significatione mutuata; Bu. Lex. vicus in quo fit excurfus, tam plateam, quam opidum significat. Av. Per schurek hoc no. scribendum hoc sensu; sed plurale per vau mobile, שוקים: ut á שוק olla, שוקים: & á שוק, licet sit per cholem, שוקים boves. At שוק, in sing. per cholem, est crus. Merc. Cev. Minus latè patet hoc No. שוק, platea, vicus, quam חוצות. Coc. Prout occ. in f. m. cum ב pro דה dem. præf. locis seq. בשוק in platea, per vicum, Prov. 7.8. Eccl. 12. 4, 8. Sic etiam in forma pl. m. occ. (ut dictum cum vau mobili) cum ב pro דה dem. præf. loco seq. בשוקים per vicos, Cant. 3.2. Denique iv. signif. 4. hujusrad. שוק, est in No. cum cholem, ut dictum, viz. שוק f. armus, crus, vel coxa; Pag. Bu. Coc. Crus; ab excurrando á coxendice ad talos usque. Av. David de Pomis sic scribit מה שהוא על הרגל חליל ויגיע עד הרבדים quod supra pedem est cavum usque ad genua; tibia. Coc. Nomen autem hoc foemineum esse, colligitur apertè, ex 1 Sam. 9.24. אר-השוק והעליה crus, & quod, est, scil. super illud; sicut & membrorum reliqua ferè nomina foeminea sunt; unde in loco Isa. 29.22. Hebræi subaudiunt אר-הימין lateris dextri: sicut & aliàs. Merc. Cev. Occ. autem hoc No. f. f. simpl. & ה præf. ut seq. שוק armus, crus, Exod. 29.22, 27. Lev. 7.32, 33, 34.. 8. 25, 26.. 9. 21.. 10. 14, 15. Num. 6.20. Jud. 15.8. Isa. 47. 2. השוק armum, 1 Sam. 9.24. וקשוק & sicut armus, Num. 18.18. Et in forma duali occ. etiam hoc No. simpl. & cum ה dem. præf. sic: שוקים crura, Prov. 26.7. השוקים crura, Deut. 28.35. Ut & in forma du. confr. occ. cum ב præf. absque aff. sed cum י aff. absque præf. sic; שוקים in cruribus, Psalm. 147.10. שוקים crura ejus, Cant. 5.15. De nomine autem hoc præced. unus aut alter locus venit ulterius explicandus; viz. Jud. 15.8. ויד אחת שוק על-ירך & percussit eos coxa super femur, percussione magnà. Targ. Pag. Et percussit eos equites cum peditibus, &c. & sic שוק significat peditem. & ירך equitem. Et est exponendum, inquit R.D. in Comment. de his qui cadebant, dum fugerent á facie ejus: q. d. non vertit unus ex illis faciem suam ad illum, nec stetit quispiam ex illis ante illum; sed universi fugerunt á facie illius: & dum fugerent, percussit illos, & cadebant cum coxa super femur; qui enim fugit, & cadit super faciem suam, vertit coxam suam super femur suum. R. Levi, coxam apud femur; & comparavit pedites coxæ, & equites femori, quia coxa est infra femur. R. Sal. Equites cum peditibus: eques enim non innititur femori suo, sed coxæ suæ, pede altero posito in ferro pendente excurru, (vel sella: Merc.) R. Jos. exp. pedites cum equitibus. R. D. in lib. rad. ut in Comment. quia cadere fecit illos percussione suâ; cadens verò ante persequentem, incurvat se super genua sua, & cadit in faciem suam, & hoc modo coxa ejus est super femur ejus: Pag. Et percussit eos crus ad femur: h. e. incurvatos: vel, ut prociderent in genua, & curvati jacerent. Coc. Percussitque eos crure (vibrato) in femora (eo-

rum) plagâ magnâ, &c. Crure vibrato, &c. i. e. non aliis armis eos petens, quàm pede, velut ignavos milites. Jun. Item locus ille notandus, 1 Sam. 9.24. Et elevavit coquus אר-השוק והעליה coxam, & quodd (erat) super illam: i. e. & femur quod erat super coxam, inquit R.D. & A. E. & sic Targ. coxam & femur ejus. Et apud doctores quaeritur, quid est coxa, & quod super illam: dixit R. Jochanan coxam, & cadam; R. Elihezer, coxam & pectus. Et R. Samuel, coxam & pulpam. Pag. Armum & quod erat super ipsum: Bu. Lex. Crus & quod ei adjunctum: Kimchi; nempe femur. 70. אר-השוק והעליה. Coc. Quumq; deprompsisset coquus armum quendam, & quæ herebant ei. Jun. Item Prov. 26.7. in duali שוקים תליתו tollite crura: intellige cothurnos, i. e. cruralia ornamenta, juxta quosdam: Bu. Lex. Tollite crura, á claudo תליתו, tollite, est pro תליתו: Belg. heest op. an, auferte? sic: Auferte crura á claudo, & sententiam (quæ est) in ore stulti. Coc. Tollite cothurnos (Hebr. crura pro cruralibus ornamentis, metonymicè) á claudo, & sententiam (quæ est) in ore stolidorum: i. e. ut loripedem recti derident cothurnos induentem, quibus ineptus est, & personam, sive larvam abutenti detrahunt, ita etiam relegendus est, ac multò minùs ferendus stolidus in superbò sermone suo: quem ille vel maxime ridiculum, tamen tot sententiis, quot verbis, abundare putat. Jun. Item hic quidam ponunt verbum in hithpaël quadratum, viz. השתקשקש vel ששקשק festinanter ambulare: Pag. Fecit se discurrere, cursitavit. Av. Prout occ. in fut. hithp. (à 3. f. m. השתקשקש) discurret, cursitabit, &c.) in 3. pl. m. cum nun parag. add. sic: Nah. 2.5. In vicis insaniunt currus השתקשקש ברחובות discurrebant in foris: Coc. festinanter ambulant per plateas: (seu discurrunt, cursitant: Merc.) in plateis festinanter ambulabunt; i. e. discursabant per plateas. Av. Allident sese per plateas: Jun. A coxa deductum est verbum, quodd in ambulando festinanter coxæ moveantur, aut sese percutiant: inquit R.D. R. Jonah, Percutient coxam ad coxam; quod sequitur A. E. Et deducitur, inquit R. Sal. à verbo וקשוק, & audire facient sonitum, aut, resonare facient torcularia vinum. Joel 2. 24. quando enim effusio descendit de torculari in medium הירק laci, qui est ante torcular, auditur sonitus. Et ita hoc loco, Audientur, (vel audietur: Merc.) sonitus armorum in plateis, &c. & sic exponit illud, Isa. 32.4. ששקשק sicut sonitus locustarum, &c. quare in ששקשק. Pag. In Dan. 2. 32, 33. ista est divisio imaginis. ראש caput, שפין pectus, וקשין viscera & femora, וקשין & שפין tibia & pedes, in quibus אצבעו digiti. 70. βραχίον, στήθους, αχλάς. Coc. Item hic etiam inter nomina quidam ponunt no. Toar. seu adject. foem. quod occ. Isa. 20.8. Et anima ejus שוקקה concupiscens, inquit R.D. vel appetens, & desiderans: i. e. concupiscit cibum & potum: Pag. Quidam, excurrens præ fame: ut sit á ששקשק; Merc. Hieron. vacua est. Est autem nomen Toar ex poel, instar שורה, inquit R.D. A. E. exp. Quæ ens potum: & sic videtur deducere à שקה. Pag. (Et anima ejus,) appetens: Bu. Lex. Confer. Psalm. 107.9. Quia saturavit, aut saturare fecit animam שוקקה desiderantem. 70. & Hieron. inanem, sive vacuum. Pag. Item, quidam ab

ab hac rad. שור ducunt 1. No. cum mem heemant. & duplici sagol, viz. משק obitio: prout occ. Gen. 15.2. בן־משק ביתי filius obitionis domus meæ: h.e. cui imposui curam domus meæ: servus meus atriensis. Et 2. no. cum מ heemant, ante schin dagefchatum, cum pathach sub se, viz. משק m. discursatio: prout occ. cum פ praef. sic: Isa. 33.4. כְּמִשְׁקֵי גִבּוֹם juxta discursationem locustarum: Coc. Sed de hisce vide infra in rad. פפפ, ubi plerique hæc duo nomina locant.

Rad.67. שור in præf.kal, שר, est, canere, cantare; item, intueri, aspicere, prospicere. Pag. Tria hujus verbi significata, canere, aspicere, & munera deferre: Sunt quidam unum revocent, ut generaliter sit, recta intendere, seu extendere, distendere, & dirigere; ut sit vicinum verbo ושר vocem intendere, seu extendere, est cantare: in kal, hoc sensu, in præterito ferè tantum & benoni occurrit: alia enim ex poel & hiphil petuntur, ut rursum in hiphil præteritum non invenias: etsi in his potes ad canonem Grammaticorum confugere. Secundò, est intendere oculos, seu aciem oculorum, procurrere ad observandum, aspicere, intueri, respicere, prospicere, observare. Tertiò, porrectis brachiis offerre seu deferre munera, procurrere ad porrigendum munus: Kimchi, ire, tendere. Merc. שור cantavit, cecinit; item, contemplatus est: quæ significatio etiam ad שר referri possit. Bu.Lex. Recta contemplatus est, inspexit, recta intuitus est, speculatus est cum observatione diligenti & cum inquisitione quadam observavit, ut aliquid carperet. Cogn. cum ושר rectus fuit, & cum ושר cecinit voce recta. Hinc *εσθω*, video, inspicio. Av. In Bu.Conc. rad.hæc quinque signif. 1. est canere: 70. *שור, שר, שר, שר, שר*. Coc. Prout occ. in præf.kal, 3.f.m.simpl. loco seq. שר cecinit, Psal.7.1. Et in part.ben.kal, f.m. occ. cum פ cop.praef. sed in forma pl.m. simpl. & cum פ, & פ praef, ut & in forma pl.f. cum פ & פ praef. ut seq. שר & canens; Prov.25.20. שרים cantores, 2 Sam.19.36. Psal.68.26. Eccl.2.8. Ezech.40.44. שרים & cantores, Psal.87.7. שרים cantores, 2 Chron.35.25. שרים cantores, 2 Chron.9.11. שרים cantatrices, 2 Sam.19.36. Eccl.2.8. cantandi signif. occ. in fut. kal, (à 3.f.m. שור vel cum pathach ושר, cantabit, &c.) in 2.f.f. (in forma cum pathach in ult.) cum פ conv.praef. loco seq. ושר & cecinit, Jud.5.1. In Piel quadrato, seu ex forma poel, שר idem cum kal, cecinit, &c. Bu.ma. cantavit: Pag. Coc. prout occ. in part. piel, f.m.simpl. sic, 2 Chron.29.28. ושר & canticum cantantis, aut cantoris: Pag. vel potius, & canticum canebat, neque enim est regimen: canticò tribuitur quod est cantoris: sicut & clangere, quod est tubicinium, tubis. Kimchi, cantabatur: intransitivè; vel transitivè author cantici: i. e. cantor canebat, & qui habebant tubas, clangebant; Merc. Cev. Est intransit. inquit R.D. vel ut transitivum sic exp. Et canticum, i.e. habentem canticum cantare faciebat. Pag. Et canticum cantat; canticum, pro viro cantici. i.e. cantore, Bu.Lex. Et cantus cantabat; per שר hic notantur שר משי collegium (seu chorus) cantorum; Coc. Quum musici canerent, &c. Jun. Canens erat, &c. Bu. Conc. Item occ. etiam ead. forma

f.m. cum פ dem.praef. loco seq. שר cantor, 1 Chr. 6.18. Sed sæpius occ. part. piel, in forma pl.m. viz simpl. & cum פ, & פ praef. ut & in forma pl.f. (a sing. ושר cantatrix,) cum פ cop.praef. ut seq. ושר cantores, 2 Chr. 20.21. Ezr. 2.65. Neh. 7.67. ושר cantores, 1 Chron. 9.33. 15.16. 27.2. 2 Chr. 5.12. Ezr. 2.41. 10.24. Neh. 7.44. 11.22. 23. 12.28. 29. 42.46. 48. 13.10. ושר & cantores, 1 Chron. 15.19. 2 Chron. 35.15. 23.13. Ezr. 2.70. 7.72. 10.30. Neh. 7.1. 12.45. 13.5. ושר & cantoribus, 2 Chro. 5.13. ושר & cantatrices, Neh. 7.67. Item. occ. etiam in fut. piel, 3.f.m. sic, Zep. 2.14. ושר בקול קל vox cantabit in fenestra: Coc. Jun. vox: viz. inauspicatarum avium: cujusmodi nominantur, Isa. 12. sub finem, & 34.11. & sequentibus; Jun. In hiphil, ושר cantare: Pag. Bu. Coc. Prout occ. in Infin. hiph. cum פ praef. sic, 1 Sam. 18.6. Et egressæ sunt mulieres -- &c. ושר ad cantandum: ubi scribitur cum vau. quia potest esse Makor seu Infin. kal, לשור: sed legitur cum Jod, לשור: quod est Infin. ex hiph. (sed def. absq; he nota hiph.) pro להשר: Pag. & sim. Bu. Lex. Coc. &c. Sic etiam in Imper. hiph. f.m. להשר canta: & in pl.m. plenè esset להשר sed pro eo occ. def. absque Imper. hiph. &c. & locis seq. ושר cantate, Exod. 15.21. 1 Chron. 16.9. 23. Psal. 33.3. 68.5. 33.96. 1.2. 98. 1.105. 2.137. 3.149. 7.1. Isa. 42.10. Jer. 20.13. In fut. hiph. 1.f. occ. simpl. & cum פ, parag. add. sed in 3.f.m. simpl. & in 1.pl. simpl. & cum פ, parag. add. & in 3.pl. m. simpl. prout seq. ושר canam, Psal. 59.17. ושר cantabo, Exod. 15.1. Jud. 5.3. Psal. 136.27. 6.57. 8.89. 2.101. 1.104. 33.108. 2.143. 9. Isa. 5.1. ושר cecinit, Exod. 15.1. Num. 21.18. ושר canemus, Psal. 137.4. ושר canemus, Psal. 21.14. ושר cantabunt, Ps. 65.14. 106.12. Item. occ. etiam ead. 3.pl.m. cum פ cop. praef. sic, Ps. 138.5. ושר ברוכי יהוה, Et cantent in vis Domini: Pag. Et canent de vis Jehovæ. Jun. Sed hic etiam quidam locant in fut. hiph. 3.f.f. cum פ conv. praef. illud supra cit. ad fut. kal. viz. in Jud. 5.1. ושר & cecinit Deborah. Est enim ex hac Conjug. hiph. inquit R.D. in lib. rad. & Michlol: Pag. Per pathach in ultima, ideò præstat esse ex hiphil, sicut & in lib. rad. videtur velle Kimchi, citans inter alia ex hiphil: Cev. Perperam enim puto illic per פ scribi: nec in Michlol citatum reperio. Etsi autem res Grammatica utramque ferat præ se conjugationem: quia tamen ut ante monui, futurum kal hoc sensu aliàs non invenitur, sed usitatum est fut. hiphil, ideò malim esse ex hiphil: Merc. Nam est cum pathach loco sagol, propter accentum ad penultimam retractum: Bu. Lex. Item loci duo supra cit. notandi ad 1.f. fut. hiph. cum פ, parag. & unicus ad 3.pl. viz. Exo. 15.1. ושר ליהוה ושר cantabo Domino. Sic Ps. 136.6. Ps. 27.6. ושר ליהוה ושר cantabo & psallam Domino: h.e. non tantum verba ad laudem composita meditabor, & voce ditam, sed & modulatus voce ac organo, ad voluptatem audientium pronuntiabo. Vide ושר. If. 1. ושר ליהוה ושר cantabo dilecto meo carmen dilecti mei: h.e. pronuntiabo ad gloriam filii mei verba spiritus mei, sapientiæ plena, comparata ad movendum omnem conscientiam hominum & accendendum amorem ejus: Coc. Accinam nunc dilecto meo (i.e. Christo sponso Ecclesiæ, cujus amicus & administer sum) canticum dilecti mei, &c.

&c. Jun. Pf. 65.14. יְהוֹרְעוּ אֶף-יִשְׁרָאֵל clangunt imo canunt. Vincentes solent clangere & jubilare; qui abundant omni bono, cantare. Cocc. (Vestuntur pascua gregibus, & convalles obteguntur tritico) clangentes agunt (atque) etiam canunt. Jun. In hophal הוֹשִׁיעַ cantari, decantari: prout occ. juxta quosdam, in fut. hoph. 3. f. m. sic, Il. 26.1. וְיִשְׁרָאֵל הוֹשִׁיעַ canetur hoc carmen; i.e. veritas harum rerum cum glorificatione prædicabitur. Cocc. Cantabitur: Bu. Conc. Sed in Bu. Lex & Pag. planè d' est hæc conjug. hoph. cum hoc ejus loco: neque suppletur à Merc. ad Pag. nec hic, neque in rad. שִׁיר, שָׁרָה, יִשְׁרָאֵל. Av. autem refert ad rad. שִׁיר ubi etiam locat kal, piel, & hiphil præced. in hac 1. canendi signif. quam rad. שִׁיר vide ex eo. Atque inde ex hac rad. שִׁיר in hac 1. signif. est 1. No. frequentius occurrens in textu, viz. שִׁיר m. cantus, cantio, cantilena, canticum, carmen; 70. חֲלָשָׁה Pag. Bu. Coc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. locis seq. שִׁיר canticum, Jud. 5.12. 1 Chron. 6.16. 16.42. 25.7. 2 Chron. 7.6. 29.27. 34.12. Neh. 12.37. Psal. 30.1. 33.3. 40.4. 45.1. 46.1. 48.1. 55.1. 66.1. 67.1. 68.1. 75.1. 76.1. 83.1. 87.1. 88.1. 92.1. 96.1. 98.1. 104.1. 103.1. 122.1. 123.1. 124.1. 125.1. 126.1. 127.1. 128.1. 129.1. 130.1. 131.1. 132.1. 133.1. 134.1. 121.1. 137.34. 144.9. 149.1. Eccl. 7.5. Cant. 1.1. Is. 23.16. 42.10. Amo. 7.5. Cui etiam formæ f. m. הָ, הַ, בְּ, וְ, אֶ, & sunt præf. ut & cum וְ אֶ, aff. & cum וְ, vel (pro eo, cum he abundante post cholem, sic,) אֶ, aff. sed absque præf. prout sequuntur: וְ אֶ, idem, 2 Chron. 5.13. Eccl. 12.4. Is. 26.1. 30.29. וְ אֶ, & canticum, cantor, 2 Chron. 29.28. וְ אֶ, canticum, Psal. 69.31. וְ אֶ, cum canticum, 1 Chron. 6.32. 25.6. Is. 24.9. וְ אֶ, & cum canticum, 2 Chron. 23.18. Neh. 12.24.9. וְ אֶ, sicut canticum, Ezech. 33.32. וְ אֶ, de canticis, Psalm. 137.3. וְ אֶ, & canticum meo, Psalm. 28.7. וְ אֶ, canticum, cantica ejus, 1 Reg. 4.32. וְ אֶ, canticum ejus, Psalm. 42.9. Et in forma pl. m. cum וְ dem. præf. occ. plenè, sed cum וְ בְּ præf. def. cum chirek tantum absque jod in penult. & rursus cum וְ בְּ præf. plenè ut seq. וְ אֶ, cantica, Cant. 1.1. וְ אֶ, cantici, Prov. 25.20. וְ אֶ, & canticis, Gen. 31.27. וְ אֶ, & canticis, 1 Chron. 13.8. Item à forma simplice pl. m. constr. וְ אֶ, cantica, &c. occ. cum וְ ob pausam pro וְ aff. plenè; sed cum וְ aff. def. cum chirek tantum, absque jod, sub schin 1. rad. & rursus cum וְ בְּ aff. plenè sic: וְ אֶ, canticorum tuorum, Ezech. 26.13. וְ אֶ, cantica tua, Amos. 5.23. וְ אֶ, cantica vestra, Amos. 8.10. Item hinc etiam 2. no. שִׁירָה f. idem cum præced. masc. canticum, &c. prout occ. cum וְ dem. præf. locis seq. שִׁירָה canticum, Exo. 15.1. Num. 21.18. Deut. 31.19. 21.22, 30.44. 2 Sam. 22.1. Psalm. 18.1. Et in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum וְ præf. sed in forma pl. f. simpl. ut seq. שִׁירָה canticum, Is. 5.1. וְ אֶ, sicut canticum, Is. 23.15. שִׁירָה cantica, Amo. 8.3. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שִׁיר est, contemplari, intueri: Bu. Conc. &c. vide ad initium rad. 70. ὁρᾶν, προσεβλεψάντων δὲ νεφελῶν, cernere, contemplari, &c. Coc. Prout occ. in hac intuenti signif. imper. kal. f. m. cum וְ cop. præf. loco seq. וְ אֶ, & intueri. Job. 35.5. Et in fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum וְ aff. cui etiam ult.

! cop. est præf. & in 2. f. m. cum וְ aff. sed in 2. f. f. simpl. & cum ! conv. præf. ut seq. וְ אֶ, contem-
plabor, Hof. 13.7. וְ אֶ, contemplor illum, Num. 23.9. 24.17. וְ אֶ, & contemplabor eum, Hof. 14.9. וְ אֶ, contemplaberis istud, Job. 55.14. וְ אֶ, contemplaberis, Cant. 4.8. וְ אֶ, & contemplaris mittens, Is. 57.9. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. vel in forma cum cholem, vel cum schurek in ult. ut & cum וְ אֶ, aff. sed in 3. f. f. (à simplice forma וְ אֶ) cum וְ אֶ, aff. ut seq. וְ אֶ, contempla-
tur, Job. 33.27. וְ אֶ, contemplabitur, Jer. 5.26. וְ אֶ, contemplabitur illum, Job. 34.29. וְ אֶ, intuebitur illud, Job. 17.16. 33.14. 35.13. וְ אֶ, intuebitur me, Job. 7.8. 24.15. וְ אֶ, intuebitur eum, Job. 20.9. sed occ. & in hac 2. intuenti signif. conjug. piel, in forma quadrata poel, שִׁירָה, idem cum kal, contem-
plari, respicere, observare, intueri, cernere: Pag. Bu. Coc. intuitus est, spectavit: Av. Prout occ. in præf. poel 3. pl. sic; Job. 36.24. Memento ut magnifices opus ejus. quod שִׁירָה intuiti sunt homines; Pag. Alii, cecinerunt: Merc. quod cernunt homines: sed malo, decantant. Coc. (quasi scil. in 1. signif.) quod contemplati sunt: Bu. Lex. & Conc. quod homines spectaverunt: Av. quod contemplati sunt mortales, &c. Jun. quem in hunc locum vide supra sub rad. שָׁנָה. Atque inde ex hac rad. שִׁיר, & ejus poel שִׁירָה, in hac 2. contemplandi, seu observandi signif. est 1. no. שִׁירָה m. inimicus: Pag. Bu. ita dictus, quasi inspector, observator, insidiator: (quod aspiciat suum inimicum ad malefaciendum, ut R.D. inquit: Pag.) sicut à וְ אֶ, oculo, dicitur וְ אֶ, torvè inspiciens, de Saule; ut videre est suo loco. Merc. inimicus, observator, insidiator; 70. ὁρᾶν. Coc. observator: i.e. inimicus. Av. Unde in forma pl. m. שִׁירָה, & in constr. שִׁירָה, & in constr. cum וְ ob pausam, pro וְ aff. cui etiam formæ constr. וְ aff. est præf. sed cum וְ aff. extra pausam est præf. ut seq. וְ אֶ, inimici, observatores mei, Psalm. 59.9. 27.11. 56.3. וְ אֶ, observatores meos, Psalm. 59.11. וְ אֶ, observatoribus meis, Psalm. 54.7. Item hinc etiam No. שִׁיר, m. idem; inimicus: quasi observator dictus, qui subinde observat & contemplatur, quibus malefaciat: Bu. Lex. unde in forma pl. m. שִׁירָה, & in constr. שִׁירָה, &c. Prout occ. cum וְ præf. & וְ ob pausam pro וְ aff. loco seq. וְ אֶ, in observatores meos. Psalm. 92.12. Item 3. hinc etiam juxta quosdam, ad hanc rad. שִׁיר & formæ ejus quadratæ poel שִׁירָה contemplatus est, est no. (quod tamen omnes ferè præter Bu. Conc. referunt ad שִׁיר, ubi illud vide) cum thau heamant. post schurek in ult. & chirek in penult. quod scil. occ. simpl. & def. cum chirek tantum, sed cum וְ præf. cum jod in penult. ut seq. שִׁירָה contemplatio, speculatio, Jer. 3.17. 9.13. 16.12. 18.12. בְּשִׁירָה in contemplatione, Deut. 29.19. Psalm. 81.13. Jer. 7.24. 11.8. 13.10. 23.17. Item iii. signif. 3. hujus rad. שִׁיר, est, munus deferre: & nominaliter, munus, donum: Bu. Conc. &c. vide Merc. de hac 3. signif. ad initium rad.) Prout occ. in fut. kal, (à 3. f. m. וְ אֶ, & 2. f. m. וְ אֶ) 2. f. f. cum ! conv. præf. & kibbutz pro schurek, loco seq. וְ אֶ, munera defers, Is. 57.9. Atque hinc, juxta quosdam, in hac 3. signif.

est no. in f. f. שָׂרָה, munus, donarium: prout occ. in forma pl. f. cum שָׂרָה aff. loco seq. שְׂרָה munera tua, Ezech. 27. 25. Item 2. hinc etiam ex hac 3. signif. est no. cum שָׂרָה heemant. ab initio; viz. שְׂרָה f. quod est מְנָחָה, h. e. munus, donum: dict. à deferendo. Pag. vel, quod ad demerendum aliquem extensis brachiis, vel manibus præmitti & porrigi soleat; juxta quosdam; &c. vide ad initium rad. Merc. Est munus, seu donum, propriè dignum & respectabile, quod Magnati offertur, ut notat R. Sal. Bu. Lex. munus quod respicit ad dominum suum cui offerri & tradi debet: Av. vel, quod offertur ab eo qui ad videndum admittitur. Cocc. Prout occ. hoc No. f. f. cum שָׂרָה cop. præf. loco seq. שְׂרָה & donarium, 1 Sam. 9. 7. Deinde iv. signif. 4. hujus rad. ex Bu. Conc. est in No. שָׂרָה m. murus: Pag. Bu. &c. dict. ex usu Chald. nam pro Hebr. חֹמָה Targum habet שָׂרָה. Bu. Lex. murus, propugnaculum, specula, unde prospicitur. Av. An, quia inde περιωπή, prospectus & speculatio in eo constituti צופים speculatores? quomodo & חֹמָה videtur dici à חָמָה. An שָׂרָה rectitudo est causa appellationis? שָׂרָה. Cocc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. juxta Bu. Conc. locis seq. שָׂרָה murus, Gen. 49. 6, 22. 2 Sam. 22. 30. Psalm. 19. 30. Sed occ. etiam, (quasi à f. f. שְׂרָה, idem cum masc. murus, &c.) in forma pl. f. (significans moenia, muros) cum שָׂרָה aff. loco seq. שְׂרָה muros ipsos. Job. 24. 11. Item, juxta quosdam, occ. etiam in ead. 4. signif. no. in alia forma cum kamets penult. viz. שְׂרָה murus, formæ instar שְׂרָה. Sed R. Sal. in plur. exp. campestris. Pag. Alii exp. propugnacula: & Chald. oppida: sed figuratè; propriè enim significat moenia; Merc. Muri, propugnacula, moenia; respectus. Av. Prout occ. in forma pl. f. cum שָׂרָה præf. & שְׂרָה aff. loco sequente: בְּשָׂרָה in muros ejus, Jer. 5. 10. Denique V. signif. 5. hujus rad. ex Bu. Conc. est in no. שָׂרָה m. bos: Pag. Bu. &c. שָׂרָה. Cocc. taurus: Chaldaice חֹמָה: unde Græci & Latini acceperunt Tauri nomen: Av. dict. à terribili vel torvo visu: aut à forma conspicua & insigni; ut R. Bechai notat, Gen. 2. Collectivè, boves; ut Gen 32. 5. שָׂרָה sunt mihi boves, &c. Bu. Lex. Quidam no. שָׂרָה jam habitioem, & crassioem bovem, jam distento corpore plenum. juxta jam ætate, & magnitudine dici putant, ex tertia significatione verbi supra posita. Chaldaïs חֹמָה: Græci & Latini hinc Tauri nomen sumpsisse videntur. שָׂרָה est vitulus, פָּרָה juvenis jam adultior, quum generat, & fructificat. שָׂרָה taurus jam plenè distentus, & compactus. Quidam recentiores hinc putant Israelem dictum שָׂרָה (de quo vide in rad. שָׂרָה, in fine:) sicut & hinc Serapin dictum putant, quasi bovis faciem, & id pravà imitatione Ægyptios à Joseph sumpsisse, qui cum sua familia illic boves Deo immolarit: quod & postea Israelitæ in deserto, & sub Jeroboam sunt sequuti: quasi esset Apis bos è cœlo delapsus: quod boves in sacrificiis igni cœlitis delapso consumerentur. Lactantius sanè caput bovis dicit vocatum fuisse Apin. Quidam etiam Serapin ab urendo, à שָׂרָה: Alii quasi אֶפְסִים parvum aspectu dictum putant: quod Patriarchæ Christum ut puerum fide aspicerent. Merc. Occ. autem hoc no. frequens in textu; & in f. m. simpl. locis seq.

שָׂרָה bos, Gen. 32. 5. Exod. 21. 28, 29, 33, 36, 37. 22. 8, 9. 23. 4. 34. 19. Levit. 7. 23. 17. 3. 22. 27. 27. 25. Num. 18. 17. Deut. 14. 4. 17. 1. 18. 3. 22. 1. 25. 4. Josh. 6. 21. 1 Sam. 12. 3. 2 Sam. 6. 13. 1 Reg. 1. 19. 25. Neh. 5. 18. Job. 7. 5. 22. 3. Ps. 106. 20. Pro. 14. 4. Isa. 1. 3. 7. 25. Eze. 1. 10. Cui etiam formæ f. m. & שָׂרָה ob pausam pro שָׂרָה cop. שְׂרָה, שָׂרָה, שָׂרָה, שָׂרָה sunt præf. ut seq. שְׂרָה & bos, Lev. 9. 4. 22. 23, 28. Num. 7. 3. 1 Sa. 22. 19. שְׂרָה Et bovem, Jud. 6. 4. שְׂרָה bos, Ex. 21. 28, 29, 32, 35, 36, 37. Lev. 9. 18, 19. Num. 22. 4. Jud. 6. 25. Isa. 32. 20. 66. 3. שְׂרָה & bos, Ex. 21. 32. שְׂרָה cum bove, De. 22. 10. שְׂרָה sicut bos, Pro. 7. 22. שְׂרָה bovi, Nu. 14. 11. שְׂרָה à bove, Exod. 22. 3. Levit. 4. 10. 1 Sam. 15. 3. Psal. 69. 32. Prov. 15. 16. Sed occ. etiam hoc no. f. m. cum שָׂרָה, in pausa שָׂרָה, aff. cui priori cum sheva שָׂרָה cop. & שָׂרָה sunt præf. ut & cum שָׂרָה aff. simpl. & cum שָׂרָה cop. præf. ut seq. שְׂרָה Exod. 23. 12. Deut. 28. 31. שְׂרָה Bos tuus, Deut. 15. 19. שְׂרָה & bos tuus, Deut. 5. 14. שְׂרָה bovi tuo, Exod. 22. 29. שְׂרָה bos ejus, suus, Deut. 5. 21. 22. 4. 33. 17. Josh. 7. 24. 1 Sam. 14. 35. Job 21. 10. שְׂרָה & bovem ejus, Exod. 20. 17. In forma pl. m. vau, ut dictum, movetur (per kamets post scheva;) Pag. cui similem formam vide in rad. שְׂרָה & שְׂרָה. Bu. Lex. Quæ forma pl. ut & f. cum, cholem ostendit propinquorem radicem esse שְׂרָה, quàm שְׂרָה, Cocc. Prout occurrit autem hæc forma pl. m. Hof. 12. 12. שְׂרָה שְׂרָה boves sacrificaverunt; Pag. seu mastàrunt; Cocc. viz. in honorem vitulorum. שָׂרָה in hoc loco vertunt שְׂרָה. Av. nam no. שָׂרָה bos; metaph. est etiam princeps. Cocc. Illud autem Gen. 49. 6. שְׂרָה שְׂרָה quidam exp. subnervaverunt bovem; alii vero exp. murum, ut supra in rad. שְׂרָה. Pag. Avulserunt boves, nempe Shechemitarum, Gen. 34. Ab. Ezra murum: Bu. Lex. Eradicarunt taurum: Cocc. R. Jacob. putat esse cognomentum Dominatoris, sicut & alias scriptura magnos principes vocat arietes, & hircos, Sic & Deut. 33. 17. Joseph bovem appellavit, ob ejus amplam magnitudinem. Non desunt qui bovem, ut sonat, exponant, quod bestias enervarent: de qua re dictum est in rad. שְׂרָה. Quamvis enim eorum oves, boves, & asinos ceperint, fieri potest ut partem ceperint, partem subnervarint: quia oneri fuisset illis abducere omnes urbis bestias, quam abirent tanquam fugientes, juxta Kimchi. Quidam recentiorum sic vertunt. Pro libidine sua everterunt propugnaculum: ut sit idem cum שָׂרָה, quod exponunt ædificium unde prospicitur, vel quod foras extenditur, & procurrit per omnes commissuras compactum, & more bovis completum, propugnaculum, promontorium. Sed scito Chaldaem magis esse hoc nomen: quum pro Hebræo חֹמָה murus, passim Chaldaus שְׂרָה & שְׂרָה dicat. Merc. Cev. In Job 21. 10. שְׂרָה שְׂרָה taurus ejus impregnat, distinguit à פָּרָה. Cl. Bochartus contendit שְׂרָה, quantumvis masculino genere, notare tamen & bovem faminam. Cocc. Item illud supra cit. in pl. f. ad 3. signif. ex Ezech. 27. 25. quidam volunt esse Toar, seu no. adjunct. vel participiale formæ, à שְׂרָה, pariter ambulans: nam verbum שְׂרָה est etiam, juxta quosdam, ire, ambulare: unde locum sic explicant: Naves Tarsis שְׂרָה, pariter ad te ambulantes (in) negotiatione tua: juxta R. D. Et sic naves appellantur, quod mul-

ta pariter ambulant. Uade Chald. in Gen. 37. 25. pro, Et ecce אֲרֻחָה turba, aut societas, seu congregatio Ishmaelitarum veniebat, &c. habet שִׁירָה: ed quod pariter ambulat, sic dicta inquit R. Sal. vel, juxta R. D. exponi potest, castrametantes, aut manentes juxta te: nam Targum חֲנִיחָה est שִׁירָה. Sed in comment. Kimchi exp. ut dictum, שִׁירָה i. e. multæ pariter ambulantes, sicut שִׁירָה societas, turma, pariter ambulans. Pag. Idem ergo videatur quod שִׁירָה, turmæ euntes ad negotiationem, sive per terram, sive per mare. Nam & per mare simul eunt multæ naves in negotiationem. Chaldaum magis fuerit. Metaphora ducta à turmis militantium, unde שִׁירָה idem quod שִׁירָה vel שִׁירָה. Quidam autem exp. propugnacula tua; Merc. Targum, in navibus maris remigabant, & afferbant merces suas in medium tui. R. Sal. Campesustria ejus. Prout etiam exp. illud supra cit. Jer. 5. 10. Ascendite in planities seu campesustria ejus: deducens nomen à rad. שִׁירָה, unde dicitur no. שִׁירָה campus, planities. Pag. Alii vero sumunt illud Ezech. 27. pro ipso part. ben. kal. pl. f. cum aff & exp. cantatrices tuæ erant. Bu. Lex. Alii, (Naves Tarsis) sunt respectus tui, i. e. respiciunt veniendo ad te: fumendo illud à no. pl. f. שִׁירָה muri, moenia: item, respectus: (ut supra dictum) Av. Cantatrices tuæ commercium tuum: וְשִׁירָה נָמִי; fidicina venales. Cocc. Classes Oceani decantabant te commercio tuo, &c. Celebritas Tyri innuitur. Jun. Illud etiam supra cit. in ead. 3. signif. pro munere, &c. ex Isa. 57. 9. Pleriq; exponunt ut est in Bu. conc. sic: בְּשִׁירָה לְמַלְכָּה בְּשִׁירָה à no. חֲשִׁירָה, quod est munus seu donum verbo deducto: unde R. Jon. exp. q. d. obtulisti regi munus. Sed R. D. exp. Et ivisti ad regem; Pag. Et munera defers ad regem cum unguentis; quibus scil. terra Israel abundabat, adeoque alio deportabantur. Bu. Lex. Et respexisti ad regem cum oleo: i. e. obtulisti munus regi. Av. Et comparuisti regi cum oleo. Admissa ad videndum regem, (qui pro Christo accipitur,) dasei pro munere oleum: h. e. spiritum: Apoc. 13. 15. Confer. no. חֲשִׁירָה. Hinc factum nomen, quasi proprium שִׁירָה: (quod alioqui idem est cum שִׁירָה) quo notatur Israël. Factum autem nomen à visione dei manifestati in carne. Deut. 32. 15. Confer. Zeph. 13. &c. Cocc. qui hæc habet in 2. signif. hujus rad. שִׁירָה, pro, cernere, contemplari, &c. Et contemplata, mittis scil. ad regem (viz. Assyriæ Tiglath-Pileserum), 2 Reg. 16. 7.) cum unguentis: hebr. cum oleo: h. e. omnibus modis te comparans, ut impurissimum scortum, & alliciens externos qui scortentur tecum, oblatiis muneribus: ut ibidem scriptum est, sic: Ezech. 16. 33. Jun. Sed in hac etiam 2. contemplandi signif. loci quidam alii adnotandi, viz. Hof. 14. 9. חֲשִׁירָה עֵינִי וְאֶשְׁרֵי (ego exaudivi, pro exaudiam,) & aspiciam eum: Hieron. dirigam. 70. confortabo. Pag. Ego respondi, & contemplanor eum, i. e. observabo, curabo. Cocc. Ego exaudiam, & contemplanor eum, viz. à terriculis abstinentem, ut se recipiat ad me; Jun. Job 34. 29. Occultavit faciem, וְיִמִּי וְשִׁירָה & quis cernet eum? Cocc. Quum abscondit faciem, (viz. ab improbis,) quis contemplanor eum? i. e. quis improborum averfanti Deo ausit obfistere. Jun. Job. 7. 8. חֲשִׁירָה עֵינִי רָאִי non lustrabit, seu cernet, me, oculus ejus, qui vidit me. Cocc. Nec contemplanor

esse me oculus perspicacissimum: Hebr. vīds. Jun. &c. vide supra ad ben. kal. in rad. חֲשִׁירָה. Jer. 5. 26. שִׁירָה כְּשִׁירָה יְקוֹשִׁים qui contemplanor, quemadmodum defident aucupes: Cocc. (Inventi sunt in populo meo impii,) aspiciet, (pro, aspiciet, aut, aspiciet singulorum, scil. ad vias, vel, ad aves,) sicut ponens, aut, sicut qui ponit, laqueos. Unde exp. R. D. Aspiciet sicut qui ponit laqueum, qui aspiciet aves, quando, vel, ubi requiescunt: sic ipsi aspiciunt, ac insidiantur hominibus. Potest etiam exponi, inquit idem R. D. q. d. Ibit, pro, ibunt, (vel potius, i. e. ibunt, Cev.) quiete aucupes, & expandent retia, ut quiescant, & non statuent laqueum in nocte: &, vel, at ipsi ibant tota nocte, stangebant laqueum, homines capiebant. Pag. Sic infra hoc verbum exponit Kimchi, Isa. 57. ubi alii exponunt pro, munus offerre: sic & alia infra: unde & ipse munus dici putat חֲשִׁירָה nemp, חֲשִׁירָה חֲשִׁירָה quod illud homo adducat, seu afferat: ut חֲשִׁירָה in חֲשִׁירָה, est victus, cibis: Merc. R. Sal. Insidiabitur. Hier. Insidiantes quasi aucupes. A. E. Circundabit. Pag. Unde & חֲשִׁירָה putat dici murum, quod urbem ambiat: sed ferè tunc שִׁירָה, non שִׁירָה legendum est: Merc. Cev. (Quisque) contemplanor ut tendentes aucupes. Hebr. secundum tendere aucupes. Est descriptio allegorica obfirmata & accuratissima malitiæ populi, hoc & sequente versu: cui similis est Prov. 1. 17. Hof. 13. 7. sicut pardus juxta viam, חֲשִׁירָה aspiciam: juxta R. D. qui tamen scribit etiam, esse Paul, seu par. pass. ex Kal. à rad. חֲשִׁירָה (ibi vide, Merc.) R. Sal. scribit omne חֲשִׁירָה quod est in scriptura, est cum, dagesh, hoc duntaxat excepto: quia non est nomen loci, sed verbum futurum primæ personæ: i. e. insidiabor & vigilabo: sicut Num. 24. 17. חֲשִׁירָה aspiciam, (vel, intueor: Merc.) eum, & non propè. At Ab. Ezra scribit esse Toar, i. e. no. adject. instar חֲשִׁירָה quod est fortis: (atque significat viam calcatam: quia gressus hominis per eam incendant: Merc.) & si sic est ex hac radice, est, gravior: (quasi prospiciens, Merc.) Targ. חֲשִׁירָה insidiator, aut insidians, &c. Pag. Contemplanor: Bu. Lex. & conc. Ad hunc locum Masorethæ notant, non reperiri hanc vocem amplius cum kametz. Et omne aliud חֲשִׁירָה dageschatum est, ut R. Sal. monet: nempe חֲשִׁירָה Assyrius, vel Assyria terra. Quare hic decepti sunt 70. Græci. Bu. Lex. Contemplanor, viz. insidiando: quædam exempli. habent חֲשִׁירָה Assyriæ. Av. Ut pardus ad viam חֲשִׁירָה observabam. Nisi est pro חֲשִׁירָה. Cocc. (Et fui iis tanquam vetus leo: i. e. invasi eos, & tractavi duriter:) velut pardus in via contemplanor sum. Confer Jer. 5. 6. Pardus observabit ad civitates eorum, &c. pardi proprium est insidere condensis arborum: occultari earum ramis & in prætereuntia desilire: ut narrat Plinius Nat. hist. 1. 10. c. 73. Job 33. 27. חֲשִׁירָה עַל-אֲנָשִׁים aspiciet super homines: aut respiciet inter homines: aut insidiator hominibus: vel, juxta R. D. Ibit ad homines, & consitebitur coram illis. Hieron. Respiciet homines 70. Postea tunc accusabit homo ipse seipsum. Sed A. E. exp. חֲשִׁירָה circundabit, ut Jer. 5. 26. de quo supra: & idcirco murus שִׁירָה vocatur, ed quod circundat civitatem. R. Levi. Aspiciet: Targ. חֲשִׁירָה diriget. Pag. Contemplanor homines: Bu. lex. Aspiciet super homines, & dicet peccavi, quia rectum curvari. 70. ἀπομένεται. Av. Aspiciet

Aspicit homines: h. e. faciem suam effert ad homines cum lætitia, & ingenuè confitetur peccatum suum, & Dei clementiam. Ab. Ezra explicat per וְיִסֹּב; cui obsequuti vertebamus, Incedit ad homines. Minus veniit; Cocc. Contemplatur homines, dicens: peccaveram, &c. Vide Jun. suprà in rad. וְיִסֹּב. Job 33. 15, vel 14. Quia semel loquetur Deus, & bis non וְיִסֹּב; videbit illum: (vel illud, Merc.) vel sic: Quia uno modo loquetur (pro, loquitur) Deus, & duobus ei qui non videbit (pro, videt) illum. Hieron. Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit. R. Moseh, Qui dicunt, vel, quia dicebant, ei quòd vià unà, i. e. modo uno loquetur Deus, & scire faciet omnem veritatem: & duabus viis, seu duobus modis, non videbit illam, scil. viam, seu illum modum quo loquitur Deus. Et est sicut illud Lam. 2. 26. Ut perverteret, aut, pervertere hominem in Judicio suo, Dominus non videt. R. Peritfol, Illud quod loquitur Deus homini, ut indicet ei, est secundum alteram è duabus viis. Prior est, quum loquitur in somnis cuipiam, ut illi indicet peccatum suum, quemadmodum fecit ipsi Abimelech, & Laban, & Prophetis qui populum increpabant. Altera est, quum flagellis corripit hominem, ut prohibeat eum à malo absoluto, seu perpetrato, ne perpetuò ejus anima pereat. Et hanc viam non videt, non considerat, non sentit, qui doloribus est affectus, flagellis percussus, sed tantum iustus, qui est propinquus Deo, qui amanter flagella suscipit, hunc gradum conscendit. Et est sensus, & in duabus, i. e. una è duabus. Vel, & in secunda, scil. via: Pag. Quum semel loquitur Deus fortis, etiam bis non cernit illud (mortalis,) q. d. Imò verò fieri potuit, ut tibi Deus jam sæpe responderit: sed videmus eam esse hebetudinem & oscitantiam nostram, ut vix graviter & sæpe sollicitantem agnoscamus. Jun. Quidam, Non intuebitur eum. Targum: Quoniam unà vice loquitur Deus, & in secunda non indiget intueri illud. Syrus & Arabs, Quia unum loquitur Deus: & secundo non repetit. Munsterus: Quoniam semel loquitur Deus: & altera vice non videbit illud ipsum. Versio Tigurina: Etenim semel Deus loquetur, & iterum, si (homo) id non animadvertat. Hebr. quia unà (vià) loquitur Deus: & duabus ei qui non viderit eam: i. e. unà vià sive ratione loquitur Deus, aut etiam duabus, ei qui priorem loquendi rationem non intellexerit, q. d. duobus modis homines alloquitur Deus: scil. per somnium & per morborum immisionem: Tig. not. Siquidem semel loquutus Deus, iterare nescit, Castalio. Deus autem loquitur semel aut bis: certus est numerus pro incerto: ut infrà, v. 29. vide Lev. 20. 8. Sensus est, quòd licet Deus non teneatur rationem nobis reddere actionum suarum, tamen hoc sæpe facit, promera sua bonitate; viz. quum sibi placet: quod nihilominus raro animadvertum est. Semel: hebr. in una scil. vice, loquitur: scil. ad hominem: ut nimirum eum à peccando revocet: ut declaratur, v. 17. & 18. aut; si scil. primo illo sermone nihil profecerit. Bis, hebr. in duabus, scil. vicibus: illud; scil. primam illam admonitionem; in hebræo subauditur וְשֵׁנִי: Ellipsis nominis relati: tamen homines non observant illud: hebr. non vident illud:

confer Gen. 6. 3. Num. 14. 42. 1 Reg. 22. 28. 2 Reg. 17. 13. Dan. 4. 5, 22, 28. Matth. 17. 19. &c. Belg. Vel, sic intellige: Sed semel loquitur Deus: aut bis. ad eum qui non consideravit illud: וְיִסֹּב est pro וְיִסֹּב, sed quia: nam antithetice est. Dixerat, Deum non reddere rationem homini gubernationis suæ; nunc è contrario dicit, quà ratione deus cum homine agat, ut eum à peccato revocet: Piscator. De nomine etiam 1. in 1. signif. notandum: quòd canticorum liber, Cant. 1. 1. dicitur הַשִּׁירִים שִׁיר canticum canticorum: Pag. omnia scil. carmina complectens; Cocc. Vel, prestantissimum canticorum: ut sanctum sanctorum, i. e. sanctissimum: & seculum seculorum: & id genus. Merc. Sensus est, summum & prestantissimum canticum: vide Gen. 9. 25. servus servorum erit fratribus suis: i. e. maximà vilissimæque servitute additus suis fratribus. Sic hebræorum idiotismo, sanctum sanctorum, pro, sanctissimo: Exod. 26. 35. Rex regum, & dominus dominorum, pro summo rege dominoque ponitur: Ezr. 7. 12. Deut. 10. 17. & alibi; Jun. Item de nomine, cujus suprà mentio facta est: viz. שָׂדֵה, campus, planities: notandum, quòd quidam huc illud referant: quòd significetur hoc nomine regio plana & extensa. Et שָׂדֵה sic dicta est, teste Hieron. campestris regio inter Tabirium montem, & lacum Tiberiadis, à Cæsarea Joppen. usque ultra se extendens, quæ pinguis est & ferax, Isa. 33. & 65. fit & hujus mentio Actorum, si bene memini, 9. Merc.

Rad. 18. שָׂר, in præf. kal. שָׂר, cum Sin finistro, est: principem esse, aut principatum habere, dominari, imperare: Pag. principatum gerere, administrare, administrationem, aut officium habere super cives, populum, aut specialiter in aliquod hominum genus: unde princeps laniorum, pocillatorum, & id genus, pro præfecto. Idem valent שָׂר, & שָׂר, infrà. Verbum rarius est, & cum עַל magis construitur: etsi cum aliis præpositionibus reperias, sed paulò alià ratione, ut de lucta Angeli cum Jaakob in Geni. & in Hof. Merc. Principatum tenuit, vel gessit: principem egit. Constr. absolute & cum præp. עַל & אֶל. Bu. lex. In Bu. conc. rad. hæc duo signif. 1. est, principem esse, &c. ut Pag. Bu. Prout occ. (juxta R. D. in Bu. conc.) præf. kal. 3. f. m. & part. ben. kal. (à f. m. שָׂר princeps, & pl. m. absol. שָׂרִים) pl. m. constr. ut & in fut. kal. 3. f. m. in forma cum cholem pro shurek in ult. & omnia cum famach loco fin. 1. rad. (quæ tamen plerique referunt ad rad. שָׂר) ut seq. שָׂר Principatum obtinet. Hof. 4. 18. שָׂר principes, Jer. 6. 28. שָׂר principatum tenebat: 1 Chron. 15. 22. Sed occ. etiam fut. kal. 3. f. m. (à simplice שָׂר vel שָׂר cum fin propria 1. rad.) cum 1 conv. præf. sed in forma cum pathach in ult. & in 3. pl. m. in forma cum cholem pro shurek in penult. sic: וְשָׂר & principatum tenuit. Jud. 9. 22. Hof. 12. 5. שָׂר Principatum gerunt, Prov 8. 15. Isa. 32. 1. In Hiphil שָׂר principem constituere: Pag. Bu. &c. Prout occ. in Præf. hiph. 3. pl. loco seq. שָׂר Principes constituunt, Hof. 8. 4. Atque hinc ex hac rad. שָׂר in hac 1. principem agendi signif. est 1. 20. שָׂר m. (cum pathach loco kamets: Bu. lex. quasi esset à שָׂר. Cocc. Sed in parsa majori habet kamets: Bu. Lex.) princeps: Pag. Bu. &c. 70. ἀρχων; princeps: potestatem habens ad subiciendum, & cogendum;

Cocc. In Athnach & Soph - pasuk, & interdum cum Zakeph, habet kamets, שר : alias verò cum pathach : Pag. & proinde quidam malunt ad שר geminatum revocare, sed perinde est. Sunt autem qui putent שר definitam, & ut ipsi loquuntur, mensuram habuisse gubernationem : de quo supra in 11. Merc. Occ. autem hoc no, frequens in textu, & in hac forma f. m. simpl. cum pathach, sic : שר princeps, principis, principum, &c. Gen. 21.22.32. 37.36. 40. 2.3.4.16. Exod. 2.14. Jof. 5.14. &c. Ifa. 3.3. 9.5. &c. ad Dan. 1.7. 8.25. 10.20. &c. in 80. circ. l. Item occ. etiam hoc no. f. m. simpl. in forma cum kamets, loco seq. שר Princeps, Hof. 3.4. Cui etiam alterutri formæ, vel scilicet cum pathach, vel cum kamets, ! cop. ה dem. ו, ו, ו sunt præf. ut seq. ושר & principes, Jud. 4.2. 1 Chron. 27.34. Dan. 10.13. ושר & principes, 2 Chron. 32.21. ושר princeps, 2 Reg. 9.5. 1 Chron. 15. 5.6. 7.8. 9.10. 2 Chron. 17.14. 15. ושר princeps, 1 Chron. 15.27. 27.8. Jer. 52.25. Dan. 12.1. Mic. 7.3. ושר principi, Gen. 41.12. 1 Sam. 17.18. ושר in principem, 1 Sam. 22.2. 2 Sam. 23.19. 1 Chron. 11.21. ושר & in principem, 1 Chron. 11.6. משר à principe, Dan. 1.8. Item occ. etiam forma hæc f. m. cum pathach ante כ, aff. loco seq. שרם principes vestes, Dan. 10.21. Et in forma pl. m. occ. simpl. & cum ! cop. & ה dem. præf. prout seq. שרים principes, Num. 21.18. 22. 15. 2 Sam. 19.7. 1 Chron. 12.21. 28.34. Job. 3.14. 29.9. 34.19. 39.25. Ps. 119.23. 161.148. 11. Pro. 8.16. Ifa. 23. 8. 49.6. Lam. 5.21. Dan. 8.21. Hof. 7.3. 5.8. 10. ושר & principes, Eccl. 10.6. Jer. 49.38. Hof. 13.10. ושרים principes, 2 Sam. 19.6. 1 Reg. 4.2. 2 Reg. 24.14. 1 Chron. 29.24. 2 Chron. 24.10. 28.14. Ezr. 9.12. 10.8. Esth. 1.16. 3.1. 5.11. Psal. 82.7. Ifa. 21.5. Jer. 4.9. 26.11. 12.16. 21. 34.10. 35.4. 36.12. 14.15. 19.21. 37.14. 38.4. 25.27. Dan. 10.3. Zeph. 1.8. ושרים & principes, 2 Chron. 11.14. 1 Chron. 24.6. 28.21. 2 Chron. 23. 12. 28.21. 29.30. 30.12. 24. 31.8. Ezr. 8.20. Neh. 4.10. Esth. 1.11. 16.21. Sed occ. etiam ead. absol. forma pl. m. cum כ, ו, & ! præf. sic in principes, Prov. 19.10. ושרים in principes, Psal. 45.17. ושרים & ad principes, Num. 22.40. Ifa. 32.1. Sed frequentius occ. forma pl. m. constr. & simpl. sic : שרי principes, principum, &c. Gen. 12.15. 47. 6. Exod. 1.11. 18.21. 25. &c. Psal. 68.28. Ifa. 10.8. 19. 11. 13. 43. 28. ad Ezech. 11.1. & Hof. 5.10. &c. in 140. circ. l. Cui etiam formæ pluraliter masc. constr. ו, ו, ו sunt præf. ut seq. ושרי & principes, Exod. 18.21. 25. Num. 23.17. 31.14. 18. Deut. 1. 15. Jud. 5.15. 1 Sam. 8.12. 22.7. 2 Sam. 18.1. 24.4. 1 Reg. 9.22. 2 Reg. 25.26. 1 Chron. 15.25. 24.5. 25.1. 26.26. 27.1. 28.1. 29.6. 2 Chron. 8.9. 12.5. Ezr. 8.29. Esth. 1.3. 8.9. Jer. 34.19. ושרי principibus, 2 Reg. 11.10. 1 Chronic. 15.16. 26.26. 2 Chronic. 1.2. 23.9. 25.5. ושרי & principib. 1 Reg. 1.25. 1 Chronic. 29.6. 2 Chronic. 25.5. ושרי è principibus, 1 Reg. 5.16. 2 Chron. 21.4. 26.11. Ezra. 8.24. Esth. 5.9. Sed occ. etiam ead. hæc forma pl. m. constr. cum ו aff. simpl. & cum ! præf. & cum ו aff. simpl. & cum ! cop. præf. sed cum כ aff. habet tantum ! cop. præf. ut seq. שרינו principes nostri, Ezr. 10.14. Neh. 9.34. 35. Dan. 9.6. ושרינו & principes nostri, Jer. 44.17. ושרינו principib. nostris, Neh.

9.32. Dan. 9.8. שרי principes tui. Ifa. 1.23. ושרי & principes tui, Eccl. 10.16. 17. ושרי & principes vestri, Jer. 44.21. Item occ. etiam cum ו aff. simpl. & cum ! & ? præf. utrique, ut cum ו aff. simpl. & cum ! cop. præf. prout sequuntur; שרי principes ejus, sui, 2 Chron. 21.9. 32.3. Esth. 1.3. 2.18. Psal. 105. 22. Ifa. 30.4. 31.9. Jer. 8.1. 24.8. 25.19. 34.21. Dan. 11.8. ושרי & principes ejus, 1 Reg. 9.22. 2 Reg. 24. 12. 30.2. 35.5. 36.18. Ezr. 8.28. Ifa. 3.14. Jer. 48. 7. 49.3. Am. 1.15. ושרי ad principes suos, 2 Chron. 17.7. שרי principes ejus, Prov. 28.2. Ifa. 34.12. Jer. 25.18. 50.35. 51.56. Lamen. 1.6. Ezech. 17.12. 27. 27. Amos. 2.3. Zeph. 3.3. ושרי & principes ejus, Jerem. 51.59. Lamen. 2.2.9. ושרי principibus ejus, Jer. 1.18. ושרי principes ipforum, Ifa. 3.4. Jer. 2. 26. 32.32. Hof. 7.16. 9.15. ושרי & principes eorum, Jer. 17.25. Item 2. hinc etiam est no. שרה f. & in constr. שרה : prout occ. forma f. f. constr. cum jod parag. add. (& est longum, viz. cum accentu in penult. inquit A. E. ad differentiam inter ipsum jod redundans, & jod signum i. personæ : Pag.) loco seq. שרה principes foem. Lam. 1.1. Item occ. etiam forma pl. f. simpl. & cum ו aff. ut & cum ! cop. præf. & ו aff. ut seq. שרות principes, 1 Reg. 11.3. Esth. 1.18. שרות principes ejus, Jud. 5.29. ושרות & principes ipfor. Ifa. 49.23. Item 3. hinc etiam no. adject. f. f. viz. שורה, pulchrum, laudabile, principale : Pag. 80. Cocc. Prout occ. simpl. sic : Ifa. 28.25. Et ponet שורה חטת triticum pulchrum, aut laudabile : Pag. vel, principale Bu. Lex. Merc. Cocc. i. e. præstantissimum triticum : Bu. Lex. Coc. & quasi princeps dignum. Sed R. Jo- nah exp. mensuratum; viz. ex 2. signif. infrâ. Et sic R. D. exp. triticum mensuratum : & A. E. triticum הטובה bonum, vel optimum. Alii verò exp. triticum, (in) mensura. Et R. Sal. Triticum satum in medio : viz. ex שורה linea, apud doctores : quasi lineatum dicas : sed sic legit per shin dextrum. Merc. Triticum præfians, &c. Jun. Vide etiam Paulo infrâ in 2. signif. Item 4. hinc etiam no. cum מ heemant. viz. משרה f. principatus, imperium : 70. משרה : Coc. Bu. conc. prout, oc. hoc no. f. f. cum מ dem. præf. sic, Ifa. 9.5. ומהי המשרה על שכמו & venit principatus in humeros ejus : h. e. ipse suscepit omne regnum, &c. Cocc. Cujus humero addit principatus ipse : i. e. cui nullum jugum unquam imponi possit, sed qui obtineat amplissimum & constantissimum imperium : ut accipitur infrâ 22. 22. hoc enim membrum est Antitheton jugi illius & virgæ, quæ hamero populi incubuisse dicitur, supra v. 4. Jun. Et sic oc. etiam cum ו dem. præf. ibid. v. 6. Ad amplitudinem המשרה principatus : Coc. Amplitudini principatus illius, &c. Jun. Quidam verò tam hoc no. משרה, quam præced. שורה referunt ad rad. שרה : ubi etiam vide. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. שור est, mensura : Bu. conc. viz. in no. inde ducto, cum מ heemant. משרה f. mensura : Pag. Bu. &c. quasi rerum dividendarum domina & princeps : Bu. Lex. nam propriè ex etymo notat imperium : sed usu significat modum quantitatis liquidorum à superiore definitum. 70. μέτρον. Cocc. Ab hoc no. forsan tractum est latinum mensura, quam nostrâ maternâ linguâ proferimus sine, n, Misura. Et juxta R. D. est mensura admodum parva. Pag. Nempe, juxta Doctores, una ex triginta tri- bus

bus in Log, de quo suo loco, in rad. לוג: quo putat differre a מנה, 1 Chron. 23. 29. Quidam מנה faciunt mensuram continuorum: at מְשׁוּרָה discretorum, tam aridorum, quam liquidorum. A gubernando autem deducunt, quasi sit certa mensura, juxta quam homines victus rationem gubernant: ponunt autem in שָׁר: sed rectius hic ponetur. Ex Ezech. 4. non colligitur esse sextam partem Hin: quia eam jubetur in mensura bibere. Merc. Hanc autem in Bu. conc. 2. signif. Avenarius hic ponit pro radicali: quam sic exprimit. שור seriem tenuit, ordinem servavit, observavit. Cogn. cum שָׁר dominatus est, principatum gessit. Hinc series, i. e. ordo, ordinatio; verbaliter autem non usurpatur hæc radix, sed tantum inde nomina duo; viz. 1. no. שְׁרָה series: Isa. 28. 5. Et posuit triticum שְׁרָה serie, vel mensurâ. (De quo vide reliquos supra in fine 1. signif.) Et 2. מְשׁוּרָה: series, ordo, mensura: & ferè deliquidis accipitur. Av. Oc. autem hoc no. f. f. simpl. & cum יב & יב præf. sic, מְשׁוּרָה mensura, 1 Chron. 23. 29. בְּמְשׁוּרָה in mensura, Eze. 4. 11, 16. וּבְמְשׁוּרָה & in mensura, Lev. 19. 35. In loco autem supra cit. ad præf. hiph. viz. Hof. 8. 4. verba veniunt transitive in tertium: (sed satis est in secundum: Merc.) sic: Ipse regnare fecerunt, (scil. Jarobham) & non ex me; הַשִּׁירי principatum, vel principes habere fecerunt, (vel potius, principem vel principes constituerunt: Merc.) & non cognovi. Ubi Ab. Ezra sic exp. Ipse regnare fecerunt, scil. Jarobham, & non ex me: quia me non interrogaverunt, quum tamen scriptum sit, Deu. 17. 15. Ponendo pones super te regem quem elegerit Dominus Deus tuus. הַשִּׁירי principem constituerunt, aut dominari fecerunt, & non cognovi. Idem repetit: Et est ex verbis, quorum secunda quiescit litera, ut שָׁב, קָם, & sic אֶשָּׁר a שִׁיר. Jepheth dixit, quod est sicut הַשִּׁירי cum samech, i. e. amoverunt. q. d. quod sua voluntate reges & constituerunt, & amovent. R. Sal. utroque modo exp. Unde scribunt, inquit, & legunt ac exponunt samech. Targ. Regnare fecerunt, & non ex sermone, seu jussu, meo: principes constituerunt, & non de voluntate mea. 70. Seipsis, i. e. per seipso, regnaverunt, & non per me: principes extiterunt & non indicaverunt mihi. Pag. Principes constituunt: Bu. Lex. הַמְלִיכוֹ reges fecerunt: הַשִּׁירי principes fecerunt. Coc. Ipsi constituunt reges, & non ex me, præficiunt principes quos non agnosco: viz. inde a temporibus Jarobhami: nam Jarobham & quicumque secuti sunt, non venerunt in regnum ex promissione Davidi facta: sed aut populi defectione, aut ipsorum occupatione, reges sunt creati. Jun. Item locus supra cit. ad fut. kal. notandus, viz. Hof. 12. 4. וְנָשָׂר אֶל-מִלְחָה וְיִכָּל, et princeps fuit, aut principatum habuit, cum Angelo, (vel, principem egit in Angelum: Merc.) & prævaluit. Repetit id quod dixerat, & in fortitudine sua princeps fuit אֶל-לוֹהִים cum angelo, & in fortitudine enim in v. præced. est Angelus:) ad corroborandum miraculum. Magnum enim miraculum fuit, quod homo luctaretur cum Angelo, & prævaleret illi. Targ. וְנָתַרְבָּ & princeps fuit, aut magnificatus est, cum Angelo. Pag. Et principem se gessit cum angelo: i. e. luctando de principatu & victoria contendit: Bu. Lex. & certavit cum Angelo: ut Gen. 32. 28. כִּי-שָׁרִית עִם-

אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וְחִוָּכַל principis (fortitudinem & prudentiam) exercuisti cum Deo & hominibus & obtinuisti: certasti, ut princeps. 70. ἐνίσχυσας. R. Sal. in nomine וְיַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל animadvertit, quod postremum non בְּקַעֲבָה dolo, sed בְּפָנִים animadvertit principis more & facie aperta egerit. Hinc Hof. 12. 4. אֶל-לוֹהִים בְּאוֹנוֹ שָׁרָה omnibus viribus certavit cum Deo. Coc. Principem inquam, se gessit cum angelo, & c. Jun. In Jos. 5. 14. שָׁר עִבְדָּה יְהוָה princeps exercitus Dei: dicitur, cujus sunt omnes creaturæ. Confer v. 15. & cap. 6. 2. Coc. Namego, scil. sum, princeps militiæ Jehovah: i. e. princeps tam angelorum, quam populi Dei. Christus autem est ad quem solum hic principatus pertinet: & de quo in versu præced. dicitur: Ecce vir, & c. i. e. Jehova: (ut appellatur paulo infra) nimirum Christus apparens in forma viri. Jun. Dan. 10. 13. שָׁר מַלְכוּת פָּרַס: princeps regni Persiæ: dicitur cui datum potestatem habere in mundo: & eam exercere per Reges Persiæ; Coc. Sed Princeps Regni Persici (i. e. Cambyfes filius Cyri, qui Cyro ipso in expeditionem exteram profecto, tenebat regni gubernacula,) stetit coram ue, & c. i. e. quasi in jure, aut judiciali fore comparuit, ut de consiliis, & factis ipsius cognoscerem & statuerem, authore Christo. Insigniter autem Christus, hoc versu appellatur Michael: voce sc. comp. q. d. qui par est; aut æqualis ipsi Deo forti, ut in Ep. ad Philippen. Jun.

Rad. 69. שוש cum sin sinistro, est, gaudere: Pag. Voluptatem propriè, & oblectationem in animo habere, gaudio affici. Putant enim non gestus esse. etsi per exultare vertatur. sed affectus animi. Imper. & fut. magis ex hiphil usitata sunt, sicut præf. & ben. ex kal, item infin. Puto ubique intransitivum esse: tametsi quidam Hebræorum transitive exponant in hiphil, Deut. 28. faciet alios exultare de vobis: quod non in kal, sed in hiphil illic scribitur. Sed quid facient in aliis locis. Merc. שוש vel שוּשׁ, in præf. kal, שָׁשׁ, est, hilarem esse, hilarescere, alacrem esse: latari: 70. εὐφραίνεσθαι, χαίρειν, διαγαλλιάσθαι, τέρπεσθαι: Bu. Lex. Coc. Constr. absolute & cum præp. עַל & beth; Bu. Lex. Gavissus est, lætatus est. Est affectus cordis, non gestus. Av. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. & 1. f. simpl. & cum 1 conv. præf. utrique; sed in 3. pl. simpl. ut seq. שָׁשׁ lætatus fuit; Deut. 28. 62. 30. 9. וְשָׁשׁ & gaudebit, Isa. 65. 14. וְשָׁשׁוּ gavissus sum, Psalm. 119. 14. וְשָׁשׁוּ & gaudebo, Isa. 65. 19. Jer. 22. 41. וְשָׁשׁ gavissus sum, Lam. 1. 21. In part. ben. kal, f. m. est: שָׁשׁ gaudens, Psalm. 119. 162. Isa. 64. 4. In infin. kal. occ. simpl. in forma cum cholem, sed cum 1 præf. in forma cum schurek, sic: וְשָׁשׁ gaudendo, Isa. 61. 10. וְשָׁשׁ gaudendo, Deut. 30. 9. In fut. kal, 3. f. m. וְשָׁשׁ lætabitur. gaudebit, & c. 2. pl. m. וְשָׁשׁוּ, occ. cum 1 aff. & cum kibbuts pro schurek in penult. sic: Isa. 35. 1. וְשָׁשׁוּ gaudebunt (in) eis (vel, cum eis, utroque modo exp. R. D.) desertum & solitudo. Alii dicunt, inquit, quod est loco 1, i. e. וְשָׁשׁוּ Gaudebunt, R. Sal. Gaudebunt super illis. A. E. Sunt qui exp. Gaudebunt in eis: & hoc non est rectum; quoniam enim est ratio ut dicat, in eis? sed rectum est ut mem sit loco nun: Pag. Gaudebunt (i. e. de eis.) desertum & insula, exultabit campestre. Av. וְשָׁשׁוּ מְרַבְּרִים וְצִיָּה, Exhilarabitur deser-

tum & arida. Videtur dici pro שׁוּרִי propter se-
quens mem. Coc. Latrabitur (de) his (viz. tum de
liberatione bonorum, cap. 32. tum de iudiciis in hos-
tes ecclesiarum, cap. 34.) desertum & solitarius locus:
i. e. etiam loca quæ videntur ineptissima. Jun. Et
latrabitur de illis: Bu. Conc. In hiphil שׁוּרִי, idem
cum kal, gaudere, latrari, exultare: hilarem esse: Pag.
Bu. Coc. Unde in imper. hiph. f. m. & f. plenè est שׁוּרִי,
שׁוּרִי, latrare, hilaris esto, & in pl. m. שׁוּרִי לַתַּמִּי-
נִי, exultate, &c. sed, pro more talium Vajin vau;
in hiph. imper. & infin. deficit usitè, he nota hiph.
Pag. Prout occ. in imper. hiph. f. f. & in pl. m. simpl.
f. f. שׁוּרִי gaude, Lam. 4. 11. שׁוּרִי gaude, Isa. 65.
18. 66. 10. Infut. hiph. occ. 1. f. simpl. sed 3. f. m.
simpl. & cum 1. cop. vel conv. præf. & rursus in 3.
f. f. & 1. pl. simpl. sed in 2. pl. m. simpl. & cum 1.
conv. præf. prout seq. שׁוּרִי gaudebo, Isa. 61. 10.
שׁוּרִי gaudebit, Deut. 28. 63. Psalm. 19. 6. Isa. 63. 5.
Zeph. 3. 17. שׁוּרִי & latratur, Job. 39. 24. שׁוּרִי gaude-
t, Psalm. 35. 9. שׁוּרִי gaudebimus, Ezech. 21. 10.
שׁוּרִי gaudebunt, Job. 3. 21. Psalm. 40. 17. 70. 5.
שׁוּרִי & gaudebunt, Psalm. 68. 4. Atque inde ex
hac rad. שׁוּר vel שׁוּ; est 1. No. cum nun heemant.
post cholem in fine, viz. שׁוּ m. gaudium, lætitia:
Pag. Bu. &c. Est affectus cordis: Av. hilaritas, alacri-
tas: 70. ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη, χάρα, &c. Coc.
Prout occ. hoc No. in absol. forma f. m. simpl. &
cum 1. , & 1. præf. sed in f. m. contr. cum scheva,
scil. penult. simpl. ut seq. שׁוּרִי gaudium, Psalm. 45.
8. 51. 10. Isa. 22. 13. 35. 10. 51. 3. 11. 61. 3. Jer. 7.
34. 16. 9. 25. 10. 33. 3. 11. Joel. 1. 12. (שׁוּרִי) &
gaudium, Esth. 8. 16. (שׁוּרִי) & gaudium, Esth. 8. 17.
שׁוּרִי cum gaudio, Psalm. 108. 43. Isa. 12. 3. (שׁוּרִי)
in, ad gaudium, Jer. 15. 16. 31. 13. Zach. 8. 19. (שׁוּרִי)
gaudium, Psalm. 51. 14. 119. 111. Item 2. hinc eti-
am No. cum 1. heemant. שׁוּרִי m. idem cum præ-
ced. lætitia, hilaritas, &c. Prout occ. in absol. forma
f. m. simpl. sed in f. m. contr. cum scheva penult. simpl.
& cum 1. cop. præf. ut & cum 1. & 1. aff. sed abs-
que præf. ut seq. שׁוּרִי gaudium, Isa. 32. 13. 65. 18.
66. 10. Lam. 2. 15. שׁוּרִי gaudium, Job. 8. 19. Psal.
48. 3. Isa. 24. 8. 11. 32. 14. 60. 15. Lam. 5. 15. Ezech.
24. 25. שׁוּרִי & gaudium, Isa. 8. 7. 62. 5. שׁוּרִי
gaudium meum, Jer. 49. 25. שׁוּרִי gaudium ejus,
Hof. 2. 13.

Rad. 70. שׁוּר est, ponere: Pag. Posuit, disposu-
it, præposuit, opposuit, imposuit: constr. cum accus.
& præp. beth, lamed, וְ, עַל, & aliis. Bu. Lex.
Convenit cum שׁוּר, nisi quod insuper est interdum
ornatùs causà, ponere; disponere, componere, concin-
nare: quod tamen & in שׁוּר supra notavimus.
Licet & radicem facere שׁוּר cum aliis, ut & in
cæteris quiescentibus Vajin, quæ in hiphil sunt usita-
tiora, ut בִּי, שׁוּ, שׁוּ, &c. hæc varietas nè te
turbet. Futurum kal. non reperitur, sicut nec impe-
rat. petuntur ex hiphil: ut contra præteritum usi-
tatum est in kal, & benoni; Merc. שׁוּר, in præf.
kal, שׁוּ, posuit, apposuit, constituit: & proprie
significat, arte, curà, & ordine aliquid ponere, seu
disponere. Congruit cum שׁוּר & שׁוּרִי posuit: hinc
שׁוּר, שׁוּרִי, sto, καθίστημι constituo, & per aphære-
sin שׁוּר, τίθημι pono. Av. In Bu. Conc. rad. hæc

שׁוּר quatuor signif. 1. est, ponere, reponere: &c.
(ut Bu. Lex.) Bu. Conc. 70. τίθημι, καθίσταμι,
&c. Coc. prout occ. in præf. kal, 3. f. m. & f. simpl.
cui priori 3. f. m. שׁוּר est etiam aff. sed in 2. f. m. cum
he parag. add. (licet Psalm. 93. scribatur in textu
simpl. sed kerī est cum he) & cum 1. aff. ut seq. שׁוּר
posuit, apposuit, reposit, Gen. 4. 25. Exod. 7. 23.
Job. 38. 36. Hof. 5. 11. שׁוּר apposuit, 1 Sam. 4. 20.
Psalm. 84. 4. שׁוּר posuit eas, Gen. 20. 40. שׁוּר po-
suisti, Psalm. 1. 7. 90. 8. שׁוּר posuisti me, Psalm.
88. 7. 9. Item in 1. f. præf. kal. occ. simpl. & cum 1.
conv. præf. cui ult. etiam שׁוּר est aff. sed: שׁוּר posui,
Psalm. 73. 28. וְשׁוּר & ponam, Exod. 23. 31. וְשׁוּר
& ponam eam, Hof. 2. 3. Et in 3. pl. præf. kal. occ.
simpl. vel cum kamets, vel, pro eo. cum pathach in
penult. ante thau dageschatum; (formæ scil. dupli-
cantium 2. rad. & quasi esset ex rad. שׁוּר contra-
ctè שׁוּ) ut seq. שׁוּר posuerunt, Exod. 33. 4. Psal.
3. 7. 140. 6. Isa. 22. 7. שׁוּר posuerunt, Psalm. 49. 15.
73. 9. In infin. kal. occ. simpl. in forma cum cholem,
fic. Isa. 22. 7. שׁוּר שׁוּר ponendo, posue-
runt, scil. bellum aut prælium, in porta. Vel, bel-
lando bellaverunt in porta: secundum A. E. (A. E.
exp. Ponendo posuerunt, seu instruxerunt, turrim,
seu propugnaculum, aggerem & quæcunque ad præ-
lium ineundum pertinent. Merc.) R. D. & Himmaz.
priori modo, subaudiendo מִלְחָמָה bellum. Sunt
qui exp. altero modo: sed non est opus, inquit R. D.
ut extrahantur à propria significantia. (Sicut & eo-
dem sensu supra positum est verbum שׁוּר synonymum,
in futuro hiphil. Merc.) R. D. etiam exp. Po-
suerunt facies suas ad Jerusalem, ut pugnarent: alii,
pugnaverunt. Targ. Et equites constituerunt juxta,
aut contra portam. Psalm. 3. 7. In circuitu עָלֵי
שׁוּר posuerunt (scil. bellum, inquit R. D.) adversum me.
Alii, pugnaverunt. (Quidam, posuerunt se: Merc.)
R. Sal. Tumultuati sunt, aut, tumultum fecerunt:
(vel etiam desolârunt, vastârunt, & populati sunt:
Merc.) A. E. pugnaverunt, ut Isa. 21. Et sunt, inquit,
qui exp. tenderunt, aut posuerunt השׁוּרִי retia. Id-
circo dixit, in circuitu. Targ. Congregati sunt adver-
sùm me. Pag. Ponendo posuerunt (bellum) ad por-
tam; Av. Et equites impetum fecerunt portam ver-
sus: confer שׁוּר. Coc. qui sic etiam exp. locum cit.
Psa. 3. 7. Undequaque ponunt contra me: i. e. impetum
in me faciunt. Coc. Et equites ipsi continenter po-
nant (Hebr. ponendo ponant, viz. castra,) ad por-
tam: i. e. eveniet, -- &c. ut munitas quasque civita-
tes Jehudæ obsideant diligentissime: 2 Reg. 18. 13.
Jun. sed locum cit. Psalm. 3. 7. sic vertit, (Non time-
bo à myriadibus populi: quas) circum disposuerunt
(metatores) contra me: i. e. ita fido, ut nihil time-
am: gloriatio fidei elegantissima, ut infra 27. 1. &
sequentibus. Jun. Item locus etiam, supra cit. Psal.
49. 15. ulterius explicandus: שׁוּר לְשׂוֹרֵי שׁוּר sicut
pecudes in inferno שׁוּר posuerunt se: (vel, positi sunt:
Merc.) i. e. posuerunt seipsos in suis cogitationibus,
quasi essent sicut pecudes: inquit A. E. & 73. 9. שׁוּר
posuerunt in coelum os suum. In duobus prædictis
dagesch est loco hannach, (i. e. litera quiescentis quæ
est vau.) Vel: sunt ex verbis geminatis, i. e. à שׁוּר
ut, alii dicunt, inquit R. D. De utroque scribit R.

Sat. Psalm. 49. Sicut pecudes, &c. i. e. Sicut pecus congregatur ad caulam, sic ipsi ad infernum. Et dagesch in tau est loco alterius tau: i. e. demersi, aut fixi sunt in medio שוחיה fundamentorum ejus scil. inferni, in gradu inferiori. Et sic שוח fixerunt in coelo os suum: i. e. linguam suam malam. Targ. Posuerunt in sanctis (vel, sanctos; Merc.) coelorum os suum. A. E. Dageschatur tau, quia est ex verbis geminatis. R. Himman. Sicut pecudes, sic in inferno posuerunt eos divina decreta, (sea sententia) aut opera eorum. Pag. Sicut pecudes ad sepulchrum disponunt eos: pro disponuntur, dispositi sunt: Bu. Lex. Ut oves in infernum se componunt: h. e. morientes non magis de futuro cogitant, atque oves. Psalm. 73. 9. שוח בַּשָּׁמַיִם פִּיהֶם posuerunt in coelo os suum: & lingua eorum &c. q. d. volunt videri dicta sua è coelo dicta; Coc. Opponent coelis os suum, & lingua eorum pervadit terram: i. e. licenter & impunè in Deum blasphemias eructant, & in humanum genus contumelias: metonymia. Jun. vel, lingua eorum it in terra: h. e. quod illi dicunt, passim recipitur. Coc. In hiphil שוח idem cum kal, ponere, disponere, proponere, apponere, &c. Bu. Ma. Unde infin. & imper. hiph. plenè esset שוח, &c. sed defectivè veniunt absque he nota hiph. ut suprà dictum ad hiph. in rad. שוח, & ad initium hujus rad. Prout occ. infin. hiph. cum ל & ל praf. ut & cum י aff. (sed in hoc ult. def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult.) sic: שוח & ponendo, Job. 22. 24. Jer. 13. 15. ל שוח ad ponendum, Job. 30. 1. שוח ponere me, Exod. 10. 1. Sed in imper. hiph. f. m. occ. simpl. & cum ה, parag. add. ut & in f. f. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum in penult. sicut etiam f. m. occ. cum מו.. aff. sed in pl. m. simpl. ut seq. שוח appone, Prov. 27. 23. שוח appone, Psalm. 9. 21. 141. 3. שוח dispone, Isa. 16. 3. שוח pone, Jer. 31. 21. שוח pone eos, Psalm. 83. 12, 14. שוח apponite, Psalm. 48. 14. In fut. hiph. i. f. occ. simpl. & cum ה, & ה. aff. ut & cum ל cop. praf. & ה. aff. sed cum יו.. aff. absque praf. ut seq. שוח ponam, Gen. 3. 15. Psalm. 12. 6. 13. 3. 101. 3. 110. 1. 132. 11. Prov. 24. 32. Isa. 15. 14. Jer. 51. 39. שוח ponam te, Jer. 22. 6. שוח ponam te, Jer. 3. 19. שוח & ponam eum Isa. 5. 6. שוח constituam eum, 1 Reg. 11. 34. Sic etiam in 2. f. m. fut. hiph. occ. simpl. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum tseri tantum in ult. absque jod hiph. vel etiam cum segol tantum in ult. id jue simpl. & cum ל conv. praf. ut seq. שוח appones, Job. 7. 17. 14. 13. Psalm. 21. 1. 73. 18. Pro. 22. 17. שוח ponas, Num. 12. 11. שוח ponas, Exo. 23. 1. Psalm. 104. 20. שוח & posuisti, 2 Sam. 19. 29. Psalm. 139. 8. Sed occ. etiam ead. 2. f. m. fut. hiph. cum ה. & מו.. aff. at in 2. f. f. simpl. sic: שוח posuisti illum, Psalm. 21. 7. שוח dispones eos, Psalm. 21. 10. 12. 48. 17. שוח apponas, 2 Sam. 12. 20. Item in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. vel cum jod hiph. vel cum tseri pro jod hiph. in ult. at in forma cum segol in ult. simpl. & cum ל conv. praf. ut & cum י (pro יו.. ne duplex scheva ab initio concurrat) cop. praf. & ה. aff. ut seq. שוח ponet, Gen. 4. 4. 48. 17. Exod. 21. 22. Job. 38. 11. Prov. 26. 24. Isa. 26. 1. 50. 3. שוח ponet, Job. 9. 33. שוח idem,

Psalm. 18. 12. שוח & posuit, Gen. 30. 40. 48. 14. Num. 24. 1. Ruth. 3. 15. 1 Sam. 2. 8. 2 Sam. 22. 12. שוח & constituat eum, Gen. 41. 33. Et in 3. f. f. fut. hiph. occ. cum ל conv. praf. & ה. aff. loco seq. שוח & apposuit eum, Ruth. 4. 16. Item in 2. pl. m. fut. hiph. occurrit simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum ל conv. praf. ut & cum ה. aff. absque praf. sic: שוח apponatis, Psalm. 62. 11. שוח apponunt, Psalm. 17. 11. שוח & posuerunt, Jer. 2. 14. שוח constituunt eum, Psalm. 84. 7. In hophal שוח poni, imponi: positum esse: Pag. Bu. Coc. Prout occ. in fut. hoph. 3. f. m. sic: שוח impositum fuerit, Exod. 21. 30. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שוח vel שח est, disponere castra vel retia: Bu. Conc. (sed de hisce hic in Bu. Conc. citatis, vide suprà ad præt. 3. pl. & infin. kal. in i. signif.) Prout occ. in præt. kal. 3. pl. & in infin. simpl. ut & (apraf. hiph. שוח) in fut. hiph. 3. f. m. simpl. ut seq. שוח disposuerunt, Pf. 7. 16. 22. 7. שוח ponendo, Is. 22. 7. שוח disponet, Isa. 26. 1. Atque inde ex hac rad. שוח in hac 2. disponendi signif. est no. שח f. positura, positus; positio: item, rete quod ponitur, seu struitur ad capiendum aliquid: retia enim in fundo aquarum ponuntur ad capiendum pisces; unde etiam significat fundamentum, & nates, a ponendo. Av. Atque inde in forma pl. f. שוח sunt fundamenta: Pag. Bu. vel retia, stamina, Pag. Coc. Prout occ. hæc forma pl. f. cum ל dem. praf. sic: Psalm. 11. 3. שוח ירוסון Quoniam retia destruentur: ut R. D. exp. Hieron. Leges dissipatae sunt. Alii, Fundamenta: ut R. D. qui exp. Fundamenta, i. e. justii qui mundum tuum fundarunt: vel, retia, i. e. cogitationes & consilia. Pag. Sic fundamenta dicuntur, quasi positiones: unde & Rabbini tantoperè celebratus שוח lapis fundamenti, de quo alias: sicut & de שוח, quarum hic Kimchi meminit, concavitarum sub altari, &c. a fundamentis dictarum. In his quædam, juxta Grammaticam ad שוח referri debent, ut ubi kamets vertitur in scheva, ut sequitur. Merc. Targum, Fundamenta. R. Sal. Quoniam per manus vestras occisi sunt sacerdotes Domini justii, qui sunt fundamenta mundi. A. E. Retia: & sunt qui exp. fundamenta: cui stipulatur verbum, destruentur: & indicant consilia; quæ sunt veluti fundamenta. R. Himman. Retia & offendicula, quæ extenderunt ad capiendum me. Pag. Quoniam positiones, i. e. retia seu fundamenta destruentur: Av. Quum retia destruebantur. Rectè Ab. Ezra, cuem & Kimchi sequitur. explicat per שוח retia, comparans locum, Isa. 19. 10. Chald. & R. Sal. שוח fundamenta explicant. Coc. Quum fundamenta ipsa destruentur, quid fuerit operatus justus? q. d. non justus quicquam hic præstare potest: unus Jehova prosperum eventum dabit suâ infinitâ majestate, cognitione, administratione, justitiâ, & operatione. Jun. Dispositiones &c. Bu. Conc. Atque hinc ex hac rad. שוח in hac 2. disponendi, apponendi, &c. signif. in Bu. Conc. est No. שוח m ornatus, ornamentum: Pag. Bu. dict. ab impositione, vel compositione: Bu. Lex. quasi positum, seu positionem, i. e. dispositionem seu compositionem dicas, & statum, Græcè, juxta quosdam, κατασκευα vestitum, ubi omnia compositè, concinnè & artificiosè sunt posita: Merc.

Merc. habitus, viz. corporis, veltus, ornatus, schema, mundus. Coc. Appositio vestis, ornatus: Bu. Conc. Prout occ. Psalm. 72. 6. וְעָשָׂה-יֵשׁוּת הַמֶּלֶךְ לְמוֹ amicit mundus violentiæ ipsos. Coc. Operit velut ornamentum violentia eos. Jun. Sensus: injuriæ sunt eorum ornamenta. Coc. Superba sua, violentaque astra gloriæ sibi & ornamento vertunt. Jun. Involvit ornamento iniquitas eos: Mont. Induitur (quisque) eorum veste violentiæ: Pag. Et amictus violentiæ involvit eos: Munst. Et ceu veste (fit ut) involvantur violentiæ; Tig. (Itaque superbiâ torquati:), injustiæ amictu palliantur: Cast. Item occ. etiam idem no. in Prov. 7. 10. sic: Et ecce mulier in occursum ejus, וְיָשׁוּת וְנָה (in) ornatu meretricio. 70. At mulier occurrit illi speciem habens meretriciam. R. Himmann. exp. וְנָה dispositione: & R. D. וְיָשׁוּת ornamento. Pag. Habitu meretricis. Coc. (Quum ecce mulier, viz. processit, obviam ei:) ornatu meretricio. Jun. Item iii. signif. 3. hujus rad. est, intermittere: intermissio, dimissio, &c. Bu. Conc. Prout occ. juxta eum á præf. hiph. וְיָשׁוּת, intermisit: in imper. hiph. f. m. (scil. def. absque וְ notâ imper. hiph.) cum ו cop. præf. sic: Job. 10. 20. וְיָשׁוּת & intermitte, &c. Bu. Conc. ubi scribitur cum jod, sed legitur cum vau, & scheva sub se ab initio: viz. pro וְיָשׁוּת: ubi R. D. exp. וְיָשׁוּת: i. e. define á me, &c. Pag. Quidam verò sumunt וְיָשׁוּת in fut. hiph. quasi esset pro וְיָשׁוּת: & sic exp. Annon --- &c. Deponet (exercitus suos) procul á me, ut recreem me paulisper? Jun. Deponat á me, &c. Av. Et dimitte me: Pag. (Nonne pauci sunt dies mei? cesset ergo á me,) & accipiat: scil. id cordi, ut vel paululum me confortem: Mun. (Annon dierum meorum portio modica desinet?) saltem absistat á me, ut, &c. Tig. (Define,) & dimitte me, Tig. not. (Cum sit ætas mea brevis, desinat ille,) omittat me, ut paulisper me recipiam: Cast. (An non) ponet (cor suum aliorum) á me, ut &c. (Nonne veloces sunt dies mei, & deficientes?) at pone (mihi spatium) & me recolligam paululum. Targ. Sed occ. etiam, juxta quosdam, eadem vox וְיָשׁוּת in Jer. 13. 16. Scripta cum jod, sed lecta cum vau, sic: Et expectabitis lucem, & ponet illam in umbram mortis: i. e. tanquam umbram mortis aut tenebras: וְיָשׁוּת Et ponet in caliginem, i. e. tanquam caliginem: Pag. vel, Et ponere, h. e. ponet, &c. est enim infin. pro fut. ut legitur וְיָשׁוּת pro וְיָשׁוּת at scribitur וְיָשׁוּת ponet. Sed in loco præced. Job. 10. est imper. at, juxta scripturam, est fut. pone, vel ponat, scil. aliquod intervallum á me, me missum faciens: q. d. define, vel desinat, á me, &c. Merc. (Et expectabitis lucem, & ponet eam umbram mortis) וְיָשׁוּת לְעֶרְפֶּל & ponendo ponat in caliginem. Legitur ut infin. וְיָשׁוּת: sed poterat legi, וְיָשׁוּת, ut in fut. Coc. (Quum expectantibus vobis lucem disposuerat eam in umbram lethalem,) redegerit, in caliginem. Jun. In loco autem cit. Job. 10. absolute legitur, ponere se: ubi scribitur וְיָשׁוּת וְיָשׁוּת, sed legitur וְיָשׁוּת, & pone te á me: h. e. castra tua proinde move á me. ut recreer parum. Sed in loco, Job. 22. 4. scribitur & legitur vau cum scheva, sic: וְיָשׁוּת עַל-עַפְרָא בָּרֶךְ. Et pone in pulvere aurum: i. e. pone sub pedibus calcandum, Coc. Idque po-

nendo pro pulvere lectissimum aurum: Jun. Vel scil. fumendo in infin. vel imper. hiph. pro וְיָשׁוּת, & pone; vel, & ponere, seu ponendo, &c. Atque inde ex hac 3. dimittendi, seu deponendi signif. in Bu. Conc. est no. in forma pl. f. וְיָשׁוּת, quasi á sing. no. seq. וְיָשׁוּת; ut וְיָשׁוּת á וְיָשׁוּת i. e. nomen: Merc. Cev. Prout occ. in pl. f. cum וְיָשׁוּת aff. sic; 2 Sam. 10. 4. Et præcidit vestes eorum per medium, וְיָשׁוּת וְיָשׁוּת usque ad positiones eorum, i. e. nates: Bu. Conc. usque ad nates eorum: Pag. Bu. &c. & est, sicut á וְיָשׁוּת fit וְיָשׁוּת nomina eorum. Pag. 70. וְיָשׁוּת וְיָשׁוּת. Coc. Alii verò volunt esse á sing. f. וְיָשׁוּת: unde hæc forma pl. f. cum aff. &c. vide supra in 2. signif. ex Av. Denique iv. signif. 4. hujus rad. וְיָשׁוּת ex Bu. Conc. est in no. וְיָשׁוּת m. fundamentum, nates: Pag. Bu. &c. quasi positivum dicas, quod homo sessurus, se in eam partem ponat. Bu. Lex. Positura, podex, seu anus, quo ponitur homo sedendo, Av. Est enim pars corporis, quâ ponitur homo sedens, & illi vestitus concinior apponitur, ornatus causâ: quasi positionem dicas, Latinis podex. (Sic & וְיָשׁוּת supra, similitudine sumptâ à cardine ostii, ut ibi dictum) Et nos etiam eam partem vulgò fundamentum vocamus. Merc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. sic: Isa. 20. 4. Sic ducet, &c. discalcetum, וְיָשׁוּת וְיָשׁוּת Et discoopertos natibus: Pag. Et denudatos nate, vel natibus: Bu. Lex. fundamento, natibus: Bu. conc. nudis natibus: Coc. & discoopertos positurâ: i. e. natibus, seu podice; &c. Av. Etiam denudatos nate, &c. Jun. Item in hac 4. signif. in Bu. Conc. ponitur etiam no. in forma pl. f. וְיָשׁוּת fundamenta. Prout occ. cum וְ dem. præf. Psalm. 11. 3. Quia, vel quum וְיָשׁוּת fundamenta (Bu. Conc.) destruentur, &c. de quo vide supra in 2. signif. Item in Bu. Conc. hęc etiam in hac 4. pro fundamento signif. ponitur hæc forma pl. f. cum וְיָשׁוּת aff. sic: Isa. 19. 10. וְיָשׁוּת וְיָשׁוּת Et erunt fundamenta ejus; Bu. Conc. & Lex. i. e. consilia prava adversus alios inita: Bu. Lex. Sed alii exp. Et erunt retia ejus contrita: Pag. Quidam hamos intelligunt, qui in fundo aquæ ponuntur ad capiendos pisces. Alii, aggeres ejus contritos intelligunt; ne aquas continere valeant: quasi positiones dicas. Merc. R. Sal. Fundamenta ejus, i. e. fossæ ejus; Est autem ab hac rad. וְיָשׁוּת vel וְיָשׁוּת: quod kamets sub schin ostendit: si enim esset á rad. וְיָשׁוּת, schin haberet scheva: ut וְיָשׁוּת filia ejus, á rad. וְיָשׁוּת. Et sient stamina ejus contrita. Coc. Denique erunt propositis ipsius contriti: i. e. consiliis, quæ Ægyptus ipsa, sive ipsi principes Ægypti sibi proposuerint; q. d. suis cædentur virgis. Jun. Item huc etiam ad hanc rad. וְיָשׁוּת, & ad no. præced. וְיָשׁוּת pro fundamento, natibus, &c. quidam referunt illud, Num. 24. 17. Et evertet omnes filios וְיָשׁוּת fundamenti: i. e. provincias. Sed satiùs est, filios Seth ab Adamo progeneriti, quod ex eo fit propagatus orbis. Merc. Cev. Notandum etiam locus supra cit. Job. 22. 24. ad imper. hiph. וְיָשׁוּת & pone, pro pones, super terra munitiorem: vel potius aurum: (alii pro pulvere, aurum, Merc.) h. e. ob magnam auri copiam pones super terram aurum. Sed R. Perutso sic explicat: si hoc modo feceris, ut scil. ad omnipotentem convertaris, scito quod tuas facultates multiplicabit, & adeò cresce-

re faciet te, quod pones super terram munitionem, i. e. fortitudinem magnam (in) congregatione substantiæ tuæ. Pag. Vel sic, quod pones &c. vim amplitudinis collectionis possessionum seu opum tuarum. Merc. [שור] Chald. in piel, liberavit, &c. vide in Conc. Chald.]

Rad. 71. שור est, videre, aspicere, inquit R. D. in lib. rad. Pag. Contusus est, conspexit: Bu. Lex. Av. vel, spectavit oculis directis in aliquem. Est cogn. cum שור prospexit, providit: (vel, ut quidam volunt, ex alto prospicere, Merc.) Et hinc lat. specio, aspicio, conspicio, &c. Av. 70. παραβλέπειν contueri, conspiciari: Coc. Unde in 3. f. f. præf. kal, שור: sed cum aff. thau pro more ponitur pro he foem. Prout occ. cum 1 pro הי aff. post thau dageſchatum, (viz. ob duplicem he personæ & affixi: vel, ob thau pro he 3. foem. & he in aff.) sic: שור conspexitur, Job. 20.9..28.7. Item occ. etiam ead. 3. f. f. שור cum ה post pathach in penult. & ante וי aff. & cum ש relat. (pro נח) præf. sic: שור quod conspexit me, Cant. 1.6.

Rad. 72. שור retorsit, quemadmodum filum adhibito fuso, & verticulo torquetur, ut firmius & consolidatus reddatur. Av. Quidam volunt esse cogn. cum שור, quod perplexitatem, complicationem, seu contorsionem indicet. Kimchi etiam vernaculè per Torto, explicat. Merc. Non autem venit in kal, sed præf. hiph. שור fecit torquere, & a præf. hoph. שור factus est torquere, tortus, contortus, retortus fuit, &c. occ. in part. hoph. vel, ut alii, in part. pahul seu pass. hiph. שור contortus, conduplicatus, &c. vel, contortum, &c. jungitur in textu ubique cum ש byssus: unde שור ש exp. (è) bysso duplicata: aut (ex) filo duplicato. Doctores Hebræorum, inquit R. D. exp. sextuplicatum: i. e. sexies plicatum: & sic ש est sexies, & utrumque significat, byssum, viz. & sex. Pag. Occ. autem hoc part. hoph. f. m. simpl. locis seq. שור contortum, Exod. 26. 1, 31, 36..27.9..28.6, 8, 15..36.8, 35, 37..38.9, 17, 18..39.2, 5, 8, 24, 28, 29.

Rad. 73. שור in præf. kal, שור est curvare, incurvare, humiliare: inquit R. D. vel curvari, incurvari, deprimi, deſici: Bu. Lex. & Conc. inclinari, prosterni, deorsum infecti. Vicina sunt שור, שור, & שור: Merc. Est idem quod שור & שור, incurvatus est, succubuit, non tantum genibus, sed toto corpore terram versus. Av. 70. κῡρην, κῡπτειν, κῡμπτεσθαι, ταπεινῶσαι: deprimi, &c. Coc. prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. cum 1 conv. præf. sed in 3. f. f. & 1. f. simpl. ut in 3. pl. vel, more perfectorum cum tribus, vel more defectivorum (seu duplicantium Vajin 2. rad.) cum duabus syllabis: ut seq. שור & deprimetur, Isa. 2. 11, 17. שור depressa, Psalm. 44.26. Prov. 2.18. שור curvavi me, Psalm. 35. 13..28.7. שור incurvantur, Job. 9.13. שור incurvat se, Prov. 14.19. Hab. 3. 5. Item occ. etiam in infin. kal, more perfectorum, viz. cum cholem post scheva loco seq. שור demittendo se, Isa. 60. 14. Et in imper. kal, a f. m. שור, vel contractè sic: unde inf. f. est & occ. loco seq. שור deprime te, Isa. 51.23. In fut. kal, 3. f. m. occ. in forma cum cholem, ante gutturalism. cheth simpl. sed in 3. f. f. cum 1 cop. præf. ut &

in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut seq. שור incurvat se, Psalm. 10. 10. שור & humiliat se, Lani. 3.20. שור deprimunt se, Job. 28.40. שור & incurvantur, Psalm. 107.39. In niph. שור idem cum kal, incurvari, incurvare se deprimi, deſici: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. cum 1 conv. præf. sed in 3. f. f. simpl. sic: שור & deprimet se, Isa. 2.9..5.15. שור humiliter proferat se, Isa. 9.4. Sed rursus in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum 1 cop. præf. sic: Eccl. 12.5. וישורו כל־בנות השׁיר & humiliabuntur (seu deprimentur; Bu. Conc.) omnes filia cantici: vel, humiles & submissæ erunt filia cantus: i. e. omnes cantores & cantatrices erunt humiles, & viles in oculis suis, vel ejus: ut R. Sal. exp. quo in loco venit verbum masc. cum No. foem. sicut & Esth. 1.20. Et omnes mulieres יתני dabunt gloriam maritis suis. (vide similia ad fut. kal. in verbis נצח, נצח, & קרב: Cev.) R. D. exp. Et humiliabuntur, &c. i. e. & humiles aut submissæ erunt universæ arteriæ (pulmonis, scil. Merc.) è quibus egreditur vox. Nam tempore senectutis, propter debilitatem suam non possunt canere, aut elevare vocem: Pag. vel, & ex ejus imbecillitate non poterit canere, &c. Merc. Cev. Et deprimentur omnes filia cantici: i. e. כל־השׁיר. omnia cantica, & sic concilianda discrepantia generis inter verbum masc. & No. foem. Bu. Lex. Et incurvabuntur omnes filia cantici, i. e. omnia instrumenta musica: Av. Sive, ut R. Sal. exp. Omnes voces instrumentorum musicorum. Pag. Et submissæ sunt omnes filia cantus, i. e. Quum vocalissimæ virgines ipsi videntur submissè loqui aut canere. Coc. Deprimenturque omnia canora: Hebr. omnes filia cantici: i. e. nullam cantionem aut musicam symphoniam (quæ alioqui solet animos humanos afficere, Prov. 25.20.) grato animo accipiet, sed jubebit omnia conticescere: vide Historiam Barzillai, 2 Sam. 19.35. & seq. Jun. In hiphil שור depressit: Pag. Bu. fecit succumbere, incurvavit: Av. prout occ. in fut. hiph. 3. f. m. (à simplice forma שור humiliat, deprimet, &c.) cum וי aff. sic: Prov. 12.25. Pavor in corde viri שור humiliabit illud. (vel, juxta R. D. pavor (est) in corde viri humiliabit illum sc. pavorem. Merc.) sed R. D. citat hunc textum in rad. שור. Pag. Est enim ex ea rad. deſicit illud: vel potius sollicitudo, si sit in corde viri, deſiciat illam: i. e. pellat, & re bonâ ipsum exhilaret: juxta Kimchi in rad. שור. Et nota exhilarare anxietatem dici, ut Job 41. 13. Coram ipso exultabit moeror: figuratè: Merc. Cev. Sollicita anxietas in animo viri deprimet illam: i. e. manum; de qua in versu præced. remissam etenim & segnem efficit metus sollicitus de futuro malo; sed alacrem & promptam efficit fructus præsentis boni, ut seq. in hoc versu: Res autem bona lætificat illam: Jun. Deprimet illam: Bu. conc. & c. vide fut. hiph. in rad. שור. In Hithpael השׁורח, vel השׁורח deſicere se, vel humiliare se: Pag. Bu. Incurvavit sese: Av. Prout occ. in fut. hithpa. 3. f. m. השׁורח, vel השׁורח, & in 2. f. m. השׁורח humiliabit, seu deprimet se, & in 2. f. f. simpl. sic: Psa. 42.6, 12.43. מה השׁורחתי נפשי quid, aut cur humiliabis te (vel, deſicieris, consternaris, prostrata es: Merc. anima mea? Pag. Quid deſicis te? Bu. Lex. seu deprimis te: Bu. conc. Quid

te incurvabis, δ anima mea? & c. Av. Quid deprimit
te anima mea? h. e. quare non bono & erecto animo
sum? Coc. Quid dejicis te anima mea, & c. hoc in ver-
su est conclusio consolatoria ad animam; cujus partes
sunt reprehensio, sive correctio fluctuantis animæ, &
consolatio; Jun. Item occ. etiam in 3. f. f. fut. bithp.
Idque cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult. sic:
Psal. 42. 7. Deus mi $\text{עָלֵי נַפְשִׁי הַשְׁתַּחֲוִיחַ}$ in me anima
mea humiliabit se; Pag. seu deprimit, seu dejicit sese:
Merc. Bu. Lex. Intra vel super me anima mea incur-
vabit se; Av. Apud me anima mea se dejicit; q. d.
Non possum esse erecto animo. Coc. Atque hinc ex
rad. hac שָׁחַח vel שָׁח , est no. adjct. שָׁח m. humilis,
demissus, depressus; Pag. Bu. & c. Prout oc. cum ! cop
præf. Job. 22. 29. $\text{וְשָׁח עֵינָיִם יוֹשִׁיעַ}$ et humilem, de-
missum, seu depressum oculis servabit, seu salvum fa-
ciet, scil. Deus. Pag. Bu. Et demissum oculos, (seu
demissos oculos habentem, qui scil. non spectat ad fe-
rocias, nec ad celsa mundi, & contra Deum non attollit
oculos,) salvum præstat: Coc. Tum demissum oculis
servabit Deus. Jun. Item hinc etiam est no. substant.
 שָׁחוּחַ m. demissio. incurvatio: Bu. Lex. Merc. Cur-
vitas, demissio vultus in terram. Av. Est forma גְּבוּהָ
altitudo: ut notat Kimchi. Prout occ. Isa. 60. 14.
 $\text{וְהָלְכוּ אֲלֵיךָ שָׁחוּחַ}$ & ambulant, seu venient ad te
incurvationem, seu supplicationem: vel, incurvatione
& supplicatione: h. e. incurvi & supplices. Cev. Sed
potest etiam infinitivus esse, incurvando se; Bu.
Lex. Et venient ad te, curvitate, filii eorum qui affli-
xerunt te: i. e. venient ad te, demisso in terram vultu;
Av. Et adibunt te demisse (Hebr. demittendo) filii af-
fligentium te. Jun. Et ibunt ad te demissi; Cocc.
 $\text{וְשָׁחוּחַ אֲשֶׁר־יִשְׁחָח}$ & יִשְׁחָח quære in rad. שָׁח . Pag.

Rad. 74. מִנֶּחֱרַץ munerauit, donavit, munus distribuit
seu dedit, largitus est donum. Cogn. cum. מִנֶּחֱרַץ cor-
rupt; munera sunt plerumque corruptelæ, & excæ-
cant oculos videntium, corrumpunt judicium, &c. Av.
Significat munera, munus exhibere; Pag. Bu. mu-
nerari; Coc. prout oc. in Imper. kal, a f. m. a, מִנֶּחֱרַץ
munera exhibe, in pl. m. sic: Job. 6. 22. Num dixi vo-
bis, afferite mihi: & de substantia vestra מִנֶּחֱרַץ בְּעָרִי
donate mihi, vel, pro me? Pag. q. d. muneramini me:
sicut dicimus, remunerari, activè. Est autem cum
chirek fub schin pro מִנֶּחֱרַץ. Merc. Munera ex hibe-
te seu dade propter me? Bu. Lex. & conc. Munerate
pro me? Av. Et de viribus vestris muneramini pro
me? Coc. Munera exhibete propter me? viz. ad cor-
rumpendum judicium; i. e. jus aliquâ ratione propter
me convellite. Jun. In Fut. kal. à 3. f. m. מִנֶּחֱרַץ, & in
2. f. m. מִנֶּחֱרַץ, munerabis, munerabis, &c. oc. in 2.
f. f. cum l. conv. præf. sic: Eze. 16. 33. מִנֶּחֱרַץ אוֹתָם
& donasti illis? Hieron. Et dona denabas eis. 70. Et
honorabas illos. Pag. Et munerastis, seu munerata es
eos. Bu. conc. & lex. Coc. Et muneribus conduxisti
eos. Av. Scribitur per kamets-chateph Merc. Atque
inde ex hac rad. מִנֶּחֱרַץ, est no. מִנֶּחֱרַץ m. munus, donum:
Pag. Bu. &c. 70. מִנֶּחֱרַץ. Inprimis est munus quo cor-
rumpitur judex: Cocc. Unde ad Exod-23. 8. & mu-
nus (ne verborum quidem iniquunt Doctores, nedum
pecuniar: Merc.) non accipies: quia מִנֶּחֱרַץ munus
excæcabit, vel excæcat; & ad Mic. 3. 11. Principes ejus
מִנֶּחֱרַץ propter munus judicabunt: aliisque ex locis,

ut Psal. 15. 5. & 26. 10, &c. notant in malam fami-
pro eo quod datur corruptelæ causis; atque inde apud
priscos dictum, כֶּסֶף שוּחַר שְׂוִיחָא quid est שוּחַר
quod facit חַר unum: dantem scil. & accipientem: e-
tenim quam primum accipit quis munus ab alio, tunc ac-
cedit animus ejus ad ipsum, & fit sicut ille ipse: prout
scribunt Rethuboth fol. 105. 2, Vide & R. Bechai ad
Deut. 16. 19. & 27. 25. Bu. Lex. Hoc autem nō. sic
Hebræi explicant per שְׂוִיחָא חַר & *Sogodoria*.
sic indicantes, quàm effectum muneris, & *Sogodoria*.
Posset tamen ad חַר referri; nam שְׂוִיחָא aliquando servi-
le est; Coc. occurrit autem hoc nō. f. m. ordine conc.
simpl. & cum! cop. חַר dem. 3, & 7 præf. prout seq. שְׂוִיחָא
Munus, Deut. 10. 17. 16. 19. 27. 25. 1 Sam. 8. 3. 1 Reg.
15. 19. 2 Reg. 16. 8. 2 Chron. 19. 7. Job. 15. 32. Psal. 26.
10. Prov. 6. 35. 17. 23. Isa. 1. 23. 8. 23. Eze. 24. 12. שְׂוִיחָא
& munus, Exod. 23. 8. Psal. 15. 5. Prov. 21. 14. שְׂוִיחָא
munus, Exod. 23. 8. Deut. 16. 19. Prov. 17. 8. בְּשִׂחָא
pro munere, Isa. 33. 15. בְּשִׂחָא pro munere, Isa. 45.
13. Mic. 3. 11.

Rad. 75. שָׁחָה est, humiliari: incurvari: aut seipsum humiliare, & incurvare; Pag. Abjicere, profternere, deprimere, inclinare, incurvare se honoris causa, præcipue in hithpael. Bu. Lex. & conc. Idem dic de hoc verbo, quod paulo antè de שָׁחָה: Merc. Incurvatus est, inclinatus est deorsum, prostratus est, procubuit. Cogn. cum שָׁחָה שׁוּחַ, & שָׁחָה, incurvatus est &c. Hinc שָׁחָה inclino, flecto, &c. & שָׁחָה supplexo. Av. שָׁחָה est, humiliare se, humi procumbere. Coc. Prout est, in iupo. Kal. à f. m. שָׁחָה: in f. f. sic: Ifa. 51. 24. שָׁחָה incurva te, seu abjice te: Bu. conc. & Lex. i. e. sternere: & pone, i. e. aqua, terræ corpus tuum, ut sis vice plateæ transeuntibus: Av. Sic scil. dicebant, qui insolenter & thraſonice concubabant te, Jun. procumbe, ut tranſeamus &c. Coc. Est sicut שָׁחָה fac, à שָׁחָה, & sic illud יִשְׁחָה R. D. citat in hac rad. שָׁחָה: instar יִגְלָה, à גָּלָה: quod vide supra in hiphil. ex שָׁחָה. Pag. Cev. Item, juxta quosdam, huc refertur illud, Prov. 2. 18. שָׁחָה אֶל מוֹת בֵּיתָהּ inclinat ad mortem domus ejus. Si hinc est, (viz. in 3. f. m. præt. kal.) tunc accentum irregulariter habet in penult. Si vero fit à שׁוּחַ vel שָׁחָה, (viz. in 3. f. f. præt. kal.) tunc est discrepantia generis. Nam בֵּיתָהּ est masc. vide rad. שָׁחָה. Item, hic etiam quidam locant conjug. hiph. שָׁחָה fecit curvum, incurvavit: Av. deprimere: Coc. Unde in fut. hiph. 3. f. m. (à simplice forma שָׁחָה deprimet, incurvabit, &c.) oc. cum בָּהּ aff. sic: Prov. 12. 25. שָׁחָה deprimat illam: Bu. Lex. רָאָה בְּלִבָּהּ אִישׁ שָׁחָה: sollicitudo in corde viri incurvabit, i. e. dejiciet illum: Av. Pavor, sollicitudo, in corde hominis, dejicit id. Affixum fœmineum sensu neutri. Coc. &c. Vide supra in hiph. à rad. שָׁחָה. Item huc etiam ad fut. hiph. 3. f. m. ex hac rad. שָׁחָה: referunt illud cum 1 cop. præf. & 7. aff. Mich. 6. 14. וַיִּשְׁחָה. Et humiliabit te in medio tui. Szgol est vice pathach, i. e. וַיִּשְׁחָה, ad similitudinem illius Gen. 28. 3. וַיִּפְרָה, & crescere faciet, vel faciat te; ut in יִשְׁחָה. Pag. Pro שָׁחָה, quod hic scripserat, reposuimus וַיִּשְׁחָה: ibi enim aliter expositum invenies. Porro hic effectus effectum ex pathach, eo prorsus modo quo fit in שָׁחָה, de quo in מָחָה ad fut. hiph. Et vero ipsum szgol, pathach minus appellatur. Merc. Cev. In hithpael הִשְׁחָה procubuit.

adorandi, vel honoris exhibendi causa incurvavit se : unde Græci προσκυνεῖν, latini interpretes plures adorare exponunt. Tertia radicalis mutata in י, & superadditum aliud ה. Ista mutatio & aliâ sit, ut in שֶׁהָהָה & nomine גִּנְהָה גִּנְהָה. Sunt qui putant, hac geminatione tertiæ radicalis, geminam incurvationem indicari, corporis & animi, Latriam, scil. & Duliam quam vocant. Plura honoris exhibendi verba sunt. Hoc totius corporis prostrationem in terram significat. ex more orientalium. Vide בָּרָה, & mox in nomine. Construitur cum præpositionibus עַל, אֶל, לִי, לְפָנַי. Bu. Lex. In Hithpael significat propriè corporis prostrationem, quæ reverentiæ causa etiam hominibus fiebat, maxime principibus, aut magnis viris. uti apud orientales moris erat. Suetonius in Augusto dixit supplicare. Potest & reddi per procidere, vel procumbere. Et sæpe in novo testamento & alias per unum verbum προσκυνεῖν adorare, & interdum interjecto participio προσκύν, aut simili redditur. Tribuitur autem Deo, quod aptius non habeamus, sed tum internam adorationem significat, cujus hæc externa certissimum signum est. Verbum ergo hoc & Latriæ, ut vulgò in scholis vocant, cultum, & Dulæ cultum complectitur : quorum ille Deo, hic hominibus etiam exhibetur, quum illis assurgitur. Alias duas adorationis vel reverentiæ species, quæ sunt vel flexo vertice, vel genu, aut crure, vide in rad. בָּרָה, בָּרַע, בָּרַר. Merc. השתחוה incurvavit se toto corpore ad terram, prostravit se facie tendis ad terram, procubuit totus, pronom se prostravit. Hieron. passim vertit, adoravit : potest quoque exponi supplicavit. Construitur cum Dativo. Av. In hithp. השתחוה adore, vau in medio epentheticum est : & mollioris pronunciationis causa dicitur pro השתחוה. 70. προσκυνεῖν, καταβίβην, procumbere, & inclinare ad pedes, & iis osculum ferre. Id Græci vel fervorem esse putabant, vel, solis diis deberi. Orientales etiam homines hoc gestu colebant. Non primi Persæ eum cultum exegerunt : de quibus Bryssonius lib. de regno Pers. p. 8, 9, 10. etiam in sacris, attribuitur hominibus, Esth. 3. 2, 5. ubi notatur, Mordechai noluisse homini deferre, quod videbat ab aliis fieri religiose. Cocc. Occurrit autem hoc verbum in hac forma cum vau mobili, frequens in textu, & ordine conc. ut seq. In Præt. hithp. 3. & 2. f. m. cum י conv. præf. & in 1. f. & 3. pl. f. impl. & cum י conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum י conv. præf. prout seq. והשתחוה & incurvaverit se, Eze. 46. 2. והשתחוה & incurvabiste, Deut. 4. 19. 8. 19. 26. 10. 30. 7. והשתחוה incurvo me supplex, 2 Sam. 16. 4. והשתחוה & incurvabo me, 1 Sam. 15. 20. 2 Reg. 5. 18. והשתחוה incurvant se, Jer. 8. 2. והשתחוה & incurvabunt se, Exod. 11. 8. 33. 10. Eze. 27. 13. 60. 14. Eze. 46. 3. והשתחוה & incurvabitis vos, Exod. 24. 1. Deut. 11. 16. Josh 23. 16. 1 Reg. 9. 6. 2 Chron. 7. 19. Item in part. hithp. f. m. oc. simpl. & cum י cop. præf. ut & in forma pl. m. simpl. & cum י cop. & י dem. præf. ut seq. והשתחוה incurvans se, 2 Reg. 19. 27. Isa. 37. 38. והשתחוה & incurvans se, Esth. 3. 5. והשתחוה incurvantes se, Gen. 37. 9. 2 Chron. 29. 28. Neh. 9. 6. והשתחוה & incurvantes se, Neh. 9. 3. Esth. 3. 2. והשתחוה incurvantes se, Zeph. 1. 5. Item oc. etiam part. hithp. pl. m. formâ inusitatâ, sic : Eze. 8. 16. Et ipsi והשתחוה incurvant se

orientem versus ipsi soli. Est ex præterito & participio compositum. Nam scribit Kimchi, Propheta volebat dicere והשתחוה & ipsi incurvabant se : vel. & ipsi adorabant ; at aspectu commotus, sermonem illico in interrogationem convertit, volens dicere והשתחוה ואתם vosne incurvatis vos ? Bu. Lex. והשתחוה קרמה לשמש. Et ipsi incurvant, vel incurvabant se, ad ortum solis : Pag. vel certè, orientem versus ipsi soli : Pag. Cev. Est dictio composita ex והשתחוה participio, & והשתחוה præterito : & ratio compositionis est, inquit R. D. Dixit Propheta quod invenit illos homines incurvantes se ad ortum solis, & dixit ingressis, (vel potius dicit ingredientibus, Merc.) Incurvatis vos ? per modum interrogationis. Et compositio est duabus dictionibus est brevitatæ gratiâ. Targum putat dictionem compositam ex והשתחוה corrumptentes & והשתחוה incurvantes se. Ita enim habet, ipsi והשתחוה סגרו corrumptuntur, incurvant se. Et in verbis Doctorum, Corrumptentes templum, & incurvantes se soli. Pag. Quidam putant dictum pro והשתחוה incurvantes vos : i. e. procidebatis : juxta morem Chaldaicæ compositionis. Sed pronom הַיָּה ipsi, tertiæ personæ, quod præcedit, obstat videtur. Sed idem & juxta Hebræorum sententiam objici possit. Merc. Cev. Et ipsi incurvant se ad ortum solis, & c. 70. προσκυνεῖν. Componitur ex participio & secunda persona præteriti pluralis : q. d. Ipsi Idololatræ incurvantes se vos estis. Vel componitur ex שָׁחָה & שָׁחָה : in Hithpael contrahuntur duæ radices in unum vocabulum : quod & Targum expressit והשתחוה וסגרו ipsi corrumptentes & adorantes ; Av. Et illi adorabant orientem versus solem. Inest occulta apostrophe in forma comp. ex part. & præf. 2. pl. m. Coc. Incurvantes se : Bu. conc. Et adoratio ipsorum orientem versus ad solem. Hebr. soli ; scil. ferebatur. Ad solem, i. e. ad res cælestes, Synchdochice. Solem autem Persæ Mithram. Assyrii Osiridem (nam hi omnes colebant solem) Ægyptii verò vocabant Orum, filiumque Isis esse prædicabant, magicâ virtutè ab ipsa ex mortuis excitatum : ac proinde cultus infinitos illi exhibebant : Vide 2 Reg. 23. 11. Sic Judæi hoc capite impie idola commentitia, & imagines rerum creatarum omnium, animatarum, inanimatarumque, terrestrium & cælestium, hominum & bestiarum dicunt colere. Jun. In Infin. Hithp. oc. (in forma cum י in fine.) cum י & י præf. והשתחוה & incurvandum se, Gen. 37. 10. Lev. 26. 1. 1 Sam. 1. 3. 2. 36. 2 Sam. 15. 8. 2 Reg. 5. 18. 2 Chron. 20. 18. Isa. 2. 20. 66. 22. Jer. 7. 2. 26. 2. Eze. 46. 9. Zach. 14. 16. 17. והשתחוה & ad incurvandum se, Jud. 2. 19. Jer. 12. 10. 25. 6. Et in imper. hithp. a. f. m. והשתחוה oc. in f. f. cum י cop. præf. & in pl. m. simpl. & cum י cop. præf. והשתחוה & incurva te, Psal. 45. 12. והשתחוה incurvate vos, 1 Chron. 16. 29. Psal. 29. 2. 96. 9. 97. 7. והשתחוה & incurvate vos, Psal. 99. 5, 9. Item in fut. hithp. 1. f. oc. simpl. & cum י cop. & י conv. præf. sed in 2. f. m. simpl. ut seq. והשתחוה & incurvabo me, 1 Sa. 15. 25. והשתחוה & incurvavi te, Gen. 24. 48. והשתחוה incurvabis te, Ex. 20. 5. 23. 24. 34. 14. Deut. 5. 9. Psal. 1. 10. Mic. 5. 12. Et rursus in 3. f. m. fut. hithp. oc. simpl. & cum י conv. præf. in forma plena, sic, והשתחוה incurvabit se, 2 Sam.

2Sam. 15.32. 2Chron. 25.14. Elth. 3.2. וַיִּשְׁחָהוּ & incurvavit se. 1Reg. 22.54. Sed pro ead. 3. f. m. fut. hithp. וַיִּשְׁחָהוּ: venit per specialem Apocopam, defectivè absque he, et s'egol in fine, (quasi pro וַיִּשְׁחָהוּ Bu. Lex.) & cum shurek in ult. sic וַיִּשְׁחָהוּ incurvabit, & c. prout oc. hæc forma def. & apocopata cum 1 conv. præfidique vel extra pausam cum pathach, vel, in pausa cum kamets penult. ut seq. וַיִּשְׁחָהוּ & incurvavit se, Gen. 18.2.. 19.1.. 23.7.12.. 24.26.52.. 33.3.. 46.31.. 48.12. Exod. 18.7. Num. 22.31. Jud. 7.15. 1Sam. 1.28.. 15.31.. 20.41. 2Sam. 9.8.. 14.33.. 18.21.28.. 24.20. 1Reg. 1.23.47.53.. 2.19.. 16.31. 2Reg. 21.3.21. 1Chron. 21.21. 2Chron. 33.3. Isa. 44.17. וַיִּשְׁחָהוּ & incurvavit se, Exod. 34.8. Jofh. 5.14. 1Sam. 24.5.. 28.14. 2Sam. 1.2.. 9.6.. 12.20.. 14.22. Job. 1.20. Isa. 44.15. Sic etiam pro 3. f. f. וַיִּשְׁחָהוּ incurvabit se f. occ. in ead. forma def. & per apoc. (וַיִּשְׁחָהוּ) cum 1 conv. præf. idque itidem, vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets penult. sic: וַיִּשְׁחָהוּ & incurvavit se, Ruth. 2.10. 1Sam. 25.23.41. 1Reg. 1.16.31. 2Reg. 4.37. וַיִּשְׁחָהוּ & incurvavit se, 2Sam. 14.4. Sed rursus occ. plenè in 1. pl. fut. hithp. simpl. & cum 1 cop. præf. sed in 2. pl. m. simpl. sic: וַיִּשְׁחָהוּ incurvabimus nos, Psal. 95.6.. 132.7. וַיִּשְׁחָהוּ & incurvabimus nos, Gen. 22.5. וַיִּשְׁחָהוּ incurvabitis vos. Jofh. 22.7. 2Reg. 17.35.36.. 18.22. 2Chron. 32.12. Isa. 36.7. Item in 3. pl. m. fut. hithp. oc. simpl. & plenè locis seq. וַיִּשְׁחָהוּ incurvabunt se, Gen. 49.8. Psal. 66.4. Isa. 2.8.. 45.14.. 46.6.. 49.23. Sed cum 1 cop. præf. oc. plenè, at vel habet schurek post vau, vel, pro eo, cum kibbutz sub vau in ult. sic: וַיִּשְׁחָהוּ & incurvabunt se, Gen. 27.29. Psal. 22.28.. 72.11.. 86.9. Isa. 49.7. Zeph. 2.11. Et rursus cum 1 conv. præf. oc. plenè & cum shurek in ult. locis seq. וַיִּשְׁחָהוּ & incurvarunt se, Gen. 33.7.. 42.6.. 43.26. Exod. 4.31.. 12.27.. 32.8. Num. 2.2. Deut. 17.3.. 29.26. Jud. 2.12.17. 1Sam. 1.19. 1Reg. 5.9.. 11.33. 2Reg. 2.15. 1Chron. 29.20. 2Chron. 7.3.22.. 17.16.. 24.17.. 29.29.30. Neh. 8.6. Psal. 22.30.. 106.18. Jer. 1.17.. 16.11.. 22.9. Item in 3. pl. f. pro plena forma וַיִּשְׁחָהוּ incurvabunt se f. oc. def. absque he in fine, & cum ejus vocali kamets sub nun finali, (rejecto sic he per apocopen: Merc.) sic: וַיִּשְׁחָהוּ & incurvarunt se, Gen. 33.6.. 37.6. Atque hinc, ex hac rad. שחה, & ex ejus conjug. hithp. הִשְׁחָהוּ: est no. הִשְׁחָהוּ f. in constr. Incurvatio, vel supplicatio quâ homo se incurvat: Av. Adoratio, corporis flexio: 70. וְעָנְתָּ אֶת־פְּנֶיךָ. Coc. Prout oc. hoc no. in forma f. f. constr. cum 1 præf. & 1. aff. sic: 2 Reg. 5.18. הִשְׁחָהוּ בְּהֵשְׁחָהוּ propter incurvationem meam (in) domo, i. e. templo, Rimmon, & c. Pag. Est nomen quod infiniti vim habet: cum procumbo, vel, supplico. Merc. In incurvatione mea: Bu. Lex. vel in incurvando me: Bu. conc. i. e. dum me incurvo: habet enim usum infiniti. R. Sal. scribit Lev. 26.1. הִשְׁחָהוּ בְּפֶשַׁע יְדֵיךָ וּבְגֵלִים הָיָה וְאָמַרְהָ הִשְׁחָהוּ i. e. Histacavaah fit cum expansione manuum & pedum, unde prohibet lex agere sic extra sanctuarium; Bu. Lex. Et supplicavi in domo Rimmon. & in supplicatione mea: 70. עָנִיתָ אֶת־פְּנֶיךָ. Av. In flexione corporis mea (ad) fanum Rimmon. Coc. Si incurvavero me in æde Rim-

monis. Jun. Item hinc etiam ex hac rad. שחה quidam ducunt no. שחית f. fovea, fossa: Bu. Lex. Coc. quasi locus depressus: Bu. Lex. Prout oc. cum. 1 præf. & 1 aff. sic: Prov. 28.10. יִפּוֹל בְּשַׁחְתּוֹ הוּא in foveam suam cadit: Bu. Lex. Coc. seu, ipse cadet: juxta R. D. Quasi esset formæ ראח visio: Cev. Prout etiam ex hac rad. quidam ducunt & no. שחית f. idem, fovea, & c. Prout oc. in forma pl. f. cum 1 præf. & 1. aff. sic: וַיִּשְׁחָהוּ in foveis ipsorum, Lam. 4.20. & Psal. 107.20. sic & שבות & שבות & שבות captivitas, a rad. שבה: Bu. Lex. Kimchi etiam ex hac rad. שחה vult non solum esse illud שחיתותם, sed & שחיתותם: de quibus in rad. שחה: a singulari שחית. Cev. Psal. 95.6. וַיִּשְׁחָהוּ וַיִּכְרְעוּ וַיִּשְׁחָהוּ וַיִּכְרְעוּ לִפְנֵי־יְהוָה עֲשִׂנוּ adoremus & incurvemur, & ingenuilemus coram Jehovah qui fecit nos. Kimchius vult, primo verbo notari prostrationem corporis, cum expansis pedibus & manibus: per כרע autem demissionem capitis & partium corporis: per כרע autem demissionem genuum in terram. Sed, quod ad primum attinet, ex omnium locorum comparatione patet, non semper in שחיתות esse prostrationem corporis. Qui Persarum reges adorabant, non semper prosternebant se. Imenias, cum projecisset annulum ad pedes regis, eumque fustulisset, visus est adorasse. Ergo in Psal. 95. potius est progressio à quavis veneratione, ad flexionem corporis: imo ingenuilem. Gen. 49.8. בְּנֵי אֲבִיךָ יִשְׁחָהוּ לְךָ בְּנֵי אֲבִיךָ adorabunt te, filii patris tui. Tribum, regem è tribu, Christum: & hunc quidem adoratione summâ: ut patet ex Psal. 95.6. Isa. 46.6. וַיִּסְגְּרוּ אֵת־וַיִּשְׁחָהוּ & facit id Deum: venerantur, etiam adorant. Deut. 4.19. Et nè efferas oculos tuos in coelum, & videas solem & lunam & stellas, omnem exercitum coelorum, & impellaris, וַיִּשְׁחָהוּ לָהֶם & adores ea, & colas ea. Ad eam adorationem pertinet etiam relatio manûs ad os. Job. 31.26.27. Osculatio est adoratio quædam. Psal. 2.12. Vide in נָשָׁק. Qualiscunque gestus sit, divina adoratio à civili, facile internoscitur. Quando non videtur, quod honoratur gestu venerantis, aut supplicantis: item, quando signum, tantquam imago aut symbolum præsentis divinæ habetur: aut in ipso homine non est axioma regis ac Domini, cui subjectio debetur: religiosa adoratio est. Ideo Petrus rejecit Cornelium, qui ad ipsius pedes acciderat; Act. 10.25.26. Gestus honorantis notat animi reverentiam. Sine quo affectu turpis est adulatio. Divina adoratio, quæ fit mente, est attributio summæ excellentiæ & perfectionis, deinde & operis divini, & gratiæ: atque adeo agnitio domini & gratiarum actio & glorificatio. Quicquid habet Deus divinum & gloriosum secundum id glorificatur, & proinde adoratur. Non est vera adoratio, aut adoratio in veritate, quæ aliquam gloriam Deo detrahit, aut veritatem nominis & promissionum Dei in Christo non agnoscit. Coc.

Rad. 76. שחה cum sin sinistro est, natare: Pag. Bu. & c. natavit extensis seu porrectis utrisque manibus secundum aquam. (Hinc est שָׁחָ moveo.) Av. prout occ. in part. ben. kal, f. m. cum 1 dem præf. & in infin. kal, cum 1 præf. sic: הִשְׁחָהוּ natans, Isa. 25.11. לְשַׁחֲרֵי ad natandum, Isa. 25.11. In hi-phil הִשְׁחָהוּ natare fecit: Pag. Bu. & c. madefacere, perfundere, rigare; Merc. Unde in fut. hiph. à 3. f. m. יִשְׁחָהוּ

natare faciet, madesfaciet, perfundet, rigabit, &c. occ. in 1. f. loco seq. נָטַח natare facio, Psalm. 6. 7. Atque inde est No. נָטַח m. natatio. Pag. Bu. &c. vel, fluctuatio: Av. Est penacuta vox, ut נָטַח pratum a rad. נָטַח; Pag. Coc. prout occ. Ezech. 47. 5. נָטַח; Quia elevatae erant aquae, נָטַח נְיִי aquae natationis, i. e. aquae adeo elevatae erant, ut pede pertransiri non possent, sed opus esset natare: Pag. five quas necesse erat natando trajicere, propter altitudinem: Bu. Lex. Quia intumuerant aquae natationis: i. e. ut natandum esset. Av. Quia altae erant, aquae enatandae, &c. Jun.

Rad. 77. נָטַח est, mactare, jugulare: occidere: Pag. Hoc verbum proprie significat trahere, juxta Hebraeos. Mactatio autem, i. e. נָטַח fit tracto & ducto per jugulum gladio; tracto, inquam, & reducto. Alii putant esse proprie expandere, unde infra aurum expansum, quod nos ductile, vel tractile dicimus, ut affine sit verbo נָטַח: ut sit pecudem expansam mactare, ut sanguis largius effluat: et si figurate postea de hominum mactatione per similitudinem dicatur: unde putant Moysen, Gen. 22. 10. ubi Isaci mactandi seu immolandi meminit, ad Christum respexisse, qui tanquam victima, expansione in cruce mactandus esset, effundendo copiose ejus sanguine in redemptionem animarum nostrarum, & peccatorum emundationem. Faciunt & affine verbo נָטַח perdendi: Merc. Mactavit, jugulavit: quod fit cultro acutissimo, per jugulum animalis, ducto & reducto, quos actus vocant נָטַח הַלְכָה abitus & reditus: Bu. Lex. mactavit pecudes: & metaph. usurpatur de mactatione, seu occisione hominum: occidit, excoriat, sacrificavit. Cogn. cum נָטַח expandit, nam pecora à Judæis mactantur expansa, ut sanguis largius effluat. Hinc per metath. נָטַח sacrificio, נָטַח sacrificium, נָטַח, דָּמוֹס sacrificium, victima, נָטַח altare, נָטַח sacrifico, macto pecus ad sacrificandum. Av. 70. נָטַח, נָטַח, דָּמוֹס: mactare, plerumque sacrificii causa. Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! cop. præf. cui ult. etiam ! est aff. ut seq. נָטַח jugulavit, Jer. 39. 6. 52. 10. נָטַח ! & jugulabit, Lev. 15. 11. 38. 13. 44. 15, 24. 29. 33. 14. 5. 13. 25. 50. 16. 11. 15. Num. 19. 3. נָטַח ! & mactabit eam, Lev. 3. 2. Item occ. etiam in 2. f. m. præf. kal, cum ! conv. præf. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. & in 2. pl. m. cum ! conv. præf. ut seq. נָטַח ! & jugulabis, Exod. 29. 11. 16. 20. נָטַח jugularunt, 2 Reg. 25. 7. נָטַח ! & jugulabant, Exo. 12. 6. נָטַח ! & mactate, 1 Sam. 14. 34. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & ab absol. forma pl. m. נָטַח, in pl. m. constr. simpl. etiam: ut & in part. pahul kal, f. m. simpl. itidem; sed in f. f. cum ! dem. præf. idque vel cum kibbuts, vel cum schurek in penult. ut seq. נָטַח mactans, Isa. 67. 3. נָטַח jugulantes, Isa. 57. 5. נָטַח ductum, tractum, 2 Chron. 9. 15. 16. Jer. 9. 8. נָטַח jugulata, Jer. 14. 6. נָטַח jugulata, Lev. 14. 51. In infin. kal, cum ! cop. præf. habet kamets in penult. sed post ! præf. habet scheva ante cholem, sic: נָטַח ! & jugulando, Isa. 22. 13. נָטַח ! ad jugulandum, Gen. 22. 10. Ezech. 40. 30. Item, occ. etiam infin. kal, juxta quosdam, cum ! par. add. in fine: Bu. Lex. Coc. & ! cop. præf. sic:

Hof. 5. 2. נָטַח סָשִׁים הַעֲקִינִי & ad jugulandum, seu occidendum declinantes, scil. à via recta, &c. est Makor seu infin. quia schin est cum pathach: & est instar נָטַח ut diligas dominum, Deut. 19. 9. inquit R. D. Pag. Alii verò faciunt nomen, & mactationem descedentes profundarunt. Sape namque infin. formam habet nominis soem. In profundum abierunt mactando: q. d. multi & assidui fuerunt in mactando, multas hostias immolarunt, &c. Merc. Et ad jugulandum: Bu. Et mactare declinantes profundarunt: Coc. Quia (ad) jugulationem declinantes profundarunt: Hebr. profundant: ut ita dicamus. Est periphrasis latronum: quemadmodum, inquit Deus, aucupes in profundis latitare solent ad interceptandas volucres, sic etiam vos, ô latrones, ex abdito loco alienae vitae insidiimini. Hoc verò meum est partium, ut eos castigem, primum quidem verbis evincendo revocandoque; deinde etiam verberibus atque suppliciis: sic comparatur transitus ad propositionem sequentem. Jun. Item occ. etiam infin. kal, in forma etiam cum pathach sub schin post ! præf. & ante ! aff. sic: נָטַח ! & in jugulare eos, Ezech. 23. 39. In imper. kal, à f. m. נָטַח occ. in pl. m. cum ! cop. præf. sic: נָטַח ! & mactate, Exod. 12. 21. 2 Chron. 35. 7. In fut. kal, 2. f. m. occ. simpl. sed in 2. f. f. cum ! conv. præf. & in 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. idque vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in ult. ut & cum ! conv. præf. ante ! & ! aff. sed in 2. pl. m. simpl. prout seq. נָטַח jugulabis, Ex. 34. 25. נָטַח ! & jugulasti, Ezech. 16. 21. נָטַח vel נָטַח ! jugulabit, Lev. 4. 33. 14. 13. 19. 17. 3. נָטַח ! & jugulavit, Lev. 9. 8. 12. 18. Jer. 39. 6. 52. 10. נָטַח ! & jugulavit, Lev. 8. 15. 18. 23. נָטַח ! & jugulavit eum, Lev. 9. 15. נָטַח ! & jugulavit eos, Num. 14. 16. 1 Reg. 18. 40. Jer. 41. 7. נָטַח ! jugulabit, Lev. 22. 28. Item in 3. pl. m. occ. etiam simpl. vel cum chat. path. vel. ob pausam cum kamets penult. ut & cum ! conv. præf. simpl. & cum ! & ! aff. ut seq. נָטַח ! jugulabant, Lev. 6. 25. Ezech. 40. 42. 44. 11. נָטַח ! jugulabant, Ezech. 40. 41. נָטַח ! & jugulabant, Gen. 37. 31. 1 Sam. 1. 25. 14. 33. 35. 2 Reg. 10. 7. 2 Chron. 29. 22. 30. 15. 35. 11. Ezr. 6. 20. נָטַח ! & jugularunt eum, Jud. 12. 6. נָטַח ! & jugularunt eos, 2 Reg. 10. 14. 2 Chron. 29. 24. In niph. נָטַח ! jugulari: Pag. Bu. mactatus est: Av. Prout occ. in fut. niph. 3. f. m. & f. simpl. sic: נָטַח ! jugulabitur, Num. 11. 22. נָטַח ! jugulabitur, Lev. 6. 25. Atque inde est no. נָטַח f. jugulatio, mactatio: Pag. Bu. &c. prout occ. in forma f. f. constr. sic: 2 Chron. 30. 17. Et Levitz (erant) הַפְּסָחִים נָטַח super mactationem, seu jugulationem Pesachim; Cev. jugulationi paschatum: Bu. Lex. Et Levitz (inissebant) mactationi Paschæ. Av. Dabant operam mactationi agnorum paschalium. Coc. Ideo Levitz incumbant jugulationi paschatum, &c. quæ tamen alioquin ad faciendos pertinebat: ut observatum est Lev. 1. 5. Jun. Item hic etiam inter nomina ex hac rad. נָטַח formata, quidam locant illud supra cit. ad part. pahul kal, viz. נָטַח m. ductum, tractum: Bu. Lex. expansum, malleo ductus: quasi pro נָטַח: Coc. prout occ. 2 Chron. 9. 15. נָטַח ex auro ducto: i. e. malleato, ductili: quod scil. præ bonitate diduci potest,

test, etiam in fila: unde שחט dictum Hebraei scribunt שחטש quod netur filo: Joma fol. 45. Bu. Lex. auro ducto: Coc. Alii verò, ut dictum, volunt esse part. pahul kal: & sic exp. Et fecit Rex Selomoh ducenta scuta (ex) auro שחט tracto, seu producto, ductili: potest enim, inquit R. D. aurum trahi & duci, quia est molle. Et sic R. Jos. exp. Aurum tractum sicut cera. Pag. Kimchi inquit, Et sic doctores nostri aurum שחט exponunt, quod protraheretur in morem ceræ: Merc. Cev. Ex auro mactato: i. e. expanso: Av. (ex) auro malleato, &c. Jun. Sed occ. etiam idem part. vel no. in Jer. 9. 8. sic: לשון שחטש ופח sagitta tracta, lingua eorum. Sed R. Jos. scribit esse nomen, seu part. ben. kal, i. e. שחט occidens. Scribitur cum vau, inquit R. D. sed legitur cum schurek, quia duplex est lectio. Scriptura est שחט occidens: lectura est שחט tracta, scil. super cotem, adacuendum eam: q. d. terfā, limata. Targum, sagitta, ducta; R. Sal. שחט tracta: Pag. i. e. protracta, diducta: vel etiam ejaculata: Cev. vel, acuta, i. e. incidens: Hieron. vulnerans. Pag. Sagitta, tracta, acuta, polita, ducta per cotem. Legendum, juxta Masoreth שחט: Bu. Lex. Telum acutum, (malleo vel cote acuminatum) lingua eorum. Coc. Culter jugulans lingua eorum est. Jun. Sic etiam quidam hic ponunt, ut nomen, illud supra cit. ad infin. kal cum פ, parag. viz. שחט f. mactatio, &c. potest enim & nomen esse & infin. Bu. Lex. vel. nomen ad formam infin. kal, & sic exp. Hof. 5. 2. וישחט & mactatione, vel mactando apostata profundaverunt, i. e. apostata invenerunt callidam rationem immolandi diis alienis, dicendo se non colere idola, &c. Av. &c. vide supra ad infin. kal.

Rad. 78. שחט cum fin sinistro, est, exprimere; Pag. Coc. Expressit, succum propriè vel humorem: Bu. Lex. Expressit uvas, quod fit mactatione, i. e. expansione seu contritione uvarum. Cogn. cum שחט mactavit. Hinc est שחט expimo per cibum. Av. Occurrit autem in fut. kal, (à 3. f. m. שחט exprimet, &c.) 1. f. cum פ conv. præf. sic: Gen. 40. 11. Et accipiebam uvas, ואתהש אותם & expressi eas, &c. Pag. Bu. Av. Et exprimebam eas in poculum Pharaonis. Coc. Jun. Mirum Ab. Ezra per fin dextrum legisse. Rabbini frequens per samach, שחט. Quidam cum שחט transposito confecerunt, quasi fit, quod arcum est expandere, ut fit expressione. Sed subtilius est, quum unum per ש, alterum verò per ש scribatur. Kimchi per ש exp. ut Doctores utuntur, non שחט comprimunt fructus, ut ex illis educant succum, &c. Merc.

Rad. 79. שחט (no. radicale, m.) est אריה leo, inquit R. D. quibusdam Leopardus: sapiens bestia ex leonum genere: Merc. Leo ferox, vel immanis, medix ætatis: Bu. Lex. Leopardus; animal ex leone & panthera natum, vel potiùs, ex pardo & leona, nigris maculis leoniam pellem distinguentibus, sed jubiscaret. Rabbini tantum pro Leone accipiunt. Est autem animal ferox, & ferissimum in laniandis prædis, & discerpendis tam animalibus, quam hominibus. Hinc שחט, שחט, &c. prædor, & per metath. אש, אש, leo, אש, אש, אש prædor: item שחט שחט spolio, שחט catulus. אשעו latrocinator, populus, &c. Av.

שחט leonem nigrificantem Bochartus dicit: ut fit in lamed mutatum. Confer locos ubi occurrit. 70. אשעו, אשעו, אשעו, אשעו. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est, leo ferox; viz. in hoc no. f. m. quod occ. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets penult. cui priori cum pathach פ pro פ dem. est præf. ut seq. שחט leo ferox, Psalm. 91. 13. Prov. 26. 13. שחט leo ferox, Job. 4. 10. 28. 8. Hof. 13. 7. שחט sicut leo ferox, Job. 10. 16. Hof. 5. 14. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, unguis, sive onyx aromaticus: Bu. Conc. viz. in No. cum thau heemant. post sagol & tseri, שחט f. onyx; species aromaticæ quæ ad suffitum adhibebatur. Bu. Lex. Est aroma, inquit R. D. quod in Misnah vocatur שחט, Onycha; seu ungula: & est lenis, (vel lævis, primà longā) & lucens ut שחט unguis. Dicitur & onyx. Et sic etiam vertit Chald. שחט unguis: Pag. Merc. Ungula aromatica: est enim unguis aromaticus levis & pellucidus instar unguis, & inde ad confectioem aromaticum abraditur tanquam præda. Hinc שחט vermis. Av. No. hoc similiter à שחט dictum docet Bochartus. 70. שחט. Syrachides memorat etiam cap. 24. 15. Conchæ genus est שחט. Vide Dioscor. cap. 25. David de Pomis radicem dicit. Is error est: Coc. Occurrit autem hoc no. cum פ cop. præf. sic: Exo. 30. 24. וישחט & Onycham. Pag. Et ungulam. Av. Et Onychem: Bu. Conc. Jun.

Rad. 80. שחט: inde no. rad. שחט m. ulcus, inflammatio, apostema. Bu. Lex. Av. Cogn. cum שחט ferpens: nam ex morsu serpentis generantur apostemata in corporibus læsorum: vel quia apostema non aliter æstuat quam morsus serpentis. Hinc forsan שחט, שחט noceo, שחט, nocumentum, &c. Av. 70. שחט: ulcus, aut inflammatio. Ulcus proveniens ex caliditate; Pag. Sed tamen absque igne, i. e. ignis ardore, inquit R. D. nam שחט Chaldaicè respondet Hebræo חם calere: unde in suis precibus שחט annum calidum, seu calefactum vocant: & sic ulcus ex calore citra ignem, ut si quis ligno, lapideve sit percussus, pice, aut aquis Tyberiadis, calidis, scilicet. Nam ex igne proveniens ulcus dicitur שחט combustio: vide in פח. Merc. Cev. Occ. autem hoc no. f. m. simpl. & cum ח, פ, פ, & פ præf. ut seq. שחט ulcus, Exod. 9. 10. Lev. 13. 18. שחט ulcus. Exod. 9. 11. Lev. 13. 19. 2 Reg. 20. 7. Ifa. 38. 21. שחט ulcere, Deut. 28. 27. 35. Job. 2. 7. שחט ulcere, Lev. 13. 20. שחט in ulcus, Exod. 9. 9.

Rad. 81. שחט: inde no. rad. שחט m. sponte nascens: sive, ut R. D. scribit, quod pullulat & germinat à radicibus feminis. Pag. Sponte nascens: Bu. Lex. Av. non fatum: idem quod שחט seges nascens ex femine decidui. Hinc lat. seges; & Græcè σπέρμα, interposito tau. Av. Occ. autem hoc no. Ifa. 27. 30. Comede hoc anno cadivum, pro, cadiva: & anno secundo שחט sponte nascens, pro sponte nascentia. Pag. Bu. &c. Pro hoc 2 Reg. 19. 29. dicitur שחט: Bu. Lex. Coc. Av. Cum quo idem est, inquit R. D. literis transp. Id scil. quod venit post שחט. Vide supra; Merc. (Illud autem esto tibi jus rei signum; comedere vos anno uno sponte natum, & anno altero) sponte renatum: i. e. hæc rerum copia sine cultura; quæ ex Dei libertate jam biennio, quamvis

vis grassantibus hostibus, fruimini, confirmet in vobis certitudinem liberationis promissæ. & venturæ tranquillitatis. Jun.

Rad. 82. שחף: inde no. cum thau heemant. in fine post duplex segol. viz. שחפה f. infirmitas, quæ corpus efficitur macilentum, debile, deficiens, & in deterius vadens: secundum R.D. Pag. Talem videtur intelligere Kimchi, cum utatur verbo מתנונה, quod ab מנונה moerore videtur deduci, cum corpus lento moerore conficitur, vel à מנה expressit. Quidam remotius prominentiam vel tuber exponunt, & tumorem, quasi cum שחף affinitatem haberet. Hinc שחף cuculus exponunt, à scabie, & tubibus, ex immundis avibus. Arabice dicitur & hic morbus שחף Merc. Infirmitas corpus attenuans: tabes, phthisis: Pag. Bu. Tumor squameus, scabies quæ corpori inducit materiam squamosam & coherescentem, unde fit putrefactio. Hinc שחף putrefactio, שחפה putresco, שחפה putredo, שחפה putrefactio. Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est in hoc no. שחף; quod est morbi genus, faciens corpus tenue, juxta R.D. Nam Arabice שחף est tenue & macrum fieri ex fame. Et juxta R. Sal. est morbus qui producit pustulas. Coc. (Est formæ dageschatz, instar שחף: Bu. Lex.) Prout occ. hoc no. f. cum ה & ב pro דה dem. præf. sic: שחפה tabes, Lev. 26. 16. שחפה tabe, Deut. 28. 27. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est Larus avis. Bu. Conc. idque scil. in no. rad. שחף m. fulica, larus: nomen avis cui prædicta accidit infirmitas. Larus autem est avis parva & nigra habitans juxta aquas: & tam in aqua, quam in terra degit, quæ & fulica appellatur. Pag. Ezalon', accipitris species, aliis, larus, avis immunda: Bu. Lex. Cuculus qui laborat scabie & tuberibus: 70. λαρξ, avis impura: Judæus Germ. קוקי, i. e. cuculus: quasi phthis laboraret. Coc. Prout occ. hoc No. cum ה dem. præf. anre kamets ob paulam pro pathach in penult. sic: שחף larus; Lev. 11. 16.. 14. 15.

Rad. 83. שחף, quidam cum שחף, quod est trahere, conferentes, exponunt Toar tractum, levi conjecturâ. Apud Rabbinos hoc verbum est, avellere, decorticare: & forsan inde sumptum est שחף, inquit Kimchi, quasi dicas lignum decorticatum, & compositum, seu aptatum, seu limen ligno stratum, ex ligno aptato factum. Merc. In textu non venit hæc rad. verbaliter: sed inde no. rad. שחף m. opertus: Pag. tectorium: Bu. Lex. tectus, opertus, ut si quid lignis operitur seu crustatur: conjunctio & contabulatio lignorum. Cogn: cum שחף conjunxit, adjunxit: hinc שחפה innitor, inhæreo. Av. Occ. autem hoc No. f. m. simpl. sic: Ezech. 41. 16. Contra limen שחף opertum ligno, i. e. tabulis lignis undiquaque. Targ. Contra limen opertum tabulis cedrinis. Idem R. Sal. Pag. (שחף contra postem) obductionem ligni: i. e. obductum seu opertum ligno. Av. Tectorium ligneum. Ex contextu patet notio. Forte à tenuitate dicitur: q. d. tenue lignum. Cocc. Qui sic reducit hoc No. ad præced. rad. שחף, & scribit cum (ש) schin dextro שחף: quomodo etiam legitur in quibusdam exempl. Rad. 84. שחף m. est (No. rad.) superbia: vel,

fortitudo: vel, abactor. Pag. fera: Bu. Lex. sævitia, superbia defæviens, saltus abominabilis: Cogn. cum שחף abominatus est, significat enim superbiā, vel sævitiam abominandam. Hinc שחף sinister, sævus, שאדוֹתִים imperitia. Av. Kimchi explicat per שחף superbia: vel ferocia. Arab. שחף est μὲν ἡ σαρδαι, magno corpore esse, & c. Coc. Talmudici in tractatu Sanhedrim, cap. chelek, notant sex esse leonis nomina: viz. שחף, אריה, כפיר, לביא, שחל, & שחף: de quibus sparsim per hunc librum. Sed adde etiam septimum. viz. גור: etsi generale sit hinnulorum: Merc. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. cum kamets ob paulam pro pathach pen. sic: Job. 28. 8. Non calcabunt eam, שחף בני filii superbiæ. Et sic dicunt doctores: viri Jerusalem, viri שחף superbiæ, fuerunt. Vel, filii fortitudinis: & sunt latrones, seu abactores bestiarum. Pag. Vel potius, bestię prædatrices, פרוצי החיור, ex ex bestiis quæ irrumpunt, & ad prædam excurrunt. פרוץ est prædo, in rad. פרוץ; Merc. Cev. Targ. Filii leonum, Pag. Filii feræ, i. e. feræ juvenes. Targ. בני אריות catuli leonum. Et sic Talmudici inter leonum nomina referunt שחף: ut est in rad. אריה. Et in Psalm. 17. 12. pro Hebræo כפיר Targ. habet שחף. Bu. Lex. (לא הרריכה) non calcant eam, semitam, scil. filii sævitia, i. e. belluæ vastæ. Av. Non calcant eum feræ. 70. αἰετὶς αἰετῶν. Coc. Juvenes feræ; Hebr. Filii feræ. Jun. Et sic Job. 41. 25. Ipse est Rex super omnes filios שחף superbiæ; vel, fortitudinis, juxta R. Levi. Sed A. E. exp. Super omnia quæ giguntur in aquis. Et Targ. Super omnes filios שחף piscium magnorum, Et Peritfol exp. Super omnes filios roboris; i. e. super omnes creaturas magnas & fortes, & pisces, vel thynnos magnos, qui sunt mari. Pag. Filios sævitia: i. e. super-feras, agresfes. Av. Super omnes feroces. Coc. Super omnes feras. Jun.

Rad. 85. שחף est, contundere, comminuere: Pag. Bu. plus quàm כרך calcare, inquit Kimchi. Quidam exponunt, levigare, vel leve facere, unde שחף pro levitate, i. e. levissimo pulvere, qui in bilancis incidit: unde sæpe pro nube levissima, & æthere ponitur. Et Ab. Ezra scribit nubes appellari שחף ab aere tenuissimo, quod שחף fit molere, & c. Merc. Excavavit tundendo, contudit: hinc feco, as, are: & ficar, ficarius. & c. Av. In Bu. Conc. rad. hæc שחף duo signif. 1. est, ut Pag. Bu. conterere: 70. λεπτοῦν. Coc. Prout occ. in præf. kal. 2. f. m. cum 1 conv. præf. sic: Ex. 30. 36. וְשָׁחַף מִמֶּנָּה הָרֶקַע Et contundes ex eo comminuendo. Hieron. Cùmque in tenuissimum pulverem univerfa contunderis. Pag. Et contundes ex eo, minutim: Bu. Lex. Et contundes ex ea, compositione, sc. pulverem attenuando. 70. συνκρίνεις. Av. Et conteres (aliquid) de eo ad minutum: Coc. Contundensque ex eo minutim, pones --- & c. ex eo, i. e. pastillis unguentariis ejus: qui non toti friabantur, & contundebantur, sed tantum quotidie quantum absumendum erat. Jun. Item occ. etiam in 3. pl. præf. kal. loco seq. שחף comminuit, Job. 14. 18. Et in fut. kal. à 3. f. m. שחף comminuet, conteret, & c. occ. in 1. f. cum 1 cop. præf. & א. aff. sic שחף & contundam eos, 2 Sam. 22. 43. Psalm. 18. 43. Atque inde ex hac rad. שחף in hac 1. comminu-

endi signif. est No. פחש m. pulvis: Bu. Conc. pulvis confusus & minutissimus: seu, tenuissimus: Pag. Bu. qui scilicet ex confusione oritur & spargitur. Bu. Pulvisculus: Coc. Cūm tribuitur bilanci, significat tenuitatem aeris æruginosi, quod situ confectum teritur in pulveres minutissimos. Av. Prout occ. cum פחש præf. sic: Isa. 40. 15. פחש ויכר & sicut-pulvis-tenuissimus stateræ, aut bilancium, reputatæ sunt. Hieron. quasi momentum stateræ. R.D. pulvis tenuis, qui exuffatus ob suam tenuitatem, mox è statera, aut bilancibus exit. Pag. Et ut tenuitas, i. e. pulvis tenuis bilancium, reputatæ sunt, gentes, scilicet. Av. Ut pulvisculus trutinæ: viz. non faciens ποτην: 70. εἰς ποτην ζυγῶ. Vulg. Ut momentum. Res levis est, quæ momentum facere potest. Coc. (En gentes tanquam gutta à situla.) & tanquam flos pulvisculi in lancibus reputantur: i. e. tanquam minutissimum illud quod lancibus hære solet præ tenuitate sua, adeo leve est naturæ suæ. Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. פחש, est, Coeli, orum; Bu. Conc. Idque scilicet in eod. no. præced. פחש; quod est etiam coelum, æther: Pag. Coc. Aliis etiam est nubes. Pag. 70. ἐρανος. Sæpe tamen & νεφέλη explicant. Coc. Nubes superior, tenuissima, scilicet & subtilissima; coelum: Bu. Lex. tenuitas nubium seu aeris. Av. Prout occ. hoc No. in f. m. cum פחש pro פחש dem. præf. sic; Psalm. 89. 7. Quoniam quis בִּשְׁחָק in coelo, לַיהוָה יַעֲרֹךְ æquabitur Domino? i. e. quis Angelus, quæ stella, &c. ut R.D. & A.E. exp. Merc. quis in æthere ordinabitur, i. e. æquabitur Domino? Av. Nam quis in coelo par est Domino? Coc. Quis enim in superiore nube (i. e. in coelis:) par æstimator Jehovah? Jun. Et sic ibid. v. 38. וְלֹא יִשְׁחָק בְּשָׁמַיִם וְלֹא יִשְׁחָק בְּשָׁמַיִם & testis in coelo fidelis: Bu. Lex. Coc. Firmum ut luna manebit, quæ est certus in æthere testis. 70. ἐν ἐρανοῖς. Av. (Semel juravim fœmen ejus &c. solium ejus &c. i. e. regnum ejus, Synecdochicè, ut luna stabile fore in seculum:) & ut testes in superiore nube fideles summè. Hebr. testis fidelis. Enallage, h. e. fœmen & solium ejus duraturum esse æquè atque aspectabilia omnia in coelo documenta, de quibus infra, Psalm. 97. 6. per fœmen autem ejus intelligitur ecclesia genita incorrupto semine verbi: seu fœmen spirituale: h. e. filii Dei geniti per sanctificationem Spiritus: Hebr. 2. 10. & seq. Confer supra v. 30. hujus Psalmi. Jun. Item, in forma pl. m. occ. simpl. & cum פחש cop. פחש pro פחש dem. & פחש præf. ut seq. פחש coeli, Deut. 33. 26. 2 Sam. 22. 12. Job. 35. 5. 36. 28. 38. 37. Psalm. 18. 12. 36. 6. 57. 11. 77. 18. 78. 23. 108. 5. Prov. 8. 28. Jer. 51. 9. וּשְׁחָקוֹ & coeli, Prov. 3. 20. Isa. 45. 8. בְּשְׁחָקוֹ in coelis. Job. 37. 21. Psalm. 68. 35. לְשְׁחָקוֹ ad coelos, Job. 37. 18.

Rad. 86. פחש est, ridere: ludere, lætari, deridere, irridere, subannare; Pag. Idem planè quod פחש: aliquando enim est gaudii, aliquando irrisio-nis. Quidam cum rad. præced. conferunt & exponunt leviori esse animo. quod ridendum proprium est. In piel, ludere. risum seu lulum facere. Sæpe in bonum, pro, hilari esse animo. Merc. 70. γελῶν, πᾶσι-ζων, ridere. ludere, &c. Bu. Lex. Coc. Constr. cum præp. על & lamed: Bu. Lex. Est cogn. cum פחש risist. Hinc σιγχαζομαι, σιγχαδινομαι, & σιγχα-

ζομαι, derideo: & per metath. σιγχαζω & σιγχα-ζω, cachinnor. Si verbum פחש sit constr. cum פחש vel על, est deridere. Av. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. cum פחש cop. præf. & in 3. pl. simpl. sic: פחש aut rideat, Prov. 29. 9. פחש רident, Job. 30. 1. Lam. 1. 7. Et in infin. kal, occ. cum פחש & פחש præf. ante formam cum scheva & cholem, sic: פחש in ludendo, Jud. 16. 27. פחש ad ludendum, Eccl. 3. 4. In fut. kal, 1. f. & 2. ac 3. f. m. occ. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in ult. cui etiam 3. f. cum pathach פחש cop. est præf. ut & in 3. f. f. simpl. & cum פחש conv. præf. at in 3. pl. m. simpl. cum kamets, ob pausam, in penult. prout seq. פחש ridebo, Job. 29. 24. פחש ridebo, Pro. 1. 26. פחש ridebis, Ps. 59. 9. פחש idem, Job. 5. 22. פחש ridebit, deridebit, Job. 39. 10, 22. Psalm. 37. 13. פחש ridebit, Psalm. 2. 4. Hab. 1. 10. פחש & ridebit, Job. 41. 21. פחש deridet, Job. 39. 21. פחש & ridebit, Prov. 31. 28. פחש ridebunt, Psalm. 52. 3. In piel. פחש idem cum kal, ludere, ridere, &c. jocari: Pag. Bu. Coc. Prout occ. in præf. piel 1. f. cum פחש conv. præf. & in part. piel f. m. simpl. & cum פחש cop. præf. sed in forma pl. m. simpl. ut & in f. f. à simplice פחש, in forma cum thau post duplex sægol, simpl. sed in forma pl. f. cum פחש dem. præf. prout seq. פחש & ludam, 2 Sam. 6. 21. פחש ridens, Prov. 26. 19. פחש ludentem, 1 Chron. 15. 29. פחש ridentes, ludentes, 2 Sam. 6. 5. 1 Chr. 13. 8. Jer. 15. 17. 30. 19. 31. 4. Zach. 8. 5. פחש ludens, Prov. 8. 30, 31. פחש ludentes, 1 Sam. 18. 7. In infin. piel cum פחש præf. occ. cum sægol in ult. pro tseri, ob maccaph. seq. ut & in fut. piel 2. f. m. cum פחש dem. præf. & in 3. f. m. cum פחש cop. præf. & cum sægol itidem in utroque pro tseri in ult. sed in 3. pl. m. simpl. & cum פחש cop. præf. ut seq. פחש ad ludendum, Psalm. 104. 27. פחש ad ludes, Job. 40. 24. פחש & ludat, Jud. 16. 25. פחש ludent, Job. 40. 20. פחש & ludent, 2 Sam. 2. 14. In hiphil פחש idem cum piel, ridere, deridere, subannare, excitare risum, fannis excipere, &c. Bu. Coc. Merc. & Coc. Prout occ. in part. hiph. pl. m. loco seq. פחש deridentes, 2 Chron. 30. 10. Atque inde est 1. No. פחש m. lusus, risus, derisio, cachinnus: Bu. Lex. Av. risus, deridiculum. Coc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. locis seq. פחש vel sine vau, risus, lusus, Job. 8. 21. 12. 4. Psalm. 126. 1. Eccl. 7. 7. Lam. 3. 14. Cui etiam formæ, f. m. פחש, פחש, פחש, & פחש sunt præf. ut seq. פחש risus, Jer. 48. 26. פחש in risu, Prov. 14. 13. פחש vel sine vau, risui, Eccl. 2. 2. 10. 19. Jer. 20. 7. 48. 25, 29. פחש sicut risus. Prov. 10. 23. פחש præ risu, Eccl. 7. 3. Item hinc etiam 2. est nq. masc. cum פחש heemant. idem significans cum præced. risu, risus: Av. ludus, ludibrium. Coc. quod occurrit simpl. loco sequente: פחש risus, Hab. 1. 10.

Rad. 87. פחש est nigrescere, nigrum esse, denigrari, nigrum factum esse. Pag. Bu. Coc. Obscurus fuit: obscuratus est, nigrescebat, denigratus est, fuscus fuit instar auroræ quum oritur, & transitivè cum accusativo significat manè, sub aurora fusca, aliquid agere seu querere; Latinis etiam dicitur maturare per Metalepsin. Hinc & scurus, quod tantum in compositione usurpatur, obscurus, quæro in obscuritate,

ritate, in antelucana aurora. Av. Hujus verbi conjug. hiphil memini me apud Rabbinos legere transitive. In piel sunt qui in contraria significatione exponant, sed proprie ab aurora, ut infra dicitur, quasi aurorare, seu diluculare dicas, i. e. ad auroræ exortum requirere, vel aliquid facere. Merc. In Bu. Conc. & Coc. rad. hæc duo signif. 1. est, nigrum esse: aurora, & c. Prout occ. in præf. kal. 3. f. m. loco seq. שחר denigrata est, Job. 30. 30. Atque inde ex hac rad. שחר in hac 1. nigrescendi signif. sunt no. seq. 1. no. שחר m. aurora: lucifer, mane: Pag. Bu. Dict. à nigrore: Bu. Lex. Merc. nigrorenim eam comitatur. Bu. Lex. Obscuritas fusca: aurora: Av. Diluculum, lux prima, sol oriens. Nominis ratio, quia tum res incipiunt nosci, sed quasi nigræ. 70. ὁ σκῆπος. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. vel cum pathach. vel ob pausam, cum kamets penult. cui utriq; formæ ה dem. est præf. sed priori cum duplici pathach, ה, ה, & 2 sunt præf. ut seq. שחר aurora, Job. 38. 12. Am. 4. 13. שחר aurora, Job. 28. 41. 10. Ps. 57. 9. 108. 3. 139. 6. Cant. 6. 10. Isa. 8. 21. 14. 12. שחר aurora, Gen. 19. 15. Josh. 6. 15. 1 Sam. 9. 26. Neh. 4. 21. Psalm. 22. 1. Jon. 4. 7. שחר aurora, Gen. 32. 24. 26. Jud. 19. 25. שחר in aurora, Hof. 10. 15. שחר sicut aurora, Hof. 6. 3. Joel. 2. 2. שחר idem. Isa. 58. 8. Item occ. etiam hoc no. f. m. cum ה, aff. sic: Isa. 47. 11. Et veniet super te malum, i. e. mala dies שחרה לא non facies lucem vel ortum ejus. R. D. Nescies tempus adventus ejus, quia repente veniet, ut illud quod in aurora venit, quod nemo sentit, donec videat illud; Pag. vel certe, quoad aurora illud ostenderit; Merc. Non scies auroram, i. e. exortum ejus; Bu. Lex. Cujus non scies diluculum, i. e. exortum. Coc. Cujus ignoras ortum: Hebr. auroram; sic ludificatur astrologos. Jun. De no. autem hoc loci quidam breviter adnotandi, Am. 4. 13. עושה שחר עיפה faciens auroram, tenebras; Pag. Vel, caliginem: i. e. faciens ex æstate hyemem. Coc. Efficiens auroram obscuram: Hebr. obscuritatem: i. e. coelum & terram conturbans arbitrato suo. Vide Joel. 2. 2. Dies tenebrarum, & c. i. e. dies tristissimus & luctuosissimus: ut contra gaudium & lætitia, allegoricè figurantur lucis nomine, Esth. 8. 16. Jun. Job. 38. 12. ידעת השחר מקומו fecisti auroram ut sciret locum suum. Job. 3. 8. ואל שחר יראה בעפעפי שחר & nè aspiciat palpebras auroræ. Dies nè videat, h. e. ei tempori non alluceat aurora. Coc. Neque vidisset palpebras auroræ: i. e. primum splendorem radiorum ab exorturo sole utrinque in palpebrarum speciem assurgentium: Metaphora ab eo qui expergiscitur & palpebras attollit, quo cum aurora poetice comparatur. Eandem similitudinem alteri sermoni accommodatam, vide, c. 41. 18. Jun. Job. 41. 9. Oculi ejus כפעפעי שחר ut palpebræ auroræ. Coc. (Sternutationibus ejus splendet lux: i. e. quum natans anhelat, & obviarium undarum turbines volvit; tum recti oculi illius ferè emicant:) & quidem oculorum ejus, velut palpebræ auroræ: hyperbole, quæ etiam frequens est versibus seq. de hac autem venustissima tralatione vide supra 3. 9. Jun. Psal. 139. 9. שחר כנפיו אשאר accipiam alas auroræ: h. e. tam velociter proficiscar, atque radii auroræ supra horizontem emicant in juga Montium. Psal. 57. 9.

שחר excito auroram: h. e. anteverto auroram: & eam exspecto. Coc. (Evigila nablum & cithara) expergefaciam (inde ab) aurora; i. e. adeo cantu meo personabit orbis, ut populos excitem. quos nominat versu seq. Jun. If. 8. 20. שחר אינו לו שחר cui non est aurora: h. e. cui non illuxit lux in Christi עפיופא. Coc. (Si non dixerint juxta verbum hoc,) cui non est שחר aurora, i. e. lux. Hieron. quod si non dixerint juxta verbum hoc, non erit eis matutina lux. R. D. exp. Si non (aut, nisi, jurantis est sermo:) dixerint isti ad vos, juxta verbum hoc quod dixi, cui verbo non est aurora, i. e. lux: h. e. cui non est ratio aliqua, sed est verbum obscurum & caliginosum. Ab. Ezra. Juxta verbum hoc non est auditum: quia est sicut nox, cui non est aurora. Et sensus, Non producet occultum (vel, quod occultum est non prohibet; Merc.) in lucem. Pag. Hof. 10. 15. שחר בנמה in diluculo occidit, occidit: h. e. tempore pacis allucescente. Coc. In ipsa aurora planè (Hebr. exscindendo) exscindetur Rex Israelis: i. e. momento uno, & ex improvifo. Jun. Item 2. hinc etiam est no. שחר m. niger, nigrum, nigricans. Pag. Bu. fuscus: subniger, instar auroræ antelucanæ, seu instar auri fulvi. Av. 70. μέλας niger, & c. Germ. Schwart: Belg. swart. Cocc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & in pl. m. simpl. & cum ה dem. præf. sic: שחר niger, nigrum, Lev. 13. 31. 37. שחר nigrum, Zach. 6. 2. שחר idem, Zach. 6. 6. Et 3. hinc etiam no. שחר f. nigra, obscura, fusca, instar auroræ emicantis. Av. Prout occ. hoc no. in f. & pl. f. sic: שחר nigra, Cant. 1. 5. שחר nigra, Cant. 5. 1. Item 4. hinc etiam no. שחר m. nigredo: Pag. Bu. vel carbo: Pag. nigredo fusca. Av. Prout oc. cum ה præf. sic: Lam. 4. 8. חשך מן שחר obscurata est præ nigredine, seu plus quàm nigredo, forma eorum: i. e. præ carbone. Pag. Sic appellant Doctores Hebræi, qui dicunt scribi שחר ון שחר carbone & vitriolo, vel simili materiâ, ex qua fit atramentum, quam aliàs appellant שחר. Quidam minis rectè Toar exponunt, præ nigro: vel supra nigrum. Nam Toar habet Kamets. Merc. R. Jos. scribit mem esse nominis constitutum, & sin esse cum dagesth, Euphonia gratiâ, & instar מן שחר psalmus, aut canticum: i. e. obscurata est lux vel claritas formæ eorum: Pag. ex significatione auroræ; Merc. Forma eorum ipsa nigredine obscurior est: Av. Obtenebrata est, & c. ut Pag. Cocc. Item 5. hinc etiam no. geminatum, viz. שחר f. nigra, subnigra: Pag. Bu. nigra vel fusca. valde: Av. Prout occ. hoc no. f. f. loco seq. שחר subnigra. Cant. 1. 6. Item 6. hinc etiam no. cum ה hæmant. viz. שחר m. aurora: Bu. Lex. & conc. aurora fusca: Av. diluculum, vel tempus diluculi. Cocc. Prout occ. hoc no. f. m. sic Psal. 110. 3. מן שחר מן שחר exp. Ex utero auroræ tibi ros juventutis tuæ. Av. Præ (rore) uteri auroræ, tibi (erit) ros genitura tuæ, vel juventutis tuæ: Sensus: copiosior erit parvus tuus, quàm ros, quem parit aurora. Coc. Alii verò volunt simplex no. esse שחר m. aurora: unde cum ה præf. sic exp. Ex utero. שחר ab aurora tibi ros pueritia tuæ. Pag. Sed in nostris exempl. est sine dagesth. Ideo quidam exponunt, à matrice auroræ tibi ros pueritia tua, i. e. tibi ut ros, ita pueritia vel ortus tuus.

Jer.48.18. Lam.2.5.6. וְשַׁחַח & corrupit, Gen.28.9. Amo.1.11. שַׁחַח perdidit te, Hof.13.9. וְשַׁחַח & corruerit eum, Exod.21.26. Sic & in 2. f. m. præt. piel occ. simpl. & cum ! conv. præf. sed in 3. pl. simpl. vel cum !scheva comp. chat. path. vel ob pausam cum tseri penult. cui priori ! conv. est etiam præf. & in 2. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. prout seq. שַׁחַח corrupisti, Isa.14.20. Ezech.28.17. וְשַׁחַח & corrumpes, Prov.22.8. וְשַׁחַח perdiderunt, 2Reg.18.12. Jer.12.10. וְשַׁחַח corruerunt, Hof.9.9. Nah.2.3. וְשַׁחַח & perdent, Ezech.26.4. וְשַׁחַח corruptistis, Mal.2.8. וְשַׁחַח & perdetis, Num.32.13. In infin. piel occ. simpl. & cum ! & præf. sic: שַׁחַח perdere, Gen.13.10. בְּשַׁחַח in perdere, Gen.19.29. לְשַׁחַח ad perdendum, Gen.6.16..9.11,15. Jofa.22.33. 1Sam.23.10. 2Sam.1.14..14.11. Ezech.30.11..43.3. Hofe.11.9. Cui ultimæ cum ! præf. שַׁחַח est etiam aff. prout occ. etiam cum ! aff. simpl. & cum ! præf. sed cum ! aff. habet ! præf. ut seq. לְשַׁחַח ad perdendum eos, Ezech.5.16. שַׁחַח perdere eam, Ezech.22.30. לְשַׁחַח ad perdendum eam, Gen.19.13. Jud.6.5. 2Sa.24.16. מְשַׁחַח à perdere eos; Ezech.20.17. In imper. piel à f. m. שַׁחַח corrumpe, perde, occ. in pl. m. cum ! cop. præf. & tseri ob pausam penult. pro chat. path. loco seq. וְשַׁחַח & perditte, Jer.5.10. In niphâl est corrumpti, perdi: Pag. Bu. & c. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. simpl. & cum ! cop. præf. sed in 3. f. f. simpl. at cum kamets ob pausam penult. pro chat. path. sic: וְשַׁחַח corruptum erat, Jer.13.7. וְשַׁחַח & perditum est, Jer.18.4. וְשַׁחַח corrupta erat, Gen.6.12. Unde in part. niph. à 3. f. m. שַׁחַח corruptus, & in f. f. שַׁחַח corrupta occ. in forma pl. f. cum ! dem. præf. & cum kamets, ob pausam, pro chat. path. in penult. sic: וְשַׁחַח corruptas, Ezech.20.44. In fut. niph. à 3. f. m. וְשַׁחַח occ. in 3. f. f. simpl. & cum ! conv. præf. sic: וְשַׁחַח perdetur, Exod.8.24. וְשַׁחַח & corrupta fuit, Gen.6.11. In hiphil, idem cum piel, corrumperè, corruptè agere. Pag. Bu. perdidit: & sine accus. corruptè egit: Av. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. 1. f. f. & 3. pl. ut & 2. pl. m. idque scil. vel simpl. vel cum ! conv. præf. ut seq. וְשַׁחַח corrumperet, Gen.6.12. וְשַׁחַח & perdet, Jer.35.29. Dan.8.24. וְשַׁחַח & disperdam, Jer.51.20. וְשַׁחַח perdiderunt, 2Chron.24.11. Psalm.14.1..52.2. Isa.37.12. Jer.49.9. Zeph.2.7. וְשַׁחַח & corruptè egerunt, Jud.2.19. וְשַׁחַח & corruptè egeritis, Deut.4.25. Item in part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum ! cop. ! interrog. & ! dem. præf. ut seq. מְשַׁחַח perdens, Gen.19.14. 1Chron.21.12. Prov.5.32..18.9..28.24. Isa.5.26. 54.16. Ezech.21.36. Jer.2.20..51.1. וְשַׁחַח & perdens, Jer.4.7. וְשַׁחַח an perdes, Ezech.8.9. וְשַׁחַח perdens, vastator, Exod.12.23. 1Sam.13.17. 2Sam.24.16. 2Reg.23.13. 1Chron.21.15. Jerem.21.25..51.28. Sed occ. etiam idem part. hiph. f. m. cum ! & ! præf. ut & cum ! aff. absque præf. sic: וְשַׁחַח & vastator, 1Sam.14.15. לְמְשַׁחַח in perdentem, Exod.12.13. 2Chron.20.23..22.4. Ezech.5.16..9.6..25.15. Dan.10.8. מְשַׁחַח perdo eos, Gen.6.12. Item in forma pl. m. part. hiph. occ. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod hiph.

in penult. vel rursus cum chirek tantum absque jod pl. in ult. idque etiam vel simpl. vel cum ! dem. præf. ut seq. מְשַׁחַח perdentes, corruptentes, Jud.20.42. 2Chron.27.2. Isa.1.4. מְשַׁחַח idem, Gen.19.13. Jer.22.7. מְשַׁחַח idem, 2Sam.20.15. Jer.6.28. מְשַׁחַח perdentes, 1Sam.6.5. In infin. hiph. occ. vel def. cum chirek tantum, vel plenè cum jod hiph. in ult. cui plenæ formæ etiam וְ, וְ, וְ, & ! sunt præf. ut seq. וְשַׁחַח perdendo, Deut.31.29. וְשַׁחַח perdere, Isa.65.8. וְכַשְׁחַח & juxta perdere, 1Chron.21.15. לְשַׁחַח ad perdendum, 1Sam.26.15. 2Reg.8.19. 2Chron.12.12..21.7..26.16. 36.18. Isa.51.13. Lam.2.8. וְלְשַׁחַח & ad perdend. Jer.15.3. מְשַׁחַח à perdendo, Psalm.106.23. Item occ. etiam infin. hiph. cum variis affixis, ut cum וְ, ob pausam pro וְ, וְ, & וְ, aff. idque simpl. vel cum ! præf. sed cum ! aff. simpl. & cum ! præf. ut seq. וְשַׁחַח perderet, Deut.10.10. וְשַׁחַח perdere te, 2Chron.25.16. לְשַׁחַח ad perdend. eum, 2Reg.18.25. וְשַׁחַח ad perdendum eum, 2Reg.18.25. Isa.36.10. לְשַׁחַח ad perdendum eam, 1Chron.21.15. Isa.36.10. Jer.51.11. Dan.11.17. מְשַׁחַח perdere eos, 2Reg.13.23. מְשַׁחַח à perdere eos, Jer.13.14. In fut. hiph. 1. f. occ. simpl. & cum ! cop. præf. & ! aff. absque præf. sic: וְשַׁחַח perdam, Gen.18.28.31.32. Ruth.4.6. 2Sam.20.20. Jer.13.9. וְשַׁחַח & perdam te, Jer.13.9. וְשַׁחַח perdam eos, 2Chron.12.7. Et in 2. f. m. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum tseri tantum in ult. cui plenæ formæ ! interrog. est etiam præf. sic: וְשַׁחַח corrumperes perdes, Lev.19.27. Deut.20.19,20. וְשַׁחַח perdes, Deut.9.26. Psalm.57.1..58.1..59.1..75.1. וְשַׁחַח an perdes, Gen.18.28. Et in 2. f. f. fut. hiph. occ. cum ! conv. præf. sed def. etiam cum chirek tantum absque jod in penult. loco seq. וְשַׁחַח & perditte egisti, Ezech.16.45. Et rursus in 2. f. m. occ. etiam cum וְ, aff. ut & cum ! conv. præf. & ! aff. sic: וְשַׁחַח perdes eum, 1Sam.26.9. Isa.65.9. וְשַׁחַח & perdidisti eas, Psalm.78.45. Item in 3. f. m. fut. hiph. simpl. occ. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantum in ult. sed cum ! conv. præf. habet tseri pro jod hiph. in ult. & rursus plenè cum וְ, ob pausam pro וְ, aff. sed absque præf. ut seq. וְשַׁחַח perdet, Psalm.78.38. Dan.8.24,25..9.26. וְשַׁחַח corrumperet, Prov.11.6. Mal.3.11. וְשַׁחַח & perdidit, 1Chron.20.1. וְשַׁחַח perdet te, Deut.4.31. 2Chron.35.21. Item in 3. f. f. fut. hiph. cum ! conv. præf. habet tseri pro jod hiph. in ult. & in 1. pl. occ. cum וְ, parag. add. simpl. & cum ! cop. præf. sed in 3. pl. m. occ. simpl. plenè, at cum ! conv. præf. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantum in penult. ut & in 2. pl. m. occ. etiam def. cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. & cum nun parag. add. in ult. prout seq. וְשַׁחַח & corruptis egit. Ezech.23.11. וְשַׁחַח perdamus, Jer.11.10. וְשַׁחַח & perdemus, Jer.6.5. וְשַׁחַח perdent, Isa.11.6.65.25. וְשַׁחַח vel וְשַׁחַח & perdididerunt, Jud.6.4..20.21,25.35. 2Sam.11.1. 2Chro.24.23. וְשַׁחַח corruptè agatis, Deut.4.16. 31.29. In hophal, à præf. וְשַׁחַח corruptus fuit, & c. juxta quosdam occ. in part. hoph. f. m. sic: מְשַׁחַח corruptus, Prov.25.26. Mal.1.14. Atque inde ex rad. in hac 1. corrumperendi fig-

nif. est no. (ex forma scil. præced. part. hoph. viz) מִשְׁחָה m. corruptio, corruptela, corruptum: Pag. Bu. perditio, & per Auxefin ponitur pro concreto, corruptibilis. Av. Est forma concreti, (quasi, scil. ex part. hoph.) sensu abstracti: corruptum, seu corruptio, &c. Coc. Prout occ. vel simpl. ut mox ante in part. hoph. vel cum מִ, aff. loco seq. מִשְׁחָה corruptio eorum, Lev. 22. 25. Item 2. hinc etiam No. cum מִ heemant. מִשְׁחָה m. idem cum præced. corruptio, perditio: Av. Coc. vel res corrupta: Coc. vel adjective corruptus: Bu. Lex. Prout occ. hoc no. f. m. sic: Isa. 52. 14. מִשְׁחָה מִיָּד מִרְאֵי כִּי sic corruptus præ viro aspectus ejus: est part. hoph. cum chirek loco kam. chat. sub mem; Pag. Sed Toar, seu no. adject. potius esse dixerim, & eam formam non semel reperies: Merc. Corruptus est, &c. ut Pag. h. e. non amplius virilem aut humanam speciem habet: est No. Toar, juxta Ab. Ezra. Bu. Lex. Sic aspectus ejus deformior erat quam (ullius) viri: Av. Adeo corruptum præ viro (erat) forma ejus: h. e. adeo miserabilis erat species ejus, ut non deceret virum, qui esset in ulla eminentia. Coc. (Quemadmodum obstupuerint de te, nim. popule Jehovah, cujus ante meminerat;) ita (de) corrupta supra quemlibet, (Hebr. virum,) specie istius: i. e. tantam & tam excelsam gloriam ex tanta Christi abjectione & ignominia mirabuntur atque obstupescunt. Jun. Sic & 3. hinc etiam No. cum מִ heemant. in forma scil. part. hiph. cum tseri in ult. viz. מִשְׁחָה m. perditio, destructio, corruptio, internecio, exitium seu excidium. Pag. Bu. &c. vel vastatio, ut arma vastationis sunt quæ lædunt. Av. Prout occ. cum מִ aff. sic: Ezech. 9. 1. מִשְׁחָה בְּיָדוֹ; Et quisque habebat instrumentum suum noxium in manu sua. 70. τὰ ὄργανα τῆς ἐξολοθίσσεως. Coc. Instrumentum perditionis suæ: i. e. lethiferum: Bu. Lex. Et instrumentum quisque suum lethiferum, (Hebr. corruptens quasi esset part. hiphil) in manu sua, scilicet, habeto. Jun. Item hic etiam quidam ponunt מִשְׁחָה in ipsa plena forma part. hiph. ut nomen cum מִ heemant. & sic exp. laqueus, juxta R. D. Prout occ. Jer. 5. 26. Statuerunt מִשְׁחָה laqueum, homines capient: Pag. vel, quo, scil. homines capiant. Sic laqueus, aut retis genus, à perdendo, quasi perditio: eà ratione quâ & חֶרֶם, Hab. 1. in r. d. חֶרֶם. Mer. No. hoc est vel corruptens, perdens; vel substantivè, corruptio, perditio: Bu. Lex. Sæpe enim ita vim habet nominis Toar; unde & Angelus perditio, seu exterminator sic dicitur, Exod. 12. Interdum collectivè usurpatur pro ea exercitus parte, quæ in hoc instructa est & destinata: ut perdat & depopuletur, 1 Sam. 13. ut hic habes item 14. Est & sæpe abstractum; Merc. Et sic alibi etiam ut No. occurrit, viz. Ezech. 21. 31. Et dabo te in manu, vel manum virorum insipientium, artificum מִשְׁחָה perditionis, aut destructionis. Et 2 Reg. 23. 12. Quæ (erant) à dextera monti, (pro montis) מִשְׁחָה corruptionis, aut perditionis: i. e. montis Oliveti, sic appellati in vituperium, ob ædificium quod illic ædificaverunt, ad colendum idola: inquit R. D. & R. Sal. Unde & Targum habet. montis מִשְׁחָה Olivarum. Pag. Eleganti Paronomasia pro מִשְׁחָה unctiois. Alii volunt montem Calvariz

sic vocatum, quod in eo perderentur facinorosi homines. Merc. Hieron. Ad dexteram montis offensio- nis. At illud Jer. 51. 25. Ecce ego ad te, mons מִשְׁחָה corruptionis, aut perditionis, dicit Dominus, qui corrupis universam terram: loquitur de urbe Babel, quam appellat montem, quoniam erat in planitie, eò quod erat civitas munita, ac si habitaret, sua sita esset, in monte: inquit R. D. Et sic Am. 1. 13. Eò quod sciderunt montes Gilead: i. e. urbes munitas. Unde & Targum habet. Ecce ego mitto iram meam super te, מִשְׁחָה מִיְּדֵי מִשְׁחָה civitas corruptionis, aut corrumpens. (vel, castrum, seu arx perdens: Merc.) Et sic postea metaphoricè dicit de petris, i. e. turribus excelsis, quæ erant in Babel: Pag. Potest & participium esse, vel Toar, perditio. Sic Prov. 18. 19. teste Kimchi, utrumvis esse potest auctori perditionis, vel magistro, seu viro perditio, מִשְׁחָה, לבצע לְבַעַל & Prov. 28. 24. reperitur מִשְׁחָה Merc. Et sic aliis etiam in locis hæc forma part. hiph. sumi potest pro nomine, ut Exod. 12. 13. Ezech. 16. 9. 6. & 25. 15. מִשְׁחָה ad corruptionem, perditionem, vel internecionem, &c. ut & Dan. 10. 3. Et vis mea versa est, seu mutata est in me, מִשְׁחָה in corruptionem: vel ob corruptionem. Pag. Et splendor meus versus est apud me in destructionem: i. e. in deterius. Coc. Sed decor meus mutatione corruptus est in me, &c. Hebr. mutavit se in me ad corruptionem: i. e. ita expallui & formam hominis viventis amisi, ut cadaver magis videretur esse, quam homo vivens. Jun. No. hoc מִשְׁחָה est, instrumentum ἀσπαστήριον, ut Prov. 18. 9. מִשְׁחָה בעל habentis telum noxium. Sic forte Prov. 28. 24. Socius est מִשְׁחָה לאיש homini, qui cum telo venit. Eze 21. 31, vel 36. חרשי מִשְׁחָה fabros telorum (noxiorum.) Jer. 5. 26. מִשְׁחָה הַעֲיִבוּ מִשְׁחָה statuant decipulam, homines capiunt. Item, noxa, læsio, corruptio; Exod. 12. 13. וְלֹא מִשְׁחָה נִגַּף בְּכֶם יְהוָה & non erit in vobis plaga ad destructionem, vel, ad noxam. 2 Chron. 20. 23. עֹרֵר מִשְׁחָה אִשׁ auxilium sunt quisque in alterum ad destructionem. 2 Chron. 22. 4. Nam illi fuerunt ipsius consilarii post mortem patris ipsius, הַרְגוּ מִשְׁחָה in pestem ipsi, Eze. 9. 6. מִשְׁחָה occiditis ad destructionem. Eze. 23. 15. Quia fecerunt, per vindictam & cum impetu animæ, מִשְׁחָה ad destructionem. 2 Reg. 23. 13. מִשְׁחָה מִיְּדֵי מִשְׁחָה ad dextram montis corruptionis: videtur sic dictus ab idololatria. Non improbabile est, per paronomasiam factum esse מִשְׁחָה ex מִשְׁחָה: quod censet Kimchi; & R. Sal. Chald. מִשְׁחָה מִיְּדֵי מִשְׁחָה ab auro montis olearum. Aliter, Jer. 51. 25. הַמִּשְׁחָה הַזֶּה mons destructor. Additur, כָּל-הָאָרֶץ, qui perdis totam terram. Babylonicum imperium ita appellat: Jer. 51. 1. הַמִּשְׁחָה הַזֶּה spiritum destructi- onis. 70. ἀνεσθαι ἀδυσσάρα διαφθέρουσα. Coc. De- inde ii. signif. 2. hujus rad. מִשְׁחָה: est, rete; fovea. Bu. Conc. idque scil. i. in no. מִשְׁחָה m. corruptio: Psalm. 16. 10. item fovea, quasi corruptionis locus: Bu. Lex. Pag. Vel etiam, laqueus; rete, sepulchrum. Cev. exitium: item fovea ubi est corruptio. Av. seu quæ comparatur ad corruptionem: 70. διαφθόρα; quod ipsum pro fovea ponunt, Psalm. 16. 10. Non תִּבְדֹּשׁ הַיָּד הַזֹּאת לַמִּשְׁחָה dabis pium tuum. 70. תִּבְדֹּשׁ

שדחן שח: Chald. ܫܚܝܢ; præferenda lectio in singulari:) videre corruptionem. ut ܫܚܝܢ ipsi sit ܫܚܝܢ: ut in pulverem redeat. Nam alioqui is, qui in Psalm. loquitur, dicit v.9. Etiam corpus meum procumbet securè. Ita qui vidit foveam, tamen non vidit ܫܚܝܢ: quando fovea eum non potuit retinere, & in pulverem redigere. Confer Job.33.18,22,24,28,30. Coc. Occ. autem hoc No. præterea simpl. vel in forma cum kamets ob pausam in penult. vel cum duplici pathach: ut & cum ܚ præf. & ܐ, aff. ut seq. ܫܚܝܢ rete, Psalm.94.13. ܫܚܝܢ foveam; Prov.26.27. ܫܚܝܢ in reti eorum, Ezech.19.4,8. Item 2. hinc in hac 2. signif. est No. ܫܚܝܢ m. idem cum præced. Pag. Bu. corruptio, perditio: vel fovea in qua est corruptio. Av. Prout occ. cum ܚ præf. & ܐ aff. loco seq. ܫܚܝܢ in foveam suam. Prov.28.10. Et 3. hinc etiam est No. ܫܚܝܢ f. fovea, sepulchrum, corruptio: item, rete: Pag. & pro eo, elisà gutturali, more suo, Doctores dicunt ܫܚܝܢ. Sic laqueus: aut retè, à perditione, vel quasi perditio & corruptio dicitur. Merc. Corruptio, perditio: item, rete, quod ad corruptionem adigit captos. Av. Prout occ. hoc no. in forma pl. f. cum ܚ præf. & ܐ, aff. sic: Lam.4.20. Christus Dominus (vel potius, Domini) captus est ܫܚܝܢ retibus eorum: juxta A.E. Pag. Unctus Domini, &c. ut Pag. Av. Unctus Domini captus est in foveis ipsorum: Coc. Unctus Jehovah, &c. ut Coc. Jun. Sic & in foveis ipsorum: Bu. Conc. Item occ. etiam hoc no. in ead. forma pl. f. cum ܚ præf. & ܐ, aff. sic: Psalm.107.20. Et eripiet, pro eripuit. animam eorum, ܫܚܝܢ de retibus seu foveis ipsorum. seu eorum: Pag. Bu. Conc. aut de sepulchris eorum: i.e. mortibus eorum, quibus scil. erant vicini. Dictum enim est v.18. Et appropinquaverunt usque ad portas mortis. Pag. A perditionibus eorum: 70. Διαφθορῶν αὐτῶν. Av. Et faciebat evadere ex foveis ipsorum. Coc. (Mittens verbum suum. i.e. suo jussu, curaverit ipsos) & liberaverit à foveis ipsorum: i.e. à morte præsentissima, & sepulchro ipsis jam comparato: sic enim accipiendum esse evincit contextus hujus hyperboles: quomodo accipitur, Lam.4.20. Jun. Vel à corruptionibus seu perditionibus suis, &c. Locus autem suprà cit. ad præf. piel cum ܚ aff. ulterius venit explicandus: viz. Hof.13.9. ܫܚܝܢ corruptit te, Israel; i.e. vitulus jam memoratus corruptit te: quia nisi hic fuisset, in me fuisset auxilium tuum. Pag. Alii nomen faciunt, perditio tua, Israel: ut ܫܚܝܢ sit nomen formæ ܫܚܝܢ, sermo: Merc. R. Sal. Corruptisti teipsum Israel. Pag. Perdidit te (vitulus, viz. tuus, quem, me derelicti, coluisti) ò Israel. Av. Corruptio tua est: vel corruptit te. Sed ܫܚܝܢ ibi est nomen, corruptio, pravitas: formæ instar ܫܚܝܢ. Et sic venit simpl. ut no. Deut.32.5. ܫܚܝܢ corruptio ipsi? nequaquam. Nunquid aliquis defectus in ipso fuit, ut non præliterit se hideo Deum ipsorum? Minime; ܫܚܝܢ מוסר דור רע פלחיל filii ejus vitium (& labe) eorum, generationis perversæ & contortæ. Coc. hic & in rad. ܫܚܝܢ. Alii verò sumunt hoc ult. etiam ut præf. piel, corruptit se, pro, corruperunt se. Pag. Corruptit se. Jun. ut in præf. piel: qui etiam sic & sumit illud, Hof.13.9. nam sic exp. Perdidit te, ò Israel, &c. Perdidit,

nempe Rex tuus, de quo sequente versu. Jun. Item præf. piel cum copula venit, Genes.28.9. sic: Quando ingrediebat ur ad uxorem fratris sui ܫܚܝܢ ܫܚܝܢ corrumpibat se in terra. Targ. Corrumpebat viam suam super terram. Ab. Ezra, Corrumpebat semen virile, & fundebat extrà in terra. Et R. Sal. Calcabat intrà, & projiciebat extrà. Pag. Ut corrumperet (semen effundens) in terram. Turpissima audacia, quæ ne inter gentes quidem facile nominata est: sed à Gnosticis olim & prioribus Origenianis, Epiphano teste, usurpata. Jun.

Rad. 89. ܫܚܝܢ est, declinare, divertere: Pag. Bu. deflectere: quidam addunt, cum adversatione: cum ܫܚܝܢ & ܫܚܝܢ infra, conferentes, ob vocum allusionem. Sed Chaldaum magis est: nam Targum pro ܫܚܝܢ, habet ܫܚܝܢ. Merc. Deflexit cum adversatione & odio; divertit, declinavit, defecit. Cogn. cum ܫܚܝܢ adversatus est, & cum ܫܚܝܢ odio habuit. Hinc per metath. ܫܚܝܢ extendo, &c. Av. 70. ἐκκλίνειν: declinare. Prout occ. hoc verbum ܫܚܝܢ in præf. kal, à 2. f. m. ܫܚܝܢ, in 2. f. f. sic: ܫܚܝܢ declinasti, Num.5.19,20. Et in imper. kal. f. m. est & occ. loco seq. ܫܚܝܢ declina, Prov.4.15. In fut. kal. 3. f. m. à simplice forma ܫܚܝܢ declinabit, occ. in forma apocopata absque 3. rad. he, & cum tseri ante duplex scheva, sic: ܫܚܝܢ declinat, Prov.7.28. Item, in 2. f. f. fut. kal. est & occ. sic: ܫܚܝܢ declinaverit, Num.5.12,29. Atque inde ex hac rad. ܫܚܝܢ, est No. quasi à f. m. ܫܚܝܢ, instar ܫܚܝܢ. Av. Bu. Lex. vel cum samech loco fin, ܫܚܝܢ m. deflexus, declinans, &c. Bu. Conc. Av. in forma pl. m. ܫܚܝܢ vel cum samech loco fin ܫܚܝܢ declinantes: Pag. Bu. vel substantivè deflexiones, &c. Av. Est nomen Toar loco participii, ܫܚܝܢ, instar ܫܚܝܢ & ܫܚܝܢ. Merc. Prout occ. hæc forma absol. pl. m. vel cum samech, vel cum fin simpl. sic: ܫܚܝܢ declinantes, Psalm.101.3. ܫܚܝܢ declinantes, Hof.5.2. Sed in forma pl. m. constr. cum 1 cop. præf. ܫܚܝܢ & declinantes, Psalm.40.8. cum kamets scil. pro tseri in penult. vide suprà in rad. ܫܚܝܢ; Pag. Bu. Lex. Locus autem præced. Hof.5.2. sic se habet; Et ad jugulandum ܫܚܝܢ declinantes scil. à via recta: ܫܚܝܢ in profundo posuerunt, laqueum, scil. vel multiplicaverunt declinationem. Sed R. D. exp. Declinantes, i. e. qui colunt idola, qui declinant à viis Dei, & cultu ejus; quemadmodum declinat uxor sub viro suo. Multiplicaverunt declinationem jugulando, & sacrificando idolis. A.E. Ad jugulandum in itinere declinantes, i. e. colentes Bahal, ܫܚܝܢ in profundum posuerunt laqueum, nè viderent illum transeuntes. At ego qui hoc malum, Pag. quod perpetrarunt, novi, quantumvis absconditum, & profundè demersum in eos omnes animadvertam propter illud; Cev. R. D. Qui declinant, profundaverunt laqueum, (i. e. in profundo posuerunt) ad jugulandum, capiendumque innocentes; Pag.

Rad. 90. ܫܚܝܢ est, expandere, extendere: Pag. Bu. expandit, exposuit in latitudinem, extendit, dilatavit. Cogn. cum ܫܚܝܢ machavit pecudem expandit. Hinc ܫܚܝܢ extendo, distendo, &c. Av. 70. διατετανωμέναι; expandere. Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. pl. (à simplice forma ܫܚܝܢ expandent, &c.)

&c.) cum ¹ conv. praf. & ² aff. loco seq. ³ וְחַפְּצֵי & expandent ea, Jer. 8. 2. In part. ben. kal f. m. oc. simpl. ⁴ חַפְּצֵי expandens, Job. 12. 23. Et in Infia. kal plene cum kamets & cholem oc. loco seq. ⁵ חַפְּצֵי expandendo, Num. 11. 32. Item, in Fut. kal, à 2. f. m. ⁶ חַפְּצֵי expandet, &c. oc. in 2. f. f. & in 3. pl. m. cum ⁷ 1 conv. praf. utrique, sic: ⁸ חַפְּצֵי & expandit, 2 Sam. 17. 19. ⁹ חַפְּצֵי & expanderunt, Num. 11. 32. In piel ¹⁰ חַפְּצֵי, idem cum kal, expandit: Bu. ma. indefinenter expandit: Av. prout oc. in prat. piel 1. f. loco seq. ¹¹ חַפְּצֵי expandi, Psal. 88. 10. Atque inde ex rad. hac ¹² חַפְּצֵי est 1. no. cum ¹³ heemant. ante scheva & pathach: deinde 2. no. itidem cum ¹⁴ heemant. ante scheva & cholem: prout utrumque no. f. m. (significans expansionem, seu locum in quo quid, ut rete, &c. expanditur) oc. simpl. sic: ¹⁵ חַפְּצֵי expansio, Eze. 26. 5, 14. ¹⁶ חַפְּצֵי expansio, Eze. 47. 10.

Rad. 91. ¹⁷ חַפְּצֵי est, odio habere: odisse. odio prosequi: Bu. &c. Hæc rad. Ordine apud plerosque usitato, sequi debet rad. ¹⁸ חַפְּצֵי: sed eam vide post rad. seq. ¹⁹ חַפְּצֵי, quam Avenarius, pro more suo, hic ante ²⁰ חַפְּצֵי interponit.

Rad. 92. ²¹ חַפְּצֵי: inde no. rad. ²² חַפְּצֵי m. flagellum, scutica, à pungendo. Cogn. cum. ²³ חַפְּצֵי & ²⁴ חַפְּצֵי circumagitant, nam flagello circumagitantur indomiti, ut tandem compescantur. Hinc ²⁵ σκυρῖζω lacerō: & forte ²⁶ σκίζω pungo, ²⁷ σκυρῖς corium, flagellum; scutica eam pungit & lacerat corpora. prout oc. hoc no. cum ²⁸ 1 praf. Jos. 22. 13. ²⁹ חַפְּצֵי & in flagellum. Av. Atque inde ex hac rad. ³⁰ חַפְּצֵי juxta quoddam est no. ³¹ חַפְּצֵי masc. cedrus, aut ejus lectissima quædam species: Isa. 41. 19. Bu. Lex. Sittah est nomen arboris spinosæ, cujus lignum est imputrescibile: spina: vel cedrus. Av. Unde in forma pl. m. ³² חַפְּצֵי cedri, vel ligna Sittim vocata: Exod. 25. 5. Bu. Lex. 70. ³³ ἀσπτα: loco cit. & ibid. vers. 13. Ex lignis Sittim: 70. ³⁴ ἐκ ἑλῶν ἀσπτα. Av. Quidam pinum intelligunt: De Pomis Coc &c. vide supra in rad. ³⁵ חַפְּצֵי, ubi Pag. Bu. conc. &c. hæc locant.

Rad. 93. ³⁶ חַפְּצֵי est, odio habere: inimicum esse. aut habere. Pag. Idem cum sequenti, adversari. Cum accus. constituitur, idem quidam exponunt, adversari impediendo. Merc. odit, odio prosequutus est: Bu. Lex. infensum, infestum esse, infestare; Ccc. Hostiliter cum aliquo egit, &c. ut Pag. Cogn. cum ³⁷ חַפְּצֵי adversatus est, & ³⁸ חַפְּצֵי deflexit, &c. Av. 70. ³⁹ ἐγκοτῆν, ἐνέχων, fed est, infensum, infestum esse, infestare. prout oc. in fut. kal. 3. f. m. cum ⁴⁰ 1 conv. praf. & in 2. f. m. (a simplice forma ⁴¹ חַפְּצֵי seu ⁴² חַפְּצֵי odio habebis, seu prosequeris, &c.) cum ⁴³ 2 aff. & rursus in 2. f. m. cum ⁴⁴ 1 conv. praf. & ⁴⁵ 2 aff. sed cum ⁴⁶ 2 aff. absque praf. ut & in 3. pl. m. cum ⁴⁷ 2 aff. sed cum ⁴⁸ 1 conv. praf. habet ⁴⁹ חַפְּצֵי aff. post kibbutz pro thurek in penult. ut seq. ⁵⁰ חַפְּצֵי & odio prosequutus est, Gen. 27. 41. ⁵¹ חַפְּצֵי odis me. Job. 30. 21. ⁵² חַפְּצֵי & odio prosequutus est me. Job. 16. 6. ⁵³ חַפְּצֵי odio prosequetur nos. Gen. 50. 15. ⁵⁴ חַפְּצֵי odio prosequuntur me. Psal. 58. 4. ⁵⁵ חַפְּצֵי & oderunt eum, Gen. 49. 21. Atque inde ex hac rad. ⁵⁶ חַפְּצֵי est no. cum ⁵⁷ heemant. viz. ⁵⁸ חַפְּצֵי f. odium, adversatio: Pag. Bu. infestatio. Coc. Hof. c. 7. 8.

Rad. 92. ⁵⁹ חַפְּצֵי est adversari, odio habere: Pag. Bu. idem omnino cum præced. unde & ead. constructio.

Sunt qui cum ⁶⁰ חַפְּצֵי comparent, quasi defleendo adversari: Merc. Adversarius fuit, Satanico modo sese alicui opposuit. Cogn. cum ⁶¹ חַפְּצֵי odio prosequutus est. Av. Est, adversari: ut in judicio accusator: 70. ⁶² ἐνδίαβόλλειν. Cocc. Unde in part. ben. kal ⁶³ חַפְּצֵי adversans seu adversarius: & in pl. m. absol. ⁶⁴ חַפְּצֵי adversarii: prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum ⁶⁵ 1 aff. sic: ⁶⁶ חַפְּצֵי adversantes, Psal. 71. 13. ⁶⁷ חַפְּצֵי adversarii mei, Psal. 109. 20, 29. In Infia. kal ⁶⁸ חַפְּצֵי adversari: sed cum aff. pro more talium, scheva mutatur in chirek. ante scheva pro cholem: prout oc. cum ⁶⁹ 2 praf. & ⁷⁰ 1 aff. loco seq. ⁷¹ חַפְּצֵי ad adversandum ei, Zach. 3. 1. In Fut. kal, à 3. f. m. ⁷² חַפְּצֵי vel ⁷³ חַפְּצֵי adversabitur, &c. occ. in 3. pl. m. cum ⁷⁴ 2 aff. sic: ⁷⁵ חַפְּצֵי adversantur mihi, Psal. 38. 21. 109. 4. Atque inde ex hac rad. ⁷⁶ חַפְּצֵי in adversandi, accusandi & odio habendi signif. est 1. no. ⁷⁷ חַפְּצֵי Satan: i. e. osfor, inimicus, adversarius: Pag. Bu. Spiritus malus, salutaris hominum adversarius: Bu. Lex. Et homini & diabolo tribuitur: sicut & Christus Matth. 16. 23. Petrum Satanam appellat, quum se vult impedire, ne eat Hierosolymam, illic moriturus. Et sæpe in Nov. Test. Diabolus Satanas dicitur. Merc. Satan est adversarius, infestus, accusator, criminator: contrarium. 70. ⁷⁸ δίαβολος, ἐπίβολος, σαταν. Item, Satan seu adversarius ponitur interdum pro obstaculo, seu offendiculo: ut 2 Sam. 19. 23. Vel contrarium quid, viz. alicujus bono, ut 1 Reg. 5. 4. ⁷⁹ חַפְּצֵי אֵין nihil est contrarium. Sed præcipue dicitur Satan de adversario salutis humanæ: ut Job. 1. 6. ⁸⁰ הַשָּׂטָן הַיָּמִינִי & venit etiam adversarius, seu criminator, in medio ipsorum: h. e. is spiritus, qui non est unus ex filiis Dei, & hoc agit, ut Deo & regno ejus, atque homini & salutis ejus obstet. De quo vide Apoc. 12. 9. 20. 2. qui in scripturis etiam vocatur ⁸¹ וְיָמִינִי inimicus & vindex sui. Psal. 8. 44. 17. vide etiam, Isa. 49. 24. 28. Zach. 3. 1, 2. ⁸² חַפְּצֵי הַיָּמִינִי & הַיָּמִינִי inepretet te Dominus, Satana. Cocc. In textu autem & ordine Conc. no. hoc occurrit. simpl. & cum ⁸³ 1 cop. ⁸⁴ חַפְּצֵי & ⁸⁵ חַפְּצֵי praf. ut seq. ⁸⁶ חַפְּצֵי Satan, adversarius, 1 Reg. 8. 4. 17. 14, 23, 25. 1 Chron. 21. 1. ⁸⁷ חַפְּצֵי & Satan, Psal. 109. 6. ⁸⁸ חַפְּצֵי Satan, Job. 1. 6, 7, 8, 9, 12. 2. 1, 2, 3, 4, 6, 7. Zach. 3. 2. ⁸⁹ חַפְּצֵי & Satan, Zach. 3. 1. ⁹⁰ חַפְּצֵי in adversarium, Num. 22. 22, 32. 1 Sam. 29. 4. 2 Sam. 19. 23. Atque inde etiam 2. est no. ⁹¹ חַפְּצֵי f. odium, inimicitia, adversatio: Pag. Bu. Et sic ab eventu vocatur puteus ille, Gen. 26. 21. Merc. Nam proprie est adversatio, vel adversativa oratio, &c. ut Pag. Av. infestatio, accusatio, criminatio: Cocc. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. loco seq. ⁹² חַפְּצֵי accusatio, Eze. 1. 6.

Rad. 94. ⁹³ חַפְּצֵי exundavit. præcepit fuit, inundavit, immerfit, immergendo abluit: Bu. Lex. Abundantiam & impetum cosnotat, ut aliquid mergatur. Significat, inquit Kimchi, lotionem cum vehementia, & raptatione. Sumitur & figuratè de cursu equi, qui fluminis inundationi similis est, Jer. 8. 6. & de afflictione quæ in orbem ingruit Isa. 28. 15. flagellum inundans eum transibit. Quidam conferunt cum ⁹⁴ חַפְּצֵי: nam aliæ allusiones, quas asserunt, remotiores sunt. Merc. Exundavit, abundavit aquis, & cum accus. obruit aliquem undis ingentibus: item, lavit in plurimis aquis: ut si quid planè immergitur undis magnis:

etiam faciebant **נוגשים** exactores, quorum tamen officium latius extendebatur. Bu. Lex. Sunt qui etymon esse putant ex **ו** relativo, & **חֹטֶר** virga quasi **בַּחֲטֵאתָ** bacillifer, cui mandati executio committitur. Sæpe hanc vocem videas conjungi cum **שופטים** iudicibus: quod illis essent adjuncti ad exequendum eorum iudicata, ut scriptura jubet, Deut. 16. 18. Cave ergo, cum plerisque interpretum utramque vocem confundas. Quidam faciunt hunc magistratuum ordinem: primi **זקנים** seniores. secundo loco **שופטים** iudices, tertio **נוגשים** exactores, quarto **חֹטְרִים** unde sæpe hæc conjungi videas, ut Jos. 8. 32. Num. 11. 16. & aliàs, nunc duo, nunc tria. Ego tamen putarim iudices ex seniorum numero fuisse: etsi post Mo sen judicibus, aliud sonabat iudicis nomen, de quo infra. **נוגשים** non videntur mihi a **שופטים** discrepare, vel, si discrepant, malim **נוגשים** ponere sub **שופטים** Diversos apparere fuisse ex Exod. 5. 6. & c. Merc. **שופר** lictor notat potestatem, sed non summam. Lictores non erant magistratus, sed magistratibus apparebant, ut eorum iussa exequerentur. Ita **שופר** non est idem, qui **שופט**, aut **מוֹשֵׁר**: sed facit, ut edicta & sententia iudicum & principum rata sint, & effectum sortiantur. Convenit **שופר**, quod Schedam notat; oportebat enim eos scriptam sententiam, aut præceptum præferre, ut aliquid agerent. Veniebant enim in nomine magistratus. **γο. γορματὺς**: (quod non est confundendum cum **סוֹפֵר**) **γορματιστευμένος. Coc.** Præfectus, dux præpositus, prætor qui gessat virgam seu baculum. Cogn. cum **חוטֵר** virga. Hinc **στρατεύω, οὐκ** milito sub duce aliquo, **στρατηγὼ** duce[m] ago, sum rator: **στρατὶς** exercitus, **στρατία. Av.** Occurrit autem hoc no. ordine conc. ut seq. In forma f. m. oc. simpl. & cum **ו** dem. præf. & in absol. forma pl. m. cum **ל** cop. **ו** dem. & **ל** præf. ut & in forma pl. m. constr. f. m. pl. & cum **כֵּן, י, & הֵן** aff. quorum quædam habent **ו** cop. & **ל** præf. prout sequuntur **שופר** moderator, Prov. 6. **וְשופר** idem, 2 Chron. 26. 11. **וְשופרים** & moderatores, Deut. 1. 15.. 16. 18. Jos. 8. 33. 1 Chron. 23. 4. 2 Chron. 19. 11.. 34. 13. **הַשופרים** moderatores, Deut. 20. 5, 8, 9. Jos. 3. 2. **לְשופרים** moderatoribus, 1 Chron. 26. 29. **שופר** moderatores, Exod. 5. 14, 15, 19. Jos. 1. 10. **וְשופרים** & moderatores vestri. Deut. 29. 10.. 21. 28. **שופרים** moderatoribus ejus, Exod. 5. 6. **וְשופרים** & moderatores ejus, Exod. 5. 10. Num. 11. 16. **וְשופרים** & moderatoribus ejus, Jos. 23. 2.. 24. 1. **וְשופר** & moderator. eorum, 1 Chron. 27. 1. Atque inde ex hac rad. **שַׁפֵּר**: est no. cum **ו** heemant, viz. **מְשַׁפֵּר** m. Dominatus, præfectura, dominium, gubernatio: Pag. Bu. & c. prout oc. hoc no. f. m. fc: Job. 28. 33. **אֵם תָּשִׂים כְּשֶׁפְרוֹ בְּאֶרֶץ** num pones præfecturam ejus, (quæ, scil. cum executione conjuncta est: Merc.) vel dominium ejus in terra? Et sunt. inquit R. D. qui exp. descriptionem aut scripturam ejus? q. d. decreta seu sententias ac statuta seu præcepta ejus; Pag. vel potius decretum ac præscriptum ejus? Sic Doctores appellunt **שופר** literas, seu decretum debiti, instrumentum, & c. vide Eliam in Tisb. Merc. Dominatum ejus: Bu. Lex. Nunquid ponis magistrum ejus (coeli scil.) in terra? q. d. Tunc effcis, ut coelum dispense[re] Dei dona aut judicia. Coc. (An cognoscis de statutis coeli?) an disponere potes dominatum

dominatum ejus in terra? i. e. an coeli cursum & effecta in inferiora moderari potes? quæ scilicet instituerat Deus Gen. 1. 14. & seq. Jun. [שִׁח] Chald. dominatus, &c. vide conc. Chald.]

Rad. 96. שִׁי m. est (no. rad.) munus, donum: Pag. Bu. Quidam revocant hoc no. ad שִׁי, quasi æquationem, seu compensationem beneficii dicas. Merc. Est enim propriè minus decens, & congruum, quod offeratur personæ digniori, ut est ipsi Deo, pro beneficiis ejus. Est enim cogn. cum שִׁי aquus seu congruus fuit. Hinc per metath. שִׁי שִׁי, æqualis, שִׁי שִׁי שִׁי שִׁי, par pari referre; Av. 70. Vertunt hoc no. שִׁי שִׁי. Coc. Prout oc. hoc no. f. m. simpl. cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets, sic: שִׁי munus, Psal. 76. 12. Isa. 18. 7. שִׁי munus. Psal. 68. 30.

Rad. 97. שִׁי in præf. kal שִׁי canuit, canus fuit, canescebat, consenuit: dicitur de capitis & crinium albedine, quæ oritur propter senectutem. Hinc פֶּסֶס־בֹּשֶׁ, senex, qui est canus. Prout oc. in 1. f. præf. kal, sic: 1 Sam. 12. 1. Etenim ego senui וְשִׁיבִי & canui, &c. inde in part. ben. kal, vel ut no. part. f. m. Job. 15. 10. Tam שִׁי canus, quàm senex, &c. Atque inde est 1. no. שִׁי m. canicies, senectus cana, &c. Prout oc. cum שִׁי præf. & aff. 1 Reg. 14. 4. Quia surrexerant, i. e. caligaverant oculi ejus præ senectate ejus. Item 2. hinc etiam no. שִׁיבִי f. constr. שִׁיבִי idem cum præced. m. canicies, senectas extrema quæ canescit: &c. Av. qui solus hæc hic ponit in speciali hac radice. Plerique verò ea referunt ad rad. שִׁי: ubi vide [שִׁי] occupatio, infectatio: 1 Reg. 18. 27. &c. vide in rad. שִׁי Pag. Bu. Av.]

Rad. 98. שִׁי in præf. kal שִׁי obduxit, incrustavit calce, oblevit, perlevit, calce. 70. reddunt περνονέω: i. e. Calce illino. prout oc. in præf. kal 2. f. m. cum שִׁי conv. præf. sic: Deut. 27. 2, 4. [שִׁי] & obduces eos, lapides, scilicet, calce: i. e. liniis vel dealbabis eos. Atque inde est no. שִׁי m. calx, favilla: cujus usus est in crustandis parietibus. prout oc. hoc no. simpl. Psal. 33. 12. Eterunt populi ut incendia שִׁי calcis: i. e. similes lapidibus qui excoquantur: Av. Qui etiam hic hanc solam statuit specialem rad. reliqui verò referunt ad שִׁי. ubi hæc vide.

Rad. 99. שִׁי semovit, removit. Hieron. Vertit derelinquere: Rabbini pro oblivisci, ut si quid ex corde removeretur seu derelinquitur. Cogn. cum שִׁי, i. e. motus est: & cum שִׁי vanum, vanitas: nam removere aliquid est evanescere, ut non ampliùs ob oculos versetur. Av. Oc. autem hoc verbum שִׁי in fut. kal 2. f. m. שִׁי, & per Apoc. 3. rad. he שִׁי, & in 2. f. m. שִׁי: unde per. Apoc. 3. rad. he sic oc. 2. f. m. Deut. 32. 18. Petram quæ genuit te שִׁי semovebis, pro. semovisti ex corde tuo, i. e. obitus es, &c. Av. Sed in hac rad. שִׁי, quam hic quidam inferunt, ut conveniat cum שִׁי, & quasi sit re aliqua ita obrui ut ulterius obliviscaris falluatur: nam ad rad. שִׁי illud שִׁי in Deut. 32. 18. referendum est: ut ibi dictum; etsi res grammatica sit paulo alienior. Merc.

Rad. 100. שִׁי: rad. hæc in Bu. conc. duo signif. 1. est, stirps, frutex, arbutum Unde, juxta quosdam, est verbum in Infin. kal cum שִׁי præf. sic: Gen. 24. 63. Et exivit Jitschak שִׁי (verba namque Vain: vau & jod sunt inter se homogenea) ad querendum herbas in

agro: Bu. conc. ex R. R. &c. vide infra in 2. signif. Atque inde ex hac rad. שִׁי: est no. rad. שִׁי m. herba: arbutum: arbor. Pag. strips, frutex: Bu. Lex. est propriè frutex. Minus, scilicet, quàm arbor: & amplius quàm herba vel olus. Ut Gen. 2. 5. Omnis frutex agri nondum extiterat, &c. שִׁי complectitur etiam rudimenta arborum. Coc. Oc. autem hoc no. f. m. locis seq. שִׁי stirps, Gen. 2. 5. Job. 12. 8. 30. 4. Et in forma pl. m. oc. simpl. & cum שִׁי dem. præf. sic: שִׁי stirpes, Job. 30. 7. שִׁי arbuta, Gen. 21. 15. Deinde 11. signif. שִׁי vel שִׁי (ejusdem enim sunt cognationis & significantiæ, hæc duo verba:) est loqui, meditari: Bu. conc. loqui ore; & corde, i. e. meditari: aut orare: & loqui, & confabulari: narrare afflictiones & labores suos. Pag. Quidam longius petunt hujus verbi significationem, conferentes cum שִׁי natate, quasi sit natate & versari in re ampla & spatiosa, vel in mente. vel in sermone, secum, aut cum altero: unde שִׁי generaliter quicquid est corde, vel ore enatat, exponunt: ut sunt meditationes: colloquia, disputationes: preces, querelæ: unde sæpe reperies, pro, apud se conqueri, & tacite obmurmurare, aut musitare. ut שִׁי & שִׁי pro querimonia, quam apud se quis instituit: & generaliter, pro negotio. occupatione quæ in ore est assidue, & de qua meditatur. Hinc deducunt & alteram significationem nominis שִׁי frutex, arbutum è terra recens enatans. aut super terram, inquit: ut ab שִׁי dixit, fit שִׁי verber, ramus, de quo suo loco. Merc. שִׁי est, meditari, eloqui: tribuitur enim animo & ori: Bu. Lex. Rem serio & multum tractare meditatione, sermone: multis cogitare, aut loqui, differere. Atque ita latius est, quàm שִׁי. 70. ἀπολεσθῆναι, μεταστῆναι λαλεῖν. Coc. שִׁי in præf. kal שִׁי locutus est submissa voce, differuit, musitavit verba, meditatus est, idem quod שִׁי. Et cogn. cum שִׁי natavit: nam meditari est in materia spatiosa natate & se exercere. Hinc ἀσκέω, ἀσκήματα, exerceo, meditor. Av. Prout occ. hoc verbum in hac 2. signif. in Infin. kal cum שִׁי præf. vel ante formam cum shurek, sic: Gen. 24. 63. Et egressus est Jitschak שִׁי ad meditandum, aut orandum, juxta R. Sal. in agrum, vel, in agro. Sed A. E. exp. Ad deambulandum inter arbuta aut herbas: Pag. Ad meditandum in agro. Chald. לַעֲלֹא ad orandum: sed latius patet, Coc. Av. loquendum, i. e. ad orandum: Bu. Conc. Vel occ. etiam infin. kal, cum שִׁי præf. forma cum jod 2. rad, sic: שִׁי ad meditandum, Psalm. 119. 148. In hiphil שִׁי, idem cum kal, meditari, colloqui, confabulari, eloqui, Bu. Lex. Prout occ. in imper. hiph. (pro plena forma שִׁי, שִׁי, &c. f. & pl. m. simpl. sed def. absque he nota hiph. שִׁי colloquere, Job. 12. 8. שִׁי colloquimini, Jud. 5. 10. 1 Chron. 16. 2. Psalm. 105. 2. In fut. hiph. 1. f. m. simpl. & cum שִׁי, paragon add. cui ult. etiam שִׁי cop. est præf. sed in 3. f. m. simpl. ut seq. שִׁי meditabor, Psal. 119. 108. שִׁי loquar, Job. 7. 11. Psalm. 55. 18. 77. 4. 13. 119. 15. 145. 8. שִׁי & loquar, Psalm. 119. 27. 49. שִׁי meditatur, Psalm. 119. 23. Item huc ad hanc rad. שִׁי quidam referunt illud, Prov. 12. 25. quasi esset cum sin sinistro sic: שִׁי colloquio mitigabit eam, Bu. Conc. ex R. R. Sed omnes ferè referunt illud ad fut.

fat. hiph. cum aff. ex שׁוּחַ cum sin dextro: ubietiam vide. Et sic etiam in aliis ex hīscē rad. cognatis variant in eorū dēflexione: quidam enim, ut Bu. Conc. & Av. hāc omnia ex imper. & fut. defcibunt quasi esset imper. & fut. ex kal. in hac rad. שׁוּחַ: alii verō, ut Pag. Bu. & Coc. sumunt, ut dictum, pro imper. & fut. hiph. ex rad. שׁוּחַ. Item occ. etiam 3. f. f. fut. hiph. (à simplice forma שׁוּחַ) cum שׁוּחַ, ob paulam, pro שׁוּחַ, aff. sed in 3. pl. m. simpl. sic: שׁוּחַ colloquetur tecum, Prov. 6. 22. שׁוּחַ loquuntur, Psalm. 69. 13. Item ex rad. שׁוּחַ vel שׁוּחַ formatur conjug. quadrata piel, seu forma poel, viz. שׁוּחַ idem cum kal. & hiph. Bu. Ma. differuit, mediatuſ est, enarravit: Av. Prout occ. in fut. poel 1. f. & 3. f. m. simpl. sic: שׁוּחַ colloquor, meditor, Psalm. 143. 5. שׁוּחַ eloquetur, Isa. 53. 8. Atque hinc ex hac rad. שׁוּחַ vel שׁוּחַ sunt nomina seq. 1. No. שׁוּחַ m. sermo, locutio: meditatio: oratio, colloquium; quarimonia, querela, oratio querula: Pag. Bu. item negotium, occupatio, opus: Pag. meditatio, strepitus verborum, colloquium. Sed de arboribus, significat fruticem, seu virgultum, eō quōd vento diffante excusitatur strepitus instar musitationis verborum. Av. (sed de hoc No. שׁוּחַ pro herba, aut arbore, &c. vide suprà in 1. signif.) Occ. autem hoc No. in hac 2. signif. f. m. simpl. & cum שׁוּחַ aff. vel scil. plenē cum jod, vel def. cum chirek tantūm absque jod in penult. cui priori plenā formā שׁוּחַ est etiam præf. sed cum שׁוּחַ venit absque præf. ut seq. שׁוּחַ meditatio, colloquium, 1 Reg. 18. 27. Prov. 23. 29. שׁוּחַ meditatio, confabulatio mea, 1 Sam. 1. 16. Job. 9. 27. 10. 1. 21. 4. Psalm. 104. 34. 142. 3. שׁוּחַ eloquium meum, Job. 23. 2. שׁוּחַ in sermone meo, Job. 7. 13. Psalm. 55. 3. 64. 2. שׁוּחַ sermo, eloquium ejus, 2 Reg. 9. 11. Psalm. 102. 1. Item 2. hinc etiam No. שׁוּחַ m. idem cum præced. meditatio, cogitatio, sermo: Coc. Prout occ. hoc No. in hac forma cum tseri & cum שׁוּחַ aff. sic: in Am. 4. 13. Et indicans homini שׁוּחַ quæ sit meditatio ejus: juxta R. D. sed in Comment. exp. occupatio, seu negotium ejus: atque opera. Cev. Quæ sit cogitatio sua: Bu. Lex. Coc. viz. Dei & hominis: Coc. Et indicans homini quæ sit sua meditatio. &c. ut suprà 3. 7. Non enim facit Dominus, &c. ubi dicitur, Deum nolle populum suum inopinantem opprimere, sed longo intervallo, sanctis præmunitionibus, cavere ipsi per Prophetas suos, ut promissis revocentur & contineantur in bono, & minis à malo deducantur, Jer. 18. 7. & seq. Jun. Meditatio ejus: Bu. Conc. Item 3. hinc etiam No. שׁוּחַ f. & in constr. שׁוּחַ idem cum præced. masc. Bu. Lex. Coc. meditatio, precatio, musitation: Av. Prout occ. in abol. forma f. f. simpl. sed in forma f. f. constr. cum שׁוּחַ aff. sic: שׁוּחַ colloquium, Job. 15. 4. Psalm. 119. 59. שׁוּחַ meditatio mea, Psalm. 119. 97. In loco autem suprà cit. Job. 12. 8. variant interpretes sic: Job. 12. 8. שׁוּחַ vel loquere terræ, & docebit te. Est imper. hiph. juxta R. D. pro שׁוּחַ. Alii verō volunt esse No. שׁוּחַ, quod est virgultum: herba: & sic exp. Aut arborem seu gramen terræ: juxta R. Mosē: & sic Perutfol, aut herbam seu arborem terræ: q. d. cui si esset sermo, doceret te magnitudinem Dei: Pag. Loquere ad terram seu alloquere terram, &c. Bu. Lex.

aut institue colloquium cum terra & docebit te. Av. Aut loquere terræ. Coc. Aut confabulare cum terra, & docebit te. Jun. שׁוּחַ remus, quare in שׁוּחַ. Me. c. Rad. 101. שׁוּחַ est, filius: juxta R. D. Pag. Duxum ex שׁוּחַ secundina: etſi hujus radix sit שׁוּחַ, infra. Imō & Doctores nomine שׁוּחַ pro foetu abortivo utuntur. Erunt ergo tres radices eodem significatu: ut שׁוּחַ, שׁוּחַ, & שׁוּחַ, & alia ejusmodi. Qui in שׁוּחַ affixum ad virginem referunt, ex qua Christus sine virili semine esset nasciturus, peccant in grammaticam, Galatinus & Porchetus. Quibusdam recentiorum placet à שׁוּחַ deduci, & sonare felicem, cui omnia prosperē succedant contra mundum, peccatum, mortem, diabolum, & omnes inferorum portas, de illis per semetipsum triumphando, &c. Hoc epitheto insigni docent Jacobum Patriarcham Christum salvatorem augustum nobilitare & insignire voluisse. Hieron. שׁוּחַ per cheth legit, Mittendus, &c. Ego non crediderim. cum quibusdam, corruptum à Judæis, ne à Christianis eā voce urgerentur, cum eos magis Chaldaei Paraphrastis moveat autoritas. Quidam, quasi שׁוּחַ ejus omnia sunt, &c. Forſan in שׁוּחַ he non est affixum. Sed ita foetus ille insignis per Antonomasiā appellatur, sicut & in Prophetis germen שׁוּחַ dicitur. Merc. Gen. 49. 10. שׁוּחַ filius ejus: he vice vau. Et est Prophetia, inquit R. D. de David, aut Mafiach; i. e. Christo: quanquā R. Jos. exp. Siloh nomen loci: i. e. donec occumbat Siloh, h. e. donec veniat finis Siloh: quia tunc veniet rex David. Pag. Vel, tunc fuit Rex David; ut dicitur, Psalm. 78. 60. Et dereliquit tabernaculum Siloh, &c. ibi diu fuit arca & tabernaculum, donec paulo ante Davidem à Palæstinis illud capta est: ut habes sub initia lib. 1 Sam. Hujus urbis situs describitur, Jud. 21 in tribu Ephraim Merc. Rev. Targum, Donec veniat משיחא Christus. R. Sal. Rex Christus. A. E. prædictas citat expositiones. Pag. Rad. 102. שׁוּחַ, in præf. kal, שׁוּחַ, posuit, collocavit, apposuit: constr. cum accus. cum dat. & cum שׁוּחַ, שׁוּחַ, & שׁוּחַ. Item cum שׁוּחַ & שׁוּחַ. Ejusdem est signif. cum שׁוּחַ & שׁוּחַ posuit. Hinc שׁוּחַ, שׁוּחַ. Unde in hiph. שׁוּחַ fecit ponere, & absolute, posuit. Et in hoph. שׁוּחַ factus est poni, positus est. Prout occ. in fut. hoph. Gen. 24. 33. וישׁוּחַ Et positum est coram illo, ad comedendum, &c. Est duplex lectio, secundum puncta וישׁוּחַ & positum est: (quasi scil. esset fut. hoph. 2. f. m. ex hac. rad. שׁוּחַ, vel שׁוּחַ,) altera lectio וישׁוּחַ & posuit: quasi scilicet esset fut. kal, 3. sing. m. cum שׁוּחַ conv. præf. ex rad: שׁוּחַ) &c. Av. qui solus hanc hiph. rad. sic describit. Omnia autem quæ hic ponit ex præf. imper. & fut. kal, ut & in part. & imper. hiph. &c. videantur suprà in rad. שׁוּחַ, ubi reliqui ea locant. Rad. 103. שׁוּחַ: radix hac hīc erat interponenda, quæ bis in scriptura occurrit, Isa. 36. 12. & 2 Reg. 18. 27. שׁוּחַ urinas suas: quam vocem Kimchi monet apud Doctores, significare inferiora, i. e. excrementa. Pro ea tamen voce, honestatis causā, Hebræi soliti sunt legere מים רגליהם aquas pedum suorum: sicut & pro חוריהם foramina sua, legunt, צוואתם sordes suas. Erit ergo juxta scripturam שׁוּחַ urina, formā שׁוּחַ oliva. Porro Syri Antiocheni in ordi-

ne quiescent. Vajin usurpant **וַיִּן** pro mehere: permutato, de more, **וּ** in **ח**. Merc. Cev. **וַיִּן**: unde no. in forma pl. m. **וַיִּין** urinae: cum aff. **וַיִּין** urinas suas, 2 Reg. 18. 27. Isa. 36. 12. cujus singulare possit esse **וַיִּין**, forma **וַיִּין**. Est verò hoc vocabulum, apud Hebræos, in sermone vulgato obscenum: unde Masorethæ, honestatis causâ, legendum substituerunt (ut & Chald. transtulit) **וַיִּין** aquas pedum suorum quarum vocum vocales præcedenti dictioni subiecerunt, hoc modo **וַיִּין**. Vide quoque in **וַיִּין**. Bu. Lex.

Rad. 104. **וַיִּין**; Unde No. in forma pl. f. **וַיִּין** torques. Isa. 3. 19. **וַיִּין** & torques: vel, & armilla: Pag. vel in accus. armillas. Porro nostra omnia exemplaria hoc legunt sine jod ad tseri. Pro **וַיִּין** in Targum malim **וַיִּין** per tseri. Est autem generale nomen monilium, seu ornamentorum muliebrium: sicut & mox, pro **וַיִּין** Jonathan habet **וַיִּין** monilia pedum. Quidam ad **וַיִּין** referunt, exponentes catenulas, ex **וַיִּין** catenis, Exod. 28. de quo infra inter quadrata, in fine hujus literæ: nam in Isa. sine jod scribitur. Ezech. 19. 4. pro **וַיִּין** hamis, Chaldaus habet **וַיִּין**, vel **וַיִּין**: unde colligimus hanc vocem monilia hamata significare, seu hamis similia. Merc. Cev. unde Targum hoc loco habet **וַיִּין** & armilla manuum: Pag. Chaldaum est & generale: sic hoc loco in Targum. **וַיִּין** catenæ manuum: & versu seq. **וַיִּין** catenæ pedum, pro ornamentis manuum & pedum; Bu. Lex. Prout occurrit hoc No. pl. f. cum **וַיִּין** præf. sic: **וַיִּין** & catenulæ, Isa. 3. 19.

Rad. 105. **וַיִּין** in præf. kal, **וַיִּין** cecinit, cantavit, voce scil. rectâ, & non figurata: direxit vocem in cantando. Cogn. cum **וַיִּין** rectâ prospexit, & **וַיִּין** redus fuit. Hinc **וַיִּין** fistulâ cano, **וַיִּין** sibilo, **וַיִּין** fistula, instrumentum quo modulationes seu cantica fiunt. Unde in piel ex forma poel **וַיִּין** cantavit, cecinit. Et in hophal **וַיִּין** factus est cantare, cantatus est. Unde nomina **וַיִּין** & **וַיִּין** f. cantio catilena, cantus, canticum, &c. Av. qui hic rursus hæc in hac radice per se ponit, quæ omniaque ab iis derivata reliqui locant sub rad. **וַיִּין** in kal, & hiphil, ubi vide.

Rad. 106. **וַיִּין** ferravit: traxit ferram, idem quod **וַיִּין**. Cognationem habet cum **וַיִּין** recessit, nam ferra cedit & recedit secando. Hinc Lat. ferro, as, are: item, ferra; & Gr. **וַיִּין** traho. Prout occ. in fut. kal, 2. f. m. cum **וַיִּין** conv. præf. sic: 1 Chron. 22. 2. Et populum qui in ea (civitate) erat, eduxit **וַיִּין** & ferravit trabis, & tribulis. **וַיִּין**. Av. Sed & hoc etiam reliqui locant sub rad. **וַיִּין**: ubi & vide.

Rad. 106. **וַיִּין** m. est (no. rad.) marmor: Pag. Bu. Coc. candidissimum, scil. marmor. Av. **וַיִּין**. Kimchi tamen observat apud Talmudicos **וַיִּין** & **וַיִּין** distingui: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. sic: 1 Chron. 29. 2. **וַיִּין** & lapides marmoris plurimos. Coc. Et lapides parvi ad multiplicandam. Avenarius sic describit hanc rad. **וַיִּין** est byssus: (sed hoc significatu usurpatur tantum **וַיִּין**;) genus lini candidissimi: & si de lapidibus usurpatur, significat parium, genus marmoris candidissimi, instar byssi. Est cogn. cum **וַיִּין** gavisus est: nam homines

de bysso & pario seu marmore, tanquam re pretiosa gaudent. Av. Sed occurrit etiam in alia forma, contracto, scil. jod cum pathach & chirek in tseri: Pag. Merc. sic: **וַיִּין** idem. marmor: seu lapis parius: Bu. Lex. Coc. Est byssus: sed si de lapidibus dicitur parium, genus candidissimi marmoris. Av. Parium enim marmor longè pretiosissimum est. Merc. **וַיִּין** autem ejus in templo fuit ad columnas, pavementum, &c. ut scribit R. Sal. Chaldaus etiam dicit **וַיִּין**: ut **וַיִּין** columnæ marmoreæ: Esth. 1. Bu. Lex. (Sed de **וַיִּין** bysso seu lino præstantissimum, & candidissimum, vide in rad. **וַיִּין**.) Occ. autem hoc No. in hac forma cum tseri, & pro marmore, simpl. & cum **וַיִּין** cop. præf. sic: **וַיִּין** marmor, Esth. 1. 6. **וַיִּין** & marmoris, Esth. 1. 6.

Rad. 107. **וַיִּין**, in præf. kal, **וַיִּין** gavisus est, gaudio magno perfusus est, affectus est lætitiâ, exultavit præ gaudio, &c. Av. Sed omnia quæ hic locat, ut in præf. part. imper. & fut. kal, in hac radice videantur supra in hiph. ex rad. **וַיִּין**.

Rad. 108. **וַיִּין** m. est (No. rad.) vepres, genus spinæ: Pag. Collectivè etiam quidam exp. spine-tum: referuntque ad **וַיִּין** ponere. Jungitur cum **וַיִּין** altero spinæ genere. Cum affixo habet jod quiescent in Chirek. Merc. Vepres, vepretum: Bu. Lex. **וַיִּין**: **וַיִּין**: spinæ; vepres: Coc. Prout occ. hoc no. simpl. cum pathach & chirek, sed cum **וַיִּין** cop. præf. vel habet pathach extra pausam, vel kamets ob pausam in penult. & cum **וַיִּין** præf. ante formam cum pathach, ut seq. **וַיִּין** vepres, Isa. 27. 4. **וַיִּין** vel **וַיִּין** & vepres, Isa. 5. 6. 7. 24. 25. 9. 17. **וַיִּין** & in vepres, Isa. 7. 23. Item occ. etiam hoc No. ut dictum, cum jod quiescente in chirek, pro pathach & chirek: viz. in penult. ante **וַיִּין** aff. sic. & loco seq. **וַיִּין** vepres ejus, Isa. 10. 17.

Rad. 109. **וַיִּין** in præf. kal, **וַיִּין** posuit, apposuit, imposuit, &c. constituit ponendo, collocavit certo ordine: nam propriè est arte, curâ, & ordine ponere: idem quod **וַיִּין** & **וַיִּין**. Hinc **וַיִּין**, **וַיִּין**, constituo, pono. Unde in hophal **וַיִּין** positus est, &c. Sed omnia quæ hic afferuntur ab Av. ex præf. infin. imper. & fut. kal, ut & in fut. hoph. videantur supra in hiph. & hoph. ex rad. **וַיִּין**. Item inde nomina: 1. **וַיִּין** fundamentum terræ, vel rete, quod ponitur terræ ad insidiandum hominibus. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. cum **וַיִּין** dem. præf. sic: Psalm. 11. 3. Quam **וַיִּין** fundamenta seu retia diruerunt, justus quid fecit? ut & cum **וַיִּין** aff. sic: Et erunt **וַיִּין** fundamenta, seu retia ejus confusa. Et 2. No. **וַיִּין** podex, nates posita sedendo: Isa. 24. & 2 Sam. 10. 4. Item 3. no. **וַיִּין** ornatus, compositio, habitus vestimenti: Prov. 7. 10. de quibus vide etiam plenius in rad. **וַיִּין**. Item 4. No. **וַיִּין** senticetum, quod fundamento terræ sit appositum, &c. Av. de quo etiam No. Vide in rad. præced.

Rad. 110. **וַיִּין** in præf. kal, **וַיִּין** est, quiescere: Pag. vel residere: remitti sedari. Merc. Poni, ponere se: i. e. sedari, quietari, quietum reddi, quiescere. Item ponere, tendere laqueos, vel retia: Bu. Lex. refedit, sedatus est, remisit, quievit residendo, & cum accus. est transiit, posuit quiete seu remisit.

cubuerunt, concubuerunt, jacuerunt, Isa. 14. 18.. 51. 20. Lam. 2. 21. Ezech. 23. 8.. 32. 21. וישכבתי & cubabit, Lev. 26. 6. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum וי, וי, וי, & וי, praf. ut & in absol. pl. m. simpl. & cum וי dem. praf. & in pl. m. confr. simpl. fed in f. f. (a simplice וישכב) cum duplici sagol ante thau, simpl. & cum וי praf. prout seq. וישכב cubans, incumbens, Ezech. 4. 9. שכב idem, Gen. 28. 13. Exod. 22. 18. Deut. 22. 22.. 27. 20, 21, 22, 23.. 31. 16.. 1 Sam. 3. 2. 3.. 26. 5, 7. 2 Sam. 4. 5, 7.. 13. 8. 2 Reg. 9. 16. וישכב cubans, Deut. 22. 22, 29. וישכב & cubans, Lev. 14. 47. שכב sicut jacens, Pr. 23. 34. וישכב sicut cubans Pr. 23. 34. שכב cubantes, 1 Sa. 26. 6. If. 56. 10. וישכב cubantes. Am. 6. 4. שכב jacentes, Pf. 88. 6. שכב jacens, Ruth. 3. 8. וישכב a cubante, Mic. 7. 5. In infin. kal, occ. in plena forma cum kamets & cholem simpl. fed cum scheva & pathach simpl. & cum וי praf. sed, cum וי praf. vel habet pathach, vel kamets, ob pausam, in ult. cui etiam priori formæ cum pathach ! cop. est etiam praf. ut seq. וישכב concumbendo, Lev. 15. 24. שכב cubare, 2 Reg. 14. 22. 2 Chron. 26. 2. שכב juxta accumbere, 1 Reg. 1. 21. שכב ad concumbendum, Gen. 34. 7.. 39. 10, 14. Ruth. 3. 7. 2 Sam. 11. 13. שכב cubando, Prov. 6. 10.. 24. 33. וישכב & ad concumbendum, 2 Sam. 11. 11. Cum affixis verò, ex forma infin. kal, cum scheva & cholem וישכב: cholem & scheva transp. & mut. vel in kam. chat. sub schin 1. rad. ut cum וי & וי praf. & וי, aff. vel cum chirek sub schin 1. rad. ut cum וי praf. & וי, aff. ut seq. וישכב in cubare, Prov. 6. 22. וישכב & in cubare te, Deut. 6. 7.. 11. 19. וישכב in cubare eum, Ruth. 3. 5. וישכב in cubare eam, Gen. 19. 33, 35. Item in imper. kal, f. m. simpl. occ. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in ult. sic: שכב cuba, 2 Sam. 13. 5. Ezech. 4. 4. שכב cuba, 1 Sam. 3. 5, 6, 9. Sed occ. etiam ead. f. m. cum chirek sub schin 1. rad. ob וי parag. add. sic: שכב concumbe, Gen. 39. 7, 12. Et in f. f. imper. kal est etiam cum chirek sub schin 1. rad. sic: שכב cuba, concumbe, Gen. 19. 34. Ruth. 3. 13. 2 Sam. 13. 11. In fut. kal, 1. f. f. occ. simpl. & cum וי parag. add. & in 2. f. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in ult. cui priori cum pathach ! cop. est etiam praf. ut seq. וישכב decumbam, Job. 7. 21. וישכב cubabo, Pfal. 4. 9.. 57. 5. וישכב cubabis, Lev. 18. 22. Deut. 24. 12. Prov. 3. 24. Ezech. 4. 4.. 31. 18. וישכב cubabis, Job. 11. 18. Prov. 6. 9. וישכב & jacebis, Ezech. 32. 28. Item in 3. f. m. occ. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in ult. sic: וישכב cubabit, concumbet, &c. Gen. 30. 15. Lev. 15. 4, 18, 24, 33.. 19. 20.. 20. 11, 12, 13, 18, 20. Num. 23. 27. Ruth. 3. 5. Job. 27. 19. וישכב cubabit, Exod. 22. 24. Job. 40. 16. Sed sæpius occ. 3. f. m. cum ! conv. praf. viz. in priori forma cum pathach in ult. locis seq. וישכב & cubavit, concubuit, occubuit, &c. Gen. 28. 11.. 30. 16.. 34. 2.. 35. 22. Jud. 3. 9, 15.. 16. 3. 2 Sam. 11. 4, 9.. 12. 24.. 13. 6, 14, 31. 1 Reg. 2. 10.. 11. 43.. 14. 20, 31.. 15. 8, 24.. 16. 6, 28.. 19. 5.. 21. 4, 27.. 22. 40, 51. 2 Reg. 4. 11, 34.. 8. 24.. 10. 35.. 13. 9, 13.. 14. 16, 29.. 15. 7, 22, 38.. 16. 20.. 20. 21.. 21. 18.. 24. 6. 2 Chron. 9. 31.. 12. 16.. 13. 23.. 16. 13.. 21. 1.. 26. 23.. 27. 9.. 28. 27.. 32. 33.. 33. 20. Jon. 1. 5. Sed ob pausam etiam ead. 3. f. m. cum !

conv. praf. habet kamets in ult. sic: וישכב cubavit, recubuit, 1 Sam. 3. 5. 1 Reg. 19. 6. Et in 3. f. f. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. praf. idque vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets ult. in utroque וישכב cubabit, Lev. 15. 20, 26. וישכב cubabit, jacebit, 2 Sam. 12. 3. Job. 20. 11. וישכב & cubavit, Gen. 19. 33, 35. Ruth. 3. 14. וישכב & cubavit, Ruth. 3. 7. Et in 1. pl. fut. kal, (a simplice forma וישכב) occ. cum וי parag. add. simpl. & cum ! cop. praf. & in 2. pl. m. cum nun parag. add. occ. vel cum scheva, vel ob pausam cum kamets penult. sic: וישכב jacemus, Jer. 50. 25. וישכב & cubemus, Gen. 19. 32. וישכב jacueritis, Pfalm. 68. 14. וישכב jacabit, Isa. 50. 11. Item in 3. pl. fut. kal, occ. simpl. etiam vel cum scheva, vel ob pausam cum kamets penult. cui priori cum scheva penult. ! conv. est etiam praf. & alteri cum kamets penult. nun parag. est add. sicut & priori cum scheva penult. nun parag. est add. fed post kibbutz pro schurek in ult. ut seq. וישכב cubabunt, jacebunt, Eccl. 4. 11. Isa. 43. 17. Ezech. 32. 27. וישכב idem, Gen. 19. 4. Job. 21. 26. Ezech. 32. 29. וישכב & cubaverunt, Josh. 2. 1. Ezech. 32. 30. וישכב cubabunt, Josh. 2. 8. Job. 30. 17. וישכב concumbent, 1 Sam. 2. 22. Sed occ. etiam 3. f. m. fut. kal, cum וי aff. sic: Deut. 28. 20. Et vir alius וישכב cubabit cum illa. Sic scribitur, sed legitur וישכב cubabit cum illa: sic etiam in niph. seq. Merc. In niph. וישכב concubitu opprimi: Av. Comprimi. Coc. violari, vitari, concubitu, scil. Pag. Coc. Prout occ. in fut. niph. (a 3. f. m. וישכב & 3. pl. m. וישכב). וישכב & mulieres וישכב: ita scribitur, sed legitur וישכב (violatur) violabuntur, subidentur, &c. Pag. stuprabitur: Av. Et mulieres comprimentur: scribitur ut fut. niph. וישכב. Coc. Concubitu violabuntur: Bu. Con. In pual וישכב idem cum niph. stuprari: Av. comprimi. Coc. Prout occ. in præ. pual וישכב. 2. f. f. Jer. 3. 2. וישכב ubi non וישכב: ita scribitur, sed legitur וישכב concubitu violata fuisti? Bu. Conc. Ubi non es compressa? Coc. Pag. in hiphil וישכב jacere vel cubare fecit, collocavit, deposuit, deiecit, prostravit. Bu. Lex. 70. וישכב collocare, &c. ut Bu. Lex. Coc. fecit recumbere, i.e. posuit, deposuit: prout occ. in præ. hiph. 3. f. f. simpl. fed in 1. f. cum ! conv. praf. & וישכב & וישכב cubare fecit, collocavit, 1 Reg. 3. 21. וישכב & faciam cubare eos, Hofe. 2. 20. In infin. hiph. occ. in forma cum tseri absque jod hiph. in ult. loco seq. וישכב faciendo jacere, 2 Sam. 3. 2. In fut. hiph. 3. f. m. occ. simpl. plenè, fed ead. 3. f. m. & 3. f. f. cum ! conv. praf. utrique, occ. def. cum chirek tantum absque jod hiph. ante וי aff. & in 3. pl. m. cum ! conv. praf. habet kibbutz pro schurek ante וי aff. ut seq. וישכב facit ut jaceant, demittit, deiecit, Job. 38. 37. וישכב & decumbere fecit eum, 1 Reg. 17. 19. וישכב & fecit, jussit, cubare eum, 1 Reg. 3. 21. 2 Reg. 4. 21. וישכב & decumb. fecer. eos, 2 Chron. 16. 14. In hophal וישכב vel וישכב jacere factus, collocatus, prostratus fuit. Bu. Ma. factus est cubare, depositus est: Av. Prout occ. in præ. hoph. 3. f. m. cum ! cop. praf. ante kibbutz pro kam. chat. sub he; & in part. hophal f. m. cum kibbutz itidem sub mem, sic: וישכב & prostratus fuit, Ezech. 32. 32. וישכב collocatus, 2 Reg. 4. 32. In in-

fin. hoph. (a simplice forma **שכב** projici, &c.) occ. cum **י** cop. præf. & **ה** parag. add. sic: Ezech. 32. 19. **וְהִשְׁכַּבְתָּ** & projicies cum incircumcisis. Est makor, seu infin. hoph. vice futuri, non enim potest esse imper. inquit R.D. quia conjug. hoph. caret imper. & proinde dicit esse cum he redundante: Pag. Ut proflernaris, &c. Est infin. hoph. loco fut. Bu. Lex. (Quo amantior fuisti? descende) & deponere cum incircumcisis. Av. (qui exp. ut in imper. hoph.) & proflernaris: Bu. Conc. descende, & collocare inter præputiatos. Est imper. hoph. cum paragoge. Coc. Atq; inde ex hac rad. **שכב** sunt nomina seq. 1. No. **שכבה** f. descensio; effusio: Pag. Alii **שכבה** efferunt, sed absolutum non reperitur: Quasi dicas, cubationem. Solet autem beth lene scribi in regimine, in nostris exempl. unde in forma f. f. constr. est **שכבה**, non **שכבה**, ut alii scribunt. Merc. **שכבה** f. est cubatio, cubatus: stratum, accubitus; decubitus; Bu. Lex. Av. Coc. Prout occ. hoc No. in forma f. f. constr. simpl. locis seq. **שכבה** stratum, cubitus, cubatio, Exod. 16. 13, 14. Lev. 15. 16, 17, 18, 32. 19. 20. 22. 4. Num. 5. 13. Item 2. hinc etiam No. **שכבה** f. (formæ **שכבה**) coitus: Pag. Vel idem cum præced. cubatio, cubatus, concubitus: Bu. Lex. Av. sed cum affixis cholem in hoc no. mutatur in kam. chat. sub caph. 2. rad. Merc. Prout occ. cum **י** & **ו** aff. sic: **שכבה** concubitum tuum, Lev. 18. 20, 23. **שכבה** concubitum suum, Lev. 20. 9. Num. 5. 20. Item 3. hinc etiam No. frequentius occurrens, cum **י** heemant, viz. **שכבה** m. concubitus: cubile, lectus, stratum; gutturnium, i. e. vas ex quo effunditur guttatim aqua ad manus ablundas: juxta R.D. Pag. Est urceolus, ex quo descendit aqua. Quidam post Hieron. exp. collectivè, cubilia, sive lecticernia. In regimine actum ipsum significare invenitur: viz. cubationem, 2 Sam. 4. Vel, ipsum concubitus, Num. 31. cubationem meridiei priore loco Jonathan vertit, somnum regum; Merc. **שכבה** est cubile, cubatus, stratum, concubitus: unde in 2 Sam. 17. 28. per **שכבה** & **שכבה** cubatum & pelves, intellige cubilia, lectos, strata: Bu. Lex. **שכבה** est cubile; lectus cui incumbimus, item, concubitus: **שכבה** lectus sive cubile: item decubitus: Coc. prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum **י** & **ו** præf. ut & in f. m. constr. (cum pathach, scil. in ult.) simpl. & cum **י** & **ו** præf. ut seq. **שכבה** cubatus: concubitus: cubile, 2 Sam. 17. 28. Job. 33. 15. Eze. 32. 25. **שכבה** cubile, Lev. 15. 4. 23. 24. 27. 1 Reg. 1. 47. **שכבה** in cubili. 2 Chron. 16. 14. **שכבה** in lectum, Exod. 21. 18. **שכבה** concubitus, cubiculum, Num. 31. 18, 35. Jud. 21. 11. 2 Sam. 4. 5. **שכבה** sicut cubile, Lev. 15. 26. **שכבה** concubitus, Num. 31. 17. Jud. 21. 12. Ezech. 23. 16. Item occ. etiam hoc No. cum affixis variis: ut **י**, **ו**, vel in pausa **י**, **ו**, **י**, & **ו** aff. (cui ult. etiam **י** est præf.) ut & cum **י** præf. & **ו** aff. sed cum **י** aff. absque præf. prout seq. **שכבה** cubile meum, Job. 7. 13. Prov. 7. 17. Cant. 3. 1. **שכבה** cubile tuum, Exod. 7. 28. 2 Sam. 13. 5. Prov. 2. 27. Ecc. 10. 20. **שכבה** idem, 2 Reg. 6. 12. **שכבה** cubile tuum, Isa. 57. 7, 8. **שכבה** in cubili vestro, Psalm. 4. 5. **שכבה** lecto suo; cubatum ejus, 2 Sam. 4. 7, 11. 11. 2. Job. 33. 19. Psalm. 36. 5. 41. 4. **שכבה** in cubili suo, cubile ejus, 2 Sam. 11.

13. Lev. 15. 5. **שכבה** cubile ejus, Lev. 15. 21. **שכבה** concubitus ipsorum, Isa. 57. 8. In forma pl. m. absol. **שכבה**, & in pl. f. **שכבה** cubilia, cubacula, conclavia &c. Av. Prout occ. in forma pl. m. constr. simpliciter; sed in forma pl. f. constr. cum **י** aff. sed absque præf. sic: **שכבה** cubilia, Gen. 49. 4. Lev. 18. 22. 20. 13. **שכבה** in cubilibus suis, Psalm. 149. 5. Isa. 57. 2. Hof. 7. 14. Mic. 2. 1. De hoc & præced. No. loci quidam notandi; viz. 2 Sam. 17. 28. **שכבה** gutturnium & crateres, &c. Hieron. stratoria & tapetia. Sed R.D. scribit: gutturnium sic dicitur ab effundendo: quia ex illo aquam ad manus effundunt; Pag. Vel descendere facient: ex signif. illius, in Job. 38. 37. Et pluvias coeli quis **שכבה** descendere faciet: vel effundet? Pag. Merc. Sed sunt, inquit R.D. qui exp. **שכבה** lectum; & vocatur sic, eo quod accumbat homo super illum. Et sic R. Sal. exp. strata seu lectos. Pag. Lectos & vasa; Coc. 2 Sam. 4. 5. **שכבה** **שכבה** **שכבה** **שכבה** & ipse quiescebat, seu decumbebat in lecto meridiei, vel dormiebat dormitionem meridianam; unde Targum exp. dormitionem, seu somnum regum: quasi velit eum esse regum morem, ut sub meridiem dormiant, inquit R. D. Merc. Cev. Et ipse erat recumbens cubatu meridianum; h. e. meridiabatur, somnum meridianum capiebat: Bu. Lex. Et is decumbebat decubitu meridianum: Coc. (Intraveruntque astu diei in domum Ishbothei;) ipso meridiante: Jun. Item locus supra cit. ad formam constr. 1. No. ulterius notandus: viz. Exod. 16. 13. Et manè **שכבה** **שכבה** **שכבה** fuit descensio roris, aut effusio roris. Et sic Targ. exp. **שכבה** descensio; sicut scriptum est Num. 11. 9. Et quum descenderet ros super castra nostrum, descendeat Man super illum, Ros, inquit R. Sal. descendeat super terram, & super illum Man: & rursus, orto sole, super Man descendeat ros, ut occurreret soli. Hieron. Manè quoque ros jacuit. Pag. Cubatio, stratum roris: i. e. ros stratus: vel, juxta Kimchi, effusio roris. Bu. Lex. Et manè fuit cubatus. i. e. descensio roris circum castra: Av. Existit decubitus roris circa castra, h. e. ros expansus jacens circa castra. Et v. 14. **שכבה** **שכבה** & ascendit decubitus roris: i. e. ros qui jacuerat circa castra. Coc. Manè vero fuit stratus ros (Heb. stratum roris: ut v. 15. Quumque se elevarisset stratus ille ros: i. e. cum dissolutus abiisset.) circa ipsa castra; Jun. Et in Lev. 15. 17. **שכבה** concubitus feminis, dicitur per hypallagen pro, semen concubitus. Kimchi, effusio feminis? Bu. Lex. vel, descensio feminis: Pag. Projectio feminis: h. e. semen jacens, seu projectum. Coc. Item, quisque quum exibat ex eo concubitus semen: Hebr. concubitus feminis, hypallage. i. e. genitale semen fufum in maritali ac legitimo concubitu: ut v. 18. Jun.

Rad. 112. **שכבה** est, aspicere & pingere; quod rem pictam homines aspiciant, dictum verbum, inquit R.D. & sic in Targum **שכבה** est aspicere. Pag. Verbum Hebraicè non reperitur: quidam putant affinitatem habere cum **שכבה**, quod exponunt coelare. Hinc deducta exponunt pro cogitatione, imaginatione quæ in mente cælat: opere ingenioso & asabre factio, qualia Græci **τορευσματα**, i. e. tornata appellant. Sed origo vocis est haud dubie ex Targum. Merc. Aspi-

cere, prospicere, perspicere. Chaldaicum est. Nam pro Hebræo חֲשִׁיף Chaldaice dicitur in hithpael, חֲשִׁיפִי, per samech. Ad animum relatum, est imaginari, cogitare. Bu. Lex. Paravit ingeniose, fabricavit ex industria quadam singulari, effecit opus ingeniosum & industrium. Cogn. cum שָׂכַח & שָׂכַח operuit, textit. Hinc σκευάζω, σκευόω, &c. cum comp. paro, instruo, fabricor, &c. σκευή vas, instrumentum, σκευή habitus, παρασκευή præparatio; Av. Chaldaicis verbum hoc שָׂכַח notat aspicere. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est, imaginatio, effictio. Idque scil. in 1. No. שָׂכַח pictura: Pag. Bu. imago, effigies, figura, pictura: Bu. Lex. vas ingeniosum, apparatus industrius: Av. Prout occ. hoc No. in forma pl. f. sic: Isa. 2. 16. Et super omnes שְׂכִיחַת picturas desiderii. i. e. desiderabiles: Hieron. Et super omne quod visu pulchrum est Sed R. D. exp. צִוְרִין picturas. Et R. Sal. Palatia depicta, seu potius strata picturis. Pag. vel certè, operimentis, pavimenti marmorei: Merc. Imagines desiderii: i. e. desideratissimæ: Bu. Lex. Et super omnia vasa desiderabilia. Av. spectacula jucunda: δειπάματα. Coc. Et contra omnes imagines desideratissimas. Jun. Item 2. hinc ex hac rad. שָׂכַח est No. cum מְּ heemant. ab initio & thau in fine post Jod pro 3. rad. he: viz. מְּשִׁיחַ pictura; Pag. imago: imaginatio, cogitatio: figura, effigies; Bu. Lex. fabricatio, opus seu vas ingeniosè fabricatum, κατασκευάσμα, ædificium magnà industrià fabricatum. Av. Speculatio, deformatio. Coc. Prout occ. hoc No. f. m. simpl. sic: Lev. 26. 1. Et lapidem מְּשִׁיחַ picturæ, i. e. depictum, ingeniosè cælatum, & affabre factum: Pag. Merc. Et lapidem effigiei, i. e. figuratum, Bu. Lex. Jun. Insignem, insignitum, seu spectabilem, non ponetis in terra vestra ut adoretis apud eum: Coc. Sed occ. etiam hoc No. cum י aff. idque simpl. & cum בְּ præs. fed cum י aff. absque præs. ut seq. מְּשִׁיחַ picturæ suæ, Ezech. 8. 12. מְּשִׁיחַ in imaginatione ejus, Pro. 18. 11. מְּשִׁיחַ effigiem ipsorum, Num. 33. 52. In forma pl. f. occ. etiam hoc No. simpl. & cum בְּ præs. sic: מְּשִׁיחַ imaginationes, Psalm. 72. 7. מְּשִׁיחַ cum figuris, Prov. 28. 11. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, cor; galus: Bu. Conc. idque scil. in No. שָׂכַח m. cor: a viendo & aspiciendo sic dictum, juxta R. D. Pag. Intellectus, mens: quasi imaginatrix & figuratrix dicta: quod omnia pervideat & cognoscat. Bu. Lex. Vasculum: vas renum vel comparatum ingeniosè. Av. שָׂכַח est mens: Coc. Prout occ. cum לְ pro לְ dem. præs. sic: Job. 38. 36. מִי נָתַן לְשָׂכַח בִּינָה quis dedit cordi intelligentiam? Pag. ex Chald. Sonat hoc No. imaginationem in mente cælatum, cogitationem, intellectum: inquit R. D. sed exponit etiam, gallo: & ita Targum Hierosolymitanum; & ex eo R. Mose: Quis dedit gallo intelligentiam, ut medià nocte, surgere doceret hominem ad laudandum Deum? Sed A. E. & Peritfol exp. Intellectui, vel cordi: Pag. Et sic quidem, licet R. Moseh ex Targum quodam exp. de Gallo: tamen de corde magis congrue afferverat: Cev. Quis dedit menti intelligentiam? Chaldaicis לְלִבָּי cordi, animo: & sic Ab Ezra. Vulgatus latinus interpret. Quis dedit Gallo intelligentiam? ea interpretatio ex priscis Hebræis petita est,

apud quos legitur: R. Shimeon dixit: Cum peregrinaretur in Africa, audivi quod בְּלָה sponsam appellarent נִיפִי nympha, & תְּרִגְוִל gallum gallinaceum שָׂכַח. Unde hoc? inde quod apud Jobum dicitur: Quis indidit בְּשָׂחוֹר prae cordiis sapientiam? quis dedit לְשָׂכַח (i. e. תְּרִגְוִל gallo gallinaceo) intelligentiam? Cod. Rosch haschana, Cap. 3. fol. 26. Hinc etiam Judæi in precibus matutinis quotidie precantur: Benedictus sit Dominus Deus noster, Rex hujus mundi אשר נתן לשכח בינה qui dedit gallo gallinaceo intelligentiam: nempe, quia cantu suo est præco diei & homines ad operas excitat, ideo non tantum manè, quando surrexerunt, sed etiam ad gallicantia hanc preculam dicere debent. Præterea in Bereschit rabba, sect. 25. legitur לְחִרְגוֹל סְכוּיָא in Arabia vocant Gallum סְכוּיָא. Bu. Lex. Aut quis dedit vasi, i. e. cordi, vel renibus, intelligentiam, Av. Quis dedit rationi vel menti prudentiam: h. e. quis dedit homini cogitanti rectè cogitare, attendere, ratiocinari, distinctè intelligere, providere futura? &c. Coc. Rad. 114. שָׂכַח & שָׂכַח est oblivisci: Pag. Bu. est neglectus seu negligentia, ut זָכַר recordari, curæ & diligentia: & cum accus. sicut & illud, construitur: Merc. Sed interdum etiam absolute ponitur: Bu. Lex. oblitus est, oblivioni tradidit. Cogn. cum כָּחַשׁ abnegavit, & cum חָשַׁךְ obtenebratus est: nam oblivisci est obtenebrari in corde, & sic deinde sequitur abnegatio. Hinc חֹשֶׁה umbra, חֹשֶׁה in umbra tego; Av. חֹשֶׁה dāves dāves: oblivisci; Coc. prout occ. hoc verbum in prat. kal, 3. f. m. simpl. & cum י interrog. & ! conv. præs. ut & cum י aff. & in 3. f. f. vel cum scheva, vel ob pausam cum tseri penult. & in 2. f. m. cum ! conv. præs. at in 2. f. f. simpl. & rursus 2. f. m. cum י aff. fed in 1. f. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam, cum kamets penult. prout seq. שָׂכַח obliviscitur, Psal. 9. 13. 10. 11. שָׂכַח an oblitus est, Psal. 77. 10. וְשָׂכַח & obliviscatur, Gen. 27. 45. שָׂכַח oblitus est mei, Isa. 49. 14. שָׂכַח oblita est, Hof. 2. 15. שָׂכַח oblita est, Prov. 2. 17. וְשָׂכַח & obliviscaris, Deut. 8. 14. 24. 19. שָׂכַח oblita es, Isa. 17. 10. Jer. 13. 25. Eze. 22. 12. 23. 35. שָׂכַח oblitus es mei, Psal. 42. 10. שָׂכַח oblitus sum, Psal. 102. 10. שָׂכַח oblitus sum, Deut. 26. 13. Psal. 119. 83, 109, 141, 153, 176. Item in 3. pl. prat. kal oc. simpl. & cum י aff. idque vel post schurek, vel, pro eo post kibbutz penult. ut & cum י aff. & in 2. pl. m. cum י interrog. præs. at in 1. pl. simpl. & cum י aff. ut seq. שָׂכַח oblitus sum, Psal. 105. 13. 110. 21. 119. 139. Jer. 2. 21. 23. 27. 50. 6. שָׂכַח oblitus sum mei, Job. 10. 11. Jer. 2. 22. Hof. 13. 6. שָׂכַח idem, Jer. 18. 15. שָׂכַח oblitus sum tui, Jer. 30. 14. הִשְׁכַּחְתָּ an oblitus es, Jer. 44. 9. שָׂכַח oblitus sumus, Psal. 41. 21. שָׂכַח oblitus sumus tui, Psal. 44. 18. In part. ben. kal, āf m. שָׂכַח obliviscens, & pl. m. absol. שָׂכַח, in forma pl. m. constr. est: שָׂכַח obliviscentes, Job. 8. 12. Psa. 50. 22. In Infin. kal. oc. plenè cum kamets & cholem loco seq. שָׂכַח obliviscendo, Deut. 9. 19. In Imper. kal, āf m. שָׂכַח, vel שָׂכַח in f. oc. cum ! conv. præs. וְשָׂכַח & obliviscere, Psal. 45. 11. In Fut. kal 1. f. oc. simpl. & cum י parag. add. ut & cum י aff. fed in 2. f. m. oc. simpl. extra pausam cum pathach, at in pausa cum kamets in ult. cui priori etiam ! conv. est præs. וְשָׂכַח obliviscar,

obliviscar, Psal. 119. 16, 93. Hof. 4. 6. Amos. 8. 7. **אֶשְׁכַּח** obliviscar, Job. 9. 27. **אֶשְׁכַּח** obliviscar tui, Psal. 137. 5. Isa. 49. 15. **אֶשְׁכַּח** oblivisceris, Deut. 4. 9. 6. 12. 8. 11, 19. 9. 7. 1 Sam. 1. 11. Psal. 10. 12. 44. 25. 74. 19, 23. Prov. 4. 5. **אֶשְׁכַּח** obliviscaris, Deut. 25. 19. Job. 11. 16. Prov. 2. 1. **אֶשְׁכַּח** & oblitus es, Deut. 32. 18. Isa. 51. 13. Hof. 4. 6. Item in 2. f. f. fut. kal. oc. simpl. extra pausam, cum scheva, sed in pausa cum kamets penult. & rursus 2. f. m. oc. cum **יִי** & **יִי**, aff. & cum kamets pro scheva antepen. ob pausam in utroque, sic: **אֶשְׁכַּח** obliviscaris, Psal. 103. 2. **אֶשְׁכַּח** idem, Isa. 54. 4. **אֶשְׁכַּח** oblivisceris mei, Psal. 13. 2. **אֶשְׁכַּח** idem, Lam. 5. 20. Item in 3. f. m. fut. kal. oc. simpl. & cum **יִי** cop. & **יִי** conv. præs. ut & cum **יִי** aff. simpl. & cum **יִי** conv. præs. sed in 3. f. f. simpl. & cum **יִי** interrog. & **יִי** conv. præs. ut seq. **אֶשְׁכַּח** obliviscetur, Deut. 4. 31. **אֶשְׁכַּח** & obliviscatur, Prov. 31. 5, 7. **אֶשְׁכַּח** & oblitus est, Hof. 8. 14. **אֶשְׁכַּח** obliviscetur ejus, Job. 24. 20. **אֶשְׁכַּח** & oblitus est ejus, Gen. 40. 23. **אֶשְׁכַּח** obliviscatur, Psal. 137. 5. **אֶשְׁכַּח** an obliviscetur, Isa. 49. 15. Jer. 2. 32. **אֶשְׁכַּח** & oblita fuit, Job. 39. 15. Et in 2. pl. m. fut. kal. oc. simpl. vel cum Scheva, vel ob pausam cum kamets penult. at in 3. pl. m. simpl. & cum **יִי** conv. præs. & in 3. pl. f. simpl. ut seq. **אֶשְׁכַּח** obliviscamini, Deut. 4. 23. **אֶשְׁכַּח** idem, 2 Reg. 17. 38. **אֶשְׁכַּח** obliviscetur, Psal. 59. 12. 78. 7. **אֶשְׁכַּח** & obliti sunt, Jud. 3. 7. 1 Sam. 12. 9. Psal. 78. 11. **אֶשְׁכַּח** obliviscantur, Isa. 49. 15. In Niphal est, oblivisci, neutraliter aut passivè, secundum vocem: juxta illud Virgilii: Nunc oblita mihi cot carmina. Sed ut clariùs intelligatur, per nomen & verbum verti solet. Pag. Oblivioni tradi: Bu. Ma. Av. Memoria alicujus oblitterata vel deleta est. Coc. prout occ. in præf. Niph. 3. f. m. simpl. vel cum pathach, vel cum kamets ob pausam in ult. cui priori **יִי** conv. est etiam præf. & in 1. f. cum **יִי** conv. præf. at in 3. pl. m. simpl. ut seq. **אֶשְׁכַּח** oblivioni tradita, Eccl. 9. 5. **אֶשְׁכַּח** oblivioni traditur, Eccl. 2. 16. **אֶשְׁכַּח** & oblivioni traditur, Gen. 41. 30. **אֶשְׁכַּח** & oblivioni traditus sum, Psal. 31. 13. **אֶשְׁכַּח** oblivioni traditæ sunt, Isa. 65. 17. In Part. Niph. à f. m. **אֶשְׁכַּח** oblivioni traditus: in forma pl. m. oc. cum **יִי** dem. præf. loco seq. **אֶשְׁכַּח** oblivioni traditæ, Job. 28. 4. Et in f. f. part. hiph. oc. simpl. cum kamets ob pausam pro scheva in penult. sed cum **יִי** cop. præf. in forma cum duplici pathach (pro sægol ob gutturalem cheth) ante thau in fine sic: **אֶשְׁכַּח** oblivioni tradita, Isa. 23. 16. **אֶשְׁכַּח** & oblivioni tradita, Isa. 23. 15. In Fut. Niph. à 3. f. m. **אֶשְׁכַּח**, vel quasi contractè **אֶשְׁכַּח** oblivioni tradetur, Psal. 9. 19. in 2. f. f. oc. eodem modo locis seq. **אֶשְׁכַּח** & **אֶשְׁכַּח** oblivioni tradetur, Deut. 31. 21. Jer. 20. 11. 23. 40. 50. 5. In piel **אֶשְׁכַּח** fecit aut passus est in oblivionem venire: Bu. ma. Oblitus est omnino. Av. facere oblivioni tradi: Coc. prout occ. in præf. piel (formâ, scil. quasi contractâ cum pathach tantum in ult.) 3. f. m. loco seq. **אֶשְׁכַּח** prorsus obliviscitur, Lam. 2. 6. In Hiphil **אֶשְׁכַּח** oblivisci fecit: Bu. ma. Av. prout occ. in infin. hiph. cum **יִי** præf. **אֶשְׁכַּח** ad facere oblivisci, Jer. 22. 27. In Hithpael **אֶשְׁכַּח**, vel quasi contractè **אֶשְׁכַּח** oblivioni traditus fuit, fecit se oblivisci: Bu. ma. Av. prout occ. in fut. hithp. à 3. f. m. **אֶשְׁכַּח**, vel **אֶשְׁכַּח** oblivioni tradetur: in 3. pl. m. cum **יִי** cop. præf. loco

seq. **אֶשְׁכַּח** & oblivioni tradentur, Eccl. 8. 10. At que inde est no. Toar seu adject. **אֶשְׁכַּח** m. obliviscens, oblitus, obliviosus; Bu. Lex. Av. Coc. vel est no. participiale, etsi quidam pro ipso participio ponant: est formâ **אֶשְׁכַּח** latus. Merc. Unde in absol. forma pl. m. occ. cum **יִי** dem. præf. sed in pl. m. constr. simpl. sic: **אֶשְׁכַּח** obliti, Isa. 65. 11. **אֶשְׁכַּח** obliti, Psal. 118. Locum autem suprâ cit. ad part. niph. f. f. cum **יִי** cop. præf. viz. Isa. 23. 15. quidam sic exp. **אֶשְׁכַּח** & oblivioni tradetur Tfor, i. e. Tyrus: Pag. Et sic thau est pro he, pro **אֶשְׁכַּח** & **אֶשְׁכַּח** pro **אֶשְׁכַּח**, in rad. שׁוּב: ita ut potius videatur 3. foem. præf. niph. quàm part. foem. cuius si esse malis, vel erit benoni pro fut. ut & alias: vel erit sumendum ut benoni in præfenti. Merc. Item in loco cit. ad fut. kal. viz. Psal. 137. 5. **אֶשְׁכַּח** obliviscatur dextra mea, deest patiens: Musices, scil. quia rogabantur ut canerent, &c. Merc. Obliviscatur (sui) dextra mea, i. e. fiat abalienata atque emortua, potius quàm ut canam: Metaphora; Jun. Item in Psal. 10. 11. Dicit in corde suo: **אֶשְׁכַּח** oblitus est Deus: sensus est: Deus voluit esse mea potestatis, regere ecclesiam, & etiam si ego & antecessores pravissime egerimus, & corruerimus ecclesiam, tamen non vult visitare peccatum nostrum: quod perinde esset, atque oblivisci ecclesiæ & judicii. Coc. **אֶשְׁכַּח** Chald. invenire, &c. vide in conc. chald.

Rad. 115. **אֶשְׁכַּח** est, orbare: i. e. privare: vel orbari, i. e. privari: Pag. Bu. Reperitur & in forma **אֶשְׁכַּח** semel. Est neutrum in kal, orbari. Quidam cum **אֶשְׁכַּח** & **אֶשְׁכַּח** conferunt, quasi abortivus foetus abjiciatur, nondum maturus. Sed dicitur etiam de jam natis. Differt ergo à radice **אֶשְׁכַּח**, ut latine sterilis ab orbo. Nam **אֶשְׁכַּח** sterilis, infecundus est, cui visignendi avulsa est; quum orbetur quis liberis quos habuit. Utrumque conjungitur, Exod. 23. 26. in gen. foem. vide infra. Verum illic est proprie abortiens. Mercen. **אֶשְׁכַּח** & **אֶשְׁכַּח** orbus fuit, orbatus est, privatus est liberis. Cogn. cum **אֶשְׁכַּח** impedit, offendit: & cum **אֶשְׁכַּח** abjecit. Hinc **אֶשְׁכַּח**, **אֶשְׁכַּח** orbum facio, lacerò: **אֶשְׁכַּח**, **אֶשְׁכַּח**, catulus, catellus orbatus parentibus, **אֶשְׁכַּח** spoliū, **אֶשְׁכַּח** exuvium, pellis orbata, i. e. detracta ab animali: **אֶשְׁכַּח** spolio, orbo, &c. Av. 7. 6. reddunt verbum **אֶשְׁכַּח** **אֶשְׁכַּח**, orbum fieri. orbari, prole privari. Coc. In Bu. conc. rad. hæc duo signific. 1. est orbari, re, abortire. prout occ. in præf. kal. 1. f. sic, Gen. 4. 14. Et ego tanquàm orbatus essem, orbatus sum, vel orbatus ero. Av. At ego quemadmodum orbus factus sum, orbatus fuero. Coc. Ego verò quum orbatus fuero, orbatus fuero. Verba sunt viri se & rerum suarum eventum committentis voluntati Dei. Similis phrasie est, Esth. 4. 16. Quum perierim, periero; Jun. In part. Pabul

kal, à f. m. שְׁכַר occ. in f. f. simpl. loco seq. שְׁכַר orba, Isa. 49. 21. In Fut. kal, à 3. f. m. וְשָׁכַר occ. in 1. f. & 3. f. f. simpl. sic: וְשָׁכַר orbabor, Gen. 27. 45. וְשָׁכַר orbabitur, 1 Sam. 15. 33. In Piel שָׁכַר orbare: Bu. lex. orbavit, abortivit; Av. In Piel est trans. orbare, seu orbum facere; sed nota, etiam filiis tribui, et generaliter sumi, pro, è medio tollere ac adimere parentibus, aut iis quibus charus quis sit. Est et neutrum pro abortire, quasi dicas, abortum facere, vel, vitam adimere foetui, cum tollere: suapte enim naturà puto esse trans. Kimchi hoc posterius dicit esse transitive in secundum tantum: quomodo inquit, posse accipi infra, 2 Reg. ubi terræ mentio fit: sicut & Eze. 36. 13. sed ego priore sensu malim, quanquam parvi refert, quasi dicas, amittere. &c. h. e. abortire. Merc. Occ. autem in præ. piel 3. f. f. simpl. & cum 1. conv. præf. sic: שָׁכַר orbavit, 1 Sam. 15. 33. Lam. 1. 20. וְשָׁכַר & orbabit, Lev. 26. 22. Sed ead. 3. f. f. occ. etiam cum 1. conv. præf. & he. foem. verso in thau ante ה. aff. sic: Eze. 14. 15. Si bestiam malam transire fecero per terram, וְשָׁכַר & orbaverit, scil. eam: Pag. sed affixum est in hac voce. Merc. Hieron. ut valent eam. Et orbaverit eam. Av. Et orbam eam faceret. Possent dici, Et שָׁכַר. Coc. Sed kamets in nostris exempl. est sub lamed ob paulam pro pathach. Merc. Item in 1. f. præ. piel, occ. simpl. & cum 1. conv. præf. & aff. & in 3. pl. simpl. cum tseri ob paulam pro scheva in penu't. ut & cum 1. conv. præf. & aff. post kibbutz pro schurek in ult. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. שָׁכַר orbavi, Jer. 15. 7. וְשָׁכַר & orbabo eos, Hof. 9. 12. שָׁכַר orbavunt, Gen. 31. 38. וְשָׁכַר & orbabunt te, Eze. 5. 17. וְשָׁכַר orbabis, Gen. 42. 36. In part. piel, à f. m. שָׁכַר occ. in absol. forma f. f. simpl. cum tseri ob paulam, pro scheva penult. ut & in forma f. f. cum duplici sægol ante thau simpl. & cum 1. cop. præf. sed cum kamets pro sægol penult. in utroque: & rursus cum 1. cop. præf. & cum sægol extra paulam penult. ut seq. שָׁכַר abortiens, orbans, Exod. 23. 26. שָׁכַר abortum facit, 2 Reg. 2. 19. וְשָׁכַר & abortiens, 2 Reg. 2. 21. וְשָׁכַר & orbantem, Eze. 36. 12. In Infin. Piel simplex forma שָׁכַר occ. cum 1. præf. & aff. loco seq. שָׁכַר orbare eos, Eze. 36. 12. In Fut. Piel à 3. f. m. וְשָׁכַר & 2. f. m. וְשָׁכַר occ. in 2. & 3. f. f. simpl. sic: וְשָׁכַר orbabis, Eze. 36. 14, 15. וְשָׁכַר orbabit, abortiet, Deut. 32. 28. Job. 21. 10. Mal. 3. 11. In Hiphil וְשָׁכַר idem cum Piel: Bu. ma. fecit orbum, abortivit: Av. prout occ. in part. hiph. f. m. sic: Jer. 50. 9. Sagittæ ejus כְּבֹר מְשָׁכַר, Sicut potentis orbantis, i. e. occidentis: non revertetur vacua, viz. singula illarum: i. e. sagittæ eorum qui ascendent contra Babel non revertentur vacuæ, sed occident, sicut R. D. exp. Ubi מְשָׁכַר est trans. Pag. Fortis orbat dum occidit: mater enim occisi est orbata. Merc. Ut fortis, seu herois orbantis, scil. matres, i. e. interficientis juvenes. Coc. Cujus sagittarum, ut potentis interficientis, (Hebr. orbantis.) nulla resiliet (Hebr. revertetur) frustra, i. e. ut sagittarii peritissimi, qui valentissime transfigit vitales adversarii partes, prout optaverit. Jun. Item, occ. etiam idem part. hiph. f. m. Hof. 9. 14. sic: Da iis מְשָׁכַר uterum facientem abortivum: Pag. si ve abortientem: Merc. Uterum orbantem, i. e. ut

morianur in utero: Cev. Atque hinc ex hac rac. שְׁכַר in hac 1. orbandi signif. est 1. no. שְׁכַר m. orbis, orbatus: Pag. Bu. Av. Liberis vel catulis orbatus: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. cum ihurek in ult. sed in f. f. cum 1. cop. præf. & in forma pl. f. simpl. sed cum kibbutz pro schurek penult. in utroque, sic: שְׁכַר orbatus, 2 Sam. 17. 8. Prov. 17. 12. Hof. 13. 8. וְשָׁכַר & orba, Cant. 4. 2. 6. 6. וְשָׁכַר orba, Jer. 18. 21. Item 2. hinc etiam no. שְׁכַר m. (est no. faciunt ex infin. kal, Merc.) orbatus: sterilitas: Pag. Bu. Av. Coc. prout occ. hoc no. f. m. locis seq. שְׁכַר orbatus, Psal. 35. 12. Isa. 47. 8, 9. Item 3. hinc etiam no. (quasi à f. m. שְׁכַר Pag. Merc.) in forma pl. m. שְׁכַר & constr. שְׁכַר orbates, seu sterilitates: Pag. Bu. &c. est forma בְּחֹלִים Merc. prout occ. hæc forma pl. m. constr. cum יוֹ, pro יוֹ aff. sic: Isa. 49. 20. וְשָׁכַר בְּנֵי filii orbitatum tuarum: Hieron. sterilitatis tuæ: Pag. Bu. &c. Filii orbitatis tuæ, h. e. nati tibi in orbitate tua, post interfectionem filiorum tuorum. Coc. Filii orbitatis, &c. i. e. gentiles, qui tibi agnascuntur, quum Judæis orbata fueris. Jun. Deinde 1. signif. 2. hujus rad. שְׁכַר ex Bu conc. est in no. inde ducto cum aleph heemant. ab initio, viz. שְׁכַר m. botrus, bacca: Pag. Bu. botrus: i. e. ramusculus in quo sunt grana, seu acini, inquit. R. D. grana ipsa, inquit idem, appellantur עֲנָבִים: ut: ab ubi sunt grana vocatur שְׁכַר. Cev. Quidam etymon incertum sanè afferunt, quod eo orbetur vitis, ex loco Mal. 2. 11. supra cit. Sed ex ea Paronomasia statim hoc non collegerim. Grana uvarum latini acinos appellant. Atque hoc nomen de aliorum etiam fructuum botris dicitur, Cant. 1. 14. וְשָׁכַר botrus Cypri. Vide supra in radice כָּפַר, in nomine כָּפַר. Regimen & affixa sub caph habet scheva. Merc. וְשָׁכַר botrus, palmes plenus uvis, abruptus, & orbatus à vite, racemus vitis: Av. 70. βότρυς, racemus: Num. 13. 23. וְשָׁכַר עֲנָבִים & botrus, Num. 13. 23. & racemum uvarum unum. Ergo עֲנָבִים est acinus uvæ propriè, שְׁכַר multos acinos vel baccas complexitur; Coc. (unde exciso) uno palmite cum botro uvarum. Jun. Sed in Cant. 1. 14. per וְשָׁכַר racemum cyperi: fortasse intelliguntur radices cyperi, quæ sunt βότρυες αἰσῆς. Coc. Ut bacca cyperi, &c. vide Plinium lib. 12. c. 24. Jun. occ. autem hoc no. f. m. simpl. & cum 1. , ה, & 3. præf. ut seq. וְשָׁכַר, vel sine vau, botrus, bacca, Num. 13. 23, 24. 32. 9. Deut. 1. 24. Cant. 1. 14. Mic. 7. 1. וְשָׁכַר & botrus, Num. 13. 23. וְשָׁכַר botrum, Num. 13. 24. בְּהָשָׁכַר in botro, Isa. 65. 8. Sed in forma pl. f. hoc no. plerumque habet pathach sub aleph pro sægol in f. & significat botros, seu palmites plenos uvis. Prout occ. hæc forma pl. f. simpl. cum pathach, sed cum 1. præf. habet sægol: & rursus cum 1. præf. ante pathach: ut & cum יוֹ aff. habet pathach sub aleph, ut sequitur, וְשָׁכַר botri, Deut. 32. 32. וְשָׁכַר sicut botri, Cant. 7. 9. וְשָׁכַר botris, 1 Sam. 7. 8. וְשָׁכַר botri ejus, Gen. 40. 10. Notandus autem locus supra cit. ad fut. piel in 1. signif. hujus rad. viz. Eze. 36. 14. Non וְשָׁכַר orbabis ultra, aut cadere facies. Scribitur inquit R. D. וְשָׁכַר cadere facies: sed legitur וְשָׁכַר orbabis. Et sunt ejusdem significantiæ. Pag. Secundum puncta legitur וְשָׁכַר: nam כָּשַׁל non reperitur in Piel. Av. Rad. 116. שְׁכַר est intelligere: aspicere, prospice-

re: visitare: circumspēctum esse, considerare, providentiam habere: prosperari, secundare. Pag. Contrarium est verbo כָּכַל, vel כָּכַל, quod incogitantiam significat in rebus agendis, & ut quidam volunt, ignavam levitatem: quum hoc insignem & accuratam industriam, intentum animum, diligens studium, & gnavam operam, & considerationem. In kal, est intransit. industria polleere, solertem esse, &c. In hiphil verti potest scitē & solerter agere, seu consideratē: et si sumatur &, pro, consideratum reddere, Psalm. 32. 8. aliās ferē, intelligere: strenuē, & gnaviter agere. Unde & pro prosperē agere sumitur, quod successum prosperum ferē habeat, qui res consideratē & attentē agit. Verbum הִשְׁכִּיל in hithp. apud Doctores est contemplari, inspicere, huic vicinum: unde Kimchi notat intelligendi sensum esse vicinum inspectioni; Merc. כָּכַל est secundari, prosperari: Bu. Lex. calluit, callidus fuit, industrius seu prudens fuit, consideratē egit. Est contrarium verbo כָּכַל pravus fuit. Hinc per aphar. calleo, callidus; Av. Verbum hoc כָּכַל est, benē agere, benē rem gerere: prudenter, fortiter, feliciter, & intelligenter agere, vel se gerere adeoque secundari, prosperari. Bu. Conc. & Coc. Prout occurrit in præt. kal, 3. sing. masc. loco sequente: כָּכַל secundatus fuit, 1 Sam. 18. 30. In piel, intelligere fecit, intelligenter egit: Bu. Lex. fecit callidē: direxit prudenter; Av. Prout occ. in præt. piel 3. f. m. sic: Gen. 48. 15. כָּכַל אֶת־יָדָיו Intelligere fecit manus suas: quod Menasseh esset primogenitus. Pag. i. e. scitē adaptavit manus suas. Merc. Intelligere fecit manus suas: i. e. sciens, scitē, consulto, & de industria manus suas direxit. Bu. Lex. prudenter direxit manus suas, quia Menasseh erat primogenitus: Av. Bu. Conc. De industria regebat manus suas; Coc. Cognoscebat (scil. palpando) manibus suis, Menassen esse primogenitum. Post habito namque naturæ ordine, neque tam avi, quam ministri Dei personam sustinens: qui dona sua prout vult, sine respectu naturæ confert. Jun. In hiphil הִשְׁכִּיל: nunc est intelligere, nunc facere intelligere: h. e. nunc in secundum, nunc in tertium transiens. Merc. Intellexit, intelligentiam habuit, adhibuit, vel consecutus est: intelligentiā imbutus, intelligens factus fuit, animadvertit, attendit, animum advertit; & activē, intelligentiā imbut, erudit, informavit: item secundatus, prosperatus fuit: & activē, secundavit. Bu. Lex. Callidē & consideratē fecit, intellexit. Av. Videatur Coc. ad finem rad. Occurrit autem hæc conjug. hiph. frequentior in textu. & ordine Conc. ut seq. In præt. hiph. 3. f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. sed in 1. f. & 3. pl. simpl. ut seq. הִשְׁכִּיל intelligere fecit, instruxit, 1 Chr. 28. 19. & הִשְׁכִּיל & prudens erit, secundabitur, Jer. 23. 5. הִשְׁכִּיל intelligens fio, Psalm. 119. 99. הִשְׁכִּיל intellexerunt, animadverterunt, Job. 34. 27. Psalm. 64. 10. 106. 7. Jer. 10. 21. 20. 11. Et in part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum 1 & 2 præf. & in absol. forma pl. m. cum 1 cop. 1 dem. & 1 præf. at in forma pl. m. constr. cum 1 cop. præf. prout seq. מְשִׁכִּיל prudenter agens: prudens, intelligens, prosper, secundus, 1 Sam. 18. 14, 15. Job. 22. 2. Psalm. 14. 2. 32. 1. 41. 2. 42. 1. 44. 1. 45. 1. 47. 8. 52. 1. 53. 1, 3. 54.

1. 55. 1. 74. 1. 78. 1. 88. 1. 89. 1. 142. 1. Prov. 10. 5, 19. 14. 35. 16. 20. 17. 2. 21. 12. הַמְשִׁכִּיל intelligens, Amos. 5. 13. לְמַשְׁכִּיל intelligenti, Prov. 15. 24. הַמְשִׁכִּיל & intelligentes, Dan. 1. 4. הַמְשִׁכִּיל & erudientes, Dan. 11. 35. 2 Chron. 30. 22. הַמְשִׁכִּיל & erudientes, Dan. 12. 3. 10. וְהַמְשִׁכִּיל & erudientes, Dan. 11. 33. Item in part. hiph. f. f. à simplice forma מְשִׁכִּיל, occ. in forma cum duplici sægol ante thau, loco seq. מְשִׁכִּיל intelligens, Prov. 19. 14. In infin. hiph. sumitur, vel verbaliter, vel nominaliter: prout occ. simpl. cum tseri tantum absq; jod hiph. in ult. sed cum 1 cop. præf. vel plenē cum jod, vel def. cum tseri tantum in ult. at cum 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. ut & cum 1 præf. & 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. aff. & cum 1 præf. sed absque aff. omnia plenē cum jod hiph. in ult. vel penult. prout seq. הִשְׁכִּיל intelligere, intelligentia, Pro. 1. 3. 21. 16. Jer. 9. 24. & הִשְׁכִּיל & intelligere, intelligentia, Jer. 3. 15. הִשְׁכִּיל idem, Dan. 1. 17. בְּהִשְׁכִּיל cum intelligentia, Job. 24. 35. & in erudiendo, Prov. 21. 11. לְהִשְׁכִּיל ad intelligendum, Gen. 3. 6. Psalm. 37. 4. וְלְהִשְׁכִּיל & ad intelligendum, Neh. 8. 13. Dan. 9. 13. לְהִשְׁכִּיל ut faciam intelligere te, Dan. 9. 22. לְהִשְׁכִּיל ad intelligentiam conferendam eis, Neh. 9. 20. מִהִשְׁכִּיל ab intelligendo, Isa. 44. 18. In imper. hiph. à f. m. הִשְׁכִּיל intellige: occ. in forma pl. m. loco seq. הִשְׁכִּיל intelligite, Psalm. 2. 10. In fut. hiph. 1. f. m. occ. cum 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. aff. & in 2. f. m. simpl. & plenē cum jod hiph. sed cum 1 cop. præf. def. cum tseri tantum in ult. ut seq. הִשְׁכִּיל intelligam, Psalm. 101. 2. הִשְׁכִּיל erudiam te, Psalm. 32. 8. הִשְׁכִּיל prosperaberis, Josh. 1. 7, 8. 1 Reg. 2. 3. & הִשְׁכִּיל & intelligito, Dan. 9. 25. Item in 3. f. m. fut. hiph. & 2. pl. m. occ. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut seq. יִשְׁכִּיל secundabitur, intelligens reddet, 1 Sam. 18. 5. Prov. 16. 23. 17. 8. Isa. 52. 13. הִשְׁכִּיל intelligentes eritis, Deut. 20. 9. Psalm. 94. 8. & הִשְׁכִּיל & intelligunt, Deut. 32. 29. & הִשְׁכִּיל & intelligant, Isa. 41. 20. Atque inde ex hac rad. שָׁכַל sunt nomina seq. 1. No. שָׁכַל vel שָׁכַל m. intellectus, intelligentia, prudentia: Bu. Lex. Av. solertia, calliditas, industria: Av. item, secundatio, successus; Bu. Lex. Est ingenium, attentio, &c. ut Bu. & Av. Merc. 70. *ἐννοια, φρόνησις, σύνεσις*: mens, mentis adversio, intentio, intellectus. Coc. Prout occ. hoc No. in 1. forma, viz. cum sex punctis, simpl. & cum 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. & 2 præf. (sed in hoc ult. kamets ob pausam est pro sægol in penult.) ut seq. שָׁכַל intellectus, intelligentia, prudentia, 1 Sam. 25. 3. Ezr. 8. 18. Neh. 8. 8. שָׁכַל intellectus, Eccl. 10. 7. שָׁכַל cum intellectu, 1 Chron. 26. 14. מְשִׁכִּיל ab intellectu, Job. 17. 4. Et in altera forma cum quinque punctis occ. etiam simpl. & cum 1 & 2 præf. sic: שָׁכַל idem, 1 Chron. 22. 12. 2 Chron. 2. 11. 30. 22. Psalm. 111. 10. Prov. 13. 15. 16. 22. 19. 11. וְשָׁכַל & intellectum, Prov. 3. 4. לְשָׁכַל intelligentiam, Prov. 23. 9. Cum affixis prius sægol, pro more talium, vel tseri sub 1. rad. mutatur in chirek, alterum autem sægol in scheva: prout occ. cum 1 aff. sic: שָׁכַל intellectus sui, Prov. 12. 8. Dan. 8. 25. Item 2. hinc etiam No. cum thau heemant. post schurek in ult. viz. שְׁכָל f. prudentia: juxta quosdam: vide & in rad. שָׁכַל: Bu. Lex. calliditas, consideratio, providentia. Av. Quemadmodum שָׁכַל est

est & fiducia bona, & stoliditas, five fiducia temeraria : ita סכל vel סכלות, five שכלות notat & veram prudentiam : & vafritiem, ac calliditatem, quæ vana est, & auctorem suum frustratur ac stultitiæ arguit. Coc. Occurrit autem hoc No. cum 1 cop. præf. sic : Eccl. 1. 17. (Ad cognoscendum sapientiam & scientiam, stultitiam :) וְשִׁכְלוֹ & calliditatem : Av. Et prudentiam : i.e. quod in prudentia præcipuum est, seu præcipuas prudentiæ partes : ut A.E. exp. Quidam industriam, seu intelligentiam exp. quod supra exposuimus stultitiam, in rad. סכל, ibi vide. Item quidam hinc 3. ponunt pro No. ex infin. hiph. viz. הַשִּׁכֵּל m. intelligentia : Pag. Bu. calliditas, confederatio, providentia, prudentia. Av. Prout occ. in hac forma simpl. cum tseri tantum absque jod in ult. Prov. 1. 3. & 21. 16. sed cum 3 præf. occ. cum jod quiescente in tseri, sic : בְּהַשִּׁכֵּל cum intelligentia : Job. 34. 35. Pag. Bu. & c. vide supra ad infin. hiph. Item 4. hic quidam etiam ponunt ut No. ad formam part. hiph. viz. מַשְׁכִּיל m. intelligentia : doctrina : (formæ instar מַשְׁכִּיל) ut Psalm. 32. 1. Davidi מַשְׁכִּיל intelligentia seu doctrina : idem 42. 1. & 52. 1. Pag. Davidis calliditas : i.e. carmen Davidis erudiens callidè. Nam No. hoc est, intellectus, calliditas, prudentia, & c. ut Psalm. 44. 1. 45. 1. 47. 9. 53. 1. 54. 1. & c. Av. vel, ut no. part. exp. intelligens, prudens : item carmen erudiens, ode didascalica : in titulis Psalmorum. Bu. Lex. & c. vide locos ubi legitur hoc no. supra ad part. hiph. ut Psalm. 14. 2. Ut videret an esset מַשְׁכִּיל intelligens. Et 41. 2. Beatus מַשְׁכִּיל וְגַל מַשְׁכִּיל qui aspicit super pauperem aut infirmum : Pag. vel potius, qui animadverit, attentus est ad, & c. Tredecim autem locis in Psalmis, pro carminis genere invenitur ad erudiendum comparato : quasi dicas, didacticon. Quidam autem vertunt Heroicum : quasi sit Epinicion, ob rem prosperè gestam. Merc. no. hoc מַשְׁכִּיל venit subintellecto שִׁיר : vel abstractè : ut Psalm. 47. 8. וְזָמְרוּ מַשְׁכִּיל cantate eruditum carmen, velerudiens : vel, cantate eruditionem. Hoc plenissimum : συνηθίζων. 70. συνηθίζων. Pro בְּהַשִּׁכֵּל Sed, quia מַשְׁכִּיל de Psalmis quibusdam dicitur, id potius sequimur. Coc. Item locus 1. supra cit. ad præf. hiph. notandus : viz. 1 Chro. 28. 19. הַכֹּל בְּכַתֵּב מִיָּד יְהוָה עָלֵי הַשִּׁכֵּל כָּל מַלְאָכָה Omnia in scriptura de manu Domini super me intelligere fecit omnia opera similitudinis, five exemplaris : i.e. de manu Domini quæ fuit super me (sed malim עָלַי, pro אוֹתִי, me docuit, Merc.) & intelligere fecit omnia opera similitudinis. Et est verbum transitivum in tertium, Pag. Omnia in pictura, vel scripto, de manu Domini : (qui, inquit) apud me docuit omnem rem figuræ : i.e. qui mihi adfuit & docuit me animo concipere omnem rem figuræ præditam. Coc. Hac omnia de scripto, à manu Jehovæ, incumbere mihi instruxit me : omnia opera hujus structuræ. Jun. Omnia in scriptura de manu Domini super me intelligere fecit, omnia opera exemplaris : Mont. Intelligere fecit (me :) omnia (inquam) opera figuræ. Pag. Quæ quidem omnia scripta fuerant ex mandato divino : & c. Ar. De his omnibus per scriptum è manu sua Jehova me docuit : de omnibus ope-

ribus hujus structuræ. Per scriptum : præpositio beth hic notat causam instrumentalem : Me docuit, five intelligenda mihi dedit : Hebr. Super me intelligere fecit : i.e. instruxit me : scil. Propheta Nathan : ut videtur. Pisc. Omnia in deformatione ex manu Domini, qui me intelligentem reddidit, in omni opere deformato. Tig. Omnia, subaudi, supra dicta : scripturæ, vel scripto, manu Domini, super me intelligere fecit me : i.e. omnia ista Dominus scripsit manu suâ & digito suo, ut me ea familiarius doceret : omnia, inquam, opera exemplaris, sub. docuit me. Tig. not. Atque horum omnium operum exemplar, dixit se David ex ipsius Jovæ manûs descriptione didicisse. Cast. Omnia mihi præscripta tradita sunt de manu Domini, ut intelligerem omnia opera idæ : Strig. Omnia venerunt scripta, i.e. descripta : Hebr. Omnia in scriptura de manu Domini super me, (qui) docuit omnia opera exemplaris, seu descriptionis : vides, quod v. 12. est dictum : A Deo fuisse formam fabricæ inspiratam : Mar. Sensus est : Hanc delineationem templi & instrumentorum, quam ego jam filio meo, coram vobis, tradidi : non excogitavi ego ex meo capite : sed Deus per prophetam, vel Nathan, vel Gad, vel alium. mihi eam consignationem misit, ut me erudiret, & doceret, qualiter singula fieri vellet, quæ ad templi ædificium, & ad instrumenta cultûs divini necessaria à Deo sunt judicata : quare in his nihil est mutandum : sic Moyse fuit etiam offensum exemplar tabernaculi, quod imitaretur : Exod. 25. nihil enim in religionis negotio statuendum est absque certo Dei verbo : quia Deus frustra colitur hominum inventis & traditionibus : Os. Notandus etiam 2. locus ad præf. hiph. viz. Jer. 23. 5. Et regnabit rex וְהָשִׁכֵּל & intelliget : vel, & prosperabitur. Pag. Quidam cum sequenti jungunt verbo, & adverbialiter exponunt. scitè, & gnauiter faciet, & c. sic & alias, sequente altero verbo illud adverbialiter reddunt. Merc. Qui regnabit Rex, secundabiturque, & c. Jun. Jam quomodo hæc rad. in Coc. explicetur, subiungendum : præcipuè in conjug. ejus filipil : ut seq. Verbum הָשִׁכֵּל & intransitivè, & transitivè usurpat. Intransitivè notat intellectu uti : quod est non esse שׁוּמָם i.e. stupidum ; ut Jer. 10. 21. וְנִבְעָרוּ obtruerunt pastores, Dominum non quæsierunt, idèו הַשִּׁכֵּל non animadverterunt, & omnis grex eorum dissipatus est. Prov. 10. 5. מַשְׁכִּיל בֶּן מַשְׁכִּיל filius intelligens : φρόνιμος 70. συνετός. Prov. 10. 19. וְחִשְׁךְ וְחִשְׁךְ & comparcit labia sua intelligens. Am. 5. 13. Quapropter הַמַּשְׁכִּיל intelligens in eo tempore continebit se. Prov. 15. 24. Iter vitæ sursum מַשְׁכִּיל intelligenti : (i.e. in coelis vita est, ac proinde cogitat de cœlestibus, & ad cœlestia tendit : Phil. 2. 20. & Col. 3. 1. ut, scil. recedat à sepulchro deorsum : i.e. à morte, quam studium harum rerum terrestrium esset allaturum. Jun.) In Dan. 11. 33, 25. & 12. 3, 10. הַמַּשְׁכִּילִים opponuntur ei, qui appellatur שׁוּמָם, παρωρανένος. Et Dan. 9. 27. & 12. 11. intelligentes, seu φρόνιμοι dicuntur, qui vigilant & observant ea, quæ Deus dicit ac facit. 2 Chron. 20. 27. לַיהוָה הַמַּשְׁכִּילִים שִׁכֵּל-טוֹב qui studium & benevolentiam impendebant Domino. 70. τῶν συνέντων συνέσω ἀγαθὴν τῷ κελφ. Locutus enim fuerat Je-

def. cum chirek tantum in penult. prout sequuntur: **שָׁכַח** surges, Jud. 9. 22. **שָׁכַח** surget, Joth. 3. 1. 7. 16. 8. 10. **שָׁכַח** & surrexit, Gen. 19. 26. 20. 8. 21. 14. 22. 3. 28. 18. 31. 55. Exod. 24. 4. 34. 4. Jud. 6. 38. 7. 1. 19. 5. 1 Sam. 14. 12. 17. 20. 29. 11. 2 Reg. 6. 15. 2 Chro. 29. 20. **שָׁכַח** manè properemus, Can. 7. 13. **שָׁכַחוּ** & surrexerunt, Gen. 26. 31. Exod. 32. 6. Joth. 8. 14. Jud. 5. 28. 19. 8. 21. 4. 1 Sam. 1. 19. 5. 3. 4. 2 Reg. 3. 22. 19. 35. 2 Chro. 20. 20. 29. 11. 37. 36. **שָׁכַחוּ** & surrexerunt, Gen. 14. 40. Joth. 6. 15. 1 Sam. 9. 26. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. **שָׁכַח** est, pars, portio, humerus, latus: Bu. Conc. idque scil. in No: **שָׁכַח** vel **שָׁכַח** m. humerus, dorsum; pars, portio: item, tumulus, agger: Bu. Lex. latus, angulus, &c. ut Bu. Pag. Forma autem cum duplici s̄gol, in distinctione tantum locum habet. Sic corporis pars erectior, & sublimior, in quam cervix definit, appellatur, apta gestandis oneribus. Sumitur pro parte, vel portione: ut Gen. 48. 22. ubi Jacob alludit ad Sichem quæ cessit tribui Ephraim, quæ ex Joseph descendit. Portionem quæ erogatur, & confertur, significat: sicut **שָׁכַח** os pro parte sumitur. Est & **שָׁכַח** viri Hevæi nomen, filii Chamor, de quo Gen. 34. 2. & seq. & simul oppidū, Gen. 12. 6. & aliās: unde cum he locali **שָׁכַח** versūs Sichem, Hof. 6. Quod putant Christum alluisse. Luc. 10. Sic etiam angulus, vel pars suprà dicebatur **שָׁכַח**: vide in **שָׁכַח**. Id quod est super **שָׁכַח** scapulam, vel latus quod est ex adverso colli vocatur **שָׁכַח**. Urbs Sechem, vulgò Sichem, Joan. 4. corruptè dicitur Sichar. Merc. **שָׁכַח** est humerus, quem surgens è lecto erigit homo: Av. 70. **שָׁכַח**. Coc. Prout occ. hoc No. in forma cum s̄cheva penult. simpl. locis seq. **שָׁכַח** humerus: pars, Gen. 9. 23. 48. 22. Zephan. 3. 9. Et in forma cum duplici s̄gol, & in pausa occ. loco seq. **שָׁכַח** ad latus, Psalm. 21. 13. Quæ forma cum s̄gol sub s̄chin i. rad. occ. etiam cum **שָׁכַח** locali add. fic: **שָׁכַח** Sichemam versūs, Hof. 6. 9. At cum aff. pro more talium, prius s̄gol mutatur in chirek; alterum in s̄cheva: prout occ. cum **שָׁכַח** (ob pausam pro **שָׁכַח**) & **שָׁכַח** aff. (cui ult. etiam **שָׁכַח** est præf.) ut & cum **שָׁכַח** aff. simpl. & cum **שָׁכַח** præf. sed cum **שָׁכַח** aff. absq; præf. ut seq. **שָׁכַח** humero meo, Job. 31. 36. **שָׁכַח** humero tuo, Isā. 10. 27. **שָׁכַח** humerus, ejus, suus, Gen. 49. 15. Jof. 4. 5. Jud. 9. 48. Pf. 81. 7. Is. 9. 35. 14. 25. 22. 22. **שָׁכַח** ab humero suo, 1 Sam. 9. 2. 10. 24. **שָׁכַח** humero ejus, Gen. 21. 14. 24. 15. **שָׁכַח** (sine mappick) ab humero suo, Job. 3. 22. **שָׁכַח** humero suo, Exod. 12. 34. Item hīc quidam ponunt ut no. **שָׁכַח** m. matutinum, manè: Pag. mature, manè, tempelivē. Est No. sub voce participii, quod quidam notant adverbificere junctum alteri verbo, Manè, &c. Rabbini dicunt **שָׁכַח**, quod nos vernaculè, Matinee. Merc. Hof. 6. 4. Et sicut ros **שָׁכַח** matutinus ambulans: i. e. sicut ros qui ambulat in matutino. Hieron. Et quasi ros manè pertransiens. Idem 13. 3. Et Jer. 5. 8. (ut) equi saturati **שָׁכַחוּ** manè (i. e. singulo manè) erunt. Pag. Aliam quidam expositionem adhibent ex rad. **שָׁכַח**; sed hæc potior meo judicio. Merc. Item, quidam hic ponunt etiam No. **שָׁכַח** f. humerus: prout occ. juxta illos cum **שָׁכַח** præf. sic: Job. 31. 22. scapula mea **שָׁכַח** ab humero decidat, &c. Av. Sed

plerique volunt esse No. masc. **שָׁכַח** cum **שָׁכַח** aff. ab humero suo: prout suprà est cit. in Conc. licet he quiescat: quod secundum normam debuerat esse cum mappick: juxta R D. Pag. de scapula sua decidat, &c. Jun.

Rad. 118. **שָׁכַח**, est habitare: manere; Pag. in vicinia, scil. juxta quosdam: unde exponunt, cohabitare seu juxta habitare, commorari. Notant in distinctione dici **שָׁכַח**. Hinc **שָׁכַח** vicinus, quasi cohabitans, seu adhibitor: & **שָׁכַח** quasi cohabitaculum. Hebræorum magistri vocant divinam majestatem **שָׁכַח**, quod suæ ecclesiæ cohabitaret & addit, ubiq; locorum præsens; unum ex decem Dei nominibus apud Rabbinos, sicut & decem sunt in scriptura: vide Eliam in Tisbite, ubi sic scribit appellari sanctum Spiritum. Hinc **שָׁכַח** platea seu regio urbis, apud Doctores. Nota hoc verbum, aliquando viciniam, aliquando habitationem designare. Et **שָׁכַח** nunc est vicinus; nunc habitator: ut Isā. 33. 24. & Hof. 10. 5. Merc. **שָׁכַח** vel **שָׁכַח** habitavit, inhabitavit, degit, mansit, recedit, commoratus est. Constr. absolute, cum accus. & præp. **שָׁכַח**, **שָׁכַח**, & beth: Bu. Lex. Adhabitavit, cohabitavit, &c. ut Bu. Est cogn. cum **שָׁכַח** camera, exedra, locus habitationis: item, cum **שָׁכַח** collegit: nam habitare est se colligere ad certum quendam locum. Hinc **שָׁכַח**, **שָׁכַח**, **שָׁכַח**, habito: **שָׁכַח**, **שָׁכַח**, **שָׁכַח**, scena, habitatio. Av. Vide Coc. ad finem rad. Venit autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In præf. kal, 3. f. m. occ. simpl. vel in forma cum pathach, vel in forma cum tseri in ult. cui priori ! conv. est etiam præf. & in 3. f. f. simpl. ut & in 2. f. m. simpl. sed in 2. f. f. simpl. habet jod parag. add. sed cum ! conv. præf. absque jod parag. & in 1. f. & 2. pl. simpl. & cum ! conv. præf. urriq; prout seq. **שָׁכַח** habitabat. Exod. 40. 35. Joth. 22. 19. **שָׁכַח** habitat, Deut. 33. 12, 20. Jud. 5. 17. **שָׁכַח** & habitabit, 2 Sam. 7. 10. 1 Chron. 17. 9. Isā. 32. 16. Jer. 17. 7. **שָׁכַח** habitavit, Psalm. 94. 17. 104. 6. **שָׁכַח** habitasti, Psalm. 74. 2. **שָׁכַח** habitas, Jer. 51. 12. **שָׁכַחוּ** & habitabis, Mic. 4. 10. **שָׁכַחוּ** habitavi, Psalm. 104. 5. Prov. 8. 12. **שָׁכַחוּ** & habitabo, Exod. 25. 8. 29. 48. 1 Reg. 6. 13. Ezech. 43. 9. Zach. 2. 14. 8. 3. **שָׁכַחוּ** habitaverunt, Psalm. 68. 7. **שָׁכַחוּ** & habitabant, Isā. 13. 21. Ezech. 17. 23. Zach. 8. 8. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. locis seq. **שָׁכַח** habitans, Gen. 14. 13. Num. 5. 3. 24. 2. 35. 34. Psalm. 135. 21. Isā. 33. 5. 57. 15. Joel. 4. 17. 21. Quod etiam part. f. m. habet jod, seu ! non aff. sed parag. add. sic: **שָׁכַח** habitans, Deut. 33. 16. Jer. 49. 16. Ezech. 1. 3. Mic. 7. 14. Sed occ. etiam hoc part. ben. f. m. & pl. m. absol. cum **שָׁכַח** dem. præf. at in forma pl. m. constr. aff. simpl. & cum ! cop. præf. cui ult. etiam **שָׁכַח** est aff. ut seq. **שָׁכַחוּ** vel sine vau, habitans, Lev. 16. 16. Isā. 8. 19. **שָׁכַחוּ** habitantes, Jer. 25. 24. **שָׁכַחוּ** habitantes, Job. 4. 19. Isā. 26. 19. **שָׁכַחוּ** & habitantes, Isā. 18. 3. **שָׁכַחוּ** & habitatores earum, Job. 26. 5. In part. paul. kal, a f. m. **שָׁכַחוּ**; & absol. forma pl. m. **שָׁכַחוּ**, occ. in forma pl. m. constr. cum **שָׁכַח** dem. præf. sic: Jud. 8. 11. Et ascendit Gideon (per) viam **שָׁכַחוּ** habitantium in tabernaculis. Et est conjunctum, i. e. in reg. gen. sequente litera deserviente, i. e. beth. R. Sal. exp. Per viam terræ Kedar & Arabiæ, qui habitant in deserto in tabernaculis,

lis, & non in domibus. Sunt qui putant esse Toar, seu no. adject. sub forma paul, q.d. collocatos. Sic interdum à neutris passivis formantur, quæ vim habent nominum Toar. Merc. Per viam morantium in tabernaculis, &c. Av. viâ degentium in tentoriis; h.e. Arabum Scenitarum. Jun. In infin. kal, forma cum scheva & cholem occ. cum כָּ & לְ præf. sed cum לְ præf. cholem transp. & mut. in kam. chat. ante scheva & י aff. sed ante scheva & י aff. (quasi esset à forma infin. kal, cum scheva & pathach, viz. כְּשֵׁן, vel potest nomen esse, teste Kimchi, ad habitationem ejus, &c. Merc.) cholem transp. & mut. in chirek, ut seq. כְּשֵׁן in habitando, Gen. 35. 22. לְשֵׁן ad habitandum, habitare, Num. 9. 22. 1 Reg. 8. 12. 2 Chron. 6. 1. Job. 30. 6. Psalm. 68. 19. 85. 10. לְשֵׁנִי ad habitare me, Exod. 29. 46. לְשֵׁנִי ad habitare eum, Deut. 12. 5. In imper. kal, T. m. simpl. occ. etiam cum scheva & cholem; sed ante maccaph cholem mut. in kam. chat. in ult. cui priori formæ, cum cholem י cop. est etiam præf. sicut & in pl. m. habet י cop. præf. ut seq. וְשֵׁן habita, Gen. 26. 2. וְשֵׁן inhabita, Psalm. 37. 3. וְשֵׁן & habita, Psalm. 37. 27. וְשֵׁן & habitate, Jer. 48. 28. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ante maccaph: cui priori formæ, cum cholem י cop. & לְ conv. sunt præf. & sic in 3. f. occ. etiam vel cum cholem, vel cum kam. chat. ante maccaph, prout seq. וְשֵׁן habitabit, Gen. 16. 12. 49. 13. Num. 9. 18. 23. 9. Deut. 33. 12. Jud. 5. 17. Psalm. 15. 1. 16. 9. 65. 5. 68. 17. 104. 12. Isa. 33. 16. Jer. 23. 6. וְשֵׁן idem, Job. 38. 9. Num. 9. 17. Pro. 1. 33. וְשֵׁן & habitabit, Gen. 9. 27. וְשֵׁן & habitavit, Exod. 24. 17. Num. 10. 12. Deut. 33. 25. 1 Chron. 23. 25. Job. 15. 28. וְשֵׁן vel sine vau, habitabit, Job. 18. 15. 37. 8. Jer. 33. 15. 46. 26. 5. 39. וְשֵׁן habitabit, Job. 3. 4. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. vel cum scheva, vel, ob pausam cum cholem pesult. cui priori י cop. & לְ con. sunt præf. sed in 3. pl. f. simpl. וְשֵׁן habitabunt, Ps. 69. 36. Pr. 2. 21. 7. 11. 10. 30. Is. 34. 11, 17. 65. 9. Eze. 31. 13. Na. 3. 18. וְשֵׁן habitabit. Ps. 102. 29. Jer. 49. 31. וְשֵׁן & habitabit. Ps. 37. 29. וְשֵׁן & habitabit. Gen. 25. 18. וְשֵׁן habitabit. Eze. 17. 23. In piel habitare fecit, inhabitandum, dedit: Pag. Bu. Collocavit ad habitandum: Av. 70. מְשַׁכְּנֵם: transitive, habitare facere, seu fixum esse facere: Coc. Prout occ. in præf. piel 3. f. m. sic: Psalm. 78. 50. Et dereliquit tabernaculum Shiloh, וְשֵׁן בְּשֵׁן Tabernaculum (in quo) habitavit inter homines: Pag. vel potius, quod collocarat: transitive: prout est transit. in piel & hiphil; Merc. Targum: Tabernaculum in quo habitavit divinitas ejus in medio filiorum hominum. Pag. Tabernaculum quod inhabitandum dederat, seu collocaverat. Bu. Lex. Tabernaculum quod collocavit, &c. Av. Tentorium (quod) fixerat in hominibus. Coc. seu (quod) collocaverat inter homines. Jun. Sed occ.

etiam in 1. f. præf. piel simpl. & cum לְ conv. præf. sic; וְשֵׁן habitare feci, Jer. 7. 12. וְשֵׁן & faciam ut habitetis, Jer. 7. 7. Et in infin. piel cum לְ præf. est & occ. locis seq. לְשֵׁן ad habitare faciendum, Num. 14. 30. Deut. 12. 11. 14. 23. 16. 6. 11. 26. 2. Neh. 1. 9. Item in fut. piel à 3. f. m. וְשֵׁן habitare faciet, &c. occ. in 1. f. (à simplice forma וְשֵׁן) cum לְ cop. præf. & הָ, parag. add. loco seq. וְשֵׁן & habitare faciam, Jer. 7. 3. In hiph. וְשֵׁן idem cum piel, habitare fecit, collocavit ad habitandum: Av. procumbere, occumbere, residere facere, remanere facere vel sinere: Coc. Prout occ. in præf. hiph. 1. f. cum לְ conv. præf. & in fut. hiph. à 3. f. m. plenè, וְשֵׁן occ. in 2. f. m. simpl. & 3. f. m. simpl. & cum לְ conv. præf. sed cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. at in 3. pl. m. cum לְ conv. præf. & jod hiph. in penult. ut seq. וְשֵׁן & habitare faciam, Ezech. 32. 4. וְשֵׁן habitare facias, Job. 11. 14. וְשֵׁן habitare faciet, Psalm. 7. 7. וְשֵׁן & habitare fecit, Gen. 3. 24. Psalm. 78. 55. וְשֵׁן & manere fecerunt, Josh. 18. 1. Atque inde ex hac rad. וְשֵׁן est no. וְשֵׁן m. habitans, habitator: vicinus, sic dictus, quod propè habitet: Pag. Bu. vicinus, cohabitator, qui, scil. propè habitat. Av. 70. מְשַׁכְּנֵם. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. in forma absol. simpl. & in forma f. m. constr. cum scheva, scil. & pathach simpl. etiam; ut & cum י cop. præf. & י aff. sic: וְשֵׁן habitator, inhabitator, vicinus, Prov. 27. 10. Isa. 33. 24. Jer. 6. 21. וְשֵׁן habitator, Hof. 10. 5. וְשֵׁן & vicinus ejus, Exod. 12. 4. In forma pl. m. וְשֵׁן, in constr. וְשֵׁן, vicini, cohabitantes, &c. prout occ. in forma pl. m. constr. cum לְ aff. simpl. & cum וְלָ præf. ut & cum לְ præf. & י aff. & cum וְלָ, vel pro eo (jod scil. parag. add. cum וְלָ, vel potius וְלָ) prout scribitur, cum kamets ob pausam, ut legitur sine jod) וְלָ, aff. simpl. sed cum י aff. simpl. & cum י & לְ præf. ut & cum וְלָ aff. simpl. & cum י cop. præf. prout sequuntur: וְשֵׁן vicinis meis, Jer. 12. 14. וְשֵׁן & vicinis meis, Psal. 31. 12. וְשֵׁן vicinis nostris, Psal. 44. 14. 79. 4. 12. 80. 7. וְשֵׁן vicini tui, Eze. 16. 26. וְשֵׁן vicini tuis, 2 Reg. 4. 7. וְשֵׁן vicina ejus, Deut. 1. 7. וְשֵׁן & vicini ejus, Jer. 49. 10. וְשֵׁן vicini ejus, Psalm. 89. 42. וְשֵׁן vicinos ejus, Jer. 50. 40. וְשֵׁן & vicini ejus, Jer. 49. 18. Item 2. hinc etiam no. foem. cum thau in fine post duplex sagol, viz. וְשֵׁן, vicina, cohabitatrix; Av. Prout occ. cum מְ præf. & הָ aff. loco sequente: וְשֵׁן à vicina sua, Exod. 3. 7. Et in forma pl. f. (quasi à f. f. וְשֵׁן) occ. cum דֵּם dem. præf. loco seq. וְשֵׁן vicinæ, Ruth. 4. 17. Item 2. hinc etiam no. cum מְ heemant. viz. וְשֵׁן m. habitatio, habitaculum, tabernaculum, tentorium: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. f. m. absol. simpl. loco seq. וְשֵׁן habitaculum, Isa. 22. 16. Sed sæpius occ. h. c. no. f. m. cum דֵּם dem. præf. sic: וְשֵׁן tabernaculum &c. Exod. 25. 9. 20. 1. 6. 7. 12. 13. &c. Lev. 8. 10. Num. 1. 5. 3. 7. 8. 23. 25. 26. 29. 25. 26. &c. add. 1 Chron. 23. 25. in 80. circ. 1. Cui etiam formæ f. m. absol. וְשֵׁן, לְ pro הָ dem. & וְלָ sunt præf. ut seq. וְשֵׁן & cum tabernaculo, 1 Sam. 7. 6. וְשֵׁן tabernaculo, Exo. 26. 15. 13. 26. 20. 2. 38. 20. 40. 5. 28. 33. Num. 1. 50. וְשֵׁן & de tabernaculo, 1 Chron. 17. 5. Item in forma f. m. constr. cum pathach scilicet in ult. occ. simpl. locis

& in eo me manifestem. Deu. 12. 5. Sed ad locum, quem eligit Dominus. Ut ponat ibi nomen suum, לְשָׁכְנִי ut insideat eum, &c. Confer. Exod. 25. 22., 29. 42. Lev. 16. 12. Sed figura σακκώσεως Verioris Vocabulum fortitur; de qua est sermo, Zach. 2. 14, 15, & de qua confer etiam Joh. 1. 14. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Quando Deus manifestatur in carne, tum verò habitat in nobis. Dei domus non est Tabernaculum manu factum: Act. 7. 48. 17. 24. Ma. 13. 20. Non confidebit unquam, וְלֹא תִשְׁכֹּן, & non habebit habitaculum in aeternitatem & aeternitatem. Jud. 8. 11. הַשְׁכֹּנִי בְּאֶהֱלִים habitantes, decumbentes, in tentoriis. Quare enim in tentoria intramus, nisi ut confideamus, aut decumbamus? Gen. 26. 2. וְיָשָׁב בְּאֶרֶץ אֲמֹר אֵלָיו (reside) in terra, quam dicam tibi. Psalm. 37. 3. אָרֶץ שָׁכֵן, habita terram, infide terram: occupa regnum Dei. In piel Deut. 12. 11. לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם ad figendum suum nomen ibi, ubi faceret nomen suum residere: h. e. ut diceretur Dominus ibi habitare; viz. in nube, & deinde solo nomine. quatenus domus erat futura typus & figura manifestationis Dei in carne. Sic Deut. 14. 23. 16. 5. 11. 26. 2. Neh. 1. 9. Jer. 7. 12. Atque hinc sunt nomina 1. No. שָׁכֵן m. 1. Recumbens; Isa. 33. 24. וְיָשָׁב אֲמֹר חֲלִיתִי Nè dicat procumbens, infirmior. Jacentes firmi & fortes erant. 2. vicinus, Prov. 27. 10. Item 2. hinc etiam No. מִשְׁכֵּן, m. Tabernaculum, ubi quis recumbit, residet, manet. Ita & sepulchrum. Psal. 26. 8. וַיִּקְוֶה מִשְׁכֵּן כְּבוֹדֶךָ & locum tabernaculi gloriæ tuæ. Ubi se gloria tua ostendit residentem. Ubi voluisti te dici residere. Ezech. 37. 27. וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עִלְיָהֶם & erit tabernaculum meum cum ipsis: vel, recubitus meus erit super ipsis; h. e. recumbam super ipsis: Rev. 7. 15. קָרוֹב מִשְׁכָּנִי plur. Psal. 45. 5. אֲנִי הָיִיתִי שָׁכֵן בְּלִיָּהוּ sanctum habitationum Altissimi. Ecclesia est sanctior habitatio omnibus domibus: & Ecclesia Nov. T. est magis per sanguinem Christi sanctificata: & purior à populo deficiente: & ea, quæ ex Babylone exit, & in tribulatione probatur, est ea, in qua Deus habet εὐδοκίαν, præ populo magnæ Civitatis: sc. de hac rad. Coc.

Rad. 119. שָׁכֵן inde no. rad. שָׁכֵן m. culter, cultellus: Bu. Lex. Coc. Chaldaicum est, & sæpius in Cha'd. per שׁ effertur: unde apud Rabbinos vulgatum בִּיר שׁוּפָה סִכְנָה culter in manu stulti, periculum est. Bu. Lex. שָׁכֵן est cultellus acutus instar spinæ seu sudis: vel juxta Rabbinos. est plurale pro שָׁכֵן, שָׁכָה, de quo supra. Mihi autem videtur esse propria radix dagefchata. Hinc חוֹטָא, חוֹטָא, hostile Macedonicum, חוֹטָא, חוֹטָא, hasta, sic. Av. In Bu. conc. hoc no. est spina: culter: prout occ. f. m. simpl. sic: Prov. 23. 2. וְשָׁכָה שְׁכֵן בְּלִיָּהוּ & pones cultellum in guttur tuum: i. e. stringe gulam tuam. Av. Et pone cultrum ad guttur tuum. Aq. & Theod. ὑποχαισάτω. Ad שָׁכֵן pertinet. Coc. vel, ad rad. שׁוּךְ, ubi etiam vide: Pag. Atque hinc juxta quosdam, est verbum in Niphal, cum famech pro fin, שָׁכֵן spinas experiri. Prout occ. in fut. niph. 2. f. m. simpl. sic: Eccl. 10. 9. בָּם וְשָׁכָה בִּיקָעַ עֵצִים scindens arbores, (aut ligna,) spinas experietur, (in iis:) Bu. conc. sed plerique alii exp. periclitabitur in iis, aut per ea:

&c. referendo ad Niphal ex שָׁכֵן: ubi vide.

Rad. 120. שָׁכֵר est, inebriare, ebrium esse: Pag. vel inebriari, temulentum esse: Merc. Bu. Lex. At in piel & hiphil more solito transitivum. Quod est שָׁכֵר saturari, in cibo, id est שָׁכֵר in vino; nili quod est, cum quis ita inebriatur, ut non sentiat, neque intelligat: juxta R. D. Continet & alios potus a vino, ut infra: & figuratè interdum mentis perturbationem, quæ quis extra se esse videatur ebrii more. Hinc שָׁכֵר, quod voce nonnihil deflexa noster interpres vocat Siceram; omnis potus factitius qui inebriat: inebriativum aut temetum reddi potest. Vinorum factitiorum, teste Diodoro Siculo, lib. 1. usus fuit: item apud Babylonios, teste Herodoto, ex palmis vina conciebantur: & de hujusmodi vinis factitiis vide Plinium lib. 14. c. 16. Comprehendit interdum & hæc vox vinum. Imo Num. 28. vinum merum, & plenum, quod Kimchi vivum appellat, non dilutum, significat: ubi nomen vini adjungitur, alios potus indicabit. Sed Num. 6. 3. ubi Nazareus dicitur separandus à vino & siccera, &c. per vinum quidam Hebræorum intelligunt dilutum. per siceram, merum, vel contra: sed magis approbant priorem sententiam. At ego, ut aliis locis, siceram alium à vino potum intellexerim. R. D. monet Lev. 10. ubi sacerdoti tabernaculum ingressuro vini interdicitur & siccera potus, sub siccera comprehendit omnem rem quæ inebriat, etiam extra vinum, imò & extra potus factitios, ut exemplum, quod subdit, ostendit; Si quis enim, inquit, juxta Doctores Cæricam Ceilensem comederit, & lac postea vel mel biberit, ac ita in sanctuarium intrarit, non desinit hoc præcepto teneri. Merc. שָׁכֵר ebrius fuit, ex siccera: inebriatus est, ingurgitavit se potu dulci, qui facile scilicet inebriare. Cogn. cum שָׁכֵר scurriliter egit: nam ebrii scurriliter se gerunt. Hinc σικερα, siccera: σικερα, salto ut ebrius: σικερα, tripudio, &c. item lar. saccharum, & German. Sucker: nam potus factitius & inebrians fiebat olim ex faccero & melle. Av. 70. vertunt שָׁכֵר, μεθύειν, μεθύσκεσθαι, ebrium fieri aut esse. Isa. 29. 9. וְלֹא יִשְׁכְּרוּ ebrii sunt, & non vino: i. e. ut ebrii nesciunt quid dicant, aut. quid faciant: ita illi. Isa. 49. 26. וְיִשְׁכְּרוּ רִמָּה וְעָקֹבִים & ut musto, sanguine suo (mutuo) inebriantur. Nam qui cum gaudio sanguinem fundit, videtur eum bibere. Coc. In Bu. conc. rad. hæc שָׁכֵר duo signif. 1. est: inebriari. Prout occ. in præf. kal 3. pl. loco seq. שָׁכֵר inebriantur, Isa. 29. 9. In Part. ben. kal. f. m. שָׁכֵר inebrians, & in Paul שָׁכֵר inebriatus, ebrius: unde in f. f. à forma absol. שָׁכֵר inebriata, ebria: occ. in forma f. f. conftr. cum י cop. præf. sic: Isa. 51. 21. Audi hoc, paupercula, וְשָׁכֵר & ebria, (scilicet afflictionibus, subauditur enim צָרוֹת angustias aut afflictionibus, quum sit in regimine genitivi) & non vino: Pag. Et inebriata, sed non à vino: Av. Et ebria, & non à vino i. e. titubans, vacillans: Coc. In Infin. kal שָׁכֵר inebriari: sed cum י præf. cholem transp. & mut. in kam. chat. sub 1. rad. schin ante scheva ch ה, parag. add. sic: Hag. 1. 6. B bere. pro bibistis, & non לְשָׁכֵר ad inebriandum, aut ebrietatē: potest enim esse & Makor, seu infin. & nomen. Pag. Et non est ad ebrietatem: est infin. cum paragoge. Coc. In Imper. kal, à f. m. שָׁכֵר inebriare: occ. in pl. m. cum

mercede

mercedē conduxit eum, Neh.6.12. שכר mercede conduxi te, Gen.30.16. Et in part. ben. kal f. m. occ. cum ! cop. præf. sed in forma pl. m. occ. vel simpl. cum f. n., vel cum ! cop. præf. habet samech pro fin. i. rad. & in part. paul. kal simpl. ut seq. ושכר & mercedem dans, Prov.26.10. שכר mercede conducentes, 2Chron.24.12. ושכר & mercede conducentes, Ezr.4.5. שכר Conductus, Neh.7.13. In Infin. kal occ. simpl. plene. cum kamets & cholem, sed cum scheva & cholem habet ל præf. sic שכר mercede conducendo, Gen.30.16. לשכר ad mercede conducendum, 1Chron.19.7. In Fut. kal 3. f. m. occ. cum ! conv. præf. simpl. & cum ! aff. & in 3. pl. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut seq. וישכר vel sine vau. & mercede conduxit, Jud.9.4. 2Chron.25.6. Neh.12.2. וישכר & mercede conduxit me, Jud.18.4. וישכר mercede conducant, Isa.46.6. וישכר & mercede condux. 2Sam.10.6. 1Chron.19.7. In Niphal נשכר condaci : Bu. ma. conductus est mercede : coactus est servire : Av. Prout occ. in præf. Niph. 3. pl. simpl. loco seq. נשכר conducti, 1Sam.2.5. In Hithp. נשכר idem cum Niph. conducti : vel mercedem accipere, persolvi : Bu. ma. fecit se mercede condaci : laboravit pro mercede. Av. prout occ. in part. hiph. f. m. simpl. & cum וי præf. sic : Hag.1.6. והמשכר משפך אל וימכרו וימכרו & qui locat-se-mercede, locat-se-mercede (ponenda) in sacculo pertuso, seu perforato. Vel, Et qui mercede conducitur, (seu meret,) mercede conducitur ad sacculum pertusum. Hieron. Et qui merces congregavit, misit eas in sacculum. R. D. exp. Et qui mercede conducitur, &c. (& qui conducit se acceptione & venditione, i. e. contractu, qui synallagma habeat, Cev.) vel, qui locat seipsum, vel jumentum suum mercede, erit merces illa, in maledictionem, ac si posuisset eam in sacculo vestimenti (Gallicè Pochette) qui inferne pertusus est : quia quemadmodum ingreditur, sic & egreditur. Pag. Et qui mercedem operæ reportat, &c. Bu. Lex. Et qui pro mercede laborat mercedem reponit ad loculum perforatum Av. Qui mercedem lucratur, &c. Coc. Et qui mercedem reportat sibi mercedem reportat in locum pertusum : i. e. non melius conservat res partas quam si loculo pertuso inderet : dicto citius omnes dilabuntur : proverbiale dictum. Jun. Mercede locans se, &c. Bu. conc. Atque inde ex hac rad. שכר sunt nomina seq. 1. no. שכר m., mercenarius, mercede conductus : Pag. Bu. Operarius, mercenarius, qui pro mercede certa suam elocat operam. Av. 70. μισθωτός, μισθιος, conductus, mercenarius : Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. locis seq. שכר Mercenarius, Ex.22.14. Lev.19.13. & 25.50. Deu.15.18. 24.14. Job.7.1. Isa.17.14. 21.16. Mal.3.5. Cuietiam formæ f. m. absol. נ, כ, וי sunt præf. sic : ושכר & mercenarius, Exod.12.45. Lev.22.10. כשכר sicut mercenarius, Lev.25.40. Job.14.6. וכשכר sicut mercenarius, Job.7.2. In forma f. m. constr. habet scheva pro kamets penult. prout occ. cum כ præf. ut & cum וי præf. & כ, aff. sic : כשכר tanquam mercenarius, Lev.25.53. וישכר & mercenario tuo, Lev.25.6. Et in forma pl. m. constr. שכר aff. sed def. cum chirek tantum absque jod in antepen. sic : שכר mercenarii ejus, Jer.46.21. Item 2. hinc etiam no. f. f.

(vel est tantum : juxta plerosque, forma foem. nominis præced. viz.) שכרה mercenaria, quæ operatur pro mercede certa & conductâ. Av. prout occ. hoc no. f. f. cum ד dem. præf. loco seq. שכרה mercenaria, Isa.7.20. Item 3. hinc etiam no. שכר m. merces : Pag. Bu. Av. premium pro labore. Av. 70. μισθός : merces, lucrum. Coc. prout occ. hoc no. in hac absol. forma f. m. simpl. & cum ! cop. præf. sic : שכר merces, Num.18.31. 2Chron.15.7. Psal.127.3. Eccl.4.9. 5.9. Jer.31.16. Eze.29.19. ושכר & merces, Eze.29.18. Sed in forma f. m. constr. cum scheva, scil. & pathach pro duplici kamets, occ. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum ! כ, vel in pausa כ, א, ו, א, א, aff. (cui penult. cum ! aff. כ etiam est præf.) prout seq. שכר merces, Deut.15.18. Zach.8.10. Mal.3.5. ושכר & merces, 1Reg.5.6. Zach.8.10. שכר merces mea, Gen.30.13, 32.33. Zach.11.12. שכר שכרה merces tua, Gen.15.1. 30.28. שכרה idem, Exod.2.9. שכר merces ejus, Deut.24.15. Isa.40.10. 62.11. שכר pro mercede sua, Exod.22.15. שכרה mercedem ejus, Jon.1.3. Item 4. hinc etiam est no. f. m. cum duplici sagol, idem cum præced. merces fil. circumscripta, vel circumclusa : Av. prout occ. simpl. sic : Prov.11.18. וירע צרכה & seminanti justitiam merces fidelis. Pag. At feminans justitiam (facit) mercedem veritatis ; Av. Hoc autem loco שכר venit pro שכר : (forma, scil. constr. no. præced. שכר) mercedem veritatis, i. e. veram, permanentem, scil. facit, acquirit. Coc. Serenitatis verò justitiam merces est fida. Justitiam : i. e. beneficium : ut supra observatum est, cap.3.27. (ubi sic habetur,) Ne cohíbeto bonum ab iis qui opus habent, quum est in potestate manûs tuæ efficere illud : i. e. quum potes illis commodè benefacere. Ab iis qui opus habent : Hebr. a dominis ejus, nimirum cohíbíti boni : utpotè cujus dominum illum efficit necessitate, & te dispensatorem Deus : quamobrem hæc beneficia in scripturis appellantur justitia, ut hoc in loco 11.18. & 2Cor.8.9. Jun. Item 5. hinc etiam no. cum מ heemant. ab initio. & cum thau in fine post cholem & sagol, viz. שכרה f. idem cum præced. merces : Pag. Bu. &c. quod no. cum affixis mutat cholem in kibbutz penult. prout occ. cum ! כ, א, ob pausam pro כ, א, ut seq. משכרה mercedem meam, Gen.31.7, 41. משכרה merces tua, Gen.29.15. משכרה merces tua, Ruth.2.12. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. שכר est explicatio ejus prout tribuitur cum vel prolixa samech : Bu. conc. idque scil. 1. juxta quosdam in part. ben. kal f. m. prout occ. cum ! cop. præf. sic : Prov.26.10. Magnus (i. e. Deus magnus) מוהל creat omnia ושכר בסיל ושכר & mercedem reddit transgressoribus. Vide supra rad. חול in conjug. Poel. Pag. R. Sahadjah exp. quasi fin pro samech ponatur, obstruit os suum stultus, cujus in manum aliquid sapientiæ pervenit, nè id doceat stultos & transgressores. a quibus interrogatur, etiam id pauxillum aliis invidens interim in eo velut tripudians, & sese jactans, ac illud agitans & versans apud se : nam videtur מוהל à choro seu tripudio deducere. Merc. Mercedem dans, &c. Bu. Lex. At conducens stultum, conducit transgressores. Av. Et conducens stultum, & conducens transeuntes. Coc. &c. Vide Jun. & reliquos fusiùs in rad. שכר &

Rad. 127. **רָבִי** Rabbini, est articulus genitivi casus, & iis sic usitatumus; Bu. Lex. Merc. Hebraicè cum beth ab initio, est propter: Bu. Lex. particula compositiva ex **רָבִי**; quod valet **רָבִי** וְ**רָבִי** & **רָבִי** Coc. **רָבִי** וְ**רָבִי** propter quod laborat homo, Eccl. 8. 17. i. e. **רָבִי**

Rad. 123. שָׁלַל est, expoliare, prædari : dimittere : remittere : Pag. detrahere : conferri potest cum שָׁלַל : Merc. spoliavit, prædatus, deprædatus est ; Bu. Lex. despoliavit, expoliavit, &c. ut Bu. Cogn. cum שָׁלַל detraxit, solvit. Hinc συλλάω, συλῶω, συλῶνω, & lat. inferto p, spolio. Frequentius autem resolvunt Græci ש in ס, ut συλῶνω spolio, despolio, & συλλαῶ spoliū, præda. Av. 70. συλλέγειν, spoliare. Significat hoc verbum quavis detractiōnem : at כִּזְזָה notat direptionem, ut quam plurimū sibi quisque rapit quantum potest. Coc. prout occ. hoc verbum in præd. kal 3. f. m. cum ? conv. præf. & in 2. f. m. simpl. ut & in 3. pl. cum ? conv. præf. sic : וְשָׁלַל & spoliat, Eze. 29. 19. שָׁלַח spoliasti, Hab. 2. 9. וְשָׁלַח & prædabuntur. Eze. 26. 12. 29. 10. In part. Ben. kal, à f. m. שָׁלַל spoliāns, expoliāns ; occ. in absol. forma pl. m. cum הָ dem. præf. & in pl. m. constr. cum הָ & הֵם aff. ut seq. שָׁלַלְתֶּם deprædantes, Zach. 12. שָׁלַחְתֶּם prædatores ejus, Jer. 50. 10. שָׁלַחְתֶּם prædatores suos, Eze. 39. 10. In Infin. kal occ. forma plena, more perfectorum, cum ? & לֵךְ præf. & in forma def. seu duplicantiū V ajin, (instar à סִיבַּ à סִכַּב) simpl. ut seq. לְשָׁלוּ ad prædandum, Isa. 10. 6. Eze. 38. 12, 13. הַלְשָׁלוּ num ad prædandum, Eze. 38. 13. שָׁלוּ prædam dimittendo, Ruth. 2. 16. In fut. kal, à 2. f. m. יָשׁוּל, spoliabit, & 2. f. m. תִּשָּׁלוּ spoliabis, seu prædam dimittes : occ. in 2. pl. m. sic ; Ruth. 2. 16. וְתִשָּׁלוּ לָהּ וגם שְׁלוּ-תִשָּׁלוּ וגם etiam dimittendo dimittetis ei de manipulis, i. e. de spicis manipulorum, inquit R. D. & A. E. (quasi spoliando spoliabitis : i. e. detrahendo detrahetis ex manipulis : Merc.) sed R. Sal. deducit à שָׁלַח, quod, inter alia, est שָׁגַג errare, oblivisci : unde exp. obliviscendo obliviscemini, i. e. facite vos ipsos ac si essetis oblitī quasdam de spicis manipulorum. (sed id non patitur grammatica. Merc.) Et sic 2 Sam. 6. 7. Et percussit eum ibi Deus, עַל-הַשָּׁלַח propter errorem, quem, scil. fecit, &c. vide in rad. שָׁלַח. Et Targum etiam pro שָׁגַגה, quod est, error : habet שְׁלוּתָהּ. Sed exp. etiam Evellendo evelleretis, ut Deut. 28. 40. de quo paulū infrā in Niphal. Pag. Spoliando spoliabitis ipsi, i. e. relinquetis ipsi spoliū, spicas, scil. quas colligat : Bu. Lex. Despoliando despoliabitis ei de manipulis : Av. Atque etiam

etiam detrahatis ei de acervis, & relinquetis. Cocc. Atque etiam de industria omittite ei ex fasciculis manualibus: Hebr. omittendo omittite ei. Jun. Item in 3. pl. fut. kal, juxta normam duplicanti-um, simplex forma est וְשָׁלוּ spoliabunt: sed cum וְ aff. cholem mutatur in kam chat, sub 1. rad. schin & ante lamed dageschatum sic: וְשָׁלוּ spoliabunt te, Hab. 2.8. In niphāl וְשָׁלוּ spoliatus est; Av. prada expositus est; Bu. Conc. Prout occ. in fut. niph. 3. f. m. sic: Deut. 28.40. Quia וְשָׁלוּ evellat se oliva tua: & sic radix est וְשָׁלוּ; Pag. Quidam tamen ab hac rad. deflectunt, ut sit fut. niph. sed suprā rectius positum est in וְשָׁלוּ; Merc. Ubi vide hoc וְשָׁלוּ; Bu. Lex. (& oleo non ungeris) quia despoliabitur olea tua: vel, excutietur olea tua: ut, scil. sit neutrum in fut. kal, & וְשָׁלוּ. Av. prada exposita erit, &c. Bu. Conc. Quia deficiet (oleas) oliva tua: (tanquam à וְשָׁלוּ) Jun. In hithpael וְשָׁלוּ in pradam dedere se, prada exponi. Hebraei ad animum transferunt, pro, mente spoliatum esse, vesanum haberi. Bu. Ma. fecit se spoliari. Av. Unde in prat. hithp. juxta normam Hebr. effect וְשָׁלוּ; sed in Psalm. 76.6. sic legitur וְשָׁלוּ אֲבִירֵי לֵב spoliati sunt fortes corde. Ubi aleph ponitur vice he hithp. ex usu Chald. juxta R.D. R. Sal. & A.E. Cujus simile habes in prat. ex rad. וְשָׁלוּ. Pag. In pradam dediderunt se, &c. ut Pag. Bu. Lex. sed R. Sal. exp. erraverunt: (ex signif. rad. וְשָׁלוּ; Merc.) alii, insani facti sunt, ut refert A. E. aut, stupefacti sunt: Pag. quasi spoliati, seu capti mente; Merc. Despoliati sunt robusti corde. Av. Abjecerunt animum fortes corde; & pro וְשָׁלוּ ex Chaldaismo. Coc. Dederunt se in pradam robusti animo: viz. superflites ex clade, (scil. Sennacherib & Assyriorum, ad Lacichum oppidum:) qui manē deseruerunt castra, & fugā se proripuerunt. Jun. Item occ. etiam in part. hithp. f. m. sic: Isa. 59.15. Et fuit veritas deficiens, i. e. defecit, & recessit à malo, וְשָׁלוּ direpta, aut depradata, i. e. ac si fuisset direpta & depradata. R. D. Ac si diripuissent illam, né inveniretur. Pag. Ego autem non ad veritatem referrem, quæ etiam Hebraicè gen. est fam. sed ad eum qui à malo recedit: quod videatur velut ereptus, & pradā sublata, quia non invenitur. Quidam cum Hieron. Et qui à malo recedit pradā patet: seu despoliat sese: i. e. aliis despoliandum se præfert. Merc. R.D. ut dictum, exp. Non invenitur, perinde ac pradati fuissent illum à mundo. Sed A.E. exp. וְשָׁלוּ infans effectus, infatuatus. Rectum autem est ut hæc sint à וְשָׁלוּ, quod est removere, h. e. tollere opes aut facultates: i. e. diripere, spoliare, prædari: & part. ex hithp. est spoliatus cognitione: licet R. Sal. exp. errans, vagans. Pag. pradā exponit se; sed R. Sal. Aberrans, vesanus, stultus habetur: Bu. Lex. Facit se spoliari. Av. וְשָׁלוּ מִן הַמַּלְאָכִים & recedens à malo, mente & consilio destitutus habetur. 70. καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τὴν σωφρονισμῶν. (Insufissimè;) hoc enim efficit מִן הַמַּלְאָכִים מִן הַמַּלְאָכִים. Coc. (Imò est ipsa veritas sublata,) & qui recedit à malo, facit ut infans habeatur: i. e. propinat se deridendum omnibus cum suo justitiæ & æquitatis studio: adeo corrupta sunt tempora: ut 2 Reg. 9.11. Atque inde ex hac rad. וְשָׁלוּ est 1. no. וְשָׁלוּ m. spoliatus: Pag. Bu. R. Sal. aberrans, vesanus, infa-

num agens; Bu. Lex. Infatuatus, aut infans factus; & quasi, qui est exspoliatus cognitione, seu mente suā; (qui non est mentis compos, & extra se est: Cev.) cujus mos est, ut spoliatus ac nudus incedat, Mich. 1.3. Pag. Quasi מִן הַמַּלְאָכִים raptus & spoliatus mente suā, ut Ab. Ezra scribit. Bu. Lex. Minus rectè quidam faciunt substant. pro spolio. Merc. Spolium: Av. spoliatio, nuditas; pro loco est aliquando privatio consilii. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. sic: Job. 12.17. מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים, & v. 19. כוֹהֲנִים ambulare faciens, aut facit consiliarios, sacerdotes vel principes, i. e. unumquemque è consiliariis, sacerdotibus aut principibus: וְשָׁלוּ spoliatum, pro, spoliatus, aut infanum, pro, infans, i. e. tanquam infans & infatuatus. Pag. Qui facit ut consiliarios quisque amens, seu demens fiat. Bu. Lex. Qui abducit consiliarios, sacerdotes, ut spolium. Av. Qui consiliarios facit ire sine consilio: qui ducit sacerdotes spoliatus. Coc. v. 17. Qui acit ut consulti deveniant (in) dementia: sicut Ex. 1. & sequentibus capitibus. v. 19. Qui facit ut præfides deveniant in dementia. Jun. Item Mich. 1.8. Ibo וְשָׁלוּ spoliatus, & nudus: i. e. sicut homo qui exspoliat vestes suas, & sic, sicut demens & infans, remanet nudus: juxta A. E. Vel, ut alii, ut errans, scil. huc & illuc. Pag. Incedam, ut spolium: i. e. spoliatus. Av. וְשָׁלוּ מִן הַמַּלְאָכִים eo spoliatus & nudus: i. e. experts consilii & animi incedo. Coc. Incedens spoliatus, nimirum, veste meā prophetica, ut Isa. 20.2. ubi Propheta jubetur, solvere cilicium à lumbis suis: i. e. villosum vestimentum, quo ferè utebantur Propheta: ut apparet ex Zach. 13.14. Jun. Item 2. hinc etiam ex hac rad. וְשָׁלוּ est no. rad. cum duplici kamets quod scil. occ. in forma absol. f. simpl. & cum 1 cop. præf. ut seq. וְשָׁלוּ pradā spolium, Gen. 49.27. Exod. 15.9. Jud. 5.30. 2 Chron. 14.12. 28.8. Psalm. 68.13. 119.162. Prov. 1.13. 16.19. Isa. 8.1. 4.9.3. 10.6. 33.3. 53.12. Jer. 38.12.13. Zach. 2.13. וְשָׁלוּ & spolium, 2 Sam. 3.22. Pro. 31.11. Dan. 11.24. Cui etiam absol. formæ f. m. הָ, מָה, בָּ, לָ, וְ, & sunt præf. ut seq. וְשָׁלוּ spolium, pradā, Num. 31.11.12. 1 Sam. 14.33. 15.19. 30.16. 1 Chron. 26.26. 2 Chron. 15.11. 20.25. 28.8.15. וְשָׁלוּ de pradā, 1 Sam. 15.21. 30.22.26. בְּשָׁלוּ in pradā, Jos. 7.21. וְשָׁלוּ in pradām, Jer. 21.9. 38.2. 39.18. 45.5. 49.32. 50.10. Ezech. 7.21. וְשָׁלוּ ad pradām, 2 Reg. 3.23. וְשָׁלוּ & de pradā, 1 Sam. 30.19. Et in forma f. m. constr. cum scheva, scil. & pathach pro duplici kamets, occ. etiam simpl. & cum 1 cop. הָ & וְ præf. ut seq. וְשָׁלוּ pradā, Deut. 20.14. Josh. 11.14. 22.8. Jud. 5.30. 1 Sam. 30.20. Isa. 8.5. וְשָׁלוּ & de pradā, Deut. 2.38. 3.7. Josh. 8.27. 2 Sam. 12.30. 1 Chron. 20.2. וְשָׁלוּ de pradā, 1 Sam. 14.31. 30.26. וְשָׁלוּ & de pradā, 2 Sam. 8.12. Cui etiam formæ f. m. constr. הָ, בָּ, מָה, & וְ, sunt aff. & huic ult. 1 cop. est etiam præf. prout sequuntur: וְשָׁלוּ spolium tuum, Zach. 14.1. וְשָׁלוּ spolium vestrum, Isa. 33.4. וְשָׁלוּ pradā ejus. Deut. 13.16. 20.14. Jos. 8.2. Jer. 29.19. וְשָׁלוּ pradā eorum, 2 Chron. 20.25. 24.23. Isa. 10.2. וְשָׁלוּ & pradā eorum, Esth. 3.13. 8.11.

Av. Rad. hæc in Bu. Cone. tria signif. 1. est, tranquillum esse, quiescere : 70. *ἐιρηνεύειν, εὐδυνεύειν*. Coc. In hoc verbo 3. rad. he interdum in vau commutatur : (cui simile vide supra in *טרה* :) Bu. Lex. Prout occ. in præf. kal, 1. f. sic ; Job. 3. 25. Non *טרה* fui pacificus, seu quiescebam ; Pag. Bu. Hoc perfectum est : ubi apparet tertia radice mutata in vau mobile : ut etiam videre est in aliis hinc deductis. Merc. Non fueram tranquillo animo, (*וְלֹא שָׁקֵטִי*) imò nec quietus eram, i. e. sine molestia, (*וְלֹא נְחִיִּי*) & non requievi, à labore, scil. & molestia ; attamen venit commotio. Est gradatio. Coc. Non tranquillus fui : Bu. Conc. & c. Et in 3. pl. præf. kal, occ. simpl. sic : *טרה* tranquilli sunt, Jer. 12. 1. Lam. 1. 5. Item, juxta quosdam, occ. infin. kal, more perfectorum, (cum vau, scil. pro 3. rad. he) cum 3. præf. & 1. aff. sic ; Psalm. 30. 7. Et ego dixi *טרה* in tranquillum me esse : Bu. Conc. Dum quietus, pacificus, seu tranquillus essem ego : Pag. Bu. De quo etiam vide infra inter nomina : Bu. Lex. Potest enim esse nomen, in prosperitate mea : à sing. inusit. *טרה*. Vel est infin. kal, à forma *טרה*. Merc. & c. vide infra no. *טרה*. In fut. kal, à 3. f. m. *טרה* tranquillus erit, & c. in 3. pl. m. juxta normam esset *טרה* tranquilli erunt : sed occ. protractè cum kamets ante jod mobile pro 3. rad. he, sic : *טרה* tranquilla sunt, quieti erunt, Job. 12. 6. Psalm. 122. 7. Atque inde ex rad. *טרה* in hac 1. quiescendi signif. est 1. no. *טרה* m. pacificus, quietus, tranquillus : Pag. Bu. sed scribitur etiam cum jod quiescente post tseri : sic : *טרה* idem ; Bu. Lex. tranquillus ; carens molestia & metu, abundans bonis : sine malo, & sine metu mali ex mala conscientia. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. m. cum kamets & tseri, absque jod, locis seq. *טרה* tranquillus. Job. 16, 12. 20. 20. Ezech. 23. 42. Item occ. etiam in forma cum scheva ab initio ante tseri & jod quiescens, loco seq. *טרה* tranquillus, Jer. 49. 31. Item, in plena forma, cum kamets ante jod quiescens post tseri, habet 1. cop. præf. loco seq. *טרה* & tranquillus, Job. 21. 23. In forma pl. m. absol. *טרה* : unde occ. in pl. m. constr. loco seq. *טרה* & tranquilli, Psalm. 73. 12. Item, occ. etiam in forma f. f. cum 1. cop. præf. sic : *טרה* & tranquilla, 1 Chron. 4. 40. Zach. 7. 7. Item 2. hinc etiam No. substant. f. f. viz. *טרה* pax, quies, tranquillitas : Pag. Bu. salus, felicitas, abundantia, prosperitas. Et sic Latini rem salvam & res salvas dicunt. Merc. 70. *εἰρήνη, εὐδυνία, ἡσυχία* : quies, pax, tranquillitas, abundantia bonorum : vacuitas molestiarum, & metus mali. Coc. Prout occ. hoc No. in absol. forma f. f. simpl. & cum 1. præf. ut seq. *טרה* tranquillitas, Psalm. 122. 7. *טרה* & tranquillitas, Prov. 17. 1. *טרה* in tranquillitate. Dan. 11. 21, 24. *טרה* & in tranquillitate. Dan. 8. 25. Et in forma f. f. constr. occ. cum 1. cop. præf. sic : *טרה* & tranquillitas, Prov. 1. 32. Ezech. 16. 49. Item, juxta quosdam, occ. hæc forma f. f. constr. cum 3. præf. & 1. aff. sic : *טרה* in tranquillitate mea, Psalm. 30. 7. quod est contractum pro *טרה* : (sicut & dicitur *טרה* pro *טרה* linum meum) sed possit etiam absolutum hujus No. fingi *טרה* : Bu. Lex. sed rectius est *טרה* pro *טרה* in prosperitate mea ; Coc. In forma pl. f. *טרה*, q. d. prosperitates

tranquillitates, res prosperæ, seu p. opere fluentes : Pag. Coc. & c. Prout occ. cum 3. præf. & 1. aff. loco seq. *טרה* in tranquillitibus tuis. Jer. 22. 21. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. *טרה* est, errare, oblivisci : Bu. Conc. Coc. Nam cognata ex hac significatione Chald. multa sunt. Vide Dan. 3. 29. & 6. 5. & c. sed Hebraice etiam ex hac 2. signif. juxta quosdam venit fut. kal, 3. f. m. sed contractè, (pro *טרה*) per apoc. 3. rad. he, & cum tseri & segol : (quod tamen alii referunt ad rad. *טרה* : ubi plenius vide Pag. Bu. Lex.) sic, & loco seq. *טרה* obliviscetur, errare fecerit, scil. & corpore : Job 27. 8. In niph. *טרה* errare : Bu. Lex. vacans est effectus : torpuit ; Av. remissus fuit ; Merc. Prout occ. in fut. niph. (à 3. f. m. *טרה* & à 2. f. m. *טרה* & 3. pl. *טרה*) 2. pl. m. sic : 2 Chron. 29. 11. Filii mei nunc *טרה* ne erretis : Bu. Lex. nè remissi sitis : Merc. nè vacantes, i. e. otiosi efficiamini : Av. Nè committatis errorem : 70. *μὴ διολίστανε* ne delinquire : confer, 2 Sam. 6. 7. Coc. Ne erretis : i. e. ne perstetis in errore : in quo cultum Dei ad quem electi estis, omisistis. Jun. In niph. *טרה* errare fecit, fessellit : Pag. Bu. fecit vacare : i. e. reddidit securum. Av. Prout occ. in fut. hiph. (à 3. f. m. *טרה* errare faciet, falliet,) in 2. f. m. loco seq. *טרה*, errare facias, fallas, 2 Reg. 4. 28. Atque hinc ex hac rad. *טרה* in hac 2. signif. est no. *טרה* m. error, imprudentia : Pag. Bu. peccatio, securitas, temeritas. Prout occ. hoc no. f. m. cum 1. dem. præf. sic : 2 Sa. 6. 7. Et percussit eum ibi Deus *טרה* propter errorem : quem, scil. fecit, dum tenpit arcam, calcitrantibus bobus : (Hierón. super temeritatem.) Pag. id quod nè Kaathitis quidem licuit : nec eam gestare nisi vestibus ; ipse autem eam apprehendit. Adde quòd Levita non erat. Ideò in 1 Chron. 15. David inquit non esse gestandam nisi Levitis arcam : ac Levitis mandavit, cum eam vellet domum suam adduci, ut sese sanctificarent. Ideo enim rupturam accidisse, quòd externus, non Levita, in eam manum iniecit. Doctores notant, cum Dominus arcam ferret, multò magis se ipsum tulisse, & c. Quidam, ex priori significato, securitatem exponunt, i. e. temeritatem. Sed prius placet ex Syro sermone. Merc. Propter securitatem, i. e. temeritatem. Av. Propter errorem : quòd, scil. fecisset *טרה* *μὴ δέοι*. Coc. Propter errorem seu imprudentiam : Bu. Lex. & Conc. Propter hoc imprudens factum : (Hebr. propter hanc imprudentiam :) viz. quo præter munus ex lege familiæ suæ commissum, gestandi, scil. arcam humeris, eam plauastro imposuit, quòd peccatum sacerdotum & Levitarum omnium commune fuit : & nunc contra legem Num. 4. 11. rem sanctam attingit : quòd peccatum peculiare est illius : ideò peculiariter in eum animadvertit Deus. Jun. Item hinc etiam ex hac 2. signif. est no. *טרה* m. error : Bu. Conc. Pag. vel pax, tranquillitas : Pag. Bu. vacatio, securitas : Av. Prout occ. hoc No. f. m. cum 3. præf. sic : 2 Sam. 3. 27. Ut loqueretur cum illo *טרה* (cum segol, scil. sub schin, ob pausam, pro scheva ; Pag. Bu. & c.) in pace, vel pacificè : & securè : inquit R. D. Et est instar *טרה* : i. e. rebellio, *טרה*. Hierón. in dolo. Sed R. D. scribit etiam, quòd possit exponi, repentè ; Pag. viz. ex Chaldæo : qui Num. 6. 9. pro *טרה*

habet שְׁלוֹ, (quasi) per festinantiam erroris. Et sic reperies שְׁלֹיָהּ, pro, repente. Merc. Sed R. Sal. exp. In errore: quia Abner ignorabat cor Joabi, quod vellet, scil. occidere eum. R. Levi, pacifice. Pag. In vacatione, i. e. securitate. Av. Per dolum: 70. *עַד שֶׁשָּׁשׁ*: alii, in tranquillo: sine ar- bitris, extra strepitum. Coc. Denique iii. signif. 3. hujus rad. שְׁלָה est: secundina, secunda: Bu. Conc. idque scil. in no. inde ducto, viz. שְׁלִיָּהּ f. secundina; secunda: Pag. Bu. vel singulariter, secunda, vel secundina: Merc. i. e. membrana illa quæ partus ob- volutus, utero prodit. Pag. Dict. à tranquillitate foetus: Bu. Lex. quod, scil. in ea Embryo securè agat: Merc. foetus felix, & fortunatus, felicitas: Av. Prout occ. in forma f. f. constr. (à simplice שְׁלִיָּהּ) cum יָבָהּ præf. & aff. fu. Deut. 28. 57. וְבַשְּׁלִיָּהּ הָיְתָה מְבִיָּה וְרַגְלֶיהָ & in secundinas suas quæ egrediuntur e. (loco qui est) inter pedes ejus. Et videtur inquit R. D. quod per secundinas, filios parvos, ac si essent adhuc in secundinis, scriptura intellexerit. Unde & Targ. habet, Et in parvulum filium suum: Pag. Sed in Targ. pro, filium suum, potius lege, filiorum suorum. Merc. (Et invidet) felicitati egredienti de pedibus ejus: Av. Etiam in secundas ipsius, quæ prodeunt inter pedese- jus: Bu. Lex. Jun. Item, occ. etiam in hac 2. signif. juxta quosdam, conjug. hiphil, הַשְּׁלָה, q. d. secundina- vit, in secundinis posuit: Bu. conc. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. וְשָׁלָה; in 2. f. m. sic: 2 Reg. 4. 28. Nè שְׁלָה, quasi, secundines me: i. e. ponas semen in secundina mea: nè des mihi prolem: q. d. mallem non edidisse, quàm quod mortuus est natus. Sed remo- tum est: Merc. Explicant per חֲוָלִיָּהּ: sed Kimchi id dicit רְחוֹק, i. e. longinquum & alienum esse. Coc. Secundines, in secundina ponas: Bu. conc. (An non dixeram,) ne fallas me: Jun. & c. vide supra in hiph. ex 2. signif. Item, huc ad hanc rad. שְׁלָה quidam referunt illud supra positum in rad. שָׁלַח: (ubi et- iam vide:) viz. no. שְׁלִיָּהּ m. Shiloh: i. e. for- tunatus, faustus, felix, cui omnia bene succedunt, se- cu us: Gen. 49. 10. Non auferetur sceptrum de Ju- da, donec veniat Shiloh: i. e. ille felix & fortuna- tus: Chaldaea paraphrasis habet מְשִׁיחָה Messia; Av. Hujus no. Shilo, quidam absolutum faciunt שִׁילִי secun- dina metonymice, foetus, filius. Et cum aff. הַ loco ו, ut sape: כִּי יָבָהּ שִׁילִיָּהּ donec veniat filius ejus. Gen. 49. 10. Filius, i. e. Messias: ejus, scil. Je- huda, ex stirpe Jehuda natus. Ab. Ezra, post varias vocis Schilo explanationes concludit, dicens: Aut denique שִׁילִיָּהּ idem est quod בְּנִי filius ejus, & he est lo- co vau, ut in אֶהְיֶה tabernaculum ejus, & multis al- liis idque ex significatione verbi in hoc loco, לֹא תִשְׁלָה ne parere facito me, 2 Reg. 4. 28. i. e. חֲוָלִיָּהּ nè facias ut pariam liberos nè des mihi liberos. Sic Jonathan Paraphrastes Chaldaus: Donec veniat rex Messias parvus filius ejus. R. Bechai scribit: שִׁילִיָּהּ, i. e. בְּנִי מְשִׁיחָה בְּלִי הַנְּתִלָּה, i. e. filius ejus, qui nascetur ex secundis mulie- ris, juxta viam omnium qui nascuntur: estque vox hirsuta ex significatione vocis בְּשִׁלְיָהּ, Deut. 28. 57. Quod autem potius dicit שִׁילִיָּהּ quàm בְּנִי, eo innuit Jacob. se de Messia peculiariter loqui, & c. Vel hen non est affixum pronomen, & vocatur Messias מְשִׁיחָה

שְׁלִיָּהּ Schilo, quasi tranquillus & æternæ tranquilli- tatis author: aut quod singulari modo ex secundis tan- tum, sine viri operatione nasci debebat. Quod autem veteres Hebræi per Schilo Messiam intellexerint, docet triplex Targum sive paraphrasis Chaldaica, On- keli, Jonathanis, & Hierosolymitana, in quibus legi- tur pro Schilo, Rex Messias. Tum etiam Talmudici, ex quibus locus adductus est in radice יָבָהּ, vide illic. Et denique antiquissimus liber Bereschit rabba, in quo scribitur, וְהָיָה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ Schilo est rex Mes- sias. Ex posterioribus id approbârunt R. Sal. Kimchi, Bechai, & alii. At Messiam istum, Jesum Christum fuisse, omnes Judæi negant. Cabalisticum: Literæ יבא שילה faciunt 358. Totidem משיח. Id adduci- tur in Chaskun, & in Pentateucho, cum triplice Tar- gum. Bu. Lex. Shiloh est nomen oppidi in tri- bu Ephraim: (Jos. 18. 9. 1 Sam. 1. 3. Psal. 78. 60.) sed in prophetia est nomen Messia; Gen. 49. 10. כִּי יָבָהּ שִׁילִיָּהּ donec veniat Siloh: quia princeps est pacis: Isa. 9. 5. præstans etiam pacem ab accusatione & jugo legis, quam, scil. מְחַוֵּקִים legislatores impone- re poterant. Erit tanquam nomen proprium, acce- dens ad formam קִישוֹר. Sed priorum nominum formatio multum habet licentia. David de pomis לֵפִי הַמִּתְרַגֵּם וְלִפִּי רְשֵׁי מוֹרֶה בְּבִרְאשֵׁית מִשְׁחָה כְּמוֹ הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלֹו וּמִשְׁפָּחָה Secundum Chaldaicam translationem & R. Sal. expositionem, significat, Gen. 49. Messiam, & vocatur sic quasi felix & abundans. Hæc ille. Etiam in Talmud cod. de synedrio cap. 11. memorantur, qui per Siloh intellexerunt Christum. R. D. in rad. Pro- phetia loquitur de Davide, qui fuit ex tribu Judæ aut de Messia. Quod ad Etymologiam attinet, quidam accipiunt pro שְׁלֹו: ita R. Sal. אֶתֶר הַמְּלִיכָה שְׁלֹו, cujus est regnum. Quomodo Ezechiel dicit cap. 21. v. 27. vel 32. עַרְבָא אֶתֶר לֹו הַמִּשְׁפָּחָה וְהָיָה donec veniat, cujus est judicium, & dem illud: quo dicto non reticetur, quid ejus sit: ut illi volunt, qui Gen. 49. שְׁלִיָּהּ mutant in שִׁילִיָּהּ. Hoc & 70. secuti sunt, ὁ ἀποστάτης, subintellecto, ἀποστάτης, ἡμεῖς, aut simili vocabulo, Alii explicant שִׁי לֹו דִּשְׁלֹו. Alii explicant à שְׁלָה per בְּנִי. Sed violentum hoc est. Sunt &, qui Siluntem oppidum intelligant. Atqui fœminina esse solent oppidorum nomina. Deinde בָּהּ intrare, de sole dictum notat occidere: qui videtur in- trare, q. in tugurium. At בָּהּ de oppidis non dicitur significatione cadendi, aut honorem suum omitendi. Lipman in Nizzachon sic explicat: Non abibit ducatus à tribu Juda donec venerit Siluntem: ubi Saul Rex factus est, & ducatus à Juda ad Benjamin abiit. At- qui nulla mentio est Siluntis in Saulis regis facti histo- ria. Omnia facta in Mispa & Gilgal. A. E. quod & Kimchi memorat, sic explicat: עַרְבָא מִן שִׁילִיָּהּ donec veniat finis Siluntis. Quia in Psal. 78. 60. quod sub Eli sacerdote factum est. Quis igitur sen- sus? Non recedet sceptrum & legislator à Judæa do- nec recedat Deus à Silunte? Qui tamen non est finis Siluntis. Atqui post relictam Siluntem demum venit sceptrum ad tribum Judæ: vide eundem. Ps. versu 70. Deinde, quod sequitur: Et ei erit obedientia popu- lorum: testatur, de Christo sermonem esse, cujus est, evangelium de quiete annunciare gentibus, ita acci- pere

pere regnum in gentibus. Vide שָׁבַט. Coc. שְׁלֵהָת vide in לָהֶב. B. Lex.

Rad. 127. שָׁלֵו vel שָׁלֵו, salvus fuit, sospes, securus & felix fuit; fortunatus est: idem quod שָׁלֵו: nam he & vau sunt literæ commutabiles. Hinc salveo, salvus sum, item salvo, as, are, &c. Occ. autem hoc verbum in præter. kal. f. Job. 3. & ult. Non שָׁלֵוֹתִי felix fui. Atque inde sunt nomina: 1. no. שָׁלֵו salvus, felix, fortunatus: nomen participiale. Job. 5. 12. Psal. 73. 12. Item 2. no. foem. שָׁלֵוָה salva, fortunata, felix; Zach. 7. 7. 1 Chron. 4. 40. Et 3. no. שָׁלֵו salus, felicitas: (est substant. ad formam פִּנְיָה, i. e. decus.) Jer. 49. 31. Ascendite ad gentem שָׁלֵוִי felicitatis, i. e. felicem. Item 4. שָׁלֵו felicitas, fortuna, salus: prout occ. cum י. aff. Psal. 30. 7. Ego dixi בְּשָׁלֵוִי in felicitate mea, non movebor in æternum. Item 5. hinc etiam no. שָׁלֵו salus, fortuna, felicitas, pax, quies, tranquillitas, prosperitas, Psal. 122. 7. & in Constr. Prov. 1. penult. ut & in pl. f. cum aff. Jer. 22. 21. Loquutus sum ad te בְּשָׁלֵוֹתִי in felicitatibus tuis: &c. Av. qui solus hanc specialem per se ponit hic radicem: reliqui verò hæc omnia referunt ad rad. præced. שָׁלַח: ubi etiam ea plenius vide.

Rad. 128. שָׁלַח f. est, coturnix: Pag. Bu. Vulgò (Italicè) Qualia; Gallicè Caille. Quidam: quasi per schin dextrum scribatur: etymon asserunt, quod in abundantia frumenti, juxta Apologum, otiosa & secura desideat, pinguedine ingravescens. Est enim avis pinguis admodum. Merc. ex Forst. & sim. Av. Est cogn. cum שָׁלַח, securus fuit: coturnix enim est avis desidens secura & otiosa in copia frumenti: luxuique est dedita. Est gen. com. Av. 70. ἀρτυρομήτρα coturnix. Sunt qui velint à שָׁלַח derivari: etiam hoc scribatur cum puncto dextro. Item, qui, invitis, ut aiunt, Masorethis, mallent legere שָׁלַח. Sed Orientales populi, vicini Hebræis, non inviti mutant in ש. vel פ; Coc. occ. autem hoc no. in sim. vel. f. simpl. & cum ה dem. præf. & in forma pl. m. simpl. ut seq. שָׁלַח coturnix, Psal. 105. 40. שָׁלַח coturnix, Exod. 16. 13. Num. 11. 32. שָׁלַח coturnices, Num. 11. 31.

Rad. 129. שָׁלַח est, mittere: dimittere: extendere: Pag. emittere. In kal. de manu dicitur, pro extendere: & nunc in bonum, Prov. 31. 19, 20. nunc in malum, pro, manum injicere ad nocendum. Differt à שָׁלַח, quod est projicere, ut apparet ex Jer. 38. 6. ubi est hoc verbum in piel pro dimittere, seu demittere. Chaldaus Paraphrastes, pro, mittere manum, vel manus, ubique, teste Elia, habet verbum מִשִּׁיט porrexit, extendit, exeruit, admovit, &c. Merc. misit, emisit, demisit, extendit, immisit, præmisit, remisit, transmisit. Constr. cum accus. & præp. אֶל, אֵל, ל, & כ. Bu. Lex. Av. Cogn. cum שָׁלַח abjecit, nam quod abjicitur, emittitur. Hinc Græci ἐλάω mitto, cum comp. Av. 70. ἀποελάω, ἐξαποελάω, &c. Mittere dicitur proprie, propter ejus voluntatem, quis, ab eo, à quo mittitur, venit in locum aliquem, ut in eo quid agat vel loquatur. Sed & is mitti dicitur qui voluntati alicujus apparet in quo loco, ut ibi aliquid agat vel loquatur. Coc. In Bu. conc. rad. hæc quatuor signif. 1. est mittere, dimittere, &c. ut Pag. & Bu. prout occ. hoc verbum frequens in textu & ordine conc. ut seq. In præter. kal. 3. f. m. simpl. sic: שָׁלַח

misit, dimisit. &c. Gen. 42. 4. 45. 22. 45. 5. 28. &c. Psal. 55. 21. 78. 25. 105. 17. 20. 26. 28. 111. 9. 135. 5. Cant. 5. 4. Isa. 9. 8. 36. 17. 30. 7. Lam. 1. 13. Zach. 1. 10. 7. 12. &c. in 8c. circ. l. Cui etiam 3. f. m. ! cop. e. præf. sic: שָׁלַח & emisit, extendit, 2 Sam. 15. 5. Jer. 25. 4. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. præter. kal. cum י. vel ob pausam, י. aff. locis seq. שָׁלַח vel שָׁלַח misit me, Gen. 45. 5. Exod. 3. 13, 14, 15. 7. 6. Num. 16. 23, 29. 1 Sam. 15. 20. 2 Reg. 2. 24, 26. 5. 22. 8. 9. 18. 27. Isa. 36. 12. 48. 16. 61. 1. Jer. 25. 16. 26. 12, 15. 42. 21. Zach. 2. 12, 13, 15. 4. 9. 6. 15. Prout occ. etiam ead. 3. f. m. cum י. ו, י, & א. aff. ut seq. שָׁלַח misit nos, 1 Sam. 25. 40. שָׁלַח misit te, Jer. 28. 15. 43. 2. שָׁלַח misit te, 1 Sam. 25. 32. שָׁלַח misit eum, Exod. 4. 28. Deut. 34. 11. 2 Sam. 11. 22. 2 Reg. 19. 4, 16. Neh. 6. 12. Isa. 37. 4. Jer. 19. 17. 28. 9. 43. 1. Hag. 1. 12. שָׁלַח misit eos, Eze. 13. 6. Item in 3. f. præter. kal. occ. simpl. & cum י cop. vel conv. præf. sed in 2. f. m. occ. simpl. vel cum pathach. vel ob pausam cum kamets penult. ut & cum י. ו, י. aff. ut seq. שָׁלַח misit, Gen. 38. 25. 1 Reg. 21. 11. Prov. 9. 3. שָׁלַח & emittat, Deut. 25. 11. שָׁלַח misit, Num. 21. 12. Jud. 13. 8. 1 Reg. 5. 8. 20. 9. 2 Reg. 1. 16. Pl. 50. 19. Jer. 29. 25. שָׁלַח misisti, 1 Sam. 25. 25. שָׁלַח misisti me, Ex. 5. 22. שָׁלַח misisti nos, Num. 13. 26. Et in 1. f. præter. kal. occ. simpl. locis seq. שָׁלַח misi, Gen. 38. 23. Exod. 9. 15. Num. 22. 37. 2 Sam. 14. 32. 1 Reg. 15. 19. 20. 5. 2 Reg. 5. 6. 17. 13. 2 Chron. 2. 12. 16. 3. Jer. 23. 21. 29. 19. Cui etiam 1. f. ! conv. est præf. ut & ו, י, & א. sunt aff. sed absque præf. ut seq. שָׁלַח & mittam, extendam, Gen. 27. 45. Exod. 3. 20. 23. 28. 33. 2. שָׁלַח misi te, Exod. 3. 12. Jud. 6. 14. Eze. 2. 3. שָׁלַח misi eum, Isa. 55. 11. Jer. 29. 31. שָׁלַח misi eos, Jer. 14. 14, 15. 23. 32. 27. 14. 29. 9. Item in 3. pl. præter. kal. occ. simpl. & cum י conv. præf. ut & in 2. pl. m. simpl. & cum י conv. præf. sed in 1. pl. simpl. ut seq. שָׁלַח miserunt, Esth. 9. 10. 15. 16. Jer. 14. 3. שָׁלַח & mittent, miserunt, Deut. 19. 12. Job. 1. 4. שָׁלַח misistis, Gen. 45. 8. Jer. 12. 9. 20. שָׁלַח & mittetis, 2 Sam. 15. 36. שָׁלַח misimus, Josh. 6. 17. In Part. Ben. kal. f. m. occ. simpl. & cum י cop. & ה dem. præf. ut & cum י. ו, י. aff. absque præf. sed in forma pl. m. simpl. prout seq. שָׁלַח, vel sine vau, mittens, Exod. 9. 14. 23. 20. 2 Reg. 1. 6. 5. 7. Prov. 26. 6. Jer. 16. 16. 25. 9. 15. 16. 27. 26. 5. 43. 10. Eze. 2. 3. 4. Joel. 1. 19. Mal. 3. 1, 23. שָׁלַח & mittens, Job. 5. 10. שָׁלַח mittens, 2 Reg. 22. 18. 2 Chron. 24. 27. Psal. 147. 15. Isa. 18. 2. שָׁלַח mittenti me, 2 Sam. 24. 12. 1 Chron. 21. 12. שָׁלַח mittente, 1 Sam. 21. 3. שָׁלַח mittentes, Jer. 42. 6. Eze. 8. 17. In forma pl. m. constr. ben. kal. שָׁלַח mittentes: prout occ. cum י præf. & ה aff. sed def. post sagol absque jod pl. ut & cum י præf. & י. ו. aff. sic: שָׁלַח mittentibus te, Prov. 22. 21. שָׁלַח mittentibus ipsum, Prov. 10. 26. 25. 13. In Part. Paul kal. f. m. occ. simpl. sed in f. f. vel cum shurek, vel, pro eo, cum kibbutz pen. sic: שָׁלַח misissus 1 Reg. 14. 5. Jer. 49. 14. Eze. 3. 5. 23. 40. שָׁלַח missum, Gen. 32. 18. Eze. 2. 9. שָׁלַח emissus, Gen. 49. 21. In Infia. kal. occ. plene cum kamets & cholem simpl. & cum י cop. præf. שָׁלַח mittendo, Num. 22. 37. שָׁלַח vel sine vau, & mittendo, 2 Chron. 36. 1. Jer. 2. 2. 25. 4. 26. 5. 29. 19. 35. 15. 44. 4. Sed occ. etiam forma Infia.

fin, kal cum scheva & cholem ante pathach furt. sic : שלוח mittere, Num.22.15. Josh.14.11. Pro quo, quasi contractè, venit etiam cum scheva & pathach loco seq. שלח emittere, Isa.58.9. Cui priori formæ, cum scheva & cholem, כ, וי, ז, & מ sunt præf. prout seq. בשלוח in mittendo, Josh.14.7. Psal.59.1. Isa.20.1. Jer.21.1. ויבשלוח & in mittendo, Deut.9.23. לשלוח mittere. mittendo, ad mittend. 1Sam.22.16. 24.6. 26.23. 2Sam.1.14. 14.19. 18.19. Esth.2.21. 3.0. 6.2. 9.2. Eze.17.15. משלוח á mittendo 1Sam.26.11. Cum affixis autem cholem transp. & mut. in kam. chat. sub 1. rad. schin : prout occ. cum כ præf. & 1. aff. ut & ו, ob pausam pro ו, aff. absque præf. sic : בשלחי in mittere me, Num.32.8. שלח mittere, Gen.38.17. In Imper. kal in forma cum scheva & pathach occ. simpl. & cum 1 cop. præf. שלח mitte, Exod.4.4. 13.9.19. Num.13.2. 1Sam.20.31. 2Sam.11.6. 1Reg.18.19. 2Chron.2.6. Job.1.11. 2.8. Psal.43.3. 144.6.7. Jer.29.31. ושלח & mitte, 2Reg.9.17. 2Chr.2.7. Sed occ. etiam f. m. imper. kal cum ה parag. add. ut & cum ו 1. aff. sic : שלחה mitte, Gen.43.8. 1Sam.16.11.19. 2Reg.4.22. שלחני mitte me, Isa.6.8. Et in pl. m. imper. kal occ. simpl. vel cum chirek & scheva : vel, ob pausam, cum scheva ante kamets penult. cui priori formæ extra pausam 1 cop. est etiam præf. sic : שלחי mittite, Gen.42.16. 2Sam.12.17. 17.16. Isa.16.1. Jer.2.10. 9.16. Joel.1.13. שלחי mit-tite, 2Reg.2.17. ושלחי & mittite, Neh.8.10. In fut. kal 1. f. occ. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam, cum kamets in ult. cui priori formæ extra pausam & cum pathach in ult. 1 cop. & 1 conv. sunt præf. ut & cum 1 cop. & 1 conv. præf. habet ה parag. add. sicut etiam occ. cum ו 1. aff. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & cum ו 1. aff. habet 1 cop. præf. prout seq. ושלח Mit-tam, 1Sam.9.16. 20.12. 21.24. 10. 2Sam.18.12. 1Reg.20.6. Neh.13.21. Isa.6.8. Jer.16.17. ושלח mittam, Isa.42.19. ושלח & mittam, 2Reg.6.13. ושלח & misi, Deut.2.26. Josh.24.5.12. Jer.7.25. 23.38. 35.15. 40.14. Mic.6.4. ושלח & mittam, 2Sam.14.32. 2Reg.5.5. ושלח & misi, Gen.32.5. Ezr.8.16. Neh.5.8. ושלח mittam te, 1Sam.16.1. Jer.1.7. ושלח & mittam, Gen.37.13. Exod.3.10. ושלח & mittam eos, Josh.18.4. Item, in 2. f. m. fut. kal occ. itidem simpl. vel cum pathach, extra pausam, vel cum kamets in pausa : cui priori cum pathach in ult. 1 interrog. & 1 conv. est præf. ut seq. ושלח mittes, Gen.22.12. Exod.32.12. 1Reg.5.9. Job.1.12. Psal.138.7. ושלח mittes. Exod.3.13. ושלח num mit-tes, Job.38.38. ושלח & misisti, 2Chron.2.20. Sed occ. etiam 2. f. m. cum ו 1. וי, ו, & ו 1. aff. sic : ושלחני mittas me, Neh.7.5. ושלחני mittes nos; Josh.1.16. ושלחני mittes eos, 1Reg.8.44. 2Chron.6.34. Item in 3. f. m. fut. kal occ. simpl. & cum 1 cop. præf. ושלח mittet, Gen.3.22. 24.7. 40. 2Sam.22.17. 2Chron.2.14. Job.30.24. Psal.18.17. 20.3. 5. 4. 107.20. 110.2. 147.18. ושלח & mittet, Isa.18.20. Dan.11.42. Sed frequentius multo occ. 3. f. m. cum 1 conv. præf. ut seq. ושלח & misit, immisit, emisit &c. Gen.8.9. 20.2. 22.10. 28.5. 31.4. 32.3. &c. Psal.18.5. Zach.7.2. &c. in 150. circ. 1. Cum etiam cum 1 conv. præf. ו 1. est aff. sic : ושלחני & misit me, Gen.45.7. Neh.2.6. Sed occ. etiam 3. f. m. cum ו 1. aff. simpl. & cum

1 conv. præf. ut & cum 1 conv. præf. & ו 1. aff. sed cum ו 1. aff. simpl. & rursus cum 1 conv. præf. & ו 1. aff. prout seq. ושלח Mittet, Jer.42.5. ושלח & misit te, 1Sam.15.19. ושלח & misit eum, Gen.47.14. ושלח mittet eum, 1Sam.18.8. ושלח & misit, emisit eos, Josh.5.9. 8.3. 1Reg.5.14. 15.13. Et in 3. f. fut. kal occ. cum 1 conv. præf. locis seq. ושלח & emisit. Gen.27.42. Exod.2.5. Jud.4.6. 16.18. 2Sam.11.5. 1Reg.19.2. 21.8. Esth.4.4. Eze.23.16. Item in 1. pl. fut. kal, (à simplice ושלח) cum ה parag. add. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. & in 2. pl. m. simpl. occ. vel cum scheva, vel ob pausam cum kamets penult. ut seq. ושלח mittamus, Deut.1.22. 1Chron.13.2. ושלח & mittemus, 1Sam.11.3. 2Reg.7.13. ושלח mittetis, Gen.37.22. Num.31.4. ושלח mittetis, Num.13.2. 2Reg.2.16. Item, in 3. pl. m. fut. kal occ. simpl. & cum 1 conv. præf. sed in 3. pl. f. simpl. ut seq. ושלח mittent, Psal.125.3. ושלח & miserunt, Gen.19.10. Josh.10.6. 22.13. Jud.3.15. 18.2. 20.12. 21.10.13. 1Sam.5.8.11. 2Sam.10.6. 1Reg.12.3. 20. 19. 15. 21.14. 2Reg.2.17. 10.7. 14.19. 1Chron.19.16. 2Chron.10.3. 25.27. Neh.6.4. Jer.36.14. ושלח mittent, emittent se, Jud.5.26. Eze.23.40. Obad.1.13. In Niphal ושלח mitti : Bu. ma. missus est : Av. Unde in Infin. Niph. juxta normam ושלח : sed cum 1 cop. præf. sic præter normam venit : Esth.3.13. ושלח & mittendo : Bu. conc. & ut mitte-rentur literæ. Est autem perfectum : Pag. viz. cum nun caracteristico præteriti : cui similem formam vide supra in ושלח & לח ; Bu. Lex. vel, juxta alios est ip-sum præf. Niph. cum vau cholem ante pathach furt. præter morem, pro ושלח & mittentur epistolæ. Coc. Et missæ sunt : vernaculè, Et d'envoyer : Merc. Missæ autem sunt literæ : Jun. In Piel ושלח, vel ושלח dimittere : ejicere, expellere : Bu. Lex. dimisit omni-nò, ablegavit. Av. mittere, venire facere, ire facere, ire finire, porrigere, promittere : Coc. Aliquando, idem simpliciter quod in Kal. Peculiare est pro dimitte-re : ut latine fumitur pro deducere : vel, amandare, ablegare : Gen.18. & aliàs. Item pro emittere, produ-cere, Psal.80. Eze.17. & 31. Aliquando durius est, & vim, ac coactionem denotat, pro ejicere, ut Gen.3. ubi mox per verbum גרש expellendi declaratur. I-tem repudiare, quod idem est cum hoc, Deut.22. & 24. è domo dimittat. Interpres Matth. απολυσθαι, cap.5. & 19. & cap.9. ἐκβαλλει extrudat. Est aliquot lo-cis hypallage, Psal.74. miserunt in ignem sanctuaria tua, pro, ignem in, &c. & aliàs : quod rectè dicitur. Hof.8.14. & Am.1.4. &c. Est ubi pro immittere sit vendendum, ut Isa.32. ut in benoni plurali ; Merc. Occ. autem hoc verbum etiam in Piel frequens admodum in textu & ordine conc. ut seq. In præf. piel 3. f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & cum ו 1. aff. absque præf. sed cum ו 1. aff. simpl. & cum 1 cop. vel conv. præf. & rursus cum ו 1. aff. absque præf. ut seq. ושלח dimi-sit, ejecit, expulit, Exod.8.28. 9.7. 10.10. 11.10. Jud.7.8. 12.9. 1Sam.13.2. 1Reg.8.56. 2Chron.7.10. Job.39.5. ושלח & dimisit, & dimittat, Gen.28.6. 42.14. Exod.7.2. 22.4. Lev.14.7. 53. 16.21.22. ושלח dimisit te, 1Sam.20.22. ושלח dimisit eum, 2Sam.3.22. 1Chron.8.8. ושלח & dimittit eum, 2Sam.24.20. ושלח dimisit eam, Deut.24.4. ושלח

& dimiserit eam, Deut. 24. 1. 3. שלח dimisit eos, Joh. 22. 7. Item occ. etiam 3. f. f. Prät. Piel simpl. vel cum dageſch nota Piel: vel abſque dageſch in 2. rad. lamed, (utpote litera ſchevata, è qua ſepe dageſch excidit:) ſic: שלחא mittit, Prov. 31. 19. 20. שלחא emiſit, Eze. 17. 7. 31. 4. Et in 2. f. m. præf. Piel, occ. ſimpl. & cum וי, ob pauſam præ וי aff. ut & cum וי conv. præf. & cum וי aff. & cum וי aff. ſimpl. & cum וי conv. præf. ut & cum וי, & וי aff. poſt וי conv. præf. ut ſeq. שלחא dimiſiſti, 1 Reg. 20. 42. Job 22. c. שלחא dimiſiſti me, Gen. 31. 42. ושלחא & dimittes me, 1 Sam. 20. 5. שלחא dimiſiſti eum 2 Sam. 3. 24. ושלחא & dimittes eum, Jer. 34. 14. ושלחא & dimittes eam, Deut. 21. 14. ושלחא & mittes ea, Jer. 27. 2. Item, in 1. f. præf. piel occ. ſimpl. locis ſeq. שלחא miſi, Iſa. 43. 14. Jer. 24. 5. 29. 20. Eze. 14. 20. Joel. 2. 25. Am. 4. 10. Zach. 9. 11. Mal. 2. 4. Cui etiam 1. f. וי conv. eſt etiam præf. idque ſimpl. & cum וי aff. ſed cum וי aff. venit abſque præf. ut ſeq. ושלחא & mittam, immit- tam, &c. Lev. 26. 25. Iſa. 66. 19. Jer. 9. 15. 24. 10. 48. 12. 49. 37. 51. 2. Eze. 5. 17. 7. 3. 13. 20. 28. 23. 39. 6. Hof. 3. 14. Am. 1. 4. 7. 10. 12. 2. 2. 8. Mal. 2. 2. ושלחא & dimittam te, 1 Sa. 9. 19. 20. 13. ושלחא dimiſi eam, Iſ. 50. 1. Jer. 3. 8. Item in 3. pl. præf. piel occ. ſimpl. vel cum, vel abſque dageſch nota piel, viz. extra pauſam cum ſcheva: ſed in pauſa occ. etiam cum tſeri penult. cui cum ſcheva & extra pauſam וי & וי ſunt aff. ſed in hoc ult. cum וי aff. habet kibbutz pro ſchurek penult. ut ſeq. שלחא miſerunt, Jud. 1. 8. 20. 48. 2 Chron. 24. 23. Jer. 34. 11. שלחא idem, Pſal. 74. 7. שלחא idem, Jud. 1. 25. Job. 30. 11. 12. שלחא dimiſerunt te, Am. 1. 7. ושלחא dimiſer eum, 1 Chron. 12. 19. Item in 2. pl. m. præf. piel occ. ſimpl. & cum וי conv. præf. & in 1. pl. ſimpl. ſic: שלחא dimiſiſtiſ, Jer. 31. 16. ושלחא & dimittetis, 1 Sam. 6. 8. שלחא dimiſimus, Exod. 14. 8. In part. piel f. m. occ. ſimpl. & cum וי, וי, & וי præf. ut ſeq. משלחא mittens, dimittens, Gen. 43. 4. 5. Exod. 8. 17. Lev. 18. 24. 20. 23. Jer. 8. 17. 29. 17. ושלחא & immittens, Prov. 6. 18. ושלחא emittens, Pſal. 104. 10. ושלחא & dimittens, Lev. 16. 26. Cui etiam f. m. וי eſt etiam aff. loco ſeq. משלחא mitto te, Jer. 28. 17. Et in abſol. forma pl. m. part. piel, occ. ſimpl. & cum וי dem. præf. ſed in pl. m. conſtr. ſimpl. ſic: משלחא remittentes, 1 Sam. 6. 3. משלחא qui miſerant, 2 Chro. 32. 31. משלחא mit- tentes, Iſa. 32. 20. In infin. piel occ. ſimpl. vel plene, cum tſeri ante pathach furt. vel contractè, cum pa- thach tantum in ult. cui formæ cum pathach וי, וי, וי, & וי ſunt præf. ſed formæ cum tſeri & pathach וי tan- tum eſt præf. ut ſeq. שלחא dimittendo, Deut. 22. 7. 1 Reg. 11. 22. שלחא emittere, dimittere, Gen. 8. 10. Exod. 8. 28. Jer. 40. 1. ושלחא & dimittere, Iſa. 58. 6. שלחא in dimittendo, Exod. 13. 17. שלחא dimittere, Exod. 8. 2. 9. 2. 10. 4. ושלחא idem, Exod. 5. 2. 7. 14. Lev. 16. 10. 1 Sam. 20. 20. Jer. 34. 9. 10. ושלחא & ad mittendum, Neh. 8. 12. Sed occ. etiam infin. piel cum variis affixis: ut cum וי præf. ante וי, וי, & וי aff. & cum וי præf. ante וי, וי, & וי affixis; ut & cum וי aff. ſimpliciter & cum וי præf. & cum וי, & וי aff. ſimpl. & cum וי præf. prout ſeq. בשלחא in mittendo me, Ezech. 4. 16. בשלחא ad emittendum me, 2 Sam. 13. 16. בשלחא dimittere nos, Exod. 13. 15.

בשלחא in dimittere te, Deut. 15. 18. בשלחא in emit- tere eum, Ezech. 21. 5. בשלחא in dimittere eum, Exo. 11. 1. בשלחא demittere eum, Exod. 4. 23. 2 Sam. 9. 32. בשלחא dimittere eam, Deut. 22. 20. בשלחא in omittere eam, Iſa. 27. 8. בשלחא dimittere eam, Deut. 22. 19. שלחא dimittere eos, Exod. 9. 17. Jer. 50. 23. שלחא addimittendum eos, Gen. 18. 16. Exod. 10. 27. 12. 33. In imper. piel f. m. occ. ſimpl. locis ſeq. שלחא dimitte, Exod. 4. 23. 5. 1. 7. 6. 26. 8. 16. 9. 13. 10. 3. 7. Eccl. 11. 1. Jer. 15. 1. Mal. 2. 16. Sed occ. etiam 2. f. m. cum וי aff. locis ſeq. שלחא mitte me, Gen. 30. 28. 32. 26. 1 Sam. 20. 29. 1 Reg. 11. 21. Ut & in 2. f. f. à ſimplice שלחא: occ. cum וי aff. ſed eſt. cum chirek tantum abſque jod in penult. loco ſeq. שלחא demitte me, 1 Sam. 19. 17. Item in pl. m. imper. piel occ. ſimpl. & cum וי aff. idque vel poſt kibbutz vel ſchurek in penult. ſic: שלחא dimittite, 1 Sam. 5. 11. שלחא dimittite me, Gen. 24. 54. ושלחא idem, Gen. 24. 56. In fut. piel 1. f. occ. ſimpl. vel ple- nè cum tſeri ante pathach furt. vel contractè cum pa- thach tantum in ult. cui formæ cum pathach tantum וי cop. eſt etiam præf. ut & cum וי cop. præf. habet etiam וי parag. add. ut ſeq. ושלחא dimittam, Exod. 5. 2. ושלחא mittam, dimittam, Gen. 38. 17. Exod. 8. 28. 10. 10. 23. 27. Deut. 32. 21. 1 Reg. 9. 7. 2 Chr. 7. 12. Ezech. 5. 16. 14. 18. ושלחא & committam, Zach. 8. 10. ושלחא & dimittam, Exod. 8. 8. 9. 28. Sed occ. etiam 1. f. cum וי, vel in pauſa וי, aff. cui utrique וי cop. eſt etiam præf. ut & cum וי cop. præf. & וי aff. ſed cum וי aff. abſque præf. & rurſus cum וי conv. præf. & וי aff. prout ſeq. ושלחא dimittam te, Gen. 32. 26. ושלחא dimittam te, 2 Sam. 11. 12. 1 Reg. 20. 34. ושלחא dimittam te, Gen. 31. 27. ושלחא & dimittam te, 1 Sam. 9. 27. ושלחא & dimittam eum, Pſalm. 81. 13. ושלחא immittam ip- ſum, Iſa. 10. 7. ושלחא & miſi eam, Jud. 20. 6. In fut. piel, à 3. f. m. ושלחא, vel contractè ושלחא; occ. in 2. f. m. ſimpl. & cum וי aff. ut & cum וי conv. præf. & וי aff. ſed cum וי aff. abſque præf. & rur- ſus cum וי conv. præf. & וי aff. & in 2. f. f. cum וי conv. præf. ut ſeq. ושלחא mittes, immittes, dimittes, Exod. 15. 6. Deut. 22. 7. 2 Reg. 8. 12. Pſalm. 104. 30. ושלחא dimittes me, 1 Reg. 11. 22. ושלחא & dimittis eum, Job. 14. 20. ושלחא dimittes eum, Deut. 15. 12. 13. ושלחא & emiſiſti eos, Pſalm. 44. 3. ושלחא & dimiſiſti. 1 Sam. 19. 17. Iſa. 57. 9. Item in 3. f. m. fut. piel occ. ſimpl. vel in forma plea cum tſeri ante pathach furt. vel in forma contrac- ta cum pathach tantum in ult. ſic: ושלחא dimittet, immittet, Prov. 6. 14. Iſa. 48. 13. ושלחא dimittet, e- mittet, &c. Exod. 3. 20. 4. 21. 11. 1. Deut. 7. 20. 28. 20. Job 20. 23. Pſalm. 78. 45. 49. Prov. 16. 28. Iſa. 10. 16. Jer. 2. 1. 17. 8. Cui formæ cum pathach tan- tum in ult. וי cop. (cum chirek, ſcil. pro ſcheva, ſub vau cop. nè duplex ſcheva concurrat ab initio) eſt præf. loco ſeq. ושלחא ut dimittat, Ex. 6. 11. Sed in altera forma cum tſeri & pathach habet וי conv. præf. locis ſeq. ושלחא & emiſit, dimiſit, immiſit, Gen. 8. 7, 8. 12. 19. 29. 45. 24. Exod. 18. 27. Num. 27. 40. Joſh. 24. 8. Jud. 2. 6. 3. 18. 15. 4. 1 Sam. 10. 26. 11. 7. 30. 27. 2 Sam. 3. 21. 18. 2. 2 Reg. 5. 24. 17. 25. 26. 24. 20. Pſal. 106. 15. Cui etiam cum וי conv. præf. וי &

וַיִּשְׁלַח אֶת מֹשֶׁה וְאֶת הַיָּרֵד אֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּרֵד אֶת הָאָרֶץ. sunt aff. sed cum וַיִּשְׁלַח, aff. est absque præf. & rursus cum וַיִּשְׁלַח aff. habet וַיִּשְׁלַח conv. præf. sed cum וַיִּשְׁלַח aff. habet וַיִּשְׁלַח cop. & וַיִּשְׁלַח conv. præf. prout seq. וַיִּשְׁלַח & misit nos, Gen. 19.13. וַיִּשְׁלַח & emisit, demisit eum, Gen. 3.23. 2Sam. 3.23. 1 Reg. 20.34. Jer. 40.5. וַיִּשְׁלַח dimittet eum, Exod. 21.26.27. Deut. 28.48. וַיִּשְׁלַח & dimisit eam, Gen. 21.14. Jud. 19.29. וַיִּשְׁלַח dimittet eos, Exod. 6.1. וַיִּשְׁלַח & emitteat eas, Job. 12.15. וַיִּשְׁלַח ac dimisit eos, Gen. 25.6. 26.31. Josh. 22.6. 2Sam. 10.4. 2Reg. 6.23. 24.2. 1Chron. 19.4. Job. 8.4. Jer. 28.11. Item in 3. f. fut. piel occ. simpl. & cum וַיִּשְׁלַח conv. præf. cui ult. etiam וַיִּשְׁלַח est aff. & in 1. pl. (וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׁלַח) habet וַיִּשְׁלַח conv. præf. & וַיִּשְׁלַח aff. sed cum וַיִּשְׁלַח aff. est absque præf. ut seq. וַיִּשְׁלַח emitteat, Psalm. 80.12. וַיִּשְׁלַח & emisit, Ezech. 17.6. וַיִּשְׁלַח & dimisit eos, Josh. 2.21. וַיִּשְׁלַח & dimisimus te, Gen. 26.9. וַיִּשְׁלַח dimitemus eum, 1Sam. 6.2. Sic & in 2. pl. m. fut. piel occ. simpl. & cum וַיִּשְׁלַח conv. præf. & וַיִּשְׁלַח aff. sed cum וַיִּשְׁלַח aff. est absque præf. sic: וַיִּשְׁלַח emitteat, Num. 5.3. 1Sam. 6.3. Jer. 34.14. וַיִּשְׁלַח & dimisistis me, Gen. 26.27. וַיִּשְׁלַח emitteat eos, Num. 5.3. Item in 3. pl. m. fut. piel occ. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum tseri penult. cui utriusque formæ וַיִּשְׁלַח conv. est præf. prout & cum וַיִּשְׁלַח conv. præf. habet וַיִּשְׁלַח aff. sed in 3. pl. f. occ. simpl. prout seq. וַיִּשְׁלַח emitteat, Job. 21.11. וַיִּשְׁלַח emitteat, Ezech. 44.20. וַיִּשְׁלַח & emisit, dimiserunt, Num. 5.2. Gen. 12.20. 24.59. 37.32. Num. 5.4. 1Sam. 4.10. 31.9. 1Chron. 10.9. Jer. 38.6. וַיִּשְׁלַח & dimiserunt, Jer. 34.10. וַיִּשְׁלַח & dimiserunt eam, Jud. 10.28. וַיִּשְׁלַח & dimiserunt eos, 1Sam. 6.6. וַיִּשְׁלַח emitteat, Job. 39.6. In part mitti, emitti, dimitti, missum esse: Bu. Conc. Av. Prout occ. in præf. pual 3. f. m. simpl. vel cum pathach, vel cum kamets ob pausam: & in 3. f. f. 1. f. & 3. pl. simpl. ut seq. וַיִּשְׁלַח missus est, Jud. 8.15. Job. 12.8. וַיִּשְׁלַח missus, Obad. 1.1. וַיִּשְׁלַח dimittitur, Isa. 50.1. וַיִּשְׁלַח missus sum, Dan. 10.11. וַיִּשְׁלַח dimissi sunt, Gen. 44.3. In part pual f. m. occ. simpl. locis seq. וַיִּשְׁלַח dimissus, sibi permissus, Prov. 29.15. Isa. 16.20. 27.10. Et in fut. pual 3. f. m. occ. loco seq. וַיִּשְׁלַח mittetur, Prov. 17.11. In hiphil וַיִּשְׁלַח immisit, dimisit: Pag. Bu. mittere fecit: Av. Prout occ. in præf. hiph. 1. f. cum וַיִּשְׁלַח conv. præf. & in part. hiph. f. m. simpl. ut & in infin. hiph. cum וַיִּשְׁלַח præf. ut seq. וַיִּשְׁלַח & immitteat, Lev. 25.22. Ezech. 14.12. Amos. 8.11. וַיִּשְׁלַח immisurus sum, Exod. 8.21. וַיִּשְׁלַח mittere, 2Reg. 15.27. Atque inde ex hac rad. וַיִּשְׁלַח in hac 1. mittendi signif. est 1. No. וַיִּשְׁלַח m. quod est מִנְחָה, donum, munus: dos. Pag. Bu. dict. quod alicui mittatur: juxta R.D. Pag. Proprie enim est munus, seu donum quod transmittitur: Bu. Lex. Unde in plur. significat munera quæ alicui mittuntur, missiva, missilia, missiones &c. Av. Prout occ. in absol. forma pl. m. vel cum schurek, vel. pro eo, cum kibbutz, pen. sic: וַיִּשְׁלַח munera, Mic. 1.12. וַיִּשְׁלַח munera, 1 Reg. 9.16. Item no. hoc וַיִּשְׁלַח est dimissio; Pag. & in plur. וַיִּשְׁלַח & contractæ וַיִּשְׁלַח dimissiones: Bu. Lex. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum וַיִּשְׁלַח aff. sic: Exod. 13.2. וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׁלַח post dona aut dotes eius: vel, post, dimissionem ejus: i.e. postquam dimiserat eam, & reversa fuerat in domum patris sui. vel, post-

quam dedit illi facultatem ut rediret in domum patris sui: juxta R.D. & A.E. Alii verò, postquam misit (scil. ejus uxor) dona ad illum, scil. virum suum; ut 1 Reg. 9. &c. Pag. post dimissiones ejus: i.e. postquam dimisisset vel remisisset eam: Bu. Lex. post missiones ejus: 70. מִשְׁלַח וְהַיָּרֵד אֶת הָאָרֶץ: Av. postquam dimisisset eam domum. Coc. Postquam remisit eam (Moshe;) Hebr. post missiones ejus: sed hoc nomen plurale est tantum: vide supra in 4. 25. ubi apparet, quod indignata Zippora propter vulnus filii, non est virum suum ulterius prosequuta, & Moshe dimisit eam ad parentem ipsius, ut hoc in loco dicitur. Jun. Item, hinc etiam 2. no. וַיִּשְׁלַח f. extensio ramorum, propago, ramus: Pag. Prout occ. in forma pl. f. cum וַיִּשְׁלַח aff. sic: Isa. 16.8. וַיִּשְׁלַח propagine (q. d. emissiones: Merc.) ejus, seu rami ejus extendunt se: Pag. seu evelluntur: Bu. Lex. Jun. Item 3. hinc etiam no. cum וַיִּשְׁלַח heemant. viz. וַיִּשְׁלַח m. missio, extensio, emissio; Pag. Bu. immisio, idem quod no seq. Merc. Unde וַיִּשְׁלַח missio mandis seu manuam, extensio, dicitur molitio quælibet, seu inceptum quodlibet; Coc. seu res quælibet ad quam quis extenderet, seu miserit manum suam: & וַיִּשְׁלַח שׁוֹר, immisio, seu emissio bovis, intelligitur locus pascuus, in quem bos emittatur: Bu. Lex. Prout occ. hoc no. in hac forma f. m. constr. cum pathach scil. in ult. pro kamets: simpl. & cum וַיִּשְׁלַח præf. sic: וַיִּשְׁלַח missus, missio, Deut. 12.7. 15. 10. 23. 21. 28.8.20. וַיִּשְׁלַח ad emissionem, Isa. 7.25. Item 4. hinc etiam No. cum itidem heemant. & cholem ante 3. rad. cheth, viz. וַיִּשְׁלַח, m. missio, extensio, missus (us. m.) immisio: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum וַיִּשְׁלַח cop. præf. וַיִּשְׁלַח immisio, Isa. 11.14. וַיִּשְׁלַח & emissio, Esth. 9.19.22. Sic & 5. hinc etiam no. itidem cum וַיִּשְׁלַח heemant. ab initio, & cum thau in fine post duplex pathach: (ob gutturalem cheth, pro duplici segol) viz. וַיִּשְׁלַח, missio, immisio; item Missile; arma bellica, quæ immittuntur in adversarios: ut gladius, telorum immisio, &c. Av. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. locis seq. וַיִּשְׁלַח missio, missile, Psalm. 78.49. Eccl. 8.8. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est propagare: propago: pomarium: Bu. Conc. (&c. vide supra ad initium rad. & ad conjug. piel in 1. signif.) Prout occ. hoc verbum in hac 2. propagandi signif. in præf. piel (à 3. f. m. וַיִּשְׁלַח) in 3. f. f. simpl. sed absque dagech Notâ piel in 2. rad. lamed literâ schevatâ: loco seq. וַיִּשְׁלַח propagavit, Ezech. 17.7. In infin. piel וַיִּשְׁלַח, vel contractæ וַיִּשְׁלַח: prout occ. cum וַיִּשְׁלַח præf. ante וַיִּשְׁלַח aff. sic: וַיִּשְׁלַח in propagare eum, Ezech. 31.5. וַיִּשְׁלַח in propagare eam, Isa. 27.8. In fut. piel à 3. f. m. וַיִּשְׁלַח, vel contractæ וַיִּשְׁלַח, propagabit, occ. in 3. f. f. simpl. & cum וַיִּשְׁלַח conv. præf. sic: וַיִּשְׁלַח propagabat, Psalm. 80.12. וַיִּשְׁלַח & propagavit, Ezech. 17.6. Atque inde ex hac radice וַיִּשְׁלַח in hac 2. signif. est No. sing. masc. significans Pomarium, videlicet. וַיִּשְׁלַח: quod aliis est No. Pr. & occurrit cum וַיִּשְׁלַח dem. præf. loco seq. וַיִּשְׁלַח pomarium: schelach n. p. Neh. 3.15. Quod idem no. cum segol & pathach signif. etiam Missile, ut telum, aut hasta, vel quodlibet infrumentum missil: bellicum: Prout occ. etiam cum וַיִּשְׁלַח dem.

dem. præf. Neh. 4. 11. vel 17. Ubi est cum kamets, ob
pausam. pro sægol penult sic: & altera, manus scil.
tenebat מנח, missile, aliquod scil. bellicum, &c.
vide etiam in signif. seq. In loco autem præced. aliter
intelligitur, & sic exp. in Neh. 3. 15. & murum pil-
liciaz מנח emissarii, ad hortum regis: i. e. Stagni
ex quo emissarius ad hortum Regis deducebatur:
Belg. Water-Goote. Alii retinent in versione ut
proprium: & quidam mutant in Siloah: quod vide
Isa. 3. 6. & confer, Job. 3. 7. & Luc. 13. 4. Forma
pl. m. hujus No: est מנח & signif. Propagines;
q. d. emissiones: Prout occ. in forma pl. m. conftr.
cum מנח aff. loco seq. מנח propagines tuæ, Cant.
4. 13. In qua etiam signif. venit no. in forma pl. f.
(quasi à sing. foem. מנחה vel מנחה propago.
&c.) cum מנח aff. loco seq. מנחה propagines ejus.
Isa. 16. 8. Item iii. signif. 3. hujus rad: מנח: est, di-
gladiare, scindere gladio: gladius: Bu. Conc. Prout
occ. juxta quosdam in hac gladio scindendi signif. præf.
piel 3. pl. (juxta R. D. in Bu. Conc.) cum tseri ob
pausam pro scheva penult. & in infin. piel (à simplice
forma מנח vel מנח) itidem juxta R. D. in Bu. Conc.
cum מנח præf. & מנח aff. ut & in fut. piel, à 3. f. m. מנח
vel מנח, in 3. pl. m. cum מנח conv. præf. ut seq. מנח
gladio sciderunt, Job. 30. 12. מנח in digladiando
eum, Isa. 27. 8. מנח & gladio disciderunt, Gen.
37. 32. Atque inde ex hac rad. מנח in hac 3. signif.
est no. מנח m. gladius: vel collectivè, arma: Pag.
telum, missile, jaculum, pilum mucrone oblongius &
protenus. Merc. missile, missilia arma: item, gladius,
ensis, è vagina emissus: Bu. Lex. missile, mucro lan-
cea, hasta, quæ immittitur: Av. (item, 'extensio ra-
morum & propaginum in arboribus, quæ emittuntur
seu extenduntur huc & illuc, στόλια stolones: Av.
sed de hoc no. sic sumpto vide supra in 2. signif.) 70.
vertunt hoc no. per מנח arma, missilia bellica. Coc.
Prout occ. hoc no. simpl. & cum מנח, מנח, & מנח præf. ut
& cum מנח aff. (post chirek & scheva, pro more talium
pro sægol & pathach;) ut seq. מנח gladius, 2Chr.
32. 5. מנח in gladios, Joel. 2. 8. מנח per enses,
Job. 36. 12. מנח per enses, Job. 33. 18. מנח gla-
dius ejus, 2Chron. 22. 10. Neh. 4. 17. Item, juxta
quosdam, in hac 2. signif. pro gladio venit no. supra
positum in 1. signif. cum מנח heemant. & thau in fine
post duplex pathach. viz. מנח gladius, Psalm.
78. 49. Eccl. 8. 8. Denique iv. signif. 4. hujus rad.
מנח misit: est mensa: Bu. Conc. viz. in no. cum
nun heemant. post kamets in fine & kibbutz ab initio,
sic, מנח m. mensa: Pag. Bu. à ciborum missione:
Merc. Bu. Lex. ut nos vernaculè ciborum fercula,
missas, appellamus. Nec placet aliorum etymon, à
missione, seu extensione: quod tabula esset longior,
quàm latio. Figuratè pro læticia, ubi est consolatio,
Psalm. 23. 5. Unde Psalm. 69. 23. Sit mensa coram il-
lis in laqueum: i. e. doctrina, in qua querunt conso-
lationem, in occasionem pertinaciaz, & exitii. Sa-
cræ mensæ quæ fuit in tabernaculo descriptio tota, &
dimensiones leguntur, Exod. 25. 23. &c. Legitur ea-
dem forma מנח oblatio, pro מנח. Merc. Mensa
dicitur מנח ab emissionem, seu extensionem: nam olim
erant ita factæ mensæ ut extenderentur. Hinc מנח,
i. e. discus, ad formam mensæ: (vel à ciborum missi-

one:) Av. 70. מנח: Exod. 25. 23. Et facies
mensam In priori tabernaculo mensa notat, quum
introverit verus sacerdos magnus post mortem suam
in sanctuarium Dei, h. e. ecclesiam fidelium, paratam
ipsis fore mensam cum pane vitæ in perpetuum. Num.
4. 7. מנח super mensa faciei: quæ co-
ram Deo semper parata est, ut patre familiæ suis ci-
bum perpetuum apponente: qui non vult filiis suis
quicquam deesse. Mal. 1. 7. מנח mensa Domi-
ni, h. e. altare. Sic v. 12. Nam sacrificia panis Dei
vocantur. Isa. 65. 11. מנח qui stru-
unt turmæ mensam. Panem offerunt. Vide מנח: &
מנח. Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu
& ordine Conc. ut seq. In absol. forma f. m. simpl. &
cum מנח, מנח, מנח, & מנח præf. ut seq. מנח mensa,
ut est in Exod. 25. 23. Psalm. 23. 5. 78. 19. Isa. 65. 11.
Dan. 11. 27. מנח & mensa, 1 Chron. 28. 16. Eze.
23. 41. מנח mensa, Exod. 25. 27, 28, 30. 25. 35.
30. 27. 31. 8. 35. 13. 37. 10, 14, 15, 16. 39. 36. 40. 4.
22, 24. Lev. 24. 5. 1 Sam. 20. 34. 1 Reg. 7. 48. 12. 20.
2Chr. 13. 11. Isa. 21. 5. Eze. 41. 2. מנח & mensa,
Exod. 25. 35. Numb. 3. 31. מנח mensæ, 1 Chron.
28. 16. Et in forma f. m. conftr. cum pathach scil. pro
kamets in ult. occ. simpl. & cum מנח, מנח, & in pausa
מנח, (cui in pausa מנח etiam est præf.) מנח, & מנח aff.
prout seq. מנח mensa, Num. 4. 7. 1 Sam. 20. 29.
2 Sam. 9. 13. 1 Reg. 4. 27. 18. 19. 2 Chron. 29. 18. Mal.
1. 7, 12. מנח mensa mea, Jud. 1. 7. 2 Sam. 9. 7, 10.
11. Neh. 5. 17. Ezech. 38. 20. 44. 17. מנח mensa
tua Job. 26. 16. מנח mensa tua, 2 Sam. 19. 29. 1 Reg.
2. 7. מנח mensæ tuæ, Psalm. 128. 3. מנח men-
sæ ejus, 1 Reg. 10. 5. 2 Chron. 9. 4. מנח mensam
suam, Prov. 9. 2. מנח mensa ipsorum, Psalm. 69.
22. In plur. venit in forma foem. prout occ. in ab-
sol. forma pl. f. simpl. & cum מנח dem. præf. sed in for-
ma pl. f. conftr. (viz. cum chat. path. pro kamets pe-
nult.) habet מנח præf. ut seq. מנח mensæ, 2Chr.
4. 8. Isa. 28. 8. Eze. 40. 39, 40, 41, 42. מנח mensæ,
2Chr. 4. 19. Eze. 40. 43. מנח mensis 1Chr. 28. 16.
Item, huc ad hanc rad. מנח, juxta Kimchi, referunt
No. מנח proprium no. fluvii, Isa. 8. 7. qui fluvius,
vicinus Hierosolymæ videtur dictus Siloe, quod in hor-
tos diffunderetur ad eos rigandos. Ac putant quidam,
eam esse piscinam, cujus mentio facta est Neh. 3. 15.
& in Evang. Joan. c. 9. quam & putant esse dictam
מנח בית חסדא domum, seu locum beneficii, quod ejus
beneficium ægroti expectantes, protinus sanarentur:
ut est eo loco. Sed ego מנח effusionis, potius lege-
rim. Quidam illis aquis salutaribus Christum significa-
tum putant, & ejus evangelii prædicationem. Merc.
De nomine etiam מנח in 3. signif. locus notandus,
ubi venit cum aff. viz. Neh. 4. 23. vel 17. Unus-
quisque (habebat) מנח gladium suum (quum per-
geret ad) aquas: unde R. D. exp. Quando ibant ad
aquas, unusquisque habebat gladium suum in manu sua.
Sed sunt qui deducunt מנח, quod est, exuere, ex-
poliare. Nam Targum pro מנח, & exuet (aut
exuere faciet, i. e. excoriabit) holocaustum, Lev. 1.
6. habet מנח: (ita מנח sit expoliatio, & de-
positio vestium ejus. Cev.) & est sensus, Non exue-
bamus vestes nostras, nisi quum opus erat illas (vel
certè, corpus ipsum & nos alioqui immundos: Cev.)

lavare & mundare. Et est rectissima expositio, inquit ille, quam ponit & R. D. ut scil. vox Hebræa sonet expoliationem : nam aliqui Kimchi negationem repetit, Nec quisquam vestes suas exuebat lavandi causâ. Sicquidam, licet durius, vertunt, quisque intermisit aquas, i. e. lotionem. Cæterum in quodam exemplari manuscripto est, Nec quisquam vestes suas exuebat, אֵלָא nisi ad aquas, ad eas lavandas : quæ expositio esse videtur Ab. Ezræ : quæ verò negationem meram habet, ea petita ex R. Sal. Merc. Cev. Et sic, ex illa exuendi significatione, est series : Unusquisque exuebat illam lavandi gratiâ : ut nos vertimus. Et est expositio R. Sal. (eo, viz. modo quem nunc attingebamus, Cev.) Hieron. unus tantum nudabatur ad baptismum. Pag. Unusquisque habebat missile suum quum pergeret ad aquas. אֵישׁ שְׁלָחוּ הֵמָּן quisque, missile ejus, aquæ, (ad ἀπαρτισμόν, vel ad sitim restringendam) scil. unâ erant. Kimchi, cum armis ad aquas quisque ibat. Hoc retinet Diodati ; Coc. Cuique gladius suus (&) aqua (esto :) i. e. singuli armis & cibario instructi comparento : Synecdoche ; Jun. Vir missile suum aquas : Mont. quisque deponebat illud ad aquas : Pag. (illud ; vestimentum, scil. referendo aff. ad no. שְׁלַח preced. & fumendo vocabulum שְׁלַח verbaliter pro שְׁלַח, præter. piel 3. f. m. cum aff.) gladius : &c. vel spiculum : Hebr. missile vel telum. Aqua : ad extinguendum sitim. Confer 1 Sam. 26. 11. Pisc. (Nos, inquam, vestes nostras non exuebamus) nè meiendi quidem gratiâ. Tig. Hebr. cujusque depositio (vestium erat ad) aquas, scil. expiatorias : i. e. quisque exuebat vestes tantum, quum vellet sese emundare, & sanctificare. Vel. cujusque ensis (erat in manu sua etiam ad) aquas, illas, scil. expiatorias : i. e. quando ibat ad aquas illas : h. e. quum vellet sese, &c. Tig. not. (Nos, inquam, non exuebamus vestimenta nostra, sicut nec) quisquam arma sua, nisi propter aquas : Munst. (Nec ego, nec cognati mei, &c. vestimenta exuebamus) suum quisque telum dexterâ tenentes : Cast. unusquisque telum suum, (ob periculum, scil. habuit) & aquam : viz. ad sitim sedandam : nam in hisce regionibus calidum admodum erat. Vide 1 Sam. 26. 11. Alii : singuli (incedebant cum) armis suis, (ob vel propter) aquam : five singuli exuebant (vestes ejus) ad emundandum five lavandum. Belg. unusquisque tunc nudabatur ad baptismum : Hebr. Non deponebamus vestimenta nostra, (etiam noctu :) unusquisque intermittebat aquam : i. e. nè quidem ad ablutiones & purificationes. Leviticus deposuimus vestes : veriti ne hostes nos subito opprimerent impios. In ceremonialibus enim constitutionibus necessitas non habet legem. Osiand. Per baptismum, lotionem intelligit, quâ Judæi frequenter expiabantur. Hebr. Vir : i. e. quisque, dimisso ejus aquarum, i. e. ad aquas tantum exuebantur. Alii vertunt quisque gladium ejus aquis, pro, in aquis : q. d. nè ad abluendum quidem corpora, gladios aut vestem deponebant : sic 70. vir & arma ejus ad aquam. Hebræus sic, non deponebamus vestes nostras, nè ad lavandum quidem eas in aqua. Mar. De verbo etiam in piel, locus, Zach. 8. 10. notandus ; אֵלָא & dimittam omnem hominem : Pag. vel immittebam, committebam unumquemque cum altero. Chald. concitabam. Sic de immisione fe-

rarum dicitur in hiphil, Lev. 26. 22. Significat, inquit Kimchi, rei solutionem, seu laxationem absque prohibente. Merc. Sed committebam omnes homines, unum cum altero : Hebr. virum cum amico suo. Sic v. 16. & 17. Jun. Item ad fut. kal locus, Jud. 5. 26. יָדָה manum suam ad clavum הִשְׁלַחְתָּה mittit : pro, misit, vel mittebat. Est enim sicut הִשְׁלַחְתָּה misit : & אֵלָא redundant, sicut in מִסְרֹרוֹתָה & מִסְרֹרוֹתָה, de quibus suo loco dictum est, in פֶּרֶשׁ & פֶּרֶשׁ, quanquam non est ita consuetum in verbis. Pag. Foras productum est carminis causâ, juxta quosdam. Ego יָדָה fing. plur. positum putarem, יָדָה manus ejus immittebatur, intransitive. Nam & sic fub finem Abdiæ invenio, וְאֵל־הִשְׁלַחְתָּה, nec immittantur, vel immittant se, scil. יָדָה manus tuæ. Alias non memini me legere absolutum ; Merc. R. Jos. Kimchi exp. Mittent, promiserunt, manus ejus, scil. sinistra, (quæ venit nudo manus nomine, postquam dexterâ diserte ñt mentio, ex Isa. 48. 13. Cev.) & dextera ejus pro clavo, & malleo. Sinistra clavo, extra malleo indigebat. Et missio manibus attribuitur, eo quod faciant opus. Pag. Porro Kimchi pronunciat patrem R. Joseph assumptisse verbum mittendi in genuina sua significatione. non etiam extendendi : atque adeo transitive : quasi brevi quâdam prosopopæiâ velit manus ipsas misisse ad malleum & clavum, qui eos ad se adducerent, aut afferrent : ita ut per requirendi verbum non malè postea veritas : & sensus semper ad extendendi significationem recidat, ut eo etiam verbo utitur Kimchi in comm. Cev. Et si dicas, quod הִשְׁלַחְתָּה est intransit. non est opus toto hoc, quia sensus est, Manus ejus & dextera ejus extendæ sunt ad clavum : & ad malleum, aut pro clavo, & malleo. Vide in יָדָה : Pag. Vel, extenderunt ad, &c. R. Moseh subaudit caph similitudinis, cum interrogatione, nimium acuto sensu, Num juxta manus ejus, scil. Jabel, mittere solent, aut mittent, aliæ mulieres, quæ ferè imbelles sunt. Merc. R. Levi exp. Potentiæ, vel facultates, quæ corpus regunt, miserunt manum suam sinistram, &c. Obad. v. 13. וְאֵל־הִשְׁלַחְתָּה neque extendendæ erant, (scilicet :) manus tuæ, secundum R. D. & Targum, in substantiant eorum. Pag. Manus sinistra ejus ad paxillum, dextera autem ejus ad tuditem laborantium sese extenderunt. Jun. Item in 1 Reg. 14. 6. part. pahal kal sic venit : Et ego יָדָה misissus (nuncius) tibi קָשָׁה durus ; Pag. vel, missus sum, seu mittor ad te, ob visionem duram, i. e. ut dura tibi nunciem ; nam קָשָׁה est foem. R. D. subaudit קוֹוֶה. Sed propriè nostro neutri respondet : ob durum, vel, de duro, i. e. re durâ : Merc. Cev. Missus ad te (legationem) durâ, vel difficili. Coc. Ego verò missus sum ad te (ad indicandum) durum. Jun. Quidam etiam alii de hoc verbo notandi. Isa. 48. 16. יָדָה הוֹרָה Dominus misit me, & spiritum suum, i. e. me, qui abate non apud ipsum fui, voluit manifestari in carne, & vobiscum loqui, & à vobis conspici : & spiritum suum voluit in vobis operari id, quod proprium est spiritui Dei operari in filiis Dei. De ea missione est, Zach. 2. 8. 9. 11. vel 12. 13. 14. 4. 9. 6. 15. Item Isa. 61. 1. וְאֵל־הִשְׁלַחְתָּה לְבַשֵּׁר עֲבָדֵי שְׁלָחְתָּה ad evangelium annunciandum inopibus misit me. Job. 3. 24. οὐδὲν ἐμεῖς ὁ θεὸς, τὰ ρήματα τῷ θεῷ λαλεῖν ὁ γὰρ ἐκ μέτρων σιφῶσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα. quem misit Deus, verba

verba Deiloquitur, non enim ex mensura dat Deus spiritum. Apparet $\gamma\delta$ mitti singulari modo attribui ei, qui verba Dei loquitur. & tam excellenter accipi, ut ei competat verba Dei loqui ut sua: ex coelo loqui, & non ex terra. Idque in le probatur, quia cum ejus missione conjuncta est missio spiritus, qui non parce detur, sed effundatur, ut det eis, qui credunt, filios fieri. Coc. Exod. 4. 22. $\text{לֹא־נָתַן בְּיָדִי הַשֵּׁלַח}$ mitte, age, per manum ejus (quem) mittes. Quid si sic intelligemus? mitte angelum tuum angelum fœderis, quem te missurum promissisti. Ma. 32. 20. $\text{מִשְׁלַחֵי הַשֵּׂרֵף}$ propellentes pedem bovis & asini: i. e. qui instigant & adjuvant eos, qui inserviunt fidelibus. Coc. (O vos beatos, qui severitis secundum omnes aquas: i. e. locistam irriguis ut est ecclesia Dei: vide Eccl. 11. 1. secundum aquas. i. e. in locis irriguis ac proinde feracibus benedictionis, &c.) qui immiseritis eò pedem bovis & asini: i. e. qui colueritis inimisso bove, &c. periphralis culturâ: hoc enim versu propheta pios cum beatissimis agricolis comparat, qui agrum optimum coluerint, propter venturam messem. Jun. Job. 20. 12. $\text{לְגַלְגַּלִּי שִׁלְחוּ}$ pedes meos pepulerunt: i. e. depellunt me loco. Coc. Pedes meos impulerunt: secundum R. Levi. Hieron. subverterunt. Sed A. E. Pedibus meis posuerunt spinas in via. Ut & R. D. Posuerunt spinas in loco itineris pedum meorum, ut illos exciderent: Pag. scil. ex significatione שִׁלַּח gladii: quasi, disciderunt. Sic quidam exp. illud in futuro, Gen. 37. 32. Merc. וַיִּשְׁלְחוּ & miserunt tunicam: vel, juxta quosdam, Et gladio sciderunt: ut, scil. crederet quod bestia rapuisset eum: à no. שִׁלַּח , quod est gladius: juxta quosdam, inquit R. D. Pag. Et pedes meos expellunt, scil. loco firmo, i. e. ad lapsum impellunt; Bu. Lex. Pedes meos impellunt, &c. Jun. Jer. 1. 3. $\text{וַיִּשְׁלַח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ}$ dimiserit quis uxorem suam; i. e. jusserit res suas sibi habere & domo exegerit. Mal. 2. 16. vel 3. 1. $\text{שִׁלַּח שְׁנֵי שִׁלַּח}$ quum oderit, dimittendo (dimittat). Coc. Sibi odio esse dimissionem, ait Jehova, &c. quo in versu est occupatio defensionis Judæorum: atqui dimittetur uxor ex lege, Deut. 24. ut adducitur Matth. 5. 31. Respondet propheta, hoc verò odit Deus, neque passurus est ut legem suam adhibeatis tanquam pallium ad tegendam & defendendam injuriam, quam veritati ipsius facitis & vestris ipsorum uxoribus: neque enim Deus dimissionem probavit, sed odio habet: ut ipsa legis verba ostendunt, Deut. 24. 4. Jun. Ma. 27. 8. וַיִּשְׁלְחוּ quum divortium fecissem cum ipsa: Coc. In mensura dum emittis, i. e. amandas eam, contendes cum ea. Av. (& sic sumitur verbaliter, ut infin. piel cum præf. & aff.) Aliter verò sumi potest nominaliter sic: In plantatione ejus, vel, gladio ejus judicabis eam. Hieron. Quum abjecta fuerit, judicabit eam. R. Jos. Kimchi exp. in gladio ejus: q. d. in gladio ejus voluisti judicare illam: i. e. in mensura quâ mensa est: Et R. Sal. in mensura, quemadmodum dimisit Aegyptus Israel: Pag. vel quando, aut, secundum quod Aegyptus dimisit Israel, judicabis, aut ulcisceris illam ex mensura æquæ ratione; sato suo, i. e. eâ mensurâ quam sibi cumulavit: Cev. Sunt autem qui exp. gladio suo judicabit eam: quia perdidit seipsam armis suis bellicis: (ex illo Joel. 2. 8. Cev.) Et rectum est ut expona-

tur, in plantatione ejus. aut pomario ejus: ut Cant. 4. 13. $\text{וְהָיָה כְּפִתּוֹנֵי הַפְּתִיחַ}$ plantationes (quasi emi siones, i. e. plantæ. Merc.) tuæ, aut pomaria tua paradisus malarum puniceorum. Et tellis est quod sequitur, in die ventioientalis, seu subfolani. Et ell sensus, In mensura quâ mensa est anima suæ, i. e. sibi ipsi. Quid litigavit cum viris villarum suarum, quæ sunt pomaria ejus. R. D. בְּשִׁלְחָה est nomen commune hortis & agris frugiferis: ut Neh. 3. & Cant. 4. quæ superius sunt citata. Dixit, Non fecit Deus cum Israel, quemadmodum fecit cum inimicis ejus, quos subvertit ira ejus. & e mundo perdidit: sed peccante Israel coram illo, ulciscatur de illo, vel illum, non ultra mensuram, sed in mensura; & paulatim judicabat congregationem Israel, in pomaria ejus, hortos, agrosque emittens rubiginem, siccitatem, locustas, bruchos & id genus alia, quæ fruges fructusque consumeabant. Pag. Quidam, ut sonat, quum emisit ipsa. Merc. Plal. 74. 7. $\text{וַיִּשְׁלַח בְּאֵשׁ מִקֶּרְשֵׁי הַיָּם}$ miserunt in ignem sanctuaria tua, i. e. ignem in sanctuaria tua: 70. incenderunt igni sanctuarium tuum: Pag. Adhuc autem locum Masoreth notat non esse aliud lene. Sic & וַיִּשְׁלַח in præf. piel 3. f. invenitur, Eze. 17. 7. ubi Masoreth notat sex esse lenia: (i. e. absque dagefeh notâ piel in 2. rad. lamed.) Cæterum hoc in loco וַיִּשְׁלַח in nostris exempl. scribitur sine jod: ut sit sing. sanctuarium tuum. Merc. Hieron. Miserunt ignem in sanctuarium tuum: Pag. Miserunt in ignem sanctuarium tuum. Plus hoc, quàm conjecerunt ignem in sanctuarium tuum; Coc. Immiserunt ignem in sanctuaria tua: i. e. in loca sacra, synagogas, scholas, & si quæ sunt ejus modi: ut versu seq. exponitur: Hebr. miserunt in ignem tuum sanctuarium: hypallage, ut Jud. 1. 8. Civitati verò ipsi immiserant ignem: Hebr. civitatem miserant in ignem. Jun.

Rad. 130. שָׁלַט est, dominari: præesse, potestatem, dominium, habere vel exercere: Pag. Bu. Constr. cum ב , vel cum ע , more aliorum verborum dominandi. Chaldaicum magis est: unde & hodiè Sultan apud Turcas, summus dominator, Monarcha. Chaldaicè tamen שָׁלַט vel שָׁלַטָּה est subltantivum, dominatio, potestas, imperium: שָׁלַט est, autoritatem, potestatem, dominium sibi usurpare, vel habere in alios. Sæpe occurrit hæc radix in Ecclesiaste, Merc. dominatus est, &c. ut Pag. Cogn. cum שָׁלַט acuit, polivit arma ad redigendum homines sub potestatem per prælia. Hinc Soldanus apud Turcas & Arabes. Av. 70. $\text{ἐξουσίαν ἔλαβον, ἐπικρατεῖν, κατακυριεύειν}$. Potestatem habere: item, potestate sive jussu, sive usurpatâ uti. Confer verbum שָׁלַט . Coc. In Bu. conc. rad. hæc duo signif. 1. est, dominari: prout occ. in præf. kal 3. f. m. & 3. pl. simpl. sic: שָׁלַט dominatur, Eccl. 8. 9. שָׁלַטוּ domati sunt, Neh. 5. 15. In Infin. kal cum ל præf. occ. loco seq. לְשָׁלוֹט ad dominandum. Esth. 9. 1. Et in fut. kal 2. f. m. occ. cum ל cop. præf. sed in 3. pl. simpl. sic: וַיִּשְׁלוֹטוּ & dominabitur, Eccl. 2. 19. וַיִּשְׁלוֹטוּ dominabuntur, Esth. 9. 1. In hipihil וַיִּשְׁלוֹטוּ dominari fecit, dominium concessit, dominari sivit, copiam vel potestatem fecit. Bu. Lex. fecit habere potestatem. Av. Computem facere: 70. ἐξουσίαν εἰλον . Coc. prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. cum ל cop. præf. & א aff. loco seq. וַיִּשְׁלוֹטוּ dominium, potestatem fe-

וּשְׁלִי & projeci. Zach. 11. 12. וּשְׁלִי & projeci. Deut. 9. 21. וּשְׁלִי & projeci Neh. 12. 9. וּשְׁלִי & conjei illud, Exod. 32. 24. וּשְׁלִי & abjeci eas, Deut. 9. 17. Item in 2. f. m. fut. hiph. occ. cum 1 cop. praf. plenè cum jod hiph. sed cum 1 conv. praf. cum tferi tantum in ult. & rursus cum 1 aff. simpl. & cum 1 conv. praf. & plenè cum jod hi. h. in antepen. ut & in 2. f. cum 1 conv. praf. plenè cum jod hiph. in penult. ut seq. וּשְׁלִי & projicies, Mic. 7. 19. וּשְׁלִי & projecisti, Psal. 50. 17. וּשְׁלִי abjicias me, Psal. 51. 13. וּשְׁלִי & abjecisti me, Psal. 102. 11. Jon. 2. 4. וּשְׁלִי & projecisti, Eze. 23. 35. Item in 4. f. m. fut. hiph. occ. simpl. plenè, cum jod hiph. sed cum 1 cop. & 1 conv. def. cum tferi tantum in ult. ut seq. וּשְׁלִי abjiciet, Isa. 2. 20. וּשְׁלִי & abjiciet, projiciet, Job. 15. 33. 27. 22. וּשְׁלִי & projecit, Exod. 7. 10. 15. 25. 32. 19. Josh. 18. 10. Jud. 9. 17. 15. 17. 2 Sam. 20. 12. 1 Reg. 19. 19. 2 Reg. 2. 21. 4. 4. 12. 6. 5. 23. 6. 2 Chr. 32. 15. Jer. 26. 23. Zach. 5. 8. Cuietiam cum 1 conv. praf. וּשְׁלִי est aff. vel plenè post jod hiph. vel def. cum chirek tantum in antepen. ut & cum 1 aff. def. cum chirek tantum in penult. sic: וּשְׁלִי & illum abjecit. Dan. 8. 7. וּשְׁלִי idem, Exod. 4. 3. 2 Reg. 2. 16. וּשְׁלִי & projecite eos, Deut. 29. 28. Sic & in 3. f. fut. hiph. cum 1 cop. & 1 conv. praf. occ. def. cum tferi tantum absque jod hiph. in ult. sed cum 1 cop. praf. occ. plenè cum jod hiph. ante וּשְׁלִי aff. ut & in 1. pl. cum 1 cop. praf. occ. vel plenè cum jod hiph. in penult. vel def. cum chirek tantum ante וּשְׁלִי aff. & in 2. pl. m. cum nun parag. add. occ. def. cum chirek tantum in penult. sed plenè habens jod hiph. in antepen. cum וּשְׁלִי aff. post kibbutz pro schurek in penult. ut seq. וּשְׁלִי & abjiciet, Dan. 8. 12. וּשְׁלִי & abjicit, Gen. 21. 15. Jud. 9. 53. וּשְׁלִי & projecit illum, Job. 18. 7. וּשְׁלִי & abjiciamus, Psal. 2. 2. וּשְׁלִי & projiciamus eum, Gen. 37. 20. וּשְׁלִי abjicietis, Exod. 22. 30. וּשְׁלִי projicietis eum, Exod. 1. 22. Item, in 3. pl. m. fut. hiph. simpl. occ. plenè, sed cum 1 conv. praf. vel def. cum chirek tantum, vel plenè cum jod hiph. in penult. cui etiam formæ plenæ cum 1 conv. praf. וּשְׁלִי est aff. vel post schurek, vel, pro eo, post kibbutz in ult. ut seq. וּשְׁלִי projiciet, 2 Reg. 3. 25. Eze. 7. 19. וּשְׁלִי & projererunt, Gen. 37. 24. 1 Sam. 18. 17. 20. 22. 2 Reg. 10. 25. Neh. 9. 26. Jer. 38. 6. וּשְׁלִי & projererunt, Exod. 7. 12. Josh. 8. 29. Jud. 8. 25. 2 Reg. 13. 21. 2 Chron. 24. 10. 30. 14. וּשְׁלִי & dejecerunt eos, 2 Chron. 25. 12. וּשְׁלִי idem Josh. 10. 27. In Hophal. וּשְׁלִי abjiciet, dejectus, projectus, &c. fuit; Pag. Bu. Av. Prout occ. in forma cum kibbutz praf. hoph. 3. f. m. cum 1 cop. praf. & in 2. f. f. cum kamets ob pausam, pro scheva penult. sed in forma cum kam. chat. occ. 2. f. m. & 1. f. simpl. & rursus in forma cum kibbutz occ. 3. pl. cum 1 cop. praf. ut seq. וּשְׁלִי & abjectum, Dan. 8. 11. וּשְׁלִי dejecta est, Eze. 19. 12. וּשְׁלִי ejectiones, Isa. 14. 19. וּשְׁלִי projectus fuit Psal. 22. 11. וּשְׁלִי & abjecti sunt, Jer. 22. 28. Item in part. hoph. occ. f. m. & pl. m. simpl. in forma cum kibbutz: in qua etiam forma, a. f. f. absol. וּשְׁלִי, osc. in forma cum thau. in fine post duplex segol, ut seq. וּשְׁלִי projectus, 2 Sam. 20. 21. וּשְׁלִי ejectiones, Jer. 14. 16. וּשְׁלִי projectum, 1 Reg. 13. 24. 25. 28. Jer. 36. 30. In fut.

hoph. a 3. f. m. in forma cum kibbutz וּשְׁלִי projicietur: occ. in 2. f. f. cum 1 conv. praf. & in 3. pl. m. cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. sic: וּשְׁלִי & projecta, Eze. 16. 5. וּשְׁלִי abjicietur, Isa. 34. 3. Atque binc ex hac rad. וּשְׁלִי nomen portæ Hierosolymis, viz. וּשְׁלִי Shallecheth quod per illa projicerentur sordes, sic appellata: Pag. vel dict. a conjecta & accumulata terra ad parandam viam regis: 1 Chron. 26. 16. Isa. 6. 13. Confer 1 Reg. 10. 5. 12. 2 Chron. 9. 11. Bu. Lex. Fuit: ex portis sanctuarii quasi portam dicas projectionis: postea interpretres commode, ascensionis. Et sic Isa. 6. 13. quæ (sunt) וּשְׁלִי in Sallecheth: Vel in ejectione, seu dejectione, scil. frondium: i. e. quando abjiciunt frondes suas: quam expositionem probat Targum & R. D. licet & superiorem non omittat: unde & ibi alii appellativè exponunt pro projectione, seu dejectione foliorum: sicut eo loco vertit Jonathan fluxionem foliorum seu casum. Merc. Cev. וּשְׁלִי est dejectio, projectio, ejection: Isa. 6. & ult. (velut ilex & quercus, in quibus) וּשְׁלִי in abjectione frondium est subsistentia quædam: i. e. in quibus abjectis foliis est adhuc vis quædam generatrix in vere novo. Av. In hoc loco Chaldaus explicat וּשְׁלִי per שְׁלִי defluxionem foliorum: τὸ μετὰ πρὸς. Hoc sequitur R. Sal. & R. D. Sed non apparet quomodo idem significatus sit in altero loco, viz. 1 Chron. 26. 16. cujus hæc verba: וּשְׁלִי שְׁלִי שְׁלִי שְׁלִי apud portam aggeris (hoc enim melius quadrat) in via ascendente, ad templum scil. Ab. Ezra monet, esse, qui a שְׁלִי forment. Hoc sequi videntur 70. qui vertunt παροφθιόν. Nos, utroque loco considerato, accipimus pro aggere in altum aggesto, in quo est via ad celsius domicilium accivis. Ii solent roboribus stipari: quæ diu in eis permanent. Coc. Cum porta injectus: i. e. quam versus terra injecta & accumulata est ad parandum iter regis: de quo 1 Reg. 10. 5. 11. Jun. (qui sic etiam locum alterum Isa. 6. explicat, ut seq. Sicut in quercubus illis, & sicut in roboribus.) quæ (sunt) ad portam) injectus, statumen est: nimirum, terræ injectæ five aggeri, quem statuminant & continent utrinque arbores depactæ in aggeris lateribus. Jun. Item ex hac rad. וּשְׁלִי est etiam 2. nomen avis, viz. וּשְׁלִי m. mergus, mergulus: sic dict. quod ad capiendum pisces in mare vel aquam se projiciat: Pag. Bu. Lex. Aliis est ardea: est ex numero avium vetitarum: & juxta Hebræos Doctores, avis est venans pisces: unde & Onkelos vertit. teste Kimchi, וּשְׁלִי quasi captoem, seu venatorem piscium: וּשְׁלִי enim Chaldaice est piscis, & וּשְׁלִי venari, capere, piscari. Merc. Occ. autem hoc n. f. m. cum 1 dem praf. locis seq. וּשְׁלִי mergus, Lev. 11. 17. Deut. 14. 17.

Rad. 132. וּשְׁלִי est, pacificare, pacificum esse: item, perficere, complere, finire: restituere, redere, salutare. Pag. In kal absolute, integrum esse, perfici, absolvi, vel perfectum esse. & absolute & per Metalepsin, ut quidam volunt, pacatum esse, pacem habere, in pace esse, quæ hebraicè quasi integritas dicitur, quod sit partium inter se dissidentium redintegratio. Quidam putant transitivum esse: 2 Reg. 10. 13. וּשְׁלִי ad salutandum filios regis: hoc scilicet duntaxat. Atqui possit & nomen esse, ad pacem.

cem, i. e. ad rogandum de pace, & salute, &c. et si recte quod ad sensum attinet. exponatur ad pacem: nec prorsus male, ad salutandum: ita ut illud sit quod Sanctes significare voluit, Salutare. Illo casu est regimen ab absoluto שלם, de quo infra. Reperitur forma שלם, Gen. 15. 16. quia non שלם completa fuerit iniquitas, &c. ad verbum perfecta est. Infra erit nomen Toar. In Piel transitivum, perficere, integrare, absolvere. Includit autem in ea conjug. passim vicissitudinem, ut sit rependere, retribuere, solve, exolvere, persolvere, compensare: non item in Hiphil, ubi tantum est perficere integrare: & interdum pacem facere, pacificare. Merc. שלם in kal est, compleri, perfici: pacem habere vel colere, pace, prosperitate frui, pacem precari, i. e. salutare: Bu. Lex. שלם iniiit pacem cum aliquo, pacatus est, absolutus est: (est enim in kal intransit. & neutrum:) placatus est, pacificatus est: item, reddidit cuque quod suum est, (pax enim publica conservatur reddendo cuque suum) persolvit: absolutus est. Cogn. cum שלם dominatus est: nam dominatores & reges debent pacem & integritatem iustitiæ conservare seu implere. Hinc per metath. *μολισσω* placo, demulceo: *ἐξομολίζω*, placo, æquo, planum facio. Av. In Bu. conc. rad. hæc tria signif. 1. est, rependere, retribuere, reddere, persolvere. Bu. conc. Prout occ. iuxta quosdam in part. ben. kal f. m. (à simplice forma שלם rependens, &c. de quo tamen vide etiam plenius in 2. signif.) cum 1. aff. loco seq. שלם Rependenti mihi, Psal. 7. 5. Sed in hac retribuendi signif. frequens admodum venit conjug. piel שלם, solve, persolvere, reddere, rependere, retribuere, compensare, Bu. Lex. Coc. Prout occ. in prat. piel 3. f. m. & 1. f. simpl. & cum 1. conv. præf. utrique sic: שלם rependit, Jud. 1. 7. שלם idem, Lev. 5. 24. 1 Reg. 9. 25. Job. 8. 6. שלם reddidi, rependam, Prov. 7. 14. Isa. 65. 6. שלם & rependam, 2 Reg. 9. 26. Isa. 65. 6. Jer. 16. 18. 25. 14. 51. 24. Joel. 2. 25. At in 2. pl. prat. piel cum 1. conv. præf. habet tseri, ob pausam, pro scheva penult. loco seq. שלם & persolvit, Isa. 19. 21. Sed in 2. pl. m. prat. piel occ. simpl. sic: שלם rependistis. Gen. 44. 4. In part. piel f. m. occ. simpl. & cum 1. cop. præf. & in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. cum 1. cop. præf. ut seq. שלם rependens, Isa. 65. 6. Jer. 31. 6. שלם & rependens, Deut. 7. 10. Psal. 21. 24. Jer. 32. 18. שלם rependentes, Joel 4. 4. שלם & rependentes, Psal. 38. 21. In Infin. piel occ. simpl. & cum 1. præf. cui etiam cum 1. præf. 1. & 1. sunt aff. ut seq. שלם rependo, Exod. 21. 36. 22. 2. 13. Jer. 51. 56. שלם ad reddendum, Prov. 22. 27. שלם rependo, Psal. 61. 9. שלם solve illud, Deu. 23. 22. Ecc. 5. 3. In Imper. Piel f. m. & f. m. occ. simpl. & cum 1. cop. præf. unicuique, ut seq. שלם solve, Eccl. 5. 3. שלם & persol. Psal. 10. 14. שלם persolve, Nah. 1. 15. שלם & persol. 2 Reg. 4. 7. שלם rependite, Jer. 50. 29. שלם & persolvite, Psal. 76. 12. In Fut. piel 1. f. occ. simpl. & cum 1. cop. præf. Ut & cum 1. parag. add. simpl. vel cum scheva penult. extra pausam, vel cum tseri penult. ob pausam: cui priori cum scheva penult. 1. cop. est etiam præf. sed in 2. f. m. occ. simpl. prout seq. שלם rependam, persolvam, Deut. 32. 41. Psal. 22. 6. 56. 12. 65. 13. 116. 14. 18. שלם & persolvam,

rependam, 2 Sam. 15. 7. Job. 41. 2. Isa. 57. 18. שלם rependam, Prov. 20. 22. שלם persolvam, Jon. 2. 10. שלם & rependam, Psal. 40. 1. שלם persolves, Job. 22. 26. Psal. 62. 13. Eccl. 5. 4. Item, in 3. f. m. fut. piel occ. simpl. vel cum tseri: vel, ante maccaph, cum sægol in ult. cui etiam formæ cum sægol (pro relat. שלם) est præf. ut seq. שלם rependet, Exo. 21. 34. 35. 22. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. 13. 14. Lev. 5. 16. Deut. 7. 10. Ruth. 2. 12. 2 Sam. 3. 39. 12. 7. Psal. 37. 21. Prov. 6. 31. Isa. 59. 18. Jer. 51. 56. Ezech. 33. 15. שלם rependet, Job. 21. 31. 34. 11. Prov. 13. 21. 19. 17. 25. 22. שלם qui rependet, Psal. 137. 8. Sed occ. etiam 3. f. m. fut. piel cum 1. & 1. aff. ut & in 1. pl. (à simplice forma שלם) cum 1. cop. præf. & 1. parag. add. sed in 3. pl. m. cum 1. aff. absque præf. ut seq. שלם rependet tibi, 1 Sam. 24. 19. שלם rependet illam, Lev. 24. 18. 21. Job. 34. 33. שלם & rependemus, Hof. 14. 7. שלם rependent mihi, Psal. 35. 12. In pual שלם rependi, retribuui: Bu. Ma. persolutus est, compensatus est: Av. Prout occ. in fut. pual 3. f. m. ve extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets in ult. cui priori cum pathach 1. interrog. est præf. sic: שלם reddetur, rependet, Psal. 65. 2. שלם idem, Prov. 11. 31. 13. 13. שלם num rependet, Jer. 18. 20. Atque inde ex rad. hac in 1. retribuendi signif. est 1. no. שלם m. retributio, compensatio, persolutio æqua: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. f. m. cum 1. cop. præf. loco seq. שלם & retributio, Deut. 32. 35. Item 2. hinc etiam no. שלם vel שלם m. idem cum præced. persolutio, retributio, recompensatio æqualis: Av. Prout occ. hoc no. f. m. cum 1. dem, præf. & kibbuts, sed cum 1. præf. cum schurek in ult. & in forma pl. m. cum schurek penult. sic: שלם retributio, Hof. 9. 7. שלם pro retributione, Mic. 7. 3. שלם retributiones, Isa. 34. 8. Item 3. hinc etiam no. שלם f. idem cum præced. persolutio, retributio: &c. Av. Prout occ. in forma f. f. constr. cum 1. cop. præf. loco seq. שלם & retributio, Psal. 91. 8. Sic & 4. hinc etiam no. cum nun heamant. post cholem in fine, viz. שלם m. idem etiam cum præced. persolutio, retributio: Av. Prout occurrit in forma pl. m. loco seq. שלם retributiones, Isa. 1. 23. Deinde ii. signif. 2. hujus radices, viz. שלם est, absolvi, compleri, perfici: Bu. Conc. consummari, integrum fieri: Coc. &c. vide ad initium rad. prout occ. hoc verbum in hac 2. complendi, perficiendi signif. in prat. kal, 2. pl. cum 1. conv. præf. & in fut. kal, (à 3. f. m. שלם complebitur, perficietur:) 3. f. f. cum 1. conv. præf. שלם & compleverunt, Isa. 60. 20. שלם & etiam perfectum fuit, 1 Reg. 7. 51. 2 Chron. 5. 1. Neh. 6. 15. In piel signif. perficere, complere, absolvere: Bu. Lex. Av. Prout occ. in prat. piel 3. f. m. (in forma cum pathach pro tseri in ult.) cum 1. cop. præf. loco seq. שלם & perficit, 1 Reg. 9. 25. In pual שלם perfici, &c. ut in kal: prout occ. in part. pual f. m. cum 1. præf. loco seq. שלם sicut perfectus, Isa. 42. 19. In hiphil שלם perficit, absolvit: Coc. Prout occ. in fut. hiph. 2. f. m. cum 1. aff. & in 3. f. m. simp. vel plenè cum jod hiph. vel def. cum chirek tantum in ult. ut seq. שלם absolvet me, Is. 38. 12. 12. שלם perficiet, Job. 23. 14. Is. 44. 26. שלם perficiet, Is. 4. 28.

Atque inde ex hac rad. in hac 2. perficiendi seu completi signif. est 1. no. שלם integer, incolumis: cuius res omnes integræ & salvæ sunt: integrum, perfectum, completum; Bu. Lex. perfectus, completus: absolutus: Pag. Av. 70. τέλειος, perfectus, consummatus: Coc. Sed est & urbis nomen, Salem, quæ postea Jerusalem dicta: Gen. 14. 18. Pag. Bu. Et Melchisedek Rex שלם Salem: Pag. est urbs Solyma, m. quæ postea Jebus. & Jerusalem dicta est, nostris Ierusalem, & novissimè Ælia. A pace nomen habet, ut est in Epist. ad Hebr. 7. Videtur autem terrifico nomine, datâ operâ, scilicet, à Jebusæis dicta posterius Jerusalem, quæ antè Salem, ירושלים (quod ירושלים scribi solet) שלם timete Salem, ut vicinis populis terrorem incuterent: etsi alii, longius etymo repetito, visionem pacis exponunt. Hebræi hodiè dualiter efferunt ירושלים; (chirek indicante jod, quod quinque locis expressum reperitur) quòd urbis bipertita esset: etsi Cabalici hoc ad terrestrem & coelestem, duplicem, scilicet, Jerusalem referant. Chaldeus ubique ירושלים quo modo ego puto olim prolatum fuisse. A שלם fit, voce nonnihil deflexâ. gentile שולמית Sulamitis, Cant. 6. 12. tametsi quidam sic amicam suam à Salomone vocatam existiment, à formæ integritate. Illi iidem credunt, Salom fuisse etiam urbem ejusdem nominis in Samaria, vel ipsam Sichem, vel in regione Sichimorum, Gen. 23. 18. quod noster interpret sequitur. In eadem est sententia Eusebius in libello de locis Hebraicis, per Hieronymum latinè converso. At Hebræi eo loco שלם exponunt, incolumis, &c. nomen Toar: quod & Onkelos secutus videtur, ubi שלם malim scribi, quàm שלים. Merc. שלם perfectus, &c. est part. ben. kal, vel interdum; ipsum præf. kal, 3. f. m. in forma scil. pael, seu cum tseri in ult. perfectus, fuit &c. Av. quomodo etiam alii quidam quosdam locos verbaliter exponunt: plerisque tamen est no. adject. ut dictum, & pro nomine urbis Salem, est Solyma, urbs quæ deinde dicta est Jerusalem, à pace & incolumitate. Av. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. & cum 7 præf. ut & in absol. forma pl. m. simpl. & in forma f. & pl. f. simpl. ut seq. שלם completum, integrum, perfectum, Gen. 15. 16. 32. 18. 1 Reg. 8. 61. 11. 4. 15. 3. 14. 2 Reg. 20. 3. 1 Chron. 12. 38. 28. 9. 29. 9. 19. 2 Chron. 8. 16. 15. 17. 16. 9. 19. 9. 25. 2. Isa. 38. 3. שלם in schalem, n. p. Psalm. 76. 3. שלם integri, Gen. 34. 21. Nah. 1. 12. שלמה perfecta, Deut. 25. 15. Ruth. 2. 12. 1 Reg. 6. 7. Prov. 11. 1. Aмос. 1. 6. 9. שלם integri, Deut. 27. 6. Josh. 8. 31. Item 2. juxta quosdam est hinc etiam no. in forma pl. m. cum cholem in penult. quod sic occ. Jer. 13. 19. שלם הכולל universa ipsa in captivitatem acta est שלם omnino: Coc. perfectiones: Bu. Conc. Vel, migrare factus est, seu captivus abductus est שלם (in) perfectionibus: h. e. omnino; vel, translata est Juda tota, translata est שלם, perfectiones, seu integritates; i. e. integrè, in totum, perfectè: nam idem repetitur, Merc. Prout occ. etiam in forma pl. m. constr. cum kibbutz pro cholem penult. viz. שלם perfecti: Bu. Conc. 2 Sam. 20. 19. &c. Sed vide hæc duo in forma pl. m. absol. & constr. in 2. signif. seq. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. שלם est, pacem habere, colere,

pace frui: Bu. Conc. Coc. Pacem agere: unde, in pace, est omnium rerum incolumitas: δολοχνησία: 70. εἰρηνέουσιν: Coc. ut Job. 22. ושלם & age pacem: h. e. noli Deum oppugnare: nam, ut dicitur Job. 9. ושלם אלו וישקו מי הקשה אלו quis se difficilem præstitit erga ipsum, & pace fructus est? Coc. Occurrit autem hoc verbum in hac 3. pace fruendi seu pacem habendi signif. ordine Conc. ut seq. In part. ben. kal, f. m. שלם pace fruens, seu pacem colens. &c. unde cum 1. aff. sic occ. Psalm. 7. 5. נִתְחַלְחַל שוֹלְמִי אֵם Si retribui existenti in pace mecum, malum. 70. & Hieron. Si reddidi retribuendis mihi mala. R. D. Illi qui fuit mecum in pace. Sed R. Sal. Retribuenti, aut reddenti mihi malum: i. e. si retribui illi secundum retributionem ejus. Est ex kal, inquit A. E. quantum in kal, non invenitur: Pag. in signif. scil. retributionis, sed tantum in piel. Cev. Pacem colenti mecum: Bu. Conc. & Lex. Si reddidi integro, i. e. pacifico meo malum: Av. Si malefeci pacifico meo: i. e. ei qui mihi pacificus erat. Coc. Si intuli malum colenti pacem mecum. Jun. Item, in hac etiam pacificandi signif. vel in 2. perficiendi signif. præced. juxta quosdam occ. part. paul kal, (3. f. m. שלם, & in absol. forma plur. masc. שלומים perfecti seu pacifici) plur. masc. constr. cum kibbutz proschurek in penult. sic: 1 Sam. 20. 19. אֲנֹכִי שָׁמִי אִמּוֹנִי וישראל Ego (scil. Abel, sive Abela) (sum inter) perfectos, fideles Israel: i. e. inter perfectos Israel, & fideles Israel: utrumque enim est in regimine genitivi, & utrumque masculineum. Pag. Potest verti, Ego sum ex pacificis fidelium Israel: Merc. R. D. autem exp. ut no. Toar sive adject. sic: Ego sum è filiis civitatis qui sunt perfecti & fideles Israel & Regi. Et R. Levi sic explicat, Ego, &c. i. e. Nonne in me manent, aut habitant, perfecti, ad servandum fidem, quæ est in Israel? Et propterea non consenserunt filii Abel, ut conjurarent cum Seba filio Bichri, quia fidem servant. Et quum ita sit, ut quid perdis civitatem non parvam, sed matrem, i. e. Metropolin, in cujus circuitu sunt filia, i. e. villæ? & ut quid perdis Domini hæreditatem? Targum; Nos sumus perfecti in fide cum Israel. Pag. Ego sum inter perfectos & fideles Israelis: Av. Ego (sum) pacifici fideles Israelis: q. d. Ego Abel sum civitas pacificorum & fidelium in Israele. Coc. Ego (sic compellat Joabum mulier hæc totius suæ civitatis nomine:) ex pacem colentibus, è fidelibus Israelis. scil. sum. Hebr. ego pacem colentium fidelium Israelis sum: Jun. Item, in hac pacem habendi signif. occ. imper. kal, f. m. cum 1 cop. præf. & in fut. kal, 3. f. m. cum 1 conv præf. cum kamets ob pausam pro pathach ult. in utroque sic: ושלם & pacem habe. Job. 22. 21. וישלם & pacem habet, Job. 9. 4. In hiphil ושלם pacem fecit, vel iniiit: Bu. Ma. Av. fecit pacem persolvendo cuique suum: Av. Pacare, pacem facere: Coc. Prout occ. in prat. hiph. 3. f. f. & in 3 pl. simpl. & plenè, sic: ושלם pacem fecit, Josh. 10. 4. 11. 19. ושלם pacem fecerunt, Josh. 10. 1. Sed in fut. hiph. 3. f. m. occ. simpl. cum chirek tantum. & cum 1 conv. præf. cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. sed in 3. f. f. simpl. & plenè, & in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. plenè cum jod hiph. in penult. ut seq. ושלם pacatos reddit, Prov. 16. 7. וישלם & pacem inivit, Reg.

1 Reg. 22. 45. **וְשָׁלוֹם** pacem ineat, Deut. 20. 12. **וְשָׁלוֹם** & iniverunt pacem, 2 Sam. 10. 9. 1 Chr. 19. 19. In hophal **וְשָׁלוֹם** pacatum effici: Bu. Ma. pacificatus est, placatus est, pacificus factus est: Pag. Av. pacatus est: Coc. Prout occ. in prat. hoph 2. f. loco sequente: **וְשָׁלוֹם** pacata erit Job. 5. 23. Atque inde ex hac rad. **שָׁלוֹם** in hac 2. pacificandi signif. est no. cum kamets. & cholem, viz. **שָׁלוֹם** m. pax: Pag. sed Hebraeis latius quam Latinis. Opponitur bello, vel gladio: unde in Mat. 10. Non veni pacem mittere, sed gladium: pro quo Luc. 12. separationem, contrarium concordia. Ad Ephes. 2. pacis significatio copiosius & diligentius exponitur, quod sit duorum inter se dissidentium redintegratio, & reconciliatio. Item tranquillitas, & opponitur perturbationi, confusio, & seditioni. Hinc 1 Cor. 14. Non est confusio author Deus, sed pacis. Felicitas, propter rerum status: incolumitas salus: unde hac voce utuntur in salutationibus, bené precantes: ab integritate & perfectione ductum. quomodo etiam Toar esse possit, Merc. Cev. **שָׁלוֹם** est pax: prosperitas, incolumitas integritas: Bu. Lex, hoc enim nomen dicitur cujuslibet rei integritas seu incolumitas: Av. res salva: pax, incolumitas, in qua est **שָׁלוֹם** 70. **שָׁלוֹם** Coc. Unde phraseologia usitata, **שָׁלוֹם** (vel **שָׁלוֹם**, &c.) pax vobis (vel tibi, &c.) sit, Gen. 43. 33. i. e. (pacata, tranquilla, salva, integra, & incolumia sint vobis omnia: vel) pacato & tranquillo sitis animo: prout hinc etiam dicitur, 2 Sam. 11. 7. **וְשָׁלוֹם הַמְּלָחָמָה** & de pace belli; i. e. de statu & prospero successu belli, &c. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. frequens in textu. & ordine Conc. ut seq. In forma f. m. absol. **שָׁלוֹם**, vel cum cholem tantum absque vau in ult. pax, prosperitas, incolumitas, &c. Gen. 29. 5. 43. 23, 28. Lev. 26. 6. Num. 6. 26. 25. 12. Deut. 2. 26. 20. 11. 29. 9. &c. Job. 5. 24. 21. 9. Psalm. 28. 3. 34. 15. 37. 11, 37. 72. 3, 7. 85. 9. 119. 165. 120. 6, 7. 122. 7, 8. 125. 5. 128. 6. 147. 14. Prov. 3. 17. Isa. 9. 5. 25. 3, 12. 27. 5. 32. 17. 39. 8. 45. 7. 48. 22. 52. 7. 57. 9, 21. 66. 12. &c. ad Hag. 2. 9. Zach. 6. 13. 9. 10. in 110. circ. 1. Cui etiam absol. formæ, f. m. 1. cop. 1. interrog. 1. dem. & 1. sunt præf. ut seq. **וְשָׁלוֹם** & pax, 1 Reg. 4. 24. 1 Chron. 12. 18. 22. 9. Psal. 85. 11. Prov. 3. 2. **וְשָׁלוֹם** num pax, Gen. 29. 6. 43. 27. 2 Sam. 18. 32. 20. 9. 1 Reg. 2. 13. 2 Reg. 4. 26. 5. 21. 9. 11, 17, 18, 22, 31. **וְשָׁלוֹם** pax, 2 Reg. 9. 22. Jer. 25. 37. 33. 9. Zach. 8. 12. **וְשָׁלוֹם** & pax, Zach. 8. 19. Mal. 2. 5. Sed sæpius venit hæc forma absol. f. m. cum 1. præf. sic **וְשָׁלוֹם** in pace, prosperitate, &c. Gen. 15. 15. 26. 9, 31. 28. 21. &c. Psalm. 4. 9. 55. 19. Mal. 2. 5. &c. in 40. circ. 1. Sed occ. etiam ead. absol. forma f. m. cum 1. pro 1. & 1. præf. sic: **וְשָׁלוֹם** in pace, Job. 15. 21. Psalm. 29. 11. **וְשָׁלוֹם** & in pace, Isa. 55. 12. Sæpius autem cum 1. præf. sic: **וְשָׁלוֹם** ad pacem, paci, &c. Gen. 37. 4. 43. 27. 44. 17. Isa. 38. 7. in 30. circ. 1. Prout occ. etiam in hac absol. forma f. m. cum 1. & 1. præf. sic: **וְשָׁלוֹם** & paci, 2 Reg. 2. 18, 19. Isa. 9. 5. **וְשָׁלוֹם** de pace, Lam. 3. 17. Item, in forma f. m. constr. cum sheva, scil. in penult. occ. 4. & cum 1. & 1. præf. sic: **וְשָׁלוֹם** pax, Gen. 37. 14. 41. 16. Elth. 2. 11. Psa. 35. 27. 72. 3. 122. 6. Jer. 14. 13. 29. 7. **וְשָׁלוֹם** ad pacem, 2 Sam. 11. 7. 2 Reg. 10. 13. **וְשָׁלוֹם** & de pa-

ce, 2 Sam. 11. 7. Cui etiam formæ f. m. constr. 1. est aff. sic: **שָׁלוֹמִי** pax mea, Psal. 41. 10. Isa. 44. 10. Jer. 16. 5. **שָׁלוֹמִי** pacis meæ, Jer. 20. 10. Sed cum 1. aff. juxta quosdam occ. cum jod quiescente seu abundante post tseri in f. sic: Isa. 53. 5. **שָׁלוֹמִי** pax nostra: Bu. Conc. Castigatio five **מַסְרָה** (scribitur enim etiam absque jod in quibusdam exempl.) pacis nostræ, per quod, scil. nos reconciliamur **עָלָיו** super ipso, viz. erat. Coc. Castigatio seu correctio perfectionum, seu integritatum, nostrarum: h. e. **שָׁלוֹמִי** omnium nostrum: (quasi scil. esset in forma pl. m. constr. cum 1. aff. & in 2. perficiendi signif.) quanquam potest & hæc altera 2. significatio quadrare: ut notat Kimchi, qui & sic, pacium, exponit, quod & nostri sequuntur, & quod rectius est: Merc. Cev. Castigatio pacis nostræ (i. e. castigatio pacem nobis conciliatura cum Deo, & prosperitatem omnem nobis comparatura, quas alioqui amiseramus) imponitur ei; ut in seq. exp. Jun. Item, occ. etiam ead. formæ f. m. constr. cum 1. aff., vel in pausa 1. aff. ut & cum 1. præf. & 1. aff. sed cum 1. aff. absque præf. ut seq. **שָׁלוֹמִי** pax tua, Jer. 38. 22. **שָׁלוֹמִי** pax tua, Isa. 48. 18. Obad. 1. 7. **בְּשָׁלוֹמִי** in pace ejus, Jer. 29. 7. **שָׁלוֹמִי** pacem eorum, Deut. 23. 7. Ezr. 9. 12 In forma pl. m. **שָׁלוֹמִי** sumitur adjectivè: pacifici, pacati: &c. nam & in f. m. **שָׁלוֹם** in quibusdam locis à quibusdam exp. adjectivè, pacificus, sanus, salvus, &c. (formæ instar קָרִיב propinquus,) ut Isa. 41. 3. transibit **שָׁלוֹם** pacificus; & sic R. Jona exp. Gen. 43. 27. **וְשָׁלוֹם** num pacificus, seu sanus est pater vester fenex? ubi A. E. scribit esse no. substant. vice nominis Toar seu adject. & sic 1 Sam. 25. 6. Et tu **שָׁלוֹם** pacificus, sanus, seu salvus, & domus tua **שָׁלוֹם** pacifica, sana, salva; &c. Pag. Sic etiam, ut dictum, sumitur adjectivè in plur. masc. prout quidam exp. illud Jer. 13. 19. **וְהָיָה שָׁלוֹמִי** deportabitur (civitas) pacatorum, i. e. pacatissima: Bu. Lex. de quo vide plenius supra in 2. signif. Item, occ. etiam hæc forma pl. m. cum 1. præf. sic: Psalm. 69. 22. **וְשָׁלוֹמִי** & quoad pacem: Bu. Conc. Et pacibus, **לְמוֹקֵשׁ** in rete, aut offendiculum, juxta R. D. 70. Et in retributionem, & in scandalum. Hieron. Et in retributiones ad corruendum. Sed A. E. Pro pacibus: lamed, inquit, ponitur vice **לְמוֹקֵשׁ**, i. e. pro: ut Gen. 11. 3. Et fuit iis later **לְמוֹקֵשׁ** pro lapide. R. Sal. exp. quum expectaverint pacem. vertantur paces in offendiculum: Pag. & pro retributionibus, &c. Bu. Lex. & pro pacibus, in scandalum: Av. & in universum, in decipulum: Coc. Et pro retributionibus. (h. e. ut talionis poenam luant; sic interpretandam esse hanc vocem, quæ nusquam alibi plurali numero substantivè legitur, evincit Apostolus ad Rom. 11. 9.) pro tendicula, ipsis, scil. Jun. 70. **ἐς ἀνταπόδοσιν**: sed hoc esset **לְמוֹקֵשׁ**. Coc. In pl. m. constr. **שָׁלוֹמִי** pacifici, &c. prout occ. cum 1. præf. & 1. aff. sic: Psalm. 55. 21. Mifit, vel extendit manus suas **בְּשָׁלוֹמִי** in pacificos ejus: Bu. Conc. In paces ejus: Hieron. Ad pacifica sua: sed R. Sal. In eum qui fuerat quietus & pacificus secum: sed A. E. In paces ejus, i. e. in viros pacium ejus: sicut illud Psal. 104. 4. Et ego **וְשָׁלוֹמִי** oratio, i. e. vir orationis. Vel, est no. Toar seu adject. juxta R. Jos. i. e. in pacificos

Pausam, pro יָנוּ, יָד, יָכֶם, aff. prot. ut seq. וְשִׁמְמוֹר & vestimenta, Jof. 9.5. 1 Reg. 10. 25. 2 Chron. 9.24. וְבִשְׁמֹרֶת & vestimentis, Jof. 22.8. שְׁמֹרֶת vestim. mea, Job. 30.31. שְׁמֹרֶת vestim. nostra, Jof. 9.13. שְׁמֹרֶת vestim. tua, Cant. 4.11. שְׁמֹרֶת vestimenta vestra, Deut. 29.5. שְׁמֹרֶת vestim. ipsorum, Neh. 9.21. De hoc No. locus unicus præcipue venit notandus, viz. Mich. 2. 9. מִמּוֹל שְׁלֹמֹה אָרָר חַפְּצֵיטוֹ Coram sago, vel toga, honestam-vestem detrahitis iis qui transeunt sine metu: ut sit, quum flagello caduntur homines. Solent præfides & judices togati & benè amicti sedere. Judæis exprobrat, quòd togam aliquam (sine dubio non popelarem: nam genti culpa hæc imponitur) haberent in precio, & ei se subicerent, & coram ea innocentes vestibus nudarent: cadendos, scilicet. Confer Mic 4.14. Coc. Quum adest vestis, togam detrahitis: Hebr. é regione vestis, togam denudatis, i. e. quum nullâ necessitate constringimini, sed rebus omnibus abundatis: nihilominus tamen, adducti solâ libidine, in res alienas involatis: nam species una latrociniorum, pro genere accipitur. Jun.

Rad. 134. שָׁלַח est, evaginare: Pag. Educere, extrahere: vel. educi, absolutè. Quidam existimant de vagina tantum & calceamentis (ut Ruth. 4.8.) dici: quod non negarim propriè. Quod autem Psalm. 129. dicitur, putant esse allusionem herbe, quæ gladiolus etiam dicitur, ad gladium, quòd è terra, ut gladius, è vagina educatur, & emergat. Bis tantum esse intransitivum. Idem suprà in calceo erat וְחִלְצָה, Et Targum Jerosolymitanum, Deut. 25.9. pro וְחִלְצָה נֶעֱלַץ, habet וְחִלְצָה מִן הַחֶלֶץ & extrahet ejus calceum. Merc. שָׁלַח eduxit, extraxit, detraxit, strinxit: ferè semper de gladio dicitur. Bu. Lex. evaginavit, eduxit, gladium tractim: propriè dicitur de extractione gladii, & calceamentorum: in kal, eduxit, evulsit: sed sine accus. est neutrum, evulsus est. Cogn. cum שָׁפַל humilis fuit: significat enim humilem, i. e. lentam extractionem. Hinc σκολύπτω, i. e. evello: & per syncopeν σπάω, σπάω, extraho, evello, &c. Av. 70. σπῶν, ἐκσπῶν: extrahere, detrahere. Coc. Psalm. 129.6. Sint sicut herba testorum, שְׁמֹרֶת יָבֵשׁ Quæ antequàm educita sit, i. e. egrediatur & appareat, aruit: Pag. Quæ antequàm extrahat quis, scil. falcem, &c. Bu. Lex. quod (gramen) priusquàm evellitur, arefcit: Av. Quod, antequàm (quis) strinxerit (falcem,) exarefcit. Coc. (Erunt tanquàm foenum testorum,) quod. antè quàm exferatur (falx) exaruit: Hebr. antequàm exferat vel extrahat: i. e. statim exarefcit, non expectato tempore foenificet: Allegoria à feno sive gramine: ut Job. 11.12. Jun. Item juxta quosdam, intransitivè venit, Job. 20. 25. שְׁלַח וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה Educta est, & egressa est de vagina: vel corpore ejus, scil. sagitta. Vel transitive, eduxit, scil. jaculator, sagittam, &c. Hieron. Gladius eductus & egrediens de vagina sua. R. Levi. Eduxit sagittam jaculator, & egressa est è vagina: i. e. corpore hujus impii: ac si d. quòd ejus corpus pertransivit. Pag. Simul extraxit (sagittam ex pharetra,) exit ex corpore. Coc. Stringentis (gladius) exit è corpore: i. e. transadigit corpus, & viscera effundit. Jun. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. ut

seq. In præt. kal, 3. f. m. simpl. & in part. ben. kal, f. m. simpl. & in forma pl. m. (ab absol. שְׁלָפִים) in pl. m. constr. simpl. ut & in part. paul kal, 4. f. m. שְׁלָפִים in f. f. occ. simpl. vel cura schurek, vel pro eo cum kibbutz penult. prout seq. שְׁלָפִים extraxit, Jud. 3.22. 8. 20. Ruth 4.7. Job. 20.25. Psalm. 129.6. שְׁלָפִים extrahens, Jud. 8.10. 20.25. 17.35. 46. 2 Sam. 24.9. 2 Reg. 3.26. 1 Chron. 21.5. שְׁלָפִים stringentes. Jud. 20.25. שְׁלָפִים strictus, Num. 22.23. Jof. 5.13. 1 Chron. 21.17. שְׁלָפִים strictus, Num. 22.32. In imper. kal, f. m. occ. simpl. & in fut. kal, 3. f. m. cum 1 conv. præf. occurrit simpliciter & cum 1 aff. ut seq. שְׁלָפִים extrahere, Jud. 9.54. 1 Sam. 21.4. 1 Chron. 10.4. וַיִּשְׁלַח & extraxit, Ruth. 4.8. וַיִּשְׁלַח & extraxiteum, 1 Sam. 17.51.

Rad. 135. שָׁלַח: unde in piel שָׁלַח tertiavit, tertio reiteravit, tertio repetiit, divisit in tres partes, triplicavit, &c. Av. Sed de hoc verbo in piel & pual vide infra post nomina ad finem 1. signif. nam in Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est in no. שְׁלָפִים vel שְׁלָפִים fœm. tres: Pag. Bu. &c. 70. τρεῖς: Coc. No. adjunct. & cardinale fœm. gen. Av. Prout occ. hoc no. vel plenà cum vau cholem, vel def. cum cholem tantum in ult. sic: שְׁלָפִים vel שְׁלָפִים tres: Gen. 11.13. 15. Exod. 6.18. 7.7. 23.14. 17. &c. ad Am. 4.8. in 80. circ. 1. Cui etiam plenà formæ & absol. 1 cop. 1. שְׁלָפִים & 1 sunt præf. ut seq. שְׁלָפִים vel sine vau, & tres, Gen. 46.15. 27.1. Exod. 38.1. Jud. 10.2. 2 Sam. 5.5. 1 Reg. 2.11. 7.27. 2 Reg. 12.7. 13.1. 23.31. 1 Chro. 2.22. 3.4. 29.27. Job. 1.2. 42.13. Ezech. 40.48. שְׁלָפִים tres, Deut. 19.9. שְׁלָפִים in tribus, Isa. 16.14. שְׁלָפִים ad tres, 1 Reg. 10.22. 2 Chron. 9.21. Et in forma f. f. constr. viz. cum scheva & cholem, שְׁלָפִים tres: est No. fœm. & substant. in regim. & præponitur nominibus cujuslibet gen. Av. Prout occ. frequens in textu sic: שְׁלָפִים tres, tria, &c. Gen. 5.22. 6.15. 9.28. 17.25. 18.6. 45.22. Num. 31.33.36. &c. ad Dan. 12.12. in 70. circ. 1. Cujus formæ f. constr. cholem mutatur in kam. chat. ante maccaph in ult. loco seq. שְׁלָפִים tria, Exod. 21.11. Sed prior formæ cum scheva & cholem, 1, 2, 3, & 1 sunt præf. ut seq. שְׁלָפִים idem, Gen. 5.23. 14.4. 14. Num. 1.23. 2.13. 3.50. 26.25. Jud. 8.4. 1 Reg. 10.17. 2 Chron. 9.16. Dan. 8.14. שְׁלָפִים in tribus, Jud. 7.7. Jer. 1.2. שְׁלָפִים & in tribus, Jud. 7.8. שְׁלָפִים ad tres, Lev. 25.21. שְׁלָפִים & pro tribus, 1 Sam. 13.21. Item, frequens etiam occ. No. in forma f. fœm. sed genere masc. viz. שְׁלָפִים vel שְׁלָפִים tres No. numerale cardinale gen. masc. & adjunct. prout occ. frequens etiam in textu sic: שְׁלָפִים vel שְׁלָפִים tres, tria, &c. Gen. 6.10. 9.19. 18.22. 29.34. 40.10.16. &c. Isa. 17.6. &c. ad Am. 1.3.6.9.11.13. 2.1.4.6.7. Jon. 2.1. in 100. circ. 1. Cui etiam nomini in forma fœm. sed gen. masc. 1 cop. est præf. sic: שְׁלָפִים vel שְׁלָפִים & tres, tria, &c. Exod. 25.32.33. 37.18.19. &c. ad Jon. 2.1. in 40. circ. 1. Sed occ. etiam ead. forma cum 1, 2, 3, & 1 præf. ut seq. שְׁלָפִים vel sine vau, tres, Num. 3.45. 2 Sam. 22.18. 19.23. 1 Chron. 11.18. 20.21.25. שְׁלָפִים vel sine vau, inter tres, in tertio, 2 Sam. 23.9.22. 1 Chron. 11.12.24. Esth. 3.12.13. 8.9.12. 9.1.18. שְׁלָפִים inter tres, 2 Sam. 23.18. 1 Chron. 11.23. שְׁלָפִים in tres, Num.

29.14. Jud.9.43. 1Chron.25.20.3c. Item occ. etiam hoc No. in forma fœm. cum thau in fine post cholem & fægol. & gen. com. Bu. Lex. vel masc. & substant. ideoque in regimine præponitur nominibus cuiuscunque generis; Av. viz. וּשְׁלֹשׁ tres, tria, &c. Gen. 20.36. 40. 2. 3. 18. 19. &c. ad Jon.3.3. Zach.11.8. in 8c. circ.1. Cui etiam formæ cum fægol ante thau 1 cop. וּ, וּ, & 3 sunt præf. ut seq. וּשְׁלֹשׁ & tres, Gen.7.13. Exod.38.26. Lev.12.4. Num.1.45. 2.32. 1Sam.20.19. 31.6. 1Chron.10.6. 2Chron.16.17. Job.1.2. Ezech.14.17. וּשְׁלֹשׁ & in tres, Job.32.3. וּשְׁלֹשׁ quasi tres. Exod.32.28. Josh.7.3.4. Jud.16.27. וּשְׁלֹשׁ ad tres, Exod.19.15. 2Reg.2.10,13. Ezr.10.8.9. Job.1.4. Amos.3.4. Sed cum affixis hoc no. in hac forma cum cholem & fægol ante thau, mutat cholem in kam. chat. ante scheva & aff. prout occ. cum וּ, aff. simpl. & cum וּ, aff. simpl. & cum לַ præf. sic: וּשְׁלֹשָׁה tres vos, Num.12.4. וּשְׁלֹשָׁה tres illi, Num.11.4. וּשְׁלֹשָׁה tribus illis, Ezech.40.10. 41.16. Item, forma וּשְׁלוּשׁ vel וּשְׁלוּשׁ, in forma pl. m. significat triginta, & usurpatur in utroque genere, tam de cardinali, quam de ordinali numero; Av. & frequens etiam occ. in textu, sic: וּשְׁלוּשִׁים vel וּשְׁלוּשִׁים triginta, Gen. 4.3. 16. 11.14.17.18.22. 18.3c. 32.15. &c. ad Zach.11.13. in 120. circ.1. Cui etiam formæ pl. m. vel comm. gen. 1 cop. est præf. sic: וּשְׁלֹשִׁים & triginta, Gen. 5.8. 6. 15. 11.12.16.20. 25.17. &c. ad Ezech.41. 6. 46.22. in 50. circ.1. Sed occ. etiam ead. forma plur. masc. vel comm. cum וּ, וּ, וּ, וּ, & וּ præf. prout seq. וּשְׁלוּשִׁים vel sine vau, triginta, 2Sam.23.22. 1Reg.7.8. 1Chron.11.15.25. 12.4. 27.6. וּשְׁלֹשִׁים ex triginta, 2Sam.23.13. וּשְׁלֹשִׁים in triginta, 2Reg.25.27. Jer.52.31. Ezech.1.1. וּשְׁלֹשִׁים idem, 1Sam.23.24. 1Chron.12.4. וּשְׁלֹשִׁים quasi triginta, Josh.7.5. Jud.20.31.39. 1Sam.9.22. Atque hinc, ex hac rad. וּשְׁלֹשׁ, tres &c. sunt nomina seq. 1. no. וּשְׁלִישִׁי m. tertius, triarius, tertianus: 70. תַּלְשִׁי: Bu. Av. Coc. Prout occ. hoc no. simpl. locis seq. וּשְׁלִישִׁי tertius, Gen.1.13. Deut.32.9. Sed sæpius venit cum 1 dem. præf. sic: וּשְׁלִישִׁי tertius, tertianus &c. Gen.2.14. 40.20. 42.18. Exod.19.1. &c. ap Hof.6.3. in 60. circ.1. Item, occ. etiam cum 1 dem. præf. def. cum chirek tantum in penult. locis seq. וּשְׁלִישִׁי tertius, Gen.22.4. 31.22. 32.19. Exod.19.11. 1Chron.3.2. 25.10. 2Chro.10.12. 15.10. Et rursus occ. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum in penult. post וּ præf. sed cum לַ præf. occ. plenè cum jod in penult. ut seq. וּשְׁלִישִׁי & tertius, 1Sam.17.12. Ezech.10.14. וּשְׁלִישִׁי & tertius, 2Sam.2.3. וּשְׁלִישִׁי in tertio, Ezech.31.1. Item in forma pl. m. occ. simpl. & cum 1 cop. & לַ pro לַ dem. præf. sed def. cum chirek tantum absque jod penult. in omnibus, ut seq. וּשְׁלִישִׁים tertiani, 1Sam.19.21. 2Reg.1.13. וּשְׁלִישִׁים & tertiani, a. Gen.6.16. Num.2.24. וּשְׁלִישִׁים in tertiis, Ezech.42.3. Item, 2. hinc etiam no. וּשְׁלִישִׁיהָ f. tertia, tertiana, trina: Av. item: tertia, pars, Bu. Lex. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod in medio, sic: וּשְׁלִישִׁיהָ tertia pars. Isa.19.24. וּשְׁלִישִׁיהָ idem, Isa.15.5. Jer.48.34. Item 3. hinc etiam no. cum thau heemant. in fine, viz.

וּשְׁלִישִׁיהָ (vel est forma f. f. a masc. וּשְׁלִישִׁי: Pag. Bu.) tertia, vel tertia pars: Pag. Bu. est enim vel adject. tertia, vel pro tertia parte substant. est. Av. Prout occ. hoc no. (vel scil. plene cum jod, vel def. cum chirek tantum in penult.) simpl. & cum וּ, וּ, וּ, & לַ præf. prout seq. וּשְׁלִישִׁיהָ tertia, Neh.10.33. Ezech.16.14. וּשְׁלִישִׁיהָ tertia pars. Num.15.5.7. Ezech.5.2. וּשְׁלִישִׁיהָ & tertia. Num.8.4. וּשְׁלִישִׁיהָ tertius, tertia, 2Sam.18.2. 1Reg.18.1. 22.2. 2Reg.11.5. 19.25. 2Chron.23.4. Job.42.14. Isa.27.30. Zac.6.3. 13.9. וּשְׁלִישִׁיהָ idem, Deu.26.17. וּשְׁלִישִׁיהָ idem, 1Sam.20.5. 12. Ezech.5.2. וּשְׁלִישִׁיהָ & וּשְׁלִישִׁיהָ & tertia, 2Sam.18.1. 1Reg.6.6. 2Reg.11.6. 2Chron.23.5. 27.5. Ezech.5.2. 12. Zach.13.8. וּשְׁלִישִׁיהָ tertio, 1Sam.3.8. Quod no. in hac forma occ. etiam cum וּ, parag. add. sic: Ezech.21.19. vel 14. & duplicetur gladius וּשְׁלִישִׁיהָ tertio: Pag. vel, tertia, scil. vice: Bu. Lex. est enim sicut וּשְׁלִישִׁיהָ, q.d. tribus vicibus duplicetur: Quia, scil. erunt afflictiones duplicatæ & tripl. catæ super eos: Alii exp. וּשְׁלִישִׁיהָ magnus: a no. וּשְׁלִישִׁי: Pag. וּשְׁלִישִׁיהָ (scribitur enim def. cum chirek tantum in penult.) & geminabitur gladius tertiam partem, vel, tertiam vicem: h. e. multis partibus, aut vicibus major seipso fiet. He est paragogicum: aut valet וּשְׁלִישִׁיהָ ad tertium. Coc. Quidam autem scribunt & legunt cum וּ, aff. & sic exp. Et duplicabitur gladius, וּשְׁלִישִׁיהָ tertia pars ejus erit gladius &c. Av. (qui tamen solus sic scribit: reliqui enim, ut dictum, scribunt & legunt, ut est in textu, cum heleni & parag.) Item, occ. etiam hoc no. cum וּ, vel (ut scribitur in textu cum jod abundante post tseri. sic), וּ, aff. sic: Ezech.5.12. וּשְׁלִישִׁיהָ vel וּשְׁלִישִׁיהָ (scribitur enim def. cum chirek tantum absque utroque jod in pen. & antepen.) tertia pars tua peste morientur: Pag. morietur; Av. Tertia pars tui: Bu. Lex. Tertia tui partem. Coc. Tertia tui peste morientur, &c. est explicatio typi, qui habetur principio capitis. Jun. Item 4. hinc etiam no. in forma pl. m. cum lammed dagechato, (ut à piel, & quasi à f. m. וּשְׁלִישִׁי tertius, Pag.) וּשְׁלִישִׁים tertiani, tertii generationis nepotes, abnepotes: Bu. Lex. tertii: Av. tertia generatio. Ordo namque generationum hic est; 1. בְּנֵי filii; 2. וּשְׁלִישִׁים nepotes, qui sunt tertii ab avo 3. וּבְנֵי pronepotes, qui à proavo sunt quarti. Coc. Gen.50.27. Et vidit Joseph ipsi (proipius) Ephraim בְּנֵי וּשְׁלִישִׁים filios tertiorum: i. e. tertia generationis: Pag. Av. Hieron. Usque ad tertiam generationem. Unde A. E. exp. Quia dictio בְּנֵי filios est in regim. gen. Vidit filios quartæ generationis, aut quartos. Pag. Et vidit Joseph Ephraim filios tertiorum Ephraimi; pronepotes, suos abnepotes. Ita viderit Joseph Menassim nepotes, Ephraimi pronepotes. Chald. וּבְנֵי הַלִּיתָאִין filios tertios. Ab. Ezra: Quandoquidem vox בְּנֵי in rectione est, וּבְנֵי הַלִּיתָאִין fiunt filii quarti, h. e. pronepotes: alioqui vox בְּנֵי esset superflua. Coc. Et vidit Joseph ab Ephraim (natos) abnepotes. Hic incipit apparere quod Jacob prædixerat supra 48.19. Ephraim fore majorem fratre. Jun. Item 5. hinc etiam est וּשְׁלִישִׁים nudius tertius: Pag. Tertius hinc dies, vel adverbialiter, tertio ab hinc die. Sumitur

pro antea, seu jam ante: habetque adjunctum מול, vel אחר מול heri. Subauditur autem intermedia conjunctio: vel certe præcedens vox constructa censenda est, & hæc per genitivum exponenda. Merc. Cev. Dies tertius, Nudius tertius, quasi ex שלשה & יום compositum: synecdochice, antea, Gen. 31. 2. 1 Sam. 4. 7. Bu. Lex. 70. τρίτην ἡμέραν, Av. Nudius tertius, 1 Chron. 11. 2. מול גם שלשום etiam heri etiam nudius tertius: olim. Exod. 1. 10. מול גם שלשום tum ab hesterno tum à præcedenti: h. e. pridem non fui disertus. 70. πρὸ τῆς χθὲς ἐστὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας. Gen. 31. 2. מול גם שלשום ut heri, nudius tertius: h. e. ut antehac. Deut. 19. 6. מול גם שלשום כי לא שנה הוא לו מול שלשום quia non oderat eum antehac. 1 Sam. 14. 21. מול גם שלשום ut olim, ut antea. 2 Sam. 5. 2. מול גם שלשום גם שלשום olim; Coc. Ordine verò Conc. occ. hoc no. simpl. locis seq. מול שלשום idem, Gen. 31. 5. Exod. 5. 7. 8. 14. 21. 29. 36. Deut. 4. 42. 19. 3. Joth. 3. 4. 4. 18. Ruth. 2. 11. 1 Sam. 4. 7. 10. 11. 21. 7. Sed occ. etiam cum ה præf. sic: Exod. 4. 10. מול שלשום. A nudius tertius: Bu. conc. (Non sum vir facundus, Hebr. vir verborum.) neque unquam antea fui: Hebr. etiam ab heri, etiam à nudius tertius, ubi objicit Moseh, se ineptum esse (ad tantum, scil. opus suscipiendum,) propter impeditum sermonem. Jun. Item 6. hinc etiam ex hac rad. שלש no. cum ה heemant, מול שלש m. tres: Pag. vel potius q. d. tertiatio: Bu. Lex. Av. prout occ. hoc no. f. m. cum ה præf. sic: Gen. 38. 24. Et fuit, pro fuerunt מול שלש quasi tertiatione: Bu. conc. circiter tres menses: Pag. Et factum est circiter tertiationem mensium: i. e. circiter tres menses. Av. Et fuit quasi trias mensium. Est nomen, ut מול שלח, juxta R. Sal. Chald. מול שלח: 70. μετὰ τρίμηνον. Tanquam מול שלח: sed analogia postularet שלשה. Coc. Accidit verò, quum mensis quasi tertius ageretur: Hebr. fuit verò quasi tertio mense. Jun. Atque hinc ex hoc no. rad. שלש tres, plerique formant, (ut supra dictum) verbum in conjug. Piel שלש in tria, seu in tres partes dividere: Pag. q. d. triari; & Merc. tertiat, tripartitus fuit, tertio fecit, triplicavit: Bu. Lex. 70. τριμερῶς, tripartiri: Coc. prout occ. hoc verbum in præf. piel 2. f. m. cum ה conv. præf. & in 3. pl. simpl. sed cum tseri, ob pausam, pro scheva in penult. ut & in fut. piel, à 2. f. m. ושלש in 3. pl. m. cum ה conv. præf. & cum tseri itidem, ob pausam, in penult. ut seq. ושלש & tripartieris. Deut. 19. 3. ושלש tertio facite, 1 Reg. 18. 24. ושלש & tertio fecerunt, 1 Reg. 18. 34. In Pual ושלש, q. d. tertiat fuit, triplicatus fuit: item, triennis fuit. prout occ. in part. pual f. m. (quod exp. tertiat, i. e. triennis: Pag. trimus: Coc. vel, triplicatus: item, triplici ordine extractus. τριπλῶς. Coc. Av.) simpl. & cum ה dem. præf. ut & in part. pual f. f. (à simplice מול שלח) in forma cum duplici sègol ante thau: & in forma pl. f. ut seq. מול שלש triennis, Gen. 15. 9. מול שלש triplicatus Ecclef. 4. 12. מול שלש triennis, Gen. 15. 9. מול שלש tristegus, Eze. 42. 6. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. שלש est tribunus, dux: item, triens, triental, mensura: Bu. conc. & Lex. id est scil. in no. שלש magnus: dux: princeps: item, mensura magna: inquit R. D. Pag. Volunt

quidam hoc no. ut mensuræ nomen, esse tam aridum, quam liquidorum, quas ternarium dicas: & pro duce, seu viro magno, &c. exp. q. d. triarium: quem scil. dictum putant, vel à corporis statura, vel quòd triginta viris præfuerit, aut præstiterit. At a שליש, quæ maxima fuit mensura, ita duces, magnos & celebres viros, ac heroes dictos, verisimilius est. Merc. Cev. שליש est triarius, dux tertius à rege: item, bis pro mensura ternaria: atque semel tribuitur instrumentis musicis, & significat cistrum vel cymbalum constans tribus fidibus. Av. No. hoc est 1. mensura: triens, triental: 70. μέτρον. Kimchi מדה גרולה mensura magna. Isa. 4. 12. וכל בשלש עפר הארץ & mensus est trientali pulverem terræ. 70. περαι, peperam. Psal. 80. 6. ותשקמו ברמעות שליש & potabas eos cum lachrymis trientali. Modus mensuræ incertus est, ut Ab. Ezra fatetur. Verisimiliter ad 3 ut totum, triens hic revocandus est. 11. Tribunus. 2 Reg. 7. 2. וישלש וישלש & respondit tribunus. 70. τρις ἀνδρες. Sic v. 17. 19. Eze. 23. 15. מראה שלישים ככס species tribunorum omnes. 70. ὁμοίως τρισσῶν: Sic v. 23. τρισσῶς. Kimchi: וישלש או וישלש דuces & honorati: aut Schalisch vocatur, qui est infra secundum à rege sive proregem. III. Prov. 22. 20. הלא פתחתו לך שלישים annon scripsi tibi triplicata: vel insignia. 70. τρισσῶς. IV. 1 Sam. 18. 6. בתפים וישלש cum tympanis, cum læticia & cum Schalischim. 70. ἐν κυμβάλοις. Chald. בעלצליל. R. D. dicit esse organum trium chordarum, כלי נגינה שלש יתרים. Hinc quidam Panduram explicant. Belg. Met musicis instrumenten. Quid, si potius dicamus notari magistratus, qui mulieres duxerint: nè videatur fuisse importuna & immodesta procacium foeminarum concursatio. Coc. Videtur esse instrumentum musicum: ut pandura: retinet autem semper kamets ab initio, ad differentiam וישלש (tertii, tertiani: quod est contractum pro וישלש plur. scil. à וישלש tertius:) de quo supra: Bu. Lex. vel, kamets manet in hoc no. quasi esset pro וישלש. Coc. Occurrit autem hoc no. (vel. scil. plene cum jod, vel def. cum chirek tantum in penult. vel ult.) in f. m. simpl. & cum ה & ב præf. ut & cum ה aff. absque præf. ut & in forma pl. m. simpl. & cum ה, ה, ו, ה, & ב præf. sicut etiam in forma pl. m. const. (à simplice וישלש) cum ה aff. idque simpl. & cum ה, & cum ה præf. prout seq. וישלש triental, Psal. 80. 6. וישלש tribunus, 2 Reg. 7. 2. 17. 19. וישלש trientali, Isa. 40. 12. וישלש tribunus ejus, 2 Reg. 9. 25. 15. 25. וישלש duxes, Eze. 23. 15. וישלש & duxes, Eze. 23. 23. וישלש & duxes, Exod. 14. 7. וישלש tribunus, 1 Chron. 11. 11. 12. 19. וישלש & tribunus, 2 Reg. 10. 25. וישלש idem, 2 Reg. 10. 25. וישלש & וישלש duxes ejus, Exod. 15. 4. 2 Chron. 8. 9. וישלש & tribunus ejus, 1 Reg. 9. 22. Item hinc etiam in hac 2. signif. pro tribuno, duce, &c. est no. וישלש m. tribunitius: Bu. Lex. Prout occ. cum ה dem. præf. sic: 2 Sam. 23. 8. וישלש tribunus: Bu. conc. וישלש ראש וישלש: 70. ἀρχὴ τριτῶν. Dixerim esse denominativum à וישלש. Coc. Primarius tribunorum: (quasi esset pro וישלש in forma pl. m.) i. e. dux summus primi agminis: utrunque sequentes suorum agminum fuerunt duxes suo ordine;

Jun. Item 2. quidam hinc in hac 3. signif. ponunt no. f. foem. de quo supra in 1. signif. viz. וְשִׁלְשִׁי trima, tertia, Isa. 15. 5. 19. 24. Jer. 48. 34. Deinde III. signif. 3. hujus rad. est in forma pl. m. וְשִׁלְשִׁי admiranda, præstantissima: Bu conc. Prov. 22. 20. Nonne scripsi tibi וְשִׁלְשִׁי, magna, vel mirabilia, carmina, scil. juxta R. D. Pag. Sed Kimchi tantum ait posse exponi, semel, secundo, & tertio; i. e. triplicia. vel triplicata, trifariam, i. e. multifariam, & sæpius iterata. Merc. Hieron. Ecce ego descripsi tibi ea tripliciter. Sed A. E. verba ducalia, i. e. magna; Scribitur autem in textu cum vau in ult. quia est altera lectio וְשִׁלְשִׁי, nudius tertius. R. Levi: Verba gloriosa ad dirigendum te. Pag. Nonne descripsi tibi triarios: i. e. legem, prophetiam, & historiographa. Av. Nonne scripsi tibi præstantissima (documenta, posita, scil.) in consiliis & scientia: præstantissima, Hebr. ducum, scil. verba: simile supra, 8. 6. Audite, nam præstantia eloquar: Hebr. (verba) antecessorum, i. e. principibus digna, Jun. Sed in alio sensu venit cum וְשִׁלְשִׁי præf. sic: 1 Sam. 18. 6. In tympanis, in lætitiis, וְשִׁלְשִׁי & panduris, seu instrumentis musicis: Bu. conc. & Lex. Et in canticis: aut instrumentis musicis, quibus erant tres divisiones: juxta R. D. Pag. sic dicta videantur illa cantica, quod principum inter sermonum genera obtineant: ut principes inter homines præstant. Rectius intelliguntur instrumenta musica tribus nervis, seu chordis constantia, quod hinc non satis proprie divisiones appellavit: ita ut apud Kimchi legisse videatur וְשִׁלְשִׁי non וְשִׁלְשִׁי. Merc. Cev. Et cum fidibus: Av. Et cum panduris. Jun. De nomine autem præced. וְשִׁלְשִׁי locus unus aut alter adnotandus. Psal. 80. 6. Et propinasti, scil. illis, וְשִׁלְשִׁי בְּיָמֵינוּ in lachrymis mensuram magnam: vel lachrymas in mensura magna: & sic est hypallage, juxta R. D. Simile habes in rad. פוּר: Pag. Et bibendum præbes iis, de lachrymis triental. i. e. non communem cyathum, aut mensuram calamitatum communem, sed magna pocula afflictionum, atque insolentia epotanda præbes. Est enim triens, sive triental, tertia pars sextarii, quatuor cyathos communes capiens. Jun. Isa. 40. 12. Et mensus est וְשִׁלְשִׁי in mensura pulverem terræ: secundum R. Joseph, i. e. mensura magna. Pag. Sic Kimchi filius: at R. Joseph pater, eo teste, exponit mensura, quæ est tertia pars mensuræ magnæ. Sic quoque exponit illud Psalmi de exilio Babylonico, quod fuit tertia pars exilii Ægyptiaci: hoc enim 210. annis, illud 70. duravit. Adit Kimchi de hoc tertio exilio, in quo sunt hodie, posse accipi. Sed hæc vel Judaica sunt, vel argutiora. Porro est defectivum, juxta Masoram, i. e. sine jod. Sanctes scripserat וְשִׁלְשִׁי, formā affectā dagešch, uti quidam alii scribunt. Sed non ita invenire licuit in quocum exemplari. Merc. Cev. Item loci de no. וְשִׁלְשִׁי notandi: viz. Isa. 19. 24. In die illa יְהִי לְעִירָא וְשִׁלְשִׁי לְמִצְרַיִם erit Israel tertius Ægypto, & ipsi Assur. Vel, congregatio Israel tertia. Verbum est masculinum & nomen foemineum. Verbum ad populum. & nomen ad congregationem refertur, aut regnum, Pag. nempe מְלִכּוּת vel מְלִכָּה. Potest adverbialiter sumi, tertio loco, tertiā vice: i. e. tertius ab Ægypto, & Assyria, non dignitate, sed quod e-

rat unus de tribus. illis par gloria & felicitate. Alii triplicatus. Kimchi exponit etiam, Magnus & inclytus erit supra illos. Merc. Isa. 15. 5. Usque ad Tsohar וְשִׁלְשִׁי עֲלֵתָא vitulam triennem. 70. Usque Segor: vitula enim est trima. R. D. (Moab) vitula magna filia trium annorum: i. e. triennis, aut, trima: quæ est bona: & sic Moab plena fuit omni bono quando venit super illam malum. Dixit, quod illi qui evaserunt de Moab, fugient ad Tsohar: & עֲלֵתָא cum thau est sicut עֲלֵתָא cum he. R. Sal. Vitulam fortem, sicut vitula trima, aut, triennis: aut vitulam principem, i. e. magnam. Pag. Ad verbum habet, Præcipuum eorum robur, (vel, quod in eorum robore præcipuum est) est sicut vitula quæ tertia est ad uterum: i. e. quæ tertio puerperio effocta est, vel, quæ jam tertio gravida est: Aut tertiaria est principalis, & primaria: vel, viribus præstans. Cev. A. E. Vitulam triennem, i. e. tres annos habentem: & est Toar ipse Tsohar. Idem Jer. 48. 34. Usque Choroniam וְשִׁלְשִׁי עֲלֵתָא vitulam triennem: R. D. magnam, vel, triennem, ut superius. Sunt qui exp. vitulam tertiam utero: sicut dicimus filium secundum, & tertium, &c. Pag. Vide num quadrare possit, vitulam tertii ordinis & generis: quasi illud observatum fuerit ab antiquis illis hominibus, rei & artis pastoritæ peritissimis, in stabulandis suis gregibus, & armentis, ut quædam in illis essent, quæ primas, quædam quæ secundas, quædam quæ tertias obtinerent: ita ut illud etiam certis locis & spatiis designaretur. Cev.

Rad. 136. וְשִׁלְשִׁי m. est Nomen. Pag. Bu. &c. 70. וְשִׁלְשִׁי; Coc. fingenda hebraicè fuerit radix וְשִׁלְשִׁי, Syris Antiochenis usitatissima. Invocare in nomine Domini primum occurrit, Gen. 4. 26. sic facere aliquid in nomine Domini dicimus, i. e. nominato Domino, ex illius jussu & mandato, vel illius fiducia. Sumitur pro fama & gloria: unde וְשִׁלְשִׁי viri nominis, i. e. nominati, famati, celebres: Gen. 6. 4. Merc. Est no. frequens in textu, à rad. inusit. וְשִׁלְשִׁי: Av. ante maccaph hoc no. venit cum sagol. Pag. Prout occ. frequens admodum ordine conc. ut seq. In forma cum tseri וְשִׁלְשִׁי Nomen, Gen. 2. 11. 3. 20. 4. 17, 19. 10. 25. 11. 4. 29. 16. 13. Lev. 18. 21. 19. 12. 20. 3. Deut. 28. 10. 32. 3. 2 Sam. 5. 19. Job. 1. 21. Psal. 7. 18. 20. 2. 44. 21. 102. 16. 22. 103. 1, 2, 3. 135. 1. 145. 21. 148. 5. 13. Prov. 18. 10. 30. 9. Eccl. 7. 3. Isa. 18. 7. 24. 15. 30. 27. 56. 6. 59. 19. Eze. 36. 21. 39. 7. 43. 7. 8. Joel. 2. 26. Am. 2. 7. Mic. 5. 3. &c. in 140. circ. l. Item in forma cum sagol ante maccaph. occ. locis seq. וְשִׁלְשִׁי nomen, Gen. 16. 15. 21. 2. 1 Sam. 8. 2. 1 Reg. 13. 24. Prov. 30. 4. Eze. 39. 16. Sed in priori forma cum tseri וְשִׁלְשִׁי cop. est etiam frequens præf. sic: וְשִׁלְשִׁי & nomen: Gen. 2. 13, 14. 4. 19. Exod. 23. 13. &c. ad Prov. 10. 7. Eze. 48. 35. in 100. circ. l. Cui etiam formæ cum tseri וְשִׁלְשִׁי, (ob pausam, pro וְשִׁלְשִׁי) est præf. loco seq. וְשִׁלְשִׁי & nomen, Isa. 56. 5. Et cum וְשִׁלְשִׁי dem. præf. occ. locis seq. וְשִׁלְשִׁי nomen, Gen. 6. 4. Lev. 24. 11. Deut. 28. 5, 8. Eze. 22. 5. Sed sæpius venit hæc forma cum tseri post וְשִׁלְשִׁי præf. locis seq. וְשִׁלְשִׁי in nomine, Gen. 4. 26. 12. 8. 13. 4. 21. 33. 26. 25. Exod. 31. 2. 33. 12. 17. 19. 34. 5. 35. 30. Deut. 18. 5, 7, 20. 22. 21. 5. Josh. 21. 9. Jud. 18. 29. 1 Sam. 17. 45. 20. 42. 25. 9. 2 Sam. 6. 18. 1 Reg. 18. 24. 25. 26. 32. 21. 8. 22. 16. 2 Reg. 2. 24. 5. 11. 1 Chron.

16.2.10.21.19. 2Chron.18.15. 33.18. Esth.2.14.22.
3.12. 8.8.10. Psal.20.8. 33.21. 105.3. 118.10.11.
12.27. 124.8. 125.8. Isa.43.26. 44.8. 48.1. 50.10.
Jer.1.21. 26.9.16.20. 44.16. Joel.3.5. Am.6.10.
Mic.4.5. Zeph.3.9. 12. Zach.12.3. Item occ. etiam
ead. forma cum tferi, habens ו, ו, & ו praf.
prout seq. ו praf. & in nomine Josh.23.7. Psal.20.
6. 116.4.13.17. Isa.44.5. ו praf. juxta nomen. Gen.
4.17. Josh.19.47. 2Sam.7.9. 1Chron.17.8. ו praf. no-
mini, Josh.9.9. 1Reg.3.20. 5.35. 8.17.20. 10.1.
1Chron.16.35. 22.5.7.19. 29.13.16. 2Chron.1.18.
2.3. 6.7.10. Neh.7.13. Psal.106.47. 122.4. Isa.55.
13.60.9. Jer.2.17. 33.9. Eze.34.29. 36.22. 39.13.28.
Zeph.3.20. ו praf. & fem. n.p. & ad nomen, Gen.10.
21. Deut.26.19. Jer.13.11. Zeph.3.19. Item occ.
etiam hoc no frequens cum affixis : ut cum ' aff. simpl.
locis seq. ו nomen meum, Gen.48.16. Exod.3.15.
9.16. 20.24. 23.21. Num.6.27. 1Sam.24.21. 2Sam.
12.28. 18.18. 1Reg.16.29. 9.3. 11.36. 2Reg.21.
4. 23.27. 2Chron.6.5.6. 7.14.16. 33.47. Neh.1.7.
Psal.91.14. Isa.29.23. 42.8. 48.9. 49.1. 52.7. 66.5.
Jer.7.11.12.14.30. 17.21. 23.27. 25.29. 32.34. 34.
15.16. 44.26. Eze.20.9. 22.44. 36.23. Am.9.12.
Mal.1.6.11. 2.6. 2.20. Cui etiam cum ' aff. ו, ו,
ו, & ו sunt praf. ut seq. ו nomen meum, Ex.6.3.
Mal.1.14. ו praf. nomine meo, Lev.19.12. Deut.18.19.
20. 1Sam.25.5. Isa.41.25. 43.7. 65.1. Jer.12.16. 14.
14.15. 23.25. 27.14. 29.9. 21.23. 44.26. Zach.8.4.
13.9. ו praf. & in nom. meo, Psal.89.28. ו praf. no-
mini meo : de nomine meo, Gen.32.29. Jud.13.18.
2Sam.7.13. 1Reg.5.5. 8.18.19. 9.6. 1Chron.22.8.
10. 28.3. 2Chron.6.8. 7.20. Mal.1.11. 2.2. Item,
occ. etiam cum ו aff. loco seq. ו nomen no-
strum, Josh.7.0. Sed sapius cum ו, vel in pausa ו,
aff. locis seq. ו vel ו nomen tuum, Gen.12.
20. 17.5. 32.27.28.29. 35.10. Jud.13.17. 2Sam.7.
27. 1Reg.8.33.35.4. 14.43. 18.31. 1Chron.16.24.
2Chron.6.2. 24.26.32.33. 20.9. Neh.1.11. Psal.5.
12. 8.2.10. 9.3.11. 22.23. 25.11. 31.4. 45.18. 52.
11. 54.8. 61.6.9. 66.4. 74.7.10.18.21. 78.2. 79.9.
83.16.19. 86.11.12. 99.3. 109.21. 119.55.132.
135.13. 138.2. 142.8. 143.11. 145.1.2. Cant.1.3.
Isa.4.1. 25.1. 26.13. 63.16.19. 64.1. Jer.10.6. 11.
16. 14.7.21. 15.16. 20.3. Lam.3.55. Dan.9.18.19.
Mic.6.9. Mal.1.6. Cui etiam, cum ו, i cop. est praf.
sed utrique formæ ו est praf. fic : ו nomen tu-
um, Psal.44.9. Jer.14.9. ו praf. & in nomine
tuo, Exod.5.23. Psal.44.6. 54.3. 63.5. 79.6. 89.
13.17. Isa.43.1. 45.3.4. 64.6. Jer.10.25. Dan.9.6.
Item, semel etiam occ. cum ו praf. & ו, (cum he-
scil. parag.) loco seq. ו praf. & in nomine tuo, Jer.29.
25. Sed occ. etiam cum ו & ו praf. formæ cum sche-
va : sed cum ו praf. utrique formæ : & rursus cum ו
& ו praf. priori formæ cum scheva ut seq. ו praf.
& in nomine tuo, 2Chron.14.10. Psal.80.19. ו praf.
sicut nomen tuum, Psal.8.11. ו praf. vel ו praf. no-
mini tuo Josh.7.9. 1Sam.8.44.48. 2Chron.6.4. 8.
2.2. Psal.85.9. 92.2. 115.1. 140.14. Isa.2.2.
ו praf. & nomini tuo, 2Sam.22.50. Psal.18.5.
ו praf. de nomine tuo, Nah.1.14. Item, occ. etiam
cum ו aff. simpl. sed cum ו aff. simpl. & cum ו cop.
praf. fic : ו nomen tuum, Eze.16.15. ו nomen

men vestrum Isa.65.15. ו nomen vestrum, Isa.
66.22. Frequentius autem multo venit cum aff. fic :
ו nomen ejus, &c. Gen.2.19. Exod.15.3. 17.15.
34.14. Deut.12.1. 14.23.24. 16.2. 11.26.2.
Psal.23.3. 29.2. 41.6. 66.2. 63.5. 69.35. 72.17.
76.2. 96.3.8. 99.6. 100.4. 106.8. 111.9. 148.13.
149.3. Prov.30.4. Isa.7.14. 8.4. 9.5. 12.4. 47.4.
48.2.19. 54.5. 57.15. Jer.10.16. 31.35. 32.18. &
51.57. 33.2. 46.18. 48.15.17. 50.34. 51.10. Hof.
1.9. Am.4.13. 5.27.8. 9.6. Zach.6.12. & Mal.3.16.
&c. in 160. circ.1. Cui etiam cum aff. ו, ו, ו, ו,
& ו sunt praf. prout seq. ו nomen ejus, Gen.
24.29. 38.1.2. Jud.13.2. 17.1. Ruth.2.1. 1Sam.1.1.
9.1.2. 17.12. 21.8. 22.20. 2Sam.4.4. 9.2.12. 13.3.
16.5. 17.25. 20.1. 1Chron.2.34. Esth.2.5. Jer.11.
19. 37.13. Zach.14.9. ו nomen ejus, Num.
32.42. Deut.10.8. 1Chron.16.8. 2.13. Psal.105.1.
Isa.12.4. Jer.20.9. ו praf. & in nomine ejus, Deut.6.
13. 10.20. Zach.10.12. ו praf. juxta nomen ejus,
1Sam.25.25. ו praf. nomini ejus. Psal.135.2. Item,
occ. etiam cum ו aff. & cum i cop. praf. fic : ו
nomen ejus Gen.11.9.17.15. 26.21.22.30.21.50.11.
Ex.15.23. Jud.1.26.15.19. 1Sa.7.12. 2Reg.14.7. Eze.
20.29. Hof.1.6. ו nomen ejus, Gen.16.1. 22.
24. 25.1. 38.6. Josh.2.1. Jud.16.3. 2Sam.3.7. 13.
1. 14.27. 1Chron.2.26. Denique occ. etiam cum ו
aff. simpl. & cum ו praf. fic : ו nomen ipforum,
Gen.5.2. Deut.7.24. 9.14. 12.3. Eze.2.61. Neh.7.
63. Psal.9.6. 109.13. ו praf. in nomine ipfor. Hof.
2.17. Item, occ. etiam in absol. forma pl. f. cum
tferi penult. simpl. & cum ו, ו, & ו praf. ut seq.
ו nomina, Gen.2.20. 26.18. Num.1.2. 3.43.
18.20. 22.24. 26.28.30.32.34.36.53. 30.8. 40.42.
1Chron.5.24. 12.30. 23.24. Psal.147.4. Dan.1.7.
ו praf. cum nominibus, Num.1.17. 32.38. 1Chron.
4.38.41. 6.50. 12.32. 16.41. 2Chron.28.15. 31.19.
Eze.8.20. 10.16. ו praf. & cum nominibus, Num.
4.32. ו praf. juxta nomina, Gen.26.18. Et in for-
ma pl. f. constr. cum scheva penult. occ. simpl. & cum
ו praf. ו nomina, Gen.25.13. 36.10.39. 46.
8. Exod.1.1. 6.16. 28.9.10.11.29. 39.6.14.
Num.1.5. 3.23.18. 13.16. 32.38. 34.17.18. Josh.
17.3. 2Sam.5.14. 23.8. 1Chron.6.2. 14.4. Eze.48.
1.31. Hof.2.19. Zach.13.2. ו praf. pro nominibus,
Num.26.55. Quæ forma pl. f. constr. occ. etiam cum
ו aff. simpl. & cum ו praf. ut & cum i cop. praf. &
ו aff. ut seq. ו nomina ipforum, Gen.25.17.
Exod.28.12.21. 39.14. Num.3.40. 13.4. 1Reg.4.8.
1Chron.8.37. 9.44. Eze.8.13. Psal.16.4. ו praf.
cum nominibus suis, Gen.25.3. 36.40. Num.3.17.
Psal.49.2. ו praf. & nom. ipfor. Eze.23.4. De hoc
autem nomine ו notandus venit locus : Gen.6.4.
Viri ו praf. nominis : i.e. viri fuerunt nominati, & fa-
mosi. Pag. nominatissimi, celeberrimi : Bu. Lex. Sed
in Lev. 21.11. κατ' ἐξοχήν, ו praf. nomen ipsum, &
v. 16. ו praf. nomen intelligitur, nomen Dei veneran-
dum, Tetragrammaton (יהוה) juxta Hebræos. fit
ut & de arca dicitur (2Sam.6.2). Eam etiam ap-
pellari ו praf. nomen, vel ibi invocari nomen, & postea
addit declarans, nomen Domini exercituum. Sic Psal.
106.7. Et rebellaverunt ad mare : subdit declarans,
in mari carifico. Hinc Hebræi pro nomine tetra-
grammato

grammato (יהוה) alibi extra Biblia scribunt יהוה nomen ipsum. Merc. Cev. Versus autem ii. in Lev. 24. sic se habet: Tum exsecrans (Hebr. defigens vel transfigens: nam blasphemus eum quodam modo transfigit in quem pronunciat blasphemiam. Metaphora:) filius ille Israelitidis mulieris nomen illud (Dei) blasphemavit: nomen illud, viz. proprium Dei, quod in vanum assumi disertè decalogo prohibetur: q. d. maiestatem ipsam Dei, cuius notitiam penitentiorem hauserat, & profitebatur fidem, eam proscidit impiè: vide Exod. 6. 2. & infra v. 16. Jun. Notanda sunt etiam hinc præcipua quæ à Cocceio afferuntur in hoc nomine explicando: prout seq. **יהוה**, nomen, vulgò notat vocabulum, per quod res cognoscitur, aut persona à persona, individuum ab individuo distinguitur. Gen. 2. 19. Et quodcunque nomen ei faceret Adam. animali, (inquam.) **יהוה** id nomen ejus esset. Id potestatis, Adam igitur primus res, ut occasio fuit, certo nomine appellavit: ut Deus ipsum docuit. Neque enim sine Dei numine ulla lingua provenit: nendum prima. Uxorem suam Adam nuncupavit **חַוָּה**, postquam ipse accepisset nomen viri, **אָדָם**. Non aliter didicerunt Apostoli loqui variis linguis quàm Adam. In scripturis frequentissima est mentio nominis Jehovæ. Cavet tamen eadem, adeò magnum esse id nomen, ut non possit enunciari. Prov. 30. 4. **שְׁמוֹ מַה-שְׁמוֹ יְהוָה** quod est nomen ejus, & quod est nomen filii ejus? quod significat, vel, quantum est nomen ejus? h. e. quis potest omnia, quæ ipsius propria sunt, natura aut potentia, explicare? vel, quo nomine appellabitur: nempe, ut cognoscatur, quemadmodum est? Jud. 13. 18. **לְמַה זֶה הַשֵּׁם וְהוּא** quare quæris de nomine meo? quum id mirabile sit: h. e. incomprehensibile. Nemo novit filium, nisi pater: & nemo novit patrem, nisi filius, & cui filius voluerit revelare: quemadmodum nemo cognoscit filium, nisi docente patre. Nomen Dei igitur inter creaturas est id, quod de Deo vel cognoscatur, vel, Deo docente ac revelante, creditur. Deus non cognoscitur à peccatore, neque nomine suo honoratur, nisi cognoscatur justificans in Christo. Exod. 3. 15. Deus Abrahami, &c. **אֱלֹהִים יְהוָה** hoc est nomen meum in seculum. Exod. 6. 3. **וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאַהֲרֹן** & quoad nomen Jehova non sum cognitus ipsis. Nondum sum visus præstans promissiones. Exod. 33. 19. **וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ** Et nominabo nomen Jehovæ coram te. Confer Exod. 34. 5. 6. 7. Exod. 23. 21. **וְשֵׁם יְהוָה בְּקִרְבִּי** nomen meum in medio ejus est: intimè me novit & amat. Exod. 20. 7. **לֹא תִשָּׂא אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךָ לְשׁוֹן** non feres nomen Jehovæ Dei tui in vanum. Non temerè & non in veritate & iustitia nominabis eum Deum tuum: sed ita, ut in omnibus dictis & factis tuis appareat, te eum pro Deo tuo habere, & eum Deum tuum esse. Zach. 5. 4. **וְהָיָה שְׁמִי לְשָׁקֶר** jurans in nomine meo falsò. Jurat etiam falso in nomine Dei hypocrita, & qui Deum non cognoscit, & non reveretur. Jer. 4. 1. 2. Psalm. 23. 3. **דָּדִיתָ מִנִּי בְּיָדֶיךָ יְהוָה** propter nomen suum, quia se nominavit Deum eorum, qui confugiunt ad se, & glorificari vult in me. Sic Psalm. 25. 11. & 31. 4. Psalm. 115. 1. Sed **לְשָׁקֶר** to Domino **כְּבוֹד שְׁמוֹ** gloriam nominis ejus; i. e. Dicite de Domino omnia, quæ ad gloriam nominis ejus faciunt, quæ ostendunt, eum gloriose appellari Deum peccatoris. Sic Psalm. 56. 2. **פִּשְׁלִיתִי גְלוֹרְיָא מִנִּי כְּבוֹד לְשְׁמִי** ut detis gloriam nomini meo: i. e. ut meum nomen, quod mihi feci, putetis esse excellentissimum, & id cum fide, cum reverentia & gloriatione nominetis. Psalm. 86. 11. **וַיִּתֵּן יְהוָה לִי לִירְאָה שְׁמִי** aduna cor meum ad timendum nomen tuum: h. e. ut te, qui nominaris, ultra omnes potentias tuas, Deus peccatoris, humiliter amem, & sollicitè quæram & verear offendere. Psalm. 99. 3. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** Confiteantur nomen tuum magnum & tremendum. h. e. Cum amore fateantur, te eum esse, qui nominaris. Psalm. 91. 14. **כִּי יִדַּע שְׁמִי** quia cognovit nomen meum, vel agnovit: h. e. curavit, æstimavit, studuit, nè profanaretur, ut glorificaretur. Ps. 52. 11. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** Expectabo nomen tuum, quia bonum. Expectabo, donec te plenissimè ostendas eum esse, quem te dici & expectari voluisti. Ps. 75. 2. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** propinquum est nomen tuum, narrarunt mirabilia tua. h. e. Narratum est nobis, te verba Dei nostri loquentem & opera salvatoris facientem adesse, secundum nomen tuum, quo te in promissione nominasti. Cant. 1. 3. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** ut oleum (odoratum,) effunderis nomine tuo: h. e. talis appares, qualis ante **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** tuam nominatus es. Mic. 6. 9. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & rem videt quisque nomen tuum: h. e. quisque videt nomen tuum re & opere comprobatur. Psalm. 48. 11. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** ut nomen tuum, ita celebratio tua. Talis celebraris in opere, qualis nominatus es in promissione. Isa. 26. 8. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** ad nomen tuum & memoriam tui est appetitus animæ. Nominis tui veritatem, videre & visam recordari est unica animæ voluptas. Isa. 63. 16. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** assertor noster ab æterno (est) nomen tuum. Hoc nomine innovisti nobis: hoc de te credi voluisti: te ab æterno nos tuos assumpsisse & vindicasse. Mal. 1. 11. In omni loco **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** hostia offertur nomini meo & manus purum: quia magnum est nomen meum in gentibus. Mihi, quatenus nominor Deus Israelis & Jehova. Nam hoc meum nomen cognoscitur, celebratur & glorificatur in gentibus. Hoc est munus purum. Ps. 82. 10. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** quàm ingens (est) nomen tuum in tota terra: i. e. quanta est gloria tua, quæ annunciat & celebratur in gentibus. Isa. 26. 13. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** tantum in te, i. e. ope tua, commemoramus nomen tuum: h. e. ea, quæ de nobis revelata sunt. Zach. 10. 13. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & in nomine ejus ambulabunt: nominantes Dominum Deum suum, & eum auctorem suæ fiduciæ & spei, dictorumque & factorum suorum, dicentes. Joel. 2. 32. vel 3. 5. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** omnis, qui nominabit nomen Jehovæ, eripietur: i. e. salvus fiet: qui & in corde suo, & in ore suo habet, quod de Deo dictum est & revelatum, & gloriatur in fide, eum esse Deum suum. Isa. 9. 6. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & nominarunt nomen ejus, mirabilis &c. Talis prædicatus, talis creditus est. Jer. 23. 6. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & hoc est nomen ejus quo appellabitur: Jehova iustitia nostra. Confer Isa. 45.

to Domino **כְּבוֹד שְׁמוֹ** gloriam nominis ejus; i. e. Dicite de Domino omnia, quæ ad gloriam nominis ejus faciunt, quæ ostendunt, eum gloriose appellari Deum peccatoris. Sic Psalm. 56. 2. **פִּשְׁלִיתִי גְלוֹרְיָא מִנִּי כְּבוֹד לְשְׁמִי** ut detis gloriam nomini meo: i. e. ut meum nomen, quod mihi feci, putetis esse excellentissimum, & id cum fide, cum reverentia & gloriatione nominetis. Psalm. 86. 11. **וַיִּתֵּן יְהוָה לִי לִירְאָה שְׁמִי** aduna cor meum ad timendum nomen tuum: h. e. ut te, qui nominaris, ultra omnes potentias tuas, Deus peccatoris, humiliter amem, & sollicitè quæram & verear offendere. Psalm. 99. 3. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** Confiteantur nomen tuum magnum & tremendum. h. e. Cum amore fateantur, te eum esse, qui nominaris. Psalm. 91. 14. **כִּי יִדַּע שְׁמִי** quia cognovit nomen meum, vel agnovit: h. e. curavit, æstimavit, studuit, nè profanaretur, ut glorificaretur. Ps. 52. 11. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** Expectabo nomen tuum, quia bonum. Expectabo, donec te plenissimè ostendas eum esse, quem te dici & expectari voluisti. Ps. 75. 2. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** propinquum est nomen tuum, narrarunt mirabilia tua. h. e. Narratum est nobis, te verba Dei nostri loquentem & opera salvatoris facientem adesse, secundum nomen tuum, quo te in promissione nominasti. Cant. 1. 3. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** ut oleum (odoratum,) effunderis nomine tuo: h. e. talis appares, qualis ante **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** tuam nominatus es. Mic. 6. 9. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & rem videt quisque nomen tuum: h. e. quisque videt nomen tuum re & opere comprobatur. Psalm. 48. 11. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** ut nomen tuum, ita celebratio tua. Talis celebraris in opere, qualis nominatus es in promissione. Isa. 26. 8. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** ad nomen tuum & memoriam tui est appetitus animæ. Nominis tui veritatem, videre & visam recordari est unica animæ voluptas. Isa. 63. 16. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** assertor noster ab æterno (est) nomen tuum. Hoc nomine innovisti nobis: hoc de te credi voluisti: te ab æterno nos tuos assumpsisse & vindicasse. Mal. 1. 11. In omni loco **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** hostia offertur nomini meo & manus purum: quia magnum est nomen meum in gentibus. Mihi, quatenus nominor Deus Israelis & Jehova. Nam hoc meum nomen cognoscitur, celebratur & glorificatur in gentibus. Hoc est munus purum. Ps. 82. 10. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** quàm ingens (est) nomen tuum in tota terra: i. e. quanta est gloria tua, quæ annunciat & celebratur in gentibus. Isa. 26. 13. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** tantum in te, i. e. ope tua, commemoramus nomen tuum: h. e. ea, quæ de nobis revelata sunt. Zach. 10. 13. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & in nomine ejus ambulabunt: nominantes Dominum Deum suum, & eum auctorem suæ fiduciæ & spei, dictorumque & factorum suorum, dicentes. Joel. 2. 32. vel 3. 5. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** omnis, qui nominabit nomen Jehovæ, eripietur: i. e. salvus fiet: qui & in corde suo, & in ore suo habet, quod de Deo dictum est & revelatum, & gloriatur in fide, eum esse Deum suum. Isa. 9. 6. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & nominarunt nomen ejus, mirabilis &c. Talis prædicatus, talis creditus est. Jer. 23. 6. **וְהָיָה שְׁמִי מִגְדֹּל** & hoc est nomen ejus quo appellabitur: Jehova iustitia nostra. Confer Isa. 45.

25. Et Jer. 33. 16. **וְהָאֵשֶׁר יִקְרָא לָהּ יְהוָה צְרָקָנִי** Et hoc est quod ipsa (Hierosolyma) appellabitur: Jehova justitia nostra. Israel & Hierosolyma dicitur, cujus gloriatio est, quod ipse justitia sit Dominus. Magis ipse ille, qui vocat Israel & Hierosolymam, & cui *δυναστεύει* faciunt; & qui salvat Israel, ab Israele & Hierosolyma dicitur, Jehova justitia nostra. Deut. 28. 58. **לִירְאָה אֶת־יְהוָה** לִירְאָה ut timeas nomen illud gloriosum & metuendum, Jehovah Deum tuum: h. e. Jehovah Deum tuum, qui nominandus est cum glorificatione & timore. Nam & *ὄνομα* notat eum, qui nominatur, ut testis: ut Dominus ut iudex, ut legislator, &c. Act. 4. 12. Et non est in alio ququam salus. Nam non est aliud nomen sub coelo, quod datum sit in hominibus, in quo salvari oportet. Nulus cognoscitur aut nominatur sub coelo salvator, nulus à Deo alius nobis nominatus est, quem nomine salvatorem & Dominum nostrum cum fiducia & glorificatione, ut salvi fiamus. Gen. 6. 4. **אֲנָשֵׁי הָשָׁמַיִם** homines nominati, tanquam Domini & Auctores dicendorum & faciendorum. Gen. 4. 26. **אֶת־הַיְחָל לִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה** Tunc inceptum est, ut homines se à Jehova denominarent, in schismate, scilicet. 2 Tim. 2. 19. Qui nominat nomen Christi: h. e. qui se Christianum vocat. Psalm. 118. 26. **בְּרוּךְ הוֹבֵא בְּשֵׁם יְהוָה** Benedictus, qui venit in nomine Jehovæ: (ut possit dicere.) Dominus dixit ad me, Tu es filius meus: de me scriptum est in volumine libri. Psalm. 2. 7. 40. 8. **יְהוָה אֲרֵץ מִגְדָּל־עֵז שֵׁם יְהוָה** arx robusta (est) nomen Jehovæ: ad eam curret justus. Justus certissimum hoc perfugium habet, quod Jehovah Deum suum nuncupare potest, & Deum, quasi, commonefacere nominis sui in fide. (vide Num. 14. 17. 18.) Id ei salutis est. Isa. 50. 10. **יְהוָה בְּשֵׁם יְהוָה** Confidat nomini Jehovæ. Prov. 30. 9. **וְחָפְזִי שֵׁם יְהוָה** & attrectarem nomen Dei mei: involarem in jus Dei, abnegarem nomen ejus. Isa. 30. 27. Ecce nomen Domini venit è longinquo. Dominus venit cum celebratione & fama: jam incipit iram suam ostendere in longinquo, quod mox faciet in propinquo. 1 Reg. 3. 2. Non ædificata est domus יהוה לשם נומיני Jehovæ: in quo Dominus collocaret nomen suum. Jer. 3. 17. **לְשֵׁם יְהוָה** ad nomen Domini: h. e. ad nominandum Dominum, sive ad audiendum nomen ejus: vel, propter nomen Domini. Confer Jos. 9. 9. Isa. 18. 7. Ad locum nominis Domini Dei exercituum: h. e. eò, ubi Dominus cognoscitur habitare, Gen. 12. 2. **אֲבָרְכָה שְׁמֶךָ** magnum faciam nomen tuum: h. e. faciam, ut nomineris à multis honestissimo nomine, fidelis, nimirum, & patris fidelium, & patris multarum gentium, cujus Deus est Jehovah. 2 Sam. 7. 9. **וְעָשִׂיתִי לְךָ גְּדוּלָּה שֵׁם יְהוָה** & faciam tibi nomen magnum. Phil. 2. 9. *ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα*; h. e. ex gratia erga electos nominavit eum in toto mundo, & fecit eum nominari nomine excellentissimo, quo nulum nomen majus est: nempe, ut omnis lingua ei juret, & omne genu in nomine ejus se flectat. Eze. 16. 15. **וְהָיִינוּ עַל־שְׁמֶךָ** & scortata es super nomine tuo: h. e. ut meretrix, proposuisti nomen tuum & adamisti omnes, qui nomen tuum celebrant, & voluerunt talia facere, qualia tua facis. Isa.

66. 5. Dicunt fratres vestri, qui oderunt vos, qui separant vos; **שְׂמִי יִכְבֵּד יְהוָה** propter nomen meum glorificabitur Dominus: h. e. gloria Dei est, quod ego dicor Judæus, qui à talibus abstineo, circumcidor, talia observo. Mich. 5. 2. Et pascet in robore Domini, **יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** per elationem nominis Domini Dei sui; quia illud semper fiet majus & illustrius per prædictionem evangelii. Atque hæc de hoc nō. **שֵׁם** ex Coc.

Rad 137. **שֵׁם** ibi, illic, isthic: hic: huc: illuc, istuc, eò: Pag. Bu. &c. Est adverbium loci: & quando præcedit relativum **אֲשֶׁר**, significat relationem ubi: Item, varias species loci secundum varias additiones constituit. Av. confer, Gen. 2. 12. Psalm. 14. 5. 132. 3. 17. 132. 10. &c. Item, Eccl. 3. 17. Et super omne opus **שֵׁם** ibi: quo in loco notat tempus, i. e. diem iudicii; juxta R. D. Et Gen. 49. 24. **מִשֵּׁם**, inde (i. e. ex illo, scil. Joseph) pastor lapis Israel: Pag. nam cum mem est, inde, exinde, tam loci, quam temporis: imo, ut hinc apparet, etiam personæ & rei. Merc. Scribit enim R. D. hæc dictio **שֵׁם** dicitur de loco, instrumento, tempore, homine, & re memoratà jam, & non memoratà: Gen. 10. 14. è quibus (vel. unde: nam, inde, quod sequitur latine abundaret. Merc.) Egressi sunt **שֵׁם** inde Pelistai, 2 Reg. 7. 1. **וּמִשָּׁם** & inde, non comedes. Psalm. 122. 4. **שֵׁם** quia illuc ascenderunt, vel, quod ascenderunt tribus, &c. Et Isa. 34. 15. (cum **הָ** parag. add.) **שֵׁם** ibi, illic, nificavit Ericius. Pag. Sunt qui credant cum he paragogico motum tantum significare ad locum scilicet. eò, illuc. Sed exempla aliter ostendunt, etsi illi in talibus volunt etiam motum indicari. Merc. Job. 1. 21. Nudus egressus sum ex utero matris meæ, & nudus revertar **שֵׁם** illuc. Non dicitur de re memorata, inquit R. D. sed indicat sepulchrum. Et quia commemoravit matrem suam, & terra erat tanquam mater illius, dixit, illuc, ac si memorasset terram. Idem A. E. Illuc indicat sepulchrum, ut Eccl. 3. 17. Et sunt qui exp. matris meæ, i. e. terræ, i. e. hominis primi. Vel, quia ossa, quæ sunt fundamenta corporis, sunt è terra. Pag. Et nudus redibo: i. e. in terram, quod se projiciebat ipse, ut dicitur versu præced. Jun. Et nudus revertar eò, viz. unde veni, *δεϊκτικὸς*, nempe in terram: vel, ut sit *παρέλκων*, abibo. Ita & *ἐνείκε* abundat apud Græcos. Vocula hæc **שֵׁם** significanter etiam venit, Isa. 48. 16. **מֵתָ הָיִיתָ שֵׁם אֲנִי** antequam id fieret, eram: q. d. ibi eram. Ita loquitur Maimonides in fundamentis, quæ recitat in cap. 10. de synedrio. Primum fundamentum est, credere **שֵׁם** נִמְצָא שֵׁם, viz. esse ens perfectum. Ex verbo ibi esse, Coc. Ex quo tempore fuit hoc, ibi sum: nimirum, in ea tanquam specula ubi me colloca- vit Deus, ut verbum ab ipso audiam, & ad vos referam: ut supra 21. 8, & 10. Jun. (qui hæc verba intelligit de propheta, qui, ex quo fuit verbum Dei ad eum, non dissimulavit, sed palam concionatus est: prout explicat verba præcedentia in hoc versu.) Atque hic quidam ponunt nomen significans coelum. Nam ex hac radice, secundum R. D. in lib. rad. est **שֵׁם** du. masc. coeli: Pag. Coelum, coeli. Formam habet dualem, quasi à **שֵׁם**, ab aquis, quæ duplices superiores, & inferiores. Bu. Lex. Coeli sive coelum. Vide.

Deum, nec sustinent, 1 Reg. 8. 27. aut quasi procul ablit à terra (nam de se dicit, Jer. 23. 24. — אֶת־הָאֲרֶץ וְאֶת־הַשָּׁמַיִם, Coelum & terram ego impleo: & non est procul ab unoquoque nostrum quia in ipso vivi nus, movemur, & fumus: Act. 17. 27 28.) Sed, 1. Quia à coelo terræ beneficia tribuit, & judicia inde veniunt: Act. 14. 17. 2. Quia est quædam cognitio Dei excellentior, quàm in terra, quæ beatos facit: quæ datur in coelo: Ubi Christus. Hinc coelum dicitur locus sessionis ejus, 1 Reg. 8. 30. — אֶת־הַשָּׁמַיִם אֶת־מְקוֹם שְׁבִיתוֹ ad locum Sessionis tuæ coelum. Et thronus Dei, Matth. 23. 11. Hinc Christus, quando ascendit in coelos, dicitur ad dexteram Dei confedisse, h.e. demonstratus & declaratus est Rex in regno Dei & toto mundo: Psal. 110. 1. Confer, Isa. 66. 1. Deut. 33. 26. רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֵינֶיךָ sedens, vel, qui vehitur in coelis cum auxilio tuo. Psal. 68. 34. לְרוֹכֵב בְּשָׁמַיִם שָׁמַיִם קָרָם qui vehitur in coelis coelorum, qui ab antè fuerunt. Prov. 30. 4. מִי יוֹרֵד עֲלֵה שָׁמַיִם וְיֹרֵד Quis hominum ascendit in coelos & inde rediit ad homines? Quod non est necesse dicere, quando lex fidei in ore nostro ponitur. Deut. 30. 12. Rom. 10. 6, 7. Pl. 19. 2. Coeli narrant gloriam Dei. Prophetice significatur, fore aliquando tempus, quum dicturi sint fideles, Coelos narrare gloriam Dei, idque propter legem Dei rectam & bonam. Nam fides facit, ut animadvertamus Dei Opus, & eum glorificemus, tum ut potentem, tum ut justum, tum ut bonum. Heb. 11. 3. Psal. 97. 6. הַגִּבּוֹר הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ indicant coeli justitiam ejus. Christus in coelum sublatus, spiritus ex coelo missus, veteres coeli aboliti, testantur justitiam Dei. Sic Psal. 50. 6. חַי מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ הַשָּׁמַיִם, Ego commoveo coelum & terram; creo coelum novum & terram novam; Isa. 65. 17. Ut non amplius à coelo procedat accusatio peccati, ut nondum expiati, & Ecclesia subiciatur legi, & principibus eam injungentibus & exigentibus, & populus non amplius censeatur ex observatione carnalium statutorum, & ex servitute elementorum mundi. Psal. 115. 16. לִיהוָה הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם O cæli, coeli Domini sunt, & terram dedit filiis hominis. Vos qui hætenus in throno Dei sedistis & Dii vocati estis, scitote, Deum sibi imposterum vindicare regimen ecclesiæ, & velle homines stare in terra, ad scabellum pedum ejus, & dicto audientes esse. Psal. 73. 9. שִׁיר בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם posuerunt in coelo os suum: h.e. volunt videri de coelo loqui. Deut. 30. 19. 31. 28. וְאֶת־הָאֲרֶץ וְאֶת־הַשָּׁמַיִם I contestabor in ipsos coelum & terram: h. e. Jubebo coelum & terram testimonium præbere magnitudini salvatoris contra ipsos. Confer Deut. 32. Job. 14. 42. עֵר בְּלִחֵי שָׁמַיִם dum non fit coelum; nempe hoc: Confer 2 Pet. 3. 7. οὐρανὸς διαρρηγών. Et vers. 10. 13. Job. 22. 14. חֹרֵב שָׁמַיִם Circulus coeli. Job. 26. 11. עַמּוּדֵי שָׁמַיִם Columnæ coeli, h. e. Aer. Job. 38. 27. נִבְלֵי שָׁמַיִם h. e. Nubes. Psal. 8. 9. צִפּוֹר שָׁמַיִם Aves coeli. Jos. 10. 13. בַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם In media coeli regione. Deut. 30. 4. אֶת־הָאֲרֶץ וְאֶת־הַשָּׁמַיִם si sit depulsus (exsul) tuus in fine coeli: i. e. in ea terra, in qua ulterius non liceat progredi ad coelum ulterius contemplandum, vel ad septentrionem, vel ad notum,

vel ad ortum, vel ad occatum, h. e. in infinitissimis locis. Jer. 49. 36. מֵאֲרִבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם, à quatuor finibus coeli: Coc.

Rad. 128. שָׁמַם est, desolare, perdere, disperdere: desolari; item, cum ad animam refertur: admirari, stupefcere, obstupefcere: & sic constr. cum præp. על; Pag. Bu. Quidam cum שָׁמַם & שָׁמָם conferentes tradunt significare, affari, quasi afflatu abominabili ob reatum aut poenam dignum esse, aut ei fieri obnoxium. In kal absolutum, desolari, vastum esse: vel obstupefcere. Significat autem proprie stupendam desolationem. Reperitur proprie in forma שָׁמָם, ut sequitur. Cæterum loco Danielis sequenti, Toar est loco participii, desolatum: non præteritum. Participium autem שָׁמָם facit nomen Toar cum Kimchi. Vicinum est שָׁמָם. Merc. שָׁמָם vel שָׁמָם, contractè שָׁמ, desolatus est cum stupore propter reatum aut poenam, ita ut obnoxius sit afflatui, & coram quo aliquis obstupefcit propter extremam & subitam desolationem. Eam ob rem exponitur quoque per metalepsin, pro, obstupefcere cum desolatione. Idem valet quod שָׁמָם & שָׁמָה, & cognationem habet cum שָׁמָם turpis fuit, seu turpiter devastatus est, & cum שָׁמָם anhelavit. Av. In genere שָׁמָם notat carentiam ejus, quod ornatui, decori, & bono est. Dicitur de animo & de toto homine, & de terra ac domibus, &c. Vastari, desolari, attonitum esse, admirari, stupere, stupidum esse, elinguem esse. Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. f. ex forma cum tseri; vel, cum tseri, ob pausam pro scheva penult. loco seq. הַשָּׁמָה obstupuit, Ezech. 35. 15. Et in 3. pl. præf. kal, occ. simpl. & extra pausam cum scheva penult. sic: שָׁמָה obstupuerunt, Isa. 52. 14. Ezech. 27. 35. 28. 19. Sed in pausa habet tseri penult. & he abundans post kibbutz pro schurek, sic: Ezech. 35. 12. Super montes Israel dicendo שָׁמָה desolati sunt: ubi scribitur cum he, sed legitur cum vau; quia potest esse duplex lectio. Prior שָׁמָה in 3. pl. altera שָׁמָה; (ut sit 3. foem. de terra: Merc.) simile habes in rad. שָׁפַךְ. Pag. Sed cum! conv. præf. est cum scheva penult. & cum schurek in ult. pro more sic: וְשָׁמָה & obstupefcient; desolabuntur, Lev. 26. 32. Ezech. 26. 16. 22. 28. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. locis seq. שָׁמָם desolatus, desolans, Lam. 3. 11. Dan. 8. 13. 9. 27. 12. 11. Et in forma pl. m. occ. simpl. cum tseri, ob pausam, in penult. pro scheva: idque, vel ex forma Chald. cum finali nun, vel ex forma Hebr. cum mem pl. m. in fine; sic: שָׁמָם desolata, Lam. 1. 4. שָׁמָם desolati, Lam. 1. 16. Et in f. f. ben. kal, occ. simpl. & cum! cop. præf. cum tseri penult. pro scheva, ob pausam, sic: שָׁמָה desolata, Isa. 54. 1. שָׁמָה desolata, Lam. 1. 13. וְשָׁמָה & desolata, 2 Sam. 13. 20. Item in forma pl. f. occ. itidem simpl. & cum! dem. præf. idque cum tseri pro scheva penult. ob pausam; & rursus extra pausam cum scheva penult. occ. simpl. & cum! aff. ut & cum! cop. præf. præf. & יוֹ. aff. ut seq. שָׁמָה desolata, Isa. 49. 8. Dan. 9. 26. הַשָּׁמָה desolata, Ezech. 35. 4. שָׁמָה desolata, desolationes, Isa. 61. 4. שָׁמָה desolata nostra, Dan. 9. 18. וְשָׁמָה & desolationes tuæ, Isa. 49. 19. Atque sic præcedentia hæc veniunt more perfectorum: sed in infin. imper. & fut. venit more deficientium

dehicientium seu duplicantium Vajin 2. rad. Prout occ. in infin. kal, sic: Ezech. 26. 3. Pro eo quod שְׁמוֹת defolaverunt וְשָׁאוֹר & absorberunt vos, &c. est Makor seu infin. inquit R. D. formæ instar תְּנוּרָה, à rad. תָּנַן: & est verbum transit. Pag. Quidam plurale faciunt à no. שָׁמַר, de quo infra: & sic exp. Ob vastitates: sed cum sequatur infin. וְשָׁאוֹר absorbere: erit & præcedens infin. etsi illi iidem exp. absorptionem vestri: & faciunt etiam radicem שָׁמַר in piel, quasi ex שָׁמַר in kal, sed malè; Merc. Propter desolare, & exhaurire: est infin. more quiesc. 3. rad. he. Bu. Lex. Propterea quod desolati estis, & impetunt vos, &c. quidam hic שְׁמוֹת sumunt pro infin. sed potest etiam esse plur. foem. ex שָׁמַר: propterea quia (sunt) desolationes, & impetunt vos, &c. Coc. In imper. kal, à f. m. שָׁמַר obstupefice, &c. occ. in pl. m. loco seq. שָׁמַר obstupefice, Jer. 2. 12. In fut. kal, juxta normam duplicantium esset שָׁמַר, שָׁמַר, שָׁמַר, &c. (ut תְּסוּב, תְּסוּב, תְּסוּב, &c.) sed occ. in 1. f. cum sêgol & dagefch, & in 3. f. m. cum chirek & dagefch pro kamets sub Ethan; Bu. Lex. sic: שָׁמַר desolabo, Isa. 42. 14. שָׁמַר obstupefiet, 1 Reg. 9. 8. 2 Chron. 7. 21. Jer. 18. 17. 19. 8. 49. 17. 50. 13. Sed rursus in 3. pl. m. occ. juxta normam (ut תְּסוּב) cum kamets sub jod, sic: שָׁמַר obstupefient, Job. 17. 9. Psalm. 40. 16. In niphil שָׁמַר desolari, devastari: Pag. Bu. Av. Prout occ. in præf. niph. 3. pl. simpl. & cum 1 conv. præf. sic: שָׁמַר stupent, desolati sunt, Job. 18. 20. Isa. 33. 8. Lam. 4. 5. Joel. 1. 17. Zeph. 3. 7. וְשָׁמַר & desolabuntur, Lev. 26. 22. Jer. 4. 9. Ezech. 4. 17. 6. 4. 30. 7. Amos. 7. 9. Item in 3. f. f. præf. niph. vel in part. f. f. occ. simpl. cum kamets sub nun locis seq. שָׁמַר desolabitur, desolata, Jer. 12. 11. Ezech. 25. 3. Zach. 7. 14. Sed occ. etiam part. niph. f. f. (viz. à f. m. שָׁמַר desolatus) cum scheinva sub nun niph. idque simpl. & cum 1 cop. & הַמּוּ præf. ut & in forma pl. f. simpl. & cum הַמּוּ & הַמּוּ præf. ut seq. שָׁמַר desolata, Psalm. 9. 26. וְשָׁמַר & desolatam, Ezech. 32. 15. וְשָׁמַר desolata, Ezech. 36. 34. 35. 36. וְשָׁמַר desolata, Isa. 54. 3. Ezech. 20. 4. Amos. 9. 14. וְשָׁמַר desolata, Jer. 33. 10. וְשָׁמַר & desolata, Ezech. 36. 35. In piel ex forma poel שָׁמַר desolavit ad stuporem: Av. Sed partim transitivè, partim intransitivè usurpatur in piel. Coc. Prout occ. in part. piel f. m. simpl. locis seq. שָׁמַר vel sine vau, desolatus, desolans, Ezr. 9. 2. 4. Dan. 9. 27. 11. 31. In hiphil שָׁמַר vel שָׁמַר desolare, stupendum reddere: desolare fecit: item intransitivè, stupere, stupore corrupti: Bu. Ma. & Conc. Prout occ. in præf. hiph. 2. f. m. simpl. & in 1. f. m. 1 conv. præf. & הַמּוּ aff. sed in 3. pl. simpl. ut seq. וְשָׁמַר desolasti, Job. 16. 7. וְשָׁמַר vel sine vau, & desolabo, Lev. 26. 31. 32. Ezech. 30. 12. 14. 32. 10. Hof. 2. 14. וְשָׁמַר & stupendum reddam eum, Ezech. 14. 8. וְשָׁמַר desolaverunt, Psalm. 79. 7. Jer. 10. 25. In part. hiph. juxta normam duplicantium Vajin esset שָׁמַר; sed occ. in f. m. simpl. more perfectorum, loco seq. שָׁמַר stupens, Ezech. 2. 14. Sic & in infin. hiph. more duplicantium esset שָׁמַר: (ut תְּסוּב) sed occ. more perfectorum, ad cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. loco seq. שָׁמַר desolando, Mich. 6. 13. In fut. hiph. juxta normam duplicantium esset

שָׁמַר vel שָׁמַר, שָׁמַר, שָׁמַר, &c. Prout occ. in 1. f. cum שָׁמַר aff. sic: Ezech. 20. 26. ut שָׁמַר desolare faciam eos: Pag. Ubi malè quidam hoc & quod sequitur 1 Sam. 5. in 3. f. f. fut. hiph. cum aff. volunt esse ex piel hujus rad. sed hæc conjug. piel שָׁמַר omnino in hac rad. est inusitata, in hac, scil. forma: Merc. Desolarem eos. Bu. Conc. Desolabo eos, &c. Av. Sed in 3. f. m. fut. hiph. simpl. occ. sic: Jer. 49. 20. Nisi שָׁמַר desolare fecerit cum iis habitacula eorum. Ubi R. Joseph putavit radicem esse שָׁמַר: Pag. Vide illic. Sed rectius hinc ex hac rad. est enim dagefch post brevem vocalem pathach loco hannach, seu longæ vocalis kamets sub jod; ut aliàs sæpè: Merc. Bu. Lex. (sic mox in 1. pl. ex Num. 21. Merc.) vel est forma fut. hiph. quasi ex שָׁמַר. Coc. desolabit; Bu. Conc. Nisi desolet, &c. Bu. Lex. Item, juxta quoddam, occ. etiam ex hac rad. fut. hiph. 3. f. m. cum 1 conv. præf. & הַמּוּ aff. post jod hiph. in antepen, sic: וְשָׁמַר & desolavit eam: sed de hoc vide potius ex hiph. in rad. שָׁמַר. Bu. Lex. Sed occ. etiam cum 1 conv. præf. & שָׁמַר aff. post chirek & dagefch pro jod post chirek, seu pro longa vocali chirek magno notà hiph. sic: 1 Sam. 5. 6. וְשָׁמַר & desolavit eos: Bu. Conc. teu, & desolare fecit eos: Pag. Item in 1. pl. fut. hiph. juxta normam esset וְשָׁמַר seu וְשָׁמַר desolabimus: sed cum 1 conv. præf. habet pathach & dagefch pro longa vocali kamets, sic: Num. 21. 30. וְשָׁמַר & desolavimus; Pag. Bu. Conc. Et vastavimus: Coc. &c. vide supra ad 1. & 3. f. m. fut. hiph. In hophal שָׁמַר desolari: sed venit in forma cum kam. chat. pro schurek, sic: שָׁמַר, seu שָׁמַר, pro שָׁמַר, desolatus est: Av. Prout occ. in infin. hoph. (à simplicem forma שָׁמַר, vel שָׁמַר, aut שָׁמַר, resolutum, scil. schurek in kibbutz & dagefch: sicut תְּסוּב, vel תְּסוּב, quod est ex verbis def. in prima: sed præstat in utroque secundum punctum tseri: Pag. Merc.) cum הַמּוּ pro הַמּוּ aff. sic: 2 Chron. 36. 21. Donec perficiat terra sabbata sua omnibus diebus שָׁמַר quibus desolata fuit ipsa. Pag. Est infin. hoph. Omnibus diebus desolati: i. e. desolationis ejus vel suæ: ubi he in fine habetur perinde ac si esset cum mappick; ut & aliàs. Merc. Et cum pronomine dagefch transit in mem ob defectum literæ geminandæ: remanet autem dagefch in schin sicuti fuerat ante conjunctionem: Pag. Ita ut tseri etiam in simplice שָׁמַר vel שָׁמַר, mutetur in pathach, ob dagefch subsequens. Merc. Idem etiam occurrit Lev. 26. 34. & 35. Quod idem infin. hoph. cum הַמּוּ pro הַמּוּ aff. cum beth. præf. sic venit Lev. 26. 43. Et terra derelinquetur ab iis, & perficiet sabbata sua: שָׁמַר quum desolata fuit, vel fuerit ipsa ab iis. Ubi kamets-chateph ipseus he, translatus est, in, vel ad, aut sub beth deserviens, euphoniæ causa: i. e. ut lenior esset pronunciatio. In utroque autem, hoc scil. & præced. he in fine est lene, quod secundum normam debuerat habere mappick. Pag. Prius enim est pro שָׁמַר, & hoc pro שָׁמַר, cum kam. chat. scil. & dagefch pro longa vocali schurek: posterius autem hoc est pro שָׁמַר: transpositis, scil. penultis, Bu. Lex. vel, pro שָׁמַר. Av. Item. juxta quoddam, occ. imper. hoph. pl. m. cum 1 cop. præf. sic: Job. 21. 5. Respiciat ad me, וְשָׁמַר & obstupefice. seu admira. mini. Ubi invenitur, inquit R. D. in aliquibus libris,

schin cum dagesch : & sic he legitur cum kamets-chateph : & si ita est, oportet dicere, quod sit præter. verum in fut. propter vau : quia non est imper. in conjug. hophal, ut Grammatici volunt : sed in aliis cod. schin non est cum dagesch : & sic ; he legitur cum kamets latto : quæ est pronuntiatio recta. Sed sic est imper. hiph. sicut **הִשְׁחִיחַ** schin cum tsiri. prout R. D. scribit inveniri in quibusdam exempl. vel, pathach schin ponitur vice tseri : Pag. ut & aliàs evenit in **וְשִׁחַ**, de quo in **וְשִׁחַ** in hiphil, & in **וְשִׁחַ** in infin. in hiph. Porro si quis admittere velit imperativum, videtur tamen quibusdam locis inveniri. Quamquam hic hiphil etiam absolute ponitur ; Merc. Priori modo legit R. Jonah, & scribit esse Imper. & quodd secundum normam debuerat esse sicut illud, Cant. 6.4. **אֲבֵרְךָ** averte oculos tuos. Pag. Respicite ad me, & desolamini, i. e. obstupefcite ; Av. qui ponit ut imper. hoph. Alii verò sumunt & ponunt pro imper. in hiph. & sic exp. **הִשְׁחִיחַ** stupore corripiamini : intransitive, ut in part. hiph. & piel : Bu. Lex. 7. **אֲבֵרְךָ** obstupefcite : Coc. qui etiam ponit pro infin. hiph. quasi a f. **הִשְׁחִיחַ** ; si verò sit imper. hoph. esset a f. **הִשְׁחִיחַ** pro **הִשְׁחִיחַ**. In hithpaël **הִשְׁחִיחַ** obstupefcere : desolationem accerfere sibi : Bu. Ma. fecit se desolatum : i. e. obstupuit : Av. Prout occ. in fut. hiph. 1. f. cum **וְ** cop. & **וְ** conv. præf. sic : **וְאֲשְׁחִיחַ** & obstupefcam, Isa. 63.5. **וְאֲשְׁחִיחַ** & obstupui, Dan. 8. 27. Item, juxta quosdam, occ. 2. f. m. fut. hithp. sic : Eccl. 7. 17. Ut quid, seu quare **הִשְׁחִיחַ** desolationem accerfes tibi ? ubi habetur quasi forma comp. ex niphāl & hithpaël : aut planè est ex niphāl, ut Ab. Ezra vult ; & sic cholem esset loco kamets, pro **וְאֲשְׁחִיחַ**. Bu. Lex. Alii, verò volunt dagesch in schin, non esse ob defectum nun niphāl, sed ob defectum tau hithpaël : & sic esset pro **וְאֲשְׁחִיחַ**. Pag. Nam thau formativum hithp. naturā præcedens ante schin absconditur per dagesch in eo. Av. Quare in stuporem te dares ? est forma comp. ex niphāl & piel. Coc. qui etiam dicit illud suprà cit. **וְאֲשְׁחִיחַ** in fut. kal, fortè esse pro **וְאֲשְׁחִיחַ**, quasi esset fut. niph. ex hac rad. vel, potest, inquit, esse fut. kal, **וְאֲשְׁחִיחַ** : sicut & in hiphil formā **וְאֲשְׁחִיחַ** potest etiam esse hiph. **וְאֲשְׁחִיחַ**, unde fut. hiph. **וְאֲשְׁחִיחַ**. Item, occ. etiam in 3. f. m. fut. hithp. simpl. & cum **וְ** conv. præf. sic : **וְאֲשְׁחִיחַ** obstupefcet, Pla. 143.4. **וְאֲשְׁחִיחַ** & obstupuit, Isa. 59. 17. Atque inde ex hac rad. **וְאֲשְׁחִיחַ** sunt nomina (seq. 1. no. **וְאֲשְׁחִיחַ** m. desolatus ; Coc. Bu. Conc. prout occ. hoc no. f. m. cum **וְ** dem. præf. sic : Dan. 9. 17. **וְאֲשְׁחִיחַ** sanctuarium tuum, (quod) desolatum est : prout occ. etiam idem no. f. m. cum **וְ** rel. præf. sic : Lam. 5. 18. Super montem Tsion, qui desolatus est : sed verbum hoc potius est. Coc. Bu. Conc. Sed in Bu. Lex. Pag. & Av. no. hoc deest & deficit. Item 2. hinc etiam no. **וְאֲשְׁחִיחַ** f. desolata, Coc. Bu. Conc. in Jer. cap. 12. v. 11. & hoc etiam no. cum ejus loco deest apud eosdem. Item 3. hinc etiam no. **וְאֲשְׁחִיחַ** desolans, stupendus, desolatus, admirans : Pag. Bu. sed de

hoc no. & ejus forma pl. m. & sing. foem. vide suprà ad part. ben. kal, ubi perplevit ea locant. Item 4. hinc etiam no. **וְאֲשְׁחִיחַ** f. vilitas, desolatio, solitudo : Coc. desolatio tam stupenda, ut aliquis videns non possit non genere præ dolore & compassionem animi ; Av. Prout occ. hoc no. simpl. locis seq. **וְאֲשְׁחִיחַ** desolatio, Exod. 23.29. Lev. 26.33. Josh. 8.28. Isa. 1.7. 6. 11. 17.9. 62.4. 64.9. Jer. 4.27. 6.8. 9. 11. 10. 2. 12. 10. 32. 43. 34.22. 49.2. 33. 50.13. Ezech. 6.14. 7.27. 12.20. 14.14. 15. 15.8. 29. 10. 32. 15. 33. 28. 29. 35.3.4. 14. 15. 36.24. Joel. 2.2. 4.9. Mic. 1.7. Mal. 1.3. Cui etiam no. f. cop. & **וְ** sunt præf. **וְאֲשְׁחִיחַ** & desolatio Isa. 1.7. Ezech. 23.33. 35.7. Joel. 2.20. Zeph. 2.9. **וְאֲשְׁחִיחַ** ad, in desolationem, Jer. 12.11. 44.6. Ezech. 29.9. Joel. 4.19. Mic. 7.13. Zeph. 1.13. 2.4. 13. Sic & 5. hinc etiam no. **וְאֲשְׁחִיחַ** f. idem, desolatio, vastitas, stupor ad desolationem : Av. Prout occ. hoc no. f. f. cum **וְ** præf. & in forma pl. f. simpl. vel cum scheva, vel cum chat. path. in penult. cui priori cum scheva penult. **וְ** est etiam præf. ut seq. **וְאֲשְׁחִיחַ** desolationis, Ezech. 35.7. **וְאֲשְׁחִיחַ** desolationes, Jer. 51.27.62. **וְאֲשְׁחִיחַ** idem, Ezech. 35.9. **וְאֲשְׁחִיחַ** in desolationes, Jer. 25.12. Sic & 6. hinc etiam no. **וְאֲשְׁחִיחַ** f. admiratio, stupor, res stupenda, desolatio ; Pag. Bu. & c. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum **וְ** & **וְ** præf. ut & in forma pl. f. simpl. ut seq. **וְאֲשְׁחִיחַ** stupor ; desolatio, Is. 24. 12. Jer. 5.30. 8.21. 1.37. Ezech. 2.33. **וְאֲשְׁחִיחַ** in stuporem, Deu. 28.37. 2 Reg. 22.19. 2 Chr. 29.8. 30.7. Psa. 73.19. Isa. 5.9. 13.9. Jer. 2.15. 4.7. 18.16. 19.8. 25. 9. 11. 18. 38. 44. 12. 46. 19. 48. 9. 49. 13. 17. 50. 3. 23. 51. 29. 41. 43. Hof. 5.9. Joel. 1.7. Mic. 6.16. Zeph. 2.15. Zach. 7.14. **וְאֲשְׁחִיחַ** & in desolat. Jer. 29.18. 42.18. 44.22. **וְאֲשְׁחִיחַ** desolationes, Psalm. 46. 9. Item 7. hinc etiam no. cum nun heemant. post cholem in fine, & cum mem duplicato & primo dageschato sic : **וְאֲשְׁחִיחַ** m. idem cum præced. stupor, desolatio, & c. Pag. Bu. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum **וְ** & cum **וְ** præf. sic : **וְאֲשְׁחִיחַ** cum desolat. Ezech. 12. 19. **וְאֲשְׁחִיחַ** & cum desolat. Ezech. 4.16. Denique hinc etiam 8. no. cum **וְ** heemant. viz. **וְאֲשְׁחִיחַ** f. idem etiam cum præced. desolatio, vastitas, stupor, devastatio : Pag. Bu. & c. Prout occ. hoc no. f. f. cum **וְ** cop. præf. & in forma pl. f. simpl. & cum **וְ** præf. ut seq. **וְאֲשְׁחִיחַ** & stupor, desolatio. Ezech. 5.15. 6.14. 32.28. 29. 35.3. **וְאֲשְׁחִיחַ** desolationes, Isa. 15. 11. **וְאֲשְׁחִיחַ** in desolat. Jer. 48.34. Locus autem suprà cit. ad part. piel ex forma poal ulterius notandus : viz. Dan. 9.27. Et super extensionem (ad verbum, alam) abominationum **וְאֲשְׁחִיחַ** obstupefcere, seu admirari faciens, scil. videntes, inquit R. D. Potest esse & intransitivum, inquit, i. e. Et super extensionem abominationum erit homo stupens & admirans, i. e. obstupefcet & admirabitur : Pag. Sunt qui pro abstracto exponant. Pro hoc scribitur **וְאֲשְׁחִיחַ** cap. 12. 11. Matth. & Luc. **ἐρημώσιν** desolatio. Sic loco seq. abominationem desolationis. Sed simplex sensus est, desolantem, vel, ad stuporem, adducentem, i. e. stupendam abominationem, & c. Merc. Dan. 11.31. Et ponent abominationem **וְאֲשְׁחִיחַ** stupescere facientem. Pag. Et super alam abominationum erit desolatum, i. e. desolatio : & cap. 11.31. Et dabunt execrationem desolatam : Av. Et super alam abominationum, (erit) **וְאֲשְׁחִיחַ** desolans : & sic c.

11. Et dabunt abominationem desolantem : Coc. Et per legiones detestationum desolantes : Hebr. & per alam detestationum desolantem : ala pro copiis : metaphorice, ut Isa. 3.8. Per legiones, &c. i. e. per copias Romanorum : quæ propterea quod idolis serviebant, dicuntur legiones detestationum, hinc, & detestatio, infra, 12.11. & quia populum Judæorum multoties cæciderunt, ac postremo perdidierunt, copiæ desolantes five vastatrices appellantur. Atque hunc quidem esse germanum utriusque loci sensum, ostendit comparatio locorum Novi Testamenti, Lucæ. 21.20. cum Matth. 24.15. & Marci 13.14. Nam quod apud hos dicit Christus fore, ut videant Judæi abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele Propheta, stantem in loco sancto ubi non oportet ; sic interpretatur Lucas : cum autem videritis circumdari ab exercitibus Jerusolaima, tunc scitote imminere desolationem ejus, &c. Jun.

Rad. 139. שָׁמַיִם : inde שְׁמַיִם f. simia, vel aranea : Pag. araneus. aranea : Bu. Lex. sed potius scribendum שָׁמַיִם, unde שְׁמַיִם. Nam Kimchi radicem hanc tanquam alteram à superiori seorsim reponit ; & שְׁמַיִם legit cum sinistro sin, quam lectionem etiam probant correctiora exempl. & concordantia Hebraica. Quidam etymon afferunt, quod in locis desertis versetur : vel quod flatu ab eo abhorreant homines : ita enim שָׁמַיִם afflare exponunt, vel afflari ; Merc. Cev. שְׁמַיִם, simia, convenit cum Hebræo. Quidam vertunt Stellionem, ex genere araneorum : & à desolatione dictum esse putant, vel quod loca desolata tenet : aut certe quod homines ipsum assent, nec dignentur videre ipsum : ideòque in quibusdam exempl. est schin cum puncto dextro. Av. Prout occ. hoc no. simpl. sic ; Prov. 30.28. שְׁמַיִם simia manibus capiet seu apprehendet pro apprehendit. Hoc expresse videmus in simia, quod quicquid sibi datur, capit ; & in ædibus regum manet ad ludendum cum illa : ideo dicit, Et est in ædibus, seu palatiis Regis. Alii verò, inquit R. D. exponunt araneam, quæ suam domum, i. e. mansionem ædificat in domibus, & etiam in ædibus regum. R. Jonah. hirundinem : (sed hæc potius dicitur סְנוּנִיָּתָא à doctores : Merc.) Atque, prima interpretatio magis quadrat. Hieron. Stellio : (qui, teste Plinio, est etiam de araneorum genere : Merc.) A. E. exponit simiam. Idem R. Himman. R. Levi, araneam. Pag. Idem approbant veteres Hebræorum doctores, qui hoc animalculum connumerant inter quinque, quæ cum sint imbecillia, fortia tamen terreat. Hoc animalculum inquit terrori esse Scorpio. Merc. Ingreditur enim aures Scorpil, unde terrori ipsi est : unde Prov. שְׁמַיִם לַעֲקָרָה araneus contra scorpionem : sc. creatus est : nam si quis à scorpione sit læsus, tunc araneus quassatus, ac vulnere impositus, illud curat. Bu. Lex. Aranea : Bu. Conc. Aranea manibus prehendit, &c. manibus, i. e. pedibus : qui utrinque ita constituti sunt, ut patula hominum manus, ad tractanda fila, & escam retibus suis deprehendendam : de hujus autem solertia vide Plin. l. 11. c. 24. Jun.

Rad. 140. שָׁמַיִם est, perdere : Pag. ita abolere ut nihil reliquum maneat : dissipare, dissolvere, disperdere, delere. Atterere quidam, minus propriè. Græcè

puto ἀφαιρέω. Conferunt cum שָׁמַיִם & שָׁמַיִם : sed cum שָׁמַיִם, vel potius שָׁמַיִם, minus rectè. Potest reddi per abolere. Merc. Extirpatus, exterminatus, excisus est. Cogn. cum שָׁמַיִם, arvum profcisum, & cum שָׁמַיִם exaruit : nam quicquid extirpatur humo, seu arvo, facillimè exarescit. Hinc שָׁמַיִם verbero, excindo : & Germ. Smettern. Av. Non autem venit hoc verbum שָׁמַיִם in kal : sed in niph. שָׁמַיִם est perdi, aut perire : disperdi : deficere : dissipari, consumi : Pag. Extirpatus est, excisus est Av. Profligari : 70. ἐκτερίβει, ἀφαιρέσει, ἐξαιρεί. Coc. Prout occ. in prat. niph. 3. f. m. cum ! conv. praf. & in 3. f. f. simpl. ut & in 1. f. cum ! conv. praf. & in 3. pl. simpl. & cum ! conv. praf. ut seq. וְשָׁמַיִם & perdetur, Jer. 48.3.42. Ezech. 32.12. וְשָׁמַיִם perditæ est, Jud. 21.16. וְשָׁמַיִם & perdar, Gen. 34.20. וְשָׁמַיִם perduntur, Psalm. 37.38.. 82.11. וְשָׁמַיִם & perdentur, Hos. 10.8. Item, in 1. pl. prat. niph. sic occ. 2 Sam. 21.5. Et qui cogitavit de nobis (quod) וְשָׁמַיִם disperderemur, nè essemus in omni termino Israel. Est ex niph. Et prædicto modo exponit R. Sal. Unde series textus sic ordinanda est. Viri qui consumpsit nos, & qui cogitavit de nobis, quod disperderemur, scil. per manum suam, nè staremus in omni termino Israel, dentur, &c. Pag. Ut essemus extirpati nè subsisteremus. Av. Profligati sumus. (מְהִיכָה) ut non consisteremus in omni limite Israelis. Coc. (per quem) exterminati sumus, ne consisteremus in ullo termino Israelis. Jun. Perditi sumus : Bu. Conc. In infin. niph. occ. simpl. & cum 7. aff. sic : וְשָׁמַיִם perdendo, Deut. 4.27. וְשָׁמַיִם perdi te, Deut. 28.20. Pro quo 7. aff. occ. etiam cum 7. aff. (masc. scil. permutatis punctis ob pauam : Cev.) simpl. ut & cum 7. aff. simpl. & cum ! praf. ut seq. וְשָׁמַיִם idem, Deut. 28.24.45.51.61. וְשָׁמַיִם perdi eos, Deut. 7.23..12.30. וְשָׁמַיִם ad perdi eos, Psalm. 92.8. Item in fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. sed (à 3. pl. m. וְשָׁמַיִם perduntur) in 2. pl. m. cum nun parag. add, sic : וְשָׁמַיִם perdetur, Prov. 14.11. Isa. 48.19. וְשָׁמַיִם perdemini, Deut. 4.26. In hiphil est, perdere, disperdere : Pag. Bu. extirpavit, perdidit extirpando : Av. profligare ; Coc. Prout occ. in prat. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. praf. & 7. aff. ut & cum ! aff. absque praf. ut seq. וְשָׁמַיִם perdidit, Deut. 2.22. 31.4. 2 Reg. 21.9. 1 Chr. 5.25. 2 Chr. 33.9. וְשָׁמַיִם & perdat te. Vide & mox ad for. Infin. Deut. 6.4. & 15. וְשָׁמַיִם perdidit eum, Deut. 4.3. 1 Reg. 15.9. 2 Reg. 10.17. Sic & in 1. f. prat. hiph. occ. 1. simpl. & cum ! conv. praf. cui etiam ! est aff. & in 3. pl. simpl. plenè : sed cum 7. aff. vel post kibbutz, vel post schurek ; ut seq. וְשָׁמַיִם perdidit, Amos. 2.9. וְשָׁמַיִם & perdam, Lev. 26.30. Amos. 9.8. Mic. 5.13. Hag. 2.22. וְשָׁמַיִם & perdam eum, Ezech. 4.9. וְשָׁמַיִם perdidit, Psalm. 106.24. וְשָׁמַיִם perdidit eos, Deut. 2.23. וְשָׁמַיִם idem, 2 Chron. 30.6. In infin. hiph. occ. simpl. vel cum tseri tantum absque jod hiph. vel cum jod. quiesc. post tseri : sed cum ? praf. plenè cum jod hiph. in ult. sic : וְשָׁמַיִם perdere, perditio, Isa. 14.23. וְשָׁמַיִם perdendo, Am. 9.8. וְשָׁמַיִם perdere, adperdendum, Deu. 9.8, 19.24. 2 Sam. 14.16. Esth. 3.6. 6.13..7.4..8.11. Isa. 10.7. Dan. 11.44. Zac. 12.9. Pro quo ult. venit def. & quasi contractè absque he nota hiph. & cum ? praf. pro 7. ; ut & cum chirek

cop. præf. ut & in f. f. simpl. & cum ! cop. præf. viz. ante chirek & scheva : sed cum ! cop. præf. ante scheva & kamets ob pausam : ut & in forma pl. m. simpl. & cum ! cop. præf. prout seq. וְשָׂמַח lætare, Deut. 32. 18. Ecc. 11. 9. וְשָׂמַח & lætare, Prov. 5. 18. וְשָׂמַח lætare, Zeph. 2. 14. וְשָׂמַח & lætare, Lam. 4. 21. Zach. 2. 14. וְשָׂמַח & lætare, Joel. 2. 21. וְשָׂמַח lætamini, Jud. 9. 19. Psal. 32. 11. 97. 12. Isa. 66. 10. וְשָׂמַח & lætamini, Joel. 2. 23. In fut. kal 1. f. occ. simpl. & cum ! parag. add. cui ult. etiam ! cop. est præf. sic : וְשָׂמַח lætabor. Job. 31. 25. 20. Psal. 104. 34. וְשָׂמַח lætabor, Psal. 9. 3. וְשָׂמַח & lætabor, Psal. 31. 8. Et in 2. f. m. fut. kal. occ. simpl. vel cum pathach, vel cum kamets ob pausam in ult. cui utrique formæ ! conv. est etiam præf. sed in 2. f. f. simpl. ut seq. וְשָׂמַח lætaberis, Hof. 9. 1. Obad. 1. 12. וְשָׂמַח lætaberis, Prov. 24. 17. וְשָׂמַח & lætatus fuisti, Eze. 28. 6. וְשָׂמַח idem, 1 Sam. 19. 5. וְשָׂמַח lætaberis, Isa. 15. 2. Mic. 7. 8. Item, in 3. f. m. fut. kal. occ. simpl. vel cum pathach, vel cum kamets in ult. cui priori formæ cum pathach ! conv. est etiam præf. ut seq. וְשָׂמַח lætabitur, 1 Chron. 16. 10. Psal. 14. 7. 21. 2. 33. 21. 48. 12. 53. 7. 58. 11. 63. 12. 64. 11. 104. 31. 105. 3. 149. 2. Prov. 17. 21. 23. 15. 24. 25. 29. 2. Eccl. 3. 22. Isa. 9. 16. Hab. 1. 15. וְשָׂמַח lætabitur, Psal. 109. 28. Prov. 13. 9. Eccl. 11. 8. Eze. 7. 12. וְשָׂמַח & lætatus fuit, Jud. 9. 19. 19. 3. 1 Sam. 11. 15. 1 Reg. 5. 7. 2 Reg. 11. 20. 20. 12. 2 Chron. 29. 36. Isa. 39. 2. Jon. 4. 6. Sic & in 3. f. f. fut. kal. occ. simpl. & cum ! conv. præf. sed in 1. pl. (à simplice וְשָׂמַח) cum ! parag. add. occ. simpl. & cum ! cop. præf. sed in 2. pl. m. simpl. ut seq. וְשָׂמַח lætabitur, Jer. 31. 13. וְשָׂמַח & lætata fuit, Psal. 97. 8. וְשָׂמַח lætabimur, Psal. 66. 6. וְשָׂמַח & lætabimur, Psal. 90. 14. 118. 24. Cant. 1. 4. Isa. 25. 9. וְשָׂמַח lætabimini, Jer. 50. 11. Item in 3. pl. m. fut. kal. occ. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum kamets penult. cui utrique formæ ! cop. & ! conv. sunt præf. sed in 3. pl. f. simpl. prout seq. וְשָׂמַח lætabuntur, 1 Chron. 16. 31. 2 Chron. 6. 41. Psal. 35. 19. 24. 38. 17. 67. 5. 68. 4. 85. 7. 96. 11. 97. 1. Eccl. 4. 16. וְשָׂמַח lætabuntur, Psal. 69. 33. Isa. 65. 13. וְשָׂמַח & lætabuntur, Job. 21. 12. Psal. 5. 12. 35. 27. 40. 17. 70. 8. וְשָׂמַח & lætabuntur, Job. 22. 19. Psal. 34. 3. 107. 42. 119. 74. וְשָׂמַח & lætati sunt, 1 Sam. 6. 13. 1 Chron. 29. 9. 2 Chron. 15. 15. 23. 21. 24. 10. 30. 25. Psal. 107. 30. וְשָׂמַח & lætati sunt, 1 Sam. 11. 9. Neh. 12. 42. Jer. 41. 12. וְשָׂמַח lætentur, 2 Sam. 1. 20. In Piel שָׂמַח vel שָׂמַח lætificavit, lætitia affecit : exhilaravit : Bu. Lex. Av. oblectare, &c. ut Bu. Coc. prout occ. in præf. piel 3. f. m. cum ! conv. præf. ut & cum וְיָ & אָ aff. absque præf. ut seq. וְשָׂמַח & exhilarabit, Deut. 24. 5. וְשָׂמַח lætificavit eum, Jer. 20. 15. וְשָׂמַח lætitia affecit eos, 2 Chron. 20. 27. Ezr. 6. 22. Neh. 12. 43. Et in 2. f. m. præf. piel occ. simpl. & cum ! aff. sed in 1. f. cum ! conv. præf. & אָ aff. & in 3. pl. cum וְיָ aff. absque præf. ut seq. וְשָׂמַח lætitia affecisti, Psal. 30. 2. וְשָׂמַח lætitia affecit me, Psal. 92. 5. וְשָׂמַח lætificabo eos, Isa. 56. 7. Jer. 31. 13. וְשָׂמַח lætificant te, Psalm. 45. 9. In Part. piel, f. m. occ. cum וְ dem. præf. & (à forma absol. pl. m. מְשַׂמְּחִים) in forma pl. m. constr. simpl. sic : הַמְשַׂמְּחִים lætificans, Jud. 9. 13. מְשַׂמְּחִים lætificantia, Psal. 19. 9. In Infin.

piel occ. simpl. sed in Imperpiel f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum גי. aff. absque præf. sic ; שׁמַחְ לætificando, Jer.20.15. שׁמַחְ lætifica, Psal. 86. 4. שׁמַחְ & lætifica, Prov.27.11. שׁמַחְ לætifica nos, Psal.90.15. Item in fut. piel 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum גי. aff. absque præf. sed in 3. pl. simpl. ut seq. שׁמַחְ lætificabit, lætificat, Psal. 104.15. Prov.10.1. 15.20,30. 27.9. 29.3. Eccl.10. 19. וּשְׁמַחְ & lætificavit, Lam.2.17. וּשְׁמַחְ lætificabunt, Psal.46. 5. Hof.7.2. In Hiphil הִשְׁמַחְ, idem cum piel, lætificare. exhilarare : lætari fecit, seu lætitia affecit : Bu. ma. Coc. Av. prout occ. in præf. hiph 2. f. m. loco seq. הִשְׁמַחְ lætificasti, Psal. 89. 42. Atque inde, juxta quosdam est 1. no. שְׂמַח. m. lætans, lætus, hilaris : Prov. 15. 13. unde in plur. שְׂמַחִי læti : 1 Reg. 1. 45. & in pl. m. constr. שְׂמַחִי & שְׂמַחִי : Isa. 24. 7. Psal. 35. 26. Bu. Lex. sed de hisce vide supra ad part. ben. kal, vel no. part. ubi ponuntur in Bu. Conc. Sed 2. hinc no. frequentius occurrens, viz. שְׂמַחָה f. lætitia, gaudium : Pag. Bu. & c. 70. χαρὰ, χαρμοσύνη. Coc. pro- ut occ. hoc no. in absol. forma f. f. simpl. locis seq. שְׂמַחָה lætitiā, 1 Reg. 1. 40. 1 Chron. 12. 40. 29. 9. 2 Chron. 30. 23. 26. Neh. 8. 12. 17. 12. 43. Esh. 8. 17. Psal. 4. 8. 30. 12. 97. 11. 137. 3. Prov. 2. 10. 7. 4. 10. 28. 12. 20. 14. 13. 15. 21. 23. 21. 15. 17. Isa. 16. 10. 24. 11. 29. 19. Jer. 7. 34. 16. 9. 25. 10. 33. 11. 21. 7. 48. 33. Joel. 1. 16. Jon. 4. 6. Cui etiam formæ absol. f. f. ! cop. ג, ד, ו, & י! sunt præf. ut seq. שְׂמַחָה & lætitiā, Neh. 12. 27. Esh. 8. 16. 9. 22. Psal. 51. 10. Eccl. 2. 26. Isa. 22. 13. 35. 10. 51. 2. 11. שְׂמַחָה lætitiā, Ezr. 3. 13. Eccl. 8. 15. Isa. 9. 2. שְׂמַחָה in, cum lætitiā, Gen. 31. 27. Deut. 28. 47. 1 Sam. 18. 6. 2 Sam. 6. 12. 1 Chron. 15. 25. 29. 17. 22. 2 Chron. 20. 27. 23. 18. 30. 21. Ezr. 3. 12. 6. 22. Psal. 21. 7. 68. 4. 100. 2. Eccl. 2. 1. 9. 7. Isa. 55. 12. Zeph. 3. 17. שְׂמַחָה ad lætitiā, 1 Chron. 15. 16. 2 Chron. 29. 30. Esh. 9. 22. וּשְׂמַחָה & ad lætitiā, Jud. 16. 23. Eccl. 2. 2. Zach. 8. 19. Item, in forma f. f. constr. occ. etiam simpl. & cum !, ד, ו, & י! præf. ut seq. שְׂמַחָה lætitiā, Neh. 12. 43. 44. Psal. 43. 4. Cant. 3. 11. Isa. 61. 7. וּשְׂמַחָה & lætitiā, Job. 20. 5. Isa. 30. 29. 35. 10. 51. 11. בשְׂמַחָה in lætitiā, Psal. 106. 5. Eccl. 5. 19. Eze. 36. 5. בשְׂמַחָה juxta lætitiā, Isa. 9. 2. וּבְשְׂמַחָה & ad lætitiā, Jer. 15. 16. Quæ forma f. f. constr. occ. etiam cum !. aff. ut & cum ד præf. & ו, aff. sed cum כ! aff. simpl. & cum ד præf. ut & cum ו! præf. & ו! aff. ut seq. שְׂמַחָה lætitiā mea, Psal. 137. 6. וּבְשְׂמַחָה juxta lætitiā tuam, Eze. 35. 15. כְּשְׂמַחָה lætitiā vestra, Num. 10. 10. כְּשְׂמַחָה juxta lætitiā vestram, Isa. 66. 5. וּבְשְׂמַחָה & in lætitiā ejus, Prov. 14. 10. Item in forma pl. f. simpl. שׁוֹבֵעַ occ. Psal. 16. 11. Facies me scire iter vitæ שׁוֹבֵעַ שְׂמַחֹת saturitas lætitarum cum vultu tuo : Pag. satietatem lætitarum. Av. Iter satietatis lætitarum apud faciem tuam. Coc. (Notam facis mihi semitam vitæ :) satietatem gaudiorum in conspectu tuo amoenissimorum : dextera tua, in æternitatem. Sic interpretat Petrus, Act. 2. v. 28. ad 33. Jun. Lætitiæ, pl. f. Bu. conc. Item occ. etiam ead. forma pl. f. cum ד præf. loco seq. בְּשְׂמַחֹת lætitiis, Psal. 45. 16. Rad. 142. שׂשׂ est relinquere. dimittere, remittere, Pag. liberè, scil. & absque ullo impedimento. Est interdum

interdum intransit. dimitti, fini, remitti: Merc. Internisit intermissionem fecit, Exod. 23. 11. Jer. 17. 4. item, dimisit, demisit, deturbavit, 2 Reg. 9. 33. &c. Bu. Lex. dimisit, remisit liberè, laxavit: demisit præcipitando, præcipitavit: Av. Non multum differt hoc verbum מְשַׁח אֶת הַבַּיִת לְפָנֶיךָ: omittere, ferri finire: abire, labi finire: מִן הַבַּיִת, אֲפִסֵּינָיו פִּינֵי, καταλείπειν, κυλίειν. Coc. prout occ. hoc verbum in præ kal 2. f. m. cum 1 conv. præf. & he parag. add. sic: Jer. 17. 4. הִשְׁמַחְתָּ & dimittes, i. e. vacabis hæreditate tuâ, quam dedi tibi. Av. Et intermissionem facies, &c. Bu. conc. Et dimittetur seu remittetur, aut remissio erit, in te, ab hæreditate tua: Pag. vel potius. Et dimitteris in te ab hæreditate tua: est enim secunda masc. vel, dimissionem liberam habebis, & in te (quidem erit dimissio:) q. d. Quod ad te attinet, tu etiam dimissionem experieris, sicut & terra. Alludit ad præceptum de dimissione terræ, Exod. 23. 11. Significat autem non solum terram dimittendam, ne omnino colatur, sed & ipsum populum ob sua peccata dimittendum à sua hæreditate, ut neque eam possidere, aut ex ea fructum possit ullum percipere. Merc. Cev. Hieron. Et relinquas sola ab, &c. R. D. exp. Et dimissio erit in te quia dimittes de hæreditate tua (vel potius, Et dimitteris, seu quiesces, vel remissionem facies, & illa remissio erit in te ab hæreditate tua, Cev.) eò quod non dimisisti eam, quum esses in illa. Pag. Et omittes (celsa tua:) Coc. Ita intermissionem facies tu, & (qui sunt) apud te à possessione tua, quam dederam tibi, &c. i. e. ad tempus exulabis, & terra habebit intermissionem à te tuisque omnibus: allusio ad legem. Exod. 23. 11. & Deut. 16. ex interminatione quæ est, Lev. 26. 34. & seq. Jun. Item occ. etiam in 3. pl. præ kal, sic: 2 Sam. 6. 6. & 1 Chro. 13. 9. מִן הַבַּיִת, מִן הַבַּיִת quia declinabant boves: vel potius, dimittebantur, aut dimisierant subter arcam: vernacule S' escouloyent, se laissoient aller. Alii transitive, ut sequitur, dimittebant eam liberè. Merc. Hieron. Calcitrabant boves, & declinaverant eam. R. Sal. exp. transitive, Quia impellebant, & movebant eam, scil. arcam, boves, sed secundum R. D. est verbum intransit. q. d. מִן הַבַּיִת dividebantur membra eorum (quasi membra tim discerpi, sive dearticulari viderentur; Cev.) propter sanctitatem arcæ: quia non erat consentaneum ut portaretur in plastro, ut traherent illam boves: sed humeris Levitarum par erat ut portaretur. Pag. Hanc expositionem alibi affert R. D. ex sententia R. Jonah. Dissolvebantur earum, vel eorum junctura & membra, præ sanctitate & munditie arcæ: sicque refert etiam patrem exponere. Merc. Quia dimiserant, scil. eam, R. Sal. addit affixum מִן הַבַּיִת amoverant eam: Bu. Lex. Nam præcipitabant boves, i. e. declinabant: Av. Quia labi siverant boves: h. e. vacæ in eum locum duxerant arcam, ut lapsum minaretur: vel, lapfabant, (seu corruiebant:) sensu reciproco, emittebant se. non tenebant se in statu. Coc. Quia dimoverant eam boves. Jun. Item, occ. etiam in Infin. kal simpl. sic: Deut. 15. 2. Et hæc est res מִן הַבַּיִת dimissionis; מִן הַבַּיִת dimittere, seu remittere, i. e. ut dimittat, omnis vir, vel dominus. mutui (i. e. qui mutuavit) manum suam. Pag. Hæc sit ratio re-

missionis, omnis creditor remittere debet manum suam: Av. מִן הַבַּיִת כָּל בֹּעֵל מִשָּׁה יָדָיו. Omittendo (omittat) omnis dominus mutui manûs suæ; (quod manusejus dederat.) Coc. Quibusdam autem מִן הַבַּיִת est imper. kal f. m. & sic exp. intermittito: Bu. conc. Hoc autem esto jus intermissionis: intermittito omnis creditor jus habens vindicandi manu suâ, (Hebr. Dominus, scil. debiti, vindicans manu suâ, i. e. qui possit rem suam manûs injectione recipere:) id quod vindicaturus esset à proximo suo: viz. nisi lex intermissionis obstar, nam justus est rei creditæ dominus, eamque justis vindiciis potest repetere. Jun. Item a f. m. Imper. kal מִן הַבַּיִת demitte, &c. occ. in pl. m. cum 1 aff. sic: 2 Reg. 9. 33. מִן הַבַּיִת demittite eam: (liberè, scil. in aerem, nè quid intercipiatur, sed pleno & libero lapsu dejiciatur in præcipitium, ut graviore lapsu collidatur: Merc.) i. e. deorsum mittite seu projicite eam; Hieron. præcipitate eam. Pag. Sinite illam ferri: & siverunt eam ferri. Coc. Deturbate eam, qui deturbârunt eam, &c. Jun. vau autem in finire, juxta Masoram, planè abundat. Et in fut. kal à 3. f. m. מִן הַבַּיִת seu מִן הַבַּיִת dejiciet, demittet: occ. in 3. pl. m. cum 1 conv. præf. & 1 aff. loco seq. מִן הַבַּיִת & demiserunt eam, 2 Reg. 9. 33. Et in 2. f. m. fut. kal occ. cum 1 aff. sic: Exod. 23. 11. Et septimo, anno scil. מִן הַבַּיִת dimittes eam: Pag. Intermittito eam: Bu. conc. Dimittes liberè eam: Av. Et septimo fines eam (terram) & omittes. Coc. Septimo autem quoque intermittito eam; Jun. In Niphal מִן הַבַּיִת subducere se: Bu. ma. demissus est, præcipitatus est: Av. Lubricatus est: Coc. prout occ. in Præt. Niph. 3. pl. sic: Psal. 141. 6. מִן הַבַּיִת dimissi sunt, vel demissi sunt, i. e. deorsum missi sunt, in locis petrar, i. e. petrosis, saxosis, judices eorum: Pag. vel in loca, &c. inconsideratò quidam, dimittantur, præcipitentur, quum præteritum sit, non futurum. Est tamen positum pro futuro; ut sequitur: Merc. Et sic R. D. exp. Demissi sunt, pro. demittentur quia cadere faciunt eos de petra. Et sic A. E. In locis petrosis dimissi sunt, ut suam & judicum suorum voluntatem sequantur. Pag. Sed Ab. Ezra videtur dicere, In loca petrosa demissi sunt, ut suos principes & judices sequantur. Merc. Cev. At R. Sal. Quia judices & rectores eorum relictii sunt à via bona in manibus cogitationis malæ, & cordis lapidei, ac duri tanquam lapidis. Pag. Dimovent se: Bu. Lex. Demissi, i. e. præcipitati, sunt in manus, i. e. acies petrar. Av. Lubricantur per latera petrar: i. e. dum connituntur in altum, ut in summo ecclesiæ fastigio confideant, ruunt præcipites. At dimovent se per latera petrarum, i. e. arduarum rupium, in quibus habitacula sua statuebat David. Atque sic omnes angustias & fauces montium observant, ut insidiantur ipsi. Jun. Dimittentur: Bu. conc. In hiphal מִן הַבַּיִת intermisit: Bu. ma. dimisit liberè, fecit dimissionem: Av. prout in fut. hiph. à 3. f. m. מִן הַבַּיִת vel מִן הַבַּיִת, intermittet, dimittet, seu remittet, &c. occ. in 2. f. m. sic: Deut. 15. 2. Cum fratre tuo מִן הַבַּיִת dimittes seu remittes manum tuam: Pag. Intermittes: Bu. conc. & Lex. Alii verò sumunt pro 3. f. f. fut. hiph. & sic exp. At qui est frater tuus, hunc dimittat manus tua. Av. מִן הַבַּיִת & quod tibi (rei) fu-

erit cum fratre tuo, omittet manus tua: vel, facies, ut manus tua omittat. Coc. (Abalienigena exiges:) sed ab eo quod, erit, scil. tibi, apud fratrem tuum, in-
remittito manum tuam. Jun. Atque inde ex hac rad. שְׁמַל est no. שְׁמַל f. dimissio: Pag. remissio mutui: item, remissio terræ, quæ septimo quoque anno fiebat, Exod. 23. 11. & Deut. 15. 1. &c. Relinquebatur enim terra incolta. רַרְר autem, i. e. libertas, latius patet: nam aliorum etiam debitorum, & bonorum remissionem significat, ipsius etiam corporis, quæ septies septimo quoque anno, h. e. 50, fieri jubetur, Lev. 25. 2. &c. qui à clangore buccinæ יִבְלֵל jubilæus dictus est, ut dictum est in רַרְר. Servus Hebræus emptus, anno septimo dimittebatur: Exod. 21. 2. Sed si egestate compulsus sese alteri addidisset, non nisi in Jubilæo, Lev. 25. 41. Merc. שְׁמַל intermissio; Deut. 15. & 31. 10. Sic vocatur annus septimus, quo omne opus agricolationis intermittitur. Ut autem שְׁמַל significat septimum diem septimanæ, & septem dies septimanæ, i. e. septimanam integram: sic Rabbiniis שְׁמַל & septimum annum, & integros septem annos, i. e. totius hebdomadis annalis complexum, denotat. Bu. Lex. שְׁמַל est dimissio libera mutui, remissio terræ, quæ septimo quoque anno fiebat. Av. Omissio, 70. שְׁמַל. Septimo namque quovis anno terra omittebatur, & mutuum, Cocc. Prout occurrit hoc no. sing. foem. simpliciter & cum דְּ dem. præf. sic: שְׁמַל intermissio, Deut. 15. 1, 2. שְׁמַל intermissionis, Deut. 15. 2, 9. 31. 10.

Rad. 144. שְׁמַל cum sin sinistro: inde שְׁמִיכָה f. velum, operimentum: Pag. stragula villosa. Kimchi scribit esse tegumentum crassum, ex quo utrinque exeunt צַמֵּר שְׁמִיכָה villi, seu floccilanz: שְׁמִיכָה, Amphitapa: Bu. Lex. Operitorium, operimentum, tegumentum, stragula villosa quæ superne imponitur. Cogn. cum שְׁמַל sustinuit desuper, sustentavit é supernis. Av. Prout occ. hoc no. f. f. cum בְּ pro דְּ dem. præf. sic: Jud. 4. 18. Et operuit eum בְּ שְׁמִיכָה velo; vel operimento, aut panno grosso. Uade & Doctores rem grossam appellant בְּ שְׁמִיכָה, vel שְׁמִיכָה, Pag. Et quidam putant à שְׁמַל deduci שְׁמִיכָה, quod superponatur. R Simhon, quia hæc dictio alibi in scriptura non invenitur, compositam putavit esse ex שְׁמִיכָה nomen meum illic: quia testificatur de Jahel, quod eam Sifara non attigerit. Atqui in omnibus exempl. per שְׁמִיכָה lævum scribitur. Rectius alii שְׁמִיכָה velum, vel pallium exponunt. Quidam stragulum crassum, hinc inde cinnos habens pendentes, seu villos exponunt, Hispanicè Kimchi exponit קוּשׁ, Germanicè שְׁמִיכָה (& hoc sequerer) ut sunt quas vocamus Mantes. Merc. Operuit eum tegumento; Av. vel stragulo: 70. שְׁמִיכָה: Luth. Mantel. Coc. Hieron. & opertus est ab ea pallio; Targum, בְּ שְׁמִיכָה, i. e. veste, quæ vulgo vocatur Cotta; inquit R. Sal. in Comment. Pag.

Rad. 145. שְׁמַל: inde שְׁמַל, pro שְׁמִיל, m. sinistra manus: pars vel latus sinistrum: Pag. Bu. Aleph ponitur loco Vau, quod ex abundanti quandoque abjicitur: Bu. Lex. Sinistrum. sinistra pars; Av. Quidam à שְׁמִיל vestis nomine infra deflectunt, quod tecta sit, neque ita aperte profferet, ut dextra. Subintelligi solet latus, vel pars, צֶרֶךְ vel חֶלֶק, sicut & in

nomine שְׁמִיל dextræ: nam foem. cum he in fine non invenitur: infra tamen, cum thau in fine, nomen manūs exprimitur: Lev. 4. 15. Et super כַּף manum sacerdotis שְׁמִיל sinistram: & sic etiam fit in dextra; vide supra in rad. שְׁמִיל. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est, sinistra manus, in hoc No. scil. שְׁמִיל lævum שְׁמִיל: an à שְׁמִיל? quia involvi solet: 70. שְׁמִיל dextræ, שְׁמִיל lævum. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum י cop. præf. sic: שְׁמִיל vel sine vau, sinistram, Gen. 24. 49. 2 Reg. 23. 8. Job. 22. 9. Isa. 9. 19. Zach. 12. 6. שְׁמִיל vel sine vau, & sinistram, Num. 20. 17. 22. 26. Deut. 2. 27. 5. 32. 17. 11. 20. 28. 14. Josh. 1. 7. 23. 6. 1 Sam. 6. 12. 2 Reg. 22. 2. 2 Chron. 34. 2. Prov. 4. 27. Isa. 54. 3. Cui etiam utrique, formæ (vel, scil. cum vau, vel absque vau in ult.) הַ, מַה, & מַה sunt præf. ut seq. שְׁמִיל vel sine vau, sinistram, Gen. 13. 9. 2 Sam. 2. 19. 1 Chron. 6. 29. שְׁמִיל à sinistra, 2 Chron. 3. 18. Ezech. 1. 10. שְׁמִיל vel sine vau, à sinistra, Gen. 4. 15. 48. 13. Josh. 19. 27. 1 Reg. 7. 49. 2 Chron. 4. 3, 7, 8. Item occ. etiam hoc no. cum affixis variis, ut cum הַ, pro הַ, & הַ, aff. simpl. sed cum י aff. simpl. & cum י, הַ, לַ, מַה, & ימַה præf. ut & cum הַ, aff. simpl. & cum בְּ præf. sed cum הַ, aff. simpl. & cum ימַה præf. prout sequuntur: שְׁמִיל sinistra tua, 2 Sam. 2. 21. Ezech. 30. 3. שְׁמִיל sinistram tuam, Ezech. 16. 45. שְׁמִיל sinistra ejus, sua, Gen. 48. 14. Jud. 3. 21. Cant. 2. 6. 8. 3. וְשְׁמִיל & sinistra ejus, 2 Chron. 18. 18. Dan. 12. 7. וְשְׁמִיל ad sinistram suam, Gen. 48. 13. Jud. 16. 29. וְשְׁמִיל idem, Eccl. 10. 2. Jon. 4. 11. וְשְׁמִיל à sinistra ipsius, 1 Reg. 7. 39. וְשְׁמִיל & à sinistra ejus, 2 Sam. 16. 6. 1 Reg. 22. 19. Neh. 8. 4. וְשְׁמִיל vel sine vau, sinistram ipsius, Zach. 4. 11. וְשְׁמִיל in sinistra ejus, Prov. 3. 16. וְשְׁמִיל sinistra ipsorum, Jud. 7. 20. וְשְׁמִיל & à sinistra ipsorum, Exod. 14. 22, 29. Atque hinc est no. שְׁמִיל m. sinister, lævus: Pag. Bu. &c. est no. Toar seu adjec. Pag. Av. nomen enim præced. velut absolutè & substantivè ponitur: etsi sit etiam adjectivum. At istud absolutè non legitur sine suo substantivo: in eo etiam aleph lene est: inquit Kimchi: Merc. Prout occ. hoc no. f. m. cum הַ dem. præf. & in f. f. cum thau, scil. in fine post jod, itidem cum הַ dem. præf. sic: שְׁמִיל sinister. a. um, 1 Reg. 7. 21. 2 Chron. 3. 18. Ezech. 4. 4. שְׁמִיל sinistrum, Lev. 14. 15, 16, 26, 27. 2 Reg. 11. 11. 2 Chron. 23. 10. Atque inde ex hoc no. rad. שְׁמִיל sinistra, juxta plerosque, formatur verbum in hiphil שְׁמִיל vel שְׁמִיל ad sinistram ire, declinare aut tendere: Pag. vel jacere: q. d. sinistrare: Merc. Bu. Lex. sinistram petere, ad sinistram flectere, vel divertere: Bu. Lex. sinistrorsum terendit: qu. à Kal שְׁמִיל sinister fuit, ad sinistram partem declinavit: Av. fere verbaliter in hiphil est sine aleph, & in 1 Chron. 12. aleph, juxta quosdam, est pro jod: Merc. vel aleph est epentheticum. Bu. Lex. Nota autem in scripturis in malum sumi sicut dextrum in bonum: sic quidam exp. in fine Jonæ. Et sic Matth. 25. statuit oves à dextris, hoedos à sinistris. Merc. Verbum in hiphil שְׁמִיל est lævâ, vel ad lævam, agere. Coc. Prout occ. in part. hiph. (a f. m. שְׁמִיל vel absque jod, seu cum aleph pro jod, ut dictum, שְׁמִיל) pl. m. cum י cop. præf. sed in infin. hiph. cum הַ præf. absque

aleph in ult. ut & in imper. hiph. f. f. simpl. itidem absc. quæ aleph, ut seq. וְשִׁמְתֶם אֹתָם & sinistrantes, 1Chr. 12.2. וְלִדְהָ שְׂמִינִי & ad sinistrandum, 2Sam. 14. 19. וְהִשְׁמִינִי diverte ad sinistram, Ezech. 21. 21. In fut. hiph. אָ 3. f. m. וְשִׁמְתִּי ad sinistram declinabit, &c. occ. in 1. f. cum 1 cop. præf. & 7. parag. add. ut & אָ 3. pl. m. וְשִׁמְתִּי sinistram petent, in 2. pl. m. simpl. fic: וְשִׁמְתִּי & sinistram petam, Gen. 13. 9. וְשִׁמְתִּי declinabit ad sinistram Isa. 30. 21. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שִׁמְ in Bu. Conc. est in no. שִׁמְ שִׁמְ vestis, vestimentum, toga: 70. ἱμάτιον στολή: Pag. Bu. Coc. vestis, propriè externa: quæ quis operitur: idem, literis transp. cum שִׁמְ, de quo suprâ in rad. שִׁמְ. Atque ita videtur dicta, quod dextra ejus pars in sinistram injiceretur: ita ut hoc no. à prima potius signif. fit deducendum, quàm prima illa ab hac; Merc. Cev. Occ. autem hoc no. in absol. forma f. f. simpl. & cum 1 cop. 7. & 3. pro 7. dem. præf. ut seq. שִׁמְתִּי vestis, Isa. 3. 6. 7. וְשִׁמְתִּי & vestis, Deut. 10. 18. Isa. 9. 4. וְשִׁמְתִּי vestis, Gen. 9. 23. Deut. 22. 17. Jud. 8. 25. בְּשִׁמְתִּי veste, 1Sam. 21. 10. Prov. 30. 4. Et in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. & 7. aff. ut & cum 7. aff. simpl. sed cum 1 aff. simpl. & cum 7. præf. ut seq. שִׁמְתִּי vestis, Deut. 21. 13. 27. 5. וְשִׁמְתִּי & vestimentum nostrum, Isa. 4. 1. שִׁמְתִּי vestimen. tuum, Deut. 3. 4. שִׁמְתִּי vestimentum ejus, Exod. 22. 26. שִׁמְתִּי vestimentum ejus, Deut. 22. 3. Item, in absol. forma pl. f. occ. simpl. & cum 1 cop. præf. sed in pl. f. constr. cum 7. & 7. aff. simpl. sed cum 7. aff. simpl. & cum 7. præf. prout seq. שִׁמְתִּי vestes, Gen. 45. 22. וְשִׁמְתִּי & vestes, Exod. 2. 22. 12. 35. וְשִׁמְתִּי vestes vestras, Gen. 35. 2. שִׁמְתִּי vestes suas, Gen. 37. 34. 41. 14. Jos. 7. 6. 2Sam. 12. 20. וְשִׁמְתִּי vestes suas, Gen. 44. 13. Exo. 19. 10. 14. בְּשִׁמְתִּי in vestibus suis, Ex. 12. 34. Rad. 146. שִׁמְ; In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est in no. inde ducto שִׁמְ m. oleum, unguentum, pinguedo: 70. ἔλαιον: Pag. Bu. Coc. oleum, à pinguedine dictum (nam verbum שִׁמְ est, pinguis fuit, &c. ut infra videbitur post nomina in hac 1. signif.) unguentum pingue, &c. Av. No. hoc est generale omnis pinguedinis, tam naturalis, quàm condita. Est malculinum. Psalm. 45. 8. ubi dicit, Unxit te Deus, Deus tuus שִׁמְ oleo, seu unguento exultationis: alludit ad unguentum, quo in convivii, aut deliciarum causâ inungebantur, ut apparet ex 2Sam. 14. 2. item Matth. 8. ubi jejuni fit mentio, & ex Historia Lucæ 7. & Marci 14. duobus enim liquoribus utebantur, vino intus, & unguento, vel oleo foris, ut est Psalm. 104. 15. Unctio etiam, aut linitura quæ plagæ adhibetur, sic dicitur Isa. 1. quod ei, inquit Kimchi, oleum adhiberi soleat. Sed generaliter & unguentum aromaticum, & linimentum sic dicitur, quod glutinosum & pingue sit. Isa. 10. quidam per oleum intelligunt Ezechiam unctum oleo unctionis. Videtur esse form. in loco Cant. sed חושב potest esse Toar, ut חושב: etfi unum per cholem & kamets, alterum per schurek & pathach, forma tamen non est diversa. Unguentum aromaticum eo loco accipe, quod è vase in vas effusum, odorem suum latè spargit, & fragrantiam: vide in פֶּן exp. etiam Kimchi Isa. 10. pinguedinem Robur Ezechia, ut infra in primo loco nominis Toar

שִׁמְ. Isa. 5. In cornu filio שִׁמְ pinguitudinis, Kimchi locum editum exp. pinguem & feracem. R. Jos. Hierosolymam intelligit ubi rex & sacerdos cornu olei unctionis ungebatur. Merc. Occurrit autem hoc No. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma cum duplici sægol, viz. extra paulam, simpl. locis seq. שִׁמְ pinguedo, oleum, unguentum, Gen. 28. 18. Exod. 25. 5. 27. 20. 29. 7. 23. 31. 11. 35. 14. 15. 37. 29. 39. 37. 38. 40. 9. Lev. 2. 1. 15. 5. 11. 8. 2. 10. 26. 10. 7. 21. 10. 12. 24. 2. Num. 4. 16. 5. 15. Deut. 8. 8. 1Sam. 16. 1. 2Sam. 14. 2. 1Reg. 5. 11. 6. 32. 17. 12. 1Chron. 4. 40. Neh. 8. 15. Psalm. 45. 8. 141. 5. Pro. 27. 9. Eccl. 10. 1. Cant. 1. 3. Isa. 61. 3. Mic. 6. 15. Hag. 2. 12. Sed in pausa habet kamets penult. locis seq. שִׁמְ oleum, &c. Gen. 35. 14. Lev. 2. 6. 14. 10. 21. 15. 4. 1Reg. 6. 23. 31. 33. 2Reg. 4. 2. Job. 23. 6. Isa. 5. 1. 10. 27. 41. 19. Mic. 6. 7. Cui priori formæ cum duplici sægol & 1 sunt præf. fic: שִׁמְ & oleum, Exod. 30. 24. 35. 8. Num. 4. 16. Deut. 28. 40. 32. 13. 1Chro. 12. 40. 2Chr. 2. 9. 11. 11. Prov. 27. 16. Eccl. 9. 8. Jer. 40. 10. 41. 8. Ezech. 48. 24. 46. 5. 7. 11. 14. Hof. 12. 2. שִׁמְ ac oleum, Ezr. 3. 7. Prov. 21. 17. 20. Ezech. 16. 13. 19. 27. 17. Cui utrique formæ 7. dem. est præf. sed 7. & 7. sunt præf. priori formæ cum duplici sægol ut seq. שִׁמְ oleum, Exo. 35. 28. Lev. 14. 16. 17. 26. 27. 28. 29. 1Sam. 10. 1. 16. 13. 1Reg. 1. 39. 17. 14. 16. 2Reg. 4. 7. 9. 1. 3. 6. 20. 13. 1Chron. 27. 28. 2Chron. 2. 14. Isa. 39. 2. Ezech. 45. 14. 46. 15. שִׁמְ oleum, Lev. 14. 12. 15. 24. Num. 11. 8. 2Reg. 4. 6. וְשִׁמְ & oleum, 1Chro. 9. 29. וְשִׁמְ oleo, Exod. 29. 40. Num. 28. 5. 35. 25. Esth. 2. 12. Psalm. 89. 21. 92. 11. Sed rursus 7. est præf. utrique formæ ut seq. שִׁמְ oleo, Exod. 29. 2. Lev. 2. 4. 5. 7. 6. 14. 7. 10. 12. 14. 10. 18. 21. 23. 13. Num. 6. 15. 7. 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. 8. 8. 28. 20. 28. 23. 28. 3. 9. 14. 15. 6. 9. 28. 9. 12. 13. Deut. 33. 24. Psalm. 23. 5. Isa. 57. 9. Ezech. 32. 14. שִׁמְ oleo, Exod. 29. 2. Lev. 2. 4. 7. 12. 9. 4. 2Sam. 1. 21. Isa. 1. 6. Ezech. 16. 9. Item occurrit etiam hoc no. sing. masc. cum 7. וְ, וְ, וְ, וְ, וְ præf. alterutri formæ, ut seq. שִׁמְ sicut unguentum, Psalm. 133. 2. וְשִׁמְ & sicut oleum, Psalm. 109. 18. וְשִׁמְ idem, Ezech. 45. 25. שִׁמְ ad oleum, Exod. 35. 8. וְשִׁמְ & ad oleum, Exod. 35. 28. שִׁמְ de oleo, præ oleo, Lev. 8. 12. 30. Psalm. 55. 22. Prov. 5. 3. Eccl. 7. 1. שִׁמְ oleo, à pinguedine, Psalm. 104. 15. 109. 24. וְשִׁמְ & de oleo, Exod. 29. 21. Cum affixis in No. hoc prius sægol mutatur in pathach, posterius in schewa: prout occ. cum 1. aff. simpl. & cum 1. cop. præf. ut & cum 7. aff. simpl. & cum 7. præf. ut seq. שִׁמְ oleum meum, Hof. 2. 7. וְשִׁמְ & oleum meum, Ezech. 16. 18. 23. 41. וְשִׁמְ olei ejus, Num. 4. 9. וְשִׁמְ & ex oleo ejus, Lev. 2. 2. 16. 6. 8. Et in forma pl. m. absol. occ. simpl. (pro oleis, i. e. rebus pinguibus, &c.) sed in pl. m. constr. cum 7. & 7. aff. fic: שִׁמְ pingua, Isa. 25. 6. 28. 4. Amo. 6. 7. וְשִׁמְ unguentorum, Cant. 1. 3. וְשִׁמְ idem, Cant. 4. 10. Atque hinc ex hoc no. substant. שִׁמְ oleum, pinguedo, &c. est 1. no. Toar seu adject. viz. שִׁמְ m. pinguis: 70. λιπαρός: Pag. Bu. Coc. est no. participiale 1. conjugal. Hinc Lat. fumen; Av. Metaphoricè autem est hoc no. שִׁמְ etiam opulentus, juxta quosdam, Jud. 3. 29. Bu. Lex. Omnem שִׁמְ pinguem, &c. virum ro-

boris, seu exercitūs, i.e. pinguem seu succulentum, & benē curatum, & robustum, metaphoricē. Merc. Cev. Omnem robustum & strenuum: Coc. Quemq; opulentum (Hebr. pinguem, translatum à corpore ad opes) & quemq; virum strenuum. Jun. Occ. autem hoc no. f. m. ordine Conc. simpl. & cum ¹ cop. præf. sic: ¹שמן pinguis, Jud. 3. 29. Ezech. 34. 14. Hab. 1. 16. ¹שמן & pinguis, Isa. 30. 23. Item, in forma f. f. occ. simpl. & cum ¹ vel interrog. vel dem. ut & cum ¹ dem. præf. ut seq. ¹שמן pinguis, Gen. 49. 20. Neh. 9. 25. ¹שמן an pinguis, Num. 13. 20. ¹שמן pinguem, Ezech. 34. 16. ¹שמן & pingui, Neh. 9. 35. Item, 2. hinc etiam no. cum ¹ heemant. ¹שמן m. pinguis, pingue, pinguedo: Bu. Lex. Coc. pinguedo, & per auxesin pro pingui & crasso. Av. Potest autem, etiam in statu absol. scribi per pathach in ult. ¹שמן: ut משמן & משמן: quia ubi quid additur, apparet da-gesch. Est autem nunc Toar seu adject. nunc substantivum: Merc. Occ. autem hoc no. in forma constr. (per pathach, scil. in ult.) cum ¹ cop. præf. loco seq. ¹שמן & pinguedo, Isa. 17. 4. à cuius forma pl. m. absol. משמן: in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ¹ cop. & ¹ præf. ut & cum ¹ & ¹ aff. cum ¹ præf. utrique, ut seq. ¹שמן pinguedines, Gen. 27. 39. ¹שמן & pinguedines, Gen. 27. 28. ¹שמן & in pinguis, Dan. 11. 24. ¹שמן in pingues ejus, Isa. 10. 17. ¹שמן in pinguis ipforum, Psalm. 78. 31. Item 3. hinc etiam no. in forma pl. m. (quasi à sing. משמן vel משמן) cum ¹ heemant. viz. משמן Neh. 8. 10. pinguedines, pinguis: Pag. Bu. &c. Atq; inde etiam ex hoc no. radicali שמן, juxta plerosque, derivatur verbum in kal שמן vel שמן; quod est impinguare: Pag. vel potius, impinguari: Merc. vel, saginari, pinguem esse vel fieri: Bu. Lex. Pinguescebat, pinguis fuit, pinguefactus est, &c. Cogn. cum שמן exhalavit: nam pinguis corpora multum solent exhalare, vel suspirare, præsertim si peregrinantur, aut laborant. Hinc est lat. fumen & fumale; i.e. pinguedo infra umbilicum, cum uberibus, 70. vertunt per ¹שמן; Av. pinguescere fecit: Coc. Prout occ. hoc. verbum in præf. kal, 2. f. m. & 3. pl. simpl. ut & in fut. kal, 3. f. m. cum ¹ conv. præf. ut seq. שמן saginatus es, Deut. 32. 15. שמן pingues sunt, Jer. 5. 28. שמן & impinguatus est, Deut. 32. 15. Atque inde etiam est conjug. hiph. pinguescere fecit: Bu. Ma. fecit pingue, i.e. obduxit pinguedine; impinguavit, i.e. crassum reddidit. Av. In hiphil semel venit transitivè & semel intransitivè. Et si R. Jos. Kimchi in Isa. exponat absolute infin. pro præf. quod, scil. ipsimet cor suum in-collasit, & aures aggravarint sibi, & oculos obles-averint, ne viderent, aut intelligerent: quod Græci secuti videntur: ut & Hebræi quidam: Merc. Occ. autem ordine Conc. in imper. hiph. f. m. simpl. cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. & in fut. biph. à 3. f. m. שמן impinguabit, vel intransit. impinguabitur: in 3. pl. masc. cum ¹ conv. præf. plene sic: שמן pingue redde, Isa. 6. 10. שמן & impinguati, saginati sunt, Neh. 9. 25. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. in Bu. Conc. est in no. שמן masc. vel שמן foem. octo: 70. דאדא: Pag. Bu. Coc. est nomen numerale & cardinale masc. gen. cum kamets in ult. Av. (licet hæc usitate in aliis no. non numeralibus sit term. foem. ut &

cum sægol in ult. est foem. gen. licet sit term. masc. ut grammatica docet in hoc & aliis numeralibus, in quibus term. masc. usitate est gen. foem. & contra term. foem. usurpatur in gen. masc.) Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma cum sægol in ult. simpl. שמן octo: Gen. 5. 4. Exod. 25. 2. Jer. 32. 1. 52. 29. &c. & cum ¹ cop. præf. שמן & octo, Gen. 5. 10, 13, 16, 17. Num. 35. 7. Deut. 2. 14. &c. in 70. circ. 1. Cui etiam forma cum sægol in penult. ¹שמן & ¹ sunt præf. sic: שמן in octo, 2 Reg. 22. 3. 23. 24. 2 Chron. 13. 3. 35. 19. שמן & in octo, 2 Chro. 34. 3. Et in forma cum kamets in ult. occ. etiam simpl. שמן octo, Gen. 14. 14. 22. 23. &c. & cum ¹ cop. præf. שמן & octo, 1 Chron. 12. 36. 16. 38. Mich. 5. 4. &c. in 40. circ. 1. Cui etiam forma absol. m. cum kamets in ult. & ¹ sunt præf. sic: שמן cum octo, Jer. 41. 15. שמן ad octo, 1 Chron. 25. 25. Eccl. 11. 2. Cujus etiam forma constr. occurrit etiam simpl. & cum ¹ cop. præf. sic: שמן octo, Gen. 17. 12. 21. 4. Num. 3. 28. 4. 48. 7. 8. Jud. 20. 25. שמן & octo, Num. 2. 24. 1 Chr. 29. 8. In forma pl. m. signif. octoginta: 70. דאדא ¹שמן; Pag. Bu. &c. & ponitur aliquando pro numero ordinali: Av. ut 1 Reg. 6. 1. Et fuit שמן in octogesimo, five octuagesimo anno: ubi est vice Toar seu no. adject. Pag. Occ. autem in hac forma pl. m. simpl. & cum ¹ cop. & ¹ præf. ut seq. שמן vel sine vau, octoginta, Gen. 16. 16. Exo. 7. 7. Jud. 3. 30. 1 Sam. 22. 18. 2 Sam. 19. 33. 36. 2 Reg. 10. 24. 19. 35. 1 Chr. 7. 8. 15. 9. 25. 7. 2 Chron. 12. 17. 17. 15. 18. 18. Esth. 1. 4. Psalm. 90. 10. Jer. 41. 5. שמן & octoginta, Gen. 5. 25. 26. 28. 38. 28. Exod. 7. 7. Num. 2. 9. 4. 48. Joth. 14. 10. 1 Reg. 5. 15. 12. 21. 2 Chron. 2. 1. 18. 11. 1. 14. 8. 17. 15. 18. Isa. 37. 37. שמן in octogesimo. 1 Reg. 6. 1. שמן pro octoginta, 2 Reg. 6. 25. Atque hinc est no. ordinale masc. Merc. Av. viz. שמן octavus: & in foem. שמן octava, quod no. foem. substantivè etiam sumitur pro instrumento musico octo chordarum: Psa. 6. & 12. 1. Merc. Av. nam ab octo chordis sic dicitur: vel sumitur pro cantico, quod octo vocibus, ut loquuntur Musici, canebatur: ut Ab. Ezra vult. Quidam gravem symphoniam explicant, qualis est bassus, ut Musici loquuntur. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. in forma f. m. cum ¹ dem. præf. locis seq. שמן octavus, Exod. 22. 29. Lev. 9. 1. 12. 3. 14. 10. 23. 15. 14. 29. 22. 27. 23. 36. 39. Num. 6. 10. 7. 54. 29. 35. 1 Reg. 6. 28. 8. 56. 12. 32. 33. 1 Chron. 12. 12. 24. 10. 25. 15. 26. 5. 27. 11. 2 Chron. 7. 9. Neh. 8. 18. Ezech. 42. 27. Zach. 1. 1. Ut & in forma f. f. itidem cum ¹ dem. præf. sed vel plene cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod in ult. ut seq. שמן octava, 1 Chro. 15. 21. Psa. 12. 1. שמן octava, Lev. 25. 23. Psalm. 6. 1. Item iii. signif. 3. hujus rad. שמן, ex Bu. Conc. est in no. ex forma pl. m. cum ¹ heemant ab initio, viz. שמן sepulchra: Pag. Bu. Conc. vel pinguedines: Bu. Lex. Prout occ. cum ¹ præf. sic: Isa. 59. 10. שמן in sepulchris: Pag. Bu. Conc. tanquam mortui: Sed R. Joseph scribit aleph esse literam radicalem, & nun redundantem: & sic radix esset שמן quod, inter alia, est desolare: unde exp. in desolatis: i. e. locis inhabitabilibus, h. e. sepulchris. Sed R. Dones deducit

hoc no. à שמש, aleph redundante; sicut in שמש à שמש: & rectum est, ut sit sicut שמש in meridie; (quod, scil. præcessit. ut idem repetatur; Merc.) vel sicut שמש in viventibus, aut inter viventes: & sensus est (inter pingues, & bene se habentes, h.e. Merc.) inter gentes. Pag. Inter pinguedines: i.e. in omnium rerum affluentia: Ab Ezra exp. Inter gentes: tanquam inter mortuos; & sic aleph est addititium: vide etiam in rad. שמש: Bu. Lex. nam sub ea rad. vel inter quadrilitera aleph, reliqui hoc no. locant. (Offendimus ipso meridie tanquam in tempesta nocte:) in rebus pinguisimis similes mortuis, scil. fumus: i. e. ita conturbati fumus, iusto Dei iudicio ut ne præsentibus quidem commodis, iisque amplissimis, sciamus uti. Jun. Notandus etiam locus supra cit. ad no. foem. viz. Gen. 49. 20. מאשר שמה de Aser, i. e. de terra Aser pingui לחם panis ejus: & sic R. D. exp. Terra ejus quæ producit panem ejus, est terra pinguis: est enim no. Toar foem. & idem refertur non ad Aser, sed ad illius terram: vide in לחם cum pronomine. Pag. Sed Kimchi in l-rad. ad panem quidem refert: panem autem exponit pro terra panem producente. Merc. Et sic A. E. exp. De terra Aser venit pinguis panis: nam לחם hoc loco est no. foem. sicut & ורע ורע ורע בית מקום ורע ורע, &c. quæ (omnia, scil. nomina, Merc.) inveniuntur in utroque genere, ut suis locis dictum. Pag. Pingue cibis ejus: Coc. Ex Althero pinguis (existat) cibis ejus: h. e. regio Ascheritanæ tribus copiam rerum præstantissimarum efferet & regibus dignarum: eodem quoque spectat Mosche Deut. 33. 24. quum dicit eum pedem suum oleo intingere. Eventum autem vaticinio respondisse apparet ex Josh. 19. ubi regio Ascheri attribuitur olei aliarumque rerum optimarum feracissima. Jun. Item de verbo ad Imper. biph. locus notandus, Isa. 6. 10. השמן לב-היה impingua cor populi hujus. Hieron. Excæca. Sed in Evangelio Matthæi 13. scribitur, Incrassatum est enim cor populi hujus. Targ. טפיש, incrassatum, aut impinguatum. (Præstat scribere Pahel, טפיש sagina, obduc ceu abdomine: ut alia verba ibi posita activa sunt. Merc. Cev.) Idem R. Sal. A. E. Impinguare: aut, ad impinguandum. Pag. R. Sal. videtur accipere tanquam infinitum hoc sensu, quin potius eorum in singula momenta magis ac magis incrassatur. At A. E. videtur illam, aut certe ferè eandem interpretationem rejicere, & in imperativo hoc & alia verba ejusdem versûs exponere: ita tamen ut impinguandi vis in propheta non fuerit, sed in ejus verbo & denuntiatione. Cev. Fac ut pinguescat cor populi hujus: Bu. Lex. Jun. Impingua, i. e. crassum redde cor, &c. Av. Impinguando (impinguabo) cor populi hujus: h. e. dabo ei occasionem negligentiae & discordiae, ut non sentiat: tanquam si cor pinguedine oportum minus sentiret. Coc. Sensus verborum est, q. d. effice prædicatione verbi & denuntiatione iudiciorum meorum, ut non tantum contineat se populus iste in eodem statu malitiæ, non intelligendo, &c. ut in versu præced. sed ut omnibus modis augeat malitia ipsius, irritata verbo. omnibusque modis obfirmetur: ut de Parhonne legimus, & idem propheta repetit infra cap. 29. Ut pinguescat, &c. i. e. ut obesum red-

datur, occalescat, & obturetur magis ac magis cor &c. Metaphora à rebus corporeis, in quibus omne pingue sensus expers esse consentiunt Physici. Jun. Item, de no. שמן quidam loci notandi. Isa. 41. 19. Et lignum שמן pinus: juxta R. D. Est enim arbor, inquit, quæ vocatur שמן, pinus, à pinguedine sic dicta. Pag. Monet tamen Jonathanum 1 Reg. 6. reddere arbores olivæ, i. e. oleas. Vel, arborem pinguitudinis: quæ sanè non est olea, ut apparet ex Neh. 8. ubi תאז oliva & שמן וץ arbor pinguis, tanquam diversæ arbores memorantur. Ista pinguitudo est resina, vel pix, teste Kimchi in Isa. 41. vel gummi quo hæc arbor abundat. Volunt esse arborem cedro similem. Merc. Item, In Isa. 5. v. 1. dicitur. Vineam fuit dilecto meo שמן בן שמן in cornu filio pinguedinis, i. e. in loco eminenti ac pingui: vocavit enim, inquit R. D. locum ipsum cornu ob illius altitudinem: (& filium pinguedinis, quia erat opimus & pinguis: Merc.) sed R. Joseph scribit Jerusalem sic esse dictam, ob regem, & sacerdotem qui erant in ea: qui, scil. cornu, seu lenticulæ olei unctionis ungebantur. Targ. In monte excelso & terra pingui. Pag. In cornu filio pinguedinis: in cornu, i. e. loco edito. simili cornu elevato: filio olei, i. e. in regione fertili, imò in qua Deus spiritum suum dedit. Coc. Et Isa. 10. 27. ורעל שמן על כפני שמן & corrumpetur jugum, propter pinguedinem, ac fortitudinem Chizkijahu, corrumpetur jugum Sanherib. Et alibi, Pinguedo colli bovis corrumpitur à jugo quod est super illum jugiter, secundum morem mundi, (h. e. ut vulgò usu venit.) Et hoc modo consentaneum erat, ut pinguedo Israel, ob jugum Sanherib, corrumpere: quia effecti fuerant pauci, & cum Sanherib multus erat populus. At Deus suam misericordiam rem in oppositum mutavit: quia pinguedo fuit jugo durior ac fortior, & corruptum est jugum Sanherib à pinguedine Israel. Sed hoc intelligi de Christo, manifestè ostendit Targum: ita habens, Et conterentur populi à facie Christi. Pag. Et corrumpetur jugum propter oleum: h. e. spiritus filiationis tollet jugum legis, & non amplius permittit esse servos Israelitas, qui eum acceperint. Coc. Imò disturbabitur jugum propter oleum: i. e. propter Christum liberaberis, in quo quiescit spiritus Jehovah, quia unxit eum, infra 61. 1. & sic exp. Jon. Chald. Jun. No. שמונה octo, quidam à pinguedine sic dictum volunt, quod post septenarium numerum, qui Hebræis festus fuit, & sabbatum, sequeretur numerus pinguitudinis. Sed Ab Ezra in libro פרוח conjectat octonarium, sic dictum, quod profunditas & crassities in corpore non sit nisi in medio octo punctorum. Ac nescio quid simile habet R. Sal. Am. 2. 12. de ventis octo. Merc. Cev. In Psal. 133. 2. בשמן הטוב ut oleum optimum: sensus est: ubi sedent fratres coram Deo, ibi est unctio divina communis. Coc. q. d. Ut amoenum est, oleo unctionis perfundi Aaronem totum & omnibus circumstantibus Odori esse: ita amoenum est corpus convenientium in Nomine Dei, quos Deus certissime suâ præsentia ornat, & donis spiritus odoratissimis. Jun. Cant. 1. 3. לרית שמנים טובים secundum odorem unguentorum tuorum optimorum: h. e. juxta verbum auditum ex prophetis, quos spiritu tuo indutos misisti. Comparatur spiritus cum

cum oleo fragranti, seu myro : quia hoc. 1. totum hominem occupat : 2. eum hilare facit : 3. eum facit esse odore bono. Ita spiritus omnia hominis leniter renovat, & eum vitā ac lætitiā donat : & facit bonis verbis & factis abundare & gratum esse omni conscientiæ. Coc

Rad. 147. **אָפֿן** est, audire, exaudire, parere, obaudire, obedire, obtemperare ; congregare, cogitare. Pag. Cum accus. est audire. Transfertur & ad animum, pro intelligere, percipere : ut audire labium vel linguam populi alicujus, ut Gen. 11. 17. & alias. Ita constructum sumitur & pro obedire, vel facere obedienter : Exod. 29. & alias, audire vocem, &c. Cum lamed, vel cum beth, obedire seu acquiescere in, & sæpe absolutè. Cum **אָפֿן** est attendere, auscultare, animum advertere ad : sed & sic sæpe cum lamed. Notavi cum **אָפֿן** specialiter ad personam referri. Semel cum **אָפֿן** pro, super, de, sed materia tunc significatur, Gen. 41. 15. quod & cum omni verbo fieri potest. Eodem cap. Kimchi audire de somnio dictum inquit posse exponi pro intelligere. Merc. **אָפֿן** vel **אָפֿן** audivit, exaudivit, attendit, auscultavit, obtemperavit, obedivit, acquievit. Constr. cum accus. & præp. **אָפֿן**, **אָפֿן**, **אָפֿן**. Ab. Ezra ad Exod. 15. 26. cum lamed vel beth constructum vult esse, obedire, obtemperare ad id faciendum quod auditur. Bu. Lex. Audiendo percepit : paruit : & trans. ad animum, intellexit, percepit : cum **אָפֿן** in Kal, obedivit ; cum **אָפֿן**, acquievit, obedivit : & cum **אָפֿן** etiam est, attendere, advertere. Av. In pausa est **אָפֿן** ; 70. **אָפֿן**, audire, Coc. Verbum hoc frequens est in textu, & ordine conc. occ. ut seq. In præf. kal 3. f. m. **אָפֿן** audivit, attendit, auscultavit, obtemperavit, &c. Gen. 16. 11. 21. 16. 29. 33. 30. 6. Psal. 5. 9. 10. 28. 6. 66. 19. 78. 21. 59. 81. 12. Isa. 36. 4. 37. 8. 65. 8. &c. in 70. circ. 1. Cui etiam 3. f. m. **אָפֿן** interrog. ! cop. vel conv. est præf. & in 3. f. f. occ. etiam simpl. & cum ! cop. vel conv. præf. **אָפֿן** an audivit. Deut. 4. 33. **אָפֿן** ! & audivit, audiverit, Num. 30. 5, 8, 12. 1 Sam. 2. 22. 16. 2. 2 Sam. 16. 21. 17. 9. 2 Reg. 19. 7. Isa. 37. 6. Jer. 20. 16. Eze. 33. 4. **אָפֿן** audivit, Josh. 24. 27. Ruth. 1. 6. 1 Sam. 28. 21. 2 Reg. 9. 30. 2 Chr. 9. 1. Job. 13. 1. 29. 11. Zeph. 3. 2. **אָפֿן** ! & audiverit, Lev. 5. 1. Item in 2. f. m. præf. kal occ. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets penult. & in 2. f. f. occ. simpl. & cum jod. parag. add. **אָפֿן** audivisti, Gen. 3. 17. 22. 18. Exod. 7. 16. Deut. 4. 33. 35. 9. 2. 28. 45. 62. Josh. 14. 12. 1 Sam. 15. 19. 28. 18. 1 Reg. 20. 36. 2 Reg. 19. 6, 11, 25. 2 Chron. 25. 16. Neh. 9. 9. Psal. 10. 17. 31. 23. Isa. 37. 6. 11. 26. 40. 28. 48. 6. 8. Lam. 3. 61. Jon. 2. 3. **אָפֿן** audivisti, 2 Reg. 22. 18. 2 Chron. 34. 26. Lam. 3. 56. **אָפֿן** audivisti, Ruth. 2. 8. 1 Reg. 1. 11. Jer. 22. 21. **אָפֿן** idem, Jer. 4. 19. Sed occ. etiam 2. f. m. cum ! cop. vel conv. præf. extra pausam cum pathach penult. locis seq. **אָפֿן** ! & auscultaveris, audies, Deut. 4. 30. 6. 3. 12. 28. 27. 10. 30. 2. 8. Jud. 7. 11. 1 Reg. 8. 30. 45. 40. 2 Chron. 6. 21, 35, 39. Eze. 3. 17. 33. 7. Sed in pausa cum ! præf. habet kamets penult. & occ. etiam cum **אָפֿן** aff. absque præf. sic : **אָפֿן** ! & audiveris, Deut. 17. 4. **אָפֿן** audivisti ea, Isa. 48. 7. Sic & in 1. f. præf. kal occ. simpl. & extra pausam cum pathach penult. sic : **אָפֿן** audivi, exaudivi, &c. Gen. 3. 10.

21. 26. Deut. 25. 14. 1 Sam. 15. 20. 1 Reg. 9. 3. Psal. 31. 14. Prov. 5. 13. Isa. 21. 10. 28. 23. 38. 5. Hab. 3. 1. Zeph. 2. 8. in 50. circ. 1. Sed in pausa habet kamets penult. locis seq. **אָפֿן** audivi, Num. 14. 27. 1 Reg. 2. 42. 10. 7. 2 Reg. 19. 20. 2 Chron. 9. 6. Psal. 62. 12. Eze. 35. 13. Item in 1. f. præf. kal occ. cum ! conv. præf. ut & cum ! aff. absque præf. & rursus cum ! aff. habet ! conv. præf. ut seq. **אָפֿן** ! & exaudiam, Exod. 22. 26. Jer. 29. 12. **אָפֿן** exaudivi te, Gen. 17. 20. Job. 42. 5. **אָפֿן** ! & audiam eam, Deut. 1. 17. Sed frequentius occ. in 3. pl. extra pausam cum scheva penult sic : **אָפֿן** audiverunt, auscultarunt, &c. Gen. 43. 25. Exod. 6. 9. Num. 14. 14, 15, 22. Josh. 5. 6. Psal. 106. 25. 138. 4. Isa. 42. 24. 52. 15. 64. 3. 66. 19. Lam. 3. 21. Hos. 9. 17. Zach. 1. 4. in 60. circ. 1. Sed in pausa cum tferi penult. occ. locis seq. **אָפֿן** auscultarunt, Jud. 2. 17. 2 Reg. 17. 14, 40. 21. 9. Neh. 9. 29. Isa. 66. 4. Jer. 13. 11. 35. 17. 36. 31. 45. 5. Eze. 12. 2. Mic. 5. 14. Zach. 7. 13. Cui priori formæ cum scheva penult. ! conv. est etiam præf. sic : **אָפֿן** ! & audient, auscultabunt, Exod. 3. 18. Psal. 141. 6. Isa. 29. 18. Eze. 33. 31, 32. Item in 2. pl. m. præf. kal occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 1. f. occ. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets penult. ut seq. **אָפֿן** audivistis, auscultastis, Gen. 42. 22. Deut. 1. 43. 9. 23. Jud. 2. 2. 6. 10. 1 Reg. 1. 45. Isa. 65. 12. Jer. 3. 13. 7. 13. 25. 3, 4, 7, 8. 26. 5, 11, 12. 29. 19. 34. 17. 35. 14, 15, 18. 40. 3. 42. 21. 44. 23. **אָפֿן** ! & auscultaveritis, 1 Sam. 12. 14. Isa. 1. 19. **אָפֿן** audivimus, Deut. 5. 24. Josh. 1. 17. 2. 10. 9. 9. 2 Sam. 7. 22. 1 Reg. 20. 31. 1 Chron. 17. 20. Job. 28. 22. Psal. 44. 2. 48. 9. 78. 3. Isa. 16. 6. 24. 16. Jer. 3. 25. 6. 24. 48. 29. 51. 51. Dan. 9. 6, 10, 14. Obad. 1. 1. Zach. 8. 23. **אָפֿן** auscultavimus, audimus, Gen. 42. 21. Jer. 3. 5. Cui etiam 1. pl. cum pathach penult. ! conv. est præf. & ! aff. absque præf. sic : **אָפֿן** ! & auscultabimus. Deut. 5. 27. **אָפֿן** audivimus eam, Psal. 132. 6. In part. ben. kal f. m. occ. simpl. vel in forma usitata cum cholem & tferi, vel in forma cum kamets & tferi ante pathach furt. in ult. cui priori formæ cum cholem ante tferi ! cop. & ! dem. sunt præf. sed occ. etiam cum **אָפֿן** & **אָפֿן** aff. absque præf. prout seq. **אָפֿן** vel sine vau, audiens, auscultans, Gen. 42. 23. Exod. 32. 18. Num. 24. 4, 16. Deut. 21. 15, 20. Jud. 11. 10. 1 Sam. 2. 23, 24. 3. 9, 10. 15. 14. 2 Sam. 20. 17. 1 Reg. 3. 9. Job. 31. 35. 34. 34. Psal. 38. 15. 59. 8. 65. 2. 69. 34. 81. 14. Prov. 8. 24. 21. 28. 25. 10. Eccles. 5. Isa. 1. 15. 41. 24. 50. 10. Jer. 7. 16. 11. 14. 14. 12. **אָפֿן** audit, exaudit, Psal. 22. 25. 34. 7, 18. Jer. 36. 13. **אָפֿן** ! & audiens, 2 Sam. 15. 3. Prov. 1. 33. 12. 15. 15. 32. **אָפֿן** audiens, Gen. 21. 6. 2 Sam. 17. 9. Eze. 3. 27. 23. 4. **אָפֿן** audiens illud, 1 Sam. 3. 11. **אָפֿן** audiens illud, Jer. 19. 3. Item, in forma pl. m. part. ben. kal occ. simpl. & cum ! cop. & ! dem. præf. **אָפֿן** audientes, auscultantes, Deut. 4. 12. 2 Reg. 10. 6. 18. 76. Isa. 22. 3. 36. 11. Jer. 32. 3. 44. 16. Eze. 20. 39. **אָפֿן** ! & audientes, 2 Chron. 6. 37. **אָפֿן** audientes, Lev. 24. 14. 2 Reg. 10. 8. Jer. 36. 24. Zach. 8. 9. Et in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum **אָפֿן** aff. ut & in 1. f. a simplice forma **אָפֿן** occ. in forma cum duplici pathach ante thau, idque simpl. vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets penult. ut seq. **אָפֿן** audientes, Eze.

13. 19. Nah. 2. 13. שמע audientes illud, 2Reg. 21.
 12. שמע audiens, auscultans, Gen. 18. 10. 27. 5.
 1Reg. 10. 1. Prov. 15. 31. 20. 12. שמע idem, Prov.
 25. 12. Item, in infin. kal, occ. plenē, cum kamets, scil.
 & cholem simpl. f. d. cum scheva & cholem simpl. & cum
 פַּרְשׁ ut seq. שמע vel sine vau, audiendo, Exo. 15.
 26. 19. 5. 22. 22. 23. 22. Deut. 1. 16. 11. 13. 15. 8.
 28. 1. 1Sam. 23. 10. Job. 13. 17. 21. 2. 37. 2. Isa. 6. 9.
 55. 2. Jer. 17. 24. 31. 18. Zach. 6. 15. שמע vel sine
 vau, audire, Num. 30. 9. Deut. 17. 12. 1Sam. 15. 22.
 Isa. 23. 12. 30. 9. Jer. 16. 12. 17. 23. 18. 10. 19. 15.
 42. 12. Dan. 9. 11. שמע in audire, Exod. 16. 8.
 Sed sapius venit hac forma cum פַּרְשׁ sic: שמע
 audire, exaudire, ad audiendum, &c. Lev. 25. 21.
 Deut. 5. 25. 18. 16. 30. 20. Josh. 10. 14. Psalm. 102.
 21. 103. 20. Isa. 34. 1. 50. 4. Am. 8. 11. &c. in 50. circ. l.
 Sed occ. etiam cum פַּרְשׁ loco seq. ושמע & aus-
 cultare, Deut. 26. 17. Sed sapius cum פַּרְשׁ sic: שמע
 פַּרְשׁ, juxta audire, Gen. 27. 34. 1Sam. 15. 22. Isa.
 37. 1. &c. in 30. circ. l. Item, occ. etiam ead. forma
 infin. kal, cum scheva & cholem post וַיִּשְׁמַע & פַּרְשׁ sic: שמע
 וַיִּשְׁמַע & juxta audire, 2Chron. 15. 8. שמע vel sine
 vau, ab audire, audiendo, Prov. 28. 9. Ecc. 1. 8. Isa.
 21. 3. 33. 15. 19. 59. 1. 2. Zach. 7. 11. 12. Sed cum af-
 fixis, in hac forma cholem transp. & mut. in kam. chat.
 sub r. rad. pro more talium: ut cum פַּרְשׁ & פַּרְשׁ aff.
 occ. simpl. & cum פַּרְשׁ sic: שמע juxta audire
 me, Neh. 1. 4. שמע & juxta audire me, Ezr. 9. 3.
 Dan. 10. 9. Et cum פַּרְשׁ & פַּרְשׁ ante וַיִּשְׁמַע aff. ut
 seq. ושמע in audire te, 2Reg. 22. 19. 2Chron. 34.
 27. ושמע juxta audire te, 2Sam. 5. 23. 1Chron.
 14. 15. ושמע in audire vos, Josh. 6. 5. שמע
 juxta audire vos, Deut. 5. 23. 2Sam. 15. 10. Prout
 etiam occ. cum פַּרְשׁ aff. simpl. & cum פַּרְשׁ, פַּרְשׁ, & פַּרְשׁ
 sed cum פַּרְשׁ aff. habet פַּרְשׁ & פַּרְשׁ prout seq. שמע
 audire eum, Num. 30. 6, 8, 13, 15, 16. שמע in audire
 eum, Exod. 16. 7. Deut. 29. 19. Psalm. 106. 44. שמע
 juxta audire eum, Gen. 39. 15. 1Sam. 11. 6. שמע &
 juxta audire eum, Gen. 24. 30. שמע in audire ip-
 sos, 2Chron. 20. 29. שמע juxta audire ipsos, Gen.
 34. 7. Neh. 8. 9. 13. 3. Jer. 36. 16. In imper. kal, f. m.
 occ. simpl. & extra pausam cum pathach in ult. locis
 seq. שמע audi, auscult, Gen. 21. 12. 27. 13. Exod.
 18. 19. Deut. 4. 1. 5. 1. 6. 4. 9. 1. 20. 3. 33. 7. 1Sam.
 8. 7, 9, 22. 15. 1. 22. 12. 26. 19. 28. 22. 2Sam. 20. 17.
 1Reg. 22. 19. 2Reg. 20. 17. Neh. 4. 4. Job. 15. 17. 33.
 1, 31, 33. 42. 4. Psalm. 17. 6. 27. 7. 28. 2. 30. 11. 54. 4.
 64. 2. 81. 9. 143. 1. Prov. 1. 8. 4. 10. 19. 20. 23. 19.
 22. Isa. 39. 5. 44. 1. 48. 12. Jer. 22. 2. 28. 7. 15. 31. 10.
 34. 4. 37. 20. 38. 20. Ezech. 8. 21. 3. Dan. 9. 17. Amo.
 7. 16. Zach. 3. 8. Sed in pausa habet kamets penult.
 sic: שמע audi, Ezech. 3. 10. 40. 4. 44. 5. Cui utrique
 formæ פַּרְשׁ est praf. sic: שמע & auscult, Exod.
 23. 21. Deut. 27. 9. 2Reg. 19. 16. Psal. 4. 2. Prov. 22.
 17. Isa. 37. 17. Jer. 18. 19. שמע & audi, Num. 23.
 18. Deut. 5. 27. 2Reg. 19. 16. Isa. 37. 17. Dan. 9. 18.
 Item, occ. etiam idem imper. kal, f. m. cum פַּרְשׁ parag.
 add. idque extra pausam cum scheva, sed in pausa cum
 kamets penult. sic: שמע auscult, audi, exaudi,
 Job. 32. 10. 34. 16. Psalm. 17. 1. 29. 13. 50. 7. 61. 2.
 84. 9. 102. 2. 119. 149. 130. 2. שמע audi, Dan.
 9. 19. Et in imper. kal, f. f. occ. simpl. locis seq. שמע

audi, Psal. 45. 11. Isa. 47. 8. 51. 21. Jer. 6. 19. 22. 29.
 Ezech. 16. 35. Sed occ. etiam imper. f. m. cum פַּרְשׁ
 פַּרְשׁ & פַּרְשׁ aff. simpl. seu absque praf. ut seq. שמע
 audi me, Gen. 23. 11, 13, 15. שמע audi nos, Gen. 23.
 6. שמע audi eam, Job. 5. 27. Sed frequentius
 multo venit imper. kal, pl. m. sic: שמע audite, ex-
 audite, auscultate, &c. Gen. 37. 5. Num. 12. 6. 2Reg. 7.
 4. 2Chro. 18. 18, 27. Job. 37. 2. Psa. 34. 12. 49. 2. 66. 16.
 Prov. 4. 1. 8. 6. 33. Il. 1. 2, 10. 28. 14. 33. 13. 46.
 3. 12. 48. 1. 16. 49. 1. 51. 1, 7. 55. 2, 3. Jer. 2.
 4. 7. 7. Hof. 4. 1. Mich. 1. 2. 6. 1, 2, 9. &c. in 90. circ. l.
 Sed in pausa occ. cum kamets penult. loco seq. שמע
 audite, Isa. 42. 18. Item, occ. etiam imper. kal, pl. m.
 cum פַּרְשׁ cop. praf. & scheva in penult. extra pausam: sed
 cum פַּרְשׁ cop. praf. habet kamets penult. in pausa: cui
 formæ cum kamets penult. פַּרְשׁ est etiam aff. & in pl. f.
 occ. simpl. vel plenē cum פַּרְשׁ post nun, vel def. cum nun
 tantum finali post pathach; prout seq. שמע & audi-
 te, Gen. 49. 2. Josh. 3. 9. Isa. 28. 24. Jer. 26. 13. שמע
 & audite, Isa. 48. 14. Ezech. 33. 30. שמע audite me,
 Gen. 23. 8. 1Chron. 28. 2. 2Chron. 13. 4. 15. 2. 20. 20.
 28. 11. 29. 5. שמע audite, Isa. 32. 9. Jer. 9. 19. שמע
 idem, Gen. 4. 23. In fut. kal, f. f. occ. simpl. vel extra
 pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets in ult.
 cui utrique formæ פַּרְשׁ conv. est praf. prout occ. etiam
 cum פַּרְשׁ parag. add. simpl. & cum פַּרְשׁ & פַּרְשׁ conv. praf.
 prout seq. שמע auscultabo, audiam, Exod. 5. 2. 22.
 2. 2Sam. 19. 36. 2Chron. 7. 14. Jer. 11. 11. Ezech. 8.
 18. שמע idem, Job. 4. 16. 20. 3. 33. 8. Psal. 38. 14.
 81. 6. Isa. 65. 24. Jer. 22. 21. Am. 5. 23. Zac. 7. 13. שמע
 & auscultavi, audivi, 1Sam. 15. 24. 28. 21. Isa. 6. 8.
 Ezech. 1. 24. 28. 2. 2. 3. 12. 43. 6. Dan. 8. 16. 10. 9. 12.
 7. שמע & audivi, Jer. 8. 6. שמע audiam,
 Psalm. 85. 9. Jer. 4. 21. שמע & audiam, Num. 9.
 8. שמע & audivi, Dan. 8. 13. Item, in 2. f. m.
 fut. kal, occ. simpl. extra pausam cum pathach, sed
 in pausa cum kamets in ult. cui priori formæ פַּרְשׁ est
 etiam praf. ut seq. שמע audies, auscultabis, Gen. 41.
 15. Exod. 15. 26. 23. 22. Deut. 13. 3, 8, 12, 18. 15. 5.
 28. 1, 2, 13, 15, 49. 30. 10. 1Sam. 24. 10. 2Sam. 15. 35.
 1Reg. 8. 30, 32, 34, 36, 39, 43. 11. 38. 20. 8. 2Chron.
 6. 21, 23, 25, 27, 30, 33. Neh. 9. 28. Psalm. 5. 4. 31. 9.
 Eccl. 7. 21. Je. 5. 15. 38. 15. Ezech. 3. 50. שמע audies,
 Deut. 37. 17. Nehem. 9. 27. Job. 15. 8. Hab. 1. 3.
 שמע & audies, 2Chron. 20. 9. Sic etiam in 3. f. m.
 fut. kal, occ. simpl. vel cum pathach extra pausam, vel
 in pausa, cum kamets in ult. sic: שמע audiet, Exod.
 6. 30. 7. 4. 11. 9. 19. 9. 21. 18. 23. 13. Deut. 18. 19.
 Josh. 1. 18. 1Sam. 30. 24. 2Sam. 14. 16. 2Reg. 19. 4. Job.
 27. 8. 35. 13. Psalm. 4. 4. 18. 7. 55. 20. 58. 6. 66. 18.
 116. 1. 145. 19. Prov. 1. 5. 29. 24. Isa. 37. 4. Jer. 11. 3.
 שמע idem, Job. 34. 28. 39. 7. Psalm. 94. 9. Prov. 15.
 29. 18. 13. Isa. 6. 10. 42. 20. Ezech. 3. 27. Cui priori
 formæ פַּרְשׁ est etiam praf. locis seq. שמע & audi-
 et, Jud. 9. 7. Isa. 42. 23. Jer. 22. 18. Sed frequentius ven-
 nit 3. f. m. cum פַּרְשׁ conv. praf. sic: שמע & audivit,
 exaudivit, &c. Gen. 14. 14. 16. 2. 21. 17. Num. 7. 89.
 11. 1, 10. 12. 2. 21. 4. Deut. 1. 34. 5. 28. 9. 19. 10. 10.
 27. 7. &c. Psalm. 40. 2. 55. 18. Isa. 37. 9. 39. 1. Hag. 1.
 12. &c. in 90. circ. l. Sed formæ etiam cum kamets in ult.
 ob pausam פַּרְשׁ conv. est praf. sic: שמע & audi-
 vit, Jer. 23. 18. Mal. 3. 16. Sed occ. etiam 3. f. m. cum

י. aff. simpl. sed cum י. aff. habet י. cop. præf. sic: ושמעני audiet me, Exod. 6.12. Mic. 7.7. ושמעני & audiet te, Job. 22.27. Item, in 3. f. fut. kal. occ. simpl. & cum י. cop. & י. conv. præf. & in 1. pl. occ. simpl. vel cum pathach, vel. ob paulam, cum kamets in ult. cui cum kamets י. cop. & cum pathach י. conv. est præf. prout occ. etiam cum י. cop. præf. & י. parag. add. idque vel post scheva, vel. ob paulam, cum kamets penult. ut & cum י. cop. præf. & י. aff. prout seq. ושמעני audiet, Isa. 34.1. ושמעני & audiet, Deut. 32.1. ושמעני & audivit, 1 Sam. 4.19. 2 Sam. 11.25. 2 Reg. 11.13. 2 Chron. 23.12. ושמעני audiemus, Josh. 1.17. Jer. 42.6. ושמעני idem, Josh. 24.24. Jer. 42.6.14. ושמעני & auscultabimus, Exod. 24.7. ושמעני & auscultavimus, Jos. 2.11. Jer. 35.8.10. ושמעני & audiemus 2 Sam. 17.5. ושמעני & auscultabimus, Exo. 20.19. ושמעני & audiemus illud, Jud. 14.13. Item, in 2. pl. m. fut. kal. occ. simpl. cum scheva penult. extra paulam locis seq. ושמעני auscultabitis, Gen. 34.17. Exod. 19.5. Lev. 26.14.18.27. Deut. 11.13.27.28. 1 Sam. 12.15. 2 Reg. 18.31.32. Neh. 4.20. Jer. 17.27. 22.5. 23.17. 26.4. 27.8.13.15.16. 29.8. M. l. 2.2. Sed in pausa venit cum kamets penult. locis seq. ושמעני auscultabitis, Deut. 13.4. 2 Sam. 15.36. Psalm. 95.7. Isa. 18.3. 40.21. Cui priori formæ cum scheva penult. י. conv. est etiam præf. ut & nun parag. est add. simpl. scil. utrique formæ, & cum י. aff. occ. etiam cum kamets pro scheva, ob paulam, in antepen. ut seq. ושמעני & audivistis, Josh. 22.2. ושמעני auscultabitis, Deut. 7.12.8.20. Jer. 17.24. Zac. 6.15. ושמעני idem, Deut. 1.17. 18.15. ושמעני idem, Jer. 13.17. Item, in 3. pl. m. fut. kal. occ. idem simpl. vel cum scheva, vel. ob paulam cum kamets in penult. cui priori formæ י. interrog. utrique verò י. cop. est præf. ut seq. ושמעני audient, auscultabunt, Gen. 1.7. Exod. 4.18. Num. 27.20. Deut. 13.11. 17.13. 19.20. 21.21. 31.12.13. 1 Sam. 2.25. 13.3. Job. 36.11.12. Psalm. 34.3. Jer. 7.27. 26.33. 33.9. 26.33. 38.25. Ezech. 2.5.7. 3.6.11. ושמעני audient, Deut. 18.14. Psalm. 115.6. Jer. 5.21. 12.17. ושמעני an audient, Jud. 3.4. ושמעני & audient, Josh. 7.9. Isa. 43.9. ושמעני & audient, Jer. 5.10. Et rursus priori formæ cum scheva penult. י. conv. est præf. locis seq. ושמעני & audiverunt, Gen. 3.5.34.24. 37.27. 45.2. Exod. 4.31. 34.9. Josh. 9.17. 22.11. 12. Jud. 9.47. 20.3. 1 Sam. 4.6. 7.7. 12.3. 22.1. 31.11. 2 Sam. 5.17. 1 Reg. 2.28. 12.24. 2 Reg. 25.21. 1 Ch. 10.11. 14.8. 29.23. 2 Chro. 11.4. Ezr. 3.1. Job. 2.11. Jer. 26.7.10. 34.10. 37.5. 40.7. Ezech. 19.4. Sed occ. etiam ead. 3. pl. m. cum nun parag. add. simpl. sed in 3. pl. f. simpl. & cum י. cop. præf. ut seq. ושמעני audient, Exod. 4.9. Deut. 2.25. 4.6.28. 1 Reg. 8.42. ושמעני audient, Psal. 92.12. Isa. 30.21. ושמעני & audient, Mic. 6.1. In niph. est audiri, obedire: Bu. Ma. auditum esse: Coc. Av. Prout occ. in præf. niph. 3. f. m. simpl. vel cum prthach, vel. ob paulam, cum kamets in ult. cui priori formæ י. cop. & י. interrog. est præf. ut & in 3. pl. m. simpl. prout seq. ושמעני auditus fuit, obtemperavit, Gen. 45.16. 1 Reg. 6.7. Ezr. 3.13. Neh. 6.1. Job. 26.14. Cant. 2.12. Isa. 15.0. Jer. 8.16. 9.18. 38.27. 49.21. Ezech. 10.5. ושמעני auditus, a, m. est, Neh. 6.6. Psal. 19.4. Eccl. 12.13. Jer. 3.21. 31.15. 50.46. ושמעני & audietur, audietur,

Exod. 28.35. Esth. 1.2. ושמעני an auditum fuit, Deu. 4.32. Neh. 13.26. ושמעני audita sunt, Dan. 10.12. In part. niph. à f. m. ושמעני, & in foem. ושמעני auditus, ta. & c. occ. in forma pl. m. simpl. & in f. f. cum י. dem. præf. viz. in forma cum duplici pathach ante than, sic: ושמעני audientur, Eccl. 9.17. ושמעני audita, Jer. 51.47. In infin. niph. occ. cum י. præf. & pathach tantum in ult. pro tseri ante pathach furt. loco seq. ושמעני in audiendo, cum auditum fuit, Esth. 2.8. In fut. niph. 3. f. m. & f. & in 3. pl. m. occ. simpl. & cum י. conv. præf. prout seq. ושמעני audietur, 1 Sam. 1.13. Neh. 6.7. Job. 37.4. Isa. 60.18. 65.19. Jer. 6.7. 33.10. Ezech. 19.0. 26.13. Nah. 2.14. ושמעני & exaudita est, 2 Chro. 30.27. ושמעני audietur, Jer. 18.22. ושמעני & audita fuit, Neh. 12.42. ושמעני auscultantes præbent se, 2 Sam. 22.48. Psal. 18.45. ושמעני & audita fuerunt, 1 Sam. 17.31. In piel ושמעני, vel contracte ושמעני, est, facere audire: congregare, convocare: Pag. Merc. Audiri fecit, promulgavit: Bu. Lex. præconio excitavit: Coc. Prout occ. in fut. piel 3. f. m. cum י. conv. præf. sic: ושמעני audiendum proposuit, 1 Sam. 15.4. 23.8. In hiphil ושמעני audire vel audiri, aut, exaudire fecit, audiendum proposuit, sonum edidit, sonuit, personuit, resonuit, pronunciavit, promulgavit, enunciavit, promulgatione convocavit & sic ferè cum י. vel י. construitur, & c. Bu. Lex. In conjug. hiphil, de re, signif. audiri fecit, præconavit: sed, cum vocabulo personæ, audire fecit. Coc. Prout occ. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. & cum י. conv. præf. ut & cum י. & י. aff. & in 2. f. m. simpl. sed in 1. f. cum י. cop. præf. & cum י. aff. absque præf. & rursus in 3. pl. simpl. & cum י. conv. præf. prout seq. ושמעני audire fecit, 1 Reg. 15.22. 2 Reg. 7.6. Isa. 45.21. 62.11. ושמעני & audiendam dabit, Isa. 30.30. ושמעני audiendam dedit tibi, Deut. 4.36. ושמעני fecit ut audiremus, Jud. 13.23. ושמעני audire fecisti, Psal. 76.9. ושמעני & audire feci, Isa. 43.12. Jer. 49.2. ושמעני audire feci te, Isa. 44.8. 48.5.6. ושמעני audiendum dederunt, Jer. 48.4. ושמעני & audiri facient, Ezech. 26.20. In part. hiph. f. m. occ. simpl. & cum י. cop. præf. sic: ושמעני facient, audiri faciens, 1 Chron. 16.5. Isa. 41.26. 52.7. Nah. 2.1. ושמעני & faciens audiri, Jer. 4.15. Et in forma pl. m. occ. simpl. & cum י. præf. sic: ושמעני audiri facientes. resonantes, 1 Chro. 15.16.28. ושמעני pro resonantibus, 1 Chron. 16.42. In infin. hiph. cum י. præf. occ. plenè, sic: ושמעני ad faciendum audiri, 1 Chron. 15.19. 2 Chron. 5.13. Isa. 58.4. Pro quo venit etiam absque he nota hiph. & quasi contracte, cum י. pro י. ab initio, & def. etiam cum chirek tantum absque jod hiph. in penult. loco seq. ושמעני personando, Psalm. 26.7. In imper. hiph. f. m. à simplice forma ושמעני fac audire. occ. cum י. aff. ut & in f. f. cum י. aff. sic: ושמעני fac ut audiam, Psal. 143.8. ושמעני idem, Cant. 2.14. 8.12. Item, in pl. m. imper. hiph. occ. simpl. & cum י. cop. præf. ut & cum י. aff. post kibbutz pro schurek in penult. & cum י. cop. præf. & י. aff. prout seq. ושמעני promulgate, audiendum proponite, Isa. 48.20. Jer. 4.5.16. 31.7. 50.2.29. 51.27. Amos. 3.0. 4.5. ושמעני & audiendum date, Psalm. 66.8. Jer. 46.14. 50.2. ושמעני facite ut audiamus, Isa. 41.22. ושמעני & audiendum proponite, Jer. 5.

20. In fut. hiph. i. f. conc. simpl. & cum אֶפְשָׁר aff. cui ult. etiam אֶפְשָׁר cop. est praf. ut & cum אֶפְשָׁר cop. praf. & אֶפְשָׁר aff. sicut & in 2. f. m. simpl. cum pathach tantum absque jod hiph. sed cum אֶפְשָׁר aff. plenè ut seq. אֶפְשָׁר faciam audire vos, Isa. 42.9. Eze. 36.15. אֶפְשָׁר faciam audire te, Jer. 18.2. אֶפְשָׁר & faciam audire eos, Deut. 4.10. Isa. 48.3. אֶפְשָׁר audiri facias, Jud. 18.25. אֶפְשָׁר audire facias me, Psal. 51.10. Item in 3. f. m. fut. kal occ. simpl. & cum אֶפְשָׁר cop. praf. & אֶפְשָׁר aff. def. scil. post chirek tantum absque jod hiph. in antepen. sed in 2. pl. m. simpl. & plenè, sic: אֶפְשָׁר audiri faciet, Psal. 106.2. Isa. 42.2. אֶפְשָׁר & faciet audire nos, Deut. 30.12, 13. אֶפְשָׁר audiri facietis, Josh. 6.10. Denique in 3. pl. m. fut. hiph. occ. simpl. & cum אֶפְשָׁר cop. & אֶפְשָׁר conv. praf. ut & cum אֶפְשָׁר aff. post kibbutz pro schurek, sed absque praf. ut seq. אֶפְשָׁר audiri facient, Neh. 8.15. אֶפְשָׁר & facient audire, Jer. 22.22. אֶפְשָׁר & fecerunt audire, Neh. 12.42. אֶפְשָׁר audire facient nos, Isa. 43.9. Atque inde ex hac rad. שָׁמַע sunt nomina seq. 1. no. שָׁמַע , vel שָׁמַע , aut שָׁמַע , m. auditio, fama, rumor: sermo, nuncium: sonus: Pag. Bu. auditus, rumor, qui auditur & longè latèque pertransit; Av. item, obedientia, prout Kimchi exp. hoc no. ut & alia pleraque ex hac rad. 70. ἀκούω , ἀκούω : unde שָׁמַע שָׁמַע cymbala tinnientia: 70. vertunt ἀκούω , q. d. benè sonantia. Coc. Occurrit autem hoc no. in forma cum tseri & pathach simpl. ut & cum kamets penult. ob pausam simpl. itidem: cui priori formæ cum tseri penult. אֶפְשָׁר & אֶפְשָׁר sunt praf. ut seq. שָׁמַע auditio, rumor, fama, nuncium, sonus, Gen. 29.13. Exod. 23.1. 1 Reg. 10.1. 2 Chron. 9.1. Isa. 23.5. שָׁמַע auditionis soni, Psal. 150.5. שָׁמַע juxta rumorem, Isa. 23.5. Hof. 7.12. שָׁמַע ad auditum, Job. 12.5. Psal. 18.45. Cum affixis, quasi à forma שָׁמַע cum sègol & pathach, sègol mutatur in chirek, & pathach in scheva: prout occ. cum אֶפְשָׁר aff. sed cum אֶפְשָׁר aff. quasi à simplice forma שָׁמַע : cholem mutatur in kam. chat. ante scheva pro pathach: prout occ. scil. cum אֶפְשָׁר aff. simpl. & cum אֶפְשָׁר cop. praf. sed rursus, tanquam ex forma cum sègol & pathach: sègol scil. mutato in chirek ante scheva: occ. cum אֶפְשָׁר aff. ut seq. שָׁמַע famam meam, Isa. 66.19. שָׁמַע famam tuam, Num. 14.15. Deut. 2.25. Nah. 2.19. Hab. 2.1. שָׁמַע fama ejus, Josh. 6.27. 9.9. Jer. 6.24. שָׁמַע & fama ejus, Esth. 9.4. שָׁמַע famam ejus, Job. 28.22. שָׁמַע famam de illis, Jer. 27.5. 50.43. Item 2. hinc etiam no. sing. fœm. (quasi ex forma paul kal f. f. nam etiam passivè sumitur, pro auditu, re audita, fama, &c. Merc.) cum thurek vel kibbutz in penult. idem signif. cum præced. masc. prout occ. in absol. forma f. f. simpl. & cum אֶפְשָׁר cop. & אֶפְשָׁר dem. אֶפְשָׁר , אֶפְשָׁר , & אֶפְשָׁר praf. prout seq. שָׁמַע quod exp. fama, rumor, 2 Reg. 19.7. Prov. 15.30. 25.25. Isa. 28.9. 19.3. 7. Jer. 10.22. 49.14. 23. Eze. 7.26. 21.12. Obad. 1.1. שָׁמַע & rumor, Eze. 7.26. שָׁמַע fama, 1 Sam. 2.24. שָׁמַע famam, 1 Sam. 4.19. 1 Reg. 10.7. 2 Chron. 2.6. Jer. 51.46. שָׁמַע & fama, 2 Sam. 13.30. 1 Reg. 2.28. שָׁמַע propter rumorem Jer. 51.46. שָׁמַע in rumorem, Eze. 16.56. שָׁמַע à rumore, Psal. 112.7. Et in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum אֶפְשָׁר praf. & אֶפְשָׁר

aff. ut & in forma pl. f. cum אֶפְשָׁר cop. praf. ut seq. שָׁמַע rumor, 2 Sam. 4.4. שָׁמַע auditioni, prædicationi, Isa. 52.1. שָׁמַע & rumores, Da. 11.44. Item 3. juxta quosdam, hinc etiam no. cum kam. chat. sub prima ante scheva, viz. שָׁמַע f. constr. שָׁמַע auditus, &c. prout occ. cum אֶפְשָׁר praf. & אֶפְשָׁר aff. sic: Isa. 30.9. שָׁמַע ad auditum ejus respondebit tibi: alii verò contendunt esse Infin. kal: Av. Quum audirit ipse, &c. est Makor seu infin. instar nominis; Pag. Juxta audire ipsum: Bu. conc. Quum audirit, respondet tibi, h. e. statim atque cum fide oraveris. (Et sic: est quasi ex Infin. kal שָׁמַע , quod cum אֶפְשָׁר parag. mutat cholem in kam. chat. sub schin, sic: שָׁמַע ;) & tunc istud he parag. mutatur in thau ante affixum: Coc. Item, 4. hinc etiam no. cum אֶפְשָׁר heemant ab initio & thau in fine post schurek, viz. שָׁמַע f. auditus, audientia: Pag. Bu. &c. in quo no. schin est sine dagesch: nec he est hajedihah: sed potius ex infin. hiph. ascitum, & ad formam Chald. (viz. cum אֶפְשָׁר in fine) exactum: unde cum lamed praf. est ad auditum aurium, h. e. ut auri-bus audias: q. d. ad aures tuas. Merc. Cev. prout occ. hoc no. cum אֶפְשָׁר praf. loco seq. שָׁמַע ad auditum, Eze. 24.26. Item 5. hinc etiam no. cum אֶפְשָׁר heemant, viz. שָׁמַע m. idem cum præced. audientia, auditio, fama, quæ inter loquelam auditui affertur: Av. prout occ. in forma f. m. constr. cum אֶפְשָׁר praf. loco seq. שָׁמַע idem, Isa. 11.2. Denique 6. hinc etiam no. cum אֶפְשָׁר heemant. ab initio & אֶפְשָׁר in fine post duplex pathach, viz. שָׁמַע f. idem etiam cum præced. auditio, audientia, auditus: Av. auscultatio, obedientia: Bu. Lex. Coc. prout occ. cum אֶפְשָׁר , ob pausam pro אֶפְשָׁר , & cum אֶפְשָׁר aff. ut seq. שָׁמַע auscultationem, obedientiam tuam, 1 Sam. 22.14. שָׁמַע obedientiam ejus, 2 Sam. 22.23. 1 Chron. 11.25. שָׁמַע obedient. ipsor. Isa. 11.44.

Rad. 148. שָׁמַע : unde no. rad. שָׁמַע m. est pars, aut particula, pusillum, pauxillum, minimum alicujus rei: inquit R. D. Pag. Bu. modicum, exiguum, &c. ut Pag. Cogn. cum שָׁמַע momentum. Hinc est שָׁמַע Isthmus: terra angusta inter duo maria. Av. שָׁמַע est, susurrus. Symm. ἀστυγισμός : diminutionem vocis notat, seu mutationem. Coc. In Bu. conc. שָׁמַע exponunt, inquit Kimchi, paucum, pauci, paucum de paucis, ita ut non possit homo illud æstimare, seu conjectare. Pauxillum aut pauxillum potes reddere. Chaldæus paraphrastes Jobi compositum facit ex שָׁמַע relat. & verbo שָׁמַע exugere, exprimere: reddit enim שָׁמַע שָׁמַע aliquantum, quod ex eo expressum est. Et sic in concordantiis hebraicis reperio expositum שָׁמַע ex eo quod est. q. d. שָׁמַע portuncula rei. Quidam affine facientes præcedenti radici cum Hieronymo susurrum exponunt: h. e. ut ipsi dicunt, auditulum, tenuem auditum, levem sonum, seu exiguum murmur, quo leviter aures feriuntur, & vix percipitur illis. Detractio rectè dicitur שָׁמַע quasi imminutio famæ alterius. Sed extra tria loca non occurrit. Doctè noster interpret, Job. 26.14. & cum vix parvam stillam sermonis ejus audierimus: ad verbum, & quæ particula verbi audita est (vel, quam portunculam audimus) in, seu, de eo: Quidam exponunt שָׁמַע notam, σημειον , signum exiguum, tantillum significationem, leve indicium. Ego in universum esse

puto tantillum, seu pauxillum, Merc. In Bu. conc. rad. hæc duo signif. 1. est in hoc no. f. m. quod occ. simpl. locis seq. **שָׁמַר** pauxillum, Job.4.12.. 26.14. Deinde 11. signif. 2. hujus rad. ex Bu. conc. **שָׁמַר**, est in no. inde ducto **שְׁמֵרָה** f. detractio, infamia, ignominia: Pag. Bu. quasi bonæ famæ imminutio. Bu. Lex. vel est idem cum præced. modicum, exiguum, &c. licet quidam exp. pro ignominia. Av. vel, fufurrus, mufitatio: Coc. prout occ. hoc no. f. f. cum **שָׁמַר** præf. sic: Exod.32.25. **לְשִׁמְרָה בְּקִמְיָהֶם** ad infamiam: Bu. conc. In detractiōem aut infamiam, inter hostes eorum. Hieron. propter ignominiam. Pag. Onkelos transfert **שָׁמַר** **שְׁמֵרָה** nomen malum. Bu. Lex. Ad modicum: Av. Ad fufurrum, seu mufitationem in adversariis ipsorum: **ἐἰς ἡδυσμῶν**: i.e. ut adversarii mufitarent inter se: An hic est populus Dei? An is est magis populus Dei, quàm nos? Coc. Ad ignominiam subeundam ab (inimicis) qui infurrecturi fuissent in eos: ut scil. postea evenit ab Hamalekitis, Num.14.15. Jun.

Rad. 149. **שָׁמַר** est, servare, five conservare; observare, custodire. Pag. Sed potest & exponi, tenere, cum compositis horum, aservare, retinere, &c. Curam, sollicitudinem, & diligentiam connotat, né quid emittatur, elabatur, aut excutiat. Sic Christus, Beati qui verbum Dei audiunt & custodiunt illud: i.e. retinent, nec sibi patiuntur excuti. Si post se habeat verbum faciendi, aut aliud, potest exponi per curare. Sic & in imperativo jussionem facti notat. Cum accus. simul & dat. ut latine, est alicui promissum servare, & præstare. Cum præpositione **אֶל** est, animadvertere ad, considerare, observare, convertere, respicere. Cum **עַל** super, curam etiam, & custodiam rei commissæ significat, quod est rei vel personæ curam gerere: ut Pro.6.22. de sapientia: 1Sam.26.15. Merc. **שָׁמַר** custodivit: servavit, aservavit, conservavit, observavit, reservavit: constr. cum accus. & quandoque cum præp. **אֶל** & lamed: Bu. Lex. vel etiam cum **עַל**. 70. reddunt per **φυλάττω** custodio, conservo, &c. & propriè significat sermonem, seu verbum in corde custodire & conservare. Hinc sermo Av. Hof.12.13. **שָׁמַר בְּאִשָּׁה שָׁמַר** pro muliere observavit, i.e. custos pecudis fuit: Coc. In Bu. Conc. hæc rad. quatuor signif. 1. est custodire, servare, observare. In qua 1. signif. frequens oc. ordine conc. ut seq. In præf. kal 3. f. m. occ. simpl. vel extra pausam cum pathach, vel in pausa cum kamets penult. cui priori **י** conv. est etiam præf. ut & **י** cop. vel conv. est præf. & **י** & **י** sunt aff. ut seq. **שָׁמַר** observavit, Gen.37.11. 1Reg.11.10,34.14.8. 2Reg.10.31.. 17.19. Eze.18.9,19. **שָׁמַר** observavit, 1Chron.10.13. Hof.12.13. **שָׁמַר** & servabit, observabit, Deut.7.12. Prov.3.26. Eze.18.21. **וְשָׁמַרְנִי** & custodiverit me, Gen.28.20. **וְשָׁמַרְךָ** & custodiet eum Jer.21.10. In 3. f. f. præf. kal occ. simpl. vel præter morem cum scheva & kamets (viz. pro **שָׁמַרְךָ**, ad vitandum concursum accentuum: Coc.) vel, juxta normam, cum kamets & scheva, ante **י** term. 3. f. f. sic: **שָׁמַרְךָ** observat, Am.1.11. **שָׁמַרְךָ** custodit, conservat, Job.10.12.. 24.15. Psal.119.167. Item, in 2. f. m. præf. kal occ. simpl. & cum **י** conv. præf. ut & cum **י** cop. præf. & **י**, ob pausam pro **י** aff. ut seq. **שָׁמַרְךָ** servasti, observ. 1Sam.13.13,14.. 26.15, 1Reg.2.43..

8.24.. 11.11.. 13.21. 2Chron.6.15. **וְשָׁמַרְתָּ** & observabis, Exod.13.10.. 15.26. Deut.4.40.. 6.3.. 7.11.. 8.6.. 11.1.. 16.12.. 17.10.. 26.16. 1Reg.2.3.. 6.12. **וְשָׁמַרְתִּי** observas me, Job.10.14. Et in 1. f. præf. kal occ. etiam simpl. vel cum pathach, vel. ob pausam, cum kamets penult. cui priori formæ **י** conv. est. præf. & **י** aff. sic: **שָׁמַרְתִּי** observavi, 1Sam.25.21. 2Sam.22.22. Job.23.11. Psal.17.4.. 18.22.. 119.168. **שָׁמַרְתִּי** observavi, Psal.119.67. **וְשָׁמַרְתִּיךָ** & custodiam te, Gen.28.15. Item, in 3. pl. m. præf. kal occ. itidem simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam cum kamets in penult. cui utrique etiam formæ **י** conv. est præf. & sic in 2. pl. m. simpl. & cum **י** conv. præf. ut seq. **שָׁמַרְוּ** observarunt, Deut.33.9. 2Chron.34.21. Psal.78.10.. 99.6.. 119.136. Jer.8.7. Eze.20.21.. 44.15.. 48.11. **שָׁמַרְוּ** observarunt, Num.9.23. Psal.78.56.. 119.158. Jer.16.11. Am.2.4. **וְשָׁמַרְוּ** & observabunt, observent, Gen.18.19. Ex.31.16. Lev.22.9. Nu.1.53.. 3.78,10.. 9.19.. 18.3,4. Deu.31.12. 2Reg.11.7. Ch.23.32. Eze.44.16. **וְשָׁמַרְוּ** & servent, Gen.41.35. **וְשָׁמַרְתֶּם** observastis Jos.22.2. 1Sam.26.16. Eze.44.8. Mal.3.6. **וְשָׁמַרְתֶּם** & observabitis, Exod.12.17,24,25.. 19.5.. 31.14. Lev.8.35.. 18.5,26.30.. 19.37.. 20.8,22.. 22.31. Num.18.5. Deut.4.6.. 5.1,32.. 7.12.. 11.8,32.. 19.9.. 22.3. 2Reg.11.6. Neh.1.9. Item in 1. pl. præf. kal occ. simpl. locis seq. **שָׁמַרְנוּ** observavimus, Neh.1.7. Mal.3.14. In part. ben. kal f. m. occ. simpl. locis seq. **שָׁמַרְנוּ** vel sine vau, servans, observans, Deut.7.9. 1Sam.1.12.. 17.20,22.. 28.2. 1Reg.8.23. 2Reg.9.14.. 22.14. 2Chron.6.14.. 34.22. Neh.1.5.. 2.8.. 3.19.. 9.32. Esth.2.3,8,14,15. Psal.33.21.. 97.10.. 116.16.. 121.4.. 127.1.. 145.20.. 146.9. Prov.10.16.. 13.3.. 16.17.. 19.8,16.. 21.23.. 22.5. Eccl.5.7.. 8.5.. 11.4. Ifa.21.11,12.. 26.2.. 56.26. Jer.35.4. Dan.9.4. Cuietiam **י** cop. **י** interrog. & **י** dem. sunt præf. ut & **י** est aff. sed absque præf. ut seq. **וְשָׁמַרְךָ** & servans, Prov.13.18.. 15.5.. 27.18.. 29.19. Ifa.56.2. **הַשָּׁמַר** num custos, Gen.4.9. **הַשָּׁמַר** qui servat, Psal.145.6. **שָׁמַרְךָ** custos tuus, Psal.121.3,5. Et in absol. forma pl. m. part. ben. kal. occ. simpl. & cum **י** interrog. **י** dem. & **י** præf. ut seq. **שָׁמַרְתֶּם** custodientes, Num.3.38. 1Chron.12.29. 2Chron.13.11. Neh.13.22. Psal.130.6. Ifa.62.6. Jer.51.12. Mal.2.9. **וְהַשָּׁמַרְתֶּם** an observantes sint, Jud.2.22. **וְהַשָּׁמַרְתֶּם** qui custodiunt, Jud.1.24.7.19. 1Reg.14.27. 2Chron.12.10. Neh.11.19. Psal.31.7. Cant.3.2.. 5.8. Zach.11.11. **וְהַשָּׁמַרְתֶּם** præ observantibus, Psal.130.6. Sicut & in forma pl. masc. constr. occurrit simpliciter & cum **י** & **י**, & **י**, & **י**, præfixis, ut seq. **שָׁמַרְתֶּם** custodientes, Num.3.28,32.. 31.30,46. 2Reg.12.10.. 22.4. 23.4. 25.18. 1Chron.9.19. 2Chron.34.9. Psal.106.3. Eccl.12.3. Cant.5.8. Jer.20.10.. 52.24. Eze.40.45. 46.44.14. **וְשָׁמַרְתֶּם** & custodientes, 2Reg.11.5. Psal.71.10. Prov.28.4. **כְּשָׁמַרְתֶּם** sicut observantes, Jer.4.17. **וְשָׁמַרְתֶּם** observantibus, Psal.103.18. Eze.44.8. **וְשָׁמַרְתֶּם** & observantibus, Exod.20.6. Deut.5.10.. 6.9. Neh.1.8. Psal.119.63. Dan.9.4. **וְשָׁמַרְתֶּם** ex custodibus, Esth.2.21.. 6.2. Item in part. paul. kal. f. m. occ. simpl. sed in f. f. cum **י** cop. præf. & kibbutz pro schurek penult. sic: **שָׁמַרְתִּי** servatum, 1Sam.9.24. Eccl.8.12. **וְשָׁמַרְתִּי** & conservatum, 2Sam.23.5. In Infin. kal forma cum kamets & cholem, occ. simpl. locis seq.

שמר vel sine vau, observando, Deu. 5. 12. 6. 17. 1. 22. 16. 1. 27. 1. Sed sapius occ. forma Infin. kal cum scheva & cholem, idque simpl. & cum ב, ל, ו, & ב, ל, ו, praf. prout seq. שמר observare, Deut. 8. 1. 1. בשמר in observando, 2Sam. 11. 16. לשמר vel sine vau, observare, custodire, ad observand. Gen. 3. 24. Exod. 16. 28. 22. 6. 8. Num. 8. 26. Deut. 4. 2. 6. 2. 10. 13. 13. 18. 15. 5. 17. 19. 24. 8. 28. 1. 12. 15. 45. 30. 10. 32. 45. Joth. 1. 7. 23. 6. 1Sam. 7. 1. 2Sam. 15. 16. 16. 21. 20. 3. 1Reg. 2. 3. 3. 14. 1Chron. 29. 19. 2Chron. 5. 11. Psalm. 119. 4. 5. 9. 57. 60. 106. Prov. 5. 2. 8. 34. Eccl. 2. 6. Eze. 17. 14. Hof. 4. 10. ולשמר vel sine vau, & observare, ad observ. Deut. 5. 29. 26. 17. 18. 30. 16. Joth. 2. 5. 1Reg. 3. 58. 61. 2Reg. 23. 3. 1Ch. 22. 12. 2Chron. 4. 31. Neh. 10. 30. Sed cum affixis hæc forma cum scheva & cholem vel mutat cholem in cam. chat. sub 2. rad. mem, ut cum ל praf. & ו, aff. vel sapius cholem transp. & mut. in kam. chat. sub 1. rad. schin : uti occ. cum ו aff. post ל, & ו, praf. ut & cum ו, praf. & ו, aff. sed cum ו, aff. post ל, & ו, praf. ut seq. לשמרה custodire te, Exod. 23. 20. Psal. 91. 11. Prov. 6. 24. 7. 5. לשמר ad observandum eum, 1Sam. 19. 11. ושמר & propter servare eum, Deut. 7. 8. ושמרה & ad custodiend eum, Gen. 2. 15. בשמר in observando ea, Pl. 19. 12. לשמר ad custodiend. illos, Joth. 10. 18. In Imper. kal occ. simpl. vel cum scheva & cholem, vel, pro cholem, cum kam. chat. in ult. ante maccaph ; cui priori formæ cum cholem in ult. ו cop. est etiam praf. שמר observa, custodi, Deut. 12. 28. 1Reg. 8. 25. 20. 39. 2Chron. 6. 15. Job. 2. 6. Prov. 4. 4. 7. 12. Eccl. 4. 17. 8. 2. Hof. 12. 7. Mic. 7. 5. שמר idem, Eccl. 12. 13. שמר idem, Exod. 34. 11. Psal. 37. 37. ושמר & custodi, observa, Deut. 4. 9. Psal. 37. 34. Cum servilibus autem additis cholem transp. & mut. in kam. chat. sub 1. rad. ante scheva : ut cuna ו, parag. add. & cum ו, & ו, aff. occ. simpl. ut seq. שמרה observa, 1Chron. 29. 18. Psal. 25. 20. 86. 2. שמרני ferva me, Psal. 16. 1. 17. 8. 140. 5. 141. 9. שמרה ferva ea, Prov. 4. 21. Et in pl. m. imper. kal occ. simpl. & cum ו cop. praf. sic : שמר observate, cave- te, Joth. 6. 18. 22. 5. 2Sam. 18. 12. 1Chron. 28. 8. 2Chron. 19. 7. Isa. 56. 1. Eze. 20. 19. ושמר & obser- vate, 2Reg. 17. 13. Eze. 8. 29. In fut. kal 1. f. occ. simpl. vel cum cholem, vel, pro eo, cum kam. chat. in ult. ob maccaph seq. ut & cum ו, parag. add. idq. vel post sche- va, vel, ob pausam post cholem in pen. cui priori formæ cum scheva penult. ו cop. est etiam praf. prout occ. etiam cum ו cop. praf. & ו, aff. ut seq. ושמר custo- diam, servabo, Gen. 30. 31. Num. 23. 12. Psal. 119. 8. 101. ושמר idem, Psal. 89. 28. ושמרה observa- bo, custodiam, Psal. 39. 2. ושמרה observabo, Psal. 59. 10. ושמרה & observabo, Psal. 119. 17. 44. 55. 88. 134. 146. ושמרה & observem eam, Psal. 119. 34. Sic & in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. itidem, vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph ; cui priori formæ cum cholem in ult. ו interrog. ו cop. & ו conv. sunt praf. ut & cum ו, & ו, aff. absque praf. ut seq. ושמר custoditis, observabis, Gen. 17. 9. Exod. 23. 16. Deut. 19. 9. 23. 24. 28. 9. 58. Joth. 1. 8. 1Reg. 9. 4. 1Ch. 22. 13. 2Ch. 7. 17. Job. 14. 16. 22. 15. 39. 1. Pro. 2. 20. Isa. 42. 20. Zac. 3. 7. ושמר idem, Psal. 130. 3. ושמר an observares, Deu. 8. 2. ושמר &

servabis, Job. 13. 27. ושמר & observasti ei, 1Reg. 3. 6. ושמר servabis me, 2Sam. 22. 44. ושמר observabes ea, Psal. 12. 8. Prov. 22. 18. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. itidem, simpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph : cui ult. ו cop. & priori cum cholem ו conv. est etiam praf. ושמר servabit, observ. 1Sam. 2. 8. Job. 33. 11. Psal. 121. 7. 2. Prov. 2. 9. Jer. 3. 5. ושמר idem, Psal. 127. 1. Jer. 5. 24. ושמר & observabit, Psal. 107. 43. ושמר & custodivit, Gen. 26. 5. 1Sam. 30. 23. 2Reg. 18. 6. Sed occ. 3. f. m. cum ו, & ו, aff. simpl. & cum ו conv. praf. ut & cum ו, aff. simpl. & cum ו cop. praf. sed cum ו, ו, aff. simpl. ut seq. ושמר custodiet me, Job. 29. 2. ושמרני & observavit nos, Joth. 24. 17. ושמר custodiet te, Psal. 121. 7. ושמר & custodiet te, Num. 6. 24. ושמרה custodiet eum, Psal. 41. 3. ושמרה custodi- verit eum, Exod. 21. 29. 36. Item, in 3. f. f. occ. simpl. & cum ו cop. praf. & ו, ob pausam pro ו, aff. sed cum ו, aff. absque praf. & in 1. pl. simpl. sed in 2. pl. m. simpl. extra pausam cum scheva, sed in pausa cum cho- lem penult. cui priori ו conv. est praf. sed cum nun pa- rag. add. simpl. ut seq. ושמר observabit, Jud. 13. 14. Prov. 6. 22. ושמרה & custodiet te, Prov. 4. 6. ושמרה custodiunt eos, Pro. 14. 3. ubi schurek est loco cholem ; & labia, exp. utrumq. laborum, Pag. ושמר ob- servabimus, Deut. 6. 25. ושמרה observabitis, Gen. 17. 10. Lev. 18. 4. 25. 18. 26. 3. Num. 18. 7. 28. 2. Deu. 12. 32. 24. 8. 1Reg. 9. 6. Eze. 36. 26. ושמרה observabi- tis, Exod. 31. 13. Lev. 19. 3. 19. 30. 26. 2. Deut. 13. 4. Eze. 20. 18. ושמרה & observastis, Jer. 35. 18. ושמרני observabitis, Deut. 6. 17. 8. 1. 11. 22. 12. 1. 2Reg. 17. 37. Denique in 2. pl. m. fut. kal occ. simpl. extra pausam cum scheva, sed in pausa cum cholem penult. cui priori cum scheva penult. ו cop. & ו conv. sunt eti- am praf. ut seq. ושמר observabunt, 1Reg. 2. 4. 8. 25. 2Reg. 21. 8. 2Chron. 6. 16. 33. 8. Psal. 105. 45. 132. 12. Isa. 56. 4. Eze. 11. 20. 37. 24. Mal. 2. 7. ושמר idem, Pl. 56. 7. 89. 32. Pro. 8. 22. Eze. 44. 24. ושמר & observabunt, Eze. 43. 11. ושמר & custodiver. Neh. 12. 45. Psal. 59. 1. In Niphal ושמר servari ; obser- vare, vel custodire se, cavere sibi : Bu. Lex. hoc e- nim verbo in Niphal utuntur in dehortationibus, ut cum quis monetur ut à rebus noxiis, aut prophanis se- sanctum reserret, & salvum. Latine, cavere, aut cavere sibi, abstinere, ad verbum, servare sese. Item à periculo, vel infidiis. Est interdum merè passivum more hujus conjugationis, quæ utroque modo sumi re- peritur reciproce & passivè. In Imper. Cave, sis cautus, attentus : providus, circumspexitus. Matthæi interpres παρασχετε attendite à Pseudoprophetis, ושמר Deut. 11. Merc. Constr. cum prap. על, ו, & ו : Bu. Lex. custoditus est à seipso. Av. servari, conservari, cavere : Coc. prout occ. in prat. niph. 3. f. m. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum ka- mets in ult. cui priori cum pathach ו conv. est etiam praf. & in 2. f. m. cum ו conv. praf. ut & in 3. pl. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam cum kamets penult. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. ושמר custoditus fuit, ca- vit sibi, 2Sam. 20. 10. ושמר servatus fuit, Hof. 12. 14. ושמר & caveret sibi, 2Reg. 6. 10. ושמרה ca- vebis tibi, Deut. 23. 9. ושמר caverint sibi, 1Sam. 21. 5. ושמר conservantur, Psal. 37. 28. ושמרה &

cavebitis vobis, Deut. 2.4.. 4.15. Ezech. 23.11. Mal. 2.15,16. In imper. niph. f. m. occ. simpl. vel cum tseri, vel cum sēgol in ult. & in f. f. simpl. ut & in pl. m. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum tseri penult. ut seq. **הַשְׁמֵר** cave tibi, Isa. 6.4. **הַשְׁמֵר** idem, Gen. 24.6.. 31.24,29. Exod. 10.28.. 23.21.. 34.12. Deu. 4.9.. 6.12.. 8.12.. 12.13,19,30.. 15.9.. 24.8. 1 Sam. 19.2.2 Reg. 6.9. Job. 36.21. **הַשְׁמֵר** cave tibi, Jud. 13.4. **הַשְׁמֵר**, cave vobis, Ex. 19.12. Deu. 4.23.. 11.16. Jer. 17.21. **הַשְׁמֵר**, cave vobis, Jer. 9.3. In fut. niph. à 3. f. m. **יִשְׁמֵר**, & in 3. pl. m. **יִשְׁמְרוּ**, cavebit. cavebunt sibi, custodiet, custodient se, &c. occ. in 3. f. f. simpl. & in 2. pl. m. cum tseri, ob pausam, pro scheva penult. sic: **יִשְׁמְרוּ** caveat sibi, Jud. 13.13. **יִשְׁמְרוּ** custodietis vos, Exo. 23.12. In piel **שָׁמַר** observavit, custodivit; Pag. Bu. custodivit assidue: Av. Prout occ. in part. piel. à f. m. **שָׁמַר** observans: in absol. forma pl. m. loco seq. **הַשְׁמֵר** observantes, Jon. 2.9. In hithpael **הִשְׁמֵר** cavit sibi, custodivit seipsum: Pag. Bu. &c. prout occ. in fut. hithp. 1. f. cum **יִ** conv. præf. idque simpl. & cum **הַ** parag. add. sed in 3. f. m. cum **יִ** cop. præf. ut seq. **וְהִשְׁמֵר** & caveo mihi, Psalm. 18.24. **וְהִשְׁמֵר** & caveo mihi, 2 Sam. 22.24. **וְהִשְׁמֵר** observabitur, Mic. 6.16. Atque inde ex hac rad. **שָׁמַר** in hac 1. observandi signif. sunt nomina seq. 1. juxta quosdam, no. **שְׁמֵרָה** f. custodia, observatio: Av. Coc. Prout occ. hoc no. simpl. sic: Psalm. 141.3. Pone seu appone Domine **שְׁמֵרָה** custodiam, ori meo: Bu. Conc. Coc. Av. sed aliis est hoc imper. kal, f. m. **שָׁמַר** cum **הַ** parag. add. cholem tranſp. & mutato in kam. chat. & sic exp. **שְׁמֵרָה יְהוָה יְהוָה שְׁמֵרָה** Pone, Domine, (scil. verbum rectum) in ore meo, custodi (scilicet illud verbum) ori meo Est in imperativo kal, inquit R.D. sed ait etiam rectum esse ut sit nomen, custodiam ori meo; instar **חֲכֵמָה** sapientia, & **עֲרֵמָה** caliditas, astutia. Pag. Compone, Jehova, observa os meum; &c. ubi precatur propheta ut Deus sermonem & animum servi sui supplicis componat, hinc & v. seq. Jun. Item 2. hinc etiam no. in forma pl. m. **שְׁמֵרוֹת** m. observationes, seu observantia, vel custodia: Pag. Bu. Merc. Av. Prout occurrit, Exo. 12.42. **שְׁמֵרוֹת** nox **שְׁמֵרוֹת** custodiarum (vel, observationum, seu observantiarum, Merc.) est Domino, &c. nox ista Domino **שְׁמֵרוֹת** custodiæ omnibus filiis Israel per generationes suas. R. Sal. Nox custodiarum dicitur, quia Dominus custodiebat, & expectabat illam, ut quod pollicitus fuerat, confirmaret, educendo illos è terrâ Egypti. A. E. Nox custodiarum appellatur, eò quòd Dominus custodivit illos: & non permittit ut vastator domos illorum ingrederetur, ad cædendum. Et idcirco jussit ut esset nox custodiarum, & vigiliarum omnibus filiis Israel: ut scil. noctu eederent Pesach, seu Pascha, & infermentata. Et sunt qui exp. nox vigiliarum; ut scil. non dormirent nocte illâ, sed laudarent. ac narrarent fortitudines Domini, quas fecit, quum illos eduxit ex Egypto. Pag. Hac est nox observantiarum, &c. hæc inquam nox est Domino observantia. Av. Nox observationis illa Domino ad educendum eos ex Egypto, illa nox Domini est observatio omnibus filiis Israel per ætates ipsorum: quemadmodum Dominus eam noctem observavit ad educendum eos: ita Israelitæ eam observabunt Domino quotannis. Coc. Nox

plurimum observanda (Hebr. observationum) est Jehovæ quæ eduxit eos è terra Egypti. Jun. Item 3. hinc etiam no. cum **הַ** heemant. **הַשְׁמֵר** m. observatio, custodia: item, carcer: Pag. Bu. in quo, scil. custodiuntur & conservantur captivi: Av. Prout occurrit hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum **הַ** & **יִ** præf. sed in f. m. constr. cum **יִ** præf. & cum **יִ** aff. absque præf. & rursus cum **יִ** præf. & **יִ** aff. & à forma pl. m. absol. **הַשְׁמֵר** in pl. m. constr. cum **יִ** præf. & **יִ** aff. prout seq. **הַשְׁמֵר** observatio, custodia, carcer, Gen. 41.17. 1 Chron. 26.16. Neh. 4.3,16. 12.24,25. Job. 7.12 Prov. 4.23. **הַשְׁמֵר** idem, Neh. 4.17. Jer. 51.12. **הַשְׁמֵר** in custodia, Gen. 40.4. **הַשְׁמֵר** in custodia, Lev. 24.12. Num. 15.34. **הַשְׁמֵר** in custodiam, Ezech. 38.7. **הַשְׁמֵר** in custodiam, Gen. 40.3,7. 41.10. **הַשְׁמֵר** custodiæ vestra, Gen. 42.19. **הַשְׁמֵר** in custodia sua, Neh. 7.3. **וּבְהַשְׁמֵר** & erga observationes ejus, Neh. 13.14. Item, 4. hinc etiam no. in forma cum duplici sēgol ante thau, viz. **הַשְׁמֵר** f. idem cum præced. no. masc. Bu. Lex. custodia, conservatio, observatio, seu observantia: item, statio: Coc. Av. Merc. Videtur enim à militum aut excubiarum stationibus sumptum, ubi suum quisque munus obit & locum tuetur sedulo. Tres faciunt noctis excubias. Significat, inquit Kimchi, excitationem: & observationem temporum; unde & **שְׁמֵרָה** custos urbis, aut loci, qui noctu vigilat, & tempora observat in excubiis. Merc. Prout occ. hoc no. in hac forma simpl. locis seq. **הַשְׁמֵר** observatio, custodia, Lev. 8.35. Num. 1.53.. 3.7,8,28,32,36,38.. 4.31,32.. 8.26.. 9.19,23.. 18.4,5,8.. 31.30,47. Jos. 22.3. 1 Sam. 22.23. 2 Sam. 20.3. 1 Reg. 2.3. 2 Reg. 11.5,6,7. 1 Chr. 9.27.. 12.29.. 23.32.. 25.8. 2 Chron. 13.11.. 23.6. Neh. 12.45. Ezech. 40.45,46.. 44.8,14,15. Cui etiam formæ f. f. **יִ** cop. **יִ** & **יִ** sunt præf. sed cum **יִ** præf. habet kamets ob pausam, pro sēgol in penult. ut seq. **הַשְׁמֵר** & custodia, Num. 3.25.. 18.3. 1 Chron. 23.32. Neh. 12.45. **הַשְׁמֵר** in custodiam, Num. 4.27. **הַשְׁמֵר** in custodiam, Exod. 12.6.. 16.22.. 16.32. 33. Num. 3.38.. 17.25.. 19.9. **הַשְׁמֵר** in custodiam, Exod. 16.34. Cum affixis in hoc no. prius sēgol mutatur in pathach, posterius in scheva: prout occ. cum **יִ**, **יִ** ob pausam pro **יִ** & **יִ** aff. ut & cum **יִ** cop. præf. & **יִ** aff. ut seq. **הַשְׁמֵר** custodiam meam, Gen. 26.4. Lev. 18.30.. 22.9. Isa. 21.8. Ezech. 44.8,16.. 48.11. Hab. 2.1. Zach. 3.7. **הַשְׁמֵר** custodiam tuam, Num. 18.3. **הַשְׁמֵר** custodiam ejus, Num. 3.7. Deut. 11.1. Mal. 3.14. **הַשְׁמֵר** & custodia ipso- rum, Num. 3.21.. 4.28. Item, occ. etiam in absol. forma pl. f. simpl. & cum **יִ** præf. sed in pl. f. constr. (cum scheva scil. pro kamets in penult.) simpl. & cum **יִ** aff. cui etiam **יִ** est præf. ut & cum **יִ** præf. & **יִ** aff. ut seq. **הַשְׁמֵר** custodiæ, observat. 1 Chr. 26.12. Neh. 13.30. **הַשְׁמֵר** per custodias, 1 Chron. 9.22. Neh. 12.8. **הַשְׁמֵר** custodiæ, Nehem. 7.3. **הַשְׁמֵר** custodiis suis, 2 Chron. 7.6.. 8.14.. 35.2. **הַשְׁמֵר** in observationibus eorum, ipsorum, Num. 8.26. 2 Chron. 31.16. **הַשְׁמֵר** idem, 2 Chron. 31.17. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, vigilia: Bu. Conc. idque, scil. 1. in no. quasi à f. f. **שְׁמֵרָה** unde in forma pl. f. sic occ. Psalm. 77.5. Tenuisti **שְׁמֵרָה** vigilias (quasi custodias, i.e. palpebras, quæ sunt cu-

petuarum excubiarum, quibus nemo successerit: sed quæ per totam noctem vigilaverint. Jun. Item, Dominus dicitur **שומר** observans seu custodiens populum suum, ut **Plā. 121.** Jehova **שומר** custos tuus: h. e. qui observat te, ut conservet. Coc. Locus etiam **Ezec. 38. 7.** de no. **שומר** notandus; qui sic se habet; **שומר ליהוה** & eris iis in custodiam; **Pag.** quibus factus es observatori; h. e. qui te receperunt observandum Dominum, regem, prophetam, magistrum, judicem, Deum in terra. Coc. Ut sis iis custodiæ; i. e. ut circumvenias multitudinem copiarum tuarum montes Israelis, qui nominantur versu seq. & Judæos omnes tanquam carcere aut cavea circumclusos tenere videaris tibi; sic enim fecisse reges Syriæ omnes Historiæ testantur; sic v. 9. Jun.

Rad. 150. **שמש** m. est sol; 70. **שמש**: **Pag. Bu.** Coc. Dictum quidam consent quod lucem administrat. Hæc enim radix **שמש** Chaldæis est. ministrare. Id quod convenit cum eo quod de ipso dicitur **Gen. 1.** Nunc masc. est, nunc foem. Figuratè de Christo, **Mal. 4.** Sol iustitiæ; & juxta quosdam, **Psal. 19.** Soli posuit tentorium in eis. **Psal. 84.** Sol & scutum est Dominus: etiam figuratè, i. e. doctor & defensor, consolatio & defensio, &c. Plurale cum affixo formæ foemineæ semel invenitur infra, pro fenestris per quas sol lucem præbet: quod solis vice locis ubi sunt fenestræ esse videantur. Doctores absoluti sunt usi, **שמשות** inter soles, inter utrumque solem. **Merc.** **שמש** Chald. in pabel, ministravit; unde **שמש**, Chald. **שמש** sol, sic dictus, quod in administrando lumine, totius mundi minister sit. **Bu. Lex.** **שמש** est sol, qui lucem administrat: nam fol creatus est in ministerium lucis. Hinc Chaldæis & Rabbinis hæc radix significat ministrare. In plur. significat solaria, five fenestras per quas sol lucem administrat. Est com. gen. **Av.** Occ. autem hoc no. simpl. vel cum duplici **şagol**, vel ob pausam cum kamets penult. ut seq. **שמש** sol, **Josh. 10. 12.** **Jud. 11. 18.** **Psal. 50. 1. 72. 17. 84. 12. 104. 19. 113. 3. 148. 3. Eccl. 6. 5. Isa. 41. 25. 45. 5. 59. 19. Jer. 31. 35. 43. 13. Ezech. 32. 7. Joel. 2. 10. 4. 15. Nah. 3. 17. Hab. 3. 10. Mal. 1. 11. 2. 20. שמש sol, **Deut. 4. 41. 57. 33. 14. Jud. 20. 43. 2 Sam. 23. 4. Job. 8. 16. Psa. 4. 7. 9. 72. 5.** Cui ult. cum kamets penult. 2 cop. est præf. sic: **שמש** & sol, **Psal. 74. 16. Isa. 49. 10.** Sed frequentius **ד** dem. est præf. utrique formæ, ut seq. **שמש** sol, **Gen. 15. 12. 17. 19. 23. 28. 11. 32. 31. 37. 9. Ex. 16. 21. 22. 23. Lev. 22. 7. Deut. 4. 19. 11. 30. 17. 6. 23. 12. 24. 13. 15. Josh. 8. 29. 10. 13. 27. 13. 5. 19. 12. 27. Jud. 5. 31. 9. 33. 19. 14. 21. 19. 2 Sam. 23. 35. 12. 11. 1 Re. 22. 36. 2 Re. 10. 33. 23. 11. Ne. 7. 3. Ps. 104. 22. 121. 6. 136. 8. Eccl. 1. 5. 8. 15. 9. 11. 12. 2. Isa. 13. 10. 35. 8. 60. 19. Joe. 3. 4. Amos. 8. 9. Jon. 4. 8. Mic. 3. 6. שמש Ex. 17. 12. Num. 21. 12. 25. 4. Josh. 1. 4. 15. 12. 1. 19. 34. 23. 4. 1 Sam. 11. 9. 12. 12. 2 Chron. 18. 34. Eccl. 1. 3. 5. 17. 1. 5. 9. 11. 2. 11. 17. 18. 19. 20. 22. 3. 17. 4. 1. 3. 7. 15. 5. 12. 6. 1. 10. 5. 6. 12. 7. 11. 8. 9. 15. 16. 9. 3. 6. 9. 9. 13. 11. 7. Can. 1. 6. Zac. 8. 7. Item, occ. cum **וה**, **ו** & **ו** præf. priori formæ; sed cum **ו** pro **וה** dem. est præf. utrique; & rursus **ו** præf. priori; ut seq. **שמש** & sol, 2 **Sam. 2. 24. 2 Reg. 2. 22.** **שמש** in sole. **Isa. 38. 8.** **שמש** sicut sol, **Psal. 89. 27.** **שמש** soli, 2 **Reg. 23. 5. 11. Psal. 19. 5. Jer. 8. 2.** **שמש** idem,****

Ezech. 8. 16. **שמש** & soli, **Deut. 17. 3.** Cum affixis, pro more talium, prius **şagol** mutatur in **chirek**, posterius autem in **scheva**; prout occ. cum **וה**, & **וה**, aff. sic: **שמש** sol tuus, **Isa. 60. 20.** **שמש** sol ejus, **Jer. 15. 9.** Item, occ. etiam in forma pl. f. cum **וה**, aff. sic: **Isa. 54. 12.** Et ponam (è) **כרבור** margaritis, **שמשות** fenestras tuas: sic appellatas, inquit **R. D.** quod per illas sol ingreditur. Hieron. Et ponam jaspidem propugnacula tua. **R. D.** Ponam è gemmis nigris fenestras tuas. **Targ. Jerosol.** per **כרבור** **Exod. 28. 18.** quod est gemma nigra (ut est quæ vulgò dicitur ambræ) habet fenestrarum erant (vel erunt, sic cætera per futurum; **Merc.**) ex lapide **Cadcod**: vel dicit de aere quod fenestram vitream (quæ fiunt in fenestris) erant è diversis coloribus, quas quum radii solis penetraret, intrinsecus magnam pulchritudinem offendebant. **Pag.** Vel, quod aer fenestrarum construetur ex margaritis, ut apud nos fiunt è vitro versicolori: quas cum percutiet radius solis, erit intrinsecus pulcher aspectus. Aerem fenestrarum vocat, quod nos vernaculè appellamus vitres, ou, verrieres, seu etiam vitreas areas, **Gall. Lofenges. Merc. Cev. A. E.** Fenestras tuas vitreas. **Pag. Specularia tua. Bu. Conc. & Lex.** Et ponam gagatem fenestras tuas: **Av.** Et ponam **Cadcod** specularia tua, &c. **Coc.** Et disponam pyropo specularia tua. **Pyropo**: Hebræam vocem, adducti notatione ipsius, sic interpretatur hoc loco, & **Ezec. 27. 16.** **Jun.** Atque hinc no. pr. **שמש** nostris **Samson**, heros fortissimus, Christi typus, de quo à c. 13. ad c. 17. **Jud.** Sonat solarem, vel parvum solem. **Merc.** De hoc no. rad. loci quidam breviter adnotandi. **Jos. 10. 12.** **שמש בגבעון** sol, in Gibeon subsiste: i. e. noli auferre radios tuos à Gibeon. **Coc.** Subsiste: **Hebr. file:** sic accipitur **1 Sam. 14. 9.** Sensus autem verborum est; Sol, nè occidas nobis in Gibeone pugnantes, & luna, ne nobis afferas noctem. Vallis autem **Ajalonis**, ubi luna subsistebat, ad tribum **Zebulon** pertinebat, versus alterum terminum promissæ terræ ad **Aqilonem**; vide **Jud. 12.** est enim altera ab ea, quæ commemoratur infra, **19. 42.** **Jun. Psal. 103. 19.** **שמש ירע מכונו** sol novit occasum suum: h. e. ex providentia Dei suo loco occidit. **Coc.** (Statuit lunam in stata tempora: de quibus **Gen. 1. 14.** i. e. lunam & solem disponit. ut noctis & diei instrumenta essent;) solem agnoscentem occasum suum. **Jun. Psa. 72. 17.** **שמש לפני** coram sole propagabitur nomen ejus; & v. 5. **שמש עם יראתך** timebunt te cum sole: h. e. quamdiu erit sol. **Coc. viz.** Durante sole, (**Hebr. ante solem**:) sobolescet nomen ejus: & sic v. 5. Reverebuntur te quamdiu erit sol; & durante lunâ in generationem æternam, **Hebr. cum sole**, (i. e. durante sole: ut v. 17.) & ante lunam generatione generationum. **Jun. Isa. 28. 8.** Ecce ego reduco umbram graduum **בשמש** in sole retrò. **והשמש** & retrocessit sol decem gradus: i. e. umbra solis. **Coc.** Ecce ego reducturus sum umbram graduum illorum, quæ descendit gradibus **Achazi** solaribus, (i. e. qui gradus descripti sunt in solarario **Achazi**:) retrorsum decem gradibus: & c. **Jun. Amos. 8. 9.** **והנחתי השמש בצהרים** & faciam occidere solem in meridie. Quo in loco notari videntur tenebræ factæ in meridie Christo patiente, **Coc.** Efficiam

ciam ut sol occidat ipso meridie, i.e. ut nulla planè lux
affulgeat, aut spes liberationis consequendæ, & ad-
piscendæ lætitiæ: nè illis quidem diebus qui omnium
sunt festivissimi, ut supra 5.18. & sequentibus: & si
versus seq. est hujus exegeticus. Jun. Jer. 15.9. **בְּיָמֵי**
שֶׁמֶשׁ בְּעוֹר יוֹמָם occidit solejus, quum adhuc die-
es esset: h.e. in felicitate venit calamitas ejus. Coc.
Occidit sol ejus, dum adhuc futurus esset dies isporum:
i.e. momento mutabitur clarissima quæque & illustri-
sima gloria in calamitates tenebrosissimas. Jun. Psal.
84.12. **יְהוָה יִשְׁמַח וְיִמְצָא** sol & clypeus Dominus: h.
e. illuminat, exhilarat, inflamat, vivificat & defendit.
Mal. 4.2. vel 3. 20. **וְיִצְרָא לְכֶם שֶׁמֶשׁ צָדִיק**
& exorietur vobis sol justitiæ: h.e. Christus Jehova
justitia nostra, & justitia ejus, quæ est sol & lux. Chris-
tus sæpe dicitur **לְךָ שֶׁמֶשׁ**, 2 Sam. 23.4. **וְיִצְרָא לְכֶם שֶׁמֶשׁ**
& ut lucente matutino exorietur sol h.
e. sol justitiæ veniet cum luce, ut sol oriens facit lu-
cem matutini, post spissas tenebras noctis. Coc. Et
(erunt) ut quum lucente mane oritur sol: i.e. omni luce
prosperitatis & gloriæ circumfulgebunt. Altera pars
sermonis Dei, promissio regi & populo colenti justiti-
am & timorem Dei. Jun.

Rad. יָדַי. (Ψ) Dens : ebur, scopolus. Propriè dicitur à יָדַי, inquit R.D. quod ostendit dagešch in conjunctione pronominum, & in plurali. Pag. Dens elephantanti absolute dens dicitur : ut & nostris poetis. Est à sequenti radice, quòd dens sit acutus, unde & ad rupes, & alias res acutas transfertur, quæ figuram dentium & speciem referunt. Habet duale ob duplicem seriem dentium, superiorem & inferiorem. Maccaph seq. mutat tseri in šəgol, interdum tamen retinet, quòd motio magna sustineatur retinaculo, 1 Sam. 14. 4. Integrum legitur דִּנְיֵיΨ dentes pro dentibus ruperi apud doctores, quod satis ostendit radicem esse דִּנְיֵי, Magna ex parte fœmineum, ut alia memborum nomina. Merc. Occurrit autem hoc n. (pro dente seu scopulo instar dentis, Bu. Conc.) in sing. simpl. vel cum tseri locis seq. (Ψ) dens, Exo. 21. 24, 27. Lev. 24. 20. Deut. 19. 21. 1 Sam. 14. 4. 1 Reg. 10. 18. 2 Chro. 9. 17. Psalm. 45. 9. Prov. 25. 19. Cant. 5. 14. Lam. 2. 16. Ezech. 27. 6, 15. Amo. 6. 4. Vel ante maccaph cum šəgol pro tseri loco seq. —(Ψ) in scopulo, Job. 39. 28. Cui utrique formæ ! cop. est præf. sic : (Ψ!) & scopolus, 1 Sam. 14. 4. —(Ψ!) & dens, Deut. 32. 24. Sed priori formæ cum tseri דִּנְיֵי dem. & דִּנְיֵי sunt præf. sic : (Ψ) דִּנְיֵי dens, 1 Sam. 14. 5. 1 Reg. 2. 38. Cant. 7. 5. Amos. 3. 15. (Ψ) דִּנְיֵי pro dente, Deut. 19. 21. Cum affixo, ut dictum, nun assumit dagešch post chirek pro tseri vel šəgol ; (ad denotandum nun geminatum & alterum nun abjectum, à rad. דִּנְיֵי) ut cum ! aff. loco seq. דִּנְיֵיΨ dente ejus, Exod. 21. 27. In forma duali nun itidem assumit dagešch post chirek : prout occ. in absol. forma duali simpl. & cum דִּנְיֵי & דִּנְיֵי pro דִּנְיֵי dem. præf. sic : דִּנְיֵיΨ dentes, Gen. 49. 12. Amos. 4. 6. דִּנְיֵיΨ דִּנְיֵיΨ dentes, 1 Sam. 2. 13. דִּנְיֵיΨ דִּנְיֵיΨ dentibus, Prov. 10. 26. Et in forma duali vel plur. constr. occ. simpl. & cum ! cop. præf. שִׁנְיֵי dentes, Psalm. 3. 8. Joel. 1. 6. שִׁנְיֵי & dentes, Job. 4. 16. Ier. 3. 29. Ezech. 18. 2. Quæ forma du. vel plur. constr. occ. etiam cum יָ, ob pausam pro יָ, aff. simpl. & cum דִּנְיֵי præf. sed cum דִּנְיֵי aff. simpl. at, cum יָ aff. simpl. & cum דִּנְיֵי & דִּנְיֵי præf. ut & cum דִּנְיֵי aff. simpl. &

cum בָּ וְ לָ praef. sed cum מו poeticò aff. absque praef.
 prout seq. שְׁנֵי dentes mei, Job. 19. 20. Lam. 3. 16.
 בְּשֵׁנֵי in dentibus meis, Lam. 13. 14. שְׁנֵי dentes tui,
 Cant. 4. 20. 6. 6. שְׁנֵי dentes ejus, Job. 41. 6. Psalm.
 37. 12. 112. 10. Prov. 30. 14. Jer. 31. 30. Joel. 1. 6.
 Zach. 9. 7. בְּשֵׁנֵי dentibus suis, Job. 16. 9. וְכִשְׁנֵי & è
 dentibus ejus, Job. 29. 17. שְׁנֵיהֶם שְׁנֵי ipforum,
 Num. 11. 33. Psalm. 57. 5. בְּשֵׁנֵיהֶם dentibus suis, Mic.
 3. 5. לְשֵׁנֵיהֶם dentibus ipforum, Psal. 124. 6. בְּיָמֵי
 dentibus suis, Psalm. 35. 16. 58. 7. Atque ex hac rad.
 juxta quosdam est no. שְׁנִי m. color rubens, qui vulgò
 dicitur, cremeci; & jod est jod לִיחַשׁ, inquit R. D.
 Pag. i. e. jod attributionis, viz. ad formandum adjectivum,
 quasi duplicatum, aut bis tinctum dicas, juxta
 quosdam, qui non hic ponunt, sed in שָׁנָה, quod po-
 tius videtur. Habet adjunctum nomen חוֹלְעֵת vermiculi,
 vel huic subjunctum, vel, praepositum in regi-
 mine per scheva sub shin, ter Lev. 14. & semel Num.
 19. Legitur & sine חוֹלְעֵת vermiculo. Quidam
 vertunt secundarium, quasi שְׁנֵי. Numerales scribitur
 שְׁנִי secundus, infra שְׁנָה; Kimchi etiam magis
 probat ut ad שְׁנָה revocetur: unde repetit Kimchi
 illic. Merc. Scribit enim Kimchi in hac rad. rectum
 esse ut radix hujus vocis שְׁנָה. Latine dicitur
 coccinus & coccinum: ut Gen. 38. 28. Et ligavit ma-
 num ejus coccino, i. e. filo coccineo; h. e. tincto in
 coccino: vel, & ligavit super manum, vel in manu
 ejus filum coccineum. Pag. & c. Vide reliquos hujus no.
 sing. locos in Conc. ut & reliquos de hoc no. sub rad.
 שְׁנָה. In plurali venit Prov. 31. 21. sic: Omnis
 domus ejus, i. e. familia ejus induta שְׁנֵי coccinis:
 i. e. vestibus coccineis. Et rectum est, inquit R. D.
 ut mem (ex literis scil. heamanti. Merc.) redundet
 & jod in שְׁנֵי שְׁנֵי fit vice 3. rad. he: (& sic ut jod
 mem non sint pluralis numeri signa. Id tamen, quod
 ego non probarim: Merc.) & si legatur jod, erit
 שְׁנֵי sicut חָנִים, cujus perfectum est חָנִים; (leg-
 endum autem ex Kimchi, quòd, si legeretur jod,
 esset שְׁנֵי, sicut חָנִים; Merc. Cev.) sed quia jod
 quiescit, transfertur in nun punctatura jod, quæ est
 chirek, Et hoc est rectum in dictione ista: quia sig-
 nificatio, aut resper nomen significata non plurifica-
 tur. R. Joseph ita deducit à שְׁנָה, ut ex exponat
 duplicibus, i. e. vestibus duplicibus. vel variis: & sic
 70. duplices vestes fecit viro suo: sed Ab. Ezra. exp.
 vestibus coccineis: & Targ. וְהוּרִיתָה coccò: i. e.
 veste coccinea: & sic: If. 18. Si fuerint peccata vestra
 שְׁנֵי שְׁנֵי coccina: i. e. rubra tanquam coccina: sicut
 nix alba erunt, seu albescent. Pag. & c. vide rad. שְׁנָה.

Rad. 152. פִּצַּץ contractè in præt. kal, פִּצַּץ , est, acuerè: 70. $\text{παροξύνειν, ἀκονίζει}$. Pag. Bu. Coc. Quidam dicunt hoc verbum rei mutationem includere, quod fit vicinum radici פִּצַּץ : quia acuerè est obtusum in acutum mutare. Merc. Acut, præacut, exacuit, acutum reddidit, acuminavit. Av. Prout occ. hoc verbum in præt. kal, 1. f. & 3. pl. ut & in part. pal kal, f. & pl. m. omnia simpl. sic: פִּצַּצְתִּי acui, Deu. 32.41. פִּצַּצְתִּי exacuerunt, Psalm. 64.4. 140.4. פִּצַּצְתִּי acutus, Prov. 25.18. פִּצַּצְתִּי acuti, x. Psalm. 45.6. 104.4. Isa. 5.28. In piel פִּצַּץ exacuerè: Bu. Ma. valde acuit: item, acutè dixit sapiens repetendo: Av. Prout occ. in præt. piel 2. f. m. cum 1 cop. præf. & פִּצַּצְתִּי aff.

aff. sic: Deut. 6. 7. וְשִׁנְיָתָם & repetes ea, vel jugiter loqueris ea filiis tuis: vel, Et confabulaberis de iis, &c. Hieron. Et narrabis ea: Targum, & repetes ea, vel iterabis ea filiis tuis. Pag. Et exacues ea, i.e. accuratè & commodissimè inculcabis: Bu. Lex. Exacues, &c. h. e. propones ea filiis tuis quàm efficacissimè, ut omnibus modis in animum penetrent. Coc. Ea-que acutè ingeres filiis tuis: Hebr. exacues: metaphora à bellatoribus, qui arma acunt ut faciliùs in hostes penetrent: sic jubet proponere parentes liberis suis doctrinam Dei quàm accommodatissimè. Jun. In hithpaël וְשִׁנְיָתָם seipsum acuit, exacuit. Bu. Ma. Av. Prout occ. in fut. hithp. á 3. f. m. וְשִׁנְיָתָם vel וְשִׁנְיָתָם; in 1. f. cum kamets ob pauam pro pathach in ult. sic: Psalm. 73. 21. וְכִלְיֹתַי אֶשְׁתַּחֲוֶה & renibus meis acuor, aut acuam me: Pag. Vel, Acuebar, pungebar. Fit á quadrato, vel simili quadrato וְשִׁנְיָתָם. Atque ante וְכִלְיֹתַי subaudiendum beth: nam durius est ut plurale cum singulari jungatur, habità ratione affixi primæ personæ: nec necesse est aleph pro he poni, quum sensus sit planus. Septuaginta á וְשִׁנְיָתָם deduxerunt. Merc. 70. commutati suat. Hieron. & lumbi mei velut ignis fumigans. Pag. Videtur putasse dictionem compositam ex וְשִׁנְיָתָם ignis, & וְכִלְיֹתַי fumus, quæ vox in Chaldæo tantùm, nusquàm in Hebræo legitur. Merc. Vel, secundum R. D. ponitur aleph vice he. Et est, & renes mei: i. e. unusquisque è renibus meis וְכִלְיֹתַי acutus est, aut acuit se. Alibi autem exponit, ut nos vertimus. Et in וְכִלְיֹתַי defecit beth, i. e. Atque etiam in renibus meis qui consulunt (vel, qui consiliarii fuerunt, quos in consiliũ adhibeo in rebus suscipiendis, Cev.) acuor super hac re: q. d. ut sagitta acuta fui cum illis. R. Sal. Et in renibus meis fui acutus; (vel certè, me exacuens, me exacuebam. Cev.) Idem A. E. Targum, Et renes mei ardent tanquàm ignis. R. Himman, uterque è renibus acutus est: aleph loco he: vel, & cum renibus meis acuor. Pag. Pungebar, me ipsum exacuebam; Bu. Lex. Exacuo: Bu. Conc. (quia fermentescebat cor meum) Et renes meos ego ipse pungebam: i. e. Uterque renem eorum quasi telo acuto pungebatur. 70. ἡλλοισάμην. Av. Et renes meos exasperor: quasi renes κέντρου & mucronibus repleantur. Coc. (Quum exacerbabatur animus meus,) & (in) renibus meis me ipsum exacuebam: Jun. Atque inde ex hac rad. וְשִׁנְיָתָם est no. וְשִׁנְיָתָם f. proverbium: fabula: verbum iuge, sermo iugis, aut continuus: juxta R. D. Pag. Quidam acuitatem exponunt, i. e. acerbè dictum, sicut & וְכִלְיֹתַי ænigma putant dictum; quasi וְכִלְיֹתַי acutè dictum, alià ratione. Sic verbum Pihel exponunt acuere. Ego idem cum וְשִׁנְיָתָם esse crediderim, radicem vicinitate. Nam & וְשִׁנְיָתָם Hebræis doctoribus est legere, discere, studere, commentari, quod sit ejusdem rei, ut tenaciùs inhæreat, inculcatione. Itaque hic verbum Pihel rectè per inculcare vertas. Et hinc proverbium dicitur, quod in ore sit & inculcet; & Merc. Dicterium, acutum dictum; acumen; ut cum homines de aliquo acunt linguam: Av. mordax dictum, admonitio, dicterium, &c. Coc. Prout occ. hoc no. cum וְשִׁנְיָתָם præf. ut seq. וְשִׁנְיָתָם in dicterium, verbum acutum, Jer. 24. 9. וְשִׁנְיָתָם & in dicterium, Deut. 23. 37. 1 Reg. 9. 7. 2 Chron. 7. 20.

Item, hinc etiam ex hac rad. וְשִׁנְיָתָם plerique ducunt no. וְשִׁנְיָתָם com. gen. dens, scopulus acutus, 1 Sam. 14. 4. Synecdochicè, ebur, seu dens elephantis, 1 Reg. 22. 39. Bu. Lex. Dens, quia acutus est: item rupes acuta, seu scopulus instar dentis; item, accipitur etiam pro dente eburneo. Av. In duali וְשִׁנְיָתָם dentes: Gen. 49. 12. quæ dualis forma est propter duplicem ordinem dentium: sic etiam bis bini pedes ponuntur pro duobus. ut in וְשִׁנְיָתָם dictum: Bu. Lex. Amos. 7. 6. וְשִׁנְיָתָם immunitas dentium; h. e. cum dentibus cessatio datur, propter penuriam cibi. Zach. 9. 7. Et removebo abominaciones ejus de medio וְשִׁנְיָתָם dentium ejus: metaph. h. e. quas hæcenus mordicis retinet: Coc. &c. vide Pag. & Merc. cum Bu. Conc. in radi וְשִׁנְיָתָם. Item hic etiam quidam ponunt no. in forma pl. m. וְשִׁנְיָתָם dentes elephantum, eboræ; 1 Reg. 10. 22. Videtur comp. ex no. וְשִׁנְיָתָם: etsi vera ejus ratio incognita sit: Targ. וְשִׁנְיָתָם dens elephanti; nam וְשִׁנְיָתָם est elephas. Bu. Lex. Dens elephatorum: est comp. ex וְשִׁנְיָתָם dens & וְשִׁנְיָתָם elephanti. Av. Bochartus contendit elephantos notari: & sic Syrus & Arabus וְשִׁנְיָתָם elephantæ: אֶלֶפְתָּא Arabibus est elephas & bubulus, à fusco colore dictus; Bochartus putat inde dici hanc vocem eliso koph. Coc. &c. vide etiam in vocabulis quadratis. Denique hic etiam sub hac rad. וְשִׁנְיָתָם quidam locant no. וְשִׁנְיָתָם, Psal. 68. 18. & exponunt collectivè pro genere curruum, acutas falces habentium, ad hostem proscindendum. Nos currus falcatos vocamus. Putant hinc esse, literà aleph interposità. Interpretes exponunt, Angelos. Kimchi in rad. וְשִׁנְיָתָם, quò potius pertinet, juxta quosdam, inquit, וְשִׁנְיָתָם dictum esse, pro וְשִׁנְיָתָם, formæ וְשִׁנְיָתָם, & וְשִׁנְיָתָם, à וְשִׁנְיָתָם, & וְשִׁנְיָתָם, quasi dicas millia iterationis: i. e. וְשִׁנְיָתָם duo millia, vel meo judicio, plura, aut varia millia. In comment. scribit, וְשִׁנְיָתָם genus quoddam esse angelorum. Sed infra inter quadrata ponetur. Merc. Cev.

Rad. 153. וְשִׁנְיָתָם mutatus est, commutatus est: idem quod וְשִׁנְיָתָם: est cogn. cum וְשִׁנְיָתָם acuit: nam acuerè est mutare obtusum in aciem. Prout occ. in fut. kal, 3. f. m. Lam. 4. 2. Quomodo obscuratum est aurum, וְשִׁנְיָתָם (pro וְשִׁנְיָתָם) mutata est massa bona: unde in piel וְשִׁנְיָתָם mutavit: prout occ. in 2. f. m. præf. piel cum וְשִׁנְיָתָם cop. præf. 2 Reg. 25. penult. וְשִׁנְיָתָם & mutavit vestes carceris ejus: quibus, scil. utebatur in carcere. In pual וְשִׁנְיָתָם mutatus est: prout occ. in fut. pual 3. f. m. Eccl. 8. 1. Sapientia hominis illuminabit faciem suam, & fortitudo faciei וְשִׁנְיָתָם mutabitur. Ratione punctorum legi debet וְשִׁנְיָתָם à וְשִׁנְיָתָם: sed ratione literarum וְשִׁנְיָתָם ab hac rad. וְשִׁנְיָתָם. Av. qui solus hanc hic statuit radicem specialem; reliqui verò hæc referunt ad rad. וְשִׁנְיָתָם: viz. cum aleph loco 3. rad. he, ut infra videre est.

Rad. 154. וְשִׁנְיָתָם, sive וְשִׁנְיָתָם, (instar וְשִׁנְיָתָם voluit.) est odio habere. Pag. Prior forma cum duplici kamets non legitur in textu. Opponitur verbo וְשִׁנְיָתָם vel וְשִׁנְיָתָם amandi. Est etiam contemptus & neglectus: quod quæ odimus negligamus & contemnamos. Dicitur interdum per comparisonem alterius quod magis amatur, non quod proprie odio habeatur: ut de Leah præ Rachel. Gen. 29. 21. & 23. sic Deut. 21. 15. & 17. Merc. וְשִׁנְיָתָם odit, odio vel exosum habuit, odio pro-

secutus fuit. Bu. Lex. hostiliter infestavit, hostis fuit. Cogn. cum וְשָׂנֵא, i.e. nocumentum: quos enim odimus, illis quoque nocere studemus: hinc, si nun transit in μ Græcum, fit per metath. וְשָׂנֵא odi, & וְשָׂנֵא odium, &c. Av. 70. reddunt hoc verbum וְשָׂנֵא odisse. Minimum odii est non diligere, sed negligere: deinde non probare non delectari: denique male vel le. Mal. 1.3. Et Esavum וְשָׂנֵא odio habui: i.e. præterivi: hoc tamen est, in iudicio, & sub ira reliqui. Deut. 21.15. Duæ uxores, una וְשָׂנֵא dilecta, & altera וְשָׂנֵא minus grata, vel non grata. Mal. 2.16. וְשָׂנֵא Si oderit, dimittat: h. e. si grata non sit. Prov. 25.17. וְשָׂנֵא וְשָׂנֵא nē fatietur te & ingratus ei fias, i. e. ne minus amet te. Pro. 19.7. Omnes fratres pauperis וְשָׂנֵא eum oderunt, h. e. non habent eum gratum. Exo. 18.21. וְשָׂנֵא qui oderunt lucrum: h. e. quæstum injustum aut lucrum non appetunt. Coc. Ordine verò Conc. verbum hoc frequens legitur in textu, ut seq. in præf. kal. 2. f. m. occ. simpl. & cum וְ, aff. ut & cum וְ, aff. simpl. & cum וְ cop. præf. sed in 3. f. f. simpl. ut seq. וְשָׂנֵא odio habet, Deut. 12.31..16.22. 2Sam. 13.22. Prov. 6.16. Mal. 2.16. וְשָׂנֵא & odio habeat te, Prov. 25.16. וְשָׂנֵא odite eam, 2Sam. 13.15. וְשָׂנֵא & oderit eam, Deut. 22.13..24.3. וְשָׂנֵא odit, Psalm. 11.5. Isa. 1.14. Item, in 2. f. m. & f. occ. simpl. sed 2. f. m. habet etiam וְ & וְ, aff. ut seq. וְשָׂנֵא odisti, Psalm. 5.6..50.17. Ezech. 35.6. וְשָׂנֵא odisti, Ezech. 16.27..23.28. וְשָׂנֵא odisti me, Jud. 14.16. וְשָׂנֵא odisti eam, Jud. 15.2. Et in 1. f. præf. kal. occ. simpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum וְ, וְ, & aff. ut seq. וְשָׂנֵא odi, Psalm. 26.5..31.7..101.3..119.104, 113, 128, 163. Prov. 5.12..8.12. Jer. 44.4. Amos. 5.21..6.8. Zach. 8.17. Mal. 1.3. וְשָׂנֵא & odi, Eccl. 2.17, 18. וְשָׂנֵא odieum, 1 Reg. 22.5. וְשָׂנֵא odieum, 2Chron. 18.7. וְשָׂנֵא odi eam, Jer. 12.8. וְשָׂנֵא odi eos, Psal. 139.22. Hof. 9.15. Item, in 2. pl. præf. kal. occ. simpl. & cum וְ aff. post schurek: sed cum וְ aff. post kibbutz pro schurek in penult. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. וְשָׂנֵא oderunt, Prov. 1.20. Amos. 5.10. וְשָׂנֵא oderunt me, Psalm. 25.10. וְשָׂנֵא oderunt eum, Pro. 19.7. וְשָׂנֵא odistis, Gen. 26.27. Jud. 11.7. In part. ben. kal. f. m. occ. simpl. & cum וְ cop. præf. ut & cum וְ præf. & aff. sed cum וְ, aff. absque præf. ut seq. וְשָׂנֵא vel sine vau, odio habens, ofor, Deut. 4.42..19.4, 5, 11. Josh. 20.5. Job. 34.17. Psalm. 106.10..120.6. Prov. 13.24..15.10..26.24..28.16..29.24. Isa. 51.8. וְשָׂנֵא & odio habens, Pro. 11.15..12.1..15.27. וְשָׂנֵא oforem suum, Deut. 7.10. וְשָׂנֵא ofor tuus, Exod. 23.5. Prov. 24.21. Et à forma pl. m. absol. וְשָׂנֵא occ. in pl. m. constr. simpl. & cum וְ præf. sic: וְשָׂנֵא ofores, Exod. 18.21. Psalm. 129.5. Mich. 3.2. וְשָׂנֵא & ofores, Psal. 34.22. וְשָׂנֵא & ofores, 2Chr. 19.2. Sed occ. etiam ead. forma pl. m. constr. cum affixis variis: ut cum וְ, vel, ob paulam, וְ, aff. simpl. & cum וְ, וְ, וְ, & וְ præf. ut seq. וְשָׂנֵא ofores mei, Psalm. 35.19..38.20..69.5..86.17. וְשָׂנֵא ofores mei Psalm. 41.8. וְשָׂנֵא ofores meos, Psalm. 118.7. וְשָׂנֵא in odio habentes me, Exod. 20.5. Deut. 5.9. וְשָׂנֵא ab oforibus meis, Psalm. 6.14. וְשָׂנֵא idem, 2Sam. 22.18. Psalm. 69.15. וְשָׂנֵא & ab oforibus meis, Psalm. 18.18. Item, occ. etiam ead. forma pl. m.

constr. cum וְ, וְ, & וְ, aff. absque præf. sed cum וְ aff. simpl. & cum וְ præf. ut & cum וְ aff. simpl. & cum וְ præf. prout seq. וְשָׂנֵא ofores nostri, Exo. 1.10. וְשָׂנֵא ofores tui, Deut. 7.15..30.7. 2Sam. 19.4. 2Chron. 1.11. Job. 8.22. Psalm. 21.9. וְשָׂנֵא ofores vestri, Lev. 26.16. Isa. 66.5. וְשָׂנֵא ofores ipsorum, Psalm. 106.41. וְשָׂנֵא in ofores suos, Eth. 9.1, 5, 17. וְשָׂנֵא oforum suorum, Gen. 24.60. וְשָׂנֵא oforibus suis, Deu. 7.10. Item, à f. f. part. ben. kal. וְשָׂנֵא odio habens foem. occ. in forma pl. f. cum וְ aff. loco seq. וְשָׂנֵא oforum tuorum, Eze. 16.27. Et in part. paul. kal. à f. m. exofus, odio habitus, & in absol. forma pl. m. וְשָׂנֵא occ. in forma pl. m. constr. cum kibbutz pro schurek penult. loco seq. וְשָׂנֵא exofi, 2Sam. 5.8. Et in part. paul. f. f. occ. simpl. & cum וְ cop. וְ dem. וְ וְ præf. ut seq. וְשָׂנֵא exofa. Gen. 29.31, 33. Deut. 21.15. Prov. 30.23. וְשָׂנֵא & exofa, Isa. 60.15. וְשָׂנֵא exofa, Deut. 21.16, 17. וְשָׂנֵא & exofa, Deut. 21.15. Item, in infin. kal. in plena forma cum kamets & cholem occ. simpl. sed in forma cum scheva & cholem simpl. & cum וְ & וְ p æf. ut & in forma cum cholem ante thau in fine, occ. simpl. ut seq. וְשָׂנֵא odio habendo, Jud. 15.2. וְשָׂנֵא odisse, Gen. 37.5, 8. וְשָׂנֵא ad odium, Psalm. 36.3..105.25. Eccl. 3.8. וְשָׂנֵא & odio prosequendo, 2Sam. 19.7. וְשָׂנֵא odisse, Prov. 8.13. In imper. kal. à f. m. וְשָׂנֵא odio habe, in forma plur. masc. occurrit simpl. sic: וְשָׂנֵא odio habete, Psal. 97.10. Amo. 5.15. In fut. kal. 1. f. occ. simpl. sed in 2. f. m. simpl. & cum וְ conv. præf. ut & in 3. f. m. simpl. & cum וְ, ob paulam pro וְ, aff. ut & cum וְ conv. præf. & וְ pro וְ, aff. & in 3. pl. m. simpl. & cum וְ conv. præf. prout seq. וְשָׂנֵא odio habeo, Psalm. 139.21. וְשָׂנֵא odio prosequeris, Lev. 19.17. וְשָׂנֵא & odisti, Psalm. 45.8. וְשָׂנֵא odio habebit, Pro. 13.5..26.28. וְשָׂנֵא odio habeat te, Prov. 9.8. וְשָׂנֵא & odio habuit eam, Deut. 22.16. 2Sam. 13.15. וְשָׂנֵא odio habent, Pro. 1.22..29.10. וְשָׂנֵא & odio habuer. Gen. 37.4. In niph. וְשָׂנֵא odio haberi, odio sum, exofum esse: Bu. Ma. Av. Prout occ. in fut. niph. 2. f. m. sic: וְשָׂנֵא odio habetur, Pro. 14.17, 20. In piel וְשָׂנֵא odio habuit: Bu. Ma. vehementer, scil. Av. unde in part. piel f. m. וְשָׂנֵא odio habens: prout occ. cum וְ aff. sic: וְשָׂנֵא ofor meus, Job. 31.29. Psal. 55.13. Et ab absol. forma pl. m. part. piel וְשָׂנֵא occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum וְ aff. ult. cum וְ aff. וְ cop. & וְ sunt præf. ut & cum וְ cop. præf. & וְ aff. sed cum וְ & וְ aff. simpl. & cum וְ cop. præf. utrique, ut seq. וְשָׂנֵא ofores, Psal. 81.16. וְשָׂנֵא ofores mei, 2Sam. 22.41. Prov. 8.36. וְשָׂנֵא & ofores meos, Psalm. 18.41. וְשָׂנֵא & oforibus meis, Deu. 22.41. וְשָׂנֵא & ofores nostros, Psalm. 44.8, 11. וְשָׂנֵא ofores tui, Num. 10.35. Psalm. 139.21. וְשָׂנֵא & ofores tui, Psalm. 83.3. וְשָׂנֵא ofores ejus, Psal. 68.2. וְשָׂנֵא & ofores ejus, Deut. 33.11. Psalm. 89.24. Atque inde ex hac rad. וְשָׂנֵא est וְשָׂנֵא f. exofa: Pag. Bu. &c. formam refert נְבִיאָה prophetissa: monente Kimchi. Sed potest etiam dici וְשָׂנֵא Chaldæam formam pabul esse peshil recipere: vel esse Toar, seu adject. ut alia Hebraicæ odiosa: Merc. Prout occ. hoc no. f. f. cum וְ præf. loco seq. וְשָׂנֵא exofa, Deut. 21.15. Item 2. hinc etiam no. substant. וְשָׂנֵא f. odi-

um : Pag. Bu. &c. 70. $\mu\iota\sigma\theta$: fuga, averfatio, malevolentia : Coc. prout occ. hoc no. in absol. f. f. simpl. & cum ו , ה , & ך praf. ut & in forma f. f. conſtr. cum ו & ך praf. ut & cum ו praf. & ה aff. poſt jod abundans & ſegol in penult. ante aff. ut & cum ו praf. & ו aff. ſed cum ו , aff. abſque praf. prout ſeq. שנאה odium, 2Sam. 13. 15. Pſalm. 109. 3. 129. 22. Pro. 10. 12. 18. 26. 26. Eccl. 9. 1. ושנאה & odium, Pſal. 109. 5. Pro. 15. 17. בשנאה odium, 2Sam. 13. 15. בשנאה cum odio, Num. 38. 20. Ezech. 23. 29. ושנאה & odium, Pſalm. 25. 19. בשנאה propter odium, Deut. 1. 27. משנאתיך propter odium tuum, Ezech. 35. 11. ומשנאתי propter odium ejus, Deut. 9. 8. ושנאתי odium ipſorum, Eccl. 9. 6. De hoc autem no. cum ו praf. & ה aff. locus ſuprà cit. notandus; viz. Ezech. 35. 11. ubi ſic ſcribitur משנאתיך propter odia tua (quaſi eſſet in plur.) in eos : Pag. jod enim vel ſolum, pluralem numerum in hoc indicare poſſit, ſicut & in וְכָל־הָלְחִיךְ omnes laudes tuas, Pſalm. 9. 15. & in בְּנוֹתֶיךָ in ſcortationibus tuis, Jer. 3. 2. juxta R.D. Vide in הָלַל , & in וְנָה , atque adeo in וְעַד־לְעַד vel, quod tu illos odiſſes : ut ſit Makor, ſeu infin. Cev. nam jod abundat : nec eſt ſignum plur. Merc. Prae odio tuo contra illos : eſt plur. anomalum : ſimilia vide, Pſalm. 9. 15. & Jer. 3. 2. Bu. Lex. Ex odio tuo : eſt, (cum jod abundante poſt ſegol) pro משנאתיך : retrahitur autem accentus euphoniae cauſa : quia ſequitur monofyllabon, כִּי . Coc. Et in Deut. 1. 27. $\text{וְיִשְׁנֹאֲנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}$ propter odium Domini, &c. i. e. quia odit nos Dominus : Pag. Eo quod odit nos Deus : eſt verbale nomen pro infinito, cum caſu verbi. Av. Et ſic Deut. 9. 28. $\text{וְיִשְׁנֹאֲנוּ אֹתוֹ}$ & propter odium ipſius (adverſus) eos : Pag. Cev. i. e. Et quia odit ipſe illos. Eſt nomen pro Makor ſeu infin. kal : Pag. Item, de part. paul. kal, locus unus aut alter notandus : viz. 2 Sam. 5. 8. ubi ſic ſcribitur : & claudos & cæcos שְׁנֵאוּ exoſos animæ David : i. e. odio habitos ab anima David. Scribitur cum vau, ſed legitur cum jod in fine : Pag. eſt enim pl. m. conſtr. Item Gen. 29. 31. Et vidit Dominus, quod שְׁנֵאוֹת exoſa (eſſet) Leah : idem v. 33. quibus locis, inquit R.D. propriè odium non ſignificatur, ſed amor quidam paulo remiſſior. Leah enim ſic vocatur. non quod Jahakob eam odiſſet, ſed quod multo magis deperiret Rachelem : quod etiam dicitur eod. cap. v. 30. Atque non malè ſic interpreteris quædam alia. Cev. Videns autem Jehova exoſam eſſe Leam, &c. h. e. minùs eſſe amatam : ut appareat ex præcedente verſu : eſt קָטַן הָיָה dictum : ut infra v. 33. Et ſic Deu. 21. 15. & Mat. 6. 24. ut & Lucæ 14. 26. Jun.

Rad. 155. שֶׁנֶב . inde no. cum נ heemant. ab initio : viz. אֶשְׁנֶב m. fenestra, fenestella : Pag. Bu. cancellus : Pag. vel potiùs, cancelli : Cev. tranſenna, cancelli, ſive ferrei, ſive lignei. Eſt à verbo שֶׁנֶב per tranſennam proſpexit : eſt cogn. cum נֶשֶׁב ſpiravit : nam proſpicientes per tranſennam reſpirationem accipiunt attrahendo aerem. Hinc fenna, & compositum tranſenna : & retrò lectum eſt fenestra : Germ. Ein fenſter. Av. Occ. autem hoc no. f. m. ſimpl. cum ו dem. praf. loco ſeq. הַשֶּׁנֶבֶת fenestra, Jud. 5. 28. Cum affixo aſſumitur dageſch in beth : prout occ. cum ו aff. ſic : Pro. 7. 6. Per אֶשְׁנֵבֶנִי fenestram meam reſpexi :

Pag. ſic enim per dageſch in beth poſt pathach ſcribitur in omnibus noſtris exempl. ab abſoluto אֶשְׁנֵב per pathach, quod in diſtinctione vertitur in kamets. Divinant qui ad שֶׁב reducant, nun interpoſito : quod verti poſſit : Merc.

Rad. 156. שָׁנָה eſt, mutare, commutare : alterare : item, iterare : Pag. vel abſolutè, mutari : ut in loco Mal. 3. 6. Non mutor ; Merc. Iterare, ſecundò facere : mutari, variari : Bu. Lex. ſecundà vicè repetiit, iteravit : & ſine accuſ. eſt neutrum, mutatus eſt. Idem quod שָׁנָה : & eſt cogn. cum שָׁנָה acuit, &c. ut ibi dictum. Av. In Bu. Conc. rad. hæc quatuor ſignifi. 1. eſt, mutari, variari : Bu. Conc. diverſum eſſe vel fieri : 70. $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\theta\alpha\iota$: Coc. ut Mal. 3. 6. vel 8. Ego Dominus לֹא שָׁנִיתִי non mutavi, ſcil. me ; vel, non mutavi, illud, ſcil. quod dixi. Pag. Non mutor : Bu. Lex. Av. Non ſum diverſus factus : h. e. ut veritas mea, ita gratioſa mea voluntas, mutata non eſt. Coc. Non mutor : q. d. Ac proinde conſilium meum, quod promiſeram, præſtabo. Jun. In part. ben. kal, f. m. occ. cum ו cop. praf. & in pl. m. ſimpl. ut & à f. f. שֹׁנֶה , in forma pl. f. ſimpl. itidem, ſic : ושֹׁנֶה & mutans. Prov. 17. 9. שֹׁנֵים varii, a, Eſth. 1. 7. Pro. 24. 21. שֹׁנוֹת diverſa, Eſth. 3. 8. In fut. kal, 3. f. m. occ. ſimpl. loco ſeq. ושֹׁנֶה mutatur, Lam. 4. 1. In piel שֹׁנֶה , vel cum aleph loco 3. rad. he, שֹׁנֶה , mutare : Pag. Bu. mutavit. ſive in melius, ſive in deterius : Av. mutare, variare : Coc. Prout occ. in præ. piel 3. f. m. vel in forma cum he, vel cum aleph. loco he 3. rad. & cum ו cop. praf. utrique, ſic : ושֹׁנֶה & mutavit, Jer. 52. 33. ושֹׁנֶה & mutavit, 2 Reg. 25. 29. Et in part. piel f. m. occ. ſimpl. loco ſeq. ושֹׁנֶה mutans, Job. 14. 20. In infin. piel occ. cum ו praf. ut & cum ך praf. & ו aff. ſic : ושֹׁנֶה mutando, Jer. 2. 36. בְּשֹׁנוֹתוֹ mutare ipſum, Pſalm. 34. 1. Item in fut. piel i. f. occ. ſimpl. ſed in 3. f. m. cum ו (obſcheva ſeq. pro ו) cop. praf. ut & cum ו conv. praf. & ו aff. ut ſeq. ושֹׁנֶה mutabo, Pſalm. 89. 35. ושֹׁנֶה & mutetur, Prov. 31. 5. ושֹׁנֶה & mutavit, 1 Sam. 21. 14. ושֹׁנֶה & mutavit eam, Eſth. 2. 9. In pual ושֹׁנֶה , vel cum aleph loco 3. rad. he ושֹׁנֶה mutari : Pag. Bu. & C. Pro. ut occ. in fut. pual 3. f. m. in forma cum aleph. pro he 3. rad. ſic : Eccl. 8. 1. Et fortitudo faciei ejus ושֹׁנֶה mutabitur : Pag. q. d. feritas, barbaries, & impudentia, ſapientia beneficio deponitur & vultu, &c. Merc. Vel, ut alii exp. in 2. iterandi ſignifi duplicetur : & C. Bu. Lex. Et robur faciei ejus. i. e. $\mu\alpha\rho\rho\rho\tau\iota\varsigma$, inſtauratur. Coc. Ut firmitas vultus ejus duplicetur : i. e. indiès augeſcat, conſirmeturque & in imaginem rectiſſimi Dei transformetur ex gloria in gloriam, ſicut à Domini Spiritu : 2 Cor. 3. 28. Jun. Mutabitur : Bu. Conc. In hithpaël ושֹׁנֶה mutare ſe, diverſum, mutatum ſe offendere, diſſimulare ſe : Bu. Ma. mutare ſe, i. e. aſſumere alium habitum &c. Prout occ. in præ. hithp. à 2. f. m. הִשְׁתַּנֵּיתִי : in 2. f. f. cum ו conv. praf. ſic : 1 Reg. 14. 2. Surge quaſo וְהִשְׁתַּנֵּיתִי & mutabis te : h. e. & muta te, i. e. veſtes tuas : Pag. Merc. Ad verbum, Et mutabis, ſeu tranſmutabis te. Merc. Et mutabis te, i. e. diſſimulabis te : Bu. Lex. Et tranſmutabis te : i. e. veſtes alias indues, & ſimulabis te aliam eſſe ; 70. $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\sigma\theta\eta\sigma\alpha\iota$. Av. Et mutabis te : h. e. aſſume alium habitum : Cocc.

Et dissimula te : hebr. muta te ipsam : Jun. Muta te : Bu. Conc. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. est, iterare, secundo facere : Bu. Conc. 70. *דוּשְׁתַּחֲוִי*, Cocc. &c. vide ad initium rad. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. & in 1. f. simpl. ut & in part. ben. kal, f. m. simpl. & cum 1 cop. præf. sed in forma pl. m. simpl. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iteravit, 2 Sam. 20. 10. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* itero, Mal. 3. 6. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterans, Prov. 25. 11. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & iterans, Prov. 17. 9. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterata, Esth. 1. 7. Prov. 24. 21. In Imper. kal, a f. m. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, in pl. m. occ. simpl. loco seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterate, 1 Reg. 18. 34. Item in fut. kal, a 3. f. m. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterabit, &c. occ. in 1. f. & in 2. pl. m. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterabo, 1 Sa. 26. 8. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterabitis, Neh. 13. 21. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterant, Job. 29. 22. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & iterarunt, 1 Reg. 18. 34. In Niphal *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* iterari; Pag. Bu. mutatus est reiterando, reiteratus est. Av. Prout occ. in Infin. niphal, sic, Gen. 41. 32. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & propter iterari somnium, i. e. & propterea iteratum est somnium Pharaoni duabus vicibus, quia firma res est à Deo; vel, quia pluries potest aliquid iterari, & non tantum secundo; propterea addidit, duabus vicibus : Pag. quod, addi potest : i. e. ed quod, &c. vel, quod sit iteratum somnium, id ostendit rem esse ratam, &c. Sic in Targ. nam post *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* interponitur *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, propterea quod, vel quantum ad id quod, &c. Merc. Et propterea quod iteratum est somnium, &c. Targ. in Pag. Et propter iterari, &c. Bu. Lex. Et super iterari, i. e. quod iteratum est somnium bis, ad Pharaonem, &c. Av. Et quod attinet somnii instaurationem factam altera vice, Cocc. Quod autem iteratum est somnium apud Pharaonem, bis : (factum est) quia statuta est hæc res à Deo ipso, &c. Jun. Atque ex hac rad. in hac 2. iterandi signif. sunt nomina seq. i. No. in forma duali, viz. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* m. duo, bini : Pag. Bu. Gen. 6. 20. & interdum pauci; nam quibusdam in locis iste numerus diminuit : ut 1 Reg. 17. 12. Duo ligna, i. e. pauca, ego colligo : Pag. Est nomen cardinale masc. dualis numeri tantum : Av. 70. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* : duo : Cocc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo, duorum, &c. Gen. 6. 19, 20. 7. 2. 9. 15. 44. 25. Exod. 22. 38. 25. 18. &c. Deut. 17. 6. 21. 17. &c. Eccl. 4. 11. Isa. 17. 6. Am. 3. 3. Zac. 13. 8. &c. in 80. circ. l. Item, occ. etiam hoc No. du. in forma cum kamets ob pausam in penult. locis seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo, Gen. 46. 27. Exod. 22. 6. Lev. 23. 18. Num. 29. 13, 20, 23, 26, 29, 32, 17. 2 Sam. 1. 1. 1 Chron. 26. 17. cui utrique formæ, cum pathach, scil. vel kamets in penult. 1 cop. est præf. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & duo, Deut. 32. 30. Jud. 7. 3. 12. 7. 1 Sam. 25. 18. 2 Sam. 8. 5. 1 Reg. 8. 63. 10. 19. 20. 8. 1, 16. 22. 3. 1. 2 Reg. 10. 14. 1 Chron. 7. 2, 7. 18. 26. 18. 2 Chron. 7. 5. 9. 18. Neh. 6. 15. Jer. 3. 14. Ezech. 40. 39. 41. 18. Dan. 9. 26, 27. Zach. 4. 3. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & duo, 1 Chron. 12. 28. Ezr. 2. 3, 4, 10, 12, 24, 27, 29, 37, 58, 60. Neh. 7. 8, 9, 10, 17, 28, 33, 40, 60, 62. 11. 12, 13, 19. Jer. 52. 29. Item, alterutra formæ, vel cum pathach, vel cum kamets penult. 1 dem. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* sunt præf. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo, Eccl. 4. 9, 12. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duobus, Jud. 15. 13. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* idem, Num. 13. 23. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* idem, 1 Chron. 11. 21. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* in duo, 2 Reg. 2. 12. 1 Chron. 25. 29. Ezr. 10. 13. Jer. 34. 18. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* in duo, 1 Reg. 3. 25. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & duobus, Jos. 6. 22. In forma duali m. constr. juxta normam est *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo : sed in compositione cum hoc numero sæpiissime resumit mem. præcedente sferi;

Bu. Lex. Hæc autem regiminis forma cum mem est in compositione numeri duntaxat : nam cum alio nomine in regimine semper perdit : verum reperitur & passim absolutum, sequente altero nomine : nam *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duos homines, pro eodem dicimus. Sed in compositione numeri dicitur & quibusdam in locis sine mem. Idem sentiendum de fæm. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* seq. Merc. Occurrit autem forma constr. cum mem in fine sæpe in textu, & ordine Conc. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo, duorum &c. Gen. 17. 20. 25. 16. 35. 22. 42. 13, 32. 49. 28. &c. ad Ps. 60. 2. Jer. 52. 20. in 80. circ. l. Cui etiam formæ in regimine cum mem in fine 1 cop. 1 dem. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* sunt præf. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & duo, 2 Sam. 2. 15. 1 Reg. 4. 26. 10. 26, 20. 1 Chron. 9. 22. 15. 10. 2 Chron. 1. 14. 9. 19. Ezr. 2. 6, 18. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo, 1 Chron. 27. 15. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* in duo, 1 Reg. 19. 19. 2 Reg. 5. 27. Ezr. 8. 31. Jer. 52. 31. Ezech. 29. 1. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & in duo, Esth. 9. 1. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duodecim, Exod. 24. 4. 39. 14. Jud. 19. 29. 1 Ch. 27. 15. sed frequens etiam venit altera forma du. m. constr. viz. absque mem in fine, sic, *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo, duorum, &c. Gen. 1. 16. 10. 25. 19. 11. 22. 3. 25. 23. &c. Cant. 4. 5. 7. 4. Isa. 7. 16. Zac. 4. 11, 12, 14. 6. 1. 11. 7. &c. in 150. circ. l. Cui etiam formæ du. m. constr. absque mem 1 cop. est præf. locis seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & duo, Gen. 24. 22. 25. 23. Exo. 18. 6. 26. 19, 25. 36. 24, 26. 26. 23. 32. 15. 34. 29. 36. 28. Lev. 23. 19. Num. 7. 3. 22. 28, 9, 12, 20. Deut. 9. 15. Jud. 9. 44. Ruth. 1. 1, 3. 1 Sam. 4. 11. 28. 8. 30. 12. 2 Sam. 4. 2. 1 Reg. 6. 34. 7. 18. 2 Reg. 2. 24. Item, huic etiam formæ du. m. constr. absque mem *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* sunt præf. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* in duo, Deut. 9. 17. 1 Reg. 2. 32. 20. 27. 2 Reg. 5. 23. Ezech. 32. 1. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & in duos, Job. 42. 6. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* sicut duo, Cant. 4. 5. 7. 4. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duobus, Gen. 9. 22. 32. 7, 10. Exod. 4. 9. 26. 24. 28. 21. 36. 29. Lev. 5. 11. Num. 29. 14. Deut. 3. 21. Jos. 2. 10. 9. 10. 1 Reg. 2. 5. 6. 25. Isa. 8. 15. Ezech. 37. 22. 47. 13. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* à duobus, Ex. 25. 18. 32. 15. 37. 7. 8. Rut. 1. 5. Isa. 7. 4. Item, occ. etiam hæc forma du. m. constr. absque mem cum affixis variis; ut cum *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* aff. sic, *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo nos, Gen. 31. 37. 1 Sam. 20. 42. Job. 9. 33. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo vos, Gen. 27. 48. sed sæpius occ. cum *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* aff. sic, *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duo ipsi, duos illos, duorum istorum, &c. Gen. 2. 25. 3. 7. 7. 23. &c. Eccl. 1. 6. Isa. 1. 31. Jer. 46. 12. Ezech. 21. 24. & Zach. 6. 13. &c. in 80. circ. l. Cui etiam du. m. constr. cum *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* aff. 1 cop. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* sunt præf. ut seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* & ambo isti, 1 Reg. 11. 29. 2 Reg. 2. 7. Dan. 11. 26. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* ambobus illis, Exod. 26. 24. 36. 29. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* præ ambobus, Pro. 27. 3. Eccl. 4. 3. In forma du. f. assumit thau post scheva absque nun 2. rad. sic, *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* fæm. duæ, duo : quod secundum normam debuerat esse *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, sed euphonia gratia, remotum est nun : & dagesch lenè ex *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* remansit in *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי*, inquit R. D. paucissimis exceptis, quæ sunt lenia : Pag. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duæ est nomen cardinale fæm. & dualis numeri tantum, pro inusitato *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* Av. retinetque dagesch post Scheva, euphonia causa. Et in forma du. f. constr. est ut masc. vel *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* absque mem, vel *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* cum mem in fine post jod quiescens in sferi : Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. in hac forma du. f. frequens etiam in textu, & ordine Conc. ut seq. In forma cum pathach penult. extra pausam simpl. locis seq. *וַיִּשְׁתַּחֲוֶי* duæ duo, Gen. 5. 18, 20, 26. Exod. 5. 28. Lev. 23. 17. 24. 6. Jos. 15. 60. 1 Reg. 3. 16, 18. 7. 41. 15. 25. 2 Reg. 1. 17. 2. 24. 14. 1. 15. 32. 2 Chron. 4. 12. Job.

13.20. Psalm.62.12. Prov.30.7. Isa.51.19. Jer.2.13. Eze.1.11.23.23.20.9.41.3.22.24.43.14. Dan.2.1. Am.4.8. Hag.1.1.15.2.10. Zac.1.1.7.5.9. Etin forma cum kamets penult. ob pausam sic: **וְשִׁי** duæ, o, Jofh.21.25.27. 1Reg.7.41. 2Reg.6.10. Cui priori formæ cum pathach penult. **י** cop. est præf. locis seq. **וְשִׁי** & duæ, o, Num.35.6. Jofh.19.30. 2Sam.2.10. 1Reg.14.20.16.29. 2Reg.8.17.26.15.2.26.21. 19. 2Chron.21.5.20.22.26.3.33.21. Neh.5.14. 13.7. Job.40.5. Jofh.1.11. Ezech.41.23.24. Et alteri formæ cum kamets penult. **י** cop. est etiam præf. loco seq. **וְשִׁי** & duabus, Neh.13.20. Et rursus formæ cum pathach pen. extra pausam, **י** & **י** sunt præf. sic: **וְשִׁי** per duas, duabus, 1Sam.18.21. Isa.6.2. **וְשִׁי** & duabus, Job.33.14. Isa.6.2. Item, in forma du. f. constr. cum mem in fine, occ. simpl. locis seq. **וְשִׁי** duæ, o, Gen.14.4. Exod.15.27. 28.21. 39.14 Lev.24.5. Num.7.84.86.33.9. Jofh.4.3.9.20. 18.24. 19.15. 21.7.40. 1Reg.7.15. 16.23. 18.31. 2Reg.3.1.8.25.17.1.21.1. 2Chron.33.1. Neh.5.14. Esth.3.7. Jer.52.21. Ezech.43.16. Cui etiam formæ cum mem in fine, **י**, **י**, **י**, & **י** sunt præf. ut seq. **וְשִׁי** & duo, Exod.24.4. **וְשִׁי** duodecim, Ezech.43.16. **וְשִׁי** & in duodecimo, 2 Chron.34.3. **וְשִׁי** supra duodecim, Jon.4.11. Sed frequentius multo venit in altera forma du. f. constr. absque mem in fine, sic: **וְשִׁי** duæ, duo, duas, duarum, &c. Gen.4.19. 19.8.15.16.36. 29.16. 31.33. &c. ad Zach.4.12. in 100. circ. l. Cui etiam formæ du. f. absque mem **י** cop. est præf. locis seq. **וְשִׁי** & duæ, o, Gen.19.30. Exod.25.12. 37.3. 28.14. 30.4. 37.27. 39.16. Lev.14.22. Ruth.1.7. 1Sam.2.21. 5.4.6.7. 13.1. 27.3. 30.5. 1Reg.6.32.34. 7.16. 2Reg.5.22.23. 11.7. Isa.7.21. Ezech.41.24. Sed occ. etiam ead. hæc forma du. f. constr. absque mem, cum **י**, **י**, **י**, & **י** præf. ut & cum **י** aff. absque præf. sed cum **י** aff. simpl. & cum **י** præf. prout seq. **וְשִׁי** pro duabus, in duobus: Gen.31.41. 2Reg.21.5. 23.12. 2Chron.33.5. Ezech.32.1.17. 33.21. **וְשִׁי** & in duobus, Jud.16.3. **וְשִׁי** ad duos, as, o, Exod.26.19. 36.24. Lev.5.11. Ruth.1.8. 1Reg.7.42. 2Chron.4.13. Ezech.37.22. Hof.10.10. **וְשִׁי** propter duos, Jud.16.28. **וְשִׁי** ambæ istæ, Ruth.1.19. 4.11. **וְשִׁי** ambæ istæ, 1Sam.25.43. **וְשִׁי** ambabus istis, Ezech.23.13. Item 2. ex hac rad. **וְשִׁי** iteravit, est no. **וְשִׁי** m. secundus, Pag. Bu. &c. 70. **וְשִׁי**: Coc. q. d. alter à priore, mutatione, scil. facta. Merc. Est autem no. hoc ordinale & masc. gen. Av. & ponitur **וְשִׁי** secundus, pro **וְשִׁי**: ut & in plur. **וְשִׁי** secundi pro **וְשִׁי**. Pag. Illud autem alterum plur. non invenies; sed **וְשִׁי**, simplice jod pro duplice, Gen.6.16. secundum & tertia facies, &c. Merc. Occ. autem hoc no. in forma f. m. simpl. locis seq. **וְשִׁי** secundus, Gen.1.8. 30.7.12. Num.8.8. 2Reg.9.19. 1Chron.3.1. Neh.3.30. Eccl.4.8.10. Esth.2.14. Sed sapius occ. cum **י** dem. præf. sic: **וְשִׁי** secundus, di, dum, &c. Gen.2.13. 7.11.8.14. 32.19. 41.52. &c. ad Eccl.4.15. Zac.11.14. in 70. circ. l. Cui etiam formæ f. m. **י** pro **י** dem. est præf. loco seq. **וְשִׁי** in secundo, 2 Chron.3.2. Et in forma pl. m. (cum simplice jod. ut dictum. pro duplice) occ. simpl. & cum **י** cop. præf. sic: **וְשִׁי** secundani, Gen.6.16. **וְשִׁי** & secundani, Num.2.16.

Item 3. hinc etiam no. f. foem. (vel est tantum forma f. f. á præced. f. m.) **וְשִׁי** secunda: Pag. Bu. &c. Est etiam nomen ordinale: sed usurpatur & pro adverbio ordinis: Av. & tunc exp. secundo, iterum: nam sic verbo junctum adverbialicit: ut 2 Sam.14.29. & 14.9. Bu. Lex. Ponitur autem **וְשִׁי** pro **וְשִׁי**. Adverbialicit autem cum verbo, subaudiendo **וְשִׁי** vice secundà, i. e. secundo, iterum, denudò, deinde ampliùs. Videtur **וְשִׁי** sumi pro **וְשִׁי**, Neh.3.20. cum nomine foem. **וְשִׁי**, nisi quòd Kimchi pleraque nomina vult utroque genere inveniri. Esth.2.14. in domum mulierum **וְשִׁי**, vult subaudiri **וְשִׁי**, vice secundà. Ego simpliciter intelligo, in gynæceum secundum. Jud.6. taurum secundum intelligit, vel uteri, vel ab eo cujus meminerat, &c. nam alia parerga omitto. Merc. Occ. autem hoc no. in hac forma f. f. simpl. locis seq. **וְשִׁי** secunda; secundo, iterum, Gen.22.15. 41.5. Lev.13.5.6.7.33.54.58. Num.10.6. Jofh.5.2. 2Sam.14.29. 1Reg.9.2. 19.7. 2Reg.10.6. 1Chron.29.22. Neh.3.19.20.21.24.27. Esth.2.19. Isa.11.12. Jer.1.13. 13.3. 33.1. Ezech.4.6. Jon.3.1. Hag.2.20. Zach.4.12. Mal.2.13. Cui etiam formæ f. f. **י** dem. est præf. locis seq. **וְשִׁי** secundus, a, um, Gen.4.19. 47.18. Exod.1.15. 25.12. 37.3. 26.4.5.10.20.27. 36.25.32. 27.15. 38.15. 28.10. 36.11.12.17. Num.1.1. 9.1. 10.11. Ruth.1.4. 1Reg.6.24.34. 7.16.17.18.20. 2Reg.19.29. 2Chron.27.5. Ezr.3.8. Neh.3.11. 12.38. Esth.9.29. Job.42.14. Isa.37.30. Dan.8.3. Zach.6.12. Et cum **י** præf. occ. loco seq. **וְשִׁי** & secundo, 2 Sam.16.19. Item 4. hinc etiam no. cum **י** heemant, viz. **וְשִׁי** m. duplex: duplus: Pag. secundus, alter: dignitatis autem magis est sæpe quàm ordinis. Merc. duplicitas, duplum, secundum, secundanum, secundus, secunda pars: item, exemplar, viz. duplicatum & iteratum: Bu. Lex. secundarium, secundum: est nomen abstractum, & per auxesin ponitur pro concreto. Av. Alterum: q. d. iteratio: Coc. Ex locis quibuscumque, ut Jer.17.18. & Gen.43.15. &c. fati apparet esse Toar, seu adject. nam, si nomen esset in regimine, per tseri scriberetur, non per **וְשִׁי**: etsi aliqui substantivum in hac lingua magis præcedere soleat; reperitur tamen & **וְשִׁי** in regimine, ut Deut.17.18. & Jos.8.32. quasi secundarium, aut duplum dicas. Merc. Occurrit autem hoc no. in forma f. m. absol. cum **וְשִׁי**, scil. in ult. simpl. & cum **י** cop. **י** dem. **י**, & **י** præf. ut seq. **וְשִׁי** duplum, secundum: vicarium; exemplar duplum, &c. Gen.43.12. Exod.16.5.22. 2Reg.25.18. 2Chron.31.12. Neh.11.9.17. Esth.10.3. Isa.61.7. Zach.9.12. **וְשִׁי** & duplum, Gen.43.15. Jer.17.18. **וְשִׁי** secundanus, Gen.41.43. 2Reg.23.4. 1Chron.5.12. 2Chron.35.24. Jer.52.24. Zeph.1.10. **וְשִׁי** in secunda parte, scil. templi, quæ erat mulierum, 2Reg.22.14. 2Chron.34.22. **וְשִׁי** in secundum, duplo, 1Sam.23.16. Job.42.10. Et in forma f. m. constr. cum tseri, scil. in ult. occ. simpl. & cum **י** aff. cui etiam **י** cop. est præf. ut seq. **וְשִׁי** duplum, Deut.15.18. 17.18. Jofh.8.32. 2Chron.28.7. Jer.16.18. **וְשִׁי** secundi ab eo, 1Sam.8.2. **וְשִׁי** & secundanus ejus, 1Sam.17.13. 2Sam.3.3. 1Chron.16.8. Et in forma pl. m. occ. simpl. & cum **י** & **י** dem. dem. præf. sic: **וְשִׁי** secundarii, Ezr.1.10. **וְשִׁי** secundani,

secundani, 1 Chron. 14. 18. וְהַפְּשָׁנִים & secundarii, 1 Sam. 14. 9. Item, iii. signif. 2. hujus rad. שנה iteravit, mutavit, & est in no. inde ducto, viz. שנה f. annus: Pag. Bu. quasi iterationem dicas, quod solsecundo redeat ad punctum unde inceperat; vel, à mutatione & revolutione, quod annus annum perpetuà serie sequatur, ut poeta dicit, — in se sua per vestigia volvitur annus: unde & nos annum vententem dicimus. Et Latinam vocem etiam à circuitu etymologici deducunt. Sunt qui addant, quod in anno sint varietat rerum & temporum mutationes & vicissitudines. Sed potior est prior ratio. Semper foem. ut forma ostendit: etsi vox pluralis interdum masculina, sed interim significatio semper foeminea. Hic nota, duplex fuisse anni initium Hebraeis, civile vel politicum, mense septimo, וְהַפְּשָׁנִים, de quo infra, jam collectis frugibus: alterum naturale magis, quod tamen à Deo in memoriam exitus Israelitarum ex Aegypto, qui tunc fuit, institutum est, Exod. 12. à mense Nisan, seu Abib, qui ex parte cadit in nostrum Martium circa æquinoctium verum. Merc. Cev. Annus שנה dicitur ab iteratione: quod sole ad punctum, unde digredi coeperat, redeunte, iteretur, & in se sua per vestigia semper volvatur & redeat: interdum geminatur, sic שנה שנה: & tunc exp. de anno in annum, i.e. annuatim. Bu. Lex. Est gen. foem. in utroque numero, & dicitur à mutatione, & revolutione, seu iteratione: quod viz. annus annum perpetuà serie sequatur, ut & εἰς αὐτὸς dicitur. Av. 70. שנה & εἰς αὐτὸς. Est quasi temporis renovatio, vel iteratio: hinc Gen. 18. 10. וְהָיָה כְּעֵת שְׁנָתָא secundum tempus vivum: h. e. redivivum, vel recidivum, Coc. Occurrit autem hoc no. frequens admodum in textu, & ordine Conc. ut seq. In absol. forma f. f. simpl. sic: שנה annus, anni, annum, &c. Gen. 5. 3, 4, 5. &c. in 40. circ. l. in eod. cap. & cap. 6. 3. 7, 6, 11. 8. 13. &c. Ps. 90. 10. 95. 10. Is. 7. 8. 21. 16. 23. 15. 17. 29. 1. 32. 10. 36. 1. 33. 5. 65. 21. &c. ad Mich. 5. 6. Zach. 1. 12. 7. 5. 14. 16. in 380. circ. l. Cui etiam absol. formæ f. f. cop. dem. & sunt præf. ut seq. וְשָׁנָה & annus, 2 Reg. 8. 26. 2 Chron. 22. 2. Esth. 9. 21. 27. וְשָׁנָה annus, Gen. 47. 18. Exod. 12. 2. 23. 16. 34. 22. Lev. 25. 22. Num. 28. 14. Deut. 11. 12. 2 Sam. 11. 1. 1 Reg. 20. 22. 26. 2 Reg. 18. 9. 19. 29. 1 Chron. 20. 1. 27. 1. 2 Chron. 24. 23. 36. 2. Neh. 10. 32. Is. 27. 30. Jer. 25. 1. 28. 16. 32. 1. Ezech. 1. 2. 40. 1. וְשָׁנָה in anno, Exod. 23. 29. Lev. 25. 53. Deut. 15. 20. 1 Sam. 1. 7. 7. 16. 1 Reg. 5. 11. 10. 14. 1 Reg. 10. 25. 2 Reg. 17. 4. 2 Chron. 9. 13. 24. 24. 5. Neh. 10. 35. 36. Zach. 14. 16. Sed sæpius venit cum præf. ut seq. וְשָׁנָה in anno, Gen. 17. 21. 26. 12. 47. 17. 18. &c. ad Ezech. cap. 8. 20. 24. 29. vers. r. in 60. circ. l. Item, occ. etiam ead. absol. forma f. f. cum ו, ד, & ל præf. ut seq. וְשָׁנָה & in anno, Lev. 19. 24. 25. 25. 4. Deut. 15. 12. 2 Sam. 11. 4. 1 Reg. 5. 28. 2 Reg. 19. 25. 2 Chron. 23. 1. 27. 5. Ezr. 3. 8. וְשָׁנָה sicut anno, 2 Reg. 17. 4. וְשָׁנָה in annum, Num. 14. 34. Ezech. 4. 6. Item, in forma f. f. constr. occ. simpl. locis seq. וְשָׁנָה annus, Gen. 41. 50. Lev. 25. 5, 10, 11, 28, 29, 40, 50, 52. 27. 18, 23. Deut. 15. 9. 26. 12. 31. 10. 2 Reg. 18. 10. 25. 8. 2 Chron. 15. 19. Ezr. 7. 8. Neh. 1. 1. 2. 1. 5. 13. Psal. 65. 12. Is. 34. 8. 61. 2. Jer. 11. 23. 23. 12. 48. 44. 52. 12. Ezech. 46. 17.

Dan. 1. 21. Ut & cum cop. præf. loco seq. וְשָׁנָה & annus, Is. 63. 4. Sed sæpius cum præf. sic: וְשָׁנָה in anno, &c. Gen. 7. 11. Lev. 25. 13, 54. 27. 24. &c. ad Zach. 1. 1, 7. 7. 1. &c. in 80. circ. l. Item, occ. etiam ead. forma f. f. constr. cum ו, ד, & ל præf. ut seq. וְשָׁנָה & in anno, 1 Reg. 15. 19. 2 Reg. 8. 16. 9. 29. 2 Chron. 17. 7. 34. 8. 36. 22. Ezr. 1. 1. Jer. 17. 8. Dan. 2. 1. וְשָׁנָה in anno, 2 Chron. 15. 10. וְשָׁנָה ab anno, Lev. 25. 50. 27. 17. Ne. 5. 13. Cui etiam formæ f. f. constr. ו & ד sunt aff. sic: וְשָׁנָה anni sui, Lev. 12. 6. 23. 12. Num. 6. 12, 14. 7. 15, 21, 27, 33, 39, 45, 51, 57, 63, 69, 75, 81. Ezech. 46. 13. וְשָׁנָה anni sui, Lev. 14. 10. Num. 6. 14. 15. 27. Item, in duali forma occ. hoc no. simpl. vel cum pathach extra pausam, vel cum kamets penult. in pausa, locis seq. וְשָׁנָה vel וְשָׁנָה biennium, Gen. 11. 10. 41. 1. 45. 6. 2 Sam. 14. 28. 15. 23. 1 Reg. 15. 25. 16. 8. 22. 52. Jer. 28. 2, 11. Amos. 1. 1. Cui etiam duali formæ præf. ut seq. וְשָׁנָה loco seq. וְשָׁנָה ad biennium, 2 Sam. 13. 23. Item, occ. etiam hoc no. frequens absol. in forma & term. pl. m. licet in gen. foem. sic: וְשָׁנָה anni, annorum, annos, &c. Gen. 5. 6, 7, 11, 14, 15. 11. 13, 15, 19, 21, 32. &c. Job. 15. 20. 32. 8. Psalm. 90. 4. Eccl. 6. 6. 11. 8. 12. 5. Is. 16. 14. 20. 3. 34. 14. Hab. 3. 11. Zach. 7. 3. &c. in 140. circ. l. Cui etiam absol. formæ pl. m. cop. dem. & sunt præf. ut seq. וְשָׁנָה & anni, Gen. 1. 14. Eccl. 6. 3. וְשָׁנָה anni, Gen. 41. 35. Lev. 25. 8, 16, 21. 27. 18. 1 Reg. 17. 1. Ezech. 38. 8. Dan. 9. 2. Job. 2. 25. וְשָׁנָה annis, Lev. 25. 51, 52. 2 Chron. 14. 5. וְשָׁנָה & sicut anni, Mal. 3. 4. וְשָׁנָה ad annos, 2 Ch. 11. 17. Item, in forma pl. m. constr. (licet in gen. foem.) occ. etiam simpl. & cum ו & ד præf. ut seq. וְשָׁנָה anni, Gen. 23. 1. 25. 7, 17. 41. 27. 30, 34, 36, 47, 53, 54. 47. 8, 9. Lev. 25. 19, 27. Ezech. 4. 5. Joel. 2. 2. וְשָׁנָה & anni, Exod. 6. 16, 18, 20. וְשָׁנָה sicut anni, Is. 16. 14. 21. 16. Cui etiam formæ pl. m. constr. ו & ו sunt aff. absque præf. sed cum ו est aff. cum cop. præf. ut seq. וְשָׁנָה anni nostri, Psalm. 90. 9. וְשָׁנָה annorum ejus, Lev. 25. 52. Job. 36. 25. Eccl. 6. 3. וְשָׁנָה & anni ipsorum, Job. 36. 11. Sed occ. etiam hoc no. tam in forma, quam in gen. pl. f. idque simpl. & cum ו cop. præf. sic: וְשָׁנָה anni, Deut. 32. 7. Job. 17. 1. Psalm. 77. 6, 11. 90. 15. Prov. 4. 10. 9. 11. וְשָׁנָה & anni, Prov. 3. 2. 10. 27. Cui etiam formæ pl. f. & in pausa ו, est aff. cui priori ו cop. est etiam præf. prout occ. etiam cum ו י ו י ו י ob pausam pro ו, aff. ut & cum ו cop. præf. & ו, aff. vel plene, scil. cum jod, vel def. absque jod plur. ante ו aff. & cum ו aff. absque præf. sed cum ו, aff. habet ו cop. præf. prout sequuntur: וְשָׁנָה anni mei, Is. 38. 15. וְשָׁנָה annorum meorum, Is. 38. 10. וְשָׁנָה & anni mei, Psalm. 21. 11. וְשָׁנָה annorum nostrorum, Psalm. 90. 10. וְשָׁנָה anni tui, Job. 10. 5. Psalm. 102. 25. וְשָׁנָה annos tuos, Ezech. 22. 4. וְשָׁנָה & anni tui, Ps. 102. 28. וְשָׁנָה & anni tui, Pr. 9. 9. וְשָׁנָה anni ejus, Ps. 61. 7. וְשָׁנָה & annos ipsorum, Ps. 78. 33. Denique iv. signif. 4. hujus rad. שנה iterare, bis repetere, &c. ex Bu. Conc. est in no. שני m. dibaphum coccineum: bis tinctum: Bu. Conc. dibaphum, coccineum, quasi duplicatum, aut bis tinctum dicas, Exo. 25. 27. & 28. & passim: filum coccineum, Gen. 38. 28. Bu. Lex. secundarius: i.e. bis tinctus: sed accipitur

pitur de filo seu funiculo bis tincto in colorem rubeum & coccineum: saepe autem illi præponitur nomen חולעץ, i.e. vermiculus ex quo fit color coccineus, & si bis intingitur, fit color rubrior & pulchrior. Hinc σχοῖνος, σχοῖνιον funiculus, schoenus. Av. 70. ἀκκίονος δ. Coc. &c. vide Pag. & Merc. de hoc no. in rad. חל. In plur. venit, Pro. 31. 21. לבוש שנים vestitus coccineis: i.e. pretiosis vestibus; Vel etiam, duplicibus: Bu. Lex. Totā domus ejus coccinata, dibaphis induta. Potest שני notare omne dibaphon, seu bis tinctum: ut חולעץ שני fit coccinum dibaphon: quod scriptura ab ארבעת distinguit: vide חולעץ Coc. Occ. autem hoc no. in absol. forma f.m. simpl. & cum ה dem. præf. ut seq. שני dibaphum, Gen. 38. 28. Ex. 25. 4. 36. 8. 39. 29. 26. 1. 31. 36. 27. 16. 28. 8. 15. 36. 35. 37. 29. 8. 28. 6. 33. 35. 23. 6. 38. 18. 39. 2. 5. 24. Num. 4. 8. 2 Sa. 1. 24. Jer. 4. 30. השני dibaphum, Gen. 38. 30. Ex. 28. 5. 35. 25. 35. 38. 20. 39. 1. 3. Jos. 2. 13. 21. Cant. 4. 3. Et in forma f. m. constr. cum scopa f. m. kamets in penult. occ. simpl. & cum ו præf. ut seq. שני dibaphum, Lev. 14. 6. 51. ושני & dibaphum, Lev. 14. 4. 49. Num. 19. 6. ובשני & dibapho, Lev. 14. 52. Et in forma pl. m. occ. simpl. & cum כ pro כה dem. dem. præf. sic: בשנים dibaphis, Pro. 31. 21. בשנים sicut dibapha, Isai. 18. Item, huc etiam ad hanc rad. שנה quidam reducant illud no. quasi cum נ heemant. à fine, vel cum aleph loco 3. rad. he, ante nun heemant. finale, viz. שנה m. iteratio: Bu. Lex. acumen, acuminatio. acutum, falcatum, habens dentes acutos in star falcis: & usurpatur de falcatis, seu cuneatis, instrumentis belli. Name est comp. ex שני acuit, & נה natavit, occurrit. Av. Prout occ. hoc no. Ps. 68. 18. שנה אלפי millia iterationis: i.e. iterata ac multiplicia. Aleph eā loco jod, שני, formæ סני, ut Ab. Ezra scribit: Bu. Lex. Millia falcatorum: Av. Millia iterata, i.e. multiplicata. Coc. Millia multiplicia: Jun. Quidam ex hac rad. ducunt hoc no. & exp. שנה duplicatio, seu duplio: sed de eo vide supra ad finem rad. שני, & infra inter quadrata vocabula. Merc. Loci autem quidam ulterius notandi de no. 4. præced. in 2. signif. viz. שנה secundus, duplex, &c. ut in 2 Reg. 23. 4. ubi dicitur, & præcepit Rex Chikijah sacerdoti magno יהושעיה & sacerdotibus secundis: scil. ordinis: qui, nimirum, erant secundi sacerdoti magno. Pag. hi סגנים ab Hebræis dicti: ut supra dictum in rad. סני. Merc. Et sacerdotibus secundanis: Jun. Item, 2 Reg. 22. 14. Et ipsa habitabat in Jerusalem, במשנה, in secunda: Pag. parte urbis scil. ubi erat schola. Alioqui משנה & משנה, apud Doctores Hebræos est studium, doctrina, ex significato verbi שנה, quo pro שני in contextu, solent uti. Hinc contextum Talmudicum hoc nomine vocant, & Syriaco more schin in thau commutato מתניתא: unde & תנאים doctores: &c. vide Eliam in Tishbi. Merc. Vel, in (domo) Midras, i.e. scholæ; & sic Targum, in domo doctrinæ. Pag. Et illa habitabat Hierosolymis במשנה in altera parte. Sic Chro. 34. 22. Quidam intelligunt Suburbium: ego intelligo Civitatem inferiorem. R. Levi id explicat, המדרש בבית in domo considerationis. R. Sal. monet ex titulo Talmud de mensuris, esse portam in atrio, nomine חולצה portæ Chuldah. Talmudici

verbo שנה significant repetitionem. Unde משנה δευ-
τερωσις, repetitio. Hinc putant dictum locum, in
quo habitavit Huldah. Sed משנה non significat locum
repetitionis. Coc. Ea enim habitabat in parte secun-
da ab eo: i.e. in parte civitatis, regia proxima: sic
redditur ratio. cur ad hanc, potius quam ad alios, Rex
hos miserit: vide supra in 20. 4. Alii scholam, vel
ludum literarium exponunt: q.d. repetitionum locum:
quæ interpretatio quidem usui Hebræorum in com-
mentariis recepto convenit: sed in Scripturis sine
exemplo est, si bene observavimus: Jun. 1 Sam. 23. 17.
Et ego ero tibi למשנה in secundum, i.e. secundus:
Pag. h. e. vicarius, vel primus tuæ aucto. itatis
defensor. Coc. Et ego futurus sum secundus tibi:
Hebr. tibi in secundum: viz. ex tua promissione, &
foedere inter nos inito. Jun. Deut. 17. 18. Et scribet
את משנה החוקה duplum legis hujus, &c. (idem
Jos. 8. 32.) duplicem legem (i.e. duplex legis exem-
plar,) unam quam secum ferret, alteram quam habe-
ret in archivis: inquit R.D. Alii; inquit, exponunt
secundam legem, aut iteratam, δευτερονομιον. Pag.
Sic vernacule, un double de la loy. Sic Jos. 3. 32. unde
& Hebræi hodie quintum librum Moysi sic appellant
משנה חוקה. Ac ita ingens illud opus, quo farraginem
Talmudicam in compendium retulit, & commodio-
rem ordinem redegit, vocavit insignis ille R. Moseh fi-
lius Maimon, quod מימוני appellant: quasi repe-
titionem legis dicas, ex verbi שני significatione supra,
ut Kimchi inquit; Merc. Duplum, seu exemplar le-
gis: Bu. Lex. 1 Sam. 17. 12. Eliab primogenitus,
ומשנה & secundus ejus Abinadab. Pag. Secundi
autem ab eo Abinadab. Jun. Et sic, 1 Sam. 8. 2. ושם
משנה & nomen alterius, (secundi scil. à primoge-
to) Abijah. Coc. Ezra. 1. 10. כפרי משנים
cochlearia, vel cratera, argenti משנים duplicia, qua-
dringenta & decem. Exp. autem A. E. Crateres
argentei ad suscipiendum sanguinem duplices (vel po-
tius secundi à Merc.) crateribus aureis. Pag. Patinas
argenteas secundarias. 70. סוגיא. Coc. Crateres
argentei secundarii. viz. ab aureis, quorum usus erat
in secunda parte templi in atrio. Jun. 1 Sam. 15. 9. Et
pepercit, &c. optimo pecorum, aut ovium, & boum,
& pinguium, i.e. optimis pecoribus, &c. &
agnis aut arietibus. Targum enim per metath. expo-
nit perinde ac si dixisset להשקנים, & pinguium; un-
de vertit שמנין pinguium. Sed potest expoi-
nit, inquit R.D. & agnorum anniculorum: (ut fit Toar à
שנה anno, quod durius est: Merc.) Et sunt qui exp.
& secundorum, i.e. illorum qui sunt secundi utero,
i.e. secundo genitorum: Pag. qui sunt lecti: vel bi-
morum. Sed ego malim pro primis quibusque & se-
cundis: i.e. optimis pepererint, tantum vilissimum
quodque anathemate percusserint; Merc. R. Sal. pin-
guium: qui sunt duplicati in carne & pinguedine. Et
sic Jud. 6. 25. Cape juvenum bovis qui (est) patri
tuo, & juvenum השני pinguem septem annorum.
ut Pag. exp. Vide verò, num etiam quæ supra no-
tavimus ad rad. שלש, ad Toar & pihel, hic quadra-
re possint, ut sensus hic fit, & juvenum secundum,
i.e. secundi ordinis, & ex eorum numero qui secun-
dastenerent. Vide illic Cèr. De quo & R.D. hoc
modo scribit. Sunt qui exp. secundum utero, i.e. se-
cundo

cundo genitum. Et rectum est ut sit, & bovem secundum bovi (seu, alterum à bove, Merc.) quem in principio memoravit. Cape, &c. Targ. exp. septem annorum, qui est impinguitus septem annis. Pag. Po-
test simpliciter exponi, natum septem annos. Doctores exp. qui segregatus fuerat per septem annos, ut idolo offerretur. Sic, inquiunt, moris fuisse, &c. Merc. Cev. והמפניו & secunda, viz. in genere boum: Bochartus, bidentes intelligit: eum vide. Coc. Etiam secundarios; i.e. minus præstantes: sed non macilentos & contemptibiles: hanc genuinam esse Hebraicæ vocis significationem, quicquid alii dicant, docent literarum ordo, & vocalium notæ. Jun. Deut. 15. 18. כי משנה שכר שכיר עכרד quia alterum tantum mercedis mercenarii servit tibi, h.e. alterum tantum servivit tibi, quantum mercenarius eodem impendio fecisset; idque sex annis. Qui amat facetias Rabbinicas, adeat hic R. Sal. Coc. Nam duplum est mercedis mercenarii, quod servivit tibi sex annis: i.e. ut servus addictus necessariâ servitute servivit, quæ multo gravior est quam mercenaria: ac proinde duplâ mercede digna. Jun. Zeph. 1. 10. Vox clamoris à porta piscium והמפניו & ejulatus ab altera. Diodati, à Bezetha: qui confert Jer. 39. 3. Vide יתק. Coc. Et ejulatus à parte secunda, &c. hoc autem versu minatur propheta, quod tota Jeruschalaima, tribus suis oppidis luctuosa vociferatione personabunt. Nam porta piscium ad civitatem Davidis pertinebat, 2 Chron. 33. 14. Secunda pars denotat alterum oppidum Jeruschalaimorum, hic & 2 Reg. 22. 14. colles verò extremitati oppidi tertii impendebant; portam sterquiliniorum versùs, ubi erat Olivetum. Jun. Zach. 9. 12. מביר משנה אשיר לך indicem alterum restituum tibi. Confer Joan. 14. 16. άλλον παρακλητον. Christo in gloriam suscepto effunditur spiritus filiationis. Coc. (Tum illo die: nimirum, quo rex tuus adveniet tibi, versu 9.) (quod) indico duplum: restituum tibi: i.e. beneficium illud infinitum, & hoc antecedente longè augmentius; quod jam expono, promissionibus præstabo gloriosissimè. Jun. Jer. 17. 18. ומשנה שברו שברם & alterâ, seu iteratâ fractione frange eos. Coc. Et duplâ contritione frange eos: Hebr. duplo contritionis: ut supra 16. 18. Jun. Neh. 11. 9. Et Jehuda filius Hassenua העיר משנה על præfectus civitati secundus; vel alter. Coc. secundarius incivitate. Jun. 2 Chron. 28. 7. Et Elkanan היה המשנה vicarius regis: 70. τὸν διδασχον τῷ βασιλεως. Coc. secundum a rege. Jun. Item, de no. du. f. in forma constr. שתי דוא, locus Jud. 16. 28. notandus: & ulciscar ultione unâ, משתי de duobus oculis meis. Pag. Sed istud vel ex autoritate Kimchi est scribendum משתי, quod solum lene (i.e. absque dagefch in thau) invenias: (Et confirmatur fide exemplarium, & notâ masorethicâ ad vocem ipsam.) Nam, licet quidam notant duo alia in absol. forma du. f. scribi lenia, (viz. in Isa. 51. 19. & Prov. 30. 7.) שתי absque dagefch in thau: attamen in exemplaribus ea gravia reperies. Ita ut unicum hoc tantum, Jud. 16. Lene invenias. Item, de part. ben. kal. locus supra cit. Prov. 17. 9. ulterius explicandus; Pag. vel, Et qui in memoriam revocat; re-

ctius quàm quod quidam exponunt, qui mutat in re. Ducem autem intellige præcipuum amicum, ut supra in נלך dictum est, Merc. Hieron. Qui altero sermone repetit, separat fæderatos. Pag. At repetens sermonem (i.e. iterum iterumque dicens) separat familiarem amicum. Oppositum מנכסו משע tegens delictum, Cocc. (qui tegit defectionem, quærit dilectionem: i.e. qui defectiones & offensas partium inter ipsas dissimulat, is optimus est amicitiarum conservator & conciliator; qui verò renovat rem, (i.e. recordando refricat & offensiones instaurat;) disjungit ducem: ut supra 16. 28. & fusturro disjungit ducem: i.e. principem reipublicæ primarium, summum, ut Ps. 5. 14. viz. à popularibus vel subditis suis: sensus, emissarius, explorator, qui captat rumores, quos auribus amicorum insusurret ad inflammandas lites: is in republica exitiosas dissentiones excitat. Jun. Item, de eod. ben. kal. in plur. m. locus, Prov. 24. 21. notandus: Cum שונית iterantibus, scil. suas iniquitates, nè misceas te, i.e. nè habeas commercium: (vel, meo iudicio potius, variantibus, à mandatis, scil. i.e. qui Dei & regum mandata infringunt, cum refractariis, & rebellibus: Merc.) & sunt, inquit R. D. qui exp. mutantibus Deum semper (vel potius. Atque R. Saadiah ex ingeminandi significatione exposuit illud, cum ingeminantibus, &c. Atque illi sunt qui dicunt, Duo sunt dii in mundo: Cev.) vel, redeuntibus ad suas impietates; Pag. postquam antea vitæ eos penituit, ut Kimchi inquit, ex R. Saadia, hic designari eos qui dicunt duos esse Deos mundo. Sanctes pro שונית legit שונית. Alii intelligunt, qui satagunt res novare, ac leges & statum regni mutare. Ego vel intransitivum puto esse in kal. vel sumi pro iterare; Merc. Cev. Hier. detractoribus; Pag. שונית אל התערב עם factiosis ne commiscearis; i.e. qui non sentiunt eadem: qui non τὸ αὐτὸ ποιεῖσι, Cocc. (Reverere Jehovam, fili mi, & regem:) cum variis nè commisceas te; i.e. cum variantibus ac perfringentibus Dei suorumque principum mandata, denique deficientibus vitâ suâ immorigerâ, à reverentia Dei & Regis; Jun. De no. שנה, unus aut alter notandus est textus: ut 1 Sam. 7. 16. שנה שנה מרי שנה quotannis, 70. κατ' ἐνιαυτον ἐνιαυτον; ad verbum sonat à sufficientia anni in anno: q. d. completo anno in anno novo; Cocc. De anno in annum. Jun. 1 Sa. 13. 1. שנה שאול במלכו annum habebat Saul regni sui: quod rectè ad præcedentia refertur. Cocc. Agens primum annum Saul in regno suo: Hebr. filius anni, vel anniculus Shaul in regnare suo: (duobus autem annis regnavit super Israel.) i.e. quum recens regnum suum iniret, statim in ingressu prioris anni regni sui, gesta sunt tam quæ gesta narrantur duobus superioribus capitibus, quàm quæ describuntur sequente versu; v. 3. Elegit tibi Saul tria milia, &c. Jun. 1 Sa. 61. 2. שנה שנה לקרא ad prædicandum annum acceptionis Domino: h. e. novum tempus, dies alios, seculum novum, dies Novi Testamenti, dies acceptionis: dies προσαγωγῆς καὶ τῷ ἐγγίσει. 70. καλίσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δευτὸν. Vide Luc. 4. 19. & 2 Cor. 6. 2. Et sic, Isa. 63. 4. ושנה שנה גאולתי באתר & annus assertorum meorum venit: viz. quo oportet eos, qui in testamento patris scripti sunt hæreditas mea, frui libertate filiorum & hæredum, & di-

distingui a non-meis. Gen. 41. 1. וימים שנהיים ימים a-ni-to biennio dierum; q. d. duabus dierum periodis. Coc. Exaeto iusto biennii tempore: Hebr. a fine duorum annorum dierum; vide supra, 29. 14. Sic manifestum apud eum mensum integram; Hebr. mensum dierum: i. e. quot dies requiruntur ad constituendum mensum: hypallage pro, dies mensis. Biennii tempore, viz. ex quo somnia captivis interpretatus erat Joseph. Jun.

Rad. 157. שנים est, accingere: Pag. idem quod שנים: quidam existimant affinitatem habere cum שנים; quasi sit, contrahere, astringere, constringere. Sed id remotius est. Merc. In textu autem non venit in kal, sed in piel, שנים accinxit: Bu. Lex. constringit in arcum, arcavit vestes succingendo, collegit vestes accingendo; constringit, succinxit. Cognationem habet cum radice שנים collegit. Hinc στενός angustus, στενός arcto. Av. Occ. autem hoc verbum in fut. piel 3. f. m. cum 1 conv. praf. sic: 1 Reg. 18. 46. alias 19. 1. וישם מתינו Et accinxit lumbos suos: Pag. Bu. Et constringit, &c. Av. 70. καὶ συνέσσετο τὸν σῶμα αὐτοῦ. Chald. ונתו חרצו. Sic Rabbini ex loco interpretantur, succinxit lumbos atque ita excurrit ante Achabum, curram ejus comitans famuli more, ἀναλυσάμενος τὰς σφύρας; ut Petrus loquitur, 1 Pet. 1. 13. Coc.

Rad. 158. שם in prat. kal, שם, est diripere: pradari, depradari: Pag. Bu. Est planè idem cum sequente rad. שם, est ordine differat. Merc. Depradatus est abrumpendo. Hinc σχάω abrumpo, supprimo. Av. Occ. autem hoc verbum in prat. kal, 3. pl. cum 1 aff. post kibbuts pro schurek penult. loco seq. שם diripuerunt eum, Psalm. 89. 42. Item, occ. etiam in fut. kal, a 3. f. m. ישם diripiet, in 3. pl. m. cum 1 conv. praf. sic: וישם & diripuerunt eos, Jud. 2. 14. 1 Sam. 17. 53. In niph. ישם diripi: Pag. Bu. direptus est, spoliatus est: Av. prout occ. in prat. niph. 3. pl. cum 1 conv. praf. loco seq. וישם diripiuntur, Zach. 14. 2. Et in fut. niph. a 3. f. m. ישם diripietur, occ. in 3. pl. m. simpl. loco seq. וישם diripiuntur, Isa. 13. 16. Atque inde ex hac rad. שם est no. cum 1 heemant. viz. משה f. prada, direptio, rapina: Pag. Bu. &c. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum 1 & 1 praf. ut & in forma pl. f. cum 1 praf. prout seq. משה direptio: conculcat. Isa. 42. 22. למשה in direption. Isa. 42. 24. Jer. 30. 16. Zep. 1. 13. למשה & in direption. 2 Reg. 21. 14. למשה in conculcationes, Hab. 2. 7.

Rad. 159. שם est, diripere, pradari, depradari: Pag. Bu. idem cum praced. Merc. diripuit abrumpendo, depradatus est, suppressit. Hinc σχάω abrumpo, supprimo; Av. 70. vertunt διαρπάω. Est δρῶν καὶ φέρων: homines, pecudes, res, agere, ferre, sternere, lacerare. Coc. Prout occ. in prat. kal, 3. pl. loco seq. שם diripiunt, Psa. 44. 11. In part. ben. kal, שם diripiens: prout occ. in f. m. cum 1 aff. & in absol. forma pl. m. simpl. sed in pl. m. constr. simpl. & cum 1 aff. ut seq. שם diripientes eum, 1 Sam. 14. 50. שם diripientes, direptores, Jud. 2. 14. 1 Sam. 23. 1. 2 Reg. 17. 20. שם direptores, Jer. 50. 11. שם conculcantium nos, Isa. 17. 14. Item, occ. etiam ead. forma pl. m. constr. cum epenthesi שם. aleph ante שם.

aff. sic: שם conculcanteste, Jer. 30. 16. Et rursus absque aleph cum שם aff. loco seq. שם diripientium eos, Jud. 2. 16. Et in part. paul kal, f. m. occ. cum 1 cop. praf. loco seq. וישם & direptus, Isa. 62. 22. Item, in fut. kal, 3. sing. masc. est & occurrit loco sequente: וישם deripiet, in Hof. 13. 15. In piel ex forma quadrati poel, שם: vel, cum sin loco samech שם, pradatus, depradatus est, diripuit: Pag. Bu. vel diruere, lacerare, transferre: Coc. Prout occ. in 1. f. prat. poel, sic; Isa. 10. 13. ויעורוהם שושי (pro שושי) & thesauros eorum diripui: Pag. depradatus sum: Bu. Lex. Et fixa eorum diruo, lacerare, transferre: alii, parata eorum diripui. Coc. Etiam in fructuosissimos eorum depradatus sum: terminos, scilicet i. e. regiones potentissimas & munitissimas: Jun. Diripui: Bu. Conc.

Rad. 160. שם est, findere, dividere, discindere: Pag. diffindere, discidium, bifidum, diffidium esse: ita tamen ut posterior pars cohæreat. Bu. Lex. diffindere in duas partes: ita tamen ut posteriore cohæreat: quo differt ab הדר, quod est prorsus dividere, ita ut partes divisæ nusquam cohæreant, sed inter eas intervallum aliquod interjaceat. Differt & a פרי, seu מפריס quod est rumpere, ut illic dictum est: & discrimen apertè colligitur, ex Lev. 11. 26. Hoc verbum dicitur de animali, quod ungulas infernè fissas habet, ut supernè: sunt enim etiam, quorum ungulæ supernè sunt fissæ, infernè cohærentes, &c. Hinc vicinum est verbum sequens. Merc. Diffidit ungulas, fudit instar unguicularum, fecit fissuram a posteriore parte cohærentem, &c. ut Merc. Av. Hinc שם scindo, שם, שם, שם, scissura, schisma, שם fissile. &c. Av. 70. διασπῶ findere distrahere: Coc. Prout occ. hoc verbum in part. ben. kal, f. m. (cum pathach in ult. quasi contractè pro tseri & pathach) cum 1 cop. praf. loco seq. וישם & findens, Lev. 11. 7. Et in f. f. ben. kal, occ. in forma cum duplici pathach ante thau, idque simpl. & cum 1 cop. praf. ut & in part. pahul kal, (a f. m. שם fissus, scissus, &c.) f. f. cum 1 dem. praf. ut seq. וישם findens, Lev. 11. 26. וישם & findens, Lev. 11. 3. Deut. 14. 6. וישם fissu, Deut. 14. 7. In piel שם diffindere, discindere: Pag. Bu. Diffidit omnino, discidit, dissecuit: Av. lacerare, findere: Coc. Prout occ. in prat. piel 3. f. m. cum 1 cop. praf. loco seq. וישם & findet, Lev. 11. 17. In infin. שם discindere, findere: sed cum 1 praf. habet pathach tantum in ult. loco seq. שם juxta discindere, Jud. 14. 6. Quomodo etiam 3. f. m. fut. piel, occ. cum 1 conv. praf. & quasi contractè cum pathach tantum in ult. pro tseri & pathach, sic, & loco seq. וישם & abscondit, 1 Sam. 24. 7. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. fut. piel cum 1 conv. praf. & 1 aff. loco seq. וישם & abscondit ipsum, Jud. 14. 6. Atque inde ex hac rad. שם est no. שם m. fissura: Pag. Bu. Av. scissio. Coc. שם, שם, Av. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum 1 cop. praf. sic: שם fissura, Lev. 11. 3, 7. Deut. 14. 6. וישם & fissuram, Lev. 11. 26. De hac rad. praesertim in conj. piel, locus unus aut alter notandus: viz. ad prat. piel, Lev. 11. 17. וישם & findet illum: Pag. vel eam, avem, scilicet. Doctores exponunt, inquit Kimchi, quod scindebat eam a dorso suo, nec eam separabat.

bat in duo fragmenta prorsus: unde apparet discrimen huius verbi ab **הִכְרִיל**. Et quod addit, in pennis suis, sensus est, cum illis: quia non necesse habet eas depilare, sed ubi erat cum suis pennis, eam discindebat, & suffiebat. Hoc verbum non dicitur nisi de manu, ut apparet ex Jud. 14. Sed aliud est in pedibus animantium. In loco Jud. שָׁפַע est infinitivum. In loco Sam. R.D. habet, cessare fecit verba eorum. Postest verti, avulsit: metaphoricè alias per discerpere, vel diffindere, **הִכְרִיל הַדָּבָר** concidere rem in duas partes, seu incidere. Merc. Cev. Et lacerabit eam alis suis: Coc. Et diffindet eum cum alis suis; Av. Findet autem ipsam cum alis, non separabit, eas, scil. viz. a reliquo trunco. Jun. Et ad fut. piel **יִסְפַּע** Sam. 24. 8. **וַיִּשְׁפַּע יְהוָה אֶת-הַנְּשִׁים בְּרַבְרִי** & confregit David viros suos verbis: q. d. cessare fecit eos verbis suis, & confregit furorem eorum, & prohibuit iis (vel eos, Merc.) nè insurgerent contra Saul. Pag. Et diffidit, i. e. dilastravit & cohibuit: Bu. Lex. Et diffidit, i. e. avulsit David viros suos: Av. Et laceravit David homines suos verbis: h. e. increpuit, impetum eorum fregit, propositum eorum diremit. Coc. Et dissepuit homines suos David verbis: Hebr. fidit, vel diffidit: i. e. jam ex utraque parte speluncæ, ubi latebant exurgentes, ut in Saulem irruerent, utrinq; represit. Jun.

Rad. 161. **שָׁפַע** est, scindere gladio, inquit R. D. Pag. concidere, in frustra discicare, seu discerpere: vicium præcedenti: sed hoc vehementius est: Gallicè Dismembrer. Chaldaus reddit pro **שָׁפַע**, quod verbum pro **שָׁפַע** findere, in piel est usitatum, teste Kimchi, apud Doctores. Merc. Concudit gladio, diffidit, in frustra dissecuit. Cogn. cum **שָׁפַע** diffidit. Hinc **שָׁפַע**, **שָׁפַע**, jugulo, trucidò. Av. Non autem venit hoc verbum in kal; sed in piel **שָׁפַע** dilaniavit: dissecuit: Bu. Lex. In frustra dissecuit: Av. Prout occ. in fut. piel 3. f. m. loco seq. **וַיִּשְׁפַּע** & dissecuit, 1 Sam. 15. 33.

Rad. 162. **שָׁפַע**; radicem hanc, de qua supra in **שָׁפַע** in signif. 2. hic quidam interserunt: itaque non repetam: tantum notabo, eos credere hoc verbum esse contrarium verbo **שָׁפַע**, ut hoc sit, retineri, retrò reprimi, ut cum videndi facultas, inquirunt, reprimuntur, nè sese exerat: at **שָׁפַע** cum **שָׁפַע**, blandè respicere: cum **שָׁפַע**, inniti, incumbere, idem penè cum **שָׁפַע** vicino infra, ut ex Isa. 31. initio apparet. Cum beth, intentum esse, seu incumbere in rem aliquam, Exod. 5. Psalm. 119. Generaliter inquirunt significare blandum gestum ejus qui se ad aliquid applicat. Tu expone respicere, seu sese convertere; Kimchi per **שָׁפַע** exponit. Quæ illi ad **שָׁפַע** referunt **שָׁפַע** & **שָׁפַע**, ad **שָׁפַע** pertinent, ut illic dictum, sicut, & **שָׁפַע**, etsi hoc ponitur & ad **שָׁפַע**. Merc. Cev.

Rad. 163. **שָׁפַע** est, **שָׁפַע** aspicere, respicere: & **שָׁפַע** sperare, fidere: ite **שָׁפַע**, **שָׁפַע** terrere, formidare, timere; item, **שָׁפַע** definire: & **שָׁפַע** narrare. Pag. Cum præp. mem est, divertere: sed id à generali signif. non recedit: ut **שָׁפַע** est. converti, & averti: sic hoc interdum est ab uno ad alterum aciem oculorum avertere; Merc. Respexit, attendit: & sic construitur cum **שָׁפַע**; avertit se vel vultum suum, de-

stitit, desit ab aliquo: & sic construitur cum **שָׁפַע** vel **שָׁפַע**: oblectavit se in re aliqua: & sic construitur cum beth: denique ex usu Chald. est illini, oblini, obducere: quod est **שָׁפַע** Chaldaico: Bu. Lex. Vertit oculos aspiciendo aliquid, aspexit, respexit, &c. idem quod **שָׁפַע**; & est cogn. cum **שָׁפַע** clamavit, vertendo se ad aliquid: est constr. cum præp. **שָׁפַע**, **שָׁפַע**, & **שָׁפַע**: absolute verò, & sine præp. est verti: Av. Cum voluptate, & (pro re nata) fiducia respicere. Minus latè patet quàm **שָׁפַע**: **שָׁפַע**, **שָׁפַע**, **שָׁפַע**, Cocc. In Bu. Conc. rad. **שָׁפַע** tria signif. i. est respicere: obstupefcere, terreri. Prout occ. in præp. kal, 3. f. m. & 3. pl. simpl. sic, **שָׁפַע** respexit, Gen. 4. 5. **שָׁפַע** respexerunt, Isa. 31. 1. Et in fut. kal, 1. f. occ. cum **שָׁפַע** cop. præf. sed in 3. f. m. plenè simpl. sic, **שָׁפַע** & respiciam, Psal. 119. 116. **שָׁפַע** respiciet, Isa. 17. 7. 8. sed occ. etiam ead. 3. f. m. in forma Apocopata, absque 3. rad. he, & cum **שָׁפַע** conv. præf. ante chirek & pathach, sic, Gen. 4. 4. 5. **שָׁפַע** & respexit Dominus ad Habel & munus ejus: sed ad Cainum & munus ejus **שָׁפַע** non respexit, Theod. **ἐνεπύρσεν**: explicat rem. Deus enim aliquid fecit, quo **ἐμαρτύρησε** quod Habel **πλῆονα θυσιῶν προσήνεγκεν**: id verò est **ἐμπυρισμός**, ut in aliis sacrificiis, quæ Deus igne cælitus misso inflammavit. Cocc. Respexitque Jehova ad Hebelem, & ad munus ejus: i. e. non averatus est, sed approbavit favens & acceptum habuit: humanitatis dictum à principum consuetudine. Visibilem autem fuisse hanc approbationem oportet, cum quia eam animadvertit Kajin, tum quia dicit Apostolus Deum perhibuisse testimonium de donis Hebeli, Heb. 11. 4. fortasse igne cælitus demisso, aut alià ali-quà divinà extra ordinem significatione; Jun. Item, in 3. pl. m. & f. fut. kal, occ. simpl. sic, **שָׁפַע** respicient, Exod. 5. 9. 1 Sam. 22. 42. **שָׁפַע** respicient. Isa. 32. 3. Item, in hac 1. signif. venit etiam Conjug. hithp. **שָׁפַע** vel, ex forma piel geminata **שָׁפַע** stupere, obstupefcere: Bu. Lex. Fecit se respicere, vertit sese: Av. unde in fut. hithp. à 3. f. m. **שָׁפַע**, & in 2. f. m. **שָׁפַע**, occ. in hac 2. f. m. per Apocopen 3. rad. he, & in forma cum pathach in ult. loco seq. **שָׁפַע** terrearis, Isa. 41. 10. Et in 1. pl. fut. hithp. cum **שָׁפַע** cop. præf. & cum kamets pro sagol in ult. sic, **שָׁפַע** obstupefcamus, Isa. 41. 22. In Imper. hithp. ex geminata forma piel, **שָׁפַע**, à 3. f. m. **שָׁפַע** obstupefce, occ. in pl. m. simpl. loco seq. **שָׁפַע** obstupefcite, Isa. 29. 9. Atque inde ex hac rad. **שָׁפַע** in hac 1. aspiciendi signif. est no. cum **שָׁפַע** heemant. **שָׁפַע** pro **שָׁפַע**, m. quod quidam blandam applicationem exponunt: de quo supra in **שָׁפַע**: significatione autem convenit cum rad. Chald. **שָׁפַע**, ut sit linimentum: Merc. Cev. Aspectus blandus; jod scribitur pro he 3. rad. Av. vel, forma absoluta est **שָׁפַע** aspectus: unde cum præf. & **שָׁפַע**. Aff. sic venit, Ezech. 16. 4. **שָׁפַע** ad aspectum meum: i. e. quum primum te aspexi: sicut **שָׁפַע** ad pedem meum: i. e. quum primum ad te pedem intuli. Gen. 30. 30. vel est pro absoluto **שָׁפַע** (ut supra **שָׁפַע** fuit pro **שָׁפַע** in rad. **שָׁפַע**) ad aspectum: i. e. ut jucunda aspectus esses; corpore eleganti, cute molli & nitida, ut lotiones vel aquæ calidæ infantes reddere solent. Bu. Lex. Ad aspectum: i. e. ut esses magis conspicua: Av. ad nitorem: ita R. Sal. ex Chald. **שָׁפַע**: sed potest etiam

am explicari, ad jucundum aspectum meum; ut sit cum affixo. Coc. Et aquis non eras lota, i.e. ut cui non sunt allutæ fordes recens in lucem edito, ita jacebas in foribus peccati; (ut ostenditur Jos. 24.) quum aspexi te: Hebr. ad aspectum meum: similem locutionem vide Gen. 30. 30. quantopere se torqueant interpretes in hac voce explananda nihil attinet dicere; nos verò eam non Chaldæorum sed Hebræorum vocem esse confirmamus, pro certo habentes Deum his verbis loqui humanitatis: ut infra v. 6. & 8. & seq. Jun. Ad aspectum meum: Bu. Conc. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שער est, desistere, abstinere: Bu. Conc. Prout occ. in imper. kal, sing. & pl. m. simpl. sic: שער desiste, Job. 14. 6. שער desistite, Isa. 22. 4. Et in fut. kal, à 3. f. m. שער, in 2. f. m. conc. simpl. loco seq. שער desistes, Job. 6. 19. In hiphil שער cessavit, destitit: prout occ. in imper. hiph. à plena forma f. m. שער: in forma apocopata, abjecta 3. rad. he, & cum kamets & pathach: sic: & loco seq. שער cessa à me, Psalm. 39. 14. Item iii. signif. 3. hujus rad. שער est, claudere: Bu. Conc. prout occ. in eod. imper. hiph. & in ead. 2. pers. f. m. & per eand. apocopen 3. rad. he (pro שער) loco seq. Isa. 6. 10. Et oculos ejus שער claude, obturatur: Bu. Conc. ut in imper. hiph. vel, & oculos ejus transversos agendo, transversos agit: viz. pro שער in infin. hiph. pro præter. ut aliàs. Alii hoc ex Chaldæo explicant, obline: nam שוע Chaldæus est, quod Hebræis שוח linere, oblinere, &c. Coc. Atque huc ad hanc 3. claudendi signif. quidam reducunt etiam illud ad fut. kal, in 1. signif. viz. Isa. 32. 3. Et non שועיניה caligabunt (vel clauderunt) oculi videntium: Pag. Quidam, reprimentur, resinguentur, seu avertentur; contrarià signif. viz. ab aspicere. Merc. Et non respicient oculi videntium. Attendent, adhærescent ei, quem Deus ipsis dat regem & perfugium, neque alibi quærent salutem aut oblectamentum. 70. ἀνέτι ἔσονται πεποιδότες ἐν ἀνθρώποις; Græcè per πηταίνειν (circumspicere) commodè efferres, Coc. R. D. exp. Non terrebuntur, formidabunt, &c. Pag. Et non vertentur, i. e. reprimentur. seu caligabunt, oculi videntium; Av. Neque erunt obducti oculi videntium: Chaldæus sic vertit; וְלֹא יִשְׁתַּחֲוּ & non erunt obturati, scil. sicut nunc sunt, sed clarè perspicient: Hebræi accipiunt in eadem signif. quā שוע Isa. 6. 10. de quo (paubantè, &) in rad. שוע. Bu. Lex. (Vide etiam quadratum seu geminatum piel שוע שוע infra inter quadrata vocabula.) Neque connivebunt oculi videntium. &c. Est expositio veræ institutionis in ecclesia per Christum: q. d. Omnes erunt edocti à Deo veritatem: ut infra 54. 13. Et est hic oppositio ἀνταποδοτός, sive eclipsis contrariorum: hoc modo: neque connivebunt oculi, neque obsurdescent aures: sed videbunt oculi, & aures audient, &c. Jun. Ad hanc autem rad. nomen Rabbinicum שוע cera, omnino reducendum videtur. Et ex hac rad. etiam est שוע, hora, frequens apud Rabbinos: & semel cum 7, Dan. 4. 16. & semel 5. 5. שוע, in Chaldaicis; dicta, ut quidam volunt, quod in eam intendant homines oculos & animum, dum operas & opera sua ad eam instituunt. In horas duodecim omni tempore Hebræi diem dividebant ab aurora ad ves-

peram, nunc æquales, nunc inæquales, pro anni partium, & accessus aut recessus solis ratione: sic Joan. 11. Nonne duodecem sunt horæ diei? Merc. Ex hoc verbo שוע formatur etiam in piel שוע שוע oblectare, oblectare se: 70. ἐσπαδίεσθαι, ἐσπαδίεσθαι, ut qui à re molesta ad rem jucundam fortè oblatam oculos convertit. Psalm. 94. 19. הַנְּחִימֵנִי וְשִׁעְשַׁע נַפְשִׁי consolationes tuæ oblectant animam meam. Isa. 11. 8. וְשִׁעְשַׁע יוֹנָן & oblectabit se lactens apud foramen aspidis: h. e. homines imbelles & sapientià carnali atq; auctoritate seculari destituti, cum voluptate, sine formidine: aspidem, h. e. homines venenatas doctrinas loquentes, & noxios, irritabunt. Psal. 119. 70. הַיִּרְחִיק מִן־פִּי שִׁעְשַׁע legem tuam delicias facio. Coc. Sed de hoc quadrato piel vide etiam infra inter voces quadratas.

Rad. 164. שוע: inde no. radicale שוע f. sonitus, strepitus, plausus: Pag. Bu. Alii punctant שוע: Chaldæus vertit מַסְסִיעִיר gressum, cum vehementia, scil. Merc. שוע incessus vehemens equorum, ut cum pedibus seu ungulis terram vehementer calcant exiliendo & fremendo, instar tussium: ideoque est cogn. cum שוע, i. e. tussis. Av. Occ. autem hoc no. in forma sing. f. constr. sic: Jer. 47. 3. מְקוֹל שַׁעֲשַׁר à sonitu strepitus ungularum fortium ejus: i. e. equorum fortium ejus: est enim, inquit R. D. fortis pedum percussio dum currunt equi. Pag. A sono plausus, &c. Bu. Lex. A sonitu incessus ungularum caballorum ejus. Av. A voce strepitus (פְּרִסְרִיר אֲבִירִי) ungularum caballorum ejus. Kimchi comparat cum שוע 70. ἀπὸ φωνῆς ὀρέμης. Ex contextu facilè intelligitur. Coc.

Rad. 165. שוע: inde no. rad. שוע m. instar פועל, & פועל: & cum pronomine, ut פועל; Pag. Fossam manūs quidam exp. i. e. manum contractam, qua aliquid complectimur? unde & שוע vulpem dictum putant, à foveis quibus gaudet. Hinc שוע, exponunt vulpinetum, quod vulpes ferè inter vineas habeant suas foveas. Kimchi semitam vinearum sic dici putat à pugno: quod inter vineas sit arcta via, non latior quàm ut in ea gradi quis possit. Et omnia inter se quadrant. Nam & hujusmodi arctis locis vulpes gaudent: ut Christus inquit, Vulpes foveas habent. &c. Plur. שוע, bis tantum plenum, juxta Maforam. in Lam. & Jud. 15. alias mancum per kibbutz. 70. Merc. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est in no hoc שוע m. pugnus, pugillus, vola: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. f. m. cum 7 præf. & 1 aff. ut & in absol. forma pl. m. cum 7 præf. & in pl. m. constr. cum 7 præf. ut seq. שוע pugillo suo, Isa. 40. 12. שוע pugillis, 1 Reg. 20. 10. שוע pro pugillis, Eze. 13. 19. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est in ead. forma pl. m. nominis præced. viz. שוע semitæ: Bu. Conc. Prout occ. in loco eod. & cum eod. præf. 7, sic: 1 Reg. 20. 10. Si sufficiet pulvis Samaritæ שוע semitis: Bu. Conc. Sed plerique exp. in priori signif. sic: Si suffecerit pulvis Somron pugnis, seu pugillis; vel, ut quidam, semitis, &c. Pag. Pugillis; Bu. Lex. Av. In pugillos omni populo, qui sunt cum pedibus meis: h. e. qui sequuntur me. 70. ταῖς ἀλώπεξι: ineptè. Chaldæus ad accipiendum cavop plantarum pedum populi mei. Nimia hyperbole.

Coc. Non sufficeret pulvis Shomronis pugillis, toti populi huic, qui se, utur vestigia mea; Hebr. qui est in pedibus meis, ut Exod. 11. 12. Comparatio est à majore: sed hyperbolica & thraonica: q. d. tota terra vestra auferetur pugillo, à meis: quanto magis homines vestri? similis hyperbole, 2 Sam. 17. 13. Jun. Atque in hac 2. signif. est etiam no. cum ^h heemant, & cholemin ult viz. משעול m. trames semita: Pag. Bu. angusta via instar pugilli. Av. Kimchi explicat ex Targ. per שביל Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum ^h praf. loco seq. במשעול in semita, Num. 22. 24. Denique iii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est in no. שועל m. vulpes; Pag. Bu. & c. dict. à foveis instar pugni, vel à cauda crassa ad formam pugilli. Av. 70. שועל. Bochartus à tussi dictam putat. Coc. Sed reperies & villæ nomen à vulpibus, vel vulpium foveis, in Neh. 11. 27. ויבחר שועל & in villa vulpis. Est in provincia Narbonensi pagus hoc nomine. Castellum, castrum vulpis. Ad locum autem Psalm. 63. 11. חריתum respexisse figurat, Mat. 24. & dissecabit eum, & partem ejus ponet cum hypocritis; & Lucæ 12. cum infidis. Merc. Occ. autem hoc no. in f. m. simpl. & in forma pl. m. simpl. vel cum schurek, vel pro eo cum kibbutz in antepen. ut & cum ^h praf. ante kibbutz sub schin, ut seq. שועל vulpes. Neh. 2. 25. 11. 27. שועלים & שועלים vulpes. Jud. 15. 4. Psalm. 63. 11. Cant. 2. 15. Lam. 5. 18. Item, שועלים sicut vulpes, Eze. 13. 4. Primus autem locus supra citatus in hac rad. notandus, viz. Isa. 40. 12. מי מרר בשעלו מי, quis mensus est in pugno, seu pugillo suo aquas? Pag. Bu. & c. 70. שועל. Chald. Apud quem sunt omnes aquæ כספרא בשעלם ut gutta in pugno. Coc. Hæc voce & sequentibus aliis exponit Propheta, quam sit facile. Deo omnes res creatas sustentare & regere, ut quæcunque promissit, nullo negotio, & rebus omnibus sibi ministrantibus, exsequatur; q. d. quemadmodum res minimas his exiguis modis & instrumentis homines capiunt, tractant & appendunt: ita Deo tam facile, adeoque facilius est, hanc universitatem rerum & singulas ejus partes minimo negotio regere arbitratu suo. Jun. Rad. 166. שועל; in niph. (שועל), est, niti, vel, inniti: item, hærere. Pag. Vicinum est verbo שעה Constr. ferè cum על super; semel cum beth, Isa. 50. 10. & cum חתח, Gen. 18. 4. potestque reddi, recumbere, reclinare, juxta quosdam. Et cum lamed, ad, Num. 21. 15. Est non tantum corporis, sed & spei, & fiducia, figurat: unde cum verbo כשח confidendi jungitur, ut Isa. 30. & 50. Chald. vertit per כשח, Merc. Niti, inniti, incumbere: constr. cum prap. על, & quandoque cum על & ל: Bu. Lex. על & cum חתח innixus est firmiter, incubuit totis viribus alicui rei. Hinc per metath. nifus est, anitor. Av. 70. ἐπισυναρξίζομαι, ἐπανάναρξιν: inniti. Coc. Prout occ. hoc verbum in præ. niph. 3. f. m. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets ult. cui priori formæ cum pathach ^h cop. est etiam praf. & in 2. f. m. 3. & 1. pl. simpl. prout seq. שועל innixus fuit, 2 Sam. 1. 6. שועל nititur, 2 Reg. 5. 18. 7. 2. 17. (שועל) & innititur, Num. 21. 9. Isa. 10. 20. שועל innixus es, 2 Chron. 16. 7. שועל innixi sunt, 2 Chron. 13. 18. שועל innititur, 2 Chro. 14. 11. In infin. niph. occ. cum ^h praf.

ut & cum ^h praf. ante ^h & ^h aff. ut seq. שועל inniti, Isa. 10. 20. כהשעך in inniti te, 2 Chron. 16. 7. ויבחר שועל & in inniti te, 2 Chr. 16. 8. כהשעך & in inniti eos, Ezech. 29. 7. In imper. niph. א' m. (שועל) occ. in pl. m. cum ^h cop. praf. loco seq. שועל & innitimini, Gen. 18. 4. In fut. niph. 1. f. occ. cum ^h cop. praf. sed 2. f. m. simpl. & 3. f. m. simpl. & cum ^h cop. praf. ut & in 2. pl. m. cum ^h conv. praf. at in 3. pl. m. simpl. prout seq. (שועל) & innitar, Jud. 16. 26. (שועל) innitaris, Prov. 3. 5. (שועל) innitetur, Job. 8. 15. (שועל) & innitetur, Job. 24. 23. Isa. 50. 10. (שועל) & innixi estis, Isa. 30. 12. שועל innituntur, Isa. 31. 14. Mic. 3. 11. Atque inde ex hac rad. שועל sunt nomina seq. 1. no. cum ^h heemant. masc. & foem. significans sustentaculum, sustentationem, seu fulcimentum, cui aliquid innititur. Av. Prout occ. in gen. & term. masc. simpl. sed in gen. & term. foem. cum ^h cop. praf. versu eod. sic: Isa. 3. v. 1. Aufert à Jerusalem משען & scipionem & baculum: Bu. Conc. baculum; & baculum: quod exponitur per verba seq. Omnem baculum panis & omnem baculum aquæ. Pag. Unde A. E. vult voces illas elegantiae causâ esse ingeminatas, ita ut postea explicentur per alias voces ejusdem radices. Cev. Targum, sustentamentum & fulcimentum aut auxilium, omne sustentamentum cibi, & fulcimentum potus. Et, juxta R. D. idem repetitur verbis distinctis. Pag. Incommodius quidam particippia hiphil esse putant, sustentatorem & sustentatricem: quum hoc verbum non nisi in niph. sit usitatum. Intelligit autem hac ingeneratione omnis generis sustentamenta, ut longâ enumeratione postea declarat. Sic Eccl. 2. 8. ושרים ושרים intellit omnis generis instrumenta musica. Kimchi ex absoluto משען facit regimen משען, sicut ex מרבץ fit מרבץ supra in 72. Sed mox admonet, posse esse à משען, quod malim. Merc. Item, 2. hinc etiam no. cum ^h heemant. viz. משען m. baculus, scipio, bacillus: Pag. Bu. sic dictus quod homo illi innitatur: sustentaculum, fulcimentum. Pag. Scipio: & metaph. pro re cui innititur, aut fidimus: & sic etiam nomina reliqua. Pedum etiam quidam vertunt: i. e. baculum cui pedis loco quis innititur: sed pastorale est propriè. Merc. fulcrum, cui innititur aliquis, & c. ut Pag. Av. ἐπισυναρξιν, fulcrum. Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum ^h praf. ut & in forma f. m. constr. (cum pathach, scil. pro kamets in ult.) simpl. ut seq. (שועל) idem, 2 Sam. 22. 19. (שועל) in scipionem, Psalm. 18. 19. (שועל) scipionem, Isa. 3. 1. Item, 3. hinc etiam no. itidem cum ^h heemant, & in forma cum duplici sægol ante thau, viz. משענה f. idem cum præced. sustentaculum, baculus cui innititur; Av. ut Ps. 23. 4. ויחמני יחמני ויחמני ויחמני virga tua & pedum tuum me consolantur. Numeratio tua & castigatio ac directio, & potentia tua, qui me portas. Scipio pastoris. eum sustentans & idoneum faciens ad consistendum & gestandum sarcinam ovium humeri impositæ, respondet potentiae Dei. Cocc. Occurrit autem hoc no. in hac forma f. m. simpl. & cum ^h dem. praf. sic: ויחמני ויחמני idem, 2 Reg. 18. 21. Isa. 36. 6. Ezech. 29. 6. ויחמני ויחמני scipionis, baculi, Jud. 6. 21. 2 Reg. 4. 31. Cum affixis in hoc no. pro more talium, prius sægol mutatur in pathach, posterius in scheva;

scheva : prout occ. cum ¹. aff. simpl. sed cum ⁷. ob paufam pro ⁷. aff. habet ¹ cop. præf. & cum ¹ aff. simpl. at in pl. f. cum ¹. aff. habet ⁷ præf. ut seq. ⁷ מְשַׁעֲנִי Scipionem meum, 2 Reg. 4. 79. ⁷ וּמִשְׁעָנִי Scipio tuus, Pfal. 23. 4. ⁷ מְשַׁעֲנִי Scipione tuo, Ex. 21. 19. Zach. 8. 4. ⁷ וּמִשְׁעָנִי baculis suis, Num. 21. 19.

Rad. 167. ⁷ שַׁעַן, in præf. kal contractè ⁷ שַׁעַן versus est oculis instar epilepticorum, vertit oculos, divertit oculos, seu virtutem vivisam, ut cum vertuntur oculi instar epilepticorum, qui apertis oculis nihil vident : deinde significat, oculis versis aliquid intueri cum voluptate : idem quod ⁷ שַׁעַן aspexit, prout occ. hoc verbum in Imper. kal (á f. m. ⁷ שַׁעַן) pl. m. cum ¹, ob paufam, pro ¹ cop. præf. sic, Isa. 29. 9. ⁷ וְשַׁעַן & vertimini. In hiphil ⁷ שַׁעַן fecit verti virtutem vivisam, divertit oculos : prout occ. in Imper. hiph. f. m. sic, Isa. 6. 10. Et oculos ejus ⁷ שַׁעַן fac verti ne videant. Et Pfal. 39. ult. ⁷ שַׁעַן diverte á me, & refocillabor. &c. Atque inde in Conjug. piel per geminationem ⁷ שַׁעַן spectavit cum voluptate versis oculis in aliquid, delectatus est aspectu alicujus rei. Prout occ. præf. piel, in hac forma geminata cum ¹ conv. præf. sic, Isa. 1. 8. ⁷ שַׁעַן & oblectabitur infans super caverna aspidis, &c. Et in 1. f. præf. piel, Pfal. 119. in ⁷ שַׁעַן, Ego verò in lege tua ⁷ שַׁעַן oblectatus sum. Ut & in fut. piel (á 3. sing. m. ⁷ שַׁעַן) 3. pl. m. Pf. 94. 19. Consolationes tuæ ⁷ שַׁעַן delectabunt, vel, lætificabunt animam meam. Unde in passiva voce Pual, ex forma hac geminata piel, ⁷ שַׁעַן oblectatus est; prout occ. in fut. pual, (á 3. f. m. ⁷ שַׁעַן) & 2. f. m. ⁷ שַׁעַן, & in 3. pl. ⁷ שַׁעַן 2. pl. m. sic, Is. 66. 12. & super genua ⁷ שַׁעַן oblectabimini ad lulum, &c. Item, inde etiam in hithpaël, ex hac forma geminata piel ⁷ שַׁעַן oblectavit seipsum: est const. cum beth : prout occ. in fut. piel, 1. f. simp' cum kamets in ult. ob paufam, sic, Pfal. 119. in beth, in statutis tuis ⁷ שַׁעַן oblectabo me, &c. & sic ibid. in vau, venit cum ¹ cop. præf. sic, ⁷ וְשַׁעַן & oblectabo me mandatis tuis. Item, semel venit pro. vertere visionem, seu facere se diverti, viz. in Imp. hithp. (á f. m. ⁷ שַׁעַן) in pl. m. sic, Isa. 29. 9. ⁷ שַׁעַן facite vos diverti. Atque inde ex hac forma piel geminata ⁷ שַׁעַן : est no. in forma pl. m. ⁷ שַׁעַן oblectationes, delicæ, delectationes, quæ oculis reficiunt, &c. prout occ. in absol. forma pl. m. Prov. 8. 30. & in pl. m. constr. (á simplice forma ⁷ שַׁעַן) cum ¹ cop. præf. & ¹. Aff. sic, ib. Prov. 8. 31. ⁷ שַׁעַן & delicæ meæ sunt cum filiis hominum. Ut & cum ¹ aff. absque præf. sic, Isa. 5. 7. & vir Jehuda plantula ⁷ שַׁעַן deliciarum ejus : i. e. planta delicata. Av. qui sic hanc per se specialem radicem describit, cum reliqui plerique referant hæc, vel ad rad. ⁷ שַׁעַן, vel ⁷ שַׁעַן : quas etiam vide : vel inter vocabula quadrata.

Rad. 168. ⁷ שַׁעַן, indé no. ⁷ שַׁעַן m. ramus : cogitatio; &c. vide supra in rad. ⁷ שַׁעַן. Pag. Bu. Lex. Cocc. ⁷ שַׁעַן promontorium, pars rupis seu arboris propendentis longius, & metaph. pro cogitationibus pendentibus & dubiis : idem quod ⁷ שַׁעַן, Av. prout occ. hoc no. in absol. forma pl. m. cum ⁷ præf. sic, Job. 4. 13. ⁷ שַׁעַן vel ut scribitur (cum chirek & dagesch pro longa vocali chirek magno) ⁷ שַׁעַן in cogitationibus : Bu. Conc. Inter cogitationes (quæ oriebantur) è visionibus nocturnis, Av. Et in forma pl. m. constr. (á

simplice ⁷ שַׁעַן vel ⁷ שַׁעַן) occ. cum ¹. Aff. Job. 20. 2. ⁷ שַׁעַן vel ⁷ שַׁעַן cogitationes meæ : Bu. Conc. & Av. &c. vide rad. ⁷ שַׁעַן.

Rad. 169. ⁷ שַׁעַן est, cogitare, existimare : Pag. vel, potius æstimavit, conjectavit : nam Kimchi per ⁷ שַׁעַן rabbinicum exponit. Est enim illis ⁷ שַׁעַן idem quod ⁷ שַׁעַן, conjectura : unde ⁷ שַׁעַן appellat caph conjecturæ, quod est circiter, quod ad mensuram & æstimationem pertinet : vernacule etiam Estimer dicimus, pro existimare, opinari, arbitrari. Quidam gravius aliquanto exponunt, apparere velut spectrum aut terculamentum, quod est visu horrendum ut cum sequentibus conveniat, quæ horrorem, vel horrendum, seu horribile significant. In loco ergo prov. exponunt, sicut spectrum fuit, seu apparuit, absolute. Sed malo activum cum Hebræis, nec ita grave, etsi frequentia gravitatem denotent, quæ Kimchi alteri significatui accenser, foeditatis & inquisitionis, Merc. Cev. ⁷ שַׁעַן æstimavit : Bu. Lex. observavit portam ceu janitor, custodivit portam instar janitoris qui ante portam excubat. Cogn. cum ⁷ שַׁעַן commotus est cum strepitu : nam porta aperiendo & claudendo solet crepare. Hinc ⁷ שַׁעַן aperio portam : item Lat. fera, &c. disfero, refero. Av. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, æstimare, mensurare, prout occ. in præf. kal, 3. f. m. sic, Prov. 23. 7. ⁷ שַׁעַן quia sicut cogitavit, seu existimavit animo suo, sic fuit : Hier. Quia in similitudinem conjectoris & harioli, existimat quod ignorat. Pag. ut æstimat cum animo suo, &c. Bu. Lex. Nam quemadmodum (aliquis) observavit in animo suo, sic ipse est; Av. Nam, ut (quod) anima cuiusvis horreat, sic est; h. e. sic ipse est, sic cupiditas ejus. Alii expl. Quemadmodum æstimat, ita ipse est : h. e. talis est, quales alios esse putat. Alii etiam continuant sententiam, sic : Quemadmodum cogitavit, dicet tibi. Malim primum, Cocc. Nam ut æstimat (te) cum animo suo, ita ille (cibus) est; h. e. pluris facit cibum suum quam te ipsum, ut sequentia hoc versu ostendunt : quamobrem oportet cibum illius nihili abste fieri, ac potius tibi fastidiosum esse, versu seq. Jun. Quoniam, sicut æstimavit in anima sua, sic hoc : Mont. Quoniam, ut æstimavit animo suo, sic est : versio Pag. Quia sicut (quis ponit) mensuram in anima sua, sic ipse, scil. agit : Mu. Nam intus in animo suo metitur, idque faciens dicet tibi, ede, &c. Tig. Nam (ut sunt animi ejus sordes) te ad edendum bibendumque invitabit quidem ille, sed animo abste alieno : Caft. Nam ut æstimat (te) in anima sua, ita est (& foris) Pisc. Nam, velut is qui deglutit pilos, est iste : Arabs. Atque inde ex hac rad. ⁷ שַׁעַן in hac 1. æstimandi signif. est no. in forma pl. m. ⁷ שַׁעַן mensura : Bu. Lex. & Conc. (quasi á f. m. ⁷ שַׁעַן mensura : Pag. æstimatio : Cocc.) Gen. 26. 12. Et invenit anno illo centum ⁷ שַׁעַן mensuras aut modios. Pag. Cocc. Hoc uno loco ita sumitur : nam alias ⁷ שַׁעַן & ⁷ שַׁעַן portam, & portas significat. Putant autem mensuram fuisse maximam aridorum, ex qua reliquis minores æstimarent, & in quam cæteræ ingrederentur. Merc. ⁷ שַׁעַן porta, hoc in loco sumitur pro mensura portæ addictæ, &c. Av. vide infra ad no. ⁷ שַׁעַן in 3. signif. Deinde in 2. signif. 2. hujus rad. ⁷ שַׁעַן est fatidum, sordidum : Bu. Conc. idque 1. in no. Toar seu Adj. ⁷ שַׁעַן m. turpis, foedus, sordidus : Pag.

horrendus: ex signif. rad. seq. cum *fin*, scil. sinistro; Bu. Lex. Prout occ. hoc No. in forma pl. m. cum *ד* dem. præf. Jer. 29. 17. Et dabo eos tanquam ficus *הַשְׁוֹעִרִים* turpes, foedas, sordidas: Pag. horribiles, á quibus, scil. homines abhorrent; Merc. *כְּחֵאֲנִים* sicut ficus horrendas: Bu. Lex. quidam verò ex hac rad. *שְׁעַר* formant Conjug. pual ex forma poal, *שְׁוֹעַר* exasperatus est: auferitate præditus fuit. Atque inde in part. pual, seu poal, á *š*, m. *שְׁוֹעַר* asperatus, &c. hoc in loco occ. in forma pl. m. cum *ד* dem. præf. Tanquam ficus *הַשְׁוֹעִרִים*, i.e. auferitas, quæ non possunt commedi; Av. Ut ficus nauseosas, horrendas, horribiles: Cocc. qui sic etiam ex pual format. Tanquam ficus horrendas. Jun. Item. 2. hinc etiam ex rad. *שְׁעַר* in hac 2. sordidi signif. est no. cum 3. rad. geminata, viz. *שְׁעִירָה* f. turpitudine: Pag. res horrenda: Bu. Lex. horriditas, auferitas, geminatur lamed poal propter maiorem auxesin: Av. prout occ. hoc no. simpl. sic, Jer. 23. 14. & in prophetis Israel *שְׁעִירָה* horrendum. Av. rem horrendam. Jun. fæditatem: Bu. Conc. & cum *י* cop. præf. Jer. 5. 30. *שְׁמָהּ וְשְׁעִירָה נִהְיָה אֶרֶץ* stupor, i.e. res stupenda, & turpitudine facta fuit in terra: Pag. desolatio & horriditas vel auferitas facta est in terra; Av. stupor & horror factus est, h.e. stupendum & horrendum factum est in terra: Coc. Res stupenda & horrenda (viz. quæ exponitur sequente versu,) fit in terra hac: Jun. & foeditas Bu. Conc. Item. 3. hinc etiam no. aliud cum *resch* itidem geminato, ante term. finalem *הָ*, viz. *שְׁעִירָהּ* f. idem cum præced. Bu. Lex. turpitudine: vel, cogitatio, seu existimatio; Pag. Cev. horrendum, horribile, auferum: jod est jod (*הַיַּחַשׁ* hajachas, Pag.) gentile, vel adjectivum: Av. Prout occ. hoc no. simpl. sic, Hof. 6. 10. In domo Israel vidi *שְׁעִירָה* cogitationem, seu existimationem: Pag. Cev. q. d. illud quod existimavi: alii turpitudinem, i.e. turpia: (quod potius est: Merc.) Hieron. horrenda: & R. D. turpitudinem, i.e. rem sordidam. Pag. Vidi horrendum, i.e. idololatriam; Av. horrendum: Coc. Video rem horrendam: Jun. foeditatem, Bu. Conc. Item. 4. hinc etiam no. itidem cum *resch* geminato ante term. fam. & fin. *יח*; viz. *שְׁעִירָיִת* f. idem etiam cum præced. res horrenda: Bu. Lex. horrendum, horribile, auferum: Av. vel adverbialiter, turpiter. Pag. ut occ. Jer. 18. 13. *שְׁעִירָיִת עֲשָׂתָה* turpiter egit valde virgo Israel; Pag. Ad verbum, turpe, horrendum. Sed Kimchi facit Substant. ut & superiora, turpitudinem, fæditatem: Merc. Cev. horribile fecit vehementer: Av. horrendum fecit valde &c. Coc. Item iii. signif. 3. hujus rad. *שְׁעַר*, est, porta, janua; Bu. Conc. viz. in flo. *שְׁעַר* m. porta: Pag. Bu. Quidam afferunt etymon, quòd ob amplitudinem & munitionem, item judicia quæ in illis exercebantur, & magistratus, horrenda esset. Hinc pro loco judicii sumitur, & publicis populi conventibus. Hinc portæ mortis, Psal. 9. 12. pro consiliis, deliberationibus, jure & potestate; sicut & Christus, Mat. 16. portas inferni vocat regnum & potestatem. Appellatur & teste Kimchi, tota terra, vel regio, porta, ex parte totum, ob ejus ingressum, qui est velut porta terræ, Gen. 22. 17. unde quia terra valida & munita, valida est in ingressu suo, quia habet in circuitu montes, aut maria, quæ postquam hostes penetrarunt, tota illis regio captu

perfacilis est, ideò dicitur Nah. 3. patendo patuerunt portæ terræ tuæ, &c. sic Deut. 5. 14. & alias, Merc. Ex horroris signif. quidam *שְׁעַר* portarum nomen traductum putant, quòd tum robore & munitionibus suis, tum judiciis publicis, quæ sub illis exercebantur, horrore, sive horrenda essent. Bu. Lex. hoc nomen *שְׁעַר* venit semel (Gen. 26. 12. &c. vide in i. signif.) pro mensura portæ addicta: ad cujus normam seu justitiam omnes reliquæ mensuræ censuebantur, & rectificabantur. Hinc Græci *σῆμα* aperio: quia porta est quæ aperitur. Av. Erant apud portas fora, tum rerum venalium, in quibus æstimatio earum fiebat: tum conventuum habendorum: tum rerum judicandarum: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In forma s. m. simpl. occ. vel cum duplici pathach: vel ob pausam cum kamets penult sic: *שְׁעַר* vel *שְׁעַר* porta, portæ, portam, &c. Gen. 22. 17. 23. 10. 18. 24. 60. 28. 16. &c. Psal. 69. 13. Isa. 15. 4. 24. 12. Ezech. 40. 6. 23. 24. 27. &c. ad Mich. 1. 9. 2. 13. & Zac. 14. 10. in 120. circ. l. Cui priori formæ cum pathach penult cop. & alteri, cum kamets penult. *י* etiam est præf. sic, *שְׁעַר* & porta, Ezech. 40. 23. 27. 48. 32. *וְשְׁעַר* & porta, 1 Chron. 26. 13. 2 Chron. 8. 14. 35. 15. sed sæpius venit cum *ד* dem. præf. ante formam cum duplici pathach sic. *שְׁעַר* porta, & am, &c. Jos. 2. 5. 7. 5. Jud. 9. 40. 18. 16. 17. &c. ad Ezech. 46. 12. in 70. circ. l. Item cum *וְ* præf. occ. locis seq. *וְשְׁעַר* & porta, Jos. 2. 7. Ezech. 40. 20. 46. 2. sed sæpius cum *ד* præf. locis seq. *בְּשְׁעַר* in porta, Gen. 19. 1. Exod. 32. 26. Jud. 16. 2. 2 Reg. 7. 1. 18. 11. 6. 14. 13. 23. 8. 1 Chron. 9. 18. 2 Chron. 23. 5. 24. 8. 33. 14. Neh. 2. 13. 15. 12. 39. Esth. 2. 19. 21. 5. 13. 3. 23. 5. 9. 6. 10. Jer. 7. 2. 17. 19. 20. 2. 37. 13. 38. 7. 39. 3. 4. Ezech. 40. 28. Ob. v. 13. Ut & cum *ד* pro *ד* dem. præf. occ. vel ante pathach, vel ob pausam, ante kamets in pen. sic & locis seq. *בְּשְׁעַר* vel *בְּשְׁעַר* in porta, Ruth. 4. 11. 2 Sam. 19. 9. 23. 15. 16. 2 Reg. 7. 17. 20. 9. 31. 11. 6. 1 Chron. 11. 17. 18. Job. 5. 4. 21. 21. Psal. 127. 5. Prov. 22. 22. 24. 7. Isa. 29. 21. Ezech. 40. 3. Am. 5. 10. 12. 15. sed venit etiam hæc forma s. m. cum *ד* præf. priori formæ cum duplici pathach, sic: *לְשְׁעַר* ad portam, Exod. 38. 15. 39. 40. 1 Chron. 26. 13. 2 Chron. 8. 14. 35. 15. Neh. 3. 32. 12. 31. 39. Ezech. 8. 5. Mich. 1. 12. sed cum *ד* pro *ד* dem. præf. occ. vel cum pathach, vel cum kamets penult. in qua etiam forma cum duplici pathach *לְ* est etiam præf. sic, *לְשְׁעַר* ad portam, Ezech. 40. 16. 44. *לְשְׁעַר* ad januam, 1 Chr. 16. 42. *לְשְׁעַר* ad portam, Exod. 32. 27. Item, occurrit etiam in ead. forma cum duplici pathach cum *וְ*, *וְ* & *וְ* præf. ut seq. *וְלְשְׁעַר* & ad portam, Exod. 27. 17. *מִשְׁעַר* à, de porta, Exod. 32. 27. 2 Chron. 25. 23. Lam. 5. 14. Ezech. 40. 23. 27. Zeph. 1. 10. *וּמִשְׁעַר* & à porta, Ruth. 4. 10. *לְמִשְׁעַר* à porta, Zach. 14. 10. Item, occ. etiam hoc no. s. m. cum *ד*, locali add. idque simpl. & cum *ד* dem. præf. sic, *שְׁעֵרָה* in portam, Isa. 28. 6. *הַשְׁעֵרָה* in portam, Deut. 22. 15. 25. 7. Isa. 22. 7. & in forma duali occurrit vel pro no. pr. vel appellativè pro duabus portis, loco seq. *שְׁעָרַיִם* Schaaraim, n. p. duarum portarum, 1 Sam. 17. 52. sed sæpius occurrit in forma pl. m. simpl. scil. cum *י* cop. *ד* dem. *וְ* & *לְ* præf. ut seq. *שְׁעָרַיִם* portæ, Jud. 5. 8. Psal. 24. 7. o. Prov. 1. 21. 8. 3. Isa. 26. 2. Ezech. 21. 27. 48. 31. *וּשְׁעָרַיִם* & portæ, Isa. 45. 1. Ezech. 48. 31. 33. *וְהַשְׁעָרַיִם* por-

tz, 2Sam. 18.24. 2 Reg. 23.8. 1 Chron. 9.23. 22.3. Neh. 12.25.30. 13.19.22. Ezech. 40.18.38. בַּשְּׁעָרִים in portis, Neh. 6.1. 11.19. Pro. 31.31.23. Isa. 62.10. Jer. 7.2. 17.20. לְשַׁעְרֵי ad portas, Jud. 4.11. Item, in forma plur. masc. constr. occurrit simpl. locis seq. שְׁעָרִי portæ, 1 Sam. 17.52. 2Chro. 23.19. Neh. 2.8. 7.3. 13.19. Job. 38.17. Psal. 87.2. 107.18. 118.19. Prov. 14.19. Jer. 1.15. 17.19. Ezech. 44.11. 17. Nah. 2.7. 3.13. Cui etiam formæ pl. m. constr. לְ, לְ, לְ præs. ut seq. וְשַׁעְרֵי & portæ, Job. 38.17. Ezech. 48.31. בַּשְּׁעָרִי in portis, 2Chr. 31.2. Psal. 9.15. Isa. 38.10. Jer. 15.7. 17.21. 24.25. 27.22.4. Lam. 4.12. Ezech. 44.17. שְׁעָרֵי portas, Jer. 22.19. מִשְׁעָרֵי è portis, Psal. 9.14. Item, occ. etiam forma hæc pl. m. constr. cum וְ aff. idque simpl. & cum וְ & לְ præs. ut seq. וְשַׁעְרֵי portæ tuæ, Deut. 12.15. 15.9. 16.5. 18.17. 2.5. 18.6. 23.17. 28.52.55. בַּשְּׁעָרֵי in portis tuis, Exod. 20.10. Deut. 5.14. 31.12. 12.17.18. 14.27. 16.11. 12.21. 14.21.28.29. 16.14. 15.22. 17.8. 24.14. 26.12. 28.57. וְבַשְּׁעָרֵי & in portis tuis, Deut. 6.9. 11.20. Prout etiam occ. vel cum וְ in pausa, vei cum וְ extra pausam, cui ult. cum pachach penult. וְ cop. & לְ sunt præf. & priori cum kamets penult. לְ est etiam præf. ut seq. וְשַׁעְרֵי portarum tuarum, Ps. 147.13. וְשַׁעְרֵי portæ tuæ, Isa. 60.11. וְשַׁעְרֵי & portæ tuæ, Isa. 54.12.60.18. בַּשְּׁעָרֵי in portis tuis, Psal. 122.2. בַּשְּׁעָרֵי in portis tuis, Eze. 26.10. Sed occ. etiam forma pl. m. constr. cum לְ præf. & לְ aff. ut & cum וְ aff. simpl. sed cum וְ aff. simpl. & וְ cop. & לְ præf. & cum לְ aff. absque præf. ut seq. וְשַׁעְרֵי in portis vestr. De. 12.12. Zac. 8.16. שְׁעָרֵי portæ ejus, 1 Reg. 8.37. 2Chr. 6.28. Ps. 100.4. Oba. 1.11. וְשַׁעְרֵי portæ ejus, Lam. 1.4. 2.9. וְשַׁעְרֵי & portæ ejus, Neh. 1.3. 2.3.13. Jer. 14.2. 51.58. בַּשְּׁעָרֵי in portis ejus, Jer. 17.27. שְׁעָרֵי portæ ipsorum, Ezech. 21.20. 48.34. Atque hinc ex hoc no. שַׁעַר porta, in hac 2. signif. est no. שַׁעַר m. janitor, portarius: Pag. Bu. 70. שַׁעַר, שַׁעַר: custos portæ, janitor: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum לְ dem. præf. שַׁעַר janitor, 2Reg. 7.10. שַׁעַר janitor, 2Ch. 31.14. Et in forma pl. m. occ. simpl. & cum לְ cop. לְ dem. וְ, לְ, לְ præf. ut seq. וְשַׁעְרֵי vel sine vau, janitores, 1Ch. 15.23.24.25. Ne. 12.25. וְשַׁעְרֵי & janitores, 1Ch. 34.13. וְשַׁעְרֵי vel sine vau, janitores, 2Re. 7.11. 1Chr. 9.18.24.26. 15.18.26.12.19. 2Ch. 23.19. Ezer. 2.42. 10.24. Ne. 7.1.45. 10.29. 12.47. וְשַׁעְרֵי vel sine vau, & janitores, 1Ch. 9.17. 2Ch. 8.14.35.15. Ezer. 2.70. 7.7. Ne. 7.13. 10.40. 11.19. 12.45. 13.5. וְשַׁעְרֵי janitoribus, 1Ch. 26.1. וְשַׁעְרֵי in janitores, 2Ch. 8.22. 16.38. Ut & semel in forma pl. m. constr. cum לְ præf. sic: 2Ch. 23.4. שַׁעְרֵי janitoribus liminum: Pag. Bu. in janitores. &c. Bu. Conc. Ut sint custodes liminum. Coc. Sic in 2Reg. 7.10. שַׁעַר שַׁעַר portæ urbis custos. Et 2Chron. 31.14. שַׁעַר שַׁעַר janitoribus custos portæ ad orientem. Et in abfol. forma plur. 2Reg. 7.11. וְשַׁעְרֵי & clamârunt janitores: verbum in singulari impersonaliter. Coc. hoc inclamante reliquos janitores. Jun. Hoc autem nomen tam in sing. quam in plur. Aven. sumit pro, & ponit in loco part. ben. kal. f. & pl. m. De nomine etiam præcedente שַׁעַר loci quidam suprà cit. ulterius adnotandi. Gen. 28.16. שַׁעַר

הַשְּׁעָרִים & hæc est porta coeli. h. e. Deus etiam hîc se voluit mihi manifestare eum, qui habeat communionem cum hominibus, & qui mihi se comitem & præsidium velit præstare: aut hæc scala notat eum qui est via, & veritas, & vita. Psal. 118.20. הַשְּׁעָרִים לַיהוָה hæc est porta Domino, quam iusti intrant. h. e. Ego vobis indico illum, in quo iusti sumus, & communionem cum Deo habemus. (Hæc ipsa porta ad Jehovam: i. e. ipse Christus, Joan. 10. Jun.) Psal. 24.7. שַׁעְרֵיכֶם תִּלְווּן Tollite, portæ, capita vestra: h. e. corda dilatate vos ad excipiendum regnum Dei. Coc. hæc ultima pars psalmi est dialogistica de adventu e rege Christo: quâ per propopæiam admonentur pii, ut se comparent ad excipiendum eum: nam ecclesia templum Dei est: & fidelium singulorum animus, allegoricè est porta quâ intromittitur Christus: ut Apoc. 3.20. ideòque jubentur animos ab istis rebus terrenis avocatos sursum erigere. Et sic in seq. Attollite, inquam, ostia seculi, &c. i. e. æterna Dei templa, æternæ ecclesiæ & universalis membra. Jun. Job. 38.17. Et portas umbræ mortis vides? h. e. quæ Deus in imis terræ sepovit. Psal. 107.18. Omnem cibum fastidiebat anima eorum, & accedebant עַד שַׁעְרֵי מוֹת ad portas mortis: ut propemodum mors, h. e. auctor apostasiæ, eos in potestatem redigeret. Psal. 9.14. מוֹתֵי מוֹתֵי מוֹתֵי exaltans me a portis mortis. Matth. 6.18. πύλας θανάτου ἀντὶς. Nec à morte detinebunt fideles, nec à Diabolo vincuntur, neque à civitate magna, in qua Satanæ thronus, coercerentur aut absorberentur. Psal. 118.19. פְּתוּהוּ לִי שַׁעְרֵי צֶדֶק aperite mihi portas iustitiæ: h. e. Nolite mihi occludere regnum Dei, finite me accedere ad eum, in quo est iustitia. Isa. 60.11. וּפְתוּהוּ שַׁעְרֵיכֶם & aperient se portæ tuæ semper: i. e. nullo offendiculo homines absterrebunt, nè accedant ad te: non impedieris accedere ad Deum in Christo. Psal. 100.4. בְּאוּ שַׁעְרֵי intrate portas ejus cum confessione: h. e. accedite ad ecclesiam, domum Dei: ad Christum, viam vitam. Portarum, quæ Hierosolymis fuerunt, mentio frequens est in sacris. Ut שַׁעַר הַבְּנֵי portæ vallis, nempe τρυαποῖων. Neh. 2.13. 15.3. 13. 2Chron. 26.9. Ea in latere occidentali. Ei vicina versùs dextram: h. e. versùs austrum, שַׁעַר הָאֲשִׁפּוֹת, Neh. 12.31. 2.13. 3.13. ubi שַׁעְרֵי v. 14. שַׁעַר Deinde שַׁעַר הָעֵין, Neh. 2.14. 3.15. 12.37. שַׁעַר הַחֲרִסִּית portæ solaris, versùs meridiem; ante quam erat vallis Ben Himmon: Jer. 19.2. Tum שַׁעַר הָרִמּוֹת versùs orientem, Neh. 3.26. 8.1. 3. 12.37. Tum שַׁעַר הַפּוֹסִים, Neh. 3.28. Jer. 31.40. שַׁעַר הַמִּזְרָח portæ orientis, Neh. 12.39. שַׁעַר הַמִּזְרָח, Neh. 3.1.32. 12.39. שַׁעַר הַיָּמִין, Neh. 3.3. 12.39. שַׁעַר הַשְּׂנֵה, Neh. 3.6. 12.39. שַׁעַר הַיָּמִין, Neh. 12.39. Hæc sine dubio septentrionem versùs. vide etiam Ne. 8.16 ubi mentio fori ejus. Zac. 14.10. mentio fit שַׁעַר הַיָּמִין & שַׁעַר הָאֲשִׁיף 2Reg. 14.12. Et diruit in muro Hierosolymæ, שַׁעַר הַיָּמִין juxta portam Ephraim usque ad portam anguli, quadringentos cubitos. 2Chr.

25. 23. dicitur ער שער הפונה usque ad portam averfam. Jer. 31. 38. מִמֶּגֶר הַנִּינְאֵל עַד-שַׁעַר הַפֶּנֶה. Fit & mentio חָנַנֵל usque ad portam anguli. Et fecit descendere regem de domo Dei, וַיְבֹאוּ בְּחוֹךְ שַׁעַר וַיְבֹאוּ בְּחוֹךְ הַמִּקְדָּשׁ & intrarunt per portam superiorem in regionem: hic non potest intelligi porta templi, sed porta regis. Confer v. 15. מְבוֹא שַׁעַר. Introitus regis ad portam eorum. 2 Chron. 27. 3. הָיָה בְּנֵה אֶת-שַׁעַר הַיָּמָנִי Is edificavit portam domus Domini superiorem. Ezech. 9. 2. שַׁעַר הָעֶלְיוֹן מִרְכָּבָה שַׁעַר מִפְּנֵה הָאֵשׁ de via portae superioris, quae versa (erat) versus septentrionem: — & conspicerunt juxta altare aereum. Jer. 20. 2. אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה quae erat in porta Benjamin, superiore, quae in domo Domini. Vide & Jer. 37. 13. 38. 7. ubi mentio portae Benjamin; quam portam urbis intelligere est, ut Zach. 14. 10. Porro de portis Hierosolymae agimus etiam ad Zach. 14. 10. & Psalm. 48. 3. 1 Chron. 26. 13. Et conjecerunt sortes לְשַׁעַר וּשַׁעַר de porta & porta. Vide ibi porro portas templi. Confer 2 Chron. 8. 14. 35. 15. 2 Reg. 11. 6. בְּשַׁעַר הַיָּסוֹד. pro quo 2 Chron. 23. 5. בְּשַׁעַר סוֹר Cocc.

Rad. 170. שַׁעַר cum fin sinistro, est timere, formidare: Pag. A pilo ductum videtur, q. d. horripilare: Merc. horrere, horrefcere; Bu. Lex. exhorruit, perhorruit, horripilavit. Cogn. cum שַׁעַר deturbatus est, nam turbo affert horrorem. Hinc αὐστηρός, austerus: & σαυρίδης, destruo segetes. Av. 70. οὐρίδης, ἰσχυράς, metuere, & c. ut Bu. Lex. Coc. unde שַׁעַר, timere timorem, est horrere horrore, & c. Bu. Lex. Merc. Coc. Cum accus. timuit horrescendo: Av. In Bu. Conc. rad. hac quinque signif. 1. est, horrere, horrefcere: procellosum esse: Bu. Conc. prout occ. in prat. kal, 3. pl. simpl. & cum ἰ aff. sic: שַׁעַר horrescunt, Ezech. 27. 35. שַׁעַר horruerant eos, Deut. 32. 17. In imper. kal, à f. m. שַׁעַר, occ. in pl. m. cum ἰ cop. praf. loco seq. וְשַׁעַר & horrefcite, Jer. 2. 12. Et in fut. kal, à 3. f. m. שַׁעַר, occ. in 3. pl. m. simpl. ut & in 3. f. m. cum ἰ aff. sic: וְשַׁעַר horrescant, Ezech. 32. 10. שַׁעַר turbine abripiat eum, Psalm. 58. 10. In niph. וְשַׁעַר procellosum esse: Bu. Conc. horridus est factus, horribilis fuit: Av. Prout occ. in prat. niph. 3. f. f. sic: Psalm. 50. 3. Et in circuitu ejus undique וְשַׁעַר est horror vehemens: Av. Procellosum erat: Bu. Conc. Et circa eum horrenda valde tempestas. Coc. In piel שַׁעַר perhorruit, deterruit: item, ut turbo abstulit. Av. turbine abripuit: Bu. Conc. Cum procella expellere: Coc. Prout occ. in fut. piel 3. f. m. (à simplice forma וְשַׁעַר, vel וְשַׁעַר) cum ἰ cop. vel conv. praf. & cum ἰ aff. sic: Job. 27. 21. וְשַׁעַר & deterrebit eum, vel deturbabit eum de loco suo. Av. Et cum procella expellit eum ex loco suo. Coc. In hithpael וְשַׁעַר fecit se horribilem. Av. Tempestuose ferri. Bu. Conc. Prout occ. in fut. hithp. 3. f. m. cum ἰ cop. praf. sic: Dan. 11. 40. וְשַׁעַר & tempestuose feretur: Bu. Conc. Et inhorrescet contra eum. Coc. Et horribiliter se geret contra eum, rex Aquilonis: vel instar turbine veniet contra eum, ut sit pro וְשַׁעַר: à rad. שַׁעַר. Av. ad quam rad.

hac etiam referuntur à Pag. & Bu. Lex. In niph. piel, & hithpael ex שַׁעַר. Atque inde ex hac rad. in hac 1. horrefcendi signif. est 1. no. שַׁעַר m. turbo: formido, horror, procella: Pag. Bu. Coc. horripilatio: Av. Prout occ. simpl. hoc no. vel cum duplici pathach, vel, ob pausa, cum kamets penult. sic: שַׁעַר horror, Isa. 28. 2. Ezech. 27. 35. 32. 10. שַׁעַר idem, Job. 18. 20. Item, 2. hinc etiam no. שַׁעַר f. procella, turbo, idem quod שַׁעַר: Coc. horror, horripilatio, vel turbo: Av. prout occ. cum ἰ & ḡ praf. sic: וְשַׁעַר in turbine, Job. 9. 17. וְשַׁעַר & cum turbine, Nah. 1. 3. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, pilus, pilosus, capillus: Bu. Conc. idque 1. in no. שַׁעַר m. pilus, capillus: Pag. Bu. Av. item, villus, ab horripilatione; Av. 70. שַׁעַר pilus. Unde וְשַׁעַר dicitur chlamis pilosa, seu villosa, quā prophetæ indui solebant: Zach. 13. 4. Merc. Pallium ex pilis: Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum ἰ cop. & ḡ praf. שַׁעַר pilus, Gen. 25. 25. Lev. 13. 10, 21, 25, 26, 30, 32. 2 Reg. 1. 8. Psalm. 68. 22. Zach. 13. 4. וְשַׁעַר & pilus, Lev. 13. 3, 31, 37. לְשַׁעַר de pilo, Lev. 13. 36. Ut & in forma f. m. constr. (cum scheva, scil. & pathach) simpl. & cum ἰ cop. & ḡ praf. ut & cum ḡ aff. simpl. & cum ἰ cop. praf. sed cum ἰ aff. simpl. ut seq. שַׁעַר pilus, Num. 6. 5, 18. Jud. 16. 22. 2 Sam. 14. 26. וְשַׁעַר & pilus, Isa. 7. 20. מִשַׁעַר de pilo, Ezr. 9. 3. שַׁעַר pilus tuus, Cant. 4. 1. וְשַׁעַר & pilus tuus, Ezech. 16. 7. שַׁעַר pilum suum, Lev. 14. 8, 9. Sed cum ἰ cop. praf. occ. etiam cum ḡ aff. idque vel fine mappick, vel cum mappick in he, sic: וְשַׁעַר & pilus ejus, (fine mappick,) Lev. 13. 4. וְשַׁעַר & pilus ejus, Lev. 13. 20. Item 2. in hac 2. signif. est no. שַׁעַר f. idem cum præced. masc. pilus, capillus, & c. Prout occ. in hac absol. forma f. f. cum ḡ dem. praf. loco seq. הַשַׁעַר ad pilum, Jud. 20. 10. Et in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum ḡ praf. cui etiam ult. ḡ est etiam aff. ut & in forma pl. f. cum ḡ praf. ut seq. שַׁעַר pilus, Job. 4. 9. שַׁעַר de capillis, 1 Sam. 14. 47. 2 Sam. 14. 11. שַׁעַר è capillis ejus, 1 Reg. 1. 52. שַׁעַר praf. capillis, Psalm. 40. 13. 69. 5. Item 3. hinc etiam no. שַׁעַר m. pilosus, hirsutus, villosus, hispidus, Pag. Bu. & c. Prout occ. hoc no. f. m. cum chirek tantum in ult. simpl. ut & in forma pl. f. (quasi à sing. שַׁעַר, hirta, pilosa, & c.) cum chirek etiam tantum, absque jod penult. sic: שַׁעַר pilosus, Gen. 27. 11. שַׁעַר pilosa, Gen. 27. 23. Item iii. signif. 3. hujus rad. est, daemon sylvestris: item, imbres tennes: Bu. Conc. idq. scil. in eod. no. שַׁעַר villosus, hirsutus, hispidus: item, hircus à pilis seu villis ita dicitur: unde & hoc nomine vocant Hebræi Satyros, voce non abludente à nostra. Hebræi שַׁעַר demones post Chaldaeorum interpretem exponunt, qui hircorum similitudine apparent creditibus in istos. Addit & A. E. quod phantasmate suo homines exhorrere faciant, seu horripilare. De Faunis & Satyris multa apud nostros. Hirsuti apparebant in sylvis, & in desertis locis: Merc. à Cev. exp. Daemon sylvestris שַׁעַר dicitur, quod formā hirci in sylvis & desertis locis appareret, & videntibus horrorem incuteret: à quibusdam ita dicitur scops, avis horrenda: Bu. Lex. Dicitur plerumque de hircis pilosis: aliquando & de hominibus atque satyris, seu faunis, qui sunt pilosi, ut hircus. Hinc

designes. Av. Occ. autem hoc no. in hac 3. signif. (pro dæmone, scil. &c.) f. m. cum cop. præf. & in pl. m. cum cop. præf. fic: וְשֵׁעִיר & dæmones, satyri, Isa. 13. 21. Isa. 34. 14. וְשֵׁעִירִים & dæmones, satyri, Isa. 13. 21. Sed forma hæc plur. וְשֵׁעִירִים signif. etiam imbres tennes inflar pilorum, & stillas pluvie densas. Merc. Bu. Lex. psecas, i. e. guttas parvulas: Bu. Lex. pluvie horridæ. Av. Prout occ. hæc forma pl. m. pro imbribus tenebris cum כּ præf. loco seq. וְשֵׁעִירִים sicut imbres, Deut. 32. 2. Sed rursus pro dæmonibus occ. hæc forma pl. m. cum וְ לּ præf. fic: וְשֵׁעִירִים dæmonibus, Lev. 17. 7. וְשֵׁעִירִים & pro dæmonibus, 2 Chr. 11. 15. Item iv. signif. 4. huius rad. est hordeum: Bu. Conc. idque scil. in no. וְשֵׁעִירָה f. hordeum; Pag. Bu. &c. quoddam sit hirsutum & pilosum: 70. וְשֵׁעִירָה; Bu. Lex. Av. Coc. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum וְ לּ præf. ut seq. וְשֵׁעִירָה hordeum, Job. 31. 40. וְשֵׁעִירָה hordeum, Joel. 1. 11. וְשֵׁעִירָה & hordeum, Deut. 8. 8. Isa. 28. 25. וְשֵׁעִירָה hordeum, Exo. 9. 31. וְשֵׁעִירָה & hordeum, Exod. 9. 31. In plur. venit in forma pl. m. & fic occ. simpl. & cum וְ לּ cop. דֵּם dem. & לּ præf. ut seq. וְשֵׁעִירִים vel sine vau, hordea, Lev. 27. 16. Num. 5. 15. Jud. 7. 13. Ruth. 1. 22. 2. 17. 3. 15. 2 Sam. 14. 30. 21. 9. 2 Reg. 4. 12. 7. 1. 16. 18. 1 Chron. 11. 13. Ezech. 4. 12. 13. 19. Hof. 3. 2. וְשֵׁעִירִים & hordea, 2 Sam. 17. 28. 2 Chron. 2. 2. 5. Jer. 41. 8. Ezech. 4. 9. וְשֵׁעִירִים hordea, Ruth. 2. 23. 3. 2. 17. Ezech. 45. 13. וְשֵׁעִירִים & hordea, 1 Reg. 4. 28. 2 Chron. 2. 14. Denique v. signif. 5. huius rad. וְשֵׁעִיר ex Bu. Conc. est in no. inde ducto וְשֵׁעִיר m. hircus, à largis pilis seu villis ita dictus: Merc. Bu. Lex. dicitur enim plerumque de hircis pilosis. Av. 70. וְשֵׁעִירָה unde וְשֵׁעִירִים hircus caprarum dicitur hoc dæmoni adhuc adhærens: 70. וְשֵׁעִירָה Coc. Occurrit autem hoc no. in absol. forma f. m. cum וְ לּ præf. fic: וְשֵׁעִירָה hircus, Lev. 4. 24. 16. 9. 18. 20. 21. 22. 26. Dan. 8. 21. וְשֵׁעִירָה & hircus, Lev. 16. 10. Et in forma f. m. constr. cum scheva, scil. pro kamets penult. occ. simpl. & cum וְ לּ cop. præf. ut & in absol. forma pl. m. cum דֵּם dem. & לּ præf. & in forma pl. m. constr. simpl. & cum וְ לּ cop. præf. ut seq. וְשֵׁעִירִים hircus, Gen. 37. 31. Lev. 4. 23. 9. 3. 15. 10. 17. 16. 15. Num. 7. 16. 22. 28. 34. 40. 45. 52. 58. 64. 70. 77. 82. 16. 27. 23. 19. 28. 30. 29. 11. Ezech. 43. 22. 25. 45. 23. וְשֵׁעִיר & hircus, Num. 15. 24. 28. 15. 22. 29. 5. 16. 19. 22. 25. 28. 31. 34. 38. וְשֵׁעִירִים hirci, Lev. 16. 7. 8. וְשֵׁעִירִים & pro hircis, 2 Chron. 11. 15. וְשֵׁעִירִים hirci, Levit. 16. 5. וְשֵׁעִירִים & hirci, Num. 7. 87. Item, in forma f. f. וְשֵׁעִירָה est capra: Pag. Bu. &c. capella, à pilis hirsutis, capra villosa: Av. Prout occ. in forma f. f. constr. fic: וְשֵׁעִירָה capra: Lev. 4. 28. 5. 6. Derad. autem hac quædam ulterius adnotanda: & 1. de no. וְשֵׁעִיר, quod est horror: item, pilus: in quo signif. ult. no. hoc, ut & no. וְשֵׁעִיר est generale ad pilum cuiuscunque partis, in quovis animali. Ab horrore quidam deducunt. Unde, Isa. 7. 20. וְשֵׁעִיר (vel, ut alii scribunt & legunt, וְשֵׁעִיר) & pilum (pro, pilos) pedum, i. e. pudendorum: honestè, sic vulgò Hebræi interpretes: sed vide num, ut sonat; accipere possis, quasi lotioni pedum, pilorum etiam dectionem adhibere: quod & apud nos usitatum est. Merc. Cev. (Tempore illo abradet Dominus -- &c.)

pilum capitis & pedum, &c. Hebr. caput & pilum pedum: hypallage: omnia à summo ad imum, nihil relinquit intactum in toto regno, quod Allegorice cum corpore comparatur. Jun. Et 2. de no. וְשֵׁעִיר pro dæmone locus notandus, Isa. 34. 14. וְשֵׁעִיר & dæmon ad socium suum clamabit. Vocatur autem hic, eo quod appareat, seu conspiciatur pilosus credenti illi: inquit R.D. Possibile tamen est, ut idem etiam inquit, ut sit genus animalis in deserto commorantis. Pag. Unde ad Isa. 13. 21. וְשֵׁעִירִים, & scopes, &c. Ab Ezra notat, præstare ut intelligantur aves horrendæ desertorum locorum, quam hirci sylvestres, dæmones, fauni, aut similia monstra. Bu. Lex. Et scopes saltabunt illic: i. e. aves deformes motu satyrico olim inauspicatæ voce inconditæ, quarum meminit Homer. Ody. 5. Latini etiam asones vocant, Galli suâ appellatione dominas: quæ avis est imitatrix, ac parasita, & quodam genere saltatrix, ut loquitur Plinius lib. 10. hist. nat. c. 23. Quamobrem nos, habitâ ratione proximè præcedentis membri: (habitabantque illi c. ululæ) & huic adjuncti verbi, (saltabunt,) malum sic interpretari: quam ad satyros, faunos, tragopanades, aut ejusmodi portenta accommodare. Jun. De nomine etiam scem. וְשֵׁעִירָה hircus, capra, locus notandus. Lev. 4. 28. Et adducet oblationem suam וְשֵׁעִירָה hircam caprarum immaculatam, & foeminam. Addidit, foeminam, discernendi causa: quia nomina generum & specierum sub quocunque genere venerint, sunt communis generis: ut annotant Grammatici. Pag. Sed specialius de no. masc. וְשֵׁעִיר hircus, locus, Lev. 16. 5. notandus: Et à cœtu filiorum Israel accipiet וְשֵׁעִירִים duos hircos caprarum. Eodem modo, quo in symbolis sacris serpens suspenfus est, figura Christi: ita & hircus: quod emblema petulantia est & lascivia: florentem cythibum sequitur lasciva capella, ait Virgilius. Christus coram Deo apparuit, ut peccatum factus, & peccata nostra bajulans, & ut nardæ, ac condemnatus pro peccatore. Sed in die Kippurim duo hirci sistebantur, quorum unus sorte Dei electus est, ut sanguis ipsius intrò ferretur, & eo tabernaculum purificaretur. Is Christus est. Alter vivus, onustus peccatis, dimissus est in locum desertum; Quam Christus se offerret, contra eum stetit pontificum cœtus, tanquàm dignior, qui accederet ad Deum. Et is onustus peccatis & exemplum iræ factus dimittitur & dispergitur per gentes, & in mundo perit extra regnum Dei. Coc. De hisce duobus hircis sic dicitur, v. 8. Et imponet Aharon his duobus hircis sortes: (i. e. cognoscet per sortem judicium Dei, utrum illorum sibi mactari, & utrum dimitti cum populi peccatis velit.) sortem unam Jehovah; sortem verò alteram Hazazelis: sic horridus locus appellatur & desertus planè, ut exponitur v. 10. quasi dicas capri abeuntis & oberrantis, quia emissus à sacerdote caper. sine custode liberè huc illuc oberrabat; velut expositus: quod genus sacræ pecudis Græci ἀστρον ζῶον dixerunt: Tranquillus appellat vagum in Julio Cæsare. 70. ἀστρονομίων verterunt: sic deinceps: vide infra v. 21. & 22. Jun. Summa communioris huius contextus explicationis, videtur concise ab Alstedio descripta in sua harmonia legum Mosaicarum: ut ex eo sequitur. Festum expiationis significabat ecclesiasticos conver-

tus, administratos, & populum in cultu quotidiano peccantes per Christum expiari. Porro, expiatio etiam fiebat pro sancto sanctorum, & pro sancto. Illa significabat, cœlum ipsum peccatis nostris inquinari, & unius Christi sanguine expiari: hæc significabat ecclesiam catholicam tantum ex sanguine Christi acceptam esse. Denique applicatio fiebat pro singulis personis, ut vis fidei applicativa poneretur ob oculos. Porro applicatio & explicatio ista fiebat per hircum vivum & jugulatum. Illi imponebantur defectiones filiorum Israel, & hircus ita ceremonialiter onustus in desertum emittebatur: hic destinabatur in holocaustum. Prior ceremonia significabat filium Dei ex cœlo descendisse in desertum hujus mundi, ut ibi tollat peccatum mundi, idque non succumbendo sed vincendo. Posterior adumbrabat sanguinem Christi, qui solus nos lavat ab omni peccato. De hoc no. שפר notanda est etiam altera ejus signif. pro dæmoniis: Lev. 17. 7. & 2 Chron. 11. 15. Quare autem dæmonia appellantur hirci? Kimchius הם השרים וקראם בן לפי שהם נראים ברמז השעורים למאמנים בם notantur dæmonia, quæ (hirci) appellantur, quia in forma hircorum apparent creditibus sibi. Satanas primo se manifestavit in forma serpentis. Constat autem Gentilitatem coluisse Panas & Faunos, & Satyros hircipedes. Quod credibile est non aliâ ratione factum esse, quàm, quia immundi spiritus sub ea specie hominibus apparuere. Non necesse est, commemorare, hîc, apud Ægyptos, tum alia animalia tum hircos in cultu fuisse. Vix credi potest, id homines capisse facere, nisi quia Dæmoni permissum est per talia animalia aut eorum species hominibus illudere. Sed nostra religio non consistit in refectione sepultæ superstitionis. Deo gratia, quod idolorum nomina, secundum prophetiam, excisa sunt ex terra. Coc.

Rad. 171. שפר afflavit instar aspidis seu serpentis, qui præmisso flatu & sibilo mordere solet. Cogn. cum שפר flavit, & שפר contrivit. Hinc Aspis, &c. verbaliter autem non venit in textu hæc rad. sed tantum nomen inde ductum; Av. שפר: inde שפר m. ceraftes: Pag. Bu. vel, ut alii, serpens jaculus: Bu. Lex. Aspis: Hieron. Ceraftes: Av. Kimchi in Michlol refert ad שפר, per geminationem medix radicalis: ut צליל ורגיל, ab צליל ורגיל. Sic diceretur, quod excello loco præceps jaculi instar, feratur. Jaculi serpentis meminit, Plin. l. 8. c. 23. Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. sic, Gen. 49. 17. שפר aspis juxta semitam. &c. Av. Ceraftes juxta iter: Ceraften vel Hæmorrhoum esse, censet Bochartus: & dici à claudicatione. Species viperæ Ceraftes esse dicitur. Coc. Ceraftes latine Cornutus dicitur; nam *κέρας, atos*, Græcis est cornu. Genus est serpentis, quod, teste Plinio, octo quadrigeminâ cornua præfert, simillima arietum. R. Sal. exp. נחש serpens: à mordendo, (vel à flando, ille enim נחש & שפר idem facit: Merc.) sic dictus: juxta illud, Gen. 3. 15. Et tu שפר mordebis eum (in) calcaneo. Sic est consuetudo serpentis Unde hic dicitur, mordens calcaneos equi. Et sic est & שפר: secundum R. Sal. & A. E. ubi videtur. Et hoc pacto idem est geminatum, inquit A. E. Targ. שפר & sicut aspis infidiabitur juxta semitam. Potest esse, inquit R. D. & ex radice שפר secundum priorem significantiam, & geminatur שפר, sicut in רגיל ab

הגה. Pag. quod, scilicet, alia animantia conterat: ut שפר & שפר idem valeant. Nam & Kimchi hic locum jam citatum ex Gen. 3. affert, in sequente, scilicet, radice, ubi hujus nominis etymon eò revocat: & eò videtur allusum. Quidam à secunda significatione sequentis radicis malunt deducere, quod præceps feratur: etsi fatentur & à שפר dici posse allusionem ad locum, Gen. 3. 15. quod obruat & opprimat. Merc.

Rad. 172. שפר est כרת contundere: שפר conterere, frangere: & כרת elevare: inquit R. D. Pag. Quidam hanc rad. faciunt contrariam radici שפר: quasi שפר sit obruere, cum è præcipitio superiori quid inferius fertur; at hoc extare, eminere, emergere, è loco inferiori in superiorem ferri. Prior signif. pro contundere, frangere: est magis ex Targum: & eo significatu Doctores in piel utuntur; Merc. שפר elevatus est in præcipitium, eminebat præceps, prominuit. Hinc per metath. שפר cacumen, vertex altum: & שפר altus, magnus &c. Av. Non autem venit hoc verbum in kal: sed de Conjug. niph. vide infra in 2. signif. nam in Bu. Conc. Rad. hæc tria signif. 1. est contusum, confractum, idque scil. in no. שפר vel שפר m. Num. 23. 3. Et ivit שפר (cum sægol, scil. pro scheva, & שפר: ex Bu. Lex.) cum confractione: vel, cum anxietate; juxta R. D. in Bu. Conc. &c. vide in 2. signif. Atque inde à Conjug. piel שפר elevavit, &c. In pual שפר elevatus est in præcipitium quoddam: Av. vel, contritus est, ex significatione Chald. Bu. ma. Prout occ. in præf. pual 3. pl. cum? conv. præf. sic, Job. 33. 21. וישפ & contundentur, seu frangentur ossa ejus, quæ scil. non fuerunt visa. Pag. In textu scribitur jod cum puncto in medio pro vau schurek: & sic juxta Masoreth, est legendum cum schurek: Cev. R. Levi & A. E. Elevabuntur: Pag. Et emineant, juxta R. Levi; sed Ab. Ezra, Conterantur est signif. verbi Chald. Bu. Lex. Et Elevabuntur, (i. e. proximebunt) ossa ejus, quæ antea non videbantur: Av. Extant ossa ejus, quæ visa non erant: præ macie, scil. Coc. Et conterentur: Bu. Conc. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. שפר est, eminens, excelsus: clivus: Bu. Conc. idque scil. in Conjug. niph. שפר elevari; Pag. eminere, eminens, excelsus esse: Bu. Lex. præceps est factus: Av. Prout occ. in part. niph. f. m. loco seq. שפר eminentem, Isa. 13. 2. Atque inde ex rad. שפר in hac 2. signif. est no. שפר m. altitudo, altum: Pag. clivus, locus eminens: Bu. Lex. præcipitium, locus eminentior & sublimior, ideoque aptior contemplationi, est cum sægol. pro שפר in forma absol. ob pausam. Av. Locus eminens: תלועס Coc. Prout occ. Num. 23. 3. וילך שפר & abiit in clivum: est enim pro שפר solus. juxta Ab. Ezra: Bu. Lex. Targum, & ivit שפר solus. Sed rectum est, inquit A. E. ut deficiat שפר: & est sensus, & ivit שפר in altitudinem, aut in altum. Pag. Et abiit ad locum eminentem: viz. ad circumspiciendum. Coc. In eminentiam, seu clivum: Bu. Conc. In plurali venit vel in plena forma שפר cum duplici jod, vel def. cum simplice jod, שפר, fastigia. Coc. Loca excelsa, seu eminentia; Pag. Bu. Præcipitia, i. e. excelsa, ut sunt vertex editissimi: Av. Jer. 4. 11. רוח צה שפרים במדבר ventus siccus (in) excelsis in deserto; Pag. Ventus nitoris fastigiorum: h. e. qui facit nitere altos locos, ablato pulvere à petris. Coc. Ventus nitidus (i. e. Babylonius) qui

qui tanquam ventus vehementissimus tollet evertetque omnia. Allegoria.) locorum eminentium in deserto, i. e. qualis ventus loca eminentia in patentibus latisque campis exposita solet percellere: sic ostendit propheta, nihil fore quod Chaldaeorum impetum remoretur: Jun. Occ. autem hoc no. in alterutra praedicta forma locis seq. שפתי vel שפתיים in locis eminentibus, Isa. 41.18.. 49.9. Jer. 3.2.21.. 4.11. 7.29.. 12.12.. 14.6. Item iii. signif. 2. hujus rad. שפה ex Bu. Conc. est in no. (quasi a f. m. שפה caseus, forma excelsiore & elevata: Av.) pl. f. שפיות & constr. שפיות casei; Pag. Bu. &c. quasi eminentes: Bu. Lex. Prout occ. hac forma pl. f. constr. cum 1 cop. prae: sic 2 Sam. 17.29. ושפיות בקר & caseos vaccinos obtulerunt Davidi. Et ita exp. R.D. juxta Targ. וְגִבְנוֹת הַחֶלֶב הָיוּ וְגִבְנוֹת הַחֶלֶב & caseos lactis vaccarum; ita dict. quod contundantur & comprimentur, in 1. signif. hujus rad. Idem etiam habent R. Sal. & R. Kimchi in commentariis scil. suis: Pag. Ob quam causam dicuntur etiam חֶלֶב חֲרִיצִי quasi tribula lactis, ut in חֶלֶב dictum. Alii, a figura excelsiore, eadem ratione, quia גִּבְנוֹת, גִּבְנוֹת. Merc. Et caseos armenti obtulerunt, &c. Av. Atque ex hac rad. potest etiam esse שפה, de quo dictum in יִשְׂרָאֵל: Pag. ut sic jod sit addititium. Arabice سِفَاة, quod Hebraeo vicinum est, & latino Jaspis: in eo kamets est latum, ut in יִשְׂרָאֵל dictum. Merc. Item, huc etiam, ad hanc rad. שפה quidam referunt no. cum 8 heemant, viz. שפה f. pharetra: vasin quod reponuntur sagittae. Av. Sed de hoc no. vide supra in radice. שפה, ubi etiam videre est שפיות & שפיות sterquilinum, &c. Bu. Lex.

Rad. 173. שפה f. est (no. rad.) labium; lingua, sermo; ora; littus. Pag. Est proprie labium, oris extremitas: unde figurate est rei cuiusvis margo: & ora, simbria, simbus. Item, pro sermone vel loquela: ut שפה os & לשון lingua: instrumentum pro re instrumentali: ut differat a שפה vicino, de quo infra in sua rad. Merc. שפה, labium, oris proprie: inde, labrum, ora, ripa, littus: item, sermo, ut Gen. 11.1.6. Bu. Lex. Extremitas oris: & metaph. labium pro margine & ora cuiusque rei ponitur. Cogn. cum שפה labium superius. Av. 70. שפה, labium: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. in absol. forma f. simpl. & cum 1 & 2 prae: sic שפה labium, Gen. 11.1. Exod. 28.32.. 39.23. Job. 12.20. Isa. 25.11. Jer. 33.19. Ezech. 25.6. Zeph. 3.9. ושפה & labium, Gen. 11.6. שפה labio, Psalm. 22.8. Sed frequentius in forma f. f. constr. sic: שפה labium, labii. &c. Gen. 11.7.9.. 22.17. &c. Psalm. 12.3.. 81.6. Isa. 19.18. &c. in 40. circ. l. Cui etiam formae f. f. constr. 2, 3, & 4 sunt prae: ut seq. בשפה in ora, Exod. 26.4.. 26.11. לשפה ad ripam, Dan. 12.8. משפה a labio, Psal. 120.2. Quae eadem forma occ. etiam cum 1 aff. simpl. & cum 1, 2, & 3 prae: sed cum 2, & 3, aff. absque prae: ut seq. שפה ora ejus, Exod. 28.26.. 39.19. 1 Reg. 7.23. 2 Chron. 4.2. Ezech. 47.12. שפה & labium ejus, 1 Reg. 7.26. 2 Chron. 4.5. שפה labium ejus, 1 Reg. 7.24. משפה a labio ejus, 1 Reg. 7.23. 2 Chron. 4.2. שפה labium ejus, Ezech. 43.3. שפה labium ipsorum, Gen. 11.7. Item, juxta quosdam, pro hoc ult. שפה venit quali

contracte & def. abjecto thau foem. constr. sic: שפה labium suum: Eze. 24.17,22. Bu. Conc. sed plerique referunt hoc ad rad. שפה, ubi etiam vide. Item, occ. etiam hoc no. in forma duali: quae forma du. absol. occ. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets in penult, cui priori etiam cum pathach 2 est prae: שפה labia, 2 Reg. 18.20. Job. 11.2. Prov. 4.24.. 10.8,10.. 12.13.. 14.23.. 16.21.. 24.26.. 26.23. Isa. 6.4.. 36.5. שפה idem, Exod. 6.12. Isa. 57.19. שפה labiis, Lev. 5.4. Et in forma duali constr. occ. simpl. & cum 1 cop. & 2 prae: sic: שפה labia, Psalm. 12.4.. 17.1.. 31.19. Prov. 5.3.. 10.18,21,32.. 12.22.. 14.7.. 15.7.. 16.10,12.. 18.5.. 20.15. Cant. 7.10. Lam. 3.62. Mal. 2.7. ושפה & labia, Psal. 63.6. Prov. 14.3. בשפה in labiis, Pro. 10.13. Quae forma dualis constr. venit etiam cum affixis variis: ut cum 1, vel in pausa 1, aff. cui priori cum 1, est etiam prae: sed cum 1 aff. absque prae: & rursus cum 1 aff. simpl. & cum 1 cop. & 2 prae: prout seq. שפה labia mea, Job. 13.6.. 16.5.. 27.4.. 32.20.. 33.3. Psalm. 40.10.. 51.17.. 63.4.. 71.23.. 89.35.. 119.171. Prov. 8.6.7. Jer. 17.16. Hab. 3.15. שפה labia mea, Psal. 16.4.. 65.14.. 141.2.. Dan. 10.16. בשפה labiis meis, Psalm. 119.13. שפה labia nostra, Psal. 12.5. Hof. 14.3. שפה labia tua, Deut. 23.24. Psalm. 17.4. Prov. 5.22. 22.18.. 23.16. 27.2. Isa. 6.7. ושפה & labia tua, Job. 8.21.. 15.6. Psal. 34.14. בשפה in labiis tuis, 2 Reg. 19.28. Prov. 24.28. Isa. 37.29. Item, occ. etiam cum 1, aff. simpl. & cum 2 & 3 prae: sed cum 2, 3, & poetico 1 aff. simpl. & absque prae: ut seq. שפה labia ejus, sua, Job. 11.5.. 23.12. Psalm. 21.3. Prov. 10.19.. 13.3.. 16.23,27,30.. 17.28.. 18.7,20.. 19.1.. 20.19.. 22.11. Isa. 11.4.. 30.27. שפה labiis suis, Job. 2.10. Psal. 106.33. Prov. 26.24. Mal. 2.6. ושפה & labiis suis, Isa. 29.13. שפה labia ejus, Num. 30.7,9,13, 1 Sa. 1.13. Prov. 7.21. שפה labia ipsorum, Prov. 24.2. שפה laborum suorum, labiis eorum, Psalm. 59.13.. 140.4,10. Item, venit etiam hoc no. in forma pl. f. שפה, constr. שפה labia, labra, extremi limites oris, circumferentiae laborum: Av. Prout occ. in forma pl. f. constr. cum 1 cop. prae: & cum 2 prae: & 3, sed cum 1, 2, & 3, aff. absque prae: & rursus cum 2 prae: & 3, aff. ut sequuntur: שפה & labia, Ecc. 10.12. שפה in labiis tuis, Psalm. 45.2. שפה labia tua, Cant. 4.2, 11. שפה labia vestra, Isa. 59.3. שפה in labiis ipsorum, Psal. 59.8. De hoc etiam nomine loci quidam adnotandi. Job. 11.2. שפה vir labiosus: h. e. multiloquus. Pro. 26.22. שפה labia flagrantia & cor malum: sermo multus de charitate & benevolentia. Epithetum masculinum: nisi ut in verbis, ita & in participio, velis masculinum communi genere accipi. Isa. 6.5. שפה pollutus labiis: non immunis a peccatis linguae. Exo. 6.16. שפה praeputiatus labiis: impeditus lingua, infacundus. If. 57.19. Creans שפה germen laborum, (dictum hoc:) Pax, pax: Coc. Creans proventum laborum: (i. e. efficiens magnificentissime & potentissime, ut consolationes (quae περιπαλαισμός proventus laborum, i. e. fermentum, Dei, appellantur) locum

in piis habeant) summam pacem; Hebr. pacem, pacem; i. e. perpetuam & constantissimam quietem ab antecedentibus malis, facta reconciliatione per Christum: nam regnum Dei est iustitia & pax & gaudium per Spiritum Sanctum, Rom. 14.17. Jun. 2 Reg. 18.20. Dixisses: Certe דבר שפתי (est) sermo laborum, consilium & fortitudo ad bellum. Est aliqua πρόφασις, aliquid, quod dici possit, quā fiducia rebellaveris. Coc. Dixeris (veruntamen verba futilia, Hebr. laborum.) adesse consilium & fortitudinem ad bellum. Jun. Prov. 14.23. ודבר שפתי לא למחור sermo laborum tantum ad defectum est. Inanis loquacitas; quales πιδανολογίαι, χησολογίαι, διαλογισμοί, κενοφωνίαι, λογομαχίαι. Psalm. 12.5. שפתינו לאבן labia nostra nobiscum, sunt, scilicet; sarcasmus. Dicunt isti; spiritus nobiscum est. Sed si verum dicere vellent, dicerent: labia nostra nobiscum sunt. Nam nihil praesidii habent, praeterquam labia propria. Hof. 14.3. שפתינו פריה נשלמה rependemus vitulos, labia nostra: h. e. confessionem nostram. Pro. 19.1. עקש שפתי perverfus labiis suis; i. e. qui varia & non consentientia loquitur, bona & mala. Pro. 20.19. לא תפודה שפתי ei, cujus labia temeraria (sunt.) ne admisceas te. R. Sal. Qui loquitur blanda, לפתוהך ad persuadendum tibi, & ad decipiendum te. Ab. Ezra, שיפתוהו אחריהם quem alii decipiunt. Labiis temeraria loquentibus tribuitur decipi, quod est hominis. Coc.

Rad. 174. שפח: inde no. rad. שפחה f. ancilla, famula: Pag. Bu. & c. 70. δέλη, παιδίσκη, δεράπαινα, δίκης: cujus masculinum est עפר: Coc. Quidam dictam putant, quod haec ancilla sit addicta seu adjuncta; cognitione cum verbo שפח Merc. Est cogn. cum שפח decalvavit, destrinxit; (& sic à decalvatione dictam putant, juxta legem Deu. 21. Merc.) & cum שפח junxit, nam famula adharet & juncta est dominae suae. Av. No. masc. hinc non fit, sed aliunde dicitur עפר servus: cujus foem. est שפחה vel שפחה. Acejusmodi reperies apud Kimchi in Michlol, sub initium nominum. Merc. In Bu. Conc. rad. haec duo signif. 1. est ancilla, famula: idque scil. in hoc no. quod occ. in absol. forma f. f. simpl. & cum 1. ה, כ, & ל praf. ut seq. שפחה ancilla, Gen. 16.1. 29.24. Le. 19.20. Psalm. 122.2. ושפחה & ancilla, Gen. 32.5. Prov. 30.23. השפחה ancilla, Exod. 11.5. 2 Sam. 17.17. לשפחה sicut ancilla, Isa. 24.2. לשפחה cum ancilla, Gen. 29.29. 1 Sam. 25.41. Et in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum 1. aff. sic: שפחת ancilla, Gen. 16.8. 25.12. 30.7. 10.12. 35.25. 26. שפחת ancillam meam, Gen. 16.2. 35. 30.18. Sed occ. etiam ead. haec forma f. f. constr. cum 1. vel in pausa ה, & 7. aff. cui cum 1. vel 7. aff. ב, ל, & ו sunt praf. sed cum 1. & 7. aff. simpl. prout seq. שפחתה ancilla tua, 1 Sam. 1.18. 25.27. 28.21. 2 Sam. 14.12. 15.17. 19. שפחתה ancilla tua, Ruth. 2.13. 1 Sam. 28.22. 2 Sam. 14.7. שפחתה ancilla tua, Ge. 16.6. בשפחתה in ancillam tuam, 2 Reg. 4.16. לשפחתה ancilla tua, 2 Reg. 4.2. ולשפחתה & ancilla tua, 2 Sam. 14.6. שפחתה ancilla ejus, sua, Gen. 29.24. 29. Jer. 34.9. 10.16. שפחתה ancillam suam, Gen. 16.2. 30.4.9. Et in forma pl. f. occ. hoc no. cum 1. cop. 1. dem. & ו ל praf. ut & (pro 1. absque jod plur.) cum 7. י, יכ, & 11. aff. ut

seq. ו שפחות vel sine vau, & ancillae, Gen. 12.16. 20.14. 24.35. 30.43. 2 Reg. 5.26. Ecc. 2.7. ושפחות ancillae, Ge. 33.1. 2.6. Jer. 34.11. Joel. 3.2. ולשפחות & in ancillas, Lev. 28.38. 2 Chron. 28.10. Esth. 7.4. Isa. 14.2. 34.11. 16. שפחות ancillarum tuarum, Ruth. 2.13. שפחותיכ ancillas vestras, 1 Sam. 8.16. שפחותיו ancillas suas, Gen. 32.22. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est in no. inde ducto cum 1. heemant. viz. משפחה f. familia, genus, gens; Pag. Bu. nam interdum pro tota aliqua gente sumitur, quod ea, maxime post confusionem linguarum, à capite alicujus familiae, originem duxerit. Bu. Lex. familia adhaerens dominae suae, gens, cognatio, sapia, prosapia. Av. Quomodo à tribu, i. e. שבט משפחה differat, illic dictum est, Merc. Late & stricte usurpatur, ita ut sint familiae in familia, & familia possit multas familias continere. 70. γενεαις, γενεα, φυλη, πατριά, συγγενεια, δῆμος. Norat totam aliquam gentem: interdum populum Judaicum, & c. Cocc. Prout occ. hoc no. frequens in textu & ordine Conc. fic: in absol. forma f. f. simpl. & cum 1. cop. 1. dem. 1. 2. 3. & 4. praf. ut seq. משפחה familia, Deut. 29.18. 1 Sam. 20.29. Esth. 9.28. ומשפחה, & familia, Esth. 9.28. הרמשפחה familia, 1 Sam. 20.6. 2 Sam. 14.7. Jer. 8.3. Amos 3.1. Mic. 2.3. והמשפחה & familia, Jos. 7.14. ולמשפחה & familia, Jud. 18.19. במשפחה e familia, Jer. 3.14. Sed frequentius venit in forma f. f. constr. fic: משפחת familia, familiae, am, & c. Lev. 25.47. Num. 3.21. 27.33. & c. ad Zach. 12.12. 13.14.8. & c. in 90. circ. l. ex quibus 70. circiter sunt in Num. 26. Cui etiam formae f. f. constr. 1. 2. 3. & 4. sunt praf. ut seq. ומשפחת & familia, Num. 3.21. 27.33. למשפחת familiae, Num. 35.1.6. 1 Chr. 6.54. 70. ממשפחת e familia, Num. 36.8. Jud. 13.2. 18.11. 17.7. Ruth. 2.13. 2 Sam. 16.5. 1 Chron. 6.61. Job. 32.2. Quae forma f. f. constr. occ. etiam cum 1. aff. simpl. & cum 1. cop. & 1. praf. ut & cum 1. aff. simpl. & cum 1. 2. 3. & 4. praf. & cum 1. aff. simpl. & cum 1. 2. 3. & 4. praf. prout seq. משפחתי familia mea, Gen. 24.38. 41. ומשפחתי & familia mea, 1 Sam. 9.51. ממשפחתי e familia mea, Gen. 24.4. משפחתי familia sua, Lev. 25.10. 41. Num. 27.4. Jud. 1.25. ומשפחתי & in familiam ejus, Lev. 20.5. ומשפחתי & ad familiam suam, Jud. 21.24. משפחתי ex familia ejus, Lev. 25.49. Num. 27.11. משפחתם familia ipsorum, 1 Chron. 4.27. משפחתם ex familia sua, Jud. 18.2. ומשפחתם & ex famil. eorum, Lev. 25.45. Item, occ. etiam hoc no. frequens in forma pl. f. & in absol. forma hac simpl. & cum 1. 2. 3. & 4. praf. ut seq. משפחות familias, Job. 31.34. Psal. 15.3. 107.41. Zach. 12.12. 14. ומשפחות & familias, Nah. 3.4. ומשפחות familias, Jer. 10.25. 23.24. Zach. 12.14. למשפחות per familias, Josh. 7.14. למשפחות per familias, Neh. 4.13. Sed saepius multo venit hoc no. in forma pl. f. constr. (cum scheva, scil. pro kamets penult.) idque simpl. fic: משפחות familias, arum, as, & c. Gen. 10.18. 32.12. 3. 28.14. Exod. 6.14. 15.19. 24. & c. Psalm. 22.28. 96.7. & c. ad Zac. 14.17. in 60. circ. l. Cui etiam formae pl. f. constr. 1. cop. 1. 2. 3. 4. & 5. sunt praf. ut seq. ומשפחות & familias, 1 Chron. 2.53. 55.4.8. 1 Chron. 4.21. במשפחות sicut familias, Ezech. 20.

32. למשפחות per familias, Num. 3.30, 35. 27.1. Joth. 21.4.26. ולמשפחות & familiis, Joth. 21.20, 34. למשפחות de familiis, Num. 26.1.12. Joth. 21.5, 6, 10, 27.40. 1 Chron. 6.71. ולמשפחות & de familiis, 1 Chron. 6.66. Quæ forma pl. f. constr. occ. etiam cum ל praf. & יבם & יי aff. sed cum יהי aff. absque praf. & rursus cum יהי aff. cui ל & ל sunt praf. & cum י aff. simpl. & cum ל praf. ut seq. למשפחות per familias vestras, Exod. 12.21. Num. 32.54. למשפחות per familias suas, Num. 2.34. 11.10. 1 Sam. 10.23. 1 Chron. 5.7. למשפחות familias ejus. Joth. 6.23. במשפחותיהם juxta familias eorum, 1 Chron. 6.60. למשפחותיהם per familias suas, Gen. 8.18. Joth. 18.21. במשפחותיהם familias suas, Num. 1.18. במשפחותיהם in familiis suis, 1 Chro. 4.28. Sed sæpius cum ל praf. & י aff. sic: למשפחות per familias suas, Gen. 10.5, 20, 31. 36. 40. Exod. 6.16, 25. &c. ad 1 Chr. 6.2, 63. in 90. circ. l. Rad. 175. שפח: unde in piel שפח est scabie afficere: Bu. Conc. destrinxit, excoriavit stringendo, destrinxit usque ad calvitium, strictim decalvavit: cogn. cum שפח denudavit, & שפח investigavit nudando aperta. Hinc שפח i.e. stringo. Av. Occ. autem hoc verbum in præter. piel 3. f. m. cum ל conv. praf. sic, Isa. 3.17. שפח & scabie afficit: Bu. Conc. Et destringet, i.e. calvum faciet Dominus verticem filiarum Zion. Av. Atque inde est no. cum ה heemaat. viz. משפח m. destructio: ut cum quis per fraudem destringitur, spoliatur, & deglubitur: prout occ. Isa. 5.7. Et expectavit judicium, & ecce est משפח destructio: i.e. destringunt alios. Av. &c. vide in rad. שפח, ubi reliqui hæc collocant.

Rad. 176. שפח est, judicare, judicem agere: Pag. Bu. Conc. Ex legum, scilicet, præscripto jus dicere, & exequi, causas justè judicare, & ritè controversias dirimere, ut boni defendantur, mali condemnentur & puniantur. Quæ definitio & ambæ partes colliguntur, ex 1 Reg. 3. & 8. Duplex enim est judicis officium, ut duæ partes inter se litigantium, quarum alteram necessariò justam, alteram injustam esse oportet; הרשע justificare est quod dicimus absolvere; הרשע condemnare: ut in פירוש dictum est: unde judicare Deo attributum sæpe est, bonos à malis, & eorum injurià asserere, ac proinde punire. Sic Paulus ad Rom. 14. & ad Heb. 3. fornicatores & adulteros Deus judicabit. Est & regere, reipub. administrare, leges & jura præscribere, imperitare, ut Gen. 19.9. & 1 Sam. 4.18. שפח rexit Israel: & 8.5, 5, & 20. & aliàs. Hinc Judices post Josue, qui tamen non jus habebant regium, ut tributa exigent, aliorum famulitium accerferent, & militem publicis impensis conducèrent: sed qui quasi vindices essent, & servatores, ac libertatis assertores: ut tales excitare solebat Dominus, sicut est in historia libri Judicum, cum populus ab hoste premeretur. Interim tamen penes eos existimo fuisse publicam autoritatem, etsi non regni parem. Nec ea potestas per successionem dabatur, sed uti Domino placebat, ex tribu in tribum, &c. Et hoc vult Dominus cum populo regem petenti per Samuelem responderi jubet; Non te, sed me abjecerunt: quòd illis judicum tempore non regum more imperasset, qui pompâ & magnificentia, milite conducto, equis &

curribus suos limites tuentur, & propagant: cum judices in domo paterna commorantes nullum splendorem quærent, aut regias, vel arces sibi ulla construerent. Hinc scriptura Abimelechum regem appellat, Jud. 9. licet judicum tempore: quòd is, præter aliorum judicum morem, sese magnificâ quadam tyrannide, & insolentiùs gereret, ad id conducto milite, ut regiâ majestate & rerum summâ potiretur, &c. Judices videntur velut consules fuisse: nisi quod unicuique sit, velut populi dux domi, & foris, alioqui summo jure utens. Merc. שפח judicavit, judicium exercuit, judicem egit, jus dixit, sententiam tulit. Bu. Lex. Dijudicavit, jus dedit: est verbum generale: & quia in judicio duæ sunt partes invicem litigantium, quarum alteram justam, illamque absolvendam, alteram verò injustam hancque condemnandam esse necesse est, ideò que accipitur aliquando specialiter, pro defendere, seu vindicare bonos, & aliquando pro punire & condemnare fontes & injustos. Cognitionem habet cum שפח virga, quâ utuntur reges & judices terræ. Hinc per metath: δεσπότης, i.e. herus, dominus, δεσπάζω dominor tanquam judex: Av. 70. κρίνειν, διακρίνειν, διαζέειν, ἐκδικεῖν. Latè notat omnem ordinationem & discretionem. Artemidor. 12. 14. κρίνειν τὸ ἀεχέειν ἐλεγον οἱ παλαῖοι. Et sic Jud. 16. 31. שפח יהוה & ille judicavit Israelem: i.e. rexit, ordinavit rempublicam, nempe ut caput judicum, sive senatus populi. Isa. 11.4. Et judicabit in justitia tenues: h.e. ordinabit, constituet, in loco & jure suo, 1 Reg. 3.9. Quis posset שפח judicare populum tuum gravem hunc, &c. Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu, & ordine Conc. ut seq. In præter. kal, 3. f. m. occ. simpl. vel cum pathach, vel ob pausam cum kamets in ult. cui priori cum pathach, conv. est etiam praf. ut & cum ל cop. praf. & יי aff. sed cum ל & יי aff. absque praf. ut seq. שפח judicavit, Jud. 16. 31. 1 Sam. 4. 18. 1 Reg. 3. 28. שפח judicavit, 1 Sam. 7. 17. שפח & judicabit 1 Sam. 7. 17. 26. 15. Isa. 20. 4. 11. 4. Mich. 4. 3. וישפחו & judicet, vindicet nos, 1 Sa. 8. 20. וישפחו judicavit, vindicavit te, 2 Sam. 18. 31. וישפחו judicavit, vindicavit eum, 2 Sam. 18. 18. Item, in 2. f. m. & 1. sing. occ. cum ל conv. praf. utrique, ut & in 1. f. cum ל conv. praf. & ל aff. sed cum י aff. absque praf. ut seq. וישפחו & judicabis, 1 Reg. 8. 22. 2 Chron. 6. 23. וישפחו & judicabo te, Ezech. 7. 17. Ezech. 34. 20, 22. וישפחו & judicavi eos, Ezech. 36. 19. Item in 3. pl. præter. kal, occ. simpl. vel cum scheva, vel ob pausam cum kamets penult. cui priori cum scheva, conv. est etiam praf. ut & cum יי aff. absque praf. sed cum ל aff. simpl. & cum ל conv. praf. ut & cum ל cop. vel conv. praf. & י aff. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. שפחו judicaverunt, 2 Reg. 23. 22. שפחו judicaverunt, Jer. 5. 28. וישפחו & judicent, judicabunt, Exod. 18. 22, 6. Num. 35. 24. וישפחו judicaverunt te, Ezech. 24. 14. וישפחו & judicent te, Ezech. 23. 24. וישפחו & judicaverint eos, Deut. 25. 1. וישפחו & judicabitis, Deut. 1. 16. In part. ben. kal, 3. f. m. & f. occ. simpl. sed f. m. occ. etiam cum ל cop. ל interrog. ל dem. & ל praf. ut seq. שפח vel וישפח judicans, judex, 1 Sam. 3. 13. 2 Sam. 15. 4. 2 Reg. 15. 4. 2 Chron. 26. 21. Psal. 7. 12. 9. 5. 5. 6. 75. 3. 9. 2. Prov. 29. 14. Isa. 3. 2. 16. 5. Jer. 1. 1.

4. Ezech. 34. 17. Am. 2. 3. Mich. 4. 14. שופט judicabat, Jud. 4. 4. וְשׁוֹפֵט & judex, Exod. 2. 14. שׁוֹפֵט an judex, Gen. 18. 25. שׁוֹפֵט judex, Deut. 17. 9. 12. 25. 2. Jud. 2. 18. 19. 11. 27. וְשׁוֹפֵט & judex, Mic. 7. 3. Sed occ. etiam ben. kal. f. m. cum וְ praf. & וְ aff. ut & cum וְ aff. absque praf. וְ שׁוֹפֵט a judice meo, Job. 23. 7. וְ שׁוֹפֵט judex noster, Isa. 33. 22. in absol. forma pl. m. part. ben. kal. occ. simpl. & cum וְ, וְ, וְ, וְ praf. ut seq. שׁוֹפֵט judges, Deut. 16. 18. Jud. 2. 16. 18. 1. Sam. 8. 1. 7. 2. Sam. 7. 11. 1. Chron. 17. 10. 2 Chron. 19. 5. 24. 12. Pfal. 8. 12. וְ שׁוֹפֵט & judices, 1 Chro. 23. 4. Job. 21. 17. שׁוֹפֵט judges, Deut. 19. 18. Ruth. 1. 2. Reg. 23. 22. 2 Chron. 19. 6. וְ שׁוֹפֵט & judices, Deut. 19. 17. וְ שׁוֹפֵט & judicibus, 1 Chron. 26. 29. וְ שׁוֹפֵט idem, 2 Chr. 1. 2. & in forma pl. m. confr. occ. simpl. & cum וְ praf. ut & cum וְ aff. simpl. sed cum וְ aff. simpl. & cum וְ cop. praf. & cum וְ aff. absque praf. ut & cum וְ aff. habet וְ cop. & וְ praf. & cum וְ aff. simpl. & cum וְ cop. praf. denique cum וְ aff. absque praf. prout sequuntur, שׁוֹפֵט judges, Num. 25. 5. 1. Chron. 17. 6. Pfal. 2. 10. 148. 11. Prov. 8. 16. 16. 40. 2. שׁוֹפֵט a judicibus, Pf. 109. 31. וְ שׁוֹפֵט judges nostri, Dan. 9. 12. וְ שׁוֹפֵט judges tui, Isa. 1. 26. וְ שׁוֹפֵט & judices tui, Deut. 21. 2. Hof. 13. 10. וְ שׁוֹפֵט judges vestri, Deut. 1. 16. וְ שׁוֹפֵט & judices ejus, Jos. 8. 33. וְ שׁוֹפֵט & judices ejus, Jos. 2. 2. 24. 1. וְ שׁוֹפֵט judges ejus, Job 9. 24. Zep. 3. 3. וְ שׁוֹפֵט & judices ejus, Ezr. 10. 14. וְ שׁוֹפֵט judges ipforum, Jud. 2. 17. Pfal. 141. 6. Hof. 7. 7. in Infin. kal. plena forma cum kamets & cholem occ. simpl. sed forma quasi confr. cum scheva & cholem occ. simpl. & cum וְ praf. sic, שׁוֹפֵט judicando, Gen. 19. 19. שׁוֹפֵט judicare, Rut. 1. 1. לְשׁוֹפֵט vel sine vau, judicare, ad judicandum, Exo. 18. 13. 1. Reg. 3. 9. 1. Chron. 16. 33. Pf. 10. 18. 96. 13. 98. 9. Joel. 4. 12. Obad. 1. 21. cum affixis autem in hac forma Infin. kal. cholem transp. & mut. in kam. chat. ante scheva : ut cum וְ praf. & וְ Aff. & cum וְ praf. & וְ aff. sic, לְשׁוֹפֵט ad judicandum nos, 1 Sam. 8. 5. 6. וְ שׁוֹפֵט in judicare te, Pfal. 51. 6. in Imper. kal. f. m. juxta normam est שׁוֹפֵט, sed ante maccaph cholem mutatur in kam. chat. loco seq. שׁוֹפֵט judica, Prov. 31. 9. sed cum he parag. & cum affixis, ut in Infin. cholem mutatur in kam. chat. & transponitur ante scheva : prout occ. cum וְ parag. add. & וְ aff. sic, שׁוֹפֵט judica, Pfal. 82. 8. Lam. 3. 59. שׁוֹפֵט judica me, Pfal. 7. 9. 26. 1. 3. 5. 24. 13. 1. & in pl. m. Imper. kal. occ. simpl. vel cum chirek & scheva, vel in pausa cum scheva & cholem penult. sic, שׁוֹפֵט judicate, Pfal. 82. 3. Is. 1. 17. 5. 2. Zach. 8. 16. שׁוֹפֵט judicate, Zach. 7. 9. In fut. kal. 1. f. m. occ. simpl. & cum וְ, וְ aff. sed 2. f. m. occ. simpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph, cui priori cum cholem in ult. וְ Interrog. est etiam praf. ut seq. שׁוֹפֵט judicabo, Pf. 75. 3. Ezech. 11. 10. 11. 8. 30. 21. 35. 33. 20. שׁוֹפֵט judicabo te, Ezech. 35. 11. וְ שׁוֹפֵט judicabo eos, Ezech. 7. 27. שׁוֹפֵט vel sine vau, judicabis, Lev. 19. 15. 2 Chron. 1. 11. Pfa. 67. 5. שׁוֹפֵט judicabis, 2 Chron. 20. 12. וְ שׁוֹפֵט vel sine vau, cum judicabis? Ezech. 20. 4. 22. 2. 23. 36. Item, in 3. f. m. fut. kal. occ. idem simpl. vel cum cholem vel cum kam. chat. in ult. ante maccaph, cui priori forma cum cholem וְ cop. & וְ conv. sunt praf. prout occ. etiam cum וְ cop. & וְ Aff. ut seq. שׁוֹפֵט vel sine vau,

judicabit, Gen. 16. 5. Jud. 11. 27. 1 Sam. 24. 12. 2 Chro. 1. 10. Job 21. 22. 22. 13. Pfal. 9. 9. 72. 4. 82. 1. 96. 13. 98. 9. Eccl. 3. 17. Isa. 11. 3. וְ שׁוֹפֵט judicabit, 1 Reg. 7. 7. וְ שׁוֹפֵט & judicabit, Exod. 5. 21. וְ שׁוֹפֵט & judicavit, Gen. 19. 9. Jud. 3. 10. 10. 2. 12. 9. 14. 15. 20. 12. 7. 8. 13. 11. 1. Sam. 7. 6. 15. וְ שׁוֹפֵט & vindicabit me, 1 Sa. 24. 15. Item, in 2. pl. m. fut. kal. occ. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. occ. vel cum scheva, vel ob paulam cum cholem penult. ut & cum וְ cop. praf. & וְ aff. post kibbutz pro schurek penult. ut seq. וְ שׁוֹפֵט judicabitis, 2 Chron. 19. 6. Pfal. 58. 2. 82. 2. וְ שׁוֹפֵט judicabunt, Gen. 31. 52. Exod. 18. 22. Ezech. 23. 45. וְ שׁוֹפֵט vel sine vau, judicabunt, Exod. 18. 26. Isa. 1. 23. 51. 5. Mic. 3. 11. וְ שׁוֹפֵט judicabunt eum, Ezech. 44. 24. In niph. נִשְׁפָּט judicatus fuit, iudicium subiit, in jus venit, disceptavit, contendit : Bu. Lex. ubique in niph. est litigare, contendere, iudicio fisti, in jus vocari : q. d. judicari. Sic supra in וְ pass. niph. וְ נִשְׁפָּט consultare, in consilium vocare, seu adhibere alios, quod vernaculè commodius dicitur, se conseller. Sic apud Paulum judicari sumitur 1 Cor. 6. & Act. 26. Merc. judicatus est : cum praf. נִשְׁפָּט, i. e. cum, signif. cum aliquo in jus vocari, litigare, contendere. Av. Disceptare, contendere, active : q. d. se judicandum sistere : & judicari, passive : 70. נִשְׁפָּט dai. Coc. Prout occ. in prat. niph. 3. f. m. cum kamets, ob paulam, in ult. & in 1. f. simpl. & cum וְ conv. praf. ut seq. נִשְׁפָּט iudicium subiit, disceptavit, conflictavit iudicio, Prov. 29. 9. Isa. 59. 4. 66. 16. Jer. 2. 35. 25. 31. נִשְׁפָּט disceptavi, Ezech. 20. 36. וְ נִשְׁפָּט & disceptabo, Ezech. 17. 4. 20. 35. 38. 22. Joel. 4. 2. In Infin. niph. occ. cum וְ praf. simpl. & cum וְ aff. sic : בְּנִשְׁפָּט in judicando, cum iudicium exerceretur, 2 Chron. 22. 8. נִשְׁפָּט in judicari ipsum, Pfal. 37. 33. 109. 7. Item, in fut. niph. 1. f. m. occ. simpl. & cum וְ cop. praf. & וְ parag. add. ut & in 1. pl. (à simplice forma נִשְׁפָּט) cum וְ parag. add. & in 3. pl. m. simpl. ut seq. וְ נִשְׁפָּט disceptabo, Ezech. 20. 36. וְ נִשְׁפָּט & disceptabo, 1 Sam. 12. 7. נִשְׁפָּט disceptemus, Isa. 43. 26. וְ נִשְׁפָּט judicentur, Pfal. 9. 20. In piel, ad formam quadrati poel, שׁוֹפֵט judicavit : Pag. Bu. & c. habet cholem pro dagesch & chirek : Bu. Lex. Coc. & c. prout occ. hæc forma, in prat. poel 3. f. f. sic : Jud. 4. 4. Et ipsa שׁוֹפֵט judicavit Israel : Pag. judicabat Israel : Bu. Lex. Ea judicabat, h. e. regabat, Israel eo tempore : viz. non imperio & potestate. sed consilio. Coc. Hæc judicabat Israel eo tempore illo : i. e. consulentibus de jure, ex revelatione divina respondebat : ut versus seq. explicat. Jun. Item, occ. etiam hæc forma piel in part. poel f. m. (à simplice forma וְ שׁוֹפֵט judicans, judex, & c. cum וְ praf. & וְ aff. loco sequente : וְ שׁוֹפֵט iudicem meum, Job 9. 15. Atque inde ex hac radice שׁוֹפֵט sunt nomina seq. 1. no. שׁוֹפֵט m. iudicium : i. e. vindicta, plaga : Bu. Lex. est nomen factum ex Infin. kal. & sumitur pro pæna, plaga, seu supplicio : Merc. iudicium, i. e. pæna iudicialis : Av. 70. נִשְׁפָּט & vindicta : Coc. prout occ. hoc no. in f. m. simpl. sed in forma pl. m. habet schurek pro cholem penult. (quasi à fng. שׁוֹפֵט idem cum præced.) post וְ cop. praf. sic, שׁוֹפֵט iudicium, 2 Chron. 20. 9. וְ שׁוֹפֵט iudicia, Ezech. 23. 10. Item 2. hinc etiam no. in forma pl. m. וְ שׁוֹפֵט iudicia : Pag. Bu. Av. item,

tem, pænæ judiciales, & præsertim cum verbo **שפ**, fecit, edidit. Av. Est idem quod **שפ**, aliquando pro factis memorabilibus, & admirandis, ut, juxta quosdam. Exod. 6.6. Sæpius pro suppliciis, atque adeo cum verbo faciendi est, exempla edere, ultimo supplicio afficere. Et ego etiam pro plagis, Exod. 6.6. sumptum; Merc. Prout occ. hoc no. in absol. forma pl. m. simpl. & cum **שפ** & **שפ** præf. & in forma pl. m. conftr. cum **שפ** aff. ut seq. **שפ** judicium, Exod. 12.12. Num. 33.4. Prov. 19.29. Ezech. 5.10. 15.11.9.16.41.25.11.28.22.26.30.14.19. **שפ** cum judiciis, Exod. 7.4. **שפ** & **שפ** & judiciis, Exod. 6.6. **שפ** judicium mea, Ezech. 14.21. Item, 3. hinc etiam no. cum **שפ** heemant. viz. **שפ** m. judicium : mensura : norma : regula : præceptum, lex : dispositio. Pag. Judicium, jus : & sæpe metaph. ratio, mos, ritus, modus : semel absolute est cum pathach **שפ**, Lev. 24.22. Bu. Lex. variè sumitur, ut hic habes : nos latius explicabimus. Pro officio, seu functione, & administratione publica, i.e. magistratu. Pressus pro legitima & iusta causarum cognitione & dijudicatione, quæ jure fit in ea administratione : quæ duo parum inter se discrepant : pro causa judiciali : pro jure quod quis in re quam habet, & potestate. Pro interrogatione derelictus, quæ in judicio venire solent in controversiam : ut juxta quosdam, 2 Reg. 25.6. & loquuti sunt cum eo judicium : i.e. rogant eum causam facti. Ego pro expostulatione fumerem. Sic accipiunt, Prov. 28. mali non intelligunt judicium, &c. quod à Paulo explicari putant, 1 Cor. 2. spiritualis homo omnia dijudicat, &c. Pluraliter **שפ** sunt jura, leges ex quibus pronunciant judices, &c. item, interrogationes forenses, Jer. 12. & 39. & 52. vulgò vocant interrogatoria. Item. arduæ quæstiones de dictis & factis Dei, & velut mysteria, ut quum judicia Dei dicimus. Est & singulariter, crimen, culpa. Item, pænæ, supplicium, judicium mortis. Sic Lucæ 24. Rom. 3. & 13. Exemplar seu specimen, quod leges & jura sint velut exemplaria, quæ nos vitæ & factis exprimere oporteat, Exod. 26.30. Mensura, ut hic habes : regula, norma : modus, conditio, status, qualitas, forma, ratio, dispositio, mos, longa consuetudo ex jure naturali, vel jure gentium proficiens. Et sic sæpe habet caph præpositum juxta, secundum. Sententia quæ quis damnatur, sed hoc sub supplicio antè continetur, Paulus 2 ad Corinth. 1. Sic casus qui in judicio incidit, & de quo partes adversæ disceptant, sub causa supra. Postremo addunt quidam & pro evangelio sumi, Isa. 42.3. & 4. Judicium gentibus offert, quod evangelium omnem mundi justitiam simpliciter damnet & arguat, solius Christi offerens, & commendans. Sed ipsa te exempla quomodo reddi & sumi debeat, satis docebunt. Judicia sæpe sunt præcepta quæ spectant proximum : et si sæpe generaliter hoc nomine Dei decreta intelliguntur, & pronuntiata. seu judicata. Quid sibi velint conjuncta **שפ** & **שפ** judicium & justitia, supra explicatum est in radice **שפ**. Merc. **שפ** est, judicium : officium judicis : sententia judicii : item, causa judicialis bona vel mala : deinde pro quæstione judiciali : item, pro mensura, ritu, & dispositione accipitur, Av. 70. **שפ** **שפ**, **שפ**, **שפ**, &c. Judicium : latissime significat omnem discretionem, ordinationem, ordinem, jus, & morem : Coc.

Prout occ. hoc no. frequens admodum in textu & ordine Conc. ut seq. In forma s. m. absol. **שפ** judicium, jus, ratio, ritus, modus, &c. Gen. 14.7. 18.25. Exod. 28.15. Lev. 24.22. Num. 27.11. 35.29. Deut. 16.15. 24.17. 27.19. 37.4. &c. Psal. 7.7. 9.17. 37.28. 30.81. 5.94. 15.99. 4.106. 3.119. 84.121. 146.7. 149.9. Eccl. 5.8. Isa. 1.17. 21.4. 4.16. 5.28. 6.17. 20.18. 42.13. 4.61. 8. &c. ad Hab. 1.4. in 110. circ. Cui etiam formæ absol. s. m. **שפ** cop. est præf. locis seq. **שפ** & Judicium, Gen. 18.19. Exod. 15.25. Num. 15.16. Jos. 24.25. 2 Sam. 15.4. Ezr. 7.10. Job. 37.17. 23. Psal. 33.5. 89.15. 96.2. 101.1. 111.7. Prov. 1.3. 2.9. 21.3. Eccl. 8.5. 6. Jer. 48.21. Ezech. 4.5. 9. Mic. 3.8. sed occ. etiam ead. absol. forma s. m. cum **שפ**, **שפ**, **שפ**, **שפ**, & **שפ** præf. prout seq. **שפ** Judicium, Exod. 28.25. 30. Deut. 1.17. 17.9. 11.25. 1. 1 Reg. 3.28. 7.6. Eccl. 3.16. Isa. 28.6. Ezech. 21.32. Mich. 3.1. Mal. 2.17. **שפ** in judicium, judicio, Deut. 32.41. Job. 14.3. Psal. 72.2. 112.5. 143.2. Prov. 16.10. 24.23. 29.4. Eccl. 12.14. Isa. 1.27. 3.14. 9.6. Jer. 4.2. 10.24. 17.11. Ezech. 34.16. **שפ** in Judicio, Lev. 19.15. 35. Deut. 1.17. Job. 9.32. 22.4. Psal. 1.5. 25.9. Prov. 18.5. Eccl. 1.10. Isa. 5.16. **שפ** & in Judicio, Hof. 2.21. **שפ** secundum Judicium, 1 Chron. 23.31. Ezr. 3.4. Psal. 119.132. **שפ** juxta judicium, Gen. 40.13. Exod. 21.31. Lev. 5.10. 9.16. Num. 15.24. 29.18. 21.24. 26.30. 27. Ezech. 5.15. 2 Reg. 11.14. 1 Chron. 15.13. 35.12. 2 Chron. 4.20. Neh. 8.18. prout occ. etiam ead. absol. forma s. m. cum **שפ**, **שפ** & **שפ** præf. ut seq. **שפ** ad judicium, Job. 9.19. 35.2. Psal. 122.5. Isa. 5.7. 32.1. 34.5. Ezech. 44.24. Hab. 1.12. **שפ** ad judicium, Num. 35.12. Deut. 17.8. Jos. 20.6. Jud. 4.5. 2 Sam. 15.26. Psal. 9.8. 76.10. Isa. 28.26. 41.1. 54.17. 59.11. Jer. 30.11. 46.28. Mal. 3.5. **שפ** & in judicio 1 Sam. 30.25. **שפ** & ad judicio, Isa. 43.8. Item, in forma s. m. conftr. occ. simpl. locis seq. **שפ** judicium, Exod. 23.6. 28.30. Deut. 10.18. 16.18. 18.3. 19.6. 21.17. 22. Jud. 13.2. Sam. 8.9. 11.10. 26. 1 Reg. 8.59. 2 Reg. 1.7. 17.26. 27. Job. 31.13. Psal. 119.160. 140.13. Prov. 29.26. Isa. 1.2. Jer. 5.4. 5.8. 7.26. 11.16. 32.7. 8. 48.47. Lam. 3.35. Ezech. 7.22. 18.8. 23.45. Zach. 7.9. cui etiam formæ s. m. conftr. **שפ** cop. **שפ**, **שפ**, & **שפ** sunt præf. ut seq. **שפ** & judicium, 1 Sam. 2.13. 1 Reg. 8.59. Job. 36.6. Isa. 58.2. Jer. 5.28. Ezech. 23.45. Zac. 5.16. **שפ** judicio, Num. 27.21. **שפ** juxta judicium, Exod. 21.9. Jud. 18.7. 2 Reg. 17.32. 2 Chron. 8.14. **שפ** ad judicium, 2 Chron. 19.8. sed occ. etiam hoc no. s. m. cum affixis variis, ut cum **שפ** aff. simpl. & cum **שפ** & præf. ut & cum **שפ** aff. simpl. & cum **שפ** cop. **שפ** & præf. & cum **שפ** aff. simpl. & cum **שפ** & **שפ** præf. sed cum **שפ** aff. simpl. & rursus cum **שפ** aff. simpl. & cum **שפ** & **שפ** præf. denique cum **שפ** aff. simpl. seu absque præf. prout sequuntur : **שפ** judicium meum, Job. 27.2. 29.14. 34.5. 56.40. 8. Psal. 9.8. 17.2. Isa. 40.27. 49.4. 50.8. Lam. 3.59. Ezech. 39.21. Mich. 7.8. Zeph. 2.9. **שפ** & judicium meum, Isa. 51.4. **שפ** ad judicium meum, Psal. 35.23. **שפ** judicium tuum, 1 Reg. 20.4. **שפ** & judicium tuum, Psal. 37.6. 119.17. **שפ** secundum judicium tuum, Psal. 119.149. **שפ** judicium tuum, Psal. 119.43. **שפ** judicium e. us. suum, 1 Sam. 27.11. Prov. 16.33. Jer. 30.18. Hab. 1.7. Zeph. 2.3. 3.5. **שפ** juxta judicium e. us. Exod. 26.30. 1 Reg.

judex totius terræ **שפט** לא יעשה non faciet judicium? i.e. non distinguet inter justos & injustos. Deut. 17.9. Et indicabunt tibi **דבר השפט** verbum judicii. v. 10. Verbum quod indicabunt tibi v. 11. Juxta **החוקה** demonstrationem, quam tibi facient, & **על השפט** juxta judicium, quod dicent tibi facies. Nam postulat Deus ut omnia faciant, quæ ipsi dixerint, in ipsorum nomine. sed verbum Dei, doctrinam, legem, demonstrationem, judicium, ad discernendum rectum à pravo, quod dixerint: & quod non nisi per contumaciam rejicere possent. Deut. 25.1. **אל השפט** & accedent ad judicium: i.e. venient, ut causam dicant, ut judicium accipiant. Isa. 43.3. **מִצִּיר וּמִשְׁפָּט לְקַח** ex potestate & judicio assumptus est. Ex Pilati potestate & judicio sacerdotum ac seniorum assumptus est ad Deum. 70. **עַתָּה תִּשְׁפָּט אֶת הָעָם** Quum stetisset in terris judicandus humilis, Deus ex alto judicium pronuntiavit: eum scil. assumens ex imperio & judicio hominum. Prov. 13.23. **וְיִשְׁפָּט בְּלֹא מִשְׁפָּט** Et est, qui consumitur propter non judicium: i.e. quia non distinxit prava à rectis, & vilia à preciosis Pro. 16.11. **מִשְׁפָּט מֵאֵינִי** lances judicii: i.e. accuratæ, suum exacte attribuentes. Exod. 15.25. **שָׁם** ibi posuit ipsi statum & judicium. **חוק** Præceptum vocatur judicium. 1. quia justum judicandum est. Est **δυναμικα**. 2. Quia judicium id sequitur. vide vers. 25. In regime: Deu. 18.3. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** Et hoc erit judicium sacerdotum: Jus. Germ. Recht. Hoc jure suo petent & accipient. Hic recte verteretur **δυναμικα**. Deut. 21.17. **הַשְּׁפָט הַזֶּה** ejus (erit) jus primogenituræ. Jud. 13.12. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** quod erit jus pueri & opus ejus? quod flagabit illius educatio, & quid faciemus ei? 1 Sam. 8.11. Hoc erit **הַשְּׁפָט הַזֶּה** hoc erit jus regis: i.e. hoc impune faciet. Sic & vers. 9. 1 Sam. 10.25. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** juxta jus filiarum faciet eis. Job. 31.12. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** Si spernebam jus aut disceptationem servi mei. Deut. 21.22. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** peccatum judicii mortis: quod **ἐνοχον** **δυναμικα** 2 Reg. 1.7. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** quod judicium viri? Qui chataracteres, ex quibus agnoscere possit & dijudicare? 1 Sam. 2.13. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** Quod facerdos sibi jus & fas esse putabat. Jud. 18.7. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** secundum morem Sydoniorum. Ut ii justum & æquum putabant. Mercatores censent, omnes debere esse quietos & secure agere. Psal. 119.149. Domine **הַשְּׁפָט הַזֶּה** secundum judicia tua (Jod quienscens omittitur) vivifica me. Ut soles distinguere inter tuos & alienos. Neh. 9.13. Et dedisti ipsis **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** judicia recta definitiones, quia nihil addi aut demi potest. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** præcepta, quia Deus ut Dominus, ea exigit. Bona, quia sunt ad vitam, & homo in iis vivit. Ezech. 20.25. Atque etiam ego dedi ipsis statuta non bona, **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה**

וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה & judicia, in quibus non vivant: h.e. præcepta carnalia; quæ qui transgreditur, in penam incidit: qui facit, nisi in fide faciat, non salvatur. Jer. 1.12. Etiam ego loquar **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** judicia cum ipsis: disceptabo cum ipsis de jure & justitia. Psalm. 19.10. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** judicia Domini (sunt) veritas. Ea pars legis, quæ Dei judicium explicat, non tantum secundum legem operum, sed etiam secundum legem fidei, veritas est, neque mutari aut aliter se habere potest. Non possumus à Deo justificari sive justici dici, nisi vel in operibus nostris, vel in Mediatore, per fidem ipsi uniti. Ezech. 11.12. Et **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** secundum judicia gentium (**δυναμικα** statuta, quæ ipsæ justas habent) fecistis, Fecistis, quia eas potius imitari voluistis, quam mihi obedire: non fecistis, quia ne ea quidem integrè, & toto animo fecistis. Lev. 18.5. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** & judicia mea, quæ qui facit homo, in eis vivit. Omnium statutorum nucleus & scopus est observatio præceptorum, quæ qui facit, in eis vivit, h.e. legis operum, per **μετάνοια**. Confer Ezech. 20.11, 13, 19, 21, 24. Pl. 72.1. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** judicia tua regi da. Da regem, cujus est judicia tua divina exercere; Da ipsi, ut condemnet peccatum, ut judicet inter fideles & hypocritas. Coc.

Rad. 177. **שפך** est, fundere, effundere, profunder: Pag. Bu. non solum de liquidis quæ copiose & largè profunduntur: sed & de aridis, ut fundere aggerem: & id genus: & metaph. etiam, ut & Latine, effundere spiritum, animam, furorem, &c. Merc. Est cogn. cum **כפש** depressit, dejecit. Av. 70. **וְהָיָה הַשְּׁפָט הַזֶּה** effundere, profunder. Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets in ult. cui prior formæ cum pathach, conv. est etiam præf. sic: **שפך** fudit, 1 Reg. 2.31. 2 Reg. 21.16. Lam. 2.4. 4.11. **שפך** fudit, Lev. 17.4. 2 Reg. 24.4. **וְשפך** & effundit, Lev. 17.13. Ezech. 26.8. In 3. f. f. præf. kal, **שפך** effudit, f. unde cum **הו** aff. post he foem. mutatum in tau schevatum, est & occ. loco seq. **שפך** effudit eum, Ezech. 24.7. Item, in 2. f. m. præf. kal, occ. simpl. & cum, conv. præf. ut & in 2. f. f. simpl. vel cum pathach, vel, ob pausam cum kamets, sub 2. rad. pe: ut & in 1. f. cum, conv. præf. & in 3. pl. simpl. vel cum schurek pro more; vel, pro eo, cum kibbutz ante he abundans in fine: cui prioris formæ cum schurek in ult. conv. est etiam præf. pro ut sequuntur: **שפך** effudisti, 1 Chron. 22.8. **וְשפך** & effundes, Exo. 4.9. Eze. 1.2. **שפך** effudisti, Isa. 57.6. Eze. 22.4. **שפך** effudisti, Chro. 28.3. **וְשפך** effudi, Ezech. 22.22. 39.29. **וְשפך** & effundam, Jer. 14.16. Ezech. 14.18. 21.36. 30.15. Zach. 12.10. **וְשפך** effunderunt, Psalm. 79.3. Ezech. 36.18. Joel. 4.19. **וְשפך** idem, Deut. 21.7. **וְשפך** & effundent, Lev. 14.41. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum, aff. ut & in forma pl. m. absol. cum dem. præf. & in f. f. (à forma absol. **שופך**) in forma cum duplici **סגול** ante thau: & in forma pl. f. simpl. & cum cop. præf. ut seq. **שפך** effundens, Gen. 9.6. Job. 12.21. Psalm. 107.40. Ezech. 18.10. **שפך** effundentis eum, Num. 35.33. **וְשפך** effundentes, Lam. 4.13. **שפך** effundens, Ezech. 22.2. **וְשפך** & effundentes, Prov. 6.17. Ezech. 23.45. **וְשפך** & effundentes

dentes. Ezech. 16. 38. Item, in part. pabul kal, f. m. occ. cum ד dem. praf. sed in f. f. simpl. sic: הַשִּׁפּוּךְ effusus, Pſalm. 79. 10. שִׁפּוּךְ effusa, Ezech. 20. 33. 24. In infin. kal, שִׁפּוּךְ : sed occ. simpl. cum kam. chat. pro cholem in ult. ob maccaph seq. at cum כ praf. est cum scheva & cholem: sed cum ז praf. habet vel scheva & cholem, vel scheva & kam. chat. sicut etiam cum ז praf. habet kam. chat. in ult. ante maccaph; at cum ז praf. & א aff. cholem. mutatur in kam. chat. & transp. ante scheva: ut seq. — שִׁפּוּךְ effundere, 1 Reg. 18. 28. Ezech. 22. 6, 9, 12. בְּשִׁפּוּךְ in effundere, Ezech. 17. 17. לְשִׁפּוּךְ effundere, ad effundendum, Isa. 59. 7. Jer. 22. 17. Ezech. 20. 8, 12, 21. 21. 27. Zeph. 3. 8. — לְשִׁפּוּךְ idem, Prov. 1. 16. Ezech. 22. 2. — וּלְשִׁפּוּךְ & effundendo, 1 Sam. 25. 31. בְּשִׁפּוּךְ in effundere te. Ezech. 9. 8. Sic & in imper. kal, f. m. occ. simpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. in ult. ob maccaph seq. sed in f. f. occ. simpl. & in pl. m. simpl. & cum ל cop. praf. sic: שִׁפּוּךְ vel sine vau. effunde, Jud. 4. 20. Pſal. 70. 6. Jer. 6. 11. 10. 25. — שִׁפּוּךְ idem, Pſalm. 69. 25. שִׁפּוּךְ effunde, Lam. 2. 19. שִׁפּוּךְ effundite, Pſalm. 52. 9. וְשִׁפּוּךְ & effundite, Jer. 6. 7. In fut. kal, 1. f. m. occ. simpl. & cum ל conv. praf. ut & cum ל cop. praf. & ה parag. add. sic: וְשִׁפּוּךְ vel sine vau. effundam, Pſalm. 42. 3. Ezech. 7. 8. Hof. 5. 10. Joel. 3. 1, 2. וְשִׁפּוּךְ & effudi, 1 Sam. 1. 15. Ezech. 22. 31. 36. 18. וְשִׁפּוּךְ & effundam, Pſalm. 42. 3. Item in 2. f. m. fut. kal, occ. simpl. sed 2. f. f. cum ל conv. praf. ut & 2. f. m. occ. cum ל aff. sic: הַשִּׁפּוּךְ effundes, Exo. 29. 12. וְשִׁפּוּךְ & effudisti, Ezech. 16. 15. הַשִּׁפּוּךְ effundes eum, Deut. 12. 16, 54. 15. 23. In 3. sing. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ל conv. & ל cop. praf. ut & cum ל conv. praf. & א aff. & in 2. pl. m. simpl. occ. vel cum scheva, vel ob pausam cum cholem in penult. & in 3. pl. m. cum ל conv. praf. prout seq. הַשִּׁפּוּךְ effundet, Lev. 4. 7, 18, 25, 30, 34. 2 Reg. 19. 32. Job. 16. 13. Pſal. 102. 1. Isa. 37. 33. וְשִׁפּוּךְ & effudit, 2 Sam. 20. 10. Isa. 42. 25. וְשִׁפּוּךְ & effundet, Dan. 11. 15. וְשִׁפּוּךְ & effudit eas, Amo. 5. 8. 9. 6. הַשִּׁפּוּךְ effundatis, Gen. 37. 22. Jer. 7. 6. 22. 3. הַשִּׁפּוּךְ effunditis, Ezech. 33. 25. וְשִׁפּוּךְ & effunderunt, 1 Sam. 7. 6. 2 Sam. 20. 15. Pſalm. 106. 33. Ezech. 22. 8. In niph. הַשִּׁפּוּךְ effusus est: Pag. Bu. & c. effundi, effusum esse: Coc. prout occ. in prat. niph. 3. f. m. simpl. & cum ל conv. praf. ut & in 1. sing. simpl. sic: הַשִּׁפּוּךְ effusus est. Lam. 2. 11. וְשִׁפּוּךְ & effundetur, 1 Reg. 12. 3. וְשִׁפּוּךְ effundor, Pſalm. 22. 15. In infin. niph. occ. simpl. loco seq. הַשִּׁפּוּךְ profundi, Ezech. 16. 26. Et in fut. niph. occ. simpl. & cum ל conv. praf. sic: הַשִּׁפּוּךְ effundetur, Gen. 9. 6. Deut. 12. 2. 19. 10. וְשִׁפּוּךְ & effusus est, 1 Reg. 13. 2. In pual, idem cum niph. effundi: Pag. Bu. effusus est abundanter: Av. Prout occ. in prat. pual 3. f. m. simpl. & cum ל conv. praf. ut & in 3. pl. cum kibbutz, ante he abundans, pro schurek in ult. sic: הַשִּׁפּוּךְ effusus est. Num. 25. 33. וְשִׁפּוּךְ & effundetur, Zeph. 1. 17. שִׁפּוּךְ effusi sunt, Pſalm. 73. 2. In hithpael הַשִּׁפּוּךְ effundi, effundere se: Bu. Ma. effudit seipsum: Av. prout occ. in infin. hithp. cum ז praf. & in fut. hithp. (a 2. f. m. fut. kal, & in 3. pl. m. fut. kal, & 2. pl. f. simpl. ut seq. הַשִּׁפּוּךְ in effundi. Lam. 2. 1. הַשִּׁפּוּךְ effundit se, Job. 20. 16. הַשִּׁפּוּךְ diffunduntur, Lam. 4. 1. Atque inde ex hac rad. שִׁפּוּךְ est

1. no. שִׁפּוּךְ m. effusio: Lev. 4. 12. $\text{שִׁפּוּךְ הָרֶשֶׁת}$ ad effusionem cineris: i. e. ad locum ubi effunditur cinis: Hieron. in loco effusorum cinerum: Pag. 70. $\text{עַל שִׁפּוּךְ הָרֶשֶׁת}$ Et ibid. $\text{עַל שִׁפּוּךְ הָרֶשֶׁת}$: 70. $\text{עַל שִׁפּוּךְ הָרֶשֶׁת}$ super effuso cinere: Coc. Item, 2. hinc etiam no. שִׁפּוּךְ f. testiculus: Pag. virilitas, virilia, virile membrum: Bu. Lex. effusio: ut si quis est exsecto veretro, cui membrum virile est effusum, i. e. exsectum, Av. prout occ. hoc no. f. f. simpl. sic, הַשִּׁפּוּךְ virilia, testiculi: Bu. Conc. Deut. 23. 2. הַשִּׁפּוּךְ abscissus testiculum, i. e. abscissum habens testiculum: vel, abscissus veretrum: i. e. membrum virile: (R. D. הַשִּׁפּוּךְ nervum;) sic appellatum, quod urinam effundat: (quasi fusorium dicas; Merc.) & sic A. E. abscissus membrum, e quo funditur urina & semen. Pag. Exsectus virilibus: sic dicuntur ab effusione seminis: Bu. Lex. 70. ἀποκεκομμένος absectus, h. e. sectus, ut effundere semen non possit, Cocc.

Rad. 178. שִׁפּוּךְ vel שִׁפּוּל est humiliare: Pag. vel humiliari, in kal humilem esse, Merc. Cev. vel deprimi, demissum, submissum, dejectum, depressum esse: Bu. Lex. simplex fuit, humilis fuit, humiliatus est. Cogn. cum פֶּלֶש volutatus est in luto & stercore: ut e contra, e luto elevari dicitur exaltari: juxta illud, e stercore erigens pauperem. Hinc σπιλέω, σπιλόω , maculo, contamino stercore: σπιλόομαι fordesco, maculor, σπίλος, σπύλον . Hinc Lat. simplex, simplicitas: Av. 70. ταπεινός est, humilem esse vel fieri. Dicitur tum de statu, tum de animo: Coc. Prout occ. hoc verbum in prat. kal, 2. f. m. (in forma pael, seu cum tferi in ult.) simpl. & cum ל conv. praf. ut & (a 2. f. m. fut. kal, & in 3. pl. m. fut. kal, & 2. pl. f. simpl. ut seq. הַשִּׁפּוּל humiliatus es) in 2. f. f. cum ל conv. praf. sic: הַשִּׁפּוּל humiliatus est, Isa. 2. 11. וְשִׁפּוּל & humiliabitur, Isa. 2. 12, 17. וְשִׁפּוּלְךָ & humiliaberis, Isa. 29. 4. Item, in fut. kal, 3. f. m. occ. cum ל conv. praf. sed in 3. f. f. simpl. & in 3. pl. m. (cum kamets, scil. ob pausam, pro scheva penult. & 3. pl. f. simpl. ut seq. וְשִׁפּוּל & humiliatus est, Isa. 2. 9. 5. 15. וְשִׁפּוּל humiliabitur, Isa. 32. 18. וְשִׁפּוּל humiliabuntur, Isa. 10. 33. 40. 4. וְשִׁפּוּל humiliabuntur, Isa. 5. 15. In hiphil הַשִּׁפּוּל humiliavit, demisit, dejecit, depressit; & interdum etiam intransitive fumlitur: Bu. Lex. fecit esse humilem, humiliavit: Av. prout occ. in prat. hiph. 3. f. m. simpl. & cum ל conv. praf. sed in 1. f. & 2. pl. simpl. ut seq. הַשִּׁפּוּל humiliavit, Isa. 25. 12. וְשִׁפּוּל & humiliabit, Isa. 25. 11. וְשִׁפּוּלְךָ humiliavi, Ezech. 17. 24. וְשִׁפּוּלְךָ humiliabuntur, Job. 22. 29. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ד dem. praf. & jod parag. add. sic: הַשִּׁפּוּל humilians, 1 Sam. 2. 7. Pſalm. 147. 6. וְשִׁפּוּל humilians, Pſal. 113. 6. In infin. hiph. occ. simpl. & cum ז praf. & א aff. sic: וְשִׁפּוּל humiliando, Ezech. 21. 26. מִהַשִּׁפּוּלְךָ prae humiliare te, Prov. 25. 7. In imper. hiph. f. m. occ. cum ל praf. & ה aff. sed in pl. m. simpl. sic: וְשִׁפּוּלְךָ & humilia eam, Job. 40. 11. הַשִּׁפּוּל humiliate, Jer. 13. 18. In fut. hiph. 1. f. & 2. f. m. occ. simpl. sed 2. f. f. cum ל conv. praf. ut & 3. f. m. simpl. & cum ל aff. ut & 3. f. f. cum ל aff. prout seq. וְשִׁפּוּל humiliabo, Isa. 13. 11. וְשִׁפּוּל humiliabis, 2 Sam. 22. 28. Pſalm. 18. 28. וְשִׁפּוּלְךָ & humiliasti te, Isa. 47. 9. וְשִׁפּוּלְךָ humiliabit, Pſalm. 78. 8. וְשִׁפּוּלְךָ humiliabit eam, Isa. 26. 5. וְשִׁפּוּלְךָ humiliabit eam, Isa. 25.

5. *ex rad. hac שפיל sunt nomina seq. 1. no. שפיל m. humilis, demissus, abjectus, submissus, dejectus: Bu. Lex. profundus, &c. ut Bu. Av. 70. ταπεινός: humilis: Coc. prout occ. hoc no. simpl. & cum! cop. praf. ut & cum! dem. praf. & ה, parag. add. (pro הַשפִּיל) ut & in forma f. m. constr. simpl. & cum! cop. & ה praf. & in forma pl. m. simpl. & cum! cop. praf. ut & in absol. forma f. f. simpl. & cum! cop. praf. sed in forma f. f. constr. simpl. prout seq. שפיל humilis, demissus, submissus, Lev. 13.20..14.37. 2Sam.6.22. Ezech.17.24. וְשָׁפִיל & humilem, Psalm.138.6. הַשְׁפִּיל quod humile est, Ezech.21.26. שפיל humilis, Prov.16.18. וְשָׁפִיל & humilis, Prov.29.23. Ifa.57.15. בְּשָׁפִיל in humili, humilitate, Eccl.12.4. שפיל humilia, Job.5.11. Ifa.57.15. וְשָׁפִיל & humiles, Mal.2.9. שפיל humile, Ezech.17.14..29.14,15. וְשָׁפִיל & humilior, Lev.13.21,25. שפיל humilis, Ezech.17.6. Item, 2. hinc etiam juxta quosdam no. שפיל m. cum tseri, scil. in ult. Ezech.17.24. Exaltavi lignum שפיל humile. In quibusdam tamen libris correctis invenitur, inquit R D. cum kamets: Pag. Aliis שפיל humilis, simplex: est participiale nomen: vel ipsum part. ben. kal, ex forma pael: prout occ. in 2Sam.6. penult. Et vilipendar, plus hoc ero שפיל humilis in oculis meis: & Prov.16.19. Melior est רוח שפיל humilis spiritu, &c. Av. Sed in priore loco 2Sam.6. penult. in exempl. emendatis scribitur שפיל cum duplici kamets: & in altero Prov.16.18. vel 19. habet scheva & pathach, quæ potest esse forma constr. hujus no. cum duplici kamets: & sic in Conc. uterque locus describitur: ut supra videre est. Item, 3. hinc etiam no. cum quinque punctis: Pag. viz. שפיל m. humilitas, humile: Av. abjectio: Bu. Lex. humilitas, humile, five locus humilis. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum ה praf. loco seq. בְּשָׁפִיל in humilitate, Eccl.10.6. Cum affixis tseri mutatur in chirek, & sægol in scheva: prout occ. cum שפִּי praf. & יוּ aff. loco seq. שְׁבַשְׁפִּינוּ qui in humilitate nostra, Psal.136.23. Item, 4. hinc etiam no. שפִּיל f. humilitas, depressio: Pag. Bu. humilitatio, humilis locus: Coc. Prout occ. hoc no. f. f. cum יוּ praf. sic: Ifa.32.19. יבִשְׁפִּיל הַשְׁפִּיל הָעִיר & humilitate humiliabitur civitas; Pag. Kimchi exp. (in rad. בָּרַר) Omnis humilitas quæ erit in urbe, erit tantum in campestribus, aliqui de sua dignitate urbs nunquam deicietur, nec nomen humilitatis in ea commorabitur. nisi de campestri loco. שפִּיל vult idem esse cum שפִּיל seq. Merc. Et in humilitate humiliabitur urbs vel civitas: Cocc. Av. (Ut ut grandinet ruente sylvâ, Hebr. descendente sylvâ:) & depreffione deprimitur civitas: i. e. quamvis totus mundus aliqui inhorrescat malis, hi tamen ab omnibus immunes conservabuntur. Describitur autem mundus מְאֻרָּה מְשֻׁמְרָה, cum sylvam & civitatem propheta nominat: quasi dicat, Ut ut perdat ur omnia in urbe & ruri: sic etiam piorum securitatem commendat Propheta, Psal.46. Jun. Item, hinc etiam 5. no. שפִּיל f. humilitas, paupertas: Pag. demissio: Bu. Lex. humilitas, dejectio, lassitudo: prout occ. hoc no. cum יוּ praf. sic: Ecc.10.18. יבִשְׁפִּיל הָעִיר & propter humilitatem manuum stillabit domus; A. E. Propter paupertatem: Hie-*

ron. Et in inhirmitate manuum. Pag. Et in humilitate (i. e. otio) manuum perfillabit domus. Av. Et in demissione manuum, &c. Bu. Conc. & Lex. Et in humilitate manuum stillat domus: h. e. quum manus demittuntur & in sinu jacent, perpluit domus. Coc. Et demissione manuum perfillat domus. Sic in verbis præced. pigritiâ ambarum (manuum, scil.) attenuatur contignatio: viz. quæ, (manus, scil.) non curant mederi stillicidio tigna comminuenti. Jun. Item, hinc etiam 6. no. פְּלִיטָה f. planities, locus humilis, seu depressus & campestris: Contrarium הַר monti: Merc. Bu. Lex. humilitas, locus humilior seu demissior, vallis: Av. locus non montanus. Mons, five Montana, וְשִׁפְלָה opponuntur: Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. f. cum הַ, וְהַ, בְּ, & יֵב dem. præf. ut seq. וְשִׁפְלָה planities, humilis, depressus locus, Josh. 11. 16. 2 Chron. 28. 18. Jer. 17. 26. 32. 44. 33. 13. וְהַשְׁפָּלָה & planities, Josh. 10. 40. Jud. 1. 9. Obad. 1. 19. Zach. 7. 7. וְשִׁפְלָה in planicie, Josh. 15. 33. 1 Reg. 10. 27. 1 Chron. 27. 28. 2 Chron. 1. 15. 9. 29. וְשִׁפְלָה & in planicie, Deut. 1. 7. Josh. 9. 1. 11. 2. 12. 8. 2 Chron. 26. 10. Item, occ. etiam in forma f. f. constr. cum י cop. præf. & אַff. sic: Josh. 1. 16. וְשִׁפְלָה & planitiem ejus: Bu. Conc sed in textu scribitur cum cholem & he loco vau, inquit R. D. Et campestre illius: Pag. Et planitiem ejus: Bu. Lex. & accepit montem Israel & humile ejus: i. e. valles ejus: Av. Denique montem Israel & planitiem ejus: h. e. Montana & plana Israelis. vide & Jud. 1. 9. Josh. 15. 33. recitantur urbes planitie tribus Juda, cujus terminus mare, v. 47. vide & 2 Chron. 28. 18. Jer. 17. 26. 32. 44. 33. 13. Coc. Montana Israel & planitiem ejus. Jun. Item, γ. hîc etiam inter nomina quidam ponunt no. שְׁפָלָה f. humilis submissa dejecta, &c. ut Isa. 17. 13. Ut sit regnum שְׁפָלָה humile &c. & Lev. 13. 21. Nec ea fuerit humilior: γο. ταπεινός: sed in loco præced. vertunt ταπεινός. Et in forma f. constr. Ezech. 17. 6. Et facta est vitis luxurians שְׁפָלָה humiliatur: Av. humiliatur: Coc. Sed plerique non faciunt hoc nomen per se, sed tantum no. in forma foem. à masc. שְׁפָל, ubi etiam suprâ locatur in ordine Conc. Sensus autem loci suprâ cit. in no. שְׁפָלָה, viz. Isa. 32. 19. in verbo אִפְּל, kal, sic explicatur à Coc. תִּשְׁפַּל הָעִיר & in humilitate, vel humili, (i. e. in humillimo loco) humiliabitur urbs: h. e. regnum humanum, quod habetur ecclesia. Item, de verbo in kal notandi sunt etiam alii quidam loci, ut seq. Isa. 2. 11. עֵינֵי גְבוּהַת שְׁפָל oculi alti hominum humiliatur. Verbum neutraliter ponitur cum duali. Qui oculos in altum extulerunt. cogentur eos dejicere. Respondet וַיִּשָּׁפַל v. 12. וַיִּשָּׁפַל וַיִּשְׁפַּל וַיִּשְׁפַּל & super omne elatum, & humiliabitur: v. 17. וַיִּשְׁפַּל רֹגְלֵי הָאֲנָשִׁים & humiliabitur præaltitudo virorum. Ezech. 21. 26, vel 31. הַשְׁפָּלָה הַגְּבוּהָ eam, quæ humilis fuerat, exaltandò (exaltabo.) Pro שְׁפָלָה וַיִּשְׁפַּל. Est tertia foemina. Articulus sensu relativi. Isa. 29. 1. וַיִּשְׁפָּל הָאֲדָמָה & humilis eris, ex terra loqueris, i. e. jacens in terra. Isa. 2. 8, 9. Operi manuum suarum וַיִּשְׁתַּחוּ se incurvant: וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׁפַּל אִישׁ & demittit se homo, & humiliat se vir: h. e. demississime adorant. Coc.

Rad. 183. **שֹׁפֵר** est. pulchrescere, pulchrum.elegans,
aut decorum esse: Pag. Bu. Quidam exp. ampliari:
ut cum transp. **פֶּרֶשׁ** & **פֶּרֶשׁ** vel **פֶּרֶשׁ**, quæ explanati-
onem, explicationem, & expansionem notant, con-
veniat. Sed non advertunt Syrum magis esse pro He-
bræo יָפֵה: nam pro יָפֵה pulcher, Chald. habet שֹׁפֵר
Merc. שֹׁפֵר rotundus fuit: & metaph. pulcher fuit:
explanavit aliquid in sphæram & formam rotundam,
ut omnes ejus partes sint inter se simillimæ, medioque
tantum abste extremum, quantum idem à summo, quo
nihil fieri potest aptius seu magis egregium. Cognati-
onem habet cum פֶּשֶׁר expandit, & פֶּרֶשׁ explicuit,
exposuit. Hinc שֹׁפֵר rotundo, שֹׁפֵר rotundus
sum, & metaphoricè egregius sum, שֹׁפֵר spiræ sunt
revolutiones five circuli qui in seipso non recurrunt,
שֹׁפֵר rotundus; Av. In Bu. Conc. rad. hæc שֹׁפֵר
quatuor signif. 1. est, πέπεισ, decere, pulchrum, de-
corum, elegans esse; Cocc. Bu. Conc. Prout occ. in
prat. kal, 2. f. loco seq. שֹׁפֵר pulchra obtigit. Psal.
16. 7. In piel שֹׁפֵר pulchrum efficere, ornare: Bu. m.
sphericè rotundavit, in sphæram explanavit. Av. prout

occ. in præt. pi. 3. f. f. sic. Job. 26. 13. ברוחו שמים שפרה. Hier. spiritus ejus ornavit coelos: R. D. scribit, quod in ברוחו שפרה, redundat: vel, he in שפרה redundat: (quod tamen in præteritis fieri non solet, ut habeant he parag. Mer.) vel, est quatuor literarum, instar תורה. Et sunt qui exp. Coelos tetendit sicut tabernaculum: à sign. שפרה de quo infra in 2. signif. & sic he est loco literæ geminandæ: (i. e. resch: ita ut sit שפרה pro שפר, Mer.) sicut ברוחו (de quo in ברוחו) est pro ברוחו: sed juxta A. E. he redundat, pro שפר, i. e. decoravit: vel, tetendit: deficit autem dagesch in pe. R. Levi exp. Spiritu suo i. e. voluntate suâ; Pag. Pulchros effecit, ornavit: Bu. Lex. in spiritu suo coelos rotundavit, enixa est manus ejus serpentem lubricum: i. e. axem boreum: שפר ponitur hic in gen. fem. vel est comp. ex שפר rotundavit, & שפר fructificavit, Av. Quidam verò sumunt שפר pro nomine: & sic exp. In spiritu ejus coelum (est) res pulcherrima: q. d. ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς κόσμος. Non male veteres coelum αὐτοῦ appellârunt. R. Sal. exp. שפר, Cocc. In spiritu ejus coeli pulchritudo: Mont. Spiritus ejus coelos formavit: versio Pag. pulchros effecit: Munst. In spiritu oris ejus facies coeli lucidæ sunt: Chald. Suoque spiritu adornavit coelos, &c. Tig. Hebr. spiritu ejus coeli (sunt) ipsa pulchritudo: i. e. sunt pulcherrimi. &c. Tig. not. Spiritu suo coelos ornavit: Jun. viz. stellis ornavit coelos: Pisc. Atque inde ex hac rad. שפר in hac 1. signif. est no. שפר pulchritudo: Pag. elegantia: Bu. Lex. rotunditas: verba rotunda, seu rotunditatis, dicuntur elegantia verba: Av. Decentia pulchritudo: Cocc. prout occ. hoc no. cum kamets, ob pausam, pro sagol penult. sic. Gen. 49. 21. (Naphtali est caprea emissâ) שפר, qui dat eloquia pulchritudinis; Pag. Dans verba rotunditatis: Av. Qui dat dicta decora. Christus loquitur decora: eum sectatur Naphtali, instar cervæ liberæ. In Galilæa Christum passim sectabantur turmæ; Cocc. Qui profert verba elegantia: Hebr. elegantia: Jun. Sed venit etiam hoc no. pro no. pr. sic: הר שפר Har-shapher, nomen loci. Num. 33. 23. 24. Deinde, ii. signif. 2. hujus rad. שפר ex Bu. Conc. est in no. שפר m. (geminato scil. 3. rad. resch.) tentorium, tabernaculum: Pag. Bu. augustale, scil. & speciosissimum: Bu. Lex. Quidam putant auleum dici: quod ornatus causâ expandatur. Sed à pulchritudine potius: Merc. Siparium rotundum; tentorium quod circulariter & orbiculatim expanditur, & in formam sphaeræ extensum est. Hinc Siparium: Av. Occ. autem hoc no. f. m. cum 1. aff. sic. Jer. 43. 10. ונוטה עליהם את שפריר. Et tendet tabernaculum suum super eos: Pag. Scribitur autem cum vau in penult. pro jod, quomodo, juxta Masoreth legendum: Cev. Et extendet siparium suum super eos: Av. Tabernaculum suum: Bu. Lex. Tendetque augustale suum super eos. Jun. Item, 3. signif. 3. hujus rad. est frustum amplum carnis: Bu. Conc. idque scil. in no. cum aleph sagolato heemant. viz. שפר m. frustum carnis scil. pulchrum, juxta R. D. Pag. At Doctores faciunt comp. ex tribus, quasi משה בפר, unum ex sex in tauro, i. e. sexa pars tauri. Alii juxta Hieron. ex שפר igne & שפר tauro: quasi frustum carnis bubulæ igni assatæ. Est ampla portio. Merc. frustum, portio pulchra, i. e. ampla: ve-

luti quarta pars animalis maciati, quales invicem mittere & ad convivium donare solebant: juxta R. Levi. Vide etiam in litera aleph ante schin: Bu. Lex. Frustum carnis bovinæ igni coctæ vel assæ: vide in litera aleph: Av. Intelligitur frustum sive ferculum carnis decorum: Cocc. prout occ. hoc no. cum 1. cop. præf. locis sequentibus: וְשֵׁפֶר & frustum carnis, 2 Sam. 6. 19. 1 Chron. 16. 3. Denique iv. signif. 4. hujus rad. שפר est buccina, tuba: Bu. Conc. & Lex. idque scil. in no. שפר m. buccina, tuba cornea, ut communiter exponitur: Pag. Quidam dictum putant, quod ejus clangor clarè in ærem expandatur, & diffundatur, formatus cum impressione spiritus & manuum, ut ex verbo שפר adjuncto, inquit, apparet. Forasan à vocis pulchritudine & perspicuitate dicta est, ut nos Clairons vocamus: ut differat ab חצוצרה (vide in חצר) ut buccina à tuba; Merc. שפר tuba, instrumentum incurvum ex ære argenteo, cornu quod rotunditate est præpilatum ad formam spirarum in circulos & revolutiones non in se recurrentes coactum. Av. De pomis: הַכֶּבֶשׂ לְהַשְׁמִיעַ קוֹל cornu arietis ad sonum faciendum: 70. negative, ἀλλὰ γὰρ ἔστι: buccina. Cocc. prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. locis sequentibus: שפר vel sine vau tuba, Exod. 19. 16. Lev. 25. 9. 2 Sam. 6. 15. 1 Chron. 15. 28. Job. 39. 24. 25. Psal. 47. 6. 81. 4. 98. 6. 150. 3. Isa. 18. 3. Jer. 4. 5. 19. 21. 6. 1. 17. 42. 14. 51. 27. Hos. 5. 8. 8. 1. Joel. 2. 1. 15. Am. 2. 2. 3. 6. Zeph. 1. 16. cui etiam absol. formæ f. m. בְּרָה, בְּרָה, & בְּרָה sunt præf. prout seq. הַשֹּׁפָר tuba, Exod. 19. 19. 20. 18. Jos. 6. 5. 20. 2 Sam. 15. 10. 1 Reg. 1. 41. Neh. 4. 14. Ezec. 33. 4. 5. 27. שפר tuba, Isa. 27. 13. 27. 6. 24. 7. 18. 1 Sam. 13. 3. 2 Sam. 2. 28. 18. 16. 20. 1. 22. 1 Reg. 1. 34. 39. 2 Reg. 9. 13. Neh. 4. 12. Ezec. 33. 6. Zach. 9. 14. שפר tanquam buccina, Isa. 58. 1. Item, in forma f. m. confr. cum pathach, scil. in ult. occ. simpl. loco seq. שפר buccina, Lev. 25. 9. & in forma pl. f. absol. occ. simpl. & cum 2. & בְּרָה præf. ut seq. שפר buccinas, Jud. 7. 16. הַשֹּׁפָרוֹת buccinæ, Jos. 6. 9. Jud. 7. 4. בַּשֹּׁפָרוֹת buccinis, Jos. 6. 4. 8. 9. 13. 16. 25. Jud. 7. 18. 19. 20. וּבַשִּׁפְרוֹת & buccinis, 2 Chron. 15. 14. Item, in forma pl. f. confr. occ. simpl. & cum 2. aff. sic. שפר buccinæ, Jos. 6. 4. 6. 8. 13. וּשְׁפִירָתָם & buccinas illorum, Jud. 7. 8.

Rad. 184. שפה, inquit R. D. est ordinare, disponere: Pag. Bu. Ponere intra certos limites, ut ibi maneant & resideant: collocare suis terminis aliquid & certo actato loco: quidam conferunt שפה quiescere. Sunt qui huc referunt שפה pharetram, thecam, seu repositorium fagitarum: sed alienius: item, שפה fimi repositorium, sterquilinum: quæ supra in שפה sunt posita: Merc. posuit, collocavit in cineres, collocavit in pulveres terræ, posuit in suis terminis. Cogn. cum שפט judicavit, significat enim aliquid secundum judicium, vel cum judicio disponere. Hinc Græcè σπείρω, σπείρω, σπείρω cinis, σπείρω coquo sub cinere, Av. 70. vertunt σπείρω statuere, ponere, ordine collocare. Coc. Prout occ. hoc verbum שפה in Imper. kal, f. m. simpl. & in fut. kal à 3. f. m. שפה disponet, &c. in 2. f. m. simpl. & cum 2. Aff. ut seq. שפה dispone, 2 Reg. 4. 38. Ezec. 24. 3. שפה dispones, Isa. 26. 12. שפה collocaſ me, Psal. 22. 16. Atque hinc ex hac rad. שפה, ordinavit: ordine

collocavit, &c. est 1. no. in forma duali m. **כִּיְרִי** Chytropodes: Pag. lapides focarii, inter quos ignis accenditur, & ollæ disponuntur: Bu. Lex. clavi, paxilli, qui in pulverem terræ figuntur, ut super iis expandantur tentoria seu castra: est dualis numeri, quia clavus infixus terræ vel parieti, versatur inter duos fines vel terminos; Av. strues, repagula, metæ septa, termini: item, paxilli: Cocc. prout occ. in hac forma duali simpl. cum kamets ob pausam pro pathach penfic; Psal. 68. 14. **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** Si dormieritis, seu dormiatis inter Chytropodes, (i.e. in loco humili sicut est locus Chytropodum) eritis adhuc sicut pennæ columbæ tectæ argento: Pag. vel, in loco obscuro & atro: i.e. in summa anxietate, & rebus adversis constituti fueritis, &c. candor foelicitatem significat; Merc. Hieron. inter terminos: videtur hic terminus summi pro certo loco, metis & limitibus suis, eo prorsus modo distincto, quo hereditates suis terminis & limitibus secernuntur; Cev. R. D. exp. **כִּיְרִי** sunt **כִּיְרִי**, i.e. chytropodes, loca ubi ponuntur ollæ, aut caldarix: i.e. in loco humili, & nigro, ut est hic locus. Ac si dicat, si ambulastis hæctenus nigris induti vestibus ob inimicorum afflictionem, adhuc eritis albi sicut alæ columbæ, quæ tectæ est argento, i.e. quæ habet pennas albas sicut argentum. Idem ferè A. E. Ac si dicat, inquit, nè timeatis ab inimico: quia si jacuistis inter chytropodes, eritis albi sicut columba, quæ tectæ est argento; Pag. Si jacueritis inter clavos (castrorum) eritis ut alæ columbæ, &c. Av. Si jaceatis, five quum jaceretis, inter strues, five lapides, quibus ollæ imponuntur; q. d. quum jaceretis in igne; Ab. Ezra, in fuligine. Rectè autumat esse apostrophen ad fideles. Kimchius **כִּיְרִי** explicat, quibus ollæ superponuntur. Chaldaus **כִּיְרִי** inter stercore. R. Sal. **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** Utterque putat, esse apostrophen ad reges gentium. Interpretatio certa est, inter repagula, in arcto. Sensus est, ecclesia magis nitet in arcto, in igne tentationum, quam in pace. Chald. **כִּיְרִי** etiam vertit: Cocc. Etiam si jacueritis inter duas strues lapideas, &c. i.e. etsi in summis angustis, sordibus, & squalore vixeritis: metaphora à calenibus & laxis castrensis, qui à ventorum & coeli injuria ut cuncte se defendunt, noctu delitescendo inter lapides focarios, ac proinde omnem in partem fuligine & atrore maculantur: (eritis tamen limiles) alis columbæ, tectæ argento, &c. i.e. alæ nitidissimæ, quasi de argentatæ scapo & pennis deauratæ essent. Sensus, splendebeitis tamen & circumfulgebeitis, atque ab omni atrore vindicabimini, tum præsentia Dei sanctificante vos; quatuor versibus seq. tum operibus maximis, quæ Deus effecturus & demonstraturus est in Christo, à versu 19. ad 23. Jun. Item, occ. etiam hoc no. in hac duali forma cum præf. sic, Ezech. 40. 43. **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** præf. sic, & uncini (scil. ferrei, ad suspendendum carnem) Tophach unius; i.e. mensuræ unius quatuor digitorum: Pag. i.e. palmi unius: Merc. & ita Targum exp. & uncini egrediebantur mensuræ unius quatuor digitorum fixi in columnis, in domo immolantium, seu jugulantium, infra porticum; & R. D. in comment. exponens Targ. hoc modo scribit; **כִּיְרִי** cum **כִּיְרִי**, five **כִּיְרִי** cum aleph, sunt uncini ferrei fixi in columnis, & parietibus ad suspendendum in illis oblationes, &

excoriandum illas. In lib. rad. exponit **כִּיְרִי** chytropodes, i.e. sustentacula ollarum ad ignem in foco. Vide in **כִּיְרִי**. Vel sunt, inquit, sedes ferrea, & est locus in quo ponuntur duæ ollæ, aut duæ caldarix: ut supra in Pf. 68. Idcirco est nomen duale: Pag. nostrâ linguâ Narbonensi vocamus Endes ut hic habet Kimchi, Gallicè Landiers. Sonat metas seu limites, intra quos aliquid collocatur: Merc. five ad focum, in quo bina sustentacula in templo ita disposita fuerint, ut ollæ ac lebetes illis imponerentur: five ad stabula, in quibus binis clathris & perticis longioribus spatia distinguuntur; five ad lanienas, in quibus etiam certæ sunt metæ seu pali, atque clavi suis ordinibus distincti, & hini ad expandendas, atque excoriandas bestias affumendi. Ex prima interpretatione intelligendum censeam locum illum Davidis: ex secunda locum Gen. 40. & Jud. 5. ex tertia locum Ezech. 40. Cev. Sed cave, cum quibusdam recentiorum limites regionis intelligas, in quibus præsidia collocari solent ob incurssiones hostium, Pf. 68. ubi nullus esset sensus. In duali, inquit, quod quæque regio duos habeat limites. Rectè Hebræi, Merc. Clavi etiam ad palmum unam parati in domo circumquaque: Av. & paxilli, palmi unius parati erant in domo, vel intus, circumquaque, Chald. **כִּיְרִי** uncini carnibus suspendendis ad eas detergendum. Kimchi **כִּיְרִי**: fed non agitur de loco coquendarum carnum, verum excoriandarum & purgandarum: Diodat. Crocs. Cocc. Et lapides focarii (vide in Psal. 68. 14.) palmi unius (viz. densitate, ut firmiores essent; erant enim hi lapides dispositi ad commoditatem ministrantium, qui multa curare & multa comedere jubebantur lege); dispositi erant intus circumquaque: i.e. in atrio, ubi vacuus erat ambitus areæ: Jun. Item, 2. hinc etiam no. in duali itidem forma cum **כִּיְרִי** heemant, viz. **כִּיְרִי** duæ sarcinæ, quales equis & asinis ferendæ imponuntur: quibusdam Chytropodes: Bu. Lex. Termini positi in pulveribus terræ, limites constituti suis finibus certis: est dualis numeri quia omnis terminus habet duos respectus: Av. prout occ. hoc no. cum **כִּיְרִי** dem. præf. sic, Jud. 5. 16. Quare sedisti inter terminos (i.e. inter septa & clathra) ut audires sibilos gregum? Merc. Cev. Cur sedisti inter limites (i.e. inter duas caulas) ad audiendum, &c. Av. Quare sedisti inter claustra? ad audiendum sibilos gregum? intelligitur, inter claustra & caulas pecoris; R. D. **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** Diod. entre les barrières d'estables, Cocc. Cur desideres inter duas sarcinas, audiendo sibilos gregum: i.e. ad hoc unum advertendo animum tuum, ut greges tuos commodè cures, &c. Jun. Sed occ. etiam idem no. cum eod. **כִּיְרִי** præf. sed cum kamets, ob pausam, pro pathach penult. sic, Gen. 49. 14. Issachar **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** **כִּיְרִי** asinus offeus accubans, seu jacens inter duos terminos: & sic Targ. Inter **כִּיְרִי** terminos: sed A. E. exp. Inter **כִּיְרִי** acies: Pag. Kimchi hæc etiam voce utitur in rad. sed ut generalis est, ordines sarcinarum intelligit: Merc. Sed R. Sal. Inter terminos urbium; & R. D. Inter duas sarcinas: quæ scil. imponuntur asino ad ferendum, una hinc, altera inde, q. d. asinus adeo fortis, ut cubet, seu jaceat inter duas sarcinas, & surgat cum illis, Pag. Asinus grumi, i.e. offeus, accubans inter duos fines, seu terminos. Av. Asinus

nus offeus cubans inter repagula, Diod. Entre deux barrières : h e. suis se limitibus continens. Cocc. Issachar afinus offibus valens : (Hebr. afinus offis :) cubans inter duas sarcinas. Afino eum comparat robustissimo quidem, sed naturā segni, adeo ut sarcinas graves sibi impositas segnitie summā ferat, & non excutiat. Jun.

Rad. 185. מַעֲשֵׂי m. est מַעֲשֵׂי pauculum, modicum, parum : momentum : Pag. Bu. quod ult. מַעֲשֵׂי dicitur, ut præcesserat : est ergo ei synonymum & מַעֲשֵׂי repente : significat brevissimum tempus : Merc. Particula ; Modicum : Coc. contractio temporis : Hieron. vertit momentum. Est cogn. cum מַעֲשֵׂי, exiguitas. Hinc מַעֲשֵׂי traho, divello. Av. Prout occurrit hoc no. cum מַעֲשֵׂי præf loco seq. מַעֲשֵׂי pauculo, Isa. 54. 8.

Rad. 186. פֶּשֶׁץ m. est faccus, (cilicium,) in omni ferē lingua: Pag. Bu. quod unam linguam Hebræam omnium matrem arguit. Sonat hæc vox vestimentum durius & crassius, quo luctus & anxietatis tempore homo vestitur, ut accingitur; cilicium, cento. Est & פֶּשֶׁץ faccus, Gen. 42. ex lana. vel pelle. Radix est פֶּשֶׁץ, ut dagesch ostendit, ubi quid adungitur. Græci ἀσπὸν transpositum dixerunt. Textura, inquit quidam, ex villis hircorum & caprarum, vehendis frumentis & aliis rebus aridis idonea. Fuit & ejus in luctu usus, ut eo, loco interlucet, lumbos constringerent, exutis vel laceratis vestibus splendidioribus. Ego non nihil hæc puto diversa fuisse, cum Kimchi. Merc. 70. ἀσπὸς, ἀσπὸς πῶπος : Germ. & Belg. Sack, faccus, cilicium : notat & faccum, & pannum, vel textum, ex quo facci fieri solent. Coc. Est à radice integra & inquit. פֶּשֶׁץ. Hinc ἀσπὸς, ἀσπὸν, faccus, ἀσπὸν, facculus, &c. Av. Occurrit autem hoc no. in f. m. simpl. vel cum pathach, extra pausam, vel cum kamets in pausa, sic : פֶּשֶׁץ faccus, Gen. 37. 34. 1 Reg. 21. 27. Esth. 4. 1. 3. Job. 16. 15. Joel. 1. 8. Jon. 3. 6. פֶּשֶׁץ faccus, Lev. 11. 32. Esth. 4. 2. Psal. 35. 13. 69. 12. Isa. 3. 24. 15. 8. 22. 12. Jer. 6. 26. 48. 37. Amos. 8. 10. Cui etiam forma f. m. 1. cop. 1. dem. & 2 sunt præf. פֶּשֶׁץ & faccus, Isa. 50. 3. 58. 3. Dan. 9. 3. פֶּשֶׁץ faccus, 2 Sam. 21. 10. 2 Reg. 6. 30. Isa. 20. 2. פֶּשֶׁץ in sacco, 1 Reg. 21. 27. 2 Reg. 19. 1. Isa. 37. 1. Cum affixis & in plur. assumit dagesch in koph, quod notat plenam esse radicem פֶּשֶׁץ : prout occ. cum 1. aff. simpl. sed cum 1. aff. simpl. & cum מַעֲשֵׂי præf. sic : פֶּשֶׁץ faccum meum, Psal. 30. 12. פֶּשֶׁץ faccum suum, Gen. 42. 25. 27. Esth. 4. 4. פֶּשֶׁץ in sacco suo, Gen. 42. 35. Item, in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum יב & יב præf. ut & in pl. m. constr. cum יב aff. sic : פֶּשֶׁץ sacci, Jos. 9. 4. 2 Sam. 3. 31. 1 Reg. 20. 31. 32. Jer. 4. 8. 49. 3. Lam. 2. 10. Ezech. 7. 18. 27. 31. Jon. 3. 5. 8. פֶּשֶׁץ faccis, 2 Reg. 19. 2. 1 Chr. 21. 16. Isa. 37. 2. Joel. 1. 13. פֶּשֶׁץ & faccis, Neh. 9. 1. פֶּשֶׁץ faccos suos, Gen. 42. 35.

Rad. 187. פֶּשֶׁץ est, jugiter ambulare : discurre, discursare : Pag. Bu. propriè, excurrere, ut quidam volunt, ad prædam grassari. Est dictum à פֶּשֶׁץ crure, quasi crura assidue movere, ut locustæ solent, cursitare, vagari. R Sal. putat esse sonitum edere : vide & supra in פֶּשֶׁץ, Merc. Discurret cum fremitu, cruribus dispassis, discurret cum magno strepitu. Cogn. cum פֶּשֶׁץ bibit aquam currentem, vel fecit aquam ori accurrere propinando : & cum פֶּשֶׁץ excurrit de

abundantia : hæc autem dicuntur de liquidis. Av. Occurrit autem hoc verbum פֶּשֶׁץ in part. ben. kal, f. m. simpl. sic : Isa. 33. 4. Et congregabitur spoliū vestrum congregatione bruchi, פֶּשֶׁץ גִּבִּים שׁוֹקֵץ secundum discursum, aut ambulationem, locustarum, discurrens, aut ambulans per eum ; q. d. quemadmodum ambulant & discurrent locustæ per segetes, illas vastando : itidem angelus per castra Assur illa consumendo : ut R. D. exp. sed R. Sal. Sicut sonitus rugitus aquarum congregatarum, quæ descendunt in foveas cum rugitu, (i. e. sonitu magno,) sic rugient venientes ad spoliandum & prædandum. פֶּשֶׁץ est פֶּשֶׁץ rugitus : Pag. viz. juxta illum : verba sunt Rabbin. Merc. Ut est discursus scarabæorum in eo (loco) quo discurret. Av. Discursio qualis est Prascuridium (Hebr. secundum discursionem locustarum : locustarum, scil. viriditatem terræ exedentium, quæ Græcis Prascurides dicuntur ab effectu, sic Am. 7. 1.) discursantium in eam. Jun. Item, occ. etiam idem ben. kal, f. m. Prov. 28. 15. sic : Leo rugiens & ursus פֶּשֶׁץ discursans : Bu. Conc. discurrens. Av. Sed R. Sal. exp. rugiens : sed A. E. (scil. ad locum in Isa. 33. Merc.) Secundum congregationem locustarum congregans in eo ; unde scribit quod פֶּשֶׁץ est sicut פֶּשֶׁץ congregans : Pag. Item, occ. etiam part. ben. kal, f. f. simpl. sic : Isa. 29. 8. Et cum evigilaverit, ecce lassus est שׁוֹקֵץ & anima ejus est discurrens, i. e. appetens. Av. Vagat : Bu. Conc. juxta R. D. Et anima ejus appetit : Jun. Item, in fut. kal, à 3. f. m. פֶּשֶׁץ, (formæ inflex. פֶּשֶׁץ,) occ. in 3. pl. m. (ut פֶּשֶׁץ) loco seq. פֶּשֶׁץ discurrent, Joel. 2. 9. In hithpaël, geminatione radicalium, פֶּשֶׁץ פֶּשֶׁץ discursitavit, collisit crura discurrendò : Bu. Ma. fecit se discurrere : Av. P. o. ut occ. fut. hithp. (à 3. f. m. פֶּשֶׁץ פֶּשֶׁץ vel פֶּשֶׁץ) in 3. pl. m. cum nun parag. add. sic ; Nah. 2. 5. In vicis tumultuabuntur, currus פֶּשֶׁץ פֶּשֶׁץ discursitant : Bu. Conc. discurrent in plateis : Av. Vel, allicent sed discurrendo, ut crura solent : quasi à פֶּשֶׁץ crus mutuata sit signif. Bu. Lex. Sed A. E. exp. Congregabuntur in plateis : sed alii, inquit exp. festinanter ambulant seu discurrent. Pag. Atque inde ex hac rad. פֶּשֶׁץ est 1. juxta quosdam, no. cum מַעֲשֵׂי heemant. viz. פֶּשֶׁץ m. discursitatio : Bu. Lex. discursio. discursatio : officium dispensatoris, seu procuratoris, est discursare per domum in dispensandis & administrandis rebus. Av. Excursio ad res necessarias unde פֶּשֶׁץ ביתי : est filius discursationis domus meæ ; i. e. procuratoris : i. e. procurator meus, seu rerum mearum dispensator & administrator : eā formā quā פֶּשֶׁץ מֶהָרָה, & פֶּשֶׁץ מֶהָרָה. Vide & supra in פֶּשֶׁץ. Sed sine dubio est hinc ex פֶּשֶׁץ. Merc. Prout occ. hoc no. in hac phraseologia, Gen 15. 7. Et filius discursationis domus meæ : i. e. omnium rerum mearum procurator, & futurus hæres ; cūm liberis caream. Quidam à פֶּשֶׁץ deducunt, quasi idem sit quod פֶּשֶׁץ : & sic exp. filius derelictionis domus meæ : i. e. cui ut hæredi extraneo, domus & bona mea possidenda relinquuntur. Bu. Lex. Et filius discursationis (i. e. dispensatoris) domus meæ ; hic Damascenus. Av. Et filius discursationis domus meæ : i. e. obnoxius discursationi quæ ad procuracionem rerum mearum domesticarum necessaria est ; Merc. Et is cui re-

linquatur.

linquetur domus mea. &c. Hebr. Filius derelictionis domus mea: i.e. hæres extraneus, (ut jurecoss. loquuntur) ac non suus: Jun. Item, 2. hinc etiam no. פשע discursio: Bu. Lex. discursus, seu ambulatio: Pag. discursatio: schin habet dagesch post pathach sub mem heemant. pro longa vocali kamets: Av. Pro ut occ. hoc no. cum פראפ. sic: Isa. 33.4. כמשק גרים sicut discursio: Bu. Conc. velut discursio scarabæorum: Av. &c. vide supra ad initium rad. de hoc loco in part. ben. kal.

Rad. 188. שדר est, vigilare, durare, perdurare, continuare, persistere, perseverare: festinare: Pag. Intentum esse ad rem aliquam, advigilare, vigilantem attendere, intentè observare & vacare. Alacritatem & propensum animum ad aliquid denotat. Merc. Sedulus, assiduus fuit, sedulo institit, observavit, advigilavit: festinus fuit, maturavit, constr. absolute & cum præp. על: Bu. Lex. Vigilavit diligenter, invigilavit, pervigilavit: item, vigilantem attendit, excubias egit. Absolute vel cum על ponitur. Cogn. cum שפז quievit: nam vigiles oportet esse quietos, i.e. alienos a tumultibus & strepitu. Hinc שפזו studeo, ex tempore facio, celeriter facio: Av. 70. ἀγρυπνῶν, γεννησθῆναι: vigilare. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc tria signif. 1. est, vigilare, advigilare, invigilare: prout occ. in præf. kal, 3. f. m. & 1. f. simpl. sic: שדר vigilat, sedulus est. Psalm. 127.1. שדרוּ vigila, assiduus sum vel fui, Psalm. 120.8. Jer. 31.28. Item, in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. &, a forma pl. m. absol. שדרוּ. occ. in forma pl. m. constr. simpl. idem: sic: שדרוּ invigilans sum, Jer. 1.12. 5.6. 44. 27. שדרוּ invigilantes, Isa. 29.20. In infin. kal, habet פראפ. ante formam cum scheva & cholem loco seq. לשדרוּ advigilando, Pro. 8.34. In imper. kal, a f. m. שדרוּ invigila, occ. in pl. m. simpl. sic: שדרוּ advigilate, Ezr. 8.29. In fut. kal, 1. f. occ. simpl. sed 3. f. m. simpl. & cum ל conv. præf. ut seq. שדרוּ vigila, Jer. 31.28. שדרוּ assidue advigilat, Job. 21.32. וישדרוּ & vigil, sedulus fuit, Dan. 9.14. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, amygdalæ fructus: Bu. Lex. idque scil. in no. שדר m. amygdalus: Pag. amygdala arbor, sic dicta, quod florem ac fructum suum maturat: etenim floret prima omnium amygdala mense Januario: Martio verò poma ejus sunt matura: ut scribit Plin. l. 16. c. 25. Unde hæc amygdalæ sign. a maturando sumitur, juxta illud supra cit. ad part. ben. kal, Jer. 1.12. שדרוּ אני על-דבריו maturaturus sum ego super verbo meo: Bu. Lex. festino: sollicitus sum de verbo meo, juxta R.D. & sic Targ. מיהי festino: idem R. Sal. vel, ut alii, quia vigilo ego super verbo meo. Pag. Coc. viz. ut id exsequar, nullum tempus omitto. Coc. Ut citò amygdalus floret incubiturus sum in verbum meum, ut efficiam ipsum. Hebr. amygdalaturus sum, ut ita dicamus, i.e. mature admodum incubiturus sum, &c. nam amygdalus hyeme concipit ex oriente Aquilæ, (&c. ut in Bu. Lex.) unde illam Hebræi a maturandi celeritate nominant. Jun. שדר est, amygdalus, amygdalum: arbor & fructus ab alacritate & maturitate, quia prima omnium fructus protrudit, & prævenit omnes cæteras arbores: Av. Prout occ. hoc no. in forma f. m. simpl. sic: Jer. 1.11. virgam שדרוּ amygdali video: ubi est

allusio vocum & similitudo ex visione sumpta ac ad institutum accommodata: quod hæc arbor omnium primæ flores acceleret & protrudat. Merc. 70. ἀμυγδαλον, ἄμυγον, amygdala & amygdalum: arbor & fructus, Coc. Prout occ. etiam hoc no. (in hac amygdali signif.) in absol. forma pl. m. simpl. & cum ו cop. præf. sic: שדרוּ amygdalæ, Num. 17.23. וישדרוּ & amygdalas, Gen. 43.11. Atque inde in conjug. piel שדרוּ sculpere amygdala, vel instar amygdalorum: Pag. fecit ad formam amygdali, nam illa arbor profert vigilantem, i.e. tempestivè, ante alias arbores fructum suum qui formam habet nucis oblongæ: ad hanc speciem nucis amygdalinæ formatæ erant in lege partes ex tantis in candelabro, quas Hier. scyphos, alii calices. Av. unde a præf. pual, שדרוּ, in part. pual שדרוּ, q. d. amygdalatus: sculptus instar amygdalarum: Hieron. quasi in nucis modum: Pag. amygdalæ speciem referens, Bu. Lex. ad formam amygdali factus seu formatus: Av. amygdalinus: i.e. formæ amygdali: Coc. Pro ut occ. hoc part. pual in absol. forma pl. m. simpl. locis seq. שדרוּ amygdalata, Exod. 25.33. 37.19. 25.34. 37.20. Item, iii. signif. 3. hujus rad. שדרוּ est membrum genitale: coxa: Bu. Conc. idque scil. in eod. no. שדר m. propriè amygdalus: arbor, scil. ut dictum, & fructus: sed per translat. dicitur membrum generationis; vel os femoris: Pag. prout occ. hoc no. in hac signif. cum ו dem. præf. sic, Eccl. 12.5. וינאץ השדרוּ & florebit (i.e. albescet ut flos) membrum: Pag. Sed juxta hanc expositionem esset potius exponendum, & averterebatur membrum, coitum, scil. pro imbecillitate sua ut וינאץ sit a ונאץ. Sed præstat exponere, & florebit amygdalus: ut, scil. canitiem significet, quæ alba est, ut flos amygdali. Vide supra in rad. שדרוּ. Merc. Et florebit amygdala: Bu. Lex. vel membrum: al. amygdalus: Bu. Conc. & floret amygdala: ἀμυγδαλή arbor, scil. Cocc. Et efflorescentem amygdalum, & pinguefacientem se locustam, (i.e. nè vere quidem ipso, quo arbores & animalia lætari quodammodo & gessere videntur, ipsius fastidium avertet: sed omnia verni temporis beneficia nihili faciet: hic enim describitur vox ab unus arboris & animalculi exemplo per synecdochē) irritam faciet (animus) iste appetens: i.e. abhorrebit tuus iste animus: qui nunc istarum rerum, delectationumque est cupidissimus: Jun.

Rad. 189. שדרוּ est שדרוּ ligare: שדרוּ conjungere: inquit R.D. Pag. Sed expone potius passivè, ut habet Kimchi. Cum alibi extra Lament. in scriptura non inveniat, pro ratione loci exponendum est. Quidam exp. per intendi, imprimi: imò conjectant videri legendum, שדרוּ vigilavit super transgressiones meas: pro על jugo, nisi antiquitatem Chaldaicæ translationis venerarentur. Verum non ita antiqua est nec pura Hagiographorum Chaldaica interpretatio, ut hoc vereri debuerint. Sed nil temerè immutandum: præsertim cum superius verbum vigilandi in voce passiva non legatur, & שדרוּ apud Doctores legatur pro adherere, ut hic citat Kimchi ex Vaikra Rabba. Alii exp. stimulare, quod stimuli vaccæ adherentis, commentarius ille, seu Midras in Leviticum meminerit: Merc. שדרוּ impressus est in cutem, tanquam stigma, seu punctum carni infigitur. Cogn. in signif. שדרוּ punctavit: nam significat punctis quibusdam designare.

Hinc *συντίζω* lacero, *συντὸς* corium cutis, scutica, flagellum ex corio; Av. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in niphāl, נִשְׁכַּר conjunctum, compactum, colligatum esse. Bu. Lex. impressus est: Av. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. Lam. 1. 14. נִשְׁכַּר עַל פִּשְׁעֵי בְּיָדוֹ ligatum est, seu conjunctum est, adhæsit, jugum pravaricationum mearum. Sed A. E. exp. Tractum est, acceleratum est: vide rad. נִשְׁכַּר in Chald. Lex. R. Sal. exp. punctum est: à pingo, pungis. Pag. seu punctatum, נִשְׁכַּר signatum, i. e. signo memoriali notatum, nè scil. in oblivione veniat; nam נִשְׁכַּר Chald. est pungeré: unde נִשְׁכַּר מִשְׁכַּר stimulus bovis, apud Rabbinos. Ab. Ezra, נִשְׁכַּר pertractum est, vel acceleratum. Sed rectius Kimchi exp. נִשְׁכַּר compactum, נִשְׁכַּר colligatum, constrictum. Bu. Lex. impressum est jugum transgressionum mearum. Av. Coagmentatum est jugum delictorum nostrorum in manu ipsius: ita ex contextu interpretatur. Chald. נִשְׁכַּר נִיר מְרִירֵי בִירֵיהֶם aggravatum est jugum defectionum mearum in manibus ejus. Cocc. Compactum est jugum defectionum mearum manu ejus: Allegoria à comparatione jumentis subjugis: defectiones mez. inquit, sunt tanquam lora & vimina: hanc materiam assumit Deus, compungit, contorquet tanquam vieta vimina, & imponit cervicibus meis illarum jugum tam grave, ut infirmet vires meas. Jun. Colligatum, compactum est: Bu. Conc.

Rad. 190. נִשְׁכַּר; est, propinare, potum dare: irrigare; Pag. potavit, bibit, irrigavit, propinavit, cogn. cum נִשְׁכַּר, i. e. excurrit: quia aqua excurrando & rigando dicitur potare prata; Av. Quidam vocum allusionem confectantes, faciunt affine verbo נִשְׁכַּר, quod sicut est famelicum ad prædam excurrere, sic hoc facere currere potum vini, aquæ, aut alterius humoris, tam homini, quam pecori bus: i. e. potare: seu potionare, rigare. Sed, & de aliis rebus dicitur, ut de humo quæ aquarum cursione, per rivos aut canales irrigatur. Est potare sitientem, & generaliter potare, seu propinare. Juxta Kimchi non differt à נִשְׁכַּר bibere, nisi quod hoc de bibente, nostrum de faciente bibere dicitur: unde נִשְׁכַּר non dicitur in hiphil, nec נִשְׁכַּר in kal, quod observatione dignum est; Merc. Non autem occurrit hoc verbum in kal, sed in hiphil, נִשְׁכַּר bibendum dedit, bibere fecit, jussit, vel curavit, potum præbuit: adqueavit, irrigavit: Bu. Lex. fecit potare, rigavit, fecit excurrere potum seu aquam: Av. 70. ποτιζέω potare, transitive. Patres Latini potare dicunt cum accus. Ps. 80. 6. וַיִּשְׁקֵם בְּרִמְעוֹת שְׁלִישׁ & potasti eos lachrymis trientali: non libet vertere, potionare, id enim non à potu, sed à potionem dicitur; quæ venenata intelligitur apud Suetonium. Jer. 35. 2. וַיִּשְׁקֵם אֶת-וִינֵם & propinabis iis vinum, i. e. invitabis ad vinum bibendum. Gen. 2. 6. Et vapor ascendeat ex terra נִשְׁכַּר אֶת-כָּל-צִנִּי הָאֲדָמָה & potabat, seu irrigabat omnem superficiem terræ; Cocc. Occurrit autem hoc verbum frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In præt. hiph. 3. f. m. occ. cum 1 conv. præf. sed in 2. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 par. add. cum 1 aff. ut seq. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dabit, irrigabit, Gen. 2. 6. Num. 5. 24. 27. Joel. 4. 18. וַיִּשְׁקֵם potatum dedit, Gen. 24. 46. וַיִּשְׁקֵם & potatum bibendum dabis, Num. 20. 8. Deut. 11. 10. Jer.

35. 2. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dabis, Jer. 25. 15. וַיִּשְׁקֵם bibendum dedisti nobis, Psalm. 50. 5. Item, in 1. f. præt. hiph. occ. cum 1 conv. præf. ut & cum 1 aff. idque vel plenè cum 1 conv. hiph. vel def. cum chirek tantum in penult. & in 2. pl. & 1. pl. cum 1 conv. præf. utrique ut seq. וַיִּשְׁקֵם & irrigabo, Eze. 32. 6. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dabo eis, Jer. 9. 15. וַיִּשְׁקֵם idem, Jer. 23. 15. וַיִּשְׁקֵם & adqueabunt, Gen. 29. 3. וַיִּשְׁקֵם & adqueabimus, Gen. 29. 8. In infin. hiph. occ. cum 1 cop. præf. ut & cum 1 præf. simpl. & cum 1 aff. sic: וַיִּשְׁקֵם & potum præbendo, Esth. 1. 7. וַיִּשְׁקֵם ad irrigandum, adqueandum, potum præbendum, Gen. 2. 10. Exod. 2. 16. Eccl. 2. 6. Isa. 43. 20. Ezech. 17. 7. וַיִּשְׁקֵם bibendum dare ei, Gen. 24. 19. In imper. hiph. f. m. occ. cum 1 aff. sed f. f. cum 1 aff. & pl. m. simpl. sic: וַיִּשְׁקֵם bibendum dato ei, Prov. 25. 21. וַיִּשְׁקֵם bibendum dato mihi, Gen. 24. 43. 45. Jud. 4. 19. וַיִּשְׁקֵם adquate, Gen. 29. 7. In fut. hiph. 1. f. m. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 aff. & in 2. f. m. simpl. & cum 1 aff. ut & cum 1 conv. præf. & cum 1 aff. ut seq. וַיִּשְׁקֵם bibendum dabo, Gen. 24. 14. 46. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedi, Jer. 25. 17. וַיִּשְׁקֵם bibendum dabo tibi, Cant. 8. 2. וַיִּשְׁקֵם bibendum dabo ei, Isa. 27. 3. וַיִּשְׁקֵם bibendum dabis, Job. 22. 7. וַיִּשְׁקֵם bibendum dabis eis, Psalm. 36. 9. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedisti eis, Psalm. 80. 6. Item, in 3. f. m. fut. hiph. occ. simpl. plenè, sed cum 1 conv. præf. venit def. ante pathach & duplex scheva, sed absque 3. rad. he, sic: וַיִּשְׁקֵם bibendum dabit, Num. 5. 26. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedit, bibere jussit, Gen. 29. 10. Exod. 2. 17, 19. 32. 20. Psalm. 78. 15. Item, occ. etiam ead. 3. f. m. fut. hiph. cum 1 aff. ut & cum 1 conv. præf. & cum 1 aff. sed in 3. f. f. (à plena forma וַיִּשְׁקֵם) cum 1 conv. præf. venit def. absque 3. rad. he, & in forma cum pathach ante duplex scheva: ut & cum 1 conv. præf. & cum 1 aff. ut seq. וַיִּשְׁקֵם bibendam dabit mihi, 2 Sam. 23. 15. 1 Chron. 11. 17. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedit nobis, Jer. 8. 14. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedit, Gen. 21. 18. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedit ei, Gen. 24. 18. Jud. 4. 19. Item, in 1. pl. fut. hiph. occ. simpl. & cum 1 aff. & in 2. pl. m. cum 1 conv. præf. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1 aff. ut & cum 1 conv. præf. & cum 1 aff. post kibbutz pro schurek in penult. ut & cum 1 aff. post schurek; & in 3. pl. f. cum 1 (def. absque he) pro 3. in fine, prout seq. וַיִּשְׁקֵם bibendum demus, Gen. 19. 22. וַיִּשְׁקֵם bibendum demus ei, Gen. 19. 34. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dedistis, Amos 2. 12. וַיִּשְׁקֵם & adqueabunt, potum præbebunt, Gen. 29. 2. Psalm. 104. 11. Jer. 16. 7. וַיִּשְׁקֵם bibendum dant mihi, Psal. 69. 22. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dederit ei, 1 Sam. 30. 11. וַיִּשְׁקֵם & potum dederunt eis, 2 Chron. 28. 15. וַיִּשְׁקֵם & bibendum dederunt, Gen. 19. 33, 35. In niphāl וַיִּשְׁקֵם: sed in præt. niph. 3. f. f. cum 1 cop. præf. præter morem venit, sic: Am. 8. 8. וַיִּשְׁקֵם imbibita, immerfa, & c. vide in rad. נִשְׁכַּר: Bu. Conc. & Lex. Nam, et si videri possit esse hujus radices, pertinet tamen ad rad. נִשְׁכַּר: nam, juxta Masoreth, legendum וַיִּשְׁקֵם Merc. Coc. & c. vide ibi. In pual וַיִּשְׁקֵם potatus est, rigatus est, irrigatus est; Bu. Lex. Av. Prout occ. in fut. pual 3. f. m. loco seq. וַיִּשְׁקֵם irrigabitur, Job. 21. 24. Atque inde ex hac rad. נִשְׁכַּר sunt nomina sequi.

seq. 1. no. **שקט** f. canale, (vel canalis: Merc.) locus in quo propinatur pecudibus & jumentis: Pag. aqualiculus, canalis, aquarium: Bu Lex. Canalis in quo decurrunt aquæ, canalis potiorius: Av. Aqualis: 70. **ποτιστήριον**. Coc. Prout occ. hoc no. f. f. cum **י** dem. præf. & in forma pl. f. (ab absol. **שקט**) contr. cum **י** præf. sed ante chirek & chat pat. præter morem, sic: **שקט** canalis, Gen. 24. 20. **שקט** in aquariis, Gen. 30. 38. Item 2. hinc etiam no. **שקט** m. irrigatio, pinguedo: Pag. Potus: potio, potatio, irrigatio: Bu. Lex. Av. Aqu. **ποτισμός**. Theod. **καταβροχή**: irrigatio, potus: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum **י** cop. præf. & a forma pl. m. absol. **שקט**, & const. **שקט** vel **שקט**: occ. in forma pl. m. const. cum **י** cop. præf. & **י**, ob pausam, pro **י** aff. ut & cum (vau loco jod) **י** pro **י** aff. ut seq. **שקט** & irrigatio, Prov. 3. 8. **שקט** & potus meos, Hof. 2. 7. **שקט** potiones meæ, Psalm. 102. 10. Item 3. hinc etiam no. cum **י** heemant. (in forma scil. part. hiph. quod proinde quidam sumunt pro ipso part. hiph.) viz. **שקט** potum præbens, pincerna, pocillator, A-poculis: Pag. Bu. item, poculum, potus, pocillatio: Pag. Vel, ipsum officium seu administratio pocillatorum, Gen. 40. 21. Merc. Pincerna, qui potum præbet aliis: est no. participiale: item, potus, pocillatio, seu officium pocillatoris: & sic est no. heemant. Av. Est hoc no. **שקט** 1. pincerna: 70. **δινωχός**: Neh. 1. 11. Gen. 40. 1, 2. Et 2. potus: 70. **πότος**: Lev. 11. 34. Isa. 32. 6. 1 Reg. 10. 5. & 2 Chron. 9. 4. Item 3. irriguus: 70. **ποτιστικός**. Coc. Ordine verò Conc. occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum **י** cop. & **י** dem. præf. ut & in forma f. m. const. (cum tseri, scil. pro sægol) simpl. & cum **י** præf. ut & cum **י** aff. sicut etiam in absol. forma pl. m. cum **י** dem. præf. & a pl. m. const. **שקט** occ. cum **י** cop. præf. & **י** aff. prout seq. **שקט** irrigans, irriguus: potum præbens, pincerna, Gen. 12. 10. Lev. 11. 34. Neh. 1. 11. Psalm. 104. 13. **שקט** & potus, Isa. 32. 6. **שקט** pincerna, Gen. 40. 5. **שקט** pincerna: potus, &c. Gen. 40. 1. 1 Reg. 10. 21. 2 Chron. 9. 20. Hab. 2. 15. **שקט** ex irriguis. Ezech. 45. 15. **שקט** pincerna ejus, Gen. 40. 13, 21. **שקט** pincernæ, Gen. 40. 2, 9, 20, 21, 23. 41. 2. **שקט** pincernæ ejus, 1 Reg. 10. 5. 2 Chron. 9. 4.

Rad. 191. **שקט** est, quiescere, quietum, tranquillum esse, requiescere: Pag. Bu. Lex. Sunt qui cum **שקט** conferant, quod est, tacere, Merc. Quievit scutatus, securus vixit tanquam sub scuto latens, sub scuto alicujus securè & quietè vitam degit: tutus & tranquillus fuit. Cogn. cum **שקט** stetit placidus & tranquillus, quod propriè est de mari dici. Hinc lat. scutum, scutatus, &c. & per aphar. quietus, a, um. Av. 70. **ἡσυχάζειν ἀναπαύσασθαι**: quiescere, sine commotione esse: Belg. Stille Sein. Coc. Prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. cum **י** conv. præf. & in 3. f. f. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum kamets penult. idque simpl. & cum **י** cop. præf. ut & in 1. f. simpl. & cum **י** conv. præf. ut seq. **שקט** & quiescat, Jer. 30. 10. 46. 27. **שקט** quæta fuit, Josh. 11. 23. 14. 15. 2 Chron. 13. 22. 14. 5. Isa. 14. 7. **שקט** idem, 2 Reg. 11. 20. 2 Chron. 23. 21. **שקט** & quæta est,

Pf. 75. 9. **שקט** quietus fui, Job. 3. 25. **שקט** & quiescam, Ezech. 16. 42. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum **י** cop. præf. & in forma pl. m. cum **י** dem. præf. ut & a forma f. f. absol. **שקט**, in forma cum duplici sægol ante thau habet **י** cop. præf. idque vel cum sægol, vel, ob pausam, cum kamets in penult. ut seq. **שקט** quiescens, quietus, Jud. 18. 7, 27. **שקט** & quiescit, Jer. 48. 11. **שקט** quieti, Ezech. 38. 11. **שקט** & quæta, 1 Chron. 4. 40. **שקט** idem, Zach. 1. 11. Item, in fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum **י** cop. præf. ut & cum **י** parag. add. sed post kateph kamets pro scheva simplice, & cum vau abundante in penult. ut & in 2. f. m. & f. & in 3. f. m. simpl. sed in 3. f. f. cum **י** conv. prout seq. **שקט** quietus ero, Isa. 62. 1. **שקט** & quiescam, Job. 3. 12. **שקט** quiescam, Isa. 18. 4. **שקט** quiescas, Psalm. 83. 2. **שקט** quiesces, Jer. 47. 6, 7. **שקט** quiescit, Rut. 3. 19. **שקט** & quievit, Jud. 3. 11. 5. 31. 8. 28. 3. 30. 2 Chron. 14. 4. 20. 30. In hiphil **שקט**, vel idem cum kal, quiescere, requiescere, &c. intransitivè, vel transitivè, quiescere fecit, quietem præbuit, quietum præstitit, sedavit: Bu. Lex. fecit esse quietum, præstitit requiem: & sine accus. quievit. Av. In hiphil est 1. sedare, tranquillitatem præstare: Prov. 15. 18. Psalm. 94. 13. & 2. quiescere, sine motu esse: Isa. 32. 17. Et opus justitiae, **שקט** quiescere & securitas: Coc. quiescere: aut requies: potest enim & Makor seu infin. esse & nomen. Pag. Quidam putant Paulum ad hunc locum respexisse ad Rom. 5. Justificati fide, pacem habemus erga Deum. Merc. Et sic intransitivè etiam, Isa. 57. 20. **שקט** quiescere: Pag. Stare, sine motu esse non potest. Coc. Ordine verò Conc. hoc verbum sic venit: In infin. hiph. occ. simpl. & cum **י** præf. in forma cum tseri tantum absque jod hiph. in ult. sed cum **י** præf. plenè cum jod hiph. in ult. fut & in imper. hiph. cum **י** cop. præf. & tseri tantum in ult. & rursus in fut. hiph. 3. f. m. simpl. vel cum tseri tantum, vel cum jod hiph. in ult. prout seq. **שקט** quiescere, Isa. 32. 17. 57. 20. Jer. 49. 23. Ezech. 16. 49. **שקט** in quiescere, in quiete, Job. 37. 17. Isa. 30. 15. **שקט** ad præstandum quietem, Psalm. 94. 13. **שקט** & quiesce, Isa. 7. 4. **שקט** quietem præstat, Job. 34. 29. **שקט** quiescere facit, sedat, Prov. 15. 18. Atque inde ex hac rad. **שקט** est 1. no. **שקט** m. quies, tranquillitas: Pag. Bu. quies scutata, securitas scutulata: 70. **ἡσυχία**: Av. quies, otium: Coc. Prout occ. hoc no. cum **י** ob pausam, pro **י** cop. præf. sic, 1 Chron. 22. 9. Et pacem **שקט** & requiem dabo Israeli: Pag. Acocium faciam esse super Israele in diebus ejus: Coc. Nam Solomon erit nomen ejus, tam pacem, quam quietem. &c. Coc. Item, 2. hinc etiam, juxta quosdam, est no. cum **י** heemant. viz. **שקט** quies, tranquillitas: Bu. Lex. Av. he a fronte est litera heemant. Av. Prout occ. Eze. 16. 48. Pastus, saturitas cibi, & salus **שקט** quietis; i.e. felix otium. Et cum **י** præf. Isa. 30. 15. **שקט** in quiete & in fiducia erit fortitudo vestra: Av. Plerique verò sumunt hoc no. pro infin. hiph. prout suprà ponitur in Conc. In quiescendo (vel in quiete, potest enim esse vel makor, seu infin. hiph. vel nomen, inquit R.D.) & in spe erit fortitudo vestra. Pag.

Rad. 192. שקל est, librare, ponderare, pendere, appendere, expendere: Pag. Bu. Lex. libravit siclum, ponderavit in libra, pendit, appendit: olim pecunia libratur. Hinc σίκλος, σίγλος, i.e. siclus: & Germ. ein Seckel: & per metath. Schillig. Av. 70. ιστάται, σταθμίζειν: appendere, &c. ut Bu. Coc. occ. autem in præt. kal. 3. f. m. cum ! conv. præf. & in ben. kal. f. m. simpl. sed in infin. kal. plenè cum scheva & cholem, ut seq. שקל & ponderabat, libravit, 2 Sam. 14. 26. Isa. 40. 12. שקל appendens, ponderator, 2 Sam. 18. 12. Isa. 33. 18. שקל appendendo, Job. 5. 2. שקל pendere, Esth. 4. 7. In fut. kal. 1. f. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum ! conv. præf. & ה parag. add. idque vel cum chat. kam. ante vau abundans in penult. vel cum chat. path. absque vau in penult. ut seq. שקל pendam. Esth. 3. 9. שקל & appendi, Jer. 32. 10. שקל & appendi, Ezr. 8. 25. שקל idem, Ezr. 8. 26. שקל idem, Jer. 32. 9. Item, in 2. f. m. fut. kal. occ. simpl. sed in 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & cum י aff. absque præf. & in 2. pl. m. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum cholem in penult. & in 3. pl. m. simpl. itidem cum cholem penult. ob pausam: sed cum ! conv. præf. habet scheva penult. extra pausam, prout seq. שקל pendes, 1 Reg. 20. 39. שקל pendet, Exod. 22. 16. שקל & appendit, Gen. 23. 16. שקל appendat me. Job. 31. 6. שקל appenditis, Isa. 55. 2. שקל appendatis, Ezr. 8. 29. שקל appendit, Isa. 46. 6. שקל & appende- runt, Zach. 11. 12. In niph. al. appendi: Pag. Bu. libratus, appensus ponderatus est: Av. prout occ. in præt. niph. 3. f. m. & in fut. niph. 3. f. m. simpl. sic: שקל appensum est, Ezr. 8. 33. שקל appendetur, Job. 6. 2. 8. 15. Atque inde ex hac rad. שקל sunt nomina seq. 1. no. שקל m. nomen monetæ, aut nummi argentei, aut aurei: Pag. siclus: quod sonat librato- rem, seu librationem, aut pondus. Erat enim modus & regula omnia ponderum. Juxta Græcorum ponderationem pendebat tetradrachmo, quod ad quatuor caroleos nostros accedit. Sunt qui moneta Germa- nica æstiment dimidio Joachimico. De vulgari & profano intellige, qui erat decem obolorum. Nam erat & alter sacerdotialis, seu sanctuarii, aliquanto justior & gravior. Tradunt hæc figurâ fuisse, ut unâ facie aram præferret cum inscriptione tali, שקל ישראל, siclus Israelis; altera verò virgam Aharonis cum inscriptione יהושלם הקדוש, Jerusalem sancta; quibus duobus symbolis, regnum, & sacerdotium adum- brare voluerunt. Merc. שקל siclus: moneta erat ar- gentea, pondere, ut hodiè adhuc visitur, dimidio Jo- achimico sive imperiali respondens: & hic dictus fuit siclus sacer viginti geras continens, Exod. 30. 13. gera autem, five obolus pendebat sedecim grana hordea- cea. Siclus verò communis quadrantem taleri va- luit; Bu. Lex. Erat enim siclus templi, vel sanctua- ri: duplo major siclo profano, seu vulgari: ut in ar- gento siclus templi valebat dimidium aureum, ein halv loth silber, at prophahus, seu communis, ein halv loth silber. Et secundum Josephum, siclus templi ha- bebat quatuor drachmas, & quilibet drachma quin- que obolos, quare eveniebat ut siclus templi viginti caperet gera, i.e. viginti obolos: siclus autem vul-

garis seu communis caperet duas drachmas, i.e. di- drachmum, vel decem obolos. Av. 70. σίκλος: item, δίδραχμον. Joseph 3. ant. 9. δὲ σίκλος νόμισμα ἑβραίων ἀν' ἀττικὰς δέχεται δραχμὰς τεσσαράς. Hesyech. σίκλος, τετράδραχμον ἀττικόν. Et hinc Matth. 17. 24. διὰ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες. Intel- ligitur enim הקורש שקל בשקל המצות dimi- dium sicli, in siclo seu pondere sanctuarii. Exod. 30. 13. ubi siclus definitur גרָה שקל: ut & Lev. 27. 25. Num. 3. 47. Ezech. 45. 12. Dimidium vocatur שקל, Exod. 38. 26. 70. ημισὺ τὸ δίδραχμον. ἑκαοστὶ ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον. Sed, quod in sanctuarii rati- onibus est δίδραχμον, id vulgò est τετράδραχμον. Matth. 17. 27. τὸ τετράδραχμον vocatur σατὴρ. 2 Sam. 14. 26. dicitur casariem Absalomni perpendisse ducentos siclos המָרְהָר (מָרְהָר in pondere regio. Hinc statuunt, siclum regium fuisse subduplum ad sacrum. Huc referri potest, quod Hesyechius dicit in σίγλο. δύναται ὁ σίγλος δύο δραχμὰς ἀττικὰς. Id νόμισμα περικινδν. Xenophon. 1. ἀναβάς p. 256. edit. Leuncl. ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπὶ τὰ ὀβολὸς καὶ ἡμι- βόλιον Ἀττικὸν. Chaldaei dicitur שקל. Coc. Oc- currit autem hoc no. ordine Conc. ut seq. in f. m. simpl. cum duplici sægol locis seq. שקל siclus mo- neta, Gen. 23. 15, 16. Exod. 38. 24, 25. Lev. 27. 3, 6. Num. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79. 1 Sa. 9. 8. Ezech. 4. 10. 45. 12. Amo. 8. 5. Sed in pausa habet kamets pro sægol in penult. sic: שקל idem, Exod. 38. 29. Lev. 27. 4, 7. Num. 31. 52. Cui utrique formæ ה dem. est præf. prout seq. שקל idem, Exod. 30. 13, 15, 38. 26. Ne. 10. 33. שקל idem, Lev. 27. 25. Nu. 3. 47. שקל & siclus, Ezech. 45. 12. שקל in si- clo, Exod. 30. 13, 24, 25, 26. Lev. 5. 15, 27. 3, 25. Num. 3. 47, 50. 7. 13, 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79, 85, 86. 18. 16. 2 Reg. 7. 1, 16, 18. Item, in absol. forma pl. m. occ. simpl. & cum ? præf. & in pl. m. constr. simpl. ut seq. שקל sicli, Exod. 21. 32. Lev. 5. 66. 27. 5, 6, 7. Num. 3. 47. 18. 16. Josh. 7. 21. 1 Sam. 17. 5, 6. 2 Sam. 14. 26. 24. 24. 2 Reg. 15. 20. Neh. 5. 15. Jer. 32. 9. Ezech. 45. 12. שקל sicli, 2 Chron. 3. 9. שקל sicli, 1 Chron. 21. 24. Item 2. hinc etiam no. cum ה heemant. & kamets in ult. viz. שקל m. pondus: Pag. Bu. quasi libramentum, aut librationem dicas. Merc. pondus: item, libra; libratio, libramentum: Av. 70. σταθμίον, ὄλκη, pon- dus: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. in absol. forma simpl. & cum 1 cop. ה dem. ה & ? præf. ut seq. שקל pondus, 2 Reg. 25. 16. 1 Chron. 22. 3, 14. 28. 16. Job. 28. 25. Jer. 52. 20. Ezech. 5. 11. שקל & pon- dus, 1 Chron. 28. 15. 2 Chron. 3. 9. שקל pondus, Ezr. 8. 34. במשקל in pondere, Lev. 19. 35. 26. 26. 1 Chron. 28. 14, 18. במשקל in pondere, 1 Chron. 28. 14, 15, 16. Ezr. 8. 34. Ezech. 4. 16. Et in forma f. m. constr. cum pathach, scil. in ult. occ. simpl. & cum & ? præf. ut & cum 1 aff. simpl. & cum 2. m. □, cum ה aff. simpl. & cum 1 cop. præf. שקל pondus, aff. simpl. seu absque præf. prout f. 10. 14. 1 Chron. 28. 15. 2 Sam. 21. 17. 1 Reg. 13. Ezr. 8. 30. במשקל pondus, 1 Sam. 21. 16. במשקל pondus ejus, Gen. 24. 22. re, 1 Chron. 21. 15. שקל pondus ejus, Gen. 24. 22. 7.

chi, (cum quo faciunt omnia nostra exemplaria, ad Jer. 32. 9. sed ad Ezr. 8. 26. non ita :) & sine vau, ut notat Maforah, Mer. Cev. & de no. מִשְׁקוֹל locus Job. 28. 25. notandum מִשְׁקוֹל לְעֵשׂוֹר לְרֹרֶה מִשְׁקוֹל ad faciend. vento pondus: h. e. quanta cum vehementia debeat flare. Coc. Rad. 193. שִׁקְמוֹ : inde שִׁקְמוֹ sycomorus, morus. Legitur tantum pluraliter, propter multitudinem & copiam earum arborum in terra sancta. Cogn. habet cum שִׁקְמָנָה manē surrexit erigendo humerum : quia sycomorus erigit maturius fructus suos. Hinc שִׁקְמוֹνִים, sycaminus, sycamorus : שִׁקְמוֹנִים, morum fructus, שִׁקְמָה & שִׁקְמוֹ ficus, arbor. Pluraliter usurpatur sine dagesch, nē scheva reddatur mobile. Av. Arborem nomen habere putant & proceritate, quā in altum assurgit. Et putant carere singulari, ob earum arborum copiam. Sycamini alias dicuntur. Sing. foem. fingitur, ut שִׁקְמוֹנִית plur. שִׁקְמוֹנִים, nam & hæc species ficus est, quam Ægyptiam vocant, non quasi ficus stulta, ut Eliās divināt, i. e. agrestis, ut שִׁקְמוֹנִית הרֶם myrtum stolidam appellant. At Græcè שִׁקְמוֹνִים non, μω, scribitur, quod ex ficu & moro, teste Plinio, sit composita : etsi morum quidam etiam μωρον scribant, non tantum, μόρον, in neutro pro fructu. At μωρος est stultus, stolidus. Quidam discrimen esse volunt inter masc. & foem. ut שִׁקְמוֹנִים eam arborem denotet, quam voce proximè accedente Lucas c. 17. שִׁקְמוֹνִים dixit, etsi 19. nonnihil variato nomine, שִׁקְמוֹנִית vocat, genus arboris, teste Hieronymo, Palestinæ peculiare, ficus affersens agrestes, quod nisi vellicetur, amarissimas aciculas facit. ac familiæ infuso oleo in cibum datum, gaudetque canipestribus locis : ut שִׁקְמוֹנִית ficum Ægyptiacam longè præstantissimam, cuius ideo Plantes meminert. Conjectant & quas Ægyptii foemine dixerint, Hebræos masculinè appellasse. Ego non diversum puto fuisse genus arboris. Merc. שִׁקְמוֹ, inde no. in forma pl. m. שִׁקְמוֹ sycomori, arbores : Pag. Bu. 70. שִׁקְמוֹ sycamori. Coc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. simpl. & cum וְהָיָה pro דָּהֵם dem. præf. ut seq. שִׁקְמוֹ sycomori, Amos, 7. 14. Isa. 9. 9. וְהָיָה שִׁקְמוֹ & sycomori, 1 Chr. 27. 28. 2 Chr. 1. 15. Item, occ. forma pl. f. (quasi à sing. שִׁקְמָה, vel שִׁקְמוֹה : Pag. sycomorus, arbor ficulnea agrestis. Av.) cum וְהָיָה cop. præf. loco seq. וְהָיָה שִׁקְמוֹ & sycomores eorum, Plā. 78. 47. Rad. 194. שִׁקְמוֹ est עֲמַק profundum esse ; in profundum mittere, i. e. mergere, demergere, submergere. Pag. Sed est absolutum in kal. Quidam conferunt cum שִׁקְמוֹ & שִׁקְמוֹ. Non solum est deprimi, aut opprimi, sed submergi, & , ut sic dicam, profundari : nam pro שִׁבַּע & שִׁבַּע, Targum, teste Kimchi habet hoc verbum וְהָיָה שִׁקְמוֹ. Merc. submergi, in profundum deprimi, comprimi, reprimi. Bu. Lex. Immerfus est in profunditate, pessum ivit, &c. ut Bu. Av. 70. vertunt καταβαίνειν : sed est desiderare, demergi. Coc. Prout occ. in præf. kal, 3. f. f. cum וְהָיָה cop. vel conv. præf. ut & in fut. kal, 3. f. masc. שִׁקְמוֹ in 3. f. f. simpl. & cum וְהָיָה conv. præf. sic : וְהָיָה שִׁקְמוֹ & submergitur, Amos. 9. 5. וְהָיָה שִׁקְמוֹ submergetur, Jer. 51. 64. וְהָיָה שִׁקְמוֹ, idem cum kal, submergi ; demergi, profundum esse ; Pag. Bu. depressus

Rad. 195: $\eta\psi$ est, afpicere, prbpicere: Pag. ex alto, scil. & sunt qui conferant cum $\eta\psi$, tradantque, propriè gestum ex alto prospicientium significare. Reperitur pahul' kal, do quo infrà. Sunt qui prospectus exponant; & in loco regum fenestras

prospectu angustas. Kimchi hoc verbum exponit per
הַשְׁבִּיחַ, נִבְטָא הַבִּישׁ &, quod & in niphāl invenitur,
et si alii pihel malint נִבְטָא; item, per הִצִּיחַ pro-
spicere, respicere; & emicare eminere, apparere, pro-
dire. Inquit ejus usum esse in niphāl, quod qui est in
loco edito, respiciens prospiciatur ab illis qui in eum
intuentur: ut cū rex ē fenestra, aut suggestu, so-
livoē prospiciat, &c. Ideo Deu. 26. De Deo utitur
hoc verbo Moses in hiphil, הִשְׁתַּבַּח prospice ē cōlo
quod Deus sit מִשְׁתַּבַּח & non מִשְׁתַּבֵּחַ, prospiciat, non
prospiciatur. Sic de Abimelech. Gen. 26. cū esset
in loco, unde eos videbat, at ipsi non eum videbant.
Et 2 Reg. 9. de Jezabel, quæ eis videbat, at non item
ipsi illam, donec Jehu propius ad portam accessit.
Merc. prospexit ex alto, aspexit, inspexit. Cogn. cum
אֶשְׁפֹּךְ aspexit: sed hoc tantū de radiis solis accipitur.
Hinc σκοπέω, σκοπέομαι, ἐπισκοπέω, ἐπισκοπέομαι,
inspicio, superintendo, σκέπω, σκέπτεμαι vīsto, ob-
servo, σκοπή specula, ἐπισκοπός episcopus, inspector;
& lat. specio, inspicio, aspicio, speculator: item, sco-
pus, scopulus: Av. Non autem venit hoc verbum in
kal, sed in hiphil הִשְׁתַּבַּח prospexit, edidit prospectū-
um. Constr. fere cum מִן. Av. Prospektavit, respex-
it: Bu. Ma. Pius notat hoc verbum in hiphil, quā-
m הִבִּישׁ: nempe qu. capite exerto captare rerum visi-
onem. Psalm. 14. 2. יְהוָה מִשְׁתָּמִים הִשְׁתַּבַּח. Domi-
nus de cōlo prospectavit: h. e. ostendit se de cōlo.
ut videret, quid agerent homines. Psal. 102. 10. כִּי
הִשְׁתַּבַּח מִמְרוֹם קִרְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁתָּמִים אֶל-אֶרֶץ הַבִּישׁ
quod prospectaverit ex cōlo sancto suo: Dominus
cōlo respexerit: h. e. quod Jehova se manifestave-
rit hominibus descendens de cōlo. Coc. In Bu. Conc.
rad. hæc est prospicere, prospectare, respicere. Prout
occ. in præf. hiph. 2. f. m. & in imper. hiph. 2. f. m.
הִשְׁתַּבַּח in f. f. simpl. sic הִשְׁתַּבַּח prospexit, Psal. 14. 2.
53. 2. 102. 20. הִשְׁתַּבַּח הִשְׁתַּבַּח, Deu. 26. 15. Item,
in fut. hiph. 3. f. m. occ. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in
2. f. f. & in 3. pl. m. cum ! conv. præf. vel plene cum
jod hiph. vel def. cum chirek tantū absq. jod hiph.
in p. nult. ut seq. הִשְׁתַּבַּח prospiciat, Lam. 3. 50. הִשְׁתַּבַּח
& prospectavit, Gen. 19. 28. 26. 8. Exod. 14. 24.
Sam. 24. 20. הִשְׁתַּבַּח & prospicit, 2 Re. 9. 30. הִשְׁתַּבַּח
& respexerunt, 2 Reg. 9. 32. הִשְׁתַּבַּח idem Gen. 18.
16. In niphāl הִשְׁתַּבַּח spectavit, prospectavit, pro-
spexit, respexit. Constr. cum præp. עַל, בְּעֵר, vel
מִן. Bu. Lex. Conspectus est prospiciendo: Av. 70.
ἐπισκοπεῖν, ἀνασκοπεῖν, prospicere, prospectare. Psal.
80. 12. הִשְׁתַּבַּח מִשְׁתָּמִים יִצְרָק & justitia ex cōlo pro-
specta: h. e. se manifestat. Coc. (Fides, viz. cum
pace per fidem in Christum, Synecdoche: ē terra,
i. e. ex animis piorum, metonymia: germinabit: i. e.
se exferet, & fructum pacis afferet, metaphora:)
& justitia ē cōlis prospectabit: viz. proficiens ex
benignitate Dei; synecdoche, ut antea, Jun. Ordine
verò Conc. hæc conjug. niphāl sic venit: in præf.
niph. 3. f. m. in forma cum kamets, ob pausam, pro
pāthach penult. simpl. & in part. niph. f. m. cum
dem. præf. & rursus in 3. f. f. præf. niph. simpl. cum
scheva penult. sed cum ! cop. præf. habet kamets pe-
nult. ut & in part. niph. f. f. cum ! dem. præf. habet
idem kamets in penult. ob pausam: & in 1. f. præf.
niph. simpl. ut seq. הִשְׁתַּבַּח prospectat, prospicitur.

Psal. 85. 12. **הַשָּׁקֵף** qui respicit, Num. 23. 28. 1 Sa. 13. 18. **הַשָּׁקֵף** perspecta fuit, prospectabat. Jud. 5. 28. 2 Sam. 6. 16. 1 Chron. 15. 29. Jer. 6. 1. **וַיִּשְׁקֹף** & respicit, Num. 21. 20. **הַשָּׁקֵף** spectata. Cant. 6. 9. **וַיִּשְׁקֹף** prospexi, Prov. 7. 5. Atque hinc ex hac rad. **שָׁקֵף** est 1. no. in forma pl. m. viz. **שָׁקֵף** vel **שָׁקִים** prospectus, plur. Bu. Lex. fenestraz intus apertaz: Pag. prospectus: fenestraz, scil. intrinsecus latiores, per quas sol diffusius illabitur. Av. Prospectatio: prospectus: Coc. Prout occ. hoc no. in hac forma pl. m. simpl. sic: 1 Reg. 6. 4. Et fecit domui, i. e. templo: **וַיִּשְׁקֹף** fenestras intrinsecus apertas, & extrinsecus clausas: ut habet Targum: i. e. angustas: (vide in **שָׁקֵף**.) non enim erant secundum morem aliarum fenestrarum, ad videndum, quia non egebant lumine. Pag. Kimchi autem sic se explicat: In verbis autem doctorum nostrorum e contrario invenimus apertas extrinsecus, clausas intus, prater morem ceterarum fenestrarum, ad ostendend. quod non egeret, vel egerent luce. Merc. Cev. quaquam ab aspiciendo nomen acceperunt. Hieron. fenestras obliquas. Pag. Fenestras prospectuum compressorum. Av. Et fecit domui fenestras prospectus oclusas. Coc. Fecit autem domui fenestras prospectui accommodas clausas: Hebr. fenestras prospectuum clausorum: i. e. è lato contractas utrinque usque ad mediam crassitiei muri: eam enim ratione commodius lux unde quæque intromittitur. Clausas: viz. vitro, ad arcendas coeli injurias. Sic interpretatur R. Jehuda scriptor antiquissimus: cujus sententiam ex vocum etymo reliquis omnibus præferimus. Jun. Item, occ. etiam hoc no. pl. m. cum 1 cop. præf. sic: 1 Reg. 7. 4. **וַיִּשְׁקֹף** fenestrarum tres ordines: vel, & fenestris tres ordines: scil. erant. Et sic R. D. exp. Et fenestrarum, & c. Dixit, tres ordines: i. e. tres ordines tabularum cedrinarum inter fenestram, & fenestram. Targum. & vectium tres ordines. Et erant vectes oblongæ (oblongi) instar lancearum. R. Levi, & tabularum. scil. cedrinarum, quas appellavit, **עֲלֵעוֹרִים**, quæ erant super capita columnarum. Et erant instar **מִשְׁקֹף** superliminaris. Et erant tres ordines harum, & c. Pag. Et fenestraz erant triplici ordine, ut fenestra ad fenestram. Av. Hieron. fenestras contra se invicem positas. Pag. Et prospectus tres. De quibus sic Kimchi: Chaldaus dicit **מִלְכָּר וְסִתְמִין מִלְכָּר** fenestras latiores intus, & angustiores foris: sed magistri Talmudici contrarium dicunt: **מִלְכָּר וְסִתְמִין מִלְכָּר** fenestras latiores intus, & angustiores foris: quod non est juxta, aliarum fenestrarum morem: ad ostendendum, quod non indigeat luce. Sed ad prospiciendum foras, necesse est, murum foris prope oculum non esse latum, sed ab acumine latiore paulatim in descensu fieri. Obltat enim aliàs prospectui. Et. ad accipiendum ab alto lucem, prodest murum supra fenestram paulatim introversum ad acutum descendere. 70. **δυσίδας παραυψητομένης κρύπτας**. Coc. Et prospectuum tres ordines: viz. in singulis contignationibus singuli fenestrarum ordines ad prospiciendum. Jun. Prospectu patentes: Bu. Conc. Item, 2. hinc etiam no. **שָׁקֵף** m. aspectus: Bu. Lex. prospectus, fenestrella, vel superliminare: Pag. prospectus: Av.

Prout occ. hoc no. f. m. cum kamets, ob pausam, pro sagol in penult. sic: 1 Reg. 7. 5. Et omnia ostia & postes **שָׁקֵף רַבְעִים** quadrati, scil. erant superliminare: i. e. & ipsum superliminare similiter erat quadratum: (vel, quadrati prospectu: Merc.) vel, & fenestrella: scil. supra ostium posita, modo prædicto: erat quadrata, inquit R. D. Sed Targ. Et opertæ (operti) erant vectes. Pag. Et omnia ostia & postes quadrati erant prospectu. Av. Coc. h. e. ostiorum apertio, & postium positio erat ad prospectum in omnes partes accommodata. in figura quadrata. Coc. Et omnes portas cum postibus quadratas jugumento: Hebr. (unius) aspectus: Jun. Item, 3. ex hac rad. **שָׁקֵף** est etiam no. cum 1 heemant. viz. **מִשְׁקֹף** m. superliminare. Unde dicit R. D. quod limen superius, quod est super duos postes, appellatur **מִשְׁקֹף** superliminare, eò quod jugiter **שָׁקֵף** aspiciuntur: vel eò quod ostium illud jugiter percutitur. Nam **שָׁקֵף** Chald. est percutere. Unde Gen. 41. 6. pro, **וַיִּשְׁקֹף** & percussit Euro, seu vento orientali: Targ. habet **וַיִּשְׁקֹף**: Pag. i. e. & percussit. Kimchi inquit singulariter postem: sed sunt duo postes Januæ, ut apparet ex Exo. 12. ubi ponitur **מִשְׁקֹף** superliminare, & **שְׁתֵּי הַפְּתוּחוֹת** duo postes: vide supra in 101. Alii volunt **מִשְׁקֹף** esse fenestram in superliminari, unde prospicitur in pulsantem fores. R. Sal. Exod. 12. 7. quomodo hic reposuimus pro Genes. vernaculè exponit Linteum. Merc. At A. E. scripsit **מִשְׁקֹף** esse fenestram supra ostium, per quam aspiciunt, ut videant illum qui vocat, aut pulsât ad ostium: qui mos servatur & hodie apud Ishmabelitas. Pag. **מִשְׁקֹף** est superliminare: ab aspectu: Bu. Lex. limen superum, prospectui vel conspectui patens. Av. Potest inde nomen habere, quia domus parte superiore, quæ est supra januam, prospectat: quemadmodum mons super desertum prospectare, h. e. in toto deserto spectari, ut ei imminens, dicitur. Coc. Occurrit autem hoc no. cum 1 dem. præf. sic: **הַמִּשְׁקֹף** superliminare, Exod. 2. 7. 12. 22, 23.

Rad. 196. **שָׁקֵף** est **הָעֵב** abominari: Pag. detestari, execrari, vitare ut rem immundam, & spurcam: Græcis **βδελύττομαι**; sicut & nomen **שָׁקֵף**, quod est Dan. 11. apud Matth. vertitur **βδελύγμα** abominatio, res execranda, quam Deus detestatur & damnat. quod ei tribuitur honor sibi debitus. Quidam volunt affine radici **שָׁקֵף** vel **שָׁקֵף**, fastidire: sicut illi **שָׁקֵף** & **שָׁקֵף** faciunt etiam affinia. Merc. Non autem venit hæc rad. verbaliter in kal, sed in piel **שָׁקֵף** abominari, detestari: abominabile reddere: Bu. Lex. Detestatus est, execratus est, averfatus est cum horrore. Cogn. cum **שָׁקֵף** tedio affectus est. Hinc **שָׁקֵף** & **שָׁקֵף**, irascor cum detestatione. Av. In piel est 1. abominari, ut impurum & foedum: 70. **βδελύττεσθαι**: & 2. abominabilem facere, vel, abominari facere: Lev. 11. 43. **וְלֹא תִשְׁקֹף**. Ne faciatis animam nostram nauseare in omni reptili: 70. & **βδελύττετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν**: sic Lev. 20. 25. Coc. Ordine verò Conc. occurrit in præf. piel 3. f. m. simpl. in forma cum pathach, at in infin. in forma cum tserj in ult. ut & in fut. piel 1. f. m. **שָׁקֵף**. in 2. f. m. cum 1 aff. & a 3. pl. m. **שָׁקֵף**, in 2 pl. m.

m. simpl. vel cum scheva, vel, ob pausam, cum tseri in penult. ut seq. **שקד** abominatur, Psalm. 22. 25. **שקד** detestando, Deut. 7. 26. **שקד** detestaberis eam, Deut. 7. 26. **שקד** abominabimini, Lev. 11. 13. 43. 20. 25. **שקד** idem, Lev. 11. 11. Atque inde ex hac rad. **שקד** est i. no. **שקד**, abominatio : Pag. Bu. detestatio, execratio, res abominanda, abominandum, à quo natura abhorret. Av. **שקד** : abominabile : Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum **י** & **י** praf. sic : **שקד** abominatio, res detestanda, Lev. 7. 21. 11. 10. 12. 20. 23. 13. 41. 42. Ezech. 8. 10. **שקד** & res abominabilis, Lev. 11. 11. **שקד** & res abominabilis Isa. 65. 17. Item, 2. hinc etiam no. **שקד**, vel **שקד**, m. idem cum præced. Pag. Bu. abominatio horribilis, execratio : Av. idolum, abominabile, **שקד**. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum **י** dem. praf. ut & in absol. forma pl. m. simpl. i. idem, & cum **י** dem. praf. idque in utraque forma. vel, scilicet cum kibbutz, vel cum schurek in pen. ut seq. **שקד** vel **שקד** idem, 1 Reg. 11. 5. 7. 2 Reg. 23. 13. Dan. 12. 11. **שקד** detestationem, Dan. 11. 31. **שקד** vel **שקד** detestaciones, Dan. 9. 27. Hof. 10. 10. Nah. 3. 6. **שקד** vel **שקד** abominaciones, 2 Reg. 23. 24. 2 Chron. 15. 8. Item, in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum **י** aff. sic : **שקד** abominat. Ezech. 20. 7. 8. **שקד** abominat. tuas, Jer. 4. 1. Sed occ. etiam ead. forma pl. m. constr. cum **י** extra pausam, vel in pausa **י** : ut & cum **י** cop. praf. & **י** aff. sed cum **י** aff. absque praf. & rursus cum **י** aff. simpl. & cum **י** praf. ut seq. **שקד** abominat. tuis, Ezech. 4. 11. **שקד** abominat. tuas, Jer. 13. 27. **שקד** & abominat. ejus, Zach. 9. 7. **שקד** abominat. ejus, Ezech. 11. 18. **שקד** abominat. eorum, Deut. 29. 17. Jer. 7. 30. 16. 18. 32. 34. Ezech. 7. 20. 11. 21. 20. 30. **שקד** & abominationibus suis, Isa. 65. 3. Ezech. 37. 23. De nomine autem hoc ult. loci quidam, præsertim ex Daniele, sunt notandi : prout sequuntur. Dan. 11. 31. **שקד** & dabunt abominabile vastans. Dan. 12. 11. **שקד** & ad dandum abominabile stupens. vel stupentis, vel stuporis. Dan. 9. 27. **שקד** & super alam abominationum erit desolator. Ala abominationibus plena, quam desolat desolator, & id, cujus esse ala, h. e. protectio, præsumit, est **שקד** **שקד**. De triplici abominabili loquitur Daniel : ut & suprâ diximus in **שקד**. De eo, quod datum est ab Antiocho : de eo, quo posito, sequitur desolatio templi & urbis ultima : de eo, quod in ecclesia Christi ponitur. De medio loquitur Servator, Matth. 24. 15. Sic Coc. ad hoc no. in hac rad. quidem etiam ejusque locos citat & explicat ad part. ben. kal, in rad. **שקד**, sic : Dan. 8. 13. **שקד** & defectionis stupentis, h. e. conjunctæ cum stupore, Dan. 9. 27. Et ad consummationem ac decisum, (quod) destillabit **שקד** in stupentem. Dan. 12. 11. **שקד** abominabile stupens, vel stupentis, 70. **שקד** **שקד**. Non est putandum, Matth. 24. 15. aliud indicari, quam de quo agitur Dan. 9. 27. Daniel de triplici **שקד** agit. Primò cap. 11. 31. Secundo, cap. 9. 27. Tercio, cap. 12. 11. Coc. Plurale etiam nominis **שקד** venit. Hof. 9. 10. **שקד**

& facti sunt abominaciones secundum amare ipforum : i. e. ipforum amare fecit eos abominabiles. Nah. 3. 6. **שקד** & projiciam in te abominaciones. 2 Reg. 13. 24. **שקד** & iterora & omnia abominabilia. Ezech. 20. 7. Et dicebam ad eos : Quisque ipsorum abominaciones oculorum ipforum abjicite : h. e. falsas opiniones & vanos cultus. Isa. 66. 3. **שקד** & abominationibus anima ipforum delectatur : h. e. pravis de Deo & cultu ejus sententiis. Coc.

Rad. 197. **שקד** est, mentiri, fallaciter dicere vel agere : prævaricari : inquit R. D. Pag. Pro **שקד** Jonathan, Mal. 2. sæpe hoc verbo utitur. Fallacem esse, vel falsum esse, captiosè agere. Interdum significat eos : Quisque gratis, frustra, ab re, ut & **שקד** suprà in **שקד** : ut & utrique lamed sæpe præponitur, & tum adverbiascit. Merc. **שקד** scurrilis fuit, scurriliter se gessit, perfidus fuit, perfidè egit, fallax fuit, dolose egit, falsus fuit instar scurrarum qui pleni fuit dolo & omni imposturâ. Cogn. cum **שקד** sibilavit, irrisit cum sarcasmo : item cum **שקד** colligavit, conspiravit, nam scurræ habent inter se conspiraciones & sua symbola quando jocantur cum sarcasmo & illudunt hominibus. Hinc **שקד**, i. e. dolose ago, depravo, **שקד** dolus, malicia, scurrilitas, **שקד** merda, scoria, fex metalli, & latinum scurra, scurrilis, scurrilitas. Av. Occurrit autem hoc verbum **שקד** in fut. kal. (2. f. m. **שקד** mentietur,) 2. f. m. loco seq. **שקד** mentiaris, Gen. 21. 23. In piel idem cum kal, mentiri, mendaciter agere : Bu. Ma. scurriliter egit, perfidè & dolose egit : Av. fallere, mentiri : Coc. Prout occ. in præter. piel 1. pl. & in fut. piel 1. f. 3. f. m. 2. pl. m. & 3. pl. m. cum tseri, ob pausam, in penult. ut seq. **שקד** fallaciter egimus, Psalm. 44. 18. **שקד** falso agam, Psalm. 89. 34. **שקד** mendaciter aget, 1 Sam. 15. 29. **שקד** mentimini, Lev. 19. 11. **שקד** mendaciter agent, Isa. 63. 8. Atque inde, ex hac rad, **שקד** est i. no. **שקד**, & in pausa **שקד** mendacium, falsitas : & adverbialiter, falso, mendaciter, falsis de causis : Pag. Bu. Lex. scurrilitas & c. ut Bu. Av. mendacium, falsum : continet **שקד** & **שקד** 70. **שקד** : prout occ. hoc no. simpl. & extra pausam cum duplici sêgol, locis seq. **שקד** mendacium, falsitas : falso, mendaciter, Exod. 23. 7. Deut. 19. 18. 2 Sam. 18. 13. 1 Reg. 22. 22. 23. 2 Reg. 9. 12. 2 Chron. 18. 21. 22. Job. 36. 4. Psalm. 27. 12. 33. 17. 35. 19. 52. 5. 69. 5. 119. 29. 69. 78. 86. 118. 128. 163. 120. 2. Prov. 13. 5. 17. 4. 26. 28. 31. 30. Isa. 9. 14. 32. 7. 44. 20. 59. 3. Jer. 8. 8. 9. 2. 4. 10. 14. 51. 17. 14. 14. 16. 19. 23. 25. 32. 27. 9. 13. 15. 29. 23. 37. 14. 40. 16. 43. 2. Ezech. 13. 22. Zach. 8. 17. 10. 2. 13. 2. Item, in forma cum kamets penult. occ. simpl. locis seq. **שקד** idem, Exod. 5. 9. 20. 17. Lev. 5. 22. Job. 13. 4. Psalm. 7. 15. 31. 19. 38. 20. 63. 12. 109. 2. 119. 104. 144. 8. 11. Prov. 6. 17. 19. 10. 18. 11. 18. 12. 19. 22. 14. 5. 17. 7. 20. 17. 21. 6. 25. 14. 18. 29. 12. Isa. 57. 4. 59. 13. Jer. 6. 13. 8. 10. 28. 15. 29. 21. 21. Hof. 7. 1. Mic. 6. 12. Hab. 2. 18. Cui alterutri formæ, vel cum sêgol, vel cum kamets in penult. **י**, **י**, **י**, **י**, **י** & **י** sunt præf. prout seq. **שקד** & falsitatis, Mic. 2. 11. **שקד** mendacii, Jer. 7. 4. **שקד** idem, Jer. 7. 8. 23. 26. **שקד**

in falsitate, falso, Jer. 2.10. 29.9. **בִּשְׂקָר** idem, Jer. 5. 3. 22. 14. **בִּשְׂקָר** idem, Jer. 12.35. 20.6. **בִּשְׂקָר** & in mendacio, Isa. 28. 15. **לְשֹׁקֵר** ad mendacium, mendaciter, Lev. 5.24. 1Sam. 25.21. Jer. 3.23. 5.2. 7.9. 8.8. **לְשֹׁקֵר** idem, Lev. 19.12. Jer. 27.14. Zach. 5.1. Mal. 2.5. Item, in absol. forma pl. m. occ. simpl. sed in forma pl. m. constr. cum **בְּ** praf. & **הֵם** aff. sic: **שֹׁקְרִים** mendacia, falsitates, Psalm. 101.7. Pro. 12. 17. 19. 5.9. **בְּשִׁקְרֵיהֶם** mendaciis suis, Jer. 23. 21.

Rad. 198. **שֹׁקֵר** cum fin sinistro, est, innuere, annuere: Pag. Non autem venit verbaliter in kal: sed in piel **שֹׁקֵר**, nutare, nictare: Bu. Lex. innuit, annuit oculis: Av. Prout occ. hoc verbum in part. piel. à f. m. **מִשְׁקָר**, & f. f. **מִשְׁקָרָה**: in forma pl. f. cum **י** cop. praf. sic: Isa. 3.16. Et ambulaverunt extensa gutture, **וּמִשְׁקָרוֹת** & innuentes oculis; Pag. Kimchi inquit, acuentes oculos, & annuentes eis. Targum pro **וְיִשְׁקֹר** respicere: Job. 28.7. utitur verbo **שֹׁקֵר**. Et doctores dicunt **שִׁקְרָתָהּ** pro muliere nictante. Mulieris epitheton jam inde ab Heva: ut volunt ex oculo eam creatam. Imprudenter ergo quidam quasi per schindexrum exponunt fallaces oculis, ut mollietiam foeminarum in oculis ostenderet. Interim non negarim allusionem esse. Sed à vocis proprietate non est temere discedendum. Merc. Et nictantes oculis: Chaldaicum est: unde **עֵינֵיהֶם דִּשְׁקָרָהּ** oculus qui intuebatur eum, Job. 20.9. Et **וְלֹא שִׁקְרָתָהּ** neque intuitus est eam, Job. 23.7. pro Hebræo **וְיִשְׁקֹר**: Bu. Lex. 70. *ἐν νεύμασιν ὁφθαλμῶν*. R. Sal. לשון הבטה ציבור עיניהם בסיקרא ובכחול intuentes vel fucantes. A. E. המסתכלות הרבה, vagis & in omnia intentes oculis. Decet enim, foeminas oculos defectos & compositos habere. Monet, in Talmude legi **שִׁקְרָתָהּ**, h. e. vagis oculis. R. D. רוקמות. Is monet, **שִׁקְרָהּ** in Targum reperiri pro **וְיִשְׁקֹר**. Invenitur Job. 20.9. & 28.7. Chald. **עֵינֵיהֶם מְסִירָם** fucantes. Omnes legerunt per **ש**; tamen quidam edunt **מִשְׁקָרוֹת** Coc.

Rad. 199. **שֹׁרֵר** quibus deducta censerī possunt **שֹׁרֵר** & **שֹׁרֵר**: de quibus supra in rad. **שֹׁר**. Cev. Bu. Lex. inde verò ex hac rad. **שֹׁרֵר** est no. **שֹׁרֵר** m. umbilicus, **μυλά**: Pag. Bu. Cocc. Quidam à catena deducunt, quod hoc nodo in medio ventris, non secus ac catenà ventris ipse colligetur, ut reliquum corpus nervis & ossibus: unde illius ruptura lethalis est. Sapius venit quasi à forma **שֹׁר**, Merc. unde cum affixis cholem mutatur in kam. chat. ante resch dageschatum, præter morem; Cocc. vel. resch est cum dagesch ob defectum alterius resch, ut R. D. inquit Pag. Ab. Ezra monet umbilicum sic dici **שֹׁרֵר** à firmitate: nam **שֹׁרֵר** est, firmum, apud Rabbinos; Bu. Lex. Occurrit autem hoc no. in forma plena, seu cum duplici resch, sed cum cholem mutato in kam. chat. ob **ל** aff. loco seq. **שֹׁרֵר** umbilicus tuus, Cant. 7.3. Et in forma def. viz. cum simplice resch dageschatum, occ. cum **ל** aff. simpl. ut & cum **ל** praf. & **ל** ob pausam pro **ל** aff. sic, **שֹׁרֵר** idem, Ezech. 16.4. **שֹׁרֵר** umbilico tuo, Prov. 3.8. Item, 2. hinc etiam no. in forma pl. m. **שֹׁרֵרִים** umbilici: Pag. Bu. i. e. nodi ventris: Merc. prout occ. hoc no. in forma pl. m. constr. cum **בְּ** (pro **בְּ** ob scheva seq.) praf. loco seq. **בְּשֹׁרֵרֵי** in umbilico, nodis, Job. 40.16. Radicem autem

hanc sic tam verbaliter, quam nominaliter describit Avenarius: ut seq. **שֹׁרֵר** torfit, obtorfit, contorfit. Cogn. cum **שֹׁרֵר** angustavit, & **שֹׁרֵר** declinavit ad perversitatem: unde in part. ben. kal. à f. m. **שֹׁרֵר**, & in forma absol. pl. m. **שֹׁרֵרִים**, & constr. **שֹׁרֵרִי**, & in forma pl. m. constr. cum **י** aff. simpl. sic, Ps. 5.9. Propter **שֹׁרֵרֵי** tortores meos: sed in pausa est cum **י** aff. prout occ. cum **ל** praf. Psal. 54.7. Retribuet malum in tortoribus meis; ut & cum **בְּ** praf. Ps. 59.11. Deus faciet me videre (voluptatem meam) **בְּשֹׁרֵרֵי** in tortoribus meis. Atque inde sunt nomina seq. 1. **שֹׁרֵרִית** f. torsio, perversitas, obstinatio, pravitas; prout occ. hoc no. simpl. & cum chirek tantum absque jod in medio, Jer. 3.17. sed cum **בְּ** praf. occ. sic, vel def. cum chirek tantum in penult. Jer. 23.18. vel plene cum jod in penult. Psal. 81.13. Item, 2. no. in forma pl. m. **שֹׁרֵרִים** nodi umbilici tortuosi, seu obtorti, catenæ tortiles: prout occ. in forma pl. m. constr. cum **בְּ** praf. Job. 40.16. & 3. no. **שֹׁרֵר** m. umbilicus, nodus ille concatenatus & tortuosus in medio ventris, & 4. no. **שֹׁר** m. idem, umbilicus, & c. Sed de hisce & eorum locis satis supra. Item, alii etiam quidam ducunt ex hac rad. **שֹׁרֵר** illud 1. no. præced. in Av. viz. **שֹׁרֵרִית** f. aspectus: cogitatio: vel fortitudo, duritia: juxta alios. Pag. Prima significat ex **שֹׁר** supra pro aspicere, unde **שֹׁרֵרִי**, Psal. 5.9. pro inimicis torvè intuentibus, quod & ex **שֹׁר** esse potest, ut **שֹׁר** & **שֹׁר** sine discrimine idem valeant. Postrema ex stylo Doctorem, qui **שֹׁרֵר** & **שֹׁרֵרִית** contractibus solent subjicere, firmum, seu validum, ratum & stabile. Significat verum & certum, Prov. 19.7. in Paraphrasi Chald. Quidam à **שֹׁר** exponunt insidias, subdolum & pravam cordis intentionem, machinationem, observationem insidiosam, & pravum consilium, seu cogitationem, Merc. Cev. **שֹׁרֵרִית**, vel absque jod **שֹׁרֵרִית** est aspectus, contemplatio, speculatio: & sic habet significationem à rad. **שֹׁר** contemplatus est: Bu. Lex. prout occ. hoc no. simpl. sed absque jod in penult. sic, Jer. 3.17. Et non ibunt ultra post **שֹׁרֵרִית** cogitationem, aut duritiem cordis sui mali, Hieron. pravitatem; Pag. Et non ambulabunt amplius post firmitudinem, seu pertinaciam cordis sui mali, 70. *ὅτι σὺ τῶν ἐνδυμμάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πορνείας*. Videtur clatum, non notari cogitationes tantum, quasi & bonæ cogitationes hoc vocabulo notari possent; sed cogitationes confirmatas, molitas, carentes *συνέσει* & *μετανοίᾳ* cogitationes vetusti hominis; Cocc. Sic & Deu. 29.18, vel 19, cum **בְּ** praf. **לְבִי יִשְׁרָר** in firmitudine cordis mei ambulabo: 70. *ἐν τῇ ἀποκαθήσει τῆς καρδίας*. Cocc. & Psal. 81.13. Et dimisi eum, (pro eos) **בְּשֹׁרֵרִית** in cogitatione, duritia, seu obstinatione cordis eorum: 70. secundum desideria, Hieron. in pravitate, Targ. in cogitatione. R. D. in duritia, seu obstinatione: idem A. E. Et ita Doctores Hebræi durum & obstinatum appellant **שֹׁרֵר** vel **שֹׁרֵרִי**. Pag. Et dimisi eum in torsione, i. e. pravitate cordis eorum; Av. **וְאֶשְׁלַחְתִּי בְּשֹׁרֵרִית לְבָבִי** & dimisi eum in firmitudine seu pertinacia cordis ipsorum, 70. *κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα καρδιᾶν αὐτῶν*, Coc.

Rad 200. **שֹׁרֵר** contracte in præter. kal. **שֹׁר** est, principatum habere, principem esse: Pag. principatum tenuit: Bu. Lex. princeps fuit, principem egit, principatu

cipatu functus est, superior fuit, prævaluit ut princeps, principatum obtinuit, constr. absolute, vel cum præp. על, אר, & ? & aliquando cum ?; Av. Convenit cum שור & שרה, Bu. Lex. Idem est quod שרה & שור, proinde quæ ex hac rad. ut inquit R. D. possunt esse, quare in rad. שור. Pag. In Bu. Conc. ponitur hic ex hac rad. שר part. ben. kal, f. m. loco seq. שר principatum tenens, Esth. 1.22. Et in hithpael, a præt שר fecit vel confecit vel constituit se principem; Av. occ. tantum in Infin. hithp. & in fut. hithp. (à 3. f. m. שר, principatum sumet) 2. f. m. simpl. prout seq. שר principatum sumendo, Num. 16.13. שר principatum sumas, Num. 16.13.

Rad. 201. שר m. est calor, æstus: Pag. Potest conferri cum שר urere: nam significat ariditatem, seu adustionem ex calore solis. Merc. Aestus; torridus, aridus locus. Est Chaldaicum: unde in Targum שר consumpsit me æstus, Gen. 31.4. Bu. Lex. æstus seu calor adurens. Cogn. cum שר combussit, שר adussit, שר exussit. Hinc τέρρεος, sol, item formica alata, σφαττω, ἀσφαττω, fulgeo, ut sol præbens calorem ingentem: item, ἀστραπη fulgor, &c. Av. In Targum est crebrior. Aestum & ardorem solis notat; ut & verbum etiam שר arde-re; Coc. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. & cum dem. præf. sic; שר æstus, Isa. 49.10. שר torridus locus, Isa. 35.7.

Rad. 202. שר in piel שר intricatus est, perplexus fuit, implicitus est: & proprie dicitur de ramusculis arborum; figuratè verò de illis quæ ad formam ramorum sunt implicata & connexa. Cogn. cum שר i. e. furculus, & cum שר circumflexit. Hinc σαργανί, sporta, ex ramis & furculis perplexis constricta: & fortassis etiam σαργανίζω fasciis implico, seu involvo, &c. Av. qui solus hoc verbum in piel describit: non enim venit verbaliter præterquam in pual & hithpael, quæ vide post nomen inde ductum. Hanc autem rad. sunt qui cum שר obstruere, & סר claudere conferant: volunt significare constrictionem, seu alligationem. Sed proprie est perplexi: unde & palmites, propagines, seu furculi vitis proprie שריים dicti, non tam quod palo alligentur, quam quod implexi sint. סעיף & סערה ramus & frons, dis. generalia magis sunt. Merc. Inde autem, ex hac rad. שר est no. שר m. quod est סעיף ramus, inquit R. D. propago, &c. Pag. unde in pl. m. שריים constr. שריים propagines, furculi, palmites: sic dicti, quod implicari soleant: Bu. Lex. furculi perplexi; Av. rami, palmites: 70. Aqu. & Symm. κλήμα, κληματίς. Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma pl. m. simpl. cum chirek tantum absque jod plur. in ult. & cum dem. præf. cum chirek itidem tantum absque jod in medio, seu in penult. ut & in forma pl. m. constr. cum aff. ut seq. שריים palmites Gen. 40.10. שריים palmi-tes, Gen. 40.12. שריים palmites ejus, Joel. 1.7. Atque inde ex hoc no. שרי plerique ducunt verbum in pual שורג perplexum esse, implicari: Pag. Bu. item, circumdari, vel potius, involvi: Pag. implicari, vel ramescere: Coc. Prout occ. in fut. pual, (à 2. f. m. שרי implicabitur, complicabitur, vel ramalium instar erit: Pag. Coc.) 2. pl. m. cum kamets, ob pau-sam, pro scheva in penult. loco seq. שרי implican-

tur, Job. 42.17. In hithpael שרי implicuit se, per-plexus est à seipso: Av. Complicare se: Coc. Con-torqueri: Bu. Lex. Chaldaïs respondet verbo סר implecti, perplexi, implicari: Merc. Coc. Et Rabi-ni etiam hoc verbo per samech in piel utuntur pro implicare, perplexere: Merc. Cev. Prout occ. hoc verbum in fut. hithp. (à 3. sing. masc. שרי,) 3. pl. m. loco sequente: שרי implicantur, Lam. 1.14.

Rad. 203. שר est, f. persisterem esse; remanere, relinquere: Pag. superesse, residuum esse, vel ma-nere, relinqui. Merc. Bu. Lex. Ac Latina vox cum He-bræa convenit in versione literarum: שר, residuus. Merc. שר residuus fuit, superfuit, remansit in ordi-de, superstes fuit. Cogn. cum שר ordo. Hinc per metath. residuus. Av. In Bu. Conc. rad. hæc tria sig-nif. 1. est superesse: prout occ. in præf. kal, 3. pl. sic: Jos. 10.20. וְהַשְׂרִידִים שְׂרָרִי פָהֶם & reliqui (qui) relicti sunt seu remanserunt ex illis: vel, & supersti-tes qui superfliterunt ex iis, ingressi sunt urbes muni-tas, &c. Pag. Et superflites qui supererant ex iis: Bu. Lex. Et residui qui superfuerant ex illis. Av. Et superflites fuerunt ex illis, atque intrarunt in oppi-dà munita. Coc. Superflites verò (qui) supererant ex iis, &c. Jun. Atque inde ex hac rad. שר in hac 1. pro superesse, signif. est no. שר residuus, reliquus: item reliquæ. Av. 70. περιωπ, ἀπομεινόν. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum cop. præf. ut & in absol. forma pl. m. cum וְ & פּ præf. & in forma pl. m. constr. simpl. & cum וְ, aff. prout seq. שר superstes, residuus, residuum, Num. 21.36. 24.19. Deut. 2.34. 3.3. Jos. 8.22. 10.28. 37.39. 40.30. 33.11.8. Jud. 5.13. 2 Reg. 10.11. Job. 18.10.20. 21.26. Isa. 1.9. Jer. 42.17. 47.4. Obad. 1.18. ושרי & residuus, Jer. 44.14. Lam. 2.22. ושרי & resi-dui, Jos. 10.2. ושרי & in residuis, Joel 2.2. שרי residui, Jer. 31.20. שרי residui ejus, Job. 27.15. Obad. 1.14. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est instrumentum aliquod pictorum: Bu. Con. idq. scil. in no. שר m. filum quo signat fabri lignarii incidenda: Pag. minium, vel rubrica: instrumentum fabrorum lignariorum, quod & ex alio colore esse possit. Merc. filum Phoenicium: Pag. amussis; filum mensorium fa-brorum lignariorum: Bu. Lex. rubrica, filum rubri-cà infectum, quo utuntur fabri lignarii. Av. Amussis, instrumentum, quo mensura partium imaginis definitur. Distinguitur à figuratone, quæ fit circino. In-strumenta hæc memorantur Linea, שר, כקציות, norma five angulus, circinus. Nempè linea adhibetur ad longitudinem latitudinem, crassitiem statuer definendam. Tum informatur statua. Quod solet fieri minio vel cretà. Tum ad angulos reciduntur superflua: Tum rursus exactior deformatio fit circino, pedibus nunc diductis, nunc contractis. Kimchi עבע color, quo formant imaginis figuram: minium. Coc. Prout occurrit hoc no. cum פּ præf. sic: Isa. 44.13. שר formabit aut signabit illud filum Phœ-niceo: juxta R. D. & A. E. Pag. Designat illud (lig-num, scil.) rubricà. Av. Figuratur illud amussi: 70. מעשה עץ. Coc. Delineat ipsum amussis Jan. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. שר est ministerium: Bu. Conc. idque scil. in no. שר m. ministerium: Pag.

Pag. Bu. opus; Pag. Chaldaeus שמושי ministerium. Intelliguntur panni vel mappa ministerii sacri, quibus tegebatur arca & mensa, & candelabrum: ac proinde similes erant cortinis, aut velis, quae Chaldaice dicuntur קררין: ut R. Sal. exp. Bu. Lex. residuum, reliquiae: & semper subiungitur nomini בגד vestis: nam in cultu Levitico habebantur peculiaries vestes, seu panni, quibus arca, mensa, candelabrum, & reliqua vasa involvebantur, quando tabernaculum deponebatur: Av. Targum, vestes שמושי ministerii; Pag. Unde Elias coniecit dalet pro tau positum ex שרר ministerii. Alii exp. vestes residui, quibus, scil. ad residua uterentur, arcam, scil. mensam, &c. reliqua vasa involvenda. Merc. Distinguit Kimchius vestes sacerdotis (בגדי כהנה) & has vestes: quibus ait tegi arcam, altare, mensam, &c. ut velis: quae Chaldaice קררין dicuntur: ut monet R. Sal. 70. *σολας της λευκοσολας*. Ego intelligerem stolas communes Sacerdotum & Levitarum ministerio fungentium: a quibus distinguuntur proprie sacerdotum vestes sanctae. Etymon obscurum est. Quid? si sint vestes distinguentes Levitas à plebe, tanquam שרירים. Coc. Occurrit autem hoc no. simpl. & cum ד dem. praef. sic: שרר ministerii, Exod. 39. 1. שרר idem, Exod. 31. 10. 35. 18. 39. 41.

Rad. 204. שרה est. solvere, dimittere: est proprie Chald. idem quod שרה Chald. solvit, dissolvit. Bu. Lex. Distorsit, retorsit, distraxit, pervertit. Cogn. cum שרה tortuosus fuit, perversus fuit. Av. solvere, dissolvere: Merc. Coc. In Bu. Conc. rad. hac שרה quatuor signif. 1. est solvere: prout occ. in fut. kal. (a simplice forma 3. f. m. שרה solvet, dissolvit, &c.) 3. f. m. cum ד dem. aff. sic: Job. 27. 3. תחת כי השרים תחת פני שמים. שרה solvet, seu dissolvit, eam (colligantiam nubium, scil.) & pluet super extrema terrae. Pag. In contextu. Hebr. ad verbum est, & pluvia, seu lux ejus, est, scil. super extrema terrae. Qui exponunt, prospicit ipse, ut conveniat cum שר, peccant in grammaticam; Merc. Cev. sed. juxta R. Levi. ponitur pro שר, שרה, directio ejus. Et est sensus, quod dirigitur, ut descendat sub omni coelo, ut audiat in omnibus locis. Tonitru enim est motus perveniens ad sensum auditus, mediante aere, qui recipit formam motus ipsius. Vel, humefaciet eam, scil. nubem: & descendet ex illa pluvia. Sed A. E. absurdum esse scribit, ut sit שרה: sed est, inquit, שרה madefaciet, aut humectabit; sicut illud Num. 6. 2. & omne משרר madefactionem uvarum non bibet: i. e. madefactum uvis, sive humefactum. Hieron. & quicquid de uva exprimitur. Ibi A. E. Non est ei focus: & tau est signum foemine constructi. Et sensus est, omne quod dissolvitur & liquefit cum uvis. Et sunt qui dicunt quod est potus coctus. R. Sal. Et omne intinctum in aqua, & omnis potus, scil. cum uvis; Pag. Vel quilibet alius liquor. Verba R. Sal. videntur velle, שרה significare intinctionem in aqua, aut quolibet alio potu, seu liquore. Cev. Et in Misnah sunt multa; Non שרין humectabant, (vel humectant. Merc.) atramentum. Et שרה humectavit buccellam suam in vino. Solvit, solutum emittit illud. Alii, dirigit illud, quasi esset שרה: Bu. Lex. super universo coelo distorquebit illud, (tonitru,

(cil.) & lux ejus erit super alas, i. e. extremitates terrae. Sensus est, Deus vocem tonitru sui distrahatur per omnia spatia sub coelo, & lux ejus, i. e. fulgor ejus, erit in omnibus finibus terrae Av. Sub totum coelum solvit illud: i. e. diffundit. Quidam ad שרה referunt, dirigit illud: res eadem est. Coc. Sub omnes coelos dirigit eam, & lucem suam (i. e. fulgetra lucida, ut infra 38. 24.) ad oras terrae Jan. Dissolvit eam: Bu. Lex. In piel שרה, idem cum kal. solvere, &c. Coc. Merc. Prout occ. iuxta quosdam, in praet. piel 1. f. cum ד aff. sic: Jer. 15. 11. Si non שרה לטוב שרייה solvi te ad bonum: vide Jer. 40. 4. Nisi solverim, pro solvero, vel, solvi, te à vinculis tuis: ut sumatur sicut Chald. Dan. 5. 12. ומשוה קשריו & solvens nodos. Merc. Sed vide etiam supra de hoc in rad. שרה: Pag. Bu. Lex. in no. scil. שרה: solvi te: Bu. Conc. In textu scribitur cum vau pro jod post chirek, in medio, seu in antepen. & cum chirek tantum absque jod 1. pers. in penult. sic: שרה pro שרייה, quomodo legendum iuxta Maforeth. Annon residuo tuo esset bene? Hebr. residuum tuum esset in bonum? Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est, genus armorum: Bu. Conc. idque scil. 1. in no. שרה m. lorica, thorax: Pag. Bu. &c. dict. à nodis & catenulis, ut quidam volunt. Reperitur & per famech, שרה: vide supra in שרה. At per fin laevum שרה est montis nom. n, circa Caesaream Palestinæ: vide ibidem. Merc. 70. reddunt hoc no. שרה, שרה, lorica: Coc. prout occ. hoc no. f. m. simpl. cum ו cop. & ד dem. praef. שרה lorica, 1 Sam. 17. 38. ושרה & lorica, 1 Sam. 17. 5. שרה lorica, 1 Sam. 17. 5. Sed occ. etiam idem no. in forma pl. m. cum ו cop. praef. & in forma pl. f. cum ו cop. praef. sic: ושרהים & loricae, Neh. 4. 10. ושרהים & loricae, 2 Chron. 26. 14. Item, 2. hinc etiam no. שרה idem cum praeced. lorica, habens multas distoriones concatenatas, instar squamarum. Av. Prout occ. hoc no. f. m. cum ד dem. praef. sic: שרה idem, 1 Reg. 22. 34. 2 Chron. 18. 32. Quod idem no. occ. etiam cum ד dem. praef. sic: Isa. 59. 17. ושרהים & induit justitiam, ut thoracem; Coc. Sicut lorica, Pag. Quid Paulus ad Eph. 6. alluisse videtur: induti thoracem justitiae, &c. Merc. Sicut lorica: Bu. Conc. Item, occ. etiam forma pl. f. nominis 1. praeced. (cum nun scil. heemant. in fine post cholem) cum ד dem. sed cum famech pro schin, loco seq. שרה lorica, Jer. 45. 4. Item, 3. hinc etiam no. שרה f. idem cum praeced. Bu. Lex. lorica, thorax: Av. prout occ. hoc no. f. f. cum ו cop. praef. sic: Job. 41. 17. Lancea, vel gladius, lapis manu profectus seu jaculatus, ושרה & lorica, vel collare ferreum, scil. non stabunt. Hieron. Neque thorax: sed A. E. exp. שרה est genus armorum: & multis idem quod שרה, lorica: sed mihi hoc absurdum: quia lorica non manet, aut firmatur in illo. Pag. Vel, sensus est quod lorica non manebit, aut stabit cum illo: i. e. lorica, h. e. homo loricator, non insurgat adversus eum, nec ei resistat. Quidam malunt jaculum, aut pilam exponere: & putant sic dici, quod recta distendatur & dirigitur: a שרה. Merc. משגה הרב בלי מקום חנית מסע ושרה (quod attinet eum,) qui in ipsum incidit, gladius non consistit, hasta missilis & lorica, h. e. nec gladio. nec lorica

lorica etiam, munitus coram ipso consistit. Vir doctus: lancea, telum, spiculum. Nempe Arabes ita appellare parvam sagittam. Agitur enim, inquit, de armis, non quæ propugnant, sed quæ oppugnant. Imò agitur de iis, quæ oportet habere eum, qui non fugit hostem, in quem incidit, sed consistit. Talia sunt, gladius, *αγχαμαχον*, hasta missilis, *αλμαμαχον*, lorica, corpus muniens. Nihil clarius. Nam de illis, quæ fugent belluani, agitur sequenti versu. Non est bonus climax: lancea, telum, sagitta parva. Coc. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. est intinctum, maceratum: Bu. Conc. viz. in no. מִשְׁרָה f. omnis succus, aut liquor expressus, non ex uvis tantum, ut mustum, quod est מִיֶּרֶשׁ. Est enim eo generalius. Impudenter quidam ad יֶרֶשׁ referunt: sicut & nomen mensis מִשְׁרֵי, literarum transpositione, in מִיֶּרֶשׁ musto deducunt: cum sit hinc, ab uvarum expressione, & vindemia, de quo & infra rursus in fine hujus operis dicemus. Nec dubium est hanc significationem ex Chaldaea solvendi sumptam esse; Merc. Maceratio. maceratum, dissolutum: dist. ex prima solvendi signif. Bu. Lex. succus uvarum, massaris: de hoc autem no. vide in litera mem. Av. Solutio uvarum: h. e. quicquid ex uvis fuit, sive pressis, sive maceratis. Coc. Prout occ. hoc no. in forma f. f. confr. loco seq. מִשְׁרָה intinctum, Num. 6. 3. Denique iv. signif. 4. hujus rad. שְׂרָה est, planities: vel no. pr. Sharon: idque scil. in no. שְׂרֵן m. proprium loci: quod exp. terra campestris, & ferax: Cant. 2. 1. & Isa. 33. 9. ubi etiam in appellativum transit, teste Kimchi: ad designandum planitiem campestris, & locum pinguem & feracem: item, 1 Chr. 27. 29. ubi &, Sitrai הַשְּׂרֵנִי Saronita, no. gentile, quasi campestris. Merc. Scharon. est proprium nomen regionis campestris pascuosissimæ: 1 Chron. 5. 16. & alibi: & fuit etiam vini optimi ferax, unde הַשְּׂרֵנִי vinum Sharoniticum, cui duas partes aquæ immiscebant: Nidda, Fol. 19. Bu. Lex. Saron, nomen loci fertilissimæ; vel est planities & contemplatio quadam; ideòque etiam referri potest ad שֹׁר contemplatus est Hinc שְׂרֵנִי Saronites aliquis de Saron. Av. שְׂרֵן est Regio pascuosa. Bochartus censet, notari locum latius prospectus, & à שֹׁר deducit. Coc. Occurrit autem hoc no. f. m. cum, וְהַשְּׂרֵן, & pro בְּהַה dem. præf. ut seq. הַשְּׂרֵן scharon: planities, Cant. 2. 1. Isa. 33. 9. & 65. 10. וְהַשְּׂרֵן & planities, Isa. 35. 2. בְּשְׂרֵן in planicie, 1 Chron. 27. 29. Item, שְׂרֵן ex hac rad. Psalm. 29. 6. (ubi occurrit cum cop. præf.) est mons idem, qui & חֲרֹמִי, & שִׁינֵי, & שְׂרֵרֵי, reliquæ, Deut. 3. 8, 9. 4. 48. Coc. שְׂרֵרֵי, reliquæ, שְׂרֵרֵי, Jer. 15. 11. de hoc vide supra ad rad. שְׂרָה.

Rad. 205. שְׂרָה est, principatum habere, dominari: Pag. principem se gerere, de principatu contendere: Bu. Lex. princeps fuit, principaliter egit, prævaluit ut princeps, strenue egit, &c. idem quod שָׂרָה: Av. prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. sic: שְׂרָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ in robore suo, seu obtinuit in angelum: vel, principaliter egit cum Deo: i. e. victoriosè: q. d. victorem se præstitit, & eo superior fuit. Sic & Gen. 32. 28. (in 2. f. m. præf. kal,) שְׂרָה עִם אֱלֹהִים כִּי שְׂרָה עִם אֱלֹהִים, est in angelum legatur גִּרְדָּה Merc. Et in carne sua non incident incisuram: 70.

filii. Ubi quidam etiam exp. Nam principatum habuisti, seu obtinuisti cum angelo. Merc. Cev. Principem se gessit cum Deo: i. e. de principatu contendit: Hof. 12. Reliqua vide in שֹׁר. Bu. Lex. (Tum dixit (Angelus), non Jahakob (solum) dicetur amplius nomen tuum, sed Jisrael: i. e. princeps Dei fortis, principalem potentiam à Deo omnipotente consequutus, adeò ut cum angelis & hominibus committi possis: quod beneficium antehac cum Labane, nunc mecum in lucta expertus, mox cum Hesavo experturus es: prout ostendunt sequentia:) nam ut principem te geris apud Angelos & apud homines, & potentia vales. Jun. Atque inde ex hac rad. שְׂרָה est no. cum heemant. viz. מִשְׁרָה f. principatus: Pag. Bu. imperium: Pag. Bu. Av. Prout occ. hoc no. f. f. cum הַה dem. præf. sic: הַמִּשְׁרָה principatus, Isa. 9. 5. 6.

Rad. 205. שְׂרָט est, cædere, incidere: Pag. Bu. incidit carnem, laceravit, fecit incisionem in carnem seu in cutem, ut solebant Aegyptii idololatæ, quum mortem amicorum lugebant, corpus suum incisuris foedare. Cogn. cum שְׂרָט aliusf. Av. Lacerare, laniare: unde sic Kimchius: Dicunt Magistri שְׂרִיטָה הִיא וְגִרְדָּה אַחֶת הִיא laceratio & incisio idem est: sive שְׂרָט idem notat, quod גִּרְדָּה. Idem repetit Maimonides in lib. de idololatria c. 12. Quod 1 Reg. 18. 28. שְׂרָטִים id dicit וְגִרְדָּוִי. Et cum eo comparat Deu. 14. 1. לֹא תַחַגְרוּ בָּיו מִן שְׂרָטֵי בְּרִיּוֹ, Mox שְׂרָטֵי בְּרִיּוֹ sive laceraverit manu, h. e. unguibus, sive laceraverit instrumento. Coc. In Bu. Conc. rad. hac שְׂרָט est, cædere, incidere, concidere. Prout occ. in infin. kal, plenè cum kamets & cholem, simpl. ut & in fut. kal, à 3. f. m. שְׂרָט incidet, in 3. pl. m. simpl. שְׂרָט incidet, Zach. 12. 3. שְׂרָטֵי incident, Lev. 21. 5. In niph. שְׂרָט, incidi: Bu. Ma. concisus est, laceratus est: Av. Prout occ. in fut. niph. (à 3. f. m. שְׂרָט incidetur, lacerabitur, &c.) 3. pl. m. cum tseri ob pausam, pro scheva in penult. loco seq. שְׂרָטֵי cæduntur, Zach. 12. 3. Atque inde ex hac rad. שְׂרָט est 1. no. שְׂרָט m. incisio, cæsuræ, incisura, laceratio, laniatio: 70. שְׂרָטֵי. Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hoc no. f. m. cum cop. præf. sic: Lev. 19. 28. & incisorem pro anima non dabitis animæ (dandi casu) non dabitis, seu ponetis, in carne vestra. Pag. Et incisionem pro anima non dabitis in carne vestram. Av. Et lacerationem ob animam non facietis in carne vestra. Coc. Neque cæsuram pro ullo mortuo (Hebr. anima, ut infra 21. 1. Metonymia:) inditote carni vestræ. Jun. Item, 2. hinc etiam no. שְׂרָט f. idem cum præced. laceratio, laniatio, incisura: Coc. Av. Prout occ. hoc no. f. f. cum kamets, ob pausam, pro segol in penult. sic: Lev. 21. 5. & in carne sua שְׂרָטֵי שְׂרָטֵי non incident incisionem: Pag. Non ponent incisionem. Significat concisionem, seu convulsionem, aut cæsuram carnis. Quò videtur Paulus alluisse, ad Philipp. 3. Circumcisionem Pseudo-Apostolorum, quam illi tradebant, esse necessariam ad justitiam, vocans αὐτοτομή concisionem carnis, &c. Apud Doctores appellatur גִּרְדָּה, est in Haruch legatur גִּרְדָּה Merc. Et in carne sua non incident incisuram: 70. שְׂרָטֵי ad. Av.

Rad. 207. שרע inde no. rad. שרע m. corrigia : 70. *σφραγισμός, ἰμνός*. Pag. Bu. Coc. Corrigia calceamenti, quæ implicatur fibulæ per circumflexionem: est enim a rad. inusit. in kal, sed in piel שרע circumflexit, &c. Av. vide verbum mox: occ. autem hoc no. f. m. simpl. sic: שרע corrigia, Gen. 14. 23. Isa. 5. 27. Atque inde, ex hoc no. שרע, plerique ducunt verbum in piel שרע circumplicare: Pag. circumflexit, implicuit, quemadmodum corrigia calceamenti fibulæ suæ implicatur: & metaph. aliis quoque rebus tribuitur. Cogn. cum שרע perplexus fuit: & שרע, i. e. furculus implicatus: & שרע conclusit. Av. Sunt qui radicem conferant cum שרע concludere, & שרע constringere, seu implicare, ut sit gyrare, circumflectere: ut sit quum loro calceus constringitur. Quod hic dicit, capiens vias suas, in Kimchi non מכלכלת, sed מכלכלת legitur, confundens, implicans vias suas, &c. & currens circunquaque, & huc illuc transfurrens; שרע sonat ligamen, seu colligaturam quæ calceus pedi constringitur. Rabbinī vocant רצועה. Merc. Cev. Prout occ. hæc conjug. piel in part. piel, (a f. m. משרע, & absol. forma f. f. משרעה) f. f. in forma cum duplici sēgol ante thau, sic: משרעה q. d. corrigians: i. e. implicans, ut nodus corrigiæ implicatur constringendo. Bu. Lex. Jer. 2. 23. בשרעה דromedaria levis capiens vias suas, ut calceus corrigiā: vel circuiens, quemadmodum ligatur corrigia in circuitu calcei: inquit R. D. R. Sal. exp. Camelus (fœmina electa, diligens currere: Pag. seu fœmella vegeta & strenua expetens huc illuc sese motitare: Cev.) tenet, seu retinet vias suas: Pag. vias, scil. adolescentiæ suæ, & juvenilis ætatis: Cev. Implicans vias suas: i. e. huc illuc discurrens æstu libidinis: sic tu fervore idololatriæ. Bu. Lex. Dromedaria velox implicans vias suas: i. e. quæ confuso cursu huc illuc discurrit, & circumflectit vias suas vario modo. Av. Dromas levis implicans vias suas. &c. Coc. δ Dromas velox, (h. e. quæ velocissimè ad idololatriam abriperis præceps velocis. Dromade:) δ quæ corrigiā notat vias suas: Hebr. corrigians, ut ita dicamus, vias suas: i. e. scortum adeo effœctum, præ assiduitate sceleris, ut quocunque te veritas, terram velut corrigiis & restibus tuarum sordium ex te diffluentium coinquines. Jun.

Rad. 208. שרע est, excrecere, superfluere: redundare. Pag. Bu. Quidam conferunt cum שער, vel שער, transposito: quod a monstrosis, in quibus membrum aliquod iustum & solitam magnitudinem excedit, abhorreamus: contrarium est קליט contractus. vel contractum animans. Sic dicitur, inquit Doctores, cujus femur distensum est, ideòque trahit pedem alterum ut pote redundantem, seu excrecentem: verbum inde factum potes exponere, extendere, seu distendere sese: pandiculari. Merc. Excrevit, distendit in longum, extendit. Cogn. cum שרע extendit in latitudinem. Av. Unde שרע est redundans in partibus: i. e. partes habens abundantes. Oppositum חרם. Et Lev. 22. 23. oppositur קליט. Chald. יחור וחסיר. 70. *ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνειν*: auriculam fissam habens: exemplum. Coc. In Bu. Conc. rad. hæc שרע est, redundare: i. e. habere membrum aliquod nimis monstruosum, aut excrecens. Pag. Prout occ. in

part. paul kal, f. m. sic: שרע redundans, membris, sc. corporis, Lev. 21. 18.. 22. 23. In hithpael שרע, idem cum kal, redundare, membris, scil. prælongum esse: Bu. Ma. distendit sese: Av. superfluere. Pag. Prout occ. in infin. hithp. cum מ præf. sic: Isa. 28. 20. Quia ממשער קצר angustum seu breve, est stratum, nè superfluat, seu ut non supersit: i. e. ut non possint se extendere in illo, quia nihil superest. Pag. A redandando, seu quàm ut redundet, aut longius se protendat: Bu. Lex. Sed brevius est stragulum a distendendo se: h. e. angustior est lectus, quàm ut quis membra latius extndat. Av. Brevius est stratum, quàm ut abundet: vel, quàm ut quis se possit extendere. Coc. Nam brevius erit stratum, quàm ut protendat se (cabans:) i. e. infernè, supernè, nulla denique ex parte poterit se a Dei flagellis tegere: hoc enim versu nocturnæ denunciantur angustia: sicut iverfu seq. diurnæ ab exempl. demonstrantur: Jun.

Rad. 209. שרע est, urere, comburere, incendere, succendere, exurere: Pag. Bu. est propriè, igni cremare, concremare: sed est & metaph. calore adurere: quidam conferunt cum שרע, nisi quod hoc vehementius est; Merc. Combussit igni, concremavit, incendit. Cognationem habet cum שרע exussit, excoxit: & hoc propriè de excoctione metallorum accipitur: item cum שרע adustus est calore, & cum שרע adustus est radiis solis. Hinc *πρήσσω* uro, *πρήσσειν* prester. Av. *καίειν, κατακαίειν, ἐμπύρειν, ἐμπύρειν*: cremare, comburere. Coc. Prout occ. hoc verbum in textu sæpe & ordine Conc ut seq. In præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum! conv. præf. ut & cum! conv. præf. & ו! aff. & cum! aff. simpl. & cum! conv. præf. prout seq. שרע combussit, Lev. 4. 21.. 8. 17.. 9. 11.. 10. 6. Joth. 11. 9, 11, 13. 2 Reg. 23. 11.. 25. 9. 2 Chron. 34. 5.. 44. 16. Jer. 36. 20, 32.. 52. 13. שרע & comburet, Lev. 4. 12, 21.. 13. 52. Num. 19. 5. 2 Reg. 23. 15. ושרעו ut comburat eum, Ezec. 43. 21. ושרפה & exurat eum, Jer. 21. 10.. 34. 2. שרפה combussit eas, Joth. 11. 13. ושרפה & exurat illas, Jer. 43. 12. Et in 3. f. f. a simplice forma שרפה combussit f. occ. cum ו! aff. post thau pro he 3. fœm. loco seq. שרפה combussit eas, Isa. 47. 14. Item, in 2. f. m. præf. kal, occurrit simpliciter & cum! conv. præf. sed in 1. f. simpliciter, sic: שרפה combussisti, Jer. 36. 29. ושרפה & combures, Exod. 29. 34. Deut. 13. 16. Ezec. 5. 4. שרפה exussit, Isa. 44. 19. Prout occ. etiam in 3. pl. præf. kal, simpl. & cum! conv. præf. ut & cum! conv. præf. & ו! aff. idque vel post schurek, vel pro eo post kibbutz in penult. sed in 1. pl. simpl. ut seq. שרפה combusserunt, Num. 31. 10. Joth. 6. 24. Jud. 18. 27. 2 Chron. 36. 19. Psalm. 74. 8. Jer. 39. 8.. 51. 32. ושרפה & comburent, Lev. 16. 27. Jer. 37. 10. Ezec. 16. 41. ושרפה & comburent eam, Jer. 32. 29.. 38. 18. ושרפה & comburent eam, Jer. 34. 22.. 37. 8. שרפה combussimus, 1 Sam. 30. 14. Item, in part. ben. kal, f. m. occ. cum ו! præf. sed in forma pl. m. simpl. & cum! dem. præf. sic: ושרפה & comburens, Lev. 16. 28. Num. 19. 8. שרפה comburentes, 2 Reg. 17. 31. ושרפה idem, Num. 17. 4. In part. paul kal, a f. m. שרפה occ. in f. f. simpl. cum schurek vel kibbutz in pen. ut & in forma pl. f. simpl. itidem modo eod. ut seq. שרפה combus-

ta, 1 Sam. 30. 3. שרר idem. Psal. 80. 17. שרר
combustæ, Neh. 3. 34. שרר idem. Isa. 1. 7. In in-
fin. kal. occ. in forma plena cum kamets & cholem
simpl. sed in forma cum scheva & cholem simpl. & cum
præf. quæ forma cum scheva & cholem, ob aff. mu-
tat cholem in kam. chat. ante scheva in penult. pro-
ut occ. cum aff. simpl. & cum præf. ut seq.
שרר comburendo, 2 Sam. 23. 7. שרר comburere,
Jer. 36. 25. 27. שרר ad comburendum, Jer. 7. 31.
19. 5. שרר comburere eum, Amos. 2. 1. שרר ad
comburendum eum. Jud. 9. 52. In fut. kal. 1. f. occ.
cum 1 conv. præf. sed in 2. f. m. simpl. & cum 1 aff.
sic: שרר & combussi, Deut. 9. 21. שרר combu-
res, Exod. 29. 14. Josh. 11. 6. Jer. 38. 23. שרר
combureseum, Lev. 13. 55. 57. Item. in 3. f. m. fut.
kal. occ. simpl. & cum 1 conv. præf. cui etiam cum 1
conv. ה & ח sunt aff. ut seq. שרר comburet,
Num. 19. 5. Psalm. 46. 10. Jer. 43. 13. & שרר & com-
bussit, Exod. 32. 20. Josh. 8. 28. 1 Reg. 15. 13. 16. 18.
2 Reg. 23. 6. 15. 16. 20. 25. 9. 2 Chron. 15. 16. Jer. 52.
13. שרר & combussit eam, 1 Reg. 9. 16. שרר &
combussit eos, 2 Reg. 23. 4. Et in 1. pl. fut. kal. occ.
simpl. & cum 1 cop. præf. & in 2. pl. m. simpl. & cum
nun parag. add. sic: שרר comburemus, Jud. 12. 1.
14. 15. שרר & comburemus, Gen. 11. 3. שרר
comburetis, Exod. 12. 10. Lev. 8. 32. שרר combu-
retis, Deut. 7. 5. 28. 12. 3. Item, in 3. pl. m. fut. kal.
occ. simpl. vel extra pausam cum scheva, vel in pau-
sa cum cholem penult. cui priori cum scheva penult. 1
conv. est etiam præf. idque simpl. & cum 1 aff. ut seq.
שרר comburent, Lev. 20. 14. Deut. 12. 31. 1 Reg.
13. 2. Jer. 34. 5. שרר comburent, Ezech. 23. 47.
שרר & combusserunt, Josh. 7. 25. Jud. 15. 6. 1 Sam.
30. 1. 31. 12. 1 Chron. 14. 12. 2 Chron. 16. 14. 36. 19.
שרר & combusserunt eam, 2 Reg. 10. 26. In
niph. שרר comburi, exuri: Pag. Bu. combustus est:
Av. cremari: Coc. Prout occ. in fut. niph. 3. f. m.
simpl. & in 3. f. f. simpl. & cum 1 cop. præf. ut & in 3.
pl. m. & f. simpl. ut seq. שרר comburentur, Lev. 4. 12.
7. 9. 19. 6. Josh. 7. 15. שרר & comburentur,
23. 13. 52. 21. 9. Jer. 38. 17. שרר & comburentur,
Gen. 38. 24. שרר comburentur, 2 Sam. 23. 7. Mic. 1.
7. שרר comburentur, Pro. 6. 27. In pual idem
cum niph. exuri: Pag. Bu. combustus est ab alio: Av.
prout occ. in præf. pual 3. f. m. cum kamets, ob pau-
sam; pro pathach in ult. loco seq. שרר exustus fuit,
Lev. 10. 16. Atque inde ex hac rad. שרר sunt nomi-
na seq. 1. no. שרר m. præter; serpens ignitus & ve-
nenatus summè: Bu. Lex. etiam Græcis ab urendo di-
ctus: draco alatus, & volans, igniti coloris, non ho-
mines tantum, sed & fruges lethali ardore, & afflu-
tu inflammans, & adurens. Lucanus. Oraque disten-
dens avidus spumantia præter. Alii Ceraſten incommo-
dius convertunt. Isa. 15. additur epitheton volan-
tis, מטרף. Tales, inquit Kimchi; alatos inquam,
ferunt in Æthiopia inveniri: nisi volantes vis intel-
ligi procul dissilientem, ut volare videatur. Quo sen-
su, volandi verbo, pro moveri, Doctores utuntur
Hebræi. ut supra עוף dictum. Hinc & Angeli Do-
mino assistentes, Seraphim dicti, quasi ignei, & ar-
dentes, volantes & alati. Tales enim Isaia visi sunt.
Quidam putant Ezech. 28. 14, & 16. אכני-אש la-

pidæ ignitos dici. A splendore aspectus, & clarita-
tis potius quam, ut quidam censent, ab ardore amo-
ris. Merc. serpens ignitus, ab effectu πρηγής, præ-
ter: item, flamma coelestis, quæ, quicquid attingit,
comburit. Item, Seraphim, Angeli fulgentes seu co-
rucantes qui sunt igneæ naturæ. Hinc σείρος, &
σείρος insecti genus, & addita 1 sit Scorpius, serpens.
Av. שרר est 1. serpens urens: hydum Bochartus in-
telligit: præterem alii. Neque puto officere, quod id
de non uno genere dicatur: nam & Saraph videtur la-
tius significare, Deut. 8. 15. נחש שרר ועקרב ser-
pens, præter & scorpio: & Num. 21. 6. Et misit Do-
minus in populum הַסְּרָפִים הַיְּהוּדִים serpentes
igneos (πυρρομένους) qui mordebant po-
pulum. Et v. 8. שרר לך עשה fac tibi præterem. 2.
corpora ignea: qualia vidit Isaia cap. 6. 2. 6. Inter-
pretes retinent Hebræam Seraphim. Kimchi exp.
אש מלאכי angeli ignei. Coc. Nam Seraphim est &
Angelorum nomen, qui à claritate & aspectus splen-
dore flammantes & ignei visi sunt: Isa. 6. 2. Bu. Lex.
Occ. autem hoc no. in f. m. simpl. & cum 1 cop. præf.
ut & in absol. forma pl. m. simpl. & cum 1 dem. præf.
ut seq. שרר præter, serpens ignitus, Num. 21. 9.
Deut. 8. 15. Isa. 15. 2. שרר & præter, Isa. 30. 6.
שרר præteres, Isa. 6. 2. שרר præteres. Num.
21. 7. Isa. 6. 6. Item, 2. hinc etiam no. שרר f. in-
cendium, ustio, combustio, conflagratio: Bu. Lex.
combustio: incendium: bustum, locus in quo mortuus
est combustus & sepultus: Av. crematio, incendium,
exustum, excoctum; 70. καυσωτός, κατὰ πυρ: unde
שרר הַר mons incendii, dicitur quæ ardens:
qualis Ætna, Vesuvius; Coc. In Deut. 29. 23. Sanctes
exp. Sulphure & sale שרר comburente omnem
terram, ejus sc. sed non transit. exponend. comburente,
sed combusta erit, sc. tota ejus terra: & in nominativo,
ita ut combustionis actio à sulphure & sale in terram
patientem derivetur: ut A. E. exp. videtur enim
שרר ubique substantivum esse, pro combustione:
neque hunc locum cum Kimchi excipias. Merc. Cev.
שרר כל-ארצה exustum tota terra ejus. Cocc.
Sulphure & saliflagine exustam totam terram ejus.
Jun. Occurrit autem hoc no. in absol. forma f. f. simpl.
& cum 1 dem. 1. f. m. & præf. ut & in forma f. f. constr.
simpl. & cum 1 & 1 præf. ut seq. שרר incendium,
ustio, combustio. Deut. 29. 23. 2 Chro. 16. 14. 21. 19.
Jer. 41. 25. שרר incendium, Lev. 10. 6. Num. 17.
2. שרר ad combustionem, Gen. 11. 3. Isa. 9. 4.
שרר ex incendio, Amos. 4. 11. שרר combustio,
Num. 19. 7. 17. שרר sicut ustio, 2 Chro. 21.
19. שרר conflagrationi, incendio, Isa. 64. 10.
Item, 3. hinc etiam no. cum 1 heemant. viz. שרר
vel, 1. f. idem cum præced. combustio, &c. Pag. Bu.
item, calefactio: Av. crematio: Coc. Non autem
venit hoc no. in sing. sed in forma pl. f. שרר com-
bustiones: Pag. cremationes. Coc. ut Isa. 33. 12.
Et erunt populi שרר combustiones calcis:
Pag. i. e. ut lapides excocti in calcem. Av. Erunt cre-
matio calcis, h. e. cremabuntur ut calx. vel in cal-
cem: vide Amos. 2. 1. Coc. Et Jos. 11. 8. Et perse-
quuti sunt eos &c. usque ad שרר מִיִּם Mis-
rephoth aquarum: appellatur sic locus. eo quod a-
quæ illic ebullientes, seu scaturientes, erant calidæ:

ut inquit R.D. Pag. quasi, combustiones dicas aquarum, i. e. thermas; Jonathan: cisternas aquarum, salinas, scil. vertit, ubiaquæ è mari collectæ à sole comburuntur, unde fit sal. Merc. Et usque ad calefactiones aquarum: i. e. thermas: Av. sed potius salinæ intelligendæ, cum R. Sal. & Kimchi. Chaldaus חרצי כנה fossæ aquarum. Coc. Et persequuti sunt eos usque ad magnam Tsidonem, & usque ad fornaces vitrarias: (Hebr. ad combustiones aquarum:) quibus abundat ille tractus, materiâ sumtâ ex Belo flumine, quod Cendevia palus fundit intra montis Carmeli radices: vide Plin. l. 36. nat. hist. c. 26. Jun. Occurrit autem hoc no. in hac forma pl. f. simpl. locis seq. משרפות combustiones, Joth. 11.8. 13.6. Isa. 33.12. Item, occurrit etiam ead. forma pl. f. cum יב præf. sic: Jer. 34.5. In pace morieris, ובמשרפות אבותי combustionibus patrum tuorum: Av. Et cremationibus patrum tuorum, regum priorum, כן ישרפו cremabunt tibi. Coc. Cum pace moriturus, (i. e. naturali non violentâ morte:) & ustionibus majorum tuorum, regum præcedentium qui fuerunt ante te, similiter (ustiones odorum) comburent (populares) tibi, &c. vide 2Chron. 16.14. ubi de Asa mortuo dicitur, quem sepeliverunt in sepulchris suis, quæ foderat sibi in civitate Davidis: deponentes eum in cubili, quod impleverat aromaticis speciebus (Hebr. aromatisibus & speciebus: Andyadis:) paratis unguentario opere: & combusserunt ei ustionem (odorum) perquam maximam: i. e. sepulchrum ejus lustrarunt in ustrina, suffitu facto, regum more: vide infra 21. sub finem: viz. v. 19. ubi de Jehoramo mortuo dicitur: neque fecerunt ei populus ejus ustionem (odorum) similem ustioni majorum suorum. Jun. Et non fecerunt ei populus ejus כשרפה combustionem secundum combustionem patrum suorum: Pag. busta & rogos veteribus in usu fuisse in funeribus, notum est; neque hîc Hebræorum commentis indigemus. Merc. Cev. Hinc משרפה Am. 6. 10. qui id officium præstat: vide rad. משרף. Coc. De verbo autem שרף, ad fat. kal, locus unus aut alter notandus: viz. Deut. 9.21. וְאֶשְׂרָף אֹתָם & combusti illum igni: Pag. Quum autem aurum non comburatur, sed liquefiat, Kimchi intelligit vitulum igni primùm liquefactum, ut ejus figura aboleretur, deinde limâ contritum. Merc. Verbum enim hoc שרף cremare, comburere, &c. significat etiam excandescere: prout apparet ex Gen. 11.3. וְנִשְׂרָפָה כְּשֶׂרָפָה & excogamus eos: 70. καὶ ὁπτήσωμεν αὐτὰς πυρὶ. Ita Exod. 22. 20. Et accepit vitulum בָּאֵשׁ וְנִשְׂרָפָה & candere fecit igne, וְנִשְׂרָפָה עַל אֶשְׂרָרֶךְ & commoluit, donec comminueretur. Affine verbum שרף in hoc sensu Aureum vitulum fudit primò in subtiles virgas, tum deinde tundendo & terendo (ut fruges tundendo & terendo commoluntur) in tenuissimas redegit laminas, & quasi pulvisculum fecit. Ita sparsit in faciem aquarum, unde bibebant Israelitæ. Alienè 70. κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτόν. Si κατέκαυσεν, quomodo κατήλεσεν? nam κατέκαυσμένα sũnt σποδὸς: quæ non est natura auri. Coc. Deinde accipiens vitulum illum, quem fecerant, exussit igne, commoluitque donec minutus esset, &c. (h. e. deformavit liquefaciens igne: &c. omnia

hæc ad detestationem idololatriæ:) dispergensque in superficiem aquarum, jussit bibere filios Israelis. In quem locum Hieronymus sic ad Fabiolam. Ut diceret, inquit, populus contemnere id quod consumi videbat, comminui, & in secessum projici: adeoque, ut hoc velut symbolo palam agnosceret a se non immerito maledictionem suam epotandam, & exhauriendam esse, nisi miseretur Deus: secundum analogiam illius legis, quæ habetur Num. 5. Jun.

Rad. 210. שרף est, gignere, & producere in multitudine, inquit R.D. & repere: movere se: secundum Targum, quod vertit per רחש, quod est eructare, ebullire, scatere, motare. Pro שרף reptili, tam in Onkelo, quam in Jonathan, רחש. Est aliquando transitivum, & tunc est propriè, terram vel aquas gignere in copia, motabilia, reptilia, aut volatilia, quasi reptificare dicas: aut motare: aut scaturire, activè: ubi verò est neutrum, erit motari, currere: repere, reptare, juxta Chaldaum. Et reptilia, quæ שרצים vocantur, super terram sese motant. Quidam, etiam Hebræorum, faciunt compositam ex ש relatiu, & רץ, quasi, quod currit. Quod Exod. 8. de fluvio dicitur motante, seu scaturiente ranas, Psal. 105. de terra dicitur, ac terræ tribuitur, palustri, scil. & uliginosæ. Gen. 8. etiam ad alia animalia transfertur, quæ crebrâ motione versantur, & copiose cursitant. Transfertur etiam metaphoricè ad homines: Exod. 1. ubi Targum per gignendi verbum reddit, וְאֶתְּלִיר, & producti sunt, copiosâ prole sunt propagati, piscium in aquis, aut reptilium more: שרץ collectivum nomen est ad omnia animalia aquatilia, vel terrestria, sive amphibia, sive natatilia, sive volatilia, quæ cursitando demissè repunt, non elevatis pedibus, aut illis terram quatiendo: ut רמש vel רמש est quicquid terram sublati pedibus calcat, & quatit, ac pulsât, gressile diximus; Merc. שרץ repere, reptare: abundè progignere, sive producere, quasi reptificare dicas. Bu. Lex. motavit edendo & producendo: sine accus. est neutrum; produxit in magna copia, scaturivit, & propriè dicitur de copia seminis nascentis, ut si aqua producit magnam copiam piscium inter se coarctantium: & potest quoque exponi, reptavit, seu natavit, edidit. Cogn. cum שרץ currit, ut quum omnia cursim premuntur in multitudine: & differt à רמש, quod est reptile quicquid terram sublati pedibus calcat & quatit, ac שרץ humi repit, non sublati pedibus. Av. Verbum hoc שרץ est, verminare, se movere. Dicitur de terra & aqua. in quibus sit motus, quum animalia, quæ ex his sunt, in his vivere incipiunt: item, de animalibus se moventibus, vel ubertim propagantibus: 70. καὶ ἐκείνη, καὶ ἐκείνη. Coc. Exod. 1.7. Et filii Israel שרצו וירבו creverunt, & nati sunt in multitudine, & multiplicati sunt. R. Sal. scribit, quòd sex generabantur in ventre uno. Et A. E. Forlan hoc indicat, quòd illorum uxores geminos aut amplius pariebant filios. Et ego vidi quatuor filios quos uno partu peperit mulier una: & Medici scribunt quòd usque ad septem possint esse in utero uno. Pag. Et abundè progenuerunt, sive more reptilium multiplicaverunt se. Bu. Lex. Fructificârunt & verminârunt, & multiplicati sunt. Coc. Fortificaverunt, & abundè (Hebr. in morem reptilium,

lium, ut Gen. 1.20. & 8.17.) progenuerunt, atque adaucti sunt, &c. Jun. Occurrit autem hoc verbum in prat. kal, 3. f. m. & 3. pl. simpl. & cum 1 cop. vel conv. praf. sic: וְשָׂרָק repere, reptare, Psalm. 105. 30. וְשָׂרָק & produxit. progenuit abunde more reptilium, Exod. 7.28. וְשָׂרָק produxerunt, Gen. 1.21. וְשָׂרָק & abunde progignant, Gen. 8.17. Et in part. ben. kal, f. m. occ. cum 1 dem. praf. & in f. f. (à simplice forma וְשָׂרָק repens f.) itidem cum 1 dem. dem. praf. & in forma cum duplici sagol ante thau sic: וְשָׂרָק repens, Gen. 7.21. Lev. 11.29, 41, 42, 43. וְשָׂרָק quæ repit, Lev. 11.46. In imper. kal, à f. m. וְשָׂרָק vel וְשָׂרָק, occ. in pl. m. simpl. loco seq. וְשָׂרָק abunde progignite, Gen. 9.7. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. sed in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. praf. ut seq. וְשָׂרָק repit, Ezech. 47.9. וְשָׂרָק abunde progignunto, Gen. 1.20. וְשָׂרָק & abunde progenuerunt, Exod. 1.6. Atque inde ex hac rad. וְשָׂרָק est no. rad. וְשָׂרָק m. reptile, reptilia animantia: Pag. Bu. complectitur autem terrestria, aquatilia, & amphibia, natatilia & volatilia: Gen. 1. & Lev. 11. Bu. Lex. motabile, reptile, quicquid super terra repit non elevando pedes: est collectivum. Av. Verminatione: Gen. 1.20. h. e. Animal, quod provenit ex materia vermiratione & nihil habet, nisi motum: 70. וְשָׂרָק reptile. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum 1 & 2 pro בְּרֵי dem. praf. ut seq. וְשָׂרָק reptile, reptilia, Gen. 1.20. Lev. 5.2. 11.10, 20, 21, 23. 22. 5. Deut. 14.19. וְשָׂרָק reptile, Gen. 7.21. 11.31, 41, 42, 43, 44. וְשָׂרָק in reptilibus, Lev. 11.29.

Rad. 211. וְשָׂרָק est, sibilare: Pag. movere labia cum sonitu, inquit Kimchi: Merc. sibilavit, exhibavit, sibilando advocavit: constr. cum dat. Bu. Lex. fistulavit ore: & aliquando significat, explodere sibilam amaro, vexibilare: nam varius ejus usus esse potest. Cogn. cum וְשָׂרָק cecinit. Hinc וְשָׂרָק, וְשָׂרָק, sibilo, exhibilo, וְשָׂרָק fistula, וְשָׂרָק sibilus: item, hinc וְשָׂרָק amarulente rideo. In kal. sibilare: constr. cum dat. sed aliquando absolute venit. Porro cum וְשָׂרָק, irridere, in malam partem accipitur, & ironice. Av. 70. וְשָׂרָק, sibilare. Coc. Prout occ. hoc verbum in prat. kal, 3. f. m. cum 1 conv. praf. idque vel cum pathach, vel, ob pausam, cum kamets in penult. & in 3. pl. simpl. sic: וְשָׂרָק & sibilabit, Isa. 5.26. וְשָׂרָק idem, 1 Reg. 9.8. וְשָׂרָק sibilaverunt, Lam. 2.15, 16. Ezech. 27.36. In fut. kal, occ. 1. f. (à simplice forma וְשָׂרָק vel וְשָׂרָק) cum 1, parag. add. ut & in 3. f. m. simpl. & cum 1 cop. praf. sic: וְשָׂרָק sibilabo, Zach. 10.6. וְשָׂרָק sibilabit, Isa. 7.18. Zeph. 2.15. וְשָׂרָק sibilabit, Job. 27.23. Jer. 19.8. 49.17. 50.13. Atque inde ex hac rad. וְשָׂרָק est 1. no. וְשָׂרָק f. sibilus: Pag. Bu. Av. sarcasmus, exhibatio: hinc וְשָׂרָק stridor. Av. De pomis explicat וְשָׂרָק Belg. Aenfluytinge. Coc. Prout occ. hoc no. f. f. cum 1 cop. 2 & 1 praf. ut seq. וְשָׂרָק & sibilus, Jer. 41.37. וְשָׂרָק ad sibilum, Jer. 25.18. Mic. 6.16. וְשָׂרָק & sibilu, 2 Chron. 29.8. Jer. 10.8. 25.19. 29.8. Item, 2. hinc etiam no. וְשָׂרָק f. sibilatio. 70. וְשָׂרָק sed in loco Jud. 5. balatus etiam intelligitur: Coc. vel boatus gregum: Av. vel sibili gregum: Pag. i. e. pastorum.

juxta greges, Merc. Non autem venit hoc no. in hac forma sing. sed in forma pl. f. sibilationes, exhibationes, sibili: Av. sic: וְשָׂרָק sibili, Jud. 5.16. Jer. 18.16.

Rad. 212. וְשָׂרָק: inde no. rad. וְשָׂרָק m. selectum vitis aut lini: Bu. Conc. vitis optima, cujus uvæ, ut scribit R. Giath, non habent acinos; Pag. Quidam recentiorum exponunt furculum, respondente quidem latinæ voce: Isa. 5. plantavit eam furculo: juxta illos. Sic Gen. 49. & ad furculum: ubi non recte putant he locale esse, quum dictio sit Milrah. Dic potius duas esse formas. Quin & tertia occurrit Isa. 16.8. ubi illi itidem exponunt furculos ejus. Hinc וְשָׂרָק serica exponunt, ex palmitibus aut furculis facta, quod non intelligo quomodo fiat. Sic וְשָׂרָק spadiceos exponunt. Spadix, teste Gellio, est termes ex palma arbore cum fructu avulsus. Affinia hæc omnia esse non dubitarim, ac à vitis laudatissima colore deducta. Hieronymus plurale vertit flagella, quod quidam recentiorum, putantes esse furculos, sunt sequuti. Est & Sorek vallis in Palestina nomen, Jud. 16.4. ubi Samson amavit Dalilam, à vinetis laudatissimis, quæ habuit. Merc. וְשָׂרָק est, furculus tener laudatissima vitis, furculus flexibilis. Cogn. cum וְשָׂרָק intricavit, & וְשָׂרָק circumflexit. Hinc וְשָׂרָק ramus myrteus, & lat. furculus, furcularis, furculosus, &c. Av. וְשָׂרָק est vitis generosa. Kimchi notat quosdam intelligere vitem, cujus uvæarent vineaceis: וְשָׂרָק וְשָׂרָק וְשָׂרָק. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. locis seq. וְשָׂרָק selectam vitem, Isa. 5.2. Jer. 2.21. Et in forma f. f. cum 1 praf. loco seq. וְשָׂרָק & ad selectam vitem, Gen. 49.11. Atque hinc est 1. no. וְשָׂרָק m. idem cum præced. vitis optima, seu electa: Pag. Bu. furculus electissimus & tenerrimus in vitæ; Av. Unde in forma absol. pl. m. וְשָׂרָק, & constr. וְשָׂרָק vites selectæ: Bu. Lex. generosa vitis palmitis. Coc. Prout occurrit in forma plur. masc. constr. cum 1 aff. loco sequente: וְשָׂרָק selectas vites ejus, Isa. 16.8. Item, 2. hinc etiam no. in forma pl. f. וְשָׂרָק serica præstantissima, sive multicoloria: Bu. Lex. serica nascentia in furculis selectissimis: hinc וְשָׂרָק sericum, &c. Av. prout occ. hoc no. in hac forma pl. f. simpl. sic, Isa. 19.9. Et pudore suffundentur operantes וְשָׂרָק lina optima, aut electa: vel. multicoloria: Pag. quasi punctis aspersa dicas: sicut enim hac voce testatur Kimchi Doctores uti, וְשָׂרָק vestimentum figuratum ex auro. Et Arabes etiam optimum sericum appellant וְשָׂרָק, unde ad nos appellatio transisse videtur: dicitur autem sericum aliàs hebraice וְשָׂרָק supra in rad. וְשָׂרָק; Merc. Nonnulli exp. lina pexa, seu pectinata, è quibus texunt retia piscatoria: ita R. Sal. sed rectum est, inquit R. D. ut exponatur, electa lina: Pag. imò videtur potius in posteriori hac acceptione, velle designari hac voce colorem qui accedat ad vitis illud genus, quod significatur voce וְשָׂרָק: qui quidem varius sit, vel certe duobus saltem mixtus coloribus, demonstrat Zac. 1. de quo infra. Cev. Et erubescit qui faciunt lina, serica, & textentes retia, &c. Av. linum optimum: Kimchi וְשָׂרָק quod optimum est in lini genere: Cocc. selecta, vel pectinata lina: Bu. Conc. Et erubescit opifices

ces linearum, (hebr. linorum) generosorumque. Jun. Item, 3. hinc etiam no. in forma pl. m. שרשים multicolores, seu pectinati: Pag. Balii, varii coloris equi; à colore, ut quidam volunt, uvarum præstantissimarum: Bu. Lex. Spadicei, referentes colorem furculosæ vitis: Av. Est plur. quasi à sing. שרש puniceus: de equis dicitur. Virgilius spadices dicit; שרשים palmes cum uvis: שרש, Cocc. Prout occ. hoc no. pl. m. Zach. 1. 8. Et post illum equi rufi שרשים multicolores: ut potè habentes colorem rufum, album, ac nigrum: inquit R. D. Hieron. varii: quod idem est. Alii exp. pectinati: sed prius rectius. Pag. Spadicei; Av. Balios: five varios; sicut in Hebræis appellantur à colore uvarum præstantissimarum, qui in eo tractu est varius, Jun.

Rad. 113. שרש: inde nomen radicale, שרש m. radix: 70. פִּיזָא: Pag. Bu. Cocc. Propriè est radix arboris vel herbæ: sed metaph. postea ad fundamenta, & res alias imas, ut & in aliis linguis transfertur. Quidam conferunt cum שרר, unde erat שרר umbilicus: quasi radix esset nodus, seu umbilicus arboris; Merc. Ad locum Deut. 29. v. 18. שרש בכם שרש פורה ראש וצלה נֶאֱמָר! nè fortè sit in vobis radix fructificans toxicum & absynthium; videtur allusum ab Apostolo in Epist. ad Hebræos 12. cap. Pag. Merc. Nè sit in vobis radix fructificans veneno & absynthio; h. e. cogitatio ad errorem & defectionem ducens; Cocc. Nè sit in vobis radix proferens citum aut absynthium; i. e. nè animus vester sit ullius idololatriæ, perditæ vitæ seminarium; metaphora; Jun. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. & cum! cop. שרש & שרש præs. ut seq. שרש radix, Deut. 29. 18. 2 Reg. 19. 30. Isa. 11. 10. 37. 31. Mal. 3. 19. ושרש & radix, Job. 19. 23. 30. 4. Prov. 12. 3. 12. ושרש & sicut radix, Isa. 53. 2. משרש è radice, Job. 28. 9. Isa. 15. 2. sed cum affixis cholem huius no. mutatur in kam. chat. ante scheva: ut cum! , 7. ו & aff. ut seq. שרש radix mea, Job. 29. 19. שרש radix tua, Isa. 53. 3. שרש radix ejus, Job. 14. 8. Ezech. 31. 7. שרש eorum, Jud. 5. 14. Isa. 5. 24. Hof. 9. 16. sic & à forma pl. f. absol. שרשים vel שרשים: in pl. m. constr. cholem etiam post schin in sing. mutatur in kam. chat. prout occ. in forma pl. m. constr. simpl. & cum! cop. præs. sic, שרש radices. Job. 13. 27. ושרש & radices, Job. 36. 30. sed forma hæc pl. m. constr. cum affixis assumit kamets longum sub schin prout occ. cum! aff. simpl. & cum! cop. præs. ut & cum! aff. simpl. & cum! cop. præs. prout seq. שרש radices ejus, suæ, Job. 3. 16. 18. 16. Jer. 17. 8. Hof. 14. 6. ושרש & radices ejus, Ezech. 17. 6. Am. 2. 9. שרש radices ejus, Psal. 80. 10. Ezech. 17. 7, 9. Dan. 11. 7. משרש è radicibus suis, Ezech. 17. 9. Atque inde ex hoc no. rad. plerique formant Conjug. Piel, sed ad formam poel שרש vel, more perfectorum שרש; quod significat, radicare; & ejus etiam oppositum, viz. eradicare: Pag. radices agere, radicare: item, eradicare: Bu. Lex. In piel, scil. & pual; ut & multa alia, præsertim à nominibus ducta, ut quidam volunt, contraria significant. Loci Isa. 40. & Jer. 12. habent verbum in Conjug. Poal: quæ forma in aliis à quiescentibus Vajin est, non quadrata: sed quadratæ similis, ut Kimchi monet. Potes exponere, radicare, radices agere, ut infra in Hiphil: etfi Psal. 80. paulatim su-

matur, prout Sanctes exponit: præstat tamen in tertia foem. exponere, & radicavit, i. e. firmavit & altius egit radices suas: Merc. Quidam autem ponunt pro radice verbum in kal שרש radicavit, radices egit, atque inde volunt illud esse part. ben. kal, f. m. in Isa. 40. 24. etiam non שרש radicabat in terra truncus eorum. Unde in Conjug. piel, more perfecto שרש, est eradicare; nam cum! constr. hæc forma habet contrariam significationem verbo in kal: ita Av. Reliqui verò sumunt illud, Isa. 40. benoni kal, juxta illum, pro Conjug. piel in forma poel: prout occ. in præ. poel, 3. f. m. & in 3. pl. m. præ. poel, juxta plerosque cum kamets ob pausam pro scheva penult. vel juxta quosdam in præ. pual, 3. pl. ut seq. שרש radicator, Isa. 40. 24. שרש radicanter, Jer. 12. 2. sed occ. etiam ut dictum Conjug. piel in forma simplicium, seu perfectorum, viz. cum duplici tferi, quorum prius est pro chirek & dagesch in 2. rad. resch indageschabili; & in hac forma, ut dictum etiam, venit in contraria notione, pro eradicare, seu radicitus extirpare, prout occ. in præ. piel, 3. f. m. cum! conv. præf. & fægol sub 2. rad. resch ob 7. aff. sic, ושרש & eradicabit te, Psal. 52. 7. Et in fut. piel, à 3. f. m. ושרש; occ. in 3. f. f. simpl. sic, ושרש eradicabit, Job. 31. 12. Item, venit etiam in hac contraria notione, seu in eradicandi signif. Conjug. pual שרש eradicari: Pag. Bu. & c. prout occ. in fut. pual, à 3. f. m. ושרש (nam hæc forma pual habet cholem pro kibbutz & dagesch, ob resch 2. rad.) eradicabitur, in 3. pl. m. cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. sic, ושרש eradicabuntur, Job. 31. 8. sed rursus venit Conjug. hiph. in prima notione seu in radicandi, aut radices agendi signif. viz. ושרש radicare vel re, fecit, radices egit, seu posuit; Pag. Bu. & c. prout occ. in part. hiph. f. m. simpl. & in fut. hiph. à 3. f. m. in plena forma ושרש; in 2. f. m. cum! conv. præf. & in 3. f. m. simpl. sed in utroque cum tferi tantum absque jod hiph. in ult. ut seq. ושרש radicanter, Job. 5. 3. ושרש & fecisti radicare, Psal. 80. 10. ושרש radicare faciet, Isa. 27. 6.

Rad. 214. שרת: unde in piel שרת, est ministrare: Pag. Bu. Differt a שרת servire, quod hoc sit etiam liberorum, & propriè: at שרת de graviore & duriori servitute dicitur. Ac Num. 8. ubi de Levitarum ministerio agitur, apparet utriusque discrimen, ubi שרת vocat servitutem, quæ in gestando tabernaculo, & ejus vasis consistebat, gravioribus, scilicet; operis, quæ rebus corporis requirebant, à viginti annis ad quinquaginta: at שרת levis ministerium, quod emeriti jam præstare poterant; Merc. שרת ministravit in templo & cultu divino, servivit liberaliter & prompto animo: nam accipitur plerumque de ministerio liberorum, & rebus ecclesiasticis: at שרת de servitute servili accipitur, ut in portandis oneribus, & c. hinc per metath. est שרת servio Deum. שרת, religio, & שרת religiosus; nam schin resolvitur in ש; item, hinc quoque שרת milito, servio in militia, quod etiam ad sacra usurpat. Av. 70. reddunt verbum שרת לשרת: לשרת, εὐαρεσῆν: Cocc. ministrare, administrare: Bu. Conc. & Av. prout occ. in præ. piel 3. f. m. & 3. pl. cum! conv. præf. utrique, sic, ושרת & ministrabit, Num. 8. 26. Deut. 18. 7. ושרת & ministrant, Num

Num. 3.6. Frequentius autem in part. piel : prout occ. in f. m. simpl. & juxta normam, cum tseri, scil. in ult. locis seq. משרת ministrans, minister, Num. 11.28. Jofh. 1.1. 1 Sam. 2.11, 18. 3.1. Exo. 2.6. 15. Sed occ. etiam 3. f. f. in forma cum pathach ante thau in ult. sic : 1 Reg. 1.15. Et Abisag Sunnamitis משרת ministrabat regi ; cujus forma regularis esset משרתה, inquit R.D. & addit pathach magnum successisse in locum pathach parvi, h.e. sægol. ad euphonia : Cev. ministrans erat, ministrabat : forma integra esset משרתה : Bu. Lex. nam est pro משרתה, Coc. Item, occ. etiam idem part. piel f. m. cum ! aff. simpl. & cum ! cop. præf. sic : משרתו minister eius, Exod. 24.13. 2 Sam. 13.17, 18. 2 Reg. 4.42. & ministratus ejus, Exod. 33.11. Sed sæpius venit part. piel in plurali : prout occ. in absol. forma pl. m. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod plur. in ult. cui priori seu plenæ formæ ! cop. ! dem. & ! sunt præf. ut seq. משרתים ministrantes, ministri, 1 Chron. 6.16. 16.4. 2 Chron. 13.10. 22.7. 29.11. Ezr. 8.17. Ezech. 44.11. משרתים idem, Ezech. 44.19. & משרתים & ministrantes, Ezech. 44.11. משרתים ministrantes, 1 Chron. 27.1. 28.1. 2 Chr. 17.19. Neh. 10.37, 40. Esth. 1.10. משרתים & ministrantes, 2 Chr. 23.6. Item, in forma pl. m. constr. occ. simpl. & cum ! , ob pausam pro ! aff. ut & cum ! aff. simpl. ut seq. משרתי ministri, ministrantes, Isa. 61.6. Jer. 33.22. Ezech. 45.4, 5. 46.24. Joel. 1.9. 13. 2.17. משרתי ministris meis, Jer. 33.21. משרתי ministri ejus, sui, 1 Reg. 10.5. 2 Chron. 9.4. Esth. 2.2. 6.3. Psal. 103.21. 104.4. Prov. 29.12. In infin. piel occ. cum ! præf. simpl. vel cum tseri, vel cum sægol in ult. cui priori formæ cum tseri in ult. ! est etiam præf. ut seq. לשרת ad ministrandum, Exod. 28.35. 25.43. 29.30. 30.20. 35.19. 39.1, 26, 41. Deut. 18.5. 1 Reg. 8.11. 1 Chron. 16.37. 26.12. 2 Chron. 5.14. 31.2. Ezech. 20.32. 44.27. 45.4. לשרת idem, De. 17.12. ולשרת & ad ministrand. 2 Chr. 8.14. sed Occ. & infin. piel cum ! præf. & ! aff. ut & cum ! præf. & ! aff. sed cum ! aff. habet & ! præf. prout seq. לשרתני ad ministrandum mihi, Ezec. 43.19. 44.15, 16. לשרתו ad ministrandum ei, Deut. 10.8. 21.5. 1 Chron. 23.13. 2 Chron. 29.11. Isa. 56.6. Ezech. 40.46. ולשרתו & ad ministrandum ei, 1 Chron. 15.2. לשרתם in ministrare eos, Ezech. 44.17. לשרתם ad ministrandum eis, Num. 16.9. Ezech. 44.11. In fut. piel à 3. f. m. ישרת, & 3. f. f. ישרתו ministrabit m. & f. occ. in 3. f. f. cum ! cop. præf. & ! aff. ut & in 3. f. m. cum ! conv. præf. & sægol pro tseri in ult. sed cum ! aff. simpl. seu absque præf. & rursus cum ! conv. præf. & ! aff. ut seq. וישרתו & ministravit ei, 1 Reg. 1.4. וישרתו & ministravit, Gen. 39.4. 40.4. וישרתו ministrabit mihi, Psal. 101.7. וישרתו & ministravit ei, 1 Reg. 19.21. Item, occ. etiam 3. pl. m. fut. piel simpl. & cum ! aff. post nun parag. seu epenthet. ut & cum ! cop. præf. & ! aff. sed cum ! aff. post kibbuts pro schurek in penult. sed absque præf. ut seq. וישרתו ministrabunt, Num. 3.31. 4.9, 12, 14. 2 Reg. 25.14. Jer. 52.18. Ezech. 42.14. 44.12. וישרתו ministrabunt tibi, Isa. 60.7, 10. וישרתו & ministrabunt tibi, Num. 18.20. וישרתו ministrabunt ei, Num. 1.50. Atque inde ex hac

rad. in piel שרת est no. formatum ex infin. piel, viz. שרת m. ministerium : Græcis λειτουργία ; Merc. Bu. Lex. Ministerium quod est ceu militia : hinc στρα-
teia militia, & θρησκεία servitus. Av. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum ! dem. præf. ut seq. שרת ministerium, 2 Chr. 24.14. השרת ministerii, Num. 4.11.

Rad. 215. שרת, confecit, praparavit sartaginem : Hinc sartago. Verbaliter autem non usurpatur : sed inde tantum no. heemant. Av. viz. no. cum ! heemant. משרת m. sartago : 70. ἡ ἄγαν ; Pag. Bu. Coc. Av. unde Targum, pro מחרת, quod est sartago, habet משרתה, (vel, משרת, Merc.) vulgò, inquit R.D. vocatur משרת sartago ; Pag. Gall. Paelle à frire : vox lat. non abluit ab Hebraea : Merc. occ. autem hoc no. cum ! dem. præf. sic : 2 Sam. 13.9. Et accepit שרתה המשרת sartaginem, & fudit coram eo : Pag. Bu. & c. Germ. Die pfanne : vel de panne : Belg. eene panne : in qua scil. coxerat placentas : Coc.

Rad. 216. שתי in Bu. Conc. duo signif. 1. est bibere, ebibere, compotare, combibere : Pag. Bu. item, convivari : quia in convivis largiter bibi solet : Bu. Lex. bibit sitiens, apponendo poculum seu potum ori. Est cogn. cum שתי & שות, item cum שית posuit, apposuit. Hinc lat. sitio. Av. 70. πίνει bibere : Coc. prout occ. hoc verbum in præf. kal. 3. f. m. simpl. & cum ! conv. præf. ut & à 2. f. m. שתי, in 2. f. f. simpl. & cum ! conv. præf. ut & in 1. f. & 3. pl. modo eod. simpl. scil. & cum ! conv. præf. & in 2. pl. m. simpl. itidem & cum ! conv. præf. sed in 1. pl. simpl. & absq. præf. prout seq. שתי bibit, Exod. 24.28. 1 Sam. 30.12. Ezr. 10.6. Isa. 44.12. ושתי & bibet, bibit, Exod. 17.6. Eccl. 2.24. 3.13. Jer. 22.15. שתי bibisti, Isa. 51.17. ושתי & bibes, Ruth. 2.9. Ezech. 23.34. ושתי bibi, Deut. 9.9, 18. 1 Sam. 1.15. Cant. 5.1. ושתי & bibam, bibi, Deut. 2.28. 2 Reg. 19.24. Isa. 37.25. שתי biberunt, Jer. 35.14. 51.7. ושתי & bibent, Jer. 25.16. Amos. 9.14. Obad. 1.17. Zach. 9.15. ושתי bibistis, Deut. 29.6. Obad. 1.16. ושתי & bibetis, Deut. 2.6. 2 Reg. 3.17. Ezech. 39.17, 19. ושתי bibimus, Lam. 5.4. In part. ben. kal. f. m. & f. occ. simpl. sed in absol. forma pl. m. cum ! cop. & ! dem. præf. & in forma pl. m. constr. simpl. & cum ! præf. & ! aff. ut seq. שתי bibens, 1 Reg. 16.9. 20.12, 16. Job. 15.16. Prov. 26.6. Isa. 29.8. שתי bibens, Job. 6.4. ושתי vel sine vau, & bibentes, 1 Sam. 30.13. 1 Reg. 1.25. 4.20. 1 Chron. 12.39. Job. 1.13, 18. ושתי bibentes, Amos. 6.6. Zach. 7.6. שתי vel sine vau, bibentes, Psal. 69.13. Ezech. 31.14, 16. Joel. 1.5. ושתי bibentibus eam, Isa. 24.9. In infin. kal. occ. vel plenè cum kamets & cholem ante he in ult. simpl. vel cum vau cholem tantum absque he in ult. idque simpl. & cum ! cop. præf. ut seq. שתי bibere, 1 Sam. 1.9. Isa. 21.5. Jer. 49.12. שתי bibere, Pro. 31.4. Jer. 25.28. 49.12. Hag. 1.6. ושתי & bibendum, Exod. 32.6. Isa. 22.13. Sed sæpius in forma cum scheva & cholem ante thau in ult. idque simpl. & cum ! cop. ! & ! præf. prout seq. שתי bibere, Jer. 35.8, 14. ושתי & bibere, Isa. 22.13. ושתי vel sine vau, bibere, ad bibendum, Gen. 24.19, 22. 30.37. Exod. 7.18, 21, 24. 15.23. 17.1. Num. 20.5. 33.14. Jud. 7.5, 6. 2 Sam. 16.2. Esth. 3.15. 7.1. Isa. 5.22. Jer. 2.17. 25.28. Amos. 4.8. ושתי & bibere, ad bibendum, Ruth.

Ruth. 3.3. 2 Sam. 11. 11. 1 Reg. 18. 42. 2 Reg. 18. 27. Neh. 5. 12. Job. 1. 4. Eccl. 5. 17. 8. 15. Isa. 36. 12. Jer. 16. 8. Quæ forma infin. kal, cum ו in fine post schewa occ. etiam cum ו aff. simpl. sed cum ו & ו aff. habet ו præf. sic: שתו bibere eum, 1 Reg. 13. 23. שתו bibere eam, Isa. 51. 22. שתו bibere eas, 2 Sam. 23. 16, 17. 1 Chron. 11. 18, 19. In imper. kal. f. & pl. m. occ. simpl. & cum ו cop. præf. ut seq. שתו bibe. Gen. 24. 14, 18, 44. 46. Pro. 5. 15. Hab. 2. 16. שתו & bibe, 1 Reg. 18. 41. Pro. 23. 7. Eccl. 9. 7. שתו bibite, Cant. 5. 1. Jer. 25. 27. 35. 5. שתו & bibite, 2 Reg. 18. 31. Neh. 8. 10. Prov. 9. 5. Isa. 36. 16. Item, in fut. kal, 1. f. occ. simpl. & cum ו cop. præf. sed cum ו conv. præf. ante tseri & duplex schewa: in forma, scil. apocopata absque 3. rad. he, ut seq. שתו bibam, 2 Sam. 19. 35. 1 Reg. 13. 8, 16. 1 Chron. 1. 19. Pl. 50. 12. שתו & bibam, Gen. 24. 14. 1 Reg. 17. 10. שתו & bibi, Gen. 24. 46. Item, in 2. f. m. fut. kal, occ. plenè simpl. locis seq. שתו bibes, Deu. 11. 17. 28. 39. 32. 14. 2 Sam. 12. 3. 1 Reg. 13. 9, 17. 17. 4. Jer. 49. 12. Ezech. 4. 11. 12. 18. Mic. 6. 15. Quæ ead. 2. f. m. occ. etiam per apoc. 3. rad. he & in forma cum tseri ante duplex schewa: sed in 2. f. plenè & simpl. sic: שתו bibes, Le. 10. 9. Jud. 13. 14. 1 Re. 13. 22. שתו & bibisti, 1 Re. 13. 22. שתו bibes, Jud. 13. 4, 7. Eze. 23. 32. in 3. f. m. fut. kal, occ. itidem plenè simpl. sed cum ו conv. præf. vel plenè: vel def. per apoc. 3. rad. he, & in forma cum tseri ante duplex schewa: prout etiam occ. in 3. f. f. (à simplice forma שתו bibet f.) cum ו conv. præf. in forma ead. per apoc. 3. rad. he, ut seq. שתו bibet, Gen. 44. 5. Num. 5. 3. 20. 23. 24. 1 Reg. 17. 6. Job. 21. 20. 34. 7. Pl. 110. 7. Pro. 31. 5, 7. Jer. 25. 26. שתו & bibit, 1 Reg. 19. 8. שתו & bibit, Gen. 9. 21. 25. 34. 27. 25. Jud. 15. 19. Ruth. 3. 7. 2 Sam. 11. 13. 1 Reg. 13. 18, 19. 19. 6. 2 Reg. 8. 34. שתו & bibit, Num. 20. 11. Et in 1. pl. fut. kal, occ. simpl. & cum ו cop. præf. ut & in 2. pl. m. simpl. ut seq. שתו bibemus, Exod. 15. 24. Num. 20. 17, 19. 21. 23. Jer. 35. 6. שתו & bibemus, Exod. 17. 2. Dan. 1. 12. Amos. 4. 1. שתו bibetis, Esth. 4. 16. Jer. 25. 28. 35. 6. Eze. 34. 18. 39. 18. Amos. 5. 11. Zach. 7. 6. Item, in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. locis seq. שתו bibent, Deut. 32. 38. Psalm. 75. 9. Prov. 4. 17. Isa. 24. 9. 62. 8. 65. 13. Jer. 49. 12. Ezech. 4. 16. 12. 19. 25. 4. 44. 21. Amo. 2. 8. Oba. 1. 16. Jona. 3. 7. Zep. 1. 13. Cui etiam 3. pl. m. fut. kal, ו conv. & ו cop. sunt præf. ut & nun parag. est add. post formam (interdum in pausa usit.) protractam ו pro ו in ult. ut & cum ו aff. post kibbutz pro schurek in pen. sed in 3. pl. f. simpl. prout seq. ו bibent, Gen. 24. 54. 26. 30. 43. 34. Exod. 24. 11. Jud. 9. 27. 19. 4. 6, 21. 2 Reg. 6. 23. 7. 8. 1 Chron. 29. 22. Joel. 4. 3. ו bibent, 2 Reg. 6. 22. ו bibent, Psalm. 78. 45. ו bibent ipsum, Isa. 62. 9. ו bibent, Ezech. 34. 19. In niph. ו bibi: Pag. Bu. potus est, bibendo inebriatus est: Av. Prout occ. in fut. niph. 3. f. m. loco seq. ו bibitur, Lev. 11. 34. Atque inde ex hac rad. ו est 1. no, ו potatio: Pag. compotatio: Bu. Lex. potus, potatio, ingluviens, ingurgitatio: Coc. Av. Prout occ. hoc no. cum ו præf. sic: Eccl. 10. 17. Cujus rex est nobilis, & principes eius in tempore comedunt, ולא בגבורה & בשר propter fortitudinem, & non propter potatio-

nem: Pag. In compotatione: Bu. Conc. comedent ad reficiendas vires, & non ad potationem: Av. in fortitudine & non in ingurgitatione. Coc. Ad robur, non autem ad compotationem. Jun. Item, 2. hinc etiam no. ו f. potus, potatio, potio: Pag. Bu. & c. 70. δ πότης: Coc. prout occ. hoc no. f. f. cum ו præf. sic: Esth. 1. 8. ו potus, seu potatio, secundum legem: non (erat) qui cogeret. Hieron. Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum. Pag. Et potatio fiebat secundum legem, & non erat cogens, seu onerans. Av. Et potus juxta legem, ו fine difficultate, vel molestia, vel, sic, ut nemo difficultatem vel molestiam exhiberet: vel, scil. urgendo, vel, negando. Coc. Potum autem ex jure nemo exigebat. Jun. Item, 3. hinc etiam no. cum ו heemant. viz. ו m. convivium: Pag. ubi, scil. apponitur potus. Græci συμποσίον dixerunt, quasi compotationem dicas. Sumitur & pro potu, ut vides in exemplis. In signum lætitiæ exhibebantur convivia: ut in diebus natalitiis, Gen. 40. quo die pueri ablactabantur, Ge. 21. in confederationibus, 2 Sam. 3. ad ostentandum opes, & magnificentiam, Esth. 1. & 1 Reg. 3. Merc. ו est convivium, compotatio: item, potus, potio: Bu. Lex. Av. 70. πότης, δ πότης, συμποσίον. Coc. Prout occ. hoc no. in absol. forma f. m. simpl. & cum ו cop. & ו dem. præf. ו convivium, potio, potus, Gen. 19. 3. 21. 8. 26. 30. 29. 22. 40. 20. Jud. 14. 10. 1 Sam. 25. 36. 2 Sam. 3. 20. 1 Reg. 3. 15. Esth. 1. 3. 5. 2. 18. 8. 17. 9. 17, 18, 22. Job. 1. 4. Prov. 15. 15. Eccl. 7. 2. Jer. 16. 8. ו potum, convivium, Ezr. 3. 7. Esth. 9. 19. ו convivium, Jud. 14. 12, 17. Esth. 5. 4, 5, 8, 12, 14. 6. 14. Job. 1. 5. Prout occ. etiam hoc no. in forma f. m. constr. simpl. & cum ו, ו, & ו præf. sic: ו convivium, Esth. 1. 9. 2. 18. 7. 8. Isa. 25. 6. ו in convivio, Esth. 5. 6. 7. 2. ו sicut convivium, 1 Sam. 25. 36. ו à convivio, Esth. 7. 7. Item, occ. etiam hoc no. (à forma pl. m. absol. ו convivia, &c.) in forma pl. m. constr. cum ו, ו, & ו aff. ut seq. ו potus vestros, Dan. 1. 10. ו potionum ejus, Dan. 1. 5, 8. ו convivia ipsorum, potiones ipsorum, Isa. 5. 12. Jer. 51. 39. Dan. 1. 16. Deinde 1. signif. 2. hujus rad. ו est in no. inde ducto cum jod pro 3. rad. he, viz. ו m. filum transiens per longitudinem telæ: flamen: Bu. Conc. Pag. & Bu. Lex. Quidam etymon asserunt, quod liciatorio apponatur. Est filum tendens per longitudinem panni, inquit Kimchi, ut ו subtægmen per latitudinem. (Sunt & qui sic sumant supra in loco Eccl. q. d. Non in confusione, & permixtum, ut flamen quod est permixtum tramæ: q. d. quorum mens non est turbata cibo, & deliciis: sed mens eorum pura est in fortitudine. Simplex sensus est, etiam quo tempore, inquit Kimchi, cibum capiunt, eorum animus in fortitudine, non in potu occupatur. Merc. Cev. ו est filum tendens per longitudinem telæ; juxta R. D. dict. quod sit positio & fundamentum texturæ, à ו significatiōne petita, etsi forma sit ex hac rad. ut notat Ab. Ezra: nam hæc verborum genera formas sæpe inter se permiscunt. Bu. Lex. No. hoc ו est nova radix per se, in Av. qui illud etiam exp. flamen quod constet in tela; omne velamentum, eò quod firmè stet dum textitur, non id quod hinc inde trahitur

trahitur. Hinc $\sigma\alpha\omega, \iota\sigma\tau\eta\mu$, & lat. sto: item, $\sigma\tau\eta\mu\omega\nu$ flamen, $\sigma\tau\eta\mu\omega\nu\iota\zeta\omega$ flamen duco. Av. 70. $\sigma\tau\eta\mu\omega\nu$, flamen: notionem habet אשר : vide אשר . Coc. Occurrit autem hoc no. cum אשר dem. praf. ante scheva penult. sed cum אשר praf. prater morem ante chat. path. scheva comp. viz. pro scheva simplice in penult. & rursus cum אשר pro אשר dem. praf. ante scheva simplex in penult. sub 1. rad. schin ut sequitur: אשר flamen, Lev. 13. 52, 56, 58, 59. אשר in flamine, Lev. 13. 48. אשר in flamine, Lev. 13. 49, 51, 53, 57.

Rad. 217. אשר est, plantare: Pag. Bu. de arborum plantatione, aut transplantatione proprie dicitur: nam אשר synonymum latius patet. Merc. transplantavit, plantavit stolones, & proprie dicitur de arboribus transplantandis, videlicet de ramulis in alium stipitem inferendis, aut de stirpe seu frutice evulso, & in alium locum transponendo; אשר vero significat semine jacto plantare five arbores, five herbas, &c. Hinc $\sigma\tau\epsilon\lambda\lambda\omega$, emitto, item stolones, $\sigma\tau\eta\lambda\omega$, $\sigma\tau\eta\lambda\eta$, columna, statua, instar arboris seu fruticis; $\sigma\tau\eta\lambda\omega$ columnam erigo. Av. 70. vertunt hoc verbum אשר $\phi\upsilon\tau\epsilon\upsilon\epsilon\iota\nu$ plantare. Coc. prout occ. in prat. kal, 1. f. cum אשר conv. praf. & in part. paul kal, f. m. & f. & absol. forma pl. m. simpl. ut seq. אשר & plantabo, Ezech. 17. 22. אשר plantata, Psalm. 1. 3. Jer. 17. 8. אשר plantata, Ezech. 17. 7, 8. 19. 10, 13. Hof. 9. 13. אשר plantati, Pla. 9. 2, 14. In fut. kal, 3. f. m. אשר plantabit, & in 1. f. אשר plantabo: sed prater morem cholem in 1. f. mutatur in kamets chateph: Pag. (vel potius in chateph-kamets) pro scheva simplice ante אשר aff. loco seq. אשר plantabo eum, Ezech. 17. 23. Atque inde ex hac rad. אשר est no. אשר m. plantatio: Pag. unde in absol. forma pl. m. אשר plantationes: Pag. plantæ, plantulæ: Bu. Lex. furculi, Gall. Plants: Merc. stolones, plantulæ: Av. $\nu\epsilon\phi\upsilon\tau\alpha$: plantæ, propagines: rami de arbore in solo depacti. Coc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. conftr. cum אשר praf. loco seq. אשר sicut plantulæ, Pf. 128. 3.

Rad. 218. אשר , est aperire, recludere: vel, occludere: Bu. Conc. prout occ. cum schin dextro in part. paul kal, (a simplice seu absol. forma sing. masc. אשר) f. m. conftr. cum kibbutz pro schurek in ult. sic: Num. 24. 3. 15. Et dixit vir אשר aperitus oculis: i. e. cui oculi nunc illustrati sunt ad res futuras prævindendas, Nam versu seq. eodem sensu dicitur אשר reclusus. Chaldaeus, qui pulchre videt: Ab. Ezra, opponitur ipsi אשר occlusus, obturatus. Bu. Lex. 70. $\delta\alpha\lambda\lambda\eta\sigma\iota\sigma\mu\acute{o}\varsigma$ $\delta\epsilon\sigma\omega\nu$. Syr. ܐܫܪ . Arabs Erp. مفتوح . Walt. اشر acutus visus, Sed videtur potius $\delta\iota\sigma\phi\epsilon\tau\iota\kappa\omicron\nu$ significare: ut אשר אשר notet eum cui res videndæ exhibentur. In Talmud אשר est perforare: inde R. Sal. אשר אשר cuius oculus perforatus est: quomodo id explicat, autem apud eum, si vis, vide. Coc. Hoc paul kal, idem valere videtur cum אשר per samech, occlusus oculo: cuius, scil. oculus ante occlusus fuerat, nunc vero apertus. Nec placet Kimchi, qui exponit, apertus oculo: et si Doctores citet אשר & אשר facientes contraria, recludere, & occludere. R. Sal. putat ei oculum effossum fuisse, & foras exeuntem, ita ut

eius foramen apertum conspiceretur. Sic sunt qui tradant juxta Deras unoculum fuisse Balaam. Sed primus sensus simplicissimus est. Onkelos vertit, qui pulchre videt, nunc scilicet. Merc. Cev. Et dictum viri aperti oculis: i. e. donati luce spiritus divini, non ad sanctificationem perpetuam, sed temporaria, ad res sequentes pervidendas: ut ait ipse Bilbam infra v. 17. ut explicat versu seq. Excidentibus sed reclusis oculis: i. e. extra se raptus, excidentibus sensuum facultatibus: quæ ratio est videndi Visiones Dei: ut 1 Sam. 19. 24. Jun. Reclusus, occlusus: Bu. Conc.

Rad. 219. אשר occlusit, obstruxit, stipavit, consipavit: idem quod אשר . Hinc $\sigma\tau\epsilon\mu\omega$ os obturo, seu occludo: quod specialiter, & tantum de oris obturatione dicitur: at Hebræum generalius accipitur. Av. Obstruere: Bu. Conc. prout occ. in prat. kal, 3. f. m. cum kamets, (prater morem in accentu Tiphka,) pro pathach in ult. sic: Lam. 3. 8. אשר obstruxit orationem meam: Av. Intercludit orationem meam: 70. $\alpha\pi\epsilon\phi\epsilon\sigma\tau\epsilon\iota$. Obturando excludit: metonymia. Coc. Obstruit: Bu. Conc. Obstruit orationi meæ. Jun, &c. vide in rad. אשר . Pag. Bu. Lex. Claust orationem meam, nè, scil. ingrederetur ante illum. Pag. in rad. אשר . In nostris exempl. scribitur cum kamets etiam secundo loco, ob accentum: Merc. ibid.

Rad. 220. אשר in hiphil אשר , est, mingere: Pag. Bu. minxit, permixxit, emiclavit, urinam emisit: proprie significat meiere ad parietem: Av. Unde אשר mingens in parietem, a quibusdam intelligitur canis: Pag. Sed præstat virum intelligere. Alii, & de cane & de homine mare intelligunt. Usitatum maxime Rabbini, teste Kimchi. Hinc urina dicitur אשר apud Medicos: aliàs honeste vocant אשר aquas pedum, in scriptura bis. Quidam cum אשר ponere conferunt: quod sit lotium ad parietem, vel vas ponere, lotium reddere: Merc. meiens in parietem, dicitur pro mare, per ἐξευτελισμόν vilipendii causâ. 70. $\epsilon\gamma\omega\nu\pi\epsilon\sigma\tau\omicron\iota\chi\omicron\nu$. Coc. Prout occurrit hoc verbum, & hæc phraseologia, in part. hiph. f. masc. locis seq. אשר mingens, 1 Sam. 25. 22, 34. 1 Reg. 14. 10. 16. 13. 21. 21. 2 Reg. 9. 8.

Rad. 221. אשר est, filere, tacere, conticere: Pag. Bu. stetit placidus, perstitit tranquillus, constitit placide: proprie dicitur de mari cum non agitur procellis & undis, sed stat & quiescit placidum sine fluctibus & tempestatibus. Cogn. cum אשר quievit scutatus. Hinc $\sigma\tau\eta\kappa\omega$, $\sigma\tau\eta\kappa\omega$ sto, constanter & placide sto. Av. Sedari, tranquillari: Coc. Prout occ. hoc verbum in fut. kal, 3. f. m. simpl. & cum אשר cop. praf. ut & in 3. pl. m. cum cholem, ob pausam, pro scheva in penult. ut seq. אשר filebit, Pro. 26. 20. אשר & filebit, Jon. 1. 11, 12. אשר conticescent, Pf. 107. 30.

Rad. 222. אשר abscondit, celavit, idem quod אשר . Unde in niphal אשר absconditus est: prout occ. in fut. niph. (a 3. f. m. אשר , abscondetur, &c.) 3. pl. m. cum אשר conv. praf. sic: 1 Sam. 5. 9. אשר & absconditi sunt iis ani: i. e. nati sunt illis fici in loco abscondito. Av. &c. vide in rad. אשר , ubi reliqui illud referunt.

Rad. 223. **רָשָׁע**, in præf. kal, contracte **רָשָׁע** posuit, disposuit ordine & collocavit, constituit: idem quod **רָשָׁע**, & **רָשָׁע**: cogn. cum **רָשָׁע**, bibit. h. e. poculum ori apposuit. Hinc **רָשָׁע**, **רָשָׁע**, **רָשָׁע**, sto, confisto, statuo, constituo: **רָשָׁע**, præsum, præpositus sum. In kal, **רָשָׁע** fine accus. positus seu constitutus est. Prout occ. in præf. kal, 3. pl. m. sic: Psalm. 49. 15. Velut pecudes ad infernum **רָשָׁע** collocati, seu constituti sunt, &c. & activè, cum accus. scil. ut Psalm. 73. 9. **רָשָׁע** constituerunt in coelum os suum. Av. Posuerunt, &c. quare in rad. **רָשָׁע**: Pag. Ubi reliqui hæc locant. Item **רָשָׁע** nates habes etiam in rad. **רָשָׁע**: Pag. Av.

Quadrata Vocabula incipientia à Li- terâ **ש** Schin.

1. **שָׂשׂוּ** crescere multiplicari, intransit. vel, crescere fecit, augere, transit. Est piel in forma geminata à rad. **שָׂשׂוּ**, Chald. **שָׂשׂוּ**, vel **שָׂשׂוּ**, in kal crescere, multiplicari: Bu. Lex. Vel, ut alii volunt, est præf. piel in forma quadrata seu geminata à rad. **שָׂשׂוּ**, idem cum præced. augere, crescere, &c. Pag. Unde in fut. piel, hæc scil. formâ geminâtâ: (à 3. f. & 2. f. m. **שָׂשׂוּ**, **שָׂשׂוּ**, **שָׂשׂוּ**.) occ. in 2. f. f. cum tseri pro scheva penult. sic: Isa. 17. 11. in die plantationis tuæ **שָׂשׂוּ** cresces, multiplicaberis, juxta R. D. vel transitive, crescere facies, augebis, pro, crescere fecisti, auxisti, eam, scil. citò, juxta A. E. Pag. Facies ut crescat, seu adolescat: Bu. Lex. &c. vide in rad. **שָׂשׂוּ**, vel **שָׂשׂוּ**.

2. **שָׂהָבָה** f. est flamma: Pag. Bu. Sed satis erat radicem facere **שָׂהָבָה**, vel **שָׂהָבָה**, unde, &c. Quidam per prothesin schin censent adjectum, ut in **שָׂהָבָה**, cum lamed interjecto pro, **שָׂהָבָה** in rad. **שָׂהָבָה**, ubi vide. Sed non est simile: cum hoc esset ex **שָׂהָבָה**: Merc. Vox hæc **שָׂהָבָה** prothesin habet literâ schin, ex usu Chaldaïs frequenti, quibus **שָׂהָבָה** est flamma: Bu. Lex. **שָׂהָבָה** est flamma despolians omnia: comp. ex **שָׂהָבָה** spoliavit, & **שָׂהָבָה** flamma: Atque per Synaresin contrahuntur literæ in utrâque radice similes: Av. Occurrit autem hoc no. extra pausam, cum duplici sægol: sic, Ezech. 20. 47. al. 21. 3. non extinguetur **שָׂהָבָה**, flamma, flamma: Pag. vel certè, flamma flammæ: ut prius sit in forma confr. sicuti dicitur, terra pulveris, & cænum luti, Auxefebis causâ: Merc. Idem geminatur, inquit R. D. ad rem corroborandam: Pag. flamma flammæ: Av. Item occ. etiam in pausa cum kamets, pro sægol in penult. sic: Job. 15. 30. ramusculum ejus sicabit **שָׂהָבָה** flamma: Pag. &c. vide supra in rad. **שָׂהָבָה**. Ubi plerique ponunt hanc vocem. Item extat etiam vox hinc composita, viz. **שָׂהָבָה** flamma

Dei: Bu. Lex. Prout occ. Cant. 8. 6. prunæ, seu carbones ejus, prunæ ignis **שָׂהָבָה** flammæ-vehementissimæ: est enim dictio comp. cum nomine divino augendæ rei gratiâ, inquit R. D. Cui simile quare in rad. **שָׂהָבָה**. Pag. &c. Vide Bu. Lex. in **שָׂהָבָה**.

3. **שָׂהָבָה**, m. est angelus: & ejus radix, ut nonnulli volunt, est **שָׂהָבָה**, sicut radix **שָׂהָבָה** est **שָׂהָבָה**: Pag. Sed de hoc supra diximus in radice **שָׂהָבָה**, quò quidam recentiorum reducunt: sed rectiùs est ex **שָׂהָבָה**: ut hîc: Merc. Cev. & sic exp. iteratio: Bu. Lex. vel **שָׂהָבָה** exp. acumen, acuminatio, acutum, falcatum, habens dentes acutos instar falcis; & usurpatur de falcatis, seu cuneatis instrumentis belli: nam est comp. **שָׂהָבָה** acuit, & **שָׂהָבָה** occurrit: Av. Extat autem hæc vox Psalm. 98. 18. sic: **שָׂהָבָה** millia angelorum; vel millia duplicata, ut quidam exp. vel millia diversa: i. e. **שָׂהָבָה**: ut alii exp. Merc. Cev. Millia falcatorum: Av. Sed rectiùs exp. millia iterationis: i. e. iterata ac multiplicia: Nam est à rad. **שָׂהָבָה**, & aleph est loco pro, **שָׂהָבָה**, formæ scil. **שָׂהָבָה** à rad. **שָׂהָבָה**, ut scribit Ab. Ezra: Bu. Lex. Millia iterata, i. e. multiplicata. **שָׂהָבָה** **שָׂהָבָה** sed hallucinati sunt: forsân putarunt fuisse pro, **שָׂהָבָה**: Coc.

4. **שָׂהָבָה** est no. pl. m. & exp. dentes Elephantorum: Pag. in 2 Reg. 10. 22. 2 Chro. 9. 21. No. hoc exp. dentes elephantum, eborâ: Bu. Lex. Ex Targum, **שָׂהָבָה** est dens: sed ex qua lingua sit **שָׂהָבָה** pro elephantis, vix liquet: Merc. Est comp. ex nomine **שָׂהָבָה**: etsi vera ejus ratio sit incognita. Targum habet **שָׂהָבָה**, dens elephantis: nam **שָׂהָבָה** est elephas: Bu. Lex. &c. Vide supra Cocc. in Radice **שָׂהָבָה**. Est compsitum ex **שָׂהָבָה** dens, & **שָׂהָבָה** Elephantis: Av.

5. **שָׂהָבָה**; in piel geminato, seu quadrato. Est ludere: latari, inquit R. D. Item latificare: Pag. Nam sumitur interdum transitive. Fit à **שָׂהָבָה**, non à **שָׂהָבָה**, quod supra ostendimus Hebræum non esse: Quidam notant significare applicationem ad rem aliquam, unde voluptas percipiatur, ac gestum applaudientium, & blandè sese applicantium: sed exponunt etiam activè, blandè & amanter, seu cum voluptate, complecti, nihil subaudientes. Cum **שָׂהָבָה** autem, super, inniti, incumbere cum magna animi oblectatione. In bonum semper: præterquam in Isa. 29. 9. Ubi in malum exponunt pro reprimere sese à videndo. Erit supra referendum ad hithp. ex **שָׂהָבָה**, & ideò loco cit. puto formâ variari, **שָׂהָבָה**: reprimite vos: Nam pro, oblectamini, Vajin. meo judicio, potius haberet scheva: sed hoc quàm læve sit, ostendit quod legitur Psalm. 94. 19. Ubi in fut. piel **שָׂהָבָה** lætificabunt, habet pathach etiam sub schin & Vajin. Et in fut. pual, Isa. 66. 12. **שָׂהָבָה** lætificabimini, risu, lusuq; afficiemini: Vajin est cum kamets chateph, quia est in Soph. pasuk, ut inquit Ab. Ezra. Dic ergo varias esse significationes. Nomen in pl. m. **שָׂהָבָה** sunt qui exp. blandos & amabiles amplexus, blanda basia. Dic generaliter delicias: Merc. &c. vide in rad. **שָׂהָבָה**, ubi in Bu. Lex. Coc. & Av. conjug. hæc piel, ut & paul, hithpaël. & nomen inde derivatum, collocantur. Occurrit autem hoc verbum ordine Conc. sic: in præf. piel

piel 3. f. m. cum ¹ conv. præf. & in 1. f. simpl. ut & in fut. piel á 3. f. m. ² oblectabit; &c. in 2. pl. m. simpliciter, ut seq. ³ oblectabit se, Isa. 11. 8. ⁴ oblecto me, Psa. 119. 70. ⁵ oblectant, Ps. 94. 19. Item venit etiam hoc verbum in conjug. pual quadrata etiam seu geminata, viz. ⁶ lætificatus fuit, risu lufug; affectus fuit; Pag. prout occ. in fut. pual 2. pl. m. (de quo vide supra ad initium hujus verbi piel ex Mer.) loco seq. ⁷ oblectabimini, Isa. 66. 12. In hithp. ⁸ oblectavit seipsum: prout occ. in præf. hithp. 3. pl. & in fut. hithpael 1. f. simpliciter & cum ⁹ cop. præf. sic: ¹⁰ oblectant se, Isa. 29. 9. ¹¹ oblecto me, Psalm. 119. 16. ¹² & oblectabo me, Psalm. 119. 47. Unde etiam venit no. in forma pl. m. quod signif. oblectationes, delectationes, lusus, lætities, &c. prout occurrit hoc no. in forma pl. m. absol. simpl. & in forma pl. m. constr. (á simplice ¹³;) cum ¹⁴ aff. simpl. & cum ¹⁵ cop. præf. sed cum ¹⁶ aff. simpl. ut seq. ¹⁷ oblectationes, Prov. 8. 30. Jer. 31. 20. ¹⁸ oblectationes meæ, Psalm. 119. 24, 77, 92, 143, 174. ¹⁹ oblectationes meæ, Prov. 8. 31. ²⁰ oblectationum ejus, Isa. 5. 7.

6. ²¹ (vel ²², aut, ²³ scribendum, vel ²⁴ in singulari; Merc.) est á ²⁵ geminata ultima litera: & exp. ²⁶ nigra; in Le. 14. 37. Pag. Quidam putant flavum colorem denotare: quidam argutus exp. patentes: ut cum ²⁷ patina conveniat, quod literarum Metatthesi conferunt cum ²⁸ expandere, diducere; sed unde litera schin? Merc. Videtur dictio comp. ex ²⁹ & ³⁰, quæ suis habes in locis: quasi profundæ nigredines; Pag. & turbulentia, vel etiam turpitudines, ut ³¹ in rad. ³²: (de qua supra:) i. e. profundæ, & turpes, ac turbata: Merc. Nigredines: vel subnigra: Bu. Conc. In libro, qui dicitur lex Sacerdotum, exponitur ³³ voce ad hanc alludente, & exp. demerfa, & earum aspectus subrufus, aut subviridis. Errant qui exp. falsas á rad. ³⁴: Merc. no. hoc pl. f. exp. fossula, profunditates factæ: quidam censent comp. ex ³⁵ & ³⁶, sive ³⁷: alii ex ³⁸ & ³⁹, quasi profunditates salivantes, sive fluentes: Bu. Lex. 70. ⁴⁰: cavitates, lacunæ: Coc. profunditates horribiles, i. e. horribiliter profundæ. Est comp. ex ⁴¹, merfus est deorsum, seu in profundum, & ex ⁴² horrendus, á ⁴³: vel profunditates luridæ, &c. Av.

7. ⁴⁴, m. est virga: Pag. sceptrum: Bu. Lex. 70. ⁴⁵: Coc. idem quod ⁴⁶, interjecto resch: ut & in rad. seq. ⁴⁷, vel ⁴⁸, ut in ⁴⁹ dictum est. Sic in tertio post, Elias ⁵⁰ posterius adjectum putat ex ⁵¹ radix, etsi alii utrumque resch pro lamed velint positum: sic enim ⁵² est catena Rabbini: sed satius esse vocem per se. Hæc autem vox ⁵³ in Esther tantum legitur, ac videtur Assyria: Merc. sed exp. virga, baculus, sceptrum principis: Nam est comp. ex ⁵⁴ virga, seu sceptrum, & ⁵⁵ princeps: & per Synæresin duo schin contrahuntur in unum. Hinc per Aphæresin Græci acceperunt ⁵⁶, virga, ramus, baculus: ⁵⁷, & ⁵⁸, virgis cædo: item: ⁵⁹, sceptrum, &c. Av. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. & cum ⁶⁰ dem. præf.

fic: ⁶¹ sceptrum, Elth. 4. 11. 5. 2. 8. 4. ⁶² Elth. 5. 2.

8. ⁶³ m. est cogitatio: Pag. Bu. Coc. Sunt qui velint esse comp. ex ⁶⁴ & ⁶⁵, quod magis Chaldæum est, utroque ramum significante: ut multitudo, & perplexitas ramorum significetur: unde ad perplexitatem cogitationum transfertur, quæ animus distrahitur. Idem censent fieri in ⁶⁶ ramo, ex ⁶⁷ dicere, quod & ad animum transfertur. Sed id mihi tam alienum videtur, Hebræam vocem cum Chaldæa componere, quam quod á ⁶⁸ deducunt postea, quasi sint cogitationes cor urentes. Vide & superiorem radicem: Merc. Cev. ⁶⁹ est ramus principalis in vertice arboris, qui hinc inde á vento agitur: & pertransl. accipitur pro cogitationibus dubiis & pendentibus instar frondium propendentium; est comp. ex ⁷⁰ princeps, & ⁷¹ frons frondis, ramus: vel á ⁷² affit, & ⁷³ volavit, &c. Av. in forma pl. m. absol. ⁷⁴ & in constr. ⁷⁵ cogitationes; quæ forma pl. m. constr. occ. extra pausam, cum ⁷⁶, & in pausa cum ⁷⁷, aff. sic; ⁷⁸ cogitationes meæ, Psa. 94. 19. ⁷⁹ idem, Psa. 139. 23.

9. ⁸⁰: unde ⁸¹ catena: Pag. vel, ⁸² & in forma pl. f. ⁸³: etsi absolute non reperitur nec in singulariter nec in plur. De hoc autem in radice ⁸⁴ diximus. Reperitur & cum simplice resch: sic, ⁸⁵: eodem sensu pro, catenis: Rabbini dicunt ⁸⁶, qui dicunt etiam ⁸⁷ verbaliter in piel pro, ⁸⁸, concatenare: Merc. Cum simplice resch in pl. f. reperitur Exod. 28. ⁸⁹ catenæ terminationis: i. e. juxta & æquali longitudine: apparet á ⁹⁰ derivari: Coc. Et sic Ab. Ezra Thema vult esse ⁹¹ cum resch geminato & ratio est, ut scribit R. Sal. quod, ut radix ligat arborem, ut firmiter in terra persistat: sic catena rem quamlibet, quam firmiter hære & subsistere volumus. Talmudici pro ⁹² dicunt, ⁹³ per commutationem utriusque resch in lamed, ut aliàs hæc literæ commutantur: Bu. Lex. ⁹⁴ pl. f. est á sing. f. ⁹⁵, vel ⁹⁶ quod in plurali venit etiam absque posteriore resch, ⁹⁷, catenæ: Bu. Lex. plerique, ut dictum, sumunt hoc no. á rad. ⁹⁸, unde ⁹⁹ radix. Quidam autem volunt esse á rad. ¹⁰⁰ torfit, contorsit, intorsit: unde no. duplicatum pl. f. ¹⁰¹, catenulæ factæ ex opere intorto: sic Av. Occurrit autem hoc no. in forma pl. f. vel cum duplici resch, vel absque posteriore resch simpl. & rursum cum duplici resch habet ¹⁰² cop. & ¹⁰³, pro ¹⁰⁴, dem. præf. ut seq. ¹⁰⁵ catenæ, Exod. 28. 14. 39. 15. 1 Reg. 7. 17. 2 Chr. 3. 17. ¹⁰⁶ idem. Exo. 28. 22. ¹⁰⁷ & catenæ, 2 Chro. 3. 5. ¹⁰⁸ in catenas, 2 Chr. 3. 17.

10. Hic autem à plerisque ponitur inter nomina quadrata literæ schin, unicum hoc no. quinque literarum, in Lev. 19. 19. & Deut 22. 11. viz. ¹⁰⁹, m. veltis-contexta-ex-lana-&-lino: nam dicunt nomen esse comp. è tribus dictionibus, viz. ¹¹⁰, quod est le-
(vel ex ¹¹¹ Chaldæo, quod hic á Kimchi cum contextu Hebr. confertur: Merc.) & ¹¹², quod est, filare: & ¹¹³, quod est, torquere filum: Pag. Kimchi notat, ex doctoribus, unumquodque horum trium esse

vetitum, & quo modo explicat: sed ex lege non sic, nisi tria simul commixta sint. Externa magis videtur vox, forsitan Ægyptia, quòd tali vestitus genere uterentur, à Domino interdicto suo populo. Simile supra כְּלָיִם in כְּלָיִם, cum scil. diversæ species inter se commiscetur: Merc. Porro, quod hic Sanctes dicit vocem נִיִּי significare torquere filium, Kimchi videtur velle potius ad intertexturam lanæ cum lino referre, five textoris radio illa fiat five etiam acu: Cev. עֶשְׂטִי exp. variè commixtum, heterogeneum vestimentum, veluti ex lana & lino, aut aliis prohibitis generibus confectum: vox iudicator esse peregrina: Bu. Iex. Sed vocem ipsam interpretatur Scriptura, viz. in Le. itico cap. 19. v. 19. per כְּגֵר כְּלָאִים: & in Deut. 22. 11. per יָחַר וּפְשִׁיתִים יִחַר lana & linum simul: Coc. Nam est vestis contexta ex lana, & lino, vel canabae: Et est comp. ex Chald. עֶשְׂטִי, pexuit & שָׁוָה, nevit: itemque ex נִי, torisit: Av.

*Radices & Voces derivatae incipientes
à Literâ □ Thau.*

R A D. י. תָּ, m. (no. rad.) Thalamus, cubiculum: Pag. Bu. *προκοιτών*, procoeton, five ex-cubitorium stipatorum Regis vel Principis: Bu. Lex. Potest ad תָּחַן, vel תָּחַר, reduci: ut sit conclave designatum, scil. & circumscriptum; dicitur & יָצַע, ex rad. יָצַע & תָּשַׁח in rad. תָּשַׁח. Appendices templi, exhedræ, &c. Merc. תָּחַן est cella, thalamus: videtur esse ab תָּחַן: Conclave, in quod quis se recipit: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum תָּ dem. præf. ut & תָּ præf. ut & in absol. forma pl. m. cum תָּ dem. præf. sed in forma pl. m. constr. cum תָּ cop. præf. ut & cum יָ, vel, pro eo, יָ, aff. simpl. & cum יָ cop. præf. ut seq. תָּ thalamus, 1 Reg. 14. 28. 2 Chron. 12. 11. תָּ thalamus, Ezech. 40. 12. תָּ & thalamus, Ezech. 40. 7, 12. תָּ thalami, Ezech. 40. 7, 16. תָּ & thalami, Ezech. 40. 10. תָּ thalamos ejus, Ezech. 40. 36. תָּ & thalami ejus, Ezech. 40. 21, 29, 33. Item occ. etiam hoc no. in forma pl. f. cum תָּ dem. præf. sic: Ezech. 40. 12. Et terminus ante תָּ Thalamos: Pag. Bu. &c. Conclavia quadrata parietibus inclusa tria utrinque ad viam portæ, sibi invicem opposita cum interstitio quinque cubitorium inter conclave primum & medium, medium item & tertium, vidit Ezechiel; tanquàm stationibus observantia & admittentium intrantes parata. Vertunt *παρόδου, προκοιτών*; Kimchi, תָּחַר & תָּשַׁח & יָצַע. Coc.

Rad. 2. **יָאֵב** est desiderare: Pag. Bu. appetere. Synonyma sunt, & affinia, **יָאֵב**, **אָבָה**, & **אָהָה**. Istud sicut & **יָאֵב** rarissimum est. **תַּאֲוָה** nomen ab **אָהָה** huic

radici vicinum est. Atque aded quidam Psal. 119.
20. לְחַצְבֶּה Nomen exponunt idem cum illo, prae ap-
petentia ad judicia tua. Sed sic interdum infinitum
formam habet nominis. Piel contrarium significat;
ac convenit cum חָצַב detestari: Merc. חָצַב, desidera-
vit, optavit, opinionibus & votis expetiit. Cogn. cum
חָצַב, & חָצַב voluit, auebat, & cum חָצַב tabuit, qua-
si praenimio desiderio, &c. Hinc per metath. חָצַבְנוּ
desidero, חָצַבְנוּ, חָצַבְנוּ, חָצַבְנוּ, desiderium. חָצַבְנוּ
vobis, desiderabilis: & lat. opto, optare, optio. Constr.
cum חָצַב aut חָצַב: Av. 70. ὁπτοποθεῖν, επιθυμῶν: Coc.
In Bu. Conc. rad. hac חָצַב duo signif. 1. est desidera-
re. Prout occ. in prat. kal, 1. f. sic: חָצַבְנוּ desidero,
Psal. 119. 40, 174. Atque inde ex hac rad. in bu. 1. de-
siderandi signif. est no. חָצַבְנוּ, f. desiderium in Bu. Lex.
Coc. Prout occ. hoc no. f. f. cum חָצַב prae f. sic: Psal. 19.
20. חָצַבְנוּ חָצַבְנוּ confraeta est, vel comminuit se חָצַבְנוּ
חָצַבְנוּ desiderio ad judicia tua, vel potest esse
infinitivus cum litera he parag. Coc. Et sic exp. De-
siderando judicia tua. Pag. Est enim Makor seu infin.
juxta R. D. Merc. Ad optandum ad judicia tua: Av.
Deinde ii. signif. 2. hujus rad. חָצַב est abominari:
Bu. Conc. Idque scil. in conjug. piel חָצַב averfatus
est, abominatus est: Contrarium enim habet significa-
cationem a prima conjug. kal: & sic convenit cum ver-
bo חָצַב abominatus est: Av. Prout occ. in part. piel
f. m. simpl. sic: Am. 6. 8. וְיַעֲקֹב אֶת-גִּבְיָתוֹ חָצַב
Abomino ego superbiam Jacob. Hieron. Detestor:
Pag. Abomino ego, est pro חָצַב secundum R. Sal.
Bu. Lex. Averfor ego fastum Jacob: Av. 70. βδελύσ-
σμαι. Pro חָצַב: quia sequitur וְיַעֲקֹב אֶת-גִּבְיָתוֹ odi. Sed,
si explicamus ex etymo hoc, erit intelligendum de a-
more Dei, quo amat filium & gloriationem Jacobi veri
n eo: Coc.

Rad. 3. **פָּתַח** est limitare, seu limitari: deponens, aut commune verbum: i.e. terminare, h.e. terminum constituere: Pag. definire, designare, circumscribere. Idem cum **פָּתַח**: ut literæ **פָּתַח** inter se permutari solent. Merc. Determinare, definire: Bu.Lex. Rectè disposuit, determinavit terminos, limitavit, limitem rectum posuit, descripsit terminum, definivit limites rectos. Est cogn. cum **פָּתַח** signavit, designavit, nam limites designantur suis marginibus ut termini dignoscantur. Hinc **פָּתַח**, **פָּתַח**, rego, gubernare, **פָּתַח** rectus & rectitudo, **פָּתַח**, rectè, **פָּתַח** obviam, rectà: Limites enim constituuntur propter rectitudinem & justitiam, ut omnia rectè disponantur: Av. Non autem venit hoc verbum in kal sed in piel **פָּתַח** limitare, terminare: Pag. Rectè disposuit terminos, determinavit: Av. Prout occ. in fut. piel (à 3.f.m. **פָּתַח**) terminabit: & in 3. pl. m. **פָּתַח** terminabit, definit) 2. pl. m. sic: Num. 34. 7. & 8. **פָּתַח** limitabitis seu terminabitis vobis Hor montem, &c. Pag. Definistote vobis: Bu.Lex. Determinabitis, &c. Av. Est pro **פָּתַח**: Merc. Nam **פָּתַח**, idem est quod **פָּתַח**: unde aleph potest esse loco thau: Bu.Lex. item juxta quosdam hinc etiam verbum in hiphil **פָּתַח** fecit limitem, constituit terminum: Prout occ. juxta illos in præ. hiph. 2. pl. m. cum ? conv. præf. sic: Num. 34. 10. **פָּתַח** & limitabitis designando vobis ad terminum Orientis. 70. **פָּתַח** **פָּתַח**. Componitur ex **פָּתַח** limitavit & **פָּתַח** designavit; vel potius

est ex præt. hithpael הִתְאַוָּה á rad. אָוָּה avebat, ut sit sensus : & facietis vos avere ad terminum : Av. qui solus hanc vocem hic describit. Reliqui verò referunt ad תָּוָּה, ubi vide. Atque hinc, juxta quosdam, ex hac rad. תָּוָּה, est 1. no. תְּאוֹהַּ finis, terminus : Bu. Lex. limitatio, determinatio : Av. Prout occ. hoc no. in forma f. f. constr. sic : Gen. 49. 26. תְּאוֹהַּ עַד usque ad terminum collium seculi. Tertia radicalis he mutata est in vau cui simile vide in no. גְּאוֹהַּ ex rad. גָּוָּה. Aliam autem signif. vide in rad. אָוָּה : Bu. Lex. Usque ad determinationem collium mundi, &c. Quando autem significat aviditatem, aut desiderium & concupiscentiam, est ab אָוָּה. Av. &c. vide in rad. תָּוָּה. Item 2. huc etiam plerique referunt No. תָּוָּה & תָּוָּה, m. bubulus, bos sylvestris, inquit R. D. Pag. Bu. Urum alii, alii Turonem vocant. Connumeratur inter animalia fera, quorum esus conceditur. Per Antiphrasin quidam dictum volunt, quòd se circumscribi non patiatur : vel, à stupiditate : Merc. Est bos sylvestris, Urus qui vagatur per omnes terminos in locis indigestis. Dicitur vel תָּוָּה vel תָּוָּה : & significatio nem habet rad. תָּוָּה. Determinavit limites, terminos limitavit, &c. Av. 70. vertunt οὐρανός, στευλόν; An, quia תְּאוֹהַּ Talmudicis herbarum nomen est ? Ut & cl. Buxtorfius conjicit. At Aquila, Symmachus, Theodot. & Chal. תְּאוֹהַּ. R. Sal. & Kimchi. שׁוֹר דֵּשֶׁה. A. E. de hac & aliis vocibus dicit, indigere Cabbalah. Non voluit Deus gentibus innotescere omnem legem ceremonialem, quã & onerare eas non voluit : Coc. Occurrit autem hoc no. in forma cum cholem ante aleph cum ך׃ præf. sed in forma cum cholem post aleph habet ך׃ cop. præf. sic : תְּאוֹהַּ sicut bubulus, Isa. 51. 20. תְּאוֹהַּ & bubulus, Deut. 14. 5.

Rad. 4. תָּוָּה est geminare : Pag. vel, geminari : sed Benoni tantum reperit : Merc. Gemellos parere : Bu. Lex. Geminus fuit, congeminitus est : similitudine integrã adæquatus est, magnitudine æquali fuit, ut solent esse gemini. Cogn. cum תָּוָּה integer fuit : Hinc Græci per reduplicationem primæ literæ dicunt διδυμος, didymus, διδυμός, geminatio. Hinc nomen Thomas, qui dicitur Didymus. Av. Prout occ. hoc verbum in part. ben. kal, (à f. m. תָּוָּה) pl. m. sic : Exod. 26. 24. & 36. 29. Et erunt תָּוָּה, vel cum chirek tantum absque jod plur. in ult. תָּוָּה geminata infernè, seu deorsum : Hieron. Eruntque sibi conjunctæ à sursum usque deorsum : Pag. Eruntque gemelliparæ. At תָּוָּה pro תָּוָּה ibidem. Chaldaus etiam eodem modo utramque vocem explicat : Bu. Lex. Et erunt gemini infra, (& simul erunt integri in capite suo) i. e. tam aptè conjunguntur inter se asseres ut videantur gemelli, i. e. pares ac gemini : Av. Gemelli : Bu. Conc. Erunt gemelli inferius, & תָּוָּה על ראשו Una erunt integri ad caput ejus. Hæc res consideranda est. Tabernaculum ita structum est, ut esset unum, & cohereret. Conflittere igitur debuit, & non dilabi. Asseres habuerunt suas q. manus quibus infererentur basibus. Debuerunt erigi & erecti stare. Vestes fuerunt quinque, qui efficerent, ut laterum asseres, quorum annulis inserti erant, à se invicem non discederent. Fuit vestis medius per medios asseres transiens. Atqui paries constans posticis asseribus ad occasum po-

sitis non debebat discedere à parietibus, quos faciebant asseres laterum. Nihil debuit hiare in angulis. Id agitur hoc præcepto. Asser angularis lateris Occidentalis, utrinque, sive versùs Aquilonem & Meridiem, debuit esse geminus ab inferiori parte usque ad annulum primum sive summum, ut solida & sine hiatus omnia essent : h. e. asser extremus lateris septentrionalis & meridionalis angularibus lateris occidui asseribus debuit inferi per incisuras vel incastraturas. Nempe, ut possent quidem latera à se invicem dirimi, quum solvendum esset tabernaculum ; (motis asseribus laterum ad plagam suam) sed tum inserto medio veste, qui in omnibus lateribus intrabat in ipsum asserem angularem lateris alterius, tum annulis extremis lateris occidui hærentibus in asseribus laterum reliquorum extremis, & vicissim annulis extremis lateris septentrionalis & Australis hærentibus in asseribus lateris occidui extremis (quatenus hi asseres non solidi fuerant, sed vicinis asseribus per incisuras gemellabantur, ut ita loquar,) per annulos adactis vectibus, luxatio omnis prohiberetur. Hæc plaribus, quia me diu tortis ea cogitatio : Neque quenquam interpretum inveni, qui satisfaceret : Coc. Qui sint gemelliparæ infernè, pariterque sint gemelliparæ ad verticem illius inditi annulo uno. Sensus : quasi matres tabulæ geminos ex se tabulatorum ordines consocio, nempe in longitudinem latitudinemque tabernaculi : Continebant enim asseres arrectarios tabernaculi utrinque, summitate transillorum in annulos suos transmissa, totumque aulæorum pondus sustinebant. Pariterque, &c. i. e. Equã & continente formã. Illius : Nimirum anguli. Inditi. &c. i. e. Uno infernè, & uno superne, in quem inferis suis denticulis tabulæ antariæ constringebantur : Jun. Inhiphal תָּוָּה, gemellos parere : Pag. Bu. &c. Unde in part. hiph. f. m. תָּוָּה : & in foem. תָּוָּה, & in pl. m. תָּוָּה : Atque inde occ. in forma pl. f. sic : Cant. 4. 2. & 6. 5. vel 6. Quia (vel, quæ, Merc.) universæ ipsæ תָּוָּה geminos pariunt. Hieron. Omnes gemellis foetibus : Pag. Gemelliparæ : Bu. Conc. & Lex. Gemellos pariunt : Av. תָּוָּה quæ omnes gemelliparæ : Coc. Quæ omnes è gemelliparis (sunt.) Hebr. gemellipararum. i. e. Tam similes inter se & convenientes, superior dens quisque cum inferiore suo, quam ferè convenit inter gemellos : quemadmodum etiam infra dicitur, ver. 5. in comparatione uberum ; Jun. Atque hinc ex hac rad. תָּוָּה est 1. no. תָּוָּה geminus, gemellus : Pag. Bu. &c. Prout occ. in forma pl. m. sic : Gen. 38. 27. Et ecce תָּוָּה gemini in utero ejus : & est forma instar קרובים propinqui : Pag. Gemelli : Bu. Conc. Av. 70. תָּוָּה : Gemini seu gemelli : Coc. & in forma pl. m. constr. occ. etiam simpl. sic : Cant. 4. 5. sicut duo hinnuli עֲבָדֵי תָּוָּה gemini capræ : Pag. Gemelli capræ : Bu. Lex. & Coc. Av. Pro quo venit etiam hæc forma pl. m. contractè absque aleph. sic : תָּוָּה : vel prout occ. Gen. 25. 24. absque jod plur. & cum chirek tantum in ult. sic : & ecce תָּוָּה gemini, gemelli : Pag. Bu. &c. Item תָּוָּה hinc etiam no. תָּוָּה idem cum præced. Geminus, gemellus : Pag. Bu. Geminatio, & per auxesin accipitur abstractum pro concreto : Av. Unde in forma pl. m. juxta normam esset תָּוָּה : sed in forma pl. m. constr. cholem mutatur

in arca, Gen. 8.1. תבה arca, Gen. 6.16. Item in forma f. f. constr. occ. simpl. vel cum tseri tantum sub thau, vel cum jod abundante, aut quiescente post tseri, sic: תבת arca, Gen. 6.14. תיבת arca, Exod. 2.3.

Rad. 8. תבל f. est orbis: i.e. terra habitata: Pag. Seu terra habitabilis: Bu.Lex. Orbis habitabilis: Bu.Conc. Av. Quæ scilicet comprehendit multitudinem hominum. Est cogn. cum בבל confudit, nam in hoc orbe omnia sunt confusa, seu commixta. Hinc per metath. est παλίνω, impleo, παλινωω multiplico, παλίνος, & παλινωός multitudo; accipitur enim orbis teræ pro multitudine, quæ continetur in eo: Av. תבל autem cum sex punctis, quære in בבל: Pag. Sed & hoc no. תבל quidam ad rad. eand. בבל referunt quasi mixturam dicas: quod in orbe habitato sint varia & permixta creaturarum genera: vel quod diluvio, inquit, in eo omnia confusa fuerint: scribitur autem per geminum tseri, ut א תבל, quod aliam commixtionem, nefariam, scilicet significat: vide suo loco: Merc. In Bu.Conc. rad. hæc duo signif. 1. est orbis habitabilis: idque scilicet in hoc no. cum duplici tseri: quod occ. simpl. & cum 1 cop. ב ו י מ i præf. ut seq. תבל orbis, 1 Sam. 2.8. 2 Sam. 22.16. 1 Chron. 16.30. Job. 34.13. 37.12. Psalm. 9.9. 18.16. 19.5. 24.1. 98.7. 33.8. 50.12. 77.19. 89.12. 93.1. 96.10. 13. 98.9. 97.4. Prov. 8.26. Isa. 13.11. 14.17. 21. 18.2. 24.4. 26.9. 18. 27.6. 34.1. Jer. 10.12. 51.1. Lam. 4.12. תבל & orbis, Psalm. 90.2. Nah. 1.5. תבל in orbe, Prov. 8.31. תבל & ex orbe, Job. 18.18. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est flagitium, scelus: Bu.Conc. Commixtio nefaria: Av. Idque scilicet in no. cum sex punctis, (de quo tamen vide ulterius in rad. בבל ubi pleriq; hoc no. referunt) quod occ. simpl. sic: תבל flagitium, Lev. 18.23. 20.12. Item huc etiam quidam referunt no. תבל f. idem cum præced. flagitium, &c. Prout occ. cum ת aff. (quod tamen vide etiam in rad. בלה ubi a plerisque locatur) juxta R.D. in Bu.Conc. loco seq. תבל scelus ipsorum. Isa. 10.25. Item ad hanc rad. quidam etiam referunt no. pr. תבול Tubal Cain, filius Lamech: q.d. orbis possessor, fuit faber industrius in omni genere metallorum, hinc per Aphæ. Vulcanus, faber ferri: Av.

Rad. 9. תב m. est. (no. rad.) palea, stramen. 70. ἀχυρον: Pag. Bu. Coc. Nonnulli referunt ad בנה construere; quod non solum equis & pecoribus pascentis, sed & urendis lateribus quibus edificabatur, maximus ejus usus fuerit, ut apparet Exod. 5. Merc. Cev. Stramen, stramentum; palea ex herbis seu frumentis. Cogn. cum בנה edificavit: nam paleæ adhibentur ad cæmentum, & limum conficiendum, cujus usus est in extruendis edificiis. Hinc per Metath. βοτάνη, herba, βοτάνη, runco, noxias herbas vello: Av. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. locis seq. תב stramen, Gen. 24.25.32. Exod. 5.7. 10.11. 16. Jud. 19.19. Isa. 11.7. 65.25. Cui etiam 1 cop. ד dem. ו, ב, ל, & sunt præf. ut seq. תב & stramen, Exod. 5.18. תב stramen, Exo. 5.12. תב & stramen, 1 Reg. 4.28. תב sicut palea, Job. 21.18. תב pro stramine, Exod. 5.12. Jer. 23.28. תב idem, Job. 41.19. Atq; inde est no. cum ה heemant. idem significans cum præced. palea, collectio, multitudo palearum: Av. Stra-

men: Coc. Vel, quasi stramentum, a stramine dicas: Merc. Prout occ. hoc no. f. m. loco seq. תב palea, Isa. 25.10.

Rad. 10. תרה: inde no. תרה, m. quod est תרה, desolatio, solitudo: inquit R.D. Pag. Rabini verbo utuntur pro obstupescere, vicino verbo Chaldaeo תרה, quod respondet Hebræo תמה. Quidam recentiorum subtilius ad תרה, vel תרה reducunt contrario significatu, quasi inordinationem, seu confusionem dicas; ut voce parim deflexa, veteres Chaos vocarunt, quod eleganter ab Ovidio initio Metamorphoseôn. nè hic prolixior sum; describitur. De terra proprie Gen. 12. antequam in ea quicquam designatum, digestum & distinctum esset. Unde & pro deserto, ubi maxima est vastitas: & generaliter, pro confusione sumitur. Adverbiascit interdum, verbo adjunctum, juxta quosdam, Isa. 45. & 49. quasi inordinatè, & frustra, in cassum, quod & פריס dicunt, vel ל Item pro idolis, & idololatria sumitur figuratè, pro omni cultu, scilicet extra divinam ordinationem instituto, quo tantum abest ut excolatur & confirmetur conscientia, ut vastetur potius & confundatur. תרה ordini & digestionis contrarium est. Vanus est & nullius fructus idolorum cultus &c. Alii exponunt inanitatem: Merc. תרה est Inanitas: inane, res informis, Chaldaus vasta, quasi omni forma carens: R. Sal. Res stupenda: Bu. Lex. Indigestio, indigestio, inordinatio, vanitas, vastitas, desolatio, ubi nihil est digestum ordine seu compositum, nihil cultum & exornatum, perinde ut terra erat antequam vestiretur plantis, & exornaretur herbis vel arboribus. Deinde accipitur pro depopulatione & vanitate, ubi omnia rediguntur in vastitatem, desolationem & vanitatem: item idola vocantur vanitas seu vastitas. Hinc תרה, תרה, תרה, תרה, vasto, depopulo: Av. Carens ordine & ornatu: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum 1 cop. ד dem. ב, ב, ב, ב, & 1 præf. prout seq. תרה res informis, Gen. 1.2. 1 Sam. 12.21. Job. 26.7. Isa. 24.10. 34.11. 44.9. 45.18. 19.59.4. Ezech. 4.23. תרה & inanitas, Isa. 40.17. 41.29. תרה inanitatem, 1 Sam. 12.21. תרה in inanitate, Job. 12.24. Psalm. 107.40. בתרה in nihilum, Job. 6.18. Isa. 29.21. בתרה in inanitate, Deut. 32.10. תרה sicut remanentem, Isa. 40.23. תרה ad inanitatem, inaniter, Isa. 49.4.

Rad. 10. תרה; inde no. rad. תרה vorago, abyssus, i.e. locus aquarum multarum, & ipsa aqua multa: ut R.D. inquit; Pag. Sive, aquarum, in genere, multitudo, profunditas & moles. Quidam ad תרה vel תרה reducunt, a turbatione & fremitu: non infelix allusio: Merc. Est generis communis, apud Hebræos: Av. Sed soem. sæpius: Bu. Lex. 70. ἀβυσσος, abyssus, vorago, profunditas aquarum multarum: Bu. Lex. Coc. Av. Cogn. cum תרה & תרה tumultuatus est, impetum fecit, fremitu instat impetus aquarum ingentium. Hinc תרה, תרה, תרה sepulchrum, &c. Av. Occurrit autem hoc no. f. m. vel f. simpl. locis seq. תרה abyssus, Gen. 1.2. 7.11. 8.2. 49.25. Job. 28.14. 38.16.30. 41.24. Psalm. 36.7. 42.8. 104.6. Prov. 8.27.28. Isa. 51.10. Ezech. 26.19. 31.4.15. Amos. 7.4. Jon. 2.6. Hab. 2.9. Cui etiam nomini in sing. תרה est præf. loco seq. תרה & ex תרה bysso,

byfſo, Deut. 33. 13. Item occ. etiam hoc no. in forma pl. f. ſimpl. & cum ¹ cop. ב pro ב² dem. כ & ימ³ præf. ut ſeq. תהומות vel ſine vau, in ult. aut p. n. abyſſi, Exod. 15. 5. 8. Pfalm. 33. 7. 77. 17. 107. 26. 135. 6. 148. 7. Prov. 3. 20. 8. 24. ותהומות & abyſſi, Deut. 3. 7. ותהומות in abyſſis, Pfalm. 106. 9. Iſa. 63. 13. ותהומות ſicut ex abyſſis, Pfal. 78. 15. ותהומות & ex abyſſis; Pfal. 71. 23. De hoc no. unus aut alter locus ſpecialiter venit notandus, viz. Pfalm. 42. 8. קוֹרֵא תהום אל תהום Abyſſus ad abyſſum clamat: Merc. Abyſſus, abyſſum inclamat: i. e. Maria multa, h. e. multæ gentes ſtrepunt; Coc. Eſt metaphorica afflictionum deſcriptio, ab exundante nimborum & procellarum vi, ut patet ex ſeq. Ad ſonum emiſſariorum tuorum, &c. i. e. canalium, tuborum & ſalientium, è quibus ſcil. aquæ deorſum ruunt præcipientes: Jun. Pfal. 78. 15. Ut potum præberet in abyſſis plurimum: Jun. Et propinavit, ſeu potum dedit, ברה ותהומות in abyſſis multa (pro, multis, ſing. pro plur. ſecundum morem linguæ, in locis multis) i. e. propinare fecit, aut, potum dedit, è petris, vel ſilicibus, ſicut ex abyſſis multis, וְרַבְּרָה וְרַבְּרָה magnæ, & magnæ (vel potius, magna, & magna; Cev.) i. e. in unaquaque abyſſo, inquit R. D. in lib. rad. Pag. Kimchi poſteriorius וְרַבְּרָה ſeorum habet: hoc ſenſu, magna autem, ſeu multa dicit, ſcil. de unaquaque ex abyſſis. Porro Hebræi ברה ותהומות per כ: non per ב, quali in, ſeu ex, abyſſis multis. Atque ea lectio etiam adſcribitur ad marg. Bibl. maj. Ven. Anno 1515. Merc. Cev. vel eſt, ait, R. D. Toar המשיקה potus. Idem ſcribit in Comm. ברה eſt Toar abyſſi. Et conjunxit plurale cum ſingulari, ſicut Gen. 49. 22. בנות צעורה filiarum (i. e. unaquæq; filiarum) incedeſat ſuper murum: Pag.

Rad. 11. תוה conclave paravit cubiculum parvum fecit, thalamum circumſcriptum ſuis menſuris & terminis exſtruxit. Cogn. cum תוה designavit, & תוה determinavit; nam conclavia erant ita circumſcripta, ut in longitudine & latitudine haberent eandem menſuram ſeu quantitatem. Verbaliter non uſurpatur, ſed tantum nominaliter. Hinc eſt פוה pono: nam conclavia erant loca ubi reponerantur veſtes, & alia vaſa templi, &c. Atque inde eſt no. תוה conclave, cubiculum, penetrale, exhedra certis limitibus circumſcripta. Unde in forma pl. m. תוה & pl. f. תוה conclavia, cubacula, penetralia, ubi reponerantur vaſa templi: Av. Qui ſolus hanc rad. hic ſpecialem & verbaliter deſcribit. Hæc autem ejus derivata videantur ſuprà in rad. תוה.

Rad. 12. תוה eſt ſignare: ſcribere, deſcribere, inquit R. D. Idem ſuprà תוה: Merc. Signavit, designavit, ſignum inſtar crucis ſeu literæ Thau poſuit. Cogn. cum תוה determinavit, limitavit, ſigna limitis poſuit, &c. Av. Non autem venit hoc verbum in kal, ſed in piel תוה ſignare, designare, deſcribere, circumſcribere, definire. Bu. Lex. Unde in fut. piel תוה designabit, deſcribet, &c. Sed cum! conv. præf. occ. in forma apocopata abſque 2. rad. he; & cum kamets ſub thau pro pathach, ob defectum dageſch in vau ſeq. ſic: 1 Sam. 21. 13. ויתו & ſignabat, aut designabat, ſeu ſcribebat ſuper oſtia portæ; Pag. Et ſignavit, (impingendo) oſtia portæ: Av. Eſt pro ויתו: Bu.

Lex. Et ſignabat valvas portæ, &c. Jun. & deſcribebat, &c. Bu. Conc. Item in 3. plur. m. fut. piel תוה deſcribent, designabunt, &c. Unde in 2. pl. m. juxta normam eſſet תוה: Coc. Sed pro eo venit cum aleph loco 2. rad. vau, poſt kamets pro pathach, ſic: תוה deſcribetis, Num. 34. 7. Num. 34. 8. In hiſpil תוה: idem cum kal, ſignare, designare, ſcribere: Pag. Bu. Fecit ſignum, ſignavit, ſcriptum ſignum: Av. Prout occ. in 2. f. m. præf. hiſp. cum! conv. præf. loco ſeq. ויתו & ſignato, Ezech. 9. 4. Item occ. etiam in 3. pl. præf. hiſp. loco ſeq. תוה determinarunt, Pfalm. 78. 41. Et in 2. pl. m. præf. hiſp. juxta normam eſſet תוה deſcripſitis, &c. ſed cum! conv. præf. habet aleph cum kamets poſt thau, & ante vau dageſchatum, ſic: תוה Num. 34. 10. Et deſcribetis: Bu. Conc. Et designabitis: Bu. Lex. Eſt Comp. ex תוה & תוה: Bu. Lex. vel eſt pro ויתו: Coc. &c. vide ſuprà in rad. תוה. Atque inde ex hac rad. תוה ſignavit eſt no. תוה ſignum: Pag. Bu. Av. Hinc תוה ultima litera Hebræica ſcribitur ad formam ſigni crucis: Av. תוה eſt ſignatura: 7. σμνησιον: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. ſic: Eze 9. 4. ויתו & ſignabis, pro ſigna, Tau, ſignum ſuper frontes virorum gementium: Pag. Cui ſimile legitur Apoc. 7. Merc. 70. Aqu. & Symm. Verterunt ſignum, ſed Theod. Nomen ipſum Hebr. reliquit: i. e. tau, nomen ultimæ literæ alphabeti Hebræici: Pag. Et ſignabis thau, i. e. ſignum, ſuper frontes, &c. Av. Veteres intellexerunt figuram literæ thau. Confer Apoc. 14. 1. Coc. Et inſignito ſigno (ſalutari, ſcil. quale fuerat in Ægypto factum, Exod. 12.) frontes illorum hominum, qui ſuſpirant, &c. i. e. Piorum ab iſtis malis abhorrentium: Periphræſis: Jun. Item occ. etiam idem no. f. m. cum תו dem. præf. loco ſeq. תו ſignum, Ezech. 9. 6. Prout occ. etiam hoc no. cum תו. aff. ſic: Job. 31. 35. תו Ecce ſignum meum. Quidam autem dicunt deficere Aleph pro תו deſiderium meum: A rad. תו: quia deſiderabat quod illum exaudiret omnipotens. Sed rectius eſt, ecce ſignum meum ſuper juſtitia mea: nam ipſe qui eſt omnipotens, erit teſtis meus quod non peccaverim: ſicut & dixit Job. cap. 16. 19. Ecce in cœlis teſtis meus, ut R. D. exp. Et ſic R. Peritſol, ecce ſignum meum eſt omnipotens, qui erit teſtis meus in hoc, & reſpondebit mihi, ac teſtificabitur ſuper juſtitia mea: quia ſi ipſe habeat de particularibus providentiam, ipſe qui eſt in cœlis teſtis meus novit veritatem: Pag. Signum meum, i. e. designatio ad cauſam meam deſenſionem: vel eſt pro תו i. e. deſiderium meum: Bu. Lex. Signum meum eſt omnipotens, &c. Ecce designatio mea, vel ſubſignatio mea: Coc. En ſcopum meum omnipotens faciet ut enunciem, &c. Hebr. ſignum meum. Senſus: hæc eſt conclusio quod tendit mea oratio: nimirum ut quiſquis ſit adverſarius meus, libello capitæ accusationis ſuæ exhibeat deſcripto, ut ex iis cognoscatur: conſido fore ut os mihi aperiat Deus, quo cauſam meam eloquar & probem: Jun. Item ex hac rad. תו quidam formant no. cum epentheſi תו aleph nempe תו f. & in conſtr. תו, terminus: Bu. Conc. Prout occ. in hac forma f. conſtr. ſic: Ge. 49. 26. ער תו גבעות עולם usque ad terminum collium ſeculi. R. Sal. סוף, h. e. usque ad totum mundum. Ab. Ezra Altitudinem ſpectat. Quid, ſi; usque ad

amabile collum seculi; h. e. Bona totius mundi. Chaldaus accepit sensu תור. Res eadem est: Coc. (De hoc autem no. vide etiam supra in rad. תור.) Usque ad finem collum seculi; &c. i. e. Non temporales tantum, sed aeternae: conjungit enim spirituales promissiones cum terrenis: Quia hae illarum erant figurae: periphrasis est perpetuitatis, non dissimilis illi, quae habetur Psal. 72. vers. 5, 7, & 17. Et Psal. 89. 37. & 38. Item Matth. 5. 18. Et alibi passim: Jun.

Rad. 13. תור, m. est (no. rad.) medium; Pag. Bu. Inter, intra: item dolus, fraus. Est formae instar מור, mors, à מור. Sic in distinctione, & absoluto statu תור, dicitur. Regimen, תור, ut מור. Ceterum cognata significatione etiam dolus תור dicitur, quod eum quis corde tegat, & odium quo alterum prosequitur, cum interim sese amicum simulet. Sunt qui exponant Usuram, quod cum voce Graeca τόμος convenit, etsi vocis Graecae sit alia ratio. Sed generalius est. Hic quidam ponunt תור pro pavone. Sed singulare non legitur, & ad. תור potius pertinet infra: Merc. תור est medium, interior, internum. Est cogn. cum תור; unde תור fraus, usura, dolus; Nam dolus latet interior in corde. Hinc lat. tego, contego. Nam interior tegitur ab extremitatibus: item Graecum τέτυς, τέτυς, tectum: Av. 70. vertunt no. תור, μέσον, medium: Coc. In Bu. Conc. rad. hae duo signif. 1. est medium, intimum: idque scil. in hoc no. quod in forma f. m. absol. cum kamets viz. & saegol, occ. cum ת & ת pro ת dem. praef. sic: תור medii, Jud. 16. 29. Jer. 39. 3. תור in medio, Gen. 15. 10. Num. 35. 5. Jos. 8. 22. Jud. 15. 4. Isa. 66. 17. Sed saepius multò venit hoc no. in forma f. m. constr. cum vau cholem scil. prout occ. simpl. locis seq. תור medium, Exod. 14. 23. Num. 17. 12.. 19. 6. Deut. 3. 16.. 13. 16.. 21. 12.. 22. 2.. 23. 11, 12. Josh. 4. 5. 2 Sam. 3. 27.. 4. 6. 1 Reg. 6. 27.. 8. 64. 2 Chron. 7. 7. Neh. 6. 10. Jer. 21. 4.. 41. 7.. 51. 63. Eze. 5. 4.. 11. 23.. 22. 19. 20. Zach. 5. 8. Cui etiam formae f. m. constr. cop. est praef. loco seq. תור & medium, Josh. 12. 2. Sed frequentius multò venit haec forma f. m. constr. cum ת praef. sic: תור in medio, &c. Gen. 1. 6.. 2. 9.. 3. 8.. 9. 21.. 18. 24. 26.. 23. 10. &c. Psal. 22. 15, 23.. 40. 9. 11.. 68. 26.. 57. 5. Prov. 4. 21.. 5. 14.. 8. 20.. 22. 13.. 27. 22. Isa. 19. 19.. 24. 13. &c. ad Zach. 5. 4, 7.. 8. 3, 8. in 180. circ. l. Item occ. etiam hoc no. (in forma cum cholem) cum ת praef. locis seq. תור & in medio, Exo. 39. 3. Num. 18. 23. Psal. 109. 30. Pro. 17. 2. Isa. 6. 5.. 41. 18. Sed rursus occ. saepius cum ת praef. sic: תור, è, de, vel ex medio, Gen. 19. 29. Exod. 3. 24.. 12. 31. &c. ad Am. 6. 4. in 50. circ. l. Item venit haec forma f. m. constr. habens cholem in medio cum affixis variis, ut cum י & י aff. quibus ת etiam est praef. & cum ת aff. simpl. & cum ת praef. ut & cum ת, vel, pro eo, (cum jod abundante) כי aff. quibus ת etiam est praef. Et cum כ, aff. & כ ac כ praef. prout seq. תור in medio mei, Psal. 143. 4. תור in medio nostri, Gen. 23. 6. Josh. 22. 19, 31. Pro. 1. 14. תור medium tui, Ezech. 28. 16. תור è medio tui, Isa. 58. 9. Ezech. 28. 18. תור in medio tui, Ezech. 58. 10, 12.. 7. 4. 9.. 22. 7, 9, 12.. 26. 15.. 27. 27, 34.. 22. Zach. 2. 14, 15. תור in medio tui, Psal. 116. 19.. 135. 9. תור vel sine vau, in medio vestri,

Gen. 23. 9.. 35. 2. Exod. 12. 49. Lev. 16. 29.. 17. 12.. 18. 26.. 20. 14.. 26. 11, 12, 25. Num. 15. 14.. 32. 30. Ezech. 6. 7.. 47. 22. Hag. 2. 5. תור è medio vestri, 1 Sam. 7. 3. Item occ. etiam hoc no. in hac forma cum ת aff. simpl. & cum ת praef. ut & cum ת aff. viz. cum ת, ת & ת praef. prout seq. תור medium ejus, Lev. 11. 33. Cant. 3. 10. תור & medium ejus, Ezech. 15. 4. תור in medio ejus, Exo. 25. 32.. 39. 23. Lev. 11. 32. Jud. 20. 42. Psal. 136. 14. Ezech. 48. 10, 15, 21. תור in medio ejus, Gen. 41. 48. Num. 13. 32.. 35. 34. Neh. 7. 4. Psal. 57. 7.. 137. 20. Jer. 50. 37.. 51. 47. Ezech. 9. 4.. 11. 7, 11.. 13. 14.. 14. 13, 15, 17, 19.. 22. 3, 21, 22, 25.. 24. 5, 7, 11.. 28. 23.. 48. 8. Amos. 3. 9. Zep. 2. 14. Zach. 2. 8, 9. תור è medio ejus, Isa. 52. 11. Jer. 51. 45. Ezech. 11. 7, 9. תור & è medio ejus, Ezech. 14. 5. Prout etiam occ. cum ת aff. simpl. loco seq. תור medium ipsorum, Neh. 4. 5. Sed saepius cum ת aff. habet ת praef. sic: תור in medio eorum, Exod. 25. 8.. 28. 33.. 29. 46. &c. ad Ezech. 46. 10. in 40. circ. l. Sed occ. etiam idem no. cum ת aff. habens ו ת & ת praef. sic: תור & in medio ipsorum, Nu. 16. 3. תור è medio ipsorum, Exod. 7. 5. Psal. 136. 11. Jer. 12. 14. Item occ. etiam hoc no. praeter morem cum תנה aff. sic; Ezech. 16. 53. תור in medio illarum; Bu. Lex. Est cum epenthesi & paragoga litera he, pro (תור); Bu. Lex. in medio illarum: est dictio composita ex aff. sing. & plur. foem. nam cum aff. sing. 3. f. est תור in medio ejus, f. f. & cum aff. 3. pl. f. תור, in medio earum. Unde cum additione he est תור. Et sensus compositionis: in medio ejus, i. e. captivitatis Shomron, quia ipsi populus unus erant: Pag. Sic scribitur pro (תור): & sic refert originem pronominis תור: Coc. Atque inde ex hac rad. תור seu תור in hac 1. medii signif. est 1. no. cum nun heemant. post cholem in fine: sic: תור m. medius, medianus, medianum: 70. μέσος: Pag. Bu. Coc. Medius, interior: est no. adject. Av. Prout occ. hoc no. in forma f. m. cum ת dem. praef. sic: תור vel sine vau, medianum, Exod. 26. 28. Ezech. 47. 16. Et 2. hinc etiam תור: vel absque jod & cum chirek tantum sub thau, sic; תור f. media, interior: & substantivè intermedium, Av. prout occ. hoc no. f. f. cum ת, ו ת, & ת praef. ut & in forma pl. f. cum ו ת praef. prout seq. תור idem, Jud. 7. 19. תור idem, 1 Reg. 6. 8. 2 Reg. 20. 4. תור & medianum, 1 Reg. 6. 5. תור ad medianum, Eze. 41. 7. תור & ex medianis, Ezech. 42. 5, 6. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. est dolus, fraus: Bu. Conc. idque scil. in eod. no. no. cum cholem in medio. viz. תור &c. (sed de eo no. in hac signif. vide infra in rad. תור, ubi plerique id locant:) Nam R. D. exp. תור dolum: sic appellatum, eò quod homo qui fraudat alterum odio in corde abscondito, praese fert cum illo amicitiam: Pag. Haec autem forma cum cholem scil. in medio: licet in 1. medii signif. sit constructa, in hac tamen fraudis signif. evadit in absolutam: Merc. prout occ. hoc no. in hac doli signif. simpl. & cum ת, obpauam, pro ת cop. praef. ut & cum ת praef. ut seq. תור fraus, Psal. 55. 12. תור & fraus, Psal. 10. 7. תור à dolo, Psal. 72. 14. Item ex hac rad. & ex hoc no. תור in 1. medii signif. quidam formant verbum in pual תור pro תור: Coc. Prout occ. in prat. pual 3. pl. m. sic: תור Deut.

Rad. 14. חָרַר est explorare: scrutari: Pag. Bu. Investigare, inquirere: Pag. Circumendo scil. ut quidam volunt, & in gyrum, perlustrare, indagare, & explorare circumquaque; quidam חָרַר conferunt; Merc. חָרַר vel חָרַר in præf. kal, חָרַר, indagavit, exploravit rotando vel circumendo: intuitus est alicujus lineamenta & formam, exploravit, inquisivit. Cogn. cum חָרַר contemplatus est lineamentum & formam alicujus, Item cum שִׁיר, i. e. ordo, significat enim ordine & pergyrum explorare. Hinc *ἡρεδω, ἡρεδωμαι* indago, *ἡρεω, ἡρεωμαι, ἡρεωμαι*, indago, inis, *ἡρεωμαι, ἡρεωμαι*, indago feras, venor, *ἡρεωται, ἡρεωται*, *ἡρεωται* venator. Item per conversionem Radicis, roto, rotas, rotare, *ταρσσω* torno: Av. 70. vertunt hoc verbum חָרַר, *κατασκέπτεσθαι*, explorare: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc quinque signif. 1. est explorare, scrutari, prout occ. in præf. kal, 1. f. & 3. pl. & 2. pl. m. simpl. sic: חָרַר exploravi, Ecc. 2. 3. Ezech. 20. 6. חָרַר exploraverant, Num. 13. 32. חָרַר explorastis, Num. 14. 34. In part. ben. kal, חָרַר explorans, qui explorat; degenerat in nomen, & exp. explorator; item Negotiator, mercator: sic dictus quod varias terras explorent mercatores, 1 Reg. 10. 15. Bu. Lex. prout occ. part. ben. kal, in forma pl. m. cum ה dem. præf. locis seq. חָרַר exploratores, Num. 14. 6. 1 Reg. 10. 15. 2 Chron. 9. 14. Hoc nomine præced. viz. חָרַר exploratores vocantur etiam Mercatores minores, inquit R. D. Eo quod multum scrutantur quæ emunt, & quæ vendunt: סוֹחְרִים autem sunt majores, Verum R. Lévi, quem potius hîc sequer, חָרַר majores intelligit Mercatores, qui scil. procul diffitas regiones perlustrantes, rarissima quæque conquirunt; & undequaque peruestigant. Alii negotiatores סוֹחְרִים in loco 2 Chron. respondente dicuntur: in Reg. autem eodem sensu, יִרְכָּלִים institutos, aromatarii scil. & rerum similium mercatores, vernaculé, Grossiers, Espiciers: Merc. Sed occ. eti.

am hoc no. in forma pl. m. cum aleph abundante : Pag. vel cum prothefi הַחֲתִירִים aleph : Bu. Lex. viz. post הַחֲתִירִים dem. præf. loco seq. הַחֲתִירִים exploratorum, Num. 21.1. In infin. kal. occ. cum לֵךְ & וְלֵךְ præf. ut seq. לֵךְ ad explorandum, Num. 10.33. 13.16, 17, 32. 14. 7.36.38. Deut. 1.22. וְלֵךְ ad explorandum, Eccl. 1.13. 7.25. מִתִּירוֹר ab explorando, Num. 13.25. Et in fut. kal. 3. f. m. occ. simpl. & à 3. pl. m. יִתְּרוֹר explorabunt, &c. in 2. pl. m. occ. itidem simpl. sed in 3. pl. m. occ. vel cum לֵךְ cop. vel cum לֵךְ conv. præf. & cum kibbutz pro schurek penult. in utroque ut seq. יִתְּרוֹר explorabit, Job. 39.8. יִתְּרוֹר explorabitis, Num. 15.39. וְיִתְּרוֹר & explorent, Num. 13.2. וְיִתְּרוֹר & explorabunt, Num. 13.21. In hiphil הִתִּיר explorari curavit : Ru. Ma. fecit inquisitionem, exploravit : Av. Prout occ. in fut. hiph. à 3. f. m. יִתִּיר explorari curabit, seu explorabit : in 3. pl. m. cum לֵךְ conv. præf. loco seq. וְיִתְּרוֹר & curarunt explorari, Jud. 1.22. Atque hinc ex hac rad. חִירוֹר in hac 1. explorandi signif. secundum plerofque est no. יִתְּרוֹר , vel, in forma absol. חִירוֹר m. exploratio, investigatio, 'exploratio' : Pag. Bu. Indago, seu indagatio, perlustratio : Merc. Prout occ. hoc no. f. m. in forma confr. cum scheva scil. penult. vel, ut quidam volunt, in ipsa hac absol. forma (instar קִיּוֹר substantia, à קִיּוֹ & בִּיּוֹל fructus, à בִּיּוֹ , juxta R.D. in Pag.) f. m. cum scheva sub jod : seq. Job. 39.11. $\text{מִיִּרְחוֹרֵי הָרִים}$ 'exploratio, seu investigatio montium pascuum illius' : Pag. Bu. Lex. Vide etiam in rad. יִתֵּר : Bu. Lex. Exploratio montium est pabulum ejus, i. e. in montibus invenit pascua : Av. Exploratio montium paffus ejus est : h. e. vestigat pabulum in montibus. Est tanquam à rad. יִתֵּר : Coc. exploratum in montibus (Hebr. exploratio montium) pascuum ejus, Jun. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. יִתֵּר est turtur : Bu. Conc. idque scil. in no. יִתֵּר Turtur : Pag. Bu. 70. וְיִתֵּר , turtur avis, à voce quam edit, sic dicta : estque sic in hac signif. gen. comm. Ad indicandum, ut R.D. scribit, quòd uterque sexus oblationi fuerit commodus : Bu. Lex. vel, sic dicitur Avis hæc ab indagando & inquirendo comparem suum : Et sumitur etiam pro turture depicto, & artificiali. Hinc Lat. & Germ. Turtur : Av. Occurrit autem hoc no. in forma f. m. simpl. & cum לֵךְ cop. & לֵךְ dem. præf. ut & cum לֵךְ , ob pausam, pro לֵךְ aff. & in forma pl. m. (sed gen. comm.) simpl. & cum לֵךְ dem. præf. prout seq. יִתֵּר turtur, Lev. 12.5. וְיִתֵּר vel sine vau, & turtur, Gen. 15.9. Jer. 8.7. יִתֵּרִים turturis, Cant. 2.12. יִתֵּרִים turturis tuæ, Psal. 74. 19. יִתֵּרִים turtures, Lev. 5.7. 12.8. 15.14, 29. 5.11. 14.22. Num. 6.10. יִתֵּרִים turtures, Le. 1.14. 14.30. Item iii. signif. 3. hujus rad. יִתֵּר est tempus statum, terminus temporis : Bu. Conc. idque in eod. no. יִתֵּר m. quod Kimchi tempus exponit, quod quidem in lib. Esther quadrat, sed in Chron. pro conditione seu statu : Proprie יִתֵּר ordo in genere, vel temporis seu alius : Vernaculè seu Gallice Renc. Ut Hebræi שְׁנוֹרֵי etiam exponunt, Tour : Merc. Series, furculus orbis ; Ordo, & locus in serie, Gallicè Tour. Unde in Esther 2.15. יִתֵּר ordo Estheræ : à יִתֵּר exp. καὶ ὁδὸς hæc autem non est versio. sed expositio : Coc. Prout occ. hoc no. in hac 3. signif. pro ordine seu tempore itato simpl. sic : יִתֵּר terminus. Esth. 2.12, 15. Item iv. signif. 4. hujus rad. est dispositio, forma :

forma: Bu. Conc. idque scil. in eod. no. תור m. dispositio, forma; Pag. series, ordo: Ratio. Ego autem non dubito quin hoc sit ex priori significato, quod explorationem dicas & indaginem, quæ serie fit & ordine: ordinationem, circulum, periodum, vicem, ut שור: Merc. Terminus, ordo, conditio, ratio, quomodo ferè cum שור convenit: Bu. Lex. Indago, indagatio, ordo explorationis, dispositio formæ: Av. Prout occ. hoc no. in hac signif. pro ordine aut dispositione, cum præf. sic, כתור, juxta dispositionem: Bu. Conc. 1 Chron. 17. 17. וראיתני כתור האדם המעלה Et vidisti me secundum dispositionem, seu conditionem hominis gradus, seu dignitatis, i. e. magni: quamvis parvus & contemptibilis sum: Pag. Ibi verò האדם absolutum pro Syntactico ponitur: vel, cum האדם in regimine non ponatur, subaudiendum המעלה viri dignitatis, quod Synonymum est, vel quippiam simile: Merc. Et respexisti me secundum formam hominis, &c. 70. אש עשיתי מעשה בך: Av. Et vidisti me, ut in serie hominis, qui supra est: in serie Christi filii hominis, qui est supra omnia, & post & omitti solet. Vel, vidisti meum ordinem, ut ordinem Christi. Promissus enim fuerat Davidi filius Christus. Confer 2 Sam. 7. 19. וואות תורת האדם & hæc est lex hominis: Quod nimirum locutus es de domo meâ, i. e. fundamentum legis fidei. Confer 2 Sam. 23. 5. Fædus æternum posuit mihi expositum in omnibus & servatum: Coc. Et prospexeris mihi secundum rationem humanam (de) hæc excellentia Jehovâ Deus: Jun. Denique v. signif. s. hujus rad. est torques colli: Bu. Conc. Idque etiam in ejusdem nominis (תור) forma pl. m. תורים: genus ornamenti: i. e. torques, juxta quosdam Hebræos. Sed R. D. scribit quod sint gemmæ margaritæ conjunctæ, & ordinatæ secundum ordinem dispositionis. Sunt qui dicunt esse lineamenta: Pag. Alii ornamentigenus esse putant à forma & figura turturis, de quo suprâ, vel à circuitione. Turturem autem vel à sono quem edit, per Onomatopœiam, vel à circumrotatione sic appellatam existimant. Et convenit tum Latina, tum vernacula vox, geminatis literis, turtur, &c. Ornamentum quidam verterunt discriminatorialia: Merc. Prout occ. hoc no. in forma pl. m. cum & pro & dem. præf. sic: Cant. 1. 10. (Quam) pulchræ sunt genæ tuæ בתורים in gemmis, &c. A. E. scribit esse figuras depictas instar turturis, quæ etiam dicitur תור turtur: Pag. Inter ordines, scil. lapillorum vel gemmarum: Bu. Lex. Pulchræ sunt genæ tuæ inter turtures: Av. Decores sunt maxillæ tuæ in circulis, utpotè frans & capistris: Coc. Decores sunt genæ tuæ, (velut) lineis lapillorum, &c. Quæ scil. orientalium equitatu ferè adhibebantur: ut Jud. 8. 24. q. d. quemadmodum in regali equitatu illo, curules equi aures habent ornatas gemmis, & tomices, i. e. collaria pretiosissima: ita jam pretiose instructa est: Jun. Inter torques: Bu. Conc. Item occ. etiam idem no. תור (in hac s. signif.) in forma pl. m. constr. sic: Cant. 1. 11. וזה תורו circulus aureos faciemus tibi: convenit cum תור: Coc. Murenulas aureas, vel torques aureas, &c. Pag. Ordines auri, &c. ut scil. frons & frons equorum Regionum ornari solent: Bu. Lex. Turtures (i. e. monilia) auri, faciemus tibi: Av. Lineas aureas faciemus tibi; i. e. Etsi jam ornatissima es, ampliùs te

ornabimus tamen: hoc enim beneficium est patris, filii, & Spiritus Sancti in ecclesiâ collatum; idèque plurali verbo utitur: Jun. Item hinc etiam ex hac rad. quidam formant no. תור (quod & in תור positum est) dispositio, conditio: Pag. Forma, ratio, conditio: Bu. Lex. exploratio, ordo: Av. Prout occ. hoc no. in forma f. constr. sic: 2 Sam. 17. 19. וואות תורת האדם & hæc dispositio, seu conditio hominis: Pag. Vel, ordo, aut gradus viri magni: quem virum gradus, in loco Chron. respondente, de quo suprâ, appellat: Mer. & hoc ratione hominis, i. e. humanâ, h. e. ita familiariter, ut homo cum homine agere solet: Confer 1 Ch. 17. 17. Bu. Lex. Et hæc est exploratio hominis, vel ordo hominis: 70. 5. δὲ νόμου τῶν ἀνθρώπων: Av.

Rad. 15. תור est & תור abscindere, excidere, refecare, inquit R. D. Pag. Refecuit, excidit: Atque hinc etiam per Metathesin est lat. cædo, excido, succido, &c. Av. Non autem venit hoc verbum in kal, sed in hiphil est abscindere: aut, abscindere facere: Pag. Amputare, refecare: Bu. Lex. Av. Coc. Prout occ. in prat. hiph. 3. f. m. sic, Isa. 18. 5. Et ramos תור removit, aut removere fecit, תור (cum pathach scil. in ult. loco tseri, pro תור, propter pausam: Bu. Lex.) abscidit, aut, abscindere fecit. Est cum pathach, quia (Kimchi non habet, quia: Merc.) est in soph pasuk. Et sic R. Jehuda ponit hoc verbum ex geminatis; quamquam potest esse ex quiescentibus, תור: sicut תור תור vel תור תור. Doctores tamen utuntur verbo geminato: Pag. Nam etsi proferre soleant Judæi תור per dagech, Germana tamen lectio est תור: vel certè chirek & dagech erit loco Hannach, (i. e. longæ vocalis tseri) ut in futuris duplicatorum: dicunt tamen aperte רוח תור pro malo spiritu, qui mentem hominis auferit, & alienat: Merc. Et propagines removebit, & refecabit: 70. ἀποκομῆς: Av. Abscidit. Talmudici dicunt תור: Coc. amputat: Bu. Conc.

Rad. 16. תותח, m. est generale Nomen omnium quæ jaciuntur: i. e. missile, jaculum: ut R. D. inquit: Pag. Quidam ad תותח reducunt, quod sit machina comparata ad percellendum & prosternendum homines, vel muros. Catapulta, Aries, vel simile aliquod tormentum: Merc. sagittæ, tela: Bu. Conc. Prout occ. hoc no. f. m. sic, Job. 41. 20. Sicut stipula reputabuntur תותח jaculum: pro, jacula, missilia, sagittæ; R. Perutso. Arietes & machinæ, quas bombardas vocant: & ita scribit R. Levi, est, inquit, instrumentum magnum, quo projiciuntur lapides magni, ad ejiciendos muros: Ac si diceret, lapides magni, quos emittunt machinæ prædictæ. Ab. Ezra non est illi, inquit, focus: Et sensus est, תותח arma: Pag. Qui, cum Bu. Conc. rad. hanc hic locat: Reliqui verò in rad. תותח, ubi vide. [תותח lorica, &c. quare inter quadrata: Pag.]

Rad. 17. תחש, m. est, taxus, melis: Pag. Bu. Et pellis taxæ: Pag. Seu pelles taxæ, Ezech. 16. 10. Bu. Lex. Targum appellat hoc animal ששגוניא Ed quod שש gaudeat גוניים coloribus multis, quos habet in pelle: Pag. Aliud Midras inquit sic dictum quod sex habeat colores גוניים שש. Sed tunc per schin dextrum scribendum fuerit, at per & scribitur. Nescio unde quidam putent Hebræum nomen à locis

subterraneis dictum : nisi quia affine est sequenti radici. Sed id incertum est. Animal mundum fuisse putant Hebræi, quod animans per se fuerit Moysi temporibus. Latine melis, juxta quosdam : vernaculè, Teflon : Merc. Taxo, taxus, melis, animal asperum & mordax, magnitudine vulpis, vario colore, in cavernis vivens mellis avidissimum : ob quam rem Græcis μέλι melis, vocatur. Hinc taxo, vel taxus : & Germ. Tachs ; & Gallicè Teflon : Av. 70. vertunt טאכוס ; Aqu. & Sym. טאכוס. Sed non videtur probabile, nihil nisi colorem notari : quia tunc non diceretur in plurali תחתים. Credibilis est, ut sit nomen Animalis. Non responso, ut notet oves lanâ purpureâ : ex quarum pellibus supremum tegmen Tabernaculi debuit confici. Vide Bochartum : Coc. Occurrit autem hoc no. in forma f. m. simpl. vel cum duplici pathach, vel, ob pausam, cum kamets penult. sed cum ת dem. præf. ante duplex pathach : ut & in forma pl. m. simpl. & cum ת dem. præf. ut seq. תחת vel תחת taxus, melis, melinum, Num. 4. 5, 8, 10, 11, 12, 14. Ezech. 16. 10. תחת idem, Num. 4. 25. תחת taxi, meles, Exod. 25. 5. 26. 14. 36. 19. 35. 23. תחת melium, Exo. 39. 34.

Rad. 18. תחת est sub, subter, infra : pro loco, in locum : propter, propterea quodd, eò quodd : Bu. Conc. & Lex. Et sic ferè pro, eò quodd, & c. sequente ferè תחת, usurpatur : Bu. Lex. In Conc. autem non adducta sunt omnia loca propter ipsorum multitudinem : Bu. Conc. Pro ; loco, vice ; pro eò quodd, quia, propterea & c. Pag. Quidam reducant ad תחת proprie, sub, subter : infernè, deorsum : item pro, propter : & sequente תחת relativo, eò quodd, propterea quodd, quasi, pro quo : Quod feliciter Græci exprimunt : εὐδὲν, vel εὐδὲν, vel pluraliter εὐδὲν. Reperitur & cum mem præposito תחת de sub, desubter, infra, si sequenti præponatur Lamed. Ut & Luc. 12. legitur de sub coelo ; aliàs infernè, cui opponitur תחת desuper, superne : Merc. Sub, subter, subter, infernè : item loco, vice, eò quodd, propterea, & c. Est forma nominis, & Latinis variè redditur pro exigentia sententiæ. Cogn. cum תחת confternavit, prostravit, nam prosternere aliquem est, eum pedibus suis, vel sub aut infra se subjicere. Hinc תחת cheth durius prolato & metathesi facta fit תחת, infra, deorsum, תחת, infimus, תחת, deicio, depello. Item תחת vincò, תחת, vincor, תחת, inferior sum, תחת, inferior, & c. Av. Occurrit autem hæc particula, seu vox indeclinabilis simpl. & in forma cum duplici pathach locis seq. תחת sub, pro, & c. Gen. 4. 24. 18. 8. 22. 13. Exo. 21. 20, 23, 24, 25, 26, 27. 23. 5. 24. 4. Lev. 14. 42. 24. 20. Num. 5. 20. Deut. 23. 47. Jud. 6. 11. 1 Sam. 14. 2. 1 Reg. 8. 20. 19. 5. 1 Chro. 17. 1. Job. 41. 2. Psal. 10. 7. 18. 10. 38. 21. 109. 4. 5. 140. 4. Can. 2. 6. Ecc. 1. 3. Isa. 60. 15. 17. 61. 3. Jer. 5. 19. 38. 12. Lam. 3. 34. Ezech. 32. 27. Hab. 3. 7. Zeph. 2. 10. Sed in forma cum kamets penult. ob pausam, occ. simpl. loco seq. תחת infernè, Gen. 49. 25. Cui priori formæ cum duplici pathach תחת cop. & ת interrog. sunt præf. sed utriusque formæ ת est præf. & ת priori : prout seq. תחת & pro, sub, Ps. 91. 4. Isa. 60. 17. Eze. 31. 6. תחת an loco, an propter, Gen. 30. 2. 50. 19. 2 Sa. 19. 22. תחת de subter, Ge. 1. 7. 35. 8. Deu. 9. 14.

Job. 18. 16. תחת, infernè ; Am. 2. 9. תחת, infernè, infra, Deut. 33. 27. 1 Reg. 7. 29. Ezech. 42. 9. Item occ. hæc particula cum variis affixis, cum quibus prius pathach manet, sed posterius mutatur in sicheva quiescens : iisque affixis jungitur, juxta formam nominis (qu. apl. m. absol. תחת) in pl. m. constr. תחת ; ut cum ת, ob pausam, pro ת, aff. simpl. & cum ת cop. præf. ut & cum ת, & ת, aff. absq. præf. ut seq. תחת sub me, loco meo, 1 Reg. 1. 30. Psal. 18. 37. 40. 47. 23. 5. תחת & in loco meo, Hab. 3. 17. תחת sub me, 2 Sam. 22. 37. 40. 47. תחת pro nobis, 1 Sam. 14. 9. תחת pro te, loco tui, 2 Sa. 19. 1. 1 Reg. 5. 5. 19. 16. Isa. 43. 3. 4. Obad. 1. 7. תחת pro vobis. Josh. 2. 14. Amos 2. 13. Sed cum ת, vel, pro eo, ת, aff. simpl. & cum ת præf. & cum ת, ת, ת, & ת, simpl. & absque præf. prout seq. תחת vel תחת pro eo, loco ejus, & c. Exod. 16. 29. 17. 12. 2 Sam. 2. 23. 2. 12. 7. 10. 10. 1. 2 Chron. 1. 8. Job. 9. 13. Prov. 11. 8. Isa. 46. 7. תחת de sub se, Exod. 10. 23. תחת de sub se, de loco suo, Zach. 6. 12. תחת sub ipsa, Joth. 7. 21. Ezech. 24. 5. Zach. 12. 6. תחת pro ea, Gen. 2. 1. תחת loco ipsorum, Deut. 2. 12. Josh. 5. 7. תחת sub illis, pro illis, Num. 16. 31. 2 Chro. 12. 10. Atque inde ex hac rad. תחת, sunt nomina seq. viz. 1. no. תחת m. inferior : Pag. Merc. Av. תחת : est no. masc. & ordinale, quod jod à tergo representat : Av. Imus : Coc. Unde in forma pl. m. occ. cum simplice jod plur. dageschato : sic : Gen. 6. 16. תחת (pro תחת) imis, secundis, & tertiis, (partibus, scil. sex locis) facies eam : 70. תחת : Coc. Infimas, secundarias, & c. Av. Infima, seu inferiora : Pag. Bu. Conc. Item 2. hinc etiam no. תחת, f. imum, inferius : Bu. Lex. inferior : Av. Psal. 86. 13. Et erues animam meam משאל תחת ex inferno inferiori : Pag. i. e. à morte perpetua : Av. Ab Orco inferiori : Coc. A sepulchro imo : i. e. è summis & profundissimis periculis : Jun. Sed 3. sæpius occ. forma hujus no. ang. foem. cum thau in fine : sic : תחת idem cum præced. inferior : Pag. Bu. & c. vel infimus : Coc. Est gen. foem. & ordinem significat. aliquando & substant. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. & cum ת præf. sic : תחת idem, Deut. 32. 22. Job. 41. 15. Ezech. 31. 14. תחת ad imum, Exod. 19. 17. Forma pl. f. communis, & eadem est tam in hoc no. cum thau in fine, quam in præced. foem. cum he in fine : Av. viz. תחת inferiora, infima, partes inferiores, & c. Psal. 139. 15. תחת varie compactus sum in infimis terræ : Av. In inferioribus terræ : Pag. Matricem intelligit, quæ est demissa & caliginosa : Merc. Variè contextus sum in inferioribus terræ, viz. Partibus : h. e. in utero : Coc. Artificiosè confectus, (velut) in imis partibus terræ : i. e. in matris utero, mirificentissimè, & supra omnem humanam facultatem & artificium : Jun. תחת clangite, inferiora terræ. Nam quando Christus redditus est ex inferioribus partibus terræ, illæ visæ sunt clangere, & gaudere se liberatas & liberandas à servitute hac vanitatis : Coc. Clangite ima terræ : Jun. Occurrit autem hæc forma pl. f. ordine Conc. simpl. & cum ת præf. sic : תחת inferiora, Joth. 15. 19. Psal. 88. 7. Isa. 44. 23. Lam. 3. 25. Ezech. 25. 20. 32. 18. 24. תחת in ima, Psalm. 63. 10.

139. 15. Item 4. hinc etiam no. cum nun heemant. post cholera in ult. sic: **תחתיו** m. inferior: Pag. Bu. &c. infimus: est no. adject. & masc. Av. prout occ. hoc no. f. m. simpl. loco seq. **תחתיו** inferior, Josh. 18. 13. Item occ. etiam cum **תחת** dem. praf. & **תחת** parag. ad. sic: Ezech. 40. 19. & mensus est latitudinem ante portam **תחתיו** inferiorem: ubi he abundat, & non est signum fam. quia dictio est longa, inquit R. D. Pag. Nam accentus in penu. indicat he in fine esse parag. Bu. Lex. Sed occ. etiam forma sing. foem. (quod accentus in ultima denotat: Bu. Lex.) cum **תחת** dem. etiam praf. & **תחת** foem. in fine, locis seq. **תחתיו** inferior, Reg. 6. 6. Isa. 22. 9. Ezech. 40. 18. 41. 7. Item occ. etiam hoc no. in forma pl. f. cum **תחת** praf. **תחתיו** ab inferioribus, Ezech. 42. 5. 6. De hac autem rad. **תחת** cum **תחת** praf. locus specialiter notandus. Gen. 1. 7. Et divisit aquas quæ (sunt) **תחת** לרקיע sub firmamento: Pag. vel separavit inter aquas, quæ (sunt) desubter firmamentum, i. e. in ea parte, quæ sub firmamento est: vel, quæ sunt inter firmamentum; seu inferiores firmamento. Sed ego firmamentum cum A. E. aerem, expansum, & rarum corpus intelligo, ut separatio facta intelligatur inter aquas, quæ hic in terra sunt, & quæ in media aeris regione pendent: Non quod ullæ sint in sphaeris cælestibus aquæ, ut vulgò creditur, unde cælum aqueum vel chry stallinum appellarunt. Vide no. **תחת** in rad. **תחת**. Reperias & **תחת** non sequente lamed, ut mox in Gen. 1. 9. **תחת** de sub cælo, i. e. quæ sub cælo sunt: &c. Merc. Inter aquas quæ sunt sub expanso, h. e. aere: Coc. Qui fusè admodum hanc particulam explicat, multis locis textus de ea collatis: Quorum quidam præcipui hic notandi. **תחת**, juxta eum, duo significat: 1. est sub. **תחת** Gen. 18. 8. sub arbore. Exod. 21. 20. **תחת** sub manu ejus. Num. 5. 20. **תחת** si declinasti sub viro tuo, si, constituta sub ipsius potestate, declinasti ad alium virum. Ezech. 23. 5. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua depromit. Hab. 3. 7. **תחת** & fornicata est. Oholiah quod me. Job. 41. 2. **תחת** quod sub toto cælo est, meum est: ibi est qu. nomen. Ps. 10. 7. **תחת** sub lingua ejus, vel, quod sub lingua ejus est: in corde; ubi videntur esse cogitationes, quas lingua

bit subter se : in loco suo. Exod. 10. 23. & non surrexerunt איש מחתיו quisque de loco suo. Zach. 6. 12. ויחצלו ויחרבו ימורע המורה R. Sal. ex femine regio. Atqui jam regnum á domo Davidis ablatum est, antequám venit Christus. Tale regnum, quale habuit David & filii ejus usque ad Zedekiam, nemo ex posteris ejus habuit amplius. Id enim repugnat Prophetia. R.D. מקומו ex loco suo ; Hierosolyma. Imo ex Bethlehem erat oriturus. Mich. 5. 1. A.E. etiam מקומו ; & addit מאליו á seipso. Hoc recté. Sed perperam de Sorobabele accipit. De quo hic prophetatum esse non potest. Nam, de quo prophetat Zacharias, is postea edificaturus erat templum ; (atqui jam structum erat) & futurus erat rex & sacerdos. Bené Abarbanel refutat opinionem de Sorobabele ; qui non fuit rex. Sed malé dicit, eum dilecturum Sacerdotem, quum Prophetia dicat sessurum Sacerdotem, & quidem in throno Dei. Ergo מחתיו aut supervacuè positum est, aut notat, eum nec regnum nec sacerdotium suum accepturum ab alio prædecessore, neque alienâ potentiâ incrementa sumpturum, sed á se ipso templum sibi formaturum, & sua potentiâ ac virtute sacerdotii regnum gesturum, idque cœlestē & spirituale. Zach. 12. 6. עור חתיה וישבך & habitabit adhuc subter se : vel, sedebit in loco suo. ii. signif. est : loco, pro, propter, vice : דעתי. qu. pro. Gen. 4. 5. במקום loc. Habelis. Ge. 22. 13. בנו loc. filii sui. Ex. 21. 23. נפש תחת נפש Anima pro anima. Sic v. 24, 25. Ibid. v. 26. עינו ישלחנו תחת Pro pro oculo suo, habeat libertatem pro oculo. Sic Lev. 24. 20. Deut. 28. 47. את תחת אשר pro eo, quod non servivisti. Psal. 109. 4. אהבתי ישטנני Pro dilectione meâ infestant me : Hanc vicem mihi referunt. Isa. 60. 15. פחת היותך עוברה pro eo. quod fuisti deserta. v. 17. פחת הבחושת Pro are. Isa. 61. 3. פאר פחת ornatum pro cinere, &c. Zeph. 2. 10. ואת להם תחת גאונם Hoc ipsis pro fastu ipsorum. 2 Sam. 19. 22. ואת לא יומת שמעי An propter tantillum mortem effugiet Simei ? 1 Reg. 1. 30. על כסאי תחת in solio meo pro me. 2 Sa. 18. 33 vel 19. מי יות מותי אני תחתך Utinam pro te mortuus essem ? Gen. 2. 21. ויסגר בשר תחתך & clausit, (inclusit) carnem loco illius. Jer. 5. 19. תחתך propter quid fecit Dominus Deus offer nobis omnia hæc ? Isa. 10. 4. Non incurvatus es super vinum, & non occidis homines propter occisos cadent. Gen. 30. 2. אתה זים אני תחתך An pro Deo ego sum ? 70. ומה שגדל לי ומה שגדל לך Gen. 50. 19. כי אני תחתך Nam an ego pro Deo sum ? 70. ומה שגדל לי ומה שגדל לך : An tanquám Deus ego sum ? - Ut velim aut possum retractare, quod Deus disposuit : Coc.

Rad. 19. **תִּבָּה**, extraxit arcam, in qua habitare possunt homines. Cogn. cum **בִּנְיָה** aedificavit. Hinc **סִיסַן**, ut **Σίσση πατὺς**, fiscella arundinea. Non autem venit hæc rad. verbaliter. Sed inde no. **תִּבְרָה**, vel, absque jod, **תִּבְרָה** f. arca, theca. **10. ὁ θωρός** : Av. Sed de hoc no. vide supra in rad. **תִּבְרָה**, quam pleriq; statuunt radicem specialem & propriam.

Rid. 20.

Rad. 20. חִישׁ m. est, (no. rad.) hircus minor, ut habes in עֲחֵר; Pag. Sed illic notatum est minùs rectè distinxisse Sanctem, cum Kinchi velit utraq̃ue voce, tam עֲחֵרִים, quàm חִישִׁים majores vocari, ut minores שְׂעִירִים. Non est dubium esse hirci genus. Quidam caprum seu hircum gregarium & cicurem exponunt, marem scil. inter capras. Noster interpret arietem vertit, Prov. 30. Unde quidam arietem sylvestrem esse conjectant. Juxta Sanctem esset hoedus. Sed est propriè חִישִׁי dicitur. חִישִׁי major videtur, ut ex loco Prov. apparet; ubi inter quatuor strenuè & fortiter incendentia ponitur: quod gregem antecedit, & rupes & alta loca, faciliè & intrepidè conscendat: Merc. Hircus: aries: caper: Bu. Lex. Hircus, aries: vervex minor, qui non est aptus ad generandum. Cogn. cum חִישִׁי evulsit: Av. 70. ἄγρος; pl. חִישִׁים junguntur cum חִישִׁי capellis: Coc. Prout occ. hoc no. in sing. m. simpl. cum kamets, ob pauham, pro pathach in penult. Et in forma pl. m. cum י cop. & ח dem. præf, ut seq. חִישִׁי caper, Prov. 30. 31. וְחִישִׁים & hirci, Gen. 32. 14. 2Chron. 17. 11. חִישִׁים hircos, Gen. 30. 35.

Rad. 21. חִכָּה m. est (no. rad.) dolus, fraus: Pag. Bu. Conc. In sing. non invenitur. Sunt qui ad rad. seq. חִכָּה spectare putant, sicut & חִוּה; sed minùs rectè. Exponunt usuras, quod usurarii dolo & fraude agant: & sanè Prov. 22. in sententia simili, versu 2. pro חִכָּה scribitur חִישִׁי dives, quod plerique divitum fraude ditescere studeant. חִוּה & חִכָּה de diversis ordinibus idem valebunt, ut sæpe fit in hac lingua. Hieron. creditorem feneratorum intellexit: Merc. חִכָּה est dolus, fraus, usura dolosa. Cogn. cum חִוּה medium, intra: & cum חִכָּה sedit adjunctus alicui: ita enim & dolus sedet & hæret in medio cordis impiorum. Hinc τόκος, usura: κατατοκίζομαι, dolis & fânore obruo: Av. Venit autem hoc no. ut dictum, in forma tantum plurali masc. sic: Prov. 29. 13. רֵשׁ pauper, & vir חִכָּה fraudum, occurrunt, scil. ibi, vel tibi. Sed R. Saadjah deducit חִכָּה a חִכָּה quod est medium, & exponit חִכָּה Mediatores ad faciendum illis misericordiam: Pag. Vel, exponit inter medios: i.e. mediocris fortunæ homines, qui egent ut in illos exerceatur benignitas. Nam sunt, inquit, ex hujuscemodi mediocris fortunæ hominibus, qui sæpe suam paupertatem abscondunt, & tuentur gradum suum, ut sint in gloria, &c. In Kinchi tamen singulariter legitur, ut חִישִׁי חִכָּה, fit vir inter-medius, &c. q. d. vir medietatum: id quod חִכָּה in Targum videtur significare. Merc. Sed R. Himman. exp. vir fraudum, i.e. fraudulentus & dolosus occurrunt sibi, illuminans, vel illuminat oculos utriusque dominus. Dicit, quàm contigerit, ut fraudulentus dolosusque conjungatur cum paupere, dominus erit causa, ut illuminentur oculi intellectus ejus: & hoc quia fraudulentus non potest rapere bona pauperis, quæ non habet: sed potius conspecta paupertate pauperis, ut non peccet, excitabitur, né ob suam impietatem, depauperet illum Deus: Pag. Pauper & vir industriarum, &c. Nam חִכָּה sunt calliditates, industriæ fraudulentæ: Bu. Lex. Pauper, & vir fraudum obviâ facti sunt. Hieron. vertit pauper & creditor, i.e. usurarius, obviaverunt sibi: Av. וְחִישִׁי חִכָּה נִפְגְּשׁוּ Pau-

per & vir dolosus (i.e. callidus, noscens artes lucrandi) sibi invicem occurrunt; Chald. חִכָּה מִדְּעֵי vir medius. Buxt. mediocris fortunæ vir: Coc. Rudis & industrius inter se occurrunt: Illuminat oculos amborum Jehova. Hebr. Pauper & vir industriarum: sensus: duo sunt in hac vita hominum genera, alii rudes, imperiti & idiotæ sunt, ac velut pauperes animi facultatibus; alii verò callidi & fraudulentissimi: quumq; humanæ societatis & privatorum negotiorum ratio postulet ut inter se occurrant: videndum est utrique, ut corâm Deo gerant res suas, & integrè ambulent: qui idem vitam utrique contulit, & adhuc præsentem lucem commodat: Jun. Item ex hac rad. חִכָּה quidam sumunt no. חִוּה, m. dolus, fraus. Alii vero referunt hoc ad rad. חִוּה: quod intra hominem concipiatur: Bu. Lex. Dolus, fraus, usura, Hinc τόκος, usura: Av. חִוּה est dolus, 70. vertunt τόκος sed ineptè. Psal. 55. 12. חִוּה וְחִכָּה dolus & fraus. Res testatur, non frustra jungi duas voces, quæ videntur esse Synonymæ. Est enim fraus, quando bona verba ostentui habentur: est dolus, quando verbis Dei humana cum omni πανουργία miscentur: quod est δολῶν τὸν λόγον, & καπηλεύει τὸν λόγον: Coc. Item hñc sub hac rad. חִכָּה quidam ponunt no. חִכָּה, pavones: vel, juxta quosdam, Psittaci: Bu. Lex. &c. vide sub rad. seq. de hoc no.

Rad. 22. חִכָּה est conjungere, adhærere: ambulare in medio; Pag. Sedit adjunctus alicui, affedit proximè, ceu adhærens pedibus præceptorum ad excipien- das doctrinas salutares; quemadmodum Paulus se ad pedes Gamalielis fessisse proficitur. Cogn. cum חִוּה intra, vel medium: quò propius nihil potest esse. Hinc δακέω sedeo. δῶκος sedes, δακέω, δακέω, sedeo alicui adjunctus; & δῶκος, sedes: Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est jungi. Non autem venit hoc verbum in kal, sed (quasi a piel חִכָּה) in pual חִכָּה mediari, medium esse vel fieri: ex signif. qu. a חִוּה, medium: sed possit & ejus Thema constitui חִכָּה: Bu. Ma. Adjunctus est sedendo; Av. Prout occ. in præf. pual 3. pl. sic, Deut. 33. 3. Et ipsi (qui) חִכָּה conjuncti fuerint pedi tuo, aut pedibus tuis, accipiet, pro, accipient, מִדְּבִרְוֹתֶיךָ de eloquiis tuis. Et est instar חִכָּה & conterentur ossa ejus, Job. 32. 21. Ut habes in rad. חִכָּה; Pag. Quidam exp. medii facti sunt pedibus tuis; ex חִוּה ante positò, ut tres radices idem valeant, חִוּה, חִכָּה, & חִכָּה: Et si illi unicam faciant inconsideratè, חִכָּה, federunt inter, seu ad, pedes tuos. Quo modo Paulus Act. 22. se ait ad pedes Gamalielis educatum esse. Quà phrasi etiam dictum putant, Gen. 40. 10. Et legislator de intra, seu inter pedes ejus non recedit, &c. Discipuli ad pedes præceptorum federe solent. A.E. Prov. 29. 13. exp. חִכָּה confRACTI sunt, ut supra חִכָּה in חִכָּה: Ut duæ radices idem valeant. Malim pro adjuncti, vel dimidiari, seu mediari, medium esse, introduci. Adjuncti sunt pedibus tuis, seu, ad pedes tuos adducti: Juxta Chaldaum: Merc. R.D. exp. qui conjuncti sunt, & ambulaverunt ad pedes tuos. Sunt autem, inquit A.E. qui deducunt a חִוּה quod est medium: quasi diceres, qui ambulaverint, vel ambulant in medio pedum tuorum. Rectum enim est ut exponatur חִכָּה tracti fuerint, vel fuerunt: i.e. qui ambulaverint, seu iverint,

iverint, vel tracti fuerint, i. e. secuti sunt : viz. ad locum arcæ, qui est scabellum pedum Domini, ubi Levitæ legem jugiter docent. Et ipsi igitur ambulabant ad pedem tuum : i. e. juxta, seu per, viam tuam : accipiet aut feret, singulus eorum de sermonibus tuis, quos locutus es. Sed R. Sal. exp. Et ipsi sunt digni, eod quod תכר posuerunt seiplos ad medium inferioris partis montis, ad pedes tuos in Sinai. תכר est præ. & exp. תכר positi sunt in medio pedum tuorum : (Quasi scilicet, effet pro præ. hophal, factum á תכר i. e. medium : Merc.) Feret verba tua, i. e. ferent super ipsos jugum legis tuæ : Pag. Et ipsi adjuncti sunt (assidendo) pedi tuo, & excipient ex verbis tuis. 70. και συτοι υπό τε εσσι : Av. Adjuncti sunt : Bu. Conc. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תכר, in pual תכר, est nomen avis cujusdam : Bu. Conc. viz. in no. pl. m. תכרים Pavones : Pag. Av. ex R. D. videtur vox peregrina : Etymon enim est ignotum ; Forfan á percutiendo per Onomatopœian : Merc. (& sic esset á rad. תכר in hiphal תכר percutit : & in hophal תכר percutus est : unde forte תכרים.) Occurrit autem hoc no. pl. m. cum cop. præf. vel, scilicet, ante kibbutz sub thau, vel schurek post thau : sic : תכרים ותכרים vel תכרים ותכרים & pavones, 1 Reg. 10. 22. 2 Chron. 9. 21.

Rad. תכר : inde תכר f. hyacinthus : Pag. Bu. Av. Et Metonymicè Hyacinthinum : Bu. Lex. Est genus violæ vernæ, colore obscuræ purpuræ, unde fiunt vestes Hyacinthinæ. Quidam inter quadrata reponunt, & scribunt vermiculum esse, cujus humor sit flavi coloris. Kimchi תכר vocat. Quidam putant piscem esse, ex cujus sanguine color fiat cæruleus, vernaculè, Bleau. Sic Judæi Blavum, ut sic dicam, fericum exponunt : cujus coloris pretioso panno Idola ornari solebant, Jer. 10. 9. Omnes interpretes, etiam Josephus hyacinthinum dixerunt, nè lapillum pretiosum credas : Merc. Hinc תכר f. nomen coloris. Talmudici in Tractatu Minchoth, c. 4. dicunt תכר, רומה לים וים רומה לרקיע. Idem in cholin. cap. 6. fol. 89. Thecheleth est ut mare : quod coelo simile est. Maimonides in עיניו c. 2. אוורו אולשרמין : exp. Dicit autem, colorem confici ירועים עם סמנים ביום חלוץ : Non igitur ex una materia is color. Exod. 25. 4. & 26. 1, 31. Distinguitur ab ארבעת שני & ארבעת שני : Exo. 28. 31. פתיל תכר totum cæruleum, v. 57.

70. ὑάκινθος, ὑάκινθος, ἀλοπύργος, καὶ ἀπιδίνος. Judæus Germanus סיד בלא, i. e. blawe seide. Ferrar. cardeno. quod explicatur couleur de plomb, violet : tirant sur le bleu. Arabs: Walt. اسمانجو : sic & Erpenianus. Id cæruleum explicat. At A. E. dicit יצקר צביע ביום חלוצו וצבעו ירוק sanguine Chilzon. cujus color flavus est. & R. Sal. ex magistris dicit ירוק : Coc. Occurrit autem hoc no. f. f. simpl. & cum cop. ה, & ב, pro דה dem, præf. prout seq. תכר hyacinthus, Exod. 26. 4, 31, 36. 27. 16. 28. 8, 15, 33. 35. 23. 28. 6, 29. 39. 21. 39. 22. 28. 37. 36. 11. 38. 18. 39. 25, 58, 24, 31. Num. 4. 6, 7, 9, 11, 12. 15. 38. 2 Chron. 3. 14. Esth. 8. 15. Jer. 10. 9. Ezech. 23. 6. 27. 7, 24. תכר & hyacinthus, Exod. 25. 4. 26. 1. 35. 6. 36. 8. 39. 29. 2. 6. Esth. 1. 6. תכר hyacinthi, Ex. 28. 5. 35. 28. 39. 1, 2. תכר in hyacintho, Exo. 35. 35. 38. 23. 2 Chr. 2. 13.

Rad. תכר est ponderare, numerare : Pag. certò metiri : penitus pendere, appendere. Putant esse Græcis ἀναμετρον, & Latinis dijudicare, vicinum est verbo תכר aptandi, infra. Sunt qui cum תכר etiam conferunt. Merc. Expendit, perpendit, numero scilicet, & pondere, Bu. Lex. Artificiose fabricavit secundum numeros & mensuram certam, disposuit & paravit secundum artem, artificium exercuit, operatus est industrie, quemadmodum artifex suum artificium exercet. Cogn. cum תכר, i. e. directus est, &c. Hinc τεχνόμαι, τεχνάζω, fabrico : τέχνη ars, artificium ; τεχνικός, artificiosus : τεχνικός, artificiosè : τεχνίτης, artifex : τεχνιτεύω artificiosè aliquid molior : Item τεκταίω : τεκταίνομαι, fabrico, paro, τέκτω, faber : Av. תכר est liberare : Coc. expendere, pendere : Bu. Conc. Prout occ. in part. ben. kal. f. m. simpl. & cum cop. præf. sic : תכר pendens, disponens, Prov. 24. 12. ותכר & perpendens, Prov. 16. 2. 21. 2. In niph. תכר aptari, disponi, rectificari, rectum, æquum, conveniens esse : Affine verbo תכר : Bu. Lex. Fabrefactus est, paratus est, artificiosè & benè : Av. Librari : Coc. Prout occ. in præf. niph. 3. pl. sic : 1 Sam. 2. 3. Deus cognitionis est Jehova, וכל ותכר עיליות Et ipsi (nam לא est pro לו, & ita est in margine : i. e. ei, aut ipsi) numerata sunt, seu ponderata sunt opera. Hieron. Et ipsi præparantur cogitationes. R. Sal. Et ipsi, i. e. ante ipsum numerata sunt opera, scilicet, hominis. R. D. לא scribitur cum aleph & legitur cum vau. Cum aleph, sensus est, non sunt numerata aut ponderata opera hominum, nisi ipse voluerit. Cum vau, ei tantum numerata sunt opera hominum, non hominibus : quia ipse facit, quemadmodum vult, & non homo. R. Levi in Comm. & non sunt numerata, ponderata viro qui cogitat illa facere, quia non est hominis via ejus. Et legitur cum vau לו ipsi, i. e. & ipsi soli numerata sunt opera, quia solus ipse potest quicquid vult ; Merc. Et non aptantur, &c. Sed ibi Masorethæ legendum tradunt ולי & ipsi : Bu. Lex. Et ei artificiosè fabricata sunt opera : Av. Et non librantur opera ? vel ולי, & ipsi librantur opera ; h. e. facit omnia pulchrè tempore suo : Coc. Nam Deus fortis omni notitiâ præditus est Jehova, (Hebr. Deus notitiarum Jehova : & sic Av. vertit : Deus scientiarum est Dominus :) & non disponuntur actiones : Puta, sine ipso, aut, sine voluntate & administratione ejus, q. d. Ut ut efferamini, tamen nihil omnino sine ipso effecturi : Hisce enim verbis duobus argumentis dehortatur á malo : Primò quia Deo omnia consilia perspecta sunt : altero, quia omnia pro voluntate suâ moderatur & disponit : Jun. Aptantur, disponuntur, &c. Bu. Conc. In fut. niph. 3. f. m. occ. simpl. ut & 3. pl. m. simpl. itidem, sed vel cum scheva, vel, ob pausam, cum tseri in penult. תכר æquum, conveniens est, Ezech. 18. 25, 9. 32. 17, 20. ותכר aquæ sunt, Ezech. 18. 29. ותכר aquæ sunt, Ezech. 18. 25, 29. In piel תכר aptare, dirigere, appendere, expendere : Bu. Ma. Fabricavit artificiosè, benè operatus est : Av. Librare, accurate facere, moderari, erigere & confirmare : Coc. Prout occ. in præf. piel 3. f. m. & in 1. f. simpl. sic : תכר expendit, Job. 28. 25. Ifa. 40. 12, 13. ותכר aptavi, Psalm. 75. 4. In pual תכר appen-

di, ponderari, numerari: Pag. Bu. Prout occ. in part. pual. f. m. cum ¹ dem. præf. loco seq. ² ³ ⁴ dispositum, 2 Reg. 12. 12. Atque inde ex hac rad. ⁵ sunt nomina seq. 1. nō. ⁶ m. summa numerus: Pag. demensum: mensura certa & statā: Merc. Bu. Lex. Summa, vel mensura certa artificiosè fabrefacta, habens suam dispositionem & pondus: Av. Numerus, mensura, modus: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum ⁷ cop. præf. sic: ⁸ summa, demensum, Ezech. 45. 11. ⁹ & summam, Exod. 5. 18. Item 2. hinc etiam no. ¹⁰ f. idem cum præced. summa, numerus: Pag. Bu. Forma: Quidam demensum exponunt: h. e. elaboratum & omnibus suis dimensionibus absolutum: est autem no. substant. Merc. Significat dispositionem & figuram ædificii: est formā ¹¹ Sulphur: quia prius thau est radicalis: Pag. ¹² est mensuratio, dimensio, artificium suam habens mensuram ipsam certam: Av. Mensura: Coc. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. sic: ¹³ idem, Ezech. 28. 12. 42. 10. Item 3. hinc etiam no. cum ¹⁴ heemant, ab initio, & thau in fine post sagol & cholem, viz. ¹⁵ f. summa, numerus: dispositio, rectitudo, locus, pondus, æqualitas, mensura, forma, &c. Pag. Bu. Dispositio artificiosa habens suos numeros & pondera: Mensura certa: Av. Modus, summa proportio, &c. Coc. Prout occ. hoc no. f. f. simpl. loco seq. ¹⁶ summa, Exod. 5. 8. Cum affixis cholem hujus no. in penult. mutatur in kibbutz ante nun sbevatum, & thau dagelshatum: prout occ. cum ¹⁷ aff. simpl. & cum ¹⁸ præf. ut & cum ¹⁹ præf. & ²⁰ aff. ut seq. ²¹ dispositionem suam, 2 Chr. 24. 13. Ezech. 45. 11. ²² & dispositione ejus, Exo. 30. 32. secundum dispositionem ejus, Exod. 30. 37. De rad. autem hac, locus suprà cit. ad ben. kal, ulterius notandus, viz. Pro. 16. 2. ²³ librat spiritus dominus: Coc. Perpendit animos: Bu. Lex. (Omnes viæ viri sunt mundæ in oculis ipsius) at disponit Dominus, Spiritus: Av. Et ponderans, vel numerans: seu ponderat vel numerat, Spiritus, Dominus: Hieron. Spirituum ponderator est Dominus. Ac si dicat, inquit R. Himman. Omnes viæ (i. e. quælibet è viis) viri munda in oculis ejus, i. e. ipsius viri. Sunt enim viri qui sunt sapientes in oculis suis, & omnes viæ eorum sunt mundæ, seu, puræ, ac rectæ in oculis eorum: sed est via recta in oculis viri, cujus extremum, cujus finis est via mortis. Idcirco dixit, & numerans spiritus Dominus. Ac si dicat, qui scit numerum spirituum bonorum, est Dominus. Ut ipse scit virum cujus via est munda in oculis ejus, utrum sit munda, an non: Pag. (Ut omnibus viis, suis scil. vir purus videatur in oculis suis: Hebr. Ut omnibus viis viri purus videatur: ut Gen. 9. 6.) Tamen perpendit Spiritus Jehova; i. e. quasi numero & pondere pervenit omnia, ut qui potentior est corde nostro, 1 Joan. 3. 20. Sic in versu præcedente dicitur, quod penes hominem (sunt) acies (cogitationum) animi, sed à Jehova est sermo linguæ; i. e. innumeras quidem cogitationes homo versat animo: sed nè hiscere quidem potest, aut movere linguam sine dispositione Dei: Jun. Item ad præf. piel locus Isa. 40. 12. Notandus. Quis mensus est pugno suo aquas; ²⁴ & cælos palmo ponderavit? vel, ut alii exp. direxit? Pag. viz.

pro ²⁵ quod huic vicinum est: vide infra. Paulus 1 ad Cor. reddit ²⁶ cognovit, qu. omnibus suis dimensionibus perspectum habuit, expendit, pensitavit, & accurate perpendit, certo mensus est, & exploravit. Alij, ut hic habes, paravit, direxit: Et R. R. verbo ²⁷ semper utuntur, ubi contextus ²⁸ diceret, vel ²⁹, de quo rursus infra: Merc. R. D. in Comm. dixit, Palmo, quia quod extenditur, palmo aut calamo mensuratur: addidit, direxit, propter extensionem quæ indiget directione. A. E. ponderavit, vel certe, mensus est. Et cælorum, qui extenduntur sicut cortina; (vel, quos extendit instar cortinæ: Cev.) novit, inquit, mensuram: Quia suâ potentia illos creavit, secundum sapientiam, ac si mensus fuisset illos palmâ. & vers. 13. ³⁰ Quis suo consilio direxit Spiritum Domini? Hieron. adjuvit. R. D. direxit? Quando creavit, mundum, quis suo consilio direxit eum, docens illum, & dicens, sic & sic facies? Pag.

Rad. 25. ³¹ est elevare instar tumuli, aut cumuli: Pag. quasi tumulare dicas: i. e. in altum attollere. Vicinum est radici sequenti ³² suspendere. Invenitur ex kal, pahul tantum. Videtur factum ex no. ³³ cumulus in altum elevatus; Merc. Aggerare, aggerere, accumulare: Bu. Lex. Eminuit ut tumulus, tumulavit, tumulos eminentes fecit, seu protrusit. Elevavit in tumulum, accumulavit. Cogn. cum ³⁴ & ³⁵ suspendit in altum. Hinc ³⁶, thalii sunt capita in capis, porris, & allio, in quibus semen colligitur. Hinc ³⁷, & ³⁸, germen, ut cum capæ protrudent thallos instar tumulorum parvorum, &c. Av. Exaggerare; Coc. Prout occ. hoc verbum in part. pahul kal, sing. m. cum ³⁹ cop. præf. sic: Ezech. 17. 22. & plantabo ego super montem excelsum, ⁴⁰, & elevatum: Hieron. eminentem: sed est part. pass. Pag. & aggestum: Bu. Lex. & tumulatum; Av. & exaggeratum: ⁴¹ recte dixeris, ut cum ⁴² conveniat. Videntur procerâ pendula: Coc. & aggestum: Jun. Atque inde ex hac rad. ⁴³ est i. nō. ⁴⁴ m. tumulus, acervus, agger: Pag. Bu. Tumulus, colliculus, acervus, cumulus, altus scil. & elatus in superficie terræ: Av. Meta, tumulus exaggeratus: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. locis seq. ⁴⁵ agger, tumulus, Deut. 13. 16. Josh. 18. 25. Ezr. 2. 59. Neh. 7. 61. Ezech. 3. 15. Cui etiam ⁴⁶ & ⁴⁷ sunt præf. sic: ⁴⁸ in tumulum, Jer. 49. 2. ⁴⁹ à telmelach, n. p. Ezr. 2. 59. Neh. 7. 61. Item occ. etiam hoc no. f. m. cum ⁵⁰ & ⁵¹ aff. sic; Jer. 30. 18. Et edificabitur civitas ⁵² super tumulum, aut cumulum ejus, vel suum. Hieron. in excelsu suo. Targum in loco suo, & sic R. D. Dixit autem, ut idem inquit, super tumulo aut cumulo suo, quia civitas Jerusalem altior est universâ terrâ Israel: Pag. Super aggere suo: Bu. Lex. Super tumulum ejus: 70. ⁵³ In metam suam: Av. In metam suam: ut scil. stet in proceritate sua: Coc. In aggere suo, &c. qui scil. definitur infra, tribus versibus ultimis cap. seq. 31. Jun. Tumulum suum: Bu. Conc. & Jos. 11. 31. Urbes quæ stabant ⁵⁴ tumulum earum, non combussit Israel. (Vel, super tumulum suum: super quem scil. sunt conditæ: Merc. Cev.) Vel, juxta R. D. quæ stabant in robore suo, quarum muros, quum caperentur, non

non diruerunt, non combussit Israel: Sed dimisit in suis ædificiis, ut essent munitæ & fortes: (vel in suo ædificio, propterea quod erant munitæ & fortes: Mer. Cev.) Et sic etiam Targum, in robore suo: Pag. In tumulis suis: Av. Urbes stantes in erectione sua: h. e. Non collapsas, vel, in expugnatione, vel ut Jericho, juxta R. Sal. & Kimchj. Diod. Qui estoient demurées sur pie. Coc. Quæ manserunt cum aggere suo, &c. i. e. Quæ obsidionem quidem expectarunt, sed antequam aggeres vi deicerentur, se dederunt: has non combusserunt: ex lege Deut. 20. 10. Jun. Aggere suo: Bu. Conc. Item hic etiam ad hanc rad. חָלַל quidam referunt no. חוּלָל m. suspensio: Pag. cumulator, qui aliquem qu. cumulat, & redigit velut in acervum desolatū: vel. qui alicui accumulatur molestias & afflictiones: Av. Unde in forma pl. m. חוּלָלִים sunt contumelatores: Bu. Lex. i. e. inimici: Bu. Ma. Prout occ. in forma pl. m. constr. cum בִּי aff. sic: Psa. 137. 3. Quia illic postulaverunt à nobis, qui captivos duxerunt nos, verba Cantici שְׂמָחָה וְתוֹלָלֵינוּ Et suspensiones nostras (ob) lætitiā, vel, & citharis suspensis lætitiā, i. e. verba lætitiæ. Dixerat enim versu præced. super salices in medio ejus suspensimus citharas nostras. Et est sensus, inquit R. D. in lib. rad. & comm. Postulabant à nobis verba cantici, & in citharis nostris, quas suspenderamus in salicibus postulabant ut lætaretur in eis. Et sunt qui deducunt אֶלֶל quod est ululare: & sic tau redundat. Ac si d. pro ululatis nostris, dicebant nobis ut cantaremus, & lætaretur: Pag. Vel, juxta alios, in ululatis nostris. Nam qui exponunt pro שוֹלָלֵינוּ qui nos spoliarent, pro ש, פָּתַר, פָּתַר, id longè alienius est: Tum enim sub priore lamed erat scribendum scheva: Merc. Cev. & sic A. E. scribit, secundum opinionem meam, significat, & suspensiones nostras. Nam חָלַל & חָלַל sunt ejusdem signif. pro, suspendere: sicut תוֹלָלֵינוּ חָלַל: & שָׂרָה, שָׂרָה, חָלַל חָלַל: sunt autem instrumenta lætitiæ: Pag. Et contumelatores nostri lætitiā, scil. postulaverunt: i. e. inimici nostri, qui in tumulum nos, nostraque redegerant. Chaldæus בּוֹנֵי תוֹרָה raptores nostri, i. e. hostes qui nos rapuerunt: Bu. Lex. Et cumulatōres, i. e. devastatores, nostri, à nobis lætitiā, scil. petierunt: Quod nobis impossibile est in terra captivitatis nostræ: Av. Et qui contumelabant nos, &c. i. e. gentem nostram & habitationes nostras, urbemque & templum Dei nostri in funestum & miserabilem tumulum redegerant: ut Psal. 79. Synechdoche. Sic autem Hebræum nomen interpretatur adducti germano illius Etymo, superiorisque membri & totius argumenti consideratione: Jun. Item hincietiam, ad hanc rad. חָלַל, quidam referunt no. in forma pl. f. חֲלָפִיּוֹת doctrinæ. Prout occ. hoc no. Cant. 4. 4. cum לָּאֶרֶץ sic. sicut turris David collum tuum ædificata לְחֲלָפִיּוֹת ad docendum-transfuentes: Pag. Quasi scil. à rad. חָלַל: ut & illic, puto, nonnihil diximus. Quidam autem exp. super tumulos, seu pendentias acierum: Merc. R. D. autem scribit vocem esse comp. ex חָלַל quod est forte, & altum seu elevatum, ut supra in Jos. 11. 13. חָלָל, i. e. lapides turris excisos ad similitudinem oris: Ut etiam fit hodie in turrium ædificiis, 70. Reliquerunt dictionem

Hebraicam, quæ ædificata est in Talphijoth. Hieron. cum propugnaculis. A. E. Sunt qui exponunt, קְרוֹנוֹת פְּרִיֹת ad suspendendum acies (gladiorum), i. e. gladios. Et sunt qui dicunt quod Thau redundat, & aleph deest. Quære in קְרוֹנָה, post conjug. hiph. Et Grammatici dicunt quod non est illi simile. R. Sal. Thau in קְרוֹנָה est ut thau in קְרוֹנוֹת, & קְרוֹנוֹת. Et derivatur ab קְרוֹנָה : ut Job. 35. v. 11. ut in קְרוֹנָה, ad doctrinas : i. e. ad docendum figuras ejus, & habitacula : operis dispositionis, exemplaris illius : Pag. Scribendum videtur hic pro, docendum, discendum לְלִמּוֹד, & pro habitacula, pulchritudinem, נִי, non נִיִּי, ut Sanctes videtur legisset. Omnes in eam contemplabantur ut discerent, &c. Ut in magnificis ædificiis fieri solet. Coactum est quod doctorum Hebræorum quidam offerunt, קָרוֹ שֶׁהַכּוֹל הַפְּרִיֹת מִתְפַּלְלִים עָלָיו Acervus, pro quo omnia ora precantur : Merc. קְרוֹנוֹת sunt suspensiones gladiorum. Ubi arma suspendantur. Comp. עָקָה suspendit, & פְּרִיֹת, i. e. acies gladiorum, ora ensium : & hanc compositionem sequens textus explicat, ubi sic habetur, ut turris Davidis est collum tuum, ædificata ad suspensiones gladiorum, ex qua (turri) mille clypei suspensi, omnia scuta heroum. Av. Ut turris Davidis, &c. ædificata in molem pinnarum. Kimchius componit ex קָרוֹ (in regimine קָרוֹ) & פְּרִיֹת. Moles habens plures ἐπάλξεις, intelligitur. Aliam Etymologiam habet A. E. קְרוֹנוֹת ad suspendendum acies, h. e. gladios acutos, ut sint ad bellum prompti magis & parati. Minus id arridet. Durum פְּרִיֹת pro gladiis : Et in turribus non solent gladii suspendi : Durum ex קָרוֹת facere קָרוֹ : Facilior est Kimchiana etymologia & aptior. Ferrar. Para abezamizentos : ad consuetudines. Ab קָרוֹ deduxerunt : Coc. Simile turri Davidis collum tuum, ædificata ad armaria : Sensus : Collum es rectissimo, venustissimo, & rebus pretiosis instructissimo : Sicut est turris illa eminentissima Jerusalemorum, qui a Davide extracta fuit in clivo Miktzoach, pro armamentario, ad atrium custodiæ : vide Neh. 3. 19, & 25. Ad armaria : Nam ibi appendebantur arma acuta, polita atque comparata ad usus necessarios : quod compositio vocis Hebræe sonat, & sequentia verba interpretantur : Jun. In armaria : Bu. Conc. Item huc etiam ad hanc rad. קָרוֹ referunt no. geminatum in forma pl. m. viz. קְרוֹנוֹת crispi : cumuli, flocci : Pag. Crispaturæ capillorum : Bu. Lex. Valde cumulosi, ut sunt capilli crispi : Av. Est frequentativum קָרוֹ. Coc. Prout occ. hoc no. pl. m. Cant. 5. 11. Cincinni ejus, קְרוֹנוֹת crispi, &c. Pag. Vel, tumuli, seu cumuli : vel juxta alios penduli : sed prius est rectius : Cum scil. extremitates capillorum, h. e. cincinnati, in fine colliguntur, i. e. crispantur, inquit R. D. q. d. densi : Merc. Et sic A. E. exp. קְרוֹנוֹת extremitates capillorum ejus elevatae, ut tumulus, i. e. crispæ : Pag. Cincinnati ejus sunt cumulosi, i. e. crispi : Av. Capilli ejus crispi : i. e. in circulos revoluti : Coc. Capilli ejus crispis discrimibus nigri, ut corvus : Jun. Crispaturæ : Bu. Conc.

Rad. 25. **נָסַח** suspendit in altum, exaltavit, ex-
tulit. Idem quod **נָסַח**. Cogn. cum **נָסַח** emittit.
Hinc per Metath. alto, exalto; Av. Occ. autem hoc ver-
bum in prae. kal. 2. pl. m. cum **נָסַח** aff. sic; 2 Sam. 21

21.12. In qua **תלה** (sed legitur **תלה**) suspende-
runt eos. Uade in part. pahul kal. (à f. m. **תלה**)
pl. m. Hof. 11.7. Et populus meus **תלה** suspensi
(pendent animo) conversionem meam. Et cum kib-
buts, pro schurek penult. Deut. 23. vers. antepen. Et
erunt vitæ tuæ **תלה** suspensæ tibi, &c. Av. Qui so-
lus hanc per se rad. statuit. Reliqui namq; hæc referunt
ad rad. seq. **תלה**, cum aleph sic, pro 3. rad. he. ubi ea vide.

Rad. 27. **תלה** est suspendere, appendere : Pag.
Bu. Suspendit in altum, exaltavit, extulit : plerumq;
construitur cum **על**. Cogn. cum **על** eminebat, tulit,
extulit : Av. 70. **על** **תלה** ; suspendere : Coc. Pro-
ut occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum
! conv. præf. ut & in 2. f. m. cum ! conv. præf. & in
3. pl. simpl. & cum ! conv. præf. **תלה** suspendit, Gen.
4.22. 41.13. Josh. 8.29. **תלה** & suspendet, Gen.
40.19. **תלה** & suspendens, Deut. 21.22. **תלה** illi
suspendent, Esth. 9.25. Isa. 22.24. Item in 3. pl. m.
cum **א** aff. sic occ. 2Sam. 21.12. In qua **תלה** suspen-
derunt eos. In quibusdam codicibus scribitur cum a-
leph abundante **תלה** : & ita scribitur communiter
in margine : eodem sensu, juxta R.D. Pag. Sed ex
lectione Masoretharum, aleph non redundat : Sed per
epenthesein insertum videtur, ex communicatione seu
confusione ordinis quiescentium : vel certe ab illis sin-
genda demonstratur radix **תלה**, quæ idem sit cum
תלה. Simile quid vide in pahul : Cev. Juxta pun-
cta legitur in margine **תלה** quasi à rad. **תלה** : sed
juxta consonantes legitur per **תלה**, tanquam ab hac
rad. **תלה** : ex Bu. Lex. **תלה** legitur, **תלה** : quod
analogum esset **תלה** : Coc. Item occ. etiam in 1. pl.
præf. kal, simpl. loco seq. **תלה** suspendimus, Psal.
137.2. Et in part. ben. kal, f. m. occ. simpl. loco
seq. **תלה** suspendens, Job 25.7. Ut & in part. pahul
kal, f. m. occ. simpl. locis seq. **תלה** suspensus, Deut.
21.23. 2Sam. 18.10. Cant. 4.4. Sed in forma pl. m. pa-
hul kal, (pro plenâ formâ **תלה**) occ. vel cum sim-
plici jod in ult. vel cum aleph pro 3. rad. he. Idque
vel post kibbuts, vel post schurek in penult. sic ; **תלה**
suspendi, Josh. 10.25. **תלה** idem, Deut. 28.68.
תלה idem, Hof. 11.7. In infin. kal, occ. cum ! præf.
sic : **תלה** ad suspendendum, Esth. 6.4. Ezech. 15.
3. Et in imper. kal à f. m. **תלה** suspende ; occ. in pl.
m. cum **ה** aff. post kibbuts pro schurek penult. loco
seq. **תלה** suspendite eum, Esth. 7.9. In fut. kal, 3. f.
m. (à simplici forma **תלה** suspendet) occ. cum !
conv. præf. & **א**, aff. loco seq. **תלה** & suspendit
eos, Josh. 10.25. Sed in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl.
& cum ! cop. & ! conv. præf. ut seq. **תלה** suspende-
runt, Esth. 9.13. **תלה** & suspendent, Est. 5.14. **תלה**
& suspenderunt, 2Sa. 4.12. Est. 7.10. In niph. **תלה**
suspendi : Pag. Suspendus est : Av. Prout occ. in præf.
niph. 3. pl. loco seq. **תלה** suspenduntur, Lam. 5.12.
In fut. niph. à 3. f. m. **תלה** suspendetur : occ. in 3. pl.
m. cum ! conv. præf. loco seq. **תלה** & suspensi fue-
runt, Esth. 2.22. In piel **תלה** suspendere : Pag. Bu.
&c. Prout occ. in præf. piel 3. pl. sic : **תלה** suspen-
derunt, Ezech. 27.10, 11. Atque hinc ex hac rad. **תלה**
quidam formant illud Psal. 137.3. **תלה** & suspen-
sores nostri : Bu. Conc. &c. vide in rad. præced. **תלה** :
ubi fuse de hac voce. Quidam tamen referunt ad

תלה, ubi etiam vide : Coc. Item hinc etiam ex hac rad.
תלה : est no. **תלה** vel **תלה** m. Pharetra : Pag. Bu. &c.
Sic dicta èd quod suspensæ sunt sagittæ in illa : Pag.
Vel quod ab humero suspendatur : Merc. Vel, est, in-
quit R. D. **תלה** gladius, qui ad latus suspenditur : Pag.
70. **תלה**, Pharetra, quæ suspenditur è clavo, &c.
ut Pag. & Merc. Av. Prout occ. hoc no. cum **ה**, aff.
sic : Gen. 27.3. Tolle, quæso, vel nunc, arma tua,
תלה Pharetram tuam : Sed Targum habet **תלה**
gladium tuum. Et A.E. Utroque modo exponit :
Pag. Pharetram tuam : Bu. Conc. Lex. Av. & Coc.
Item hic etiam sub hac rad. **תלה**, quidam locant no.
in forma pl. f. **תלה** armaria, Cant. 4.4. vox com-
posita ex **תלה** & **תלה**, (de quo in **תלה**) quasi **תלה**
ad suspendendum acies, i. e. gladios acutos, ut A. E.
monet. Vel à **תלה**, quod sequitur, quasi **תלה**
תלה Tumulus ad quem omnes respiciunt, ut est
in Talmud Berachoth, Fol. 30. 1. vel **תלה**
Tumulus super quem omnia ora o-
rant, juxta 1 Reg. 8.44. de urbe Jerusalem. A-
ruch. (Alii referunt ad **תלה** didicit, ut **תלה**
quæ documenta, turres altæ, quæ via-
tores docent iter.) Bu. Lex. &c. Vide etiam de
hoc no. pl. f. m. ex reliquis in radice præcedente. **תלה**.

Rad. 28. **תלה** m. est (no. rad.) fulcus : Pag. vel
area. Sed est potius Latinis porca : viz. Ille terræ
tumulus seu cumulus, qui in arvo inter arandum pro-
minens relinquitur. Nam **תלה** est proprie
fulcus, seu lyra, filio scil. terræ aratro facta. Qui-
dam ad **תלה** reducunt, ut **תלה**, locusta genus, est
à **תלה** tendendo : Merc. **תלה** est porca, synechdochicè,
aratio, Job 39.13. Bu. Lex. Tumulus seu porca a-
gri, Thalamus in agro, area, areola, quæ est præpa-
rata & strata quemadmodum thalamus lecti. Hinc
תלה, **תלה**, thalamus, **תלה** in thala-
mo versor : Av. 70. vertunt hoc no. **תלה** **תלה**
lira, fulcus. Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum **ה** præf.
& (à forma absol. pl. m. **תלה**) ; in forma pl. m.
constr. simpl. & cum **ה** aff. ut seq. **תלה** in fulco :
porca, Job 39.13. **תלה** in fulcis, Hof. 10.4. 12.12.
תלה fulci ejus, Job 31.38. Psal. 65.11.

Rad. 29. **תלה** inde no. rad. **תלה** vel **תלה**,
f. vermis : Pag. Bu. 70. **תלה** : Ex Deut. 28.29. vi-
tes plantabis & vinum non bibes, quia **תלה**
comedet id vermis : apparet hoc nomine significari om-
nes vermes, qui fructus depascuntur. Coc. Vermicu-
lus coccineus, purpurei coloris : & quando additur **תלה**
semper significat coccum bis tinctum, qui color ali-
quantò est nigrior, & non ita lucidus ut semel tinctus :
Av. Quidam putant esse vermiculum, minorem quàm
existimat. Ego confendi invenio. Quidam redu-
cunt ad rad. **תלה** (quam supra explosimus, & diximus
esse à **תלה** deglutire) quod facile temeretur, conculce-
tur, animalculum omnium longè abjectissimum : vel
active, quod arrodendo deglutiat. Plur. masc. tantum
per kamets sub secunda invenitur. Figurate pro ab-
jecto ; Psal. 72. & Isa. 41. Ubi Midras, inquit Kimchi,
Israelitas vermi comparari ait, quod ut illius robur
non nisi in ore situm est, sic omne Israelitarum robur
in oratione sit positum : Merc. In Bu. Conc. rad. hæc
תלה tria signif. 1. est vermis : Idque scil. in hoc no. f.

f. præced. quod occin forma cum tseri & kamets simpl. Sed in forma cum duplici pathach ante thau simpl. & cum \square dem. præf. ut & cum \square aff. absque præf. & in forma pl. m. cum kamets, ut dictum, in penult. simpl. ut seq. חלע vermis, lumbricus vermis, Job. 25.6. If. 14.11. חלע vermis, Psal. 22.7. Ifa. 41.14. Jon. 4.7. חלע vermis, Deut. 25.39. חלע vermis eorum, Ifa. 66.24. חלע vermes, Ex. 16.20. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. חלע est coloris species aliqua: Bu. Coc. Idque scil. in no. חלע m. Coccus, Coccum, coccineum: Bu. Lex. Vermiculus, vel coccinum: Pag. Vermiculurubens seu purpureus, qui ex cocco seu grano nascitur, unde fit materia purpurei coloris. Nam est frutex quidam, cui adhærent grana tincturis utilia: ideoque pro purpura, & cocco sæpe usurpatur, quo genere vestium reges olim utebantur, & in cultu Levitico ejus creberrimus fuit usus: Av. 70. חלע coccus. Vermem esse in cocco seu grano, ex quo color, ut tradunt docti: vide Bochartum. Kimchi חלע Arab. حمار : חלע Diof. 1.4. c. 46. Coc. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. fic: Lam. 4.5. חלע Qui alebantur super vermiculum, aut coccinum, vel, in vermiculo, i.e. in vestibus vermiculatis aut coccineis: Pag. Educati super cocco aut purpura, &c. Av. Qui portabantur in coccino: Coc. (Quo modo) qui nutriebantur in coccino, amplexantur stercore? i.e. in fimeris victum quaritant præ inopia: Jun. Coccinum: Bu. Lex. Cui etiam no. f. m. חלע pro חלע dem. est præf. loco seq. חלע sicut coccineum, Ifa. 1.18. Item in hac 2. signif. pro coccino, &c. venit etiam no. cum duplici pathach ante thau, viz. חלע idem cum præced. vermis: & vermiculus, color qui vulgò Carmesinus, aut Cremesi, Gallice cramoyfi dicitur: Pag. Sunt qui notent esse singularem vermiculi speciem nascentis ex grano fruticis, figurâ lentis, aut pisi, חלע Græcis, sic & nostris Coccus, unde Coccinus, aut coccineus color, &c. Scarlacum vulgò dictum (etsi nos Escarlatte) proferamus, putant ad vocem Græcam σκάρλακον alludere, quæ vermiculum sonat. Copiose in Gallia Narbonensi provenit. Pausanias eum fruticem apud Phocenses nasci ait lentisci specie. Tradunt & apud Galatas frequentem esse. Item in Polonia, ubi grana collecta postea in areis collocantur, & aliquandiu quotidie rigantur cervisia, post quam rigationem vertuntur in vermiculos. Cujus apparatus tam longi hodie caput tædere Polonos. In Hispania inventa est terra, quæ etsi minds durabilem colorem producat, minoris tamen emitur. Junctum cum חלע , ut in חלע dictum est, velantè vel post, juxta quosdam, significat coccinum bis tinctum, qui color sit subniger, non ita lucidus, ut חלע semel tinctus: Unde exponunt secundarium vermiculum, vel contrà. Sed ego ad Auxesin addi puto: vel חלע ipsam quidem dici propriè materiam, at חלע , à duplicatione & intensiōe coloris: Unde & absolute חלע dicitur. Kimchi notat ipsum colorem dici חלע , & addi חלע , quod plurimum ejus in illo sit: Vel חלע esse ipsum colorem: Et quando subjungitur חלע , colorem rubrum intelligi, cum præponitur, ruborem coloris, i.e. colorem pulchrum, qui est Cramesinus: Et quia est excellentissimus colorum, absolute dici חלע sine

חלע , ut Ifa. 1.18. & Lam. 4.5. Merc. No. hoc חלע est 1. vermis: (ut in 1. signif. describitur in Conc.) Vel, in hac 2. signif. חלע est coccineum dibaphum; Bu. Lex. &c. vide Av. de hoc no. in 1. signif. Occurrit autem hoc no. in hac 2. signif. simpl. vel cum duplici pathach: vel, ob pausam, cum kamets in penult. locis seq. חלע vel חלע coccinea, Exo. 28.5,6. 35.25. 38.3. Lev. 14.4,45. Num. 4.8. 19.6. Cui priori formæ cum duplici pathach cop. est præf. locis seq. חלע & coccineum, Exod. 25.4. 26.1, 31.36. 27.16. 28.9,15,33. 35.6,23. 36.8,35,37. 38.18. 39.2,5,8,29,1,24. Sed occ. etiam ead. forma f. f. cum duplici pathach, habens חלע dem. & חלע præf. ut seq. חלע coccineum, Lev. 14.6,51,52. חלע in coccineo, Exod. 35.35. חלע & in coccineo, Exod. 38.23. Item ab hac rad. חלע quidam formant verbum in piel חלע rubricavit, luteum colorem confecit, instar vermiculi, qui ex cocco nascitur, & unde conficitur color coccineus, i.e. luteus. Hinc per Metath. luteus, a, u, m; luteolum, & luteolæ sunt violæ purpureæ repræsentantes colorem coccineum. Ita Av. qui sic ponit hoc verbum in piel pro ipsa radice, ex quo reliqua ab hoc verbo in piel format. Inde enim quasi à præf. pual חלע q. d. rubricatus fuit, purpuratus fuit, &c. Av. Coccineo indui; Pag. Bu. Vermiculo tingi: Merc. Prout occ. in part. pual à f. m. חלע rubricatus purpuratus, &c. In forma pl. m. simpl. fic: Nah. 2.3. viri exercitus aut roboris i.e. robusti ejus חלע induiti vermiculatis, i.e. vermiculo tinctis, aut, coccineis vestibus: Hier. in coccineis: Pag. Coccinati, coccino induti: Bu. Lex. viri belli rubricati sunt, i.e. purpurati vel induti sunt coccineis vestib. Av. Vermiculati, purpurati: Coc. Bellatores coccinati: & sic in verbis præced. dicitur clypeus potentium ejus rubricatus: Nam eo colore in bellis usos esse Scythas, Medos, Persasque narrat Herodotus, Xenophon, & Diodorus Siculus: Jun. Deinde iii. signif. 3. hujus rad. חלע est, ex Bu. Conc. in no. inde ducto in forma pl. f. cum חלע heemant. viz. חלע Dentes molares: Pag. Bu. Conc. Av. Qui scil. attenuant & comminuunt cibum, suntque lutei coloris instar purpureæ: ideoque componitur ex חלע vermiculus luteus seu purpureus: & ex חלע comminuit dentibus: unde per Synaresin facta est contratio literarum: Et est forma participii secundæ conjug. piel. Hinc est Græcum per Metath. ἐλάττω minuo, comminuo, ἐλάττω minor, &c. Av. Vel, est inversum ex חלע : de quo supra in rad. חלע : Merc. Ubi etiam vide. Occurrit autem hoc no. in hac forma pl. f. simpl. & cum cop. præf. ut & cum חלע aff. absque præf. ut seq. חלע molares dentes, Job. 29.16. חלע & molares, Joel. 1.6. חלע molares ejus, Pro. 30.14.

Rad. 30. חלע in præf. kal. contra חלע est perficere, complere: Item consumere, finire: & immaculatum esse: Pag. Vel, perfici, in kal. consummari. Interdum rei perfectionem omni ex parte notat. Interdum nihil esse reliquum, sine perditione tamen. Juxta quos duos modos quidam accipiunt illud dictum Christi, consummatum est. Ut significaret Prophetias de opere redemptionis omnino completas esse, & umbras legis finem suum habere. Postremo significat absolutam rei perditionem, quod est consumi. In kal, interdum

transitivum: Merc. absolvi, compleri, perfici, confici, absumi, deficere: quandoque absolvere, complere; Bu. Lex. Integre consummatus est, perfectus est omnibus modis: & quando in malam partem sumitur, significat integre & perfecte consumi vel absumi. Idem est quod חמ: & est cogn. cum חמ geminus fuit de integro. Hinc εἴς τις verus, integer, perfectus: εἴς τις, veritas, integritas, εἴς τις, vere: In kal חמ consummatus est, consumptus est & cum accus. consummare, consumere: Av. 70. vertunt hoc verbum per, πλεῖσται: integrum esse, absolvi, finire, consummari: Coc. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est absolvi, compleri finiri: absumi, deficere. Prout occ. in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 3. pl. m. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & cum 1 interrog. præf. ut seq. חמ absumptum, consumptum est, Gen. 47. 18. Josh. 4. 11. Jer. 6. 29. Lam. 4. 22. חמ & deficit, Lev. 26. 20. חמ consumpti fuerunt, absolverunt, defecerunt, &c. Deut. 2. 16. Josh. 3. 16, 17. 4. 1. 5. 8. 2 Reg. 7. 13. Job. 31. 40. Psal. 9. 7. 73. 19. Isa. 16. 4. חמ & consumitur, Jer. 44. 12, 27. חמ an absolverunt, 1 Sam. 16. 11. Item occ. etiam in 1. pl. præf. kal, simpl. vel cum pathach: vel, ob pausam, cum kamets ante scheva in penult. sic: חמ vel חמ absolvemus, consumimur, consumpti sumus, Num. 17. 13. Psal. 64. 7. Jer. 44. 18. Lam. 3. 22. In infin. kal (forma instar סר, א סר) occ. simpl. locis seq. חמ compleri, absolvi, consumi, deficere, Lev. 25. 29. Num. 14. 32. 32. 13. Deut. 2. 14. Josh. 4. 10. 5. 6. 2 Sam. 15. 24. 1 Reg. 6. 22. Jer. 13. 36, 23. 37. 21. Sed cum 1 præf. venit cum kam. kat. in ult. ob macceph seq. pro cholem, sic: חמ juxta absolvi, Isa. 18. 8. Et cum affixis cholem infin. kal, mutatur in kibbutz ante mem dageschatum: ut cum 1, 1, & חמ aff. ut seq. חמ consumere me, Jer. 27. 8. חמ consumi illud, 1 Reg. 14. 10. חמ consumere eos, Deut. 2. 15. 31. 24, 30. Jos. 8. 24. 10. 20. Jer. 21. 10. In niph. חמ perfectum, integrum esse: absolvi, consumi: Bu. Ma. Consummatus est, consumptus est: Av. Prout occ. in fut. niph. 1. f. (pro חמ, vel חמ, juxta normam) sic Psalm. 19. 14. Tunc חמ immaculatus, seu perfectus ero. Ubi scribitur cum iod quiescente post aleph cum tseri, (viz. pro segol & dagesch in thau) inquit R. D. præter normam & morem aliorum: Pag. Nam est pro חמ 1. f. fut. niph. ex hac rad. Bu. Lex. Coc. Tunc integer ero: est cum iod quiescente in tseri, tanquam fut. kal, 1. f. ex rad. חמ: Coc. Et est cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult. Sed in 3. f. m. fut. niph. habet cholem in ult. quasi à rad. חמ: Coc. Prout occ. simpl. & cum 1 conv. præf. sic: חמ consumitur, Ezech. 47. 12. חמ & consumpta fuit, Gen. 47. 15. Et in 3. f. f. fut. niph. occ. simpl. cum kibbutz pro cholem in ult. ut R. D. inquit: Pag. (vel est pro חמ: Coc.) sed cum 1 conv. præf. habet cholem in ult. sic: חמ consumetur, Ezech. 24. 11. חמ & absolutus um fuit, Gen. 47. 18. 1 Reg. 7. 22. Item in 3. pl. m. fut. niph. occ. simpl. vel, juxta normam, cum pathach in penult. ante mem dageschatum: vel, pro eo, cum kamets in penult. ante mem simplex, seu, absque dagesch: (vel est cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. quasi à forma חמ: Cev.) Prout etiam cum 1 conv. præf. venit in forma cum scheva sub

thau, ante mem absque dagesch, ut seq. חמ consummentur, Num. 14. 35. Psal. 104. 35. Jer. 14. 15. 41. 12. חמ idem, Psal. 102. 28. חמ & completi sunt, Deu. 34. 8. In hiphil חמ, vel חמ absolvere, consumere, integrum asserere: Bu. Ma. Consummavit, consumpsit: Av. vel, consummare fecit &c. Prout occ. in præf. hiph. 1. f. cum 1 conv. & in 3. pl. simpl. sic: חמ & faciam ut consumatur, Ezech. 22. 15. חמ absolverunt, 2 Sam. 20. 18. In infin. hiphil occ. simpl. & cum 1 & 1 præf. (juxta normam scilicet in forma cum kamets & tseri) sic: חמ consumendo, Ezech. 24. 10. חמ juxta consummare, Dan. 8. 23. חמ & ad finendum, Dan. 9. 24. Sed cum 1 præf. & 1 aff. sic venit: Isa. 33. 1. חמ vel absque jod, (prout communiter scribitur in exemplaribus; Merc.) כחמ, juxta absolvere te: Bu. Conc. Quum finire diripere, &c. Mem debuerat esse cum dagesch, inquit R. D. Pag. Quum consummaveris vultans, h. e. vastare. Est tanquam à חמ: pro כחמ: Coc. In fut. hiph. juxta normam esset חמ, חמ, חמ, &c. Sed pro kamets sub Ethan venit cum pathach ante dagesch in thau seq. Prout occ. in 2. f. m. fut. hiph. simpl. & in 3. f. m. cum 1 cop. præf. sic: חמ perfectas feceris, Job. 22. 3. חמ & perficiat, 2 Reg. 22. 4. In hithpael חמ vel חמ perfectus fuit, immaculatus fuit: Pag. Integrum præstare vel exhibere se, præstitit se consummatum vel integrum: Av. Prout occ. in fut. hithp. (à 3. f. m. חמ vel חמ) חמ 2. f. m. cum kamets, pro tseri vel pathach, in ult. sic: חמ integrum te exhibes, 2 Sam. 22. 26. Psal. 18. 26. Atque hinc ex hac rad. חמ sunt nomina seq. 1. no. חמ m. perfectus, immaculatus: integer: Pag. Bu. vel, integritas, ut Psal. 84. 12. חמ בתימים ambulans in integritate: sic Am. 5. 10. & Jud. 9. 16. Bu. Lex. εἴς τις, verus, rectus, consummatus, immaculatus, &c. Integer: h. e. totus & perfectus, sine labe, & sincerus: 70. εὐθής, δόκιμος, τέλειος, ἀμωμος, ἀκακος, ἀπλαστος, ἀμεμπτος: Qui solidus est, sibi conformis in omnibus sui partibus: non duplex cor habens: insons: Qui sincerè & serio ita sentit ut loquitur. Psal. 119. 1. חמ חממי בך Beati quorum via est integra: h. e. qui non à bonis & veris ad mala & falsa deflectunt, quorum initia bonis sunt ultima conformia. Psal. 119. 8. חמ חממי בך lex domini integra, h. e. perfecta est via commonstratio, ut sinceri doctoris. Deut. 32. 4. חמ חממי בך Petra, cujus opus est integrum: Qui scilicet εὐθής agit inculpate, & ad perfectum deducit, quod parat. Job. 37. 16. חמ חממי בך Mirabilia ejus, qui solido certoque judicio est: qui sine ambiguitate judicat, &c. Interdum venit sensu abstracto, ut Jos. 24. 14. Time te dominum & serve ei חמ חממי בך in integritate & veritate: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. In absol. forma f. m. simpl. locis seq. חמ perfectus, integer: integritas, Gen. 6. 9. 17. 1. Exod. 12. 5. Lev. 1. 3, 10. 3. 1, 5. 4. 3, 23. 5. 15, 18, 25. 22. 18, 21. 23. 12. Nu. 6. 14. Deu. 18. 12. 32. 4. Jos. 10. 13. 1 Sa. 14. 43. 2 Sa. 22. 24, 26, 31, 33. Job. 12. 4. Psal. 15. 2. 18. 24, 26, 31. 33. 101. 2, 6. 119. 80. Pro. 11. 5. 28. 18. Ezech. 15. 5. 28. 15. 43. 22, 23. 45. 18. 46. 4, 6, 13. Amos. 4. 10. Et in forma f. m. constr. cum scheva scilicet penult. simpl. sic:

fic: תמים perfectus, Job. 36. 4. 27. 17. Cui priori formæ absol. cum kamets pen. ק & יי sunt præf. sic: תמים in integritate, Joth. 24. 14. Psal. 84. 12. תמים & in integritate, Jud. 9. 16. 19. Et in absol. forma pl. m. occ. simpl. vel plenè cum jod, vel def. cum chirek tantum absque jod plur. in ult. locis seq. תמים vel תמים integri, perfecti, Exod. 29. 1. Lev. 9. 2. 3. 14. 10. 23. 19. Num. 28. 3. 9. 19. 11. 31. 29. 2. 8. 36. 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32. Psal. 37. 18. Ezech. 43. 25. 45. 23. 46. 4. 6. Cui formæ plenæ cum jod in penult. & ult. 1 cop. est etiam præf. locis seq. תמים & integri, Prov. 1. 12. 2. 21. 28. 10. Et in forma pl. m. constr. occ. simpl. sic: תמים integri, Psalm. 119. 1. Prov. 11. 20. Item 2. hinc etiam no. תמים f. integra, perfecta, consummata, immaculata: Av. Prout occ. in hac forma f. f. & in ejus forma pl. f. simpl. ut seq. תמים integra, um, perfecta, um, Lev. 3. 9. 4. 28. 32. 14. 10. 25. 30. Num. 6. 14. 19. 2. Psal. 19. 8. תמים integri, Le. 22. 15. Item 3. hinc etiam no. def. quoad formam cum simplice mem, viz. תם, m. idem cum præced. masc. תמים: immaculatus: perfectus, integer, consummatus: Pag. Av. Inculpatus vitæ, & moribus juxta legem, non fraudulentus consiliis, non varius, sed simplex. Opponitur תם ופשע improbo, inquieto, Job. 9. Ut sit vir quietus, non irrequietus, improborum more. Qui doctrinâ & fide erga Deum integer est, & coram hominibus sine reprehensione, & bonam habens conscientiam. Opponitur & interdum תם ופשע perverso, Job. 9. Plurale formari potest, etsi de homine non invenitur, sed sumatur ex תמים præced. Synonymo, quod etiam omnibus numeris absolutum significata ut reprehendi nequeat, Græcis ἀνέγκλιτος & ἀμωμος. Ad mores ferè refertur. Adverbialcit interdum תמים, integrè, perfectè, simpliciter, generaliter, vel sine impedimento; & interdum præposito beth, sed tùm magis substantivè sumitur תמים in integritate. Tribuitur & rebus, vel operibus: interdum ad quantitatem refertur. Sæpe ad qualitatem, ut de animalibus in lege offerendis, quæ manca, clauda, cæca esse non oportebat, sed omni ex parte vitio carentia & notâ: Merc. Ἀνέγκλιτος: integer, simplex: unius & constantis propositi, sine fūco & fallacia. 70. ἀπλᾶτος. Interdum abstractè, Psal. 37. 37. וְיִשְׁׁר וְיִתְּן וְיִתְּן וְיִתְּן. 70. φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε ἐν δούτῃ τῇ; Coc. Observa integrum & aspice rectum: finem (istius) viri esse pacem: Jun. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. locis seq. תם integer, perfectus, Gen. 25. 27. Job. 1. 1. 8. 2. 3. 8. 20. 9. 20. 21. 22. Psalm. 37. 37. 54. 5. Pro. 29. 10. Item 4. hinc etiam juxta quoddam no. in forma pl. m. cum pathach scil. ante mem dageschatum: (de quo vide supra in rad. תם: Coc. Bu. Lex.) quod occ. simpl. locis seq. תמים perfectæ: vel gemellæ, à תם Exo. 26. 24. 36. 29. Et 5. hinc etiam no. תמים, f. constr. תמים integri, perfecta, consummata, immaculata: Av. Prout occ. hoc no. f. f. constr. cum 1. aff. locis seq. תמים integra mea, Cant. 5. 2. 6. 9. Item 6. hinc etiam est no. תם, m. perfectio, integritas: Pag. Virtus contraria versutiae & perversitati, quæ תם ופשע dicitur. Paulus sæpè simplicitatem vocat; ut sit non quidem mentis & intellectus, quasi sit sine solertia & industria, sed voluntatis, &c. ἀναία. Quidam existimant in-

terdum non morum esse, sed virium. Quibus non assentior. Nam quod citant ex 2 Chron. 18. sub finem, תם pro integritate sua: & exponunt pro virili, ego intelligo, ut sequitur, juxta simplicitatem suam. Non eo animo ut Achabum peteret: sic Isa. 47. 9. תם: juxta integritatem suam, i. e. vires, errant: Cùm sit intelligendum in sua perfectione, planè tota: quod & supra positum est in infinito kal: Merc. תם, integritas: Item integer: Prov. 10. 29. & 13. 6. Bu. Lex. Integritas, perfectio: Av. prout occ. hoc no. f. m. simpl. vel, cum cholem, vel, cum kam. chat. pro cholem ob maccaph seq. Cui priori cum cholem 1 cop. & alteri cum kam. chat. 2 est præf. & rursus cum ק, ק & 2 præf. ante formam cum cholem: ut seq. תם integritas: integer, Psal. 25. 21. Prov. 2. 7. תם integram, Prov. 13. 6. תם & integritas, Job. 1. 6. תם & integritate, Gen. 20. 5. 6. 1 Reg. 9. 4. Psal. 101. 2. תם in integritate, Prov. 10. 9. תם juxta integrit. Psal. 78. 72. תם integro, Prov. 10. 29. Cum affixis cholem in hoc no. mutatur in kibbuts, ante mem dageschatum, prout occ. cum 1. aff. post ק, & ק præf. ut & cum 1. aff. simpl. & cum ק & ק præf. & cum ק aff. habet ק & ק præf. ut seq. תם in integritate mea, Psal. 26. 1. 11. 41. 13. תם & juxta integritatem meam, Psal. 7. 9. תם integritate sua, Job. 21. 23. תם in integritate sua, Prov. 28. 2. תם in integritate sua, 1 Reg. 22. 34. 2 Chro. 18. 33. תם juxta integritatem suam, Isa. 47. 9. תם in integritate sua, 2 Sam. 15. 11. Item 7. hinc etiam no. תם f. & in constr. תם, idem cum præced. masc. integritas: perfectio, sinceritas: innocentia: Coc. Av. In statu absoluto non reperitur hoc no. Av. Sed in forma f. f. constr. occ. simpl. & cum 1. aff. ut & cum ק, ob pausam, pro ק, & 1 aff. & cum ק præf. utrique, ut seq. תם integritas, Prov. 11. 3. תם integritatem meam, Job. 27. 5. 31. 6. תם in integritate tua, Job. 2. 9. תם in integritate sua, Job. 2. 3. Item 8. hinc etiam ex hac rad. תם est no. in forma pl. m. תמים, ut R. D. inquit, sed quid sint non exponit: תמים, ut dictum est in תם, sonat lucet, hoc perfectiones, seu consummationes, integritates: Consilium scil. & effectiōnem. Nam per hæc voluntatem suam, & consilium, quid esset faciendum revelabat Deus, תמים effectiōnem & consummationem Voluntatis Dei significabat. Cùm lapides radiarent, & fulgorem emitterent, sacerdos de Dei voluntate certior fiebat. Quod autem summus sacerdos, summus in luce, de Dei voluntate sciscitaretur, habes apertè Num. 27. 21. Merc. Et præter illa quæ scripsimus in תם, notandum est, ut inquit R. Sal. Exo. 28. 30. quod in sanctuario secundo fuit pectorale: quia summus sacerdos non poterat carere vestibus. Sed nomen Domini non erat in medio illius. Et super nomen ipsum erat scriptura, quæ vocabatur תם judicium. Dictum est enim Num. 27. 21. Et interrogabit eum תם de Mispas; (judicio תם Urin: hic sine Tammim, nimirum: Mere) judicium filiorum Israel (hæc enim verba sunt Moysi. isto etiam loco Exodi: Merc. Cev.) Qui per illud dijudicabantur, & monebantur, de his quæ facere, aut non facere debebant. A. E. Pectorale judicii: i. e. judiciorum Dei, & sententiarum Divinarum (vel, decretorum ejus: Cev.) futurorum, ac

vivium continuum: Non continuitatis: si namq; abstractum esset, תמה in regimine scriberetur. Sapiens adverbiascit. Absolutè interdum sumitur pro iugi sacrificio, quod quotidie & mane, & vespere offerbatur: ut est Num. 28. 3. &c. Et subauditur תמה Merc. 70. vertunt תמה, εν δολοχισμῶς: perpetuitas: תמה legitur תמה יולדו i sacrificium iuge: Dan. 8. 11, 12, 13. & cap. 11. 31. & 12. 11. Quorum postremus locus non notat figuram, sed veritatem. Notat sacrificium iuge seu quotidianum, perpetuum valore sacrificii Christi: qui pro ecclesia θυσιάζεται τῷ θεῷ εἰς τὸ συνεχές: & in ecclesia semper Deo in fide repræsentatur. Quando fides ea mutatur in opinionem sacrificii alterius & operis operati, quod in ecclesia fit justificationis ergò, & ea opinio prævallet: aufertur iuge sacrificium, fides & confessio sanctorum, qui coguntur latere: Coc. Occurrit autem hoc no. frequens in textu & ordine Conc. ut seq. in forma simpl. locis seq. תמה jugiter, jugis, e, Exod. 25. 30.. 27. 20.. 28. 29. 30. 38.. 29. 38. 42.. 30. 8. Lev. 5. 6. 13.. 24. 20. 48. Num. 8. 16.. 28. 36. Deut. 11. 12. 2 Sam. 9. 7. 10. 13. 1 Reg. 10. 8. 2 Reg. 4. 9.. 25. 29. 30. 1 Chro. 16. 6. 11. 37. 46.. 23. 31. 2 Chro. 2. 3.. 9. 7.. 24. 14. Ezr. 3. 5. Psal. 16. 8.. 25. 15.. 34. 2.. 35. 27.. 38. 18.. 40. 12. 17.. 70. 5.. 50. 8.. 51. 5.. 69. 24.. 71. 3, 5, 14.. 72. 15.. 73. 23.. 74. 23.. 165. 4.. 109. 15. 19.. 119. 44, 109, 117. Pro. 5. 19.. 6. 21.. 15. 15.. 28. 14. Isa. 21. 8.. 49. 16.. 51. 13.. 58. 11.. 60. 11.. 62. 6. 65. 3. Jer. 6. 7.. 52. 33. 34. Ezech. 38. 8.. 39. 14.. 45. 14. 15. Hof. 12. 7. Nah. 2. 19. Cui etiam ¶ cop. & ¶ dem. sunt præf. ut seq. תמה & jugiter, Isa. 52. 5. Hab. 1. 17. תמה jugis, e, Num. 4. 7. 16.. 28. 10. 15. 23. 24. 31.. 29. 6. 11. 16. 19. 22. 25. 28. 31. 34. 38. Neh. 10. 34. Dan. 8. 11. 12. 13.. 11. 31.. 12. 11..

Rad. 32. תמה est admirari: Pag. Obstupefcere; Sntnt qui cum תמה, & תמה vel תמה conferunt, qu. totum obstupefcere cum omni turbatione, & distractione. Observa autem תמה scribendum esse: est enim ex numero quatuor verborum perfectorum in he mappick definitium, nt est in Grammatica: Merc. Miratus, admiratus fuit, obstupuit: Bu. Lex. Miratus est cum stupore, demiratus est. &c. ut Bu. Lex. Est cogn. cum תמה, תמה & תמה, tumultuatus est. Hinc θαυμάζω, θαυμάζομαι, θαυμάσιος, miror, admiror: θαυμάσιος, θαυμάσιος, θαυμάσιος, mirus, admirabilis: θαύμα, miraculum, &c. Av. 70. vertunt hoc verbum תמה, θαυμάζω, ἐξίσταμαι: admirari: Coc. Prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. pl. cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. loco seq. תמה admirati sunt, Psal. 43. 6. In imper. kal, à f. m. תמה obstupefcere: in pl. m. תמה: sed, ob pausam, habet kamets in penult. & sic prius scheva sing. redit: ex Bu. Lex. prout occ. simpl. & cum ¶ cop. præf. תמה admiramini, Hab. 1. 5. תמה & admiramini, Isa. 29. 9. In fut. kal, à 3. f. m. תמה admirabitur, occ. in 2. f. m. simpl. & in 2. pl. m. simpl. cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. sed cum ¶ cop. & 1 conv. præf. habet scheva in penult. utpote extra pausam, ut seq. תמה mireris, Eccl. 5. 7. תמה obstupefcient, Isa. 13. 8. Jer. 4. 9. תמה & obstupefcient, Job. 26. 11. תמה & mirati sunt, Gen. 42. 33. In hiphael תמה mirari, admirari: Pag. Bu. Fecit sedemirari, obstu-

puir. Prout occ. in imper. hithp. à f. m. תמה: in pl. m. cum ¶ cop. præf. loco seq. תמה & admiramini, Hab. 1. 5. Atque inde ex hac rad. תמה est no. cum nun heemant, post cholem in fine, viz. תמה m. admiratio, stupor, demiratio: Pag. Bu. Av. 70. ἐξίστασις: Stupor: Coc. prout occ. hoc no. cum 2 præf. in forma absol. cum kamets in penult. sub mem dageschato; sed cum ¶ præf. in forma f. m. constr. cum scheva scil. sub Mem simplice, seu absque dagesch: sic: תמה stupore, Zac. 12. 4. תמה & stupore, Deu. 28. 28.

Rad. 33. תמו: inde תמוז: Tammuz: Nomen erat idoli cuiusdam: Bu. Conc. Av. Hieron. putat Adonidem Amasium Veneris fuisse: Av. Prout occ. hoc no cum ¶ dem. præf. sic: Ezech. 8. 14. Et ecce ibi mulieres flentes תמוז תמוז Thammuz: Pag. Coc. Av. Hieron. Adonidem: Pag. Adolescentem scil. formosum, à Venere adamatum, qui ab apro percussus, fabulosè traditur, & postea deploratus fuisse, &c. Merc. Scribit R.D. quòd faciebant imaginem, ejus oculos plumbo replebant, & accenso infernè igne, plumbum liquebat, sicq; flere videbatur. Quidam autem dicunt Tammuz nomen fuisse animalis quod colebant: Pag. Id animal quidam putant Circopithecus, i.e. caudatas simias. Alii animal quod vernaculè, seu Gallicè vocamus, Martre. Hinc mensis Tammuz apud Hebræos dictus, quartus mensis, qui in Junium ex parte incidit: Merc. An hic Tammuz Adonis fuerit, defletus à Græcis, & Aegyptiis, necnè, æquo animo ignoro. Videatur Seldenus de diis Syris: Coc. Ecce autem mulieres sedebant, deflentes Thammuzum: i. e. lugentes Ofiridem virum Isis, ut Aegyptii narrabant: quem amissum in Aegypto quotannis defleri Isis mandaverat. Hæc enim præstigiis suis & incantationibus magicis tantam sibi viroque suo auctoritatem apud Aegyptios comparavit, ut pro diis summis haberentur, & mense quarto (qui mensis est ad messum in eo tractu ordinarius) colerentur. Est enim Isis Aegyptiis eadem quæ Ceres Dea frugum; Ofiris verò (ut Plutarchus eodem libello testatur) est dictus Aegyptius Ammuz; unde, (inquit ille) Jovis Ammonis nomen corruptè est derivatum. Vocem verò Ammuz, quam Herodotus & Plutarchus usurpant, non dubitamus ex corrupto Tammuz derivatam esse: ejus vocis duplex est significatio; Primum enim Aegyptiis abstrusum & occultum significat, ut Manetho Sebennites apud Plutarchum ibidem interpretatur: quomobrem sacra illius quoque erant operantea: Deinde verò mensem quartum significat, a solemnifto Tamuzzi sive Ofiridis requisiti per Sacerdotes administratos Isis cum ejulatu & planctu maximo. Qui plurima volet de his cognoscere, consulat Plutarchum ibidem, & Eusebium de præparatione Evangelica: Jun.

Rad. 34. תמך est, sustentare: sustinere, tenere: apprehendere: Pag. Bu. Av. Constr. cum: Accus. & præp. beth: Bu. Lex. Sustinere desuper, nè quid cadat aut pereat. Quidam absolute peni putant: Job. 36. 17. pro sustineri, Est cogn. cum תמך, sulcivit: Thau enim sine dagesch vergit paulisper ad sonum famem. Cum beth constructum significat in aliquem manus valide conjicere, sustentandi gratà, manibus aliquid

aliquid comprehendere: Hinc per Metath. *חמל* vibr o. quatio: *חמל*, labor: Av. 70. vertunt hoc verbum *חמל*, *αντιλαμβάνει*: apprehendere tenere: Coc. Prout occ. hoc verbum in præf. kal. 3. f. f. & 2. f. m. simpl. & in 1. f. cum *ח* aff. sed in 3. pl. simpl. ut seq. *חמל* sustentat, Psal. 63. 9. *חמל* sustentasti me, Psal. 41. 13. *חמל* sustento te, Isa. 41. 10. *חמל* sustentarunt, Exod. 17. 12. Prov. 31. 19. In part. ben. kal. f. m. occ. simpl. cum chirek, pro tseri in ult.) Pag. Bu. Cui simile vide in *חמל*. Sed cum *ח* cop. præf. juxta normam, habet tseri in ult. & a forma pl. m. abfol. *חמל* occ. in forma pl. m. constr. cum *ח* cop. præf. & *ח* aff. ut seq. *חמל* sustentans, Psal. 16. 5. *חמל* & tenens, Amos. 1. 5. 8. *חמל* & tenentes eam. Prov. 3. 18. In infin. kal. occ. simpl. & ut cum *ח* præf. ut seq. *חמל* sustentando, Psal. 17. 5. *חמל* ab apprehendendo, Isa. 33. 15. Et in fut. kal. 1. f. occ. cum kam. chat. pro cholem in ult. ob maccaph seq. ut & in 3. f. m. simpl. vel cum cholem, vel cum kam. chat. ante maccaph in ult. sed cum *ח* conv. præf. habet cholem in ult. etiam, ut seq. *חמל* sustentabo, Isa. 42. 1. *חמל* apprehendet, Prov. 29. 23. *חמל* apprehendat, Prov. 4. 4. *חמל* & continuat, Gen. 48. 17. Item occ. etiam in 3. f. fut. kal. simpl. & in 3. pl. m. simpliciter, sed vel cum scheva, vel, ob pausam, cum cholem in penult. ut seq. *חמל* apprehendet, Prov. 11. 16. *חמל* apprehendunt, Prov. 11. 16. 28. 17. *חמל* obtinebunt, Job. 36. 17. Prov. 5. 5. In niph. *חמל* teneri: Bu. Ma. sustentatus est: Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. loco seq. *חמל* tenebitur, Prov. 5. 22. De hoc autem verbo locus unus aut alter supra cit. notandus. viz. Psal. 41. 13. Et ego in perfectione mea, (scil. ambulavi:) *חמל* sustentasti me, i. e. quia purus, mundus, rectusque fui coram te, sustentasti me, nè caderem. Sic Targum. Alii exp. Et me, propter perfectionem meam, sustentasti me. (inquam: Merc.) Nonnulli sic. & me in perfectione mea (i. e. in bona corporis valetudine) sustentasti, & c. 70. Me autem, propter innocentiam, suscepisti. Hieron. Ego autem in simplicitate mea adjutus sum à te: Pag. sustentabis me, & c. & sic Psal. 63. 9. Bu. Lex. Ego autem in integritate mea (ut ambulem) sustentasti me: Av. In integritate mea apprehendisti me: Coc. Sed me, me, (inquam) sustentabis in integritate mea: Jun. Psal. 17. 5. *חמל* *במעגלותיה* supple *חמל*: (ut patet ex sequenti, *חמל*) tenendo (tenuerunt) gressus mei orbitas tuas: Coc. Sustenta pedes meos: Pag. Est propriè Makor, seu infin. pro imper. ut *חמל*, in Decalogo: Merc. Sustenta gressus meos in orbitis tuis: Av. Contine gressus meos in orbitis tuis, i. e. in orbitis quas designasti verbo tuo: Jun.

Rad. 35. *חמל*: inde *חמל* heri: & dicitur de die præterita, tam de propinquo: quam, de longinquo inquit R. D. Pag. Quasi diceret, Antea: & eo sensu habet sæpe adjunctum *חמל* nudius tertius: Esti quidam tùm volunt *חמל* exponi, nudius, si nihil intercedat. Sed simpliciter tempus paulò antè præteritum, significatur: Merc. Heri: & Synecdochicè, antè, antea: Bu. Lex. Hesternus dies, heri: Cogn. cum *ח* i. e. è regione. viz. respectu loci. Sed heri respectu diei, vel temporis: plerumque usurpatur

cum *חמל*, i. e. Nudiustertius: Av. 70. *חמל*, *χθες*, *χθες*, *חמל* heri, nudius tertius, h. e. antehac: Coc. Occurrit autem hæc temporis particula simpl. & cum *ח* præf. *חמל* heri, antea, Exod. 5. 8. 14. Ruth. 2. 11. 1 Sam. 20. 27. 2 Sam. 2. 17. 15. 20. 1 Chron. 11. 2. Job. 8. 9. *חמל* sicut heri, Gen. 31. 2. 5. Exod. 5. 7. 14. Josh. 4. 18. 1 Sam. 21. 6. 2 Reg. 13. 5. *חמל* ab heri, Exod. 4. 10. 21. 29. 36. Deut. 4. 42. 19. 4. 6. Josh. 3. 4. 20. 5. Atque hinc cum aleph heemant. ab initio & vel cum cholem, vel cum schurek in ult. viz. *חמל* vel *חמל*, idem: Pag. Bu. Dies præterita, heri, hesternus dies. Est comp. ex *חמל* & *חמל*: Av. vel, ut R. Jonah scribit, hæc dictio est comp. ex *חמל*, pro *חמל*, è, ex, de: & *חמל*, è contra, è regione: Pag. Unde quidam volunt, quòd sicut *חמל* loci, sic hoc temporis respectum notet: hesternus dies, vel adverbialiter heri, *חמל*, i. e. hodie, adjungatur, vel ad illud respiciatur. Alioqui notant significare tempore paulò antè præterito, recens, ubi respectus alioqui non notatur, Job. 8. 9. Merc. Occurrit autem hæc dictio, cum aleph præposito & ut dictum, vel in forma cum cholem. vel cum schurek in ult. simpl. & cum *ח* & *ח* præf. sed cum *ח* præf. aleph seq. vel habet chirek antè tau dageschatum vel sagol: prout seq. *חמל* heri, 1 Sam. 4. 7. 2 Sam. 5. 2. Ps. 90. 4. *חמל* & heri, Mic. 2. 8. *חמל* sicut heri, 1 Sam. 14. 22. 19. 7. *חמל* ab heri, 1 Sam. 10. 11. *חמל* idem, Isa. 30. 33. De hac autem rad. locus unus aut alter notandus: viz. Mich. 2. 8. *חמל* & heri populus meus, & c. Sed R. Jonah exp. *חמל* & è contra, seu ex adverso, populus meus surgit, aut insurgit, & c. Vel suscitatur, scil. me. sibi in inimicum, juxta R. Sal. Sed juxta R. D. verbum est intransit. Unde & Hieron. vertit, e contrario: & sic Targum *חמל* è contra: Pag. Et heri populus meus in hostem constitutus est: Av. Et heri populus meus in inimicum statuit: h. e. Nuper, vel, omni tempore præterito: Coc. Atque heri populus meus, qu. hostis, insurgerebat. Heb. in hostem insurgerebat Heri, i. e. his paucis annis, memorià: recentissimà: Synecdochicè, ut Isa. 30. 34. Jun. vel 33: ubi sic habetur *חמל* *חמל* Quia parata est ab heri, vel die præterita, (quidam exp. jam olim: Merc.) Tophth: Pag. vel Topheth, i. e. Gehenna, vide infra in rad. *חמל*: Merc. Paratum est ab hesterno Topheth. *חמל* *אחרי*: ab anteriori tempore incendium paratum est: Coc. Exo. 5. 14. *חמל* *חמל* sicut heri nudius tertius: Pag. h. e. ut antehac, Merc. Sicut antea: Jun. Et versu eod. *חמל* *חמל* & heri, & hodie: Coc. Nec heri, nec hodie: q. d. neglecto bidui opere: Jun. [*חמל* vel *חמל* auster, & c. quare in rad. *חמל* Pag.]

Rad. 36. *חמל*, m; est palma: Pag. Bu. & c. 70. *חמל*: Coc. Arbor ab amaritudine, ut quibuldam placet, i. e. à *חמל*: quia summà caudicis parte, ubi toro folia junguntur & rami, mollis est, & amputata non solum editur, sed & in deliciis habetur, sapore tamen insipido, & subamaro: vel, à renitentia, & rebellionem, quòd in diversum nitatur, nec cedat oneri. Est & loci nomen, Ezech. 17. v. 19. à palmis, ut videtur. Et Jericho dicta est urbs palmarum, ut habes Deut. 34. v. 2. Merc. *חמל*, palma: arbor comosa & densa, nonnunquam pro densitate ponitur. Cogn.

cum מרר amarum fuit, nam saporis amari & insipidi est. Hinc דמאגילא condensio, congre-
 gatio in densitatem instar palmæ arboris : דמאגילא, congre-
 gatio. Et Latinum per Metathesin termes, nam Gellius
 termitem appellat palmæ ramum cum fructu avul-
 sum. Et notandus mos antiquorum qui olim in di-
 visione agrorum, ramum ex arbore palma decerptum
 cum fructibus pro termino figere solebant : Av. In
 Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est, palma : prout occ.
 hoc no. in hac forma cum duplici kamets simpl. & cum
 כ, כ, ל & מ præf. ut seq. תמר palma, Joel. 1. 12.
 כתמר in palmam, Cant. 7. 9. כתמר sicut palma, Psa.
 92. 13. לתמר in palmam, Cant. 7. 8. תמר à palma :
 Thamar, n. p. Ezech. 47. 19. 48. 28. Item 2. hinc eti-
 am no. in forma cum cholem & sægol, viz. תמר, m.
 idem, palma, arbor, densa : Av. Prout occ. in hac
 forma simpl. sic : Jud. 4. 5. Et ipsa (Deborah) sedebat
 seu habitabat sub תמר palma : Pag. Av. Sub palma,
 seu palmeto, Deborah : Coc. Sub palma Deborah : Jun.
 Quæ autem sequuntur, in hac rad. palmam magis fa-
 citiam, seu artificialem significant : Unde Jonathan
 nunc figuram palmarum : Nunc coronulas, i. e. Sphæ-
 rulas, seu capitella vertit. Et quia palma arbor est
 alta, & recta, ac æqualis, hinc columna fumi recta sur-
 sum ascendens, palma fumi dicitur ; quod & ex Docto-
 ribus planum facit Kimchi, quod veteres ex Alexan-
 dria usque artifices evocarent suffumigationis facien-
 dæ peritos, quæ in palmæ morem sursum ascenderet
 recta, non oblique hæc illâc distraheretur, quod tamen
 facere non possent, ut Abtinazai, qui suam artem ali-
 is docere volebant. Et si illi æquæ ac hi faciendo suffi-
 tus gnari essent, sed non sustollendi fumi. Sic Joëlis
 2. v. 30. עשן ותמרור & columnis fumi : à singula-
 ri תמר. In quibusdam exemplaribus, מ. Cant. 3.
 versu 6. scribitur cum jod, כתימרור ut columnæ fu-
 mi. In regimine utrumq; ab absol. תמרור Merc.
 Cev. Sed occurrit etiam hoc no. in hac forma cum
 cholem & sægol post כ præf. loco seq. תמר tanquam
 palma, Jer. 10. 5. Item occ. etiam hoc no. in absol. for-
 ma pl. m. (viz. pro palmis artificialibus, vel pictis in
 parietibus, & in aliis materiis : Av.) simpl. & cum
 cop. ד dem. & ו præf. ut seq. תמר palmæ, Exod.
 15. 27. Lev. 23. 40. Num. 33. 9. 2 Chron. 3. 5. Neh. 8. 15.
 Ezech. 40. 16. ותמר palmæ, Ezech. 40. 26, 31, 34.
 41. 18, 25, 26. ותמר palmæ, Deu. 34. 3. Jud. 1. 16.
 3. 13. 2 Chron. 28. 15. ותמר & palmæ, Ezech. 41.
 20. Jud. 4. 5. Item 2. hinc etiam no. תמר, vel
 תמר, aut תמר, f. (nunc enim hoc no. habet
 dagesch in mem, nunc autem mem est lene, præce-
 dente Metheg : Merc. Licet hic in Bu. Conc. omnia
 scribantur cum mem leni.) Palma artificialis & picta
 ad ornatum : Item pro densitate palmarum : Av. Pro-
 ut occ. hoc no. f. f. cum ד dem. & ו cop. præf. ut & in
 forma pl. m. cum ו cop. præf. sed in forma pl. f. cum
 ו cop. & ד dem. præf. ut seq. תמר palmam, Ezech.
 41. 19. ותמר & palma, Ezech. 41. 18.
 ותמר & palmæ, 1 Reg. 6. 29, 32, 35. 7. 36.
 ותמר palmas, 1 Reg. 6. 32. Item occ. etiam forma
 pl. m. constr. (תמר) cum ו cop. præf. & ו pro ו,
 aff. loco seq. ותמר & palmæ ejus, Ezech. 40. 22.
 Deinde ii. signif. 2. hujus rad. תמר est, columnæ fu-
 mi : Bu. Conc. Idque scil. in no. pl. f. תמר vel

תמר ; (qu. à sing. תמר) vel, ut quidam scri-
 bunt, in forma pl. f. absol. תמר elationes, colum-
 næ, ad formam palmæ assurgentes : Bu. Lex. Prout
 occ. hæc forma pl. f. cum כ præf. loco seq. תמר
 sicut columnæ, Cant. 3. 6. Prout etiam occ. ead. forma
 pl. f. (sed cum chirek tantum absque jod post thau)
 cum ו cop. præf. sic : Joe. 2. 30. vel 3. 3. ותמר
 & palmas fumi : h. e. fumos in altum ascendentes, qua-
 les urbium conflantium : Coc. Et elationes fumi,
 q. d. miscebuntur omnia, in terris quidem ferro &
 flamma, in cælo verò portentis horridissimis, &c. Ad
 indicandam omnia horrenda iræ divinæ documenta :
 Jun. Et sic in loco præced. Cant. 3. Ut palmæ fumi :
 Coc. Ceu palmæ, i. e. densitates fumi : Av. (Quæ
 nam est illa, viz. præter me, quæ ascenderet ex de-
 serto,) velut (suffumigata) excitatis fumis : Hebr.
 elationibus fumi : i. e. quæ certa fide, extra se, &
 supra totum mundum inanissimum pietatis, efferretur
 ad Christum suavitate odorum ipsius, & ornameto-
 rum delectata : Jun. Item hic etiam sub hac rad. תמר
 Quidam locant no. geminatum in forma pl. m. viz.
 תמר Obelisci, Pyramides, Mucronati, & fasti-
 giatæ instar summitatis palmæ, Jer. 31. 21. Tertia
 radicalis est geminata, inquit R. Sal. & explicat תמר
 קטנים, palmas parvas plantatas in indicium viæ ; le-
 gitur & Hos. 12. 14. Ubi potest esse à rad. תמר : illuc
 etiam vide : Bu. Lex. Hoc no. pl. m. quidam Jer. 31. 21.
 deducunt à תמר : & exp. pone tibi palmas, h. e. signa
 eminentia Alii à תמר : Coc.

Rad. 37. תני : inde no. rad. תני, m. Serpens.
 aut Draco : Et piscis magnus, ut Draco, sicut sunt ceti,
 balæna : Pag. Sunt autem Dracones serpentes,
 & marini. Quidam Thynnorum nomen hinc deducunt :
 quod Plinius l. 9. c. 3. tradat eos magnitudine balænis,
 & cæteris piscibus, antecellere. Quidam reddunt,
 belluam. Sed specialius est : Merc. Draco, Balæna,
 Cetus, Serpens : Bu. Lex. Serpens, Coluber : & usur-
 patur quoque de serpente marino, quem Draconem
 aut Cetum vocant ut sunt animalia illa oblonga in mari,
 quæ præ se ferunt formam serpentis. Hinc Græci
 acceperunt τυνια, vipera, serpens ; & Thynni : quos
 Plinius, &c. ut in Merc. Item θυνη, Thynnus : Av.
 No. hoc תני latè patet. Notat enim serpentes omnes,
 & animalia magna, quæ in mari sunt. Idedque,
 quum vix uno nomine reddi possit, pro loco interpre-
 tandum est. 70. ὄφις, δράκων, σειθην. Kimchi dicit,
 notare animalia tum χερσαία tum ἐνθαλα. Terre-
 stria, scil. h. e. serpentes quosdam. Aquatilia, h. e.
 pisces magnos similes serpentibus. Job. 7. 12. An ego
 sum mare, תני Num balæna. Sine dubio maxi-
 mum animal aquaticum voluit notare : Coc. Occur-
 rit autem hoc no. in f. m. simpl. & cum ו cop. & ד dem.
 præf. sic : תני cete : balæna : serpentes, Job 6. 12. Ifa.
 51. 9. Lam. 4. 3. ותני & draconem, Psa. 91. 13. ותני
 serpens, draco, balæna, Neh. 2. 13. Ifa. 27. 1. Item occ.
 etiam hoc no. in forma f. m. etiam cum כ pro ד dem.
 & cum ל præf. sic : תני draco, Jer. 51. 34. תני
 in serpentem, Exod. 7. 9, 10. Item venit etiam hoc no.
 in forma itidem f. m. cum mem in fine pro nun 3. rad.
 Pag. Bu. Prout occ. cum ד dem. præf. sic : Ezech. 29.
 v. 3. Ecce ego, ad te Parho rex Ægypti, תני Draco magne,
 qui cubas in medio fluminum ejus : Pag.

scil. in conjug. piel תִּקְרַה, alloqui : Pag. Dono dedit, donavit : Av. prout occ. hoc verbum in infin. piel cum ? præf. sic : Jud. 11. 39. vel 40. Ibant filiz Israel de anno in annum לְחִנּוּר לְבַת יִפְתָּח ad alloquendum filiam Iiphtach, &c. Non enim occidit illam Iiptach, ut scribit R.D. Sed fecit illi domum extra urbem : & solitaria erat illic, & non cognovit virum, nutriebatq; illam ibi : Fuitque, non sine maximis angustiiis reclusa, (utitur autem Kimchi voce eadem, quæ Scriptura, 2Sam. 20. v. 2. Ubi de pellicibus Davidis agitur : Cev.) Omnibus diebus vitæ illius. Et hoc est quod dixit v. 39. Et fecit illi votum suum quod voverat : & quod dixit vers. 31. & offeram illum, (vel illud : Cev.) Holocaustum : (Est in Kimchi, vel offeram id : Cev.) Ac si d. si qui egressus fuerit in occursum meum de domo mea, fuerit homo, erit sanctum Domino; (ita ut sit, vel, quia erit, separatus seu abjunctus aut subductus à viis mundi : i. e. ab usitatibus inter homines commerciis, seu institutis, vivendique ratione : Cev.) Et si fuerit res quæ possit offerri, offeram illam Holocaustum : Et sic scribit R.D. in Comment. & fecit illi votum suum : h. e. fecit eidomum, & reclusit illam ibi, & fuit ibi separata à filiis hominum & moribus mundi : (& fuit statutum, seu ritus, inter Israelitas : Cev.) ut : de anno in annum irent ad illam filiz Israel לְחִנּוּר, ad lamentandum, & flendum super illius virginitate, cum illa : juxta Targum, לְחִנּוּר, ad lamentandum, &c. vel, לְחִנּוּר, ad loquendum cum illa, & consolandum eam quatuor diebus : quia per totum annum erat solitaria, sicut homines separati & clausi in domibus. Idem ferè scribit R. Levi. Hieron. ut plangant, &c. Pag. Ad confabulandum, juxta Kimchi, ut scil. amicis colloquiis eam de virginitate & statu vitæ solitario consolarentur : Chaldaus & R. Sal. ad lamentandum : nempè, super virginitate ejus, ut Kimchi eos explicat : Bu. Lex. Ad donandum, vel, lamentandum, &c. Av. 70. *ἔδωκεν τὴν θυγατέρα Ἰσφάδα*. Ad commemorandum de filia Jephthæ. At Kimchi *לְבַת יִפְתָּח* Sed cogitur fingere quæ non potest probare : viz. seculam eam fuisse : Coc. De anno in annum ibant filiz Israelitarum ad confabulandum cum filia Jiphtachi, &c. In versu præced. sic habebatur, Fuit verò exactis duobus mensibus, quàm reversa esset ad patrem suum, ut exequeretur in ea votum suum quod voverat, &c. i. e. Illam non redemit æstimatione pecuniæ, secundum legem quæ habetur, Lev. ult. vers. 4. Sed reliquit consecratam Domino : ideo non passus est illam nubere, né alterius quàm Jehovæ esse videretur : quod ex legis ignorance. ut corrupta erant tempora, profectum est : Dicit enim supra v. 37. se non posse repetere : & puella patri fidem habens, virginitatem suam deslet : & dixit patri suo. (uthabatur ver. 38.) fac mihi quemadmodum exivit ex ore tuo : &c. Sensus est; quod vovisti, pater, me sanctam fore Domino, conditionem accipio : Id ego quoque voveo, & me à potestate patria emancipatam, Deo soli mancipio. Sic illa ratum efficit votum patris, & ultrò stabilis, se in perpetuum quasi Neziræam futuram Domini. Nam quod de *ἀνδραποδισία* quidam interpretati sunt, neque hæc delectatur Deus, neque etiam sensit hoc Jiphtachi fides. Etenim Deus prohibet eam, & damnat lege, Deut. 12. 31.

Ideo que primogenitos mandavit redimi ; & tantum abest ut vel peccatoris mortem desideret, ut contra, dederit filium suum pro peccatoribus moriturum. Si enim Sacrificium Jitzchaki, quod imperaverat, recusavit, quanto minus votum fuisset accepturus ? Jiphtachum verò minimè illud credidisse, quamvis militarem virum, nobis persuadet vera illius fides, quam Apostolus prædicat, Heb. 11. 32. Jun. Unde votum ejus v. 33. sic intelligendum. Quodcunque (primum) egreditur foribus domus meæ obviam mihi &c. Erit Jehovæ, aut, offeram illud Holocaustum. Erit Jehovæ : subaudi consecratum illi : & si fuerit aptum ad sacrificium fiet ex eo Holocaustum. Conjunctio enim disjunctiva est hoc loco, ut Gen. 26. 11. Exod. 1. 10. & 21. 15. & alibi frequenter : Jun. Item occ. etiam in fut. piel, à 2. f. m. תִּקְרַה in 3. pl. m. Jud. 5. 11. *שָׁם יִתְּנוּ צִרְיֹתַי יְהוָה צִרְיֹתַי יְהוָה* Ibi narrentur Justitiæ Domini, juxta Hieron. vel potius, narrent, doceantque justitias Domini, est enim ex piel verbo transitivo : unde R.D. exp. loquantur & confiteantur, aut laudent, (vel, doceant : nam videtur in Kimchi scriptum *יִירִי*, per reih, non *יִירִי* per Daleth : Merc. Cev.) Justitias domini, quas fecit Israeli : Pag. Illic confabulandum : Bu. Lex. & Conc. Ibi donabunt, vel, distribuent justitias Domini, &c. Av. Ibi narrabant justitias Domini. 70. *ἔδωκεν*, Referunt ad *יָדָה* Chald. *יָדָה*. Kimchi dicit esse notionem *לְמַד* (videtur) & adducit locum ex Targum, in quo *יָדָה* vertitur *יָדָה*. Sed puto, Hebraicam hanc vocem æquè distinguendam esse ab eo verbo, atque à Talmudico *יָדָה*, quod ponitur pro *יָדָה*. In rad. explicat *יָדָה יָדָה יָדָה* : Coc. Ibi confabulatur de justis operibus Jehovæ, Heb. justitias Jehovæ, &c. Jun.

Rad. 39. תִּנּוּךְ inde no. rad. תִּנּוּךְ, m. quod est, tenerum in extremo oris : Pag. Cartilago : in Siphra exponitur sepes intermedia : Merc. Tenerum, imum seu infimum auris : Bu. Lex. Pars auris tenuior : Cartilago. Hinc, per Metath. *תִּנּוּךְ* i. e. Cartilago : Av. 70. *ἄσβεστος*, molle quod est in auricula. Videtur intelligi auricula exterior : Coc. prout occ. hoc no. simpl. locis seq. תִּנּוּךְ tenerum, infimum auris, Exod. 29. 20. Lev. 8. 23, 24. 14. 14. 17, 25, 28.

Rad. 40. תִּנּוּךְ inde (no. rad.) תִּנּוּךְ, m. clibanus, furnus, fornax : Pag. Bu. Quidam à נִיר vel נִיר deducunt, quòd igni luceat : נִיר enim est lucerna. Kimchi videtur תִּנּוּךְ distinguere à nostris furnis, cum hac voce latinà utuntur & R.R. quasi aliud sit תִּנּוּךְ, aliud תִּנּוּךְ furnus. Ille inquit תִּנּוּךְ esse ubi panis coquitur בִּתְּרִיקָה, vel buccella tota simul cum adhesionem, non distincta per panes, ut apud nos. Sic ille mihi videtur accipere. Sed Haruch confundit : Merc. Clibanus, caminus, focus, furnus, ubi foveantur carbones ad calefaciendum & pinsendum : Cogn. cum נִיר lucerna. Hinc per Metath. *תִּנּוּךְ*, carbo, *תִּנּוּךְ*, caminus : *תִּנּוּךְ*, in carbones muto : *תִּנּוּךְ*, exuro, ulso, &c. Av. 70. *תִּנּוּךְ*, fornax, i. e. fumans. Oven. Gen. 15. 17. *תִּנּוּךְ* furnus, i. e. fumans. Symbolum carnis, in qua habitat omnis plentudo Deitatis : Coc. Et ecce fumantem furnum & ardentem lampada, transeuntem inter segmenta illa. Transeuntem : viz. Furnum & lampada quæ duò partes inter se contrahentes socius, sanctissimo mysterio figurabant ; Ut moris erat iis, qui promissa exter-

nis symbolis confirmabant, ut Jer. 34. 18. & 19. Jun. Occurrit autem hoc nō. f. m. simpl. & cum י, כ, פ, & פraf. ut & in forma pl. m. absol. cum ד dem. praf. & in pl. m. constr. cum קי praf. & קי aff. prout seq. חפור & furnus, Gen. 15. 17. Lev. 2. 4. 11. 35. Hof. 7. 4. & חפור & furnus, Isa. 31. 9. & חפור in furno, Lev. 7. 6. 26. 26. חפור sicut furnus, Psalm. 21. 10. Lam. 5. 10. חפור sicut fornax, Hof. 7. 6. 7. Mal. 3. 19. חפור fur-
norum, Neh. 3. 11. 12. 38. & חפור & in furnos tuos, Exo. 8. 3.

Rad. 41. חעב est, abominari: Pag. Aversari, de-
dignari visu aut alio sensu. In kal inusitatum, sed in piel
frequens, (ut supra חעב contrariar in piel significa-
tionis) & tamen in niphāl invenitur: Merc. Abomi-
natus est, tanquam rem putidam seu sādām, abhor-
ruit à re putidā. Habet signif. contrariam verbo
חעב desideravit, optavit, nam abominabile non desi-
deratur. Hinc per Metath. חעב, putrefacio: חעב
putrefco: & lat. puteo, putesco, item fateo
fado, nam omne putidum seu fatidum est abominabile,
& ab eo abhorret natura. Hinc חעב, pedit: ut &
חעב, i.e. abominor: Av. Non autem venit hoc
verbum in kal, sed in piel, חעב vel חעב, abominatus
est, abominandum reddidit: Bu. Lex. Abominatus
est rem putidam, sādāvit, &c. Av. 70. חעב, abominari: Coc. prout occ. hoc verbum in prāt. piel
3. pl. cum יי aff. simpl. & cum י conv. praf. חעב
abominatur me, Job. 19. 19. 30. 10. חעב & abomi-
nabuntur me, Job. 9. 31. Et in part. piel f. m. occ.
cum י praf. sic: Isa. 49. 7. חעב גוי, ad abomina-
bilem gentem: Pag. Vel, ad abominabilem gentis:
i.e. quem omnis gens abominatur. Utroque modo
Kimchi exp. Et hanc formam etiam inter nomina pon-
nit in Grammatica: Merc. Est enim nō: Toar, seu
adjecti ad formam participii: Pag. Et quem abomi-
natur gens: Bu. Lex. & Conc. (Contemnenti ani-
mam,) & abominanti gentem, vel, abominabiligen-
ti: Av. Ei, qui abominari faciebat gentem, h.e. qui
se talem exhibebat, ut gens in eo scandalizaretur. Po-
test etiam participium pro nomine accipi. Erit, abomi-
nationis gentis. Christo, qui fuerat gentis-abomi-
natio. R. Sal. & Kimchi mutant constructionem חעב
חעב: Qui sanè sensus verus est. Fer-
rar. A abominabile gente. Sed חעב Non est a-
bominabilis. Et Adjectivum ante Substantivum poni
non potest: Coc. (Ei, quem contemnit quisque, Hebr.
anima: quem) abominatur gens, &c. Ei quem. &c.
i.e. Christo, quem quisque ex Iudæorum gente sper-
nit, abominatur, ac velut in durissimam servitutem
egit: Jun. Item occ. etiam in absol. forma pl. m.
part. piel, cum ד dem. praf. loco seq. חעב qui
abominantur, Mic. 3. 9. In infin. piel occ. cum י cop.
praf. sic: חעב & abominando, Deut. 7. 26. In fut.
piel 1. f. occ. cum י conv. praf. & חעב, par. add. & in
2. f. m. simpl. & cum יי aff. ut & in 2. f. f. cum י cop.
praf. ut seq. חעב & abominatus sum, Psal. 119.
163. חעב abominaberis, Deut. 23. 8. חעב abo-
minaberis eum, Deut. 7. 26. חעב & abominaberis,
Ezech. 16. 25. Item in 3. f. m. fut. piel, occ. simpl. &
cum י conv. praf. & in 3. f. f. simpl. ut & in 3. pl. m.
simpl. cum tseri, pro scheva comp. chat. path. ut seq.
חעב abominabitur, Psalm. 5. 7. חעב & abominatus

est, Psal. 106. 40. חעב abominatur, Psalm. 107. 18.
חעב abominantur, Am. 5. 16. In niphāl חעב abomi-
nabile visum fuit: Bu. Lex. abominandum fieri, vel vide-
ri: Bu. Ma. Abominabilis fuit, putidus est factus: Av. pro-
ut occ. in prāt. niph. 3. f. m. & in part. niph. f. m. simpl. sic:
חעב abominandum, 1 Chr. 21. 7. חעב abominabilis,
Job. 15. 17. Isa. 14. 20. In hiphil חעב abominandum
perpetrare: Bu. Ma. fecit abominandum, defecavit:
Av. Abominandum reddere, &c. Nam est transit. in
tertium: Merc. prout occ. in prāt. hiph. 2. f. m. simpl.
& in 3. pl. simpl. & cum י cop. praf. ut & in fut. bi-
phil 3. f. m. cum י conv. praf. & cum tseri tantum abs-
que jod hiph. in ult. ut seq. חעב abominabilis e-
gisti, Ezech. 16. 52. חעב abominabile perpetrare
opus, Psal. 14. 1. חעב & abominabiliter egit, 1 Reg. 21. 26.
Atque inde ex rad. hac חעב est nō. חעב, f. abomi-
natio: Pag. Bu. & c. Res abominabilis, & sādā, putor,
fator: Av. 70. חעב, abominatio: Gen. 43. 32.
חעב, Nam abominatio ea erat Ægyptiis. R.
Sal. חעב, Fortè quia Ægyptii abominabantur
Deum Hebræorum, quem ii invocabant, & cibum He-
bræorum non consecratur Diis suis, pro impuro habe-
bant. Sed Onkelos aliam rationem dat: Quia ani-
mal, quod Ægyptiis venerabatur, Hebræi edebant:
Coc. verba sic se habent: Non enim poterant Ægyptii
sumere cum Hebræis cibum, quia abominationi, id est,
in Ægypto. Hic autem causa non exprobitur, sed ex
collatione cap. 46. 34. & Ex. 2. 26. constat illos abhor-
ruisse à vita Pastoritia, & ab iis, qui bubus aut aliis
animantibus, quæ, pro Diis, colebant, vesciebantur, aut
ea sacrificabant. Hæc autem non fuit causa cur Jose-
pho seorsim apponeretur, (qui enim illius imperio
regebantur: cum eo cibum sumere honori habuissent.)
sed cur fratres Josephi communi cum Ægyptiis mensā
non uterentur: Jun. Occurrit autem hoc nō. fre-
quens in textu, & ordine Conc. ut seq. In absol. forma
f. f. simpl. & cum י cop. חעב & חעב praf. ut seq. חעב
abominatio, Gen. 43. 32. Lev. 18. 22. 20. 13. Deut. 7.
26. 14. 3. 24. 4. Pro. 21. 27. 28. 9. Isa. 1. 13. 41. 24.
Jer. 6. 15. 8. 12. Ezech. 16. 50. 18. 12. 22. 11. 33. 26.
חעב & abomin. Mar. 2. 11. חעב vel sine vau,
abomin. Deut. 13. 14. 17. 4. Jer. 32. 35. 44. 4. חעב
in abominationem, Isa. 44. 10. Jer. 2. 7. Et in forma f.
f. constr. simpl. locis seq. חעב abominatio, Gen.
46. 34. Exod. 8. 26. Deut. 7. 25. 17. 1. 12. 31. 18. 12.
22. 5. 23. 19. 25. 16. 27. 15. 2 Reg. 23. 13. Prov. 3. 32.
6. 16. 11. 120. 12. 22. 15. 8. 9. 27. 16. 5. 12. 17. 15.
20. 10. 23. 29. 27. Cui etiam formæ f. f. constr. חעב
est praf. locis seq. חעב abominatio, Prov. 8. 7.
13. 19. 24. 9. 29. 27. Item in absol. forma pl. f. occ. simpl.
& cum חעב dem. & חעב praf. ut seq. חעב abomina-
tiones, Psal. 88. 9. Prov. 26. 25. Ezech. 6. 11. 8. 6. 13.
15. חעב vel sine vau, abominationes, Lev.
18. 26. 27. 29. 30. Deut. 18. 12. 2 Reg. 21. 11. 2 Chron.
34. 33. Ezr. 9. 14. Jer. 7. 10. 44. 22. Ezech. 8. 9. 17. 9.
4. 18. 13. 24. חעב abominationibus, Deut. 31.
16. Sed in forma pl. f. constr. scil. cum scheva comp.
seu chat. path. pro tseri in penult. occ. simpl. & cum חעב
& חעב praf. sic: חעב vel sine vau, abominatio-
nes, 2 Chron. 35. 14. Ezech. 20. 4. חעב abomi-
nationes, 1 Reg. 14. 24. חעב vel sine vau, juxta
abomi-

abominations, Deut. 18.9. 2Reg. 16.3..21.2. 2Chro. 28.3..33.2. Cui etiam forma pl. f. constr. varia sunt affixa: prout occ. cum **וְיָ**, vel, in pausa, **וְיָ**, aff. simpl. cui priori cum pathach penult. **וְיָ** cop. est etiam præf. sic: **וְיָ** abominations tuz, Ezech. 16. 22.36.51.58. **וְיָ** abominations tuz, Ezech. 9.11..7.3.8.. 16.43. **וְיָ** & abominat. tuz, Ezech. 7.4.9. Item occ. etiam hæc forma pl. f. constr. cum **וְיָ** aff. simpl. sed cum **וְיָ** aff. habet **וְיָ** cop. præf. & rursus cum **וְיָ** aff. simpl. abiq; præf. sed cum **וְיָ** aff. simpl. & cum **וְיָ** cop. **וְיָ** & **וְיָ** præf. ut & cum **וְיָ** aff. simpl. & cum **וְיָ** præf. ut & cum **וְיָ** aff. simpl. & cum **וְיָ** præf. prout sequuntur: **וְיָ** abominations vestra, Ezech. 36.31..44. 6.7. **וְיָ** & abominations ejus, 2 Chron. 36.8. **וְיָ** abominations ejus, Eze. 11.18..16.2..22.2. **וְיָ** vel sine vau, abominations eorum, suæ, Ezech. 6.9..12.16..14.6. **וְיָ** & abominations, eorum, suæ, Jer. 16.18. Ezech. 11.21. **וְיָ** abominations eorum, Eze. 9.11. **וְיָ** abominat. earum, Ezech. 23.36. **וְיָ** & juxta abominat. earum, Ezech. 16.47. **וְיָ** abominat. suæ, Deut. 20.18. Ezech. 7.20..33.29. **וְיָ** & abominat. suas, Eze. 44.13. **וְיָ** abominat. suis, Eze. 43.8.

Rad. 42. **וְיָ** est errare, vagari: Pag. Bu. Convenit cum **וְיָ**: Bu. Lex. Idem signif. cum **וְיָ**, (de quo supra) quod semel in contextu occurrit: sed frequenter apud Hebræos. Vult autem Elias inter hæc discrimen esse: quod non nisi de errore cordis dicatur & intellectus: **וְיָ** verò non nisi de errore viæ: id ego confundi reperio: præsertim in hoc: Merc. Erravit, aberravit, deerravit, oberravit. Hinc **וְיָ**, quod usitatus in compositione usurpatur: **וְיָ**, erro: **וְיָ**, curro: **וְיָ**, oberro: Av. 70. **וְיָ**, errare: Coc. prout occ. hoc verbum in præf. kal, 2. f. m. & 1. f. ut & 3. pl. & 1. pl. omnia simpl. ut seq. **וְיָ** errat, Isa. 21.4. **וְיָ** erravi, Psal. 119.110.176. **וְיָ** erratur, Psal. 58.4..107.4. Isa. 16.8..28.7..47.15. Ezech. 44.10..48.11. **וְיָ** erravimus: Isa. 53.6. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & à forma pl. m. absol. **וְיָ**, occ. in forma pl. m. constr. simpl. itidem: sic: **וְיָ** errans, Gen. 37.15. Exod. 22.4. Prov. 21.16. Isa. 32.6. **וְיָ** errantes, Ps. 95.10. Isa. 29.24. In infin. kal, occ. cum **וְיָ** præf. locis seq. **וְיָ** in errando, Ezech. 44.10, 15..48.11. Et in fut. kal, 3. f. m. **וְיָ**: vel in forma Apocopata, abjecta scil. 3. rad. he, **וְיָ**, &c. Et in 2. f. m. plenè **וְיָ** errabis, &c. (Sed occ. simpl. ut & 3. f. m. cum **וְיָ** conv. præf. in forma hac Apocopata, per tseri & pathach, abjecta 3. rad. he: sed in 3. pl. m. simpl. & plenè, ut seq. **וְיָ** erras, Prov. 7.25. **וְיָ** & oberrabat, Gen. 21.14. **וְיָ** errant, Job. 29.2. Prov. 14.22. Isa. 35.8. Ezech. 14.11. In niph. **וְיָ** errare factus, seductus fuit: Bu. Lex. Av. deceptus fuit: Coc. prout occ. in præf. niph. 3. f. m. loco seq. **וְיָ** errare factus, seductus est: Job. 15.31. Item, juxta quosdam, venit etiam 3. pl. præf. niph. sic: **וְיָ** seducti sunt: iuxta R. D. in Bu. Conc. Job. 4.10. Et dentes leuculorum errare facti sunt: si ad hanc rad. reducatur: Quidam autem exp. evulsi sunt, & sic erit à rad. **וְיָ**:

quod potius est: Merc. Juxta R. Jonah est comp. ex præf. & fut. kal, hujus rad. vel juxta R. Moseh est comp. ex niph. & hithpael: sicut & illud, Ezech. 23.48. **וְיָ**: ut habes ad niph. ex **וְיָ**. Unde exp. errabunt absque cibo, ab hac rad. **וְיָ**. Alii verò exp. evulsi & eradicati sunt, & ceciderunt ab illis; à rad. **וְיָ**: Pag. Item occ. etiam in infin. niph. cum **וְיָ** præf. loco seq. **וְיָ** juxta seduci, Isa. 19.13. In hiphil **וְיָ** errare fecit, in errore induxit, seduxit: Bu. Lex. Fecit errare, seduxit, & absolute erravit: Av. 70. **וְיָ**, errare facere, titubare facere: Hof. 4.12. **וְיָ** Nam spiritus scortationis errare fecit: Amare mendacium, & veritatem odisse: Ge. 20.13. **וְיָ** quando Deus me fecit errare, oberrare ab uno loco in alium, Psal. 107.40. **וְיָ** & fecit eos errare in vacuo, invio. Isa. 63.17. **וְיָ** quare sineres nos errare? vel, circumageres nos in errorem? per judicium tuum, nos tradendo, in potestatem seducentis: Coc. Quare sineres aberrare nos, Jehova, à viis tuis: i. e. obsequio, fide; & cultu tuo, quem observari vetant adversarii, & tua gloria flagitat: Jun. Occurrit autem ordine Conc. hæc conjug. hiphil: ut seq. in præf. hiph. 3. f. m. simpl. sed in 3. pl. simpl. & cum **וְיָ** conv. præf. & aff. & in 2. pl. m. simpl. ut seq. **וְיָ** seduxit, Hof. 4.12. **וְיָ** errare fecerunt, Gen. 20.13. **וְיָ** & seducent, Isa. 19.13. **וְיָ** seduxerunt eos, Jer. 50.7. **וְיָ** seduxistis, Jer. 42.20. Et in part. hiph. f. m. simpl. sed in absol. forma pl. m. simpl. & cum **וְיָ** dem. præf. **וְיָ** seducens, Prov. 10.17. Isa. 30.28. **וְיָ** seducens, Isa. 3.12..9.15. **וְיָ** idem, Mic. 3.5. In fut. hiph. 3. f. m. **וְיָ** errare faciet, vel, sinet: & in 2. f. m. à plenà formà **וְיָ**, occ. cum **וְיָ** aff. loco seq. **וְיָ** errare sinis nos, Isa. 63.17. Sed in 3. f. m. cum **וְיָ** conv. præf. pro plenà formà **וְיָ**, occ. in forma Apocopata, abjecta 3. rad. he, & cum sagol & pathach post **וְיָ** conv. loco seq. **וְיָ** & errare fecit, 2 Chron. 33.9. & rursus cum **וְיָ** conv. præf. & aff. occ. juxta normam in 3. f. m. prout etiam occ. juxta normam in 3. f. m. cum **וְיָ** aff. sic: **וְיָ** & seduxit eos, 2 Reg. 21.7. Job. 12.24.25. Psal. 107.40. **וְיָ** seducit eos, Fro. 12.26. Item in 3. pl. m. fut. hiph. occ. cum **וְיָ** conv. præf. simpl. & cum **וְיָ** aff. sic: **וְיָ** & seduxerunt, Jer. 23.13.37. **וְיָ** & seduxerunt eos, Amos. 2.4. Atque inde ex hac rad. **וְיָ** errare, est no. **וְיָ** f. error: prout occ. hoc no. f. f. simpl. sic: Isa. 32. & ad loquendum ad Dominum **וְיָ** errorem: Coc. vel de Jehova errorem: Av. Potest esse part. ben. kal, f. foem. pro neutro nominalis. Prout occ. etiam Neh. 4.2. vel 8. ad faciendum ei **וְיָ** errorem. 70. **וְיָ**: Coc. Est ex Benoni kal. foem. factum: Merc. Crev. Item quidam ex hac rad. **וְיָ** formant quadratum seu geminatum piel **וְיָ**, vel, **וְיָ** errare fecit: instar **וְיָ** à **וְיָ**, unde Benoni legitur, Gen. 27.12. **וְיָ** Seducens, seductor, deceptor, impostor: & plur. **וְיָ** ut quadam exempl. legunt, errare faciebant Prophetas ejus, etiam in emendationibus scribatur **וְיָ**, in hithpael, thau conjugationis, ut fit, absorpto per dagesth, de quo infra. quasi impostores agentes, seu agebant: sese exhibebant, & subannatores in Prophetas: Item

Item □ □ □ errores, Jer. 10. &c. de his vide in quadratis: Merc.

Rad. 43. תער: inde no. rad תער. m. novacula, scapellum: Pag. Bu. Quidam deflectant ab תער, quòd eà nudetur cutis. Sic & vaginam ita dictam putant quòd sit ex corio aut pelle, תער. Verùm errant quòd putent vaginam foemininè dici תער, sed he in affixis abjici. Itaque in duobus locis ex sequent. quæ hîc per he in fine citantur, reposuimus תער mappick, ad vaginam suam, in vaginam suam: Merc. Cev. תער Novacula, culter, instrumentum ferreum quo aliquid scinditur, & per Synecdochen, accipitur pro vagina quæ continet novaculam seu cultrum. Hinc Græci acceperunt θερίλλω meto, demeto, abscindo fruges vel segetes: θερίσθης, messor; θερίσθω, θερίσθω, θερίσθω, messis; θερίσθω, æstas, tempus messis: θερίσθω, falx: Av. In Bu. Conc. rad. hæc duo signif. 1. est in no. hoc תער novacula: 70. θερίσθω, θερίσθω: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. in hac 1. signif. simpl. & cum ת & ת præf. ut seq. תער novacula, Num. 6. 5. 8. 7. Ezech. 8. 1. תער novacula, Isa. 7. 20. תער sicut novacula, Psalm. 52. 4. Jer. 36. 23. Deinde ii. signif. 2. hujus rad. ex Bu. Conc. est, in eod. no. תער: m. vagina: 70. καλίδς, καλίδς: Coc. prout occ. hoc no. f. m. cum ת aff. simpl. sed cum ת aff. simpl. & cum ת & ת præf. prout seq. תער vaginam tuam, Jer. 47. 6. תער vaginam suam, Ezech. 21. 35. תער in vagina sua, 2 Sam. 20. 8. תער è vagina sua, 1 Sam. 17. 51. Ezech. 21. 8, 9, 10.

Rad. 44. תפר pulsavit, percussit, tympanizavit: Cogn. cum תפר supplot. Hinc Græci τύπτω, τύπτω, τύπτω, percutio: τύπτι, percussio, plaga: τύπτις, malleus: & interposita litera μ, ejusdem instrumenti, cum pe 2. rad. τυμπανίζω, tympanum percuto, τυμβεύω, sepelio: Nam olim in sepultura fiebat tympanorum pulsus: & τύμβος, tymba, &c. Av. Qui solus ponit verbum in kal, pro radice. Quo modo autem verbaliter occurrit vide post nomina. Reliqui enim pro radice ponunt תפר: unde no. תפר m. instrumentum ad saltandum in choreis: Bu. Conc. Tympanum: Pag. Bu. Lex. à sono factum nomen: Merc. Bu. Lex. Tympanum à pulsando, vel tympanizando. Hinc τύμπανον: Av. 70. vertunt hoc no. תפר τύμπανον, tympanum: à sono facta vox est: eodem refer τύπτω, τύπανον. Belg. Trommel: Coc. Occurrit autem hoc no. f. m. simpl. & cum ת cop. ת dem. & ת præf. ut seq. תפר tympanum, Psal. 81. 3. Isa. 5. 12. תפר & tympanum, 1 Sam. 10. 5. תפר tympanum, Exo. 15. 2. תפר in tympano, Gen. 31. 27. Job. 21. 12. Psal. 149. 3. 150. 4. In forma pl. m. assumit hoc no. תפר gesch in pe, post kibbuts pro cholem, ob alterum pe deficiencies; prout occ. absol. forma pl. m. simpl. & cum ת & ת præf. ut & in pl. m. constr. (à simplice forma תפר cum ת & ת aff. prout seq. תפר tympana, Isa. 24. 8. תפר tympanis. Exo. 15. 20. Jud. 11. 34. 1 Sam. 18. 6. Isa. 30. 32. תפר & tympanis, 2 Sam. 7. 5. 1 Chr. 13. 8. תפר tympanorum, tuorum, Ezech. 28. 13. תפר tympana tua, Jer. 31. 4. Arque hinc ex hac rad. תפר, & hoc no. תפר, est, no cum cholem & sægol ante thau beemant. in fine, viz. תפר, f. tympanizatio: Bu. Lex. Celebratum tympanis: q. d. τυμπανίζω: Coc. Prout occ. hoc no. f. f. cum ת cop. præf. sic: תפר & tympanizatio, juxta R.D. in Bu.

Conc. Job. 17. 5. תפר & antea tympanis celebrabar: Coc. Tympanizatio. i. e. fabula vulgi: Bu. Lex. Quamvis tympanotribarum materia antea fuerim: Hebr. τυμπανισμὸς, ut dicamus, tympanizatio; fore tamen (ut in verbis præced.) ut instituat me ad præsidendum populis; i. e. ut restituat me Deus in dignitatem meam, & altius provehat: Jun. Est autem hoc no. proprium loci, Tophet, 2 Reg. 21. 10. Qui & תפר vocatur, & ponitur pro loco exitii æterni, Is. 30. 33. Vide rad. תפר. Bu. Lex. Nam propè Hierosolymam, erat locus hoc nomine Geben Hinnom, 2 Reg. 23. 10. Jer. 7. 31. Confer etiam vers. 32. Pro quo Jer. 19. 5. במיתר הבצל (altaria Baal, quæ in Jer. 7. dicuntur celsa, seu altaria תופת Thopheth.) Vide ibid. vers. 6, 11, 12, 14. Item occ. etiam cum he parag. תפר (forme inflat תפר, Psal. 8. 8.) Isa. 30. 33. Nam paratum est ab hesterno Thopheth: h. e. locus incendii: Coc. Atque hinc quidam ducunt qu. nomina in forma pl. f. תופיות tympanistræ: Psal. 68. & תופיות idem Nah. 2. Bu. Lex. Alii verò volunt esse primum part. ben. kal, à f. m. תופ: & in foem. תופות: Tympana pulsans, m. & f. unde in pl. f. Psal. 68. 26. In medio virginum תופות (cum tseri scil. pro scheva, ob pausam,) tympana ferientium: 70. νεανίσκων τυμπανιστρίων: Coc. Tympana pulsantes: Bu. Conc. In medio peullarum tympanizantium: Av. Atque inde formatur, etiam, juxta quosdam, conjug. piel in forma poel: vel ad formam defectivam Ain poal, תופ percussit: Pag. Unde in part. piel, seu Ain poal תופ, & in foem. תופות: prout occ. in forma pl. f. sic: Nah. 2. 8. תופות percutiunt super cor suum: viz. præ lamento, juxta illud Luc. 18. ἐτυπτεν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ: Av. Tympanizantes super, vel, ad cor earum: Pag. Vel potius corda sua: Merc. Ferientes pectora sua pro tympanis: Coc.

Rad. 45. תפח: inde no. תפח m. malus, vel pomus, arbor: & malum, pomum, fructus: Pag. Quidam ad תפח revocant, ut sit generale nomen arborum & fructuum odoratorum, & suavè spirantium: Merc. Malus: malum, pomum, arbor & fructus. R.D. vult esse primitivum: quidam deducunt à תפח, quòd flatus excitet: Bu. Lex. Malus arbor, & in plurali mala: Sunt fructus spirantes & odoriferi, ideòque cogn. cum תפח spiravit, flavit: Nam mala odorifera respirationem & recreationem dant: Av. Μήλα, Malus, arbor; & malum. 70. μήλον: Coc. Prout occ. hoc no. f. m. cum ת cop. ת dem. & ת præf. sicut etiam in forma pl. m. absol. cum ת & ת præf. sed in plur. masc. constr. simpliciter, ut seq. תפוח & pomum, Joel. 1. 12. תפוח pomum, Cant. 5. 5. תפוח sicut pomum, Cant. 2. 3. תפוחים pomis, Cant. 2. 5. תפוחים sicut poma, Can. 7. 9. תפוח poma, Pro. 25. 11.

Rad. 46. תפל: inde no. תפל, m. insulsum, insipidum: Pag. Bu. Item cæmentum inconditum, Eze. 13. 10, 15. Bu. Lex. Lutum parvum firmum: Pag. Quidam conferunt cum תפל quasi deciduum, caducum, cuiusmodi sunt incondita, & fatua. Vel faciunt contrarium תפל quod est concinnare, compingere: Unde in Eze. Materia ad compingendum inutilis, fatua dicitur & insulsa. Sic, teste Ramban Job. 6. Me-

taphoricè cæmentum lateritium, sine stramine dicitur, i. e. Non rectè confectum & temperatum, quo si quid ædificetur, structura sit parùm firma & durabilis, quasi luto & sputo ædificatum, non stabili materia : Merc. Inconditum, insulsum, inspidum, stolidum. Hinc φάλαγξ ineptus, solidus : φάλαγγες, inepte garrigo : & fortasse etiam τυφλός, cæcus, τυφλάω, excæco; item lat. talpa : Av. no. חָפֵל est inconditum, quod non est paratum, ut oportet. De pomis : מִדְּהָרָה וְיִרְרָה יִשְׂרָאֵל. Cóc. prout occ. hoc no. f. m. (pro insulso aut insipido : Bu. Conc.) simpl. & cum ! cop. præf. חָפֵל insulsum, Job. 6.6. Ezech. 13.10, 11, 14, 15. 22.28. וְחָפֵל & insulsum, Lam. 2.14. Atque hinc etiam est no. חָפֵל, f. insulfitas fatuitas : Bu. Lex. ineptum, stoliditas, inconditum, insulsum : stultitia : Av. prout occ. hoc no. simpl. sic : Job. 1.22. Et non dedit stultitiam Deo : Av. וְלֹא-חָפֵלָה לַאלֹהִים Et non assignavit inconditum, seu ineptum Deo : h. e. nihil ἀτακτον & iniquum Deo attribuit : Cóc. Sed no. hoc est etiam prohibitio : Pag. Ut Job. 24. 12. Et Deus non ponit חָפֵלָה prohibitionem : scil. operibus eorum, i. e. non prohibebit : ut R. D. exp. Pag. Sed Kimchi habet, imminutionem, & prohibitionem, rem imminutam & inspidam, q. d. non ponit, seu assert, impedimentum eorum operibus. Malo, nihil temerè, & absque ratione facit, quasi inconditum, & insulsum. Est proprie substantivum, fatuitatem, insulfitatem. Sic Job. 1.22. nec posuit חָפֵלָה fatuitatem Deo : i. e. quicquam insulsi, & temerè in Deum est locutus, aut de Deo, uti solent qui affliguntur : Merc. At Deus non ponet ineptum quiddam : i. e. Nihil agit ineptè, seu non aptè : Av. וְלֹא-חָפֵלָה לַאלֹהִים Et Deus non ponit inconditum : h. e. nihil facit, quod ipsis incommodum sit : Cóc. R. Levi exp. Rem irrationalem, seu verbum, vel rem absque ratione; & A. E. Deus non faciet hoc gratis & frustra : Pag. (è civitate homines gemunt : i. e. totas civitates opprimunt gravissimè; & anima consolorum vociferatur : viz. Orans Deum, ut; &c.) Et tamen insulfitatem non designat Deus : i. e. pergere & confirmari non finit tam pravam administrationem; quæ idè insulfitatis nomine perstringitur, quia nec Deo, nec hominibus bonis humanum aliquid sapientibus probatur : Jun. Item venit etiam hoc no. Jer. 23. 13. sic : Et in Prophetis Samariæ, vidi insulsum : pro, insulsa : i. e. irrationabilia. Hieron. Fatuitatem. R. Sal. Turpe, pro turpia. R. D. Rem defectuosam, cui non est ratio : Pag. Vidi stoliditatem : Av. vidi inconditum : i. e. ineptum, non aptum, non rectum : Cóc. Insulfitatem : Bu. Conc.

Rad. 47. חָפַר est suere, consuere, concinnare : 70. ῥάπτειν, συρράπτειν : Pag. Bu. Cóc. Merc. Adluit, insuit, &c. ut Bu. Cogn. cum רָפָה sanavit : nam sanare est consuere vulnera. Hinc per metath. ῥάπτω, suo, consuio : ῥάπτῃς, futor : ῥεπτός, sutilis : Av. Occurrit autem hoc verbum in præf. kal, 1. f. simpl. & in infin. kal, cum ! præf. ut & in fut. kal, à 3. f. m. וְחָפַר consuet : in 3. pl. m. cum ! conv. præf. ut seq. וְחָפַרתי consui, Job. 16.1. וְחָפַר consueudi, Eccl. 3.7. וְחָפַר & consuerunt, Gen. 3.7. In piel חָפַר idem cum kal, suere, consuere : Pag. Bu. Conluit diligen-

tissime : Av. Unde in part. piel f. m. חָפַר : & in f. f. חָפַר consuens, m. & f. prout occ. in forma pl. f. cum ! præf. loco seq. וְחָפַרתי consentibus, Eze. 13. 18.

Rad. 48. חָפַשׁ est apprehendere, comprehendere, capere : tenere : tegere, cooperire : Pag. Prehendit, apprehendit, tractavit, cepit, occupavit : Bu. Lex. Deprehendit manibus,prehendendo contrectavit. &c. ut Bu. Hinc חָפַשׁ, חָפַשׁ, depso : i. e. Manibus aliquid apprehensum mollio : Av. 70. ἐπιλαμβάνεσθαι, λαμβάνειν, ἀλίσκειν : Belg. Fassen : prehendere : &c. Cóc. prout occ. hoc verbum in præf. kal, 3. f. m. simpl. & cum ! cop. præf. ut & cum ! conv. præf. & חָפַשׁ, aff. & in 1. sing. cum ! conv. præf. sed in 3. pl. & 2. pl. m. simpl. ut seq. וְחָפַשׁ prehendit, 2 Reg. 14.13. 2 Chron 25.23. וְחָפַשׁ & cepit, 2 Reg. 14.7. וְחָפַשׁ & prehendateam, Deu. 22.28. וְחָפַשׁ & capiam, Prov. 30.9. וְחָפַשׁ ceperunt, Jos. 8.23. וְחָפַשׁ cepistis, Jer. 40.10. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum ! cop. præf. & à forma pl. m. absol. וְחָפַשׁ : in pl. m. constr. simpl. ut seq. וְחָפַשׁ prehendens, Gen. 42.1. וְחָפַשׁ & prehendens, Jer. 50.16. Amos. 2.15. וְחָפַשׁ prehendentes, Num. 31.27. Jer. 46.9. 49.13. Ezech. 27.29. 38.4. Cui etiam formæ pl. m. constr. ! cop. est præf. loco seq. וְחָפַשׁ & prehendentes, Jer. 2.8. Et in part. pahul kal, f. m. occ. simpl. loco seq. וְחָפַשׁ comprehensus est, Hab. 2.19. In infin. kal, in plena forma, cum kamets scil. & cholem; occ. simpl. sed in forma, cum scheva & cholem, occ. simpl. & cum ! præf. sic : חָפַשׁ prehendendo, Jer. 34.3. חָפַשׁ capere, Ezech. 14.4. חָפַשׁ ad capiendum, Ezech. 21.11. 30.21. Sed cum affixis cholem transp. & mut. in kam. chat. sub thau 1. rad. ante scheva : prout occ. cum ! cop. & חָפַשׁ, aff. & cum ! præf. & חָפַשׁ, aff. & cum ! præf. ante חָפַשׁ, aff. ut seq. חָפַשׁ juxta capere vos, Jos. 8.8. וְחָפַשׁ ad capiendum eam, Deu. 20.19. וְחָפַשׁ in prehendere illos, Eze. 29.7. וְחָפַשׁ ad capiendum eos, 1 Sam. 23.26. In imper. kal, à f. m. חָפַשׁ, vel חָפַשׁ prehende. apprehende, &c. occ. in forma pl. m. simpl. at cum חָפַשׁ aff. simpl. etiam post kibbats, pro schurek pen. sed cum ! cop. præf. habet schurek ante חָפַשׁ, aff. at cum ! aff. simpl. abq; præf. ut seq. וְחָפַשׁ prehendite, 1 Re. 18.40. וְחָפַשׁ prehendite eum 1 Re. 13.4. וְחָפַשׁ & prehendite eum, Ps. 71.11. וְחָפַשׁ prehendite eos, 1 Reg. 20.18. 2 Reg. 10.14. In fut. kal, 1. f. occ. cum ! conv. præf. & in 2. f. m. à simplicè forma וְחָפַשׁ, vel וְחָפַשׁ prehendens, occ. cum ! conv. præf. & חָפַשׁ, aff. sic : וְחָפַשׁ & prehendi, Deu 9.17. וְחָפַשׁ & prehendens eum, Gen. 39.12. Item in 3. f. m. fut. kal, occ. simpl. & cum ! conv. præf. cui etiam cum ! conv. חָפַשׁ, & חָפַשׁ sunt aff. ut & in 1. pl. cum ! cop. præf. & חָפַשׁ, sed in 2. pl. m. cum ! conv. præf. simpl. & cum ! aff. prout seq. וְחָפַשׁ prehendat, Il. 3.6. וְחָפַשׁ & prehendit, 1 Reg. 11.30. Jer. 37.13, 14. וְחָפַשׁ & cepit eam, 2 Reg. 16.9. וְחָפַשׁ & cepit eas, 2 Reg. 18.13. Isa. 26.1. וְחָפַשׁ & capiamus eos, 2 Reg. 7.12. וְחָפַשׁ & prehendunt, 2 Reg. 25.6. Jer. 26.8. 52.9. וְחָפַשׁ & prehenderunt eos, 1 Reg. 18.40. Reg. 10.14. In niph. וְחָפַשׁ capi : Bu. Ma. Captus est, apprehensus est : occupatus est : Av. Capi. prehendi : Cóc. prout occ. in præf. niph. 3. f. m. simpl. cum kamets, ob pausam, pro pathach in ult. sed cum ! cop. præf. habet pathach in ult. extra pausam : ut & in 3. f.

3. f. f. extra pausam habet scheva : sed in pausa, kamets in penult. ut seq. **תופת** captus est, Eze. 19. 4. 8. **תופת** & captatur, Eze. 12. 13. 17. 20. **תופת** capta est, Je. 50. 46. **תופת** deprehensa, Num. 5. 13. Je. 48. 41. Item a 2. f. m. præt. niph. **תופת** captus es, occ. in 2. f. f. simpl. ut & in 3. pl. cum kamets, ob pausam, pro scheva penult. **תופת** capieris Jer. 50. 24. **תופת** capti sunt, Jer. 51. 32. In infin. niph. occ. cum **ל** præt. loco seq. **תופת** ad capiendum, Eze. 21. 28. Item in fut. niph. a 3. f. m. **תופת** capietur, prehendetur, & c. occ. in 2. f. m. simpl. & cum **ל** conv. præt. ut & in 2. pl. m. cum tseri, ob pausam, pro scheva penult. & in 3. pl. m. simpl. cum scheva penult. extra pausam, ut seq. **תופת** capieris, Jer. 34. 3. 38. 23. **תופת** & prehensa, Jer. 51. 41. **תופת** capiemi, Eze. 21. 29. **תופת** capientur, Psal. 10. 2. In piel **תופת** idem cum kal, prehendere, capere, & c. Bu. Ma. Contrectavit : Av. prout occ. in fut. piel a 3. f. m. **תופת** prehendet, & c. in 3. f. f. simpl. loco seq. **תופת** prehendit, Pro. 30. 28.

Rad. 49. **תפת** : inde, juxta quoddam, no. rad. **תופת**, Tophet : De quo vide ante in **תפת** : Bu. Lex. Tophet est no. pr. & locus destinatus mortuis : Bu. Conc. Est, ignis — Gehinnom, i. e. Gehennæ, inquit R. D. Pag. Thopheth, locus fuit in Gehinnom, i. e. in valle Hinnom propè Jerusalem, ubi concremabantur liberi Idolo Molech : & per Metaph. pro Tartaro ; perinde ut & Gehenna accipi solet. Est cogn. cum **תופת** pulsavit tympanum, nam quando liberi idolis comburebantur, adhibebatur tympanorum pulsus. ne illorum clamor audiretur, & c. Hinc **תופת**, incendio : **תופת**, fumigo, comburo, & **תופת** tympanum percussio : & c. Av. prout occ. hoc no. cum **ל** cop. præt. sic : Job. 17. 6. **תופת** לפני **תופת** quidam, inquit R. D. deducunt a **תופת** : unde **תופת** tympanum : q. d. fuerunt læti de me antea, quemadmodum qui latantur ad tympanum : & sic exp. R. Moseh & A. E. Quo modo, inquit, ultimum tau redundat, & exponunt, **תופת**, tympanum : Pag. Et Tartarus ero coram illis : Av. Et Tophet : Bu. Conc. & c. vide in rad. **תופת**. Sed ut no. proprium loci evidenter venit hoc no. 2 Reg. 23. 10. Et polluit Topheth, quod erat in valle filia Hinnom : ne transire faceret unusquisque aut ullus filium suum, ac filiam suam per ignem ipsi Molech; nomen est Idoli. Topheth, erat locus conjunctus, vel vicinus, Jerusalem in valle filii Hinnom : Et quia pollutus erat locus, i. se, eò quod transire faciebant filios suos per illum filii Molech, polluit ipsum Josiah, i. e. jussit ut esset locus pollutus ad projiciendum cadavera, & omnia immunda. Propterea & impiorum judicium Gehinnom, & Topheth appellatur, eò quod erat locus vilissimus, & depressissimus : Sicut contra, justorum merces vocatur **גן עדן** Ganeden : i. e. hortus deliciarum, quia est, vel, erat, locus electus ac dignissimus : Pag. Vel omnium maxime optabilis, & optimus, seu deliciosissimus, & amantissimus : Cev. Occurrit autem hoc no. ordine Conc. cum **ל** cop. præt. ut supra habetur : & cum **ל** **תופת**, **תופת**, & **תופת** prout seq. **תופת** Tophet, 2 Reg. 23. 10. Jer. 7. 31, 32. 19. 13. **תופת** a Tophet, Jer. 19. 14. **תופת** in Tophet, Jer. 7. 32. **תופת** & in Tophet, Jer. 19. 11. **תופת** sicut Tophet, Jer. 19. 12. Atque hinc est etiam no. in alia forma, viz.

תופת, Topheth, Tartarus locus Tartareus. Est comp. ex **תופת** Topheth, & **תופת** dilatavit seu persuasit : nam latum est Topheth, & multos potest capere ut sequitur : Av. Isa. 30. 33. Quia parata est ab heri, sive a die præterita, **תופת** Topheth : Pag. Topheth, Bu. Conc. Præparatum est præterea jam olim Topheth, i. e. Tartarus : hoc etiam regi præparatum est, profundum & latum, seu amplum fecit penetrabile ejus : Av. At Doctores Hebraei, teste Elia, **תופת** deduxerunt. Quo nomine dicatur Gehenna, quod qui suâ concupiscentiâ est seductus, & illectus, illuc cadat : vel ex signis, Chaldaica quæ & interdum Hebraicè reperitur, ut illic dictum est, quod sit locus latus & capacissimus omnium impiorum, sicut & Isa. 5. 14. dicitur, Dilatavit infernus animam suam. Sic thau esset addititium, ut in **תופת** **תופת** **תופת** Miror quoddam recentiorum a **תופת** defecere **תופת**, a portentoso & horrendo spectaculo, quod in eo exhibebatur, comburendis liberis : Et sic portentum etiam in Job exponunt, & portentum eram in oculis, & c. quasi **תופת** juxta illos. Hinc denominativum, ut volunt, in Poetica descriptione Isaia 30. **תופת** pro inferno, loco horribili damnatorum. Sicut & Christus post Hebræos Gehennæ nomine utitur, ubi ignis Gehennæ tristissimum aspectum ob oculos ponat. In eo loco excessa fuisse constructa : ad cultum ipsius Idoli Molech, de quo supra in rad. **תופת**, apparet Jer. 7. Ego etymologiam Lyrani, & aliorum, a tympanis quæ pulsabantur, ne pater ejulatum filii, dum flammis extingueretur, audiret, certiorum puto. Aut enim locus ille vallis Hinnom, vel filii Hinnom dicebatur, non procul ab Jerosolyma, ut in tribuum partitione passim in lib. Josue videre licet. **תופת** & **תופת** he adjecto, idem, Merc.

Rad. 50. **תפת** est dirigere : inquit R. D. Pag. Aptare componere in æqualitatem, rectitudinem, aut convenientiam redigere. Contrarium **תפת** pervertere, ut ex locis Eccl. apparet, quo solum in libro occurrit. Nam alias vel radicem **תפת**, vel **תפת** per caph reperies, quæ Targum per hanc radicem reddit per koph : nec anquam apud R. R. per caph scriptum, sed per koph reperies, teste Elia : etsi interdum in suis precibus scribant per caph, **תפת** instituit Sabbatum, in precationibus Germanorum, quod apud ceteros scribitur per koph **תפת**. Est autem etiam corrigere, emendare. Hinc **תפת** apud illos correctio, emendatio : q. d. rectificare, rectum facere : Merc. Ordinari, dirigi corrigi : Bu. Lex. & Conc. Directus est, rectificatus est, recta tetendit, correctus est, emendavit, corrixit. Cogn. cum **תפת** rectè disposuit : Av. Rectum esse vel fieri. Oppositum, esse **תפת** contortum. Est ex **תפת**, sed intransitivam notionem habet in kal : Coc. Occurrit hoc verbum **תפת** in infin. kal, cum **ל** præt. ante formam cum scheva & cholem loco seq. **תפת** corrigi, Eccl. 1. 15. In piel **תפת** dirigere corrigere, ordinare : Bu. Ma. Av. Rectum facere, aptare ; Coc. Prout occ. in præt. piel a. f. m. cum **ל** cop. præt. & in infin. piel cum **ל** præt. sic : **תפת** & ordinavit, Eccl. 12. 9. **תפת** dirigere, Eccl. 7. 13.

Rad. 51. **תפת** est, figere : item, clangere : item, fidejubere, manum tangendo : Pag. Infigere : imprimere : statuere. Nam Kimchi per **תפת** exponit,

nit, i. e. facere stare. Quidam opponunt verbo **תקע**, quod laxationem denotat. Quando jungitur cum nomine tubæ aut buccinæ, quidam eandem significatiōem retinere volunt, quod sit spiritum imprimere in angustum tubæ, ut perstrepat: ipsi vertunt increpare, malim concrare, nos clangere dicimus. Cum no. item **תקע** palmarum, seu volarum, de contractibus, figere volam, vel manum, est pacisci, stipulari, fidei jubere, quod fit data manu. Est & signum lætitiæ, manum vel manu plaudere, seu complodere invicem manus, quod figere unam alteri: Merc. **תקע** est figere: sed cum nomine buccinæ, clangere sono æquabili & fixo: & cum nomine manûs, plaudere, complodere; fixit, impressit: & quando construitur cum **תוצרה** buccina, aut **שופר** tuba aut cornu, significat clangere, increpare, classificum canere: Nam imprimere spiritum in tubam, est clangere, personare, comprimere, figere. In kal, fixit: Constr. cum accus. vel absol. & cum beth est clangere: Av. 70. **תקעו** **תקעו**, **תקעו**, figere, pangere: Et cum nomine buccinæ: notatur tubæ inflatio, vel, intrusio flatûs in tubam: Coc. Occurrit autem hoc verb. in præter. kal, 3. & 2. f. m. simplat. in 1. f. cum 1 conv. præf. ut & cum 1 conv. præf. & 1 aff. ut seq. **תקע** fixit, claxxit, Gen. 31. 25. 1 Sam. 13. 3. Ezech. 33. 3, 6. **תקע** fixisti, Pro. 6. 1. **תקעו** & clangam, Jud. 7. 18. **תקעו** & figam eum, Isa. 22. 23. Item in 3. pl. præter. kal, occ. simpl. & cum 1 conv. præf. ut & in 2. pl. m. cum 1 conv. præf. ut seq. **תקעו** claxxerunt: fixerunt, Josh. 6. 16. 1 Sam. 31. 10. 1 Chron. 10. 10. Ezech. 7. 14. Nah. 3. 19. **תקעו** & clangent, Num. 10. 3. Jos. 6. 8, 13. **תקעו** & claxgetis, Num. 10. 5, 6, 10. Jud. 7. 18. 1 Reg. 1. 34. In part. ben. kal, f. m. occ. simpl. & cum 1 cop. & **תקעו** præf. ut & in absol. forma pl. m. simpl. sed in forma pl. m. constr. cum 1 præf. ut seq. **תקעו** figens, Prov. 17. 18. **תקעו** vel sine vau & clangens, 2 Reg. 11. 14, 2 Ch. 23. 13. **תקעו** & clangens, Neh. 4. 12. **תקעו** figentes, scil. manum, in fidei iussuionibus, Prov. 17. 13. **תקעו** interfigentes, Pro. 22. 26. In part. pahal kal, à f. m. **תקעו**, in sing. f. occ. cum 1 dem. præf. loco seq. **תקעו** infixus, Isa. 22. 25. In infin. kal, plenâ formâ cum kamets & cholem occ. cum 1 cop. præf. sed in forma cum scheva & cholem habet **תקע** & præf. sic: **תקעו** & clangendo, Jos. 6. 13. **תקעו** & juxta clangere, Isa. 18. 3. **תקעו** ad clangendum, Jud. 7. 20. In imper. kal, à f. m. **תקעו**; vel, **תקע**: occ. in pl. m. locis seq. **תקעו** plaudite, clangite, figite, Psalm. 47. 2. 81. 4. Jer. 4. 5. 6. 1. 3. 51. 27. Hof. 5. 8. Joel. 2. 1, 15. In fut. kal, 3. f. m. occ. simpl. cum kamets, ob pausam, pro pathach: sed cum 1 conv. præf. habet pathach in ult. extra pausam. Cui etiam cum 1 conv. **תקעו**, **תקעו**, & **תקעו** sunt aff. ut seq. **תקעו** clanget, Zach. 9. 14. **תקעו** & claxxit, Jud. 3. 27. 6. 34. 2 Sam. 2. 28. 18. 17. 20. 1. 22. **תקעו** & defixit eas, Exod. 10. 19. **תקעו** & infixit eum, Jud. 3. 21. **תקעו** & infixit ea, 2 Sam. 18. 14. Et in 3. f. fut. kal. habet 1 conv. præf. sed in 2. pl. m. simp. sic: **תקעו** & infixit ea, Jud. 4. 21. 16. 14. **תקעו** clangetis, Num. 10. 7. Item in 3. pl. m. fut. kal, occ. simpl. vel, cum scheva penult. extra pausam: vel, cum kamets, in pausa: cui priori, cum scheva penult. 1 conv. est etiam præf. ut seq. **תקעו** claxgent, Num. 10. 6, 8. **תקעו** clangent, Josh. 6. 4. Num. 10. 4. **תקעו** & claxxerunt, Josh. 6. 20. Jud. 7. 19, 20,

22. 1 Reg. 1. 39. 2 Reg. 9. 13. In niph. **תקעו**, claxgi, complodi figi: Bu. Ma. infixus est: stipulatus est: Av. prout occ. in fut. niph. 3. f. m. simpl. & in forma cum tseriante pathach in ult. sic: Jos. 17. 3. **תקעו** Quis est (qui) manui meæ percutiat se: i. e. Manum suam fidei jubendo pro illo? Pag. Quidam, infigatur: sensus est, qui mihi stipuletur, & spondeat pro te; Merc. Manui meæ plaudatur: i. e. porrectâ manu mihi spondeatur: Bu. Lex. Figatur, scil. fidei jubendo: Bu. Conc. Quis est ille, qui manui meæ infigetur: i. e. qui sponsonem mecum faciet? Av. quis ille, (qui) manui meæ complodetur? h. e. Cujus manus manui meæ infigetur ad sponsonem faciendam? quis conferet mihi manum? Belgæ dividunt; quis ille? Manui meæ complodatur. Mon malè: sensus idem: Coc. Quis est? manui meæ plaudatur; i. e. spondeatur mihi porrectâ manu ab eo, quisquis sit: Synechdoche à communi spondentium forma: Cui similis est Jer. 50. 15. Ubi dicitur: junxit (Hebr. dedit.) manum suam; i. e. fæderati fuerunt cum hoste, &c. Jun. Sed occ. etiam ead. 3. f. m. fut. niph. in forma quod contracta, cum pathach tantum in ult. sic: **תקעו** clangente, Isa. 27. 13. Amos. 3. 6. Atque inde ex hac rad **תקע** est 1. no. **תקעו**, m. classicum: Bu. Lex. Clangor: tuba, quæ clangorem emittit; Av. Est forma infinitivi absoluti, sed ponitur nominaliter cum articulo: Coc. prout occ. cum **תקע**, pro **תקע** dem. præf. sic: Ezech. 7. 14. (Claxerunt **תקעו** classico; Bu. Conc. Classico, vel classicum: Bu. Lex. Claxerunt tubâ, (vel clangore) parando omnia, &c. Av. Buccina verunt cum buccinatione: Coc. Item 2. hinc etiam no. **תקע** m. Clangor: Bu. Lex. Av. Prout occ. hoc no. f. m. cum **תקע** præf. sic: Psalm. 150. 3. Celebrate eum **תקעו** cum clangore: Bu. Conc. In clangore tubæ: Av. Inflatione tubæ, vel buccinæ: 70. **תקעו** **תקעו** **תקעו** **תקעו**: Coc. Hic ad calcem hujus rad. Sanctes omisit **תקע** quod est clangor. Quidam impressionem vertunt, spiritûs scil. in buccina, vel tuba. Psalm. 150. 3. Laudate eum **תקעו** clangore buccinæ Item **תקעו** quod est nomen ipsius buccinæ, tubæ, vel litui quo concrarepatur, quasi crepitaculum, aut concrepatorum dicas. Ezech. 7. 14. **תקעו** claxerunt, **תקעו** buccina: seu, lituo. At **תקעו** Jer. 6. 1. Oppidi nomen est, ubi est paranomasia, sic, **תקעו** **תקעו** & in Tekoah clangite buccina, (ut & Zeph. 2. 4. **תקעו** & Hebron eradicabitur) patria Amos Prophetæ, in tribu Juda, sex miliaribus ab Jerosolyma distans, quam Roboam rex muniit, 2 Chro. 11. 6. Huc quidam referunt **תקעו** signum impressum in corpore, stigma: & **תקעו**; de quibus suo loco Merc. Cev.

Rad. 52. **תקע** est, **תקע**, roborare, fortificare: Pag. vel, roborari, &c. Quidam cum **תקע** conferunt: quasi sit undique prævalere. Chaldæum magis est. Quidam putant transitivum esse, est Latinâ Phraasis non respondeat. Sed potest præpositio subaudiri, Beth vel **תקע**, ut in aliis verbis neutris, quando cum affixis leguntur: Merc. in Targum pro **תקע** est **תקע**: Pag. Prævaluit, fortis, valens, robustus fuit: Bu. Lex. Prævaluit in pugna: invasit aliquem magnâ fortitudine, exervit robur suum. Hinc per metath. **תקע**, pugil: & **תקעו** pugno. Germ. sechten. Item Macht, converso **תקע**, in, m: &c. Av. Verbum hoc junctum accusativo, est

viribus opprimere: alioqui simpliciter positum notat, fortem & invictum esse. Vide Dan. 4. 8, 19. & 5. 20. Coc. Occurrit autem hoc verbum in fut. kal, à 3. f. m. יתקוף vel יתקף, prævalebit, &c. Et à simplice forma 2. f. m. vel, 3. f. f. (nam pro utroque sumitur) יתקוף, vel יתקף, prævalebis, m. vel, prævalebit f. occ. cum הו. aff. sic: Job. 14. 20. יתקפּוּ לְנֶפֶשׁ וְיִהְיוּ לְחֵלֶק: fortior est illo, prævalebit ei: Bu. Conc. Fortior eris eo in seculum: Pag: Prævales ei: Bu. Lex. Prævalebisei: (i. e. invades eum) assidue ut abeat: Av. Viribus eum opprimis, (h. e. duriter habes,) etiam atque etiam, & abit; Coc. Prævales ei in æternum, ita ut abeat: Jun. Idem etiam habetur Job. 15. 24. Pag. Ubi tamen est tertia form. fut. kal, prævalebit ei, i. e. eum apprehendet, ut Kimchi exp. Merc. Angustia יתקפּוּ invadet eum, &c. Av. Opprimet eum &c. Coc. Prævalebit ei, ut rex paratus cum pilata acie, i. e. Ut potente, denso & perpetuo exercitu contra se armato circumcluditur, & opprimitur terroribus conscientie suæ. Pilatam verò aciem, (לְזִירָה) i. e. conferatam & pressam in orbem dicimus ex autoritate Varro- nis & Servii: Jun. Ut rex instructus cum acie: Coc. Sicut regem stipatum cohorte: Av. &c. vide suprà in rad. קָרַר. Item occ. etiam in 3. f. m. fut. kal, cum ו. aff. sic: Eccl. 4. 12. Et si יתקפּוּ הָאֶחָד לְהָאֶחָד fortior fuerit illo unus, duo stabunt contra illum: Pag. Fortior sit illo: Bu. Conc. vel, altero: Bu. Lex. Et si invaserit eum unus, &c. Av. Et si eum opprimat quisvis unus: Coc. Sive fortior sit altero unusquispiam, ipsi ambo obfistunt ei: Jun. Atque inde ex hac rad. יתקף est 1. no. יתקף, m. potens, valens: Bu. Lex. Robustus, validus, valentior: Coc. Prævalidus, fortior: Av. prout occ. cum ו. (pro relat. וְאִשׁ, qui, &c.) præf. loco seq. יתקפּוּ quod fortior est, Eccl. 6. 10. Item 2. hinc etiam no. substant. יתקף, m. fortitudo, robor, potentia. 70. יתקפּוּ: &c. Pag. Bu. Coc. Av. Prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum ק. præf. sic: יתקף, robor, Esth. 9. 29. יתקף in, cum robore, Dan. 11. 17. Sed cum affixis hoc no. pro more talium, mutat cholem in kam. chat. ante scheva: prout occ. cum ו. aff. loco seq. יתקפּוּ roboris ejus, Esth. 10. 22.

Rad. 53. תרן: inde no. תרן f. genus arboris: Pag. Ex sterilibus arboribus, inquit Kimchi: Cev. i. e. ilex: vel, pinus, ut alii exp. Quidam ad תרן referunt à tenuitate & gracilitate: ac Cedri speciem esse putant, proceram quidem, sed gracilem, nec frondosam, nec resinâ pinguem: Merc. Tirzah est arboris infrugiferæ nomen Hebræis: alii cupressum: alii sagum: alii ilicem reddunt: Bu. Lex. De hoc no. vide rad. תרן: Av. Coc. Occurrit autem hoc no. f. f. simpl. loco seq. תרן ilicem, Isa. 44. 14.

Rad. 54. תרן: inde no. rad. תרן, m. malus navis: Pag. Malus, arbor navis: Bu. Lex. Quidam reducant ad תרן, ornum: de qua loco fuit: Merc. Malus navis: Arbor excelsa, à qua velum dependet, & in qua conscendit ad circumspiciendum. Hinc θῆνος, sedes in navi: θῆνεύω, extendo velum: θῆνις, remex, qui in puppi triremi sedet. Item, per Metaphoram, θῆνος thronus. Item Germanicum Thurn, ædificium altum instar turris: Et quia malus in navi est exsculptus, ac elaboratus opere tornatili, hinc est τὸρνῦς sulpo: τὸρνῦς, tornus: τὸρνῶ, circumscribo aliquid

circulo. Av: 70. vertunt hoc no. תרן, θῆνος: malus, ut in navi: Coc. prout occ. hoc no. f. m. simpl. & cum ק. præf. sic: תרן malum navis, Ezech. 27. 57. תרן sicut malus navis, Isa. 30. 15. Item occ. etiam hoc no. cum ו. aff. ob quod cholem mutatur in kam. chat. ante scheva, pro segol, sic: Isa. 33. 23. Sic תרנם (in) malo suo non extenderunt velum: Pag. Malum suum: Bu. Conc. & Lex. Rudentes tui laxati sunt, תרנם כל יתקוף בן תרנם Non, h. e. vix, firmaverunt loculamentum mali sui: viz. ad faciendum tentorium: Coc. (Deserent rudentes tuos:). Nondum confirmaverint erectum malum suum: &c. hoc in versu est Apostrophe gloriosa ad classem inimicorum, qui ecclesiam cogitant invadere: illi, inquit Propheta, primo impetu à Deo consternati, cum animis abjicient omnia, & præda erunt ecclesiæ: Jun.

Rad. 55. תרע: Plerique hanc radicem omittunt, vel quod ex Chaldæo sermone sit: vel quod nomen sit proprium, quæ serè in Lexicis Hebraicis omittuntur: Nam purè Chaldæa infra seorsim, cum Kimchi, & per se, post hoc opus absolutum, juvante Deo, ponentur: Merc. Inde no. in forma pl. m. תרעתיב janitores: Pag. Bu. Conc. Nam Targum, pro שַׁעַר janua, porta, habet תרעתיב. 1 Chron. 2. 55. Habitatores Jabets תרעתיב Janitores, vel rectum est, inquit R. D. in lib. rad. ut sit nomen familiæ: i. e. Tirhathi. Idem R. Sal. Hieron canentes: Pag. Deducens scil. à רוע, unde תרועה jubilus: Merc. תרע, m. Chald. est porta, janua. Dan. 2. ult. & 3. 26. unde in pl. m. תרעתיב janitores, Ezr. 7. 24. Venit ab Hebr. שַׁעַר porta: per Metath. ו. & ר, mutationem ו. ת, pro more Chald. Bu. Lex.

Rad. 56. תרף, m. est, imago, in qua videntur futura: inquit R. D. Quidam deducunt à תרף: quod in loco ubi sunt posita, dimittantur, nec aliò transferantur: vel, ut alii, quod ad eorum inspectionem homines opera omittant, vel suscipiant. Sed videtur potius peregrina. sing. non invenitur. Jonathan in Hosea vertit תרף, i. e. significans, aliàs עֲלֵמָיִם, imagines. Aliquando pro ipso cultu idololatrico, i. Sam. 15. 23. Quidam putant pro rebus interdum ad divinum cultum pertinentibus sumi: ut in Jud. Reg. & Hosea. Sed ubique pro simulachrorum genere, quæ responsum dabant, & in domibus etiam habebantur, ut penates & lares, sumperim. Putant imagines fuisse ad hominum similitudinem, quæ certis horis erectæ, sub certa constellatione responsum ederent: quod influentiarum coelestium capaces essent: Merc. Non autem venit hoc no. in sing. fed in pl. m. תרפים idola, imagines. Vocantur Dii, penates scil. vide R. Sal. Hof. 3. 4. & R. D. i. Sam. 19. 13. Ut & A. E. Gen. 31. 19. Bu. Lex. Legitur tantum pluraliter תרפים, Teraphim: & sunt simulachra, sive sacra sive idololatrica: item pro cultu divino, qui exhibetur vero Deo, sive idolo. Hinc Græci acceperunt θεράπεια, colo Deos, Unde Hesiodus: 'Οὐδ' ἀθανάτους θεροπύειν ἢ θελόν, i. e. neque immortales colere volebant: θεράπων, θέραι, servus, famulus, qui colit aliquem: θεράπης, cultrix, θεράπαις, ancilla. Deinde idola ista, apud gentes, consulebantur quoque de valetudine. Hinc θεράπεια etiam significat, medeor: θεράπεια, medela,

& cultus : *θεραπεία*, cultus : Av. Teraphim sunt imagines, 1Sa.19.13. Et accepit Michal *תְּרָפִים* imaginem, & posuit in lecto. Chald. *עֲלִמְנָה*. Gen.31.19. Et furata est Rachel Teraphim, i.e. imagines, quas habebat pater ejus. 70. *τὰ Ἐιδωλα*. Aq. *μαρμαρα*. & v.30. Quare furatus es Deos meos? 1Sa.15.23. *וְתְרָפִים* & vanitas atque idololatria refragari. Jud.17.5. & fecit Ephod, i.e. amiculum, & Teraphim, i.e. imagines. Credo, Cherubinos fuisse : sic Jud.18.14,17. Hof.3.4. *וְאֵין אִפֹּד וְתְרָפִים* fivē à Mose instituto, five per *κακοζήλιαν* factō, & imaginibus, quales Cherubino- rum. Zach.10.2. vel 4. *כִּי הָתְרָפִים דְּבִרְוֹ-אֵין* Nam imagines loquuntur vanitatem. Dii gentium, in imaginibus culti : quorum Oracula fuerunt non pauca. Sed & imagines, quæ in templo erant, vanitatem docue- runt eos, qui crediderunt, in his & similibus factis vi- vere hominem peccatorem, & eam ipsum iustitiam esse. Ezech.21.21. vel 26. *וְאֵל בְּתְרָפִים* interroga- vit imagines : Deos in imaginibus cultos. Non, puto, ut imagines responderent; sed sacerdotes imaginum, aut aliis signis innotesceret, quod rogabat, quanquam R.Sal. putat, fuisse imagines loquentes : Coc. Occur- rit autem hoc no.pl. ordine Conc. cum *וְ* cop. & *וְ* dem. præf. ut seq. *וְתְרָפִים* & imagines, Jud.17.5. 18.14. 1Sam.15.23. Hof.3.4. *וְתְרָפִים* imagines, Gen.31.19, 34.35. Jud.18.17,18,20. 1Sam.19.13,17. 2Reg.23.25. Zach.10.2. Item occ. etiam hoc no. pl. m. cum *וְ*, pro *וְ* dem. præf. sic : Ezech.21.21. vel 26. Consuluit, seu interrogavit *וְתְרָפִים* : Pag. &c. vide Coc. paulò antè. Consulet imagines : Jun. Sunt qui dicunt Teraphim fuisse instrumenta ærea ad cognoscendum partes horarum. Alii dicunt quòd erant imagines, quas faciebant Astrologi, quæ loquebantur : Pag. quidam e- nim dicunt quòd sit penes Astrologos, seu quòd sit fa- cultas in peritis astrorum, facere figuram certis quibus- dam horis, quæ loquatur : sed hoc non quadrat textui : Zac.10.2. quia Teraphim locuta sunt vanitatem. Nam Aben. Ezra inquit alium esse sensum illius contextus : Merc. Cev. Magis itaque consentaneum videtur, quòd Teraphim essent hominum imagines factæ ad suscipi- endam virtutum superiorum : & testes sunt Tera- phim, quas fecit Michal filia Saulis : quas custodes do- mūs putabant esse David, 1Sa.19.13. Pag. in Zach.10.2. vel.4. Nam imagines loquuntur vanitatem, &c. Ætio- logia habetur, cur ecclesia à Jehova petat quæ sibi sunt opus, nempe à vanitate idolorum, & ab idololatriarum miseriis : Jun. *תְּרָפִים*, Thirsa, civitas fuit pulchra in alto monte sita, quæ pro regia usi sunt reges Israel ante conditam Samariam. Legitur autem cum *וְ* præf. Cant.6.4. Formosa est anima mea *בְּתִירְסָה* ut Thirsa : & amabilis ut Jerusalem : ut & cum *וְ* præf. 1Reg.14.1. Regnavit Baasa super omnem Israel *בְּתִירְסָה* In Thy- za. Item venit etiam cum he locali, in fine : 1Reg.14.17. Et surrexit uxor Jeroboam & venit *בְּתִירְסָה* in Thirsa. Av. Qui solus hīc pro rad. hanc vocem statu- it. Item *תְּרָפִים* mustum recens, quod adhuc fervet, punctatur ad formam *תְּרָפִים*, & est à rad. inusit. *תְּרָפִים*. Et est cogn. cum *תְּרָפִים*, i.e. september, mensis sep- timus in quo colligitur mustum; Av. Qui hīc etiam hanc vocem solus pro rad. statuit, reliqui namq; referunt ad *תְּרָפִים*; ubi vide.]

Rad.57. *תְּרָפִים* : inde *תְּרָפִים*, quod quære in *תְּרָפִים*; Pag. Ubi positum est sine discretione, seu ratione, inquit Kimchi. Lapis est pretiosus vergens ad colo- rem Hyacinthinum, vide illic : Merc. *תְּרָפִים*, m. est Beryllus Thalassius, five marinus : lapis preciosus, Ex- od.28.20. Sed est etiam Urbis maritimæ nomen, Tar- sis, Jonæ 1.3. Bu. Lex. *תְּרָפִים*, Tharhis : Nomen e- rat filii Javan : à quo deinde terra five regio, quam ipse incoluit, nominari cepit : ibique est mare altum quod Mediterraneum, seu Oceanus vocatur, in quo vehebantur Naves magnæ, ut transeant in Ophir, pro auro & lapidibus pretiosis : hinc etiam pro mari su- mitur, item, pro auro Ophirico, seu Obryzo, & tan- dem, pro gemmis seu lapidibus Hyacinthi. Gen.10.4. Et filii Javan erant Eliza, & *תְּרָפִים*; Tharhis, &c. Pl.48.8. vento Orientali confringes naves Tharhis, i.e. Naves marinas, 1Reg.22.6. à fine : Josaphat fecit decem naves Tharhis, ut irent in Ophir pro auro, Ex. 28.21. & 39.13. Ordo quartus est, Tharhis (i.e. Hy- acynthus) & Onyx, &c. Psal.72.10. Reges Tharhis, & in- sulæ, munera afferent, &c. Av. &c. vide in Rad. ante nominata, viz. *תְּרָפִים*, ubi No. hoc fusiùs explica- tur.

Rad.58. *תְּרָפִים*, novem : fæmineum est : Pag. Bu. &c. Ergo absolutum est *תְּרָפִים* per Tferi, Deut.3.11. *וְתְרָפִים* novem Cubitorum longitudine ejus : Merc. Cev. Est gen. foem. & cardinalis numeri : Av. *תְּרָפִים* novem : Cocc. prout scil. hoc No. f. f. (licet in forma masc. ut reliqua nomina numeralia) in forma absol. cum Tferi sc. & pathach occ. simpl. & cum *וְ* vel *וְ* cop. præf. ut seq. *תְּרָפִים* novem, Gen.5.27. 11.19,24. Exod.38.24. Lev.25.8. Deut.3.11. Jos.15.44,54. 2Reg.17.1. 18.10. *וְתְרָפִים* & novem, Gen.17.24. Jos.15.32. 2Reg.14.2. 18.2. 15.13,17. 2Chron.16.12. 25.1. 29.1. & in forma f. fæm. constr. cum scheva scil. & pathach occ. simpl. & cum *וְ* cop. præf. sic, *תְּרָפִים* novem, Gen.5.9. 29.1. 11.25. Jos. 19.38. 21.16. Jud.4.3,13. 2Reg.25.8. 1Chron.9.9. Ezr.2.8,36. Neh.7.38,39. 11.8. Jer.52.12. *וְתְרָפִים* & novem, Gen.5.8. 11.14. 20.27. Atque hinc est, No. *תְּרָפִים*, m. idem, novem : Item, Nonus : Pag. Bu. Est numerus cardinalis & gen. masc. (licet term. fæm. ut pleraque numeralia) sed aliquando pro ordinali numero sumitur, (viz. pro nono, 2Reg.25.3.) Av. Occurrit autem hoc no. absol. f. m. in term. fæm. simpl. & cum *וְ* cop. & *וְ* præf. ut seq. *תְּרָפִים* novem, Num. 1.23. 79.26. 2Sam.2.30. 24.8. 1Chron.2.8. 24.16. Ezr.1.9. *וְתְרָפִים* & novem, Ezr.2.42. *וְתְרָפִים* in no- na, Lev.23.32. 2Reg.25.3. Jer.39.2. 52.6. *וְתְרָפִים* in nona, 1Chron.25.26. Item, occ. etiam hoc no. in f. constr. cum pathach scil. in ult. aute Thau (more scil. sing. foem. constr. licet sit gen. masc.) cum *וְ* præf. sic, *וְתְרָפִים* ipsas novem, Num.34.13. Jos.13.7. 14.2. I- tem, 2. hinc etiam No. in forma pl. m. (sed in gen. com. Bu. Lex.) *תְּרָפִים* nonaginta, 70. *εννενήκοντα* : Pag. Bu. Coc. Est pluralis numeri & utriusque generis : Av. prout occ. hoc no. in forma pl. m. sed gen. com. simpl. & cum *וְ* præf. ut seq. *תְּרָפִים* Nonaginta, Gen. 5.9. 17.1,17,24. 1Sam.4.15. Ezr.2.16,20,58. 8.35. Neh.7.21,25,60. Jer.52.23. Ezech.41.12. *וְתְרָפִים* & nonaginta, Gen.5.17,30. 1Chron.9.6. Ezech.4.5. I- tem, 3. hinc etiam no. Toar seu Adject. viz. *תְּרָפִים* no-

seducebantur, &c. Bu. Lex. Et errare facientes, seduc-
centes: Bu. Conc. & se faciebant seducere prophetas
ejus, i.e. illudebant prophetis ejus: Av. & ludificaban-
tur prophetas ejus: Cocc. Dicebant se circumduci per
prophetas ejus: Jun. Atque inde ex hoc verbo gemi-
nato seu quadrato **הַעֲלֵץ** est no. itidem quadratum in
forma pl. m. **הַעֲלָעִי** aberrationes, seductiones: Bu.
Conc. Errores, seductiones graves, subsannationes;
Pag. Bu. Av. Ludibria: Cocc. prout occ Jer. 10. 15.
הַעֲלֵץ הַעֲלָעִי opus errorum vel subsannationum:
ut Targ. vertit, i.e. dignum subsannatione & irrisione.
Idem cap. 51. 18. Pag. (vanitas sunt ipsi, & sunt) o-
pus errorum, &c. Av. Opus ludibriis dignum, vel ad lu-
dificationem comparatum. Cocc. vanitas sunt, opus
aberrationis maximæ: Hebr. Opus aberrationum, seu
seductionum: Jun.

6. **הַשִּׁיר**: September, mensis septimus, in quo col-
igitur seu exprimitur mustum: ideoque est cogn. cum

הַשִּׁיר, i.e. mustum: Av. Hic quidam ad extremum
addunt **הַשִּׁיר** nomen septimi Hebræi mensis, qui in no-
strum Septembrem cadit, magna ex parte: & primus
est, politicè, sed in ratione feriarum, septimus: à
הַשִּׁיר musto, literarum transpositione dictum pu-
tant, ex **הַשִּׁיר**, quòd eo mense fiat vindemia. Hebræorum
quidam à remissione, seu solutione peccatorum, ob diem
expiationis, qui est 10. ejus dictum volunt, qu. **הַשִּׁיר**
solves. Dicitur & mensis **הַשִּׁיר**, 1 Reg. 8. 2. ob arcam
tum temporis per viros fortes, in templum recens à
Solomone constructum translata, item ob validas
preces tum habitas, & magna & multa sacrificia tunc
facta. Ab eo & anni remissionis septimi, & Jubilæi ini-
tium sumebatur, & passim in aliis negotiis, extra fe-
rias. Sed nota non inveniri hoc Nomen in Scriptura,
sicut nec alia quatuor mensium nomina: vide. initium
Tisbi: Merc.

בְּרוּךְ הַנּוֹתֵן לַיָּעָף כּוֹחַ וְלַאֲוִי אֹנִיּוֹם עֲצֻמָּה וְרִבְּהָ.

POSTSCRIPTUM;

CONTINENS,

Ad Linguæ HEBRAICÆ studia, Parænesin.

Parænesin hanc, quatuor circiter, abhinc, retrolapsis Annis, **THESAURO** Græca
Linguae referato, ac in Epitomen redactæ, &c. tunc in lucem edito, ut Postscriptum
Græci illius Operis secundum, quamvis apposuerim; Attamen, quum in ultima hujus Lexici
Concordantialis Hebræici Scheda, tres restarent albae, seu vacuæ Pagine; Postscriptum idem,
ut huic etiam operi, ad hac ipsa studia penitus adaptato, non minus appositum, immo multo,
potius, magis proprium, statui subjiendum; & à Deo ipso Optimo, Maximo, votis precor
ardentibus, ut, totum hoc opus, (quodcumque aliud hujusmodi, ad Linguam Sanctam facile
discendam, utiliter accommodatum,) studiosis omnibus, piis, seriis, & cordatis, vera ipsius Dei
verba, vere diligentibus, efficacissime benedicatur. [Parænesis prædicta sequitur.]

Superest unicum, quod licet ultimò, quam ma-
ximè tamen seriò, Vobis, Cordatis, & seriis
Studiosis omnibus, propositum velim inten-
tissimè perpendendum: Id autem est: ut stu-
diosos, quamvis optarim omnes, acumine con-
gruo præditos, quam celerrimè possent, (& pro posse,

hàc vice, meo, eos adjuvârî in itinere) literatas adi-
rent Athenas; easque, pro perspectione plena, pera-
grarent; minimè tamen vellem, ut in earum plateis,
quantumvis licet decoratis, & ornamentis quibusvis va-
riegatis, totam transigerent vitam, nec ulterius pro-
grederentur; sed iis semel perlustratis solide; quam-
primum

primum possent posseâ, lumbos accingerent, & totis viribus, ad sacrosancta contenderent *Hierosolyma*; Ad *Hierosolyma*, inquam, Civitatem, (variè consideratam,) tantâ, dignitatis & gloriâ, distantiâ, non tantum *Athenas*, sed reliquas, in Universo terrarum orbe, cunctas superantem urbes, quantâ, Cœlum ipsum ultimum & supremum, terram superat imam etiam & infimam; quippe, quæ, Civitas Maxima, Regis Maximi, Dei nimirum, ipsius, à Deo ipso, nominatur & in qua, non solum, antiquitûs, Deus ipse, familiaribus suis, modis quibus voluit variis, erat notus; eosque sapissimè familiariter, est allocutus; Sed, & novè, temporum scilicet in plenitudine, cum hominibus quibulvis, opportunè sibi obviis, familiarissimè, & in carne, conversatus est; & in qua, sacrosancta hæc Eloquia atq; Salutaria, quæ Deus ipse Gloriosus, cum hominibus, diserebat, homo, reponebantur; ut Thesaurus Cœlestissimus, planè, ac plenè Divinus; debito tempore, terminatâque mensurâ, per totum terrarum Orbem, & per Futuras Generationes hominum omnes, communicandus, evulgandus, & distribuendus. Hancine Civitatem, talem, tantam, & prærogativis adeo, divinitûs, donatam Gloriosis, juvenes, & Studiis dediti, cuncti curiosi, non vultus invisere? Portionem vestram, ex Thesauro illo Divino, *Hierosolymis* reposito, viz. Ex Divinis Eloquiis. Universum Orbem, aliquando, pervolandis, negligetis, aut cunctabimini, participes ejus fieri? *Homerum* aut *Demosthenem*, & c. *Horatium*, aut *Ciceronem*, & c. Vel alios quosvis, hujusmodi Claros, *Athenis*, vel *Romæ*, canentes, vel perorantes, ardentè vultis captare? & eorum verba, hiatu peravido, vultis aucupari? & pretiosissimum vestrum tempus totum, cum iis, vultis conterere? Atque, interim, *Mosen* & *Prophetas*, ut hujusmodi viros, verè cœlestes, & numine, prorsus, ac verè Divino, raptos & elatos, *Hierosolymis*, & cœlitûs eloquentes, immo, Altissimum ipsum, tam, ut Deum, quàm ut hominem, exinde, altitonantem, & verba, verè & reipsâ, Divina, fundentem, dignari non vultis auditu? Longissimè absit, & avertatur, ab omnibus animis ingenue Studiosis, influxus hujusmodi adeo infernalis: Sed, oportet cohibeam meipsum: Novi satis, Lectores quoslibet Cordatos, nosse, quò tendam. Atque, equidem, ut, intima proferam excogitata; ex quo, Lingua Sacrosancta, Hebraica, & Veteris Canonis Textus Sacrosanctus, in ea, scriptus, Ope Divinâ, reddebatur aliquo modo mihi familiaris; sum, exinde, semper Opinatus, in unica re qualibet alia nulla, Orci stratagemata, prævaluisse magis, contra felices, & efficaces, Religionis Christianæ, progressus, in puritate Doctrinæ, & Pietate vividâ; quam in adeo generali neglectu, & notitiæ defectu, Linguae Hebraicæ, verè divinæ: In illa namque, & in textu, divinitûs, nobis, in ea, tradito, si solidè, seriòque, saperent homines, & salutare, exinde, scaturientes aquas, se ipsos assuescerent exhaurire; tantam, adeoque efficacem, medullam, & adipem Spiritualem, cœlestem, & salvificam, ubertissimè, ad solatium animarum, perciperent affluentem; ut, quicquid, Divino, & Cœlesti sapore, non tinctum, prorsus iis esset insipidum, penitûsque fastidiendum: In textu, præterea, ipso Divino, alta, profundâque adeo my-

steria, quotidie perspicerent, non solum indaganda, & eruenda; sed, &, diligenti, humilique scrutinio, certissimè reperienda, ad animarum, adeo uberriam expletionem; ut, pleræque ista controversia litigiosa, quæ Orbem Christianum, & varias, in eo, Sectas, & Societates, tamdiu vexarunt & distorserunt, & quibus usus est inimicus hominum Salutis, pro Stratagematis ejus præcipuis, ad Concordiam & Charitatem, inter Christianos, submovendam, & ad dissidii animorum semina, inter eos, perniciosissimè spargenda; Textuali Viro, cum contemptu, fastidiòque maximo forent despiciendâ, & ut tales minutæ triviales, abigendâ, quarum, vix singula earum centena, tanti haberetur illi, ut, à Textu ipso Sacro, horulâ vel unicâ, ad eam pensitandam, nedum disputandam, seipsum advocari, patet: Quæ autem, reverâ, solidæ essent, ac Divinæ veritates, pro quibus, quidem, acriter contendere par est; eâ, luculenter adeo, ipsi, ex ipso Textu intellecto, patenter conspiciant, ut, errores, & veritatibus iis contraria figmenta, statim rejiceret, ac, in veritate quacunque ibi divinitûs fundata & firmata, sedatus, & quietè, discumberet, fixus, & stabilitus, ut rupes, contra cunctos fluctus infernales, veritatem talem concutientes, aut labefactare tendentes: Et, quâ aliter fieri potest? Cum Deus ipse, in Textu loquens, subministret quoque Spiritum ejus, ad verum verborum ejus intellectum, rectè, scilicet, illud debitèque lecturientibus. Hæc, cum ita sint; minime mirum est, eos, qui contemptui, aut neglectui, habeant fontes, salutis ipsius, & vitæ Spiritualis, ac veræ, scaturientes aquas; sibi ipsis, cisternas aridas, & aquarum salutarium minime capaces, effosuros; ita enim, talibus, verè, ac severè, veritas ipsa minuitur. Hujusmodi plura, immo, plurima, Theologiæ, præcipuè studiois, restant suggerenda; hic, autem, non tam temporis, quàm ultimæ, hujus Operis, diu expectati, Schedulæ, Chartæ parcendum peritura. Vos autem, & reliquos cunctos Christianos Studiosos, sciscitari vellem; quamnam ob causam? & præjudicio quonam? contemptui habetis, aut neglectui, studia Hebraica? An quia studia hæc, præ Linguarum studiis aliarum, difficiliora multò sint, & intricatiora? Tale nihil verum est, ingenui Studiosi: Immo, vanissimum, hoc, & falsissimum esse præjudicium, plenè potuit & fuscè demonstrari, cum ex natura, & proprietatibus ipsius Sanctæ Linguae, docendæ, discendæque, facillimâ: (utpote, in cujus nominibus, nulli sunt casus variandi, & in cujus Verbis & Conjugationibus, modi sunt nulli, præter unum, in aliis Linguis, Indicativum appellatum: & tempora tantum sunt duo, Præteritum & Futurum; pro præsentibus, nimirum, in ea, participiis usurpatis; & in toto Textu, bis viginti, vix occurrunt, appellativa composita, &c. Ac proinde,) &, præ omnibus aliis ab ea Derivatis (quippe, aliarum omnium, primæ Matris, & Originis,) immensis verè (ut ab immenso, proficiscens, Deo) parafangis, simplicissimæ: Tum ex eruditorum multorum, immo, ex quorumvis, solidè ac seriò sese studiis hisce dicantium, experientiâ, planè contrarium, plenè comprobante, plenissimèque demonstrante, facillima, simul ac jucundissima

cundissima esse, hujus Linguae, divinitus, primæ, studia: Ex quibus, ego, (vix talia publice declarandus, nedum jactabundus, absque hoc motivo, mihi non exiguo, viz. ad exacuenda studioforum ingenia, & ad incitandam eorum indolem & industriam, ut Linguae Sanctæ studia, cum alacritate capefferent;) non possum, non, Lectoribus omnibus, indicare; quod, quum Hebraicis studiis meipsum applicui, ab Alphabeto etiam ipso, exorsus, exarando, nemineque etiam existente mihi præceptore, aut docente quopiam; cum *Ariomontani* Bibliis interlinearibus, & *Buxtorffii* Grammatica, Lexicóque: quatuor mensium temporis spatio, Divinâ Ope, Studiis, & Industriad meæ, propitiâ: eo usque sum progressus, ut *Psalmos, Jesaiam, Jeremiam, & Prophetas minores*, Textus Hebraici difficillimos libros, totos, Vocabula resolvendo, perlegerim; & reliquos Libros Historicos Hebraicos, reddiderim mihi familiares, etiam adeos, sine punctis Vocalibus, legendos, & intelligendos: & quatuor, circiter, aliis succedentibus mensibus, eosdem prædictos libros difficiliore, rursus, semel; Chaldaicæque Textualia, secundâ, vel tertiâ vice, resolveram: atque simul, Chaldaicæ, Syriacæque Grammatices compendia transcripseram, & *Syriacum Psalterium*, intellectu facile mihi dederam: Qualis progressus, etiam ulterior, fieri posse, ex hoc apparet evidens: quod, postea, studiosos varios, in Fundamentis Hebraicæ, Chaldaicæ, & Syriacæ Grammatices, Hebraicæ, Chaldaicæque textui Biblico, & *Psalterio Syriaco*, congruenter adeo applicandis, edocui: ut, in iis, præceptore, non ulterius indigerent: idque quatuor vel quinque mensibus, bis, vel ter, hebdomade, & singulis vicibus, horis, circiter, tantummodo duabus, eos conveniens: Immo, septimanâ, tantum, unicâ, studentes quosdam ingeniosos, quos tempus, & occasiones, urgebant, in Fundamentis Linguae Hebraicæ necessariis, & in iis, praxi textuali applicandis, institui; & in tantum edocui, ut ipsi perviderent, se nihil ulterius indigere præceptore, ad Biblia Hebraica perlegendâ, & intelligendâ, si eorum propriam adhiberent Operam solide studiosam, in libris utendis, quos iis, in hunc finem ostendi, vel exhibui: Quamnam igitur imaginari possit, in hujusmodi Lingua ediscendâ, difficultas? quum, multa talia, multorum experientis, comprobata sint, & comprobari possint, si concurrere contingant, apti discipuli, cum præceptoribus aptis. Fortean, autem, suspicari possit, nullas, vel paucas, habere hanc Linguam, illecebras, vel utilitates, quæ ingenna captent & inclinent ingenia, ad ejus studia capeffenda. At, falsissima, talia esse præjudicia, satis id ostendit, quod nunquam, quisquam, Linguae Sanctæ solide gnarus, & Divinæ Veritatis, in ea, primitus, exhibita nobis, Amicus Cordatus, hujusmodi quidpiam asseruerit: Immo, e contra, clamant, ad unum omnes, discipuli coelestes, coelitus, in coelesti Lingua edocti; non solum, in nulla alia Lingua, sed, & in nulla aliare subcoelesti quapiam, delicias posse reperiri tales, Spirituales, & coelestes, animos, animasque, plenè raptantes: quales, certissimè, reperienda sunt, in Divinis verbis & veritatibus, in Hebræo, primitus, (& ex eo, deinde, in

Græco) textu, contentis. & hominibus ad salutem animarum æternam, divinitus donatis: Testis sit, instar omnium, unus, isque Regius: Centies, enim, & ultra, in *Davidicis*, non solum, Regiis, sed verè Divinis hymnis, attestatur hoc expertum, & inculcatur: Gaudia nimirum, ex ipsis auri vel argenti, Theauris etiam millibus, vel ex quibuscumque aliis, sub ipso Deo, rebus etiam maximè desiderabilibus, atque pretiosissimis, quam maximè affluentibus, exorta, nunquam esse, cum lætitiis hisce Spiritualibus, ex unico, Verborum ipsius Dei, Divinarumque veritatum, in iis exhibitarum, Thesauro, uberrimè manantibus, imaginabili proportionè quacunquè, conferenda: Atque inde patet, itidem, evidentissimè; neque studia Linguarum quarumvis aliarum, aut omnium, cum studio Linguae hujus, in qua verba ipsius Dei, veritatésque Divinæ, nobis, ab ipso Deo, exhibentur, imaginatione quolibet, æquiparari posse, rationali: Et, quinam aliter esse possit? Num enim, excogitata humana, cum ipsis Dei, sint comparanda, cogitatis? Quæret igitur aliquis, Quamnam est Prærogativa, Sacrosanctæ Linguae Hebraicæ, præ Linguis omnibus aliis? Immo multis, maxima, modis: Hæc enim Lingua, ipsius Immensi Dei halitu, cum ipsa anima rationali & Immortali, primo homini, (& in eo, posteris ejus omnibus itidem, ab eo, communicanda: nisi prius à Deo ipso, perfidè defecissent; ac, proinde, postea, ut à Deo ipso, ita, ab ejus Lingua, ut extorres ablegati, debitâ poenâ, justoque judicio, alieni redditi essent, & extranei:) primitus erat inspirata & infusa: Deinde in hac ipsa Lingua, Oracula Divina, primitus tradita fuere conservanda, & hominibus, ad viam, salutis eorum æternæ, demonstrandam, exhibenda: Quibus Prærogativis quamnam imaginari possunt eminentiores? Erigite igitur, & arrigite vosmet ipsos, Studentes omnes Ingenui, ut, quamprimum possitis, (non solum, ad literaturam vestram adaugendam & complendam: sed, &, præcipuè, ad vestrarum salutem animarum, promovendam & consequendam:) aquas exhaustis salutes, ex fontibus ipsius salutis: ex ipsius Dei nimirum, verbis, & veritatibus Divinis in iis comprehensis, ac vobis ad salutem vestram æternam, in Hebræo textu primitus conscriptis: Præsertim, verò, munus hoc, non minus, quam necessarium, suscipiendum, incumbit nobis, qui S. Theologiæ studetis, aut intenditis esse candidati: Ob curam animarum, pastoribus Ecclesiæ conceditam: Quid enim, num, pro præceptore, haberetis eum, idoneo, ad prælegendum vobis, & edocendum *Homærum*, aut *Demosthenem*, &c. Qui nihil unquam ipse didicerat Græcè, sed tantum nōrit, eorum, aut talium Authorum, versionem aliquam Latinam: Discipuli quilibet, alterius Scholæ, Græcè edocti, sub alio præceptore, Græcè prælegente: quibus opprobriis, & invektivis Satyricis, mordaciter insectari possent, audaciam hujusmodi didascalici præfidentis? & temerariam ejus ignorantiam, unâ cum futili, discipulorum ejus, profectu, in studiis eorum, irridere possent? Talibus, omnino, vel paribus, si non peioribus, opprobriis, videntur obnoxii, qui verborum *Mosis* & *Prophetarum* sese jactitant, Interpretes, &

& exinde Theologastros : quum ea nunquam legerint, nec intellexerint, nisi per translationes quasdam, *Latinus*, vel *Anglicanus*, alias quasunque Vulgares : quas non norunt, nec intelligunt num veræ sint, necne : quoniam, eas, cum ipsis Dei verbis, per *Mosen* & *Prophetas*, descriptis, non possunt conferre : nec talem ullam, possunt ex seipsis, instituere collationem. Longè multò, possent hæc ulterius deduci ; sed hîc, hac vice, subsistam ; (Pudet, enim, & piget, hujusmodi, verè nimis, & communiter adeo, posse dici ;

nec posse refelli,) &, ut, Cordati cuncti Studiosi, quibus cordi est, Veritates Divinas, prout, in ipsis Dei verbis, (&, non, tantum, in versionibus humanis) patefactas, pernoscere ; in optimis mediis, ad hunc finem (infra Deum ipsum, &, in eo Salutem, Optimum) assequendum, ab ipso Deo, hujusmodi conatibus, semper, propitio, feliciter dirigantur ; persistam, quamdiu, Dei beneplacito, vita mihi super- fuerit, supplex orans,

Gulielmus Robertson.

Ad STUDIOSOS omnes PHILOLOGICO-HEBRÆOS.

L iteratissimus ille Vir, & Christianus Rabbi Doctissimus, D.D. Johannes Buxtorfius Pater, in suo Concordantiarum ingenti Volumine, Concordantias tantum composuit Hebraicas ; in animo tamen ipsi fuit, (ut filius ejus expresse asserit,) Concordantias etiam Chaldaico-Biblicas, seu vocum Chaldaicarum, in sacro Textu veteris Canonis, occurrentium, Concordantias itidem subungere ; si Dominus vita, longiorem ei vita sua concessisset usuram : Quod quum Divino non visum fuerit beneplacito ; Concordantias hæc Chaldaico-Biblicas, ut opus novum, (post Hebraicas Concordantias absolutas à Patre Buxtorfio & finitas,) maximi illius Patris, D. D. Johannes Buxtorfius non minor filius, aggressus est, & ad finem perduxit. Sic etiam Lexicographi reliqui, vel Lexica tantum Hebraica, nullaque Chaldaica ; (ut Munsterus, Forsterus, Avenarius, &c.) composuerunt ; vel post Lexica Hebraica finita, Lexica etiam Chaldaico-Biblica, (ut post immensum suum volumen Hebraicum, Pagninus, in Encheiridio suo Aramæo ; & Cocceius, post Lexicon suum Hebraicum completum,) de novo concinnarunt. Ita etiam in prosequenda eadem illustrium horum Virorum Methodo ; (quum jamjam Concordantia hæc Lexica Hebraico-Biblica, in justam voluminis hujus, in Quarto, magnitudinem excreverint ;) quamprimum, cum propitio Deo Optimo Maximo, licuerit ; Concordantiale itidem Lexicon Chaldaico-Biblicum, eadem, qua hoc præcedens Hebraicum, structura, subsequetur compositum. Quocum etiam opere, (Concordantiali scil. Lexico Chaldaico-Biblico) Index Alphabeticus, nove concinnatus, in universas voces Hebraicas & Chaldaicas Biblicas, ad eas, quibusvis in Grammatica Hebræa & Chaldea paululum tantum exercitatis, facillime resolvendas ; & ad earum Analysin Grammaticam, in hisce prædictis Concordantialibus Lexicis Hebraico-Chaldaico-Biblicis, digito quasi demonstrandam, excogitatur, (עם צורת אלוהי השמים) evulgandus, & in studiosorum omnium, præsertim studia hæc sancta Hebraica initiantium, faciliorem usum & progressum, publicandus. Quo Indice, hisce prædictis Lexicis Concordantialibus, superaddito, nihil ab humana opera & industria, adhiberi potest utilis, ad hæc prædicta studia promovenda : prout, quum Deo Opt. Max. bonum fuerit visum, usus & experientia ipsa Studiosorum, aperte pleneque comprobabit, & plane demonstrabit. G. R.

FINIS.

ס ה

י ע י ע י ע

הנהלה לאלוהים :

עזרי מעם יהוה עשה שמם וארץ :

